COORDONATOR: Păun Elena Florina

LUCRĂRILE PROIECTULUI EDUCAȚIONAL NAȚIONAL

„DIFERIȚI, DAR TOTUȘI EGALI!”

BUFTEA, 2022

Telefon: 0757789585
E-mail: office@cadredidactice.ro
Site: www.cadredidactice.ro

LUCRĂRILE PROIECTULUI EDUCATIONAL NAŢIONAL
„DIFERIŢI, DAR TOTUȘI EGALI!”

ISBN 978-973-0-37750-7.

REFERENTI STIINTIFICI:

Prof. Humă Alina-Mihaela - Şcoala Gimnazială « Nicolae Iorga » Bacău
Prof. dr.Purcărescu Oana-Angela- Colegiul National Pedagogic « Ştefan Velovan », Craiova
Prof. dr. Manolache Laura- Diana - Colegiul de Industrie Alimentară” Elena Doamna”, Galați
Prof. Bejenaru Manuela Simona - Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Fălticeni
Prof. dr. Portik E. Edit - Școala Gimnazială Fráter György Remetea
Prof. Teodorovici Cristina - CSEI Suceava
Prof. Balea Liliana Carmen - Director Gradinitia „Casuta Copilariei” , Buftea
Prof. dr Moga Sunita Andreea - Colegiul Național „Aurel Vlaicu”
Prof. dr. Iuliana Dode - Liceul Teoretic „George Călinescu” Constanța
Prof. Marian Gina Marian - Școala Gim. „Gh. Lazăr„ Zalău

EDITOR:

Prof. Balea Liliana Carmen

REDACTOR:

Prof. Balea Liliana Carmen

AUTORII ISI ASUMA INTREAGA RESPONSABILITATE PENTRU CONTINUTUL MATERIALELOR PUBLICATE !

BUFTEA, 2022

Cuprins

LUCRĂRILE PROIECTULUI MULTIDISCIPLINAR NAȚIONAL
„DIFERIŢI, DAR TOTUȘI EGALI!”

1. Secţiunea I - Demersuri centrate pe inovare și performanță: articole, studii de specialitate, proiecte didactice, fisa de evaluare, PIP-uri, folosirea de metode şi mijloace moderne, inovative în predarea-interactivă:…….....5

2. Secţiunea II - Utilizarea unor metodologii de predare –învăţare – evaluare centrate pe elev……....1850

LUCRĂRILE PROIECTULUI MULTIDISCIPLINAR NAȚIONAL

„DIFERIŢI, DAR TOTUȘI EGALI!”

Secţiunea I

Demersuri centrate pe inovare și performanță: articole, studii de specialitate, proiecte didactice, fisa de evaluare, PIP-uri, folosirea de metode şi mijloace moderne, inovative în predarea-interactivă;

Strategii didactice inovative în procesul de predare-învățare-evaluare

Prof.Dumitrașcu Maria Magdalena
Liceul Tehnologic Transporturi Căi Ferate Craiova

În contextul actual, al schimbărilor permanente din învăţământul românesc, centrat pe elev şi pe formarea competenţelor transversale, cadrele didactice trebuie să-şi identifice rapid nevoile de formare şi perfecţionare, pentru a putea asigura atingerea performanţelor vizate de curriculum-ul şcolar. Cunoscând strategia didactică şi toate elementele ei definitorii, profesorul poate concretiza mai bine, poate combina mai eficient acţiunile ce se desfăşoară în procesul depredare – învăţare – evaluare.

Rolul strategiilor didactice interactive în procesele de predare, învăţare, evaluare

Strategiile instruirii sunt „ un mod de abordare a învăţării şi predării, de combinare şi organizare optimă a metodelor şi mijloacelor avute la dispoziţie, precum şi a formelor de grupare a elevilor în vederea atingerii obiectivelor urmărite”.

Termenul de strategie îşi are originea “într-un cuvânt grecesc cu semnificaţia de generalitate şi până de curând a avut un înţeles strict militar: arta planificării şi conducerii războiului.” (Strategie, Ghid propus de The Economist Books, 1998, p. 165). Astăzi, conceptul de *strategie* se referă la un set de acţiuni de predare orientate intenţionat către atingerea unor finalităţi specifice, în timp ce *metodele* sunt căile prin care sunt atinse acestea, vizând obiectivele concrete, iar *procedeele* sunt instrumentele de lucru, subordonate metodelor.

Mai precis, prin *strategie* putem să înţelegem “un sistem de operaţii pe *termen lung, multidimensionale şi interactive:*

- *pe termen lung:* strategiile se disting aici de tactici, care se concep pe termen scurt, ele implicând în mod clar evoluţia viitoare;
- *multidimensionale:* deciziile nu se reduc la simple optimizări, ci pun în joc seturi întregi de obiective, mijloace şi constrângeri;
- *interactive:* deciziile sunt luate încercând să se anticipeze iniţiativele şi reacţiile” participanţilor la activitate (ale elevilor şi studenţilor).

În elaborarea acestui ***plan de lucru***, profesorul ţine cont de o serie de **factori** care condiţionează buna desfăşurare a acţiunilor de predare/învăţare/evaluare**, variabile** ce ţin de elev, de curriculum, de organizarea şcolară şi chiar de profesorul însuşi.

Important este ca profesorul să prevadă implicarea elevilor în realizarea acestui ***plan de lucru***, în calitate de subiecţi activi ce contribuie la construirea propriei cunoaşteri. Strategia didactică – în viziune postmodernistă – devine astfel rodul unei participări colaborative desfăşurate de profesor împreună cu elevii, aceştia completând planul de lucru cu propriile interese, dorinţe de cunoaştere şi de activitate intelectuală. Astfel, aceştia pot să-şi manifeste dorinţa de a învăţa prin cooperare, în echipă, colectiv sau individual, pot să opteze pentru anumite materiale didactice pe care să le folosească, pentru anumite metode, tehnici sau procedee de lucru. Dându-le şansa de a face astfel de opţiuni, profesorul contribuie la creşterea activismului şi a dezvoltării creativităţii propriilor discipoli, iar strategia didactică, izvorâtă din combinarea armonioasă a tuturor factorilor implicaţi, poate conduce cu succes către atingerea dezideratelor propuse, în primul rând către asigurarea învăţării. Şi nu orice învăţare, ci una temeinică, care are legătură cu realitatea, cu interesele

și nevoile elevilor, este utilă și se realizează prin participarea fiecărui elev în procesul constituirii propriilor înțelegeri.

Strategiile de învățare interactivă stimulează participarea subiecților la acțiune, socializându-i și dezvoltându-le procesele cognitive complexe, trăirile individuale și capacitățile de înțelegere și (auto)evaluare a valorilor și situațiilor prin folosirea metodelor active.

Exemplificări de metode interactive de predare-învățare

1.Metoda predării/învățării reciproce

Este o strategie instrucțională de învățare a tehnicilor de studiere a unui text. După ce sunt familiarizați cu metoda elevii interpretează rolul profesorului, instruindu-și colegii. Are loc o dezvoltare a dialogului elev – elev.

Se poate desfășura pe grupe sau cu toată clasa.

Metoda învățării reciproce este centrată pe patru strategii de învățare folosite de oricine care face un studiu de text pe teme sociale, științifice sau un text narativ (povești, nuvele, legende).

Aceste strategii sunt:

- rezumarea
- punerea de întrebări
- clarificarea datelor

Prezicerea (prognosticarea)

Rezumarea înseamnă expunerea a ceea ce este mai important din ceea ce s-a citit; se face un rezumat.

Punerea de întrebări se referă la listarea unei serii de întrebări despre informațiile citite; cel ce pune întrebările trebuie să cunoască bineînțeles și răspunsul.

Clarificarea presupune discutarea termenilor necunoscuți, mai greu de înțeles, apelul la diverse surse lămuritoare, soluționarea neînțelegerilor.

Prezicerea se referă la exprimarea a ceea ce cred elevii că se va întâmpla în continuare, bazându-se pe ceea ce au citit.

Etapele metodei:

1. Explicarea scopului și descrierea metodei și a celor patru strategii;
2. Împărțirea rolurilor elevilor:
3. Organizarea pe grupe.
4. Lucrul pe text.
5. Realizarea învățării reciproce.
6. Aprecieri, completări, comentarii.

2.Metoda piramidei

Metoda “piramidei” sau metoda “bulgărelui de zăpadă” are la bază *îmbinarea activității individuale cu cea desfășurată în mod cooperativ, în cadrul grupurilor*. Ea constă în încorporarea activității fiecărui membru al colectivului într-un demers colectiv mai amplu, menit să ducă la soluționarea unei sarcini sau a unei probleme date.

Fazele de desfășurare a metodei piramidei:

- *Faza introductivă:* profesorul expune datele problemei în cauză;
- *Faza lucrului individual*: elevii lucrează pe cont propriu la soluționarea problemei timp de cinci minute. În

această etapă se notează întrebările legate de subiectul tratat.

- *Faza lucrului în perechi:* elevii formează grupe de doi elevi pentru a discuta rezultatele individuale la care a ajuns fiecare. Se solicită răspunsuri la întrebările individuale din partea colegilor şi, în acelaşi timp, se notează dacă apar altele noi.
- *Faza reuniunii în grupuri mai mari.* De obicei se alcătuiesc două mari grupe, aproximativ egale ca număr de participanţi, compuse din grupele mai mici existente anterior şi se discută despre soluţiile la care s-a ajuns. Totodată se răspunde la întrebările rămase nesoluţionate.
- *Faza raportării soluţiilor în colectiv.* Întreaga clasă, reunită, analizează şi concluzionează asupra ideilor emise. Acestea pot fi trecute pe tablă pentru a putea fi vizualizatede către toţi participanţii şi pentru a fi comparate. Se lămuresc şi răspunsurile la întrebările nerezolvate până în această fază, cu ajutorul conducătorului (profesorul);
- *Faza decizională.* Se alege soluţia finală şi se stabilesc concluziile asupra demersurilor realizate şi asupra participării elevilor/studenţilor la activitate.

BIBLIOGRAFIE

- Cerghit, Ioan (coordonator), *Perfecţionarea lecţiei în şcoala modernă*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1983
- Cristea, Sorin, *Fundamentele pedagogice ale reformei învăţământului*, Editura Didactică şi Pedagogică, RA., Bucureşti, 1994
- Pânişoară, Ion-Ovidiu, *Profesorul de succes. 59 de principii de pedagogie practică*, Editura Polirom, Iaşi, 2009;
- Păun, Emil, *Şcoala – abordare sociopedagogică*, Editura Polirom, Iaşi, 1999
- Potolea, Dan, Neacşu, Ioan; Iucu, Romiţă, B.; Pânişoară, Ion-Ovidiu (coodonatori), *Pregătirea psihopedagogică. Manual pentru definitivat şi gradul didactic II*, Editura Polirom., Iaşi, 2008

Practici noi de comunicare şi cooperare în educaţie

Prof.Vele Claudia
Grădiniţa cu Program Prelungit, Nr.26,Timişoara

În martie 2020,sistemul de învăţământ din ţară, s-a trezit în faţa unor reglementări impuse de Ministerul Educaţiei, acelea de a închide instituţiile de învăţământ şi de a suspenda cursurile faţă în faţă, din cauza pandemiei de COVID-19.

Astfel sistemul de învăţământ se reorientează către noi practici de comunicare şi de cooperare, prin care trebuie să asigure continuitatea învăţării şi funcţionarea organizaţională.Atât adulţii cât şi copiii sunt în situaţia de a descoperi noi moduri de conectare socială şi de continuare a activităţii profesionale,sociale şi de petrecere a timpului liber, astfel utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat în doar câteva luni.Copiii nu mai vin la şcoală,grădiniţă,la fel şi profesorii,părinţii trebuie să se reorganizeze,atât la lucru,pentru că cei mici rămân acasă şi trebuie supravegheaţi,la orele online,sprijinindui în activităţile online.Sunt părinţi care ştiu să folosească mijloacele digitale,dar pentru cei care nu au astfel de competenţe sau resurse financiare, şcoala online,devine greu de organizat,de introdus în viaţa de zi cu zi,în pandemia de covid-19.

Însă în zilele noastre, avem de-a face cu profesori care învaţă împreună cu cei mici, tot ce ţine de învăţare online,deşi pâna acum tot ce ştiam era că trebuie să ne îndepărtăm de mijloacele digitale, tv,leptop,calculator,tabletă,astazi suntem puşi în faţa faptului, că fără aceste mijloace nu putem face şi avea parte de educaţie. Tot ce ştiam până acum se contrazice, ne contrazicem dar ne adaptăm şi facem tot ce ţine,pentru o bună învăţare,pentru a ne sprijinii, atât noi ca şi profesori, cât si părinţii care acum au devenit parteneri noştrii. Sistemul de învăţământ este doar parţial pregătit, dar asta se ştia deja,nimic din ce se întâmplă la ora actuală,nu ne pregătea pentru aşsa ceva, dar activităţile la distanţă au devenit,încet,încet pregătite pentru acest nou,sprijinite fiind de companiile edtech care au construit soluţii interoperabile,mulate pe nevoile de sistem ale educaţiei.

Profesorii au fost nevoiţi să folosească platforme de tipul Classroom,Meet,Zoom,pentru a susţine lecţiile online şi de a se vedea cu copiii.Aceste platforme au făcut posibilă învăţarea de acasă şi susţinerea activităţilor din fiecare zi.Această învăţare de tip online are însă un efect negativ asupra învăţării temeinice, profesorii semnalând dificultăţi în ceea ce priveşte următoarele activităţi de suport pentru învăţare,comunicare autentică,relaţionare umană şi sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învăţare.

Astfel de învăţare la distanţă face dificilă interacţiunea umană,deşi profesorii cunosc foarte bine elevii şi nivelul clasei este foarte importantă să se facă o consiliere individuală. Platformele educaţionale online, facilitează comunicare în timp egal între profesori si elevii lor,ânsă au şi dezavantaje, profesorii nu se simt în largul lor,deoarece pot fi înregistraţi sau ascultaţi de persoanele din jurul copiilor,sau conexiunea poate fi întreruptă din cauza fluxului încărcat pe platforme,nu pot verifica notiţele copiilor, în momentul predării sau nu pot urmări integral toţi copii odata,astfel pierzând contactul direct cu aceştia.

Deşi predarea se face online,cartea rămâne arma principală în demersul educaţional,iar unii profesori au voie să predea din sala de clasă,pentru că acolo beneficiază de o tablă mai mare pe care pot nota notiţele lecţiei respective,astfel încât cei de acasă să poată urmări mai bine ceea ce profesorul dictează şi apoi copiii notează în caietul lor.

În învăţământul din România lipseşte cu desăvârşite un monitor foarte mare pe care profesorii pot vedea absolut toţi elevii în acelaşi timp,aceştia beneficiind doar de ecranul leptopului sau al monitorului, calculatorului.

Clasele digitale nu pot înlocuii niciodată condiţiile similare cu cele ale unei clase reale.Cele mai frecvente mijloace pe care profesorii le folosesc sunt aplicaţiile deja cunoascute whatsapp,facebook,google classroom,zoom,google meet,dar şi mesajele şi apelurile telefonice.Profesorii beneficiază de aplicaţii online pentru activităţi de învăţare:kahoot,dotstorming,wordwall,precum şi etwinning pentru proiecte colaborative.

Pentru o astfel de învăţare important este,participarea cadrelor didactice la cursuri de tip learning,activităţilor de tim online,însă acest lucru lasă de dorit,deoarece încă suntem la stadiul în acre se învaţă acest lucru. Cei care se adaptează foarte uşor,sunt cei care până acum aveau rezultate foarte bune la învăţătură.Ceilalţi având şanse foarte slabe să avanseze,acest lucru fiind dovedid chiar şi de profesori.Unii dintre copiii care nu îţi dădeau interesul nici măcar atunci cânde mergeau la şcoală sunt cei care acum la activităţile online nu le loghează sau iasă în timpul orelelor, sau cei care în timp ce sunt conectaţi pe leptop se joacă pe telefon.

Părinţii nu îi pot supraveghea,lăsându-i acasă singuri şi astfel capacitatea lor scade,neputând să evolueze.Însă avem dea face şi cu părinţi care nu acceptă acest tip de învăţare şi care nu s-au ocupat de copiii, pentru a le procura resursele necesare pentru activitatea online,dar unii dintre aceştia nu dispunde resurse financiare şi asta se întâmplă de cele mai multe ori la sate.Deşi sintemul de învăţământ promite leptopuri, acces la internet pentru binele copiilor şi viitorul lor, încă avem dea face cu sate care nu au nici măcar curent sau acces la toate aceste surse digitale.

Lăsând în urmă toate aceste aspecte digitale,de care avem nevoie acum, cartea este singura armă de care dispun cei mici din toată lumea,învăţarea fiind mai uşoară astfel.Ceea ce nu se înţelege pe ecranul uni leptop se înţelege foarte bine din cartea materiei respective.Chiar dacă vorbim în această lucrare despre faptul că avem dea face cu un inpediment în procurarea instrumentelor digitale,avem încă probleme şi în procurarea cărţilor,unele şcoli procurând chiar şi acum la sfârşitul semestrului 1, cărţile pe care trebuiau să le ofere copiilor la începutul semestrului.

Acestea fiind spuse,lipsesc cu desăvârşire multe lucruri,de care cei din străinătate beneficiază deja,pandemia fiind la nivel mondial,nu doar la noi în ţară.

Bibliografie:

Şcoala online,mai 2020,Editura Universităţii din Bucureşti,Petre Botnariuc,Cătălin Glava,Marian D.Ilie, Olimpius Istrate,Doru Stefănescu.

METODE INOVATIVE DE ÎNVĂŢARE ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL PREŞCOLAR

PROF. ÎNV. PREȘCOLAR : VARGA RENATA
GRĂDINIŢA CU P.P. NR.4
TÂRNĂVENI, JUD. MUREŞ

În şcoala modernă, dimensiunea de bază în funcţie de care metodele de învăţământ sunt considerate inovative este caracterul lor activ adică măsura în care sunt capabile să declanşeze angajarea preșcolarilor în activitate, concretă sau mentală, să le stimuleze motivaţia, capacităţile cognitive şi creatoare.

Aceste metode inovative se numesc metodele interactive centrate pe preșcolari, acele modalităţi moderne de stimulare a învăţării şi dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experienţe, de cunoştinţe.

Interactivitatea presupune o învăţare prin comunicare, prin colaborare, produce o confruntare de idei, opinii şi argumente, creează situaţii de învăţare centrate pe disponibilitatea şi dorinţa de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă şi activă, pe influenţa reciprocă din interiorul microgrupurilor şi interacţiunea socială a membrilor unui grup.

Implementarea acestor instrumente didactice moderne presupune un cumul de calităţi şi disponibilităţi din partea cadrului didactic: receptivitate la nou, adaptarea stilului didactic, mobilizare, dorinţă de autoperfecţionare, gândire reflexivă şi modernă, creativitate, inteligenţa de a accepta noul şi o mare flexibilitate în concepţii.

Metodele inovative de învăţare sunt modalităţi moderne de stimulare a învăţării şi dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experienţe, de cunoştinţe, asigurând perfecţionarea şi optimizarea demersului educaţional.

Metodele didactice activ-participative pun accentul pe învăţarea prin cooperare, încurajând comportamentul activ, elevul fiind capabil de a emite opinii, aprecieri asupra fenomenelor studiate. Preșcolarul este orientat în a învăţa ceva nou, iar acest ,,nou” presupune a învăţa conştient şi nu mecanic, înţelegând sensul informaţiilor transmise şi legându-le de cele anterioare: „ cel ce învaţă trebuie să rearanjeze o serie de date, de informaţii, să le integreze în cunoştinţele sale anterioare şi să reorganizeze ori să transforme această combinaţie integrală în aşa fel încât ea să poată produce rezultatul final dorit, în mod obişnuit o nouă noţiune sau o nouă propoziţie” (J. Bruner, 1996, p.49). Abordarea modernă a învăţământului nu presupune renunţarea la metodele tradiţionale, ci adaptarea acestora la particularităţile elevilor şi îmbinarea cu strategiile inovative.

Metodele inovative presupun o învăţare prin comunicare, prin colaborare, care produce o confruntare de idei, opinii şi argumente, creează situaţii de învăţare centrate pe disponibilitatea şi dorinţa de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă şi activă, pe influenţa reciprocă din interiorul microgrupurilor şi interacţiunea socială a membrilor unui grup.

În învăţământul preşcolar sunt utilizate o multitudine de metode moderne însoţite de tehnici specifice şi resurse materiale, dintre care amintim:

1. Explozia stelară - steluţa mare şi 5 steluţe mici
2. Lotus - flori de nufăr mici şi o floare de nufăr mare
3. Predarea/învăţarea reciprocă -palete colorate cu întrebări, ecusoane
4. Ciorchinele- cercuri sau ovale de două mărimi şi două culori
5. Cubul -un cub sau tot atâtea cuburi câte tematici predaţi, 6 plăcuţe cu descrie, compară, analizează, argumentează, asociază, aplică, simboluri pentru copii
7. Pălăriuţe gânditoare-albă, roşie, galbenă, verde, albastră neagră

Exemplu: Pălăriuţele gânditoare

- Pălăria albastră – este liderul, conduce activitatea. Este pălăria responsabilă cu controlul discuţiilor, extrage concluzii – clarifică/alege soluţia corectă
- Pălăria albă – deţine informaţii despre tema pusă în discuţie, face conexiuni, oferă informaţia brută aşa cum a primit-o – informează
- Pălăria roşie – îşi exprimă emoţiile, sentimentele, supărarea, faţă de personajele întâlnite, nu se justifică – spune ce simte
- Pălăria neagră – este criticul, prezintă posibile riscuri, pericole, greşeli la soluţiile propuse, exprimă doar judecăţi negative – identifică greşelile
- Pălăria verde – oferă soluţii alternative, idei noi, inovatoare, cauta alternative {Ce trebuie făcut?} – generează idei noi
- Pălăria galbenă – este creatorul, simbolul gândirii pozitive şi constructive, explorează optimist posibilităţile, creează finalul.

Un învăţământ modern, bine conceput permite iniţiativa, spontaneitatea şi creativitatea copiilor, dar şi dirijarea, îndrumarea lor, rolul educatoarei căpătând noi valenţe, depăşind optica tradiţională prin care era un furnizor de informaţii. În organizarea unui învăţământ centrat pe copil, educatoarea devine un coparticipant alături de copii la activităţile desfăşurate. Ea însoţeşte şi încadrează copilul pe drumul spre cunoaştere, iar utilizarea metodelor interactive de predare – învăţare în activitatea didactică contribuie la îmbunătăţirea calităţii procesului instructiv - educativ, având un caracter activ – participativ.

Aşadar aplicarea cu regularitate a metodelor inovative, de cooperare, duc în timp la rezultate superioare, relaţionări heterogene mai pozitive, motivaţie intrinsecă mai mare, respect de sine mai crescut şi dezvoltă abilităţi sociale deosebite.

BIBLIOGRAFIE

1. Oprea, Crenguţa - Lăcrămioara – “ Strategii didactice interactive”, ed. a III-a, EDP, Bucureşti, 2008
2. Pânișoară, Ion- Ovidiu – “ Comunicarea eficientă”, ediţia a III-a, Editura Polirom, Iaşi, 2006
3. Cojocariu, Venera Mihaela – “ Teoria şi metodologia instruirii”, EDP, Bucureşti, 2004
4. Cerghit., I. − Metode de învăţământ. Ediţia a IV-a revizuită şi adăugită. Ed. Polirom. Bucureşti, 2006.
- www.didactic.ro/.../58127_metode-moderne-de-predare-învățare
5. Breben Silvia, Gongea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela, “ Metode şi tehnici interactive de grup” , sursa www. scribd.com

METODE DIDACTICE DE STIMULARE A CREATIVITĂȚII

Profesor Grădinariu Violeta
Liceul Tehnologic „Al. Vlahuță”, Șendriceni, Botoșani

Una din componentele importante ale demersului didactic este alegerea metodelor didactice potrivite nivelului clasei de elevi. Utilizarea metodelor noi (activ-participative), la ora de limba română presupune și adoptarea unui stil de către profesor al cărui accent să cadă pe cerințele elevului, pe trebuințele sale, urmărindu-se ca fiecare să-și descopere singur ceea ce are mai relevant. Stilul autoritar învechit trebuie înlocuit cu stilul democratic, în care rolul profesorul se adaptează persoanei elevului, modelându-se după trăsăturile acestuia.

Prin metode activ-participative înţelegem toate situaţiile şi nu numai metodele active propriu-zise în care elevii sunt puşi şi care-i scot pe elevi din ipostaza de obiect al formării şi-i transformă în subiecţi activi, coparticipanţi la propria lor formare.

Profesorul devine un agent motivator, care declanșează și întreține interesul elevilor, curiozitatea și dorința lor pentru activitatea de învățare numai utilizând metode activ-participative. Este indicat ca elevul să fie pus să descopere, să coopereze, să converseze, să cerceteze, să devină actorul principal în cadrul lecției, profesorului revenindu-i sarcina de a observa comportamentul acestuia și de a-l îndruma persuasiv, de a-l ajuta să înțeleagă și să explice punctele de vedere proprii.

Dinamizarea procesului instructiv-educativ presupune utilizarea metodelor activ-participative. O remarcă trebuie făcută în legătură cu acestea, anume pentru a evita monotonia, profesorul ar trebui să cunoască o paletă largă de metode, pentru a nu se repeta.

Modalitățile de abordare a conținuturilor ce urmează a fi predate, având în vedere nivelul de inteligență al elevilor, poate transforma profesorul în expert al actului de predare-învățare. Nivelul de inteligență diferit al elevilor dintr-o clasă impune lucru diferențiat. Activitățile de învățare (frontale, individuale și pe grupe) trebuie combinate pentru a se atinge obiectivele lecției.

Metoda didactică se dorește a fi o cale de învățare pentru elev, care îi stimulează gândirea critică și creativă. Nu putem afirma că există anumite metode ce conduc la o învățare eficientă, ci ele trebuie căutate, combinate, în funcție de elevi. Nu orice metodă nouă este și eficientă. Nu putem îndepărta total metodele tradiționale, care pot activiza elevii într-un mod satisfăcător. Să ne gândim la conversația euristică (metodă tradițională) care constă într-un dialog, ce are loc între profesor şi elev, interesul elevului fiind provocat printr-un set de întrebări, care în final duc la descoperirea adevărului. Prin această metodă, elevii sunt determinaţi să facă incursiuni în universul propriu de cunoaştere şi să facă conexiuni care să-i ajute să dezvăluie noi aspecte ale realității. Această metodă dezvoltă capacitatea de exprimare a elevilor.

Metodele alternative de evaluare (observarea sistematică, investigația, referatul, portofoliul, proiectul) completează inventarul tradițional (verificarea scrisă, verificarea orală) al procesului evaluativ. Testul docimologic folosit la ora de limba română rămâne o metodă cu o deosebită eficiență. Prin intermediul lui, profesorul poate măsura eficacitatea muncii depuse și gradul de realizare a obiectivelor propuse.

Creativitatea este un atribut, o capacitate sau o funcție a personalității, în general și a unor aptitudini sau procese psihice, în special. O gândire creatoare implică dezvoltarea unei serii de abilități cum ar fi: evaluarea (aptitudinea de a intui problemele și de a observa elementele lipsă), gândirea divergentă (cea care face posibilă obținerea de soluții multiple la o problemă) și capacitatea de a redefini problemele.

Considerăm următoarea metodă ca fiind metodă de stimulare a creativității, favorizând asociația liberă a ideilor, ajutând elevii să genereze idei provocatoare.

MOZAICUL

Este o metodă didactică bazată pe învăţarea în echipă (team-learning). Fiecare elev are o sarcină de studiu în care trebuie să devină expert. El are în acelaşi timp şi responsabilitatea transmiterii informaţiilor asimilate, celorlalţi colegi.

În cadrul acestei metode rolul profesorului este mult diminuat, el intervine semnificativ la începutul lecţiei când împarte elevii în grupurile de lucru şi trasează sarcinile şi la sfârşitul activităţii când va prezenta concluziile activităţii.

Etapele metodei:

- Etapa I (pregătirea materialului de studiu):
- Profesorul stabilește tema de studiu ce conține 4-5 subteme. Realizează o fișă-expert în care trece cele 4 sau 5 sub-teme propuse și care va fi oferită fiecărui grup.
- Etapa a II-a (organizarea clasei de elevi în echipe de învățare):
- Se împarte colectivul de elevi în grupoe de câte 4-5, în funcție de numărul elevilor din clasă; Fiecare elev din echipă, primeşte un număr de la 1 la 4-5 şi are ca sarcină să studieze în mod independent, sub-tema corespunzătoare numărului său. El trebuie să devină expert în problema dată. De exemplu, elevii cu numărul 1 din toate echipele de învățare formate vor aprofunda sub-tema cu numărul 1.
- Etapa a III-a (construirea grupului de experți):
- După ce au studiat individual, experții cu același număr se reunesc formând o grupă de experți pentru a discuta sub-tema împreună. Astfel elevii cu numărul 1 din fiecare echipă părăsesc echipele lor, se adună și dezbat sub-tema 1. În același mod vor proceda și experții cu numerele 2,3, 4 și 5.
- În urma dezbaterilor, adunându-se materialele de la toți experții cu același număr, se prezintă modalitatea în care vor fi transmise cunoștințele noi celorlalți membri ai echipelor inițiale.
- Etapa a IV-a (reîntoarcerea în echipa inițială de învățare):
- Experţii transmit cunoştinţele asimilate, reţinând la rândul lor cunoştinţele pe care le transmit colegii lor, experţi în alte sub-teme. Profesorul urmărește atent modul cum se face predarea, stimulează cooperarea și participarea tuturor elevilor la lecție.
- Etapa a V-a (evaluarea):
- Fiecare grupă dovedește ce a învățat. Profesorul poate aplica verificarea orală, adresând întrebări diferite fiecărui elev, care trebuie să răspundă independent de grup sau poate crea o fișă de evaluare.

Am utilizat această metodă la clasa a VII-a, la predarea *Formelor verbale nepersonale*. Am format grupe a câte 4 elevi. Fiecare elev din grupă a primit un număr de la 1 la 4. Sub-temele au fost: *Infinitivul, Participiu, Gerunziul și Supinul*. După studiul individual, elevii cu același număr au format grupa de experți. După discuțiile din grupele de experți, experții au revenit în grupele inițiale și au predat colegilor sub-tema pregătită de ei, învățând, la rândul lor, sub-temele pregătite de la ceilalți experți din grupă. Altfel spus, elevii-experți numărul 1 au predat sub-tema *Infinitivul*, dar au învățat de la elevii-experți numerele 2, 3 și 4 sub-temele *Participiul, Gerunziul și Supinul.*

Pentru evaluare am utilizat următoarea fișă:

- ❖ Relatați o întâmplare hazlie (10-15 rânduri) petrecută în vacanța de vară, utilizând 6 verbe la infinitiv (forma afirmativă și negativă). Indicați funcțiile sintactice ale verbelor la infinitiv.
- ❖ Indicați formele de participiu cu valoare adjectivală, funcția lor sintactică și valoarea stilistică (unde este cazul):

„Lumea, zorită de griji, se împiedică la tot pasul de ea, dar bunica frământă și răzbește și duce la capăt bun trebușoara de care s-a apucat. Bărbia galbenă, încreștită, se razimă cu ștergarul alb înnodat sub ea, de pieptul tras înăuntr, iar deasupra bărbiei, gura largă stă smerit închisă, păzită de nasul lung, fără culoare.” (Ion Agârbiceanu, „Bunica”)

„Dealuri dulci, sfere-mpdurite
Ascunse jumătate în văzduh
Ca să se poată bucura...
De nesfârșit, de blândul vostru duh.” (Ana Blandiana, „Dealuri”)

❖ Scrieți, din textul dat, verbele la gerunziu și indicați funcțiile lor sintactice:

„Dar prințul trecând zâbitor înainte,
Privea printre arbori atent la culori,
Lăsând în culcuș căprioara cuminte
și linxul ce râde cu ochi sclipitori.
Sub fagi el dădea buruiana-ntr-o parte:
- Priviți cum se-nvârte făcându-ne semn
mistrețul cu colți de argint, nu departe (…)
- Stăpâne, e luna lucind prin copaci,
Zicea servitorul râzând cu dispreț.” (Ștefan Augustin Doinaș, „Mistrețul cu colți de argint”)

❖ Construiți enunțuri în care verbul la supin *de scris* să îndeplinească următoarele funcții sintactice: subiect, atribut, complement direct, complement indirect.

Bibliografie:

- Cucoș Constantin, „Pedagogie. Ediția a II-a revăzută și adăugită”, Editura Polirom, Iași, 2002
- http://psihopedagogie.blogspot.com
- http://www.scrigroup.com/didactica-pedagogie/Metode-didactice-moderne-de-pr34449.php
- Ioan Nicola, „Tratat de pedagogie școlară”, Editura Aramis, București, 2003
- Mihaela Secrieru, „Didactica limbii române”, Editura Art, Iași, 2004
- Parfene Constantin, „Metodica studierii limbii și literaturii române în școală. Ghid teoretico-aplicativ”, Editura Polirom, Iași, 1999.

TEST PAPER

Prof. Mîndroc Ileana Delia
Șc. Gimn. I. C. Lăzărescu Titești

1. Fill in with: any / some **1.20 p**

Do they have……. toys?

We have……. red balls.

He doesn’t have……brothers.

You have……. biscuits.

2. Odd-one-out: **1.20 p**

apple – nut – carrot – lemon

potato – orange – radish – tomato

milk – tea – juice – jam

peas – cake – ice cream – chocolate

3. Where does he / she work? **1.20 p**

She’s a nurse. She works in a ……

He’s a waiter. He works in a …….

He’s a shopkeeper. He works in a …….

She’s a teacher. She works in a ……

4. What language do they speak? **1.20 p**

She comes from China. She speaks……..

He comes from England. He speaks…….

He comes from Romania. He speaks……

She comes from Egypt. She speaks……..

5. Name two things you can do and two things you can’t do. **1.20 p**

1. …….
2. …….
3. …….
4. ……

6. Translate into Romanian: **1.50 p**

Don’t touch my doll!.....

Don’t drink my water!.....

Don’t sleep in my bed!.....

7. Translate into English: **1.50 p**

Eu pot să cânt……....

Ea nu poate să citească……..

Poîi tu să joci tenis ?……..

Nota : Se acordă 1p din oficiu.

Metode de învățare centrate pe elev

Prof. înv. primar BUCUROAIA MARIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 20, BUCUREȘTI

Centrarea procesului educaţional asupra elevului presupune preocuparea permanentă a profesorilor pentru cunoaşterea elevului ca individualitate şi adaptarea programelor de formare la profilul acestuia.

De-a lungul timpului, metodele de învățare centrate pe elev au fost îndelung cercetate, oamenii de știință formulând mai mute definiții pentru acestea:

- Mediul învăţării centrate pe elev se concentrează în primul rând asupra satisfacerii nevoilor elevului, în timp ce mediul învăţării centrate pe materie se concentrează în primul rând asupra unui set de cunoştinţe. Clasen, R.E. & Bowman, W.E. (1974)
- Învăţarea centrată pe elev) le oferă elevilor o autonomie şi un control mai mare în privinţa alegerii subiectului, a metodelor de învăţare şi a ritmului de studiu. Gibbs, G. (1992)
- Învăţarea centrată pe elev se referă la situaţia în care elevii lucrează atât în grupuri cât şi individual pentru a explora probleme și a procesa activ cunoştinţele, mai degrabă decât a fi nişte receptori pasivi ai acestora. Harmon, S.W. & Hirumi, A., (1996)
- Învăţarea centrată pe elev descrie modalităţi de a gândi despre învăţare şi predare ce pun accentul pe responsabilitatea elevului pentru activităţi de genul plănuirii învăţării, interacţiunii cu profesorii şi alţi elevi, cercetării şi evaluării învăţării. Cannon, R. (2000)

Activitatea profesorilor în procesul de învățare centrată pe elev constă în:

· înlocuirea prelegerilor cu învăţarea activă;
· integrarea programelor de învăţare în ritm propriu;
· organizarea unor situaţii cooperante în grup;
· considerarea elevului drept responsabil

O învațare eficientă și durabilă este aceea care are la baza participarea activă a elevului la descoperirea informațiilor, a sensului și utilității lor.

Învăţarea centrată pe elev presupune folosirea abordărilor ce sunt în directă legătură cu unele din abilităţile cheie necesare tinerilor care se pregătesc pentru muncă.

Prin înlocuirea prelegerilor cu învăţarea activă, integrarea învăţării într-un ritm propriu şi organizarea unor situaţii de grup cooperante putem să ne sprijinim elevii pe măsură ce învaţă eficient.

Metodele active de învățare au multiple valenţe formative care contribuie la dezvoltarea gândirii critice, la dezvoltarea creativităţii, implică activ elevii în învăţare, punându-i în situaţia de a gândi critic, de a realiza conexiuni logice, de aproduce idei şi opinii proprii argumentate, de a le comunica şi celorlalţi,de a sintetiza/esenţializa informaţiile,se bazează pe învăţarea independentă şi prin cooperare, elevii învaţă să respecte părerile colegilor.

Metodele interactive de grup sunt modalitati moderne de stimulare a învatarii si dezvoltarii personale înca de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizeaza interschimbul de idei, de experiente, de cunostinte.

Metodele de învăţare centrată pe elev fac lecţiile interesante, ajută elevii să realizeze judecăţi de substanţă şi fundamente, sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor pe care sa fie capabili sa le aplice în viaţa reală.

Principalele metode de învățare activă utilizate în învățământul preuniversitar sunt:

- Metoda cubului - este o metodă folosită în cazul în care se dorește explorarea unui subiect, a unei situaţii din mai multe perspective

- Metoda ciorchinelui - este o tehnică eficientă de predare şi învăţare, utilizată individual sau în grup, care încurajează elevii să gândească liber şi deschis.

- Metoda pălăriilor gânditoare

este o tehnică interactivă, de stimulare a creativităţii participanţilor care se bazează pe interpretarea de roluri în funcţie de pălăria aleasă.

- Metoda știu – vreau să știu - am învățat - se bazează pe cunoaștere și experiențele anterioare ale elevilor, pe care le vor lega de noile informaţii care trebuie învăţate.

- Metoda studiului de caz - reprezintă o metodă de confruntare directă a participanţilor cu o situaţie reală, autentică, luată drept exemplu tipic, reprezentativ pentru un set de situaţii şi evenimente problematice.

- Metoda brainstorming-ului - are drept scop emiterea unui număr cât mai mare de soluţii, de idei, privind modul de rezolvare a unei probleme, în vederea obţinerii, prin combinarea lor, a unei soluţii complexe, creative, de rezolvare a problemei puse în discuţie.

- Metoda 6/3/5 (brainwriting) - este o metodă asemănătoare brainstorming-ului, doar că se realizează în scris. Ideile noi se scriu pe foile de hârtie care circulă între participanţi. Tehnica se numește 6/3/5 pentru că există 6 participanţi în grupul de lucru, care notează pe o foaie de hârtie câte 3 soluţii fiecare, la o problemă dată, timp de 5 minute.

- Metoda Frisco - are la bază interpretarea, din partea participanţilor a unui rol specific, care să acopere o anumită dimensiune a personalităţii, abordând o problemă din mai multe perspective. Astfel, membrii grupului vor trebui să joace, fiecare, pe rând, rolul conservatoristului, rolul exuberantului, rolul pesimistului şi rolul optimistului.

- Metoda SINELG (Sistemul Interactiv de Notare pentru Eficientizarea Lecturii şi Gândirii) - este „un instrument util care le permite elevilor să-şi urmărească în mod activ înţelegerea a ceea ce citesc”. Această metodă este centrată pe menţinerea implicării active a gândirii elevilor în lectura unui text.

- Metoda piramidei sau a „bulgărelui de zăpadă” - are la bază împletirea activităţii individuale cu cea desfăşurată în cadrul grupurilor. Ea constă în încorporarea activităţii fiecărui membru al colectivului într-un demers colectiv mai amplu, menit să ducă la rezolvarea unei sarcini sau a unei probleme date

- Metoda exploziei stelare (metoda starbursting) - desemnează o metodă similară brainstormingului, cu care totuși nu se confundă, deși presupune organizarea clasei de elevi într-un grup și stimulează crearea de întrebări la întrebări, așa cum brainstormingul dezvoltă construcţia de idei pe idei.

- Metoda discuției dirijate - reprezintă o metodă didactică de comunicare orală, prin care se face un schimb organizat de informaţii (idei, opinii, impresii, critici, propuneri) pe baza unui subiect, cu scopul examinării și clarificării unor aspecte sau a rezolvării unor probleme care implică soluţii alternative.

- Metoda învățării prin cooperare - reprezintă un set de strategii care angajează mici echipe de elevi pentru a promova interacțiunea colegială și colaborarea. Aceasta se realizează atunci când elevii lucrează împreună, ca o echipă, pentru a explora o temă nouă, pentru a rezolva o problemă, pentru a crea idei noi, pentru a atinge un obiectiv comun. Această metodă elimină competiția în favoarea colaborării.

- Metoda cadranelor - este o modalitate de sintetizare a unui conținut informațional solicitând participarea elevilor în înțelegerea lui adecvată.

Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente.

Acest tip de interactivitate determină ,,identificarea subiectului cu situaţia de învăţare în care acesta este antrenat“ ceea ce duce la transformarea elevului în stăpânul propriei formări.

În școala tradițională, profesorul deține controlul absolut asupra cunoașterii și, prin aceasta, asupra evenimentelor clasei, apărând astfel și o legătură evidentă între disciplina strictă și adevărul univoc al magistrului care ține clasa în mână. În școala centrată pe elev, profesorul se estompează, doar elevul este miezul problemei.

Bibliografie

- Leonte, R., Stanciu, M. (2004) – Strategii activ-participative de predare-învăţare în ciclul primar, Editura Casei Corpului Didactic, Bacău

- Oprea, C.L.. (2006) - Strategii didactice interactive, Editura Didactică și Pedagogică, Bucureşti.

- Negreţ-Dobridor, I., Pânișoară, I. O. (2005) - Știința învățării. De la teorie la practică, Editura Polirom, Iași.

- Pânişoară, I. O.. (2008) - Comunicarea eficientă, ed. a III-a, revăzută şI adăugită, Editura Polirom, Iași.

- Constantin, R., Dumitrescu, L., Gavrilă, R.M., Sarivan, L., Stoicescu, D. (2009) - Predarea–învăţarea interacivă centrată pe elev, ediția a doua revizuită, București

- Hidden Challenges to Education Systems in Transition Economies, World Bank, 1999

- Învăţarea centrată pe elev Ghid pentru profesori şi formatori, Proiectul PHARE: RO 2002/000-586.05.01.02.01.01, WYG International Ltd

MĂRIMI SCALARE. MĂRIMI VECTORIALE

Gula Mihaela Laura
Colegiul Tehnic „Alexandru Ioan Cuza” Suceava, România

Fizica, pasionantă și captivantă pentru unii dar în același timp complicată pentru alții este o știință vastă și complexă, care prin legile și fenomenele sale oferă un fundament adecvat și pentru alte științe precum chimia, biologia, medicina sau științele inginerești constituind și baza tuturor aplicațiilor tehnico – științifice de astăzi.

Profesorul urmărește dezvoltarea capacității elevilor de a rezolva probleme, de a lucra în echipă și de a învăța să înveți, de a gândi reflexiv. Aceste argumente sunt consistente pentru a propune profesorilor realizarea unor lecții interactive utilizând platforma Livresq.

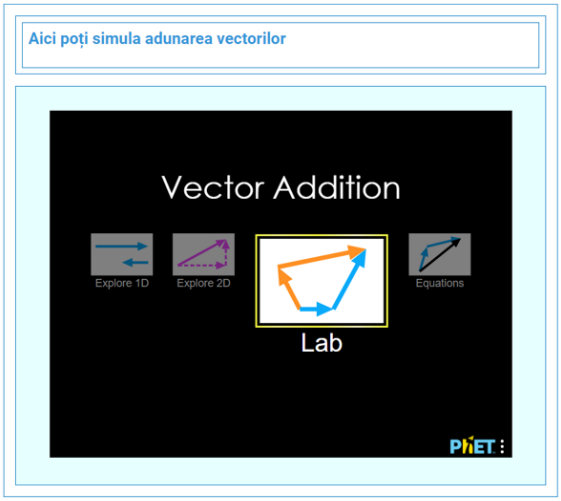
Lecția „MĂRIMI SCALARE. MĂRIMI VECTORIALE” a fost realizată în platforma LIVRESQ și este omologată la Ministerul Educației și Cercetării din România cu Nr. 32158/3/09.11.2021, nivelul liceal. Acesta poate fi accesată la adresa: https://library.livresq.com/details/5f46eac1939852ff3befea53

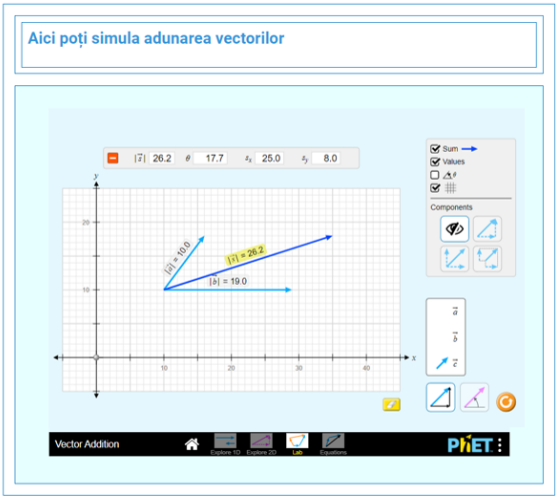
Lecția „MĂRIMI SCALARE, MĂRIMI VECTORIALE” este împărțită în secțiuni, fiecare secțiune cuprinde noțiuni teoretice și o zonă de autoevaluare. Pentru a putea trece la secțiunea următoare elevii trebuie să realizeze sarcinile trasate de profesor. Evaluarea finală este realizată cu ajutorul unui chestionar realizat în platforma LIVRESQ, iar pentru a face trecerea la următoarea unitate de învățare „MIȘCARE. REPAUS” am propus un test inițial realizat în Google forms

Obiective:

- După parcurgerea lecției, elevii vor fi capabili:
- să distingă între mărimile fizice scalare și cele vectoriale
- să definească noțiunea de vector
- să adune vectori folosind regula paralelogramului sau a poligonului
- să scadă vectori utilizând regula triunghiului
- să descompună un vector după două direcții date
- să aplice noțiunile teoretice în rezolvarea problemelor

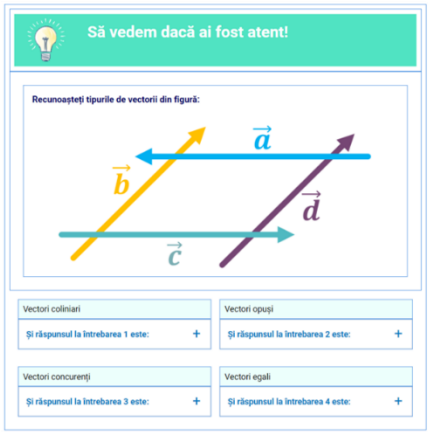
Lecția „MĂRIMI SCALARE, MĂRIMI VECTORIALE” este lecție interactivă care poate fi utilizată atât pentru învățarea în mod sincron, asincron sau mixt. Pentru realizarea lecției s-au utilizat resursele interactive oferite de platforma Livresq: video, text, chestionar, acordeon, imagine, galerie de imagini, asistent virtual, barieră.

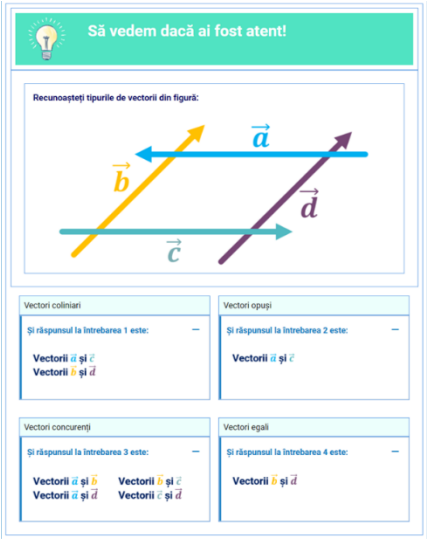

Laborator virtual utilizat pentru a simula adunarea vectorilor

Resursa de tip acordeon ajută elevul să interacționeze cu lecția, prin acest tip de resursă informația este transmisă în porțiuni mici iar elevul are senzația că descoperă singur anumite lucruri, se poate verifica dacă a răspuns corect și poate primi explicații, fără a se acorda un punctaj.

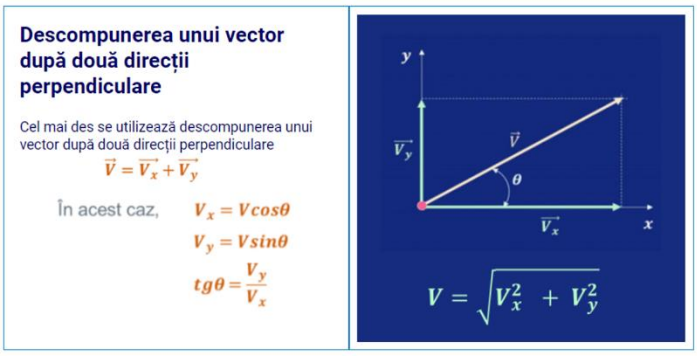

Resursă acordeon închisă

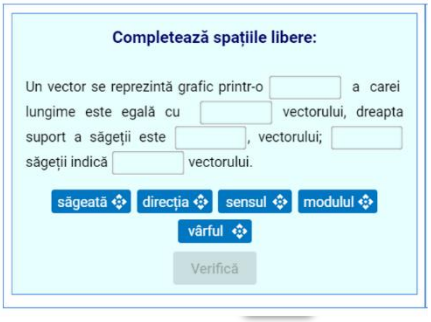
Resursă acordeon deschisă

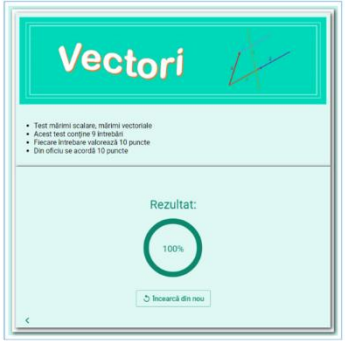
Animațiile le-am realizat în Power Point, am rulat prezentarea, am înregistrat ecranul ajutorul aplicației gratuite FREE CAM 8 apoi am convertit filmele rezultate în format .gif. În platformă le-am integrat cu ajutorul resursei imagine.

Resursă text Resursă imagine

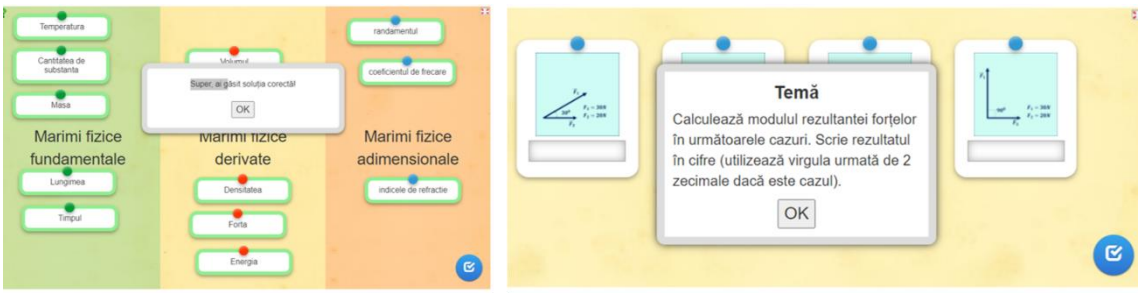
Resursa de tip chestionar poate fi de învățare, când elevul primește feedback dar nu primește punctaj și nu poate trece mai departe până nu alege răspunsul corect, sau de evaluare, atunci când elevul primește punctaj la sfârșit. De asemenea itemii pot fi cu un sigur răspuns corect, cu răspunsuri multiple, de plasare, de alegere din lista, de ordonare, cu răspuns liber sau marcaj. Am utilizat mici chestionare cu diverși itemi la sfârșitul fiecărei secțiuni și un chestionar final de evaluare cu 9 întrebări.

Chestionar de plasare Chestionar de evaluare finală

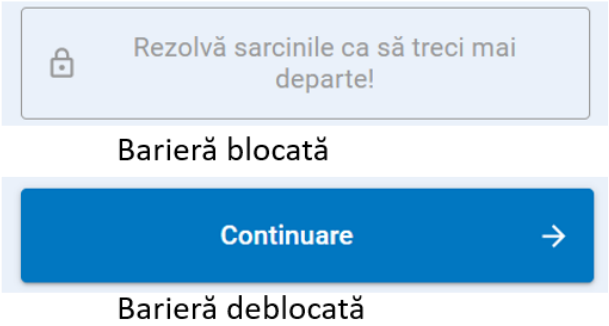
Pentru evaluarea intermediară am folosit de asemenea jocuri create în platforma Learningapps.

Evaluarea intermediară cu ajutorul jocurilor create în platforma LearningApps

Asistenții și barierele sunt resurse foarte utile deoarece pe lângă faptul că pot transmite mesaje îndrumătoare elevilor acestea condiționează navigarea în lecție. La prima parcurgere a lecției elevii nu pot trece mai departe dacă nu rezolvă sarcinile trasate de profesor.

După publicarea lecției în biblioteca Livresq în raftul propriu sau în biblioteca publică se obține un link (https://library.livresq.com/details/5f46eac1939852ff3befea53), care se poate trimite elevilor în classroom sau altă platformă. Un mare plus al acestei platforme este că permite descărcarea lecției în format SCORM în calculatorul personal. Acest format se poate utiliza într-o platformă LMS cum ar MOODLE sau se poate folosi offline deschizând fișierul index.html. Lecția va rula foarte bine și în lipsa internetului cu excepția elementelor găzduite online (de exemplu, filme de pe YouTube, simulări online, etc). Mai mult decât atât echipa Livresq vă asigură suport administrativ și tehnic pentru omologarea lecțiilor din biblioteca publică de către Ministerul Educației.

Platforma Livresq este ideală pentru realizarea lecțiilor interactive pentru că permite integrarea altor platforme, este gratuită pentru profesori și, mai mult, materialele realizate se pot vizualiza pe orice tip de ecran (laptop, tabletă, smartphone) pentru că, conținutul se adaptează în funcție de dimensiunile ecranului avut la dispoziție.

Bibliografie:

- V. Fălie, R. Mihalache - Fizică: manual pentru clasa a IX-a, Editura
- Didactică și pedagogică, R.A., București. 2004
- O. Rusu, M. Chiriță - Fizică: manual pentru clasa a IX-a, NICULESCU ABC, București. 2007
- https://phet.colorado.edu/en/simulation/vector-addition
- https://lectii-virtuale.ro/unitate/vector
- http://www.geocities.ws/stanalicu/Class/vectors/U3L1f.html
- https://www.gimnaziu.info/marimi-scalare-marimi-vectoriale-forta-vectori-reprezentarea-fortei

PROIECT DE EDUCAȚIE SOCIO-EMOȚIONALĂ
„COLOREAZĂ-ȚI EMOȚIILE”
EDIȚIA a II-a 2022

Inițiator: Gavriluță Călina

I. ARGUMENTUL

Motto: „Cele mai frumoase momente sunt acelea când emoțiile încep să vorbească.„

Perioada şcolarităţii primare și gimnaziale este una în care copilul este nevoit să se cunoască asiduu, să se descopere pe sine, să-şi dezvolte abilităţi de cunoaştere şi autocunoaştre , comunicare pentru a se adapta în permanenţă la schimbările provocatoare ale mediului şcolar în special şi mediului ambient în general.

Școlarii sunt la vârsta la care își formează identitatea de sine, își armonizează personalitatea, își construiesc principii de viață, sunt în căutare de modele, iar dacă modelele sunt reprezentate de personaje pozitive, creşte posibilitatea ca şcolarii să adopte comportamentul modelului său. Astfel de personaje pot fi prietenii, profesorii, colegii de clasă, părinţii.

Prin implicarea în activităţi care să valorifice nevoia de comunicare, de relaţionare, de autocunoaştere, de manifestare artistică, şcolarul de azi poate deveni adultul lipsit de inhibiţii, capabil să comunice asertiv, care are încredere în sine şi poate lua deciziile potrivite de unul singur.

II. SCOPUL:

Personalizarea educaţiei nonformale prin utilizarea de informaţii şi abilităţi specifice, în vederea întregirii paletei cunoaşterii de sine la școlari;

III. OBIECTIVELE:

-Promovarea sănătăţii emoţionale şi a stării de bine a elevului, prin identificarea, exprimarea şi controlul emoţiilor;

-Dezvoltarea personală a elevului, prin autocunoaşterea şi construirea unei imagini pozitive despre sine;

-Utilizarea în mod corect şi conştient termeni precum: emoţii sănătoase/nesănătoase,constructive/distructive,control al emoţiior, echilibru, alternative la petrecerea timpului liber

-Prezentarea conceptului de mandale și beneficiile acestora

-Încurajarea şi dezvoltarea creativităţii elevilor.

Beneficiari: cadrele didactice, elevii, părinții elevilor școlii Gimnaziale Aurel Vlaicu Arad

Grup țintă: elevii școlii

IV. ECHIPA DE PROIECT

INIȚIATORI *: GAVRILUȚĂ CĂLINA*

COLABORATORI *:TOMUȚA DIANA*
GRESKO LUCIA
BÎC NICOLETA
GIUREA GEORGIANA
DOBROICA ZAHARIA
BOITI CASIANA

Profesori participanți *: Șerban Delia, psiholog Emeșe Bojin*

V. RESURSELE PROIECTULUI

Resurse umane: echipa de proiect
elevi
părinţi

Resurse materiale: spaţiile de învăţământ din şcoală, calculator, imprimantă, aparat foto, materiale auxiliare consumabile, CD / DVD

VI. ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI

1.Informarea elevilor despre proiectul care se va desfășura
-perioada: 10 octombrie 2022
- activitate realizată de învățători și diriginți

2.Dezbatere privind starea emoțională echilibrată
-perioada: 10-13 octombrie 2022
-activitatea se desfășoară în cadrul orelor de dirigenție

3.Atelier de lucru
-perioada : 14-19 octombrie 2022
-sarcini de lucru: colorarea mandalelor

VII.REZULTATE

Implicarea elevilor în această activitate a fost un câştig atât pentru educaţia acestora, cât şi pentru valorizarea lor ca personalităţi distincte.
Elevii au învăţat lucruri noi despre emoţii, categoriile de emoţii, identificarea lor, exprimarea lor cât şi controlul lor.
Exprimarea emoţiilor şi atitudinilor generate de activităţile proiectului au luat forme de manifestare artistică: colorare de mandale.

Proiectul are și un caracter interdisciplinar: educativ, informativ din punct de vedere al promovării sănătăţii emoţionale şi a stării de bine a elevului, prin identificarea, exprimarea şi controlul emoţiilor , formativ atât din punct de vedere al limbajului cât şi de educare şi echilibrare a emoţiilor nesănătoase.

VIII. DISEMINARE :

- editarea unui CD/DVD cu momentele semnificative ale activităţilor desfăşurate în timpul proiectului
- afişe ale proiectului
- diplome
- chestionare pentru elevi
-diseminare în revista școlii, site-ul școlii și în ziarul local

https://www.aradon.ro/aradon-stirile-judetului-arad/mandale-colorate-de-ziua-mondiala-a-sanatatii-mintale-1604628/

IX. SUSTENABILITATE

Proiectul ,, COLOREAZĂ-ȚI EMOȚIILE” se va derula şi în următorii ani școlari, datorită impactului pe care l-a avut asupra elevilor şi dorinţei acestora pentru activităţi asemănătoare. Atât elevii cât şi părinţii acestora au fost încântaţi de activitate şi îşi doresc să mai fie implicaţi în activităţi educative care să îi ajute în educaţia pentru o viaţă emoţională sănătoasă, care să le dezvolte şi spiritul creative în găsirea de soluţii la propriile probleme identificate.

METODOLOGIA DIDACTICĂ ÎNTRE TRADIDIȚIE ȘI INOVAȚIE

Prof.înv.primar,Pîrvulescu Cornelia
Liceul Tehnologic Bâlteni,Gorj

Premisele de la care pornim în utilizarea metodelor interactive în cadrul sistemelor de instruire actuale trebuie raportate la didactica post-modernă care subliniază legătura dintre cele trei componente ale procesului de învăţământ: predare – învățare- evaluare.

Instruirea didactică înseamnă modul de selectare, aranjare, echilibrare, conectare şi transpunere în practică a următoarelor patru categorii de componente:

- Obiectivele instruirii
- Conţinuturile
- Strategiile şi metodele
- Evaluarea

Eficienţa metodei didactice este relevată în măsura în care are calităţi transformatoare, fiind înţeleasă drept modalitatea folosită de profesor pentru a-i determina pe elevi să găsească ei înşişi calea proprie de urmat în vederea construirii propriei cunoaşteri. Astfel elevul devine conştient nu numai de conţinutul unui domeniu, ci trăieşte şi emoţia de a-l studia, motivându-şi alegerile, realizând o învăţare temeinică.

Metodele expozitive (de exemplu: povestirea, descrierea, explicaţia, prelegerea, instructajul, cursul etc.) au avantajul prezentării conţinuturilor unui număr mare de elevi, într-un timp relativ scurt. O condiţie a eficienţei metodelor de tip expozitiv o constituie adaptarea limbajului la particularităţile de vârstă a elevilor , folosind un repertoriu comun. În cazul folosirii unei metodologii interactive, rolurile cadrului didactic se diversifică, se îmbogăţesc, astfel că el devine animator, consilier, moderator, participant alături de elevii săi la soluţionarea problemelor, chiar membru în echipele de lucru.

Creşte gradul de activism şi de implicare a elevului la activitate, interactivitatea presupunând şi o atitudine pozitivă faţă de relaţiile umane, faţă de importanţa muncii în echipă şi o deschidere faţă de cooperare. Specifică metodelor didactice interactive este şi multirelaţionalitatea între profesor şi elevi, între elev şi colegii săi, pe de o parte, dintre elevi şi conţinut pe de altă parte.

Esenţială este modalitatea în care reuşeşte să capteze şi să menţină interesul şi atenţia concentrată a elevilor pe parcursul expunerii. O condiţie a eficienţei metodelor de tip expozitiv o constituie adaptarea limbajului la particularităţile elevilor, folosind un repertoriu comun.

În cazul folosirii unei metodologii interactive, rolurile cadrului didactic se diversifică, se îmbogăţesc, astfel că el devine animator, consilier, moderator, participant alături de elevii săi la soluţionarea problemelor, chiar membru în echipele de lucru. Creşte gradul de activism şi de implicare a elevului la activitate, de la simplu receptor la participant activ. Interactivitatea presupune şi o atitudine pozitivă faţă de relaţiile umane, faţă de importanţa muncii în echipă şi o deschidere faţă de cooperare, o atitudine de susţinere a ideilor apărute prin colaborarea cu ceilalţi.

Metodologia interactivă ţinteşte, pe lângă realizarea obiectivelor de ordin cognitiv şi atingerea obiectivelor de ordin socio-afectiv (dezvoltarea capacităţilor de comunicare, de dialogare interpersonală şi condiţiile exploziei informaţionale, a accelerării ritmului de dezvoltare culturală şi a apariţiilor de noi descoperiri), fapt ce se reflectă în volumul sporit de cunoştinţe cuprins în programele şi manualele şcolare.

Un alt avantaj al metodelor expozitive îl constituie faptul că există şi adevăruri care nu pot fi supuse unei verificări directe din partea elevilor.

Ţine de măiestria cadrului didactic felul în care va reuşi să confere metodelor expozitive valenţe formative, motivând elevii să recepţioneze activ mesajele, prin prelucrare personală şi redare originală. Nu metoda în sine este criticată, ci modul în care este aplicată şi maniera în care este solicitat elevul să răspundă cerinţelor şi sarcinilor de învăţare.

În acelaşi timp, metodele interactive accentuează latura formativ-educativă de dezvoltare a personalităţii atât prin oferirea de ocazii de a descoperi şi a valida în practică cunoştinţele teoretice ,cât şi prin oportunităţile sociale de dezvoltarea a trăsăturilor de caracter, de voinţă şi perseverenţă. Specificul metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente.

În condiţiile îndeplinirii unor sarcini simple, activitatea de grup este stimulativă, generând un comportament contagios şi o străduanie competitivă. În rezolvarea sarcinilor complexe, rezolvarea de probleme, obţinerea soluţiei corecte e facilitată de emiterea de ipoteze multiple şi variate. Interacţiunea stimulează efortul şi productivitatea individului şi este importantă pentru autodescoperirea propriilor capacităţi şi limite, pentru autoevaluare.

Grupul dă un sentiment de încredere, de siguranţă şi de antrenare reciprocă a membrilor ce duce la dispariţia fricii de eşec şi curajul de a-şi asuma riscul, reducând la minim fenomenul blocajului emoţional al creativităţii.

Lucrul în echipă oferă elevilor posibilitatea de a-şi împărtăşi părerile, experienţa, ideile, strategiile personale de lucru, informaţiile; interrelaţiile dintre membrii grupului, emulaţia sporesc interesul pentru o temă sau o sarcină dată, motivând elevii pentru învăţare.

Pe de altă parte, metodele interactive solicită anumite condiţii de timp mai îndelungat faţă de cele expozitive (de exemplu: timp de gândire acordat elevilor, timp de interrelaţionare, timp de expunerea a ideilor individuale şi comune.

BIBLIOGRAFIE:

- Vîrtop Sorin-Avram: Caiet de practică pedagogică pentru Nivelul I şi Nivelul al II-lea (liceal) al programului psihopedagogic *în vederea certificării pentru profesia didactică prin Departamentul pentru Pregătirea Personalului Didactic,* Editura Academica Brâncuşi, Târgu Jiu, 2012, ISBN 978 -973-144-539-7, Ediţia a III-a

-Ioan Cerghit – Metode de învăţământ, Editura Polirom, Iaşi, 2004.

Diferiți dar egali-un principiu al egalității și respectului reciproc

Tătaru Mihaela ,
Școala Gimnazială ‘’Maria Enescu Cosmovici ‘’
Mihăileni ,jud.Botoșani

.

Toţi suntem diferiţi, dar în aceleaşi timp, egali.

Nu avem o opţiune sau puterea de decizie în a fi sau a nu fi diferiţi. Acolo unde avem două sau mai multe persoane, avem diversitate. Diferenţele dintre noi pot fi în funcţie de vârstă, etnie, gen, abilităţi fizice, naţionalitate, orientare sexuală, educaţie, stare civilă, religie, experienţele de viaţă pe care le-am trăit şi care ne-au influenţat. Diferenţele dintre noi ne dau nişte avantaje şi caracteristici unice şi o perspectivă distinctă asupra vieţii. Diversitatea culturală nu mai este un prejudiciu, ci o realitate care trebuie fructificată în mediul şcolar. Pluralitatea culturală pune nu numai problema apărării diferenţelor, ci a dialogului cultural, care recunoaşte că fiecare trebuie să contribuie la îmbogăţirea experienţei umane şi că fiecare dintre ele este un efort de universalizare a unei experienţe particulare. Educaţia interculturală presupune promovarea unor politici şcolare care să permită egalizarea şanselor în educaţie şi a unor strategii de valorificare a diferenţelor culturale pentru a le transforma în resurse pedagogice. Fiecare școală poate fi un atelier de conviețuire democratică, unde copiii pot învăța să conviețuiască în mod constructiv, să accepte și să aprecieze diferențele ca 9 „valori“ și nu să fie refuzate sau evitate, elevii experimentând concret cetățenia globală. Egalitatea de şanse reprezintă conceptul conform căruia toate fiinţele umane sunt libere să-şi dezvolte capacităţile personale şi să aleagă fără limitări impuse de roluri stricte. Egalitatea de şanse are la baza asigurarea participării depline a fiecărei persoane la viata economică și socială, fără deosebire de origine etnică, sex, religie, vârstă, dizabilități etc. Şcoala este leagănul copilăriei în care toate speranţele pot deveni realitate, dacă cei care iau parte la activităţile de învăţare, pofesori şi elevi, conştientizează diversitatea şi complexitatea naturii umane şi valorifică fiecare talent sau latură creativă. Egalitatea şanselor de instruire este teoretic garantată în aproape toate tările lumii, dar realizarea practică a acestui principiu continuă să rămână una dintre problemele școlii românești. Conceptul de „egalitate“ înseamnă astăzi ceva mai mult decât drepturile egale; ea înseamnă o egalitate reală a șanselor individuale de promovare socială, iar educația este instrumentul cel mai important în dezvoltare. Egalitatea şanselor semnifică, în fapt, oferirea de opţiuni multiple pentru capacităţi şi aptitudini diferite, „o educaţie pentru toţi şi pentru fiecare”, o educaţie deschisă pentru toate persoanele, indiferent de vârstă şi condiţii socio-economice, dar şi o educaţie pentru fiecare, în funcţie de nevoile sale specifice – evitându-se omogenizarea şi încurajându-se diversitatea – care să creeze premisele egalităţii şanselor de acces în viaţa socială. În categoria copiilor defavorizaţi îi putem include pe cei proveniţi din familii monoparentale sau orfani de ambii părinţi, copiii ai căror părinţi sunt şomeri, au grave probleme de sănătate sau un comportament imoral, copiii care locuiesc în zone izolate sau îndepărtate şi a căror şcolarizare depinde de existenţa unui mijloc de transport şi copiii de etnie rromă care se integrează cu greutate în colectivul clasei de elevi. Cea mai bună soluţie pentru un sistem educativ care să răspundă nevoilor tuturor elevilor se dovedeşte a fi educaţia incluzivă, caracterizată prin următoarele principii: dreptul fiecărui elev la educaţie pe baza egalităţii şanselor; nici un elev nu poate fi exclus din educaţie sau supus discriminării pe motive de rasă, religie, culoare, etnie, sex, limbaj, dizabilităţi; şcoala se adaptează la nevoile elevilor; diferenţele individuale între elevi constituie o sursă de bogăţie şi diversitate şi nu o problemă. Şcoala incluzivă are la bază un curriculum adaptat în raport cu nevoile copiilor. De aceea, proiectarea sistemelor

educaţionale şi implementarea programelor şcolare trebuie să ţină seama de marea diversitate a caracteristicilor şi trebuinţelor elevilor incluși în procesul instructiv-educativ, care trebuie să asigure şanse egale pentru copiii defavorizaţi prin implicarea tuturor cadrelor didactice, părinţilor şi a instituţiilor locale abilitate. Cadrele didactice trebuie să adopte mijloace de combatere a atitudinilor discriminatorii, construind o societate bazată pe spiritul de toleranţă şi oferind şanse egale 10 la educaţie pentru elevii defavorizaţi. Societatea contemporană pune tot mai mult accentul pe diversitate. Educaţia pentru diversitate este un răspuns la pluralismul de toate felurile cu care ne confruntăm. Valorificarea diversităţii permite toleranţa; recunoaşte, apreciază şi facilitează procese implicate în explorarea şi descoperirea noului, conduce la întărirea relaţiilor în cadrul comunităţii şi măreşte posibilităţile tinerilor de a se realiza într-o societate pluralistă, din ce în ce mai complexă. Instituţiile de învăţământ trebuie să ia măsuri potrivite pentru eliminarea oricărei forme de discriminare prezente în interiorul lor. Profesorii au nevoie să îşi conştientizeze propriile prejudecăţi, să fie corect formaţi, să ia în considerare condiţiile sociale şi nevoile elevilor. Copiii trebuie pregătiţi să înveţe să trăiască şi să interactioneze pozitiv în această lume diversă. Multiculturalitatea este un fenomen care ne îmbogăţeşte cu diversitate. Şcoala trebuie să formeze deprinderea preţuirii valorilor pluriculturale, ideea ca nu există valori superioare sau valori inferioare. Există valori specific care trebuie preţuite prin aportul lor la nuanţarea şi îmbogăţirea celorlalte culture cu care vin în contact. Şcoala românească trebuie să construiască diverse strategii pentru o tratare pluralistă a diversităţii culturale, cum ar fi: aprecierea patrimoniului cultural pe care îl aduc cu ei elevii şi utilizarea acestuia pentru a ajuta profesorii şi directorii să înveţe culturile elevilor; utilizarea conflictelor etnice pentru producerea unor schimburi culturale şi sociale pozitive; crearea unui mediu de cooperare între elevi, profesori şi familiile elevilor; facilitarea succesului tuturor prin asigurarea accesului egal şi eficient la instituţia şcolară; înlăturarea prejudecăţilor legate de rasă, clasă socială sau etnie; eliminarea unor practici care dezavantajează persoane şi grupuri de elevi.

JOCUL-INSTRUMENT INOVATIV DE ÎNVĂȚARE A UNEI LIMBI STRĂINE

RALUCA IGNA
LICEUL TEORETIC *„MIHAI VITEAZUL”*

Copiilor le place să învețe despre lucruri noi, memorează ușor nume și fapte diverse și pot explica cu detalii uimitor complexitățile lumii create in Sims. De multe ori când sunt mici vin la grădiniță sau școală încântați și dornici să învețe. Cu toate acestea, nu după mult timp, vedem elevi blazați, care se chinuie să învețe ceva nou sau care sunt reticenți în a încerca o sarcină pe care nu au mai intâlnit-o. Când vedem acest lucru, ca educatori, ar trebui să ne întrebăm ce putem pentru ca învățarea să nu devină o corvoadă.

Ori de câte ori intru în clasă mă gândesc nu numai la obiectivele de învățare, dar la nevoile de învățare ale fiecărui elev și la modul de abordare a acestora și, cel mai important, la modul în care îi voi implica pe elevi în această învățare. Implicarea este pe primul loc - indiferent de cât de bine pregătit profesional ar fi un profesor, sau cât de dispus ar fi să le ofere elevilor educație de cea mai înaltă calitate posibilă - dacă nu putem implica elevii în procesul de învățare, eșuăm într-un fel. Știu cât de important este să comunic cu succes studenților pasiunea mea pentru lucrurile despre care învățăm și să le arăt cum acest lucru este important pentru ei.

O modalitate de a realiza implicarea autentică a elevilor este aceea prin care le dăm posibilitatea de a experimenta scenarii, în care pot analiza probleme, iar jocurile le oferă un mod sigur și interactiv copiilor de a se implica cu idei complexe, de a se pune în locul altora și de a analiza problemele dintr-o perspectivă diferită de a lor. Acest lucru oferă învățării bazate pe joc un potențial incredibil de implicare și de valorizare a elevilor prin rezultatul muncii lor. Jocul poate oferi un spațiu în care elevii devin protagoniști și în care învățarea le oferă instrumentele pentru a reuși, atât în interiorul, cât și în afara jocului.

Jocurile pot oferi ocazii bune de diferențiere, dar și de colaborare între elevi. Când obiectivele de învățare îi ajută să câștige în joc, le oferă și o motivație puternică, îi stimulează să colaboreze, dar și să persevereze datorită sarcinilor provocatoare. În multe cazuri, observăm că elevii lucrează mult mai mult pentru a rezolva o sarcină bazată pe joc decât pentru a rezolva un exercițiu tradițional, deoarece astfel își pot vedea progresul mult mai clar și mai concret decât în sarcinile școlare. Un elev care trece un nivel va dori să continue să încerce. Învățarea bazată pe joc crește motivația, îi ajută pe elevi oferind indicii multi-senzoriale și încurajează colaborarea dintre elevii care doresc să-și ajute colegii/coechipierii să se descurce mai bine în joc.

Măsura a tot ceea ce facem este ceea ce elevii noștri au învățat. Au înțeles ceea ce le-am explicat? Sunt mai capabili să rezolve probleme și explicați relațiile? Cel mai important, sunt capabili să aplice ceea ce au învățat în situații noi?

Utilizarea învățării bazate pe joc în clasă înseamnă, de asemenea, că gândirea noastră despre modul în care elevii învață și cel mai mult important, modul în care gândesc ei, trebuie să se schimbe. Când folosim jocuri în clasă, vom descoperi că elevii nu sunt implicațI doar în învățare, ci sunt parte a procesului respectiv și înțeleg importanța arătând ceea ce știu și explicându-le altora.

Folosirea învățării bazate pe joc este un fel de călătorie care ne transformă, profesor și elevi deopotrivă. Îmi amintește în permanență care este rolul meu și mă ajută să construiesc o atmosferă plăcută în clasă, în care elevii mei mă ajută să învăț atât cât îi ajut eu să învețe. Învățarea bazată pe joc este un instrument puternic în clasă și, ca orice instrument nou, vine uneori cu partea sa de îngrijorare din partea părinților. Dar este important de menționat că învățarea bazată pe joc nu devine singurul instrument de predare, ci mai degrabă unul care trebuie utilizat atunci când se potrivește scopului pe care încercăm să îl atingem. De obicei folosesc o varietate de jocuri pentru a le oferi elevilor șansa de a explora și

evalua diferite concepte și modele, și nu folosesc niciodată jocurile ca lecție autonomă fără a oferi context sau fundal. Vreau ca elevii să perceapă jocul ca pe o modalitate de a învăța, și nu doar un mijloc de distracție sau de petrecere a nu doar timpului liber. Interesant, chiar și după ce elevii au jucat un joc și au completat o lecție, de multe ori cer să reluăm jocul periodic.. Din perspectiva mea, atunci când elevii cer să repete acel joc, valoarea jocului este exemplificată.

Jocurile, clasice sau video, nu vor înlocui niciodată un profesor, dar schimbă modul de predare al profesorului. și folosindu-le la oră aflăm cât de important este acest instrument. Predarea tradițională se concentrează pe furnizarea de cunoștințe elevilor, anumite informații pe care dorim să le cunoască și cu care să opereze. Este adevărat, provocări există atunci când integrăm jocuri în predare-învățare, dincolo de dificultățile tehnice care pot apărea. Mulți părinți sunt îngrijorați de timpul petrecut de copii jucându-se diverse jocuri, și presupun că jocurile sunt pur și simplu utilizate ca niște babysitter electronice. Dar dacă li se explică încă de la început beneficiile utilizării unor astfel de instrumente, tind să fie mai înțelegători. SRI Research citat într-un articol recent Mindshift a raportat că elevii care se joacă jocuri video educaționale obțin scor 12% mai bun la testele standardizate.

De asemenea, părinții își imaginează adesea că elevii joacă jocuri video ca acte solitare, lipsite de interacțiuni cu ceilalți. Dar cercetările au arătat că jocurile video nu slăbesc interacțiunile, chiar și pe cele familiale, ci mai degrabă ajută la încurajarea acestora. De exemplu, frații mai mari îi pot ajuta pe cei mai mici cu sfaturi și trucuri pentru a trece un nivel de joc sau copiii cu cunoștințe tehnice pot explica jocul părinților. Când au fost întrebați care este motivația numărul unu pentru ei de a juca jocuri răspunsul a fost componenta socială, iar aceasta c componentă socială există și în cadrul jocurilor educaționale. Astfel, se încurajează relațiile dintre elevi care nu ar interacționa în mod normal. Studenții cu mai multă experiență în jocuri le pot împărtăși cunoștințe într-o situație pe care, în mod normal, nu ar întâlni-o în clasă. Jocurile educaționale sunt utile într-o mare varietate de moduri. Elevii cu probleme de comportament se pot concentra și interacționează colegii de clasă. Colaborarea are loc simplu, elevii încercând să rezolve aceeași problemă sau să atingă același scop. Jocurile oferă feedback instant, astfel încât elevii își pot evalua în mod constant progresul.

În concluzie, beneficiile învățării bazate pe joc devin mai apreciate și utilizate de educatori care doresc ca elevii lor să se implice, să rezolve probleme, să colaboreze și să dezvolte o înțelegere mai profundă. Bine proiectate și implementate cu pricepere, jocurile le oferă elevilor distracție, memorare, experiențe pozitive în clasă. Învățarea prin joc crește motivația elevilor, le stimulează gândirea critică, îi provoacă la cooperare, colaborare, negociere în ritmul dorit pentru scopul dorit.

Bibliografie:

Brewster, Jean and Dennis Girard. 1992. *The Primary English Teacher's Guide*. England: Penguin Group

Brown, H Douglas. 2000. *Principle of Language Learning and Teaching* Fourth Edition. New York: Pearson Edition.

Brumfit, C J Moon and Tongue, R. 1995. *Teaching English to Children.* New York: Longman Group Ltd.

Gower, Roger, Diane Phillips, and Steve Walter.1995. *Teaching Practice Handbook* New Edition.England: Heinemann.

Hadfield, J. 1998. *Elementary Communication Games*. England: Longman.

Harmer, Jeremy. 1991. *The Practice of English Language Teaching* New Edition. New York: Longman.

Haycraft, John. 1997. *An Introduction to English Language Teaching*. England: Longman.

METODE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE CENTRAT PE ELEV

P.Î.P. SFIRCĂ MĂDĂLINA IONELA
GR.CU P.P.NR.6 ALEXANDRIA, JUD.TELEORMAN

Un învăţământ modern, bine conceput, permite iniţiativa, spontaneitatea şi creativitatea copiilor, dar şi dirijarea, îndrumarea lor, rolul educatoarei căpătând noi valenţe, depăşind optica tradiţională prin care era un furnizor de informaţii.

În organizarea unui învăţământ centrat pe copil, educatoarea devine un coparticipant alături de preşcolari la activităţile desfăşurate. Ea însoţeşte şi încadrează copilul pe drumul spre cunoaştere.

Utilizarea metodelor interactive de predare – învăţare-evaluare în activitatea didactică contribuie la îmbunătăţirea calităţii procesului instructiv - educativ, având un caracter activ – participativ şi o reală valoare activ – formativă asupra personalităţii copilului. Acest fapt mi s-a confirmat în momentul în care am început să utilizez mai frecvent unele metode activ – participative care au fost foarte îndrăgite şi de către copii.

E bine ca educatorul să modeleze tipul de personalitate necesar societăţii cunoaşterii, personalitate caracterizată prin noi dimensiuni: gândire critică, creativă, capacitate de comunicare şi cooperare, abilităţi de relaţionare şi lucru în echipă, atitudini pozitive şi adaptabilitate, responsabilitate şi implicare.

Voi prezenta metoda Pălăriile gânditoare.şi metoda Ştiu-Vreau să ştiu-Am învăţat.

Metoda Pălăriile gânditoare

Este o tehnică interactivă, de stimulare a creativităţii participanţilor, care se bazează pe interpretarea de roluri în funcţie de pălăria aleasă. Sunt şase pălării gânditoare, fiecare având câte o culoare: alb, roşu, galben, verde, albastru şi negru. Membrii grupului îşi aleg pălăriile şi vor interpreta astfel rolul precis, aşa cum consideră mai bine. Rolurile se pot inversa, participanţii sunt liberi să spună ce gândesc, dar să fie în acord cu rolul pe care îl joacă. Cum trebuie să se comporte cel care „poartă” una din cele şase pălării gânditoare:

Pălăria albă: cel ce o poartă trebuie să-şi imagineze un computer care oferă informaţii şi imagini atunci când acestea i se cer. Calculatorul este neutru şi obiectiv. Nu oferă interpretări şi opinii. Când poartă pălăria albă, gânditorul trebuie să imită computerul, să se concentreze strict pe problema discutată, în mod obiectiv şi să relateze exact datele. Gânditorul pălăriei albe este disciplinat şi direct. Albul (absenţa culorii) indică neutralitatea.

Pălăria roşie: purtând această pălărie, gânditorul poate să spună: „Aşa simt eu în legătură cu…”. Această pălărie legitimează emoţiile şi sentimentele ca parte integrantă a gândirii. Ea face posibilă vizualizarea, exprimarea lor. Pălăria roşie permite gânditorului să exploreze sentimentele celorlalţi participanţi la discuţie, întrebându-i care este părerea lor „din perspectiva pălăriei roşii”, adică din punct de vedere emoţional şi afectiv. Cel ce priveşte din această perspectivă nu trebuie să-şi justifice sentimentele şi nici să găsească explicaţii logice pentru acestea.

Pălăria neagră: este pălăria avertisment, concentrată în special pe aprecierea negativă a lucrurilor. Gânditorul pălăriei negre punctează ce este rău, incorect şi care sunt erorile. Explică ce nu se potriveşte şi de ce, ceva nu merge; care sunt riscurile, pericolele, greşelile demersurilor propuse. Nu este o argumentare, ci o încercare obiectivă de a evidenţia elementele negative. Se pot folosi formulări negative de genul: „dar dacă nu se potriveşte cu…”, „nu numai că nu merge, dar nici nu …”.

Pălăria galbenă: este simbolul gândirii pozitive şi constructive, al optimismului. Se concentrează asupra aprecierilor pozitive, aşa cum pentru pălăria neagră erau specifice celor negative. Exprimă speranţa, are în vedere beneficiile, valoarea informaţiilor şi a faptelor date. Gânditorul pălăriei galbene luptă pentru a găsi suporturi logice şi practice pentru aceste beneficii şi valori. Oferă sugestii, propuneri concrete şi clare. Cere un efort de gândire mai mare.

Beneficiile nu sunt sesizate totdeauna rapid şi trebuie căutate. Ideile creative oferite sub pălăria verde pot constitui material de studiu sub pălăria galbenă. Nu se referă la crearea de noi idei sau soluţii, acestea fiind domeniul pălăriei verzi.

Pălăria verde: simbolizează gândirea creativă. Verdele exprimă fertilitatea, renaşterea, valoarea seminţelor. Căutarea alternativelor este aspectul fundamental al gândirii sub pălăria verde. Este folosită pentru a ajunge la noi concepte şi noi percepţii, noi variante, noi posibilităţi. Gândirea laterală este specifică acestui tip de pălărie. Cere un efort de creaţie.

Pălăria albastră: este pălăria responsabilă cu controlul demersurilor desfăşurate. E gândirea nevoită să exploreze subiectul. Pălăria albastră este dirijorul orchestrei şi cere ajutorul celorlalte pălării. Gânditorul pălăriei albastre defineşte problema şi conduce întrebările, reconcentrează informaţiile pe parcursul activităţii şi formulează ideile principale şi concluziile la sfârşit. Monitorizează jocul şi are în vedere respectarea regulilor. Rezolvă conflictele şi insistă pe construirea demersului gândirii. Intervine din când în când şi de asemenea la sfârşit. Poate să atragă atenţia celorlalte pălării, dar prin simple interjecţii. Chiar dacă are rolul conducător, este permis oricărei pălării să-i adreseze comentarii şi sugestii.

În concluzie, culoarea pălăriei este cea care defineşte rolul. Astfel:

Pălăria albă

- oferă o privire obiectivă asupra informaţiilor
- este neutră
- e concentrată pe fapte obiective şi imagini clare
- stă sub semnul gândirii obiective

Pălăria roşie

- dă frâu liber imaginaţiei şi sentimentelor
- oferă o perspectivă emoţională asupra evenimentelor
- poate însemna şi supărarea sau furia
- descătuşează stările afective

Pălăria neagră

- exprimă prudenţă, grijă, avertisment, judecată
- oferă o perspectivă întunecoasă, tristă, sumbră asupra situaţiei în discuţie
- este perspectiva gândirii negative, pesimiste

Pălăria galbenă

- oferă o perspectivă pozitivă şi constructivă asupra situaţiei
- simbolizează lumina soarelui, strălucirea, optimismul
- este gândirea optimistă, constructivă, pe un fundament logic

Pălăria verde

- exprimă ideile noi, stimulând gândirea creativă
- este verdele proaspăt al ierbii, al vegetaţiei, al abundenţei
- este simbolul fertilităţii, al producţiei de idei noi, inovatoare

Pălăria albastră

- exprimă controlul procesului de gândire
- este culoarea cerului, care e deasupra tuturor, atotvăzător şi a tot cunoscător
- supraveghează şi dirijează bunul mers al activităţii
- este preocupată de a controla și de a organiza

Metoda **„Ştiu/Vreau să ştiu/Am învăţat”** reprezintă o modalitate de lucru prin care se urmăreşte conştientizarea de către copii a ceea ce ştiu sau cred că ştiu referitor la o anumită problematică, precum şi a ceea ce nu ştiu şi ar dori să înveţe.

În etapa de evocare li se cere copiilor să spună, în mod individual sau în grup, ideile pe care le au vizavi de problematica discutată, idei pe care educatoarea le consemnează la rubrica „Ştiu”, iar ceea ce doresc să afle la rubrica „Vreau să ştiu”. În continuare se studiază o temă, se realizează o investigaţie, dobândindu-se cunoştinţe noi, pe care, în etapa de realizare a sensului, educatoarea le consemnează la rubrica „Am învăţat ”.

Este o metodă eficientă în contextul activităţilor didactice, pe care eu am folosit-o în reactualizarea cunoştinţelor despre unele meserii

ŞTIU	VREAU SĂ ŞTIU	AM ÎNVĂŢAT
• Mobila se face din lemn	• De unde se ia scândura • Cum se face mobila • Cine face mobila • Ce unelte se folosesc pentru producerea mobilei	• *Tâmplarul* face mobila din scândură fabricată din lemn. Scândurile se lipesc cu aracet, se taie cu maşini speciale şi se obţine mobila.
• La bucătărie lucrează bucătarul	• De unde ştie bucătarul cum se face mâncarea • Dar cofetarul cum se fac prăjiturile	• *Bucătarul* învaţă la şcoala de meserii cum se face mâncarea şi are carte de bucate. La fel are şi cofetarul.
• Pâinea se face din făină şi se coace în cuptor	• De unde se ia făina • Cine macină grâul • Unde se macină grâul • Cum se face pâinea	• *Brutarul* face pâinea şi o coace în cuptor. El face pâinea din făină obţinută din grâu măcinat la moară de morar
• Medicul îngrijeşte copiii bolnavi.	• Doctorii sunt numai pentru copii • Ce fac ei în spitale • De unde se iau medicamentele	• *Medicul* este pentru toţi copiii şi părinţii o persoană ce ne vindecă de boală. După ce ne consultă, ne face reţetă, iar noi mergem la farmacie după medicamente

COMUNICAREA LA PREȘCOLARI

Prof. Înv. Preșc. Cojocaru Simona-Maria,
Grădinița cu Program Prelungit Traian, Râmnicu Vâlcea,
Județul Vâlcea

Etimologic, termenul „comunicare” provine din latinescul „communius” (comun), care a dat naştere verbului „communico”, ceea ce înseamnă „a fi împreună, a face în comun, a pune în comun” informaţii, cunoştinţe, mesaje, reflecţii, idei, confesiuni, impresii, păreri, opinii, atitudini etc.

„Profesorul este bun dacă are relaţii corecte cu elevii, părinţii, foştii elevi, colegii săi, alte persoane influente (…); îi respectă pe toţi elevii; are atitudine pozitivă faţă de toţi; acceptă erorile fără să ridiculizeze; îşi personalizează intervenţiile; este exigent şi drept; este exigent cu el; este competent şi interesant; reformulează, felicită şi încurajează; este creativ şi inventiv; stie să facă glume de actualitate; este informat; are stagii de cercetare şi producţie în ţară şi în străinătate (practică în alte domenii), are cărţi, expoziţii (...) vede spectacole, citeşte(…); caută probleme; spune când ştie, şi când nu, când îi este teamă, când este sau a fost complexat; degajă energie şi o comunică bucuros altora; creează un climat foarte bun; nu este străin de alte discipline şi le respectă; lasă timp pentru formulări, dar impune ritm alert de lucru; este mândru, demn, dar cultivă şi respectă aceste calităţi şi la alţii”.- Laurenţiu Şoitu

Comunicarea didactică priveşte direct relaţia educator-educat şi de eficienţa ei depinde scopul final al educaţiei.

În învăţământul preşcolar educatoarea stabileşte relaţii la grupă formal şi informal ţinând cont de vârsta copiilor care este critică pentru formarea unui cetăţean al societăţii, relaţiile educatoarei trebuie să fie optim pozitive.

În procesul instructiv-educativ din grădiniţă vorbim mai puţin despre dialog, dar mai mult despre conversaţie, utilizată în cadrul convorbirii. În grădiniţă, dialogul întrebărilor şi răspunsurilor poate fi realizat sub formă de exerciţiu ludic, prin intermediul unor personaje, prin intermediul unor simulări. Copiii sunt puşi astfel în situaţia „jocurilor de rol’’, ca mijloace de educare a limbajului spontan. Prin dialog euristic, educatoarea cunoaşte nivelul la care copiii au receptat conţinutul imaginilor utilizate.

Pot fi încurajaţi să adreseze întrebări pentru a-şi clarifica unele neînţelegeri, ceea ce conduce la întărirea operaţiilor de analiză, sinteză, comparaţie şi interpretare şi la stimularea productivităţii gândirii. O întrebare adresată de către un copil nu este semnul necunoaşterii, ci al interesului, al curiozităţii, fapt pentru care , mai mult timp adresează întrebarea care i-a reţinut atenţia. Uneori, datorită sărăciei vocabularului, copilul preşcolar nu se poate situa pe punctul de vedere al interlocutorului dacă acesta este adultul. În relaţiile cu ceilalţi copii, preşcolarul poate coopera, poate dialoga ca partener egal având drept consecinţă socializarea inteligenţei şi a limbajului, înţelegerea utilităţii schimbului de idei.

Copilul comunică în permanenţă cu educatoarea şi invers, îmbogăţindu-şi vocabularul, devenind mai rafinat în exprimare şi în comunicare de aceea consider ca educatoarea trebuie sa lucreaze interdisciplinar de fiecare dată pentru realizarea acestui obiectiv - comunicare. Educatoarea trebuie să aibă o vorbire expresivă, gestică potrivită situaţiei respective, capacitatea de demonstra logic şi să folosească un vocabular accesibil copiilor, să aibă capacitatea de a antrena copiii într-un dialog ori de câte ori este nevoie, trebuie să aibă o atitudine pozitivă faţă de întreaga grupă, să accepte greşelile, fără a-i ironiza pe copii, să fie creativă, să fie corectă, să-i felicite pe copii, să-i încurajeze şi să-i recompenseze aşa încât să realizeze o bună cooperare în comunicare.

O comunicare ineficientă este rezultatul al unui cumul de factori :

1. critica – evaluarea negativă a limbajului de către ceilalţi („Nu te străduieşti destul” sau „Tu poţi,dar nu vrei”)

2. etichetarea – folosirea etichetelor de către cei cu care vine în contact („Vorbeşti ca un debil mintal” sau „Nu vezi ce prost eşti, nu poţi să legi două cuvinte”)

3. Oferirea de sfaturi – („Dacă aş fi în locul tău, nici nu aş deschide gura”)

4. Ameninţări – („Dacă nu începi să vorbeşti corect, nu o să mai primeşti ...”)

5. Moralizarea – („Ar trebui să te străduieşti mai mult”)

6. Argumentarea logică – („Uite cum stau lucrurile : faci un mic efort şi vei vorbi mult mai bine”)

Un rol deosebit de important îl deține și comunicarea dintre părinți și copii. Astfel, copilul trebuie să vorbească cu părintele, iar acesta trebuie să aibă disponibilitatea de a-l asculta.

Deficiențele în comunicare ar putea constitui cauza eșecului pe termen lung. În cazul în care educatoarea nu comunică în mod eficient cu preșcolarul (vorbește pe un ton prea elevat pentru nivelul copilului, nu-i ascultă niciodată părerile sau dorințele, nu-și stabilește conținuturile și obiectivele în concordanță cu nivelul de pregătire al acestuia, vorbește puțin și monoton, fără a realiza dacă acesta înțelege sau nu, este excesiv de severă), consecințele pot fi catastrofale. Intervine plictiseala, incapacitatea de a înțelege ceea ce i se transmite, teama copilului de a-și spune părerea, fapte care duc pe o perioadă îndelungată la un eșec garantat.

O comunicare ineficientă în cadrul colectivului generează în egală măsură consecințe negative, deoarece copiii timizi vor fi marginalizați de către cei care sunt obișnuiți să dețină controlul. Acești copii vor refuza să se integreze în colectiv, neparticipând la anumite activități și ajungând cu timpul să înregistreze un regres.

Deficiențe în comunicare la nivel de colectiv se regăsesc și atunci când, din anumite motive, unii copii sunt extrem de violenți, impunând la nivelul întregii clase o atmosferă agitată. Aceștia sunt, în egală măsură, evitați de ceilalți și uneori se întâmplă să fie excluși din colectiv.

Comunicarea ineficientă dintre părinți și copii (părinți excesiv de severi sau care nu au timp să discute cu copilul) afectează starea de spirit a copilului, fapt care poate provoca agitația, lipsa de atenție a copilului, oboseala, iar pe termen lung insuccesul sau chiar eșecul.

În concluzie, comunicarea în sine nu reprezintă elementul vital în asigurarea progresului școlar, ci felul în care ea este folosită pentru atingerea acestui scop.

BIBLIOGRAFIE :

- Lect.dr. Maria Savu-Cristescu,Lect.dr. Merima Petrovici-Comunicarea educationala-suport de curs
- Revista pentru învăţământul preşcolar 2006/2008-Pedagogie preşcolară

Integrarea școlară – o prioritate a educației zilelor noastre

Ionus Erchian
Școala Gimnaziala "Constantin Brâncuși" Medgidia

Integrarea şcolară reprezintă procesul de educare a copiilor cu sau fără nevoi speciale, având drept scop final participarea deplină a tuturor copiilor la activităţile şi viaţa în comunitate.

Aceasta implică educarea tuturor copiilor în şcolile obişnuite, asigurarea serviciilor specializate în aceste şcoli, sprijinirea adecvată a cadrelor didactice şi a personalului implicat, desfăşurarea procesului instructiv-educativ după acelaşi orar, participarea copiilor cu nevoi special CES la cât mai multe activităţi în şcoală şi în afara ei, utilizarea în comun a tuturor facilităţilor (bibliotecă, teren de sport, laboratoare, etc.), încurajarea prieteniilor şi a relaţiilor sociale între toţi copiii, educarea tuturor copiilor pentru integrare şi acceptarea diferenţelor dintre oameni, asigurarea programelor de sprijin individualizat și nu în ultimul rând, implicarea activă a părinţilor.

Incluziunea se referă la faptul că oricine, indiferent de deficienţa sa sau de dificultăţile pe care le întâmpină în învăţare, trebuie tratat ca un membru normal al societăţii, iar diversele servicii speciale de care are nevoie, trebuie furnizate în cadrul serviciilor sociale, educaţionale, medicale si celelalte servicii puse la dispoziţia tuturor membrilor societăţii.

Incluziunea şcolară se defineşte prin acceptarea de către instituţiile de învăţământ a tuturor copiilor, indiferent de apartenenţa lor etnică, socială, religie, naţionalitate sau handicap şi este strâns legată de recunoaşterea şi acceptarea diversităţii – condiţie normală a convieţuirii umane. Învăţământul incluziv presupune ca tinerii şi copiii cu dizabilităţi şi ceilalţi fără probleme să înveţe împreună în instituţiile de învăţământ având sprijinul corespunzător, mai ales din partea cadrelor didactice implicate în acest proces. Un început timpuriu în mediile şcolare obişnuite este cea mai bună pregătire pentru o viaţă integrată. Copiii diferiţi au drepturi egale cu ceilalţi, iar o educaţie separată ar duce la marginalizare şi discriminare, împiedicând formarea, împlinirea de sine şi afirmarea personalităţii. Ideea de incluziune pleaca de la principiul ca orice individ , oricât ar fi de diferit, aparţine de fapt şi de drept grupului social. Educaţia incluzivă are rolul de a sprijini acest aspect deoarece ea se centrează mai ales pe învăţarea strategiilor necesare rezolvării problemelor din viaţa cotidiană, într-o manieră cooperantă şi solidară, unde procesul de învăţare este realizat în spiritul respectului şi acceptării celor din jur. Trebuie eliminat principiul de discriminare si izolare a copiilor cu nevoi speciale.

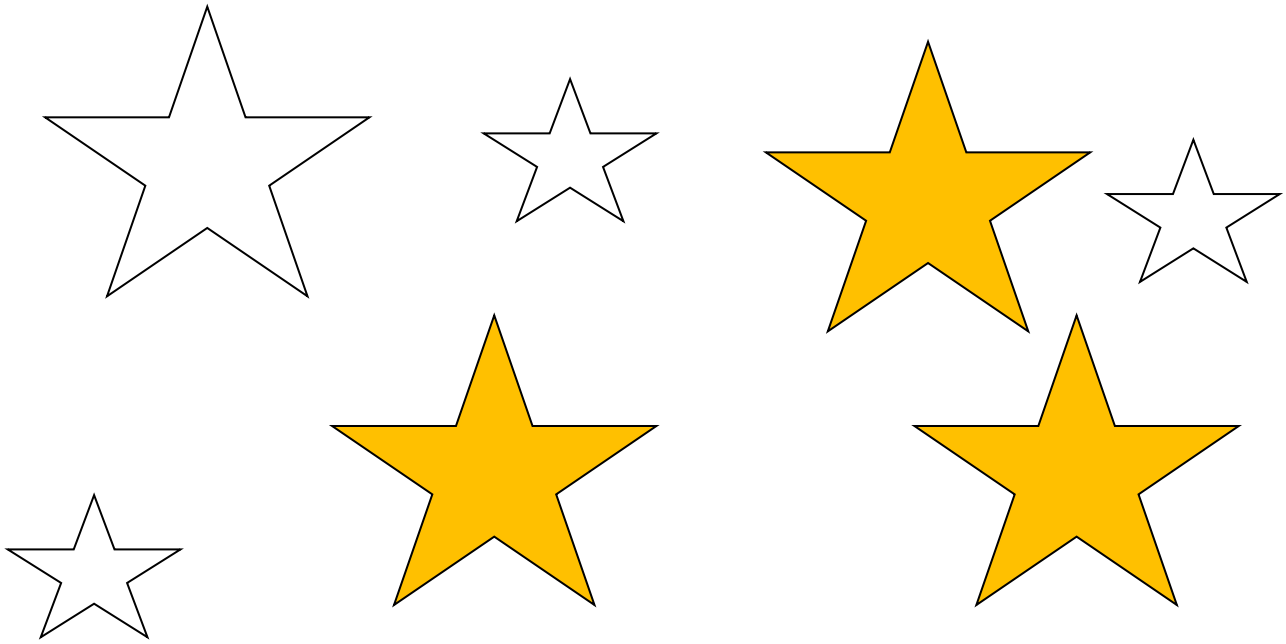
Incluziunea în educație presupune valorizarea egală a elevilor, reducerea barierelor în învățare și participare pentru toți elevii, recunoașterea dreptului elevilor la educație în propria lor localitate. De asemenea, acest concept susține înțelegerea diferențelor dintre elevi ca sursă pentru procesul de învățare, nu ca problemă ce trebuie depășită.

Prin urmare, în prima parte a acestui an școlar, elevii au fost implicați în două activități ce au avut scopul de a susține incluziunea școlară. Sub sloganul „Împreună suntem viitorul” aceștia au marcat Ziua Internațională a Persoanelor cu Dizabilități și de asemenea Ziua Internațională a Toleranței a constituit un alt prilej pentru a susține importanța facilitării integrării tuturor elevilor în școala noastră.

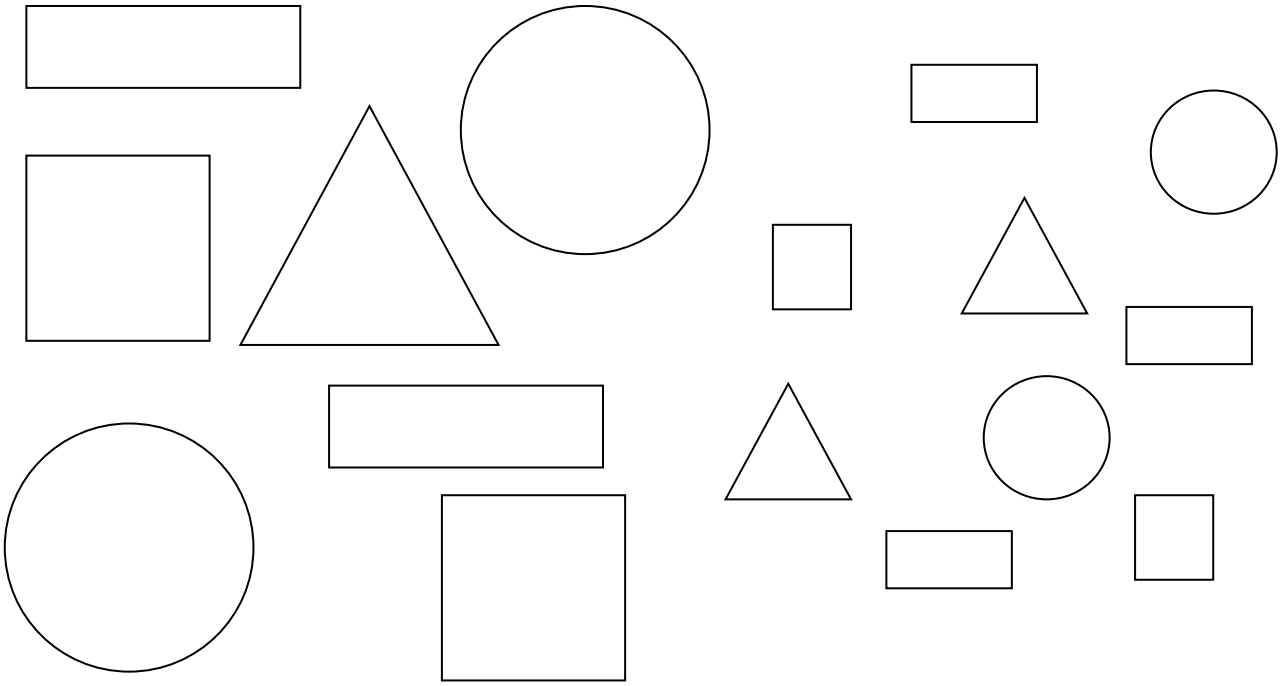
EVALUARE FINALĂ
FIȘĂ MATEMATICĂ - RĂSPUNDE REPEDE ŞI BINE

Măgulean Paula, 0745974076
Grădinița P.P. „Căsuța piticilor” Arad

a) Formează grupa obiectelor mari şi colorate.

b) Colorează cu albastru toate dreptunghiurile şi încercuieşte grupa pieselor mici.

Domeniul de dezvoltare: Dezvoltarea cognitivă și cunoașterea lumii

Indicatori comportamentali: Demonstrează cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat

Tema activităţii: Răspunde repede și bine

Itemi:

I1 Formează grupa obiectelor mari şi colorate.

I2 Colorează cu albastru toate dreptunghiurile și încercuiește grupa pieselor mici.

Punctaj acordat:

Itemul 1 A –5-6 puncte
D – 3-4 puncte
N S – 0-2 puncte

Itemul 2 A – 4-5 puncte
D – 2-3 puncte
N S – 0-1 puncte

Punctaj maxim 11 puncte:

A – 8 -11 puncte

D – 4 – 7 puncte

NS – 0 – 3 puncte

EVALUARE FINALĂ
CUNOAȘTEREA MEDIULUI - CĂLĂTORIM ÎN TIMP

Ursoi Cristina, 0740588077
Colegiul ”Mihai Viteazul” Ineu

1. Recunoaşte anotimpurile din imagini şi colorează-le corespunzător

2. Desenează-te pe tine.

Domeniul de dezvoltare: Dezvoltarea cognitivă și cunoașterea lumii

Indicatori comportamentali: Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare

Temaactivităţii: Călătorim în timp

Itemi:

I1Recunoaşte anotimpurile din imagini şi colorează-le corespunzător

I2 Desenează-te pe tine!

Punctaj acordat:

Itemul 1 A –5-6 puncte

D – 3-4 puncte

N S – 0-2 puncte

Itemul 2 A – 4-5 puncte

D – 2-3 puncte

N S – 0-1 puncte

Punctaj maxim 11 puncte:

A – 8 -11 puncte

D – 4 – 7 puncte

NS – 0 – 3 puncte

Metode inovative de predare-învățare-evaluare

Cucea Ioana
Profesor itinerant și de sprijin
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă, Cluj-Napoca;
Școala integratoare
Școala Gimnazială Teodor Murășanu Turda

În zilele noastre, învățământul a cunoscut un adevărat progres, în special datorită faptului că tehnologia a evoluat, prețurile au devenit mult mai accesibile pentru oamenii de rând, iar școlile au reușit să se doteze cu aparaturi care vin în sprijinul procesului de predare-învățare-evaluare. Cadrele didactice au urmat diverse cursuri de formare pentru a stăpâni diverse strategii și metode moderne de predare.

1. „Cross over teaching” – Învățarea prin suprapunere

Deși acest tip de predare nu include tehnologia, este o experiență care îmbogățește atât elevii cât și școala. În acest caz, procesul de învățământ se petrece într-un context informal, cum ar fi locurile de tip after-school, sau vizitele la muzee și diferitele prezentări. Profesorul poate asocia contextul educațional cu experiențele elevilor. Acest tip de predare este îmbogățit prin adăugarea unor întrebări suplimentare pe o anumită temă discutată. Elevii pot susține apoi dezbateri în sala de clasă, în funcție de notițele lor din excursiile sau vizitele desfășurate în diverse locații, pot prezenta pozele realizate și le pot dezbate împreună.

2. Predarea cu ajutorul „Smart-boardului”

Smart board-ul reprezintă o modalitate eficientă de a trezi clasa „la viață”, în timp ce elevii sunt ajutați să aibă o experiență mai înălțătoare în ceea ce privește nivelul de implicare și de înțelegere.

3. Predarea cu ajutorul metodei „Flipping Classroom” – Clasa răsturnată

Clasa răsturnată a devenit o metodă de predare foarte eficientă, a cărei popularitate a crescut tot mai mult. Cu ajutorul acestei tehnici elevii devin participanți activi ai procesului de învățământ, învățarea devenind centrată pe ei, iar profesorii având rolul de a asigura resursele necesare de învățare. Elevii au obligația să adune toate informațiile necesare învățării. Folosind diferite instrumente tehnologice sunt încurajați să își „construiască cunoștințele”, să completeze informațiile lacunare și să ceară lămuriri atunci când este necesar.

Deși mulți pun la îndoială dacă este bine să oferi elevilor responsabilitatea de a învăța în acest fel, s-a dovedit faptul că profesorii din întreaga lume atunci când adoptă acest mod de predare-învățare, ating performanțe extraordinare, elevii sunt mai „prinși” de subiect pentru că îl experimentează și se implică mult mai mult.

Această metodă de învățare este una din celor mai bune metode prin care se antrenează învățarea independentă. A „răsturna” o clasă înseamnă a schimba „ordinea” în care cunoștințele și deprinderile se formează. Elevii, în loc să învețe în clasă exclusiv, învață la domiciliu prin vizionarea de filmulețe, realizate de profesori. În clasă se desfășoară discuțiile, activitățile practice și proiectele. Elevii analizează și aplică cunoștinele lor prin interacțiunea cu toți elevii clasei, dar și cu profesorul.

4. Învățarea prin colaborare

Această metodă inovativă de predare implică încurajarea elevilor de a participa la diverse proiecte. Astăzi, trăim într-o lume globalizată și colaborările sunt o competență de viață foarte importantă pentru toate carierele și toate afacerile.

Profesorii pot ajuta elevii să își formeze deprinderile de colaborare în sala de clasă, permițând elevilor să studieze și să lucreze în grup, la realizarea diferitelor teme și obiective propuse.

De exemplu, prin atribuirea unor teme de grup sau încurajarea elevilor de a lucra împreună la diverse piese de teatru, prezentări sau alte rapoarte. Astăzi, colaborarea ca o formă de predare a devenit o unealtă de predare foarte acceptată, unde responsabilitatea grupului de elevi, o are fiecare elev în parte, prin rolul pe care îl deține în grupul respectiv. Unii elevi colectează informații, alții le redactează, alții caută imagini, un lider împarte sarcinile și prezintă la final întregul proiect.

Cunoscânduse, elevii știu cel mai bine cum să își împartă rolurile în grup, de exemplu cel mai dezinvolt vorbește în public-în fața clasei, cel care are competențe mai bune în domeniul IT caută informații pe internet sau redactează proiectul etc. Această formă de predare învață elevii ce înseamnă empatia, competențele de negociere, munca în echipă și rezolvarea de probleme.

5. Învățarea cu ajutorul realității virtuale

Tehnologia realității virtuale implică ajutarea elevilor să învețe prin interacțiunea cu lumea 3D. De exemplu, în locul unei ore obișnuite și plictisitoare de istorie, profesorii pot folosi tehnologia 3D pentru a explora civilizații străvechi, pot călători în diverse țări la orele de geografie sau chiar să călătorească în spațiu la o oră de științe.

Tehnologia realității virtuale oferă elevilor o valoroasă oportunitate de a învăța într-o anumită manieră inovativă care creează o amintire durabilă și de impact în mințile lor. Învățarea devine mai distractivă și ajută elevii să rețină informațiile pentru un timp mai îndelungat.

6. Învățarea cu ajutorul tehnologiei de printare 3D

Profesorii care caută metode inovative de predare, cu siguranță pot apela la folosirea imprimantelor 3D. Această metodă câștigă acceptare globală în special în sistemele înalte de educație unde imprimantele 3D sunt folosite pentru crearea prototipurilor și fac conceptele complexe mult mai ușor de înțeles. În clasele cu un nivel mai scăzut profesorii pot folosi imprimantele 3D pentru a preda conținut care întâi a fost predat cu ajutorul manualelor și ajutând elevii să înțeleagă mai bine în special subiectele de la examinările naționale.

7. Învățarea cu ajutorul sistemelor de stocare CLOUD

Folosirea tehnologiilor la clasă permite profesorilor să experimenteze metode inovative de predare. Folosirea sistemelor de stocare de tip CLOUD este o metodă prin care profesorii pot stoca resurse de predare vitale, cum ar fi proiecte didactice, notițe, lecturi audio, filmări etc. Acestea pot fi accesate de către elevi din confortul casei lor, de câte ori au nevoie , fiind doar la un click distanță de accesul la informațiile necesare. De asemenea este folositor pentru elevii care din diverse motive nu au participat la ore, astfel ei putând recupera orele pierdut în timp util.

8. Tehnologii și metode inovative de predare

Folosirea tehnologiilor la clasă, ajută elevii să se angajeze într-un anumit tip de învățare cu diferiți stimuli și creează un mediu de învățare activ. Face conținutul predat mult mai interesant și învățarea distractivă.

Pentru profesori tehnologia oferă nenumărate resurse pe care le pot folosi în funcție de nevoile elevilor.

Bibliografie:

1. Aigerim Mynbayeva, Zukhra Sadvakassova and Bakhytkul Akshalova, (2017) „Pedagogy of the Twenty-First Century: Innovative Teaching Methods”;
2. Alexandra Hanna Licht, Evita Tasiopoulou, Patricia Wastiau, (2017) „Open Book of Educational Innovation”, European Schoolnet;
3. Bacigalupo, M. Kampylis, P. Punie, Y. Van Den Brande, (2016) EntreComp: „The Entrepreneurship Competence Framework”, Luxemburg: Publication Office of the European Union;
4. Balanskat, A. & Englehardt, (2014) „Computing our future: Computer programming and coding priorities, school curricula and initiatives across Europe” European Schoolnet;

EVALUARE FINALĂ
Clasa a III-a/ Secția maghiară

Rigda Enikö Csilla
Școala Gimnazială Nr.1 Tărcaia

Citește textul!

Un om avea trei prieteni. Pe doi dintre ei îi iubea ca pe frații lui, iar pe al treilea nu-i prea băga în seamă.

Într-o zi , judecătorul orașului l-a chemat la judecătorie. Omul știa că nu a făcut nicio faptă rea, totuși s-a speriat și a alergat la prietenii săi.

- Dragi prieteni, veniți cu mine la judecător!

Primul prieten i-a spus:

- Nu pot să merg cu tine pentru că trebuie să culeg prunele în livadă.

Cel de –al doilea a zis:

- Nu merg cu tine.Mi-e frică de judecător.

Cel de-al treilea prieten , pe care omul nu-l iubea, i-a zis.

- Nu te necăji, merg cu tine.

În fața judecătorului, el a vorbit frumos despre prietenul său. Judecătorul și-a dat seama că omul nu este vinovat.
Omul s-a bucurat că a scăpat și a înțeles că prietenul adevărat la nevoie se cunoaște.

(text adaptat după o poveste populară)

1.Alege varianta corectă și încercuiește litera răspunsului corect!

Un om avea .....

a) doi prieteni
b) trei prieteni
c) patru prieteni
d) mulți prieteni

Într-o zi trebuia să meargă.....

a) la livadă
b) la muncă
c) la judecătorie
d) la piață

La judecătorie omul a fost ajutat de....

a) primul prieten
b) al doilea prieten
c) al treilea prieten
d) judecător

2. Răspunde la întrebare!

Ce a înțeles omul?

_____ .

3.Marchează propozițiile adevărate cu A, iar cu F cele false!

Un lup avea trei prieteni.____
Judecătorul l-a chemat pe omul la judecătorie.____
Omul s-a speriat.____
L-a ajutat prietenul acela pe care el nu-l iubea.____

4. Găsește cuvinte cu sens opus pentru următoarele cuvinte :

dușman-
rea-
vinovat-
frumos-

5. Completează propozițiile cu cuvintele potrivite!

s-au sau

Oamenii ..... speriat de judecător. Cei doi prieteni nu .....dus la judecător.
Cine este vinovat: omul .....prietenii lui? Toți .....bucurat că au scăpat de judecător.

6. Completează tabelul cu însușirile!Folosește întrebarea: Ce fel de?

Ființe, lucruri	Însușiri
om	
prieteni	
livadă	
fapte	

7. Continuă povestea cu 3 enunțuri!

_____
_____
_____
_____

Matricea de specificații

Conținuturi	Obiective	Itemi	C	I	Ap.	An.	S	E
O poveste populară	O1- alege varianta corectă	**I1**						
O poveste populară	O2 – răspunde la întrebare	**I2**						
O poveste populară	O3- marchează propozițiile adevărate și false	**I3**						
Cuvinte cu sens opus	O4- găsește cuvintele cu sens opus	**I4**						
s-au/sau	O5- completează propozițiile cu s-au/sau	**I5**						
Cuvintele care arată însușiri	O6- completează tabelul cu însușiri	**I6**						
Continuarea textului cu enunțuri	O7- continuă textul cu 3 enunțuri	**I7**						

C-cunoaștere, I-înțelegere, Ap-aplicare, An-analiză, S-sinteză, E-evaluare

Barem de corectare și notare

Item	**Calificativ**			
	Foarte bine	**Bine**	**Suficient**	**Insuficient**
1	Găsește cele 3 variante corecte.	Găsește numai 2 variante corecte.	Găsește 1 variantă corectă.	Nu are nici o variantă corectă.
2	Răspunde corect la întrebare.	-	-	Răspunsul este incorect.
3	Marchează corect toate propozițiile.	Marchează corect numai 2-3 propoziții.	Marchează corect o singură propoziție.	Nu are nici o rezolvare corectă.
4	Are 4 rezolvări corecte.	Are numai 2-3 rezolvări corecte.	O singură rezolvare este corectă.	Nici o rezolvare nu este corectă.
5	Completează corect cele 4 propoziții.	Completează corect 2-3 enunțuri.	Completează corect o singură propoziție.	Nici o completare nu este corectă.

6	Realizează în întregime acordul dintre ființe și însușiri.	Realizează parțial(2-3 exemple)acordul dintre ființe și însușiri.	Numai un acord este corect.	Nu are nici o rezolvare corectă.
7	Formulează corect cele 3 enunțuri, în legătură cu textul.Nu are greșeli de exprimare.	Are 3 enunțuri în legătură cu textul dat, însă are și greșeli de exprimare.	Are 3 enunțuri care nu au legătură cu textul dat și sunt greșeli de exprimare.	Rezolvarea este total greșită.

Evidența realizării obiectivelor

Nr. Obiective	**O1**	**O2**	**O3**	**O4**	**O5**	**O6**	**O7**
FB							
B							
S							
I							

Rezultatele probei de evaluare

Nr.crt.	**Numele elevului**	**I1**	**I2**	**I3**	**I4**	**I5**	**I6**	**I7**	**Rezultatul final**

Interpretarea rezultatelor
Calificative generale obținute:
Total elevi:

FB-....
B-....
S-....
I-....

Test de evaluare sumativă - clasa I

Gotea Andreea
Liceul de Arte „ Ionel Perlea” ,Slobozia-Ialomița

1. Calculaţi:

13-	15-	17-	8+	7+
8	9	9	6	4

16-	11-	8+	9+	8+
8	7	5	6	9

2. Compară folosind semnele < , > , = :

14 - 8 ___ 12 - 9 ; 9 + 5 ____ 8 + 6 ;

Calculează și verifică prin operația inversă:

12-7= **8+4=** **16-7=**

P= **p=** **p=**

P= **p=** **p=**

3. Află suma numerelor 7 și 9.

4. Află diferența numerelor 15 și 7.

5. La suma numerelor 7 și 7 adaugă diferența numerelor 12 și 7.

6. ***Cu cât este mai mare*** **15 decât 6?**

7. *Cu cât este mai mic* 6 decât 11?

8. Află termenul necunoscut și fă verificarea.

a+6=14	**9+a=15**	**a-6=9**	**15-a=7**
a=	**a=**	**a=**	**a=**
a=	**a=**	**a=**	**a=**
V:	**V:**	**V:**	**V:**

9. Maria a cumpărat o carte cu 12 lei și un stilou cu 5 lei mai puțin. Câți lei a cheltuit Maria în total?

10. Realizează corespondenta prin săgeți:

apă în stare lichidă; apă in stare solidă; apă in stare gazoasă.

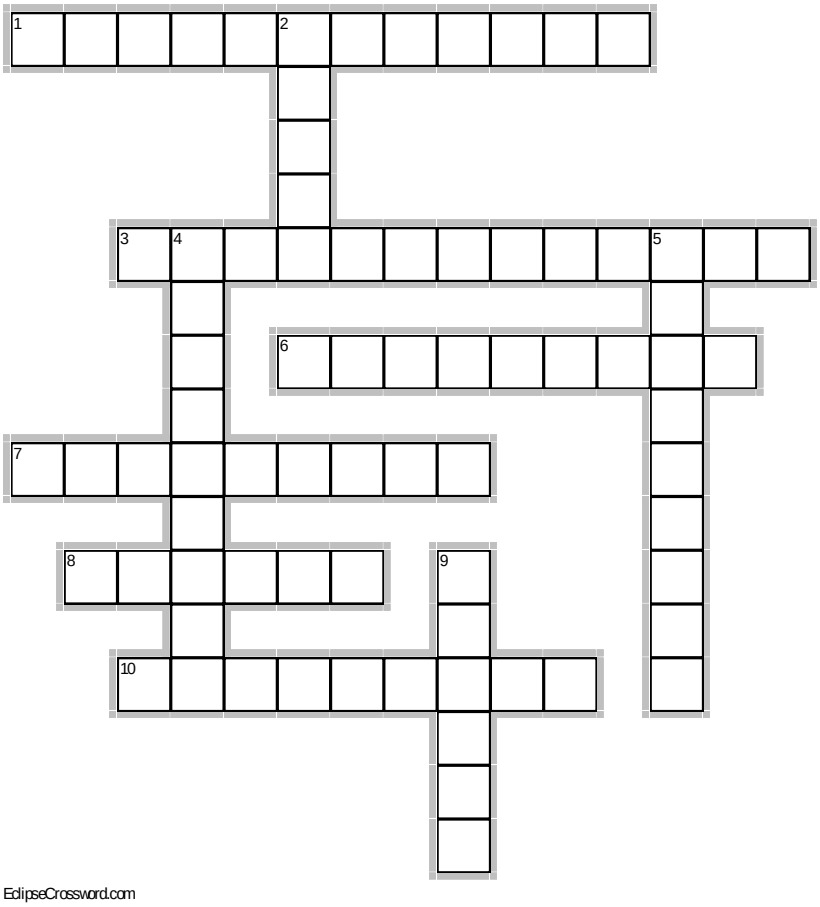
11.Scrie:

- **Cea mai mare cifră impară .....**
- **Cel mai mare număr format din două cifre .....**
- **Cel mai mic număr format din două cifre identice.....**
- **Toate numerele formate din două cifre identice.....**

.....

Fișă de evaluare
cu ocazia comemorării Holocaustului în România din data de 9 octombrie 2022.

Fazakas Gábor,
Colegiul Național Mihai Eminescu, Oradea

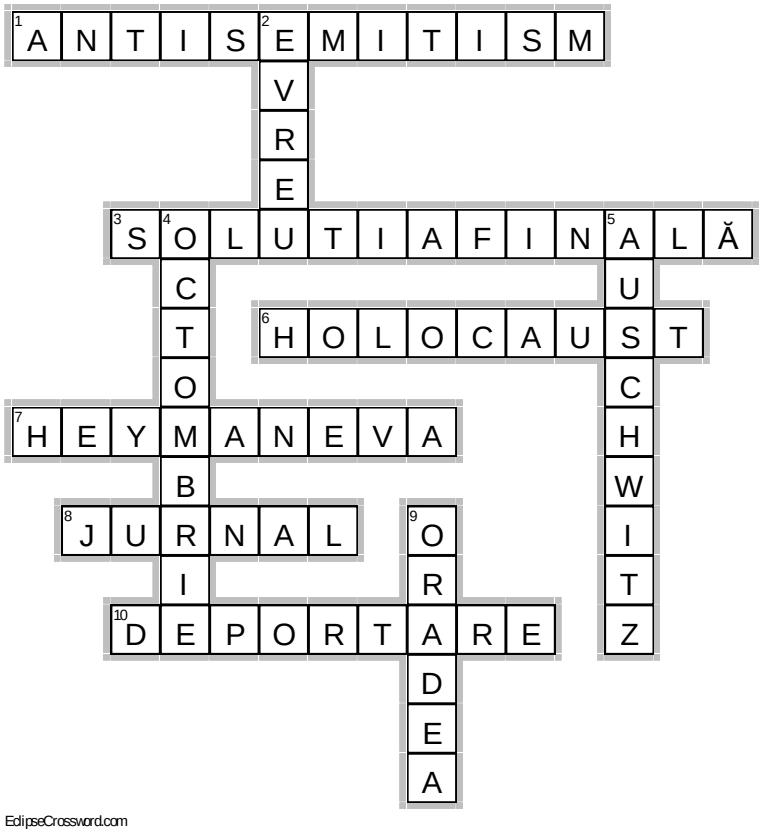
Orizontal

1. Atitudine ostilă față de evrei.
3. Planul naziștilor de exterminare a evreilor europeni (1942) în timpul celui de Al Doilea Război Mondial.
6. Sensul cuvântului: „complet ars”.
7. Fetiță evreică din Oradea, „Anne Frank din Oradea”.
8. Însemnările zilnice a Evei Heyman despre viața ei în ghetoul din Oradea.
10. Proces, prin care evreii au fost forțați în lagăre.

Vertical

2. Poporul, împotriva căruia s-au întrunit naziștii într-o conferință în 1942 la o vilă din Wannsee.
4. Luna comemorării Holocaustului în România.
5. Lagăr, aici a fost deportată Heyman Éva.
9. „Capitala” regiunii Partium.

Rezolvarea fișei de evaluare

Orizontal

1. **ANTISEMITISM**—Atitudine ostilă față de evrei.
3. **SOLUTIAFINALĂ**—Planul naziștilor de exterminare a evreilor europeni (1942) în timpul celui de Al Doilea Război Mondial.
6. **HOLOCAUST**—Sensul cuvântului: „complet ars”.
7. **HEYMANEVA**—Fetiță evreică din Oradea, „Anne Frank din Oradea”.
8. **JURNAL**— Însemnările zilnice a Evei Heyman despre viața ei în ghetoul din Oradea.
10. **DEPORTARE**—Proces, prin care evreii au fost forțați în lagăre.

Vertical

2. **EVREU**— Poporul, împotriva căruia s-au întrunit naziștii într-o conferință în 1942 la o vilă din Wannsee.
4. **OCTOMBRIE**—Luna comemorării Holocaustului în România.
5. **AUSCHWITZ**—Lagăr, aici a fost deportată Heyman Eva.
9. **ORADEA**—„Capitala” regiunii Partium.

Acvariul - metodă interactivă de învățare prin cooperare

Fazakas Judit
Liceul Teoretic German „Friedrich Schiller”, Oradea

Acvariul sau metoda interacţiunii observate este o metodă interactivă de învăţare prin cooperare este acvariul, metoda fiind cunoscută şi sub denumirea din limba engleză „Fishbowl”. Este o tehnică ce vizează observarea şi evaluarea comportamentului unei persoane într-un grup şi a grupului întreg (Dulamă, 2008, p. 195). Metoda acvariului oferă elevilor posibilitatea de-a fi puși într-un statut dublu: pe de-o parte participanţi activi la dezbaterea despre o anumită temă, pe de altă parte vor avea statutul de participanţi pasivi, având doar rolul de observatori, asistând la dezbaterile, la interacţiunile celorlalţi elevi.

Acvariul este o metodă destul de complexă, de aceea este necesară respectarea anumitor etape în realizarea acesteia. În primul rând este nevoie de aranjarea mobilierului din clasă, în aşa fel încât să permită desfăşurarea optimă a activităţii prin folosirea metodei acvariului. Pentru această metodă este nevoie ca scaunele, respectiv băncile să fie aşezate în două cercuri concentrice. Clasa va fi împărţită în două părţi: jumătate dintre elevi stau pe scaunele din cercul interior - peştii, iar ceilalţi - observatorii - pe scaunele din cercul exterior (Dulamă, 2008, p. 195). Cei din cercul interior vor constitui grupul de discuţie, iar cei situaţi pe scaunele din cercul exterior vor forma grupul de observatori. De regulă elevilor li se permite să aleagă ei scaunele pe care vor dori să stea în timpul desfăşurării activităţii didactice.

După dispunerea corespunzătoare a mobilierului şi stabilirea celor două grupuri, elevilor li se vor comunica sarcinile de lucru: elevii din cercul interior, din grupul de discuţie, vor primi o temă de dezbatere, o problemă controversată şi o vor dezbate cu voce tare în intervalul de timp precizat de cadrul didactic. Aceştia vor urmări cu atenţie discuţiile şi vor nota ideile principale, sau după caz, vor completa fişa de observare a activităţii. După expirarea timpului de lucru, cei din grupul exterior, observatorii prezintă informaţiile notate pe fişa de observare. Inversarea rolurilor are loc după parcurgerea etapelor mai sus descrise, prin schimbarea locului între elevii din cercul exterior cu cei din cercul interior. Moderatorul, care în cazul nostru este profesorul, propune o altă temă de dezbatere pentru cercul din interior, iar cei din cercul exterior vor primi fişele de observare, repetându-se întreg procesul.

Metoda are şi alte variante: de exemplu, spre deosebire de varianta mai sus descrisă, discutarea rezultatelor celor două grupe sunt prezentate de către unul sau doi reprezentanţi într-un cerc interior, prezentare la care pot participa şi elevi din cercul exterior. Desfăşurarea activităţii în acest caz este, că după terminarea lucrului în echipă unul sau doi reprezentanţi ai echipelor se aşează în cercul interior. În acest cerc interior se află şi scaunul moderatorului, respectiv un scaun liber pentru cei care vor să intervină cu opinii, completări din cercul exterior. După ce îşi exprimă părerea, elevul care se va întoarce la locul lui din cercul exterior (Methodenkiste, 2004)

Printre avantajele metodei putem menţiona dezvoltarea capacităţii de colaborare, dezvoltarea gândirii critice, dezvoltarea competenţelor de comunicare, dar şi implicarea activă a elevilor în realizarea sarcinii de lucru.

Dezavantajul cel mai important al metodei constă în faptul, că aranjarea băncilor în cele două cercuri este destul greu de realizat, dacă avem săli de clase relativ mici, respectiv un număr mare de elevi în clasă. Alte dezavantaje pot fi legate de timpul destul de îndelungat necesar pentru realizarea activităţilor folosind această metodă, crearea unui climat educaţional caracterizat print-o aparentă dezordine.

Aplicarea metodei acvariului la disciplina istorie s-a realizat la lecţia Războiul pentru întregirea naţională, lecţie susținută la clasa a VIII-a. Pentru a câştiga timp, am rugat elevii ca înainte de ora de istorie, să aşeze scaunele și băncile, din clasă în două cercuri concentrice, punând băncile la o parte. Astfel, la începerea orei de istorie sala de clasă a fost deja aranjată, metoda acvariului putând fi aplicată cu uşurinţă. Cele două mari grupuri au fost alcătuite prin alegerea liberă de

către elevi a scaunului pe care doresc să se aşeze. Cei care s-au aşezat pe scaunele din interior au alcătuit grupul de discuţie, dezbătând cu voce tare problema propusă. Restul elevilor, care au ocupat loc pe scaunele din cercul exterior au reprezentat grupul de observatori. După acest prim moment de organizare le-am prezentat elevilor regulile dezbaterii, am explicat că cei din cercul interior vor dezbate o problemă controversată şi am notat pe tablă această problemă: „De ce şi-a declarat România neutralitatea în 1914?”. Elevii de pe scaunele interioare au dezbătut problema timp de cinci minute, majoritatea dintre ei au intervenit cu păreri. În acest timp, cei de pe scaunele exterioare au observat discuţiile care din celălalt cerc şi şi-au luat notiţe despre modul în care au intervenit colegii lor din cercul interior, respectiv despre opiniile acestora. După terminarea dezbaterii, cei din cercul exterior și-au prezentat observaţiile pe marginea dezbaterii. S-a constatat faptul, că observatorii au reţinut intervenţiile colegilor din cercul interior, apreciind intervenţia activă a unora dintre ei. Am observat şi unii elevi, care deşi erau atenţi la discuţiile din cercul interior nu au dorit să intervină, nu au dorit să își spună părerea sau să se pronunţe cu privire la discuţiile colegilor.

A doua etapă a activităţii a constat în inversarea rolurilor, respectiv lansarea unei noi teme de dezbatere: „De ce a intrat România în 1916 în război alături de Antanta?”. Timpul acordat pentru dezbatere a fost din nou de cinci minute, cercul din exterior observând şi de această dată discuţiile ce au avut loc în cercul interior. După terminarea dezbaterii din această a doua rundă, în calitate de moderator am solicitat elevilor să se exprime despre tema dezbătută.

Bibliografie:

Dulamă, Maria Eliza, (2008), *Metodologii didactice activizante: teorie şi practică*, Editura Clusium, Cluj-Napoca

Methoden-Kiste, (2004), Thema im Unterricht. Karteikarten, 3. Auflage, Bundeszentrale für politische Bildung, Bonn

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT (PIP)

Stoica Adeluța
LICEUL TEHNOLOGIC „IORDACHE GOLESCU”
GĂEȘTI, DÂMBOVIȚA

- NUMELE ŞI PRENUMELE ELEVEI:
- DATA NAŞTERII:
- DOMICILIUL:
- CLASA / GRUPA: a-X-a A
- ANUL ȘCOLAR: 2023-2022
- Nr. de înregistrare în unitatea școlară a planului de servicii individualizat_____
- DIAGNOSTICUL/ PROBLEMELE cu care se confruntă copilul, conform certificatului de orientare școlară și profesională, nr. 659/21.12.2021 :
- - Deficiență mentală, imaturitate psiho- comportamentală ;
- - Gradul de handicap : grav
- - Tulburări/dificultăți de învățare- dislexo-disgrafie, discalculie.
- ECHIPA DE INTERVENȚIE : Prof. Limba francezăn: Stoica Adeluța ;

DISCIPLINA/DOMENIUL /DOMENIILE DE INTERVENŢIE:Limba franceză/ Cognitiv

- SCOPUL (comportamentul țintă/rezultatul așteptat):
- Stimularea gândirii și a atenției ;
- Adaptarea elevului la mediul școlar;
- Dezvoltarea autonomiei personale;
- Adaptarea cu disciplina limba franceză;
- Învățarea unor elemente indispensabile pentru studiul limbii franceze;

- Introducerea în mediul francofon.
- OBIECTIVE/ COMPETENȚE SPECIFICE DIN ADAPTAREA CURRICULARĂ :
- **Competente generale :**

1. Obține informații prin receptarea de mesaje orale, în scopul îndeplinirii unor sarcini de lucru ;
2. Obține informații prin receptarea de mesaje scrise, în scopul îndeplinirii unor sarcini de lucru ;
3. Exprimă mesaje orale, în scopul îndeplinirii unor sarcini de lucru variate ;
4. Elaborează mesaje scrise, în scopul îndeplinirii unor sarcini de lucru variate ;
5. Participă la interacțiuni verbale orale pe teme cotidiene și pe teme profesionale.

Competențe specifice:

1.1 Anticiparea elementelor de conținut ale unui text pe baza titlului / unui stimul vizual ;

1.2 Identificarea sensului global al unui mesaj ;

1.3 Identificarea de informații cheie din texte autentice ;

1.4 Identificarea de detalii din mesaje orale / scrise (autentice) ;

1.5 Selectarea de informații din mai multe texte în scopul îndeplinirii unei sarcini structurate de lucru ;

1.6 Recunoașterea organizării logice a unui paragraf / text literar ;

2.1 Descrierea (oral / în scris) a unor activități cotidiene, obiceiuri;

2.2 Relatarea conținutului unui film/ al unei povestiri, pe baza unui plan de idei dat ;

2.3 Redactarea de paragrafe / texte pe o temă de interes ;

2.4 Completarea de formulare ;

2.5 Redactarea de texte funcționale simple ;

2.6 Relatarea sub formă de raport a desfășurării unei activități de grup / proiect individual / activități cotidiene etc.

3.1 Formularea de idei/ păreri pe teme de interes în cadrul unei discuții / în mesaje de răspuns ;

3.2 Adaptarea formei mesajului la situația de comunicare în funcție de stilul formal/ informal folosit de interlocutor ;

3.3 Redactarea de scrisori de răspuns în care sunt exprimate păreri despre subiecte legate de preocupările tinerilor ;

4.1 Transformarea unor mesaje din vorbire directă în vorbire indirectă (relatarea la prezent a unor mesaje audiate) ;

4.2 Utilizarea dicționarului bilingv pentru traducerea unor texte funcționale scurte din limba franceză în limba română ;

4.3 Sintetizarea sub formă de schemă /notițe a conținutului unui text scris / mesaj oral ;

4.4 Traducerea în și din limba română a unor texte scurte din domenii de interes utilizând dicționarul.

DURATA planului de intervenţie personalizat: Modulul II, anul școlar 2022-2023

- Data elaborarii PIP: 31. 10. 2022 – 22. 12. 2022
- Data revizuirii PIP: 09. 01. 2023

STRUCTURA PLANULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT:

Nr. crt.	OBIECTIVE OPERAȚIONALE	CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR	STRATEGII DE TERAPIE ȘI RECUPERARE	PERIOADA DE INTERVENȚIE	EVALUARE ȘI APRECIEREA EVOLUȚIEI	
					INDICATORI	METODE ȘI INSTRUMENTE DE EVALUARE
	Elaborarea unui mesaj scurt	**Relater des actions au présent** -exerciții de scriere a cuvintelor, propozițiilor și frazelor scurte; - exerciții de copiere după manual, tablă; - exerciții de citire a unor mesaje scurte; -exerciții de copiere după manual, site- uri de specialitate ; -redactarea de mesaje scurte.	Coversația Observația Lectura Explicația Lucrul cu manualul Exercițiul Încurajarea eforturilor Lauda Fișe de lucru Text support Adaptarea metodelor și mijloacelor de predare-învățare, evaluare.	Noiembrie-decembrie **MODULUL II**	- scrie și citește corect cuvinte, propoziții și fraze scurte; - copiază texte scurte; - citește mesaje scurte ; - redactează mesaje scurte.	-metode asociative de învațare și materiale ajutătoare (planșe, tabele) ; - folosirea ritmului și a muzicii pentru a memora ; - folosirea abilităților vizual- spațiale pentru dezvoltarea limbajului, a abilitățile grafo-motorii, a abilităților secvențiale, dezvoltarea sistemelor de stocare fonologică.

Tehnici și metode de lucru cu copiii cu CES

Autorul: Camelia Elena Mihalache
Colegiul Tehnologic „Spiru Haret” Piatra Neamț, județ Neamț

„ Sunt doar unul. Sunt totuși cineva. Nu pot face totul de unul singur, dar pot face ceva. Și chiar dacă nu pot face totul, nu voi refuza sa fac ceea ce-mi stă în putință." (E.E.Hale)

Universul copiilor e universul poveştilor, al jocului, al inocenţei, e universul plin de culori frumoase, e universul florilor şi al speranţei. În universul copiilor totul e posibil, pentru că fiecare copil se visează un înger care îndeplineşte dorinţele frumoase ale tuturor.

Fiecare copil are în mâinile sale o baghetă fermecată cu care vrea să transforme lumea în care trăieşte într-o lume mai bună, într-o lume în care toate visele frumoase pot prinde aripi de înger şi pot deveni realizabile.

Copii vor să trăiască într-o lume fericită, într-un univers al armoniei şi iubirii, pentru ei nimic nu e imposibil! Sa nu le distrugem, noi cei maturi, inocenta universului lor! Suntem datori să reclădim o lume a speranţei, a zâmbetului curat, a păcii, a visurilor frumoase şi îndrăzneţe, suntem datori să nu aducem să domnească în Paradisul copilăriei: răutatea, pesimismul, tristeţea, egoismul, invidia, mîndria, nedreptatea, minciuna, etc. E nedrept să molipsim cu răutatea noastră lumea copilăriei, e nedrept să distrugem tot ce e frumos şi pur pe acest pământ!

Copiii cu CES fac parte din societatea noastră, aceştia mai mult decât ceilalţi copii au nevoie de o permanentă socializare şi colaborare cu alţi copii pentru asigurarea integrării sociale a lor. Prin contactul direct cu elevii din alte instituţii şcolare şi prin participarea alături de ei la diverse activităţi se realizează diminuarea izolării şi înlăturarea, în mare măsură, a tendinţelor de agresivitate, contribuind la îmbunătăţirea modului lor de viaţă. Tendinţa de a crea şi sprijini cadrul necesar integrării sociale şi societale a copiilor cu dizabilităţi este cu cât mai activă, cu atât mai eficientă, argumentul suprem constituindu-l beneficiile psihosociale ale incluziunii, aceasta facilitând asumarea de roluri sociale proprii în comunitate şi stabilirea de relaţii sociale. Crearea unor parteneriate între şcoală, familie şi comunitate dar şi între diverse instituţii şcolare, presupune succesul elevilor la şcoală şi mai târziu în viaţă. Atunci când părinţii, elevii şi ceilalţi membri ai comunităţii se consideră unii pe alţii parteneri în educaţie, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcţioneze. „Unde-s mulţi, puterea creşte” spune învăţătura populară şi numai prin unirea efortului părinţilor, cadrelor didactice, a şcolii şi a comunităţii se poate face o mai bună integrare a copiilor cu CES.

Problematica educaţiei copiilor cu cerinţe speciale a devenit în ultimii ani o preocupare aparte în rândul specialiştilor. Apariţia conceptelor de *educaţie integrată* şi *şcoală incluzivă* a determinat modificări fundamentale în percepţia actului educative.

Analizând particularităţile specifice procesului de învăţare a copiilor cu diferite tipuri de deficienţă, se ajunge la concluzia că una dintre calităţile esenţiale ale curriculum-ului şcolar vizează un grad cât mai mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său şi să fie tratat în funcţie de capacităţile sale de învăţare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conţinuturilor instruirii, modalităţile de transmitere a informaţiilor în clasă şi evaluarea elevilor să se facă diferenţiat.

Elaborarea unui curriculum flexibil şi uşor de adaptat cerinţelor educaţionale ale fiecărui elev are la bază mai multe argumente:

- ✓ respectarea dreptului fiecărui copil la instrucţie şi educaţie pe măsura potenţialului şi capacităţilor sale;

✓ formarea la copilul deficient a unui registru comportamental adecvat care să permită adaptarea şi integrarea sa socială printr-o experienţă comună de învăţare alături de copiii normali;

✓ asigurarea legăturii cu faptele reale de viaţă şi familiarizarea cu o serie de obişnuinţe privind activităţile de utilitate practică şi de timp liber;

✓ dezvoltarea capacităţilor necesare pentru rezolvarea independentă (în limitele permise de gradul deficienţei) a problemelor de viaţă, autocontrol în situaţii dificile şi practicarea unor metode şi tehnici de muncă intelectuală care să asigure eficienţă în adaptarea şi integrarea şcolară şi socială.

În scopul eficientizării procesului de învăţare pentru elevii cu cerinţe speciale sunt invocate, mai ales în ultimul timp, câteva repere fundamentale:

➢ *învăţarea interactivă*- presupune folosirea unor strategii de învăţare focalizate pe cooperarea, colaborarea şi comunicarea între elevi la activităţile didactice, precum şi pe interacţiunea dintre cadre didactice (ca o modalitate de lucru) cadre didactice şi elevi;

➢ *elaborarea în comun a obiectivelor învăţării* –(educator – elev) deoarece fiecare participant la actul învăţării are ideile, experienţele şi interesele personale de care trebuie să se ţină seama în proiectarea activităţilor didactice;

➢ *demonstraţia, aplicaţia şi feedbeckul* – orice proces de învăţare (mai ales în cazul elevilor cu cerinţe speciale) este mai eficient şi mai uşor de înţeles dacă informaţiile prezentate sunt demonstrate şi aplicate în situaţii reale de viaţă, existând şi un feedbeck continuu de-a lungul întregului proces;

➢ *modalităţile de sprijin în actul învăţării* – elevii cu cerinţe educative speciale au nevoie în anumite momente de un sprijin activ de învăţare atât în timpul activităţilor desfăşurate în clasă, cât şi la activităţile din afara clasei, prin dezvoltarea unui parteneriat educaţional cu anumite categorii de specialişti, cu familiile elevilor.

Cele mai utile metode şi tehnici de sprijinire a învăţării elevilor cu cerinţe speciale sunt:

*asigurarea unui confort socioafectiv favorabil învăţării;

*învăţarea de la copil la copil;

*colaborarea între elevi la activităţile de predare-învăţare;

*parteneriatul cu părinţii în învăţare;

*comunicarea cu alţi specialişti din afara şcolii;

*perfecţionarea formelor de învăţare;

*cunoaşterea şi analiza conduitei de învăţare specifice fiecărui elev;

➢ *evaluarea continuă a învăţării* – fiecare dascăl să demonstreze o atitudine şi o conduită flexibilă în timpul activităţilor de predare – învăţare favorabile unei evaluări permanente, concretizate în disponibilitatea de a asculta toate răspunsurile şi a aprecia fiecare intervenţie a elevilor.

Metodele şi procedeele de predare-învăţare trebuie să fie selectate în raport cu scopul şi obiectivele activităţii didactice, conţinutul lecţiei şi particularităţile elevilor (vârsta, nivelul dezvoltării psihice, tipul şi gradul deficienţelor/ tulburărilor, tipul de percepţie al elevilor – analitic sau sintetic) , stilul de lucru al educatorului.

În activităţile didactice destinate elevilor cu cerinţe speciale se pot folosi *metodele expozitiv (povestirea, expunerea, explicaţia, descrierea),* dar trebuie respectate anumite cerinţe:

*să se folosească un limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării verbale;

*prezentarea să fie clară, precisă, concisă;

*ideile să fie sistematizate;

*să se recurgă la procedee şi materiale intuitive;

*să se antreneze elevii prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înţelegerii conţinuturilor de către aceştia şi pentru a interveni cu noi explicaţii atunci când se impune acest lucru.

Pentru elevii cu deficienţe mintale utilizarea povestirii ca metodă didactică trebuie să fie însoţită de suporturi ilustrativ - sugestive sau imagini filmate, deoarece se captează mai uşor atenţia şi este facilitată implicarea afectiv-motivaţională a elevilor în secvenţele lecţiei.

Experienţa practică a demonstrat necesitatea îmbinării metodelor *interogative* cu celelalte metode *expozitive, demonstrative, activ-participative,* înlăturându-se monotonia şi stimulându-se gândirea şi concentrarea atenţiei, condiţii necesare în obţinerea succesului la elevii cu cerinţe speciale.

Metodele de simulare (bazate pe jocul didactic şi dramatizare) pot fi aplicate cu succes atât în ceea ce priveşte conţinutul unor discipline (dramatizarea unor lecţii) cât şi în formarea şi dezvoltarea comunicării la elevii cu deficienţe mintale şi senzoriale. Implicarea lor cât mai directă în situaţii de viaţă simulate (jocuri - „La librărie”, „La piaţă”, „La doctor”) trezesc motivaţia şi participarea activă, emoţională a elevilor, constituind şi un mijloc de socializare şi interrelaţionare cu cei din jur.

Metoda demonstraţiei ajută elevii cu dizabilităţi să înţeleagă elementele de bază ale unui fenomen sau proces . Alături de metoda demonstraţiei, *exerciţiul* constituie o metodă cu o largă aplicabilitate în educaţia specială, mai ales în activităţile de consolidare a cunoştinţelor şi de antrenare a deprinderilor.

În activitatea educativă a copiilor cu cerinţe educative speciale se poate folosi cu maximă eficienţă *învăţarea prin cooperare*. Lecţiile bazate pe învăţarea prin cooperare permit evaluarea frecventă a performanţei fiecărui elev care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului, elevii se ajută unii pe alţii, încurajându-se şi împărtăşindu-şi ideile, explică celorlalţi, discută ceea ce ştiu, se învaţă unii pe alţii, realizează că au nevoie unii de alţii pentru a duce la bun sfârşit o sarcină a grupului.

Educaţia integrată îi va permite copilului cu cerinţe educative speciale să trăiască alături de ceilalţi copii valizi, să desfăşoare activităţi comune, dobândind abilităţi, indispensabile pentru o viaţă cât mai apropiată de cea a valizilor, pentru o adecvată inserţie socială.

Cu certitudine, elevii cu dificultăţi de învăţare au nevoie de ajutor în vederea adaptării, integrării şi devenirii lor ca şi ceilalţi elevi – cu succese şi insuccese, cu realizări şi ratări dar şi cu rezultate încurajatoare.

BIBLIOGRAFIE

1. Alois Gherguţ - Sinteze de psihopedagogie specială, Ed.Polirom,2005
2. Miron Ionescu - Educaţia şi dinamica ei , Ed. Tribuna învăţământului, Bucureşti, 1998
3. I. Stănică, M. Popa, Doru Vlad Popovici, Psihopedagogie specială, Ed. Pro Humanitas, Bucureşti, 2001.

Fișă de lucru,clasa a VIII-a

Ciubotaru Adriana,
Școala Gimnazială *Miron Costin*,Galați

Se dă textul:

”Cam acum doi ani, mama și bunicul Knut avuseseră ideea de a face din fosta gospodărie țărănească o pensiune pentru animale. Mai bine zis, Mia îi convinsese să facă asta, deoarece cușca ei de iepurași ajunsese neîncăpătoare. Și în afară de asta mai voia o pisică și un câine. Dacă ar fi fost după ea, ar fi transformat gospodăria într-o grădină zoologică. Dar mai era și tata pe acolo, și lui nu-i prea plăceau schimbările. Așa că pensiunea de animale ”Lăbuța fermecată” a fost soluția de compromis, iar Miei i se părea o idee fantastică. O pensiune de animale era, de fapt, mult mai interesantă decât o grădină zoologică, pentru că aici veneau mereu oaspeți noi.”

I. 1.Transcrie cuvintele care se scriu cu literă mare. 10p

2.Ce găseşti într-o grădină zoologică? Taie elementul care nu se potriveşte. 10p

3.Ce avea Mia în cușcă? Puișori de găină, iepurași, papagali 10p

4.Ce animale își dorea Mia? 10p

O pisică, un papagal, un câine,o oaie

5.Ce animăluț ai dori să ai tu?

II. 1.Cuvântul **doi** este: a) numeral; b) pronume 5p

2.Cuvântul **grădină** este un substantiv de genul : a)masculin; b) feminin; c) neutru 5p

3.Subliniază cu o culoare **verbul** aflat în seria: *animale, veneau, lăbuța, Mia, fantastică*. 5p

4. Așază cuvintele în ordine pentru a crea propoziții: 15 p

a) o rață, dimineață, intrase, gălăgioasă, pe , într-o ,poartă

b) a râs, fetița, când,aripile, a văzut ,colorate, ale păsării

c) la, au primit ,pensiune, pasărea , bucuroși

5. Alcătuieşte câte o propoziţie în care să apară fiinţele din imaginile date: 10p

6. Ce ar răspunde Mia dacă i-ai pune întrebările de mai jos? 10p

a) Ce le vei da de mâncare animăluţelor?
b) Cine le va face curat?
c) Unde va dormi căţelul ?
d) Cum se va numi pisica?
e) Care este animaluţul tău preferat?

a).....
b).....
c).....
d).....
e).....
se acordă 10 puncte din oficiu

Istoria orală – fereastră spre neuitare(proiect de istorie orală)

Prof.Mădălina Enia
Școala Gimnazială Osoi

Să cunoaştem comunitatea în care trăim e la fel de important precum e important să cunoaştem calitatea apei pe care o bem sau a aerului pe care îl respirăm. Comunitatea rurală are rădăcini adânci din care se vor hrăni mlădiţele de azi şi de mâine. Cercetarea comunităţii rurale poate fi un demers provocator şi motivant pentru elevi. Viaţa unei comunităţi adună laolaltă istorii mari şi mici, eroi şi oameni obişnuiţi, bucurii şi eşecuri, armonie şi zbatere, trecut şi prezent – prin urmare o imensă resursă de învăţare la îndemâna elevilor şi profesorilor.

Metodele de cercetare şi investigare a comunităţii conferă curriculumului unei şcoli autenticitate, varietate şi specificitate. Istoriile orale constituie în acest sens modalităţi generoase de adaptare a curriculumului la realităţile vieţii cotidiene a elevilor. Scopul lor este de a se face cunoscută acea parte a experienţei umane care nu apare în cărţile de istorie, dar care face cu adevărat istoria şi de cele mai multe ori nu este scoasă la lumină şi valorificată.

Pentru elevi, implicarea în proiecte de istorie orală poate contribui în primul rând la mai buna cunoaştere a propriilor familii (ştiut fiind faptul că cea mai mare parte a experienţei noastre ca familie dispare odată cu trecerea timpului), şi apoi la descoperirea unor aspecte inedite. Realizarea unor proiecte, portofolii exersează lucrul în echipă, cooperarea cu persoanecare provin din medii sociale, culturale etc. diferite, în vederea stimulării spiritului tolerant. Ele apropie actul educativ de viaţa reală, dezvoltă abilităţi necesare secolului XXI: gândire critică, comunicare şi colaborare, asumarea responsabilităţii în luarea deciziilor.

Alegerea temei de cercetare nu a fost întâmplătoare: din ce în ce mai puţini copii se pot“mândri” că au ascultat poveşti de viaţă nemaipomenite chiar de la cei care le-au trăit. Poveşti din timpul unui război adevărat şi nu simulat de vreun joc pe calculator, poveşti din timpul unei secete cumplite în care oamenii mâncau rădăcini sau ghindă din pădure sau când mamele îşi trimiteau copiii în sudul ţării pentru a-i salva de la foamete şi poate de la moarte...vremuri cumplite, greu de crezut mai ales de către cei pentru care banii de buzunar sau bătaia cu cornurile din timpul pauzei sunt o normalitate. Experiențe de viață din timpul războiului, din timpul rezistenţei anticomuniste, colectivizarea, biserica, migraţia în timpul foametei sunt tot atâtea oprtunități de observare, de meditație, de învățare din marea carte de istorie a satului românesc.

Folosirea aparaturii digitale (reportofon, cameră video), precum şi însuşirea tehnicilor de înregistrare, stocare, transcriere a materialului audio-video a dat șansa elevilor de a-și folosicu rost nobil abilităţile de utilizare a tehnologiilor informaţionale, subsumate celor de documentare, cercetare şi informare.

Dincolo de deschiderea înspre comunicarea de tip intergeneraţional, se recurge astfel șila sensibilizarea tinerilor cu privire la realităţile lumii contemporane (sociale, politice,

culturale etc.) şi la experienţele considerate cruciale ale secolului trecut (război, foamete, regimuri totalitare etc.) receptate din perspectiva martorilor la acestea. Diseminarea experienţelor (fie la nivelul colegilor, fie la nivelul întregii comunităţi) le dezvoltă, de asemenea, capacitatea de exprimare culturală. Copiii au învăţat să înveţe. Această competenţă vizează disponibilitatea elevilor de a se organiza, atât individual, cât şi în grup. Organizând ateliere de discuţii, pregătind modul de diseminare a rezultatelor obținute, elevii devin conștienți că participă la formarea proprie, dar și că au devenit păstrătorii unor ”felii de viață”. (Pot fi utilizate programe de facilitare a transcrierii precum Express Scribe, InqScribe sau Dragon Naturally Speaking.) Munca nu a fost în zadar – în revista școlii (*”Cu gândiri și cu imagini…”*) sau în Muzeul satului Osoi, mărturiile despre un trecut nu prea luminos sunt păstrate cu sfințenie. Copiii participanți la acest proiect știu că și-au făcut datoria de onoare față de rădăcinile lor.

Proiectul a însemnat recuperarea unei părţi a memoriei recente a comunității rurale, exclusă din mărturiile scrise, ”coborârea” elevilor în comunitate, în propriile familii, identificarea celor mai în vârstă membri ai acesteia; copiii au apelat la ajutorul părinţilor, aceştia au fost părtaşi la etapa de cercetare şi i-au susţinut atunci când a fost nevoie. Bătrânii,la început uimiţi că pe cineva mai interesează poveştile lor, nu s-au lăsat rugaţi prea mult şi au deschis “sacul” cu amintiri. Vocea tremură, ochii se umezesc, iar trei generaţii (copil, mamă şi străbunic) păşesc împreună în trecut...

Fragmente din interviurile realizate de copii:

Varvara Vrabie (96ani): *Dragă fetiţă, mi-e tare greu să mă gândesc la război! A fost atât de greu, mai ales că fratele meu a murit atunci şi ne-afost tare greu fără el! Doamne, când auzeam de nemţi sau de ruşi, ne apuca o frică, pe mine şi pe mama...veneau ca huliganii prin casele oamenilor şi făceau prăpăd: luau tot ce puteau, omorau animalele din curte şi le mâncau. De frica lor ne ascundeam prin pădure, că zburau avioane pe deasupra şi trăgeau omorând pe cine nimereau.*
N-am apucat să fac decât patru clase, eram vai de capul nostru, am dus o copilărie foarte grea..îmi vine să plâng acum că-mi amintesc de fratele şi de tatăl meu, au murit amândoi în război şi am rămas ale nimănui! (interviu realizat de **Ionela Lazăr**, clasa a VII-a)

Elena Irimia (82ani): *Când a fost războiul eram mică şi nu-miamintesc nimic, dar mi-amintesc din vremea când a fost o secetă care a durat vreo trei ani şi din cauza asta a fost o foamete de făcea mama fiertură din rădăcini, când mai avea mai făcea nişte turte din mălai coapte pe plită. Ne adunam mai mulţi copii şi mergeam în pădure şi căutam alune. Câmpurile erau arse, nu era nici grâu, nici porumb, nici ovăz...animalele mâncau frunzele copacilor din pădure*

cât ajungeau, scurmau pământul să caute de mâncare. A fost greu, ferească Dumnezeu!
(interviu realizat de **Mălina şi Delia Grigoriţă,** clasa a V-a)

Ortansa Pistol : *“…Cumnatul meu, Petru Pistol, avea 20 de ani când, pe 22 august 1944, a fost luat de ruşi şi purtat tot satul. Ei găseau motive din orice. L-au dus la “Pod la Ifrim” şi l- au împuşcat cu cinci gloanţe în cap. Cum parcă n-ar fi fost destul, au trecut cu tancul peste el.E înmormântat în cimitirul din Osoi.*

Deşi eram copilă, îmi amintesc clipele de groază petrecute în tranşeul de lângă casa părinţilor. In acest tranşeu lung de vreo 6-7 metri şi adânc de aproximativ 2 metri ne adăposteam, eu cu mama şi cu fraţii, câţiva vecini, printre care Costache Aiftimei cu copiiilui, Ion, Aglaia, Taliţa şi Elena. Cele mai crâncene lupte pentru apărarea satului s-au dat în zona numită de săteni “Gardul Ţărnii”. Bunicul meu era tot timpul înfăşurat la gât cu un ştergar alb, mare, care simboliza predarea şi pacea.”

Aglaia Ţugulia(92 ani) *:”…nemţii n-au stat prea mult în zona noastră, dar cu ruşii am dus-o tare greu: erau în stare să împuşte şi copilul din leagăn. Au împuşcat un bătrân, în piept, pentru că nu voia să le dea oile. Femeile săpau noaptea gropi adânci şi ascundeau ce le mai rămăsese din zestre, dar a venit foametea şi zestrea se dădea pe câteva bănicele de grâu. Pe o rochie de mireasă bătută cu hurmuz am primit două pânişoare. Copiii se îmbolnăveau des, era sărăcie şi mizerie. Nemţii îşi mai făceau milă şi le mai dădeau oamenilor prafuri care să le îndrepte copiii. După război, pe timpul foametei, mureau şi câte 4-5 copii la casă, de tifos, de ciumă sau holeră.”*

Anica Marandu *:”Nemţii cât au stat pe la noi nu s-au purtat rău. Nu că i-aş lăuda, Doamne fereşte, că doar duşmani ne erau, dar din urma lor au venit ruşii care au fost ca lăcustele, în urma lor a rămas dezastru: luau tot ce se putea lua, ce nu puteau, distrugeau. Se băgau în casa omului şi nu-l lăsau să doarmă nici pe prispă, în schimb îşi băgau caii în casă. Aveau nişte cai înalţi de să te sui cu scara pe ei. Am avut o potcoavă de la un cal de ăsta – nu o puteai cuprinde între degetele unei mâini.”*

Gheorghe Taşmoc*:”…ăi mai bătrâni povesteau că la Stânca Costeşti, când au început să se retragă nemţii, a fost luptă grea şi au făcut pod de maşini încercând să treacă Prutul. Ruşii i- ar fi omorât pe toţi. Se spune că sângele era până la genunchii cailor şi că Prutul devenise roşu.”*

Const. Coteţ *:”…Războiul a fost greu pentru că moartea a luat din fiecare familie cel puţin unu-doi membri: părinţi, feciori, fraţi… au rămas mulţi orfani, săracii. Pe care nu i-au omorât nemţii sau ruşii în război, i-a omorât foametea cu bolile ei. Pe timpul acela, mulţi copii au fost duşi prin Muntenia sau Banat pentru a nu muri de foame. Când au crescut, unii s-au întors să reproşeze părinţilor (pe care i-au mai găsit) faptul că i-a îndepărtat de familie. E greu să judeci, acum, care a greşit şi care nu…”*

PROCEDEE DIDACTICE

Cadre didactice: Filip Cecilia / Filip Aurelia Mihaela
Grădința Nr.3 Bragadiru , Județ Ilfov

Procedeele didactice reprezinta operatiile subordonate actiunii declansate la nivelul metodei de instruire propusa de cadrul didactic si adoptata de copil. Ele includ "tehnici mai limitate de actiune" care "contribuie la practicarea unei metode". in diferite conditii si situatii concrete (Cerghit, Ioan).

Definirea operationala a conceptului evidentiaza faptul ca procedeul constituie "o componenta sau chiar o particularizare a metodei", care conditioneaza - din interior sau din exterior - calitatea acesteia; din interior, prin capacitatea de reordonare a operatiilor in cadrul actiunii declansate la nivelul metodei; din exterior, prin preluarea unor responsabilitati ale metodei in situatia in care aceasta intra intr-un anumit impas sau blocaj pedagogic (Cucos, Constantin.).

Relatia procedeu-metoda didactica angajeaza un ansamblu de interactiuni de mare mobilitate operationala, dependenta de evolutia concreta a activitatii de predare-invatare-evaluare. *Astfel, o metoda poate deveai imediat procedeu, la fel cum un procedeu poate fi convertit in metoda atunci cand desfasurarea actiunii didactice o impune*. De exemplu, metoda exercitiului, propusa initial de profesor devine procedeu in cadrul metodei conversatiei in momentul in care grupa de prescolari stapanesc deplina informațiile. Invers, profesorul poate renunta la metoda conversatiei, proiectata initial, in cazul constatarii unor probleme care solicita promovarea exercitiului de la statutul de procedeu didactic ia cel de metoda didactica, determinanta pentru desfasurarea cu succes a activitatii de predare-invatare-evaluare.

Majoritatea metodelor au capacitatea de a functiona ca procedee didactice convertibile in metode, pe parcursul desfasurarii activitatii de predare-invatare-evaluare. Exercitiul este, din acest punct de vedere, un procedeu cu mari resurse pedagogice. El trebuie inclus in structura oricarei metode datorita, posibilitatilor sale de promovare imediata la conducerea actiunii didactice, ca metoda efectiva de predare-invatare-evaluare.

Strategia didactica reprezinta modul de imbinare a metodelor, procedeelor, mijloacelor, tehnicilor, formelor de organizare a activitatii, ales de cadrul didactic in functie de conditii si de nevoile celui educat.

In cadrul activitatii la grupa, strategia didactica constituie actul de creatie al educatoarei si uneori al prescolarilor insisi, precum si conditia cresterii eficientei procesului didactic concret.

Elementele constitutive ale strategiei activitatii formativ – educative in invatamantul prescolar (preprimar) sunt : metodele, mijloacele didactice si formele de organizare.

Pentru un obiect de invatamant se utilizeaza termenul „didactica speciala” sau „metodica” (metodica activitatilor matematice, a educarii limbajului, a cunoasterii mediului, a educatiei pentru societate, a activitatilor artistico – plastice, a educatiei fizice, a activitatilor practice, etc).

a.Metodica desemneaza aplicarea specifica a metodelor la asimilarea unui anumit continut, a unei anumite discipline.

b.Metoda reprezinta modul de cunoastere si actiune utilizat de educator si educat, ansamblul de principii, reguli, tehnici, procedee si operatii constituite ca instrument al cunoasterii, menit sa sporeasca eficienta acestora.

In didactica termenul „metoda” poate avea sensul de cale de organizare si conducere a invatarii, in vederea atingerii obiectivelor operationale specifice disciplinelor de invatamant.

c. Metoda didactica reprezinta o succesiune de operatii realizate in vederea atingerii unui scop, un instrument de

lucru in activitatea de cunoastere, de formare si dezvoltare a abilitatilor. Ea reprezinta insusi demersul actiunii didactice.

„Metoda didactica este o cale, o modalitate concreta de realizare a procesului instructiv – educativ, ca ansamblu de reguli, principii, norme, procedee si mijloace prin care se asigura relatia predare – invatare in scopul atingerii unor obiective. Pentru obiective complexe, metoda este inclusa intr-o strategie complexa, metoda este inclusa intr-o strategie didactica, adica intr-un ansamblu de metode in care se completeaza, se compenseaza si devin un demers coerent de educare si instruire. Strategiile didactice cultiva autonomia si spiritual practic, aplicativ al celor educati.” (Elisabeta Voculescu – „Pedagogie Prescolara”, Editura Aramis, Bucuresti, 2003, pag.69)

Functiile metodelor didactice

Dintre functiile cu caracter general ale metodelor, pot fi evidentiate :

-functia cognitiva, de organizare si dirijare a invatarii, de elaborare a unor noi cunostinte ;

-functia instrumentala (operationala), de intermediar intre copil si materia de studiat intre obiectivele de indeplinit si rezultatele obtinute;

-functia normativa, de a arata cum anume sa se procedeze (cum sa se predea, cum sa se invet), astfel incat sa se obtina cele mai bune rezultate ;

-functia motivationala, de stimulare a curiozitatii, a interesului si a dorintei de cunoastere si actiune, de energizare a fortelor intelectuale a prescolarilor ;

-functia formativ – educationala, de exersare si dezvoltare a proceselor psihice si motorii, concomitent cu insusirea cunostintelor si formarea deprinderilor, de influentare si modelare a atitudinilor, opiniilor, convingerilor, sentimentelor si a calitatii morale.

O metoda poate avea un caracter polifunctional.

De exemplu : conversatia poate servi simultan sau succesiv la realizarea mai multor obiective : la descoperirea unor noi cunostinte (sub forma de concluzii, generalizari) obtinute pe baza prelucrarii datelor existente deja in mintea copiilor (conversatia euristica), la fixarea ori la sistematizarea si verificarea cunostintelor insusite, la dirijarea invatarii, etc

.

3.Tipurile si caracteristicile metodelor didactice

Copilul, participant activ al activitatilor educationale din gradinita, intalneste probleme, situatii complexe, intrebari la care prin analize, dezbateri in grup descopera

raspunsuri, rezolva sarcini de invatare, se simte responsabil si multumit la finalul acestor activitatti.

Calea folosia de educatoare in a-i sprijini pe copii sa descopere viata, natura, lucrurile, stiinta este o cale de invatare determinata de metodele utilizate.

Aceste metode pot fi traditionale sau interactive.

Utilizarea metodelor moderne interactive trebuie facuta prin combinarea si armonizarea lor cu metodele traditionale, deoarece avantajele si dezavantajele lor sunt complementare

Valentele formative ale metodelor interactive sunt:

- stimuleaza implicarea activa in sarcina didactica ;
- exerseaza capacitatile de analiza a copiilor ;
- stimuleaza initativa copiilor ;

- asigura o mai buna punere in practica a cunostintelor, capacitatilor si priceperilor ;
- asigura un demers interactiv al actului de predare – invatare – evaluare ;
- valorifica si stimuleaza potentialul creativ, originalitatea copiilor ;
- actioneaza asupra dezvoltarii gandirii a copiilor ;
- copiii devin responsabili in rezolvarea sarcinilor ;
- asigura dezvoltarea „culturii” de grup, cooperarea, intrajutoarea ;
- incurajeaza autonomia copilului si promovreaza invatamantul ;
- creaza deprinderi ;
- faciliteaza invatarea in ritm propriu ;
- stimuleaza cooperarea, nu competitia.

Metodele interactive de grup se pot clasifica in :

a.Metode de predare – invatare

b.Metoda de fixare si sistematizare

c.Metoda de rezolvare de probleme

d.Metoda de cercetare .

Calea de invatare pe care o parcug copiii devine cel mai spectaculos exercitiu de interactiune dintre rationamentele lor, de exersare a proceselor psihice si de cunoastere.

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Bădescu Andreea Florentina
CJRAE
Mehedinți

Informaţii confidenţiale:

Date de identificare:

Numele şi prenumele preşcolarului: O.F.V

Nivelul grupei: II

Vârsta: 5 ani

Gradiniţa/Grupa: Mare

Domiciliul: Dr.Tr. Severin

Durata de desfăşurare: An școlar 2018-2019

Date familiale:

Mama: O.M.L

Tata: O.A

Copil provenit din sarcină gemelara care a suferit la nastere mai multe traume care mai târziu când a crescut sau transformat în sechele.

Familie receptivă la sugestiile educatoarei, deasemenea bunicii sunt implicati in creșterea și educarea fetiței.

Diagnostic medical: tulburări de învățare

ADHD

Stare de sănătate: relativ bună,îmbolnavire frecventă a căilor respiratorii;

Diagnostic psihologic:

- stare de agitaţie psihomotorie, capacitate slabă de efort, concentrare redusă;
-atenţie greu de captat;
labilitate emoţională;

Evaluare pedagogică:

- exprimare greoaie în limbaj, volumul limbajului sărac;
- nivel de inteligenţă scăzut;
- nu are formate deprinderi practice,dezordonată,dezorientată;
- are formate deprinderi elementare de igiena personală;

Specialişti care intervin în aplicarea programului:

-***educatoarea:***- terapie cognitivă, ludoterapie, stimulare psihică intensivă prin activitatea la grupă;

-consilierea familiei(tata,mama,bunica),supravegherea copilului,colaborare cu factorii implicaţi;

-***psihologul*** **– consilierea educatoarei şi a familiei;**

-prof. logoped **- terapie logopedică;**

-medicul: **tratament medical adecvat, reevaluări lunare;**

Scopul:

Dezvoltarea potenţialului cognitiv al copilului în vederea integrării lui în grupul de copii şi în activităţile specifice grădiniţei.

Obietive cadru:

-dezvoltarea abilităţilor cognitive specifice vârstei preşcolare;

-dezvoltarea abiliţătilor de comunicare cu cei din jur;

- socializare,relaţionare cu copiii şi personalul grădiniţei;

-însuşirea unor deprinderi elementare de comportament şi deprinderi igienice;

-creşterea nivelului de dezvoltare şi coordonare psiho- motrică ;

Intervenţia educatoarei în cadrul grădiniţei:

Tipuri de activitate:

- dezvoltarea abilităţilor de comunicare, activităţi pe centre de interes;
- activităţi practice,educaţia pentru societate;
- activităţi artistico-plastice,educaţia muzicală;
- activităţi de educaţie fizică şi sport;

Strategii centrate pe copil:

- procedee de lucru simple, cu grad mic de dificultate; valorificarea maximă a jocurilor;

-stimularea corespunzătoare a senzaţiilor şi percepţiilor;

-valorificarea ariilor de stimulare şi a tuturor spaţiilor din grădiniţă cu care copilul vine în contact (care influenţează în mod pozitiv dezvoltarea fizică, intelectuală, afectivă, senzorială şi socială a copilului).

Resurse, mijloace:

-material didactic adecvat fiecărei activităţi;

-jucării,truse de joc,truse de joc sportive;

-calculator,cd-uri

-cărţi cu imagini, cărţi de colorat;

-planşe, jetoane;

Metode şi instrumente de aplicare:

-jocul didactic, jocul de mişcare,jocul de rol;

-percepţia şi manipularea de obiecte;

-conversaţia, explicaţia,exerciţiul

Obiective operationale:

Dezvoltarea abilităţilor de comunicare:

-să perceapă şi să rostească cuvinte în propoziţii simple;

-să răspundă adecvat(verbal sau comportamental) la ceea ce i se spune,la ce i se cere,să participle la activităţi;

Terapia cognitivă:

-să cunoască şi să recunoască obiecte ,jucăriile,lucrurile din jurul său;

-să cunoască şi să recunoască unele reguli simple de comportare civilizată;

-să cunoască bine spaţiul grădiniţei ,personalul grădiniţei,cu care vine în contact zilnic;

Dezvoltarea motricităţii:

-să utilizeze obiecte, jucării uşor de manevrat,să nu le strice,să aibă grijă de ele;

-să recunoască anumite obiecte, jucării;

-să ştie să se autoservească şi să aşeze la locul lor obiectele utilizate;

-să ofere şi altor copii jucăriile pe care le foloseşte,să se joace cu ceilalţi copii,să nu arunce cu jucarii;

Consilierea familiei:

-discuţii despre comportamentul copilului;

-exemplificări despre activitatea desfăşurată,despre progresele obţinute pas cu pas;

-explicaţii despre metodele aplicate, de răbdarea de care este nevoie,de încurajarea permanentă la adresa copilului,de laude şi mângâieri şi multă atenţie din partea familiei;

Acest ,,Plan de intervenţie personalizat’’ va fi revizuit periodic,în funcţie de progresele obţinute în dezvoltarea copilului,în funcţie de comportamentele atinse ,a integrării în colectivul de copii.

La această structură generală se adaugă conţinutul propriu-zis al activităţii, în paşi mici,

întocmind o planificare săptămanală.

Metode şi instrumente de evaluare:

-evaluare orală;

-observaţie directă;

-evaluarea rezultatelor concrete: desene, lucrări practice,portofoliul copilului, etc;

-se face prin exerciţii susţinute , prin jocuri educative având ca puncte tari automatismele întreţinute ,convorbiri cu copiii,povestiri,conversaţii,convorbiri cu părinţii,convorbiri cu medicul şi psihologul.

Obiective realizate:

-pregătirea copilului de a răspunde pozitiv în grupul de copii ,de a face faţă în mod natural la integrarea în grupă ,promovarea unei atitudini deschise, de acceptare a copiilor cu nevoi speciale şi restul grupului.

Dificultăţi întâmpinate:

-munca susţinută, posibilităţi de modulare a programului zilnic,adaptare curriculară individualizată;

Metode cu impact ridicat:

pozitiv **:**învingerea timidităţii,de a nu se izola de grup,încredere în sine, acceptarea celorlaţi copii.

Negativ: necesită timp şi implicare uneori în defavoarea celorlalţi,tehnici speciale de predare, de lucru prin schimbarea regulilor.

Recomandări particulare:

-îmbunătăţirea comunicării şi cooperării cu părinţii copiilor pentru program susţinut pentru ameliorare şi progres.

Rolul şi modul de implicare a părinţilor în program:

-stimularea dezvoltării atitudinilor pozitive ale părinţilor de a fii alături de copil, de cerinţele speciale ale copilului,să aibă multă răbdare, încredere,să acorde atenţie pozitivă la eforturile copilului,să conştientizeze că este nevoie de timp şi efort din partea lor,de a sesiza ,anticipa şi a repeta situaţii educative pentru înţelegerea manifestărilor copilului.

METODA CAZULUI - MODALITATE DE PREDARE A DISCIPLINELOR TEHNICE

Prof.Hojda Vasile
Liceul Tehnologic,,Iuliu Moldovan,,Arad

În ultimii ani, cerințele angajatorilor față de absolvenții instituțiilor de învățământ profesional si tehnic au crescut în concordanță cu tendința și perspectivele de dezvoltare ale sistemului, mai exact modernizarea constantă a echipamentelor și a tehnologiilor utilizate, ținând cont de creșterea constantă a numărului și a gamei de sarcini pentru scopul propus, extinderea conjuncturii activităților profesionale și de servicii.

Până în prezent, principala și des formulată plângere a angajatorilor împotriva absolvenților a fost caracterul teoretic excesiv al pregătirii primite de tinerii specialiști, cu o anumită izolare a cunoștințelor teoretice de practică. În cele din urmă, aceasta se manifestă prin incapacitatea de a compara și de a utiliza cunoștințele teoretice pentru a rezolva probleme practice, incapacitatea de a lucra cu tehnologie și echipamente moderne; nepregătirea psihologică pentru realitățile activității profesionale cotidiene, pentru funcția de raspundere și în lipsa unor idei despre normele de comportament profesional.

În funcție de tipul de activitate profesională, sarcinile pot fi desemnate astfel: orientare profesională, accent pe autoeducare, dezvoltarea potențialului cognitiv, activitatea creativă, impactul metodelor asupra structurii interne a personalității (interese, nevoi, motivație, atitudini). Angajatorul dorește să obțină nu doar un angajat disciplinat sau un angajat care să-și cunoască competent meseria, ci și un specialist cu disponibilitatea și dorința de a se educa în mod constant, capacitatea de a lucra în condiții de incertitudine, cu adaptabilitate ridicată, inovatoare, gândire, abilități practice pentru a lua decizii independente și responsabile.

Capacitatea unui absolvent de a învăța în procesul activității sale profesionale ulterioare este unul dintre factorii eficienței și solicitării ulterioare din partea angajatorului și, în consecință, cea mai importantă sarcină a procesului de învățământ profesional și tehnic. Una dintre aceste probleme este pregătirea absolvenților instituțiilor de învățământ profesional și tehnic pentru activitatea profesională, metodele de formare și evaluare a acesteia.

Acest lucru este evidențiat de introducerea standardelor profesionale care au primit aprobarea legislativă ca standarde educaționale de stat pentru învățământul profesional și tehnic . Componenta de formare a standardului educațional al învățământului profesional și tehnic este competența - caracteristicile rezultatelor formării absolvenților instituțiilor de învățământ profesional care trebuie înțelese de angajatori, instituții de învățământ și elevi.

Prin urmare, astăzi școlile profesionale trebuie să formeze unui absolvent nu doar un set de competențe culturale generale și profesionale generale necesare, ci și să asigure dobândirea calităților importante din punct de vedere profesional menționate anterior. Totuși, în același timp, introducerea directă a principiului bazat pe competență nu a fost însoțită de cercetare științifică pentru a măsura ceea ce ar trebui să posede un absolvent de invatamant profesional si tehnic.. Standardul de învățământ profesional își rezervă dreptul de a rezolva această problemă pentru instituțiile de învățământ pe cont propriu, solicitând școlilor să dezvolte un fond de instrumente speciale de evaluare care să le permită să evalueze cunoștințele, abilitățile și nivelul competențelor dobândite.

Din motive obiective, procesul de învățământ în instituțiile de învățământ profesional și tehnic este și el în curs de schimbări. Odată cu introducerea unor metode de predare diverse și adesea complet diferite, spațiul metodologic al predării se schimbă . Acest lucru a dus la abordări științifice și metodologice eterogene pentru studiul și evaluarea pregătirii profesionale a absolvenților de invatamant profesional și tehnic. Devine necesar și firesc să se utilizeze metode de predare active, unde luarea în considerare și evaluarea unei situații profesionale reale, care să permită înțelegerea modului în care se iau anumite decizii în practică, precum și evaluarea posibilelor consecințe.

Avantajele și dezavantajele utilizării metodei cazului în procesul educațional sunt considerate pe scară largă și indiscutabile.

Metoda cazului

Un factor în posibila utilizare a acestei metode de predare în procesul de învățământ al liceelor tehnologice , în studiul disciplinelor tehnice, este formarea unui complex de calități și abilități necesare și importante din punct de vedere profesional la elevi cu ajutorul ei, de exemplu: luarea deciziilor, gândire sistemică, funcționare eficientă într-o situație de incertitudine, abilități de comunicare, independență și inițiativă, dorință de schimbare, capacitatea de a lucra cu informații, gândire problematică.

Atunci când își formează calități importante din punct de vedere profesional, folosind metode de predare active, elevii își dezvoltă abilități caracterizate prin anumite caracteristici, ținând cont de metodele care constituie un sistem complex, iar apoi lucrează cu „cazuri” educaționale, abilitățile sunt formate și dezvoltate cu experiență în anumite domenii (Aceasta este, de fapt, componenta tinta a tehnologiei), care contribuie la formarea competentelor cerute .

Această structură poate fi considerată o anumită tehnologie pedagogică ce conține tehnica implementării procesului educațional, determinată de un ansamblu și aranjament special de forme, metode, tehnici de predare, instrumente educaționale. Inițial, metoda cazului a fost aplicată în educația în afaceri, utilizarea ei este posibilă în disciplinele didactice și tehnice.

Astăzi, experiența și practica maximă a învățării situaționale a fost aplicată la discipline precum pedagogia, filozofia, sociologia, dreptul, știința politică etc.

Utilizarea metodei cazului în disciplinele tehnice este destul de limitată și nu pare logică, întrucât se crede că învățământul tehnic funcționează cu cunoștințe strict concrete . Cu toate acestea, metoda cazului ca o metodă de predare este adecvată și aplicabilă pentru studiul disciplinelor tehnice, ale căror obiecte de considerare se disting printr-o varietate de stări, chiar și atunci când există informații insuficiente sau complete despre starea sistemului. De exemplu, activități operaționale. Un specialist modern lucrează cu sisteme tehnice complexe. Activitatea sa profesională este legată de diagnosticarea, reglarea, intretinerea acestora, precum și punerea in funcțiune și scoaterea din functiune a utilajelor si echipamentelor specializate. Aceste tipuri de activități sunt determinate de diferența și ambiguitatea rezultatului final, de interacțiunea și influența diverșilor factori, de natura și durata acțiunii, în timp ce sunt formalizate prin soluția univariată a manualelor, ordinelor și instrucțiunilor departamentale existente.

Astfel, corespondența cu practica este posibilă, atunci când este înțeleasă și analizată starea reală a lucrurilor, care a apărut într-o situație specifică de serviciu și a cărei descriere caracterizează simultan nu numai orice problemă tehnică practică, ci actualizează și complexul de cunoștințe, abilități și , în consecință, competențe dobândite, care trebuie demonstrate la rezolvarea unei anumite probleme.Mai mult, este posibil ca problema în sine să nu aibă soluții clare.

Sfera tehnică nu diferă în implementarea situațională și multivariată, nu are multă flexibilitate și variabilitate, dar în același timp are o condiționalitate rigidă. De aceea, aplicarea metodei cazului în disciplinele tehnice, luând în considerare caracteristici precum prezența sau absența singurei soluții corecte și crearea unei situații de incertitudine, pare promițătoare. Prin utilizarea metodei cazului, procesul de pregătire, ținând cont de lista extinsă de funcții și sarcini profesionale ale unui specialist, permite rezolvarea mai multor sarcini didactice în același timp.

Totodată, la baza aplicării cu succes a metodei cazului în procesul de învățare este îndeplinirea condițiilor necesare: pregătirea prealabilă a personalului didactic în domeniul proiectării și aplicării cazurilor; suport organizatoric si tehnic al fondului auditoriului; fundamentarea metodologică a aplicării metodei pentru o anumită disciplină tehnică,

corespondența metodei cu scopurile și obiectivele didactice; implementarea principiilor și tehnologiilor metodei cazului; combinarea metodei cazului cu alte metode de predare. Pe baza celor de mai sus, putem concluziona că utilizarea metodei cazului ca tehnologie educațională modernă în studiul disciplinelor tehnice este posibilă.

Importanţa aplicaţiilor practice în însuşirea cunoştinţelor geografice

Prof. Șobraneț Carmen Oana
Școala Gimnazială nr.39 ”Nicolae Tonitza”, Constanța

„Aplicaţiile practice sunt acele activităţi, mai restrânse sau mai largi, desfăşurate în clasă şi în afara clasei , prin care elevii, cu ajutorul profesorului, aplică în practică cunoştinţele primite, în scopul consolidării şi formării de priceperi şi deprinderi”(Vulcu Bujor, p.3).

Ele sunt şi trebuie să fie utilizate tot mai larg în predarea geografiei, dată fiind importanţa lor instructiv-educativă.

Aplicaţiile practice sunt necesare în predarea geografiei, ele contribuind la legarea cunoştinţelor teoretice de activitatea practică, de viaţă.

Este greu de conceput ca un elev să-şi poată forma cunoştinţe temeinice despre obiectele şi fenomenele geografice dacă nu vom căuta să le verificăm şi consolidăn prin aplicaţii practice.

Aplicaţiile legate de studiul reliefului, al apelor, al climei dau posibilitatea elevilor să observe că aceste cunoştinţe sunt necesare în activitatea economică. Prin ele copiii văd legătura între cunoştinţele lor şi activitatea practică.

Geografia ca obiect de învăţământ aduce contribuţie esenţială la dezvoltarea intelectuală a elevilor, la formarea gândirii lor geografice. Aplicaţiile practice sprijină atât cunoaşterea fenomenelor şi obiectelor geografice cât şi verificarea calităţii lor, recunoşterea lor pe hartă, precum şi descifrarea legăturilor existente între ele în complexele geografice(în lucrări cu harta şi în excursii). Aplicaţiile practice folosite în predarea geografiei prin efectuarea lor repetată, duc la formarea deprinderilor şi priceperilor. Totodată, aplicaţiile practice dezvoltă spiritul de observare şi dorinţa de cercetare ştiinţifică. Aceste aplicaţii practice au o deosebită importanţă în studiul ţinutului natal. În cercetarea ţinutului natal elevul aplică cunoştinţele dobândite la studiul naturii încojurătoare, îi înţelege farmecul şi o îndrăgeşte.

Efectuarea lor cere o atenţie deosebită, activă şi sistematică faţă de obiectul sau fenomenul de studiu, o activitate de durată, îndreptată spre un anumir scop. Efectuând lucrarea, elevul caută să rezolve aspectele parţiale, căutând să vadă mai departe cum acestea rezolvă tema globală. Elevul desfăşoară în aceste aplicaţii o activitate intelectuală, compară, observă asemănări şi deosebiri; duce o activitate motorie, apoi încheie lucrarea, întocmind grafice şi schiţe, trage concluzii şi redactează referatul.

În lelul acesta, lucrarea elaborată pe baza observaţiilor personale măreşte dorinţa elevului de a cunoaşte mai bine natura şi activitatea omului, dorinţa de activitate ştiinţifică.

Studiul ţinutului natal duce pe elevi la cunoaşterea valorilor culturale: limbă, toponimie, legende, artă, port, arhitectură din orizontul local, la cunoaşterea realizărilor din industrie şi agricultură.

Lucrările practice la geografie, efectuate în orele de clasă sau în afara acestora, se deosebesc de cele ale altor obiecte de învăţământ prin însuşi specificul geografiei ca ştiinţă.

Geografia cuprinde în sfera ei de cercetare obiecte şi fenomene care se desfăşoară pe un spaţiu deosebit de larg. De aceea ele nu pot fi produse în laborator. În consecinţă lucrările practice la geografie trebuie realizate în cea mai mare parte în natură, iar în clasă rămân ca specifice lucrările practice pe hartă sau sub forma organizării colecţiilor, confecţionare de modele, prelucrarea şi reprezentarea grafică a materialului cifric referitor atât la fenomenele fizice şi, îndeosebi, la fenomenele economice, observaţii asupra fenomenelor economice şi fizice.

Lucrările practice indiferent de forma lor, de locul unde se desfăşoară, sunt utilizabile în transmitarea cunoştinţelor noi şi totodată alcătuiesc un bun şi necesar mijloc de fixare şi consolidare a cunoştinţelor. Ele por fi realizate la toate tipurile de lecţii.

Caracterele psihice ale elevilor de vârsta de 9-10 ani cer neapărat mijloace intuitive de predare, o continuă observaţie în natură, un contact direct cu obiectele şi fenomenele geografice şi o continuă aplicare practică a cunoştinţelor.

Studierea geografiei începe cu lecţia despre *orizont,* care are menirea de a lămuri unele probleme destul de abstracte. Lucrările de observaţie în natură, precum şi numeroase aplicaţii în clasă (pe tablă) sunt sprijinul principal al predării acestei lecţii.

Trebuie să se insiste asupra faptului că în formarea deprinderilor de orientare este necesară legătura între orientarea după părţile corpului şi cea după punctele cardinale. Exerciţiile lămuresc că direcţiile „în faţă”(înainte) „în spate”(înapoi), „la dreapta” şi „la stânga” sunt relative, pentru că se schimbă odată cu schimbarea poziţiei corpului.

Exerciţiile pot avea următorul aspect:

a) Doi elevi stau faţă în faţă. Se cere să indice în ce parte se află uşa. Pentru unul este în stânga, pentru celălalt este în partea dreaptă (se cere elevilor să explice de ce).

b) Un elev stă cu faţa spre un copac. I se cere să se întoarcă cu 180 grade. Copacul se află acum în spate (explicaţia o dau copiii).

c) Mai mulţi elevi sunt aşezaţi în diferite poziţii faţă de tablă. Pentru fiecare tabla se află în altă direcţie.

Prin exerciţii se lămureşte apoi că punctele cardinale nu-şi schimbă locul, dar dacă noi ne mişcăm în diferite direcţii faţă de un obiect, acesta ne apare spre alte puncte cardinale.

De exemplu: în direcţia în care ne deplasăm într-o excursie se află un deal sau un copac. Faţă de direcţia actuală de mers acest obiect se află spre nord. Înconjurând obiectul, el va fi faţă de noul nostru loc spre est sau spre sud.

Alte lucrări practice se referă la cunoaşterea şi orientarea *cu busola.* Ele pot fi exerciţii individuale şi colective de mânuire şi orientare a ei; întoarceri în grup şi deplasări în diferite direcţii; organizarea de jocuri care necesită cunoaşterea busolei şi folosirea ei.

Fixarea *punctelor cardinale* pe tablă şi pe caiet solicită exerciţii pentru a deprinde pe elevi să fixeze şi să traseze corect direcţiile spre punctele cardinale.

Însuşirea desenării *semnelor convenţionale* se face treptat acolo unde se simte nevoia reprezentării unui obiect geografic la lecţia specială cu această temă şi se continuă apoi în timpul lucrului cu harta.

În general pentru, respectarea semnelor convenţionale se urmăreşte succesiunea: cunoaşterea obiectului în natură şi intuirea lui pe fotografie sau desen; reţinerea caracterelor esenţiale de recunoaştere; însemnarea obiectului prin semnul convenţional; exerciţii de recunoaştere, citire şi însemnare.

Lucrările practice de reprezentare a *planului clasei, şcolii, satului*, cartierului; primele lucrări se referă la formarea deprinderilor de a măsura şi micşora lungimile. Se fac diferite măsurători ale băncilor, catedrei, tablei, pereţilor şi de micşorare a lungimilor respective. Alte lucrări se referă la formarea imaginii că planul reprezintă obiectele aşa cum ar fi văzute de sus. După această pregătire se trece la reprezentarea planurilor, operaţie care are ea însăşi caracter de lucrare practică.

La clasa a IV-a lucrările practice cu *harta* au menirea de a forma priceperi şi deprinderi elementare asupra citirii hărţii. Pentru formarea imaginii spaţiale se execută măsurători pe hartă. Rezultatul obţinut se compară cu distanţe cunoscute.

Alte lucrări deprind pe elevi cu folosirea semnelor convenţionale de planimetrie şi nivelment. De exemplu: Ce forme de relief cunoaşteţi în jurul oraşului? Căutaţi pe hartă judeţul nostru! Ce culoare observaţi pe hartă?

Numeroase lucrări se referă apoi la determinarea pe hartă a direcţiilor, prin exerciţii de a indica puncte cardinale pe hartă, direcţii între localităţi, direcţiile râurilor, şoselelor, căilor ferate.

O formă deosebit de atractivă de aplicaţii practice sunt călătoriile imaginare. Într-o astfel de aplicaţie, elevii descriu pe itinerariu dat relieful, apele, bogăţiile. Îndrumarea învăţătorului ajută pe copii să descrie cât mai detaliat diferite aspecte din judeţ sau regiune. La recapitulare finală, descrierea va folosi atât aspectele fizice cât şi cele economice.

Se pot realiza lucrări practice referitoare la lărgirea orizontului geografic în cadrul localităţii. La aceste teme, lucrările practice se realizează mai ales în timpul vizitelor în sat, oraş, sau a excursiilor în jurul satului şi oraşului. Lucrările se efectuează în vizitele premergătoare lecţiei „Satul” („Oraşul”) urmăresc: cunoaşterea asezării satului faţă de punctele cardinale, cunoaşterea direcţiilor uliţelor, orientarea în sat, aşezarea principalelor instituţii obşteşti şi culturale-sanitare, ocupaţia principală a locuitorilor satului, bogăţiile satului, etc.

BIBLIOGRAFIE

1. **Bărgăoanu,P.,Mândruţ, O.** - *Metodica predării geografiei la clasele V-VIII,* E.D.P., Bucureşti, 1979.
2. **Brandza, E., M.** - *Antologie de texte pedagogice, E.D.P., Bucureşti, 1973*
3. **Brătescu, C.,** - *Pământul Dobrogei*, Analele Dobrogei, 1928.
4. **Breban, V., Camarache, A.** - *Mic dicţionar al limbii române, Editura Ştiinţifică, Bucureşti, 1974.*
5. **Ceghit,I., Radu,I., Popescu E., Vlăsceanu L.** - *Didactica* ,E.D.P., Bucureşti, 1994.
6. **Cerghit, I.** - *Metode de învăţare*, E.D.P., Bucureşti, 1997.
7. **Cerghit, I.** - *Perfecţionarea lecţiei în şcoala modernă*, E.D.P., Bucureşti, 1983.
8. **C.C.D., Iaşi** - *Psihopedagogie- pentru examenul de definitivat şi gradul II,* Editura Spiru Haret, Iaşi, 1995.
9. **Dragu, O., Cristea, S.,** - *Psihologie şi pedagogie şcolară*, Editura Ovidius University Press, Constanţa, 2002.
10. **Drăgan I., Nicola I.** - *Cercetarea psiho-pedagogică*, Editura Tipomur, 1993.
11. **Giurăscu, C., C.** - *Ştiri despre populaţia românească a Dobrogei în hărţile medievale şi moderne,*

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

NĂSTASĂ IOANA
GRĂDINIȚA P.P. ”CURCUBEUL COPIILOR” ARAD

GRĂDINIȚA P.P. CURCUBEUL COPIILOR ARAD

INIȚIATOR DE PROGRAM: prof. înv. preșc. **NĂSTASĂ IOANA**

NUMELE ŞI PRENUMELE PREŞCOLARULUI: V. S.

DATA NAŞTERII: 24.02.2016

GRUPA: mare-“Fluturașilor”

ANUL ŞCOLAR: 2022-2023

DIAGNOSTICUL PEDAGOGIC: -Dificultăţi de comunicare
-Dificultăţi de adaptare în grupa de copii
-Intelect la limită
-Tulburări de psihomotricitate şi schemă corporală

ECHIPA DE INTERVENŢIE: **Educatoarea**

SCOPUL (COMPORTAMENTUL ŢINTĂ/REZULTATUL AŞTEPTAT)

Efectuarea unei game variate de exerciţii prin intermediul unor acţiuni simple, accesibile şi în ritm propriu atât la grupă cât şi individual în cadrul orelor de terapie pentru dezvoltarea limbajului, dezvoltarea înţelegerii şi atitudinilor pozitive de relaţionare în grup, dezvoltarea psihomoticităţii.

OBIECTIVE PE TERMEN SCURT:

1.Formarea abilităţilor de înţelegere.

2.Dezvoltarea capacităţii de a verbaliza întâmplările trăite şi cunoştinţele însuşite.

3. Ascultarea şi înţelegerea mesajelor orale scurte exprimate de educatoare.

4.Creșterea cpacităţii de adaptare la cerinţele grădiniţei

OBIECTIVE PE TERMEN MEDIU:

1.Îmbunătăirea nivelului de dezvoltare motrică.

2.Dezvoltarea exprimării orale,întelegerea mesajului transmis.

3.Dezvoltarea capacităţii de comunicare.

4.Educarea trăsăturilor pozitive de voinţă şi caracter şi formarea unei atitudini pozitive faţă de sine şi faţă de ceilalţi.

5.Dezvoltarea abilităţilor de interacţiune cu adulţii.

6. Dezvoltarea abilităţilor de interacţiune cu copiii de vârstă apropiată

DURATA PROGRAMULUI: 5.10.2022– 1.06.2023

DOMENIUL/DOMENII DE INTERVENŢIE: Domeniul Limbă şi Comunicare
Domeniul Psihomotric
Domeniul Om si Societate

DATA ELABORĂRII PIP: 1 octombrie 2022

CONŢINUTUL ACTIVITĂŢILOR:

- texte scurte ce reprezintă diferite povestioare despre: anotimpuri, personaje din poveşti
- poveşti ilustrate
-poezii scurte;
-cântece;
-imagini despre anotimpuri şi despre activităţile specifice fiecărui anotimp;
-fişe de lucru.
-jetoane cu imagini
-cd -uri

Nr. crt.	Obiectiv operaţional	Strategii de terapie şi recuperare	Intervalul de timp	Evaluarea şi aprecierea evoluţiei	
				Indicatori	Instrumente
1.	Testarea şi evaluarea complexă - Să denumească şi să identifice unele imagini, obiecte, executarea unor comenzi transmise pe cale verbală, mimică, gest; - Să pronunţe silabe, cuvinte cu voce şoptită, voce de comunicare obişnuită sau stridentă;	- jocuri pentru dezvoltarea limbajului; - jocuri de construit; - planşe; - cărţi ilustrate	4 săptămâni	Execută comenzi prin gestică şi mimică	Aprecieri verbale

2.	- Să asculte şi să identifice unele semnale sonore; - exerciţii de identificare a stimulilor vizuali; - exerciţii de recunoaştere a stimulilor olfactivi şi gustativi; - exerciţii de discriminare tactilă; - exerciţii de antrenare asociată a analizatorilor; - exerciţii de receptare a unor mesaje.	- jetoane cu diferite imagini; - mulaje cu fructe, legume; - CD-uri cu diverse sunete, zgomote, onomatopee; - jocuri didactice.	4 săptămâni	Identifică semnale sonore	
3.	-Să asculte şi să înţeleagă mesajele orale scurte exprimate de educatoare - exerciţii de ascultare şi reacţie la: a). prezenţa unor obiecte, persoane, animale; b). atingerea, zâmbetul adultului; c). denumirea unor obiecte familiare / părţi ale corpului; d). menţinerea suficientă a contactului vizual	-jocuri didactice; -planşe cu părţile corpului.	3 săptămâni	Receptează mesajele orale	
4.	-Să respecte regulile grupului din care face parte. -Să răspundă adecvat la solicitările adultului. -Să se integreze în grupul de copii.	-jocuri de rol - jocuri didactice. -discuţii libere	2 săptămâni	Răspunde cerinţelor	
5.	-Să coopereze cu membrii grupului şi să se joace. -Să relaţioneze cu ceilalţi copii. -Să împartă obiecte şi să împărtăşească experienţe cu ceilalţi. -Să invite copii să se joace împreună	Jocuri de rol Jocuri de atenţie Imagini poveşti jetoane	3 săptămâni	Cooperează, relaţionează Cu membrii grupului	

6.	Să asculte şi să înţeleagă mesajele orale scurte exprimate de educatoare. - exerciţii aplicative de executare de comenzi verbale simple; - exersarea unor comenzi verbale potrivite la mediu ambiant; - exerciţii de ascultare şi înţelegere a unor mesaje accesibile; - exerciţii de formare a comportamentului de ascultător; - joc de rol cu imitarea unor acţiuni / simularea unei convorbiri telefonice.	- jocuri dicactice: - jetoane, planşe: - planşe; - jucării (telefoane)	4 săptămâni	Execută comenzi verbale Ascultă, imită acţiuni	
7.	-Să execute corect mişcările diferitelor segmente ale corpului; -Să se raporteze cu uşurinţă la un reper dat; -Să coordoneze mişcările cu ritmul solicitat de educatoare.	-jocuri individuale; - joc de rol; -jocuri de mişcare	5 săptămâni		
8	-Să execute exerciţii fizice - Să execute corect acţiuni motrice învăţate, variante de mers(mers în coloană, mers în perechi, mers pe călcâie, pasul uriaşului, mersul piticului)	Jocuri cu text şi cânt Jocuri de mişcare Jocuri individuale	4 săptămâni	Execută mişcări	

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT
DEFICIENȚĂ DE LIMBAJ

FRÎNCU ALINA
GRĂDINIȚA P.P. ”CURCUBEUL COPIILOR” ARAD

Numele preşcolarului: P. D.

Data naşterii: 24.12.2018

Grupa: mijlocie „FLORILOR”

Domiciliul: Arad

Educatoare: FRÎNCU ALINA

Informaţii despre starea de sănătate a elevului: Stare bună de sănătate.

Diagnostic logopedic: Dislalie polimorfă

Descrierea cazului:

1. nivelul de dezvoltare al limbajului este corespunzator vârstei
2. vocabularul activ este in limitele vrstei
3. particularităţile limbajului: înţelege mesajele verbale
4. situaţia articulării: nu reuşeşte să articuleze izolat toate sunetele vorbirii, articulează aproximativ anumite cuvinte mono/bisilabice uşor de pronunţat
5. aparatul fonoarticulator, manifestări specifice rinolaliei funcţionale, dificultăţi de direcţionare corectă a undei expiratorii, lipsa echilibrului între expir –inspir (examinarea aparatului fonoarticulator)

Obiective/competenţe:

antrenarea asociată a analizatorilor
dezvoltarea capacităţilor de receptare a mesajelor
formarea şi dezvoltarea abilităţilor de comunicare
exersarea aparatului fonoarticulator
emiterea corectă a sunetelor deficitare
educarea respraţiei
formarea conduitelor perceptiv-motrice

dezvoltarea vocabularului

Program terapeutic:

Activităţi/Tehnici terapeutice
-exerciţii de ascultare şi identificare a unor semnale sonore
-exerciţii joc de clasificare
-exerciţii pentru antrenarea asociată a analizatorilor
-exerciţii pentru mobilitatea aparatului fonoarticulator
-exerciţii pentru realizarea echilibrului inspir - expir
-organizarea schemei corporale şi a lateralităţii
-exerciţii de recunoaştere a anotimpurilor după caracteristicile acestora
-educarea echilibrului static şi dinamic
-Săptămâna ALTFEL!
-emiterea de rostire a perechilor paronimice
-cuvinte monosilabice
-jocuri cu silabe logatomi
-sarcini din două comenzi
-povestiri scurte
-comunicarea în contexte diferite
-comunicarea în contexte diferite
-exerciţii de vocalizare în ritm şi intensitate diferită
-evaluarea limbajului

DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE:

- Stimulează preșcolarul in vederea reducerii dificultatilor de vorbire prin exersarea pronuntiei
- Implica parintii sa lucreze cu copilul in pronuntia corecta a cuvintelor

OBIECTIVE	METODE SI TEHNICI	MATERIALE UTILIZATE
- educarea auzului fonematic, a atentiei vizuale, a analizei auditive si imbogatirea vocabularului;	- exercitii de gimnastica respiratorie, linguala; - exercitii pentru formarea priceperilor si deprinderilor de pronuntie corecta a silabelor si cuvintelor; - exercitii de formulare a unor propozitii simple cu sunetul corectat in diferite pozitii; - povestiri dupa imagini, planse; - demonstratia;	- planse - fise de lucru - jocuri - carti

- Frecventa activitatilor programului terapeutic este de o sedinta pe saptamana (45-50 de minute)

EDUCATOARE:

- Antrenează preșcolarului în activităţile specifice pe arii de stimulare sau recuperatorii şi recreative, cu respectarea particularităţilor de vârstă şi individuale;
- În cadrul activităților se lucrează diferenţiat, cu respectarea planificării materiei (cu revizuiri şi adaptări);

MIJLOACE: probe de evaluare, fişe de lucru, planşe, jetoane, jocuri didactice, rechizitele şi manualele şcolare, obiecte de uz general;

Domeniul de intervenţie: *limba română*

Preșcolarul nu pronunţă corect cuvintele. Răspunsurile sale sunt cu inversiuni de sunete, cuvinte pronuntate cu sunete omise sau cuvinte cu sunete care nu se inteleg

Obiective pe termen scurt	Obiective operaţionale	Activităţi de învăţare	Criterii minimale pentru evaluarea progresului	Metode şi instrumente de evaluare
1. Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului oral	- să pronunte corect cuvintele dintr-o propoziţie dată, silabele dintr-un cuvânt şi sunetele dintr-o silabă -să pronunţe clar şi corect un mesaj;	- exercitii de delimitare a cuvintelor in enunturi; - jocuri de pronuntie a silabelor in cuvant; - exercitii de pronuntie a sunetului initial, final sau din interiorul unei silabe sau al unui cuvant;	- incepe sa pronunte corect unele sunete - pronunţă, corect, cuvântul integral şi pe silabe, cu imprecizii corectate cu sprijinul învăţătorului; - asociază sunetul cu litera de tipar, sau de mână; citeşte în ritm propriu silabe, cuvinte şi propoziţii alcătuite diin 2-3 cuvinte, uneori cu inversiuni sau repetări, corectate la intervenţia învăţătorului; - citeşte cuvinte scrise, formate din silabe cunoscute; - citeşte fluent şi corect enunţuri cunoscute, cu ezitări sau pauze mai lungi, atunci când întâlneşte cuvinte care conţin aglomerări de consoane, grupuri de litere etc.; - copiază, transcrie şi scrie după dictare litere, silabe şi cuvinte -copiază/ transcrie/ scrie după dictare, cu unele omosiuni, inversiuni de litere	Evaluarea orală şi scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri Evaluări curente formative Probe scrise, fişe de lucru - exercitii de perceptie fonică a intonaţiei propoziţiei; - exercitii de scriere corectă a grupurilor de litere
2. Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală	- să pronunte corect în ritm propriu, cuvinte dintr-un text cunoscut	- identificarea cuvintelor ce contin sunetul învăţat si despartirea lor in silabe;		
3. Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului scris (citirea / lectura)	- să scrie corect litere, silabe, cuvinte - să scrie corect, lizibil şi îngrijit propoziţii scurte - să scrie corect litere, grupuri de litere, silabe, cuvinte, enunţuri;	-exercitii de despartire a cuvintelor in silabe; - dictări de cuvinte si propoziţii;		
4. Dezvoltarea capacităţii de exprimare scrisă				

PROIECTUL DE PARTENERIAT EDUCAŢIONAL „CLASA PRIETENĂ”

Prof. GAVRILĂ DANIELA
Şcoala Gimn.„C-tin Teodorescu„
Şoldanu, judeţul Călăraşi

Parteneriatul educaţional urmăreşte transformarea reală a elevilor în actori principali ai demersului educaţional, urmărindu-se atingerea unor obiective de natură formală, informală, socio-comportamentală. Activităţile realizate prin proiecte dau posibilitatea elevilor să participe activ, să se manifeste, să se bucure, să acumuleze cunoştinţe, să fie creativi, să-şi pună în valoare talentul şi să-l facă cunoscut celor din jur.

Proiectul „CLASA PRIETENĂ” se derulează de zece ani, începând din 2012, fiind continuat şi în prezent. Este un parteneriat între Şcoala Gimnazială Nr.1 Curcani-prof.coord. Mocanu Andreea şi Şcoala Gimnazială „C-tin Teodorescu”-Şoldanu-prof.coord. Gavrilă Daniela.

Derularea proiectului **„CLASA PRIETENĂ”** are drept motivaţie entuziasmul şi deschiderea cu care reacţionează copiii, la aceasta vârstă, la stabilirea de relaţii noi de prietenie.

Proiectul are drept scop desfăşurarea unor activităţi comune între clase, în vederea formării şi dezvoltării unei conduite de deschidere şi apreciere a oricărei fiinţe umane. Am obţinut un răspuns evident din partea elevilor concretizat, în special, prin plăcerea de a participa la activităţile comune şi prin dezvoltarea unor atitudini de altruism şi cooperare. Am lăsat loc în primul rând spontaneităţii, originalităţii şi creativităţii elevilor noştri, rolul nostru fiind acela de a crea cadrul optim de desfăşurare şi de a îndruma fiecare activitate.

Dintre activităţile desfăşurate amintesc:

-„CINE SUNT EU? CINE EŞTI TU?”-cunoaştere indirectă a elevilor celor două clase: realizarea unui poster “FLOAREA PRIETENIEI”, însoţită de o fotografie a colectivului de elevi şi scurte caracterizări ale fiecărui elev. Clasele au făcut schimb de postere.

-„SĂ NE CUNOAŞTEM!” – cunoaşterea directă: vizite reciproce în şcoli; activităţi comune de prezentare a elevilor, realizarea posterului” COPACUL PRIETENIEI”- amprentarea palmelor cu acuarele, lipirea pozelor şi plantarea unui pom în curtea fiecărei şcoli;

-„GÂNDURI LA ÎNCEPUT DE AN ŞCOLAR” - urări, gânduri scrise de elevi şi învăţătoare adresate clasei partenere. Clasele au făcut schimb de postere;

-„PRIETENI LA DISTANŢĂ” – revistă realizată de ambele clase şi distribuită colegilor din cele două şcoli (nov., ian., martie, mai);

-„ANIVERSĂM ÎMPREUNĂ”- petrecere organizată cu ocazia aniversării zilelor de naştere a elevilor din ambele clase.(decembrie şi aprilie)- Şcoala Curcani (sem.I) ,Şcoala Şoldanu(sem. II);

-„CRĂCIUN FERICIT!”„ŢI-AM TRIMIS ÎN DAR UN MĂRŢIŞOR”, “ PRIMĂVARA S-A MUTAT LA NOI ÎN CLASĂ”– realizarea unor felicitări şi decoraţiuni. Lucrările au fost dăruite clasei partenere.

-„ ÎMPREUNĂ LA TEATRU ”- vizionarea unui spectacol de teatru pentru copii;

-„SĂ ŞTIM MAI MULTE, SĂ FIM MAI BUNI! ”- activităţi comune -desen, pictură, colaj, întreceri sportive, dansuri, glume-desfăşurate pe parcursul unei zile(4 ore);

-„ÎMPREUNĂ ÎN EXCURSIE” – excursii la munte (Sinaia) şi la Bucureşti. Elevii au vizitat Castelul Peleş, Parlamentul României, au participat la o lecţie demonstrativă organizată la Camera deputaţilor şi au vizitat fabrica de biscuiţi Ulker.

-„AM DEVENIT ŞI VOM RĂMÂNE PRIETENI ”- realizarea unui poster „MESAJ DE PRIETENIE”- impresii şi satisfacţii trăite de elevi şi învăţătoare;

După derularea activităţilor din acest proiect, elevii noştri au căpătat cunoştinţe şi experienţe noi, dar au legat şi prietenii, eliminând prejudecăţile şi convingerile discriminatorii tot mai prezente în conştiinţa publică şi preluate, din nefericire, şi de către copii.

Chiar dacă nu intervine descoperirea unei prietenii pe viaţă, rămân beneficii pe termen lung: sensibilizarea, stimularea creativităţii, dezvoltarea abilităţilor manuale şi de comunicare ale copiilor, a abilităţilor de viaţă.

„ UN PRIETEN ADEVĂRAT TE PRINDE DE MÂNĂ ŞI ÎŢI ATINGE INIMA”

Despre pericolele Internetului şi despre modalităţile de gestionare a acestora (diseminarea cursului Internet Safety, proiect „IMPROVING DISADVANTAGED ADULTS' CAREER – INCLUSION FOR ALL”, nr. de referință 2020-1-RO01-KA104-078179)

Prof. Uţă Livia
Colegiul Naţional «Elena Cuza», Craiova

În intervalul 4-8 august 2022, am participat la cursul „Internet Safety” (furnizor EprojectConsult Istituto Europeo Formazione e Ricerca), în Barcellona Pozzo di Gotto, Italia, curs centrat pe următoarele activități, structurate pe 5 zile :

4 AUGUST:

-prezentarea programului cursului, inclusiv informații despre cultura italiană, despre Erasmus + și despre orașul Barcellona Pozzo di Gotto

-aspecte importante despre regiunea Sicilia, despre EProjectConsult și despre activitățile asociației

-prezentarea participanților, a așteptărilor și a temerilor acestora

-prezentarea realităților locale, a provocărilor cu care se confruntă Sicilia

-primirea participanților la sediul asociației („Aperitivo”/Happy Hour)

5 AUGUST:

-focus asupra obiectivelor cursului

-discuții despre utilizarea sigură și responsabilă a Internetului

6 AUGUST:

-abuzul verbal pe Internet: expresia violenței, a lipsei de respect, a rasismului și a urii. Cum să luptăm împotriva acestui fenomen ?

-probleme de confidențialitate: este adevărat că nimic nu este privat în mediul virtual ?

7 AUGUST:

-protecția datelor cu caracter personal: cum o asigurăm ?

-anonimatul utilizatorilor: ce amenințări ar putea aduce?

-protejarea drepturilor de autor

8 AUGUST:

-consilierea în legătură cu pericolele mediului virtual

-siguranța pe Internet : o necesitate

-evaluarea finală

-înmânarea certificatelor de participare

În urma participării la acest curs, am dobândit cunoștințe și competențe referitoare la:

-drepturile și responsabilitățile online

-pericolele Internetului (furt de date cu caracter personal, discursuri centrate pe ură și violență online, hărțuire și amenințări, expunere la materiale ilegale, conținut dăunător, știri false, pornografie sau corupere a minorilor, ademenire a acestora către comportamente riscante, etc.)

-utilizarea cu discernământ a instrumentelor și resurselor online, pentru a crea medii colaborative online sigure, prin adoptarea de bune practici europene

-avantajele digitalizării (îmbunătățirea comunicării, accesul la informații, participare în dezbateri publice)

-pericolele, Internetul oferind un spațiu pentru răspândirea știrilor false, pentru discursuri încărcate de ură și violență, cyber-bullying, furt de date cu caracter personal, pornografie, corupere de minori.

Toate experiențele oferite de curs au fost la superlativ, totul a fost perfect, a fost o experiență pe care nu o voi putea uita curând.

Printre punctele forțe menționez : organizarea (excelentă), pregătirea deosebită a formatorilor, umorul acestora, prezența experților invitați, atmosfera de muncă și de cooperare din cadrul asociației.

Toate seminariile organizate de experți recunoscuți în domeniu (în cadrul cărora s-au subliniat avantajele/dezavantajele digitalizarii și importanța comunicării online) mi-au plăcut în mod deosebit.

Discuțiile deosebit de animate dintre participanții la curs și experții recunoscuți în domeniu au fost foarte interesante, producându-se un real transfer de bune practici, de inovație.

A fost o șansă extraordinară din punctul meu de vedere de a observa munca profesioniștilor din domeniu, accentul fiind pus pe amenințările majore cu care se confruntă atunci când utilizează Internetul.

Au fost organizate o serie de ateliere și de mese rotunde pentru a oferi participanților șansa de a-și împărtăși experiența, de a-și exprima ideile și de a atrage atenția asupra celor mai importante probleme.

Consider că toate discuțiile din cadrul cursului au fost deosebit de fructuoase, ducând la o viziune mai largă a problemelor legate de siguranța Internetului și la găsirea de soluții la aceste probleme, punând în aplicare cunoștințele și abilitățile dobândite după formare.

Planificarea și organizarea procesului educațional din perspectivă incluzivă în școala românească

Prof. Înv. Preșc. Jolțe Mădălina Ioana
G. P. P. nr. 52 Oradea

Educația incluzivă este destinată tuturor copiilor cu dizabilități care nu reușesc să atingă un nivel de cunoaștere și de comportament social corespunzător vârstei lor în cadrul învățământului obișnuit (Gherguț, Frumos & Raus, 2016, p. 6).

1. Incluziune școlară

Conceptul de „educație incluzivă” a luat naștere ca răspuns la abordările tradiționale conform cărora anumite categorii de copii au fost excluși din școlile de masă din motivul dizabilității, dificultăților/problemelor de învățare sau vulnerabilității familiei. Acesta își are originile în *Declarația Universală a Drepturilor Omului* (ONU, 1948), care recunoaște că toate ființele umane se nasc libere și egale în demnitate și drepturi. Această declarație subliniază ideea potrivit căreia incluziunea este acceptarea tuturor oamenilor, indiferent de dizabilitățile sau dificultățile pe care le au. Așadar, prezentăm, în cele ce urmează ce este educația incluzivă din perspectiva mai multor abordări (Velișco, 2017, pp. 19-25):

- un proces în continuă evoluție, schimbare și îmbunătățire a instituțiilor și sistemului de învățământ;
- reconsiderarea culturii, politicilor și practicilor educaționale, astfel încât acestea să răspundă diversității copiilor și cerințelor acestora;
- flexibilizarea sistemului de învățământ, pentru ca acesta să fie adecvat cerințelor oricărui elev;
- un efort continuu de identificare și eliminare a barierelor din calea accesului copiilor la educație, participarea la procesul educațional, precum și realizarea performanțelor academice și sociale;
- abordarea fiecărui caz drept o situație unică, particulară;
- un proces participativ, care implică diverși actanți (cadre didactice, părinți, membri ai comunității, factori de decizie, lideri locali, reprezentanți ai ONG-urilor ș. a.).

2. Copil cu CES

Întâlnit în multe lucrări de specialitate, cerinţele educative speciale se referă la necesitatea copiilor cu diferite grade de deficienţă de a se integra în diferite grupuri sociale şi de a comunica cât mai eficient în cadrul acestora. Cerinţele educative speciale (CES) reprezintă „necesităţi educaţionale suplimentare, complementare obiectivelor generale ale educaţiei, adaptate particularităţilor individuale şi celor caracteristice unei anumite deficienţe sau tulburări/dificultăţi de învăţare, precum şi o asistenţă complexă (medicală, socială, educaţională etc.) (Cheregi, 2013, p. 11).

Raportul Warnock a stabilit trei principii cheie legate de copiii cu cerințe educative speciale (Velișco, 2017, p. 132):

- Termenul *copii cu cerințe educaționale speciale* ar trebui utilizat cu referire la copiii cu dificultăți de învățare, care necesită suport special pentru depășirea acestor dificultăți.
- Copiii cu cerințe speciale trebuie să fie instruiți în școlile generale și trebuie să existe o viziune „pozitivă și provocatoare” asupra cerințelor speciale, care evidențiază abilitățile și potențialul copiilor.
- Școlile trebuie să țină cont de faptul că cerințele educaționale speciale pot fi tranzitorii și că programele de instruire trebuie furnizate în așa fel ca aceste cerințe să fie satisfăcute.

Din categoria copiilor cu CES fac parte atât copiii cu deficiențe propriu-zise, cât și copiii fără deficiențe, dar care prezintă manifestări stabile de inadapatare la exigențele școlii. Deci, din această categorie fac parte (Reprezentanţa Asociaţiei Obşteşti Hilfswerk Austria în Republica Moldova, n. d., p. 5) copiii cu deficiențe senzoriale (vizuale, auditive, locomotorii etc), copiii cu deficiențe mintale, copiii cu tulburări afective (emoționale), copiii cu handicap asociat

3. Aspecte specifice legate de planificarea și proiectarea didactică în educația incluzivă

Centrul școlar pentru educație incluzivă reprezintă o instituție școlară care, pe lângă organizarea, desfășurarea procesului de predare-învățare-evaluare își construiește și alte direcții de dezvoltare instituțională: formare/informare în domeniul educației speciale, documentare/cercetare/experimentare, precum și servicii educaționale pentru și în comunitate (Verza, 1995, p. 18).

Decizia de integrare a unui copil cu cerinţe educative speciale în învăţământul de masă se ia pentru fiecare caz în parte în urma unei expertize complexe asupra copilului, a consultării factorilor direcţi implicaţi în acest proces şi a evaluării situaţiilor de risc. Integrarea nu poate fi un proces impus de anumite interese personale (ale părinţilor, ale reprezentanţilor unor instituţii etc.), de sentimente ori atitudini umanitare sau de politici educaţionale şi sociale cu caracter propagandistic; educaţia integrată este un act responsabil, asumat de personalul şcolii, de comunitate, de familie şi nu trebuie perceput ca un proces de, subminare” a şcolilor obişnuite, ci ca un proces de normalizare a vieţii persoanelor aflate în dificultate şi ca o măsură de conştientizare a rolului de instituţie publică a şcolii.(Gherguț, 2006, p. 16).

Vom continua fundamentarea teoretică prin definirea și detalierea unor componente cheie în educația incluzivă (Gherguț, 2006, pp. 17-21):

- **Curriculum diferenţiat** – se referă la modalităţile de selectare şi organizare a conţinuturilor, metodelor de predare-învățare, metodelor şi tehnicilor de evaluare, standardelor de performanţă, mediului psihologic de învăţare, în scopul diferenţierii experiențelor de învățare și de adaptare a procesului instructiv-educativ la posibilităţile aptitudinale şi de înţelegere, la nivelul intereselor şi cerinţelor educaţionale, la ritmul şi la stilul de învăţare al elevului.
- **Curriculum adaptat** – este în strânsă legătură cu termenul de *curriculum diferenţiat*, în sensul că diferenţierea presupune, implicit, şi o adaptare a conţinuturilor, metodelor, mijloacelor şi tehnicilor de lucru în cadrul activităţilor instructiv-educative. Termenul de *curriculum adaptat* se potriveşte mai bine în context educaţiei integrate, unde adaptarea conţinuturilor la o categorie anume de copil cu cerinţe educative speciale are în vedere atât volumul de cunoştinţe, dar mai ales procesele psihice şi particularităţile funcţionale ale sistemului nervos.
- **Plan de servicii personalizat** – reprezintă un cadru de organizare a intervenției specializate pentru copiii cu cerinţe speciale incluși într-un program de integrare școlară. Acest plan permite programarea și coordonarea resurselor şi serviciilor personalizate/individualizate, asigurarea coerenței şi complementarității intervenţiilor, fiind focalizat pe cerinţele individuale ale elevului integrat. Alcătuirea unui plan de servicii personalizat presupune: cunoașterea cerinţelor prioritare ale dezvoltării armonioase a copilului, identificarea serviciilor/programelor de intervenție existente la nivelul comunității, stabilirea unei strategii operaţionale, evidențierea clară a modului de monitorizare și aplicare eficientă a serviciilor/programelor de intervenție selectate.
- **Program de intervenţie personalizat** – reprezintă un instrument de lucru permanent pentru unul sau mai mulţi membri ai echipei de intervenţie, utilizat pentru eficientizarea activităţilor de intervenție și atingerea finalităţilor prevăzute în planul de servicii personalizat. În acest program sunt specificate obiectivele, activităţile

propriu-zise, metodele şi mijloacele utilizate, durata activităţilor, formele de evaluare şi de revizuire a planului de intervenție. De asemenea, programul de intervenţie personalizat este privit şi ca un instrument educaţional de planificare şi programare a activităţilor educaţional-terapeutice şi de concertare a intervențiilor.

- **Profesor de sprijin/suport** – este acea persoană specializată în activităţile educative şi recuperatorii adresate copiilor cu cerinţe speciale în educaţie. Acesta poate fi angajatul unei şcoli speciale, al unui centru de recuperare sau chiar angajatul unei şcoli obişnuite. În calitatea sa, profesorul de sprijin, pe lângă activităţile specifice desfăşurate în afara orelor de clasă împreună cu acei copii consideraţi ca având cerinţe speciale, participă şi la activităţile didactice din clasă, împreună cu profesorul şcolii obişnuite, unde se ocupă în special de copilul/copiii care au dificultăţi în receptarea şi înţelegerea mesajului lecţiei sau în realizarea sarcinilor primite la anumite activităţi.

Pentru copiii cu CES, curriculum-ul trebuie să aibă ca obiective următoarele (Vrânceanu & Pelivan, 2012, p. 95):

• să permită copiilor să interacţioneze şi să comunice cu o largă diversitate de persoane;

• să permită copiilor să-şi exprime preferinţele, să-şi comunice nevoile, să ia decizii în baza alegerii acelor opţiuni, după care se conduc sau pe care le respectă ceilalţi oameni;

• să pregătească copilul pentru şcoală şi viaţă de adult, asigurînd cel mai mare grad de autonomie posibil şi să-I sprijine în a stabili relaţii de respect reciproc şi dependenţă unii faţă de ceilalţi;

• să ducă la creşterea gradului de conştientizare şi înţelegere de către copii a mediului în care trăiesc şi a lumii înconjurătoare;

• să încurajeze copiii să exploreze, să fie curioşi (să cerceteze) şi să caute provocări;

• să le ofere o gamă largă de experienţe de învăţare în fiecare dintre etapele preşcolare, potrivit vârstei.

BIBLIOGRAFIE:

Cheregi, M. C. (2013). *Managementul şcolar şi integrarea copiilor cu CES*. Brăila: Editura Sfântul Ierarh Nicolae.

Gherguț, A. (2006). *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale*. Iași: Editura Polirom.

Gherguț, A., Frumos, L., Raus, G. (2016). *Educația specială. Ghid metodologic*. Iași: Editura Polirom.

Reprezentanţa Asociaţiei Obşteşti Hilfswerk Austria în Republica Moldova. (n. d.). Copiii cu cerințe educative speciale. Aspecte teoretico-practice de integrare în societate. *Dezvoltarea reţelei centrelor de reabilitare pentru copii cu CES din Moldova*, nr 4, pp. 5-27.

Velișco, N. (2017). *Educație incluzivă: Unitate de curs*. Chișinău.

Verza, E. (1995). *Psihopedagogie specială*. București: Editura Didactică și Pedagogică.

Vrânceanu, M., Pelivan, V. (2012). *Incluziunea socio-educațională a copiilor cu dizabilități în grădinița de copii*. Chișinău: Tipografia Centrală.

ACTIVITĂȚI INOVATIVE ȘI INTERACTIVE DE LUCRU CU ELEVII DIN MEDII DEZAVANTAJATE

Prof. Tertereanu Aurelia
Școala Gimnazială ”Mihai Eminescu”, Râmnicu Vâlcea

Acela care învață trebuie să-și construiască cunoașterea prin intermediul propriei înțelegeri și că nimeni nu poate face acest lucru în locul său.

Construcția personală este favorizată de interacțiunea cu cei ca- re la rândul lor învață. Dacă elevii își construiesc cunoașterea proprie, ei nu o fac singuri. Adevărata învățare este aceea care permite transferul achizițiilor în contexte noi. Învățarea doar simplu activă, individual- activă, ci interactivă.

Reciprocitatea este un stimulent al învățării, și este bine să se lucreze în echipă / grup.

Metodele interactive se caracterizează prin:

- Centrare pe elevi și pe activitate
- Comunicare multidirecțională
- Accent pe dezvoltarea gândirii, formare de aptitudini, deprinderi
- Evaluare formativă
- Încurajează participarea elevilor, inițiativa, creativitatea
- Îmbunătățirea relației cadru didactic / elev.

În cazul învățării interactive, elevii:

- învață cum să învețe
- să se exprimă liber
- să experimentează
- să se ajută unii pe alții să învețe
- să-și împărtășească ideile.

Activități de modelare comportamentală

Vreme ploioasă

Scop:

Înțelegerea modului în care abilitățile pe care ni le dezvoltăm pot reprezenta mecanisme de a face față unor dificultăți cu care ne con- fruntăm.

Materiale: Hârtie decupată sub formă de picături de ploaie; baloane; umbrelă.

„Am învățat că oamenii vor uita ce ai spus,vor uita ce ai făcut, dar nu vor uita niciodată cum i-ai făcut să se simtă.” (Maya Angelou)

Desfășurare:

*** Se realizează 6 picături mari de ploaie (din hârtie decupată sau, dacă exercițiul se desfășoară afară, baloane umplute cu apă și înnodate).

*** Picăturile de ploaie pot reprezenta comportamente de risc: alimentație nesănătoasă, consum de tutun, consum de alcool, absențe de la școală, izolarea socială, excluziunea socială, agresivitatea, limbaj agresiv, violența fizică etc.

*** Umbrela reprezintă abilitățile pe care le pot dobândi pentru a face față ploii: comunicare nonviolentă, atitudine tolerantă, autocontrol, gestionarea emoțiilor, autodisciplină, gândire pozitivă și altele.

*** Fiecare picătură se denumește după unul din comportamentele de risc. Un elev ține o umbrelă, în timp ce un altul aruncă picăturile de ploaie. Se explică faptul că cel care ține umbrela este pregătit sa înfrunte „furtunile” cu care oamenii se pot confrunta în viață.

Puncte de discuție:

Se discută ce ar putea constitui o umbrelă pentru noi (lucruri care ne ajută să facem față problemelor care pot apărea) și cum ne pot proteja acestea: abilitatea de a lua decizii responsabile, de a căuta suportul celorlalți, valorile pe care le ai etc.

Dați-mi puțină fericire!

Scop: Să își dezvolte abilitatea de a primi și de a face compli- mente

Materiale: coli de hârtie colorată, asortate; creioane și foarfeca

Descriere:

- Discutați ceea ce înseamnă un compliment și cum te simți când faci sau când primești unul.
- Realizați un brainstorming cu elevii și faceți o listă cu lucrurile pentru care oamenii își fac complimente, în afară de înfățișare. Treceți lista pe tablă.
- Rugați fiecare copil să își deseneze conturul palmei pe o foaie colorată de hârtie și apoi să o decupeze.
- Permiteți elevilor să se miște liber prin clasă și să aleagă 5 colegi cărora să le facă complimente. Când fac complimentul, îl vor trece pe unul dintre degetele palmei decupate de colegul respectiv.
- Elevii pot să își prindă apoi pe haine conturul palmelor, care să le reamintească de ziua respectivă.

Debriefing:

- Cum te-ai simțit când ai făcut un compliment cuiva?
- Cum te-ai simțit când altcineva ți-a făcut un compliment?
- Cum pot complimentele influența comportamentul nostru?
- Crezi că complimentele pe care le-ai primit azi sunt adevărate?
- Sunteți de acord că toată lumea ar trebui să se simtă bine atunci când le este valorizată propria persoană și lucrurile bune pe care le fac? Care este diferența dintre acest sentiment și a te lăuda?

Metode care promovează drepturi/responsabilități

Scara valorilor

Descriere:

*** Elevii sunt grupați în perechi. Fiecare elev își va alege un partener cu care se simte cel mai confortabil. Vor discuta în perechi despre calitățile lor. În cadrul discuțiilor vor reflecta asupra întrebărilor: Care sunt lucrurile pe care le fac bine? Care sunt lucrurile pe care nu le fac atât de bine? Care sunt calitățile bune și cele mai puțin bune?

*** Pe coli de hârtie A4, elevii vor trasa silueta proprie, trasând o linie la mijlocul desenului. Pe o parte a siluetei vor desena cu cine seamă- nă când fac lucruri bune.

*** Făcând referire la părțile corpului, profesorul va adresa elevilor următoarele întrebări:

- Cap: Ai succese la anumite obiecte pe care le studiezi la școală?
- Gură: Interpretezi cântece, povestești istorioare, povești ?
- Inimă: Ai o inimă generoasă? Cum îți exprimi dragostea față de alții?
- Mâini: Ce lucruri bune faci cu mâinile? (scriu, desenez, gătesc)
- Picioare: Ce lucruri bune faci cu picioarele? (dansez, alerg)

*** Pe partea opusă a siluetei, copiii vor desena cu cine seamănă când nu fac lucruri bune. Făcând referire la părțile corpului, profesorul va adresa elevilor următoarele întrebări:

- Cap: Care sunt lucrurile rele la care te gândești? Ești încăpățânat?
- Gură: Care sunt lucrurile rele, urâte pe care le spui?
- Inimă: Ce faci când ești supărat?
- Mâini: Ce faci cu mînile când ești supărat ?
- Picioare: Ce faci când te confrunți cu probleme?

*** Elevii vor fi întrebați dacă și-au descoperit calitățile pozitive și cele negative. Se va menționa că este important să recunoaștem punctele tari și cele slabe ale fiecărei persoane.

*** Profesorul va menționa că orice calitate, care contribuie la desăvârșirea omului, este o valoare: sinceritatea, respectul, demnitatea, hărnicia, altruismul, răbdarea, mila, iertarea, iubirea față de aproapele tău etc. Calitățile opuse ca sens distrug esența umană, de aceea fiecare om trebuie să știe să facă alegerea corectă dintre valoare și nonvaloare. Doar urmând calea valorilor autentice, devenim oameni cu inimă și cu suflet mare, oameni adevărați.

*** Elevilor li se va solicita să dea exemple despre cum anumite valori pot să se transforme în fapte.

*** Sunt o mulțime de lucruri bune pe care le poți face. Dacă însă ceva nu faci bine, poți schimba aceasta cu ajutorul tău și al altor oameni.

Diferiți, dar la fel

*** Profesorul va cere elevilor să se grupeze în funcție de următoarele criterii:

- ziua de naștere;
- culoarea părului;
- culoarea ochilor;
- ocupații preferate;
- gen (fete, băieți) etc.

*** După realizarea sarcinii, copiii vor fi întrebați despre emoțiile trăi- te în cadrul grupului. Prin ce se aseamănă și prin ce se deosebesc grupurile create?

*** Cum s-ar fi simțit, dacă nu aparțineau la nici un grup?

*** Bazându-se pe regulile jocului, profesorul va concluziona asupra valorii diversității. Se va menționa, că suntem diferiți, dar avem multe lucruri în comun. Cel mai important lucru e că suntem oameni.

Bibliografie

1. Oprea, Crenguța, L., Strategii didactice interactive – repere teoretice și practice, Editura Didactică și Pedagogică, București, ed. a IV-a, 2009;
2. Popovici, Mircea, M., Chicioreanu, Teodora, D, Proiectarea didactică, Editura Printech, București, 2003;
3. Pînișoară, Ovidiu,I., Ghidul profesorului, Editura Polirom, 2019;
4. Potolea, Dan, Neacșu, Ioan; Iucu, Romiță, B.; Pânișoară, Ion- Ovidiu (coodonatori), Pregătirea psihopedagogică. Manual pentru definitivat și gradul didactic II, Editura Polirom., Iași, 2008;
5. Țoropoc, Loredana, Culegere de jocuri ce promovează inclusivitatea, București, 2019;

Resursele digitale și integrarea acestora în procesul de predare-învățare-evaluare

Prof. Scarlat-Cîrjan Floriana
Școala Gimnazială ,,Mihai Viteazul,, Craiova

Stilurile interactive de predare sunt proiectate în jurul unui principiu simplu: fără aplicații practice, elevii nu reușesc să înțeleagă adâncimile materialului de studiu. Învățarea interactivă este, de asemenea, benefică pentru profesor, în mai multe moduri, printre care:

• Rezultate măsurabile ale elevilor: profesorii care folosesc stiluri interactive de predare sunt mai bine pregătiți pentru a evalua cât de bine stau elevii la un anumit subiect.

• Flexibilitatea în predare: aplicarea metodelor de formare care implică comunicații bidirecționale vă va permite să efectuați ajustări rapide în procese și abordări.

• Practica determină excelența: instruirea interactivă îmbunătățește procesul de învățare.

• Motivarea elevilor: învățământul în două direcții înlătură pasivitatea elevilor, iar atunci când sunt implicați mai mulți elevi, veți avea parte și de mai multă distracție. În timp ce elevii își pierd adesea interesul în timpul predării în stil lectură, stilurile interactive de predare promovează o atmosferă de atenție și participare. Dincolo de toate beneficiile pe care educația bazată pe resurse digitale le are, atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice, un lucru extrem de important nu trebuie pierdut din vedere: o integrare eficientă a noilor tehnologii, a metodelor interactive și resurselor digitale în procesul didactic reprezintă un proces complex, care nu vizează doar tehnologiile, ci și componentele curriculare și pedagogice, de organizare instituțională, competențe ale cadrelor didactice.

Utilizarea resurselor educaționale digitale devine din ce în ce mai răspândită în toate sistemele educaționale din lume. Însă implementarea acestora în procesul instructiv-educativ, cum am mai spus, necesită atât pregătirea cadrelor didactice, cât și existența softurilor specializate în limba română. Pe internet există un șir de site-uri care permit crearea diverselor materiale didactice electronice, cum ar fi: prezi.com, learningapps.org, kahoot.com etc., doar că ele sunt puțin cunoscute pe teritoriul țării noastre și din aceste considerente, în majoritatea cazurilor, profesorii recurg la instrumentele standard din calculator.

Introducerea resurselor educaționale digitale în procesul educațional permite evidențierea unui șir de avantaje printre care:

1. Permit crearea unui tablou clar despre fenomenul studiat, deoarece oferă posibilitatea simulării sau modelării unui proces care nu poate fi prezentat în realitate.
2. Permit modificarea ușoară a conținutului.
3. Oferă posibilitatea distribuirii în rețea.
4. Orele devin mai interactive.
5. Sporesc interesul elevilor față de tema studiată.

De asemenea, utilizarea resurselor educaționale digitale permite profesorilor să dezvolte competențele digitale și de învățare ale elevilor, să-i pregătească pentru aplicarea acestora în diverse situații din viața cotidiană, ceea ce conduce la sporirea calității și eficacității procesului educațional. Totodată, ele permit individualizarea procesului de instruire, adică putem avea nu doar o singură variantă de prezentare a materialului didactic a unei teme. Diversificarea variantelor de prezentare poate fi realizată, atât prin utilizarea diferitor conținuturi, cât și prin aprofundarea, detalierea, alternarea informației prezentate. De asemenea, ne permite alegerea anumitor metode și tehnici de prezentare a conținuturilor noi.

Pe lângă faptul că utilizarea resurselor educaționale digitale are un șir de avantaje, se pot evidenția și câteva limite ce apar la implementarea acestora, cum ar fi: dotarea slabă a școlilor cu tehnologii moderne; elaborarea resurselor educaționale

digitale este un proces ce necesită timp și cunoștințe în domeniul TIC; accesul liber la resursele educaționale digitale este limitat, iar prețul acestora este destul de ridicat.

În cazul utilizării resurselor educaționale digitale la realizarea temelor pentru acasă, de asemenea, se pot evidenția un șir de avantaje:

1. Sporirea interesului elevilor față de disciplina de studiu datorită unei noi forme de prezentare a conținutului.
2. Posibilitatea realizării unei autoevaluări față de cerințele propuse de către profesor.
3. Se pot utiliza diverse resurse pentru pregătirea temelor.
4. Dezvoltarea competențelor de învățare și autoevaluare. În cazul utilizării resurselor educaționale digitale se modifică rolul profesorului și elevului, profesorul devenind un coordonator și nu o sursă directă de informare. Elevul devine participant activ în procesul educațional și, implementând competențele digitale, soluționează sarcinile propuse la oră.

În cazul proiectării orelor la baza cărora sunt utilizate resursele educaționale digitale ar trebui să ținem cont de:

○ Se pune accentul pe metode active-participative și pe formarea situațiilor deschise de învățare.

○ Profesorul este manager și regizor, fiind disponibil să propună elevilor mijloace de învățare, nu doar să transmită informația.

○ Conținuturile educaționale se utilizează ca metodă de organizare, nu în calitate de scop al învățării.

○ Elevul devine subiect, iar competențele lui devin obiectivele de bază ale profesorului. Astfel, utilizarea resurselor educaționale digitale influențează activitatea profesorului, dezvoltarea lui personală și profesională, implementează utilizarea metodelor netradiționale de predare-învățare-evaluare, modifică dependența între profesor-elev, bazată pe cooperare și elaborare a noilor metode și tehnici de învățare la baza cărora se activizează lucrul individual al elevilor.

Nu în ultimul rând, utilizarea resurselor digitale și a metodelor de lucru interactive în educație oferă și beneficii de natură socială:

- independență, flexibilitate, autonomie și autodeterminare în învățare, deschidere, educație la distanță;
- lucru în grup și în echipă, învățare colaborativă asistată de calculator, social eLearning;
- (auto)evaluare și exersare;
- motivare și angajament;
- învățare prin descoperire; - personalizare;
- învățare nonformală și informală.

Specificul utilizării noilor tehnologii în educație se pliază pe necesitatea centrării activităților educative pe dezvoltarea de competențe pentru secolul XXI. Toate acestea evidențiază un puternic accent pe învățarea bazată pe proiect și pe învățarea prin colaborare. Accesul la informație, atât de vast favorizat de noile tehnologii, face ca educația formală să se deschidă către experiențele de învățare nonformale, tinzând ca valorificarea acestora să se producă la nivelul achizițiilor, la nivelul creării unui context familiar și motivant, la nivelul utilizării unor metode alternative atractive și la nivelul relației mai puțin formalizate între cadrul didactic și grupul de învățare. Aceste resurse permit organizarea efectivă a procesului de instruire, a spiritului de autodezvoltare și autocunoaștere al elevilor. De asemenea, utilizează și prezentarea pentru diverse metode de percepere a materialului didactic.

Dincolo de toate beneficiile pe care educația bazată pe resurse digitale le are, atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice, un lucru extrem de important nu trebuie pierdut din vedere: o integrare eficientă a noilor tehnologii, a metodelor interactive și resurselor digitale în procesul didactic reprezintă un proces complex, care nu vizează doar tehnologiile, ci și componentele curriculare și pedagogice, de organizare instituțională, competențe ale cadrelor didactice, proceduri și reguli clare, conștientizate de toți actorii care participă la procesul didactic. Pentru a avea ca rezultat un sistem de educație eficient,

care să îi pregătească pe elevi pentru cerințele nu doar de azi, ci și din deceniile care urmează, este nevoie de o abordare integrată, având la bază principii clare, metode bine definite și personal calificat. Încercări pripite de adaptare la noul context nu vor face decât să dea naștere unor forme fără fond, iar rezultatele nu vor putea fi cu adevărat relevante. Așadar, nevoia de formare se reflectă în ceea ce îi privește atât pe profesorii cu experiență, dar cu atât mai mult pe cei tineri, care au toate instrumentele la îndemână pentru un parcurs didactic solid, care să îi ajute să lucreze cu elevii utilizând forme de predare interactive și instrumente digitale, într-o manieră coerentă și eficientă.

Bibliografie:

www.oradenet.ro Manual pentru facilitatorii Ora de Net

Diferiți, dar totuși egali!

Prof. Andraș Victoria
Școala Gimnazială Nr. 7 Reșița,
Colegiul Național „Diaconovici-Tietz” Reșița

Ce înseamnă să fim diferiți, dar egali? Înseamnă că fiecare are caracteristicile sale personale, dar drepturi egale. La educație, la integrare, la respect și acceptare. Nelson Mandela spunea: „Educaţia este cea mai puternică armă pe care voi o puteţi folosi pentru a schimba lumea.” Diversitatea, ca principiu, reprezintă dezideratul flexibilităţii şi toleranţei faţă de diferenţele fizice, socio-culturale, lingvistice, psihologice existente între copii. În acest context, rolul școlii este acela de a oferi tuturor posibilitatea de a învăţa în funcţie de ritmul, capacităţile şi nevoile proprii şi de a se exprima conform trăsăturilor individuale de personalitate. Școala pune în centrul atenției sale copilul, ca ființă originală, unică și irepetabilă, accentuând ideea că diferențele ne fac speciali, și că în fiecare societate există personalități, grupuri diferite, motivații, rațiuni și puncte de vedere diferite.

Am lucrat cu copii din categorii defavorizate - copii de etnie romă, copii cu CES, copii cu autism, copii din familii cu posibilități materiale limitate, copii din familii monoparentale, copii cu părinți plecați în străinătate - și întotdeauna am încercat să îi includ în toate activitățile desfășurate. Am observat că le-a făcut plăcere să se simtă văzuți, și s-au implicat după posibilități, mai ales dacă era ceva la care se pricepeau. Așadar, au participat la serbări de 1 Decembrie, unde au cântat și au recitat poezii, la serbări de Crăciun, unde au cântat colinde sau au interpretat scenete, au confecționat mărțișoare de 1 Martie, au participat la serbări de Ziua Mamei, unde le-au bucurat sufletele mamelor prezente cu poezii și felicitări, am marcat împreună Ziua Internațională a Salutului și Ziua Internațională a Toleranței, precum și Ziua Limbilor Străine, eu predând limba germană. Succesul l-am măsurat în primul rând prin gradul mare de participare și implicare în activități.

Diferiți, dar egali este un principiu al egalității și respectului reciproc. Provocarea în cazul copiilor din medii defavorizate o reprezintă în primul rând menținerea unei frecvențe bune a tuturor copiilor înscriși la școală, adică reducerea fenomenului de abandon școlar. Foarte importante sunt valorificarea diferențelor fizice, psihologice (interese, aptitudini, valori) și a diferențelor social-culturale în activitățile desfășurate la școală și valorificarea experienţei pozitive a cadrelor didactice în valorizarea diversității. Școala incluzivă înseamnă nediscriminare, egalitate în drepturi şi în şanse, evaluarea capacităţii persoanei, evaluarea nevoilor, dreptul la înţelegere și accesibilitate.

Cea mai mare răsplată a oricărui dascăl este să își aducă contribuția la educarea și formarea caracterului copiilor, să vadă pe fețele lor încântarea și bucuria de a învăța lucruri noi și interesante, strălucirea ochilor și a zâmbetului lor. Mai ales atunci când reușesc să-și depășească limite personale sau prejudecățile altora.

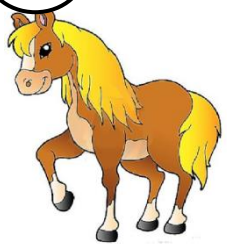

A fi diferit înseamnă a fi unic. Ceea ce este un lucru bun.

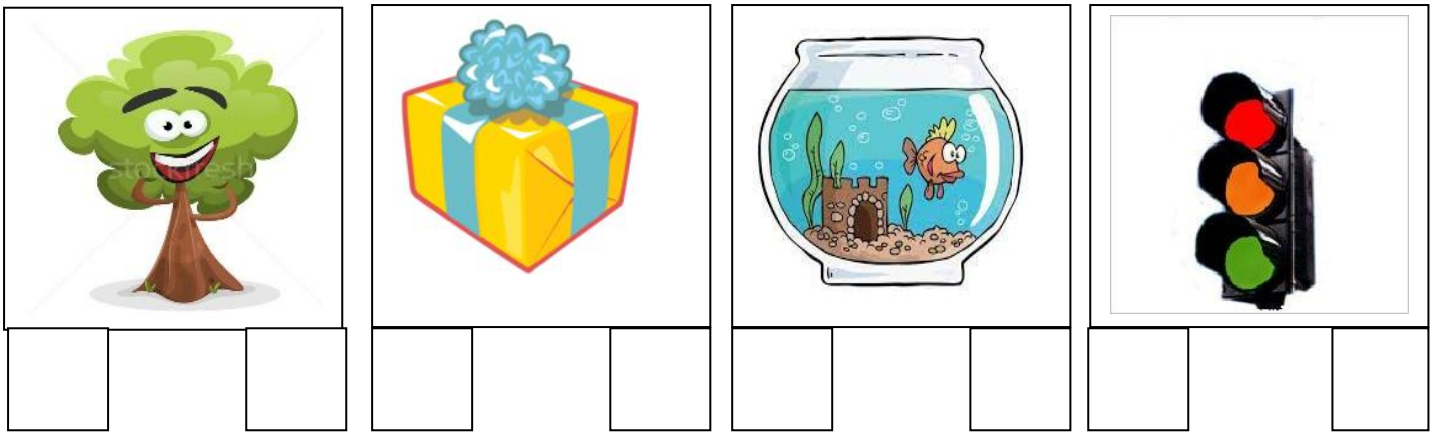
TEST DE EVALUARE SUMATIVĂ – CLR
clasa pregătitoare

înv. PANAIT ANCA – DORIANA
Liceul Tehnologic „Grigore C. Moisil ” Târgu Lăpuș

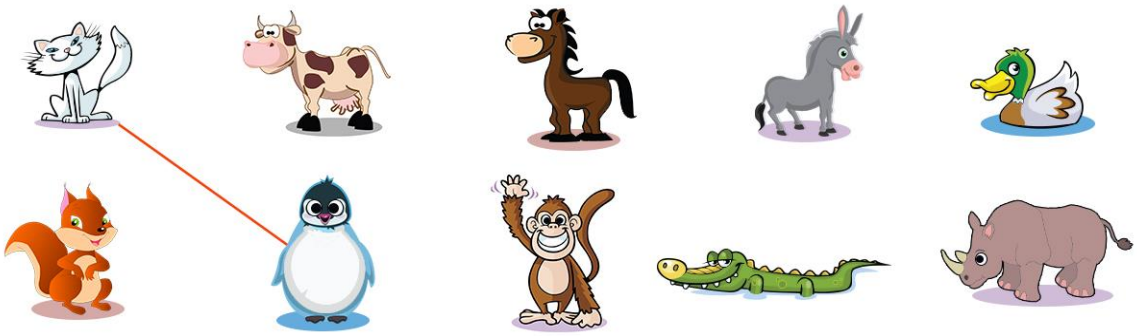
1. **Colorează litera corespunzătoare sunetului inițial al cuvântului care denumește imaginea.**
2. **Scrie în cerculeț cifra care indică numărul de silabe al cuvântului.**

				
D O R	S M V	N B C	P A I	G E J

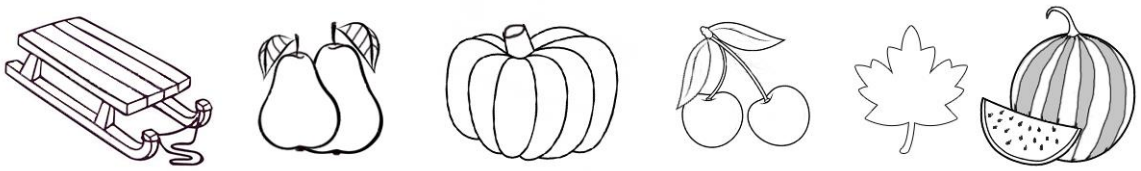
3. **Scrieți literele corespunzătoare <u>sunetului inițial</u> și <u>sunetului final</u> pentru cuvintele care denumesc urmatoarele imagini.**

4. **Unește imaginile animalelor domestice cu cele ale animalelor sălbatice ale căror denumiri încep cu același sunet, ca în model:**

5. Colorează doar imaginile care sugerează cuvinte ce se termină cu sunetul E:

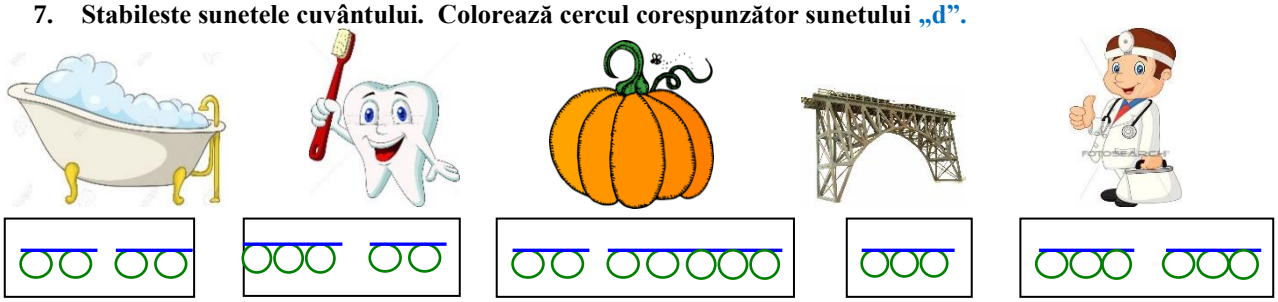

6. Citeste cuvintele. Colorează căsuța care arată numărul de silabe:

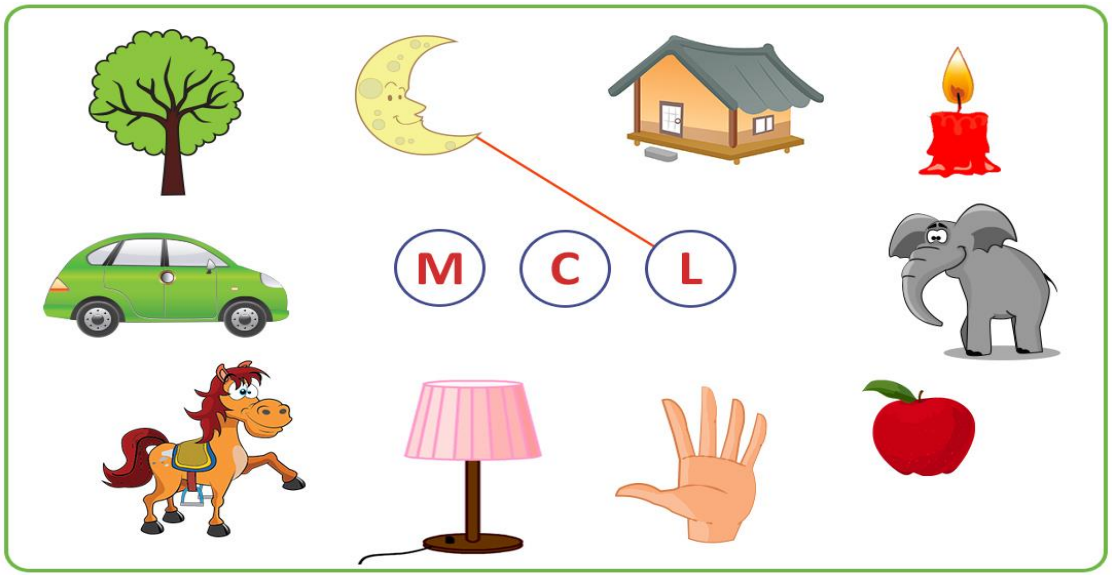
medic	livadă	Doina	dop	repede
1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3

Dana	pod	dar	decor	redactor
1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3

7. Stabileste sunetele cuvântului. Colorează cercul corespunzător sunetului „d”.

8. Unește fiecare obiect din imagine cu litera inițială a cuvântului care o denumește, după model:

Clasa pregătitoare A

Comunicare în limba română
Data:
Efectiv elevi: _____Prezenți: _____

1. **Competente specifice :**

1.2. Identificarea unor informatii variate dintr-un mesaj scurt, rostit clar si rar;

1.3. Identificarea sunetului initial si/sau final dintr-un cuvânt, a silabelor si a cuvintelor din propoziții rostite clar si rar;

3.1. Recunoasterea unor cuvinte uzuale, din universul apropiat, scrise cu litere mari si mici de tipar;

3.2. Identificarea semnificatiei unei/ unor imagini care prezinta întâmplari, fenomene, evenimente familiare;

4.1. Trasarea elementelor grafice si a contururilor literelor, folosind resurse variate;

2. **Descriptori de performanță**

Nr. crt.	**Itemul**	**Performanța**		
		Realizat	**În curs de realizare**	**Nerealizat**
1.	Identifică poziția sunetului într-un cuvânt	4 – 5 situații	2 - 3 situații	1 situație
2.	Identifică numărul de silabe	4 – 5 situații	2 - 3 situații	1 situație
3.	Identifică sunetul final și sunetul inițial	6 – 8 situații	2 – 4 situații	1 situație
4.	Realizează corect corespondența între animale.	4 situații	2 - 3 situații	1 situație
5.	Colorează imaginile care sugerează cuvinte ce se termină cu sunetul E	5 – 6 situații	4 - 3 situații	1 - 2 situații
6.	Colorează căsuța care arată numărul de silabe.	7 – 10 situații	3 - 5 situații	1 – 2 situație
7.	Stabileste sunetele cuvântului, apoi colorează cercul corespunzător sunetului „d”.	4– 5 situații	2 - 3 situații	1 situație
8.	Unește obiectele din imagine cu litera inițială a cuvântului care o denumește.	6 -9 situații	3 – 5 situații	1 – 2 situații

3. Rezultatele probei de evaluare

R (realizat) , C (în curs de realizare), N (nerealizat)

Nr. crt	Numele şi prenumele	I_1	I_2	I_3	I_4	I_5	I_6	I_7	I_8
1.									
2.									
3.									
4.									
5.									
6.									
7.									
8.									
9.									
10.									
11.									
12.									
13.									
14.									
15.									
16.									
17.									
18.									
19.									
20.									

4. Centralizare pe calificative

Nr. elevi / *Calificativ*	I	I_2	I_3	I_4	I_5	I_6	I_7	I_8
R								
CR								
N								-

R – %

CR – %

N – %

TEORIA INTELIGENŢELOR MULTIPLE LA ORA DE LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ

Prof. Mustaţă Elena
Colegiul Economic “Anghel Rugină”, Vaslui

În practica educaţională actuală, metodele moderne capătă un rol din ce în ce mai important întrucât acestea sunt adecvate pentru eficientizarea actului educational şi implicarea elevului în propria sa devenire.

Cercetările pshihologice şi pedagogice dovedesc tot mai mult că fiecare elev are un ritm propriu de învăţare, că are aptitudini mai pronunţate pentru unele obiecte de învăţământ şi mai slabe pentru altele, că receptează în mod diferit influenţele mediului şi educaţiei. Tratarea identică a unor situaţii diferenţiate ar duce la adâncirea inegalităţilor dintre elevi şi nu ar oferi condiţii favorabile pentru reuşita şcolară a tuturor elevilor.

Ora de limba şi literatura română oferă cadrul necesar pentru punerea elevului în diverse situaţii de viaţă, pentru internalizarea unor trăiri şi emoţii variate, pentru stabilirea unor norme de conduit morală şi socială. Astfel, metodologia folosită în cadrul orelor devine foarte importantă. Lucrarea de faţă urmăreşte să prezinte modul prin care metodele şi tehnicile moderne pot fi aplicate cu succes la ora de limba şi literatura română, iar capacitatea psiho-intelectuală a elevilor este folosită în mod util.

Metodologia modernă are în vedere accentuarea rolului formativ-educativ al metodei didactice, astfel încât se promovează metodele care au în vedere căutarea şi identificarea cunoştinţelor de către elevi, în detrimental celor care au în vedere transmiterea de cunoştinţe. În acest mod elevul este încurajat spre autoinstrucţie şi autoeducaţie, cu alte cuvinte spre a deveni un autodidact. Având în vedere că fiecare elev este unic în felul său şi are un stil propriu de învăţare, iar metodele moderne se bazează pe abilităţi diverse ale elevilor, suntem de părere că trebuie amintită teoria inteligenţelor multiple descrisă de Howard Gardner în Inteligenţele multiple. Teoria în practică din 1993, care propune opt tipuri de inteligenţă, alături de abilităţile pe care le presupune:

- inteligenţă verbală/ lingvistică – elevul are un vocabular dezvoltat, citeşte beletristică, adoră să vorbească, redactează cu uşurinţă texte pe teme date;
- inteligenţă logico-matematică – elevul foloseşte analogiile şi schemele pentru a explica;
- inteligenţă spaţial-vizuală – elevul desenează pentru a demonstra, se orientează uşor în spaţiu;
- inteligenţă muzicală – elevul dovedeşte o sensibilitate ridicată la sunete, se explică prin melodii şi ritmuri;
- inteligenţă corporal-kinestezică – elevul explică prin mişcări, participă cu plăcere la tot ceea ce presupune mişcare, dans;
- inteligenţă naturalistă – elevul observă schimbările de mediu, desenează sau fotografiază peisaje, obiecte din natură;
- inteligenţă interpersonală – este foarte importantă în cadrul lucrului în echipă pe care elevul o preferă, el se comportă ca un lider, este atent şi sensibil faţă de problemele celorlalţi;
- inteligenţă intrapersonală – elevul îşi exprimă propriile sentimente, este conştient de capacităţile, dar şi de limitele sale, îşi stabileşte un scop precis.

Particularităţile fiecărui tip de inteligenţă propus impun profesorului folosirea anumitor sarcini de lucru astfel încât elevii să le poată rezolva conform tipului de inteligenţă deţinut.. Desigur, ora de limba şi literatura română se desfăşoară

după o programă necesară şi în dobândirea cunoştinţelor pentru examenele de final de ciclu gimnazial sau liceal, ceea ce nu oferă foarte multă libertate în abordarea metodelor (studiul literaturii române vizând, în general, inteligenţa verbală/ lingvistică), dar pentru implicarea activă a elevilor în procesul instructiv-educativ şi pentru dinamizarea acestuia, s-ar putea aloca câteva ore care să cuprindă sarcini de lucru variate, în speţă de evaluare, care să vizeze şi celelalte tipuri de inteligenţă.

Propun în cele ce urmează tipuri de itemi care implică şi alte tipuri de inteligenţă pe lângă cea verbală/ lingvistică, pe baza romanului obiectiv ION de Liviu Rebreanu.

- Redactaţi un eseu de cel puţin 400 de cuvinte care să surprindă relaţia dintre două personaje într-un roman obiectiv studiat (inteligenţa lingvistică).
- Construiţi o schemă care să ilustreze relaţiile dintre personaje într-un roman obiectiv studiat (inteligenţa logico-matematică).
- Realizaţi un tablou care să surprindă scena sărutării pământului de către personajul Ion din romanul eponim/ Realizaţi un portret al personajului Ion din romanul eponim (inteligenţa spaţial-vizuală).
- Organizarea unui joc de mimă în care li se cere elevilor să mimeze reacţiile personajelor în anumite circumstanţe (inteligenţa corporal-kinestezică).
- Realizaţi un PPT care să surprindă trăsăturile personajului principal din romanul ION de Liviu Rebreanu. Asiguraţi un fundal sonor în concordanţă cu trăirile personajului din roman (inteligenţa muzicală).
- Realizaţi cu telefonul mobil o fotografie cu o casă ţărănească care ar putea fi casa lui Ion din romanul eponim (inteligenţa naturalistă).
- Imaginaţi-vă că sunteţi soţia învăţătorului Herdelea. Redactaţi o pagină de jurnal în care să surprindeţi hora satului şi participanţii la aceasta (inteligenţa intrapersonală).
- Procesul literar. Aplicaţie pe baza romanului ION de Liviu Rebreanu (inteligenţa interpersonală).

Una din ideile de bază ale lecţiilor de limba şi literatura română diferenţiate este aceea că profesorul trebuie să-şi asume într-o mai mare măsură responsabilitatea dobândirii cunoştinţelor, asigurând posibilitatea unei cunoaşteri active, atât prin munca în colectiv, cât şi prin munca individuală. Este necesară o nuanţare a metodelor, a ritmului de lucru în funcţie de capacitatea de asimilare a elevilor pe baza următoarelor repere:

- să se acorde toate posibilităţile elevilor pentru a lucra în ritm propriu;
- să se respecte şi să se plece mai departe de la nivelul real al elevului;
- să se promoveze şi să se satisfacă interesele elevului.

Tratarea diferenţiată a elevilor în funcţie de specificul fiecărei inteligenţe în procesul instruirii trebuie să constituie un obiectiv central al preocupărilor noastre actuale. Indiferent care sunt modalităţile, procedeele sau mijloacele de instruire diferenţiată, pentru a-i asigura o eficienţă maximă, va trebui ca lecţia, veriga de bază a procesului de predare-învăţare să fie concepută în aşa fel încât, comunicarea profesor-elev să se facă pe cât mai multe canale de transmisie, astfel ca, fiecare elev să-şi aleagă limbajul cel mai corespunzător capacităţii/ tipului de inteligenţă specifică, care prin decodificare, să-i asigure un proces şcolar real.

Acestea sunt doar câteva exemple de aplicaţii care se pot folosi cu succes şi implică cele opt tipuri de inteligenţă invocate de Gardner. Diversitatea temelor atrage după sine însă multe şi interesante aplicaţii de acest tip. Desigur, cele mai multe dintre ele trebuie să aibă la bază o lectură activă şi conştientă a textelor, fără de care abordarea literaturii nu se poate realiza. Se constată astăzi o diminuare a apetitului pentru citit al copiilor şi adolescenţilor, al tinerilor, în general. Tocmai

de aceea este necesar să se găsească metode şi mijloace prin care lectura să fie considerată de elevi deopotrivă plăcută şi utilă.

Ca o concluzie, apreciem că este important să fim deschişi la ceea ce este inovativ în didactică, să oferim elevilor un cadru optim de dezvoltare şi să transformăm orice clipă petrecută în sala de clasă în una plăcută şi interesantă pentru toţi actorii implicaţi în actul educativ.

BIBLIOGRAFIE

1. Romiţă Iucu, Managementul clasei de elevi. Aplicaţii pentru gestionarea situaţiilor de criză educaţională, Editura Polirom, Iaşi, 2006 ;
2. Miron Ionescu (coord.), Didactica modernă, ediţia a II-a, revizuită, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001;
3. Mielu Zlate, Psihologia socială a grupurilor şcolare, Editura Politică, Bucureşti, 1972;
4. Bogdana Bursuc, Alina Popescu, Managementul clasei – Ghid pentru profesori şi învăţători, Editura Alpha MDN, Buzău, 2007.

DIFERITI, DAR TOTUȘI EGALI!

NIŢU OANA ADRIANA
GRĂDINIȚA M.A.p.N. NR.1, BUCUREȘTI

Cerinţele educative speciale constituie un concept apărut recent care defineşte cerinţele specifice faţă de educaţie ale copilului, derivate sau nu dintr-o deficienţă. Aceste cerinţe reies din particularităţile individuale de dezvoltare, învăţare, relaţionare cu mediul, din experienţele anterioare ale copiilor, din problemele sociale şi de existenţă ale lor, pot fi temporare sau se pot instala pentru totdeauna, apărând la etapele cele mai timpurii ale dezvoltării şi la toate nivelurile sistemului de educaţie. **Cerintele educative speciale** (C.E.S.) (Vrasmas) "desemnează necesitațile educaționale complementare obiectivelor generaleale educației școlare, necesități care solicită o școlarizare adaptată particularităților individuale și/sau caracteristice unei deficiențe (ori tulburări de învățare), precum și o intervenție, prin reabilitare/recuperare corespunzatoare". Este importantă, deci, acordarea unei asistențe educațională specială. Această sintagmă sugerează renunțarea la impărțirea pe categorii de dizabilități desemnând persoanele, copiii care au anumite probleme speciale de educație.

De-a lungul istoriei, gândirea pedagogică a abordat în diferite feluri problematica educației unor copii care învață mai greu. Societatea și instituțiile de învățământ manifestă și în prezent ,față de această categorie de copii, o gamă variată de atitudini, de la acceptare și includere în medii instructive-educative obișnuite -tendințe tot mai accentuate-la diferite grade și modalități de separare și izolare față de contextele sociale și educaționale la care au acces toți copiii. Dezvoltarea modernă a educației și învățământului înregistrează eforturi semnificative pentru a depăși distanța care separă învățământul de masă față de copiii care învață mai greu, copii considerați a fi „incapabili, needucabili, inadaptați sau cu probleme’’ etc. Copiii care nu pot face față cerințelor educative, cei care prezintă diverse forme și niveluri de eșec în formarea și consolidarea unor deprinderi, în acumularea cunoștințelor necesare sunt încă prea cunoscuți, acceptați și abordați din punct de vedere psihopedagogic. Atitudinea cea mai frecventă manifestată față de aceștia din partea societății, în general este subvalorizare – bazată în mare măsură pe lipsa de reușită și de competență educațională. Copiii cu astfel de „ probleme ‘’ sunt percepuți de cele mai multe ori negativ și chiar marginalizați. Afirmații precum „Nu face față programei’’; „Nu este pentru această grădiniță sau școală’’; „Trebuie trimis la o grădiniță specială’’ sunt doar câteva dintre argumentele prin care unele cadre didactice justifică neacceptarea ori eșecul unor copii de a învăța alături de ceilalți copii, de aceeași vârstă. Argumente asemănătoare se întâlnesc uneori și în învățământul special față de copiii cu probleme mai grave, care lansează provocări mai complexe față de actul educativ-recuperativ. Există și cazuri de copii proveniți din medii socio-culturale, geografice sau etnice care nu beneficiază de aceleași șanse cu ceilalți copii, ceea ce le reduce adesea posibilitățile de acces și participare la o educație adecvată, care să răspundă necesităților lor de dezvoltare umană. În funcție de caracteristicile copiilor cu nevoi speciale procesul instructiv-educativ trebuie conceput în mod diferențiat. Educația este un drept esențial al fiecărui copil și trebuie conceput în mod diferențiat și trebuie să se adreseze tuturor copiilor, valorizând diferențele care există între ei, de ordin cultural, economic, rasial, religios, de ritm și de stil de învățare, de deficiențe posibile, de tulburări ale învățării și dezvoltării individuale. Argumentul principal al educației pentru toți este dreptul fiecărui copil la educație și la dezvoltare. El se completează cu asigurarea participării la viață socială și cu ideea multiculturalismului, care înseamnă acceptarea și valorizarea diferențelor. Educația pentru toți înseamnă o șansă dată tuturor copiilor și o preocupare că, indiferent de particularitățile și diferențele individuale, toți copiii să se poată bucură de educație și instruire.

Una dintre principalele schimbări care caracterizează procesul educativ al copilului cu cerințe educative speciale, este tendința spre normalizare. Normalizarea înseamnă facilitarea accesului persoanelor cu nevoi special, la moduri și condiții de existență cotidiană, cât mai aproape posibil de circumstanțele normale și stilul de viață al societății cărora îi aparțin. În

al doilea rând, normalizare înseamnă că societății i se dă ocazia de a cunoaște și a respectă aceste persoane în viața curentă și de a reduce temerile și miturile care au determinat altădată societatea să le marginalizeze.

Principiul normalizării trebuie aplicat tuturor categoriilor de indivizi cu cerințe educaționale speciale, fie că deficiența este de ordin fizic, senzorial, mintal, emoțional sau socio-economic.

Învățământul integrat reprezintă modalitatea instituționalizată de educare a copiilor cu cerințe educative special, în structuri cât mai apropiate de cele obișnuite sau chiar în acestea.

Integrarea la nivelul învățământului preșcolar și primar se poate aborda în cel puțin două sensuri:

- un sens larg ,adică adaptarea oricărui copil la cerințele grădiniței sau a școlii;
- un sens restrâns ,care vizează problematica educării unor copii cu cerințe educative speciale ,în contextual normalizării – cuprinderea acestora în grădinițe și școli obișnuite sau în structuri educaționale cât mai apropiate de acestea.

Cadrul didactic introduce pe rând diferite reguli de comportare care-l ajută pe copil să se integreze mai ușor în mediul social apropiat. Posibilitatea copilului de a aprecia propriile sale acțiuni și pe ale celor din jur în raport cu anumite norme, reguli stabilite de cadrul didactic, se formează treptat în cadrul relațiilor multiple ce se stabilesc în familie dar și în grădinița sau școala în care este integrat.

În acest sens, J. A. Comenius afirmă: „Numai omul ce a absorbit la această vârstă este solid și persistent în el. Această rezultă din următoarele exemple; un vas de lut păstrează mirosul a ceea ce a fost umplut mai întâi până ce se sparge. Un copac, așa cum din fragedă vârstă și-a întins ramurile în sus, în jos sau în lateral, astfel le păstrează de-a lungul secolelor pană la tăiere. Lână își păstrează atât de puternic culoarea cu care a fost îmbibată prima dată, încât nu se lasă revopsită. O obadă, o dată întărită mai degrabă crapă în mii de bucăți decât să se îndrepte. Tot așa în om persistă atât de puternic primele impresii, încât că să le putem schimbă, mai degrabă s-ar produce o minune. Iată de ce recomandăm că aceste impresii din prima tinerețe să corespundă regulilor adevăratei înțelepciuni’’.

Îndrumarea pedagogică a copiilor cu cerințe educaționale speciale se înscrie că o strategie educațională cu profunde implicații asupra modelării și devenirii personalității sale. Cunoașterea copilului semnifică activitatea sistematică a adultului pentru descifrarea formulei sale personale, adică de a-i identifica suporturile devenirii că personalitate și a proiecta strategiile educaționale, favorizând în fiecare etapă a dezvoltării, valorificarea și amplificarea potențialului nativ.

Bibliografie:

- Gherguţ Alois-„Sinteze de psihopedagogie specială. Ghid pentru concursuri şi examene de obţinere a gradelor didactice”, Ed. Polirom, 2005
- Gherguţ Alois, Neamţu Cristina- „Psihopedagogie specială. Ghid practic pentru învăţământul deschis la distanţă”
- Hrekow Pete, Vasilescu Florentina – „Învăţământul incluziv: O şansă pentru toţi elevii!”- pachet educaţional pentru elevii cu CES.

DIFERITI, DAR TOTUȘI EGALI!

AVIANA ANCA-ELENA
GRĂDINIȚA M.A.p.N. NR.1, BUCUREȘTI

A fi diferit înseamnă a nu fi în conformitate cu majoritatea, cu norma, cu regula, ceea ce a dus implicit la un tip sau altul de sancţiune simbolică la nivel social. În timp, diferenţa a devenit o temă centrală în domeniul educaţiei, au fost lansate mai multe campanii împotriva rasismului, xenofobiei, comunicării, acceptării, cu slogane ca „Toţi diferiţi, toţi egali!”, „Unitate şi comunicare”, etc. În societatea modernă, acceptarea diferenţei devine un obiectiv important al educaţiei, punându-se accent deosebit pe personalizarea acesteia, ca demers de valorificare a diferenţei, a caracteristicilor individuale prin sprijin specific şi promovare a individualităţii în contextul comunităţii.

Din perspectiva acceptării diferenţei şi a promovării drepturilor egale, integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masă a devenit o politică educaţională explicită, solicitată şi justificată de diferite „grupuri de interese” din care amintim societatea în sine, părinţii şi şcoala, care consideră această integrare necesară ca mod de promovare a abordării globale a dezvoltării personalităţii copilului, un drept egal pentru o educaţie de calitate, ca deschidere către comunitate şi ca dezvoltare a respectului pentru diversitate. Chiar dacă au fost şi păreri contra, majoritatea a decis că integrarea copiilor cu CES este imperativ necesară pentru integrarea acestora în societate şi pentru „şansa de a fi egali cu ceilalţi”.

Şcoala începe să capete tradiţie şi experienţă în lucrul cu copiii cu CES. S-a impus astfel dezvoltarea unor competenţe de lucru diferenţiate şi personalizate la cadrele didactice, ajungându-se ca după o minimă documentare să se confirme de cele mai multe ori necesitatea stabilirii clare a unor condiţii de lucru şi a unei evaluări de obiective a acestor copii.

Măsura de integrare a copiilor cu CES în învăţământul de masă este considerată de cadrele didactice benefică pentru astfel de copii, dar perturbatoare pentru ceilalţi. Unele cadre didactice consideră că această integrare ar trebui făcută în urma unei evaluări obiective şi responsabile, copiii dovedind că pot face faţă cerinţelor şcolii de masă, iar recomandarea pentru şcolile speciale să fie făcută doar dacă nu se îndeplinesc o serie de condiţii minimale de integrare şi participare la viaţa şcolară.

Integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masă este în asentimentul părinţilor care de cele mai multe ori insistă să-şi înscrie copiii în şcoli de masă, chiar dacă recomandarea specialiştilor se îndreaptă către cele speciale. Părinţii justifică această opţiune prin afirmaţia că şcoala de masă ajută copilul pentru integrarea în societate şi că o şcoală specială l-ar afecta din prisma contactului cu problemele altor copii. De aceea este bine ca familia să consulte, înainte de înscrierea la şcoală, un medic specialist în vederea stabilirii unui diagnostic concret dar şi să prezinte ulterior cadrului didactic detalii clare despre starea de sănătate a copilului. Familia trebuie să fie conştientă de necesităţile copilului şi să-şi păstreze realismul acceptând un diagnostic posibil şi să urmeze indicaţiile specialiştilor, pentru binele copilului. Odată efectuată informarea părinţilor, diagnosticarea clară şi recomandarea de specialitate, următorul pas constă în înscrierea la şcoală, fie ea de masă sau specială, in funcţie de necesităţile de dezvoltare ale micuţului.

Cadrul didactic, urmărind etapele adaptării curriculumului (documentarea, evaluarea iniţială, adaptarea propriu-zisă, monitorizarea elevului cu C.E.S., evaluarea finală) întocmeşte un plan personalizat de recuperare, consultându-se periodic cu psihologul copilului pentru înregistrarea progreselor sau regreselor acestuia. Aceasta este situaţia ideală, care oferă beneficii reale copilului cu nevoi speciale. Există însă situaţii în care copiii nu sunt diagnosticaţi şi incluşi într-un program de recuperare din ignoranţa familiei sau din lipsa de interes, educaţie sau dezinformare. În acest sens, este esenţială colaborarea părinţilor cu şcoala, respectarea recomandărilor venite din partea cadrelor didactice, a consilierului, a medicului, deoarece sunt benefice pentru întreaga dezvoltare a copilului cu nevoi speciale, pentru integrarea lui cât mai

bună în colectiv, dar şi pentru „modelarea” percepţiei şi atitudinii celorlalţi colegi faţă de persoanele cu nevoi speciale. Până în prezent, integrarea realizată prin intermediul adaptării curriculare a dat rezultate, cu precădere la elevii cu deficienţe uşoare şi moderate. Rezultate notabile s-au obţinut, în acest sens, în realizarea unui curriculum individualizat şi simplificat, pentru elevii cu uşoare dizabilităţi mentale integraţi în şcoala obişnuită.

Elevii cu CES au aceleaşi nevoi ca şi ceilalţi elevi (înţelegere, respect, afirmare de sine, etc.) cât şi nevoi specifice (funcţie de problemă: hipoacuzie, deficienţă vizuală, fizică, psihomotrică, intelectuală, tulburare de învăţare, tulburări de comunicare sau comportament etc.). Ei participă la procesul de învăţământ după posibilităţile fiecăruia, cadrele didactice trebuind să-şi adapteze metodele pedagogice în consecinţă. Consilierea elevilor cu CES se face de către profesor, diriginte, consilier şcolar la nivele distincte, specifice, de competenţă, iar adaptarea curriculară se realizează de către profesorul de la clasă (împreună cu profesorul de sprijin acolo unde există), punându-se accent pe un raport optim între nivelul de competenţă cerut prin programa şcolară şi valorificarea “punctelor tari” ale elevului cu CES.

Pornind de la ideea că persoanele cu dizabilităţi au o satisfacţie în viaţă mai scăzută decât persoanele fără dizabilităţi şi că starea lor subiectivă de bine este afectată de sănătate, de circumstanţele de viaţă, atitudinea celor din jur, în special a apropiaţilor: membrii familiilor, unele cadre didactice, colegi, prejudecăţile la care sunt supusi, segregarea şi în cele din urmă autosegregarea, am putea spune că toți acești factori nu fac decât să scadă si mai mult șansele la o viață împlinită. Este de datoria morală a fiecăruia dintre noi să intervenim şi să îmbunătăţim circumstanţele de viaţă ale copiilor care, prin schimbarea atitudinii celor din jur, pentru ca aceştia să aibă şansa să crească într-o lume cu mai puţine prejudecăţi, o lume a șanselor egale la o viaţă normală.

Dacă ne referim la egalitate, ne referim clar si la conceptul de incluziune. Acest concept de incluziune a fost mentionat pentru prima oară în Declaratia Universala a Drepturilor Omului din anul 1948 , declaratie ce recunoaste ca toate fiintele umane se nasc libere si egale in demnitate si drepturi. Pe langa aceste lucruri se pune accentul si pe aprecierea persoanelor pentru cea ce sunt si competentele lor. Din acest concept de incluziune se desprinde si educatia incluziva care recunoaste necesitatea ca sistem educational pentru schimbare si adaptare continua ca un raspuns al divesității copiilor și nevoilor ce decurg din acestea. Incluziunea scolara reprezinta acceptarea de catre insitutiile de invatamant a tuturor copiilor, indiferent de anumite aspecte: etnice, sociale, religioase, nationalitate sau handicap. Copiii diferiti au drepturi egale ca toti ceilalti, o educatie separata duce la marginalizare si discriminare, aceste lucruri la randul lor conduc la blocarea afirmarii personalitatii. Este necesar sa se ofere sprijin educaţional după nevoile copiilor, aceştia nu trebuie sa se simta exclusi, fiecare copil trebuie sa beneficeze de o dezvoltare personala . Foarte important este lucrul in echipa: cadru didactic, parinte, psiholog sau consilier scolar, toti trebuie sa se raporteze la aceleasi valori. Planul de interventie trebuie stabilit pentru fiecare copil deoarece vorbim de unicitatea individului, totodata trebuie sa si monitorizam planul de interventie pentru a putea sti daca acesta functioneaza, daca se vede un progres. In contextul scolar trebuie sa eliminam prejudecatile legate de aparente ne putem referi aici de o spargere a barierelor existente.

Un accent mare trebuie pus pe importanta interactiunii sociale dintre copii, daca vorbim de includerea in grup , clasa trebuie vazuta ca un tot unitar. Cadrul didactic trebuie sa gaseasca anumite strategii ce au ca rezultat cresterea gradului de interactiune ce conduce la un mediu armonios. De ce este important sa fie un mediu armonios? Copiii trebuie sa se simta in singuranta in unitatea de invatamant, trebuie sa aiba placere de a veni la scoala. Toate aceste lucruri conduc la cresterea gradului de relationare astfel isi pot impratii idei, pot coopera cu ceilalti, isi pot exprima opinia .

Sunt numeroase strategii didactice ce conduc la cresterea gradului de socializare in cadrul unui grup de copii.

„Cine sunt eu?’’- fiecare elev va scrie pe un biletel cateva informatii despre el, precum numele, varsta, ce activitate ii place cel mai mult, ce animal, culoare prefera. Apoi fac schimb de biletele si citesc ce scrie pe acesta. Acest exercitiu este unul foarte usor de realizat.

„Să ne cunostem’’- un joc didactic amuzant in care cadrul didactic ii aranjeaza pe elevi in perechi, acestia se privesc timp de 1 minut cu atentie, apoi ambii se intorc cu spatele. Fiecare incepe pe rand sa puna intrebari spre exemplu: Ce culoare are parul meu?, Port ochelarii?

„Ascultă si desenează’’acest exercitiu este unul care apropie elevii, ii face sa lucreze impreuna sa fie curiosi unul fata de celalalt si sa observe daca se gandesc la acelasi lucru. Cadrul didactic formeaza grupuri de aproximativ 4,5 copii le imparte acestora o singura foaie alba , dupa ce profesorul citeste o propozite, poezie sau povesti scurte elevii trebuie sa realizeze un desen comun care sa aiba legatura cu ceea ce au auzit , fiecare mebru al echipei trebuie sa desene minim un element.

„Ajută-mă să ghicesc!” acest joc are ca scop de a intari increderea intre colgii de clasa, cadrul didactic pregateste diferite cartonase ce contin cuvinte sau desene , , apoi arunca o minge spre un elev si il invita in fata. Acesta trebuie sa isi aleaga un ajutor din clasa. Profesorul lipeste pe spatele elevului din clasa cartonasul . Ajutorul elevlui trebuie sa ii ofere indicii colegului sau ce are cartosul lipit pe spate. Indiciile se dau cu ajutorul mimei, vorbind sau desenand. Dupa ce elevul din fata ghiceste , ajutorul ii va lua locul. Jocul se termina cand fiecare dintre elevii clasei indeplineste cel putin un rol ghicitor sau ajutor.

„Brainstorming” o metodă foarte des întâlnită care se poate aplica atat la copii, cat si la adulti, metoda pune accent pe creatie si pe libertatea de exprimare, se pleaca de la o idee data iar participantii isi exprima parerea despre acel subiect.

Bibliografie:

- Gherguţ Alois-„Sinteze de psihopedagogie specială. Ghid pentru concursuri şi examene de obţinere a gradelor didactice”, Ed. Polirom, 2005
- Gherguţ Alois, Neamţu Cristina- „Psihopedagogie specială. Ghid practic pentru învăţământul deschis la distanţă”
- Hrekow Pete, Vasilescu Florentina – „Învăţământul incluziv: O şansă pentru toţi elevii!”- pachet educaţional pentru elevii cu CES.

Proiect de lecție

Profesor Asavei Ionela
Școala Gimnazială”Smaranda Apostoleanu”,Colonești/
Liceul Tehnologic”Anghel Saligny”,Bacău

UNITATEA DE ÎNVĂŢĂMÂNT:

DATA:

CLASA: a VII -a

ARIA CURICULARĂ: Matematică și științe

DISCIPLINA: Biologie

UNITATEA DE INVĂȚARE: Funcția de reproducere

TITLUL LECȚIEI: **Reproducerea și sistemul reproducator la om**

TIPUL DE LECŢIE: lecţie de comunicare/ însuşire de noi cunoştinţe.

LOCUL DE DESFĂȘURARE: sală de curs

SCOPUL LECŢIEI: Dezvoltarea gândirii logice şi formarea capacităţii intelectuale prin însuşirea corectă în clasă a noţiunilor nou predate.

Competențe generale

1. Explorarea sistemelor biologice, a proceselor și a fenomenelor, cu instrumente și metode științifice.
2. Comunicarea adecvată în diferite contexte științifice și sociale.
3. Rezolvarea unor situații problemă din lumea vie, pe baza gândirii logice și a creativității.
4. Manifestarea unui stil de viață sănătos într-un mediu natural propice vieții.

Competenţe specifice:

1.1.Sistematizarea informațiilor din texte, filme, tabele, desene, scheme, utilizate ca surse pentru explorarea unor sisteme biologice, a unor procese și fenomene,

1.2.Realizarea independentă a unor activități de investigare pe baza unor fișe de lucru elaborate de elev,

1.3. Asumarea de roluri în cadrul echipei pentru rezolvarea sarcinilor de lucru,

2.2. Expunerea, în cadrul unui grup, a informațiilor prezentate sub formă de modele, grafice, texte, produse artistice, cu mijloace TIC, utilizând adecvat terminologia specifică biologiei

3.1. . Realizarea unor modele ale sistemelor biologice.

Obiective derivate:

La sfârșitul lecției elevii sunt capabili :

OD1-să cunoască modificările corporale,afective si comportamentale ;

OD2-să descrie părțile componete ale organelor sexuale;

OD3- să prezinte celule sexuale ;

STRATEGII DIDACTICE:

-Resurse procedurale(metode și procedee): conversaţia euristică, explicaţia,demonstraţia,problematizarea,învățarea prin descoperire, observaţia, modelarea.

-Resurse materiale(mijloace de invățământ): planşe, atlas școlar –Ed.Corint, fișe(alcătuirea sistemului reproducator masculin si feminin),fișe documentare ,material biologic natural(flori),laptop(prezentare în Power Point),proiector, manualul de biologie.

- Resurse - umane – clasa de elevi(20)

- temporale – 50 minute

- Forma de activitate: frontal, individual.

- Forma de evaluare: : proba orală, scrisă, observaţia directă la clasă.

BIBLIOGRAFIE:

- Editura: Litera Autor: Alexandrina-Dana Grasu, Jeanina

- Editura: Didactica Publishing House Autor: Traian Saitan

- ME Programa şcolară 2017, București

- Viorel Lazăr, Mariana Nicolae – Lecţia formă de bază a organizării procesului de predare – învăţare – evaluare la disciplina biologie, Editura Arves 2007

Desfășurarea lecției

Etapele lecției	Activitatea profesorului	Activitatea elevului	Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forma de organizare
1.Moment Organizatoriu	Notează elevii absenți și verifică dacă sunt condiții optime pentru desfășurarea lecției.	Își pregătesc cărțile și caietele.	Conversația		Frontal
2.Verificarea cunoștiințelor din lecția anterioară	Adresează elevilor următoarele întrebări: -Ce este floarea? -Care sunt componentele unei flori(angiosperme) -Descrieți componentele florii. -Ce este polenizare?	Elevii examineaă florile, materialele didactice puse la dispoziţie si răspund la intrebări	Conversația Demonstrația, Observația	-planșe, atlas(fișe), -laptop (prezentare în Power Point), -proiector, -manualul de biologie	Frontal; Individual.
3.Captarea atenției	Solicită elevilor să își deschidă manualul la lecția: Reproducerea și sistemul reproducator la om	Elevii își deschid manualele.	Conversația Explicația.	-Manual	Frontal
4.Anunțarea titlului și enumerarea obiectivelor derivate	Anunţă şi scrie la tablă tema lecţiei.Prezintă obiectivele pe care elevii trebuie să le cunoască la terminarea lecţiei	Elevii notează în caiete titlul și urmăresc obiectivele	Conversația Demonstrația Explicația		Frontal; Individual.
6. Fixarea cunoștințelor și asigurarea feed-back-ului	Îi invită pe elevi să rezolve fișele de evaluare. Distribuirea fișelor de evaluare. Verifică răspunsurile date de elevi.	Rezolvarea fișei de evaluare.	Conversația	Fișe de evaluare	Individual. Frontal;
7.Aprecierea performanței	În funcție de răspunsurile elevilor se vor face aprecieri orale .				Frontal.

TEST EVALUARE
CLASA a VII-a

Aldescu Alina-Elena
Școala Gimnazială ” Sfânta Vineri” Ploiești, Prahova

SUBIECTUL I -pe foaia de test se trec doar răspunsurile (5 puncte)

1. Porțiunea din cerc, cuprinsă între două puncte distincte ale cercului, se numește .....
2. Lungimea cercului de centru O și rază r=18 cm este egală cu .....cm
3. Segmentul AB este diametru în cercul de centru O și rază r=2,3 cm. Lungimea lui AB este egală cu .....cm
4. În cercul C(O, r), măsura unghiului ABC, înscris în cerc, este egală cu 50^0. Măsura unghiului AOC este egală cu .....
5. Triunghiul ABC echilateral este înscris într-un cerc. Atunci măsura arcului mic AC este egală cu.....

SUBIECTUL II – pe foaia de test se trec rezolvările complete (4 puncte)

1. Se consideră cercul C(O, r), punctul M exterior cercului și tangenta la cerc MA, dusă din punctul M, unde A este punctul de tangență, MA=$6\sqrt{3}$ cm și MO= 12 cm.
   a) Determinați lungimea razei r.
   b) Determinați măsura unghiului AMO.
   c) Determinați aria triunghiului AMO.
   d) Dacă OM ∩ C(O, r) = { P } , determinați măsura arcului mic AP.

***Se acordă 1 punct din oficiu**

Barem de evaluare și notare:

SUBIECTUL I:

1. arc de cerc.....1p
2. 36π cm.....1p
3. 4,6 cm.....1p
4. 100^0.....1p
5. 120^0.....1p

SUBIECTUL II:

1. a) -realizare desen conform datelor problemei.....0,25p
   - justificare triunghi MAO dreptunghic în A.....0,25p
   - aplicarea teoremei lui Pitagora în triunghiul MAO.....0,25p
   - OA=6 cm.....0,25p

   b) - în triunghiul dreptunghic MAO, A=90^0, OA=OM/2.....0,5p
   - ∡AMO=30^0.....0,5p

   c) - $A_{\Delta MAO} = \frac{OA \cdot AM}{2}$.....0,5p

   $A_{\Delta MAO} = 18\sqrt{3}$ cm^2.....0,5p

   d) – în triunghiul MAO , ∡M=30^0, ∡A=90^0, rezultă că ∡O=60^0.....0.5p
   -∡AOP=$\widehat{AP}$=60^0.....0,5p

***Se acordă 1 punct din oficiu**

EDUCAȚIA NONFORMALĂ ȘI IMPORTANȚA EI ÎN FORMAREA COMPETENȚELOR CHEIE LA ȘCOLARII MICI. CONSIDERENTE TEORETICE

Lică Claudia
Școala Gimnazială „Regina Maria”Sibiu

În cercetările actuale din domeniul educației este foarte des întâlnită concepția potrivit căreia în societatea în care trăim și care se află într-o permanentă schimbare și mișcare educația permanentă devine motorul principal, iar educația formală în forma ei tradițională pierde teren în fața educației informale și a celei nonformale.

În paralel cu sintagma de școală incluzivă în sfera educației circulă și aceea a școlii inovatoare care se referă,, la o viziune modernă asupra școlii ca instituție de învățământ considerată în sens larg” (Mușata, Răduț-Taciu, & Stan, 2016, p. 447). Mușata Bocoș subliniază ideea că devine imperioasă necesitatea adoptării atitudinii și viziunii prospective de către școli precum și aplicarea unor acțiuni voite de inovare a procesului de învățare privit sub toate aspectele sale.

În acest context este important să ținem cont de faptul că diversitatea nu exclude identitatea , așa cum, la rândul ei, identitatea nu exclude diferențele. Ar fi un lucru extraordinar ca toate cadrele didactice să aibă dorința și deschiderea de-a înțelege și de a respecta unicitatea fiecărui copil, de a găsi strategiile didactice potrivite pentru a-i valorifica aptitudinile și înclinațiile, deoarece aceasta este calea sigură spre independență și succes. Cu personal didactic informat și implicat se poate vorbi, după cum afirmă Mușata Bocoș, nu numai despre excelență individuală ci și despre excelență în incluziune.

Învățarea nonformală se pliază atât pe conceptul de educație inovatoare cât și pe cel de educație incluzivă, deoarece, așa cum susține Alois Gherguț, în procesul învățării este importantă nu numai diferențierea informațiilor și a sarcinilor de lucru, ci și diversificarea acestora.

Din punct de vedere etimologic, termenul *nonformal* provine din limba latină (*nonformalis*), având sensul de activități realizate în afara unor forme organizate în mod special sau oficial pentru un anume tip de activitate.

J. Kleis și colaboratorii săi făceau referire la educația nonformală ca fiind ,,orice activitate educațională , intenționată și sistematică, desfășurată de obicei în afara școlii al cărei conținut este adaptat nevoilor individului și situațiilor speciale, în scopul maximalizării învățării și cunoașterii și al minimalizării problemelor cu care se confruntă acesta în sistemul formal(stresul notării în catalog, disciplina impusă, efectuarea temelor)” (Petrescu & Stăncescu, 2016).

În articolul 330, alineatul (3) din Legea Educației Naționale nr. 1, 2011, cu modificările și completările ulterioare (Neamț, Edu.ro, 2022) se precizează: ,,Învățarea în contexte nonformale este considerată ca fiind învățarea integrată în cadrul unor activități planificate, cu obiective de învățare, care urmează în mod explicit un curriculum și poate diferi ca durată.” Este important de reținut faptul că învățarea prin activități nonformale variază în funcție de interesele celui care învață, iar cunoștințele și competențele dobândite nu sunt in mod obligatoriu certificate.

Specialiști în domeniul educației din țara noastră definesc educația nonformală/neformală ca ,, formă a educației care reprezintă ansamblul acțiunilor educative organizate intenționat, sistematice, desfășurate în cadru instituționalizat, dar în afara sistemului de învățământ, în instituții care nu au destinație educațională explicită” (Bocoș, Răduț, Stan, Chiș, & Andronache, 2016, p. 50).

Se poate concluziona că educația nonformală însumează atât acțiunile educative desfășurate în cadru instituționalizat care poate fi situat în interiorul sau în afara instituției de învățământ, în mediul socio-cultural toate având scopuri educaționale explicite sau implicite-case de cultură, muzee, teatre, biblioteci, cluburi, cercuri științifice, radio, televiziune, activități de divertisment, navigarea pe internet , cât și acțiunile din cadrul sistemului de învățământ, prin activități extracurriculare cum sunt: cercurile pe diferite discipline sau cele inter-/transdisciplinare, activitățile opționale sau facultative de tipul concursurilor, spectacolelor, competițiilor, serbărilor, taberelor, excursiilor, activităților de

voluntariat, etc (Petrescu & Stăncescu, 2016).

Dintre caracteristicile activităților nonformale, la nivelul literaturii de specialitate sunt menționate cu precădere următoarele:

- activitățile sunt extrașcolare;
- vin în completarea activităților formale între cele două tipuri de învățare existând o relație de complementaritate;
- sunt proiectate cu aceleași finalități ca activitățile formale ;
- generează atât influențe formative cât și influențe informative;
- sunt caracterizate de varietate, flexibilitate, elasticitate și uneori pot fi opționale sau facultative;
- sunt mult mai bine adaptate intereselor și preocupărilor educabililor;
- conținuturile vehiculate au un caracter aplicativ pronunțat, diferențiază, până la individualizare, elementele curriculumului specific (finalitățile, conținuturile, metodologia și evaluarea);
- evaluarea externă nu este la fel de rigidă ca în cazul educației formale (Petrescu & Stăncescu, 2016).

Activitățile nonformale compensează activitățile formale, deoarece fixează și consolidează competențele cheie ale școlarilor și în același timp contribuie la dezvoltarea unor noi competențe care vizează autocunoașterea , dezvoltarea personală, capacitatea de lucru în echipă, cultivarea unei atitudini responsabile, capacitatea de planificare, coordonare și organizare a timpului liber, competențele de gestionare a conflictelor intra și inter personale, capacitatea de a utiliza în mod practic produsele cunoașterii, de a converti cunoștințele funcționale în atitudini și comportamente constructive pentru a rezolva probleme cotidiene (Petrescu & Stăncescu, 2016).

Promovarea educației nonformale s-a realizat în anul 2003 la nivelul statelor membre ale Uniunii Europene, prin recomandările lansate de Comitetul Miniștrilor din cadrul Consiliului Europei:

- conceperea și dezvoltarea standardelor eficiente de recunoaștere a educației nonformale ca parte componentă a educației permanente;
- oferirea de informații, metode și exemple de bună practică în educația nonformală;
- promovarea șanselor egale pentru toți tinerii, cu referire specială la grupurile sociale dezavantajate, prin crearea de condiții egale de educație nonformală;
- încurajarea tinerilor să contribuie la promovarea unor valori, precum cetățenia activă, drepturile omului, toleranță, dreptate socială, dialogul între generații, pace și înțelegere interculturală, prin intermediul educației nonformale;
- promovarea dialogului dintre participanții implicați în educația formală și cea nonformală, încurajarea unei înțelegeri mai bune a diferitelor abordări în educație, în diferite țări europene;
- asigurarea tuturor resurselor umane și materiale, necesare pentru ca educația nonformală să devină un element important al politicilor naționale/educaționale pentru tineri (Petrescu & Stăncescu, 2016).

Analizând sistemul educațional din România se poate observa că s-au făcut pași importanți în direcția educației nonformale. Astfel, în anul școlar 2011-2012 a fost inițiat de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului proiectul educațional „Școala Altfel” care continuă până în prezent și se bucură de un real succes în rândul elevilor. În rândul tinerilor se desfășoară o serie de programe implementate atât la nivel național cât și la nivel european în direcția educației nonformale : Lifelong Learning Programme (Comenius, Erasmus, Leonardo da Vinci, Grundtvig), programul Tineret în Acțiune(TiA).

Este unanim recunoscut rolul fiecărui tip de educație în procesul complex de formare și dezvoltare a personalității elevului. „Educația permanentă reprezintă totalitatea activităților de învățare realizate de fiecare persoană pe parcursul vieții în contexte formale, nonformale și informale, în scopul formării sau dezvoltării competențelor dintr-o multiplă perspectivă: personală, civică, socială sau ocupațională” ((LEN nr. 1 din 2011, art.328.2).) Educația nonformală constituie o punte de legătură între educația formală (cea desfășurată în cadru instituționalizat) și educația informală (realizată cu precădere în familie și în societate) și este tipul de educație care creează contextul propice formării și dezvoltării omului modern, însă și cadrul ideal procesului de incluziune.

Bibliografie

Bocoș, M., Răduț, T., Stan, C., Chiș, O., & Andronache, D. C. (2016). *Dicționar praxiologic de pedagogie* (Vol. I- A-D). București: Editura Paralela 45.

Gherguț, A. (2016). *Educația incluzivă și pedagogia diversității.* Iași: Editura Polirom

Petrescu, A.-M. A., & Stăncescu, I. (2016, 02). Formarea continuă a cadrelor didactice pe dimensiunea nonformală. *Revista de pedagogie*, pg. 27-39.

EDUCAŢIA MODERNĂ - ASIGURAREA CALITĂŢII PRIN ÎNVĂŢAREA CENTRATĂ PE ELEV

prof. înv. primar DUȚUC MIRELA-MAGDALENA
Școala Gimnazială Nr. 6 Suceava, jud. Suceava

Modernizarea și ridicarea calității învățământului apare ca o necesitate obiectivă datorită faptului că modelele tradiționale nu mai sunt pe deplin suficiente pentru a realiza însușirea de către elev, în condiții optime, a volumului și a valorilor informaționale în continuă creștere și diversificare.

Transformările profunde ce au loc în societatea contemporană cer formarea unei personalități creatoare, cu un unghi mare de deschidere asupra vieții, capabilă să se adapteze la ritmul accelerat al dinamicii sociale, al dezvoltării științei și tehnicii.

Școala, ca factor de bază al progresului general al societății, este chemată să răspundă comenzii sociale, să formeze personalități umane competitive care să se poată integra eficient și rapid în societate, unde urmează să devină factori de progres. Pornind de la această motivație majoră, consider că în școală, începând cu ciclul primar, când se pun bazele formării unei gândiri creatoare și flexibile, se realizează cea mai mare parte a calităților unui om modern, capabil să se adapteze la dinamica vieții sociale.

Punctele forte în asigurarea unei educații moderne de calitate sunt legate de flexibilizarea și diversificarea sistemelor de formare inițială și continuă a cadrelor didactice și de transformarea educației într-o realitate concretă, elaborând strategii coerente, europene. *Educația modernă* este axată pe trei obiective, cu puncte diferite de centrare: *dezvoltarea individului, care se poate realiza pe măsura potențialului său maxim, dezvoltarea societății și dezvoltarea economică*, iar obiectivul principal al sistemelor educaționale europene a fost identificat ca fiind *“creșterea calității performanței educaționale a școlii”*.

Demersul calității în educația modernă urmărește centrarea învățământului pe elev, dezvoltându-i întreg potențialul și pregătirea acestuia pentru provocările și oportunitățile vieții în societate; “printr-un sistem educațional de calitate, elevii sunt “echipați” cu abilități și cunoștințe necesare participării și contribuirii la complexele și rapidele schimbări ale societății.”

La baza educației moderne în vederea formării unei personalități competitive stă participarea copilului la procesul didactic în calitate de subiect al instruirii. Învățătorul devine astfel un coleg de învățare alături de elevii pe care îi educă. El își asumă un dublu rol: de “interlocutor” egal, dar și de observator, reglator, participant al activității instructiv-educative.

Asigurarea calității în educația modernă se află într-o relație de interdependență cu învățarea centrată pe elev care “oferă elevilor o mai mare autonomie și un control sporit cu privire la disciplinele de studiu, la metodele de învățare și la ritmul de studiu”.(Gibbs, 1992). Această perspectivă subliniază caracteristicile fundamentale ale învățării centrate pe elev, promovând ideea că elevilor trebuie să li se ofere un control sporit asupra învățării prin asumarea de responsabilități cu privire la: ceea ce se învață, modul cum se învață și de ce, momentul când se învață.

Predarea centrata pe elev se caracterizează prin următoarele note:

- acordă prioritate dezvoltării personalității elevilor, vizând latura formativă a educației;
- este centrată pe activitatea de învățare a elevului, acesta devenind subiect al procesului educațional;
- este centrată pe acțiune, pe învățarea prin descoperire;
- este orientată spre progres;
- încurajează învățarea prin cooperare și capacitatea de autoevaluare la elevi;

- stimulează motivația intrinsecă;
- relația profesor-elev este democratică, bazată pe respect și colaborare, iar disciplina derivă din modul de organizare a lecției.

Predarea centrată pe elev pune accent pe învățarea prin cooperare, aflându-se în antiteză cu metodele tradiționale de învățare. Educația pentru participare și democrație face parte din gama noilor educații, care reprezintă cel mai pertinent și mai util răspuns al sistemelor educative la imperativele generate de problematica lumii contemporane. Prin participare, elevii își pot exprima opțiunile în domeniul educației, culturii, timpului liber, pot deveni coparticipanți la propria formare. Elevii nu sunt doar un receptor de informații, ci și un participant activ la educație.În procesul instructiv-educativ, încurajarea comportamentului participativ înseamnă pasul de la a învăța" la a învăța să fii și să devii", adică pregătirea pentru a face fată situațiilor, dobândind dorința de angajare și acțiune.

Principalul avantaj al metodelor activ-participative îl reprezintă implicarea elevilor în actul didactic și formarea capacității acestora de a emite opinii și aprecieri asupra fenomenelor studiate. în acest mod, elevilor le va fi dezvoltată o gândire circumscrisă abilităților cognitive de tip superior, gândirea critică. Aceasta reprezintă o gândire centrată pe testarea și evaluarea soluțiilor posibile într-o situație dată, urmată de alegerea rezolvării optime pe baza argumentelor.

Astfel, elevii trebuie să-și asume un înalt grad de responsabilitate în contextul învățării și să își aleagă în mod activ scopurile, precum și să își administreze învățarea. Ei nu se mai pot baza pe faptul că învățătorul ori persoana care predă la clasă le va spune ce, unde, cum și când să gândească. Ei sunt cei care trebuie să înceapă să o facă.

Elevii trebuie să fie activi, implicați ca parteneri în cadrul orelor de clasă și ca proiectanți/actori/evaluatori în acțiunile extra-clasă, iar învățătorii trebuie să aplice acele practici școlare care permit și stimulează valorizarea elevilor ca *“subiecți ai propriei lor formări”.* Cunoștințe de-a gata, oferite chiar foarte corect și cuprinzător, nu pot suplini în nici un fel participarea fiecărui elev la procesul construcției cunoașterii.

Principiile care stau la baza învățământului centrat pe elev se referă la accentul activității de învățare pe persoana care învață, și nu pe învățător și la recunoașterea faptului că procesul de predare nu este decât unul dintre instrumentele care pot fi utilizate pentru a-i ajuta pe elevi să învețe.

Cadrele didactice trebuie să încurajeze și să faciliteze implicarea activă a elevilor în planificarea și administrarea propriului lor proces de învățare prin proiectarea structurată a oportunităților de învățare atât în clasă, cât și în afara ei. Înțelegerea procesului de învățare nu trebuie să aparțină doar învățătorului, ea trebuie împărtășită și elevilor.

Bibliografie

1. Badea, E., *Calitate în educație*, București, Editura Orion, 2002.
2. Blyth, A., *De la individualitate la caracter,* în *Jurnalul britanic de studii educaționale,* Londra, 1981.
3. Bourdieu, P.,*Social Critique of the Judgement of Taste*, Londra, 1984
4. Ciupercă, C., *Asigurarea calității,* Editura Tipoalex, Alexandria 2000
5. Craia, S., *Dicționar de comunicare*, București, Editura AGER, 2001.
6. Cerghit, I., *Metode de învățământ*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997
7. Dumitru, I., Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă, Editura de Vest, Timișoara, 2001

LIMBĂ ŞI LITERATURĂ ROMÂNĂ
Clasa a VII-a

Bulf Veronica,
Școala Gimnazială „G.E.Palade”- Buzău

- **Toate subiectele sunt obligatorii.**

Citeşte cu atenţie cele două texte şi răspunde corect tuturor cerinţelor formulate în sarcinile de lucru:

A. „Azi am citit cartea lui Ionel Teodoreanu: *Ulița copilăriei* – și am plâns. Nu mi-a fost rușine: am plâns. M-am spălat repede cu apă rece pe față, ca să nu mă zărească cineva și să vadă un miop emoționat și lăcrămând. Am fost toată ziua îndrăgostit de *Sonia. Cred că am avut chiar mai mult succes decât *Ștefănel. M-am închipuit frumos, interesant și glorios. M-am închipuit la Medeleni, cântând ***Sheherazada*, cu Sonia alături.

Azi dimineață, e drept, mi s-au ivit încă doi coși. I-am cercetat mult timp în oglindă și m-am întrebat dacă mă va plăcea Sonia. Am întrebat-o. Și Sonia mi-a răspuns că geniul meu a impresionat-o mai mult decât numărul coșilor de pe frunte...

Zadarnic mă prefac: sunt trist. Eu n-am fost la țară niciodată. Și când apune soarele primăvara – din mansarda mea cu ferestrele deschise, eu visez la livezi și la crângurile înflorite, la izvoare. [...] Eu, însă, n-am fost la țară niciodată.

În serile de vară hoinăresc pe străzi, pe sub salcâmi și visez idile rustice, mărturisiri sub plină lună sau cuvinte pătimașe pe care nu le voi rosti niciodată. În serile de vară, zadarnic încerc să-mi sfârșesc capitolele din Felix Le Dantec. Mi-e sufletul schimbat, iar eu sting lampa și visez. De multe ori m-am întrebat ce am eu în serile de vară. Dar n-am găsit răspuns.

Iar astăzi am citit *Ulița copilăriei* și-am plâns. Am plâns, pentru că eu n-am simțit niciodată cele ce simt eroii cărții acesteia. Eu le-am visat numai. Eu n-am avut moșie și n-am avut prietene care să-și petreacă convalescența la moșia mea. Când eram mic, adormeam tremurând de frig și mă jucam cu fetele cizmarului de alături, care n-au avut niciodată ciorapi și purtau rochițe de stambă.[...

Am plâns, dar am pus apoi cartea în raft și am râs. Am râs de mine, pentru că eram încă sentimental și visător. Și mi-am spus:

Ulița copilăriei e o caramelă bună pentru băieții slabi de înger ca Robert și ca Dinu. E o carte cu păpuși luxoase, cu poze. [...]

...Zadarnic. Eu am rămas tot trist și tot îndrăgostit de Sonia.

Iartă-mă, Ionel Teodoreanu, dar dacă există Sonia, spune-i că un băiat urât, care nu știe ce vrea, e trist din pricina ochilor ei. Spune-i să vină să-mi dăruiască trei cuvinte de mângâiere.”

(Mircea Eliade, ***Romanul adolescentului miop***)

**Sonia, Ștefănel* = personaje din romanul *Ulița copilăriei*

*** Șeherezada (Sheherazada)*=operă a compozitorului rus Nikolai Rimsky- Korsakov, bazată pe ideile povestirilor din „O mie și una de nopți”

B. “Nu-mi plăceau oglinzile. Ele au simțit asta și m-au pedepsit. O ființă uriașă mă privea, dormitând și ridicând alene câte o pleoapă. O ființă lacomă, care slujea de oglinzi sau de orice altceva putea să oglindească pentru a-mi lua sufletul înapoi. De la bunica Arșaluis am aflat toate astea. […] Bunicul Garabet era , în schimb, fascinat de scurta istorie a oglinzilor. “Nicio urmă”, spunea, mângâind suprafața lucioasă. Nicio tresărire, niciun ecou. Privită în oglindă, istoria e egala cu zero.

Atunci bunicul mi-a propus să biruim oglinzile. Am pornit împreună lupta împotriva lor. “ Cea mai teribilă armă împotriva oglinzilor e memoria, a hotărât bunicul. Să dăm, așadar, oglinzilor memorie.”

Adversarul nostru de temut s-a dovedit a fi oglinda cea mare. Nu am fi putut-o birui decât prin șiretenie. […] Cum să faci, însă, să ispitești memoria, să se apropie, fără să observe șiretlicul? Fotograful și aparatul lui trebuiau să surprindă imaginea, fără ca ei înșiși să fie înăuntru. Oglinda s-a dovedit din cale-afară de hrăpăreață*. Arunca, pur și simplu, un năvod de lumină spre noi, prinzându-ne de fiecare dată. […]

Luptam nu împotriva oglinzii, ci împotriva luminii.” (Varujan Vosganian- *Cartea șoaptelor*)

* hrăpăreață= (adj.) lacomă, rapace

SUBIECTUL I (Lectura) – 30 de puncte

a). Înțelegerea textului – 6 puncte

1. Prezintă o trăsătură comună și una diferită, analizând comparativ cele două texte-suport.(3 puncte)

2. Explică, în 50-70 de cuvinte, semnificția secvenței selectate din primul text suport:” Zadarnic mă prefac: sunt trist. Eu n-am fost la *țară* niciodată. Și când apune soarele primăvara – din mansarda mea cu ferestrele deschise, eu visez la livezi și la crângurile înflorite, la izvoare. [...] Eu, însă, n-am fost la țară niciodată.

În serile de vară hoinăresc pe străzi, pe sub salcâmi și visez idile rustice, mărturisiri sub plină lună sau cuvinte pătimașe pe care nu le voi rosti niciodată.”(3 puncte)

b). Scrierea despre textul ficțional – 20 de puncte

Redactează o compunere, de 20-25 de rânduri (200-250 de cuvinte), în care să prezinți relația dintre cititor și lumea cărților, **așa cum se reflectă în conturarea personajului** din textul **A**, al cărui autor este Mircea Eliade.

În realizarea compunerii vei avea în vedere următoarele repere:

– ilustrarea relației dintre cititor și lumea cărților, cu secvențe adecvate, selectate din textul-suport; **6 p.**

– prezentarea argumentată cu exemple selectate din text a patru trăsături ale personajului identificat și a mijloacelor de caracterizare; **6 p.**

– identificarea temei și a unor idei/ sentimente transmise cititorului; **6 p.**

– evidențierea a două moduri de expunere utilizate în conturarea personajului; **1 p.**

– interpretarea originală a ideilor ilustrate în text. **1 p.**

Redactarea răspunsului la punctul **b - 4 puncte** - unitatea compoziției, registrul de comunicare, stilul și vocabularul – 1p.; coerența exprimării și a textului – 1p.; ortografie, punctuația – 1p, așezarea în pagină, respectarea numărului de rânduri - 1 p

SUBIECTUL AL II-LEA (Practica rațională și funcțională a limbii) – 10 puncte

Redactează un text, de 15-20 rânduri (150-200 de cuvinte), în care să-ți exprimi opinia despre afirmația din textul **B**, valorificând și experiența ta de lectură: *“ Nicio tresărire, niciun ecou. Privită în oglindă, istoria e egala cu zero.”*

SUBIECTUL AL III-LEA (Elemente de construcție a comunicării) – 50 de puncte

1. Găsește câte un sinonim, potrivit sensului din text, pentru cuvintele subliniate: *am citit, emoționat , am cercetat* (textul **A**), *alene, să biruim* (textul **B). 5 puncte**

2. Precizează valorile morfologice ale cuvintelor subliniate în secvențele: *Azi am citit cartea lui Ionel Teodoreanu* ***Ulița copilăriei****; spune-i că un băiat urât [...] e trist.* Construiește câte un enunț cu altă valoare morfologică, pentru fiecare dintre cuvintele menționate, pe care o vei preciza. **5 puncte**

3. Precizează diateza verbului din secvența citată: *Eu le-am visat numai.* Alcătuiește alte două enunțuri în care să folosești același verb la celelalte două diateze. **5 puncte**

4. Precizați modul și funcția sintactică a verbului: *lăcrămând.* Alcatuiește un enunț în care același verb să aibă funcția sintactică de complement indirect. **5 puncte**

5. Construiește două locuțiuni verbale care să conțină substantivul ***lume.***

6. Precizează cazul și funcția sintactică pentru fiecare dintre substantivele subliniate în enunțul: “*Iartă-mă, Ionel Teodoreanu, dar dacă există Sonia, spune-i că un băiat urât [...] e trist din pricina ochilor ei. Spune-i să vină să-mi dăruiască trei cuvinte de mângâiere.”* **5 puncte**

7. Alcatuiește funcția sintactică de nume predicativ în acuzativ și dativ pentru substantivul *un năvod* **5 puncte**

8.Selectați din textul B cinci pronume/adjective pronominale diferite precizând felul lor. **5 puncte**

9. Precizează cazul și funția sintactică a pronumelui personal “lui” din secvența: “Am pornit împreună lupta împotriva lor.” Alcătuiește un enunt în care același pronume să aibă funcția sintactică de complement circumstanțial de loc în același caz. **5 puncte**

10.Scrie două consecințe ale folosirii cratimei în structura *nu-mi plăceau.* **5 puncte**

PEDAGOGIA INOVATOARE ÎN PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV

Prof. înv. primar, Nuțaș Cristina
Școala Gimnazială Nr.1 Abram

A învăţa presupune a te elibera de o ignoranţă, de o incertitudine, de o stângăcie, de o incompetenţă, de o orbire; înseamnă să ajungi să faci mai bine, să înţelegi mai bine, să exişti mai bine.

Olivier Reboul

În societatea tradiţională, valorile promovate de şcoală erau ascultarea, disciplina, supunerea faţă de profesor. Cadrul didactic avea o poziţie privilegiată în câmpul şcolar, spre deosebire de elev, văzut drept obiect pasiv al procesului de învăţământ. Aceste coordonate se modifică însă în şcoala modernă, care pune accent pe alte valori, cum ar fi cooperarea, competiţia pozitivă şi iniţiativa proprie.

Acţiunea definitorie a şcolii rămâne educaţia, considerată un proces destinat exclusiv omului şi care vizează disciplinarea şi civilizarea acestuia, din perspectiva unui ideal de personalitate umană, propus şi dorit chiar de societate. Ioan Cerghit definea educaţia din mai multe unghiuri, ca proces, prin care fiinţa umană este supusă unei transformări îndelungate, ca acţiune de conducere, omul devenind o fiinţă formată şi autonomă, dar şi ca acţiune socială sau ca relaţie desfăşurată între doi poli, educatorul şi cel care este educat.

Funcţiile educaţiei sunt diverse şi se referă la transmiterea valorilor pe care societatea le posedă, la pregătirea şi la formarea oamenilor sau la valorizarea creaţiilor culturale. Educaţia trebuie să ţină cont de particularităţile individuale şi de vârstă ale copiilor, folosind metode şi strategii optime de dezvoltare ale acestora. Ea trebuie, de asemenea, să stimuleze imaginaţia şi exprimarea elevilor, oferindu-le un cadru favorabil creşterii, fără a le impune un cadru rigid, prestabilit.

Dacă altădată metoda predominantă de desfăşurare a lecţiei era expunerea, pentru că oferea posibilitatea profesorului să-şi etaleze bagajul de cunoştinţe, astăzi se pune accent pe metode moderne, care să transforme profesorul în manager al învăţării, iar elevului să i se creeze cadrul unei manifestări proprii, pentru a-şi putea forma puncte de vedere personale.

Însuşi procesul de învăţământ se îmbogăţeşte cu o nouă latură, evaluarea, care vine să completeze predarea şi învăţarea, astfel încât cadrul didactic îşi sporeşte atribuţiile, dar, pe de altă parte, dă posibilitatea elevului să ia parte la instruirea proprie, profesorul coordonând acest proces. Acest demers se află sub incidenţa unor principii didactice, care îl orientează şi care vizează alegerea unor metode specifice, selectarea celor mai utile strategii.

Câmpul şcolar educativ modern se desfăşoară, aşadar, între două elemente care trebuie să participe în egală măsură. Profesorul, manager şi formator al procesului instructiv-educativ, şi elevul, obiect şi subiect al acestui proces, dobândind autonomie şi formându-se în spiritul responsabilităţii şi al culturii civice.

Axat pe transmiterea de informaţii şi excluzând rolul elevului ca partener al procesului instructiv - educativ, învăţământul tradiţional promova o învăţare de menţinere, aşa cum o definea J.W.Botkin. Acest tip de învăţare, caracteristic unei societăţi tradiţionale, se baza pe o simplă transmitere de cunoştinţe, necesare elevilor pentru a face faţă unui sistem de viaţă cunoscut, recurent, din care inovaţia lipsea cu desăvârşire. Profesorul avea rolul de a facilita acest transfer de informaţii, neglijând funcţia formativă a învăţării şi neacceptând intervenţii ale elevilor. De altfel, se dorea cultivarea unui spirit obedient din partea acestora din urmă, care excludea imaginaţia şi iniţiativă.

În paradigma tradiţionalistă, educatorul era cel care transmitea informaţii, mereu aceleaşi, având o poziţie ce se baza pe autoritate. O autoritate ce nu putea fi contestată şi care domina elevul. Profesorul avea iniţiativa şi tot el decidea

cantitatea de informaţii pe care trebuia să o ofere elevilor, fără a ţine cont de particularităţile acestora. Instrucţia era aceeaşi pentru toţi şi aceleaşi informaţii erau solicitate tuturor elevilor. Lecţia, demersul educativ de bază, nu era altceva decât o succesiune monotonă de secvenţe, în care elevul îşi asuma rolul pasiv de a recepta informaţii, pe care trebuia apoi să le reproducă întocmai, fără a le îmbogăţi.

După 1989, şcoala românească s-a văzut în situaţia ingrată de a se confrunta cu o societate a cărei dezvoltarea era mult mai rapidă. Mentalitatea, încătuşată şi îndoctrinată de sistemul comunist, a fost influenţată de schimbările economice şi sociale. Paradoxal, şcoala a cunoscut o 1160 schimbare mai lentă, mai ales în planul actorilor educaţionali, care au găsit un refugiu în paradigma tradiţionalistă a educaţiei. “Pragul psihologic cel mai greu de trecut este acceptarea autentică a elevilor ca factori reali în derularea evenimentelor proprii câmpului educativ şcolar. … Se pare că indiferenţa este caracteristica dominantă atât a elevilor, cât şi a profesorului: lipsa de entuziasm a primilor, dar şi neputinţa corpului profesoral de a declanşa o reacţie controlată şi eficientă în raport cu factorii care îi erodează statutul sunt semnul crizei profunde din sistemul nostru de învăţământ.”

Total diferită de pedagogia tradiţională, pedagogia modernă modifică rolul jucat de polii educaţionali, mutând accentul pe elev. Abandonarea limbii de lemn, folosirea unui discurs nou, mobilizarea elevilor în procesul educativ sunt numai câteva dintre caracteristicile acestei pedagogii. Întrebarea dominantă a învăţământului modern este ce rol alege şcoala să joace în societatea actuală şi cât de pregatită este ea să facă faţă schimbărilor provocate de globalizare. Idealul educaţional este legat de valorile culturale ce trebuie asimilate, de tipul de personalitate impus de societate, dar şi de nevoile elevului. Nu mai este vorba de un model educaţional standard, ci de unul dinamic, în concordanţă cu noile realităţi şi capabil să reziste la schimbări.

Dacă învăţământul tradiţional era privit ca un proces de transmitere de informaţii, în cadrul căruia profesorii reprezentau poziţia dominantă, învăţământul modern primeşte alte trăsături. Cadrul didactic nu mai este transmiţător, ci facilitator de cunoştinţe, folosind dialogul şi cooperarea în relaţia cu elevii. Acest profesor va şti să coordoneze procesul educativ, astfel încât toţi elevii să atingă obiectivele stabilite şi va fi capabil, de asemenea, să-l ajute pe elev să-şi formeze capacităţi de muncă individuală şi să folosească ceea ce a dobândit.

Din perspectiva pedagogiei moderne, a preda devine un demers educativ în cadrul căruia sunt mobilizate resursele clasei de elevi, aceasta fiind motivată permanent să parcurgă procesul instructiv. A altă componentă a învăţării este evaluarea, modalitate prin care profesorul stabileşte măsura în care obiectivele au fost atinse şi prin care va pune la punct o strategie didactică mai eficientă pentru următorul proces instructiv. Activitatea independentă desfăşurată de elevi devine, astfel, concludentă şi necesară, ea dând dovada utilităţii metodelor abordate. Profesorul va organiza şi va coordona acest demers instructiv, exercitând funcţii diverse, de organizare a activităţii, de impunere a unor metode, de dezvoltare a unor capacităţi şi de personalizare a activităţii didactice.

Învăţământul modern nu caută să scoată în evidenţă rolul profesorului, ci vine în întâmpinarea cerinţelor societăţii, propunând strategii didactice potrivite pentru formarea elevilor. 1161 Experienţa tradiţiei şi capacitatea de inovare şi de creativitate sunt noile repere ale şcolii, care propune educaţii noi, în acord cu societatea globală: educaţia pentru pace, educaţia ecologică ori educaţia pentru o societate multiculturală. De asemenea, metoda predominantă de desfăşurare a instrucţiei este metoda euristică, deoarece învăţarea prin descoperire asigură elevilor o dobândire conştientă a conţinutului curricular, acesta fiind uşor de reactualizat, o dată trecut prin filtrul propriu. Şcoala trebuie să încurajeze formarea unui spirit critic, a unor atitudini pozitive şi a studiului individual, antrenând elevii în activităţi diverse şi diversificate, pentru a-i face să renunţe la rolul pasiv.

Bibliografie :

1. Cristea, Gabriela, Psihologia educaţiei, Editura C.N.I. Coresi;
2. Cucoș, Constantin (1996), Pedagogie, Polirom;
3. Oprea, Crenguţa Lăcrămioara (2003), Pedagogie, Editura Universităţii din Bucureşti;
4. Stan, Emil (2003), Managementul clasei, Editura Aramis.

STUIDIU DE CAZ
ABSENTEISMUL ŞCOLAR LA ED. FIZICA, RELIGIE SI INFORMATICA

PROF. NIȚĂ MIHAELA
ŞC. GIMN.„ MIHAI EMINESCU’’ PITEŞTI

NUMELE ELEVULUI:S.I

VÂRSTA:10 ANI

CLASA:a V- a

MOTIVUL ÎNTOCMIRI PREZENTULUI STUDIU DE CAZ:

Absenteismul şcolar nemotivat, accelerat pe măsură ce trece timpul, la disciplinele informatică, ed. fizică şi religie.

DATE FAMILIALE:

Structura şi componenţa familiei: Elevul provine dintr-o familie organizată, de condiţie socio-profesională medie: tatăl S. C. este angajat ca şofer iar mama S. V. este lucrător comercial într-un mall. Familia S. mai are în întreţinere încă o elevă minoră în vârstă de 12 ani.Acestre date ne duc la concluzia că familia S. deţine acele condiţii materiale medii, dar satisfăcătoare întreţineri şi educării celor doi minori.

S.I. locuieşte alături de surioara şi părinţi lui într-un apartament cu două camere, spaţiul locativ fiind amenajat aşa încât fiecare membru în special copiii, să beneficieze de condiţii optime de studiu şi petrecere a timpului liber.

Elevul S.I. a dezvoltat relaţii de prietenie cu colegii din aceiaşi clasă, cu preocupări şi interese asemănătoare.Dezvoltarea sa fizică este una normală vârstei, iar starea sănătăţii este bună.

EXPERIENŢE RELEVANTE:

Încă de la debutul anului şcolar precedent S. I. a început să absenteze nemotivat, mai de seamă la disciplinele informatică, ed. fizică şi religie. Asta şi pentru că aceste ore sunt plasate ultimele în program şi sunt susţinute de cadre didactice calificate pentru respectivele discipline.Astfel S.I. găseşte diverse scuze să plece de la şcoală, considerând în sine că are un program prea încărcat. Dar S.I. nu ajunge direct acasă de la şcoală, ci îşi pierde timpul în parcul din preajma şcolii, de aceea am purtat o discuţie cu părinţii. Acestora li s-au adus la cunoştinţă sancţiunile pe care le riscă fiul lor dacă va persista în această abatere şcolară.

Profesorii de religie şi educaţie fizică au elaborat un plan de propuneri şi strategii de ameliorare a eşecului şcolar parţial, având în vedere agravarea situaţiei şcolare şi inadaptarea comportamentală a elevului.

Planul de redresare cuprinde:

1.Discuţii cu părinţii elevului în care să se accentueze importanţa implicării lor şi a suportului afectiv oferit de familie; importanţa interesului manifestat de părinţi faţă de conduita şcolară generală a elevului lor;

2.Sprijinirea elevului în deprinderea modalităţilor de învăţare eficientă şi adaptarea acestora stilului său personal, astfel încât informatica, ed. fizică şi religia să nu mai fie percepute drept inaccesibile şi un factor de stres;

3. Includerea elevului S.I. în diverse activităţi extraşcolare în cadrul cărora acesta are iniţiative şi îşi pune în valoare aptitudinile speciale;

4. Menţinerea unei colaborări permanente cu învăţătorul elevului;

5. Monitorizarea permanentă a evoluţiei şcolare personale ale acestuia;

Am depus tot acest efort, noi, cadrele didactice ale disciplinelor informatica, ed. fizică şi religia pentru ca elevul S.I. să-şi recapete încrederea în sine şi să conştientizeze importanţa participării la fiecare obiect de studiu în parte.

CU TRATARE DIFERENȚIATĂ,SUNTEM EGALI

Profesor, Niță-Dobrin Iulia
Școala Gimnazială „Alexandru Davila”, Pitești

În lucrările de pedagogie generală, tratarea diferenţiată este considerată componenta esenţială a unor principii didactice ori, condiţie a realizării lor, sau este chiar ridicată la rang de principiu distinct. Astfel că, după Ioan Bontaş, “principiul individualizării şi diferenţierii învăţării” exprimă necesitatea adaptării dinamice a încărcăturii cognitive a conţinuturilor şi strategiilor instructiv – educative atât la particularităţile psihofizice ale fiecărui elev, cât şi la particularităţile diferenţiate, relativ comune unor grupe de elevi, în vederea dezvoltării lor integrale ca personalitate şi profesionalitate.

Elevii cu cerinţeeducaţionalespeciale se confruntă cu dificultăţi de învăţaresaudizabilităţi din cauzacărora le estemaigreusăînveţeşisăprogreseze in acelasiritm cu majoritateaelevilor de aceeaşivârstă. Odată cu trecereatimpului, acestielevirămân tot maimultînurmăfaţă de colegiilor. De aceea, esteesenţialcacerinţeleeducaţionalespecialesă fie identificatecâtmaicurândposibil, astfelîncâtsă se poatăaplicastrategiişiintervenţiiadecvatepentru a ajutaelevii, la nivel individual, sădepăşeascăobstacolelepe care le ridicăîncaleaînvăţăriicerinţeleloreducaţionalespeciale.

În 1994, la Salamanca, “*Educaţiapentrutoţi“* a fostdefinităca “*acces la educaţieşicalitate a acesteiapentrutoţicopiii*“, obiectiv care presupuneasigurareaposibilităţilorparticipării la educaţie a tuturorcopiilor, indiferent de cât de diferiţisunteişi se abatprinmodelul personal de dezvoltare de la ceeacesocietateaconsideră a fi normal. Astfel, şcoalatrebuiesăincludăînprocesul de învăţământtoţicopiii, fie ei cu handicap sausupradotati, copiiaistăziisaucopiiprovenind din grupurimarginalizate. Eaesteoarecum “*obligată*“ săcreezecondiţiiadecvatepentru a da posibilitateafiecăruielev “*să-sirealizezeproprialuidezvoltareoptimă*“, deoarece “*oricinepoateînvăţaorice, la oricevârstă, cu condiţiacaacelconţinutsă-i fie prezentatîntr-o formăaccesibilă.*“ (J. Bruner)

Oriceînvăţareesteeficientădacăpleacă de la cunoaştereacopilului, individualizareafiindimposibilăfără o cunoaştere a "zestrei" cu care vin copiii la şcoală. Niciodatădoicopii nu încep o activitateeducaţională exact înacelaşifel; contribuie cu propriilelorexperienţe, atitudini, calităţi, abilităţi, personalitate. Pentrucamiculşcolarsă fie atras de activitateadidactica, depinde direct de profesor, de multipleleprocedeefolosite la clasă, de noutateape care o transmitecopiluluiprinfiecareexerciţiu, de modul cum ştiesă-iactivizezegândirea, să-l atragăsăparticipe direct şiactiv.

Individualizareainvatariifolosindfişele de lucru independent este de un real folos, asigurândcaracterul individual şi independent al învăţării, ritmulpropriu de lucru al elevului, conform capacităţilorşiniveluluisău de cunoştinţe, priceperişideprinderi. Lucrul cu fişelepermiteelevuluisărezolvesarcinileînritmpropriu, conform capacităţilorşiniveluluisău de pregătire. Ele pot fi folositeînetapareactualizăriicunoştinţelorînsuşite anterior, înpregătireacopiilorpentruasimilareacunoştinţelornoi, înfixareaşievaluarealor.Fişele de lucru pot fi conceputeînaşafelîncâtsăaibă o formăatractivă, care să menţinătreazinteresulelevilorpe tot parcursulrezolvăriilor.

Fiecare om se naşte şi se dezvoltă astfel încât ajunge să aibă unele particularităţi psihofizice, mai ales psihice, deosebite, particulare, care alcătuiesc individualitatea fiecăruia. Pedagogia contemporană admite atât existenţa unor particularităţi psihologice individuale ce deosebesc în mod evident, persoanele unele de altele, cât şi existenţa unor particularităţi individuale relativ comune unor grupe de persoane. Din această perspectivă a apărut tratarea diferenţiată a elevilor în raport cu particularităţile lor de vârstă şi individuale. Este cunoscut faptul că fiinţele umane nu se nasc egal înzestrate cu posibilităţi psihofizice şi că nu au condiţii identice de dezvoltare şi manifestare.

Tratarea diferenţiată înseamnă, în esenţă, adaptarea învăţământului la particularităţile psihofizice ale copilului, influenţa instructiv – educativă a acestuia în conformitate cu individualitatea sa, înlesnindu-i pregătirea la nivelul posibilităţilor şi intereselor, creându-i, în ultimă instanţă, o ambianţă favorabilă în cel mai înalt grad pentru formarea personalităţii în ansamblu. În

acest sens ignorarea trăsăturilor individuale, datorită unei atitudini nivelatoare pedagogice echivalează cu un “act de miopie educativă” (V. Filipescu) şi, dimpotrivă, înţelegerea caracteristicilor individului, a reacţiei lui într-o anumită împrejurare este extrem de importantă pentru a putea prevedea şi influenţa comportarea sa. Dacă odinioară, valorile umane se apreciau în funcţie de fondul de cunoştinţe acumulate, societatea actuală solicită în primul rând spirit de investigaţie, aptitudinea de a se instrui continuu, capacităţi creatoare. În acest context, *sarcina primordială a şcolii* constă în a-l învăţa pe elev cum să se instruiască şi să-i cultive nevoia de educaţie permanentă. De aceea, eficienţa acţiunii pedagogie se apreciază tot mai mult în funcţie de valoarea ei formativă, de măsura în care elevii şi-au format deprinderile de muncă necesare şi capacitatea de a le adapta la condiţii schimbătoare. Tratarea identică a unor situaţii diferenţiate ar duce la adâncirea inegalităţilor dintre elevi şi nu ar oferi condiţii favorabile pentru reuşita şcolară a tuturor elevilor. În cadrul unui proces de instruire diferenţiat, elevii nu mai sunt supuşi, în bloc, aceloraşi cerinţe, ci se poate opera o selectare a volumului şi gradului de complexitate a cunoştinţelor, a metodelor întrebuinţate, în concordanţă cu grupe de interese şi capacităţi.

Orice elev ar putea reuşi să înveţe o sarcină anumită dacă el va folosi efectiv în învăţare, o cantitate de timp egală cu aceea de care are nevoie pentru a învăţa acea sarcină. După modelul propus de J. B. Carroll, nivelul performanţelor unui elev este exprimat de raportul dintre timpul folosit efectiv de acesta pentru învăţarea anumitor cunoştinţe (numărătorul) şi timpul necesar pentru a învăţa cunoştinţele respective (numitorul). Obţinerea unui raport egal cu 1 indică timpul optim de învăţare.

Condiţia de bază a diferenţierii învăţământului prin intermediul aplicării celor mai adecvate metode de instruire constă în cunoaşterea temeinică a fiecărui elev. De altfel, aceasta este condiţia esenţială a realizării instruirii diferenţiate. Cunoaşterea elevului în vederea organizării activităţii instructiv-educative implică abordarea mai multor factori:

- Cunoaşterea mediului familial în care a crescut copilul, a condiţiilor existente pentru dezvoltare, a atitudinii părinţilor faţă de realizarea copilului.
- Cunoaşterea gradului de dezvoltare fizică a elevului şi a stării sale de sănătate, a deficienţelor pe care le prezintă, a antecedentelor personale sau ereditare.
- Cunoaşterea aspectelor de şcolaritate ale elevului din punctul de vedere al antecedentelor sale, a condiţiilor pe care le-a oferit şcoala pentru pregătire, a succeselor, dar şi a lacunelor pe care le prezintă în planul pregătirii.
- Cunoaşterea structurii sale psihologice, prin identificarea dominanţelor de personalitate şi a echilibrului existent între ele.

Pentru fiecare din aceste aspecte, disciplinele implicate (medicina, psihologia, pedagogia, sociologia) oferă suficiente metode de diagnosticare. Reuşita activităţii depinde, în cea mai mare măsură, de interesul permanent al profesorului pentru propria perfecţionare şi pregătirea corespunzătoare a fiecărei lecţii. Activitatea pe grupe de nivel se stabileşte în funcţie de posibilităţile grupului, dar urmăreşte parcurgerea de către toţi elevii, integral a tuturor temelor propuse. Alternativa activităţii comune cu cea diferenţiată pe grupe şi individuală creează un cadru afectiv-motivaţional propice participării conştiente şi active a fiecărui elev la lecţie. Este necesar ca aprecierea şi evaluarea rezultatelor activităţii elevilor să se facă în funcţie de nivelul de la care au început activitatea şi, comparativ cu acest nivel, să se stabilească valoarea progresului înregistrat. Prin tratarea diferenţiată, elevilor li se asigură şanse egale de acces şi reuşită în procesul de formare şi autoformare.

Principaliifactori care ajutăcopilulîndezvoltareaproprieieducaţii, suntşcoalaşifamilia. Şcoalareprezintăprincipalainstituţie de educare a tinereigeneraţii.Eaestefactoruldecisivpentruformareaunuiom apt săcontribuie la dezvoltareasocietăţii, săia parte activă la viaţăşisă fie pregătitpentrumuncă. Procesul de educaţie din cadrulşcoliiesteîndrumatşicondus de persoanepregătite, dar, fărăsprijinulactiv al părinţilor, şcoala nu poaterealizaobiectiveleeducaţionalestabilite, oricât de competenţiar fi profesorii. Familiareprezintăprimulmediueducaţionalşi, totodată, acelmediufără de care acţiuneaşcolii nu araveasucces.Înfamilie, copilulîncepesă-şiformezevocabularulşimodul de a se comporta cu cei din apropiereasa, aiciînvaţăaceleexpresiişimoduri de manifestare care îivorserviîneducaţiaulterioară. Meritulfamilieiîlreprezintăformareatemelieiindividualităţiicopilului, încă de la

vârstafragedă.Înprimiiani de viaţă, în care suntaşezatebazelepersonalităţiiumane, familiareprezintăîntreagasocietate a copilului.Profesoriitrebuiesăcolaboreze cu familia, săfacăînaşafelîncâtsă-i fie aliatşisă se sprijinereciprocînmunca de educaţie. Profesorulesteverigaîntreşcoalăşifamilie, este educator şipartener al educaţiei, este consultant al părinţilor, este „o făclie care se stingeluminândpealţii”. Se ştiecănici o şcoală nu-şipoaterealizascopul final dacănu aresprijinulfamiliei. Modul cum interrelaţioneazăpărinţiişidascăliiîşipuneamprentapeformareaşiinstruireacopilului.

Şcoalaşifamiliatrebuiesăaibăacelaşiscop – formareapersonalităţiiumane integrate şiarmonioase. Scopul final al parteneriatuluişcoală-familieestepe de o parte adaptareacopilului/viitorului adult la oricesituaţienoucreată, iarpe de altă parte profesorul are şansa de a se informa permanent teoreticşipractic. Astfelfuncţiaeducativă a familiei se împleteşteconcret cu funcţiaşiîndatoririleşcolii, ambeleinstituţiicompletându-se reciprocîneducareaşicreştereaarmonioasăaelevului.

Bibliografie:

1. Dragnea Adrian, *Măsurareaşievaluareaîneducaţiefizică*, EdituraUniversităţii din Piteşti, 2002
2. GeorgescuLuminiţa, F*iziologiaeducaţieifizice*, EdituraUniversitaria Craiova, 2002.
3. MihăilescuLilianaNiculina, *Tendinţeînevoluţiapotenţialuluibiomotric*, EdituraUniversităţii din Piteşti, 2004
4. Mariana Marolicaru*, Tratareadiferenţiatăîneducaţiafizică*, Editura Sport-Turism, Bucureşti, 1986
5. Declaraţia de la Salamanca, Spania, 7-10 iun 1994 , UNESCO (sursă: Internet)

METODE, MIJLOACE ȘI TEHNICI INOVATIVE ÎN PROCESUL DE PREDARE - ÎNVĂȚARE LA ELEVII CU DEFICIENȚE DE VEDERE

Profesor psihopedagog Liliana Nacev
Liceul Teoretic Special “Iris”, Timişoara

Elevii cu deficiențe de vedere își construiesc metodele de învățare prin propriile acțiuni și reflecții asupra rezultatelor acțiunilor lor.

Ca toţi copiii, şi ei au dreptul la învăţătură, fiindu-le deschis drumul spre toate gradele şi formele de învăţământ pe care le pot parcurge.

Pentru educaţia interactivă a copilului deficient de vedere , nu este suficient să-l înveţi cum să folosească echipamentul tehnic, nici nu este suficient să-i vindeci sfera intelectuală, astfel cum a fost deja cazul în cele mai bune şcoli speciale din străinătate, dar avem nevoie de o educaţie care se adresează persoanei în întregul ei , în toate elementele sale.

Prin această lucrare, se urmăreşte realizarea unei viziuni mai clare asupra activităţii educaţionale a profesorului psihopedagog modelator al personalităţii elevilor şi în special a celor cu deficienţe de vedere.

Profesorul psihopedagog trebuie să fie în măsură să ia în considerare nevoile specifice ale copilului şi gradul său de defect vizual, deoarece în caz contrar deficienţele cognitive ar putea reverbera în sfera afectivă , provocând o personalitate apatică sau agresivă , altfel închisă într-un fel de abandon de sine .

Urmărim dezvoltarea personalităţii fiecărui copil, afirmarea capacităţii lui creatoare, pregătirea lui pentru viaţă, pentru muncă. Şcolile şi clasele speciale pentru deficienţi de vedere reprezintă nu o restrângere a perspectivelor acestor copii ci o modalitate de a-i ajuta să învingă dificultăţile provocate de deficienţa vizuală şi să se dezvolte cât mai armonios, să-şi valorifice toate posibilităţile.

În cadrul acestei dezvoltări, un prim obiectiv îl constituie pregătirea ştiinţifică, tehnică şi culturală, care asigură baza de cultură şi cunoaştere necesară fiecărui elev. Programele şcolare stabilesc principalul fond de informaţii, care trebuie să devină un bun al conştiinţei elevilor.

Acest obiectiv cognitiv are, după cum se ştie, o latură formativă, căreia i se acordă cea mai mare însemnătate. În învăţământul pentru deficienţi de vedere, ca şi în întregul nostru învăţământ, se pune un accent din ce in ce mai puternic pe dezvoltarea deprinderilor de activitate intelectuală, pe formarea capacităţii elevilor de a-şi dobândi independent noi cunoştinţe, de a aplica cele învăţate la rezolvarea problemelor teoretice şi practice. În procesul de învăţământ elevii învaţă să gândească, să înveţe, să utilizeze cunoştinţele însuşite.

Şi în învăţământul pentru deficienţi de vedere urmărim să formăm, treptat, deprinderile de muncă fizică, de transpunere în practică a cunoştinţelor tehnice, de îndemânare manuală, pregătindu-i astfel pe copii pentru a exercita mai târziu o profesie utilă societăţii şi lor înşişi.

Orientarea şcolară şi profesională capătă o importanţă deosebită în cazul elevilor deficienţi de vedere, care trebuie orientaţi spre profesii corespunzătoare posibilităţilor lor reale, ţinând seama de cerinţele producţiei si economiei actuale.

Consecinţele primare ale deficienţei de vedere ca şi consecinţele secundare impun şi stabilirea unor obiective speciale, cu caracter recuperator.

Pe prim plan se afla ocrotirea vederii restante, protejarea acesteia prin limitarea activităţii vizuale (în cazul şi în măsura în care este necesar), prin evitarea condiţiilor de lucru care ar putea dăuna.

Protecţia nu înseamnă însă a nu utiliza vederea. Vederea nesolicitată pentru că este deficientă devine din ce în ce mai deficientă pentru că este tot mai puţin solicitată . Conservarea vederii presupune utilizarea ei în condiţii optime. Un

obiectiv primordial constă în a-l învăţa pe elev să-şi folosească posibilităţile vizuale, a-i dezvolta capacitatea de a percepe activ şi sistematic. Este vorba de constituirea schemelor perceptive şi în acelaşi timp a unei „strategii perceptive" în detectarea obiectului percepţiei, în investigarea lui, în analiza şi sinteza vizuală, în folosirea practică a vederii, în orientarea spaţială. Copilul deficient de vedere trebuie să înveţe să se pună el singur în condiţiile în care să obţină imagini vizuale cât mai clare.

Acest obiectiv se împleteşte strâns cu altele, tocmai această împletire asigurând o compensare eficientă. Este vorba de a învăţa să utilizeze cât mai eficient celelalte aferente senzoriale, nu pentru a înlocui vederea ci pentru a completa datele vizuale. Vederea slabă îl obligă pe copil să recurgă, adesea, la informaţiii tactile, auditive sau ale altor simţuri, ceea ce trebuie să se întâmple fără ca vederea să-şi piardă preponderenţa.

Este vorba, de asemenea, de dezvoltarea unor însuşiri ale gândirii şi memoriei, ale atenţiei şi voinţei şi ale altor procese psihice care intervin în procesul compensaţiei, sprijinind percepţia vizuală. Solicitarea repetată a acestor procese psihice în activitatea vizuală, cu întărirea corespunzătoare, poate duce la stabilizarea unor noi capacităţi psihice cu rol compensator.

Ţinind seama de rolul imaginilor generalizate în compensarea vederii slabe precum şi de unele lipsuri specifice ale reprezentărilor elevilor deficienţi de vedere la începutul şcolarităţii, ne propunem obiectivul de a îmbogăţi, completa şi corecta reprezentările, vizuale. Multe din reprezentările pe care copiii cu vedere normală le câştigă oarecum spontan, în cadrul unei educaţii informale, în viaţa de toate zilele, prin contact direct cu obiectele şi fenomenele, cu ajutorul calculatorului, al emisiunilor de televiziune, al plimbărilor făcute cu familia etc., lipsesc sau apar deformate in cazul copiilor deficienţi de vedere. Buna desfăşurare a procesului de învăţământ depinde, în mare măsură, de asigurarea unui fond bogat de reprezentări, care să reflecte cât mai exact realitatea.

Cum lipsurile reprezentărilor se răsfrâng şi pe un plan al noţiunilor aceeaşi grijă trebuie s-o avem pentru conţinutul corect al noţiunilor, pentru acoperirea lor senzorială menită să prevină verbalismul dăunător, pentru precizia şi corectitudinea termenilor care le desemnează.

În raport cu consecinţele pe care deficienţa de vedere le are asupra dezvoltării fizice, unul din obiectivele speciale pe care ni le propunem este preântâmpinarea şi remedierea sau înlăturarea acestor consecinţe. Dat fiind comportamentul psihomotor adesea defectuos, dexteritatea manuală deficitară, insuficientul control al corelării mişcărilor, lipsurile in coordonarea vederii cu activitatea tactil-kines-tezică, este necesar să includem printre obiectivele speciale şi o educaţie psihomotorie.

Finalitatea acesteia ar fi asigurarea independenţei şi siguranţei în mişcări (inclusiv în orientarea în spaţiu), sporirea capacităţii de a conduce şi a frâna voluntar mişcările, tonificarea, echilibrul, decontractarea, înlăturarea laxităţii articulare, creşterea preciziei manuale şi înlăturarea stângăciei in mişcări.

Formarea deprinderilor de ordine constituie un obiectiv care trebuie urmărit cu perseverenţă atât înainte cât şi după intrarea copilului în şcoală.

Consecinţele secundare pe plan afectiv, relaţional şi atitudinal impun ca obiectiv de maximă importanţă cultivarea încrederii copilului slabvăzător în sine, în posibilitatea de a învăţa, de a-şi cuceri un loc in viaţă. Nivelul său de aspiraţie trebuie să fie pe măsura forţelor sale. Aceasta presupune a înlătura stările inhibitorii şi sentimentele de inferioritate provocate de insuccese, a dărâma „sistemul de apărare" pe care şi-l creează uneori copilul deficient de vedere pentru a se feri de atitudinile neconvenabile ale celor din jur.

În stabilirea obiectivelor muncii cu elevii deficienţi de vedere trebuie să ţinem seama de un fapt de o însemnătate deosebită : eficienţa lor vizuală poate fi, în cele mai multe cazuri, sporită într-o măsură mai mare sau mai mică. Această

posibilitate există chiar în cazurile în care se constată modificări serioase la nivelul ţesuturilor oculare, acuitatea vizuală fiind scăzută nu numai din cauza leziunilor respective dar şi a fenomenelor de inhibiţie care apar la nivelul centrilor vizuali superiori.

Dacă, în aceste cazuri, nu este posibilă o restabilire funcţională a modificărilor organice, rămâne deschisă posibilitatea unei ameliorări la nivelul segmentului cortical al analizatorului, care nu este modificat sub aspect organic; această ameliorare se poate realiza prin dezvoltarea funcţiilor vizuale superioare, prin factorii compensatori pe care i-am mai menţionat (atenţie vizuală, memorie vizuală, rolul gindirii, al imaginaţiei etc). Cu atât mai mult este posibilă această ameliorare în deficienţele de vedere cu predominanţă funcţională, unde acţionăm în special asupra factorilor inhibitori. Decurge de aici, ca un obiectiv de prim ordin, dezvoltarea eficienţei vizuale, realizată printr-un proces sistematic organizat de educaţie vizuală.

Aici nu mai este însă vorba de o simplă utilizare a funcţiei vizuale ci de o perfecţionare, realizată printr-o antrenare progresivă, judicios gradată. Urmărim îmbunătăţirea funcţiei vizuale sub diferite aspecte : creşterea distanţei de recunoaştere, consolidarea vederii de aproape (la distanţa cititului), accelerarea ritmului percepţiei, creşterea sensibilităţii de contrast şi cromatice, diminuarea dificultăţilor localizării şi fixării vizuale în plan şi în spaţiu ş.a.

Prin obiectivele recuperatorii urmărim, aşadar, o dezvoltare cât mai armonioasă a posibilităţilor copilului, prevenind şi îngrădind sau înlăturând consecinţele secundare ale deficienţei de vedere şi limitindu-le, în măsura posibilului, pe cele primare.

Acestea sunt doar o parte dintre motivele pentru care este foarte important ca elevul deficient de vedere (mai ales în perioada preşcolară şi şcolară mică, timp în care se formează o serie de deprinderi de bază) să înveţe noţiuni de bază despre corpul uman şi despre propriul corp prin intermediul jocurilor didactice, să-şi formeze deprinderi de bază în orientarea spaţială şi în dezvoltarea autonomiei personale şi sociale.

La copilul deficient de vedere, mişcarea este cea care ajută copilul să-şi înţeleagă corpul şi funcţionarea fiecărei părţi a acestuia, de aceea este esenţial ca acesta să se mişte cât mai mult, ducând la dezvoltarea de timpuriu a abilităţilor de mobilitate.

Jocul reprezintă o metodă eficientă, plăcută şi uşor de aplicat tuturor copiilor, indiferent de vârstă, sex, mediu de proveniență, nivel intelectual, nivel cultural. În contextul educativ-şcolar, jocul didactic devine o metodă care se utilizează în toate tipurile de învăţare, pe parcursul tuturor activităţilor didactice şi, mai ales, în activităţile educaţionale din cadrul programelor terapeutic-recuperatorii aplicate copiilor cu cerinţe educative speciale şi a celor cu deficienţe senzoriale. Jocul didactic reprezintă o metodă eficientă pentru că, prin intermediul acestuia:

-se formează şi se dezvoltă senzaţii, percepţii, reprezentări

-se stimulează atenţia, memoria, gândirea, limbajul

-se structurează comportamente, caractere, atitudini faţă de sine, faţă de altţii, faţă de muncă

-se educă voinţa, prin respectarea regulolor de joc

-se stimulează creativitatea, spiritul de observaţie, spiritul critic, spiritul de orientare

-se formează şi se perfecţionează cunoştiinţe, deprinderi şi calităţi motrice

-se răspunde nevoilor specifice ale copilului: fizice, de afecţiune şi ataşament,de securitate, de roluri şi modele sociale, de independenţă în a lua decizii, de respecatre a individualităţii si a ritmului propriu de dezvoltare, de incurajare a curiozităţii şi a comportamenrului explorator, de exprimare a emoţiilor.

Bibliografie:

1. Ştefan, M.„Psihopedagogie specială – deficienţa de vedere”, Bucureşti, Ed. Pro Humanitate,2000

2. Anca Rozorea, Ionel Muşu-„Psihopedagogie specială-Deficienţe senzoriale”, Editura Pro Humanitate,1997

DEMERSUL DIDACTIC ÎN ACTIVITĂŢILE DE EDUCARE A LIMBAJULUI LA PREŞCOLARI

PROF. ÎNV. PREȘC. BĂDESCU ALINA
GRĂDINIŢA NR. 138, BUCUREȘTI

Metodele interactive de grup sunt modalităţi moderne de stimulare a învăţării experenţiale, de exersare a capacităţilor de analiză, de dezvoltare a creativităţii copiilor. Specific acestor metode este faptul că ele promovează interacţiunea dintre preşcolari, schimbul de idei, de cunoştinţe, asigurând un demers interactiv al actului de predare-învăţare-evaluare. Prin folosirea acestor metode, preşcolarii depun un efort intelectual, de exersare a proceselor psihice, de abordare a altor demersuri interdisciplinare prin studiul mediului concret şi prin corelaţiile elaborate interactiv, în care îşi asumă responsabilităţi, formulează şi verifică soluţii.

De asemenea, aceste metode activează toţi copiii şi le dezvoltă comunicarea, creativitatea, independenţa în gândire şi acţiune, îi ajută să ia decizii corecte şi să argumenteze deciziile luate. Aceste metode presupun respectarea particularităţilor de vârstă, îmbinarea diferitelor forme de activitate, îmbinarea muncii individuale cu munca pe grupuri şi activitatea frontală, evaluarea corectă a rezultatelor obţinute şi reconstituirea relaţiei educatoare-copil. Metodele de învăţare activă implică copiii în procesul de învăţare în sensul formării lor ca participanţi activi la procesul de educare, astfel fiind ajutaţi să înţeleagă lumea în care trăiesc şi să aplice în diferite situaţii de învăţare ceea ce au învăţat. Aceste metode sunt folosite din ce în ce mai mult în practica educaţională alături de cele tradiţionale ori în combinaţie cu acestea.

În continuare voi prezenta câteva metode moderne pe care le-am folosit în cadrul activităţilor de educare a limbajului desfăşurate în grădiniţă:

Brainstormingul, în traducere directă „furtună în creier, sau „asalt de idei„ este o metodă pe care am folosit-o pentru a ajuta copiii să emită cât mai multe idei pentru soluţionarea unor probleme, fără a critica soluţiile găsite. Această metodă am utilizat-o frecvent în activităţile de dezvoltare a limbajului pentru a da frâu liber imaginaţiei copiilor şi a le dezvolta capacităţile creatoare. Cu rezultate bune am folosit brainstormingul în cadrul povestirilor create după un tablou, sau un şir de ilustraţii, în lecturile după imagini, convorbiri şi jocuri didactice.

Bula dublă - este o metodă de predare-învăţare, uşor de aplicat, care grupează asemănările şi deosebirile dintre două obiecte, fenomene, idei, concepte etc.. Ea este reprezentată grafic din două cercuri mari în care se aşează câte o imagine care denumeşte subiectul abordat. De cele două cercuri mari se află relaţionate prin linii alte cercuri mici situate între cercurile mari în care se specifică asemănările, iar în cercurile exterioare se specifică caracteristicile fiecărui termen, particularităţile sau deosebirile.

Explozia stelară este o altă metodă pe care am folosit-o în procesul instructiv educativ. Este o metodă de stimulare a creativităţii şi o modalitate de relaxare a copiilor. Ea se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme. Am folosit această metodă cu bune rezultate în activităţile de lecturi după imagini, convorbiri, memorizări, povestiri. Ca material didactic am folosit o stea mare, cinci stele mici de culoare galbenă, cinci săgeţi roşii şi jetoane. Pe steluţa mare am aşezat o imagine legată de tema abordată, iar pe cele cinci steluţe mici am scris câte o întrebare de tipul CE ?, CINE ?, UNDE? , DE CE ?, CÂND ?.

Prin folosirea acestei metode, am urmărit dezvoltarea potenţialului creativ al preşcolarilor, familiarizarea lor cu strategia elaborării de întrebări de tipul prezentat mai sus, exersarea capacităţii acestora de a alcătui propoziţii interogative pe baza conţinutului unor imagini şi nu în ultimul rând rezolvarea problemelor prin găsirea răspunsurilor la întrebările adresate.

Diagrama Venn este o metodă interactivă, de fixare, consolidare şi evaluare a cunoştinţelor. Această metodă are o largă aplicabilitate şi am folosit-o cu succes în activităţile de observare, povestiri, convorbiri, jocuri didactice, etc. Diagrama Venn este formată din 2 cercuri care se suprapun parţial. În spaţiul care intersectează cele două cercuri am aşezat, desenate sau scrise, asemănările dintre două obiecte, idei, concepte, iar în cele două cercuri am aşezat aspectele specifice ale acestora. Pentru fixarea şi evaluarea cunoştinţelor copiilor, am folosit aceasta metodă în activităţile de povestire, convorbire, etc.

Tehnica ciorchinelui - este o tehnică de predare-învăţare care încurajează pe copii să gândească liber şi deschis, este o metodă brainstorming neliniară care stimulează găsirea conexiunilor dintre idei. „Ciorchinele” constă în utilizarea unei modalităţi grafice de organizare a brainstorming-ului pentru a ilustra relaţiile, conexiunile dintre idei, o modalitate de a construi asociaţii noi de idei sau de a releva noi sensuri ale ideilor.

„Ciorchinele” ca metodă se poate folosi atât în evocare cât şi în reflexie, fiind o tehnică flexibilă care se poate utiliza atât individual cât şi în grup. Când se aplică individual, tema pusă în discuţie trebuie să fie familiară elevilor care nu mai pot culege informaţii şi afla idei de la colegi. Folosită în grup, această tehnică, dă posibilitatea fiecărui elev să ia cunoştinţă de ideile altora, de legăturile şi asociaţiile dintre acestea.

Turul galeriei - este o metodă de învăţare prin colaborare care încurajează exprimarea propriilor idei şi opinii dar şi a părerilor cu privire la soluţiile de rezolvare a unei probleme sau efectuare a unor sarcini de către colegii lor, membrii ai celorlalte grupuri.

Pe lângă metodele interactive prezentate mai sus, cu rezultate bune am mai folosit şi alte metode cum sunt: *metoda cubului, tehnica blazonului, pălăriuţele gânditoare, studiu de caz* etc..

Una dinte cele mai atractive metode, în ton cu evoluţia informaticii, este **învăţarea cu ajutorul calculatorului.** Copiii sunt entuziasmaţi de jocurile ce solicită capacităţile de recunoaştere a literelor, împărţirea cuvintelor în silabe etc. Din acelaşi motiv, le plac poveştile care sunt prezentate pe calculator sub forma filmelor de desene animate şi planşele cu personaje ce le propun să aleagă ce se potriveşte, să coloreze îmbrăcămintea acestora după preferinţe. Se mai pot folosi jocuri ce solicită capacitatea de concentrare, căutarea şi găsirea soluţiilor potrivite, a drumului potrivit pentru personajul preferat.

Prin toate aceste *metode*, am urmărit următoarele: să dezvoltăm copiilor spiritul de iniţiativă, de independenţă în acţiune (în alegerea temelor din poveştile cunoscute), să educăm capacitatea copiilor de a reda prin joc trăsăturile care definesc un personaj, prin sublinierea trăsăturilor pozitive de caracter, să dezvoltăm expresivitatea exprimării, să formăm obişnuinţa copiilor de a subordona interesele personale celor colective, să aprofundam mesajului etic transmis prin basme/poveşti.

Bibliografie:

Breben S., Goncea E., Ruiu G., Fulga M., *Metode interactive de grup-ghid metodic*, Ed. Arves, Bucureşti, 2002

Breben S., Ruiu G., Gongea E., *Activităţi bazate pe inteligenţe multiple*, Ed. Reprograph, Craiova, 2005

Gluiga Lucia, Spiro Jodi, *Învăţarea activă, Ghid pentru formatori şi cadre didactice*, MEC, Bucureşti, 2001

Interdisciplinaritatea, mijloc eficient de dezvoltare a competențelor lingvistice

Prof. Oana-Maria Bazon
Liceul Economic *Alexandru Ioan Cuza*, Piatra-Neamț

Din punctul meu de vedere, între sentimentul religios și educație se stabilește o relație unică, de interdependență, în sensul că, prin intermediul educației religioase, se pot atenua scepticismul și chiar ateismul de care sunt atinse din ce în mai multe persoane din societatea zilelor noastre.

De aceea, am urmărit să-i fac pe elevi să înțeleagă faptul că omul religios, creștinul adevărat, nu este un om care trăiește abstras, retras într-o lume a ascezei, ci este un om al timpului său, care poate face față provocărilor vieții, punându-și nădejdea în Dumnezeu. Elevul percepe, astfel, religia, ca pe o disciplină de studiu esențială formării lui, dezvoltării armonioase a personalității sale, asemeni oricărei alte materii din planul-cadru de învățământ.

Pentru ca procesul de învăţământ să-şi atingă obiectivele, este necesară existenţa unei relaţii afective armonioase între profesor, elevi și materia predată. Orice profesor, cu toată experienţa pe care a acumulat-o în decursul activităţilor sale didactice, este obligat să-şi pregătească temeinic lecţiile. Dacă pentru partea de proiectare a competențelor vizate/obiectivelor, strategiilor didactice și conținuturilor învățării avem timp pentru deliberări și opțiuni, în timpul predării, desfășurarea propriu-zisă a lecției devine un joc ireversibil: câștigi sau pierzi încrederea elevilor. În eforturile sale, profesorul de religie se confruntă, mai mult decât oricare alt profesor, cu unele dificultăți, cum ar fi indiferentism religios, reţineri din partea unor elevi, aroganţă şi afront din partea altora. Departe de a ne descuraja, aceste lucruri pot fi un imbold pentru noi.

Unul din elementele de bază, dacă nu chiar essential, care contribuie la promovarea educației în general este profesorul de religie. Prin personalitatea lui, prin însușirile ce-l caracterizează, profesorul de religie realizează funcția catehetică a bisericii, dezvoltă elevilor încrederea în forța divină, în propriile puteri și în liberul arbitru, conștientizându-I în legătură cu ideea că , prin credință, pot realiza toate visurile și aspirațiile.

La clasa a X-a, în cadrul celor trei ore privitoare la contribuția mitropoliților români la dezvoltarea culturii naționale, am insistat mai ales asupra contextului istorico-literar în care s-au manifestat cei trei mitropoliți, Varlaam, Dosoftei și Antim Ivireanul. Copiii află că începuturile literaturii române sunt legate de contextul ariei culturale din estul Europei, formată pe tradiția bizantină, iar din sec al XVII-lea, limba slavonă, limba oficierii serviciului divin în biserică, începe să fie înlocuită cu limba română. De exemplu, tălmăcind *Psalmii* lui David, mitropolitul Dosoftei nu realizează doar o simplă traducere a lor, ci și o prelucrare a lor, o transpunere în realitățile românești ale vremii, pentru a fi mai ușor receptați și înțeleși de români. În *Psalmii* lui Dosoftei, limba română capătă un stil propriu, eliberat de modelele din care s-a făcut traducerea. Dosoftei este considerat primul poet din literatura română. Relația psalmistului cu Divinitatea transpare limpede din *Psalmul 101*, poate cel mai frumos din *Psaltirea în versuri* a lui Dosoftei. Elevii primesc fițe de lucru în care sunt prezentate cele două variante ale Psalmului 101, prima din *Biblia* tipărită în anul 2002, la Editura Institutului Biblic și de misiune al B.O.R. iar a doua variantă este cea a mitropolitului Dosoftei. Am ales să prezint elevilor și un *Psalm* arghezian, pentru a descoperi ca sentimentul religios, relația cu Dumnezeu sunt teme literare frecvent abordate de scriitorii români.

Prin astfel de abordare comunicativ- funcțională a conținuturilor de învățare, elevii vor percepe dimensiunea religioasă a vieții ca parte integrantă și firească a existenței omului, dar și a culturii și spiritualității românești

Psalmul 101 din *Biblie*	*Psalmul 101* din *Psaltirea în versuri* a lui Dosoftei (1673)	*Psalm (Te drămuiesc…)* de T. Arghezi
1. Doamne auzi rugăcinea mea și strigarea mea la Tine să ajungă. *2. Să nu întorci fața Ta de la mine; în orice zi mă necăjesc, pleacă spre mine urechea Ta.* *3. În orice zi Te voi chema, degrabă auzi-mă.* *4. Că s-au stins ca fumul zilele mele și oasele mele ca uscăciunea s-au făcut.* *5. Rănită este inima mea și s-a uscat ca iarba, că am uitat să mănânc pâinea mea.* *6. De glasul suspinului meu, osul meu s-a lipit de carnea mea.* *7. Asemănatu-m-am cu pelicanul din pustiu, ajuns-am ca bufnița din dărâmături.*	*Doamne, mi-ascultă de rugă* *Că mă rog din vriame lungă* *Și strigarea mea să margă* *Spre tine să să-nțeleagă;* *Nu-ți întoarce sfânta față* *De cătră mine cu greață* *Și le dzî ce sunt cu jiale* *Și cu tângă de greșiale* *Pleacă-ți auzul spre mine* *Și să-mii hii, Doamne, cu bine* *Și la ce zi te-oi striga-te,* *Să-mi auz de greutate* *Că-mi trec zilele ca fumul,* *Oasele mi-s săci ca scrumul.* *Ca nește iarbă tăiată* *M-este inema secată,* *Că stă uitată de mine,* *Ce-am gătat să mănânc pâine.*	*Te drămuiesc în zgomot şi-n tăcere* *Şi te pândesc în timp, ca pe vânat,* *Să văd: eşti şoimul meu cel căutat?* *Să te ucid? Sau să-ngenunchi a cere.* *Pentru credinţă sau pentru tagadă,* *Te caut dârz şi fără de folos.* *Eşti visul meu, din toate, cel frumos* *Şi nu-ndrăznesc să te dobor din cer grămadă.* *Ca-n oglindirea unui drum de apă,* *Pari când a fi, pari când ca nu mai eşti;* *Te-ntrezării în stele, printre peşti,* *Ca taurul sălbatec când se adapă.*

Itemii semiobiectivi vor viza - Identificarea ideilor poetice din textul arghezian

- Justificarea atitudinii de pocăință a psalmistului din primele 2 texte
- Stabilirea principalelor diferențe de conținut între texte
- Care sunt, în viziunea psalmistului biblic, consecințele păcatelor?

Itemii obiectivi urmăresc - Identificarea unor figuri de stil diferite

- Comentarea acestor figuri de stil

Itemul subiectiv presupune elaborarea unui eseu nestructurat cu titlul *Rugăciune și pocăință.*

Bibliografie

Constantin Cucoș, *Psihopedagogie*, Ed. Polirom, Iași, 2009

Cunoașterea la vărsta preșcolară

Irinescu Nicoleta
Alexandra, Grădinița P.P. NR.7 Lugoj

Mereu dorim să aflăm lucruri noi, suntem interesați să descoperim tot ceea ce ne înconjoară dar acest lucru nu se întâmplă doar în cazul nostru, al adulților, dorința de cunoaștere aparade la ea mai fragedă vârstă, din copilărie, chiar din primele luni de viață.

Ne naștem cu dorința de a cunoațte, de a descoperi tot ceea ce este nou, curiozitatea ne însoțește la fieare pas și cu greu reușim să ne stăpânim intereseul pentru ceea ce ne incită gândurile, simțurile.

Pentru adult este mai ușor să afle informații despre o noutate întrucât dipune de toate resursele și calitățile necesare pentru a investiga ceea ce îl preocupă și a obține informația dorită, dar oare un copil cum poate să reușească să cunoască ceea ce își dorește, cum poate obține rșspunsuri la întrebările sale. Răspunsul este simplu, îndrumat de adult, copilul poate pătrunde foarte ușor în tainele cunoașterii.

Părinții sunt primii îndrumători ai copilului, ei au misiune de a-l ajuta să evolueze, să descopere frumos și cu pași potriviți ceea ce este necesar pentru a putea avea o viață normală. Dar cum ajunge un copil să cunoască ceva? Cel mai potrivit răspuns care poate fi oferit la această întrebare este următorul: Din primele luni de viață copilul începe să manifeste interes pentru ceea ce îl înconjoară, mai întâi privește cu admirație jucăriile din jurul lui, este uimit de ceea ce vede, ar vrea să le atingă, să le descopere, observă că sunt divers colorate, este atras de aceste culori vii dar este atras și de textura jucăriilor, pipăind cu plăcere jucăria atunci când îi este oferită de către părinte în mână. Pe măsură ce copilul crește orizontul cunoașterii înregistrează o ascensiune devenind mai larg și mai complex. Acum copilul nu mai este atras doar de forme și culori, este atras și de sunet, suntetul care îl face să se simtă împlinit. În procesul cunoașterii părintele trebuie să devină un ghid dispus să orienteze tot ceea ce este nou în centrul de interes al copilului motivându-l astfel pe micuț în explorarea propriului univers.

Plimbările prin natură au un rol benefic și de asemenea reprezintă sursă importantă de cunoaștere, o plimbare oferă copilului posibilittaea de a se întâlni cu natura, de a fi pus în contact cu mediul înconjurător și de a descoperi viața așa cum este ea.

Un copil nu trebuie privat de șansa de a cunoaște, el nu trebuie oprit din procesul de cunoaștere, curiozitatea lui nu trebuie inhibată, părintele trebuie să caute să hrănească această curiozittae folosindu-se atât de cunoștințele pe ccare le deține cât și de resursele disponibile.

Univesrsul cunoașterii nu se oprește doar în primii ani de viață ci continuă și însoțește omul pe tot parcursul vieții.

Nu numai părinților le revine sarcina de a–și ajuta copilul să descopere și să învețe lucruri noi ci și educatorilor.

Odată cu începerea frecventării grădiniței copilul intră în contact cu alți copii de această dată într-un mediu organizat, acum la vârsta preșcolară copilul devine partener de joacă

VALORIFICAREA EDUCAȚIEI OUTDOOR – PREMISĂ A DEZVOLTĂRII PERSONALITĂȚII PREȘCOLARILOR

Prof.inv. preșcolar : Tumurug Maricela
Școala Gimnaziala ” Emil Racoviță ” , Onești

1. Ce este educaţia outdoor?

Fondatorul primei şcoli de Educaţie Experienţială Outdoor (Outward Bound), Kurt Hahn (1886-1974), a fost cel care a contribuit substanţial la dezvoltarea educaţiei experienţiale. Filozofia lui despre educaţie a transpus educaţia experienţială într-un curriculum practice centrat pe dezvoltarea competenţelor prin activităţi de învăţare bazate pe practică. În acest context,educabilii sunt ancoraţi în situaţia de a-şi disciplina impulsurile cu ajutorul experienţelor educative. Acestă teorie pleacă de la ideile despre educaţie construite pe rolul primordial al experienţei practice, pe care le regăsim în cartea Emil sau Despre educaţie scrisă în 1762 de Jean Jacques Rousseau. Idealul educaţional, în concepţialui Hahn ar putea fi sintetizat în următorul citat: „Consider că principala sarcină a educaţiei este să asigure supravieţuirea următoarelor calităţi: o curiozitate inovatoare, o voinţă invincibilă, tenacitate în atingerea ţelului, lepădare de sine şi deasupra tuturor: compasiune!” (Catalano, 2014).

Educația outdoor se bazează pe învățarea în aer liber, avându-și originea în multe inițiative apărute în ultimii 150 de ani: taberele de corturi, cercetășia (întemeiată în 1907 de englezul Robert Baden Powell) bazată pe activităţi practice în aer liber, şcolile în pădure din Danemarca,educația prin aventură etc.

O definire a educației outdoor transmite faptul că aceasta vizează un proces educațional ce se desfășoară dincolo de ușa clasei și se consumă în drumeții, excursii, incursiuni în lumea reală (pădure, cartier, parc, centru cultural, comercial, industrial etc.) și care este conexată la conținuturile școlare, fiind un mediu de explorare, de aplicare, de punere la probă sau experimentare a unor cunoștințe stipulate prin programa școlară (Cucoș, 2012).

2. Avantajele utilizării activităților outdoor în dezvoltarea personalității preșcolarilor

În sprijinul introducerii elementelor educaţiei outdoor în aplicarea eficientă a conținuturilor pentru învățământul preșcolar, ne-am propus să identificăm o serie de avantaje, care ar putea contribui la dezvoltarea socio-emoțională și cognitivă a personalității copiilor:

• îmbunătăţirea muncii în echipă, ameliorarea relaţiilor sociale și dezvoltarea personală;
• înţelegerea şi aprecierea de sine, a celor din jur şi a lumii naturale;
• învăţarea modului de învingere a greutăţilor ce apar în viaţă;
• dezvoltarea abilităţilor socio-personale;
• oferirea unui cadru stimulativ de învăţare;
• crearea unor efecte pozitive asupra stării de sănătate;
• testarea rezistenţei la efort fizic şi mental a organismului;
• dezvoltarea personalităţii şi a încrederii în sine;
• dezvoltarea imaginaţiei creatoare, a creativităţii, a simţului responsabilităţii şi a gândirii pozitive;
• dezvoltarea unor abilităţi de leadership:organizare, coordonare, evaluare;

• formarea capacităţii de a lua decizii potrivite, în concordanţă cu
gestionarea priorităţilor;

Educaţia outdoor poate fi planificată şi implementată în toate domeniile experienţiale. În cadrul Domeniului Limbă și comunicare, se poate avea în vedere desfășurarea unei activități în afara clasei în care se va pune în scenă o poveste care a fost prezentată în prealabil, iar preşcolarii pot fi solicitaţi să modifice anumite etape ale poveştii folosind problematizarea. Și Domeniul Ştiinţe oferă oportunități prin compunerea sau rezolvarea de probleme. Astfel, se pot aduna pietre de diferite dimensiuni cu scopul comparării între ele, pot fi numerate și apoi aranjate după mărime şi formă sau putem formula sarcina de a realiza conturul diferitelor figure geometrice (mai mari sau mai mici).În activităţile de cunoaştere a mediului,activitățile outdoor pot
lua forma plantării și îngrijirii plantelor din parcul grădiniței, vizite sau excursii tematice la grădina zoologicăsau la grădina botanică.
Și Domeniul Psihomotric permite organizarea și desfășurarea unor activități de tip outdoor. Miza este că aceste activităţi să se desfășoare în aer liber indiferent de anotimp. Orice activitate ce se desfășoară în afara sălii de grupă înseamnă activitate care îi dă posbilitatea copilului să ia contact nemijlocit cu mediul înconjurător.
Se poate constata din cele expuse mai sus că activitățile outdoor se pot organiza în context diverse, oferind un cadru de învăţare şi conţinuturi atractive. Pot fi valorificate metodele care stimulează implicarea şi participarea activă a copiilor la procesul învăţării, bazându-se pe experienţa şi cunoştinţele anterioare.Totodată se creează oportunități facile de a explora lumea înconjurătoare șide a-și construe propriile modalități de abordare a problemelor.
Activitățile outdoor constituie experiențe care îi fac pe copii să învețe, deoarece le permit acestora participarea nemijlocită la descoperirea realității.

3. Managementul riscurilor în educația outdoor

Integrarea educației outdoor în activitățile didactice extrașcolare sau extracurriculare presupune diverși pași, de la planificarea procesului și până la implementarea activităților. Indiferent unde se desfășoară, activitățile în aer liber presupun și un management al riscului. Chiar dacă riscul nu poate fi estompat total, cadrul didactic trebuie să se asigure că riscurile reale sunt diminuate pentru ca participarea copiilor la activități să fie eficientă. Un plan de gestionare a riscurilor implică o analiză sistematică a activității, a resurselor materiale, a locului de desfășurare etc.

Pentru a identifica problemele de siguranţă, se iau în considerare şi nevoile fizice, sociale şi emoţionale ale participanţilor şi ale personalului, calificările şi experienţa personalului, inclusiv punctele forte şi limitările. Astfel, siguranţa este obligatorie în toate locaţiile, cu toate materialele sau orice alte potențiale pericole.

4. Concluzii

În literatura de specialitate,regăsim importanța și rolul educației outdoor în formarea și dezvoltarea personalității umane, în interacțiunea omului cu mediul înconjurător, în asigurarea bunăstării individuale, a sănătății mentale, a bunei dispoziții etc.

În România, educația outdoor reprezintă un subiect de interes mai mult pentru o serie de ONG-uri care au ca obiect de activitate educația nonformală.Din păcate, în sistemul de învățământ nu există preocupări sistematice ale cadrelor didactice pentru acest tip de activitate și nici activități explicite invocate de către documentele oficiale curriculare.

În sprijinul utilizării activităților outdoor aducem următoarele beneficii(unele se referă strict la educația outdoor desfășurată exclusive în natură și altele se referă la educația outdoor văzută și ca activitate desfășurată în alte medii decât cele școlare):

• copiii care iau parte la activitățile în aer liber/ natură își îmbunătățesc percepția asupra mediului și învață mai ușor regulile care implică respect și grijă pentru mediu;

• în aer liber copiii își formează și, ulterior, exersează cu ușurință deprinderile motrice de bază;

• educația outdoor este o provocare benefică pentru copil, în sensul expunerii la cât mai multe medii, unelene obișnuite pentru el, cu reguli specifice și cu persoane cu care nu a avut ocazia să interacționeze până atunci;

• mediile cu care educația outdoor operează pot să dea copiilor o lejeritate mai mare în abordarea problemelor și în exprimarea ideilor;

• educația în aer liber/natură asigură un mediu propice pentru testarea rezistenței la efortul fizic și la cel mental și dezvoltă capacitatea copilului de a lua decizii, de a-și gestiona prioritățile;

• educația outdoor este o provocare pentru copil în a găsi soluții alternative de rezolvare a unor probleme, de a găsi cât mai multe modalități de întrebuințare a unor elemente (componente ale mediului natural);

• activitățile în aer liber cresc acuitatea vizuală și auditivă a copilului, în contextul în care acesta este expus la mult mai mulți stimuli decâtîntr-un mediu controlat și sigur;

• activitățile outdoor întăresc imunitatea copilului (Borțeanu et all, 2016).

Bibliografie

1. Borțeanu, S., Brănișteanu, R., Clapou, C., Preda, V. (2016), Educația outdoor. Material de sprijin pentru educatoare, Editura Trend, Pitești.

2. Catalano, H. (2014), The Implications of the Elements of Outdoor Education in the Preparatory Class, International Journal of Education and Research (IJER), pp. 545-550.

3. Cucoș, C. (2012), Este importantă educația de dincolo de ușa clasei?,www.doxologia.ro, accesat în ianuarie 2019.

4. Gilbertson, K., Bates, T., McLaughlin, T., Ewert, A. (2006), Outdoor Education: Methods and Strategies, Editura Human Kinetics, United States of America.

5. Grigg, R., Lewis, H., (2016), A to Z of learning outside the classroom, Bloomsburt Education.

6. Louv, R. (2011), The Nature principle: Human Restoration and the End of Nature-Deficit Disorder.Chapel Hill, NC: Algonquin Books.

7. Wattchow, B., Brown, M., (2011), A pedagogy of place. Outdoor education for a changing world, Monash University, Clayton, Australia.

8. http://www.slideshare.net/primariacatunele/manual-de-educatie- outdoor, accesat în ianuarie 2019.

CREATIVITATE ȘI INOVAȚIE ÎN CICLUL PRIMAR

Prof.înv.primar Rădulescu Paula-Maria
Școala Gimnazială „Emil Racoviță”
Loc.Onești,jud.Bacău
Prof.Rădulescu Florin
Clubul Sportiv Școlar Onești,jud.Bacău

Problema psihopedagogică a copilului aflat în trecere de la grădiniţă la şcoala este una de o reală importanţă şi cu profunde semnificaţii asupra evoluţiei educaţionale pe termen mediu şi lung. La vârsta de 6 ani copilul se află într-o perioadă de tranziţie pe multiple planuri: cognitiv, afectiv, social. Formarea şi dezvoltarea competentelor specifice domeniului cognitiv pentru vârsta de 6-7 ani, este un proces complex ce presupune organizarea de către profesor a unor situaţii de predare, învăţare şi evaluare sistematice în strânsă interdependenţă ca particularităţile de vârstă şi individuale ale elevului. Până la vârsta şcolarităţii mici întâlnim o adevărată explozie a procesului imaginativ, explozie întreţinută în special în cadrul jocului. În timpul jocului are loc îmbinarea dintre imaginaţia creatoare şi cea reproductiva. Imaginaţia este stimulată de joc, de activităţile obligatorii şi liber creative, de îndrumarea părinţilor şi a învăţătoarei.

Trecerea de la grădiniţă la şcoala este trăită într-un mod oarecum dramatic de către şcolar. Acomodarea în bancă, să răspundă când este întrebat, să se supună autorităţii, să respecte regulile specifice mediului şcolar. Relaţia cu profesorul este diferită decât cea cu părintele. Introducerea clasei pregătitoare are ca rol tocmai pregătirea acestuia pentru schimbările ce le presupune mediul şcolar. Strategiile adoptate pentru educaţia copiilor de 6-7 ani promovează o educaţie individualizată, cu accentuate valenţe formative, în funcţie de ritmul propriu de dezvoltare al fiecărui copil, de cerinţe, de capacităţi şi de nevoile sale, în parteneriat cu familia, şcoala şi alte instituţii sociale. Curiozitatea este nevoia de a şti, dorinţa de a cunoaşte în amănunt ceva nou său neobişnuit. Ea trezeşte dorinţa de a explora lumea.

Mediul familial joacă şi el un rol foarte important, putând favoriza din fragedă copilărie dezvoltarea creativităţii. Familia trebuie să atragă atenţia copiilor asupra tuturor fenomenelor, stimulând astfel propriile lor observaţii, să le permită să vadă, să pipăie, să audă ce se petrece în jurul lor, deschizându-le astfel calea spre mediul înconjurător.

Creativitatea elevilor din ciclul primar este o premiză esenţială şi necesară pentru activitatea de creaţie autentică a omului matur, care reprezintă momentul final al unui lung proces de valorificare a resurselor existente şi consolidate pe parcursul formării individului, în care şcoala are un rol hotărâtor.

Instrumentarul profesorului, înţelegând prin acesta ansamblul de metode şi procede didactice pe care le utilizează în procesul de predare-învăţare, are un rol deosebit de important în realizarea învăţării creative. Există o multitudine de mijloace prin care se stimulează şi se dezvoltă în cadrul şcolii creativitatea şcolarului mic: ghicitori, jocuri de isteţime şi perspicacitate, construcţii de probleme, jocuri pentru căutarea de cuvinte care încep sau se sfârşesc cu o anumită literă/silabă, alcătuirea de propoziţii, jocuri de echipă, activităţi practice.

Trecerea de la grădiniţă la şcoala este trăită într-un mod dramatic de către şcolar. Acomodarea în bancă, să răspundă când este întrebat, să se supună autorităţii, să respecte regulile specifice mediului şcolar. Limba, produs complex al dezvoltării istorice şi sociale a speciei umane, care evoluează şi se îmbogăţeşte odată cu aceasta, rămâne nu numai cel mai folosit, dar şi cel mai important mijloc de comunicare şi de creaţie, principalul instrument al gândirii umane. De aceea este necesar ca în studiul integrat al limbii române în şcoală să-şi găsească loc şi exerciţii exprese pentru dezvoltarea creativităţii verbale la elevi, paralel cu demersurile tradiţionale pentru învăţarea teoretică a ştiinţei despre limbă sau pentru

însuşirea aspectului normal al limbii. Învăţarea creativă, în cadrul lecţiilor de limbă şi literatură română, reprezintă acea formă a învăţării, care are ca scop final realizarea unor comportamente individuale şi colective orientate spre căutarea, aflarea şi aplicarea noului. Elevii învaţă să fie creativi prin intermediul jocurilor de cuvinte pe care le putem organiza sub forma unor concursuri, cum ar fi: crearea unor propoziţii în care toate cuvintele să înceapă cu aceeaşi literă; găsirea cât mai multor cuvinte care încep cu o anumită literă sau care să aibă un anumit număr de litere; crearea unor cuvinte noi prin posibila combinare a unor litere date etc.

Interdisciplinaritatea, apare sub aspect practic din necesitatea depăşirii limitelor create de cunoaştere, care a generat graniţe artificiale între diferite domenii ale ei. Argumentul care pledează pentru interdisciplinaritatea constă în faptul că ne oferă o imagine integrală a lucrurilor care sunt analizate. Interdisciplinaritatea constituie unul dintre cele mai actuale principii metodologice ale învăţământului, care condiţionează soluţionarea adecvată a problemelor cunoaşterii şi aplicării rezultatelor în praxisul social.

În învăţământ, interdisciplinaritatea implică stabilirea şi exploatarea unor conexiuni între limbaje explicative sau operaţii, în scopul diminuării diferenţelor care apar între disciplinele de învăţământ clasice.

Prin abordarea interdisciplinară se urmăreşte ca o idee, o informaţie, un detaliu cunoscut din lecturi literare să poată fi transferate sau asociate spontan cu elemente de conţinut specifice altor discipline sau sfere de inspiraţie: geografie, istorie, ştiinţe, arte plastice, film, teatru, educaţie muzicală, abilităţi practice.

Atitudinea interdisciplinară, pluridisciplinară, intradisciplinară în învăţare trebuie să devină o mentalitate, pentru că promovează o viziune integrată asupra fenomenelor realităţii în care activează viitorul cetăţean. Toate acţiunile umane în urma cărora rezultă un produs cât de cât mai complicat este consecinţa unei atitudini de activitate în echipă interdisciplinară. Este nevoie să învăţăm elevii încă din şcoală cu asemenea deprinderi.

În procesele didactice obişnuite, la discipline diferite, se pot identifica obiective comune care pot fi, prilejuri de realizare a unor conexiuni disciplinare ce ţin de inspiraţia şi de tactul profesorilor. Tendinţa de a integra în clasă elemente informaţionale provenite din mediul informal constituie o cale profitabilă, de întărire a spiritului interdisciplinar. De exemplu: elevii nu pot ajunge la cunoaşterea naturii înconjurătoare şi a posibilităţii omului de a o influenţa, numai din carte. E necesar ca, înainte de studierea textelor despre natură, copiii să observe natura în mod direct, cu prilejul diverselor excursii. Activităţi la colţul viu, pe terenul agricol. În urma observării directe elevii înţeleg unele corelaţii simple între fenomenele naturii, iar prin diverse aplicaţii practice pot să adâncească conţinutul textelor respective din manualul de limba română. Prin abordarea interdisciplinară se urmăreşte ca o idee, o informaţie, un detaliu cunoscut din lecturi literare să poată fi transferate sau asociate spontan cu elemente de conţinut specifice altor discipline sau sfere de inspiraţie: geografie, istorie, ştiinţe, arte plastice, film, teatru, educaţie muzicală, abilităţi practice.

Astăzi, abordările didactice inter- şi transdisciplinare îi aduc pe elevi mult mai aproape de realitate, dezvoltându-le o gândire flexibilă şi creatoare, în măsură să ofere soluţii şi să-i îndrume astfel spre o carieră şcolară şi profesională la standarde europene.

Bibliografie:

Anton Ilica, Pavel Moş, Ana Moş, Adina Ardelean, Alina Ardelean. - Didactica limbii române şi a lecturii- Îndrumări metodice pentru profesorii din învăţământul primar-, Editura Universităţii „Aurel Vlaicu” Arad, 2007.

Amabile, Teresa M., „Creativitatea ca mod de viaţă “(Ghid pentru profesori şi părinţi), Editura Ştiinţă şi Tehnică, Bucureşti, 1997;

Clinciu, A., „Creativitatea “în vol.: Pregătirea psihologică, pedagogică şi metodică a profesorilor, Editura Universităţii Transilvania, Braşov, 2001;

Ionescu, Miron, Instrucţie şi educaţie, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2003

Metode moderne de predare a limbii engleze

Profesor: Ramona Lavinia Cărăgui
Liceul Tehnologic Bârseşti, Târgu-Jiu

Lucrarea de faţă prezintă câteva metode tradiţionale şi moderne folosite în practica predării limbii engleze şi un studiu de caz bazat pe aceste date teoretice. Scopul nostru a fost acela de a descoperi ce metode mai sunt folosite în predare în cadrul orelor de limba engleză. Concluzia este aceea că metodele tradiţionale încă mai coexistă cu cele moderne, o abordare eclectică fiind eficientă în predarea limbii engleze.

În practica predării limbii engleze există o multitudine de metode care au fost şi sunt folosite, unele mai eficiente, altele mai puţin eficiente. Lucrarea de faţă încearcă o prezentare a celor mai frecvent discutate şi utilizate metode. Dintre cele tradiţionale ne-am oprit la metoda traducerii (Grammar Translation Method), cea mai populară dintre cele tradiţionale, chiar dacă foarte controversată, metoda audio-linguală (Audio-lingual Method) şi Prezentare, Practică, Producere (Presentation, Practice, Production). Metodele moderne alese sunt mai numeroase, lucru explicabil prin varietatea profesorilor ce predau limba engleză şi teritoriilor unde aceasta se predă, ceea ce face ca didactica limbii engleze să beneficieze de experienţe vaste în aceste sens şi discuţii valoroase. Aşadar, ne-am oprit la metoda directă (The Direct Method), Calea tăcerii (The Silent Way), Suggestopedia, Învăţarea limbii în comunitate (Community Language Learning), metoda răspunsului fizic total (The Total Physical Response Method), metoda comunicativă (Communicative Language Teaching) (pentru informaţiile despre metode vezi Harmer, 2004 şi Larsen-Freeman, 1986). Desigur, selecţia acestor metode este subiectivă, criteriile după care au fost alese fiind eficienţa lor şi gradul de popularitate.

Metoda directă (The Direct Method)

Inventatorul metodei este C. Berlitz. Principalul obiectiv al acesteia este acela de a învăţa studenţii să comunice într-o limbă străină. Nu este admisă traducerea, profesorul folosindu-se de lumea reală, imagini, pantomimă pentru a sugera sensul. Limba maternă nu este folosită deloc.

Gramatica este predată inductiv. Studenţii exersează vocabularul în context. Toate cele patru dimensiuni ale predării limbii sunt dezvoltate: capacitatea de exprimare orală, capacitatea de receptare a mesajului oral, capacitatea de receptare a mesajului scris şi capacitatea de exprimare scrisă. Tehnicile folosite sunt: conversaţia, citirea cu voce tare, exerciţii, compuneri, repetiţii.

Rolul profesorului este acela de a fi partener al studentului. Interacţiunea are loc între profesor şi studenţi, dar şi între studenţi şi studenţi. Auto-evaluarea este des folosită. Nu există evaluare formală; aceasta se face sub forma unui interviu și a redactării unui text scris.

Calea tăcerii (The Silent Way)

Este o metodă introdusă de C. Gattengo, principiul de bază atestând faptul că predarea trebuie subordonată învăţării. Studenţii au un rol activ, fiind responsabili de propria lor învăţare. Aceştia exersează mult, principalele domenii pe care se pune accent fiind pronunţia şi gramatica.

Toate cele patru dimensiuni ale predării limbii sunt dezvoltate: capacitatea de exprimare orală, capacitatea de receptare a mesajului oral, capacitatea de receptare a mesajului scris şi capacitatea de exprimare scrisă. Limba nativă este folosită doar atunci când este necesar.

Rolul profesorului este acela de a ajuta elevii. Profesorul este tăcut, dar foarte activ; vorbeşte doar pentru a da anumite sugestii. Există interacţiune între studenţi. Greşelile sunt considerate ca fiind normale; studenţii sunt încurajaţi să

se autocorecteze. Se pune accentul pe evaluarea continuă.

Suggestopedia

Inventatorul metodei este G. Lozanov. Metoda consta în aplicarea studiului sugestiei în pedagogie, dezvoltată cu scopul de a ajuta studenţii să depăşească barierele învăţării. Principalul obiectiv este de a accelera procesul învăţării folosind puterile mentale. Studenţii stau cât de confortabil posibil (scaune moi, muzică, o atmosferă plăcută). Ei primesc noi nume şi noi ocupaţii, de-a lungul cursului creându-şi chiar noi biografii.

Sunt două stadii ale lecţiei: una receptivă şi una activă. Studenţii participă la diferite activităţi: citesc, interpretează dialoguri, exersează diverse jocuri, dramatizări. Elementele pe care se pune accent sunt vocabularul, capacitatea de exprimare orală, capacitatea de receptare a mesajului scris şi capacitatea de exprimare scrisă. Gramatica nu este considerată ca fiind foarte importantă. Limba maternă a studenţilor este folosită dacă e necesar. Greşelile nu sunt corectate imediat, accentul fiind pe fluenţă. Nu există teste formale, fiind evaluată performanţa studenţilor în clasă.

Învăţarea limbii în comunitate (Community Language Learning)

Metoda provine din consilierea în domeniul învăţării, dezvoltată de C.A.Curran, care vede profesorii drept consilieri lingvistici. Principalele obiective sunt învăţarea limbii într-un mod comunicativ şi învăţarea despre propria învăţare. Se pune accentul pe comunicare, dezvoltarea pronunţiei, a capacităţii de receptare a mesajului oral, capacităţii de receptare a mesajului scris, precum şi discutarea unor elemente de gramatică. Limba nativă a studenţilor este folosită pentru ca aceştia să se simtă în siguranţă. Interacţiunea are loc atât între profesor şi studenţi, cât şi între studenţi. Rolul profesorului este asemănător cu acela al unui consilier care sprijină studenţii şi îi încurajează. Greşelile sunt corectate de către profesor. Evaluarea constă într-un test oral sau scris la finalul cursului.

Metoda răspunsului fizic total (The Total Physical Response Method)

Este introdusă de J. Asher. Metoda acordă o foarte mare importanţă dezvoltării capacităţii de receptare a mesajului oral. Unul din cele mai importante obiective este ca studenţii să se bucure de experienţa învăţării. Metoda are ca scop reducerea stresului în învăţarea unei limbi străine. Partea iniţială a lecţiei constă în modelare, profesorul dând comenzi, realizând acţiuni împreună cu studenţii. În a doua fază a lecţiei studenţii demonstrează că au înţeles comenzile.

În etapa iniţială profesorul vorbeşte şi studenţii răspund nonverbal; mai târziu rolurile se schimbă. Limba maternă este folosită doar la început, profesorul fiind coordonatorul studenţilor, studenţii fiind imitatorii acestuia. Studenţii vor vorbi atunci când simt că sunt pregătiţi. Profesorul este tolerant cu greşelile studenţilor. Evaluarea constă în verificarea înţelegerii prin realizarea unor activităţi.

Metoda comunicativă (Communicative Language Teaching)

Principalul obiectiv este fluenţa studenţilor. Se pune accent pe comunicarea „reală” (Harmer, 2004, p. 85). Toate cele patru dimensiuni ale predării limbii sunt dezvoltate: capacitatea de exprimare orală, capacitatea de receptare a mesajului oral, capacitatea de receptare a mesajului scris şi capacitatea de exprimare scrisă. Gramatica este învăţată prin practică. Limba maternă a studenţilor nu este folosită. Tehnicile folosite sunt: discuţii, dezbateri, jocuri de rol, activităţi comunicative scrise, drama etc.

Rolurile profesorului sunt acelea de facilitator şi manager al activităţii studenţilor, dar şi de partener al acestora, interacţiunea având loc în special între studenţi. Sunt folosite materiale autentice şi interesante. Erorile sunt tolerate în special în timpul activităţilor comunicative când accentul este pus pe fluenţă. Studenţii sunt evaluaţi atât oral cât şi în scris.

Studiul de caz

Aceste date teoretice stau la baza unei cercetări ce are ca scop determinarea metodelor folosite de profesorii de limba engleză în ciclul predare-învăţare. Metodele folosite în acest scop au fost de factură calitativă: interviuri şi chestionare bazate pe întrebări deschise. La acest studiu au participat 10 profesori care predau în şcoli generale şi licee din Timişoara şi o grupă de 10 studenţi, specializarea engleză din cadrul Facultăţii de Litere a Universităţii de Vest Timişoara..

Concluziile acestei cercetări au dus la stabilirea faptului că metodele moderne sunt preferate de către aceştia, îndeosebi metoda comunicativă. Cu toate acestea, nu sunt ignorate nici cele tradiţionale, anumite elemente ale acestora fiind des folosite.

Metodele tradiţionale menţionate de către profesorii şi studenţii care au participat la acest studiu au fost toate cele prezentate în partea teoretică a lucrării: metoda traducerii, metoda audio-linguală, Prezentare, Practică, Producere. Acestea sunt considerate încă eficiente şi folosite în predare.

Avantajele acestor metode constau în faptul că asigură cunoştinţe solide de gramatică şi vocabular, dezvoltă capacităţile de exprimare scrisă. Se pune accentul pe cultura şi literatura străină, care sunt aprofundate. Profesorul are un mai mare control al clasei decât în cazul metodelor moderne.

Dintre metodele moderne prezentate mai sus au fost menţionate doar câteva: metoda directă, metoda comunicativă şi metoda învăţării limbii în comunitate. Acestea sunt folosite cu succes, celelalte metode descrise, Calea tăcerii, Suggestopedia, Metoda răspunsului fizic total nefiind folosite. Motivele pentru care aceste metode nu sunt utilizate sunt lipsa lor de eficienţă în cadrul unor grupuri mari, cum sunt clasele de elevi cu care se lucrează în şcoli şi necunoaşterea lor.

Metodele moderne sunt preferate datorită eficacităţii lor sporite în ceea ce priveşte comunicarea, dezvoltându-se capacitatea de exprimare orală.. Alte avantaje ale acestora ar fi faptul că interacţiunea între profesor şi elevi şi între elevi şi elevi este sporită. De asemenea sunt metode bazate pe joc, ceea ce le face mai plăcute, motivaţia elevilor crescând. Se creează, astfel, noi oportunităţi pentru dezvoltarea limbajului şi folosirea lui în comunicare.

Concluzia finală este aceea că metodele tradiţionale coexistă cu cele moderne în predarea limbii engleze, fiecare având avantajele ei, elemente ce pot fi oricând folosite cu succes. Abordarea eclectică, după cum o numeşte Chastain (1988), este aşadar cea mai eficientă în predare, metodele folosite adaptându-se clasei de elevi.

Bibliografie:

• Chastain, K. 1988. Developing Second – Language Skills. Theory and Practice. Orlando Florida: Harcourt Brace Jovanovich Publishers.
• Harmer, J. 2004. The Practice of English Language Teaching. London: Longman.
• Larsen-Freeman, D. 1986. Techniques and Principles in Language Teaching. Oxford: Oxford University Press.
• Stern, H. H. 1996. Fundamental Concepts of Language Teaching. Oxford: Oxford University Press.

Evaluarea online la disciplinele de turism și alimentație

Profesor,
Manda Carmen Lăcrămioara

Numeroasele transformări prin care a trecut învățământul profesional și tehnic, a condus la o reorganizare și o realiniere a principiilor evaluării sistemului de învățământ românesc. În stadiul predecesor reformei, la disciplinele de specialitate, evaluarea era axată în paradigma de predare–învățare, respectiv stocarea unui volum semnificativ de cunoștințe.

Metodele și instrumentele de evaluare utilizate în prezent sunt atât metode tradiţionale de evaluare: lucrări de control, extemporal, evaluare orală, probe de evaluare practice, teme pentru acasă, cât și strategii complementare de evaluare: referatul, observarea sistematică a activității elevilor, portofoliul, hărţi conceptuale, autoevaluarea, investigația, proiectul etc.

Din necesitatea de a oferi elevilor în cadrul demersului evaluativ tehici mai atractive, mai incitante, stimulative și totodată eficiente, au fost identificate diferite instrumente alternative de evaluare, complementare celor cvasicunoscute ca metode tradiționale (orale, scrise, practice). Având un caracter alternativ ele nu pot fi utilizate unilateral, de aceea este necesară combinarea optimă a celor două tipuri de metode în derularea activităților instructiv-educative. Dat fiind faptul că ele nu sunt sistematizate, intervine o oarecare dificultate referitor la modul de elaborare și aplicare, situație în care acționează profesorul cu aptitudinile sale creative. Metodele alternative, moderne de evaluare au un rol formativ accentuat dar un grad de obiectivitate mai redus de cuantificare, comparativ cu cele clasice. Ele prezintă o serie de caracteristici: cultivă munca în echipă, rezultatele învățării sunt deseori simultane instruirii, permite o verificare și învățare activă, familiarizează elevii cu tactica de cercetare, oferă profesorului oportunitatea de a observa elevul în diferite situații etc. În acest context, metodele modere substituie relația profesor-elev, printr-o colaborare, în care profesorul avansează o evaluare bazată pe criterii, livrează elevilor diferite tehnici de lucru și materialele didactice necesare, le aduce la cunoștință progresele sau erorile, în vreme ce elevul, înțelege obiectivul sarcinii de lucru, identifică maniera de abordare a acestora, este capabil să aplice metodele și mijloacele didactice.

Dintre metode de evaluare alternative, invocate în ultimul timp, cele mai cunoscute sunt: observarea sistematică a activităţii şi a comportamentului elevilor, investigația, referatul, proiectul, portofoliul, autoevaluarea, evaluarea cu ajutorul calculatorului și mai nou E-learning, prin intermediul tehnologiei și al internetului (o extindere a evaluării asistată de calculator) prin utilizarea de software și platforme educaționale ce formează abilități și pune la dispoziția elevilor activități didactice mai atractive și mai stimulative.

Există numeroase resurse educaționale a căror utilizare în mediul didactic permite adaptarea demersului didactic, apropierea elevilor de materiile pe care le predăm, asimilarea rapidă a conținuturilor predate într-o manieră plăcută și crearea de competențe reale, atât la nivelul disciplinei, cât și la nivel interdisciplinar, cum ar fi:

1. site-uri cu informații și ilustrații, biblioteci online, simulări, soft educațional, laboratoare virtuale, muzee virtuale, Digitaliada, LearningApps etc.
2. platforme specializate de e-learning – Moodle, Google Classroom, Edmodo, Easyclass etc.
3. instrumente și aplicații online pentru activități didactice (ex.: LearmingApps.org, Wordwall, ProProfs, Liveworkshoeets, Storyjumper, Kahoot!, Triventă, Im-a-puzzle, Quizlet , Padlet, Bubbl.us, Dotstorming etc.).

Procesul de evaluare în mediul on-line, impune exigențe noi de proiectare și aplicare a strategiei evaluative, capacitatea de identificare a unor metode și instrumente de evaluare care se pliază pe conținutul materiei, în condiții de eficacitate și eficiență.

De exemplu o metodă de evaluare în mediul online a rezultatelor școlare, atractivă și interactivă la elevi este rezolvarea unui rebus, folosind de exemplu, ca instrument online, aplicația Web 2.0 LearmingApps.org, concepută pentru a sprijini procesul instructiv-educativ. Rebusurile sunt jocuri logice şi distractive pentru elevi, îi determină să se concentreze şi să le capteaze atenția în rezolvarea lor, dezvoltându-le gândirea cu toate operaţiile ei, analiza, sinteză, abstractizare, generalizarea, judcata, imaginaţia, creativitatea şi memoria.

Elevii sunt atrași de folosirea dispozitivelor tehnnologice care evită o instruire monotonă, oferă feedback imediat, sunt atractive, economisesc timp, sunt flexibile, dezvoltă abilitățile de gândire critică, stimulează motivarea de participare activă, creează un mediu confortabil pentru învățare și au efecte benefice în asimilarea cunoștințelor. Cu toate acestea elevii sunt conștienți de faptul că instumentele de evaluare online independente de celelalte două metode de evaluare clasice și complementare**, nu sunt eficiente** pentru o învățarea temeinică ci doar ca utilizare alternativă și coroborate cu alte metode de instruire.

În consecință, rolul asocierii strategiilor de evaluare clasice, complementare (moderne, alternative) cu cele asistate de calculator și/sau e-learning, cât mai variate și atractive pentru elevi, dezvoltându-le gândirea cu toate operaţiile ei, analiză, sinteză, abstractizare, generalizare, judecată, imaginaţie, creativitate şi memorie.

Presiunea majoră asupra sistemului de învățământ din ultimii ani (mai exact, începând cu 11 martie 2020) a adus nu doar o provocare ci și un plus valoare în proiectarea strategiilor de evaluare din învățământul preuniversitar. Acest context a fost unul al schimbării radicale al actului pedagogic mult mai delicat decât cel traditional multicunoscut de toate cadrele didactice, elevi și chiar părinți. Prin urmare este necesară identificarea noilor tendințe de utilizare a resurselor educaționale deschise, metodelor, instrumentelor și aplicațiilor on-line ce pot crea situații de instruire eficiente și pot fi aplicate în aproape orice disciplină la nivel preuniversitar (lb. română, matematică, biologie, lb. engleză, discipline de specialitate etc.). Utilizarea noilor tehologii în procesul de învățământ din România este impetuos necesară deoarece va reprezenta liantul dintre educația tradițională și cea asitată de calculator iar în situații impuse până la cea de tip elearning.

Metode de lucru şi rezultate obţinute în integrarea copiilor cu Cetinţe Educaţionale Speciale

Prof. înv. preșcolar Cazanoi Laura
Grădinița “Electromagnetica”
București, sector 5

Elevii cu dificultăţi de învăţare au nevoie de ajutor în vederea adaptării, integrării şi devenirii lor ca şi ceilalţi elevi – cu succese şi insuccese, cu realizări şi ratări dar şi cu rezultate încurajatoare.

Educația copiilor cu CES a devenit în ultimii ani o preocupare aparte în rândul specialiştilor. Apariţia conceptelor de educaţie integrată şi şcoală incluzivă a determinat modificări fundamentale în percepţia actului educativ. Analizând particularităţile specifice procesului de învăţare a copiilor cu diferite tipuri de deficienţă, se ajunge la concluzia că una dintre calităţile esenţiale ale curriculum-ului şcolar vizează un grad cât mai mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său şi să fie tratat în funcţie de capacităţile sale de învăţare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conţinuturilor instruirii, modalităţile de transmitere a informaţiilor în clasă şi evaluarea elevilor să se facă diferenţiat.

Elaborarea unui curriculum flexibil şi uşor de adaptat cerinţelor educaţionale ale fiecărui elev are la bază mai multe argumente:

- respectarea dreptului fiecărui copil la instrucţie şi educaţie pe măsura potenţialului şi capacităţilor sale;
- formarea la copilul deficient a unui registru comportamental adecvat care să permită adaptarea şi integrarea sa socială printr-o experienţă comuna alaturi de copiii normali;
- asigurarea legăturii cu faptele reale de viaţă şi familiarizarea cu o serie de obişnuinţe privind activităţile de utilitate practică şi de timp liber;
- dezvoltarea capacităţilor necesare pentru rezolvarea independentă (în limitele permise de gradul deficienţei) a problemelor de viaţă, autocontrol în situaţii dificile şi practicarea unor metode şi tehnici de muncă intelectuală care să asigure eficienţă în adaptarea şi integrarea şcolară şi social.

În scopul eficientizării procesului de învăţare pentru elevii cu CES sunt invocate câteva motive fundamentale:

- învăţarea interactivă care presupune folosirea unor strategii de învăţare focalizate pe cooperarea, colaborarea şi comunicarea între elevi la activităţile didactice, precum şi pe interacţiunea dintre cadre didactice şi elevi.

- elaborarea în comun a obiectivelor învăţării (educator – elev) deoarece fiecare participant la actul învăţării are ideile, experienţele şi interesele personale de care trebuie să se ţină seama în proiectarea activităţilor didactice.

- demonstraţia, aplicaţia şi feedbeckul – orice proces de învăţare (mai ales în cazul elevilor cu CES) este mai eficient şi mai uşor de înţeles dacă informaţiile prezentate sunt demonstrate şi aplicate în situaţii reale de viaţă, existând şi un feedbeck continuu de-a lungul întregului proces;

- modalităţile de sprijin în actul învăţării – elevii cu CES au nevoie în anumite momente de un sprijin activ de învăţare atât în timpul activităţilor desfăşurate în clasă, cât şi la activităţile din afara clasei, prin dezvoltarea unui parteneriat educaţional cu anumite categorii de specialişti, cu familiile elevilor.

Metodele şi procedeele de predare-învăţare trebuie să fie selectate în raport cu scopul şi obiectivele activităţii didactice, conţinutul lecţiei şi particularităţile elevilor (vârsta, nivelul dezvoltării psihice, tipul şi gradul deficienţelor/ tulburărilor, tipul de percepţie al elevilor – analitic sau sintetic) , stilul de lucru al educatorului.

În activităţile didactice destinate elevilor cu CES se pot folosi metodele expozitive, (povestirea, expunerea, explicaţia, descrierea) dar trebuie respectate anumite cerinţe:

- să se folosească un limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării verbale;
- prezentarea să fie clară, precisă, concisă;
- ideile să fie sistematizate;
- să se recurgă la procedee şi materiale intuitive;
- să se antreneze copiii prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înţelegerii conţinuturilor de către aceştia şi pentru a interveni cu noi explicaţii atunci când se impune acest lucru.

Pentru copiii cu deficienţe mintale utilizarea *povestirii* ca metodă didactică trebuie să fie însoţită de suporturi ilustrativ - sugestive sau imagini filmate, deoarece se captează mai uşor atenţia şi este facilitată implicarea afectiv-motivaţională a elevilor în secvenţele lecţiei.

Metodele de simulare (*jocul didactic, dramatizare*) pot fi aplicate cu succes atât în ceea ce priveşte conţinutul unor discipline cât şi în formarea şi dezvoltarea comunicării la elevii cu deficienţe mintale şi senzoriale. Implicarea lor cât mai directă în situaţii de viaţă simulate, trezesc motivaţia şi participarea activă şi emoţională a elevilor, constituind şi un mijloc de socializare şi interrelaţionare cu cei din jur.

Metoda demonstraţiei ajută elevii cu dizabilităţi să înţeleagă elementele de bază ale unui fenomen sau proces. Alături de metoda demonstraţiei, exerciţiul constituie o metodă cu o largă aplicabilitate în educaţia specială, mai ales în activităţile de consolidare a cunoştinţelor şi de antrenare a deprinderilor.

În activitatea educativă a copiilor cu cerinţe educative speciale se poate folosi cu maximă eficienţă *învăţarea prin cooperare*. Lecţiile bazate pe învăţarea prin cooperare permit evaluarea frecventă a performanţei fiecărui elev care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului, elevii se ajută unii pe alţii, încurajându-se şi împărtăşindu-şi ideile, explică celorlalţi, discută ceea ce ştiu, se învaţă unii pe alţii, realizează că au nevoie unii de alţii pentru a duce la bun sfârşit o sarcină a grupului.

Copilul cu cerințe educative speciale are în general, ca deficienţă asociată, în primul rând deficienţa de limbaj. Aceasta apare şi mai evidentă la polihandicap sau la deficienţe asociate psihomotrice şi senzoriale.

La copiii cu CES, tulburările de limbaj nu se datoresc numai deficienţei primare - handicapul intelectual- cât şi datorită deficienţei auzului fonematic afectat în diverse grade. Atunci când aceşti copii prezintă şi deficienţe de vorbire asociate, acesta poate pierde posibilitatea de a recepţiona şi exprima corect informaţiile. Cu cât handicapurile sunt mai grave, cu atât se manifestă o mai mare uniformitate la nivelul condiuitei verbale.

Educaţia integrată îi va permite copilului cu CES să trăiască alături de ceilalţi copii, să desfăşoare activităţi comune, dobândind abilităţi, indispensabile pentru o viaţă cât mai apropiată de cea a valizilor, pentru o adecvată inserţie sociale.

BIBLIOGRAFIE

1. Cergit, I., 2006, *Metode de învăţământ*, Editura Polirom, Iaşi,
2. Cristea, S. , 2000, *Dictionar de pedagogie*, Grupul Editorial Litera, LiteraInternaţional, Chişinău- Bucureşti,
3. Cucoş, C-tin. , 2002, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iaşi,
4. Nicola, I., 2000, *Tratat de pedagogie şcolară*, Editura Aramis, Bucureşti,
5. Norel, M., Biszak, P., 1996, *Culegere de materiale pentru dezvoltarea exprimării orale în limba română la preşcolari şi şcolarii mici*, Editura Proserved Chatedra, Sf. Gheorghe,
6. Verza,E *Conduita verbală a şcolarilor mici*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti,
7. Verza, E., 2000, *Psihologia vârstelor*, Editura Pro Humanitate, Bucureşti,

IMPORTANȚA UTILIZĂRII METODELOR DE PREDARE- ÎNVĂȚARE- EVALUARE CENTRATE PE ELEV

PROFESOR: CĂLINA DANIELA ELENA
GRĂDINIȚA ELECTROMAGNETICA, BUCUREȘTI

„Pentru a fi educatori perfecți, ar trebui să fim intr-una conștienți nu numai de ceea ce se petrece înăuntrul nostru, dar și de ceea ce simt acei cărora ne adresăm.”

Centrarea procesului educaţional asupra elevului presupune preocuparea permanentă a profesorilor pentru cunoaşterea elevului ca individualitate şi adaptarea programelor de formare la profilul acestuia. Având in vedere că în grădiniță principala activitate este jocul, metodele interactive trebuie introduse ca niște jocuri cu sarcini și reguli care să fie antrenante, atractive. Deci, regândirea educației formale se impune și ne obligă să schimbăm relația cu copiii și intre copii promovând sprijinul reciproc și dialogul constructiv prin utilizarea de noi strategii. Prin aplicarea acestor metode, copiii își exersează capacitatea de a selecta, combina, învăța lucruri de care vor avea nevoie in viața de școlar și de adult. De asemenea, aceste metode activează toți copiii și le dezvoltă comunicarea, creativitatea, independența în gândire și acțiune, îi ajută să ia decizii corecte și să argumenteze deciziile luate. Aceste metode presupun respectarea particularităților de vârstă, îmbinarea diferitelor forme de activitate, îmbinarea muncii individuale cu munca pe grupuri și activitatea frontală, evaluarea corectă a rezultatelor obținute și reconstituirea relației educatoare – copil.

Privită din perspectivele integrării, şcoala favorizează existenţa unui schimb intercultural al valorilor, într-o manieră activă, caracterizată prin participare şi implicare, o realitate ce impune organizarea şcolii după modelul diversităţii. Şcoala pentru diversitate, deschisă şi elevilor cu cerinţe educative speciale, pune un accent deosebit pe interrelaţia continuă a tuturor factorilor implicaţi în programul de lucru al copilului, iar programul de lucru derulat în şcoală se materializează în acţiuni şi activităţi concrete centrate pe analiza nevoilor reale ale copilului, pe valorificarea resurselor şcolii şi a resurselor existente în comunitate, pe stabilirea unor obiective care să îmbine armonios nevoile şi resursele amintite anterior. Învăţarea centrată pe elev presupune folosirea abordărilor ce sunt în directă legătură cu unele din abilităţile cheie necesare tinerilor care se pregătesc pentru muncă. Prin înlocuirea prelegerilor cu învăţarea activă, integrarea învăţării într-un ritm propriu şi organizarea unor situaţii de grup cooperante putem să ne sprijinim elevii pe măsură ce învaţă efficient. Metodele interactive de grup sunt modalitati moderne de stimulare a învatarii si dezvoltarii personale înca de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizeaza interschimbul de idei, de experiente, de cunostinte. Metodele de învăţare centrată pe elev fac lecţiile interesante, ajută elevii să realizeze judecăţi de substanţă şi fundamente, sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor pe care sa fie capabili sa le aplice.
Pentru a avea cu adevărat elevul în centrul activităţii instructiv-educative, profesorul îndeplineşte roluri cu mult mai nuanţate decât în şcoala tradiţională. În abordarea centrată pe elev, succesul la clasă depinde de competenţele cadrului didactic de a crea oportunităţile optime de învăţare pentru fiecare elev. Astfel, în funcţie de context, în demersul didactic, profesorul acţionează mereu, dar adecvat şi adaptat nevoilor grupului. Metodele de învăţare centrată pe elev fac lecţiile interesante, sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor pe care să fie capabili să le aplice în viaţa reală. În vederea dezvoltării gândirii critice la elevi, trebuie să utilizăm cu precădere unele strategii activ-participative, creative. Acestea nu trebuie rupte de cele tradiţionale, ele marcând un nivel superior în spirala modernizării strategiilor didactice. Dintre metodele moderne specifice învăţării active care pot fi aplicate cu succes şi la orele de istorie fac parte: brainstormingul, metoda mozaicului, metoda cubului, ciorchinele.

O consecință importantă a utilizării metodelor de învățare centrate pe elev o reprezintă necesitatea ca elevii să își asume un înalt grad de responsabilitate în contextul învățării și să își aleagă în mod activ scopurile, precum și să își

administreze procesul de învațarea. Ei nu se mai pot baza pe faptul ca profesorul le va spune ce, cum, unde și când să gândească.

Principalele avantaje ale metodelor de învățare centrate pe elev sunt:

- Valorifică gândirea critică/ creativitatea;
- Presupun complementaritate – relaţii;
- Sistematizează experienţe subiective;
- Presupun colaborare – cercetare comună;

Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente. Acest tip de interactivitate determină ,,identificarea subiectului cu situaţia de învăţare în care acesta este antrenat“ ceea ce duce la transformarea elevului în stăpânul propriei formări.

În școala tradițională, profesorul deține controlul absolut asupra cunoașterii și, prin aceasta, asupra evenimentelor clasei, apărând astfel și o legătură evidentă între disciplina strictă și adevărul univoc al magistrului care ține clasa în mână. În școala centrată pe elev, profesorul se estompează, doar elevul este miezul problemei.

Bibliografie

- Leonte, R., Stanciu, M. (2004) – Strategii activ-participative de predare-învăţare în ciclul primar, Editura Casei Corpului Didactic, Bacău
- Oprea, C.L.. (2006) - Strategii didactice interactive, Editura Didactică și Pedagogică, Bucureşti.
- Negreţ-Dobridor, I., Pânișoară, I. O. (2005) - Știința învățării. De la teorie la practică, Editura Polirom, Iași.
- Pânișoară, I. O.. (2008) - Comunicarea eficientă, ed. a III-a, revăzută şI adăugită, Editura Polirom, Iași.

UTLIZAREA UNOR METODOLOGII DE PREDARE- ÎNVĂȚARE-EVALUARE CENTRATE PE ELEV

PROFESOR: PANCU PETRUȚA
GRĂDINIȚA ELECTROMAGNETICA, BUCUREȘTI

”Mulţi copii se chinuie în şcoli... pentru că felul în care li se predă este incompatibil cu felul în care învaţă”

Peter Senge

Centrarea procesului educaţional asupra elevului presupune preocuparea permanentă a profesorilor pentru cunoaşterea elevului ca individualitate şi adaptarea programelor de formare la profilul acestuia. De-a lungul timpului, metodele de învățare centrate pe elev au fost îndelung cercetate, oamenii de știință formulând mai mute definiții pentru acestea:

- Mediul învăţării centrate pe elev se concentrează în primul rând asupra satisfacerii nevoilor elevului, în timp ce mediul învăţării centrate pe materie se concentrează în primul rând asupra unui set de cunoştinţe.

Învăţarea centrată pe elev le oferă elevilor o autonomie şi un control mai mare în privinţa alegerii subiectului, a metodelor de învăţare şi a ritmului de studiu.

- Învăţarea centrată pe elev se referă la situaţia în care elevii lucrează atât în grupuri cât şi individual pentru a explora probleme şi a procesa activ cunoştinţele, mai degrabă decât a fi nişte receptori pasivi ai acestora.
- Învăţarea centrată pe elev descrie modalităţi de a gândi despre învăţare şi predare ce pun accentul pe responsabilitatea elevului pentru activităţi de genul plănuirii învățării, interacţiunii cu profesorii şi alţi elevi, cercetării şi evaluării învățării.

Activitatea profesorilor în procesul de învățare centrată pe elev constă în:

- înlocuirea prelegerilor cu învăţarea activă;
- integrarea programelor de învăţare în ritm propriu;
- organizarea unor situaţii cooperante în grup;
- considerarea elevului drept responsabil

O învațare eficientă și durabilă este aceea care are la baza participarea activă a elevului la descoperirea informațiilor, a sensului și utilității lor. Învăţarea centrată pe elev presupune folosirea abordărilor ce sunt în directă legătură cu unele din abilităţile cheie necesare tinerilor care se pregătesc pentru muncă. Metodele interactive de grup sunt modalitati moderne de stimulare a învatarii si dezvoltarii personale înca de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizeaza interschimbul de idei, de experiente, de cunostinte. Metodele de învăţare centrată pe elev fac lecţiile interesante, ajută elevii să realizeze judecăţi de substanţă şi fundamente, sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor pe care sa fie capabili sa le aplice în viaţa reală.

Principalele metode de învățare activă utilizate în învățământul preuniversitar sunt:

- Metoda cubului - este o metodă folosită în cazul în care se doreşte explorarea unui subiect, a unei situaţii din mai multe perspective

- Metoda ciorchinelui - este o tehnică eficientă de predare şi învăţare, utilizată individual sau în grup, care încurajează elevii să gândească liber şi deschis.

- Metoda știu – vreau să știu - am învățat - se bazează pe cunoaştere şi experienţele anterioare ale elevilor, pe care le vor lega de noile informaţii care trebuie învățate.

- Metoda studiului de caz - reprezintă o metodă de confruntare directă a participanţilor cu o situaţie reală, autentică, luată drept exemplu tipic, reprezentativ pentru un set de situaţii şi evenimente problematice.

- Metoda brainstorming-ului - are drept scop emiterea unui număr cât mai mare de soluţii, de idei, privind modul de rezolvare a unei probleme, în vederea obţinerii, prin combinarea lor, a unei soluţii complexe, creative, de rezolvare a problemei puse în discuţie.

- Metoda 6/3/5 (brainwriting) - este o metodă asemănătoare brainstorming-ului, doar că se realizează în scris. Ideile noi se scriu pe foile de hârtie care circulă între participanţi. Tehnica se numeşte 6/3/5 pentru că există 6 participanţi în grupul de lucru, care notează pe o foaie de hârtie câte 3 soluţii fiecare, la o problemă dată, timp de 5 minute.

- Metoda exploziei stelare (metoda starbursting) - desemnează o metodă similară brainstormingului, cu care totuşi nu se confundă, deşi presupune organizarea clasei de elevi într-un grup şi stimulează crearea de întrebări la întrebări, aşa cum brainstormingul dezvoltă construcţia de idei pe idei.

- Metoda simulărilor - reprezintă metoda care plasează persoanele care învaţă în situaţia de a trăi o experienţă de învăţare similară celei reale, fără ca prin aceasta să se producă şi consecinţele negative pe care experienţa reală le poate avea.

- Metoda discuției dirijate - reprezintă o metodă didactică de comunicare orală, prin care se face un schimb organizat de informaţii (idei, opinii, impresii, critici, propuneri) pe baza unui subiect, cu scopul examinării şi clarificării unor aspecte sau a rezolvării unor probleme care implică soluţii alternative.

- Metoda învățării prin cooperare - reprezintă un set de strategii care angajează mici echipe de elevi pentru a promova interacțiunea colegială și colaborarea. Aceasta se realizează atunci când elevii lucrează împreună, ca o echipă, pentru a explora o temă nouă, pentru a rezolva o problemă, pentru a crea idei noi, pentru a atinge un obiectiv comun. Această metodă elimină competiția în favoarea colaborării.

- Metoda cadranelor - este o modalitate de sintetizare a unui conținut informațional solicitând participarea elevilor în înțelegerea lui adecvată.

O consecință importantă a utilizării metodelor de învățare centrate pe elev o reprezintă necesitatea ca elevii să își asume un înalt grad de responsabilitate în contextul învățării și să își aleagă în mod activ scopurile, precum și să își administreze procesul de învațarea. Ei nu se mai pot baza pe faptul ca profesorul le va spune ce, cum, unde și când să gândească.

Bibliografie:

- Leonte, R., Stanciu, M. (2004) – Strategii activ-participative de predare-învăţare în ciclul primar, Editura Casei Corpului Didactic, Bacău
- Oprea, C.L.. (2006) - Strategii didactice interactive, Editura Didactică și Pedagogică, Bucureşti
- Negreț-Dobridor, I., Pânișoară, I. O. (2005) - Știința învățării. De la teorie la practică, Editura Polirom, Iași.
- Pânişoară, I. O.. (2008) - Comunicarea eficientă, ed. a III-a, revăzută şI adăugită, Editura Polirom, Iași.
- Constantin, R., Dumitrescu, L., Gavrilă, R.M., Sarivan, L., Stoicescu, D. (2009) - Predarea–învăţarea interacivă centrată pe elev, ediția a doua revizuită, București
- Învăţarea centrată pe elev Ghid pentru profesori și formatori, Proiectul PHARE: RO 2002/000-586.05.01.02.01.01, WYG International Ltd

METODOLOGIA INVĂȚĂRII CENTRATE PE ELEV

PROFESOR:ONOFREI MĂDĂLINA
GRĂDINIȚA ELECTROMAGNETICA, BUCUREȘTI

Gibbs (1992) afirmă că” învățarea centrată pe elev “oferă elevilor o mai mare autonomie și un control sporit cu privire la disciplinele de studiu, la metodele de învățare și la ritmul de studiu”. Această perspectivă subliniază caracteristicile fundamentale ale învățării centrate pe elev, promovând ideea că studenților trebuie să li se ofere un control sporit asupra învățării prin asumarea responsabilității cu privire la: ceea ce se învață, modul cum se învață și momentul când se învață.

Principiile care stau la baza învățării eficiente centrate pe elev sunt:

-accentul activității de învățare trebuie să fie pe persoana care învață și nu pe profesor.

-recunoașterea faptului că procesul de predare în sensul tradițonal al cuvântului nu este decât unul dintre instrumentele care pot fi utilizate pentru a-i ajuta pe elevi să învețe.

-rolul profesorului este acela de a administra procesul de învățare al elevilor pe care ii are in grijă.

-recunoașterea faptului că, in mare parte, procesul de învățare nu are loc in sala de clasă și nici când cadrul didactic este de față.

-înțelegerea procesului de învățare nu trebuie să aparțină doar profesorului, ea trebuie împărtășită și elevilor.

-profesorii trebuie să încurajeze și să faciliteze implicarea activă a elevilor în planificarea și administrarea propriului lor proces de învățare prin proiectarea structurată a oportunitatilor de învățare atât în sala de clasă, cât și in afara ei.

Luați individual, elevii pot invăța in mod eficient in moduri foarte diferite.

Iată câteva exemple de învățare centrată pe elev:

-lecția pleacă de la experiențele elevilor și cuprinde întrebări sau activități care să îi implice pe elevi.

-elevii sunt lăsați să aleagă singuri modul cum se informează pe o anumită temă și cum prezintă rezultatele studiului lor.

-elevii pot beneficia de meditații, in cadrul cărora pot discuta despre preocupările lor individuale cu privire la învățare și pot cere îndrumări.

-aptitudinea elevilor de a găsi singuri informațiile căutate, este dezvoltată – nu li se oferă informații standardizate.

-pe lângă învățarea specifică disciplinei respective, li se oferă elevilor ocazia de a dobândi aptitudini fundamentale transferabile, cum ar fi aceea de a lucra in echipă.

-se fac evaluări care permit elevilor să aplice teoria in anumite situații din viața reală, cum ar fi studiile de caz și simulările.

-lecțiile cuprind o combinație de activități, astfel încât să fie abordate stilurile pe care elevii le preferă în învățare (vizual, auditiv, practic / kinetic)

-lecțiile înlesnesc descoperirile făcute sub îndrumare și solicită participarea activă a elevilor la învățare.

Trecerea de la axarea pe predare la axarea pe învățare

Este evident că multe cadre didactice (din România și din alte țări) sunt preocupate de predarea programei și sunt tributare metodelor tradiționale de predare. Aceste persoane nu consideră că au predat un anumit subiect din programă dacă nu l-au rostit in fața clasei și nu au cerut elevilor să copieze fragmente din manual sau să le scrie după dictare. Cu toate acestea, în cazul acestor două metode de predare, elevii sunt niște receptori pasivi ai învățării; lor nu li se cere să gândească sau să pună sub semnul întrebării ceea ce li se oferă,lor li se cere pur și simplu să asculte și să scrie, fără să se implice in conținutul materiei predate. Probabil că, în acceptiunea profesorilor, cunoașterea este un lucru care se transmite și se învață, înțelegerea apare mai târziu, iar claritatea expunerii, însoțită de răsplata pentru recepția răbdătoare, reprezintă cerințele

esentțale ale unei predări de calitate. Totuși, un elev pasiv nu face decât să recepționeze predarea; lui nu i se cere să participe la procesul de învățare. Trecerea la o metodologie mai activă, centrată pe elev, implică elevul în procesul de învățare și îl învață aptitudinile învățării, precum și aptitudinile fundamentale ale muncii alături de alții și ale rezolvării de probleme. Metodele centrate pe elev implică individul în evaluarea eficacității procesului lor de învățare și în stabilirea obiectivelor pentru dezvoltarea viitoare. Aceste avantaje ale metodelor centrate pe elev ajută la pregătirea individului atât pentru o tranziție mai ușoară spre locul de muncă, cât și spre învățarea continuă. Strategii de predare in vederea învățării active. Învățarea trebuie să cuprindă activități de prelucrare a noii materii învățate, care trebuie legată de ceea ce elevul știe deja. Sarcinile trebuie să fie autentice, stabilite în context semnificativ și legate de viața reală. Ele nu trebuie să implice doar repetarea unor lucruri, deoarece acest lucru duce la învățarea “de suprafață” și nu la învățarea “de profunzime”.Având in vedere faptul că învățarea elevilor va implică erori, sarcinile trebuie să le ofere ocazia de a se autoevalua, de a corecta, de a discuta cu colegii, de a primi reacția profesorului, precum și de a face alte verificări de “conformitate cu realitatea”. Strategiile care stimulează intelectul implică un aport suficient de apă, oxigen, proteine, alimentație sănătoasă, odihnă și exerciții fizice, pe lângă exercițiile intelectului. Învățarea scade cu 20% dacă se consumă carbohidrați în exces, deoarece acest lucru provoacă eliberarea de cheratonină în sânge, lucru care duce la relaxare.

Este necesar să utilizați:

-“Predarea prin întrebări” sau descoperirea sub îndrumare

-explicarea sarcinilor care cer elevilor să își explice unii altora modul cum au înțeles un anumit lucru și să elaboreze acest mod de a înțelege înainte de a-l exprima

-punerea de întrebări și răspunsuri de “diagnoză” și utilizarea răspunsurilor greșite pentru a explora și a corecta neînțelegerile. “întrebările socratice”.

-utilizarea sarcinilor și întrebăilor care stimulează gândirea elevilor și se bazează pe Taxonomia lui Bloom și nu simpla reamintire. Aceste sarcini și întrebări necesită mai multă gândire și prelucrare.

-analiza: întrebări de tip “de ce?”,

-sinteza: întrebări de tip “cum?”, “ai putea să...?”

Bibliografie:

*Proiectul FEDA (RP M132 H) 1998. Dezvoltarea stilurilor eficiente de învățare.

*Proiectul FEDA CBD 204 1999. Strategii de predare care satisfac stilurile individuale de invățare.

*Gibbs, G. (1992). Evaluarea mai multor elevi. Oxford: Universitatea Oxford Brookes.

*Hogan, C. (1996). Cum îi determinăm pe elevi să citească, să se gândească la ce au citit și să-și împartășească ideile și reacțiile. In J. Abbott & L. Willcoxson , Predareași învățarea intră și interdisciplinara

*Honey P & Mumford A (1986) Manual de stiluri de învățare.

*Honey P & Mumford A (1989) Manualul oportunitatilor de învățare.

*Knowles M. (1996) Andragogy: An Emerging Technology for Adult Learning

*Sparrow, L., Sparrow, H. si Swan, P. (2000). Învățarea centrată pe elev este posibilă?

Învățarea centrată pe elev

Prof. înv. primar TUDOR LUMINIȚA
Școala Gimnazială Scorțoasa, jud. Buzău

”Mulţi copii se chinuie în şcoli... pentru că felul în care li se predă
este incompatibil cu felul în care învaţă”.
Peter Senge

Învățarea centrată pe elev este o intervenție educațională ce asigură construirea unui mediu formativ individualizat și adaptat la nevoile, abilitățile și interesele elevilor, în care elevii nu mai sunt receptori pasivi ai cunoștințelor și informațiilor ci participanți activi la învățare și la construirea cunoașterii.

În opinia lui Gibbs (1992**)** învăţarea centrată pe elev “oferă elevilor o mai mare autonomie şi un control sporit cu privire la disciplinele de studiu, la metodele de învăţare şi la ritmul de studiu”. Această perspectivă subliniază caracteristicile fundamentale ale învăţării centrate pe elev, promovând ideea că elevilor trebuie să li se ofere un control sporit asupra învăţării prin asumarea responsabilităţii cu privire la: *ceea ce se învaţă, modul cum se învaţă şi de ce, momentul când se învaţă*.

Centrarea pe elev pornește și de la ideea că fiecare elev este unic, fiind o abordare complexă, ce necesită construirea în timp real a unei experiențe de învățare pozitive și semnificative, într-o relație democratică.

O consecință importantă a învățării centrate pe elev o reprezintă necesitatea ca elevii să își asume un înalt grad de responsabilitate în contextul învățării și să își aleagă în mod activ scopurile, precum și să își administreze procesul de învațare. Ei nu se mai pot baza pe faptul ca profesorul le va spune ce, cum, unde și când să gândească.

Recomandarea pentru trecerea responsabilității de la profesor la elev este raspândită în pedagogia contemporană. Într-o prezentare succintă a caracteristicilor persoanelor care învață eficient, de la Harpe, Kulski și Radloff (1999) arată că o persoana care învață eficient:

- Are scopuri clare privitoare la ceea ce învată,
- Are o gama largă de strategii de învățare si știe când să le utilizeze,
- Folosește resursele disponibile în mod eficace,
- Știe care îi sunt punctele forte și punctele slabe,
- Înțelege procesul de învățare,
- Își controlează sentimentele în maniera adecvată,
- Își asumă responsabilitatea pentru procesul lor de învățare
- Își planifică, își monitorizează, își evaluează și își adaptează procesul de învățare (pag. 110).

În şcoala tradiţională, profesorul deţine controlul absolut asupra cunoaşterii şi, prin aceasta, asupra evenimentelor clasei, apărând astfel şi o legătură evidentă între disciplina strictă şi adevărul univoc al magistrului care ține clasa în mână. În școala centrată pe elev, profesorul se estompează, doar elevul este miezul problemei.

Conform noilor cercetări pedagogice, acest stil de învăţare are o mulţime de avantaje, printre care: este valorificat potenţialul fiecărui copil; copiii se completează unul pe celălalt, fără a lăsa loc competiţiei în grup; fiecare membru al grupului se simte util prin ceea ce ştie şi este capabil să facă; socializarea este mai puternică şi se

leagă prietenii de durată; creşte respectul faţă de sine; se îmbunătăţesc performanţele memoriei şi creaţiei; sporește randamentul procesului de învăţare.

Referindu-mă la condiţiile concrete din clasa mea, unde există și elevi cu rezultate slabe la învățătură, pot spune că acest stil de învăţare este foarte potrivit, pentru că fiecare membru al grupurilor formate au diferite competenţe, pot face ceva diferit de ceilalţi, în felul acesta integrând foarte bine şi pe acei copii care nu au o capacitate mare de generalizare şi abstractizare. Am grijă întotdeauna să găsesc alte modalităţi de constituire a grupurilor, dar să existe un echilibru între ele din toate punctele de vedere.

Există şi unele dezavantaje, cum ar fi: elevii cu personalitate mai puternică au tendinţa să domine grupul, prin impunerea regulilor propri; copiii mai timizi sau mai comozi se lasă dominaţi, devin simpli spectatori ai actului didactic. Aici intervine măiestria profesorului: dacă posedă ştiinţa de a îmbina armonios inteligenţele multiple ale copiilor, de a distribui sarcini fiecărui copil după capacitate şi interes, de a folosi strategii diferenţiate, învăţarea prin cooperare dă roade bune.Cele două stiluri de învăţare trebuie combinate, urmând principiul „Să dai şi să
ceri orice copilului, dar nu oricând şi oricum, ci fiecăruia după posibilitate şi interes”

Specific acestui tip de învăţare este faptul că promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente.

Acest tip de interactivitate determină ,,identificarea subiectului cu situaţia de învăţare în care acesta este antrenat“ ceea ce duce la transformarea elevului în stăpânul propriei formări.

Bibliografie

1. Negreţ - Dobridor, I., Pânișoară, I. O. (2005) - Știința învățării. De la teorie la practică, Editura Polirom, Iași.
2. Pânișoară, I. O.. (2008) - Comunicarea eficientă, ed. a III-a, revăzută şI adăugită, Editura Polirom, Iași.
3. Constantin, R., Dumitrescu, L., Gavrilă, R.M., Sarivan, L., Stoicescu, D. (2009) Predarea-învățarea interactive centrată pe elev, ediția a doua revizuită, București.

KAHOOT!- mediul prietenos de evaluare în contextual actual

ROMAN MIHAELA LAURA
SCOALA GIMNAZIALA “DIMITRIE CANTEMIR” BAIA MARE

Mediile online dau posibilitatea unui învăţământ individualizat, interactiv, bazat pe activităţi complexe. Strategiile și tehnicile care se bazeaza pe tehnologia informației determină creșterea motivației elevilor, le oferă șansa de a interacționa cu alţi indivizi, de a profita de experienţa şi cunoştinţele acestora, în scopul construirii propriului cod de valori şi atitudini.

Ca profesor în secolul 21, dar mai ales ca profesor de limba engleza în contextual actual consider că este mai mult decât un avantaj sa putem folosi intrumente TIC în evaluarea elevilor. Aș dori sa prezint o platformă pe care o folosesc de mai bine de 2 ani la clasa. **KAHOOT**! Este o platformă trivia care se bazează pe activități de tip joc aplicate în cadrul orelor de engleza. Ce face ca aceasta platforma să fie așa de captivantă pentru elevi? In primul rand, elevii trebuie sa isi foloseasca telefoanele mobile. Iar in acest caz, deja atitudinea elevului este una pozitiva.

Totul este foarte simplu: se creeaza un cont pe platform **KAHOOT**!de catre profesor. Iar aici printr-o usoara navigare, se decopera diferite modalitati de lucru la clasa. Se pot crea jocuri, exerciții cu raspuns multiplu, activități conectate la continuturile învatate. **KAHOOT!** ofera jocuri, activități care duc la o mai mare flexibilitate, o buna interactiune , un mediu motivant pentru procesul de invatare. Elevii nici nu isi dau seama ca sunt evaluati deoarece devin foarte implicati în atmosfera.

KAHOOT! este o platformă pe care elevii mei o adora. Este important de subliniat faptul ca evaluarea elevilor se face pe loc, in mod direct. Exista doua variante de a folosit aceasta platformă : una gratuita care limiteaza oarecum varietatea activitatilor și varianta Premiun pentru care se plateste , dar care ofera mai multe avantaje profesorului.

Avantajele aceste platforme sunt:

-este gratuita;

-este usor de folosit;

-procesul este foarte simplu pentru elevi (nu este cazul de logare sau de download de aplicatie);

-este compatibila cu smartphone-uri, tablete sau calculatoare;

-ofera rezultate in mod real;

-rezultatele pot fi vizualizate pe loc, salvate sau revazute;

-elevii pot reface jocul de cate ori doresc.

Ca profesor de limba engleza , care lucreaza cu un numar mare de elevi la clasa, 30 sau chiar peste, sunt foarte multumita sa am ca partener de evaluare aceatsa aplicatie, KAHOOT!. Rolul meu de profesor care preda sau de simplu evaluator la clasa este diferit; unul mult mai solicitant in sesn pozitiv . In acest caz, dezvolt increderea elevilor mei, le atrag curiozitatea. Este mai mult decat placut sa ma indepartez de clasicul creion si foia de hartie atunci cand evaluez. Si aceasta evaluare poate fi facuta pe tot parcurul invatarii. Obisnuiesc sa folosesc kahoot-uri o data pe saptamana, pentru a varifica vocabularul predat in ora precedenta. Deseori cer elevilor sa lucreze pe grupe si sa creeze cate un KAHOOT! pe care sa mi-l trimita, la sfarsit de unitate pentru a-l juca impreuna. In plus, se poate folosi cate un KAHOOT! pentru a “sparge gheata” sau brainstorming . Toate competentele pot fi usor evaluate folosind aceasta platforma, de la reading (citire) cu intrebari multiple sau adevarat/fals, la activitati de listening (ascultare), la speaking (conversatie) pe imagini inserate in Kahoot!. traduceri de cuvinte, consolidare pe partea de gramatica etc.

In concluzie, adaptarea la noile situatii de invatare nu sunt usoare. Cu toate acestea, trebuie sa fim alaturi de elevii nostri , sa evaluam in mod “friendly” , sa motivam elevii prin diferite metodee si procedee atractive. Implicarea elevilor in aceasta activitate m-a determinat sa folosesc Kahoot!-ul din ce in ce mai mult, deoarece atmosfera este minunata, elevii sunt fericiti, competitia este una pozitiva, iar invatarea devin cooperanta.

IMPACTUL ACTIVITĂȚILOR OUTDOOR ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

Prof.înv.preșcolar: Trăistaru Mariana
Grădinița nr.154, București, sector 3

Activităţile outdoor „vizează explorarea posibilităţilor de utilizare a aerului liber şi a cadrului natural ca spaţiu de învăţare şi formarea unor deprinderi pentru a lucra tematic, folosind acest spaţiu într-un mod interdisciplinar”. Activităţile outdoor care se desfășoară cu preșcolarii pot fi organizate sub formă de: ateliere de creaţie, activităţi sportive, excursii, jocuri diverse, acţiuni practic-gospodăreşti etc.Mișcarea fizică ajută la dezvoltarea psihică a copilului, previne labilitatea emoţională, modelează temperamentul şi atitudinile. Unii specialişti ai domeniului apreciază că: „educaţia fizică este fiziologică prin natura exerciţiilor sale, pedagogică prin metodă, biologică prin efectele sale şi socială prin organizare şi activitate, în centrul căreia stă omul”.

Pe toţi, sportul, mişcarea, ne fac să ne recâştigăm demnitatea, tonusul, să ne integrăm mai bine în societate. Pe lângă beneficiile asupra sănătăţii, sportul va îmbunătăţi şi comportamentul, învăţându-l pe copil ce înseamnă competiţia şi spiritul de echipă, îl va face ambiţios şi mai disciplinat. În plus, acesta va câştiga încredere în forţele proprii, se va orienta mai uşor în spaţiu şi va învăţa să se descurce singur. Educaţia outdoor oferă posibilitatea contactului direct cu natura – protecţia mediului reprezintă un subiect de interes mondial, urbanizarea masivă a produs un efect nociv asupra mediului si prin faptul ca oamenii nu constientizează impactul pe care acţiunile lor non-ecologice le au asupra mediului – educaţia outdoor se desprinde ca o modalitate extrem de benefică pentru schimbarea atitudinilor si comportamentelor faţă de mediu. Educaţia outdoor reprezintă o puternică sursă de experienţe de învăţare – un mediu relaxant, liber, fără constrângerile pe care le impun „cei 4 pereți ai unei săli de grupă” poate oferi copiilor nenumărate provocări, astfel că procesul de educare devine puternic, inspiraţional si de natură să schimbe comportamente antisociale, să creeze o relaţie puternică între oameni bazată pe sprijin reciproc. Educaţia outdoor facilitează procesul de învăţare al copiilor care întâmpină dificultăţi în acest sens – cum spuneam mai sus, educaţia outdoor oferă un climat diferit de învăţare ce permite copiilor care în mod uzual întâmpină dificultăţi de învăţare si au un nivel scăzut de performanţă şcolară, să devină mai motivaţi, cu mult mai capabili: - Dezvoltare personală atât al celor care o aplică, cât mai ales al copiilor; - Dezvoltarea spiritului de echipă – conexiunea între copii, copii-educatoare duce la creşterea gradului de participare activă, creşterea cetăţeniei active în rândul ambelor categorii. Educaţia outdoor oferă nenumărate beneficii fizice, emoţionale, mentale ce asigură bunăstarea societăţii. Oferă posibilitatea creării unui mediu relaxant si motivant în funcţie de problema identificată și permite escaladarea unor nivele înalte de imaginatie în vederea obţinerii rezultatelor propuse.

Un aspect important al educaţiei outdoor este acela că poate contribui la creşterea nivelului de bunăstare al indivizilor pe lângă nevoile de bază ale unei persoane, există şi o serie de nevoi la care educaţia outdoor poate răspunde şi anume: nevoia de a fi respectat, inclus social, de a fi activ şi responsabil, nevoia de a te simţi în siguranţă. Nevoia de a se simţi respectat-derularea de diferite activităţi în aer liber încurajează copilul să se simtă în largul său, astfel el va fi mult mai deschis, va comunica, își va exprima propriile opinii, se va simți băgat în seamă și va simți că deciziile sale contează pentru ceilalți, copiii pot fi consultați cu privire la diferite jocuri sau activități. Nevoia de a fi responsabil - activitățile outdoor permit copilului oportunitatea de a primi diferite sarcini (educația outdoor este printre altele o formă de învățare organizată și structurată, astfel că educatoarea trebuie să aibă în vedere implicarea tuturor copiilor în activitățile propuse Nevoia de a fi activ - implicarea în diferite activități sportive, jocuri, plimbări tematice, nu va aduce decât beneficii dezvoltarii fizice, psihice ale copilui. Jocul este o caracteristică principală a copilăriei, de aceea este important ca preșcolarii

să fie stimulați în mod constant să se joace, să alerge, să participe la diferite activități în mod activ. Integrarea educației outdoor în curricula școlară reprezintă în prezent un aspect important în asigurarea dezvoltării personale și profesionale a copilului, mai ales pentru că contextul actual este caracterizat de lipsa interesul și motivației spre învățare ale copiilor, accentuarea gradului de neimplicare în viața școlară, existența unor preocupări care afectează negativ comportamentul copilului, lipsa respectului pentru școală ca instituție, pentru profesor, familie. După cum am arătat anterior, educația outdoor împrospătează mediul academic, oferă oportunități interactive de învățare, care dacă sunt implementate corect duc la minimizarea aspectelor negative existente în actualul sistem educațional. Contribuții de seamă la educaţia ecologică pot aduce activităţile outdoor. Orice activitate ce se desfăşoară în afara sălii de clasă înseamnă activitate în contact nemijlocit cu mediul înconjurător. Aşa cum îi învăţăm pe copii să vorbească, să se poarte în familie, la şcoală şi în societate, să respecte normele de igienă. Tot aşa trebuie să-i învăţăm să se poarte cu mediul în care trăim. Dintre modalităţile folosite, în afara clasei, în scopul educării ecologice amintesc: excursii şi vizite pentru a constata situaţia în care se află mediul, acţiuni pentru apărarea mediului, igienizarea şi înfrumuseţarea şcolilor, parcurilor, crearea unui colţ viu în sala de grupă. O modalitate de implicare a părinţilor în activităţile grădiniţei, uşor de realizat, o reprezintă activităţile outdoor, văzute ca o „combinaţie de activităţi în aer liber, de educaţie de mediu şi de dezvoltare socială şi personală”, activităţi la care se doreşte şi participarea părinţilor. Unii părinţi au mai mult timp să se implice, alţii mai puţin. Este ideal un mediu şcolar care să întâmpine deschis părinţii şi să le dea informaţiile necesare. Toţi părinţii au nevoie de sfaturi şi de sprijin. „Pe copil îl educă tot ce îl înconjoară: câmpul, pădurea, râul, marea, munţii, rândunelele, cucul. Faceţi tot posibilul ca şi copiii dumneavoastră să iubească tot ce-i înconjoară, pentru că fără dragostea faţă de natură şi animale omul nu poate să simtă din plin,ceea ce numim, cu cel mai minunat dintre cuvinte – VIAŢA.” (C. Mihăescu) Activităţile outdoor „vizează explorarea posibilităţilor de utilizare a aerului liber şi a cadrului natural ca spaţiu de învăţare şi formarea unor deprinderi pentru a lucra tematic, folosind acest spaţiu într-un mod interdisciplinar”. Activităţile outdoor care se desfăşoară cu preşcolarii pot fi organizate sub formă de: ateliere de creaţie, activităţi sportive, excursii, jocuri diverse, acţiuni practic-gospodăreşti etc. Exemple de activităţi outdoor:

A. SĂ DUCEM BALONUL - se vor forma două sau mai multe echipe. Fiecare echipă se va aşeza în cerc. Li se vor da câte un ghem de sfoară foarte lung. Participanţii îl vor arunca de la unul la altul. Odată formată reţeaua, se va aşeza un balon în centru pe care aceştia trebuie să -l ducă pe o anumită distanţă (ex.: 10 m). Se vor organiza trei runde şi evident, va fi o echipă câştigătoare. Alternativ se poate organiza cu o farfurie şi un ou, taskul fiind acelaşi. Obiective: lucru în echipă, competiţie, sincronizare, consolidare relaţii între oameni, dinamism.

B. PERFECT TEAM- este un joc provocator în care trebuie să se caute soluţii. Se vor face două echipe. Singura soluţie este aceea în care ei vor funcţiona ca o echipă. Toţi participanţii vor fi legaţi la ochi şi se vor ţine de mână. Vor avea de parcurs împreună traseu foarte complicat. Lungimea traseului va fi de aproximativ 100 m pentru o echipă de 10-12 persoane. Este un joc care are şi o soluţie. Obiective: creşterea încrederii, sincronizare, identificare potenţiali lideri, orientarea către soluţii, orientare către distribuirea sarcinilor, consolidare relaţii între oameni, spirit de echipă, lucrul în echipă.

C. DETECTIVII NATURII - este o activitate dinamică în care învăţarea prin descoperirte este la ea acasă. Sunt necesare lupe pentru cercetare şi multă voie bună. Copiii vor ieşi în curtea grădiniţei înarmaţi cu lupe şi vor avea la îndemână un panou (carton) pe care vor nota observaţiile. Vor observa cu lupele insecte, solul, plante. D. PĂSĂRILE FURIOASE - este un joc foarte distractiv, care implică domeniul estetic (desen) şi domeniul psiho-motric. Copiii primesc cretă colorată cu care vor desena pe asfalt diferite feţe, fie la cererea educatoarei, fie vor reproduce emoţia, starea de spirit

pe care o trăiesc în acel moment. Pot de asemenea să deseneze faţa pe care au avut-o când au fost supăraţi. Vor umple apoi baloane cu apă şi vor arunca la ţinţă pentru a spăla supărarea sau orice altă emoţie. Vor arunca baloane cu apă până vor spăla de tot desenele.

E. CULORI AMESTECATE - o activitate este cu atât mai interesantă cu cât se bazează pe acţiuni care de regulă sunt interzise copiilor de către părinţi. Acasă nu li se prea permite să se joace cu acuarele şi cu apă. La grădiniţă rar li se permite să amestece la întâmplare acuarelele. De aceea o activitate outdoor în care li se permit aceste lucruri nu poate fi decât benefică. Copiii primesc foi de carton pe care vor picta cu acuarele linii în duct continuu curbe sau frânte cu cât mai multe culori. Foile vor fi aşezate pe asfalt, iar copiii vor ţinti foile cu baloane cu apă astfel încât culorile să fuzioneze între ele. Foile se lasă la uscat, iar copiii vor căuta să identifice forme în amestecul de culori. Se poate realiza şi cu carioci, dar trebuie să fie de foarte bună calitate, de preferat speciale.

F. LA TINTA! - În curtea grădiniţei, pe o bancă se construiesc piramide din pahare de unică folosinţă pe care sunt scrise diferite cifre. Cu diferite obiecte: mingi de tenis, săgeți cu ventuze, bile de popice, copiii trebuie să doboare paharele. Pe un panou, fiecare copil va nota cu diferite simboluri punctele doborâte. La final punctele vor fi centralizate și se va desemna echipa câștigătoare.

G. NUMERE IN NATURA - În curtea grădiniței vor fi ascunse pentru fiecare echipa câte 10 mere (ouă, pere etc.) pe care vor fi scrise cifrele de la 1 la 10. Copiii vor trebui să găsească fructele (elementele ascunse) și să formeze șirul numeric. Echipa care reușește să rezolve sarcina cel mai repede va fi desemnată câștigătoare. H. MICII GRĂDINARI - este o activitate outdoor de educaţie ecologică în care copiii contribuie direct la îmbunătăţirea calităţii aerului, la înfrumuseţarea spaţiului verde al grădiniţei conştientizând, astfel importanţa acestuia pentru viaţa pe Pământ. Muncile pe care le vor executa copiii trebuie să fie adaptate la nivelul lor de dezvoltare psiho-fizică şi trebuie să fie precedate de un serios instructaj de protecţia muncii. Scopul acestui gen de activităţi este de ai responsabiliza pe copii faţă de calitatea mediului, de a preţui munca şi de a conştientiza valoarea muncii.

I. SĂ NE SALVĂM ÎMPREUNĂ - jucătorii alcătuiesc un grup de călători prin junglă, capturat de canibali. Toţi călătorii, stând în picioare şi lipiţi strâns unul de altul, au fost legaţi cu o funie ca să nu scape. Totuşi, nu sunt paznici, iar dacă grupul reuşeşte să se deplaseze pachet, până în alt loc, va găsi acolo ajutor şi călătorii vor scăpa din cazanul canibalilor. Obiective: sincronizare, lucrul în echipă, recunoaşterea meritelor în cadrul echipei, apropiere fizică, consolidarea relaţiilor dintre participanţi, competiţie, distracţie.

Concluzii:

Natura, peisajul, locurile natale impresionează copilul încă din primii ani ai vieții. Coloritul, forma, mișcarea, ritmul provoacă copiilor stări de bucurie care, treptat, se statornicesc, alcătuind și îmbogățind conținutul afectiv al copilului. În natură, copiii se manifestă deosebit, sunt mai activi, cu o permanentă bună dispoziție. Aici se identifică cu mediul și comunicarea devine naturală și spontană. Acest mod de învăţare caracteristic educaţiei outdoor, se numeşte experienţial „Înveţi cu creierul, mâinile şi inima!”

Bibliografie:

1. Popescu, F., 2014, Activitățile de tip outdoor- modalități de integrare în curriculum preșcolar R.Î.P. nr.1-2/2014, p. 27-29;
2. Stamenovski, C., 2014, Educația outdoor în grădiniță, R.Î.P. nr.3-4, p. 32;
3. Șerban, G., 2014, Un tip de educație nonformală: outdoor education- resurse teoretice pentru predare- învățare în activitățile outdoor, R.Î.P nr. 1-2, p. 21-26; 4. , 2014-2015, Scrisoare metodică pentru învățământul preșcolar

Pregătirea pentru performanță: experiența scenică a elevului pianist

Oancă Ancuța
Școala Gimnazială de Arte „N. N. Tonitza” Bârlad

Activitatea artistică în public este parte integrantă a pregătirii de specialitate, atât pentru elevi, cât şi pentru profesori. Nu toţi elevii trebuie şi pot ajunge la exprimări artistice, nu toţi au predispoziţii pe măsură, dar fiecare dascăl are datoria de a crea circumstanța scenică propice exprimării creativității și personalității fiecărui discipol. De multe ori întâlnim situația în care performanţa este doar un deziderat al profesorului, care fie are propriile standarde şi idealuri, fie este constrâns de evaluările la care este supus la rândul său, dar, în ciuda dificultăților întâlnite, există încă mulți elevi care își doresc o carieră muzicală şi care sunt dispuși să investească efortul necesar. Construirea unei cariere pianistice nu se realizează de la sine. Talentul obiectiv, abilitatea pentru instrument nu conduc automat la promovarea unei cariere muzicale recunoscute. Acestea sunt doar un potenţial valoros şi atât. Pentru transformarea acestui potenţial valoros în realitate este nevoie de muncă, organizare, atenţie şi perspicacitate în menţinerea sub control a factorilor de care depind dimensiunile şi ritmul unei cariere în concordanţă cu factorii obiectivi – talent, voinţă, repertoriu şi fizionomie a personalităţii. Sub o atentă îndrumare, în urma analizei atente a biografiei instrumentistului, se poate porni încă de timpuriu un procedeu de instructaj în ceea ce priveşte trasarea performanţei muzicale. Prin intermediul creativităţii, de altfel cu grad ridicat în cazul copiilor, se poate proiecta cu uşurinţă momentul actului interpretativ, devenind astfel un obicei şi un mod de pregătire temeinică, încă din copilărie. Este important ca elevul să manifeste dorința de a readuce la viață în mod creator lucrarea și de a o pune în valoare; în aceeași măsură este ideal ca profesorul să știe să dezvolte această înclinaţie. Voința de refăurire presupune dorința de a descoperi, a simți și a retrăi întreaga gamă de sentimente pe care le-a avut compozitorul în momentele de creaţie. Această dispunere creatoare a elevului este factorul care va îndrepta concentrarea asupra realizării fiecărui aspect tehnico-interpretativ care să ducă în final la atingerea scopului, acela de a reda pe scenă opera muzicală de fiecare dată într-o altă lumină, de a o refăuri din perspectivă proprie. Elevul trebuie să apară în scenă în momentul în care dorința și necesitatea de a da viață unei lucrări se împletește cu concentrarea puternică asupra textului studiat, atunci când va putea să își dirijeze atenția, înlăturând-o treptat de la propria persoană și de la public, îndreptând-o integral spre opera de artă executată. Este firesc ca elevul să nu apară în public decât dacă este foarte bine pregătit, dacă materialul studiat a fost lăsat să se imprime bine în memoria sa motrică și psihică, ținând cont că toate indicațiile proaspete nu vor face decât să stingherească mersul firesc al interpretării. Comportamentul profesorului înaintea apariției scenice trebuie să fie același ca pe perioada întregului an, pentru a nu diminua curajul și încrederea în sine a elevului. De asemenea, este foarte importantă prezența pedagogului la toate manifestările publice ale elevilor, fiind ocazia cea mai bună de a le observa posibilitățile și de a corecta ulterior orice problemă care, din stare latentă în clasă, poate căpăta amploare pe scenă. Premergător producțiilor, sunt recomandate câteva măsuri, în vederea obținerii randamentului optim: repertoriul să fie trecut în tempo rar, pentru a da senzația stăpânirii textului; pentru a dispune de un tonus maxim pe scenă, forțele fizice și emoționale nu trebuie irosite; frica elevului de a cânta în public să fie diminuată prin bagatelizarea acesteia, fără a fi ironică.

Un mijloc folositor în vederea pregătirii pentru scenă, prin care se anticipează în parte condiţiile, este repetiţia generală a materialului respectiv în prezenţa tuturor elevilor clasei. Uneori auditoriul poate fi lărgit prin prezenţa unor profesori şi elevi din alte clase, ceea ce constituie pentru toţi un eficient schimb de experienţă. La aceste repetiţii generale, rolul elevilor nu este însă pasiv. Lor li se va cere să urmărească atent prezentarea fiecărui elev în parte, notându-şi chiar în timpul execuţiei, pentru ca notaţiile lor personale să aibă caracter de observaţie asupra modului cum elevul şi-a susţinut programul. După audierea clasei întregi, elevii îşi vor expune, pe rând, pentru fiecare elev audiat în parte, observaţiile

notate, care se supun discuţiei. Avantajele acestor preexaminări neformale sunt multiple. În primul rând, elevii se obişnuiesc cu un auditoriu mai larg – chiar dacă el este format numai din colegi – şi astfel vor fi mai liniştiţi, mai mobilizaţi, atunci când se vor afla în faţa publicului. În al doilea rând, elevii învaţă să observe şi să aprecieze în spirit ştiinţific-critic şi în mod obiectiv interpretările colegilor, inclusiv şi cele proprii. În acelaşi timp, ei îşi îmbogăţesc cunoştinţele pianistice prin urmărirea atentă a noului repertoriu muzical şi învaţă să formuleze concret şi precis constatările lor.

Activitatea scenică implică participarea și dinamizarea unor stări psihice care în viața cotidiană rar sunt creionate atât de accentuat, trăirile emoționale ocupând un loc central în viața psihică a interpretului. Cred că fiecare dintre noi, profesorii de specialitate, am avut ocazia să vedem cum elevi bine pregătiţi au avut eşecuri pe scenă, fie că era vorba de un recital, de un examen sau de un concurs. Am întâlnit însă şi elevi care dădeau un randament mai mare pe scenă decât în cadrul orelor sau a audiţiilor organizate. Este suficient ca instrumentistul să nu se simtă confortabil pe scenă, să piardă bucuria de a cânta, fără ca interpretarea să fie afectată în mod evident, pentru a considera anxietatea de performanţă o problemă. Această experienţă este diferită de la instrumentist la instrumentist, cât şi în cazul aceluiaşi individ (în funcţie de ocazie, repertoriu). Gradul de exigență față de sine (raportată la cunoașterea/necunoașterea propriilor facultăți aptitudinale), conștientizarea nivelului de pregătire a lucrărilor ce urmează a fi interpretate, sentimentul de răspundere față de calitatea interpretării, creează o anumită dispoziție afectivă. Pasajele dificile din punct de vedere tehnic, nesiguranța însușirii textului muzical constituie două motive principale care provoacă teama de nereușită și pot conduce, în funcție de structura psihică a elevului, la anxietate.

Crearea unei atmosfere pozitive în timpul orelor de specialitate, convertirea gândurilor negative în gânduri pozitive, reinterpretarea simptomelor fiziologice, crearea de expectanţe realiste faţă de interpretare, predarea unor strategii de studiu şi de memorare, feedback constructiv, modelarea, organizarea de audiţii în cadrul cărora elevul să-şi testeze pregătirea şi să experimenteze mici succese sunt câteva tehnici la îndemâna profesorului de specialitate. Pregătirea minuţioasă a instrumentiştilor pentru prezentarea în faţa unui public include şi pregătirea mentală. Pentru toate acestea, este nevoie de o bună cunoaştere a elevului. Pentru obţinerea randamentului optim al elevului în activitatea instrumentală, profesorul trebuie să ţină seama și de mecanismele de reglare ale organismului, care pot fi externe sau de autoreglare. Mecanismele care ţin de reglarea externă se bazează pe cuvânt, pe îndrumarea profesorului. Acest tip de reglare stă la baza tuturor influenţelor educative şi se bazează pe convorbire, demonstraţie, convingere şi sugestionare. Sugestia este în mare măsură dependentă de autoritatea celui care doreşte să influenţeze, iar această autoritate creează încredere celui sugestionat, mergând până la o influenţă necondiţionată sau asimilarea necritică a ideilor sugerate. În activitatea instructiv-educativă, autoritatea are la bază şi prestigiul – pregătirea profesională superioară, pasiune pentru muzică şi instrument, dorinţa de nou, trăsături pozitive de caracter. Evident, profesorul trebuie să sugestioneze elevul în sens pozitiv, cu maximum de eficienţă, în măsura în care cunoaşte nivelul înţelegerii elevului, aspiraţiile, nivelul său de sugestibilitate, precum şi tipul de sugestie la care este mai sensibil – sugestie raţională, indirectă sau autosugestie. Un rol important îl are în cadrul sugestiei și exemplul personal al profesorului, care, prin comportament sau chiar simpla prezență, poate induce influențe indirecte asupra elevului. Autoreglarea reprezintă o reglare de tip superior, realizată de elevul însuşi, care presupune o reacţie adecvată la indicaţiile altora şi optarea pentru o anume alternativă pe baza aprecierii independente personale. Cu cât auto-aprecierea este mai corectă şi cu cât situaţiile externe sunt mai fidel reflectate la nivel congnitiv, cu atât reglarea va fi mai adecvată. Metoda principală prin care se realizează autoreglarea este autosugestia, care este în fapt, forma reflectată şi subiectivă a sugestiei. Autosugestia poate fi voluntară sau involuntară şi, ca şi sugestia, poate avea o serie de efecte pozitive sau negative asupra elevului. Pregătirea psihologică a elevului din punct de vedere al mecanismelor de reglare ne relevă caracterul complex cognitiv-afectiv şi volitiv al acestora. Din punct de vedere cognitiv,

există în pregătirea pedagogică procedee de educare şi autoeducare a capacităţii de atenţie, de dirijare selectivă a atenţiei şi gândirii şi de intensificare a reprezentărilor. Din punct de vedere volitiv remarcăm o serie de elemente începând cu conducerea şi coordonarea conştientă a mişcărilor, până la mobilizarea generală în vederea unui efort oportun, durabil şi adecvat sarcinilor şi scopului propus. Activitatea de studiu reprezintă principalul mijloc de creare şi dezvoltare a posibilităţilor de reglare şi autoreglare a comportamentului instrumentistului, utile în pregătirea pentru manifestarea publică, care este încununarea eforturilor depuse, dar şi un element în care pot interfera factori imprevizibili, cărora instrumentistul trebuie să le facă faţă. Perioada de pregătire scenică trebuie să fie în special o etapă de concentrare psihică asupra programului ce trebuie executat în faţa publicului sau a comisiei. Natura acestei concentrări psihice constă în faptul că orice acţiune ce nu are legătură directă cu interpretarea să fie eliminată spre periferia conştiinţei. Profunzimea acestei concentrări este condiţionată, în mod direct, cu trăinicia idealului artistic şi de gradul de însuşire al sentimentului înaltei responsabilităţi ce o implică aceasta manifestare. Deci, pregătirea pentru interpretare publică necesită o stare specială de pregătire psihică în cadrul căreia au loc unele procese psihice menite să înlesnească în viitor desfăşurarea execuţiei scenice. Dispunerea creatoare este un proces ce constă în dobândirea unei stări de orientare activă spre repertoriul de executat, care rezultă din înţelegerea răspunderii asumate și a necesităţi imperative de manifestare solistică. Un alt proces psihic caracteristic stării pregătitoare este reprezentarea anticipativă. Deosebit de necesară este operaţia psihică introspectivă de prevedere a rezultatelor scenice ale pregătirii elevului. Ea se bazează pe experienţa sa anterioară şi este, în mare măsură, factorul care îndrumă spre forma finală întreagă activitate de pregătire; contribuie la intensificarea procesului de dispoziţie creatoare şi sporeşte încrederea în sine, uzând o mare parte din efectul timoral al ambianţei scenice. Perioada de pregătire a unei manifestări artistice trebuie să fie pentru elev nu numai o perioadă de sintetizare şi de perfecţionare a unor deprinderi anterior formate, ci şi de ansamblare într-un tot întreg a unor lucrări de autori diferiţi, aparţinând unor stiluri diferite, iar în special e o etapă de concentrare psihică asupra programului ce trebuie executat în faţa publicului. Natura acestei concentrări psihice constă în faptul că orice acţiune ce nu are legătură directă cu interpretarea se fie eliminată spre periferia conştiinţei. Profunzimea acestei concentrări este condiţionată, în mod direct, cu trăinicia idealului artistic şi de gradul de însuşire al sentimentului înaltei responsabilităţi ce o implică aceasta manifestare. Deci, pregătirea pentru interpretare publică necesită o stare specială de pregătire psihică în cadrul căreia au loc unele procese psihice menite să înlesnească în viitor desfăşurarea execuţiei scenice. Pregătirea mentală în procesul educaţional modern al ameliorării anxietătii este deosebit de importantă, ilustrând un pilon important în evoluţia acestuia. În muzică, aceasta reprezintă punctul de pornire în abordarea repertoriului muzical, în construcţia interpretării, în memorizare, dar şi în ceea ce vizează aspectele prezentării în faţa publicului, prezentând un grad redus de stres. Pregătirea mentală reprezintă unul dintre aspectele esenţiale în activitatea oricărui profesionist şi viitor profesionist. A fi un bun interpret şi muzician înseamnă integrarea şi dezvoltarea unui întreg, format din minte şi corp, aflate în interdependenţă. Este o relaţie de egalitate, fără posibilitatea dominării uneia dintre părţi, acestea trebuind antrenate împreună, într-un mod echilibrat. Mintea ne permite să analizăm structura şi armonia muzicii şi înţelegerea caracterului şi stilului acesteia. De asemenea, ne permite să o învăţăm şi memorizăm. Tehnicile pregătirii mentale şi ale pregătirii fizice trebuie antrenate prin exerciţiu şi practică, tinzând astfel către cele mai înalte culmi ale abilităţii chinestetice.

Creativitate și inovație în activitatea didactică

Prof. Negru Elena Daniela
Colegiul Național „Petru Rareș”, Piatra-Neamț
Prof. dr. Teodor Negru
Colegiul Național „Petru Rareș”, Piatra-Neamț

Ideea care a stat la baza cursului „Creativity in the Classroom and Different Ways of Displaying It”, organizat de Maksima TC, Split, Croația, la care am participat în cadrul programului KA1 Erasmus+, a fost că în perioada actuală, marcată de provocările secolului XXI, profesorii trebuie să-și adapteze metodele de predare, astfel încât lecțiile lor să fie cât mai atractive pentru elevi. În acest context, s-au discutat trăsăturile necesare profesorului actual, pentru a face față provocărilor curente, adică: comunicare, stabilirea diferențiată a scopurilor învățării, adaptabilitate, comportament model, pregătire, auto-reflecție, învățare permanentă, promovarea dorinței de a învăța. Pe lângă acestea, s-au dezbătut și cei 4C în educație, respectiv: comunicarea, gândirea critică, colaborarea și creativitatea. Dintre acestea, creativitatea a fost tema considerată cea mai importantă și discutată în întâlnirile ulterioare. De aceea, primele aplicații au presupus stimularea gândirii neconvenționale, fie prin găsirea unor întrebuințări neobișnuite obiectelor utilizate zilnic, fie prin găsirea unor altor denumiri disciplinelor predate, care să le facă atractive pentru elevi.

În continuare, în cadrul cursului au fost prezentate diferite metode și tehnici de inovație didactică, atât dintre cele care presupun tehnologia digitală, cât și dintre cele care nu necesită tehnologia informatică. Din prima categorie, au fost prezentate aplicațiile Goosechase, Flip, Vita sau PicPac. Goosechase este o aplicație interactivă care presupune crearea unei misiuni, ce implică identificarea unei fotografii, sau crearea unui videoclip cu o anumită sarcină (de exemplu, intonarea unui cântec sau recitarea unei poezii), întrebări cu răspunsuri de tip grilă sau chiar cu răspunsuri deschise, simple. Utilizatorii primesc codul de acces și trebuie să răspundă contra-timp sarcinilor respective, care au atribuit un punctaj. La final, ei pot vedea punctajul obținut, iar răspunsurile pot fi discutate. Flip este o aplicație prin care se poate crea o comunitate de utilizatori, ce pot împărtăși videoclipuri, poze sau informații despre același subiect. În acest fel, elevilor li se poate da o temă sub forma realizării unui videoclip sau unei prezentări, pe care să o posteze până la o dată limită pe platformă. Vita și PicPac sunt aplicații pentru realizarea de videoclipuri scurte, din poze sau din alte filmulețe, pe care elevii pot să le folosească pentru a realiza un proiect la o disciplină.

Din categoria metodelor de inovare didactică ce nu presupun utilizarea tehnologiilor digitale, s-a discutat despre importanța jocurilor de rol în activitatea didactică. Ideea de la care s-a plecat a fost că reținem doar 30% dintr-un material vizual, 20% dintr-unul auditiv și 80% din ceea ce facem în mod practic. De aceea, o primă sarcină de lucru a fost explicarea unui concept sau predarea unei teme utilizând fiecare tip de învățare. În continuare, ni s-a propus să creăm jocuri de rol și activități de grup, prin care să identificăm o situație conflictuală, și apoi, tot utilizând jocurile de rol, să încercăm să oferim o soluție pentru acea situație. Tema în acest caz a fost bullying-ul, o problemă comună mai multor sisteme de învățământ.

În concluzie, cunoștințele și competențele dobândite în urma acestui curs vor fi valorificate atât în cadrul disciplinelor predate, cât și în cadrul orelor de dirigenție. Metodele învățate în cadrul cursului pot fi utilizate atât pentru o prezentare diferită a conținuturilor, care să-i atragă pe elevi și să le stimuleze dorința de aprofundare a unor conținuturi, cât și pentru rezolvarea situațiilor conflictuale apărute în mediul educațional. Considerăm astfel, că obiectivele cursului au fost atinse, profesorii implicați învățând noi și atractive posibilități de predare, care vor fi adaptate și utilizate la clasă.

Folosirea de metode și mijloace moderne, inovative în predarea interactivă
Lecție interactivă

Prof. Hollanda Noémi
Liceul de Arte Plugor Sándor

Lecțiile interactive moderne pot fi aplicate la clasă cu succes atât online cât și la orele cu prezență fizică. Trebuie să avem grijă ca sala de clasă să fie echipată cu proiector, tablă interactivă, să avem conexiune internet și un lap top.

Aceste ore intercative s-au dovedit foarte utile și interesante în rândul elevilor mei. Le-am stimulat curiozitatea să încerce și ei la rândul lor să alcătuiască propriile prezentări, sau să adauge informații la prezentările, lecțiile deja învățate folosindu-se de tehnici digitale moderne.

Strategia de combinare a învățării online cu instruirea școlară faţă în faţă este utilă pentru a adapta diversele stiluri de învățare ale elevilor şi pentru a le permite fiecărui elev să studieze în ritmul propriu.

Am planificat o lecție interactivă pentru liceeni, clasa a IX-a, folosindu-se de tema place description cu ajutorul platformei Genially.

https://app.genial.ly/editor/5f74393ca077a5143b5113de

Subtema: New York

Tema: the 5 boroughs of New York, sights to visit

Tipul activităţii: mixtă

Competențe specifice:

1.1. Extragerea ideilor esențiale dintr-un text oral/scris pe baza unor întrebări de sprijin

1.3. Selectarea unor informații relevante din fragmente de texte informative, instrucțiuni, tabele, hărți

2.1. Redactarea de instrucțiuni, reclame, articole de jurnal

2.2. Elaborarea unei descrieri simple/unui eveniment/ a unor experiențe

3.1. Comunicarea interactivă într-un schimb simplu și direct de informații

3.3. Notarea informațiilor dintr-o comunicare simplă, rostită clar și rar, cu solicitare de reformulări sau repetări

4.2. Înregistrarea informațiilor receptate oral sau în scris sub formă de notițe cu support dat

OBIECTIVE OPERAŢIONALE – COGNITIVE

O1 – să identifice fragmente de texte, noțiuni relevante pentru exercițiul dat

O2 – să recepționeze mesaje transmise oral sau în scris în diferite situații de comunicare

O3 – să realizeze interacțiuni în comunicarea orală sau scrisă

O4 – să transfere și să medieze mesaje orale sau scrise în situații variate de comunicare

Formular de muncă: individual, în perechi

Tipul de evaluare: formativă

Metode de evaluare: monitorizarea continuă

Timp: 45 minute

Bibliografie:

PROGRAMA ŞCOLARĂ – Limba engleză, limba modernă 2, clasa a IX-a

Lesson plan

1. Warm-up exercise

   Profesorul le întreabă pe elevi care sunt orașele cele mai cunoscute din lume. Elevii menționează câteva, Profesorul le proiectează imagini despre monumente, locuri cunoscute din marile orașe, elevii încearcă să identifice în ce oraș se află.

2. Activity 2

Elevii sunt rugați să identifice cele 5 boroughs din New York folosindu-se de telefoane, tableet, lap top-uri, ei pot lucra individual sau în grupuri mici.

3. Activity 3

Elevii pot face click pe iconițele Travel sau Landmarks, ei lucrează individual, fiecare în ritmul lui. Aceste icoane le duc la diferite locuri faimoase din New York. Elevii sunt rugați să ia notițe și să enumere cel puțin 3 locuri, monumente cunoscute. Am capturat câteva sliede-uri pentru exemplificare:

4. Activity 4

Eleviilor le este prezentat/înmânat fișa de lucru cu 5 întrebări recapitulative despre metropolitanul New York. Ei sunt rugați să se uite la videoclipul scurt prezentat de pe youTube Travel Guide New York, unde pot asculta un localnic ghidându-I prin oraș. Limbajul folosit de ghid este de dificultate medie. Elevii pot lucra în ritmul lor, au posibilitatea de a revizualiza materialul.

5. Feedback and home work

Elevii vor avea ca sarcină de a relata ce loc/monument le-a plăcut cel mai mult din materialul prezentat și vor trebui să pregătească un slide cu o prezentare despre un loc din New York.

INTEGRAREA MIJLOACELOR MASS MEDIA IN CADRUL ORELOR DE LIMBA ENGLEZA

Prof. Bianca-Gabriela Tarhon
Colegiul Naţional „Ștefan cel Mare”, Tg. Neamt

Cu accent pe limbă, comunicare şi cultură în standardele naţionale pentru învăţarea limbilor moderne în general şi a englezei în mod particular, cadrele didactice sunt într-o continuă căutare de modalităţi mai bune de accesare a materialelor autentice şi de furnizare de experienţe care vor dezvolta mai bine competenţele elevilor de comunicare într-o limbă de circulaţie internaţională. Tehnologia este probabil cel mai bun mijloc pentru crearea unui mediu favorabil pentru învăţare, iar folosirea metodelor TIC poate sprijini profesorii în a transforma învăţarea limbilor străine într-o metodă rapidă, mai accesibilă, mai atractivă şi mai interesantă pentru elevii lor.

Mijloacele informatice fac parte din cultura noastră, din viaţa noastră de fiecare zi (acasă sau la serviciu). Deşi uniţi într-o reţea planetară, se manifestă o îngrijorare faţă de riscul izolării sociale a celor care petrec multe ore în faţa calculatorului. Şi totuşi, internetul trebuie privit ca orice alt mijloc de comunicare asemeni celorlalte mijloace moderne de comunicare. Când vorbim de noi tehnologii de informare, ne referim la Internet precum şi la orice alte metode de comunicare offline şi online, la diverse programe de eLearning create sau diverse posibilităţi pe care calculatorul ni le oferă cu generozitate şi de care ne putem folosi ca şi mijloc de redare a unor informaţii (messenger, Skype, MS Office, produse Apple, tabele, video si audio etc.)

Obiectivul principal al profesorilor de limba engleză în pregătirea materialelor didactice necesare oricărei lecţii este acela de a utiliza eficient metode atractive de predare-învăţare, astfel încât să menţină elevii interesaţi de subiectul şi mijloacele didactice alese. Predarea prin metodele tradiţionale, care de multe ori pot fi lipsite de originalitate şi care sunt orientate spre învăţarea mecanică nu mai este considerată motivantă de către elevi. Exerciţii precum cele de tipul retroversiune din limba română în limba engleză şi/sau invers, cele de alegere multiplă sau de tipul adevărat/fals nu mai stârnesc interesul elevilor noştri, considerându-le monotone. Acest aspect deloc de neglijat a dus la căutarea şi abordarea unor metode alternative, moderne, de predare eficientă a limbii engleze.

În aceste condiţii, unii dascăli au decis să recurgă la mijloacele mass media, atât de familiare elevilor din zilele noastre. Mijloacele audio-video stimulează întotdeauna interesul în rândul elevilor şi par să îi motiveze mai mult decât manualele tradiţionale. Drept urmare, introducerea unor lecţii bazate pe aceste mijloace informative a devenit o practică din ce în ce mai des întâlnită la majoritatea cadrelor didactice. Bineînţeles, manualul rămâne suportul de bază pentru în predarea cursurilor, însă lecţiile cu suport audio-video sunt integrate din ce în ce mai des în planificările calendaristice la această disciplină de studiu.

Mass media poate fi inclusă în lecţiile curente de la clase pe diferite niveluri printr-o varietate de activităţi bazate pe programe radio, TV, articole de ziar şi înregistrări video. De exemplu, o emisiune radio în limba engleză, cu un subiect şi conţinut interesant pentru elevi, poate fi ascultată şi apoi analizată din diferite perspective. Accentul va cădea pe utilizarea unui vocabular specific situaţiei lingvistice analizate, iar structurile gramaticale vor fi selectate ţinându-se cont de nivelul clasei respective. Conţinuturile emisiunilor radio aduc în atenţia elevilor teme autentice, de actualitate, dezbătute de vorbitori nativi şi acest aspect are o importanţă deosebită datorită impactului pe care îl are materialul autentic în limba engleză.

Integrarea înregistrărilor video în cadrul orelor de limba engleză permite profesorilor să fie creativi atunci când elaborează un plan de lecţie şi în acelaşi timp ele stimulează imaginaţia şi interesul elevilor datorită aspectului vizual, imagistic, caracteristic acestor tipuri de auxiliare didactice. Este bine ştiut faptul că imaginea captează atenţia privitorului,

completând astfel aspectul auditiv al materialului supus discuţiei. Elevii devin interesaţi de ceea ce văd şi astfel le este activată motivaţia. Materialele audio-video cu diverse subiecte pot fi uşor accesate pe Internet, iar profesorul le poate prezenta în faţa elevilor săi, în funcţie de obiectivele şi tema fiecărei ore de curs. Astfel de lecţii pot constitui punctul de plecare al predării şi exersării unor structuri de gramatică, dar pot, în acelaşi timp, fi aplicate în cadrul unor ore axate pe vocabular, dezbateri orale sau chiar eseuri scrise (ex. eseuri argumentative sau eseuri de exprimare a părerilor personale).

J. Harmer sugerează o varietate de tehnici de vizionare atunci când se utilizează activităţi la clasă având ca suport filme sau fragmente de înregistrări audio- video:

- vizionarea tăcută (*silent viewing*): în acest caz, elevii urmăresc un material fără ca sonorul aparatului să fie activ; pe baza imaginilor, ei negociază conţinutul şi subiectul materialului, apoi urmăresc încă o dată conţinutul înregistrării respective, de data aceasta cu sonor şi verifică dacă au fost corecţi sau nu în speculaţiile pe care le-au făcut.
- blocarea unui cadru (*freeze framing*): profesorul opreşte filmul/materialul vizionat la o anumită secvenţă şi le cere elevilor să anticipeze continuarea.
- vizionarea parţială (*partial viewing*): profesorul acoperă parte din ecran, permiţând elevilor să vadă ecranul doar parţial şi le cere acestora să presupună ce se află în zona acoperită.
- filmele subtitrate (*subtitled films*): filmele subtitrate în limba engleză le permit elevilor să audă şi în acelaşi timp să vadă ceea ce se spune în materialul urmărit. În acest fel, elevii sunt familiarizaţi nu doar cu pronunţia, ci şi cu ortografia cuvintelor.
- audiţia fără imagini (*picture-less listening*): elevii ascultă mai întâi materialul şi abia apoi urmăresc şi imaginile.

Astfel de tehnici, deşi nu pot fi folosite foarte des în cadrul orelor de predare a limbii engleze, sunt binevenite la intervale de timp apreciate de către profesor, deoarece reprezintă o metodă modernă, inventivă şi creativă de familiarizare a elevilor cu aspecte gramaticale sau de vocabular prezentate în situaţii autentice, simulând o interacţiune concretă a elevilor cu vorbitori nativi. Multitudinea de tehnici care pot fi folosite cu aceste materiale, precum şi varietatea de activităţi care pot fi uşor aplicate la clasă în aceste cazuri, demonstrează faptul că mass media a devenit un mijloc nu doar de recreere şi de petrecere a timpului liber, ci şi o metodă didactică eficientă ce poate fi folosită în cadrul orelor de limba engleză..

În concluzie, găsirea materialelor adecvate de predare şi învăţare a unei limbi străine, fie că este vorba despre engleză sau oricare altă limbă străină, se dovedeşte a nu mai fi atât de dificilă, deoarece viaţa de zi cu zi poate deveni o resursă perfectă pentru a elabora activităţi şi cursuri nu doar eficiente, ci şi motivante pentru elevi. Îndepărtarea din când în când de la rutina lecţiilor clasice va stimula suplimentar elevii, îi va face să se implice activ în rezolvarea temelor pentru acasă propuse de către profesor şi în acelaşi timp ei vor avea ocazia de a-şi însuşi utilizarea concretă a limbii engleze într-un context realist.

Bibliografie selectivă

1. Harmer, J .2007 . *How to teach English: 2nd edition,* Pearson ELT
2. Iucu, R. ,2001 , *Instruirea şcolară. Perspective teoretice şi applicative,* Polirom, Iaşi,

STRATEGII DIDACTICE EFICIENTE UTILIZATE ÎN MEDIUL ONLINE

Avram Mădălina Florentina
Colegiul Tehnic „Alexandru Roman”, Aleșd

Primăvara lui 2020 a adus o schimbare bruscă în sistemul educațional afectat de evoluția epidemiei de SARS-CoV-2, activitatea mutându-se în mediul online, educația la distanță
oferindu-ne oportunitatea conectării, a dialogului a soluțiilor și a răspunsurilor.

Odată cu introducerea obligativității acestor cursuri la distanță, toti profesorii, indiferent de vârstă și pregătire, s-au aflat în fața necesității de a se adapta, și, fie că le-a fost ușor sau greu, a trebuit să fie pregatiti să-și facă meseria în fața calculatoarelor.

Pe perioada carantinei, dacă ne raportăm la eficiența învățării de la distanță, aceasta a fost o adevărată provocare, neajunsurile fiind binecunoscute de toată lumea și resimțite cel mai bine de noi, de dascăli.

Însă, mentaliatea deschisă a profesorilor care au urmărit să rămână conectați cu elevii lor, i-a determinat să conceapă materiale de curs relevante, să pună accentul pe abordarea flexibilă a muncii elevilor și pe importanța reflecției în învățare – toate constituind fundamentul noii paradigme a educației de calitate:

I. Instrumentele și strategiile utilizate pentru conectare de la distanță au fost furnizate materialele într-o varietate de forme: prin video, filmulețe cu activități interactive, cântece, simulări, aplicații etc. Unele bariere ar putea totuși să apară în cazul elevilor care ar avea probleme cu un anumit format – cum ar fi cei cu bariere de citire (dislexia sau cu bariere video), cum sunt cei cu probleme de vedere sau auz care au un dezavantaj major în cursurile în care există o singură modalitate de angajament cu conținutul.

Astfel, apare necesitatea abordării unor sarcini „ *mixed-media”*. De exemplu, într-o lecție de istorie pot fi utilizate: o emisiune radio, articole de ziar și o hartă interactivă, elevul putând identifica subiectul propus spre dezbatere în toate materialele.

II. Există o adevărată bogăție de conținuturi în mediul online, astfel că, o scurtă accesare a internetului prin intermediului celui mai popular motor de căutare, Google, oferă o sumedenie de informații, idei și referințe.

Este momentul în care intervine rolul esențial al profesorului care trebuie să propună materiale primare autentice, aceasta fiind o cale excelentă prin care poate fi ancorată învățarea.

Sursele autentice, exemplele reale și cazurile luate din istoria noastră sau din lumea naturală furnizează un context bogat și nuanțat, în comparație cu acele concepte ipotetice, fabricate, cărora le lipsește autenticitatea. Solicitându-le elevilor să analizeze și să interpreteze materialele primare și conținutul actual poate să le sporească angajamentul și gândirea critică.

III. Angajamentul față de materialul de instruire poate fi demonstrat prin lucrurile pe care le creează elevii și care oferă oportunități de a lucra împreună și de a se exprima personal totodată. De exemplu, elevilor poate să li se ceară să creeaze povești digitale, utilizând tehnologii ca *Photo Story* sau *PowerPoint*, după ce au ales o temă care le place și este legată de studiul și interesul lor referitor la acel subiect și care leagă viața lor cu conținutul lecției.

O altă situație care generează creerea de către elevi a conținutului – individual sau colaborativ este să citească articole sau texte critice și apoi să creeze prezentări de 2-3 minute sau interviuri înregistrate (*podcasts*).

Feedback-ul în timp util este esențial pentru învățarea elevilor; acest lucru este valabil mai ales în mediile de învățare online, atunci când elevii nu sunt în măsură să pună întrebări, așa ar fi în mod normal, în cadrul clasei. Astfel,

elevii au avut o dezbatere online despre beneficii și neajunsuri legate de tema lecției. Dezbaterile pot fi sincrone (utilizând Zoom sau alt soft de conferințe online) sau asincrone (utilizând VoiceThread sau doar o tablă de discuții).

IV. Reflecția și meta-cogniția sunt esențiale pentru învățare, în orice mediu, iar în învățarea online, profesorii trebuie să-i ajute intenționat pe elevi să reflecteze. Astfel de activități împletesc chestionare, spații de discuție, interviuri și fișe cu întrebări/ provocări care să-i ajute pe elevi să reflecteze asupra propriei lor învățări.

Principala utilizare a evaluării online poate avea ca scop mai degrabă evaluarea formativă decât sumativă a elevilor. Aceasta furnizează cea mai întâlnită formă de feedback prin intermediul forumurilor de discuţii sau exerciţiilor online.

Evaluarea poate fi efectuată de către cadrul didactic, elev, colegi sau de către o persoană sau un grup din afară. Cele mai comune strategii de evaluare online utilizate în IT sunt în prezent utilizarea comunicării prin computer ca mediu de transfer pentru a trimite şi a comenta pe marginea temelor de genul: eseuri, alcătuirea şi predarea de portofolii şi pentru testarea pe computer, de exemplu răspunsuri scurte, întrebări cu răspuns de tipul alegere multiplă şi quizuri (întrebare, emisiune-concurs de tip „cine ştie câştigă”, interogare, chestionare, examen oral, întrebări de control).

Unele dintre opţiunile on-line enumerate în literatura de specialitate includ: teme scrise, participarea la discuţii online, eseuri, publicarea lucrărilor/prezentărilor elevilor, quiz-uri şi întrebări online, activităţi experienţiale, cum ar fi jocul de rol, teme colaborative, dezbateri, portofolii, revizuiri, examene on-line (cu carte deschisă, structurate, cronometrate).

Tot mai des, cadrele didactice şi formabilii utilizează şi alte aplicaţii online, care facilitează activităţile de predare-învăţare-evaluare, dintre care:

-*Platforma eTwinning* (http://www.etwinning.net),

-*Google Docs* (http://www.google.com/google-ds/hpp/hpp_ro_ro.html),

-*Google Groups* (http://groups.google.com/googlegroups/overview.html),

-*Teachertube* (http://www.teachertube.com), -*Moodl*e (http://www.moodle.ro).

Abordarea într-o manieră modernă a procesului de predare, învăţare şi evaluare se poate realiza prin utilizarea în procesul didactic a următoarelor instrumente Web:

-Blogurile - acronimul de la weblogs, blog-urile sunt utilizate pentru a schimba informaţii şi opinii cu cititorii şi pentru a solicita reacţii şi discuţii.

-Video conferinţele - facilitează comunicarea la distanţă prin intermediul camerei web.

-Forumurile de discuţii - permit interacţiunea, discuţiile şi schimbul de experienţă cu formabilii dintr-o clasă fără a fi necesar ca aceştia să fie conectaţi sau să se afle în acelaşi timp şi în acelaşi loc cu profesorul.

-Servicii de poştă electronică cunoscute: Yahoo Mail (https://mail.yahoo.com)și Google Mail (https://gmail.com).

Școala virtuală întărește rolul de facilitator al cadrului didactic, evidențiind rolul elevului ca parte activă în învățare, astfel încât dascălul are oportunitatea să inspire învățarea și să o ghideze mai mult decât să o controleze.

Educația la distanță a însemnat reanalizarea și redimensionarea conținuturilor transmise, trecând dincolo de curriculumul scris, programe și teste, de note, de controale frontale sau reguli rigide, procesul de învățare fiind bazat pe caracteristicile și nevoile imediate ale elevilor: curiozitate, autonomie, satisfacția de a fi parte dintr-un grup, de a contribui la factorul de schimbare, de a fi apreciat.

Referințe bibliografice:

[1].Anghel, T. (2009), Instrumente şi resurse web pentru profesori, Bucureşti, Editura All.

[2]Balanskat, A., Blamire, R., Kwefala, S. (2006).

[3]Bocoș, M. (2013), Instruire interactivă, Iaşi, Editura Polirom.

[4]https://creeracord.com/2020/05/14/strategii-de-predare-ale-profesorilor-premiatipentru-instruirea-online/

[5]http://scoalagimnazialaluncapascani.ro/wp-content/uploads/2015/01/Innovativeapproaches-to-teaching.pdf

[6]https://www.qualform.snsh.ro/campanie-online/strategii-de-crestere-a-atractivitatiiinvatarii-in-mediul-online-2.

PROGRAM DE INTERVENTIE PERSONALIZAT (PIP)

Prof. itinerant ACHILĂRIȚEI MARIA
ȘCOALA PROFESIONALĂ SPECIALĂ
„SFÂNTUL STELIAN” BOTOȘANI

Numele si prenumele beneficiarului: B.S.

Data si locul nasterii, ……

Domiciliul……

Clasa : II

Scoala Gimnazială nr. ….

***Echipa de lucru*:**

Profesor de sprijin, învăţător, consilier scolar, părinte

Probleme cu care se confrunta copilul:

dificultăți de învățare, întârziere în dezvoltarea limbajului receptiv și expresiv

Prioritati pentru anul scolar 2022 – 2023

- Formarea abilităţilor în plan lexico-grafic;
- Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii
- Stimularea şi dezvoltarea capacităţilor psiho-individuale în vederea formării unor comportamente independente
- Formarea si dezvoltarea abilitatilor de comunicare verbala si nonverbal si a unei atitudini civilizate in relatiile cu ceilalti

PROGRAMUL DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Domeniul/ obiective	**Obiective**	**Exemple de activităţi de învăţare**	**Perioada de intervenţie**	**Criterii minimale de apreciere a progreselor**	**Metode şi instrumente de evaluare**	**Responsabili**
Cognitiv *Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului oral* *Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală* *Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului scris (citirea/lectura)*	Să integreze cuvintele noi în enunturi Să citească în ritm propriu, corect silabe, cuvinte, propoziţii,texte. Să povestească după imagini Să scrie corect litere, silabe, cuvinte şi propozitii scurte; Să utilizeze convenţii ale	Exercitii de citire a silabelor,cuvintelor,propoziţiilor; Exercitii de citire a unor texte scurte; Exercitii de citire selectiva; Exerciţii de povestire după imagini; Exercitii de scriere a literelor de mână, silabelor, cuvintelor si propozitiilor;	Anul şcolar 2022-2023	Să citească corect cuvinte şi propoziţii scurte Să scrie corect în ritm propriu cuvinte şi propoziţii scurte; Să scrie corect din punct de vedere ortografic.	Evaluare orală şi scrisă Evaluări curente formative Observaţia Fişe de lucru Materiale manipulative	Învăţător Prof.itinerant Parinte

Dezvoltarea capacităţii de exprimare scrisă *Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii* *Stimularea şi dezvoltarea capacităţilor psiho-individuale în vederea formării unor comportamente independente*	limbajului scris (punctul, semnul întrebării, scrierea cu majusculă) Să grupeze obiecte după anumite criterii diferite- mulţime Să recunoască diferite figuri geometrice Să cunoască şi să ordoneze numere naturale de la 0 la 100 Să efectueze operaţiide adunare şi scădere cu numere naturale de la 0 la 30 fără trecere peste ordin Stimularea dezvoltării intelectuale prin exersarea şi dezvoltarea proceselor psihice	Exercitii de plasare a semnelor de punctuatie într-un text; Exerciţii de grupare a unor obicte după diferite reguli Exerciţii de numire a unor figuri geometrice Exerciţi de scriere şi citire a numerelor de la 0 la 100 Exercitii de adunare si scadere cu numere naturale de la 0 la 100 Exerciţii de stimulare a gândirii, memoriei, imaginaţiei, atenţiei, limbajului, voinţei		Să compare şi să ordoneze grupuri de obiecte Să scrie corect numerele de la 0 la 50 Să efectueze operaţii de adunare si scădere în concentrul 0-50 Să gasească strategii de memorare voluntară		
Social-afectiv *Dezvoltarea unor comportamente adaptative în relaţia cu mediul înconjurător (natural şi social)* *Exersarea conduitei independente pentru integrarea socială*	Dezvoltarea comunicării şi a unei atitudini civilizate în relaţia cu ceilaţi Formarea abilităţilor de adaptare la nivel de microgrup/comunitate	Exerciţii practice de comunicare nonverbală (gesturi cu semnificaţie socială) şi verbală în vederea relaţionării pozitive Exerciţii practice de participare la evenimente cotidiene (organizarea timpului, respectarea regimului de viaţă)	Anul şcolar 2022-2023	Să comunice verbal şi nonverbal în vederea relaţionării pozitive cu ceilalţi	Evaluare orală Observaţia	Prof itinerant Învăţător Psiholog Parinte

Comunicare şi limbaj *Formarea abilităţilor în plan lexico-grafic*	Corectarea dislexo-disgrafiei	Exerciţii de lexie - grafie la nivel propoziţional: Exerciţii de lexie a propoziţiei simple/ dezvoltate; Scrierea corectă din p.d.v.ortografic a propoziţiei; Exerciţii de citire a unui text scurt; Exerciţii de aşezare corespunzătoare în pagină a unei propozitii;	Anul școlar 2022-2023	Să scrie propoziţii simple Să scrie ortografic	Evaluare orală și scrisă Evaluări curente formative Observaţia Fişe de lucru Materiale manipulative	Logoped Învățător Prof. itinerant

Rolul și beneficiile grădiniței pentru copil

UNGURUȘAN GABRIELA

Gradinita este un mediu creativ si interesant, ce pune baza educatiei copilului si il ajuta sa deprinda primele aptitudini necesare acestuia pentru integrarea optimă în societate,îi oferă oportunitatea de a descoperi lucruri noi si de a-si dezvolta abilitati esentiale pentru viata de zi cu zi, pe care stând acasă nu le poate dobandi.

Iată de ce este important să duci copilul la gradinita și care sunt principalele beneficii ale acesteia asupra dezvoltării lui.

Gradinița nu este doar o masură practică la care apelezi pentru a duce copilul timp de câteva ore, cât ești la serviciu, sau o institutie în care cel mic se joacă, doarme, mănâncă și atât. Nu trebuie să privesti gradinița nici ca pe un mediu agresiv si nociv, în care copilul mai mult se îmbolnăvește, se lovește și se bate cu alti prichindei. Acestea sunt temeri frecvente ale parintilor si unul dintre motivele pentru care dau copilul cat mai tarziu la gradinita sau deloc.

De fapt grădinița reprezintă fundația întregii educații a copilului. Abilitățile și cunoștințele pe care le dobandește în anii petrecuți la grădiniță il vor ajuta sa se descurce la scoala si sa aiba rezultate academice foarte bune. Nu uita ca traim intr-o epoca in care invatarea este un proces dinamic, care incepe sa se formeze de la varste din ce in ce mai fragede.

Gradinita este un mediu care incurajeaza interactiunile intre copii. Din contactul cu alti copii, prichindelul are ocazia de a invata aptitudini noi, utile pentru dezvoltarea lui de mai tarziu. In momentul in care intra intr-o astfel de institutie, copilul patrunde intr-o colectivitate, din care va invata o multime de aptitudini valoroase pentru dezvoltarea lui sociala. In cazul multor copii, gradinita este cea care marcheaza momentul aparitiei prieteniilor. Copilul are ocazia sa isi faca primii prieteni, sa coopereze si sa colaboreze in echipe, sa imparta lucruri si jucarii cu alti copii, adica sa dobandeasca abilitati esentiale de socializare. De asemenea gradinita este un mediu interactiv care stimuleaza dezvoltarea procesului comunicarii. Interactiunile cu educatoarea si cu ceilalti copii il ajuta sa isi perfectioneze limbajul si vorbirea. Face achizitii noi in vocabular care il ajuta din plin in comunicarea cu ceilalti si in momentul in care va intra la scoala.

Chiar daca ai inceput sa il inveti bunele maniere cu mult inainte de a-l inscrie la grădiniță in acest spatiu nou, cel mic are ocazia de a invata reguli noi de politete.

Interactiunile cu ceilalti creeaza mediul si scenariul oportun pentru a invata noi reguli de comunicare si comportament.

Inainte de orice, gradinita este un spatiu educativ, in care copilul are ocazia de a invata o multime de lucruri noi. In timpul petrecut la gradinita, copilul isi imbogateste cultura generala si deprinde aptitudini noi, esentiale pentru viața scolară de mai tarziu.

In plus, invata sa numere, descopera universul literelor si ia chiar si primele lectii de limba engleza sau de alte limbi straine.

Tot mai multe institutii si-au imbogatit programa scolara cu cursuri si ateliere noi de arta si creatie, de indemanare etc. - extrem de interesante, in care copilul este stimulat sa fie creativ si sa-si foloseasca imaginatia. Acestea au un impact esential in dezvoltarea cognitiva a copilului.

In foarte multe cazuri, gradinita este cea care marcheaza momentul declansarii anxietatii de separare. Este momentul coplesitor in care copilul se desprinde cu greu de mama sau parinti, timp de cateva ore bune, si ramane in compania educatoarei. Insa dupa depasirea acestei etape, copilul este pus de multe ori in situatia de a se descurca pe cont propriu si

de a deveni, astfel, mai independent. Este provocat sa gandeasca solutii proprii la diverse probleme, sa se imbrace sau sa manance singur si sa invete astfel sa-si poarte de grija.

Copilul are de beneficiat nu doar din punct de vedere intelectual, emotional sau social de pe urma inscrierii la gradinita, ci si fizic. Este un mediu care stimuleaza copilul sa fie activ, sa exploreze mediul inconjurator si sa se joace cu alti copii. In plus, programa educationala a multor gradinite include si ore speciale de sport, care stimuleaza dezvoltarea fizica a copilului, il ajuta sa creasca sanatos si sa se mentina in forma.

Nu in ultimul rand, gradinita contribuie la formarea caracterului copilului si a aptitudinilor esentiale in dezvoltarea personala. Este un mediu care il invata sa gandeasca liber, sa isi exprime sentimente, emotii si pareri si sa aiba mai multa incredere in sine. De asemenea, este stimulat sa gandeasca, sa gaseasca solutii proprii la diverse probleme si chiar sa gandeasca critic.

Dezvoltarea personala a copilului a inceput sa devina o preocupare tot mai frecventa a gradinitelor, care au inceput sa implementeze tot soiul de cursuri si programe speciale, menite sa ajute copiii sa gaseasca resurse proprii prin care sa rezolve probleme si sa se descurce in diverse situatii. Copilul are ocazia sa invete cele mai multe lucruri din experienta, care este cel mai eficient instrument de invatare si intelegere la varste mici

Gradinita este un mediu valoros in dezvoltarea si educatia copilului. Este indicat ca fiecare parinte sa profite de oportunitatile pe care acest mediu le ofera copilului pentru a invata o multime de lucruri noi..

Abandonul școlar și gestionarea lui

Prof.inv.prim.Sortan Crina
Scoala Gimnaziala ,,Gh.Lazar, Zalau

În România zilelor noastre ,azi mai mult ca oricând ,datorita pandemiei,vorbim tot mai des despre abandonul școlar. Lipsa copiilor de la școală,fie că nu au uniformă,manuale ,rechizite,mijloc de transport,sunt cateva din costurile ,,ascunse ,,ale învățământului gratuit.De asemenea proveniența unor elevi din medii defavorizate,cu nivel de educatie scazut si foarte scazut pot fi cauze ale abandonului școlar.Lipsa mijloacelor de conectare prin retea ,la o forma de educatie sunt de asemena piedici in frecventarea cursurilor/program de formare si in același timp atuuri pentru abandonul școlar.

Cunoscând foarte bine aceste fețe ale abandonului școlar ,problema noastră este Ce facem pentru acești copii

Prin mijloacele si metodele pe care eu le-am gasit utile pentru acesti copii ,pot enumera:

particularizarea conținuturilor invățării,organizarea de programe remediale;

promovarea valorilor culturale ale etniei de provenienta prin concursuri interculturale;

organizarea de lectorate cu parintii,sprijinirea lor în a participa la activitățile de consiliere școlarâ;

responsabilizarea lor la nivel de clasă și întărirea comportamentelor pozitive observate.

De asemenea organizarea de activitați în aer liber unde accentul a căzut pe dezvoltarea abilităților de viata independentă si de convietuire alături de celelalte conationaliti.

Parcurgand ,cu înțelegere și răbdare fiecare etapă din acest urcuș am ajuns la a citi pe fața copiilor acea regasire si incredere in forțele proprii.Prin atitudinea lor au încercat să nu mai fie angrenați in mici răutăți ci ,după puterea lor de înțelegere să ofere sprijin și exemplu celorlalti. Treptat ,au învățat să își exprime opiniile ,să participe cu interes la activitati si chiar sa devina cooperanti ăn multe activități. Cointeresarea adulților în activitati de consiliere ,participarea la lectorate cu parinții,separat de ceilalți (la început)le-a dat curajul de a dicuta deschis despre ei și copiii lor.Participarea apoi ,la comun ,la activitați de promovare a culturii fiecarei etnii,i-a facut sa iți doreasca sa prezinte cat mai mult din cultura lor și în același timp sa se simtă valoroși. Organizarea de expoziții cu produse ale indeletnicirii lor(coșuri de nuiele,potcoave pentru cai,vase de alama etc)i-au adus în fața cu ,,meserii de altă dată.

Fiecare om are ceva bun în adâncul sufletului sau.Noi ,trebuie să căutăm doar acel ceva și să nu îl lăsăm să se piardă , pentru a rodi ,atât cât poate.

CAUZE ŞI MODALITĂŢI DE PREVENIRE ALE ABANDONULUI ȘCOLAR

Prof. Ciunt Florentina
Școala Gimn.„Simion Bărnuțiu„ Zalău

O educaţie adevărată, reală se fundamentează în familie, apoi ea se continuă în grădiniţă şi şcoală prin intermediul cadrelor didactice. În primul rând, ea se realizează prin puterea exemplului. O bună intervenţie a cadrului didactic prin însuşi procesul educativ pe care-l desfăşoară cu copiii poate constitui un mijloc de prevenire a abandonului şcolar, care a devenit din ce în ce mai frecvent.

Abandonul şcolar reprezintă conduita de evaziune definitivă ce constă în încetarea frecventării şcolii, părăsirea sistemului educativ indiferent de nivelul la care s-a ajuns, înaintea obţinerii unei calificări sau pregătiri profesionale complete sau înaintea încheierii actului de studii început. Elevii care abandonează şcoala sunt cei care s-au făcut remarcaţi pentru absenteism şi alte dificultăţi de comportament, pentru care au fost sancţionaţi în repetate rânduri în şcoală. Acest abandon este cu atât mai grav cu cât are loc la nivelul formelor terminale de învățământ, căci până a ajunge acolo societatea a cheltuit cu persoana respectivă o grămadă de resurse. Chiar şi cel în cauză a fost nevoit să depună anumite eforturi. Abandonul şcolar reprezintă o problemă gravă cu care se confruntă societatea contemporană; şcoala a ajuns să fie abandonată, înainte de toate, pentru că în ziua de azi nu contează în ierarhii, nu e percepută ca valoare în sine; atât copiii, cât si elevii nu mai consideră şcoala un viitor.

Efectele abandonului şcolar demonstrează că acest tip de conduită este considerat deosebit de grav. Mai întai, cei care abandonează şcoala nu au nici calificarea profesională indispensabilă integrării socio-economice, nici formația morală şi civică necesară exercitării rolului de părinte şi celui de cetățean al unei comunități. În al doilea rând, neavând o calificare, cei care abandonează şcoala sunt viitorii şomeri şi reprezintă, pe termen mediu şi lung, o sursă de dificultăți sociale şi de pierderi, care depăşesc investiția cerută de formarea inițială.

Pentru o mai bună intervenţie se propune realizarea unui program care să urmărească dezvoltarea competenţelor cadrelor didactice de lucru în echipă şi de folosire a planificării strategice în vederea identificării factorilor care ar favoriza apariţia unor astfel de situaţii de risc la nivelul şcolii, pentru prevenirea şi, în ultimă instanţă, pentru rezolvarea unor situaţii de criză cu efect de abandon şcolar.

Pentru a putea reduce numarul abandonurilor şcolare ar fi bine să încercăm sa identificăm şi să studiem câteva cauze:

- şcolile din zonele defavorizate sunt caracterizate de izolare, sărăcie şi lipsa oportunităților de succes socio-profesional pentru absolvenți. Lipsiți de motivație, mulți dintre elevii claselor gimnaziale renunță în primii ani de studiu, rămânând să dea o mână de ajutor în gospodăriile proprii sau chiar muncind ca zilieri la oamenii mai avuți din satele respective. Sărăcia comunităților din zonele defavorizate limitează posibilitățile părinților de a oferi copiilor resursele necesare educației. Această stare provoacă deseori exploatarea copiilor prin muncă de către părinți. Lipsa interesului pentru şcoală se explică prin presiunile de ordin economic, prin dezamăgirile personale ale părinților şi prin lipsa de cultură a comunității care poate fi susceptibilă față de instituțiile formale.

Aceste cauze ar putea fi eliminate prin orientarea fondurilor disponibile spre şcolile din asemenea zone, prin stabilirea unor legături cu centre de instruire existente, prin asigurarea unei infrastructuri care să asigure transportul elevilor, dar şi asigurarea hranei pentru elevi care au domiciliul la distanțe mari de şcoala. De asemenea, este menţionată aprecierea (fară vreo susţinere) potrivit căreia, în mediul rural, abandonul şcolar creşte iarna, „în condiţiile lipsei de subsistenţă’’ şi din cauza ,,lipsei hranei sau imbrăcămintei necesare’’. E o simplă părere fără cunoaşterea generală a realităţii. Pe de altă

parte, încălzirea vremii, crearea condiţiilor naturale de practicare a unor îndeletniciri îi fac pe copii să-şi urmeze părinţii la muncă, abandonând şcoala.

- cultura de origine a elevilor – cercetările din domeniul educațional au relevat faptul că mediul socio-cultural de proveniență al elevilor este una dintre cele mai importante variabile în reuşita sau eşecul şcolar şi profesional al elevului. Este foarte importantă atitudinea familiei în raport cu şcoala. Există şi cazuri în care părinţii încurajează să încalce normele valorilor şcolare prin atitudinea lor faţă de şcoală. Ca forme principale de manifestare a deviaţiei şcolare putem aminti ca fiind mai grave din punct de vedere social şi comportamental: fuga de la şcoală, absenteismul, abandonul şcolar, vandalismul, conduitele violente, toxicomania, copiatul şi suicidul. Cunoaşterea acestor atitudini şi identificarea surselor de posibile tensiuni sau blocaje manifestate în raport cu cariera şcolară a tinerilor constituie un factor important în prevenirea abandonurilor. Elevii au fost încurajaţi şi de atitudinea părinţilor pentru care cartea nu mai reprezintă o prioritate, nici garanţia asigurării unui loc de muncă. Mai mult, emigrarea forţei de muncă îi afectează tot mai tare pe elevi, care fie că-şi urmează părinţii, fie sunt lăsaţi în grija unor rude sau cunoştinţe apropiate care se ocupă superficial de situaţia şcolară a copiilor.
- climatul familial are un rol hotărâtor în cauzele de abandon şcolar. Astfel, dezorganizarea vieții de familie, consecință a divorțului, climatul familial conflictual şi imoral, excesiv de permisiv, divergența metodelor educative şi lipsa de autoritate a părinților, atitudinea rece, indiferentă sau, dimpotrivă, tiranică a acestora sunt alte câteva aspecte care conduc spre abandonul şcolar.
- factori de natură socială şi economică cum ar fi: crize politice, economice, sociale şi morale, prăbuşirea sistemului de protecție socială, confuzia sau absența unor norme sau valori sunt alte cauze care conduc la dezorientarea elevilor, îndepărtarea lor de mediul educațional şi, în final, abandon şcolar.
- factorii de natură educațională: insubordonare față de normele şi regulile şcolare, chiul, absenteism, repetenție, motivații şi interese slabe în raport cu şcoala, greşelile dascălilor (de atitudine şi relaționare, competența profesională, autoritate morală) au şi ei un rol important în apariția fenomenului de abandon şcolar.
- anturajul de proastă calitate debusolează elevii cu un psihic labil datorat unor carențe din copilîrie; dorința de a scăpa de sub tutela educațională sau familială, dorința de a capta obiecte, haine sau mâncare prin căi ocolite, necurate reprezintă cauze pentru care elevul abandonează şcoala. Anturajul reprezintă un factor negativ în viața elevului; el poate să-l determine pe elev să fumeze, să consume bauturi alcoolice, să consume droguri, să fure sau chiar să chiulească de la şcoală.

Principalele obiective în cadrul unui program de prevenire a abandonului şcolar:

- identificarea elevilor aflaţi în abandon sau risc de abandon şcolar în vederea menţinerii acestora în sistemul învăţământului guvernamental de zi;
- implicarea sistemului familial în reabilitarea şcolară şi socială a elevului;
- creşterea gradului de implicare a comunităţii locale în soluţionarea situaţiilor de abandon şcolar sau a situațiilor ce prezintă risc de abandon şcolar.
- În măsura în care aceste obiective vor fi îndeplinite, abandonul şcolar nu va mai reprezenta un pericol imediat de abandon, fiind urmărite în cadrul unui program de prevenție bine organizat, ce se desfăşoară pe o perioadă foarte îndelungată.

Se impun măsuri de prevenire a abandonului şcolar:

- psiho-pedagogice şi psiho-sociologice – care urmăresc cultivarea unor relații interpersonale adecvate pentru realizarea unei inserții socio-familiale pozitive;
- socio-profesionale – ele decurg din măsurile psiho-pedagogice şi psiho-sociale;

- psihiatrice - depistarea precoce a minorilor cu diferite probleme caracteriale, comportamentale, emoționale, tendinte agresive;
- juridico-sociale – aceste măsuri permit creşterea gradului de influențare socială prin popularizarea legilor şi prin propaganda juridică, în general.

În cadrul învăţământului preşcolar educatoarea are, de asemenea, un rol decisiv în formarea conceptului despre şcoală a copiilor preşcolari - viitori şcolari. Rolul acesteia este nu numai de a-i informa cu privire la şcoală, ci şi de a-i face să conştientizeze importanța pe care o deține scoala în viața unui individ.

Un alt element în combaterea abandonului şcolar este participarea tuturor copiilor la programul educativ, fiecare după forţa şi posibilităţile sale. Copiii sunt diferiţi, capacităţile lor sunt diferite, gradul lor de adaptare şi percepere este diferit, dar în grupul de la grădiniţă fiecare poate avea un loc, un statut, un rol şi o valoare, fapt ce îi determină să îndrăgească mediul şcolar. Evaluarea pe care o poate face educatoarea se referă la competenţele şi capacităţile educaţionale ale fiecărui copil. Trebuie plecat de la premisa că fiecare copil are valoare şi este unic şi că fiecare copil poate învăţa, indiferent de nevoile lui sociale. Pentru o mai bună prevenire a abandonului şcolar trebuie cunoscute aptitudinile şi nevoile fiecărui copil integrat în sistemul de educaţie fie el de religie sau etnie diferită faţă de restul copiilor.

În cazul etniei rome, cunoaşterea obiceiurilor şi tradiţiilor, faţa necunoscută şi nebănuită a existenţei membrilor ei pune în valoare ceea ce ei înşişi nu mai ştiu ori nu au reuşit să răzbată. Copiilor le oferă identitate şi apartenenţă la neam, le redă mândria de descendenţi ai poporului lor, răspândit prin numeroase teritorii, le crează o "unicitate pozitivă" – adică aceea care ascunde comoara trăsăturilor caracteristice unui popor. "Unicitatea pozitivă" care în esenţă arată demnitatea neamului lor, se opune aceleia "negative", aceea care a fost impusă mediatizării care condamnă la inhibare, la izolare. Aşadar, copilul fie că este integrat într-un sistem de învăţământ preprimar, primar, gimnazial, liceal, profesional, universitar, trebuie urmărit cu mare atenţie cum evoluează cum se menţine în sistemul educative, făcându-l cât mai eficient prin intervenţii oportune atât din partea părinţilor, cadrelor didactice, cât şi a comunităţii din care provine copilul pentru o mai mare siguranţă în prevenirea abandonului şcolar – o problema gravă în România.

Educaţia pentru toţi este o nevoie a epocii noastre. Depinde de fiecare cadru didactic în parte, de responsabilitatea şi implicarea tuturor ca ea să devină o realitate din care fiecare să înveţe şi să se dezvolte şi să nu uităm că educația depinde foarte mult de familie.

Privitor la această temă, Abandonul şcolar – cauze şi modalități de prevenire, consider că este o temă foarte mult abordată în mediul şcolar. Cadrele didactice împreună cu consilierul şcolar încearcă să-i determine pe elevi să conştientizeze importanța şcolii, a terminării unui liceu. La noi, în România, abandonul şcolar reprezintă un motiv de îngrijorare şi pentru aceasta şcoala trebuie să aibă o relație foarte strânsă cu membrii familiei.

Bibliografie:

Clerget, Stephane, (2008), *Criza adolescenţei*, Editura Trei, Bucureşti

Moisin, Anton, (2007), *Arta educării copiilor şi adolescenţilor în familie şi în şcoală*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti

Tatu, Cornelia, *Suport de curs: Consiliere şcolară* (2009)

Probleme de integrare a copiilor cu Cerinte Educative Speciale

Prof. Marian Gina Mariana
Școala Gim. ,,Gh. Lazăr,, Zalău

Probleme de integrare a copiilor cu Cerinte Educative Speciale Ca fiinta sociala, omul este dependent de ceilalti oameni. Aceasta dependenta inseamna, de fapt, ajutor, posibilitatea de a comunica si coopera. Acest lucru da nastere la sentimentul de apartenenta si solidaritate umana, precum si la sentimentul de securitate al individului. Din categoria copiilor cu CES fac parte atat copiii cu deficiente propriu-zise la care, cerintele speciale sunt multiple, inclusiv educative, cat si copiii fara deficiente, dar care prezinta manifestari stabile de inadapatare la exigentele scolii. Deci, din aceasta categorie fac parte: - copiii cu deficiente senzoriale: vizuale, auditive, locomotorii etc, - copiii cu deficiente mintale, - copiii cu tulburari afective (emotionale), - copiii cu handicap asociat. Problema handicapului Intalnim pretutindeni oameni cu deficiente. Perceperea lor sociala nu este intotdeauna constanta, ea variaza de la societate la societate, furnizand semnificatii diferite, functie de cultura si de valorile promovate. In antichitate se considera ca Homer cel orb vede ce ceilalti nu vad si nici nu inteleg. Despre evanghelicul orb din nastere, vindecat, Iisus Hristos spune ca in aceasta se arata lucrarile lui Dumnezeu. Tot Evul Mediu este marcat de ideea ca deficientele umane reprezinta un semn de ales al lui Dumnezeu sau de posedat de diavol. In cultura moderna europeana repulsia fata de acestea este atat de mare, incat nu numai ca devine imposibila propozitia Scoala-te, ia-ti patul tau si umbla!, dar om si minune deopotriva sunt izgoniti la periferia lumii, daca lumea are asa ceva. Principiul separarii oamenilor cu deficiente de restul societatii exprima, pe de o parte, frica acestore de contaminare, iar pe de alta parte forma de a-si transfera propriile esecuri sociale, politice, economice asupra celor ce nu aveau cum sa se apere de asemenea acuzatii. In cadrul societatilor ce promoveaza valori religioase, deficientele pot fi interpretate ca pedepse pentru pacatele savarsite, ca semne ale alegerii sau ale pedepsirii. personale,, deficienta reprezinta un dezastru, o nenorocire, o tragedie personala.

Ce se crede despre persoanele cu deficiente?

Multi oameni au reticente fata de acestea deoarece au o conceptie gresita despre ele. Unii stiu din trecut despre persoanele cu handicap faptul ca erau cersetori sau lautari ori au in acest domeniu o slaba experienta. Nici una dintre aceste idei nu ofera o imagine clara a persoanelor cu deficiente. Si ele sunt oameni ca si ceilalti: unii dependenti, altii independenti; unii lideri, altii persoane obisnuite; unii bogati, altii saraci; unii grasi, altii slabi etc. Ca orice persoana, ei sunt produsul unic al ereditatii lor si al mediului si sunt indivizi. Dar si persoanele deficiente, la randul lor, au doua pareri in ceea ce priveste imppedimentul lor: unele il considera un dezastru, iar altele un simplu inconvenient. Definirea handicapului Exista mai multe perspective de abordare a handicapului ce se concretizeaza in diferite definitii sau modele ale acestuia:

1. Modelul medical. Handicapul este definit ca o boala cronica.

2. Modelul economic. Pe baza definitiei medicale, se considera ca persoanele cu handicap sunt incapabile de a munci sau a se deplasa, deci sunt neproductive sau mai putin productive. Handicapul este, asadar, o boala economica.

3. Modelul limitarii functionale. Handicapul este definit ca o deficienta severa, cronica, proprie persoanei care indeplineste urmatoarele conditii: - manifesta o deficienta mentala sau fizica sau o combinatie de deficiente mentale si fizice; - se manifesta inainte de varsta de 22 de ani; - pare a continua fara a preciza vreo limita; - reflecta nevoia persoanei de ingrijire, tratament sau alte forme de servicii (de tip special, interdisciplinar sau general) pentru o perioada indelungata sau pentru toata viata, concepute si aplicate in mod individual.

4. Modelul psiho-social raporteaza handicapul la societate. Problema handicapului este plasata la interactiunea dintre persoane si siferitele segmente ale sistemului social. Adaptarea nu mai este unilaterala, nu mai apartine doar persoanei. Din ce in ce mai mult, societatea este cea care trebuie sa se adapteze la persoanele care o compun. Anul 1981 a fost Anul International al Persoanelor Handicapate, iar scopul sau oficial: a ajuta persoanele cu handicap sa se adapteze din punct de vedere fizic si psihic la societate. Shearer apreciaza ca problema reala este cea a societatii si nu a persoanei cu handicap, si anume, cat de dispusa este societatea in a-si schimba propriile metode si asteptari relativ la integrarea persoanei. UPIAS (Union of Physically Impaired Against Segregation) intr-un program publicat la Londra inca din 1976, intitulat Fundamental Principles of Disability, precizeaza ca handicapatii insisi, teoretizand asupra propriei lor conditii in societate fac distinctia dintre deficienta fizica si situatia sociala a celor cu astfel de deficiente, numita incapacitate (disability). Deficienta fizica este denumita ca lipsa totala sau partiala a unui membru al corpului sau ca deformarea unui membru, a organismului sau a intregului mecanism al corpului. Incapacitatea fizica este definita ca dezavantaj sau restrictie in activitate, datorita unei organizatii sociale ce nu ia in seama (sau nu o face suficient) persoanele cu deficienta fizica, excluzandu-le din aria activitatilor sociale.

Concluzia UPIAS este foarte clara: incapacitatea sau handicapul fizic reprezinta o forma particulara a opresiunii sociale. Intre cele doua puncte de vedere prezentate exista o diferenta semnificativa, desi pozitia teoretica de pe care sunt formulate este in principal aceeasi:

a) Shearer considera ca societatea trebuie sa vrea si sa faca ceva pentru oamenii cu handicap.

b) UPIAS considera ca ei insisi trebuie sa lupte pentru a obtine/impune ceea ce doresc. De aici rezulta consecintele diferite pentru intregul personal care activeaza in acest domeniu, in sensul in care este pus in situatia de a opta intre: - a lucra pentru persoane cu handicap, - a lucra cu persoane cu handicap.

Consecințele absenței intervențiilor educative și terapeutice

Copilul cu cerințe educaționale speciale căruia trebuințele (mai ales cele de securitate afectivă, de apartenență și identitate) nu îi sunt satisfăcute în mod constant va resimți în permanență frustrare afectivă, concretizate în stări puternice de tensiune, reacții fiziologice și psihologice dezagreabile (enurezisul nocturn chiar și la vârste mai mari, onicofagie, mișcări stereotipe ale corpului, anorexie, depresie, reacții de plâns etc.).

Aceste stări generatoare de tensiune nervoasă, uneori greu de controlat, pot fi atenuate sau depășite numai dacă copilul dezvoltă o formă de toleranță la frustrare. Absența intervențiilor educative și terapeutice în situațiile de frustrare afectivă generează în timp conduite și efecte de tipul celor prezentate mai jos:

- ✓ *Complexele de inferioritate*-copilul cu cerințe educaționale speciale le trăiește nu numai față de copiii din familie (colegi de școală, de clasă), ci și față de alți copii din școală care au o situație mai bună ca a lor;
- ✓ *Complexul de proveniență*-se manifestă prin nostalgie, dor de părinți, tristețe, dorința reîntoarcerii în familie, preocuparea obsedantă de identificare a părinților (pentru cei care nu i-au cunoscut), fie prin acceptarea jenată a apartenenței la o familie umbrită de vicii grave, evitarea și respingerea părinților;
- ✓ *Comportamentul revendicativ*-concretizat în revendicarea ostilă a unor necesități și drepturi, stridențe comportamentale, izolare și fenomenul de marginalizare;
- ✓ *Sindromul de instituționalizare/hospitalism*- prezent la copil după o perioadă îndelungată de timp petrecută într-o instituție de asistență și ocrotire, generează o stare de inadaptare la condițiile dificile ale vieții, o incapacitate de identificare cu alții, concretizată prin lipsa de rezistență față de solicitările biologice și psihice obișnuite, reacții

de frică, neliniște, teamă fără obiect imediat. Copilul aflat în acestă stare nu se poate orienta corect în situații neutre care de fapt nu prezintă nici un pericol, dar pe care copilul le percepe ca fiind purtătoare de posibile sau reale situații, stări, trăiri negative (copilul nu poate anticipa corect ce se întâmplă în anumite momente, conjuncturi pe care le percepe ca generatoare de necazuri, neplăceri și pericole).

- ✓ *Frustrarea familială*- concretizată frecvent în atitudinea de victimă a societății, nedreptățită și marginalizată. În literatura de specialitate (Gherguț, 2013) sunt redate câteva dintre particularitățile negative ale conduitei copiilor care nu au beneficiat de modelul pozitiv și de confortul psihologic al familiilor biologice, și anume*:*
- ✓ *negativismul nejustificat*, manifestat prin rezistența nemotivată față de tot ce vine de la alte persoane, tendința de a acționa diametral opus, chiar față de solicitările argumentate logic, numai pentru faptul că vin din afară sau de la anumite persoane neagreate de copil*;*
- ✓ *respingerea ajutorului*, manifestată ca o reacție de apărare împotriva adulților, după cum poate fi și expresia unei stări de conflict generată de anumite greșeli de educație;
- ✓ *sugestibilitatea*, manifestată prin acceptarea oricărei orientări și îndrumări exterioare, imitarea fără discernământ și fără a lua atitudine critică, chiar dacă ideile, acțiunile imitate nu corespund cu propriile convingeri;
- ✓ *ostilitatea* manifestată prin dorința de izolare, indisciplină, conduite revendicative și fugă de responsabilitate în sarcinile primite de adult;
- ✓ *accese de furie* proiectate asupra colegilor sau obiectelor din jur și tendința de a distruge obiecte personale ale colegilor;
- ✓ *stări de apatie* manifestate prin închiderea în sine, reducerea sau absența comunicării verbale, tonus afectiv redus, indiferență, neglijarea îndatoririlor, neimplicarea în activități ludice;

BIBLIOGRAFIE

1. Gherguț, A. (2011). *Evaluare și intervenție psihoeducațională*. Terapii educaționale, recuperatorii și compensatorii. Iași, Editura Polirom.
2. Gherguț, A. (2013). *Sinteze de psihopedagogie specială*, ediția a III-a.Ed.Polirom, Iași.
3. Mitrofan, I. (2003). *Cursa cu obstacole a dezvoltării umane*. Editura Polirom, Iași.
4. Stănică, I. (coord), (2001). Psihopedagogie specială (Deficienţe senzoriale). ProHumanitate, Bucureşti
5. Ştefan, M. (2000.). Psihopedagogie specială- deficienţele de vedere. ProHumanitate, Bucureşti.

Elevii dixlexici în cadrul orei de *Limba și literatura română*

Prof. Macovei Monica
Școala Gimnazială Cleja, Bacău

Dixlexia[1] este dificultatea de a stăpâni în mod precis și fluent limbajul scris-citit, dificultate ce afectează aproximativ 10% din populație. Acest lucru se întâmplă indiferent de limba maternă, iar dificultățile întâmpinate de dislexici persistă pe tot parcursul vieții.

Dislexia nu este o boală, deci nici nu se poate vindeca. Un copil dislexic va rămâne dislexic și în viața de adult. Greutățile legate de citit-scris sau calcul (*discalculia*) vor persista într-o anumită măsură, dar depinde de fiecare persoană dislexică în ce măsură reușește să facă față acesteia.

Modalități de recunoaștere:

- inversarea numerelor (de la telefon, de la o ecuație, inversarea semnelor autobuzelor);
- inversarea literelor într-un cuvânt;
- confundarea datelor;
- confuzii între dreapta și stânga;
- dificultăți de organizare, inclusiv organizarea timpului;
- rătăcirea lucrurilor personale, confundarea datelor, ratarea întâlnirilor/programărilor;
- dificultăți de orientare (cu hărți sau în orașe străine).

***Modalități de a răspunde nevoilor de sprijin ale unui elevul cu dislexie*:**

- crearea unui mediu de învățare;
- evaluare alternativă, la nivel de sistem;
- colaborarea eficientă școală-părinte-elev;
- apelul la activități diverse, transversale;
- propunerea de elemente noi de învățare;
- crearea unor materialele, fișe personalizate, RED-uri;
- ore de Consiliere și dezvoltare personală, dedicate acestei teme, precum și identificarea unor modalități de lucru cu elevi cu CES;
- conturarea unui demers didactic convergent, care să vizeze lucrul diferențiat: corelarea exercițiilor logopedice– jocuri lexicale;
- formarea unor competențe-cheie, în detrimentul verificării conținuturilor;
- strategii de predare-învățare diverse și adaptate elevilor: *jocul de rol*, *Predarea reciprocă*, *activități practice*, *machete* etc;
- valorizarea/ responsabilizarea potențialului fiecărui elev;
- ajutor specializat: profesor de sprijn, logoped.

Variantă concretă de lucru

Schiță de proiect pentru *Limba și literatura română*
Propunător:
Titlul activității: *Popa Tanda, de Iona Slavici*
Clasa: a VII-a
Unitatea de învățare: II (*Aproape de ceilalți*)
Durata: 50 minute

Competențe:

- ***Competențe-cheie***:

[1] https://ro.wikipedia.org/wiki/Dislexie.

- ✓ *competența de comunicare în limba maternă*;
- ✓ *competența de a învăța să înveți*, prin aprecierea calităţilor personale în vederea autocunoaşterii și alegerii carierei;
- ✓ *spiritul de inițiativă și antreprenoriatul*;
- ✓ *competențele sociale şi civice*, prin manifestarea disponibilităţii pentru participare civică şi pentru valoriza-rea diversităţii.

- ***Competențe generale***[2]:

1. Participarea la interacțiuni verbale în diverse situații de comunicare prin receptarea și producerea textului oral.
2. Receptarea textului scris de diverse tipuri.
3. Redactarea textului scris de diverse tipuri.
4. Utilizarea corectă, adecvată și eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise.

- ***Competența specifică vizată*** (C. S. 2. 3): Adecvarea atitudinii și a practicilor de lectură în funcție de scopul lecturii.
- **Competențe operaționale**:
  - ✓ să numească trăsăturile dominante ale personajului principal din text;
  - ✓ să identifice stările diverse prin care trece personajul principal al textului;
  - ✓ să extragă din text secvențe relevante care să ilustreze evoluția personajului;
  - ✓ să caracterizeze personajul principal la textului, într-un număr de rânduri dat.

Conținturi: definirea conceptului de personaj, tipuri de personaje, modalități de caracterizare ale personajului, caracterizarea personajului, formarea de atitudini (atitudinea pozitivă).

Pregătirea activității:

- implică achiziționarea de *post-it-uri*, de *foi de flipchart*;

- presupune desenarea, pe *o foaie de flipchart*, de către profeor a unei anagrame: **PERSONAJ**.

Desfășurarea activității:

- **captarea atenției** (**7 min**.): Profesorul propune un exercițiu prin care fiecare elev să prezinte cuvinte definitorii pentru anagrama*:*

PERSONAJ

- **experimentare**, **explorare** (**20 min**.): Elevii sunt invitați să vizioneze un videoclip: https://afostodata.ro/popa-tanda-lsr/.
- **comunicare**, **observare** (**15 min**.): Au loc discuții pe tema celor notate, a diferențelor de percepție asupra termenului *personaj*, precum și a valențelor morale pe care acesta le transmite.
- fiecare elev este încurajat să numească *o trăsătură definitorie pentru personaj*: părintele Trandafir.
- **reflecție și evaluare** (**8 min**.): Elevii răspund la întrebării ce vizează înțelegerea textului. Profesorul îndeamnă *elevii să lipească post-it-uri* cu idei extrase din videoclip, să le asocieze anagramei date și termenilor-cheie ce definesc personajul textului.

N. B. : *La acesată activitate, elevul dixlexic își va exprima punctul de vedere prin un emoticon, un cuvânt notat pe un post-it, prin colaborarea cu grupul, fiind integrat în activitatea clasei*.

[2] https://www.portalinvatamant.ro/articole/noutati-7/programa-scolara-pentru-limba-si-literatura-romana-clasele-v-viii-8218.html.

Aprofundare și dezvoltare: Solicită elevilor *realizarea unui afiș* care să evidențieze atitudi-nile/emoțiile față de școală/învățătură. Alcătuirea unei galerii expoziționale cu titlul: *Școala viitorului*.

Aspecte critice: *Observarea atentă* și sistematică a reacțiilor copiilor, precum și *inventarierea, consemnarea anumitor aspecte de tip disconfort*.

Evaluare: Portofoliu

- Alcătuirea unei *caligrame* cu tema: *Școala viitorului*.
- Manufacturarea unei *machete*, ce va surprinde tema dezbătută: *Școala viitorului*.
- *Fișă de progres*: https://sites.google.com/site/evaluarescolara/fise-de-evaluare-a-progresului-scolar-1;
- *intraevaluarea/metaevaluarea*: https://www.youtube.com/watch?v=hTH6vN2aSK8.

Concluzie.....

A lucra cu un elev dixlexic este o adevărată provocare ce presupune diversificare, efort susținut și adaptare. Pentru ca într-adevăr acest demers să fie eficient ar trebui să ținem cont de toți factori implicați în actul educațional: părinți-școală-copil și să încercăm să îi plasăm într-o relație de cooperare, acțiune și dinamică.

Bibliografie:

1. Foster, Jack, *O idee genială: ghid practic de creativitate. Cum să faci să ai idei bune*, traducere Nina Iordache, Editura HUMANITAS, București, 2006;

2. Gherghuț, Alois, Frumos Luciana, *Educația incluzivă. Ghid metodologic*,Editura POLIROM, Iași, 2019;

3. Moldovan, Ramona, *Autocunoaștere și dezvoltare personală*: *învățământ gimnazial. Ghid pentru consiliere și orientare*, Editura Sinapsis, Cluj-Napoca, 2007;

4. Sâmihăian, Florentina, *O didactică a limbii și literaturii române. Provocări actuale pentru profesor și elev*, Editura Art, București, 2014.

BULLYNG-TERMEN MODERN,ATITUDINI ȘI COMPORTAMENTE EXISTENTE DIN CELE MAI VECHI TIMPURI

Profesor învățământ primar:ALINA SUCIU
Colegiul Național ,,Preparandia-Dimitrie Țicindeal” Arad

Auzim tot mai des acest termen modern,care provine din limba engleză, și care însemnă „hărțuire”Termenul este unul de actualitate, însă conform literaturii de specialitate,acest fenomen se referă la agresiunea sau hărțuirea fizică sau verbală, care se repetă pe o anumită perioadă și care implică un dezechilibru al puterii între două persoane.

Dacă facem o incursiune în trecut,luând în considerare date si informatii istorice,vedem că acest fenomen este prezent din cele mai vechi timpuri.Au existat popoare care au asuprit alte popoare, oameni care au fost inrobiți de alti oameni, adepți ai unor dogme religioase care i-au persecutat pe cei ce nu le împărtășeau convingerile.

Dacă în trecut toate acestea stăteau sub semnul violenței excesive,prin războaie,pedepse fizice,biciuiri in public și multe altele,în zilele noastre,dorința de a-ți arăta superioritatea,de a domina,se manifestă cu preponderență prin abuzuri emotionale, verbale si mai putin fizice.

S-a constat prezența acestor comportamente de la cele mai fragede vârste.Copiii ,în școli,sunt batjocoriți,sau batjocoresc.Aceste agresiuni ,atât verbale,cât și fizice,adresate copiilor din școlile românești ating un număr mare,îngrijorător.Conform unui raport efectuat de Organizația Mondială a Sănătății(OMS), aproape 400.000 de elevi din România sunt amenințați cu bătaia și 220.000 sunt bătuți în mod repetat de către colegi.Aceste cifre plasează ,din nefericire țara noastră pe locul 3 la nivel European,cu privire la acest fenomen.

Conform Asociației Americane de Psihologie, bullying-ul este o formă de comportament agresiv, în care o persoană provoacă, în mod intenționat și repetat, un disconfort unei alte persoane. Acesta poate fi :fie sub formă de contact fizic, cuvinte adresate sau acțiuni mai subtile.

Deși fenomenul este mai răspândit în rândul copiilor, bullying-ul poate avea loc și în cazul adulților. Agresorul poate fi:

- -un alt coleg de la școală;
- -șeful sau un coleg de serviciu care intimidează;
- -partenerul care îl controlează pe celălalt;
- -un vecin;
- -un partener de afaceri;
- -un membru al familiei;
- -o altă persoană implicată într-o relație abuzivă.

Atât copiii care sunt agresați (bullied), cât și agresorii (bullies) pot dezvolta probleme serioase și de durată, din punct de vedere emoțional.

Pentru a fi considerat bullying, comportamentul trebuie să fie agresiv și să îndeplinească anumite condiții:

Prima condiție este **existența unui dezechilibru al puterii:** copiii care-i agresează pe alții folosindu-și puterea, cum ar fi cea fizică, accesul la informații stânjenitoare sau popularitatea – pentru a controla sau a face rău altora. Dezechilibrele de putere se pot schimba în timp și pot avea loc în situații diferite, chiar dacă implică aceleași persoane;

Cea de-a doua condiție:**repetiția**.Comportamentul agresiv are loc în mod repetat,agresiunile au loc de mai multe ori.

Datorită mediului din care provin,datorită educației precare de acasă,datorită faptului că unii urmează modele de acasă,copiii devin ușor bullies(agresori).Îi face să se simtă puternici,populari,importanți.Unii psihologi spun că aceste

porniri vin din cauza unor traume,a lipsei de atentie și iubire din copilărie,sau poate că si ei au fost (sau încă sunt)bullied(victime)ale altor agresori.

Tipuri de bullying

Bullying-ul poate avea mai multe forme:

1.Bullying verbal -este caracterizat de acțiuni verbale sau scrise, rău intenționate, cum ar fi:

- Șicanarea;
- Injuriile;
- Comentariile sexuale neadecvate;
- Folosirea sarcasmului;
- Amenințările;
- Criticile;
- Un limbaj neadecvat;

2.Bullying fizic-presupune folosirea contactului fizic pentru a-i intimida pe ceilalți, prin:

- Intimidare fizică, amenințare, hărțuire, vătămare;
- Simularea violenței, ridicarea pumnului;
- Lovire;
- Împingere;
- Distrugerea lucrurilor celuilalt;
- Gesturi obscene;
- Violență domestică;
- Hărțuirea sexuală la locul de muncă;
- Încălcarea spațiului personal;
- Încolțirea unei persoane în mijlocul unui grup.

3.Bullying social-se referă la lezarea reputației sau a relațiilor cuiva și include:

- Bârfitul, lansarea și răspândirea zvonurilor despre cineva, de exemplu la locul de muncă;
- Punerea unei persoane într-o situație stânjenitoare în public;
- Folosirea puterii formale, a titlului/funcției sau a puterii financiare ca forme de intimidare, amenințare, hărțuire și/sau vătămare;
- Folosirea sarcasmului la adresa cuiva;
- Provocarea în mod intenționat a unui sentiment de jenă și nesiguranță;
- Excluderea și izolarea unei persoane din punct de vedere social sau profesional;
- Sabotarea în mod intenționat a bunăstării, fericirii sau succesului unei persoane.

4.Cyberbulling

Avansul tehnologiei a permis ca toate comportamentele menționate mai sus să poată avea loc și în mediul online, pe rețelele sociale, prin e-mail sau alte platforme. Acestea poartă numele de cyberbulling – acesta are loc și mai ușor, pentru că este mult mai facil ca o persoană să se ascundă în spatele unor ecrane și să aibă anumite comportamente.

Datoria noastră ca și cadre didactice este să identificăm aceste situații,și să luam masuri .Trebuie să facem echipă cu psihologul școlar,direcțiunea,și părinții părților implicate.Totodată,în cadrul Inspectoratelor de Poliție,există un departament specializat în prevenirea acestui fenomen.Ei ne vor ajuta de fiecare dată,trebuie doar să fie chemați.Totodată,de la cele mai fragede vârste trebuie să le insuflăm buătate,toleranță,acceptare,tratându-i cu

aceleași ,,monede”.Pe cei vulnerabili,să-i ajutăm să își crească stima de sine,dezvoltându-le capacitatea de a-și manageria emoțiile.

Trebuie să înțelegem că bullying-ul este un comportament învățat(nu ne naștem cu astfel de comportamente lipsite de empatie),care poate fi prevenit și combătut,printr-o relație mult mai strânsă între școală-părinți-copii-autorități.

Numai printr-o educare a caracterului,începută de timpuriu acasă,continuată și susținută în școală și societate,vom putea modifica percepția eronată asupra celor care sunt ,,diferiți”.Trebuie să ,,picurăm” bunătate și toleranță în sufletul copiilor,pentru a le modela caracterul.

Bibliografie:

http/libertateapentrufemei.ro-Psiholog Lenke Iuhoș :Efectele bullying-ului asupra copiior;

Metode inovative la dezvoltarea limbajului preșcolarilor

Erdei Andrea
Liceul Teologic Romano-Catolic Hám János Satu Mare

În procesul instructiv-educativ din grădiniță, dezvoltarea capacităților de comunicare ocupă un loc principal, limbajul fiind una din condițiile esențiale ale formării personalității copilului, ca și ale asigurării necesarului școlar. Prin întregul proces instructiv-educativ din grădiniță, și, îndeosebi, prin activitățile specifice de cultivare a limbajului se perfecționează vorbirea copiilor sub aspect fonetic, se lărgește sfera vocabularului activ și pasiv, se consolidează formele corecte gramatical. Grija pentru educarea limbajului la copii trebuie să constituie o preocupare permanentă a părinților și mai ales a educatoarelor.

Particularitățile vorbirii preșcolarilor sunt legate în primul rând de vârsta acestora. Limbajul se dezvoltă și progresează în permanență la copil, iar educatoarei nu îi revine decât sarcina de a organiza și planifica experiențele de limbaj ale fiecăruia, în funcție de ritmul propriu de dezvoltare. Cunoaşterea şi respectarea particularităţilor dezvoltării copilului de vârstă preşcolară
constituie o cerinţă de bază în alegerea conţinutului şi mijloacelor corespunzătoare pentru dezvoltarea vorbirii.
La vârsta preşcolară se observă o dezvoltare intensă a sensibilităţii tuturor analizatorilor. În măsura în care percepţia devine mai cuprinzătoare, mai exactă şi mai variată şi reprezentările copiilor sunt mai precise, mai clare, mai bogate în conţinut. Dezvoltarea capacităţii de a opera cu reprezentările măreşte treptat capacitatea de a opera cu noţiunile, care la această vârstă au, de asemenea, un conţinut concret. Gândirea operează cu materialul furnizat direct de senzaţii, percepţii, reprezentări.

Concomitent cu dezvoltarea intensă a percepţiilor, a reprezentărilor şi a gândirii, în cursul preşcolarităţii se manifestă şi alte procese psihice de cunoaştere ca memoria şi imaginaţia care se diferenţiază şi se constituie ca procese psihice de sine stătătoare.

Toate aceste transformări sunt legate de dezvoltarea limbajului copiilor care înregistrează modificări calitative şi cantitative însemnate. Domeniul limbă şi comunicare este domeniul care implică copilul în tot ceea ce înseamnă exprimare orală şi scrisă, abilitatea de a înţelege comunicarea verbală şi scrisă. Se apreciază că prin ascultare şi exprimare în situaţii de grup, preşcolarii devin capabili să exploreze şi alte persoane şi să-şi extindă astfel repertoriul de experienţe semnificative. Se urmăreşte prin acest domeniu, ca preşcolarii să vorbească şi să se exprime corect, cu încredere, cu dezinvoltură.

Astfel că noi, educatorii, căutăm cele mai eficiente metode care să-i motiveze şi să-i incite la comunicare, la jocul de cuvinte, la imaginaţie creatoare exprimată prin cuvinte, lăsându-le imaginaţia şi inteligenţa să dea frâu liber dorinţei de a cunoaşte cât mai mult, de a se exprima cât mai frumos, mai melodios. Noi ştim că rezultatele unei învăţări eficiente, ţin foarte mult de metodele folosite la grupă. Astfel că prin utilizarea metodelor inovative , ne propunem o implicare activă şi mai ales creativă a copiilor, pentru a le stimula gândirea productivă, divergentă, de exprimare a cunoştinţelor, ideilor, sentimentelor, cu mai mare precizie .

Una dintre metodele inovative cu cea mai largă utilizare în învăţământul preşcolar, în cadrul Domeniului Limbă şi Comunicare, este **”Şorţul povestitor”**. Șorțul povestitor este o metodă didactică inovativă de predare a poveștilor pentru grădiniță și clasele primare. Șorțul este confecționat din material textil, iar toate elementele și personajele sunt din

fetru, personalizate pentru fiecare poveste în parte, cu detalii specifice acțiunii din acea poveste; elementele fixe sunt cusute, iar personajele sunt marionete de degete. Pentru a fi eficientă este nevoie de un material viu colorat, elementele componente să fie de dimensiuni medii, să poată fi percepute de copii , detaşabile, astfel încât să poată fi lipite şi dezlipite de pe şorţ, cu uşurinţă.

Această metodă inovativă, are ca rol:

- dezvoltarea atenţiei distributive a copiilor
- dezvoltarea simţului creativ
- dezvoltarea limbajului expresiv, corect şi coerent
- valorificarea potenţialului creativ al copilului

Metoda ”Şorţul povestitor” este o metodă încitantă, care solicită intelectual copiii, îi stimulează şi motivează în a fi atenţi, îi provoacă la o comunicare orală de calitate, la expunerea evenimentelor unei poveşti, cu mai mare siguranţă şi încredere.

Plecând de la originea termenului de metodă, ne gândim imediat la ”drumul sau calea de urmat, de către profesor şi elevi pentru ca scopul ativităţii didactice să fie atins”, dar ce este foarte surprinzător, este că şorţul ne ” vorbeşte, ne povesteşte ”, ceea ce de fapt ar fi putut fi o simplă expunere prin povestirea tradiţională. Da, în cazul de faţă, şorţul ne va spune poveste, cu ajutorul copiilor.

Ca elemente componente şi de nelipsit în această metodă, sunt: un şort, de regulă din material textil, elementele de fetru detaşabile, reprezentând personaje, elementele constitutive ale poveştii: căsuţă, elemente din natură: nori, soare, plante copaci, etc (care să permită a fi prinse cu ajutorul scaiului), dar şi un buzunar ataşat, care să permită celui ce face redarea poveştii să descopere şi să extragă elementul ce urmează a fi expus pe şorţ, în funcţie de momentul povestirii.

Povestea care urmează a fi expusă, de regulă va porni de la un element surpriză, element ce face parte din poveste şi care să ajute la intuire poveştii, de către copii.

Odată intuită povestea cu unul dintre aceste elemente surpriză, educatoarea-şi va pune şorţul povestitor, intuind cu copiii care sunt elementele de pe el: nori, pădure, drum, casă, etc şi începe povestea propriu-zisă.

Cu fiecare etapă povestită, educatoarea va invita un copil să scoată din buzunarul şorţului un personaj, detaşabil, care va putea fi prins pe şorţ cu ajutorul scaiului, astfel încât povestea să prindă glas prin şorţul pus pe educatoare.

Cu fiecare element plasat pe şorţ, de către copii, povestea se va contura treptat, astfel încât, la final să poată fi reluată de la primul element şi să curgă lent, fiecare etapă, astfel încât povestea să fie redată în întregime, cu uşurinţă de către copii.

Copiii sunt implicaţi în toată activitatea, câte unul pe rând vor fi prezenţi să aranjeze siluetele, să denumească personajele .

Această metodă este una creativă, ce ţine de atenţie, perspicacitate, de delicateţe şi nu în ultimul rînd de comunicare liberă şi expresivă. Astfel copiii timizi pot fi incluşi cu succes la activitate, dându-le posibilitatea să plaseze ei siluetele, copiii meticuloşi să ia cu grijă siluetele de pe șorț. Copiii comunicativi vor fi puşi să-şi exprime ideile proprii, să-şi valorizeze capacităţile de buni comunicatori. Metodele inovative prezintă atractivitate pentru copii, oferă posibilitatea de a participa activ la activitatea de povestire, repovestire, formează comportamente de comunicare activă, expresivcaă, de interacţiune, şi cooperare între copii şi educatoare. Copiii sunt foarte încântaţi de metoda ”şorţul povestitor” ,se simt valorizaţi şi solicitaţi, nu este doar o simplă poveste, statică, plictisitoare, fără sens. Copiii sunt transferaţi din câmpul unor obiecte pasive, în câmpul subiecţilor învăţării.

Prin intermediul acestei metode sunt valorizate toate procesele psihologice ale copiilor, de la gândire, memorie, memorie vizuală, atenţie, limbaj şi voinţă, iar încrederea de sine îşi face încet încet prezenţa, astfel ca cel timid de ieri să devină cel activ de astăzi .

Bibliografie:

1. Curriculum pentru educație timpurie-2019
2. Suport pentru aplicarea noului curriculum- 2019
3. F. Mitu, S.Antonovici- Metodica activităților de educare a limbajului în învățământul preșcolar, Ed. a II revizuită, Humanitas Educational, 2005
4. F. Grama, M. Pletea, D. Ionescu, M. Draghici, N. Flangea, D.Raileanu, E Ungureanu, O. Flocea, M. Handruc, A. Bereholschi- Aplicații ale noului curriculum pentru învățământul preșcolar, Didactica Publishing House, 2010

Despre grădinița incluzivă

Duralia Luiza-Daniela
Școala Gimnazială “Dimitrie Grecescu”
Drobeta Turnu-Severin

“Învățăm să vorbim, vorbind, Învățăm să citim, citind, Învățăm să scriem, scriind, Învățăm să includem incluzând”

Gary Bunch, Marsha Forest, Jack Pearpoint

Educaţia incluzivă în grădiniţă presupune integrarea şi includerea tuturor copiilor indiferent de capacităţile şi competenţele de adaptare şi de învăţare, în mediul educaţional. În acest sens, fiecare copil trebuie să fie sprijinit şi să se lucreze în beneficiul tuturor. Oricare copil este înţeles ca un participant activ la învăţare şi predare pentru că aduce cu sine: o experienţă, un stil de învăţare, un model social, o interacţiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare, un context cultural căruia îi aparţine.

Prin incluziune se înţelege:

- a educa copiii cu cerinţe speciale în grădiniţe obişnuite, alături de copii normali;
- a permite accesul efectiv al copiilor cu cerinţe speciale la programul şi resursele grădiniţei (bibliotecă,terenuri de sport,spaţii de joacă etc.);
- a încuraja relaţiile de prietenie şi comunicarea între toţi copiii din grupă;
- a educa şi ajuta toţi copiii pentru înţelegerea şi acceptarea diferenţelor dintre ei;
- a ţine cont de problemele şi opiniile părinţilor, încurajându-i să se implice în viaţa grădiniţei;
- a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu cerinţe speciale;
- a accepta schimbări în organizarea activităţilor instructiv-educative.

De la cea mai fragedă vârstă conştiinţa copiilor trebuie formată şi dezvoltată, învăţându-i că primirea celor „diferiţi” alături de ei înşişi trebuie făcută nu doar din obligaţie sau milă, ci pentru că fiecare individ are dreptul de a participa la acţiuni comune care să conducă la dezvoltarea lui ulterioară şi la dezvoltarea comunităţii în care trăieşte.

Toţi copiii trebuie să înţeleagă că o persoană instruită are o şansă în plus pentru o viaţă mai bună, mai sănătoasă, când se va afla în situaţia de a lua propriile decizii şi a-şi decide singură drumul în viaţă. Acceptarea necondiţionată a diversităţii într-un grup şi stimularea toleranţei este o adevărată provocare pentru educatori. Ei trebuie să încurajeze cooperarea,lucrul în perechi sau formarea de grupuri eterogene, cunoaşterea şi discutarea diverselor obiceiuri,tradiţii, valori. Desigur că rezultatele nu se văd imediat, ci în urma multor activităţi educative având la bază obiective clar precizate şi accesibile copiilor preşcolari.

Incluziunea preşcolară vizează implementarea unor strategii coerente de dezvoltare a conştiinţei şi formare a comportamentelor copiilor în sprijinul toleranţei şi nediscriminării, al acceptării şi oferirii de şanse egale pentru toţi. Aceasta presupune pregătirea celorlalţi copii în vederea acceptării copiilor cu cerinţe speciale şi de alte etnii în mod firesc, pentru a nu face diferenţe în manifestarea comportamentală sau verbală.

Evaluarea iniţială oferă educatoarelor, posibilitatea de a analiza nivelul de cunoştinţe al copiilor precum şi modul de socializare al lor la grupul respectiv, în vederea elaborării unei optime strategii de intervenţie. În acest sens s-a realizat un inventar al cunoştinţelor copiilor preşcolari despre colegii lor „diferiţi”, despre problemele acestora şi cum reacţionează ei în situaţiile „diferite” întâlnite.

Copiii trebuie să găsească întotdeauna soluţii de rezolvare paşnică a tuturor situaţiilor conflictuale astfel încât toate personajele să fie mulţumite. În acelaşi timp, copiii constată că oricine are dreptul la o a doua şansă şi are dreptul să se apere. Astfel liderul grupului comunică rezumatul discuţiilor şi soluţia paşnică adoptată de grup. De exemplu: Lupul citeşte iezilor o poveste cât timp mama lor este plecată după mâncare; o ajută pe Scufiţa roşie să culeagă flori şi ciupercuţe pentru bunica, etc.

Modelând copiii de la cea mai fragedă vârstă avem avantajul că anumite prejudecăţi învăţate în familie pot fi diminuate, iar ideea de apartenenţa etnică nu este încă formată. Dar, putem spune că munca noastră a avut succes, dacă se implică şi familia în propria formare a copiilor. La orice copil, în mod particular la copiii cu cerinţe speciale, gradul de interes şi de colaborare al părinţilor este direct proporţional cu rezultatele şi evoluţia copiilor. Psihopedagogia modernă, centrată pe copil, se bazează pe convingerea că familia este primul educator şi are cel mai mare potenţial de modelare.

O grădiniţa incluzivă în care dorim să lucrăm ar trebui să arate că este :

- o grădiniţă în care copiii zâmbesc, cântă şi se mişcă;
- o grădiniţă despre care atât personalul, cât şi părinţii şi copiii ştiu că le aparţine şi arată acest lucru (panouri, anunţuri, iniţiative…);
- o grădiniţă în care fiecare grupă arată că este o comunitate în miniatură şi fiecare copil ştie că aparţine unei astfel de comunităţi (sigla grupei, stabilită, lucrată cu copiii şi afişată);
- o grădiniţă cu reguli emanate, agreate, asumate, afişate şi respectate de cei care o populează (personal, părinţi, copii);
- o grădiniţă în care părinţii sunt bineveniţi oricând alături de educatoare şi copii;
- o grădiniţă în care părinţii sunt învăţaţi să se joace cu proprii copii, să spună/să citească poveşti copiilor, să-i aprecieze, să-i iubească;
- o grădiniţă în care toţi sunt importanţi (adulţi şi copii) şi fiecare are propria valoare;
- o grădiniţă în care problemele fiecăruia rămân la poartă şi unde fiecare păşeşte ca egal al celuilalt;
- o grădiniţă în care jucăriile şi materialele de lucru sunt la îndemâna copiilor;
- o grădiniţă în care culorile, sunetele şi mobilierul emană echilibru, respect, armonie;
- o grădiniţă în care catedra nu este o barieră între copil şi educatoare;
- o grădiniţă în care uşile pot sta deschise şi totuşi fiecare să se simtă în siguranţă şi respectat;
- o grădiniţă în care totul este etichetat, numai copiii nu, iar ordinea, mirosul de curăţenie te fac să te simţi ca acasă;
- o grădiniţă în care copilul este încurajat să experimenteze, să pună întrebări, să spună ce simte;
- o grădiniţă în care adulţii nu au timp de altceva decât de binele copiilor care îi păşesc pragul;
- o grădiniţă în care copiii ştiu şi sunt încurajaţi să facă alegeri;
- o grădiniţă în care educatoarea ştie să le vorbească celor mici despre o piatră, chiar şi atunci când nu are o piatră la îndemână;

Avem nevoie să ne reamintim de faptul că fiecare copil este o promisiune şi are o şansă care depinde de atitudinea şi acţiunea celor care îl cresc şi îl educă.

Bibliografie:

- CUCOŞ, C, Pedagogie, Iaşi, Editura Polirom, 2002, p.125. - M.E.C., UNICEF; Ghid managerial – dezvoltarea practicilor incluzive în şcoli, Bucureşti, 1999, p.378 - GHERGUŞ, A; Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii de educaţie integrată, Iaşi, Editura Polirom, 2001, p.187.
- UNGUREANU,D; Educaţia integrată şi şcoala incluzivă, Timişoara, Editura de Vest, 2000, p.32 - VRASMAS, T; Şcoala şi educaţia pentru toţi, Bucureşti, Editura Miniped, 2004, p.98.

METODE INOVATIVE DE PREDARE- ÎNVĂȚARE- EVALUARE CENTRATE PE ELEV

Fetti Liliana -Profesor învățământ primar
Școala Gimnazială ,,Nicolae Drăganu “Zagra

Procesul de învăţământ este un ansamblu de activităţi organizate şi dirijate, care se desfaşoară etapizat, în cadrul unor instituţii specializate, sub îndrumarea unor persoane pregatite în acest scop, în vederea atingerii anumitor obiective instructiv-educative.

Știința și arta procesului de învățământ este didactica.

Didactica are în centrul preocupărilor sale tehnologia procesului de învăţământ: metodele, mijloacele şi formele de organizare şi evaluare a procesului educational.

Aceste elemente ale tehnologiei didactice, metode, mijloace, forme de organizare ale activităţii şi evaluarea, pot dezvolta la elevi o conduită de responsabilitate, creativitate, gândire critică, învăţare aplicată, cerinţe ale învăţământului modern dar şi al societăţii contemporane.

Sistemul metodelor de învăţământ conţine:

- metode tradiţionale, cu un lung istoric în instituţia şcolară şi care pot fi păstrate cu condiţia reconsiderării şi adaptării lor la exigenţele învăţământului modern;

- metode moderne, determinate de progresele înregistrate în ştiinţă şi tehnică, unele dintre acestea de exemplu, se apropie de metodele de cercetare ştiinţifică, punându-l pe elev în situaţia de a dobândi cunoştinţele printr-un efort propriu de investigaţie experimentală; altele valorifică tehnica de vârf (simulatoarele, calculatorul).

În şcoala modernă, dimensiunea de bază în funcţie de care metodele de învăţământ sunt considerate inovative este caracterul lor activ adică măsura în care sunt capabile să declanşeze angajarea elevilor în activitate, concretă sau mentală, să le stimuleze motivaţia, capacităţile cognitive şi creatoare.

Aceste metode inovative se numesc metodele interactive centrate pe elev, acele modalităţi moderne de stimulare a învăţării şi dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experienţe, de cunoştinţe.

Interactivitatea presupune o învăţare prin comunicare, prin colaborare, produce o confruntare de idei, opinii şi argumente, creează situaţii de învăţare centrate pe disponibilitatea şi dorinţa de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă şi activă, pe influenţa reciprocă din interiorul microgrupurilor şi interacţiunea socială a membrilor unui grup.

Implementarea acestor instrumente didactice moderne presupune un cumul de calităţi şi disponibilităţi din partea cadrului didactic: receptivitate la nou, adaptarea stilului didactic, mobilizare, dorinţă de autoperfecţionare, gândire reflexivă şi modernă, creativitate, inteligenţa de a accepta noul şi o mare flexibilitate în concepţii.

Uneori considerăm educaţia ca o activitate în care continuitatea e mai importantă decât schimbarea. Devine însă evident că trăim într-un mediu a cărui mişcare este nu numai rapidă ci şi imprevizibilă, chiar ambiguă. Nu mai ştim dacă ceea ce ni se întâmplă este “bine” sau “rău”. Cu cât mediul este mai instabil şi mai complex, cu atât creşte gradul de incertitudine.

Datorită progresului tehnologic şi accesului sporit la cunoaştere şi la resurse ne putem propune şi realiza schimbări la care, cu câtva timp în urmă nici nu ne puteam gândi.

E bine ca profesorul să modeleze tipul de personalitate necesar societăţii cunoaşterii, personalitate caracterizată prin noi dimensiuni: gândire critică, creativă, capacitate de comunicare şi cooperare, abilităţi de relaţionare şi lucru în echipă, atitudini pozitive şi adaptabilitate, responsabilitate şi implicare.

Un învăţământ modern, bine conceput permite iniţiativa, spontaneitatea şi creativitatea copiilor, dar şi dirijarea, îndrumarea lor, rolul profesorului căpătând noi valenţe, depăşind optica tradiţională prin care era un furnizor de informaţii.

În organizarea unui învăţământ centrat pe copil, profesorul devine un coparticipant alături de elev la activităţile desfăşurate. El însoţeşte şi încadrează copilul pe drumul spre cunoaştere.

Utilizarea metodelor interactive de predare – învăţare în activitatea didactică contribuie la îmbunătăţirea calităţii procesului instructiv - educativ, având un caracter activ – participativ

Principiile care stau la baza învățării eficiente centrate pe elev sunt:

- Accentul activității de învățare trebuie să fie pe persoana care învață și nu pe profesor.
- Recunoaşterea faptului că procesul de predare în sensul tradiţional al cuvîntului nu este decît unul dintre instrumentele care pot fi utilizate pentru a-i ajuta pe elevi să înveţe
- Rolul profesorului este acela de a administra procesul de învăţare al elevilor pe care îi are în grijă.
- Înţelegerea procesului de învăţare nu trebuie să aparţină doar profesorului – ea trebuie împărtăşită şi elevilor.
- Profesorii trebuie să încurajeze şi să faciliteze implicarea activă a elevilor în planificarea şi administraţia propriului lor proces de învăţare prin proiectarea structurată a oportunităţilor de învăţare atât în sala de clasă, cât şi în afara ei.
- Luaţi individual, elevii pot învăţa în mod eficient în moduri foarte diferite.

Prin învățământul centrat pe elev acesta devine subiectul procesului educaţional; îşi asumă responsabilitatea pentru rezultatele învăţării; participă activ în luarea deciziilor la nivel şcolar; învaţă independent şi posedă capacităţi de autoformare; este capabil să gîndească autonom şi critic; poate aplica tehnologii informaţionale moderne; poate genera noi idei, poate lucra în echipă;

Avantajele metodelor interactive centrate pe elev sunt:

- Creşterea motivaţiei elevilor, deoarece aceştia sunt conştienţi că pot influenţa procesul de învăţare;
- Eficacitate mai mare a învăţării şi a aplicării celor învăţate, deoarece aceste abordări folosesc învăţarea activă;
- Învăţarea dobândeşte sens, deoarece a stăpâni materia înseamnă a o înţelege;
- Posibilitatea mai mare de includere – poate fi în funcţie de potenţialul fiecărui elev, de capacităţile diferite de învăţare, de contextele de învăţare specifice;
- Sprijină abilităţile pentru învăţarea pe parcursul întregii vieţi;
- O pregătire mai bună pentru exercitarea unei profesii;

Clasificarea metodelor și tehnicilor interactive

Metode de fixare, sistematizare şi de verificare a cunoştinţelor:

Harta cognitivă sau harta conceptuală ;

Matricele;

Diagrama cauzelor şi a efectului;

Pânza de păianjăn (Spider map – Webs);

Tehnica florii de nufăr (Lotus Blossom Technique);

Metoda R.A.I. ;

- *Metode de rezolvare de probleme prin stimularea creativităţii:*

Brainstorming;

Starbursting (Explozia stelară);

Caruselul;

Masa rotundă;

Interviul de grup;

Studiul de caz;

Phillips 6/6;

Tehnica 6/3/5;

Fishbowl (tehnica acvariului);

Sinectica;

Metoda Delphi;

- *Metode de cercetare în grup:*

Tema sau proiectul de cercetare în grup;

Experimentul pe echipe;

Portofoliul de grup;

Pentru a realiza un învăţământ de calitate şi pentru a obţine cele mai bune rezultate trebuie să folosim atât metodele clasice de predare-învăţare-evaluare cât şi metodele moderne

Profesorii trebuie să posede pe lângă cunoştinţele teoretice şi practice aferente disciplinei studiate şi abilităţi de utilizare a TIC

Elevul trebuie pus permanent în situaţia de a face, a judeca, a coopera, a da răspunsuri, a avea păreri pentru a deveni responsabil şi creativ.

Educația preșcolară și egalitatea de șanse

Autor: prof. înv. preșcolar Gabriela Cernat
Grădinița Nr. 1 cu Program Prelungit, Bragadiru, județul Ilfov

Motto: *„Educația este cea mai puternică armă pe care voi o puteți folosi pentru a schimba lumea.” (Nelson Mandela)*

Vârsta preșcolară este o perioadă importantă pentru dezvoltarea copilului, copiii devenind conștienți, în această perioadă de lumea înconjurătoare, își exprimă curiozitatea și își manifestă direct emoțiile, sentimentele dorințele.

Prin activitățile desfășurate în grădiniță, educatoarea își planifică activitățile astfel încât toți copiii să aibă acces la cunoaștere, la o dezvoltare echilibrată din punct de vedere psihic, fizic și emoțional. Activitățile instructiv-educative sunt adaptate la nivelul de vârstă și de dezvoltare ale copiilor, ținând cont de pasiunile, dorințele copiilor.

Grădinița și familia este necesar să se completeze reciproc, să se susțină, să încheie parteneriate de colaborare în ceea ce privește progresul și dezvoltarea copilului. Familia poate veni în sprijinul educatoarei ajutându-l pe copil să aprofundeze cunoștințele dobândite în cadrul activităților instructiv-educative.

Egalitatea de șanse reprezintă conceptul conform căruia toate ființele umane sunt libere să-și dezvolte capacitățile personale și să aleagă fără limitări impuse de roluri stricte. Grădinița- locul în care toate speranțele pot deveni realitate dacă cei care iau parte la activitățile de învățare, cadre didactice și copii, conștientizează diversitatea și complexitatea naturii umane și valorifică abilitățile copilului.

Egalitatea de șanse înseamnă a trata oamenii în mod corect și fără prejudecăți, dar și a crea condiții care să încurajeze, să aprecieze diversitatea și să promoveze demnitatea în mediul de lucru și în societate.

Articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a UE interzice discriminarea pe orice motiv: sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de altă natură, apartenența la o minoritate națională, naștere, dizabilități, vârstă sau orientare sexuală.

Cea mai bună soluție pentru un sistem educativ care să răspundă nevoilor tuturor elevilor se dovedește a fi educația incluzivă, caracterizată prin următoarele principii: dreptul fiecărui elev la educație pe baza egalității șanselor; nici un elev nu poate fi exclus din educație sau supus discriminării pe motive de rasă, religie, culoare, etnie, sex, limbaj, dizabilități; școala se adaptează la nevoile elevilor; diferențele individuale între elevi constituie o sursă de bogăție și diversitate, nu o problemă. Școala incluzivă are la bază un curriculum adaptat în raport cu nevoile copiilor.

Copiii trebuie învățați și ajutați să devină persoane tolerante prin intermediul activităților de dezvoltare personală de la grupă, prin poveștile terapeutice, jocuri de dezvoltare socio-emoțională. Toleranța reprezintă o cale importantă ce poate conduce către nondiscriminare și respect față de așa zișii copiii diferiți de majoritatea copiilor cadrul grădiniței.

Misiunea educatoarei nu este deloc una ușoară în ceea ce privește orientarea copiilor către toleranță, înțelegere, acceptare a copiilor cu C.E.S în cadrul învățământului preșcolar de masă.

Gândindu-mă la ceea ce a spus Democrit: „A creşte copii e un lucru riscant, căci reuşita depinde de multă trudă şi grijă, iar nereuşita întrece orice durere”, consider că, prin atingerea obiectivelor propuse, ne putem bucura de îndeplinirea propriei misiuni, care constă în meseria pe care ne-am ales-o: cea de educator.

La nivelul vârstei preşcolare incluziunea presupune găsirea şi implementarea unor strategii coerente de dezvoltare a conştiinţei şi formare a comportamentelor copiilor în sprijinul toleranţei şi nediscriminării, al acceptării şi oferirii de

șanse egale pentru toţi. Toleranţa, ca atitudine şi comportament, se învaţă, se însuşeşte pe bază de modele de la cea mai fragedă vârstă, din grădiniță.

Prin evaluarea iniţială avem oportunitatea, ca și cadre didactice, de a analiza nivelul de cunoştinţe al copiilor precum şi modul de socializare al lor la grupul respectiv, în vederea elaborării unei optime strategii de intervenţie, de realizare a planificării în urma evaluării.

O calitate esenţială a curriculum-ului actual este aceea că vizează un grad mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său şi să fie tratat în funcţie de capacităţile sale de învăţare. Adaptarea curriculum-ului la nivelul grupei reprezintă una dintre soluţiile propuse de către factorii abilitaţi. Există o serie de activități, individuale dar și de grup, destinate recuperării dar și pentru a-i ajuta pe copii să se integreze, să se dezvolte într-un mod normal, armonios. Pot fi aplicate, prin intermediul activităților educative, metode și procedee didactice, mijloace de învățământ concret-intuitive, de natură să sprijine integrarea, colaborarea și învățarea în cadrul grupului a copiilor cu cerințe speciale (elevi cu CES).

În activităţile didactice destinate elevilor cu CES se pot folosi metodele expozitive (povestirea, expunerea, explicaţia, descrierea), respectându-se anumite cerinţe: să se folosească un limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării verbale, prezentarea să fie clară, precisă, concisă, ideile să fie sistematizate, să se recurgă la procedee şi materiale intuitive, să se antreneze elevii prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înţelegerii conţinuturilor de către aceştia şi pentru a interveni cu noi explicaţii, atunci când se impune acest lucru.

În ceea ce privește asigurarea unei egalități de șanse pentru copiii cu CES și nu numai, prin intermediul educației preșcolare se poate face și prin realizarea și implementarea unui plan de acțiune.

Prin exemple de activități: jocuri de integrare în grupa de copii; activități comune cu invitați de specialitate: consilieri școlari, logopezi, psihologi; formularea sarcinilor de lucru într-un mod atractiv și crearea unui spațiu educativ creativ, prietenos și care să confere siguranță și încredere copiilor. Prin realizarea de strategii de învățare: învățare individualizată dar și de grup, metode activ-participative (jocul de rol, joc didactic, jocuri de mișcare, dinamice etc); învățarea prin cooperare: în perechi, în echipă. Prin asigurarea de resurse și materiale adecvate activităților educative prin care copiii să dorească să se implice în cadrul activităților, să își asume responsabilități, să dorească să creeze (mijloace IT, cărți, reviste, planșe, mulaje, instrumente și materiale pentru realizarea de experimente; materiale din natură); Evaluarea se realizează prin observarea sistematică a comportamentului copiilor, evaluarea orală, evaluări care se vor realiza sub formă de joc; portofolii ale copiilor. Conversaţia de verificare este puternic structurată, intenţia de verificare fiind evidentă. Acest tip de conversaţie îl putem întâlni în cadrul unei activităţi, la etapa de reactualizare a structurilor dobândite anterior.

Un instrument util pentru desfășurarea unei astfel de evaluări este grila de evaluare, în care sunt indicate nivelele de performanță și sunt enumerate criteriile care servesc drept repere calitative pentru aprecierea produsului. Pentru fiecare criteriu se elaborează descriptori de performanță - o descifrare a criteriilor pentru fiecare nivel. Instrumentul poate fi aplicat pentru evaluarea unei game variate de produse realizate de elevul cu CES (poster, portofoliu, proiect, colaj, agendă a faptelor bune, machetă, comunicare, desen, fișa de personaj, etc.). Învățătorul/profesorul va propune elevilor cu CES elaborarea anumitor produse, în funcție de finalitățile specificate în curriculumul individualizat/modificat.

Astfel, am încercat să fac un inventar al cunoştinţelor copiilor preşcolari despre colegii lor „diferiţi”, despre problemele acestora şi cum reacţionează ei în situaţiile „diferite” întâlnite. Poveștile reprezintă un izvor de rezolvare a situaţiilor conflictuale şi abordare a lor dintr-o perspectivă care vizează toleranța și armonia în colectivul de copii.

De asemenea, cadrul didactic poate fi un real exemplu prin propriul comportament pentru copiii preşcolari. Prin abordarea de tip „egalitarist” (toți suntem la fel, toți trebuie să progresăm, toți trăim pe aceeași planetă…), va ajuta copiii

să realizeze că există că există diferențe, dar trebuie să le accepte, să le tolereze deoarece fiecare ființă umană are rolul și rostul ei în societate. Diferențele pot fi utilizate pentru a depista cele mai bune căi pentru copil să progreseze (de exemplu prin jocul: „Așa da, așa nu!”)

„Educația incluzivă caută să răspundă nevoilor de învățare ale tuturor copiilor, tinerilor și adulților, cu un accent deosebit pe cei vulnerabili, din punctul de vedere al marginalizării și excluziunii sociale.” (Definiția educației incluzive UNESCO, Conferința de la Salamanca, 1994).

Un moment hotărâtor în recunoaşterea drepturilor tuturor copiilor l-a constituit adoptarea de către Adunarea Generală ONU a Convenţiei cu privire la Drepturile Copilului (1989). În Articolul 2 se specifică faptul că toţi copiii beneficiază de drepturile enunţate „…indiferent de rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau altă opinie a copilului sau a părinţilor sau a reprezentanţilor săi legali, de originea lor naţională, etnică sau socială, de situaţia lor materială, de incapacitatea lor, de naşterea lor sau de altă situaţie”.

Astfel că, se poate vorbi despre egalitatea șanselor care semnifică, în fapt, oferirea de opțiuni multiple pentru capacități și aptitudini diferite, „o educație pentru toți și pentru fiecare”, o educație deschisă pentru toate persoanele, indiferent de vârstă și condiții socio-economice, dar și o educație pentru fiecare, în funcție de nevoile sale specifice, evitându-se omogenizarea și încurajarea diversității.

În concluzie, egalitatea şanselor de instruire este teoretic garantată în aproape toate ţările lumii, dar realizarea practică a acestui principiu generos continuă să rămână una din cauzele de importanţă majoră ale reformelor din educație, îndeosebi în educația timpurie, atunci când se pun bazele formării personalității umane. Educatorul are ca misiune să implementeze programe coerente și coordonate de incluziune a copiilor preșcolari indiferent de limbă, religie, apartenență la minoritate națională, dizabilitate. Astfel, conștiința copiilor trebuie formată și dezvoltată, de la cea mai fragedă vârstă, în sensul toleranței și al nondiscriminării.

Bibliografie:

1. M.E.N. (2019). „*Curriculum pentru învătământul preşcolar”;*
2. Anghel M., Toma G.(2013). *Suport pentru aplicarea noului curriculum pentru învăţământul preşcolar (nivelul 3-5 ani),* Pitești: Editura Delta Cart Educaţional;
3. Mara D. (2004). *Strategii didactice în educaţia incluzivă*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2004;
4. Verza E., Păun E. (2008). *„Educaţia integrată a copiilor cu handicap”,* București: UNICEF şi RENINCO;
5. M. M. Turza. (2017). Modul Online: *Curs Introductiv de Educaţie Incluzivă, Centrul European pentru Drepturile Copiilor cu Dizabilităţi,* Bucureşti; www.educațieincluzivă.info
6. Neamțu, C. A. Gherguț, A. (2000). *Psihopedagogie speciala*, Iași: Polirom;
7. Vrăsmaș , T. (1999). *Şcoala şi educaţia pentru toţi*, București: Editura Miniped;
8. Oprea C. (2009). *„Strategii didactice interactive”,* București. Editura Didactică și Pedagogică.

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL
„SUNTEM CU TOȚII LA FEL”

Prof.înv.preșc. Moncea Elena
Grădinița cu Program Prelungit Junior Dej, jud.Cluj

ARGUMENT:

În ideea de a obișnui copiii să trăiască în relații cu cei din jur, să-și dezvolte stări afective-pozitive, să manifeste prietenie și armonie, ne-am propus să lărgim sfera noastră de prietenie prin încheierea unui partenereat educațional între cele trei instituții de învățământ. Astfel preșcolarii se vor cunoaște, vor face cunoștință cu aspectele din viața copiilor din cele două localități și vor vizita online grădinițele și localitățile Dej și Bucureşti.

Realizând întâlnirile dintre copiii și educatoarele celor trei grădinițe vom reuși să formăm o punte de legătură interjudețeană, preșcolarii vor fi îndrumați să înțeleagă prietenia, normele de conviețuire social precum și adaptarea comportamentului propriu la cerințele grupului cu care vin în contact.

GRUPURI ȚINTĂ:

- preșcolarii grupei mijlocii ,,Buburuzelor,, de la Grădinița cu P.P. „Junior”
- Prof. Moncea Elena
- preșcolarii grupei mici „Stelutele,, de la Grădinița cu P.P. „Junior”
- Prof. Ciceu Adriana
- copiii Centrului de zi „Familia și copilul”

Locul de desfșurare: locațiile instituțiilor

Perioada: februarie 2021- iunie 2022

SCOPUL PROIECTULUI:

- Promovarea comunicării între copiii din medii diferite, indiferent de etnie, religie sau statut social;
- punerea bazelor unei conviețuiri pozitive, care va contribui la păstrarea multiculturalității și a identității fiecăruia în parte, prin respect reciproc;
- dezvoltarea cooperării și a colaborării între cadre didactice din unitatăți școlare și medii diferite.

IMPORTANȚA PROIECTULUI:

Proiectul a fost creat pentru a-i pune pe copiii de diferite etnii și din medii sociale diferite, în situația de comunicare direct, în vederea depășirii barierelor de comunicare create de limbă, comportament și culture diferite.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

privind copiii

O1-să se realizeze o intercunoaștere a copiilor prin intermediul produselor activităților desfășurate de fiecare grupă de copii în parte;

O2-să exploreze asemărările și deosebirile generate de cultură, dintre persoanele care conviețuiesc într-un anumit spațiu geografic;

O3-sa-și formeze o atitudine tolerantă, deschisă, de acceptare și înțelegere;

O4-să găsească modalități variate de exprimare a gândurilor și sentimentelor privitoare la anumite teme de interes comun (cântece, poezii, creații plastice etc.).

Privind cardrele didactice:

O1-să găsească modalități atractive și utile, care să faciliteze cunoașterea grupurilor participante la parteneriat;

O2-să-și formeze o atitudine pozitivă față de metoda proiectelor, ca metodă de lucru în sprijinul unui învățământ de calitate, performant;

O3-să creeze un climat caracterizat prin deschidere față de diversitatea etno-culturală a copiilor și prin valorificarea pozitivă a diferențelor în timpul activităților;

O4-să faciliteze cunoașterea de către copii și a altor concepții, obiceiuri și tradiții, moduri de a trăi;

O5-să motiveze copiii prin stimulente atractive și imediate, pentru a participa la concursuri/întreceri cu tematică variată.

COMPETENȚE SPECIFICE:

- Explicarea asemănărilor și deosebirilor dintre oameni;
- capacitatea de a învăța prin cooperare;
- comunicare eficientă;
- empatie;
- sentimental identității și al apartenenței;
- acceptarea diversității.

RESURSE:

umane

- cadrele didasctice implicate în proiect;
- copiii;
- părinții dornici să susțină ideile proiectului.

Temporal

- Februarie 2021-iunie 2022

financiare

- sponsori, donații

material

- cărți,reviste, CD-uri, DVD-uri, vederi, albume, hârtie creponată,colorată, creioane, carton, carioca, imprimantă, televizor, plastilină, acuarele, pensule etc.

METODE ȘI PROCEDEE:

- explicația, dezbaterea, braistormingul, jocul de rol, metoda proiectelor, pictură, dramatizare, munca pe grupe, în echipe, expunerea, conversația, turul galeriei.

EVALUAREA ȘI VALORIFICAREA ACTIVITAȚILOR REALIZATE:

- realizarea unei expozii de desen și lucrări realizate pe perioada desfășurării proiectului care vor fi expuse câte o săptămână în fiecare dintre cele două instituții;
- prezentarea în Comisia metodică din cele două instituții.

PLANIFICAREA ACTIVITĂȚILOR PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL
„SUNTEM CU TOȚII LA FEL”

Nr.crt.	ACTIVITATE	OBIECTIVE	STRATEGII UTILIZATE	TERMEN
1.	„Diferiți, dar impreuna”	-să se determine implicarea conștienta a fiecarui membru al grupei in activitați, potrivit capacităților psiho-fiziologice si a aptitudinilor existente	-conversatia -dezbaterea	Februarie
2.	„Ce știm despre etnii”	-să adune informatii de la părinti, bunici, vecini cu privire la comunitatea din care fac parte	-conversatia -dezbaterea -„Scaunul autorului”	Martie
3.	„Ziua internațională a rromilor”	-să-si dezvolte sentimente de prietenie și colaborare cu copii din alte medii sociale și de diferite etnii.	-povestirea -dramatizarea	Aprilie
4.	„9 Mai ziua Europei”	-să valorifice cunoștințele însusite în activitațile de educație pentru societate	-conversatia -jocul didactic -jocuri la alrgerea copiilor	Mai
5.	„Vis de copil”	-să cunoască cât mai multe lucruri despre copii altor state, in special despre cei defavorizati.	-jocuri distractive -carnaval	Iunie

IMPLEMENTAREA PROIECTULUI:

Desfăşurarea unor activităţi în care se vor cunoaşte copiii din cele două unităţi, schimb de CD-uri cu serbări, organizarea unor concursuri în care copiii îşi vor exersa abilităţile artistice şi cele artistico-plastice, schimb de experienţă.

MONITORIZAREA ȘI EVALUAREA PROIECTULUI:

Activităţile desfăşurate în cadrul proiectului se vor înregistra video, se vor face poze şi un album în care se vor prezenta cele mai importante momente din activităţile copiilor. Se vor organiza concursuri şi expoziţii cu lucrările copiilor.

DISEMINAREA REZULTATELOR:

- Rezultatele proiectului le vom face cunoscute părinţilor prin afişarea imaginilor la un loc vizibil.
- Activităţile din cadrul parteneriatului vor fi popularizate în mass-media locală.

MONITORIZAREA ACTIVITAȚILOR:

Activitatea de monitorizare va fi făcuta de catre fiecare echipa de lucru care va realiza fotografi diverse materiale.

REZULTATELE SCONTATE:

- stabilirea unor relații de prietenie si cooperare între toți copii
- intelegerea de catre toti copii , ca indiferent de zona in care locuiesc, de nationalitate si religie, trebuie sa fie egali in drepturi.
- parintii copiilor sa inteleaga ca impreuna pot construi o lume in care copii se pot bucura de copilarie in pace si prietenie.

BENEFICILE PENTRU COPII SI CADRELE DIDACTICE

- libertatea de exprimare a gandurilor si opinilor personale despre propria cultura
- cunoasterea preocuparilor, opiniilor, ideilor copiilor din alta scoala
- familarizarea copiilor cu o societate deschisa, toleranta, democratica.
- Acord de parteneriat și colaborare.

ACORD DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL

Încheiat astăzi 01.02.2021, între Grădinița cu P.P. “Junior”, reprezentată de profesor: Timoce Dorina, în calitate de director și Centrul de zi “Familia și copilul”, reprezentat de domnul Rus Laviniu în calitate de coordonator, unități partenere în prezentul protocol.

Cele două părți contractante convin asupra următoarelor aspecte ce constituie obiective ale colaborării pe termen de un an școlar cu posibilitatea de prelungire.

Să organizeze împreună activități culturale, expoziții, vizite întâlniri de lucru.

Să pună bazele unei conviețuiri pozitive, care să contribui la păstrarea multiculturalității și diversității.

Să se asigure o bună comunicare pentru desfășurarea în condiții optime a activităților propuse.

Să se disemineze, prin toate mijloacele, activitațile desfășurate în comun.

În organizarea și desfășurarea activităților să fie antrenați copii, cadre didactice, părinți, reprezentanți ai comunității locale.

Pentru facilitarea comunicării în scopul realizării obiectivelor propuse, pentru desfășurarea activității în cadrul parteneriatului desemnează ca persoane de contact ,dar și drept colaboratori de proiect:

De la Grădinița cu P.P. Junior educatoarele: Moncea Elena, Timoce Dorina, Ciceu Adriana ,iar din partea Centrului „Familia și copilul” domnul coordonator Laviniu Rus.

Prezentul contract a fost încheiat azi, octombrie 2021, în două exemplare originale, câte unul pentru fiecare parte.

PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICĂ

Prof. Mădălin Alina- Ioana
Școala Profesională Specială ”SAMUS”, Cluj-Napoca

Clasa: a V-a (Învățământ special)

Elev:

Aria curriculară Terapii specifice și de compensare

Disciplina: Terapia tulburărilor de limbaj

Tulburarea de limbaj: Dislexie-disgrafie

Unitatea de învățare: Etapa cuvântului;

Tema activității: *Cuvântul. Silaba;*

Tipul Lectiei: corectiv-terapeutică

Competențe generale: Formarea abilităților în plan lexico-grafic:

Competențe specifice: Despărțirea corectă în silabe;

Obiective operaționale:

O1: Să despartă în silabe cuvintele date.

O2: Să indice numărul de silabe din cuvintele date.

O3. Să formuleze propoziții cu cuvintele date.

Metode și Procedee: explicația, demonstrația, conversația, exercițiul, metoda fonetică, analitică – sintetică.

Resurse materiale: fișă de lucru, imagini cu literele alfabetului, power-point;

Tipuri de evaluare: evaluare orală, autoevaluare, curentă.

Forma de organizare: individual.

Resurse de timp: 45 minute

DEMERSUL DIDACTIC

SECVENȚA LECȚIEI	ACTIVITĂȚI REALIZATE DE CĂTRE:		STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE
	PROFESOR	ELEV	METODE DIDACTICE	MIJLOACE DIDACTICE	FORME DE ORGANIZARE	
1. Moment organozatoric 1 min	Se aerisește cabinetul. Pregătirea materialelor didactice. Primirea elevului.	Salută și se așează în liniște pe scaun	Conversația		Individual	Observarea comportamentului
2. Captarea atenției 3 min	Elevul primește un set cartonașe cu literele alfabetului. Elevul trebuie să recunoască literele prezentate pe fiecare cartonaș.	Elevul identifică corect literele.	Conversația	Joc cuburi	Individual	Evaluez modul de receptivitate și gradul de implicare a elevului.
3. Anunțarea temei și a obiectivelor 1 min	Astăzi o efectuăm câteva exerciții, o să despărțim cuvinte în silabe și o să alcătuim propoziții.	Elevul ascultă cu atenție.	Conversația		Individual	Reacția elevului.
4. Demersul terapeutic/ intervenția terapeutică 30 min	Elevul primește o fișă de lucru. 1. Scrie atâtea liniuțe câte silabe are cuvântul reprezentat 2. Realizează corespondența între imaginile date și bulinele reprezentând numărul de silabe. 3. Reprezintă grafic propozițiile. 4. Citește expresiile și alege adevărat sau fals. 5. Unește imaginile din aceeași poveste. În continuare activitatea se desfășoară cu ajutorul calculatorului. Prezint elevului un power-point în care sunt prezentate mai multe aplicații.	Elevul răspunde la cerințe. Fiecare exercițiu este discutat imediat. Analizăm împreună power-point-ul. Elevii rezolvă corect exercițiile.	Explicația Conversația Conversația Exercițiul	Fisă de lucru Calculator	Individual Individual Individual	Observația curentă. *Se consideră reușită dacă reușește să efectueze corect cel puțin un exercițiu din cele cinci.* *Să răspundă corect la cel puțin o cerință.*
5. Fixarea cunoștințelor	Elevul primește un set de jetoane cu diverse cuvinte.	Elevul analizează jetoanele.	Exercițiul	Jetoane	Individual	*Se consideră reușită dacă elevul*

8 min	Elevul trebuie să despartă corect cuvintele în silabe și să alcătuiască propoziții cu ele.	Desparte cuvinte în silabe și alcătuiește propoziții cu ele.				*alcătuiește corect cel puțin doua propoziții.*
6. Încheierea activității 2 min	Fac aprecieri verbale asupra modului în care elevul s-a implicat la oră. Solicit elevul să se autoevalueze .	Se autoevaluaeză. Ascultă aprecierile făcute de către profesor.	Conversația	-	Individual	Apreciere verbală, autoevaluare

Importanța utilizării metodelor interactive în grădiniță

Profesor înv. preșcolar Comșa Maria-Diana
Școala Gimnazială „Tudor Vladimirescu”, Tîrgu-Mureș

Utilizarea metodelor interactive de grup în activitățile didactice desfășurate în grădiniță este importantă deoarece, în acest mod se promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente.

Obiectivele metodelor interactive constau în:

- însuşirea unor cunoştinţe, abilităţi, comportamente de bază în învăţarea eficientă a unor abilităţi practice în condiţii de cooperare;
- promovarea unor activităţi centrate pe demersuri intelectuale, interdisciplinare şi afectiv-emoţionale;
- implicarea activă şi creativă a copiilor pentru stimularea productivă a gândirii divergente şi laterale, libertatea de exprimare;
- formarea deprinderii de a găsi singuri informaţii, de a lucra în echipă, de a aplica cunoştinţele în diferite situaţii de viaţă;
- realizarea unor obiective interdisciplinare : a şti să culeagă informaţii despre o temă dată, a şti să facă conexiuni;
- încurajarea autonomiei copilului şi promovarea învăţării prin cooperare;
- formarea deprinderii de a gândi critic;

Pentru a concretiza cele de mai sus menţionate, m-am oprit asupra câtorva dintre aceste metode aplicate cu succes la grupa mare, în cadrul proiectului tematic “ În lumea minunată a insectelor”.

Metoda “Schimbă perechea” este o metodă de predare-învăţare de grup care constă în rezolvarea sarcinii de lucru în perechi.

Această metodă are ca obiectiv: stimularea comunicării şi rezolvarea de probleme prin lucru în pereche.

Cunoaşterea mediului: Observare

Tema:” În lumea minunată a insectelor”

Obiectiv: Descoperirea prin activitatea în perechi a cât mai multor adevăruri despre insecte

Materiale: insectar, flori colorate, album, coli albe, carioca

Desfăşurare:

- Organizarea colectivului în două grupe s-a făcut prin jocul „Bucheţelele”

- am prins copiilor în piept flori roşii şi albastre;

- la îndemnul “Faceţi bucheţele după culoare!”, copiii s-au organizat în două cercuri concentrice, în interior florile roşii, în exterior florile albastre;

- Prezentarea şi explicarea sarcinii didactice:

- am formulat sarcina de lucru: “Observaţi, analizaţi, descoperiţi şi spuneţi totul despre insecta pe care o alegeţi din insectar”;

- Activitatea în perechi

- copiii din exterior au luat din insectar o insectă la alegere;
- perechile au analizat insecta timp de 3-5 minute;
- la comanda: “Schimbă perechea!”, copiii din interior s-au deplasat şi au format o nouă pereche;

- copiii din exterior au făcut o sinteză a observaţiilor anterioare şi au continuat analiza cu o altă pereche pentru descoperirea caracteristicilor insectelor;
- perechile s-au schimbat până ce s-au epuizat toate ideile copiilor şi până ce fiecare copil a făcut pereche cu toţi membrii grupei;

- Prezentarea rezultatelor

- prin jocul: “ Bucheţelul fermecat” copiii au format un singur cerc şi fiecare pereche a prezentat caracteristicile, adevărurile descoperite;
- s-au înregistrat concluziile exprimate de copii într-un „Jurnal al insectelor”;

Metoda “ Cubul” este o metodă folosită în scopul explorării unui subiect, a unei situaţii din mai multe perspective. Se oferă astfel copiilor prilejul de a-şi dezvolta competenţele necesare unei abordări complexe şi integratoare.

Voi exemplifica aplicarea metodei în cazul unei observări: „Fluturele”.

Colectivul a fost împărţit în şase grupe, corespunzătoare celor şase feţe ale unui cub. Pe fiecare faţă a cubului am notat o întrebare.

Fiecare grupă din cele şase a examinat tema aleasă, din perspectiva cerinţei de pe una din feţele cubului, astfel:

Grupa 1**: Descrie**: Cum arată ? Ce vezi? (forme, culori, mărimi)

Grupa 2: **Compară**: Cu ce se aseamănă?

Grupa 3: **Asociază:** La ce te face să te gândeşti?

Grupa 4: **Analizează**: Spune din ce se compune? Ce caracteristici are?

Grupa 5: **Aplică**: De ce este folositoare această insectă ? La ce ajută ?

Grupa 6: **Argumentează** pro şi contra şi enumeră o serie de motive care vin în sprijinul afirmaţiei tale.

În timp ce liderul fiecărui grup a prezentat celorlalţi rezultatul muncii echipei sale, un grup de copii talentaţi a realizat un desen sugestiv, concretizând rezultatul final şi complet al observării.

Metoda R. A. I. Răspunde- Aruncă- Interoghează este o metodă de fixare şi sistematizare a cunoştinţelor, cât şi de verificare.

Urmăreşte realizarea feed-backului printr-un joc de aruncare a unei mingi.

Copilul care a aruncat mingea a formulat o întrebare referitoare la conţinutul predat, copilului care urma să o prindă. Cel care a prins mingea a răspuns la întrebare, apoi a aruncat-o altui coleg, punând o nouă întrebare. Cel care nu a ştiut răspunsul a ieşit din joc, la fel şi cel care a fost descoperit că nu ştie răspunsul la propria întrebare.

Exemplu:

Poezia “Bondarul leneş” de Elena Farago

- Despre ce ai învăţat în poezie?
- De ce crezi că plânge bondarul?
- De ce nu munceşte bondarul?
- Cum explicaţi fapta bondarului?
- Ce ai vrea să cunoşti despre viaţa insectelor?
- Ce întrebări ai în legătură cu subiectul discutat?
- Ce te-a impresionat mai mult în această poezie ?

Concluzii:

Aplicând aceste metode la grupa de preşcolari în cadrul proiectului „ În lumea minunată a insectelor” am observat o implicare activă şi responsabilă a copiilor în sarcinile de lucru primite spre rezolvare, o creştere a capacităţii lor de atenţie, de concentrare, o bucurie permanentă pe chipurile lor.

Copiii învaţă astfel să-şi împărtăşească ideile, capătă încredere în ei, devin responsabili pentru ideile şi acţiunile lor, se comportă cu toleranţă, afectivitate, sensibilitate cu cei din jur, se exprimă liber, experimentează esenţa demersului ştiinţific, învaţă să argumenteze, să caute alternative, să-şi exprime gândurile creativ, spontan.

Bibliografie

Catalano, Horaţiu (coordonator), (2009), *Educaţie şi formare*, Editura Karuna, Bistriţa

Cerghit, Ioan, (2006), *Metode de Învăţământ*, Editura Polirom, Iaşi

Dulamă, Maria, Eliza, (2002), *Modele, strategii şi tehnici didactice activizante*, Editura Clusium, Cluj- Napoca

PROMOVAREA DIVERSITĂŢII ŞI A INCLUZIUNII ÎN SPAŢIUL ŞCOLAR

Prof. înv.primar:Nuţă Elena Liliana
Şcoala Gimnazială “Nicolae Creţulescu”,Argeş.

„Educaţia incluzivă presupune un proces de îmbunătăţire a instituţiei şcolare,având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane,pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunităţi.”(MEN&UNICEF,1999 şi HG. NR.1251/2005).

„ Educaţia incluzivă caută să răspundă nevoilor de învăţare ale tuturor copiilor,tinerilor şi adulţilor,cu un accent deosebit pe cei vulnerabili din punct de vedere al marginalizării şi excluziunii sociale”.

La Salamanca(Spania),in 1994,a fost adoptată viziunea asupra educaţiei incluzive,făcându-se recomandări care au rămas de referinţă pentru UNESCO şi întreaga comunitate internaţională.

Şcoala trebuie să integreze în procesul de învăţământ toţi copiii,indiferent de condiţiile fizice,sociale,emoţionale,lingvistice sau de orice altă natură.Şcoala trebuie sa integreze copiii cu dizabilităţi şi pe cei supradotaţi,copiii străzii,copiii ce locuiesc în zone greu accesibile,copiii aparţinând minorităţilor lingvistice,etnice sau cultural,precum şi copiii provenind din grupuri marginalizate.

Declaraţia susţine că „Persoanele cu cerinţe educaţionale speciale(CES),trebuie să aibă acces în şcolile obişnuite,care trebuie să se adapteze unei pedagogii „centrate pe copil”,nu pe obiect”.

Şcoala incluzivă trebuie să asigure educaţie de calitate pentru toţi,indiferent de stilul,ritmul de învăţare al elevilor.Indiferent de dificultăţile de învăţare sau problemele acestor elevi,principiile şcolii inclusive trebuie să se bazeze pe învăţarea prin cooperare,împreună.

Declaraţia de la Salamanca are menţiuni importante cu privire la formarea personalului didactic .Pregătirea corespunzătoare a întregului personal didactic constituie un element determinant în promovarea trecerii către şolile inclusive.Repartizarea copiilor în şcoli special,pe timp nelimitat,trebuie să constituie o excepţie,această soluţie fiind recomandată numai în cazuri rare.

Educaţia incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare,având ca scop exploatarea resurselor existente pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor.Abordarea incluzivă se regăseşte nu numai la nivelul sistemului de educaţie ci şi la nivelul procesului didactic.

Principalele trăsături ale procesului didactic de tip incluziv sunt cele care ţin de adaptarea lui la diferenţele dintre copii.Se pune accent pe învăţarea continuă,susţinând dezvoltarea personalităţii elevului şi a competenţelor psihosociale ale acestuia.

Şcoala incluzivă reprezintă unitatea de învăţământ care asigură dreptul la educaţie tuturor copiilor,se adaptează la diversitatea nevoilor educaţinale şi la particularităţile de învăţare şi dezvoltare.

Cum poate fi organizat procesul educaţional într-o clasă incluzivă?

Se reomandă ca elevul cu cerinţe educaţionale speciale să înveţe cu ceilalţi copii,nu separat de ei.Cadrul didactic trebuie să stabilească foarte clar cum şi cât va antrena copiii cu CES în activitate,ce sarcini va propune pentru ca aceştia să participe alături de ceilalţi,în procesul de învăţare.Dacă elevul cu CES este „supraîncărcat” cu sarcini pe care să le rezolve cu susţinerea unui profesor itinerant sau de sprijin ,incluziunea educaţională şi socială a copilului nu are loc.De asemenea,profesorul trebuie să evidenţieze ce realizează copilul cu CES,să găsească momentele potrivite pentru a intercala activitatea lui cu cea a colegilor de clasă.

În condiţiile şcolii incluzive,formula cea mai eficientă de proiectare şi realizare a procesului de evaluare a copiilor cu CES o constituie evaluarea diferenţiată,participativă şi consensuală.

După cum s-a demonstrat , incluziunea în învățământul general a copiilor cu CES a necesitat și a atras după sine reconsiderarea, în esență, a procesului de predare-învățare-evaluare, cu accent pe satisfacerea cerințelor diversificate ale copiilor. În special, este vorba despre identificarea și aplicarea celor mai adecvate tehnici care să faciliteze învățarea.

Întreaga activitate din şcoală este orientată spre formarea personalităţii elevului în conformitate cu cerinţele sociale ale vremii, scopul principal fiind integrarea socială. Daca conţinutul şi formele acestei activităţi nu ar lua în considerare realitatea psihologică a copilului, ar pune in primejdie realizarea scopului propus, afirmarea fiecărui copil ca individualitate.

Fiecare copil are un potenţial educativ înnăscut care trebuie doar descoperit şi activizat. Aceasta este misiunea sfântă a şcolii, a educatorilor, deoarece, dupa cum spunea Comenius : “E îndoielnic să existe o oglindă atât de murdarită, încât să nu reflecte totuşi imagini într-un fel oarecare; e îndoielnic să existe o tablă atât de zgrunţuroasă încât să nu putem scrie totuşi ceva pe ea. Dacă se intamplă însă ca oglindă să fie plină de praf sau pete, înainte de a ne folosi de ea trebuie să o ştergem, iar o tablă prea zgrunţuroasă trebuie s-o dăm la rindea. “

Bibliografie:

Vrăsmaș . E., Introducere in educaţia cerinţelor speciale, București,Credis, 2004

Cristea, Sorin - Fundamentele pedagogice ale reformei învăţământului, EDP, București, 1994;

Cucoș, Constantin– Pedagogie, Editura Polirom, Iasi;

Strategii de evaluare a rezultatelor şcolare

CORBU MIRELA
Şcoala Gimnazială Nr.1 Bunteşti

Evaluarea reprezintă o activitate complexă prin care sînt *colectate, prelucrate* şi *interpretate* informaţiile *privind potenţialul de funcţionare, starea* şi *funcţionarea* unui sistem, *rezultatele* acestora. Informaţiile obţinute permit *aprecierea* în baza unor criterii prestabilite şi *fundamentarea deciziilor* ce urmează a fi adoptate în scopul îmbunătăţirii rezultatelor şi funcţionării sistemului.

Scopul major al evaluării constă în oferirea unor informaţii care permit adoptarea celor mai pertinente (după anumite criterii) decizii educaţionale.

Analiza procesului de evaluare face posibilă evidenţierea, în fiecare act de evaluare, a următoarelor elemente:

- subiectul evaluării, evaluatorul *(cel ce evaluează);*
- obiectul evaluării *(ce evaluăm)',*
- *baza* evaluării *(criteriul de evaluare);*
- scopul evaluării *(de ce evaluăm);*
- instrumentul de evaluare *(cu ce evaluăm);*
- determinarea valorilor actuale ale parametrilor obiectului evaluării *(măsurarea);*
- compararea valorilor actuale ale parametrilor cu baza evaluării *(interpretarea);*
- aprecierea rezultatelor evaluării în forma unei judecăţi valorice *(diagnoza).*

Subiectul evaluării este persoana ce realizează evaluarea. In cadrul şcolii acesta, de obicei, este profesorul care îşi evaluează propriile acţiuni în procesul predării, activitatea de învăţare a elevilor şi rezultatele acesteia; elevul care în procesul instruirii produce nenumărate evaluări şi autoevaluări; reprezentanţii organelor de conducere ale sistemului de învăţămînt, care apreciază eficienţa funcţionării acestuia; cercetătorii ce evaluează calitatea curriculumului, un grup de experţi sau chiar un program de calculator (în care este obiectivată experienţa de evaluare a autorului etc.).

De fapt, nu sînt evaluate persoanele, obiectele sau evenimentele, ci *caracteristicile* lor. *Obiectul evaluării* îl constituie deci anume aceste *caracteristici. Baza evaluării* o reprezintă construcţia, numită în literatura de specialitate în mod diferit: *etalon, standard, criteriu, scală personală, normativ* ş. a.

Dacă elevul (profesorul) este subiectul propriei evaluări, atunci ne referim la o situaţie de *autoevaluare.*

Dezvoltarea la elevi a unor *capacităţi autoevalua-tive* prin asocierea acestora la propria formare este considerată drept una din funcţiile principale ale evaluării [l]. Asemenea capacităţi pot fi dezvoltate prin evaluarea obiectivă şi transparentă a elevului; implicarea lui în coevaluările colegilor; promovarea unei relaţii profesor-elev bazate pe încredere reciprocă şi conlucrare; formarea unei culturi a evaluării.

Din definiţia noţiunii de evaluare rezultă că actul evaluativ poate fi realizat prin trei operaţii de bază: *măsurare, apreciere, decizie.*

Din perspectiva abordării curriculare, *evaluarea este integrată structural,* concomitent *cu predarea* şi *învăţarea* în activitatea didactică/educativă, *corelată funcţional* cu acestea şi poate fi caracterizată ca:

- *acţiune* subordonată activităţii didactice/educative, factor de reglare-autoreglare a acestei activităţi;
- *interacţiune* între educator şi cel educat, resursă de activizare a procesului de învăţămînt;
- *modalitate de perfecţionare* a comunicării profesor-elev, realizată prin circuite de conexiune inversă (feedback), externă (iniţiată de profesor) şi internă (elaborată de elev);

- *mijloc de întărire a rezultatelor activităţii didactice/educative* [2].

Strategia de evaluare denotă modul de integrare a acţiunii de evaluare (realizabilă prin operaţiile de măsurare-apreciere-decizie) în structura de funcţionare a activităţii didactice/ educative [3]. Conceptul de *strategie de evaluare* reflectă tendinţa de extindere a acţiunilor evaluative: de la verificările tradiţionale la evaluarea proceselor şi condiţiilor de desfăşurare a activităţii didactice, a situaţiilor de instruire/învăţare [1].

Clasificarea strategiilor de evaluare poate fi efectuată după mai multe criterii.

După *momentul* în care activitatea de evaluare este încorporată în structura activităţii didactice/educative deosebim:

- evaluarea *iniţială* (predictivă)
- evaluarea *dinamică* (pe parcurs)
- evaluarea/ma/a (terminală).

Evaluarea iniţială reprezintă strategia de măsurare-apreciere-decizie realizată la începutul unei secvenţe a procesului de învăţămînt (ciclu de instruire, an de instruire, semestru şcolar, capitol, subcapitol, grup de lecţii, lecţie).

Evaluarea iniţială este realizată pentru: determinarea cunoştinţelor şi capacităţilor care reprezintă premie ale asimilării noilor conţinuturi şi formarea altor competenţe; pentru detectarea *potenţialului de instruire* (instruibilitatea), *potenţialului de dezvoltare* (dezvoltabilitatea) şi a *potenţialului de educare* (educabilitatea), *adică a zonei dezvoltării proxime* a elevului; pentru stabilirea unui punct "de plecare" ce ar servi drept reper la evaluarea progresului şcolar.

Evaluarea *dinamică* reprezintă strategia de măsurare-apreciere-decizie realizată pe parcursul unor secvenţe mai mici ale procesului de învăţămînt (capitol, subcapitol, grup de lecţii, lecţie) şi vizează rezultatele activităţii la diverse etape ale ei. Această strategie se realizează prin două tipuri de evaluare: *sumativă* (cumulativă) *şi formativă* (continuă) [2], care diferă prin accentuarea unor aspecte ale învăţării: evaluarea *formativă* este axată pe "a *şti cum...",* în timp ce evaluarea *sumativă* are în vedere "a *şti că..."* [1]. *Evaluarea formativă* se clasificăm: *imediată* (realizabilă prin observarea comportamentului şcolar al copiilor) şi *suspendată* (realizabilă prin verificări). Evaluarea *sumativă,* la rîndul ei, este efectuată printr-o suită de *verificări parţiale,* repartizate pe parcursul programului, ce finalizează cu o *evaluare de bilanţ* în care se cumulează rezultatele înregistrate, în cazul cînd evaluările sumative parţiale detectează carenţe în pregătirea elevului, se aplică evaluări detaliate, exploratorii şi/sau diagnostice.

Evaluarea finală reprezintă strategia de măsurare-apreciere-decizie realizată la sfîrşitul unor secvenţe mai mari ale procesului de învăţămînt (ciclu de instruire, an de instruire, semestru şcolar, capitol).

- *Evaluarea iniţială* este realizată la începutul oricărui segment al instruirii (lecţie, subcapitol, capitol, semestru şcolar, an de învăţămînt).
- *Evaluarea formativă imediată,* numită de B. Bloom *"observare formativă",* este integrată în metodele didactice utilizate şi poate fi realizată la orice etapă a lecţiei.
- *Evaluarea formativă suspendată* este efectuată după parcurgerea unei unităţi de instruire o lecţie sau o lecţie dublă. Poate fi integrată în evaluarea iniţială.
- *Evaluarea sumativă parţială* este realizată după parcurgerea unei unităţi de instruire mai mare, drept regulă, o temă sau un conţinut predat în decursul unei săptămîni (cel mult două, în funcţie de specificul disciplinei şcolare).
- *Evaluarea sumativă de bilanţ* este efectuată la sfîrşitul studierii unui capitol, la finele unui semestru şcolar, cumulîndu-se şi rezultatele înregistrate pe parcurs.
- *Evaluarea finală* este practicată la încheierea unui an de instruire sau a unei trepte şcolare.

Evaluarea este realizată întotdeauna cu un anumit *scop.* Diversitatea situaţiilor educative, precum şi spectrul larg de obiective presupun aplicarea unor variate strategii de evaluare, în unele cazuri apare necesitatea de a compara performanţele elevilor; în altele - de a determina nivelul achiziţiilor elevului în raport cu un obiectiv fixat.

Evaluarea exploratorie

Evaluarea care se angajează să confirme că un elev a rămas în urma colegilor de clasă se numeşte evaluare *exploratorie*. Ea permite de a contura competentele la formarea cărora elevul întîmpină dificultăţi.

Evaluarea exploratorie este *orientată pe curriculum:* se face o trecere în revistă a deprinderilor de bază. Dacă în rezultatul evaluării sînt detectate discrepanţe neînsemnate între ceea ce realizează elevul şi ceea ce se aşteaptă de la el, atunci sînt proiectate acţiuni de remediere, în cazul unor discrepanţe mari, se recurge la o evaluare diagnostică.

Avantaje: posibilitatea de a evalua *structura* achiziţiilor elevului, de a contura ariile de conţinut în care acesta se confruntă cu dificultăţi de învăţare.

Limite: perioada îndelungată de timp necesară pentru identificarea riguroasă a multiplelor capacităţi prevăzute de curriculum.

Evaluarea diagnostică

Evaluarea care se angajează să determine *cauzele* restanţelor unui elev se numeşte *evaluare diagnostică.* Aceste cauze pot fi atît de ordin intern (proiectarea şi aplicarea nesatisfacătoare a intervenţiilor educative etc.) cît şi de ordin extern. La evaluarea diagnostică se recurge dacă: s-a stabilit că abilităţile şi comportamentul elevului diferă semnificativ de cele prevăzute pentru o dezvoltare şi formare normală; discrepanţa dintre nivelul achiziţiilor elevului şi obiectivele preconizate persistă sau este în creştere; discrepanta nu se înscrie în limitele variaţiei normale şi intervenţiile profesorului nu conduc la schimbări vizibile.

În cadrul evaluării diagnostice, profesorul observă comportamentul elevului în diferite situaţii şi condiţii. O informaţie pertinentă poate fi obţinută prin combinarea metodelor formale şi *informale* de evaluare.

Avantaje: posibilitatea depistării şi *înţelegerii* cauzelor ce provoacă probleme de învăţare, în consecinţă pot fi elaborate *remedii precise.*

Consumul mare de timp necesar pentru elaborarea instrumentelor de evaluare şi evaluarea propriu-zisă constituie principala *dificultate* la utilizarea acestei strategii de evaluare.

Aceste cinci strategii de evaluare reprezintă strategiile de bază utilizate în şcoală. Diferenţierea dintre ele nu este *absolută.* Şi evaluarea detaliată, şi evaluarea exploratorie, şi cea diagnostică sînt, de fapt, evaluări *criteriale.*

Evaluarea exploratorie presupune examinarea achiziţiilor elevului de la o "înălţime mare" (pot fi analizate numai elementele importante). Evaluarea criterială este o apreciere de la o "înălţime medie" (sînt vizibile practic toate detaliile). Evaluarea detaliată constituie o examinare "cu lupa" a landşaftului achiziţiilor (deşi sînt observate cele mai mici detalii, sînt explorate doar unele dintre componentele landşaftului). Evaluarea diagnostică este o cercetare "cu lupa", efectuată însă pe anumite porţiuni.

REPERE BIBLIOGRAFICE

1. Radu, I, T., *Evaluarea în procesul didactic,* Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică - L4.,2000.
2. Cristea, S., *Dicţionar de pedagogie,* Chişinău-Bucureşti, Grupul editorial Litera-Eitera Internaţional, 2000.
3. Cristea, S., *Evaluarea procesului de învăţămînt* (II) // *Tribuna învăţămîntului,* 563/2000.

Proiect Erasmus+ de parteneriat pentru cooperare

Prof.înv.primar Florea Cristina
Școala Gimnazială Vladimirescu, Arad
Structură Școala Gimnazială Horia

Cu entuziasm vă prezint un proiect Erasmus+ de parteneriat pentru cooperare ,,Legends and Myths” demarat și inițiat de Liceul Tehnologic ,,Francisc Neuman” Arad, în parteneriat cu școli din Portugalia, Turcia, Italia și Polonia. Proiectul Erasmus+ ,,Legends and Myths” oferă oportunitatea de a dobândi abilități profesionale cât și schimb de experiență, beneficiari fiind atât elevii, părinții cât și cadrele didactice din școlile partenere.

Activitățile proiectului cu tema ,, Legends and Myths”, se desfășoară pe o perioadă de doi ani școlari, începând cu anul școlar 2021/2022. Acestea vizează dezvoltarea creativității elevilor și a unor competențe cheie prin activități croscurriculare bazate pe legende și mituri. Pe lângă activitățile demarate în cadrul proiectului se vor organiza și două concursuri cu tema ,,Legende și mituri”, având ca public țintă elevii din învățământul primar.

Un alt scop al proiectului este formarea a 17 cadre didactice din școlile partenere în domeniul utilizării platformelor colaborative și a învățării bazate pe proiecte. Rezultatele finale ale proiectului se vor concretiza într-un ghid metodologic ,,Legende și mituri”, destinat tuturor cadrelor didactice din învățământul primar. De asemenea se va contura și un e-book care va conține materialele, desenele, colajele realizate de elevi în timpul activităților proiectului demarate în școală.

Prima mobilitate la care am luat parte s-a desfășurat în Portugalia-Matosinhos. Proiectul a fost organizat de Projetco Schole LDA și a avut loc in luna mai 2022. Tema centrală a fost scriere colaborativă,,Storytelling” pe platforma ,, Story Logic Net”

Platforma SLN ajută la clasă in scrierea colaborativă,elevii putând să compună povești utilizând această platformă. Utilizarea acestei platforme motivează elevii să folosească tehnologia în scopuri creative.

Am învățat cum să creez conturi,cum să utilizez platforma.Am învățat despre cum pot dezvolta la elevi cooperarea în scrierea colaborativă,stimularea creativității,dezvoltarea gândirii critice în căutarea de noi legende și mituri.

Am dobândit abilități legate de managementul clasei și îmbunătățirea abilităților de multirație al elevilor

A doua mobilitate a acut loc în Turcia-Istanbul organizată de IBB AKSEMETTIN ORTAOKULU

Tema centrală a fost învățarea pe bază de proiecte ,,Project Base Learning”. Am învățat despre integrarea tehnologiei în învățarea pe baza de proiecte,și dezvoltarea competențelor de predare-învățare-evaluare prin proiecte. Am învățat despre componentele învățării bazate pe proiecte-practicarea ,proiectarea și furnizarea activităților de învățare bazate pe proiecte axate pe legende și mituri.

Mi-am format abilitatea de a folosi tehnica stațiilor,o metodă interactivă și mi-am dezvoltat cunoștinte noi despre metode bazate pe interdisciplinaritate și multidisciplinaritate a învățării bazate pe proiecte în predarea legendelor/miturilor.

METODE SI MIJLOACE MODERNE IN ERA DIGITALA LA PRESCOLARI

Gradinita Nr.1 Gagesti Com. Bolotesti
Prof.Inv.Prescolar
Iordache Cornelia Magdalena
Prof.Inv.Prescolar
Motoc Maricela

MOTTO:
Eu sunt copilul,
Tu ţii în mâinile tale destinul meu.
Tu determini în cea mai mare măsură, dacă
voi reuşi sau voi eşua în viaţă
Dă-mi, te rog, acele lucruri care
să mă îndrepte spre fericire,
Educă-mă, te rog, ca să pot fi
o binecuvântare, pentru lume”.
(Child's Appeal, Mamie Gene Cole)

Perioada prin care am trecut a reprezentat pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită – întregul nostru stil de viață a fost pus la îndoială pe o perioadă nedeterminată, veștile negative ne-a asaltat din toate părțile, izolarea ne-a afectat resursele pe diferite paliere. Ce s-a întâmplat cu elevii, cu școlile, cu sistemul de predare-învățare-evaluare în general?

Invățământul online a deschis posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (multitudinea de platforme și soft-uri educaționale online) care a reprezentat o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au avut posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, traditional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum s-a întâmplată în perioada de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclu curricular a fost închis. Acest mod de învățare a fost impus de perioada dramatică pe care am traversat-o.

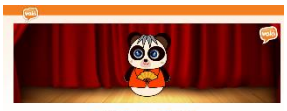
Tot ceea ce înseamnă proces educațional de predare-învățare-evaluare a redevenit în atenția noastră sub titulatura de proces educațional la distanță. Cu toții ne-am mutat activitatea în mediul on-line, am făcut cunoștință și am ”îmblânzit” aplicații care facilitează învățarea la distanță.

Am continuat împreună, în mediul on-line, să oferim aceeași educație de înaltă calitate și să ne îndeplim misiunea noastră în contextul în care școala ”față în față” a fost închisă. În astfel de circumstanțe (pandemia Corona virus 19), angajamentele noastre au fost de a oferi un mijloc alternativ de educație sub forma unui plan de învățare la distanță, folosind diferite platforme, canalul youtube, instrumente web, retelele de comunicare Whatsapp si messenger. Învățământul la distanță a desemnat o nouă experiență de învățare, ce a oferit un proces de adaptare, o instruire adecvată care a permis elevilor să îndeplinească standardele așteptate într-un mediu online.

În absența relaționării față în față cu elevii, în contextul fizic al clasei, am trecut printr-un proces de adaptare, flexibilizare și meta-învățare. Cu alte cuvinte,am exersăt alături de elevi și am fost modele pentru elevi pentru a ne îmbunătăți exact acele laturi pe care le cere viitorul .

În cadrul acestui proiect de activitate „ PRIETENI FĂRĂ GRAI”, vom prezenta câteva metode interactive ce s-au putut realiza cu copiii.

ADP:

- ID: Ursuletul Cici https://tinyurl.com/y3e8m243
- R: Inviorarea de dimineata https://www.youtube.com/watch?v=LI8NAW5SXQ0&feature=emb_logo
- T: In padure ne plimbam
https://www.youtube.com/watch?v=2IUovRO3okE&feature=emb_logo

ALA1:

- B: ” Darul prieteniei”- vizionare poveste
https://www.youtube.com/watch?v=XjH68nzd85E&feature=emb_logo
- A: ”Catelusul meu” pictura
http://www.supercoloring.com/ro/desene-de-colorat/yorkshire-terrier-0?colore=online&fbclid=IwAR2Agjly-UQ9RaSUX6KOKHoepkCqZu_riBBTdyLcl4hiU_XlK8nkUzbl5X
- JM: PUZZELE
https://im-a-puzzle.com/#/play?&ref=user/look_i_m_a_puzzle_6Ieh0ROT&difficulty=3&mode=2

ADE:
- DEC: (educatie muzicala) ELEFANTUL CICI https://www.youtube.com/watch?v=G0OqIkgZqlA&feature=emb_logo
- DS2 (activitate matematica) joc didactic “NUMARA SI POTRIVESTE”
https://www.youtube.com/watch?v=ExltGJesVnw&feature=emb_logo
- variante de joc:
https://learningapps.org/display?v=p8uowqwaj20&fbclid=IwAR0zd_LuRpzyB0SCkORzQ8dooREOeNYsEI3jJPTwhZNHVxIYlWIe6uAwiGU

https://wordwall.net/ro/resource/7246680/raspunde-repede-si-bine
-fisa interactiva
https://www.liveworksheets.com/1-xj1512227yn

ALA2:
Jocul animalelor -joc de miscare
https://www.youtube.com/watch?v=WarOKqfXjFs&feature=emb_logo

Implicarea resurselor digitale în procesul educațional, care să corespundă nevoilor și particularităților grupului de elevi, a fost o adevărată provocare.

PREDAREA INOVATIVĂ CU AJUTORUL TEHNOLOGIEI DE REALITATE VIRTUALĂ

PROF. CHISELIȚĂ CORINA ȘTEFANIA
COLEGIUL NAȚIONAL” MIRCEA ELIADE” REȘIȚA

Metodele de predare inovatoare nu se referă doar la utilizarea celei mai de ultimă oră tehnologie la clasă sau la atingerea constantă a celor mai recente tendințe educaționale.

Totul se referă la utilizarea noilor strategii de predare care se concentrează mai mult pe elevi. Acestea urmăresc să încurajeze elevii să se alăture în mod proactiv și să interacționeze cu colegii lor și cu profesorul în timpul lecțiilor. Elevii vor trebui să lucreze mai mult, dar într-un mod care să le răspundă mai bine nevoilor și să-i ajute să crească mai repede.

Spre deosebire de predarea tradițională, care se concentrează în principal pe cât de multe cunoștințe le putem transmite elevilor, modalitățile inovatoare de predare caută adânc în ceea ce elevii iau cu adevărat din ceea ce se predă în timpul cursurilor.

Întreaga lume a cunoscut o schimbare de la sălile de clasă concrete la cele online și apoi la învățarea hibridă. Cu toate acestea, a se uita la ecranele laptopurilor înseamnă că este mai ușor pentru elevi să se piardă și să facă altceva .

Multe școli, profesori și formatori au încercat strategii de predare inovatoare în noua normalitate pentru a menține elevii interesați și implicați mai mult. Și programele digitale i-au ajutat să ajungă la mințile elevilor și să le ofere acestora un acces mai bun la cursuri.

Beneficii ale metodelor de predare inovatoare

1. **Încurajează cercetarea** – Abordările inovatoare ale învățării îi încurajează pe elevi să exploreze și să descopere lucruri și instrumente noi pentru a-și lărgi mințile.
2. **Îmbunătățesc abilitățile de rezolvare a problemelor și de gândire critică** – Metodele creative de predare permit elevilor să învețe în propriul ritm și îi provoacă să facă brainstorming noi modalități de a aborda o problemă în loc să găsească răspunsuri deja scrise în manuale.
3. **Evităm să primim multe cunoștințe simultan** – Profesorii care folosesc abordări noi încă oferă elevilor informații, dar tind să le împartă în părți mai mici. Digerarea informațiilor poate fi acum mai ușoară, iar menținerea lucrurilor scurte îi ajută pe elevi să obțină mai repede noțiunile de bază.
4. **Adoptă mai multe abilități soft** – Elevii trebuie să folosească instrumente mai complexe în clasă pentru a-și termina munca, ceea ce îi ajută să învețe lucruri noi și să le stimuleze creativitatea. De asemenea, atunci când fac proiecte individuale sau de grup, elevii știu să-și gestioneze timpul, să prioritizeze sarcinile, să comunice, să lucreze mai bine cu ceilalți și multe altele.
5. **Verifică înțelegerea elevilor** – Notele și examenele pot spune ceva, dar nu totul despre capacitatea de învățare și cunoștințele unui elev (mai ales dacă există priviri furtive în timpul testelor!). Ideile de predare inovatoare le permit profesorilor să monitorizeze orele și să știe mai bine cu ce se luptă elevii lor pentru a găsi soluțiile cele mai potrivite.
6. **Îmbunătățesc autoevaluarea** – Cu metode grozave de la profesori, elevii pot înțelege ce au învățat și ce le lipsesc. Aflând singuri ceea ce mai trebuie să știe, ei pot înțelege *de ce* să învețe anumite lucruri și, în consecință, să devină mai dornici să le facă.

7. **Însuflețesc sălile de clasă** – Nu vă lăsați sălile de clasă să fie pline de vocea voastră sau de tăcerea incomodă. Metodele de predare inovatoare oferă studenților ceva diferit de care să se entuziasmeze, ceea ce îi încurajează să vorbească și să interacționeze mai mult.

Utilizarea tehnologiei de realitate virtuală

Intrați într-o lume complet nouă chiar în sala de clasă cu tehnologia de realitate virtuală. La fel cum stau într-un cinema 3D sau joacă jocuri VR, elevii se pot scufunda în spații diferite și pot interacționa cu obiecte „reale” în loc să vadă lucruri pe ecrane plate.

Acum, clasa poate călători în altă țară în câteva secunde, poate merge în spațiu pentru a ne explora Calea Lactee sau poate învăța despre era Jurasic cu dinozauri care stau la doar câțiva metri distanță.

Tehnologia VR poate fi costisitoare, dar modul în care poate transforma oricare dintre lecțiile tale într-o explozie și uimește toți elevii face cu siguranță că merită prețul.

Experienţele practice schimba paradigma în care elevul doar ascultă ce i se spune sau citeşte din manual şi ajunge să descopere singur, ceea ce înseamnă că va asimila mult mai bine unele noţiuni. Mai mult, cei cu talent la desen se vor putea manifesta artistic mult mai uşor.

Realitatea virtuală începe să-și pună amprenta asupra modului în care educația va arăta în viitor, iar rezultatele obținute de la implementarea acesteia în diverse regiuni ale lumii sunt de natură să încurajeze extinderea ariei de utilizare în anii următorii.

Conținutul digital interactiv contribuie din plin la crearea unei atmosfere propice învățării active, așa cum se întâmplă, de exemplu, la studierea modelelor tridimensionale ale planetelor și hărților astrale de la astrologie.

Realitatea virtuală sporește nivelul de atenție al elevilor și studenților prin oferirea unei noi perspective asupra studiului. Mai mult decât atât, procesul de învățare este mai atractiv, mai eficient și mult mai orientat către nevoile celui care învață.

Tehnologia VR poate fi utilizată cu succes în procesul de predare din instituțiile de școlarizare medicală, imagistica 3D fiind un prim domeniu în care această tehnică își găsește aplicabilitatea imediată.

Geografia și Istoria sunt alte două discipline în care realitatea virtuală poate fi folosită chiar acum, mai ales că, în acest mod pot fi suplinite excursiile școlare de studiere la fața locului. Chiar dacă experiența oferită nu poate fi comparată cu cea reală, în aceste condiții este mult mai avantajoasă decât metodele clasice de predare.

Cursurile de astronomie și cele de limbi străine pot fi susținute de tehnologia VR prin oferirea unor exemple vizuale care să permită integrarea mult mai ușoară a cursanților în atmosfera necesară învățării active. De exemplu, la cursurile de limba străină, elevii și studenții pot observa mai bine modul în care se pronunță cuvintele.

De asemenea, realitatea virtuală poate fi utilizată cu succes în pregătirea celor care studiază la școlile militare, aceștia beneficiind de posibilitatea de a interacționa cu situații simulate după situații reale. VR este tehnologia care a acaparat industria jocurilor video de acțiune, așa că, este cea mai potrivită pentru a reda medii realiste și a facilita experiențe la fel ca în realitate.

Practica didactică bazată pe metode interactive presupune:

➢ interacțiuni verbale și socio-afective nemijlocite între elevi, grație cărora se dezvoltă competențe intelectuale și sociale transferabile în diferite contexte formale sau informale;

➢ atitudine deschisă, activă, bazată pe inițiativă personală;

➢ o învățare în colaborare cu ceilalți colegi;

➢ angajarea intensă a elevilor în realizarea sarcinilor (chiar dacă în cazul unora dintre ei nu se produce la primele experiențe de acest gen);

➢ responsabilitatea colectivă și individuală;

➢ valorizarea schimburilor intelectuale și verbale, mizând pe o logică a învățări care ține cont de opiniile elevilor

Bibliografie

Boncu Ștefan – „Psihosociologie școlară”, Editura Polirom, București, 2013;

Nicola Ioan – „Tratat de pedagogie școlară”, Editura Aramis, București, 2003;

Mîndru Elena – „Strategii didactice interactive”, Editura Didactica Publishing House, București, 2005.

METODE INTERACTIVE DE PREDARE ONLINE

STOICA MIHĂIȚA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 VÂNĂTORII MICI

Cadrele didactice au devenit din ce în ce mai preocupate de nivelul de implicare al elevilor la ore. Profesorii caută tot mai multe metode interactive de predare pentru ca experința copiilor la școală să fie una de impact asupra viitorului lor.

Progresele în tehnologia digitală au permis elevilor să aleagă ce, cum și când să învețe. Se străduiesc pentru o învățare personalizată care să se potrivească preferințelor și nevoilor lor individuale. O cultură a învățării independente se dezvoltă puternic atunci când oamenii se îndreaptă să continue să învețe.

Instruirea ar trebui să sprijine în mod direct activitățile pe care angajații le desfășoară în lumea reală și la locul de muncă, mai degrabă decât să se concentreze pe predarea cunoștințelor și a teoriei. Oamenii ar trebui să poată accesa această învățare specială în propriul context, atunci când au nevoie de ea.

Învățarea are loc continuu, într-o varietate de contexte și moduri susținute de tehnologii care permit oricărui elev să acceseze cu ușurință informații interne și externe și să interacționeze în rețele cu experți și colegi. Mixarea metodelor face ca învățarea să fie mai eficientă.

E cert faptul că predarea în mediul online este diferită, dar nu cu un grad înalt de dificultate, informațiile predate rămân la fel, doar că vor trebui selectate metode interactive de predare, deoarece la distanță este mai greu să-i ții focusați pe copii pe o perioadă mai lungă, astfel și interactivitatea va fi la același nivel. Astfel, iată 4 metode interactive de predare online.

E necesară prezența mai multor activități de predare-învățare cu elevii, să nu fie doar teorie. Teoria ar trebui să ocupe doar 20 de minute din cadrul unei ore de curs. Pentru structurarea informațiilor care urmează să fie predate, recomandăm prezentările PowerPoint. Slide-urile vor cuprinde doar cele mai importante informații, astfel, urmând să se dezvolte împreună subiectul cursului.

De asemenea, prezentările PowerPoint trebuie să fie atractive, dar nu obositoare pentru ochi, astfel, se va alege o temă de culoare și culori care se pot citi. Mai mult, se adaugă imagini și video-uri, dar videourile să fie scurte, pentru a nu pierde atenția copiilor, fiindcă acestea conțin prea multe informații sau prea multe detalii iar copilul se plictisește.

Chestionare și quiz-uri

Mereu este nevoie de o verificare a informațiilor predate. Evaluarea sub formă de chestionare sau quiz-uri sunt metode bune și interactive de evaluare la fiecare sfârșit de oră. Pe internet există o mulțime de platforme care permit să evaluezi gradul de cunoștințe rămase în urma informațiilor predate.

Aceste metode oferă un plus foarte mare pentru cadrele didactice, deoarece față de evaluarea tradițională de la fiecare sfârșit de curs, în care se întreba elevii despre ce au discutat azi la oră, respectivele metode oferă posibilitate de a intra mai în detaliu în cunoștințele asimilate pe parcursul orei, precum și posibilitatea de a-și autoevalua tehnica de predare, deoarece dacă mai majoritatea elevilor au însușit corect informațiile predate, atunci e clar că profesorul face aproximativ tot ce trebuie.

De asemenea, aceste metode permit cadrelor didactice să își dea seama care copii nu au înțeles subiectul și au nevoie de o atenție sporită sau care copii nu au fost atenți la oră și ar trebui de implicat mai mult. Se recomandă ca aceste chestionare și quiz-uri să nu fie notate, pentru a nu intimida copilul și pentru a fi perceput ca o activitate educativă.

Proiectul

Aceasta este o metodă complexă de evaluare, de regulă are loc la sfârșitul unui modul sau semestru. Cu această metodă se evaluează progresele pe care le-au făcut în timp elevii. Această metodă pun elevii în situația de a analiza și cerceta

informații pe care le-au descoperit singuri. Cu ajutorul accesului la internet și la volumul mare de informații, aceștia vor învăța să-și structureze informația și să o integreze în așa fel într-un proiect încât să fie pe înțelesul tuturor.

De asemenea, pentru ca acest proiect să fie mai interesant de realizat, dar și de prezentat de către elei, încurajații pe aceștia să utilizez platforme sau alte aplicații online pentru a crea suport vizual pentru proiectul lor. Să integreze poze sau videouri despre subiectul ales, astfel, realizarea proiectului devine mai captivantă.

Jocurile didactice

Jocul este o metodă interactivă eficientă în procesul de predare-învățare-evaluare, iar în învățământul la distanță este mai accesibil, ușor de organizat și eficient, există jocuri deja special concepute pentru multe subiecte care sunt predate la școală. Astfel, ca și cadru didactic, trebuie doar să îl identifici sau chiar să îl creezi tu. Există multe platforme care oferă această opțiune și tutoriale despre cum ar trebui să folosești platforma.

De asemenea, se poate informa copilul în legătură cu faptul că există astfel de jocuri didactice, care sunt foarte captivante, chiar și pentru un om matur.

Avantajele respectivelor metode interactive de predare:

– pregătirea devine individuală, ținând seama de caracteristicile personalității, interesele și nevoile fiecărui elev;

– devine posibilă prezentarea concisă și succintă a oricărei cantități de informații educaționale;

– percepția vizuală se îmbunătățește de mai multe ori, procesul de însușire a materialului educațional este mult simplificat;

– activitatea cognitivă a elevilor este intensificată, aceștia primesc cunoștințe teoretice și abilități practice.

Concluzie

Indiferent de unde se desfășoară procesul de predare-învățare-evaluare, acesta trebuie să fie centrate pe nevoile elevilor, să răspundă diferitelor nevoi de învățare a elevilor, deoarece nu toți elevii învață în același ritm. Dacă materialele didactice vor fi structurate în așa fel încât să plaseze copilul pe primul loc, atunci acesta vor participa la activitățile școlii cu plăcere. Principala problema cu care s-a confruntat sistemul de învățământ românesc a fost lipsa de structură și lipsa infrastructurii minimale (laptop, tabletă, telefon, conexiune la internet). dar și lipsa cunoștințelor tehnice ale cadrelor didactice, dar și a părinților.

Astfel, furnizorii de servicii educaționale s-au adaptat rapid la contextul actual, cercetând și analizând modele de predare-învățare-evaluare online au reușit să dezvolte cursuri pentru cadrele didactice și părinți în care îi instruiesc pe aceștia pe partea de folosire a tehnologiei în domeniul educației.

METODE MODERNE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE

CONSTANTINESCU MARIA -MIRELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 VÂNĂTORII MICI

În pedagogie, metoda este "o cale" necesară pentru dobândirea cunoştinţelor şi capacităţilor proiectate la nivelul obiectivelor procesului de învăţământ, prin valorificarea principiilor specifice de proiectare şi de realizare a activităţii didactice, în termeni de comunicare – cunoaştere – creativitate.

Calitatea pedagogică a metodei didactice presupune transformarea acesteia dintr-o cale de cunoaştere propusă de educator într-o cale de învăţare realizată efectiv de preşcolar, în cadrul instruirii formale şi nonformale. Relaţia dintre metodele didactice – procedeele didactice – mijloacele didactice implică "un plan de acţiune care permite atingerea unor obiective" prin valorificarea unor tehnici din ce în ce mai diverse şi mai diversificate.

“În diversificarea strategiilor de predare – învăţare – evaluare se va pune un accent deosebit pe metodele active-participative, care încurajează plasarea copilului în situaţia de a explora şi de a deveni independent. … Copiii au diferite niveluri de dezvoltare, ritmuri diferite de dezvoltare şi învăţare precum şi stiluri diferite de învăţare. Aceste diferenţe trebuie luate în considerare în planificarea activităţilor, care trebuie să dezvolte la copil stima de sine şi un sentiment pozitiv faţă de învăţare. În acelaşi timp, predarea trebuie să ia în considerare experienţa de viaţă şi experienţa de învăţare a copilului, pentru a adapta corespunzător sarcinile de învăţare” (Curriculum pentru învăţământul preşcolar).

O metodă nu este bună sau rea în sine, ci prin raportarea ei la situaţia didactică respectivă, criteriul oportunităţii sau adecvării la o anumită realitate fiind cel care o poate face mai mult sau mai puţin eficientă. In acelaşi timp, nu numai adecvarea externă constituie un indicator al pertinenţei metodei, ci şi congruenţa secvenţelor care o compun. Utilizarea uneia sau a alteia dintre metodele didactice ţine de obiectivele urmărite, de nivelul de vârstă sau pregătire a grupului căruia i se aplică metoda respectivă şi nu în ultimul rând, de măiestria pedagogică a educatorului.

Metoda “Gândiţi – lucraţi în perechi - comunicaţi”

Metoda presupune colaborarea între doi preşcolari care rezolvă împeună sarcina didactică.

Am aplicat această metodă în cadrul activităţilor de educarea limbajului, pentru stimularea creativităţii.

Metoda “Cubul” este una dintre metodele de învăţare prin cooperare care poate fi adaptată şi folosită mai ales la grupele mari/pregătitoare. Metoda este folosită în cazul în care se doreşte explorarea unui subiect, a unei teme, din mai multe perspective.

Metoda “Brainstorming” este folosită pentru a stimula şi fructifica imaginaţia şi creativitatea, pentru a reactiva memoria de scurtă şi medie durată. Am încurajat copiii să-şi construiască propriile răspunsuri pe baza celor auzite de la colegi, toate ideile formulate fiind considerate "f. bune"; nici o sugestie nu a fost criticată (în cazul în care au apărut greşeli ele au fost demonstrate pe parcurs şi au fost corectate tot de către copii). Această metodă implică tot grupul şi poate înveseli un moment oarecare al activităţii, sau poate contribui eficient la captarea atenţiei copiilor. Am împărţit tabla în două sectoare şi am stabilit împreună cu copiii în ce sector trebuie trecut fiecare dintre cuvintele găsite de ei Acestea m-au ajutat să definitivez inventarul de probleme care a stat la baza stabilirii activităţilor ce trebuiau incluse în proiectul tematic.

Învăţarea prin descoperire este o metodă cu ajutorul căreia elevul observă, acţionează şi dobândeşte noi cunoştinţe. Această învăţare este însoţită de o dirijare exterioară . În cazul copiilor cu CES, această metodă este însoţită de material concret-intuitiv, pe baza căruia , elevii descoperă noi cunoştinţe.

Turul galeriei se referă la analiza lucrărilor elevilor prin observarea lor de către ceilalţi colegi. Colegii stabilesc ce caracteristici are lucrarea respectivășsi dacă aceasta a respectat toate cerinţele. Se apreciază lucrările prin diferite procedee: se dau puncte, se lipesc etichete pe lucrările apreciate pozitiv.

În cadrul sistemului de instruire, metodologia didactică trebuie să fie consonantă cu toate modificările şi transformările survenite în ceea ce priveşte finalităţile educaţiei, conţinuturile invăţământului, noile cerinţe ale elevilor si societăţii. Metodologia se cere a fi suplă şi permisivă la dinamica schimbărilor care au loc în componentele procesului instructiv-educativ. Calitatea unei tehnologii este dată de flexibilitatea şi deschiderea ei faţă de situaţiile şi exigenţele noi, complexe ale învăţământului contemporan.

Bibliografie:

-Ionescu Miron şi Chiş Vasile „Strategii de predare şi învăţare”, Bucureşti, Ed. Ştiinţifică, 1992

-M Ed C T **“**Curriculum pentru învăţământul preşcolar (3-6/7 ani)”, 2008;

-Venera Mihaela Cojocariu “Teoria şi metodologia instruirii”, E.D.P. 2002;

-I. Cerghit, I.T. Radu, E. Popescu, L. VIăsceanu “Didactica” E.D.P. Bucureşti, 1999;

-M.Ed.C, “Învăţarea activă - ghid pentru formatori şi cadre didactice”, Bucuresti, 2001

JOCUL DIDACTIC

ILIESCU MIHAELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.3 VÂNĂTORII MARI

Prima vârstă a omului stă sub semnul jocului, care însă îl fascinează şi pe adult, prin frumuseţe şi libertate. Vocaţia pentru joc desăvârşeste condiţia omului de făuritor şi înţelept, probându-i imaginaţia şi spiritual creator.

Tocmai de aceea, jocul didactic ar putea fi soluţia practică a unei lecţii reuşite, o metodă de a îmbina utilul cu plăcutul, de a-i dezmorţi (la propriu şi la figurat) pe copii, de a dinamiza ora şi de a preda, a consolida sau a evalua performanţele şcolare ale elevilor într-o manieră mai puţin plictisitoare.

Jocul reprezintă un ansamblu de acţiuni şi operaţiuni care urmăresc obiective de pregătire intelectuală, tehnică, morală, fizică a copilului.Incorporat în activitatea didactică, elementul de joc imprimă acesteia un caracter mai viu şi mai atrăgător, aduce varietate şi o stare de bună dispoziţie funcţională, de veselie şi bucurie,de destindere, ceea ce previne apariţia monotoniei şi a plictiselii, a oboselii.

Jocul didactic este un tip specific de activitate prin care învăţătorul consolidează , precizează şi chiar verifică cunoştinţele elevilor, le îmbogăţeşte sfera lor de cunoştinţe, pune în valoare şi le antrenează capacităţile creatoare ale acestora.

Prin joc, elevii pot ajunge la descoperiri de adevăruri, îşi pot antrena capacitatea lor de a acţiona creativ, pentru a cunoaşte strategiile jocului care sunt în fond strategii euristice, în care se manifestă isteţimea, spontaneitatea, inventivitatea, initiaţiva, răbdarea, îndrăzneala, etc. Folosirea jocului didactic ca activitate de completare cu întreaga clasă,aduce variaţie în procesul de instruire a copiilor, făcându-l mai atractiv. Fiecare joc didactic cuprinde următoarele laturi constitutive: conţinuturi, sarcina didactică, regulile jocului, acţiunea de joc.

Prima latură -conţinuturi- este constituit din cunoştinţele anterioare ale copiilor însuşite în cadrul activităţilor comune cu întrega clasă.

Cea de a doua componentă a jocului -sarcina didactică- poate să apară sub forma unei probleme de gândire, de recunoaştere, denumire, reconstituire, comparaţie, ghicire.

Jocurile didactice pot avea acelaşi conţinut, acestea dobândind un alt caracter, datorită sarcinilor didactice pe care le au de rezolvat,de fiecare dată altele.

A treia latură -regulile jocului- decurge din însăşi denumirea ei.

Regulile sunt menite să arate copiilor cum să se joace, cum să resolve problema respectivă.Totodată regulile îndeplinesc o funcţie reglatoare asupra relaţiilor dintre copii.

Ultima latură -acţiunea de joc- cuprinde momente de aşteptare, surprize, ghicire, întrecere şi fac ca rezolvarea sarcinii didactice să fie plăcută şi atractivă pentru elevi.

Prin joc, copilul îşi îmbogăţeşte viaţa afectivă şi, în acelaşi timp, dobândeşte în mod progresiv capacitatea de a-şi stăpâni emoţiile. El învaţă să reacţioneze sincer, pozitiv sau negativ, faşă de ceea ce este bun, frumos, moral şi faţă de ceea ce e rău, imoral. Copilul găseşte cea mai eficientă recompensă în însuşi faptul de a se juca. Latura voliţională este intens solicitată în joc. În acest sens jocul cu reguli devine o metodă de maximă eficienţă. Dacă jocul ,,De-a ostaşii” cere să nu se vorbească spre a nu fi auzit de duşman, copilul „găseşte” resursele unei tăceri prelungite, ceea ce în alte situaţii îi este greu de realizat.

Eficienţa jocului depinde de cele mai multe ori de felul în care învăţătorul ştie să asigure o concordanţă între tema jocului şi materialul didactic existent, de felul în care ştie să folosească cuvântul ca mijloc de îndrumare a elevilor prin întrebări, răspunsuri, indicaţii, explicaţii, aprecieri. Pentru ca jocul să devină un mijloc de activizare a elevilor trebuie să conţină măcar unul din elementele de joc. Cele mai des folosite sunt: mişcarea, ghicirea, aşteptarea, întrecerea, surpriza

etc. Într-un joc pot fi folosite mai multe elemente, dar nu pot lipsi cu desăvârşire, deoarece sarcina didactică rezolvată fără un asemenea element nu mai este joc.

Jocul didactic folosit în dezvoltarea auzului fonematic şi însuşirea pronunţiei corecte

Aplicarea metodei fonetice analitico-sintetice se impune atât oral, cât şi în compunerea cu ajutorul alfabetului decupat sau în citirea şi scrierea cuvintelor şi a propoziţiei. Acest lucru se realizează pe baza textelor din abecedar şi cu ajutorul jocurilor didactice.

În jocul **„Ploaia”,** copiii stau cu mâinile pe masă. La un semnal, ei bat pe bancă cu un singur deget şi reproduc printr-un singur sunet onomatopeea: „pic, pic, pic”. La fel am organizat jocul **„Vântul”, „Fierarul”, „Ciripitul păsărelelor”, „Ursul”, „Ceasul”, „Cântecul greieraşului”** care au contribuit la dezvoltarea auzului fonematic şi la coordonarea mişcărilor, la formarea deprinderilor de a percepe sunetele auzite. Aceste jocuri contribuie la dezvoltarea vocii, consolidează deprinderile de pronunţare corectă a sunetelor şi cuvintelor, realizând, în acelaşi timp, relaxarea sistemului nervos.

Unele jocuri precum: **„Jocul silabelor”, „Spune mai departe”, „Completează cuvântul”, „Unde se găseşte cuvântul”, „De-a cuvintele” sau „Schimbă prima silabă”** le-am adoptat în activitatea la clasă, pentru a contribui la formarea şi consolidarea la elevi a abilităţii şi deprinderilor de articulare corectă a sunetelor, de pronunţie corectă a cuvintelor folosite în comunicare, în conformitate cu cerinţele programei.

Prin jocul didactic **“Repetă ce spun eu!“** am urmărit formarea deprinderilor de a pronunţa corect silaba şi cuvintele care se deosebesc printr-un sunet, în general dezvoltarea auzului fonematic. Sarcina didactică reprezintă corectarea unor cuvinte învăţate şi recunoaşterea de către elevi a sunetelor care se deosebesc.

Reguli: pe rând copiii trebuie să găsească pe flanelograf imaginea cu denumiri asemănătoare sau cuvinte cunoscute de ei, să le aşeze în perechi. Copilul care rezolvă corect este aplaudat şi primeşte ca recompensă o bulină. Ca material didactic s-au folosit jetoane care reprezintă fiinţe şi lucruri, aşezate în dezordine în partea stângă.

Desfăşurarea jocului: s-a ales un conducător de joc care a început numărătoarea într-o formă ritmică:

Ala, bala, portocala
Ieşi la tablă-ncetişor
Şi găseşte o pereche
C-un sunet asemănător.

Copilul desemnat a căutat imaginea obiectului cu denumirea asemănătoare, de exemplu: casă - masă; barză - varză, pâine - câine; lac - rac, apoi a denumit amândouă obiectele şi a aşezat jetoanele pe flanelograf.

Deoarece am constatat că sunt în clasă copii care confundă sunetele: **v** şi **f** am desfăşurat jocul: **“Găseşte-ţi locul”,** urmărind ca scop : exersarea organului fonator, corectarea defectelor de pronunţie, îmbogăţirea vocabularului, dezvoltarea gândirii.

Am început prin mişcări pe melodia “Bate vântul frunzele”. Vântul le-a împrăştiat şi trebuie să le găsim locul. Unii vor merge la Floriţa, iar alţii la Viorel. Copiii vor trage pe rând câte un jeton şi vor „citi” imaginea , aşezându-le fie în coloana Floriţei, fie în coloana lui Viorel, după sunetele cu care încep cuvintele din imagine. În încheiere, copiii trec la loc imitând prin onomatopee vântul sau pufăitul locomotivei. Jocul didactic creează în clasă o atmosferă de predare-învăţare propice, a stimulat creator elevii, i-a determinat să comunice prin intermediul dialogului, introducând în vocabularul activ cuvintele: vitejie, viscol, viforniţă, vâjâială, ger, cumplit, trosnesc.

Jocul este puntea ce poate uni şcoala cu viaţa, activitatea ce-i permite copilului să se manifeste conform naturii sale, să treacă pe nesimţite la munca serioasă. Datorită faptului că elevul acumulează sentimente şi interese, îşi structurează operaţiile şi acţiunile fără a resimţi efortul, învăţarea prin intermediul jocului se realizează economicos şi eficient. De aceea

jocul este considerat azi, în teoria pedagogică, ca modalitate de asimilare a realului la activitatea proprie (Jean Piaget), asigurând elevului largi posibilităţi de activism intelectual.

Tehnici de predare centrate pe elevi

prof. Radu Bogdan-Călin,
Colegiul Național ”Preparandia-Dimitrie Țichindeal” Arad

Dacă în învăţământul tradiţional, principalele metode le constituie conversaţia, expunerea, demonstraţia, metodele centrate pe profesor, transmiterea de cunoştinţe, pasivitatea elevilor, învăţământul modern solicită aplicarea metodelor active şi interactive, a celor care dezvoltă gândirea critică. Aplicarea acestor metode care generează învăţarea activă şi prin care elevii sunt iniţiaţi în gândirea critică nu este simplă ci necesită timp, răbdare, exerciţiu şi este de preferat să se facă de la vârste fragede, la toate disciplinele, însă cu măsură. Acestea trebuie să fie selectate şi utilizate în mod riguros, creativ, în funcţie de obiectivele propuse, de specifcul grupului educaţional şi nu trebuie să constituie un trend sau un moft al cadrului didactic. Metodele active şi interactive au multiple valenţe formative care contribuie la dezvoltarea gândirii critice, la dezvoltarea creativităţii, implică activ elevii în învăţare, punându-i în situaţia de a gândi critic, de a realiza conexiuni logice, de a produce idei şi opinii proprii argumentate, de a le comunica şi celorlalţi, de a sintetiza/esenţializa informaţiile, se bazează pe învăţarea independentă şi prin cooperare, elevii învaţă să respecte părerile colegilor.

Strategiile de învățare centrate pe elevi au ca punct central facilitarea învățării.

1. ***Învățarea mediată*** este o acțiune de facilitare a dezvoltării cognitive a elevului. Copilul este învățat să învețe, cu alte cuvinte vorbim despre o educație metacognitivă.

Avantajele acestei tehnici sunt că: permite diagnosticarea exactă a blocajelor cognitive în învățare, astfel încât profesorul să poată acorda ajutoare ce vizează în mod foarte clar dificultățile elevului. Ajutoarele oferite sunt informații specializate (declarative sau procedural) menite să elimine blocajele.

Dezavantaje tehnicii sunt: necesitatea cunoașterii psihologice foarte exacte a elevului; implică unele restricții în utilizarea acestei strategii, întrucât diagnosticul trebuie dat de către psihologi pregătiți, iar în lipsa diagnosticului este dificil de apreciat care sunt abilitățile și operațiile cognitive deficitare.

2. ***Învățarea activă*** este un proces ce permite subiectului învățării un contact direct cu materialul studiat. Aceasta se bazează în primul rând pe activitatea elevului, pe intervenția sa nemijlocită, transformatoare asupra materialului studiat.

Învățarea activă poate fi facilitată de: învățarea prin descoperire cu ajutorul materialelor concrete, acordarea unui timp de reflecție, în care elevul alcătuiește un răspuns concret la o situație dată, încurajarea gândirii critice, utilizarea metodelor de grup, învățarea pe bază de proiect.

Avantajele aceste tehnici sunt: rata mai bună a învățării, dezvoltarea abilităților de muncă individuală și de grup, dezvoltarea gândirii critice.

Dezavantajele tehnicii: consumul mare de timp și restructurarea didactică necesară.

3. ***Simularea de cazuri*** este o modalitatea de a prezenta conținuturi didactice sub o formă coerentă. Simularea poate conține situații și date reale sau concepute special în acest scop, dar care simulează situații care pot fi întâlnite în realitate.

Simularea poate fi efectuată individual, pe grupuri sau cu o clasă întreagă. Ea poate fi dirijată de către profesor sau nedirijată. Pentru a păstra caracterul centrat pe elev, selectarea temei poate fi făcută în funcție de dorințele, interesele sau prioritățile elevilor.

Avantajele tehnicii sunt: ancorează situația educativă în realitatea imediată a copilului, utilizează surse multiple de documentare, stimulează discuțiile pe baza subiectului; permite utilizarea de metode diferite (joc de rol, analiză de caz etc).

Această metodă este mai puțin utilizabilă deoarece implică un efort de pregătire considerabilă, iar coordonarea acestor proiecte necesită un nivel maxim de experiență.

4. ***Învățarea colaborativă (cooperativă)*** are la baza lucrul în echipă (între elevi sau între elev și profesor). Se pleacă de la idea ca profesorul poate adopta o atitudine de colaborare cu elevul în vederea educării și formării acestuia. Strategia colaborativă implică formarea de grupuri alcătuite din elevi ce au ca scop îndeplinirea unor sarcini de învățare, încurajându-se astfel exprimarea liberă a elevilor, gândirea critică, munca în echipă și dezvoltarea abilităților metacognitive.

Printre avantajele acestei discipline, putem sublinia faptul că strategia poate fi folosită cu succes indiferent de disciplină, deoarece ea angajează cognitiv elevul, iar pe de altă parte ea solicită implicare și activitate din partea elevului. Această strategie implică și o serie de dezavantaje cum ar fi: flexibilitatea sarcinii poate conduce la o aplicare greșită a acesteia, iar pentru a fi utilizată corespunzător, se impune minimă experiența din partea profesorului.

5. ***Învățarea experiențială*** are la bază experimentarea de situații inedite (pozitive/negative) și transferul de cunoștințe va fi aplicat asupra unor situații noi de învățare. Cel mai utilizat model, în cadrul acestui tip de învățare, a fost cel al lui Kolb, denumit și Ciclul Învățării Experiențiale (CIE).

Conform acestui model evaluarea are 4 etape:

1. etapa experiențială- în care elevul este supus unei experiențe de învățare;
2. etapa reflexivă- în care elevul observă consecințele acțiunilor sale;
3. etapa concluzivă-bazată pe observația elementelor comune cu alte experiențe similare;
4. etapa de planificare și experimentare a unor noi experiențe.

Acest tip de învățare se bucură de o serie de avantaje, cum ar fi: strategia experiențială este cea mai non-directivă, fiind centrată pe experiențele elevului; este flexibilă în raport cu situațiile concrete, ea putând fi folosită în orice context în variante mai mult sau mai puțin controlate de profesor. Această strategie tinde să fie mai puțin utilizată deoarece se realizează cu consum mare de timp, iar pe de altă parte, presupune implicarea reală a elevului în experiența educațională, ceea ce nu este posibil faără un grad optim de motivare a acestuia.

Metode de predare-învățare-evaluare centrate pe elev

prof. Radu Mihaela Adela
Colegiul Național ”Moise Nicoară” Arad

Metodele didactice centrate pe elevi fac parte din categoria metodelor interactive care, întemeiate pe ideea îmbunătăţirii gândirii şi acţiunii, determină elevii să cerceteze şi să descopere singuri cunoştinţele, să le prelucreze şi să găsească soluţii la problemele apărute. Eficienţa acestor metode se datorează faptului, că ele mobilizează voinţa, educă interese cognitive, dezvoltă memoria, gândirea, creativitatea.

Din perspectiva centrării pe elev şi formării competenţelor sunt relevante pentru realizarea unui proces educaţional de calitate la biologie următoarele metode:

Demonstraţia– metodă care se aplica de regulă, la prezentarea, descrierea şi explicarea unui material demonstrativ sau efectuarea unui experiment. Necesitatea recurgerii la această metodă rezultă din faptul că în procesul cunoaşterii unor obiecte şi fenomene ea este uneori de neînlocuit, alteori este cea mai eficientă, iar în multe cazuri, favorizează învăţarea. Această metodă o considerăm ca una din metodele de bază în studiul biologiei. În contextul majorării eficienţei acestei metode se vor utiliza materiale grafice (*modele, tabele, schiţe, diagrame* etc.) şi TIC, „experimentului de laborator”, tabla electronică– folosind desenul ca un material auxiliar preţios, care însoţeşte expunerea verbală uşurând înţelegerea şi asimilarea cunoştinţelor.

Observarea– una din cele mai eficiente şi accesibile metode practice. Observaţiile efectuate de elevi în mod independent asupra fenomenelor biochimice constituie una din metodele fundamentale folosite în predarea–învăţarea biologiei. Observaţiile independente sporesc randamentul activităţii elevului şi permit învăţarea prin descoperire. Pe baza perceperii directe, cu ajutorul observaţiei, elevii participă activ la procesul cunoaşterii, privesc lumea înconjurătoare, văd obiectele şi fenomenele, dar nu ştiu să observe, să sesizeze ceea ce au comun şi ceea ce le deosebeşte. De aceea profesorul trebuie să formeze la elevi priceperea şi deprinderea de a observa. Observarea poate fi organizată în grup sau individual.

Observarea poate fi indirectă pe baza percepţiei, pentru obiectele şi fenomenele biologice care nu pot fi direct accesibile înţelegerii lor, decât cu ajutorul materialului intuitiv: tablouri, ilustraţii, filme didactice, diafilme, diapozitive, desene schematice, etc.

Pentru a trezi interesul elevilor către observarea, recunoaşterea şi identificarea elementelor, profesorul nu trebuie să le sugereze mai dinainte rezultatele acestora, ci el trebuie să dirijeze elevii pentru a descoperi singuri rezultatele observărilor efectuate şi a le corecta constatările şi deducţiile. Pentru realizarea observaţiilor le propunem elevilor un algoritm de lucru. Algoritmul reprezintă câteva indicaţii precise cu privire la operaţiile ce trebuie efectuate succesiv pentru realizarea sarcinii. În urma realizării observaţiilor le propun elevilor prezentarea rezultatelor acestora prin descriere, comparaţia, etc. Observaţiile le aplic cu succes în cadrul prezentării noilor cunoştinţe şi dirijării învăţării, la fel ca şi în realizarea feedback-ului.

Brainstorming-ul (*Asaltul de idei*) este o metodă de stimulare a creativităţii de grup, care îi oferă profesorului posibilitatea de a-i implica pe toţi elevii clasei la soluţionarea problemei propuse.

Metoda CVINTET (Cinguin)- este utilă pentru sintetizarea unor informaţii complexe şi pentru stimularea creativităţii. Această metodă se utilizează ca instrument de sistematizare a unor informaţii, ca mijloc de exprimare a creativităţii, ca mijloc de evaluare a nivelului de asimilare a materiei de către elevi.

Clustering-ul (ciorchinele) este o tehnică de organizare grafică a informaţiei prin structurarea, sistematizarea şi stabilirea unor conexiuni dintre elementele constituente. Elaborarea clustering-ului presupune câteva etape:

1. Profesorul anunţă subiectul şi îl scrie în centrul unei foi.

2. În timpul brainstorming-ului se lansează idei, care se fixează pe fişe separate.

3. Fişele cu ideile acumulate se plasează într-un cluster.

4. Fişele pot fi mutate până nu li se determină amplasarea adecvată.

5. Se marchează conexiunea dintre idei.

Tehnica clustering poate fi utilizată cu succes la diferite etape ale lecţiei, atât pentru evocare cât şi în cadrul reflexiei.

Organizatorul grafic-presupune esenţializarea unui material informativ care urmează să fie exprimat sau scris, prin schematizarea, sistematizarea şi vizualizarea ideilor.

Prin intermediul organizatorului, se obţin:

- eliminarea redundanţei din informaţie
- structurarea informaţiei
- reprezentarea vizuală a unor noţiuni, fenomene, concepte

Organizatorul grafic poate fi structurat pe cinci domenii:

1.comparaţia
2.descrierea
3.structurarea pe secvenţe
4.relaţia cauză-efect
5.detectarea problemei şi găsirea soluţiei

*S*e poate utiliza atât la lecţiile de predare, cât şi la cele de evaluare a cunoştinţelor. Dacă la lecţiile de predare – învăţare organizatorul grafic este completat de către profesor şi elevi, atunci la lecţiile de sinteză se poate de propus elevilor să redacteze de sine stătător un organizator grafic la subiectul propus, sau acest lucru să fie efectuat în grup. Dacă se efectuează un organizator grafic în grup, ar fi binevenit ca după finalizarea lucrărilor să fie afişate postere şi să fie completate după necesitate.

Explozia stelară- este o metodă de stimulare a creativităţii, de relaxare a elevilor, care se bazează pe formularea de întrbări în vederea rezolvării de probleme şi realizării de noi descoperiri, prin stabilirea de conexiuni într ideile emise de elevi în comun şi individual.

Desfăşurarea:

a. Elevilor li se propune problema de rezolvare. Pe steaua mare se srie ideea centrală.

b. Pe fiecare dintre cele 5 steluţe se scrie cîte o întrebare: Ce? Cine?
Unde? De ce? Cînd? Se aleg 5 lideri, fiecare lider îşi alege 3-4 colegi, astfel organizîndu-se 5 grupuri. Un reprezentant al grupului extrage o întrebare.

c. Grupurile cooperează în elaborarea întrebărilor.

d. La explirarea timpului afectat, liderii vin în jurul steluţei mari, şi prezintă întrebările elaborate. Membrii celorlalte grupuri răspund la întrbări sau formulează întrbări la întrebări.

e. Se apreciază calitatea şi corectitudinea întrebărilor, efortul elevilor, precum şi modul de cooperare şi interacţiune în cadrul grupurilor.

Metodele de predare-învăţare-evaluare interactive centrate pe elev contribuie eficient la formarea personalităţi creative, inovatoare, uşor adaptabile la condiţiile în continuă schimbare a societăţii. Anume generaţia tânără, formată ca personalităţi creatoare, inovatoare va fi cea care va contribui la progresul ţării noastre.

„PROMOVAREA DIVERSITĂȚII ȘI A INCLUZIUNII ÎN SPAȚIUL ȘCOLAR”
MODALITĂȚI DE INTEGRARE A COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI VITEAZU”STREHAIA
Profesor înv.primar :PĂUȘESCU ROXANA CĂTĂLINA

A fi diferit de ceilalți înseamnă a nu fi în conformitate cu majoritatea ,cu norma ,cu regula,ceea ce a condus implicit la un tip sau altul de sancțiune simbolică la nivel social.

Astăzi ,există din ce în ce mai multi copii cu cerințe educative speciale ,copii cu comportament deviant.Comportamentul reprezentând ansamblul reacțiilor adaptative,obiectiv-observabile,pe care un organis, prevăzut cu sistem nervos ,le execută la stimulii din ambiență,care,de asemenea ,sunt obiectiv observabili(Tiliquin-Dicșionarul de psihologie).DicȚionarul de psihologie definește comportamentul devisant „comportamentul care se abate de la normele creditate în cadrul unui sistem social mergând până la conflict cu valorile culturale”.La baza acestor comportamente stau atât cauze de ordin social,cauze de ordin psihologic cât și cauze de ordin medical.

În țara noastră,elevii cu cerințe speciale au învățat în școli speciale,cu cadre didactice pregătite pentru a lucra cu astfel de copii,dar în ultimii ani,s-a ajuns la concluzia că procedându-se astfel,acesti elevi sunt oarecum excluți din viața socială ți s-a decis întegrarea lor în învățământul de masă.

Astăzi,educația este percepută ca o funcție vitală a societății,iar școala drept principală instituție prin care societatea își perpetuează existența .Scoala se preocupă de socializarea școlarului prin integrarea lui în mediul școlar,dar îi oferă prilejul să cunoască și mediu înconjurător.

Școala ca instituție publică de formare și socializare umană trebuie să răspundă cerințelor tuturor elevilor,atât celor care au un ritm de învățare și un potențial intelectual și aptitudinal peste medie ,dar și celor care manifestă deficiență de învățare .Ambele categorii pot fi considerate cu cerințe educative speciale și necesită un program individualizat de învățare.

Fiind învățător ,am fost pusă în situația de a avea în clasă elevi cu cerințe speciale și,în astfel de situații,am încercat să găsesc cele mai bune metode de predare-învățare pentru a-i determina pe toți participanții la actul educativ.Am ținut cont de faptul că elevii integrati au nevoie de sprijinul nostru,al cadrelor didactice și de sprijinul colegilor de clasă.Ei nu trebuie marginalizați în niciun fel ,nu trebuie „uitați,, în clasî pornind de la ideea că niciodată nu vor ajunge niciodată ca ceilalți elevi .

Obiectivul principal al școlilor de masă în care învață copii cu CES este asigurarea integrarii acestora în mediul școlar.Școala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-o persoană capabilă să-și creeze propriile procese și strategii de raționament utile pentru rezolvarea problemelor reale și apropiate.

Adaptarea curriculum-ului la nivelul clasei reprezintă una dintre soluțiile propuse de către factorii de abilități.O calitate esențială a curriculum-ului școlar actual este aceea că vizează un grad mare de flexibilitate,astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său și să fie tratat în funcție de capacitățile sale de învățare.Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor ,stabilirea conținuturilor instruirii,modalotățile de transmitere a informațiilor în clasă și evaluarea elevilor să se facă diferențiat .

Astfel,în urma analizei amănunțite a evaluării inițiale,am proiectat conținuturile individualizat și diferențiat,astfel încât să poată fi înțelese de către copii, am avut în vedere faptul că învățarea trebuie văzută ca un proces la care elevii participă în mod activ,își asumă roluri și responsabilități.

Planificarea individualizată a învățării presupune adaptarea educației la nevoile individuale din perspectiva diferențelor între elevi.Diferențierea currciculumului,atât pentru copiii cu disabilități,cât și pentru cei cu potențial ridicat se întemeiază pe aceleași premize:sistemul de învățământ se poate adapta unor abilități și trebuie diferențiate;aceleași scopuri educaționale pot fi atinse prin mai multe tipuri de programe adaptate;realizarea scopurilor educaționale este facilitată de selecția și organizarea obiectivelor educaționale conform diferențelor individuale;diferitele trebuințe educașionale pot fi întâmpinate prin oportunități educaționale variate.

Diferențierea curiiculară necesită astfel selecționarea sarcinilor de învățare după criteriul maturității intelectuale,ritmul de lucru și nu criteriul de vârstă cronologice.Este nevoie de adaptarea procesului instructiv educativ la posibilitățile intelectuale,la interesele cognitive,la ritmul și stilul de învățare al elevului.

Tratarea individualizată a școlarilor facilitează adaptarea acestoa la cerințele și obiectivele procesului instructuv-educativ ți presupune corelarea între cerințele progamei și posibilitățile copiilor .

Tratarea diferențiată exprimă necesitatea ca organizarea ,desfășurarea și evaluarea activităților instructiv-educative să stimuleze dezvoltarea copilului.Sarcinile care se dau copilului să fie în concordanță cu însușirile de personalitate ,care se află în permanent devenire ți transformare ,astfel asigurându-se o amplificare a efortului psihic și fizic al copilului.

Diferențierea se poate face atât prin curriculum,pri extinderea și profunzimea cunoștințelor propuse spre învățare ,cât și prin formele de organizare a activităților și a metodelor didactice utilizate , Copiii aflați în diferite faze ale insuccesului școlar pot fi cuprinși în activitate frontală .dar trebuie și individual,cu sarcini de lucru care să țină seama de dificultățile lor.

În activitatea educativă a copiilor cu cerințe educative speciale se poate folosi cu maximă eficiență învățarea prin cooperare Lecțiile bazate pe învățarea prin cooperrare permit evaluarea frecventă a performanței fiecărui elev care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului,elevii se ajută unii pe alții,încurajându-se și împărtășindu-și ideile ,explică celorlalți ,discută ceea ce știu,învață unii de la alții,realizează că au nevoie unii de alții pentru a duce la bun sfârșit o sarcină a grupului.

Integrarea copiilor cu cerințe educative speciale se poate realiza nu numai prin activități educative școlare ,ci și prin activitățăi extracurriculare .Este necesar o riguroasă planificare ,organizare și desfășurare a acastor tipuri de activități în relația directă cu posibilitățile reale ale elevilor ți pentru a veni în întâmpinarea problemelor pe care elevii respectivi le resimt în raport cu actul educațional .

Rolul terapeutic al activităților extracurriculare constă în faptul că prin ele se poate realiza mai ușor socializarea copiilor cu cerințe educative speciale .

În funcție de specificul lor ,aceste activități dezvoltă la elevi priceperi,deprinderi și abilități cognitive și comportamentale ,mult mai solide ,pentru că, desfășurându-se în afara cadrului tradițional al sălii de clasî ,ele permit contactul direct cu realitatea socială.

Activitățile extracurriculare de tipul vizitelor ,excursiilor și drumețiilor, le permit dezvoltares relațiilor interpersonale și o mai bună relaționare a copiilor cu societatea ,sporirea interesului de cunoaștere a frumusețiilor naturale și de patrimoniu ,formarea și dezvoltarea unor sentimente de prețuire a mediului natural,în vederea adoptării unui comportament ecologic adecvat ,

Concursurile cu tematică diferită ,sportive,artistice,pe discipline de studiu ,etc,,dezvoltă la elevii cu cerințe educative speciale,spiritul de competiție,de echipă,încredere în forțele proprii,îi mobilizează la cooperare .

Educația integrată va permite copiilor ce CES să traiască alături de ceilalți copii,să desfășoare activități comune,dobândind abilități în vederea adaptării,integrării și devenirii lor ca și ceilalți.

Bibliografie

Gherguț,A (2006),Psihologia persoanelor cu cerințe speciale.Strategii diferențiate și incluziune în educație ,Editura Polirom,Iași;

Popovici,D.(1998),Învățământul integrat sau inclusiv,Editura Corint ,București

„Promovarea diversitatii si a incluziunii in spatiul scolar”

Profesor înv.primar UNTARU AURELIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI VITEAZU”,STREHAIA MEHEDINȚI

„Tolarenta este singura flacara care poate lumina inauntrul unui suflet mare. Toleranta sta in fruntea tuturoro celorlalte virtuti” (V.Hugo)

Respectul fata de cei de langa noi ne ajuta sa comunicam mai bine,sa conlucram si sa convietuim.

Cei care sunt dezavantajati din diverse motive sau cei care au dificultati de natura fizica au nevoie de un sprijin deosebit din partea scolii si societatii. Aceasta se poate face prin integrarea lor in munca ,socala si societate. Societatea trebuie sa le ofere sprijinul in ideea incluziunii dar si in ideea de egalitate si democratie .Diferentele dintre copii nu trebuie sa existe si nu trebuie tratati ca niste paria ai societatii. Etnia ,deficientele fizice nu le pot anula copiilor celelalte calitati si este gresit ca cineva sa fie marginalizat pe criterii de acest gen .

Suntem totifiinte umane si avem totiaceleasi drepturi .Intr-o societate morala si toleranta toti trebuie sa fim egali . Egalitatea presupune sa-i ajutam pe elevi sa se integreze in societate si sa se faca utili,prin aceasta calitatea vietii se ridica la standardele dorite .Societatea in continua schimbare impune masuri prin care persoanele vulnerabile au nevoie sa dobandeascacompotente care sa se desfasoare in functie de gradul de deficienta si de nevoile fiecarui individ in parte . Prin suport specific individualizat al strategiei de formare si al formatorilor speciali pentru persoane dezavantajate se urmareste sa se asigure acestora noi competente si indemanari de baza ceea ce le va garanta integrarea pe piata muncii. Cursurile de consiliere si orientare in cariera facute de profesori ne ajuta sa-i indrumamcatre o cariera optima . Uniunea Europeana lupta in potriva saraciei si discriminarii sociale,prin aceasta se dorestesenzibilizareacomunitatiilor. Exista nenumarate demersuri didactice care au ca scop integrarea copiilor in activitatea scolara . Faptul ca au ocazia sa stea impreuna ,sa se joace ,sa colaboreze prin intermediul diferitelor activitati le oferasansa sa se integreze usor in invatamantul de masa .Educatia este unul dintre cele mai importante instrumente pentru integrarea in societate a tuturor tinerilor ,indiferent de problemele cu care se confrunta ei trebuie sa se simtaiubiti ,acceptati si ajutati sa-si gaseasca menirea in societate.

O scoala incluziva asigura educatie pentru toti copiii si combate cel mai eficient atitudinea de discriminare .

Evaluarea adecvata a capacitatii de invatare ale copiiilor cu deficiente asigura reabilitarea si recuperarea tulburarilor si dificultatilor de invatare .

Un copil cu deficienteare nevoie de stimulare si sprijin din perioada timpurie,are nevoie de activitatiscoalre si extrascolare si extracuriculare .

Colaborarea cu parintii si cosilierea acestora implicarea in lucrul efectiv cu copiii este o conditieesentiala pentru evolutia lor .

Trebuie sa existe un parteneriat cat mai strans intre parintii copiilor si cadrele didactice abilitate .

Pentru rezulatate optime in prtivintacresterii si disciplinarii copiiilor .

Plecand de la acest mod de abordare putem vorbi despre egalitatea de sanse de participarea si integrarea scolara si sociala.

„Scoala trebuie adaptata la copii si nu copiii adaptatiscolilor” –Alexander Sutherland

Activitati potrivite pentru copiii cu dificultati sunt :

Jocuri didactice

Jocuri de dezvoltare personala

Jocuri pentru stimularea increderii de sine

Jocuri de autocunoastere

Jocuri in grup

Jocuri cu jetoane

Clasificari

Ghicitori

Jocuri de imitatie

Folosirea formulelor de politete

Jocuri de asociere

Jocuri de asociere a simbolurilor cu elemente din viata de zi cu zi

E de dorit sa se utilizeze materiale didactice colorate ,ilustrate ,exemple practice .

Proiectarea de materiale trebuie sa respecte:

- Includerea unei informaţii mai reduse pe aceeaşi pagină;
- Alocarea unui timp suplimentar pt. notarea datelor, conţinuturilor, ideilor importante
- Folosirea culorilor contrastante;
- Sublinierea informaţiei cu creioane colorate;
- Utilizarea în pondere mai mare a exerciţiilor de completare cu răspunsurile potrivite;
- Reducerea sau, după caz, mărirea caracterului cu care este scris textul;
- Realizarea unor suporturi audio cu conţinutul textului şi versiuni electronice ale cărţii;
- Reflectarea și exemplificarea cu extrase din experienţe practice.

Evaluare: Observarea sistematică, evaluare orală, evaluări adaptate scrise, stimularea capacității de autoevaluare

– Teste psihologice – proiective, nonverbale – Omul, copacul, familia, Matrici Progresive Raven color

– Fişe de evaluare

– Observaţia directă

– Discuţii cu cadrele didactice şi părinţii

– Metoda de apreciere obiectivă a personalităţii

”Diferiţi, dar egali” – este un principiu al egalității şi respectului reciproc. În diversitatea etniilor și categoriilor sociale de pe pământ constă frumuseţea universului uman, fiecare dintre acestea contribuind la patrimoniu cultural cu specificul său. Istoria, tradiţiile, cultura fiecărei etnii reprezintă un capitol important al universalităţii

Trebuie să învăţăm să ne respectăm reciproc, să comunicăm, să ne tolerăm, să cooperăm cu ceilalţi, deoarece doar așa nu vor mai exista diferenţe între noi cei care suntem diferiţi, dar totuşi egali.

METODE INTERACTIVE DE GRUP FOLOSITE ÎN INVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

PROF. ÎNV. PREȘCOLAR: ONCEA MARIA
GRĂDINIȚA P. N. ȘTIUCA

Metodele interactive de grup sunt modalităţi moderne de stimulare a învăţării experiențele, de exersare a capacităţilor de analiză, de dezvoltare a creativităţii copiilor. Specific acestor metode este faptul că ele promovează interacţiunea dintre preşcolari, schimbul de idei, de cunoştinţe, asigurând un demers interactiv al actului de predare-învățare-evaluare. Prin folosirea acestor metode , preşcolarii depun un efort intelectual, de exersare a proceselor psihice, de abordare a altor demersuri interdisciplinare prin studiul mediului concret şi prin corelaţiile elaborate interactiv, în care îşi asumă responsabilităţi, formulează şi verifică soluţii. De asemenea, aceste metode activează toţi copiii şi le dezvoltă comunicarea, creativitatea, independenţa în gândire şi acţiune, îi ajută să ia decizii corecte şi să argumenteze deciziile luate. Aceste metode presupun respectarea particularităţilor de vârstă, îmbinarea diferitelor forme de activitate, îmbinarea muncii individuale cu munca pe grupuri şi activitatea frontală, evaluarea corectă a rezultatelor obţinute şi reconstituirea relaţiei educatoare-copil. Metodele de învăţare activă implică copiii în procesul de învăţare în sensul formării lor ca participanţi activi la procesul de educare, astfel fiind ajutaţi să înţeleagă lumea în care trăiesc şi să aplice în diferite situaţii de învăţare ceea ce au învăţat. Aceste metode sunt folosite din ce în ce mai mult în practica educaţională alături de cele tradiţionale ori în combinaţie cu acestea.

În continuare voi prezenta câteva metode moderne pe care le-am folosit în procesul instructiv educativ în funcţie de obiectivele urmărite la fiecare activitate.

Diagrama Venn este o metodă interactivă, de fixare, consolidare și evaluare a cunoștințelor. Această metodă are o largă aplicabilitate și am folosit-o cu succes în activitățile de observare, povestiri, convorbiri, jocuri didactice, etc. Diagrama Venn este formată din 2 cercuri care se suprapun parțial. În spațiul care intersectează cele două cercuri am așezat, desenate sau scrise asemănările dintre două obiecte, idei, concepte iar în cele două cercuri am așezat aspectele specifice ale acestora. Pentru fixarea și evaluarea cunoștințelor copiilor, am folosit aceasta metodă în activitățile de povestire, observare, convorbire, etc..

Exemplu, în activitatea DLC-convorbire „Totul despre păsări”, preșcolarii au realizat o diagramă în care au evidențiat asemănările și deosebirile existente între păsările de curte și păsările sălbatice. De asemenea, am folosit această metodă în jocul didactic „În lumea poveștilor” cu scopul de a verifica cunoștințele copiilor privind poveștile învățate. În cadrul acestui joc, copiii au realizat o diagramă Venn în care au așezat în cele două cercuri personajele specifice fiecărei povesti iar în arealul în care se suprapun cele două cercuri au așezat personajele comune .

Schimbă perechea este o altă metodă interactivă pe care am folosit-o în activităţile cu preşcolarii. Această metodă are ca obiectiv stimularea comunicării şi rezolvarea de probleme prin lucru în pereche. Metoda „Schimbă perechea„ am folosit-o în activităţi de observare, activităţi de convorbire, activităţi practice, etc..

Exemplu. La activitatea Dș observare cu tema „Fructe de toamnă ’’, am urmărit ca prin lucru în pereche, copiii să descopere cât mai multe caracteristici ale fructelor care se coc în anotimpul toamna. Am organizat copiii în două cercuri concentrice după ecusoanele pe care le aveau în piept, în interior copiii cu frunze galbene, în exterior copiii cu frunze verzi. La îndemnul educatoarei copiii au luat din coș un fruct la alegere pe care l-au observat, l-au analizat, pentru a spune totul despre el. Perechea a analizat fructul timp de 3-5 minute, iar la comanda educatoarei „Schimbă perechea’’ copiii din interior s-au deplasat şi au format o nouă pereche. Copiii din cercul exterior au făcut o sinteză a observaţiilor anterioare şi au continuat analiza cu noua pereche pentru descoperirea caracteristicilor fructului prin câţi mai mulţi

analizatori. Perechile s-au schimbat atunci când s-au epuizat toate ideile copiilor şi când fiecare copil a făcut pereche cu toţi membrii grupei.

Explozia stelară este o altă metodă pe care am folosit-o în procesul instructiv educativ. Este o metodă de stimulare a creativităţii şi o modalitate de relaxare a copiilor. Ea se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme. Am folosit această metodă cu bune rezultate în activităţile de lecturi după imagini, convorbiri, memorizări, povestiri. Ca material didactic am folosit o stea mare, cinci stele mici de culoare galbenă, cinci săgeţi roşii şi jetoane. Pe steluţa mare am aşezat o imagine legată de tema abordată iar pe cele cinci steluţe mici am scris câte o întrebare de tipul CE ?, CINE ?, UNDE? , DE CE ?, CAND ? .

Prin folosirea acestei metode, am urmărit dezvoltarea potenţialului creativ al preşcolarilor, familiarizarea lor cu strategia elaborării de întrebări de tipul prezentat mai sus, exersarea capacităţii acestora de a alcătui propoziţii interogative pe baza conţinutului unor imagini şi nu în ultimul rând rezolvarea problemelor prin găsirea răspunsurilor la întrebările adresate.

Bibliografie:

Silvia Breben, Elena Goncea, Georgeta Ruiu, Mihaela Fulga – Metode interactive de grup-ghid metodic, Editura Arves 2002;

Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Gongea Elena – Activităţi bazate pe inteligenţe multiple, Editura Reprograph, Craiova, 2005;

Lucia Gluiga, Jodi Spiro – Învăţarea activă, Ghid pentru formatori şi cadre didactice, Bucureşti 2001.

UTILIZAREA METODELOR DE PREDARE – ÎNVĂȚARE – EVALUARE CENTRATE PE ELEV LA COPIII CU CES

GUGU ILEANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ SPECIALĂ TÂRGOVIȘTE

Bunul mers al procesului de învăţământ şi rezultatele obţinute depind de metodele utilizate. Marii pedagogi au evidenţiat faptul că folosindu-se metode diferite se obţin diferenţe esenţiale în pregătirea elevilor, că însuşirea unor noi cunoştinţe sau comportamente se poate realiza mai uşor sau mai greu, în funcţie de metodele utilizate.

Metodele sunt instrumente importante aflate la dispoziţia profesorului, de a căror cunoştinţe şi utilizare depinde eficienţa muncii educative. Profesorul, cunoscând varietatea metodelor, particularităţile elevilor cu care lucrează, obiectivele pe care trebuie să le atingă, trebuie să acţioneze pentru a-şi valorifica pe deplin personalitatea, devenind el însuşi un creator în materie articulare a strategiilor, metodelor şi procedeelor didactice.

Interactivitatea în contextul elevilor cu CES înseamnă creativitate, comunicare, empatie și munca în echipă.

Interactivitatea înseamnă colaborare în realizarea unor obiective comune, înseamnă dezvoltarea curajului , a încrederii în sine. De asemenea presupune participarea elevilor la acțiune, solicitându-le capacitățile de înțelegere dar și propriile lor trăiri. Pentru ca actul educațional să aibă loc, elevii cu CES sunt puși să discute, să investigheze și să acționeze, bineînțeles la nivelul și capacitatea lor de înțelegere.

Interactivitate înseamnă cooperarea cu elevul cu CES a membrilor grupului din care face parte, implicarea elevului cu CES în realizarea sarcinilor și valorizarea acestuia.

Eu consider că un profesor trebuie să aibă pe lângă pregătirea profesională excelentă și următoarele calități: empatie, generozitate, pasiune, entuziasm, perseverență, răbdare, onestitate și corectitudine.

Profesorul trebuie să evolueze de la tipul autoritar, birocratic, la cel modern, în care singura autoritate să fie profesionalismul, deciziile să fie luate în comun, elevii să fie stimulaţi să participe la decizii, pentru a-i forma în consens cu cerinţele viitorului.

Am ales să prezint cinci metode interactive pe care le folosesc în cabinetul de sprijin în munca mea cu elevii cu CES, în activitățile de predare.

1.Explozia stelară este o metodă folosită cu succes în procesul instructiv educativ. Este o metodă de stimulare a creativităţii şi o modalitate de relaxare a copiilor. Ea se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme.

2.Metoda cadranelor este o metodă ce se poate folosi atât în orele de predare cât şi în cele de consolidare. Se poate aplica individual,în echipă sau perechi. Este o metodă complexă cu conexiuni interdisciplinare.

STRUCTURA:

Cadranul I; ce l-a impresionat în textul prezentat:citat, comentarii, întrebări

Cadranul II: exemple

Cadranul III: creaţie

Cadranul IV: desen

3. Schimbă perechea este o altă metodă interactivă folosia în activităţile cu preşcolarii. Această metodă are ca obiectiv stimularea comunicării şi rezolvarea de probleme prin lucru în pereche. Metoda ,,Schimbă perechea,, este folosita în activităţi de observare, activităţi de convorbire, activităţi practice, etc.

4.Bula dublă - este o metodă de predare-învăţare, uşor de aplicat, care grupează asemănările şi deosebirile dintre două obiecte, fenomene, idei, concepte etc.. Ea este reprezentată grafic din două cercuri mari în care se aşează câte o imagine care denumeşte subiectul abordat. De cele două cercuri mari se află relaţionate prin linii alte cercuri mici situate între

cercurile mari în care se specifică asemănările, iar în cercurile exterioare se specifică caracteristicile fiecărui termen, particularităţile sau deosebirile.

5. <u>Cubul</u> metoda presupune explorarea unui subiect din mai multe perspective. Sunt recomandate următoarele etape:

- Realizarea unui cub pe ale cărui feţe sunt scrise cuvintele: descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează.

La **evaluare** putem folosi următoarele metode:

- proiectul;
- turul galeriei
- portofoliul;
- fişa pentru activitatea personală a elevului;
- hărţile conceptuale;
- tehnica 3-2-1;
- metoda R.A.I.;
- studiul de caz;
- observarea sistematică a activităţii şi a comportamentului elevului;

Vă prezint o activitate la care am folosit Explozia stelară:

„Explozia stelară” este o metodă de stimulare a creativităţii în munca de explorare a unui subiect, care conduce investigaţia copiilor în cinci direcţii precise, determinate de întrebări. Abordarea investigaţiei se iniţiază în centrul conceptului şi se „împrăştie” în afară, spre obţinerea de idei conexe. Munca se desfăşoară într-o atmosferă de relaxare a copiilor.

Această metodă presupune formularea de întrebări şi realizarea de conexiuni între ideile descoperite pe această cale de copii, în grup prin interacţiune, şi individual, pentru rezolvarea unei probleme.

Materialele necesare pentru buna desfăşurare a activităţilor în care se utilizează această metodă sunt: o stea mare,cinci stele mici de culoare galben, tablouri, ilustraţii, jetoane, siluete, tabloul „Explozia stelară”.

Activitatea: CLR , clasa a III- a

Subiectul lecției: Textul narativ; Înțelegerea textului

Text suport **”Albina și păianjenul”** de Simion Florea Marian

Strategia didactică:

Metode și procedee: explicația , conversația euristică, exercițiul

Metode moderne – explozia stelară

Mijloace de învățământ: poster cu ”explozia stelară”

Descrierea metodei:

1. Copiii,aşezaţi în semicerc,vizualizează problema de rezolvat. Pe steaua mare se scrie titlul lecției.

2. Pe cele cinci steluţe se scrie câte o întrebare: ”Ce?”,”Cine?”,”Unde?”,”Când?”,”De ce?”, toate acestea fiind notate separat şi pe bileţele. Cinci copii din grupă extrag câte un bileţel cu întrebarea. Fiecare dintre cei cinci îşi alege câte trei-patru colegi, organizându-se astfel cinci grupuri care lucrează separat.

3. Se stabileşte timpul de lucru, potrivit complexităţii temei(aproximativ 5 min.). Membrii grupurilor cooperează în elaborarea răspunsurilor la întrebări.

4. La expirarea timpului, copiii revin în semicerc şi, fie un reprezentant al grupului, fie individual (în funcţie de potenţialul grupului), comunică pe rând răspunsurile elaborate. În acest timp, copiii celorlalte grupuri pot răspunde la

neclarităţile generate pe parcursul investigaţiei respectivului grup sau formulează întrebări referitoare la aspectele prezentate.

5. Se apreciază întrebările copiilor, efortul acestora de a elabora întrebări corecte,precum şi modul de cooperare şi interacţiune

Bibliografie:

1 Cristea,S ”Dicționar de termeni pedagogici”, Editura Didactică și Pedagogică, R.A, București, 1998

2 Crenguța – Lăcrămioara,Oprea, ”Strategii didactice interactive”, Editura Didactică și Pedagogică, R.A, Ediția a IV – a, București, 2009

3.Cerghit, I ”Metode de învățământ” Editura Didactică și Pedagogică, R.A, București, 1998

PROIECT DE LECȚIE

Propunător: Mesaroșiu Corina-Georgiana
Școala Gimnazială Poplaca-Sibiu

DISCIPLINA- Limba și literatura română

SUBIECTUL: *Sobieski și românii* de Costache Negruzzi- Caracterizarea personajului

TIPUL LECŢIEI: predare – învăţare

CLASA: a VI-a

Competenţe generale:

– Receptarea textului scris de diverse tipuri;

– Redactarea textului scris de diferite tipuri;

– Utilizarea corectă, adecvată și eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise.

Competenţe specifice:

– Rezumarea unor texte cu grade diverse de dificultate;

– Prezentarea unor răspunsuri personale, creative și critice pe margine unor texte diverse;

– Manifestarea preocupării de a înțelege diverse tipuri de texte citite.

Obiective operaţionale:

– să prezinte oral rezumatul operei Sobieski și românii de Costache Negruzzi, cu accent pe momentele subiectului;

– să încadreze personajul într-o anumită categorie umană, pe baza trăsăturilor socio-psiho- morale ale acestuia, aşa cum reies din text;

– să motiveze evoluția personajului principal;

– să-și exprime un punct de vedere argumentat vizavi de protagonistul operei literare și de problemele cu care acesta se confruntă.

Strategii didactice:

Metode şi procedee: conversaţia, descoperirea, brainstormingul, problematizarea, pălăriile gânditoare, jurnalul reflexiv.

Forme de organizare: activitatea frontală și activitatea individuală și activitate pe grupe.

Mijloace de învăţământ: fişe de lucru, manualul, caietele elevilor, opera literară, tabla.

Bibliografia utilizată:

- Constantin Parfene, *Metodica studierii limbii şi literaturii române în şcoală*, Editura Polirom, Iași, 1999;
- V. Goia, *Didactica limbii şi literaturii române pentru gimnaziu şi liceu*, Editura Dacia, Cluj – Napoca, 2002;
- *Limba şi literatura română, manual pentru clasa a VI-a*, Editura didactică și pedagogică, Bucureşti, 2018.

Durata: 50 de minute

SCENARIUL DIDACTIC

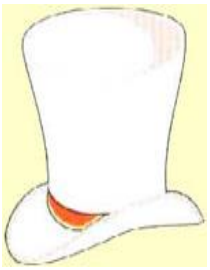
Nr Crt.	**Etapele lecţiei**	**Conţinutul învăţării**	**Strategia didactică**			**Evaluare**
			Metode şi procedee	***Mijloace de învăţă-mânt***	***Forma de organi-zare***	
1.	Moment organizatoric (1 min.)	Se vor asigura condiţiile necesare unei defășurări optime a activităţii: se asigură liniștea, se notează absenţii și se pregătesc materialele didactice.	Conversaţia		Activita-te frontală	Observa-rea sistemati-că
2.	Actualizarea cunoştinţelor (10 min.)	Se cere elevilor să povestească opera literară ***Sobieski și românii***, identificând pe cât posibil și momentele subiectului.	Conversaţia	Fişe de lectură	Activite-te frontală	Chestio-narea orală
3.	Captarea atenţiei (5 min.)	Profesorul notează pe tablă sintagma ,,caracterizarea personajului” și le cere elevilor să își amintească elementele care contribuie la caracterizarea unui personaj. Profesorul va nota la tablă elementele de construcție a unui personaj și modalitățile de caracterizare a acestuia, pe măsură ce elevii le vor preciza.	Brainstor-mingul	Tabla Caietele elevilor	Activita-te frontală	Orală Analiza răspunsu-rilor
4.	Anunţarea titlului lecției și a obiectivelor (1min.)	Profesorul anunță elevilor titlul lecției i prezintă obiectivele urmărite pe înțelesul acestora.	Expunerea	Tabla, caietele elevilor	Activita-te frontală	Observa-rea sistemati-că
5.	Dirijarea procesului de învăţare (25 min.)	Profesorul le prezintă elevilor sarcina de lucru- caracterizarea lui Sobieski, regeel Poloniei. Elevii vor realiza caracterizarea personajului folosindu-se metoda pălăriilor gânditoare. Elevii vor încadra personajul în tipologia corespunzătoare, vor identifica trăsăturile fizice și morale, trăirile personajului, evoluția acestuia și relațiile cu celelalte personaje, menționând și modalitățile de caracterizare. De asemenea vor indica scenele-cheie din operă și vor face o comparație între personajul lui Costache Negruzzi și un alt personaj dintr-o operă literară studiată. Colectivul de elevi va fi împărțit în șase grupe conform fiecărei pălării gânditoare. Fiecare grupă va primi câte o fișă de lucru, iar în urma rezolvării sarcinilor de lucru își va desemna un raportor care va prezenta în fața clasei produsul final. (Anexa 1)	Conversaţia Problematiza-rea Metoda Pălăriile gânditoare	Fişe de lucru cu citate din critica literară Tabla	Activita-te frontală Activita-te pe grupe	Analiza răspunsu-rilor

6.	Atingerea performanţei şi asigurarea feedback-ului (7 min.)	Elevii vor răspunde în scris, pe caiete, la următoarele întrebări: 1. Ce idee abordată ţi s-a părut interesantă? 2. Ce dificultăţi ai întâlnit pe traseu? Feedback-ul elevilor îi oferă profesorului posibilitatea de a-şi îmbunătăţi stilul de predare-învăţare-evaluare în viitor.	Munca independentă Jurnalul reflexiv	Caietele elevilor	Activita-te individu-ală și frontală	Aprecieri verbale
7.	Asigurarea retenţiei şi a transferului (1 min.)	Tema pentru acasă: Redactați un text în care să caracterizați personajul literar Ion Sobieski, utilizând informațiile identificate în cadrul orei.	Explicația Conversația		Activita-te individua-lă	

(ANEXA 1)

Pălăria albă → informează

1. Care sunt informațiile oferite despre personajul literar Ion Sobieski?
2. Ce relație are acesta cu celelalte personaje ale textului?
3. Cum sunt obținute aceste informații?

Pălăria roşie → spune ce simte despre...

1. Ce simți în legătură cu comportamentul și limbajul personajului?

Pălăria galbenă → gândește pozitiv!

1. Care sunt calitățile prin care se distinge personajul literar Ion Sobieski?
2. Se deosebește de alte personaje ale textului? Dar de alte personaje literare întâlnite în celelalte opere literare studiate?
3. Care sunt trăsăturile care îl diferențiază?

Pălăria neagră → identifică greşelile!

1. Care sunt defectele personajului literar Ion Sobieski?
2. Ce fel de conflict trăiește acesta?
3. Care sunt scenele-cheie care anticipează conflictul?

Pălăria albastră → clarifică

1. Precizați mijloacele de caracterizare a personajului literar Ion Sobieski.
2. Textul literar surprinde portretul fizic, sau portretul moral al personajului? Justificați-vă răspunsul pe baza citatelor din opera literară.

Pălăria verde → generează idei noi

1.Realizați un catren despre personajul Ion Sobieski, incuzând și trăsături ale acestuia.

PROMOVAREA DIVERSITĂȚII ŞI A INCLUZIUNII ÎN SPAȚIUL ŞCOLAR

Prof. înv.primar:Nuţă Elena Liliana
Şcoala Gimnazială “Nicolae Creţulescu”,Argeş.

„Educaţia incluzivă presupune un proces de îmbunătăţire a instituţiei şcolare,având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane,pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunităţi.”(MEN&UNICEF,1999 şi HG. NR.1251/2005).

„ Educaţia incluzivă caută să răspundă nevoilor de învăţare ale tuturor copiilor,tinerilor şi adulţilor,cu un accent deosebit pe cei vulnerabili din punct de vedere al marginalizării şi excluziunii sociale”.

La Salamanca(Spania),in 1994,a fost adoptată viziunea asupra educaţiei incluzive,făcându-se recomandări care au rămas de referinţă pentru UNESCO şi întreaga comunitate internaţională.

Şcoala trebuie să integreze în procesul de învăţământ toţi copiii,indiferent de condiţiile fizice,sociale,emoţionale,lingvistice sau de orice altă natură.Şcoala trebuie sa integreze copiii cu dizabilităţi şi pe cei supradotaţi,copiii străzii,copiii ce locuiesc în zone greu accesibile,copiii aparţinând minorităţilor lingvistice,etnice sau cultural,precum şi copiii provenind din grupuri marginalizate.

Declaraţia susţine că „Persoanele cu cerinţe educaţionale speciale(CES),trebuie să aibă acces în şcolile obişnuite,care trebuie să se adapteze unei pedagogii „centrate pe copil”,nu pe obiect”.

Şcoala incluzivă trebuie să asigure educaţie de calitate pentru toţi,indiferent de stilul,ritmul de învăţare al elevilor.Indiferent de dificultăţile de învăţare sau problemele acestor elevi,principiile şcolii inclusive trebuie să se bazeze pe învăţarea prin cooperare,împreună.

Declaraţia de la Salamanca are menţiuni importante cu privire la formarea personalului didactic .Pregătirea corespunzătoare a întregului personal didactic constituie un element determinant în promovarea trecerii către şolile inclusive.Repartizarea copiilor în şcoli special,pe timp nelimitat,trebuie să constituie o excepţie,această soluţie fiind recomandată numai în cazuri rare.

Educaţia incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare,având ca scop exploatarea resurselor existente pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor.Abordarea incluzivă se regăseşte nu numai la nivelul sistemului de educaţie ci şi la nivelul procesului didactic.

Principalele trăsături ale procesului didactic de tip incluziv sunt cele care ţin de adaptarea lui la diferenţele dintre copii.Se pune accent pe învăţarea continuă,susţinând dezvoltarea personalităţii elevului şi a competenţelor psihosociale ale acestuia.

Şcoala incluzivă reprezintă unitatea de învăţământ care asigură dreptul la educaţie tuturor copiilor,se adaptează la diversitatea nevoilor educaţinale şi la particularităţile de învăţare şi dezvoltare.

Cum poate fi organizat procesul educaţional într-o clasă incluzivă?

Se reomandă ca elevul cu cerinţe educaţionale speciale să înveţe cu ceilalţi copii,nu separat de ei.Cadrul didactic trebuie să stabilească foarte clar cum şi cât va antrena copiii cu CES în activitate,ce sarcini va propune pentru ca aceştia să participe alături de ceilalţi,în procesul de învăţare.Dacă elevul cu CES este „supraîncărcat” cu sarcini pe care să le rezolve cu susţinerea unui profesor itinerant sau de sprijin ,incluziunea educaţională şi socială a copilului nu are loc.De asemenea,profesorul trebuie să evidenţieze ce realizează copilul cu CES,să găsească momentele potrivite pentru a intercala activitatea lui cu cea a colegilor de clasă.

În condiţiile şcolii incluzive,formula cea mai eficientă de proiectare şi realizare a procesului de evaluare a copiilor cu CES o constituie evaluarea diferenţiată,participativă şi consensuală.

După cum s-a demonstrat , incluziunea în învățământul general a copiilor cu CES a necesitat și a atras după sine reconsiderarea, în esență, a procesului de predare-învățare-evaluare, cu accent pe satisfacerea cerințelor diversificate ale copiilor. În special, este vorba despre identificarea și aplicarea celor mai adecvate tehnici care să faciliteze învățarea.

Întreaga activitate din şcoală este orientată spre formarea personalităţii elevului în conformitate cu cerinţele sociale ale vremii, scopul principal fiind integrarea socială. Daca conţinutul şi formele acestei activităţi nu ar lua în considerare realitatea psihologică a copilului, ar pune in primejdie realizarea scopului propus, afirmarea fiecărui copil ca individualitate.

Fiecare copil are un potenţial educativ înnăscut care trebuie doar descoperit şi activizat. Aceasta este misiunea sfântă a şcolii, a educatorilor, deoarece, dupa cum spunea Comenius : “E îndoielnic să existe o oglindă atât de murdarită, încât să nu reflecte totuşi imagini într-un fel oarecare; e îndoielnic să existe o tablă atât de zgrunţuroasă încât să nu putem scrie totuşi ceva pe ea. Dacă se intamplă însă ca oglindă să fie plină de praf sau pete, înainte de a ne folosi de ea trebuie să o ştergem, iar o tablă prea zgrunţuroasă trebuie s-o dăm la rindea. “

Bibliografie:

Vrăsmaș . E., Introducere in educaţia cerinţelor speciale, București,Credis, 2004

Cristea, Sorin - Fundamentele pedagogice ale reformei învăţământului, EDP, București, 1994;

Cucoș, Constantin– Pedagogie, Editura Polirom, Iasi;

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT (PIP)

MERLOIU MONICA
SCOALA GIMNAZIALA „DUILIU ZAMFIRESCU” FOCSANI

Numele şi prenumele beneficiarului**: C. D.**

Data şi locul naşterii: 22.07.2014, Constanta

Domiciliul: Focsani, Vrancea

Școala: „Duiliu Zamfirescu” Focsani

Profesor înv.primar: Merloiu Monica

Problemele cu care se confruntă copilul (rezultate ale evaluării mele initiale, dar si ale unui medic specialist neuropsihiatru): întârziere în apariţia şi dezvoltarea limbajului ,comportamente din spectrul autismului, dificultati de interactiune si comunicare sociala, are o gama restransa de interese si activitati cu caracter repetitiv, hiperactivitate si deficit de atentie , întârziere în dezvoltarea limbajului expresiv. C. D. este un băiat de 8 ani cu probleme de dezvoltare cognitivă, socio-emotionala și de dezvoltare a limbajului. In momentul de fata, copilul are o scrisoare medicala din care reiese diagnosticul de „ Intarziere in dezvoltarea limbajului’’, are certificat de handicap si recomandarea de terapie comportamentala si logopedica.

Perioada de interventie : 1.09.2022 – 31.08.2023

Echipa de interventie: prof. înv. primar, prof. itinerant, logoped, parinti.

Scopul acestui Program de Interventie Personalizat este de a sprijini copilul sa depaseasca dificultatile de invatare si relationare, precum si organizarea unor modalitati concrete de interventie.

Domenii / arii de intervenţie:

- Psihomotric: creşterea nivelului de dezvoltare şi coordonare psiho- motrică, orientare şi organizare spaţio-temporală;
- Comunicare: limbajul receptiv, limbajul expresiv, răspunsul la comunicare, capacitatea de a urma instrucţiuni;
- Cognitiv: achiziţionarea de informaţii şi menţinerea acestora;
- Socializare: imitarea, jocul, interacţiunea , respectarea regulilor de grup, mentinerea atentiei;

STRUCTURA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Obiective/ Conţinuturi	**Metode şi mijloace de realizare**	**Perioada de intervenţie**	**Criterii minimale de apreciere a progreselor**	**Metode şi instrumente de evaluare**
1. Să imite şi să se joace ; 2. Să comunice verbal şi /sau nonverbal ; 3. Să achiziţioneze abilităţi	**PECS** –Sistem de comunicare prin intermediul schimbului de imagini. (metodă folosită în vederea construirii de către copil a propoziţiilor simple cu ajutorul pictogramelor-„eu vreau…”, „eu mănânc…” însoţite de pictogramele reprezentând obiectul dorit. Treptat propoziţiile vor fi dezvoltate	anul școlar 2022-2023	1. Își așteaptă rândul; 2. Face schimb de obiecte cu interlocutorul; 3. Comunică spontan(participând la cântece, poezii, poveşti); 4. Înţelege şi respectă cerinţele unui adult într-un mediu mai	Joc structurat ce implică aşteptarea rândului(cel puţin doi jucători); Observaţia ; Chestionare a directă, întrebări

sociale adecvate ; 4. Să răspundă corect la întrebările : ce ?, cine ?, cum ?, unde ? când ?, de ce ?. al cui este ? ale cui sunt ? 5. Să urmeze instrucţiuni le primite şi să finalizeze sarcina în ritm propriu ;	prin adăugarea de atribute „eu vreau creionul-verde”, pentru a răspunde la întrebarea „ce vrei?”, „ce auzi?, învaţă să formuleze independent propoziţii pentru a începe o conversaţie:”eu aud”, „eu văd”, „eu simt”; **Terapia axată pe comportamente verbale** – folosită pentru îmbunătăţirea capacităţii copilului de a învăţa limbajul funcţional – se lucrează la aptitudinea de limbaj expresiv cum ar fi **mand-ul**(formularea cererilor), **tactarea**(comentarii le şi denumirea obiectelor), completarea versurilor lipsă din cântece; Abilitatea limbajului receptiv este predată înaintea celui expresiv. **Analiza Comportamentală Aplicată(ABA)** **DTT – Predarea prin exerciţii distincte- metoda Lovaas** Fiecare exerciţiu este însoţit de contactul vizual! Fiecare abilitate este învăţată separat înainte de a trece la random între comenzi.(random- amestecarea în cadrul aceluiaşi exerciţiu a activităţilor învăţate anterior). **Se are în vedere:** -segmentarea abilităţilor în paşi mici; -predarea fiecărui pas intensiv, până la învăţare; -repetarea constantă a cunoştinţelor învăţate; -promptarea răspunsurilor corecte şi diminuarea treptată a promptului până când copilul răspunde complet independent de fiecare dată; -formularea instrucţiunilor simple, clare şi concise;		complex, cu mai mulţi distractori; 5. Imită acţiunile interlocutorului/interlocutorilor/altor copii/adulţi în cadrul jocurilor cu mişcare; 6. Participă la joc şi permite prezenţa altor copii; 7. Interacţionează adecvat sau minimal cu copii de aceeaşi vârstă; 8. Aplică noţiunile învăţate în cadrul programelor individuale; 9. Acceptă o atenţie distribuită a adultului(atunci când adultul oferă instrucţiuni tuturor copiilor din colectivul de elevi); 10. Lucrează fără o recompensă specifică şi devine tot mai motivată de încurajarea socială; 11. Finalizează sarcina primită sau execută parţial sarcina de lucru; 12. Identificarea/denumirea/clasificarea/ utilitatea obiectelor; 13. Orientarea spaţio-temporală, distingerea unei acțiuni față de alta, succesiunea evenimentelor dintr-o zi(mă scol, mă spăl pe dinți, plec la grădiniță/ școală, acolo mă joc, etc), diferențierea momentelor zilei, diferențierea zi/noapte, diferențierea și	simple şi la obiect; Grile de evaluare/observare a comportamentului; Produsele activităţii; Fişe de evaluare; Fişe de lucru;

	-îmbunătăţirea limbajului şi reducerea comportamentelor problemă; **Metoda „Give me 5”**(CE? CUM? CÂND? UNDE? CINE?) Ce – Tot ceea ce trebuie să facă copilul; Cum- modul în care trebuie să o facă; Când- când începe o sarcină şi când se termină; Unde- în ce loc trebuie să facă această sarcină; Cine- sarcina o va face el? ce face celălalt?; Învăţarea comportamentelor noi se va face prin: imitare, modelare, înlănţuire, alăturare;		succesiunea zilelor săptămânii, succesiunea anotimpurilor(schimbările din natură, îmbrăcămintea specifică) 14. Formarea de propoziții și fraze, însușirea atributelor(adjectivelor), perceperea de concepte mare-mic, diferența fată-băiat (însușirea genului substantivelor) ;	

Evaluarea se va realiza la sfarsitul perioadei de interventie panificata si voi urmari:

- Competente dobandite
- Dificultati intampinate
- Metode cu impact pozitiv si negativ

In urma evaluarii perioadice voi revizui programul de interventie

Rolul şi modul de implicare a părinţilor în program:

Mama va ține legătura cu specialiștii care lucrează cu copilul și îi va informa despre schimbările de rutină, dacă acestea apar, pentru armonizarea demersului didactic, în sensul eliminării stresului determinat de aceste schimbări asupra copilului.

Evaluarea continuă a progreselor se realizează prin notarea fiecarui raspuns al copilului si a fiecărei schimbări de comportament. Iar reevaluarea periodică este esentială pentru stabilirea de noi obiective în conformitate cu evoluția copilului si cu nevoile sale de dezvoltare.

Bibliografie:

1. Ecaterina Vrăşmaş, *Educaţie timpurie*, Bucureşti 2014, Editura Arlequin;
2. Diana Seach, Jocul interactiv pentru copii cu autism, Iaşi 2011, Editura Fides;
3. Theo Peeters, Autismul – teorie şi intervenţie educaţională, Iaşi 2009, Editura Polirom;
4. Catherine Maurice, Lasă-mă să-ţi aud glasul, Bucureşti 2008, Editura Curtea Veche

ROLUL JOCULUI DIDACTIC ÎN DEZVOLTAREA COMUNICĂRII VERBALE ȘI NON-VERBALE A PREȘCOLARILOR

PROF.PATRICHE DANA MANUELA
GRADINITA CU PROGRAM NORMAL"CROITORASUL CEL VITEAZ", GALATI

Fără doar şi poate, jocul didactic este cea mai bună formă de stimulare a limbajului la preşcolari, acesta oferindu-le oportunitatea de a descoperi noi litere, cuvinte şi expresii ce îi vor ajuta mai departe în procesul cunoaşterii.

În cadrul jocurilor didactice cea mai mare pondere o deţin metodele de învăţare prin acţiune efectivă (joacă), acţiunea, mişcarea fiind elementele specifice jocului.

În aplicarea metodologiei didactice se are permanent în vedere atât factori obiectivi, care ţin de natura finalităţii, de logica şi specificul activităţii desfăşurate, de legităţile actului învăţării, cât şi factori subiectivi: psihologia şi nivelul grupei, particularităţile de vârstă şi individuale ale preşcolarilor.

Raportul dintre principiile învăţământului şi metodologia didactică, dinamica acestor categorii pedagogice, atât în plan teoretic, cât şi practic, sunt condiţionate de înţelegerea caracterului iterativ al predării şi învăţării.

Întrepătrunderea între principii, metode şi forme de organizare este evidentă. Orice formă de activitate a cuplului educatoare-preşcolar este „o înmănunchere de metode şi procedee, reprezentând în acelaşi timp şi câmp de acţiune a principiilor didactice” (M. Ionescu).

La însuşirea temeinică a cunoştinţelor participă atât factori externi, cât şi interni. Factorii externi, după R. Iagne, sunt încorporaţi în principiile sistematizării şi continuităţii şi însuşirii temeinice a cunoştinţelor, cei interni vizează stările interne care devin posibile pentru reactualizarea cunoştinţelor, în memoria copilului, a materialului însuşit anterior (cunoştinţe, priceperi, deprinderi, atitudini).

Având în vedere aceste principii am planificat jocurile didactice şi jocurile-exerciţiu în aşa fel încât o predare să fie urmată de un joc de fixare şi apoi consolidare a cunoştinţelor predate. Fixarea cunoştinţelor însuşite a fost desfăşurată de fiecare dată sub altă formă, pentru evitarea monotoniei.

În desfăşurarea jocului trebuie să căutăm să trezim trebuinţe, interes pentru joc (anunţarea subiectului, prezentarea materialului stimul, anunţarea obiectivelor şi motivarea acestora). Procedând astfel copilul este dornic de cunoaştere, de găsire a unor soluţii de natură să-l satisfacă. Știind că una dintre principalele trebuinţe ale copilului este jocul, trebuie găsit mijlocul de a-l face să considere orice sarcină un joc. Să stabilim o deplină concordanţă între trebuinţă, dorinţă internă şi exteriorizare.

Pentru copilul care se joacă, care cunoaşte precis motivaţia şi sarcinile jocului nu există din punct de vedere subiectiv, impresia de oboseală sau aceea de stare de apatie. Oboseala, cauzată de joc, îi apare ca o activitate plină de plăcere, pe care o depune bucuros. Este ceea ce numea Karl Buhlea „plăcerea funcţională” care acţionează în joc.

Mijloace de învăţare folosite în jocul didactic

Cea mai mare parte a jocurilor didactice, chiar şi cele de dezvoltare a vorbirii, se desfăşoară cu material didactic, intuitiv, ţinând cont de faptul că, la vârsta preşcolară, gândirea copilului este concret intuitivă. Materialul didactic trebuie procurat din timp şi selecţionat potrivit jocului care se organizează. Astfel, sunt jocuri didactice în care putem întrebuinţa ca material didactic jetoane, ilustrate, editate sau confecţionate de către educatoare. Trusele de material didactic: „Alegeţi şi grupaţi”, „Basme în bucăţele”, „Răspunde corect”, „Piramida”, „Animale sălbatice”, „Domino” pot fi competitive ca

jocuri de masă şi, în acelaşi timp, adaptate următoarelor jocuri didactice: „Cine eşti?”, „Ce se potriveşte?”, „Oglinda fermecată” etc.

Materialul didactic întrebuinţat în jocurile didactice trebuie să îndeplinească cerinţe speciale în afară de cele cunoscute (accesibilitate, aspect atrăgător, calităţi artistice). Materialul didactic, indiferent de natura lui, nu trebuie să fie încărcat, greoi, pentru a nu-i împiedica pe copii în rezolvarea sarcinii didactice.

În funcţie de natura jocului, sala de grupă poate fi pregătită în prealabil astfel: copiii pot fi aşezaţi în formă de semicerc pe scăunele, materialul fiind aşezat în faţa lor, sau pe măsuţă, pe stativ, pe tablă; copiii mai pot fi aşezaţi în grupuri mici de câte doi, trei la o masă, atunci când jocul are caracter de competiţie; sau în formă de plasă, câte doi la o măsuţă, când jocul impune selectarea jetoanelor mărunte, necesare unui copil care are sarcina să le grupeze unu-două pe coloane de dimensiuni mai mici.

Pentru unele jocuri didactice care prin natura lor sunt mai complexe şi presupun precizarea, verificarea sau sistematizarea unui număr mai mare de cunoştinţe se simte nevoia pregătirii în prealabil a copiilor.

Căi de stimulare şi dezvoltare a comunicării verbale şi nonverbale la vârsta preşcolară

Fără doar şi poate, jocul didactic este cea mai bună formă de stimulare a limbajului la preşcolari, acesta oferindu-le oportunitatea de a descoperi noi litere, cuvinte şi expresii ce îi vor ajuta mai departe în procesul cunoaşterii.

În cadrul jocurilor didactice cea mai mare pondere o deţin metodele de învăţare prin acţiune efectivă (joacă), acţiunea, mişcarea fiind elementele specifice jocului.

În aplicarea metodologiei didactice se are permanent în vedere atât factori obiectivi, care ţin de natura finalităţii, de logica şi specificul activităţii desfăşurate, de legităţile actului învăţării, cât şi factori subiectivi: psihologia şi nivelul grupei, particularităţile de vârstă şi individuale ale preşcolarilor.

Raportul dintre principiile învăţământului şi metodologia didactică, dinamica acestor categorii pedagogice, atât în plan teoretic, cât şi practic, sunt condiţionate de înţelegerea caracterului iterativ al predării şi învăţării.

Întrepătrunderea între principii, metode şi forme de organizare este evidentă. Orice formă de activitate a cuplului educatoare-preşcolar este „o înmănunchere de metode şi procedee, reprezentând în acelaşi timp şi câmp de acţiune a principiilor didactice” (M. Ionescu).

La însuşirea temeinică a cunoştinţelor participă atât factori externi, cât şi interni. Factorii externi, după R. Iagne, sunt încorporaţi în principiile sistematizării şi continuităţii şi însuşirii temeinice a cunoştinţelor, cei interni vizează stările interne care devin posibile pentru reactualizarea cunoştinţelor, în memoria copilului, a materialului însuşit anterior (cunoştinţe, priceperi, deprinderi, atitudini).

Având în vedere aceste principii am planificat jocurile didactice şi jocurile-exerciţiu în aşa fel încât o predare să fie urmată de un joc de fixare şi apoi consolidare a cunoştinţelor predate. Fixarea cunoştinţelor însuşite a fost desfăşurată de fiecare dată sub altă formă, pentru evitarea monotoniei.

În desfăşurarea jocului trebuie să căutăm să trezim trebuinţe, interes pentru joc (anunţarea subiectului, prezentarea materialului stimul, anunţarea obiectivelor şi motivarea acestora). Procedând astfel copilul este dornic de cunoaştere, de găsire a unor soluţii de natură să-l satisfacă. Ştiind că una dintre principalele trebuinţe ale copilului este jocul, trebuie găsit mijlocul de a-l face să considere orice sarcină un joc. Să stabilim o deplină concordanţă între trebuinţă, dorinţă internă şi exteriorizare.

Pentru copilul care se joacă, care cunoaşte precis motivaţia şi sarcinile jocului nu există din punct de vedere subiectiv, impresia de oboseală sau aceea de stare de apatie. Oboseala, cauzată de joc, îi apare ca o activitate plină de plăcere, pe care o depune bucuros. Este ceea ce numea Karl Buhlea „plăcerea funcţională” care acţionează în joc.

Promovarea diversității și a incluziunii în spațiul școlar

Profesor învățământ preșcolar Roșeanu Elena-Ionica
Școala Gimnazială Dimitrie Grecescu,GPP Nr.29
Drobeta Turnu Severin

„Fiecare copil pe care îl educăm este un OM dăruit societăţii” Nicolae Iorga

Despre educație s-a vorbit și se vorbește mult și, totuși , nu este sufficient. Dacă dorim să intervenim în favoarea copiilor, trebuie să le oferim tuturor o educație de calitate și, în mod deosebit, celor cu cerințe educative special: o educație de calitate pentru toți într-o școală pentru toți.

Conceptul educație incluzivă a luat naștere ca răspuns la abordările tradiționale și perimate, conform cărora anumite categorii de copii au fost excluși din școlile de masă din motivul dizabilității, dificultăților/problemelor de învățare, vulnerabilității familiei sau din alte motive.

Conceptul incluziunii își are originile în Declarația Universală a Drepturilor Omului (ONU, 1948), care recunoaște că toate ființele umane se nasc libere şi egale în demnitate şi drepturi. Această declarație induce ideea că incluziunea este acceptarea tuturor oamenilor, independent de diferențele dintre ei. Este vorba despre aprecierea persoanelor pentru ceea ce sunt și competențele lor, mai degrabă decât despre felul în care merg, vorbesc sau se comportă. Incluziunea permite oamenilor să valorifice diferențele dintre ei, prin aprecierea că fiecare persoană este unică în felul său. Ulterior, conceptul a fost completat, îmbogățit, fiindu-i atribuite diferite nuanțe semantice. Organizații internaționale cu notorietate, precum **UNESCO, UNICEF**, **Banca Mondială** și altele, au lansat viziunea lor asupra ei și a conceptelor ce derivă din aceasta.

UNESCO declară că educaţia incluzivă se bazează pe dreptul tuturor copiilor la o educaţie de calitate care satisface necesităţile de bază de învăţare şi îmbogăţeşte viaţa. Cu accent deosebit asupra grupurilor vulnerabile şi marginalizate, educaţia incluzivă urmăreşte să dezvolte întregul potenţial al fiecărui individ.

Orientările Politicii UNESCO evidențiază următoarele principii cu privire la educația incluzivă:

• Incluziunea și calitatea sunt reciproce;

• Accesul și calitatea sunt legate şi se consolidează reciproc;

• Calitatea și echitatea sunt esenţiale pentru asigurarea educației incluzive

UNICEF promovează modelul şcolii prietenoase copilului – un concept holistic (cu contribuţie-cheie în asigurarea calităţii educaţiei), care se referă la un mediu sigur, sănătos şi protector de învăţare. Școala prietenoasă copiilor este incluzivă, efectivă, sănătoasă şi protectoare, încurajând participarea copiilor, familiilor şi comunităţilor; se bazează pe respectarea drepturilor copilului, dă prioritate celor mai dezavantajați copii.

În viziunea UNICEF, școala prietenoasă copiilor:

• identifică copiii excluşi şi îi înrolează; CADRUL CONCEPTUAL ȘI LEGISLATIV DE DEZVOLTARE A EDUCAȚIEI INCLUZIVE

• recunoaşte educaţia ca drept al fiecărui copil;

• contribuie la supravegherea (monitorizarea) drepturilor şi bunăstării fiecărui copil din comunitate;

• nu exclude, nu discriminează şi nu stereotipizează copiii în bază de diferenţe;

• oferă educaţia obligatorie gratuită, accesibilă, în special pentru familiile şi copiii în situaţii de risc;

• respectă diversitatea şi asigură egalitatea în învăţare pentru toţi copiii;

• răspunde necesităţilor copiilor şi diversităţii bazate pe gândire, probleme sociale, etnice şi pe nivel de abilitate

.

Banca Mondială susține că principiul fundamental al școlii incluzive este că toți copiii trebuie să învețe împreună, ori de câte ori este posibil, indiferent de orice dificultăți sau diferențe pot avea.

Școlile incluzive trebuie să recunoască și să răspundă necesităților diverse ale elevilor.

Recunoscând faptul că toți copiii pot să învețe, educația incluzivă de calitate se centrează pe cei ce învață și se asigură că:

• Toate acțiunile desfășurate în mediul educațional sunt ghidate de interesul superior al copilului

. • Toți copiii sunt respectați ca indivizi.

• Toți copiii au dreptul să învețe într-un mediu pozitiv, prietenos.

• Mediul comun de învățare, inclusiv curriculumul și instruirea, este structurat și adaptat astfel încât toți copiii să își valorifice întregul potențial.

• Evaluarea învățării copiilor se realizează prin diverse modalități, este autentică, adecvată, relevantă și suficient de frecventă pentru a furniza informații privind evoluția copiilor

. • Personalul care lucrează cu copiii deține abilitățile, atitudinile și cunoștințele necesare pentru a asigura performanțe în învățarea copiilor, se dezvoltă profesional și respectă standardele profesionale stabilite.

• Toți copiii beneficiază de un spectru larg de programe, servicii, resurse, care respectă obiectivele individuale și cerințele lor educaționale, contribuie la dezvoltarea cognitivă, socială, psihologică, culturală.

• Sunt construite parteneriate cu părinții și grupurile comunitare; expertiza acestor grupuri este valorificată. • Sunt puse în aplicare măsuri sistematice ce au ca scop prevenirea, evaluarea și identificarea timpurie a cerințelor speciale, precum și intervenția bazată pe dovezi.

• Agențiile de stat colaborează pentru a oferi servicii responsive, integrate la toate nivelurile de educație.

Specialistul în psihopedagogie specială trebuie să facă distincţia dintre noţiunea de deficienţă / handicap şi cea de cerinţe educative speciale, aceasta din urmă având o sferă de cuprindere mai largă. Ele revendică o reformă majoră a şcolii obişnuite şi vizează elevii care întâmpină dificultăţi în şcoală, nu numai pe cei cu handicap. În această interpretare sintagma cerinţe educative speciale desemnează:

- necesităţile educaţionale complementare obiectivelor generale ale educaţiei şi învăţământului;
- educaţie adaptată particularităţilor individuale şi caracteristicilor unei anumite deficienţe de învăţare;
- intervenţie specifică (prin reabilitare/recuperare).

Principiile de bază care guvernează organizarea instituțională și funcționarea școlii incluzive se referă la următoarele:

1. Întreaga comunitate școlară împărtășește principiile și valorile incluziunii
2. Școala acceptă și valorifică diversitatea umană.
3. Școala își asumă angajamentul pentru a sprijini toți copiii.
4. Educația incluzivă este încorporată în toate tipurile de planificări realizate la nivelul școlii.
5. Școaa promovează educația incluzivă și beneficiile acesteia.

Managementul clasei din perspectivă incluzivă presupune, înainte de toate, crearea condițiilor pentru asigurarea accesului la curriculum. Aceasta înseamnă crearea oportunităților prin activități, spațiu și materiale, astfel încât toți elevii să poată învăța. Cel puțin următoarele câteva elemente de bază ar contribui la asigurarea unui mediu cât mai incluziv la clasă:

-Așezarea ”incluzivă” a meselor

Tehnologiile

Materialele manipulative

Dispozitivele vizuale

Sistemul de management al comportamentului pozitiv

Cărți cu nivel ridicat de interes

Graficul de lucru

Stocul de informații despre elevi

Jocurile

Un element definitoriu al managementului clasei în context incluziv îl constituie managementul conținuturilor, care se referă, în principal, la modul de organizare a conținutului predării, stilul predării propriu-zise. În acest proces intervin elemente importante, precum:

- alegerea și coordonarea materialelor de predare-învățare (manuale, materiale demonstrative, distributive);
- identificarea strategiilor de predare, adecvate potențialului de învățare al copiilor;
- coordonarea colectivului de elevi (așezarea în bănci, crearea grupurilor etc.);
- coordonarea lucrului individual;
- evaluarea și aprecierea continuă a eforturilor copiilor;
- gestionarea timpului și altor resurse;
- ordonarea mediului (așezarea mobilierului, echipamentelor) etc.

Din punctul de vedere al conținutului învățării și realizării finalităților educaționale, în cazul copiilor cu CES vor fi aplicate adaptări psihopedagogice și modificări curriculare, corespunzătoare.

Bibliografie:

Bîrzea, C., (1995), Arta şi ştiinţa educaţiei , Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti

Buica, C., (2002) “Principiul normalizării. Formarea atitudinilor pozitive ale personalului didactic privind integrarea copiilor în dificultate” în “Integrarea şcolară a copilului în dificultate / cu nevoi speciale: ghid pentru directorul de şcoală”, Bucureşti,

CRIPS / RENINCO / FSLI, 2002 Carantina ,D,(1998)Intergrarea scolara a copilului cu handicap fizic,in Educatia intergrata a copiilor cu handicap,UNICEF&RENINCO

Curriculumul de formare continuă în domeniul educației incluzive (aprobat de Consiliul Științifico-didactic al IȘE, proces-verbal nr.8 din 26 iunie 2014).

Incluziunea în învățământul preșcolar

Mocan Adina Loredana
Grădinița PP „Furnicuța” Arad

Incluziunea în învățământul preșcolar și nu numai este un subiect foarte delicat încă în România. Știm cu toții că incluziunea școlară reprezintă acceptarea de către instituțiile de învățământ a tuturor copiilor indiferent de naționalitate, etnie, sex, religie, capacitatăți intelectuale, integritate fizică, situția economică a părinților, etc. De multe ori ne întrebăm sau ne-am întrebat: De ce să fim incluzivi sau să realizăm educație incluzivă?

Pentru că, incluziunea reprezintă acceptarea și recunoașterea diversității. Copiii trebuie învățați de mici căci fiecare copil are dreptul și șansa egală de-a participa la acțiunile comune, fără ai privii pe aceștia cu milă sau ai accepta doar fiind obligați de părinți, educatoare sau societate. Copiii trebuie să știe că fiecare persoană instruită are șansa la o viață mai bună, la o integrare mai ușoară și la luarea unor decizii, poate, mai bune.

Prejudecățile influențează educația incluzivă, de aceea educatorii și părinții trebuie să stimuleze toleranța față de unele persoane mai diferite. Anii de învățământ în grădiniță mi-au demonstrat că acei copii care intră în contact cu astfel de indivizi marginalizați de cele mai multe ori i-au făcut pe copii să-i accepte mai ușor iar prejudecățile au fost eliminate încet, încet. În activitatea mea didactică am întâlnit copii cu nevoi speciale ,având ocazia să-i am în grupa pe care o conduc. În momentul în care am știut că voi primi în grupa mea copii cu nevoi speciale , primul lucru a fost acela de-a pregătii copiii, a-i învăța cum să se poarte cu aceștia, a le explica atenția pe care acei copii o necesită și totodată de a informa și părinții și a-i ruga să le explice copiilor acasă mai bine ce înseamnă să fi altfel. Am fost surprinsă să văd câtă atenție și grijă primeau copiii cu nevoi speciale din partea celorlalți. Renunțarea la jucăria preferată de la grădiniță, în favoarea altui copil știm cu toții că nu este un lucru prea ușor de realizat, însă,copiii au făcut-o cu plăcere și cu bucuria de-al ajuta și pe celălalt. Acest lucru demonstrează că o bună comunicare cu copilul atât din partea educatorului cât și a părintelui duce la rezultatele dorite și anume, acceptarea celuilalt fără prejudecăți.

Pentru a avea o școală incluzivă aceasta trebuie să îndeplinească anumite cerințe. Condițiile materiale care să permită un învățământ cât mai diversificat sunt o cerință importantă.

Incluziunea școlară este o provocare atât pentru copiii cât și pentru educatori. Educatorul trebuie să aibe grijă ca adaptarea programelor și sarcinilor de lucru să fie făcute pe baza planului de intervenție personalizat, instrumentele de lucru și metodele trebuie să fie atent selecționate în vederea stimulării la cel mai înalt grad al capacităților intelectuale ale elevilor.

În concluzie pot spune că educația incluzivă a fost și este o mare provocare pentru învățământul românesc. De noi, ca și cadre didactice depinde ca copilul cu nevoi speciale să se integreze treptat, ușor și înconjurat de iubire. Informarea permanentă, participarea la cursurile de formare cu tematică incluzivă îl ajută pe cadru didactic să treacă mai ușor și să facă față tuturor provocărilor întâlnite în școala românească.

Bibliografie:

1. Revista învățământului preșcolar nr 1/2007,București, 2007
2. Alois Gherguț, Luciana Frumos, „Educația incluzivă-Ghid metodologic” , Polirom, Iași, 2019
3. http://www.scoalaargeseana.ro/didactica-magna/1182-educatia-incluziva-in-invatamantul-prescolar
4. https://www.isj.sv.edu.ro/images/Docs/Discipline/invatamnat_preprimar/2017/biblioteca/Educatia-incluziva-in-gradinita.pdf

Top 3 Educational Apps to Be Used in a Digital Learning Environment

Dorobanțu Andreea Mădălina
Colegiul Național Mihai Viteazul, Ploiești

Students must be able to readily access and utilise information for personal and professional objectives in the twenty-first century. Abilities such as the capacity to collect, analyse, and recognise data and information are essential to the effectiveness of decision-making. When real-world problems are matched with real-world instruments for problem-solving, learning is most successful. Given the significance of technology to the credibility of 21st century students, these instruments must be digital to be suitable. To achieve this objective, the following three applications can be utilised.

1. **MENTI**

Menti is an easy-to-use, user-friendly, and free platform that allows you to create presentations, interactive polls, quizzes, and word clouds that result in more engagement with reduced stress.

What is Mentimeter?

Menti is an app specifically developed to assist in the creation of interactive presentations using an easily accessible web editor. You can add questions, polls, quizzes, slides, photos, and gifs to your work in order to make entertaining and interesting presentations.

Your audience connects their smartphones to the presentations, where they can respond to questions. If you want, you can create a lively and interactive experience by seeing their replies in real-time.

Upon completion of your Mentimeter presentation, you may share and export your results for future study, and even compare data over time to determine the audience's development. Menti is advantageous and distinctive in that it enables everyone to ask questions to obtain clarification or a better comprehension of topics, resulting in a more satisfying learning experience.

Mentimeter can you give access to Word Cloud, also known as a Wordle, word collage, or tag cloud, which is a graphical representation of words that gives greater prominence to terms that are used more frequently. For Mentimeter Word Clouds, this refers to the terms that are added most frequently by smartphone-using audience members. This sort of data visualisation can assist presenters in swiftly collecting data from their audience, highlighting the most popular responses, and presenting the data in a manner that is easily understood by all. When are Word Clouds the most effective? They can be mostly used as an icebreaker in a session of brainstorming, a concept or a team reflection.

In addition, live and fast polling makes it easy to construct polls, regardless of the complexity of the question or the number of available answers. As dynamic visualisations, audience responses will show in real time.Your audience will be energised by the addition of both competitive and interactive components to your presentation. Regardless of whether the content is formal or informal, it must be entertaining and fun.

Mentimeter is recommended to be used when you need to hold interesting Q&As, town halls, and "ask me anything" sessions, and enable participants to submit questions via their mobile devices. Last but not least, this platform may be connected with all live applications, like Zoom, Microsoft Teams, Hopin, PowerPoint, and more.

Khan Academy

What does Khan Academy entail?

Salman Khan founded Khan Academy in 2008 as a non-profit educational institution in the United States. It aims to develop a collection of online resources that aid students' education. Users of the website and application get access to all free resources.

It provides practise problems, instructional videos, and a personalised learning dashboard that enable students to study at their own speed outside of class. It addresses math, physics, computing, history, art history, economics, and other topics, covering K–14 and test preparation (SAT, Praxis, LSAT) material. It also emphasises skill mastery to help learners develop solid foundations, so there is no limit to what they can learn in the future!

Khan Academy enables various types of coaches to comprehend what their youngsters or students are doing and how to finest assist them. At a look, it is possible to determine whether a child or student is struggling or if he or she is now well ahead of the rest of the class. The teacher dashboard provides an overview of class performance as well as complete student profiles.

Every single day, millions of students from all around the world—each with their own story—learn independently on Khan Academy. In addition to the Spanish, French, and Brazilian Portuguese editions of the website, its resources are being translated into over 36 languages.

Kahoot!

Kahoot! is a game-based learning platform that makes it simple to create, share, and play trivia quizzes and learning games in minutes.

Instructors project multiple-choice questions for students to answer on a large classroom screen. Each question is limited to 95 characters, can be displayed for up to 2 minutes, and has a maximum of four answer options. Students respond to these questions utilising their own personal electronic devices (such as a laptop, smartphone, or tablet) and are awarded points for both accuracy and promptness. They will be required to generate a unique username for the duration of the semester.

After each question has been answered, the correct response and a list of the highest-scoring players will be revealed. The instructor is always able to check the students' progress and performance.

Kahoot! can be used to:

1. Assess the students' knowledge of the subject

By way of Kahoot! before a class lecture, students might be polled to determine whether or not they comprehend the content. In addition, it can serve as a guide for lecturers when selecting lecture material and identifying crucial topics to emphasis.

2. Assist with vocabulary phrases and definitions

One of the main advantages of Kahoot! is that it can assist students acquire course-relevant vocabulary, terminology, and concepts by focusing on questions with a high rate of speed.

3. Survey pupils about their opinions.

Kahoot! enables educators to present alternative ideas or perspectives on an issue or situation. This presentation is appropriate for case study classes because there may be various solutions to the problem. Polling also saves valuable class time that could have been used for student debate.

Game formats are an effective tool for motivating students to learn. Because it can measure students' comprehension, repeat key concepts, and aid with remembering, this tool motivates and encourages their study. It also affords teachers the opportunity to promote class discussion and student participation further.

To conclude, the influence of the quality of education provided by digital tools and the students' understanding of these tools would be beneficial to society. Implementing Digital Tools in all phases of school can improve the quality and standards of education. Learners will continue to gain knowledge and skills regarding the efficient use of technology for learning.

REPERE ALE EDUCAȚIEI INTERCULTURALE IN SPAȚIUL ROMÂNESC CONTEMPORAN

CHIRU TIȚA, COLEGIUL NAȚIONAL ”GHEORGHE ROȘCA CODREANU”, BÂRLAD, JUDEȚUL VASLUI

1. Aspecte contemporane ale convieţuirii în spaţiul românesc

Realitatea etnică în prezent din ţara noastră cuprinde majoritatea românească şi cele nouăsprezece minorităţi reprezentate în Parlamentul României. Desigur că mai există grupuri mai mici sau persoane aparţinând altor etnii, formate mai ales din imigranţi sosiţi în ţară după 1989, care nu au reprezentanţi în instituţiile statului român şi nu au obţinut statutul de minoritate etnică.

Cetăţenii români aparţinând minorităţilor etnice, recunoscute oficial în prezent, s-au aşezat pe teritoriul românesc în decursul veacurilor, fie în mod violent, sau cei mai mulţi în mod paşnic, organizat sau din iniţiativă proprie.

Încă din perioada confruntărilor violente între voievodatele româneşti din Transilvania şi regalitatea feudală maghiară, au pătruns aici grupuri mai mari sau mai mici de populaţie maghiară ca şi persoane situate pe diferite trepte în ierarhia social-politică, religioasă şi militară.

Pe măsura înaintării în Transilvania şi pentru încheierea cuceririi şi stăpânirii acesteia oficialităţile ungare au colonizat şi organizat unele populaţii străine pe teritoriul românesc. În afară de unguri, primul grup etnic mai important, aşezat la începutul mileniului II în Transilvania au fost secuii. În secolele XII şi XIII au fost colonizaţi în mai multe valuri şi din diferite regiuni germane saşii. Ei s-au aşezat ca şi secuii pe teritorii locuite de români, împreună contribuind la realizarea unei civilizaţii originale în spaţiul istoric românesc.

În secolul XIII, după devastatoarea năvălire tătaro-mongolă din 1241-1242, masa românilor nord-dunăreni a fost împărţită între două arii de dominaţie politică şi de civilizaţie: Cea a Regatului Ungur şi cea a Hoardei de Aur, din cadrul căreia o mică parte a locuitorilor a rămas pe teritoriul de azi al ţării noastre în zona dintre Dunăre şi Mare.

Cu timpul pe teritoriul Ţărilor Române, apoi al României s-au aşezat treptat alte etnii care formează în prezent minorităţile naţionale împreună cu cele menţionate mai sus, între care enumerăm bulgarii, turcii, ucrainienii, ruşii-lipoveni, polonezii, slovacii, cehii, grecii, sârbii, evreii, ţiganii, armenii, albanezii, tătari, croaţi şi italieni. În general minorităţile s-au aşezat în teritoriul românesc fie în legătură cu persecuţiile din propriile ţări, de care au fugit, fie ca negustori, în urma unor conflicte interne sau în alte împrejurări.

Minorităţile naţionale, precum şi cele religioase sau chiar sexuale se bucură de libertate în conformitate cu legea fundamentală a ţării şi alte legi specifice.

Potrivit Constituţiei, cu modificările aduse prin referendumul din 18-19 octombrie 2003, minorităţile naţionale dobândesc noi drepturi, inclusiv pe acelea de a-şi folosi limba maternă în administraţie şi justiţie. Din această perspectivă, politica României faţă de minorităţi poate constitui un exemplu. Recomandările Consiliului Europei au contribuit şi ele la elaborarea acestei politici dar şi la legitimarea educaţiei pentru minorităţi.

Pentru viitor însă, trebuie să se ţină cont de creşterea nivelului de internaţionalizare a populaţiei şcolare în spaţiul european iar politica educaţională să nu mai admită discriminarea grupurilor minoritare faţă de cele majoritare. Numai astfel interculturalitatea se va realiza în mod paşnic şi egal pentru toţi.

2. Obiective ale educaţiei interculturale

Educaţia interculturală îşi propune să pregătească indivizii şi societăţile să fie mai atente la dimensiunea culturală a existenţei lor. În condiţiile sporirii contactelor, ale interacţiunilor posibile, se pot decela două mari seturi de obiective ale şcolii interculturale:

- Păstrarea şi apărarea diversităţii culturale a populaţiei şcolare. Şcoala, ca instanţă de transmitere a valorilor se va centra pe pluralitatea culturilor pe care mediul multicultural îl presupune. Trebuie evitat să se instituie primatul unei culturi asupra alteia. Acest obiectiv presupune două aspecte: pe de o parte, ea vizează adaptarea educatului la mediul propriu, al regiunii, oraşului, culturii sale particulare, cu toate trăsăturile, iar pe de altă parte, acest tip de şcoală îşi propune să asigure adaptarea educatului la mediu ca în calitate de coexistenţă a mai multor grupuri culturale. Se cer a fi vizate atât culturile familiale cât şi cele înconjurătoare, ambientale. Trebuie vegheat ca şcoala să nu devalorizeze o cultură sau alta în numele unor relativisme explicite.

- Susținerea unității școlii. Specificitatea şcolii interculturale, privitor la atitudinilor asimilaţioniste sau multiculturaliste, constă în aceea că ea refuză de a se lăsa închisă în false alternative, promulgând varianta culturii conjugate, a interacţiunii culturale. Ca instrument de transmitere a moştenirii culturale, acest tip de şcoală îşi propune să privilegieze toate culturile ambientale, de a le evidenţia pe toate în diferenţele specifice, cu bogăţiile indispensabile. Civilizaţia construită de şcoală nu se prezintă ca o entitate fixă, cu o structură definitivă. Cultura prezentă sau transmisă de şcoală se cere a fi înţeleasă într-o perspectivă dinamică.

Aceste două seturi de obiective îngăduie specificări, materializate în conduite interculturale concrete precum:

1. Deschiderea spre altul, spre străin, spre neobişnuit . Această deschidere este dificilă, pentru că ne obligă să ne interogăm încrederea în noi, propria noastră viziune despre lume. Dar această etapă constituie un moment indispensabil pentru capacitatea de a trăi experienţe noi.
2. Aptitudinea de a percepe ceea ce ne este străin. Avem obiceiul de a aranja ceea ce este străin după grile de lectură ce ne sunt proprii, de a nu percepe pe altul decât prin modul nostru obişnuit de a simţi sau gândi.
3. Acceptarea celuilalt ca fiind altul. De cele mai multe ori avem obiceiul de a-l interpreta pe altul ca fiind similar cu noi sau de a-l percepe ca pe un duşman şi a ne îndepărta de el.
4. Trăirea situaţiilor ambigue, ambivalente. Situaţiile ambivalente ne derutează. Nu dorim ambiguitate, ea ne provoacă frică. Aceste trăiri pot constitui preambulul pentru acceptarea diferitului.
5. Aptitudinea favorabilă de a experimenta. În linie generală, noi pretindem reţete, reguli bine fixate. Doar aşa ne simţim în siguranţă. Este posibil să ne apropiem de altul având curajul de a experimenta, explorând moduri existenţiale diferite.
6. Alungarea fricii faţă de altul. Sentimentul de xenofobie face parte din zestrea cea mai veche pe care istoria ne-a transmis-o. Această frică trebuie să dispară pentru a-l primi pe celălalt.
7. Capacitatea de a pune în chestiune propriile norme. Privirea spre altul este determinată de sistemul referenţial socio-cultural care ne formează comportamentul. Cu cât ne dovedim a fi mai incapabili să ne recunoaştem relativitatea propriului sistem de referinţă,cu atât rămânem orbi sau insensibili faţă de ceilalţi.
8. Neacceptarea utopiei “discursului comunicaţional egalitar”. În caz de divergenţe de interese, nu trebuie să cedăm principiului după care cel mai tare îşi pune puterea la încercare, în faţa celui mai slab. Dimpotrivă, trebuie continuată discuţia până când cele două părţi se regăsesc pe un proiect comun.

9. Aptitudinea de a asuma conflicte. Există două tipuri de conduite în cazul divergenţelor de interese: una de a refuza să vezi realitatea, punând-o între paranteze, alta de a transforma divergenţa în ostilitate. Conflictele trebuie asumate cu calm şi rezolvate într-o manieră productivă.

10. Capacitatea de a recunoaşte şi a relativiza propriile repere etno şi socio-centriste. Asta nu înseamnă să-ţi renegi propriile tradiţii, ci să nu le transformi în ceva absolut.

11. Performanţa de a cuceri identităţi mai largi, de a dezvolta o loialitate de tip nou. Nu trebuie renunţat la identitatea noastră (de român, ungur, ţigan etc.), dar trebuie să accedem la alte tipuri de identităţi mai înglobante , precum cea de cetățean european, cetăţean al lumii etc.

BIBLIOGRAFIE

1. Constantiniu, Florin, *O istorie sinceră a poporului român*, Bucureşti, Ed. a II-a, Ed. Univers enciclopedic, 1999.
2. Neculau, Adrian, *O minoritate pregnantă*, în Cozma, Teodor, (coordonator*) O nouă provocare pentru educaţie: interculturalitatea*, Iaşi, Ed. Polirom, 2001.
3. Tănase, Alexandru, *O istorie umanistă a culturii române*, vol. I, Iaşi, Ed. Moldova, 1995.

PROIECT EDUCATIONAL
“DIFERITI, DAR TOTUSI EGALI” -21 NOIEMBRIE 2022
“Promovarea diversitatii si a incluziunii in spatiul scolar”

Prof. inv.primar: Trepadusi Maria Elena
Liceul Tehnologic Nicolae Stoica de Hateg,
Mehadia, Caras-Severin

Sectiuni:

1.Demersuri centrate pe inovare si performanta: articole, studii de specialitate, proiecte didactice,fise de evaluare,PIP-uri, folosirea de metode si mijloace moderne, inovative in predarea interactiva.

2.Utilizarea unor metodologii de predare-invatare-evaluare centrate pe elev

Peter Senge spunea: multi copii se chinuie in scoli pentru faptul ca felul in care li se preda este incompatibil cu felul in care invata.Pentru ca procesul educational sa fie centrat asupra elevului e nevoie ca profesorul sa fie preocupat permanent pentru a cunoaste elevii ca individualitate, nu doar ca o masa comuna si egala.

De-a lungul timpului, oamenii de stiinta au formulat mai multe definitii pentru metodele de invatare centrate pe elev. In primul rand trebuie satisfacute nevoile elevului- in mediul invatarii centrate pe elev, in timp ce mediul invatarii centrate pe materie se concentreaza asupra unui sistem de cunostinte(Clasen,R.E.,Bowman,W.E.-1974).

Invatarea centrata pe elev ofera elevilor o autonomie si un control mai mare asupra alegerii subiectului, a metodelor de invatare si a ritmului de studiu. (Gibbs G.-1992)

Activitatea profesorului in procesul de invatare pe elev consta in:

-inlocuirea prelegerilor cu invatarea active;

-integrarea programelor de invatare in ritm propriu;

-organizarea unor situatii cooperante in grup;

-responsabilizarea elevului.

Daca in invatarea traditionala instruirea este centrata pe profesor, el predand informatii, elevii fiind parte pasiva, doar primind informatii, accentul se pune pe invatare in vederea amintirii, evaluarea se face prin examene traditionale, se stimuleaza un singur simt, un singur mijloc media, munca individuala primeaza, in invatarea centrata pe elev accentul se pune pe schimbul de informatii, sub supravegherea profesorului elevii isi asuma responsabilitatea propriei invatari, dezvoltandu-si competente metacognitive si autoevaluative.

Elevii pun intrebari, gandirea critica primeaza, in sala de clasa se schimba mobilierul, se folosesc mai multe si diversificate milloace media, munca in colaborare inlocuieste/completeaza munca individuala.

Principalele metode de invatare activa sunt:

*metoda Cubului

*metoda Ciorchinelui

*metoda Palariilor ganditoare

*metoda Stiu-Vreau sa stiu-Am invatat

*metoda cadranelor

*metoda Studiului de caz.

Elevii isi asuma un grad mai mare de responsabilizare, isi aleg in mod active scopurile, nu se mai bazeaza numai pe profesor.

Metodele interactive de grup promoveaza interactiunea dintre mintile participantilor, dintre personalitatile lor, ducand la o invatare mai active si cu rezultate evidente.Subiectul se identifica cu situatia de invatare in care este antrenat ceea ce duce la transformarea elevului in stapanul propriei formari.

In ceea ce priveste evaluarea, voi enumera cateva metode:

*Demonstratia-elevii demonstreaza ce au invatat, fiecare poate primi o fisa de evaluare sau o intrebare la care trebuie sa raspunda individual fara ajutorul echipei.

*metoda Lotus-profesorul anunta tema centrala, elevii au cateva minute de gandire in mod individual, dupa care se va proceda la completarea orala a celor 8 idei secundare ale temei centra
le pe baza dialogului si consensului dintre elevi si profesor.Ideile secundare se trec in digrama.Colectivul se imparte in 8 grupe.Ideile secundare devin teme centrale pentru fiecare grup.Fiecare grup lucreaza la dezvoltarea unei idei.Fiecare grup prezinta in fata clasei rezultatele muncii lui. Se fac aprecieri.

*Cvintetul-o poezie in 5 versuri care se elaboreaza individual/perechi/grupa si care trebuie sa respecte urmatoarele repere:

-titlul=un cuvant(substantiv)

-descriere=2 cuvinte(adjective)

-actiune=(3 verbe)

-sentimente=4 cuvinte(enunt)

-esenta lectiei=un cuvant cheie

*diagrama Venn-consta in intersectarea unui numar de cercuri, fiecare cerc reprezentand un termen al interferentei.

*Jurnalul dublu-elevii impart o pagina in doua ,pe verticala, in partea stanga vor nota un fragment/idee/imagine care le-a atras atentia, i-a impresionat, le-a placut sau nu, le-a amintit de ceva iar in partea dreapta vor comenta acel pasaj, motivul pentru care l-au ales.Metoda imbina textul cu propria curiozitate.

*Reteaua discutiilor (se aduc argumente pro/contra, se formeaza deprinderi de exprimare oral si in scris, metode active la care participa toata clasa). Romanescu C.,2017 (Imbinarea metodelor traditionale cu cele moderne in invatamantul primar)

Avantajele metodelor de invatare centrate pe elev:

*valorifica gandirea critica(creativitatea)

*presupun complementaritate(relatii)

*presupun colaborare(cercetare comuna)

*sistematizeaza experiente subiective.

Bibliografie

-Leonte,R.,Stanciu,M.(2004)- Strategii activ-participative de predare-invatare in ciclul primar,Ed.CCD,Bacau

-Panisoara,I.O.(2008)-Comunicarea eficienta, ed. a 3-a revazuta si adaugita, Ed. Polirom Iasi

Rolul dascălului în reușita școlară

Csiki Levente
Liceul Tehnologic “Traian Vuia” Tg.-Mureș

Actul instruirii se realizează în contextul unei reţele complexe de atitudini şi relaţii între dascăl-elevi, elevi-elevi, elev-clasa de elevi. Asemenea interacţiuni determină un climat psiho-social în cadrul lecţiilor care poate favoriza sau defavoriza optimizarea predării şi învăţării. Ansamblul tuturor acestor manifestări relaţionale constituie fondul pe care se va insera educaţia intelectuală şi morală a copilului.

Îndemnul adresat în urmă cu două secole de Jean Jacques Rousseau “ începeţi, dar prin a vă cunoaşte copiii “ se află şi astăzi la temelia educaţiei.

Pornind de la această idee vom putea constata faptul că nu de puţine ori dascălii îşi orientează atenţia şi explicatiile spre unii elevi şi îi ignoră pe alţii; că înlesnesc participarea activă a unor elevi şi o descurajează pe a altora, acordând o atenţie mai mare elevilor buni, în timp ce elevii slabi nu sunt luaţi în seamă. Aceste diferenţe oferă unor elevi posibilităţi mai mari de afirmare, în cadrul aceleaşi clase.

Un dascăl bun trebuie să cunoască bine fiecare elev să-l folosească potrivit capacităţilor sale, dirijându-i activitatea în cooperare cu ceilalţi elevi.

Rolul dascălului este să monitorizeze predarea, pentru a fi sigur că informaţia se transmite corect şi că poate servi ca punct de plecare pentru diverse întrebări. Dacă grupurile de experţi se împotmolesc, dascălul poate să îi ajute pentru a se asigura că aceştia înţeleg corect şi pot transmite mai departe informaţiile.

Reuşita şcolară reprezintă raportul dintre efectul obţinut şi efortul depus în procesul de învăţământ; eficienţa activităţii didactice.

Factorii şi cauzele generatoare de suprasolicitare pot fi structuraţi în funcţie de următoarele instanţe: elev, cadru didactic, şcoală, mediu socio-familial.

<u>Cauze care ţin de elev</u>:

-starea de sănătate, unele deficienţe senzoriale sau/şi tulburări de personalitate;

-deficienţe în dezvoltarea fizică a elevilor;

-dificultăţi de adaptare a unor elevi de 6 ani la regimul şcolar;

-supraîncărcarea cu activităţi şcolare şi extraşcolare ;

-nerespectarea unui regim raţional de muncă şi odihnă,etc.

-eficienţa activităţii didactice

<u>Cauze care ţin de cadrul didactic :</u>

-dozarea defectuoasă în timp a conţinutului programelor şi manualelor şcolare;

-supraîncărcarea elevilor cu teme pentru acasă;

-orare defectuos întocmite,fără respectarea curbelor de efor zilnic şi săptămânal;

-oboseala pricinuită elevilor din cauza nerespectării de către cadrele didactice a diferenţelor individuale,etc.

Stilul pe care dascălul trebuie să-l adopte la clasă trebuie să fie democratic, pentru ca :

-elevului să i se permită să fie activ,atent pe tot parcursul activităţii ;

-atmosfera din clasă să fie de cooperare,de respect, de toleranţă

-să sprijine elevii, să le dirijeze activitatea, să permită fiecărui elev să lucreze în ritmul său ;

-să determine elevii să gândească, să comunice, să pună întrebări, să răspundă ;

-să aplice metode didactice pentru elev,prin elev şi împreună cu elevul.

În funcţie de stilul adoptat elevii se vor implica activ, îşi vor dezvolta încrederea în forţele proprii, vor învăţa să asculte şi să respecte opiniile celorlalţi, vor deveni parteneri ai dascălului, întreaga clasă devenind o comunitate liberă şi eficientă.

Nu este suficient să ştii ce să comunici şi nici să cunoşti bine elevii. Un dascăl bun se caracterizează prin empatia, prin capcitatea de a sesiza şi înţelege nevoile şi problemele elevilor, de a se identifica cu ei, adaptându-şi comportamentul didactic şi afectiv la cerinţele lor, bucurându-se odată cu ei de succesele obţinute.

Pentru a crea relaţii de simpatie între el şi elevi, dascălului îi sunt necesare unele calităţi ca: interesul faţă de copii şi dorinţa de a-i ajuta, pasiunea pentru meserie, echilibrul sufletesc, răbdarea, înţelegerea, amabilitatea, competenţa profesională.

Chiar din clasa primare este bine să descoperim trăsăturile de personalitate şi de comportament, ca să ştim care elevi sunt activi sau inactivi, timizi, ordonaţi, dezordonaţi, pentru a putea urmări evoluţia lor până la sfârşitul ciclului gimnazial.

În activitatea mea am avut, ca mulţi dintre colegii mei, elevi cărora le place să deranjeze activitatea clasei, aceşti elevi nu trebuie excluşi sau pur şi simplu scoşi afară pe motiv că « este mai bine fără ei ». Pentru elevii de genul acesta trebuie mereu găsită o sarcină în plus, deoarece acordarea atenţiei reprezintă pentru ei cel mai important lucru.

Nu trebuie să uităm că în relaţia dascăl-elev folosirea cu tact a disciplinei , fără să îngrădească libertatea elevului, va avea un efect constructiv asupra acestuia.

Rolul important al pedagogului este acela de a facilita lucrul în echipe, de a înlesni contactele interumane. Elevul trebuie lăsat să comunice liber în legătură cu ceea ce a înţeles din lecţie, să explice cu cuvintele sale, dascălul constatând astfel creativitatea, inteligenţa elevului.

Obţinerea succesului şcolar presupune o adaptare cu dublu sens: pe de o parte a copilului la activitatea şcolară, iar pe de altă parte a şcolii la factorii interni ai acestuia.

Un rol hotărâtor îl constituie necesitatea adaptării activităţii diadactice,a conţinutului ei, a metodelor folosite şi a formelor de desfăşurare, la particularităţile elevilor sau grupului de elevi . Cunoaşterea particularităţilor psihofizice ale elevilor reprezintă condiţia necesară adaptării strategiilor de tratare diferenţiată a elevilor. Reuşitele noastre vor fi cu atât mai mari, cu cât pătrundem mai adânc în viaţa elevilor noştri, le cunoaştem stările sufleteşti, slăbiciunile, năzuinţele personale.

Experienţa şcolară a confirmat că succesul are un efect mobilizator, stimulativ asupra elevului, după cum insuccesul este descurajant. Prin urmare succesul corelează pozitiv cu performanţa şcolară, cu satisfacţia în muncă şi cu dorinţa de a învăţa din ce în mai bine. In acest fel din scop şi rezultat al activităţii devine un mijloc de progres şcolar.

Bibliografie :

Marin Stoica – Pedagogie şcolară-1995 Ed.Gh.Alexandru

Invăţământul primar 2-3/2001 ;2-3/2004 Ed.Discipol

Educaţia pentru sănătate –Ghid pentru cadrele didactice-2003

Educarea capacităţii de autoevaluare la elevi

Csiki Judit
Liceul Teoretic "Bocskai István" Miercurea Nirajului

Evaluarea reprezintă actul didactic complex integrat întregului proces de învăţământ, care asigură evidenţierea cantităţii cunoştinţelor dobândite şi valoarea, nivelul, performanţele şi eficienţa acestora la un moment dat, în general, periodic şi final, oferind soluţii de perfecţionare a actului de predare-învăţare.

Evaluarea este actul didactic care determină promovarea sau nepromovarea tineretului dintr-o etapă (an sau ciclu) de învăţământ în altele, iar în cazul când se realizează prin concurs – asigura ocuparea unui loc de muncă într-un anumit domeniu de activitate. Calitatea, valoarea şi eficienţa ridicate ale evaluării implică pricepere, corectitudine, obiectivitate, responsabilitate din partea profesorilor examinatori. Se recomandă eliminarea subiectivităţii în aprecierea celor examinaţi.

Finalitatea evaluării trebuie să ofere „o oglindă” a nivelului de pregătire a elevului de-a lungul unei perioade de şcolaritate.

Autoevaluarea este o formă de organizare şi apreciere reprezentând expresia unei motivaţii lăuntrice faţă de învăţare. Ea are efect formativ şi se raportează la diferite capacităţi ale elevului în funcţie de progresul realizat şi de dificultăţile pe care le are pentru a le depăşi.

Elevul are nevoie să se autocunoască, fapt cu multiple implicaţii în plan motivaţional. El să aibă un program propriu de învăţare, să-şi autoaprecieze şi valoreze şi să-şi pună în valoare propriile atitudini. Sarcina cadrului didactic este de a pregăti elevii pentru autoevaluare, de a-i face să înţeleagă criteriile după care îşi apreciază propria activitate. Informaţiile obţinute în urma autoevaluării pot fi folosite pentru a le compara cu cele ale colegilor, pentru a le prezenta periodic părinţilor şi pentru a-şi completa portofoliul său.

Pentru perfecţionarea practicilor de evaluare, urmează o centrare pe obiective mult mai bine determinate. Trecerea de la evaluarea produsului la evaluarea procesului modifică înseşi funcţiile evaluării. Evaluarea procesului devine un moment central şi permite un demers circular sau în formă de spirală, prin care se asigură ameliorarea din interior a întregului sistem. În timp ce evaluarea tradiţională, menită a garanta obiectivitatea, este pusă în situaţia de exterioritate în raport cu ceea ce urmează a fi evaluat, demersul sistemic se bazează pe autoevaluare, ea însăşi asociată unei deschideri. La limită se poate ajunge la o evaluare fără judecare, fondată numai pe constatări. ***Componentele autoevaluării***

Elevul îşi va dezvolta abilităţile de autoevaluare în cazul în care profesorul va demonstra o atitudine binevoitoare faţă de el, încredere în forţele lui, dorinţa de a-l ajuta să înveţe pe toate căile posibile;

Este important ca elevul să poată să-şi dea o caracteristică succintă, să-şi poată autoregla activitatea de instruire. Baza activităţii de autoevaluare include: dezvoltarea unei atitudini critice faţă de sine, activizarea proceselor de gândire, organizarea eficientă a activităţii mintale şi practice;

Educarea nivelului realist de cerinţe a elevilor, a abilităţilor de autoevaluare necesită un nivel înalt al acestui proces, formarea căruia cere eforturi şi timp.

Autoevaluarea produselor realizate de elevi constituie o modalitate psihopedagogică cu largi valenţe formative. Implicarea elevilor, în aprecierea propriilor eforturi şi rezultate, are efecte benefice pe mai multe planuri. Astfel, după I.T.Radu (1998, p.246), consecinţele pozitive sunt:

- cadrele didactice dobândesc confirmarea aprecierilor lor în opinia elevilor, cu privire la rezultatele constante;
- elevul exercită rolul de subiect al acţiunii pedagogice, de participant la propria sa formare;
- stimulează motivaţia intrinsecă faţă de învăţătură şi atitudinea responsabilă faţă de propria activitate;

• îi ajută pe elevi să aprecieze rezultatele obţinute şi să înţeleagă eforturile necesare pentru atingerea obiectivelor stabilite.

Educarea capacităţii de autoevaluare la elevi presupune respectarea anumitor condiţii fundamentale:

•prezentarea (la începutul activităţii, sarcinii de lucru) a obiectivelor curriculare şi de evaluare pe care trebuie să le îndeplinească;

•încurajarea elevilor pentru a-şi pune întrebări legate de modul de rezolvare a sarcinii de lucru şi de efectele formative ale acesteia;

•stimularea evaluării şi interaprecierii în cadrul grupului;

•completarea, la finele sarcinii de lucru, a unui chestionar cu răspunsuri deschise sau a unor scale de clasificare.

Literatura de specialitate (I.T.Radu, 198; C.Cucoş, 1998, A. Stoica, 2001) evidenţiază unele modalităţi de formare şi dezvoltare a spiritului de evaluare obiectivă:

1. **auto-corectarea** sau **corectarea reciprocă** – elevul fiind solicitat să-şi depisteze operativ erorile, lacunele proprii ori ale colegilor;

Factorul primordial îl constituie evaluarea bine concepută de către profesor care să fie etalon de obiectivitate practică, să aibă valoare de referinţă şi să-i ajute astfel pe elevi să se ghideze ei înşişi după criteriile de apreciere fundamentate ştiinţific şi verificate practic.

2. **auto – notarea controlată** – în cadrul unei verificări elevul este solicitat să-şi acorde o notă, care este apoi ,, negociată ” cu profesorul sau împreună cu colegii. Profesorul trebuie să argumenteze şi să evidenţieze corectitudinea/incorectitudinea aprecierilor formulate;

De aici, necesitatea de a li se prezenta **modelul complet pentru autocontrol şi autonotare care, în probele standardizate, se pretează la modelul rezolvării sarcinilor didactice şi baremele de notare sau autonotare**.

De asemenea, elevii pot fi provocaţi, incitaţi la discuţii folosind metoda scorurilor false, fictive sau prearanjate (note mai mici sau mai mari), în argumentaţia sa profesorul trecând mai uşor peste laturile pozitive ale răspunsurilor şi insistând asupra lipsurilor (când nota este micşorată) şi invers.7

3. **notarea reciprocă** fie la lucrările scrise, fie la examinarea orală;

4. **metoda aprecierii obiective a personalităţii** concepută de psihologul român Gh.Zapa. Principiul de bază al acestei metode prevede o cunoaştere obiectivă (a rezultatelor) se poate realiza prin completări reciproce de informaţii şi aprecieri, obţinute în urma antrenării clasei de elevi şi confruntarea acestora. (Gh. Dumitriu, C. Dumitriu, 2003)

Întrebări pe care elevii ar trebui să şi le pună:

- Există un alt mod (metodă) de a rezolva această sarcină?
- Am rezolvat sarcina suficient de bine?
- Ce ar trebui să fac în pasul următor?
- Ce produs, care mă reprezintă, ar trebui să-l valorific?

Condiţii necesare pentru formarea deprinderilor autoevaluative la elevi:

- Prezentarea obiectivelor pe care elevii trebuie să le atingă;
- Încurajarea elevilor în a-şi pune întrebările de mai sus şi de a da răspunsul în scris;
- Încurajarea evaluării în cadrul grupului;

Completarea, la sfârşitul unei sarcini importante, a unor propoziţii de genul:

- Am învăţat…

- Am fost surprins de faptul că…
- Am descoperit că…
- Am folosit metoda…deoarece…
- În realizarea acestei sarcini am întâmpinat următoarele dificultăţi…

Grilele de autoevaluare permit elevilor să-şi determine, în condiţii de autonomie, eficienţa activităţilor realizate. Valenţele formative ale activităţilor de autoevaluare pot fi sintetizate astfel:

- ajută elevul să se implice în procesul evaluării şi în felul acesta să conştientizeze criteriile specifice de evaluare, ceea ce îl face să înţeleagă şi să aprecieze eforturile necesare pentru atingerea obiectivelor, să înţeleagă semnificaţia calificativelor acordate de învăţător;

- încurajează elevul să-şi dezvolte procesele metacognitive, de autoreglare a proceselor de construire a propriilor cunoştinţe;

- contribuie la formarea reflexivităţii asupra propriei activităţi, la conştientizarea conduitei şi a gradului de adaptare a acesteia la cerinţele învăţării şi activităţii şcolare;

- devine disponibilitate în raport cu învăţarea, fiind privită ca un proces de autoreglare care accelerează învăţarea;

- dezvoltă o atitudine critică faţă de sine, ajutând elevul să-şi dea seama singur de limitele sale, de poziţia pe care se situează în raport cu colegii săi;

- dezvoltă capacitatea de identificare a propriilor progrese şi de ameliorare a performanţelor proprii.

Informaţiile obţinute în urma autoevaluării vor fi integrate şi valorificate prin câteva modalităţi:

– comparate cu informaţiile obţinute de către profesor prin intermediul altor metode alternative;

– inserate în portofoliile elevului;

– prezentate periodic părinţilor, alături de alte informaţii pentru a obţine o imagine cât mai completă asupra evoluţiei elevului. Un loc aparte îl ocupă autoevaluarea comportamentelor din domeniul afectiv realizat prin chestionare şi scări de clasificare.

Bibliografie:

1. Radu, I.T. *Evaluarea în procesul didactic,* Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, 2000.
2. Stoica Adrian. a). *Metodologia elaborării testelor de progres şcolar,* Colegiul Universitar Credis, 1999-2000
   b.) *Metode şi instrumente de evaluare,* Bucureşti, 2000.
3. Cucoş, C-tin. *Probleme de docimologie didactică, în Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi grade didactice,* Iaşi, Editura Polirom, 1998.
4. Bontaş Ioan, *Pedagogie*, Bucureşti, Editura All, 1994;
5. Bontaş Ioan, Cioată Simion, Dorofte Ionel, Jurcău Nicolae, *Pedagogie pentru învăţământul superior tehnic*, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică.
6. Dumitriu Gh. - Psihopedagogie, E.D.P., Bucuresti 2003
7. Prof. univ. dr. VASILE V. POPESCU, Evaluarea şi autoevaluarea în procesul de învăţământ,curs universitar

DIFERITI, DAR TOTUSI EGALI !

BOATA ANA CRISTINA
Colegiul National Pedagogic Carol I ,Câmpulung

Omul a fost cea din urma ființă care a apărut pe pământ, dar a fost cea dintâi care s-a folosit de creier pentru a tinde la ceva mai bun si mai mare decât el însuși. Oamenii au trăit dintotdeauna în umbra unui mare semn de întrebare. Cine suntem? De unde venim? Unde mergem? Încă nu se cunosc decât puține lucruri, dar presupun ca s-a atins punctul unde se poate cu o oarecare certitudine să se ghicească multe.

În credința creștină și învățătura Lui Dumnezeu, toți oamenii sunt egali între ei; chiar dacă suntem împărțiți pe diferite categorii, noi, oamenii, suntem egali in fata Creatorului nostru. Natura noastră umana, slăbiciunile noastre, acestea sunt lucrurile care ne apropie unii de alții. Fiecare din noi face parte din creația Lui Dumnezeu, fiecare născându-se în păcat, păcatul pe care l-am moștenit de la strămoșii noștri Adam si Eva.

Acceptăm că suntem și diferiți ca popor, ca națiune, în limba pe care o vorbim, teritoriul țarii in care ne-am născut, obiceiuri si traditii. Mai mult, ne putem plasa in cultura, in bogati si saraci, genii si mediocrii, in felul in care traim in familie si in relatiile in societate. Cred ca unul dintre lucrurile care ne fac sa fim atat de diferiti este personalitatea, felul nostru de a fi in viata de zi cu zi.

Sub inegalitatile de tot felul, diferente de sexe, de varsta, de forta fizica, dincolo de deosebirile de inteligenta si de vointa, intre toate fiintele umane se gaseste un caracter comun, identic; se gaseste calitatea de a fi in acelasi moment o fiinta vie, cugetatoare si constienta. Aceasta calitate se gaseste in fiecare om in grade diferite.

Suntem oameni si suntem egali, suntem oameni deci suntem diferiti. Cred ca aceste doua lucruri sunt legate una de alta. Ceea ce ne face egali ne face si diferiti. Avem aceleasi drepturi deci suntem egali. Dar cand vorbim despre a avea o opinie proprie, de a gandi intr-o maniera unica care te diferentiaza de restul lumii, aici nu mai vorbim de egalitate ci de diferentiere. Prin simplul fapt ca rationam, avem o conceptie bine definita asupra lumii si ne definim pe noi insine prin ceea ce facem. De fapt, a fi diferit inseamna a fi unic.

Si totusi, in final,totul se rezuma la o chestiune asa de simpla; pe baza acestei chestiuni iau nastere basmele: lupta dintre bine si rau. Ce vrem sa facem cu viata noastra si ce drum alegem. Aceasta este alegerea care face diferenta. De dorit ar fi sa fim egali prin inlaturarea raului si practicarea binelui. Binele sa fie scopul vietii noastre, pentru care se merita sa luptam. Atunci vom trai cu totii in pace si fericire.

Diferiţi, dar egali – un principiu al egalităţii şi respectului reciproc

Într-o societate egocentristă omul uită că trăieşte în comuniune cu alţi oameni şi că alături de el se află semeni ce au nevoie de înţelegerea şi sprijinul său. Astăzi, mai mult ca oricând trebuie să învăţăm să ne acceptăm, să învăţăm să respectăm principiile democraţiei autentice, pentru că numai împreună vom reuşi să coexistăm într-o societate democratică europeană.

Diferiţi, dar egali – este un principiu al egalităţii şi respectului reciproc.

În diversitatea etniilor si categoriilor sociale de pe pământ constă frumuseţea universului uman, fiecare dintre acestea contribuind la patrimoniu cultural cu specificul său. Istoria, tradiţiile, cultura fiecărei etnii reprezintă un capitol important al universalităţii. Trebuie să învăţăm să ne respectăm reciproc, să comunicăm, să ne tolerăm, să cooperăm cu ceilalţi, deoarece doar aşa nu vor mai exista diferenţe între noi cei care suntem diferiţi, dar totuşi egali.

Educaţia interculturală constituie o opţiune ideologică în societăţile democratice şi vizează viitorii cetăţeni să facă cea mai bună alegere şi să se orienteze în contextul schimbărilor intervenite în sistemele de valori.

Ea trebuie să devină o constantă a pregătirii cadrelor didactice şi să-şi pună amprenta asupra programelor şcolare şi materiilor de învăţământ, asupra priorităţilor educative, asupra criteriilor de evaluare a competenţelor şi comportamentelor, asupra relaţiilor cu părinţii şi comunitatea, permiţând formarea comportamentelor în comunicare, cooperare şi încredere în cadrul grupului; respect reciproc, toleranţa faţă de opinii diferite. Dorinţa de progres real, afinităţile profesionale, aspiraţiile şi preocupările comune au constituit premisele proiectelor interşcolare la care conlucrează partenerii. Din experienţa acumulată considerăm că, cele mai eficiente demersuri didactice menite să integreze copiii în activitatea şcolară sunt cele prin care le prilejuim cât mai multe ocazii să acţioneze împreună, să se joace laolaltă, să descopere lucruri noi împreună, oferindu-le copiilor o multitudine de experienţe de învăţare, înlesnind astfel integrarea în învăţământul de masă .

Obiectivul general al anului 2010, în viziunea Uniunii Europene şi a statelor membre, este lupta împotriva sărăciei şi discriminării sociale ce ar trebui să aibă un impact crucial în sensibilizarea comunităţii. Criza economică şi financiară pe care o traversăm ar putea avea consecinţe pe termen lung asupra dezvoltării şi ocupării forţei de muncă în U.E , iar cele mai afectate sunt persoanele vulnerabile din punct de vedere social. Tânăra generaţie a Europei trebuie să devină competenţe cheie necesare pentru a face faţă provocărilor economiei globale . Tinerii dezavantajaţi cu dificultăţi de învăţare, de relaţionare, adaptare şi integrare socială trebuie să facă faţă obstacolelor şi barierelor în ceea ce priveşte mobilitatea. Ei au nevoie de un sprijin deosebit, special pe parcursul unui traning vocaţional astfel încât dobândirea competenţelor cheie să se desfăşoare în funcţie de grad/tip de deficienţă şi nevoile fiecărui individ în parte. Aşadar, prin suportul specific individualizat, al strategiilor de traning, a traning- ului special pentru tinerii dezavantajaţi, proiectul urmăreşte să asigure acestor tineri noi competenţe şi îndemânări de bază ce le va permite o mai bună integrare pe piaţa muncii .

Toţi suntem diferiţi, dar în acelaşi timp, egali. Semnul de egalitate care s-ar pune în relaţiile pe care le împărtăşim cu cei din jurul nostru nu vine din spaţiul pe care-l ocupăm şi nici de la ceea ce considerăm că ceilalţi aşteaptă de la noi. Semnul de egalitate este dat de respectul faţă de cei de lângă noi şi de posibilitatea de comunicare pe care trebuie să o valorificăm. Posibilitatea care ne este oferită necondiţionat şi care trebuie valorificată cu grijă pentru a identifica oportunităţile oferite de convieţuirea cu ceilalţi.

„Descoperirea celorlalţi înseamnă descoperirea unei legături şi nu a unei bariere” .

Una dintre aceste probleme o reprezintă copiii cu cerinţe educative speciale, în particular - cei cu dizabilităţi. Aceşti copii nu sunt speciali în sine. Ei au nevoie doar de o abordare personalizată în ceea ce priveşte demersurile pe care le întreprindem în educaţia lor. O caracteristică specială a acestor copii aflaţi “în pericol de excludere”o constituie faptul că ei nu sunt în concordanţă cu nivelul obişnuit al aşteptărilor faţă de copii, ei nu se adaptează cu uşurinţă. În spatele acestor probleme stă, desigur, şi faptul că nici în cadrul familiei, nici în societate ei nu beneficiază de o stimulare corespunzătoare. Deficitul apărut în urma educaţiei necorespunzătoare este totuşi reversibil şi poate fi compensat chiar şi în cazul unor tulburări organice, cu condiţia ca potenţialul copilului să fie activat în mod corespunzător. Educaţia incluzivă presupune ca copiii cu dizabilităţi şi cei fără probleme să înveţe împreună în instituţiile de învăţământ având sprijinul corespunzător. Un început timpuriu în grupuri de joacă sau grădiniţe obişnuite este cea mai bună pregătire pentru o viaţă integrată.

Fiecare copil este diferit şi special şi are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilităţi. Toţi copiii au dreptul la educaţie în funcţie de nevoile lor. Şi copiii diferiţi au drepturi egale cu ceilalţi, iar o educaţie separată ar duce la marginalizare şi discriminare, împiedicand formarea, împlinirea de sine şi afirmarea personalităţii. Beneficiile incluziunii sunt reciproce, dar majoritatea dintre noi n-a conştientizat încă acest lucru evident. Separarea ne limitează înţelegerea reciprocă. Familiaritatea şi toleranţa reduc frica şi respingerea, favorizînd relaţii de comunicare şi colaborare în beneficiul

tuturor. Caţi suntem pregătiţi (părinţi, cadre didactice, copii) pentru diversitatea existentă în fiecare grupă/clasă şi grădiniţă/şcoală şi cât de bine suntem pregătiţi să o acceptăm ?

LIMBAJUL ÎN PERIOADA ŞCOLARĂ MICĂ

PANAIT CARMEN
CENTRUL SCOLAR DE
EDUCATIE INCLUZIVA
NR 1 PLOIESTI

LIMBAJUL ÎN PERIOADA ŞCOLARĂ MICĂ

Perioada şcolară mică (6/7-10/11 ani), de la intrarea copilului în şcoală şi terminarea ciclului primar, este apreciată ca fiind un fel de sfârşit al copilărie în care domină particularităţile de vârstă asemănătoare cu cele preşcolare sau ca etapă de debut primar a pubertăţii ori chiar distinctă a copilărie. Specific este că pentru toată această etapă sunt evidenţiate descrieri centrate pe problemele adaptării şcolare şi ale învăţării, fără a neglija că unele structuri psihice se dezvoltă ca urmare a faptului că, în prima copilărie timpurie şi în perioada preşcolară are loc cea mai importantă achiziţie de experienţă adaptivă şi atitudinală.

În perioada şcolară mică, se dezvoltă caracteristici importante şi se realizează progrese în activitatea psihică, datorită conştientizării ca atare a procesului învăţării, intens solicitat de şcoală, care este obligatorie şi gratuită, **învăţarea devine tipul fundamental de activitate.** Aceasta înseamnă că activitatea şcolară va solicita intens intelectul şi are loc un proces gradat de achiziţii de cunoştinţe prevăzute în programele şcolii, astfel ,copilului, i se va organiza şi dezvolta strategii de învăţare, i se va conştientiza rolul atenţiei şi repetiţiei, îşi va forma deprinderi de scris-citit şi calcul. Învăţare tinde tot mai mult să ocupe un loc major în viaţa de fiecare zi a copilului şcolar. Această condiţie nouă îşi modifică existenţa şi acţionează profund asupra personalităţii copilului. Ele se constituie în efecte directe asupra dezvoltării psihice, dar la rândul lor sunt secondate de efecte ale vieţii şcolare.

Funcţia de utilizare a limbii în raporturile cu ceilalţi oameni este **limbajul,** care este o funcţie complexă care presupune o indisolubilă conlucrare a celorlalte funcţii, în special a celor intelectuale şi motorii. Înţelegerea cuvintelor impune o percepţie clară şi antrenează memoria semantică, imaginile şi gândirea, iar rostirea sau scrisul implică priceperi motorii foarte complexe, o conduită atentă şi voluntară. În limbaj sunt prezente şi stările afective, influenţând vorbirea şi transmiţându-se celorlalţi. Am putea spune că limbajul este mai degrabă o activitate, decât o funcţie.

Limbajul este, de fapt, o unealtă cu care noi acţionăm nu asupra lucrurilor, ci asupra oamenilor, iar limba din acest punct de vedere este **o realitate supraindividuală,** ea existând în afara oamenilor, consacrată în obiecte materiale cum sunt dicţionarele, gramaticile, cărţile.

Sensul propriu de limbă şi limbaj este : „un ansamblu de semne cu ajutorul cărora comunică între ei oamenii dintr-o societate”(Andrei Cosmovici)

După Karl Buhler, la funcţiile limbajului se disting trei aspecte:

- de reprezentare;
- de expresie;
- de apel.

După psihologul francez A. Ombredane se poate vorbi de cinci funcţii:

- semnificativă;
- dialectică;
- practică;
- afectivă;
- ludică.

Privind **raportul dintre gândire şi limbaj** au fost mereu puncte de vedere deosebite:

-că ar exista o singură realitate, limbajul fiind aspectul exterior al gândirii, iar gândirea fiind latura lui interioară;

- gândirea şi limbajul fiind funcţii esenţiale diferite, vorbirea folosind doar în a exterioriza, a comunica rezultatele obţinute de gândire în mod independent;

-deşii nu sunt activităţi identice, vorbirea şi raţionamentul sunt interdependente, în strânsă relaţie atât din punct de vedere genetic cât şi structural.

În formarea gândirii cuvântul are rol de direcţionare a atenţiei şi înlesneşte operaţiile gândirii: analiza, sinteza, comparaţia. Semnificaţiile sunt în funcţie de experienţa individului, dar, încetul cu încetul, ele sunt corectate şi precizate de către societate, vocabularul condensând experienţa milenară a unei societăţi.

Limbajul obligă la **raţionalizarea şi socializarea gândirii** ,iar evoluţia limbajului a fost solidară cu dezvoltarea gândirii. Progresul învăţării limbajului se realizează concomitent cu progresul gândirii; comunicând, încercând să elucidăm altora o noţiune, ne precizăm nouă înşine înţelesurile, eliminăm neclarităţile. Este evidentă strânsa legătură între gândire şi limbaj, între inteligibil şi comunicabil.

Până la intrarea în şcoală, copilul învaţă vorbirea într-un anumit fel, mai mult spontan, iar de la această vârstă, conduita verbală a copiilor capătă o serie de caracteristici noi, datorită procesului de instruire verbală a formării culturii verbale

Experienţa verbală a copilului din primii 6 ani de viaţă influenţează întreaga dezvoltare psihică, iar la intrarea la şcoală are deja o anumită experienţă intelectuală şi verbală. El înţelege bine vorbirea celor din jur şi se poate face înţeles prin exprimarea gândurilor în propoziţii şi fraze alcătuite corect. Exprimă bine diferenţele dintre obiecte şi fenomene, este capabil de a face ironii şi discuţii contradictorii, iar dorinţele, preferinţele sunt tot mai clar exprimate. Această exprimare este facilitată şi de volumul relativ mare al vocabularului său: aproximativ 2500 cuvinte din care circa 700-800 fac parte din vocabularul activ

Se pot constata diferenţe însemnate de la un copil la altul în ceea ce priveşte dezvoltarea limbajului la intrarea în şcoală. Ele se datorează, pe deoparte, capacităţii, potenţelor intelectuale ale copilului, iar pe de altă parte, influenţelor mediului familial, ale modului de a vorbi al părinţilor, ale clarităţii logice în exprimarea faţă de copil, ale felului în care maturii ştiu să-l stimuleze.

Limbajul constituie unul dintre cele mai accentuate fenomene ce îi diferenţiază pe copii la intrarea în şcoală. Diferenţele apar mai ales pe latura exprimării, a foneticii, a structurii lexicale, a nivelului exprimării. Aceste diferenţe în limbajul copiilor se menţin şi după intrarea la şcoală, ca efect al influenţelor instructiv-educative receptate şi asimilate diferit.

Sub influenţa procesului citit-scris apare un stil personal de exprimare a ideilor. Deşi limbajul nu este suficient automatizat sub raportul stereotipului gramatical şi încă mai încă mai întâlnim elemente ale limbajului situativ, vorbirea şcolarului mic devine un element al exprimării gândirii cu pronunţate note personale. Posibilităţile de verbalizare crescute înlesnesc folosirea unui limbaj ce conţine deseori elemente literare şi estetice pe fondul unui stil vioi şi al pronunţiei tot mai corecte. Structura cuvintelor, a propoziţiilor şi frazelor este tot mai complexă şi mai nuanţată. Dacă în clasa I şi a II-a se întâlnesc expuneri incomplete, în clasa a III-a şi a IV-a apar răspunsuri mai complexe, organizate şi sistematizate. O astfel de exprimare fluentă şi coerentă este facilitată şi de dezvoltarea limbajului interior care constituie cadrul de organizare al limbajului exterior.

Progresul în limbaj pe care îl realizează copilul are la bază o serie de achiziţii ce se completează şi se îmbină unele cu altele. În asimilarea limbajului, M.Cohen în ,,Psihologia copilului de la naştere la adolescenţă,, a descris patru etape:

- prezentarea elementelor prime în comunicare;
- multiplicarea acestor elemente de comunicare care sunt întrebuinţate separat;
- prezenţa sintezelor;
- prezenţa formelor gramaticale specifice limbajului adult.

În cazul copiilor cu tulburări ale limbajului apar o serie de greutăţi în vorbire care pun în pericol transmiterea gândurilor proprii şi perceperea corectă a vorbirii auzite. Asemenea tulburări ale limbajului pot influenţa în general comportamentul copilului şi în mod special conduita sa verbală mai cu seamă atunci când se fixează stereotipuri deficitare. Astfel de copii, cu intelect normal se menţin, cu o frecvenţă relativ mare, pronunţări incorecte ale unor sunete şi cuvinte, deformări, substituiri, nazalizări ale unor sunete şi silabe.

Sunt deficienţe ale limbajului-dislalia şi rinolalia- care nu ridică probleme la tratarea lor logopedică, dacă recuperarea începe de timpuriu, dar logonevroza şi bâlbâiala au implicaţii mai profunde atât în vorbire cât şi în starea psiho-fizică, în personalitatea copilului. Aceşti copii au reţineri în discuţii, intervine teama de a vorbi, iar în multe cazuri dau impresia că au posibilităţi intelectuale reduse deşi dovedesc contrariul în desfăşurarea unor activităţi. La şcolarii mici cu o frecvenţă destul de ridicată vom întâlni disgrafia, agrafia, dislexia şi alexia, care constă în pierderea parţială şi chiar totală a deprinderii de a scrie şi de a citi, de a recunoaşte literele şi de a le îmbina în cuvinte.

Eliminarea tulburărilor de limbaj permite copilului să-şi adopte conduita verbală, tot mai bine, la elementele variabile ale situaţiei, de aceea învăţătorul apelează la sprijinul psihologului-logoped, al medicului care trebuie să descopere care sunt cauzele acestor tulburări şi mai ales cum se pot remedia.

Dezvoltarea limbajului se face şi în contextul altor activităţi şcolare de muncă: educaţie plastică, educaţie fizică, istorie, cunoaşterea mediului înconjurător-cu prilejul cărora copilul face cunoştinţă cu o nouă terminologie care variază de la un domeniu la altul.

Din cercetările făcute de Elena Badea reiese că la vârsta şcolară mică limbajul are :

- la 6 ani -vocabular cu peste 3500 de cuvinte;
  -pronunţă corect cele mai dificile sunete;
  -numără peste 10 cuburi.
- la 7 ani -dialoghează mai mult cu copiii decât cu adulţii;
  - îşi perfecţionează forma scrisă a limbajului.
- la 8 ani - enumeră corect lunile anului;
  -cunoaşte semnificaţia curentă a 16 cuvinte;
  -îşi automatizează scrisul.
- la 9 ani - cunoaşte semnificaţia curentă a 21 cuvinte;
  -se orientează cu ajutorul limbajului în rezolvarea problemelor;
- la 10 ani -foloseşte fraze scurte, dar variate;
  - cunoaşte semnificaţia curentă a 25cuvinte;
  -are vocabular variat, influenţat de motivaţie şi mediul educativ;
  -are aspect elaborat al limbii materne şi sensibilitate pentru limbi străine;
  -este mai puţin precis în scriere.
- la 11 ani -vorbeşte repede, cu accent emfatic pe anumite cuvinte.

Aş îndrăzni să spun că o parte dintre aceste caracteristici nu mai sunt conforme cu realitatea de astăzi, când copiii au la dispoziţie o tehnică avansată în domeniul cunoaşterii (calculatorul, programe TV diversificate etc.);experienţa mea în învăţământul primar îmi confirmă acest lucru.

Perioada şcolară mică este deosebit de semnificativă din următoarele considerente:

-vârsta şcolară mică coincide cu perioada cea mai semnificativă ca intensitate în organizarea exprimării verbale;

-în perioada şcolară mică exprimarea şi conduita verbală sunt mai spontane, mai sincere;

- în perioada şcolară mică se manifestă o serie de particularităţi ale limbajului(dereglările verbale trec printr-o etapă de clarificare, de restructurare şi, în general, de reorganizare);

- în perioada şcolară mică, locul conduite verbale de fiecare zi este luat, treptat, de „vorbirea oficială„ care se transformă şi se dezvoltă acum;

- în perioada şcolară mică se precizează sensul şi semnificaţia ce se poate acorda diferitelor cuvinte, forme de exprimare;

- în perioada şcolară mică , cunoaşterea caracteristicilor comportamentului verbal are o deosebită importanţă pentru procesul instructiv-educativ în general, pentru influenţarea gândirii, memoriei, imaginaţiei şi a altor procese psihice şi însuşiri ale personalităţii în special.

Aşadar, în perioada şcolară mică, se dezvoltă toate formele de limbaj. Conduitele verbale încep din ce în ce mai mult să subordoneze toate celelalte comportamente, să le organizeze şi să le dinamizeze. Conduitele de ascultare, care se integrează în limbajul oral, contribuie nu numai la însuşirea celor comunicate, dar şi la o disciplinare mintală a copiilor.

Rolul învăţătorului este foarte important deoarece el reprezintă persoana oficială din partea societăţii şi prin metodele didactice activ-participative folosite în cadrul activităţilor ce se desfăşoară la clasă cât şi în activităţile extracurriculare, poate, şi chiar are datoria profesională şi morală de a-i ajuta pe cei cu deficienţe de limbaj până la o corectare totală ,dacă este posibil, iar celorlalţi să le înfrumuseţeze şi să le îmbogăţească vocabularul la un nivel ridicat, nivel ce va fi o rampă de lansare pentru o viaţă frumoasă.

Factorii care influenţează climatul educaţional al şcolii şi al clasei de elevi

Brumă Sorinela-Manuela
Școala Gimnazială Muncelu de Sus

Climatul este produsul unei multitudini de factori, dintre care unii se detaşează prin impactul lor mai evident:

a) ***Factorii structurali*** – ţin de diferitele aspecte referitoare la structura unei organizaţii.

- indică raporturile ierarhice dintre indivizi, dintre diferite niveluri.

Factorii structurali cu impactul cel mai mare asupra climatului educaţional sunt:

- **mărimea şcolii/clasei de elevi.** În şcolile cu un număr mai mare de elevi şi cadre didactice, climatul educaţional este mai rece, spre deosebire de şcolile mai mici în care climatul este mai cald, nu lipsit, însă, cu desăvârşire de posibile stări tensionale;
- **compoziţia umană a şcolii,** care se referă la structura de vârsta şi de sex, gradul de omogenitate a pregătirii profesionale, poziţia socială extraorganizaţională (mediul social de proveniență atât al profesorilor, cât şi al elevilor etc.).

b) ***Factorii instrumentali*** – se referă la condiţiile şi mijloacele de realizare a obiectivelor educaţionale.

Printre aceşti factori se pot menţiona:

- mediul fizic şi condiţiile materiale;
- relaţiile funcţionale dintre membrii comunităţii şcolare;
- strategiile şi modalităţile de acţiune;
- stilul de conducere şi competenţa directorului (la nivelul şcolii), stilul didactic al profesorului (la nivelul clasei de elevi);
- modalităţile de comunicare în interiorul şcolii /clasei de elevi şi ale şcolii cu diferiţi parteneri externi.

Nu este important cât comunicăm, ci cum comunicăm!

c) ***Factorii socio–afectivi şi motivaţionali*** – se manifestă prin efectele lor asupra gradului de integrare socio–afectivă, a coeziunii şi motivaţiei membrilor organizaţiei şcolare/ clasei de elevi.

Printre aceşti factori se numără:

- contaminarea afectivă a relaţiilor interpersonale (acceptare, respingere, indiferență) și prezența unor subgrupuri (clici, bisericuţe);
- relaţiile membrilor organizaţiei cu directorul și ale elevilor cu profesorii;
- satisfacţia sau insatisfacţia generată de activitatea comună;
- convergenţa sau divergenţa dintre interesele organizaţiei şi aşteptările membrilor;
- tehnicile de motivare utilizate în organizaţie şi consistenţa lor (tehnici participative sau nonparticipative, pecuniare sau nonpecuniare);
- posibilităţile şi modalităţile de promovare;
- relaţia membrilor cu instituţia şcolară (de tip contractual, rece sau caldă).

Directorul - mediator al climatului educaţional al scolii; profesorul – mediator al climatului educaţional al clasei de elevi

Directorul

- prin poziţia sa de coordonator al activităţii din şcoală, intervine ca un mediator al relaţiilor dintre membrii organizaţiei şi, inevitabil, al climatului şcolar;
- activează, facilitează, clarifică, impulsionează, orientează, ajută etc. şi, cu această ocazie el creează o atmosferă socio-afectivă în comunitatea şcolii. Important este ca această atmosferă să se obiectiveze într-un climat pozitiv;
- pe lângă atribuţiile sale administrative sau academice, el îndeplineşte şi un rol expresiv, care se obiectivează cu precădere în domeniul climatului şcolii.

Tipuri de climat educaţional

Având in vedere dependenţa climatului educaţional al şcolii şi al clasei de elevi de stilul de conducere /didactic şi de comportamentele şi sistemele relaţionale generate de acestea, cercetările au pus în evidenţă că şcolile / clasele diferă între ele din punctul de vedere al climatului. Aceste diferenţe se datorează comportamentului directorului, pe de o parte şi comportamentului profesorilor, pe de alta parte.

Cele trei dimensiuni ale comportamentului directorului sunt:

- comportament suportiv, care se caracterizează prin grija pentru profesori, deschidere pentru cooperare, sugestii, respect pentru personalitatea şi competenţa fiecăruia. Critica adresată profesorilor este constructivă, iar laudele nu lipsesc;

- comportament autoritar, care se caracterizează prin control şi supraveghere stricte, închis la sugestiile altora. Este ceea ce se numeşte directorul „mână de fier”.

- comportament restrictiv – se manifestă prin împovărarea profesorilor cu tot felul de obligaţii extradidactice, de tip administrativ, care-l împiedică să-şi realizeze în bune condiţii activitatea de instruire. Directorul mai mult împiedică decât sprijină activitatea profesorilor.

Comportamentul profesorilor este descris prin următoarele trei dimensiuni:

- comportament colegial, caracterizat prin relaţii deschise şi prieteneşti între profesori, care sunt entuziaşti, toleranţi, se ajută reciproc şi se respectă, cu un etos profesional înalt;

- comportament familiar, care se manifestă prin relaţii şi atitudini puternic impregnate afectiv, fapt ce creează o atmosferă tipic comunitară. Profesorii interacţionează nu numai în activităţi profesionale, ci şi în cele personale, participând la evenimentele ce marchează viaţa fiecăruia;

- comportament neangajat, ce poate fi caracterizat pe scurt astfel: profesorii, deşi lucrează în aceeaşi şcoală, nu depun eforturi pentru a forma o echipă, nu interacţionează pentru realizarea unor scopuri comune. Gradul lor de angajare este foarte redus, comportamentul faţă de ceilalţi este negativist şi critic, iar interesul pentru problemele şcolii este foarte scăzut.

Prin combinarea acestor comportamente şi ponderea lor specifică în diferite situaţii, pot fi descrise patru tipuri de climate şcolare: *deschis, angajat, neangajat, închis.*

Promovarea unui climat pozitiv al clasei

O abordare proactivă în dezvoltarea unui climat pozitiv al clasei necesită atenţie asupra următoarelor aspecte:

1. îmbunătăţirea calităţii vieţii în clasă pentru studenţi şi profesori;
2. urmărirea unui curriculum care promovează spiritul critic, dar şi învăţarea socială şi emoţională;
3. permiterea cadrelor didactice să fie eficiente cu o gamă largă de elevi;
4. adoptarea motivaţiei intrinsece pentru învăţare şi predare.

În această privinţă, literatura propune: atmosferă primitoare, care inspiră încredere; mecanisme de suport social pentru elevi şi profesori; numeroase opţiuni pentru a-ţi atinge scopurile; participarea semnificativă a elevilor în luarea

decizilor; transformarea unei clase mari într-un set de mai multe unităţi mai mici, care maximizează motivaţia intrinsecă pentru învăţare şi nu sunt bazate pe capacităţi sau pe gruparea în funcţie de orientarea problemelor; furnizarea instrucţiunilor şi răspunderea la probleme în mod personalizat pentru fiecare elev; folosirea unei varietăţi de strategii pentru prevenirea şi rezolvarea problemelor cât mai repede de la apariţia lor; un mediu sănătos şi atractiv pentru învăţare şi predare.

Rolul psihologului şcolii

Dată fiind importanţa climatului clasei, realizarea şi menţinerea unui climat pozitiv în fiecare clasă trebuie să fie o prioritate a profesorilor. Psihologii şcolii pot avea un rol important prin a profita de fiecare oportunitate de a lucra cu profesorii la clasă, pentru a creşte competenţele profesorilor şi a furniza suport colegial. Acest lucru înseamnă depăşirea consultaţiilor tradiţionale în legătură cu strategiile de management al unei clase aride şi modul în care indivizii îşi manifestă comportamentul, metodele de învăţare şi problemele emoţionale.

Psihologii şcolii pot fi invitaţi să petreacă din ce în ce mai mult timp în clasă, făcând echipă cu profesorii pentru a îmbunătăţi climatul clasei. Un obiectiv major în acest sens ar trebui să fie dezvoltarea programelor şcolare care:

- asistă elevii şi familiile acestora în timp ce negociază tranziţiile legate de şcoală;
- cresc implicarea mediului de acasă în şcoli;
- previn eventualele crize;
- cresc implicarea şi suportul comunităţii;
- facilitează accesul elevilor în cadrul unor servicii speciale la nevoie.

Concluzie

Climatul clasei are un rol major în modelarea calităţii vieţii şi învăţării în şcoli. Cercetările au indicat o gamă de strategii pentru obţinerea unui climat pozitiv. Psihologii şcolii pot juca un rol major în crearea unui astfel de climat.

PLAN DE SERVICII INDIVIDUALIZAT PENTRU COPIII CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE

PROF. ÎNV. PREȘC. DĂRĂU LAVINIA
PROF. ÎNV. PREȘC. POP MIHAELA
LICEUL TEORETIC SEBIS
GRĂDINIȚA PP SEBIȘ, JUD. ARAD

Numele şi prenumele copilului: M.G.A.

Mama: M.L.

Tata: M.M.

Data naşterii: 11.09.2017

Domiciliul: SEBIȘ.....

Unitatea de învăţământ la care este înscris: Liceul Teoretic Sebiș / Grădinița cu Program Prelungit Sebiș

Certificat de orientare şcolară şi profesională nr. 126 din 28.01.2021 emis de COSP Arad

Data realizării/revizuirii planului de servicii individualizat: 15.02.2022

Responsabilul de caz servicii educaţionale: Prof.Înv.Preșc. DĂRĂU LAVINIA VASILICA / Prof. Înv. Preșc. POP MIHAELA NADINA

Drepturi/Beneficii de asistenţă socială pentru copiii cu CES (prevăzute de Legea nr. 1/2011, cu modificările şi completările ulterioare): Grad de handicap MEDIU

Servicii psihoeducaţionale pentru copilul cu CES

Tipul de serviciu/intervenție	**Instituția Responsabilă**	**Obiective**	**Data de începere**	**Perioada de acordare a serviciului**	**Persoana responsabilă de acordare a serviciului (date de contact)**
Servicii educaționale	Liceul Teoretic Grădinița PP Sebiș	-asigurarea unui climat afectiv securizant, a unei ambianțe plăcute; - stimularea funcțiilor cognitive prin activități ludice: jocuri, cântece, numărători, versuri; - dezvoltarea autonomiei personale, a deprinderilor de autoservire, de igienă personală, de servirea mesei, alimentația sănătoasă; - asigurarea unui mediu propice dezvoltării optime a personalității preșco-larului, prin îmbinarea activităților ludice cu dezvoltarea deprinderilor de bază;	15.02.2022	Coincide cu valabilitatea certificatului de OSP, 31.08.2024	Prof.Înv.Preșc. DĂRĂU LAVINIA Prof.Înv.Preșc.

		- diminuarea comportamentelor indezirabile: lingerea pereților, a săpunului, ruperea revistelor; - diminuarea stereotipiilor: mersul pe vârfuri, urcatul pe mese și scăunele, agitație permanentă, scoaterea jucăriilor din coșuri, împrăștierea lor și a obiectelor; - facilitarea dezvoltării sociale; - dezvoltarea unor comportamente adaptative la medii din ce în ce mai puțin restrictive; - utilizarea materialelor didactice atractive, diversificate; - imitarea, jocul, interacțiunea; - sprijinirea familiei în dezvoltarea unor abilități necesare pentru funcționarea independentă.			POP MIHAELA Tel..... Email: .....
Servicii de asistență psihopedagogică prin cadrul didactic itinerant și de sprijin	-	-	-	-	-
Servicii de consiliere și orientare școlară / Terapia specifică spectrului autist	CJRAE Arad	- abilitarea cu deprinderi socio- emoționale în vederea integrării în in societate - consilierea mamei. - utilizarea intervențiilor specifice spectrului autist bazate pe principiile învățării, pentru a îmbunatăți abilitățile care au importanță socială.	15.02.2022	Coincide cu valabilitatea certificatului de OSP, 31.08.2024	Profesor consilier școlar Z.S. Tel. ..... Mama, M.L. Tel. ..... Psiholog cu competență în Terapia ABA
Servicii de terapie logopedică / terapia tulburărilor de limbaj	CJRAE Arad	-creșterea vârstei mentale; -stimularea vorbirii, dezvoltarea limbajului, a motricității fine; -mărirea contactului vizual prin exerciții de atenție; -dezvoltarea spectrului cognitiv, a abilităților de joc.	15.02.2022	Coincide cu valabilitatea certificatului de OSP, 31.08.2024	Profesor logoped BI. Tel.....
Servicii de terapie educațională*					
Servicii de kinetoterapie*					
Asigurare transport la unitatea de învățământ					

Măsuri de sprijin pentru educația incluzivă**		-gestionarea comportamentelor dezadaptative ale preșcolarului; -integrarea copilul cu CES în colectivitate, acceptarea lui de către colegii de grupă și sprijinirea interacțiunii cu copiii; -implicarea tuturor în spijinul preșcolarului: personalul didactic, nedidactic, auxiliar; -dezvoltarea capacității personalului grădiniței de a respecta și gestiona comporta-mentul și întreaga situație a preșcolarului M.G.A.			Directorul instituției Responsabil de caz Profesor consilier școlar Profesor logoped Personalul instituției Părinții preșcolarului

Metode inovative de învățare

Fanu Ioana-Valentina
Liceul Teoretic Buziaș

Într-o abordare modernă, profesorul se preocupă de crearea de ocazii de învăţare pentru elevii săi. În acest context, metodele pe care le va folosi sunt mijloacele prin care sunt configurate activităţile de învăţare ale elevilor. În absenţa unui inventar metodologic interiorizat, activităţile elevilor nu pot fi anticipate interactiv, şi cu atât mai puţin declanşate pe parcursul orelor.

Metode cu valențe creatoare

Brainstorming-ul (asaltul de idei) reprezintă formularea a cât mai multor idei - ca răspuns la o situaţie enunţată, după principiul cantitatea generează calitatea. Conform acestui principiu, pentru a ajunge la idei viabile şi inedite este necesară o productivitate creativă cât mai mare. O asemenea activitate presupune o serie de avantaje:

- participarea activă a tuturor participanţilor;
- dezvoltarea capacităţii de a creea anumite situaţii, de a le analiza, de a lua decizii privind alegerea soluţiei optime;
- exprimarea personalităţii;
- eliberarea de prejudecăţi;
- exersarea creativităţii şi a unor atitudini deschise la nivelul grupului;
- dezvoltarea relaţiilor interpersonale, prin valorizarea ideilor fiecăruia;
- realizarea unei ambianţe pline de prospeţime şi de emulaţie.

Pentru derularea optimă a unui brainstorming se pot parcurge următoarele etape:

- Alegerea temei şi a sarcinii de lucru;
- Solicitarea exprimării într-un mod cât mai rapid, în fraze scurte şi concrete, fără cenzură, a tuturor ideilor, chiar trăznite, neobişnuite, absurd, fanteziste, aşa cum vin ele în minte legate de rezolvarea unei situaţii-problemă conturate. Se pot face asociaţii în legătură cu afirmaţiile celorlalţi, se pot prelua, completa sau transforma ideile din grup, dar, sub nici un motiv, nu se vor admite referiri critice. Nimeni nu are voie să facă observaţii negative.
- Înregistrarea tuturor ideilor în scris;
- Reluarea ideilor emise pe rând şi gruparea lor pe categorii, simboluri, cuvinte cheie, imagini care reprezintă diferite criterii;
- Analiza critică, evaluarea, argumentarea, contraargumentarea ideilor emise anterior, la nivelul clasei sau al unor grupuri mai mici;
- Selectarea ideilor originale sau a celor mai apropiate de soluţii fezabile pentru problema supusă atenţiei. În această etapă se discută liber, spontan, riscurile şi contradicţiile care apar;
- Afişarea ideilor rezultate în forme cât mai variate şi originale: cuvinte, propoziţii, colaje, imagini, desene, cântece, joc de rol.

Bulgărele de zăpadă presupune reducerea numărului de elemente, aspecte, faţete ale unei probleme/situaţii pentru focalizarea asupra celor esenţiale.

Se recomandă următoarele etape:

- Împărţirea grupul în echipe de 4-5 persoane;
- Enunţarea temei;

• Fiecare membru notează pe un post-it ideea sa şi o pune pe centrul mesei;

• Fiecare membru citeşte toate ideile şi le ierarhizează. Se vor reţine primele 2-3;

• Se reuneşte tot grupul cu cele 2 idei de la fiecare şi se repetă algoritmul, astfel se vor reţine doar ideile/ aspectele pe care tot grupul le consideră relevante.

Metoda „ciorchinelui” este o metodă de brainstorming neliniară care stimulează găsirea conexiunilor dintre idei şi care presupune următoarele etape:

1. Se scrie un cuvânt / temă (care urmează a fi cercetat) în mijlocul tablei sau a foii de hârtie;

2. Se notează toate ideile, sintagmele sau cunoştinţele care vă vin în minte în legătură cu tema respectivă în jurul acestuia, trăgându-se linii între acestea şi cuvântul iniţial;

3. Pe măsură ce se scriu cuvinte, idei noi, se trag linii între toate ideile care par a fi conectate;

4. Activitatea se opreşte când se epuizează toate ideile s-au când a atins limita de timp acordată; Etapele pot fi precedate de brainstorming în grupuri mici sau în perechi. În acest fel se îmbogăţesc şi se sintetizează cunoştinţele.

Rezultatele grupurilor se comunică profesorului care le notează la tablă într-un ciorchine fără a le comenta sau judeca.

În etapa finală a lecţiei , ciorchinele poate fi reorganizat utilizându-se anumite concepte supraordonate găsite de elevi sau de profesor.

METODE CU VALENŢE ACTIVIZATOARE

Mozaicul presupune învăţarea prin cooperare la nivelul unui grup şi predarea achiziţiilor dobândite de către fiecare membru al grupului unui alt grup. Ca toate celelalte metode de învăţare prin cooperare şi aceasta presupune următoarele avantaje:

- stimularea încrederii în sine a elevilor;

- dezvoltarea abilităţilor de comunicare argumentativă şi de relaţionare în cadrul grupului - dezvoltarea gândirii logice, critice şi independente;

- dezvoltarea răspunderii individuale şi de grup;

Presupune următoarele etape:

• Împărţirea clasei în grupuri eterogene de 4 elevi, fiecare dintre aceştia primind câte o fişă de învăţare numerotată de la 1 la 4. Fişele cuprind părţi ale unei unităţi de cunoaştere;

• Prezentarea succintă a subiectului tratat;

• Explicarea sarcinii care constă în înţelegerea întregii unităţi de cunoaştere;

• Regruparea elevilor, în funcţie de numărul fişei primite, în grupuri de experţi: toţi elevii care au numărul 1 vor forma un grup, cei cu numărul 2 vor forma alt grup s.a.m.d. In cazul în care se lucrează cu toată clasa se vor forma două grupuri pentru fiecare număr;

• Învăţarea prin cooperare a secţiunii care a revenit grupului din unitatea de cunoaştere desemnată pentru oră: elevii citesc, discută, încearcă să înţeleagă cât mai bine, hotărăsc modul în care pot preda cea ce au înţeles colegilor din grupul lor originar. Strategiile de predare şi materialele folosite rămân la latitudinea grupului de experţi. Este foarte important ca fiecare membru al grupului de experţi să înţeleagă că el este responsabil de predarea secţiunii respective celorlalţi membri ai grupului iniţial;

• Revenirea în grupul iniţial şi predarea secţiunii pregătite celorlalţi membri. Dacă sunt neclarităţi, se adresează întrebări expertului. Dacă neclarităţile persistă se pot adresa întrebări şi celorlalţi membri din grupul expert pentru secţiunea respectivă. Dacă persistă dubiile, atunci problema trebuie cercetată în continuare;

• Trecerea în revistă a unităţii de cunoaştere prin prezentare orală cu toată clasa/ cu toţi participanţii.

Metoda Știu/Vreau să știu/Am învățat se bazează pe cunoaştere şi experienţele anterioare ale elevilor, pe care le vor lega de noile informaţii ce trebuie învăţate.

ETAPE:

• Listarea cunoştinţelor anterioare despre tema propusă;

• Construirea tabelului;

• Completarea primei coloane;

• Elaborarea întrebărilor şi completarea coloanei a doua;

• Citirea textului;

• Completarea ultimei coloane cu răspunsuri la întrebările din a doua coloană, la care se adaugă noile informaţii;

• Compararea informaţiilor noi cu cele anterioare;

• Reflecţii în perechi/cu întreaga clasă.

Cubul presupune explorarea unui subiect, a unei situaţii din mai multe perspective, permiţând abordarea complexă şi integratoare a unei teme. Sunt recomandate următoarele etape:

• Realizarea unui cub pe ale cărui feţe sunt scrise cuvintele: descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează;

• Anunţarea temei, subiectului pus în discuţie;

• Împărţirea clasei în 6 grupe, fiecare dintre ele examinând tema din perspectiva cerinţei de pe una dintre feţele cubului:

1. Descrie: culorile, formele, mărimile.
2. Compară: ce este asemănător?Ce este diferit?
3. Analizează:spune din ce este făcut, din ce se compune
4. Asociază: la ce te îndeamnă să te gândeşti?
5. Aplică: ce poţi face cu aceasta? La ce poate fi folosită?
6. Argumentează: pro sau contra şi enumeră o serie de motive care vin în sprijinul afirmaţiei tale.

• Redactarea finală şi împărtăşirea ei celorlalte grupe;

• Afişarea formei finale pe tablă sau pe pereţii clasei.

Bibliografie

CERGHIT, I., Sisteme de instruire alternative şi complementere. Structuri, stiluri şi strategii, Editura Aramis, Bucureşti, 2002;

DULAMĂ, M. E., Metode, strategii şi tehnici didactice activizante, Editura Clusium, Cluj- Napoca, 2002;

NEAGU, G., „ Inovaţia în învăţământ” - articol, revistacalitateavietii.ro;

OPREA, C., Pedagogie. Alternative metodologice interactive, Editura Universităţii Bucureşti, 2003.

Promovarea diversităţii şi a incluziunii în spaţiul şcolar

Apetroaei Cristina
Colegiul Naţional “Gheorghe Vrănceanu”

Educaţia incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunităţi.

Alois Gherguţ în lucrarea “Educaţia incluzivă şi pedagogia diversităţii”, defineşte **învăţământul incluziv** ca modalitatea instituţionalizată de şcolarizare a copiilor cu dizabilităţi şi/sau cerinţe educaţionale speciale în structuri şcolare de masă/obişnuite, ca alternativă la şcolile speciale, şi prezintă mai multe dimensiuni:

- Legislativă şi administrativă (se referă la politicile educaţionale, cadrul normativ şi legislativ, resursele materiale şi informaţionale etc.);
- Pedagogică (se referă la necesitatea apropierii condiţiilor de predare-învăţare pentru copiii cu dizabilităţi de cele accesibile celorlalţi copii);
- Socială (accentuează importanţa interacţiunii sociale între copii)

Din perspectiva orientării incluzive, **educaţia de calitate** presupune: oportunităţi reale de obţinere a succesului în experienţa de învăţare; materiale didactice; echipament special; personal suplimentar; noi metode de predare.

Mediul incluziv este acel mediu în care sunt bineveniţi, protejaţi şi educaţi toţi copiii indiferent de gen, caracteristici fizice, intelectuale, economice, lingvistice sau alte caracteristici. (UNESCO)

Abordarea incluzivă se regăseşte nu numai la nivelul sistemului de educaţie ci şi la nivelul **procesului didactic**. Principalele trăsături ale procesului didactic de tip incluziv sunt cele care ţin de adaptarea lui la diferenţele dintre copii. Profesorii care au o experienţă bogată în viaţa personală şi socială folosesc relaţia cu părinţii şi cu alţi membri ai comunităţii, pentru a-şi îmbunătăţi metodele folosite în predarea-învăţarea la clasă. Relaţiile dintre profesori sunt o sursă de învăţare şi un schimb de experienţă continuu. Practicile curente duc prin reflexivitate la acumulare de experienţă, care trebuie împărtăşită cu colegii pentru a deveni o altă sursă de îmbunătăţire a învăţării. Profesorul este cel care organizează situaţiile de învăţare în care implică toţi elevii şi el poate valoriza potenţialul fiecăruia, într-o manieră pozitivă şi flexibilă.

Învăţarea şcolară este un proces continuu, care se desăvârşeşte în urma interacţiunilor din clasă şi pune în valoare acumulările fiecărui elev. Pentru dezvoltarea personalităţii elevului şi construirea competenţelor lui psihosociale, procesul de învăţare este mai important ca produsul. Elevul nu poate fi considerat o problemă, dacă nu se adaptează ritmurilor propuse de învăţarea şcolară.

Principiile cheie ale incluziunii au în vedere următoarele concepte fundamentale: valorizarea diversităţii, dreptul de a fi respectat, demnitatea fiinţei umane, nevoile individuale înţelese ca cerinţe individuale, planificarea, responsabilitatea colectivă, dezvoltarea relaţiilor şi culturii profesionale,dezvoltarea profesională, şanse egale.

Şcoala incluzivă este unitatea de învăţământ în care se asigură o educaţie pentru toţi copiii, reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare. Şcoala incluzivă este şcoala care nu selectează şi nu exclude; este deschisa, tolerantă, prietenoasă şi democratică; este naturală prin eterogenitatea ei; valorizează toţi elevii; se adaptează la diversitatea nevoilor educaţionale şi la particularităţile de învăţare şi dezvoltare. Şcoala incluzivă pune în centrul atenţiei omul ca fiinţă originală, unică şi irepetabilă.

Tipuri de abordări în predarea conţinuturilor elevilor cu dizabilităţi intelectuale:

Cea mai recomandată abordare de predare pentru elevii cu dizabilități intelectuale este aceea de a folosi prompteri **vizuali.** Elevii manifestă adesea puncte forte în gândirea concretă, memoria repetitivă și înțelegerea aspectelor vizual-spațiale și o serie de dificultăți în gândirea abstractă, cunoașterea socială, comunicare și atenție. Indicațiile pictografice și scrise pot deseori ajuta elevul să învețe, să comunice și să-și dezvolte autocontrolul. Unul dintre avantajele utilizării prompterilor vizuali constă în faptul că elevii îi pot folosi cât timp au nevoie ca să proceseze informațiile. Spre deosebire de aceștia, informația orală este tranzitorie: odată spus, mesajul nu mai este disponibil. Informațiile orale pot pune probleme elevilor care au dificultate în prelucrarea limbii și care necesită timp suplimentar. În plus, ar putea fi dificil pentru elevul cu CES să asimileze informații relevante și simultan să poată bloca stimularea de fundal. Folosind prompterii vizuali permitem elevului să se concentreze asupra mesajului. Prompterii vizuali și simbolurile vizuale variază în complexitate de la simple și concrete la abstract. Continutul variază de la obiect sau situație reală la fotografie color, imagine color, imagine alb-negru, la simbolul grafic și limba scrisă. Suporturile vizuale sunt foarte utile și pot fi utilizate pentru: organizarea activității elevului - programe zilnice, mini-programe; liste de verificare a activității, calendare, tabele de exprimare a opțiunii; furnizarea de instrucțiuni sau indicații pentru elev : reprezentarea vizuală a așezării elevilor în clasă, fișiere cu indicații specifice pe activități, pictograme și instrucțiuni scrise pentru învățarea informațiilor noi; afișarea de reguli de comportament și reprezentări pentru a semnala etapele rutinei zilnice; predarea abilităților sociale; predarea autocontrolului - pictograme de autocontrol, care oferă un indiciu cu privire la așteptările de comportament**.** Alegem prompterii vizuali pornind de la nivelul de înțelegere a elevului, a abilităților acestuia și de la răspunsurile pe care le oferă.

Alte abordări

Oferim o laudă precisă, pozitivă, în timp ce elevul învață. Oferim elevilor informații precise despre ceea ce fac bine sau corect, spre exemplu, "ai colorat foarte frumos” sau "ai rezolvat foarte bine aceste probleme de fizică". Elevii cu CES pot învăța prin încercări.

Utilizăm întăriri semnificative

Întăritorii pot fi orice, de la laudă la obiecte tangibile care sporesc comportamentul de a învăța al elevului. Elevii cu CES nu pot fi motivați cu întăriri comune, care funcționează la alți elevi. Aceștia pot prefera un timp petrecut singuri, timp pentru a vorbi cu o persoană preferată din școală, o excursie la cantină, un exercițiu de rutină (de exemplu plimbare), timp pentru a se juca cu un obiect dorit, muzică, un joc, o rutină preferată, elemente care oferă stimularea senzorială. Este important să știm ce funcționează ca întărire pentru fiecare copil. Acest tip de listă - "Îi place / nu-i place" poate fi dezvoltată cu ajutorul familiei și împărtășită cu tot personalul didactic.

Planificăm sarcinile la un nivel adecvat de dificultate

Elevii cu CES pot fi deosebit de vulnerabili la anxietate și intoleranți la sentimentele de frustrare, dacă nu își pot îndeplini sarcinile alocate. Creșterea nivelului de dificultate treptat si sprijinirea învățării (mai ales cu informații vizuale, mai degrabă decât doar explicații orale) va ajuta la minimizarea frustrării elevilor.

Utilizăm materiale adecvate vârstei

Este important să respectăm demnitatea elevilor cu CES, inclusiv prin intermediul tipului de materiale alese pentru instruire. Chiar dacă instruirea trebuie să fie modificată semnificativ, materialele de învățare trebuie să fie adecvate vârstei elevului. Nu subestimăm capacitatea de înțelegere a elevului pe baza aparențelor și, în egală măsură, nu ne raportăm permanent la standardul elevilor tipici. Fiecare elev este unic și are un prag de la care învățarea se poate produce eficient. Un dascăl dedicat poate observa pragul de învățare și poate genera o schimbare fundamentală în curba de învățare a unui elev cu CES.

Împărțim instrucțiunile orale în pași mici

Atunci când furnizăm instrucțiuni pentru elevi cu CES, trebuie să evităm seriile lungi de informații orale. Elevii cu CES ar putea avea nevoie de mai mult timp pentru a răspunde decât ceilalți elevi. Acest lucru poate fi legat de dificultăți cognitive și/sau motorii. Elevii cu CES ar putea avea nevoie să proceseze fiecare componentă a mesajului sau cerinței și prin urmare, au nevoie de timp suplimentar pentru a răspunde.

Utilizăm exemple concrete și activități practice

Schimbăm exemplele, astfel încât conceptul să nu fie învățat accidental. Utilizăm analiza sarcinilor. Profesorii și părinții ar putea avea nevoie să etapizeze sarcinile complexe în subsarcini și să le consolideze în pași mici, care pot fi învățați. Pentru fiecare pas al unei sarcini complexe, elevul trebuie să aibă abilitățile necesare pentru a îl îndeplini. Aceste subabilități pot fi învățate și întărite succesiv.

Utilizăm metoda încercărilor discrete

Atunci când utilizăm metoda încercărilor discrete, profesorul prezintă stimulul pentru comportamentul dorit (oferă instrucțiunile) și solicită elevului; elevul răspunde, iar apoi instructorul oferă consecințe bazate pe principii comportamentale

Introducem sarcinile necunoscute într-un mediu familiar, atunci când este posibil.

Atunci când nu este posibilă introducerea unor sarcini necunoscute într-un mediu familiar, pregătim elevul pentru noua sarcină folosind elemente de sprijin, cum ar fi imagini, casete video și / sau povestiri sociale.

Organizăm materialele didactice și situația pentru a evidenția ceea ce este important

Utilizăm materialele didactice de sprijin din școală și suporturi vizuale, pentru a ajuta elevul să aibă acces la informații, pentru a preda noi sarcini.

Direcționăm și extindem activitățile utile

Dacă elevul este fixat pe un obiect sau pe un subiect, cum ar fi o culoare sau o formă, o utilizăm pentru a preda un concept. O activitate de învățare poate fi centrată pe un singur subiect. Cunoaștem elevul și menținem o listă de puncte tari și interese. Membrii familiei pot oferi informații valoroase pentru profesori, legate de abilitățile dezvoltate acasă și în comunitate. Pe acestea pot fi construite abilități de învățare și comportamente dezirabile.

Dezvoltăm zonele de talent și de interes

În cazul în care elevul demonstrează un interes deosebit într-un anumit domeniu (de exemplu, muzică, teatru, artă, grafică, calculator), acestea sunt oportunități de dezvoltare a unei expertize suplimentare în acest domeniu.

Este bine ca elevul cu CES să înveţe cu ceilalţi copii, şi nu separat de ei. De aceea cadrul didactic trebuie să stabilească foarte clar cum şi cît timp va antrena copiii cu CES în activitate, ce sarcini didactice le va propune pentru ca aceştia să participe alături de ceilalţi în procesul de învăţare. Elevul cu CES trebuie să fie inclus pe parcursul orei în activităţile frontale, precum şi în activităţile de grup. La anumite etape ale lecţiei poate primi sarcini individualizate, inclusiv de evaluare.

Este important ca profesorul să evalueze produsul activităţii copilului cu CES, nu prin comparare cu rezultatele altor elevi din clasă, ci prin raportare la efortul depus de acesta. Evaluarea progresului elevului cu CES trebuie să fie un proces continuu, iar rezultatele evaluării să demonstreze nivelul de atingere a finalităţilor de învăţare, proiectate în curriculumul individualizat, şi astfel vor constitui un argument pentru eventualele modificări.

O modalitate apreciabilă de a pune în valoare rezultatele obţinute de copilul cu CES în învăţare este încurajarea acestuia de a participa la diverse concursuri şcolare şi extraşcolare.

În condiţiile şcolii incluzive, formula cea mai eficientă de proiectare şi realizare a procesului de evaluare a copiilor cu CES o constituie evaluarea diferenţiată, participativă şi consensuală, în cadrul căreia are loc negocierea produselor şcolare necesare de realizat de către elev, anunţarea şi discutarea criteriilor de apreciere a acestor produse.Întreaga activitate din şcoală este orientată spre formarea personalitaţii elevului, în conformitate cu cerinţele sociale ale vremii, scopul principal fiind integrarea socială.

Fiecare copil are un potenţial educativ înnăscut, care trebuie doar descoperit şi activizat!

BIBLIOGRAFIE:

Gherguţ Alois – „***Educaţie incluzivă şi pedagogia diversităţii”***, Editura Polirom, Iaşi, 2016

Cucos, C. – “***Pedagogie*** “, Editura Polirom, Iaşi

Inovarea in educaţie

Prof. Inv. Preşcolar Ioniţă Ionela Tatiana
Şcoala Gimnazială nr. 308, Bucureşti

Conceptul de inovare defineşte sintetic introducerea noului. Acţiunile având acest scop fac parte din viaţa omului nu de ieri, de azi, găsirea şi introducerea noului reprezentând factorii principali care au determinat evoluţia omenirii de-a lungul întregii sale existenţe. Importanţa şi volumul acestor activităţi au crescut odată cu dezvoltarea societăţii. În special în ultimele decenii se constată o creştere fenomenală a interesului pentru inovare, ca modalitate de a obţine o creştere economică durabilă a organizaţiilor şi a societăţii.

În prezent, trăim într-o perioadă de tranziţie accelerată, marcată de transformări complexe şi profunde în toate domeniile de activitate. Amploarea inovării se reflectă în primul rând în ritmurile mari ale dezvoltării de noi produse şi tehnologii, dar schimbările nu se referă doar la lucruri tangibile. În cadrul organizaţiilor, sunt tot mai numeroase acţiunile de inovare orientate spre metodele de management, organizarea şi configurarea afacerii, care contribuie la obţinerea de avantaje competitive durabile. Totodată, inovarea se manifestă în societate în general, materializându-se în noi strategii, concepte, idei şi organizaţii care se adresează nevoilor sociale – de la piaţa muncii şi condiţiile de lucru, până la educaţie, sănătate şi dezvoltarea comunitară.

În percepţia comună, inovarea este asociată cu progresul tehnic, care a fost de-a lungul vremii motorul dezvoltării societăţii. Apariţia automobilului, a telefonului, a calculatoarelor reprezintă doar câteva exemple de inovare tehnică cu un impact major asupra mediului economic şi civilizaţiei. Dar inovarea nu se limitează la crearea de produse şi tehnologii noi (inovare tehnică), ci are materializări multiple, atât în cadrul organizaţiilor cât şi în societate. În cadrul organizaţiilor, este tot mai mare ponderea acţiunilor de inovare orientate spre introducerea unor metode moderne în logistică, marketing, managementul resurselor umane şi alte domenii funcţionale, contribuind la obţinerea de avantaje competitive durabile.
Motivaţii ale organizaţiei pentru a inova:

- ameliorarea calităţii produselor educaţionale;
- creşterea cotei de piaţă/ creşterea imaginii pozitive a şcolii;
- cucerirea de noi pieţe/ atragerea populaţiei şcolare de calitate din alte zone ale localităţii;
- lărgirea gamei de produse/ activităţi;
- înlocuirea produselor învechite.

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, reliefate și de studiul de față, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția.

Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni in condiții de capacitate de banda limitata sau de trafic încărcat.

În mod firesc, trecerea bruscă la activitatea online nu este ferită de anumite dificultăți în realizarea activităților la distanță propuse în această perioadă: în primul rând vorbim despre dificultăți tehnice (73%), apoi de lipsa obișnuinței de a învăța cu ajutorul noilor tehnologii (71%), urmând să consemnăm nivelul insuficient al competențelor digitale (68%), lipsa unui dispozitiv adecvat (65%), lipsa unui program bine structurat (65%), lipsa controlului și monitorizării constante a activității lor (65%), acces limitat la Internet (64%), lipsa suportului/ lipsa de interes/ interdicții din partea adulților (59%).

Perioada actuală relevă aspecte problematice ale sistemelor de învățământ, în care accesul echitabil la educație (de calitate) pare să prevaleze ca direcție prioritară pentru ameliorare (Schleicher, 2020)3 . Așa cum ne indică rezultatele cercetării de față, și sistemul de învățământ românesc are câteva puncte nevralgice pe care situația suspendării cursurilor în clasă pare să le accentueze. Sunt necesare studii suplimentare pentru a identifica nevoile și practicile elevilor care nu au beneficiat de activități organizate de profesori pe perioada suspendării cursurilor, cât și pentru a identifica modele funcționale prin care părinții, voluntarii sau alte resurse din comunitatea locală sau extinsă pot contribui la realizarea educației în astfel de perioade

Sistemele de învățământ sunt esențiale pentru inovare, grație formării de competențe care dau naștere la idei și tehnologii noi. Cu toate acestea, pe când tehnologiile digitale transformă profund modul în care lucrăm, comunicăm și ne distrăm, lumea educației și învățării nu cunoaște același proces de inovare alimentată de tehnologie pe care îl cunosc celelalte sectoare.

Bibliografie

BĂLOIU, L.M., Managementul inovaţiei, Ed. Eficient, 1995.

DRUKER, PETER, Inovaţia şi sistemul antreprenorial, Ed. Enciclopedică Bucureşti,1993.

NEAGU GABRIELA, Inovație în învățământ, Revista Calitatea vieții, 2009.

POPESCU MARIA, Managementul inovării, Editura Universității Transilvania, Brașov, 2016.

Teaching 21st Century skills through projects

Simedre Florina Hermina
Liceul Teoretic Videle

Motto*: „In the thrall to content and qualifications, we have forgotten the deeper purpose of education. In the rush to make young people into succesful exam passers, we have overlooked their deeper need to become succesful people.(Claxton, 2008)*

In the last few years as 21st century skills came up more and more, I have included that in my project work. So, I am going to write about 21st century skills and I am going to limit those skills to the following five: communication, collaboration, critical thinking, information,communication, technology(ICT).21st century skills obviously involves a lot more than these. It comes from main stream education and goes into other subjects like citizenship but I will limit myself to these five.

The main issue is that education is changing, our society is changing,obviously because of technology but because of other factors also, so the skills that our students will need in the future will change. It is a matter of focus, of emphasis. When we are talking of a project, we are talking about communication, we are still talking about the students` being creative about their project and how they will share it, we want students to think critically, to be actively involved in the project and we want students to collaborate, to work together. It seems to me that, during the last fifteen years, education has changed to where some of these skills have not been a part of the classroom and we need to bring them back. So we have to be able to develop them better during ourr classes and be able to give feedback and assess our students, so they will learn better while doing the project.

I would like to start with communication. For me when it comes to 21st century skills, communication means getting the message across. Sometimes not all our students have a message, which makes the project and the language more difficult. Some of my students come to me and ask me what I want them to do, what I want them to write.Hence, in the sense of communication I want them to have a message. If we take into consideration the case of a project about their town, this will be the case when I want them to tell me something about their area and I expect them to tell me something that others will be interested in.. To get the message accross depends on them having a message and depends on others wanting to hear it. I ask them who are they doing their project for, I want them to get accross that they are not doing it just for their teacher. So this is the first question. And then, once they have decided on that, I want them to decide on how they will comunicate it.

I usually tell my sttudents that I want them all to make a poster or a videoclip. As they feel more confident, I will leave it up to them how they will communicate their project. If they are not very confident about the way they will communicate, I will have all of them working on the same type of project. I want them to decide because that way they will decide on the skill they will use the most. They will decide if it is mostly speaking or writing or both, because both are important..I want them to decide on this because that will decide the skill they would need the most, that will also mean how to react to the group. This will tell me if I am reacting to a speaking situation or to a writing situation.

I also want them to think about the time when the students will see the project, when the project will be ready. This comes more specifically in recent years because if before, in doing project work, the results of the projects were mostly for the school or the classroom bcause they were posters or presentations, now , if you do Glogster or put it on Pinterest, you want to do the advertising, the publicity, to encourage your friends to see it. So when they will see it and how will they see it, will become part of the project. I want their message to be real, I want them to feel they are

communicating, they are getting their message accross.. They must be able to tell their friends where their project is, when it will be up and how everyone will be able to see it.

As we continue with the project, I notice that I want to look at the process, as they work on the text, as I help them correcting text, corecting language, suggesting language. We can speak about a whole process and it is in that process that I make sure they are getting the message accross. So my role as a teacher is to help them with the language they need to get their message accross. I am going to suggest language they might avoid and I am going to corect their mistakes. So, for me, getting the message accross means using the language they have learnt.

Furthermore, I assess my students as they are working on the project, I look at their work, at their language , at their project .So, I am assessing and I am feeding back to them to improve their ability to communicate, to let them focus on communicating and using the language.

The next one I would like to write about is collaboration. I want my students to work together and I am going to focus on three aspects of collaboration that I think are important: working with others, being helpful and assuming responsibility. Working well with others also means being helpful, being helpful with the materials, with your knowledge of English, with your talents, A student who knows English very well maybe can not draw, may not be very creative.Another student knows how to use technology very well. So, we speak about being helpful with your talents, with your knowledge, with your materials.

And then, we have come to assuming responsibility. Especially when students are working in small groups, assuming responsibility for the groups. If you are going to take pictures of your town for your project you have to make sure that you do. You should make sure that you have a camera, that your parents know that you may need their help, you may also work at the weekend. So assuming responsibility for deadlines, for the work that you promised your group that you would do.So collaboration is very important among 21st century skillsl and I always mention this to my students, especially to my stronger students who feel that working together will slow them down and I usually try to tell them that no matter how good they are, when they have a fantastic idea, when they are at the university or when they are working in a company if they can not communicate their idea well and get others to be involved in the idea, their idea will probably die. We do not work alone.because if we have a good idea we shall probably need the support of others within unversity or within our workplace. to get this idea into practice. My message to my students is that if you work with others if you ask for their help, if you divide the responsibility, you will see that you can achieve more than if you are working alone. We have to convince our students that collaboration means better work.

If I assess collaboration I put some questions on the board, such as „*How did they work with others? Did they as for help?Did they help others? Did they do their best?”* and I want them to rate each other 1 to 5. If they are working in a group I want them to rate the others students in their group 1 to 5. Collaboration is not only doing your best at this point and achieving your best. best at this point but I will tell them that in the future, when they have problems, when they have difficulties if they are used to collaborate they will have a way to overcome those difificuties because they are open to other suggestions.

As for critical thinking- I want them to be personally involved in the project and to develop their language noticing skills, I want them to be critical of the language they are using, of the language they need in order to get their message accross and I want them to reflect on the language they are using in the process. I want their project to be personal. I do not want to get from them the same thing that I could get from the local tourist office. I want to get a a unique personal point of view on the project. I want them to consider it as an interesting topic. This is difficult for the students, it is a

challenge but in critical thinking about the language, and all the proces I do want them to strive to develop something unique, an opinion about something that we discussed in class.

Then I want them to reflect on that process.*Do they see the activity as a learning opportunity?* I want them to see it as a learning opportunity for language,for different skills for talents. *Do they look critically? Could it be it be better?Have they taken advantage of me as a teacher? Have they taken advantage of their talents? Could they have done it in a week or the night before?And then based on that could they adapt?Do they change? Do they notice how other students are working and adapt and change their work*? And this way they are reflecting on their work.

As for creativity, this is a unique contribution. Creativity depends on each student. I ask my students to surprise me, and they usually surprise me in their skills of technology, in the format they use. When I think of creativity I think of thinking outside the box.When I ask them to be unique I am encouraging them to step outside the box.

In relation to ICT, we use technology as a tool to enhance learning and they key word is enhance. I want that whatever they use for technology I want them to justify it, to tell me that that was better then any other format.I do not want them to make a powerpoint because they like it but no one wants to see it. So whatever they use, I want that to be the best way to get the message accross. I do no want to limit ICT only to sharing information , because we can use technology in the procees of doing the project itself

In conclusion, school should be a place where students are prepared for life. Global skills are life skills. How will students be ready to tackle 21st century life without the skills required of them being taught in school?

Bibliography:

1. Project work and 21st century skills, Verossimo Toste, November 2013.
2. Creating empowred 21st century skills, oxelt.gl/skills
3. Assessment and Teaching of 21st Century Skills: http://www.atc21s.org/

Eficiența gândirii critice în dezvoltarea și adaptarea copiilor cu CES

Prof. Necoară Ana
Grădinița P.P Tinker Bell, localitate Bocșa
Jud. Caraș Severin

MOTTO:

„Eu sunt copilul,/ Tu ţii în mâinile tale destinul meu./ Tu determini în cea mai mare măsură, / dacă voi reuşi sau voi eşua în viaţă / Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire,/ Educă-mă, te rog, ca să pot fi o binecuvântare, pentru lume”.

(Child's Appeal, Mamie Gene Cole)

În societatea actuală are loc un proces dinamic care obligă toate categoriile sociale să ţină pasul cu evoluţia societăţii şi implicit a educaţiei. Şi în învăţământ au loc transformări rapide pornind de la crearea mediului de învăţare care poate eficientiza tehnicile de învăţare şi de muncă intelectuală sau le poate bloca, încetini uneori din lipsa banilor, alteori din dezinteresul profesorilor.

Reforma sistemului de învăţământ are ca obiective schimbarea mentalităţii şi formarea unor dascăli reflexivi, dornici și deschiși la ceea ce înseamnă incluziunea copiilor cu cerințe educative speciale în învățământul de masă.

Una din componentele esenţiale ale curriculum-ului şcolar o constituie metodologia didactică, respectiv sistemul de metode şi procedee, care asigură atingerea obiectivelor informative şi formative ale învăţământului. Adaptarea acestora la nivelul de vârstă și de dezvoltare a fiecărui copil duce la o evoluție semnificativă a copiilor cu cerințe educative speciale.

Deţinător al unei capacităţi specifice de procesare a informaţiei în vederea dobândirii unor cunoştinţe, priceperi, abilităţi cognitive necesare rezolvării problemelor ivite în viaţa cotidiană, omul se deosebeşte de celelalte vieţuitoare prin gândire. Aceasta funcţionează diferit de la o persoana la alta şi chiar în cazul unuia şi aceluiaşi individ în situaţii diverse. Fiecare dintre noi îşi formează un stil propriu, o modalitate personalizată de abordare şi rezolvare a problemelor.

Prin natura şi modul de manifestare, gândirea critică se manifestă în două dimensiuni esenţiale: una socială conform căreia învăţarea şi munca în colaborare duc la construirea solidarităţii umane şi o dimensiune pragmatică – învăţarea ce are la bază dezvoltarea gândirii critice creând posibilitatea implicării active a copiilor cu CES în activitate prin stârnirea curiozităţii şi rezolvarea problemelor de viaţă, facilitându-le astfel adaptarea într-un colectiv nou.

Munca la clasă trebuie proiectată şi desfăşurată astfel încât să genereze un climat de încredere care să determine în rândul tuturor copiilor rezolvarea eficientă a problemelor în urma investigaţiei temeinice a dezbaterilor autentice şi a găsirii răspunsului adecvat. Consecutiv cu obişnuirea copiilor cu CES de a lucra în acest mod, aceştia vor dobândi deprinderi valoroase de gândire şi de învăţare eficientă şi autentică.

Gândirea critică se învaţă prin practicare şi conştientizare şi reprezintă o capacitate ce trebuie încurajată şi dezvoltată într-un mediu de învăţare adecvat în urma căruia, prin experienţă proprie sub îndrumarea cadrelor didactice sau a profesorului de sprijin, copilul cu cerințe educative speciale dobândeşte anumite capacităţi şi abilităţi. Deşi unii consideră că dezvoltarea gândirii critice este un proces prea greu pentru copiii preşcolari, cu atât mai greu pentru copiii cu CES, dată fiind vârsta lor considerată prin prisma caracteristicilor stadiale descrise de J. Piaget(Pentru Piaget, gândirea copilului este un caz particular al adaptării biologice), existând patru factori esenţiali în dezvoltarea lor. Primul este maturizarea: se naşte dotat cu anumite capacităţi, anumite reflexe, care nu trebuie să fie antrenate şi care vor dispărea la cei mai mulţi, şi cu anumite capacităţi potenţiale, care vor apărea pe măsură ce sistemul nervos se va maturiza. Numărul şi varietatea ocaziilor pe care le are copilul pentru a-şi exersa capacităţile sunt cele care determină posibilitatea dezvoltării

sale depline. Al doilea factor este experienţa fizică: aceasta înseamnă că pentru a se dezvolta intelectual, copilul trebuie să intre în contact fizic cu mediul înconjurător, cu obiectele, cu locurile, cu persoanele, etc. Doar manipulând obiectele copilul învaţă să descopere, să distingă ce este normal de ceea ce este neobişnuit şi să înţeleagă care este consecinţa acţiunilor sale. A treia regulă este transmiterea culturală şi socială. Explorarea mediului înconjurător nu-l învaţă pe copil să vorbească, să se joace, să se spele, micile obiceiuri din viaţa de zi cu zi, specifice fiecărei ţări, respectiv fiecărei familii. Fiecare cultură a inventat propria sa muzică, valorile sale, regulile de politeţe, un mediu social specific în care copilul este crescut şi a cărui transmitere nu poate fi negijată. Ultima regulă este autoreglarea. Copiii se nasc cu o forţă interioară care îi conduce în direcţia unei adaptări intelectuale din ce în ce mai performante. Ei merg de la simplu la complex, de la obiectul real la simbolul său, de la concret la abstract. Conceptul de reglare explică modul cum se petrece aceasta. Este vorba de un proces de echilibrare internă, care adaptează în permanenţă cunoştinţele copilului astfel încât acesta să integreze noile sale experienţe. Primul demers mental va consta în stabilirea unei legături între un lucru nou şi lucruri sau categorii deja cunoscute, astfel încât să le poată preciza sau să le poată lărgi.)

Învăţarea activă dezvoltă gândirea critică, creativă şi responsabilitatea. Cadrul necesar învăţării active trebuie să fie stimulativ, bazat pe încredere şi respect între educator şi educat. Trebuie acceptată diversitatea de idei, promovată gândirea şi stimulată implicarea activă a tuturor copiilor.

În procesul predării interactive, rolul educatorului se schimbă; el formulează probleme, ascultă părerile copiilor, sugerează rezolvări, lucrează cu copiii, corectează greşelile acestora, dar nu impune autoritar un punct de vedere, devenind organizatorul şi conducătorul acţiunii, consilier, dar şi coechipier.

Gândirea eficientă se dezvoltă prin munca în colaborare, lucrul în echipă, în perechi, pe grupe. Efortul copiilor trebuie să fie unul intelectual, de exersare a proceselor psihice şi de cunoaştere, de abordare a altor demersuri intelectuale interdisciplinare decât cele clasice prin studiul mediului concret şi prin corelaţiile elaborate interactiv în care copiii cu cerințe educative speciale își asumă responsabilităţi, formulează şi verifică soluţii, elaborează sinteze în activităţi de grup, intergrup, individual, în perechi, ideile, soluţiile grupului având încărcătură afectivă şi originalitate.

Copiii cu CES descoperă o nouă experienţă inter-relaţionând în grupuri de învăţare activă aceea de a studia, investiga şi capătă încredere în capacităţile individuale şi ale grupului.

Obiectivul central al învățământului, respectiv al copiilor cu *cerințe educative speciale,* constă în evoluția competențelor relevante pentru incluziunea socială, dezvoltarea gândirii critice având un rol important în adapatarea și dezvoltarea copiilor cu CES. Îndeplinirea acestui obiectiv, necesită o străduanie din partea tuturor structurilor şi membrilor care sunt direct implicaţi în procesul educațional, necesitate decisivă în ansamblul procesului de educaţie a copiilor cu cerinţe educative speciale, dar în mod special la începutul procesului educaţional, fiind favorizată adaptarea acestora în instituţiile de învăţământ de masă.

Bibliografie:

Ecaterina Vrăşmaş, T. V. (2012). *Educaţia incluzivă în grădiniţă: dimensiuni, provocări şi soluţii.* BUCUREȘTI.

Radu, G. (2012). *Curs Psihopedagogia deficientului de intelect.* Constanța: Universitatea Ovidius din Constanța.

Gherguț Alois, G. R. (fără an). *Integrarea elevilor cu CES în școala publică: provocări, actualități și perspective.* Iași: Simpozion realizat în cadrul săptămânii Leonardo DaVinci.

Artagea, A.-M. (2019). Perspective și experiențe în educația incluzivă. *Dynamis*, (p. 99). Constanța.

Recuperarea, reabilitarea și abilitarea copiilor cu cerințe educative speciale

Prof. Cubaș Alexandra-Marinela
Grădinița P.P „Tinker Bell”,
Localitate Bocșa,
Jud. Caraș-Severin

Reabilitarea reprezintă un proces hotărâtor care oferă persoanelor cu dizabilităţi șansa să atingă niveluri funcţionale fizice, psihice şi sociale corespunzătoare. Există tendinţa de a utiliza în cuplu noţiunile de abilitare şi reabilitare.

Reabilitarea este prevăzută drept un protocol destinat persoanelor cu deficienţe, care vizează să atingă (dar să se şi menţină) ierarhii funcţionale fizice, psihice şi/sau sociale adecvate, oferindu-le acestora pârghiile necesare, utilizându-le pot chiar să își schimbe viaţa în bine pentru realizarea autonomiei şi independenţei. (Adela Cârcu, 2016, p. 13)

Intervenția recuperatorie este necesar ca de fiecare dată să respecte personalitatea și nivelul de deficiență al copilului. Psihologului, psihopedagogului, profesorului și consilierului îi revine sarcina de alegere și dezolvare a etapelor programului.

Sunt de părere că pentru integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă nu trebuie să urmăm „rețete” standard. Metodele și strategiile adecvate pentru integrarea acestora sunt descoperite doar de cei care își arată deschiderea pentru acceptarea lor. Unul din drepturile copilului susține *dreptul la educație* și de aceea se cuvine să i se acorde o șansă. Petrecând timp împreună în unitățile de învățământ, copiii învață să conviețuiască laolaltă, să se înțeleagă, să se ajute, dar să se și accepte unii pe ceilalți. (Gherguț Alois, p. 13)

La fel ca şi reabilitarea, recuperarea se rezumă mai ales la restabilirea, refacerea sau reconstituirea unei funcţii umane, pornind în prim plan de la ideea că aceasta s-a pierdut.

În schimb, cu ajutorul mecanismelor de compensare se pot dezvolta abilităţi, capacităţi esenţiale pentru integrarea socială şi profesională a unei persoane cu deficienţe, ceea ce reprezintă *abilitarea* acestei persoane.

Procesul compensator-recuperator cât și procesul instructiv-educativ în educația specială, se subordonează principiilor didacticii generale, specificând că este nevoie de adaptare la particularitățile aptitudinale ale copiilor. În proiectarea și desfășurarea lecțiilor, cadrul didactic poate pune în valoare cele mai bune modalități de lucru, îmbinând strategiile didactice moderne cu cele tradiționale, folosind tehnici terapeutice variate, obiectivul principal fiind crearea competențelor ce asigură autonomia personală și integrarea socio-profesională.
(https://iteach.ro/experientedidactice/strategii-moderne-pentru-recuperarea-si-integrarea-elevului-cu-ces, fără an)

Calitatea actului educativ este influențată pozitiv de aplicarea metodelor și procedeelor didactice moderne, fiind evidențiată de ultimele studii în domeniu, având ca rezultat creșterea motivației pentru învățare, formarea unor deprinderi, învățarea în ritm propriu, cooperarea între copiii din aceeași clasă pentru a rezolva anumite sarcini, conducându-i pe aceștia spre acceptarea reciprocă. (https://iteach.ro/experientedidactice/strategii-moderne-pentru-recuperarea-si-integrarea-elevului-cu-ces, fără an)

În următoarele rânduri voi enumera unele din metodele de învățare prin cooperare, eficiente și în cazul copiilor cu cerințe educative speciale:

- *Brainstroming-ul*
  - copiii scriu sau prezintă tot ceea ce știu despre un anumit subiect
- *Știu/Vreau să știu/ Am învățat:*

- copiii spun ceea ce știu deja
- formulează întrebări a căror răspuns doresc să îl primească în timpul lecției.
- verificarea cunoștințelor acumulate după parcurgerea conținutului

- *Colectivul cu care se lucrează este împărțit în echipe de câte 3,4 copii care au drept sarcină realizarea unui produs finit, ce urmează a fi expus*
  - fiecare grupă va analiza lucrările celorlalte grupuri și își vor expune părerea despre fiecare lucrare
  - se consolidează anumite cunoștințe și se pune în valoare produsul obținut în grup
- *Activitatea de citire-gândire*
  - această metodă presupune împărțirea unui text în fragmente astfel încât copii să poată face predicții despre ce se va întâmpla în fragmentul care urmează (Kelemen, 2012, p. 241)

Integrarea copiilor cu CES oferă unității de învățământ sarcina de verigă esențială a sistemului social, pregătită să ofere un rezultat concret imperativelor de moment ale evoluției din societatea actuală și să găsească soluții variate la problemele care fac referire la nevoile de acceptare și valorizare socială a fiecărei persoane, dar și la capacitatea acesteia de a se adapta și integra într-o societate aflată în continuă schimbare.

În prezent, când vorbim despre o reforma a învățământului, sunt utilizați frecvent termenii: „educație integrată” , „școli incluzive” , „copii cu cerințe educative speciale” , „integrare” , „normalizare”.

Pentru a efectua intervenții optime asupra copiilor cu CES, trebuie să ținem cont de mijloacele și de varietatea materialelor didactice utilizate. Activitățile de terapie educațională: terapia ocupațională, meloterapia, dezvoltarea autonomiei personale, ludoterapia, au un rol esențial în recuperarea și integrarea copiilor cu cerințe educative speciale, având drept scop formarea unor deprinderi de viață cotidiană.

Copiii cu cerințe educative speciale care învață după curriculum-ul școlilor normale vor fi susținuți prin asistență psihopedagogică și de specialitate, prin terapii de recuperare și compensare acordate de către specialiști din centrul de resurse, de profesori de sprijin, de cadrele didactice din școlile respective. Pe lângă curriculum-ul școlii se mai aplică curriculum adaptat pentru alternative educaționale. (Gherguț Alois, p. 255)

O ramură de sprijin a învățământului special, dar nu numai, o reprezintă alternativele educaționale ca de exemplu: centrele educaționale, centre de zi, centrele de pedagogie curativă. Aceste centre au drept obiectiv central:

- recuperarea în plan medical, fizic, social și afectiv a copiilor cu deficiențe;
- recuperarea în plan comportamental;
- activități de kinetoterapie și cultură fizică medicală;
- elemente de terapie ocupațională și socializare.

Totalitatea acestor acțiuni sunt imperios necesare pentru intenția comunității de a recupera copiii cu deficiențe și de a încerca să-i instruiască în școala de masă, alături de copiii neurotipici.

Am observat că metodele și procedeele didactice despre care am citit nu pot fi folosite ca o „rețetă”, ci trebuie adaptate pentru fiecare copil în parte, trebuie căutate căi care să însoțească copiii către recuperare și integrare.

În vederea *integrării* și *recuperării* copiilor cu cerințe educative speciale, este nevoie ca actul instructiv-educativ să se desfășoare într-un mod interactiv, în așa fel încât, copiii să cunoască și să înțeleagă mediul în care trăiesc, dar și să pună în practică cunoștințele acumulate în diferite situații de viață.

Bibliografie

Cârcu, A. M. (2016). *Intervenția timpurie la copilul cu dizabilități neuro-psiho-motorii.* Bistrița: Editura Nosa Nostra.

Gherguț, A. G. *Integrarea elevilor cu CES în școala publică: provocări, actualități și perspective.* Iași: Simpozion realizat în cadrul săptămânii Leonardo DaVinci

Gherguț, A. (2013). *Sinteze de psihopedagogie specială.* Iași: Editura Polirom.

Kelemen, G. (2012). *Metodica activităților culturale, civice și recreative.* Arad: Editura Universității Aurel Vlaicu.

https://iteach.ro/experientedidactice/strategii-moderne-pentru-recuperarea-si-integrarea-elevului-cu-ces.

ROLUL JOCULUI DIDACTIC ÎN DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII UMANE

PROF. ÎNV. PREȘCOLAR: CISMĂNEANȚU DANIELA GABRIELA
GRĂDINIȚA P.P „TINKER BELL” BOCȘA,
JUDEȚ: CARAȘ-SEVERIN

Deşi jocul are un scop de care jucătorul nu este conştient, el nu este lipsit de semnificaţie. Astfel un joc care s-a pornit doar de dragul distracţiei se poate transforma într-un important factor de exersare, fără ca jucătorii să fi avut această intenţie.

Un joc distractiv poate avea chiar efecte terapeutice, putând afirma în cele din urmă că exerciţiul şi terapia sunt efecte funcţionale secundare.

Propun în cele ce urmează o scurtă analiză a diferitelor forme ale jocului.

a) Jocul ca ocupaţie a timpului liber (distracţie – petrecere)

Jocul poate însemna şi variaţie şi echilibru, el servind la eliberarea din monotonia vieţii cotidiene. Echilibrul se realizează în primul rând datorită plăcerii funcţionale care acţionează în joc, care îi ajută pe participanţi să adopte un mod deosebit de a privi lumea. Jucătorii sunt participanţi şi trebuie să facă abstracţie de rolurile pe care le deţin de obicei în joc, se stabilesc relaţii diferite de cele ce domnesc sub imperiul normelor şi al legilor din lumea reală.

b) Jocul ca destindere

Prin destindere şi echilibru se realizează şi odihna dar şi fortificarea. Jocul aduce cu sine destindere şi odihnă, fiind o fază în care omul pendulează între muncă şi joc. Jocul este deci opus muncii, dar reprezintă totuşi un echilibru.

c) Jocul ca terapie

Destinderea şi fortificarea sunt forme simple ale terapiei. Însă jocul are un efect terapeutic mult mai extins. Jocul poate fi folosit pentru diagnosticarea unor conflicte psihice. De exemplu se consideră că cine îşi va descărca, pe terenul de fotbal, mişcările instinctuale asupra imaginii duşmanilor săi, nu o va transfera asupra vreunui membru al familiei sale şi probabil va manifesta o purtare acceptabilă în acest cadru social.

Investind pe copil, pe timpul jocului, cu o funcţie, vom preîntâmpina eventualele supărări provocate de acţiunile acestuia.

d) Jocul ca treaptă a evoluţiei

Din punct de vedere al adulţilor, în joc predomină o anumită lipsă de seriozitate, acţiunea are loc într-un circuit închis, deci jocul este specific vârstei copilăriei. Din acest motiv jocului i se atribuie denumirile *copilăresc* sau *copilăros*, iar adulţii îl acceptă cu oarecare rezerve.

Dar jocul şi copilăria sunt apropiate, deoarece modul de a lua copilul contact cu lumea, de a o observa, este asemănător cu caracteristicile jocului. Pentru copil prezentul are altă dimensiune decât pentru adult care este tentat să considere ca ireal/ludic acest mod al copilului de a privi, observa lumea.

Jocul pe roluri ia naştere tot din modalitatea copilului de a privi lumea; el (jocul pe roluri) oferă copilului posibilitatea de a-şi crea o lume proprie, mai greu înţeleasă de adulţi.

Tocmai din aceste motive putem considera înstrăinarea adultului de joc şi totodată de copilărie nu este doar un proces de perfecţionare, de maturizare ci şi o pierdere, o sărăcire a adultului.

e) Jocul ca exerciţiu

Jocul este o lume aparentă care nu este supusă aceleiaşi legalităţi ca realitatea. Din acest motiv,jocul se pretează exersării *scopurilor real-fictive* care în caz de eşec, nu sunt sancţionate şi nu au consecinţe.

K. Groos consideră jocul ca fiind o posibilitate de antrenament conştient şi că omul/copilul se pregăteşte pentru viitoarele acţiuni importante prin joc conduse de instincte, fără o reglementare din afară. Jocul formează o fază preliminară de exerciţiu, dirijată de instincte şi de impulsuri.

Însă această teorie a exerciţiilor preliminare trebuie modificată, pentru că factorul imitaţie are astăzi o altă apreciere. Astfel, dacă Groos considera jocul fetiţelor cu păpuşile un exerciţiu condus de instinct, sociologii îl văd ca o urmare a mecanismelor sexual-specifice de socializare.

Nu lipsit de importanţă este faptul că formele de joc trebuie considerate instrumente ale procesului de socializare. Dar nu numai pătura socială are influenţe asupra jocului. De exemplu: numărul fraţilor şi poziţia fiecăruia în sânul familiei generează jocul ca retragere în sine sau jocul cu parteneri, sau atmosfera în familie – dacă atmosfera este destinsă cu situaţii ludice dese sau în familie predomină o tensiune.

Este recomandabil crearea unor premise pentru situaţii ludice: spaţiu şi cameră pentru joc, eliminarea interdicţiilor în ceea ce priveşte jocul copilului, locuri de joacă/joc artificial construite, jucării confecţionate care favorizează ficţiunea.

Se poate considera valabilă constatarea că activitatea spontană în joc cât şi activitatea şi spontaneitatea persoanelor creatoare, se pot corela cu organizarea pedagogică a jocurilor, constituind un posibil stimulator pentru îmbogăţirea categoriei perceptive şi pentru dezvoltarea unui raport calificat faţă de rezolvarea unor probleme.

f) Jocul – aventură şi cutezanţă

Pornind de la ciudata particularitate a omului – găsirea securităţii – putem afirma că pentru acesta jocul înseamnă cutezanţă şi aventură.

Dar de unde rezultă gustul omului pentru aventură? Se poate considera că o dată atins sentimentul de securitate, omul nu poate rezista prea mult în această situaţie şi recurge atunci la aventură, inventând tot felul de jocuri ce provoacă şansele şi diferitele forme de risc (de exemplu: jocuri de noroc, automobilismul, sportul subacvatic, paraşutismul, etc.). Dar tendinţa de aventură a omului nu trebuie să se manifeste doar în formă ludică; există efecte catastrofale cauzate de această tendinţă (războaiele de exemplu, pasiunea pentru pariuri). Setea de aventură poate distruge. Poate că această sete sau mai bine zis efectele ei negative se pot diminua, atenua dacă şi în lumea adulţilor s-ar acorda jocului un spaţiu mai important decât cel pe care-l ocupă.

g) Jocul – principiu artistic

Raportul formă-conţinut constituie obiectul esteticii. Jocul păstrează echilibrul între conţinut şi formă, iar din acest motiv elementele de joc se găsesc în toate domeniile estetice; în *jocul* culorilor şi al formelor.(E.E.Geisller, cap.6, p.209)

Legătura joc-estetică constituie cauza pentru care jocul poate fi considerat principalul teritoriu al *repausului* (ca echilibru şi armonie dintre jucător şi obiectul jocului). Angajarea faţă de regulile jocului, răspunsul liber la situaţia de joc nu sunt contradicţii ci se condiţionează reciproc. Aceste lucruri l-au determinat pe Schiller să afirme (în scrisorile sale despre estetică) că ,,Omul poate fi cu adevărat om numai atunci când se joacă, dar nu pentru că în joc nu face nimic ci tocmai pentru că el poate acţiona concret.”

h) Jocul – element cultural dinamic

Jocul implică întotdeauna un anumite *exces de forţă*: desfăşurarea acţiunii ludice naşte plăcere, nu grijă, oferind persoanei libertate. Am putea însă concluziona, în acest caz, că jocul este o pierdere de timp, ceva de prisos, un exces care trebuie consumat din pură nedumerire. Dar este tot atât de adevărat că acest surplus, exces se poate epuiza în forme ludice, putând deveni chiar suport (îmbrăcate în forme organizatorice bineînţeles). Şi cultura poate reieşi din această formă de surplus de forţă obiectivată sub forma jocului, dar numai în măsura în care nu vom înţelege sensul transformării ei estetice – cultura nu-şi are originea în necesitate şi grijă ci într-un comportament caracterizat întotdeauna în vădite elemente ludice.

Când vorbim despre joc ca despre un simbol al lumii înţelegem prin aceasta un raport similar între adevărat şi realitate, în joc se deschide o lume care este adevărată dar şi ireală în acelaşi timp şi aceasta pentru că orice acţiune ludică se transformă în plăcere, are loc în libertate, oferă jucătorului o dispoziţie fericită sau după cum afirmă Eugen Fink „o oază a fericirii”.

Oferind jocului posibilitatea de a deveni simbol îi permitem totodată să fie şi rădăcina cultului, pentru că acea *oază a fericirii* înlătură *caracterul temporal al griji*„…toate particularităţile şi semnificaţiile jocului pot acţiona în diferite moduri asupra proceselor instructive şi educative, evidenţiindu-se când unul, când altul din elementele jocului”.

Bibliografie

1. Cerghit,I. – *Metode de învăţământ*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1976
2. Chateau,J. – *L'enfant et le jeu*, Edition du Scarabée, Paris, 1967
3. Claparède,Ed. – *Psihologia copilului şi pedagogie experimentală*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1975
4. Ilica, A., (2010), *Pedagogia modernă,* Editura Universităţii „Aurel Vlaicu”, Arad.
5. Kelemen, (2012), *Psihopedagogia jocului,* Editura Universităţii „Aurel Vlacu” Arad.

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ PE DOMENII EXPERIENȚIALE

MAN VERONICA
Grădinița cu P.P.„Căsuța cu Povești”,
Zalău

Unitatea de învățământ: Grădinița cu P.P. „ Căsuța cu Povești” Zalău

Educatoare:

Nivelul grupei:II, grupa mare

Tema anuala de studiu:„ Cum exprimăm ceea ce simțim?”

Tema săptămânii: „ Călătorie în lumea emoțiilor”

Tema activitatii: Iepurșul Țup

Elemente componente ale activității integrate: Activitate integrata pe Domenii Experiențiale

Domeniul experiențial: Domeniul Om și Societate+ Domeniul Estetic și Creativ

Forma de realizare: lectura educatoarei+pictura

Tipul de activitate: Consolidare/sistematizare a cunoștințelor, priceperilor, deprinderilor

Scopul activităţii: Aprofundarea sentimentelor și a emoțiilor provocate de schimbările din viața personajelor din poveste; consolidarea deprinderilor de lucru însușite în realizarea unei lucrări plastice inspirate din poveste

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII(Curriculum 2019)

1. Autocontrol și expresivitate emoțională
2. Comportamente prosociale, de acceptare și de respectare a diversității
3. Activare si manifestare a potentialului creativ
4. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor(persistență în activități)

COMPORTAMENTE VIZATE:

1.1 Recunoaște și exprimă emoții de bază produse de texte literare

1.2 Demonstrează abilități de autocontrol emoțional

2.1 Își însușește și respecta reguli; înțelege efectele acestora în planul relațiilor sociale, în contexte familiare

2.2 Demonstrează acceptare și înțelegere față de celelalte persoane din mediul apropiat

3.1 Manifestă creativitate în activități diverse

3.2 Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice

4.1 Realizează sarcinile de lucru cu consecvență

Obiective operaţionale:

-să identifice cel puțin două emoții trăite de personajul principal;

-să mimeze starea emoționala trăită de iepuraș pe baza imaginilor;

-să descrie cel puțin o întâmplare care i-a produs o stare emoțională asemanatoare cu a iepurașului(bucurie, tristete, furie) având suport intuituv tablourile;

-să redea prin tehnica picturii pe pânză fiecare copil din grup cel puțin un element care să întregească scena din poveste;

-să picteze elemente de decor (iarbă, nori, copaci) folosindu-și imaginația;

Strategii didactice

a)Metode şi procedee: povestirea, exerciţiul, observatia, conversaţia, explicaţia, problematizarea, metoda cubului

b)Mijloace didactice: imagini sugestive textului povestii ,, Iepurașul Tup”, cub, jetoane cu diferite emoții, imagini cu iepurași triști, veseli, furioși, tablouri pentru pictura, acuarele, pensule

Material bibliografic:

- ,,Curriculum pentru educatie timpurie 2019
- Laborator prescolar-Ghid metodologic Lazarescu, Liliana Ezechil Editura: V& I INTEGRAL (2015)

Durata: 40 minute

Scenariul activității integrate (DOS+DEC)

Înainte de intrarea copiilor în sala de grupă se fac exerciţii de înviorare. Se pregătesc toate materialele necesare desfășurării activității. Copiii se așează pe perne în semicerc.

Captarea atenției se realizează prin intermediul iepurașului Țup, care este un prieten al copiilor și care își exprimă dorința de aparticipa și acum la activitatea copiilor

Reactualizarea cunoştinţelor o voi face cerând copiilor să-mi spună cum se simt în prezența lui Țup. Vor mima emoția pe care o simt.

Anunțarea temei și a obiectivelor. Voi anunța copiii că vor asculta o poveste nouă care se numește ,, Iepurașul Țup”. Din poveste vom afla despre Țup, puiul de iepuraș, care s-a înfuriat pe prietenii lui, deoarece nu au dorit să se joace jocul pe care el l-a propus. Vom arăta și noi emotiile pe care Țup le-a simțit(bucurie, tristețe, furie) și vom realize prin pictură tablouri cu scene din poveste pentru a ne aminti de iepurașul Țup.

Dirijarea învățării. Voi expune textul poveștii cu mimica și gestica adecvată. După fiecare fragment din poveste copiii vor imita emoția prin care treceȚup.(bucurie, tristețe, furie)

Obținerea performanței Propun să ne jucăm jocul ,, Cubul se rostogolește”, joc prin care vom descrie iepurașul din poveste, vom compara comportamentul iepurațului cu al Riței-Veverița, vom numi starea iepurașului când prietenii refuză să se joace cu el, vom spune ce părere avem despre comportamentul iepurașului când a luat mingea prietenilor, vom interpreta rolul iepurașului când a luat mingea, vom spune de ce credem că a procedat correct când și-a cerut scuze. Propun și executarea propriu-zisă a tablourilor: cu ajutorul tranziției ,,Iepurașul Țup”, copiii vor merge și se vor așeza lângă măsuțele pregătite pentru pictură. Se va face intuirea materialului, le voi explica modul de lucru și se vor executa exerciții pentru încălzireamușchilor mici ai mâinii. După finalizarea tablourilor vom evalua lucrările prin metoda turul galeriei, apoi copiii vor allege imagini cu iepurași bucuroși, triști, furioși, denumesc emoția și dau exemple din viața personal, cînd s-au simțit la fel.

Asigurarea retenției și transferului. Stabilim împreună că este normal să simțim bucurie, tristețe, furie în diferite situații. Controlul furiei este necesar, deoarece ne ajută să stabilim relații de prietenie. Împreună, stabilim că și în grupă, atunci când suntem prieteni și ne jucăm frumos împreună, noi ne simțimmai bine, suntem veseli, bucuroși.

Încheiereaactivității. Fac aprecieri asupra activității copiilor. Recompensă vorprimi îmbățișări de la Țup.

ALTERNAREA METODELOR CLASICE ŞI MODERNE ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ

Profesor: IGNĂTESCU AURELIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „G.E. PALADE”, Buzău

Etimologic, termenul metodă provine din grecescul „methodos”, care înseamnă „drum spre”. Metodele de învăţământ pot fi definite ca fiind acele modalităţi de acţiune cu ajutorul cărora, elevii, în mod independent sau sub îndrumarea profesorului, îşi însuşesc cunoştinţe, îşi formează priceperi, deprinderi, aptitudini şi atitudini şi îşi dezvoltă competenţe pe baza carora îşi vor desfasura activităţile viitoare .

Procedeele pot fi considerate tehnici mai limitate de acţiune care reprezintă un mod concret de valorificare a metodei. Metoda se poate defini ca o acţiune comună a binomului profesor-elev pentru informarea şi formarea elevului, în timp ce metodologia didactică reprezintă ansamblul metodelor şi procedeelor folosite în învăţământ.

Eficienţa actului educaţional depinde de toţi factorii şi condiţiile care pot concura la desfasurarea sa. Curriculum-ul şcolar integrează o serie de componente, dintre care o poziţie centrală revine metodelor care fac posibilă atingerea finalităţilor educaţionale-acordarea de sprijin elevilor pentru a putea observa, analiza, compara, aplica, sintetiza, abstractiza si reflecta.

Elaborarea metodologică a predării are prioritar de rezolvat probleme care ţin de succesul predării. Una dintre aceste probleme este aceea de a adapta metodologia predării în funcţie de conţinutul de predat. Metodele, în variante complexe şi diversificate, contribuie la convertirea predării în învăţare, ele adaptand predarea la particularităţile individuale. În acest sens, se desprinde ideea că profesorul lucrează nu cu o metodă ci cu 'metode' ori 'procedee' de predare, modalităţi care impun organizarea şi desfaşurarea predării în situaţiile clasei şi ale elevilor în parte. Între elementele constitutive ale procesului intsructiv-educativ se stabileşte o relaţie de interdependenţă, în care metodelor didactice le revine o importanţă deosebită.

În conformitate cu principiile didacticii moderne, se acreditează ideea transformării elevului în subiect al acţiunii instructiv-educative şi implicării sale active în realizarea acestui proces. Elevii prezintă particularităţi psihoindividuale, astfel încât se impune utilizarea unei game cât mai ample de metode de predare care să le valorifice potenţialul. Semnificaţia metodelor depinde, în cea mai mare măsură, de utilizator şi de contextul în care este folosită. Metodele tradiţionale, expozitive ori frontale lasă impresia că nu ar mai fi în conformitate cu noile principii ale participării active şi conştiente a elevului.

Metodologia didactică actuală este orientată către implicarea activă şi conştientă a elevilor în procesul propriei formări şi stimularea creativităţii acestora. În acest context, prefacerile pe care le cunosc metodele de învăţământ vor putea conduce la succes. Diversitatea metodelor este impusă de complexitatea procesului de învăţare, fiecare metodă trebuie să fie aleasă în funcţie de registrul căruia i se raportează. Amplificarea caracterului formativ al metodelor presupune punerea accentului pe relaţiile sociale pe care le are elevul în procesul de culturalizare şi formare a personalităţii. Reevaluarea permanentă a metodelor tradiţionale vizează adaptarea lor în funcţie de necesităţi şi raportarea lor la evoluţia ştiinţei.

Metodele de predare-asimilare sunt deci:

1. Tradiţionale: expunerea didactică, conversaţia didactică, demonstraţia, lucrul cu manualul, exerciţiul;
2. Moderne: algoritmizarea, modelarea, problematizarea, instruirea programată, studiul de caz, metode de simulare(jocurile, învăţarea pe simulator), învăţarea prin descoperire.

Principala metodă de educare a gândirii în învăţământul tradiţional o constituie expunerea profesorului, completată cu studiul individual al elevului. Această metodă a fost criticată, susţinându-se că ea nu favorizează legătura cu practica. Lipsa

de legătură cu realitatea vine de la atitudinea elevilor: ei asistă pasiv la expunere, pe care ştiu că trebuie să o repete. Cealaltă metodă tradiţională, convorbirea cu întreaga clasă, antrenează mai mult participarea elevilor, dar elevii sunt ghidaţi, nu ştiu ce se urmăreşte. Aşadar, forma clasică a învăţământului dezvoltă puţin gândirea elevilor.

Mai nou s-au preconizat diverse moduri de organizare a învăţământului, denumite şcoli active, în care accentul cade pe studiul individual efectuat de elevi. Modul nou, activ, de organizare a învăţământului se dovedeşte superior, dar solicită mult timp. Odată cu descongestionarea programelor şcolare în cadrul reformei învăţământului, se poate începe şi activizarea predării în şcoala românească.

Metodele activ-participative pun accent pe învăţarea prin cooperare, aflându-se în antiteză cu metodele tradiţionale de învăţare. Educaţia pentru participare şi democraţie face parte din gama noilor educaţii, care reprezintă cel mai pertinent şi mai util răspuns al sistemelor educative la imperativele generate de problematica lumii contemporane. Prin participare, elevii îşi pot exprima opţiunile în domeniul educaţiei, culturii, timpului liber, pot deveni coparticipanţi la propria formare. Elevii nu sunt doar un receptor de informaţii, ci şi un participant activ la educaţie.În procesul instructiv-educativ, încurajarea comportamentului participativ înseamnă pasul de la „a învăţa” la a „învăţa să fii şi să devii”, adică pregătirea pentru a face faţă situaţiilor, dobândind dorinţa de angajare şi acţiune. Principalul avantaj al metodelor activ-participative îl reprezintă implicarea elevilor în actul didactic şi formarea capacităţii acestora de a emite opinii şi aprecieri asupra fenomenelor studiate. În acest mod, elevilor le va fi dezvoltată o gândire circumscrisă abilităţilor cognitive de tip superior, gândirea critică. Aceasta reprezintă o gândire centrată pe testarea şi evaluarea soluţiilor posibile într-o situaţie dată, urmată de alegerea rezolvării optime pe baza argumentelor. A gândi critic înseamnă a deţine cunoştinţe valoroase şi utile, a avea convingeri raţionale, a propune opinii personale, a accepta că ideile proprii pot fi discutate şi evaluate, a construi argumente suficiente propriilor opinii, a participa activ şi a colabora la găsirea soluţiilor. Principalele metode de dezvoltare a gândirii critice sunt: Gândiţi, lucraţi în echipă, comunicaţi; Termeni-cheie iniţiali; Ştiu-vreau să ştiu-am învăţat; metoda Sinelg; metoda Mozaic; Cubul; Turul Galeriei; Elaborarea unui referat/eseu; Jurnalul în trei părţi; Tehnica predicţiei; Învăţarea în grupuri mici; Turneul între echipe; Linia valorilor.

Pentru ca învăţarea prin cooperare să se bucure de un real succes, se impune respectarea unor reguli. Literatura de specialitate relevă faptul că, pentru ca elevii să fie dispuşi să lucreze în echipă, se impune respectarea a două condiţii: asigurarea unui climat pozitiv în clasă; formularea unor explicaţii complete şi corecte asupra sarcinii de lucru, astfel încât aceasta să fie înţeleasă de toată lumea.

În vederea asigurării unui climat pozitiv în sala de clasă este necesar ca elevii să aibă impresia că au succes în ceea ce fac. Factorii care asigură succesul într-o clasă sunt: formularea de expectanţe pozitive faţă de elevi; utilizarea unor strategii de management educaţional eficient; stabilirea de obiective clare şi comunicarea acestora elevilor; valorificarea la maxim a timpului destinat predării; evaluarea obiectivă.

Eficienţa muncii în grup depinde de claritatea explicaţiei pentru sarcinile de lucru. Profesorii trebuie să ofere explicaţii cât mai clare şi să se asigure că ele au fost corect înţelese de către elevi.

V. Guţu oferă o imagine fidelă asupra antitezei care se creează între metodele tradiţionale şi cele moderne utilizate în predare. Metodele tradiţionale au următoarele caracteristici:

•pun accentul pe însuşirea conţinutului, vizând, în principal, latura informativă a educaţiei;

•sunt centrate pe activitatea de predare a profesorului, elevul fiind văzut ca un obiect al instruirii;

•sunt predominant comunicative, verbale şi livreşti;

•sunt orientate, în principal, spre produsul final;

•au un caracter formal, sunt rigide şi stimulează competiţia;

•stimulează motivaţia extrinsecă pentru învăţare;

•relaţia profesor-elev este autocratică, disciplina şcolară fiind impusă.

Metodele moderne se caracterizează prin următoarele:

•acordă prioritate dezvoltării personalităţii elevilor, vizând latura formativă a educaţiei;

•sunt centrate pe activitatea de învăţare a elevului, acesta devenind subiect al procesului educaţional;

•sunt centrate pe acţiune, pe învăţarea prin descoperire;

•sunt orientate spre proces;

•sunt flexibile, încurajează învăţarea prin cooperare şi capacitatea de autoevaluare la elevi;

•stimulează motivaţia intrinsecă;

•relaţia profesor-elev este democratică, bazată pe respect şi colaborare, iar disciplina derivă din modul de organizare a lecţiei.

Însă personalitatea educatorului reprezintă acel filtru care imprimă direcţii şi finalităţi nuanţate intregului demers educativ , profesorul fiind cel care fixează metodele şi procedee, apelează la o serie de mijloace tehnice de realizare, şi işi verifica şi evaluează permanent activitatea prin strategii specifice.

Din toate cele menţionate rezultă faptul că profesorul trebuie să-şi schimbe concepţia şi metodologia instruirii şi educării, să coopereze cu elevii, să devină un model real de integrare socioprofesională şi educaţie permanentă, să se implice în deciziile educaţionale, să asigure un învăţământ de calitate.

Profesorul nu va putea dezvolta elevul pentru şi prin libertatea raţională şi creativă, dacă el însuşi nu o cunoaşte, nu o înţelege, nu are un comportament de om liber. Excesul de control dăunează conduitei fireşti, valorile morale trebuie să joace un rol mai important, omul trebuie format pentru schimbare, afirmarea sa trebuie să fie liberă şi constructivă.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cerghit, I., Metode de învăţământ, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1997
2. Cucoş, C.(coordonatori), Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi grade didactice, Editura Polirom, Bucureşti, 1998
3. Dumitru, I., Dezvoltarea gândirii critice şi învăţarea eficientă, Editura de Vest, Timişoara, 2001
4. Guţu, V., Dezvoltarea şi implementarea curriculumului în învăţământul gimnazial: cadru conceptual, Grupul Editorial Litera, Chişinău, 1999
5. Ionescu, M., Radu I., Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001

Utilizarea unor metodologii de predare-învățare-evaluare, centrate pe elev

CUCU LUMINITA DUMITRA
COLEGIUL ECONOMIC ADMINISTRATIV IASI

Nanney, B. spunea că:”Învăţarea centrată pe elev este o abordare extinsă, ce presupune înlocuirea prelegerilor cu învăţarea activă, integrarea unor programe de învăţare după un ritm propriu şi/sau a unor situaţii de cooperare în grup, care în ultimă instanţă îi conferă elevului responsabilitatea pentru propriile progrese în educaţie”

În învăţarea centrată pe elev, accentul se pune pe a-l face pe elev responsabil pentru propriul proces de învăţare. Elevii au o influenţă mai mare asupra tuturor aspectelor legate de ce anume urmează să înveţe şi de modul în care o vor face. În viaţă în general, atunci când avem o libertate mai mare, aceasta atrage după sine o responsabilitate mai mare. Aceasta se aplică şi în cazul elevilor şi al învăţării centrate pe elev. Elevii îşi dovedesc responsabilitatea mai mare devenind căutători activi de cunoaştere. Ei nu se mai bazează pe profesorul care să le deschidă mintea şi să le-o umple cu cunoştinţe în timp ce stau pasivi în sala de clasă. Ei folosesc posibilităţile de învăţare care li se oferă, caută alte modalităţi de învăţare, iar dacă aceasta nu dă rezultate, cer ajutorul şi îndrumarea profesorilor - însă nu pur şi simplu pentru răspunsuri de-a gata. Un punct de pornire este că elevii pot influenţa **alegerea subiectului**. Aceasta nu este ceva atât de radical pe cât sună. O soluţie posibilă a acestei probleme constă în a le oferi elevilor posibilitatea să finalizeze module de învăţământ la distanţă, ca parte a programului lor şcolar obişnuit, cu alte cuvinte, să adopte o abordare centrată pe elev.

Un alt aspect este **alegerea metodelor de învăţare**. Ca persoane care învaţă, ei pot avea stiluri de învăţare diferite şi prefera să fie activi în diferite feluri. Le poate plăcea să:

• Fie activi şi entuziaşti în noile experienţe;

• Să strângă informaţii şi să reflecteze asupra lor înainte de a ajunge la o concluzie;

• Să fie analitici şi să integreze observaţiile noastre în teorii raţionale sau

• Să fie foarte pragmatici, încercând lucrurile fără discuţii lungi

Multe dintre schimbările intervenite în activităţile întreprinse de profesori reflectă pur şi simplu schimbările în ceea ce vor face elevii. Un bun exemplu este înlocuirea prelegerilor cu **învăţarea activă**. Deşi există tehnici de implicare a elevilor în abordările didactice de genul prelegerilor, în cea mai mare parte a timpului, elevii cărora li se oferă predarea didactică sunt nişte receptori pasivi ai cunoaşterii.

În învăţarea centrată pe elev vom asista de asemenea la schimbări ale modalităţilor în **care elevii interacţionează cu profesorii.**

Putem să ne confruntăm cu o provocare chiar şi mai mare, când ne gândim la rolul posibil jucat de elevi în **evaluarea învăţării**. Putem aplica aceasta la două niveluri. Mai întâi, aceştia ne pot spune când anume sunt pregătiţi să fie evaluaţi. În al doilea rând, aceştia pot contribui la propria lor evaluare şi la aceea a colegilor lor.

Într-o abordare centrată pe elev a unui curriculum bazat pe competenţe, ne vom evalua elevii atunci când aceştia consideră că sunt pregătiţi. Aceasta poate însemna că solicită evaluarea foarte devreme şi că au succes. Apoi va trebui să plănuim următoarea formare pentru ei. În cel mai bun caz, pot avea o experienţă anterioară ce le-a dat capacitatea de a satisface cerinţele evaluării înainte de a li se fi predat formal lucrurile respective, şi trebuie să putem răspunde unei astfel de situaţii. Alţi elevi pot cere să fie evaluaţi înainte de a fi pregătiţi. Putem concepe un sistem de autoevaluare sau negociere ce le va da elevilor posibilitatea de a realiza dacă sunt pregătiţi pentru evaluarea formală, pentru a reduce riscul de a nu promova examenele. Dar chiar şi ‘nepromovarea’ poate fi folosită ca o oportunitate de a-i ajuta să stabilească ce anume trebuie să facă pentru a avea succes atunci când repetă examenele. A-i da elevului posibilitatea de a stabili când anume se simte

pregătit pentru evaluare constituie baza evaluării la cerere. Aceasta se află în contrast evident cu abordările tradiţionale ale evaluării în momente stabilite, ce pot fi prea devreme pentru unii elevi şi prea târziu pentru alţii.

Ar trebui să folosim metode noi sau vechi? Am dori ca strategiile şi tehnicile să fie cât de noi posibil şi poate chiar sofisticate. Cel mai adesea însă, acestea rămân numai în stadiul de teorie Există un consens privind dezvoltarea viitoare a unor medii deschise, centrate pe elev. Utilizarea tehnologiei va fi din ce în ce mai mult legată de nevoile individuale, specifice acelora care învaţă şi de oportunităţile şi problemele apărute la nivel local.

DIFERIȚI, DAR TOTUȘI EGALI !
REBUS

Prof.înv.primar: MAIOR CRISTINA DIANA
Școala gimnazială „Regele Ferdinand” Sibiu

Completați rebusul și pe verticala A-B veți descoperi un cuvânt care ne ajută să înțelegem, să ajutăm, să acceptăm , să comunicăm cu acele persoane de lângă noi, care sunt un pic „diferite”, dar totuși sunt egale cu noi.

A.

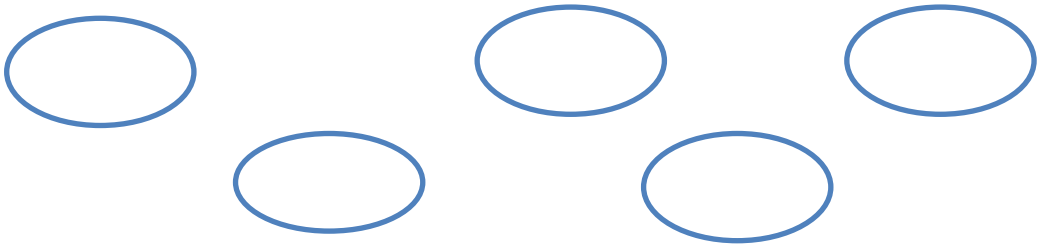
1	I										
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10	E										

B.

1. Cuvânt asemănător pentru „dragoste”.
2. Două cifre alăturate formează un .....
3. A vorbi cu cineva!
4. Opus „hărniciei”.
5. Opus „frumuseții”.
6. 24 ore.
7. Inspiră .....!
8. Folositor .
9. Un copil care nu poate !
10. Copii care merg la școală.

Cuvântul descoperit pe verticala A-B este: .....

Ce reprezintă pentru tine acest cuvânt? Scrie 4-5 cuvinte cu care asociezi acest cuvânt.

Rezolvare REBUS

1. IUBIRE
2. NUMĂR
3. COMUNICA
4. LENE
5. URÂT
6. ZI
7. ÎNCREDERE
8. UTIL
9. NEPUTINCIOS
10. ELEVI

Egalitatea de șanse pentru copii cu dizabilități în sistemul de învățământ românesc

Prof. Înv. Primar: Mateș Olivia Maria
Școala Gimnazială ,,Zaharia Boiu’’- Sighișoara, jud. Mureș

Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat și adaptat de recuperare, care să dezvolte maximal potentialul fizic și psihic pe care îl are. Integrarea urmărește valorificarea la maximum a disponibilităților subiectului deficient și antrenarea în mod compensatoriu a palierelor psiho- fizice care nu sunt afectate în așa fel încât să preia activitatea funcțiilor deficitare și să permită însușirea de abilități care să înlesnească integrarea eficientă în comunitatea normală.

Prin integrare, se realizeaza și o pregatire psihologică a copilului, care să contribuie la crearea unor stări efectiv emotionale corespunzatoare, în care confortul psihic este mentinut de satisfacțiile în raport cu activitățile desfășurate. Raportul relației socializare, integrare, incluziune, are în vedere implicațiile practice și teoretice ce privesc evoluția sistemului de organizare a educației speciale și a pregătirii copiilor pentru integrarea și incluziunea în activitățile profesionale și în colectivitățile sociale.

Copilul diferit se adaptează greu la relațiile interpersonale, de aceea părinții trebuie să joace rolul de tampon, de mediator între copil și persoanele străine. Uneori părinții pot dramatiza excesiv reacțiile inadecvate venite din partea unei persoane străine, identificând o falsă rea intentie într- un gest oricât de neutru. În alte situații, ei neagă tot ceea ce copilul observă în jurul său legat de propria deficiență, insistă pe răutatea și ipocrizia persoanelor din anturaj, cultivând la copil convingerea că lumea în care traieste este rea.

Pe de altă parte, unii părinți refuză să țină cont de dificultățile sociale determinate de deficiență. În acest fel, ei îi impiedică pe copii să înțeleagă și să accepte toate aspecte legate de propria deficiență.

Datorită acestui rol suplimentar de mediator, reacțiile părinților în fața unui copil cu deficiență capătă o importanță majoră. Părinții reacționează prin supraprotecție, acceptare, negare sau respingere.

Finalitățile educației speciale sunt acelea de a crea conditii unei bune integrări sociale și profesionale a persoanei cu nevoi speciale.

Un obiectiv important al școlii inclusive îl reprezintă sprijinul acordat pentru menținerea în familie a copiilor cu CES. De aceea, se pune problema respectării principiului normalizării ce se referă la condițiile de mediu și viață, la eliminarea separării copiilor cu CES și la acceptarea lor alături de ceilalți copii.

Principiul normalizării presupune luarea în seamă nu doar a modului în care persoana cu deficiențe se adapteză la cerințele vieții sociale, dar în același timp, la felul în care comunitatea întelege să se conformeze nevoilor și posibilităților persoanei în dificultate. Normalizarea implică includerea într-un mediu școlar și de viață cotidiană nediscriminatoriu și asigurarea unei multitudini de servicii care să reducă pe cât posibil starea de handicap, chiar dacă deficiențele sau afecțiunile propriu- zise nu pot fi încă depășite.

În mod tradițional copiii cu dezabilități (deficiențe, handicap) au fost școlarizați separat, în școli speciale care aveau (și unele au și acum) un curriculum special, distinct. În prezent, în școlile incluzive care au apărut și la noi sunt cuprinși, alături de elevii școlii și elevi cu CES – cei cu dezabilități/ handicap, dar și cu tulburări și/sau dificultăți de învățare etc.

Copiii doresc ca oamenii importanţi din viaţa lor să-i înteleagă şi să ştie ce simt ei. Când sentimentele unui copil sunt înţelese şi confirmate de către un părinte sau un cadru didactic se întâmplă deseori un lucru minunat în comportamentul sau starea lui de sănătate se îmbunătăţeşte. Cu sprijinul unui părinte sau al unui cadru didactic copilul va învăţa să caute propriile sale soluţii pentru probleme, să devină mai independent şi să-şi stăpânească emoţiile şi comportamentul. Copilul trebuie implicat în luarea deciziilor şi trebuie alese situaţiile la care poate să participe.

Trebuie să existe un parteneriat cât mai strâns între părinţii copiilor cu dizabilităţi şi cadrele didactice bine pregătite şi informate în legătură cu felul în care pot interveni pentru consilierea acestora. Acest lucru ajută la reducerea stresului pe care-l resimt familiile şi micşorează riscul ca părinţii să-şi manifeste frustrările asupra copiilor lor. "Unde-s mulţi, putera creşte" spune învăţătura populară şi numai prin unirea forţelor părinţilor, cadrelor didactic şi a şcolii se poate face o mai bună integrare a copiilor cu CES.

Copilul cu dizabilităţi trebuie considerat ca făcând parte din societate. Nu putem să-l ascundem, nu are nevoie de mila noastră, ci de sprijinul nostru, permiţându-i să trăiască alături de ceilalţi copii, ca parte integrantă a comunităţii. Pentru a socializa o persoană cu dizabilităţi este important: să beneficieze de intervenţie individuală, să participe la activităţile de grup. Educaţia trebuie făcută posibilă pentru orice copil, pentru orice persoană cu dizabilităţi, atât în familie cât şi în şcoală, în grupuri sociale, în comunitatea locală.

În concluzie, fiecare copil trebuie să aibă şanse egale la educaţie. Educaţia atentă a acestor copii asigură o dezvoltare mai rapidă decât s-a considerat a fi posibil iniţial, educaţia primită acasă şi la şcoală are un rol hotărâtor în dezvoltarea şi socializarea acestor copii. Putem să socializăm copiii cu dizabilităţi, indiferent dacă ştim cauza dificultăţilor sale (tulburări de dezvoltare, leziuni neurologice).

. **PROMOVAREA DIVERSITĂȚII ȘI A INCLUZIUNII ÎN SPAȚIUL ȘCOLAR**

Nume și prenume:BERBECAR ANDREEA
Grădinița Cu P.N. Nr.4,Zalău

Educația incluzivă a apărut ca răspuns la neajunsurile educației integrate,care nu a reușit să împiedice marginalizarea copiilor care prezentau diferențe față de ”norma” generală a populației școlare.

La Conferința Mondială ”Educația pentru toți;satisfacerea nevoilor de bază ale învățării”,de la Jomtiem-Thailanda,1990,s-a elaborat o nouă strategie a educației,fundamentată pe paradigma ”educația pentru toți”,iar ”educația incluzivă”,a devenit parte integrantă a educației pentru toți.”Educația incluzivă”, ca sintagmă,apare prin 1990,bazându-se pe principiul incluziunii care este mai cuprinzător decât cel al integrării. Incluziunea se referă la faptul că oricine,indiferent de deficiența sa sau de dificultățile pe care le întâmpină în învățare,trebuie tratat ca un membru al societății,iar diversele servicii speciale de care are nevoie,trebuie furnizate în cadrul serviciilor sociale,educaționale,medicale și celelalte servicii puse la dispoziția tuturor membrilor societății.

Astfel,incluziunea și ”educația incluzivă” pun accentul pe necesitatea ca sistemul educațional și școlile/grădinițele să se schimbe și să se adapteze continuu pentru a răspunde diversității copiilor și nevoilor ce decurg din acestea.În ”Declarația de la Salamanca”(1994) se stipulează: ”Principiul fundamental al școlii incluzive este că toți copiii trebuie să învețe împreună,oricând acest lucru este posibil,indiferent de dificultățile pe care aceștia le pot avea sau de diferențele care pot exista între ei.”

Educația incluzivă se definește prin următoarele particularități:

° susține și confirmă că toți copiii pot învăța și au nevoie de o formă de sprijin pentru învățare;

° urmărește să identifice și să minimizeze barierele învățării;

°este mai cuprinzătoare decât educația formală obișnuită,cuprinzând: educația pentru familie,pentru comunitate,alte oportunități de educație în afara școlii;

°presupune schimbare de atitudini,comportamente,curriculum,care să satisfacă diversitatea copiilor,inclusiv a celor cu C.E.S.;

°este un proces dinamic,care se dezvoltă continuu în funcție de cultură și context;

°este o parte a strategiei de dezvoltare a unei societăți incluzive.

Deci,în contextul actual național,educația incluzivă devine tipul de educație responsabil de asigurarea dreptului la educație al tuturor copiilor,fără nicio discriminare și,mai ales,de asigurarea unei educații de calitate.

Demararea procesului integrării cât și al studiilor pe această temă continuă și în prezent,când putem afirma că pe baza acumulării unei experiențe teoretice și practice s-a conturat o concepție și o strategie mai clară,cu specific românesc din care au fost dominante tradiții,principii și valori ale școlii românești susținute de echipe de cadre didactice,părinți,pedagogi,cercetători și reprezentanți ai unei organizații a persoanelor cu dizabilități,a școlilor publice cu o bogată experiență în încurajarea implementării educației inclusive.

Demersurile inițiale,experimentale până la urmă,din grădiniță, școlile primare și gimnaziale,iar apoi,versiunile modificate și extinse la nivelul școlilor profesionale și liceale au ajutat în identificarea unor resurse de dezvoltare,care altfel ar fi fost omise.Ele au sugerat,de asemenea,modalități specifice,unoeri alternative care au permis îmbunătățirea actului educațional,devenind specifice,uneori alternative care au permis îmbunătățirea actului educațional,devenind specific aspectului incluziv urmărit.

Cele mai multe școli integratoare s-au adresat școlilor speciale care s-au asociat și lucrează în colaboare cu personalul didactic specializat în problematica copiilor cu cerințe educaționale speciale,inspectoratelor școlare,a inspectorilor de

specialitate,deoarece au ajuns la concluzia că astfel de colaborări le dau un impuls pentru a continua eforturile de incluziune a copiilor cu nevoi speciale,că primesc răspunsuri la întrebările care până atunci nu existaseră în școli.

Sistemul educațional trebuie să asigure adaptarea condițiilor la nevoile individuale, pentru a maximiza progresul școlar și socializarea în conformitate cu obiectivul de integrare deplină. Astfel, se pot elabora diferite direcții de acțiune:

Direcția 1- adaptarea curriculumului la nivelul școlii: o ofertă educațională constituită în colaborare cu toți actorii educaționali, discipline propuse în curriculum la decizia școlii adaptate specificului fiecărei școli, personalizarea obiectivelor de învățare, personalizarea activităților de învățare și de evaluare. Un exemplu elocvent îl constituie Planul de Intervenție personalizat (PIP), ce reprezintă instrumentul de proiectare și implementare a activităților educaționale. PIP fixează obiectivele de învățare pe termen mediu, precizează modalitățile concrete de intervenție prin care se operaționalizează obiectivele propuse, realizează adaptarea și personalizarea curriculară a programei școlare conform nevoilor fiecărui copil, stabilește criterii minimale de apreciere a progresului copilului, a modalităților și instrumentelor de evaluare.

Direcția 2 - activități și strategii specifice de predare-învățare utilizate în activitatea cu acești elevi. La nivelul profesorilor diriginți, a învățătorilor și al altor cadre didactice, pot fi elaborate proiecte didactice de susținere a copiilor vulnerabili.

Exemple: proiecte didactice pentru susținere și progres pentru elevii cu rezultate școlare scăzute și absenteism; proiecte didactice pentru susținere și progres pentru elevii cu părinții plecați la lucru în străinătate; proiecte didactice pentru susținere și progres pentru elevii cu CES, care manifestă conduite agresive și violente

Direcția 3 – activități de educație nonformală. Din analiza diverselor studii educaționale, s-a constatat că participarea la astfel de activități se asociază cu creșterea motivației pentru învățare, cu o rată mai mare de frecvență a cursurilor și cu o scădere a ratei abandonului școlar. Activitățile de educație nonformală au un impact pozitiv asupra dezvoltării psihologice a elevilor implicați în acestea pentrui că promovează activități care valorizează toate aspectele personalității copiilor, le dezvoltă aptitudinile și interesele de cunoaștere. Angranrea copiilor vulnerabili în alte activități decât cele strict didactice este o necesitate pentru realizarea unei reale incluziuni a acestora și pentru dezvoltarea de competențe transversale. Se pot organiza astfel concursuri, excursii, vizite, competiții, cluburi, jocuri.

Direcția 4 – parteneriatul școlii cu familia și comunitatea. Părinții copiilor vulnerabili reprezintă un factor cheie al incluziunii educaționale, colaborarea cu aceștia contribuind decisiv la susținerea, adaptarea și integrarea elevilor în școală. Trebuie dezvoltate materiale de informare și programe de formare destinate părinților în vederea pregătirii acestora pentru cunoașterea specificului dezvoltării propriului copil și pentru oferirea de sprijin adecvat. La nivelul comunității trebuie dezvoltate activități și proiecte comune de susținere a acestor copii.

Educaţia incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunităţi.

Școala incluzivă presupune ca în unitatea de învăţământ să se asigură o educaţie pentru toţi copiii şi reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare şi segregare.

Integrarea şcolară reprezintă procesul de adaptare a persoanei cu CES la normele şi cerinţele şcolii pe care o urmează, de stabilire a unor relaţii afective pozitive cu membrii grupului şcolar (grupă/clasă) şi de desfăşurare cu succes a activităţilor şcolare.

Incluziunea şcolară reprezintă procesul permanent de îmbunătăţire a serviciilor oferite de unităţile de învăţământ pentru a cuprinde în procesul de educaţie toţi membrii comunităţii, indiferent de caracteristicile, dezavantajele sau dificultăţile acestora.

BIBLIOGRAFIE:

1.”Educația incluzivă,de la cunoașterea conceptului,la împărtășirea bunelor practici”, ”Școala argeșeană”,prof. înv.preșc. Sofronie Florina,ianuarie 2018, http://www.scoalaargeseana.ro/didactica-magna/1589-educatia-incluziva-de-la-cunoasterea-conceptului-la-impartasirea-bunelor-practici ;

2. ”Incluziune și diversitate în școala românească de azi”,SIMPOZION INTERJUDEȚEAN,”Inzluziunea educațioanală-parte a învățământului modern românesc”, Adela Stănescu,pag.3-4, ediția I,IUNIE 2013, https://docplayer.ro/190823205-Incluziune-%C5%9Fi-diversitate-%C3%AEn-%C5%9Fcoala-rom%C3%A2neasc%C4%83-de-azi.html ;

3.QualForm-Asigurarea calității educației prin formare profesională continuă, ”Modalități de susținere a participării tuturor copiilor la o educație incluzivă de calitate”, https://www.qualform.snsh.ro/baza-de-date-online-cu-resurse-educationale-pentru-sustinerea-educatiei-incluzive-de-calitate/modalitati-de-sustinere-a-participarii-tuturor-copiilor-la-o-educatie-incluziva-de-calitate .

PROIECT EDUCAȚIONAL LOCAL PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ „COPIL CA TINE, SUNT ȘI EU”

Prof. consilier CJRAE Cluj Tătaru Lolica
Grădinița cu P.P. Albinița Cluj-Napoca

ARGUMENT:

În perioada actuală, se întamplă destul de des ca relaţiile familiei cu grădinița să fie aproape inexistente sau să aibă un caracter informal, ocazional. În condiţiile promovării unei **gradinițe incluzive**, părinţii participă direct la viaţa acesteia şi pot influenţa anumite decizii care privesc procesul educaţional. Absenţa sau indiferenţa părinţilor în ceea ce priveşte problemele educaţionale ale copilului vine în opoziţie cu idea de integrare sau incluziune. În acest sens apar o serie de dificultăţi cauzate de atitudinea de reţinere sau neîncredere a părinţilor care rezultă din reprezentări/mentalităţi eronate cu privire la viaţa şi evoluţia unui copil cu cerinţe educative speciale. Părinţii au dreptul să-şi exprime propria viziune asupra modului de funcţionare a instituţiei şi să participe concret la influenţarea actului managerial desfăşurat. De asemenea, familiile copiilor cu cerinţe educative speciale au obligaţia să se implice în activităţile extraşcolare ale copiilor şi să dea dovadă de răbdare şi înţelegere faţă de schimbările mai lente sau mai rapide din viaţa copiilor lor. Incluziunea reprezintă esenţa unui sistem educaţional ce se caracterizează prin promavarea egalitaţii în drepturi şi responsabilităţii, flexibilitatea programelor şcolare, implicarea activă a comunităţii în programele desfăţurate, parteneriat cu familia. În reuşita educaţiei incluzive un rol important revine familiei. Relaţia familie-grădiniță se bazează pe încredere. Comunicarea eficientă asigură încrederea reciprocă. La începutul parteneriatului cu părinţii, profesorii trebuie să se gândească ce pot învaţa de la părinţi despre copiii lor. Pentru ca această comunicare să fie eficientă educatoaraele trebuie să apeleze la bune deprinderi de ascultare. Ascultând atent părintele, se poate stabili o relaţie deschisă cu sprijin reciproc. A şti să asculţi înseamnă a fi capabil să creezi premisele colaborării. Ascultarea activă înseamnă a fi cu adevărat activ .

În acest sens am conceput acest parteneriat ce se va desfășura pe o perioada de o lună (mai 2022). În acest proiect sunt implicati părintii copiilor alături de profesorii implicați de la **Liceul Tehnologic Special Dej**.Pentru o mai eficientă susţinere a grădiniței inclusive din partea familiilor, membrii acestora trebuie să satisfacă un minimum de cerinţe:

-să participe activ la toate activităţile grădiniței şi să se implice în promovarea practicilor de integrare a copiilor cu cerinţe speciale la toate nivelurile vieţii sociale ;

-să fie modele de acţiune şi comportament în acceptarea şi susţinerea integrării persoanelor cu cerinţe speciale din comunităţiile lor ;

-să fie parteneri sinceri de dialog si să accepte fără reserve colaborarea cu echipa de specialişti care se ocupă de educarea şi recuperarea copiilor lor, urmărind împreună progresul înregistrat de copil în diverse situaţii de viaţă ;

-să colaboreze cu alţi părinţi în grupurile de suport ale părinţilor şi să împărtăşească şi altora experienţele personale cu propriii copii la activităţile desfăşurate în mijlocul familiei;

-să fie convinşi de avantajele oferite de abordarea incluzivă copiilor cu cerinţe speciale şi să accepte fără resentimente eventualele limite impuse de gradul şi complexitatea deficienţelor acestora;

GRUPURI ȚINTĂ:

- **preșcolarii grupei mari de la Grădiniţa cu Program Prelungit “Albinița” Cluj-Napoca**
- **copiii clasei a I-a Liceul Tehnologic Special Dej**

LOCUL DE DESFȘURARE: locațiile instituțiilor

PERIOADA: mai 2022

SCOPUL PROIECTULUI:

- Contribuţia la reducerea marginalizării copiilor cu CES, cu dificultăţi de învăţare, precum şi la schimbarea mentalităţilor şi atitudinii copiilor, cadrelor didactice faţă de aceştia; mijlocirea de către elevii din şcoala de masă a unei bune integrări sociale a elevilor cu CES prin implicare directă în formarea autonomiei personale a acestora.
- Promovarea comunicării între copiii din medii diferite(urban, rural), copii de diferiite etnii, religie sau statut social;
- Punerea bazelor unei convieţuiri pozitive, care va contribui la păstrarea multiculturalităţii şi a identităţii fiecăruia în parte, prin respect reciproc;
- dezvoltarea cooperării și a colaborării între cadre didactice din unitatăți școlare și medii diferite.

IMPORTANȚA PROIECTULUI:

Proiectul a fost creat cu scopul socializarii copiilor de diferite etnii și din medii sociale diferite, precum si în situația de a comunica direct, în vederea depășirii barierelor de comunicare create de limbă, comportament și culture diferite.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

a) privind copiii
   - să coopereze in cadrul activităților, realizând produse în echipe;
   - să exploreze asemărările și deosebirile generate de cultură, dintre persoanele care conviețuiesc într-un anumit spațiu geografic;
   - să-și formeze o atitudine tolerantă, deschisă, de acceptare și înțelegere;
   - să găsească modalități variate de exprimare a gândurilor și sentimentelor privitoare la anumite teme de interes comun (cântece, poezii, creații plastice etc.).

b) Privind cardrele didactice:
   - să găsească modalități atractive și utile, care să faciliteze cunoașterea grupurilor participante la parteneriat;
   - să-și formeze o atitudine pozitivă față de metoda proiectelor, ca metodă de lucru în sprijinul unui învățământ de calitate, performant;
   - să creeze un climat caracterizat prin deschidere față de diversitatea etno-culturală a copiilor și prin valorificarea pozitivă a diferențelor în timpul activităților;
   - să faciliteze cunoașterea de către copii și a altor concepții, obiceiuri și tradiții, moduri de a trăi;
   - să motiveze copiii prin stimulente atractive și imediate, pentru a participa la concursuri/întreceri cu tematică variată.

PĂRȚI IMPLICATE:

Grădinița cu Program Prelungit “Albinița” Cluj-Napoca

Cadre didactice de la grupele implicate din grădiniță

Liceul Tehnologic Special Dej

Cadre didactice de la clasa a I-a

OBLIGAȚIILE PĂRȚILOR:

- Părţile semnatare vor asigura o bună colaborare între personalul instituţiilor implicate, precum şi suportul material necesar desfăşurării acţiunilor planificate.

OBLIGAȚII COMUNE:

- Respectarea normelor de comunicare şi de comportare.
- Respectarea reciprocă a planului de activităţi propus.
- Stabilirea unor relaţii de comunicare între factorii implicaţi din cele două instituţii.

COMPETENȚE SPECIFICE:

- Explicarea asemănărilor și deosebirilor dintre oameni;
- capacitatea de a învăța prin cooperare;
- comunicare eficientă;
- empatie;
- sentimental identității și al apartenenței;
- acceptarea diversității.

RESURSE:

a) umane

- cadrele didasctice implicate în proiect;
- copiii;
- părinții dornici să susțină ideile proiectului.

b) Temporale

- mai 2022

c) financiare

- sponsori, donații

d) materiale

- cărți,reviste, CD-uri, DVD-uri, vederi, albume, hârtie creponată,colorată, creioane, carton, carioca, imprimantă, plastilină, acuarele, pensule etc.

METODE ȘI PROCEDEE:

- explicația, dezbaterea, braistormingul, jocul de rol, metoda proiectelor, pictură, dramatizare, munca pe grupe, în echipe, expunerea, conversația, turul galeriei.

EVALUAREA ȘI VALORIFICAREA ACTIVITAȚILOR REALIZATE:

- realizarea unei expozii de desen și lucrări realizate pe perioada desfășurării proiectului care vor fi expuse câte o săptămână în fiecare dintre cele două instituții;
- prezentarea în Comisia metodică din cele două instituții.

PLANIFICAREA ACTIVITĂȚILOR

PROIECTULUI “COPIL CA TINE, SUNT ȘI EU”

Nr.crt.	ACTIVITATE	OBIECTIVE	REZULTATE	TERMEN
1.	„Puntea prieteniei”	-să se determine implicarea conștienta a fiecarui membru al grupei in activitați, potrivit capacităților psiho-fiziologice si a aptitudinilor existente	-inghegarea grupurilor provenite din cele doua institutii	mai
3.	„Prieteni pe vecie”	-să-si dezvolte sentimente de prietenie și colaborare cu copii din alte medii sociale și de diferite etnii.	-donarea de cadouri – rechizite pentru copiii din clasa a I-a de la **Liceul Tehnologic Special**	mai

IMPLEMENTAREA PROIECTULUI:

Desfăşurarea unor activităţi în care se vor cunoaşte copiii din cele două unităţi, schimb de CD-uri cu serbări, organizarea unor concursuri în care copiii îşi vor exersa abilităţile artistice şi cele artistico-plastice, schimb de experienţă, acțiuni de voluntariat cu donare de rechizite, haine, dulciuri.

MONITORIZAREA ŞI EVALUAREA PROIECTULUI:

Activităţile desfăşurate în cadrul proiectului se vor înregistra video, se vor face poze şi un album în care se vor prezenta cele mai importante momente din activităţile copiilor. Se vor organiza concursuri şi expoziţii cu lucrările copiilor.

DISEMINAREA REZULTATELOR:

Rezultatele proiectului le vom face cunoscute părinţilor prin afişarea imaginilor la un loc vizibil.

Activităţile din cadrul proiectului local vor fi popularizate în mass-media locală.

MONITORIZAREA ACTIVITAȚILOR:

- activitatea de monitorizare va fi făcuta de catre fiecare echipa de lucru care va realiza fotografi diverse materiale.

REZULTATELE SCONTATE:

- stabilirea unor relații de prietenie si cooperare între toți copii
- intelegerea de catre toti copii , ca indiferent de zona in care locuiesc, de nationalitate si religie, trebuie sa fie egali in drepturi.
- parintii copiilor sa inteleaga ca impreuna pot construi o lume in care copii se pot bucura de copilarie in pace si prietenie.

BENEFICILE PENTRU COPII SI CADRELE DIDACTICE

- libertatea de exprimare a gandurilor si opinilor personale despre propria cultura
- cunoasterea preocuparilor, opiniilor, ideilor copiilor din alta scoala
- familarizarea copiilor cu o societate deschisa, toleranta, democratica
- acord de parteneriat și colaborare**.**

ACTIVITATEA ȘI ROLUL PROFESORULUI DE SPRIJIN

Prof. înv. primar JULA MĂDĂLINA-IOANA
Colegiul Național „Onisifor Ghibu” Oradea, județul Bihor

„Dacă un copil nu se poate adapta metodelor noastre de predare, poate ar trebui să ne adaptăm noi cerinţelor lui”- Ignacio Estrada

Întâlnim peste tot în jurul nostru oameni cu deficienţe. Ei sunt percepuţi diferit, perceperea lor socială nefiind întotdeauna constantă, ea variază de la societate la societate, furnizând semnificaţii diferite, în funcţie de cultura şi de valorile promovate. Mulţi oameni au reticenţe faţă de persoanele cu deficienţe, deoarece au o concepţie greşită despre ele. Trebuie însă să înţelegem că sunt nişte oameni la fel ca ceilaţi, fiind produsul unic al eredităţii lor şi al mediului.

Articolul 49

(1) Învățământul special se organizează în unități de învățământ special.

(2) Învățământul special integrat se organizează în învățământul de masă, prin cuprinderea fiecărui preșcolar și elev cu dizabilități sau cerințe educaționale speciale în grupe, clase sau formațiuni de studiu din învățământul de masă.

Obiectivul principal al şcolilor de masă în care învaţă elevii cu CES este asigurarea integrării acestora în mediul şcolar. Şcoala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-o persoană capabilă să-şi creeze propriile procese şi strategii de raţionament utile pentru rezolvarea problemelor reale şi apropiate.

La nivelul școlilor de masă, serviciile educaționale specializate sunt asigurate de către cadrele didactice de sprijin. Activitatea profesorului de sprijin este strâns legată de activitatea cadrelor didactice și, împreună, aceștia încearcă să alcătuiască un plan de intervenție pentru elevul cu nevoi educaționale speciale.

Articolul 51

(1) Copiii, elevii și tinerii cu cerințe educaționale speciale, integrați în învățământul de masă, beneficiază de suport educațional prin cadre didactice de sprijin și itinerante, de la caz la caz. Organizarea serviciilor de sprijin educațional se face de către CJRAE/CMBRAE și se reglementează prin metodologii specifice elaborate de Ministerul Educației și Cercetării.

Cadrul didactic de sprijin are un rol major în optimizarea procesului educaţional din clasele unde se derulează învăţământul integrat. Elevii cu cerinte educaționale speciale beneficiază de acest serviciu pe durata învăţământului preşcolar şi pe întreaga perioadă a şcolarizării.

Cadrul didactic de sprijin este o persoana pregatită în domeniul educației speciale și care, împreună cu educatorul/profesorul din școala de masă, formează o echipă omogenă, răspunzătoare de procesul învățării elevilor din școala pentru diversitate. Pentru marea majoritate a elevilor clasei, profesorul care predă o disciplină respectă un anumit standard privind conținuturile și modul de comunicare a acestora către elevii clasei, standard cerut de programa și manualele acelei discipline. Potrivit prevederilor Ordinului nr. 5574/2011, profesorul de sprijin este : „ cadrul didactic cu studii superioare în domeniul psihopedagogic care desfăşoară activităţi de învăţare, stimulare, compensare şi recuperare cu persoanele cu CES integrate în unităţile de învăţământ de masă, în colaborare cu toţi factorii implicaţi;”

Copii/elevi care beneficiază de serviciile educaționale

a) copii/elevi cu certificat de orientare școlară si profesională eliberat de comisia de evaluare și orientare școlară si profesională din cadrul CJRAE/CMBRAE;

b) copii/elevi cu dificultăți de învățare, de dezvoltare sau de adaptare scolară

c) care se găsesc la un moment dat în situație de eșec școlar sau în risc de abandon școlar și beneficiază de servicii de educație remedială/consiliere psihopedagogică din partea cadrelor didactice de la clasă/consilierului școlar/profesorului logoped etc.

Articolul 50.

(4) Durata școlarizării copiilor cu cerințe educaționale speciale poate fi mai mare decât cea precizată prin prezenta lege și se stabilește, în funcție de gradul și tipul dizabilității, prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

Elevii cu cerințe educationale speciale beneficiază de acest serviciu pe durata învățământului preşcolar şi pe întreaga perioadă a şcolarizării. Fiecărui copil /elev i se poate întâmpla să aibă , într-o anumită perioadă a şcolarității , anumite dificultăţi de învăţare . In

conceptul „cerinţe educaţionale speciale” pot fi incluşi toţi copiii care întâmpină dificultăţi de dezvoltare, cuprinşi în sistemul de învăţământ.

Pentru integrarea eficientă a copiilor cu nevoi educaționale speciale în școlile de masă, au fost dezvoltate o serie de servicii specializate de care să beneficieze atât elevii integrați, cât și cadrele didactice. La nivelul școlilor de masă, serviciile educaționale specializate sunt asigurate de către cadrele didactice de sprijin. Activitatea profesorului de sprijin este strâns legată de activitatea cadrelor didactice și, împreună, aceștia încearcă să alcătuiască un plan de intervenție pentru elevul cu nevoi educaționale speciale.

Rolul principal al profesorului de sprijin este să desfășoare activități de învățare, stimulare, compensare și recuperare pentru elevii cu nevoi educaționale special, integrați în învățământul de masă.

Cadrul didactic de sprijin colaborează cu comisia internă de evaluare continuă din şcoală în vederea preluării informaţiilor privind evaluarea şi planul de servicii personalizat al elevului cu CES integrat în învăţământul de masă, colaborează cu întreg corpul profesoral al unităţii de învăţământ în vederea realizării unei inserţii eficiente în colectivul şcolii, elaborează şi realizează, în parteneriat cu profesorii de la clasă, programul de intervenţie personalizat, participă la adaptarea curriculumului, colaborează cu profesorii de la clasele în care sînt integraţi elevi cu CES în vederea stabilirii unor modalităţi de lucru adecvate, consiliază familiile elevilor care beneficiază de servicii de sprijin, efectuează evaluarea periodică a dezvoltării elevilor cu CES şi operează modificări în programul de intervenţie specializată, participă în timpul orelor de predare la activităţile ce se desfășoară în clase de către învăţător sau profesor , organizează

activităţi de intervenţie personalizată în grupe sau clase sau în afara acestora , desfăsoară activităţi de tip terapeutic-cognitiv-operaţional, individual sau în grup.

Articolul 53

Învățământul special dispune de planuri de învățământ, de programe școlare, de programe de asistență psihopedagogică, de manuale și de metodologii didactice alternative, adaptate tipului și gradului de dizabilitate și aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Articulul 54

(1) În funcție de evoluția copilului se pot face propuneri de reorientare dinspre școala specială spre școala de masă și invers.

(2) Propunerea de reorientare se face de către cadrul didactic care a lucrat cu copilul în cauză sau de către părinții copilului/tutorele legal instituit și de către psihologul școlar. Decizia de reorientare se ia de către comisia de expertiză din cadrul CJRAE/CMBRAE, cu acordul familiei sau al susținătorului legal.

Avantajele intervenției profesorului de sprijin

- ★ Menținerea elevilor cu CES în clasă, pentru evitarea perturbării activităților din clasă sau din școală;
- ★ Evitarea stigmatizării, etichetării și discriminării elevilor cu CES;

- ★ Familarizarea cadrelor didactice din învățământul obișnuit cu metode specifice de învățare pentru elevii cu CES;
- ★ Implementarea de tehnici specifice de gestionare a comportamentelor dificile ale elevilor cu CES;
- ★ Dezvoltarea unui bun dialog între școală, echipa terapeutică și familie.

Principalele instrumente ale profesorului de sprijin sunt:

- *Adaptarea curriculară* – corelează conținuturile curriculumului național cu posibilitățile elevului cu CES, din perspectiva finalităților procesului de adaptare și de integrare școlară și socială a acestuia;

- *Programul de intervenție personalizat* – instrument de proiectare și implementare a activităților educațional-terapeutice, folosit pentru eficientizarea activităților de intervenție;

- *Teste de evaluare diferențiată, lucrări și teze adaptate la nivelul de dezvoltare a copilului.*

În concluzie, pot spune că în procesul de transformare a școlilor în școli incluzive, rolul profesorului de sprijin nu este doar acela de a acorda asistență educațională individualizată copiilor cu cerințe educaționale speciale, ci și acela de a furniza consultanță și sprijin cadrelor didactice, părinților și membrilor comunității.

Bibliografie

- Gherguț, A. (2006), Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale.Stategii diferențiate și incluzive în educație, Editura Polirom, Iași
- Ordin nr. 5574 din 7 octombrie 2011 pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea serviciilor de sprijin educațional pentru copiii, elevii și tinerii cu cerințe educaționale speciale integrați în învățământul de masă
- Popovici, D. (1998) – Învățământul integrat sau incluziv, Editura Corint, București
- Legea educației naționale Legea nr. 1/ 2011

METODE INTERACTIVE DE ÎNVĂŢARE

Prof. NOVACOVICI SNEJANA
LICEUL TEHNOLOGIC CLISURA DUNĂRII
MOLDOVA NOUĂ

Cercetări efectuate în ultimii ani arată că pasivitatea din clasă (înțeleasă ca rezultat al predării tradiționale, în care profesorul ține o prelegere, eventual face o demonstrație, iar elevii îl urmăresc) nu produce învățare decât în foarte mică măsură.

Strategiile didactice interactive promovează o învățare activă, implică o colaborare susținută între elevi care, organizați în microgrupuri, lucrează împreună pentru realizarea unor obiective prestabilite. Cadrul didactic plasează accentul nu pe rolul de difuzor de mesaje informaționale, ci pe rolurile de organizator, facilitator și mediator al activităților de învățare. Demersul didactic este conceput astfel încât nu îl mai are în centru pe profesor, ci pe elev. Rolul profesorului rămâne unul capital, însă, renunțând la vechile practici educaționale rigide și uniforme, el devine organizator al unui mediu de învățare adaptat particularităților și nevoilor beneficiarilor, facilitând procesul învățării și dezvoltarea competențelor.

Implementarea unui sistem de management al calității în învățământul preuniversitar reclamă deci necesitatea organizării unui mediu de învățare stimulativ, „interactiv”, care să faciliteze participarea elevilor la procesul propriei formări. Strategiile didactice interactive au efecte formative evidente, aspect care nu exclude și posibilitatea manifestării unor limite ale acestora, în condițiile în care profesorul nu deține solide competențe de aplicare a acestora în practica educațională.

Metodele interactive solicită anumite condiții de timp mai îndelungat față de cele expozitive (de exemplu: timp de gândire acordat elevilor, timp de interrelaționare, timp de expunerea a ideilor individuale și comune, timp de evaluare etc.), anumite aptitudini ale elevilor de lucrul în colaborare, dorință de socializare, capacități de comunicare și interrelaționare, precum și resurse materiale adecvate. Din partea profesorului, metodele didactice interactive necesită poate mai mult decât alte tipuri, un efort de proiectare și corelare atentă a resurselor în concordanță cu metodele, tehnicile și forma de organizare grupală a elevilor, pentru a menține constant și pentru mai mult timp interesul elevilor pentru activitate. În lipsa acestui interes de participare din partea elevilor pentru a colabora și a lucra împreună, metodele interactive nu-și satisfac condițiile de eficiență și de eficacitate dorite. Ținând cont că scopul interactivității este cel de stimulare a participării la interacțiuni și la găsirea unor soluții prin cooperare, mijloacele de învățământ trebuie să se constituie în factori de sprijinire a lucrului în grup și de stimulare a învățării individuale și colective. Lipsa resurselor materiale adecvate poate conduce la renunțări și la disconfort cu efecte nedorite asupra învățării.

Dintre metodele interactive amintim:

a) Prelegerea – o perspectivă modernă

Cu puțină ”sare și piper” prelegerea poate fi recondiționată însă, și introdusă într-un demers didactic modern, centrat pe achizițiile elevului. Din această perspectivă, dascălul trebuie să se preocupe de:

- Stimularea interesului elevilor
- Aprofundarea înțelegerii elevilor
- Implicarea elevilor pe parcursul prelegerii
- Evitarea unui punct final la final!

b) Brainstorming (sau asaltul de idei) reprezintă formularea a cât mai multor idei – oricât de fanteziste ar putea părea acestea - ca răspuns la o situație enunțată, după principiul cantitatea generează calitatea. Conform acestui principiu, pentru a ajunge la idei viabile și inedite este necesară o productivitate creativă cât mai mare**.**

c) Știu/vreau să știu/am învățat

Cu grupuri mici sau cu întreaga clasă, se trece în revistă ceea ce elevii știu deja despre o anumită temă și apoi se formulează întrebări la care se așteaptă găsirea răspunsului în lecție.

d) Jurnalul cu dublă intrare

„Jurnalul cu dublă intrare“ este o metodă prin care cititorii stabilesc o legătură strânsă între text și propria lor curiozitate și experiență. Acest jurnal este deosebit de util în situații în care elevii au de citit texte mai lungi, în afara clasei.

e) „SINELG“

„**S**istemul **i**nteractiv de **n**otare pentru **e**ficientizarea **l**ecturii și **g**ândirii“ (SINELG) este o modalitate de codificare a textului care permite celui care învață să citească și să înțeleagă în mod activ și pragmatic un anumit conținut

f) Eseul de cinci minute- este o modalitate eficientă de a încheia ora, pentru a-i ajuta pe elevi să-și adune ideile legate de tema lecției și pentru a-i da profesorului o idee mai clară despre ceea ce s-a întâmplat, în plan intelectual, în acea oră.

g) Ciorchinele - este o metodă de brainstorming neliniară care stimulează găsirea conexiunilor dintre idei.

h) Turul galeriei-presupune evaluarea interactivă și profund formativa a produselor realizate de grupuri de elevi.

i) Cubul - presupune explorarea unui subiect, a unei situații din mai multe perspective, permițând abordarea complexă ș integratoare a unei teme.

j) Bulgărele de zăpadă - presupune reducerea numărului de elemente, aspecte, fațete ale unei probleme/situații pentru focalizarea asupra celor esențiale

k) Mozaicul- presupune învățarea prin cooperare la nivelul unui grup și predarea achizițiilor dobândite de către fiecare membru al grupului unui alt grup.

j) Discuția constă într-un schimb organizat de informații și de idei, de impresii și de păreri, de critici și de propuneri în jurul unei teme sau chestiuni determinate în scopul examinării și clarificării în comun a unor noțiuni și idei, al consolidării și sistematizării datelor și conceptelor, al explorării unor analogii, similitudini și diferențe, al soluționării unor probleme care comportă alternative.

m) Organizatorul grafic - presupune esențializarea unui material informativ care urmează să fie exprimat sau scris, prin schematizarea, sistematizarea și vizualizarea ideilor.

Sunt profesori care intră brusc în materia de predat, astfel încât mulți elevi nu receptează noutatea de la bun început din dificultăți de adaptare rapidă. Trebuie stârnit interesul sau curiozitatea, de a deschide canalele de comunicare, de a le oferi posibilitatea să se implice de la bun început.

Sunt profesori care doresc cu orice preț să „acopere“ materia. Drept pentru care predau intens până la pauză sau și pe parcursul acesteia! Dacă ne gândim la faptul că „acoperirea“ are și conotații negative (în sensul ascunderii, blocării descoperirii), atunci această abordare este cel puțin suspectă din perspectiva învățării eficiente, interactive. Pentru ca retenția, înțelegerea profundă să aibă loc, elevii trebuie să aibă posibilitatea să încheie ei înșiși o secvență de instruire. Acest lucru se poate face prin întrebări sau o autoevaluare.

Autoevaluare

Cereți elevilor să completeze enunțuri de autoevaluare de tipul:

Mi-a plăcut să …… (activitate derulată)

Mi s-a părut plicticos să …….

Cel mai ușor a fost să ……..

Cel mai dificil a fost să …….

Îmi propun să …….

Recomand profesorului meu ……..

BIBLIOGRAFIE

1. Leahu, I. ș. a., *Ghid metodologic de proiectare a activității didactice la Științe ale Naturii. Clasele a V-a – a VI-a,* M.E.C., C.N.C., Ed. Aramis, București 2001.

2. Păcurari, O. (coord.) – Strategii didactice inovative, Ed. Sigma, 2003

3.Popenici, S., Pedagogie alternativă, Polirom, 2001

Tehnici și metode moderne de predare a limbii engleze

Prof. Gog Anda Maria
Liceul Teoretic *Ion Agârbiceanu* Jibou

Se spune că nevoia de a învăța o limbă străină este aproape atât de veche ca însăși istoria umană. Iar însușirea unei limbi se află în relație cu senzațiile și experiența, spune John Amos Comenius, profesor, educator și scriitor ceh, considerat părintele educației moderne.

Metodele tradiționale de predare, caracterizate printr-o relație de autoritate și bazate pe principiul conform căruia profesorul aducea cunoștințe elevului care, se presupune, era pregătit să le primească, astăzi par nepotrivite pentru educația de masă. Astăzi, stilul tradițional de predare nu mai reprezintă o cale eficientă de a transmite informații. Sunt dezvoltate diferite metode de predare-învățare având în minte nevoile elevului.

Un proces de predare-învățare eficient și real presupune folosirea metodologiei și pedagogiei potrivite cerințelor generației actuale de elevi, folosirea noilor tehnologii și a unui mediu educațional în continuă schimbare. Provocarea o reprezintă găsirea de noi căi de a stimula și motiva abilitățile creative ale generației actuale care are vederi asupra învățării diferite de cele pe care le aveam noi atunci când eram ca ei.

Teorii educaționale actuale plasează elevul în centrul actului educațional și ne recomandă ca să pornim de la centrele de interes ale elevului pentru a reuși să-l aducem în poziția de a învăța. Aceste teorii mediatoare încearcă, de asemenea, să lupte împotriva plictiselii în școală, care se manifestă nu doar prin lipsa de interes (una din principalele cauze ale eșecului școlar), dar și prin violență. Potrivit profesorului elvețian de Istoria educației, Charles Magnin, plictiseala elevilor de astăzi vine de la pierderea înțelesului educației în societate: “Școala nu mai este necesar legitimă. Astăzi, cunoștințele sunt percepute ca fiind, mai întâi, funcționale și imediat utilizabile.”

Abordarea unei predări de tipul „cretă-tablă”(care a avut meritele ei), cu elevul participant pasiv, nu mai pare să fie potrivită pentru generația de astăzi. Dascălii apelează la o gamă largă de strategii ca să încurajeze participarea activă a elevului la activitățile din clasă. Să înveți prin “a face”, să aduci problemele din viața reală în sala de clasă și să ajuți elevul să descopere informația cerută ca să rezolve aceste probleme sunt metode care fac parte din abordarea învățării centrată pe elev. Profesorul ghidează și facilitează învățarea, mai degrabă decât o controlează, ajută elevii să interpreteze, să organizeze cunoștințele, astfel ca aceștia să formeze aptitudini nu doar în conținutul studiat, ci și în învățarea propriu-zisă.

Un proces de predare-învățare activ, interactiv oferă oportunități de interacțiune profesor-elev, elev-elev și elev-resurse (studiu de caz, proiecte, jocuri de rol, excursii). Folosirea unor metode și strategii moderne, active de predare-învățare este importantă pentru că are un mai mare impact asupra elevilor. Cărțile din care își luau informația până mai ieri sunt înlocuite astăzi cu noile resurse tehnologice pentru a crea o învățare interactivă centrată pe elev. Explicația utilizării metodelor interactive vine de la conceptul “I do and I understand”(Confucius), mai precis, cu cât consumă mai multă energie în încercarea de a controla o activitate, cu atât mai mult elevul înțelege și învață din această activitate. O altă explicație ar fi aceea că pot modela îndeaproape ceea ce vor face elevii când părăsesc școala și își aleg un loc de muncă.

Ca profesor, nu poți anticipa toate situațiile specifice cu care se vor confrunta elevii în viața lor și care le cer să se folosească de aptitudinile lor. Totuși, putem să-i ajutăm să aplice aceste competențe la maximum. Așadar, să-i ajutăm pe elevi să devină funcționali înseamnă a le crea contexte relevante, reale, interesante și motivaționale în care să poată să-și pună în practică competențele, a-i ajuta să aleagă metodele potrivite de comunicare, să devină independenți în învățare.

Scopul este acela de a încuraja elevii să demonstreze competențele de comunicare și înțelegere, de citire și scriere în contexte variate și cu anumite scopuri. Noi trebuie să fim preocupați de dezvoltarea și recunoașterea capacității elevilor de a aplica și transfera competențe pe căi care sunt potrivite situațiilor în care se află.

În cadrul orei de Limba engleză, putem folosi diferite abordări de predare-învățare, utilizarea unei metode sau a alteia depinzând de abordarea aleasă. Astfel, abordări și metode moderne sugerate sunt următoarele: Abordarea centrată pe elev (Person-Centred Approach), Abordarea comunicativă (Communicative Approach), Calea tăcerii (The Silent Way), Sugestopedia (Suggestopedia), Învățarea limbii în comunitate (Community Language Learning), Metoda răspunsului fizic total (The Total Physical Response Method). Pentru a aplica diferitele strategii moderne trebuie să ne folosim de materiale, mijloace de predare moderne, cum ar fi: fișe de lucru (worksheets), imagini (pictures or flashcards), realia (‘from-life’ materials), povești în imagini (picture stories), postere (posters), broșuri (brochures), pliante (leaflets), CDs (muzică), DVDs (filme, reclame, desen animat), jocuri (games), poezie (poetry), dramă (plays, role-plays), proiecte (projects). Pentru un act de predare-învățare eficient este bine să alternăm tipurile de materiale de predare.

Tehnicile de predare moderne care își au temelia pe Teoria inteligențelor multiple (Howard Gardner, 1983) utilizând exerciții ce apelează la inteligența muzicală/ ritmică, inteligența vizual/ spațială, inteligența corporală/ kinestezică, care solicită toate zonele creierului dau eficiență actului de instruire.

O altă idee inovatoare care vine în întâmpinarea dificultăților cu care ne confruntăm în contemporaneitate este predarea diferențiată (Louis Legrand, 1970) care presupune adaptarea metodelor de predare la diferitele tipuri de elevi cu scopul de a spori egalitatea șanselor și de a reduce eșecul școlar, încă determinat în mare măsură de inegalitățile sociale. Diversitatea elevilor, însă, nu este doar socială, ci și afectivă, fiind o posibilă sursă de obstacol în calea învățării. Ca urmare, reformatorii educaționali susțin cu tărie o abordare nouă și centrată pe elev a predării-învățării și o evaluare continuă și constructivă, capabilă de a sublinia progresul elevului și de a-l motiva pe acesta.

Nu în cele din urmă, dacă punând în aplicare cele de mai sus și avem în minte și cuvintele Barbarei Harrell Carson (1996): „Elevii învață ceea ce îi interesează…”, a spus Stanford Ericksen, dar Goethe știa altceva: „În toate lucrurile învățăm doar de la cei pe care îi iubim.” Adăugând la acestea declarația lui Emerson: „secretul educației constă în respectarea elevului”, obținem următoarea formulare: „**Elevii învață ce îi interesează de la oamenii pe care îi iubesc și cărora, știu ei, le pasă de ei…**”, atunci, cu siguranță, reușim să ne atingem țelul ca profesori, acela de a educa complet, fizic, mental, emoțional, moral și social copiii pentru a-i pregăti pentru roluri importante în activitățile statului și ale societății. (Howatt 1984)

Bibliografie

1. Cucoș, Constantin, *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice*, . Ediția a III-a, București, Polirom, 2009
2. Harmer, Jeremy, *How to Teach English*, London, Longman, 2001.
3. Harmer, Jeremy, *The Practice of English Teaching*, Fifth Edition, London, Longman, 2015.
4. Scrivener, James, *Learning Teaching*, London, Macmillan, 2005.

METODE INOVATIVE DE PREDARE-ÎNVĂŢARE-EVALUARE CENTRATE PE ELEV ŞI NEVOILE SALE EDUCAŢIONALE

Prof.Colgiu Luminița
Școala Gimnazială “Ion Creangă”-Brăila

Procesul de învăţământ este mijlocul principal prin care societatea noastră educă şi instruieşte noile generaţii, responsabilitatea organizării şi conducerii acestui proces revenind şcolii.

Un ansamblu de activităţi organizate şi dirijate, care se desfaşoară etapizat, în cadrul unor instituţii specializate, sub îndrumarea unor persoane pregatite în acest scop, în vederea atingerii anumitor obiective instructiv-educative reprezintă procesul de învăţământ .

Ce înţelegem prin metodă de invăţământ?

Metodele de învăţământ reprezintă căile folosite în şcoala de către profesor în a-i sprijini pe elevi să descopere viaţa, natura, lumea, lucrurile, ştiinţa. Ele sunt totodată mijloace prin care se formează şi se dezvoltă priceperile, deprinderile şi capacităţile elevilor de a acţiona asupra naturii, de a folosi roadele cunoaşterii transformând exteriorul în facilităţi interioare, formându-şi caracterul şi dezvoltându-şi personalitatea.

Metodele de învăţământ sunt un element de bază al strategiilor didactice, în strânsă relaţie cu mijloacele de învăţământ şi cu modalităţile de grupare a elevilor. De aceea, opţiunea pentru o anumită strategie didactică condiţionează utilizarea unor metode de învăţământ specifice.

Sistemul metodelor de învăţământ conţine:

- metode *tradiţionale*, cu un lung istoric în instituţia şcolară şi care pot fi păstrate cu condiţia reconsiderării şi adaptării lor la exigenţele învăţământului modern;

- metode *moderne*, determinate de progresele înregistrate în ştiinţă şi tehnică, unele dintre acestea de exemplu, se apropie de metodele de cercetare ştiinţifică, punându-l pe elev în situaţia de a dobândi cunoştinţele printr-un efort propriu de investigaţie experimentală; altele valorifică tehnica de vârf (simulatoarele, calculatorul).

Un criteriu de apreciere a eficienţei metodelor îl reprezintă valenţele formative ale acestora, impactul lor asupra dezvoltării personalităţii elevilor.

Ele se poate realiza în funcţie de diferite criterii:

După criteriul istoric: metode *clasice şi* metode *moderne*

METODELE CLASICE

Aceste procedee conduc, în mod planificat și eficace, la realizarea scopurilor propuse.

- Algoritmizarea, Studiul cu manualul, Exercitiul, Problematizarea, Conversația, Jocul de rol, Descoperirea, Demonstrația

METODE MODERNE

- Învățarea cu ajutorul calculatorului, Metoda ciorchinelui, Metoda cubului, Metoda Stiu-Vreau să știu –Am învățat, Brainstormingul, Modelării

MODEL DE REALIZARE A ÎNVĂŢĂRII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL TRADIȚIONAL	MODEL DE REALIZARE A ÎNVĂŢĂRII ÎNTR- UN ÎNVĂŢĂMÂNT MODERN
-memorarea şi reproducerea cunoştinţelor transmise de cadrul didactic ; -competiţia cu scop de ierarhizare;	-apel la experienţa proprie; -promovează învăţ area prin colaborare; -dezvoltă gândirea critică în confruntări;

AVANTAJE	LIMITE	AVANTAJE
-stimulează productivitatea; -promovează aspiraţii mai înalte; -pregăteşte elevii pentru viaţa competitivă.	-generează conflicte, agresivitate; -lipsa comunicării şi a încrederii, amplifică teama de eşec, egoismul.	-stimulează argumentarea unei opinii; -cooperarea în rezolvarea sarcinilor şi problemelor de lucru (de învăţare); -iniţiativa,spiritul întreprinzător; -cutezanţa, asumarea riscurilor, implicare personală, gândire liberă, creativă,critic.
EVALUAREA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL TRADIȚIONAL		EVALUAREA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL MODERN
-măsurarea şi aprecierea cunoştinţelor (ce ştie elevul); -accent pe aspectul cantitativ (cât de multă informaţie deţine elevul).		-măsurarea şi aprecierea capacităţilor(ce ştie şi ce poate să facă elevul); -accent pe elementele de ordin calitativ (sentimente, atitudini etc.).

✓ **ÎNVĂȚAREA CU AJUTORUL CALCULATORULUI**

Metoda modernă de educație care poate fi folosită în toate etapele procesului didactic în proiectare, în predare – învățare și în evaluare.

Utilizarea calculatorului, a softurilor educaționale, mărește calitatea învățării, contribuie la formarea unei gândiri sistematice, selective, rapide, eficiente.

Metoda modernă folosită frecvent în procesul didactic actual, fiind principalul (obligatoriu) mijloc de predare a informaticii și a tehnologiei informației.

✓ **METODA CIORCHINELUI**

Metoda ce se poate utiliza mai ales în etapa de reactualizare a structurilor învatate anterior, sau în etapa de evocare, elevii fiind puşi în situaţia de a stabili conexiuni între elementele studiate, de a se implica activ în procesul de gândire.

Dupa rezolvarea sarcinii de lucru, elevii vor folosi noţiunile şi legăturile create pentru a dezvolta idei concrete despre conceptul propus. Prin acest exercitiu se încurajeaza participarea întregii clase.

Tehnica de predare - învatare menită să încurajeze elevii să gândească liber şi să stimuleze conexiunile de idei. Modalitate de a realiza asociaţii de idei sau de a oferi noi sensuri ideilor însuşite anterior.

Ciorchinele poate fi realizat individual sau ca activitate de grup.

✓ **METODA ŞTIU-VREAU SĂ ŞTIU –AM ÎNVĂŢAT**

Acest model de predare, elaborat de Donna M. Ogle în 1986 porneşte de la premisa că informaţia anterioară a elevului trebuie luată în considerare atunci când se predau noi informaţii.

Aplicarea modelului Ştiu/ Vreau să ştiu/ Am învăţat presupune parcurgerea a trei paşi: accesarea a ceea ce ştim, determinarea a ceea ce dorim să învăţăm şi reactualizarea a aceea ce am învăţat. Primii doi se pot realiza oral, pe bază de conversaţie, iar cel de-al treilea se realizează în scris, fie în timp ce se lecturează textul, fie imediat ce textul a fost parcurs integral.

Metoda constă în completarea unei fişe de lucru, prin activităţi de grup sau individual.

Ştiu	Vreau să ştiu	Am învăţat

Etapa **Ştiu** implică două nivele ale accesării cunoştinţelor anterioare: un brainstorming cu rol de anticipare şi o activitate de categorizare. Brainstormingul se realizează în jurul unui concept cheie. Întrebări generale de felul „Ce ştiţi despre...” se recomandă atunci când elevii deţin un nivel scăzut de informaţii despre conceptul în cauză. Pe baza informaţiilor obţinute în urma brainstormingului se efectuează operaţii de generalizare şi categorizare. Elevilor li se cere să analizeze ceea ce ştiu deja şi să observe pe cele care au puncte comune şi pot fi incluse într-o categorie mai generală. A ne gândi la ceea ce ştim ne ajută să ne îndreptăm atenţia asupra a ceea ce nu ştim.

Etapa **Vreau** să ştiu presupune formularea unor întrebări, care apar prin evidenţierea punctelor de vedere diferite apărute ca rezultat al brainstormingului sau categorizărilor. Rolul acestor întrebări este de a orienta şi personaliza actul lecturii.

Etapa **Am învăţat** se realizează în scris, de către elevi, după ce conţinutul lecţiei a fost predat.. Dacă textul este mai lung, completarea acestei rubrici se poate face după fiecare fragment semnificativ. Elevilor li se cere să bifeze întrebările la care au găsit răspuns, iar pentru cele rămase cu răspuns parţial sau fără se sugerează lecturi au explicaţii suplimentare .

În organizarea unui învăţământ centrat pe copil, profesorul devine un coparticipant alături de elev la activităţile desfăşurate. El însoţeşte şi încadrează copilul pe drumul spre cunoaştere.

Utilizarea metodelor interactive de predare – învăţare în activitatea didactică contribuie la îmbunătăţirea calităţii procesului instructiv - educativ, având un caracter activ – participativ

BIBLIOGRAFIE

1. Oprea, Crenguţa - Lăcrămioara – *“ Strategii didactice interactive”, ed. a III-a, EDP, Bucureşti,* **2008**

2.Cerghit., I. − *Metode de învăţământ.* Ediţia a IV-a revizuită şi adăugită. Ed. Polirom. Bucureşti, 2006.

- *www.didactic.ro/.../58127_**metode-moderne-de-predare-învăţare***
- *www.didactic.ro/.../13662_**metode-moderne-de-predare-învăţare**-strategii-didactice-inovative* -
- *proiecte.pmu.ro/c/document_library/get_file?p_l_id=88569*
- *www.educatori.isjbihor.ro/.../forum;...**metode**...**predare**..*
- *facultate.regielive.ro/.../**metode**-tradiţionale-versus-**metode-moderne-de-predare-învăţare**-52589*
- *www.elearning.ro/**metode-moderne-de-predare**-a-educaţiei-tehnologice*
- *www.slideshare.net/cicero102/**metode**-de-**predare***

Profilul de formare al absolventului învățământului gimnazial – actualitate și relevanță pentru elevii din școala mea

Barbu Simona-Florentina
Școala Gimnazială Balaci , Județul Teleorman

Școala urmărește să ofere fiecărui elev șanse egale pentru dezvoltarea personală, pentru o comunicare eficientă în situațiile reale folosind limba română, limba maternă, limbile moderne precum și diverse limbaje de specialitate, pentru orientarea școlară și profesională optime în raport cu aspirațiile și aptitudinile elevilor, pentru adaptarea și integrarea în comunitate prin formarea unor atitudini pozitive în relaționarea cu mediul social (respect, responsabilitate, solidaritate, toleranță, motivația pentru a învăța continuu în condițiile unei societăți în permanentă schimbare, etc).

Atât planurile-cadru de învățământ, cât și programele școlare, componente importante ale noului Curriculum național, își propun, prin modificările aduse, să ofere posibilitatea fiecărui elev de a avea şanse egale la o educaţie de calitate. Finalitatea procesului instructiv-educativ este de a crea un profil de formare al absolventului, din perspectiva a ceea ce trebuie să ştie (cunoştinţe), să ştie să facă (abilităţi, aptitudini) şi să se manifeste atitudinal (atitudini) la finalul unui nivel de studiu.

Profilul de formare stabilește, pe baza celor 8 competențe cheie (comunicarea în limba maternă, comunicarea în limbi străine, competențe matematice și de bază în științe și tehnologii, competența digitală, competența de a învăța să înveți, competențe sociale și civice, spirit de inițiativă și antreprenoriat, sensibilizare și exprimare culturală) recomandate de Comisia Europeană, competențe ce urmează să fie dobândite de către absolventul unui nivel de învățământ.

Competența-cheie de comunicare în limba maternă/ română are în vedere activități care vizează: căutarea, colectarea, procesarea de informaţii și receptarea de opinii, idei, sentimente într-o varietate de mesaje ascultate/ texte citite; exprimarea unor informaţii, opinii, idei, sentimente, în mesaje orale sau scrise, prin adaptarea la situaţia de comunicare; participarea la interacţiuni verbale în diverse contexte şcolare şi extraşcolare, în cadrul unui dialog proactiv – se mai dezvoltă elevilor și competențele digitale. Tehnologia a început să se folosească pe scară tot mai largă în predare în diverse etape ale procesului instructiv-educativ, de exemplu, în cazul unor proiecte de grup, elevii sunt nevoiți să caute informații în legatură cu o temă dată, să fixeze noțiuni de gramatică și de vocabular prin accesarea unor platforme online precum Learning Apps, Kahoot, Quizzlet, Wordwall, să realizeze scurte filmulețe de prezentare personală, a locuinței, a unei rețete, să realizeze benzi desenate sau storytelling utilizând StoryboardThat sau Storyjumper, hărți mentale cu MindMeister, să completeze un chestionar de evaluare sau să rezolve teme/teste folosind aplicația Google Classroom.

Prin dialoguri, jocuri de rol/ dramatizare, lucrul în pereche sau în echipă, prin implicarea în proiecte și parteneriate de tip leadership se dezvoltă competența socială și civică. Prin valorificarea componentelor culturale – prin activități care vizează aprecierea unor elemente definitorii ale contextului cultural local şi ale patrimoniului naţional şi universal, prin realizarea de lucrări creative folosind diverse medii, inclusiv digitale, în contexte școlare și extrașcolare, sau prin participarea la proiecte şi evenimente culturale organizate în contexte formale sau nonformale – se dezvoltă competența de sensibilizare și exprimare culturală. Prin libertatea oferită elevilor de a-și structura informațiile și propriile idei se dezvoltă spiritul de inițiativă și antreprenoriat.

Studierea/ lectura unor texte din literatura universală, prin conexiunile interculturale (texte folclorice aparținând altor popoare), prin prezentarea unor personalități românești ce au activat în alte spații culturale, prin exerciții care vizează pronunțarea corectă a numelor proprii străine, prin proiecte transfrontaliere, eTwinning sau Erasmus, prin implicarea în parteneriate internaționale se dezvoltă competența de comunicare în limbi străine.

Competența de a învăța să înveți poate fi concretizată, în primul rând, prin managerierea timpului alocat învățării și monitorizarea progresului în realizarea unei sarcini de lucru la nivel individual și de grup, prin motivarea elevilor de a-si face scheme și rezumate/ sinteze, prin utilizarea dicționarelor, prin crearea de materiale/ planșe/ portofolii în vederea facilitării învățării.

Competențele matematice și competențele de bază în științe și tehnologii pot fi dezvoltate elevilor prin activități practice (rezolvarea de probleme în situații concrete, utilizând algoritmi și instrumente specifice matematicii, prelucrarea și interpretarea datelor și dovezilor experimentale și reprezentarea grafică a acestora, proiectarea și derularea unui demers investigativ pentru a verifica o ipoteză de lucru, proiectarea și realizarea unor produse utile pentru activitățile curente, de exemplu realizarea unui ziar/revistă, afișe publicitare, copertă/ semn de carte, utilizarea de figuri geometrice pentru confecționarea unor materiale necesare prezentării unei cărți etc.).

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ A COPIILOR CU CES

Nicut Nadia
G.p.p. Cozia, Rm. Vâlcea

Copiii cu dizabilități au dreptul la o educație adaptată nevoilor lor dar, mai ales, au nevoie de șansa de a-și dezvolta potențialul și de a crește incluși în societatea din care fac parte. Copiii cu dizabilități sunt copii. Ei au nevoie în primul rând de iubire, de comportament firesc, prietenie, zâmbete, reguli, joc și școală. Evident că pentru a avea acces la toate aceste aspecte ale vieții sociale, noi oamenii și instituțiile trebuie să le deschidem drumul, adică să le oferim mijloacele prin care ei pot avea acces la sănătate, educație, joc, călătorii și mai târziu muncă.

Copiii cu dizabilități au nevoie de sprijin pentru a deprinde abilitățile de viață independentă, adică au nevoie de terapii de recuperare (logopedie, terapie ocupațională, kinetoterapie, PECS, ABA, etc.), au nevoie de sprijin și programe adaptate în școli și grădinițe, au nevoie de tehnologii asistive, de programe de mentorat și tranziție către piața muncii încă din adolescență. Toate aceste măsuri de suport reprezintă practic ridicarea barierelor de acces și investiția în acești copii, care vor deveni contributori la viața socială.

Dintre copiii cu cerinţe educative speciale fac parte atât copiii cu deficienţe propriu zise, cât şi copiii fără deficienţe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigenţele şcolii.Indiferent de categoria in care se incadrreaza, copiii cu C.E.S. pot prin joc să-şi exprime propriile capacităţi, sa descopere informaţii despre lumea în care trăieşte, sa intre în contact cu oamenii şi cu obiectele din mediul înconjurator sa învete să se orienteze în spaţiu şi timp. Datorită faptului că se desfăşoară mai ales în grup, jocul asigură socializarea. Jocurile sociale sunt necesare pentru copiii cu ces, întrucât le oferă şansa de a juca cu alţi copii, orice joc având nevoie de minim două persoane pentru a se desfăşura. Jocurile trebuie însă să fie adaptate în funcţie de deficienţa copilului.Copiii cu tulburări de comportament trebuie să fie permanent sub observaţie, iar la cei cu ADHD jocurile trebuie să fie cât mai variate.

Elevii cu C.E.S. au nevoie de un curriculum planificat diferenţiat, de programe de terapie lingvistică, de tratament logopedic specializat, de programe specifice de predare-învăţare şi evaluare specializate, adaptate abilităţilor lor de citire, scriere, calcul, de programe terapeutice pentru tulburări motorii De asemenea, copiii au nevoie de ajutor suplimentar din partea profesorilor şi colegilor, fiind nevoie să primească în activitatea şcolară conţinuturi şi sarcini simplificate. Ceii cu tulburări vizuale, tulburări de auz, cu dizabilităţi fizice, necesită programe şi modalităţi de predare adaptate cerinţelor lor educative, programe de terapie, rampe de acces pentru deplasare, asistenţă medicală specializată, asistenţă psihoterapeutică.Copiii ce prezintă tulburări emoţionale trebuie să fie din timp identificaţi astfel încât consultarea psihologului, a medicului neuropsihiatru şi terapia să fie facute cât mai precoce, cu implicarea tuturor factorilor educaționali (familie, cadre didactice).Consilierul școlar este și el de un real ajutor, el oferind consilierea elevului și a familiei.

Câțiva ani la rând, am avut în clasă copii cu autism, însoțiți de umbre, din experiența acumulată putând să afirm că, în procesul de predare-învățare, evaluare, un cadru didactic poate folosi variate strategii și intervenții utile: crearea unui climat afectiv pozitiv, confortabil, în care copilul să se simtă în siguranță; încurajarea colegilor să se împrietenească cu el, să-l sprijine, să-l implice în jocurile lor; încurajarea independenței, creșterea autonomiei personale; sprijinirea, încurajarea, aprecierea pozitivă în realizarea sarcinilor, fără a crea dependență; folosirea frecventă a sistemului de recompense, laude, încurajări, întărirea pozitivă, astfel încât să fie încurajat și evidențiat cel mai mic progres; centrarea învățării pe activitatea practică; sarcini împărțite în etape mai mici, realizabile; adaptarea metodelor și mijloacelor de învățare-evaluare;

organizarea unor activități de grup care să stimuleze comunicarea și relaționarea interpersonală (jocuri, excursii, activități extracurriculare, activități de echipă); sprijin emoțional; folosirea unui limbaj simplu, accesibil elevului și nivelului său de înțelegere; instrucțiuni clare privind sarcinile de lucru și elaborarea unor programe individualizate de activități; stabilirea foarte clară a regulilor și a consecințelor nerespectării lor în clasă șiaplicarea lor constantă; încurajarea oricărei tentative de comunicare cu copiii; dascălul trebuie să fie ferm, consecvent, să folosească o mimică binevoitoare și o atitudine deschisă (să nu încrucișeze brațele, să nu încrunte privirea), să dea dovadă de consecvență și corectitudine în evaluare; orice activitate să fie bine pălanificată, organizată și structurată.

Noțiunea de educație incluzivă, dacă ar fi să vorbim foarte simplu, presupune o școală incluzivă, adică o școală prietenoasă unde sunt bineveniți, educați și protejați toți copiii: copiii tipici, cu dizabilitate, de diferite etnii, copiii vulnerabili, migranți, etc..Conform legislației și a studiilor și bunelor practici în domeniu pe plan internațional, educația incluzivă presupune adaptarea școlii la nevoile elevilor. Cu alte cuvinte, serviciile de suport și bugetul urmează copilul în cel mai prietenos și adecvat loc de învățare pentru acesta. Nu invers, cum se întâmplă acum, adică grupăm toți copiii diferiți, „bolnavi, handicapați, ciudați” și îi închidem într-un loc numit școală specială, unde trăim cu senzația că niște „specialiști fabuloși” lucrează cu ei. „Lucrează” pentru o viață în spatele zidurilor. Așadar, o școală incluzivă presupune personal specializat și suficient, programa adaptată, spații accesibilizate, manuale alternative adaptate, noi metode de predare și schimbarea fundamentală a culturii școlii tradiționale, care pune accent pe competiția fără substanță și prin orice mijloace.

Bibliografie

Constantin Cucoș, Pedagogie, EdituraPolirom, Iași, 2000

Ion Radu -,,Psihologia educației și dezvoltării’’, Editura Academiei, București, 1983

Ion Radu-, ,Psihologia școlară’’, Editura Științifică’’, București, 1974

Ghid de predare-învățare pentru copiii cu cerințe educative specale, Ionel Mușu, Unicef, 2000

Alois Gherguț Psihopedagogia persoanelor cu cerințe special. Strategii diferențiate ți inclusive în educație, Editura Polirom, Iași, 2005

JOCUL LIBER LA GRĂDINIȚĂ
-studiu de specialitate-

Dincu Monica
Grădinița p.p. Cozia

Introducere

Frobel, un renumit psiholog și fervent promotor al jocului, consideră că acesta constituie forma exteriorizării sentimentelor interioare ale copiilor. Unde altfel decât în jocul liber își manifestă copilul ceea ce simte, ceea ce gândește? În acest sens, susținem că „reconsiderarea jocului liber nu este doar cel mai valoros cadou pe care îl putem oferi copiilor, ci este și un cadou esențial dacă dorim ca aceștia să se dezvolte fizic, mental și emoțional ca viitori adulți competenți”.În ciuda avantajele clare ale jocului în general și ale jocului liber în special, în ultima jumătate de secol observăm o „ocolire a acestuia, în favoarea învățării”. Potrivit studiilor, în aceeași perioadă, anxietatea, depresia, sentimentul de neputință și narcisismul au crescut dramatic în rândul copiilor, adolescenților și tinerilor. Aceste situații sunt susținute și de psihologul american Peter Gray (2014) care afirmă că declinul jocului a dus la apariția psihopatologiei la aceste grupe de vârstă. Nu este sută la sută dovedit că principala cauză a acestor probleme este lipsa jocului, dar cu siguranță una dintre cauze este aceasta.

Argumente, particularități, exemple practice

Jocul se găsește în activitatea specifică omului încă de la naștere, când copilul se joacă liber sau prin imitație. Odată cu înaintarea în vârstă jocul se dezvoltă, se introduc noi variante și tipuri, mai mult sau mai puțin regizate de adulți, și conținutul său este mai cuprinzător. Din nefericire însă, jocul liber scade odată cu timpul în importanță și în timp, din momentul în care copilul urmează o formă de educație instituționalizată: copiii se joacă liber în primii 6 ani de viață iar apoi, în timpul programului școlar, învățarea devine primordială.

mediul socio-cultural al preșcolarului sau al elevului determină alegerea tipului de joacă, rutinele familiale și artefactele culturale, determinând în mod clar modul în care se joacă. Astfel încât să existe diferențe între jocurile libere ale copiilor din mediul urban și rural, dar și în funcție de statutul social al familiilor din care provin. Deci, activitățile de zi cu zi ale membrilor familiei fiecărui copil îi vor provoca joaca copilărească. Cu toate acestea, pot exista modificări comportamentale minore din cauza imitării comportamentului celorlalți, astfel încât dinamica socială este încurajată. În zonele rurale, de exemplu, jocurile pentru copii se dezvoltă afară cu jucăriile făcute de ei într-o zonă mare de joacă din apropierea casei. Totuși, jocul liber este afectat de diferite activități de muncă pe care acești copii trebuie să le facă (hrănirea animalelor, ajutarea părinților să facă curățenia/gospodăria etc.). În mediul urban, în zilele noastre joaca se desfășoară adesea în interior, deoarece zonele de joacă din apropierea blocurilor nu sunt securizate (în opinia părinților) și sunt puține situațiile în care copiii pot ieși afară, în parc sau în alte zone de joacă. De asemenea, diferențele de gen au o contribuție majoră la opțiunile copiilor pentru jocurile pe care le aleg. Blaise (2005) a examinat modalitățile în care copiii preșcolari dintr-o grădiniță din mediul urban s-au autodeterminat din punct de vedere comportamental ca băieți și fete. Ei au demonstrat că există precepte individuale cu privire la ceea ce trebuie să joace fiecare, în funcție de gen, creând astfel jocuri specifice băieților și jocuri specifice fetelor. Alegerile se datorează în special obiceiurilor familiei, dar și tendințelor instinctive. Rare sunt situațiile în care un băiat va juca jocuri „fetelor” sau invers . De obicei, băieții pledează pentru piese de construcție, jocuri de rol, piese de teatru din viața de zi cu zi, în timp ce fetele alegeau jocuri de rol, desen sau pictură etc., dar rareori piese de construcție (cu excepția legourilor speciale pentru fete). Ca urmare a acestora , afirmăm că valențele jocului liber sunt numeroase, în funcție de aspectele urmărite de profesor.

Importanța jocului liber în învățământul preșcolar

- reduce anxietatea;
- creează bună-dispoziție;
- determină fexibilitatea emoțională;
- dezvoltă calmul, reziliența, adaptabilitatea și capacitatea de a face față situațiilor neașteptate. schimbărilor și evenimentelor;
- promovează colaborării și cooperării;
- cultivă perseverența și concentrarea;
- determină autodisciplina;
- permite copilului să greșească, deci învățarea din greșeli, pentru că,prin joc, el nu va simți presiunea pierderii;
- promovează compasiunea;
- dezvoltă capacitatea de a face alegeri;
- formează abilități de planificare și de organizare a unei activități;
- conturează relații bazate pe încredere.

„Copilul care se joacă atent din proprie inițiativă și persista până când devine fizic obosit, va fi, cu siguranță, o persoană hotărâtă, capabilă să se sacrifice pentru a se promova pe sine,, și pe ceilalți din punct de vedere cognitiv,, Beneficiile jocului liber asupra dezvoltării intelectuale sunt majore deoarece:

- se bazează pe învățarea ludică;
-încurajează gândirea divergentă;
-sprijină învățarea bazată pe cercetare;
- întăresc conexiunile neuronale ale creierului;
- dezvolta gândirea independentă;
- determină învățarea bazată pe încercare și eroare;
- contribuie la dezvoltarea inteligențelor multiple
- contribuie la descoperirea aptitudinilor copiilor și la promovarea talentelor lor;
- asigură dezvoltarea fluxului de creativitate, transformând experiența senzorială creativă în gândire. În jocul liber, copiii „își imaginează, interpretează și fac predicții, exprimându-și gândurile prin cuvinte și imagini și poate chiar prin acțiuni care depășesc experiența lor reală , aspecte ce le îmbunătățește capacitatea de a gândi, de a simți și de a se angaja într-o comunicare complexă cu ceilalți
- dezvoltă motivația intrinsecă (copilul se joacă pentru a-și satisface nevoile de joc) și, prin urmare, nevoia de autosatisfacție, copilul fiind angajat total în joc.
- cultivă voința, deoarece,,, ca urmare a dispariției barierei dintre autonomie și rușine în starea de joc,,, copilul îndrăznește să realizeze diverse acțiuni sau activități, atâta timp cât nu îi pun în pericol siguranța, care trebuie asigurate de adult;
- dezvoltă limbajul și implicit comunicarea intrapersonală și interpersonală. Majoritatea copiilor încep să vorbească cu ceilalți în timpul jocului liber, fără constrângeri sau sentimentul de a fi urmăriți și corectați de cineva. De asemenea, copiii împărtășesc părinților ceea ce au jucat liber la grădiniță sau la școală.
- din punct de vedere fizic, jocul liber, datorită în special emoțiilor pozitive trăite, reduce oboseala și stresul, determină sănătatea sistemul imunitar, endocrin și cardiovascular, dezvoltă agilitatea, coordonarea și flexibilitatea.;

Conform Academiei Americane de Pediatri (2011), jocul liber determină,, încântarea copilului,,, ceea ce indică valoarea acestuia.

Modalități de organizare și dezvoltare a jocului liber

Jocul liber poate fi găsit atât în învățământul preșcolar, cât și în cel primar. Dacă la nivel preșcolar timpul alocat lui este mai mare, elevii din clasele primare se pot juca liber în pauzele școlare, în sala de clasă sau în curte. Jocurile inițiate de aceștia nu se bazează pe un material bogat, dar sunt destinate în special jocurilor de echipă, cooperare, socializare și jocuri de rol, modul în care copiii joacă jocurile libere putând oferi informații despre personalitatea lor.

La grădiniță, interesul copiilor se concentrează asupra activităților artistice, literare, de lectură sau scris, joc de rol sau discuții libere pe anumite subiecte. Un moment bun pentru a introduce jocul liber este întâlnirea de dimineață. Astfel, copiii devin relaxați și obțin rezultate mai bune în activitățile de învățare. În acest sens, am inițiat un experiment în cadrul clasei pe (în : pe parcursul unei săptămâni, în cadrul întâlnirii de dimineață, am alocat 30 minute de joc liber, după care preșcolarii au fost angajați în activități de învățare în centre deschise. Într-o proporție de 85%, ei și-au concentrat mult mai bine și pe o perioadă mai îndelungată atenția pe sarcinile lor de lucru, comparativ cu aceeași perioadă de timp în care nu a fost introdus jocul liber. Aceste rezultate pozitive au fost confirmate de către cei mici, ei înșiși susținând că le place mai mult să lucreze în centre pentru că s-au jucat și s-au distrat înainte. Este evident că jocul liber al copiilor mici este unul dintre cele mai populare tipuri de joc.

Tot în ceea ce privește programul zilnic al copilului la grădiniță, jocul liber se regăsește aici nu doar în prima parte a zilei, ci și după perioada de odihnă. În primul caz ne referim la timpul pe care copilul îl petrece de la sosirea sa la grădiniță până la servirea micul dejun, timp în care alege ce și cum vrea să se joace. În timpul activităților de după-amiază, acest tip de joacă este folosit înainte de a pleca de acasă. Timpul alocat jocului liber în programul de grădiniță este însă insuficient, având în vedere multiplele aspecte pe care le posedă.

Bibliografie:

„Curriculum pentru învățământul preșcolar,, 2019
Cosmovici, A; Iacob,(Coord.) L.,, Psihologie şcolară,, ,Ed. Polirom, Iaşi, 1998
„Suport pentru aplicarea curricumului în educația timpurie”-2019
Cerghiț, Ioan; Prelegeri pedagogice, Ed. Polirom

Metodele de predare-învăţare în învăţământul preşcolar

AVRAM DENISA-COSMINA
LICEUL TEORETIC SEBIȘ-GRĂDINIȚA P.P. SEBIȘ

Un rol important in activitatile creatoare desfasurate cu copiii il are imaginatia. Prescolaritatea este prima perioada in care copilul isi manifesta si isi dezvolta aptitudini. Domeniile muzicii, ale desenului, ale picturii, colajului, pirogravurii, modelajului, lecturii dupa imagini, jocurile de rol si de creatie sunt abordate cu dezinvoltura, placerea deosebita oferindu-i ocazii de a trai satisfactia.

Imaginatia interactioneaza cu memoria, cu gandirea, cu limbajul. Ea este proprie numai omului, prin intermediul ei sfera cunoasterii umane se largeste mult si se poate realiza unitatea intre trecut, prezent si viitor. Dezvoltarea imaginatiei depinde foarte mult si in mare masura de nivelul limbajului. La prescolar are loc o adevarata explozie a imaginatiei.

Problema creativitatii individuale si colective este de natura sa fie mai atent studiata si cercetata. Copiii se imita unii pe altii, copiaza desenul vecinului, apar creatii originale, povesti noi dupa consultarea colegilor de grupa. Exista si metode specifice de stimulare a creativitatii de grup: Brainstorming, Gordon, Sinectica; dar mai greu accesibile varstei prescolare. Desenele colective, machetele, colajele, serbarile si spectacolele grupei, pot amplifica potentele creatoare ale indivizilor si colectivului in ansamblu.

METODE MODERNE

1. Brainstormingul - „metoda asaltului de idei”; „furtuna in creier”

Brainstormingul poate fi definit ca: „o modalitate de a obtine, intr-un rastimp scurt, un numar mare de idei de la un grup de oameni”. Brainstormingul este cea mai raspandita metoda de stimulare a creativitatii in conditiile activitatii in grup, incurajand participarea tuturor membrilor grupului.

Prin aceasta strategie se afla: ce anume stiu elevii despre un anumit subiect, ideile sau solutiile referitoare la un subiect sau situatie problema, opinii despre o experienta comuna. Fiecare este determinat sa se implice activ. Copiii invata sa asculte, sa emita pareri, sa colaboreze, sa respecte ideile celorlalti, sa compare, sa argumenteze si sa decida. Ei devin mai curajosi si au mai multa incredere in propria persoana.

Momentul de brainstorming incepe prin enuntarea unei probleme, dupa care, in mod spontan se emit solutii, fara preocuparea validitatii acestora. Scopul central il reprezinta enuntarea a cat mai multe puncte de vedere, caci nu calitatea conteaza, ci cantitatea. Se admit toate ideile formulate nu se tolereaza nici un fel de critica. Pot fi preluate ideile emise de altii si fructificate prin ajustari succesive si asociatii libere asemenea unei reactii in lant, conducand astfel la aparitia unor idei viabile si inedite.

O astfel de metoda poate fi folosita in orice activitate care vizeaza dobandirea cunostintelor si formarea capacitatilor. Prin stimularea motivatiei aproape orice activitate poate incepe prin brainstorming. Procesul implica mai multe etape:

- cunoasterea regulilor;
- oferirea unui subiect, a unei intrebari, a unei cerinte imperative sau a unei propozitii neterminate asupra careia fiecare participant reflecteaza;
- inregistrarea si prezentarea ideilor;
- evaluarea ideilor;

Brainstormingul se poate realiza in perechi sau in grup. Cadrul didactic care initiaza un moment didactic de tip brainstorming trebuie sa dea dovada de tact pedagogic si sa propuna spre rezolvare probleme care prezinta un interes real.

Cele patru reguli ale brainstorming-ului sunt urmatoarele:

-judecata critica este exclusa;

-cat mai multe idei;

-dati frau liber imaginatiei;

-combinarile si ameliorarile sunt bine venite;

2. Tehnica ciorchinelui

Este o tehnica de predare – invatare care incurajeaza pe copii sa gandeasca liber si deschis, este o metoda brainstorming neliniara care stimuleaza gasirea conexiunilor dintre idei. „Ciorchinele” consta in utilizarea unei modalitati grafice de organizare a brainstorming-ului pentru a ilustra relatiile, conexiunile dintre idei, o modalitate de a construi asociatii noi de idei sau de a releva noi sensuri ale ideilor.

Tehnica realizarii unui ciorchine presupune parcurgerea catorva pasi:

-se alege cuvantul sau tema nucleu;

-copiii aleg sintagme in legatura cu tema propusa in discutie;

-se leaga aceste sintagme sau cuvinte de tema propusa;

-se scriu idei in legatura cu aceste cuvinte pana la expirarea timpului alocat;

„Ciorchinele” ca metoda se poate folosi atat in evocare cat si in reflexie, fiind o tehnica flexibila care se poate utiliza atat individual cat si in grup. Cand se aplica individual, tema pusa in discutie trebuie sa fie familiara elevilor care nu mai pot culege informatii si afla idei de la colegi. Folosita in grup, aceasta tehnica, da posibilitatea fiecarui elev sa ia cunostinta de ideile altora, de legaturile si asociatiile dintre acestea.

3. Turul galeriei

Este o metoda de invatare prin colaborare care incurajeaza exprimarea propriilor idei si opinii dar si a parerilor cu privire la solutiile de rezolvare a unei probleme sau efectuare a unor sarcini de catre colegii lor, membrii ai celorlalte grupuri.

Si aceasta metoda presupune urmatoarele etape:

-copiii in grupuri de 3-4 indeplinesc o sarcina de invatare care poate avea mai multe perspective de abordare;

-produsele activitatii pot fi exprimate intr-o schema, un poster care sa reprezinte un inventar de probleme, idei judecati de valoare, solutii imagini;

-posterele se depun pe peretii salii de grupa ca intr-o expozitie;

-fiecare din membrii grupurilor, la semnalul cadrului didactic, va examina ,,productiile colegilor”, iar observatiile vor fi trecute direct pe peretii galeriei sau chiar pe desene prin diferite simboluri dinainte stabilite;

-dupa ,,turul galeriei” fiecare grup va face o analizam comparativa a propriei munci, discutandu-se observatiile si comentariile notate de colegi pe propriul lor poster;

Se va pune in discutie produsele activitatii, nu realizatorii lor si se va incuraja productivitatea ideilor de grup si individuale. Evaluarea va avea loc avand puse la dispozitie anumite criterii. Punctele de vedere diferite, controversele, divergentele, antagonismul parerilor chiar, neinsemnand si netrebuind sa fie un impediment in apreciere.

Alte metode moderne cum ar fii: metoda SINELG, metoda mozaic, cvintetul, cubul, linia valorilor, T.G.T., metoda acvariului, starbursting, metoda piramidei; sunt mai greu utilizabile in gradinita de copii.

Fișă de lucru
Substantive colective și substantive defective

Georgescu Marilena-Camelia
Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”, Arad

I. Subliniază substantivele cu sens colectiv din textele date:

“Turmele s-aud mugind, [...]

Și cu poala prinsă-n brâu/ Vin cântând în stoluri fete/ de la grâu.” (G. Coșbuc- *Noapte de vară*)

“Se întorcea cireada satului de la pășune, acoperind soarele care scăpăta roșu și mare.” (Camil Petrescu, *Un om între oameni*)

II. Completează spațiile libere continuând seria cu câte două substantive defective de plural care denumesc:

a.sporturi: volei, fotbal, ……..

b. însușiri: bunăvoință, aroganță, ...

c. sentimente: milă, compasiune, ….....

d. domenii științifice: medicină, informatică,.....

e. alimente: miere, cacao, …….

III. Scrie, în spațiul liber, câte un enunț cu fiecare dintre substantivele defective de singular:

- icre — aplauze
- zori — confetti
- rechizite — ochelari

IV. Alcătuiește câte o propoziție cu formele de plural ale substantivelor date:

a. cap (capi/capete)

b. timp (timpi/timpuri)

c. raport (raporturi/rapoarte)

d. arc (arcuri/arce)

V. Transcrie următoarele enunțuri, corectând greșelile:

a. Am cumpărat o cutie de chibrite de foarte bună calitate.

b. Echipa englejilor s-a bucurat de succes.

c. Mama vorbește întotdeauna cu mîndrie despre ficele ei.

d. Aș vrea să am în colecția personală mai multe monezi valoroase.

e. Toată lumea care muncește ar vrea să aibă un salar mai mare.

f. Toți oamenii erau îngrijorați din cauza acestei benzi de hoți.

VI. Alcătuiește enunțuri cu formele corecte de plural ale substantivelor date:

albuș, aragaz, înghețată, foarfecă, poiană, caramelă, seminar.

VII. Alcătuiește un text de 10-15 rânduri cu titlul *Un vis ciudat* în care să folosești următoarele substantive: baschet, vodă, droaie, porumbișe, bănet, sete, București, astronomie, budism, Olt, blugi.

EVALUAREA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR - între modern și tradițional

Ed.GÎSĂ GABRIELA – Prof.pt.înv.preșc și primar
Grădinița nr. 232, București

În învățământul preșcolar actul de evaluare păstrează caracteristicile evaluării activității didactice, având drept scop măsurarea și aprecierea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor dobândite de copii în cadrul actului educațional. În același timp, evaluarea urmărește și aspectele formative ale muncii educatoarei, concretizată în atitudinile și comportamentele dobândite de copilul preșcolar prin procesul de învățământ.

O educaţie timpurie de calitate porneşte de la cunoaşterea de către adulţi a modului în care copilul creşte, se dezvoltă şi învaţă încă de la naştere până la vârsta şcolarizării. Actualmente ideea învățământului centrat pe copil, favorizând astfel dezvoltarea lui holistică, cere şi optimizarea demersului didactic care, la rândul său, necesită conceperea unor modalităţi mai eficiente de integrare a actului de evaluare în desfăşurarea procesului formativ-educativ din instituţiile de educaţie timpurie.

Astfel evaluarea copilului în grădiniţă poate fi realizată prin trei tipuri diferite de cadre de referinţă:

a) capacitatea copilului de a-şi analiza propria activitate – autoevaluarea;

b) prestaţia copilului în cadrul grupei – evaluare normativă;

c) progresul copilului în funcţie de obiectivele prevăzute în programă – evaluare formativă.

În acelaşi timp, evaluarea urmăreşte şi aspectele formative ale muncii cadrului didactic.

Pentru activitatea concretă de evaluare desfăşurată de un cadru didactic /educator, premisele esenţiale sunt:

- cunoaşterea teoretică şi concretă a particularităţilor copiilor,
- finalităţile educaţiei timpurii,
- operaţionalizarea inventarului de performanţe posibile

Toate acestea în scopul orientării cadrelor didactice spre nivelurile optime de dezvoltare pe care trebuie să le atingă copiii atât la debutul şcolar, cât şi pentru viaţă.

Evaluarea inițială - se realizează la începutul anului școlar, în momentul inițierii unui program de instruire și are rol de a stabili nivelul de cunoștințe, priceperi și deprinderi, de a cunoaște capacitățile de învățare ale copiilor. Concluziile desprinse în urma evaluării inițiale ajută la realizarea predicției – stabilirea coordonatelor esențiale ale activității viitoare, a obiectivelor, alegerea strategiilor adecvate pentru obținerea performanței copiilor, ritmul de parcurgere a conținuturilor, deci premisa pentru eficiența procesului de învățământ preșcolar viitor, care se va oglindi în planificarea semestrială. Datele obținute la acest tip de evaluare ajută la conturarea activității didactice în trei planuri:

stabilirea modului adecvat de predare a noului conținut;

organizarea unui program coerent de recuperare pentru întreaga grupă de copii;

aplicarea unor măsuri recuperatorii pentru unii copii din grupă, fie de sprijin și recuperare, fie activitate suplimentară pentru copiii supradotați.

Evaluarea formativ continuă este una dintre formele cele mai des utilizate în grădiniță și se manifestă în toate activitățile derulate, de la observarea continuă a comportamentului copiilor, a reacțiilor pe care le au la diverse solicitări, a semnalării progreselor pe care le fac prin rezolvarea unor sarcini cu un grad ridicat de dificultate, până la recompensarea succeselor pe care copiii le obțin. Utilizarea acestei forme de evaluare ajută atât educatoarea, dar în special copilul, la reglarea activității. Pentru a avea rolul pozitiv pe care l-am menționat anterior, evaluarea formativă trebuie să respecte unele cerințe:

aprecierile educatoarei să fie făcute la momentul potrivit;

aprecierile verbale “Foarte bine”, „Bravo” să reflecte cu adevărat performanța copilului, prin urmare să aibă acoperire în fapte;

criteriile de acordare a recompenselor să fie cunoscute de copii înainte de acordarea lor.

Avantajele utilizării acestei forme de evaluare sunt multiple:

- sesizează imediat lacunele, rămânerile in urmă a unor copii și, implicit, educatoarea acționează pentru recuperarea acestora;
- se verifică, la fiecare copil în parte, întregul conținut al domeniului de cunoaștere selectat pentru evaluare.

Evaluarea sumativă, cumulativă, se realizează de regulă la sfârșitul unui semestru, al unui an școlar, urmărește să realizeze un sondaj despre cunoștințele si achizițiile copiilor în urma participării la un anumit program educațional. Rezultatele obținute se raportează la obiectivele programei preșcolare, gradul de realizare a acestora, cu mijloacele și strategiile didactice propuse de fiecare educatoare. În evaluarea cumulativa sau sumativă se constată rezultatele, dar important este interpretarea acestora prin prisma metodelor și strategiilor de lucru, ca imediat să urmeze decizia în adoptarea unor programe educaționale, care să conducă la creșterea performanței copiilor.

Dintr-o altă perspectivă, și anume din aceea a obiectivității și gradului de certitudine, se disting : evaluare empirică (subiectivă) și evaluare obiectivă.

Evaluarea empirică este atunci când cadrul didactic apelează la intuiția proprie; este considerată mult mai facilă și la îndemâna fiecăruia. Acest tip de evaluare are însă multiple dezavantaje:

- este nesigură, are un grad de obiectivitate redus;
- rezultatele pot fi fluctuante, fiind influențate de factori subiectivi
(dispoziția celor implicați, atmosfera existentă în sala de grupă etc.)
- este fragmentară, surprinde elemente de moment, fără relevanță;
- face necesară întocmirea unor liste de trăsături, comportamente, performanțe sau rezultate ce trebuie să fie mereu în atenția evaluatorului;
- face necesară elaborarea unor scale grafice, cu ajutorul cărora să se înregistreze sistematic dacă o anumită trăsătură performanță este prezentă, precum și gradul în care ea a evaluat sau nu într-un anumit interval de timp.

Evaluarea obiectivă se caracterizează prin folosirea unor tehnici speciale de măsurare a unor trăsături, a unei performanțe, a unei prestații, a unei experiențe. Ea necesită crearea unor instrumente de culegere a datelor și de comparare deliberată a comportamentului copilului cu un anumit standard acceptat. Acest tip de evaluare presupune realizarea următoarelor proceduri:

- raportarea comportamentului copilului la obiectivele procesului instructiv-educativ, definite în termeni măsurabili;
- raportarea comportamentului copilului la media normală a realizării acestui comportament în rândul uneia și aceleiași categorii de subiecți.

Indiferent de forma care se utilizează, evaluarea, desfășurată în scopul de reglare și autoreglare a activității didactice, este un proces complex, dar, în același timp, firesc și normal integrat procesului de învățământ. Ea furnizează date importante despre capacitățile de învățare a copiilor, pentru ca, în deplină cunoștință de cauză, să se stabilească obiectivele activității următoare și să se adopte cele mai potrivite mijloace de realizare.

Bibliografie:

1. Constantin, C., 2002, Pedagogie,ediţia a II- a revăzută şi adăugită, Ed. Polirom, Iaşi;

2. Ionescu, M. Radu, I.,1995, Didactica modernă, Ed. Dacia,Cluj-Napoca;

3. Glava, C., Glava, A.,Bout,O.,2008, Pedagogia şi Didactica învăţământului primar şi preşcolar, Ed.Echim, Sighetu-Marmaţiei.

4. Prof. înv. preșc. Crai Simona, G.P.P. Mustățești, Valea Iașului (Postat octombrie 201

PLAN EDUCAŢIONAL DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. VANȚ ANCA MONICA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ MIRCEA ELIADE, SATU MARE

1.INFORMAŢII GENERALE:

Numele si prenumele elevului: C. C.

Clasa: a VI-a B

Școala: Gimnazială M E

Domiciliul: -

Familia:

Părinții: tatăl V, mama M.

Alte date despre familie: are 3 frati : 2 mai mari şi unul mai mic , toţi fiind elevi; mama lucrează; tatăl nu are loc de muncă .

Dezvoltare fizică: normală-înăltime 1,50cm

greutate 38kg

Stare de sănătate: epilepsie, tumoare pe creier, neoperabilă.

2.INFORMAŢII EDUCAŢIONALE:

Comportament cognitiv:

Matematică

- întâmpină greutăţi la citirea și scrierea numerelor până la 100;
- rezolvă adunări şi scăderi în concentrul 0-100 fără trecere peste ordin cu sprijin;
- numără crescător în intervalul 0-100;
- cunoaşte figuri geometrice;
- cunoaşte monedele şi bancnotele;
- cunoaşte unele unităţi de măsură.

Dezvoltare psihică: abilităti reduse de scris, citit, chiar neachiziţionate, calcul, ritm lent, propriu,

Limbajul: vocabular redus, exprimare greoaie.

Memoria este de scurtă durată si vizuală

Deficit de atentie, imaginatie săracă, labilitate emotională

Aspecte psihopedagogice observate:

-sociabilitate, adaptabilitate: este sociabil, încearcă să comunice cu toti colegii ; întelege greu sarcinile de lucru;

-în activitătile de învătare în grup este retras pasiv nu are încredere în fortele proprii, lăsându-i pe ceilalti să coordoneze activitătile si să rezolve problemele;

-este activ în sarcinile de gospodărire;

-este cooperant când este solicitat să răspundă la apelurile legate de organizarea activității în clasă;

-relații sociale: este agresiv verbal şi fizic cu cei din școală și din familie

Rezultate şcolare: nu are rezultate, factorii care au dus la insucces sunt ereditatea şi mediul.

Tipul de dizabilitate- intelect liminar

Intervenții anterioare În anul școlar trecut a avut parte de consiliere educaţională

Echipa de interventie: V. A. profesor matematică şi dirigintă , profesor itinerant, consilier şcolar

Scopul programului de intervenție: înlăturarea si diminuarea dificultăților determinate de deficiențele pe care le are.

Durata PEP 1 semestru

Structura planului educaţional de intervenţie personalizat

3.OBIECTIVE PE TERMEN LUNG

Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii

Dezvoltarea capacităţilor de explorare/ investigare şi rezolvare de probleme

Dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic

Formarea şi dezvoltarea unor deprinderi de aplicare în practică a cunoştinţelor matematice

PLANIFICAREA PLANULUI EDUCAŢIONAL DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Unitatea de învatare	**Obiective pe termen scurt**	**Activităţi de învățare**	**Metode şi mijloace**	**Metode şi instrumente**
Numere naturale de la 0 la 100 - Numirea, citirea și scrierea numerelor de la o la 100 - Compararea și ordonarea numerelor naturale în concentrul 0-100	- să înțeleagă sistemul zecimal de formare a numerelor formate din sute, zeci și unități utilizând obiecte; - să scrie, să citească numerele naturale de la 0 la 100.	- exerciții de numărare cu obiecte în care grupele de 10,100 se înlocuiesc cu câte un obiect; - exerciții de citire și de scriere a numerelor naturale de la 0 la 100; - compararea și ordonarea numerelor.	- conversaţia - explicaţia -demonstraţia -observaţia - exerciţiul -lucrul cu manualul	Evaluare iniţială prin probe: orale şi scrise Aprecieri stimulative
Adunarea și scăderea numerelor naturale fără trecere peste ordin - Adunarea și scăderea numerelor de la 0 la 100 fără trecere peste ordin - Aflarea termenului necunoscut - Probleme care se rezolvă prin operația de adunare sau de scădere	- să efectueze operații de adunare și de scădere cu numere naturale de la 0 la 100 fără trecere peste ordin; - să exploreze modalități variate de compunere și descompunere a numerelor, în concentrul 0 – 100; - să rezolve probleme care presupun o singură operație dintre cele învățate.	- exerciții de adunare și de scădere cu numere naturale de la 0 la 100 fără trecere peste ordin; - exerciții de aflare a termenului necunoscut; exerciții de alegere a unei descompuneri potrivite pentru efectuarea unui calcul; rezolvarea de probleme cu obiecte sau cu desene simple: puncte, cercuțe, linii etc.	conversaţia, exerciţiul muncă independentă -fişe de lucru	Evaluare formativă prin: - probe scrise - probe orale - observarea sistematică a elevului verificarea temei, Fişe de lucru

Adunarea și scăderea numerelor naturale de la 0 la 100 cu trecere peste ordin - Adunarea și scăderea numerelor de la 0 la 100 cu trecere peste ordin	- să efectueze operații de adunare și de scădere cu numere naturale de la 0 la 100 cu trecere peste ordin; - să compună și să descompună numere naturale în concentrul 0 – 100;	- exercitii de adunare și de scădere cu numere naturale de la 0 la 100 cu trecere peste ordin; -exerciții de descompunere a numerelor pentru efectuarea unui calcul;	conversaţia, exerciţiul -fişe de lucru Soft-uri educaţionale	Evaluare sumativă prin probe: orale şi scrise

Evaluare periodică:

Dificultăţi întâmpinate: nu acordă suficient timp şi suficientă atenţie realizării temelor pentru acasă, de multe ori le realizează în grabă şi face greşeli care ar putea fi evitate dacă ar aloca mai mult timp temei pentru acasă, sau nu își face tema.

Metode cu impact: *pozitiv*- joc didactic, activităţile practice, utilizarea soft-urilor educaţional

negativ- mustrarea, dezaprobarea

Revizuirea PEP: La sfârşitul semestrului, după evaluarea intermediară, vor fi redefinite unele obiective şi proiectate noi conţinuturi în vederea sistematizării cunoştintelor, consolidării priceperilor şi deprinderilor însuşite.

Rolul şi modul de implicare al părinţilor în program: monitorizează sistematic efectuarea temelor pentru acasă, vin periodic la scoală pentru a se interesa de progresul elevului

CLASA INVERSATĂ – studiu

Bărcuteanu Anca Simina
Colegiul Tehnic „Anghel Saligny”, Baia Mare

Am auzit prima dată despre conceptul de “flipped classroom” (clasa inversată) participând la seminariile online ale **Clubului Erasmus**, un program de pregătire de tip Smart Working, în limba engleză. Însă această idee pare să fie din ce în ce mai apreciată la nivel european, ceea ce mă face să cred că ar trebui să aibă o eficiență destul de mare.Tot la ERASMUS+ CLUB, am avut ocazia să aflu multe noutăți din domeniul educației (blended learning, flipped classroom , a la carte model, flex model etc) și spiritul meu aventurier vrea să încerce, măcar o dată, ideile noi, pentru a le testa eficiența.

Clasa inversată (Flipped Classroom) presupune inversarea procesului tradițional de predare: explicarea lecției în clasă și rezolvarea de exerciții acasă. Elevii nu primesc, ca temă, exerciții. Au doar de parcurs un material scurt despre noua lecție/noul subiect. Materialul propus pentru a fi studiat acasă este, practic, noua lecție și se recomandă a fi conceput tot de către profesorul de la clasă. Dacă acest lucru nu este posibil, materialul trebuie să fie ales de profesor, pentru ca informațiile să fie corecte. De asemenea, se recomandă ca acest material de studiu să fie oferit în mai multe forme, pentru a putea fi înțeles de elevii cu diferite stiluri de învățare: vizual, auditiv, kinestezic- de exemplu, le putem oferi un material de citit (cu multe fotografii) dar și un material video cu explicațiile necesare noilor concepte/subiecte.

Aceste materiale ar trebui postate într-un singur loc (pe Google Classroom, de exemplu), astfel încât elevii să aibă acces la ele oricând și să aibă, practic, toate lecțiile din anul școlar, în ordinea corectă. Acest lucru este important pentru că, astfel, ei pot relua lecții la care au absentat (pentru că au fost bolnavi sau pentru că lucrează) , pot recapitula toată materia necesară înaintea evaluărilor și au ordinea corectă a lecțiilor. Această organizare a materiei poate fi utilă și profesorului, chiar dacă investește mai mult timp în conceperea materialelor.

Poate vă întrebați ce ne mai rămâne de făcut la ore… La ore se fac… exerciții cu noile concepte. La ore, profesorul verifică doar ceea ce au înțeles elevii din materialele parcurse, oferă explicații suplimentare-dacă este cazul- și se pune în aplicare partea practică (ceea ce ar fi fost, în mod tradițional, tema de casă.

Conceperea materialelor necesare este o muncă foarte grea, mai ales dacă dorești să le creezi tu (cadrul didactic). Și pentru că eu deja începusem să creez un curs online de limba engleză (My English e-Book), am dezvoltat site-ul cu lecții și am creat și un canal Youtube cu același nume, unde am postat materialele video.

Astfel, ofer elevilor mei și materialul de citit

www.sites.google.com/view/my-english-e-book/ dar și materialul video, pe care îl pot urmări când au timp sau dispoziția necesară studiului:

https://youtube.com/c/MyEnglisheBook .

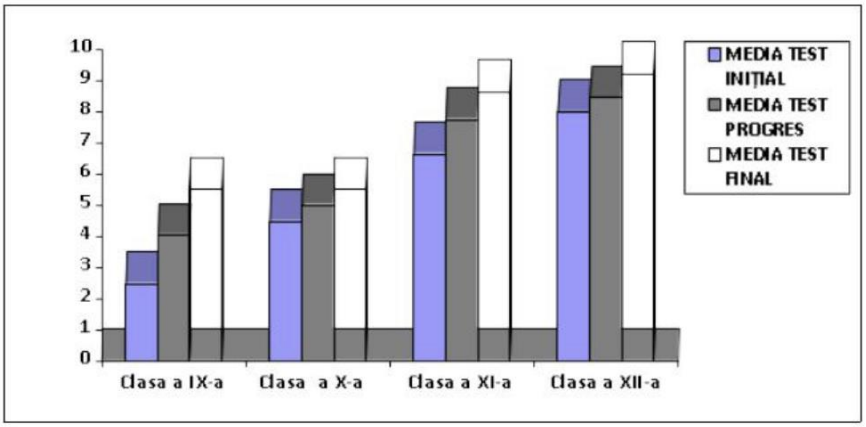
Materialele video propuse nu sunt mai lungi de 10 minute pentru a încuraja parcurgerea lor- nu are 5-10 minute pentru a asculta noua lecție?

Metoda funcționează foarte bine, din ceea ce am constatat eu. Rezultatele elevilor mei sunt mai bune acum, pentru că la ore pun cel puțin doi elevi să explice ceea ce au înțeles din materialele parcurse și colegii lor care nu au avut ocazia să le parcurgă fac un curs intensiv oferit de colegii lor (unii elevi sunt mai receptivi la explicațiile venite din partea unui coleg decât la cele venite din partea profesorului. Iar în timpul efectuării părții practice, ofer informații suplimentare acolo unde constat că elevii nu au înțeles prea bine. Și rezultatele se văd! Am aplicat această metodă doar la unele clase-acolo unde elevii au fost deschiși experimentului. Apoi am comparat rezultatele claselor paralele și la clasele unde am folosit metoda flipped classroom, rezultatele la teste au fost cu cel puțin 10% mai bune.

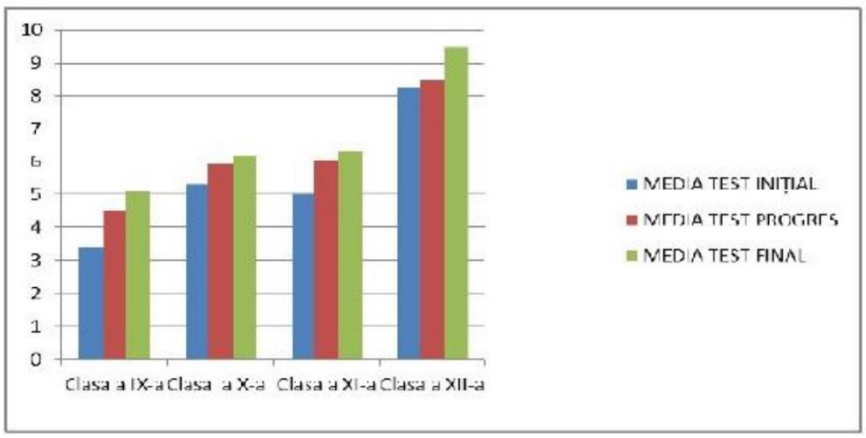
Faptul că au putut parcurge informațiile noi când au avut starea de spirit necesară, nu neapărat marțea de la 10.00 la 11.00 (așa cum facem în predarea tradițională), diversitatea materialelor oferite, explicațiile suplimentare oferite de colegi – toate acestea sunt beneficii ale noii metode pe care ar trebui să le luăm în calcul.

În școlile din USA, metoda este, de asemenea, destul de populară. Persoanele lipsite de libertate au dreptul de a-și continua studiile în timpul detenției și această metodă este ideală pentru ele. Mamele adolescente, tinerii care lucrează pentru a-și ajuta familiile-toți par să aprecieze faptul că au lecțiile puse la dispoziția lor și le pot parcurge atunci când au timpul necesar pentru a studia.

Imaginea 1: rezultatele elevilor la clasele unde nu am aplicat metoda flipped classroom

Imaginea 2: rezultatele elevilor la care am aplicat metoda flipped classroom

Aceste grafice cu rezultate cred că sunt edificatoare și pot înlocui concluzia acestei lucrări. Dincolo de impactul metodei în privința rezultatelor la teste, am observat și o mai mare responsabilizare a elevilor față de propria lor educație, lucru imperios necesar în vremurile noastre.

BIBLIOGRAFIE:

https://www.teachthought.com/learning/definition-flipped-classroom/

https://bokcenter.harvard.edu/flipped-classrooms

https://www.aspireteachers.ro/noutati/2020/9/5/flipped-classroom-partea1

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT (PIP)

Educatoare: Dragomir Nicoleta
Grădinița cu Program Prelungit ”14 Mai”

Iniţiator de program: prof. înv. presc. **Dragomir Nicoleta**

Grădiniţa : Grădinița cu Program Prelungit **“14 Mai”** Satu Mare

Coordonator: profesor consilier școlar : **S. N.**

Informaţii confidenţiale:

Date de identificare:

Nume: M

Prenume: A

Data naşterii: 30.07.2016

CNP: .....

Vârsta: 6 ani

Locul naşterii: Viena, Austria

Domiciliul: str....., nr..... , Satu Mare

Date familiale:

-familie

Numele tatălui: I.

Numele mamei:L.

Grad de handicap: grav cu asistent personal

Necesită protecție specială

Nivel al dezvoltării cognitive sub medie.

Diagnostic medical :cod grav handicap 11

TRISONOMIA 21

DEZVOLTARE PSIHIOMOTORIE ATIPICĂ-DE TIP AUTIST

RETARD AL LIMBAJULUI EXPRESIV CU AFECTAREA COMUNICĂRII

Adeverința medicală:

Maladia Langdon-down

Retard psihic usor

Retard accentuat al limbajului expresiv

Nedeplasabil din motive medicale

CARACTERIZAREA GENERALĂ A SUBIECTULUI:

-are o stabilitate comportamentală pozitiva

-din punct de vedere relațional se poate integra ușor într-un colectiv (exercită preferinţe pentru persoanele care îi acordă mai multă atenţie) ;este supus și nu se manifestă violent față de colegi ;

RECOMANDARE:

Educație informală: -grădiniță

Obiective -socializare /

-stimularea pentru activități școlare/

- formarea deprinderilor de autonomie personală

Limbă și comunicare

Obiective	Metode si mijloace de realizare	Perioada de timp	Criterii de evaluare	Metode si instrumente de evaluare
-să recunoască numele la toți copiii din grupă și al doamnei educatoare.	-joc „Deschide urechea” -exerciții de pronunție	2 săpt. în oct. Periodic	Identifică și recunoste la indemnul educatoarei toți copiii și pe educatoare	Orale Încurajarea și stimularea
-să recunoască vecinătățile sălii de grupă; -să recunoasca grupele vecine (pitică)	-vizită în grădiniță și la celelalte grupe vecine	2-3 zile în oct.	Identifică și numește cu greu locurile cerute	Vizita prin grădiniță
-să recunoască anotimpul și câteva caracteristici; -să recunoasca culorile caracteristice	-exerciții de exprimare corectă a obiectelor și lucrurilor din imaginea dată și identificare a culorilor și obiectelor (pe silabe)	4 săpt.	Denumește obiectele și lucrurile cerute, singur sau cu ajutor silabisite	Aprecieri verbale

Domeniul cognitiv

-să numere corect în ordine crescătoare în limitele 1-3.	-jocul „Coșul cu jucării”. -exerciții de numărare	Nov. Dec.	Numără cu ajutor jucăriile din coș	Aprecieri verbale, stimulente
-să observe și să recunoască plantele din imagini .	-jocurile „Grădina cu flori”, „Grădina cu zarzavaturi”. -exerciții de identificare și recunoaștere	Oct. Nov.	Observă, recunoaște cu ajutor câteva plante	Încurajări verbale, primește bulină în piept
-să aranjeze figurile geometrice; -să recunoască forma geometrică cerută sau culoarea.	-jocul „Foc și apă”. -exerciții de corecție a pronunției.	Dec. Ian. Periodic	Găsește figura cerută cu ajutor	Aprecieri verbale
-să învețe o poezie simpla de Moș Crăciun.	-poezia „Moș Crăciun”. -exerciții de memorare.	2 săpt. în dec.	Repetă dupa educatoare	Participarea la serbare
-să asculte și să cânte colinde.	-audiție de colinde de Crăciun	Dec.	Cântă cu ceilalți copii	Încurajări verbale

Domeniul psihomotric

-să perceapă componentele temporale care vizează ritmul mișcărilor	-exerciții efectuate pe loc și în deplasare cu respectarea duratei, tempoului, intensității. -exerciții și jocuri de mișcare cu utilizarea onomatopeelor și a versurilor ritmate: „Cioc-boc,treci la loc!”, „Unu-doi, unu-doi, / Faceți toți la fel ca noi!”.	4 săpt.	Răspunde corect motric la următoarele comenzi: „Aleargă mai repede!”, „Mergi ușor pe vârfuri”. Execută cu greu mișcări la ritmul indicat.	Analiza respectării duratei, tempoului, intensității în timpul executării mișcărilor Aprecieri verbale Încurajări

Obiective:

- dezvoltarea abilităţilor cognitive specifice vârstei preşcolare;
- dezvoltarea abiliţătilor de comunicare-socializare, relaţionare;
- însuşirea unor deprinderi elementare;
- creşterea nivelului de dezvoltare şi coordonare motrică.

- *Conţinuturi (pe domenii):*

- cognitiv: recunoașterea și denumirea de obiecte, persoane, cunoașterea bine a spaţiului grădiniţei / grupe vecine;
- comportamental: manifestarea interesului de participare la activităţi, contribuirea în mod spontan la realizarea sarcinilor activităţii;
- socio-emoțional: audio cu povești terapeutice.
- psiho-motor: utilizarea și recunoașterea anumitor obiecte, jucării – ușor de manevrat, autoservirea, aşezarea la locul lor a unor obiecte utilizate, oferirea altor copii de jucării pe care le folosește, exerciții fizice, de relaxare și de respirație.

- *Metode şi mijloace de realizare:* observația, conversația, explicația, jocul, percepția și manipularea de obiecte, problematizarea, povestea terapeutică, CD-ul educațional, exerciții fizice, de relaxare și de respirație, muzico-terapia
- *Perioada de intervenţie:* 1 an școlar
- *Criterii minimale de apreciere a progreselor:*
  - capacitate slabă de efort, concentrare redusă
  - atenţie puțin mai greu de captat
  - stare ușoară de agitaţie psihomotorie
  - labilitate emoţională
- *Metode şi instrumente de evaluare:* observații directe, evaluare orală, discuții libere, produse ale activității copilului (desene, fișe, lucrări practice)
- *Evaluarea periodică:* Întrucât capacitatea de concentrare a atenției preșcolarului este scazută, a fost necesară folosirea unui număr mare de exerciții-joc diverse, precum și sporirea motivației prin aprecieri verbale.
- *Obiective realizate:*
  - este cooperant
  - nu se poate exprima prin vorbire singur , doar cu ajutor

- are un nivel de inteligenţă scazut
- are formate unele deprinderi practice de baza
- este atras de obiecte și situaţii diverse

- *Dificultăţi întâmpinate:* În urma evaluării rezultatelor obținute după derularea programului de intervenție, s-a constatat că preșcolarul reacționează pozitiv la activitățile desfășurate oral și la probele practice, însă are deficiențe de concentrare în a urmări explicațiile.
- *Metode cu impact ridicat:*
  - pozitive: activități practice, CD-uri educaționale, fise de lucru.
  - negative: autoevaluare
- *Revizuirea programului de intervenţie educaţional-terapeutică* (în funcţie de rezultatele evaluărilor periodice):
  - folosirea mai mulor materiale didactice și fișe de lucru mai atractive;
  - identificarea obiectelor din sala de grupă.
- *Recomandări particulare:* Este necesară derularea unui Plan de Intervenție Personalizat (P.I.P.) care va avea ca scop formarea capacității de rezolvare a problemelor, utilizând povești terapeutice și softuri educaționale.
- *Rolul şi modul de implicare a părinţilor în program:* Discuţiile cu părinţii și implicarea acestora au avut drept scop inducerea de modificări în ceea ce priveşte relaţionarea ş̦sunt alături de M.A, este o mândrie pentru ei, poate să-şi depăşească statutul actual. În concluzie, familia trebuie permanent atrasă către grădiniță, învățătură, educație şi motivată în susţinerea ulterioară a fetitei, ea aceasta familie fiind un model pentru toti parintii care intampina greutati .

Inovativ și tradițional în predarea-învățarea noțiunilor epice în gimnaziu

Profesor: Buhosu Oana-Maria
Școala Gimnazială *Mihai Drăgan* Bacău

Cercetări efectuate în ultimii 20 de ani arată că pasivitatea/inactivitatea din clasă (înțeleasă ca rezultat al predării tradiționale, în care profesorul ține o prelegere, eventual face o demonstrație, iar elevii îl urmăresc) nu produce învățare decât în foarte mică măsură. De aceea, au aparut metodele didactice interactive, centrate pe elev, ca o adaptare la noile cerințe psiho-intelecuale ale elevilor. Desigur, nu există doar metode moderne totalmente eficiente, cum nici cele tradiționale folosite exclusiv nu asigură un randament școlar de succes. Un melanj sau o adaptare a măsurii în care sunt folosite cele două tipuri de metode ar fi un prim pas spre o învățare productivă.

Învățământul contemporan se bazează pe relația de îndrumare a profesorilor, și nu de controlare a actului didactic de către aceștia. Elevii își asumă învățarea ca pe o responsabilitate, iar competențele cognitive și metacognitive se dezvoltă treptat și se ajunge astfel chiar la cele autoevaluative. Accentul cade pe modalitățile alternative de soluționare a problemelor, care trebuie plasate în context, deoarece rezultatul așteptat nu este univoc.

Metodele au constituit mereu un ansamblu care a suportat transformări la nivelul conținuturilor, al formei și al scopurilor pe care ar fi trebuit să le îndeplinească, în funcție de sistemul de instruire și epoca în care s-au aplicat. Metodologia didactică e o componentă esențială a curriculumului școlar ce asigură atingerea obiectivelor formative și informative specifice învățământului românesc. Actualmente, în activitatea de predare-învățare accentul cade pe elev, pe implicarea lui activă și pe acțiunile sale. Rolul metodelor este, de asemenea, de a atinge mai multe scopuri, precum cel de cunoaștere, de formare de priceperi și deprinderi, de conturare a trăsăturilor de personalitate. Prin intermediul metodelor activ-participative elevul asimilează cunoștințe în mod specific personalității sale. Profesorul trebuie să conceapă situații de învățare prin intermediul cărora elevii să fie implicați într-un proces amplu care să presupună identificare, observare, clasificare, comparare, analiză și sinteză cu privire la cauze, relații, exprimare a propriei opininii.

Didactica bazată pe metode active conturează un elev receptiv și implicat în actul cunoașterii, nu un simplu *receptor* de informații, ci interesat de propria formare prin acțiunile pe care le întreprinde în procesul de instruire și educare. Metodologia didactică se modernizează mereu, fiind supusă schimbărilor care se produc în cadrul societății, în standardele de învățământ și în problematica acestuia. Actul cunoașterii capătă un caracter dinamic, deschis, profesorul neputându-se rezuma la utilizarea unei singure metode în cadrul orelor de limba și literatura română, deoarece multitudinea de transformări complexe la nivelul personalității elevului pe care le presupune literatura implică diversitate metodologică.

Propunem câteva exemple de aplicații ale metodelor interactive, pe textele epice studiate în clasele gimnaziale.

BRAINSTORMINGUL determină idei multiple, cretive, implică toți elevii dezvoltându-le capacitatea de a analiza aspecte prin care să-și exprime personalitatea, eliminând prejudecățile, să valorizeze fiecare idee a celorlalți subiecți prezenți la momentul discuției.

APLICAȚIE: identificarea semnificației titlului *Baltagul,* de M. Sadoveanu

De ce credeți că Sadoveanu a ales ca titlu *Baltagul?*

Metoda încurajează exprimarea liberă a opiniilor, fără intervenții care să inhibe, iar după alegerea subiectului de discutat, se solicită elevilor să comunice ideile lor inedite, chiar și nepotrivite cu privire la problema anunțată, fără riscul de a fi judecați. Profesorul nu intervine cu aprecieri critice, ideile vor fi scrise pe tablă, selectându-se ulterior ideile originale, structurate în forme variate, cum ar fi cuvinte, imagini, simboluri, desene, colaje tocmai pentru a se pune în valoare părerile

majorității, indiferent de forma prin care au fost exprimate. Astfel, se evidențiază atât forme ale inteligenței lingvistice, artistice, spațiale, dar nu numai. Iată câteva dintre răspunsuri:

– scriitorul a ales acest titlu pentru a arăta care a fost arma crimei (inteligență logică)

– *Baltagul* reprezintă un simbol al dreptății, al readucerii normalului în viața Vitoriei (inteligență interpersonală, lingvistică)

– autorul a ales titlul acesta ca să nu fie banal, pentru că dacă ar fi ales ca titlu numele personajului principal, nu mai stărnea curiozitatea cititorului (inteligență emoțională) etc.

Prin metoda **CUBULUI,** se exploatează un subiect, o situație din mai multe perspective. Elevii vor fi împărțiți în 6 grupe, alese, preferabil, după tipul de inteligență dominant, astfel că operațiile de pe fețele cubului vor răspunde diferitelor valențe ale personalităților elevilor: *descrie, compară, asociază, analizează, aplică, argumentează* (sau alte operații care concordă cu obiectivele propuse la finalul lecției, de exemplu *compune, creează* etc)

APLICAȚIE: metoda cubului în sistematizarea noțiunilor însușite la textul *D-l Goe…,* de I. L. Caragiale. Clasa se va împărți în 6 grupe, fiecare având de realizat una din sarcinile notate pe fețele cubului. Reprezentantul grupei va veni în fața clasei și va arunca cubul, care, asemenea unui zar se va opri într-o poziție, iar fața de sus a cubului va fi cea care va impune sarcina scrisă pentru grupa respectivă. Se repetă jocul până când fiecare grupă primește câte o sarcină din cele care rămân disponibile după fiecare aruncare. Iată un exemplu de aplicare a metodei cubului la clasa a VI-a, care, prin sarcinile precizate pune în valoare mai multe tipuri de inteligență, printre care inteligența lingvistică, spațială, kinestezică, interpersonală.

DESCRIE

– spațiul și timpul din schița studiată; apelează la exemple concrete din text

ANALIZEAZĂ

– comportamentul rudelor lui Goe și pe cel al mamei lui Ionel, dna Popescu

COMPARĂ

– cele două personaje din schițele lui I. L. Caragiale: *D-l Goe…* și *Vizită…*

ASOCIAZĂ

– personajul principal cu un animal, cu o plantă sau o culoare; argumentează alegerea

ARGUMENTEAZĂ

– apartenența la genul epic

COMPUNE

– o poezie de 1– 2 strofe care să i se potrivească personajului principal din text

Deşi apar numeroase interconexiuni între metodele didactice şi principii, alternative ale educaţiei, moduri de organizare a activităţii sau tipurile de raţionament, totuşi acestea au o importanţă covârşitoare în cadrul procesului didactic, de aceea trebuie alese cu atenţie în funcţie de „obiectivele şi conţinutul instruirii, normativitatea didactică, particularităţile de vârstă şi cele individuale ale elevilor, specificul clasei, dar şi al şcolii respective, gradul ei de dotare materială, personalitatea profesorului”.

Bibliografie:

Goleman Daniel, *Inteligența emoțională,* Editura Curtea Veche, București, 2001

Ilie Emanuela, *Didactica literaturii române*, Iași, Polirom, 2008

Pamfil Alina, *Limba şi literatura română în şcoală. Structuri didactice deschise*, Editura Paralela 45, Pitești

Serbarea Abecedarului însoţită de Balul părinţilor şi al copiilor

Prof. Antonescu Oana Maria
Școala Gimnazială Nr 19 Brașov

Obiectivele activităţii - Serbarea Abecedarului *(părinţii vor reuşi):*

- să participe la organizarea serbării implicându-se atât la pregătirea sălii de clasă cât şi a costumaţiei copilului;
- să recunoască care sunt beneficiile activităţilor extraşcolare (ale copilului) pe care unii părinţi le susţin atât material dar şi moral;
- să observe copilul cum recită poezia, cum cântă, cum interpretează un joc de rol în faţa unui public, încercând să descopere cum îşi gestionează propriile emoţii copilul în astfel de momente;
- să identifice care sunt rezultatele muncii copiilor din întreg anul şcolar şi ordinea copilului în clasamentul final prezentat la Festivitatea de premiere

În cadrul ***Balulului organizat (pentru părinţi şi copii)*** *părinţii vor reuşi:*

- să descopere cum interacţionează copilulul cu ceilalţi colegi ;
- să cunoască modul în care copiii dansează dansurile populare învăţate anterior;
- să vizioneze un film care cuprinde mai multe momente deosebite din primul an de şcoală al copiilor clasei I C şi să compare începutul cu finalul acestui an şcolar în ceea ce priveşte formarea şi instruirea micului şcolar (un set de poze, aspecte filmate din prima săptămână de şcoală a copiilor - modul cum răspundea atunci la cerinţele şcolare, cum se juca cu colegii de clasă în pauză, cum scria primele semne grafice, cum a reprezentat în desen propria familie - esteticul realizării desenului);
- să identifica care copil din clasă este cel mai îndrăgit(ă) coleg(ă), agreat, simpatizat de colegi pentru modul cum vorbeşte, cum se comportă, cum îşi păstrează ţinuta şcolară;
- să recunoască obiectele (propuse pentru tombola părinţilor) confecţionate de propriul copil după explicaţia acestuia;
- să evidenţieze calităţile cultural-interpretative (dansuri, cântece) în faţa propriilor copii;
- să observe cât de civilizat servesc desertul surpriză (tortul)

Materiale necesare activităţii: costumaţiile copiilor, materiale pentrru decorarea clasei (baloane, floricele din carton, Diplome de merit pentru copii, film (momente deosebite din clasa I),obiecte pentru tombola părinţilor, CD, casetofon

Timp de desfăşurarea a activităţii**:** 1 oră (Serbarea Abecedarului) şi 2 ore (Balul părinţilor şi al copiilor)

Metode utilizate**:** analiza, descoperirea, explicaţia, observaţia, conversaţia, jocul de rol, expunerea.

Agenda activităţii cu punctarea momentelor din desfăşurarea ei:

1. *Moment de pregătire al activităţii*

- decorarea clasei, confecţionarea costumaţiei cu ajutorul părinţilor

2. *Deschiderea serbării* efectuată de învăţătoarea clasei care prezintă momentul solemn în care se regăsesc copiii (Sfârşitul clasei I), etapă importantă din viaţa lor pentru că au reuşit să găsească în acest an şcolar ,,cheia şi lacătul minţii”
3. *Program artistic* prezentat de elevi sub îndrumarea învăţătoarei şi sub privirile părinţilor (programul intitulat ,,Serbarea Abecedarului” cuprinde cântece, poezii, glume, stigături adaptate sfârşitului clasei I, primul an din viaţa de şcolar)
4. *Festivitatea de premiere a elevilor în faţa părinţilor*

- elevii sunt menţionaţi şi recompensaţi în funcţie de meritele deosebite pe Arii curriculare; sunt evidenţiaţi şi elevii cu rezultate bune menţionându-se faptul că şi ei s-au străduit şi au muncit dar nu consecvent;

- sunt făcute cunoscute şi activităţile extraşcolare ale unor copii care le-au frecventat datorită familiei care s-a implicat (financiar) în a le dezvolta copiilor anumite deprinderi; sunt evidenţiate rezultatele şi urmările pozitive pe care le-au avut copiii în câmpul şcolar (ex. participarea la cursuri de şah care le-a dezvoltat gândirea, cursurile de artă dramatică le-a îmbunătăţit calitatea comunicării, cursul de înot le-a format o dezvoltarea armonioasă al organismului şi a contribuit la învingerea fricii, etc.)

5. *Petrecerea comună învăţător-copii-părinţi intitulată* „Balul copiilor şi al părinţilor”cu principalele momente:

   a) Suită de dansuri şi strigături populare (Ciobănaşul, Alunelul, Hora) demonstrate de copiii clasei I C sub îndrumarea învăţătoarei ;

   b) Vizionarea unui film cu momente deosebite prin care elevii au fost surprinşi în diferite ipostaze ale activităţii şcolare din acest an şcolar;

   c) Concursul ,,Cel mai îndrăgit coleg” şi ,,Cea mai îndrăgită colegă”

Mod de desfăşurare: toţi băieţii primesc câte o inimioară din carton roşu pe care trebuie să le ofere colegelor preferate din clasă; fetiţa care are la sfârşit cele mai multe inimioare se declară câştigătoarea concursului; la fel se va proceda şi cu alegerea băieţilor de către fete; la sfârşit câştigătorii vor primi diplome iar perechea câştigătoare va demonstra un dans la alegerea lor, sub aplauzele părinţilor şi colegilor de clasă.

d) Tombola părinţilor

-elevii au confecţionat la ora de Ed. Plastică sau Abilităţi practice diferite tablouri, obiecte pe care au dorit să le dăruiască părinţilor într-o manieră atractivă – obiectele au fost expuse în faţa părinţilor fără numele copilului care a realizat obiectul;
-părintele trebuie să ghicească, să descopere care este obiectul realizat de copilul lui , ajutându-se de explicaţiile acestuia.

e) Concurs gen karaoke între părinţii copiilor - unii doritori au ales o melodie, negativ, pe care vor fredona ei cuvintele; alţii îşi demonstrează talentul la dansurile propuse
(Tango, Vals,etc.)

f) Dans şi voie bună a tuturor participanţilor

6. *Evaluarea activităţii* - părinţii au notat pe un bileţel un gând, o impresie asupra activităţii desfăşurate.

PROIECTUL DE LECȚIE – INSTRUMENT ACTIV

Creț Ileana, profesor învățământ primar
Școala Gimnazială „Liviu Rebreanu“, București

Educația de calitate este centrată pe elev, oferită de instituții care știu să respecte autonomia individuală, asigură participarea tuturor actorilor educaționali, care abordează procesul educațional unitar, urmărind ca obiectiv central îmbunătățirea continuă a performanțelor.

Proiectarea activității didactice are următoarele caracteristici: caracter anticipativ: se referă la procesul de concepere și modul de realizare, caracter continuu: se realizează permanent, proiectul fiind adaptat în funcție de rezultate și de factori neprevazuti, caracter sistemic: are în vedere unitatea și relațiile dintre diversele componente ale procesului educativ, caracter ierarhic: cu referire la structura, nivelurile de organizare și integrare ale proiectării și caracter operațional: intervenția profesorului asupra componentelor procesului didactic și a structurilor logico-didactice. A devenit o judecată de bun simt aserțiunea după care un „lucru bine făcut” este rezultatul unui „proiect bine gândit”.

Proiectarea didactică poate face referire la: proiectarea anuală, secvențială (pe unități de învățare), proiectarea lecției. Voi face referire în continuare la structura secvențială a lecției, la algoritmul proiectării didactice. O lecție bine concepută conține rezumativ patru mari părți și anume: informații generale și obiective educaționale, resurse, sarcini didactice și itemi de evaluare, anexe. Dintre acestea exemplific Obiectivele operaționale ce vor putea fi atinse de către elevi la finalul unei lecții de Matematică la clasa a IV-a:

O1 – Să utilizeze terminologia specifică; obiectivul se consideră realizat dacă toti elevii răspund la cel puțin două întrebări;

O2 – Să aplice algoritmii de calcul în cel puțin patru din cele șapte prezentate;

O3 – Să aplice proprietăți ale împărțirii în rezolvarea exercițiilor și problemelor, minim două din cele patru date;

O4 – Să rezolve exercițiile cu respectarea ordinii operațiilor; obiectivul se consideră atins dacă elevii realizează corect patru (fiecare operație) din cele opt din exercițiu;

O5 – Să efectueze demersul de rezolvare a unei probleme; obiectivul se consideră atins dacă elevii realizează corect calculul problemei date;

O6 – Să utilizeze corect algoritmul de calcul contratimp, realizând minim trei dintre cele patru calcule propuse;

Activarea cunoștințelor acumulate anterior se va realiza prin întrebări legate de terminologia specifică și exerciții de calcul mintal derulate cu ajutorul unei prezentări Power Point. Cum se numesc factorii împărțirii? Cum se numește rezultatul acesteia? Ce expresii ne duc cu gândul la împărțire? Care este cincimea lui 235? Dar sfertul lui 188? Dar jumătatea lui 94? Dar zecimea lui 470? Observă că rezultatul este 47 la toate întrebările și fac legătura cu personajul Ștefan cel Mare care a domnit 47 de ani și despre care urmează să discutăm ora următoare la Istorie. Urmând sfatul lui Ștefan, ne apucăm de lucru. Pentru reamintirea algoritmului de împărțire și evidențierea unor proprietăți ale ei, solicit observarea și rezolvarea exercițiilor afisate pe ecran, cu răspunsuri frontale:

Care este algoritmul de calcul: 240 : 16 =

Observați și răspundeți în câte moduri poți rezolva (explică care sunt acestea)?

(352 - 44) : 22 =

(310 + 62 + 93) : 31 =

3) Efectuează şi spune ce observi: 345 x 12 : 12 =

După ce ne amintim regulile și proprietățile împărțirii invit elevii să revină în vremurile noastre cu ajutorul unei navete spațiale și totodată să-și pună în practică cunoștințele rezolvând individual exercițiile și problemele din fișă. Obținerea performanței și feedbackul se vor face printr-un joc în care se solicită descoperirea numelui PAXI (personajul care ne va însoți în continuare) contracronometru prin rezolvarea exercițiilor scrise pe tablă:

16 x A = 672 P x 11 = 319 665 : 19 = I + 5 (X + 2) : 10 = 31

29	42	308	30
P	A	X	I

Introducerea în demersul didactic a noilor posibilități tehnologice ce îmbină factorul ludic cu cel educativ favorizează centrarea reală a întregului proces instructiv-educativ pe nevoile copiilor, susțin dobândirea acelor cunoştinţe necesare integrării în viaţa socială, apropiind problemele şi aspectele acesteia de nevoile copiilor, creând oportunitatea să înveţe cum să înveţe şi să se orienteze în informaţii, să le caute şi să le afle prin mai multe căi, să-şi esenţializeze cunoştinţele, să le structureze, să facă conexiuni necesare mai apoi participării active şi responsabile la viaţa socială.

IMPLICAREA ACTIVĂ A ELEVULUI

Pescaru Irina, profesor învățământ primar
Școala Gimnazială „Liviu Rebreanu“, București

În termeni de strategie didactică, programele de educaţie au la bază reconsiderarea jocului, ca instrument principal personal de învăţare şi devenire la copiii mici; cunoaşterea şi evaluarea continuă a nivelului de dezvoltare a copilului, ca şi a abaterilor în dezvoltare; organizarea mediului de învăţare/joc în cele mai adecvate şi eficiente modalităţi, pe principiul învăţării active şi participative, ca bază a motivaţiei ulterioare; stimularea vieţii de relaţie a copilului, ca formă a comunicării sale cu lumea (relaţia cu ceilalţi copii şi cu adulţii, cu obiectele, cu sine, cu activităţile sale de joc) şi ca nucleu al formării personalităţii sale. Toate acestea conduc la conceperea de proiecte ce au ca bază legătura practică a elevului cu realitatea.

Un adevăr unanim recunoscut este acela că fiecare copil îşi are ritmul propriu de dezvoltare. La unii el este mai rapid, la alţii – mai lent. Unii nu pot face faţă unor sarcini ce par a fi firești şi corespunzătoare vârstei lor. Aceştia riscă să fie catalogaţi ca fiind deficienţi sau întârziaţi mental. Dar tot ei, ulterior, pot impresiona prin performanţele lor şcolare. Alţii se dezvoltă într-un ritm propriu mai lent ori atestă mari lacune în plan cognitiv. Pentru a favoriza integrarea copiilor cu deficienţe de dezvoltare a sferei cognitive în instituţiile educaţionale de masă şi, ulterior, în comunităţile din care fac parte, este nevoie de măsuri cu caracter profilactic sau de sprijin, cum ar fi: aplicarea, în școală şi în familie, a unor măsuri de stimulare generală şi terapie specializată în aspect senzorial, psihomotor, de limbaj; pregătirea atentă a debutului şcolar, mai cu seamă al celor care prezintă dificultăţi de comunicare şi relaţionare, în activitatea grafică, în orientare ș.a.m.d.

Disciplina Matematică și explorarea Mediului permite dezvoltarea abilităților copilului prin legătura cu mediul și activarea experienţelor sale personale. În vederea susținerii acestei afirmații, proiectul de lecție pentru clasa a II-a prezentat în continuare pe scurt, exemplifică posibilitatea activizării elevilor în mod ludic păstrând posibilitatea atingerii obiectivelor propuse.

Tema lecţiei: „Unităţi de măsură pentru lungime, capacitate, masă, timp, valoare”

Tipul lecţiei: Recapitulare

Obiective operaţionale (pe scurt): să utilizeze terminologia specifică (unităţi de măsură, instrumente de măsură); să efectueze în scris operaţii de adunare şi scădere cu doi şi trei termeni; să compare mărimi; să ordoneze mărimi.

Reactualizarea de cunoştinţe: Cu ajutorul ghicitorilor se reamintesc copiilor unităţile de măsură: metrul, litrul, kilogramul, ora, leul.

Dirijarea învăţării Elevii urmăresc o prezentare PowerPoint, interacţionează oral și fizic, activând butoanele corespunzătoare răspunsurilor corecte. Elementele folosite sunt din mediul real. Se lucrează exerciții din manual/material auxiliar. Se prezintă şi explică elevilor fişa de muncă independentă. Se distribuie fişele ce conţin exerciții de adunare și scădere cu mărimi (m, kg, l); exerciții de aflare a termenului necunoscut; exerciții de comparare a mărimilor şi o problemă. Sunt anunţaţi că timpul de lucru este de 15 minute. Intre timp se afișează pe tablă exerciţiile din fişă, fără a trece rezultatele. După expirarea timpului este solicitat câte un elev să completeze la tablă răspunsurile şi se face verificarea şi corectarea de către fiecare elev pe fişă.

Obținerea performanței și feedback: Cu ajutorul aplicațiilor wordwall si learningapps elevii sunt implicați în rezolvarea unor sarcini noi, problematizante, în aceeași direcție impusă de obiective, dar cu formulări mai ample, cu situarea în elemente concrete de viață ce impun aplicarea cunoștințelor dobândite.

Introducerea în demersul didactic a noilor posibilități tehnologice ce îmbină factorul ludic cu cel educativ favorizează acumularea si consolidarea cunoștințelor într-o modalitate facilă elevilor și totodată stabilă, care asigură buna înzestrare a acestora cu acele competențe vizate inițial, însoțite de abilități, atitudini, aptitudini și deprinderi necesare în viața de zi de zi.

ROLUL METODELOR DE ÎNVAȚARE CENTRATĂ PE ELEV

Prof.înv. primar, Balabasciuc Angelica
Liceul Tehnologic ,,Vasile Cocea” Moldovița

Învăţarea centrată pe elev reprezintă o abordare care presupune un stil de învăţare active şi integrarea programelor de învăţare în funcţie de ritmul propriu de învăţare al elevului. Elevul trebuie să fie implicat şi responsabil pentru progresele pe care le face în ceea ce priveşte propria lui educaţie.

AVANTAJELE ÎNVĂȚĂRII CENTRATE PE ELEV:

Creşterea motivaţiei elevilor, deoarece aceştia sunt conştienţi că pot influenţa procesul deînvăţare;

Eficacitate mai mare a învăţării şi a aplicării celor învăţate, deoarece aceste abordări folosesc învăţarea activă;

Învăţarea capătă sens, deoarece a stăpâni materia înseamnă a o înţelege;

Posibilitate mai mare de includere – poate fi adaptată în funcţie de potenţialul fiecarui elev, de capacităţile diferite de învăţare, de contextele de învăţare specifice

CARE ESTE ROLUL METODELOR DE ÎNVAȚARE CENTRATĂ PE ELEV?

Metodele de învăţare centrată pe elev fac lecţiile interesante, ajută elevii să realizeze judecăţi de substanţă şi fundamente, sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor pe care să fie capabili să le aplice în viaţa reală.

Printre metodele care activează predarea-învăţarea sunt şi cele prin care elevii lucrează productiv unii cu alţii, îşi dezvoltă abilităţi de colaborare şi ajutor reciproc. Ele pot aveaun impact extraordinar asupra elevilor datorită denumirilor, caracterului ludic şi oferă alternative de învăţare cu ,,priză” la copii.

În vederea dezvoltării gândirii critice la elevi, trebuie să utilizăm, cu precădere unele strategii activ-participative, creative. Acestea nu trebuie rupte de cele tradiţionale, ele marcând un nivel superior în spirala modernizării strategiilor didactice.

CE METODE FOLOSIM?

Metode cu valente creatoare:

Brainstormingul;

Metoda ,,ciorchinelui”;

Turul galeriei;

Metoda Phillips 6/6 sau 6-3-6;

Dezbaterea panel;

Jocul de rol.

Metode cu valente activizatoare:

Metoda cadranelor;

Ştiu/vreau să ştiu/am învăţat;

Mozaicul;

Discuţia;

Reţeaua de discuţie;

Cubul;

Organizatorii grafici;

Problematizarea;

Studiul de caz.

Metode tradiționale de predare sau metode moderne în activitatea didactică

Prof. VASILACHE MIHAELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ
OANA DIANA RENEA, FOCȘANI/VRANCEA

Procesul de instruire se înfăţişează ca o activitate complexă, ca o continuă împletire de acţiuni de predare şi actiuni de învăţare.Acţiunile de predare şi învăţare, la care se adaugă evaluarea, nu pot fi private separat, ci ca un tot unitar, ele fiind complementare, surprinzând astfel întreaga activitate. Organizarea eficientă a acţiunii didactico-educative corespunde unei căutări, respective elaborării metodice. Metodologia se cere a fi suplă şi permisivă la schimbările care au loc în componentele procesului instructiv-educativ. O metodă nu este bună sau rea în sine, ci prin raportarea ei într-un mod oportun, adecvat sau nu la o situaţie dată, se poate stabili eficienţa ei în cazul respectiv. Calitatea metodologică este un aspect ce ţine de oportunitate, dozaj, combinatori că între metode sau ipostaze ale metodelor.Metodele de învăţământ sunt selectate în raport cu scopul şi obiectivele activităţii didactice, conţinutul lecţiei şi particularităţile elevului (vârsta, nivelul dezvoltării psihice, nivelul şi specificitatea mijloacelor de comunicare, tipul de percepţie al elevilor – analitic sau sintetic) şi/sau stilul de lucru / personalitatea profesorului.În proiectarea curriculumului trebuie să se țină seama de tipul și gradul deficienței elevului. În cadrul activităților, au fost aplicate cu precădere metodele activ-participative care stimulează interesul pentru cunoaștere, facilitează interacțiunea cu realitatea înconjurătoare. Lucrul în perechi sau în grupe mici de elevi au facilitat comunicarea între ei, colaborarea sau sprijinul reciproc în realizarea sarcinilor sau temelor avute.

Didactica modernă insistă asupra perfecţionării relaţiei predare-învăţare-evaluare deoarece numai în acest mod, relaţia obiective-conţinuturi-metodologie - rezultate-reglare devine logică, unitară şi perfectibilă. Dacă în şcoala tradiţională, accentual cădea pe acţiunea de predare şi conţinut, rolul central revenind profesorului, şcoala modernă plasează în centru elevul care îşi îmbogăţeşte, consolidează, corectează şi transform experienţa cognitivă – capacităţile şi aptitudinile - cu scopul perfecţionării, profesorului revenindu-i rolul de a-l activa cognitiv-afectiv-motivaţional-atitudinal, astfel constituindu-se un echilibru între acţiunile de predare-învăţare. Aşadar, metodele tradiţionale sunt mult mai rigide iar cele moderne sunt mai flexibile, mai suple.

Metodele tradiţionale pot fi păstrate cu condiţia reconsiderării şi adaptăriilor la exigenţele învăţământului modern. Îmbinarea eficientă a metodelor tradiţionale şi a celor moderne ţine de tactul pedagogic şi experienţa profesorului. Profesorul modern lucrează împreună cu elevii săi, cooperând în vederea reuşitei învăţării. Rolurile sunt bine stabilite: profesorul stimulează căutarea şi descoperirea, iar elevii se vor ocupa de activităţile de căutare şi descoperire, ei participând activ şi conştient la asimilarea cunoştinţelor şi formarea personalităţii. Astfel, se creează un parteneriat în vederea atingerii obiectivelor propuse, a unui standard cât mai înalt în educaţie. Lucrând împreună cu elevii săi, profesorul poate regla şi ameliora activitatea pe parcursul desfăşurării procesului de predare-învăţare şi, nu în ultimul rând, poate aprecia just valoarea eforturilor de învătare depuse de către elevi pe parcursul activităţilor desfăşurate. Foarte important în procesul de învăţământ este strategia de instruire deoarece ea reprezintă modul în care profesorul reuşeşte să aleagă cele mai potrivite metode, materiale şi mijloace, să le combine şi să le organizeze într-un ansamblu, în vederea atingerii obiectivelor propuse. O variantă de clasificare a metodelor educaţionale se poate raporta la istoricul lor în procesul didactic, şi anume:

- metode tradiţionale; expunerea didactică, conversaţia didactică, demonstraţia, lucrul cu manualul, exerciţiul;
- metode moderne; algoritmizarea, modelarea, problematizarea, instruirea programată, studiul de caz, metode de simulare (jocurile, învăţarea pe simulator), învăţarea prin descoperire .

Cercetările asupra memoriei, în condiţiile unei atenţii voluntare, cu un grad optim de concentrare arată că, în general, în urma unei activităţi de învăţare reţinem: 10% din ceea ce citim, 20% din ceea ce auzim, 30% din ceea ce vedem, 50% din ceea ce vedem şi auzim în acelaşi timp, 80% din ceea ce spunem și 90% din ceea ce spunem şi facem în acelaşi timp (Pavel Mureşan –Învăţarea eficientă şi rapidă).

Toate aceste metode modern activ-participative de predare-învăţare încearcă să facă elevul să gândească independent, să înţeleagă cu mai multă uşurinţă, să reţină mai uşor şi pentru o perioadă mai lungă de timp noţiunile asimilate, să aplice cât mai eficient ceea ce a învăţat.

De asemenea, se folosesc metode care permit elevului să-şi folosească tipul de inteligenţă predominant (după Howard Gardner): verbal-lingvistică (acuvintelor), logico-matematică (a numerelor şi a raţiunii), vizual-spaţială (a imaginilor, desenului şi a picturii), muzical-ritmică (a tonului, ritmului şi a timbrului), corporal-kinestezică (a corpului), interpersonal (a interacţiunilor sociale), intrapersonală (a autocunoaşterii) şi naturalistă (a tiparelor, regularităţilor şi a comportamentelor).

Învăţarea interactiv-creativă pune accent pe învăţarea prin cercetare –descoperire, pe învăţarea prin effort propriu, independent sau dirijat şi mai ales pe gândire şi imaginaţie creatoare. Profesorul este cel care trebuie să găsească cele mai eficiente modalităţi prin care să stimuleze potenţialul creativ al fiecărui elev în parte.

Printre metodele activ-participative de predare-învăţare se numără : metoda ciorchinelui, brainstorming-ul, turul galeriei, metoda cubului, bulgărele de zăpadă, mozaicul, eseul de 5 minute, metoda predării / învăţării reciproce, perspectivă modernă a prelegerii, metoda cadranelor, jurnalul cu dublă intrare,jocul de rol etc.

Mozaicul – este o strategie bazată pe învăţarea în echipă. Fiecare elev are o sarcină de studiu în care trebuie să devină expert. El are în acelaşi timp şi responsabilitatea transmiterii informaţiilor asimilate celorlalţi colegi. Strategia Mozaicului este focalizată pe dezvoltarea capacităţilor de ascultare, vorbire, cooperare, gândire creativă.

Învăţarea prin descoperire este o metodă cu ajutorul căreia elevul observă, acţionează şi dobândeşte noi cunoştinţe. Această învăţare este însoţită de o dirijare exterioară.

Brainstorming-ul (evaluarea amânată, "furtuna în creier" sau asaltul de idei) constă în dezvoltarea unor idei noi pe baza unei teme stabilite. Cantitatea mare de idei (liber exprimate) va genera calitatea. După ce s-au emis toate ideile, fără a fi criticate, se alege cea mai bună idee, care dă soluţia finală.

Avantajele acestei metode sunt: obţinerea rapidă şi uşoară a ideilor noi şi a soluţiilor de rezolvare; costuri reduse; aplicabilitate largă; stimulează participarea activă; dezvoltă creativitatea, încrederea în sine prin procesul evaluării amânate; dezvoltă abilitatea de a lucra în echipă.

Metoda predării / învăţării reciproce este o strategie de învăţare a tehnicilor de studiere a unui text. După ce sunt familiarizaţi cu metoda, elevii interpretează rolul profesorului, instruindu-şi colegii. Are loc o dezvoltare a dialogului elev-elev. Această metodă dezvoltă capacitatea de exprimare, atenţia, gândirea cu operaţiile ei şi capacitatea de ascultare activă.

Turul galeriei se referă la analiza lucrărilor elevilor prin observarea lor de către ceilalţi colegi. Colegii stabilesc ce caracteristici are lucrarea respectivă şi dacă aceasta a respectat toate cerinţele. Se apreciază lucrările prin diferite procedee: se dau puncte, se lipesc etichete pe lucrările apreciate pozitiv etc.

Tehnica LOTUS (floare de nufăr) presupune producerea de conexiuni între idei , concepte, pornind de la o temă centrală,care determină 8 idei secundare ce se construiesc în jurul celei principale, asemeni petalelor florii de nufăr. Cele 8 idei secundare urmează să devină la rândul lor teme principale, pentru alte 8 flori de nufăr. De exemplu, în cazul celor 4 anotimpuri, elevii trebuie să relateze noi enunţuri care să-I conducă la descoperirea anotimpului care urmează.

Acestea sunt doar câteva metode moderne de predare - învăţare, care se dovedesc a fi practice, aplicabile, motivează elevii, folosesc diferite sarcini pentru mai multe tipuri de inteligenţă. Lista metodelor și tehnicilor este foarte vastă și poate fi folosită și îmbogățită în funcție de imaginația și creativitatea dascălului și în funcție de nivelul clasei la care predă. Progresul școlar se obține treptat prin muncă și efort uriaș depus atât de cadrul didactic cât și de elev. Capacitatea de învățare a elevilor, ambianța și sprijinul familiei și a societății în general, influențează foarte mult obținerea unui progres școlar real.

Bibliografie:

1.Alois, Gherguț, 2016, Educția incluzivă și pedagogia diversității, Editura Polirom
2. Alios, Gherguț, 2001, Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale, Editura Polirom
3. Cerghit, I., Metode de învăţământ, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1997
4. Cucoş, C.(coordonatori), Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi grade didactice, Editura Polirom, Bucureşti, 1998
5. Dumitru, I., Dezvoltarea gândirii critice şi învăţarea eficientă, Editura de Vest, Timişoara, an 2001
6. Oprea, C. L., - Strategii didactice interactive, E.D.P. R.A., 2007

Tulburările de comportament
Studiu de caz și plan de intervenție personalizat

BEBEȘELEA MARIA
LICEUL CU PROGRAM SPORTIV „FLORIN FLEȘERIU ”SEBEȘ
STRUCTURĂ: GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.4

E.M. în vârstă de 15 ani este elev în clasa a VIII-a. Este încadrat într-o clasă specială integrată în învățământul de masă ca urmarea a expertizei psihologice prin care a fost diagnosticat cu intelect de limită (QI=70) și tulburări de comportament. E.M. locuiește împreună cu tatăl și bunicii din partea tatălui; aceștia din urmă fiind cei care l-au cresut de la vârsta de 2 ani din momentul în care mama despărțită de tatăl copilului l-a încredințat socrilor invocând lipsa condițiilor materiale pentru a-și putea crește fiu în bune condiții. Astfel băiatul, ajuns la vârsta de 15 ani nu doar că nu-și iubește mama, dar o jignește, îi vorbește extrem de urât, atunci când aceasta îl vizitează; mama reprezentând pentru el doar o sursă suplimentară de bani .Din conversația cu bunica băiatului am afat că atât sarcina cât și nașterea nepotului său a decurs normal neînregistrându-se incidente sau complicații.Tatăl lui E.M. în vârstă de 37 de ani este taximetrist, iar referitor la pregătirea școlară, a absolvit școal generală cu 8 clase. Mama băiatul are 34 ani, a absolvit doar 6 clase și nu este angajată, lucrează *cu ziua*; deși nu are o situașie economică bună, ea oferă deseori băiatului ei bani, sperând să-i câștige afecțiunea, deoarece susține că regretă extrem de mult că a renunțat la el și că nu i-a fost alături în pemanență în toți acești ani.Condițiile de locuit ale lui E:M. sunt foarte bune, el beneficiind de toate condițiile necesare unui trai decent. Situația economică le oferă posibilitatea unui trai fără lipsuri majore, bugetul familiei (care este alcătuit din pensiile bunicilor, alocația băiatului și salariul tatălui) fiind suficiente pentru toate cele necesare .Abandonat de mamă, E.M. nu a fost dorit nici de tată. Norocul lui este reprezentat de bunicii care s-au atașat foarte tare de el și care îi oferă toată atenția și dragostea. Așadar, relația băiatului cu tatăl său, este rece, distantă; tatăl afirmând că nu el este răspunzător și responsabil pentru buna creștere a fiului său ci părinții lui(bunicii băiatului). În schimb bunicii, îl ocrotesc și îi iau apărarea chiar și atunci când este evidență greșeala nepotului lor, adoptând o atitudine ocrotitoare care nu întotdeauna se dovedește a fi benefică. Nefiind tras la răspundere pentru greșeliile și faptele sale și mai ales simtindu-se ocrotit, E.M., continuă să adopte un comportament total nepotrivit. Deși beneficiază de suport necondiționat din partea bunicilor, deseori le vorbește urât și le ignoră sfaturile.

În ceea ce privește dezvoltarea intelectuală, așa cum am precizat E.M. a fost diagnosticat cu intelect de limită (QI=70) și tulburări de comportament. Principala problemă a băiatului este atitudinea ostilă manifestată față de cadrele didactice, colegi și școală în general. În timpul orelor abordează o serie de manifestări necontrolate, prin care deranjează colegii, agresivitate verbală față de profesori și chiar față de directorul școlii atunci când este tras la răspundere pentru fapele sale.

O carecterizare succintă a elevului arată astfel :

- Stil de lucru independent dar in salturi.
- Este nervos, agitat, impulsiv in reactii.
- Este labil afectiv, trecand usor de la o stare la alta.
- Are o activitate motorie exacerbata, care nu poate fi influentata prin impunerea de reguli sau observatii.
- Deseori vorbeste foarte mult, fara sa-i pese de constrangerile sociale (situatii/ consecinte).
- Adesea evita sau respinge activitatile care ii solicita efort mintal sustinut (ex : participarea la lectii).
- Se enerveaza repede (este usor de provocat).
- Se cearta des cu adultii (bunici, profesori).

- Atribuie altora vina pentru greșelile proprii.
- Adopta comportamente de risc pentru sanatate (ex : fumeaza).

Plan de intervenție personalizat

Problemele cu care se confruntă elevul:

Domeniul cognitiv :

- ❖ Intelect de limită
- ❖ Lipsa motivație pentru activitățiile școlare
- ❖ Interes extem de scăzut pentru școală și studiu
- ❖ Atitudine ostilă față de colegi, cadre didactice, conducerea școlii

Domeniul afectiv:

- ❖ Absența intenției de a învăța
- ❖ Lipsa achizițiilor cognitive

Domeniul caracterial și temperamental:

- ❖ Rezistență și refuz de a se conforma cerințelor formulate de către cadrele didactice și bunici
- ❖ Încălcarea disciplinei școlare și ignorarea regulamentului școlar de ordine interioară
- ❖ Lipsa dorinței de arezolva sarcinile primite de la cadrele didactice

Domeniul de referință : înlăturarea tulburărilor de comportament

Mediul de desfășurare a programului :

- ➢ Structurat : cabinetul psihopedagogic, sala de clasă, acasă

Echipa de lucru :

- ➢ Consilierul psihopedagog
- ➢ Profesor educator
- ➢ Diriginte

Obiective Generale : Scăderea agresiunii și impulsivității prin identificarea propriilor emoții , deprinderea unor metode de exprimare a furiei pe căi nedistructive, diferențierea între gând și acțiune.

Obiective specifice :

- Îmbunatatirea imaginii de sine si dezvoltarea capacitătii de autocunoastere realistă
- Formarea deprinderilor de relaționare pozitivă prin comunicare asertivă, abilitati în rezolvarea de probleme și luare de decizii.
- Formarea unor atitudini pozitive față de un stil de viață sănătos.
- Dobîndirea unor tehnici eficiente de învatare.
- Dezvoltarea motivației pentru învatare prin orientare profesionala.

Tehnici și metode utilizate :

- o Contractul de contigențe
- o Întărirea pozitivă, întărirea negativă (time-out)
- o Modelarea
- o Vizionarea de filme și comentarea lor
- o Activități ludice de relaxare

Materiale utilizate:

- Dvd-uri cu filme educative
- Contractul de contigențe (încheiat între elev- profesor consilier- profesor-educator, între elev- bunici-diriginte)

Metode de evaluare

- Interviul structurat
- Observația (monotorizarea comportamentului)
- Analiza documentelor școlare

Perioada de intervenție: O lună și două săptămâni

Rezultate obținute:

- ameliorarea relațiilor copilului cu bunicii ;
- o ușoară îmbunătățire relațiilor cu profesorii și colegii (nu mai tulbură orele și respectă programul școlar) ;
- performante școlare mai bune față de primul semestru ;
- continuă să fumeze , dar începe să fie interesat de modalitati prin care să renunțe la fumat. Totodată , își exprimă dorința de a se alătura ca voluntar la un proiect educațional realizat în colaborare cu Agentia Națională Antidrog.

Bibliografie

1. Verza, E. (1998), *Psihopedagogie specială*, Editura Didactică și Pedagogică, București
2. http://www.scritube.com/medicina/TULBURARILE-DE-COMPORTAMENT831441217.php

PLAN DE INTERVENTIE PERSONALIZAT
ANUL ŞCOLAR 2022-2023; 2023-2024

Badea Ramoana Tamara
Liceul Tehnologic Dimitrie Bolintineanu, Bolintin Vale

I. Informaţii Generale

Numele şi prenumele elevului:

Data naşterii:

Domiciliul:

Mama:

Tatal:

Alte date despre familie: nu sunt alti frati in familie, copilul locuieste impreuna cu mama si tatal; aceasta manifestă o atitudine pozitivă faţă de activitatea şcolară şi este receptivă la sugestiile oferite de aici. Tatal se implica in toata activitatea fetei, insotind -o pana la scoala. Durata de desfăşurare a programului: clasele a IX-a-a X-a.

Echipa de intervenţie: : profesorul diriginte: BADEA RAMONA TAMARA

II. Starea actuală a elevului

Comportamentul cognitiv:

- Limbajul şi comunicarea : vocabular adecvat, exprimare timida, vorbire ezitantă,
- cunoştinţele şi abilităţile sunt la nivelul programei curriculare a clasei în care este si are potenţialul de a depăşi acest nivel cu ajutor.

Autonomie personală şi socială:

- Aria de autoservire: elevul este familiarizat cu mediul ambiant şi activităţile din programul zilnic
- Aria de socializare: eleva are o atitudine prietenoasă, dezvoltând relaţii interpersonale, însa doar intr-un cerc restrâns, simţindu-se exclusă de multe ori. Realizează achizitii cognitive, comunică cu colegii şi cu prietenii astfel încât ajunge la un climat bun de desfăşurare a activităţilor comune.
- Psihomotricitate : elev întâmpină dificultăţi în înţelegerea sarcinilor de lucru, care sunt doar scrise (fără să fie dictate) de catre mama deoarece nu poate scrie.

III. Evaluarea iniţială

Instrumente folosite în evaluare: fişa psihopedagogică, observaţia spontană şi dirijată, convorbirea individuală şi de grup ,probe curriculare, etc.

Diagnostic

- medical: paralizie cerebrala tetrapareza spastica, se incdreaza in gradul de **handicap grav cu asistent personal**
- psihologic: dificultăţi de invăţare pe fondul diagnosticului medical
- pedagogic poate face faţă cerinţelor educaţionale cu sprijin (programa adaptată, instrumente compensatorii); necesita sprijin permaent in realizarea sarcinilor scolare
- nu poate sa rezolve sarcinile didactice la nivelul propriu- problemele medicale

- ✶ posibilitati bune de comunicare orală, gestuală şi expresivă,
- ✶ feed-back pozitiv în situaţiile de individualizare a sarcinilor de invăţare,
- ✶ nevoia de programă adaptată, instrumente compensatorii, integrare, de sprijin graduat,
- ✶ toleranţa scazută la frustrari
- ✶ sociabilitate bună .

Intervenţii antecedente: elevul nu a mai beneficiat de un program de intervenţie personalizat anterior, în nici un stadiu al dezvoltării sale.

III. Derularea programului de intervenţie

Domeniul de intervenţie: educaţional

Scopul programului: reducerea dificultăţilor de invăţare datorate problemelor medicale si acceptarea faptului că tatal a decedat, mai buna integrarea in colectiv.

Obiective: -la finalul programului eleva va fi capabilă să-şi depăşească limitările astfel încât cunoştinţele şi abilităţile să poată ajunge cât mai aproape de nivelul programei curriculare a clasei în care invaţă, relaţia cu şcoala şi mama sa fie una mai buna, mai apropiat. De asemenea ,dezvoltarea fizică şi psihică armonioase în măsura posibilităţilor şi a limitărilor medicale.

Modalităţi de lucru:

- ✶ aşezarea elevului in prima bancă, perpendicular pe tablă, în locul cu vizibilitate maximă;
- ✶ alegerea unui coleg de bancă tolerant şi cu un nivel de pregătire asemănător care la nevoie să o ajute
- ✶ elaborarea testelor cu itemi mai simplu formulati
- ✶ oferirea de explicaţii suplimentare când este cazul;
- ✶ crearea unui climat educaţional afectiv-pozitiv;
- ✶ încurajarea sprijinului şi cooperării din partea colegilor, formarea unei atitudini pozitive a colegilor;
- ✶ sprijin şi apreciere pozitivă în realizarea sarcinlor şcolare, fără a crea dependenţa;
- ✶ întărirea relaţiei şcoală – elev- familie (mama)
- ✶ consiliere psihologică pentru a accepta purtarea ochelarilor şi situaţiei tatălui.

V.Evaluarea finală criterială

Minimală: apropierea de nivelul programei clasei sale

Maximală: rezultat pozitiv la examenul de bacalaureat .

Instrumente de evaluare:

- ✶ fişe de lucru individuale, exerciţii fizice adaptate elevei;
- ✶ probe curriculare adaptate;
- ✶ teste criteriale pentru fiecare obiectiv în parte;
- ✶ programe pentru dezvoltare personală, cunoaştere şi autocunoaştere.

VI. Concluzii parţiale

În urma evaluării rezultatelor obţinute după derularea programului pe perioada primului semestru, s-a ajuns la concluzia că datorită individualizării şi accesabilizării sarcinilor de invăţare, desfăşurate în ritm propriu, a şedinţelor de consiliere, eleva şi-a depăşit în mare parte limitările, frustrările şi a dobândit o experienţă cognitivă superioară celei anterioare.

VII.Recomandări

Se recomandă stimularea pozitivă, intărirea motivaţiei şi a încrederii în propriile forţe, creşterea stimei de sine, precum şi reluarea unor activităţi în vederea consolidării achiziţiilor dobândite, întărirea continuă a relaţiei şcoală–elev-familie.

Incluziunea în spațiul școlar

Profesor învățământul preșcolar, Husa Stăncuța
Grădinița P.P. 1 Arad

Pentru început aș aminti faptul că fiecare copil este o promisiune şi are o şansă care depinde de atitudinea şi acţiunea celor care îl cresc şi îl educă.

Educaţia incluzivă aduce toţi copiii la un loc, în aceeaşi clasă, în aceeaşi comunitate, îi ajută să se simtă bine, să se simtă iubiţi, preţuiţi, apreciaţi, sprijiniţi şi stimulaţi în aceeaşi măsură, pentru a ajunge la dezvoltarea deplină a propriului potenţial.

Educaţia copiilor cere o preocupare deosebită din partea multor factori implicaţi în această misiune fundamentală. Alături de copiii din şcolile de masă, cresc şi se dezvoltă şi o altă categorie de copii şi anume, cei cu cerinţe sau nevoi speciale (CES). Fiecare copil prezintă particularităţi individuale şi de relaţie cu mediul, trăsături care necesită o evaluare şi o abordare personalizate. Copiii cu deficienţe au şi ei aceleaşi trebuinţe de bază în creştere şi dezvoltare ca toţi copiii: nevoia de afectivitate şi securitate, de apreciere şi întărire pozitivă, de încredere în sine, de responsabilitate şi independenţă.

Incluziunea lor, integrarea socială și educarea acestora necesită solidaritate între instituții și oameni, compasiune, respectul acordat necondiționat persoanei umane și nediscriminare. Termenul de incluziune nu este un simplu concept, aplicat doar la mediul şcolar. Din contră, problematica incluziunii, a diversităţii, este o sursă complexă de dezbateri şi acţiuni sociale. Unul dintre dezideratele acestor politici este acela de a asigura o schimbare durabilă de mentalitate la nivel de societate faţă de persoanele cu dizabilităţi, schimbare care să se integreze în mai larga cerinţă a acceptării şi promovării diversităţii.

Reţeaua grădiniţelor incluzive este prima verigă a colaborării dintre profesionişti pentru nobilul scop al schimbării de orientare incluzivă în cadrul sistemului educaţional din România, ca ţară europeană. Ideile unei educaţii de calitate, pentru toţi copiii, se pot cel mai bine realiza pornind de la grădiniţă, iar materializarea lor se observă tot mai mult în practicile zilnice ale multor educatoare care îşi exercită profesia cu dăruire.

Este firesc să gândim în detaliu aplicarea principiilor şi practicilor educaţiei pentru toţi ca o manieră de schimbare şi de adaptare la cerinţele unei pedagogii active, participative şi valorizante atât pentru copil cât şi pentru educatoare. Se simte nevoia să ne punem întrebări asupra modului în care lucrăm cu copiii în fiecare zi şi să căutăm împreună răspunsuri. Specificăm de la început ideea că în educaţia pentru toţi nu există un singur răspuns, ci fiecare situaţie educativă naşte seturi de răspunsuri determinate de nevoile beneficiarilor. Va trebui ca noi, educatorii, să ne obişnuim tot mai mult cu faptul că pedagogia nu înseamnă un tratat cu reţete (răspunsuri), ci o carte cu întrebări.

Devine tot mai evident că nu numai un singur educator este responsabil pentru stabilirea măsurilor necesare unei educaţii de calitate, ci toţi actorii sociali implicaţi, pentru că valorile cele mai eficiente sunt legate de lucrul în echipă şi de parteneriatul educativ.

Educaţia incluzivă presupune existenţa sprijinului care să egalizeze şansele tuturor şi să se adreseze fiecăruia. Putem sintetiza că educaţia pentru toţi devine coerentă dacă se bazează pe educaţia incluzivă şi dacă se defineşte printr-o educaţie de calitate, eficientă, responsabilă, printr-un proces complex, o strategie de respectare a drepturilor și evidențiere a valorii individuale umane.

Trecând de la beneficiile educaţiei incluzive şi a locului ei în cadrul problemelor generale privind incluziunea, este bine să accentuăm faptul că vorbim de un proces, şi nu de un fapt. Această trecere a societăţii în general şi a grădiniței în special către acceptarea diversităţii şi educaţia incluzivă este un demers de lungă durată. Din acest motiv este important

să privim şi la mecanismele prin care acest proces este facilitat sau din contră, întâmpină rezistenţe din partea actorilor câmpului social, politic, educaţional.

Educaţia formală, nonformală și informală transformă individul dependent de familie, de societate, într-unul independent, care se bucură de autonomie. Valorile învăţate în şcoală şi în familie ar trebui să îndrume omul pe tot parcursul vieţii. Un climat de armonie şi bună înţelegere în şcoală este definitoriu. Un dezechilibru al şcolii devine o problemă la nivelul societăţii.

Metode de învățare centrate pe elev

Prof. înv. primar Cotos Marinela
Școala Gimnazială ”Dimitrie Onciul” Straja

”Mulţi copii se chinuie în şcoli... pentru că felul în care li se predă este incompatibil cu felul în care învaţă.” Peter Senge

Centrarea procesului educaţional asupra elevului presupune preocuparea permanentă a profesorilor pentru cunoaşterea elevului ca individualitate şi adaptarea programelor de formare la profilul acestuia. De-a lungul timpului, metodele de învățare centrate pe elev au fost îndelung cercetate, oamenii de știință formulând mai multe definiții pentru acestea:

- Învăţarea centrată pe elev se referă la situaţia în care elevii lucrează atât în grupuri cât şi individual pentru a explora probleme şi a procesa activ cunoştinţele, mai degrabă decât a fi nişte receptori pasivi ai acestora. Harmon, S.W. & Hirumi, A., (1996)
- Învăţarea centrată pe elev descrie modalităţi de a gândi despre învăţare şi predare ce pun accentul pe responsabilitatea elevului pentru activităţi de genul plănuirii învăţării, interacţiunii cu profesorii şi alţi elevi, cercetării şi evaluării învăţării. Cannon, R. (2000)

O învațare eficientă și durabilă este aceea care are la baza participarea activă a elevului la descoperirea informațiilor, a sensului și utilității lor.

Analiză comparativă între învățarea tradițională și învățarea centrată pe elev:

Învăţare tradiţională	**Învăţare centrată pe elev**
Instruire centrată pe profesor	Instruire centrată pe elev
Predare de informaţii	Schimb de informaţii. Sub supravegherea profesorului, elevii își asumă responsabilitatea propriei învățări, dezvoltându-și pe parcursul acestui proces, competenţe metacognitive și autoevaluative (competenţe de educaţie permanentă)
Factuală, bazată pe cunoştinţe	Gândire critică, luare de decizii bine informată
Predare bazată pe disciplinele tradiţionale	Mai holistică, abordare în funcţie de nevoi
Elevii primesc informaţii	Elevii pun întrebări şi rezolvă probleme
Organizare formală în sala de clasă	Aranjamente flexibile, schimbătoare, legate de sala de clasă
Accentul pe învăţare în vederea amintirii	Accentul pe înţelegere/aplicare
Evaluarea în mare parte prin examene tradiţionale	Diversitate de evaluări incluzând activităţi în cadrul proiectului
Învăţare pasivă	Învăţare activă, exploratoare, bazată pe cercetare
Răspuns ca reacţie	Acţiune interactivă, planificată
Stimularea unui singur simţ	Stimulare multi-senzorială
Un singur mijloc media	Multimedia
Muncă individuală	Muncă în colaborare

Învăţarea centrată pe elev presupune folosirea abordărilor ce sunt în directă legătură cu unele din abilităţile cheie necesare tinerilor care se pregătesc pentru muncă.

Prin înlocuirea prelegerilor cu învăţarea activă, integrarea învăţării într-un ritm propriu şi organizarea unor situaţii de grup cooperante putem să ne sprijinim elevii pe măsură ce învaţă eficient.

Metodele active de învățare au multiple valenţe formative care contribuie la dezvoltarea gândirii critice, la dezvoltarea creativităţii, implică activ elevii în învăţare, punându-i în situaţia de a gândi critic, de a realiza conexiuni logice, de aproduce idei şi opinii proprii argumentate, de a le comunica şi celorlalţi, de a sintetiza/ esenţializa informaţiile, se bazează pe învăţarea independentă şi prin cooperare, elevii învaţă să respecte părerile colegilor.

Metodele interactive de grup sunt modalitati moderne de stimulare a învatarii si dezvoltarii personale înca de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizeaza interschimbul de idei, de experiente, de cunostinte. Metodele de învăţare centrată pe elev fac lecţiile interesante, ajută elevii să realizeze judecăţi de substanţă şi fundamente, sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor pe care sa fie capabili sa le aplice în viaţa reală.

Principalele metode de învățare activă utilizate în învățământul preuniversitar sunt:

- Metoda cubului - este o metodă folosită în cazul în care se doreşte explorarea unui subiect, a unei situaţii din mai multe perspective

- Metoda ciorchinelui - este o tehnică eficientă de predare şi învăţare, utilizată individual sau în grup, care încurajează elevii să gândească liber şi deschis.

-Metoda pălăriilor gânditoare

-este o tehnică interactivă, de stimulare a creativităţii participanţilor care se bazează pe interpretarea de roluri în funcţie de pălăria aleasă

- Metoda știu – vreau să știu - am învățat - se bazează pe cunoaştere şi experienţele anterioare ale elevilor, pe care le vor lega de noile informaţii care trebuie învăţate.

- Metoda studiului de caz - reprezintă o metodă de confruntare directă a participanţilor cu o situaţie reală, autentică, luată drept exemplu tipic, reprezentativ pentru un set de situaţii şi evenimente problematice.

- Metoda brainstorming-ului - are drept scop emiterea unui număr cât mai mare de soluţii, de idei, privind modul de rezolvare a unei probleme, în vederea obţinerii, prin combinarea lor, a unei soluţii complexe, creative, de rezolvare a problemei puse în discuţie.

- Metoda 6/3/5 (brainwriting) - este o metodă asemănătoare brainstorming-ului, doar că se realizează în scris. Ideile noi se scriu pe foile de hârtie care circulă între participanţi. Tehnica se numeşte 6/3/5 pentru că există 6 participanţi în grupul de lucru, care notează pe o foaie de hârtie câte 3 soluţii fiecare, la o problemă dată, timp de 5 minute.

- Metoda Frisco - are la bază interpretarea, din partea participanţilor a unui rol specific, care să acopere o anumită dimensiune a personalităţii, abordând o problemă din mai multe perspective. Astfel, membrii grupului vor trebui să joace, fiecare, pe rând, rolul conservatoristului, rolul exuberantului, rolul pesimistului şi rolul optimistului.

- Metoda SINELG (Sistemul Interactiv de Notare pentru Eficientizarea Lecturii şi Gândirii) - este „un instrument util care le permite elevilor să-şi urmărească în mod activ înţelegerea a ceea ce citesc”. Această metodă este centrată pe menţinerea implicării active a gândirii elevilor în lectura unui text.

- Metoda piramidei sau a „bulgărelui de zăpadă” - are la bază împletirea activităţii individuale cu cea desfăşurată în cadrul grupurilor. Ea constă în încorporarea activităţii fiecărui membru al colectivului într-un demers colectiv mai amplu, menit să ducă la rezolvarea unei sarcini sau a unei probleme date

- Metoda exploziei stelare (metoda starbursting) - desemnează o metodă similară brainstormingului, cu care totuși nu

se confundă, deşi presupune organizarea clasei de elevi într-un grup şi stimulează crearea de întrebări la întrebări, aşa cum brainstormingul dezvoltă construcţia de idei pe idei.

- Metoda simulărilor - reprezintă metoda care plasează persoanele care învaţă în situaţia de a trăi o experienţă de învăţare similară celei reale, fără ca prin aceasta să se producă şi consecinţele negative pe care experienţa reală le poate avea.

- Metoda discuției dirijate - reprezintă o metodă didactică de comunicare orală, prin care se face un schimb organizat de informaţii (idei, opinii, impresii, critici, propuneri) pe baza unui subiect, cu scopul examinării şi clarificării unor aspecte sau a rezolvării unor probleme care implică soluţii alternative.

- Metoda învățării prin cooperare - reprezintă un set de strategii care angajează mici echipe de elevi pentru a promova interacțiunea colegială și colaborarea. Aceasta se realizează atunci când elevii lucrează împreună, ca o echipă, pentru a explora o temă nouă, pentru a rezolva o problemă, pentru a crea idei noi, pentru a atinge un obiectiv comun. Această metodă elimină competiția în favoarea colaborării.

- Metoda cadranelor - este o modalitate de sintetizare a unui conținut informațional solicitând participarea elevilor în înțelegerea lui adecvată.

O consecință importantă a utilizării metodelor de învățare centrate pe elev o reprezintă necesitatea ca elevii să își asume un înalt grad de responsabilitate în contextul învățării și să își aleagă în mod activ scopurile, precum și să își administreze procesul de învațarea. Ei nu se mai pot baza pe faptul ca profesorul le va spune ce, cum, unde și când să gândească.

Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente.

Acest tip de interactivitate determină „identificarea subiectului cu situaţia de învăţare în care acesta este antrenat“ ceea ce duce la transformarea elevului în stăpânul propriei formări.

În școala tradițională, profesorul deține controlul absolut asupra cunoașterii și, prin aceasta, asupra evenimentelor clasei, apărând astfel și o legătură evidentă între disciplina strictă și adevărul univoc al magistrului care ține clasa în mână. În școala centrată pe elev, profesorul se estompează, doar elevul este miezul problemei.

Bibliografie:

- Leonte, R., Stanciu, M. (2004) – Strategii activ-participative de predare-învăţare în ciclul primar, Editura Casei Corpului Didactic, Bacău
- Oprea, C.L.. (2006) - Strategii didactice interactive, Editura Didactică și Pedagogică, București.
- Negreţ-Dobridor, I., Pânișoară, I. O. (2005) - Știința învățării. De la teorie la practică, Editura Polirom, Iași.
- Pânișoară, I. O.. (2008) - Comunicarea eficientă, ed. a III-a, revăzută şI adăugită, Editura Polirom, Iași.

Educația – esență și tendințe de evoluție la începutul mileniului trei

Prof. Înv. preșc. Oloeriu Camelia Alina
Grădinița cu P.P. ”Albinuța” nr. 1 Zărnești, Brașov

De-a lungul timpului, educația a suferit schimbări atât în perspectiva conținuturilor educaționale, cât și a generațiilor de copii, care trec prin instituțiile de învățământ pentru a se perfecționa, a se pregăti pentru un viitor în lumea actuală. Educația capătă noi forme, noi finalități, pentru a satisface nevoile tot mai complexe ale individului, iar odată cu educația, instituțiile de învățământ evolează spre crearea unor programe,cât mai competente și complexe pentru a transmite valori educaționale și pentru a forma individul spre o integrare în societate cât mai eficientă.

Astăzi, se reduce libertatea din ce în ce mai mult, părinții devin mai protectivi, mai superficiali în ceea ce privește importanța jocurilor copilăriei. Copiii devin privați de libertatea socializării și explorării, fiind captivi în dorința excesivă de a învăța, dorință implementată de către părinți. „Copiii sunt pioni într-un joc competițional în care adulții care stau în spatele lor fac orice efort cu putință pentru a stoarce de la ei cele mai bune rezultate.” (P. Gray, p. 24)

Schimbarea și învățarea au loc pe tot parcursul vieții noastre, iar astfel odată ce copilul se formează în primii lui ani într-un mod în care este privat de libertate, de socializare, structura lui socio-emoțională, este în declin, devenind anxios. Instituțiile de învățământ de azi, își propun o învățare centrată pe copil, nu pe conținut, o învățare ce presupune dezvoltarea armonioasă a copilului atât din punct de vedere cognitiv, cât și afectiv. O învățare eficientă presupune respectarea ritmului de învățare al fiecărui copil, adaptarea stilului didactic la stilul copilului de învățare, întrucât copiii au nevoie de timp și libertate , astfel se pot educa și singuri.

Principiile didactice actuale de funcționare a instituției (conform ME) sunt:

- Centrarea pe învățare și dezvoltare
- Orientarea spre formarea competențelor
- Selecția adaptată a conținutului și a activităților de învățare, cu focalizare nu doar pe ce se învață, ci și pe cum se învață
- Valorizarea culturii și a tradițiilor naționale și promovarea principiilor interculturalității (valorizarea diversității, dezvoltarea deprinderilor de cooperare, participarea la diferite evenimente, gândire critică, etc)
- Egalizarea șanselor (toți copiii au dreptul la educație, trebuie sprijiniți indiferent de dificultățile întâmpinate)

O școală „bună” , care să nu transmită copiilor anxietate, este acea școală care are deschidere spre copii, care caută să le transmită valori, să-i pregătească pentru viață, care pune accent pe toate domeniile dezvoltării: sănătate fizică și morală, cooperare și socializare, dezvoltare afectivă și cognitivă, etc. De aceea, se poate spune că profesorul trebuie să fie spontan, creativ, să fie capabil să utilizeze o serie de strategii , dar și să îmbunătățească și să dezvolte altele.

Orice schimbare în educație, aduce cu sine nevoia de comunicare și colaborare, de parteneriat între diferite instituții/ persoane cu școala sau grădinița. Astfel, se pleacă de la premisa că succesul copilului este condiționat de influența mai multor factori, nu doar de școala, iar prin intermediul colaborării cu alte instituții (biserică, spital, ș.a) se formează anumite valori moral-civice, iar cel mic se confruntă astfel cu asimilarea lor, prin propria lui descoperire (învățarea prin descoperire). Părinții ca și parteneri ai instituției școlare favorizează relația lor cu cei mici, ajutând la formarea și luarea deciziilor, gestionarea conflictelor, libera alegere, etc. Aceste parteneriate pot reprezenta totodată o soluție pentru eventualele probleme cu care se poate confrunta la un moment dat educația copilului.

Pe de altă parte, metodologia se schimbă odată cu trecerea timpului, pentru a face față exigențelor lumii contemporane. Se dorește o trecere de la didactica/ predarea tradițională, cea centrată pe conținut, pe expunere, pe transmitere, la cea modernă bazată pe cooperare și centrată pe copil, aducând în evidență metode activ - participative. Noul model de învățare este un model activ, care presupune confruntarea elevului cu noul conținut, pe care îl implică în propriul proces de învățare prin care își asimilează cunoștințele și i se formează o gândire critică și constructivistă. Dacă înainte profesorul era cel care controla totul, era centrat pe evidențierea conținutului din manual și tot el concepea regului, profesorul modern este cel care oferă flexibilitate, care acorda atenție sporită realității și celor mai recente surse de informare. Elevul era văzut ca un receptor pasiv, căruia trebuiau să i se furnizeze informații, să exectute cu rigoare curriculum-ul prestabilit, pe când acum, elevul trebuie să fie cel care descoperă și participă activ la lecții și care poate fi participant la luarea deciziilor privind curriculum-ul școlar.

Învățământul modern promovează învățarea prin colaborare, pune accent pe dezvoltarea gândirii critice, utilizează metode moderne care să conducă spre progresul educabilului, iar astfel metodele de învățământ bine alese duc spre atingerea obiectivelor lecției. A instrui (a preda) nu mai înseamnă astăzi a oferi informații pe care copilul să le stocheze în memorie, ci înseamnă a-l îndruma spre cunoaștere și spre propria lui formare. Ca atare, metodele moderne de predare - învățare sunt cele care favorivează caracterul activ – participativ, punând accent pe:

- stimularea potenţialului creativ și critic al elevului
- reflectarea din partea elevului asupra propriei identităţi, ca subiect al învăţării
- formarea unei opinii personale
- dorinţa de a învăţa prin cooperare, în echipă

Un cadru didactic bun știe să „lanseze” provocări în rândul elevilor săi, știe cum să organizeze desfășurarea lecției, intervenind cu metode cât mai atractive, pentru a le stârni curiozitatea și a le oferi șansa celor mici să pună în aplicare propriile lor idei. Printre metodele moderne existente, se amintesc cele mai utilizate în dezvoltarea creativității, relaționării și gândirii critice:

Brainstorming-ul („Furtună în creier”) are scopul de a stimula creativitatea, incluzând metoda problematizării, observarea, conversația, ceea ce determină educabilul spre a transmite un flux de idei într-un anuumit moment al lecției. Prin această metodă, copiii sunt provocați să-și exprime opinia, să participle active la lecție și să caute răspunsuri cât mai creative și mai corespunzătoare temei date.

Cubul implică operațiile de gândire în scopul învățării unui conținut. Prin această metodă se antrenează gândirea critică, spiritul de relaționare, având în vedere faptul că problema trebuie dezbătută din mai multe perspective (Descrie!, Compară!, Asociază!, Analizează!, Argumentează!, Aplică!)

Tehnica ciorchinelui este un „brainstorming necesar”, prin care se stimulează evidențierea legăturilor ,conexiunilor între idei. Este o metodă care îi invită pe participanți la însușirea de cunoștințe prin modul lor propriu de înțelegere.

Șase pălării gânditoare au rolul de a identifica o situație problemă, care urmează a fi rezolvată prin mai multe puncte de vedere, mai multe perspective; fiecare culoare de pălărie reprezentând puncte de vedere diferite (alb- gândire obiectivă, rosu- gândire afectivă, galben- gândire pozitivă, albastru- gândire speculativă, verde- gândire creativă, negru- gândire negativistă). Acestă metodă este antrenantă în vederea obținerii unui rezultat, unde toți participanții își „promovează” creativitatea.

Explozia stelară este o metodă de stimulare a creativităţii , o modalitate de relaxare a copiilor şi se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme şi noi descoperiri. Copiii stau aşezaţi în semicerc propun problema

de rezolvat . Pe steaua mare se desenează sau se scrie ideea centrală . Pe celelalte cinci steluţe se scrie câte o întrebare de tipul : ***CE ? CINE? UNDE ? DE CE ? CÂND ?*** , iar cinci copii din grupă extrag câte o întrebare.

Aceste metode moderne au ca bază de pornire metodele tradiționale precum: observația, conversația, exercițiul, iar ca atare, aceste metode tradiționale nu pot fi scoase din vedere cadrelor didactice care proiectează activitatea de învățare.

Așadar, se poate observa o evoluție a sistemului de învățământ actual, însă nu se poate spune cu certitudine că acel „tradiționalism” este lăsat în urmă. Cu toate acestea, tendințele modernizării sunt din ce în ce mai prezente: centrarea pe învățare și dezvoltare a copilului, formarea unui sistem complex de valori, folosirea unor metode și tehnici moderne care să faciliteze învățarea prin descoperire, centrată pe elev.

BIBLIOGRAFIE:

- Boncea, A.,G. (2016). *Strategii didactice moderne. Metode interactive de predare – învăţare – evaluare,* Universitatea „Constantin Brancusi“ , Targu-Jiu
- Gray, P. (2013). *Liber să înveți*, București: Editura Herld
- Mândruț, O., Cătană, L., Mândruț, M. (2012). *Instriuirea centrată pe competențe,* Arad, Universitatea de Vest „Vasile Goldiș”
- Mihăeș, V. *Metoda didactică, între tradiţional şi modern, în actul de predare - învățare*

Plan de servicii individualizat pentru copiii cu cerințe educaționale speciale

Veliciu Silvia Raluca
Gradinita cu Program Prelungit Nr.2 Aiud

Numele şi prenumele copilului/ elevului: **P.O**

Mama: **P.I**

Tata: **P.O**

Reprezentantul legal al copilului: **P.I**

Data naşterii: **25.08.2016**

Domiciliul

Unitatea de învăţământ la care este înscris:

Certificat de orientare şcolară şi profesională: nr. din emis de **CJRAE Alba SEOPS Alba**

Data realizării/ revizuirii Planului de servicii individualizat: **10.10.2020**

Responsabilul de caz servicii educaţionale:

Drepturi/ Beneficii de asistenta sociala pentru copiii cu CES (prevazute de Legea nr. 1/2011, cu modificările şi completările ulterioare)…….....

Servicii psihoeducaţionale pentru copilul cu CES

Tipul de serviciu/ intervenţie	Instituţia responsabilă	Obiective	Data de începere	Perioada de acordare a serviciului	Persoana responsabilă de acordare a serviciului (date de contact)
Servicii educaționale	Grădinița cu P.P.	Dezvoltarea liberă, armonioasă a personalității copilului, în funcție de ritmul propriu și de trebuințele sale. *Domeniul Limbă și comunicare:* O1. Să participe la activitățile de grup și joc, atât în calitate de vorbitor, cât și în calitate de auditor; O2. Să distingă sunetele ce compun cuvintele și să le pronunțe corect; O3. Să-și îmbogățească vocabularul activ și pasiv pe baza experienței, activității personale și / sau a relației cu ceilalți;			Educatoarea

		O4. Să utilizeze corect acordurile și raporturile gramaticale. *Domeniul Știință:* O1. Să-și îmbogățească experiența senzorială prin recunoașterea și denumirea obiectelor; O2. Să efectueze operații cu grupele de obiecte constituite: triere, grupare, comparare, clasificare, ordonare, apreciere a cantității prin punere în corespondență; O3. Să recunoască, să denumească, să construiască și să utilizeze formele geometrice în jocuri; O4. Să cunoască și să aplice cunoștințe despre elemente ale lumii înconjurătoare; *Domeniul Psihomotric:* O1. Să execute mișcări ale corpului sau numai cu segmente ale corpului după model și la comanda verbală; O2. Să se raporteze la un model sau un reper dat; O3. Să identifice poziții și relații spațiale prin plasarea unor obiecte într-un spațiu dat ori să se plaseze corect el însuși în raport cu un reper dat. *Domeniul Estetic și creativ:* O1. Să redea teme plastice specifice desenului; O2. Să obțină efecte plastice, forme spontane și elaborate prin tehnici specifice picturii; O3. Să exerseze deprinderile tehnice specific modelajului în redarea unor teme plsatice;			

		O4. Să intoneze corect cântece pentru copii. *Domeniul Om și societate:* O1. Să-și adapteze comportamentul propriu la cerințele grupului în care trăiește (familie, grădiniță, grupul de joacă); O2. Să aprecieze în situații concrete comportamente și atitudini în raport cu norme prestabilite; O3. Să trăiască cu cei din jur stări afective pozitive, să manifeste prietenie, toleranță, armonie, concomitent cu învățarea autocontrolului; O4. Să efectueze operații simple de lucru cu materiale din natură și viața cotidiană, valorificând deprinderile de lucru însușite.			
Servicii de asistenţă psihopedagogică prin cadrul didactic itinerant şi de sprijin					
Servicii de consiliere şi orientare şcolară					
Servicii de terapie logopedică/terapia tulburărilor de limbaj					
Servicii de terapie educaţională*					

Servicii de kinetoterapie*					
Asigurare transport la unitatea de învăţământ					
Măsuri de sprijin pentru educaţia incluzivă**		Adaptare curriculară.			Educatoarea

*doar cazul elevilor înscrişi în unităţi de învăţământ special

**doar în cazul elevilor înscrişi în unităţi de învăţământ de masă

Responsabil de caz servicii psihoeducaționale:

Metode moderne la ora de limba și literatura română

Petrescu Mihaela
Școala Gim. „Sf Gheorghe”-Craiova

Metoda 1 : Scaunul autorului

Această metodă va fi utilizată la o lecţie de limbă romînă pentru consolidarea cunoştinţelor despre adjectiv.

Tipul lecţiei: de recapitulare şi sistematizare a cunostintelor.

ADJECTIVUL

Clasa: a VII a

Prin această lecție se urmărește atingerea următoarelor obiective:

- ✓ Consolidarea cunoştinţelor despre adjectiv;
- ✓ Încadrarea competenţelor de redactare în timpul didactic alocat cu respectarea celorlalte cerinţe;
- ✓ Întărirea capacităţii elevului de a-şi prezenta oral compunerea şi de a răspunde la întrebări;
- ✓ Dezvoltarea capacităţilor elevilor de a recunoaşte tipurile de structuri care conţin cerinţelor şi de a formula întrebări în legătură cu acestea;

Descrierea structurală a secvenţei didactice de aplicare a metodei

Pasul 1: În această oră vom recapitula cunoștințele despre adjectiv folosind o metodă care va fi foarte utilă si atractivă. Se numește -Scaunul autorului- . Aici aveți un scaun și câțiva dintre voi vor ieşi să prezinte oral o compunere, iar colegii voştrii vor pune întrebări la care veţi răspunde.Aveţi nevoie doar de o foaie de hârtie și de un pix.

Pasul 2: Trebuie să scrieţi o compunere gramaticală despre un colţ din natură care v-a impresionat folosind cât mai multe adjective. Compunerea trebuie să aibă 15 rânduri iar timpul de lucru va fi de 15 minute.

Pasul 3: Acum, după ce aţi terminat de scris, îl rog pe un coleg de-al vostru să aleagă un autor care va trebui sa ia loc pe scaun şi să citească lucrarea sa.

Pasul 4: Voi împărţi fişe de evaluare a compunerii ,în care sunt trecute tipurile de adjective studiate. Veţi scrie sintagma ce conţine adjectivul în căsuţa corespunzătoare acestuia din tabel, în dreptul autorului.

Autorul e invitat să citească lucrarea sa. Ceilalți elevi vor fi atenţi şi vor nota în tabel. După ce a terminat de citit, autorul va primi întrebări de la colegi la care va răspunde. Vor fi audiaţi 4 autori. Timpul de lucru va fi de 25 de minute.

Autorul	**Adjective simple**	**Adjective compuse**	**Adjective invariabile**	**Locuţiuni adjectivale**

Pasul 5: Acum sunteţi invitaţi să discutaţi, potrivit tabelelor, cine a reuşit să utilizeze corect mai multe adjective. Pe baza acestor discuţii vom vedea unde au fost greşelile cele mai frecvente şi ce este important de observat când trebuie să construim astfel de exemple.

Timpul de lucru:10 minute.

Vă mulţumesc pentru participare.V-aţi descurcat foarte bine! Pentru ora următoare veţi scrie o altă compunere gramaticală pe o temă care vă place vouă, respectând aceleași cerințe.

Observaţii: alte metode utilizate în lecţie: metoda explicativă, interogativă, analiza şi sinteza.

Metoda 2: Jocul gramatical

Această metodă va fi utilizată la o lecţie de limba romînă pentru consolidarea, dezvoltarea şi nuanţarea cunoştinţelor de vocabular.

Clasa: a VI a

Resurse: Fișă de lucru ce conţine următorul tabel:

Cuvântul	**Sinonimul**	**Antonimul**	**Paronimul**
a simula			
oral			
a (se) adapta			
lac			
familiar			

Elevii vor trebui să completeze tabelul cu ajutorul unor bileţele în care vor fi exemple de sinonime, antonime și paronime. Se va împărti clasa în 4 grupe. Fiecare grupă va primi câte o fișă de lucru și biletele. Elevii vor trebui să completeze tabelul într-un timp de 10 minute. Fiecare cuvânt pus corect va fi notat cu 1 punct. Va câștiga grupa cu timpul și scorul cel mai bun.

Toate grupele vor fi recompensate şi încurajate verbal. Răspunsurile incorecte vor fi corectate frontal. Se vor da câteva explicații acolo unde va fi nevoie.

Pentru ora următoare vor avea de scris enunțuri cu fiecare cuvânt din tabel

Biletul nr.1

- a (se) preface
- prietenos
- scris
- rac
- orar

Biletul nr.2

- stimula
- nefamiliar
- pământ
- vorbit
- adopta

Biletul nr.3

- a arăta
- familial
- iaz
- a (se) acomoda
- inadapta

Perioadele senzitive ale antepreșcolarilor – Educația Montessori

Delia Ana Socoleanu
Grădinița cu Program Prelungit Nr 3, Iași

. Perioadele senzitive, alături de mintea absorbantă, tendințele umane și planurile de dezvoltare sunt parte din cele mai importante principii ale pedagogiei Montessori.

În aceste perioade speciale un copil este interesat să încarneze anumite concepte, abilități, capacități, perioade pe care Maria Montessori le denumea ca fiind o forță trecătoare, un impuls. Indiferent de mediul în care se dezvoltă, fiecare copil traversează aceste perioade și dacă adultul, prin observare, surprinde aceste aspecte și le susține, copilul va încorpora o nouă achiziție. Spre deosebire de adult, care învață dacă își propune acest lucru, copiii, absorb mediul, se autoeducă. Un aspect care vine în sprijinul acestei autoeducații și o motivează, prin materialele special concepute, este procesul auto-corectare, care își atinge obectivele prin exesare repetată cu materiale potrivite și cu o rafinare a mișcărilor.

Termenul de perioade senzitive a fost utilizat de un om de știință olandez, Hugo De Vries, care studia perioadele senzitive la animale. Maria Montessori a studiat observațiile acestuia și a stabilit o legatură dintre nevoia de supraviețurie și creștere a omizilor și dezvoltarea copiilor, accentuând și coreland ideea perioadelor senzitive cu dezvoltarea ființei umane. Pentru a veni în întâmpinarea procesului de dezvoltare al copilului putem oferi acestora experiențe variate și potrivite în momente cheie care vor contribui la dezvoltarea individuală.

Definiție. O perioadă senzitivă este un timp în care copilul se concentrează spre un anumit aspect al mediului cu o intensitate deosebită. Conform observațiilor făcute de Maria Montessori această perioada apare în primul plan de dezvoltare, când se formează personalitatea. În ceea ce privește procesul de adaptare, perioadele senzitive joacă un rol extrem de important, copilul îndreptându-se neconștient spre învățarea unei abilitați necesare pentru dezvoltare. Rolul adultului este acela de a observa copilul și de a pregăti potrivit mediul însă fără a intreveni prea mult. Știm deja faptul că, spre deosbire de adulți copiii învață fără efort. Observarea este procesul prin intermediul căreia putem identifica perioadele senzitive din viața copiilor, iar dacă această perioadă trece neimplinită aceasta abilitate devine mai dificil de obținut.

Etapele senzitive modifică relația dintre copil și mediu. Daca mediul nu-i va asigura copilului nevoile/experiențe necesare, pot apărea anumite deviații (plâns ,crize, dificultăți de somn, etc), numite de Maria Montessori ”manifestări externe ale unei nevoi nesatisfăcute”.

Rolul mediului. Unul din rolurile importante ale adultului este acela de a ghida copilul spre mediul, cu scopul de a obține experiențe cât mai bogate și variate. Pregătirea mediului corespunzător are ca scop împlinirea nevoile copilului. Un alt aspect extrem de important este eliminarea de către adult a obstacolelor de mediu, obiectiv, neîndeplinit, poate conduce la deviații.

Dacă perioada senzitivă dispare, încorporarea unei anumite trăsături devine tot mai dificilă; nu-i imposibilă dar mult mai complexă (învățarea unei limbi străine spre exemplu). Neutilizat potențialul unei perioade senzitive asupra copilului va dispărea, fără efecte negative asupra copilului (de exemplu tricotatul).

Perioadele senzitive sunt o predispoziție care îl va face pe copil să dobândească o anumită caracteristică, ele variază de la copil la copil, asigură cunoștințe și reprezintă baza pentru procese ulterioare de învatare. Dintre perioadele senzitive specifice copiilor preșcolari amintim :

Mișcarea. Pentru a deveni o persoană a timpului și a locului său, pentru a acumula experiențe, pentru a se adapta copilul folosește mișcarea. Prin aceasta el poate influența mediul, mișcarea fiind esențială pentru creșterea și dezvoltarea

copiilor. Mișcarea face parte dintre perioadele senzitive care încep dinainte de naștere. La copilul mic întâlnim două niveluri de dezvoltare ale mișcării:

• motricitate grosieră (târâș, mers în patru labe, mers, sărit) și motricitatea fină (utilizarea mâinilor - întinderea, lovirea, apucarea) - achiziții care au loc în intervalul 0-3 ani, fiind determinate de mintea absorbantă

• rafinarea achizițiilor care are loc în primul plan de dezvoltare (3-6 ani), în care copilul rafinează toate achizițiile dobândite în primii trei ani de viață.

Limbajul. Comunicarea este unul dintre cele mai importante aspecte ale vieții, cu ajutorul limbajului ne putem face înțeleși, ne putem adapta și integra în mediu, în grupuri sociale, în societate. Copilul absoarbe limbajul din mediu, iar rolul adultului este de a vorbi clar, corect, lent, spre copil, de a-l expune la experiențe cât mai variate. Limbajul are un rol esențial în dezvoltarea individului, evoluție ce implică și tendințele umane și mintea absorbantă (copilul înțelege limba înainte de a o putea vorbi).

Ordinea. Atunci când copilul are ordine, el poate avea încredere în mediu - este important ca toate lucrurile să fie la locul lor, să existe anumite rutine, aspecte ce dau copilului siguranță și fac adaptarea mai ușoară. Perioada senzitivă pentru ordine se împletește cu tendința umană pentru explorare și orientare.

Asimilarea imaginilor. Asimilarea imaginilor presupune stabilirea unor repere pentru orientare, aspecte ce îl vor ajuta pe copil în procesul de adaptare la mediu.

Deosebit de important este rolul adultului care trebuie să dea dovadă de grație și curtoazie, să fie un model de urmat, să asigure copilului un mediu bogat senzorial și o perspectivă clară asupra lumii.

Comportamentul social. Prin comportament social înțelegem modul de a reacționa a unui individ în relația cu mediu, cultura, cu societatea, de a respecta regulile impuse de aceasta pentru a se putea adapta (a aparține). Perioada senzitivă pentru comportament social începe destul de devreme și este interconectată cu tendința umană pentru comportament de grup și viață socială.

Rafinarea simțurilor. Această perioadă senzitivă îl are în centru pe lucrătorul conștient (copilul din jurul vârstei de 3-5 ani) și are ca scop rafinarea, clasificarea și organizarea impresiilor senzoriale acumulate de lucrătorul incoștient. Tendința copilului în această perioadă este de a explora lumea. Este esențial ca adultul să ofere experiențe bogate și variate copiilor prin care să-și rafineze percepțiile senzoriale, punându-i astfel în relație cu mediu.

Obiectele mici. O altă perioadă senzitivă în care copiii manifestă un interes deosebit față de cele mai mărunte obiecte din mediu, care poate fi recunoscută între aproximativ 1-3 ani. Pentru a veni în întâmpinarea copiilor este în sarcina adultului să pregătească corespunzător mediu și să asigure că acesta este sigur, atractiv și oferă copilului posibilitatea de a trăi experiențe bogate.

Obstacole. În aceeași măsură în care adultul poate fi un model, un punct de referință, o punte între copil și mediu, el poate fi și cea mai mare piedică în calea dezvoltării copilului. Acest lucru îl întâlnim fie în situații în care adultul are tendința de a face lucruri în locul copilului, fie nu are suficiente informații referitoare la dezvoltarea copilului și nu poate recunoaște aceste perioade.

Momentele de criză. După cum am amintit deja adulții pot fi cel mai mare obstacol în calea copilului. Neînțeles, neavând suficiente instrumente prin care să se poată exprima, fiind frecvent întrerupt de adult, copilul reacționează prin tantrumuri. Aceste momente dificile ale copilului reprezintă de fapt exteriorizarea unei suferințe interne determinată de o nevoie neîmplinită.

Rolul adultului. Pentru a veni în întâmpinarea copilului adultul are rolul de a se informa, de a asimila suficiente informații despre creșterea și dezvoltarea copilului, despre transformările pe care acesta le cunoaște de-a lungul existenței,

despre nevoile fiecărei etape de dezvoltare din viața sa. Este important ca adultul să pregătească corespunzător mediu, să observe copilul, să-i ofere posibilități nenumărate de explorare și mai presus decât atât de ai oferi libertate, de a-l înzestra cu încredere și respect.

Bibliografie:

Montessori, Maria – **Descoperirea copilului,** Editura Vremea, Editura Didactica si Pedagogica, 1977

Montessori, Maria – **Mintea absorbanta,** Editura Vremea, 2017

Montessori, Maria – **Taina copilăriei**, Editura Vremea, 2018

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

BRISC SANDA-MARIA
Colegiul Tehnic „Iuliu Maniu”, Șimleu Silvaniei

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI: L. D-G.
DATA NAȘTERII:

CLASA: a X-a C

ANUL ȘCOLAR: 2022-2023

DIAGNOSTICUL:

- *Medical:* hipoacuzie neurosenzorială, deficit auditiv profund, implant cohlear;
- *psihologic*: percepție bună, tulburări emoționale;
- *psihopedagogic*: inteligență de nivel mediu, dificultăți de învățare, dificultăți minore de pronunție;
    - *pedagogic*: tulburări de învățare, face faţă cerinţelor educaţionale; adaptare medie la cerinţele programei şcolare pentru clasa a X-a şi a curriculumului de limba și literatura română

ECHIPA DE INTERVENȚIE:

- Consilier școlar: prof. BÎRSAN CAMELIA
- Prof. limba și literatura română: BRISC SANDA-MARIA
- Părinţii

SCOPUL (COMPORTAMENTUL ȚINTĂ/REZULTATUL AȘTEPTAT)

- Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoștințele elevului;
- Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice limbii și literaturii române;
- Dezvoltarea capacităţilor de explorare a unui text literar şi de rezolvare a unor sarcini specifice ;
- Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica fluent și cursiv, respectând normele limbii literare;

OBIECTIVE:

➔ PE TERMEN SCURT:

- Dezvoltarea abilităţilor de comunicare;
- Participarea activă la activităţi de grup;
- Dezvoltarea abilităţilor de participare la lecţii;
- Creșterea interesului pentru lectură.
- Analizarea relaţiile dintre o operă studiată şi contextul cultural în care a apărut aceasta.

➔ PE TERMEN LUNG:

- Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor literare;
- Dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii;
- Producerea de mesaje orale și scrise;
- Folosirea potenţialului psihic de învăţare ale elevului, a ritmului propriu de achiziţie, prin observarea zilnică şi prin concentrarea tuturor informaţiilor din cadrul familiei;
- Utilizarea, în exprimarea proprie, a normelor ortografice,ortoepice, de punctuaţie, morfosintactice şi folosirea adecvată a unităţilor, lexico-semantice, compatibile cu situaţia de comunicare.

DURATA PROGRAMULUI: noiembrie 2022-iunie 2023

DOMENIUL / DOMENII DE INTERVENŢIE: Limba și literatura română

DATA ELABORARII PIP: noiembrie 2022

DATA REVIZUIRII PIP: ianuarie 2023

CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR:

- Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevului;
- Dezvolarea deprinderilor de scriere corectă;
- Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice disciplinei limba și literatura română;
- Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare și rezolvare de exerciții aferente disciplinei limba și literatura română.

Nr. crt.	Obiectiv operaţional	Strategii de terapie şi recuperare	Intervalul de timp	Evaluare şi aprecierea evoluţiei	
				Indicatori	Instrumente
1.	**LITERATURĂ** 2.1. Utilizarea strategiilor de lectură în vederea înţelegerii adecvate a textelor studiate 2.3. Interpretarea textelor studiate prin prisma propriilor valori şi a propriei experienţe de lectură 3.1. Identificarea şi explicarea relaţiilor dintre opera literară studiată şi contextul cultural în care a apărut aceasta 2.1 Analiza principalelor componente de structură, de compoziţie şi de limbaj specifice textului narativ/liric/dramatic. 3.3 Elaborarea unei argumentări orale sau scrise pe baza textelor studiate	- menţinerea unui contact vizual permanent cu elevul, pentru ca actul de comunicare să se realizeze corespunzător; - distribuirea unor materiale de consolidare a lecţiei (în special vizuale); -verificarea sarcinilor/ notițelor/ temelor și completarea lor cu explicaţii (unde este cazul); - antrenarea elevului în activităţile specifice pe arii de stimulare sau recreative, cu respectarea particularităţilor individuale.	Nov. 2022 Iunie 2023	- Elevul răspunde pozitiv la fiecare contact al profesorului; - Este receptiv și doritor de a lua inițiativa în diferite sarcini de lucru; - Rezolvă cu responsabilitate majoritatea sarcinilor de lucru; - Elevul este capabil să efectueze sarcini specifice disciplinei limba și literatura română.	

2.	**LIMBĂ ŞI COMUNICARE** 1.1 Identificarea particularităţilor şi a funcţiilor stilistice ale limbii în receptarea diferitelor tipuri de texte 1.3 Folosirea adecvată a strategiilor şi a regulilor de exprimare orală în monolog şi în dialog 1.5 Utilizarea, în exprimarea proprie, a normelor ortografice, ortoepice, de punctuaţie, morfosintactice şi folosirea adecvată a unităţilor, lexico-semantice, compatibile cu situaţia de comunicare	- explicarea suplimentară a sarcinilor orale de lucru; - antrenarea elevului în producerea de texte orale și scrise, specifice monologului și dialogului; - implicarea elevului în activități de grup, pentru rezolvarea unor exerciții de limbă și comunicare;	Nov. 2022-Iunie 2023	- Elevul formulează răspunsuri la întrebările și exercițiile date; - Citește fluent, cu ușoare dificultăți de pronunție; - Construiește oral / în scris texte, respectând algoritmul de argumentare; - Scrie correct, respectând normele limbii literare.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof. Înv. Preșc Hurgoi Ramona
Grădinița cu PP Albinuța nr 1 Zărnești

Data:.....

Numele şi prenumele preşcolarului: G.V.A

Data nasterii: 2016

Domiciliul:

Unitatea şcolară:Grădinița cu PP Albinuța nr 1 Zărnești

Grupa : Mijlocie-mare

Educatoare:HURGOI RAMONA

Perioada de derulare a programului: **octombrie 2022-iunie 2023**

Disciplina: Activităţi specifice învăţământului preşcolar

Definirea problemei: G.V.A. este un baieţel care a venit la gradinița pentru prima dată la vârsta de 4 ani . În momentul în care a fost adus la grădiniță, nu putea să comunice cu colegii de grupă sau cu personalul grădiniței, deoarece nu se știa ce problemă are, mama refuzând să vadă că er avea o problemă. La 5 ani după investigații minuțioase și depistarea problemei, copilul a venit cu mama la grădiniță, care este însoțitor. Provine dintr-o familie normală, având 2 surori din altă căsătorie de 22 , respectiv 18 ani. G.V.A este veșnic agitat în timpul activităților desfășurate la grădiniță (nu cooperează cu nici un copil, nu vorbește cu nimeni, cerând ajutor mamei sau mie educatoarei lui), aceasta datorându-se din cauza limbajului sărac şi defectuos. Adaptarea la mediul grădiniței şi la mediul de copii s-a facut cu foarte mare greutate din cauza dificultătilor de comunicare cu el. Mama îl crește mai mult singură, tatăl locuind în altă localitate. Încerc să încurajez independența copilului, oferindu-i îndrumare atunci când este nevoie şi să laud performanțele acestuia, chiar dacă sunt minore. Încerc să îl implic în toate activitățile de grup, urmărindu-i progresul încurajându-l să practice şi acasă ceea ce învată la grădiniță. Este atrs de cărți, singura activitate ce îl poate ține pe scăunel.

Diagnostic: deficiențe/afectări tulburare pervazivă de dezvoltare, DMM, hipoacuzie neurosenzorială bilaterală, hemipareză dreapta frustă, hidrocefalie

Grad de handicap GRAV

Informaţii educaţionale:

Comportament cognitiv:

- copilul are minime reprezentări despre mediul înconjurător corespunzătoare vârstei şi capacitatea de a observa sistematic;
- volumul limbajului este foarte sărac (aproape inexistent);
- gândirea se manifestă doar în cazuri concrete;
- operaţiile gândirii slab dezvoltate;
- atenţia este slab dezvoltată.

Comportament psihomotric:

- dezvoltare fizică corespunzătoare vârstei;
- nu cunoaşte schema corporală;
- întampină dificultaţi în orientarea spaţială;
- nu are deprinderi de igienă personală şi colectivă bine formate.

Relaţii sociale:

- este politicos cu educatoarele şi personalul grădiniţei;
- nu este sociabil, nu colaborează cu colegii de grupă şi personalul grădiniței.

Dezvoltarea personalităţii:

Percepţie: lacunară

Atenţie: instabilă- concentrându-se greu sau deloc în cadrul activităţilor

Memorie: - predominant mecanică şi de scurtă durata, întipărire slabă, durata păstrării memoriei scurtă.

Gândirea: concret intuitivă, nu face abstractizări.

Limbă si comunicare:

Volum vocabular: sărac, concret-situativ.

Tip de comunicare: neinteligibilă, mimico- gesticulară, înţelege puţin informaţia verbală, în ritm lent, după multe repetări.

Imaginaţie: săracă

Afectivitate: emotivitate, imatur emoţional, dependenţa de adult

Psihomotricitate: coordonarea motrică generală relativ bună

Trasături cu caracter în devenire: neîncrederea în sine, timiditate, nehotarâre, nesiguranţă.

Stare de sănătate: bună, frecvență foarte bună la grădiniță.

Persoane implicate în proiect: educatoarea grupei, mama copilului, consilierul școlar.

Domenii de intervenţie: Activităţi specifice învăţământului preşcolar.

PLANIFICAREA ACTIVITĂŢILOR

Educarea limbajului

OBIECTIVE	TEMA ACTIVITĂŢII	MIJLOC DE REALIZARE
- Să emită sunete din natură, onomatopeele: „ham, ham, miau, piu, piu, cotcodac, clonc, groh, groh”;	*„Cine face aşa?”*	Joc-exerciţiu
- Să emită diferite onomatopee: cum face gâsca, raţa, şarpele, vântul, cucul, albina, ceasul deşteptător, locomotiva, ploaia;	*„Cum face?”*	Joc-exerciţiu
- Exersarea pronunţiei prin redarea de onomatopee;	„ *Cum cântă?”* (vioara, toba, trompeta) Cântec: „Noi suntem muzicanţi voioşi”	Joc-exerciţiu cântec
- Exersarea pronunţiei prin utilizarea onomatopeelor: „pu-pu-pu, cri-cri-cri, ciirip-cirip, behehe, cot-cot-dac, cioc-cioc, mor-mor, ţup-ţup, bâz-bâz”	*„ Repetă după mine!”* *„Spune cum spun eu!”*	Joc-exerciţiu Joc-exerciţiu

- Emiterea unor cuvinte prin demonstraţie şi imitaţie: capră, ţânţar, şarpe, răţuşcă, rămurică, veveriţă. - Exersarea sunetului vibrant ”r”: rândunică, rămurică, rama, Rică, râu; - Exersarea prin imitaţie - Exersarea diminutivelor, singularul / pluralul substantivelor.	*„ Să rostim cuvinte cu sunetul R!”* Poezia: *„ Rică nu ştia să zică…”* *„ Zboară, zboară!”* *„ Şi cuvintelor le place să se joace!”, „ Şi cuvintelor le place să fie alintate”* *„ Ce este şi cum face?”*-	Joc-exerciţiu Poezie Joc-exerciţiu
- Construirea de propoziţii folosind denumirea obiectelor - Descrierea unei imagini, unui obiect cunoscut sau necunoscut de copii - Pronunţarea unor construcţii monosilabice: ba-be-bi-bo-bu, ma-me-mi-mo-mu, za-ze-zi-zo-zu, ţa-ţe-ţi-ţo-ţu, ram-tam-tim, dim-don-dum - Despărţirea unor cuvinte în silabe, apoi reunirea silabelor, refăcând cuvântul. - Descrierea în lanţ a diferitelor obiecte - Realizarea acordului intre subiect si predicat.	*„Spune ce vezi!”* *„Rosteşte după mine!”* *„ Joaca silabelor”* *„ Mai spune ceva!”* *„ Cine ţi-a dat jucăria?”*	Joc distractiv Joc-exerciţiu Joc-exerciţiu Joc-exerciţiu Joc-exerciţiu

Dezvoltare socio-afectivă

Obiective	**Activitate**	**Metode si mijloace didactice**
- Să reacţioneze la expresia feţei celuilalt; - Să îşi exprime emoţiile; - Să îşi manifeste interesul faţă de o persoană prin observarea mişcărilor acesteia; - Să desfaşoare o activitate în compania celorlalţi copii; - Să ceară ajutorul la nevoie; - Să împartă anumite obiecte/ mâncare/ jucării cu alţi copii.	Executarea comenzilor atunci când este asistat şi sprijinit fizic şi verbal.	- exerciţii; - jocuri de rol; - ilustraţii; - diverse obiecte.

Metode şi procedee valorificate în abordarea mijloacelor interne de îmbogăţire a vocabularului, în contextul predării integrate a limbii române

Prof inv primar Balint Petronela

Brainstormingul este o metodă interactivă, descoperită de Alexander Osborn, care, în urma cercetărilor făcute, a descoperit că cele mai bune soluţii la o problemă pot fi descoperite prin însumarea tuturor ideilor de către participanţi. Această metodă poate fi întâlnită şi sub denumirea de „furtună în creier” sau „asalt de idei”, aceasta contribuie la dezvoltarea relaţiilor interpersonale, provoacă elevii la o participare activă şi transformă participanţii în co-participanţi la actul învăţării. Pentru a se respecta specificul acestei metode este necesar respectarea următoarelor reguli:

- ⇨ expunerea clară şi concisă a problemei ce urmează a fi pusă în discuţie;
- ⇨ selecţia participanţilor pe baza principiului eterogenităţii;
- ⇨ asigurarea unui loc corespunzător;
- ⇨ admiterea oricăror idei, indiferent de cât de neobişnuite sau îndrăzneţe sunt;
- ⇨ la început, accentul se va pune pe cantitate;
- ⇨ nu se vor face aprecieri, evaluări, critici;
- ⇨ persoană va înregistra/nota toate răspunsurile primite;
- ⇨ ideile rezultate vor fi discutate în următoarea zi.

Etapele metodei sunt:

- ⇨ alegerea temei de către profesor (de exemplu: *ce cuvinte înrudite cu termenul „bătrân”, cunoaşteţi?)*;
- ⇨ emiterea sarcinii de lucru;
- ⇨ profesorul va cere exprimarea cât mai rapidă a tuturor ideilor;
- ⇨ toate ideile vor fi notate pe tablă, fără a fi criticate;
- ⇨ ideile rezultate vor fi grupate, apoi vor fi discutate frontal sau pe grupe.

Utilizarea corectă a acestei metode prezintă numeroase avantaje:

- ⇨ absenţa aprecierilor/criticilor duce la diminuarea blocajelor;
- ⇨ obţinerea rapidă şi spontană a ideilor;
- ⇨ participarea activă a elevilor;
- ⇨ dezvoltarea spontaneităţii şi creativităţii elevilor;

În schimb, ca orice metodă, şi brainstormingul prezintă câteva dezavantaje:

- ⇨ oferă doar soluţii posibile, nu neapărat valabile;
- ⇨ unii participanţi pot avea rolul de spectatori;
- ⇨ pentru unii elevi poate fi prea solicitant.

Această metodă am folosit-o des pentru formarea familiei lexicale a unui cuvânt, în clasele a III-a şi a IV-a şi s-a observat, într-adevăr, că anumiţi elevi aveau rolul de spectator deoarece nu reuşeau să răspundă în timp util.

Tehnica Lotus (Floare de nufăr) – această metodă de învăţare are ca scop dezvoltarea potenţialului creativ şi a inteligenţelor multiple putând fi folosită atât în activităţi individuale, cât şi în cele de grup, pe teme din domenii diferite. După ce a fost aleasă o temă, se stabilesc împreună cu elevii conţinuturile, se selectează un număr de opt idei care vor fi notate în opt cadrane care înconjoară tema principală, apoi se vor stabili conexiuni pentru cele opt idei. Rezultatele vor fi prezentate grupului fixându-se astfel, idei noi. Această metodă poate fi folosită în exemplificarea unor elemente lexicale, de exemplu:

- în exemplificarea şi contextualizarea omonimelor – pornind de la sintagma *cuvinte cu aceeaşi formă şi înţeles diferit*, vor fi asociate opt exemple de omonime (broască, capră, poartă, ochi,sare, gol, lac, toc). Clasa de elevi va fi organizată în opt grupe căreia i va fi repartizat câte un cuvânt şi va avea ca sarcină să demonstreze omonimia alcătuind opt enunţuri.
- exemplificarea şi contextualizarea de cuvinte formate prin derivare cu prefixe negative. Pornind de la *sintagma cuvinte cu sens opus formate de la cuvinte date*, profesorul va pregăti opt jetoane pe care sunt scrise cuvinte de tipul *neatent, inutil, desfăcut, desprins, anormal, imoral,* iar elevii specifică opt prefixe negative cu ajutorul cărora pot forma antonimele unor cuvinte (exemple: ne-, i-, des-, dez-, a-), apoi elevii vor enumera alte opt cuvinte formate cu prefixe negative (de exemplu: cinstit – necinstit, real – ireal, muritor – nemuritor, adevăr – neadevăr, discutabil – nediscutabil, disponibil – nedisponibil, folositor – nefolositor). Această metodă am folosit-o cu succes la clasă (îndeosebi clasele a III-a şi a IV-a) în orele de limba română, mai ales în abordarea exerciţiilor referitoare la derivarea cuvintelor cu sufixe şi prefixe sau familia lexicală.

Metoda 6 - 3 - 5 are această denumire deoarece grupele sunt formate din şase elevi, fiecare elev din grupă formulează trei idei care sunt finisate de alţi cinci elevi sau realizate în cinci minute. Mai întâi este prezentată tema care urmează a fi rezolvată, apoi se va realiza împărţirea pe grupe. Exemplu:

- formulează trei enunţuri în care să se folosească perechi de antonime, la alegere;
- alcătuieşte trei enunţuri în care să ilustreze sensurile diferite pe care le poate avea un cuvânt dat;
- enumeră trei texte/enunţuri în care să se ilustreze omonimia a trei cuvinte date etc.

Avantajul acestei metode constă în aceea că oferă, elevilor timizi, posibilitatea de a se exprima, dezvoltă spiritul critic, obişnuieşte elevii să lucreze în echipă, să colaboreze în vederea obţinerii produsului final, încurajează competiţia, dezvoltă gândirea, imaginaţia, creativitatea, atenţia. Dezavantajul acestei tehnici constă în timpul limitat, ceea ce determină ca elevii să dea răspunsuri greşite ori să se producă un blocaj creativ.

Strategiile didactice, metodele şi procedeele bine alese de către învăţător, contribuie la o activitate de învăţare pe care elevii o pot realiza cu mai multă uşurinţă, dându-le încredere în propriile forţe. În realizarea unei activităţi didactice, atunci când învăţătorul îşi stabileşte metodele şi procedeele necesare desfăşurării activităţii, trebuie să ia în considerare că problema cultivării limbii şi a limbajului reperezintă cea mai importantă latură a educaţiei intelectuale a copilului, de aceea nu trebuie neglijat acest aspect foarte important. Un vocabular bogat reprezintă suportul şi instrumentul argumentării ideilor, al originalităţii şi creativităţii elevului în întreaga sa activitate şcolară şi nu numai.

Bibliografie:

Hobjilă, A. (2008). Elemente de didactică a activităţilor de educarea limbajului. Iaşi: Editura Institutul European.

Ilie, E. (2014). Didactica limbii şi literaturii române. Iaşi: Editura Polirom

Kincses, I. (2011). Metode şi procedee didactice aplicate în procesul de învăţare la şcolarul mic. Bacău: Editura Rovimed Publishers.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT -PIP

Prof. Înv. Primar Pețenchia Maria Cristina
Școala Gimnazială Săcălaz-structura Beregsău Mare

Descrierea problemei : randament școlar scăzut, exprimare greoaie, vocabular sărac, imposibilitatea de a scrie.

	Obiectivul general, pe termen lung 1: Reducerea absenteismului și creșterea motivației școlare			
Obiectivele pe termen scurt	Activităţi propuse în vederea realizării lor	Resurse	Metode	Evaluare atingere obiective
Să se implice în activitățile preferate (muzicale)	Program muzical la sfârșitul zilei Activități ludice	Acordeon Jucării muzicale	Joc	Observația sistematică
Să completeze Tabelul prezenței cu recompensele primite	Completarea tabelului cu recompense	Tabel, Recompense diverse	Conversația	La sfârșitul săptămânii urmărind procentul de completare al tabelului
Să își dezvolte încrederea în sine	Exerciții de autocunoaștere: Ex. Cine sunt eu?	Povești cu morală Fișe de lucru, creioane colorate, imagini.	Lectura explicativă Conversația Explicația	Test de autocunoaștere

	Obiectivul general, pe termen lung 2: Îmbunătăţirea productivităţii şi a performanţelor şcolare			
Obiectivele pe termen scurt	Activităţi propuse în vederea realizării lor	Resurse	Metode	Evaluare atingere obiective
Să rezolve sarcinile propuse de cadrele didactice	Harta textului; Completare propoziții lacunare	Manual, fișe de lucru.	Explicația Conversația Explozia stelară Brainstorming	Analiza fișei de lucru
Să ia parte la activitățile de învățare în grup	Activități în grup: jocuri pe echipe, concursuri în pereche, proiecte pe temă dată.	Coli, carioca, post-it, cărți, manual.	Metoda cubului Metoda Acvariului	Observarea gradului de implicare în activitate
Să exerseze scrierea cu litere de mână	Recunoaștere litere de mână Asociere litera de mână cu litere de tipar Exersare elemente grafice Scrierea de mână a literelor Scrierea cuvintelor cu litera nou învățată	Planșe cu litere Fișe de lucru Plastelină, sârmulițe	Metoda Fonetico-analitico-sintetică Modelaj Exercițiul	Observarea sistematică

	Obiectivul general, pe termen lung 3*:* Diminuarea comportamentului hiperchinetic în timpul orelor			
Obiectivele pe termen scurt	Activităţi propuse în vederea realizării lor	Resurse	Metode	Evaluare atingere obiective
Să întrebe şi să răspundă la întrebări doar atunci când este cazul	Activități ludice Joc de rol: Îți dau cuvântul Jocuri de înghețare: statuile	Resurse umane- colectivul clasei;	Jocul didactic	Observarea gradului de însușire și respectare a regulilor
Să își dezvolte răbdarea	Competiții sportive, jocuri de tipul Start-Stop, scăunelele muzicale. Decupaj, lipire, pictură.	Minge, baston, Cd- player;	Ștafeta Jocul de mișcare Colaj	Respectarea regulilor; Evaluarea produsului final
Să își monitorizeze concentrarea și atenția	Activități în completare: colorat, copiat, relaxare (joc și miscare).	Carte de colorat Fișe de lucru Cartoane cu culorile semaforului	Metoda semaforului	Observarea sistematică.

	Obiectivul general, pe termen lung 4 : Îmbunătăţirea capacităţii de concentrare şi a atenției			
Obiectivele pe termen scurt	Activităţi propuse în vederea realizării lor	Resurse	Metode	Evaluare atingere obiective
Să-și mențină atenția și capacitatea de concentrare mai mult timp	Captarea și stimularea atenției prin: -jocul cu cartonașe; -jocuri de simulare a realității; -sortarea anumitor obiecte după criteriile date; -ascultarea diferitelor sunete și gruparea lor în categorii distincte.	Cartonașe pereche cu imagini Laptop Trusa Logi Cd muzical	Jocul didactic Demonstrația Jocul didactic matematic Audiția muzicală	Măsurarea progresului obținut
Să manifeste interes pentru activitățile propuse	Activități diferențiate în clasă Ghicitori, povești scurte, poezii distractive, cântecele educative.	Fișe de lucru, Cd muzical, Cărți cu ghicitori, Cărți cu poezii.	Exercițiul, Observația, Demonstrația, Audiția muzicală.	Observarea interesului manifestat și a gradului de implicare în activități.

	Obiectivul general, pe termen lung 5 : Dezvoltarea exprimarii orale			
Obiectivele pe termen scurt	Activităţi propuse în vederea realizării lor	Resurse	Metode	Evaluare atingere obiective
Să exerseze dialogul în diferite situații de comunicare	Întâlnirea de dimineața Activități pe roluri cu tema dată Dialog pe text	Calendarul naturii Manual Planșe cu imagini	Conversația Explicația Jocul didactic	Analiza modului de participare la comunicare, de exprimare
Să formuleze propoziții după imagini	Descrierea orală a unor imagini Povestirea unui text după imagini Alcătuirea unor propoziții după imagini date	Imagini Fișe de lucru	Conversația Explicația Exercițiul Observația	Observarea sistematică a gradului de implicare
Să înlocuiască cuvintele date cu altele după anumite cerințe	Eu spun una – tu spui multe Eu spun mic - tu spui mare Cuvinte cu înțeles opus Cuvinte cu înțeles asemănător Cuvinte cu aceeași formă și mai multe înțelesuri	Fișe de lucru Imagini.	Explicația Conversația Observația	Observația- Corectitudinea răspunsurilor furnizate Analiza fișelor de lucru

FIȘĂ DE EVALUARE

Prof. înv.primar: SABĂU MARIA-CRISTINA
Școala Gimnazială Săcălaz
Structura Beregsău Mare

1. Dictare:

2. Desparte în silabe cuvintele :

pat **cortul** **Ramona**

3. Unește cu o linie imaginea cu propoziția corespunzătoare:

Lina ia o carte cu animale. **Mara a tăiat tortul.** **Tică are un păun.**

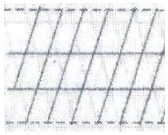
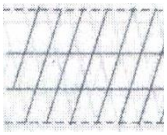
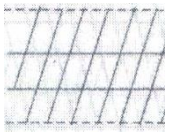

4. E scris una, tu scrii multe!

măr **temă** **elev**

5. *Formează cuvinte noi, înlocuind iniţiala:* **(mac lac)** ⟶

sat ⟶ **loc** ⟶ **mai** ⟶

DICTARE:

Propoziţii: Calul cară lemne.

Luca e cu mama?

Călin are un caiet nou.

ITEMI:

I_1 – scrie după dictare 3 propoziţii;

I_2 – desparte în silabe cele 3 cuvinte;

I_3 – realizează corespondenţa imagine – propoziţie în cele 3 situaţii;

I_4 – scrie cele 3 cuvinte la forma de plural ;

I_5 – formează 3 cuvinte noi, înlocuind iniţiala fiecărui cuvânt dat.

DESCRIPTORI DE PERFORMANȚĂ:

ITEMI	FOARTE BINE	BINE	SUFICIENT
I1	- scrie corect după dictare cele trei propoziții;	- scrie corect după dictare două propoziții;	- scrie corect după dictare o propoziție;
I2	- desparte corect în silabe trei cuvinte;	- desparte corect în silabe două cuvinte;	- desparte corect în silabe un cuvânt;
I3	- realizează corespondența în cele trei situații;	- realizează corespondența în două situații;	- realizează corespondența într-o situație;
I4	- găsește cuvintele în cele trei situații;	- găsește cuvintele în două situații;	- găsește cuvintele într-o situație;
I5	- formează cuvinte noi în cele trei situații	- formează cuvinte noi în două situații	- formează cuvinte noi într-o situație

CALIFICATIVUL FINAL:

Foarte bine	Rezolvă corect/parțial corect 4-5 itemi;
Bine	Rezolvă corect/parțial corect 3 itemi;
Suficient	Rezolvă corect/parțial corect 1-2 itemi

REZULTATELE TESTULUI DE EVALUARE

Numele elevilor	I_1	I_2	I_3	I_4	I_5	Calificativul final

EDUCAŢIA DIFERENŢIATĂ – O ŞANSĂ PENTRU FIECARE

CLAUDIA-LUCIA VIDA
Şcoala Gimnazială ”Lascăr Catargiu”, Craiova,
Judeţul Dolj

Importanţa educaţiei este deosebită, întregul sistem educaţional trebuind să se bazeze pe premisa că fiecare individ poate fi educat, poate fi ajutat să treacă de la o etapă la alta, atâta timp cât influenţele educative se adresează „zonei proximei dezvoltări” (L. S. Vigotski). Fiecare persoană posedă un set de valori, credinţe şi ţeluri corespunzătoare mediului cultural în care s-a născut şi trăieşte.

Educaţia pentru toţi a fost definită (Salamanca, 1994) ca acces la educaţie şi calitate a acesteia pentru toţi copiii. Pentru a se adresa tuturor copiilor şi a deveni deschisă, flexibilă, adaptată şi orientată spre fiecare şi pentru toţi, educaţia trebuie să presupună în practică o schimbare de optică şi anume o nouă orientare care pune accentul pe cooperare, parteneriat, învăţare socială şi valorizare a relaţiilor pozitive, umaniste în educaţie.

Educaţia pentru toţi corespunde în educaţia şcolară şcolii incluzive. Educaţia incluzivă şi activarea cognitivă pot avea succes doar într-un context social larg, care înţelege şi permite colaborarea între părţile implicate: copii, învăţători şi profesori, autorităţi, comunitate şi factori legislatori. O schimbare de lege fără modificarea atitudinii cadrelor didactice nu aduce nimic nou (aşa s-a întâmplat în Italia), iar fără o bază legislativă adecvată, schimbarea atitudinii profesorilor nu va aduce schimbarea adecvată (de exemplu, Belgia).

Şcoala incluzivă se referă în sens restrâns la integrarea/includerea tuturor copiilor, indiferent de capacităţile şi competenţele de adaptare şi deci de învăţare, într-o formă de învăţământ. În sens larg, ea înseamnă ca fiecare copil să fie sprijinit şi să se lucreze în beneficiul tuturora. Fiecare copil este înţeles ca un participant activ la învăţare şi predare pentru că aduce cu sine: o experienţă, un stil de învăţare, un model social, o interacţiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare, un context cultural căruia îi aparţine.

Specificul integrării înseamnă: a educa copiii cu cerinţe speciale în şcoli obişnuite, alături de copii normali; a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educaţională, consiliere şcolară, asistenţă medicală şi socială, etc.); a acorda sprijin personalului didactic şi managerilor şcolii în procesul de proiectare şi aplicare al programelor şcolare; a permite accesul efectiv al copiilor cu cerinţe speciale la programul şi resursele şcolii obişnuite (bibliotecă, terenuri de sport, etc.); a încuraja relaţiile de prietenie şi comunicarea între toţi copiii din clasă/şcoală; a educa şi ajuta toţi copiii pentru înţelegerea şi acceptarea diferenţelor dintre ei; a ţine cont de problemele şi opiniile părinţilor, încurajându-i să se implice în viaţa şcolii; a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu cerinţe speciale; a accepta schimbări în organizarea activităţilor instructiv-educative.

Un exemplu de activitate ce presupune o educaţie pentru fiecare sunt poveştile, care reprezintă o sursă de rezolvare a conflictelor astfel încât nimeni să nu iasă în pierdere. La clasele mici se pot alege poveşti cunoscute de copii, cu personaje pozitive şi negative aflate într-un conflict permanent. Lucrând tot pe grupuri, elevii trebuie să identifice conflictul personajelor negative. Ajutaţi de întrebările: „Cine este fericit/nefericit la sfârşitul poveştii?”, „De ce?”; „Au fost încălcate drepturile vreunui personaj?”, „Dacă *da*, de către cine?”. Folosindu-se de imaginaţie, elevii vor trebui să recreeze povestea din punctul de vedere al personajului negativ, care este pedepsit de către narator sau de către un alt personaj cu valenţe simbolice. De asemenea, sunt încurajaţi să explice atitudinea şi comportamentul faţă de personajele negative (de exemplu, pornind de la „Povestea lui Harap-Alb” de Ion Creangă, elevii sunt solicitaţi să-şi spună părerea în legătură cu pedepsirea antagonistului în finalul basmului). Copiii trebuie să găsească întotdeauna soluţii de rezolvare paşnică a tuturor situaţiilor

conflictuale astfel încât toate personajele să fie mulţumite. În acelaşi timp, copiii constată că oricine are dreptul la o a doua şansă şi are dreptul să se apere. Astfel, liderul grupului comunică rezumatul discuţiilor şi soluţia paşnică adoptată de grup. De exemplu: Spânul participă la nunta protagonistului, bucurându-se de fericirea acestuia, alături de ceilalţi.

Una dintre tendinţele modernizării învatământului vizează flexibilitatea instrucţiei şi educaţiei pentru a asigura dezvoltarea capacităţilor şi aptitudinilor fiecarui elev, în raport cu propriile posibilităţi. Şcoala este solicitată să organizeze procesul de predare-învăţare-evaluare în aşa fel încât să-l pună pe elev cât mai devreme posibil în posesia unor mijloace proprii de însuşire a cunoştinţelor, de aplicare în practică în mod constant şi creator. În literatura de specialitate, conceptul de instruire diferenţiată a fost abordat din perspective multiple : strategie de optimizare a învăţării, proces dinamic, categorie fundamentală instrucţională, direcţie de formare a competenţelor cadrelor didactice. Astfel, elevii pot fi învăţaţi ce înseamnă toleranţa utilizându-se activităţi educative, diferite strategii, punând accent pe metodele şi tehnicile interactive. Tema conversaţiei, ce are drept titlu „Diferiţi dar egali”, ar putea porni de la interculturalitate, folosindu-se materiale intuitive: reviste, cărţi, albume ilustrând viaţa copiilor din alte ţări. Prin conversaţie euristică se instituie un dialog în legătură cu viaţa de zi cu zi, punându-i pe elevi în situaţia de a spune întâmplări auzite şi cum ar fi procedat în astfel de situaţii, anumiţi dintre ei pot porni de la prejudecăţi învăţate în familie.

„Misterul oricărui act pedagogic este o adaptare la elevi: a respecta libertatea fiecăruia şi a o dirija discret către o şi mai mare libertate, către adevărata libertate” spune Andrei Pleşu, iar învăţarea centrată pe elev contribuie la perceperea iniţială a materialului asimilat, la înţelegerea şi memorarea acestuia, dar şi la crearea de noi conexiuni şi sisteme de informaţii.

Aşadar, „educaţia este acţiunea de formare a individului pentru el însuşi, dezvoltându-i-se o multitudine de interese” (Herbart).

BIBLIOGRAFIE

1.Cucoş, Constantin, [2002], *Pedagogie*, Ed. Polirom, Iaşi.

2. Goia, Vistian, [2002], *Didactica limbii şi literaturii române pentru gimnaziu şi liceu*, Ed. Dacia, Cluj-Napoca.

3. Herbart, J. F., [1976], *Prelegeri pedagogice*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti.

4. Pleşu, Andrei, [1989], *Educaţia, o problemă cu ritmuri*, în revista *Arta*, XXXV, nr. 3.

TESTARE INIȚIALĂ
Limba și literatura română clasa a IV a, elevi cu CES

Inv.itinerant ENACHE VERONICA
C.S.E.I.BRĂILA

1.Citește cu atenție următorul text, pentru a răspunde cerințelor de mai jos:

„ Într-o primăvară, o prepeliță ce venea tocmai din Africa, s-a lăsat din zbor într-un lan verde de grâu. După ce s-a odihnit câteva zile, a început să adune bețigașe, foi uscate,paie și fire de fân și a făcut un cuib pe un mușuroi de pământ, mai sus, ca să nu i-l înece ploile.Pe urmă, șapte zile la rând a ouat câte un ou, în total, șapte ouă mici ca niște cofeturi și a început să le clocească.

După trei săptămâni, au ieșit niște pui drăguți, îmbrăcați cu puf galben ca puii de găină.Parcă erau șapte gogoși de mătase!

Puii au început să umble prin grâu după mâncare.Prepelița prindea câte o furnică, ori câte o lăcustă și ei o mâncau numaidecât. Și erau frumoși, cuminți și tare ascultători! Când mama lor îi striga:”Pitpalac!”, îndată veneau lângă ea.

Odată prin iunie, la vreme de secerat, puiul cel mare n-a alergat la chemarea mamei.Cum nu știa să zboare, l-a și prins un flăcău.

- Lasă-l jos, Marine, că e păcat de el!

Când a scăpat, a fugit speriat la prepeliță să-i spună pățania.Ea l-a luat, l-a mângâiat și i-a spus:

- Vezi dacă nu asculți? Când vei fi mare, vei face cum vei vrea, dar acum să nu ieși niciodată din vorba mea.”

(Ioan Alexandru Brătescu- Voinești, *Puiul*)

2. Marcați cu X în caseta corespunzătoare răspunsului corect:

a) **Titlul textului este:**

☐ Puiul de prepeliță ; ; ☐ Primăvara; ☐ Puiul.

b) **În text apar următoarele personaje**:

☐ Vânătorul; ☐ prepelița; ☐ puii; ☐ un țăran mai în vârstă; ☐ un flăcău.

c) **Puiul a fost salvat de**:

☐ un țăran mai în vârstă; ☐ un flăcău; ☐ prepelița.

d) **Acțiunea se petrece:**

☐ vara; ☐ primăvara; ☐ toamna.

e) **Mesajul textului este:**

☐ copiii să asculte de părinți; ☐ copiii trebuie4RE să se descurce singuri.

3. Legați cuvintele cu același sens:

Odată	a alinta
Flăcău	a strânge
A mângâia	tânăr
A aduna	întâmplare
A se odihni	cândva
Pățanie	a se relaxa

4. Legați cuvintele cu sens opus:

A începe	a elibera
A prinde	a sta
A alerga	a termina
Ascultător	zi
Lungă	neascultător
Noapte	scurtă

5. **Completați enunțurile:**

Prepelița și-a construit un cuib din.....

Ea a ouat în total.....ouă, pe care a început .....

După trei săptămâni, au ieșit șapte pui drăguți ca niște.....

Mama le aducea de mâncare câte.....ori.....

La vremea seceratului, prin.....puiul cel mare a fost prins de.....

Când a scăpat, prepelița l-a mângâiat și i-a spus.....

6.**Ordonați enunțurile, respectând desfășurarea lor în text apoi transcrieți:**

☐ Au ieșit șapte pui drăguți. .....

☐ Puiul cel mare este prins de flăcău. .....

☐ Prepelița îi îngrijește pe puișori. .....

☐ Ea clocește șapte ouă în cuibul din lanul de grâu. .....

7. **Transformați în povestire cuvintele de mustrare spuse de mamă.**

.....

.....

.....

.....

.....

Obiective operaționale

- să răspundă corect la întrebările textului;
- să realizeze corespondența între cuvintele cu sens asemănător și cuvintele cu sens opus;
- să completeze enunțurile lacunare;
- să ordoneze enunțurile respectând ordinea desfășurării acțiunii;
- să transforme enunțul din vorbire directă în vorbire indirectă.

PRINCIPIILE DE BAZĂ ALE PROCESULUI INSTRUCTIV-EDUCATIV LA COPIII CU NEVOI SPECIALE

Înv. primar: Oros Raluca-Emilia
Liceul Tehnilogic *„Ioachim Pop”* Ileanda, jud. Sălaj

Procesul instructiv-educativ reprezintă mijlocul principal prin care societatea noastră educă și instruiește noile generații de elevi; responsabilitatea organizării și coordonăriii acestui proces revenindu-i școlii. Desfășurarea activității instructiv-educative în cadrul sistemului de învățământ, al instituției școlare, ia forma *procesului de învățământ.* Acesta reprezintă forma cu cel mai înalt nivel de organizare a activității de instruire și educație, de modelare a personalității umane.

Așadar, putem vorbi de un proces progresiv desfășurat în mod sistematic, organizat, metodic și intensiv, de acces la cunoaștere și acțiune, dirijat de cadrul didactic și bazat pe selecționarea, structurarea strictă a conținuturilor și pe efortul personal al elevului. Astfel, procesele mentale trebuie cultivate și dezvoltate pe parcursul școlarității, iar metodele și procedeele aplicate în procesul educativ trebuie să vizeze, să stimuleze aceste procese. Elevul trebuie *„învățat să învețe”*, trebuie educat să gândească, să caute sens în ceea ce trebuie să asimileze.

Pentru ca procesul instructiv-educativ să se deruleze în mod corespunzător, există o serie de principii care orientează și stabilesc un sens funcțional procesului de învățământ, asigurând-i suportul necesar îndeplinirii scopului, obiectivelor și sarcinilor pe care le urmărește în desfășurarea sa. Privind din această perspectivă, în procesul instructiv-eductiv și compensator-recuperator al copiilor cu nevoi special se aplică în mare măsură principiile didacticii generale, fiind adaptate particularităților și specificului elevilor cu diverse tipuri de deficiențe. Acestea au la baza raportul de condiționare dintre natura copilului, scopul educației și știința, pe de o parte, și efectele instructiv-formative, pe de alta parte. Ele servesc drept îndrumător în proiectarea și realizarea procesului de învățământ. Din aceste considerente, putem distinge următoarele principii:

Principiul respectării particularităţilor de vârstă şi individuale **vizează** valorificarea optimă a potențialului intelectual și aptitudinal al copilului prin respectarea particularităților individuale, a naturii interioare și a personalității acestuia. *„Educaţia în conformitate cu natura pare a fi o regulă de aur.”* (J.J. Rousseau) De aceea, tot ce se dă elevilor va fi dimensionat în raport cu psihicul lor: conţinuturile ideatice vor fi relativizate la vârste şi persoane, relaţia dintre cadru didactic şi elev va fi reglată permanent în funcţie de permisivitatea situaţiilor psihologice. Fiecare copil este o individualitate irepetabilă care pretinde un tratament individualizat. Educaţia nu are menirea de a uniformiza oamenii, de a-i aduce la o paradigmă unică. Astfel, tratamentul individualizat se realizează prin intermediul mai multor procedee printre care se numără: activităţile pe grupe de nivel, activităţi în clase speciale, dimensionate fie pentru elevii cu abilităţi deosebite, fie pentru elevii cu deficienţe; accesibilizarea şi completarea componentelor curriculumului general prin introducerea copiilor cu cerinţe educative special, compensatorii, terapeutice, destinate recuperării acestora, şi asigurarea participării lor în mod eficient la activităţile desfăşurate în regimul obişnuit al şcolii; folosirea unor metode şi procedee didactice şi a unor mijloace de învăţământ preponderent activ-participative, care să ajute copilul cu cerinţe educative speciale să înţeleagă şi să interiorizeze conţinuturile curriculare; utilizarea metodelor şi procedeelor de evaluare prin care să se evidenţieze evoluţia şi performanţele copiilor, nu numai pe plan cognitiv, ci mai ales pe plan aplicativ.

Principiul sistematizării şi continuităţii în învăţare **prezintă realizarea** sistematizării şi asigurarea continuităţii în predare-învăţare. De aceea, sistematizarea cunoştinţelor presupune predarea integrată a informaţiilor, asigurarea unor coordonări şi conexări fireşti ale acestora. Tot ceea ce se predă la un moment dat trebuie să aibă legătură cu ceea ce s-a

însuşit până în momentul respectiv. Se ştie că informaţiile nestructurate sunt uitate mult mai uşor. Unii autori vorbesc despre o *„conştiinţă supradisciplinară”* (Geissler, 1981, p. 46), care ar asigură o anumită structuralitate şi integrativitate a cunoştinţelor destul de eterogene sub aspectul conţinutului.

Continuitatea în actul predării şi învăţării presupune asigurarea unei treceri şi evoluţii fireşti, naturale, de la antecedentul la consecventul explicativ. Predarea se va realiza într-o viziune holistică, globală, prin asigurarea unei legături în timp a cunoştinţelor care se vehiculează. În cazul elevilor cu deficiențe mintale, la sistematizarea cunoștințelor se va ține seama de redundanța, reluarea anumitor categorii de informații și cunoștințe prin: reveniri, repetiții pentru asimilarea și consolidarea de nou cunoștințe și deprinderi.

În strânsă legătură cu acesta se află și *principiul integrării teoriei cu practica* , care exprimă necesitatea stabilirii unei legaturi directe între însușirea cunoșințelor teoretice și aplicarea lor în condiții practice variate. Trecerea de la aspectele teoretice la cele concrete se poate realiza fie treptat, prin procesări şi modelări exemplare care îi trimit pe elevi spre situaţii reale. În plan practic, acest principiu poate fi respectat de către cadrul didactic prin corelări, exemplificări, supunerea elevilor la exerciţii şi exersări, prin realizarea de corelaţii între descoperirile ştiinţifice şi realizările tehnice, prin punerea elevilor în situaţii problematice, prin *„aducerea”* realităţii în clasă.

În mod indirect, acest principiu ne îndeamnă la o relație permanentă între teoretic și practic, la realizarea unei complementarităţi între cunoaşterea intuitivă şi cea raţională, ca modalitate sigură de sporire a cunoaşterii şi experienţei. Așadar, cerințele acestui principiu prezintă o succesiune de avantaje în procesul educativ-compensator, mai ales pentru elevii cu deficiențe mintale și senzoriale.

Totodată, prin intermediul *principiul însușirii temeinice a cunoștințelor priceperilor și deprinderilor* înțelegem că în activitățile instructiv-educative, însușirea cunoștințelor nu are la baza o stocarea acestora, ci ordonarea și încadrarea lor în sisteme flexibile unde pot fi ușor actualizate, accesate și valorificate în rezolvarea sarcinilor școlare. Temeinicia este dată de modalitatea de însușire, de fixare şi de interpretare a achiziţiei. În actul de predare-învăţare profesorul îi va îndemna pe elevi să apeleze la tehnici mnezice pertinente de înregistrare, păstrare şi reactualizare a informaţiei. Controlul şi aprecierea performanţelor constituie un moment prielnic pentru repetarea, resemnificarea informaţiilor, stimularea unor interese, fortificarea unor motivaţii, creşterea capacităţii de autoevaluare.

Aplicarea acestui principiu presupune asigurarea aplicabilității cunoștințelor și utilizarea lor în situații cotidiene, stimularea înțelegerii noilor cunoștințe și evitarea memorării mecanice a acestora, fixarea informației în contexte variate de învățare, solicitarea elevilor - în special a celor cu deficiențe mintale și de auz, de a se exprima, cu cuvinte proprii, evaluarea sumativă și evaluarea formativă. Astfel, putem distinge o interdependență între aceste principii ce stau la baza unei activități desfășurate într-un mod benefic pentru elevul în cauză.

Cu toate acestea, privind dintr-o altă perspectivă, principiile pot fi discutate şi în viziunea psihologiei educaţiei şi dezvoltării. Modelul psihopedagogic este necesar în domeniul educației copiilor cu cerințe educative speciale, datorate unor dizabilități. De aceea, principiile psihopedagogice au un caracter general-normativ, sistematic, dinamic și deschis, ce sunt bazate pe norme generale, care dirijează proiectarea și desfășurarea activităților de predare-învățare, recuperatorii și compensatorii, în vederea realizării optime a obiectivelor educaționale.

Principiul învățării prin acțiune asigură și urmărește participarea conștientă a elevilor în procesul de predare-învățare, de autoinstruire și instruire, de educație și autoeducație. Totodată, I. Neacsu (1990, pag. 309) susține că *„autocunoașterea rezultatelor parțiale și totale ale învățării, cu asigurarea feed-backului necesar progreselor ulterioare”* contribuie la formarea, consolidarea, perfecționarea și transferul structurilor acționale. Învățatea prin acțiuni obiectuale, concrete, prin acțiuni cu suport imagistic și prin acțiuni mentale reflexive este calea care poate duce la dezvoltarea psihică

a copiilor, fiind o abordare benefică și constructivă. Acest principiu poate fi transpus în fapt doar printr-o abordare diferențiată, ținându-se cont de reperele psihogenetice, particularitățile de vârstă și individuale ale elevilor.

Având în vedere că orice deprindere intelectuală sau motorie, orice aptitudine sau strategie cognitivă se dezvoltă pe baza contactelor active și repetate cu elemente din realitatea naturală și socială, este necesar să se stimuleze activismul elevilor în contextele și situațiile de predare-învățare școlare și în cele extașcolare. Studiile experimentale arată că spre deosebire de elevii *„buni”* la învățătură, cei *„slab”* au nevoie de o cantitate de timp mai mare pentru a stăpâni aceleași cunoștințe sau deprinderi. Aceasta se poate explica prin specificitatea interacțiunii dintre diferiți factori ai „aptitudinii școlare” a elevilor și caracteristicile activităților didactice proiectate și realizate de cadrul didactic și elevi în clasă, la o anumită disciplină școlară. În cazul elevilor cu deficiențe mintale, dar și o parte dintre cei cu disfuncții auditive, dat fiind caracterul lor hiperactiv sau hipoactiv, activismul lor este neproductiv, iar procesul de interiorizare se desfășoară anevoios din cauza participării sumare, defectuoase a componentei verbale, care nu reușește să asigure nivelul necesar de generalizare. De aceea, instruirea eficientă a elevilor se bazează pe implicarea acestora în învățare prin acțiuni efective de explorare, de redescoperire, de rezolvare a problemelor, de cercetare etc. Astfel, rampa de lansare în formarea operațiilor mintale la copil o constituie acțiunea externă cu obiecte concrete.

Principiul intuiției- corelației dintre senzorial şi raţional, dintre concret şi abstract

Conceptul de intuiţie în psihologie şi pedagogie are sensul de cunoaştere directă, prin intermediul analizatorilor, al obiectelor şi fenomenelor. Aceasta se concretizează într-o imagine, care întotdeauna este concretă, individualizată. Astfel, intuiţia se clădeşte pe un anumit suport concret, dar nu tot timpul palpabil. Concreteţea poate fi de ordin obiectual- un lucru care poate fi văzut, atins, manipulat, dar şi de ordin logic- cuvintele pot fi mai concrete sau mai abstracte – de pildă, conceptul de *pasăre* este mai concret decât conceptul de *ecuaţie* , *formulă* sau *relaţie*. Totodată, potrivit acestui principiu, cadrul didactic va avea în vedere urnătoarele aspecte: selectarea materialului didactic potrivit funcției pe care o are intuiția în învățare; folosirea rațională și adecvată a materialului didactic; dozarea atentă a raportului dintre cuvânt și intuiție.

De asemenea, acest principiu are o relevanță mai mare în cazul copiilor cu deficiențe mentale și senzoriale datorită particularităților proceselor psihice, iar intuiția are un rol compensator, acela de a crea imagini, reprezentări mintale active cu care să poată opera în plan conceptual și noțional.

În alte circumstanțe, *principiul construcției componențiale și ierarhice a structurilor intelectuale*, alături de principiul învățării prin acțiune și de principiul stimulării și dezvoltării stadiale a inteligenței reprezintă suportul științific al principiului ipotezei optimiste al efectului corectiv, recuperator și formativ al activităților desfășurate cu persoanele cu dizabilități.

Acest principiu permite înțelegerea și proiectarea corespunzătoare a dezvoltării în cadrul etapelor de evoluție a inteligenței copiilor. Pe măsură ce copilul avansează în dezvoltarea intelectuală, formele superioare ale tipurilor de inteligeță devin mai eficiente. De exemplu, învățarea de strategii prin rezolvare de probleme presupune o bună funcționalitate a anumitor concepte principii, stăpânirea unor legități, după cum învățarea creativă presupune și ea funcționalitatea unor strategii, îndeosebi euristice și, desigur, a celor creative ca atare, acest tip de învățare antrenându-se și dezvoltându-se mai ales prin rezolvarea unor probleme noi. După cum spune L.S. Vigotski (1972, p. 242), *"integrarea noțiunilor în sisteme reprezintă noul care apare în gândirea copilului odată cu formarea noțiunilor sale științifice și înalta întreaga sa dezvoltare pe o treapta nouă"*.

Nu în ultimul rând, *principiul stimulării și dezvoltării motivației cognitive* se impune ca o necesitate pentru a găsi căile trecerii de la motivația extrinsecă la cea intrinsecă. În cazul în care unui elev nu i se poate capta atenția și interesul cu

procedee obișnuite de motivare extrinsecă, cadrul didactic trebuie să detecteze și să evalueze exact structura și funcționalitatea sistemului motivațional, emoțiilor și sentimentelor cognitive ale elevului respectiv, conjugându-le cu sarcinile didactice. În acest sens, trebuie create situații de predare-învățare în cadrul cărora elevul să trăiască sentimentul succesului, care devine factor motivațional.

Captarea atenței se leagă de motivația sarcinii, de motivația pe termen scurt, în cadrul secvențelor de instruire, iar trezirea, stimularea, dezvoltarea interesului cognitiv se leagă și de motivația socială, pe termen lung, fiind și expresia măiestriei pedagogice a cadrului didactic.

Totodată, predarea în absența motivației ridică o serie de probleme, ca de altfel și predarea în cazul *„demotivării",* a atingerii interesului cognitiv. În aceste condiții, măiestria pedagogică își spune cuvântul, cadrul didactic bun fiind capabil de a stârni curiozitatea elevilor prin *„elemente-surpriză"* incluse în demersul didactic. Astfel, de exemplu, elevul poate să nu arate nici o atracție, nici un impuls cognitiv pentru însușirea unor cunoștințe, dar el poate fi intrigat de un paradox logic sau de o contradicție vizibilă, de la care să se plece în predare-învățare. De asemenea, prin forța entuziasmului, a persuasiunii rațional-afective, un cadru didactic care "*vede ideile și le trăiește"* poate clădi motivația învățării disciplinei sale la elevii care erau nemotivați la început.

Din aceste considerente, putem susține că principiile de bază ale procesului instructiv-educativ la copiii cu nevoi speciale reprezintă „unealta” care orientează și stabilește un sens funcțional procesului de învățământ, asigurând-i suportul necesar îndeplinirii scopului, obiectivelor și sarcinilor pe care le urmărește în desfășurarea sa.

BIBLIOGRAFIE

- Gherghut, A., *Educația incluzivă și pedagogia diversității*, Editura Polirom, Iași;
- Gheruţ ,A.*Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii de educaţie integrată*, Ed. Polirom. Iaşi, 2001.
- Roșan, A., *Psihopedagogie special. Modele de evaluare și intervenți*e, Editura Polirom, Iași
- Ungureanu, Dorel. *Educaţia integrată şi şcoala incluzivă*. Timişoara, 2000.

Starea de bine în școala incluzivă

Cuțin Bianca Laura,
Centrul Județean de Resurse și
Asistență Educațională Satu Mare

„Fiecare om, în acelaşi timp seamănă cu toţi, seamănă cu unii şi nu seamănă cu nimeni”
(V. Pavelcu)

Ce înseamnă „stare de bine în școala incluzivă”?

Starea de bine este fundamentul pentru sănătatea fizică, emoțională, mentală și socială. Starea de bine poate însemna libertate, poate fi un mediu sănătos, creativ.

Stare de bine a elevilor noștri reprezintă un complex multidimensional care se referă la calitatea vieții școlare.

Securitatea emoțională e un factor hotărâtor în școala incluzivă, iar dascălul trebuie să facă din clasa lui o echipă, ai cărei membri se sprijină necondiționat, la bine și la rău, au încredere unii în alții. Atunci când un copil se simte în siguranță la școală, el are șanse mult mai mari să se implice în explorare, să se dezvolte, să lupte pentru visele lui. Copiii învață mult mai bine într-un mediu cald, plăcut, primitor, stimulativ și protectiv, unde toți sunt diferiți și funcționează ca o mică comunitate. Aceasta reprezintă o condiție fundamentală a atașamentului sigur dintre dascăl și fiecare elev în parte. Școala incluzivă asigură șanse egale tuturor elevilor. Diferențele dintre copii sunt considerate firești, iar școala dispune de servicii adecvate care să acționeze continuu pentru a întâmpina cerinţele educaționale diferite. Fiecare copil este unic, cu necesităţi diferite.

O școală incluzivă în care starea de bine este la ea acasă e o școală plină de viață, în care se regăsește amprenta fiecăruia: elev, cadru didactic, părinte.

Starea de bine a elevilor începe cu starea de bine a profesorilor. Cele două nu se pot dezvolta separat, se influențează reciproc. E nevoie ca însăși cadrele didactice să se îngrijească de această stare de bine, să fie conștiente de valoarea pe care o au în fața elevilor, să găsească instrumente care să îi ajute să gestioneze nivelul de stres în mod eficient, să-și extindă creativitatea, să-și îmbunătățească abilitățile de comunicare. Și profesorii învață din aceste experiențe, îmbunătățindu-și astfel metodele de predare, conturându-și starea de bine și generând astfel o mai bună implicare. Profesorii empatici, furnizori ai atașamentului securizant, ajută fiecare copil să exploreze mediul școlar și îi stimulează să se implice în activități de învățare. Cadrele didactice pozitive, care emană căldură, care stabilesc conexiuni sigure cu elevii lor, care pun accent pe dezvoltarea emoțională a acestora, au, cu siguranță, elevi fericiți.

În ceea ce privește starea de bine a elevilor într-o școală incluzivă, aceștia ar trebui să învețe cum să facă față presiunilor de zi cu zi, cum să relaționeze cu cei din jur, să discute despre sentimentele, gândurile, emoțiile lor, să învețe să fie fericiți, să gândească pozitiv. Emoțiile pozitive pe care ei le trăiesc la școală, de la recunoștință, inspirație, bucurie, optimism, încredere în sine, curiozitate, speranță, până la pacea interioară, joacă un rol important în starea lor de bine, contribuind, printre altele, la îmbunătăţirea modului în care gândesc, a capacității de concentrare, a condiţiei fizice şi intelectuale.

Alături de copii, și părinții trebuie să vină cu drag la școala incluzivă. Ușa deschisă a școlii și disponibilitatea cadrelor didactice, îi pot face pe părinți partenerii noștri de încredere și le poate crea o stare de bine. Colaborarea părinților cu profesorii duce la o implicare mai mare a copiilor în activitatea școlară și la obținerea de rezultate mai bune.

De aceea, este extrem de important ca fiecare cadru didactic să privească cele patru aspecte ale stării de bine în școală: starea de bine fizică, starea de bine socială, starea de bine emoțională, starea de bine spirituală.

Modelul ***Te Whare Tapa Whā*** compară starea de bine cu cei patru stâlpi ai casei, fiecare stâlp reprezentând câte o dimensiune: fizică, emoțională, socială și spirituală. Fiecare perete este necesar pentru rezistența și simetria clădirii. Dacă vreunul dintre pereți nu este bine întreținut, acesta amenință întreaga structură și rezistență a casei, iar starea noastră de bine este afectată.

Când toate aceste lucruri sunt în echilibru, prosperăm, evoluăm.

Noi, cadrele didactice, avem puterea de a schimba destine, de a le da aripi copiilor noștri, de a construi prin atașament și educație afectivă, învățarea din fiecare zi.

Rolul nostru, al dascălilor, este de a scrie viitorul și de a schimba lumea, elev cu elev!

„Oamenii vor uita ce ai spus, vor uita ce ai făcut, dar nu vor uita niciodată cum i-ai făcut să se simtă.”

(Maya Angelou)

Antrenarea inferențelor

Ștefania - Mariana DUMITRAȘCU
Școala Gimnazială MOGOȘANI
Județul DÂMBOVIȚA

Inferențele sunt definite diferit în literatura de specialitate, dar ideea comună este că o inferență reprezintă o deducție. Facem inferențe tot timpul în viața de zi cu zi: când vedem un coleg supărat, încercăm să ne amintim dacă ne-a spus că are vreo problemă, ca să știm cum să-l consolăm; când vedem în metrou pe cineva care citește o carte, încercăm să ghicim ce fel de carte citește, uitându-ne la copertă, la cum arată cititorul etc. uneori inferențele noastre sunt corecte, alteori, nu.

„**O inferență** este o mișcare a minții prin care facem legături între **informațiile din text și cunoștințele noastre anterioare** și, pe baza acestora, tragem o concluzie.” (Florentina Sâmihăian, în „O didactică a limbii și literaturii române”)

Un tip de inferență este atunci când se deduce un cuvânt necunoscut prin raportare la context.

În exemplul „Alex a făcut o grimasă de durere când s-a aplecat.”, un cititor care nu cunoaște sensul cuvântului subliniat încearcă să deducă din context ce ar putea însemna. Cititorul poate să-și pună întrebarea „Ce poate face cineva când îți arată durerea?” în acest fel apelează la cunoștințele pe care le are despre manifestarea durerii. Poate fi o strâmbătură, un geamăt? Răspunsul corect poate fi confirmat și prin consultarea dicționarului.

Un alt tip de inferențe (inferențe logice) - pentru a înțelege informația se utilizează cunoștințele anteriore.

În exemplul „Excursioniștii se îndreptau spre soarele ce apunea”, cititorul bazându-se pe faptul că știe că soarele apune în punctul cardinal Vest, poate deduce că excursioniștii mergeau spre Vest.

Clasificarea inferențelor:

1. Loc: „Asistenta nu ne-a permis să intrăm în salonul unde se afla Andrei.” (Unde ne aflăm?)
2. Agent: „Andra a deschis catalogul și apoi s-a uitat spre elevi.” (Cine este Andra?)
3. Timp: „pe când intra în casă, afară era deja întuneric.” (În ce moment se petrece acțiunea?)
4. Acțiunea: „Iulia s-a ridicat în poante și a făcut o piruetă impecabilă.” (Ce face Iulia?)
5. Instrument: „Mihai a folosit cu dexteritate acel instrument care-i permitea să se deplaseze pe ecranul computerului.” (Ce intrument a folosit Mihai?)
6. Categorie: „Păpușile se află pe dulap, iar ursulețiii de pluș sunt pe pat.” (Despre ce categorie de obiecte este vorba?)
7. Obiect: „Pe fața lucioasă a cărții se vedea mare titlul romanului...” (Ce reprezintă „fața lucioasă”)?
8. Cauză - efect: „Dimineața, am constat că mai mulți arbori au fost smulși din rădăcini.” (Din ce cauză au fost arborii smulși?)
9. Problemă – soluție: „Ana urma să dea lucrare la română, dar nu terminase de citit nuvela.” (Cum poate soluționa Ana problema?)
10. Sentiment – atitudine: „Când a auzit vestea, a început să plângă.” (Ce sentiment are cel care plânge?)

Strategia pentru antrenarea inferențelor:

- activarea cunoștințelor proprii (elevii se pot gândi la ceea ce știu despre tema/ situația respectivă);
- investigarea atentă a textului (care sunt informațiile pe care le oferă textul);
- formularea unei concluzii pe baza răspunsurilor anterioare.

Foarte utili sunt și organizatorii grafici pentru a-i ajuta pe elevi să facă inferențe.

Cel mai simplu orgaziator este un tabel cu trei coloane:

Textul spune...	Eu știu că....	Inferez/ Trag oncluzia că...
Afară este înnorat.	Atunci când este înnorat, plouă.	Se apropie ploaia.

Un alt tip de organizator poate fi următorul:

A face inferențe: a citi printre rânduri	
Ce am aflat din text: „Pe sub ușile balconului, un curent înghețat îmi amorțea picioarele și, dacă luminam geamurile, vedeam așchii de gheață...”	**Ce cunoștințe am despre ce am aflat din text:** Frigul și așchiile de gheață sunt specifice iernii.
Inferența mea este: Acțiunea se petrece iarna.	

O strategie mai complexă de antrenare a inferențelor poate avea în vedere următorii pași:

1. Lectura textului și formularea întrebărilor inferențiale:

„Miercuri, 30 aprilie

E ziua mea, dar nu pare să fi observat nimeni. Azi împlinesc șase luni. Șase luni de când m-au cumpărat de la magazinul de animale de companie Sniffles.

Sâmbătă, 3 mai

M-am hotărât să nu mai folosesc deloc roata.

Aia mică a venit azi după mine și-a încercat să mă prindă, dar am fugit și m-am ascuns în fân. În scurt timp s-a lăsat păgubașă.”

Întrebare: Cine vorbește în rândurile de mai sus? (Frgamentul este extras din „Edward. Jurnalul unui hamster”, de Miriam Elia și Ezra Elia, dar elevilor li se va spune doar la sfârșitul activității titlul cărții).

2. Formularea unor ipoteze – elevii sunt încurajați să ghicească personajul despre care se vorbește.

3. Identificarea cuvintelor-cheie. Pentru a-și sprijini ipoteza, elevii vor căuta cuvintele-cheie în text.

4. Formularea unor întrebări de tip DA/NU. plecând de la ipoteza formulată și de la cuvintele-cheie identificate în text, elevii pun întrebări de tipul:

Poate fi un animal? Da/ Nu, pentru că.... Este un animal mare/ mic? Da/ Nu, pentru că...

Ei își justifică răspunsul, oferind indicii din text.

5. Formularea unei concluzii.

Alte activități pentru antrenarea inferențelor:

- folosirea unei benzi desenate din care profesorul șterge bulele de dialog și le cere elevilor să formuleze ei replici, având în vedere indiciile din desene referitoare la ce se întâmplă în secvența respectivă; elevii pot discuta apoi despre inferențele lor, explicând raționamentul pe care l-au făcut;
- ghicirea definiției unui cuvânt inventat, pe baza contextului: „Nu vreau să abzec din nou iana asta. Data trecută mi-am

rupt piciorul când am coborât pe pârtie”; elevii vor face o listă cu ceea ce cred că ar putea însemna cuvântul subliniat în context;

- ghicirea sensului unor neologisme pe care eelvii nu le cunosc; profesorul va alege articole de presă, care cuprind astfel de termeni.

Bibliografie:

Crenguța-Lăcrămioara Oprea, 2007, *Strategii didactice interactive*, Editura Didactică și Pedagogică

Florentina Sâmihăian, 2014*, O didactică a limbii și literaturii română. Provocări actuale pentru profesor și elev*, Editura Art

Ion-Ovidiu Pânișoară, 2017, *Ghidul profesorului*, Editura Polirom

Evaluarea competenței de comunicare orală

Daniela DUMITRAȘCU
Școala Gimnazială DRAGOMIREȘTI
Județul DÂMBOVIȚA

Evaluarea are un rol esențial în cadrul lecției de comunicare orală, pentru că doar prin aceasta elevii pot înțelege ce achiziții (cunoștințe, deprinderi, atitudini) au urmărit activitățile lecției și ce în măsură le pot demonstra.

Pentru o evaluare eficientă a competențelor de comunicare orală, profesorul realizează o observare atentă și sistematică a comportamentului elevilor. Astfel, profesorul adună observații despre felul în care elevii ascultă, înregistrează, reflectează asupra a ceea ce aud, despre felul în care vorbesc, prezintă, discută unii cu alții, pentru a urmări progresul și pentru a lua decizii despre viitoarele strategii și activități pe care le poate folosi în clasă.

Prezentăm, în continuare, grille care pot fi utilizate pentru evaluarea competenței de comunicare orală.

Grilă de evaluare a lecturii orale

Aspecte avute în vedere	Foarte bine	Bine	Slab
Pronunţă corect toate cuvintele			
Respectă punctuaţia			
Intonaţia este adecvată			
Viteza cu care citeşte lasă timp auditoriului să înţeleagă textul			
Respectă pauzele logice ale textului			

Grilă de evaluare a participării la o dezbatere

Aspecte avute în vedere	Foarte bine	Bine	Slab
Urmăreşte cu atenţie intervenţiile colegilor			
Se implică în discuţii la momentul potrivit			
Aduce argumente pertinente			
Respectă ideile şi părerile celorlalţi, chiar dacă nu coincid cu ale lui			

Grilă de evaluare a construirii unui dialog

Aspecte avute în vedere	Foarte bine	Bine	Slab
Foloseşte acelaşi cod cu partenerul de discuţie			
Întrebările / răspunsurile respectă tema dialogului			
Se ajută de mimică, gestică în a evidenţia cele relatate			
Poate construi idei pornind de la cele enunţate de colocutor(i)			

Grilă de evaluare a reconstruirii subiectului unei povestiri

Aspecte avute în vedere	Foarte bine	Bine	Slab
Respectă înlănţuirea logică a evenimentelor povestirii			
Relatează amănunte semnificative din perspectiva rolului asumat			
Acordă o notă personală celor relatate			

Grilă de evaluare a construirii unui monolog oral pe o temă dată

Aspecte avute în vedere	Foarte bine	Bine	Slab
Adecvarea conținutului la temă			
Coerența discursului (conectori logici folosiți adecvat, legătura dintre idei, claritatea opiniei susținute)			
Corectitudinea exprimării (respectarea normelor limbii literare)			
Adecvarea registrului / a limbajului la situația de comunicare			
Folosirea mijloacelor nonverbale și paraverbale în vederea susținerii ideilor exprimate			

Grilă de evaluare a rezumării orale

Aspecte avute în vedere	Foarte bine	Bine	Slab
Discriminarea între elementele esențiale și detaliile textului (referirea strictă la ceea ce se povestește, nu și la cine și cum anume povestește)			
Relatarea la persoana a III-a, cu folosirea unui ton neutru, fără comentarii personale (inclusiv transformarea dialogului în vorbire indirectă)			
Respectarea succesiunii faptelor, așa cum apar ele în fragmentul reprodus			
Coerența exprimării (logica frazelor e corectă și clară, fără secvențe neterminate, între fraze există o continuitate, folosirea adecvată a timpurilor verbale și a conectorilor temporali sau de cauzalitate)			
Corectitudinea exprimării (respectarea normelor limbii literare în toate compartimentele limbii - fonetic, morfologic, lexical, sintactic)			

Grilă de evaluare a unei argumentări orale

Aspecte avute în vedere	Foarte bine	Bine	Slab
Respectarea structurii discursului de tip argumentative: ipoteza, argumentele, concluzia			
Folosirea corectă a mărcilor lexicale specifice □ conectori exprimând cauzalitatea, consecuția și concluzia (pentru că, întrucât, încât, deci, prin urmare) □ conectori de ierarhizare a argumentelor (în primul rând, în cele din urmă etc.) □ elemente corelative specifice raționamentelor de tipul cauză - efect (dacă… atunci, cu cât… cu atât) □ conectori ce indică gruparea argumentelor în jurul unei teme (în ceea ce privește…, din punctul de vedere al… etc.)			
Calitatea argumentării □ adecvarea argumentelor la temă □ pertinența argumentelor □ ordonarea logică a argumentelor			

Claritatea expunerii (exprimare coerentă şi corectă)			
Puterea de convingere a argumentării (impresia de ansamblu asupra auditoriului)			

Grilă de evaluare a interpretării unor secvenţe dintr-o piesă de teatru

Aspecte avute în vedere	Foarte bine	Bine	Slab
Pronunţarea corectă a tuturor cuvintelor din secvenţa interpretată			
Claritatea rostirii replicilor (astfel încât să fie percepute de auditoriu)			
Respectarea punctuaţiei din text prin pauze şi intonaţie			
Cursivitatea rostirii replicilor			
Respectarea indicaţiilor dintre paranteze privind: mimica, gestica, tonul, volumul vocii, ritmul vorbirii, mişcarea în scenă			
Întruchipare convingătoare a personajelor			
Interpretare originală a unor replici			

Chestionar de autoevaluare care poate fi completat de elevi la sfârşitul unui semestru:

Autoevaluare – Cum comunic oral?

Mă exprim cu uşurinţă / cu dificultate oricând / în funcţie de temă / situaţia de comunicare

Pot să înţeleg esenţialul dintr-un mesaj ascultat fără dificultate / cu dificultate

Obişnuiesc / Nu obişnuiesc să pun întrebări pentru a-mi clarifica lucrurile pe care nu le-am înţeles dintr-un mesaj transmis oral

Notiţele pe care mi le iau în clasă mă ajută / nu mă ajută atunci când mă pregătesc singur acasă

Citesc cu voce tare corect şi nuanţat

Înţeleg / nu înţeleg cu uşurinţă ceea ce citesc cu voce tare

Cea mai bună prestaţie a mea de comunicare orală a fost, în acest semestru, în cadrul activităţii _____, pentru că _____

Cea mai puţin reuşită prestaţie a mea în acest semestru a fost în cadrul activităţii _____, pentru că _____ Cred că punctele mele tari sunt _____

Cred că punctele pe care pot să le îmbunătăţesc sunt _____

Îmi propun, pentru semestrul viitor, să _____

Metode și strategii didactice incluzive de predare și evaluare

Șerban Eny-Egma –profesor invatamant primar
Școala Gimnazială Bogdana

Educația incluzivă are ca principiu fundamental –un invațamânt pentru toți-care constituie un deziderat si o realitate ce câștiga adepți și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare/incluziune .

Educația integrata ,datorită atributelor ei ,este ușor adaptabilă ,putând fi cu ușurința multiplicată sau diversificată pentru a acoperi situațiile noi.Aceste atribute caracterizează și învațarea care trebuie să se realizeze în grupuri mici,să fie cooperativă ,partenerială,activ-participativăși să se desfașoare intr-un mediu relaxant,plăcut.

Impunându-se ca un nou tip de educație ,flexibilă,adaptabilă la nevoile tuturor educabililor cu CES,în special ,educația integrată,se distanțează de normativitatea educației tradiționale.Acest aspect se reflecta in maniera de abordare motodologico-procedurală impunându-se clar specificul acestei strategii educative ca fiind caracterizat de flexibilitate și diversitate.

Atitudinea și activitatea cadrului didactic este determinată de înțelegerea următoarei teze fundamentale :fiecare elev este unic și are valoarea sa indiferent de problemele pe care le prezinta în procesul de învățare școlară .Învațarea este și ea unică la fiecare elev ,in funcție de stilul ,ritmul,nivelul său de învățare și dezvoltare ,caracteristicile și particularitățile sale,aptitudinile,așteptările,experiența sa anterioară.În esența lor .În esența lor strategiile educației integrate sunt:strategii de micro-grup;activ-participative,cooperative,colaborative ,parteneriale,
implicante,organizative,socializante.

Predarea la elevii cu nevoi speciale solicita aceleași strategii și practici ca și predarea la orice alt tip de clasă.Cu alte cuvinte o buna metodă de predare in general ,va fi o buna metoda de predare și pentru elevii cu nevoi speciale .Toți elevii au dreptul sa aștepte de șa învățământ cele mai bune și eficiente metode ,iar elevii cu CES nu fac diferența.

Evaluarea poate fi realizată in orice moment pe parcursul unui program educațional ,majoritatea programelor educaționale cuprinzând elemente sumative ,formative și diagnostice .Scurta trecere in revistă a diferitelor tipuri de evaluare prezentate mai jos,scoate in evidență faptul că evaluarea servește unor scopuri diferite in situații diferite .Kellough (1999)descrie aceste scopuri ca fiind de a asista invățarea elevilor ;a identifica punctele tarișI punctele slabe ale elevilor;a evalua eficacitatea unei anumite strategii de instruire ,a evalua si îmbunătăți eficacitatea programelor curicularre ;a evalua și îmbunătăți eficacitatea predării;a oferi date care să sprijine procesul de luare a deciziilor ;a comunica cu și a implica părinții.

Eficiența strategiilor incluzive este determinată de cerința ca acest tip de abordare didactică să corespundă unor acțiuni eficiente ,atât pentru elev cât și pentru profesor .Învățarea eficientă este o învățare de durată,este dinamică și se constituie ca o componentă de construcție a personalității.Învățarea eficienta crează motivația intrinsecă pentru învățările ulterioare.

Dinamica strategiilor este determinată de nevoia de schimbare,căutare de soluții și spontaneitate,în actul didactic .Orice ocazie de învățare are o doză de neprevăzut.Într-o manieră pozitivă și optimistă ,acest neprevazut trebuie acceptat și considerat ca sursă de noi experiențe ,de învățare.Astfel,învățarea se poate extinde ,aprofunda și adecva fiecărui elev.Cel mai important lucru pentru un profesor este să folosească metode și strategii didactice dintre cele mai eficiente .Invățarea prin cooperare este o continuă provocare pentru un cadru didactic care trebuie saăstructureze activitatea de grup astfel încât să faciliteze învățarea maximă pentru toți elevii.Elevii sunt invățați să coopereze,să ia inițiative,să formuleze opinii,să

asculte ,să accepte opinii ,să ofere și să primească sprijin .Metodele incluzive încurajează elevii sa gândească independent și să reflecte .De aceea sunt foarte utilizate de cadrele didactice .

Creativitatea care caracterizează aceste strategii ,se referă la faptul că în învățarea incluzivă se acceptă ca soluțtii toate ideile care vin de la copii,fără a se respinge sau sancționa .Copiii trebuie să înțeleagă prin propria lor judecatășsi acțiune de ce o soluție este mai buna și alta nu .

O școala ideală este o școală deschisa către orice elev ,o școală care primește orice elev,îl valorizează și îl face să se simtă acasă.Este școala ideala unde toată lumea se duce cu plăcere și toți copiii sunt ajutați sa-și atingă maximumul potențialului nativ.

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT
LA DISCIPLINA „COMPETITIVITATEA ȘI COSTURILE”

AUTOR: PROF. DUMITRESCU MARIA OLGUȚA
COLEGIUL TEHNIC „ALEXANDRU IOAN CUZA” SUCEAVA

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI:

DATA NAȘTERII:

CLASA: a **XII-a**

ANUL ȘCOLAR: **2022/2023**

❖ **PROBLEMELE CU CARE SE CONFRUNTĂ ELEVUL:**

➢ Exprimare greoaie în imbaj, vocabular sarac în cuvinte;

➢ Înțelegere medie privind sensul cuvintelor;

➢ Capacitate de exprimare slabă;

➢ Dificultăți de citire;

➢ Dificultăți de calcul;

➢ Dificultăți de scriere;

➢ Tulburări instrumentale;

➢ Capacitate medie de concentrare a atenției;

➢ Deprinderi slabe de scris – citit;

➢ Dificultăți de identificare a unor metode adecvate de învățare eficientă;

❖ **DIAGNOSTIC: TULBURĂRI SPECIFICE DE ÎNVĂȚARE**

❖ **SCOPUL (COMPORTAMENTUL ȚINTĂ/REZULTATUL AȘTEPTAT):**

- Dezvoltarea potenţialului cognitiv, afectiv al copilului în vederea integrării lui în grupul de colegi şi în activităţile specifice disciplinei **M5 COMPETITIVITATEA ȘI COSTURILE**

❖ **OBIECTIVE:**

➔ PE TERMEN SCURT:

- Dezvoltarea abilităţilor cognitive specifice vârstei adolescenței;
- Dezvoltarea abiliţătilor de comunicare cu cei din jur;
- Socializare, relaţionare cu personalul didactic și colectivul de elevi al clasei față în față și de la distanță, în sistem on-line.

➔ PE TERMEN MEDIU ȘI LUNG:

➢ *Să descrie piața și rolul său, concurența și funcțiile sale*

Piața, locul de manifestare a competiției între organizații:

- Definirea pieței;
- Rolul pieței în evoluția organizației;
- Structura pieței;
- Relația consumator-producător în cadrul pieței.
- Concurența:
- Definirea concurenței;

- Funcțiile concurenței;
- Tipuri de concurenți.

➢ *Să caracterizeze competitivitatea, factorii și strategiile competitive*

COMPETITIVITATEA ȘI AVANTAJUL COMPETITIV AL ORGANIZAȚIEI

Competitivitatea:

- Definirea competitivității;
- Elementele organizației competitive;
- Dimensiunile organizației competitive;
- Factorii competitivi;
- Strategiile competitive.
- Avantaje competitive:
- Inovarea – sursă a avantajului competitiv;
- Promovarea online

➢ *Să analizeze costurile și importanța lor*

COSTURILE, FACTOR DECLANȘATOR AL COMPETITIVITĂȚII ORGANIZAȚIEI

Costurile:

- Importanța costurilor în managementul organizației;
- Clasificarea costurilor.
- Modele de analiză a costurilor și cheltuielilor

❖ DURATA PROGRAMULUI: **anul şcolar 2022/2023**

❖ DOMENIUL DE INTERVENȚIE: **M5 COMPETITIVITATEA ȘI COSTURILE**

❖ DATA ELABORARII PIP: **14.10.2022**

❖ DATA REVIZUIRII PIP:

CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR:

URÎ 8. EVALUAREA OPORTUNITĂȚILOR PE PIAȚĂ

URÎ 9. APLICAREA POLITICILOR DE MARKETING

URÎ 14. ADMINISTRAREA OFERTEI DE MĂRFURI

Nr. crt.	Obiectiv operaţional	Strategii de terapie şi recuperare	Interval de timp	Evaluare şi aprecierea evoluţiei	
				Indicatori	Instrumente
1.	*Să descrie piața și rolul său, concurența și funcțiile sale*	Învățarea prin descoperire cu ajutorul **fişelor de documentare** Învățarea prin descoperire cu ajutorul **prezentarilor Powerpoint, Canva, Prezentare Goggle** Expunerea Conversația Explicația Fișe de lucru Fișe de documentare Materiale PPT Scheme realizate de profesor Platforma Google Classroom Google meet	**An şcolar 2022-2023**	Test în Formular Google Evaluare orală Evaluare scrisă de tip chestionar test grilă Proiectul Referatul Portofoliul Observarea sistematică a activităţii şi a comportamentului elevului. Motivarea elevului pentru implicarea sa în procesul învăţării prin desfăşurarea unor activităţi didactice care să stimuleze interesul pentru învăţare. Folosirea metodelor activ-participative. Asigurarea unui cadru propice învăţării. Sistem echitabil de recompense. Faptul că elevul deține cunoștințe avansate de	

		Aplicații sub formă de jocuri pe **platformele Wordwall, Learningapps și Kahoot**		IT și operare pe calculator îl ajută foarte mult în procesul de predare – învățare – evaluare.
2.	*Să caracterizeze competitivitatea, factorii și strategiile competitive*	Învățarea prin descoperire cu ajutorul **fișelor de documentare** Învățarea prin descoperire cu ajutorul **prezentarilor Powerpoint, Canva, Prezentare Goggle** Expunerea Conversația Explicația Fișe de lucru Fișe de documentare Materiale PPT Scheme realizate de profesor Platforma Google Classroom Google meet Aplicații sub formă de jocuri pe **platformele Wordwall, Learningapps și Kahoot**	**An școlar 2022-2023**	Test în Formular Google Evaluare orală Evaluare scrisă de tip chestionar test grilă Proiectul Referatul Portofoliul Observarea sistematică a activităţii şi a comportamentului elevului. Motivarea elevului pentru implicarea sa în procesul învăţării prin desfăşurarea unor activităţi didactice care să stimuleze interesul pentru învăţare. Folosirea metodelor activ-participative. Asigurarea unui cadru propice învăţării. Sistem echitabil de recompense. Faptul că elevul deține cunoștințe avansate de IT și operare pe calculator îl ajută foarte mult în procesul de predare – învățare – evaluare.
3.	*Să analizeze costurile și importanța lor*	Învățarea prin descoperire cu ajutorul **fișelor de documentare** Învățarea prin descoperire cu ajutorul **prezentarilor Powerpoint, Canva, Prezentare Goggle** Expunerea Conversația Explicația Fișe de lucru Fișe de documentare Materiale PPT Scheme realizate de profesor Platforma Google Classroom Google meet Aplicații sub formă de jocuri pe **platformele Wordwall, Learningapps și Kahoot**	**An școlar 2022-2023**	Test în Formular Google Evaluare orală Evaluare scrisă de tip chestionar test grilă Proiectul Referatul Portofoliul Observarea sistematică a activităţii şi a comportamentului elevului. Motivarea elevului pentru implicarea sa în procesul învăţării prin desfăşurarea unor activităţi didactice care să stimuleze interesul pentru învăţare. Folosirea metodelor activ-participative. Asigurarea unui cadru propice învăţării. Sistem echitabil de recompense. Faptul că elevul deține cunoștințe avansate de IT și operare pe calculator îl ajută foarte mult în procesul de predare – învățare – evaluare.

Folosirea calculatorului in predarea – invatarea istoriei

Profesor: Grajdeanu Vasile Cristinel
Colegiul National „Gheorghe Rosca Codreanu” Barlad

Definite ca „totalitatea materialelor şi instrumentelor ajutătoare întrebuințate de către profesor în procesul predării şi de elev în cel al învățării istoriei, cu scopul de a facilita dobândirea cunoștințelor, formarea deprinderilor, realizarea atitudinilor, valorilor şi calităților personale şi evaluarea lor cât mai obiectivă şi mai exactă”, mijloacele de învățământ au un rol important în optimizarea procesului educațional. Acestea sunt instrumente care au rolul de a ajuta la transmiterea cunoștințelor, formarea deprinderilor, evaluarea achizițiilor, în cadrul procesului instructiv-educativ.

Nu insistăm asupra funcțiilor, clasificării, valențelor formative ale tuturor mijloacelor de învățământ (diapozitive, diafilme, folii transparente, documentele istorice, tablouri, fotografii, portrete, hărți şi atlase, documente de istorie locală, manualul de istorie, tabla şi creta, schema pe tablă analitică, cronologică şi comparativă etc.), ci ne vom opri asupra unui mijloc didactic relativ nou dar cu impact deosebit în procesul educațional, calculatorul.

Calculatorul este foarte util atât elevului cât şi profesorului însă folosirea acestuia trebuie realizată astfel încât să îmbunătățească calitativ procesul instructiv-educativ, nu sa îl îngreuneze. Calculatorul trebuie folosit astfel încât să urmărească achiziționarea unor cunoștințe şi formarea unor deprinderi care să permită elevului să se adapteze cerințelor unei societăți aflată într-o permanentă evoluție. Internetul permite accesul în peste 30 de arhive din Europa, iar prin proiectul Gabriel, în unele biblioteci naționale de pe bătrânul continent. Sunt, în acest moment în lume, peste 1100 de centre, instituții, departamente, universități care dețin pagini Web și care pot fi accesate de istorici sau de cei interesați de istorie.

Practica de la catedră a evidentiat faptul că prin folosirea calculatorului la clasă pot fi diminuate anumite probleme identificate în sistemul tradiţional de abordare a lecţiei cum ar fi interesul scăzut al elevilor şi caracterul prea teoretic al informaţiilor. În privinţa impactului asupra elevilor, aceştia sunt mai atraşi de lecţie datorită animaţiilor şi conţinutului multimedia, le captează atenţia şi îi ajută să reţină mai uşor informaţiile din cadrul lecţiei În acest context, folosirea calculatorului dă posibilitatea reunirii textului, imaginii, sunetului şi a mişcării, iar aceasta ofertă pluridimensională nu poate fi decât benefică în înțelegerea unei situații istorice şi în menținerea elevilor spre cercetare şi cunoașterea istoriei.

Alte avantaje ar fi: consolidarea abilităților de investigare științifică; creșterea randamentului însușirii coerente a cunoștințelor prin aprecierea imediată a răspunsurilor elevilor; întărirea motivației elevilor în procesul de învățare; dezvoltarea culturii vizuale; asigurarea unui feed-back permanent, profesorul având posibilitatea de a reproiecta activitatea în funcție de secvența anterioară; simulează procese şi fenomene complexe pe care nici un alt mijloc didactic nu le poate pune atât de bine în evidență. Lecțiile in sistem AEL, sunt practice și moderne, profesorul abordând diferit conținuturile acestora.

Desigur, utilizarea la întâmplare, fără un scop precis, la un moment nepotrivit a calculatorului în timpul lecției duce la plictiseală, monotonie, ineficiența învățării prin neparticiparea unor elevi la lecție, nerealizarea obiectivelor lecției și poate produce repulsie față de acest mijloc modern de predare-învățare-evaluare. Folosirea în exces a calculatorului poate duce la pierderea abilităților practice, de calcul şi de investigare a realității, la deteriorarea relațiilor umane. De asemenea individualizarea excesivă a învățării duce la negarea dialogului elev-profesor şi la izolarea actului de învățare. Revenind, totuși, la avantaje, oferim câteva exemple ce dovedesc beneficiile utilizării calculatorului şi a resurselor web în cadrul orelor de istorie, şi nu numai.

Fiind o temă deosebit de complexă, pentru reținerea mai rapidă a informațiilor esențiale din cadrul lecției „România în anii celui de-al doilea război mondial (1941-1945)”, elevii de clasa a X-a au fost împărțiți în 4 grupe, fiecare grupă având de realizat o prezentare electronică (power point, flash etc.) cu o anumită secvență a războiului: Grupa 1- România în relațiile internaționale interbelice; Grupa 2- Cauzele intrării României în război; Grupa 3- Luptele românilor pe frontul de est; Grupa 4- Întoarcerea armelor și alianța cu Națiunile Unite. S-au realizat prezentări animate, atractive, elevii dovedind o mobilizare și o implicare neașteptată. De asemenea, dacă până atunci, prezentarea numai verbală a anumitor momente teribile ale războiului (bătălia Stalingradului, dezastrul din Crimeea, ocupația sovietică etc.) soldate cu sute de mii de morți, nu reprezentau pentru elevi decât o statistică și informații plictisitoare, însoțirea lor cu ilustrații, imagini de arhivă au avut un impact considerabil, mai ales pe plan afectiv.

Un alt exemplu: de Ziua Armatei române, elevii clasei a XI-a au realizat un adevărat film, de 30 de minute, având ca temă „Eliberarea Basarabiei și a Bucovinei de Nord”. De remarcat folosirea numai a imaginilor de arhivă, hărți animate ce descriau operațiunile militare, însoțite de comentarii cu informații complete. Cu același prilej, au fost invitați și doi veterani de război, elevii intrând în contact direct cu adevărați „martori vii” ai istoriei.

Importanța utilizării calculatorului reiese și din faptul că, relativ recent, pe plan național s-a instituit un concurs numit „Istorie și societate în dimensiune virtuală”. El se adresează elevilor cu aptitudini, înclinații și interese deosebite în domeniul istoriei, științelor socio-umane și informaticii. Concursul are drept scop realizarea unor materiale cu ajutorul computerului pe teme de istorie (istoria românilor sau istorie universală) și științe socio-umane (educație civică, cultură civică, logică etc.) materialele trebuind realizate, la alegere, fie sub forma unor „pagini Web” fie sub forma unor „soft-uri educaționale”. Se pot realiza jocuri didactice în scopul aprofundării cunoștințelor și dezvoltării abilităților practice sau în scopul îmbogățirii acestora, proiecte, portofolii, pagini html, cd-uri, afișe, grafice, reviste, teste etc.

În cazul evaluării se elimină subiectivitatea umană, elevul fiind protejat de capriciile profesorului. Poate chiar să se autoevalueze singur. Este redusă starea de stres și emotivitatea elevilor. Există posibilitatea evaluării simultane a mai multor elevi cu nivele de pregătire diferite, deoarece testele de evaluare pot fi realizate de asemenea pe nivele de dificultate diferite.

De asemenea, internetul oferă atât pentru elevi cât și pentru profesori numeroase surse de informare: cele mai folosite sunt tutorialele online (text, multimedia, teste și corecție). Cărțile electronice sunt versiuni ale tradiționalelor cărți tipărite care pot fi citite pe calculator. Materialele multimedia includ grafice, fotografii, animații, imagini video și sunet. Bibliotecile virtuale conțin cataloage și resurse de informații electronice descrise în cataloage.

Folosirea calculatorului și internetului în predarea la clasă nu diminuează rolul profesorului. Acesta devine un creator de situații de învățare , un mediator între elev, informație, tehnici, metode și calculator, un coordonator al activităților care să ajute elevul în noianul de informații de pe internet.

În concluzie, utilizarea calculatorului în școală nu trebuie să fie limitată doar la un anumit domeniu de exemplu informatica; calculatorul trebuie să-și găsească loc și în cadrul altor discipline, într-un mod rațional și bine gândit. Calculatorul este cel mai modern mijloc de învățământ și cel mai atractiv. El face grafică, face animație. El poate da, într-o formă nouă, viață și trecutului.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof. înv. Primar HAN GETA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 LIMANU

1.DATE GENERALE

Numele și prenumele: P. M.

Locul și data nașterii: 12.03.2014

Domiciliul: str. Ionel Teodoreanu, nr.1, loc. 2 Mai, jud. Constanța

Vărsta: 7 ani

Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială Nr.1 Limanu

Clasa: I

2.DATE PRIVIND DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII

- **Percepţie:**lacunară; **Atenţie:** instabilă, se concentrează mai greu în activitate
- **Memorie:** predominant mecanică şi de scurtă durată; viteza de memorare lentă; întipărirea slabă, durata păstrării scurtă; **Gândirea:** concret- intuitivă, nu face abstractizări.
- **Limbaj şi comunicare:** volum vocabular – sărac; **Tip de comunicare**: verbală, mimico-gesticulară; **Semantica**: înţelege informaţia verbală în ritm lent după multe repetări
- **Structura gramaticală**: construieşte propoziţii scurte, acordul gramatical nu este format
- **Imaginaţie:** săracă, îndreptată spre lumea desenelor animate
- **Afectivitate:** emotivitate - instabil, imatur emoţional; reacţii emotive cu caracter exploziv (ţipete, plâns, aruncarea jucăriilor); **Psihomotricitate:** coordonare motrică general - bună
- ***Temperament*** **:**coleric; Mobilitate: lentă; Stabilitatea conduitei, echilibru: instabil
- **Intensitatea reacţiei**: oscilantă (când intensă, când rapidă); Rezistenţă la dificultăţi: oboseşte uşor, se plictiseşte repede
- **Trăsături de caracter în devenire:** neîncredere în sine, timiditate, nehotărâre, nesiguranţă, egoism;
- **Aptitudini:** inteligenţă corporal-kinestezică, aptitudini pentru activităţile practice, educaţie fizică
- **Creativitate:** în activităţile practice

➢ **Relaţiile în grupul de preşcolari:**

În colectiv este sociabil, are o fire deschisă dar de cele mai multe ori el este cel care provoacă neînţelegeri şi conflicte. Este impulsive atunci când copiii nu-i dau dreptate sau nu-l ascultă.

➢ **Stilul de învăţare:**

Greoi, datorită faptului că nu se poate concentra mult timp şi se plictiseşte repede.

Preferă activităţile practice şi activităţile motrice. Este dezinteresat de celelalte activităţi din clasă, are un stil de muncă încet, se plictiseşte uşor, nu rezistă la efort intelectual susţinut.

Stil de muncă :sub supravegherea învățătoarei se mobilizează foarte greu în activități.

3. DIFICULTĂȚI DE ÎNVĂȚARE:

ARIE CURRICULARĂ – LIMBĂ ȘI COMUNICARE

DIFICULTĂȚI DE ÎNVĂȚARE :

LIMBAJ SCRIS:

- scrie dezordonat, în ritm lent, cu greşeli şi la transcriere, dar mai cu seamă după dictare;
- nu respectă regulile ortografice, nu transcrie toate cuvintele din text sau nu respectă ordinea lor, nu cunoaşte bine grupurile de litere;
- nu respectă regulile de aşezare a textului în pagină, când lucrează mai rapid scrie aproape indescifrabil;

LIMBAJ ORAL:

- cunoaşte toate literele şi citeşte corect, dar greoi uneori datorită deficienţelor de limbaj (pararotacism, tahilalie, si aloree).
- Cunoaşte semnele de punctuaţie, dar nu le scrie în dictări,
  identifică cu dificultate unele cuvintele cu sens asemanator sau opus;

4. PLANIFICAREA PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE

Domeniul de intervenție: *Limbă și comunicare*

Școlarul nu pronunță corect cuvintele și are un vocabular foarte sărac. Răspunsurile sale sunt monosilabice sau în propoziții incomplete. Nu reușește să povestească textele auzite în cadrul activităților ori întâmplări din viaţa personală, pierde firul logic al acestora. Capacitate scăzută de organizare şi coordonare a acţiunilor în conformitate cu comanda verbală. Scrie semne grafice cu trăsături tremurate, fără a respecta spaţiul de scris.

SCOPUL INTERVENȚIEI:

- Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoștințele școlarului;
- Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic;
- Formarea capacității de a comunica folosind propozițiile;
- Formarea deprinderilor de scriere corectă a elementelor grafice;

OBIECTIVE PE TERMEN SCURT

1. Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului oral
2. Dezvoltarea capacității de exprimare orală
3. Dezvoltarea capacității de receptare a mesajuluiscris (citirea / lectura)

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- să citească după imagini;
- să înțeleagă semnificația global a mesajului oral;
- să sesizeze intuitive corectitudinea unei propoziții ascultate;
-să distingă cuvintele dintr-o propoziție dată, silabele dintr-un cuvânt;
- să formuleze clar și correct enunțuri verbale potrivite unor situații date;
- să integreze cuvintele noi în enunțuri;
- să identifice semen grafice și desene care transmit mesaje;
- să sesizeze legătura dintre enunțuri și imaginile care le însoțesc;
- să desprindă semnificația global a unui text;

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

- Exerciții de delimitare a cuvintelor în enunțuri;
- Exerciții de stabilire a poziției unui cuvânt într-o propoziție;
- Jocuri de identificare a poziției silabelor în cuvânt;
- Exerciții de distingere a sunetului inițial, final sau din interiorul unei silabe sau al unui cuvânt;
- Identificarea cuvintelor ce conțin sunetul învățat și despărțirea lor în silabe;
- Jocuri de punere în corespondență a unui cuvânt auzit cu imaginea corespunzătoare;
- Exercitii de despărțire a cuvintelor în silabe;
- Exerciții de trasare a elementelor grafice;
- Exerciții de adoptare a poziției corecte și comode pentru scris;
- Exerciții de scriere a unor elemente grafice pregătitoare, care să faciliteze scrierea literelor și scriere în duct continuu.

CRITERII MINIMALE PENTRU EVALUAREA PROGRESULUI

- înțelege semnificația globală a unui text scurt, după ascultarea repetată a acestuia sau după lămuriri suplimentare;
- formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori cu imprecizii, corectate la solicitarea învățătoarei;
- distinge și delimitează cuvintele în propoziții de două cuvinte, rostite clar de învățătoare;
- distinge, după auz, silabele și sunetele, dintr-un cuvânt dat, de 1-2 silabe;
- pronunță corect, cuvântul integral și pe silabe, cu imprecizii corectate cu sprijinul învățătoarei;
- citește imagini fluent și corect, folosind enunțuri clare;
- construiește propoziții formate din 2-3 cuvinte, cu mici abateri corectate la intervenția învățătoarei.

BIBLIOGRAFIE

- „Educator specializat” – suport de curs; Centrul de consultanță și studii europene;
- „ Psihopedagogia elevilor cu dificultăți de învățare”, suport de curs;
- „ Programa școlară pentru disciplina Comunicare în limba română” – clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II- a; nr. 3418/19.03.2013, București, 2013

Folosirea metodelor moderne de învățare la elevul cu deficiență mintală

Profesor psihopedagog Breşug Cristina,
Şcoala Gimnazială Specială nr. 8, Bucureşti

Deficienţa mintală se caracterizează în planul vieţii psihice printr-o serie de trăsături generale specifice: vâscozitate genetică, heterocronie, rigiditate psihică, rigiditate a conduitei, deficienţe de comunicare. B.Inhelder a studiat particularităţile procesului dezvoltării la deficientul mintal şi a ajuns la concluzia că, în timp ce la copilul normal dezvoltarea se caracterizează prin fluenţă şi dinamism susţinut în procesul de dezvoltare intelectuală, la copilul deficient mintal dezvoltarea este anevoioasă şi neterminată. El considera că deficientul mintal regresează adesea de pe poziţia stadiului atins la un moment dat în dezvoltare, alunecând înapoi spre reacţii proprii stadiilor anterioare. Acest fenomen lasă impresia unei “ fugi de efort” în faţa solicitărilor intelectuale mai intense, echivalentă mai degrabă cu un reflex de apărare a deficientului decât cu o eschivare intenţionată a acestuia. În aceste condiţii, recuperarea prin învăţare la elevul deficient mintal va avea în prim plan o învăţare preponderent afectivă şi motivaţională. Încurajarea permanentă, stimularea învăţării, învaţarea prin cooperare dau rezultate pozitive în munca cu aceşti elevi.Vom prezenta în continuare câteva metode şi mijloace care pot fi adaptate muncii cu elevul deficient mintal şi care reuşesc să îl scoată pe acesta din inerţia specifică.

Între sintagmele „ metode euristice de cunoaştere” şi „ deficienţa mintală” ar exista un dezacord, dacă ne gândim la specificul gândirii elevului deficient mintal pe de o parte şi la definiţia metodelor euristice, pe de altă parte, care implică creativitate, imaginaţie, suport cognitiv în explorarea unor noi conţinuturi. Dar totuşi trebuie să ţinem cont şi de faptul că strategia euristică implică o serie bogată de metode dinamice. Activizarea predării – învăţării presupune că elevul este angajat să înţeleagă lumea în care trăieşte şi să aplice în diferite situaţii de viaţă ceea ce a învăţat. Mergând pe acest sens, al dinamizării şi implicării elevului deficient mintal în activitate, aceste metode îşi găsesc sensul şi în activitatea cu aceşti elevi.

Metoda piramidei sau *metoda bulgărului de zăpadă* are la bază împletirea activităţii individuale cu cea desfăşurată în mod cooperativ, în cadrul grupurilor. Ea constă în încorporarea activităţii fiecărui membru în parte într-un demers colectiv mai amplu, menit să ducă la soluţionarea problemei date.Această metodă are mai multe faze : faza introductivă- profesorul enunţă problema, faza lucrului individual, fiecare elev lucrează individual timp de 5 minute la soluţionarea problemei, faza lucrului în perechi- elevul se consultă cu colegul de bancă, sunt notate toate soluţiile apărute, faza reuniunii în grupuri mai mari – elevii se consultă asupra soluţiilor în grupuri mai mari, alcătuite dintr-un număr egal de membri, faza raportării soluţiilor la colectiv şi faza decizională. Metoda piramidei are avantajele stimulării învăţării prin cooperare, al sporirii încrederii în forţele proprii prin testarea ideilor emise individual, mai întâi în grupuri mici şi apoi în colectiv. Lucrând împreună elevii vor avea un sentiment pozitiv dat de învaţarea prin cooperare.

O altă metodă pe care o putem utiliza în munca cu această categorie de elevi este “*Starbrusting”* sau “*explozia solară”*. Acesta este o metodă de stimulare a creativităţii similară brainstormingului. Scopul ei este de a obţine cât mai multe întrebări şi astfel cât mai multe conexiuni între concepte. Organizată în grup, *starbrusting* facilitează participarea întregului colectiv. Modul de procedură este simplu: se scrie problema a cărei soluţie trebuie “ descoperită” pe foaie, apoi se înşiră cât mai multe întrebări care au legătură cu ea. Un bun punct de plecare îl constituie întrebările de genul ce ?, când ?, cum ?, unde ? unele întrebări ducând la alte întrebări mai complexe. Concretizând, acestă metodă poate fi folosită de exemplu în predarea lecţiei despre « Circuitul apei în natură », metodele interactive de predare putându-se împleti cu mijloacele de aceeaşi natură interactivă , anume mijloacele AeL. Se va pleca în predarea lecţiei de la vizionarea materialului AeL « Circuitul apei în natură ». De precizat este că elevii vor manipula softul educaţional care este creat în aşa manieră

încat să-i stimuleze afectiv în învăţare folosind încurajarea şi lauda. După vizionarea activă a materialului se poate aborda subiectul lecţiei în momentul de fixare a cunoştinţelor prin intermediul acestei metode. Plecând de la materialul concret – intuitiv, profesorul va desena o stea pe tablă, în mijlocul căreia va fi scris titlul lecţiei, urmând ca pe fiecare colţ al stelei să fie scrise întrebări de genul: “ Ce se întâmplă cu picăturile de apă când udăm o plantă? “(răspuns – se evaporă), “ Unde urcă apa care s-a evaporat?” (răspuns- în nori), “Ce cad din norişori? “ (răspuns- picături de ploaie), etc

Învăţarea prin cooperare apare atunci când elevii lucrează împreună pentru a ajunge la o învăţare comună.Orice sarcină de lucru, indiferent de disciplină, de vârsta celor care învaţă sau tipul de deficienţă mintală se poate realiza prin cooperare. Învăţarea prin cooperare se poate realiza în trei forme : grupuri formale de învăţare prin cooperare, grupuri informale de învăţare prin cooperare şi grupuri fondate pe cooperare.Grupurile formale de învăţare prin cooperare sunt când profesorul predă o lecţie nouă şi grupează elevii câte doi până la cinci formulând sarcini de lucru. Aceste grupuri durează una sau mai multe lecţii, până la finalizarea secvenţei de învăţare. Grupurile informale de învăţare prin cooperare se formează ad-hoc, pe parcursul unei lecţii, cu scopul de a rezolva o sarcină simplă de învăţare. Grupurile fondate pe cooperare au o durată de un semestru sau un an, sunt stabile în ceea ce priveşte componenţa şi se bazează pe sprijin, încurajare şi asistenţă oferite fiecărui membru, cu scopul de avea succes şcolar şi de a se dezvolta din punct de vedere social şi cognitiv. Rolul profesorului este de a monitoriza interacţiunea dintre membri, de a clarifica sarcinile de lucru şi de a evalua achiziţiile. Practica şcolară la elevii cu deficienţă mintală moderată a demonstrat că acestor copii le place să lucreze în echipă, să interrelaţioneze, şi să îşi pună în mişcare astfel întreg potenţialul afectiv de care dispun.Pornind numai de la concret- situaţional, învăţarea la această categorie de elevi trebuie să se desfăşoare prin joc, prin interacţiune, cooperare, lucru în echipă. Termenul *„euristic”* provine din limba greacă: heuriskein - a afla, a descoperi. Descoperirea noului plecând de la experienţa concretă şi printr-o modalitate potrivită structurii psihice a deficientului mintal, este o condiţie esenţială a învăţării.

Cunoaşterea activă poate fi extrapolată şi la cunoaşterea de sine, care este esenţială în activitatea de consiliere a deficientului mintal. Instrumente interactive folosite atât în terapie cât şi în activităţile de cunoaştere şi autocunoaştere sunt *“ Axa vieţii”* sau *“ Harta intereselor* ”. Vorbind de “ *Axa vieţii*”, acest instrument poate fi numit şi punctul de plecare în activităţile de cunoaştere şi autocunoaştere.Tehnica constă în împărţirea unei coli de hârtie în două, prin trasarea unei axe verticale.La unul din capete se scrie data naşterii, iar la celălalt anul curent. Se împarte axa pe intervale de cinci ani între cele două capete. Li se cere elevilor să îşi amintească evenimentele mai importante din viaţa lor şi să le noteze, aşezându-le în ordine cronologică pe axă.

Prin instrumentul “ *Harta intereselor*”pentru a căpăta cât mai multe informaţii şi a descoperi oportunităţi pentru o anumită persoană, aceasta este invitată să deseneze un cerc şi să-şi scrie numele, din cerc pornesc trei ramificaţii în trei direcţii diferite:

- Cum sunt eu? (elevul îşi menţionează principalele calităţi şi defecte)
- Ce îmi place? (activităţile pe care le desfăşoară cu plăcere)
- Cine sunt prietenii mei ? (activităţi de grup)

Prin folosirea acestor metode active de cunoaştere atât a noilor cunoştinţe cât şi a propriei persoane, elevul este în centrul activităţii, îşi joacă propriul rol în actul didactic, cooperează, socializează, se manifestă afectiv, îşi dezvoltă sentimentul de apartenţă la grup. Luarea în considerare a trăsăturilor specifice ale deficienţilor mintal şi a particularităţilor individuale ale afectivităţii acestora, permite o mai bună relaţionare şi o eficienţă crescută a activităţii instructiv-educative şi de socializare a lor. Suportul şi sprijinul social, oferit deficienţilor mintal în plan intelectual , este necesar a fi susţinute de o abordare specifică, deosebită în plan afectiv. În literatura de specialitate este subliniat faptul că demersurile pentru

stimularea socio- afectivă şi eliminarea tulburărilor afective ocupă un loc impornat în recuperarea deficienţilor mintal, dezvoltarea afectivă fiind la fel de importantă ca şi dezvoltarea intelectuală. Pe această idee se bazează majoritatea programelor educaţional-recuperative şi adaptarea demersului şi strategiilor didactice , inclusiv a metodelor didactice.

Bibliografie:

1) Cerghit Ioan, “ Metode de învăţământ “ , Editura Polirom, Iaşi, 2006

2) Moise C., “ Metode de învăţământ” în “ Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi grade didactice”, (coordonator C. Cucoş) , Iaşi, Editura Polirom, 1998

3) Păunescu C., “ Deficienţa mintală şi procesul învăţării” , E.D.P., Bucureşti, 1976

Plan de intervenție personalizat

Profesor psihopedagog Oprea Adriana
Centrul Școlar de Educație nr.3, Reghin

I. **Informații de bază :**

Numele și prenumele copilului : L. E. D.

Durata de desfășurare a planului de intervenție personalizat : an școlar 2022-2023

II. Starea actuală a copilului :

Sector de referință : dezvoltarea limbajului

Comportament cognitiv:

-**limbaj și comunicare**: vocabular relativ bine dezvoltat, sub nivelul vârstei cronologice, posibilități de exprimare relativ reduse, dislalie .

-**matematică** :dificultăți în efectuarea calculelor simple.

Autonomie personală și socială :

-**aria de autoservire** :schema corporală este bine realizată, deprinderi de igienă personală și de păstrare a sănătății bine dezvoltate

-**aria de socializare**: este o fire prietenoasă, sociabilă, posibilități bune pentru dezvoltarea atitudinilor de relaționare

- psihomotricitatea : nu prezintă dificultăți de orientare, organizare și structurare spațială și temporală.

III. Evaluare inițială

Instrumente folosite în evaluare : probe de evaluare a motricității generale, probe pentru cunoașterea nivelului de dezvoltare a limbajului, probe curriculare, convorbire individuală și în grup, observația spontană și dirijată.

IV. Derularea programului de intervenție

Domeniul de intervenție : terapia tulburărilor de limbaj

Motiv de referință : diminuarea dizabilităților printr-un antrenament continuu și gradat pentru aducerea subiectului la un nivel mai bun de funcționalitate generală.

Scopul programului de intervenție :efectuarea unei game variate de exerciții prin intermediul unor acțiuni simple, accesibile și în ritm propriu atât la clasă cât și individual în cadrul orelor de terapie pentru îmbogățirea limbajului, dezvoltarea vocabularului, dezvoltarea înțelegerii și atitudinilor pozitive de relaționare în grup.

Obiective :

1.dezvoltarea capacității de a verbaliza întâmplările trăite și cunoștiințele însușite

2.dezvoltarea capacității de a transforma cuvinte prin înlocuiri de sunete sau silabe

3.activizarea vocabularului pasiv

4.formarea capacității de a formula propoziții simple și dezvoltate.

Nivelul de plecare : necunoașterea semnificației multiple pe care o au cuvintele, neîntrebuințarea cuvintelor cu un grad mai mare de abstractizare, capacitate redusă de formulare a propozițiilor.

1.Domeniul de interventie : terapia tulburărilor de limbaj

Nr. crt	Unităţi de învăţare	Obiective/competenţe	Conţinuturi/Activităţi	Nr. ore
1.	**ETAPA PREGĂTITOARE**	1.Familiarizarea cu mediul cabinetului: - formarea unui mediu psihoafectiv corespunzător - înlăturarea atitudinii negativiste faţă de vorbire - dezvoltarea motivaţiei pentru comunicare 2.Înlăturarea fixaţiei, atenţiei asupra propriei persoane sau obiecte personale	Folosirea unor cuvinte de apreciere pe tot parcursul activităţii terapeutice .	2 ore
2.	**ETAPA TERAPIEI RECUPERATORII**	1. Dezvoltarea mobilităţii corporale generale. 2. Educarea respiraţiei corecte verbale şi nonerbale . 3.2. Însușirea deprinderilor de vorbire; folosirea vorbirii pentru transmiterea unui mesaj . 4.Dezvoltarea mobilităţii fono-articulatoare 5.Educarea auzului fonematic 6. Exersarea pronunțării corecte.	- exerciţii de învăţare/exersare a abilităţilor motorii de bază ale picioarelor: - mers independent/cu sprijin, alergare, urcare/ coborâre (trepte, plan înclinat), săritura pe unul sau ambele picioare cu diferitele ei forme (de pe loc, din deplasare, peste obstacole, în cerc, liberă, la punct fix, aproape, departe, în față, în spate, lateral, sărituri succesive etc.); - exerciţii de învăţare a mişcărilor de bază ale mâinilor: braţe, antebraţe, încheietura mâinilor, degete; -exerciţii-joc de respiraţie nonverbală (suflatul în lumânare, umflarea balonului, utilizarea jucăriilor de suflat); -exerciţii-joc de respiraţie cu emiterea vocalelor/ silabelor deschise (aaa... - eeee - iiii ... - maaa... – meee... – miii..); -Exerciții pentru reglarea ritmului respirator și pentru realizarea echilibrului inspir-expir. -Reproducerea unui mesaj scurt cu schimbarea intonaţiei, în funcţie de intenţia de comunicare. -Indicarea sunetelor percepute prin diferite semne: bătăi din palme, ridicarea unui deget, a unui obiect, jetoane puse pe bancă, săritură etc. ; - Exerciții-joc de reproducere a unei succesiuni de sunete din natură pe baza de suport vizual; -Audierea unor înregistrări cu sunete din mediul înconjurător și redarea lor; - Exerciții-joc de pronunţare corectă a sunetelor limbii romane (diferenţierea vocalelor de consoane); -Exerciții de pronunţare corectă a diferitelor silabe și cuvinte;	6 ore

			-Jocuri ritmate simple (silabe repetitive; cuvinte familiare care rimează; - Exerciții-joc de identificare obiectuală/ imagistică (a unor ființe, lucruri, obiecte, animale familiare) și de denumire corespunzătoare; -Exerciții de alcătuire de propoziții simple din 1-2 cuvinte; -Formulări de întrebări și răspunsuri în cadrul unor povestiri scurte.	
3.	**EVALUAREA INTERVENȚIEI TERAPEUTICE**	1. Pronunția cuvintelor. 2. Capacitatea de a dialoga. 3. Capacitatea de a povesti după o imagine. 4. Citirea unui text după o imagine. 5. Exprimarea verbală/nonverbală.	Activități care valorifică și experiențele de învățare / competențele dobândite de către copil în contexte nonformale sau informale. - Povestirea unor experiențe trecute sau prezente; - Scurte descrieri referitoare la personaje din povești cunoscute; - Jocuri de recunoaștere a unor personaje din povești după indicii date; -Crearea unor povești orale pornind de la imagini date; -Exerciții de modificare a finalului unor povești audiate.	2 ore

VI. Recomandări : subiectul să fie pus în situații din viața cotidiană reale, în cadrul tuturor activităților subiectul să fie stimulat pozitiv pentru dezvoltarea motivației intrinseci privind activitatea de învățare-terapie, să i se dea subiectului sarcini de lucru individuale și de grup, continuarea programului terapeutic.

Provocări contemporane ale educației

Chiran Lenuta
Scoala gim.,,Carmen Sylva,,

Contextul actual social ne oferă astăzi posibilitatea de a fi martorii unui progres accelerat al dezvoltării umane dar și al dezvoltării tehnologice fară precedent, al unor transformări profunde ale tuturor structurilor economice, sociale dar și politice, care au condus ca, în prezent, societatea contemporană să devină o „societate a cunoașterii si a informatizării”.

Astel, toate datele sistemului educațional necesită modificări, fiind necesar ca vechile viziuni si perspective asupra direcțiilor educative și asupra sensurilor dezvoltării dar și a înnoirii acestora să fie radical reconsiderate. . În ultimul timp a crescut interesul pentru demersurile moderne de predare, demersuri care sunt capabile să mobilizeze energiile elevului, să-l facă să urmărească cu interes şi curiozitate lecţia, să-i dezvolte gândirea logică şi care îl îndeamnă să își aprenteze imaginaţia şi înţelegerea. Acest tip de demers didactic accentuează cunoaşterea operaţională, învăţarea prin acţiune, prin manipulare în plan mental dar și manual a obiectelor, acţiunilor etc. Utilizarea unor demersuri pedagogice moderne de predare-învăţare-evaluare nu presupune renunţarea la metodele tradiţionale ci actualizarea acestora prin intermediul unor mijloace moderne.

Demersul pedagogic presupune anumite caracteristici specifice:

- Produsul creator de tip pedagogic este situat la nivelul creativității care reflectă capacitatea profesorilor de realiza corelaţii noi între subiect-obiect în raport cu realizările anterioare.
- Produsul creator accentuează corespondenţa dintre obiectivele pedagogice – conţinuturile pedagogice - strategia de predare.
- Procesul creator de tip pedagogic este angajat la nivelul proiectării didactice care presupune valorificarea etapelor de pregătire şi a modului de realizare a lecţiei. Profesorul îndrumă elevul într-o direcţie constructivă, cu scopul de a favoriza produsul creator vizat și implică sesizarea şi soluționarea problemelor apărute.

Metodele inovative susțin o învăţare prin comunicare, care conduc spre o confruntare de idei, opinii şi argumente, creând situaţii de învăţare centrate pe disponibilitatea şi dorinţa de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă şi activă,

În învăţământ sunt utilizate o multitudine de metode moderne însoţite de tehnici specifice şi resurse materiale .Enumerăm câteva dintre acestea.

- Explozia stelară – (elemente utilizate) steluţa mare şi 5 steluţe mici
- Lotus - (elemente utilizate) flori de nufăr mici şi o floare de nufăr mare
- Predarea/învăţarea reciprocă – (elemente utilizate) palete colorate cu întrebări, ecusoane,
- Bula dublă-– (elemente utilizate) două cercuri mari de culori diferite câte patru cercuri mici de culori diferite, săgeţi lungi şi scurte
- Cubul - – (elemente utilizate) un cub sau tot atâtea cuburi câte tematici predaţi, șase plăcuţe care cer preșcolarilor să descrie, compare, analizeaze, argumenteaze, asociaze, și să aplice simboluri pentru copii.
- Pălăriuţe gânditoare — (elemente utilizate) sase pălării de culoare albă, roşie, galbenă, verde, albastră neagră , fiecare dintre ele asumînd un rol
- Piramida şi diamantul — (elemente utilizate) suport de lucru, pătrate sau benzi de carton de culori diferite
- Mozaicul — (elemente utilizate) fişa expert, ecusoane, chestionar de evaluare-ilustrat
- Diagrama Venn — (elemente utilizate) fişe de lucru, ecusoane etc

- Șorțul povestitor este o metodă inovativă de predare folosită în grădinițe, prin care copiii sunt implicați activ și creativ în poveti

Metoda este selectată de cadrul didactic şi este pusă în aplicare în lecţii sau activităţi extraşcolare cu ajutorul elevilor şi în beneficiul acestora. Ea presupune, o strânsă colaborare între profesor şi elev, precum și participarea lor în vederea căutării unor soluții inovative ,asimilării cunoştinţelor, şi a stimulării spiritului creativ. Când se alege o metodă, se ţine cont de finalităţile educaţiei, de conţinutul procesului instructiv, de particularităţile de vârstă şi dar și de cele individuale ale elevilor,

Exemplificăm metoda inovativă Pălăriile gânditoare. Metoda pălăriior gânditoare este o modalitate de organizare a activitatilor ce presupune dezbaterea unor informatii. Tehnica este dezvoltata de Eduard De Bono și presupune o tehnică creativă în luarea deciziilor având perspective diferite.

Această metodă reprezintă o tehnică interactivă de stimulare a creativității participanților care se bazează pe interpretarea de roluri în funcție de pălaria aleasă .Acest nou tip de metodă de predare – învăţare este un joc în sine. Copiii sunt împărțiți în șase grupe – deoarece sunt șase pălăriicare au diverse culori. În vederea realizării optime a metodei este necesar ca materialul didactic să fie bogat, iar cele şase pălării să fie diferite din punct de vedere coloristic scopul fiind acela de a atrage elevii. Sunt folosite 6 pălării gânditoare, fiecare având câte o culoare: alb, roşu, galben, verde, albastru şi negru. Elevii participanți îți aleg pălăria dorită, urmând să interpreteze rolul impus de culoarea pălăriei. Simbolistica pălăriilor fiind următoarea-

- pălăria alba reprezintă povestitorul, (este expusă informația într o manieră neutră și obiectivă)
- pălăria verde - imprimă imformațiilor un ritm nou, simbolizînd gândirea creativă, elevul aducând informației inițiale idei inovatoare
- pălăria roșie aduce în atenție imaginația, creativitatea dar și perspectiva emoțională.
- pălăria galbenă dezvoltă o perspectivă constructivă asupa informației, plină de optimism și positivism.
- pălăria neagră subliniază o gândire mai puțin optimistă , chiar sumbră , un tip de gândire pesimist
- pălăria albastră menține echibibrul informației , dirijând, organizând activitatea

Profesorul le va pferi elevilor posibilitatea de a căuta și afla singuri răspunsurile la întrebări, aceștia fiind actorii principali ai piesei, cu rol activ participativ

Această metodă dezvoltă competențe lingvistice, de comunicare și de intercomunicare competențe ale gândirii logice precum și capacitatea de a lua decizii complete dar și complexe. Într-un demers educativ, inovativ și modern, cadrul didactic devine un moderator al activității, oferindu-i elevului posibilitatea de a-și atinge maximum de potential creativ, ceea ce conduce la o eficientizare maximă a activității didactice.

Bibliografie:

- Crenguța Oprea, Strategii didactice interactive, Editura didactică şi pedagogică, Bucureşti,2007
- M.E.C. Învățarea activă, ghid pentru formatori și cadre didactice, București, 2001
- Văideanu, G., 1986, Pedagogie- ghid pentru profesori, ed. Universităţii Al. I. Cuza, Iaşi
- http://www.digital-extra.e

CREATIVITATEA ŞI INOVAŢIA IN ACTIVITATEA DIDACTICA A PERFESORILOR DE SPECIALITATE

Prof. DR. MORJAN CRISTINA ANTOANETA
COLEGIUL ECONOMIC VIRGIL MADGEARU
TARGU JIU

În contextul actual, al schimbărilor rapide, al competiţiei acerbe şi accelerate care ne influenţează viaţa, ne dinamizează mediul, ne impune noi determinări, ne provoacă la o regândire a sistemelor şi a structurilor economice şi sociale, dintre identitatea naţională şi globalizare, se fac eforturi de adaptare a societăţii la exigenţele lumii de mâine. Trăim într-o lume bazată pe competiţie şi eficenţă, a cărei forţă rezidă în cunoaştere.

În cadrul competiţiei globale, Uniunea Europeană şi a propus ca scop cardinal crearea unei societăţii bazate pe cunoaştere. Un element fundamental îl contituie creativitatea. Astăzi mai mult decât oricând, creativitatea reprezintă o condiţie fundamentală a calităţii educaţiei, una dintre premisele esenţiale ale performanţei.

Creativitatea este acea caracteristică a gândirii care foloseşte inventiv experienţa şi cunoştinţele acumulate, oferind soluţii şi idei originale. Ea face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în planul social. Componenta principală a creativităţii o constituie imaginaţia, dar creaţia de valoare reală mai presupune şi o motivaţie, dorinţa de a realiza ceva nou, ceva deosebit. Şi cum noutatea, azi, nu se obţine cu uşurinţă, o altă componentă este voinţa , perseverenţa în a face numeroase încercări şi verificări.

Gândirea creatoare este deosebit de complexă şi are la bază o serie de factori

care-i permit combinările, transformările, implicările, relaţiile, identificările sau evaluările. Pe lângă coeficentul de inteligenţă, un rol important în creativitate, îl au: ereditatea, capacităţile intelectuale, aptitudinile, caracterul, mediul socio-cultural, efortul susţinut de pregătire şi investigaţie. Cultivarea gândirii inovatoare a devenit o sarcină importantă a şcolilor contemporane. Stimularea creativităţii tinerilor se poate realiza printr-o susţinută şi elevată pregătire teoretică şi practică; dinamizarea iniţiativei şi muncii independente, a spiritului critic ştiinţific; dinamizarea activităţii de documentare şi experimentare independentă; receptivitatea faţă de nou; pasiune pentru ştiinţă în concordanţă cu aptitudinile fiecăruia. Deosebit de importantă este atitudinea profesorului, relaţia sa cu elevii. Aceasta implică schimbări importante, atât în mentalitatea profesorilor, cât şi ceea ce priveşte metodele de educare şi instruire. În primul rând, trebuie schimbat climatul, pentru a elimina blocajele culturale şi emotive, puternice în şcoala din trecut. Se cer relaţii distinse, democratice, între elevi şi profesori, ceea ce nu înseamnă a coborî statutul social a celor din urmă, apoi, modul de predare trebuie să solicite participarea, iniţiativa elevilor – e vorba de acele metode active, din păcate prea puţin utilizate în şcoala românească.

Creativitatea este motorul inovării şi factorul cheie al dezvoltării personale, ocupaţionale, antreprenoriale şi sociale şi al bunăstării tuturor indivizilor în societate. (Logo-ul Anului European 2009)[1]. **Parlamentul European şi Consiliul Uniunii Europene** au adoptat, în decembrie 2008, decizia ca anul 2009 să fie desemnat anul creativităţii şi inovaţiei, pornind de la premisa că Europa *”trebuie să-şi consolideze capacitatea de creativitate şi inovare din motive sociale şi economice pentru a răspunde în mod eficent la dezvoltarea soietăţii şi economice pentru a răspunde în mod eficient la dezvoltarea societăţii bazată pe cunoaştere: capacitatea inovatoare este strâns legată de creativitatea ca însuşire personală şi pentru a fi valorificată la maximum, trebuie difuzată pe scară largă în rândul populaţiei”*[2]

Obiectivul specific este de a sublinia, printre altele, următorii **factori care pot contribui la promovarea creativităţii si capacităţii de inovare:**

(a) Crearea unui mediu favorabil inovării şi adaptabilităţii într-o lume aflată în continuă schimbare; trebuie luate în considerare toate formele de inovare, inclusiv pe plan social şi antreprenorial;

(b) Evidenţierea deschiderii spre diversitate culturală drept mijloc de încurajare a comunicării interculturale şi promovarea unei mai strânse legături între arte, precum şi cu şcolile şi universităţile;

(c) Stimularea sensibilităţii estetice, dezvoltării emoţionale, gândirii creative şi intuiţiei la toţi copii la vârsta cea mai fragedă, inclusiv în învăţământul preşcolar;

(d) Sensibilizarea în privinţa importanţei creativităţii, a inovării şi a spiritului antrepreonorial pentru dezvoltarea personală, precum şi pentru creşterea economică şi ocuparea forţei de muncă, precum şi încurajarea unei mentalităţi antreprenoriale, în special în rândul tinerilor, prin cooperarea cu mediul de afaceri;

(e) Promovarea educării în domeniile matematic, ştiinţific şi tehnologic a aptitudinilor de bază şi avansate favorabile inovării tehnologice;

(f) Încurajarea deschiderii de către schimbare, creativitate şi rezolvarea problemelor în competenţe favorabile inovării, care se pot aplica unei varietăţi de contexte profesionale şi sociale;

(g) Lărgirea accesului la o serie de forme creative de exprimare atât prin intermediul învăţământului formal cât şi prin activităţii neformale şi informale pentru tineret;

(h) Sensibilizarea publicului, atât în interiorul, cât şi în exteriorul pieţei muncii, în ceea ce priveşte importanţa creativităţii, a cunoaşterii şi a flexibilităţii într-o epocă a schimbărilor tehnologice şi a integrării globale rapide pentru o viaţă prosperă şi satisfacătoare precum şi oferirea mijloacelor care să permită cetăţenilor să-şi îmbunătăţească oportunităţile de angajare în toate domeniile în care creativitatea şi capacitatea de inovare joacă un rol important;

(i) Promovarea designului drept activitate creativă care contribuie în mod semnificativ la inovarea precum şi la dobândirea de aptitudini de gestionare a inovării şi a designului, inclusiv noţiunii de bază în materie de protecţie a proprietăţii intelecuale;

(j) Dezvoltarea creativităţii şi a capacităţii inovatoare în organizaţiile private şi publice prin formare şi încurajarea acestora de a utiliza mai bine potenţialul creativ atât al angajaţilor, cât şi al clienţilor. [...][3]

Măsurile care trebuie luate pentru a se atinge obiectivele stabilite mai sus includ următoarele activităţi realizate, naţional, regional sau local, legate de obiectivele Anului European:

(a) Conferinţe, evenimente şi initiative de promovare a dezbaterii şi de sensibilizare în privinţa importanţei creativităţii de inovare;

(b) Campanii de informare si promovare pentru a difuza mesajele-cheie;

(c) Identificarea de exemple de bune practici şi difuzarea de informaţii privind promovarea creativităţii de inovare;

(d) Relizarea de sondaje şi studii la nivel comunitar sau naţional.

În concluzie, ca premise ale performanţelor în învăţământ, creativitatea şi capacitatea de inovare au un rol important, iar obiectivele pe care şcoala contemporană ar trebui să le aibă în vedere, pot fi următoarele:

§ Să sprijine toate formele de creativitate printre care cea artistică, în cadrul programelor şcolare aferente ciclurilor de învăţământ preşcolar, primar, gimnazial şi vocaţional;

§ Să creeze un context care să permită tinerilor să dobândească competenţe de exprimare a propriei personalităţi, necesare de-a lungul vieţii;

§ Să promoveze diveritatea culturală ca sursă a creativităţii şi inovatiei;

§ Să încurajeze utilizarea TIC ca modalitate de exprimare creativă a propriei personalităţi;

§ Să contribuie la formarea unui spirit antreprenorial mai pregnant;

§ Să sensibilizeze linia publică cu privire la perceperea inovaţiei drept modalitate de promovare a dezvoltării durabile;

§ Să aducă în atenţia publicului strategiile regionale şi locale bazate pe creativitate şi inovaţie ;

”Excelenţa şi competenţele esenţiale, în special cele legate de antreprenoriat, creativitate şi tehnicile de învăţare dezvoltate în toate sistemele şi la toate nivelurile de educaţie şi de formare. Atât şcolile cât şi învăţământul şi formarea profesională deţin o contribuţie majoră la facilitarea procesului de inovare. Învăţământul şi formarea profesională de înaltă calitate, de exemplu, pot contribui la favorizarea inovării la locul de munca.[4] Se pot face multe pentru educarea spiritului creativ în şcoală, apare necesitatea modificării modului de gândire şi a stilului de lucru în clasă, cristalizat în secole de învăţământ tradiţional, prea puţin preocupat de această latură a personalităţii elevului, care capătă în zilele noastre o valoare din ce în ce mai însemnată.

Bibliografie

Ana Avramescu, ”*Creativitatea şi cultivarea ei în şcoală*”

http://eur-lex.europa.eu/ro/dossier

www.create2009.europa.eu

http://www.tribunainvatamantului.ro

*http://www.scribd.com/doc/8020792/*Imaginatia-Si-Creativitatea

http://www.traditionalnet.ro

http://dexonline.ro

MANAGEMENTUL COMUNICĂRII

MIRON GABRIELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „NICOLAE IORGA„ FOCȘANI

Comunicarea managerială este o funcţie a managementului educaţional care este şi o condiţie preliminară a realizării tuturor celorlalte funcţii. S-a constatat ca circa 70 % din timpul managerilor este folosit pentru comunicare.

Comunicarea a fost definită ca procesul de schimb substanţial, energetic şi / sau informaţional între elementul unui sistem sau a mai multor sisteme. Aceasta este o definiţie referenţială pentru sistemul educaţional care realizează atât schimburi intersistemice, între sistemul educaţional şi alte sisteme. De asemenea în procesul educaţional şi intersistemic au loc toate tipurile de comunicare: verbală – prin limbajul verbal, nonverbală – prin privire, mimică şi gestică şi paraverbală – prin intonaţie, ritmul vorbirii, prozodia vorbirii. Comunicarea verbală este predominant afectivă şi atitudinală. Cu cât există o mai bună interacţiune între cele trei forme ale comunicării cu atât creşte eficienţa comunicării educaţionale.

Funcţiile general – valabile ale comunicării: cognitivă, afectivă şi de reglaj – sunt valabile şi în procesul comunicării educaţionale. În procesul educaţional, în viziunea pedagogiei moderne funcţia cognitivă constă nu atât în însuşirea cunoştinţelor ci în dezvoltarea capacităţilor şi competenţelor, în realizarea performanţelor, în creşterea progresivă a caracterului formativ al cunoaşterii. Funcţia afectivă a comunicării poate fi realizată prin intermediul obiectivelor afectiv – motivaţionale, prin controlul asupra emoţiilor formate în şcoală, prin vehicularea conţinuturilor educaţionale sensibile, valoric superioare. Funcţia de reglare a procesului educaţional, prin intermediul comunicării se poate obţine prin rezolvarea conflictelor, prin depăşirea blocajelor şi disfuncţiilor comunicării. Dacă blocajul comunicării înseamnă întreruperea acesteia din anumite motive, filtrajul comunicării se referă la selecţia inadecvată a informaţiilor, iar disfuncţiile de comunicare sunt cele mai numeroase. Acestea pot apărea datorită oboselii, incongruenţei codurilor între partenerii comunicării, interferenţei între cunoştinţe, experienţe , deprinderi sau din alte motive.

Modalităţile de depăşire a dificultăţilor de comunicare pot fi de asemenea de tipuri diferite:cognitive, prin schimbarea cogniţiilor, reprezentărilor, ideilor(modelarea cognitivă); comportamentale prin modificarea comportamentelor deficitare(modelarea comportamentală); educaţionale, prin învăţarea socială, pe bază de modele.

Condiţiile unei bune comunicări manageriale sunt complexe: de natură psihică (intelectuală, afectivă, volitivă), de natură culturală (întâlnirea valorilor) şi de natură socială (de exemplul climatul de grup). Toate aceste condiţii ale comunicării eficiente în grupul primar numit clasa de elevi se pot realiza prin formarea managerială a profesorului, prin antrenarea funcţiilor manageriale ale comunicării. Procesul de comunicare facilitează îndeplinirea sarcinilor, favorizează coeziunea grupului, reprezintă grupul, rezolvă problemele comune, are rol terapeutic, este factor de omogenizare socio – culturală, facilitează devenirea grupului ca un cadru de referinţă pentru individ.

Comunicarea managerială este un act de tip interpersonal şi reprezintă ,, un proces de transfer de informaţie şi înţelesuri între indivizi, grupuri sau subcomponente organizaţionale şi organizaţii în ansambul lor’’. În calitate de componentă a comunicării educaţionale, comunicarea managerială prezintă câteva caracteristici esenţiale; nu se confruntă cu comunicarea didactică, implicată în procesul de predare - învăţare; se bazează pe relaţiile interpersonale profesor - elevi, prezente în managementul activităţii, din punctul de vedere al vehiculării informaţiilor privind acţiuni, situaţii, participare etc.; ca proces, poate fi valorificată în cadrul interacţiunii de tip feed -

back, pentru realizarea reglării activităţii; poate fi privită şi ca mijloc de influenţare a elevilor, pentru a participa la managementul activităţii; realizarea unei comunicări eficiente reprezintă una din condiţiile de bază ale asigurării succesului managerial al profesorului; trebuie create condiţiile necesare pentru stimularea formării competenţei comunicative a elevilor; este considerată ca fiind situată la baza funcţiei de coordonare, dirijare.

Pentru clarificarea conceptului de comunicare managerială, este necesară o delimitare clară a acesteia de comunicare didactică.

CRITERII:

OBIECTIVE - Comunicarea managerială (au în vedere implicarea elevilor în acţiune) și Comunicarea didactică(sunt obiective cognitive, de învăţare)

CONŢINUTURI - Comunicarea managerială (informaţii privind mersul activităţii) și Comunicarea didactică (informaţii ştiinţifice prevăzute în curriculum şcolar)

STRATEGII - Comunicarea managerială (de influenţare, de stimulare, participare, implicare în acţiuni) și Comunicarea didactică (de predare-învăţare)

EVALUARE - Comunicarea managerială (a eficienţei conducerii activităţii) și Comunicarea didactică (a rezultatelor şcolare, a formării dezvoltării elevilor)

Cele mai operante forme ale comunicării sunt cele în funcţie de codul folosit.

Astfel, comunicarea verbală reprezintă acea formă a comunicării în care informaţia este transmisă prin intermediul cuvântului, într-o formă codificată. Ea are ca instrument limbajul, utilizat în comunicarea verbală simplă, în acte de convingere sau de sugestie. Primele două evidenţiază funcţia cognitivă şi comunicativă a limbajului, iar sugestia utilizează mai ales funcţiile expresive şi persuasive, prin schimb de informaţii emoţionale.

Comunicarea nonverbală este folosită pentru a exprima stări psihice, pentru precizarea şi nuanţarea ideilor transmise. Comunicarea nonverbală îndeplineşte mai multe funcţii.

Comunicarea paraverbală este reprezentată de modul concret în care vorbim (forţa sau volumul, ritmul şi fluenţa, înălţimea sau tonalitatea vocii, modul de articulare a cuvintelor). Elementele paraverbale însoţesc limbajul, permiţând nuanţarea, întărirea, sublinierea ideilor, a cuvintelor.

Comunicarea profesorului cu elevii implică respectarea unor condiţii, exigenţe multiple. În condiţiile nerespectării acestora, profesorul poate comite greşeli care pot obstacola comunicarea.

O comunicare managerială eficientă, performantă, se bazează pe competenţe manageriale specifice, pe autocunoaştere, pe stiluri personale, pe capacitatea de a asculta şi de a avea opinii, pe autocontrol.

Un profesor – manager şi lider eficient trebuie să fie nu numai un bun transmiţător de informaţii, ci şi un bun ascultător al întrebărilor, al opiniilor, al propunerilor, observaţiilor, concluziilor elevilor. El trebuie să comunice eficient deopotrivă cu elevii, părinţii, ceilalţi profesori.

Atât cadrul didactic, cât şi elevii trebuie să respecte câteva reguli pentru o ascultare eficientă: să înceteze să vorbească în timpul expunerii; să ajute emiţătorul să se simtă liber în exprimare; să arate oponentului că doreşte să-l asculte; să renunţe la gesturi care distrag atenţia; să se pună în pielea interlocutorului; să fie răbdător, tolerant; să nu se înfurie; să nu fie dur în dispute, critici; să se impună ca atotcunoscător; să pună întrebări la sfârşitul prezentării.

În cadrul şedinţelor cu părinţii, când dascălul-manager trebuie să ia cuvântul, să asculte şi să dea ascultare celor prezenţi, abilitatea de a comunica cu aceştia se poate ridica la nivel de artă, dacă dascălul doreşte să preîntâmpine eventualele conflicte şi să creeze impresia tuturor că au fost ascultaţi şi înţeleşi.

BIBLIOGRAFIE:

Constantin Cucoş, Pedagogie, Editura Polirom, Bucureşti, 2002;

Florentina Mogonea, Profesorul şi managementul clasei de elevi,

Editura Universitaria Craiova, Craiova, 2009;

Florentin Remus Mogonea, Pedagogie pentru viitorii profesori, Editura Universitaria Craiova, Craiova 2008;

JOCUL DIDACTIC ÎN ACTIVITĂȚILE CU PREȘCOLARUL

PROF. ION SABINA ELENA
GRĂDINIȚA NR. 3 MĂGURELE, ILFOV

Importanța deosebita a jocului pentru varsta copilariei este astazi un adevar incontestabil. Jocul are un caracter universal, fiind o manifestare in care este evidenta o lupta a contrariilor, un efort de depasire, avand un rol de propulsare in procesul obiectiv al dezvoltarii. El este o realitate permanenta cu mare mobilitate pe scara varstelor.

În fiecare perioadă a dezvoltării psihice a copilului apar carateristici generale importante privind capacităţile şi posibilităţile funcţionale.

Prin joc copilul este stimulat din toate punctele de vedere ale dezvoltării sale! De aceea, jocul este cea mai eficientă formă de învăţare integrată datorită naturaleţei cu care copilul învaţă!

Prin joc copilul:

- desfăşoară o activitate specifică în sensul identităţii personale, urmează cerinţele şi determinările de bază ale copilului;
- realizează mişcări de motricitate grosieră şi fină, de coordonare oculo-motorie;
- comunică, îşi îmbogăţesc şi exersează vocabularul, îşi dezvoltă limbajul;
- rezolvă probleme de viaţă din mediul lor fizic şi social;
- experimentează posibilităţi de adaptare, rezolvă probleme, creează soluţii;
- exprimă sentimentele lor în simboluri, îşi dezvoltă astfel gândirea abstractă;
- comunică cu sine, cu ceilalţi, îşi exprimă sentimente, reacţionează afectiv, recepţionează şi învaţă să recunoască sentimentele celorlalţi;
- folosesc obiectele din jurul lor în scopuri în care au fost create, dar şi în alte scopuri (îşi dezvoltă creativitatea), îşi dezvoltă atenţia, motivaţia, interesul.

Pentru ca jocul să contribuie cât mai semnificativ la dezvoltarea copilului sunt necesare câteva condiţii:

- jocul să permită copiilor ocazia unor descoperiri, experimente sub supravegherea adultului;
- materialele puse la dispoziţia lor să solicite copilul şi să-l antreneze în noi experienţe, să-i faciliteze formarea deprinderilor, să-i extindă cunoaşterea;
- interesul copilului, preocupările lui imediate să fie satisfăcute prin situaţiile de joc create;
- să se încurajeze interacţiunea, să se stimuleze dezvoltarea socio-emoţională;
- să se creeze un spaţiu adecvat abordării jocului ca activitate complexă şi completă;
- jocul copilului reprezintă feed-back-ul influenţei educative a adultului asupra sa.

Jocul influenţează pozitiv dezvoltarea ulterioară a copilului, prin joc se declanşează mecanismul propice cultivării unor calităţi morale: perseverenţă, curaj, iniţiativă, precum şi educarea voinţei, a stăpânirii de sine, autocontrolul.

În procesul instructiv – educativ din grădiniţă, un mijloc de facilitare a trecerii copilului de la activitatea dominantă de joc la cea de învăţare este **jocul didactic**. Acesta este organizat şi propus de educatoare, care urmăreşte realizarea unei sarcini didactice prin acceptarea de către copil a unui joc în care se exersează un conţinut corespunzător cu respectiva sarcină didactică.

Jocurile didactice pot fi şi ele foarte diferite: jocuri senzoriale, de ghicire, de recunoaştere a unui obiect cu ajutorul altui simţ decât văzul; jocuri de analiză perceptivă vizuală, de reconstituire a unor imagini din bucăţele (puzzle-uri), loto cu diferite teme care cer să se găsească imagini asemănătoare cu altele; jocuri logice, de comparare a obiectelor după criterii date şi de analiză, descriere, clasificare a lor; jocuri gramaticale („Eu spun una, tu spui multe” – pentru exprimarea corectă a pluralului; “Cuvinte alintate” – pentru folosirea diminutivelor unui cuvânt; “Cuvinte opuse” – antonime etc.); jocuri muzicale, de reproducere de ritmuri, de recunoaştere de sunete.

Jocul constituie cel mai bun mijloc de a introduce copilul în colectivitate. Participând la un joc colectiv, de multe ori copilul se află în situaţia de a lupta pentru reuşita echipei din care face parte. Alături de ceilalţi jucători se simte mai puternic şi încearcă cu mai multă dârzenie să înlăture piedicile care-i stau în cale atât lui, cât şi celorlalţi colegi de echipă. Efortul depus şi satisfacţia succesului obţinut îl pregătesc pentru activitatea pe care o va desfăşura mai târziu în colectivul de muncă.

Jocul este un mijloc important nu numai de manifestare, dar şi de formare a emoţiilor şi sentimentelor social–morale: prietenia, tovărăşia, compasiunea, colaborarea, competiţia, solidaritatea etc. De asemenea, contribuie la dezvoltarea spiritului colectiv, a relaţiilor interpersonale dintre copii. Aceasta se observă mai ales în jocurile pe echipe sau pe grupe, în care copiii sunt puşi în situaţia de a se ajuta unii pe alţii, bucurându-se de succesele altora. Aceste jocuri exercită o influenţă pozitivă nu numai asupra laturii intelectuale, ci şi asupra întregii personalităţi a copilului.

Jocurile contribuie la dezvoltarea conduitei voluntare şi a trăsăturilor incipiente de caracter. În joc, copilul învaţă să-şi fixeze un scop, să depună eforturi voluntare în vederea realizării lui, să-şi controleze dorinţele, să persevereze în realizarea rolului.

Pe lângă alte influenţe formative, jocul constituie în acelaşi timp şi un mijloc important de educaţie estetică a preşcolarilor. În procesul jocului, se dezvoltă atât emoţiile şi sentimentele estetice, cât şi gustul pentru frumos al copiilor.

Jocurile copiilor sunt forme specifice de comportament a acestora faţă de lumea înconjuratoare, reacţii faţă de aspectele cele mai diverse ale impulsurilor ce acţionează asupra copiilor de diferite vârste. Diferite episoade din viaţă şi numeroase forme de relaţii sociale sunt reflectate prin intermediul jocului. Jocul pune în evidenţă atitudinile cele mai pregnante şi caracteristicile personalităţii copilului. Măsurile adoptate în ultima vreme, în scopul ameliorării calităţii învăţământului, vizează deopotrivă redefinirea finalităţilor, reînnoirea conţinuturilor, îmbunătăţirea modului de abordare a conducerii procesului de învăţământ.

STUDIU- POPULAREA ÎN VALEA JIULUI
STUDY – A HISTORY OF HABITATION IN JIU VALLEY

ȘTEFĂNESCU DIANA
LICEUL TEORETIC `MIRCEA ELIADE` LUPENI
JUDEȚUL HUNEDOARA

Depresiunea Petroșani este localizată în partea de sud-vest a României, situată între coordonatele 45º17’ - 45º22’ latitudine nordică și 20º13’ - 20º33’ longitudine estică, înconjurată de masivele muntoase Retezat, Parâng, Vulcan și Șureanu și drenată de cei doi afluenți majori ai Jiului: Jiul de Vest și Jiul de Est. Suprafața acesteia are contur triunghiular și este orientată pe direcția NNE-SSV, cu o lungime de 45 km și o lățime de 2 km la vest și de 9 km la est. (Geografia României, 1987). Din punct de vedere administrativ-teritorial, microregiunea Valea Jiului se învecinează cu județul Gorj la sud, județul Alba la nord-est și județul Vâlcea la sud-est.

Este considerată o depresiune cu grad de accesibilitate redus, deoarece comunicarea cu celelalte zone din țară se realizează prin două căi principale de acces: spre nord prin Pasul Bănița și spre sud prin Defileul Jiului. Acest lucru constituie un factor restrictiv în dezvoltarea economică a zonei. Microregiunea este compusă din următoarele localități: comuna Bănița, municipiul Petroșani, orașul Petrila, orașul Aninoasa, municipiul Vulcan, municipiul Lupeni și orașul Uricani, cu o suprafață totală de 1.032 km²

Până la începerea exploatării industriale a cărbunelui, populația Văii Jiului nu a fost prea numeroasă, evoluând constant datorită specificului zonei și în funcție de interesele economice.

Prima atestare documentară datează din secul al XV-lea când, într-o diplomă de înnobilare, sunt atestate localitățile Câmpu lui Neag, Maleia și Petrila (Baron, 1998).

În 1720 Valea Jiului, după cum reiese din documentele cartografice ale lui Friederich Schwantz, era populată de gospodării risipite în întreaga Vale, astfel încât aceasta părea un sat foarte mare.

Perioada ce începe după mijlocul secolului al XIX-lea, când se va dezvolta exploatarea industrială a cărbunelui (foto 1), se caracterizează printr-o creștere demografică accentuată, determinată atât de sporul natural al populației, cât și de etapa de colonizare caracterizată prin fluctuații ale populației. Valea Jiului devine un spațiu geografic în care sunt reprezentate, în proporții diferite, toate etniile, religiile și județele României (Baron, 1998).

Municipiul Petroşani – prima menţiune datează de la 1788-1792, când locotenent-colonelul prusac Gotze face o călătorie în Orient şi se întoarce din Turcia prin părţile române. Acesta menționează Petroșaniul ca fiind ”un sat foarte mare ca întindere” și că a văzut și ”o casă zidită deasupra pământului”.

Municipiul Petroşani cuprinde o serie de localități precum: Slătioara, Dâlja Mare, 8 Dâlja Mică şi Peştera dezvoltată pe vale (Tufescu, Mocanu, 1964). În 1924 comuna Petroșani devine oraș, fiind declarată municipiu în anul 1968. În anul 2011, populația municipiului era de 37.160.

Municipiul Lupeni atestat documentar pentru prima dată în anul 1770, are în prezent o populație de 23.390 locuitori (2011) şi s-a format datorită migraţiei populaţiilor din Valea Streiului şi Ţara Haţegului. Exploatarea industrială a zăcământului de huilă a determinat, începând cu anul 1881, apariţia coloniilor de muncitori, o astfel de colonie păstrându-se şi în prezent (Baron, 1998). În anul 1941, Lupeniul a fost declarat oraş, iar în anul 2004 a fost declarat municipiu.

Foto 1. Separația și atelierele centrale, Petroșani 1932 (furnizate de Ienulesc A. în anul 2015)

Municipiul Vulcan – în jurul punctului de vamă pentru trecerea spre și dinspre ţara Românească s-a format nucleul viitoarei aşezări stabile, Vulcan (foto 2). Declarat oraș în 1953 cu localitățile componente Dealu Babii și Jiu Paroșeni, Vulcan devine municipiu în anul 2003. Populația, în anul 2011, număra 24.160 persoane.

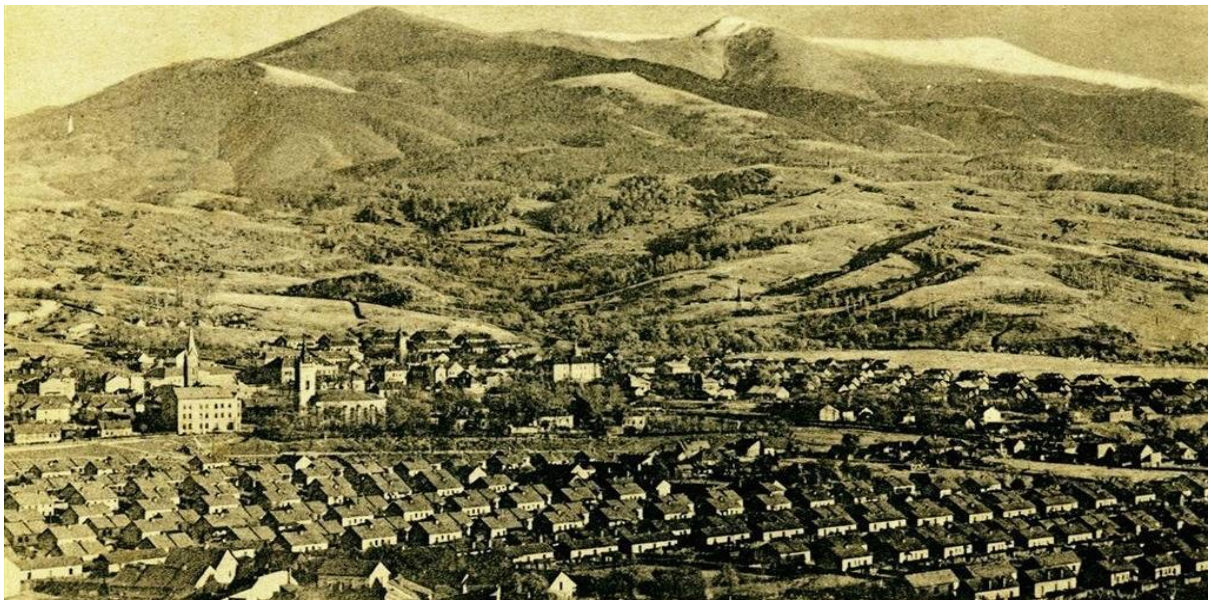

Foto 2. Cartierul muncitoresc ”Colonie”, cca. 1850

(furnizate de Ienulesc A. în anul 2015)

Oraşul Aninoasa - întemeierea localităţii şi dezvoltarea ei sunt legate de dezvoltarea mineritului în zonă, prin înfiinţarea exploatării carbonifere, care şi-a început activitatea în anul 1890 (Tufescu, Mocanu, 1964). Localitatea a fost menţionată documentar prima dată în anul 1442 sub forma unei aşezări întinse ca suprafaţă şi se numea Bărbătenii de Jos. A fost atestată ca localitate în 1913. Din punct de vedere al organizării administrativ-teritoriale, până în anul 1968 oraşul a fost organizat în două comune: Aninoasa şi Iscroni şi din anul 1968 a fost organizată în comună suburbană. În anul 1989,

Aninoasa a primit statutul de oraş, datorită importanţei economice pe care o are în Valea Jiului, iar în anul 2011 înregistra o populație de 4.360 locuitori.

Oraşul Petrila este atestat, în diferite documente, atât în anul 1499, cât şi în anul 1493. Fiind declarat oraș în anul 1856, având ca localități componente Cimpa, Jieț, Răscoala și Tirici, Petrila este cel mai vechi oraș al Văii Jiului (Tufescu, Mocanu, 1964). Dezvoltarea activităţilor de exploatare şi prelucrare a cărbunelui a avut ca urmare o creştere continuă a numărului de locuitori din localitatea Petrila, astfel încât, dacă în anul 1820 populaţia era de 3.326 locuitori, în anul 2011 era de 22.692 locuitori.

Oraşul Uricani - prima atestare documentară cu privire la localitatea Uricani este recensământul Csibaky din anul 1818, denumirea trăgându-se de la localităţile Hobiţa şi Uric, ca urmare a procesului de colonizare a locuitorilor din Ţara Haţegului. Denumire de Hobiceni-Uricani va fi purtată timp de un secol, până la Unirea din 1918, când se va folosi denumirea de Uricani. După anul 1965, localitatea Uricani devine oraș, cu o populație de peste 4000 de locuitori, numărul acestora crescând o bună parte a perioadei ca urmare a dezvoltării sectorului minier (Baron, 1998). În anul 2011, numărul locuitorilor orașului este de 8.972 și include două localități: Valea de Brazi și Câmpul lui Neag.

Comuna Băniţa - atestarea documentară se face prima dată în anul 1493 prin Diploma regelui Vladislav în favoarea lui Mihail Kendeffy. În anul 2011, comuna avea declarată o populație de 1.211 locuitori și include trei sate principale (Crivadia, Merişor şi Baniţa-sat).

BIBLIOGRAFIE

Badea, L. – Valea Jiului, Ed. Științifică, Buc., 1971

Baron, M. – Cărbune și societate în Valea Jiului – perioada interbelică, Ed. Universitas, Petroșani, 1998

Bocoș, Musata – Teoria și practica cercetării pedagogice, Ed. Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2007

Cândea Melinda, Bogan Elena, Simon Tamara. – Așezările umane și organizarea spațiului geografic, Ed. Universitară, București, 2011

Cândea Melinda, Bran Florina, Cimpoieru Irina – Organizarea, amenajarea și dezvoltarea durabilă a spațiului geografic, Ed. Universitară, București, 2006

Cerghit., I. – Metode de învățământ, Ed. Polirom, Iași, 2011

Cucu, V. – Geografia populației și așezărilor umane, Ed. Didactică și Pedagogică, Buc., 1981

STUDIU- EVOLUŢIA TURISMULUI ÎN VALEA JIULUI

ȘTEFĂNESCU CODRIN
LICEUL TEORETIC `MIRCEA ELIADE` LUPENI
JUDEȚUL HUNEDOARA

Turismul, prin conținutul și rolul său, este una din componentele majore ale vieții economice și sociale, una din minunile timpurilor moderne, prin amploarea și cuprinderea atinse (Dinu, 2004). Rolul său în economia națională este extrem de important, datorită complexității sale și implicării activităților necesare pentru menținerea și dezvoltarea lui. Pune în valoare și exploatează economic bogățiile create de natură sau climă și cele lăsate de civilizație, folclor, istorie. În afara peisajului industrial tipic, Valea Jiului oferă o varietate de locuri de o frumusețe sălbatică ce pot fi întâlnite în toate zonele înconjurătoare (Cocean, 2002).

Potențialul microregiunii este insuficient exploatat, cu toate că accesul în această zonă se realizează atât feroviar, cât și rutier, DN66/E79 străbătând municipiul Petroșani pe axa Nord – Sud pe toată lungimea acestuia, cu ramificări spre celelalte orașe ale Văii Jiului.

În spațiul geografic al Văii Jiului se identifică mai multe forme și tipuri de turism ce se completează reciproc în cadrul diferitelor categorii de destinații turistice. Turismul de recreere, de week-end accesibil tuturor, această activitate fiind la mare căutare printre locuitorii Văii Jiului, incluzând drumeții și sejururi.

Turismul montan și al sporturilor de iarnă se practică în special în stațiunile Parâng și Straja unde există mai multe concursuri: Cupa Parâng, Parâng Night Challenger, Campionatul Național al Cluburilor Sportive Școlare, Cupa Baloo, Cupa Comexim, Cupa Veteranilor.

Turism educațional cu tabere și excursii organizate în Munții Parâng, Retezat, Vâlcan și Șureanu și la unele cabane aflate în apropierea acestora.

Turism ecumenic practicat în Straja (Schitul Straja și Drumul Crucii).

Turismul cultural este, de fapt, mai mult turism de tranzit și nu este foarte bine reprezentat, microregiunea adăpostind doar două muzee (Muzeul Mineritului și Muzeul Momârlanului, în municipiul Petroșani) și o casă memorială (Casa Memorială ”I. D. Sârbu” – Petrila). În materie de monumente și vestigii antice, singurul vestigiu istoric, la care există acces relativ facil, este Cetatea dacică de la Bănița, una din cele 6 fortărețe dacice din Munții Orăștiei, parte a patrimoniului mondial UNESCO.

Ca obiective turistice prioritare, în Valea Jiului se întâlnesc, din marea diversitate a peisajelor României (Tufescu, V. 1974) crestele alpine ale masivelor montane Parâng, Șureanu, Vâlcan și Retezat (fig.1).

Din punct de vedere turistic, accesul în Munții Parâng la obiectivele turistice se face prin drumuri forestiere, cât și pe o rețea de poteci cu marcaje turistice, oferind posibilități de cazare limitate. În interiorul zonei turistice, în Parângul Mic, sunt o mulțime de cabane turistice, silvice, pastorale și refugii, culminând cu prezența complexului Academiei Naționale de Educație Fizică și Sport. Aici se găsesc și multe amenajări pentru accesul facil la atracția principală: domeniul schiabil. La acest domeniu schiabil se poate ajunge prin intermediul drumului modernizat care pleacă din municipiul Petroșani până la instalația de telescaun, continuându-se până la Cabana Rusu, unde, recent, s-a inaugurat o nouă instalație de telescaun (PUZ Parâng, 2010).

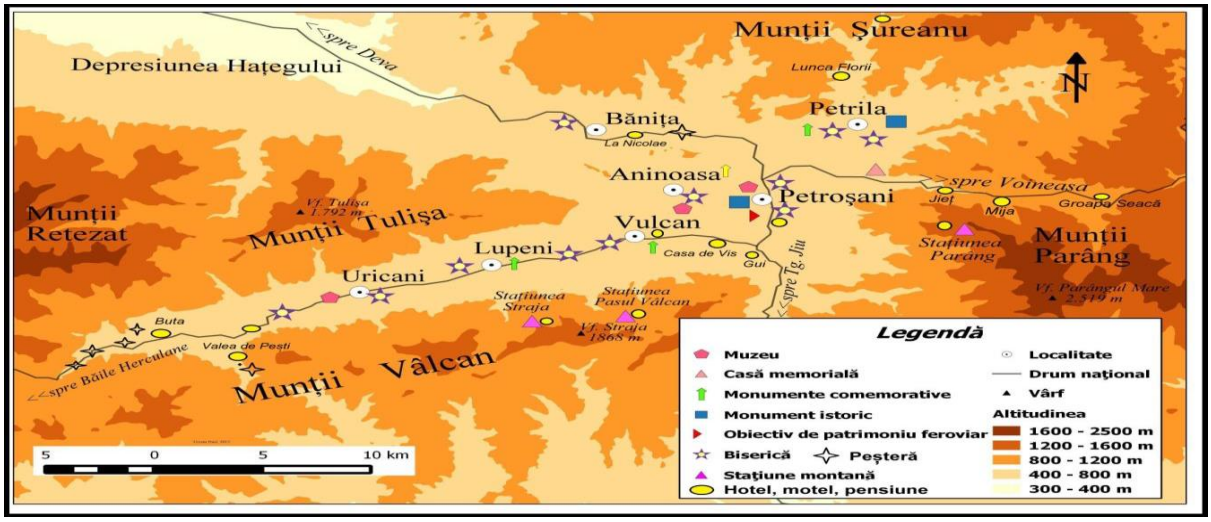

Fig. 1 Obiective turistice în Valea Jiului

Zona Parâng a devenit stațiune turistică de interes național prin Hotărârea de Guvern nr. 1205/2009. Amplasată la altitudinea de aproximativ 1.800 m este cea mai înaltă stațiune montană din România și principală poartă de acces în Munții Parâng. Suprafața pârtiilor de schi ocupă 39,52 ha din totalul intravilanului de 122 ha. Turismul practicat preponderent în zonele de agrement Rusu și Parâng a cunoscut o dezvoltare în ultimii ani în ce privește domeniul dotărilor, pârtiilor și locurilor de cazare: Hotel Rusu (100 locuri), Vila Parâng (100 locuri), Motel ”Argo Alpina” (35 locuri) ș.a. Pentru studenți, Complexul Didactic al ANEFS oferă 200 locuri de cazare, iar pentru elevi, Complexul Didactic al Clubului Sportiv Școlar oferă 60 locuri de cazare. Există 140 de construcții: cabane, case de vacanță și clădiri cu funcție de utilitate publică. Tot în Munții Parâng se află și aria naturală de tip botanic de interes național ”Piatra Crinului” (PUZ Parâng, 2010).

Principalele forme de turism practicate sunt: turismul de recreere (de week-end) și odihnă, incluzând drumeții și sejururi; turismul sportiv, cu practicarea sporturilor de iarnă (schi alpin, schi fond, snowboarding, sanie, alpinism, etc.); practicarea unor sporturi extreme: zborul cu parapanta, mountainbike. (PUZ Parâng, 2010).

În prezent, există 7 pârtii de schi funcționale, dintre care 2 cu grad de dificultate mai ridicat. Cinci sunt prevăzute cu instalații de teleschi, iar 2 cu instalații de nocturnă (PUZ Parâng, 2010).

Stațiunea Straja este denumirea generică a zonei situată pe versantul nordic al Munților Vâlcan (Voiculescu et al., 2011), Accesul se face dinspre Petroșani sau Tg. Jiu pe DN 66. Este localizată la o altitudine de 1.445 m, în zona Văii Jiului, la circa 8 km de Municipiul Lupeni. A fost declarată stațiune turistică locală în anul 2002, potrivit HG 1110/20.10.2002.

Sunt amenajate 12 pârtii de schi cu instalație de transport pe cablu, dintre care 5 beneficiază de instalație nocturnă. Stațiunea însumează 26 km de domeniu schiabil, dintre care 20 km sunt acoperiți cu zăpadă artificială. Există 10 instalații de transport pe cablu ce asigură accesul la pârtiile din stațiune. S-a construit și o telegondolă ce pleacă din Lupeni și un nou telescaun pe Vf. Straja (cf. www.skistraja.ro).

Complexul turistic este format din 210 cabane, case de vacanță, pensiuni și vile. Dintre acestea, 70 sunt omologate cu 1, 2, 3 și 4 stele. În Straja, la Cabana Montana se practică pentru grupuri alpinism, escaladă, tiroliană, orientare turistică, tehnici de supraviețuire, vizitări de peșteri, de lacuri glaciare, trasee turistice. În stațiune se desfășoară și turismul ecumenic la Schitul din Straja și Drumul Crucii (cf. www.skistraja.ro).

Zona de agrement Pasul Vâlcan se află situată în partea Sudică a Municipiului Vulcan la circa 7 km de oraș, accesul făcându-se de la DN 66A, pe DJ 664. Există o cabană ”Cabana Pasul Vâlcan” situată la o altitudine de 1.300 m ce oferă în

prezent 65 locuri de cazare, diferite trasee turistice montane și excursii de week-end. Modernizarea acestei zone turistice a demarat începând cu construirea unei telegondole, pe o lungime de transport de 3.087 m. Se pot practica sporturi de iarnă la nivel de începători pe 2 pârtii amenajate cu 2 teleschiuri.

În zona limitrofă a municipiului se regăsesc încă două zone de agrement: Cabana Căprișoara, amplasată la aproximativ 3 km de localitate, cu 16 camere de locuit și zona de agrement Brazi amplasată la circa 1 km față de DN 66A, ce are o capacitate de cazare de 20 persoane (PUZ-Pasul Vâlcan,2012).

În interiorul Munților Șureanu turistul poate accede din orașul Petrila, formele de turism practicate aici fiind speoturismul (Peștera Bolii – Bănița) și alpinismul pe pereții calcaroși din Cheile Taiei. Unitățile de cazare sunt slab reprezentate, în ultima perioadă făcându-și apariția vilele și casele de vacanță.

Munții Retezat constituie una din zonele naturale turistice montane de prim rang, datorate unui potențial turistic natural foarte variat, cel mai bogat sistem lacustru glaciar din tot lanțul carpatic românesc și cel mai vechi parc natural și rezervație naturală carpatică (Ielenicz, Comănescu, 2006). Turismul practicat aici poate fi de forma drumețiilor de 1 – 2 zile până la o săptămână pe trasee în masiv sau în lungul crestei principale, odihnă, sporturi de iarnă și alpinism.

La poalele Munților Retezat este situată Pensiunea Retezat (foto 1), în localitatea Câmpu lui Neag, la mică distanță aflându-se și Complexul Turistic ”Cheile Buții”. În aceste două complexe se practică activități ce țin de turismul educațional și recreativ.

Foto 1. Pensiunea Retezat

Alte spații de cazare sunt oferite de către Cabana ”Câmpușel”, aflată la altitudinea de 1.180 m, situată la 22 km de localitatea Uricani, precum și la Motelul ”Valea de Pești”, aflat la 8 km distanță de aceiași localitate, loc ce oferă o panoramă a barajului de acumulare Valea de Pești.

Turistul poate participa la diverse evenimente locale: nedeile din Valea Jiului, nedeia sânzienelor din Straja (iunie), toamna lupeneană (manifestare cultural-artistică) ce se desfășoară în septembrie (Rus, 2007). Valorificarea și promovarea resurselor naturale și antropice, modernizarea bazei tehnico-materiale și diversificarea serviciilor ar duce la crearea unui produs competitiv turistic ce s-ar potrivi cererilor de pe piața turismului.

STRATEGII DIDACTICE PENTRU MOTIVAREA ELEVILOR

Prof. Botezatu M,
Colegiul Economic ,, Mihail Kogalniceanu,, Focsani

Multa vreme activitatea esentiala a elevilor in clasa a constat in a asculta in mod pasiv expunerea magistrala a profesorului. O activitate didactica cu adevarat motivanta trebuie insa sa-i implice pe elevi in mod activ si sa le capteze interesul. Cadrul didactic trebuie sa fie capabil sa starneasca curiozitatea elevilor prin elemente de noutate, prin crearea unor conflicte cognitive, prin utilizarea studiului de caz ori prin antrenarea elevilor in realizarea unor proiecte de echipa. D. Ausubel sustine ca profesorii ar putea face mai mult in directia captarii interesului elevilor chiar atunci cand impulsul cognitiv este minim, Am putea apela, spune Ausubel, si la impulsul de autoafirmare al elevului, aratandu-i ca invatarea unei discipline ii deschide perspective profesionale intr-o serie de domenii prestigioase. Nu in ultimul rand, trebuie sa cunoastem domeniile de interes ale elevului si, in activitatea de predare, sa alegem exemple si sa stabilim legaturi cu aceste domenii de interes. Rolland Viau ofera, la randul sau, o serie de sugestii pentru ca activitatile de predare sa fie motivante si sa-i intereseze pe elevi, dar el procedeaza intr-un mod mai analitic

Profesorul trebuie sa se straduiasca sa acorde atentie in mod egal tuturor elevilor, indiferent care sunt capacitatile lor. Fata de elevii considerati slabi si nemotivati, profesorul ar trebui sa adopte urmatoarele comportamente:

- sa-si exprime increderea in capacitatea lor de a reusi;
- sa le acorde aceeasi atentie ca si elevilor buni;
- sa evite crearea de situatii competitive in care ei nu pot decat sa piarda;
- sa nu le faca observatii in fata colegilor;
- sa evite a-si exprima dispretul atunci cand ei esueaza;
- sa manifeste interes pentru reusitele lor.

Printre lucrurile pe care elevii vor sa le intalneasca intr-o clasa se numara: nevoia de invata ceva pentru a incheia cu succes un proiect, nevoia de a incerca ceva nou, nevoia de a-si perfectiona abilitatile, nevoia de a face fata la provocari, nevoia de a deveni o persoana competenta, nevoia de a reusi si de a interactiona cu ceilalti etc.

Concepeti sarcini, activitati si intrebari care sa se plieze la aceste nevoi. Faceti elevii participanti activi la lectie. Elevii invata atunci cand fac, creeaza, scriu, rezolva, concep. Pasivitatea este un factor care blocheaza motivarea si curiozitatea elevilor. Puneti intrebari. Nu spuneti elevilor ceva atunci cand ii puteti intreba. Incurajati-i sa sugereze abordari diferite la diverse probleme sau sa ghiceasca rezultatele unui experiment. Folositi munca in echipa. Puneti elevii sa analizeze ceea ce se intampla in clasa lor. Cereti-le sa isi aduca aminte doua perioade recente: una in care s-au simtit cel mai motivat si cealalta in care motivatia lor a fost redusa.

Lucrurile care contribuie cel mai mult la motivarea elevului:

- Entuziasmul profesorilor;
- Relevanta materialului;
- Organizarea lectiei;
- Nivelul potrivit de dificultate al materialului;
- Implicarea activa a elevilor;
- Diversitate;

- Relatie potrivita intre profesori si elevi;
- Folosirea de exemple concrete si lesne de inteles

Controlul si dirijarea sistemului motivational specific activitatilor de invatare reprezinta una dintre cele mai dificile sarcini ale muncii profesorului. in pofida amplelor teoretizari, stimularea motivatiei elevului ramane o arta, care tine de maiestria si harul didactic al profesorului. Putem insa, in baza modelelor teoretice prezentate, sa oferim cateva sugestii care sa-l ghideze pe profesor, indiferent de domeniul specialitatii sale.

Foarte multi profesori reproseaza elevilor faptul ca nu fac eforturile necesare pentru a invata si ca nimic nu-i motiveaza. Orice profesor care doreste stimularea motivatiei elevilor pentru activitatea de invatare trebuie sa inceapa prin a-si analiza si autoevalua propria motivatie, precum si modul in care isi desfasoara activitatile de predare-invatare-evaluare. Nivelul competentei profesorului, ca si gradul lui de implicare in activitatea didactica, entuziasmul, pasiunea cu care isi face meseria influenteaza profund dinamica motivationala a elevilor. Lipsa de motivatie a profesorului este o problema la fel de grava ca si incompetenta sa. Exista profesori care nu manifesta nici un interes pentru profesiunea lor. Desi contextul social si economic poate explica acest fenomen, nu e mai putin grav faptul ca lipsa de motivatie a profesorului se poate afla la originea lipsei de motivatie a elevului. Stim ca suna ca un slogan, dar este adevarat ca un profesor plictisit, blazat nu poate fi o sursa de inspiratie si de motivatie pentru elevii lui. Daca vrei sa motivezi pe cineva, trebuie sa fii motivat tu insuti

Atentia elevilor in timpul orelor poate fi un subiect delicat, atunci cand te confrunti frecvent cu absenta ei si cu micuti plictisiti, nemotivati si blazati. Iti doresti sa gasesti solutia magica prin care sa ii determini sa fie atenti? Iata cateva trucuri!

1. Foloseste o imagine exemplificativa pentru tema abordata

O imagine chiar face uneori cat 1000 de cuvinte! Insoteste lectia predata de fotografii, desene, harti etc. exemplificative si nu le oferi prea multe explicatii elevilor tai, permitandu-le lor sa dialogheze si sa isi expuna propriul punct de vedere.

2. Concepe pe loc un test-fulger cu o singura intrebare

Tot pentru a le capta atentia elevilor tai ai putea pune in practica urmatorul truc: in mijlocul lectiei, dupa ce ai predat anumite concepte, scrie pe tabla o intrebare la care elevii sa raspunda rapid, in 5 minute, demonstrandu-ti ca au inteles conceptele in cauza sau dimpotriva.

3. Ajusteaza nivelul de dificultate al lectiei nevoilor elevilor tai

Atentia elevilor poate fi distrasa si de nivelul de dificultate al lectiei predate, indiferent daca acesta este prea scazut sau prea ridicat. O parte dintre elevi ar putea fi familiarizati cu conceptele asupra carora te-ai oprit in ziua respectiva, de pilda.In acest caz, gaseste un numitor comun, in asa fel incat sa reusesti sa ii implici atat pe elevii care stiu deja, cat si pe cei care abia acum descopera noile concepte.

4. Foloseste-te de umor

O modalitate excelenta de a capta atentia elevilor este de a preda lectia folosindu-te de umor. Oricat de grele ar fi conceptele cu care jonglezi, daca le prezinti intr-o forma distractiva, elevii tai vor fi numai ochi si urechi!

5. Ofera fiecarui elev cate un rol clar

In timpul unei activitati in clasa, care implica toti elevii, asigura-te ca fiecare dintre acestia primeste cate un rol clar. Fiecare elev trebuie sa stie, de pilda, din ce echipa face parte si ce anume te astepti sa faca in cadrul acesteia.

In acest fel, atentia elevilor tai va fi indreptata catre realizarea indatoririlor proprii, iar tu vei risca mai putin ca micutii sa fie neatenti.

Motivarea elevilor este un demers foarte important in procesul de invatare, cu atat mai mult cu cat, in absenta acesteia, invataceii au performante scolare nesatisfacatoare.

Pentru ca elevii sa manifeste interes chiar si vizavi de cele mai dificile materii scolare, este important ca profesorul sa puna in aplicare metode eficiente de motivare a invataceilor.

1. Recompenseaza reusitele elevilor

Lauda este cea mai la indemana si, adesea, cea mai eficienta metoda de a-ti recompensa elevii atunci cand au o reusita, indiferent de natura acesteia, insa nu este singura.Pentru a-ti motiva elevii sa performeze in continuare sau pentru a-i incuraja si determina sa isi imbunatateasca nivelul de performanta, foloseste-te si de alte metode de recompensa, precum, de pilda, afisarea pe un "panou de onoare" al clasei, al unei lucrari foarte bune sau acordarea de premii pentru cei mai buni elevi ai saptamanii.

2. Asigura-te ca elevii inteleg si stiu ce se asteapta de la ei

Studiile au aratat, ca elevii care nu cunosc sau nu inteleg cerintele exacte ale unei sarcini de indeplinit, au performante scolare mai slabe. Pentru a-ti motiva elevii sa fie sarguinciosi si sa priveasca dintr-o perspectiva pozitiva activitatea scolara, este esential, asadar, sa te asiguri ca inteleg foarte bine ce anume au de facut si care vor fi consecintele (deopotriva negative si pozitive) ale actiunilor lor.

3. Fixeaza obiective pe termen scurt

Iti doresti ca elevii tai sa iasa din rutina si sa fie entuziasmati de materia predata? O metoda excelenta de a-i motiva este aceea de a stabili obiective pe termen scurt. In acest fel, invataceii vor descoperi satisfactia lucrului dus la bun sfarsit si vor fi motivati sa persevereze pana la atingerea scopului major.

4. Fii entuziasmat si pasionat de materia predata

O alta metoda eficienta de a-ti motiva elevii este data de puterea exemplului: daca invataceii vor remarca entuziasm si pasiune in stilul tau de predare, se vor lasa molipsiti de atitudinea ta si vor prezenta mai mult interes vizavi de materia in cauza.

Referinte bibliografice

Ames, R., Ames, C, „Motivation and Effective Teaching', in L. Idol, B. Fly Jones (subdir.), *Educational Values and Cognitive Instruction: Implications for Reform,* Hillsdale, N.J., Lawrence Erlbaum,1991. Ausubel, D., Robinson, F., *invatarea in scoala. O introducere in psihologia pedagogica,* Editura Didactica si Pedagogica, Bucuresti, 1981. Bandura, A., „Perceived Self-Efficacy in Cognitive Development and Functioning', *Educational Psychologist,* 28-2, 1993. Bandura, A., *Social Foundations of Thought and Action: A Social Cognitive Theory,* Englewood Cliffs, Prentice-Hall, New Jersey, 1986. Deci, E.L., Ryan, J., *Intrinsec Motivation and Self-Determination on Human Behavior,*

Plenum, New York, 1985. Deci, E.L., *Intrinsec Motivation,* Plenum, New York, 1975.
Deci, E.L., Vallerand, R.J., Pelletier, L.G., Ryan, R.M., „Motivation and Education: the
Self-Determination Perspective', *Educational Psychologist,* 26, 1991. Festinger, L., *A Theory of Cognitive Dissonance,* Stanford University Press, Stanford, 1957. Festinger, L., Carlsmith, J.M., „Cognitive Consequences of Forced Compliance', in *Journal*
ofAbnormal and Social Psychology, 58, pp. 203-210, 1959. Golu, M., *Fundamentele psihologiei.* Editura Fundatiei „Romania de Maine', Bucuresti,
2000. Hayes, N., Orrell, S., *Introducere in psihologie,* Editura AII, Bucuresti, 1993. Heider, E, *The Psychology of Interpersonal Relations,* Viley, New York, 1958. Maslow, A., *Motivation and Personality,* Harper Row, New York,
1970. McClelland, D.C., *Personality,* Dryden Press, New York, 1951. Moscovici, S., *Psihologia sociala a relatiilor cu celalalt,* Editura Polirom, Iasi, 1998. Ross, L., „The Intuitive Psychologist and His Shortcomings: Distortions in the Attribution
Process', in Berkowitz, L. (ed.), *Advances in Experimental Social Psychology,* voi. 10,
New York, Academic Press, 1977. Rosea, Al., *Motivele actiunilor umane. Studiu de psihologie dinamica,* Editura Institutului de
Psihologie a Universitatii din Cluj, Sibiu, 1943. Rotter, J.B., „Generalized Expectancies for Internai versus Externai Control of Reinforcement',
Psychological Monographs, 80 (1), 1966. Seligman, M.E.P, *Helplessness,* Freeman, San Francisco, 1975. Sillamy, N., *Dictionar de psihologie,* Larousse, Editura Univers Enciclopedic, Bucuresti,
1996. Viau, R., *La motivation en contexte scolaire,* De Boeck Larcier S.A., Paris, Bruxelles,
1997. Weiner, B., „A Theory of Motivation for some Classroom Experiences', in *Journal of Educational Psychology,* 71, 1979, pp. 3-25.

Locul educației fizice în formarea și dezvoltarea tinerei generații
Studiu de caz

Petrescu Mirela
Colegiul Național „Ion C. Brătianu” Pitești

Educația fizică din școală contribuie nu numai la buna condiție fizică și sănătatea elevilor, dar, de asemenea, ajută tinerii să facă și să înțeleagă mai bine activitatea fizică, cu represiuni pozitive pentru întreaga lor viață. Cu atât mai mult, educația fizică din școală determină transferul unor cunoștințe și deprinderi ca spiritul de echipă și fair-play-ul, cultivă respectul, conștientizarea socială și asupra propriului corp, oferă o înțelegere generală a „regulilor jocului”, noțiuni pe care elevii le pot folosi ulterior mai prompt la alte discipline școlare sau în situații de viață.

Frenezia mișcărilor la copiii de vârstă preșcolară derivă dintr-o necesitate reală. Activitățile lor motorii sunt necesare nu doar pentru dezvoltarea fizică, dar și pentru evoluția intelectului. Controlul respirației, descoperirea independenței și a interdependenței fiecărei părți a corpului, deosebirea între stânga și dreapta, recunoașterea secvențelor spațio-temporale sunt etape fundamentale pentru a se înțelege pe sine și lumea înconjurătoare.

Vârsta când copiii sunt cuprinși în învățământ este caracterizată prin creșterea și dezvoltarea celor mai importante sisteme și funcții ale organismului, prin formarea bazelor generale ale deprinderilor motrice, prin dezvoltarea deprinderilor fizice și însușirea principalelor elemente caracteristice diferitelor ramuri de sport.

Toate acestea fac ca educația fizică și activitatea sportivă desfășurată ca școlari să aibă o importanță deosebit de mare în cadrul întregului sistem de cultură fizică. Activitatea sportivă școlară are rolul de a contribui la realizarea sarcinilor ce stau în fața educației fizice, privite ca obiect inclus în toate planurile de învățământ. Educația fizică, alături de celelalte obiecte de învățământ, contribuie la rezolvarea sarcinilor ce revin școlii: întărirea sănătății elevilor, dezvoltarea fizică armonioasă, formarea unui mare bagaj de cunoștințe și deprinderi motrice cu caracter utilitar-aplicativ.

Educația fizică este obligatorie pentru învățământul primar și secundar inferior, în toate programele naționale analizate. Pentru aproape toate țările, scopul principal al educației fizice constă În consolidarea dezvoltării fizice, personale și sociale a copilului. Pentru promovarea unui stil de viață sănătos, în Irlanda, Cipru și Finlanda, educația pentru sănătate a devenit disciplină obligatorie, de sine stătătoare. Rezultatele învățării la disciplina educație fizică și sport sunt strâns legate de principalele sale obiective. Unele state, cum sunt Germania, Portugalia, Regatul Unit și țările nordice, au introdus în școală o abordare cross-curriculară a disciplinei. Aceasta înseamnă că, de exemplu, unele noțiuni de la științele naturii sau științele sociale sunt studiate la educație fizică și invers, pentru a se observa cum sunt interrelaționate aceste discipline.

Numărul de ore alocate în curriculum educației fizice variază semnificativ de la o țară la alta și de la un nivel de învățământ la altul. Mai mult, unele țări fixează de la nivel central numărul de ore de educație fizică, în timp ce altele lasă decizia la nivelul școlii. De exemplu, pentru anul școlar 2011-2012, în medie, timpul recomandat la nivel primar a variat între 37 de ore în Irlanda și 108 în Franța. La nivel secundar, perioada alocată a fost de la 24-35 de ore în Spania, Malta și Turcia, la 102-108 ore în Franța și Austria.

In general, perioada de timp recomandată de la nivel central pentru educația fizică este ceva mai mică în comparație cu cea alocată altor discipline- fapt ce arată că disciplina educație fizică este frecvent percepută ca mai puțin importantă.

Activitățile extracurriculare, desfășurate în afara orarului școlii, cum sunt competițiile sau activitățile pentru sănătate, se organizează cu scopul de a face activitățile de educație fizică mai accesibile și mai atractive pentru tineri. Principalul lor scop este de a extinde sau a completa activitățile de educație fizică ce se desfășoară în perioada programului

școlar. Activitățile fizice extracurriculare sunt organizate la nivel național, regional, local și mai ales, la nivelul școlii. Activitățile extracurriculare sunt oferite tuturor elevilor, inclusiv celor cu dizabilități sau cu cerințe educaționale speciale.

Ministerul Educației din România și-a respectat în 2009 promisiunea de a aerisi programul liceenilor și a redus cu trei ore orarul săptămânal, tăind din orele de sport. Cum elevii din școlile românești au maximum 2 ore de sport în orar, modificarea intră în contradicție cu cerințele Parlamentului European ce recomandă tuturor statelor membre UE să crească numărul orelor dc educație fizică la trei ore pe săptămână, pentru a preveni obezitatea în rândul școlarilor. În România, o treime dintre copii devin obezi până să ajungă pe băncile școlii, arată un studiu recent al Organizației Mondiale a Sănătății.

Procesele de creștere și dezvoltare ale organismului copiilor nu se petrec în mod uniform în diferitele perioade ale vârstei școlare. Perioada cuprinsă între 7-18 ani se caracterizează prin mari transformări anatomo-funcționale. În această perioadă, se petrec unele fenomene biologice extrem de importante. Cunoașterea propriului corp este indispensabilă pentru ca indivizii să poată acționa și cerceta, pentru a cunoaște ceea ce este în jurul lor. Toate acestea sunt elemente importante în dezvoltarea inteligenței, în dezvoltarea psihologică și afectivă. Prin practicarea unui sport, copilul are ocazia să combine diverse comportamente pe care cu greu le-ar fi putut face în alt context.

Dezvoltarea anatomică și funcțională a sistemului nervos central și mai ales a scoarței cerebrale prezintă în această perioadă aspecte deosebite. Datorită acestei dezvoltări, mișcările se execută cu mai multă precizie și sunt bine coordonate. Dezvoltarea psihică este pregnant condiționată de dezvoltarea fizică și de mediul ambiant. Acest fapt constituie al doilea considerent care justifică efectuarea unor eforturi (rezistență, forță) mai mari de abia după 15-16 ani.

Elevii care știu să îmbine în mod judicios eforturile intelectuale cu cele fizice au indici funcționali superiori și o capacitate sporită de muncă.

Munca pe tărâm sportiv, în afara orelor de clasă, îmbracă forme variate: antrenarea echipelor în diferite ramuri de sport, întreceri în cadrul școlii, participare la concursuri ce necesită deplasări, organizare de demonstrații, excursii și tabere în cursul vacanțelor. Toate sunt activități cu răsunet puternic asupra personalității elevilor, trăite din plin alături și sub îndrumarea profesorului de educație fizică. Îndrumarea tineretului nu se face numai cu ajutorul învățăturii și experienței dobândite în anii școlari.

Însușirea de a trece cu ușurință (de la hotărâre la faptă, ca și înclinația spre acțiunile îndrăznețe dobândește mai ales prin ocupațiile cu caracter practic. Exercițiile și jocurile organizate îi fac pe copii sociabili, stimulându-le spiritul de colaborare. Îi obișnuiesc să fie atenți, să judece și să se hotărască repede, îi deprind să se stăpânească, să aibă răspunderea acțiunilor proprii.

Reforma sistemului de învățământ din România a generat și la nivelul disciplinei „Educație fizică și sport” schimbări importante în plan conceptual, metodologic și organizatoric, pe cicluri curriculare, cu finalități și obiective proprii. La absolvirea ciclului primar, principalele finalități pe care le urmărește educația fizică sunt:

- Menținerea stării optime și creșterea capacității de adaptare la factorii de mediu. De-a lungul celor patru ani de școlarizare, elevul trebuie să afle de la învățătorul său și să acționeze sub îndrumarea acestuia la acumularea de cunoștințe, la formarea de deprinderi și obișnuințe referitoare la semne obiective și subiective ale stării de sănătate, reguli de igienă personală, cauze care pot genera accidente;
- Influențarea evoluției corecte și armonioase a organismului: planșe care ilustrează coloana vertebrală și deviațiile ei, învățarea elevilor să-și determine pulsul și frecvența respirației, posibilitatea de măsurare periodică a greutății și înălțimii, să realizeze constant momentul de educație fizică pe parcursul programului școlii, să recomande permanent menținerea poziției corecte, împreună cu părinții să urmărească un regim corect de alimentație;
- Dezvoltarea calităților motrice de bază: viteză, îndemânare, rezistență, forță;

- Consolidarea deprinderilor motrice de bază, care sunt solicitate frecvent în acțiuni curente (locomoție, profesie, gospodărie): mers, alergare, sărituri etc.
- Consolidarea deprinderilor motrice aplicativ-utilitare: echilibru, cățărare, coborâre, escaladare, tracțiune, împingere;
- Formarea deprinderilor sportive elementare- sunt deprinderi cu structuri simple care aparțin unor probe și ramuri de sport accesibile elevilor din învățământul primar. Ele au menirea de a-i invita pe copii în practicarea unor sporturi;

Multe dintre cercetări au vizat decelarea motivațiilor care îi determină pe copii să se implice în activitățile sportive organizate, de obicei, sub formă de joacă. Cunoașterea motivațiilor de acest gen trebuie să orienteze elaborarea lecțiilor de educație fizică și a antrenamentelor, cunoscând că, pentru majoritatea copiilor implicați în astfel de activități, interesul nu este obținerea unor satisfacții precum recompense și premii, ci motivarea pentru astfel de activități este mai ales intrinsecă- plăcerea, jocul.

Știm că în învățământul preuniversitar un număr mare de elevi evită activitățile sportive organizate, folosindu-se de tot felul de subterfugii, mai ales de scutiri medicale. Motivările elevilor, cât și ale părinților, sunt acelea că efortul fizic este copleșitor și nu este necesar.

Cu toate acestea, în ultimii 30 de ani a avut loc o creștere a interesului pentru sport, ca și a practicării sportului. Interesul mai mare pentru sport se poate explica prin mai mulți factori: oamenii au mai mult timp liber, mai multe posibilități financiare, percepția crescândă a valorii estetice a sportului în asociere cu sporirea preocupării pentru atributele estetice ale corpului, creșterea numărului de baze sportive și dezvoltarea unor metodologii de antrenament mai eficiente.

Mișcările sociale noi afectează și ele percepția și practicarea sportului, spre exemplu feminismul, care a reușit să inducă preocupare pentru rolul și participarea femeii în sport.

Studiul sportului privește nu numai pe participanții la sporturi, ci și pe beneficiarii spectacolului sportiv, milioanele de persoane care constituie publicul evenimentelor sportive, fie live, mai ales prin intermediul mass-media. Numărul celor care participă în mod pasiv la evenimente sportive nu diferă cu mult de cel al participanților activi, rezultatele cercetării evidențiind un procent de 44,7% din populația adultă urbană. Acest procent scăzut reprezintă o problemă națională cu influențe majore asupra industriei sportive, în primul rând, dar și asupra nivelului calității vieții sportive.

Evenimentele locale au cel mai scăzut grad de atractivitate, ceea ce arată o lipsă a coeziunii la nivelul comunității locale pe plan sportiv. In ceea ce privește sporturile corespunzătoare evenimentelor la care participă românii în calitate de spectator, fie ele naționale sau internaționale, primele două opțiuni sunt fotbalul și handbalul.

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI ÎN CADRUL ORELOR DE EDUCAȚIE CIVICĂ

Mureșan Daniela
Școala Gimnazială
”Tudor Vladimirescu”,Tîrgu Mureș

Educaţia prin activităţile extracurriculare urmăreşte identificarea şi cultivarea corespondenţei optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viaţă civilizat, precum şi stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoştinţe punându-i in contact direct cu obiectele şi fenomenele din natură.

Pedagogul american Bruner consideră că „oricărui copil, la orice stadiu de dezvoltare i se poate preda cu succes, într-o formă intelectuală adecvată, orice temă”, dacă se folosesc metode şi procedee adecvate stadiului respectiv de dezvoltare, dacă materia este prezentată „într-o formă mai simplă, astfel încât copilul să poată progresa cu mai multă uşurinţă şi mai temeinic spre o deplină stăpânire a cunoştinţelor”. Oricât ar fi de importantă educaţia curriculară realizată prin procesul de învăţământ, ea nu epuizează sfera influenţelor formative exercitate asupra copilului.

"A învăţa pe copil nu înseamnă să-i dăm adevărul nostru, ci să-i dezvoltăm propria gândire, să-l ajutăm să înţeleagă cu gândirea lui lumea ". **(IOAN CERGHIT)**

Disciplina: **EDUCAŢIE CIVICĂ**

UNITATEA DE INVATARE:Trasaturi morale ale persoanei

TEMA:”Sinceritatea si minciuna”

MOTIVATIA:Aceasta lecție este valoroasă sub aspectul contribuției pe care îl are în formarea personalității copilului.Pe parcursul lecției elevul are posibilitatea să-și valorifice propria-i experiență de viață ,să emită judecăți de valoare,să-și argumenteze pro/contra părerile

Acumulează noi informații,integrandu-le în sistemul celor anterior asimilate(„Trăsături morale”,pozitive,negative),observă noi atitudini,ia noi atitudini ,își remodelează comportamentul.

Prin aceasta lecție stârnesc interesul,stimulez,provoc elevii să gandeasca,să reflecteze critic asupra unor fapte,întamplări,opinii.

Învățarea va însemna schimbare,,manifestandu-se printr-un nou mod de a înțelege,un nou comportament,convingeri și prin o transformare autentică și durabilă.

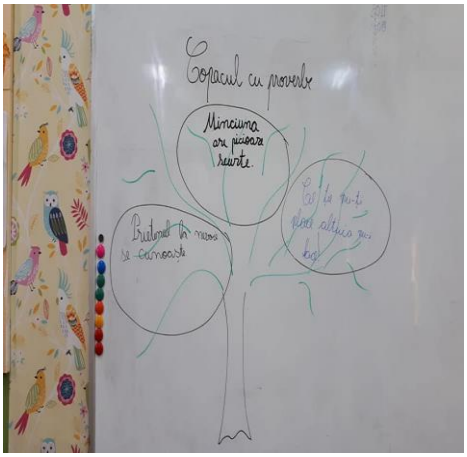
Metoda **„Colțurile”**este o metodă care generează o dezbatere.

1.-elevii sunt solicitați să-și amintească ceea ce știu sau cred că știu despre **MINCIUNĂ/SIN-CERITE** ,după ce ascultă un fragment din cunoscuta operă a **lui Carlo Collodi, PINOCCHIO**.

-povestirea textului audiat **cu scopul de a recunoaște personajele,lectura,întamplările și tema lecturii**

2.-vor fi determinați să ia poziție în legătură cu tema pusa în discuție-**Minciunile lui Pinocchio,**prin păreri pro si contra,fiecare spunându-și opinia,acultand la rându-i parerea celuilalt,dându-i-se voie să participe liber la discuții,să intervină,să apere,să acuze,să argumenteze.

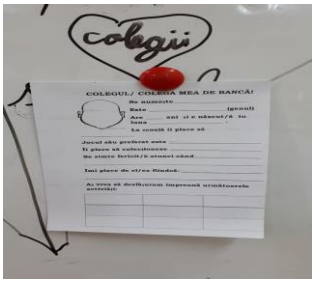
Metoda **“Copacul cu proverbe”** și metoda **„Harta inimii”**

JOC DIDACTIC **COLEGUL DE BANCĂ**

- să completeze fișa de lucru despre colegul de bancă
- să realizeze un desen cu ajutorul baloanelor care sa reprezinte
- să scrie trei cuvinte cheie sugerate de una din cele două noțiuni sinceritate/minciună

Raportul dintre competenţe şi conţinuturi în studiul populaţiei autohtone de la sud de Carpaţi - Studiu de specialitate –

Prof. Chiţa Gheorghe Mădălin
Şcoala Gimnazială “Mircea cel Bătrân” Piteşti

Studierea istoriei dacilor liberi din Muntenia este foarte importantă pentru demonstrarea continuităţi elementului autohton în timpul stăpânirii romane şi pentru procesul de romanizare al acestuia, fapte care au condus la formarea poporului român şi a limbii române.

În funcţie de nivelul şi de anul de studiu, dacii liberi din muntenia sunt trataţi diferit în programele şcolare.

Programa şcolară este un document tehnic care ne spune cel mai bine care este oferta de cunoaştere pe care o propune un obiect de studiu elevilor aflaţi într-o anumită perioadă de şcolarizare şi cum este organizată această cunoaştere[1].

Programa şcolară poate fi văzută astfel[2]:

- Document de politică educaţională – devine parte a corpului de documente de politică educaţională,
- Document de organizare a activităţii didactice – ajută profesorul în gestionarea activităţii didactice pe parcursul anului şcolar,
- Ofertă de conţinuturi ale cunoaşterii – o enumerare de subiecte, probleme şi teme.

Programele şcolare au următoarele elemente:

- Notă de prezentare,
- Competenţe generale,
- Competenţe specifice,
- Conţinuturi.

Istoria ocupă o pondere importantă în planurile de învăţământ, făcând parte din trunchiul comun.

Populaţia autohtonă de la sud de Carpaţi apare în programele şcolare de istorie, nivel gimnazial, la clasa a V – a şi a VIII – a.

În programa de istorie pentru clasa a V – a populaţia autohtonă de la sud de Carpaţi apare în cadrul unităţii de învăţare – Lumea romană în lecţia Romanizarea şi Geto – dacii în lecţia Burebista şi Decebal: războaiele daco – romane[3].

În programa şcolară pentru clasa a VIII – a, populaţia autohtonă de la sud de Carpaţi este prezentată în unitatea de învăţare – Geto – dacii, lecţia Burebista. Decebal; cucerirea Daciei de către romani şi în Etnogeneza românească, lecţia Dacia romană. Romanizare. Creştinism[4].

În literatura de specialitate termenul de competenţă este destul de controversat, în funcţie de domeniul la care se raportează. Pentru istorie competenţele se referă la a diferenţia faptele de interpretarea lor, a evalua faptele istorice, a argumenta un punct de vedere şi a formula concluzii, a evalua critic materialele folosite, a învăţa să lucrezi independent, a folosi surse primare şi secundare, a face comparaţii, a înţelege că există mai mult decât o singură interpretare asupra evenimentelor[5].

După gradul de generalitate deosebim următoarele tipuri de competenţe[6]:

---

[1] Laura Căpiţă, Carol Căpiţă, *Tendinţe în didactica istoriei*, Bucureşti, 2005, p. 28.
[2] *Ibidem*, pp. 28 – 29.
[3] Programa şcolară pentru disciplina istorie. Clasele a V-a – a VIII-a, Bucureşti, 2017, p. 7.
[4] *Ibidem*, p. 17.
[5] Laura Căpiţa, Carol Căpiţî, *op. cit.*, p. 32.
[6] Gabriela Gruber, *op. cit.*, p. 35.

- Competenţe – cheie, la nivelul Uniunii Europene,
- Competenţe generale, la nivelul unui ciclu de învăţământ,
- Competenţe specifice, la nivelul unei discipline,
- Competenţe generale şi specifice, la nivelul unui domeniu, în cadrul formării continue.

Conţinutul reprezintă oferta de învăţare, exprimată în teme mari de studiu[7].

Conţinutul istoric poate să apară ca obiect de studiu automat sau ca o arie de cunoaştere mai largă şi are câteva tendinţe[8]:

- Deschiderea conţinutului spre informaţii cu potenţial formativ ridicat,
- Delimitarea domeniului de activitate care dă originalitate unei epoci,
- Concepte şi modele conceptuale.

În programele de istorie gimnaziale, conţinuturile sunt asociate competenţelor specifice, asocierea nu este una rigidă, cele mai multe competenţe specifice pot fi realizate prin abordarea mai multor teme[9].

Bibliografie:

1. Programa şcolară pentru disciplina istorie. Clasele a V-a – a VIII-a, Bucureşti, 2017, p. 7,
2. Căpiţă Laura, Căpiţă Carol, *Tendinţe în didactica istoriei*, Bucureşti, 2005,
3. Gruber Gabriela, *Didactica istoriei şi formarea de competenţe*, Târgovişte, 2016.

[7] *Ibidem*, p. 45.
[8] Laura Căpiţă, carol Căpiţă, *op. cit.*, pp. 34 – 35.
[9] Gabriela Gruber, *op. cit.*, p. 45.

PROGRAM DE INTERVENTIE

Rus Ioana Olimpia
Gradinita cu Program Prelungit Nr.2 Aiud

1.Date despre subiect:

- Inițialele numelelui și prenumelui : V.V.G.
- Vârsta cronologică : 4ani si4luni;
- Sexul : masculin;
- Ciclul de învățământ :prescolar;
- Date familiale de bază : V.V.G. este prescolar in grupa mijlocie, are varsta de 4 ani si 4 luni. Provine dintr-o familie normal formata din 3 membri. Relatiile intrafamiliale sunt functionale, cu apropiere mai intensa din partea mamei, tatal fiind plecat destul de mult de acasa din cauza serviciului, de cele mai multe ori intorcandu-se doar la sfarsitul saptamanii.

2.Date despre problema identificată (operaționalizat):

- V.V. se confrunta cu probleme serioase de comportament inca de la sosirea in gradinita, atat in relatiile cu copiii, cat si cu adultii. Comportamentul parintilor care au spus ca "este lumina ochilor lor" si au recunoscut ca este foarte alintat si ca l-au invatat ca in fiecare zi e "ziua lui", il stimuleaza in practicarea unui comportament agresiv ,atat verbal, spunandu-le copiilor ;"sunteti niste prosti"...etc,cat si actional, lovind colegii ,chiar si adultii, cu mana ,cu piciorul, cu jucarii, impingandu-i,muscandu-i ,piscandu-i. In timpul activitatilor artistico-plastice sau practice, dupa ce isi murdareste sau mototoleste propria lucrare, face acelasi lucru si cu lucrarile colegilor care stau pe langa el. Si ar mai fi multe de scris si de spus dar cand reactia parintilor e cam asa: "Ha ,ha ha, dar de unde stie asa ceva, ca la noi in casa nu se vorbeste urat,noi nu l-am invatat sa se bata, asa e el, mai alintat, face ceva numai cand are el chef...etc" atunci stii ca trebuie sa te descurci cum poti ca sa nu ai probleme cu ceilalti parinti;anul trecut scolar parintii incercau sa evite sedintele cu parintii, intalnirile cu parintii, venind dupa el foarte repede sau tarziu.
- **Posibile ipoteze ca factori declansatori**:
- Incapacitatea de a diferentia un act intentionat de unul neintentionat;
- Comportamente intarite necorespunzator in familie;
- Comportamente observate in alte medii;

3.Date despre cauze:

- Individuale - de la medic- nu are;
- Relaționale :V.V.-cadru didactic-relatie eficienta pe termen foarte scurt, cu promisiuni care se tin cateva secunde; V.V.-colegii de grupa-relatie conflictuala aproape permanent; V.V.-familie- mama afirma ca acasa nu are asemenea manifestari, dar nu-i da sa deseneze sau coloreze ca nu are chef; ca urmare nu stie sa tina corect creionul in mana nici la inceputul grupei mijlocii;
- Dependente de context (probleme familiale, colegiale, personale). Desi tatal este cel care reuseste mai bine sa-l tina in frau, care ii face observatii, care il mai pedepseste, totusi spune de multe ori ca ii este dor de tati cand este plecat de acasa. Astfel reusim sa-i mai temperam comportamentul violent, din dorinta de a nu-l supara pe tati cand se intoarce si afla despre comportamentul lui.
-

4. Stabilirea obiectivelor:

- pe termen lung:

-Intelegerea formelor de manifestare, dar si de controlare a furiei , a violentei;

-Dezvoltarea socializarii; corectarea tulburarilor de comportament;

-Dezvoltarea comportamentelor de cooperare, educarea abilitatii de a intra in relatie cu ceilalti, acceptand si respectand diversitatea de opinii;

-Dezvoltarea capacitatii de monitorizare a reusitelor;evitarea minimalizarii acestora si intarirea lor;

- pe termen scurt:

- Sa-si adapteze comportamentul propriu la cerintele grupului in care traieste;

-Sa aprecieze in situatii concrete unele comportamente si atitudini in raport cu norme prestabilite si cunoscute;

-Sa diferentieze un comportament intentionat de unul neintentionat;

-Sa experimenteze tehnica "Siragul de margele" pentru invatarea unor modalitati de monitorizare a propriului comportament;

-Sa-si formeze o imagine de ansamblu a capacitatii personale de monitorizare comportamentala,prin asocierea acesteia cu un produs al activitatii;

5. Alegerea unei tehnici inspirate din capitolul V al cursului

Tehnica pe care am experimentat-o in aceasta perioada , considerand-o corespunzatoare particularitatilor psiho-individuale si de varsta este o combinatie intre **Automonitorizare** (avand ca scop constientizarea de catre individ a propriului comportament si a efectului pe care acesta il produce in grupul din care face parte, constientizare care poate conduce copilul spre concluzia ca este preferabil sa renunte la aceste comportamente disruptive pentru ca variabilele relationale sa se modifice intr-o directie favorabila lui ori pentru evitarea unor consecinte nedorite) – cu tehnica **Planul cu puncte-**(care si-a dovedit eficienta in reducerea comportamentelor hiperkinetice si opozante in situatii bine definite;in cadrul acestui plan copilul obtine un punct atunci cand reuseste sa urmeze anumite reguli de comportament; ulterior punctele se vor transforma in intariri, ceea ce va duce la modificarea comportamentului.)

Tehnica a pornit de la ideea ca reusitele scolare sau comportamentele prosociale sunt adesea minimalizate si neintarite.Acest proces isi are continuitatea in focalizarea pe aspectele negative si monitorizarea acelora care necesita schimbare.

Prin oferirea unor modalitati de monitorizare a propriului comportament,prin asocierea cu un produs al activitatii, copilul sau elevul isi formeaza o imagine de ansamblu a capacitatii personale de monitorizare comportamentala.

Am adaptat tehnica, varstei si nivelului de intelegere a copilului, monitorizand fiecare comportament dezirabil prin insirarea unei margele pe un sirag stralucitor.

Prin insirarea unei margele pentru fiecare comportament dezirabil sau pentru o reusita scolara, se produce motivarea pentru conturarea sau finalizarea unui intreg.

Repetarea a ceea ce este pozitiv va conduce la automatizare. In paralel imaginea produsului prinde contur estetic.

6. Adaptarea tehnicii la specificul cazului

Ne-am propus ca in decursul unui semestru sa aplicam aceasta tehnica, in etapa de dimineata si in cea de dupa-masa, in cadrul unor rutine, sub diverse denumiri: "Azi ma joc frumos cu colegii mei" sau "Azi vorbesc politicos cu adultii din gradinita" sau "Azi mananc civilizat fara sa ma joc cu tacamurile sau sa stropesc colegii cu mancare" sau "Astazi aranjez jucariile cu care m-am jucat la locul lor" sau "Astazi desenez cat mai frumos,doar pe caietul meu".

I-am propus lui V.V. sa ne jucam cateva jocuri , in fiecare zi cu alta denumire, in care sa se gandeasca si el cum le-am putea juca in asa fel incat sa nu comitem nici o greseala , pentru ca la sfarsitul zilei sa poata primi cate o margea sa o insire pe un sirag cu margele frumoase si la sfarsitul saptamanii sa le duca in dar mamei sale , pentru a o face fericita.

Prescolarul s-a antrenat destul de greu in joc, mai ales ca a recunoscut ca nu poate sa se tina de promisiunea facuta, sa se joace toata ziua frumos cu colegii sau sa vorbeasca politicos ,etc...

Dupa prima zi ,cand am subliniat numai faptele pozitive, minimalizand sau ignorand o mica greseala, a fost foarte incantat de prima margea asezata pe sirag si am subliniat ca asa va primi in fiecare zi , daca comportamentul sau va fi corect iar la sfarsitul saptamanii va duce acasa un sirag lung de margele pentru mama sa,care va fi foarte fericita.

In timpul zilei i-am mai amintit denumirea jocului sau lait-motivul zilei pentru a nu-l uita si daca a fost cazul i-am mai amintit lait - motivul si din alta zi pentru a putea aduna cat mai multe margele pe sirag.

7. Modalități de evaluare a reușitei intervenției (raportare la obiective)

- La sfarsitul fiecarei zile am evaluat comportamentul pozitiv si am numarat margelele adunate, minimalizand greselile facute,dar subliniind ca am putea sa jucam o varianta a jocului in care la fiecare comportament corect sa asezam o margea pe sirag insa daca are un comportament incorect sa luam o margea de pe sirag.Nu a fost prea incantat de aceasta varianta a jocului, daca luam din margele,dar am subliniat ca doar asa vom tine minte regulile de comportare civilizata si necesitatea de -a le respecta.

In prima saptamana siragul de margele a fost foarte scurt, numarul comportamentelor pozitive fiind putine, dar in a doua saptamana siragul a fost mai lung, prescolarul straduindu-se sa adune cat mai multe margele pentru fiecare comportament adecvat, gandindu-se la bucuria pe care o va face mamei sale.

Prescolarul este departe de automatizarea comportamentelor pozitive, dar vom mai desfasura acest exercitiu pana vom observa o imbunatatire vizibila a comportamentului sau, exersand si alte tehnici inovative de interventie educationala.

Acest plan de interventie personalizat va fi revizuit periodic.

PLAN REMEDIAL

Prof. Stafie Gabriela
Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir” Suceava

Modulul: **M1 BAZELE CONTABILITĂȚII**

Clasa: **a IX-a**

Profesor: **Stafie Gabriela**

Acțiunea în urma căreia s-a elaborat: **Rezultatele la testele inițiale**

Elevii:

Nr. crt.	Conținuturi	Activități remediale propuse (consultații, teme individualizate etc.)	Mod de realizare	Interval de timp	Modalități de monitorizare
1.	Cadrul general de reglementare a contabilității în România	-Lecturi suplimentare pentru acasă conținând fragmente din Legea contabilității nr. 82/1991. -Discuții frontale periodice privind trăsăturile și modul de organizare al contabilității entităților economice românești	Întocmirea unui mini-dicționar cu termenii nou învățați.	Modulul I	Observarea sistematică a comportamentului
2.	Contabilitatea – verigă de bază a entităților (organizarea și sfera de acțiune a contabilității, tipuri de entități).	-Lecturi suplimentare pentru acasă conținând fragmente din Legea contabilității nr. 82/1991. -Rezolvare fișe suplimentare de lucru referitoare la principalele trăsături ale societăților comerciale.	Întocmirea unui portofoliu care să conțină toate fișele rezolvate.	Modulul I	Observarea sistematică a comportamentului
3.	Categorii specifice obiectului de studiu al contabilității: active, capitaluri proprii, datorii (situația poziției financiare), venituri și cheltuieli (situația performanței financiare), ecuația fundamentală a contabilității.	-Rezolvare fișe suplimentare de lucru privind structurile patrimoniale de activ. -Scurte exerciții recapitulative la finalul fiecărei ore pentru memorarea structurilor patrimoniale de activ și pasiv. -Exerciții de identificare individuală a altor exemple de elemente patrimoniale pentru categoriile studiate.	Întocmirea unui portofoliu care să conțină toate fișele rezolvate și lista cu termenii nou învățați.	Modulul II, III; IV	Observarea sistematică a comportamentului

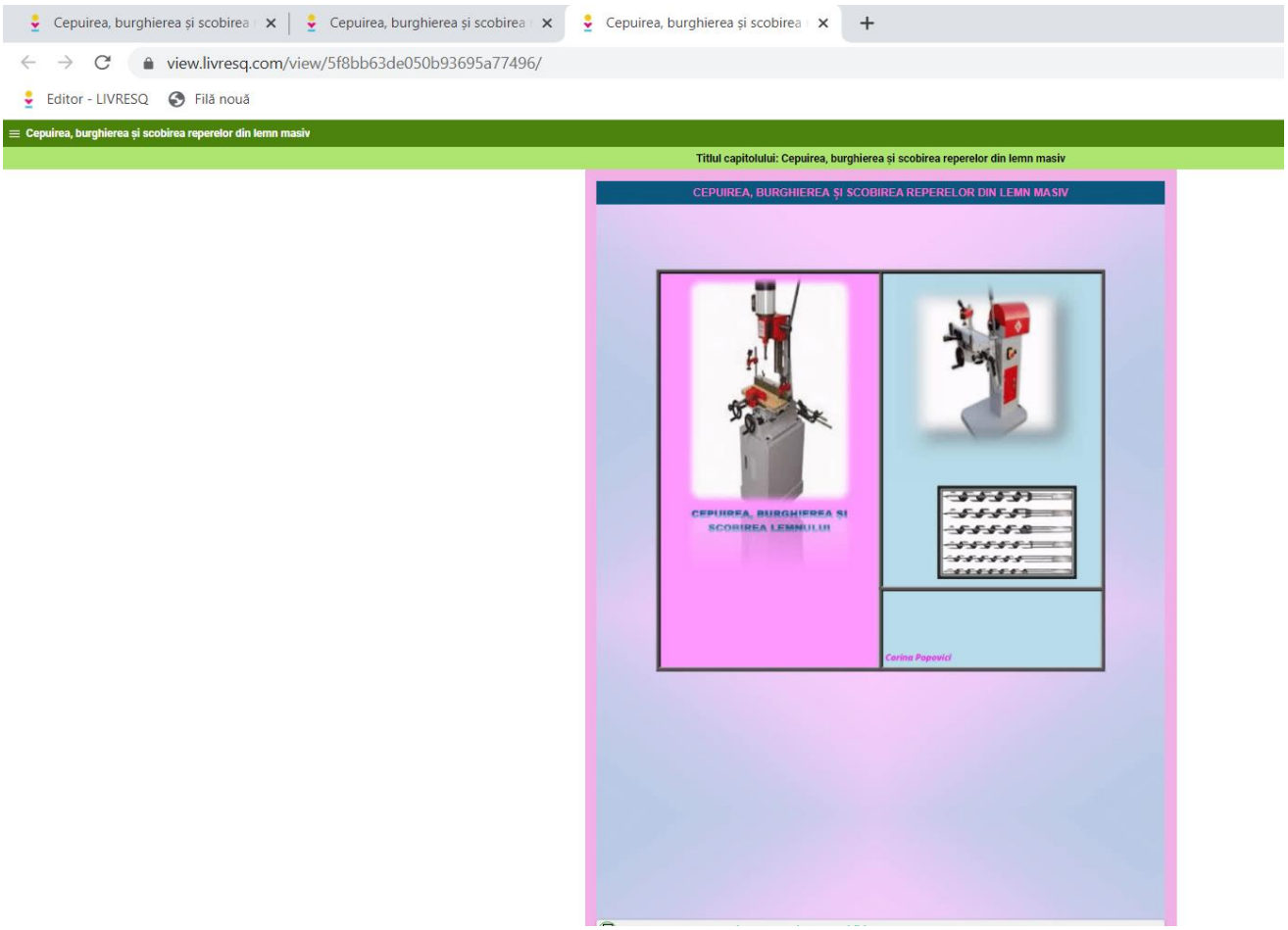
		-Exerciții individuale de documentare pentru descoperirea semnificației termenilor necunoscuți.			
4.	Documentele de evidenţă contabilă (noţiune şi importanţă, structură, model, formă şi format, clasificare, întocmire, verificare şi corectare)	-Exerciții suplimentare de documentare pentru identificarea documentelor specifice diverselor tranzacții economice. - Exerciții practice de completare a documentelor specifice operațiunilor economice.	Întocmirea unui portofoliu care să conțină toate documentele completate de evidență contabilă studiate.	Modulul V	Actualizare periodică a cunoștințelor

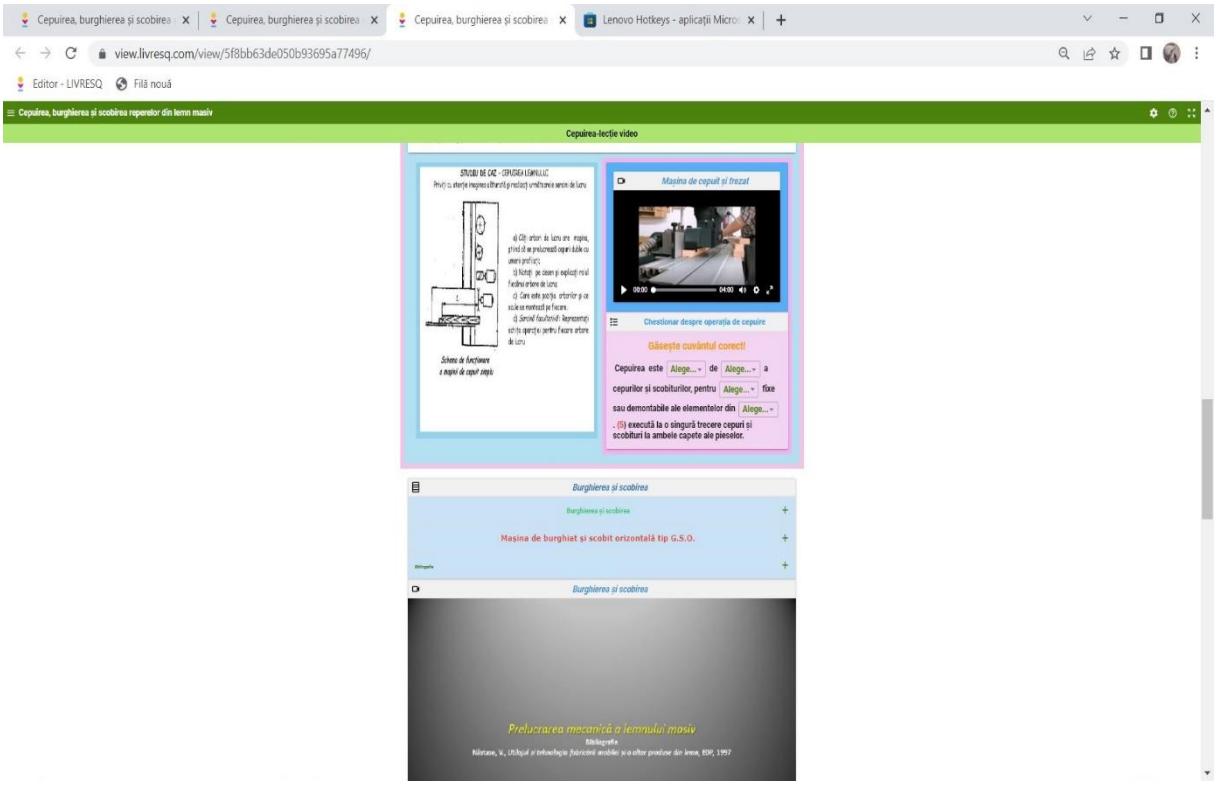
Cepuirea, burghierea și scobirea reperelor din lemn masiv-tehnici inovative de predare

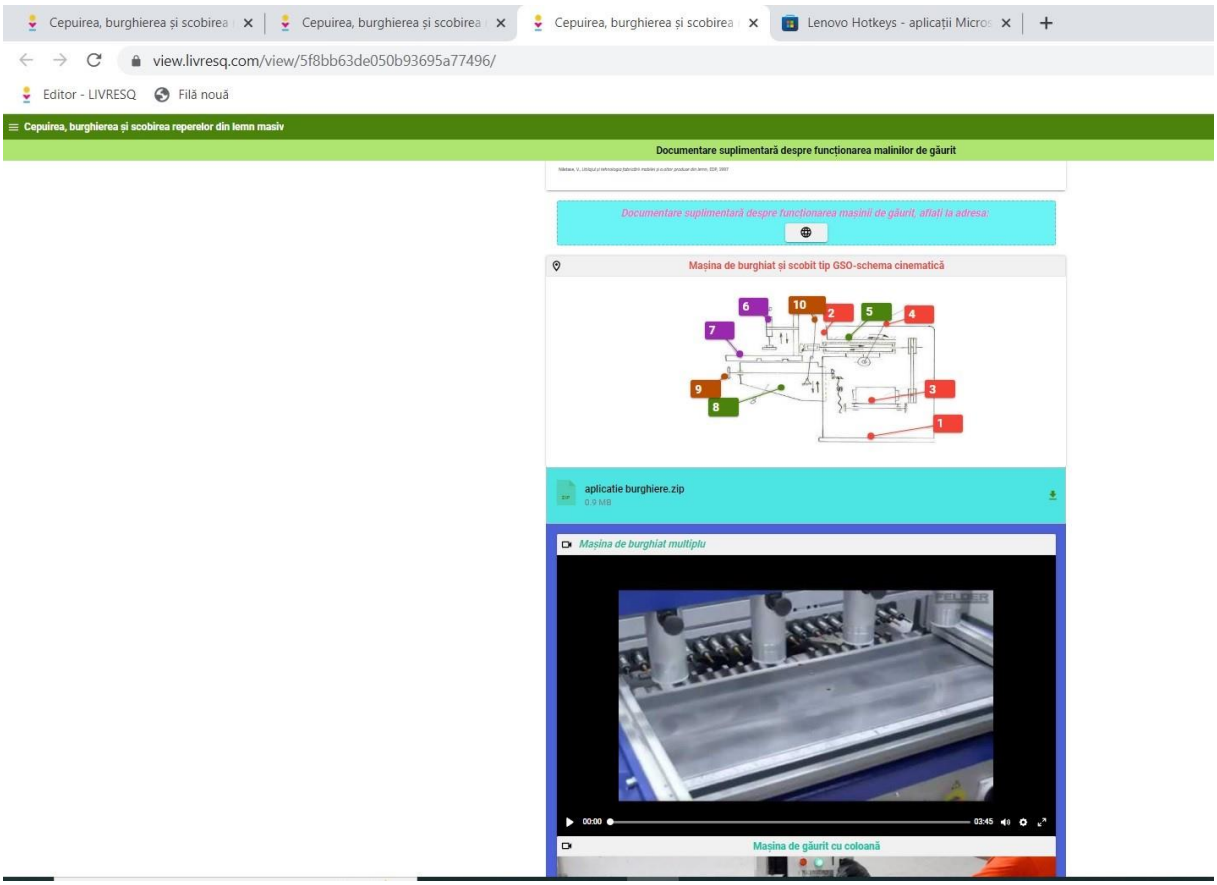
Popovici Corina
Liceul Tehnologic "Iuliu Moldovan" Arad

Lecția interactivă, încadrată în categoria *Resurselor Educaționale Deschise,* ca soft educațional se adresează elevilor din ciclul superior al liceului, domeniul *fabricarea produselor din lemn*, aparținând de modulul care vizează tehnologiile de fabricare a mobilei și a altor produse din lemn, propunându-și drept competențe vizate: alegerea mașinilor unelte pentru executarea operațiilor de cepuire; recunoașterea mașinilor unelte și a SDV-urilor pentru executarea operațiilor de burghiere și scobire; selectarea tehnicilor de reglare a utilajelor; identificarea operațiilor aferente executării îmbinărilor pentru reperele din lemn masiv

Resursa educațională, cu titlul *Cepuirea, burghierea și scobirea reperelor din lemn masiv*
conține generalități despre prelucrarea reperelor din lemn masiv, descrierea operației de cepuire, un studiu de caz despre cepuirea lemnului, descrierea și funcționarea mașinii de cepuit și frezat, descrierea operațiilor de burghiere și scobire a lemnului dar și evaluare interactivă pe baza unor exerciții și aplicații, create de mine și publicate în biblioteca publică, în platforma Livresq.

Bibliografie:

***https://library.livresq.com/details/5f8bb63de050b93695a77496, Popovici C., 23.11.2022

Metode activ-participative moderne

Prof. Berilă Iuliana
Prof.dr.ing.Ghinita Constantin Simona
Colegiul Tehnic ”Costin D. Nenițescu” Brăila

1. **Brainstorming-ul** – metoda asaltului de idei (metoda evaluării amânate sau metoda marelui DA): „Nu este practic o metodă didactică, ci o metodă de stimulare a creativităţii ce se poate insinua în discuţii, dezbateri şi – în general – atunci cînd se urmăreşte formarea la elevi a unor calităţi imaginative, creative şi chiar trăsături de personalitate (spontaneitate, toleranţă)” (Cucoş, 1999)

2. **Conversaţia euristică** este o metodă dialogală, de incitarea a elevilor şi de aflare a adevărului prin întrebări oportun puse, aceştia făcând conexiuni în universul lor de cunoştinţe.

Solicită elevilor inteligenţa productivă, spontaneitatea şi curiozitatea, lăsând elevilor mai multă libertatea de căutare. Metodă asemănătoare, prezentată într-o formă grafică, explozia solară (pornind de la un punct central, se nasc întrebări, la care elevii răspund verbal, iar la rândul lor aceste întrebări nasc alte întrebări.)

3. **Scrierea liberă** este o metodă pe care profesorul o poate utiliza la ora de religie „în vederea formării capacităţii elevilor de a reflecta şi de a învăţa prin exprimarea în scris a gândurilor/ideilor pe care le au despre o anumită temă” (Opriş, 2006). Prin utilizarea acestei metode, scrierea devine un mijloc de dezvoltare a gândirii, de formulare de raţionamente, de reflecţie şi de creaţie

4. **Metoda „ciorchinelui”** poate fi utilizată individual sau în grup în scopul stimulării gândirii libere şi creative, de tip divergent, precum şi în scopul sesizării şi evidenţierii conexiunilor dintre idei, construirii de noi idei şi de noi sensuri şi semnificaţii. Etape:

1) scrierea unui cuvânt – cheie în mijlocul tablei sau al foii de hîrtie;
2) identificarea şi scrierea altor sintagme/cuvinte legate de cuvântul-nucleu;
3) identificarea şi realizarea conexiunilor dintre cuvinte/sintagme, prin linii sau săgeţi;
4) prezentarea şi discutarea „ciorchinelui”.

Profesorul va îndemna elevii să noteze toate ideile care le au referitor la cuvântul/sintagma cheie, realizând cât mai multe conexiuni între idei, fără însă a face judecăţi de valoare. De asemenea, dacă este cazul, profesorul va indica în prealabil anumite informaţii care să-i ghideze pe elevi, realizându-se astfel un ciorchine semidirijat.

Exemplu:„Sărbătorile creştine”, elevii sunt solicitaţi să noteze, timp de un minut, toate sărbătorile care le vin în minte. Între cuvântul-cheie şi exemplele de sărbători profesorul va scrie corespunzător: praznice împărăteşti (cu dată fixă şi cu dată schimbătoare), sărbători în cinstea Maicii Domnului, sărbători în cinstea sfinţilor, sărbători în cinstea Sfintei Cruci.

5. Tehnica „cvintetului”: „Cvintetul” este o poezie cu cinci versuri, cu ajutorul căreia se sintetizează şi condensează informaţiile, incluzându-se şi reflecţii ale elevilor, care pot lucra individual, în perechi sau în grup.

Alcătuirea unui „cvintet” favorizează reflecţia personală şi colectivă rapidă, esenţializarea cunoştinţelor, înţelegerea lor profundă, manifestarea creativităţii, etc. Cele cinci versuri au următoarea structură:

1) cuvântul/sintagma cheie a conţinutului (de obicei un substantiv);
2) două cuvinte care prezintă o descriere a cuvântului cheie (adjective);
3) trei cuvinte care exprimă acţiuni legate de cuvântul sau de sintagma cheie (verbe la gerunziu, de obicei);
4) o sintagmă din patru cuvinte care exprimă sentimentele şi atitudinile elevului faţă de conceptul/sintagma cheie;
5) un cuvânt ce exprimă esenţa problemei

6. <u>Teoria inteligenţelor multiple</u>: Studiile au arătat că fiecare persoană posedă cele opt inteligenţe (lingvistică, logico-matematică, muzical-ritmică, spaţială, naturală, kinestezică, interpersonală, intrapersonală - după Gardner).

Gândim, învăţăm şi creăm în moduri diferite. Dezvoltarea potenţialului nostru depinde de ceea ce învăţăm cu inteligenţa noastră specifică. Aplicarea acestei teorii presupune lucrul pe grupe, ca de altfel majoritatea acestor metode, iar în prealabil o testare a elevilor pentru identificarea inteligenţei sau a inteligenţelor dominante ale personalităţii lor.

Învățarea prin cooperare

Profesor Illés Sándor Ferenc
Liceul Tehnologic Gheorghe Șincai Târgu Mureș

Se tot vorbește despre învățarea prin cooperare care este una dintre cele mai moderne metode ale deceniului trei al secolului XXI. Prin parcurgerea mai multor perioade (începând cu primele decenii ale secolului XX, continuând cu a doua jumătate a secolului XX, apoi primul deceniu al secolului XXI, deceniul doi și pășind timid în deceniul trei) în domeniul educativ, metodele existente au fost benefice, au dat rezultate, au avut finalitate. Activitățile educative, didactice, de învățare, de evaluare au reprezentat un întreg omogen, activități bazate pe centrare pe profesor, educator, coordonator activitate, perioade contemporane unor perioade istorice, politice, economice și sociale, în care elevul, învăța prin acceptarea celor predate, de obicei singur, sau mai rar cu un coleg de clasă, dar rezolvându-și temele (pe care reușea să le rezolve începând cu exerciții rezolvate din carte, din culegeri și ajungând să finalizeze astfel cerințele). Desigur temele, reprezentau noțiuni din cele învățate, eventual prin învățare repetitivă, adică așa numita toceală cum se numea în jargonul elevului. Elevii conștiincioși duceau la bun sfârșit tema, puțini dintre ei se împotmoleau poate undeva pe parcurs.

În secolul XXI încep să apară proiectele, cu documentație de pe internet, realizate pe anumite structuri, obiective, etc. Deja începem să aplicăm, să rescriem, să folosim noțiunea centrare pe elev. Explicația acestei expresii este foarte vastă și poate și puțin subiectivă. Unii ar spune că profesorul începe să piardă teren. Eu aș spune că se redefinește și rolul acestuia. Cu trecerea anilor, cu înaintarea în tehnologie se începe a se lucra în alte variante decât cele tradiționale. Ajungând în al doilea deceniu al secolului XXI începem a lucra în grupuri de elevi, nu neapărat omogene de la început, sau care rămân neomogene pe tot parcursul activității. Important nu este a răspunde la întrebare, a ști pe de rost, a obține rezultatul pentru a lua nota maximă, ci a începe a lucra în grup, grupul transformându-se în echipă, echipa având obiectivele bine știute, calculele făcându-se prin participarea fiecărui membru al grupului, fiecare aducându-și contribuția, rezultatele obținute fiind încununate de întreaga echipă. Se caută, se calculează, se verifică. Astfel munca individuală, specifică altor perioade s-a transformat într-o muncă de cooperare cu un scop comun. Pentru că multe noțiuni nu mai trebuie știute “pe de rost“, ele putând fi căutate pe net, în cărți, caiete, predate anterior, important este a se ajunge la rezultat, acesta reprezentând un exercițiu, un proiect, o realizare practică, o verificare, o diagnosticare, sau cum dorim să o numim. Munca prin cooperare, învățarea prin cooperare începe să devină din ce în ce mai importantă, Astfel, fără să subestimăm cunoștințele învățate individual, rezultatul obținut prin învățare, prin munca în colaborare, prin cooperare poate fi un rezultat mult mai valoros, cu o finalitate prin care se obține ceva important, nu doar reușita unui singur om, ci reușita unui grup, a unei echipe și desigur reușita unui proiect, a unei realizări, diseminare, valorificare, evaluare a unor activități realizate, cu un anumit scop în domeniul pentru care a fost proiectat, să fie util, să nu fi fost realizat doar pentru obținerea unei calificări a unui singur individ, ci pentru calificarea întregii echipe. În cazul în care nu fiecare individ își aduce aceiași cantitate de contribuție, echipa nu îl elimină, ci îl convinge, îl ajută, îl perfecționează a fi parte din echipă, să se bucure în cazul unei reușite la fel cu ceilalți, pentru ca într-o altă situație să poată fi schimbate rolurile în care poate deveni el liderul echipei, să ajungă la reușită înaintea unui alt individ și să se comporte asemenea celorlalți atunci când și el a fost ajutat, permițându-i-se același loc, aceiași ierarhie în cadrul echipei. Nu este ușor a avea un astfel de comportament din partea membrilor grupului, cu toții fiind obișnuiți a primi laudele personal, eventual unii, să nu îi ajute pe ceilalți din grup, dar observându-se de-a lungul vremurilor că totdeauna această metodă a dat roade, mai multe decât munca individuală, s-a ajuns la concluzia că a devenit una dintre cele mai eficiente metode de învățare. Chiar dacă există persoane cărora le place a studia în particular, a construi, a verifica, a modela de unul singur, până la urmă își aduce contribuția în cadrul întregului cu bucata lui realizată. Deci până la urmă se ajunge tot la o colaborare, o cooperare, poate sub o altă formă, dar parte a întregului va fi. Foarte important în cadrul muncii în echipă, prin cooperare este a

accepta și contradicțiile dacă ele sunt constructive. Se vor accepta și alte idei decât cele care par a fi obiective, dar se va demonstra contrariul, atmosfera de lucru rămânând aceiași ca și în cazul în care fiecare membru are aceiași idee.

Desigur rolul coordonatorului, în rolul profesorului este de a menține tot timpul o atmosferă constructivă. Se vor elimina, de preferință, din limbaj expresiile *nu e bine cum faci*, *nu face așa*, înlocuindu-se cu „poate dacă încercăm altfel rezultatul e mai bun”, sau „devine cel bun”. Un motiv foarte plauzibil pentru care această metodă de învățare prin cooperare duce la rezultate în deceniul trei al secolului XXI al mileniului trei este pentru că datorită tehnologiei avansate de care avem parte, copiii încep să nu mai aibă prieteni cu care să se joace (la modul fizic mă gândesc), cu care să-și rezolve o temă, stând la masă, acasă la unul dintre ei, aceste practici fiind parte a învățământului caracteristic sfârșitului de secol XX. Cooperarea și colaborarea are loc pe fond virtual, ei aflându-se pe aceiași platformă de comunicare, putând a se ajuta reciproc, chiar temele sunt de o astfel de natură încât să fie rezolvate prin colaborare, cooperare, prin punerea în comun a fiecărei părți realizate poate individual și ajungându-se la un întreg. Un alt motiv foarte important în cadrul muncii prin cooperare este acela că membrii grupului se transformă din spectatori (ca în situația în care stăteau singuri în bancă ascultând pledoaria profesorului, neavând curajul de a interveni în situația în care nu ar fi de acord cu ceva) în colaboratori, pentru a contribui la realizarea întregului, în actori, având curajul de a-și exprima ideile, chiar și în neconcordanță cu cele expuse, în protagoniști, cu rol de participare, desigur la modul decent realizat cu statutul de elev/student.

O metodă caracteristică deceniului trei al secolului XXI este metoda prin joc. Acest termen a fost folosit pentru prima dată de britanicul Nick Pelling în 2002, cu sensul de „accelerarea și atractivizarea instrumentelor electronice utilizând interfețe grafice de tip joc”. Apoi caracteristicile jocului au fost adăugate în activități nonjocuri. Și a apărut gamificarea. Jocul, ca metodă de educare al copiilor este una dintre cele mai reprezentative în dezvoltarea psihică a copilului, ca o evoluție în aceasta, îl dezvoltă, pe nivele și urmează trecerea de la un nivel la altul superior acestuia. Copilului îi va fi canalizată energia pentru modelarea personalității, pe coordonare, întregire, modelare..

Foarte important în definirea jocului este că prin aplicarea lui copilul își va folosi atât mintea cât și corpul, cu scopul de a produce o bucurie, o satisfacție, o împlinire, lucrul poate cel mai important în primii ani ai copilului, începând de la jocurile cele mai simple, continuând cu trecerea la următorul nivel, cel superior în care are loc evidențierea a ce are mai bun în el, copilul, desigur atunci când jocul nu este forțat. În copilărie atunci când eram lăsați să facem ceea ce doream, spuneam că ne jucăm. Desigur jocul are o valoare importantă și anume în aceea de formare. Formarea copilului devine foarte important în primii ani. La nivel educativ începând cu anii de grădiniță coordonatorul jocului, în cazul nostru educatoarea are un rol esențial în a încununa jocul cu bucurie, satisfacție, plăcere, pentru ca respectivul joc să fie repetat, să fie scoase în evidență lucrurile pozitive în cadrul lui. Încă un lucru important reprezintă faptul că jocul se joacă în grup, chiar dacă sunt situații în care unii copii se retrag cu propria mașinuță sau păpușă, jocul devine foarte eficient când are loc în grup, copiii așezându-se în cerc. Sunt primele semne că grupul începe să se transforme în echipă. Chiar dacă apar mici contradicții, ele în timp vor fi uitate sau vor deveni constructive. În așa fel se va asambla o remorcă, se va construi un bloc din cuburi, se va îmbrăca o păpușă etc. Cu trecerea anilor jocurile încep să se complice, dar, de fapt, nu este așa. Ele sunt cerințele criteriilor deja dezvoltate, a evaluărilor chiar din partea copiilor, încep să fie cerute pe anumite domenii, adică încep să se vadă primele rezultate ale jocului, jocurilor anterioare. Copilul nu se mai mulțumește cu ceva foarte simplu, pentru că se plictisește și cere, invocă elemente mai complicate, jocul devenind un important pas în dezvoltarea lui. Anii trec și copilul ajungând la școală se va bucura de joc dintr-o altă perspectivă și anume cea de organizare și desfășurare a procesului instructiv educativ. Deci jocul devine didactic. El începe să se transforme în aritmetică, în diferite aplicații de joc, virtuale sau nu prin care elevul se joacă, dar, de fapt, i se formează anumite competențe, specifice chiar, care în timp se vor atribui celor generale. Începe formarea în cadrul jocului. Apare caracterul formativ, asigurând libertate de gândire acțiune, inițiativă, cutezanță, elevul

începând a avea încredere în forțele proprii, devine mai atent, mai puțin egoist, începe să-i placă ceea ce face. Se dezvoltă curajul, perseverența, competiția, corectitudinea, disciplina.

Apare spiritul de cooperare, de colectivitate, de echipă, de colaborare. Elevul ajunge la gimnaziu și se trece la un alt nivel al jocului. Deja și-a avut efectul în dezvoltarea personalității, al stimulului de a lucra cu plăcere, s-a cultivat dragostea pentru studiu, activitățile devenind mai interesante, se îmbină ineditul cu plăcutul, începe a se elimina elementele care nu produc plăcere, apare dinamismul în gândire. Jocul a fost denumit ca o practică a dezvoltării. Astfel că el stimulează funcțiile intelectuale, modelează procesul afectiv motivațional, dezvoltă funcția de comunicare. Devine o admirabilă modalitate de a-l face pe elev să participe activ la procesul de învățare, atunci când jocul este accesibil, atractiv, recreativ și desigur folositor pentru următorul nivel al jocului și pentru a fi folositor în viață. Dacă în copilărie copilul se bucura văzând că a reușit să asambleze remorca, să construiască turnul din cuburi, la maturitate se va bucura văzând aceeași remorcă pe care poate o conduce, același turn pe care l-a construit, jocul fiind doar la un alt nivel. În esență satisfacția realizării e aceeași. Jocul și-a îndeplinit rolul.

Dacă ne referim la componentele jocului didactic, am putea începe cu conținutul acestuia, anumite cunoștințe anterioare despre diferite elemente studiate într-o etapă anterioară. Ca sarcină didactică poate fi de tipul unei probleme de gândire, de comparație, de recunoaștere. Sarcina didactică poate diferi, chiar având același conținut. Aceasta reprezintă esența jocului. Ea va antrena gândirea, va analiza, va sintetiza, va compara și va intra în imaginația copilului. Apare spiritul de colectivitate și noțiunea de unde am plecat de fapt și anume cooperarea. Foarte important este a se respecta regulile jocului care determină cum să fie jucat jocul, cum să fie rezolvată o problemă a jocului, aceste reguli să fie înțelese de fiecare membru al grupului, iar în funcție de etapele jocului să se stabilească punctajele, rezultatele, în mod obiectiv. De preferat să nu piardă nimeni, dar pentru că prin definirea unor reguli importante deja grupul a devenit echipă, rezultatul apare ca un întreg, cununa de lauri obținându-se de întreaga echipă. Se asigură o justă proporționare a jocului cu munca.

Ajungem la liceu. Dacă predarea unei lecții se face sub forma unui joc, elevii vor păstra atenția asupra celor auzite, ora va fi atractivă, ei se vor implica în tema tratată, va apărea o interacțiune profesor-elev și elev-elev. Elevii vor începe a realiza conexiunea noțiunilor dobândite cu lumea reală. Printr-o participare activă, elevii se vor integra perfect, chiar fără să-și dea seama că sunt angrenați în dobândirea de noi cunoștințe, dar pentru că suntem la liceu deja e foarte important ca elevii să nu se plictisească, și pe lângă legătura cu lumea reală, ei să regăsească exact ce vor să învețe, să rezolve, să verifice, clasa având o specializare. Așa numita cultură generală care poate ți se impunea în trecut de părinți, acum parcă nu mai are aceeași conotație, netul te luminează, profesorul devenind coordonatorul jocului.

Pentru că actualul elev, viitorul angajat, prin joc, asimilează mult mai bine atunci când este implicat în activități care îi produc amuzament, interes și competitivitate (să nu uităm cât de competitivi încercam să devenim când în copilărie ne jucam țări, orașe, plante, animale, etc, cum căutam în cărți reviste pentru a ști la următorul joc), era o învățare prin joc, o gamificare care se desfășura în timpul nostru liber, în vacanțe, împreună cu prietenii și nu numai, ci chiar împreună cu părinții sau bunicii, activitate care producea o mare satisfacție). Învățarea prin joc, trainingul prin joc inspiră participarea angajaților și servește drept o opțiune extrem de atrăgătoare în formarea și dezvoltarea acestora.

Pentru că am plecat de la elevii de liceu, perioadă a adolescenței,pot apărea eșecuri, care trebuie administrate în așa fel încât să fie acceptate, indiferent de situație și astfel ca nimeni să nu te judece. Pentru a se derula un astfel de joc rolul coordonatorului devine foarte important. El poate apăsa pe butonul de *reset* și se reia jocul. El este răspunzător de didactica jocului în raport cu diferite grupuri și categorii de beneficiari, cum ar fi elevii și apoi desigur adulții, ca foști elevi, actualii angajați. Și am ajuns la concluzia că jocul și educația au rădăcini comune.

METODE INTERACTIVE DE GRUP FOLOSITE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Autor: Profesor înv. preșcolar Țintă Irina Liliana
Unitatea de înv.: Șc. Gimn,Nr1 Moreni - Gr. Cu P.N.NR6 Schela Mare Moreni

Metodele interactive de grup sunt modalităţi moderne de stimulare a învăţării experenţiale, de exersare a capacităţilor de analiză, de dezvoltare a creativităţii copiilor. Specific acestor metode este faptul că ele promovează interacţiunea dintre preşcolari, schimbul de idei, de cunoştinţe, asigurând un demers interactiv al actului de predare-învăţare-evaluare. Prin folosirea acestor metode , preşcolarii depun un efort intelectual, de exersare a proceselor psihice, de abordare a altor demersuri interdisciplinare prin studiul mediului concret şi prin corelaţiile elaborate interactiv, în care îşi asumă responsabilităţi, formulează şi verifică soluţii. De asemenea, aceste metode activează toţi copiii şi le dezvoltă comunicarea, creativitatea, independenţa în gândire şi acţiune, îi ajută să ia decizii corecte şi să argumenteze deciziile luate. Aceste metode presupun respectarea particularităţilor de vârstă, îmbinarea diferitelor forme de activitate, îmbinarea muncii individuale cu munca pe grupuri şi activitatea frontală, evaluarea corectă a rezultatelor obţinute şi reconstituirea relaţiei educatoare-copil. Metodele de învăţare activă implică copiii în procesul de învăţare în sensul formării lor ca participanţi activi la procesul de educare, astfel fiind ajutaţi să înţeleagă lumea în care trăiesc şi să aplice în diferite situaţii de învăţare ceea ce au învăţat. Aceste metode sunt folosite din ce în ce mai mult în practica educaţională alături de cele tradiţionale ori în combinaţie cu acestea. În continuare voi prezenta câteva metode moderne pe care le-am folosit în procesul ins-tructiv educativ în funcţie de obiectivele urmărite la fiecare activitate.

1. Bula dublă - este o metoda de predare-învăţare, uşor de aplicat, care grupează asemănările şi deosebirile dintre doua obiecte, fenomene, idei, concepte etc.. Ea este reprezentată grafic din două cercuri mari în care se aşează câte o imagine care denumeşte subiectul abordat. De cele două cercuri mari se află relaţionate prin linii alte cercuri mici situate între cercurile mari în care se specifică asemănările iar în cercurile exterioare se specifică caracteristicile fiecărui termen, particularităţile sau deosebirile.

2. Schimbă perechea este o altă metodă interactivă pe care am folosit-o în activităţile cu preşcolarii. Această metodă are ca obiectiv stimularea comunicării şi rezolvarea de probleme prin lucru în pereche. Metoda ,,Schimbă perechea,, am folosit-o în activităţi de observare, activităţi de convorbire, activităţi practice, etc..

3. Brainstormingul, în traducere directă ,,furtună în creier, sau ,,asalt de idei,, este o metodă pe care am folosit-o pentru a ajuta copiii să emită, cât mai multe idei pentru soluţionarea unor probleme, fără a critica soluţiile găsite. Această metodă am utilizat-o frecvent în activităţile de dezvoltare a limbajului pentru a da frâu liber imaginaţiei copiilor şi a le dezvolta capacităţile creatoare. Cu rezultate bune am folosit brainstormingul în cadrul povestirilor create după un tablou, sau un şir de ilustraţii, în lecturile după imagini, convorbiri şi jocuri didactice.

4. Explozia stelară este o altă metodă pe care am folosit-o în procesul instructiv educativ. Este o metodă de stimulare a creativităţii şi o modalitate de relaxare a copiilor. Ea se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme. Am folosit această metodă cu bune rezultate în activităţile de lecturi după imagini, convorbiri, memorizări, povestiri. Ca material didactic am folosit o stea mare, cinci stele mici de culoare galbenă, cinci săgeţi roşii şi jetoane. Pe steluţa mare am aşezat o imagine legată de tema abordată iar pe cele cinci steluţe mici am scris câte o întrebare de tipul CE ?, CINE ?, UNDE? , DE CE ?, CÂND ? .

Prin folosirea acestei metode, am urmărit dezvoltarea potenţialului creativ al preşcolarilor, familiarizarea lor cu strategia elaborării de întrebări de tipul prezentat mai sus, exersarea capacităţii acestora de a alcătui propoziţii interogative

pe baza conţinutului unor imagini şi nu în ultimul rând rezolvarea problemelor prin găsirea răspunsurilor la întrebările adresate.

5. Diagrama Venn este o metodă interactivă, de fixare, consolidare şi evaluare a cunoştinţelor. Această metodă are o largă aplicabilitate şi am folosit-o cu succes în activităţile de observare, povestiri, convorbiri, jocuri didactice, etc.

Diagrama Venn este formată din 2 cercuri care se suprapun parţial. În spaţiul care intersectează cele două cercuri am aşezat, desenate sau scrise asemănările dintre două obiecte, idei, concepte iar în cele două cercuri am aşezat aspectele specifice ale acestora. Pentru fixarea şi evaluarea cunoştinţelor copiilor, am folosit aceasta metodă în activităţile de povestire, observare, convorbire, etc..

Pe lângă metodele interactive prezentate mai sus, cu rezultate bune am mai folosit şi alte metode cum sunt: metoda cubului, turul galeriei, ciorchinele, tehnica blazonului, pălăriuţele gânditoare, studiu de caz, piramida, etc..

Bibliografie.

- Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Gongea Elena – Activităţi bazate pe inteligenţe multiple, Editura Reprograph, Craiova, 2005
- Breben Silvia, Elena Goncea, Georgeta Ruiu, Mihaela Fulga – Metode interactive de grup-ghid metodic, Editura Arves 2002.
- Bru Marc - *Metodele în pedagogie*, Bucureşti,2007
- Miron Ionescu, Vasile Chiş- *Strategii de predare-învăţare*, Buc.1992
- Pintilie M, *Metode moderne de învăţare-evaluare*, Cluj-Napoca, 2002.

Educaţia incluzivă în context internaţional

Prof. Țerescu Mariana
Grad.P.P: Nr. 1 Orsova

Adaptarea la permanentele cerinţe schimbătoare ale unei lumi care evoluează rapid, care necesită abordări multiple ale fenomenelor naturale şi/ sau sociale şi care impune adoptarea de strategii eficiente în vederea atingerii tuturor obiectivelor sale, presupune implicarea activă a întregii societăţi pentru a pune în centrul preocupărilor sale *OMUL*.

Printre atributele acestei societăţi se pot enumera: schimbarea, transformarea, egalitatea şanselor, continua formare, cooperarea, evoluţia tehnologiei, preocuparea pentru oameni şi pentru nevoile lor în ceea ce priveşte dezvoltarea, integrarea şi inovarea.

Elementul central al societății, element care poate contribui în mod valoros și radical la evoluţia tuturor elementelor componente ale societăţii este *EDUCAŢIA*.

Educaţia incluzivă este un proces complex, de durată care necesită analize, schimbări şi construcţii continue pentru a realiza politici şi practici incluzive şi a asigura bazele unei culturi incluzive.

Educaţia incluzivă a apărut ca o reacţie firească a societăţii la obligaţia acesteia de a asigura cadrul necesar şi condiţiile impuse de specificul educaţiei persoanelor cu cerinţe educative speciale. Bogăţia spirituală a lumii contemporane rezidă tocmai din respectul şi valorizarea tuturor indivizilor, pentru că lumea modernă acceptă faptul că fiecare individ este o dimensiune care îmbogăţeşte şi potentează, împreuna cu celelalte experienţe, lumea de azi.

Educaţia incluzivă, respectiv integrarea elevilor cu cerinţe educaţionale speciale în învăţământul de masă a apărut ca o provocare spre schimbarea atitudinilor şi mentalităţilor, dar şi a politicilor şi practicilor de excludere şi segregare. Integrarea elevilor cu cerinţe educaţionale speciale în învăţământul de masă are ca scop rezolvarea câtorva dintre problemele pe care le întâmpină copiii în procesul educaţiei şi dezvoltării lor.

Educaţia de bună calitate reprezintă un DREPT fundamenzal al omului şi copiii au dreptul la educaţie generală, iar modelul incluziunii socio-educaţionale are la bază acest drept, înglobat în dreptul internaţional. Fiecare copil, indiferent de apartenenţă sau de nivelul de dezvoltare a capacităţilor sale, are dreptul la o educaţie de bună calitate care să conducă în cea mai mare măsură la dezvoltarea capacităţilor sale cognitive şi de integrare socială.

Fiecare copil este înţeles ca un participant activ la învăţare şi predare şi pentru că fiecare aduce cu sine în procesul complex al învăţării şi dezvoltării o experienţă, un stil de învăţare, un model social, o interacţiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare, un context cultural căruia îi aparţine.

Conceptul de „educaţie pentru toţi” a fost lansat în 1990 în Tailanda la Conferinţa Internaţională a Ministerului Educaţiei, iar în 1994 la Salamanca, în Spania, s-au lansat dimensiunile educaţiei pentru toţi care constau în calitatea actului educaţional şi acces pentru toţi copiii: „ Şcolile trebuie să primească toţi copiii, fără nici o deosebire privind condiţiile lor fizice, sociale, emoţionale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă şi la copiii cu dizabilităţi sau talentaţi, copiii străzii şi copiii care muncesc, copii din populaţii îndepărtate sau nomade, copii aparţinând minorităţilor lingvistice si etnice… “

Pentru ca activitatea instructiv – educativă să fie profitabilă pentru toţi elevii, aceasta trebuie să se realizeze diferenţiat. Educaţia diferenţiată vizează adaptarea activităţii de instruire la posibilităţile diferite ale elevilor, la capacitatea de înţelegere şi ritmul de lucru propriu unor grupuri de elevi sau chiar fiecărui elev în parte.

Pentru ca educaţia copiilor cu cerinţe speciale să fie eficientă, pe de o parte trebuie să aibă un caracter integrat, iar pe de altă parte trebuie să aibă un caracter diferenţiat, să fie adaptată particularităţilor elevilor.

Caracterul integrat al învăţământului ne pune în faţa problematică a situaţiei în care un copil cu handicap este integrat într-o clasă obişnuită. În fapt este vorba pe de o parte de situaţia copilului respectiv, iar pe de altă parte, de situaţia clasei în care este integrat. Sub ambele aspecte, ceea ce urmărim este o bună înţelegere reciprocă, o existenţă socială normală a copiilor, în ciuda diferenţelor existente. Pentru copilul cu handicap aceasta înseamnă a fi înţeles şi acceptat, cu tot ce are el pozitiv, cu tot ce poate aduce vieţii de grup. Această normalizare a relaţiilor este benefică şi pentru ceilalţi elevi, care învaţă să respecte dreptul la diferenţă, sa fie solidari cu semenii lor care întâmpină dificultăţi în viaţă.

Procesul de integrare educaţională a elevilor cu CES include elaborarea unui plan de intervenţie individualizat, în cadrul căruia, folosirea unor modalităţi eficente de adaptare curriculară joacă rolul esenţial.

Raporturile ce se stabilesc cu fiecare elev în parte sunt foarte importante. Elevul trebuie să simtă că este apreciat ca individ. Astfel, elevii vor participa la procesul de învăţământ dupa posibilităţile fiecăruia, cadrele didactice trebuind să-şi adapteze metodele pedagogice în consecinţă.

Copiii sunt o categorie socială care în ciuda aparenţelor nu au timp să aştepte: dacă sunt lăsaţi să crească fără ajutorul de care au nevoie, personalitatea viitorului adult are cu siguranţă de suferit.

Bibliografie:

1. A. Ghergut, Sinteze de psihopedagogie speciala, Editura Polirom, 2005
2. Informaţii culese de pe internet

POLUAREA

Prof. Vlădău Nicoleta Adriana
Colegiul Național „Dinicu Golescu’’

Poluarea și schimbările climatice reprezintă o temă de actualitate, o temă dezbatută pe toate canalele media, rețelele de socializare, în sălile de clasă și mai ales la Conferința ONU găzduită de Egipt, în 7-8 Noiembrie 2022.

Dar, ce este poluarea și de ce a devenit un subiect atât de important?

Cea mai simplă definiție a poluării este –contaminarea mediului cu materiale ce dăunează vieții . Dar, ce este mediul? Mediul este un sistem, un întreg, cu 6 componente majore. Dacă enumeram geosferele constatăm ca sunt 5, dar omul, prin activitățile sale, în special în ultimele secole, a generat apariția unui alt înveliș numit sociosferă. Este simplu de înțeles că cea mai importantă componentă a mediului este omul, el având posibilitatea să le modifice pe toate celelalte. Daca la nivelul unui sistem se modifică un singur element, întregul sistem suferă!

Pamântul se află în continuă schimbare, încă de la formarea sa, schimbare care vizează și clima. A trecut prin faze glaciare și interglaciare , cauzele fiind de cele mai multe ori cauze naturale –erupții vulcanice, furtuni de praf, explozii solare sau căderi de meteoriți.

În ultima perioadă, în special începând cu revoluția industrială din secolul al XVIII- lea ce a avut ca element definitoriu motorul cu abur, apoi motorul cu ardere interna și în cele din urma folosirea combustibililor fosili la cote maxime, omul a accelerat încalzirea globală . A poluat aerul prin toate formele de ardere eliberând în atmosferă o mare cantitate de noxe. Poluează apa prin deversare de reziduuri industriale, agricole sau gospodarești, contaminează solul cu substanțe chimice, materii radioactive, agenți patogeni . Cea mai des intâlnită sursa de poluare a solului o reprezintă deșeurile de la gropile de gunoi. Acestea se descompun treptat producând un lichid numit l**evigat**, ce conține substanțe chimice și toxice care se infiltrează în sol și apoi în pânza freatică.

Care este însă cea mai consistentă și mai virulentă formă de poluare a mediului în ultimele decenii, poluare care generează nenumărate cazuri de cancer la grupele mici de vârstă? Specialiștii spun că poluarea electromagnetică!

Undele electromagnetice artificiale (GSM si WI-FI) sunt diferite de cele naturale (pamântul este un imens magnet) și evident sunt nocive, ele se transmit în mod continuu, spre deosebire de cele naturale care se transmit pulsat.

Acțunile oamenilor se întorc împotriva lor! Este vorba de un principiu simplu din fizică , principiul acțiunii și reacțunii ce guvernează tot ce se întâmpla în mediu- orice acțiune va avea o reacțiune, cu aceeași forță și de sens contrar! Cel mai concludent exemplu îl reprezintă ploaia acidă!

Ca rezultat al poluarii aerului, noxele eliberate în atmosferă sunt antrenate în procesul de precipitare (circuitul apei în natură) , și se întorc la suprafața Terrei. Cauzează distrugerea vegetației, acidificarea apelor, (devin nepotabile) , dispariția microorganismelor cu rol de fixare a azotului, deteriorarea clădirilor, etc (coroziune) !

O societate dezvoltată generează poluare!

Ce este o societate dezvoltată? În primul rând este o societate dominată de tehnologie, puternic industrializată, o societate ce utilizează toate resursele energetice, ce generează toate formele de poluare, de la cea radioactivă , din centralele nucleare, până la cea fonică (transporturi intense) și vizuală (construcții haotice, panouri publicitare, lumină excesivă, etc.). Aceste activități ce determină un indice de dezvoltare umană ridicat , sunt neprietenoase cu mediul. Populația crește, impactul asupra naturii este din ce în ce mai mare , pământul nemaiputând să asigure hrana tuturor. Se diferențiază clar doua categorii de oameni-foarte bogați și foarte săraci.

Care sunt efectele deja vizibile ale poluarii? Intensificarea fenomenelo meteorologice-secetă, incendii de vegetație, furtuni violente, viscole puternice, inundații, epidemii, foamete,…!

Pământul, așa cum îl știm noi, nu va mai fii la fel pentru copiii și nepoții noștri! Cât de bine observă ei stelele într-o metropolă? Zonele urbane devin din ce în ce mai poluate, smogul ia locul aerului curat.

Natura tinde permanent spre echilibru! Dacă dorim să ne mai bucurăm de mareția calotelor glaciare, de spectaculozitatea ghețatilor montani este imperios necesar să devenim responsabili!

Să reciclăm, să colectăm selectiv, să utilizăm energie nepoluantă și inepuizabilă!

BIBLIOGRAFIE

1.*BRAN Florina and ILDIKO.I (2004). Ecologie Generală*, Editura ASE , București.

2. *GAVRILESCU Elena (2007). Surse de poluare și agenți poluanți ai mediului*.Editura Sitech. Craiova

3.*MOHAN Gh. AndARDELEAN A.(1993). Ecologie și protecția mediului.* Editura Scaiul, București.

4. *https://www.wikipedia.org/*

5. *http://www.mmediu.ro/*

6. *www.sciencedirect.com article*

Dezvoltarea creativității prin activităţile de educarea limbajului în grădiniţă

Prof. Înv. Preșcolar: Olteanu-Rotaru Adelina
Grădinița Nr. 71, Sector 3, București

O componentă importantă a sistemului ştiinţelor pedagogice este *metodica* şi are ca obiectiv studierea organizării şi desfăşurării procesului de învăţământ. Metodica, ştiinţă normativă care precizează următoarele:

- sarcinile şi scopul obiectului de învăţământ;
- rolul şi locul acestuia în formarea culturală şi profesională a personalităţii;
- conţinutul, metodele şi formele de organizare ale procesului didactic;
- principiile şi mijloacele învăţării.

Metodica activităţilor de educare a limbajului reprezintă aplicarea principiilor didactice la educarea limbajului la preşcolari. Cadrul didactic trebuie să aibă în vedere interdependenţa dintre limbaj şi gândire pentru a realiza activităţi eficiente de educarea limbajului. Limbajul reflectă nivelul şi calităţile gândirii, în acelaşi timp, este principalul mijloc de comunicare interumană, având un rol esenţial în dezvoltarea socială şi spirituală a personalităţii, de unde reiese şi importanţa fundamentală a educării limbajului în formarea membrilor societăţii.

Curriculum-ul preşcolar decide următoarele obiective-cadru la activităţile de educarea limbajului:

- ✓ formarea capacităţii de a asculta cu atenţie un mesaj oral;
- ✓ formarea capacităţii de a recepta cotect mesaje orale;
- ✓ formarea capacităţii de a exprima corect mesajele;
- ✓ formarea capacităţii de a recepta diverse tipuri de limbaj (verbal-nonverbal, oral-scris).

Obiectivele -cadru sunt transpuse în obiective de referinţă, care relatează progresul în dobândirea de cunoştinţe şi de competenţe de la un an de instruire la altul:

- ✓ capacitatea de a asculta cu atenţie un text literar, liric sau epic;
- ✓ redarea textului literar, respectând succesiunea acţiunilor;

Metodica activităților de educarea limbajului a apărut în comunitatea umană din nevoia și dorința de comunicare, de a transmite gândurile, nevoile, sentimentele, experiențele și trăirile, „limba este învelișul material al gândirii”. Dezvoltarea limbajului dă naștere unei vieți spirituale bogate și prezintă posibilitatea preșcolarilor la o educare continuă. Activitățile de educarea limbajului desfășurate în grădiniță au un pronunțat caracter interdisciplinar unde are loc transferul de cunoștințe, parcurgerea unor noi situații de învățare ce favorizează efortul intelectual al preșcolarilor, dar și stimularea creativității. *Obiectivele cadru* cât și *obiectivele de referință* prevăzute în curriculum preșcolar constituie baza *obiectivelor operaționale* ce indică spre rezulatele așteptate, spre achiziția de noi cunoștințe și competențe. Cadrul didactic se lasă influențat de anumiți factori subiectivi și anume: vârsta preșcolarilor (gradul de dificultate sporește de la grupa mică până la grupa mare), de personalitatea și nevoile copiilor. Fiecare activitate didactică trebuie să conțină *scopuri bine definite* ce conduc la obținerea unor performanțe sub formă de comportamente observabile și măsurabile obținute pe parcursul procesului didactic. Măiestria cadrului didactic reiese prin utilizarea *metodelor* în învățământul preșcolar ce au ca obiectiv stimularea interesului, păstrarea atenției pe parcursul demersului didactic, transmiterea de noi cunoștințe și trezirea curiozității pentru următoarele activități educaționale. Valoarea metodei didactice utilizată pentru desfășurarea activității este asigurată de eficiența obținerii perfomanțelor stabilite anterior. Educatorea are ca obiectiv angajarea preșcolarului într-un effort de învățare și de gândire, într-o acțiune de trăire afectivă, care este determinat de voință.

Preșcolarul asimilează cunoștințe, formează deprinderi, își creează propriile experiențe ce vor deveni adevărate surse de învățare și de descoperire a lumii. Activitățile de educarea limbajului ajută preșcolarul să-și dezvolte un simț al limbii care îi oferă libertatea de a iniția sau a continua o conversație, din diferite domenii, de a-și exprima gândurile, dorințele fără să se lovească de piedici în exprimare pentru a se face înțeleși.

Metodele tradiționale consacrate în practica pedagogică sunt utilizate cu succes de către cadrul didactic dar trebuie specificată și eficiența metodelor moderne, o reală încântare pentru cei mici, metode ce aduc bucurie, implicare și plăcere, cum ar fi:

- *Brainstormingul* – metodă centrată pe transmiterea din partea copiilor a unor idei cu privire la tema dată, astfel educându-se capacitatea de a formula, exprima judecăți de valoare;
- *Metoda „Pălăriilor gânditoare”* – este orientată spre povestire, activează limbajul și generează diferite emoții, cuprinde diferite roluri: „pălăria albastră”= conducătorul activității, „pălăria albă”=povestitorul, „pălăria roșie”=exprimă emoțiile transmise de personaje, „pălăria neagră”= prezintă aspectele negative, „pălăria verde”= gânditorul, găsește noi căi de urmat, „pălăria galbenă”= cel ce creează finalul.
- *Metoda R.A.I. – Răspunde-Aruncă-Interoghează*- pune accent pe capacitatea copiilor de a comunica, preșcolarul răspunde la întrebarea primită, aruncă mingea mai departe adresând o altă întrebare.
- *Ciorchinele* – metodă exersează limbajul și a deprinderilor de conversație ce se inițiază printr-un desen sau printr-un cuvânt caracteristic temei propuse.
- *Metoda predicțiilor* – se pune accent pe creativitatea și imaginația preșcolarilor care vor descoperi în *„tabelul predicțiilor*” cu ajutorul unor întrebări bine țintite în legătură cu conținutul unei povestiri ce urmează să se întâmple în continuare.
- *Diagramele Venn* – metodă des întâlnită în activitățile de verificare și consolidare a cunoștințelor învățate anterior, două cercuri care se întrepătrund și se împart o arie comună unde sunt trecute asemănările dintre cele două teme, iar în celelalte care nu le împart se trec caracteristici proprii.
- *Învățarea prin cooperare* – metodă realizată în echipă unde copiii explorează aceeași problemă și caută împreună soluții.
- *Metoda bulgărelui de zăpadă* – îmbinare între munca de echipă și cea individuală pentru aflarea temei date. Se lucrează individual iar spre final se caută soluții și rezolvare de probleme.

Metodologia didactică actuală se orientează cel mai mult spre implicare activă şi conştientă a preşcolarilor în procesul propriei formări şi stimulare a creativităţii acestora. P.P. Neveau interpretează creativitatea ca fiind interacţiunea specifică a vectorilor creativi şi anume: motivaţia, trăiri afective şi atitudini creative în strânsă legatură cu sistemele operaţionale: logice, euristice, procese imaginative, aptitudini. Începând cu viaţa preşcolară educatorul are datoria de a-l instrumenta pe elev prin operaţii generative, de a-i stimula motivaţia cognitivă, a potenţialului creativ. Rolul conduitei cadrului didactiv constă în stimularea sau frânarea manifestării originale a preşcolarului în desfăşurarea diferitelor componente ale activităţilor instructiv-educative din grădiniţă.

Creativitatea gândirii, mişcarea ei liberă, nu se poate produce decât pe baza unor deprinderi corect formulate, stabilizate şi eficient transferate. În opinia lui G.W.Allport creativitatea nu poate fi limitată doar spre unele manifestări ale personalităţii, aptitudini şi atitudini sau trăsături temperamentale. Însuşi termenul de creativitate vine din originalul cuvânt latin „creare” care înseamnă „a crea”, „a făuri”. De foarte mulţi ani, psihologia şi pedagogia românească s-au orientat către studierea potenţialului creativ. Creativitatea continuă să capteze atenţia deoarece potenţialul creativ constituie una dintre cele mai misterioase şi complexe bogăţii, iar educarea lui în vederea manifestării prin componente creatoare , unul dintre

cele mai înalte obiective. Creativitatea este considerată ca fiind o trăsătură esenţială şi definitorie pentru existenţa individuală şi pentru evoluţia societăţii.

Biliografie:

1. BIZDUNĂ M., MOLAN V., Didactica Limbii şi Literaturii Române, Ministerul Educaţiei şi Cercetării, Bucureşti, 2006
2.BRATU, Bianca, *Preșcolarul și literatura, Editura Didactică și Pedagogică*, București, 1979
3. BĂDICĂ, Tatiana, DUȚU Olga, MARINESCU Eugenia, *Jocuri didactice pentru cunoașterea mediului și dezvoltarea vorbirii*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1974
4.POPESCU-NEVEANU P.,Dicţionar de psihologie, Ed. Albatros, Bucureşti, 1978

Modele şi forme de realizare a educaţiei incluzive

Prof Itinerant : Ion Simina
Şcoala Gimnazială Specială ,Targovişte

La Salamanca(Spania), în 1994, a fost adoptată viziunea asupra educaţiei incluzive şi au fost făcute recomandări care au rămas de referinţă pentru UNESCO şi întreaga comunitate internaţională, în toată perioada ulterioară: „...şcolile trebuie să includă în procesul de învăţământ toţi copiii, indiferent de condiţiile fizice, intelectuale, sociale, emoţionale, lingvistice sau de altă natură ale acestora”. Acestea (şcolile) trebuie să includă în egală măsură copiii cu dizabilităţi şi pe cei supradotaţi, copiii străzii şi pe cei încadraţi în muncă, copiii aparţinând populaţiilor locuind în zone greu accesibile sau ducând o viaţă nomadă, copiii aparţinând minorităţilor lingvistice, etnice sau culturale, precum şi copiii provenind din alte zone sau grupuri dezavantajate sau marginalizate.

Declaraţia precizează că: „Persoanele cu cerinţe educaţionale speciale trebuie să aibă acces în şcolile obişnuite, care trebuie să se adapteze unei pedagogii „centrate pe copil”, capabile să vină în întâmpinarea acestor cerinţe (declaraţie, art.2).

„Scolile obişnuite, cu orientare incluzivă, sunt cele mai utile mijloace de combatere a atitudinilor discriminatorii, creând comunităţi primitoare, construind o societate incluzivă şi oferind educaţie pentru toţi; mai mult, ele furnizează o educaţie utilă pentru majoritatea copiilor, cresc eficienţa şi în ultimă instanţă rentabilitatea întregului sistem educaţional” (declaraţie, art.3).

„Principiul fundamental al şcolii incluzive este acela că toţi copiii trebuie să înveţe împreună, oricând acest lucru este posibil, indiferent de dificultăţile pe care le au sau de diferenţele dintre aceştia.

Şcoala incluzivă trebuie să recunoască şi să reacţioneze la diversele cerinţe ale elevilor, armonizând, pe de o parte stiluri şi ritmuri diferite de învăţare, iar, pe de altă parte să asigure o educatie de calitate pentru toti prin programe de învăţământ adecvate, bună organizare, strategii de predare, folosirea optimă a resurselor şi parteneriatul cu ceilalţi membri ai comunităţilor în care funcţionează. Trebuie să se asigure un continuum al sprijinului şi serviciilor oferite pentru cerinţele speciale în fiecare şcoală.”

Declaraţia de la Salamanca are menţiuni importante cu privire la formarea personalului didactic – în contextul educaţiei incluzive: „ Pregătirea corespunzătoare a întregului personal didactic constituie un element determinant în promovarea trecerii către şcolile incluzive. În plus, este tot mai recunoscută importanţa încadrării de profesori din rândul persoanelor cu dizabilităţi, care servesc drept modele pentru copiii cu dizabilităţi” (art. 40, p 27).

Viziunea de la Salamanca legata de curriculum „Curriculum-ul şcolar trebuie adaptat la cerinţele copiilor, şi nu invers. De aceea, şcolile trebuie să ofere oportunităţi curriculare, care să se potrivească copiilor cu diverse capacităţi şi interese. Copiii cu cerinţe speciale trebuie să primească sprijin suplimentar de instruire în contextul curriculum-ului şcolar obişnuit şi nu în cadrul unui curriculum distinct. Principiul călăuzitor trebuie să constea în a oferi tuturor copiilor o educaţie egală, acordând asistenţă şi sprijin suplimentar copiilor care au nevoie de acestea. Pentru a se putea urmări progresul fiecărui copil trebuie revizuite procedurile de evaluare. Evaluarea formativă trebuie încorporată în procesul educaţional obişnuit, pentru a-i informa permanent pe elevi şi profesori asupra nivelului de învăţare atins, cât şi asupra dificultăţilor, dar şi pentru a-i putea ajuta pe elevi să le depaseasca

Viziunea asupra şcolilor speciale „Repartizarea copiilor în şcoli speciale – sau clase sau secţii speciale într-o şcoală, pe timp nelimitat – trebuie să constituie o excepţie, această soluţie fiind recomandată numai în acele rare cazuri în

care s-a demonstrat cu claritate că educarea în clase obişnuite nu poate să vină în întâmpinarea cerinţelor educaţionale sau sociale ale copilului, sau atunci când aceasta este necesară pentru binele copilului în cauză sau al celorlalţi.”(pg.6)

- Şcolile speciale pot reprezenta o resursă valoroasă pentru dezvoltarea şcolilor incluzive din mai multe puncte de vedere:
- personalul acestor instituţii speciale are experienţa necesară depistării şi identificării timpurii a copiilor cu dizabilităţi;
- de asemenea, şcolile speciale pot servi drept centre de instruire şi centre de resurse de personal pentru şcolile obişnuite;
- şcolile speciale - sau unităţile speciale din şcolile obisnuite – ar putea continua să furnizeze cea mai potrivită educaţie pentru un număr relativ mic de copii cu dizabilităţi, care nu pot fi incluşi în clasele obişnuite ale şcolilor.

Parteneriatul cu părinţii „Educaţia copiilor cu cerinţe educaţionale speciale este o sarcină care trebuie împărţită între părinţii acestora şi profesionişti. O atitudine pozitivă din partea părinţilor favorizează integrarea şcolară şi socială. Părinţii au nevoie de sprijin pentru a-şi putea asuma rolul de părinţi ai unor copii cu cerinţe speciale

- **Educaţia incluzivă** presupune un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunităţi.
- Alois Gherguţ în lucrarea “Educaţia incluzivă şi pedagogia diversităţii”, defineşte **învăţământul incluziv** ca modalitatea instituţionalizată de şcolarizare a copiilor cu dizabilităţi şi/sau cerinţe educaţionale speciale în structuri şcolare de masă/obişnuite, ca alternativă la şcolile speciale, şi prezintă mai multe dimensiuni:

- Legislativă şi administrativă (se referă la politicile educaţionale, cadrul normativ şi legislativ, resursele materiale şi informaţionale etc.);
- Pedagogică (se referă la necesitatea apropierii condiţiilor de predare-învăţare pentru copiii cu dizabilităţi de cele accesibile celorlalţi copii);
- Socială (accentuează importanţa interacţiunii sociale între copii)

Din perspectiva orientării incluzive**, educaţia de calitate** presupune:

- Oportunităţi reale de obţinere a succesului în experienţa de învăţare;
- Materiale didactice;
- Echipament special;
- Personal suplimentar;
- Noi metode de predare.

Mediul incluziv este acel mediu în care sunt bineveniţi, protejaţi şi educaţi toţi copiii indiferent de gen,caracteristici fizice, intelectuale, economice, lingvistice sau alte caracteristici. (UNESCO)

Ccomportamentale sunt legate de politicile de sprijin al activităţii de învăţare.

Ø Distribuirea resurselor şcolii se face în mod echitabil şi şcoala dispune de o strategie prin care părinţii sunt încurajaţi să devină parteneri în procesul de învăţare al copiilor lor.

demnitatea fiinţei umane

nevoile individuale înţelese ca cerinţe individuale

planificarea

responsabilitatea colectivă

dezvoltarea relaţiilor şi culturii profesionale

dezvoltarea profesională

şanse egale.

Şcoala incluzivă:

unitatea de învăţământ în care se asigură o educaţie pentru toţi copiii;

reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare.

Şcoala incluzivă este şcoala care : nu selecteaza si nu exclude;

este deschisa, tolerantă, prietenoasă si democratică;

MOTIVAREA ELEVILOR PRIN UTILIZAREA UNOR STRATEGII DE PREDARE-ÎNVĂŢARE BAZATE PE STILURILE INDIVIDUALE DE ÎNVĂŢARE

prof. gr.I Aniţei Liliana
Liceul Tehnologic ,,Vasile Sav’’Roman,jud. Neamţ
prof.gr.I Leancă Paula
Liceul Tehnologic ,,Vasile Sav” Roman,jud. Neamţ

ARGUMENT

„Rolul profesorului este în schimbare, într-o lume în care nu există adevăruri absolute şi în care neprevăzutul şi incertitudinea sunt prezente mereu. Se poate spune chiar că munca profesorului se transformă, din a fi o bancă de date, în a deveni mentor şi cercetător. Viitorul va pune la mare încercare practica şcolară şi rolul profesorului.”

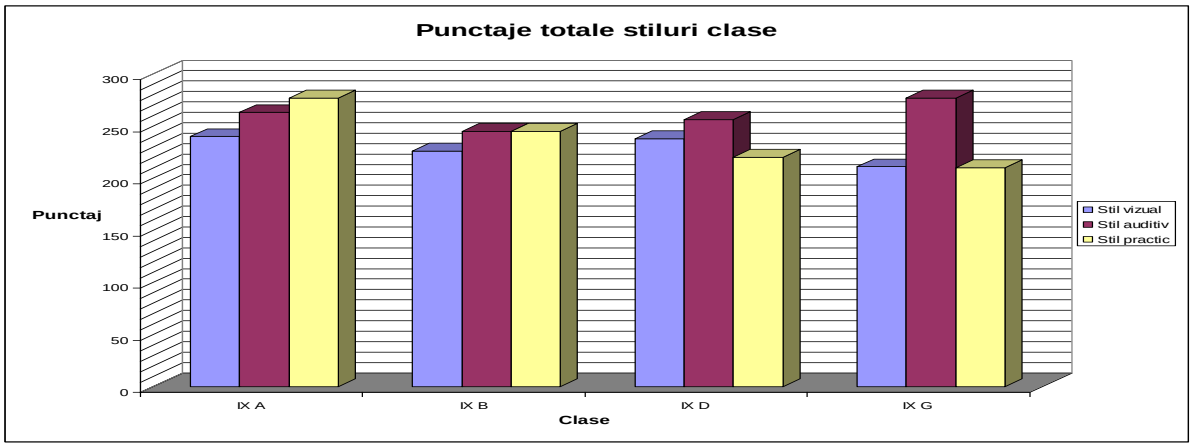
În contextul unui învățământ centrat pe nevoile elevului strategiile de predare –învăţare-evaluare bazate pe stilurile individuale de învăţare organizate corect şi desfăşurate sub îndrumarea şi supravegherea atentă a cadrului didactic pot ridica nivelul activităţii de învăţare. Ţinând cont de efectele acestui mod de lucru şi de obiectivele / competenţele pe care şi le propune profesorul în activităţile de învăţare dorim ca în această lucrare să demonstrăm şi eficienţa utilizării strategiilor de predare-învăţare pe baza stilurilor individuale de învăţare în învăţământul modern .

STRATEGII DE CALITATE ÎN VEDEREA MOTIVĂRII ELEVILOR

Pentru a fi motivaţi să înveţe, elevii trebuie implicaţi şi angajaţi în desfăşurarea lecţiilor din clasă. Elevii nu vor fi motivaţi dacă se află într-o poziţie de aşteptare pasivă (spectatori) în clasă;este necesar să fie participanţi activi în timpul învăţării. Cu cât mai activi sunt elevii, cu atât mai motivaţi vor fi să înveţe şi vor obţine rezultate mai bune. Stilurile de invăţare reflectă disponibilitatea spre achiziţii cognitive sau psihomotorii,determinată de particularităţi psihice individuale şi de vărstă ale elevilor,pe care,prin studiul de faţă ,intenţionăm să le punem in evidenţă,pentru optimizarea procesului de predare- invăţare-evaluare a chimiei la clasele a IX a, profil tehnic şi matematică-informatică.

Pe baza unor chestionare elaborate de ARACIP,am realizat divizarea elevilor pe categorii reprezentând stilurile de învăţare urmărite:vizual, auditiv şi practic, între ele neexistând delimitări ferme,riguroase. Studiul îşi propune să obţină pentru elevii unei clase apartenenţa acestora la stilul dominant de învăţare,iar în perspectivă să optimizeze predarea-învăţarea chimiei în acord cu stilul propriu al elevului, reducându-se riscul tratării nediferenţiate a elevilor. Chestionarele au fost administrate unui număr de patru clase a IXa , două clase profil matematică-informatică şi respectiv două clase profil tehnic. În total au fost chestinaţi un număr de 111 elevi din care 56 elevi de la profil real,matematică –informatică şi 55 elevi de la profilul tehnic.

La clasa aIXa A și aIX a B – profil matematică-informatică și a IXa D și a IXa G - profil tehnic .

PROIECTAREA DIDACTICĂ ÎN CONCORDANŢĂ CU STILURILE PROPRII DE ÎNVĂŢARE

După ce au fost prezentate cele mai importante aspecte legate de strategiile de predare – învăţare în acord cu stilurile proprii de învăţare ale elevilor, ilustrăm un model de plan de lecţie pentru clasa a IXa din cadrul unităţii de învăţare “Reacţii cu transfer de electroni “.

Profesor: Titlul programului : Reacţii redox

Clasa : aIXa-profil tehnic Tipul lecţiei : de recapitulare/sistematizare a cunoştinţelor cu ajutorul experimentului

Scopul întregii sesiuni: de recapitulare,sistematizare şi consolidare a cunoştinţelor despre reacţiile redox prin rezolvare de exerciţii şi probleme

Obiective operaţionale:

- Definirea unor noţiuni ca:reacţie redox,număr de oxidare,proces de oxidare,proces de reducere,agent oxidant,agent reducător;
- Aplicarea algoritmului corespunzător de egalare al ecuaţiilor reacţiilor redox;
- Efectuarea de experimente chimice,interpretarea observaţiilor şi formularea concluziilor referitoare la comportarea din punct de vedere redox a speciilor chimice ,în

Resurse materiale :fişe de lucru,tabla,creta, caietele de notiţe, ustensilele şi reactivii de laborator, calculatorul ,videoproiectorul,S.P;

Resurse procedurale :conversaţia, observarea sistematică, experimentul de grup ,demonstraţia algoritmizarea,problematizarea,modelarea, explicaţia , învăţarea prin descoperire dirijată, rezolvarea de exerciţii şi probleme

Timp	Scopul predării	Strategia de predare	Strategii de învăţare	Stiluri de învăţare			Resurse
				V	A	P	
2 min	1.Moment organizatoric	conversaţia observaţia sistematică	-se noteaza absenţele ; -se restabileşte liniştea in clasa ; - se distribuie fişele de lucru elevilor ; - se reamintesc cateva reguli de protecţie a muncii ce trebuiesc respectate in cadrul activităţii experimentale ;	X	X	X	Catalogul Fişele de lucru
4min	2.Generarea entuziasmului şi a interesului pentru tema :Reacţii redox - se precizează scopul lecţiei şi se motivează tema ; - se precizează obiectivele	Expunere cu ajutorul calculatorului Expunere orală	-elevii vizualizeaza slide-ul ce cuprinde scopul lectiei si motivarea temei (importanta practica a reactiilor redox) ; -elevii sunt atenţi la precizările(explicaţiile) profesorului	X X	X X	X X	Fişele de lucru ustensilele şi reactivii Tabla Calculatorul

29min	3.Dezvoltarea capacităţii de a utiliza şi transfera informaţiile teoretice dobândite în rezolvarea de exerciţii şi probleme. 4.Dezvoltarea abilităţilor de mânuire a ustensilelor de laborator şi a abilităţilor de interpretare ,organizare sistematizare şi concluzionare a informaţiilor experimentale -se prezintă planul de recapitulare al temei şi se reactualizeaza setul minim de noţiuni necesare rezolvării itemilor cuprinşi in fişă. - se rezolvă itemii cuprinşi in fişa de lucru	Dialogul profesor - elev Observarea sistematică Expunere cu ajutorul calculatorului Dialog profesor- elev Expunerea orală Algoritmizarea Experimentul de grup Problematizarea Modelarea Rezolvarea de exerciţii şi probleme Demonstraţia	- elevii sunt atenţi la intrebările profesorului şi răspund acestora ; -elevii vizualizează slide-ul ce cuprinde planul de recapitulare al temei ; -elevii enunţă regulile de stabilire a N.O. - vizualizează slide-ul ce cuprinde regulile de stabilire a N.O - enunţă etapele algoritmului de stabilire a coeficienţilor in reacţiile redox ; - vizualizeaza slide-ul ce cuprinde algoritmul de stabilire a coeficientilor reactiilor redox ; - se prezintă elevilor fişa de lucru ; - elevii studiază fişa de lucru ; - elevii citesc cerinţa exerciţiului 1 din fişă - elevii rezolvă exercitiul 1 al fişei de lucru ; - elevii verifică şi compară rezultatele obţinute cu cele corecte ; -elevii verifică dacă pe mesele de lucru există toate ustensilele şi toţi reactivii necesari desfaşurării activităţii ; - elevii citescşi urmaresc modul de lucru ; - elevii efectuează experimentele propuse in fisă ; - elevii prezintă observaţiile - elevii notează şi interpretează observaţiile in fişa de lucru ;	X X X X X X X X X X X X X	X X X X X X X X X X X X X	X X X X X X X X X X X X X	Fişa de lucru calculatorul Reactivii şi ustensilele de laborator calculatorul
8min	5.Formarea şi dezvoltarea capacităţilor de sistematizare a cunoştintelor	Conversaţia Modelarea Învăţarea prin descoperire dirijată Explicaţia Demonstraţia	- elevii sunt solicitaţi să analizeze speciile chimice ce joaca rol de agenţi oxidanţi şi respectiv reducatori in exemplele cuprinse in fişa de lucru ; - elevii analizează şi sistematizează agenţii oxidanţi şi reducatori intalniţi in procesele chimice discutate in cadrul lecţiei - elevii vizualizează slide-ul ce cuprinde clasificarea agenţilor oxidanţi şi reducători ; - elevii notează in caiete aceasta sistematizare a agenţilor oxidanţi şi reducători ;	X X X X	X X X X	X X X X	Fişele de lucru Creta Tabla Calculatorul Caietele de notiţe
5 min	Evaluarea activităţii	Conversaţia,Explicaţia - se vor scoate in evidenţă greşelile tipice intalnite ;	- vor fi atenţi la precizarile profesorului;	X	X	X	catalogul

		- se vor face aprecieri asupra modului de lucru al elevilor ; - se vor nota elevii care s-au remarcat in mod deosebit ;					
2min	Tema pentru acasă	Explicaţia	Problema 10 pag 96 -manual	X	X	X	Caietele de notiţe
Evaluarea lecţiei Ce a decurs bine? Ce trebuie modificat în viitor?							

FIŞA DE LUCRU

1.Alege din reacţiile de mai jos pe cele care sunt reacţii de oxido – reducere :

a) $AgNO_3$ + NaCI = AgCI + $NaNO_3$

b) MnO_2 + 4HCI = $MnCI_2$ + CI_2 +2H_2O

c) H_2S + ½ O_2 = S + H_2O

Denumirea experiment	Substanţe şi ustensile	Mod de lucru	Observaţii	Ecuaţia reacţiei chimice	Ec. reacţiilor de oxidare şi de reducere	Agent oxidant	Agent reducător
1.Reacţia plumbului cu azotatul de argint	.placuţe de Pb .soluţie de $AgNO_3$ .eprubetă	Introdu in eprubetă placuţa din plumb.Adaugă soluţie de $AgNO_3$ si lasă cateva minute in repaus.	Pe placuţa de plumb se depune un strat de culoare….				
2.Reacţia fierului cu acidul clorhidric	. pilitură de fier .soluţie de acid clorhidric. -Eprubeta	-Introdu intr-o eprubetă pilitură de fier şi adaugă 1 ml soluţie de acid clorhidric - incălzeşte un pic eprubeta	Se degajă un gaz care ….. …….. ……				

	-Sursa de incălzire	-incearcă natura gazului degajat cu ajutorul unui chibrit aprins					

2.Avand la mesele de lucru ustensilele şi reactivii necesari, efectuaţi urmatoarele experimente şi completaţi tabelul:

3.Se sintetizează acid clorhidric . Se cere :

a) modelaţi ecuaţia reacţiei; b) stabiliţi dacă reacţia este redox; c) identificaţi agentul oxidant şi cel reducător;

d) ce volum de HCI 1M este necesar pentru a reacţiona cu 174g MnO_2. Se dau A_H=1 A_{Cl}=35,5 A_0= 16 A_{Mn}=55

TEST DE EVALUARE SUMATIVĂ

1 PUNCT OFICIU

1. Înscrieţi în spaţiile libere cuvintele pentru care afirmaţiile de mai jos sunt adevărate: 2 PUNCTE

a) Oxidarea este un proces ce are loc cu.....de electroni ,iar reducerea este un proces ce are loc cu .....de electroni.

b) Numărul de oxidare .....în procesul de oxidare şi .....în procesul de reducere.

c) Agentul oxidant se .....şi numărul său de oxidare .....

d) Agentul reducător .....electronii acceptaţi în procesul de .....

2. Alege dintre reacţiile de mai jos pe cele care sunt reacţii de oxido-reducere: 2 PUNCTE

a) $NH_3 + H_2SO_4 = (NH_4)_2SO_4$

b) $H_2S + O_2 = S + H_2O$

c) $MgO + HCl = MgCl_2 + H_2O$

d) $AgNO_3 + NaCl = AgCl + NaNO_3$

3. Stabiliţi coeficienţii următoarelor reacţii redox. Indicaţi procesul de oxidare şi procesul de reducere,agentul oxidant şi agentul reducător pentru fiecare reacţie. 3 PUNCTE

a) $Zn + H_2SO_4 \rightarrow ZnSO_4 + H_2$

b) $SO_2 + Br_2 + H_2O \rightarrow HBr + H_2SO_4$

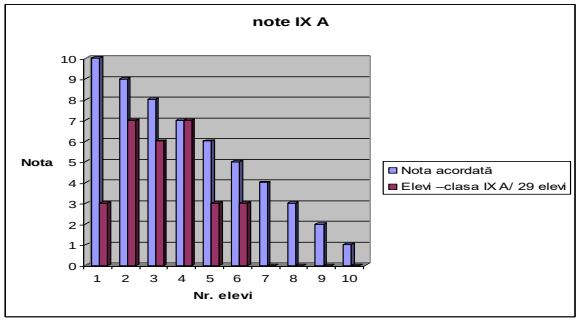
c) $MnO_2 + H_2SO_4 \rightarrow MnSO_4 + K_2SO_4 + H_2O + I_2$

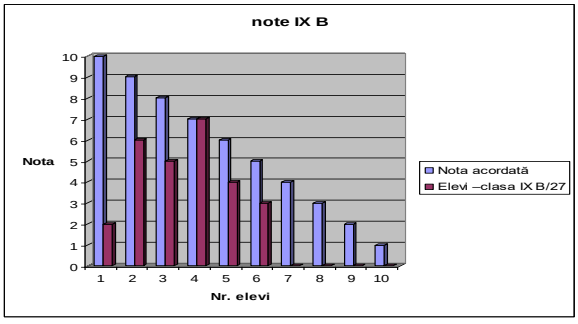
d) $KMnO_4 + H_2SO_4 + H_2S \rightarrow S + MnSO_4 + K_2SO_4 + H_2$

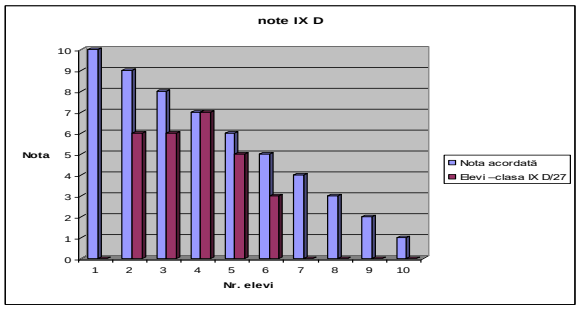
4. Se tratează 100 ml soluţie de $FeSO_4$ de concentraţie 10^{-1} M cu $KMnO_4$ solid în mediu de H_2SO_4 .Calculează masa de $KMnO_4$ necesară pentru oxidarea tuturor ionilor de Fe^{2+} . 2 PUNCTE

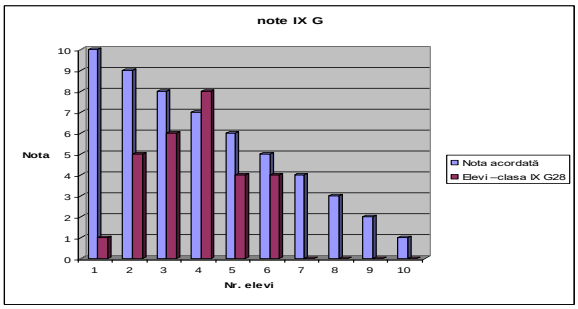
INTERPRETAREA TESTULUI

În urma aplicării acestui test s-a observat că la clasa a IX-a profil matematică – informatică şi respectiv profil tehnic , la care noţiunile din capitolul referitor la reacţiile cu transfer de protoni au fost predate folosind strategiile de predare în baza stilurilor individuale de învăţare,strategii de calitate privind motivarea elevilor astfel încât aceştia să devină participanţi activi pe parcursul învăţării, rezultatele au fost următoarele:

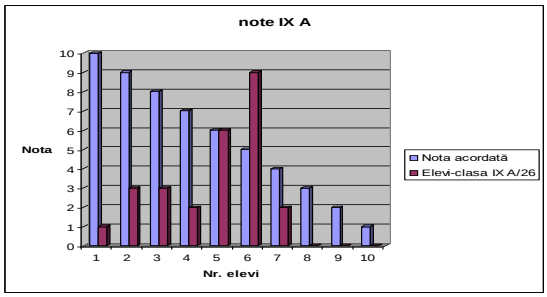

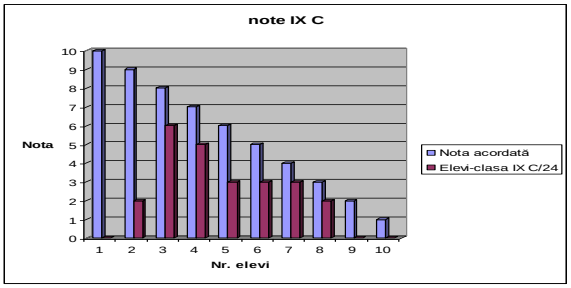

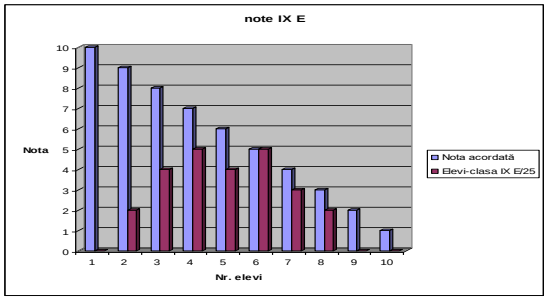

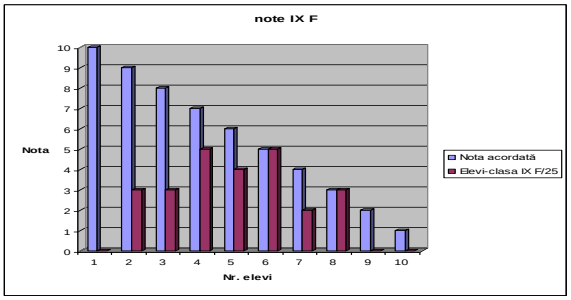

La clasele la care predarea noţiunilor legate de conceptul de reacţie cu transfer de electroni s-a realizat ,în anul precedent , fără a ţine cont de strategiile de predare pe baza stilurilor individuale de învăţare ,la acelaşi test de evaluare sumativă s-au obţinut următoarele rezultate:

Urmărind comparativ curbele de distribuţie a rezultatelor elevilor celor două generaţii, observăm că elevii care şi-au însuşit conceptul de reacţie cu transfer de electroni prin utilizarea strategiilor de predare –învăţare pe baza stilurilor individuale de învăţare au obţinut rezultate vizibil mai bune decât elevii care şi-au însuşit acest concept prin strategii tradiţionale,în care elevul nu îşi asumă un înalt grad de responsabilitate în contextul învăţării alegându-şi în mod activ scopurile. Ei se bazau pe faptul că profesorul le va spune ce, cum, unde şi când să gândească. Nivelul general al notelor este mai ridicat având mai puţine note de 5 şi sub 5, şi de asemenea înregistrându-se mai multe note maxime.

S-a încercat prin lucrarea de faţă să se evidenţieze prin câteva exemple importanţa şi eficienţa utilizării strategiilor de predare-învăţare pe baza stilurilor individuale de învăţare în învăţământul centrat pe elev .

BIBLIOGRAFIE

1. ARACIP-Stiluri de învăţare .Cum să înveţi eficient.Ghidul elevului
2. Curs de formare regională-Materiale didactice pentru învăţarea centrată pe elev (ProgramPHARE RO 0108 01)
3. Elena Alexandrescu,Viorica Zaharia -Manual de chimie ,clasa aIX a,Editura LVS Crepuscul,2004
4. Ghid metodologic.Aria curriculară Matematică şi ştiinţe ale naturii.Curriculum Naţional-M.E.C.-Consiliul Naţional pentru curriculum-Bucureşti,2002
5. I.Jinga , E.Istrati-Manual de pedagogie,Editura All,Bucureşti,2001
6. Sanda Fătu –Didactica chimiei , Editura Corint,Bucureşti ,2007
7. Sanda Fătu,Grecescu Cornelia şi David Veronica-Manual de chimie ,clasa a IX a, Editura All,Bucureşti,2005

Jocul didactic

Prof. înv. primar PĂUN VERONICA ANGELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ JIJILA, JUD TULCEA

Termenul "didactic" asociat jocului accentuează componența instructivă a activității și evidențiază că acesta este organizat în vederea obținerii unor finalități de natura informativă și formativă specifice procesului de învățământ.

Jocul didactic prezintă ca nota definitorie îmbinarea armonioasă a elementului instructiv cu elementul distractiv, asigurând o unitate deplină între sarcina didactică și acțiunea de joc. Această îmbinare a elementului instructiv-educativ cu cel distractiv face ca, pe parcursul desfășurării sale, copiii să trăiască stări afective complexe care declanșează, stimulează, intensifică participarea la activitate, cresc eficiența acesteia și contribuie la dezvoltarea diferitelor componente ale personalității celor antrenati în joc.

Jocul didactic, încadrându-se în categoria jocurilor cu reguli, este definit prin obligativitatea respectării regulilor care precizează caile ce trebuie urmate de copii în desfășurarea acțiunii ludice.

Jocurile didactice pot contribui la realizarea unor obiective educaționale variate și complexe. Acestea pot viza dezvoltarea fizică a copilului în cazul jocurilor motrice, sportive, sau dezvoltarea unor subsisteme ale vieții psihice (procesele psihice senzoriale, intelectuale, volitive, trăsături de personalitate, s.a.). De asemenea jocurile didactice pot contribui la rezolvarea unor sarcini specifice educației morale, estetice.

Prin jocul didactic se precizează, se consolidează, se sintetizează, se evoluează și se îmbogățesc cunoștințele copiilor, acestea sunt valorificate în contexte noi, inedite.

Spre deosebire de alte tipuri de jocuri, jocul didactic are o structura aparte. Elementele componente ale acestuia sunt: scopul jocului, conținutul jocului, sarcina didactica, regulile jocului
elementele de joc.

Scopul jocului - reprezintă o finalitate generală spre care tinde jocul respectiv și se formulează pe baza obiectivelor de referință din programa activităților instructiv-educative. Scopurile jocului didactic pot fi diverse: consolidarea unor cunoștințe teoretice sau deprinderi, dezvoltarea capacității de exprimare, de orientare în spațiu și timp, de discriminare a formelor, mărimilor, culorilor, de relaționare cu cei din jur, formarea unor trăsături morale, etc.

Conținutul jocului - include totalitatea cunostințelor, priceperilor și deprinderilor cu care copiii operează în joc. Acestea au fost însușite în activitățile anterioare. Conținutul jocului trebuie să fie bine dozat, în funcție de particularitățile de vârsta ale
copiilor, să fie accesibil și atractiv.

Sarcina didactică indică ce anume trebuie să realizeze efectiv copiii pe parcursul jocului pentru a realiza scopul propus. Se recomandă ca sarcina didactică să fie formulată sub forma unui obiectiv operațional, ajutându-l pe copil să conștientizeze ce anume operații trebuie să efectueze.

Regulile jocului concretizează sarcina didactică și realizează legătura dintre aceasta și acțiunea jocului.

Elementele de joc - includ căile, mijloacele folosite pentru a da o colorătura plăcută, atractivă, distractivă activității desfășurate.

Bibliografie:

1. Bache H., Mateias A., Popescu E., Serban F. - "Pedagogie prescolara.Manual pentru scolile normale", Edit. Didactica si Pedagogica, Bucuresti, 1994

2. Lupu C., Savulescu D. - "Metodica predarii matematicii. Manual pentru clasa a XI-a. Licee Pedagogice", Editura Paralela45, Bucuresti 2000

Limbaj şi comunicare la ora de religie

Ghinea Adina
Liceul „Ștefan Procopiu„ Vaslui

„Educaţia religioasă poate fi înţeleasă şi ca o formă de explicitare a Adevărurilor divine, ca un act de pătrundere prin limbaj a învăţăturilor fundamentale, ca o reproducere şi perpetuare la nivel discursiv a valorilor creştinismului ’’ afirma Constantin Cucoş.

Fiindcă nu este suficient doar să crezi, ci e nevoie de o justificare cu argumente biblice, istorice, antropologice, profesorul de religie trebuie să pună în valoare instrumentarul verbal, explicativ, logic. Acesta poate fi o modalitate suplimentară de resuscitare a credinţei atrofiate, de trezire a potenţelor spirituale adormite.

În primul rând, profesorul trebuie să ştie să vorbească, să stăpânească limbajul, să mizeze pe un optim de adresabilitate.

Educatorul trebuie să fie conştient de forţa presupoziţională şi predictivă a cuvintelor pe care le emite. Cuvântul care are rolul de a educa este un cuvânt „ziditor” de aceea este foarte importantă forma de prezentare a acestuia nu doar conţinutul care se transmite. Un discurs golit de conţinut nu va transmite nimic celor care îl ascultă.

În cadrul unei lecţii de religie, profesorul trebuie să-si reevalueze tehnicile de intervenţie discursivă prin construirea unui limbaj echilibrat, clar şi la obiect, fără artificii retorice obositoare, în concordanţă cu trăsăturile psihocomportamentale caracteristice vârstei şi individualităţii elevilor.

Trebuie avut în vedere faptul că religia este o disciplină de învăţământ de o profunzime şi importanţă formativă deosebită, de aceea recursul la clişee verbale obositoare şi la „limbajul de lemn„ poate să afecteze interesul elevilor.

Un aspect important în realizarea optimă a activităţilor la ora de religie îl reprezintă ethosul comunicativ, respectiv dimensiunea relaţională susţinută de limbajul explicit şi implicit folosit de protagonişti.

Educaţia se realizează prin intervenţii ale maturilor, mai ales prin comunicare, în mentalitatea şi comportamentul personalităţii celor educaţi.

Noţiunea de comunicare este mai generală şi mai completă decât informarea şi implică o anumită reciprocitate, în timp ce informarea este doar o latură a comunicării. Comunicare pedagogică presupune o interacţiune reciprocă, de tip feedback, privind atât informaţiile explicite, cât şi pe cele adiacente. Asfel comunicarea pedagogică poate fi definită ca un transfer complex, multicanal al informaţiilor între două entităţi (indivizi sau grupuri) ce-şi asumă simultan sau succesiv rolurile de emiţători şi receptori).

Comunicarea este atât aptitudinală cât şi dobândită de aceea, ca formă de interacţiune, presupune câştigarea şi activarea competenţei comunicative. Unii profesori au dificultăţi de cominicare deşi sunt foarte bine pregătiţi ştiinţific, pentru că a fi profesor nu înseamnă doar a avea cunoştinţe de specialitate, ci mai ales a avea capacitatea de a le transmite şi traduce didactic.

Comunicarea este un proces dinamic, în cadrul căruia unele strategii sunt înlocuite cu altele iar interlocutorii sunt conduşi unul către celălalt. Chiar şi în situaţiile în care comunicarea pare unidirecţională, de la profesor la elev, ea nu este univocă, fiindcă împreună cu fluxul informaţional principal, va lua naştere un flux adiacent, ce al feedbackurilor care reglează comunicarea. Retroacţiunea aceasta este deosebit de importantă, fiindcă uneori, dacă nu se ţine cont de ea, întregul releu informaţional se poate bloca. Dacă profesorul nu decriptează la timp reacţiile elevilor săi şi nu-şi reglează imediat conduita comunicaţională, întreaga activitate educaţională poate fi compromisă.

Comunicarea presupune o procesualitate circulară, care se înscrie într-o anumită temporalitate de care ţine cont şi care, la rândul ei, o modelează.

Modelul interactiv înlocuieşte perspectiva telegrafică asupra comunicării şi percepe actul comunicativ ca pe o relaţie de schimb între parteneri care au fiecare simultan, un dublu statut-emiţător şi receptor.

Acceptarea multicanalităţii comunicării (vizual, auditiv, olfactiv, tactil etc.) şi a diversităţii codurilor utilizate face ca analiza exclusivă a informaţiilor codificate prin cuvânt şi concentrarea pe mesajele verbale, să pierdă tot mai mult teren evidenţiind faptul că atitudinea interlocutorului, în ansamblul său, are valoare comunicativă.

Comunicarea didactică, inclusiv cea realizată la ora de religie, cuprinde şi acele fluxuri informaţionale, intenţionate sau nu, verbale ori nonverbale, profilând un univers de discurs pluridirecţional, multicanal şi polisemantic.

Profesorului îi revine rolul conducător sub aspectul controlului acestui mecanism, însă din punct de vedere procesual nu se mai poate justifica predominanţa profesorului în raport cu elevii săi.

Profesorul de religie trebuie să ştie să utilizeze toate resursele expresiv-formale ale limbajului. Prin limbaj, profesorul trebuie să dea un sens realului, să-l valorizeze, nu doar să-l reprezinte sau să-l înfăţişeze. Stăpânirea limbajului este o condiţie pentru a stăpâni realitatea. Wittgenstein afirma „marginile limbii mele sunt marginile lumii mele” de aceea putem afirma că noi gândim şi în funcţie de limbajul pe care îl deţinem. Limbajul folosit în predarea religiei este instaurator de sensuri şi semnificaţii profunde. Limbajul formează şi modelează cadrul în care experienţa urmează a fi integrată. Puterea pe care o are limbajul religios de a valoriza lumea trebuie exploatată de profesorul de religie.

Mesajul educaţional se structurează parţial chiar în timpul transmiterii lui, el nu preexistă în totalitate în actul enunţării. Conţinutul şi forma discursului se prefigurează mental şi este dimensionat în funcţie de calitatea auditoriului său. Mesajul este atât ceea ce se emite cât şi ceea ce se recepţionează. El poate fi o aşteptare, o aspiraţie, ceva care trebuie să se împlinească, ceva încă nestructurat. Din punctul de vedere al profesorului, mesajul este o competenţă iar din punctul de vedere al elevului, limbajul este o performanţă. Performanţa elevilor este o continuare a competenţei profesorului.

Schimbul de idei sau sentimente antrenează întregul orizont discursiv, precum şi întreaga personalitate a protagoniştilor.

Profesorul trebuie să îşi asume un dublu rol- pe de o parte el trebuie să fie un interlocutor egal care coboară la nivelul de înţelegere al elevului, iar pe de altă parte el trebuie să fie observator, conducător şi reglator în situaţiile în care apar disfuncţii în negocierea sensurilor.

Aspectul argumentativ al discursului didactic are rolul de a recupera psihologicul din activitatea de predare-învăţare. Profesorul trebuie să stăpânească tehnicile de condiţionare prin discurs, pentru a provoca adeziune la ceea ce spune sau pentru trezirea unor disponibilităţi de asimilare ori acţiune la momente oportune.

În dialogul profesor-elev sunt prezentate şi alte resorturi comunicative care pot vehicula conţinuturi informaţionale. Modul în care sunt pronunţate sau rostite cuvintele încarcă emoţional ideile circumscrise de acestea, transformând dialogurile obişnuite în instanţe expresive modelatoare.

Comunicarea orală poate personaliza actul de comunicare prin- intonaţie, accent, debit, ritm, forţă, stil. Prin aceste elemente suprasegmentale pot fi implicaţi afectiv atât emitenţii-profesori, cît şi receptorii-elevi.

În funcţie de forma în care este prezentată o informaţie, aceasta poate deveni ea însăşi conţinut noncognitiv. Orice comunicare este însoţită de o metacomunicare, ce poate sugera sau fixa nuanţe expresive latente. Prin pronunţare, cuvintele trebuie să emoţioneze şi să capteze întreaga fiinţă a auditoriului, de aceea un bun profesor trebuie să fie şi un actor deosebit care să exploateze la maximum „haloul” de semnificaţii ale cuvântului rostit.

Ţinuta fizică, fizionamia feţei sau gesticulaţia educatorului pot avea rezonaţe intelectuale sau afective în elevi. Mimica feţei şi gesturile mâinii însoţesc limbajul vorbit, întregind sau prelungind semnificaţiile cuvintelor. În unele situaţii, gesturile pot comunica mai multă informaţie ascultătorilor decât vorbirea. Artificcile periferice limbajului sunt capabile să acopere porţiuni ale spaţiului semantic pe care limba vorbită nu reuşeşte întotdeauna să le recupereze.

În doze bine măsurate şi în contexte pragmatice potrivite, tăcerea, ca nerostire sau suspendare, poate avea diverse subînţelesuri, necesare pentru un dialog autentic.

Pornind de la ipoteza conform căreia într-o interacţiune întregul comportament are valoarea unui mesaj în ansamblu comunicativ, atunci deducem că nu ai cum să nu comunici, chiar şi atunci când adopţi comportamentul taciturn. Astfel, vorbire sau tăcere, activitate sau inactivitate, totul are valoarea unui mesaj.

METODE INTERACTIVE ŞI UTILIZAREA ACESTORA

Năsui Alina
Școala Gimnazială Lunca Bradului- Mureș

Într-o lume în continuă schimbare, elevii noştri vor avea nevoie de capacitatea de a selecta informaţiile şi vor trebui să decidă care dintre ele sunt sau nu sunt importante. Vor trebui să înveţe în mod critic pentru a da sens, în mod creator şi productiv, acelor elemente din universul informaţional.

Preocuparea de a forma la copil calităţi necesare omului de mâine, în vederea integrării lui în societatea viitoare, este o obligaţie imperioasă a cadrelor didactice.

Aceasta presupune că, în favoarea elevului, cadrul didactic trebuie să renunţe la locul pe care îl ocupă în centrul universului şcolar. Astfel, elevul devine centrul clasei, revenindu-i un rol activ în învăţare, iar dascălul devine un conducător care acţionează abil şi discret în organizarea clasei, în alegerea tehnicilor şi a instrumentelor necesare învăţării. Toate acestea le va realiza ţinând seama de nevoile copilului şi ale grupului, nu de un program uniform şi preconceput.

Drumul parcurs pentru atingerea obiectivelor educaţionale îl constituie *metoda didactică.* Metodele de învăţare constituie instrumente de prim rang în mâna învăţătorului, este calea eficientă de organizare şi conducere a învăţării, un mod comun de a proceda care reuneşte într-un tot familiar eforturile cadrului didactic şi ale copiilor.

Utilizând metodele moderne îi ajutăm pe elevi să-şi asume responsabilitatea faţă de propria învăţare, să-şi formeze opinii argumentate, să înţeleagă logica argumentelor, să sintetizeze idei din surse diferite, să respecte opiniile altora, să lucreze în colaborare cu alţii.

În învăţământul primar un accent deosebit se pune pe folosirea învăţării active şi pe cooperare, acestea concurând la obţinerea unor performanţe notabile. Atunci când se folosesc metodele de învăţare activă toţi copiii asimilează la un nivel mai profund, reţin ideile mai mult timp, sunt motivaţi şi le place şcoala, şi pot corela ceva ce au învăţat cu viaţa reală şi în rezolvarea de probleme.

Plecând de la o literatură în specialitate (Palmade , Cerghit, Mucchielli) metodele didactice sunt împărţite din punct de vedere istoric în :

- metode tradiţionale/ clasice : expunerea conversaţia, exerciţiul, demonstraţia, observaţia;
- metode moderne: problematizarea, algoritmizarea, cubul, învăţarea prin cooperare, mozaicul, brainstorming-ul, studiul de caz, instruirea programată, metode de simulare, proiectul/tema de cercetare, tehnica ciorchinelui, tehnica Turul galeriei, interviul.

Însă nu tot ceea ce este ,,vechi’ este neapărat şi demodat, după cum nu tot ceea ce este ,,nou” este şi modern.

Învăţarea pasivă, tradiţională nu mai poate acoperi cerinţele de educaţie, elevii„magaziile noastre informaţionale, simţind disconfort intelectual şi acţional, inadecvare socială, pentru că, ceea ce promovează învăţământul tradiţional nu-şi mai găseşte acoperire în social. Acum au nevoie să meargă dincolo de căutarea activă a informaţiei, realizând asocieri între ceea ce au învăţat din propriile experienţe şi experienţa altora, interogând veridicitatea sau autoritatea, analizând logica argumentaţiei, stabilind consecinţele, analizând cauzele şi efectele implicate, căutând, structurând şi imaginând, pornind de la algoritmi cunoscuţi, soluţii noi pentru problemele ridicate, punând ei înşişi întrebări, care nu de puţine ori, pun în dificultate şi minţile cele mai ascuţite.

Învăţarea activă dezvoltă gândirea critică, creativă şi responsabilitatea. Cadrul necesar învăţării active trebuie să fie stimulativ bazat pe încredere şi respect între educator şi educat.

În procesul predării interactive rolul învăţătoarei se schimbă: ea formulează probleme, ascultă părerile copiilor, sugerează rezolvări, lucrează împreună cu copiii, corectează greşelile acestora, dar niciodată nu impune autoritar un punct de vedere.

Iată câteva exemple de metode interactive folosite la clasă cu elevii mei:

o **Cvintetul** este o tehnică de reflecţie ce constă în crearea a cinci versuri respectând cinci reguli în scopul de a sintetiza conţinutul unei teme abordate. Este tehnica prin care se rezumă şi se sintetizează cunoştinţe, informaţii, sentimente şi convingeri. Cvintetul este o poezie cu 5 versuri.

Etapele metodei:

-comunicarea sarcinii de lucru;

-reamintirea regulilor de alcătuire al unui cvintet:

-primul vers - este format dintr-un singur cuvânt ce denumeşte subiectul;

- al doilea vers - este format din 2 cuvinte care definesc caracteristicile subiectului (2 adejective);

-al treilea vers - format din trei cuvinte care exprimă acţiuni;

-al patrulea vers - o propoziţie din patru cuvinte;

-al cincilea vers - format dintr-un cuvânt care arată însuşirea esnţială a subiectului.

Aplicaţie: „Toamna” de George Coşbuc

Toamna
îmbelşugată, bogată
dăruind, aducând, bucurând
Este anotimpul roadelor bogate.
Darnică.

o **Cubul**

Metoda presupune explorarea unui subiect din mai multe perspective. Se realizează un cub ale cărui feţe pot fi acoperite cu hârtie de culori diferite. Pe fiecare faţă a cubului se scrie câte una dintre următoarele instrucţiuni: DESCRIE, COMPARĂ, ANALIZEAZĂ, ASOCIAZĂ,APLICĂ,ARGUMENTEAZĂ.

Se poate lucra în perechi sau în grupuri restrânse.

Este recomandabil ca feţele cubului să fie parcurse în ordinea prezentată urmărind paşii de la simplu la complex.

Aplicaţie:„ Vegetaţia şi animalele”

DESCRIE - *Descrie vegetaţia din zonele de munte (de deal, de câmpie).*

COMPARĂ - *Compară pădurea de fag cu pădurea de brad şi molid.*

ASOCIAZĂ - *Asociază animalele sălbatice, formelor de relief.*

ANALIZEAZĂ - *Dovedeşte cum s-au adaptat la mediu unele animale.*

APLICĂ - *Ce puteţi face voi pentru protejarea plantelor şi animalelor pe cale de dispariţie?*

ARGUMENTEAZĂ –

o**Linia valorilor**

Este o tehnică prin care fiecare elev îşi exprimă o opinie faţă de o problemă şi situează această opinie în cadrul grupului.

Aplicaţie: „Ciuboţelele Ogarului’ de Călin Gruia

Comunicarea sarcinii- se prezintă situaţia-problemă:

-Cu cine sunteţi de acord? De ce?

Activitate frontală- se imaginează o linie care uneşte pereţii clasei prin mijlocul ei. Elevii se aşază pe această linie în funcţie de decizia luată. Cei care sunt de partea Iepurelui se aşază în capătul dintre tablă, iar cei care sunt de partea Ogarului se aşază la capătul opus. Indecişii se aşază la mijloc.

Activitate în grupuri- fiecare dintre cele trei grupuri discută argumentele pentru opţiunea aleasă.

Activitate între grupuri- un membru al fiecărui grup prezintă argumentele proprii pentru a-i convinge pe ceilalţi să-şi schimbe atitudinea.

o**Metoda pălăriilor gânditoare**

Acest nou tip de metodă activ- participativă este un joc în sine. Copiii se împart în şase grupe-pentru şase pălării. Ei pot juca şi câte şase într-o singură grupă. Împărţirea elevilor depinde de materialul studiat. Pentru succesul acestei metode este important însă ca materialul didactic să fie bogat, iar cele şase pălării să fie frumos colorate, să-i atragă pe elevi.

Ca material vor fi folosite **6 pălării gânditoare**, fiecare având câte o culoare: alb, roşu, galben, verde, albastru şi negru. Participanţii sunt liberi să spună ce gândesc, dar să fie în acord cu rolul pe care îl joacă. Fiecare culoare reprezintă un rol.

Elevii participanţi trebuie să cunoască foarte bine semnificaţia fiecărei culori şi să-şi reprezinte fiecare pălărie, gândind în perspectiv ei. Nu pălăria în sine contează, ci ceea ce semnifică ea, ceea ce induce culoarea fiecăruia.

Aplicaţie: Scufiţa Roşie- povestirea copiilor

Pălăria albă-povesteşte pe scurt textul;

Pălăria albastră-o caracterizează pe Scufiţa Roşie în contradicţie cu lupul;

Pălăria roşie-arată cum Scufiţa îşi iubea mama şi bunica;

Pălăria neagră-critică atitudinea Scufiţei, care trebuia să asculte sfaturile mamei;

Pălăria verde-acordă variante de acţiune Scufiţei;

Pălăria galbenă-găseşte alt final textului.

Dezvoltarea gândirii critice constituie un important obiectiv de tip formativ şi se realizează prin folosirea cu precădere a unor strategii activ-participative. Aceste strategii nu trebuie rupte de cele tradiţionale, ele marchează un nivel superior în spirala modernizării strategiilor didactice.

Bibliografie:

Bratu, Gabriela- Aplicaţii ale metodelor de gândire critică la învăţământul primar, Ed. Humanitas Educaţional, 2004

Oprea, Crenguţa-Lăcrămioara- *„Strategii didactice interactive: repere teoretice şi practice”,* Editura Didactică şi Pedagogică, 2007.

ȘCOALA INCLUZIVĂ – O NECESITATE ÎN EDUCAȚIA ACTUALĂ

Prof. înv. primar – MAXIM MARICICA
Școala Gimnazială „Ioan Cernat”– Havârna, jud. Botoșani

O școală incluzivă este o școală deschisă către orice elev, o școală care primește orice elev, îl valorizează și îl face să se simtă ca acasă.Este școala ideală, unde toată lumea învață cu plăcere și toți copiii sunt ajutați să-și atingă maximul potențialului nativ. Este școala care oferă sprijin accentuat pentru acei copii care au nevoie în mod deosebit de el.

Școala incluzivă presupune, în primul rând, recunoașterea dreptului fiecărui copil la educație și apoi înțelegerea diferențelor de adaptare și învățare, specifice fiecărui copil în parte, ca fiind naturale.

Incluziunnea reprezintă esența unui sistem educațional ce se caracterizează prin promovarea egalității în drepturi și responsabilității, flexibilitatea programelor școlare, implicarea activă a comunității în programele școlii, parteneriat cu familia. În reușita educației incluzive un rol important revine familiei. Relația familie-școală se bazează pe încredere. Comunicarea eficientă asigură încrederea reciprocă. La începutul parteneriatului cu părinții, profesorii trebuie să se gândească ce pot învăța de la părinți despre copiii lor. Pentru ca această comunicare să fie eficientă profesorii trebuie să apeleze la bune deprinderi de ascultare. Ascultând atent părintele se poate stabili o relație deschisă cu sprijin recioroc. A ști să asculți înseamnă a fi capabil să creezi premisele colaborării. Ascultarea activă înseamnă a fi cu adevărat activ.

Educația integrată se referă la integrarea în structurile învățământului de masăa copiilor cu cerințe speciale în educație pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a personalității acestora.

Cadrele didactice implicate în educația incluzivă pun accentul pe dezvoltarea de activități care necesită lucrul în echipă și cooperarea, pe respectarea identității culturale a fiecărui copil și pe monitorizarea constantă a eficacității activităților de predare-învățare-evaluare la nivelul fiecărui copil. Programele de sprijin și remediere școlară, utilizarea posibilităților oferite de curriculum-ul la decizia școlii și implicarea părinților în diverse activități extracurriculare organizate la nivelul unității de învățământ reprezintă pașii către succesul școlar.

Principiul egalității de șanse reprezintă conceptul de bază al școlii incluzive, prin aplicarea căruia aceasta contribuie la anularea diferențelor de valorizare bazate pe criterii subiective, de ordin social sau etnic. Incluziunea la nivel școlar se realizează prin respectarea și valorizarea diferențelor socio-culturale existente în rândul elevilor și prin promovarea diversității experienței educative care rezultă din aceste diferențe. Astfel, școala incluzivă devine o școală deschisă tuturor, o școală prietenoasă, flexibilă, o școală care abordează procesul de predare-învățare-evaluare într-un mod dinamic și atractiv, o școală care, prin sprijinul pe care îl oferă tuturor copiilor, se constituie într-un factor de bază al incluziunii sociale, contribuind la eliminarea prejudecăților legate de apartenența la un anumit mediu și la spargerea barierelor existente între diferitele grupuri din interiorul unei comunități.

Fără îndoială, procesul de transformare a școlii tradiționale într-o școală incluzivă cere timp și tehnici noi de abordare din partea fiecărui proferor. Obiectivele educației incluzive vizează combaterea neparticipării școlare, a abandonului și a eșecului școlar, prin demersuri care depășesc barierele impuse de dificultățile de ordin material, personal, familial sau social cu care se confruntă copiii. Totodată, educația incluzivă vizează asigurarea unor condiții optime de învățare care să ofere tuturor șansa unui start egal în viață din punct de vedere educațional.

O școală incluzivă este utilă tuturor. Oferta școlii de a sprijini copilul prin programe-suport, prin ore suplimentare și prin activități extracurriculare, dar și prin programe de tip „A doua șansă”, care nu se adresează doar copiilor, ci și tinerilor

și adulților, toate acestea reprezintă pasul decisiv către eradicarea abandonului școlar și oferirea unei educații de calitate pentru toți copiii.

Școala incluzivă facilitează accesul tuturor la o educație de calitate prin:

- ameliorarea și flexibilizarea curriculum-ului;
- utilizarea unor metodologii de predare-învățare-evaluare centrate pe elev;
- implicarea comunității în viața școlară;
- formarea cadrelor didactice din perspectiva valorilor educației incluzive;
- oferirea de servicii educaționale conform principiului „resursa urmează copilul”;
- programe de tip „A doua șansă” dedicate persoanelor care au abandonat școala sau nu au frecventat niciodată învățământul obligatoriu;
- îmbunătățirea atitudinilor adulților și copiilor față de diversitatea culturală, umană și etnică dintr-o comunitate.

Dimensiunile incluziunii la nivel școlar sunt:

- Dimensiunea culturală

Aceasta se referă la măsura în care filosofia educației incluzive este împărtășită de toate cadrele didactice din școală și în care ea poate fi observată de toți membrii comunității școlare și de toți cei care intră în școală. Crearea unei culturi a școlii trebuie să devină un proces la fel de important ca acela de predare a cunoștințelor și de dezvoltare a deprinderilor.

O astfel de filosofie va putea sta apoi la baza elaborării unor strategii și a luării unor decizii curente privind practica.

- Dimensiunea strategică

Se referă la plasarea abordării incluzive în nucleul dzvoltării școlare, asfel încât aceasta să se reflecte în toate strategiile școlare și să nu fie privită ca o adăugire exterioară, distinctă de toate celelalte. Conceptul de educație incluzivă trebuie să se reflecte în toate documentele de planificare școlară.

- Dimensiunea practică

Se referă la asigurarea reflectării în activitatea la clasă atât a culturii cât și a politicilor incluzive ale școlii.

Metodele de predare-învățare-evaluare trebuie să încurajeze participarea fiecărui elev la activitățile desfășurate în cadrul orelor de curs.

Diferențele dintre copii sunt considerate firești, însă școala dispune de servicii adecvate care să acționeze continu pentru a întâmpina cerințele educaționale diferite. O școală și un profesor bun sunt aceia care obțin progres cu toți elevii.

Educația incluzivă a devenit parte integrantă a educației pentru toți și constituie răspunsul școlii la nevoile ce decurg din diversitatea copiilor.

Bibliografie:

1. Ungureanu, D., - Educația integrată și școala incluzivă, Editura de Vest, Timișoara, 2000;
2. Mara, D., - Strategii didactice în educația incluzivă, Editura didactică și pedagogică, București, 2004

Metode de învățare centrate pe elev

Prof. Consilier Școlar Tomescu Elena
CJRAE Vâlcea – Liceul Gheorghe Surdu,
Oraș Brezoi

Învăţarea centrată pe elev reprezintă o abordare care presupune un stil de învăţare activ şi integrarea programelor de învăţare în funcţie de ritmul propriu de învăţare al elevului.

Pentru a avea cu adevărat elevul în centrul activităţii instructiv-educative, profesorul îndeplinește roluri cu mult mai nuanţate decât în şcoala tradiţională. În abordarea centrată pe elev, succesul la clasă depinde de competenţele cadrului didactic de a crea oportunităţile optime de învăţare pentru fiecare elev. Astfel, în funcţie de context, în demersul didactic, profesorul acţionează mereu, dar adecvat şi adaptat nevoilor grupului. Metodele de învăţare centrată pe elev fac lecţiile interesante, sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor pe care să fie capabili să le aplice în viaţa reală. În vederea dezvoltării gândirii critice la elevi, trebuie să utilizăm cu precădere unele strategii activ-participative, creative. Acestea nu trebuie rupte de cele tradiţionale, ele marcând un nivel superior în spirala modernizării strategiilor didactice. Dintre metodele moderne specifice învăţării active care pot fi aplicate cu succes şi la orele de istorie fac parte: brainstormingul, metoda mozaicului, metoda cubului, ciorchinele.

1. **Brainstormingul**

Brainstormingul este o metodă care ajută la crearea unor idei şi concepte creative şi inovatoare. Pentru un brainstorming eficient, inhibiţiile şi criticile suspendate vor fi puse deoparte. Astfel, exprimarea va deveni liberă şi participanţii la un proces de brainstorming îşi vor spune ideile şi părerile fără teama de a fi respinşi sau criticaţi. Se expune un concept, o idee sau o problemă şi fiecare îşi spune părerea despre cele expuse şi absolut tot ceea ce le trece prin minte, inclusiv idei comice sau inaplicabile.

O sesiune de brainstorming bine
dirijată dă fiecăruia ocazia de a participa la dezbateri şi se poate dovedi o acţiune foarte constructivă.

Etapele unui brainstorming eficient sunt următoarele:

- *deschiderea sesiunii de brainstorming* în care se prezintă scopul acesteia şi se discută tehnicile şi regulile de bază care vor fi utilizate;
- *perioada de acomodare* durează 5-10 minute şi are ca obiectiv introducerea grupului în atmosfera brain-stormingului, unde participanţii sunt stimulaţi să discute idei generale pentru a putea trece la un nivel superior;
- *partea creativă a brainstormingului* are o durată de 25-30 de minute. Este recomandabil ca, în timpul derulării acestei etape, coordonatorul (profesorul) să amintească timpul care a trecut şi cât timp a mai rămas, să „preseze“ participanţii şi în finalul părţii creative să mai acorde câte 3-4 minute în plus. În acest interval de timp, grupul participant trebuie să fie stimulat să-şi spună părerile fără ocolişuri;
- la sfârşitul părţii creative, coordonatorul brainstormingului *clarifică ideile* care au fost notate şi puse în discuţie şi verifică dacă toată lumea a înţeles punctele dezbătute. Este momentul în care se vor elimina sugestiile prea îndrăzneţe şi care nu sunt îndeajuns de pertinente. Se face şi o evaluare a sesiunii de brainstorming şi a contribuţiei fiecărui participant la derularea sesiunii. Pot fi luate în considerare pentru evaluare: talentele şi aptitudinile grupului, repartiţia timpului şi punctele care au reuşit să fie atinse;

- pentru a stabili un *acord obiectiv,* cei care au participat la brainstorming îşi vor spune părerea şi vor vota cele mai bune idei. Grupul supus la acţiunea de brainstorming trebuie să stabilească singur care au fost ideile care s-au pliat cel mai bine pe conceptul dezbătut.

Pe timpul desfăşurării brainstormingului, participanţilor nu li se vor cere explicaţii pentru ideile lor. Aceasta este o greşeală care poate aduce o evaluare prematură a ideilor şi o îngreunare a procesului în sine.

Este important de reţinut că obiectivul fundamental al metodei brainstorming constă în exprimarea liberă a opiniilor prin eliberarea de orice prejudecăţi. De aceea, acceptaţi toate ideile, chiar trăsnite, neobişnuite, absurde, fanteziste, aşa cum vin ele în mintea elevilor, indiferent dacă acestea conduc sau nu la rezolvarea problemei. Pentru a determina progresul în învăţare al elevilor este necesar să îi antrenaţi în schimbul de idei; faceţi asta astfel încât toţi elevii să îşi exprime opiniile!

Mozaicul

Mozaicul sau „metoda grupurilor interdependente“ este o strategie bazată pe învăţarea în echipă. Fiecare elev are o sarcină de studiu în care trebuie să devină *expert*. El are în acelaşi timp şi responsabilitatea transmiterii informaţiilor asimilate celorlalţi colegi.

În cadrul acestei metode, rolul profesorului este mult diminuat, el intervine semnificativ la începutul lecţiei, când împarte elevii în grupurile de lucru şi trasează sarcinile, şi la sfârşitul activităţii, când va prezenta concluziile activităţii.

Există mai multe variante ale metodei mozaic, iar noi vom prezenta varianta standard a acestei metode, care se realizează în cinci ***etape***.

Pregătirea materialului de studiu

Profesorul stabileşte tema de studiu şi o împarte în 4 sau 5 *subteme*. Opţional, poate stabili pentru fiecare subtemă elementele principale pe care trebuie să pună accentul elevul atunci când studiază materialul în mod independent. Acestea pot fi formulate fie sub formă de întrebări, fie de afirmație, fie un text eliptic care va putea fi completat doar atunci când elevul studiază materialul.

Realizează o *fişă-expert* în care trece cele 4 sau 5 subteme propuse şi care va fi oferită fiecărui grup.

Organizarea colectivului în echipe de învăţare de câte 4-5 elevi (în funcţie de numărul lor în clasă)

Fiecare elev din echipă primeşte o literă (A, B, C, D) şi are ca sarcină să studieze în mod independent subtema corespunzătoare literei sale.

El trebuie să devină expert în problema dată. De exemplu, elevii cu litera A vor aprofunda subtema din Fişa „A“. Cei cu litera B vor studia subtema din Fişa „B“ etc.

Faza independentă: fiecare elev

studiază subtema lui, citeşte textul corespunzător. Acest studiu independent poate fi făcut în clasă sau poate constitui o temă de casă, realizată înaintea organizării mozaicului.

Constituirea grupului de experţi

După ce au parcurs faza de lucru independent, experţii cu aceeaşi literă se reunesc, constituind grupe de experţi pentru a dezbate problema împreună. Astfel, elevii cu litera A părăsesc echipele de învăţare iniţiale şi se adună la o masă pentru a aprofunda subtema din Fişa „A“. La fel procedează şi ceilalţi elevi cu literele B, C, şi D. Dacă grupul de experţi are mai mult de 6 membri, acesta se divizează în două grupe mai mici.

Faza discuţiilor în grupul de experţi: elevii prezintă un *raport individual* asupra a ceea ce au studiat independent. Au loc discuţii pe baza datelor şi a materialelor avute la dispoziţie, se adaugă elemente noi şi se stabileşte modalitatea în care noile cunoştinţe vor fi transmise şi celorlaţi membri din echipa iniţială.

Fiecare elev este membru într-un grup de experţi şi face parte dintr-o echipă de învăţare. Din punct de vedere al aranjamentului fizic, mesele de lucru ale grupurilor de experţi trebuie plasate în diferite locuri ale sălii de clasă/cabinetul de istorie, pentru a nu se deranja reciproc.

Scopul comun al fiecărui grup de experţi este să se instruiască cât mai bine, având responsabilitatea propriei învăţări şi a predării şi învăţării colegilor din echipa iniţială.

Reîntoarcerea în echipa iniţială de învăţare

Faza raportului de echipă: experţii transmit cunoştinţele asimilate, reţinând la rândul lor cunoştinţele pe care le transmit colegii lor, experţi în alte subteme. Modalitatea de transmitere trebuie să fie scurtă, concisă, atractivă, putând fi însoţită de suporturi audiovizuale, diverse materiale.

Specialiştii într-o subtemă pot demonstra o idee, citi un raport, folosi computerul, pot ilustra ideile cu ajutorul diagramelor, desenelor, fotografiilor. Membrii sunt stimulaţi să discute, să pună întrebări şi să-şi noteze, fiecare realizându-şi propriul plan de idei.

Evaluarea

Faza demonstraţiei: grupele prezintă rezultatele întregii clase. În acest

moment, elevii sunt gata să demonstreze ce au învăţat. Profesorul poate pune întrebări, poate cere un raport sau un eseu ori poate da spre rezolvare fiecărui elev o fişă de evaluare. Dacă se recurge la evaluarea orală, atunci fiecărui elev i se va adresa o întrebare la care trebuie să răspundă fără ajutorul echipei.*).*

Ca toate celelalte metode de învăţare prin cooperare, şi aceasta presupune următoarele ***avantaje*** -

- stimularea încrederii în sine a elevilor;
- dezvoltarea abilităţilor de comunicare argumentativă şi de relaţionare în cadrul grupului;
- dezvoltarea gândirii logice, critice şi independente;
- dezvoltarea răspunderii individuale şi de grup;
- optimizarea învăţării prin predarea achiziţiilor altcuiva.

3. **Metoda cubului**

Metoda cubului presupune explorarea unui subiect, a unei situaţii din mai multe perspective, permiţând abordarea complexă şi integratoare a unei teme.

Sunt recomandate următoarele etape:

- Realizarea unui cub pe ale cărui feţe sunt scrise cuvintele: *Programele revoluţiei de la 1848, Problema socială, Problema politică, Problema naţională, Forţe participante, Personalităţi;*
- Anunţarea temei, subiectului pus în discuţie.
- Împărţirea clasei în 6 grupe, fiecare dintre ele examinând tema din perspectiva cerinţei de pe una din feţele cubului:

Programele Revoluţiei de la 1848:

1. *Peteţiunea-proclamaţiune/28 martie 1848, Iaşi, 2…5;*

Problema socială: desfiinţarea iobagiei fără nicio despăgubire, desfiinţarea dijmelor;

Problema politică: *siguranţa personală, reforma şcolară, egalitate în drepturi;*

Problema naţională: *înfiinţarea gărzii naţionale, autonomia celor două Biserici;*

Forţe participante: nobilimea, intelectualitatea;

Personalităţi: Nicolae Bălcescu, Mihail Kogălniceanu, Vasile Alecsandri.

***NOTĂ**: În locul punctelor de suspensie (...), elevii au completat cu noțiunile învățate în lecție toate programele Revoluției de la 1848, alte probleme sociale, politice, naționale, alte forțe participante și, desigur, alte personalități (Al. I. Cuza, Frații Goleşti, I. H. Rădulescu și alții).*

Redactarea finală și împărtășirea ei celorlalte grupe.

Afișarea formei finale pe tablă.

Ciorchinele

Deși este o variantă mai simplă a brainstormingului, ***ciorchinele*** este o metodă care presupune identificarea unor conexiuni logice între idei, poate fi folosită cu succes atât la începutul unei lecții pentru reactualizarea cunoștințelor predate anterior, cât și în cazul lecțiilor de sinteză, de recapitulare, de sistematizare a cunoștințelor. *Ciorchinele* este o tehnică de căutare a căilor de acces spre propriile cunoștințe, evidențiind modul de a înțelege o anumită temă, un anumit conținut. *Ciorchinele* reprezintă o tehnică eficientă de predare și învățare care încurajează elevii să gândească liber și deschis.

Metoda ciorchinelui funcționează după următoarele *etape*:

Se scrie un cuvânt/temă (care urmează a fi cercetat) în mijlocul tablei sau a unei foi de hârtie.

Elevii vor fi solicitați să-și noteze toate ideile, sintagmele sau cunoștințele pe care le au în minte în legătură cu tema respectivă, în jurul cuvântului din centru, trăgându-se linii între acestea și cuvântul inițial.

În timp ce le vin în minte idei noi și le notează prin cuvintele respective, elevii vor trage linii între toate ideile care par a fi conectate.

Activitatea se oprește când se epuizează toate ideile sau când s-a atins limita de timp acordată.

Există câteva *reguli* ce trebuie respectate în utilizarea tehnicii ciorchinelui:

Scrieți tot ce vă trece prin minte referitor la tema/problema pusă în discuție.

Nu judecați/evaluați ideile produse.

Nu vă opriți până nu epuizați toate ideile care vă vin în minte sau până nu expiră timpul alocat; dacă ideile refuză să vină insistați și zăboviți asupra temei până ce vor apărea unele idei.

Lăsați să apară cât mai multe și mai variate conexiuni între idei; nu limitați nici numărul ideilor, nici fluxul legăturilor dintre acestea.

Avantajele acestei tehnici de învățare sunt:

În etapa de reflecție vom utiliza „ciorchinele revizuit“ în care elevii vor fi ghidați prin intermediul unor întrebări, în gruparea informațiilor în funcție de anumite criterii.

Prin această metodă se fixează mai bine ideile și se structurează informațiile, facilizându-se reținerea și înțelegerea acestora.

Adesea poate rezulta un „ciorchine“ cu mai mulți „sateliți“.

Se observă cum de la „ciorchinele“ inițial au apărut mai mulți „sateliți“.

NOTĂ: La literele b, c, d, f, g, elevii vor completa celelalte reforme ale lui Cuza amintite la exemplul 4.

Utilizarea acestor metode antrenează elevii într-o continuă participare și colaborare, crește motivarea intrinsecă deoarece li se solicită să descopere fapte, să aducă argumente pro și contra. Lucrul în echipă dezvoltă atitudinea de toleranță față de ceilalți și sunt eliminate motivele de stres, iar emoțiile se atenuează.

Avantajele învăţării centrate pe elev sunt:

- Creşterea motivaţiei elevilor, deoa-rece aceştia sunt conştienţi că pot influenţa procesul de învăţare;
- Eficacitate mai mare a învăţării şi a aplicării celor învăţate, deoarece aceste abordări folosesc învăţarea activă;
- Învăţarea capătă sens, deoarece a stăpâni materia înseamnă a o înţelege;
- Posibilitate mai mare de includere – poate fi adaptată în funcţie de potenţialul fiecărui elev, de capacităţile diferite de învăţare, de contextele de învăţare specifice;
- Metodele de învăţare centrate pe elev fac lecţiile interesante, sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor pe care să fie capabili să le aplice în viaţa reală. Lecţia ţinută în cabinetul de istorie sau etnografie facilitează împletirea acestor metode cu cele tradiţionale și deci optimizarea demersului didactic.

Tema

Petrica Loredana Mihaela

În învățământul românesc de astăzi, se impune o altă manieră de abordare a evaluării rezultatelor şcolare, un model de proiectare / realizare a procesului integrat de predare – învăţare – evaluare mai eficient, centrat, cu adevărat, pe elev. Activităţile de evaluare trebuie proiectate din perspectiva nevoilor de formare ale elevilor. Este necesar ca evaluarea să fie centrată pe aspectele ei formative, astfel încât să cultive şi să susţină interesul elevilor pentru studiu, să-i îndrume în activitatea de învăţare.

Putem clasifica metodele și instrumentele de evaluare în metode și instrumente de evaluare tradiționale(orală, scrisă, prin probe practice) și metode și instrumente de evaluare complementare(observarea sistematică a activităţii şi comportamentului elevilor în timpul activităţilor didactice; Referatul; Portofoliul; Proiectul; Autoevaluarea). La sfârșitul anului școlar toate competențele specifice trebuie formate la toți elevii dar nu toate vor fi la același nivel pentru toți. De aceea este necesară cunoașterea nivelului atins la fiecare competență în parte. Pentru aceasta se pot folosi diverse metode de evaluare cum ar fi:

Referatul reprezintă o modalitate de evaluare a gradului în care elevii şi-au însuşit un anumit segment al programei, cum ar fi o temă sau o problemă mai complexă dintr-o temă.
Acesta permite abordarea unor domenii noi şi realizarea unor conexiuni intercurriculare şi transcurriculare, având un caracter integrator. El este întocmit fie pe baza unei bibliografii minimale, recomandate de profesor, fie pe baza unei investigaţii prealabile efectuată de elev. Referatul trebuie să cuprindă atât opiniile autorilor studiaţi cât si opinia elevului cu privire la probema analizată.

Portofoliul este metoda de evaluare ce urmăreşte progresiv, pe durate mari de timp, nivelul performanţelor şcolare ale elevilor obţinute în urma unor activităţi la care se folosesc metodele şi tehnicile uzuale de evaluare: probele scrise, observaţia sistematică, proiectul, autoevaluarea, etc. Deoarece aceasta conţine rezultatele obţinute prin alte metode de evaluare, putem spune ca portofoliul reprezintă cartea de vizită a elevului.

Este o modalitate eficientă de comunicare a rezultatelor şcolare şi a progreselor înregistrate de elev, uşurând astfel urmarirea evoluţiei elevului de la un semestru la altul, de la un an la altul sau chiar de la un ciclu de învăţământ la altul.

Utilizarea metodelor alternative de evaluare, încurajează crearea unui climat de învăţare plăcut, relaxat. Ca evaluarea să ofere o imagine cât mai reală a cunoștințelor și competențelor pe care le deține elevii, de dorit ar fi o combinare a metodelor tradiționale cu cele moderne.

ELABORAREA UNUI PROGRAM DE INTERVENTIE PERSONALIZAT – O PROVOCARE DIDACTICA INSOLITA IN CADRUL OREI DE LIMBA FRANCEZA

Profesor ROSCA FLORIANA
LICEUL DE ARTE „IONEL PERLEA” SLOBOZIA

Exercitiul meseriei de dascal si mai cu seama al celei de profesor de limbi straine, intampina multiple provocari in dezvoltarea competentelor generale si specifice in cazul elevilor cu cerinte speciale, integrati in colectivitate. De buna seama, se intelege ca un asemena elev nu va putea sa-si construiasca un agregat de valori, deprinderi si abilitati lingvistice aflate intr-un raport de simultaneitate , concordanta cognitiva si ritmica fata de colectivul de elevi in care este integrat . Situatia acestuia raportata la nevoile lui educationale, va necesita o abordare particularizata sau individualizata de catre profesor (in speta, de catre profesorul de limba straina).

In conturarea demersului didactic si a abordarii tehnice pe care acesta o va initia pentru valorizarea si cultivarea capacitatilor cognitive de factura lingvistica, profesorul de limba straina este conditionat de consultarea **Certificatului de orientare scolara si profesionala** a elevului vizat, certificate emis de Serviviul de Evaluare si Orientare Scolara care prevede recomandari specific e, integrate intr-un plan de abilitare si/ sau reabilitare scolara. In functie de gradul de tulburare, dizabilitati sau handicap pe care copilul il manifesta, in rezonanta cu observatiile directe pe care profesorul le face in timpul orelor, referitoare la activitatea si potentialul elevului cu cerinte speciale, acesta va concepe un program adaptat nevoilor efective ale elevului in cauza, extins si desfasurat pe o perioada de 3-6luni maxim). Principalele repere ale acestui program vizeaza datele personale ale elevului beneficiar, corelate problemelor cu care acesta se confrunta , din care vor decurge stabilirea prioritatilor immediate

Structura programului urmareste stabilirea si interconectarea eficienta a obiectivelor, a continuturilor,a metodelor si mijloacelor de realizare, perioada de interventie, metodele si instrumentele de evaluare si criteriile minimale de apreciere a progresului scolar precum si recomandari particulare legate de sprijinull asistat.

Voi exemplifica in cele ce urmeaza, o modalitate de concepere a unui program de interventie individualizat la limba franceza pentru un elev de clasa a 5 a, integrat in clasa cu filiera vocationala/ muzica. In parcursul acestui plan, sunt relevate aspectedidactice ce pot inspira repere pentru acest concept dar care nu pot fi folosite ad-literam in cazul altor elevi prin natura lor unica, adaptata strict anumitor nevoi individuale si nu grupului de elevi.

Program de intervenție personalizat/ individualizat (PIP)

Numele și prenumele beneficiarului –Nxxxxxx xxxxxxxxxxxx
Clasa a Va

Disciplina – Limba Franceza
Data și locul nașterii- xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
Domiciliul - xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
Școala/ Instituția - Liceul de Arte „ Ionel Perlea ”-Slobozia
Echipa de lucru Rosca Floriana-profesor limba franceza
Problemele cu care se confruntă copilul/ elevul/ tânărul (rezultatele evaluării complexe):

Eleva xxxxxxx xxxxxxxxx este o fire deschisa, comunicativa, sociabila si isi exprima afectivitatea atat verbal cat si prin gesturi frenetice. . Ca puncte slabe am remarcat :

-lipsa disciplinei de lucru individual

-dependenta fata de mama in organizare, invatare si orientare

-dificultati de invatare

-dificultati de concentrare

- ritm monoton de responsivitate la cerintele clasei

-refuz si / sau ritm lent de scriere

Priorități pentru perioada septembrie 2022-februarie 2023

-dezvoltarea autonomiei prin constientizarea nevoii de a lua singura deciziile

-constientizarea perceptiei lingvistice a orei de franceza

- dezvoltarea competentei de scriere si pronuntie in limba franceza

-dezvoltarea unui ritm propriu de lucru si a abilitatilor de participare la lectii

-cresterea increderii de sine

-integrarea in grupul de elevi prin participarea la activitatile de grup

Structura programului de intervenție personalizat

Obiective	Conținuturi	Metode și mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode și instrumente de evaluare
1.Receptarea de mesaje orale simple 1.1Oferirea unei reacţii nonverbale adecvate, la salut, o intrebare, instrucţiune simplă rostită clar şi rar 1.3 Identificarea unor aspecte culturale simple 2.1 Reproducerea unor formule, unor mesaje simple şi scurte , respectând pronunţia şi intonaţia specifice 2.4 Manifestarea disponibilităţii pentru a explora noi modele articulatorii, de intonaţie şi accent 3.Receptarea de mesaje simple scrise 3.1 Recunoaştrerea semnificaţiei unor fraze uzuale tipicepentru viaţa cotidiană 4.Redactarea de mesaje simple în situaţii de comunicare uzuală	- **Comunicare:** A saluta; A se prezenta; A comunica în clasă. **Vocabular:** Cuvinte transparente; Eu si cei din jur+ elemente de mediu **Gramatică:** Prezentul verbelor être şi s’appeler la singular; Numerele de la 1 la 10. **Fonetică**: Contact cu sonorităţile specifice limbii franceze. **Cultură şi civilizaţie:** Franţa: repere geografice, monumente şi simboluri. **Proiect:** - crearea unui afiş.	- exerciţiul; -problematizarea lauda incurajarea -Conversatia , fise sugestive si frumos colorate , filmulete ,exercitii de autodezvoltare personala	- 6 luni	- pe baza fiselor de lucru si a jocurilor de rol, se apreciaza raspunsurile care evidentiaza progresul si in modificarile de comportament	- observaţia - fişa de lucru -comunicarea si aprecierile verbale -discutii cu mama

Evaluarea periodică :

- Obiective realizate……
- Dificultăți întâmpinate…….
- Metode cu impact ridicat: - pozitive
  - negative

Revizuirea programului de intervenție educațional- terapeutică (în funcție de rezultatele evaluărilor periodice)

……

……

……

……

.....

Recomandări particulare

Ritmul asimilarii cunostintelor poate sa fie ingreunat de faptul ca dupa momentele de crize(convulsii), eleva este irascibila sau apatica, uita o parte din informatie si refuza participarea la activitati.

Rolul și modul de implicare a părinților în program

Mama trebuie sa tina legatura cu dirgintele si cu profesorii clasei, sa conunice periodic cu profesorul de sprijin , sa sustina eleva pentru realizarea sarcinilor acolo unde nu se descurca singura , sa-i asigure un climat propice pentru pastrarea echilibrului emotional .

Diferiți, dar totuși egali!

Prof. SABĂU DELIA GABRIELA
Școala Gimnazială nr. 1 Hidișelu de Sus, Bihor

Conceptul de educație incluzivă a luat naștere ca răspuns la abordările tradiționale conform cărora anumite categorii de copii au fost excluși din școlile de masă din motivul dizabilității, dificultăților/problemelor de învățare, vulnerabilității familiei sau din alte motive.

Incluziunea își are originile în Declarația Universală a Drepturilor Omului (1948), care recunoaște că toate ființele umane se nasc libere și egale în demnitate și drepturi. Prin această declarație incluziunea reprezintă acceptarea tuturor oamenilor, independent de diferențele dintre ei. Persoanele trebuie să fie apreciate pentru ceea ce sunt și competențele lor și nu pentru felul în care merg, vorbesc sau se comportă. Incluziunea permite oamenilor să valorifice diferențele dintre ei, prin aprecierea că fiecare persoană este unică în felul său.

Educația incluzivă se bazează pe dreptul tuturor copiilor la o educație de calitate care satisface necesitățile de bază de învățare și îmbogățește viața, aceasta urmărind să dezvolte întregul potențial al fiecărui individ.

Conceptul central al educației incluzive este ideea de dizabilitate, ideea de cerințe educaționale speciale, și chiar cea de handicap. Toate aceste idei se referă în esență la situația în care un individ prezintă afecțiuni ale uneia sau a mai multor funcții esențiale pentru funcționarea normală, ca membru al comunității în care trăiește. Această afectare este de natură să diminueze libertatea de mișcare, de expresie sau de acțiune a persoanei.

Persoana cu dizabilități este persoana care prezintă o serie de deficiențe de natură: intelectuală, senzorială, fizică, psihică, comportamentală sau de limbaj precum și persoanele aflate în situații de risc datorită mediului în care trăiesc, resurse insuficiente de subzistență sau prezintă boli cronice degenerative care afectează integritatea lor: biologică, fiziologică sau psihologică.

Principiile de bază ale educației incluzive vizează egalitatea și egalizarea șanselor, respectarea interesului superior al copilului, nondiscriminarea, toleranța și valorificarea diferențelor, individualizarea procesului de educație și dezvoltarea la maximum a potențialului fiecărui copil, cooperarea, parteneriatul social.

Școlile trebuie să includă în procesul educațional toți copiii, indiferent de condițiile fizice, intelectuale, sociale, emoționale, lingvistice sau de altă natură ale acestora. Școlile trebuie să includă în egală măsură copiii cu dizabilități și pe cei supradotați, copiii aparținând populațiilor locuind în zone greu accesibile, copiii aparținând minorităților lingvistice, etnice sau culturale, precum și copiii provenind din alte zone sau grupuri dezavantajate sau marginalizate. Persoanele cu cerințe educaționale speciale trebuie să aibă acces în școlile obișnuite, cu orientare incluziva, acestea fiind cele mai utile mijloace de combatere a atitudinilor discriminatorii, creând comunități primitoare, construind o societate incluzivă și oferind educație pentru toți.

Principiul fundamental al școlii incluzive este acela că toți copiii trebuie să învețe împreună, oricând acest lucru este posibil, indiferent de dificultățile pe care le au sau de diferențele dintre aceștia. Școala incluzivă trebuie să recunoască și să reacționeze la diversele cerințe ale elevilor, armonizând, pe de o parte stiluri și ritmuri diferite de învățare, iar, pe de altă parte asigurând o educație de calitate pentru toți, prin programe de învățământ adecvate, bună organizare, strategii de predare, folosirea optimă a resurselor.

Școala își propune în primul rând să sprijine capacitățile individuale ale fiecărui elev și să-i întărească încrederea în forțele proprii. Toți copiii au aceleași drepturi și obligații.

Integrarea nu poate fi un proces impus de anumite interese personale, de sentimente sau atitudini umanitare sau de politici educaționale și sociale cu caracter propagandistic. Ea trebuie simțită ca un act responsabil -asumat de comunitate, de familie, de profesori –ca un proces de normalizare a vieții de zi cu zi a persoanelor aflate în dificultate. Incluziunea reprezintă esența unui sistem educațional ce se caracterizează prin promovarea egalității în drepturi și responsabilității, flexibilitatea programelor școlare, implicarea activă a comunității în programele școlii, parteneriat cu familia.

Educația integrata este privita ca un proces cu o evoluție total diferită de cea tradițională în care au loc reformulări de concepte si teorii legate de normalizare ca un proces prin care se asigura accesul la tiparele existențiale si la condițiile de viață cotidiană pe cât mai apropiat posibil de caracteristicile de viață obișnuite, pentru toate categoriile de persoane, astfel încât sa se aibă în vedere nu numai felul în care persoana / copilul cu dizabilități se adaptează la mediu , ci mai ales la felul în care mediul este pregătit să primească și să integreze aceste categorii de persoane.

Bibliografie

1. Incluziunea in educație. Ghid de politici UNESCO (traducere RENINCO). București, 2011.
2. Neculau A., Boncu Șt. Perspective psihosociale în educație. în: Cosmovici A. & Iacob L. Psihologie școlară. Iași: Polirom, 1998.
3. Educație incluzivă. Suport de curs pentru formarea continua a cadrelor didactice în domeniul educației incluzive centrate pe copil, vol. I. Chișinău: Lyceum, 2016.
4. Bîrzea, C., (1995), Arta și știința educației, Editura Didactică și Pedagogică, București

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Truica Constantin
Liceul Tehnologic Crampoia

A. INFORMAŢII DE BAZĂ

Numele elevului : …… Data naşterii …….. Clasa: I

Data de elaborare a programului: .

Echipa: numele Funcţia: profesor pentru invatamantul primar / manager de caz

. Funcţia: consilier scolar

. Funcţia: Director

B. STAREA ACTUALĂ A ELEVULUI

Sector de referinţă:	citire	scriere	matematică	autonomie personală	comportament cognitiv	comportament social
	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Motiv de referinţe: Retard mental uşor, retard în achiziţia limbajului, dificultăţi de învăţare

Evaluarea realizată. Instrumente utilizate. Prezentare sintetică.
Testul Copacului, Testului Persoanei.

Capacităţi , competenţe, abilităţi, lacune, slăbiciuni, nevoi.

- Capacitate slabă de efort, concentrare redusă, atenţie greu de captat, are nevoie de atenţie, din partea părinţilor, colegilor, a cadrului didactic
  Permanent are nevoie de sprijin

Citit-scris
- are un vocabular foarte redus
- desparte corect unele cuvinte în silabe;
- alcătuieşte propoziţii simple şi dezvoltate, cu ajutor din partea cadrului didactic;
- citeste texte si cuvinte de la lectia de zi, precum si cuvinte sau texte noi, desi putin mai dificil
- copiaza, transcrie, dar nu scrie dupa dictare destul de repede, pierzandu-si deseori interesul sau concentrarea pentru a duce o asemenea sarcina la bun sfarsit;

Autonomie personală:
- deprinderile de igienă personală minime;
- deprinderi de autoservire şi a capacităţii de autonomie socială şi personală partial insusite.

Domenii de interventie recomandate: Limbaj si comunicare

C. PLANIFICAREA INTERVENŢIEI

Scopurile programului de intervenţie
- înlăturarea şi diminuarea dificultăţilor determinate de deficienţele elevului, urmărind realizarea unei pregătiri şcolare şi unei socializări la nivelul maxim al potenţialului său.
-asigurarea unei baze instrumentale (citi-scris, socotit) care influenţează fundamental evoluţia ulterioară a elevului

Obiectivele intervenţiei	**Mijloace. Strategii. Resurse**	**Intervenţii**	**Termene**	Rezultate obţinute. Comentarii
Dezvoltarea abilităţilor de comunicare: - să perceapă şi să rostească cuvinte;	- Jocul - Percepţia şi manipularea de obiecte - Explicaţia - Cartonaşe	Joc „Arată-mi, spune-mi!” - va rosti fiecare obiect de pe cartonaşele laminate	Săptămâna I	Evoluţie
- să răspundă adecvat (verbal sau comportamental) la ceea ce i se spune, i se cere;	- Jocul - Explicaţia - Hârtie - Plastilină - Foarfece	**Imitatie nonverbala** (“***Fă aşa!***”) -Fără obiecte (ex: întoarceri de 90/180/360, ridicări şi aşezări de pe scaun, etc) -Îmbunătăţirea dexterităţii (ex: îndoiri/ruperi hârtie, deschide/închide ariciul/fermoarul, plastelină, foarfecă etc) -Motricitate fină (ex. mers cu degetele pe masă, etc) -Mimica facială - Înlănţuiri (ex. bate din palme şi apoi ridică-te de pe scaun)	Săptămâna a II-a	Evoluţie
- să cunoască şi să recunoască obiecte;	- Explicaţia - Cartonaşe laminate	Joc: „Ce este acesta/aceasta?” – va cunoaşte şi recunoaşte obiectele de pe cartonaşe.	Săptămâna a III-a	Evoluţie
- să spună cât mai corect cuvintele. Să generalizeze tot ce ştie (poziţii, mărimi, culori, activităţi, obiecte, comenzi).	- Jocul - Explicaţia - Hârtie - Plastilină - Foarfece	**Imitatia nonverbala** “***Fă aşa!***” -Motricitate fină (ex. mers cu degetele pe masa, etc) -Mimica facială (mişcări cu limba, etc) -Înlănţuiri (ex. bate din palme şi apoi ridică-te de pe scaun) *<u>Obiective</u>: - Să imite - Să fie atent;- Să execute corect înlănţuiri de 2-3 comenzi succesive;* 1.Spune cum face ☐ Scop: Recunoaşterea animalelor şi reproducerea onomatopeelor corespunzătoare glasului acestora	Săptămâna a IV-a	Evoluţie
- Stimularea comunicării orale prin imagini, sunete, cuvinte – creşterea numărului de cuvinte înţelese şi exprimate	Jocul didactic	2.Spune ce face ❑ Scop: Indicarea acţiunii executate şi imitarea acesteia ❑ Materiale: cartonaşe cu imagini ce conţin diferite acţiuni 3. Ne jucăm cu baloane Scop: recunoaşterea şi denumirea culorilor Materiale: baloane de culori diferite 4.Săculeţul fermecat		Evoluţie

		Scop: denumirea imaginilor şi asocierea lor cu obiectele concrete Materiale: imagini cu diferite obiecte din mediul apropiat 5.Modelăm şi învăţăm Scop: Modelarea literelor din plastilină, asocierea cu sunetul emis Materiale: plastilină colorată		
Să identifice literele alfabetului Să citească cuvinte din 2-3 silabe Să formuleze propoziţii simple		• Exerciţii şi jocuri de dezvoltare a auzului fonematic, de conştientizare a legăturii între fonem şi semnul grafic corespunzător • Să depisteze sunetele iniţiale • Să identifice litere într-o ordine aleatorie • Să citească silabele după o analiză fonematică a acestora – realizarea sensului • Să stabilească nr de silabe dintr-un cuvânt • Să citească silabe din 3 litere • Să citească un cuvânt din 2 silabe • Să recunoască sunetele (literele) dintr-un cuvânt şi să-l citească • Să denumească obiectele din imagini (eleva nu cunoaşte foarte multe obiecte ce apar în imagini • Să formuleze propoziţii folosind cuvintele găsite, urmărind imaginea în care a depistat cuvântul • Să citească propoziţii simple • Să recunoască o propoziţie într-un text dat • Exerciţii de înţelegere a sensului propoziţiei (prin întrebări ajutătoare) • Să răspundă corect în propoziţii • Să exprime în cuvinte proprii păreri despre lucruri, fapte cunoscute		
Să enunţe zilele săptămânii, lunile anului şi anotimpurile		• Exerciţii de enumerare a anotimpurilor • Ex de identificare a anotimpurilor după caracteristici • Exerciţii de enumerare a zilelor săptămânii, a lunilor anului		
Sa recunoasca vecinatatile salii de clasa		Vizita in scoală		

Sa recunoasca anotimpul,caracteristicile specifice. Sa denumeasca culorile caracteristice		Exercitii de exprimare corecta a obiectelor si lucrurilor din imaginea data si identificare a culorilor si obiectelor		
Sa recunoasca parti componente ale corpului omenesc; Sa denumeasca partile componente ale corpului omenesc,simturile		Exercitiile de identificare a partilor corpului omenesc si de exprimare corecta.		
Sa numeasca membrii familiei sale. Sa cunoasca putine informatii despre fiecare membru		Joc de rol “De-a mama si de-a tata”, “De-a fratii”, “De-a bunicii” etc Exercitii de dezvotare a vocabularului		
Sa recunoasca ocupatiile oamenilor Sa denumeasca meseriile oamenilor		Jocul “Sa-mi povestesti despre meserii”, “Sa faci si tu ca el”. Exercitii de exprimare corecta		

Recomandări particulare Continuarea programului de intervenţie

D. PUNEREA ÎN PRACTICĂ

Data de administrare a programului :	Data de evaluare şi reproiectare a programului

Director ..... Părinţi .....

Echipa de intervenţie.....

.....

.....

METODE INTERACTIVE DE PREDARE - JOCUL DIDACTIC MATEMATIC

Prof. înv. primar Pleșcan Melania
Școala Gimnazială „Aron-Vodă” Aroneanu, Iași

Motto: ***„Mai mult decat a preda, tehnica didactică înseamnă a învăţa pentru sine şi a facilita învăţarea altora.”*** *Bernat S.*

Metodele inovative de învăţare sunt modalităţi moderne de stimulare a învăţării şi dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experienţe, de cunoştinţe, asigurând perfecţionarea şi optimizarea demersului educaţional. Metodele utilizate în învățământul primar sunt atât cele “clasice”, cât şi cele “moderne”; numai abilitatea cadrului didactic poate face ca orice metodă folosită să stârnească interesul copilului şi să-l determine să înveţe în modul cel mai plăcut: prin joc. Cele mai utilizate metode interactive sunt cele care canalizează energiile creatoare ale elevilor în direcţia propusă, le captează atenţia, stimulează mecasnismele gândirii, ale inteligenţei, voinţei, motivaţiei şi imaginaţiei şi îi implică afectiv în ceea ce fac. Metodele inovative presupun o învăţare prin comunicare, prin colaborare, care produce o confruntare de idei, opinii şi argumente, creează situaţii de învăţare centrate pe disponibilitatea şi dorinţa de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă şi activă, pe influenţa reciprocă din interiorul microgrupurilor şi interacţiunea socială a membrilor unui grup. Profesorul model pentru a crea cadrul optim de învăţare este necesar să ţină cont de anumite criterii în aplicarea metodelor moderne de învăţare, cum ar fi: competenţele ce urmează a fi dezvoltate la elevi, nivelul intelectual şi capacităţile elevilor, resursele materiale accesibile şi gradul de complexitate al conţinutului.

Metodele moderne de predare, utilizate la clasă, au următoarele avantaje:

- ◆ Învăţarea nu se bazează numai pe conţinuturi, ci şi pe abilităţi.
- ◆ Principiile şi strategiile constructiviste susţin realizarea învăţării prin înţelegere.
- ◆ Metodele interactive implică elevul, care devine partener al cadrului didactic în actul de predare învăţare
- ◆ Metodele interactive ajută la formarea deprinderilor practice, abilităţilor de comunicare, cultivă independenţa elevilor, stimulează conexiunile logice.
- ◆ Cooperarea presupune atât învăţare şcolară cât şi învăţare socială.
- ◆ Stimularea imaginaţiei.
- ◆ Stimularea interesului faţă de nou.
- ◆ Dezvoltarea unei gâdiri divergente.
- ◆ Optimizarea activităţii de predare prin diversificarea şi interactivitatea rezolvării unei probleme matematice.

În învăţământul primar sunt utilizate o multitudine de metode moderne însoţite de tehnici specifice şi resurse materiale.

JOCUL MATEMATIC

Jocul matematic poate fi:

- sub forma de rebus - Scara cunoaşterii - Spirala cunoșterii
- probleme cu continut haios - dezlegarea unor puzzle, tabele de completat etc.

Cunoscând locul pe care jocul îl ocupă în viaţa copilului – unul preferat – se înţelege eficienţa folosirii lui în procesul instructiv-educativ.

- Astfel că, folosind jocul: Elevul învaţă de plăcere cu un minim de efort

Joc: „Căsuțele celor trei cățeluși”

Regulile de joc: Dacă veți rezolva corect cerințele îi veți ajuta pe cei trei cățeluși să își construiască căsuțe din diferite materiale pentru a se putea apăra de frigul năprasnic de peste iarnă.

Elementele de joc: competiție pe echipe, aplauze (stimulare), recompense, fișă cerințe.

Desfășurarea jocului - Conținutul matematic al jocului:

Trei cățeluși riscă să înghețe de frigul de peste iarnă pentru că au rămas fără adăpost. Ei s-au hotărât să își construiască câte o căsuță în care să se adăpostească. Primul cățeluș s-a hotărât să își construiască o casă din paie, cel de-al doilea din lemne, iar cel de-al treilea din cărămizi. Se împarte clasa în trei echipe. Prima echipă este cea care îl ajută pe primul cățeluș să își construiască casa din paie, cea de-a doua echipă îl ajută pe al doilea cățeluș să își construiască o căsuță din lemne și ultima echipă a ales să construiască o căsuță din cărămizi. Fiecare echipă primește o foaie cu următoarele cerințe și materialele necesare desfășurării jocului:

Echipa 1:

Află numerele de 7 ori mai mari decât:4,6,7,8,3,10, 9,5.

Într-o curte sunt 10 găini. Câte picioare au găinile?

Echipa 2:

Află numerele de 7 ori mai mici decât: 14, 28, 42, 56, 63, 49,35, 21

Într-o curte sunt 4 purceluși. Cîte picioare au purcelușii?

Echipa 3 :

Află numerele de cu 7 mai mari decât: 4,6,7,8,3,10, 9,5.

Într-o curte sunt 6 capre. Cîte picioare au caprele?

Elevii sunt apreciați pentru rezultatele obținute.

2. Hașurează, în tabel, caseta corespunzătoare fiecărui număr scris cu cifre arabe, ca în model:

	XIII	VIII	XXV	VII	IX	XV	IV	V	XX	X
10										////////
20										
4							////////			
5										
9										
15										
7										
25										
8										
13										

3.Domnul VAIDEMINE are probleme cu tabla înmulțirii.

Caută toate înmulțirile care corespund produselor din tabel. Atenție la exemplu:

PRODUS	FACTORI
12	4X3=12 3X4=12 12X1=12 1X12=12 6X2=12 2X6=12
14	
20	
36	
16	
32	

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT
An şcolar 2018-2019

GUȚ CORNELIA ELISABETA
LICEUL TEORETIC „NICOLAE JIGA” TINCA

Numele elevului: B. L.

Data naşterii: 21.04.2013

Clasa: I

Instituţia de învăţământ: Liceul Teoretic„Nicolae Jiga’’Tinca

Echipa de caz: Profesor de sprijin: M.N.

Profesor înv.primar: G.C.

Tipul de program propus:program de intervenţie personalizat

Perioada de implementare a programului: semestrul I

Comunicare în limba română:

- vocabular sărac ,dislalic
- recunoşte aproape toate literele mari de tipar
- face confuzii între literele:B-P,D-T,Ș-J,V-F
- formulează propoziţii simple, dar incorect gramatical
- desparte cuvintele în silabe, dar nu si silabele în sunete
- cunoaşte sunetul iniţial,dar nu şi median, final din cuvinte
- lucrează foarte încet şi trebuie insistat pentru a realiza o sarcină
- capacitate foarte slabă de concentrare a atenţiei
- stie zilele săptămânii dar nu ştie anotimpurile şi lunile anului
- formulează cu ajutor propoziţii cu cuvinte date
- citeste dupa imagini
- renunţă uşor la sarcinile de lucru

Matematică şi explorarea mediului:

- cunoaşte culorile
- numără crescător şi descrescător în concentrul 0 - 10
- scrie cifrele în limita 1-10
- recunoaşte cifrele în concentrul 0 - 10
- calculează cu suport concret şi ajutor până la 10
- cunoaşte vecinii numerelor
- realizează corespondentţ număr-cifră
- nu compară numerele folosind terminologia “mai mare,mai mic “
- nu grupează obiecte după indicaţia dată

Integrarea în grupul şcolar

- interes scăzut faţă de activităţile şcolare

INSTRUMENTE UTILIZATE ÎN EVALUARE:

- chestionare orale;
- observaţii curente;
- aplicaţii practice;
- fişe de lucru utilizate la diferite activităţi;
- proba de evaluare;
- convorbire individuală şi în grup;
- observaţia spontană şi dirijată.

OBIECTIVELE PROGRAMULUI:

Pe termen lung:

- Descoperirea şi folosirea potenţialului psihic de învăţare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziţie, prin observarea zilnică şi prin concentrarea tuturor informaţiilor din cadrul familiei;
- Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor gramaticale;
- Dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii;
- Dezvoltarea motricităţii mâinilor, dar şi a altor părţi ale corpului;
- Dezvultarea capacităţilor de calcul matematic;

Pe termen scurt:

- Formarea abilităţilor de comunicare;
- Formarea abilităţilor de participare la lecţii;
- Dezvoltarea capacităţilor de scriere;
- Partciparea la activităţi de grup;
- Participarea la activităţi specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de numărare şi efectuare a calculului matematic, oral şi în scris;

SCOPURILE PROGRAMULUI:

- Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevului;
- Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic;
- Formarea capacităţilor de cunoaştere a literelor şi citire a cuvintelor şi propoziţiilor;
- Formarea deprinderilor de scriere corectă a elementelor grafice şi a literelor, precum şi scrierea lizibilă a cuvintelor;
- Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme;
- Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic;

Derularea programului de intevenţie:

- Stimulează elevul în vederea reducerii dificultăţilor de învaţare prin exersarea şi dezvotarea proceselor psihice (memorie, atentie, motivatie), a unor trasături pozitive de personalitate din domeniul afectiv şi motivational, a deprinderilor de muncă individuală;
- Implică mama pentru a o ajuta să lucreze cu copilul în asimilarea unor cunoştinte esentiale: cunoaşterea mediului, coordonare spaţio-temporală, dezvoltarea limbajului şi a vocabularului, abilităţi de relaţionare socială;

Prin acest program am urmărit:

- recuperarea laturilor disfuncţionale;
- structurarea unor comportamente dezirabile (elaborarea unor modele de comportament cu un grad mare de adaptare şcolară şi socială);
- consilierea comportamentală;
- antrenarea elevului în activităţi plăcute pentru a-l stimula;
- antrenarea elevului în activităţi extracurriculare;
- dezvoltarea motricităţii generale şi a finei motricităţi;
- dezvoltarea abilităţilor de numeraţie şi calcul matematic;
- dezvoltarea abilităţilor de cunoaştere a literelor şi citire a cuvintelor şi propoziţiilor;
- formarea deprinderilor de scriere corectă şi respectare a spaţiului de scris;
- îmbogăţirea, precizarea şi activizarea vocabularului;
- dezvoltarea autonomiei personale şi sociale;
- dezvoltarea capacităţii de orientare şi adaptare la mediu;
- dezvoltarea atitudinilor pozitive de relaţionare în grup;

FUNCŢII INJECTIVE, SURJECTIVE, BIJECTIVE
- recunoaşterea grafică a proprietăţilor

CORNELIA MESTECAN
Liceul Tehnologic “Alexandru Borza”, Cluj-Napoca

Argument

Scenariul didactic este conceput pentru clasa a X-a, liceu tehnologic şi urmăreşte să dezvolte elevilor abilităţi şi deprinderi de a cerceta, investiga, analiza diverse reprezentări grafice ale unor funcţii şi de a recunoaşte proprietatăţile de injectivitate, surjectivitate, bijectivitate ale acestora, utilizând conceptele: funcţie, reprezentare grafică, injectivitate, surjectivitate, bijectivitate din programa de Matematică pentru clasa a X-a şi un mediu virtual interactiv (softul Geogebra).

A.Secțiunea introductivă și etapa de pregătire

Grupul țintă: *Elevi din ciclul inferior al liceului, clasa a X-a*

Categoria de vârstă: *16 ani*

Contextul: *Locația unde se va implementa scenariul: școală*

Timp necesar: *1 oră*

Resurse:

Acces la o sală cu computer cu conexiune la Internet, softul GEOGEBRA, videoproiector, ecran.

Expertiza autorului: profesor de matematică, grad didactic I

Conexiunea cu curriculum-ul:

În programa şcolară pentru clasa a X-a a disciplinei Matematică, aprobată prin OMECTS 3458/2004 se precizează că studiul matematicii în ciclul inferior al liceului urmăreşte să contribuie la formarea şi dezvoltarea unor competenţe care permit identificarea şi rezolvarea unor probleme specifice domeniilor de studiu, în contexte variate şi duc la dezvoltarea unei gândiri deschise, creative, spaţiale, dezvoltarea independenţei în gândire şi acţiune.

Una dintre competenţele cheie de dezvoltat pe tot parcursul liceului este: *Analiza şi interpretarea caracteristicilor matematice ale unei situaţii problemă.*

Indicatorii de performanţă corespunzători competenţei menţionate mai sus, sunt: elevii

- identifică şi descriu cu ajutorul unor definiţiilor, proprietăţile funcţiilor studiind diagrame şi grafice;
- imaginează şi folosesc în mod creativ cunoştinţele prin exemple proprii de funcţii care sunt reprezentate grafic cu ajutorul softului Geogebra;
- verifică validitatea unor afirmaţii, pe cazuri particulare sau prin construirea unor exemple si contraexemple;
- evaluează şi sintetizează informaţiile obţinute în urma studiului reprezentărilor grafice
- exprimă prin limbaj specific proprietăţile observate; îşi formează obişnuinţă de a căuta toate soluţiile sau de a stabili unicitatea soluţiilor; analizează rezultatele obţinute;
- identifică şi formulează observaţii legate de intersecţii ale reprezentărilor grafice ale diferitelor funcţii.

Profesorul are ca sarcină selectarea conţinuturilor şi proiectarea sarcinilor de învăţare care să determine atingerea indicatorilor de performanţă maximă.

Dintre conţinuturile selectate pentru a le fi dezvoltată competenţa menţionată mai sus se află şi tema ***Funcţii injective, surjective, bijective*** din cadrul unităţii de învăţare **Funcţii şi ecuaţii**.

Temele studiate în cadrul acestei unităţi sunt: funcţii injective, surjective, bijective, inversabile, exemple de funcţii cu aceste proprietăţi: funcţia putere, radical, exponenţială, logaritmică, funcţii trigonometrice, rezolvări de ecuaţii cu ajutorul proprietăţilor funcţiilor. Proprietatăţile unor funcţii de a fi injective, surjective, bijective, vor fi investigate cu ajutorul reprezentărilor grafice. *Lecţia urmăreşte să dezvolte elevilor abilităţi şi deprinderi de a cerceta, investiga,*

analiza diverse reprezentări grafice ale unor funcţii şi de a recunoaşte proprietatăţile de injectivitate, surjectivitate, bijectivitate ale acestora. Dintre conceptele specifice gândirii spaţiale ce vor fi utilizate în cadrul acestui scenariu amintim: spatiu virtual, reprezentare grafică, 2D, intersecţie, deplasare, rezolvare de probleme, luarea deciziilor.

Competenţe specifice:

C2.Prelucrarea informaţiilor ilustrate prin graficul unei funcţii în scopul deducerii unor proprietăţi algebrice ale acesteia (bijectivitate, inversabilitate).

C5.Interpretarea, pe baza lecturii grafice, a proprietăţilor algebrice ale funcţiilor.

Obiective de învăţare:

1.***cognitive***: pe parcursul lecţiei elevii trebuie:

OC1: să definească funcţia bijectivă; OC2: să recunoască funcţii bijective folosind definiţia, pe diagrame;

OC3: să recunoască funcţii bijective utilizând interpretarea geometrică

2.*metodologice*: pe parcursul lecţiei elevii trebuie:

OM1: să construiască funcţii discrete bijective cu ajutorul calculatorului personal

OM2: să verifice dacă funcţiile generate de calculator sunt bijective, mutând dreapta paralelă cu axa OX, pe calculator

3.*atitudinale*: pe parcursul lecţiei elevii trebuie:

OA1: să înveţe prin urmărirea exemplelor date cu ajutorul calculatorului; OA2: să participe la discuţii spunându-şi părerea

OA3: să comunice cu profesorul şi cu colegii; OA4: să lucreze independent dar şi în colaborare cu partenerul din echipă.

Ghid de pregătire a scenariului:

-elevii urmăresc momentul 1 al lecţiei: pe planşe cu funcţii definite prin diagrame, sau desene pe tablă cu acelaşi tip de funcţii, îşi notează regula şi recunosc/construiesc noi funcţii care pot fi sau nu bijective. De fiecare dată vor explica de ce este sau nu este injectivă, surjectivă respectiv bijectivă;

-elevii urmăresc în momentul 2 al lecţiei : funcţii reprezentate cu ajutorul softului Geogebra, (sau planşe cu grafice de funcţii definite analitic pe care vor muta un liniar paralel cu axa OX), modalitatea de a verifica pe graficul funcţiei dacă este bijectivă, prin mutarea dreptei cu cursorul;

-în partea a doua a lecţiei, elevii grupaţi în perechi vor reprezenta şi studia (grafic) în caiete exemplele de funcţii precizate în fişa de lucru (având la dispoziţie exemplele model din fişă) şi se vor verifica cu ajutorul fişierelor Geogebra, puse la dispoziţie;

-când toate perechile termină sarcina, câte un elev din fiecare pereche va comunica rezulatele dacă au fost erori şi de ce au fost făcute , vor arăta care au fost greutăţile întâmpinate;

-în lecţiile următoare elevii vor studia în acelaşi mod funcţia inversabilă, funcţiile putere, radical, exponenţială, logaritmică, funcţiile trigonometrice şi trigonometrice inverse.

B. Captarea atenţiei

Faza 1: Activități pentru generarea întrebărilor

Provocarea curiozității:

Elevii au studiat deja algebric, au demonstrat proprietăţile funcţiilor de injectivitate, surjectivitate şi bijectivitate, în această lecţie ei vor studia grafic existenţa acestor proprietăţi. Unul dintre scopurile unităţii de învăţare este şi rezolvarea de ecuaţii iraţionale, exponenţiale şi logaritmice care sunt aplicaţii directe ale proprietăţilor funcţiilor. Important pentru elevi este să înţeleagă şi să vizualizeze grafic astfel de rezolvări prin intersecţii. Prin urmare este posibil să putem spune dacă o funcţie este bijectivă (injectivă şi surjectivă) doar privind un grafic?

Formularea întrebărilor pe baza cunoștințelor de care dispun elevii:

-Cum demonstrăm proprietatea de injectivitate a unei funcţii? Cum demonstrăm proprietatea de surjectivitate a unei funcţii? Cum demonstrăm proprietatea de bijectivitate a unei funcţii? Ce înţelegeţi prin reprezentarea grafică a unei funcţii? Cum putem reprezenta grafic funcţiile de gardul I şi de gradul II ?

Faza 2: Investigația propriu-zisă

Propunerea explicațiilor preliminare sau a ipotezelor:

-elevii primesc fişa de documentare, din care vor folosi la lecţie, modalitatea grafică de stabilire a injectivităţii, surjectivităţii, bijectivităţii unei funcţii.

Planificarea și coordonarea investigației simple:

-elevii citesc din fişa de documentare modalitatea de a recunoaşte/demonstra grafic proprietăţile funcţiei, le discută, trag concluzii

-elevii vor urmări pe ecran momentul 1 al lecţiei în care pot construi pe diagrame, funcţii bijective sau nu, atât aleatoriu cât şi altele gândite şi verificate apoi de ei prin softul Geogebra (dacă nu există softul, se pot folosi planşe sau desene pe tablă). Elevii trebuie să explice de ce o funcţie este sau nu, injectivă, surjectivă, bijectivă.

Elevii urmăresc apoi ecranul (sau planşa) pe care se află descrisă modalitatea de a stabili că o funcţie este injectivă, surjectivă, bijectivă, atunci când funcţia este dată prin intermediul graficului său, se mută dreapta cu cursorul şi se observă numărul punctelor de intersecţie cu graficul funcţiei.

C. Dirijarea învăţării

Faza 3: Creația

-în partea a doua a lecţiei, elevii grupaţi în perechi vor rezolva exerciţiile propuse din fişa de lucru, utilizând exemplele model rezolvate; elevii se vor verifica utilizând fişierele Geogebra puse la dispoziţie (inserate în fişa de lucru).

Faza 4: Discuții

-când toate perechile termină sarcina, câte un elev din fiecare pereche va comunica rezultatele,

-elevii vor spune dacă concluzia lor a fost corectă sau eronată şi în cazul erorii vor arăta de ce s-a întâmplat acest lucru.

D. Asigurarea feedback-ului

Faza 5: Reflecția

Comunicarea explicațiilor:

-elevii organizaţi în perechi (secţiunea anterioară) vor răspunde la întrebarea iniţială (Prin urmare este posibil să putem spune dacă o funcţie este bijectivă (injectivă şi surjectivă) doar privind un grafic?) şi vor arăta care au fost greutăţile întâmpinate pe parcursul lecţiei trăgând concluzii asupra cunoştinţelor de matematică care trebuie repetate şi însuşite.

Activități de follow-up și materiale

-pentru consolidarea cunoştinţelor elevii vor compune două exerciţii similare cu exerciţiile propuse în fişa de lucru şi le vor rezolva;

-materialele folosite: -calculator cu softul GEOGEBRA instalat; planşe, sau desene pe tablă; -fişe

- **Asigurarea sustenabilităţii**

Elevii vor folosi cunoştinţele şi deprinderile formate în această lecţie pentru studiul funcţiei inversabile, funcţiilor putere, radical, exponenţială, logaritmică, funcţiilor trigonometrice şi trigonometrice inverse. Ei vor folosi apoi, proprietatea de injectivitate a funcţiilor pentru rezolvarea ecuaţiilor iraţionale, exponenţiale şi logaritmice.

ÎNVĂȚAREA INTERACTIVĂ PRIN METODA “PEER LEARNING”

Georgescu Cosmina Mihaela,
Profesor, Liceul Tehnologic « Dacia »,Pitesti

În timpul unei lecții, este uneori dificil să obținem o idee clară, în timp real, a ceea ce elevii înțeleg sau nu. În plus, profesorii ar dori adesea să interacționeze cu fiecare dintre ei pentru a-i ajuta.

Predarea interactivă constă în crearea, în timpul orelor, a unor momente de dezbatere și de schimb, astfel încât elevii să-și îmbunătățească înțelegerea conținutului cursului. În ceea ce privește întrebările propuse de profesor, elevul se exprimă, argumentează alături de colegii săi, experimentând mai mult noțiunile discutate.

Cunoașterea este apoi construită, eroarea și argumentarea, toate au locul lor. Postura profesorului iese în evidență, plasându-se iremediabil departe de cea a cursului tradițional, pentru a deveni un organizator al activităților de învățare și de remediere.

Instrumentele digitale permit fiecărui elev să-și sondeze atitudinea față de reprezentări mai puțin corecte și față de cele mai clasice erori, ceea ce permite profesorului să identifice mai ușor dificultățile lor.

Instruirea ce este necesar să fie urmată de către profesori, pentru a putea aplica metode interactive, va prezenta principiile metodei, precum și rezultatele experimentelor deja efectuate. Exemple de secvențe interactive vor fi explicate în diferite discipline și la diferite niveluri (gimnaziu, liceu, învățământ superior).

- Cum funcționează învățarea interactivă?

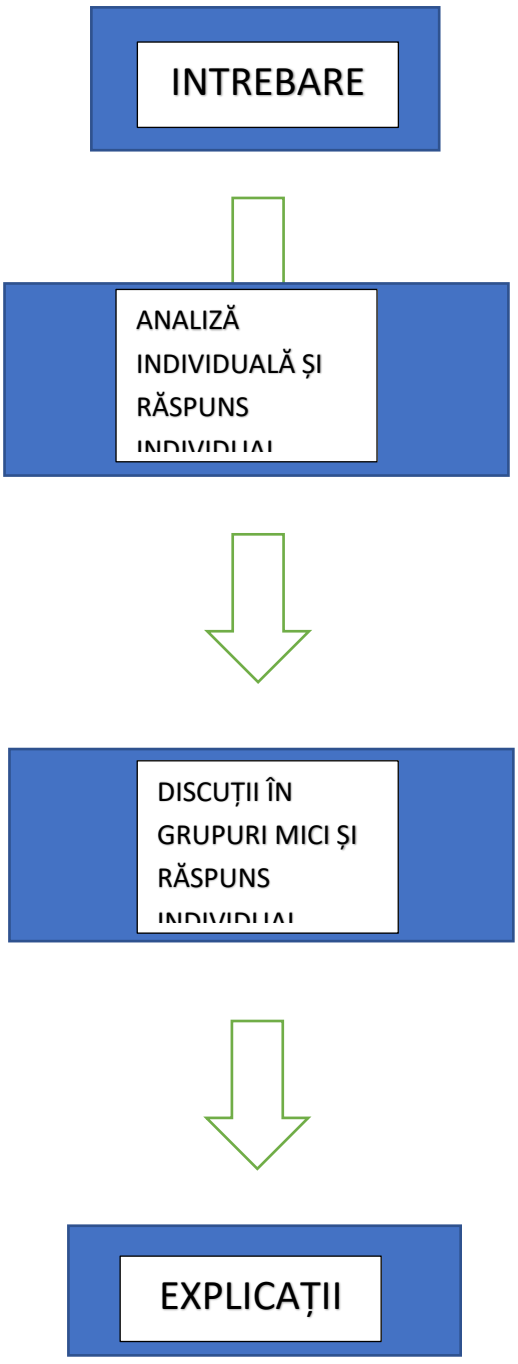
Exemplul metodei „peer learning (instrucțiuni de la egal la egal)”

Atunci când un concept dificil este discutat în timpul cursului, profesorul pune o întrebare cu mai multe opțiuni elevilor, care răspund mai întâi individual și anonim ,folosind un dispozitiv de vot (cum ar fi o casetă de răspuns sau un smartphone). Profesorul are apoi istoricul răspunsurilor. Atunci când profesorul simte că este necesar (de exemplu, atunci când opiniile elevilor diferă), el cere elevilor să argumenteze cu vecinii lor pentru a găsi răspunsul corect. După 2 de minute de discuții în sala de clasă, elevii revizuiesc și profesorul primește noul grafic al răspunsurilor.

În general, a existat o îmbunătățire semnificativă a scorului după dezbateri. Profesorul comentează apoi diferitele propuneri, explică, dacă este necesar, răspunsul corect și își continuă activitatea didactică. Această secvență se repetă de mai multe ori în timpul unei lecții.

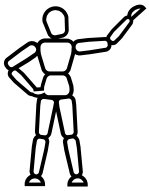
Alte tipuri de vizualizare a răspunsurilor pot fi luate în considerare, cum ar fi apariția unui “nor“ de cuvinte pentru o întrebare deschisă. Dispozitivul de vot poate fi, de asemenea, utilizat pentru a evalua elevii la începutul sau la sfârșitul secvenței didactice.

Pedagogie centrată pe profesor	⟷	Pedagogie centrată pe elev
Utilizarea metodelor magistrale și transmisive, caz în care elevul este pasiv și receptiv		Utilizarea metodelor active și interactive, în care elevul are un rol activ și reflexiv

INTREBARE
ANALIZĂ INDIVIDUALĂ ȘI RĂSPUNS INDIVIDUAL
1 MINUT
DISCUȚII ÎN GRUPURI MICI ȘI RĂSPUNS INDIVIDUAL
2 MINUTE
EXPLICAȚII
2 MINUTE

Este important să ne îndreptăm spre o abordare centrată pe elev, pentru a oferi experiențe de învățare provocatoare, dinamice și memorabile pentru cursanți. Acest tip de abordare se bazează pe două dimensiuni principale:

ÎNVĂȚAREA PRIN ACȚIUNE

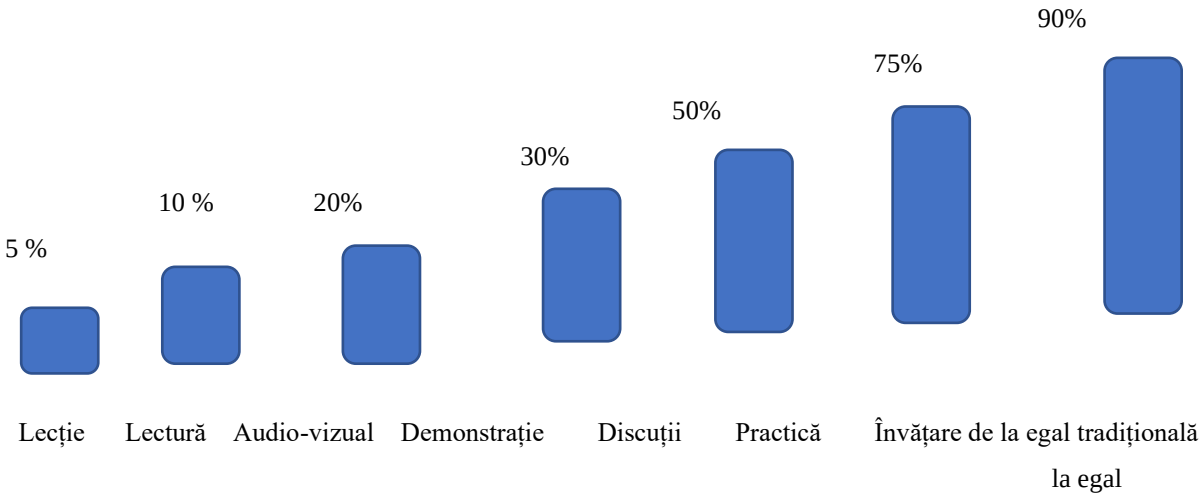

ÎNVĂȚAREA PRIN INTERACȚIUNE

Piramida învățării

Rata de retenție a unui cursant la 24 ore după un curs conform metodei pedagogice utilizate:

Inspirat de Laboratorul național de instruire (Maine)

Indiferent de unde se desfășoară procesul de predare-învățare-evaluare, acesta trebuie să fie centrate pe nevoile elevilor, să răspundă diferitelor nevoi de învățare a elevilor, deoarece nu toți elevii învață în același ritm. Dacă materialele didactice vor fi structurate în așa fel încât să plaseze copilul pe primul loc, atunci acesta vor participa la activitățile școlii cu plăcere.

Explozia stelară și Pălăriile Gânditoare-aplicații în predarea-învățarea inovativă la clasa a IV a

prof. înv. primar Dandu Melania Paraschiva
Școala Gimnazială Răstolița, jud. Mureș

Clasa: a IV a

Disciplina: Limba și literatura română

Unitatea tematică: Magia cărților

Subiectul lecției: Cenușăreasa după F. Grimm

Scopul lecției: fixarea conţinutului poveştii prin formularea de întrebări specifice exploziei stelare .

Obiective operaţionale:

să citească cursiv, fluent și corect respectândsemnele de punctuație fragmentul din manual;

să formuleze întrebări despre textul lecției în concordanţă cu întrebarea de pe steluţa extrasă**;**

să colaboreze în cadrul grupului pentru realizarea sarcinilor propuse;

Demers didactic

După ce s-a citit textul lecției și s-au făcut exercițiile pe text corespunzătoare elevii ținând ochii închiși își aleg dintr-un coșuleț câte o steluță de culoare diferită, fiecare steluță având pe ea scrisă câte o interogație. (CE? CINE? UNDE? CÂND? DE CE CUM?) În funcție de culoarea steluței extrase elevii se vor grupa în grupe corespunzătoare urmând ca timp de cinci minute colaborând unii cu alții să scrie cât mai multe întrebări despre textul lecției care să înceapă cu interogația de pe steluța aleasă din coșuleț. Când timpul pentru conceperea întrebărilor a expirat fiecare grupă va lăsa jos instrumentele de scris apoi va alege două dintre întrebările scrise pe listă și le va adresa unei echipe adverse solicitând care elev din grupa respectivă va răspunde înainte ca întrebarea să fie adresată.

Fiecare întrebare și răspuns va fi insemnat pe tablă pentru fiecare grupă, la sfârșitul orei numărându-se punctele si desemnându-se cea mai bună echipă. Se vor face aprecieri globale și individuale asupra activității elevilor din timpul orei fiind acordate si câteva calificative.

Clasa: a IV a

Disciplina: Limba și literatura română

Unitatea tematică: Magia cărților

Subiectul lecției: Nică începe școala după I. Creangă

Scopul lecției: dezvoltarea comunicării, stimularea creativităţii individuale prin formularea întrebărilor şi răspunsurilor, dezvoltarea şi exersarea gândirii cauzale

Obiective operaționale:

- să-și prezinte părerile în legătură cu faptele copilului ;
- să enumere câteva asemănări între copilăria lor și a personajului ;
- să desprindă mesajul textului literar.

Metode și procedee: met. „pălăriile gânditoare”, conversaţia, explicaţia

Mijloace didactice: şase pălării (albă, roşie, neagră, galbenă, verde şi albastră), cărți, caiete.

Demers didactic

După ce elevii au citit fragmentul de text din manual aparținând *„Amintirilor din copilărie”* a lui Ion Creangă în cadrul etapei lecției Obținerea performanței învățătoarea îi împarte pe elevi în șase grupe, fiecare grupă aparținând unei pălăriuțe. În fincție de culoarea pălăriuței fiecare grupă va avea o sarcină bine stabilită astfel:

1. Pălăria albă – INFORMEAZĂ!
2. Pălăria roşie - SPUNE CE SIMȚI!
3. Pălăria verde - GENEREAZĂ IDEILE NOI!
4. Pălăria galbenă - ADUCE BENEFICII!
5. Pălăria neagră - PREZINTĂ ASPECTE NEGATIVE
6. Pălăria albastră - CLARIFICĂ!

Fiecare echipă trebuie să reţină sarcina de lucru pe care o are fiecare pălăriuță. În cadrul grupei, elevii cooperează,comunică, se sfătuiesc pentru a rezolva sarcina propusă apoi după timpul de lucru acordat fiecare membru al echipei desemnat de fiecare echipă va expune oral sarcina pe care au avut-o de rezolvat. Se fac apreceri globale și individuale asupra modului în care fiecare grupă și-a rezolvat sarcina de lucru fiind apreciare și evidențiate cele mai reușite prezentări.

Brainstorming-ul, metodă modernă, utilizată în orele cde climba și literatura română în predarea-învățarea inovativă la clasa a IV a

Înv.Dandu Antonia
Școala Gimnazială Tirimia, jud. Mureș

Clasa: a IV a

Disciplina: Limba și literatura română

Unitatea tematică: Cu alai de frunze...

Subiectul lecției: Toamna cea bogată

Scopul lecției: : Formarea deprinderii elevilor de a creea o povestire după un început dat, dezvoltarea comunicării, stimularea creativității

Obiective operaționale:

- să citească corect și cursiv textul lecției ;
- să identifice trăsături fizice și morale pentru personajele textului ;
- să desprindă mesajul textului literar.
- să conceapă un alt sfârșit textului literar citit;

Metode și procedee: brainstorming-ul conversaţia, explicaţia;

Mijloace didactice: cărți, caiete, laptop, videoproiector.

Demers didactic

Elevilor l-i se spune sunt anunţaţi că azi vor citi o poveste o care se deosebește de celelalte prin faptul că este începută de povestitor dar vă trebui terminată de ei.

Povestirea se numește “Bogăţia toamnei”

Se citește textul poveștii de catre elevi de pe ecranul de proiecție:

“Demult tare demult, trăia un împărat şi o împărătească. Pe împărat îl chema ANUL, iar pe împărătească o chema ZIUA. Ei aveau patru fete: Primăvara, Vara, Toamna şi Iarna. Într-o seară ele au început să se laude cu frumuseţea şi bogăţia lor. Prima a vorbit Primăvara:

- Când m-am născut eu, pământul s-a acoperit cu o rază de soare, ghioceii şi-au scos capul din fulare iar pomii râdeau de înfloriţi ce erau. Eu sunt fiica cea mai tânără şi mai frumoasă. Pe mine mă mângâie soarele cu razele lui călduţe şi luminoase. Eu trezesc la viaţă întreaga natură. Eu fac să răsară florile, să apară verdeaţa, să zumzăie albinele, să ciripească păsările. Ogoarele răsună de duduitul tractoarelor. Este numai viaţă , frumuseţe şi veselie peste tot locul. Când a terminat de vorbit Primăvara a început să vorbească Vara:

- Când m-am ivit eu pe lume, pământul s-a îmbrăcat în holde iar soarele şi-a pus cercei de cireşe la urechi. Eu sunt cea mai strălucitoare, pe mine mă iubește soarele cel mai mult. Razele lui fierbinţi imi coc grânele şi fructele. Cât vezi cu ochii, spice de aur, livezi îmbelşugate şi pajişti odihnitoare.Aici se seceră şi se treieră, dincolo se coseşte fânul, se culeg cireşe, vişine, piersici şi caise.

Iarna altă fiică a anului şi-a ascultat cele două surori după care le-a spus:

- Eu nu mă laud cu frumuseţea nici cu bogăţia. Deşi am inima de gheaţă, eu ţin cald semănăturilor, le învelesc cu covoare albe şi moi de nea. Eu le aduc copiilor cele mai multe bucurii: zăpadă pentru schi, gheaţă pentru patinaj, pârtie pentru săniuşi. Le aduc vacanţă cu brad împodobit.

Ultima a vorbit Toamna.”

Aici povestirea va fi întreruptă.

Se formează 3 grupuri cu câte 4 elevi în fiecare grup. Se explică elevilor modul cum trebuie să procedeze să creeze povestirea.

- Ce credeţi voi că a spus toamna? Vă gândiţi la caracteristicile anotimpului toamna şi în special la bogăţiile pe care le aduce oamenilor. Fiecare elev din cele trei grupuri va emite câte o idee despre acest anotimp fără a repeta ideea colegilor scriind ideea pe o foaie de flirt-chap.

Exemple de enunţuri:

- este cel mai bogat anotimp;
- peste tot vezi numai roade bogate;
- se coc fructele;
- crengile merilor şi perilor se rup de bogăţia roadelor;
- în livezi copiii îşi ajută părinţii la culesul fructelor;
- se recoltează legumele din grădini;
- gospodinile pregătesc conserve pentru iarnă;
- se culege porumbul;
- se fac arăturile de toamna;
- se seamănă grâul;
- frunzele copacilor îngălbenesc şi cad;
- înfloresc crizantemele şi tufănelele;
- păsările călătoare pleacă în ţările calde;
- soarele nu mai încălzeşte aşa de mult;
- plouă mai des, bate vântul,
- ne îmbrăcăm mai gros;
- animalele sălbatice se pregătesc pentru iarna;
- copiii îşi pregătesc ghiozdanele, începe şcoala;

Aceste caracteristici ale anotimpului toamna se împart în mai multe categorii:

a) caracteristici care prezintă bogăţia toamnei şi care conturează conţinutul povestirii ce urmează să fie creată; aceste caracteristici vor fi subliniate cu o culoarea galbenă;

b) caracteristici care prezintă transformările care au loc în natură care vor fi subliniate cu o culoarea portocalie;

c) caracteristici care prezintă relaţia omului cu mediu în anotimpul toamna care vor fi subliniate cu culoarea maro.

Cele nesubliniate nu se încadrează în nici o categorie şi sunt eliminate.

Prin gruparea caracteristicilor anotimpului toamna am realizat o cale progresiv – liniară care presupune evoluţia unei idei prin completarea ei până la emiterea ideii – soluţie de rezolvare a problemei.

Fiecare grup brainstorming va primi câte o foaie de hârtie şi câte un set de culori sau cariocă şi li se cere să – şi aleagă câte un reprezentant.

Li se precizează timpul şi sarcina de lucru: ”Desenaţi pe fişe cât mai multe elemente care caracterizează anotimpul toamna şi care redau bogăţia acestui anotimp. Pentru a desena cât mai multe elemente se cere elevilor din fiecare grup să colaboreze între ei. Timpul expiră când primul grup finalizează acţiunea. Fiecare lider de grup prezintă pe scurt elementele desenate.

După afişarea desenelor se trece la crearea povestirii de către elevi.

Se anunţă elevii ca fiecare grup să-şi aleagă dacă doresc un alt reprezentant care va creea sfârşitul povestirii.

Se dă timp de gândire elevilor, după care se va numi pe rând liderul fiecărui grup să povestească ceeace cred ei că a spus toamna. În timp ce elevii povestesc, se urmăreşte şi se intervine în cazul în care relatarea lor este lipsită de logică, de sens sau se abat de la tema respectivă. În continuare vor fi numiţi şi alţi elevi care doresc să continue să povestească.

În încheiere se apreciază cea mai bună creație, modul în care elevii au comunicat și colaboratla rezolvarea sarcinilor de lucru.

PROIECT DIDACTIC

Prof. Ana-Violeta Muntianu
Școala Gimnazială Răchiteni, județul Iași

Clasa: a V-a

Unitatea de învățare: ***III. Izvoarele identității personale***

Tema lecției: ***Gradele de comparație ale adjectivului***

PREAMBUL METODIC EXPLICATIV

I. *Tipul lecției*: mixtă

II. *Competențe generale:*

3. Redactarea textului scris de diverse tipuri

4. Utilizarea corecta, adecvata si eficienta a limbii in procesul comunicarii orale si scrise.

III. *Competențe specifice:*

3.2. Redactarea, individual și/sau în echipă, a unui text simplu, pe o temă familiară, cu integrarea unor imagini, desene, scheme;

3.3. Analizarea constantă a propriului scris/a unor texte diverse din punctul de vedere al corectitudinii, al lizibilității, al coerenței și al clarității.

4.1. Utilizarea achizițiilor sintactice și morfologice de bază ale limbii române standard pentru înțelegerea și exprimarea corectă a intențiilor comunicative;

4.4. Respectarea normelor ortografice și ortoepice în utilizarea structurilor fonetice, lexicale și sintactico-morfologice în interacțiunea verbal.

IV. *Competențe derivate:*

C1: Identificarea gradelor de comparaţie ale adjectivelor (corelare cu **c.s. 3.2**., **c.s. 3.3**.);

C2: Formarea gradelor de comparaţie ale adjectivului prin diferite mijloace lexicale sau gramaticale (corelare cu **c.s. 4.1**.);

C3: Construirea de enunţuri cu adjective la diferite grade de comparaţie (corelare cu **c.s 4.4**).

V. *Metode și procedee didactice:* problematizarea, investigația continuă, rețeaua de discuții, exercițiul (de recunoaștere, de exemplificare, de completare, creator și cu caracter ludic), învățarea prin descoperire, argumentarea prin analogie, cubul.

VI. Resurse și mijloace ale învățării

- ✓ Capacitatea de învățare specifică elevilor
- ✓ Schema la tablă
- ✓ Fișe de lucru
- ✓ Flipchart-ul
- ✓ Testul de evaluare formativă
- ✓ Manualul
- ✓ Tabla, caietele elevilor și instrumentele de scris
- ✓ Timp de lucru: 1 oră

VI. *Forme de activitate:* frontală, individuală și pe grupe.

VII. *Evaluare:* aprecieri, note, test formativ.

VIII. *Bibliografie selectivă:*

ILIE, Emanuela, *Didactica limbii și literaturii române*, Editura Polirom, Iași, 2014.

PAMFIL, Alina, *Limba şi literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise*, ediţia a V-a, Colecţia *Metodica activă*, Editura Paralela 45, Pitești, 2008.

Programa școlară pentru clasa a V-a, Limba și literatura română, București, 2017.

GRAMNEA-DUMITRACHE, Mimi, ONOFREI, Margareta, *Limba și literatura română - clasa a V-a*, Editura Booklet, București, 2017.

Scenariul lecției

I. Organizarea clasei

Pregătirea materialelor, notarea absențelor etc.

II. Faza de evocare

Prin metoda exercițiului, profesorul îi întreabă pe elevi ce observă și le propune elevilor, organizați pe grupe, să compare obiectele prezentate de profesor (o riglă, un pix, o carte etc.). Elevii vor observa, vor numi și vor caracteriza obiectele prezentate de profesor. Sunt reactualizate cunoștințele dobândite referitoare la adjectiv.

III. Faza de constituire a sensului

Profesorul scrie pe tablă titlul lecției *Gradele de comparație ale adjectivului* și enunță competențele derivate, pe înțelesul copiilor.

Apoi, profesorul solicită elevilor să completeze tabelul recapitulativ despre adjectiv, așezând termenii daţi în căsuța corespunzătoare.

Profesorul prezintă aspectele teoretice referitoare la gradele de comparație ale adjectivului:

Gradele de comparație sunt formele pe care le ia adjectivul pentru a exprima în ce măsură un obiect sau o ființă posedă o însușire.

Gradele de comparație sunt:

1. *Gradul pozitiv*: exprimă însușirea, calitatea obișnuită fără a o compara - *înalt*.

2. *Gradul comparativ:* când însușirea unui obiect este comparată cu aceeași însușire a altui obiect sau a aceluiași obiect în momente diferite:

A. gradul comparativ de inferioritate: *mai puțin înalt.*

B. gradul comparativ de egalitate: *la fel de înalt, tot așa de înalt.*

C. gradul comparativ de superioritate: *mai înalt*.

3. Gradul superlativ: exprimă însușirea la cel mai înalt sau cel mai scăzut grad:

A. gradul superlativ relativ - de superioritate: *cel mai înalt*

- de inferioritate: *cel mai puțin înalt*

B. gradul superlativ absolut: exprimă, fără comparație, gradul cel mai înalt sau cel mai scăzut al însușirii unui obiect sau al unei ființe: *foarte înalt.*

Gradul superlativ absolut se mai poate construi, în mod expresiv, astfel:

- ✓ cu ajutorul cuvintelor/structurilor: *grozav de, neînchipuit de, din cale afară de, extrem de* etc;
- ✓ prin repetarea adjectivului: *mare, mare* sau *mare-mare;*

- ✓ prin lungirea și repetarea unui sunet: *maaare, mareee*;
- ✓ cu ajutorul cuvintelor/expresiilor cu valoare superlativă: *frumoasă foc/ foc de frumoasă, prea frumoasă, rea de mama focului* etc.

Unele însușiri nu pot fi comparate (adjective fără grad de comparație):

A. adjective care, prin sensul lor, exprimă însușiri care nu pot fi comparate: *complet, egal, minunat, viu, mort, principal* etc.

B. adjective moștenite/ împrumutate din limba latină: *major, minor, optim, inferior, superior, suprem, interior, exterior, minim* etc.

Elevii notează și solicită eventuale lămuriri privitoare la conținutul predat.

Profesorul împarte clasa în șase grupe și distribuie fișele de lucru nr. 1. Elevii rezolvă sarcinile de lucru date. Apoi, profesorul verifică modul de rezolvare a sarcinilor, solicitând elevii să precizeze soluțiile găsite.

IV. Faza de reflecție

Profesorul solicită elevilor să pună la cele trei grade de comparație următoarele adjective: *îndepărtat, frumos, distractiv și puternic.* Au loc discuții, întrebări, problematizări, sunt consemnate răspunsurile pe tablă și sunt formulate concluzii.

V. Evaluarea

Test formativ (fișa de evaluare), aprecieri asupra activității elevilor, note.

VI. Asigurarea retenției și a transferului

Compunere descriptivă: *Alcătuiți o compunere descriptivă, de 10-15 rânduri,în legătură cu un peisaj de toamnă și utilizați în cadrul acesteia zece adjective la cele trei grade de comparație. Menționați-le!*

Fișa de lucru nr.1

„În acest decor principal, exista și unul secundar: scorbura mare a unui pom uriaș din grădină , pe care Maria, împreună cu fratele mai mare și cu surorile mai mici l-au descoperit într-una din zile.”

„Castelul Eastwell, unde a copilărit Maria, era o construcție din piatră cenușie, tipic englezească, înconjurată de un parc foarte frumos și de o pădure strălucitoare, cu pășuni întinse de iarbă verde.”

„Pe lângă acestea, în decorul copilăriei viitoarei regine era și un lac imens cu apă lucitoare.”

„La capătul cel mai îndepărtat al lacului, printre tot felul de tufișuri, se afla o fântână cu un susur misterios.”

„Maria își alesese un peștișor preferat, pe care l-a botezat Mefisto și care, deși era foarte mic, se distingea prin culorile sale puternice, roșu și negru.”

„Printre cele mai frumoase amintiri ale copilăriei Mariei sunt jocurile care îl aveau în centru pe tatăl acesteia, ducele Alfred.”

„Alfred născocea cele mai distractive jocuri pentru copiii săi.”

(Mihaela Simina, *Din copilăria Reginei I de România*, www.historia.ro)

Grupa nr. 1

Descrie - *Precizează adjectivele și gradele de comparație ale acestora, din fragmentele date.*

Grupa nr. 2

Compară - *Compară adjectivele din primele două fragmente cu cele din ultimele două fragmente ale textului dat. Ce observi?*

Grupa nr. 3

Asociază - *Care este rolul utilizării adjectivelor la diverse grade de comparație?*

Grupa nr. 4

Analizează - *Analizează adjectivele din primele două fragmente, după modelul dat:*

Principal= adjectiv propriu-zis, variabil cu două terminații și patru forme flexionare, se acordă în gen, număr și caz cu substantivul ,,decor”(genul neutru, numărul singular), fără grad de comparație, funcția sintactică de atribut.

Grupa nr. 5

Aplică - *Scrie două adjective la gradul comparativ și două adjective la gradul superlativ.*

Grupa nr. 6

Argumentează pro sau contra - *Exprimă-ți punctul de vedere în legătură cu opțiunea autoarei pentru adjectivele la cele trei grade de comparație utilizate în fragmentele date.*

Fișă de evaluare

Alegeți varianta corectă de răspuns:

1. Adjectivul la gradul pozitiv este: **1p.**

a. forma de dicționar a adjectivului;

b. forma de adjectiv cu particula „mai puțin” ;

c. adjectivul cu particula ,,mai”.

2. *Gradul comparativ se împarte în:* **1p**.

a. de superioritate, de inferioritate, de egalitate;

b. de egalitate, de inferioritate;

c. de superioritate, de inferioritate.

3. *Gradul superlativ se clasifică astfel:* **1p.**

a. superlativ absolut;

b. superlativ relativ;

c. superlativ relativ și superlativ absolut.

4. *În propoziția ,,Copiii noștri sunt mai cuminți decât ai voștri.”, adjectivul este la gradul:*

2p.

a. pozitiv;

b. comparativ de superioritate;

c. superlativ relativ.

5. *În propoziția ,,Prăjitura făcutăde bunica este cea mai bună.”, adjectivul este la gradul:*

2p.

a. comparativ de superioritate;

b. pozitiv;

c. superlativ relativ de superioritate.

6. *În enunțul ,,Tata este tobă de carte”, sensul expresiei ,,tobă de carte” este de:*

a. pozitiv;

b. superlativ absolut;

c. comparativ de inferioritate. **2p.**

Se acordă un punct din oficiu!

ESEU: SCOLARİZAREA COPİİLOR CU DİFİCULTĂŢİ DE ÎNVĂŢARE

Profesor de istorie - Roiniță Daniela - Domnica
Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu’’
Roşiorii de Vede

Susan Winerbrenner elucidează conceptele cele mai utile şi folosite pentru a identifica problemele de învăţare a copiilor la clasă. Termenul cu care se operează cel mai frecvent este cel de dizabilităţi de învăţare. Conceptul de “diferenţe de învăţare” tinde însă să fie tot mai cunoscut, înlocuind “dizabilităţile de învăţare” pentru că este considerat mai pozitiv şi acceptat de toată lumea. Se menţionează ca argument faptul că “dizabilităţi” are o conotaţie negativă pentru majoritatea oamenilor şi etichetează foarte uşor copiii.

Dacă ar fi să comentăm legat de experienţa românească, am putea spune că deja pătrunderea cu dificultate a termenului “dizabilităţi’’ la noi este un progres faţă de termenul de deficienţă şi cel de handicap care sunt încă folosite în şcoli. Desigur, este nevoie să ne reamintim că şcoala este facută pentru copil şi nu copilul pentru şcoală. De aceea, etichetarea şi minimalizarea posibilităţilor copilului prin diagnosticul dat şi prin limitarea şanselor lui de a se integra la fel cu ceilalţi este potrivnică multor copii cu dizabilităţi de învăţare.

Există o preocupare enormă în lume pentru a rezolva problemele de învăţare ale copiilor, fie că sunt simple dificultăţi, fie că sunt dizabilităţi sau dificultăţi specifice. Ca forme de şcolarizare, copiii cu dificultăţi de învăţare se găsesc fie în şcolile obişnuite fie în structuri (clase, unităţi sau şcoli) speciale. Există şi forme de combinare între participarea lor parţial la programul şcolii obişnuite şi parţial la cel al şcolii speciale, prin combinarea unui orar flexibil. De multe ori ei sunt confundaţi cu copii cu dizabilităţi intelectuale dar, în toate formele de şcolarizare este recunoscută nevoia de o pedagogie adaptată şi individualizată

Activitatea în clasele obişnuite se organizează pornind de la o pedagogie mai flexibilă, deschisă, incluzivă care antrenează resursele tuturor actorilor actului didactic pentru a sprijini învăţarea copiilor.
Folosirea unor strategii de învăţare adecvate şi a individualizării actului didactic sunt primele cerinţe ale acestui model.

Activitatea didactică obişnuită, de rutină, nu este suficientă când un elev are dificultăţi de învăţare. Se simte nevoia unui sprijin care e firesc să vină în primul rând de la profesorul clasei. Pentru acei elevi care au dificultăţi de învăţare primele măsuri sunt:

• Adecvarea strategiilor şi metodelor didactice folosite cu toată clasa,
• Adaptarea curriculară.

Dacă nu se simt îmbunătăţiri, profesorul trebuie să se sfătuiască cu colegii lui de catedră şi cu metodistul. Sfaturile colegilor sunt mereu extreme de utile. Să nu uităm această resursă importantă:
opinia şi experienţa colegilor. În sistemele educative din lume se vorbeşte de echipa de profesori care reuşeşte să acţioneze cel mai eficient în dificultăţile de învăţare ale copiilor. S-ar putea însă ca acest pas să nu fie de ajuns. Profesorul poate apoi face apel la colegii lui specializaţi în problematica dificultăţilor de învăţare: logoped, consilier şcolar şi atunci când problemele sunt de ordinul unor dizabilităţi deja recunoscute, cadrul didactic de sprijin. În toate aceste demersuri, deciziile şi acţiunile se realizează în parteneriat cu părinţii. Familia constituie un sprijin şi este în fapt cea mai îndreptăţită să fie alături de copil şi să decidă ce este mai bine. Dacă însă nici aşa nu se văd rezultatele ? Apelăm la existenţa claselor speciale, sau a şcolilor speciale unde programele sunt adresate către cerinţele speciale ale

fiecărui elev, cu accentul pe dezvoltarea competenţelor şi nu pe conţinuturi, unde numărul elevilor la clasă permite o abordare personalizată şi activităţile remediale acoperă o bună parte a curriculum-ului şcolar.

La nivelul clasei obişnuite observăm că se face distincţia între două modalităţi de intervenţie asupra elevilor cu dificultăţi de învăţare:

1. Prin perfecţionarea şi orientarea strategiilor didactice în interiorul clasei
2. Prin activităţi suplimentare de sprijin, în afara clasei.

Sprijinul poate fi oferit de către profesionişti care lucrează în echipă prin parteneriat cu cadrul didactic de la clasă, dar şi prin adaptarea activităţii didactice de la clasă pentru a răspunde adecvat nevoilor diferite de învăţare ale elevilor.

Cum este recunoscut faptul ca elevul ar trebuie sa înveţe în clasă, devine firesc ca preocuparea specialiştilor să fie îndreptată spre mecanismele învăţării pentru a ajuta elevii. Este vorba de o cunoaştere pedagogica care porneşte de la următoarele adevăruri:

1.Toţi elevii au puncte tari şi puncte slabe;

2. Combinarea acestora se află la originea capacităţii de a învăţa a oricărui elev;

3.Aceste forţe pot fi cunoscute de profesorii preocupaţi realmente de predare-învăţare pentru toţi elevii;

4. Învăţarea se poate axa pe barierele sau problemele procesului în sine sau pe punctele tari şi cele slabe.

În acest sens profesorul trebuie să:

- Definească bine nevoile;
- Precizeze obiectivele învăţării;
- Evalueze aptitudinile elevilor în raport cu obiectivele;
- Verifice stadiul aptitudinilor prezente;
- Furnizeze materialele corespunzătoare;
- Stabilească modul de prezentare a lecţiilor şi cel în care poate să verifice elevul;
- Adapteze metodele la cerinţele elevului;
- Asigure suficiente exerciţii pentru a fi sigur de reuşita predării;
- Evalueze elevii în funcţie de obiectivele definite.

În același sens, GhidulUNESCO (2002) precizează că: dacă într-o clasă există un copil cu dificultăţi de învăţare, profesorul poate face faţă provocărilor care apar atunci când:

- stie care sunt punctele forte şi punctele slabe ale copiilor și dacă planifică lecţiile ţinând seamă de acestea;
- ştie ca învăţarea copilului poate fi afectată de dizabilităţi sau de lipsuri şi foloseşte strategii de predare-învăţare prin care aceste dificultăţi să fie depăşite;
- are încredere în propriile sale capacităţi şi abilităţi de profesor, de a proiecta lecţiile pentru a răspunde cerinţelor tuturor elevilor şi pentru a adapta curriculum-ul,astfel încât să se potrivească pentru toţi elevii;
- este ajutat şi sprijinit de către colegi, părinţi şi alte categorii de profesionişti.
- are credinţa ca toţi copiii au dreptul la educaţie şi ca toţi copiii sunt capabili să înveţe (chiar dacă fiecare are ritmul său).

Referitor la modalităţile prin care profesorii pot asigura învăţarea tuturor elevilor înclasa, UNESCO (2002) propune respectare a 9 reguli de aur:

Cele 9 reguli de aur pentru profesori când au la clasa copii cu CES sunt următoarele:

1. Includerea tuturor copiilor: presupune a nu lăsa nici un copil în afara activităţilor didactice obişnuite, lucrând doar cu elevii cei mai capabili;

2. Comunicarea: să asigure o comunicare eficientă în clasă şi în afara ei între copii şi între aceştia şi profesori, dar şi o comunicare permanentă cu familiile elevilor.
3. Organizarea clasei: clasa să fie organizată în aşa fel încât să ofere ocazii, oportunităţi de învăţare tuturor;
4. Planificarea lecţiilor:fiecare unitate didactică trebuie proiectată şi planificată pentru a realiza integrarea tuturor;
5. Planuri individuale:fiecare copil are particularităţile sale în învăţare de aceea este nevoie de planuri individuale prin care fiecare să pornească de la nivelul său şi apoi să se poată dezvolta conform potenţialului propriu;
6. Acordarea de sprijin individual: atât elevii cu dificultăţi cât şi profesorii au nevoie de sprijin pentru a parcurge traseul şcolarităţii;
7. Utilizare de mijloace suplimentare de sprijin: acolo unde se simte nevoia, profesorul trebuie să apeleze la sprijin din partea unor colegi sau a altor profesionişti pentru a adecva învăţarea elevilor;
8. Managementul (controlul) comportamentului: comportamentul trebuie condus spre eficienţă şi participare;
9. Munca în echipă; activitatea în echipă este eficientă, atât pentru elevi cât şipentru profesori.

Dacă sintetizăm toate aceste idei putem afirma ca orice profesor, pentru a aborda dificultăţile de învăţare în clasa obişnuită de elevi trebuie să aibă anumite cunoştinţe, valori,atitudini, credinţe şi comportamente, adică...să înveţe şi el continuu.

Legislaţia internaţională şi cea naţională specifică dreptul tuturor copiilor la programe de educaţie care să ofere dezvoltarea personală şi formarea competenţelor, capacităţilor,valorilor şi atitudinilor propuse de un curriculum naţional foarte generos la nivelul învăţământului general. Fiecare profesor poate sprijini elevul cu dificultăţi de învăţare în clasa obişnuită prin intermediul individualizării şi prin adaptarea curriculară.

Curriculum şi adaptare curriculară

Abordarea dificultăţilor de învăţare se poate face în primul rând prin reconsiderarea valorii curriculum-ului şcolar. Deschiderea către un curriculum incluzivse referă la a ţine cont de diversitate şi la a recunoaşte heterogenitatea cerinţelor educaţionale ale tuturor copiilor.

De aceea, trebuie să găsim calea prin care curriculum şcolar să acopere şi să răspundă nevoilor atât de diverse de educaţie şi dezvoltare.

Declaraţia de la Salamanca stabileşte încă din 1994 ideea că nu copiii se adaptează la curriculum şcolar ci acesta trebuie adaptat la nevoile copiilor.

De aceea, principala preocupare în şcoală trebuie să fie aceea de a crea oportunităţi pentru a veni în sprijinul copiilor care au abilităţi şi interese diferite.

Tot în Conferinţa de la Salamanca s-a clarificat şi ideea care stabileşte că orice copil care are cerinţe educative speciale, trebuie să primească sprijin în predare–învăţare, dar în contextul curriculum-ului obişnuit, nu printr-un curriculum separat .

Primul principiu este cel care trebuie să asigure tuturor copiilor aceeaşi educaţie şi să ofere sprijin suplimentar acolo unde este mai multă nevoie.

În acest context străbaterea curriculum-ului şcolar la copiii cu dificultăţi de învăţare devine o sarcină complexă pentru cei care organizează şi conduc activităţile şcolare.

Atingerea obiectivelor propuse depinde de identificarea problemelor de învăţare, alegerea metodelor şi formelor adecvate de organizare a activităţilor, încurajarea interrelaţiilor de sprijin în clasă, dar şi de o colaborare profesională coerentă şi sistematică la nivelul şcolii.

Profesorii ştiu că denumim curriculum traseul procesului didactic. El este în acelaşi timp un conţinut şi un proces.

În fapt, şi atunci când vorbim de copiii care au dificultăţi multiple de învăţare sau dizabilităţi ori copiii cu dificultăţi specifice, problema integrării în şcoala obişnuită se pune legat de curriculum propus şi de experienţele de învăţare trăite de aceşti copii. Conţinutul învăţământului, sau conţinutul curriculum-ului nu sunt acelaşi lucru. Asta pentru că prin curriculum nu transmitem doar un conţinut de la profesor la elev.

Pentru copiii cu dificultăți de învățare, curriculum nu trebuie înlocuit, ci ADAPTAT. Cuvintele cheie pentru această operaţiune sunt: curriculum responsiv, curriculum flexibil, curriculum individualizat, curriculum ca ocazie socială. În fapt, este vorba de o operaţiune de adaptare care presupune diferenţierea, individualizarea şi personalizarea curriculară. De la un curriculum care se adresează grupului la unul care ia în calcul şi foloseşte chiar ca resurse diferenţele specifice dintre elevi în clasă, individualitatea, chiar persoana căreia i se adresează.

Atingerea acestui obiectiv se poate realiza numai printr-ocolaborare profesională sistematică şi puternică. Aceasta cere ca echilibrarea curriculum-ului,relevanţa şi adaptarea să se realizeze cu atenţie şi în relaţie cu fiecare copil, privit cu posibilitățile și limitele sale.

Este la fel de important şi să se planifice şi să se măsoare progresul în învăţare prin modalităţi care reflectă cu adevărat dezvoltarea celui care învaţă.

Adaptarea curriculară

Pentru a decide modul de adaptare a curriculum-ului este firesc să organizăm un cadru adecvat pentru a interveni. Diferenţierea însemnă a potrivi ceea ce doreşte profesorul ca elevul să înveţe (curriculum) cu ceea ce aduce elevul în procesul de învăţare (experienţa, cunoştinţele, deprinderile, şi atitudinile). De aceea, măsurarea şi diferenţierea sunt îngemănate.

În al doilea rând este necesar să decidem cum facem curriculum cât mai incluziv, adică pentru toţi elevii. Pentru a aborda dificultăţile de învăţare într-o manieră cât mai flexibilă, pentru a asigura o predare-învăţare eficientă, este bine să definim curriculum nu ca stăpânul nostru, ci ca sprijinul nostru.

O altă idee importantă este să corelăm curriculum cu nevoile şi abilităţile elevilor. Pentrua se adapta nevoilor diferite ale elevilor la clasă curriculum trebuie să fie flexibil şi să valorifice toate ocaziile sociale ale învăţării, devenind astfel adaptabil pentru nevoile de învăţare ale elevilor. Pentru aceasta, curriculum-ul trebuie înţeles ca un instrument de lucru care este:

- Flexibil,
- Deschis,
- Individualizat
- Ocazie de interacțiune socială

Profesorul trebuie să ştie că:

- elevul este mai important decât curriculum-ul;
- activitatea de predare-învăţare e firesc să valorizeze diferenţele dintre elevi;
- fiecare elev învaţă în stilul şi ritmul său;
- un profesor bun poate controla curriculum-ul în beneficiul elevului;
- preţul / premiul învăţării la elev este, în cel mai rău caz, efortul depus.

Pentru a adapta curriculum la cerinţele individuale ale unui elev cu dificultăţi de învăţare este deci firesc să identificăm:

- Conţinutul propus,
- Obiectivele și experienţele de învăţare legate de acest conţinut exprimabile prin obiectivele propuse,
- Capacitatea de realizare; identificarea capacităţii de a realiza obiectivele propuse,

- Condiţii optime; asigurarea unei participări active la sarcinile de lucru,
- Implicarea în activitate.

S-a observat că:

- toţi elevii cu dificultăţi de învăţare beneficiază de lucrul în grup;
- elevii care lucrează împreună, după o perioadă de vreme devin mai comunicativi şi se angajează mai uşor în interacţiuni;
- toţi elevii care lucrează în grupuri absorb informaţia mai uşor şi câştigă încredere în forţelproprii;
- ei demonstrează îmbunătăţiri emoţionale şi capacităţi de interacţiune socială crescute;
- conversaţiile elev-elev îmbunătăţesc comunicarea şi dezvoltă capacitatea de a comunica, fără dependenţă de profesor.

O parte importantă a curriculum-ului şcolar se referă la ocaziile sociale pe care acesta le poate oferi dezvoltării elevilor. Teoria contactului ne evidenţiază ideea că învăţam unii desprealţii mai bine dacă interacţionăm.

Pentru aceasta este recomandat profesorilor:

- Clasele să fie organizate în interacţiune;
- Grupul în care se iau decizii împreună este mai puternic;
- Să cultive la copii atitudinile prosociale;
- Să –i învețe altruismul, felul în care pot veni în ajutor colegilor lor;
- Să-i învețe și să le permită să solicite sprijin;
- Să-i învețe să observe și folosească partea socială lecţiilor.

Bibliografie

1. *** Dictionar pedagogic, Ed.didactică şi pedagogica, Bucuresti, 2009
2. Hopkins, D, Ainscow Mel, West Mel. Perfectionarea şcolii intr-o era a schimbarii, Prut International, Chisinau, 1998
3. Ungureanu, Dorel, Copiii cu dificultăţi de învăţare, E.D.P., S.A.,Bucuresti, 2008
4. Vrasmas, Daunt, P., Musu, I., Integrarea în comunitate a copiilor cu cerinţele educative speciale, Ministerul Invatamantului, UNICEF, Bucuresti, 2006
5. Vrăsmaş Traian, Învaţământul integrat şi/sau incluziv, Ed. Aramis, Bucureşti, 2001
6. Vrăsmaş Ecaterina, Introducere în educaţia cerinţelor speciale, Ed.CREDIS, Bucureşti, 2004

Diferiți, dar totuși egali!

Învățător Apetri Magda
Școala Gimnazială *Emil Racoviță*, Onești,județul Bacău

Sunt învățătoare de 28 de ani . Am întâlnit în munca mea la catedră sute de copii, toți frumoși, toți zâmbitori, cu inimile pline de speranță și cu sufletele ușoare, cum numai copiii pot fi. Pot spune, fără teama de a greși, că nici unul dintre acești copii nu a fost la fel cu celălalt, nici măcar în cazul gemenilor, de care am avut parte în fiecare ciclu de elevi. Am avut prilejul de a observa și de a analiza numeroase comportamente și caractere, personalități și moduri de manifestare, încât acum ideile mi se reped năvală în memorie, nereușind să le aștern în același ritm pe tastatură.

Voi alege câteva din experiențele care mi-au servit drept lecții de viață și care mi-au orientat marcant cariera didactică , pentru a-mi exprima, la final, o concluzie. Am debutat la 21 de ani, la o școală gimnazială de la țară, la clasa a IV-a, cu un efectiv de 40 de elevi. Sau, cum le spunem noi acum colegelor mai tinere, așa era pe-atunci...Eram doxă de literatură, de matematică, de pedagogie și biologie. Abia așteptam să le împărtășesc elevilor mei din cunoștințele mele, să lucrez exemplar și suplimentar cu ei, așa cum știam eu de la Școala Normală. După prima zi, după festivitatea cu omuleți curioși și timizi, cu floricele de toamnă în mână și chipuri vag zâmbitoare, ne-am apucat de muncă. Mi-am dat seama repede, chiar fără strop de experiență cum eram, că în clasa mea niciun copil nu știa să citească sau să scrie, iar matematica rămăsese la fel de inaccesibilă ca o planetă îndepărtată. Cum se ajunsese așa? Domnul lor învățător avusese Parkinson, boală cu multe alte complicații, iar statul român refuza să-l pensioneze. Astfel, lecțiile au fost vagi și procesul educativ mai mult fictiv. Sosirea mea a fost întâmpinată cu speranță de către părinții copiilor ,dar cu teamă de către cei mici, cu toții conștienți de starea lucrurilor. Eu acolo am avut cea mai grea misiune din carieră, acolo a trebuit să fac lucruri măreție și aproape imposibile. Cu muncă, cu răbdare, cu programă adaptată (pentru ei, nu pentru inspectorat, că nu-mi cerea nimeni), cu zâmbetul permanent și cu încurajarea la butonieră, am clădit un an pe care nu-l voi uita niciodată, căci a fost cel mai bun manual de pedagogie creat și parcurs de mine. Am reușit atît cât s-a putut, cu siguranță mai mult decât am bănuit că se poate face. Mobilizarea generală a plecat de la mine și fiecare succes mărunt ne făcea să îndrăznim tot mai mult.

Am avut apoi alte clase, mai numeroase sau , ca acum, cu 25 de elevi. Situația nu s-a mai repetat, firește, dar provocarea a rămas. În fiecare an, am întâlnit la școală copii de toate felurile: liniștiți, agitați, inteligenți, supradotați, cu retard ușor, cu inteligență la limită, cu Sindrom Down, cu TSA, cu deficiențe de auz, cu disgrafie, cu dislexie, cu probleme emoționale, cu tulburare de atenție, și lista poate continua. Nu mai amintim de elevii proveniți din medii defavorizate, ale căror probleme sunt la fel de acute! Mi-am amintit , de fiecare dată, că întotdeauna există o soluție universal valabilă: ea se numește poțiunea dragoste-răbdare-perseverență-adaptare.La această sintagmă aplicată nu există eșec, ci numai diferența temporală a realizării ei. Nu mi-am pus niciodată problema dacă un copil va realiza același progres ca un altul, pentru că scopul muncii mele la catedră nu vizează așa ceva. Eu urmăresc dezvoltarea fiecărui omuleț, în ritmul lui, în stilul lui, și, până la urmă, conform nevoilor lui. Eu trebuie să dau curajul și să indic direcția copilului, dar nu să-i îngrădesc posibilitățile și nici să-i fixez limitele.

De abordarea învățătorului se leagă întotdeauna strâns comportamentul copilului care este diferit, dar și reacția celorlalți copii, precum și a părinților. Dacă elevul care este deosebit de ceilalți va fi mereu evidențiat pentru ceva rău, ele va deveni ținta răutăților și a glumelor colegilor, precum și stigmatul părinților lui. Fiecare copil este bun la ceva și, aveam o glumă în tinerețe, dacă nu este bun el, îl fac eu! Ca o replică constructivă la critică, vom alege lauda. Am auzit uneori în cancelarie o teorie nefondată și aberantă: elevul bun la română și matematică este, culmea!, bun și la sport, și la desen! Elevul slab la

obiectele amintite, nici să decupeze nu poate! Se impun aici două discuții: dacă un copil ia Insuficient de două ori pe zi la citit-scris sau la socotit, la ultima oră, când se presupune că are dexteritățile, el nu mai are nicio putere de a fi creativ și nici curajul de a demonstra că e bun la ceva!

Apoi, sunt sigură că nici nu mai pierde nimeni timpul să-i interpreteze desenul sau încercarea de a ieși la lumină. Spun acestea, deoarece am văzut, din păcate, că cei mici se descurajează foarte ușor și renunță să mai arate cât sunt de buni.

Având eu atâția învățăcei prin mâinile mele și în inima mea, am avut deseori prilejul de a mă întâlni cu ei peste ani, când erau tineri sau tineri părinți. Am descoperit cu uimire că drumul urmat de unii dintre ei, căci nu m-am întâlnit cu toți, pentru a avea datele unui studiu statistic, traseul și succesul lor nu a fost întotdeauna cel preconizat de dascăli. Și vreau să mă axez aici pe copiii care, în școală, nu promiteau prea mult. Elevi care se temeau de matematică, au ajuns ingineri. Elevi care erau timizi, sufocați de emoții, au ajuns persoane publice care țin ample cuvântări, Copii care aveau CES muncesc, sunt responsabili, conduc o mașină și se descurcă la fel de bine ca oricare cetățean. Un băiat care nu a reușit să scrie corect sau să citească conștient, este acum un horticultor de mare succes și un om realizat. Un altul, cu retard pronunțat, lucrează în construcții și este căutat pentru pricepera lui. Nu mai spun de copilul agresiv, care acum lucrează la forțele de ordine pentru a păstra pacea. Cunosc un disgrafic fără leac care acum este pilot de avion. Exemplele sunt multe și vin să ne amintească despre multiplele posibilități care stau ascunse în copii și pe care nu le vedem de prima dată. Aș vrea să mai vin cu un exemplu în ceea ce privește copiii proveniți din medii sărace. Este cazul unui coleg de-al meu, coleg pe care-l admirăm și-l respectăm foarte mult. Provenit dintr-o familie săracă, cu unsprezece copii, cu părinți fără școală și îmbrobodiți religios, obligat să muncească zilnic la câmp, la pădure, cu animalele, pentru a ajuta la supraviețuirea familiei, acest băiat a reușit să învețe, pe furate și să termine școala. A intrat la liceu, a terminat și Facultatea de Educație fizică și Sport, a ajuns profesor. A luat examenul de titularizare cu zece! O capacitate care, dacă nu ar fi avut susținerea profesorilor, s-ar fi pierdut. El ne-a povestit, de fiecare dată emoționat, cum dascălii lui l-au ajutat cu lucruri, cu mâncare, cu bani, pentru a putea veni la școală.

În prezent, am în clasă cinci copii cu CES. O fetiță are TSA. Citește și scrie cu mare viteză, ca să scape repede, pentru că nu-i place. Desenează însă cu multă răbdare și cu talent. Pe ea o rog să-mi facă planșe-model la clasă, căci rezultatul este fabulos și, mai mult, colegii ei o admiră pentru aceasta. O altă fetiță dintre copiii cu nevoi speciale este ajutorul meu: împarte file, șterge tabla, aduce markere, căci altfel nu poate să stea deloc în bancă. Este antrenată și fericită de încredere!

În concluzie, acești copii au același fond sufletesc bun ca oricare alții, doar să le descoperim coarda sensibilă și să-i tratăm cu deferență. Integrarea nu trebuie să rămână pe hârtie, să fie doar o politică a lumii civilizate. Integrarea se face zi de zi, prin fiecare gest al nostru, prin fiecare vorbă, fiecare îmbrățișare. Căci, să nu uităm, copiii cu cerințe speciale sunt toți, dar absolut toți, foarte afectuoși!

Am vorbit despre faptul că unii copii sunt diferiți. De unde atunci ideea că sunt egali? Sigur, este prevăzut de lege că toți oamenii, mici și mari au aceleași drepturi și nerespectarea lor se numește discriminare. Dar eu cred că această egaliate nu am creat-o noi, ea este scrisă în genetica umană. Suntem egali în fața vieții, avem dreptul la fericire și împlinire și obligația de a lupta pentru ele. Luptă fiecare cu talentul lui, cu ceea ce are mai dezvoltat. De aceea trebuie să ajutăm pe fiecare copil să-și descopere și să-și cizeleze ceea ce , nativ, are. Natura nu face greșeli, noi nu o înțelegem uneori. Diversitatea oamenilor cred că este un lucru bun, un beneficu, pe care încă nu știm să-l interpretăm la potențial maxim. Așa cum s-a descoperit că indivizii fără văz au o percepție tactilă deosebită, că cei fără auz au pricepere extraordinară în reglarea unor mecanisme fizice, cu siguranță și copiii cu retard, de exemplu ,au un talent ascuns, unic. Știința evoluează și sper să multiplice șansele acestor copii pentru a se integra cât mai bine în societate, pe baza puterilor lor.

Închei cu un citat care mă inspiră foarte mult:

„Copiii sunt ca fluturii care zboară în văzduh. Unii se înalţă mai sus ca alţii, însă fiecare zboară cât de bine poate.De ce să-i compari intre ei? Fiecare este diferit. Fiecare este special. Fiecare este frumos. Când un copil îţi dă un cadou, chiar dacă e o piatră, apreciază. Poate fi singurul lucru pe care acel copil îl are şi a ales să ţi-l dea ţie.”

Bibliografie

Gherguţ, Alois, 2006, Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale, Editura Polirom, Iaşi.

Verza, E., & Paun, E. (1998). Educatia integrată a copiilor cu handicap. Unicef.

Popescu, G., & Pleșa, O. (coord). (1998). Handicap, readaptare, integrare. București: Pro Humanitate.

Vrăjmaș, T. (2001). Învăţământul integrat şi/sau incluziv pentru copiii cu cerinţe educative speciale. București: Aramis.

„DIFERIȚI, DAR TOTUȘI EGALI!”

Bocșa Mirela
Școala Gimnazială nr. 129, București

Educația incluzivă transformă sistemele de învățământ pentru a crește accesul, acceptarea, participarea și realizarea învățării tuturor copiilor prin eliminarea barierelor și creșterea capacității sistemului de învățământ pentru a acomoda diversitatea. Educația incluzivă se asigură că toți copiii învață și înfloresc.

Această politică se concentrează, în special, pe educația incluzivă a persoanelor cu dizabilități. Unele grupuri de elevi sunt expuse riscului de excludere sau discriminare în educație în funcție de sex, rasă, etnie, locație, situație socio-economică sau altele care marginalizează specific contextului, cum ar fi copiii străzii, grupuri lingvistice minoritare sau refugiati. Copiii cu dizabilități reprezintă cel mai mare grup de fete și băieți cărora li se refuză dreptul la educație.

Majoritatea țărilor au un angajament față de cadrele juridice internaționale și naționale pentru educația incluzivă astfel de copii. Un exemplu de urmat este Light for the World care are un parteneriat cu Campania Globală pentru Educație, iar susținătorii au angajamente puternice față de educația incluzivă a persoanelor cu dizabilități. Astfel se propune o creștere a responsabilității guvernului pentru implementarea politicilor și planurilor care sprijină dreptul la educație pentru orice copil, fie el cu dizabilități sau cu risc de abandon școlar.

Beneficiile integrării elevilor cu dizabilități sau cu risc de abandon școlar

Există multe motive pentru a oferi elevilor cu dizabilități sau aflați în risc de abandon școlar, oportunități de a învăța și de a interacționa cu colegii lor fără dizabilități sau putere mare de acceptare și toleranță față de cei mai puțin favorizați. Integrarea elevilor poate fi benefică atât pentru grupurile de elevi, cât și pentru părinții, profesorii și administratorii programului acestora.

Elevii fără dizabilități progresează în cunoașterea socială și dezvoltă o mai mare înțelegere și acceptare a elevilor cu dizabilități și a diversității în ansamblu, ca urmare a experienței programării incluzive. Elevii fără dizabilități se confruntă, de asemenea, cu o stime de sine crescută și un concept de sine îmbunătățit.

Când elevii cu dizabilități sau aflați în risc de abandon școlar, sunt educați împreună cu colegii lor, aceștia învață abilități sociale adecvate vârstei, imitând elevii fără dizabilități în mediile în care sunt necesari. Setările integrate oferă un mediu provocator pentru studenții cu dizabilități. Prin urmare, acești elevi învață să fie mai independenți și să dobândească abilități avansate de dezvoltare. De asemenea, ei pot dezvolta prietenii și o imagine de sine mai pozitivă, având ocazia să facă ceea ce fac alți studenți.

Participarea la programe integrate, oferă părinților copiilor cu dizabilități ocazia să vadă că multe dintre comportamentele copiilor lor sunt tipice pentru majoritatea elevilor. Văzându-și copiii acceptați de alții și de succes în medii integrate, părinții se pot simți mai bine cu ei înșiși și cu copiii lor. Părinții copiilor cu dizabilități au, de asemenea, șansa de a se familiariza cu alți părinți și de a participa la aceleași activități.

Oferirea de experiențe pozitive în medii integrate permite copiilor fără dizabilități și părinților lor să învețe despre problematica individului inacceptat și să dezvolte atitudini pozitive față de persoanele mai puțin favorizate. Integrarea poate extinde și îmbunătăți experiențele personale ale copiilor, părinților și profesorilor.

Educarea împreună a elevilor cu și fără dizabilități, cu situații sociale speciale, poate facilita schimbarea majoră și transformarea educației generale pentru a răspunde mai bine nevoilor tuturor elevilor. În plus, abilitățile personalului se pot îmbunătăți prin oportunități în serviciu și modelare. Toată lumea beneficiază de resurse cognitive și emoționale sporite atât în clasă și personal.

ASIGURAREA CONDIŢIILOR DE EDUCARE ŞI INSTRUIRE A COPIILOR CU C.E.S.

Profesor Învăţământ Preşcolar: Ungureanu Luiza Veronica
Grădiniţa cu P.P. PHOENIX,Craiova
Județul Dolj

Adesea, când explorăm universul fiinţei umane ne confruntăm cu o mare diversitate. Copiii care ne trec pragul grupelor noastre ne pun în situaţia de a căuta mereu noi soluţii la problemele ridicate. De cele mai multe ori găsim cele mai bune soluţii pentru copii. Uneori suntem puşi însă în dificultate de complexitatea problemelor. Ce este mai bine pentru copilul în cauză? Ce este bine pentru ceilalţi copii din grupă? Avem disponibilitate şi resurse suficiente pentru a depăşi problemele apărute?

Copilul cu C.E.S. nu este special în sine ci are nevoie de o abordare personalizată în ceea ce priveşte demersurile pe care le întreprindem în educaţia lui.

Voi prezenta câteva modalităţi de lucru utilizând metodele moderne.

Partenerul de sprijin este o nouă modalitate de învăţare prin care copilul cu dificultăţi este sprijinit de alt coleg *”partener*”. Dar *partenerul de sprijin* trebuie să aibă anumite *calităţi:*

- să fie un copil recunoscut de grup, de cel care are nevoie de sprijin;
- să ştie să coopereze, să ajute, să explice, să se facă înţeles;
- să fie „expert” în activitate, adică să dispună de tipul de inteligenţă caracteristic domeniului respectiv.

Calităţile celui sprijinit:

- să aibă curajul să recunoască faptul că are nevoie de sprijin;
- să accepte sprijinul cu încredere,
- să solicite sprijin;
- să-şi aleagă „partenerul de sprijin”.

În activităţile de comunicare „partenerul de sprijin” este copilul „expert” cu inteligenţă lingvistică: ex. povesteşte corect: respectă cronologia evenimentelor, se exprimă corect gramatical, adresează întrebări stimulative pentru o povestire corectă. Exemple de sarcini de sprijin. „Citim şi povestim împreună” „Povesteşte ce ai făcut în timpul liber”, „Răspunde întrebărilor partenerului”, „Povesteşte ca mine”, etc.

În activităţile de memorizare „partenerul de sprijin” are sarcini ca: „Spune cu mine poezia”, „Eu sunt mama, tu eşti Scufiţa” (dialogul dintre personaje), „Cine ştie mai multe”, etc.

În rezolvarea de probleme partenerul de sprijin are capacitatea de a găsi soluţii, idei pentru rezolvarea unor situaţii fiind „expert” cu inteligenţă logico-matematică. Exemple de sarcini: „Să împărţim corect jucăriile”, „Câte ai tu, câte am eu”, etc. Realizându-se prin joc activităţile, cel sprijinit nu se simte frustrat, iar cel care sprijină nu devine vedetă.

Beneficii:

- copiii devin „parteneri de sprijin” atât ai colegilor dar şi ai educatoarei, înlesnind activitatea de recuperare;
- stimulează şi exersează inteligenţele multiple;
- dezvoltă încrederea în forţele proprii, cooperare şi lucrul în pereche;
- determină „cunoaşterea de sine” şi recunoaşterea colegilor.

O altă metodă folosită **„schimbă perechea”** are ca obiectiv stimularea comunicării şi rezolvarea de probleme în pereche.

Descrierea metodei:

- Organizarea colectivului de copii: se împarte grupul de copii în două grupe egale care de aşează în 2 cercuri concentrice pe scaune. Ex. Joc „Caută-ţi mama” unii copii au medalioane cu chipul mamei, ceilalţi cu chip de copil.

- Se comunică sarcina didactică sau problema spre rezolvare: ex. comunicaţi între voi despre mama: chipul mamei (cum arată), realizare profilului moral, activitatea mamei acasă şi la serviciu, etc.
- Activitatea în perechi: de câte ori se prezintă o nouă sarcină de învăţare, se schimbă perechea respectând algoritmul de formare a noii perechi.
- Prezentarea rezultatelor: se înregistrează concluziile în jurnalul grupei care cuprinde judecăţile de valoare ale copiilor.

Beneficiile metodei:

- Strategie nouă de predare-învăţare în grup,de realizare modernă a obiectivelor curriculumului;
- Stimulează învăţarea în perechi activizând întregul colectiv;
- Permite copiilor să lucreze cu fiecare coleg din grupă;
- Dezvoltă inteligenţele multiple;
- Stimulează cooperarea și ajutorul reciproc,
- Educă tolera gândirea şi operaţiile ei, limbajul, atenţia.

Bibliografie :

- S. Breben și colaboratorii – Metode interactive de grup – Editura Arves,2002;
- A. Gherguț – Psihopedagogia persoanelor cu cerințe educaționale speciale – Editura Polirom, 2006

Metode de învățare centrate pe elev

Prof. Băloi Liliana
Liceul Energetic,Tg Jiu

Centrarea procesului educaţional asupra elevului presupune preocuparea permanentă a profesorilor pentru cunoaşterea elevului ca individualitate şi adaptarea programelor de formare la profilul acestuia.

De-a lungul timpului, metodele de învățare centrate pe elev au fost îndelung cercetate, oamenii de știință formulând mai mute definiții pentru acestea:

-Mediul învăţării centrate pe elev se concentrează în primul rând asupra satisfacerii nevoilor elevului, în timp ce mediul învăţării centrate pe materie se concentrează în primul rând asupra unui set de cunoştinţe. Clasen, R.E. & Bowman, W.E. (1974)

-Învăţarea centrată pe elev) le oferă elevilor o autonomie şi un control mai mare în privinţa alegerii subiectului, a metodelor de învăţare şi a ritmului de studiu. Gibbs, G. (1992)

-Învăţarea centrată pe elev se referă la situaţia în care elevii lucrează atât în grupuri cât şi individual pentru a explora probleme şi a procesa activ cunoştinţele, mai degrabă decât a fi nişte receptori pasivi ai acestora. Harmon, S.W. & Hirumi, A., (1996)

-Învăţarea centrată pe elev descrie modalităţi de a gândi despre învăţare şi predare ce pun accentul pe responsabilitatea elevului pentru activităţi de genul plănuirii învăţării, interacţiunii cu profesorii şi alţi elevi, cercetării şi evaluării învăţării. Cannon, R. (2000)

Activitatea profesorilor în procesul de învățare centrată pe elev constă în:

·înlocuirea prelegerilor cu învăţarea activă;

·integrarea programelor de învăţare în ritm propriu;

·organizarea unor situaţii cooperante în grup;

·considerarea elevului drept responsabil

O învațare eficientă și durabilă este aceea care are la baza participarea activă a elevului la descoperirea informațiilor, a sensului și utilității lor.

Învăţarea centrată pe elev presupune folosirea abordărilor ce sunt în directă legătură cu unele din abilităţile cheie necesare tinerilor care se pregătesc pentru muncă.

Prin înlocuirea prelegerilor cu învăţarea activă, integrarea învăţării într-un ritm propriu şi organizarea unor situaţii de grup cooperante putem să ne sprijinim elevii pe măsură ce învaţă eficient.

Metodele active de învățare au multiple valenţe formative care contribuie la dezvoltarea gândirii critice, la dezvoltarea creativităţii, implică activ elevii în învăţare, punându-i în situaţia de a gândi critic, de a realiza conexiuni logice, de aproduce idei şi opinii proprii argumentate, de a le comunica şi celorlalţi, de a sintetiza/ esenţializa informaţiile, se bazează pe învăţarea independentă şi prin cooperare, elevii învaţă să respecte părerile colegilor.

Metodele interactive de grup sunt modalitati moderne de stimulare a învatarii si dezvoltarii personale înca de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizeaza interschimbul de idei, de experiente, de cunostinte.

Metodele de învăţare centrată pe elev fac lecţiile interesante, ajutăelevii să realizeze judecăţi de substanţă şi fundamente, sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor pe care sa fie capabili sa le aplice în viaţa reală.

Principalele metode de învățare activă utilizate în învățământul preuniversitar sunt:

- Metoda cubului -este o metodă folosită în cazul în care se doreşte explorarea unui subiect, a unei situaţii din mai multe perspective

- Metoda ciorchinelui - este o tehnică eficientă de predare şi învăţare, utilizată individual sau în grup,care încurajează elevii să gândească liber şi deschis.

- Metoda știu – vreau să știu - am învățat se bazează pe cunoaştere şi experienţele anterioare ale elevilor, pe care le vor lega de noile informaţii care trebuie învăţate.

- Metoda studiului de caz - reprezintă o metodă de confruntare directă a participanţilor cu o situaţie reală, autentică, luată drept exemplu tipic, reprezentativ pentru un set de situaţii şi evenimente problematice.

- Metoda brainstorming-ului - are drept scop emiterea unui număr cât mai mare de soluţii, de idei, privind modul de rezolvare a unei probleme, în vederea obţinerii, prin combinarea lor, a unei soluţii complexe, creative, de rezolvare a problemei puse în discuţie.

- Metoda 6/3/5 (brainwriting) - este o metodă asemănătoare brainstorming-ului, doar că se realizează în scris. Ideile noi se scriu pe foile de hârtie care circulă între participanţi. Tehnica se numeşte 6/3/5 pentru că există 6 participanţi în grupul de lucru, care notează pe o foaie de hârtie câte 3 soluţii fiecare, la o problemă dată, timp de 5 minute.

- Metoda Frisco - are la bază interpretarea, din partea participanţilor a unui rol specific, care să acopere o anumită dimensiune a personalităţii, abordând o problemă din mai multe perspective. Astfel, membrii grupului vor trebui să joace, fiecare, pe rând, rolul conservatoristului, rolul exuberantului, rolul pesimistului şi rolul optimistului.

- Metoda SINELG (Sistemul Interactiv de Notare pentru Eficientizarea Lecturii şi Gândirii) - este „un instrument util care le permite elevilor să-şi urmărească în mod activ înţelegerea a ceea ce citesc”. Această metodă este centrată pe menţinerea implicării active a gândirii elevilor în lectura unui text.

- Metoda piramidei sau a „bulgărelui de zăpadă” - are la bază împletirea activităţii individuale cu cea desfăşurată în cadrul grupurilor. Ea constă în încorporarea activităţii fiecărui membru al colectivului într-un demers colectiv mai amplu, menit să ducă la rezolvarea unei sarcini sau a unei probleme date

- Metoda exploziei stelare (metoda starbursting) - desemnează o metodă similară brainstormingului, cu care totuşi nu se confundă, deşi presupune organizarea clasei de elevi într-un grup şi stimulează crearea de întrebări la întrebări, aşa cum brainstormingul dezvoltă construcţia de idei pe idei.

O consecință importantă a utilizării metodelor de învățare centrate pe elev o reprezintă necesitatea ca elevii să își asume un înalt grad de responsabilitate în contextul învățării și să își aleagă în mod activ scopurile, precum și să își administreze procesul de învațarea. Ei nu se mai pot baza pe faptul ca profesorul le va spune ce, cum, unde și când să gândească.

Bibliografie:

- Leonte, R., Stanciu, M. (2004) – Strategii activ-participative de predare-învăţare în ciclul primar, Editura Casei Corpului Didactic, Bacău

- Oprea, C.L.. (2006) - Strategii didactice interactive, Editura Didactică și Pedagogică, Bucureşti.

CONTRIBUȚIA METODELOR INTERACTIVE LA DEZVOLTAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ A PREȘCOLARILOR

Hudiță Nicoleta Roxana
Grădinița Nr. 10 (structură a Grădiniței cu Program Prelungit Nr. 23),
Ploiești, Prahova

Învăţământul actual încurajează folosirea metodelor de învăţare care să solicite mecanismele gândirii, dezvoltând inteligenţa şi imaginaţia dar şi capacităţile creatoare. Astfel, sunt preferate metodele active de predare-învăţare, deoarece acestea pun accentul pe capacitatea de a pune întrebări şi de a construi răspunsuri; pe cultivarea unor deprinderi, priceperi şi capacităţi intelectuale; pe dezvoltarea gândirii critice şi a creativităţii.

Metodele active au avantajul de a creşte gradul de implicare a elevilor în propria formare ajutându-i să înveţe conştient şi să ia iniţiativă în acţiunile propuse. Caracterul stimulativ al metodelor activ-participative este de reală importanţă ca şi posibilitatea alternării activităţilor individuale şi de grup, în scopul atingerii „optimum-ului” motivaţional şi acţional, elevii trebuind să-şi asume noi roluri şi responsabilităţi în propria formare.

Metodele interactive au un rol deosebit pentru dezvoltarea afectivă a copiilor. Învăţarea prin cooperare permite o abordare interdisciplinară a conţinuturilor şi creează un element al învăţării plăcut, stimulativ care valorifică interesele şi nevoile elevilor. Prin folosirea acestor metode profesorul are posibilitatea de a observa şi orienta atât învăţarea propriu-zisă (acumularea de cunoştinţe) cât şi modurile de interacţiune a copiilor, gradul de implicare emotională a acestora în activităţile de grup, posibilităţile de valorificare a competenţelor socio-afective pe care aceştia le dovedesc la momentul respectiv cât şi competenţele de comunicare pe care le dobândesc sau le exersează.

Majoritatea metodelor activ-participative presupun munca în echipă. Echipa din grădiniţă este un grup formal, construit pentru rezolvarea unor sarcini organizaţionale concrete şi care acţionează unitar. Echipele eficiente aduc avantaje grupei, echipei şi membrilor ei deoarece contribuie la creşterea gradului de angajare a întregului colectiv în activitate. Pentru ca echipa să funcţioneze, fiecare educator trebuie să promoveze relaţiile deschise, ascultarea activă, înţelegerea reciprocă, empatia, rezolvarea conflictelor prin discuţii şi să acorde atenţie comunicării.

Metodele interactive sau de lucru în echipă influenţează dezvoltarea afectiva a copilului, implicându-l in mod direct în activitatea de predare-învăţare, pe care copilul o percepe ca parte a experienţei sale. Cu alte cuvinte copilul este prezent atât fizic cât şi emoţional în activităţi, nu ca observator al acţiunii ci ca participant al acesteia.

Rezolvarea sarcinilor în echipă atinge un aspect important al dezvoltării emoţionale şi anume motivaţia. Acest element definitoriu pentru învăţare apare fie ca efect al imitaţiei, fie ca rezultat al nevoii de exprimare şi de participare la reuşita echipei. De exemplu, prin aplicarea metodei *Explozia stelară,* copiii, unei echipe, trebuie să conceapă întrebări de genul „Cum?”. Fiecare membru al echipei va fi motivat să conceapă o întrebare atât pentru a susţine echipa cât mai ales pentru a fi considerat parte integrantă a echipei.

Increderea de sine este un alt aspect al dezvoltării emoţionale. Metodele interactive contribuie la dezvoltarea încrederii de sine a copiilor prin faptul că, în cadrul grupului, copilul este pus în situaţia de a se compara cu ceilalti şi de a se dovedi util pentru echipă. Deasemenea ideea de a contribui la reuşita echipei îi oferă copilului sentimentul de apartenenţă la grup şi de importanţă. El devine conştient de importanţa răspunsurilor sale şi se simte capabil de a rezolva o sarcină prin procesul de similitudine specific muncii în echipă. Conceptul de similitudine este ilustrat în cadrul muncii în echipă în sensul că „grupul constituie un loc de afirmare şi diferenţiere în raport cu ceilalţi” (Milcu, 2008, p. 34). Astfel, copilul capătă încredere în sine comparându-se cu ceilalţi şi, devenind conştient de unicitatea sa, el face un pas important pentru

dezvoltarea personalităţii. Imaginea sa în cadrul grupului începe să cântărească din ce în ce mai mult, pe măsură ce este pus în situaţia de a se compara cu ceilalţi iar acest proces este culminant odată cu formarea respectului faţă de propria persoană.

Metodele de grup sunt eficiente atunci când printre obiectivele cadrului didactic se află şi formarea şi dezvoltarea aptitudinilor de cooperare. Prin cooperare copiii îşi dezvoltă abilitatea de a intra în relaţii cu cei din jur şi de a lucra în echipă. Munca în echipă presupune atingerea unor scopuri comune, aşa-zisa sintalitate a grupului, care, odata dobandită, are efecte pozitive şi asupra grupului şi asupra individului. Ideea de muncă în echipă sprijina ideea de efort şi de solidaritate, elemente esenţiale fără de care un grup nu poate funcţiona şi care contribuie la formarea concepţiei despre lume a copilului. Ajungem la o trăsătură definitorie a echipei, descrisă de Magdalena Dumitrana drept „ un aspect energetic şi motivaţional, reprezentat prin conjugarea eforturilor fiecăruia dintre membrii grupului în vederea atingerii obiectivului comun final, eforturi desfăşurate într-o atmosferă de confort emoţional şi solidaritate” (Dumitrana, 2008, p. 31).

Confortul emoţional este evident atunci când participanţii au un ţel comun, simt spiritul echipei şi se consideră corect apreciaţi atât de către cadrul didactic cât şi de către ceilalti coechipieri. În plus, sentimentul de confort emoţional aduce cu sine şi emoţiile competiţiei, copiii având sentimentul de apartenenţă atât în cadrul grupului cât şi în acţiunile desfăşurate. Emoţiile (specifice succesului şi eşecului, deopotrivă) asigură totoadată fixarea cunoştinţelor deoarece copilul se simte implicat direct în propriile acţiuni, simte propria contribuţie la luarea deciziilor.

Competenţa emoţională pe care o dobândesc copiii desemnează abilitatea acestora de a-şi gestiona propriile emoţii, precum şi de a recunoaşte şi de a se adapta la emoţiile celorlalţi. Pentru a favoriza o bună adaptare socială şi menţinerea unei bune sănătăţi mentale, copii trebuie să înveţe să recunoască ce simt pentru a putea vorbi despre emoţia pe care o au(acest lucru fiind posibil în măsura în care copilul a început să aibă un anumit grad de conştientizare), trebuie să înveţe cum să facă o disociere între sentimentele interne şi exprimarea externă şi nu în ultimul rând să înveţe să identifice emoţia unei persoane din expresia ei exterioară pentru a putea în felul acesta să răspundă corespunzător.

Dezvoltarea abilităţilor emoţionale ale copiilor preşcolari este importantă pentru că ajută la formarea şi menţinerea relaţiilor cu ceilalţi; pentru că ajută copii să se adapteze la grădiniţă; pentru că previne apariţia problemelor emoţionale şi de comportament. Cadrele didactice, alături de părinţi sunt cele care contribuie la dezvoltarea abilităţilor emoţionale ale copiilor.

BIBLIOGRAFIE:

Breben, S., Gongea. E., Fulga, M., (2002) *Metode interactive de grup. Ghid metodic*, Craiova: Ed. Arves;

Iucu, R., (2005), *Teoria si metodologia instruirii*, Bucuresti;

Milcu, M., „(2008), *Psihologia relatiilor interpersonale*, Bucuresti: Polirom;

Dumitrana, M., (2008), *Invatarea bazata pe cooperare*, Bucuresti: Editura V&I Integral.

„DIFERIȚI, DAR TOTUȘI EGALI!”

Prof. Cionca Oana
Grădinița cu Program Prelungit Nr.1 Orșova

Scoala incluziva presupune, în primul rând, recunoasterea dreptului fiecarui copil la educatie, si apoi întelegerea diferentelor de adaptare si învatare,specifice fiecarui copil în parte, ca fiind naturale. Educaţia integrată se referă în esenţă la integrarea în structurile învăţământului de masă a copiilor cu cerinţe speciale în educaţie (copii cu deficienţe senzoriale ,fizice, intelectuale sau de limbaj , defavorizaţi socio-economic şi cultural copii din centrele de asistenţă şi ocrotire , copii cu uşoare tulburări psihoafective şi comportamentale , copii infectaţi cu virusul HIV etc.) pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase şi cât mai echilibrate a personalităţii acestora.

Incluziunea reprezintă esenţa unui sistem educaţional ce se caracterizează prin promavarea egalitaţii în drepturi şi responsabilităţii, flexibilitatea programelor şcolare, implicarea activă a comunităţii în programele şcolii, parteneriat cu familia. În reuşita educaţiei incluzive un rol important revine familiei. Relaţia familie-şcoală se bazează pe încredere. Comunicarea eficientă asigură încrederea reciprocă. La începutul parteneriatului cu părinţii, profesorii trebuie să se gândească ce pot învaţa de la părinţi despre copiii lor. Pentru ca această comunicare să fie eficientă profesorii trebuie să apeleze la bune deprinderi de ascultare. Ascultând atent părintele se poate stabili o relaţie deschisă cu sprijin reciproc. A şti să asculţi înseamnă a fi capabil să creezi premisele colaborării. Ascultarea activă înseamnă a fi cu adevărat activ .

Cadrele didactice implicate în educația incluzivă pun accentul pe dezvoltarea de activități care comportă lucrul în echipa si cooperarea, pe respectarea identitatii culturale a fiecărui copil în parte și pe monitorizarea constantă a eficacitatii activitatilor de predare - învatare - evaluare la nivelul fiecărui copil. În același timp, programele de sprijin și remediere școlară, utilizarea posibilităților oferite de curriculum la decizia școlii și implicarea părinților în diverse activități extracurriculare organizate la nivelul unității de învățământ, reprezintă tot atâția pași către succesul școlar al fiecărui copil.

Desigur, procesul de transformare a școlii tradiționale într-una incluzivă cere timp și tehnici noi de abordare din partea fiecărui profesor. Obiectivele educației incluzive vizează combaterea neparticipării școlare, ca și a abandonului și eșecului școlar, prin demersuri care depășesc barierele impuse de dificultățile de ordin material, personal, familial sau social cu care se confruntă copiii. În același timp, educația incluzivă vizează asigurarea unor condiții optime de învațare care să ofere tuturor șansa unui start egal în viață din punct de vedere educațional. Principiul egalității de șanse reprezintă conceptul de bază al școlii incluzive, prin aplicarea căruia aceasta contribuie la anularea diferențelor de valorizare bazate pe criterii subiective, de ordin etnic sau social.

Incluziunea la nivel școlar se realizează prin respectarea și valorizarea diferențelor socio-culturale existente în rândul elevilor și prin promovarea bogăției și a diversității experienței educative care rezultă din aceste diferențe. Școala incluzivă devine astfel o școală deschisă tuturor, o școală prietenoasă, flexibilă, o școală care abordează procesul de predare - învațare - evaluare într-un mod dinamic și atractiv, o școală care, prin sprijinul pe care îl oferă tuturor copiilor, se constituie într-un factor de bază al incluziunii sociale, contribuind la eliminarea prejudecăților legate de apartenența la un anumit mediu și la spargerea barierelor existente între diferitele grupuri din interiorul unei comunități.

"O școală incluzivă este o școală deschisă către orice elev, o școală care primește orice elev, îl valorizează și îl face să se simtă acasă. Este, aș spune, școala ideală, unde toată lumea seduce cu plăcere și toți copiii sunt ajutați să-și atingă maximul potențialului nativ. Este școala care oferă sprijin accentuat pentru acei copii care au nevoie în mod deosebit de el".

Din păcate, realitatea nu este întotdeauna la nivelul idealului. Există multe practici care generează disconfort în rândul elevilor, părinților și uneori chiar și al cadrelor didactice. Iar la nivelul școlilor s-au încetat o serie de practici care exclud

anumite categorii de copii de la beneficiile educației. De exemplu, în școala românească s-a dezvoltat o adevarată tradiție care constă în a valoriza doar copiii cu rezultate deosebite la învățătură; mai mult, cred că școala românească și-a ridicat ștacheta foarte sus - ceea ce nu este deloc rău, problema e că nu-i sprijină pe copii să atingă această ștachetă. Desigur, există și școli unde lucrurile nu se întâmplă astfel, dar de cele mai multe ori, sprijinul oferit copiilor nu este pe măsura nevoilor acestora. Cu alte cuvinte, politica școlii românesti este oarecum „Aceasta e ștacheta,sari!". Dar ce face școala pentru a-l ajuta pe elev să sară? Ce facem pentru cei care au dificultăți în a atinge ștacheta? Tendința de a ignora copilul care are un ritm de învățare mai lent e un fenomen foarte raspândit, și nu se ține cont că acel copil nu are neapărat un nivel scăzut de inteligență, ci pur și simplu un alt ritm de învățare. Copiii care provin, de exemplu, din învățământul special și au fost integrați în școlile de masă trebuie să facă fata acelorași standarde ca și ceilalți copii, și astfel se confruntă cu fenomene de excludere sau de ignorare. Predăm la nivelul copiilor excepționali, al olimpicilor, restul nu ne interesează. Din păcate, există și excluderi bazate pe criterii etnice, nu multe, dar cu atât mai flagrante. Desigur, sunt și școli în care situația este echilibrată, dar fenomenul despre care vorbeam e deosebit de raspândit. Cu cât școala este mai departe de idealul școlii incluzive, cu atât mai mare este nevoia de intervenție. E vorba despre comunități în care apar probleme lingvistice,în sensul în care elevii vorbesc acasă altă limbă decât româna, fapt valabil pentru toate minoritățile. Însă, cei care au nevoie urgent de sprijin sunt membrii minorității rome, pentru că, dacă celelalte minorități au învățământ în limba maternă, romii au o singură școală în toată țara unde se face predare în limba romană. În rest, ei se adaptează învatamântului în limba româna, și trebuie să spun că sunt foarte doritori să facă acest lucru, însă un copil care nu înțelege limba în care i se predă nu poate performa la școala. Acest tip de comunitate trebuie sprijinită. În altă ordine de idei, participarea la învățământul preșcolar este o precondiție a succesului școlar, iar copiii care nu participă nici măcar la grupa pregătitoare încep școala cu un handicap evident, cu atât mai mult cu cât acești copii nu pot beneficia acasă de sprijinul părinților - este cazul comunităților sărace de romi, unde părinții au un grad de educație foarte scăzut. Din această cauză decalajul existent la început se accentuează pe parcurs, iar trecerea în clasa a cincea devine un moment foarte dificil, în care începe să se manifeste abandonul școlar.

O școală incluzivă este utilă tuturor. Acest proiect se adresează unui număr limitat de școli, și le-am vizat pe acelea care au cele mai mari probleme. Însă ideea de incluzivitate ar trebui să se manifeste în toate școlile, peste tot există copii care sunt „puși la colț" de colegi și de profesori pentru că nu reușesc să performeze, fără ca școala să le ofere acestor copii sprijin diferențiat. În toate școlile există cadre didactice care nu acceptă ca părinții au un cuvânt de spus în școală, ceea ce este complet fals, părinții trebuie consultați și priviți ca parteneri ai școlii. Desigur, în comunitățile sărace beneficiile școlii incluzive sunt evidente, poate că este prima oară când cineva chiar încearcă să identifice și să rezolve câteva din problemele acestor comunități. Pentru multe din aceste școli este prima dată când cineva se ocupă de formarea cadrelor didactice pentru ca nivelul de profesionalism al acestora să crească și ele să poată rezolva problemele cu care se confruntă la clasă și în școală, este prima dată când cineva le oferă o minimă dotare materială pentru ca învățarea să se desfășoare într-un mediu agreabil, primitor, și nu unul închis. Oferta școlii de a sprijini copilul prin programe-suport, prin ore suplimentare și prin activități extracurriculare, dar și prin programe de tip șansa a doua, care nu se adresează doar copiilor, ci și tinerilor și adulților, toate acestea reprezintă pasul decisiv către radicarea abandonului școlar și oferirea unei educații de calitate pentru toși copiii .

Școala incluzivă facilitează accesul tuturor la o educație de calitate prin:

. ameliorarea și flexibilizarea curriculum-ului;

. utilizarea unor metodologii de predare - învatare - evaluare centrate pe elev;

. implicarea comunității în viața școlară;

. formarea cadrelor didactice din perspectiva valorilor educației incluzive;

. oferirea de servicii educaționale conform principiului „resursa urmează copilul";

. programe de tip "A doua șansă" dedicate persoanelor care au abandonat școala sau nu au frecventat niciodată învățământul obligatoriu;

. îmbunătățirea atitudinilor adulților și copiilor față de diversitatea culturală, umană și etnică dintr-o comunitate.

Cele trei dimensiuni ale incluziunii la nivel școlar. Dimensiunea culturală se referă la măsura în care filosofia educației incluzive este împărtășită de toate cadrele didactice din școală și în care ea poate fi observată de toțI membrii comunității școlare și de toți cei care intră în școală. Crearea unei culturi a școlii trebuie să devină un proces la fel de important ca acela de predare a cunoștințelor și de dezvoltare a deprinderilor. O astfel de filosofie va putea sta apoi la baza elaborării unor strategii și a luării unor decizii curente privind practica. Dimensiunea strategică se referă la plasarea abordării incluzive în nucleul dezvoltării școlare, astfel încât aceasta să se reflecte în toate strategiile școlare și să nu fie privită ca o adăugire exterioară, distinctă de toate celelalte. Conceptul de educație incluzivă trebuie să se reflecte în toate documentele de planificare școlară. Dimensiunea practică se referă la asigurarea reflectării în activitatea la clasa atât a culturii cât și a politicilor incluzive ale școlii. Metodele de predare - învățare - evaluare trebuie să încurajeze participarea fiecărui elev la activitățile desfășurate în cadrul orelor de curs.

„DIFERIȚI, DAR TOTUȘI EGALI!”

Prof. Drăguleasa Alina-Mihaela
Grădinița cu Program Prelugit Nr.1 Orșova

„Eu sunt copilul. Tu ţii în mâinile tale destinul meu. Tu determini în cea mai mare măsură dacă voi reuşi sau voi eşua în viaţă”.

Sunt cuvinte care ar trebui să ne urmărească toată viaţa. Da, eu cel matur, indiferent ce hram port şi de unde vin, îmi asum o foarte mare responsabilitate faţă de o viaţă de om, în momentul în care am devenit părinte sau educator. Dacă unii sunt mai puţin conştienţi de acest lucru, înseamnă că undeva, în trecutul lor, în copilăria lor au avut parte de aceeaşi inconştienţă din partea adulţilor din jur. Acesta este un lanţ al slăbiciunilor pe care mulţi dintre noi ar putea să-l rupă, doar dacă ar vrea, doar dacă ar fi mai atenţi la cei din jurul lor, la sufletele nevinovate, “condamnate” la un alt mers al dezvoltării personalităţii lor, în toată plenitudinea sa. Da, este vorba de copiii cu cerinţe educative speciale.

Oare cu ce au greşit aceşti copii şi în faţa cui, de am ajuns să nici nu-i observăm, noi, cei din “alte sfere” ?

Suntem, oare, destul de convinşi sau de în cunoştinţă de cauză că aceste “cerinţe educaţionale speciale” pot reieşi nu numai dintr-o deficienţă biologică ci, mai ales din experienţele neplăcute, anterioare, ale copilului, din problemele sociale ale familiilor acestora?

Răspunsul nu poate veni decât din modul de implicare al membrilor societăţii şi comunităţii, pentru integrarea acestor copii în societate. Acesta ar putea fi examenul nostru civic, al faptului că ne pasă de cei cărora le-am dat viaţă şi că nu ajunge atât... pentru a-i da societăţii ca oameni integri. Cu cât mai devreme vom conştientiza acest aspect, adică, cu cât mai de timpuriu, cu atât şansele pentru copiii aflaţi în situaţii de instituţionalizare vor fi mai multe şi mai mari, pentru că, încă, segregarea şi marginalizarea nu sunt atât de prezente şi infiltrate în viaţa lor. Influenţa “izolării” copiilor cu CES asupra dezvoltării personalităţii lor este negativă pentru că, ştim foarte bine că dezvoltarea personalităţii copilului este într-o relaţie strânsă cu mediul, acesta determinând vectorul, direcţia drumului dezvoltării acestuia.

Să nu uităm că şi confortul psihologic oferit de mediu este determinant într-o evoluţie sau alta a formării şi dezvoltării personalităţii umane. Nu putem face abstracţie de faptul că avem şi copii instituţionalizaţi. Este o realitate. Important este să dorim să ne schimbăm atitudinea vizavi de aceştia, să înţelegem ce rol important avem, noi, cei care suntem privilegiaţi să creştem şi să educăm copii fără asemenea probleme, chiar şi faţă de aceşti copii. Rolul nostru este de a participa efectiv la schimbarea mentalităţii societăţii, oferind informaţii şi practici ancorate în realitate. Trebuie să găsim diverse modalităţi de integrare socială activă a acestor copii, pentru a diminua factorii care duc la o instabilitate emoţională, la un limbaj dezvoltat insuficient, la un comportament dificil şi să determinăm un echilibru emoţional, încredere în cei apropiaţi pentru a putea relaţiona mai uşor, să participăm la formarea deprinderilor necesare vieţii în colectivitate. Nu numai şcoala are obligaţia şi menirea de a influenţa în bine bunul mers al dezvoltării acestor copii. Câţi dintre noi işi dau seama că aceşti copii au –pe lânga problemele similare cu ale unui copil obişnuit –şi problemele specifice situaţiei care a determinat instituţionalizarea lor? Rezolvarea acestor probleme necesită o tratare individuală prin activităţi de corecţie şi de recuperare şi prin includerea copilului în sistemul educaţional obişnuit.

Dacă prin discriminare socială înțelegem o atitudine repulsivă față de o persoană sau un grup de persoane bazată pe opinii ce nu iau în considerare abilitățile sau inabilitățile demonstrate ale acestora ci supoziții întemeiate pe analogii, atunci eliminarea atitudinilor și comportamentelor discriminatorii la adresa persoanelor cu dizabilități devine posibilă numai în condițiile respectării a două concepte fundamentale: asigurarea egalității de șanse, respectiv a calității vieții. Prin egalizare a șanselor se înțelege acel „proces prin care diversele sisteme ale societății și mediului cumar fi

serviciile, activitățile, informațiile și documentarea, sunt puse la dispoziția tuturor, în particular a persoanelor cu handicap.” (ONU, 1993, p. 10).

În consecință, „principiul drepturilor egale implică faptul că necesitățile fiecărui individ precum și ale tuturor indivizilor sunt de importanță egală, că aceste necesități trebuie să stea la baza planurilor făcute de societate, și că toate resursele trebuie folosite într-un asemenea mod încât fiecare individ să aibă șanse egale de participare”. (idem).

Regulile standard privind egalizarea șanselor pentru persoanele cu handicap, au fost adoptate de Adunarea Generală ONU. Ele cuprind principii de responsabilitate, acțiune și cooperare. Printre cele mai importante, enumerăm:

Regula 1. Creșterea gradului de conștientizare a societății în legătură cu drepturile, trebuințele, potențialul și contribuția persoanelor cu handicap.

Regula 2. Acordarea de îngrijire medicală adecvată.

Regula 3. Trebuie furnizate servicii de reabilitare, recuperare care să cuprindă o paletă largă de activități vizând formarea aptitudinilor de bază în vederea ameliorării sau compensării unei funcții afectate, dar și întărirea încrederii în propriile capacități și elaborarea unei imagini de sine pozitive.

Regula 4. Accesibilitatea este o condiție esențială a realizării procesului de egalizare a șanselor. Se referă atât la accesibilitatea fizică propriu-zisă, cât și la accesul neîngrădit la informare –comunicare.

Regula 5. Educația acestor persoane trebuie să se realizeze în contexte integrate. Formele de educație concepute pentru persoanele cu handicap trebuie să fie parte integrantă a sistemului național de învățământ atât în ceea ce privește structurile educaționale și serviciile conexe, cât și proiectarea și dezvoltarea curriculară. Educația desfășurată în școlile obișnuite se va face cu asigurarea persoanelor specializate în aceste servicii de sprijin corespunzătoare. Din nefericire, în multe dintre școlile din România aceste cadre specializate nu există, ba mai mult, nu se acordă nici un fel de sprijin educatoarelor care au în grupă copii cu handicap. Soluții ar exista prin micșorarea numărului de copii la grupă sau ridicarea salarului cadrului didactic în cauză, sau ajutorul măcar a două ore pe zi din partea unui cadru specializat care să se ocupe în mod special de copilul cu handicap. Aceste soluții rămân în așteptare, până când se va realiza faptul că această verigă neîndeplinită ori îndeplinită incorect, va duce la incapacitatea respectării celei de-a 6 –a regulă ce se referă la ocuparea forței de muncă. Nu trebuie pierdută din vedere nici forma de școlarizare a copiilor cu handicap în școlile speciale, spre exemplu pentru copiii cu deficiențe de auz, vedere etc.

Regula 6. Ocuparea forței de muncă trebuie săfie nediscriminatorii, ba chiar să sprijine activ integrarea profesională a persoanelor cu handicap.Printre alte reguli mai sunt cele ce țin de domeniul veniturilor și protecția socială, viața de familie, modalitățile de recreere, participarea la viațareligioasă, dar și politicile economice, legislația națională, cooperarea internațională și multe altele care nu depind neapărat de sistemul de învățământ.Conceptul de calitate a vieții reflectă necesitatea asigurării unui nivel minim de condiții de trai și de dobândire a mijloacelor de subzistență astfel încât persoana cu handicap să poată duce o existență decentă și plină de sens, în concordanță cu aspirațiile sale și cu nivelul de dezvoltare socio –economică a societății din care face parte.În ce privește integrarea școlară a copiilor cu C.E.S., aceasta se referă la integrarea în structurile învățământului de masă a copiilor cu cerințe educative speciale pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a personalității acestora.

Integrarea educațională nu presupune numai participarea copiilor cu handicap ușor alături de cei normali , ci și organizarea unor grupe în cadrul structurilor învățământului special (integrarea grupelor de copii cu handicap sever în școlile speciale). În prezent, modul și gradul în care procesul de integrare școlară ar trebui să aibă loc, constituie prilej de intense discuții și dezbateri care interesează nu numai categoria profesioniștilor, dar și cea a elevilor (normali și cu handicap) și a părinților acestora.

Există multe avantaje dar și dezavantaje privind integrarea copiilor cu C.E.S. în grupele de copii normale:

-integrarea copiilor cu handicap în școlile de masă, alături de elevii normali, are darul de a stimula performanțele lor școlare ca urmare a perceperii așteptărilor superioare ce există în aceste medii educaționale;

-includerea copiilor cu C.E.S. în școlile de masă facilitează înțelegerea condiției lor de către colegii lor normali, ceea ce va avea ca efect acceptarea și protejarea lor chiar în cadrul grupurilor sociale obișnuite;

-prezența a doi –trei copii cu handicap într-o clasă obișnuită se va solda cu neglijarea lor de către cadrele didactice, deoarece acestea nu dispun de timpul necesar tratării lor diferențiate și nici nu sunt pregătite în acest sens;

-repartizarea copiilor cu C.E.S. în învățământul de masă pe timp nelimitat, nu poate veni în întâmpinarea tuturor nevoilor și necesităților acestora fără înființarea de parteneriate cu instituțiile specializate.

Drept urmare, pentru o integrare de succes a copiilor cu C.E.S. în grupele de copii normali, trebuie să se țină cont de următoarele aspecte:organizarea clasei sau a grupei pe centre de interes, unde cadrul didactic își poate planifica activități instructive adecvate nivelurilor de dezvoltare;promovarea interacțiunilor sociale sau a învățării prin cooperare, astfel încât copiii cu dizabilități să poată comunica cu copiii normali, să relaționeze și să cooperezela rezolvarea unor situații de învățare;folosirea unor strategii de grupare diferită, cum ar fi lucrul în perechi, lucrul individual sau în echipă pentru asigurarea unui feedback prompt și consecvent;facilitarea dezvoltării sociale și emoționale, deoarece copiii învață ce mai bine atunci când se simt în siguranță și obțin succese în activitățile școlare.înființarea de parteneriate cu instituțiile speciale pentru acordarea unui ajutor din partea specialiștilor în ceea ce privește reabilitarea și integrarea copiilor cu dizabilități.În țările avansate în acest domeniu, copiii cu dezabilități frecventează școala de masă două –trei ore pe zi, după care sunt angrenați în activități individuale suplimentare sub conducerea unui specialist în educația specială, ajutat de asistenta medicală, educatoare etc. Astfel, de fiecare copil cu handicap se ocupă cel puțin trei –patru persoane specializate, ceea ce, în condițiile țării noastre se consideră, cel puțin în etapa actuală, neeconomic, ineficient practic și chiar imposibil.Timpul va spune dacă vom avea resurse pentru a ajuta cu adevărat aceste persoane, ori ne vom limita la ceea ce avem în prezent.Toate acestea nu cer un efort atât de mare din partea noastră, DAR, tratarea lor cu nepăsare sau indiferenţă, sau şi mai rău, excluderea acestei realităţi din sfera preocupărilor noastre, poate duce la nedezvoltarea celorlalte procese psihice şi a personalităţii acestor copii, în definitiv.

Copiii cu CES demonstrează un nivel scăzut de adaptare şcolară, lipsa deprinderilor de viaţă, lipsa de iniţiative, instabilitatea atenţiei, autocontrolul nedezvoltat. Dacă nu din alte motive, atunci, măcar din spirit civic ar trebui să le dăm atenţia cuvenită. Mediul social este o şansă! Instituţionalizarea nu este o sentinţă! Neimplicarea noastră, a celor din jur este o sentinţă mai periculoasă -şi cu o bataie mai lungă în viitor -decât orice predispoziţie biologică sau socială! Să ne bucurăm, aşadar, de ceea ce avem, dar să nu uităm de cei mai trişti ca noi!

ELEVII CU C.E.S. - O PROVOCARE A SISTEMULUI EDUCȚIONAL ACTUAL

Prof. Molnar Mihaela
Liceul Tehnologic Târnăveni
Județul Mureș

„...în livadă ne place să avem copaci care rodesc mai devreme sau mai târziu [...] toate aceste roade sunt bune,nici unul nu este de aruncat.De ce să nu acceptăm în școli,minți mai agere sau mai încete? De ce nu i-am ajuta? Pierdem timp,dar câștigăm satisfacție și respect...” (Jan Amos Comenius)

Mi-a luat ceva timp până m-am hotărât să abordez acest subiect, delicat pentru unii profesori și lipsit de interes pentru alții. Am observat, cu părere de rău, că singurii care reacționează, cu adevărat, la acest subiect, sunt părinții acestor copii „speciali’’. Dar oare, ne-am gândit noi, ceilalți, vreodată, ce este în sufletul unui părinte care are un copil cu cerințe educaționale speciale? Cu siguranță, el duce o luptă zilnică pentru recuperarea parțială sau totală a copilului său, dar mai ales se zbate cu etichetele puse de ceilalți. Nu este ușor, nu este nici plăcut când ți se spune că X coleg nu vrea să stea în bancă lângă copilul tău.

Ne gândim noi, care avem acasă copii fără nevoi speciale, că oricând ar fi putut să fie copilul nostru într-o astfel de situație? Să ne punem pentru o secundă în locul acestor părinți și să încercăm să le simțim durerea sufletească, regretul sau forța de care dau dovadă în recuperarea copiilor lor.

Oare noi ce am fi făcut în locul lor? Am fi renunțat, am fi luptat, ne-am fi obișnuit pur și simplu cu gândul că nu se mai poate face nimic sau ne-am fi îndreptat până și ultima picătură de forță pentru recuperarea, pe cât posibil, a copilului nostru?

Ce era mai bine? Ca acești părinți să stea cu mâna în sân sau să își ajute copilul să se apropie de normalitate și să devină adulți independenți, autonomi? Convingerea mea, ca și cadru didactic care lucrează cu elevi cu C.E.S. este că includerea acestor copii în învățământul de masă, nu trebuie să rămână doar un discurs demagogic, declarativ, ci o practică posibilă prin tehnici concrete de predare/învățare/evaluare, prin adaptarea curriculară individualizată și mai ales prin formarea și dezvoltarea conștiinței tuturor elevilor pentru acceptarea diversității de orice fel. Mai cred că, orice cadru didactic are responsabilitatea și obligația profesională de a se asigura că toți elevii participă din plin la viața socială și că educația le oferă șanse egale tuturor.

Fiecare copil trebuie abordat ca o ființă aparte, cu povestea sa, cu talentul său. J. A. Comenius afirma: „Un copac, așa cum, din fragedă vârstă și-a întins ramurile în sus, în jos sau lateral, astfel le păstrează de-a lungul secolelor pâna la tăiere…” la fel se întâmplă și cu un copil! Ei sunt unici, în felul lor, au viață interioară, sentimente și trăiri complexe. „Nu există nimic care să nu poată fi făurit de o muncă perseverentă și de o grijă încordată și atentă’’ spunea marele filosof Seneca.

Suntem creația lui Dumnezeu care ne iubește pe toți deopotrivă, fie că suntem frumoși sau mai puțin frumoși, deștepți sau mai puțin înzestrați intelectual, după cum afirma și Mihai Eminescu: „La același șir de patimi, deopotrivă fiind robi/ Fie slabi, fie puternici, fie genii ori neghiobi.” Cine ne dă atunci nouă dreptul să-i judecăm pe cei care nu sunt ca noi, să-i izolăm, să le distrugem orice fărâmă de încredere pe care o mai au în interiorul lor? Ce ne costa o scânteie de bunătate într-un întuneric al răutății infinite? Cum am putea să aducem lumina, să restabilim echilibrul lumii noastre căzute în haos? Ne dușmănim între noi, ne terfelim zi de zi sufletele prin spinii cuvintelor grele, prin care rânim, atât de ușor, atunci cum putem susține elevii cu C.E.S.?

METODE INTERACTIVE DE GRUP FOLOSITE ÎN INVĂŢĂMÂNTUL PREŞCOLAR

Corlan Bianca-Cristiana
Liceul Tehnologic Bâlteni Grădiniţa cu P.N. Moi

Metodele interactive de grup sunt modalităţi moderne de stimulare a învăţării experenţiale, de exersare a capacităţilor de analiză, de dezvoltare a creativităţii copiilor. Specific acestor metode este faptul că ele promovează interacţiunea dintre preşcolari, schimbul de idei, de cunoştinţe, asigurând un demers interactiv al actului de predare-învăţare-evaluare. Prin folosirea acestor metode , preşcolarii depun un efort intelectual, de exersare a proceselor psihice, de abordare a altor demersuri interdisciplinare prin studiul mediului concret şi prin corelaţiile elaborate interactiv, în care îşi asumă responsabilităţi, formulează şi verifică soluţii. De asemenea, aceste metode activează toţi copiii şi le dezvoltă comunicarea, creativitatea, independenţa în gândire şi acţiune, îi ajută să ia decizii corecte şi să argumenteze deciziile luate. Aceste metode presupun respectarea particularităţilor de vârstă, îmbinarea diferitelor forme de activitate, îmbinarea muncii individuale cu munca pe grupuri şi activitatea frontală, evaluarea corectă a rezultatelor obţinute şi reconstituirea relaţiei educatoare-copil. Metodele de învăţare activă implică copiii în procesul de învăţare în sensul formării lor ca participanţi activi la procesul de educare, astfel fiind ajutaţi să înţeleagă lumea în care trăiesc şi să aplice în diferite situaţii de învăţare ceea ce au învăţat. Aceste metode sunt folosite din ce în ce mai mult în practica educaţională alături de cele tradiţionale ori în combinaţie cu acestea.

În continuare voi prezenta câteva metode moderne pe care le-am folosit în procesul instructiv educativ în funcţie de obiectivele urmărite la fiecare activitate.

Bula dublă - este o metoda de predare-învăţare, uşor de aplicat, care grupează asemănările şi deosebirile dintre doua obiecte, fenomene, idei, concepte etc.. Ea este reprezentată grafic din două cercuri mari în care se aşează câte o imagine care denumeşte subiectul abordat. De cele două cercuri mari se află relaţionate prin linii alte cercuri mici situate între cercurile mari în care se specifică asemănările iar în cercurile exterioare se specifică caracteristicile fiecărui termen, particularităţile sau deosebirile.

Exemplu. La activitatea DLC-convorbire „Ce ştim despre anotimpuri?” in cercurile mari am asezat imagini reprezentative despre anotimpurile toamna şi iarna. Copiii au completat doua caracteristici ale anotimpului toamna(cad frunzele, pleacă păsările călătoare) , două caracteristici ale anotimpului iarna(ninge, îngheaţă apa)în cercurile exterioare şi două asemănări(anotimp, 3 luni) in cercurile mici din mijloc. O altă activitate la care am folosit metoda Bula dublă a fost o activitate DLC-joc didactic „În curând voi fi şcolar„. În acest joc în cele două cercuri mari am aşezat imagini cu preşcolari şi şcolari iar copiii au completat cercurile mici din mijloc cu asemănările existente între preşcolari şi şcolari(sunt copii, se hrănesc şi cresc) iar în cercurile exterioare au completat cu caracteristicile acestora (preşcolarii se joacă, merg la grădiniţă, şcolarii merg la şcoală, învaţă).

Schimbă perechea este o altă metodă interactivă pe care am folosit-o în activităţile cu preşcolarii. Această metodă are ca obiectiv stimularea comunicării şi rezolvarea de probleme prin lucru în pereche. Metoda „Schimbă perechea„ am folosit-o în activităţi de observare, activităţi de convorbire, activităţi practice, etc..

Exemplu. La activitatea DȘ observare cu tema „Legume de toamnă ’’, am urmărit ca prin lucru în pereche, copiii să descopere cât mai multe caracteristici ale legumelor care se coc în anotimpul toamna. Am organizat copiii în două cercuri concentrice după ecusoanele pe care le aveau în piept, în interior copiii cu frunze galbene, în exterior copiii cu frunze verzi. La îndemnul educatoarei copiii au luat din coş o legumă la alegere pe care au observat-o, au analizat-o, pentru a spune totul despre el. Perechea a analizat leguma timp de 3-5 minute, iar la comanda educatoarei „Schimbă perechea’’

copiii din interior s-au deplasat şi au format o nouă pereche. Copiii din cercul exterior au făcut o sinteză a observaţiilor anterioare şi au continuat analiza cu noua pereche pentru descoperirea caracteristicilor legumei prin câţi mai mulţi analizatori. Perechile s-au schimbat atunci când s-au epuizat toate ideile copiilor şi când fiecare copil a făcut pereche cu toţi membrii grupei.

Brainstormingul, în traducere directă ,,furtună în creier, sau ,,asalt de idei,, este o metodă pe care am folosit-o pentru a ajuta copiii să emită, cât mai multe idei pentru soluţionarea unor probleme, fără a critica soluţiile găsite. Această metodă am utilizat-o frecvent în activităţile de dezvoltare a limbajului pentru a da frâu liber imaginaţiei copiilor şi a le dezvolta capacităţile creatoare. Cu rezultate bune am folosit brainstormingul în cadrul povestirilor create după un tablou, sau un şir de ilustraţii, în lecturile după imagini, convorbiri şi jocuri didactice.

Exemplu. În activitatea DLC-convorbire cu tema ,,De ce îmi place anotimpul iarna ?” la începutul activităţii copiii au stabilit împreună caracteristicile anotimpului iarna pornind de la întrebarea ,,Ce ştiţi despre anotimpul iarna?,, Fiecare copil a răspuns printr-un enunţ scurt în ordinea stabilită fără a repeta ideile colegilor. Ideile emise sunt direct proporţionale cu numărul membrilor grupului. După enunţarea ideilor, copiii au fost rugaţi să reflecteze asupra lor şi să se pronunţe care sunt cele mai aproape de adevăr.

Au fost subliniate ideile care se încadrau în sarcina didactică şi care conturau ideea finală. Aceste caracteristici sunt împărţite în 3 categorii:

1. Caracteristici care ţin de evoluţia naturii
2. Caracteristici care ţin de relaţia omului cu mediul în anotimpul iarna
3. Caracteristici care nu se încadreaza în nici o categorie şi care vor fi eliminate

Explozia stelară este o altă metodă pe care am folosit-o în procesul instructiv educativ. Este o metodă de stimulare a creativităţii şi o modalitate de relaxare a copiilor. Ea se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme. Am folosit această metodă cu bune rezultate în activităţile de lecturi după imagini, convorbiri, memorizări, povestiri. Ca material didactic am folosit o stea mare, cinci stele mici de culoare galbenă, cinci săgeţi roşii şi jetoane. Pe steluţa mare am aşezat o imagine legată de tema abordată iar pe cele cinci steluţe mici am scris câte o întrebare de tipul CE ?, CINE ?, UNDE? , DE CE ?, CAND ? .

Prin folosirea acestei metode, am urmărit dezvoltarea potenţialului creativ al preşcolarilor, familiarizarea lor cu strategia elaborării de întrebări de tipul prezentat mai sus, exersarea capacităţii acestora de a alcătui propoziţii interogative pe baza conţinutului unor imagini şi nu în ultimul rând rezolvarea problemelor prin găsirea răspunsurilor la întrebările adresate.

Diagrama Venn este o metodă interactivă, de fixare, consolidare şi evaluare a cunoştinţelor. Această metodă are o largă aplicabilitate şi am folosit-o cu succes în activităţile de observare, povestiri, convorbiri, jocuri didactic, etc. Diagrama Venn este formată din 2 cercuri care se suprapun parţial. În spaţiul care intersectează cele două cercuri am aşezat, desenate sau scrise asemănările dintre două obiecte, idei, concepte iar în cele două cercuri am aşezat aspectele specifice ale acestora. Pentru fixarea şi evaluarea cunoştinţelor copiilor, am folosit aceasta metodă în activităţile de povestire, observare, convorbire, etc..

Exemplu, în activitatea DLC-convorbire ,,Totul despre animale”, preşcolarii au realizat o diagramă în care au evidenţiat asemănările şi deosebirile existente între animalele domestice şi animalele sălbătice. De asemenea, am folosit această metodă în jocul didactic ,,În lumea poveştilor” cu scopul de a verifica cunoştinţele copiilor privind poveştile învăţate. În cadrul acestui joc, copiii au realizat o diagramă Venn în care au aşezat în cele două cercuri personajele specifice fiecărei poveşti iar în arealul în care se suprapun cele două cercuri au aşezat personajele comune .

Din multitudinea de metode interactive, am prezentat pe scurt doar câteva pe care le-am aplicat la grupa, metode prin care noul, căutarea de idei conferă activităţii ”un mister didactic” în care copilul e participant activ la propia formare.

Pe lângă metodele interactive prezentate mai sus, cu rezultate bune am mai folosit şi alte metode cum sunt: metoda cubului, turul galeriei, ciorchinele, tehnica blazonului, pălăriuţele gânditoare, studiu de caz etc..

Bibliografıe.

Silvia Breben, Elena Goncea, Georgeta Ruiu, Mihaela Fulga – Metode interactive de grup-ghid metodic, Editura Arves 2002.

Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Gongea Elena – Activităţi bazate pe inteligenţe multiple, Editura Reprograph, Craiova, 2005

Lucia Gluiga, Jodi Spiro – Învăţarea activă, Ghid pentru formatori şi cadre didactice, Bucureşti

Tematica : ECHITATE SI INCLUZIUNE

Prof. Camelia Nicoleta Oprea
Liceul Tehnologic “Dacia”,Pitesti

Activitatea desfășurată a avut ca punct de plecare următorul MOTTO :

“Există un singur fel de a înțelege oamenii, anume de a nu ne grăbi să-i judecăm, ci de a trăi în preajma lor, de a-i lăsa să se explice, să se dezvăluie zi de zi, să se zugrăvească ei înșiși în ei ...”

(Charles Augustin Saine – Beune

Obiectivele activității au fost următoarele:

- Cunoașterea sensului cuvântului „incluziune”
- Formarea de atitudini morale in spiritul prevenirii excluderii elevilor in mediul școlar
- Creșterea capacității de identificare a comportamentelor non-incluzive
- Conștientizarea si susținerea multiculturalității si a egalității intre copii.

1. Descriere activitate:

La începutul activității, elevii sunt întrebați daca știu sa explice noțiunea de „incluziune”, dacă le este cunoscut sensul acestui cuvânt si dacă ar putea descrie ce semnifică o „educație incluzivă”.

Lipsa accesului la educație incluzivă de calitate reduce dramatic șansele copiilor de a-și valorifica potențialul, de a deprinde abilități esențiale pentru viața lor și de a-și câștiga traiul ca adulți.

Deși situația copiilor din România s-a îmbunătățit constant în ultimii 30 de ani, provocările continuă să existe. Pentru prea mulți copii, accesul la educație de calitate este o provocare zilnică, din cauza unor factori ca sărăcia, discriminarea sau lipsa de sprijin din partea părinților și a comunității.

Copiii invață să recunoască acele comportamente care este necesar sa fie combătute în școala incluzivă, precum :

- ETICHETAREA – esenţializarea subiectivă a caracteristicilor persoanei, de obicei negative;
- PREJUDECĂŢILE - opinii , idei preconcepute, adesea nefavorabile;
- STEREOTIPURILE – justificări ale atitudinilor şi comportamentelor faţă de ceilalţi;
- DISCRIMINAREA – nedreptăţirea, punerea în acţiune a prejudecăţilor;
- MARGINALIZAREA – desconsiderarea, neglijarea mai mult sau mai puţin voită;
- SEGREGAREA – formă gravă de discriminare, separare fizică.

De asemenea, sunt discutate situatii concrete la care au asistat sau la care au participat elevii,in sau in afara mediului scolar, punandu-se accent pe corectarea comportamentelor de tip discriminatoriu sau abuziv.

Elevii sunt invitați să urmărească un film educativ, de câteva minute,pe tema discriminarii.

Alaturi de profesor, elevii incearca sa determine care ar fi cateva dintre principiile incluziunii :

- Principiul drepturilor egale pentru o dezvoltare conform potenţialului propriu
- Principiul unicităţii caracteristicilor, intereselor, abilităţilor, motivaţiei şi nevoilor de învăţare.
- Principiul diversităţii, al respectării abaterii de la standerdele normale.
- Principiul accesului şi participării tuturor conform abilităţilor şi nivelului de dezvoltare.

2. **Puncte tari :**
   - Antrenarea elevilor in discuții libere;
   - Accesarea de informații din afara curriculei obligatorii, ceea ce duce la o conversație deschisa si sincera;
   - Utilizarea instrumentelor multi-media.
3. **Puncte slabe:**

   Proveniența unora dintre copii din medii familiale si sociale precare

Resursă video :

https://www.youtube.com/watch?v=Tk4DNELdPLQ

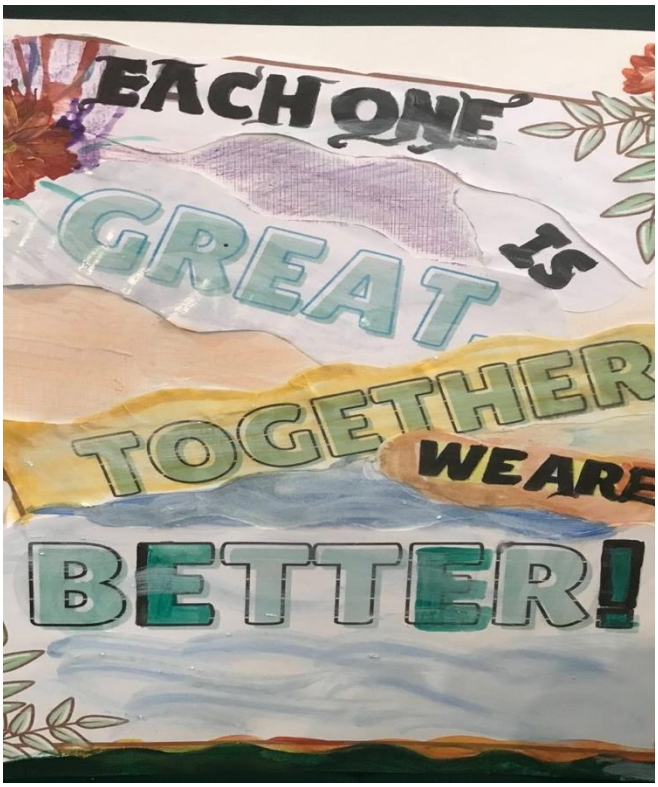
1. Activităţi de învăţare:
   1. Realizaţi câte un enunţ cu următorii termeni: stereotip, prejudecată, discriminare.
   2. Daţi exemple de prejudecăţi şi acte discriminatorii.
   3. Citeste cu atentie textul:

      ,,Ionuţ este un copil slăbuţ, palid, cu figura tristă. El este elev în clasa a-V-a. Mai tot timpul, Ionuţ vine la şcoală fără caiete şi fără manuale, cu haine ponosite şi pantofi vechi, gata să se rupă. Se plânge adesea că nu a avut timp să-şi facă lecţiile, fie pentru că şi-a ajutat părinţii la muncă, fie pentru că a avut grijă de fraţii mai mici. Pentru a-i putea oferi lui Ionuţ hăinuţe şi rechizite, diriginta solicită ajutorul clasei. Toţi elevii clasei se arată bucuroşi să-şi ajute colegul. Excepţie face doar Mihai. El susţine că săracii îşi merită soarta pentru că sunt leneşi şi lipsiţi de voinţă. Mai mult decât atât, el declară că îi este ruşine cu un asemenea coleg şi că îşi doreşte ca Ionuţ să plece din şcoala lor.”

      Răspunde la următoarele întrebări:

1. Ce stereotipuri apar în textul de mai sus?
2. Cunoaşteţi oameni care sunt săraci, deşi sunt harnici?
3. Există oameni bogaţi care nu sunt harnici?
4. De ce credeţi că unii oameni trăiesc în sărăcie? Enumeraţi cel puţin trei motive.
5. Ce mesaj îi transmiteţi lui Mihai? Dar lui Ionuţ?
6. Joacă rolul unui jurnalist. Formulează minimum cinci propuneri de măsuri care ar duce la scăderea abandonului şcolar al romilor.
7. Formlează cinci întrebări care să surprindă opiniile, sentimentele, credinţele elevilor din clasa ta cu privire la copiii de altă rasă. Formulează câteva concluzii.

Tema

Realizați un desen, pe caiet, pentru o campanie ce condamnă discriminarea fetelor. Ce ți-a plăcut/nu ți-a plăcut la această lecție? Produse finale : afișe/postere create în echipă:

EU SUNT SPECIAL…pentru că sunt un copil normal, dar pot să-i ajut pe cei mai puțini norocoși ca mine!

EU SUNT SPECIAL…pentru că am dificultăți în învățare, dar am nevoie să mă accepți așa cum sunt!

EU SUNT SPECIAL…pentru că sunt părinte, îmi înțeleg copilul și vreau să-l învăț ce e frumos în oameni!
EU SUNT SPECIAL… pentru că sunt cadru didactic și am înțeles că educația dată copiilor, reprezintă,de fapt, viitorul!

Fișă de evaluare

Stan Mihaela
Școala Gimnazială
„Simion Balint”, Copăceni

Se dă fragmentul de text:

Când ești trist de tot, îți vine să dormi. Îți vine să-ți culci capul pe genunchii altcuiva care te iubește, sau dacă ești singur și n-ai pe nimeni, să ți-l culci pe palmele tale... Da. Îți vine să dormi când ești trist. Și să uiți... Dar când te deștepți? Iar ești trist și nu mai poți s-adormi din nou!...

Dănuț oftă.

De ce cădeau frunzele?... Fiindcă venise toamna... Frunzele erau moarte?... Nu. Frunzele cădeau și mureau jos, pe pământ fiindcă venise toamna... Toamna...

Frunzele cădeau sau vroiau să cadă?... Dacă venise toamna!... Ce să mai facă ele pe crengi!...

Când vine toamna păsările pleacă și frunzele cad...

Dacă Dănuț ar fi fost o frunză pe creanga nucului, și ar fi venit toamna, ce-ar fi făcut?... toate frunzele din jurul lui ar fi căzut, și el ar fi rămas din ce în ce mai singur – așa cum era acum... Da. Și el s-ar fi aruncat de pe creangă... și l-ar fi luat vântul, și l-ar fi amestecat cu celelalte frunze, și cine știe unde l-ar fi azvârlit... și nimeni-nimeni n-ar mai fi știut de el...

(Ionel Teodoreanu, ***La Medeleni***)

Rezolvă următoarele cerințe:

1. Numește personajul acestui fragment de text. 3 p.
   .....
2. Cum se simte personajul? 3 p.
   .....
   La ce se gândește? 3 p.
   .....
3. Scrie un e-mail lui Dănuț. Sfătuiește-l să nu mai fie trist și propune-i câteva activități distractive. 15 p.

To: _____
Subject: _____

_____
_____
_____
_____
_____

5. Găsește sinonime pentru cuvintele: trist, a pleca, creangă, singur. 8 p.

.....

6. Găsește antonime pentru cuvintele: a dormi, a iubi, acum, jos. 8 p.

.....

7. Explică în 30-50 de cuvinte următoarea secvență: *Când ești trist de tot, îți vine să dormi*. 10 p.

.....
.....
.....
.....
.....

8. Ești Dănuț. Te împrietenești cu o frunză a pomului din fața casei tale. Realizează un dialog de 10-12 replici, prin care dorești să cunoști povestea de viață a frunzei. 10 p.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

9. Imaginează-ți că ești o frunză căzută din pom și luată de vânt. Redactează o compunere de 80-150 de cuvinte, în care să prezinți o întâmplare petrecută în timpul călătoriei tale. În compunerea ta trebuie: 20 p.
   - să relatezi o întâmplare, respectând succesiunea logică a evenimentelor;
   - să precizezi două elemente ale contextului spațio-temporal;
   - să ai un conținut adecvat cerinței;
   - să respecți numărul de cuvinte.

Se acordă 10 puncte din oficiu.

Succes!

Strategia educațională: Concept , Tipuri

Marinca Margareta Almița
Școala Gimnazială Cicârlău

Dezvoltarea şcolară pentru asigurarea calităţii educaţiei atrage după sine strategiile, acțiunile, în rolul de logistică, de aceea ele trebuie gândite cu atenție și în concordanță cu contextul specific școlii. Însă numai strategiile nu asigură dezvoltarea, în același timp,școlile trebuie să aibă în vedere condițiile interne care menţin și sprijină dezvoltarea. Condițiile sunt cele care asigură o dezvoltare reală în termenii rezultatelor elevilor, dar este vorba despre condiții continuarea permisului de adaptarea la nevoie. Dintre cele mai semnificative astfel de condiții specialiștii insistă pe necesitatea existenţei măcar a trei dintre ele: planificarea dezvoltării, focalizarea semnificativă pe predare și învățare, dezvoltarea rezultatelor elevilor. Dezvoltarea școlară reală va trebui să fie direcționată înspre modificări radicale în conceperea și desfășurarea experienţelor de învăţare (Murphy, 1992).

Caracterul psiho-social, interacţional al realităţii educaţional este susţinut de constatare că unele şcoli nu se pot concentra pe predare și învățare până când nu rezolvă probleme legate de climat și nu au pus la punct sisteme adecvate de menţinere. Cercetările au arătat că școlile încununate de succes dedică mult timp pentru asigurarea unui climat propice dezvoltării înainte ca ele să înceapă să facă modificări substanțiale, vizibile. Cele mai frecvente acțiuni în acest sens sunt:

•stabilirea încrederii și a deschiderii între membrii personalului,elevi și comunitate;

•recunoaşterea profesorilor şi evidenţierea succeselor lor;

• încurajarea iniţiativei;

•informarea tuturor celor interesați de problemele și progresele şcolii;

•implicarea consultativă și decizională a membrilor organizazaţiei şcolare;

- asigurarea transparenței managementului și în general, a activităţi organizaţiei şcolare.

Pentru realizarea calităţii este necesar ca și strategiile didactice să urmărească anumite standarde. În primul rând ele sunt centrate pe elev ca actor principal în procesul educaţional. Elevul este perceput, astfel, în centrul procesului, acțiunile întreprinse de profesor vizându-l ca element activ în propria formare şi educare. Tinerii asimilează astfel cunoştinţe, dar sunt învăţaţi si să opereze cu ele si să le aplice în situaţii diverse. Procesul prin care profesorul transmite informații, elevul/studentul le reţine și le retransmite profesorului în formă sa dovedit a fi ineficient. De aceea, se recomandă ca în transmiterea de informaţii să fie antrenat şi elevul/studentul, profesorul devenind astfel un moderator al procesului de predare-învăţare-evaluare.Urmărind acest aspect, este important ca strategiile educaționale să satisfacă anumite standarde de calitate: strategiile să aibă consistență ştiinţifică.Acest standard se referă la faptul că strategiile educaționale sunt astfel concepute și folosite condițiile pentru înţelegerea și interpretarea ştiinţei , pentru relaţionarea cunoştinţelor şi evidenţierea legilor dintre diferite ştiinţe. În toate aceste acțiuni strategice facilitează interacțiunea elevilor cu diverse cunoștiințe asigurând dezvoltarea în plan cognitiv, dar şi interacţiunea de tip socio-afectiv stimulând dezvoltarea atitudinal-comportamentală.

Strategia educațională este un anumit mod de combinare a metodelor, procedeelor, mijloacelor de învăţământ, formelor de organizare a învăţării” (Cerghit, I., 1983, p. 59) sau „expresia unității organice a metodelor, procedeelor, mijloacelor de învăţământ, modurilor de organizare a învăţării în derularea lor secvenţială pentru atingerea obiectivelor instructiv educative”(Stanciu, M., 2003, p.183).

Atunci când se pune problema configurării unei strategii educaționale, există mai multe perspective de focalizare: 1.obiectivele de realizare , în funcție de acestea se structurază întregul curriculum;

2.conţinuturile pe care se centrează procesul didactic, strategiile depind de natura, complexitatea și volumul acestora;
3.metodele prin care acesta se prelucrează, comunică, asimilează, profilul strategiei este determinat, în mod fundamental, de metoda pe care se articulează;
4.selectarea, combinarea și dozarea componentelor strategiei în raport cu ansamblul factorilor determinanţi;
Dacă enumerarea elementelor determinative ale constituirii strategiei didactice s-ar opri la acest nivel, s-ar face o greșeală capitală: nu s-ar ţine seama de resursa umană reprezentată atât de profesor(din perspectiva concepţiei sale personale asupra actului formativ, pregătirii, experienţei, motivaţiei, creativităţii, aptitudinii pedagogice) cât, mai ales, de elev (definit ca persoana cu profil psihologic individualizat, nevoi, aspiraţii, interese, aptitudini, ritm personal de învăţare, nivel al pregătirii anterioare).

În concluzie,acţiunea de structurare concretă a oricărei strategii educaţionale trebuie să pornească de la factorul uman dat și să parcurgă toate dimensiunile curriculumului, inclusiv componenta evaluării. Integrând aceste ultime accepțiuni ale conceptului de strategie educațională (și cea mai des folosită în demersurile practice), se poate proceda la sistematizarea teoretică a celor mai folosiți taxonomi ale strategiilor (Vlăsceanu,L., 1988, p. 260):

•forma de organizare a activității: individuală, microgrupală,frontală;
•modul de organizare a conținutului învățării: fragmentat,integrat, global;
•modul de prezentare a conținutului învățării: expozitiv,problematizat, euristic;
•modul de intervenție a educatorului în timpul lecției:permanent, episodic, alternativ;
•modul de programare a sarcinilor aplicative și de consolidare: imediat, seriat, amânat.

Dacă la aceste criterii adăugăm și altele cum ar fi: modul de dirijare a învăţării, tipul învăţării, tipul de raţionament abordat, natura competenţelor dominante, mijloacele de învăţământ folosite,tipul lecţiei avem o imagine de ansamblu asupra diversităţii paletei strategiilor educaționale prin acestea se poate interveni activ și creativ în activități didactice.

Interesul manifestat de agenții acțiuni educaționale pentru optimizarea rezultatelor procesului didactic se exprimă în îngrijirea acestora de a identifica și propune strategii mai eficiente.

Principalele tendinţe înregistrate în planul perfecționării și modernizării strategiilor educaționale sunt sistematizate de StanciuM. (2003, p. 229-234)în următoarele categorii:

•reevaluarea strategiilor tradiționale, critice mai ales pentru caracterul pasiv al elevilor în procesul de predare-învăţare;
•amplificarea impactului strategiilor de tip activ-participativ;
•accentuarea fără precedent a caracterului euristic al strategiilor didactice;
•diversificarea metodologiei didactice;
•folosirea cu precădere a unor metode de tip acțional, cu caracter aplicativ;
• însușirea unor metode și tehnici de muncă intelectuală;
•informatizarea strategiilor prin integrarea învăţării asistate de calculator;
•îmbinarea activităților frontale cu cea pe grupe și individuale;
•realizarea diferenţierii şi personalizării activităţii de instruire.

Centrarea pe elev devine atât o condiție de calitate şi eficienţă a procesului formativ cât și una dintre cele mai la îndemână căi de rezolvare a lor,dificultăţi pe care le cunoaște și amplifică învăţământul contemporan: diminuarea motivaţiei pentru învăţătură,lipsa de atractivitate a programului şcolar pentru elev și scăderea gradului de implicare a acestora în activitatea de învăţare, diminuarea importanţei acordate imaginaţiei, creativităţii şi afectivităţii elevilor în favoarea prețuirii exagerate a gândirii și memoriei acestora, favorizarea abordărilor mecanice și reproductive în învăţare în defavoarea celor

euristice,accentuarea pronunţată a abordării pasive de către profesor/elev a activității didactice, rutină şi monotonie în procesul de învăţământ, tratarea frontală nediferenţiată a întregii clase de elevi de către profesori, scăderea performanţele şcolare.

Bibliografie

Strategii educaționalecentrate pe elev
Coordonatori: Prof. univ. dr. Laurenţiu Șoitu prof. drd. Rodica Diana Cherciu Bucureşti2006

“Übungsstationen”

Monica Mitea
Colegiul Național “Ion Maiorescu” – Giurgiu

Am aflat despre metoda pe care o voi prezenta în continuare în cadrul unui seminar “Methodik – Didaktik Deutsch als Fremdsprache”, Goethe Institut Bukarest. Este o metodă ingenioasă de a face cunoștință cu un text literar la ora de limba germană și poartă numele de “Übungsstationen”. O aplic în mod excepțional, dar ea a captat atenția elevilor și le-a produs bucurie. Se lucrează în grupe. Fiecare grupă primește de la profesor trei fișe: o fișă cu textul literar (același pentru toți copiii), o fișă pe care este indicată sarcina de lucru (diferită de la o grupă la alta) și o fișă pe care elevii vor rezolva exercițiile propuse de colegii lor. După ce fiecare grupă a formulat câte o sarcină de lucru, se constituie stațiile. La fiecare stație vor găsi textul literar și exercițiul propus de colegi. Grupele merg din stație în stație și notează pe foaia de răspuns rezolvarea fiecărui exercițiu.

Sarcina de lucru pentru Grupa 1

Selectați din text 10 cuvinte-cheie. Le ștergeți cu un marker negru.

Exercițiul pentru Stația 1

Wie heißen die 10 ausgelöschten Wörter? Schreibe sie bitte auf!

Sarcina de lucru pentru Grupa 2

Alegeți din text 10 cuvinte mai dificile. Notați-le pe o foaie. Din fiecare cuvânt trebuie să lipsească 2-3 litere.

Exercițiul pentru Stația 2

Wie heißen die 10 Lückenwörter? Notiere sie bitte.

Sarcina de lucru pentru Grupa 3

Selectați 5 propoziții din text și notați-le pe o foaie. Ștergeți în fiecare propoziție 3 cuvinte. Marcați printr-o linie absența cuvintelor.

Exercițiul pentru Stația 3

Wie heißen die fehlenden Wörter der einzelnen Sätze? Schreibe sie bitte auf!

Sarcina de lucru pentru Grupa 4

Selectați din text 6 cuvinte mai dificile. Desenați pe o foaie 6 baloane. În fiecare balon scrieți literele unui cuvânt (amestecate/de mărimi diferite/culori diferite).

Exercițiul pentru Stația 4

Wie heißen die 6 Wörter in den Ballons? Schreibe sie auf!

Sarcina de lucru pentru Grupa 5

Selectați 3 propoziții din text. În fiecare propoziție schimbați ordinea cuvintelor. Scrieți pe o foaie cele 3 propoziții greșite (o propoziție nu trebuie să aibă mai mult de 10 cuvinte).

Exercițiul pentru Stația 5

In den 3 Sätzen sind alle Wörter vertauscht. Wie heißen die Sätze richtig? Notiere sie!

Sarcina de lucru pentru Grupa 6

Selectați din text 5 propoziții și schimbați în fiecare propoziție un cuvânt printr-un altul. Notați pe foaie ambele variante (Ex: Er hat grüne/blaue Augen).

Exercițiul pentru Stația 6

Vergleiche beide Texte. In jedem der 5 Sätze ist ein Wort falsch. Schreibe bitte auf, wie die 5 Wörter richtig heißen!

Sarcina de lucru pentru Grupa 7

Gândiţi şi notaţi 6 întrebări care să-şi găsească răspunsul în textul dat. Întrebările trebuie formulate astfel încât răspunsul să fie un singur cuvânt.

Exerciţiul pentru Staţia 7

Beantworte die Fragen. Notiere bitte 6 Lösungswörter.

Sarcina de lucru pentru Grupa 8

Căutaţi 10 antonime pentru cuvinte din text. Notaţi-le pe o foaie unul sub celălalt.

Exerciţiul pentru Staţia 8

Schreibe die Antonyme folgender Wörter auf!

Voi ataşa în continuare o fişă de răspunsuri. Fiecare grupă primeşte, cum spuneam la început, o astfel de fişă. Grupele merg de la staţie la staţie şi rezolvă exerciţiile propuse.

Datum…… Gruppe……

Station 1 - Die 10 Wörter heißen:

…… ……..Punkte

Station 2 – Die 10 Wörter heißen:

…… …….Punkte

Station 3 – So heißen die fehlenden Wörter:

1)…….. ……. ……

2)…….. ……. ……

3)…….. ……. ……..

4)……. ……. ……..

5)…… ……. …… …….Punkte

Station 4 – Die 6 Wörter heißen:

……. …….. …… …Punkte

Station 5 – So heißen die Sätze richtig:

1)…….

2)…….

3)…… ….Punkte

Station 6 – So heißen die Wörter:

…….. ……. ……

……. ……. ….Punkte

Station 7 – Die 6 Wörter heißen:

…….. …… ……. ….Punkte

Station 8 – Die 10 Wörter heißen:

…… ….Punkte

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. înv. preşcolar, Sime Gabriela-Adriana
Grădinița cu Program Prelungit „Floare de Colț” Beiuș

NUMELE ŞI PRENUMELE PREŞCOLARULUI: G.D.

DATA NAŞTERII: 21.06.2017

GRUPA: Mixtă - Limba română

ANUL ŞCOLAR: 2020-2021

DIAGNOSTICUL PEDAGOGIC: Dificultăţi de adaptare în grupa de copii

Tulburări de psihomotricitate şi schemă corporală

ECHIPA DE INTERVENŢIE: Prof. SIME GABRIELA-ADRIANA

Profesor de consiliere şi orientare: M.E.

SCOPUL (COMPORTAMENTUL ŢINTĂ/REZULTATUL AŞTEPTAT)

Efectuarea unei game variate de exerciţii prin intermediul unor acţiuni simple,accesibile şi în ritm propriu atât la grupă cât şi individual în cadrul orelor de terapie pentru dezvoltarea limbajului,dezvoltarea înţelegerii şi atitudinilor pozitive de relaţionare în grup, dezvoltarea psihomoticităţii.

OBIECTIVE PE TERMEN SCURT:

1. Formarea abilităţilor de înţelegere.
2. Dezvoltarea capacităţii de a verbaliza întâmplările trăite şi cunoştinţele însuşite.
3. Ascultarea şi înţelegerea mesajelor orale scurte exprimate de educatoare.
4. Creşterea cpacităţii de adaptare la cerinţele grădiniţei

OBIECTIVE PE TERMEN MEDIU:

1. Îmbunătăirea nivelului de dezvoltare motrică.
2. Dezvoltarea exprimării orale,întelegerea mesajului transmis.
3. Dezvoltarea capacităţii de comunicare.
4. Educarea trăsăturilor pozitive de voinţă şi caracter şi formarea unei atitudini pozitive faţă de sine şi faţă de ceilalţi.
5. Dezvoltarea abilităţilor de interacţiune cu adulţii.

6. Dezvoltarea abilităţilor de interacţiune cu copiii de vârstă apropiată

DURATA PROGRAMULUI: Martie 2021 - Iunie 2021

DOMENIUL/DOMENII DE INTERVENŢIE: Domeniul Limbă şi Comunicare
Domeniul Psihomotric
Domeniul Om si Societate

DATA ELABORĂRII PIP: martie 2021

CONŢINUTUL ACTIVITĂŢILOR:

- texte scurte ce reprezintă diferite povestioare despre: anotimpuri, personaje din poveşti
- poveşti ilustrate;
- imagini despre anotimpuri şi despre activităţile specifice fiecărui anotimp;
- jetoane cu imagini.

Nr. crt.	Obiectiv operaţional	Strategii de terapie şi recuperare	Intervalul de timp	Evaluarea şi aprecierea evoluţiei	
				Indicatori	Instrumente
1.	Testarea şi evaluarea complexă - Să denumească şi să identifice unele imagini, obiecte, executarea unor comenzi transmise pe cale verbală, mimică, gest.	- jocuri de construit	4 săptămâni	Execută comenzi prin gestică şi mimică	Aprecieri verbale
2.	- Să asculte şi să înţeleagă mesajele orale scurte exprimate de educatoare - exerciţii de ascultare şi reacţie la: a) prezenţa unor obiecte, persoane, animale; b) atingerea, zâmbetul adultului.	-jocuri didactice -planşe cu părţile corpului	3 săptămâni	Receptează mesajele orale	
3.	- Să răspundă adecvat la solicitările adultului. - Să se integreze în grupul de copii.	- jocuri de rol -discuţii libere	2 săptămâni	Răspunde cerinţelor	
4.	- Să coopereze cu membrii grupului şi să se joace. - Să relaţioneze cu ceilalţi copii. - Să împartă obiecte şi să împărtăşească experienţe cu ceilalţi. - Să invite copii să se joace împreună	- jocuri de atenţie - imagini poveşti - jetoane	3 săptămâni	Cooperează, relaţionează Cu membrii grupului	

5.	- Să asculte şi să înţeleagă mesajele orale scurte exprimate de educatoare. - exerciţii aplicative de executare de comenzi verbale simple; - exersarea unor comenzi verbale potrivite la mediu ambiant; - exerciţii de ascultare şi înţelegere a unor mesaje accesibile; - exerciţii de formare a comportamentului de ascultător; - joc de rol cu imitarea unor acţiuni / simularea unei convorbiri telefonice.	- jetoane - planşe - telefon de jucărie	4 săptămâni	Execută comenzi verbale Ascultă, imită acţiuni	

Comunicarea în perspectiva multiculturală

Prof. Mihaela Pricolici
Colegiul Naţional „Ion C. Brătianu”, Piteşti, Argeş

Indiferent unde am trăi, pentru oricare dintre noi este evident că trăim într-o lume multicoloră. Trăim într-un mozaic de structuri, de culturi, de forme. Suntem mai înalţi sau mai scunzi, mai timizi sau mai curajoşi, ne îmbrăcăm, gândim, vorbim, visăm altfel. Suntem cu toţii diferiţi, într-o uimitoare varietate de manifestări, avem caracteristici şi particularităţi diferite şi tocmai acest lucru ne face unici. Această diversitate ne salvează de la monotonie. Evident că nici şcoala / educaţia nu sunt excluse din acest proces al diversităţii. Universul şcolii este vizibil un spaţiu al pluralităţii, al diferenţelor, al culorilor. În spaţiul şcolii se intersectează personalităţi, comportamente diferite, oferind multiple provocări abordărilor educaţionale. Într-un astfel de context, se naşte întrebarea legitimă: care este atitudinea optimă a şcolii faţă de această diversitate pe care trebuie să o gestioneze? Cu alte cuvinte, cine trebuie să se adapteze: elevii sau şcoala? Este necesar ca cei diferiţi să se schimbe pentru a se încadra în fluxul majorităţii sau instituţiile şcolare trebuie să se restructureze pentru a le respecta acestora specificul cultural? Școala nu poate fi o instituţie a figurilor copiate la “indigo”. Nu cei diferiţi trebuie să-şi anuleze specificul pentru a se încadra într-o şcoală dominată de logica “mono”. Datorită respectării diferenţelor dintre elevi revine prioritar şcolii şi celor responsabili pentru educaţia tuturor elevilor, indiferent de apartenenţa culturală, etnică, religioasă, socială a acestora. Diversitatea trebuie considerată o caracteristică firească a vieţii cotidiene – care există indiferent de voinţa noastră. Diversitatea va fi tratată ca un privilegiu, o sursă de îmbăgăţire culturală, un beneficiu reciproc şi nu o povară.

Scopul major al educaţiei interculturale este de formare şi dezvoltare la elevi a competenţelor interculturale, civice, morale, de autocunoaştere şi autorealizare în vederea asigurării şanselor egale în evoluţia fiecărei personalităţi, indiferent de apartenenţa etnică; de integrare în societate prin intermediul reflecţiei critice asupra semnificaţiei interculturalităţii.

Educaţia interculturală are drept bază axiologică şi promovează următoarele valori şi atitudini:

• Respect faţă de demnitatea umană şi Drepturile Omului; • Deschidere faţă de diferenţele culturale; • Empatie culturală; • Spirit civic; • Toleranţă şi înţelegere, acceptarea diferenţelor de opinii, valori, credinţe etc.; • Atitudine pozitivă faţă de persoanele ce aparţin unor culturi diferite; • Valorificarea constructivă a diferenţelor culturale; • Disponibilitate pentru colaborare şi cooperare în cadrul dialogului intercultural; • Rezolvarea paşnică a conflictelor. • Respect faţă de valorile propriei culturi şi a valorilor etniilor conlocuitoare.

Implementarea acestor valori va contribui la asigurarea şanselor egale în evoluţia fiecărei personalităţi, indiferent de apartenenţa etnică; asigurarea dezvoltării multilaterale a personalităţii, în dependenţă de preferinţele şi oportunităţile individuale; asigurarea dreptului fiecărei etnii la educaţie şi eliminarea obstacolelor de integrare în societate; asigurarea procesului de integrare pregnante a personalităţii în societate; acceptarea diversităţii culturale în baza respectării demnităţii umane şi a Drepturilor Omului, întru asigurarea unei convieţuiri paşnice autentice, într-un mediu polietnic.

Educaţia interculturală nu beneficiază neapărat de un set de metode specifice, proprii, care aplicate ar produce minuni. În atingerea obiectivelor sale, această pedagogie apelează la acelaşi ansamblu de metode specifice educaţiei moderne, bazate pe comunicare, cooperare, echitate. Pot fi nominalizate metodele activ – participative, învăţarea bazată pe proiect, pe descoperire, învăţarea prin cooperare, tehnicile de muncă individualizată (care iau în calcul specificul elevilor, stilul lor de învăţare şi relaţionare). Important de subliniat este preocuparea cadrului didactic pentru ca toate strategiile de comunicare şi cooperare între grupuri să asigure şanse egale în ceea ce priveşte participare la interacţinuile din clasă, la

procesul educaţional. Este important atitudinea cadrului didactic, aşteptările pe care le are de la elevii de diferite etnii, ştiit fiind că submotivarea unora dintre ei sau aşteptările nestimulate au efecte negative în formare. Astfel, indiferent de tipurile sau denumirile metodelor utilizate, acestea sunt eficiente dacă, împreună cu întreg ansamblul educaţional, reuşesc să-i ajute pe elevi să-şi atingă maximul de potenţial, să fie încrezători în propria lor identitate culturală şi în interacţiunile cu ceilalţi, dacă au o bună imagine de sine şi o percepţie echilibrată a lumii în care trăiesc.

Concluzionând, interculturalismul în educaţie se poate contura în mod evident ca un real beneficiu didactic, ca un concept polivalent, ca o nouă pedagogie interactivă şi modernă. Meritele sale fundamentale sunt centrate pe efortul istovitor, greu cuantificabil, de cristalizare la educatori şi educaţi a unei competenţe interculturale reale şi funcţionale. Şi chiar dacă pedagogia interculturală este deseori criticată că îşi prpune obiective mai mari decât puterile sale, chiar dacă soluţiile nu sunt întotdeauna uşor aplicabile, această abordare reprezintă un important punct de reflecţie pentru lumea şcolii.

BIBLIOGRAFIE

1.CIOLAN, L., Paşi către şcoala interculturală – ghid de educaţie interculturală pentru cadrele didactice, Editura Corint, Bucureşti, 2000

2.CUCOŞ, C., Educaţia. Dimensiuni culturale şi interculturale, Editura Polirom, Iaşi, 2000

3.DASEN, P., Fundamente ştiinţifice ale unei pedagogii interculturale, în Educaţie interculturală, Editura Polirom, Iaşi, 1999

4.NEDELCU, A., Învăţarea interculturală în şcoală – ghid pentru cadrele didactice, Editura Humanitas Educaţional, Bucureşti, 2004

5.PETROVSCHI NINA, Educaţie Interculturală-Curriculum şcolar, Chişinău,2012

6.ULRICH, C., Managementul clasei. Învăţare prin cooperare – ghid pentru profesor, Editura Corint, Bucureşti, 2000.

PLAN

DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT PENTRU ELEVII CU CERINȚE SPECIALE(PIP)

] prof. **VÎNĂTORU MARIANA**

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI: **X**

CERTIFICAT DE ORIENTARE ȘCOLARĂ ȘI PROFESIONALĂ NR. ..., DATA: 05.09 2022

DIAGNOSTIC: TULBURARE DE CONDUITĂ HIPERKINETICĂ, TULBURĂRI MIXTE ALE ACHIZIȚIILOR ȘCOLARE

CLASA: a IX-a

DISCIPLINA: LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

PERIOADA DE IMPLEMENTARE: ANUL ȘCOLAR 2022-2023

1. COMPETENȚE GENERALE:

- Descoperirea şi folosirea potenţialului psihic de învăţare al subiectului, a ritmului propriu de achiziţie, prin observarea zilnică şi prin concentrarea tuturor informaţiilor din cadrul familiei;
- Utilizarea corectă şi adecvată a limbii române în receptarea şi în producerea mesajelor în diferite situaţii de comunicare;
- Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor gramaticale;
- Folosirea modalităţilor de analiză tematică, structurală şi stilistică în receptarea diferitelor texte literare şi nonliterare;
- Argumentarea în scris şi oral a unor opinii în diverse situaţii de comunicare;
- Dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii;

Competențe specifice	**Conţinuturi/Activități de învățare**	**Metode și mijloace de realizare**	**Metode și instrumente de evaluare**	**Observații**
1.1 exprimarea orală sau în scris a propriilor reacţii şi opinii privind textele receptate 1.2 identificarea temei textelor propuse pentru studiu 1.3 dezvoltarea capacității de a rezuma un text literar 1.4 identificarea anumitor structuri gramaticale care au rolul de a înfrumuseța un	**Receptarea mesajului oral în diferite situaţii de comunicare:** - distingerea între informaţiile esenţiale şi cele de detaliu dintr-un mesaj oral, stabilind legături sau diferenţieri între informaţiile receptate din surse diverse - sesizarea sensului unităţilor lexicale noi în funcţie de context - utilizarea relaţiilor de sinonimie, de antonimie, de omonimie în organizarea mesajului oral - utilizarea categoriilor gramaticale învăţate, în diverse tipuri de propoziţii - înțelegerea și aplicarea corectă a informațiilor despre textele literare studiate:	expunerea; observarea sistematică şi independentă; conversația euristică; conversaţia de consolidare; lectura; exercițiul; descoperirea; demonstrația; activitate cu fișe de lucru	evaluarea orală şi scrisă; aprecieri stimulative; conversaţia de verificare (catihetică); evaluare cu mai multe reveniri; probe scrise, fișe de lucru; manualul; PPT- uri	

text – valori stilistice	Tudor Arghezi, **Adam şi Eva** Ioan Slavici, **Mara** Ion Creangă, **Amintiri din copilărie** Vasile Alecsandri**, Balta-Albă** Grigore Ureche, **Letopiseţul Tării Moldovei** Lucian Blaga, **Hronicul şi cântecul vârstelor** Johan Huizinga, **Homo ludens**			
1.2. identificarea elementelor specifice din structura unor tipuri textuale studiate 1.3 exprimarea orală sau în scris a propriilor reacţii şi opinii privind textele receptate 2.5 compararea trăsăturilor definitorii ale comunicării în texte ficţionale şi nonficţionale 3.2 identificarea elementelor dintr-un text care confirmă sau infirmă o opinie privitoare la textul respectiv	**Receptarea mesajului scris, din texte literare şi nonliterare, în scopuri diverse:** - diferenţierea elementelor de ansamblu de cele de detaliu în cadrul textului citit - identificarea modurilor de expunere într-un text epic şi a procedeelor de expresivitate artistică într-un text liric - sesizarea valorii expresive a unităţilor lexicale în textele citite	expunerea; observarea sistematică şi independentă; conversația euristică; conversaţia de consolidare; lectura; exercițiul; descoperirea; activitate cu fișe de lucru	evaluarea orală şi scrisă; aprecieri stimulative; conversaţia de catihetică; evaluare cu mai multe reveniri; probe scrise, fişe de lucru; manual; PPT- uri	
1.4 redactarea unor texte diverse 1.5 utilizarea corectă şi adecvată a formelor exprimării orale şi scrise în diverse situaţii de comunicare 3.2 identificarea elementelor dintr-un text care confirmă sau infirmă o opinie privitoare la textul respectiv	**Utilizarea corectă şi adecvată a limbii române în producerea de mesaje scrise, în diferite contexte de realizare, cu scopuri diverse:** - redactarea textelor cu destinaţii diverse - utilizarea unui lexic diversificat, recurgând la categoriile semantice studiate şi la mijloacele de îmbogăţire a vocabularului, pentru exprimarea nuanţată - înlănţuirea corectă a frazelor în textul redactat, utilizând corect semnele ortografice şi de punctuaţie - alcătuirea rezumatului unui text literar sau nonliterar	observarea sistematică şi independentă; conversația euristică; conversaţia de consolidare; exercițiul; descoperirea; activitate cu fișe de lucru	evaluarea orală şi scrisă; aprecieri stimulative; conversaţia catihetică; evaluare cu mai multe reveniri; probe scrise, fişe de lucru; manual; PPT- uri	

1.3 exprimarea orală sau în scris a propriilor reacţii şi opinii privind textele receptate	- exerciții de lectură expresivă - diverse exerciții de creativitate - realizarea unor postere cu informațiile învățate	observarea sistematică şi independentă; conversația euristică; conversaţia de consolidare; lectura; exercițiul; activitate cu fișe de lucru	evaluarea orală; aprecieri stimulative; conversaţia de verificare (catihetică); evaluare cu mai multe reveniri; fişe de lucru; manual; postere.	

INOVARE ȘI PERFORMANȚĂ ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

DIANA ELENA PĂȘTIN
LICEUL CU PROGRAM SPORTIV “MIRCEA ELIADE”

De-a lungul istoriei învățământului au avut loc nenumărate schimbări, atât pe plan național, cât și internațional. Schimbarea nu a fost întotdeauna văzută, însă, ca un semn bun, dar a fost inevitabilă. În educație, structurile, obiceiurile și ideile se schimbă foarte încet pentru că nu poate exista o ruptura bruscă între nou și vechi. Trebuie să existe întotdeauna un proces de asimilare, de adaptare a structurilor anterioare la practicile și ideile noi , moderne, dar acest proces se face întotdeauna lent și pe o perioadă îndelungată. Inovația presupune , în esență, îmbunătățire, ceea ce înseamnă o modificare a obiectivelor sistemului de învățământ, o elaborare diferită a materiei, o abordare modernă a predării și o utilizare creatoare a resurselor umane și materiale. Odată cu schimbarea, trebuie să existe o linie progresistă, ascendentă, evoluată, față de starea anterioară. Realizarea inovației în educație implică un proces extrem de complex și variat într-un context de factori de natură politică, culturală, științifică și tehnologică. Inovația în învățământ are un grad de complexitate ridicat și presupune dezvoltare, progres, perfecționare , integrare, analiză și reformă.

Învățarea presupune un proces de transmitere de cunoștințe, o modificare și o comparare a valorilor, organizare, interacțiune și diversificare, cu alte cuvinte, un proces cumulativ în care fiecare etapă este esențială și ajută la formarea individului. Acest lucru face ca orice inovație in educație să fie făcută lent, pentru că ea trebuie să reziste in timp, să fie utilă pe scară largă și să nu își piardă din caracteristicile inițiale. Orice nouă inovație trebuie să contribuie la reușita școlară a unui număr cât mai mare de elevi, să reușească să mențină în sistem și populația școlară expusă riscului abandonului școlar, să realizeze programe educaționale de incluziune în sistemul de învățământ a persoanelor cu dizabilități , precum și a celor defavorizați social și familial. Pentru a evolua, a se dezvolta și a atinge rezultate durabile, inovația trebuie să țină cont de existența și acțiunea unor factori care pot acționa la nivelul instituției, la nivelul catedrei și la nivelul clasei. Pentru ca o inovație să aibă succes, ea trebuie acceptată de toți participanții la procesul de învățare, care trebuie să aibă o atitudine favorabilă schimbării. Ele implică și suport financiar mare , dar cel mai important este climatul educațional existent.

Primul pas pentru a aduce noi inovații în sistemul de învățământ a fost descentralizarea acestuia. Acest lucru a presupus transferul total sau parțial al unor responsabilități (finanțare, salarizare , curriculum) de la nivelul central la cel local, chiar la nivel de instituție. Un proces de inovare are mai mult succes într-un sistem descentralizat datorită faptului că acesta permite implicarea directă a asociațiilor de părinți, ONG-uri și a altor instituții. Odată cu descentralizarea , s- a putut organiza învățământul la distanță, învățământul privat la toate nivelurile, desfășurarea unor programe educaționale specifice adresate populației defavorizate din punct de vedere socioeconomic, minorităților și persoanelor cu dizabilități.

Un al doilea pas a fost inovarea conținutului învățământului. Multe din informațiile existente în manuale sunt foarte numeroase, multe nu sunt actualizate și interesul copiilor nu mai este stimulat. Introducerea disciplinelor opționale și a curriculumului la decizia școlii au fost un demers prin care oferta educațională a fost adaptată nu numai nevoilor individului, ci și comunității. Dezvoltarea accelerată a științei și tehnologiei au dus , de asemenea, la modificarea conținuturilor din programele școlare. Având acces la calculatoare și la internet în școli, elevii au fost mult mai interesați să caute și să găsească informații suplimentare pe internet, să adauge noi cunoștințe la cele deja existente în manuale și chiar să facă propuneri cadrelor didactice în ceea ce privește conținutul lecțiilor. Introducerea TIC-ului în programa de învățământ a facilitat acestora manevrarea cu ușurință a calculatorului și o mai mare ușurință în organizarea cunoștințelor.

Tinerii din zilele noastre petrec din ce în ce mai mult timp în fața calculatorului și a televizorului. Acestea ar trebui folosite și în sistemul educațional, utilizarea lor având avantaje considerabile, dar ar trebui luate în calcul și riscurile majore

la care tinerii sunt expuși atunci când fac abuz de ele. Dintre acestea, cele mai grave sunt izolarea socială, probleme de comunicare , atât cu familia , cât și cu colegii, anxietatea, depresia și nu în ultimul rând, problemele de sănătate. Tinerii ar trebui în permanență monitorizați de părinți sau de cadrele didactice atunci când folosesc calculatorul sau orice dispozitiv electronic.

O altă inovație importantă care a fost adusă învățământului a fost la nivelul mediului educațional, la relațiile stabilite între profesori și elevi, între părinți și profesori, între elevi și părinți. Pentru a duce la un rezultat durabil, aceste relații trebuie să fie bazate pe cooperare, colaborare, încredere și ajutor reciproc, toate acestea formând un mediu educațional favorabil.

În învățământul românesc există multe inovații în toate aspectele menționate mai sus, dar trebuie un efort considerabil din partea tuturor celor implicați în acest proces de schimbare pentru ca reușita să devină o constantă a sistemului.

ÎNVĂŢAREA EFICIENTĂ

PLEȘEA MIHAELA
Liceul Tehnologic Energetic “Elie Radu” , Municipiul Ploieşti

“O educatie bună este izvorul întregului bine în lume”
(Immanuel Kant)

Pentru a avea cu adevărat elevul în centrul activităţii instructiv-educative, profesorul îndeplineşte roluri cu mult mai nuanţate decât în şcoala tradiţională. În abordarea centrată pe elev, succesul la clasă depinde de competenţele cadrului didactic de a crea oportunităţile optime de învăţare pentru fiecare elev. Astfel, în funcţie de context, profesorul acţionează mereau, dar adecvat şi adaptat nevoilor grupului. Metodologia didactică este domeniul cel mai deschis înnoirilor, metodele având o sensibilitate deosebită pentru adaptarea la condiţii noi. Reforma şcolară promovează ideea diminuării ponderii activităţii expozitive şi extinderea utilizării metodelor moderne. Înnoirea metodologiei pune accent pe promovarea metodelor şi procedeelor de instruire care să soluţioneze adecvat noi situaţii de învăţare, pe folosirea unor metode active (care să stimuleze implicarea elevilor în activitatea de învăţare, să le dezvolte gândirea critică şi capacitatea de adaptare la viaţă, să îi antreneze în activităţi de investigare şi cercetare directă a fenomenelor) şi apelarea la metodele pasive numai cand este nevoie, pe accentuarea tendinţei formativ-educative a metodei didactice, pe extinderea metodelor care conduc la formarea capacităţilor de autoinstruire ce permit achiziţionarea şi prelucrarea independentă a informaţiilor. Bunul mers al procesului de învăţământ şi rezultatele obţinute depind de metodele utilizate. Marii pedagogi au evidenţiat faptul că folosindu-se metode diferite se obţin diferenţe esenţiale în pregătirea elevilor, că însuşirea unor noi cunoştinţe sau comportamente se poate realiza mai uşor sau mai greu, în funcţie de metodele utilizate. Metodele sunt instrumente importante aflate la dispoziţia profesorului, de a căror cunoştinţe şi utilizare depinde eficienţa muncii educative. Ioan Cerghit consideră că metoda este „ o cale eficientă de organizare şi conducere a învăţării, un mod comun de a proceda care reuneşte într-un tot familiar eforturile profesorului şi ale elevului.” Antrenarea permanentă a elevilor la un efort intelectual susţinut şi înarmarea acestora cu capacităţi necesare unei activităţi de învăţare productivă reprezintă modalitatea cea mai eficientă de educare a elevilor în spiritul unei atitudini conştiente şi active.

În şcoala modernă, dimensiunea de bază în funcţie de care sunt considerate metodele de învăţământ este caracterul lor activ, adică măsura în care sunt capabile să declanşeze angajarea elevilor în activitate, concretă sau mentală, să le stimuleze motivaţia, capacităţile cognitive şi creatoare. Un criteriu de apreciere a eficienţei metodelor îl reprezintă valenţele formative ale acestora, impactul lor asupra dezvoltării personalităţii elevilor.

În cadrul orelor din Aria Curriculară Tehnologii se pot realiza aplicaţii practice. Orientarea procesului de activitate practică a copiilor trebuie făcută spre reprezentarea propriilor sentimente, atitudini, găsind mijloace proprii de reprezentare, deprinderi de mânuire şi de alegere a instrumentelor şi materialelor necesare.

În conceperea şi realizarea unor lucrări, elevilor li se oferă posibilitatea de a-si dezvolta imaginaţia, fantezia creatoare, simţul practic, spiritul de echipă, capacitatea de cooperare şi colaborare, toate acestea ducând mai târziu la lărgirea ariei de orientare profesională. Activitatea desfăşurată în cadrul lucrărilor practice stimulează procesul de cunoaştere a copiilor, permite aplicarea în practică a cunoştinţelor însuşite, consolidarea şi aprofundarea lor. Desfăşurarea activităţilor practice permit educarea şi dezvoltarea multor procese psihice (percepţia, spiritul de observaţie, reprezentările, atenţia, memoria, gândirea, imaginaţia) şi a unor însuşiri de personalitate: spiritul de iniţiativă, încrederea în posibilităţile proprii, dorinţa de a lucra în colectiv, atitudinea creatoare faţă de frumos, simţul estetic, atitudinea justă faţă de muncă şi

rezultatele ei, perseverenţa, sârguinţa, hărnicia. Pentru aceasta profesorul trebuie să ştie să aleagă activităţile propuse elevilor, acestea să aibă sens şi să prezinte interes, să fie legate nu numai de materia predată dar şi de experienţa de viaţă a acestora, fiind capabile să stimuleze efortul personal şi să dezvolte motivaţia pentru lucru. Într-o echipă eficientă, membrii se bucură fiecare de succesul celorlalţi, sprijină deciziile colegilor, dar în acelaşi timp îşi recunosc şi greşelile.. Când constituie o echipă, profesorul poate fi tentat să adune laolaltă elevi care gândesc într-un mod asemănător. Acest fapt poate conduce la un mediu de lucru liniştit dar nu cu adevărat eficient. Dacă toţi membri echipei au acelaşi mod de a privi lumea, va fi puţin probabil ca echipa să crească sau să se dezvolte. A aduna laolaltă indivizi cu păreri diferite poate îmbunătăţi calitatea procesului de luare a deciziilor şi, cu siguranţă, va spori versatilitatea. Un profesor modern, va încuraja iniţiativa, spontaneitatea, creativitatea elevului, dar în acelaşi timp va dirija, va îndruma şi va susţine existenţa unor relaţii de cooperare între profesor şi elev. Acesta este elementul esenţial al învăţământului modern.

Educaţia este cea care influenţează deciziile pe care le luăm, acţiunile noastre, gradul de obiectivitate cu care privim o anumită situaţie, modul în care ne comportăm în societatea în care trăim, adaptabilitatea în faţa unor situaţii noi. O persoană educată *ştie* că în fiecare zi are de *învăţat* câte ceva din viaţa asta. Ştie că trebuie să profite la maxim de ceea ce are… Ştie cum e normal să se poarte. Ştie că trebuie să îşi facă un rost în viaţă. ……..şi educaţia tehnologică înseamnă educaţie…. O persoană educată ştie că orice început are un sfârşit şi că orice sfârşit poate fi un nou început, dacă ştii cum să acţionezi!

Bibliografie

1. Cerghit Ioan,*Metode de invatamant*,E.D.P.,Bucuresti, 1997.
2. Muster D., *Metodologia cercetării în educaţie şi învăţământ,* Editura Literară, Bucureşti, 1989.
3. Neacsu Ioan,*Metode si tehnici de invatare eficienta*,Ed.Militara,Bucuresti,1990
4. Nicola I., *Cercetarea psiho-pedagogică*, Editura Tipomur, Târgu-Mureş, 1993;

Percepții asimetrice asupra Holocaustului și crimelor comunismului

Prof. Mihai Dobrițoiu
Școala Gimnazială Nr. 190, București

Făcând o juxtapunere între nazism și comunism, trebuie să observăm dintru-nceput că nazismul a fost învins într-un război: al doilea război mondial; comunismul, în schimb, a supraviețuit acestui război și s-a aflat, prin intermediul URSS, printre învingători. Prin urmare, comunismului nu i se va aplica vechea zicală a romanilor: *„vae victis!”* ceea ce, din start, ne duce cu gândul la o discriminare, ca să nu folosim un termen mai dur. Chiar mai mult decât atât, în mentalul colectiv cultural-istoric, al doilea război mondial a însemnat o luptă între Bine și Rău astfel că, situarea URSS printre învingători plasează comunismul în zona Binelui ceea ce este cu totul indecent. Așadar, identificăm o primă asimetrie între modul în care e perceput nazismul și cel în care e privit comunismul.

Ca un corolar al celor de mai sus, ceea ce istoricii au denumit „procesul secolului” adică procesul de la Nürenberg, în care au fost judecați capii regimului nazist din Germania, a fost atins de aceeași asimetrie de care vorbeam anterior. Din completul de judecată al tribunalului militar, au făcut parte și judecători sovietici care reprezentau un regim la fel de totalitar și la fel de criminal ca cel aflat pe banca acuzaților: regimul comunist. Colaborarea dintre democrație, reprezentată de SUA, Marea Britanie și Franța, și comunism, reprezentat de URSS, în cadrul unui proces judiciar al cărui scop este tocmai înfăptuirea dreptății, este, în viziunea noastră, imorală și lipsită de respectul cuvenit victimelor. Toate aceste nuanțe cu care, din păcate, nu se operează întotdeauna, nu fac altceva decât să arate o asimetrie între „asasinii răi” și „asasinii buni” de care vorbește publicistul francez Jean Sévillia în lucrarea sa „*Terorismul intelectual*”[10]. Totuși, dincolo de această asimetrie, prin decizia tribunalului militar internațional de la Nürenberg, naziștii au plătit corect pentru crimele lor.

Dacă *Holocaust*-ul este mereu comemorat și predat în școală - și este bine că se întâmplă așa - de ce crimele comunismului beneficiază de o amnezie pe care noi o considerăm vinovată? Nu cumva această **amnezie** este o **amnistie**?

Istoricul francez Alain Besançon, anterior menționat, vorbește despre faptul că ororile comunismului sunt uitate sau, mai grav, amnistiate de chiar victimele supraviețuitoare. Mai precis, el se referă la o „uitare creștină” a comunismului care nu rezolvă deloc problema morală sau de conștiință(în cazul în care este activată) a autorilor acestor crime. Crimele comunismului își au originea într-o Europă creștină, iar lumea creștină a fost îndemnată de Biserică la iertare și uitare, tratament ce nu s-a aplicat deloc și nazismului. Într-un discurs ținut la L'Institut de France în 21 octombrie 1997, în cadrul conferinței anuale a celor cinci academii, Alain Besançon punctează asimetria între memoriile celor două totalitarisme:

„Mă frământă următoarea dilemă: cum se face că astăzi, adică în 1997, memoria istorică le aplică un tratament diferit mergând până acolo încât pare să uite de comunism?Nu e nevoie să insistăm asupra acestei inegalități. Încă din 1989, opoziția poloneză, în frunte cu primatul Bisericii, recomanda uitarea și iertarea. În majoritatea țărilor care ieșeau din comunism, nu s-a pus problema pedepsirii responsabililor care uciseseră, privaseră de libertate, ruinaseră, abrutizaseră pe supușii lor și asta vreme de două sau trei generații. Cu excepția Germaniei de Est și a Republicii Cehe, comuniștii au fost autorizați să rămână în jocul politic, ceea ce le-a permis, ici și colo, să recucerească puterea. În Occident, această aministiede fapt a fost privită favorabil”[11].

[10] Sévillia J., *Terorismul intelectual din 1945 până în prezent*, Editura Humanitas, București, 2012, p.188.

[11] Besançon A. , *op.cit.*, p. 144.

O altă asimetrie dureroasă este răspândirea ideii unicității *Șoah*-ului, mai exact respingerea echivalenței dintre genocidul nazist și genocidul comunist. Se repetă, uneori, ideea că sistemul comunist nu și-a propus exterminarea unei rase, să zicem evreii, astfel încât crimele sale nu au caracter de genocid. Așadar, în concepția susținătorilor acestei idei, lichidarea unei clase sociale considerată „dușman al poporului” nu înseamnă exterminare. Din păcate, adepții acestei gândiri periculoase nu ne spun, totuși, caracterul pe care-l conferă acestor crime ale comunismului. Ideea că genocidul sau exterminarea nu pot fi decât de „rasă”, nu și de „clasă” conține în ea însăși germenii unei gândiri de tip totalitar. Astfel, moartea de foame a unui copil de kulak(țăran) ucrainean în iarna lui 1932 spre 1933 nu ar fi egală cu moartea unui copil evreu din ghetoul din Varșovia, desigur, în viziunea celo care emit asemenea inepții. O asemenea atitudine ne duce cu gândul la evreul *Shylock* din piesa lui Shakespeare *Neguțătorul din Veneția* care, într-un discurs către unii creștini abuzivi, întreabă, plin de revoltă: oare n-avem și noi, asemeni vouă, simțuri, pasiuni, foame, nu sângerăm când suntem răniți, nu murim când suntem uciși, nu suntem și noi oameni?

Ca efect al acestor percepții asimetrice, putem da un exemplu. Pornind de la Declarația de la Praga, de la rezoluția adoptată de Parlamentul european(2006) privind condamnarea crimelor stalinismului și nazismului(a se observa că nu se folosește cuvântul „comunist”), tot în 2010, dar în decembrie, șase state ex-comuniste, între care și România, au cerut Comisarului european pentru Justiție, Viviane Reding, penalizarea „*aprobării în public, negării şi banalizării crimelor totalitare*”, oricare ar fi regimul care a fost responsabil. Din păcate, apelul a rămas fără rezultat. Negarea *Holocaust*-ului este penalizată chiar cu închisoarea în timp ce negarea *Gulag*-ului este permisă fără vreo repercusiune ceea ce ne permite să utilizăm cu o ironie tristă sintagmele lui Sévillia: „*asasinii răi*” și „*asasinii buni*”. De unde vine această înverșunare de a nu echivala cele două tipuri de crime? Nu avem un răspuns la această întrebare, dar putem să semnalăm câteva dintre efectele nocive ale asimetriilor expuse mai sus.

La interpelarea miniștrilor de externe ai celor șase state ex-comuniste, UE răspunde într-un raport că opiniile în această privinţă sunt prea diferite și că nu există nici baza legală care să-i permită Bruxelles-ului să acționeze. „*Nu există consens în această privinţă. Diferitele state membre au abordări foarte, foarte diferite*”, a declarat pentru *The Guardian* purtătorul de cuvânt al comisarului Reding, Matthew Newman[12]. Sau, spune același, că ***„ceea ce au făcut a fost, desigur, oribil, dar regimurile comuniste nu au luat drept ţintă minorităţile etnice”***[13]**.**

Concluzii

Concluziile la cele de mai sus pot fi enunțate sub forma unor propoziții similare celor care compun Declarația de la Praga care, poate, ar putea să inspire cândva pe adulții decidenți:

1. că nu există asasini răi și asasini buni, că nu există genociduri mai grave decât altele.
2. că exterminarea unei rase este echivalentă cu exterminarea unei clase sociale sau a unei clase politice.
3. că negarea Holocaust-ului și a Gulag-ului nu trebuie pedepsite cu închisoarea pentru că cel care o face se autoexclude din zona omenescului cu tot ceea ce acesta are mai sublim și că această autoizolare este o pedeapsă în sine.
4. că victimele nazismului și cele ale comunismului ar trebui comemorate împreună pentru că ambele categorii sunt rezultatul totalitarismului care încearcă să înlocuiască legile firii cu legile unei false ideologii.
5. că rădăcinile culturale și religioase ale Europei sunt iudaice și grecești și că un om rațional nu poate fi antisemit.
6. că oamenii nu pot fi egali, dar nici „superiori” și „inferiori”, ci ar trebui să fie doar complementari unii altora.
7. că o Uniune Europeană care nu asumă arhetipul creștin, în timp ce alte civilizații extraeuropene rămân ombilical legate de religiile lor, vine de nicăieri și merge spre nicăieri.

[12] https://rezistentacrestinablog.wordpress.com/2017/01/25/distrugerea-morala-in-nazism-si-comunism-alain-besancon/.
[13] *Ibidem.*

EDUCAȚIA OUTDOOR – EXEMPLE DE BUNĂ PRATICĂ

Prof. ALUPOAEI LĂCRĂMIOARA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 HUDEȘTI
STRUCTURA: GRĂDINIȚA CU PN NR.3 ALBA
COMUNA HUDEȘTI, JUDEȚUL BOTOȘANI

Educația de tip outdoor este o formă organizată de învățământ care îl pregătește pe copil pentru viață și care se desfășoară în aer liber.

Activitatea de tip outdoor „vizează explorarea posibilităților de utilizare a aerului liber și a cadrului natural ca spațiu de învățare și formarea unor deprinderi pentru a lucra tematic folosind acest spațiu într-un mod interdisciplinar.” Aceste activități pot fi organizate sub formă de: ateliere de creație, excursii, vizite, drumeții, activități sportive, activități practic-gospodărești, jocuri, se desfășoară întotdeauna în natură și au ca rezultate produse vizibile la nivelul comportamentului copiilor.

Beneficiile directe ale activităților de tip outdoor:

- oferă posibilitatea contactului direct cu natura;
- poate oferi copiilor nenumărate provocări, unde procesul de educare devine inspirațional și de natură să schimbe comportamente antisociale;
- reprezintă o sursă de experiențe de învățare, beneficiind de un mediu liber și relaxant;
- oferă un cadru stimulativ de învățare prin varietatea mediului;
- trăirea de experiențe inedite în natură;
- educarea pentru o viață sănătoasă;
- dezvoltarea personală și creșterea șanselor de integrare socială;
- gestionarea fricii de vorbit și acționat în public;
- trezesc interesul de a participa la sarcini noi și complexe.

Învățământul preșcolar poate fi considerat precursor al educației outdoor, având în vedere că activitățile formale, informale și nonformale se desfășoară în afara spațiului grădiniței, iar excursiile, plimbările în aer liber, drumețiile, vizitele la anumite instituții, au fost mereu prilej de transmitere către copii de informații, priceperi și deprinderi.

Copiii de vârstă preșcolară percep natura înconjurătoare, capătă cunoștințe, își însușesc o anumită atitudine față de diferite fenomene ale naturii. Natura îi atrage prin frumusețea ei și varietatea formelor, culorilor, mirosurilor și sunetelor.

Copiii percep lumea înconjurătoare în totalitatea ei, în mod direct, dar nu pot căpăta reprezentări sistematice și corecte despre ea decât cu ajutorul cuvântului adulților, care dirijează întreaga activitate de cunoaștere, îi orientează spre esențial conform scopului propus.

Venind în contact cu obiecte și fenomene din mediul înconjurător, învață denumirea lor, pe parcurs încep să le plaseze în lumea lor din care acestea fac parte, ajungând la concluzii, la generalizări, abstractizări, la formarea unor noțiuni clare și precise. Prezentând copiilor obiecte și fenomene din natură, reprezentările lor devin clare, corespunzătoare realității. De exemplu când observă o floare într-o imagine (planșă) îi dă copilului o idee cu totul generală, însă observând direct, în natură, acea floare, copilul își va însuși cunoștințe concrete despre ea: aspectul, mărimea, forma, culoarea, etc.

Plimbările în natură, excursiile, vizitele își aduc contribuția la formarea trăsăturilor morale ale copiilor, acestea ocupând un loc important în procesul de formare a personalității lor. Copiii se obișnuiesc cu unele reguli de comportare în grup, în colectivitate și devin ascultători, li se educă o atitudine conștientă față de cerințele educatoarei, față de colectivul de copii, li se dezvoltă spiritul de organizare și de ordine față de tot ceea ce-i înconjoară.

Împreună cu copiii am desfășurat o activitate DOS (Domeniul om și societate) cu tema „La magazin”- vizită la magazinul sătesc.

Scopul activității a fost: exersarea deprinderii de a folosi adecvat formule de politețe în diverse situații.

Reguli de joc: la intrarea în magazin copiii trebuie să salute (Bună ziua), să ceară politicos un obiect (Vă rog să îmi dați…), să mulțumească și să își aștepte rândul.

Obiective operaționale:

- să folosească formule de politețe;
- să își aștepte rândul la casă;
- să precizeze corect produsul pe care îl dorește;
- să folosească bancnote pentru a plăti și să le numere.

Cu prilejul acestei activități copiii au învățat să folosească formulele de politețe, să aibă răbdare și să folosească banii.

Aceste activități îi pregătesc pe copii să facă față provocărilor vieții, le trezesc interesul de a participa la sarcini noi și complexe, îi încurajează să nu se sperie de situații imprevizibile și să găsească cea mai bună soluție, își dezvoltă abilitățile de comunicare fiind orientați către cooperare și colaborare, fără de care nu poate fi atins obiectivul comun al echipei.

Integrarea activităților de tip outdoor în educația preșcolarilor reprezintă un aspect important în asigurarea dezvoltării personale a copilului preșcolar, ales în contextul actual care este caracterizat de existența unor preocupări care afectează negativ comportamentul copiilor: lipsa interesului și motivației pentru învățare, lipsa respectului pentru cadre didactice și unitatea de învățământ, preocupările statice în spații închise.

„Pe copil îl educă tot ceea ce îl înconjoară: câmpul, pădurea, râul, marea, munții, rândunelele, cucul. Faceți tot posibilul ca și copiii dumneavoastră să iubească tot ce-i înconjoară, pentru că fără dragostea față de natură și animale omul nu poate să simtă din plin, ceea ce numim, cu cel mai minunat dintre cuvinte – VIAȚA”. C. MIHĂESCU

ABORDAREA TRANSDISCIPLINARĂ ŞI STUDIUL TEMATIC

prof. înv.primar Barbu Viorela Laura
Liceul cu Program Sportiv Alba **Iulia**

Principiul instruirii prin acţiune s-a impus în practica didactică modernă, având în vedere determinarea elevilor să aibă iniţiativă, să acţioneze pentru a descoperi, să provoace atitudini în legătură cu cele comunicate. Activismul elevilor se manifestă prin dorinţa de a acţiona şi realiza, de a se angaja într-un efort propriu de căutare – descoperire – însuşire, în cadrul căruia se întreţine un permanent schimb de idei cu cadrul didactic.

Studiul tematic asigură în mod natural formarea tuturor deprinderilor pe care copilul trebuie să şi le însuşească. Predarea tematică implică armonizarea diverselor aspecte ale predării prin exploatarea unei idei interesante care atinge prin conţinutul său diferite materii. Abordarea tematică ajută la identificarea intereselor comune ale elevilor, sprijină conştientizarea apartenenţei la o comunitate, corelează materiile şi dă relevanţă programei. Studiul tematic pe care l-am desfăşurat cu elevii clasei a IV-a a avut ca temă anotimpul toamna. Acest subiect ne-a oferit o bază solidă pentru învăţarea armonizată, acoperind o paletă largă de interese. Copiii îşi petrec o mare parte din timp încercând să înţeleagă lumea înconjurătoare. Curiozitatea naturală îi conduce pe copii să-şi pună întrebări, să cerceteze şi să facă legătura între experienţele dobândite şi cele din trecut.

Studiul tematic: **Toamna**

Obiective: identificarea schimbărilor petrecute în natură în acest anotimp; **c**unoaşterea unor aspecte legate de activităţile oamenilor toamna; dezvoltarea deprinderilor de ordonare şi sintetizare a informaţiilor culese din diverse surse; implicarea familiei în realizarea unor sarcini din proiect; **f**ormarea deprinderii de a lucra în grupuri mici la realizarea unui proiect.

Repere tematice

Componenta lingvistică: lecturi de poezii sau povestiri despre toamnă; redactarea unor texte despre toamnă şi schimbările provocate de acest anotimp în natura; redactarea unor scrisori adresate toamnei; scrierea unor reţete culinare pe bază de legume; realizarea unor poezii despre toamnă; selectarea unor ghicitori despre fructe şi legume; transcrieri de fragmente în proză sau poezii despre toamnă.

Matematică şi ştiinţele naturii: probleme cu conţinut specific, legate de activităţile oamenilor în timpul toamnei; probleme practice legate de estimare, cântărire, comparare a cantităţilor de legume; calendarul naturii: lunile de toamnă; analizarea schimbărilor ce se petrec în natură, modificări în viaţa plantelor şi animalelor; fenomenele meteo specifice toamnei; observarea diferitelor seminţe de fructe şi legume

Arte şi construcţii: toamna în ... literatură, pictură, muzică; observarea peisajelor naturale şi discuţii despre culorile toamnei; observarea unor picturi ale artiştilor consacraţi; audierea şi interpretarea unor cântece; reţete pe bază de fructe sau legume grupate într-o minicarte de bucate; decor de toamnă

realizarea unor lucrări folosind diverse materiale - crizanteme, prinţesa Toamna, strugurele, ariciul; lucrări din plastilină; realizarea imaginilor sugestive pentru cărticelele realízate; desene - copacii toamna, ploaia, fructe şi legume de toamnă; colaje; construirea castelului toamnei.

Locul de desfăşurare

Copiii au multe de învăţat. Fac acest lucru la şcoală, în parc, dar şi acasă. Se bucură să fie cât mai mult timp împreună. Tema aleasă valorifică atât observaţiile făcute în natură, cât şi informaţiile dobândite din consultarea altor surse. O activitate foarte atractivă a fost cea realizată cu ajutorul familiei, şi anume pregătirea şi notarea unei reţete culinare cu specific de toamnă.

Forma de organizare

Activităţile au fost realizate prin îmbinarea diverselor forme de organizare: individual, pe echipe sau frontal.

Calendarul studiului

Șase săptămâni, în care a fost parcursă etapa de pregătire – prezentarea obiectivelor, alegerea temei şi a subtemelor, împărţirea sarcinilor și etapa de realizare – adunarea materialelor, centralizarea informaţiilor şi gruparea lor, realizarea lucrărilor.

Tipuri de produse: portofoliul proiectului care include: desene, lucrări de abilităţi practice, fişe cu poezii şi texte ilustrate, cărticele ale toamnei, lucrări individuale şi colective.

Evaluare

Se analizează rezultatele obţinute în grup, rezultatele proiectului, dar şi cuceririle personale. Pentru cadrul didactic este mai important procesul, iar pentru elev produsul.

Urmăreşte: progresul în comunicarea orală şi scrisă; integrarea în colectivitate; lucrul în echipă; capacitatea de autoevaluare şi coevaluare, creativitatea elevilor

Bibliografie:

1. Burke Walsh, Kate – „Predarea orientată după necesităţile copiilor de 8, 9, 10 ani”, editura Cermi, Iaşi, 1999;
2. Ghid pentru proiecte tematice, editura Humanitas Educaţional, Bucureşti, 2005

METODE INOVATIVE DE PREDARE-ÎNVĂŢARE-EVALUARE CENTRATE PE ELEV ŞI NEVOILE SALE EDUCAŢIONALE

Prof.Colgiu Luminița
Școala Gimnazială “Ion Creangă”-Brăila

Procesul de învăţământ este mijlocul principal prin care societatea noastră educă şi instruieşte noile generaţii, responsabilitatea organizării şi conducerii acestui proces revenind şcolii.

Un ansamblu de activităţi organizate şi dirijate, care se desfaşoară etapizat, în cadrul unor instituţii specializate, sub îndrumarea unor persoane pregatite în acest scop, în vederea atingerii anumitor obiective instructiv-educative reprezintă procesul de învăţământ .

Ce înţelegem prin metodă de invăţământ?

Metodele de învăţământ reprezintă căile folosite în şcoala de către profesor în a-i sprijini pe elevi să descopere viaţa, natura, lumea, lucrurile, ştiinţa. Ele sunt totodată mijloace prin care se formează şi se dezvoltă priceperile, deprinderile şi capacităţile elevilor de a acţiona asupra naturii, de a folosi roadele cunoaşterii transformând exteriorul în facilităţi interioare, formându-şi caracterul şi dezvoltându-şi personalitatea.

Metodele de învăţământ sunt un element de bază al strategiilor didactice, în strânsă relaţie cu mijloacele de învăţământ şi cu modalităţile de grupare a elevilor. De aceea, opţiunea pentru o anumită strategie didactică condiţionează utilizarea unor metode de învăţământ specifice.

Sistemul metodelor de învăţământ conţine:

- metode *tradiţionale*, cu un lung istoric în instituţia şcolară şi care pot fi păstrate cu condiţia reconsiderării şi adaptării lor la exigenţele învăţământului modern;

- metode *moderne*, determinate de progresele înregistrate în ştiinţă şi tehnică, unele dintre acestea de exemplu, se apropie de metodele de cercetare ştiinţifică, punându-l pe elev în situaţia de a dobândi cunoştinţele printr-un efort propriu de investigaţie experimentală; altele valorifică tehnica de vârf (simulatoarele, calculatorul).

Un criteriu de apreciere a eficienţei metodelor îl reprezintă valenţele formative ale acestora, impactul lor asupra dezvoltării personalităţii elevilor.

Ele se poate realiza în funcţie de diferite criterii:

După criteriul istoric: metode *clasice şi* metode *moderne*

METODELE CLASICE

Aceste procedee conduc, în mod planificat și eficace, la realizarea scopurilor propuse.

- Algoritmizarea, Studiul cu manualul, Exercitiul, Problematizarea, Conversația, Jocul de rol, Descoperirea, Demonstrația

METODE MODERNE

- Învățarea cu ajutorul calculatorului, Metoda ciorchinelui, Metoda cubului, Metoda Stiu-Vreau să știu –Am învățat, Brainstormingul, Modelării

MODEL DE REALIZARE A ÎNVĂȚĂRII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL TRADIȚIONAL		MODEL DE REALIZARE A ÎNVĂȚĂRII ÎNTR- UN ÎNVĂȚĂMÂNT MODERN
-memorarea şi reproducerea cunoştinţelor transmise de cadrul didactic ; -competiţia cu scop de ierarhizare;		-apel la experienţa proprie; -promovează învăţ area prin colaborare; -dezvoltă gândirea critică în confruntări;
AVANTAJE	LIMITE	AVANTAJE
-stimulează productivitatea; -promovează aspiraţii mai înalte; -pregătește elevii pentru viaţa competitivă.	-generează conflicte, agresivitate; -lipsa comunicării și a încrederii, amplifică teama de eșec, egoismul.	-stimulează argumentarea unei opinii; -cooperarea în rezolvarea sarcinilor şi problemelor de lucru (de învăţare); -iniţiativa,spiritul întreprinzător; -cutezanţa, asumarea riscurilor, implicare personală, gândire liberă, creativă,critic.
EVALUAREA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL TRADIȚIONAL		EVALUAREA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL MODERN
-măsurarea şi aprecierea cunoştinţelor (ce ştie elevul); -accent pe aspectul cantitativ (cât de multă informaţie deţine elevul).		-măsurarea şi aprecierea capacităţilor(ce ştie şi ce poate să facă elevul); -accent pe elementele de ordin calitativ (sentimente, atitudini etc.).

ÎNVĂȚAREA CU AJUTORUL CALCULATORULUI

Metoda modernă de educație care poate fi folosită în toate etapele procesului didactic în proiectare, în predare – învățare și în evaluare.

Utilizarea calculatorului, a softurilor educaționale, mărește calitatea învățării, contribuie la formarea unei gândiri sistematice, selective, rapide, eficiente.

Metoda modernă folosită frecvent în procesul didactic actual, fiind principalul (obligatoriu) mijloc de predare a informaticii și a tehnologiei informației.

METODA CIORCHINELUI

Metoda ce se poate utiliza mai ales în etapa de reactualizare a structurilor învatate anterior, sau în etapa de evocare, elevii fiind puși în situaţia de a stabili conexiuni între elementele studiate, de a se implica activ în procesul de gândire.

Dupa rezolvarea sarcinii de lucru, elevii vor folosi noţiunile şi legăturile create pentru a dezvolta idei concrete despre conceptul propus. Prin acest exercitiu se încurajeaza participarea întregii clase.

Tehnica de predare - învatare menită să încurajeze elevii să gândească liber şi să stimuleze conexiunile de idei. Modalitate de a realiza asociaţii de idei sau de a oferi noi sensuri ideilor însuşite anterior.

Ciorchinele poate fi realizat individual sau ca activitate de grup.

METODA ŞTIU-VREAU SĂ ŞTIU –AM ÎNVĂŢAT

Acest model de predare, elaborat de Donna M. Ogle în 1986 porneşte de la premisa că informaţia anterioară a elevului trebuie luată în considerare atunci când se predau noi informaţii.

Aplicarea modelului Ştiu/ Vreau să ştiu/ Am învăţat presupune parcurgerea a trei paşi: accesarea a ceea ce ştim, determinarea a ceea ce dorim să învăţăm şi reactualizarea a aceea ce am învăţat. Primii doi se pot realiza oral, pe bază de conversaţie, iar cel de-al treilea se realizează în scris, fie în timp ce se lecturează textul, fie imediat ce textul a fost parcurs integral.

Metoda constă în completarea unei fişe de lucru, prin activităţi de grup sau individual.

Ştiu	Vreau să ştiu	Am învăţat

Etapa **Ştiu** implică două nivele ale accesării cunoştinţelor anterioare: un brainstorming cu rol de anticipare şi o activitate de categorizare. Brainstormingul se realizează în jurul unui concept cheie. Întrebări generale de felul „Ce ştiţi despre...” se recomandă atunci când elevii deţin un nivel scăzut de informaţii despre conceptul în cauză. Pe baza informaţiilor obţinute în urma brainstormingului se efectuează operaţii de generalizare şi categorizare. Elevilor li se cere să analizeze ceea ce ştiu deja şi să observe pe cele care au puncte comune şi pot fi incluse într-o categorie mai generală. A ne gândi la ceea ce ştim ne ajută să ne îndreptăm atenţia asupra a ceea ce nu ştim.

Etapa **Vreau** să ştiu presupune formularea unor întrebări, care apar prin evidenţierea punctelor de vedere diferite apărute ca rezultat al brainstormingului sau categorizărilor. Rolul acestor întrebări este de a orienta şi personaliza actul lecturii.

Etapa **Am învăţat** se realizează în scris, de către elevi, după ce conţinutul lecţiei a fost predat.. Dacă textul este mai lung, completarea acestei rubrici se poate face după fiecare fragment semnificativ. Elevilor li se cere să bifeze întrebările la care au găsit răspuns, iar pentru cele rămase cu răspuns parţial sau fără se sugerează lecturi au explicaţii suplimentare .

În organizarea unui învăţământ centrat pe copil, profesorul devine un coparticipant alături de elev la activităţile desfăşurate. El însoţeşte şi încadrează copilul pe drumul spre cunoaştere.

Utilizarea metodelor interactive de predare – învăţare în activitatea didactică contribuie la îmbunătăţirea calităţii procesului instructiv - educativ, având un caracter activ – participativ

BIBLIOGRAFIE

1. Oprea, Crenguţa - Lăcrămioara – *“ Strategii didactice interactive”, ed. a III-a, EDP, Bucureşti,* **2008**

2.Cerghit., I. − *Metode de învăţământ.* Ediţia a IV-a revizuită şi adăugită. Ed. Polirom. Bucureşti, 2006.

- *www.didactic.ro/.../58127_**metode-moderne-de-predare-învăţare***
- *www.didactic.ro/.../13662_**metode-moderne-de-predare-învăţare**-strategii-didactice-inovative* -
- *proiecte.pmu.ro/c/document_library/get_file?p_l_id=88569*
- *www.educatori.isjbihor.ro/.../forum;...**metode**...**predare**..*
- *facultate.regielive.ro/.../**metode**-tradiţionale-versus-**metode-moderne-de-predare-învăţare**-52589*
- *www.elearning.ro/**metode-moderne-de-predare**-a-educaţiei-tehnologice*
- *www.slideshare.net/cicero102/**metode**-de-**predare***

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Ungureanu Elena
G.P.N.”Piticot”

1.INFORMAȚII DE BAZĂ:

Numele preșcolarului: L. L. A.

Data nașterii: 31.08.2016

Grupa: mare

Domiciliul: Suceava

Psihodiagnostic*: Întârziere medie în dezvoltarea psihică și de limbaj cu instabilitate psiho-comportamentală; ecolalie imediată și tardivă*

Informații despre starea de sănătate apreșcolarului: Stare bună de sănătate.

Problemele cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe)

Conform examinării complexe realizate de psihologul Baban Liliana Mihaela, preșcolarul Lazăr Luca prezintă întîrziere medie în dezvoltarea psihică și de limbaj, recomandând sedințe de terapie logopedică și psihoterapie coportamentală. În completarea evaluării, atașez acestui plan de intervenție, fișa psihologică a copilului, elaborate de medicul psiholog.

Informații despre mediul social: Locuiește împreună cu mama. Tatăl nu este prezent în viața copilului, vizitându-l foarte rar. Mama îl crește singură

ECHIPA DE INTERVENȚIE:

- **prof. înv. preșc. Ungureanu Elena**

Data elaborării P.I.P.: 19.09.2021

Durata programului de intervenție: martie-iunie/anul școlar 2021-2022

2. INSTRUMENTE UTILIZATE ÎN EVALUARE:

- chestionare orale;
- observații curente;
- aplicații practice;
- fișe de lucru utilizate la diferite activități;
- proba de evaluare;
- convorbire individuală și în grup;
- observația spontană și dirijată.

3.**OBIECTIVELE PROGRAMULUI:**

Pe termen lung:

- Descoperirea și folosirea potențialului psihic de învățare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziție, prin observarea zilnică și prin concentrarea tuturor informațiilor din cadrul familiei;
- Dezvoltarea exprimării orale, înțelegerea și utilizarea corectă a semnificațiilor structurilor gramaticale;
- Dezvoltarea expresivității și creativității;
- Dezvoltarea motricității mâinilor, dar și a altor părți ale corpului;

Pe termen scurt:

- Formarea abilităților de comunicare;
- Formarea abilităților de participare la actvități;

- Dezvoltarea capacităţii de scriere;
- Partciparea la activităţi de grup;
- Participarea la activităţi specifice matematicii;

3. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE:

- Stimularea preșcolarului în vederea reducerii dificultăților de învățare prin exersarea și dezvotarea proceselor psihice (memorie, atentie, motivatie), a unor trăsături pozitive de personalitate din domeniul afectiv si motivational, a deprinderilor de munca individuala;
- Implicarea mamei pentru a o ajuta să lucreze cu copilul în asimilarea unor cunoștințe esențiale: cunoașterea mediului, coordonare spațio-temporală, dezvoltarea limbajului și a vocabularului, abilități de relaționare socială;

OBIECTIVE	METODE SI TEHNICI	MATERIALE UTILIZATE
- efectuarea unor exercitii de relaxare, pentru concentrarea atenției și dezvoltarea memoriei;	- convorbirea, povestirea, problematizarea, exercitiul de relaxare	- planșe, fișe de lucru - jocuri de construcție - plastilină, cărti, puzzle
- educarea auzului fonematic, a atentiei vizuale, a analizei auditive si imbogatirea vocabularului;	- exercitii pentru formarea priceperilor si deprinderilor de pronuntie corecta a silabelor si cuvintelor; - exercitii de formulare a unor propozitii simple cu sunetul corectat in diferite pozitii; - povestiri dupa imagini, planse, demonstratia;	- planșe - fișe de lucru - jocuri - cărți
- stapanirea si motivarea personala prin gestionarea adecvata a trairilor afective negative;	- exercitii de autocunoastere; - exercitii pentru cresterea stimei de sine si a increderii in fortele proprii; - exercitii pentru managementul emotiilor negative; - convorbirea, problematizarea, lauda, incurajerea;	-fise de lucru -desene -minge antistres -joc de rol
- explicarea și formarea unor deprinderi eficiente de lucru;	- explicatia; - exercitiul	-carti, caiete; -fise de lucru si cartonase
- organizarea locului de învățare prin eliminarea elementelor distractoare;	- convorbirea; - exercitul; - incurajarea	
- sprijinirea copilului în parcurgerea materiei în ritm propriu;	- tratarea diferentiata; - relatie empatica educatoare-preșcolar, psiholog-preșcolar; activitati complementare;	-planse, jocuri, casete, carti
- construirea unui orar si respecterea lui ,oferirea de recompense de catre familie;	- convorbirea; - exercitiul	-cartonase cu sarcini expuse in camera
- masuri unitare de sustinere a copilului de catre familie; - motivarea familiei in continuarea tratamentului medicamentos;	- consultarea; - informarea - empatia	-monitorizarea succesului prin acordarea de emoticoane vesele

EDUCATOAREA:

- Antrenează preşcolarul în activităţile specifice pe centre de interes sau recuperatorii şi recreative, cu respectarea particularităţilor de vârstă şi individuale;
- În cadrul lecţiilor se lucrează diferenţiat, cu respectarea planificării materiei (cu revizuiri şi adaptări);

MIJLOACE: probe de evaluare, fişe de lucru, planşe, jetoane, jocuri didactice, rechizitele şi auxiliare scolare, obiecte de uz general;

Domeniul de intervenţie: *Educarea limbajului*

Preşcolarul nu pronunţă corect cuvintele şi are un vocabular foarte sărac. Răspunsurile sale sunt monosilabice sau în propoziţii incomplete. Nu reuşeşte să povestească textele auzite în cadrul activităților ori întâmplări din viaţa personală, pierde firul logic al acestora. Capacitate scăzută de organizare şi coordonare a acţiunilor în conformitate cu oceriță.

Obiective pe termen scurt	**Obiective operaţionale**	**Activităţi de învăţare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**	**Metode şi instrumente de evaluare**
4. Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului oral	- să înţeleagă semnificaţia globală a mesajului oral; - să sesizeze intuitiv corectitudinea unei propoziţii ascultate; - să distingă cuvintele dintr-o propoziţie dată, silabele dintr-un cuvânt ; - să formuleze clar şi corect enunţuri verbale potrivite unor situaţii date;	-exercitii de delimitare a cuvintelor in enunturi; -exercitii de stabilire a pozitiei unui cuvant intr-o propozitie; -jocuri de identificare a pozitiei silabelor in cuvant; -exercitii de distingere a sunetului initial, final sau din interiorul unei silabe sau al unui cuvant; -identificarea cuvintelor ce contin sunetul învăţat si despartirea lor in silabe; -jocuri de punere in corespondenta a unui cuvant	- înţelege semnificaţia globală a unui text scurt, după ascultarea repetată a acestuia, sau după lămuriri suplimentare; - formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori cu imprecizii, corectate la solicitarea educatoarei; - distinge şi delimitează cuvintele în propoziţii de două cuvinte, rostite clar de educatoare;	Evaluarea orală şi scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri Evaluări curente formative Probe scrise, fişe de lucru
5. Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală	- să integreze cuvintele noi în enunţuri; - să identifice semne grafice și desene care transmit mesaje;	auzit cu imaginea corespunzatoare; -exercitii de despartire a cuvintelor in silabe; - exerciţii de trasare a elementelor grafice;	- distinge, după auz, silabele şi sunetele, dintr-un cuvânt dat, de 1-2 silabe; - pronunţă corect, cuvântul integral şi pe silabe, cu imprecizii corectate cu sprijinul educatoarei;	
6. Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului scris (citirea / lectura)	- să sesizeze legătura dintre enunţuri şi imaginile care le însoţesc; - să desprindă semnificaţia globală a unui text ; - să citească după imagini	- exerciţii de adoptare a poziţiei corecte si comode pentru scris; - exerciţii de scriere a unor elemente grafice pregătitoare, care sa faciliteze scrierea literelor si scriere în duct continuu;	- citeşte imagini fluent şi corect, folosind enunţuri clare; - construieşte propoziţii formate din 2-3 cuvinte, cu mici abateri corectate la intervenţia educatoarei ;	

Domeniul de intervenţie: *Matematică*

Preşcolarul formează mulţimi, recunoaşte culorile, numără crescător până la 5. Scrie semne grafice cu trăsături tremurate, fără a respecta spaţiul de scris, pierde rândul, mâzgăleşte foaia.

Obiective pe termen lung	**Obiective de referinţă**	**Activităţi de învăţare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**	**Metode şi instrumente de evaluare**
1. Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii 2. Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme 3. Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic	- să recunoască numerele naturale de la 0 la 10; - să compare două mulțimi de elemente; - să completeze un şir de numere crescator; - să scrie vecinii numerelor; - să exploreze modalităţi variate de compunere şi descompunere a numerelor, în concentrul 0 – 10 cu suport intuitiv; - să efectueze operaţii de adunare şi de scădere cu numere naturale	- exerciţii de numărare cu obiecte de la 0 la 10; - exerciţii de citire şi de recunoaștere a numerelor naturale de la 0 la 10; - compararea mulțimilor; - exerciţii compunere şi descompunere cu numere naturale de la 0 la 10; - rezolvarea de probleme cu obiecte sau cu desene simple: puncte, cerculeţe, linii etc.. -ex. de descompunere a numerelor naturale; -ex. de adunare şi scădere cu 1 unitate ; -ex. – joc pentru verbalizarea etapelor de calcul -ex. de comparare a numerelor folosind diferite reprezentări ale acestora	- asociază mulţimi (alcătuite din obiecte identice, uşor de numărat), cu numărul lor (cardinalul mulţimii); -numără corect, crescător şi descrescător, din 1 în 1, în concentrul 0-10; - copiază, transcrie şi scrie după dictare cifrele; -efectuează adunări şi scăderi în concentrul 0-10, utilizând simbolurile +, -, = ; - descompune numerele naturale (1-10)utilizând obiecte; -rezolvă probleme cu date numerice şi enunţ sintetic, care presupun o singură operaţie, cu numere mai mici decât 10;	Evaluarea orală şi scrisă Aprecieri verbale Evaluări curente Probe scrise, fişe de lucru

Prin acest program am urmărit:

- recuperarea laturilor disfuncţionale;
- consilierea comportamentală;
- antrenarea preşcolarului în activităţi plăcute pentru a-l stimula;
- antrenarea preșcolarului în activităţi extracurriculare;
- dezvoltarea motricităţii generale şi a finei motricităţi;
- dezvoltarea abilităţilor de numeraţie şi calcul matematic;
- formarea deprinderilor de scriere corectă şi respectare a spaţiului de scris;
- îmbogăţirea, precizarea şi activizarea vocabularului;
- dezvoltarea autonomiei personale şi sociale;
- dezvoltarea capacităţii de orientare şi adaptare la mediu;
- dezvoltarea atitudinilor pozitive de relaţionare în grup;

Promovarea diversității și a incluziunii în spațiul școlar

prof. Simuț Beatris
Școala Gimnazială nr.11, Oradea

La Salamanca (Spania), în 1994, a fost adoptată viziunea asupra educaţiei incluzive şi au fost făcute recomandări care au rămas de referinţă pentru UNESCO şi întreaga comunitate internaţională, în toată perioada ulterioară: „...şcolile trebuie să includă în procesul de învăţământ toţi copiii, indiferent de condiţiile fizice, intelectuale, sociale, emoţionale, lingvistice sau de altă natură ale acestora”. Școlile trebuie să includă în egală măsură copiii cu dizabilităţi şi pe cei supradotaţi, copiii străzii şi pe cei încadraţi în muncă, copiii aparţinând populaţiilor locuind în zone greu accesibile sau ducând o viaţă nomadă, copiii aparţinând minorităţilor lingvistice, etnice sau culturale, precum şi copiii provenind din alte zone sau grupuri dezavantajate sau marginalizate.

Declaraţia precizează că: „Persoanele cu cerinţe educaţionale speciale trebuie să aibă acces în şcolile obişnuite, care trebuie să se adapteze unei pedagogii „centrate pe copil”, capabile să vină în întâmpinarea acestor cerinţe.

„Scolile obişnuite, cu orientare incluzivă, sunt cele mai utile mijloace de combatere a atitudinilor discriminatorii, creând comunităţi primitoare, construind o societate incluzivă şi oferind educaţie pentru toţi; mai mult, ele furnizează o educaţie utilă pentru majoritatea copiilor, cresc eficienţa şi în ultimă instanţă rentabilitatea întregului sistem educaţional”.

„Principiul fundamental al şcolii incluzive este acela că toţi copiii trebuie să înveţe împreună, oricând acest lucru este posibil, indiferent de dificultăţile pe care le au sau de diferenţele dintre aceştia”.

Școala incluzivă trebuie să recunoască şi să reacţioneze la diversele cerinţe ale elevilor, armonizând, pe de o parte stiluri şi ritmuri diferite de învăţare, iar, pe de altă parte să asigure o educaţie de calitate pentru toţi, prin programe de învăţământ adecvate, bună organizare, strategii de predare, folosirea optimă a resurselor şi parteneriatul cu ceilalţi membri ai comunităţilor în care funcţionează. Trebuie să se asigure un continuum al sprijinului şi serviciilor oferite pentru cerinţele speciale în fiecare şcoală.”

Declaraţia de la Salamanca are menţiuni importante cu privire la formarea personalului didactic – în contextul educaţiei incluzive: „Pregătirea corespunzătoare a întregului personal didactic constituie un element determinant în promovarea trecerii către şcolile incluzive. În plus, este tot mai recunoscută importanţa încadrării de profesori din rândul persoanelor cu dizabilităţi, care servesc drept modele pentru copiii cu dizabilităţi.”

Viziunea de la Salamanca legata de curriculum „Curriculum-ul şcolar trebuie adaptat la cerinţele copiilor, şi nu invers. De aceea, şcolile trebuie să ofere oportunităţi curriculare, care să se potrivească copiilor cu diverse capacităţi şi interese. Copiii cu cerinţe speciale trebuie să primească sprijin suplimentar de instruire în contextul curriculum-ului şcolar obişnuit şi nu în cadrul unui curriculum distinct. Principiul călăuzitor trebuie să constea în a oferi tuturor copiilor o educaţie egală, acordând asistenţă şi sprijin suplimentar copiilor care au nevoie de acestea. Pentru a se putea urmări progresul fiecărui copil trebuie revizuite procedurile de evaluare. Evaluarea formativă trebuie încorporată în procesul educaţional obişnuit, pentru a-i informa permanent pe elevi şi profesori asupra nivelului de învăţare atins, cât şi asupra dificultăţilor, dar şi pentru a-i putea ajuta pe elevi să le depăşească.

Viziunea asupra şcolilor speciale „Repartizarea copiilor în şcoli speciale – sau clase sau secţii speciale într-o şcoală, pe timp nelimitat – trebuie să constituie o excepţie, această soluţie fiind recomandată numai în acele rare cazuri în care s-a demonstrat cu claritate că educarea în clase obişnuite nu poate să vină în întâmpinarea cerinţelor educaţionale sau sociale ale copilului, sau atunci când aceasta este necesară pentru binele copilului în cauză sau al celorlalţi.”

Şcolile speciale pot reprezenta o resursă valoroasă pentru dezvoltarea şcolilor incluzive din mai multe puncte de vedere:

- personalul acestor instituţii speciale are experienţa necesară depistării şi identificării timpurii a copiilor cu dizabilităţi;

- de asemenea, şcolile speciale pot servi drept centre de instruire şi centre de resurse de personal pentru şcolile obişnuite;

- şcolile speciale - sau unităţile speciale din şcolile obisnuite – ar putea continua să furnizeze cea mai potrivită educaţie pentru un număr relativ mic de copii cu dizabilităţi, care nu pot fi incluşi în clasele obişnuite ale şcolilor;

Parteneriatul cu părinţii „Educaţia copiilor cu cerinţe educaţionale speciale este o sarcină care trebuie împărţită între părinţii acestora şi profesionişti. O atitudine pozitivă din partea părinţilor favorizează integrarea şcolară şi socială. Părinţii au nevoie de sprijin pentru a-şi putea asuma rolul de părinţi ai unor copii cu cerinţe speciale.”

Educaţia incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunităţi. Alois Gherguţ în lucrarea “Educaţia incluzivă şi pedagogia diversităţii”, defineşte învăţământul incluziv ca modalitatea instituţionalizată de şcolarizare a copiilor cu dizabilităţi şi/sau cerinţe educaţionale speciale în structuri şcolare de masă/obişnuite, ca alternativă la şcolile speciale, şi prezintă mai multe dimensiuni:

a) legislativă şi administrativă (se referă la politicile educaţionale, cadrul normativ şi legislativ, resursele materiale şi informaţionale etc.);

b) pedagogică (se referă la necesitatea apropierii condiţiilor de predare-învăţare pentru copiii cu dizabilităţi de cele accesibile celorlalţi copii);

c) socială (accentuează importanţa interacţiunii sociale între copii).

Din perspectiva orientării incluzive, educaţia de calitate presupune:

- oportunităţi reale de obţinere a succesului în experienţa de învăţare;
- materiale didactice;
- echipament special;
- personal suplimentar;
- noi metode de predare.

Mediul incluziv este acel mediu în care sunt bineveniţi, protejaţi şi educaţi toţi copiii indiferent de gen,caracteristici fizice, intelectuale, economice, lingvistice sau alte caracteristici. (UNESCO)

Un sistem ideal incluziv ar avea următoarele caracteristici.

a) politicile incluzive în şcoală ar conduce la o şcoală care încearcă să includă toţi elevii din comunitate şi în care există un program eficient de integrare pentru toţi elevii noi.

b) elevii au dreptul să studieze orice materie şi să participe la toate activităţile.

c) școala dispune de o politică eficientă de reducere a absenteismului elevilor şi de reducere a exmatriculărilor din motive disciplinare, a încercărilor de intimidare şi de abuz asupra elevilor şi între elevi.

d) strategia de elaborare a curriculumului ţine seama de diversitatea elevilor în ceea ce priveşte diferenţele culturale, lingvistice, de sex, realizările şi deficienţele acestora.

e) școala realizează adaptări ale clădirii care să o facă accesibilă tuturor.

f) sistemul de evaluare practicat de şcoală apreciază adecvat rezultatele tuturor elevilor.

g) formarea continuă a cadrelor didactice are în vedere diversitatea elevilor, politicile şi serviciile de sprijin sunt coordonate global, iar politicile pentru copiii cu cerinţe educative speciale vizează stimularea participării în activităţile obişnuite în clasă.

h) politicile care privesc rezolvarea dificultăţilor comportamentale sunt legate de politicile de sprijin al activităţii de învăţare.

i) distribuirea resurselor şcolii se face în mod echitabil şi şcoala dispune de o strategie prin care părinţii sunt încurajaţi să devină parteneri în procesul de învăţare al copiilor lor.

j) serviciile de sprijin de la nivelul şcolii (cum ar fi cele asigurate de psihologi, logopezi, consilieri şcolari, profesori de sprijin, medici etc.) asigură creşterea gradului de participare a elevilor.

k) de asemenea, este încurajată implicarea şi participarea la managementul şcolii a tuturor cadrelor didactice.

l) dezvoltarea unor practici incluzive La planificarea lecţiilor se au în vedere toţi elevii.

m) lecţiile dezvoltă înţelegerea şi sentimentul de respect pentru diferenţe. Elevii sunt încurajaţi să-şi asume răspunderea pentru propria lor învăţare şi explicaţiile profesorilor ajută elevii să înţeleagă şi să înveţe lecţia în clasă. În timpul lecţiilor, elevii sunt încurajaţi să lucreze împreună şi să vorbească despre modul în care învaţă în timpul activităţilor din cadrul lecţiilor. Profesorii îşi adaptează lecţiile în funcţie de reacţiile elevilor.

n) personalul din şcoală reacţionează pozitiv la dificultăţile întâmpinate de elevi.

o) elevii înregistrează succese în procesul de învăţare.

p) dificultăţile în învăţare sunt considerate ca prilejuri de dezvoltare a unor practici mai bune.

Toţi profesorii din şcoală participă la planificarea activităţilor de pregătire a elevilor.

Abordarea incluzivă se regăseşte nu numai la nivelul sistemului de educaţie ci şi la nivelul procesului didactic. Principalele trăsături ale procesului didactic de tip incluziv sunt cele care ţin de adaptarea lui la diferenţele dintre copii. Profesorii care au o experienţă bogată în viaţa personală şi socială folosesc relaţia cu părinţii şi cu alţi membri ai comunităţii pentru a-şi îmbunătăţi metodele folosite în predarea-învăţarea la clasă. Relaţiile dintre profesori sunt o sursă de învăţare şi un schimb de experienţă continuu. Practicile curente duc prin reflexivitate la acumulare de experienţă care trebuie împărtăşită cu colegii pentru a deveni o altă sursă de îmbunătăţire a învăţării. Profesorul este cel care organizează situaţiile de învăţare în care implică toţi elevii şi el poate valoriza potenţialul fiecăruia, într-o manieră pozitivă şi flexibilă.

Învăţarea şcolară este un proces continuu care se desăvârşeşte în urma interacţiunilor din clasă şi pune în valoare acumulările fiecărui elev. Pentru dezvoltarea personalităţii elevului şi construirea competenţelor lui psihosociale, procesul de învăţare este mai important ca produsul. Elevul nu poate fi considerat o problemă, dacă nu de adaptează ritmurilor propuse de învăţare şcolară.

Bibliografie:

https://www.proform.snsh.ro

Procesul educațional într-o clasă incluzivă

prof. Marinău Iancu
Școala Gimnazială nr. 11, Oradea

Curriculumul modificat prevede schimbarea finalităţilor educaţionale prin excluderea unora şi simplificarea altora (sau sporirea complexităţii), astfel încît să corespundă potenţialului şi disponibilităţilor copilului cu CES. De asemenea, se intervine în conţinuturile recomandate, selectîndu-se cele mai relevante şi funcţionale pentru dezvoltarea abilităţilor copilului cu CES. Totodată, conţinuturile pot fi simplificate, astfel încît să fie accesibile elevului. Învăţătorul/profesorul va putea opera modificările,doar cunoscînd foarte bine punctele forte şi necesităţile elevului, recomandările pe care le-au formulat specialiştii, vizînd domenii variate de dezvoltare a copilului.

Cum poate fi organizat procesul educațional într-o clasă incluzivă?

Este bine ca elevul cu CES să înveţe cu ceilalţi copii, şi nu separat de ei. De aceea cadrul didactic trebuie să stabilească foarte clar cum şi cît timp va antrena copiii cu CES în activitate, ce sarcini didactice le va propune pentru ca aceştia să participe alături de ceilalţi în procesul de învăţare. Elevul cu CES trebuie să fie inclus pe parcursul orei în activităţile frontale, precum şi în activităţile de grup. La anumite etape ale lecţiei poate primi sarcini individualizate, inclusiv de evaluare. În cazul în care copilul cu CES este “supraîncărcat” doar cu sarcini pe care trebuie să le rezolve de sinestătător sau cu susţinerea unui profsor itinerant sau de sprijin şi nu ia parte la activităţile frontale sau de grup desfăşurate în clasă, incluziunea educaţională şi socială a copilului nu are loc.

Învățătorul/profesorul trebuie să pună în valoare ceea ce realizează copilul cu CES la lecţie,să găsească momentele potrivite în desfăşurarea orei pentru a intercala activitatea copilului cu CES în cea a colegilor de clasă. Se recomandă ca sarcinile individualizate pentru copilul cu CES să nu se formuleze permanent în voce. Astfel se pune în evidenţă că elevul cu CES realizează altceva decît restul elevilor şi aceasta este în detrimentul incluziunii copilului.

Este important ca învăţătorul/profesorul să evalueze produsul activităţii copilului cu CES nu prin comparare cu rezultatele altor elevi din clasă, ci prin raportare la efortul depus de acesta. Evaluarea progresului elevului cu CES trebuie să fie un proces continuu, iar rezultatele evaluării să demonstreze nivelul de atingere a finalităţilor de învăţare, proiectate în curriculumul individualizat, şi astfel vor constitui un argument pentru eventualele modificări.

O modalitate apreciabilă de a pune în valoare rezultatele obţinute de copilul cu CES în învăţare este încurajarea acestuia de a participa la diverse concursuri şcolare şi extraşcolare.

În condiţiile şcolii incluzive, formula cea mai eficientă de proiectare şi realizare a procesului de evaluare a copiilor cu CES o constituie evaluarea diferenţiată, participativă şi consensuală, în cadrul căreia are loc negocierea produselor şcolare necesare de realizat de către elev, anunţarea şi discutarea criteriilor de apreciere a acestor produse.

Un instrument util pentru desfăşurarea unei astfel de evaluări este grila de evaluarei în care sunt indicate nivelele de performanţă și sunt enumerate criteriile care servesc drept repere calitative pentru aprecierea produsului. Pentru fiecare criteriu se elaborează descriptori de performanţă – o descifrare a criteriilor pentru fiecare nivel.Acest instrument poate fi aplicat pentru evaluarea unei game variate de produse realizate de elevul cu CES (poster, portofoliu, proiect, colaj, agendă a faptelor bune, machetă, comunicare, desen, fişa de personaj etc.). Învăţătorul/profesorul va propune elevilor cu CES elaborarea anumitor produse, în funcţie de finalităţile specificate în curriculumul individualizat/ modificat.Profesorul itinerant sau de sprijin are un rol major în organizarea şi desfăşurarea procesuluieducaţional în clasele unde învaţă copiii cu CES.

Sunt mai multe modalităţi de implicare a profesorului itinerant/de sprijin în cadrul lecţiei, acestea fiind schitaţe în proiectul didactic. Astfel:

a) poate sta, o anumită perioadă de timp, lîngă copilul cu CES, acordîndu-i asistenţa necesară, pentru ca acesta să reuşească să participe la activităţile realizate de toţi copiii din clasă.

b) în cazul în care se organizează lucrul în cooperare, poate sta în grupul unde este copilul cu CES, acordînd asistenţă nu doar acestuia, dar şi celorlalţi membri ai grupului.

c) în anumite situaţii educaţionale, poate participa alături de profesor în procesul de predare-învăţare-evaluare, acordînd atenţie specială copilului cu CES.

d) în cazul în care copilul cu CES nu este în stare să stea la lecţie întreaga oră academică, poate să plece cu elevul, după o anumită perioadă de timp, pentru a continua activitatea individuală cu copilul.

Este important ca, după încheierea orei, să aibe loc o discuție cu profesorul de la despre faptul cum s-a implicat copilul cu CES în activităţile din cadrul lecţiei, ce a fost reuşit şi ce a fost mai puţin reuşit, ce soluţii de îmbunătăţire a procesului didactic propune etc.

De asemenea, ar fi util ca după ore profesorul itinerant/de sprijin să completeze jurnalul de reflecţii, specificînd anumite aspecte din cadrul orei referitoare la activitatea copilului cu CES, iar informaţia din jurnal poate fi utilizată ulterior în cadrul şedinţelor comisiilor metodice, a consiliilor profesorale, în lucrul cu familia copiilor cu CES etc.

Din perspectiva de facilitator,consilier, mediator, roluri ale profesorul de sprijin, acesta contribuie la promovarea educatiei incluzive:

1. prin realizarea materialelor didactice adaptate, instrumentelor de lucru şi de evaluare specifice;
2. facilitarea înţelegerii de către cadrele didactice a caracteristicilor de personalitate a elevilor cu CES şi a particularităţilor proceselor cognitive, a proceselor şi funcţiilor reglatorii care influenţează activitatea şcolară a acestor elevi.
3. consiliază elevii care participă la programul de sprijin şi părinţii acestora pentru depăşirea situaţiilor de dificultate, implicarea părinţilor în activităţile elevului, înţelegerea necesităţii unui program de studiu în familie, supravegherea elevului pentru efectuarea temelor, importanţa sprijinului afectiv, informare privind modalitățile de control pozitiv al comportamentului copilului, importanţa frecventării şcolii;
4. prin medierea situațiilor în care aceşti elevi perturbă activitatea desfăşurată în clasă, printr – un comportament care nu se circumscrie disciplinei necesare la ore datorită incapacității de internalizare a normelor sociale.

Fiecare copil are un potential educativ înnăscut care trebuie doar descoperit și activizat. Aceasta este misiunea sfântă a școlii, a educatorilor, deoarece, după cum spunea Comenius: “E îndoielnic să existe o oglindă atât de murdărită, încât să nu reflecte totuși imagini într-un fel oarecare; e îndoielnic să existe o tablă atât de zgrunțuroasă încât să nu putem scrie totuși ceva pe ea. Dacă se întamplă însă ca oglinda să fie plină de praf sau pete, înainte de a ne folosi de ea trebuie să o ștergem, iar o tablă prea zgrunțuroasă trebuie s-o dăm la rindea.”

Bibliografie:

https://www.proform.snsh.ro

Studiu privind demersul didactic interdisciplinar la gimnaziu

Prof. Ing. Andrei Camelia
Școala gimnazială Anton Pann, Rm. Vâlcea

Interdisciplinaritatea „implică un anumit grad de integrare între diferitele domenii ale cunoașterii și între diferite abordări, ca și utilizarea unui limbaj comun permițând schimburi de ordin conceptual și metodologic” (Amihăilesei, 1986, 22).

Prin intermediul abordării interdisciplinare a conținuturilor diferitelor arii curriculare, se creează condiții necesare dezvoltării capacităților elevilor de a realiza mai ușor corelații între diferite domenii de cunoaștere, de a integra cunoștințe în diverse domenii de viață, de a utiliza un limbaj comun pentru mai multe activități, oferindu-se astfel profesorului posibilitatea de a proiecta actul didactic în forme variate și complexe, asigurându-se implicarea activă a elevilor și astfel rezultatele obținute în urma evaluărilor sumative și finale vor fi mai bune.

Interdisciplinaritatea trebuie văzută ca „un demers ce se desfășoară pe mai multe niveluri, care constă în selecția și sinteza cunoștințelor existente în perimetrul multidisciplinar și în formarea de noi cunoștințe, concepte, legi, paradigme” (Opriș, 2006,127). Scopul abordării interdisciplinare la nivelul proceselor didactice este de a-l determina pe profesor să realizeze o cooperare și întrepătrundere între discipline pentru realizarea obiectivelor, chiar dacă acestea sunt stabilite pe discipline, nu constituie un impediment, deoarece există obiective comune mai multor discipline. În activitatea desfășurată la clasă se manifestă o tendință de a lucra la frontiera dintre discipline, de a lega disciplinele între ele „de a le înscrie pe un soi de hartă generală a cunoștințelor și chiar de a căuta un sistem unitar care să le grupeze” (Bottomore, 1986, 39).

Prin intermediul interdisciplinarității se favorizează transferuri între domenii de cunoaștere, se folosesc mijloace variate și procedee care îl ajută pe elev să-și dezvolte capacitatea de muncă și elimină inerția intelectuală. Elevul lucrează fără a fi suprasolicitat, întâmpină lumea și viața fără prejudecăți prin transferarea și asocierea cunoștințelor în abordarea realității. Tratarea interdisciplinară în cadrul orelor favorizează identificarea unicității elevului, cultivarea aptitudinilor acestuia creative: flexibilitatea, elaborarea, originalitatea, creativitatea etc.

Promovarea interdisciplinarității constituie un element definitoriu al progresului cunoașterii. L. D’Hainault aprecia că „Se acordă mai multă importanţă omului care merge decât drumului pe care îl urmează. Astăzi disciplinele sunt invadate de un gigantism care le înăbuşă, le abate de la rolul lor simplificator. Inconvenienţele tot mai evidente ale compartimentării, necesitatea din ce în ce mai manifestă a unor perspective globale şi contestarea unui devotament faţă de obiect care face ca omul sa fie uitat, au dus treptat la conceperea şi la promovarea a ceea ce s-a numit interdisciplinaritate” (D’Hainaut, 1981, 213).

Interdisciplinaritatea în procesul de predare înseamnă „realizarea corelaților conținuturilor obiectivelor de învățământ și modernizarea căilor, metodelor pentru realizarea învățământului integrat, capabil să trezească capacitățile creatoare ale elevilor și să utilizeze la învățătură întreaga lor capacitate intelectuală”(Ardeleanu,2010,12). Corelarea cunoștințelor este modalitatea prin care se readuc în discuție cunoștințe dobândite de elev la alte discipline de învățământ în scopul argumentării unor cunoștințe la alte discipline.

Tratarea interdisciplinară presupune în general interacțiune între două sau mai multe discipline cum ar fi: limbă română – religie – istorie, matematică – fizică – chimie –tehnologie , biologie – fizica– tehnologie, etc. La clasele primare, interdisciplinaritatea se poate promova cu succes la lecție, când cunoștințele o reclamă. Profesorul trebuie „să se străduiască să extindă și să adâncească legătura dintre obiectele de învățământ, asigurând continuitatea procesului de instruire de la o etapă la alta, fiecare constituind premisă pentru cele care urmează” (Ardeleanu, 2010, 18).

Tratarea interdisciplinară cere profesorului să iasă din tiparele stricte ale disciplinei pe care o predă și să facă saltul de la simpla corelare a cunoștințelor la abordarea interdisciplinară a conținuturilor lecțiilor. Acest lucru trebuie avut în vedere atunci când se întocmesc planificările calendaristice, pornind de la ideea că însușirea interdisciplinară a cunoștințelor trebuie să fie un obiectiv urmărit de către profesor, realizat conștient și planificat.

Când se realizează proiectarea activității didactice, profesorul trebuie să aibă în vedere pe lângă competențele generale și specifice urmărite, gruparea disciplinelor implicate în realizarea competențelor, folosirea metodelor specifice fiecărei discipline în corelare cu celelalte discipline.

Aspecte metodologice generale cu privire la desfășurarea activității de predare interdisciplinară

Interdisciplinaritatea se impune mai ales că în această perioadă elevul dobândește cunoștințe și în afara școlii, iar acestea trebuie valorificate în cadrul lecțiilor, asigurându-se înțelegerea, selectarea și prelucrarea lor în vederea integrării lor în structuri cognitive. Sursele de informare pentru elevi sunt foarte bogate(televizor, lecturi, reviste, internet, CD, tabletă, telefon etc.), acestea le întrec pe cele școlare și de aceea profesorul trebuie să aibă în vedere schimbarea funcțiilor școlii care trebuie să-și extindă zona de influență în corelație cu conținutul instruirii.

Mijloacele de informare extrașcolare completează cunoștințele dobândite în clasă și lărgesc orizontul de cunoaștere aprofundând cunoașterea, alteori cunoștințele dobândite de elevi din alte surse pot constitui suporturi temeinice pentru însușirea unor elemente de conținut ale instruirii școlare.

Este nevoie de intervenția cadrului didactic pentru a selecta, structura și organiza cunoștințele dobândite în activitatea școlară și cele însușite din alte surse de către elevi, pentru o integrare a acestora.

Când se vorbește de interdisciplinaritate în cadrul lecțiilor, vom avea în vedere delimitări de categorii și concepte cu care operează disciplina respectivă, vom ține seama de aria aspectelor școlare asupra cărora are acțiune interdisciplinaritatea, vom fi atenți la schimbările pe care le provoacă în diferite planuri ale activității de învățare și vom avea în vedere determinarea aspectelor comune și a notelor ce fac deosebiri.

Interdisciplinaritatea necesită schimbări de conținut, metodologie și în formarea profesorului pentru a preda în acest mod. Profesorului i se cere să folosească metodologia care oferă posibilitatea cunoașterii fenomenelor în complexitatea lor, în dinamica lor.

Studiul interdisciplinar este calea cea mai sigură de evitare a supraîncărcării, a paralelismelor, de tratare riguroasă a fenomenelor și de formare a unui sistem unitar de cunoștințe. Interdisciplinaritatea este rezultatul firesc al dezvoltării cercetării pedagogice, de aceea „interdisciplinaritatea în învățământ este un principiu de aplicare, o modalitate de gândire și acțiune, decurgând din evoluția științei contemporane” (Amihăilesei, 1986, 48).

O investigație privind predarea interdisciplinară

Studiul cu tema „ Demersul didactic interdisciplinar la gimnaziu” a fost realizat în perioada mai 2022, prin intermediul unui sondaj de opinie. Scopul principal este realizarea unei analize corecte a părerilor și atitudinilor cadrelor didactice , față de predarea interdisciplinară și identificarea celor mai bune soluții pentru realizarea acesteia, precum și pentru a vedea cum poate să susțină școala procesul de predare interdisciplinară.

Obiectivele urmărite au fost:

1. Cunoașterea și analiza opiniilor cadrelor didactice cu privirea la predarea interdisciplinară
2. Determinarea măsurii în care cadrele didactice folosesc predarea interdisciplinară

În vederea colectării informațiilor, am utilizat ca instrument chestionarul „ Demersul didactic interdisciplinar la gimnaziu”, care a fost aplicat cadrelor didactice de la Școala Gimnazială Anton Pann, Rm. Vâlcea.

Limitele evaluării:

– informațiile colectate sunt, în general, la nivelul percepțiilor;

– analiza datelor s-a făcut prin statistică descriptivă.

Caracteristicile grupului de respondenți la chestionar:

Au răspuns la chestionar toate cele 43 cadre didactice din școală, care predau discipline la ciclul gimnazial, respondenții se încadrează în următoarele segmente de vârstă: 20 – 25 ani: 0; 26 – 30 ani: 3; 31 – 40 ani: 7; 41 – 50 ani: 7; 51 – 60 ani: 5; 34 de gen feminin și 9 de gen masculin. Gradele didactice ale cadrelor participante la studiu sunt: I- 19, II- 6, definitiv -11 și debutant- 7.

Concluzii și recomandări

Opinia majorității respondenților este că disciplinele studiate la școală sunt puternic legate între ele(31), 8 dintre aceștia consider că există unele legături între ele, iar 4 că nu există nici o legătură între discipline.

În timp ce predau o lecție fac legături între aceasta și alte discipline ocazional 8 dintre respondenți, frecvent 17, întotdeauna 7, rar 6 și niciodată 5.

27 persoane din cele 43 participante la studiu, consideră că orele ar fi mai interesante dacă ar fi ținute în parteneriat cu profesori de alte discipline, iar 16 consideră că nu.

Studiul de față evidențiază faptul că pentru pregătirea lecțiilor interdisciplinare este necesar alocarea unui timp și efort din partea cadrului didactic mai mare, unele cadre sunt obișnuite să folosească doar predarea monodiciplinară și nu sunt interesate să realizeze o predare interdisciplinară.

Majoritatea respondenților apreciază că programa școlară este un factor important al integrării predării interdisciplinare, urmat de cunoștințele și pregătirea cadrelor didactice. De asemenea 12 dintre respondenții sunt de părere că ocazional profesorii își planifică activitatea la clasă interdisciplinar, 14-frecvent, 6-întotdeauna, 9-rar, 2-niciodată.

18 dintre participanții la studiu consideră că testele de evaluare cu conținut interdisciplinar sunt eficiente, iar 25 consideră că aceste teste nu sunt eficiente.

În ceea ce privește colaborarea cu cadre didactice din alte unități pentru planificarea și evaluarea interdisciplinară, 24 dintre respondenții sunt de părere că această colaborare ar avea efecte pozitive, iar 19 nu sunt de acord.

În cadrul cercurilor pedagogice, respondenții consideră că tematica activităților interdisciplinare este rar abordată(22), ocazional atinsă(9), frecvent abordată(12).

28 dintre respondenți au fost de acord că este benefică o deschidere mai amplă a învățământului interdisciplinar pe plan educațional, iar 15 dintre respondenți consideră că abordarea interdisciplinară a activităților trebuie amplificată în contextul programelor școlare.

Predarea interdisciplinară solicită fiecărui cadru didactic să părăsească tiparele stricte ale disciplinei pe care o predă, iar aceasta necesită măiestrie din partea profesorului în corelarea cunoștințelor și obiectivelor din diferite arii curriculare.

Necesitatea abordării interdisciplinare a conținuturilor este motivată de volumul mare de cunoștințe pe care copiii le primesc, acestea necesită a fi selectate, prelucrate și apoi valorificate prin stimularea interesului elevului pentru cunoaștere prin corelarea dintre discipline.

Un învățământ interdisciplinar vizează să stabilească o organizare a activității educative în care elevul să fie plasat în situații semnificative și să efectueze activități care cer competențe dobândite nu numai la o disciplină școlară. Interdisciplinaritatea este necesară și ea presupune muncă, documentare și măiestrie pedagogică.

ANEXA 1.

Chestionar privind demersul didactic interdisciplinar la gimnaziu

Chestionarul își propune realizarea unui sondaj de opinie pe tema „predarea interdisciplinară a conținuturilor la ciclul gimnazial”.

1. Considerați că disciplinele studiate la școală au legătură unele cu altele sau nu există nicio legătură între ele?

1. Nu există nicio legătură între ele.
2. Există unele legături între ele.
3. Sunt puternic legate între ele.

2. În timp ce predați o lecție faceți legături între aceasta și alte discipline?

1. Niciodată
2. Rar
3. Ocazional
4. Frecvent
5. Întotdeauna

3. Credeți că ar fi mai util și mai interesant ca unele ore, să fie ținute în parteneriat cu profesori de alte discipline?

1. Da
2. Nu

4. Realizați un clasament al următorilor factori ce stau la baza dificultăților de realizare a lecțiilor interdisciplinare, acordând punctaj de la 1 la 5 (1 – cel mai puțin important, 5 – cel mai important).

a) Alocarea spațiului mai mare de timp
b) Dezinteresul față de predarea interdisciplinară
c) Utilizarea stilului de predare monodisciplinar
d) Niciun răspuns

5. Realizați un clasament al următorilor factori ai integrării predării interdisciplinare, acordând punctaj de la 1 la 5 (1 – cel mai puțin important, 5 – cel mai important).

a) Programa școlară
b) Cunoștințele cadrelor didactice
c) Pregătirea interdisciplinară a cadrelor didactice
e) Niciun răspuns sau mai multe răspunsuri

6. Considerați că profesorii își planifică activitățile la clasă, luând în calcul interdisciplinaritatea?

1. Niciodată
2. Rar
3. Ocazional

4. Frecvent
5. Întotdeauna

7. Considerați că este eficientă elaborarea unor teste de evaluare cu conținut interdisciplinar?

1. Da
2. Nu

8. Apreciați că este pozitivă o colaborare cu personal didactic din alte unități pentru planificarea și evaluarea interdisciplinară?

1. Da
2. Nu

9. În cadrul tematicii cercurilor pedagogice este suficient de frecventă abordarea interdisciplinară în planificarea și evaluarea activităților la clasă?

1. Rar
2. Ocazional
3. Frecvent

10. Sunteți de acord că este benefică o deschidere mai amplă a învățământului interdisciplinar cu experiența în domeniul a unor state mai avansate pe plan educațional?

1. Da
2. Nu

11. Considerați că abordarea activităților interdisciplinare trebuie amplificată în contextul programelor școlare?

1. Da
2. Nu

12.Vârsta dumneavoastră:

1. 20-25 ani
2. 26-30 ani
3. 31-40 ani
4. 41-50 ani
5. 51-60 ani

13. Sexul:

1. Feminin
2. Masculin

14. Gradul didactice:

1. I
2. II

3. definitiv
4. debutant

15. Aria curriculară a disciplinei predate:

1. Limbă și comunicare
2. Matematică și științe
3. Om și societate
4. Arte
5. Educație fizică și sport

Bibliografie

– Amihăilesei, Elena-Adina, Ghid de bune practici la interdisciplinaritate, Editura Cetatea Doamnei, Piatra-Neamț, 2015.
– Amihăilesei, Elena-Adina, Interdisciplinaritatea modalitate de activare și eficientizare a învățării, Editura Cetatea Doamnei, Piatra-Neamț, 2015.
– Ardeleanu, Rodica, Interdisciplinaritatea – necesitatea obiectivă a învățământului primar, Editura Pim, Iași, 2010.
– Bottomore, T.B., Studiul interdisciplinarității. Interdisciplinaritatea și științele umane, Editura Politică, București, 1986.
– D’Hainaut, L., Probleme de învăţământ şi educaţie permanentă, Editura Didactică și Pedagogică, Bucureşti, 1981.
– Gherghescu, Jenica; Gherghescu, Lucian Neculai; Stratulat, Adina; Pleșu, Constantin Corneliu, Interdisciplinaritatea-Teorie și practică, Editura Sfera, Bârlad, 2007.
– Şebu, Pr. prof. univ. dr. Sebastian; Opriş, Prof. Monica; Opriş, Prof. Dorin, Metodica predării religiei, Editura Reîntregi

PROGRAM DE INTERVENTIE PERSONALIZAT

PROF.MATEI CONSTANTIN
LICEUL TEHNOLOGIC AUTO

Numele și prenumele beneficiarului:

Data și locul nașterii:

Domiciliul:

Echipa de lucru (director**,** cosilier scolar, prof. diriginte, profesorii de la clasă)

Nr. certificat

Clasa:

Date generale

Aspecte educaționale: S-a integrat destul de bine în colectiv, este sociabil, comunicativ, preferă sarcinile executive, uneori este timid și nu are încredere in forțele propri. Cunoaște și respectă de cele mai multe ori regulile de conduită din școală. Se remarcă un interes scăzut pentru activitatea școlară fară a crea probleme deosebite. Este un elev liniștit, are nevoie de ajutor în realizarea anumitor sarcini.

Perioada de implementare: –anul școlar 2022-2023

Domeniile /ariile principale de intervenție

1. **Consiliere psihopedagogică**
2. **Discipline studiate**

Obiective generale ale intervenţiei

- integrarea scolara si sociala
- stimulare cognitiva
- consiliere psihologică a copilului și familiei

STRUCTURA PROGRAMULUI DE INTERVENTIE PERSONALIZAT

1. **Consiliere psihopedagogică.**

a) Emoțional și comportamental – activități la nivelul clasei de elevi organizate de profesorul din cabinetul de asistență psihopedagogică

Obiective specifice:

a) **Autocunoastere si dezvoltare personala**

Obiective	**Continuturi**	**Metode si mijloace de realizare**	**Perioada de interventie**	**Criterii minimale de apreciere a progreselor**	**Metode si instrumente de evaluare**

b) Emoțional și comportamental – activități individuale sau la nivelul clasei de elevi organizate de profesorul din cabinetul de asistență psihopedagogică, director si cadrele didactice ale clasei

Obiective	**Continuturi**	**Metode si mijloace de realizare**	**Perioada de interventie**	**Criterii minimale de apreciere a progreselor**	**Metode si instrumente de evaluare**

c) Abilități sociale – activități la nivelul clasei de elevi organizate de profesorul diriginte –

Obiective specifice:

Obiective	**Continuturi**	**Metode si mijloace de realizare**	**Perioada de interventie**	**Criterii minimale de apreciere a progreselor**	**Metode si instrumente de evaluare**

a) **Disciplina Religie,**

0BIECTIVE SPECIFICE:

Obiective/Competente	**Continuturi**	**Metode si mijloace de realizare**	**Perioada de interventie**	**Criterii minimale de apreciere a progreselor**	**Metode si instrumente de evaluare**

Disciplina ISTORIE,

Competențe specifice

Competențe	Conținuturi	Metode și mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode și instrumente de evaluare

2. **Evaluarea periodica-**

- Obiective realizate

  Creșterea stimei de sine, dezvoltare personală, Integrarea cu succes in colectivul clasei, dezvoltarea abilităților elementare de studiu,îmbunătățirea abilităților de calcul numeric și de comunicare.

Dificultati intampinate

. Ritm de lucru inconstant, predominant lent,dificultăți de concentrare,nivel de înțelegere slab

- Metode cu impact ridicat:

  - pozitiv
    - laudă,sprijin emoțional,recompensă

  - negativ
    - Ton ridicat,dezaprobarea unor comportamente neadecvate

3. **Revizuirea programului de interventie educational-terapeutica (in functie de rezultatele evaluarilor periodice)**
4. Se realizează semestrial și anual

Recomandari particulare

Jocuri diverse și atractive,sporirea motivației prin aprecieri verbale,recompense.Susținere și încurajare permanentă

Modul de implicare a parintilor in program

Sprijin în desfășurarea activităților școlare, păstrarea regulilor de activitate de învățare,laudă recompensă. Cooperarea permanentă cu prof psiholog, dirigintele și cadrele didactice în vederea monitorizării progresului și a eventualelor dificultăți intâmpinate în procesul învățări.

Semnături echipa de implementare (*numele complet și semnătura***):**

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Nume/prenume: Duluș- Gaboraș Anca- Sanda
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Nr.1 Oradea

Numele şi prenumele copilului: A.D.

Data naşterii:

Grupa/Clasa: grupa mare

Diagnostic psihologic*: întârziere mintală medie ID=52

Deficienţe asociate*: tulburare developmentală mixtă, retard neuropsihomotor predominant în sfera limbajului

*conform certificatului de orientare școlară și profesională nr. din emis de *COSPBihor*

Profesor Kinetoterapie: Duluş-Gaboraş Anca-Sanda

Nivel de dezvoltare constatat:

Puncte tari:	**Puncte slabe:**
-Înțelege mesaje simple date -Execută comenzi simple -Recunoaște și identifică propriul corp dar și al partenerului -Recunoaşte poziţii spaţiale: sus-jos, înainte-înapoi, lateral, stând, culcat, aşezat.	-Vocabularul este slab dezvoltat, comunică prin cuvinte simple și gesturi sau indicând cu mâna ceea ce dorește -Are dificultăți de menținere a echilibrului, mersul este nesigur -Echilibrul dinamic este deficitar -Prezintă dificultăți de prindere a diferitelor obiecte mici, şi de manipulare a acestora

Obiective individuale:

O1: să execute mișcări indicate de profesor
O2: să denumească elemente de schemă corporală
O3: să recunoască lateralitatea raportată la propria persoană
O4: să execute corect exercițiile de respirație
O5: să execute mișcări de antrenare-stimulare a musculaturii fine a mâinilor/ degetelor
O6: să execute corect mișcări de coordonare oculo-motorie
O7: Să-şi dezvolte echilibrul, coordonarea , orientarea spaţială
O8: Să se relaxeze după efort

Perioada de implementare a programului: 05.09.2022 – 10.02.2023

ARIA CURRICULARĂ/ DISCIPLINA	*Unităţi de Competenţă/ Competențe specifice*	**Obiective individuale**	**Activități de învățare**	**Evaluarea progresului**		
				Modulul I septembrie, octombrie	**Modulul II noiembrie, decembrie**	**Modulul III ianuarie, februarie**
Terapii specifice şi de compensare: KINETOTERAPIA Terapii şi programe de intervenţie	**UC1/CS1.1** **UC1/CS1.2** **UC2/CS2.2** **UC3/CS3.1** **UC3/CS3.2** **UC3/CS3.1** **UC3/CS3.2** **UC3/CS3.3** **UC1/CS1.2** **UC2/CS2.3** **UC3/CS3.1** **UC3/CS3.2** **UC3/CS3.3**	O1: să execute mișcări indicate de către profesor O2: să denumească elemente de schemă corporală O3: să recunoască lateralitatea raportată la propria persoană O4: să execute corect exercițiile de inspir-expir O5: să execute mișcări de	*Dezvoltarea motricităţii generale:* -exerciții pentru tonifierea musculaturii membrelor, muscularurii abdominale, musculaturii paraertebrale -exerciţii de asuplizare a coloanei verterale -exerciții de relaxare musculară -Exerciții-joc de identificare și numire a elementelor de detaliu ale schemei corporale proprii și ale partenerului: în oglindă/ pe un coleg sau pe o păpușă/ în imagini *Fixarea lateralității:* -exerciții de localizare a unui obiect prin raportare la schema corporală proprie: la stânga - la dreapta -exerciții-joc de reprezentare vizuală a părții și a întregului, a poziției spațiale și a direcției (tehnica schema corporală) *Educarea respiraţiei* -Exerciții de de educare a respirației (abdominale, costal-inferioare, costal-superioare) -exerciţii pentru formarea respiraţiei complete; *Formarea gesturilor și a abilităților manuale de bază* -exerciții de înșirare a mărgelelor pe aţă			

		antrenare-stimulare a musculaturii fine a mâinilor/ degetelor	-exerciţii de educare a prehensiunii: bidigitale, tridigitale, digitopalmare, polidigitopalmare -exerciții-joc pentru dezvoltarea simțului degetelor (fineţe, precizie, coordonare oculo-motorie şi control motric) prin intermediul stimulării tactile			
	UC3/CS3.1 **UC3/CS3.2**	O6: să execute corect mișcări de coordonare oculo-motorie	-Exerciții de coordonare oculo-motorie: aruncare-prindere a mingii (cu două mâini/o mână) -Exerciții de manipulare a unor obiecte concrete -Exerciții de urmărire cu degetul a unui labirint, traseu grafic -Exerciții de îndoire, rupere, mototolire, șnuruire -Exerciții grafice de punctare, umplere contur, tăiere, decupare			
	UC4/CS4.2 **UC4/CS4.4**	O7: Să-şi dezvolte echilibrul, coordonarea, orientarea spaţială	*Devoltarea echilibrului* -Exerciţii de mers în echiliru pe banca de gimnastică -Exerciţii de târâre prin tunel -Exerciţii de menţinere a echilibrului pe planşeta balansoar/mingea Bobath			
	UC4/CS4.3 **UC4/CS4.4**	O8: Să se relaxeze după efort	Exerciţii de formare a capacităţii de relaxare dupa efort Exerciţii de dezoltare a capacităţii vitale Exerciţii de coordonare a inspiraţiei cu expiraţia			

Notă:

1. Indici de performanță: ST- realizează sarcina de lucru cu sprijin verbal şi fizic
   SP- execută sarcina cu sprijin verbal sau fizic/ nu finalizează sarcina
   FS- execută în întregime sarcina singur
2. În cazul aplicării scenariului care implică trecerea la activități în regim on-line majoritatea obiectivelor vor putea fi atinse prin adaptarea activităților și a materialelor didactice, pe de o parte, iar pe de altă parte, prin generalizarea abilităților și deprinderilor dobândite la școală și în mediul familial, caz în care suportul acordat de părinți devine elementul central al învățării.
3. Planificare realizată pe baza Programei şcolare pentru disciplina Terapii și programe de intervenție-învățământ special preșcolar, aprobată prin ***Ordinul Ministerului Educației nr. 3702 din 21 aprilie 2021.***

- **Dificultăți întâmpinate:**
- **Recomandări:**
- **Am luat la cunoștință, părinte:** *A.C.*

Un joc interesant în clasă

Duluș- Gaboraș Nicolae- Gheorghe
Colegiul Național „Emanuil Gojdu’’

1. Alegerea unui conținut școlar

Conținutul școlar ales este Unitatea de învățare „Familia- participare activă la o discuție pe o temă dată”. Vor fi parcurse: denumirea membrilor familiei, exprimarea propriilor nevoi și dorințe, formularea unor întrebări pentru a afla informații de interes, formularea unor răspunsuri adecvate temei conversației, argumentarea propriilor păreri, solicitarea de explicații pe o temă dată.

2. Propunerea unui punctaj pentru fiecare sarcină individuală

Pentru fiecare sarcină individuală dusă la bun sfârșit, elevii vor acumula puncte.

Dacă elevii vor alege să își folosească punctele (acumulate în mod individual) cu întregul grup (clasa de elevi), aceștia vor avea posibilitatea de a juca un joc colectiv (la fiecare sfârșit de sptămână), care le poate aduce puncte suplimentare.

3. Stabilirea unor beneficii pentru elevi, în funcție de scorul acumulat

După ce unitatea de învățare a fost parcursă, iar elevii au acumulat anumite puncte (fie în mod individual, fie în mod colectiv), aceștia vor putea să își aleagă anumite beneficii, în funcție de punctele acumulate.

4. Stabilirea perioadei temporale pentru derularea jocului.

Jocul își va schimba structura la fiecare început de săptămână(într-o săptămână vor fi parcurse 2 din temele propuse, ținându-se cont ordinea în care acestea au fost enumerate), respectând tema dată, iar acesta se va desfășura pe tot parcursul unității de învățare (durata de 3 săptămâni). La finalul unității de învățare, elevii vor realiza un afiș colectiv în care vor promova atât familia, ca și grup de apartenență, cât și participarea activă la o discuție având ca și temă „Familia’’, iar mai apoi ce vor realiza jocuri de rol respectând tema propusă în afiș.

5. Notarea elementelor alese de elevi

Cadrul didactic va observa iar mai apoi va nota alegerile făcute de elevi, pentru a identificare preferințele elevilor (atât în mod individual cât și în mod colectiv). Notarea elementelor alese de către elevi, va contribui la îmbunătățirea elementelor viitoare propuse, astfel încât acestea să îi stimuleze pe elevi să participe activ la activitățile instructiv-educative propuse.

Săptămâna 1:

La începutul fiecărei săptămâni din cele trei propuse pentru unitatea de învățare (Familia), va fi propus câte un joc, în fiecare săptămână altul.
Fiecare joc va avea rolul de a antrena abilitățile de comunicare.

Exemplu de joc: „Totul despre famlia mea” –fiecare participant va spune 5 lucrurie despre familia lui
Valoare: 10 bănuți pentru fiecare participant la joc.

Recompensă:

Individuală: Vizionarea unui documentar sau Vizionarea unui film scurt. (10 bănuți)

Colectivă:

Un joc care poate dubla numărul bănuților deja câștigați (30 de bănuți)

Săptămâna 2:

Exemplu de joc:
Fiecare participant la activitate va juca rolul unui membru al familiei(se va costuma în acel membru al familiei).
Fiecare membru din familie va trebui să își argumenteze propriile păreri cu privire la rolul pe care acesta îl are în familie, iar mai apoi să solicite explicații celorlalți membrii ai familiei cu privire la rolul acestora în familie.

(o argumentare- 5 bănuți, solicitarea unei explicații- 5 bănuți)

Săptămâna 3:

Exemplu de joc: Jocul se va desfășura în parc. Participanții se vor așeza în cerc. Tema jocului este familia. Unul dintre participanți se așează în mijlocul cercului și începe să povestească despre propria familie. Rolul participanților este acela de a formula întrebări pentru a afla informații din sfera lor de interes (Fiecare întrebare formulată va aduce 5 bănuți). Pentru fiecare răspuns adecvat formulat, participantul din mijlocul cercului, va acumula 5 bănuți.

Rolulile se schimbă la fiecare 5 minute, astfel încât fiecare participant să fie cel puțin o dată în mijlocul cercului, având rolul de povestitor.

Recompensă:

Individuală: Karaoke (15 bănuți)

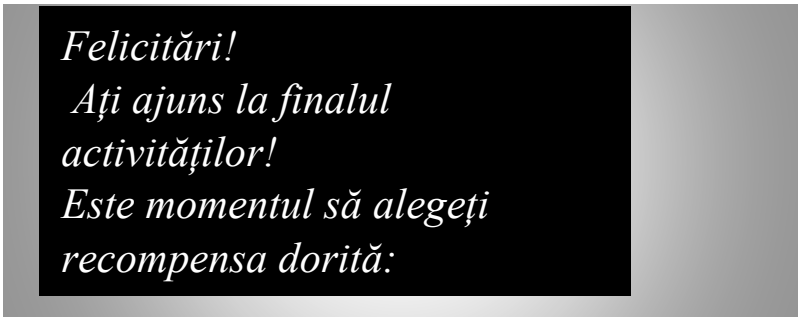
Colectivă:

Întrebarea care poate aduce dublul bănutilor câștigati deja sau care poate duce la pierderea bănutilor deja câștigati

Pentru că jocurile nostre care au avut ca și temă Familia, au ajuns la sfârșit, împreună cu grupul din care faceți parte, scrieți o poveste. Povestea va avea ca și Temă: Familia, iar fiecare membru al grupului va avea un rol în Familie, respectiv în povestea voastră. Povestea va fi prezentată atât în fornat Power Point, cât și în fața unui public (cadrele didactice și colegii din școală), în sala de spectacole a școlii.
50 de bănuți.

Recompensa colectivă:

Picnic (1000 de bănuți) sau Terasă în aer liber (1500 de bănuți)

ADN- miracolul vieții folosind instumente T.I.C

Prof.Pîrvulescu Mihaela
Colegiul Național "Tudor Vladimirescu", Tg-Jiu

Gamă de instrumente T.I.C. utilizată în procesul de predare-învățare-evaluare și în desfășurarea acestei activități didactice de transmitere de noi cunoștințe, oferă o serie de avantaje:

Prezentarea educațională "Prezentarea didactică-ADN-miracolul vieții " este introdusă în momentul Transmiterea noilor cunoștințe și dirijarea învățării. Utilizarea ei prezintă următoarele avantaje:

- informațiile captează atenția copiilor, stârnind curiozitatea, suplimentând informațiile furnizate de manual, oferindu-le în același timp acestora, un suport practic dar și vizual;
- comunicarea între profesor și elevi devine mai ușoară, concisă și în același timp mult mai atractivă, prin expunerea în cadrul unei prezentări PowerPoint de informații utile;
- sintetizarea informației;
- însușirea coerentă a cunoștințelor prin aprecierea imediată a răspunsurilor elevilor;
- generarea unor discuții cu privire la tema activității;
- întărirea motivației elevilor în procesul de învățare;
- verificarea în mod rapid a răspunsurilor;
- dezvoltă gândirea astfel încât pornind de la o modalitate generală de rezolvare a unei probleme elevul își găsește singur răspunsul pentru o problemă concretă;
- implicarea resurselor umane activ.

Videoclipul educațional "Extragerea ADN-ului" este introdus în momentul Fixarea cunoștințelor și prezintă următoarele avantaje:

- captarea imediată a atenției elevilor;
- permite alegerea temelor dorite în concordanță cu nivelul actual de pregătire ;
- asigură o mai bună asimilare a cunoștințelor și o adaptare a evoluției formării la capacitatea de înțelegere a elevului;
- favorizează creativitatea și descoperirea de noi interpretări;
- toți elevii sunt implicați în activitate;
- stimularea memoriei vizuale a elevilor ;
- introducerea elevilor în dezvoltarea tehnologiei;

Aplicația educațională de calcul tabelar "ADN-miracolul vieții " introdusă în momentul lecției, Obținerea performanței, aduce o serie de avantaje:

- datele utilizate în foile de calcul pot fi reprezentate grafic, astfel încât să poată fi prezentate
într-o formă sugestivă și sintetică;
- permite centralizarea rezultatelor;
- permite prelucrarea datelor obținute;
- realizează reprezentări grafice;
- oferă posibilitatea unor discuții cu privire la tema activității;
- întărește motivația elevilor în procesul de învățare;
- elevul își găsește singur răspunsul pentru o problemă concretă;
- implicarea activă a resurselor umane și utilizarea metodelor active;

Blogul, utilizat la Tema de "casă" oferă următoarele avantaje:

- este un instrument ce permite publicarea cu ușurință a cunoștințelor, ideilor, părerilor, noutăților;
- cu ajutorul lui se mărește gradul de interacțiune și se lărgește grupul social căruia i se poate adresa;
- învățarea nu mai este doar un proces de transfer de informații de la profesor la ele, ci și un proces de construire de cunoștințe în timpul interacțiunii cu ceilalți participanți ai grupului la o anumită activitate educativă;
- materialele postate de către profesor vor fi oricând la îndemâna elevilor, aceștia pot face comentarii despre modul în care au înțeles sau nu informațiile postate de către profesor;
- datorită posibilității elevului de a citi materialele colegilor postate on-line, apare și învățarea în echipă, comunicarea, spiritul critic, identificarea unei probleme, dialogul, găsirea metodelor de rezolvare;
- este un mijloc eficient de comunicare;
- este ușor de întreținut, revizuit;

Avantajele utilizării site-urilor Wiki https://ro.wikipedia.org/wiki/ADN în educație:

- sunt ușor de folosit de către elevi;
- dezvoltă spiritul de muncă în echipă;
- oferă posibilitatea implicării directe a tuturor elevilor, eliminând emoția și timiditatea;
- facilitează schimbul de opinii și de cunoștințe;
- creează interdependență completă spațio-temporală;
- facilitează comunicarea interactivă asincronă între profesori și elevi prin intermediul resurselor educaționale;
- oferă posibilitatea partajării cunoștințelor;
- oferă control asupra procesului de autoinstruire;
- permit crearea conținutului prin colaborare;
- permit evaluarea calitativa și cantitativă a muncii elevilor;
- dezvoltă simțul de asumare a responsabilității pentru munca depusă;
- reprezintă depozite permanente de informație și cunoștințe;

PLANIFICARE ANUALĂ*
AN ȘCOLAR 2022-2023

Urs Mariana Simona
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Nr. 1 Oradea

ARIA CURRICULARĂ: CONSILIERE ȘI ORIENTARE

DISCIPLINA: CONSILIERE ŞI DEZVOLTARE PERSONALĂ

CLASA: a VII a–A

NR. ORE/ SĂPTĂMÂNĂ: 1 oră/ săptămână

CADRU DIDACTIC: URS MARIANA-SIMONA

COMPETENȚE GENERALE:

1.Dezvoltarea capacităţii de autocunoaștere, a atitudinii pozitive față de sine și a unui stil de viață sănătos și echilibrat;

1.1.Identificarea unor trăsături personale elementare în contexte variate

1.2.Formarea unor deprinderi de igienă personală și colectivă

2.Dezvoltarea abilității de exprimare a emoțiilor și a motivației pentru învățare în contexte variate de interrelaționare școlară și extrașcolară;

2.1.recunoașterea emoțiilor de bază în situații simple, familiare

2.2.Asocierea emoțiilor de bază cu elemente smple de limbaj nonverbal și paraverbal

2.3.Exprimarea nevoii de a învăța, de a se juca și de a coopera cu ceilalți

3.Dezvoltarea unor conduite independente pentru integrarea în plan social

MODULUL I

NR. CRT.	CONȚINUTURI/ DOMENII DE CONȚINUT	COMPETENȚE GENERALE/ COMPETENȚE SPECIFICE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE	DATA	OBSERVAȚII
1.	Dezvoltare socio-emoțională	CG1/CS1	Exerciţii pentru formarea spiritului de echipă Eu ,în oglindă Eu și prietenul meu Regulile clasei Nu jignim!” Ghicește cine e!	9-16.09 23.09 30.09 07.10 14.10 21.10	

MODULUL II

			“Aladin și lampa sa”-poveste ”Bucle aurii”-poveste	04-11.11 18.11	
2.	Autocunoaștere și stil de viață sănătos și echilibrat	CG2/CS2	Ce înseamnă să fii elev? Care este programul zilnic? De ce trebuie să fim uniți?	25.11 09.12 10.12	
3.	Dezvoltare socio-emoțională	CG2/CS1	Copacul emoțiilor	16.12	

MODULUL III

NR. CRT.	CONȚINUTURI/ DOMENII DE CONȚINUT	COMPETENȚE GENERALE/ COMPETENȚE SPECIFICE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE	DATA	OBSERVAȚII
4.	Managementul informațiilor și al învățării	CG1/CS1	Rolulmeu la școală, înfamilie Cum aș vreasăfiu? Despre meserii Ce îți place să faci în timpul liber?	13-20.01 03.02 10.02 24.02	

MODULUL IV

		CG2/CS1	Copacul emoțiilor Bucuria de a dărui Cine sunt eu?	25.02 03-10.03 24-31.03	

MODULUL V

		CG2/CS3	Eu și colegii mei Cum te pot ajuta? Te rog!Mulțumesc! Cu plăcere! Trăsături pozitive/negative Oameni, locurișiactivități Colaborareșicompetiție	21.04 28.04 05.04 12.05 19.05 26.05	
5.	Managementul carierei	CG1/CS2	Sinceritateașiminciuna Realizări la sfârşit de an şcolar Cefacemînvacanța mare?	02.06 09.06 16.06	

*conform Programei școlare Consiliere și dezvoltare personală , aprobată prin OME nr. 3702/21.04.2021

METODE INOVATIVE DE PREDARE-ÎNVĂŢARE-EVALUARE CENTRATE PE ELEV ŞI NEVOILE SALE EDUCAŢIONALE

PÎP Mihailescu Nicoleta
Şcoala Gimnazială „Dan Berindei”, Roşiori de Vede

În *şcoala modernă*, dimensiunea de bază în funcţie de care metodele de învăţământ sunt considerate inovative este ***caracterul lor activ*** adică măsura în care sunt capabile să declanşeze angajarea elevilor în activitate, concretă sau mentală, să le stimuleze motivaţia, capacităţile cognitive şi creatoare.

Aceste metode inovative se numesc ***metodele interactive centrate pe elev,*** acele modalităţi moderne de stimulare a învăţării şi dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experienţe, de cunoştinţe.

Interactivitatea presupune o învăţare prin comunicare, prin colaborare, produce o confruntare de idei, opinii şi argumente, creează situaţii de învăţare centrate pe disponibilitatea şi dorinţa de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă şi activă, pe influenţa reciprocă din interiorul microgrupurilor şi interacţiunea socială a membrilor unui grup.

Implementarea acestor instrumente didactice moderne presupune un cumul de calităţi şi disponibilităţi din partea cadrului didactic: receptivitate la nou, adaptarea stilului didactic, mobilizare, dorinţă de autoperfecţionare, gândire reflexivă şi modernă, creativitate, inteligenţa de a accepta noul şi o mare flexibilitate în concepţii.

Uneori considerăm educaţia ca o activitate în care continuitatea e mai importantă decât schimbarea. Devine însă evident că trăim într-un mediu a cărui mişcare este nu numai rapidă ci şi imprevizibilă, chiar ambiguă. Nu mai ştim dacă ceea ce ni se întâmplă este “bine” sau “rău”. Cu cât mediul este mai instabil şi mai complex, cu atât creşte gradul de incertitudine.

Datorită progresului tehnologic şi accesului sporit la cunoaştere şi la resurse ne putem propune şi realiza schimbări la care, cu câtva timp în urmă nici nu ne puteam gândi.

E bine ca profesorul să modeleze tipul de personalitate necesar societăţii cunoaşterii, personalitate caracterizată prin noi dimensiuni: gândire critică, creativă, capacitate de comunicare şi cooperare, abilităţi de relaţionare şi lucru în echipă, atitudini pozitive şi adaptabilitate, responsabilitate şi implicare.

Un învăţământ modern, bine conceput permite iniţiativa, spontaneitatea şi creativitatea copiilor, dar şi dirijarea, îndrumarea lor, rolul profesorului căpătând noi valenţe, depăşind optica tradiţională prin care era un furnizor de informaţii.

În organizarea unui învăţământ centrat pe copil, profesorul devine un coparticipant alături de elev la activităţile desfăşurate. El însoţeşte şi încadrează copilul pe drumul spre cunoaştere.

Utilizarea metodelor interactive de predare – învăţare în activitatea didactică contribuie la îmbunătăţirea calităţii procesului instructiv - educativ, având un caracter activ – participativ

PRINCIPIILE CARE STAU LA BAZA ÎNVĂŢĂRII EFICIENTE CENTRATE PE ELEV SUNT:

- Accentul activităţii de învăţare trebuie să fie pe persoana care învaţă şi nu pe profesor.
- Recunoaşterea faptului că procesul de predare în sensul tradiţional al cuvîntului nu este decît unul dintre instrumentele care pot fi utilizate pentru a-i ajuta pe elevi să înveţe.
- Rolul profesorului este acela de a administra procesul de învăţare al elevilor pe care îi are în grijă.
- Înţelegerea procesului de învăţare nu trebuie să aparţină doar profesorului – ea trebuie împărtăşită şi elevilor.

- Profesorii trebuie să încurajeze şi să faciliteze implicarea activă a elevilor în planificarea şi administraţia propriului lor proces de învăţare prin proiectarea structurată a oportunităţilor de învăţare atît în sala de clasă, cît şi în afara ei.
- Luaţi individual, elevii pot învăţa în mod eficient în moduri foarte diferite. Se pune de asemenea accentul pe autoevaluarea cadrului didactic şi pe practica reflecţiei, pentru a facilita dezvoltarea profesională continuă. Dezvoltarea profesională a personalului trebuie să ofere cadrelor didactice aptitudinile şi încrederea necesară pentru:
- A identifica necesităţile individuale de învăţare ale elevilor;
- A încuraja şi a facilita învăţarea independentă, ajutînd elevii să „învețe cum să învețe”;
- A practica principiile învăţării pe baza includerii;
- A înţelege şi a utiliza strategii de învăţare activă, centrate pe elev;
- A înţelege şi a utiliza strategii de diferenţiere.
- Pentru a sprijini instruirea centrată pe elev şi utilizarea metodologiilor moderne de lucru la clasă, se va pune accent pe strategii de predare care să corespundă stilurilor individuale de învăţare.

DE CE ÎNVĂŢĂMÂNTUL CENTRAT PE ELEV?

- Elevul devine subiectul procesului educaţional;
- Elevul îşi asumă responsabilitatea pentru rezultatele învăţării;
- Elevul participă activ în luarea deciziilor la nivel şcolar;
- Elevul învaţă independent şi posedă capacităţi de autoformare;
- Elevul este capabil să gîndească autonom şi critic;
- Elevul poate aplica tehnologii informaţionale moderne;
- Elevul poate genera noi idei, poate lucra în echipă;

AVANTAJELE METODELOR INTERACTIVE CENTRATE PE ELEV

- Creşterea motivaţiei elevilor, deoarece aceştia sunt conştienţi că pot influenţa procesul de învăţare;
- Eficacitate mai mare a învăţării şi a aplicării celor învăţate, deoarece aceste abordări folosesc învăţarea activă;
- Învăţarea dobîndeşte sens, deoarece a stăpîni materia înseamnă a o înţelege;
- Posibilitatea mai mare de includere – poate fi în funcţie de potenţialul fiecărui elev, de capacităţile diferite de învăţare, de contextele de învăţare specifice;
- Sprijină abilităţile pentru învăţarea pe parcursul întregii vieţi;
- O pregătire mai bună pentru exercitarea unei profesii;

CLASIFICAREA METODELOR ŞI TEHNICILOR INTERACTIVE

- Metode de fixare şi sistematizare a cunoştinţelor şi de verificare:

- Harta cognitivă sau harta conceptuală (Cognitive map, Conceptual map);
- Matricele;
- Diagrama cauzelor şi a efectului;
- Pânza de păianjăn (Spider map – Webs);
- Tehnica florii de nufăr (Lotus Blossom Technique);
- Metoda R.A.I. ;

- Metode de rezolvare de probleme prin stimularea creativităţii:

- Brainstorming;
- Starbursting (Explozia stelară);
- Caruselul;
- Masa rotundă;
- Interviul de grup;
- Studiul de caz;
- Phillips 6/6;
- Tehnica 6/3/5;
- Fishbowl (tehnica acvariului);
- Sinectica;
- Metoda Delphi;

- *Metode de cercetare în grup:*

- Tema sau proiectul de cercetare în grup;
- Experimentul pe echipe;
- Portofoliul de grup;

CONCLUZII

- Inovarea didactică este un proces progresist, în derulare, se poate continua şi în alte ocazii
- Elevul trebuie pus permanent în situaţia de a face, a judeca, a coopera, a da răspunsuri, a avea păreri pentru a deveni responsabil şi creativ.
- Pentru a realiza un învăţământ de calitate şi pentru a obţine cele mai bune rezultate trebuie să folosim atât metodele clasice de predare-învăţare-evaluare cât şi metodele moderne
- profesorii trebuie să posede pe lângă cunoştinţele teoretice şi practice aferente disciplinei studiate şi abilităţi de utilizare a TIC

BIBLIOGRAFIE

1. Oprea, Crenguţa - Lăcrămioara – *“ Strategii didactice interactive”, ed. a III-a, EDP, Bucureşti,* **2008**

2. Pânișoară, Ion- Ovidiu – *“ Comunicarea eficientă”, ediţia a III-a, Editura Polirom, Iaşi,* **2006**

3. Cojocariu, Venera Mihaela – *“ Teoria şi metodologia instruirii”, EDP, Bucureşti*, **2004**

4.Cerghit., I. – *Metode de învăţământ.* Ediţia a IV-a revizuită şi adăugită. Ed. Polirom. Bucureşti, 2006.

- *www.didactic.ro/.../58127_**metode-moderne-de-predare-învăţare***
- *www.didactic.ro/.../13662_**metode-moderne-de-predare-învăţare**-strategii-didactice-inovative* -
- *proiecte.pmu.ro/c/document_library/get_file?p_l_id=88569*
- *www.educatori.isjbihor.ro/.../forum;...**metode**...**predare**..*
- *facultate.regielive.ro/.../**metode**-tradiţionale-versus-**metode-moderne-de-predare-învăţare**-52589*
- *www.elearning.ro/**metode-moderne-de-predare**-a-educaţiei-tehnologice*
- *www.slideshare.net/cicero102/**metode**-de-**predare***

METODE TRADIȚIONALE VS. METODE MODERNE - ANALIZA COMPARATIVĂ A UNEI PERECHI DE METODE

PÎP ANDRONE MĂDĂLINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ “DAN BERINDEI”, ROȘIORI DE VEDE

Metodele de predare-asimilare pot fi clasificate în :

1. Tradiţionale: expunerea didactică, conversaţia didactică, demonstraţia, lucrul cu manualul, exerciţiul;
2. Moderne: algoritmizarea, modelarea, problematizarea, instruirea programată, studiul de caz, metode de simulare(jocurile, învăţarea pe simulator), învăţarea prin descoperire.

Metodele tradiţionale au următoarele caracteristici:

• pun accentul pe însuşirea conţinutului, vizând, în principal, latura informativă a educaţiei,;

•sunt centrate pe activitatea de predare a profesorului, elevul fiind văzut ca un obiect al instruirii, asadar comunicarea este unidirectionala;

•sunt predominant comunicative,;

•sunt orientate, în principal, spre produsul final, evaluarea fiind de fapt o reproducere a cunostintelor;

•au un caracter formal şi stimulează competiţia;

•stimulează motivaţia extrinsecă pentru învăţare;

•relaţia profesor-elev este autocratică, disciplina şcolară fiind impusă.Aceste metode genereaza pasivitatea in randul elevilor.

La polul opus***, metodele moderne*** se caracterizează prin următoarele note:

•acordă prioritate dezvoltării personalităţii elevilor, vizând latura formativă a educaţiei;

•sunt centrate pe activitatea de învăţare a elevului, acesta devenind subiect al procesului educaţional;

•sunt centrate pe acţiune, pe învăţarea prin descoperire;

•sunt orientate spre proces;

•sunt flexibile, încurajează învăţarea prin cooperare şi capacitatea de autoevaluare la elevi, evaluarea fiind una formativa;

•stimulează motivaţia intrinsecă;

•relaţia profesor-elev este democratică, bazată pe respect şi colaborare, iar disciplina derivă din modul de organizare a lecţiei. Prin metodele moderne se încurajează participarea elevilor, inițiativa și creativitatea.

Metodologia didactică modernă este orientată către implicarea activă şi conştientă a elevilor în procesul propriei formări şi stimularea creativităţii acestora.

Metodele activ-participative pun accent pe învăţarea prin cooperare, aflându-se în antiteză cu metodele tradiţionale de învăţare. Elevii nu sunt doar un receptor de informaţii, ci şi un participant activ la educaţie. În procesul instructiv-educativ, încurajarea comportamentului participativ înseamnă pasul de la „a învăţa” la a „învăţa să fii şi să devii”, adică pregătirea pentru a face faţă situaţiilor, dobândind dorinţa de angajare şi acţiune. Principalul avantaj al metodelor activ-participative îl reprezintă implicarea elevilor în actul didactic şi formarea capacităţii acestora de a emite opinii şi aprecieri asupra fenomenelor studiate. În acest mod, elevilor le va fi dezvoltată o gândire circumscrisă abilităţilor cognitive de tip superior, gândirea critică.

Expunerea didactică vs. problematizarea

a.Expunerea didactică

Principala metodă de educare a gândirii în învățământul tradițional o constituie expunerea profesorului, completată cu studiul individual al elevului. Această metodă a fost criticată, susţinându-se că ea nu favorizează legătura cu practica. Lipsa de legătură cu realitatea vine de la atitudinea elevilor: ei asistă pasiv la expunere, pe care ştiu că trebuie să o repete.

Expunerea didactică lasă impresia că nu ar mai fi în conformitate cu noile principii ale participării active şi conştiente a elevului. Aceasta poate însă dobândi o valoare deosebită în condiţiile unui auditoriu numeros, având un nivel cultural care să-i asigure accesul la mesajul informaţional transmis raportat la unitatea de timp.

Expunerea este prezentarea verbală monologată a unui volum de informație de către educator către educați, în concordanță cu prevederile programei și cu cerințele didactice ale comunicării. Sub aspectul funcției didactice principale, se înscrie între metodele de predare; după mijloacelecu care operează pentru vehicularea conţinuturilor (cuvântul), avem a face cu o metodă verbală ; după gradul de angajare a elevului este o metodă expozitivă, deci care situează elevul mereu în postura de receptor. Este o metodă ce a beneficiat de o îndelungată utilizare în procesul de învățământ, de unde provine și încadrarea ei între metodele tradiționale ale școlii de pretutindeni.

Poate să apară și în formă ”pură”, dar de regulă se sprijină și pe alte metode sau se împletește cu ele, în funcție de materia la care este utilizată. De pildă, se poate combian cu conversația, în cadrul marteriilor umaniste, cum ar fi istoria ori litaratura și cu demonstrația în cadrul unor obiecte ca geografia sau științele ale naturii. În funcție de vârsta elevilor și de experiența lor de viață, poate îmbrăca mai multe variante: povestirea, explicația, prelegerea școlară.

b.Problematizarea și învățarea prin descoperire

Problematizarea poate fi definită prin următoarele:

- „ înscenarea” unor stări conflictuale între cunoştinţele elevilor şi informaţiile noi
- crearea unor dificultăţi practice sau teoretice, a căror rezolvare să fie rezultatul activităţii proprii de cercetare (problematizare)
- elevii sunt puși să descopere şi să verifice adevărul, refăcând drumul elaborării cunoştinţelor prin activitate proprie, independentă
- a apărut pe baza analogiilor existente între procesul de instruire şi cel de cercetare, deoarece orice cercetare are ca punct de plecare o întrebare-problemă sau o situaţie-problemă, urmată de o investigaţie şi se finalizează cu descoperirea.

Avantaje:

- prezenţa potenţialului euristic
- dezvoltarea stilului activ de muncă, spiritul de cerecetare, de investigare şi de creaţie
- implicarea observaţiei, experimentului, conversaţiei, dezbaterii etc.
- motivarea intrinsecă a învăţării
- cultivarea autonomiei
- afişarea unor poziţii proprii
- determină la elevi deprinderea de a ridica ei înşişi probleme
- antrenarea tuturor componentele personalităţii elevului: intelectuale, afective, voliţionale
- valoare formativă
- dorinţa de autodepăşire

- achiziţii trainice
- stimularea spiritului de explorare, a dorinţei de înlăturare a incertitudinii, a necunoscutului.

După baza de raționament descoperirile poti fi clasificate în trei tipuri:

1. Descoperiri inductive: pornind de la particular, concret (de exemplu: organisme, procese), prin analiză, comparare, analogie, sinteză, abstractizare să se descopere generalul, esenţialul (de exemplu: caractere generale, legi)
2. Descoperiri deductive: pornind de la general și esențial să se descopere valabilitatea prin observarea, analiza, compararea, cercetarea unor cazuri particulare, concrete
3. Descoperiri analogice, transductive: se bazează pe asemănările existente între sisteme, elemente ale acestora, între procese; reprezintă predarea comparativă

Paralelă între cele două metode

Expunerea didactică	**Problematizarea şi învăţarea prin descoperire**
. acordă prioritate instruirii	.trece formarea elevului înaintea instruirii
. este centrată pe conținut, pe însușirea materiei	. este centrată pe elev, pe dezvoltarea capacităților și aptitudinilor
. acordă întâietate activității profesorului	. este axată pe activitatea și participarea elevului
. pune accent pe predare	. trece învățarea înaintea predării
. elevul este privit ca obiect al instruirii	. elevul este atât obiect cât și subiect al actului de instruire și educare, al propriei sale formări
. neglijează însușirea metodelor de studiu personal, de muncă independentă	. urmărește însușirea unor tehnici de muncă independentă, de autoinstruire
. este centrată pe cuvânt, fiind dominant comunicativă, verbală	. este centrată pe acțiune, pe explorare (experiența dobândită prin explorare, cercetare, acțiune)
. este receptivă, bazată pe activități reproductive	. este activ-participativă, propune o cunoaștere prin efort propriu
. este orientată pe produs, prezintă știința ca o sumă de cunoștințe finale	. își îndreaptă atenția spre procesul prin care elevii ajung la elaborări personale
. este abstractă și formală	. pune accent pe contactul direct cu realitatea, este concret
. nu are caracter aplicativ	. cultivă spiritul aplicativ, practic și experimental
. impune o conducere rigidă a învățării	. încurajează munca independentă, inițiativa, creativitatea
. impune un control formal	. stimulează efortul de autocontrol, de autoevaluare la elevi, promovează competiția, stimulează cooperarea
. se bazează pe o motivație extrinsecă cu elemente de constrângere	. motivația e intrinsecă ce izvorăște din actul învățării, de bucuria succeselor obținute
. întreține relații rigide, autocratice între profesori și elevi	. raporturile profesor-elevi se apropie de condițiile vieții sociale și de cerințele psihologice ale tânărului în dezvoltare, promovând relații democratice, care intensifică aspectele de cooperare
. profesorul este transmițător de cunoștințe	. profesorul este organizator, îndrumător, animator
. disciplina învățării este impusă prin constrângere	. disciplina învățării derivă din organizarea rațională a activității

BIBLIOGRAFIE

Cerghit, I., Metode de învățământ, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1997

Dumitru, I., Dezvoltarea gândirii critice şi învăţarea eficientă, Editura de Vest, Timişoara, 2001

Ionescu, M., Radu I., Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001

Marcu V. , Filimon L., Psihopedagogie pentru formarea profesorilor, Editura Universităţii din Oradea, 2003

METODE ACTIV-PARTICIPATIVE PENTRU O ȘCOALĂ A VIITORULUI AȘA CUM NE-O DORIM

Toma Lorena Teodora
Liceul Tehnologic „Ion Mincu”, Vaslui

Într-o societatea secolului XXI când informaţia circulă extrem de repede şi tehnologia avansează oră de oră este imperios necesar ca procesul de învăţământ să ţină pasul cu toate aceste schimbări şi să fie atractiv pentru elevi, să le ofere o alternativă la telefoanele performante, laptopuri şi toate gadgeturile existente pe piaţă.

Dincolo de implicarea părinților în activitățile școlii și a comunității locale, este, aș spune, și datoria profesorului să contribuie la dezvoltarea armonioasă a personalității elevilor prin mijloacele pe care le are la dispoziție: empatie, realizarea unui climat cât mai favorabil în clasă, atenție egală oferită tuturor elevilor și ore cât mai interesante, astfel încât elevii să vină din plăcere la școală și să o considere o soluție *sine qua non* pentru reușita lor în viață. Astfel că metodele folosite în procesul de predare- învățare- evaluare trebuie să fie cât mai diverse și mai atractive. Marilena Pavelescu susține că „metoda trebuie să devină, dintr-o cale de cunoaștere propusă de profesor, o cale de învățare realizată efectiv de elevi.”[14] Un profesor bun alege cele mai bune metode pentru atingerea obiectivelor propuse, ținând cont de etapele lecției și de nivelul clasei.

În sprijinul profesorilor receptivi la nou care ştiu că odată cu societatea trebuie să evolueze şi metodele de învăţare, vine conceptul de Outdoor Education (Educaţie dincolo de şcoală). Acesta ne propune o alternativă la ceea ce ne-am obişnuit să numim în sens tradiţional proces instructiv- educativ, acel proces rigid, plictisitor în care profesorul este actantul principal, iar elevii simpli spectatori. Dacă vrem ca elevii noştri să reuşească atunci trebuie să-i implicăm mai mult în activităţi şi să le oferim lor prim- planul.

Educaţia în aer liber se defineşte ca o combinaţie de activităţi în aer liber, de educaţie de mediu şi de dezvoltare socială şi personală. Aceasta permite elevilor să experimenteze „învăţarea activă” într-un cadru natural: rezervaţie naturală, parc, pădure, grădină etc. Educaţia în aer liber poate să fie şi un instrument pedagogic pentru îmbunătăţirea rezultatelor învăţării. (De exemplu, această formă de educaţie este benefică în special pentru copiii cu nevoi speciale, deoarece cărţile sunt înlocuite cu alte forme de învăţare.).

Educaţia dincolo de şcoală vizează explorarea posibilităţilor de utilizare a aerului liber şi a cadrului natural ca spaţiu de învăţare şi formarea profesorilor pentru a lucra tematic, folosind acest spaţiu intr-un mod interdisciplinar. Profesorii trebuie să poată să creeze situaţii educaţionale care să întărească încrederea în sine, ţinând orele în aer liber, fără a utiliza manualele şi solicitând folosirea altor simţuri. În cadrul acestei abordări, orele în aer liber vin să completeze mediul interior. Educaţia în aer liber ajută copiii,(în special pe cei cu nevoi educaţionale speciale), să se raporteze la mediu şi să reflecteze asupra a ceea ce îi înconjoară. În plus, orele desfăşurate astfel contribuie şi la menţinerea stării de sănătate pentru că ele solicită nu numai intelectul, ci şi fizicul.

În Outdoor Education este vorba în primul rând de creativitate, inovaţie, spontaneitate, colaborare, comunicare, implicare. Ieşirea din spaţiul convenţional al clasei te ajută să-ţi schimbi perspectiva şi te determină să fii inventiv şi deschis la ce-ţi oferă mediul, un profesor mai bun pentru elevii tăi. Acest tip de activităţi sunt stimulative pentru elevi şi au foarte multe avantaje. Unele dintre acestea sunt: însuşirea de noi cunoştinţe, dezvoltarea abilităţilor de comunicare şi orientare, creşterea eficienţei personale şi a încrederii în sine, stimularea creativităţii, creşterea gradului de implicare.

[14] Marilena Pavelescu, *Metodica predării limbii și literaturii române- Ghid pentru susținerea examenelor de definitivare și de acordare a gradelor didactice*, București, Editura Corint, 2010, p.68.

Aparent, activităţile în aer liber par „o joacă” pentru elevi şi instantaneu lucrurile nu mai par dificile, de neînţeles şi de nerealizat. În realitate fiecare oră desfăşurată dincolo de şcoală are scopul său bine precizat în concordanţă cu tematica de predat sau evaluat.

Aceste activităţi implică mai multe discipline, elevii colaborează, se implică, fac uz de cunoştinţele dobândite la alte materii, găsesc soluţii, rezolvări pline de creativitate, învaţă descoperind şi experimentând, iar ca finalitate au un produs al muncii lor, ceva palpabil. În Outdoor Learning plecăm de la experienţe concrete pentru a ajunge la concepte, fenomene abstracte. Criteriile unei lecţii outdoor reuşite sunt: obiectivul de învăţare trebuie să fie clar, să existe o legătură strânsă între activităţile la clasă şi activităţile outdoor, elevii trebuie să coopereze, să se lucreze cu situaţii de învăţare concrete şi relevante cu scopuri vizibile, activităţile corelate cu situaţii practice, munca şi înţelegerea elevilor trebuie să folosească lumea exterioară (mediul înconjurător ca spaţiu de învăţare), lecţia trebuie să includă experienţe senzoriale, cursul trebuie evaluat, completat şi gândit astfel încât experienţa şi activităţile să poată deveni cunoaştere interiorizată, profesorul să fie capabil să îi lase pe copii să lucreze şi nu doar să reproducă modelul acţiunii sale. (conform Karen Barfod - Senior Lecturer- Institutul de Formare a Cadrelor Didactice VIA- Danemarca şi Eva Skytte- pădurar)

Câteva metode alternative care trezesc interesul și participarea elevilor sunt: *The Good, the Bad and the Ugly Advice* , *Alphabet Dialogue*, *The Fortune Teller with Two Heads* and *The Line of Life*. Aceste metode pot fi adaptate la oricare dintre disciplinele pe care le predăm întrucât comunicarea este un factor important al oricărei ore de curs. Ele pot fi folosite în predarea sau evaluarea unei lecții, precum și la orele de dirigenție ca pretext pentru dezbaterea unor teme de interes pentru adolescenți.

Metoda *The Good, the Bad and the Ugly Advice* constă în oferirea unor răspunsuri diferite la problemele pe care elevii le au. Trei elevi sunt solicitați să vină în fața clasei și să se așeze în rând. Ceilalți pun întrebări și cer sfaturi pentru problemele pe care le au. Fiecare dintre cei trei elevi din față oferă câte un sfat: unul bun, unul rău și altul foarte rău. Apoi, rolurile se schimbă. Metoda poate fi folosită la orele de engleză pentru învățarea verbelor modale sau la limba română pentru învățarea modurilor verbale și a gradelor de comparație ale adjectivelor sau chiar la dirigenție.

Metoda *Alphabet Dialogue* constă în realizarea a 25 de replici care să se constituie într-un dialog pe o temă dată. Prima replică trebuie să înceapă cu o literă aleasă aleatoriu, de exemplu **L,** iar următoarea trebuie să înceapă cu litera **M** și așa până când sunt utilizate toate literele alfabetului. Pentru sporirea dificultății se pot introduce și literele K, X, W. Elevii care ezită sau folosesc litera greșită ies afară din joc și următorul elev continuă dialogul. Metoda poate fi folosită pentru dezvoltarea vocabularului în limba maternă sau modernă.

Metoda *The Fortune Teller with Two Heads* presupune ca doi elevi să joace rolul prezicătorului cu două capete. Elevii din clasă vor pune întrebări despre viitor. Cei doi elevi care joacă rolul prezicătorului trebuie să răspundă la întrebări și fiecare trebuie să spună doar câte un cuvânt pe rând astfel încât ceea ce spun ”cele două capete” să aibă sens. Ei nu au voie să se consulte, să vorbească între ei despre ceea ce vor oferi ca răspuns. Metoda este utilă pentru exersarea timpului viitor al verbelor și este distractivă pentru că răspunsurile vor fi spontane și inedite.

Metoda *The Line of Life* încurajează elevii să vorbească despre ei înșiși și să-și accepte eventualele nereușite. Fiecare elev trebuie să deseneze o linie a vieții și să marcheze pe ea realizările și eșecurile pe care le-a trăit până acum. Apoi, la alegere, câte un elev va vorbi despre un succes și un insucces al său. Profesorul, pentru a-i încuraja, poate vorbi primul despre experiențele sale. Metoda poate fi folosită pentru exersarea timpurilor trecute ale verbelor la limbile străine, la dirigenție pentru intercunoaștere, sudarea grupului, creșterea stimei de sine, acceptare.

Exercițiile de spargere a gheții sunt și ele importante și pot provoca discuții foarte interesante. Câteva dintre întrebările care pot isca astfel de discuții sunt: *1. Spune cum s-ar schimba lumea dacă oamenii nu ar fi nevoiți să doarmă.*

Ce ai face în acest timp? 2. Dacă ai putea oferi gratuit un lucru care costă foarte mult, tuturor oamenilor pentru totdeauna care ar fi acesta și de ce? 3. Dacă ai putea locui într-o casă în copac, ai face-o? Care ar fi trei avantaje și trei dezavantaje? 4. Dacă ai putea vorbi cu arborii ce crezi că ar spune? Imaginează-ți o conversație cu un copac. 5. Cu cine te-ai asemăna mai mult cu un râu, un lac, un ocean sau o cascadă? De ce? 6. Care crezi că sunt cele mai importante zece slujbe din lume? Ai vrea să ai una dintre ele? 7. Imaginează-ți că poți crea o regulă pe care toată lumea trebuie s-o respecte. Ce regulă ai concepe și de ce?

Astfel, prin crearea unui climat favorabil în clasă, prin crearea unor activități stimulative, antrenante și atractive, elevii vor găsi o motivație în plus pentru învățare. Motivația este factorul decisiv pentru reușita școlară și lipsa ei duce la abandonarea studiilor. Dacă vom găsi modalități de a-i stimula pe elevi să urmeze cursurile, dacă vom fi mai receptivi la nevoile lor de învățare, dacă vom depune un efort comun (școală, familie, comunitate) și susținut pentru a-i sprijini, atunci efectele pozitive nu vor întârzia să apară, iar ei se vor dezvolta și vor evolua frumos.

Prin activitatea noastră făcută cu responsabilitate și dăruire putem contribui decisiv la reușita elevilor noștri. Trebuie să fim conștienți de faptul că ceea ce fac profesorii la ore este doar o piesă dintr-un mare puzzle, că nu dețin soluții pentru toate problemele și, că, de multe ori, sunt învinși de multitudinea dificultăților (lipsa resurselor financiare, lipsa implicării părinților, a comunității locale etc.), dar că pot contribui într-o măsură destul de mare la reușita elevilor.

Bibliografie

1. Cerghit, Ioan, *Metode de învățământ*, Editura Polirom, 2006, Iași
2. Neacșu, Ioan, *Pedagogie socială- Valori, comportamente, experiențe, strategii*, Editura Universitară, 2010, București
3. Pavelescu, Marilena, *Metodica predării limbii și literaturii române- Ghid pentru susținerea examenelor de definitivare și de acordare a gradelor didactice*, Editura Corint, 2010, București
4. Vrabie, Dumitru, *Psihologia educației*, Editura Evrika, 2000, Brăila

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof. Bodnar Daniela Antonela,
Liceul Tehnologic „Transilvania”, Baia Mare

Numele şi prenumele: A. A.

Vârsta: 15 ani

Sex: feminin

Data inceperii aplicării: octombrie 2021

Starea de sănătate : relativ bună

Psihodiagnostic: deficiență neurologică

Recomandarea comisiei: integrarea in colectiv;

Intervenţia: profesorul B. D. A. lucrează la clasă cu elevul după curriculum-ul adaptat.

Echipa de interventie: – prof. diriginte

– consilier-psiholog

Informații generale

Eleva urmează, în anul şcolar 2022-2023, cursurile liceului obişnuit, la clasa a X-a . Provine dintr-un mediu familial cu potenţial intelectual mediu. Părinţii, au în îngrijire doi copii: pe PVC şi un băiat care este mai mare. Tatăl şi mama se angajează ca muncitori sezonieri, neavând un loc de muncă stabil, şi nici un fel de calificare. Beneficiază de ajutor social.În colectivul clasei s-a integrat foarte bine, fiind o fire veselă, optimistă, sociabilă, dar care se sperie foarte repede de orice mișcare bruscă. Intră în relaţie cu colegii în mod normal, fiind ajutat la orice deplasare într-o altă sală. Lucrează singur ceea ce i se cere, acceptă şi spijin nu doar din partea profesorului, ci şi a colegilor sau a mamei care stă foarte mult timp la școală. În grup e dornic să deseneze, în rest activitatea de instruire e cu totul diferită de a celorlalţi. Progresele nu au fost spectaculoase, dar sunt evidente, ceea ce îl bucură şi îl mobilizează.

2. Informații educaționale

Comportament cognitiv:

- copilul are minime reprezentări despre mediul înconjurător corespunzatoare vârstei şi nu are capacitatea de a observa sistematic;
- volumul limbajului este foarte sărac, se exprimă greoi, are tulburări de pronunție;
- gândirea se manifestă doar în cazuri concrete, intuitive;
- atenția este slab dezvoltată.

Comportament psihomotric:

- dezvoltare fizică corespunzatoare vârstei; nu cunoaște schema corporală; întâmpină dificultăți în orientarea spațială; nu are deprinderi de igienă personală și colectivă formate.

Relații sociale:

- este politicos cu personalul scolii; este un copil remigrat, foarte apropiat de mama sa; nu este sociabil, nu colaboreaza cu colegii din grupă;

3. Date privind dezvoltarea personalităţii

Percepţie : lacunară

Atenţie : instabilă, se concentrează greu în activitate

Memorie: predominant mecanică şi de scurtă durată; viteza de memorare variată, în funcţie de tipul textului învăţat (memorează uşor melodiile şi versurile cântecelor, dar nu le poate reda corect din cauza limbajului);.

Gândirea : concret- intuitivă, nu face abstractizări.

Limbaj şi comunicare :

Volum vocabular: sărac, concret- situativ, repetitiv.

Tip de comunicare: neinteligibilă, înţelege informaţia verbală în ritm lent, după multe repetări.

Imaginaţie: săracă, îndreptată spre lumea jocurilor pe calculator, pentru că se joaca frecvent cu acestea..

Afectivitate: emotivitate, imatur emoţional, dependenţă de adult, reacţii emotive cu caracter exploziv (transpiraţie, plâns, aruncarea jucăriilor, agitaţie, violent).

Psihomotricitate: coordonare motrică generală - relativ bună. Rezistenţă la dificultăţi: oboseşte uşor, se plictiseşte repede.

Trăsături de caracter în devenire: neîncredere în sine, timiditate, nehotărâre, nesiguranţă, egoism.

Aptitudini: aptitudini pentru activităţile practice, educaţie muzicală.

4. Stil de învăţare: Greoi, datorită faptului că nu se poate concentra mult timp şi se plictiseşte repede. Preferă activităţile practice şi educaţia muzicală (imită cu uşurinţă mişcările sugerate de textul jocurilor muzicale sau cântă cântece învăţate, dar fără a fi prea bine înţeles).

Stil de muncă : **sub supravegherea mamei sau a unui profesor-tutore.**

Scopul: Dezvoltarea potenţialului cognitiv al copilului în vederea integrării lui în grupul de copii şi în activităţile specifice scolii.

Obietive cadru:

-dezvoltarea abilităţilor cognitive specifice vârstei şcolare;

-dezvoltarea abiliţătilor de comunicare cu cei din jur;

- socializare, relaţionare cu copiii şi personalul scolii

-însuşirea unor deprinderi elementare de comportament şi deprinderi igienice

Intervenţia dirigintei in cadrul scolii:

5. Tipuri de activitate:

- dezvoltarea abilităţilor de comunicare, activităţi pe centre de interes;

- activităţi practice,educaţia pentru societate; activităţi de educaţie fizică şi sport;

Strategii centrate pe copil:

-valorificarea maximă a jocurilor didactice, dar și distractive; procedee de lucru simple, cu grad mic de dificultate; valorificarea ariilor de stimulare şi a tuturor spaţiilor din scoala si din curtea scolii cu care copilul vine în contact (care influenţează în mod pozitiv dezvoltarea fizică, intelectuală, afectivă, senzorială și socială a copilului), individualizarea metodelor folosite pentru copiii cu dizabilități; organizarea unor activități la care să participe toți copiii;

Resurse, mijloace: material didactic adecvat fiecărei activităţi; jucării, truse de joc, truse de joc sportive; calculator,cd-uri, proiector la clasa, tabla interactiva;

Metode şi instrumente de aplicare:

- jocul didactic, jocul de mişcare,jocul de rol; percepţia şi manipularea de obiecte; conversaţia, explicaţia,exerciţiul, demonstratia.

Obiective pe termen lung:

- ameliorarea pronunției și dezvoltarea exprimării orale; dezvoltarea operațiilor gândirii și a calității acesteia;

- recuperarea lacunelor datorate handicapului ușor de care suferă;

6. Obiective operationale:

Dezvoltarea abilităţilor de comunicare:

- să perceapă şi să rostească cuvinte în propoziţii simple;

- să răspundă adecvat(verbal sau comportamental) la ceea ce i se spune, la ce i se cere, să participle la activităţi;

Terapia cognitivă:

- să cunoască şi să recunoască obiecte, personaje, lucrurile din jurul său, să fie capabil să le numere, să le grupeze după diferite criterii;

- să cunoască şi să recunoască unele reguli simple de comportare civilizată, inclusiv din regulamentul de ordine interioara al scolii; să cunoască bine spaţiul scolii, personalul didactic si nedidactic al scolii, cu care vine în contact zilnic;

Dezvoltarea motricităţii:

- să utilizeze obiecte, instrumente de scris uşor de manevrat, să nu le strice, să aibă grijă de ele;

- să recunoască anumite obiecte, sa diferentieze copertele manualelor cu usurinta;

- să ofere şi altor copii obiectele scolare pe care le foloseşte, să se joace cu ceilalţi copii, să nu arunce cu obiecte;

Consilierea familiei:

- intalniri periodice, sedinte cu parintii, discuţii individuale cu familia si psihologul scolii despre comportamentul copilului.

7. METODE ŞI INSTRUMENTE DE EVALUARE:

- evaluare orală; observaţie directă; evaluarea rezultatelor concrete: desene, lucrări practice, portofoliul copilului, etc; se face prin exerciţii susţinute, convorbiri cu copiii, povestiri, conversaţii, convorbiri cu medicul şi psihologul;-fise de lucru corectate spre incurajarea copilului si a valorificarii raspunsurilor sale corecte.

Obiective realizate:

-pregătirea copilului de a răspunde pozitiv în grupul de copii, de a face faţă în mod natural la integrarea în colectiv, promovarea unei atitudini deschise, de acceptare a copiilor cu nevoi speciale şi restul clasei.

Dificultăţi întâmpinate:

-munca susţinută, posibilităţi de modulare a programului zilnic, adaptare curriculară individualizată;

Recomandări particulare:

-îmbunătţirea comunicării şi cooperării cu mama copilului, în vederea unui program susţinut, pentru ameliorare şi progres si atragerea tatalui cat mai mult in educatia copilului, chiar daca acest lucru va presupune un salariu mai mic in tară.

INTEGRAREA ELEVILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

PROF.GIANINA DUDUIALĂ,
COLEGIUL NAȚIONAL MIHAI EMINESCU PETROȘANI

Şcoala nu poate avea decât două scopuri. Primul e să dăm copilului cunoştinţele generale de care, bineînţeles, va avea nevoie să se servească: aceasta este instrucţia. Cealaltă e să pregătim copilul de azi pentru omul de mâine, şi aceasta este educaţia. Gaston Berger

Conform rezumatului de politică socială „Sprijin pentru copiii cu nevoi educaționale speciale (CES)” elaborat de RAND Europe pentru Direcția Generală pentru Ocuparea Forței de Muncă, Afaceri Sociale și Incluziune a Comisiei Europene, „în ciuda importanței universal acceptate de a sprijini copiii cu CES, nu există acord comun în Europa cu privire la ceea ce constituie nevoi speciale în educație”. Utilizarea unei definiții convenite în mod comun în întreaga UE este împiedicată, pe de o parte, de absența unui sistem armonizat de clasificare pentru dificultățile individuale de învățare, pe de altă parte de diferențele din Europa în etichetele utilizate pentru clasificarea copiilor cu CES și întemeiate pe înțelegeri sociale.Astfel, putem considera că se încadrează în categoria CES: copiii cu dificultăţi motorii, sindrom Down, dificultăţi de vorbire, tulburări de comportament, autism, deficit de atenţie şi hiperactivitate (ADHD), dar şi cei care trec, pur şi simplu, printr-o perioadă mai grea (abandon familial, abuzuri, tulburări psiho-emoționale care dizabilitează formarea normală a personalității copilului).Conform Ordinului MECTS 5574/ 2011, articolul 6, „Pentru integrarea eficientă a persoanelor cu CES este necesară crearea unor servicii de sprijin specializate în asistenţa psihopedagogică de care să beneficieze copiii/elevii/tinerii integraţi, precum şi a unor servicii de consultanţă pentru cadrele didactice din şcoala incluzivă, ceilalţi elevi, familie şi comunitate.”

Școala incluzivă trebuie să răspundă nevoilor comunității și să asigure o participare egală a tuturor elevilor. Incluziunea presupune că fiecare individ contează și cu toții avem nevoie de mai multă răbdare și toleranță față de cei care sunt diferiți. Într-o astfel de unitate de învățământ, se asigură o educație pentru toți copiii si se caută mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare. Copiii din aceste unități de învățământ beneficiază de toate drepturile si serviciile sociale și educaționale conform principiului „resursa urmează copilul”.

Integrarea școlară este proces de adaptare a copilului la cerințele școlii pe care o urmează, de stabilire a unor raporturi afective pozitive cu membrii grupului școlar, de desfășurare cu succes a activităţilor școlare.

Conceptul de CES presupune o abordare care consideră că fiecare copil este unic, poate învăța dacă este identificat tipul de învățare specific particularităţilor individuale ale sale. Curriculum-ul școlar trebuie considerat un instrument necesar care trebuie să fie flexibil, adaptabil la cerințele elevilor.

Copilul cu CES are nevoie de condiţii de învăţare care să stimuleze şi să sprijine dezvoltarea sa, un curriculum adaptat şi individualizat. Adaptarea curriculumului la clasă pentru predarea, învăţarea, evaluarea diferenţiată se poate realiza prin:

-adaptarea conţinuturilor cantitativ şi calitativ, la potenţialul de învăţare al elevului;

-adaptarea proceselor didactice (metode utilizate, material didactic, timp de lucru alocat) nivelul de sprijin acordat elevului;

-adaptarea mediului de învăţare fizic, psihologic şi social;

-adaptarea procesului de evaluare (diverse proiecte şi produse scrise, orale, vizuale ale muncii elevilor).

Avantajele segregării/instituţionalizării separate:

-Un număr mai mare de persoane care se pot ocupa de copilul cu dizabilităţi cu mai multă atenţie;

-Eficienţa metodelor instructiv-educative din învăţământul special;

-Accesul la servicii medicale şi terapeutice;

-Reducerea presiunii psihologice exercitate asupra copilului prin acordarea posibilităţii şi timpului necesar rezolvării problemelor legate de autoîngrijire şi prin oferirea ocaziei de a elabora niveluri pozitive ale imaginii de sine;

-Includerea într-o comunitate avizată, care recunoaşte şi se îngrijeşte de nevoile sale.

Dintre dezavantajele principale se pot enumera:

-Plasamentul copilului într-un sistem social compus în mare măsură din indivizi având acelaşi handicap, ceea ce conduce la considerarea celorlalţi drept grup de referinţă;

-În mod deosebit, atunci când plasamentul este rezidenţial, presupune lipsa contactului cu grupurile de vârstă normale, cu toate consecinţele ce rezultă de aici pentru dezvoltarea psiho-socială;

-Copiii segregaţi din cauza dizabilităţilor lor nu au şansa de a lega prietenii în cartierul în care locuiesc;

-Este intuit stigmatul social;

-Un mediu exagerat de protector devine periculos datorită vulnerabilităţii pe care o produce atunci când tinerii cu handicap sunt nevoiţi să-l părăsească;

-Apar consecinţe negative asupra mediului şcolar generate de conflictele privind asumarea competenţelor din partea serviciilor sociale, a celor medicale sau a instituţiei de învăţământ special.

Școala este un mediu important de socializare. Integrarea şcolară exprimă: atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructiv-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare; situaţie în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenţă totală între solicitările formulate de şcoală si posibilităţile copilului de a le rezolva; existenta unor randamente la învăţătură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare.

BIBLIOGRAFIE

https://online.magicsens.eu/ro/ce-inseamna-ces/

http://www.didactic.ro/

https://hutzutzui.wordpress.com/2014/01/12/avantaje-si-dezavataje-ale-integrarii-copiilor-cu-ces-in-invatamantul-de-masa/

https://edict.ro/integrarea-elevilor-cu-ces-in-invatamantul-de-masa-studiu-de-caz/

STRATEGIILE DIDACTICE ROL DETERMINANT ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ

Prof. Manolachi Liliana
Școala Gimnazială ,,Lucian Grigorescu,, Medgidia

Imperativul calităţii în educaţie obligă la o reconsiderare a demersului educaţional al profesorului, astfel încât strategiile didactice elaborate să fie centrate pe învăţare şi, respectiv, pe cel care învaţă. Strategiile didactice interactive promovează o învăţare activă, implică o colaborare susţinută între elevi care, organizaţi în microgrupuri, lucrează împreună pentru realizarea unor obiective prestabilite. Cadrul didactic plasează accentul nu pe rolul de difuzor de mesaje informaţionale, ci pe rolurile de organizator, facilitator şi mediator al activităţilor de învăţare.

Strategiile didactice interactive au un rol determinant în activitatea instructiv educativă, fiind prezente în toate etapele conceperii şi realizării efective a acesteia:

a. proiectării, atunci când profesorul, raportându-se la celelalte componente ale procesului de învăţământ (obiective, conţinuturi, timp, forme de organizare etc.), elaborează strategia didactică optimă;

b. în faza de desfăşurare efectivă;

c. a activităţii – strategia didactică devine un instrument concret care permite realizarea obiectivelor propuse;

În lucrul cu metodele moderne, profesorul joacă un rol esențial. Acesta trebuie să-și pună în joc toate cunoștințele sale și întreaga lui pricepere, nu pentru a transmite pur și simplu cunoștințe care urmează a fi însușite mecanic, ci pentru a insufla elevilor săi dorința de a le dobândi, prin ei înșiși, printr-un studiu cât mai activ și mai intens. Rolul profesorului este de a organiza învățarea, de a susține efortul elevilor și de a nu lua asupra lui, integral sau parțial, această strădanie. Se subînțelege că metodele activ-participative sunt mai dificil de aplicat în practică și din acest motiv necesită o muncă mai atentă și diferențiată. Astfel promovarea lor necesită o schimbare de atitudine din partea profesorului, și prin ea, o transformare a conduitei, la proprii săi elevi. Așadar, metodele activ-participative prin caracterul lor diferențiat și formativ, ajută la dezvoltarea potențialului intelectual al elevului, la intensificarea proceselor mintale, la ridicarea calității învățării. Sunt metode care țin seamă de elev așa cum este el, cu resursele lui intelectuale, fizice dar și afectiv-motivaționale, cu capacitățile și procesele mintale care îi aparțin. Sunt metode care țin seama de faptul că elevul se dezvoltă șise formează în timp ce învață, dar și asimilează.

Între noile orientări din domeniul practicilor educaţionale se situează şi cea privind dezvoltarea gândirii critice a elevilor, prin folosirea metodelor şi tehnicilor interactive, strategii care să potenţeze funcţionalitatea minţii, să stimuleze capacitatea ei de explorare şi descoperire, analiză şi sinteză, raţionare şi evaluare: tehnica ciorchinelui, metoda mozaic, cubul, cvintetul, tehnica „ştiu / vreau să ştiu / am învăţat”, metoda piramidei, metoda colţurilor etc. A gândi critic înseamnă a emite judecăţi proprii, a accepta părerile altora, a fi în stare să priveşti cu simţul răspunderii greşelile tale şi să le poţi corecta, a primi ajutorul altora şi a-l oferi celor care au nevoie de el. Capacitatea de a gândi critic se dobândeşte în timp, permiţând elevilor să se manifeste spontan, ori de câte ori se creează o situaţie de învăţare. Ei nu trebuie să se simtă stingheriţi, să le fie teamă de reacţia celor din jur faţă de părerile lor, să aibă încredere în puterea lor de analiză, de reflecţie. Considerăm că astfel de strategii moderne de învăţare-predare, utilizate raţional şi doar în măsura în care nu sunt neglijate metodele tradiţionale, îmbunătăţesc comunicarea dintre elevi şi pe cea dintre elevi şi profesori, creează atitudini pozitive, la nivelul colectivului clasei implicate în activitate.

Bibliografie:

https://www.utgjiu.ro/revista/dppd/pdf/2016-03/3_Amelia%20Georgiana%20Boncea.pdf

https://www.tipardeva.ro/sites/tipardeva.ro/files/fisiere-carti-karina/pdf_3.pdf

https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/106_112_Strategii%20didactice%20moderne%20utilizate%20la%20orele%20de%20limba%20si%20literatura%20romana.pdf

Strategii de predare-învatare- evaluare centrate pe elev specifice educației incluzive

Prof. Manea Gheorghița
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Periș
Loc. Periș, Județul Ilfov

Pornind de la ideea că educația incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătățire a instituției școlare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susține participarea la procesul de învățământ a tuturor elevilor din cadrul comunității.

Educația incluzivă pune accentul pe perspectiva socială, pe mediile școlare și pe necesitatea adaptării acestora la o diversitate tot mai mare de copii, cu prioritate a celor aflați în situația unui risc mai mare de marginalizare și excludere. Întregul proces de formare se va orienta spre îmbunătăţirea experienţelor de învăţare a elevilor, spre implicarea lor activă în procesul de învăţare prin promovarea unei metodologii de predare – învăţare - evaluare centrate pe elev.

Consideraţiile teoretice ce definesc conceptul de învăţare centrată pe elev, abordează principiile care stau la baza schimbărilor propuse privind metodologia predării-învăţării, astfel ca acestea să satisfacă necesităţile fiecărui elev în parte. Îndrumările practice sunt foarte utile cadrelor didactice pentru învăţarea centrată pe elev, astfel încât aceştia să îşi poată asuma rolul de facilitatori al învăţării. Acest lucru va permite cadrelor didactice să susţină şi să administreze procesul de învăţare al fiecărui elev şi să maximizeze învăţarea pe plan individual. Învăţarea centrată pe elev oferă elevilor o mai mare autonomie şi un control sporit cu privire la disciplinele de studiu, la metodele de învăţare şi la ritmul de studiu. Această perspectivă subliniază caracteristicile fundamentale ale învăţării centrate pe elev, promovând ideea că elevilor trebuie să li se ofere un control sporit asupra învăţării prin asumarea responsabilităţii cu privire la:

- ceea ce se învaţă;
- modul cum se învaţă şi de ce;
- momentul când se învaţă.

O consecinţă importantă a acestei afirmaţii o reprezintă necesitatea ca elevii să îşi asume un grad înalt de responsabilitate în contextul învăţării şi să îşi aleagă în mod activ scopurile, precum şi să îşi administreze învăţarea. Ei nu se mai pot baza pe faptul că profesorul ori persoana care predă la clasă le va spune ce, cum, unde şi când să gândească. Recomandarea pentru trecerea responsabilităţii de la profesor la elev este răspândită în pedagogia contemporană, astfel că:

- are scopuri clare privitoare la ceea ce învaţă;
- are o gamă largă de strategii de învăţare şi ştie când să le utilizeze;
- foloseşte resursele disponibile în mod eficace;
- știe care îi sunt punctele forte şi punctele slabe;
- înţelege procesul de învăţare;
- își controlează sentimentele în manieră adecvată;
- își asumă responsabilitatea pentru procesul lor de învăţare;
- își planifică, își monitorizează, își evaluează şi își adaptează procesul de învăţare.

Elevii trebuie să fie implicaţi activ în învăţare şi să își asume responsabilitatea personală în acest sens. Principiile care stau la baza învăţării eficiente, centrate pe elev sunt:

- accentul activităţii de învăţare trebuie să fie pe persoana care învaţă şi nu pe profesor;

- recunoaşterea faptului că procesul de predare în sensul tradiţional al cuvântului nu este decât unul dintre instrumentele care pot fi utilizate pentru a-i ajuta pe elevi să înveţe;
- rolul profesorului este acela de a administra procesul de învăţare elevilor pe care îi are în grijă;
- recunoaşterea faptului că, în mare parte, procesul de învăţare nu are loc în sala de clasă şi nici când cadrul didactic este de faţă;
- înţelegerea procesului de învăţare nu trebuie să aparţină doar profesorului – ea trebuie împărtăşită şi elevilor;
- profesorii trebuie să încurajeze şi să faciliteze implicarea activă a elevilor în planificarea şi administrarea propriului lor proces de învăţare prin proiectarea structurată a oportunităţilor de învăţare atât în sala de clasă, cât şi în afara ei;
- luaţi individual, elevii pot învăţa în mod eficient în moduri foarte diferite.

Se pune de asemenea accentul pe autoevaluarea cadrului didactic şi pe practica reflecţiei, pentru a facilita dezvoltarea profesională continuă. Dezvoltarea profesională a personalului trebuie să ofere cadrelor didactice aptitudinile şi încrederea necesară pentru:

- a identifica necesităţile individuale de învăţare ale elevilor;
- a încuraja şi a facilita învăţarea independentă, ajutând elevii să “înveţe cum să înveţe”;
- a practica principiile învăţării pe baza includerii;
- a înţelege şi a utiliza strategii de învăţare activă, centrate pe elev;
- a înţelege şi a utiliza strategii de diferenţiere;
- a facilita dobândirea de către elevi a aptitudinilor cheie.

Pentru a sprijini instruirea centrată pe elev şi utilizarea metodologiilor moderne de lucru la clasă, se va pune accent pe strategii de predare-învăţare care să corespundă stilurilor individuale de învăţare. În cadrul acestor strategii:

- lecţia pleacă de la experienţele elevilor şi cuprinde întrebări sau activităţi care să îi implice pe elevi;
- elevii sunt lăsaţi să aleagă singuri modul cum se informează pe o anumită temă şi cum prezintă rezultatele studiului lor;
- elevii pot beneficia de consultaţii, în cadrul cărora pot discuta despre preocupările lor individuale cu privire la învăţare şi pot cere îndrumări;
- aptitudinea elevilor de a găsi singuri informaţiile căutate este dezvoltată – nu li se oferă informaţii standardizate;
- pe lângă învăţarea specifică disciplinei respective, li se oferă elevilor ocazia de a dobândi aptitudini fundamentale transferabile, cum ar fi aceea de a lucra în echipă;
- se fac evaluări care permit elevilor să aplice teoria în anumite situaţii din viaţa reală, cum ar fi studiile de caz şi simulările;
- lecţiile cuprind o combinaţie de activităţi, astfel încât să fie abordate stilurile pe care elevii le preferă în învăţare (vizual, auditiv, practic/kinetic);
- lecţiile înlesnesc descoperirile făcute sub îndrumare şi solicită participarea activă a elevilor la învăţare;
- lecţiile se încheie cu solicitarea adresată elevilor de a reflecta pe marginea celor învăţate, a modului cum au învăţat şi de a evalua succesul pe care l-au avut metodele de învăţare în cazul lor.

Acest proces de formare se orientează deci în final spre scopul de a spori succesul elevilor, concentrându-se pe ceea ce este necesar pentru a îmbunătăţi experienţa de învăţare a elevilor şi implicarea lor activă în acest proces, precum şi satisfacţia pe care le-o dă această învăţare. Acest lucru trebuie să se înscrie în contextul general al îmbunătăţirii oportunităţilor oferite tinerilor în cadrul dezvoltării unei pieţe moderne a muncii. Scopul implicit este acela de a le permite

să aibă încredere în procesul de învăţare, astfel încât să poată continua să îşi pună în aplicare aptitudinile de învăţare la locul de muncă, la vârsta maturităţii, precum şi în procesul de învăţare continuă.

În concluzie, se poate spune că organizarea educației centrate pe copil, pune în lucru o pedagogie care poate satisface necesitățiile specifice a elevilor aflați în dificultate.

Formarea competențelor STEAM în învățământul primar

Prof.înv.primar: Hrițiuc Valentina
Școala Gimnazială Dănila

Începând cu anul 2007, educația STEAM s-a dezvoltat, în încercarea de a crește interesul elevilor pentru științele exacte și tehnologie. Educația STEAM contribuie la îmbunătățirea motivației elevilor și la dezvoltarea abilităților cognitive, precum și la formarea abilităților necesare pentru obținerea și menținerea unei profesii în secolul XXI.

Așa cum afirmă Raven (2002, p. 239), avem nevoie de „noi modalități de a gândi despre locul nostru în lume și cu privire la modurile în care ne raportăm la sistemele naturale pentru a putea dezvolta o lume durabilă pentru copiii și nepoții noștri”. Cu ajutorul abordării STEAM, sălile de clasă pot fi transformate într-un mediu creativ pentru elevi și cadre didactice.

Principalele caracteristici ale educației STEAM

-conexiuni interdisciplinare puternice;

-metode de învățare activă: problematizarea, proiectul , cercetarea ș.a.

-implementarea abordării „Fă singur,„Elevii crează/elaborează/costruiesc,proiectează produse școlare;

-utilizarea intensivă a tehnologiei informației și comunicațiilor;

-evaluarea comună a produselor școlare(profesori,elevi,comunitatea locală);

-criteriile de evaluare sunt cunoscute din timp.

Profilul profesorului STEAM

-înțelege că „ cunoștințele de bază„ nu se formează de la sine în capul elevilor, ci e nevoie de explicații;

-crează situații reale de învățare ,iar aceasta vine de la sine;

-oferă spațiu pentru inițiativa elevilor si rezervă dreptul lor la greșeală;

-încurajează capacitățile de lider, acest lucru îi va ajuta în viitor să conducă etic o echipă mare;

-este capabil să vadă matematica ,nu doar în manual, ci și în pavajul de pe trotuar;

-este capabil să organizeze lecția oriunde: pe malul râului, în parc și chiar intr-un super-market.

Delimitări conceptuale

Educația STEAM (STEAM: Science, Technology, Engineering, Arts, Mathematics (en) – Știință, Tehnologie, Inginerie, Artă, Matematică) a început să se dezvolte începând cu anul 2007, luând naștere prin fuziunea educației STEM cu artele. Termenul de artă în contextul educației STEAM a fost considerat în diferite moduri (Perignat, & Katz-Buonincontro, 2019):

- arte vizuale (pictură, desen, fotografie, sculptură, arta media, design);
- arte vizuale, arta spectacolului (dans, muzică, teatru), estetica, arte meșteșugărești;
- arte liberale și științe umaniste.

Educația STEAM a fost caracterizată în funcție de tipul de integrare al disciplinelor, după cum urmează (Perignat, & Katz-Buonincontro, 2019):

- *educație STEAM transdisciplinară*, care implică fuziunea totală a disciplinelor și al cărei element principal îl constituie rezolvarea de probleme;
- *educație STEAM interdisciplinară*, în care o tema reprezintă punctul comun dintre discipline, însă se respectă abordarea specifică fiecărei discipline;
- *educație STEAM multidisciplinară*, care presupune o colaborare între mai multe discipline, însă acestea nu fuzionează;

- *educația STEAM transversală*, în care se practică examinarea/ observarea unei discipline prin perspectiva altei discipline.

Educația STEAM contribuie la îmbunătățirea motivației elevilor, la dezvoltarea abilităților cognitive, la rezolvarea de probleme și la stimularea gândirii critice, precum și la formarea abilităților necesare pentru obținerea și menținerea unei profesii în secolul XXI. CLA a evidențiat trei categorii de argumente interconectate cu privire la motivul pentru care este necesară abordarea STEAM (CLA, 2015):

STEAM pentru educație;

STEAM pentru ocuparea forței de muncă ;

STEAM pentru economie;

În primul rând, STEAM are potențialul de a îmbunătăți realizarea generală a tinerilor, deoarece facilitează obținerea de rezultate în plan cognitiv, cum ar fi rezolvarea eficientă a problemelor la Matematică și Științe.

În al doilea rând, educația STEAM oferă oportunitatea de a îmbunătăți inovația. Un sistem de învățământ care nu este multi-disciplinar și infuzat de creativitate „are un impact negativ, nu doar asupra viitorului creativității în industriei, dar și asupra capacității noastre de a produce oameni de știință, ingineri și tehnologi creativi în calitate de lideri la nivel mondial” (Warwick Commission Report, 2015, p. 15).

În al treilea rând, abordarea STEAM dezvoltă indivizi bine pregătiți, care dețin abilitățile necesare pentru a fi angajați din perspectivă economică. Artele pot favoriza munca în echipă de înaltă performanță, gestionarea schimbărilor, comunicarea interculturală, îmbunătățirea capacității de adaptare.

Abordarea integrată vine ca necesitate a lumii în care trăim,în mod special în domeniul educației ,unde activitatea didactică trebuie revizuită și abordată holistic,prin urmare.schimbările de atitudine socială și individual au nevoie de un nou tip de educație,adecvat secolului în care trăim ,bazat pe principii pluridisciplinare.

Rodger Bybee spunea că „O adevărată educație STEAM ar trebui să sporească înțelegerea elevilor despre cum funcționează lucrurile și să-și îmbunătățească utilizarea tehnologiilor. Educația STEAM ar trebui să introducă, de asemenea , mai multe inginerii,în timpul învățământului preuniversitar.„

Învățământul primar sau ciclul primar este prima etapă din învățământul obligatoriu și are ca obiectiv principal crearea de oportunitati egale pentru toți copiii ,pentru a realiza o dezvoltare cognitive ,emoțională și psihomotorie echilibrată„adaptată nevoilor individuale.

Drept urmare ,încă din anii micii școlarități trebuie să formăm elevii care vor devein experții STEM din viitor, iar acest lucru nu se poate realiza printr-o abordarea clasică ,monodisciplinară. Problemele vieții actuale și solicitările adresate învățământului contemporan sunt din ce mai complexe și variate,dat fiind accelerarea procesului de cunoaștere și intercțiunea constantă dintre științe și alte domenii ale cunoașterii care implică necesitatea abordării integrate de la vârste fragede.(Borzea P.A.,2007)

În urma analizei studiilor asupra modului în care profesorii percep educația de tip STEAM se constată faptul că aceștia au observat o motivație ridicată a elevilor asupra actului de învătare ,iar realizările academice ale acestora sunt în creștere, simțindu-se mai stăpâni și siguri pe sine. Un aspect foarte important subliniat de către profesorii implicați în predare de tip STEM este legat de dezvoltarea gândirii critice a elevilor.

Profesorii însă au evidențiat o serie de impedimente ca să dezvolte o astfel de educație începând de la resurse materiale insuficiente ,lipsa susținerii financiare și până la inflexibilitatea programului școlar și

lipsa unui curriculum adecvat. Abordările integrate STEM/STEAM/STREAM este un mod inovator de a gândi la nivelul ciclului primar predarea matematicii și stiintei ,prin valorificarea conexiunilor acestora cu tehnologia, ingineria sau arte.

Exemple de realizare a educației STEAM în ciclul primar:

1.Tema : Sistemul Solar

ȘTIINȚĂ	TEHNOLOGIE	INGINERIE	ARTĂ	MATEMATICĂ
Elevii vor căuta informații despre: -Sistemul Solar -ciclul zi-noapte -elevii vor alcătui portofolii	-elevii utilizează calculatorul pentru a căuta informații despre: -planete, -rotația Pământului formarea anotimpurilor, eclipse - meserii în domeniul spațial	Proiectele se vor realiza în echipă -construirea unei machete”Siste-mul Solar” - machetă pentru o rachetă -experimente: forța de atracție, magneți	-creații literare pe tema ”Călătorie în spațiu”, ”Întâlnire cu un extraterestru”, etc. -confecționarea de măști: extratereștri, cosmonautul -Spațiul Cosmic- activitate de șnuruire - compunerea unui cântec pe o melodie cunoscută ”Planetele”	- Joc de punere în corespondență: numere –planete -ordonare crescător/ descrescător - alcătuirea de probleme pe această temă
-vizită la Planetariu				

2. Tema: Fenomene ale naturii

ȘTIINȚĂ	TEHNOLOGIE	INGINERIE	ARTĂ	MATEMATICĂ
Elevii vor căuta informații despre fenomenele naturii, formarea acestora - vor afla cum se elaborează buletinul meteo	- folosesc calculatorul în căutarea informațiilor - vizionează filme despre formarea precipitațiilor	- experimente: formarea unui fulg de nea, producerea fulgerului, a unei avalanșe, a unei tornade -confecționarea unei hărți meteo	-pictură pe diverse teme care se referă la fenomenele naturii: ploaia, ninsoarea, fulgul de nea, prin utilizarea unor tehnici diferite -Joc de rol: ”Meteorolog pentru o zi” - compoziții literare: ”Picătura de ploaie”	- exerciții și probleme pe această temă

Alte experimente care se pot efectua și au la bază învățarea STEM:

”Tornada într-un pahar”

Materiale necesare: un pahar înalt sau un borcan cu capac, apă, sclipici, detergent lichid 2 linguriță, opțional colorant alimentar

”Vulcanul într-un pahar”

Materiale necesare: un recipient, apă, bicarbonat de sodiu, oțet, colorant alimentar

” Oul plutitor”

Materiale necesare: 2 pahare cu apă, sare, 2 ouă, o linguriță.

Un ou se va pune în paharul cu apă salină, celălalt în paharul fără sare.

”Densitatea substanțelor”

Materiale: recipient transparent, apă, ulei, miere, spirt sanitar, zahăr.

Piesele Lego sunt o sursă de creativitate pentru copii. Se pot crea machete diverse: cladiri, căsuța piticilor, orașul viitorului mașini diverse, avioane, animale, vapoare, eoliene, roboți, etc.

Materialele reciclabile sunt și ele o sursă de inspirație pentru a crea diferite obiecte: sticlele de plastic, paiele, dopurile, baloanele,cutiile de carton, chibrituri, elastice, pahare din plastic, sârme, cârlige, magneți, doze de metal. Se pot construi: podul mobil, mașina balon, mașina de sortat bani, păpușa dansatoare, circuite electrice, elefantul vorbitor, hrănitori pentru păsări, etc.

Proiectele STEM pun bazele unei deschideri cu care în mod normal s-ar întâlni mult mai târziu. Acestea promovează învățarea prin experiment, determină găsirea de soluții pentru rezolvarea unor probleme, integrează arta cu știința într-un mod ”fun”, încurajează curiozitatea și gândirea analitică, oferă control mai mare asupra învățării. Copiii trebuie încurajați să gândească profund, să devină inovatori, să experimenteze.

Pentru a implementa în mod eficient educația STEAM în școli, propunem următoarele soluții: schimbarea concepțiilor despre cunoaștere la granița dintre științe și arte, asigurarea relației dintre educația formală și informală, promovarea unei pedagogii bazate pe artă și creativitate, în contextul învățării incluzive și interdisciplinare.

Concluzii

Este nevoie de timp și grijă pentru a lua în considerare posibilitățile pe care le oferă educația STEAM pentru transmiterea informațiilor în diverse moduri de a cunoaște și de a fi. De asemenea, este nevoie de efort susținut pentru a rezista tiparelor de gândire care au orientat abilitățile cognitive și pentru a crea noi modalități epistemologice de învățare din perspectiva educației STEAM. Este important ca profesorii să se implice în construirea de parteneriate la nivel local și să faciliteze realizarea de activități caractersitice educației STEAM prin promovarea unei pedagogii creative.

Bibliografie

CLA: Cultural Learning Alliance (2015). STEAM Hack October 2015 blog. Material găsit la adresa culturallearningalliance.org.uk/news/steam-hack-october-2015 (accesat pe data de 04.09.2019).

Colucci-Gray, L., Burnard, P., Cooke, C., Davies, R., Gray, D., & Trowsdale, J. (2016). Reviewing the potential and challenges of developing STEAM education through creative pedagogies for 21st learning: how can school curricula be broadened towards a more responsive, dynamic, and inclusive form of education?. UK: BERA Research Commissions.

Perignat, E., & Katz-Buonincontro, J. (2019). STEAM in Practice and Research: An Integrative Literature Review. Thinking Skills and Creativity, 31, 31-43.

Raven, P. H. (2002). Science, Sustainability, and the Human Prospect. Science, 297, 954-958.

* * *

Autori:

Lect.univ.dr. Roxana Timofte • Departamentul pentru Pregătirea Personalului Didactic, Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca

Conf.univ.dr. Liliana Mâță • Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău

Accesări: 5.505

lect.univ.dr. Roxana Timofte & conf.univ.dr. Liliana Mâță

prof. lect.univ.dr. Roxana Timofte & conf.univ.dr. Liliana Mâță

(1) DPPD, Universitatea Babeș-Bolyai (Cluj-Napoca); (2) Universitatea Vasile Alecsandri (Bacău) , România

Profil iTeach: iteach.ro/profesor/roxana.timofte

Articolul anterior Următorul articol

Articole asemănătoare

12 iulie 2019

Activități educaționale STEM în „Școala din vacanță”

29 noiembrie 2021

Abordarea interdisciplinară a domeniilor STEM

- Arhiva
- Autori
- Colectiv de redacție
- Despre Revista Profesorului
- Propuneți un articol

Revista Profesorului

METODE INOVATIVE DE PREDARE - ÎNVĂȚARE – EVALUARE

Gavrilă Alexandrina Liliana
Liceul Tehnologic „Tănase Constantin” Izvoarele, Jud. Olt

Metodele inovative de învățare sunt modalități moderne de stimulare a învățării și dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experiențe, de cunoștințe, asigurând perfecționarea și optimizarea demersului educațional.

Metodele utilizate în învățământul primar sunt atât cele “clasice”, cât și cele “moderne”; numai abilitatea cadrului didactic poate face ca orice metodă folosită să stârnească interesul copilului și să-l determine să învețe în modul cel mai plăcut. Cele mai utilizate metode interactive sunt cele care canalizează energiile creatoare ale elevilor în direcția propusă, le captează atenția, stimulează mecanismele gândirii, ale inteligenței, voinței, motivației și imaginației și îi implică afectiv în ceea ce fac.

Metodele inovative presupun o învățare prin comunicare, prin colaborare, care produce o confruntare de idei, opinii și argumente, creează situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă, pe influența reciprocă din interiorul microgrupurilor și interacțiunea socială a membrilor unui grup.

Sunt considerate moderne toate acele metode care sunt capabile să mobilizeze energiile elevului, să-i concentreze atenția, să-l facă să urmărească cu interes și curiozitate lecția, să-i câștige adeziunea logică și afecțiunea față de cele nou învățate, care-l îndeamnă să-și pună în joc imaginația, înțelegerea, puterea de anticipare, memoria etc. Aceste metode pun mai mult accentul pe cunoașterea operațională, pe învățarea prin acțiune, prin manipulare în plan manual și mintal a obiectelor, acțiunilor etc.

Folosirea metodelor moderne de predare-învățare-evaluare nu înseamnă a renunța la metodele tradiționale ci a le actualiza pe acestea cu mijloace moderne și presupune activizarea elevilor în cadrul acestui proces. Activizarea elevilor este o cerință care stă în cadrul atenției fiecărui cadru didactic. În virtutea ei, însușirea cunoștințelor se va face pe calea activității proprii a elevilor, a angajării optime a gândirii și a tuturor celorlalte procese intelectuale, opuse, deci, unei atitudini pasive, contemplative, primirii de-a gata a unor cunoștințe dinainte constituite. Se consideră că numai cunoștințele dobândite prin efort propriu îi aparțin definitiv elevului, devin un bun personal și pot fi aplicate în spirit creativ.

În învățământul primar sunt utilizate o multitudine de metode moderne însoțite de tehnici specifice și resurse materiale, dintre care amintim:

Metoda predării/ învățării reciproce este o strategie instrucțională de învățare a tehnicilor de studiere a unui text. Elevii sunt puși să joace rolul profesorilor ,instruindu-și colegii.

Etapele metodei

♦ explicarea scopului și descrierea metodei și a celor patru strategii

♦ împărțirea rolurilor elevilor

♦ organizarea pe grupe

♦ lucrul pe text

♦ realizarea învățării reciproce

♦ aprecieri, completări, comentarii

EXEMPLU. clasa a III-a / lecție de consolidare a textului „Judecata vulpii” de Petre Ispirescu. Elevii sunt anunțați că vor lucra pe echipe. Fiecare extrage dintr-un bol un bilețel pe care este scrisă una din literele R, Î, C, P. Cei care au extras aceeași literă vor forma un grup. Se precizează ce simbolizează literele: R (rezumatorii), Î (întrebătorii), C (clarificatorii), P (prezicătorii).Explic fiecărui grup ce are de făcut:

1. **Rezumatorii** vor rezuma textul „Judecata vulpii” de Petre Ispirescu. Fiecare membru al grupului are de formulat câte două, trei propoziții ce vor fi ordonate într-o sinteză logică.
2. **Întrebătorii** formulează întrebări referitoare la conținutul textului studiat, folosindu-se de paletele cu întrebări (pe fiecare paletă este scrisă o întrebare Ce? Cine? Când? Cum? De ce?)
3. **Clarificatorii** identifică cuvintele și expresiile literare din text, comportamentele, atitudinile ce sunt neclare pentru ceilalți și găsesc împreună răspunsul corect pentru a clarifica toate noutățile
4. **Prezicătorii** fac predicții, analizează în grup textul și prognozează ce se va întâmpla în continuare exprimând cele mai neașteptate idei.

Timpul de lucru acordat elevilor este de 10 minute după care fiecare grupă va interpreta rolul asumat în fața clasei. Evaluarea se face în funcție de obiectivele propuse pentru fiecare strategie.

Metoda „Schimbă perechea” are la bază munca elevilor în perechi astfel:

1. Se împarte clasa în două grupe egale, formându-se două cercuri concentrice, elevii fiind față în față , pe perechi.
2. Fiecare pereche primește o sarcină de lucru sau o întrebare, discută și apoi comunică ideile.
3. Cercul din exterior se rotește în sensul acelor de ceasornic, realizându-se astfel schimbarea partenerilor în pereche. Elevii au posibilitatea de a lucra cu fiecare coleg din clasă.

Jocul se continuă până se ajunge la partenerii inițiali sau se termină întrebările.

4.Clasa se regrupează și se analizează ideile emise.

Jurnalul cu dublă intrare este o metodă prin care cititorii stabilesc o legătură strânsă între text şi propria lor curiozitate și experiență. Acest jurnal este deosebit de util în situații în care elevii au de citit texte mai lungi, în afara clasei. Elevii trebuie să împartă o pagină în două, trăgând pe mijloc o linie verticală. În partea stângă li se cere să noteze un pasaj dintr-un text care i-a impresionat. În partea dreaptă li se va cere să comenteze acel pasaj. După ce elevii au realizat lectura textului jurnalul poate fi util in faza de reflecție.

Eseul de 5 minute- Este o modalitate eficientă de a încheia ora, îi ajută pe elevi să-și adune ideile legate de lecție, dă profesorului o idee mai clară despre ceea ce s-a întâmplat în acea oră. Acest eseu cere elevilor: să scrie un lucru pe care l-au învățat din lecția respectivă și să formuleze o întrebare pe care o mai au în legătură cu aceasta. Profesorul strânge eseurile și le folosește pentru planificarea lecției următoare.

Scheletul de recenzie este o modalitate de esențializare gradată a conținutului informațional a unor texte îndeosebi literare și de dimensiuni variate. De asemenea, este o modalitate de întărire a învățării prin asocierea acestor informații cu desene, simboluri și culori induse de lectură. Se recomandă următorii pași pentru realizarea unui schelet de recenzie:

1. Spuneți / scrieți într- o propoziție conținutul esențial al textului.
2. Spuneți / scrieți intr- o expresie, eventual preluata din text, care sa sintetizeze acest conținut
3. Spuneți / scrieți intr- un cuvânt esența acestui conținut
4. Redați printr-un desen sau simbol problematica textului lecturat
5. Asociați conținutului o culoare.
6. Spuneți /scrieți cel mai important lucru, aspect, idee pe care îl conține textul.

TEHNICA 6 / 3 / 5 este asemănătoare brainstorming-ului. Ideile noi însă se scriu pe foile de hârtie care circulă între participanți, și de aceea se mai numește și metoda brainwriting. Tehnica se numește 6/3/5 pentru că există 6 membri în grupul de lucru, care notează pe o foaie de hârtie câte 3 soluții fiecare, la o problemă dată, timp de 5 minute (însumând 108 răspunsuri, în 30 de minute, în fiecare grup). În această etapă are loc o îmbinare a activității individuale cu cea colectivă. Pentru problema dată, fiecare dintre cei 6 participanți, are de notat pe o foaie, 3 soluții în tabelul cu 3 coloane, într-un timp maxim de 5 minute. Foile migrează apoi de la stânga spre dreapta până ajung la posesorul inițial. Cel care a primit foaia colegului din stânga, citește soluțiile deja notate și încearcă să le modifice în sens creativ, prin formulări noi, adaptându-le, îmbunătățindu-le și reconstruindu-le continuu. Se centralizează datele obținute, se discută și se apreciază rezultatele.

Această metodă are caracter formativ-educativ, dezvoltând atât spiritul de echipă cât și procesele psihice superioare (gândirea cu operațiile ei: analiza ideilor emise de ceilalți, comparația, sinteza, generalizarea și abstractizarea; dezvoltă imaginația, creativitatea, calitățile atenției etc);

Acestea sunt numai câteva dintre metodele interactive. Fiecare dintre ele înregistrează avantaje şi dezavantaje, important fiind însă momentul ales pentru desfăşurarea lor. Pedagogul este acela care are puterea decizională şi capacitatea de a alege ceea ce ştie că se poate desfăşura în propriul colectiv de elevi. Important este însă ca dascălul să fie acela care mereu va căuta soluţii la problemele instructiv – educative ce apar. Aplicând aceste metode am constatat că munca în grup i-a ajutat pe elevi să participe activ la propria performanță, le-a permis să analizeze diferențele dintre ei și colegii lor în ceea ce privește dezvoltarea cognitivă și modul cum învață fiecare.

Bibliografie:

1. Cerghit Ioan ,,Metode de învățământ’’, Iași, Editura Polirom,2006
2. Breben S., Gongea E., Ruiu G., Fulga M., ,,Metode interactive de grup’’, Editura Arves,2002
3. Ciolan L. ,,Învățarea integrată – Fundamente pentru un curriculum transdisciplinar”, Ed. Polirom, 2008

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT
AN ŞCOLAR 2022-2023

Prof. înv. Preșc. LIXANDRU MARIA- ALEXANDRA
ȘCOALA GIMNAZIALA GUȘOENI

DATE DE IDENTIFICARE:

Nume: DOBRE

Prenume: ALEXANDRU ȘTEFAN

Data naşterii: 28.12.2018

Varsta: 3 ani 11 luni

Date familiale: - părinți căsătoriți, are o sora mai mică, ambii locuiesc împreună cu bunica maternă;

- posibilitaţi bune de creştere şi educare

Dificultati: Întârziere în dezvoltarea limbajului, deficit de atenţie.

Responsabil de program: Educator

CARACTERIZAREA GENERALA A SUBIECTULUI:

-are o stabilitate comportamentală, cu uşoare variaţii;

-din punct de vedere relaţional,se poate integra uşor într-un colectiv dar nu colaborează cu colegii în cadrul jocurilor libere sau în timpul activităților de zi cu zi (exercită preferinţe pentru persoanele care îi acordă mai multă atenţie), este supus şi nu se manifestă violent faţă de colegi;

-întelege dar nu dă răspunsuri la solicitările educatoarei;

-nu ştie să numere;

-ii place să asculte cântece , să vizionez filmulete și videoclipuri ale cântecelelor pe youtube, distinge culorile;

-cunoaşte animalelele;

-îi place să se joace cu jucăriile dar singur.

STRATEGII DE INTERVENŢIE

IDENTIFICAREA SITUAŢIEI

DIAGNOZA ŞI PROGNOZA

Colectarea informaţiilor s-a realizat prin:

-discuţii cu mama si bunica;

-analiza produselor activităţii (desene,fise);

-observarea comportamentului

-fişe de observaţie.

Diagnostic psihologic

- capacitate slabă de efort, concentrare redusă;
- atenţie destul de greu de captat ;
- stare de agitaţie psihomotorie;

- negativist, capricioas;
- labilitate emoţională;

Evaluare pedagogică:

- necooperant;
- nu se poate exprima prin vorbire – retard de limbaj ;
- nivel de inteligenţă mediu;
- nu are formate deprinderi practice;
- atras de obiecte şi situaţii diverse.

Specialişti care intervin în aplicarea programului:

- ***educatoarea:*** - ludoterapie, terapie cognitivă, stimulare psihică intensivă – prin activitatea la grupă.
- ***prof. logoped*** - terapie logopedică a copilului.

Scopul:

Dezvoltarea potenţialului cognitiv al copilului în vederea integrării lui în grupul de copii şi în activităţile specifice grădiniţei.

Obiective cadru (pe termen lung):

- dezvoltarea abilităţilor cognitive specifice vârstei preşcolare;
- dezvoltarea abiliţătilor de comunicare;
- socializare, relaţionare;
- însuşirea unor deprinderi elementare;
- creşterea nivelului de dezvoltare şi coordonare motrică .

Intervenţia educatoarei în cadrul grădiniţei:

Tipuri de activitate:

- educarea limbajului
- activităţi matematice
- activitaţi practice
- activitati artistico-plastice
- activitaţi de educaţie fizică

Strategii centrate pe copil ale educatoarei :

- valorificarea maximă a jocurilor;
- procedee de lucru simple, cu grad mic de dificultate;
- stimularea corespunzatoare a senzaţiilor și percepţiilor;
- valorificarea ariilor de stimulare şi a tuturor spaţiilor din gradiniţă cu care copilul vine în contact (care influenţează în mod pozitiv dezvoltarea fizică, intelectuală, afectivă, senzorială si socială a copilului);
- adaptarea materialului didactic folosit la fiecare activitate;

- procurarea materialului de sprijin atunci când este nevoie;
- organizarea unor activităţi la care să participe toti copiii;
- construirea unei imagini pozitive despre sine-pe fondul unor activităţi de grup orientate spre valorizarea posibilităţilor fiecăruia şi pe un sistem de relatii pozitive între educatoare şi copil, şi între copii.

Resurse, mijloace:

- material didactic adecvat fiecărei activitaţi
- jucării
- rechizite
- CD- player, CD-uri (cântece pentru copii)
- cărţi cu imagini, cărţi de colorat
- planşe, jetoane

Metode şi instrumente de aplicare:

- jocul
- percepţia şi manipularea de obiecte
- conversaţia
- explicaţia
- exerciţiul

Ţinta 1:

Dezvoltarea abilităţilor de comunicare:

- să perceapă şi să rostească cuvinte
- să răspundă adecvat (verbal sau comportamental) la ceea ce i se spune, i se cere

Ţinta 2:

Terapia cognitivă:

- să cunoască şi să recunoască obiecte
- să cunoască şi să recunoască persoanele cu care vine în contact
- să cunoască bine spaţiul grădiniţei cu care vine în contact

Ţinta 3:

Dezvoltarea motricităţii:

- să utilizeze obiecte, jucării – ușor de manevrat
- să recunoască anumite obiecte, jucării
- să ştie să se autoservească şi să aşeze la locul lor obiectele utilizate
- să ofere şi altor copii jucăriile pe care le foloseşte

Metode şi instrumente de evaluare:

- evaluare orală
- observaţie directă
- evaluarea rezultatelor concrete: desene, lucrări practice etc

Importanța metodelor interactive în grădiniță

prof.Dinicică Karina
Grădinița PP nr.38 Timișoara

Metodele inovative de învățare sunt modalități moderne de stimulare a învățării și dezvoltării copiilor încă de la vârste timpurii care presupun o învățare prin comunicare, prin colaborare, care creează situații de învățare centrate pe dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă, pe
interacțiunea socială a membrilor unui grup. Activizarea predării-învățării presupune folosirea unor metode, tehnici și procedee care să-l implice pe copil în procesul de învățare, urmărindu-se: dezvoltarea gândirii critice, stimularea creativității, dezvoltarea interesului pentru cunoaștere, în sensul formării lui ca participant activ la procesul de educare.

Folosirea metodelor interactive de grup în activitatea cu preșcolarii permite experimentarea, căutare de noi variante pentru a spori eficiența activității instructiv-educative din grădiniță, prin directă implicare a preșcolarului și mobilizarea efortului său cognitiv. Adevărata învățare este aceea care permite transferul achizițiilor în contexte noi. Lucrul în echipă a oferit copiilor posibilitatea de a-și împărtăși părerile, experiența, ideile, strategiile personale de lucru, informațiile, iar timpul de soluționare al problemelor a fost de cele mai multe ori mai scurt.

Metodele interactive determină solicitarea mecanismelor gândirii, ale inteligenței, ale imaginației și creativității. Ele sunt totodată mijloace prin care se formează și se dezvoltă priceperile, deprinderile și capacitățile copiilor, de a folosi roadele cunoașterii transformând exteriorul în facilități interioare, formându-și caracterul și dezvoltându-și personalitatea.

Utilizând metode active de predare-învățare, educatoarea trebuie să aibă în vedere că învățarea prin cooperare nu este un scop în sine, ci un mijloc de atingere a obiectivelor prin fiecare membru al grupului în parte, permit preșcolarilor să asimileze sau să-și consolideze concepte sau deprinderi prin stimularea lor de a afla informații interesante pentru cunoașterea a ceea ce îi înconjoară și îi ridică semne de întrebare. Pentru a fi accesibile și atractive pentru copii, aceste metode se desfășoară sub forma unor jocuri cu sarcini și reguli care să fie antrenante, atractive.

Metoda Lotus (floare de nufăr) - pornește de la o temă principală din care derivă 8 teme secundare concretizate în opt idei ce vor deveni teme abordate în activitatea pe grupuri mici. Am aplicat metoda Lotus în cadrul domeniului știință (DS) având ca temă „Iarna, bucuria copiilor”. Ca obiectiv urmărit a fost evaluarea cunoștințelor despre anotimpul toamna pe baza reprezentărilor formate în urma desfășurării activităților pe parcursul a patru săptămâni în care au avut ca temă centrală „Iarna”. Copiii au avut la îndemână un material bogat și variat. Pornind de la tema principală „Iarna, bucuria copiilor”, am derivat opt teme secundare care să fie abordate în activitatea pe grupuri mici. Copiii au fost împărțiți în opt grupuri și fiecare a abordat o temă secundară. Fiecare grup punându-și întrebări, a clasificat aspecte, a elaborat idei. Un lider al fiecărui grup prezintă sinteza a ceea ce s-a rezolvat în grup. Celelalte grupuri pun întrebări sau completează ideile lor, s-au realizat colaje, lucrări colective.

Metoda cubului -este o metodă prin care se explorează o situație din mai multe perspective, oferind copiilor posibilitatea de a dezvolta competențele necesare unei abordări complexe și integratoare. Cerințele de pe cub: descrie, compară, asociază, analizează, aplică, argumentează nu fac altceva decât să îi ajute pe copii să abordeze o problemă din mai multe puncte de vedere, să genereze astfel idei din mai multe perspective, toate ideile contribuind, până la urmă, la consolidarea și clarificarea cunoștințelor despre o temă, la rezolvarea unei probleme. De exemplu, în cadrul proiectului tematic „Toamna, anotimpul bogăției”, am consolidat aspectele specifice anotimpului. Astfel, copiii au descris, au comparat, au analizat aspecte ale acestui anotimp, au explicat ce se poate prepara din fructe/legume de toamnă, au

argumentat de ce le plac sau de ce nu le plac anumite legume sau fructe sau de ce e bine să le consumăm, au exprimat ideile care le vin în minte când se gândesc la anotimpul toamna.

Diagrama Venn este o metodă interactivă, de fixare, consolidare şi evaluare a cunoştinţelor. Această metodă are o largă aplicabilitate şi am folosit-o cu succes în activităţile de observare, povestiri, convorbiri, jocuri didactice, etc. Diagrama Venn este formată din 2 cercuri care se suprapun parţial. În spaţiul care intersectează cele două cercuri am aşezat, desenate sau scrise asemănările dintre două obiecte, idei, concepte iar în cele două cercuri am aşezat aspectele specifice ale acestora. Am folosit această metodă în cadrul Domeniului Limbă şi Comunicare, la convorbirea „Totul despre animale”, preşcolarii au realizat o diagramă în care au evidenţiat asemănările şi deosebirile existente între animalele domestice şi animalele sălbătice.

Metoda „Turul galeriilor “- copiii se împart pe grupe, îşi aleg tema şi materialele necesare pentru a realiza câte o lucrare colectivă, ca de exemplu: “ Peisaj de iarnă”. După terminarea lucrării fiecare echipă îşi afişează peisajul realizat într-un loc deja stabilit. Grupurile de copii trec pe la toate lucrările şi vor completa, vor aduce îmbunătăţiri şi vor face observaţii la ceea ce au lucrat colegii lor. La sfarşit se face o analiză a lucrărilor realizate

Într-o societate modernă aflată în continuă schimbare, metodele didactice trebuie să fie în concordanță cu nevoile elevilor. Metodele inovative de predare sunt atuurile necesare oricărui demers didactic. Adaptându-le fiecărui nivel de învățământ și pliindu-le după necesitățile elevilor ele vor da roade și vor contribui la calitatea actului didactic. Aceste metode stimulează comunicarea, activizează copiii și formează capacități cum ar fi: spiritul critic constructiv, independența în gândire și acțiune, găsirea unor idei creative, îndrăznețe de rezolvare a sarcinilor de învățare.

BIBLIOGRAFIE:

1. Breben,S., Gongea,E.,Ruiu,G., Fulga,M.;”Metode interactive de grup”- Ghid metodic ,Editura Arves, 2002;
2. Cerghit, I.,”Metode de învățământ”, Editura Didactică și Pedagogică București, 1997.
3. Ciolan L., „Învăţarea integrată – Fundamente pentru un curriculum transdisciplinar”, Editura Polirom, 2008

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Prof. Paven Lavinia Maria
Grădinița P.P. „Furnicuța” Arad

NIVELUL: I

TEMA: „Cum este/a fost și va fi aici pe pământ?”

SUBTEMA: „În lumea lui Dino”

TEMA ZILEI: „Betty și micii dinozauri”

CATEGORIA DE ACTIVITATE: *ADP, ALA1, ADE, ALA2*

TIPUL DE ACTIVITATE: Consolidare și sistematizare de cunoștințe, priceperi și deprinderi;

FORMA DE ORGANIZARE: individual, pe grupuri, frontal;

SCOPUL: Stimularea expresivității și creativității prin pictură.

COMPORTAMENTE URMĂRITE PE PARCURSUL DERULĂRII ACTIVITĂȚII INTEGRATE:

- Manifestă creativitate în activități diverse.
- Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative.

CATEGORIILE DE ACTIVITĂȚI ABORDATE:

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA1)

- ***CONSTRUCȚII:***

- Subiectul activității: „Prietenul meu, Dino”

- Mijloc de realizare: construire prin asamblare

- Obiective operaționale: - să construiască prin alăturarea, îmbinarea, suprapunerea pieselor în spațiu obținând un dinozaur.

- Metode didactice: conversația, explicația, exercițiul.

- Mijloace de învățământ: piese colorate dinozauri.

- Desfășurarea activității: Copiii vor observa și vor denumi materialele de pe măsuța de lucru, apoi vor folosi imaginația și creativitatea pentru a combina piesele dinozaurilor la întâmplare, formând dinozauri originali 3D.

- ***JOC DE MASĂ:***

- Subiectul activității: „Dinozaurul Stegosaurus”

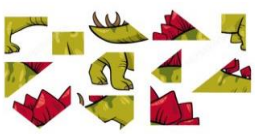
- Mijloc de realizare: puzzle – reconstituire de imagini

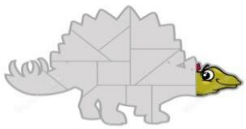
- Obiective operaționale: - să execute cu succes sarcinile jocurilor tip puzzle, cu diferite grade de dificultate, îmbinându-le corect;

- Metode didactice: conversația, explicația, exercițiul

- Mijloace de învățământ: piese de puzzle

- Desfășurarea activității: Copiii au sarcina de a îmbina corect piesele de puzzle, astfel încât să obțină imaginea dinozaurului Stegosaurus.

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE (ADE)

DOMENIUL ESTETIC ȘI CREATIV (DEC) – ACTIVITATE ARTISTICO-PLASTICĂ:

- ***Subiectul activității:*** „ Micii dinozauri”
- ***Tema plastică:*** elemente de limbaj plastic – pata de culoare (culori primare)
- ***Mijloc de realizare:*** pictură
- ***Obiective operaționale:*** - să identifice materialele și instrumentele necesare, observându-le;
  - să picteze dinozaurul de pe pietre utilizând pata de culoare, folosind culorile primare;
  - să lucreze curat, ordonat, păstrând o atmosferă plăcută în timpul activității;
- ***Strategii didactice: - Metode și procedee:*** conversația, explicația, exercițiul, demonstrația, Metoda Turul Galeriei, feed-back.
  - ***Mijloace de învățământ:*** acuarele, pensule, palete de culori, pietre, șervețele umede, medalion cu pietre.

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI DIDACTICE ALESE (ALA2):

- ***Subiectul activității:*** „Învârte roata”
- ***Mijloc de realizare:*** joc de mișcare
- ***Scopul activității:*** Dezvoltarea deprinderilor motrice de bază, a atenției și crearea unei atmosfere de bună dispoziție, destindere și relaxare.
- ***Obiective operaționale:*** - să respecte regulile impuse de tipul de activitate desfășurat și regulile de disciplină;
  - să reacționeze rapid și corect la comenzile date de pe roată.
  - ***Strategii didactice: - Metode și procedee:*** conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, jocul.
  - ***Mijloace de învățământ:*** roata cu imagini, diplome.
- ***Forma de organizare:*** frontal, individual
- ***Desfășurarea jocului:*** Copiii sunt așezați în cerc, fiecare copil va învârti roata și va executa mișcările sugerate de pe roată cât mai haios și distractiv. La sfârșit fiecare copil va fi aplaudat de colegi. Se intervine numai dacă preșcolarii întâmpină greutăți sau încalcă regulile stabilite. Fiecare preșcolar va primi o diplomă pentru participarea la activitate.

SCENARIUL ZILEI

Copiii sunt îmbrăcați în dinozauri și sunt invitaţi în sala de grupă unde o vor găsi pregătită în atmosferă de sărbătoare, educatoarea va fi îmbrăcată în costum din epoca de piatră și va fi Betty. Împreună vor pleca într-o aventură de salvare a micilor dinozauri care s-au pierdut în jurul vulcanului.

Întâlnirea de dimineaţă: *„O lume dispărută”,* copiii își încep dimineața cu versurile, *Bună dimineața soare/ Hai privește-mă un pic/ Nu-i așa că eu sunt mare?/ Am crescu, nu mai sunt mic!* ***Salutul*** se va face prin intermediul versurilor: *„Dimineața a sosit/ Toți copiii au venit/ În cerc să ne adunăm/ Cu toţii ne salutăm/ A-nceput o nouă zi/ Bună dimineaţa, copii!”.* ***Prezenţa*** Se va realiza verbal, prin stabilirea ”dinozaurilor” absenți. Se poartă apoi o scurtă conversaţie în care se precizează anotimpul în care ne aflăm, ce zi a săptămânii este, data de azi şi cum este vremea afară, se completează

Calendarul naturii. Împărtășirea cu ceilalți: *„Unde vom călători?”* schimbul de impresii și păreri despre modul de trai din Epoca de piatră (hrana și locuința acestora); ***Activitatea de grup*** se realizează printr-un dans din desenul animant „The Flintstones”. ***Noutatea zilei*** constă în „aventura” dinozaurilor în Epoca de piatră și salvarea micilor dinozauri de vulcan. ***Mesajul zilei:*** *„Să-i ajutăm pe dinozauri”* . ***Momentul de mișcare:*** se va face prin intermediul versurilor *„Câte unul, câte doi/ Mergem toți în pași vioi! ”.* ***Tranziția:*** „Ne grupăm, ne grupăm/ Către centre ne-ndreptăm!”. Se pregătesc pentru călătorie în lumea dinozaurilor**.** Gruparea la centre se face prin ecusoane, fiecare preșcolar se așează la câte un centru în funcție de ecusonul din piept. Fiecare centru caută un mijloc de salvare a micilor dinozauri. La centrul ***Construcții:*** vor construi dinozauri „Prietenul meu Dino” prin îmbinare, alăturare și suprapunere folosind piese. La centrul ***Joc de masă:*** se reconstituie imaginea unui dinozaur „Dinozaurul Stegosaurus”. ***Tranziția:*** „ ”Ne grupăm, ne grupăm, / La măsuțe ne-așezăm!”. În urma rezolvării sarcinilor se pleacă spre vulcan. ***DEC-activitate artistico-plastică*** *„Micii dinozauri*” copiii observă că puișorii de pietre și-au pierdut culoarea din cauza lavei din vulcan. Ei vor redecora dinozaurii de pe pietre. ***1. Intuirea materialului****:* copiii vor enumera materialele de lucru puse la dispoziție. ***2. Explicarea şi demonstrarea etapelor de lucru:*** se explică şi se demonstrează copiilor modul de lucru. ***3. Executarea exerciţiilor pentru încălzirea muşchilor mâinii:*** „Cântăm la pian”. ***4. Executarea lucrării de către copii:*** se va aplica culoarea pe suprafaţa dată prin utilizarea pensulei, copiii vor fi stimulaţi cu un colier din piatră. ***5. Evaluare****:* se fac referiri cu privire la modul în care s-a desfășurat activitatea artistico-plastică. ***6. Aprecierea și încheierea activității:*** Se fac aprecieri generale asupra modului de implicare a copiilor la activitate. **Tranziţia:** Haideți, haideți cu noi! Distracția e acum în toi. ***ALA2, joc de mișcare: „Învârte roata!”*** Copiii sunt așezați în cerc, fiecare copil va învârti roata și va executa mișcările sugerate de pe roată cât mai haios și distractiv. La sfârșit fiecare copil va fi aplaudat de colegi. Se intervine numai dacă preșcolarii întâmpină greutăți sau încalcă regulile stabilite. Fiecare preșcolar va primi o diplomă pentru participarea la activitate.

Momentul de poveste: „Povestea lui Dino”, lectura educatoarei.

REUŞITA SCOLARĂ

Matei Cristina-Mariana
Şc. Gimnazială Nr. 1 Buntești

Copilul, acest „Candidat la umanitate”, dobândeşte, prin intermediul procesului de învăţământ, cele mai noi achiziţii din toate domeniile, în scopul unei pregătiri temeinice pentru a răspunde exigenţelor societăţii; C. Creţu (1997) susţine necesitatea unui curriculum diferenţiat, ca strategie de promovare a succesului şcolar prin aplicarea căreia se poate ajunge la reducerea subrealizărilor şcolare şi la o mai eficientă şi comodă „exprimare” a „excelenţei intelectuale”.
Tratarea diferenţiată favorizează mai mult reuşita şcolară comparativ cu abordarea frontală a învăţării, deoarece oferă un cadru metodologic individualizării procesului de învăţare
Tratarea diferenţiata a elevilor va avea in vedere urmatoarele aspecte: :

- construirea strategiilor de învăţare adecvate la posibilităţilor interne ale elevului;
- detecteze dificultăţilor la învăţătură ale elevilor prin utilizarea fişelor de observaţie;
- ilustrarea evoluţiei pregătirii elevilor pe o perioadă delimitată de instruire.

Copiii şi, în special, şcolarii mici au nevoie de un anume tip de exigenţă dublat de un anume tip de toleranţă cu scop stimulativ. Pasiunea pentru un anumit obiect de învăţământ se dezvoltă în relaţie directă cu rezultatele bune obţinute în acest domeniu de studiu. Se impune deci ca elevul să fie ajutat să obţină bune rezultate la învăţătură, care să-i răsplătească aşteptările pe măsura efortului depus şi să se bucure de succes. Calea cea mai sigură în acest sens o reprezintă tratarea diferenţiată a elevilor, în funcţie de posibilităţile lor interne, de interesele şi aptitudinile prin care se exprimă domeniul lor de „excelenţă”.
Acţiunile instructiv-educative reuşite sunt acele condiţii pedagogice care asigură succesul şcolar al elevului. Transformând în mod real şi în sensul dorit personalitatea şcolarului, învăţătorul îl ajută să devină capabil să rezolve problemele şi să realizeze sarcinile şcolare la nivelul cerinţelor instructiv-educative, care, o dată cu trecerea de la o clasă la alta, devin din ce în ce mai complexe şi mai variate. La rândul lor, realizarea efectivă a activităţilor şi asimilarea, interiorizarea reală a cerinţelor şcolare determină schimbări profunde în structura personalităţii şcolare. Relaţia dintre acţiunea pedagogică şi dezvoltarea psihică a elevului presupune ca obiectivele pedagogice formulate în termeni generali să fie transcrise într-un sistem de acţiuni şi operaţii didactice concrete, accesibile fiecărui învăţător. Transcrierea generalului în particular devine posibilă din momentul în care „arta” de a instrui şi a educa se transformă în „ştiinţa experimentală” a formării omului.

Se ştie că ştiinţa şi practica educaţiei nu se rezumă la constatări ca: „elevul nu înţelege” sau „elevul nu este capabil, nu vrea, nu-i place etc.”, care nu sunt decât simple clişee negative ce pot submina nu numai reuşita şcolară a elevului, ci însăşi finalitatea activităţii didactice. O veritabilă inteligenţă sau o motivaţie reală pentru activitatea şcolară poate fi formată numai prin realizarea unui asemenea sistem de obiective instructiv-educative, care transformă în mod continuu activitatea elevului şi prin aceasta însăşi inteligenţa, motivaţia, atitudinea sa. Problema pedagogică constă doar în găsirea acelei căi care sporeşte, perfecţionează în mod real competenţa elevului în activitatea şcolară.
În canalizarea spre munca şcolară a curiozităţii şi a activismului natural al copilului, tactul pedagogic este condiţia decisivă a transformării curiozităţii infantile, încă generală şi nespecializată, în interese cognitive, în trebuinţa de realizare (de performanţă), ceea ce marchează cristalizarea motivaţiei intrinseci în activitatea şcolară. Un educator abil creează situaţii didactice potrivite obiectivelor concrete, imprimând procesului instructiv-educativ conţinutul şi

structura dorită, direcţia şi ritmul adecvat, menţinând astfel nivelul optim de activare a elevului de-a lungul activităţii sale. Dascălul care colaborează efectiv cu elevul, incitându-l să argumenteze şi să contraargumenteze, permiţându-i să „descopere” informaţii noi schimbă în esenţă personalitatea elevului, contribuind din plin la realizarea potenţialităţilor, la crearea plăcerii de a munci şi a atitudinii pozitive a elevului faţă de activitatea şcolară.

Reuşita şcolară a copilului, care rezultă din interacţiunea factorilor psihofiziologici, pedagogici şi sociali, indică atât dorinţa şi capacitatea elevului de a se adapta la cerinţele muncii şcolare, cât şi preocuparea şi capacitatea cadrului didactic de a crea un mediu şcolar predominant „selectiv” sau „adaptativ”. Succesul şcolar este un „barometru” al gradului de adaptare şcolară a elevului, fără a fi un scop în sine, aşa cum poate deveni el în unele cazuri. Ca un principiu general se poate reţine ideea că reuşita şcolară a elevului trebuie să fie maximă posibilă nu numai în raport cu cerinţele externe, ci şi cu posibilităţile interne ale elevului. Orice progres înregistrat în activitatea de învăţare, în sensul depăşirii unei dificultăţi anterioare se asociază cu ideea de succes şcolar.

Alături de relevarea capacităţii de adaptare şcolară a elevului, reuşita şcolară furnizează informaţii şi despre calitatea acţiunii pedagogice şi personalitatea cadrului didactic, factori care condiţionează în mare măsură succesul celui dintâi. Astfel, capacitatea învăţătorului de a-l conduce şi a-l apropia de elev de nivelul şi de logica ştiinţei, prin logica activităţii didactice, este o condiţie importantă a succesului şcolar, mai ales în cazul acelora care prezintă aptitudini şcolare mai slab dezvoltate.

De cele mai multe ori, familia vine în sprijinul şcolii pentru ameliorarea reuşitei şcolare a elevului, dar uneori „valorile” promovate în familie nu coincid întrutotul cu cele cultivate în şcoală. Colaborarea reală între şcoală şi familie, mai ales în cazul elevilor slabi la învăţătură, poate fi un factor favorizant al învingerii de către elev a dificultăţilor şcolare.

Ori de câte ori reuşita şcolară a elevului rămâne sub nivelul posibilităţilor sale, se cer intervenţii psihopedagogice prompte în vederea detectării şi combaterii cauzelor reuşitelor inferioare. Contribuţiile valoroase ale biologiei, psihologiei, medicinii etc. la consolidarea „ştiinţei educaţiei” au creat premisele conceptuale şi metodologice necesare pentru a mări eficienţa activităţii instructiv-educative, care este calea cea mai sigură a lichidării şi a prevenirii inadaptărilor şi a pierderilor şcolare.

Pentru ca modificările iniţiate în conţinutul sau în metodele de învăţământ să fie reale şi eficiente, se impune totodată şi modernizarea formelor de organizare a activităţii instructiv-educative, schimbarea concepţiei cadrelor didactice despre învăţământ, modernizarea evaluării randamentului şcolar, schimbarea relaţiei cadru didactic-elev etc. Pe scurt, pentru a fi eficientă, orice încercare de modernizare a învăţământului presupune adoptarea perspectivei sistematice, adică punerea în discuţie a organizării şcolii însaşi. Se impune din acest punct de vedere, adoptarea unei strategii de instruire care să conducă la crearea unui mediu şcolar cu valenţe pozitive asupra desfăşurării propriu-zise a procesului de învăţământ. Se au în vedere asemenea măsuri cum ar fi: competenţa şi prestigiul profesional al educatorului, mărimea şi structura colectivului de elevi, baza materială din şcoală, calitatea procesului didactic, climatul de muncă din şcoală.

Învăţarea prin cooperare, munca în echipă formează caracteristici pozitive ca: prietenie, solidaritate, perseverenţă, responsabilitate; combate indiferenţa, egoismul, infatuarea. În cadrul grupului se pun în evidenţă interdependenţa pozitivă, responsabilitatea de grup, deprinderile specifice lucrului în grup, analizarea muncii depuse etc.

Învăţarea prin descoperire se realizează prin învăţare prin efort propriu, favorizând dezvoltarea aptitudinilor şi intereselor, a deprinderilor de investigare, a unei atitudini explorative şi experimentale. Învăţarea prin cercetare pune

elevul în situaţia de a acţiona şi gândi independent, învăţătorul intervenind doar când se îndreaptă spre o cale fără ieşire. Învăţătorul organizează cele mai adecvate condiţii didactico-metodice, iar elevul are iniţiativă şi căutări continui. Activitatea duce la activizarea întregului sistem psihic al şcolarului.

Strategiile moderne pun accentul pe contactul direct cu problemele vieţii, ale muncii practice, sunt concrete, cultivă spiritul aplicativ, experimental, încurajează iniţiativa, creativitatea, stimulează efortul de autocontrol şi ajutorul reciproc.

BIBLIOGRAFIE

1 Bontaş, I., Pedagogie, Editura All, Bucureşti, 1994.

2 Cerghit, I., Metode de învăţământ, E.D.P., Bucureşti, 1980.

3 Cerghit, I., Sisteme de instruire alternative şi complementare. Structuri, stiluri, strategii, Editura Aramis, Bucureşti, 2003.

4 Dumitru, I., Ungureanu, C., Elemente de pedagogie şi psihologia educaţiei, Cartea Universitară, Bucureşti, 2005.

5 Ionescu, M., Radu, I., Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1995.

6. Neacsu, I., Instruire si invatare, Ed. Stiintifica, 1990

7. Iucu, R., Managementul clasei de elevi, Ed. Fundatiei Culturale D. Bolintineanu, 2000

8. Iucu,R., Manolescu M., Pedagogie, , Ed. Fundatiei Culturale D. Bolintineanu, 2001

9. Manolescu, M, Evaluarea scolara- un contract pedagogic, Ed. Fundatiei Culturale D. Bolintineanu, 2002

Învățarea științelor naturii prin metode interactive

Prof. Simona Mihai
Colegiul Tehnic “Mircea Cristea” Brașov

Studiul științelor naturii are la bază experimentul, atât ca metodă de investigaţie ştiinţifică, cât şi ca metodă de învățare și evaluare. Pe lângă această metodă de învățare atât de îndrăgită de către elevi, există și alte metode active prin care aceștia deprind cu plăcere, nu doar noțiuni de chimie, ci și competența de a lucra în echipă, de a se autoevalua.

În acest articol vă prezint două metode de învățare activă care se pot aplica cu succes la orele de chimie, fizică, matematică sau biologie dar și în predarea altor discipline.

Învățarea în tempoduet

Această metodă combină învățarea individuală cu cea în pereche și are la bază faptul că pentru aceeași sarcină de lucru elevii pot avea nevoie de timp de rezolvare diferit. Metoda poate fi aplicată cu succes atât la rezolvarea de probleme, cât și la analizarea unui text împărțit în mai multe paragrafe.

La început, profesorul explică sarcina de lucru și distribuie materialul necesar.

Etapa 1 presupune învățarea individuală. Toți elevii primesc aceleași sarcini de lucru pe care trebuie să le rezolve în ritm propriu, iar rezultatul muncii lor îl vor consemna pe o foaie sau în caiet. În momentul în care un elev a terminat prima sarcină de lucru, se ridică în picioare și așteaptă pe următorul elev care a rezolvat aceeași problemă.

Etapa 2 presupune învățarea în pereche. Partenerii merg împreună într-un colț al clasei, compară rezolvările și discută eventualele diferențe în rezolvare sau, după caz, își explică reciproc conținutul textului. În timp ce elevii care rezolvă mai lent sarcinile de lucru se ocupă încă de prima problemă, elevii care s-au evaluat reciproc se întorc în bancă și rezolvă individual a doua sarcină de lucru. De fiecare dată se formează alte perechi care își confruntă metodele de rezolvare. În cazul în care partenerii de învățare întâmpină dificultăți în a găsi o rezolvare comună a sarcinii de lucru, profesorul poate pune pe catedră cartonașe cu indicații de rezolvare sau chiar rezolvarea completă a problemelor, astfel încât elevii să se poată verifica singuri.

Etapa 3 presupune o discuție în plen, în care se rezumă sarcinile de lucru, se prezintă rezultatele sau se exprimă păreri cu privire la desfășurarea activității.

Metoda stațiilor de învățare

Această metodă de învățare oferă o oarecare libertate creatoare, dar și responsabilizează elevii, aceștia învățând să lucreze independet. Elevii, împărțiți în grupe, duc la îndeplinire mai multe sarcini de lucru în ordinea aleasă de ei și în ritm propriu. Sarcinile de lucru teoretice sau experimentale pot fi în diverse locuri ale sălii de clasă sau laboratorului, acasă, la bibliotecă, la computer. Fiecare punct de lucru, cu materialele informative, sarcini de lucru, materiale didactice, reprezintă o stație de învățare. Acestea pot fi stații obligatorii sau opționale și se deosebesc între ele prin conținut, grad de dificultate, timp de lucru. Metoda stațiilor de învățare poate fi aplicată la teme vaste, care pot fi împărțite în părți mai mici, ce pot fi parcurse în orice ordine. Numărul stațiilor trebuie să depășească numărul grupelor de elevi pentru a nu apărea situații în care o grupă nu găsește o stație de lucru liberă. Cerințele de lucru trebuie formulate clar, iar grupele care au nevoie de ajutor pot găsi informații suplimentare, tip-uri. După rezolvarea sarcinii de lucru dintr-o stație, membrii echipei se autoevaluează cu ajutorul rezolvărilor puse la dispoziția lor de către profesor. Parcurgerea diferitelor stații de învățare va fi consemnată de către fiecare grupă pe o foaie de parcurs. La sfârșitul întregului ciclu de învățare grupele își prezintă activitatea în plen.

Metoda stațiilor de învățare prezintă numeroase avantaje:

- asumarea răspunderii pentru propria învățare;
- elevii își planifică singuri procesul de învățare;
- elevii își formează competenţe sociale:
  - își aleg singuri coechipierii cu care vor lucra;
  - se dezvoltă spiritul de echipă;
  - elevii învaţă din criticile constructive ale coechipierilor;
  - elevii învaţă să își împartă sarcinile în echipă.
- elevii lucrează în ritm propriu, își manageriază singuri timpul de lucru;
- elevii aleg singuri ordinea abordării staţiilor;
- elevii își stabilesc în oarecare măsură gradul de dificultate al sarcinilor de lucru (prin folosirea sau nu a tip-urilor);
- elevii se autoevaluează;
- profesorul se poate implica mai mult în ajutarea elevilor cu deficienţe de învăţare
- se activează procese de învăţare cognitivă, operaţională și afectivă (se învaţă cu „cap, inimă și mână”);
- nu este nevoie de un număr mare de ustensile sau aparatură de laborator de același tip.

Deși această metodă de învățare prezintă numeroase puncte tari, există și câteva dezavantaje care fac ca ea să nu poată fi folosită prea des:

- ia foarte mult timp și implică mult efort pentru ca profesorul să pregatească un număr mare de materiale deodată;
- elevii au nevoie de mai mult timp pentru a învaţa singuri comparativ cu metodele clasice de predare- învăţare;
- gălăgia și agitaţia din timpul orei sunt destul de mari;
- activitatea trebuie planificată foarte detaliat;
- este nevoie de spaţiu suficient;
- elevii foarte slabi sunt avantajaţi de metodele de învăţare tradiţionale prin care sunt îndrumaţi si conduși pas cu pas;
- învăţarea în staţii de învăţare presupune ca elevii să aibă anumite competenţe metodice dobândite în urma aplicării metodelor tradiţionale de învăţare.

În general, această metodă de învățare folosită alături de altele, bine dozată, dar utilizată în mod regulat - este foarte bună, merită să fie aplicată, chiar dacă necesită mult timp. Ea va aduce bucurie elevilor, iar profesorul va fi încântat să aibă elevi motivați, care lucrează independent și cu multă plăcere.

BIBLIOGRAFIE:

Methodenbox für den Chemieunterricht, Köln, 2010

Învățământul romanațean în perioada interbelică

Prof. Diana Zăuleanu – Gheorghiu
Școala Gimnazială „ N. Titulescu ” Caracal

Față de sarcinile puse în fața României o dată cu Unirea cea Mare, învățământul era dator să rezolve probleme „de o nesfârșită greutate „(Iorga,N.,1928,p.340).Dezvoltarea sănătății fizice și morale , desfășurarea unei activități școlare cât mai aproape de cerințele copilului, asigurarea necesarului de învățători și profesori, creșterea procentului de școlarizarea și de îmbunătățirea frecvenței elevilor, construirea de noi unități școlare,continuau să fie cerințele de prim ordin ale societății românești.

Înscriindu-se pe linia împlinirii acestor cerințe și folosind experiența procesului de restructurare inițiat și derulat în anii de ministeriat ai lui Spiru Haret, cultura și învățământul interbelic românesc se caracterizează prin multitudinea încercărilor de promovare și adoptare a a unor legi noi menite să creeze un fundament puternic fără de care orice construcție social-politică se aseamănă cu o clădire ridicată pe nisip. Astfel, în cursul a două decenii au fost adoptate nu mai puțin de nouă legi școlare, dintre care două pentru învățământul primar(1924 și 1939).

Legea învățământului primar normal din 1924 reprezintă expresia unei sinteze creatoare a celor mai bune tradiții ale legislații școlare românești de până atunci. Această lege prevedea dezvoltarea rețelei grădinițelor și căminelor de copii și prelungirea duratei învățământului cu încă trei ani(de la patru la șapte ani), care avea menirea să asigure condiții pentru ridicare nivelului de cultură generală al întregii populații.

Aplicarea prevederilor legii din 1924 au condus în Romanați la sporirea interesului pentru școală, la creșterea frecvenței și implicit a numărului de absolvenți ai școlilor primare, secundare, de arte și meserii.

Rețeaua școlară romanațeană cuprindea în anul școlar 1923-1924: 213 școli rurale(29 de băieți, 28 de fete și 156 mixte). Din cei 53.553 de copii de vârstă școlară au urmat regulat școala 20.639 de copii, fiind îndumați de 527 de învățători și 156 de institutori(Raportul,1925, p.7).

În anul școlar 1927-1928 în învățământul romanațean funcționau 223 de școli în mediul rural și 15 în mediul urban, ale căror cursuri au fost urmate regulat de 42.611 copii din cei 60.076 de vârstă școlată(Ricman,Șt.,1929,p.50).

Analiza comparativă a datelor referitoare la învățământul romanațean din anii școlari 1923-1924 și 1927-1928, ne arată pe de o parte dezvoltarea rețelei școlare, atât în mediul urban cât și în mediul rural, iar pe de altă parte dublarea numărului de copii care au urmat regulat școala și creșterea numărului de învățători și institutori, în cifre reale cu 122 de învățători, respectiv 21 de institutori.

În ecuația dezvoltării învățământului romanațean interbelic se detașează, în mod special, școlile care îi pregăteau pe tineri și-i determinau să desfășoare ulterior o activitate productivă. S-au fondat: în Caracal – Școala normală de băieți(1919); Școala normală de fete(1923); Școala comercială elementară(1926); în Corabia – Școala comercială(1923); în Balș –Școala elementară de agricultură(1923).

Principala problemă a rețelei școlare romanțene o constitia lipsa localurilor de școală. Cele existente fuseseră distruse în timpul ocupației, așa cum s-a întâmplat cu Școlile din Rotunda, Radomirești, Reșca, Găneasa, Drăghiceni, Deveselu și Școala nr. 1 din Caracal. Pe lângă repararea celor existente, era necesar să fie construite altele noi. Pentru aceasta s-au înființat în toate școlile din județ Comitete Școlare care întocmeau anual bugete de venituri și cheltuieli, beneficiind pentru alcătuirea acestora de taxe plătite de elevi, cotizații lunare ale membrilor adunării generale, cotizații de la autorități și instituții. Deoarece nu beneficiau de un local

propriu multe școli au funcționat cu chirie în localuri particulare(ex. :Școala profesională de fete din Caracal, Liceul de fete din Caracal, Școala comercială din Corabia) sau în localurile celorlalte școli(Liceul „Ioniță Asan” și Școala nr. 1 de băieți din Caracal).

Construirea sau cumpărarea localurilor de școală au necesitat eforturi financiare atât din partea Ministerului Instrucției cât și a autorităților locale. Astfel a fost rezolvată problema pentru Școala normală de băieți din Caracal (1923), Școala profesională de fete din Caracal (1925), Școala comercială din Corabia. Eforturi financiare deosebite au fost făcute pentru construcția noului local al Liceului „Ioniță Asan”. Lucrarea a fost realizată între 1922 – 1927, iar 1930 s-a finalizat și amfiteatrul (Ricman,Șt., 1929,p.192 – 193).

În domeniul construcțiilor școlare subliniem faptul că prin constituirea Comitetelor de Construcție Comunale, numai la nivelul anului 1924 se raporta terminarea a 40 de localuri școlare, alte 84 fiind în diferite stadii de realizare(Raportul,1925, p. 9 – 11).

Dotarea școlilor romanațene cu mobilierul și materialul didactic necesar nu a fost cea mai bună, așa cum reiese din adresele către M.I.P. și Casa Școalelor, prin care se solicita înzestrarea corespunzătoare(Arhivele , 1939). În cele mai multe cazuri cadrele didactice erau nevoite să recondiționeze materialul existent, chiar de dinainte de primul război mondial, sau să-și confecționeze altul prin mijloace proprii. Cea mai bună dotare o avea Liceul „Ioniță Asan” care își reamenajează în această perioadă laboratorul de științele naturii și fizică, biblioteca „N.R.Locusteanu” cu cele peste 3.000 de volume, și își înființează radiofonie, cinematograf și muzeu(Ricman , Șt.,1929 ,p.193).

Rolul cel mai important în procesul educativ l-a avut încadrarea unităților șclare cu personal didacti calificat. În acest domeniu se detașează Liceul „Ioniță Asan” care, în perioada interbelică, s-a bucurat de activitatea unor importante personalități didactice. Dintre acestea amintim pe: Ilie Constantinescu, S. Băleanu, N. Adam, D. C. Eftimescu, V. Olexiuc, H. Popa. La Școala normală de băieți Caracal au activat C. Iliescu, V. Predețeanu, N. Predețeanu, iar la Școala primară de băieți nr. 1 Caracal și-au desfășurat activitatea P. Tudoran, M. Rădulescu, V. Procopiescu. Dintre directorii de unități școlare care s-au remarcat printr-o activitate îndelungată și rodică, au fost: S. Băleanu (1919-1927) și D. C. Eftimescu (1927-1931) la Liceul „Ioniță Asan” din Caracal, V. Enescu (1923-1927) la Școala normală de băieți din Caracal, Maria Șt. Ricman (1919-1927) la Școala pofesională de fete din Caracal.

Munca depusă de toți slujitorii școlii romanațene, atât în mediul urban cât și în mediul rural, s-a materializat în rezultate bune, ceea ce a făcut ca la jumătatea perioadei interbelice procentul analfabeților să fie de 58,57% în raport cu 73% cât era în 1916(Ricman,Șt.,1929,p.48). În pofida exigenței deosebite, cele mai bune rezultate aparțin elevlor de la Liceul „Ioniță Asan” , care la examenul de bacalaureat din sesiunea iulie 1931 au promovat în procent de 88%(Anuarul , 1931, p.128).

În ce privește frecvența pentru unele școli, îndeosebi din mediul rural, aceasta era o problemă fiind nevoie de măsuri punitive pentru elevii cu un mare număr de absențe.

Elevii meritoși de la fiecare școală erau răsplătiți cu burse școlare acordate de M.I.P. și de Județ, la care se adaugă subvenții din fonduri ale filantropilor din județ și ajutoare care se dau elevilor săraci cu ocazia sărbătorilor religioase.

Fondurile școlare au constituit, în perioada interbelică, o permanentă problemă, cadrele didactice căutând să găsească diverse surse pentru a-și asigura propriile venituri. Cele mai folosite căi erau serbările școlare, șezătorile școlare, dar și printr-o producție proprie (pentru școlile de meserii, ucenici industrali, de

agricultură sau de menaj). Lucrările efectuate în atelierele școală erau de bună calitate și la prețuri mai scăzute decât cele ale atelierelor particulare din orașele județului. În toate aceste cazuri elevii erau încurajați să efectueze lucrări de calitate deoarece un procentaj scăzut din preț le revenea.

În cadrul activităților extrașcolare, s-au constituit societăți culturale, s-au organizat excursii și tabere de vacanță. Se remarcă societățile culturale ale elevilor de la Liceul ,,Ioniță Asan” , Școala normală de fete din Caracal, Școala comercială din Corabia, Școala Celaru etc. Elevii Liceului ,,Ioniță Asan” au efectuat o excursie pe traseul Caracal – Cairo.

Ca formă de organizare profesională a cadrelor didactice din județul Romanați, a fost Asociația Învățătorilor din Romanați care, în 1937 și 1939 – 1941, publică revista ,,Școala Romanațiului”.

În concluzie, subliniem că învățământul românesc în general, cel romanațean în particular, înregistrează în perioada interbelică o dezvoltare remarcabilă, confirmând pe deplin aprecierea că prin el societatea românească cunoaște acum o adevărată ,,împlinire spirituală”.

Referințe bibliografice

1. *Anuarul Liceului ,,Ioniță Asan” pe anul 1930-1931*, (1932),Ed. Ramuri,Craiova.
2. Arhivele Naționale Slatina, fond *Prefectura Județului Romanați*, dosar 41, nepaginat.
3. Iorga,N., *Istoria învățământului românesc* ,(1928), București.
4. *Raportul Prefecturii Județului Romanați pe anul 1924*(1925), Tipografia Românească Cooperativă, Caracal.
5. Ricman, Șt., *Monografia Județului Romanați*, (1929), Ed. Ramuri, Craiova.

JUDEȚUL ROMANAȚI ÎN ANUARUL MITROPOLIEI OLTENIEI DIN ANUL 1941

Prof. Religie Gheorghiu Constantin
Liceul Tehnologic „ D. Petrescu ” Caracal

Când vine uitarea, criteriile alegerii sunt nu rareori absurde. Cum a putut fi lăsat în afara unităților administrativ-teritoriale ale țării – județul Romanați, simbol al latinității și statalității românești, model al vechilor statornicii, al tradițiilor și mersului firesc al istoriei. Și totuși – nemiloasă fatalitate până acum - , județul Romanați este încă, la 50 de ani de la scoaterea sa nedreaptă de pe harta administrativă a țării, una din „ vitalitățile locale românești ”, uitată și nedreptățită, fără îndoială, a trecutului României.

Timp de aproape cinci veacuri, județul Romanați s-a aflat și a stat mereu în „ sâmburele cultivat ” al lumii românești, în viul „ izvor al luminii ”, prin „ cifrul ” conținând date ancestrale și transcendente ale nașterii și devenirii sale, prin bogăția făuritorilor de limbă și luminători de înțelesuri care au îmbogățit Logosul românesc. Trecând proba timpului, județul Romanați se înfățișează autorilor Anuarului Mitropoliei Olteniei din anul 1941 ca o „ veritabilă rezervație ” de istorie și spiritualitate românească. Cine vrea să o cunoască și să o înțeleagă este invitat să o privească însetat de dorul amintirii

În Anno Domini 1941, județul Romanați cuprindea 22 de centre parohiale, după cum urmează:

1. Centrul parohial **Caracal**, compus din parohiile: 1) Adormirea Maicii Domnului, 2) Sfântul Nicolae, 3) Sfinții Apostoli, 4) Intrarea în Biserică, 5) Sfântul Ioan, 6) Buna Vestire, 7) Sfântul Vasile. Populația centrului este formată din 3.181 familii cu 13.894 de suflete. Biblioteci și cititori: 7 cu 1793 volume și 269 cititori. Intelectuali ridicați din parohie: 102, din care 32 ofițeri, 15 avocați, 12 profesori, 11 funcționari, ,7 ingineri, 6 doctori, 1 general.
2. Centrul parohial **Amărăști**, compus din parohiile: 1)Zvorsca, 2)Nisipuri, 3) Dobrotești, 4) Amărăștii de Sus I, 5) Amărăștii de Sus II, 6) Amărăștii de Jos I, 7) Amărăștii de Jos II, 8) Amărăștii de Jos III, 9) Prapor, 10) Bucinișu I, 11) Bucinișu II. Populația: 3281 familii cu 11.888 suflete. Biblioteci și cititori: 10 cu 1391 volume și 246 cititori. Intelectuali: 424 din care: 258 învățători, 47 ofițeri, 39 funcționari, 29 preoți, 16 profesori, 9 ingineri, 9 avocați, 8 subofițeri, 4 magistrați, 3 doctori, 1 general.
3. Centrul parohial **Băbiciu**, compus din parohiile: 1) Stoernești, 2) Slăveni, 3) Gostavăț I, 4) Gostavăț II, 5) Băbiciu I, 6) Băbiciu II, 7) Scărișoara, 8) Jieni, 9) Rusăneștii de Jos, 10) Cilieni. Populația: 4756 familii cu 18.248 suflete. Biblioteci și cititori: 9 cu 1713 volume și 266 cititori. Intelectuali: 152 din care 58 învățători, 49 funcționari, 19 ofițeri, 11 preoți, 7 avocați, 4 doctori, 3 profesori universitari, 3 ingineri, 1 arhitect.
4. Centrul parohial **Balș**, compus din parohiile: 1) Sfinții Apostoli, 2) Cuvioasa Paraschiva, 3) Sfântul Dumitru, 4) Vârtina-Balș, 5) Bârza, 6) Racovița, 7) Robănești. Populația: 2590 de familii cu 10.436 suflete. Biblioteci și cititori: 8 cu 2090 volume și 286 cititori. Intelectuali: 76 din care 30 ofițeri, 22 învățători, 5 preoți, 4 profesori, 4 funcționari, 3 ingineri, 3 avocați, 2 doctori, 1 magistrat, 1 profesor universitar, 1 general.
5. Centrul parohial **Cocorăști**, compus din parohiile: 1) Arcești, 2) Pleșoiu, 3) Doba I, 4) Doba II, 5) Cocorăști, 6) Cepari, 7) Cârlogani, 8) Beculești. Populația: 1948 familii cu 7912 suflete. Biblioteci și cititori: 6 cu 1406 volume și 316 cititori. Intelectuali: 58 din care 21 funcționari, 14 învățători, 8 preoți, 8 ofițeri, 3 avocați, 2 doctori, 2 profesori.

6. Centrul parohial **Curtișoara,** compus din parohiile: 1) Băleasa, 2) Baldovinești, 3) Câmpeni, 4) Curtișoara-Horez, 5) Găvănești, 6) Gropșani, 7) Ungureni, 8) Vulpeni. Populația: 3390 familii cu 12.180 suflete. Biblioteci și cititori: 7 cu 1994 volume și 355 cititori. Intelectuali: 38 din care 12 învățători, 11 ofițeri, 5 avocați, 3 ingineri, 3 funcționari, 2 preoți, 2 profesori.
7. Centrul parohial **Drăgotești**, compus din parohiile: 1) Boșoteni, 2) Preajba, 3) Cezieni, 4) Popânzălești, 5) Drăgotești, 6) Viișoara, 7) Golfin. Populația: 2620 familii cu 9824 suflete. Biblioteci și cititori: 7 cu 1808 volume cu 381 cititori. Intelectuali: 103 din care 68 învățători, 14 ofițeri, 6 funcționari, 4 preoți, 5 ingineri, 1 profesor, 1 profesor universitar, 1 doctor.
8. Centrul parohial **Corabia**, compus din parohiile: 1) Sfânta Treime, 2) Sfântul Dumitru, 3) Sfântul Ioan Botezătorul, 4) Sfântul Spiridon, 5) Celeiu, 6) Siliștioara. Populația: 2185 familii cu 9131 suflete. Biblioteci și cititori: 5 cu 2096 volume și 366 cititori. Intelectuali: 112 din care 30 funcționari, 20 învățători, 16 profesori, 14 preoți, 12 doctori, 5 magistrați, 5 avocați.
9. Centrul parohial **Fărcașele**, compus din parohiile: 1) Fărcașele, 2) Hotărani, 3) Reșca, 4) Dobrosloveni, 5) Fălcoiu, 6) Osica de Jos, 7) Dobrun, 8) Roșieni, 9) Rusănești de Sus. Populația: 3412 familii cu 14.867 suflete. Biblioteci și cititori: 9 cu 1650 volume și 275 cititori. Intelectuali: 108 din care 51 învățători, 17 funcționari, 17 ofițeri, 6 ingineri, 5 doctori, 5 preoți, 5 profesori, 2 avocați.
10. Centrul parohial **Grojdibod**, compus din parohiile 1) Dăbuleni I, 2) Dăbuleni II, 3) Dăbuleni III, 4) Ianca I, 5) Ianca II, 6) Ștefan cel Mare, 7) Ianca Nouă, 8) Potelu, 9) Hotar, 10) Grojdibod, 11) Gura Padinii, 12) Orlea. Populația: 6803 familii cu 28.969 suflete. Biblioteci și cititori: 11 cu 1894 volume și 640 cititori. Intelectuali: 133 din care 77 învățători, 17 preoți, 16 funcționari, 10 ofițeri, 7 avocați, 2 doctori, 1 inginer.
11. Centrul parohial **Leu**, compus din parohiile: 1) Leu I, 2) Leu II, 3) Leu III, 4) Leu IV, 5) Țărțălu, 6) Castra Nova I, 7) Castra Nova II. Populația: 2051 familii cu 8549 suflete. Biblioteci și cititori: 7 cu 1606 volume și 477 cititori. Intelectuali: 86 din care 29 învățători, 25 ofițeri, 9 preoți, 6 profesori, 6 doctori, 6 avocați, 4 funcționari, 1 magistrat.
12. Centrul parohial **Marotinul de Sus**, compus din parohiile: 1) Apele Vii I, 2) Apele Vii II, 3) Apele Vii III, 4) Ghizdăvești I, 5) Ghizdăvești II, 6) Soreni, 7) Celar I, 8) Celar II, 9) Marotinu de Jos, 10) Marotinu de Sus. Populația: 2144 familii cu 9717 suflete. Biblioteci și cititori: 8 cu 1153 volume și 492 cititori. Intelectuali: 155 din care 60 învățători, 31 ofițeri, 21 profesori, 18 funcționari, 5 avocați, 4 ingineri, 4 doctori, 2 profesori universitari.
13. Centrul parohial **Morunglav**, compus din parohiile: 1) Morunești, 2) Morunglav, 3) Bobicești, 4) Bechet, 5) Leotești, 6) Braneți, 7) Olari. Populația: 2535 familii cu 10.046 suflete. Biblioteci și cititori: 6 cu 1354 volume și 440 cititori. Întelectuali: 65 din care 34 învățători, 10 funcționari, 5 doctori, 5 ofițeri, 3 avocați, 2 ingineri, 1 profesor universitar, 1 magistrat.
14. Centrul parohial **Moldoveni**, compus din parohiile: 1) Isbiceni, 2) Doanca, 3) Tia Mare, 4) Potlogeni, 5) Giuvărăști, 6) Ursa, 7) Moldoveni, 8) Islaz I, 9) Islaz II, 10) Gârcov. Populația: 4955 familii cu 21.271 suflete. Biblioteci și cititori: 10 cu 2854 volume și 527 cititori. Intelectuali: 128, din care 55 funcționari, 27 învățători, 20 ofițeri, 7 preoți, 3 magistrați, 3 avocați, 2 generali, 1 doctor.
15. Centrul parohial **Pârșcoveni**, compus din parohiile: 1) Cioroiu, 2) Osica de Sus I, 3) Osica de Sus II, 4) Brâncoveni, 5) Mărghieni, 6) Văleni, 7) Greci, 8) Pârșcoveni, 9) Șopârlița. Populația: 3636 familii cu 15.268

suflete. Biblioteci și cititori: 8 cu 2473 volume și 799 cititori. Intelectuali: 91 din care, 30 învățători, 20 funcționari, 12 ofițeri, 9 preoți, 8 avocați, 4 ingineri, 3 doctori, 1 general.

16. Centrul parohial **Piatra**, compus din parohiile: 1) Piatra, 2) Enoșești, 3) Găneasa, 4) Slătioara, 5) Dranovăț, 6) Fleștenoaga, 7) Izvoru. Populația: 2714 familii cu 11.373 suflete. Biblioteci și cititori: 6 cu 986 volume și 216 cititori. Intelectuali: 46 din care 17 ofițeri, 9 învățători, 5 preoți, 5 funcționari, 3 doctori, 3 avocați, 2 ingineri, 1 mitropolit și un general.
17. Centrul parohial **Radomir**, compus din parohiile: 1) Dioști I, 2) Dioști II, 3) Radomir, 4) Drăghiceni, 5) Zănoaga, 6) Ciocănești. Populație: 1983 familii cu 7375 suflete. Biblioteci și cititori: 4 cu 790 volume și 232 cititori. Intelectuali: 229 din care 97 învățători, 51 de funcționari, 39 ofițeri, 14 profesori, 7 avocați, 4 doctori, 2 ingineri, 2 profesori universitari, 1 magistrat.
18. Centrul parohial **Rotunda**, compus din parohiile: 1) Rotunda I, 2) Rotunda II, 3) Studinița, 4) Studina, 5) Plăviceanca, 6) Grădinile, 7) Crușov, 8) Brastavăț. Populația: 3368 familii cu 14.524 suflete. Centrul parohial **Strejești**, compus din parohiile: 1) Strejeștii de Sus, 2) Strejeștii de Jos I, 3) Strejeștii de Jos II, 4) Marmura, 5) Colibaș. Populația: 1453 familii cu 5836 suflete.
19. Centrul parohial **Știrbei**, compus din parohiile: 1) Știrbei I, 2) Știrbei II, 3) Oboga, 4) Călui, 5) Corbeni, 6) Dobriceni. Populația: 1782 familii cu 7262 suflete. Biblioteci și cititori: 4 cu 988 volume și 290 cititori. Intelectuali: 41 din care 12 învățători, 10 funcționari, 9 ofițeri, 4 preoți, 2 doctori, 2 ingineri, 2 avocați.
20. Centrul parohial **Traian**, compus din parohiile: 1) Traian, 2) Vlădila, 3) Redea I, 4) Redea II, 5) Redea III, 6) Comanca, 7) Deveselu. Populația: 2737 familii cu 11.592 suflete. Biblioteci și cititori: 7 cu 1209 volume și 508 cititori. Intelectuali: 122 din care 73 învățători, 17 funcționari, 15 ofițeri, 9 preoți, 4 avocați, 2 ingineri, 2 profesori.
21. Centrul parohial **Vișina Nouă**, compus din parohiile: 1) Vișina Veche, 2) Vișina Nouă, 3) Vădastra, 4) Vădăstrița, 5) Urzica, 6) Stăvaru, 7) Obârșia Nouă, 8) Obârșia Veche, 9) Câmpu Păru, 10) Principele Mircea, 11) Vârtop. Populația: 4659 familii cu 18.848 suflete.

Datele furnizate de **Anuarul Mitropoliei Olteniei din 1941** relevă faptul că județul Romanați reprezenta o unitate administrativă cu o consistență demografică și spirituală remarcabilă. Această concluzie se justifică, pe de o parte prin cei 292.101 creștini-ortodocși, care îl situează pe locul trei în Oltenia, după județul Dolj cu 515.604 creștini ortodocși și județul Mehedinți cu 326.010 creștini ortodocși, dar înaintea județelor Vâlcea și Gorj cu 265.436 creștini ortodocși și respectiv 228.256 creștini ortodocși, iar pe de altă parte prin viața sa spirituală bogată desfășurată în cele 178 de parohii, 180 de unități școlare, 170 de biblioteci și 164 de cămine culturale, care, prin metode și mijloace specifice activității lor, au contribuit la formarea, în cele două decenii interbelice, a 2413 intelectuali romanațeni, din care 1050 învățători și profesori secundari, 16 magistrați, 11 profesori universitari, 6 generali, 6 aviatori, numeroși medici, avocați, ingineri, preoți și funcționari.

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof. Pădurean Bianca
Prof. Pădurean Claudia
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 2, Șimleu Silvaniei, jud. Sălaj

Subiect: Nume B. Prenume G.

Grupa: mare

Vârsta: 5 ani

Sex: feminin

Problema: copil cu Cerințe Educaționale Speciale

Deficiențe/afectări. Retard al limbajului expresiv, dislalie polimorfă, intelect liminar IQ 72, tulburare de anxietate, crize de afect, sindrom hiperkinetic, dispraxii multiple, tulburări emoționale, mediu familial atipic.

Durata programului de intervenție: 1 an

Obiective:

Folosirea tehnicilor comportamentale, feedback pozitiv/ negativ şi **economia recompenselor simbolice** pentru a diminua sau a anihila tulburările emoționale, comportamentul agresiv al copilului.

Conceperea programului personalizat de intervenţie : consilierul şcolar

educatoare

Simptome	Acasă	La grădiniță	Social	Sine
Hiperactivitate	Interferează cu activitatea de culcare si cu masa	Deranjază des colegii	Întrerupe jocurile	Se simte nesigur
Impulsivitate	Comportamente distructive	Întrerupe frecvent activitățile	Ceilalți copii o resping și nu o acceptă în jocurile lor	Intră în conflicte
Inatenția	Părinții relatează inatenția	Rămâne în urmă la rezolvarea sarcinilor, uneori nu dorește să execute sarcinile date	Nu înțelege jocurile	Crede că nu este capabilă să rezolve sarcinile

Puncte de pornire	Modalitati de interventie
Familie	Diminuarea experiențelor negative în relația copil – părinte Măsuri pedagogice
Grădiniță	Combaterea problemelor comportamentale prin cooperarea cu educatoarele Diminuarea/ înlăturarea cauzelor care duc la performanțe școlare scăzute
Copil	Trening de menținere a atenției Antrenarea abilităților sociale Consiliere individuală Exersarea implicării în joc și durata acestuia

PLAN DE INTERVENȚIE INDIVIDUALIZAT

Nr. Crt.	Obiective	Activități /responsabil	Metode	Mijloace	Timp
1	Promovarea interațiunii și a relațiilor pozitive între copil și grădiniță, copil și familie	**1. La grădiniță poate fi plăcut** Organizarea activităților: - locul ocupat de copil în cadrul activităților (în proximitatea educatoarei) - formularea eficientă a cerințelor și limitelor (educatoare, consilier școlar) - întărirea pozitivă a comportamentelor pozitive prin laudă și acordarea de atenție (educatoare, consilier școlar) - aplicarea planului de puncte și a fețelor zâmbitoare(educatoare, consilier școlar) - Activități pt. o mai bună comunicare: exercițiul numelui, exercițiul salutului, lupta cu obstacolul (educatoare, consilier școlar) **2. Să ne cunoaștem copilul** - regulile familiei - jurnalul evenimentelor plăcute și neplăcute pe o săptămână - timp de calitate cu copilul meu	Conversația Explicația Dezbaterea în grupuri și perechi Punerea în situație Imaginarea de situații	Fișe de lucru Planul de puncte Concursul de fețe zâmbitoare	Octombrie 2022 Ianuarie 2022

2.	Organizarea unui program zilnic pentru consumarea și dirijarea energiei	Întocmirea unui program zilnic (la grădiniță – insușirea, exersarea și consolidarea rutinelor) educatoare/consilier școlar Program de joacă (educatoare/părinte) Timpul meu - timpul tău (educatoare/părinte) Ce imi plce și ce nu îmi place la programul meu (consilier)	Problematizarea Conversația explicația	Fișe de lucru	Februarie - martie 2022
3.	Dezvoltarea atentiei	Exerciții de atenție Povestiri după imagini Jocuri de construcție Puzzle Modelaj Desen Povestiri terapeutice (Consilier școlar, educatoare)	Exercițiul, povestirea, jocul	Imagini, jocuri, plastilina	Aprilie -iunie 2022

STRATEGII DIDACTICE EFICIENTE UTILIZATE ÎN MEDIUL ONLINE

Profesor. Badea Emanuel Aurelian
Liceul Tehnologic „ Matei Basarab” Caracal Olt

Primăvara lui 2020 adus o schimbare bruscă în sistemul educațional afectat deevoluția epidemiei de SARS-CoV-2, activitatea mutându-se în mediul online, educația la distanță oferindu-ne oportunitatea conectării, a dialogului și a soluțiilor.

Despre educația digitală

Cu certitudine, faptul că toți au fost luați prin surprindere, în special cadrele didactice, deoarece au trebuit ca în decurs de câteva luni să se adapteze noului sistem de predare, care în mod normal, ar trebui să ia cel puțin un an. Pentru a-i susține și ajuta, multe entități au elaborat cursuri prin care au instruit cadrele didactice în cum să folosească tehnologia pentru a-și structura informația care trebuie predată și pentru a face cursurile cât mai atractive și interactive pentru copii.

E cert faptul că predarea în mediul online este diferită, dar nu cu un grad înalt de dificultate, informațiile pe care le vei preda rămân la fel, doar că vor trebui selectate metode interactive de predare, deoarece la distanță este mai greu să-i ții focusați pe copii pe o perioadă mai lungă, astfel și interactivitatea va fi la același nivel.

Metode interactive de predare online

E necesară prezența mai multor activități de predare-învățare cu elevii, să nu fie doar teorie. Teoria ar trebui să ocupe doar 20 de minute din cadrul unei ore de curs. Pentru structurarea informațiilor care urmează să fie predate, recomandăm prezentările PowerPoint. Slide-urile vor cuprinde doar cele mai importante informații, astfel, urmând să se dezvolte împreună subiectul cursului. De asemenea, prezentările PowerPoint trebuie să fie atractive, dar nu obositoare pentru ochi, astfel, alege o temă de culoare și culori care se pot citi. Mai mult, este recomandabil să adăugăm imagini și video-uri, dar acestea să fie scurte, deoarece se pierde atenția copiilor, fiindcă acestea conțin prea multe informații sau prea multe detalii iar copilul se plictisește.

Chestionare și quiz-uri

Mereu este nevoie de o verificare a informațiilor predate. Evaluarea sub formă de chestionare sau quiz-uri sunt metode bune și interactive de evaluare la fiecare sfârșit de oră. Pe internet există o mulțime de platforme care permit să evaluezi gradul de cunoștințe rămase în urma informațiilor predate.

Aceste metode oferă un plus foarte mare pentru cadrele didactice, deoarece față de evaluarea tradițională de la fiecare sfârșit de curs, în care se întreba elevii despre ce au discutat azi la oră, respectivele metode oferă posibilitate de a intra mai în detaliu în cunoștințele asimilate pe parcursul orei, precum și posibilitatea de a-și autoevalua tehnica de predare, deoarece dacă mai majoritatea elevilor au însușit corect informațiile predate, atunci e clar că profesorul face aproximativ tot ce trebuie. De asemenea, aceste metode permit cadrelor didactice să își dea seama care copii nu au înțeles subiectul și au nevoie de o atenție sporită sau care copii nu au fost atenți la oră și ar trebui de implicat mai mult. Dar, se recomandă ca aceste chestionare și quiz-uri să nu fie notate, pentru a nu intimida copilul și pentru a fi perceput ca o activitate educativă.

Proiectul

Aceasta este o metodă complexă de evaluare, de regulă are loc la sfârșitul unui modul sau semestru. Cu această metodă se evaluează progresele pe care le-au făcut în timp elevii. Această metodă pune elevii în situația de a analiza și cerceta informații pe care le-au descoperit singuri. Cu ajutorul accesului la internet și la volumul mare de informații, aceștia vor învăța să-și structureze informația și să o integreze în așa fel într-un proiect încât să fie pe înțelesul tuturor.

De asemenea, pentru ca acest proiect să fie mai interesant de realizat, dar și de prezentat de către elevi,ei trebuie încurajații să utilizez platforme sau alte aplicații online pentru a crea suport vizual pentru proiectul lor. Să integreze poze sau videouri despre subiectul ales, astfel, realizarea proiectului devine mai captivantă.

Jocurile didactice

Jocul este o metodă interactivă eficientă în procesul de predare-învățare-evaluare, iar în învățământul la distanță este mai accesibil, ușor de organizat și eficient, există jocuri deja special concepute pentru multe subiecte care sunt predate la școală. Astfel, tu, ca și cadru didactic, trebuie doar să îl identifici sau chiar să îl creezi tu. Există multe platforme care oferă această opțiune și tutoriale despre cum ar trebui să le folosim.

Avantajele respectivelor metode interactive de predare:

– pregătirea devine individuală, ținând seama de caracteristicile personalității, interesele și nevoile fiecărui elev;

– devine posibilă prezentarea concisă și succintă a oricărei cantități de informații educaționale;

– percepția vizuală se îmbunătățește de mai multe ori, procesul de însușire a materialului educațional este mult simplificat;

– activitatea cognitivă a elevilor este intensificată, aceștia primesc cunoștințe teoretice și abilități practice.

Concluzie

Indiferent de unde se desfășoară procesul de predare-învățare-evaluare, acesta trebuie să fie centrat pe nevoile elevilor, să răspundă diferitelor nevoi de învățare a elevilor, deoarece nu toți elevii învață în același ritm. Dacă materialele didactice vor fi structurate în așa fel încât să plaseze copilul pe primul loc, atunci aceștia vor participa la activitățile școlii cu plăcere.

Principala problema cu care s-a confruntat sistemul de învățământ românesc a fost lipsa de structură și lipsa infrastructurii minimale (laptop, tabletă, telefon, conexiune la internet) dar și lipsa cunoștințelor tehnice ale cadrelor didactice, dar și a părinților.

Astfel, furnizorii de servicii educaționale s-au adaptat rapid la contextul actual, cercetând și analizând modele de predare-învățare-evaluare online au reușit să dezvolte cursuri pentru cadrele didactice și părinți în care îi instruiesc pe aceștia pe partea de folosire a tehnologiei în domeniul educației.

Tot astfel, se poate observa faptul că copiii, dar și majoritatea cadrelor didactice au acceptat această nouă realitate și se află într-un continuu proces de învățare și dobândire a competențelor digitale.

Bibliografie :

1. Anghel, T. (2009), Instrumente şi resurse web pentru profesori, Bucureşti, Editura All.
2. Bocoș, M. (2013), Instruire interactivă, Iaşi, Editura Polirom.
3. https://www.qualform.snsh.ro/campanie-online/strategii-de-crestere-a-atractivitatii-invatarii-in-mediul-online-2.

Educaţia incluzivă în context internaţional

Profesor învăţământ preşcolar: Ignătescu Veronica
Colegiul Național „Frații Buzești”, Craiova

Adaptarea la permanentele cerinţe schimbătoare ale unei lumi care evoluează rapid, care necesită abordări multiple ale fenomenelor naturale şi/ sau sociale şi care impune adoptarea de strategii eficiente în vederea atingerii tuturor obiectivelor sale, presupune implicarea activă a întregii societăţi pentru a pune în centrul preocupărilor sale *OMUL*.

Printre atributele acestei societăţi se pot enumera: schimbarea, transformarea, egalitatea şanselor, continua formare, cooperarea, evoluţia tehnologiei, preocuparea pentru oameni şi pentru nevoile lor în ceea ce priveşte dezvoltarea, integrarea şi inovarea.

Elementul central al societății, element care poate contribui în mod valoros și radical la evoluția tuturor elementelor componente ale societăţii este *EDUCAŢIA*.

Educaţia incluzivă este un proces complex, de durată care necesită analize, schimbări şi construcţii continue pentru a realiza politici şi practici incluzive şi a asigura bazele unei culturi incluzive.

Educaţia incluzivă a apărut ca o reacţie firească a societăţii la obligaţia acesteia de a asigura cadrul necesar şi condiţiile impuse de specificul educaţiei persoanelor cu cerinţe educative speciale. Bogăţia spirituală a lumii contemporane rezidă tocmai din respectul şi valorizarea tuturor indivizilor, pentru că lumea modernă acceptă faptul că fiecare individ este o dimensiune care îmbogăţeşte şi potentează, împreuna cu celelalte experienţe, lumea de azi.

Educaţia incluzivă, respectiv integrarea elevilor cu cerinţe educaţionale speciale în învăţământul de masă a apărut ca o provocare spre schimbarea atitudinilor şi mentalităţilor, dar şi a politicilor şi practicilor de excludere şi segregare. Integrarea elevilor cu cerinţe educaţionale speciale în învăţământul de masă are ca scop rezolvarea câtorva dintre problemele pe care le întâmpină copiii în procesul educaţiei şi dezvoltării lor.

Educaţia de bună calitate reprezintă un DREPT fundamenzal al omului şi copiii au dreptul la educaţie generală, iar modelul incluziunii socio-educaţionale are la bază acest drept, înglobat în dreptul internaţional. Fiecare copil, indiferent de apartenenţă sau de nivelul de dezvoltare a capacităţilor sale, are dreptul la o educaţie de bună calitate care să conducă în cea mai mare măsură la dezvoltarea capacităţilor sale cognitive şi de integrare socială.

Fiecare copil este înţeles ca un participant activ la învăţare şi predare şi pentru că fiecare aduce cu sine în procesul complex al învăţării şi dezvoltării o experienţă, un stil de învăţare, un model social, o interacţiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare, un context cultural căruia îi aparţine.

Conceptul de „educaţie pentru toţi” a fost lansat în 1990 în Tailanda la Conferinţa Internaţională a Ministerului Educaţiei, iar în 1994 la Salamanca, în Spania, s-au lansat dimensiunile educaţiei pentru toţi care constau în calitatea actului educaţional şi acces pentru toţi copiii: „ Şcolile trebuie să primească toţi copiii, fără nici o deosebire privind condiţiile lor fizice, sociale, emoţionale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă şi la copiii cu dizabilităţi sau talentaţi, copiii străzii şi copiii care muncesc, copii din populaţii îndepărtate sau nomade, copii aparţinând minorităţilor lingvistice si etnice… “

Pentru ca activitatea instructiv – educativă să fie profitabilă pentru toţi elevii, aceasta trebuie să se realizeze diferenţiat. Educaţia diferenţiată vizează adaptarea activităţii de instruire la posibilităţile diferite ale elevilor, la capacitatea de înţelegere şi ritmul de lucru propriu unor grupuri de elevi sau chiar fiecărui elev în parte.

Pentru ca educaţia copiilor cu cerinţe speciale să fie eficientă, pe de o parte trebuie să aibă un caracter integrat, iar pe de altă parte trebuie să aibă un caracter diferenţiat, să fie adaptată particularităţilor elevilor.

Caracterul integrat al învăţământului ne pune în faţa problematică a situaţiei în care un copil cu handicap este integrat într-o clasă obişnuită. În fapt este vorba pe de o parte de situaţia copilului respectiv, iar pe de altă parte, de situaţia clasei în care este integrat. Sub ambele aspecte, ceea ce urmărim este o bună înţelegere reciprocă, o existenţă socială normală a copiilor, în ciuda diferenţelor existente. Pentru copilul cu handicap aceasta înseamnă a fi înţeles şi acceptat, cu tot ce are el pozitiv, cu tot ce poate aduce vieţii de grup. Această normalizare a relaţiilor este benefică şi pentru ceilalţi elevi, care învaţă să respecte dreptul la diferenţă, sa fie solidari cu semenii lor care întâmpină dificultăţi în viaţă.

Procesul de integrare educaţională a elevilor cu CES include elaborarea unui plan de intervenţie individualizat, în cadrul căruia, folosirea unor modalităţi eficente de adaptare curriculară joacă rolul esenţial.

Raporturile ce se stabilesc cu fiecare elev în parte sunt foarte importante. Elevul trebuie să simtă că este apreciat ca individ. Astfel, elevii vor participa la procesul de învăţământ dupa posibilităţile fiecăruia, cadrele didactice trebuind să-şi adapteze metodele pedagogice în consecinţă.

Copiii sunt o categorie socială care în ciuda aparenţelor nu au timp să aştepte: dacă sunt lăsaţi să crească fără ajutorul de care au nevoie, personalitatea viitorului adult are cu siguranţă de suferit.

Bibliografie:

1. A. Ghergut, Sinteze de psihopedagogie speciala, Editura Polirom, 2005
2. Informaţii culese de pe internet

Manifestări ale concretismului gândirii la şcolarii cu dizabilităţi mintale - studiu de specialitate –

Casapu Monica –
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă
„Delfinul” Constanța, jud. Constanța

Lucrarea de faţă îmbină o bază teoretică cu analiza problemelor practice, oferind o serie de elemente de statistică descriptivă, analize comparative. Partea teoretică este concentrată pe teoriile şi lucrările mai multor personalităţi: coordonatorul ştiinţific al lucrării - prof. univ. dr. Gheorghe Radu precum şi Emil Verza, Mariana Roşca, Elena Vlad, Constantin Pufan, Doru Vlad Popovici, Jean Piaget, Barbel Inhelder, Petru Arcan, Dumitru Ciumăgeanu şi alţii.

Gândirea este principala pârghie psihică, prin care şcolarii aflaţi în prim proces de maturizare intelectuală, inclusiv şcolarii cu deficienţă mintală realizează mai mult sau mai puţin eficient, adaptarea conştientă la condiţiile de mediu. Prin caracteristicile şi mecanismele sale, gândirea se profilează ca un proces psihic extrem de complex care, în stare de normalitate, focalizează şi valorifică optim întreaga activitate cognitivă a fiecărui individ, asigurându-i acestuia un echilibru stabil şi adaptarea eficientă la condiţiile de mediu, la solicitările multiple ale acestuia. Dimpotrivă, în cazul copiilor cu deficienţă mintală, gândirea suferă o serie de afecţiuni şi, interacţionând cu celelalte funcţii şi procese psihice, focalizează insuficienţele întregii activităţi cognitive, determinând scăderea, uneori drastică (în cazurile accentuate de deficienţă mintală) a eficienţei intelectuale sub nivelul minim al adaptabilităţii.

O însuşire importantă a gândirii, care poate influenţa eficienţa întregii activităţi de cunoaştere este ***mobilitatea***, cunoscută şi sub denumirea de flexibilitate, plasticitate. Aspectul negativ şi anume ***rigiditatea*** gândirii a fost semnalat ca o trăsătură distinctivă a activităţii de cunoaştere la copiii cu deficienţă mintală. Deşi rigiditatea reacţiilor la deficienţii mintal a fost descrisă în numeroase lucrări de specialitate, noţiunea de inerţie oligofrenică sau patologică este legată de numele lui A.R. Luria şi al colaboratorilor acestuia: M.S. Pevzner, V.I. Lubovski ş.a. Ideea fundamentală care se desprinde din cercetările acestor autori asupra caracteristicilor activităţii nervoase superioare la deficienţii mintal, este că inerţia patologică, adică dereglarea mobilităţii proceselor nervoase fundamentale, este cea care se află la originea ***simptomului central al sindromului oligofrenic*** care, după M.S. Pevzner, constă în ***dificultăţi accentuate de abstractizare şi generalizare***, acestea găsindu-şi, la rândul lor, explicaţia în diminuarea capacităţii corticale de analiză şi sinteză.

După S.I. Rubinstein, una din cele mai frecvente manifestări ale simptomului central, adică ale dificultăţilor de abstractizare şi generalizare, constă în **concretismul excesiv al gândirii**, în incapacitatea accentuată a elevilor cu dizabilităţi de a se desprinde de concretul nemijlocit, de situaţia trăită în momentul dat, de-a face generalizări şi de-a verbaliza(conştientiza) propria experienţă.

În activitatea şcolară zilnică, se întâlnesc frecvente manifestări ale inerţiei patologice la aceşti elevi, atât în gândirea lor, cât şi la nivelul altor procese şi funcţii psihice. Aşa sunt lentoarea operaţiilor mintale, dar şi practice, pe care ei le efectuează cu inabilitate, numeroasele stereotipii prezente în comportament şi vorbire, repetarea fără discernământ a unor şabloane însuşite mecanic, sărăcia exemplificărilor originale, dificultăţile accentuate de aplicare în practică şi de transfer în situaţii noi a achiziţiilor realizate anterior, lipsa de iniţiativă manifestată în activitatea de învăţare. **Concretismul gândirii copilului deficient mintal** se referă la faptul că fiecare lucru şi fiecare eveniment capătă pentru el o anumită semnificaţie. El nu le poate separa ca părţi de sine stătătoare, independent de situaţie. De aceea , abstragerea, adică formarea unei grupe şi generalizarea ei pe baza unei anumite înrudiri esenţiale între obiecte, este extrem de îngreunată la acest copil.

Deosebit de grele sunt pentru el generalizările care presupun o mai mare abstragere faţă de situaţie şi care se instalează în legăturile fanteziei, noţiunilor şi irealului.

Principala idee de la care pornim în această lucrare este că, la elevii cu deficienţă mintală uşoară, gândirea se caracterizează printr-un concretism excesiv, datorat diminuării accentuate a capacităţii de abstractizare-generalizare – trăsătură considerată în literatura psihopedagogică, „simptom central” al debilităţii mintale.

Obiectiv specific: Ilustrarea manifestărilor de concretism al gândirii la elevii debili mintal, de vârstă şcolară mică (din clasa a III-a şi a IV-a), prin: desen, clasificare de jetoane, definirea unor noţiuni şi la matematică.

Ipoteză*:* Presupunem că, la elevii cu debilitate mintală, de vârstă şcolară mică, concretismul gândirii acestora se manifestă pregnant, în activitatea de învăţare.

Metode şi procedee de investigaţie

a. Testul de inteligenţă generală I_1 elaborat de G. Bontilă;

b. Probe pentru investigarea capacităţii de abstractizare-generalizare şi pentru surprinderea variatelor manifestări ale concretismului gândirii:

b.1. Clasificarea jetoanelor

Proba clasificării jetoanelor este considerată în literatura de specialitate (T.A. Vlasova şi M.S. Pevzner, 1975) – „un procedeu foarte eficient de evidenţiere a nivelului gândirii abstracte”. De asemenea, aceeaşi autori subliniază faptul că elevii debili mintal asociază obiectele în funcţie de elemente situative, concrete, putând chiar să alăture obiecte asemănătoare în ceea ce priveşte culoarea, mărimea.

Scop: proba urmăreşte evidenţierea nivelului de dezvoltare a abstractizării şi generalizării, a capacităţii subiectului de a descoperi, analizând imaginile, însuşirile esenţiale şi comune pentru trei sau patru obiecte, în vederea grupării acestora într-o clasă.

Material: 41 de jetoane cu ilustraţiile unor obiecte familiare (fructe, legume, animale, îmbrăcăminte, rechizite, flori).

Notare: în realizarea acestei probe se are în vedere criteriul de clasificare utilizat de subiect în aranjarea jetoanelor pe grupe (dacă criteriul îl reprezintă noţiunea-gen sau dacă sunt utilizate criterii strict situative).

b.2. Desenul unor lucruri familiare: un copac, o casă, un caiet

Scop: proba urmăreşte evidenţierea gradului de generalitate a reprezentărilor pe care le are fiecare copil investigat asupra realităţii, aspect important care poate fi oglindit prin desen . Ţinând cont de vârsta subiecţilor (vârstă şcolară mică), lucrurile ce se cer a fi desenate e recomandabil să aparţină realităţii apropiate, cunoscute copilului şi cu care el vine permanent în contact (un copac, o casă, un caiet).

Material: 3 coli de hârtie, creioane.

Notare: în realizarea acestei sarcini interesează modul cum îşi reprezintă copilul obiectul pe care trebuie să-l deseneze, la ce nivel de generalitate este reflectat fiecare obiect.

b.3. Proba „Ce este…?”

Scop: proba urmăreşte să evidenţieze diferitele nivele de generalizare şi abstractizare ce apar în definirea unor noţiuni de către debilul mintal.

Material: proba constă dintr-o listă de 16 cuvinte, reprezentând denumirea unor obiecte/fiinţe cunoscute de copil: măr, cal, fetiţă, lingură, carte, masă, maşină, morcov, mamă, păpuşă, rochie, nas, pantof, cais, cană., cocoş.

Notare: se are în vedere la ce nivel de generalizare şi abstractizare se realizează fiecare definiţie dată de subiect noţiunilor. În literatura psihopedagogică se consideră că, la debilii mintal, modul cel mai frecvent de definire a unei noţiuni

constă în indicarea funcţiei sau a utilizării; de asemenea, se pot obţine răspunsuri la un nivel concret, descriptiv. În cazuri rare apare definirea noţiunii prin încadrarea în genul proxim.

b.4. Proba de calcul

Scop: prin această probă se urmăreşte evidenţierea modalităţilor de calcul ale fiecărui copil.

Material: - material concret: 40 de gărgăriţe din carton şi 40 de beţişoare de chibrituri;

- o fişă cu trei operaţii de adunare şi trei operaţii de scădere.

Notare: în rezolvarea sarcinii de către subiect ne interesează modalitatea de calcul utilizată de acesta – calcul mintal sau cu ajutorul unor obiecte concrete(liniuţe, degete etc.).

Prezentarea eşantionului experimental

Cercetarea s-a desfăşurat în anul 2004 la Şcoala Specială nr. 1 din Constanţa. A fost selecţionat un lot de douăzeci şi opt de subiecţi, cuprinzând elevi cu debilitate mintală (I.Q. între 53-75), de vârstă şcolară mică (10 subiecţi de clasa a III-a şi 18 de clasa a IV-a).

Am optat pentru acest eşantion de vârstă şcolară mică deoarece ***în această etapă de vârstă, particularităţile gândirii (inclusiv concretismul ei) se manifestă mai pregnant, existând totodată şi posibilitatea unei terapii specifice mai eficiente, datorită unei oarecare plasticităţi şi maleabilităţi a sistemului nervos central, încă păstrată la acest nivel de vârstă.***

Prezentarea şi analiza rezultatelor obţinute în cercetare

1. Clasificarea jetoanelor

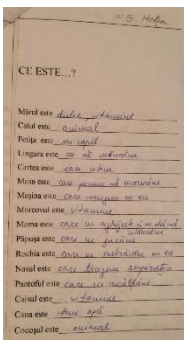
Din analiza rezultatelor am surprins următoarele aspecte:

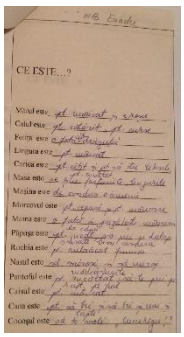
- numărul de grupaje greşite variază între 3 – 5;

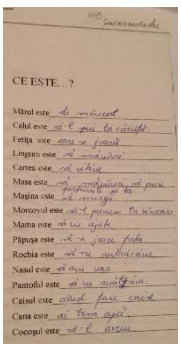
- 14 subiecţi au asociat obiectele de mobilier cu vesela; oferim spre exemplificare câteva din răspunsurile copiilor, la întrebarea „De ce le-ai aşezat împreună?”: „toate sunt la bucătărie”, „la masă”, „la bucătărie”;

- 7 subiecţi au asociat dulapul cu hainele: „la cuier”, „hainele când nu-ţi trebuie le bagi în şifonier”; 1 subiect a grupat obiectele de mobilier cu vesela, cu fructele şi cu legumele: „la bucătărie”;

- 2 subiecţi au asociat păsările zburătoare cu avionul: „zboară pe sus”, iar 1 subiect a asociat pescăruşul cu vaporul: „pescăruşul zboară şi se pune pe vapor”; 1 subiect a asociat coşuleţul cu strugurele: „iei strugurele, îl speli şi-l pui în coş”, iar alt subiect a asociat castronul cu cireşele: „cireşele se pun în castron”; 1 subiect a asociat masa cu cartea: „să citeşti”; 1 subiect a asociat pantalonul, uniforma şi avionul: „poliţia merge prin avion”; 1 subiect a asociat creioanele colorate cu maşina: „cu creioanele desenez o maşină”; 1 subiect a asociat castronul cu căţelul: „căţelul mănâncă din castron”; 1 subiect a asociat uniforma cu vaporul: „costum de marinar”.

2. Desenul unor lucruri familiare: un copac, o casă, un caiet

Punctăm faptul că această probă a scos în evidenţă aspecte interesante legate de modul cum îşi reprezintă debilul mintal de vârstă şcolară mică realitatea obişnuită în care el trăieşte, în desenele acestuia fiind prezente atât elemente de

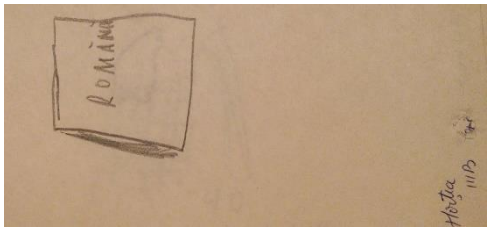
inerţie patologică, cât mai ales, manifestări ale concretismului gândirii acestor elevi. Prezentăm în continuare rezultatele obţinute:

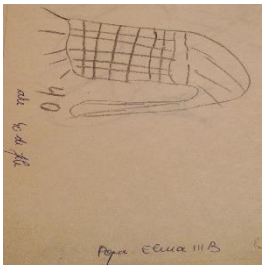
a.Desenul caietului:

- 12 subiecţi au realizat acest desen la un nivel înalt de generalitate, ei reprezentând un caiet în general, fără anumite particularităţi;

- în schimb, restul de 6 subiecţi au desenat un caiet anume, au reprezentat o anumită situaţie concretă, astfel: T.M. a desenat un caiet pe care a scris „matematică”; O.N. şi-a scris numele pe caietul desenat; T.V. a desenat un caiet cu linii orizontale, reprezentând un caiet de dictando; H.V. a scris pe caiet „română”; T.S. a desenat un caiet mâzgălit; P.E. a desenat un caiet cu linii orizontale şi verticale, reprezentând un caiet de matematică, şi a scris lângă caiet „40”, spunând că are 40 de file.

Copiii au transpus în desen concretul nemijlocit, o situaţie trăită de ei, şi de care nu s-au putut desprinde, în vederea unei generalizări adecvate - ceea ce denotă un concretism excesiv al gândirii lor.

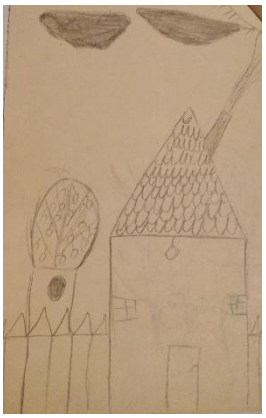

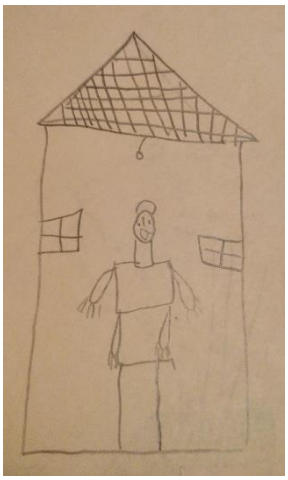

b.Desenul casei:

- un prim aspect remarcat în desenul casei îl reprezintă fenomenul transparenţei, caracteristic debilului mintal, astfel că 16 subiecţi au desenat becul, lustra, patul, vaze cu flori, televizorul, masa, aragazul, oameni în casă;

- desenele sunt dominate de concretul obişnuit, al ambianţei în care copilul trăieşte; 19 din totalul de subiecţi au desenat casa într-un anumit context: cu pomi, cu gard, cuşca câinelui, flori pe lângă casă, păsări zburătoare, fum pe horn, soarele, nori. Restul copiilor (9) au realizat desenele la un nivel mai înalt de generalitate, reprezentând o casă, fără detalii particulare, fără a o plasa într-un anumit context.

c.Desenul copacului:

- desenele subiecţilor au evidenţiat o accentuată manifestare a inerţiei patologice; întâmplarea a făcut ca la ora de citire elevii de la clasa a III-a să aibă o lecţie despre veveriţă, iar la clasa a IV-a despre pupăza din tei (acest lucru se întâmpla cu o săptămână înaintea aplicării acestei probe) – prin urmare, am constatat că 7 subiecţi au desenat scorburi;

- alţi 9 subiecţi au desenat pomi fructiferi: meri, peri, cireşi, caişi sau un brăduţ;
- un copil a desenat un copac în anotimpul toamna.

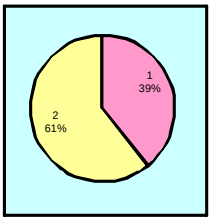
3. Proba „Ce este…?”

Rezultatele obţinute în urma aplicării acestei probe vin să întărească întocmai afirmaţiile punctate în rândurile de mai sus. Prezentăm în tabelul de mai jos câteva răspunsuri reprezentative:

Modalităţi de definire a noţiunilor	**Noțiuni**	**Exemple (răspunsuri)**	**Total subiecţi (28)**	**%**
a. indicarea funcţiei/utilizării	**1. mărul**	1. „mărul este pentru mâncat”, „de mâncat”	8	28%
		2. „pentru băut”, „să bei apă”, „să bei ceai, lapte”	20	71%
		3. „lingura este cu care mănânci”	11	39%
		4.„să ne ajute”, „să cumpere mâncare”, „ne creşte”	7	25%
b. nivel concret, descriptiv	**2. cana**	1„mărul este roşu”, „este vitamine”, „este dulce”	10	36%
		2. „cana este ciob”, „tablă”	3	11%
	3. lingura	3. „lingura este de lemn”, „de inox”, „de fier”	5	18%
		4. „bună”, „cuminte”, „mămica mea”	9	32%
c. încadrarea noţiunii-specie în noţiunea-gen	**4. mama**	1. „mărul este fruct”	10	36%
		2. „cana este obiect”, „lucru”, „vas”	5	18%
		3. „lingura este obiect”, „este tacâm”	12	43%
		4. „femeie”, „fiinţă”, „om”, „părinte”	12	43%

4. Proba de calcul. Prima sarcină – rezolvarea operaţiilor de adunare şi scădere cu material concret – nu a creat dificultăţi subiecţilor, aceştia rezolvând corect, cu excepţia a trei dintre ei, care, după ce au calculat prima operaţie (cea de adunare), trecând la cea de scădere, continuau să facă tot adunare, acest lucru datorându-se inerţiei patologice. În schimb, a doua sarcină – rezolvarea unor operaţii de adunare şi scădere fără a mai avea la dispoziţie materialul concret – a ridicat o serie de probleme, în sensul că 61% dintre subiecţi nu au reuşit să calculeze mintal aceste operaţii, ei recurgând la calculul pe degete, beţişoare sau liniuţe desenate pe caiet. Cele mai multe dificultăţi le-au întâmpinat la operaţiile de scădere pentru că, după cum este bine ştiut, scăderea este mai greu de însuşit decât adunarea.

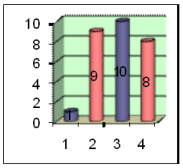
Figura 1. Prezentarea modalităţilor de calcul aritmetic utilizate – pe tot lotul cercetat

Legendă:

- numărul (în procente) al subiecţilor care au utilizat calculul mintal; - numărul (în procente) al subiecţilor care au utilizat calculul cu ajutorul obiectelor concrete.

Figura 2. Modalităţi de calcul aritmetic, utilizate de subiecţii din clasa a III-a şi cei din clasa a IV-a – prezentare comparativă

Legendă:

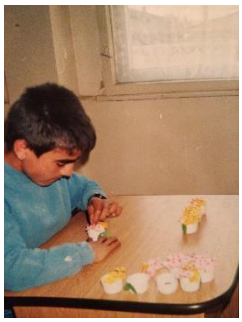
- calcul mintal; - calcul realizat cu obiecte concrete; 1 şi 2 - reprezintă subiecţii din clasa a III-a; 3 şi 4 - reprezintă subiecţii din clasa a IV-a.

Concluzii

Probele pentru investigarea capacităţii de abstractizare-generalizare şi pentru surprinderea variatelor manifestări ale concretismului gândirii au evidenţiat aspecte interesante şi importante legate de modul în care subiecţii lotului de

cercetare şi-au reprezentat mintal o anumită sarcină pe care o aveau de îndeplinit şi, cu atât mai mult, maniera de rezolvare a acesteia. De asemenea, probele au ilustrat capacitatea scăzută de abstractizare-generalizare specifică elevilor cu deficienţă mintală uşoară de vârstă şcolară mică şi manifestarea pregnantă a concretismului gândirii lor. Ca urmare a acestor rezultate, am aplicat un program de intervenţie formativă, constituit dintr-un set de trei exerciţii de exersare a operativităţii gândirii (proba similitudini, formarea şi consolidarea deprinderilor de calcul mintal cu suport concret, utilizarea rigletelor).

În concluzie, putem spune că, în măsura în care se ţine cont de particularităţile profilului psihologic al şcolarilor debili mintal, dar şi de elementele mai bine păstrate din acest profil, ce pot fi implicate activ în procesul educaţiei speciale, orientată compensator – operativitatea gândirii elevilor cu deficienţă mintală uşoară, de vârstă şcolară mică poate fi educată, iar manifestările concretismului acesteia pot fi prevenite şi diminuate semnificativ. Acest aspect a fost evidenţiat de creşterea performanţelor lotului experimental în faza de posttest faţă de rezultatele obţinute în faza de test, ca urmare a aplicării programului de intervenţie formativă.

BIBLIOGRAFIE:

1. Arcan P., Ciumăgeanu D. (1980), *„Copilul deficient mintal”*, Ed. „Facla”, Timişoara.
2. Păunescu C-tin, Muşu I. (1981), *„Metodologia învăţării matematicii la deficienţii mintali”*, E.D.P., Bucureşti.
3. Piaget J., Inhelder Barbel (trad. 1964), *„Psihologia copilului”*, Ed. Ştiinţifică, Bucureşti.
4. Pufan C-tin (1968), *„Sesizarea tautologiei, a absurdului şi a relaţiilor cauzale de către debilii mintal”*, în: «Revista de Psihologie», nr. 3, Bucureşti.
5. Radu Gh., Stoiciu Elena-Martha (1976), *„Unele particularităţi ale învăţământului pentru debili mintal”*, E.D.P., Bucureşti.
6. Radu Gh. (2000), *„Psihopedagogia şcolarilor cu handicap mintal”*, Ed. «Pro-Humanitate», Bucureşti.
7. Roşca Mariana (1967), *„Psihologia deficienţilor mintal”*, E.D.P., Bucureşti.
8. Verza E. (1973), *„Conduita verbală a şcolarilor mici(normali, logopaţi şi debili mintal)”*, E.D.P., Bucureşti.

PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICĂ INDIVIDUALIZATĂ

POP ADELA
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Cluj-Napoca

ELEV: N.L. (Tulburări instrumentale mixte; dezvoltare intelectuală medie-slabă), vărsta 14 ani

ARIA CURRICULARA: Terapie Educațională Complexă și Integrată

DISCIPLINA: STIMULARE COGNITIVĂ

UNITATEA DE INVATARE: Comunicarea scrisă

SUBIECTUL:”Cuvinte potrivite”

TIPUL LECTIEI: Fixarea și consolidarea cunoștințelor

TIMP: 45min

OBIECTIV GENERAL: Operarea cu mesaje scrise în diverse situații de comunicare

OBIECTIVE OPERAŢIONALE/COMPETENȚE DERIVATE:

O1 – Să citească textul la prima vedere

O2 – Să redea în manieră proprie textul citit

O3 – Să identifice cuvinte care arată însușirea unor substantive

O4 – Să completeze propoziții lacunare cu cuvinte potrivite

STRATEGIA DIDACTICA:

Resurse procedurale: conversaţia, explicaţia, observaţia, demonstraţia, exerciţiul, jocul didactic

Resurse materiale: Fișă de lucru cu propoziţii lacunare, fişă de lucru cu textul pentru citit (Anexa1), laptop, instrumente de scris, platforma wordwall (Anexa2)

Organizare învăţării: individuală

Evaluarea:

formativă (prin chestionarea orală, aprecierea răspunsurilor elevului, corectarea răspunsurilor eronate şi observarea sistematică a comportamentului)

finală: aprecierea individuală, autoaprecierea

Etapele activităţii	**Desfăşurarea activităţii**	**Evaluare**
Moment organizatoric	Se asigură climatul psihopedagogic necesar desfăşurării în condiţii optime a activităţii didactice. Se pregăteşte materialul didactic necesar şi se organizează elevul.	Elevul își pregătește materialele
Captarea atenţiei și asigurarea elementelor ancoră	Captez atenția elevei prin a-i citi un jurnal despre un fluturaș: ”Un fluturaș zboară din depărtare și se așează pe pervazul ferestrei de la clasă și lasă o frunză pe care este scris un mesaj: *În fiecare zi voi fi alături de tine și te voi ajută să dezlegi tainele cuvintelor și propozițiilor!”*	Elevul ascultă povestea, înțelege mesajul

Anunţarea temei şi a obiectivelor	Activitatea pe care o vom desfășura împreună azi se numește: ”Cuvinte potrivite ” Vom citi un text Vom povesti textul citit Vom identifica cuvinte care arată însușirea unor substantive Vom completa propoziții lacunare cu cuvinte potrivite	Elevul ia cunoștință despre ce va învăța în această activitate
Fixarea și consolidarea cunoștințelor	Citirea textului: *”Vestitorii primăverii de George Coșbuc* (Anexa1) - citirea individuală a textului în gând - discuții orale referitoare la textul citit - citirea model a textului - citirea cu voce tare a textului de către elev - elevul este solicitat să găsească cuvinte care arată însușirea următoarelor substantive din text: țări, păsări, codrii, zarea, glas, imnuri, vânturi. Joc - Propoziții lacunare (Anexa2) https://wordwall.net/ro/resource/17766380	- elevul citește în ritm propriu textul - elevul redă în cuvinte proprii textul citit Se consideră reușită dacă elevul citește textul corect după modelul cadrului didactic - elevul găsește cuvinte care arată însușirea substantivelor: - ţări de soare pline - păsări dragi, - codrii cei lipsiți - zarea albastră - glas fierbinte - imnuri sfinte - vânturi line Se consideră reușită dacă elevul găsește cel puțin 5 însușiri din 7 -elevul va completa jocul cu cuvintele potrivite Se consideră reușită dacă elevul completează cel puțin 9 cuvinte din 12
Încheierea activității	Se apreciază disponibilitatea, interesul și modul de participare a elevului la activitate.	-autoaprecierea

Anexa 1

Vestitorii primăverii, de George Coşbuc

Dintr-alte ţări, de soare pline,
Pe unde-aţi fost şi voi străine,
Veniţi, dragi păsări, înapoi
Veniţi cu bine!
De frunze şi de cântec goi,
Plâng codrii cei lipsiţi de voi.
În zarea cea de veci albastră
Nu v-a prins dragostea sihastră
De ceea ce-aţi lăsat? Nu v-a fost dor
De ţara voastră?
N-aţi plâns văzând cum trece-n zbor
Spre miazănoapte nor de nor?
Voi aţi cântat cu glas fierbinte
Naturii calde imnuri sfinte,
Ori doine dragi, când v-aţi adus
De noi aminte!
Străinilor voi nu le-aţi spus
Că doine ca a noastre nu-s?
Şi-acum veniţi cu drag în ţară!
Voi revedeţi câmpia iară,
Şi cuiburile voastre-n crâng!
E vară, vară!
Aş vrea la suflet să vă strâng,
Să râd de fericit, să plâng!
Cu voi vin florile-n câmpie
Şi nopţile cu poezie
Şi vânturi line, calde ploi
Şi veselie.
Voi toate le luaţi cu voi
Şi iar le-aduceţi înapoi!

Anexa 2

Joc – Propoziții lacunare

curăță	bol	salată de fructe	tocător	frișcă	cubulețe
lingură de lemn	Salata	cuțit	mere	decojesc	spălăm

Sâmbătă pregătesc cu mama o [ ]. Pentru salată avem nevoie de [ ], pere, căpșuni, afine și banane. Prima dată [ ] fructele la chiuvetă. Eu [ ] banana, iar mama [ ] merele și perele. După aceea luăm un [ ] și un [ ] și tăiem fructele în [ ] mici. În [ ] amestecăm fructele cu o [ ]. [ ] de fructe este gata. Mai putem adăuga puțin [ ].

Promovarea diversității si a incluziunii în spatiul scolar
Aplicarea metodei KETT in ZIUA DE NAȘTERE
„Ne bucurăm pentru tine, că ești între noi “

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT HÓFEHÉRKE
SFÁNTU GHEORGHE
PROFESORI PENTU ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR
SZÉP KINGA

- **Dezvoltare emoțională în grup**
- **Dimensiunile dezvoltării – dezvoltarea imaginii de sine –** cu sprijinul unui adult arată o autoapreciere pozitivă față de diferitele momente ale educației
- **Cerință prin exerciții**
- **Copilul să fie capabil**
  - ❖ Împreună, descoperirea bucuriei de a fi iubit
  - ❖ Retrăirea importanței de a fi prezent un membru al grupului, cum ne bucurăm „Mă bucur că ești aici“, este cu noi, este iubit
  - ❖ Retrăirea experienței în grup, unde fiecare copil simte propriul său loc, că are un rol în grup
  - ❖ Conceperea propriilor gânduri, prin care își exprimă gândurile bune
  - ❖ Exprimarea propriilor abilități

- **Instrumente –** pâslă roșie sub formă de inimă, diverse obiecte decorative așezate pe o farfurioară / din pedagogia Kett
- **Număr de copii:** 24
- **Vârsta:** grupă mixtp – Step by step

Copilul aniversat stă în mijlocul cercului pe o inimioară. Pe cap are o coroniță, este îmbrăcat festiv, dacă solicită îi punem și o manata. Copilului îi insuflu că azi e o zi deosebită pentru el, noi ne bucurăm pentru aceasta, ne bucurăm că s-a născut, că există și este un membruvaloros al grupei noastre. Aniversarea este un prilej bun pentru exprimarea acestor gânduri. Cel aniversat se așazî sau se culcă în mijlocul cercului, cum îi este mai comod. Dacă se culcă, îi spun să-și pună palmele pe stomac, centrul corpului uman. Astfel se simte pe el însuși.

Ia naștere și o poveste aniversară. Ceilalți copii se așază în cerc pe scăunele, păstrând distanța. Fiecare copil primește o inimioară și decorațiuni. În grupa noastră *Vackor*, organizăm aniversarea după pedagogia Kett, care este de orientare rațională. Privește copilul ca un tot unitar, dezvoltându-i personalitatea multilateral.

„Ne bucurăm pentru tine, că ești între noi “– astfel este salutat fiecare copil după pedagogia Kett. Acesta nu este doar un salut, el include tot ce concepe pedagogia Kett pentru a întării în copil tot ce este bun.

Copii pot alege obiectul în care vor sta: casă, stea, inimă, Soare, etc., dar se bucură dacă doamna educatoare are o surpriză. Experiența de până acum arată, că cel mai apropiat de ei este inimioara, Soarele. Copilul stă pe obiectul ales de el. Doamna educatoare povestește o poveste în care include elemente din viața copilului, pe care le-a observant dealungul timpului,întregind povestea și cu lucruri aflate de la părinți: cum s-a născut, jocurile lui preferate, mâncarea preferată, poveștile preferate,activitățile iubite. Poveste începe din momentul nașterii copilului, ajungând până la vârsta pe care o

are. În timpul povestirii sunt incluse diferite jocuri, Cum a legănat mama pe copilaș, O plimbare familial cu căruciorul, Creștinarea copilului, Cum a învățat să meargă în patru labe , apoi să meargă. Prima zi la grădiniță.

Copii își aduc albumele, pe care le privim împreună, ne uităm la jucăriile preferate, la obiectele personale.

La sfârșitul povestii, copiii își exprimă gândurile bune pentru copilul aniversat. Este un joc de comunicare: Îți doresc să…….

Copiii stau și așteaptă, câteodată culcat, deoarece este mai comod. Dacă se culcă, le spun să-și pună mâinile pe stomac, astfel copilul este în mai mare măsură să fie el însuși

Creația – darul, este individual, transmite un mesaj, exprimând esența. Dezvoltarea inteligenței emoționale ,în pedagogia Kett, se manifestă prin comunicare prin imagini. Copiii pregătesc un dar pentru cel aniversat, decorează inimioare, folosesc mărgele, semințe, pietricele, diferite material natural. În timp ce se pregătesc darurile, ascultăm muzică clasică. Muzica oferă o liniște inerioară, liniște pentru întreaga grupă, mai ales pentru cel aniversat.

Copilul care este aniversat așteaptă cu răbdare să-și termine fiecare copil cadoul lui și să se audă clopoțelul

Muzică – dans – Aniversarea este dominată de voie bună, atmosferă incendiară, mizică, dans râsete, glume.

METODE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE CE AJUTĂ LA STIMULAREA CREATIVITĂȚII

Covaci Iuliana-Dana
Școala Gimnazială Scorțeni, jud. Bacău

Printre metodele interactive **de rezolvare de probleme prin stimularea creativităţii,** care acţionează procesul de predare-învăţare, se află şi **Metoda Frisco,** metodă activ-participativă în măsură să solicite plenar, dar să şi valorifice pe multiple planuri potenţialul uman de cunoaştere, de simţire şi de acţiune cu care un elev vine la şcoală. Metoda a fost propusă de echipa de cercetare **Fours boys of Frisco** (cei patru băieţi din San Francisco). Scopul său principal este de a identifica probleme complexe şi dificile şi de a le rezolva pe căi simple şi eficiente.

Metoda Frisco utilizează două procedee:

1.aplicarea listei de control(check list);

2.brainstorming-ul regizat (staget brainstorming).

Lista de control reprezintă un chestionar alcătuit dintr-o succesiune de întrebări care să permită formularea unor concluzii clare şi care lămureşte conţinutul problemei propuse spre rezolvare.

Chestionarul (lista de control) trebuie să respecte o serie de condiţii:

- să conţină întrebări simple, fără echivoc, formulate clar;
- întrebările să fie ordonate după o scară psihologică;
- să solicite un număr mic de informaţii;
- să ceară informaţiile pe care elevii le pot da;
- să presupună răspunsuri simple de tipul: da/nu.

Etapele de desfăşurare a Metodei Frisco:

- **profesorul împarte clasa în două echipe**: prima echipă, numită şi **echipa de investigaţie**, este alcătuită din 10-15 elevi; a doua echipă, **echipa de concluzionare**, cu 5-6 membri;
- profesorul aplică lista de control membrilor echipei de investigaţie;
- elevii formulează răspunsuri scrise;
- echipa de concluzionare identifică problemele, le comentează critic şi propune rezolvări obişnuite, clasice;
- profesorul distribuie membrilor echipei de concluzionare roluri care definesc anumite structure psihologice: conservatorul, exuberantul, pesimistul, optimistul.

a) **Conservatorul** apreciază meritul soluţiilor vechi, le punctează neajunsurile şi se pronunţă pentru menţinerea lor fără a exclude eventualele îmbunătăţiri;

b) **Exuberantul** emite idei originale, imposibil de aplicat în practică, asigurând prin aceasta o atmosferă imaginativ-creativă;

c) **Pesimistul** este cenzorul care neagă oportunitatea oricărei îmbunătăţiri a soluţiilor originale;

d) **Optimistul** critică poziţia pesimistului şi susţine, în mod realist, soluţiile propuse de exuberant.

- la sfârşitul discuţiilor, profesorul sistematizează ideile şi invită pe elevi să formuleze concluziile necesare;
- profesorul realizează evaluarea pe baza răspunsurilor la chestionar şi a ideilor exprimate de participanţi.

Aplicaţia metodei la clasă, la limba şi literatura română – „D-l Goe”, de I.L.Caragiale

Obiective:

- precizarea atitudinii naratorului faţă de personajul principal;
- emiterea judecăţilor de valoare originale asupra personajului;

- îmbunătăţirea abilităţii elevilor de a analiza comportamentul personajului Goe şi de a reflecta asupra lui;

- desprinderea valorilor morale pe care ar fi trebuit să le dețină un copil de vârsta lui Goe (politețe, educație, bun-simț, respect).

Elevii sunt anunţaţi că lecţia va fi abordată din perspectivă interactivă, prin metoda Frisco.

Li se explică elevilor, succint, în ce constă această metodă de stimulare a creativităţii:

Precizează elevilor că vor fi formate două echipe:

1. **echipa de investigaţie** (10-15 elevi) care vor răspunde unui chestionar pe marginea lecţiei;
2. **echipa de concluzionare** (5-6 membri - care comentează critic întrebările echipei de investigaţie şi propune rezolvări obişnuite), revenindu-le apoi sarcina de a juca următoarele roluri:
   - **C** – conservatorul /tradiţionalistul;
   - **E**. – exuberantul;
   - **P**. – pesimistul;
   - **O**. – optimistul.

Profesorul împarte lista de control/chestionarul echipei de investigaţie, formată din trei grupe:

Grupa 1

1. Care sunt personajele din schiţa „D-l Goe”?
2. Care este personajul principal şi ce loc ocupă în schiţă?
3. Stabiliţi care sunt personajele secundare?
4. Care sunt personajele episodice şi figurative?

Grupa 2

1. Cum explicaţi titlul schiţei?
2. Enumeraţi câteva dintre peripeţiile lui Goe.
3. Care sunt trăsăturile fizice desprinse din schiţă?
4. Ce trăsături morale aţi observat în text prin prisma celor trei dame?

Grupa 3

1. Din faptele săvârşite şi din limbaj se desprind alte trăsături reale ale personajului. Care sunt acestea?
2. Numiţi modalităţile de caracterizare a personajului principal.
3. Goe e caracterizat în mod direct de către autor, prin descriere. Argumentaţi.
4. Din ce rezultă caracterizarea indirectă a personajului?

Grupele sunt invitate să formuleze răspunsurile la întrebările din lista de control.

Membrii echipei de concluzionare fac aprecieri la adresa răspunsurilor şi, conduşi de profesor, identifică **problema**: **Joacă o atitudine faţă de faptul că Goe este un copil obraznic, leneş şi needucat.**

Sunt împărţite rolurile:

Conservatorul/tradiţionalistul:

E păcat, dragi colegi, că personajul nostru,Goe, nu ascultă de sfaturile celor din jur şi că este etichetat încă de la această vârstă fragedă un copil needucat; e păcat că este obraznic atât cu familia, cât şi cu cei din jur şi că e leneş, rămânând de mai multe ori repetent.

Ar trebui să fie încurajat de familie să muncească şi să fie politicos.

Exuberantul:

Şi ce dacă nu ascultă Goe? Mie mi se pare relevant faptul că îşi trăieşte copilăria în adevăratul sens al cuvântului, fără să-şi facă griji, în sânul unei familii care-l răsfaţă şi care-i oferă protecţie prin faptul că are bani, sunt avuţi. Dacă aş avea şi eu condiţiile materiale ale lui Goe, cine ştie, poate aş fi mai rău ca el.

Pesimistul:

Eu cred cu tărie că Goe n-are ieşire; băiatul este un leneş convins, un răsfăţat fără pereche, încurajat de familie să facă orice, să fie obraznic şi să nu conteze nimic pentru el.

Optimistul:

Eu sunt sigur, dragi colegi, că este un copil recuperabil. Când va creşte mai mare şi se va maturiza, Goe va conştientiza ce se întâmplă cu el şi se va schimba ca atare, în bine, devenind un om corect, politicos, muncitor şi demn.

Profesorul apreciază activitatea elevilor ajutaţi de profesor, care şi-au susţinut rolurile, invitându-i să formuleze concluziile necesare:

Goe este prototipul copilului răsfăţat dintotdeauna, rod al unei educaţii greşite.

Bibliografie:

Cucoş, C. (2000). *Educaţia. Dimensiuni culturale şi interculturale*. Polirom: Iaşi.

Nedelcu, A. (2008). *Fundamentele educației interculturale. Diversitate, minorități, echitate*. Iași: Polirom.

Pintilii, R. E. (2014). „Formarea competențelor interculturale”. *ECOSTUDENT - Revistă de cercetare ştiinţifică a studenţilor economişti*, Nr. 3/2014. Târgu Jiu: Editura ACADEMICA BRÂNCUŞI.

*** Consiliul Europei & Comisia Europeană (2003). *Învățarea interculturală. T-kit*. Traducere în limba română autorizată de Programul Parteneriatului European pentru Educarea Tinerilor, proiect al Consiliului Europei și Comisiei Europene, responsabilitatea pentru traducere revenind Asociației AtelieR.

Model de plan de intervenţie personalizată la elevii cu CES

prof. Adrian Stan,
Liceul Tehnologic Meserii şi Servicii Buzău

Program de intervenție personalizată

în vederea recuperării rămânerii în urmă la matematică

la elevi cu dificultăți de învățare

I. DATE PERSONALE

Nume și prenume elev**: xx.....**

Clasa **a IX-a**

Data nașterii: xx

Vârsta: xx

Domiciliul: xx

Probleme cu care se confruntă eleva (rezultatele evaluării psihologice, conform certificatului de orientare școlară și profesională nr. .....)

- capacitate redusă de a memora și a înțelege;
- reprezentare deficitară;
- concentrare și imaginație deficitară;
- comportament relativ anxios;
- grad de handicap mediu;

II. PRIORITĂȚI PENTRU PERIOADA DE INTERVENȚIE:

- adaptarea elevului la mediul clasei;
- introducerea noțiunilor fundamentale pentru studiul matematicii;
- aplicarea unor cunoștințe la nivel minimal;
- utilizarea de mijloace și metode diverse pentru înțelegerea cunoștințelor matematice.

Metode și mijloace de realizare a activităților:

- conversația, explicația, exercițiul, prezentarea,
- completare fișe de lucru, chestionare,
- utilizare site-uri educaționale, ghiduri auxiliare, manuale;

Perioada de intervenție: An Școlar 2022- 2023.

III. STUCTURA PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE

Nr. crt	Conținuturi	Competențe vizate	Activități de învățare	Termen	Nr ore
1	A1. MULTIMEA NUMERELOR REALE	1.1 Identificarea în limbaj cotidian sau în probleme de de matematică a unor noţiuni specifice logicii matematice şi teorie mulţimilor 2.1Reprezentarea adecvată a mulţimilor şi a operaţiilor logice în scopul identificării unor proprietăţi ale acestora 3.1 Alegerea şi utilizarea de algoritmi pentru efectuarea unor operaţii cu numere reale, cu mulţimi, cu propoziţii, predicate	Exerciţii de identificare a numerelor reale, a formulelor d ecalcul algebric. Operarea cu numere reale în contexte diferite	Septembrie	4
2	A 2. ELEMENTE DE LOGICĂ MATEMATICĂ	1.1 Identificarea în limbaj cotidian sau în probleme de de matematică a unor noţiuni specifice logicii matematice şi teorie mulţimilor 4.1 Deducerea unor rezultate şi verificarea acestorta utilizând inducţia matematică sau raţionamente logice	Exerciţii de recunoaștere a formulelor, a modului de definire a unei funcţii, şir, progresie	Octombrie	3
3	A3. ŞIRURI	1.2 Recunoaşterea unor corespondenţe care sunt funcţii, şiruri, progresii aritmetice sau geometrice	Exerciţii de calcul numeric, a determinării unor termeni ai unui şir, a sumei teremnilor unei progresii	Noiembrie	4

		2.2 Calcularea valorilor unor şiruri care modelează situaţii practice în scopul caracterizării acestora 3.2 Alegerea şi utilizarea unei modalităţi adecvate de reprezentare grafică în vederea evidenţierii unor proprietăţi ale funcţiilor			
4	A5. FUNCŢIA DE GRADUL I (11 ore)	1.4 Recunoaşterea funcţie d egradul întâi 2.4 Utilizarea unor metode algebrice sau grafice pentru rezolvarea ecuaţiilor, inecuaţiilor, sistemelor de ecuaţii 3.4 Descrierea unor proprietăţi desprinse din reprezentarea grafică a funcţiei de gradul I sau din rezolvarea ecuaţiilor, inecuaţiilor, sistemelor de ecuaţii 4.4 Exprimarea legăturii între funcţia de gradul I şi reprezentarea geometrică	Exerciţii de recunoaştere a funcţiei de gradul 1, şi a proprietăţilor acesteia pe reprezentări grafice. Exerciţii de rezolvare a ecuaţiilor de gradul 1	Decembrie	3
5	A6. FUNCŢIA DE GRADUL AL II-LEA (6 ore)	1.5 Diferenţierea prin exemple a variaţiei liniare de cea pătratică 2.5 Completarea unor tabele de valori necesare pentru trasarea graficului funcţiei de gradul al doilea. 3.5 Aplicarea unor algoritmi pentru trasarea graficul funcţiei de gradul al II-lea 4.5 Exprimarea proprietăţilor unei funcţii prin condiţii algebrice sau geometrice	Exerciţii de identificare a funcţiei d egradul doi, a proprietăţilor acestora şi a deducerii unor proprietăţi prin lecturarea graficului acesteia Rezolvarea ecuaţiilor de gradul doi	Ianuarie	3
6	G 1. CALCUL VECTORIAL ÎN GEOMETRIA PLANĂ	1.7 Identificarea unor elemente de geometrie vectorială în diferite contexte 2.7 Aplicarea regulilor de calcul pentru determinarea caracteristicilor unor segmente orientate pe configuraţii date 3.7 Utilizarea operaţiilor cu vectori pentru a descrie configuraţii geometrice date	Exerciţii de identificare a mărimilor vectoriale într-un reper cartezian sau pe configuraţii date Aplicarea unor formule, proprietăţi în calculul vectorial	Februarie	3

		4.7 Utilizarea limbajului calculului vectorail pentru a descrie configuraţii geometrice			
7	G2. TRIGONOMETRIE. APLICAŢII ALE TRIGONOMETRIEI ÎN GEOMETRIE	1.9 Identificarea elementelor necesare pentru calcularea unor lungimi de segmente și a unor măsuri de unghiuri 2.9 Utilizarea unor tabele și formule pentru calcule în trigonometrie și în geometrie 3.9 Determinarea măsurii unor unghiuri și a lungimii unor segmente utilizând relaţii metrice 4.9 Transpunerea într-un limbaj specific trigonometrie și geometriei a unor probleme practice	Exerciţii de identificare a elemenetelor de geometrie din cadrul unor configuraţii geometrice Exerciţii de calcul al unor măsuri de unghiuri sau lungimi de segmente sau calcule de arii	Martie	4

IV. METODE ȘI INSTRUMENTE DE EVALUARE:

- Discuții, explicații;
- Observația progresului;
- Evaluarea performanței obținute;
- Fișe de lucru, teste;
- Evaluare orală;

ÎNVĂȚAREA LIMBII ENGLEZE PRIN METODE PRACTICE

BUTUNOI DANIELA GEORGIANA,
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1, SAT IVEȘTI, JUDEȚUL VASLUI

În prezent, societatea românească se găseşte într-o etapă de deplină afirmare europeană, iar sistemul de învățământ este nevoit să se adapteze continuu noilor standard, ceea ce face studierea unei limbi străine un avantaj pentru viitorul copiilor.

Cunoaşterea unei limbi străine îi ajută pe elevi să se dezvolte, să își îmbunătățească gandirea şi să își extindă orizonturile culturale. Vocabularul lor devine mai mare pe măsură ce învată mai bine o limbă nouă deoarece creierul lor este stimulat în permanenţă. Totodată studiul unei limbi străine le îmbunătăţeşte şi memoria.

Cunoaşterea unei limbi străine este importantă deoarece te ajută să comunici c u oamenii de altă naționalitate, însă limba engleză capătă o importanţă deosebită fiind considerată o condiţie „sine – que – non” a desăvârşirii personalităţii unui elev al mileniului al III-lea.

În urma participării la diverse cursuri de formare, am deprins noi modalități de predare a limbii engleze prin intermediului jocurilor şi cântecelor. Acestea se bazează pe comunicare şi încurajarea elevilor să se exprime liber, fără teama de a greşi.

Sub acest aspect, în cele ce urmează detaliez unele metode de predare a limbii engleze în ciclul primar pentru stimularea studierii acesteia de către elevi. Este cunoscut faptul că această vârstă este cea a gândirii concrete a copilului. De aceea, este absolut necesar ca în explicarea și asimilarea materialului lingvistic să se folosească frecvent material intuitiv. De aceea, trebuie procurat material didactic (desene, imagini) care să ilustreze tematică abordată. Astfel, copiii intuiesc imagini ale obiectelor din cadrul unei teme date pe care trebuie să le denumească după ce acestea au fost însușite în contexul unui enunț.

Pentru ca însușirea cuvintelor să se realizeze cât mai conștient, se porneste de la -un cadru situațional, care să stimuleaze gândirea copilului și să-i trezească interesul. Prezentarea materialelor din și în natură este primul lucru care ar trebui realizat pentru explicarea cuvintelor. Înainte de a le prezenta copiilor obiectele în imagini, trebuie să fie prezentate copiilor spre a fi intuite și denumite numai cu ajutorul gestului. Aceiași pași se vor urmări și în învățarea mobilierului din sala de clasă,a obiectelor de îmbrăcăminte. Pentru învățarea legumelor, fructelor, animalelor, se pot folosi obiecte confecționate din plastelină sau din materiale textile. De asemenea, pe lângă conversație, care reprezintă mijlocul de bază pentru comunicarea cuvintelor, foarte eficiente în realizarea unei pronunții corecte a copiilor sunt recitările, cântecelele și jocurile didactice.

Cu cât pașii făcuți în această direcţie sunt mai devreme, cu atât şansele de reuşită sunt mai mari. De aceea, activităţile care au succes la acest nivel de vârstă sunt jocurile şi cântecele cu acţiune, exerciții care au ca sarcină colorarea unor itemi, învăţarea unor poezii, dar şi sarcinile de repetiţie cu valoare comunicativă.

Este foarte importantă învăţarea limbii engleze la vârsta şcolară mică, deoarece acum, maleabilitatea structurilor operaţionale mentale constituie un avantaj. Prin asta se urmărește dezvoltarea unui mod specific de articulare a sunetelor şi cunoasterea unor elemente de bază ale exprimării în această limbă.

Învăţarea limbii engleze poate părea dificilă, dar acesta este momentul propice. Obiectivele urmărite prin programa şcolară sunt următoarele:

- Dezvoltarea modului de articulare a sunetelor, specific limbii engleze;
- Pronunţarea corectă a sunetelor;
- Cunoaşterea elementelor de bază ale exprimării în această limbă;
- Dezvoltarea spiritului de observaţie, a gândirii creative și reproductive ;
- Însușirea corectă a sunetelor în limba engleză;
- Identificarea elementelor din universul familiar;
- Însuşirea noţiunilor referitoare la numeraţie;
- Folosirea dialogului cu colegii exersând expresiile învăţate;
- Stimularea interesului pentru o altă cultură și civilizație;
- Reproducerea verbală a unui mesaj audiat;
- Îmbogățirea vocabularului cu ajutorul cântecelor și a poeziilor;

John Amos Comenius susținea că „A instrui pe tineri cum se cuvine nu constă în a le vârî în cap mulţime de cuvinte, fraze, expresiuni şi opiniuni din diferiţi autori, ci a le deschide calea cum să priceapă lucrurile“, ”Predarea trebuie să fie orală”, continuă acesta. Un proces de predare-învăţare real și eficient presupune folosirea unei metodologiei potrivite cerinţelor generaţiei actuale de elevi și folosirea unor tehnologii care să stimuleze şi să motiveze abilităţile creative ale elevilor. Cadrele didactice apelează la o gamă largă de strategii didactice ca să încurajeze a elevulii să participle activ la activităţile din clasă. Să înveţi prin “a face”, să aduci problemele din viaţa reală în sala de clasă şi să ajuţi elevul să descopere singur informaţia cerută necesară în rezolvarea problemei sunt metode care fac parte din abordarea învăţării centrată pe elev. Rolul profesorului este de a ajuta elevii să, să organizeze cunoştinţele, să le interpreteze, astfel ca aceştia să-și formeze aptitudini nu doar în conţinutul studiat, ci şi în învăţarea propriu-zisă. Explicaţia utilizării metodelor interactive vine de la conceptul “I do and I understand”(Confucius), astfel dacă consumă energie în încercarea de a controla o activitate, elevul înţelege şi învaţă din această activitate.

În cadrul orei de Limba engleză, putem utiliza diferite abordări de predare-învăţare, în funcție de abordarea aleasă și putem allege din următoarele: Abordarea centrată pe elev (Person-Centred Approach), Calea tăcerii (The Silent Way), Abordarea comunicativă(Communicative Approach), Sugestopedia (Suggestopedia), Metoda răspunsului fizic total (The Total Physical Response Method), Învăţarea limbii în comunitate (Community Language Learning).Pentru a aplica diferitele strategii moderne trebuie să folosim material și mijloace de predare moderne, precum: fişe de lucru (worksheets), imagini (pictures or flashcards), realia (‘from-life’ materials), imagini (pictures or flashcards),poveşti în imagini (picture stories), postere(posters), pliante(leaflets), CDs(muzică), broşuri(brochures), DVDs
(filme, reclame, desen animat), , poezie(poetry), dramă(plays, role-plays), jocuri (games) proiecte(projects). Pentru eficiența actului de predare-învăţare este recomandat să alternăm tipurile de materiale de predare. Tehnicile de predare moderne care își au temelia pe Teoria inteligenţelor multiple a lui Howard Gardner, și utilizează exerciţii ce apelează la inteligenţa muzicală/ritmică, inteligenţa vizual/spaţială, inteligenţa corporală/kinestezică, care solicită toate zonele creierului și dau eficienţă actului de instruire.

Un alt element important în pșrocesul de învățare este motivaţia, mai ales motivaţia intrinsecă/integrativă este cea mai dezirabilă la elevi, iar teatrul şi filmele ca metode de predare a limbii engleze dezvoltă exact aceste tipuri de motivaţie. Teatrul poate fi privit şi analizat ca şi activitate de comunicare, ca materie şcolară în sine şi teatrul ca ‘metodă’ folosită în predarea altor materii – acesta fiind rolul său principal în abordarea mea didactică. *“I hear and I forget,/I listen and I remember,/I do and I understand”* spune un vechi proverb chinezesc, şi exact asta reprezintă teatrul: învăţare prin acţiune! motivele pentru care activităţile dramatice sunt utilizate: au un scop ,sunt interactive , se

foloseşte de materiale autentice – modelele de limbă si situaţiile sunt realiste. Teatrul este un instrument care descătuşează imaginaţia și urmărește dezvoltarea lingvistică, conştientizare personală, cooperare de grup, şi dezvoltarea imaginaţiei. Prin teatru elevii devin responsabili, ‘copiii-problemă’ îşi consumă energia iar cei timizi sunt încurajați să participe. Pentru limba engleză avantajul folosirii teatrului este asimilarea de elemente de prozodie si pronunţie, achiziţia de structuri noi şi sentimentul de încredere în abilitatea lor de a învăţa o limbă străină.

Filmele sunt folosite cu success în învăţarea unei limbi străine. Ele pot fi vizionate de dragul vizionării, , pentru înţelegerea mesajului audiat, fie ca input/stimul pentru alte activităţi. Filmele nu se vizionează într-o singură ‘şedinţă’, se folosesc bucăţi/scene, asupra cărora se lucrează apoi. Diverşi teoreticieni descriu diverse activităţi care se pot realiza pornind de la filme, unele fiind ecranizări ale unor romane. Din punct de vedere metodic, cultural, şi nu în ultimul rând, din punct de vedere psihologic, elevii au mult de câştigat. Pe lângă cunoştinţele de limba engleză acumulate, cel mai mult au de câştigat personalităţile lor în ansamblu.

BIBLIOGRAFIE

1. Cucoş, C.(1996): *Pedagogie*, Polirom, Iaşi
2. Gardner, H. (1983): *Frames of Mind. The Theory of Multiple Intelligences,* Basic Books, New York
3. Howatt, A. (1984): *A History of English Language Teaching,* Oxford University Press, Oxford
4. Scrivener, J.(2005): *Learning teaching*, Macmillan Publishers Limited, UK
5. Harmer Jeremy, *The Practictice of English Language Teaching*, Pearson Education Limited, 2001.
6. Vizental Adriana, *Metodica predării Limbii Engleze*, Editura Polirom, Iaşi, 2008.

Importanța activităților extracurriculare în eficientizarea învățământului preuniversitar

Butunoi Marius Manuel,
Liceul Tehnologic Dimitrie Cantemir, Fălciu

În contextul dezvoltării rapide a societății informaționale, pe lângă multele avantaje aduse, se pot observa și dependența față de acestea, lipsa socializării directe și a implicării în diverse grupuri. Tema prezentă suscită preocuparea în ceea ce privește structurarea și organizarea activităților de proiectare, organizare și evaluare la nivel formal și nonformal în scopul creșterii eficienței actului educațional, valorificării unor talente și aptitudini, precum și însușirea unui stil de viață civilizat.

Ideea de activitate extracurriculară a apărut în contextul reorganiziirii sistemului de învățământ, care se bazează- cu rare exceptii - pe caracterul formativ, in detrimentul informativului specific învățământului tradițional.La acestea se adaugă necesitatea învățării pe parcursul vieții *(Life-long Learning Programme)* sau a educației permanente. Educatia extracurriculară nu contravine valorilor educației curriculare,ea vine s-o completeze, făcand-o mai atractivă și mai productivă. Modernizarea și perfecționarea procesului instructiv-educativ impun îmbinarea activităților școlare cu cele extracurriculare în vederea dezvoltării depline a persoanei și asigurării prosperității de lungă durată a societății, lucru care se realizează prin obiectivele educației permanente și promovarea conținuturilor Noilor Educații. Acestea din urmă, au apărut ca răspuns la anumite probleme ale societății și prezintă patru scopuri fundamentale ale educației: a învăța să înveți, a învăța să fii, a învăța să faci, a învăța să trăiești cu ceilalți. Conținuturile acestora pot fi promovate atât prin educație formală cât și nonformală. Astfel, cadrele didactice pot organiza proiecte și programe educative, competiții, simpozioane, cercuri tematice, dezbateri, jocuri de rol, marcand diverse zile din Calendarul Activităților Extracurriculare. Se mai pot organiza și activități extrașcolare în parteneriat cu alte instituții sub forma de vizite la teatru, muzeu, cinema, campanii de întrajutorare a unor familii nevoiașe, acțiuni de protecție a mediului sau împotriva violenței umane și animale.

Proiectarea activităților extracurriculare este un proces complex centrat pe doua dimensiuni, ameliorativă și inovativă și presupune după viziunea lui D. K. Wheeler, următoarele etape de proiectare: selectarea finalităților, scopurilor și obiectivelor, alegerea experiențelor de învățare necesare atingerii scopurilor propuse, alegerea conținuturilor în funcție de interesele copiilor, organizarea conținuturilor în activități extracurriculare și evaluarea eficacității acestora. Mușata Bocoș propune următoarele nivele de proiectare: macrostructural (proiectarea curriculară se realizează în jurul Curriculumului Național), mezostructural(presupune implementarea unor activități realizate de ISJ), microstructural(monitorizarea și coordonarea activităților se realizează la nivelul instituției de învățământ).

Pentru a preîntâmpina problemele cu care se confruntî în prezent, școala trebuie să dea dovadă de o bună organizare, criterii și scopuri bine definite, evaluarea periodică a rezultatelor, rezistență la schimbare, flexibilitate și inovație. Astfel, prin intermediul proiectelor și parteneriatelor școlare, elevii au posibilitatea de a pune în practică cunoștințele teoretice, pot participa la diverse concursuri și olimpiade sau pot lua parte la schimburi de experiență, îmbunătățindu-și astfel competențele de comunicare.

Constantin Cucoș definește parteneriatul ca fiind: “ asocierea a doi sau mai mulți parteneri “, iar pentru reușita acestuia trebuie să respectăm principiul descentralizării și al educației permanente, importanța educașiei timpurii, racordarea școlii la realitatea socială și econimică și orientarea și consilierea tinerilor. Importanța parteneriatelor este dată de faptul că acestea cresc calitatea actului educational și participarea la dezvoltarea comunității școlare, asigură egalitatea sanșelor de dezvoltare, consolidează relațiile dintre părinți, elevi, cadre didactice și comunitate și cresc gradul de implicare

al acestora în viața școlară. Cel mai important parteneriat școlar este cel cu familia, deoarece aceasta reprezintă matricea care îi imprimă individului primele trăsături caracteriale și morale. Conform Legii Educației, părinții sunt parteneri și beneficiari ai educației, care trebuie prin implicarea acestora în Consiliul de Adminstrație al școlii să fie consultați în luarea deciziilor majore, realizarea ofertei educaționale a instituției de învățământ și fixarea CDȘ-ului.

Pentru a eficientiza relația școală-familie, am realizat un chestionar pe care l-am aplicat cadrelor didactice din învățământul primar și profesorilor diriginți din învățământul gimnazial, urmărind identificarea relațiilor stabilite în cadrul familiei, stabilirea măsurii ăn care familia se implică în viața școlară, identificarea aspectelor positive și negative ale colaborării școală-familie, obținerea unui parteneriat deschis și cooperant și descoperirea unor mijloace de eficientizare a parteneriatului școală-familie. Analizând chestionarele am decoperit că școala își face datoria de a informa familia în legătură cu oferta școlară, programele și activitățile propuse de cadrele didactice, dar pentru părinți sunt prioritare informațiile care le vizează copii. Studiul a scos la iveală un număr mare de părinți care cunosc obiectivele școlii și a activitățile desfășurate de aceasta, arătând că discuțiile nu mai reprezintă singurul mijloc de informare, existând astfel pagina de facebook a școlii, web site-ul școlii, grupul de messenger al clasei, carnetul elevului, apelul telephonic, mesajele scrise etc. Un alt aspect evidențiat de acest demers investigativ îl reprezintă lipsa de implicare a părinților în oferirea de idei sau sugestii, dar asigurarea de suport pentru dezvoltare de activități școlare și mai ales, extrașcolare, care par să crească numărul părinților prezenți și conduc la consolidarea relațiilor din familie și ale celor din colectivul de părinți.

Deși pe durata desfășurării parteneriatului, părinții s-au arătat interesați să ia parte la activitățile propuse, de remarcat este lipsa deschiderii acestora față de școală deoarece am observat că sunt mulți părinți incapabili să exemplifice scopurile activităților desfășurate sau rezultatele copiilor la diferite teste sau concursuri ori unii nu îndrăznesc să ceară explicații sau sfaturi pentru clarificarea unor subiecte de natură psihilogică sau pedagogică.

Elevii Școlii Gimnaziale Nr. 1 Ivești au fost implicați în mujlte proiecte extracurriculare care s-au desfășurat în școală, în alte instituții precum Primăria Ivești, Căminul Cultural Ivești, Casa de cultură Bârlad, Cinematograful Bârlad, Căminul de persoane vârstnice Tutova și multe alte localități din țară unde am hoinărit în tabere și excursii. Am încercat mereu să marcăm evenimente istorice importante precum : “ Ziua Națională a României”, “ unirea Principatelor”, “ Ziua Eroilor”,dar și activități care să păstreze vii tradițiile si obiceiurile satului de Paște sau Crăciun,

Bibliografie:

Agabrian, Mircea , *Școala, familia, comunitatea*, Editura Institutul European, Iași,2005.

Cărăşel, Aurel; Lazăr, Gheorghe, Psihopedagogia activităţilor extracurriculare, Editura Arves, Craiova, 2003.

Cucoș, Constantin, *Raționalitatea activității instructiv-educative și proiectarea pedagogică*, în Psihopedagogie, Editura Spiru Haret, Iași, 1994.

Epstein, J. L.,School/family/community partnerships: Caring for the children we share. *Phi Delta Kappan, 76*,1995, 701–712.. Ionescu, M., Negreanu,E., *Educația în familie. Repere și practici actuale*, Editura Cartea Universitară, București, 2006.

Ţîru C. Maria, „Pedagogia activităţilor extracurriculare”– Suport de curs, "Activităţile extraşcolare", Cluj-Napoca 2007.

Ne definesc abilitățile, NU dizabilitățile

Elena Manuela Mocanu
Școala Gimnazială „Ionel Teodoreanu” Iași

Se estimează că aproximativ 1 miliard de oameni din întreaga lume trăiesc cu o formă de dizabilitate. O formă sau alta de dizabilitate face parte din ciclul de viață al omului și poate apărea în diferite momente ale vieții fiecăruia dintre noi.

Abilitățile reprezintă capacitatea unei persoane de a performa bine într-un domeniu sau aspect al vieții, în timp ce dizabilitățile sunt limitele sau provocările cu care se confruntă o persoană. Din păcate, societatea noastră are stereotipuri negative despre persoanele cu dizabilități. Acest lucru influențează capacitatea noastră a tuturor de a observa abilitățile unei persoane, atenția focalizându-ni-se doar pe ceea ce persoana nu poate face și nu pe ceea ce poate face.

Există multe persoane cu dizabilități care se consideră și sunt persoane de succes, care își acceptă dizabilitățile ca pe un aspect al eu-lui personal și care se autodefinesc prin abilitățile lor. Ei știu și recunosc că nu sunt responsabili pentru dizabilitățile lor și nu dau vina pe alții pentru situația prin care trec, își asumă responsabilitatea pentru propria lor fericire și viitor. Istoria ne arată că dizabilitatea este doar o caracteristică a persoanei și nu o barieră.

Abordez, în acest context, subiectul dyslexiei.

Dyslexia este o dificultate comună de învățare care provoacă în principal probleme la citire, scriere și ortografie dar, spre deosebire de un handicap de învățare, în acest caz inteligența nu este afectată. Și pentru că vorbeam de persoane de succes, care se autodefinesc prin ceea ce pot face și nu prin ceea ce nu pot face, aceștia sunt câțiva dintre cei mai celebri dislexici pentru că exemple despre cum „dizabilitate” nu înseamnă „limită” sunt utile pentru a motiva toți copiii:

.

Dacă ne limităm în a-i privi pe copii ca fiind dislexici vom observa DOAR că:

- încep să vorbească mai târziu decât ceilalți copii;
- au probleme cu limbajul scris, cu scrisul/cititul și cititul cu voce tare;
- au probleme cu organizarea și cu managementul timpului;
- nu-și amintesc detalii, etape, instrucțiuni în timpul unei sarcini de lucru;
- sunt confuzi direcțional, când citesc nu reușesc să mențină rândul.

Dacă ne luăm timpul să privim dincolo de această provocare cu care se confruntă copiii dislexici vom observa că:

- au abilități matematice/tehnice deosebite;
- sunt capabili să vadă întregul, ansamblul;
- sunt capabili să vizualizeze rapid în 3D structuri desenate în 2D;
- sunt inovativi și creativi și găsesc rapid soluții la diverse probleme;
- gândesc „outside the box”/ neconvențional;
- au abilități verbale și sociale;
- sunt empatici, plini de entuziasm și de idei;

- sunt activi, curioși;
- sunt atletici, buni la sport;
- sunt buni povestitori;
- au fler și pot fi adevărați lideri.

Ce putem face pentru ca elevii care se confruntă cu dyslexia să nu se simtă marginalizați, uitați atunci când e vorba de carte, lectură și bibliotecă? Am putea organiza un club de lectură? Sigur că da!

Un club în care putem citi … cărți fără cuvinte, cărți dincolo de cuvinte.

Cărțile fără cuvinte sunt create pentru cei care găsesc imaginile mai ușor de înțeles decât cuvintele, copii cu dificultăți de învățare și/sau autism, copii cu dislexie, persoane cu dificultăți cognitive sau de comunicare, care au dificultăți cu lectura. Fiecare carte pe care o citim ne spune o poveste, dar cărțile fără cuvinte îl lasă pe cititor să-și spună propria poveste – indiferent de ceea ce vede în imagini. Modul în care un cititor interpretează imaginile ne poate spune multe despre felul în care înțelege o situație povestită vizual în carte, despre experiențele pe care le-a avut și despre lucrurile care contează pentru el. Aceasta este literația vizuală și este motivul pentru care nu există cuvinte în cărțile fără cuvinte.

Ca instrumente de comunicare, poveștile le dau putere oamenilor. Ele îndepărtează barierele din calea înțelegerii, reduc anxietatea și permit copiilor să-și facă auzită vocea iar literația vizuală poate transforma comunicarea.

Cum să citești o poveste dincolo de cuvinte

1. Începe de la început și citește povestea din fiecare imagine. Încurajează cititorul să întoarcă paginile în propriul ritm.

2. Indiferent dacă citești cartea cu o persoană sau cu un grup, încurajează-i pe cititori să spună povestea cu propriile cuvinte. Vei descoperi ce crede fiecare persoană că se întâmplă, ceea ce știe deja și cum se simte. S-ar putea ca tu să crezi că se întâmplă ceva diferit în imagini, dar asta nu contează. Așteaptă să vezi dacă ideile cititorilor se schimbă pe măsură ce povestea se dezvoltă.

3. Folosește întrebări pentru a aprofunda treptat povestea: „Mă întreb cine este? Mă întreb ce se întâmplă? Ce face el sau ea acum? Mă întreb cum se simte el sau ea? Simți așa? Ți s-a întâmplat ție/prietenului/familiei tale?

4. Nu trebuie să citești toată cartea într-o singură întâlnire. Acordă-le copiilor suficient timp pentru a urmări imaginile în ritmul lor.

5. Unii copii nu vor putea urmări povestea, dar pot înțelege unele dintre imagini. Zăboviți asupra imaginilor care îi interesează.

Privește, așteaptă și întreabă.

Ca educatori nu trebuie în mod obligatoriu să avem deja cunoștințe sau abilități speciale pentru a ne asigura că toți copiii se bucură de egalitate de șanse în educație, e important să fim curioși, deschiși la minte și receptivi.

Să punem pe primul loc copilul, orice formă de dizabilitate este doar secundară pentru că aceasta nu ne poate spune cine este copilul, cum este sau cum se simte.

Să găsim puncte comune înainte de a ne gândi la diferențe. Și dacă am observat diferențele, să le respectăm întotdeauna și să privim ceea ce este pozitiv în copil, abilitățile fiecărui copil și să ne concentrăm pe acestea.

Să punem întrebări pentru a afla despre copilul din spatele dizabilității și, mai ales, să ascultăm ce are de spus

Să arătăm interes și să oferim sprijin pentru manifestarea talentului unic al fiecărui copil.

Să ne manifestăm permanent uimirea față de cine sunt ei în loc de ceea ce vedem noi, cu ochi de adult.

Să încercăm să ne punem în pielea copiilor și să nu-i victimizăm pe copii care fac față diverselor provocări, să-i încurajăm să ia decizii pentru a le promova independența.

Vă propunem, în timpul liber, să completați o fișă cu punctele voastre tari (abilități) și punctele slabe (dizabilități) și să reflectați asupra lor:

- Credeți că dizabilitățile se pot transforma în puncte forte?
- Care este aspectul pozitiv al slăbiciunilor tale?
- Ce poți face tu și ceilalți nu pot, fapt pentru care ești considerat o parte importantă a grupului din care faci parte personal sau profesional?

Luați în considerare vârsta pe care o aveți în acest moment.

Asemenea reflecții pot fi translate asupra celor din jurul nostru, asupra persoanelor cu dizabilități:

- Ce văd eu, persoana sau doar handicapul?

“Diferiți, dar totuși egali”

Prof. Fejér Zoltán
Liceul Teoretic „Mikes Kelemen”
Sfântu Gheorghe, Jud. Covasna

Toți suntem diferiţi, dar în aceleași timp, egali. Semnul de egalitate care s-ar pune în relaţiile pe care le împărtăşim cu cei din jurul nostru nu vine din spaţiul pe care-l ocupăm şi nici de la ceea ce considerăm că ceilalţi aşteaptă de la noi . Semnul de egalitate este dat de respectul faţa de cel de lângă noi şi de posibilitatea de comunicare pe care trebuie s-o valorificăm. Posibilitatea care ne este oferită necondiţionat şi care trebuie valorificată cu grijă pentru a identifica oportunităţile oferite de convieţuirea cu celălalt.

Fiecare copil este unic și își are propria sa valoare, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învățare școlară. Recunoașterea drepturilor egale pentru toți oamenii, în general și pentru toți copiii, în special, fără discriminare, subliniază faptul că nevoile fiecăruia sunt la fel de importante.

În Declarația Mondială asupra „Educației pentru toți”, la articolul 3, se afirmă: „Nevoile școlare ale persoanelor deficiente/ cu handicap cer o atenție specială. Trebuie întreprinse măsuri pentru asigurarea accesului la educație fiecărei categorii de personae deficiente, ca parte integrantă a sistemului de învățământ”.

Educația specială este o formă adaptată de pregătire școlară și asistență complexă (medicală, educațională, socială, culturală) destinată persoanelor care nu reușesc să atingă temporar sau pe toată durata școlarizării nivelurile instructive-educative corespunzătoare vârstei, cerute de învățământul obișnuit.

În România sunt utilizate multe concepte referitoare la persoanele care fac obiectul educației speciale: deficiență, incapacitate, handicap, dizabilitate, cerințe educative speciale.

Cerințele educative speciale (CES) desemnează necesități educaționale suplimentare, complementare obiectivelor generale ale educației, adaptate particularităților individuale și celor caracteristice unei anumite deficiențe sau tulburări/dificultăți de învățare, precum și o asistență complexă (medicală, educațională etc.).

Integrarea școlară desemnează un proces de adaptare a copilului la cerințele școlii pe care o urmează, de stabilire a unor raporturi afective positive cu membrii grupului școlar (clasă) și de desfășurare cu succes a prestațiilor școlare. Asimilarea de către copil a statutului de elev este rezultatul unor modificări interne în echilibrul dintre anumite dominante de personalitate cu consecințe în planul acțiunii sale.

Integrarea școlară a copiilor cu CES este o problemă stringentă care în ultimii ani a început să-și găsească rezolvarea și în țara noastră. O școală obișnuită cu o orientare incluzivă reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare, un mijloc care creează comunități primitoare și construiesc o societate incluzivă care oferă educație pentru toți copiii. Mai mult, asigură o educație eficientă pentru majoritatea copiilor și îmbunătățesc eficiența, chiar și rentabilitatea sistemului de învățământ. Să nu uităm că și confortul psihologic oferit de mediu este determinant într-o evoluție a formării și dezvoltării personalității umane. Uităm adesea că ne naștem cu drepturi egale și că doar șansele nu sunt egale? Nu putem face abstracție de faptul că în țara noastră avem și copii instituționalizați. Important este să dorim să ne schimbăm atitudinea vis-à-vis de aceștia. Rolul nostru al tuturor este de a participa efectiv la schimbarea mentalității societății, oferind informații și practici ancorate în realitate. Trebuie să găsim diverse modalități de integrare socială a copiilor cu CES, pentru a diminua factorii care duc la o instabilitate emoțională, la un limbaj insuficient dezvoltat, la un comportament dificil.

Progresele înregistrate de psihologia şi pedagogia diferenţiată, perfecţionarea tehnicilor de cunoaştere a dezvoltării psihice a copiilor au permis să se distingă categorii mai nuanţate de copii în raport cu capacitatea lor de răspundere la exigenţele şcolare. În rândul acestora, alături de elevii cu CES integraţi individual, există şi elevi cu dificultăţi de învăţare, cu ritm lent de acumulare de achiziţii dar cu intelect normal. Confundaţi adesea cu elevii din prima categorie sunt nestimulaţi sau categorizaţi ca atare. Alternativă a învăţământului special, educaţia integrată permite acordarea serviciilor de sprijin pentru copiii cu posibilităţi reale de recuperare şi reintegrare, care altădată ar fi fost orientaţi către şcoala specială. Pentru a realiza integrarea copiilor cu CES, trebuie să acţionăm asupra diferitelor nivele de dezvoltare a personalităţii lor, şi anume: la nivel biologic, la nivel psihic, la nivel social.

Scopurile principale ale relaţiei dintre şcoală, familie şi comunitate, în vederea integrării copiilor cu nevoi speciale sunt:

- informarea şi sensibilizarea comunităţii locale cu privire la posibilitatea recuperării educaţiei chiar şi pentru copiii ce au abandonat şcoala;
- sporirea conştientizării din partea comunităţii şcolare a necesităţii implicării în transformarea şcolii într-o şcoală integrativă;
- schimbarea mentalităţii şi atitudinii opiniei publice faţă de copiii cu nevoi speciale;
- dezvoltarea unei reţele de cooperare în domeniul educaţiei, implicată în procesul de integrare (ex.: poliţia, serviciile sociale, spitale, etc.);
- implicarea părinţilor copiilor din clasă în vederea reacţionării mai rapide la probleme şi acordarea sprijinului suplimentar copiilor cu nevoi speciale;
- implicarea comunităţii în sprijinul acordat copiilor cu nevoi speciale;
- elaborarea programelor şcolare de informare şi pregătire a comunităţii locale pentru educaţia incluzivă, prin aceasta înţelegând adaptarea şcolii la cerinţele speciale ale fiecărui copil, indiferent de problemele acestuia, şi nu a copilului la cerinţele şcolii, găsirea unor strategii didactice adecvate, a unor metode şi tehnici de lucru specifice: planificare, instruire, evaluare.

Integrarea şcolară a copiilor cu cerinţe speciale în învatamântul de masă presupune:

- a educa copiii cu cerinţe speciale în şcoli obişnuite, alături de copiii normali;
- a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educaţională, consiliere şcolară, asistenţă medicală şi socială etc.) în şcoala respectivă;
- a acorda sprijinul necesar personalului didactic şi managerilor şcolii în procesul de proiectare şi aplicare a programelor de integrare;
- a permite accesul efectiv al copiilor cu cerinţe speciale la programul şi resursele şcolii obişnuite (biblioteca, terenuri de sport etc);
- a încuraja relaţiile de prietenie şi comunicarea între toţi copiii din clasă/şcoală;
- a educa şi ajuta toţi copiii pentru înţelegerea şi acceptarea diferenţelor dintre ei;
- a ţine cont de problemele şi opiniile părinţilor, încurajându-i să se implice în viaţa şcolii;
- a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu cerinţe speciale;
- a accepta schimbări în organizarea şi dezvoltarea activităţilor instructiv-educative din şcoală.

Toți copiii sunt educabili și au dreptul la o formă de educație pe măsură. Guvernul și autoritățile locale sunt obligate să asigure condițiile necesare pentru educația tuturor copiilor. Reformate in educație iau în considerare și copiii cu dizabilități și/sau aflați în situații de risc.

Pentru a clarifica unele aspecte esențiale cu privire la educația integrată/incluzivă, putem efectua următoarea sinteză:

Ce este integrarea?	Ce nu este integrarea?
- a educa acei copii cu cerințe speciale în scoli obișnuite alături de ceilalți copii normali; - a asigura servicii de specialitate(recuperare, terapie educațională, consiliere școlară, asistență medicală și socială) în școala respectivă; - a acorda sprijin personalului didactic și managerilor școlii în procesul de proiectare și aplicare a programelor de integrare; - a permite accesul efectiv al copiilor cu CES la programul și resursele școlii obișnuite - a încuraja relațiile de prietenie și comunicarea între toți copiii din clasă/școală - a educa și ajuta toți copiii pentru înțelegerea și acceptarea diferențelor dintre ei - a tine cont de problemele și opiniile părinților - a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu CES - a accepta schimbări radicale în organizarea și dezvoltarea activităților instructiv educative din școală .	- a cuprinde copii cu Cest în programul școlilor obișnuite fără pregătirea și suportul necesar - a izola copiii cu CES în școlile obișnuite sau a plasa clasele speciale în extremitatea clădirii școlii ori în spatii separate de clădirea principală a școlii; - a grupa copii cu CES foarte diferite în același program; - a ignora cerințele strict individuale ale copilului; - a expune copilul unor riscuri nejustificate; - a solicita sarcini nerealizabile în aplicarea programului de integrare a personalului didactic și managerilor școlii; - a ignora problemele și opiniile părinților; - a plasa copiii cu CES în instituții școlare obișnuite alături de copii mai mici ca vârstă; - a structura un orar separat pentru copiii cu CES aflați în scoli obișnuite.

Așadar integrarea necesită desfășurarea unui sistem închegat de acțiuni, din domenii diverse: psihologie, pedagogie, sociologie, asistență socială, asistență medicală, organizatoric, juridic, politic etc. Acțiunile respective trebuie desfășurate începând de la nivelul individual până la cel social, urmărindu-se, în final, transformarea societății într-un sistem capabil să asigure integrarea persoanelor cu CES în structurile din interiorul său.

Bibliografie:

- Alois, Gherguț, *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale – strategii diferențiate și inclusive în educație,* Editura Polirom, București, 2006
- *Dezvoltarea practicilor inclusive în școli,* Ghid managerial, UNICEF, 1999
- *Integrarea școlară a copilului cu dificultate/cu nevoi speciale* – Ghid pentru directorul de școală, Colecția CRIPS – Resurse pentru formare, 2002
- Jean Claude-Larchet, *Învățătura Părintelui Serghie, Ține candela inimii aprinsă*; Traducere: Marinela Bojin, Editura Sophia, 2015.
- Teofil Pârâian, Arhim, *Iubirea de aproapele – ajutor pentru bucuria vieții*, Editura: Doxologia, Anul:2014
- Ainscow,Mel - Special Needs in the Classroom. A Teacher Education Guide, JessicaKingsley Publisher, UNESCO, Paris, 1994
- Cottin, Lety Pogrehim, Growing up Free. Raising Your Child in the 80's, Mc Grow-HillBook Company, USA, 1980
- Conventia cu privire la drepturile copilului, UNICEF, 1989

“Diferiți dar totuși egali”

Prof. Szőcs - Torma Katalin
Liceul Teoretic Mikes Kelemen,
Sfântu Gheorghe, Jud. Covasna

Egalitatea, pacea, dreptatea, non-discriminarea, non-violenţa, toleranţa şi respectul pentru demnitatea umană sunt valori fundamentale ale societăţilor noastre democratice şi multiculturale. Importanţa consolidării competenţelor sociale, civice şi interculturale, a gândirii critice şi alfabetizării media, precum şi stimularea educaţiei copiilor şi tinerilor dezavantajaţi au constituit obiectivele Declaraţiei de la Paris, adoptată de miniştrii europeni ai educaţiei în martie 2015

Într-o societate egocentristă omul uită că trăieşte în comuniune cu alţi oameni şi că alături de el se află semeni ce au nevoie de înţelegerea şi sprijinul său. Astăzi, mai mult ca oricând trebuie să învăţăm să ne acceptăm, să învăţăm să respectăm principiile democraţiei autentice, pentru că numai împreună vom reuşi să coexistăm într-o societate democratică europeană.

În diversitatea etniilor si categoriilor sociale de pe pământ constă frumuseţea universului uman, fiecare dintre acestea contribuind la patrimoniu cultural cu specificul său. Istoria, tradiţiile, cultura fiecărei etnii reprezintă un capitol important al universalităţii. Trebuie să învăţăm să ne respectăm reciproc, să comunicăm, să ne tolerăm, să cooperăm cu ceilalţi, deoarece doar aşa nu vor mai exista diferenţe între noi cei care suntem diferiţi, dar totuşi egali.

Educaţia interculturală constituie o opţiune ideologică în societăţile democratice şi vizează viitorii cetăţeni să facă cea mai bună alegere şi să se orienteze în contextul schimbărilor intervenite în sistemele de valori.

Ea trebuie să devină o constantă a pregătirii cadrelor didactice şi să-şi pună amprenta asupra programelor şcolare şi materiilor de învăţământ, asupra priorităţilor educative, asupra criteriilor de evaluare a competenţelor şi comportamentelor, asupra relaţiilor cu părinţii şi comunitatea, permiţând formarea comportamentelor în comunicare, cooperare şi încredere în cadrul grupului; respect reciproc, toleranţa faţă de opinii diferite. Dorinţa de progres real, afinităţile profesionale, aspiraţiile şi preocupările comune au constituit premisele proiectelor interşcolare la care conlucrează partenerii. Din experienţa acumulată considerăm că, cele mai eficiente demersuri didactice menite să integreze copiii în activitatea şcolară sunt cele prin care le prilejuim cât mai multe ocazii să acţioneze împreună, să se joace laolaltă, să descopere lucruri noi împreună, oferindu-le copiilor o multitudine de experienţe de învăţare, înlesnind astfel integrarea în învăţământul de masă .

- -fiecare copil are dreptul fundamental la educaţie şi fiecărui copil trebuie să i se ofere şansa de a ajunge şi de a se putea menţine la un nivel accptabil de învăţare;
- -fiecare copil posedă caracteristici, interese, aptitudini şi necesităţi de învăţare proprii;
- -proiectarea sistemelor educaţionale şi implementarea programelor educaţionale trebuie să ţină seama de marea diversitate a caracteristicilor şi trebuinţelor copiilor incluşi în porgramul educaţional;
- -copiii cu cerinţe educative speciale trebuie să aibă acces la şcolile obişnuite(şcolile publice), iar aceste şcoli trebuie să-şi adapteze procesul didactic conform unei pedagogii centrate asupra copilului, capabilă să vină în întîmpinarea nevoilor de cunoaştere a fiecărui elev în parte;
- -şcolile obişnuite, care au abordat această orientare,sunt cele mai importante instanţe de combatere a atitudinilor discriminatorii, construind o societate bazată pe spiritul de acceptare şi respect, oferind şanse egale la educaţie pentru toţi elevii;mai mult, ele asigură o educaţie utilă pentru majoritatea copiilor, îmbunătţind eficienţa şi gradul de utilitate socială al întregului sistem educaţional;

Educaţia pentru toţi a fost definită ca acces la educaţie şi calitatea acesteia pentru toţi copiii, fiind identificate două obiective generale:

1. Asigurarea posibilităţilor participării la educaţie a tuturor copiilorindiferent de cît de diferiţi sunt ei şi în măsura în care se abat, prin modelul personal de dezvoltare, de la ceea ce societatea a denumit normal.Participarea presupune în primul rînd acces şi apoi identificarea căilor prin care fiecare să fie integrat în structurile ce facilitează învăţarea socială şi individuală, să contribuie şi să se simtă parte activă a procesului.Accesul are în vedere posibilitatea copiilor de a ajunge fizic la influenţele educative ale unei societăţi (familie, şcoală, comunitate), de a se integra în şcoală şi de a răspunde favorabil solicitărilor acesteia.

2. Calitatea educaţiei se referă la acele dimensiuni ale procesului didactic, a conţinuturilor învăţării şi a calităţii agenţilor educaţionali, care să sprijine învăţarea tuturor categoriilor de elevi, să asigure succesul, să facă sistemul deschis, flexibil, eficient şi efectiv.

Avînd în vedere aceste premise, ideea integrării copiilor cu dizabilităţi în şcoala publică a apărut ca o reacţie necesară şi firească a societăţii la obligaţia acesteia de a asiguranormalizarea şi reformarea condiţiilor de educaţie pentru copiii cu cerinţe educative speciale.Conform principiilor promovate în materie de educaţie de către organismele internaţionale, precum şi prevederilor incluse în Declaraţia drepturilor persoanelor cu dizabilităţi, se menţionează că persoanele/elevii cu diferite tipuri de deficienţe au aceleaşi drepturi fundamentale cu ceilalţi cetăţeni de aceaşi vîrstă, fără discriminare pe motive de sex, limbă vorbită, religie, opinii politice, origine naţională sau socială, stare financiară sau orice caracteristică a persoanei în cauză sau a familiei sale.De asemenea, aceste persoane au drept la tratament medical, psihologic şi funcţional, la recuperare medicală şi socială, la şcolarizare, pregătire şi educare/reeducare profesională, la servicii de consiliere, la asistenţă pentru încadrare în muncă, precum şi la alte servici care să le permită dezvoltarea şi manifestarea aptitudinilor şi capacităţilor de care aceştia dispun şi să le faciliteze procesul de integrare/reintegrare socială.

Dacă acceptăm ideea că, după absolvirea şcolii, toţi copiii (inclusiv cei cu dizabilităţi/cerinţe speciale) trebuie să beneficireze de şansa de a participa activ la viaţa socială, atunci trebuie să le acordăm necondiţionat această şansă încă din şcoală;deci integrarea socială este pregătită şi condiţionată de integrarea şcolară.Pe de altă parte, dificultăţile apărute în procesul integrării nu sunt generate atît de natura cerinţelor speciale ale elevilor integraţi, cît mai ales de modul nostru de a percepe acest proces, aşadar, în esenţă, este o chestiune de atitudine.

În scopul unei reuşite depline a copiilor cu dizabilităţi/cerinţe educative speciale într-o şcoală de masă, este nevoie de parcurgerea în timp a mai multor etape distincte prin care se urmăreşte asigurarea condiţiilor optime pentru o nouă formă de organizare a şcolii şi a curricumului aplicat în şcoala respectivă.Iată, în sinteză, cele mai importante etape a acestui amplu demers reformator al sistemului actual de învăţămînt din ţara noastră:

- Sensibilizarea-este prima etapă şi urmăreşte pregătirea mediului şcolar (începînd de la conducerea şcolii, continuînd cu colectivul de cadre didactice, elevii, personalul administrativ al şcolii, părinţii copiilor).În această etapă, prin acţiuni de informare pe toate căile, se încearcă identificarea şi valorificarea potenţialului uman existent în şcoală (în primul rînd cadrele didactice) care să dorească şi să aibă competenţa necesară în lucrul cu clasele şi cu elevii incluşi într-un program de integrare.
- Trainingul-este pasul următor, în care persoanele din şcoală implicate în activităţi didactice şi care manifestă deschidere faţă de ideea integrării sunt incluse într-un program de training unde învaţă principii, metode şi tehnici adecvate activităţilor instructiv-educative cu elevii deficienţi şi/sau dificili şi, în acelaşi timp, modalităţile prin care aceste metode şi tehnici pot fi adaptate în timpul orelor la clasă pentru fiecare categorie sau tipuri de elevi în parte, astfel încît fiecare dintre ei să primească cunoştinţele în forme accesibile capacităţilor şi cerinţelor prorii de învăţare.
- Luarea deciziei-reprezintă o etapă decisivă care, prin implicaţiile sale, va determina schimbări majore la nivelul vieţii sociale în ansamblu.Această etapă are o conotaţie managerială puternică şi implică reorganizarea structurilor

funcţionale ale şcolii şi revizuirea atitudinii tuturor angajaţilor şcolii faţă de actul educaţional în noile condiţii impuse de procesul integrării.

- Tranziţia-este etapa cea mai dificilă, în cae transformările manageriale din şcoală solicită din partea cadrelor didactice, în special, adoptarea noilor modalităţi de lucru în plan didactic şi renunţarea la unele stereotipuri care vin în contradicţie cu noul mod de abordare a educaţiei în condiţiile integrării.Cel mai dificil moment, pentru unii profesori, va fi atunci cînd vor fi nevoiţi să-ţi reorganizeze seturile de status-rol în concordanţă cu noile poziţii oferite de ralaţia profesor-elev privită din perspectiva integrării/incluziunii.Tranziţia spre noul mod de lucrzu necesită schimbări şi în organizarea şcolii privind structura claselor, dotările necesare în clasă şi în şcoală, alcătuirea unui curriculum flexibil şi accesibil fiecărui elev în parte, stabilirea unor modalităţi noi de relaţionare şi colaborare cu părinţii copiilor.
- Evaluarea procesului-este o etapă fundamentală care asigură reuşita integrării.Ea trebuie să se facă periodic prin implicarea tutror părţilor:profesori, elevi, părinţi şi uneori, o serie de experţi (cadre didactice universitare, cercetători în domeniu).Evaluarea ajztă în primul rînd adaptarea permanentă la nevoile reale ale elvilor a tuturor proceselor care se desfăşoară în şcoală pe linia integrării/incluziunii şi, în acelaşi timp, permite menţinerea unei transparenţe şi a unei flexibilităţi absolut necesare în privinţa organizării şi conducerii şcolii.

Toţi suntem diferiţi, dar în acelaşi timp, egali. Semnul de egalitate care s-ar pune în relaţiile pe care le împărtăşim cu cei din jurul nostru nu vine din spaţiul pe care-l ocupăm şi nici de la ceea ce considerăm că ceilalţi aşteaptă de la noi. Semnul de egalitate este dat de respectul faţă de cei de lângă noi şi de posibilitatea de comunicare pe care trebuie să o valorificăm. Posibilitatea care ne este oferită necondiţionat şi care trebuie valorificată cu grijă pentru a identifica oportunităţile oferite de convieţuirea cu ceilalţi.

Bibliografie

- Ainscow,Mel
- Special Needs in the Classroom. A Teacher Education Guide, JessicaKingsley Publisher, UNESCO, Paris, 1994
- Ainscow, Mel,
- Understanding the development of Inclusive Schools, Falmer Press,London, 1999
- Birch, Ann and Hayward, Sheila
- Conventia cu privire la drepturile copilului, UNICEF, 1989
- Verza, E., & Paun, E. (1998). Educatia integrată a copiilor cu handicap. Unicef.
- Popescu, G., & Pleșa, O. (coord). (1998). Handicap, readaptare, integrare. București: Pro Humanitate.
- T Vrăjmaș. (2001). Învăţământul integrat şi/sau incluziv pentru copiii cu cerinţe educative speciale. București: Aramis.

Învăţarea în colaborare

Prof.înv.preşcolar Vlad Simona
Şcoala Gimnazială Nr.2 Târgu Ocna, jud. Bacău

Două capete învaţă mai bine, decât numai unul singur. Obiectivul principal al lucrului în grup este de a-i implica pe cei de la grupă activ în procesul de învăţare atunci când există un scop comun acceptat de toată lumea. Prin grupare ei lucrează împreună pentru a determina propria învăţare şi pe cea a altora.

Într-o situaţie de învăţare prin cooperare, interacţiunea este caracterizată de o interdependenţă pozitivă dintre obiectiv şi răspunderea individuală.

Pentru ca învăţarea în cooperare să fie eficientă şi ca timpul disponibil de la grupă să fie folosit în mod adecvat, trebuie să le fie repartizate responsabilităţi clare potrivit rolului fiecăruia.

Prin repartizarea lor pe grupe, copiilor li se oferă posibilitatea de a învăţa unul de la altul şi de a se învăţă unul pe celălalt în condiţiile specifice *lumii reale*. În anii 1990, lucrul în echipă devenise deja cea mai apreciată competenţă managerială, după cum arătau studii ale unor organizaţii de peste tot din lume (Goleman 1998).

Învăţarea prin cooperare trebuie utilizată folosind unele strategii. Cercetările au arătat că structurile de cooperare sunt mai bune decât cele competitive şi bazate pe individualism, atât din punct de vedere al performanţelor şcolare, cât şi social, indiferent de conţinut şi de nivelul de învăţământ. Cercetările arată că atunci când au o atitudine mai bună faţă de disciplină şi faţă de doamna educatoare atunci când au posibilitatea de a lucra prin cooperare.

Învăţarea prin cooperare este o strategie pedagogică ce încurajează copiii să lucreze împreună în microgrupuri în vederea îndeplinirii unui scop comun.

Termenul de învăţare prin cooperare este folosit adesea ca sinonim al învăţării prin colaborare. Învăţarea prin colaborare este o strategie care implică să susţină învăţarea în grup sau echipă, dezvoltă responsabilitatea individuală şi se învaţă reciproc. Sfera de cuprindere este mult mai largă, învăţarea prin colaborare integrând învăţarea prin cooperare.

Colaborarea este o „formă de relaţii” între , ce constă în soluţionarea unor probleme de interes comun, în care fiecare contribuie activ şi efectiv.

Cooperarea este o „formă de învăţare”, de studiu, de acţiune reciprocă, interpersonală/intergrupală, cu durată variabilă care rezultă din influenţările reciproce ale celor implicaţi.

Colaborarea se axează pe relaţiile implicate de sarcini, iar cooperarea pe procesul de realizare a sarcinilor.

Învăţarea prin cooperare - reprezintă folosirea grupurilor mici în scopuri instrucţionale astfel încât, lucrând împreună, îşi maximizează atât propria învăţare, cât şi a celorlalţi colegi. Copiii depind astfel într-un mod pozitiv unii de alţii, iar această interdependenţă pozitivă îi conduce la devotament faţă de grup.

Avantajele cooperării:

- Scopul grupului, maximizarea învăţării tuturor membrilor, îi motivează pe copii să obţină mai mult decât achiziţii strict personale, ci rezultate bune pentru echipă.
- Membrii grupului se consideră responsabili pentru a face muncă de calitate.
- Ei îşi oferă reciproc sprijin intelectual şi personal, bazat pe devotament şi grijă faţă de celălalt.
- Învaţă deprinderi sociale şi le folosesc pentru a-şi coordona eforturile pentru îndeplinirea scopurilor.
- Toţi membrii acceptă responsabilitatea de a conduce grupul.
- Au performanţe mai bune decât dacă ar lucra în mod individual.

Etapele învăţării prin cooperare:

Învăţarea prin cooperare presupune o dinamică şi un activism susţinut continuu de eforturile participanţilor. Etapele strategiei de muncă în echipă presupun considerarea factorilor favorizanţi şi defavorizanţi ai rezolvării de probleme în colectiv.

O primă etapă are în vedere formarea grupului de lucru. Membrii grupului de lucru trebuie să fie toleranţi faţă de părerile colegilor, să deţină abilităţi de comunicare a ceea ce doresc să transmită, să nu fie egoişti

A doua etapă se concretizează atunci când membrii se confruntă cu situaţia de rezolvat o problemă şi sunt stimulaţi să lucreze împreună pentru a o rezolva. Acum are loc familiarizarea cu elementele problemei, analiza acestora şi stabilirea priorităţilor şi a responsabilităţilor.

A treia etapă este repartizată reflecţiilor, incubaţiei şi tatonărilor. Este faza documentării şi a cercetării care se poate întinde pe o perioadă mai lungă sau mai scurtă de timp.

A patra etapă este rezervată dezbaterilor colective, când sunt confruntate ideile, sunt analizate erorile şi punctele forte. Calitatea învăţării prin cooperare depinde – în concepţia Muşatei Bocoş – de ,,calitatea dezbaterii democratice instaurate între copii prin dubla exigenţă a rigorii intelectuale şi a eticii comunicaţionale (a asculta şi a respecta partenerul, a căuta să-i înţelegi opiniile, modul de a gândi, a avea nevoie de păreri şi puncte de vedere diverse pentru a-şi construi propria gândire).” (2002,p. 218).

A cincea etapă se referă la structurarea demersurilor către finalul dezbaterii cu obţinerea concluziilor şi cu soluţionarea problemei. Are loc integrarea noilor achiziţii în sistemul celor existente prin restructurarea celor existente în lumina celor nou dobândite.

Condiţiile pentru o desfăşurare eficientă a etapelor cooperării au în vedere relaţiile ce se crează între copii: de bună înţelegere între participanţii echipei de lucru, acceptarea tuturor participanţilor, a planului de lucru, în vederea atingerii ţelului comun.

Srategiile didactice interactive care au la bază desfăşurarea învăţării prin cooperare oferă copiilor ocazia de a lucra împreună, într-un climat colegial de întrajutorare şi de sprijin reciproc.

Învăţarea prin cooperare versus competiţie şi individualism

Diferenţele principale dintre abordările de învăţare prin cooperare, pe competiţie şi individualiste au fost descrise de fraţii Johnson şi Smith (Active Learning: Cooperation in the College Classroom -1991):

	Cooperare	**Competiţie**	**Individualism**
Motto	,,Ne scufundăm sau înotăm împreună”	,,Eu înot şi tu te scufunzi sau eu mă scufund şi tu înoţi”	,,Fiecare pe cont propriu”
Caracteristici	Indivizii conlucrează la atingerea obiectivelor comune. Ei colaborează pentru a învăţa mai bine sau pentru a-i ajuta pe alţii să înveţe mai bine.	Indivizii lucrează în competiţie pentru atingerea unui obiectiv pe care doar unul sau câţiva dintre ei îl pot atinge.	Indivizii lucrează individual pentru a atinge obiective de învăţare fără să relaţioneze cu alţi colegi.

Forma tipică de organizare	Activităţi în grupuri mici, adesea eterogene; Se depun eforturi pentru ca toţi membrii grupului să obţină rezultate bune; Ceea ce este benefic pentru propria persoană este benefic şi pentru ceilalţi; Reuşitele grupului sunt celebrate; Răsplata este nelimitată; Evaluarea prin compararea performanţelor în raport cu criterii prestabilite.	Se lucrează individual; Eforturi pentru a fi mai bun decât colegii; Ceea ce este benefic pentru propria persoană este în detrimentul celorlalţi; Se celebrează reuşita personală şi eşecul celorlalţi; Ierarhizare sau reprezentare printr-o curbă grafică de la „cel mai bun” la “cel mai slab”.	Se lucrează individual; Se fac eforturi pentru a obţine reuşite individuale; Ceea ce este benefic pentru propria persoană nu are nicio importanţă pentru ceilalţi; Reuşita personală este celebrată; Răsplata este considerată nelimitată; Evaluare prin compararea performanţelor în raport cu criterii prestabilite.

Prin interacţiunea bazată pe cooperare, membrii grupului îşi promovează reciproc reuşita: oferind şi primind asistenţă şi sprijin; realizând schimburi de resurse şi informaţii; oferind şi primind feedback; cerând părerea colegilor; promovând eforturile susţinute pentru a atinge obiective comune; influenţându-se reciproc pentru reuşită; utilizând ablităţile interpersonale; obţinând beneficii de pe urma eficienţei grupului.

Cercetările efectuate arată că metodele bazate pe cooperare au rezultate importante şi mult mai bune decât metodele de învăţare bazate pe competiţie şi individualism. În plus, învăţarea prin cooperare dezvoltă respectul pentru diversitate, capacitatea de empatie, abilităţile sociale. Dat fiind că între membrii unui grup există şi diferenţe cognitive, apare conflictul socio-cognitiv, care generează accelerarea învăţării. Grupul funcţionează mai bine dacă participanţilor le-au fost au distribuite roluri în prealabil, pe care le exercită alternativ. În acest fel, copiii colaborează împreună, în perechi, în grupuri mici pentru a rezolva aceeaşi sarcină de lucru, a explora o temă nouă sau a crea idei noi (Johnson şi Smith-1991)

De la învăţarea pe grupe, la învăţarea prin colaborare şi până la învăţarea prin cooperare, organizarea experienţelor de învăţare altfel decât individual a parcurs câteva etape. Dacă în cazul învăţării prin colaborare accentul cade pe procesul învăţării, în cazul învăţării prin cooperare, procesul şi produsul sunt în egală măsură importante. Orientarea către realizarea unui produs, ca rezultat al procesului de învăţare, atrage după sine dezvoltarea gândirii orientate către scop şi, implicit, a sentimentului de responsabilitate individuală şi colectivă.

Rezultatele învăţării prin colaborare sunt mai bune atunci când învăţarea se desfăşoară prin cooperare. Acestea pot fi definite:

- performanţe superioare şi capacitate de reţinere sporită;
- raţionamente de ordin superior mai frecvente, înţelegere mai aprofundată şi gândire critică;
- concentrare mai bună asupra învăţării şi comportament indisciplinat mai redus;
- motivaţie sporită pentru performanţă şi motivaţie intrinsecă pentru învăţare;
- capacitate sporită de a vedea o situaţie şi din perspectiva celuilalt;
- relaţii mai bune, mai tolerante cu colegii, indiferent de etnie, sex, capacităţi intelectuale, clasă socială sau handicapuri fizice;
- sănătate psihologică sporită, adaptare, senzaţie de bine;
- încredere în sine bazată pe acceptarea de sine;
- competenţe sociale sporite;
- atitudine pozitivă faţă de materiile de studiu, învăţătură, şcoală, cadre didactice şi alte persoane din şcoală. (Palloff & Pratt, 2005)

Metodele care promovează învăţarea activă sunt metodele care implică fiecare copil din grupă în procesul de învăţare. Învăţarea activă este similară cu conceptul de *a învăţa făcând – learning by doing*. Orice activitate care încurajează implicarea elevului în procesul de învăţare este *activă*. De exemplu, o discuţie la care participă toţi copiii clasei, discuţii în grupuri mici, o activitate de tipul *gândiţi – lucraţi în perechi – comunicaţi*, dezbaterile, întrebări adresate copiilor din clasă în situaţia în care ne asigurăm că fiecare elev gândeşte şi formulează un răspuns, activităţi scurte de scriere individuală sunt toate activităţi ce promovează învăţarea activă.

Bibliografie

- Cerghit, I., (1997), *Metode de învăţământ*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti.
- Chiş, V., (2005), *Pedagogia contemporană - pedagogia pentru competenţe*, Casa Cărţii de Ştiinţă, Cluj-Napoca.
- Culea, L., Sesovici, A., (2008), *Activitatea integrată din grădiniţă,* Didactica Publishing House, Bucureşti.
- Ionescu, M., Radu, I., (2001), *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca.
- Jinga, I., Negreţ, I., 1999, *Învăţarea eficientă*, Ed. Aldiri, Bucureşti;
- Stanciu, Mihai, (2003), *Didactica postmodernă*, Ed. Universităţii, Suceava

ASIGURAREA ACCESULUI LA O EDUCAȚIE INCLUZIVĂ DE CALITATE ÎN GRĂDINIȚĂ

Pricob Narcisa Haricleea
Grădinița cu P.P. ”Căsuța Fermecată”, Craiova

„Eu sunt copilul! Tu ţii în mâinile tale destinul meu. Tu determini în cea mai mare măsură, dacă voi reuşi sau voi eşua în viaţă! Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire. Educă-mă , te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume". (Din „Child's Appeal”, Mamie Gene Cole)

Fiecare copil este diferit şi special şi are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilităţi.Toţi copiii au dreptul la educaţie în funcţie de nevoile lor. Educația incluzivă are ca principiu fundamental un învăţământ pentru toţi,împreună cu toţi, care constituie un deziderat şi o realitate ce câștigă adepți și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare/ incluziune.

Educația de tip incluziv este o educaţie de calitate, accesibilă şi care îşi îndeplineşte menirea de a se adresa tuturor copiilor, fără discriminare. În întreaga lume, din ce în ce mai mulți copii care provin din medii defavorizate urmează grădinițele, școlile primare sau gimnaziale. În cele mai multe țări se stipulează prin lege că toți copiii trebuie să beneficieze de educație.

Grupul Român pentru Educație Incluzivă (GREI) are ca obiectiv general conectarea României la eforturile internaționale în realizarea educației incluzive, susținerea și dezvoltarea modelului românesc și promovarea acestuia la nivel național și european. Principiile pe care GREI le promovează sunt simple, clare și de maximă generalitate:

- fiecare copil este unic și valoros în cadrul sistemului de educație;
-fiecare copil poate învăța;
-politicile școlare sunt cele care trebuie să încurajeze mai curând ideea de școală pentru copil, decât cea de copil pentru școală;
-încurajează dezvoltarea și susținerea serviciilor de sprijin în școală , pentru a oferi oportunități de dezvoltare tuturor elevilor, dar și pentru a forma și sprijini profesorii;
- susțin parteneriatul educațional dintre profesori, părinți, elevi, alături de toți profesioniștii care dau valoare adăugată actului educațional; educație incluzivă înseamnă sprijin și educație pentru toți, grijă și atenție pentru fiecare.

În acest sens, integrarea educativă vizează reabilitarea și formarea persoanelor cu nevoi speciale, aflate în dificultate psihomotorie, de intelect, de limbaj, psihocomportamentală, senzorială, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială, pedagogică. În pedagogia contemporană există o preocupare intensă pentru găsirea căilor și mijloacelor optime de intervenție educativă, încă de la vârstele mici, asupra unei categorii cât mai largi de populație infantilă. Astfel, conștiința copiilor, de la cea mai fragedă vârstă, trebuie formată și dezvoltată , învățându-i pe aceștia că primirea copiilor „diferiți”, alături de toți ceilalți, trebuie făcută nu de dragul lor, în primul rând, și nu din milă pentru ei, ci pentru dreptul fiecărui individ de a participa la acțiuni comune pentru dezvoltarea lui ulterioară , pentru a contribui și el la dezvoltarea comunității în care trăiește.

Argumentul acestui referat este tocmai ideea că incluziunea poate și este mai mult decât un discurs demagogic, declarativ; ea poate fi pusă în practică prin tehnici concrete de predare și adaptare curriculară individualizată, prin formarea și dezvoltarea conștiinței tuturor copiilor pentru accepțiunea diversitară de orice tip. Grădinița are ca scop crearea unui program coerent și coordonat de incluziune a copiilor preșcolari cu diferite dizabilități, de alte etnii, proveniență socială etc. și pregătirea celorlalți copii în vederea acceptării acestora alături de ei, fără diferențe de manifestare comportamentală

sau verbală. De asemenea, se impune și implementarea unor strategii coerente de dezvoltare a conștiinței și a comportamentelor copiilor în spiritul toleranței și nediscriminării, a acceptării de șanse egale pentru toți copiii.

Integrarea/ incluziunea poate fi susținută de existența unui cadru legislativ flexibil și realist, de interesul și disponibilitatea cadrelor didactice din școala de masă și din școala specială, de acceptul și susținerea părinților copiilor integrați, de implicarea întregii societăți civile, dar și de nivelul de relații ce se formează și se dezvoltă la nivelul clasei integratoare care se bazează pe toleranță și respect față de copilul cu probleme. Grădinița care îi receptează în colectivitatea sa pe c opiii defavorizați și își determină intern „direct și indirect”, atitudinea față de aceștia este alcătuită din: educatoare, părinți, copii, iar la nivel extern, societatea cu numeroase instituții și diverși factori media. O condiție esențială pentru reușita acestor acțiuni comune ale celor trei factori activi din grădiniță este existența unor relații de înțelegere, constructive care se realizează prin atitudini deschise, prin disponibilitate, printr-un „pozitivism” specific ce se cimentează cu voință și convingere.

Educatoarea trebuie să cunoască deficiențele copiilor pe care îi va primi în grupă în scopul înțelegerii acestora și pentru a-și putea modela activitățile, în funcție de necesitățile copiilor. Grupa în care va fi integrat copilul cu cerințe speciale va trebui să primească informații într-o manieră corectă și pozitivă despre acesta. Este foarte importantă sensibilizarea copiilor și pregătirea lor pentru a primi în rândurile lor un coleg cu dizabilități. Sensibilizarea se face prin stimulări: crearea și aplicarea unor jocuri care permit stimularea unor deficienţe (motorie, vizuală, auditivă), ceea ce determină copiii să înţeleagă mai bine situaţia celor ce au dizabilităţi: prin povestiri, texte literare, prin discuţii, vizitarea/ vizita unor persoane cu deficienţe. Primirea în grupă a copilului cu cerinţe educative speciale, atitudinea faţă de el trebuie să păstreze o aparenţă de normalitate, copilul trebuind să fie tratat la fel cu ceilalţi copii din grupă. Conduita şi atitudinea educatoarei trebuie să demonstreze celorlalţi copii că i se acordă preşcolarului cu dizabilităţi. De aceea trebuie să exprime aceleaşi aşteptări şi să stabilească limite similare în învăţare ca şi pentru ceilalţi copii din grupă. Ea trebuie să îşi asume rolul de moderator , să promoveze contactul direct între copiii din grupă şi să direcţioneze întrebările şi comentariile acestora către copilul cu cerinţe educative speciale.

De asemenea, trebuie să-i încurajeze şi să-i stimuleze ori de câte ori este nevoie pe aceştia, dându-le încrederea în forţelele proprii, în propria reuşită în acţiunile întreprinse, evidenţiind unele abilităţi sau interese speciale lor în dezvoltarea şi sprijinirea cărora trebuie implicate şi familiile copiilor. Copiii cu cerinţe educative speciale integraţi în programul grădiniţei trebuie să dispună de o bună colaborare între educatoare, părinţi, psihologi şi profesorul logoped. Părinţii sunt parteneri la educaţie pentru că deţin cele mai multe informaţii despre copiii lor. Relaţia de parteneriat între părinţi şi grădiniţă presupune informarea părinţilor cu privire la programul grupelor, la conţinuturile şi metodele didactice, dar presupune şi întâlniri cu aceştia, participări la expoziţii, excursii, serbări, vizite, etc., în care sunt implicaţi proprii lor copii.

Această relaţie a grădiniţei cu părinţii copiilor cu cerinţe educative speciale este necesară şi benefică, ea furnizând, informaţional, specificul dizabilităţii preşcolarului, precum şi date despre contextul de dezvoltare a acestuia. Părinţii informează grădiniţa şi despre factorii de influenţă negativă care ar trebui evitaţi (fobii, neplăceri, stimuli negativi, atitudini care determină inhibarea / izolarea copiilor). Angajarea şi responsabilizarea familiei în educaţia copiilor este fundamentală pentru reuşita participării la programul instructiv- educativ al grădiniţei. La orice copil, în mod particular la copiii cu dizabilităţi, gradul de interes şi de colaborare a părinţilor cu grădiniţa este, cel mai adesea, proporţional cu rezultatele obţinute de aceştia. De aceea, putem afirma că familia este primul educator şi are cel mai mare potenţial de modelare.

Grădiniţa are rolul de a sprijini familiile să aibă încredere în resursele proprii, să facă faţă greutăţilor cu care acestea se confruntă. Educaţia părinţilor şi consilierea acestora au un rol important în integrarea copiilor cu afecţiuni de natură psihică, emoţională ori de altă natură în grădiniţă. Rezultatele muncii pentru promovarea incluziunii, atât directe cât

şi indirecte, faţă de partenerii educaţionali, părinţi, apar după intervale mari de timp şi sunt efectul unui exerciţiu asiduu, susţinut. Centrarea atenţiei educaţionale pe grupurile vulnerabile este un indiciu al nivelului de civilizaţie atins de o anumită societate şi aceasta impune căutarea unei noi formule de solidaritate umană, fapt ce are o semnificaţie aparte în societatea noastră.

Grădiniţa este incluzivă printr-un curriculum flexibil şi deschis ce permite adaptări succesive. Nu copilul urmează curriculumul, ci acesta este un instrument menit să sprijine dezvoltarea lui, se adaptează nevoilor şi particularităţilor acestuia. Când spunem „grădiniţă incluzivă”, nu trebuie să ne ducem cu gândul la copiii cu CES, ci la fiecare copil în parte, pentru că fiecare are un ritm propriu de dezvoltare şi la un moment dat poate avea nevoie de anumite cerinţe speciale în ceea ce priveşte educaţia. Există, de asemenea, şi anumite situaţii de risc, în care educatoarea trebuie să cunoască trăirile şi comportamentele copilului, pentru a-l sprijini. Riscurile pot apărea din mediul socio-cultural din care acesta face parte, din relaţiile de familie care îi determină existenţa zilnică, precum şi modul de dezvoltare, din modelele formale educaţionale ce pot exercita un stres deosebit asupra copilului care nu corespunde „normalităţii” cu care ne-am obişnuit.

O planificare nu poate porni aşa, tradiţional, ca altă dată, de la conţinuturi, ci de la personalităţile copiilor, de la caracteristicile şi particularităţile individuale. Pe de altă parte, grădiniţa, ca instituţie, nu poate face faţă singură cerinţelor multiple ale unui program eficient de educaţie. Este nevoie de un parteneriat între grădiniţă- familie- comunitate, de o construcţie comună în folosul copilului, fără prejudecăţi, bazată pe respect reciproc, acceptare, toleranţă, indiferent de situaţia economică, socială sau educaţională a părinţilor. Educatoarea, la rândul ei, trebuie să răspundă diversităţii şi unicităţii fiecărui copil, să-şi orienteze pozitiv atitudinea, limbajul şi metodele pedagogice. Copilul preşcolar se află într-un proces de formare în care fiecare gest, fiecare cuvânt, fiecare privire din partea adulţilor care îl înconjoară poate să îi influenţeze imaginea de sine.

Este foarte importantă atitudinea educatoarei la acţiunile copilului, apelativele, aprecierea pozitivă sau negativă, pentru a-i da copilului încredere în forţele proprii.

Pentru a evalua copilul, educatoarea trebuie să aibă în vedere competenţele şi capacităţile educaţionale ale fiecărui copil şi să identifice:

- cum este fiecare;
- ce ştie fiecare;
- ce face fiecare;
- cum cooperează cu ceilalţi.

În concluzie, pentru abordarea unei educaţii incluzive în grădiniţă, educatoarea trebuie să respecte următorii paşi:

-să elaboreze un plan de dezvoltare a grădiniţei în care să se precizeze concret parteneriatul cu familia şi comunitatea;

-să fie pregătit întregul personal al grădiniţei pentru a primi toţi copiii, fără discriminări;

-să asigure un climat primitor şi deschis prin organizarea mediului educaţional cât mai eficient şi stimulator;

-să aibă discuţii, în prealabil, cu copiii pentru a se accepta unii pe alţii, pentru a negocia, a colabora şi a lucra împreună;

-să asigure un curriculum flexibil şi deschis la care să aibă acces şi părinţii;

-să evalueze fiecare copil prin observaţie directă şi indirectă pentru a asigura participarea lui adecvată la activităţile curriculare;

-să asigure accesul tuturor copiilor la programul grădiniţei, dar şi la modificările şi adaptările acestuia;

-să asigure participarea tuturor familiilor la decizii şi acţiuni în favoarea tuturor copiilor;

-să evalueze permanent şi periodic progresele pe care le fac toţi copiii, nu numai din punctul de vedere al achiziţiilor intelectuale, dar şi al relaţiilor sociale, al cooperării şi colaborării, al dezvoltării imaginii de sine şi încrederii în forţele proprii;

-să elaboreze planuri individualizate, personalizate pentru copiii care au nevoie de sprijin în anumite componente ale dezvoltării şi la anumite momente;

-să ajusteze permanent curriculumul pentru a-l adapta la nevoile educative ale copiilor;

-să realizeze un permanent schimb de idei, experienţe şi soluţii cu celelalte colege, din grădiniţă sau din alte instituţii, precum şi cu familiile copiilor.

Bibliografie:

-Ecaterina Vrăşmaş-„ Educaţia copilului preşcolar”, Editura ProHumanitas, Bucureşti, 1999;

-Ecaterina Vrăşmaş-„Introducere în educaţia cerinţelor speciale”, Editura Credis, Bucureşti, 2004.

Utilizarea metodelor interactive în activitățile cu conținut matematic în grădiniță

Prof. Vărgatu Veronica Daniela
Grădinița cu P.P. ”Floarea Soarelui”, Craiova

“În societatea actuală are loc un proces dinamic care obligă toata categoriile sociale să ţină pasul cu evoluţia societăţii şi implicit a educaţiei”.

Nevoile şi cerintele copiilor pe scena educaţională cer dascălilor o schimbare radicală a mentalităţii, a abordării creative a tematicilor propuse pe nivele de vârstă prin folosirea metodelor interactive de grup sau individuale.

Activităţile pentru copii trebuie să aibă un caracter spontan şi să contribuie la dezvoltarea independenţei în gândire şi acţiune. Metodele interactive de grup reprezintă un început, o schimbare, o noutate. Ele nu sunt lecţii model, ci propuneri pentru o bază practică, oferind un sprijin real copilului.

Zilnic în joaca copilului se poate observa o lume numai a lui care aduce comportamente, teme, idei şi probleme absolute noi în dezbatere. Prin metodele interactive de grup copiii îşi exersează capacitatea de a selecta, combina, învăţa lucruri de care vor avea nevoie în viaţa de şcolar şi de adult.

În abordarea temelor din grădiniţă efortul copiilor este unul intelectual, de abordare a unor demersuri intelectuale, interdisciplinare decât cele clasice prin studiul mediului concret, prin corelaţiile elaborate interactiv în care copiii îşi asumă responsabilităţi, formulează şi verifică soluţii, elaborează sinteze în activităţile de grup, intergrup, individual, în perechi.

Este absolut necesar ca în activitatea cu preşcolarii educatoarea să dea dovadă de flexibitate şi creativitate în acelaşi timp în abordarea situaţiilor didactice, pentru a evita astfel rutina şi a acţiona pentru transformarea învăţământului care încă se bazează pe informaţie, pe reproducerea ei, într-un învăţământ global, integrat şi creativ, bazat pe educaţie, pe formare.

METODA LOTUS

Cunoscută şi sub denumirea de floare de nufăr, este o modalitate interactivă de lucru în grup care oferă posibilitatea stabilirii de relaţii între noţiuni pe baza unei teme principale din care derivă alte opt teme.

Obiectivele principale ale acestei metode sunt stimularea inteligenţei şi a potenţialului creativ în activităţi individuale şi de grup pe teme din domenii diferite.

Descrierea metodei.

Tehnica “ Floare de nufăr ” porneşte de la o temă principală din care derivă 8 teme secundare concretizate în opt idei ce vor deveni teme abordate în activitatea pe grupuri mici.

Etapele tehnicii floare de nufăr:

1.Construirea schemei / diagramei tehnicii de lucru.

2.Plasarea temei principale în mijlocul schemei grafice.

3.Grupa de copii se gândeşte la conţinuturile / ideile / cunoştinţele legate de tema principală.

4.Abordarea celor opt teme principale pentru cadranele libere.

5.Stabilirea în grupuri mici de noi legături / relaţii / conexiuni pentru aceste opt teme şi trecerea lor în diagramă.

6.Prezentarea rezultatelor muncii în grup. Se face analiza produselor activităţii, aprecierea în mod evaluativ, sublinierea ideilor noi care pot deveni idei principale într-o etapă următoare.

Tehnica Lotus poate fi utilizată cu ușurință în diferite tipuri de activități. În activitățile matematice, se poate utiliza pentru însușirea numărului natural, compunerea sau descompunerea unui număr, însușirea formelor geometrice, și nu numai. Un exemplu de utilizare a Lotusului este: în cadrul unei activități de verificare și evaluare, se așează în centrul florii

o cifră, iar petalele conțin noțiuni legate de numărul respectiv, precum: pe două petale se vor scrie vecinii mai mare și mai mic ai numărului respectiv, pe o alta petală copii vor desena o grupă de elemente egală cu numărul dat, pe o altă petală copiii pot desena o grupa de obiecte care să conțină cu 1 element mai mult/mai puțin decât numărul dat, pe a altă petală se poate identifica o variantă de descompunere a numărului respectiv.

CIORCHINELE

Este o tehnică care exersează gândirea liberă a copiiilor asupra unei teme şi facilitează realizarea unor conexiuni între idei deschizând căile de acces şi actualizând cunoşintele anterioare.

Se realizează parcurgând următoarele etape:

1.Se scrie un cuvânt / temă (care urmează a fi cercetat) în mijlocul tablei sau a foii de hârtie;

2.Se notează toate ideile, sintagmele sau cunoştinţele care vă vin în minte în legătură cu tema respectivă în jurul acestuia, trăgându-se linii între acestea şi cuvântul iniţial;

3.Pe măsură ce se scriu cuvinte, idei noi, se trag linii între toate ideile care par a fi conectate;

4.Activitatea se opreşte când se epuizează toate ideile sau când s-a atins limita de timp acordată;

Etapele pot fi precedate de brainstorming în grupuri mici sau în perechi. Astfel se îmbogăţesc şi se sintetizează cunoştiinţele. Rezultatele grupurilor se comunică educatoarei care le notează la tablă într-un ciorchine fără a le comenta sau judeca.

În etapa finală a activităţii , ciorchinele poate fi reorganizat utilizându-se anumite concepte supraordonate găsite de copii sau de educatoare.

Acestă tehnică contribuie la organizarea reprezentărilor, exersează capacitatea copiiilor de a înţelege un anumit conţinut.

În cadrul activităților matematice, această metodă se poate utiliza cu foarte mare succes în cadrul descompunerii unui număr. De exemplu: Pe o coală mare se trece numărul care urmează a fi descompus, iar copiii vor fi grupați în mai multe echipe, fiecare dintre acestea având sarcina de a identifica o pereche de numere în care se poate descompune numărul dat. Fiecare echipă își va scrie pe un cartonaș soluția găsită, iar educatoarea va așeza cartonașele la panou, astfel încât să formeze un ciorchine.

Bibliografie

1. Brebean Silvia, Gongea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela, *Metode interactive de grup,* Editura, Arves, Craiova
2. Cerghit Ioan , *Metode de învăţământ*, Editura Polirom, 2006, Iaşi
3. Melania Ciobotaru, Mariana Popescu, Stefania Antonovici, Dorina Fenichiu “*Aplicaţii ale metodei proiectelor*”, Ed. CD Press, 2008

Învățarea centrată pe elev

Prof.Vărcuș Mihaela
Grădinița P.P. 1Arad

Am observat că “misiunea noastră este ..… să determinăm fiecare elev să înveţe prin orice mijloace ce funcţionează cel mai bine”. După ce am văzut ce contribuţie poate aduce învăţarea centrată pe elev, următoarea etapă este să ne gândim cum o putem introduce. Învăţarea centrată pe elev nu este “o metodă de predare, ci o abordare de predare extinsă”. Aceasta înseamnă că va trebui să ne gândim la o serie de aspecte diferite. Unele modificări apărute pot fi controlate de profesori, şi vom putea să începem să le introducem când dorim. Acestea se încadrează în situaţia actuală a şcolii noastre, în planul de învăţământ şi în sistemul de învăţământ ca întreg. La extrema cealaltă, există aspecte care vor avea implicaţii mult mai profunde, iar acestea pot fi introduse numai la nivel naţional, necesitând poate şi modificarea legislaţiei. Ca profesori, atunci când descoperim idei noi, pe care le considerăm interesante, dorim să le adoptăm fără întârziere. Cu toate acestea, înainte de a avansa către învăţarea centrată pe elev, trebuie să….. ne cunoaștem elevii .Numeroase studii au demonstrat că experienţele anterioare ale elevilor noştri şi nivelul lor de motivare au un impact semnificativ asupra rezultatelor acestora. Dacă examinăm mai atent ce anume au învăţat deja, ce cred despre experienţele anterioare în procesul de învăţare şi ce îi motivează, avem o bază mai solidă pentru introducerea acelor abordări ale învăţarii centrate pe elev care le corespund mai bine. Putem face ca procesul de învăţare să fie mai relevant şi eficient pentru ei.

Profesorii au tendinţa de a prefera acele abordări ale procesului de predare-învăţare care au fost eficiente în cazul lor. Aceasta reprezintă o problemă în sine, pentru că probabil nu suntem reprezentativi pentru majoritatea elevilor cărora le predăm. În general, ne-am numărat printre elevii buni, iar experienţa noastră de învăţare a fost pozitivă. Dacă nu suntem atenţi, putem ajunge în situaţia de a folosi metode de predare ce favorizează acei elevi asemănători nouă, pe când eram ca ei. Dacă elevilor noştri li s-a predat numai pentru a fi capabili să îşi treacă examenele, probabil aceasta va fi şi limita interesului lor pentru învăţare. Trebuie să încercăm să trezim interesul pentru învăţare. Dacă reuşim să aflăm cum, aceasta va avea efect asupra fiecărui elev. Îi vom putea încuraja să înveţe materia mai temeinic, iar acest lucru îi va ajuta atunci când vor începe să lucreze.Putem utiliza chestionare pentru a analiza aspecte ca stilul de învăţare, preferinţele de percepţie şi tipurile de abilităţi sau inteligenţa multiplă. Cel puţin la fel de important este să vorbim cu elevii noştri şi să-i determinăm să discute între ei. Trebuie să facem acest lucru într-un mod structurat, care ne va oferi informaţii utile atunci când planificăm procesul de învăţare împreună cu elevii.

Ne interesează acei factori care influenţează ce vor să înveţe şi de ce, cum şi când vor să înveţe, de asemenea când vor să fie evaluaţi. Discuţiile noastre ar trebui astfel conduse încât să obţinem răspunsurile la aceste întrebări. Puteţi îndeplini această activitate gândindu-vă la un elev pe care îl cunoaşteţi bine. Însă o abordare şi mai bună ar fi să discutaţi cu unul dintre elevii noştri. Oricum am proceda trebuie să obținem răspunsuri la următoarele întrebăriaţi:

Ce vor elevii să înveţe?

De ce vor să înveţe aceasta şi ce le-a trezit interesul pentru acest subiect?

Aceste informaţii ne vor ajuta să hotărâm ce informaţii să le predăm şi ce aspecte dorim să evidenţiem. Acum să vedem cum le place să înveţe . De asemenea, încercam să aflăm ceva despre situaţiile în care le-a plăcut să înveţe şi cele care i-au ajutat să înveţe. Amintiţi-vă că ambele aspecte sunt importante pentru un proces eficient de învăţare.

Ce l-a ajutat pe elev să înveţe?

De asemenea, încercam să găsim indicii care vor influenţa momentul în care elevii învaţă eficient. Putem descoperi că un elev are deja destulă experienţă pentru a fi evaluat pentru anumite unităţi de competenţe. Deşi scopul nostru principal

a fost să obţinem informaţii care ne vor ajuta în planificarea procesului de învăţare, acestea vor contribui, de asemenea, la consolidarea relaţiei cu elevii. Bunele relaţii între profesori şi elevi motivează, reduc comportamentele inadecvate şi îmbunătăţesc frecvenţa elevilor. Deşi pentru a discuta cu fiecare elev este nevoie de timp, este important să facem acest lucru dacă aceasta ne ajută să transformăm experienţa lor într-una pozitivă şi eficace.

Profesorii pot împărţi această activitate, lucrând cu grupuri de elevi, iar rezultatele pot fi împărtăşite, sau un profesor responsabil de un anumit grup de elevi se poate ocupa de aceste discuţii. Indiferent de modul în care obţineţi informaţiile, este important ca acestea să fie accesibile tuturor profesorilor implicaţi.

Atunci când am examinat diferenţele între elevi, am observat că aceştia pot:

• avea preferinţe diferite în ceea priveşte modul în care învaţă;

• prefera să primească şi să utilizeze informaţiile în moduri diferite

• avea tipuri diferite de abilităţi sau de inteligenţă.

Există chestionare care ne pot ajuta să identificăm aceste caracteristici ale elevilor noştri. Pur şi simplu observându-ne elevii în timp ce lucrează, putem, de asemenea, să aflăm mai multe despre preferinţele şi abilităţile lor şi să ne adaptăm metodele de predare în funcţie de acestea. Totuşi, nu uitaţi că trebuie să le oferim experienţe diferite şi să îi formăm pentru a lucra în moduri variate, astfel încât să se dezvolte ca persoane care sunt capabile să muncească în contexte diferite. specte cofinențiale.

ROLUL MODELULUI PERSONAL ÎN FORMAREA CONDUITEI MORAL-CIVICE A COPILULUI

Prof. Miu Emilia Alina
Centrul Școlar de Educație Incluzivă
’’Sfânta Filofteia’’, Ștefănești

METODE PRACTICATE ÎN VEDEREA CULTIVĂRII SPIRITULUI MORAL-CIVIC

Modul în care se urmărește atingerea idealului educaţional este însă diferit de la un cadru didactic la altul şi presupune măiestria de a inocula prin metode şi procedee, prin tehnici educative valorile morale, etice corespunzătoare astfel încât copilul să beneficieze de un act educaţional util devenirii sale, iar acest lucru vizează mai multe aspecte:

• Crearea unor contexte concrete de învăţare deoarece asimilarea valorilor se realizează cu adevărat numai prin implicare directă;

• Oferirea propiului exemplu de conduită moral-civică, prin oferirea propiului model;

• Începerea formării unui comportament moral-civic de la vârsta copilăriei şi implicarea totală a familiei în realizarea unui asemenea obiectiv important.

O constatare care se impune educatorului este că formarea unui comportament moral-civic, fiind un proces complex, delicat și de lungă durată, pretinde o metodologie și o strategie corespunzătoare: complexă, variată, dinamică și adecvată numeroaselor componente care trebuie formate şi dezvoltate.

Să enumerăm principalele metode ce-i stau la dispoziție oricărui educator : povestirea, explicația morală, prelegerea morală, convorbirea morală, conferințele și referatele cu caracter etic, dezbaterile morale, problematizarea, studiul de caz, exemplul, exercițiul moral, aprecierea și sancționarea sau aprobarea și dezaprobarea. Metodele verbale se îmbină cu cele practice într-o succesiune și alternare impuse de condițiile concrete ale momentului și situației. Aprobarea și dezaprobarea se pot succeda ușor, după cum metoda explicației poate urma un exercițiu, sau un exemplu sau analiza unui caz.

Libertatea și măiestria profesorului își spun aici cuvântul și își pun pecetea pe efectele intervențiilor sale inspirate, oportune și competente. În acest domeniu calitatea de educator se manifestă mai pregnant chiar decât în predarea unei lecții, deși orice profesor știe că asimilarea cunoștințelor, a valorilor și normelor morale este insuficientă, dacă ea nu stimulează și aplicarea acestora în practică.

IDEALUL EDUCAŢIONAL- PERSONALITATEA DESĂVÂRŞITĂ

Copilul este precum o bucată de plastilină în mâna educatorului. O dată intrat pe porţile instituţiilor de învăţământ, acesta trebuie să parcurgă rând pe rând etape ale dezvoltării sale psihice, în mod direct proporţional cu dezvoltarea sa fiziologică, până când acesta va deveni o persoană socială integră.

Educaţia (după cum demonstrează inclusiv etimologia acestui concept – lat “educe,educere – a duce, a conduce”) nu este o activitate desfaşurată în sine şi pentru sine, ci una care urmăreşte atingerea anumitor finalităţi.

Finalităţile educaţiei reprezintă orientările asumate la nivel de politică a educaţiei în vederea realizării activităţii de formare-dezvoltare a personalităţii umane conform anumitor valori vizate în proiectarea sistemului şi a procesului de învăţământ (Cristea, S., 1998, p. 167).

Constituind atât punct de sosire al actului educativ, cât şi punct de plecare al acestuia, finalităţile circumscriu modelul de personalitate ce trebuie format şi îmbracă forma idealului, scopurilor şi obiectivelor educaţionale.

Idealul educaţional reprezintă finalitatea educaţională de maximă generalitate; el defineşte „un model” sau tipul de personalitate solicitat de condiţiile sociale ale unei etape istorice, pe care educaţia trebuie să-l formeze în procesul desfăşurării ei. (Nicola, I., 1996, pp. 157-158).

CONCLUZII

Încă din perioada antepreşcolară, copilul pune pe primul loc jocul, prin joc descoperă realitatea înconjurătoare. Tot astfel, lecţiile de educaţie fizică oferă mediu de joacă tinerilor, mediu în care formarea valenţelor moral- civice pot fi cimentate în structura viitoarelor personalităţi civile.

În această situaţie, rolul nostru, al cadrelor didactice rămâne acela de a selecta, de a oferi contexte şi metode de învăţare prielnice, de a interveni oportun în diferite situaţii, de a direcţiona şi sugera materiale folosite de aceştia pentru învăţare.

O altă sugestie este aceea de a realiza sustenabilitatea, şi anume, să ne asigurăm că toate valorile morale nu sunt numai asimilate de educabili, ci sunt şi transpuse în practică, aceştia devenind de-a lungul timpului persoane capabile de a lua decizii ferme, corecte, dând dovadă de un comportament desăvârşit.

Contactul cu normele morale și cu legislația țării trebuie să-l ajute pe tânăr nu numai să le cunoască și să vibreze afectiv la descoperirea lor, ci și să-l determine să opteze și să ia decizii ferme de a le transforma pe cele mai multe, dacă nu pe toate, în calități ale caracterului său moral, în principalele însușiri ale comportamentului și personalității sale.

BIBLIOGRAFIE :

Cristea, S., 1998, Dicţionar de termeni pedagogici, E.D.P.-R.A., Bucureşti

Cucoş, C., 1996, Pedagogie, Editura Polirom, Iaşi

Dragnea. A şi colaboratorii, 2006,Teoria educaţiei fizice şi sportului, Bucureşti

UNII MAI EGALI DECÂT ALȚII

Profesor Meștereagă Elena
Liceul Tehnologic ”Alexandru Borza” Geoagiu

Într-o societate egocentristă omul uită că trăieşte în comuniune cu alţi oameni şi că alături de el se află semeni ce au nevoie de înţelegerea şi sprijinul său. Astăzi, mai mult ca oricând,trebuie să învăţăm să ne acceptăm, să învăţăm să respectăm principiile democraţiei autentice. Doar așa vom reuși să coexistăm într-o societate democratică. ***Diferiţi, dar egali*** este un principiu al egalităţii şi respectului reciproc.

În diversitatea etniilor si categoriilor sociale de pe pământ constă frumuseţea universului uman, fiecare dintre acestea contribuind la patrimoniul cultural cu specificul său. Istoria, tradiţiile, cultura fiecărei etnii reprezintă un capitol important al universalităţii. Trebuie să învăţăm să ne respectăm reciproc, să comunicăm, să ne tolerăm, să cooperăm cu ceilalţi, deoarece doar aşa nu vor mai exista diferenţe între noi cei care suntem diferiţi, dar totuşi egali. Educaţia interculturală constituie o opţiune ideologică în societăţile democratice şi vizează viitorii cetăţeni să facă cea mai bună alegere şi să se orienteze în contextul schimbărilor intervenite în sistemele de valori.
Ea trebuie să devină o constantă a pregătirii cadrelor didactice şi să-şi pună amprenta asupra programelor şcolare şi materiilor de învăţământ, asupra priorităţilor educative, asupra criteriilor de evaluare a competenţelor şi comportamentelor, asupra relaţiilor cu părinţii şi comunitatea, permiţând formarea comportamentelor în comunicare, cooperare şi încredere în cadrul grupului; respect reciproc, toleranţa faţă de opinii diferite. Dorinţa de progres real, afinităţile profesionale, aspiraţiile şi preocupările comune au constituit premisele proiectelor interşcolare la care conlucrează partenerii. Din experienţa acumulată considerăm că, cele mai eficiente demersuri didactice menite să integreze copiii în activitatea şcolară sunt cele prin care le prilejuim cât mai multe ocazii să acţioneze împreună, să se joace laolaltă, să descopere lucruri noi împreună, oferindu-le copiilor o multitudine de experienţe de învăţare, aşa încât se înlesneşte integrarea în învăţământul de masă.

Suntem diferiţi, dar în acelaşi timp, egali. Semnul de egalitate care s-ar pune în relaţiile pe care le împărtăşim cu cei din jurul nostru nu vine din spaţiul pe care-l ocupăm şi nici de la ceea ce considerăm că ceilalţi aşteaptă de la noi. De asemenea, semnul de egalitate este dat de respectul faţă de cei de lângă noi şi de posibilitatea de comunicare pe care trebuie să o valorificăm. Posibilitatea care ne este oferită necondiţionat şi care trebuie valorificată cu grijă pentru a identifica oportunităţile oferite de convieţuirea cu ceilalţi.

Toți suntem egali

Una dintre frazele memorabile din cartea „Ferma animalelor”, scrisă de George Orwell, este legea scrisă pe peretele hambarului: „Toate animalele sunt egale, dar unele sunt mai egale decât altele”.

Cu toate că normele societății în care trăim promovează egalitatea juridică, egalitatea socială, egalitatea de șanse la învățătură, egalitatea de șanse între bărbați și femei la accederea în funcții, apar totuși diferențe flagrante între oameni: diferențe de tratament, diferențe între privilegii, diferențe de ordin financiar sau chiar intelectual. Pe fondul acestui dezechilibru se remarcă, din păcate, două stereotipuri: omul-victimă și omul-învingător. Atenție, nu este o clasificare a victimei și învingătorului de natură psihologică (unde criteriul de diferențiere constă în atitudinea cu care privesc circumstanțele obiective), ci o clasificare de ordin social, unde criteriul îl reprezintă privilegiile pe care cred unii învingători că le dețin în detrimentul victimelor.

Teoria lui Einstein

„Toți suntem genii. Însă dacă judecăm un pește după abilitatea sa de a se cățăra în copac, va trăi toată viața cu impresia că nu este deștept.” Afirma Albert Einstein. Adevărul este că nu ne naștem la fel. Acceptăm că suntem diferiți ca popor, ca națiune, diferiți în limba pe care o vorbim, teritoriul țării în care ne-am născut, obiceiuri și tradiții. Mai mult, ne putem plasa, în cultură, în bogați si săraci, genii și mediocri, introvertiți și extrovertiți. Determinismul acesta naște o lume neuniformă, însă egalitatea nu înseamnă neapărat uniformitate. Sub inegalitățile de tot felul, diferențe de sex, de vârstă, de forță fizică, dincolo de deosebirile de inteligență și de voință, în toate ființele umane se găsește un caracter comun, identic; se găsește calitatea de a fi o ființă vie, cugetătoare și conștientă. Această calitate se gășeste în fiecare om în grade diferite.

Suntem oameni și suntem egali, suntem oameni, rezultă faptul că suntem diferiți. Cred că aceste două lucruri sunt legate una de cealaltă. Ceea ce ne face egali ne face și diferiți. Avem aceleași drepturi, deci suntem egali. Dar când vorbim despre a avea o opinie proprie și de a gândi într-o manieră unică, aici nu mai vorbim despre egalitate, ci despre diferențiere.

Egalitatea nu respinge diversitatea, ci incorectitudinea tratamentelor sociale, superficialitatea judecăților și adoptarea ideilor gata-făcute care ne fac prizonierii etichetelor și șabloanelor. Diversitatea, nuanțele personalității, onestitatea în gândire și exprimarea ideilor diferite nu sunt sau, cel puțin, nu trebuie întunecate sau cenzurate de inegalitatea socială.

Vanitatea – otrava care îi ompară pe învingători

Într-o lume în care oamenii sunt absorbiți de sine, ahtiați să atingă măreția în viață și preocupați atât de mult de imaginea lor și de părerea pe care și-o fac alții despre ei, vanitatea s-a generalizat și, ce e și mai rău, a ajuns să se confunde cu respectul față de propria persoană. Însă, indiferent de ambalajul cu care alegem s-o deghizăm, vanitatea tot acolo este. De pildă, o asemenea întâmplare a trăit faimoasa actriță Billie Burke, aflată într-o călătorie peste ocean, într-un transatlantic. Observând într-o seară la masa alăturată un om care suferea de răceală, l-a abordat: „Te simţi rău?”. Omul a dat din cap. „Îți voi spune ce să faci pentru aceasta”, s-a oferit actrița. „Du-te în cabină și bea mult suc de portocale. Ia două aspirine. Învelește-te cu toate păturile pe care le găsești. Transpiră și astfel elimini răceala. Știu ce spun. Sunt Billie Burke de la Hollywood.” Omul i-a zâmbit și s-a prezentat: „Mulţumesc”, a spus el, „sunt doctorul Mayo de la clinica Mayo.”

Un alt exemplu îl are în prim-plan un tânăr locotenent secund aflat în Fort Bragg. Dorind să-și cumpere o băutură de la un automat, a constatat că nu are mărunt. Văzând că trece pe acolo un civil, l-a întrebat dacă are să-i schimbe banii. Cetățeanul spuse amabil: „Cred că da, să mă uit.” Locotenentul, plin de mândrie i-a răspuns: „Acesta nu-i un mod de a te adresa unui ofiţer. Aşa că o luăm de la capăt. Ai să-mi schimbi un dolar?” Civilul îl salută cu atenţie, zâmbi şi spuse scurt: „Nu, să trăiți!”

Cele evocate mai sus ar trebui să fie un semnal de alarmă pentru noi. Indiferent de statut, renume și condiția socială de care ne bucurăm, nimic nu ne dă dreptul să-i tratăm nedrept pe alții, să-i discriminăm, să-i disprețuim sau să-i subestimăm. Se spune că superioritatea caracterului unui om nu se reflectă în modul în care își tratează prietenii, ci în modul în care se comportă cu cei care sunt sub nivelul său.

Ce ne spune Biblia?

Omul a fost cea din urmă ființă care a apărut pe Pământ, dar a fost cea dintâi care s-a folosit de creier pentru a tinde la ceva mai bun si mai mare decât el însuși. Însă, în ciuda strădaniilor și a luptelor pe care le ducem în viața aceasta pentru a deveni mai buni, mai inteligenți, mai bogați și mai rafinați, lupte care generează învingători și, implicit, victime, în fața lui Dumnezeu toți ne situăm pe aceeași treaptă întrucât toți facem parte din creația Sa.

Biblia spune: „Știți că domnitorii neamurilor domnesc peste ele și mai marii lor le poruncesc cu stăpânire. Între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi să fie slujitorul vostru. Și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi să vă fie

rob” (Matei 20 : 25,27), verset care coroborează cu Matei 19:30: „mulți din cei dintâi vor fi cei din urmă și mulți din cei din urmă vor fi cei dintâi”.

Timpul e risipit atunci când e folosit pentru superiorități, ipocrizii și competiții inutile, însă același timp se dilată și e suficient atunci când e folosit în mod potrivit: pentru prietenie, onestitate, corectitudine și stare de bine.

Bibliografie:

- https://respiro.ro/time/toti-suntem-egali-dar-unii-sunt-mai-egali-decat-altii
- http://marginalizarea.blogspot.com/2011/01/diferiti-dar-egali-un-principiu-al.html

INCLUZIUNEA CA PARTE A ÎNVĂȚĂMÂNTULUI

profesor Bota-Olelei Maria-Alina
Liceul Tehnologic ”Transilvania” Deva
profesor Borca-Balaban Adela-Cristina
Liceul Tehnologic ”Transilvania” Deva

Şcoala incluzivă facilitează accesul tuturor la o educaţie de calitate printr-o serie de activităţi al căror centru este elevul. Educaţia pentru toţi poate să fie un mijloc de îmbunătăţire a educaţiei în general prin reconsiderarea sprijinului care se acordă anumitor copii. Maniera în care o serie de particularităţi de dezvoltare şi învăţare determină împărţirea copiilor în categorii determinate tinde să fie înlocuită de o manieră noncategorială, care consideră că orice copil este o persoană care învaţă într-un anumit ritm şi stil.

Incluziunea, a fost percepută ca o fază de integrare a copiilor cu cerinţe educative speciale. Într-o abordare nouă, incluziunea se referă la o altă manieră de abordare a educaţiei pentru toţi. Observaţiile la nivel de clasă confirmă faptul ca nu toţi copiii pot face faţă în mod susţinut şi performant cerinţelor şcolare, dar că, în acelaşi timp, folosind metodele potrivite de predare – învăţare – evaluare şi respectând ritmul propriu al fiecărui copil, toţi elevii pot înregistra progrese şcolare, uneori acestea fiind remarcabile faţă de aşteptările iniţiale. Cadrele didactice implicate în educaţia incluzivă pun accentul pe utilizarea de activităţi care comportă lucrul în echipă şi cooperarea, pe respectarea identităţii culturale a fiecărui copil în parte şi pe monitorizarea constantă a eficacităţii activităţilor de predare – învăţare – evaluare la nivelul fiecărui copil. Conduita creativă a cadrului didactic este unul din factorii care asigură dezvoltarea potenţialului creativ al elevilor, având un rol important în educaţia incluzivă. Principiul egalităţii de şanse reprezintă conceptul de bază al şcolii incluzive, prin aplicarea căruia aceasta contribuie la anularea diferenţelor de valorizare bazate pe criterii subiective de ordin etnic sau social. Incluziunea la nivel şcolar se realizează prin respectarea şi valorizarea diferenţelor socio-culturale existente în rândul elevilor şi prin promovarea bogăţiei şi a diversităţii experienţei educative care rezultă din aceste diferenţe.

De asemenea, construirea unei imagini pozitive despre sine este o altă nevoie a copiilor cu dificultăţi de învăţare. Aceasta se poate realiza pe fondul unor activităţi de grup orientate spre valorizarea posibilităţilor fiecăruia şi pe un sistem de relaţii pozitive între profesor şi elev şi între elevi. Relaţiile respective trebuie să ofere terenul încrederii reciproce, al empatiei cu trăirile fiecăruia, împărtăşirii emoţiilor,sentimentelor, preocupărilor ca şi a experienţei de cunoaştere şi învăţare. Fiecare copil este înţeles ca un participant activ la învăţare şi predare pentru că fiecare aduce cu sine în procesul complex al învăţării şi dezvoltării o experienţă, un stil propriu de învăţare, un model social, o interacţiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare.

Metode eficiente utilizate în incluziunea educaţională

- **Responsabilitatea pentru învăţare**

Responsabilitatea ultimă de a învăţa este a elevului. Mediul şcolar trebuie să-i permită să se angajeze în învăţare, dar el însuşi este cel care acţionează. Totuşi, înainte să acţioneze, e nevoie să ştie ce i se cere pentru a învăţa eficient. Există câteva atitudini şi comportamente pe care elevii care vor să devină independenţi le afişează şi pe care profesorii ar trebui să le promoveze şi încurajeze, cum ar fi: încrederea, implicarea activă, deschidere pentru împărtăşirea ideilor şi ascultarea activă.

- **Încrederea**

Elevii trebuie să ajungă să creadă că opiniile lor sunt apreciate. Trebuie să simtă că ceea ce gândesc şi împărtăşesc este unic, important şi reprezintă o contribuţie la o înţelegere mai profundă a conceptelor şi problemelor care sunt dezbătute. Fără încredere în propria lor valoare şi demnitate, nu se pot implica activ în construcţia universului de cunoştinţe.

- **Implicarea activă**

Este demonstrat faptul că elevilor le place să fie implicaţi activ în procesul de învăţare şi atunci când implicarea lor este solicitată aceştia manifestă o capacitate sporită de înţelegere. Ca atare, elevii care se angajează pe deplin în învăţare ajung să conştientizeze împlinirea pe care o resimt în urma depunerii unui efort în învăţare.

- **Deschidere pentru împărtăşirea ideilor**

Împărtăşirea ideilor cere curaj. Iniţiatorul trebuie să renunţe la ceva de dragul celorlalţi. Părinţii îşi învaţă copiii de mici că dăruirea, împărţirea lucrurilor este un comportament social şi important. Copiii ajung să accepte ideea de a împărţi, nu pentru că părinţii lor vor acest lucru ci pentru că înţeleg beneficiile ei intrinseci. Când elevii se angajează într-o astfel de activitate de împărtăşire a anumitor lucruri, se dedică întregii comunităţi de elevi, clasei lor, şcolii lor şi se simt împliniţi.

- **Ascultarea activă**

Expunerea ideilor în clasă, printre colegi, presupune ascultare, renunţare la emiterea de judecăţi sau la impunerea propriei opinii în faţa sau în detrimentul altora. Elevii primesc în schimb înţelepciunea colectivă, care le încadrează ideile într-un context mai larg şi trebuie să îi învăţăm să o aprecieze. Însă, prin intermediul dialogului amplu, elevii devin capabili să-şi examineze şi să-şi corecteze propriile idei, să ofere şi să preia cunoştinţe.

Învăţarea activă în clasele incluzive aduce o serie de avantaje elevilor care asimilează la un nivel mai profund, reţin ideile mai mult timp şi pot utiliza conţinutul cursurilor lor. Prin învăţarea activă, aceştia devin mai motivaţi să înveţe, pot corela mai uşor ceea ce au învăţat cu viaţa reală şi pot folosi lucrurile învăţate la şcoală în practică. De asemenea, învaţă să aibă iniţiativă în procesul de învăţare, pot dezvolta relaţii de calitate cu ceilalţi şi îşi întăresc abilităţile sociale. Participarea directă în procesul propriu de formare îi face să deprindă abilităţi de cooperare care-şi dovedesc ulterior utilitatea în societate şi la locul de muncă.

Soluții pentru îmbunătățirea incluziunii școlare

Incluziunea școlară reprezintă primul pas spre incluziunea socială și presupune existența unui sistem educațional în care orice copil, indiferent de particularitățile sale de dezvoltare și învățare, trebuie să aibă dreptul la educație fără a fi marginalizat sau exclus, dar și relații și asumări conștiente ale responsabilităților în familie și comunitate. Așa încât, s-au identificat câteva direcții care să ducă la îmbunătățirea incluziunii școlare în viitor:

- ✓ necesitatea continuării procesului de schimbare a atitudinilor individuale și sociale ale profesorilor, copiilor, părinților, actorilor locali și factorilor decidenți cu privire la educația incluzivă prin continuarea acțiunilor care să ducă la schimbarea de mentalitate și acceptarea diversității copiilor, adică acceptarea incluziunii celor vulnerabili;
- ✓ necesitatea recunoașterii dreptului copiilor la o educație incluzivă în propria lor comunitate;
- ✓ promovarea unui învățământ favorabil incluziunii și a învățării pentru toti copiii și tinerii;
- ✓ tratarea cu demnitate a părinților care au copii cu dizabilități;
- ✓ necesitatea unor schimbări în legislație și anume elaborarea unor metodologii de implementare coerente și complete privind incluziunea, a căror aplicare să devină o obligație legislativă pentru toate școlile, pentru a oferi astfel educație incluzivă;
- ✓ Universitățile să ofere informații actualizate și să includă în curriculă incluziunea socială și cea educațională;

- ✓ găsirea unor soluții pentru escaladarea barierelor din unitățile de învățîmânt:

• schimbarea de orientare a învățământului din centrare pe profesori/ discipline / orar pe nevoile copilului;

• acceptarea (nu doar declarativă) a copiilor cu dizabilități în școală și crearea unei atmosfere care să ajute toți elevii să beneficieze de serviciile educaționale;

• oferirea, în școală, a serviciilor de care au nevoie elevii cu CES, astfel încât fiecare dintre ei să poată avea un traseu individualizat de învățare și dezvoltare centrat pe nevoile sale;

• un curriculum național flexibil, creativ și adaptat nevoilor copiilor;

• formarea cadrelor didactice și a specialiștilor din serviciile educaționale în perspectiva incluziunii;

• implicarea și participarea, pe cât posibil, a familiilor la viața școlii.

Bibliografie:

- ALBULESCU, I.; ALBULESCU, M., *Predarea şi învăţarea disciplinelor socio-umane.*
- *Elemente de didactică aplicată*, Ed. Polirom, Iaşi, 2000.
- Creţu C, 1998, *Curriculum diferenţiat şi personalizat,* Ed. Polirom, Iaşi
- POPOVICI, Dumitru, *Sociologia educaţiei*, Ed. Institutul European, Iaşi, 2003.
- Solutii pentru imbunatirea incluziunii scolare in Romania - Gala Societății Civile (galasocietatiicivile.ro)

DIVERSITATEA ȘI INCLUZIUNEA ÎN ȚARA NOASTRĂ

profesor Borca Marius-Laurențiu
Școala Gimnazială Bretea Română
Profesor Păsconi Cosmin Tiberiu Petrică
Școala Gimnazială Bretea Română

Termenii de **diversitate** și **incluziune** (D&I) sunt termeni cunoscuți deja în vocabularul, dar și în politicile corporațiilor și organizațiilor din întreaga lume.

Pentru organizațiile de la noi din țară, managementul diversității și incluziunii se află într-o stare incipientă. Practicile de D&I sunt mai degrabă preluate de la departamentele de Resurse Umane ale companiilor cunoscute, în timp ce politicile de D&I sunt adaptate legislației românești, dar și culturii și mentalității locale. MKOR Consulting a elaborat primul studiu despre managementul D&I management în organizațiile din România, având drept principale obiective: măsura în care organizațiile românești se identifică cu principiile diversității și incluziunii, modul în care sunt abordate principiile de diversitate și incluziune în companiile din România, indicatorii de performanță utilizați de organizații pentru a măsura progresul D&I.

Diversitatea și incluziunea reprezintă un principiu care susține acceptarea oamenilor pentru ceea ce sunt, indiferent de cultura lor, orientarea sexuală, genul, vârsta, religia, etnia, vulnerabilitatea sau cadrul social din care vin. De asemenea, diversitatea și incluziunea nu înseamnă numai aprecierea oamenilor prin respectarea caracteristicilor care îi fac unici și diferiți. Acest principiu are un efect pozitiv major asupra afacerilor, indiferent de mărimea, domeniul activității sau poziționarea geografică.

Concluzii ale Raportului de diversitate și incluziune în companiile românești

- Cei doi termeni reprezintă un principiu care susține acceptarea oamenilor pentru ceea ce sunt, indiferent de cultura lor, orientarea sexuală, genul, vârsta, religia, etnia, vulnerabilitatea sau cadrul social din care vin.
- Diversitatea și incluziunea nu înseamnă numai aprecierea oamenilor prin respectarea caracteristicilor care îi fac unici și diferiți.

Motivul este unul deosebit de simplu: un mediu de lucru divers înseamnă varietate în abordarea problemelor de afaceri, ceea susține creșterea organizațională. Astfel că este o situație în care toată lumea are de câștigat: oamenii se simt incluși, apreciați și în siguranță, iar aceasta conduce către o creștere a afacerii, per total.

Între beneficiile diversității și incluziunii se pot enumera: creșterea bunăstării angajaților, înmulțirea ideilor creative și a noilor moduri de gândire, managementul D&I are un impact direct asupra creșterii motivației și satisfacției la locul de muncă.

Rezultate cheie ale cercetării din țara noastră

- cele mai multe organizații își declară susținerea principiilor D&I și pentru egalitatea de șanse pentru toți angajații.
- peste 70% dintre organizațiile românești cred că motivația și satisfacția angajaților cresc atunci când spațiul de lucru este divers și incluziv, așa încât adoptarea și supravegherea practicilor de D&I are un impact major asupra creșterii companiei.
- 44% dintre organizații susțin diversitatea și incluziunea prin oferirea oportunităților egale pentru toți angajații.
- 78% declară că oferă salarii și beneficii egale pentru muncă egală.
- 69% dintre companii consolidează principiile D&I în procesul de recrutare.

- 60% dintre companiile mare au strategii de D&I, în timp ce 86% dintre companiile de stat participante la studiu au o abordare specifică a acestor practici.
- 47% dintre IMM-uri și 44% dintre microîntreprinderi au o politică unitară în domeniul D&I.

Dificultăți de implementare

Cu toate că cele mai întâlnite practici care susțin diversitatea și incluziune în companiile românești (politici de recrutare, selecție și promovare non-discriminatorie, programe de training și dezvoltare, program flexibil, susținerea angajaților etc.), există și dificultăți și limitări. Acestea există în orice organizație, indiferent de aspect. Iar dacă firmele doresc să se alinieze cu principiile globale de D&I, anumiți factori pot fi considerați obstacole.

Acest studiu arată că una din patru organizații participante la sondaj menționează **mentalitățile oamenilor, cultura și prejudecățile –** atât ale angajaților, cât și ale managerilor – ca principale limitări în implementarea practicilor de diversitate și incluziune. Mai trebuie menționat faptul că și **lipsa politicilor clare de staff,** dar și a procedurilor și a strategiilor, alături de resursele umane limitate reprezintă alte limitări importante pentru implementarea diversității și incluziunii în companiile din țara noastră.

Impact. Egalitate de gen și de șansă

Chiar dacă diversitatea este o valoare importantă într-o companie, fără incluziune, nu se implementează cu adevărat, ci va rămâne doar un deziderat.

Incluziunea reprezintă implicarea activă a ideilor, cunoștințelor, perspectivelor, abordărilor și a stilului fiecărui angajat. Prin participarea și contribuția tuturor angajaților, se asigură un mediu de colaborare în care domină susținerea și respectul, valori care ajută la maximizarea performanțelor.

Fiind unul dintre principiile fundamentale ale Uniunii Europene, dar și unul dintre principiile Pilonului European al Drepturilor Sociale, egalitatea de gen se referă la egalitatea de tratament și de șanse între bărbați și femei. Principiul este asigurat și promovat în toate domeniile, incluzând și aspecte cum ar fi: participarea pe piața forței de muncă, condițiile de angajare și evoluția carierei.

Este cunoscut faptul că, în acest moment, pe piață există numeroase studii privind egalitatea de gen și de șansă, menite să îndrepte atenția opiniei publice către o problemă reală a societății noastre. Firmele identificate drept high performers (adică acele companii care au înregistrat creșteri anuale mai mari de 20% în ultimii ani) depun mai multe eforturi decât celelalte în direcția încurajării progresului femeilor. De asemenea, a fost vizat accesul pe care îl au femeile în poziții de conducere. Conform acestuia, oportunitățile de promovare sunt considerate un factor esențial atât de către bărbați (26%), cât și de către femei (35%).

Bibliografie:

- STUDIU: Diversitatea și Incluziunea în Organizațiile din România 2020 (mkor.ro)
- https://mkor.ro/blog/diversitate-statistici-business/

SOLUȚII EDUCAȚIONALE PENTRU ELEVII CU ADHD

Cioc Luminița, profesor înv. primar,
Liceul Teoretic „Tudor Vladimirescu„ Drăgănești-Olt

Conform studiilor de specialitate, putem afirma că unele dintre cauzele importante ale hiperactivității elevilor este plictiseala și lipsa de implicare în activitățile din clasă.Exista un mod de a ajuta elevii hiperactivi să se implice în activitățile școlare și anume, de a face informația, învățarea și activitățile didactice atractive, interesante, pasionante.Bineînțeles educarea elevului hiperactiv este un proces dificil, care presupune un efort comun, de ambele paărți, în care sarcinile și responsabilitățile revin deopotrivă elevului cât și educatorului.

Pentru a motiva elevul să depună efort pentru a ajunge la autocontrolul necesar astfel încât să facem lecții relevante, interesante, cu angajarea imaginației având forțe surprinzător de puternice, așa cum ar trebui. Educația imaginativă oferă un set de metode de predare-învățare care facilitează eliminarea rutinei, a plictiselii și implicarea activă a imaginației elevilor în ceea ce fac, obținându-se astfel rezultate care îi motivează pe școlari pentru următorii pași de învățare. Acest tip de educație oferă o nouă înțelegere a modului în care se dezvoltă cunoașterea în mintea umană, cum lucrează și se schimbă imaginația pe parcursul întregii noastre vieți. Cercetătorii din domeniu și-au concentrat activitatea profesională în acest domeniu și au elaborat metode de predare inovative care au ca scop să pună la dispoziție instrumente eficiente de predare-învățare.Acestea au o bună aplicabilitate pentru elevii hiperactivi, demotivați și cu nevoi speciale de învățare.

În vederea sprijinirii elevilor cu ADHD, este nevoie de crearea unui mediu de lucru în spațiul clasei, atrăgător, sigur și motivant. Așadar trebuie să stabilim un mediu care să fie:

- structurat și bine organizat, cu un program clar și constant, cu reguli precise, elemente de rutină,
- calm și ordonat,
- cu reguli clare de comportament în sala de clasă,
- concentrat pe încurajarea comportamentelor pozitive și descurajarea celor nedorite,
- prielnic pentru sprijinirea elevilor în cazul întâlnirii unor obstacole de orice fel și în care să se încurajeze respectul tuturor,
- prietenos, incluziv,
- dorința de a construi ideea de echipă, de colegialitate, comunitate,
- sprijinite nevoile individuale ale elevilor,
- caracterizat de standarde înalte pe care trebuie să le respecte toți,
- sigur și stabil din punct de vedere emoțional și fizic, elevii nu se tem să facă o greșeală sau să spună ceva banal și absurd.

În sprijinul tuturor elevilor, dar mai ales al celor cu ADHD, se pot folosi diverse stimulente în sala de clasă:

-reducerea temelor pentru acasă,

-pauza suplimentară cu activități recreative, jocuri cu jetoane, puzzle, carte de colorat, îngrijirea colțului verde,

-jocuri de rol sau jocuri de grup în clasă,

-oferirea unui caiet sau creion special, fețe zâmbitoare,

-diplome, diverse premii pentru elevi,

-acordarea rolului de lider într-un joc educativ în clasă,

-mici jucării oferite elevilor, cu acordul părinților,

-scutirea de la o anumită temă,

-excursii în care colegii sunt încurajați să ajute copilul cu ADHD,

-ascultarea unor povești sau melodii preferate în clasă,

-primul loc la rând când se pleacă acasă,

-acces preferențial la unele resurse, calculator, cărți,

-ocazia de a prezenta colegilor o poezie, o compunere, o compoziție plastică,

-permisiunea de a aduce în clasă o jucărie preferată,

-reducerea unei sancțiuni,

-dreptul de a face prezența, de a coordona o activitate cu colegii.

Bibliografie:

Rief, Sandra și Heimburge, Julie, „ Cum să intri în contact și să educi toți copiii într-o clasă incluzivă; Strategii practice, lecții și activități „ Ed . Jossey Bass Teacher, San Francisco,2006

Ștefan Popovici, Ciprian Fartușnic, Nadia Târnoveanu, „Managementul clasei pentru elevii cu ADH, ghid pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar„ , Ed. Didactica Publishing House , București, 2008

CERCETARE DIDACTICĂ - TEORIA INTELIGENȚELOR MULTIPLE

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR
CHERNICIUC RAMONA CRISTINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ
„BOGDAN VODĂ” RĂDĂUȚI

Pentru valorizarea cât mai eficientă a potențialului creator al fiecărui copil, fiecare cadru didactic ar trebui să descopere acele direcții de talente pe care Gardner le numește ”inteligențe”. Fiecare dintre noi beneficiem din cele 8 tipuri de inteligențe (verbal/lingvistică, logico-matematică, vizual/spațială, ritmică/muzicală, corporală/kinestezică, interpersonală, intrapersonală, naturală) într-o anumită măsură. Fiindcă elevii sunt diferiți, fiecare dintre ei prezintă câte un *pachet de inteligențe* care așteaptă să fie descoperite, apoi dezvoltate. Pentru aceasta, instituțiile de învățământ au posibilitatea să creeze experiențe care să valorifice potențialul intelectual al fiecăruia.

Teoria inteligenţelor multiple a dezvoltat o altenativă a muncii diferenţiate ***strategie modernă de instruire inovativă,*** interactivă care poate contribui la îmbunătăţirea performanţelor şcolare. Un element esenţial în aplicarea Teoriei Inteligenţelor Multiple pentru alegerea strategiilor didactice la clasă este cunoaşterea profilului de inteligenţă a elevilor, aflarea punctelor „tari“ şi „slabe“ ale acestora.

Sarcinile de lucru individualizate stimulează dezvoltarea inteligențelor multiple ale elevilor, oferind șansa fiecăruia să se evidențieze, inclusiv elevilor cu CES, ajungându-se astfel la satisfacția propriei reușite. Ca formă predominantă de activitate este munca în echipă, ceea ce facilitează învățarea prin cooperare, elevii cu profil de inteligență asemănător fiind stimulați să interacționeze, să se asocieze, să-și exprime propriile păreri, să colaboreze cu colegii de echipă în realizarea cerințelor de învățare, dar mai ales să se simtă parte integrantă într-un spațiu care le pune în valoare talentul/inteligența.

Pe parcursul clasei a II-a, la disciplina *Matematică și explorarea mediului*, am folosit *Teoria Inteligenţelor Multiple, în diverse situaţii de învăţare*. Una dintre acestea a fost în consolidarea operațiilor de adunare și scădere în concentrul 0-100 integrat cu tema Medii de Viață. Am abordat această temă în semestrul I, pe parcursul primelor trei luni, având ca finalitate o *lecție demonstrativă la nivelul școlii noastre.* Am constatat că o astfel de abordare a unei lecţii de matematică a avut beneficii importante la nivelul clasei pe care o conduc. Am observat o îmbunătăţire şi un interes deosebit din partea elevilor.

OBIECTIVELE CERCETĂRII:

1. Familiarizarea cu teoria inteligențelor multiple;
2. Diversificarea conţinuturilor procesului educaţional;
3. Valorificarea optimă a potenţialului fiecărui elev şi a disponibilităţilor lui psihofizice în scopul atingerii parametrilor de calitate în strânsă legătură cu cerinţele societăţii;
4. Introducerea tipurilor de inteligență multiplă în procesul instructiv-educativ.

RESURSE: *materiale***:** fișe de lucru diferențiate, tablă interactivă, prezentări Power-Point, carton, coli colorate, foarfecă, lipici;

*umane***:** 34 elevi; profesor învăţământ primar Cherniciuc Ramona, părinţi

STRATEGIA CERCETĂRII:

Cunoaşterea felului în care învaţă fiecare elev va permite învățătorului să ia decizii corecte asupra modului de evaluare a progreselor copiilor.Teoria inteligenţelor multiple oferă un număr mare de instrumente didactice a căror utilizare asigură centrarea demersului didactic pe elev. Tehnicile şi materialele utilizate în procesul instructive-educativ pot fi grupate în funcţie de tipul de inteligenţă predominant.

În contextual actual al şcolii noastre recomand câteva posibilităţi de aplicare a teoriei inteligenţelor multiple:

- la începutul lecţiilor obişnuite se poate folosi o activitate care stimulează inteligenţele multiple, în scopul de a creşte motivaţia elevilor (folosirea inteligenţelor multiple ca „ punct de plecare “ al lecţiei);
- în cadrul unei teme interdisciplinare realizate într-un grup constituit din elevi, reprezentând diverse inteligenţe „ tari “, se va colabora în realizarea sarcinii prin coduri de simboluri şi perspective diferite;
- în cadrul unui proiect individual prin care fiecare elev îşi realizează tema din perspective inteligenţei / inteligenţelor „tari”;
- exploatarea unei teme la nivelul unei discipline prin diferite coduri de reprezentare.

EVALUAREA ACTIVITĂȚILOR:

- CD cu fotografii şi albume din derularea proiectului, portofolii, expoziții;
- Lecție demonstrativă la nivelul școlii

CONCLUZII

Pornind de la aserţiunea fundamentală a acestei teorii, că cele opt tipuri de inteligenţă sunt necesare pentru o funcţionare optimă a intelectului uman, educatorii trebuie să le acorde aceeaşi importanţă în actul didactic. Aceasta contravine însă sistemelor tradiţionale de educaţie care sunt axate pe dezvoltarea şi folosirea inteligenţei verbale (lingvistice) şi matematice. Astfel, teoria inteligenţelor multiple impune ca educatorii să recunoască şi să educe o gamă largă de talente şi abilităţi. Ei trebuie să structureze prezentarea materialului într-un stil care să angajeze majoritatea tipurilor de inteligenţă.

Metode şi tehnici centrate pe elev folosite în predarea disciplinelor economie

Prof. Hriţcu Gabriela – Loredana
Prof. Hrițcu Cristian
Liceul „Regina Maria” Dorohoi, jud. Botoşani

Învăţarea centrată pe elev presupune un stil de învăţare activ şi integrarea programelor de învăţare în funcţie de ritmul propriu de învăţare al elevului.

Succesul la clasă, în abordarea centrată pe elev, depinde de competenţele cadrului didactic de a crea oportunităţile optime de învăţare pentru fiecare elev. Metodele de învăţare centrată pe elev fac lecţiile interesante, ajută elevii în înţelegerea conţinuturilor și aplicarea lor în viaţa reală. Aceste metode nu trebuie rupte de cele tradiţionale, ele marcând un nivel superior în spirala modernizării strategiilor didactice. Dintre metodele moderne centrate pe elev, specifice învăţării active, pe care le aplic cu succes în predarea disciplinelor economice, fac parte: mozaicul, cubul și harta minții.

- **Mozaicul**

Modul: Calitatea produselor şi serviciilor

Subiectul lecţiei: Defectele mărfurilor nealimentare

Descriere aplicare metodă:

- Elevii sunt împărţiţi în grupe de câte patru.
- Fiecare primeşte un număr 1; 2; 3; şi câte o fişă de lucru individuală (fiecare fişă conţine după caz următoarele elemente: produs/marfă, defecte posibile, identificare, cauze).
- Elevii se regrupează după numărul pe care l-au primit, de exemplu toți elevii care au grupa numărul 1 formează o grupă, toţi elevii care au numărul 2, toţi elevii care au numărul 3.
- Astfel grupaţi ei lucrează în grupul lor, se consultă acolo unde nu ştiu sau au nelămuriri, dacă este cazul sunt ajutaţi de profesor.
- După ce au finalizat fişa de lucru, elevii se regrupează ca la început şi devin EXPERŢI în grupul lor. Le prezintă şi colegilor conţinutul fişei, explică nelămuririle celorlalţi acolo unde este cazul.
- Profesorul monitorizează activitatea elevilor.

- **Cubul**

Modul: Marketing

Subiectul lecţiei: Utilizarea scalelor metrice în cadrul unei cercetări de marketing

Descriere aplicare metodă:

Elevii vor fi împărţiţi în şase grupe (câte feţe are cubul), fiecare echipă răspunzând unei cerinţe (utilizând manualul):

•grupa 1 va descrie cele patru tipuri de scale;

•grupa 2 va compara cele patru tipuri de scale, stabilind asemănările şi deosebirile dintre ele;

•grupa 3 va analiza avantajele folosirii scalelor metrice faţă de cele nemetrice;

•grupa 4 va asocial fiecare tip de scală cu fenomenele şi procesele de marketing pe care este în măsură să le măsoare;

•grupa 5 va aplica fiecare tip de scală într-o situaţie ipotetică a unei cercetări de marketing;

•grupa 6 va argument specificitatea fiecărei scale (în raport şi cu tipul cercetării) şi necesitatea utilizării scalelor.

În final, profesorul desenează pe tablă cubul desfăşurat şi notează concluziile la care a ajuns fiecare echipă.

- **Harta minții**

Modul: Protecția consumatorilor

Subiectul lecției: Drepturile consumatorilor

Descriere aplicare metodă:

- elevii sunt împărțiți în grupe;
- fiecare echipă primește câte o fișă, care are scris în centrul ei, într-un oval, CONSUMATOR;
- elevii trasează pe fișă săgeți din acel oval, scriind DREPTURILE CONSUMATORILOR, delimitate pe criterii, care fac parte din acea categorie;
- după ce au finalizat fișa elevii, cei care au fost desemnați raportori, vin la tablă și prezintă întregii clase, drepturile consumatorilor, pe care au reușit să le găsească.

Aceste sunt numai câteva dintre metodele centrate pe elev. Fiecare dintre ele înregistrează avantaje și dezavantaje, important fiind însă momentul ales pentru desfășurarea lor.

Conduse cu pricepere și tact aceste metode și tehnici stimulează progresul tuturor elevilor, atât a celor care învață mai greu, cât și a celor cu potențial mai mare.

Bibliografie

1. Ionescu, M., Clasic și modern în organizarea lecției, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 1982;
2. Jinga, I., Negreț, , Învățarea eficientă, Ed. Aldiri, București, 1999.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT (PIP)

Prof. înv. preșcolar Mocanu-Tudor Florentina
G.P.P. “Voinicelul” Slobozia, Județul Ialomița

DATE PERSONALE:

Numele şi prenumele preșcolarului: P.I.M

Data şi locul naşterii: 17.10.2019

Domiciliul: Slobozia

Nivelul de vârstă: 3 ani

PROBLEME DE SĂNĂTATE: ***dipareza spastică, întârziere în dezvoltare***

STAREA INIȚIALĂ:

1. ***Capacitatea de autoservire:***

- are importante carenţe privind motricitatea grosieră (nu are coordonare şi stabilitate în mişcare)
- motricitatea fină este foarte slab dezvoltată (mânuire obiecte);
- nu are deprinderi de igienă personală şi colectivă minime specifice vârstei (nu se poate hrăni fară ajutor);

2. ***Nivelul de socializare*:**

- manifestă dependență față de însoțitoarea personală (mama); absența ei îi generează crize de nesiguranţă, plâns, țipete
- are competenţe scăzute în desfăşurarea activităţilor ludice
- nu socializează cu educatoarele și cu colegii de grupă
- nu identifică semnificația corectă a apropierii sau gesturilor colegiale ale copiilor din grupă

3. ***Comportamenul cognitiv***

- are dificultăți de pronunție a sunetelor limbii române
- are vocabular redus, sub minimul copiilor de aceeași vârstă

INSTRUMENTE DE EVALUARE INITIALA: observaţiile spontane şi dirijate

RECOMANDĂRI PARTICULARE:

- derularea unui Plan de Intervenție Personalizat (P.I.P.)
- menținerea prezenței mamei în sala de grupă, ca persoană de sprijin
- reducerea programului zilnic la grădiniță (până la pauza de somn)
- poziționarea strategică în sala de grupă în timpul activitățîților, în proximitatea mamei sau a cadrului didactic
- consilierea individuală a copilului și a mamei
- evaluarea progresului înregistrat de copil la 4 luni

METODE ŞI MIJLOACE DE REALIZARE: observația, explicația, jocul, manipularea de obiecte, exerciții fizice,

METODE ŞI TEHNICI DE LUCRU SPECIFICE: promptul verbal (instrucțiuni verbale - rostire, pronunțare), promptul **non-vocal-** gestual – semne cu mâna, vizual – imagini; **ghidarea fizică** (parțială sau totală a mișcărilor copilului de către educatoare); modelarea (demonstrația comportamentului dorit prin valorificarea abilităților de imitație ale copilului)

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT PE DOMENII PRIORITARE

LIMBĂ ȘI COMUNICARE

OBIECTIVE PRIORITARE pentru anul școlar 2022-2023

- ascultarea şi înţelegerea mesajelor orale scurte exprimate de educatoare, colegi, personalul unității
- ameliorarea pronunției și a auzului fonematic

- îmbunătățirea vocabularului activ prin noi achiziții

Obiective educaționale	Metode si mijloace de realizare	Criterii de evaluare	Met. și instr. evaluare
să recunoască numele tuturor copiilor din grupă, al educatoarelor și personalului de îngrijire	- exerciții de pronunție și dezvoltare a auzului fonematic - exerciții distractive de atenție și exersare a auzului	identifică și numește toți copiii, educatoarele și personalul de îngrijire	discuția dirijată observarea comportamentului verbal
să recunoască și să denumească obiecte, lucruri din mediul apropiat (grădiniță) sau imagini	- exerciții de exprimare	identifică și denumește obiectele și lucrurile care i se solicită, singură sau cu ajutor	discuția dirijată observarea comportamentului verbal
să învețe poezii scurte (max 4 versuri)	- exerciții de memorare poezii scurte	recită cu sprijinul educatoarei o poezie scurtă la serbare	observarea comportamentului verbal

DOMENIUL COGNITIV

OBIECTIVE PRIORITARE pentru anul școlar 2022-2023

- acumulări cognitive corelate cu posibilitățile personale de învățare

Obiective educaționale	Metode si mijloace de realizare	Criterii de evaluare	Met. și instr. evaluare
să recunoască și să denumească elementele importante din conținutul predat grupei (ex: anotimpuri, animale și păsări, mijloace transport)	- implicare în activitățile grupei - sarcini de lucru individualizate corelate cu posibilităților personale de realizare și propriu ritm de lucru: acordarea de timp suplimentar, pauze frecvente, repetarea sarcinii și pașilor de realizare pe parcursul activității, sprijin permanent	repetă răspunsurile și, prin imitație, acțiunile colegilor, singură sau cu sprijin	discuția dirijată observarea comportamentului verbal și cognitiv
să recunoască și să denumescă numerele în concernul 1-3		denumește numerele în concernul 1-3 și numără cu ajutor obiecte	discuția dirijată observarea comportamentului verbal și cognitiv
să identifice și să denumească principalele culori		denumește și recunoaște principalele culori	discuția dirijată observarea comportamentului verbal și cognitiv

DOMENIUL PSIHOMOTRIC

OBIECTIVE PRIORITARE EDUCAȚIONALE pentru anul școlar 2022-2023

- identificarea părților propriului corp
- creșterea nivelului motricității fine prin activități practice și exerciții fizice repetate
- creșterea nivelului motricității grosiere prin exerciții și participarea la jocuri fizice repetate

Obiective educaționale	**Metode si mijloace de realizare**	**Criterii de evaluare**	**Met. și instr. evaluare**
să recunoască și să denumească părțile corpului omenesc	- implicare în jocuri și exerciții de identificare a părților corpului omenesc	identifică și denumește părțile corpului care i se solicită, singură sau cu ajutor	discuții dirijată observarea comportamentului verbal și cognitiv
să execute mișcări motrice fine	- implicare în activitățile de colorare și aplicații practice - sarcini de lucru individualizate corelate cu posibilităților personale de realizare și propriu ritm de lucru: acordarea de timp suplimentar, pauze frecvente, repetarea sarcinii și pașilor de realizare pe parcursul activității, sprijin permanent	execută mișcări motrice fine, singură sau cu sprijin (colorare, apliicații practice)	observarea execuției analiza produselor copilului
să răspundă motric la comenzi	- implicarea în exerciții și jocuri de mișcare cu utilizarea onomatopeelor și a versurilor ritmate	răspunde motric la comenzi, sigură sau cu sprijin	observarea comportamentului psihomotric

DOMENIUL SOCIO-EMOȚIONAL

OBIECTIVE PRIORITARE EDUCAȚIONALE pentru anul școlar 2022-2023

- reducerea nivelului de dependență față de însoțitor
- cooperarea cu educatoarele și personalul instituției
- relaționarea cu grupul de copii
- creșterea treptată a capacității de adaptare la cerințele grădiniței;

Obiective educaționale	**Metode si mijloace de realizare**	**Criterii de evaluare**	**Met. și instr. evaluare**
să coopereze cu educatoarea și colegii de grupă	- implicarea în actrivitățile copiilor	cooperează cu educatoarea și colegii	observația comportamentului nonverbal
să se integreze în grupul școlar	- implicarea în activități de consiliere de grup și individuală		observația comportamentului verbal și nonverbal

AUTONOMIE PERSONALĂ

OBIECTIVE PRIORITARE EDUCAȚIONALE pentru anul școlar 2022-2023

- creșterea nivelului de toleranță la atingerea fizică (acceptarea promptării fizice)
- dobândească deprinderilor minime de igienă personală și colectivă prin imitație, promptare, ghidare și reducerea treptată a acesteia de la o încercare la alta

Obiective	**Metode si mijloace de realizare**	**Criterii de evaluare**	**Met. și instr. evaluare**
să dobândească deprinderi de igienă personală și colectivă	- implicarea în activitățile de dezvoltare personală - utilizarea prompturilor în acțiunile de exersare a unor deprinderi autoservire și ingienă	- mănâncă sigură, se spală pe mâini și - utilizează toaleta cu sprijinul personalului - participă la aranjarea jucăriilor	observarea comportamentului non-verbal

Toleranța incluziunii și a diversității culturale în școală

Prof. Datcu Sabina-Anda
Centrul Școlar de Educație Incluzivă ’’Sfânta Filofteia’’, Ștefănești

“A fi divers înseamnă a fi altfel. Diversitatea înseamnă, întâi de toate capacitatea de a trăi în armonie cu ceilalţi pentru că, în esenţă, suntem cu toţii diferiţi, atipici şi prin aceasta lumea este de mii de ori mai frumoasă. Diversitatea înseamnă unicitate şi multiplicitate, parte şi întreg, echilibru şi spirit de independenţă. Acceptarea diversităţii e înţelegere. Diversitatea suntem toţi”(Mihaela Dumitraşcu – DIVERS)

O caracteristică a secolului XX o reprezintă accelerarea schimbărilor, ritmul lor precipitat, de unde decurg succesiunea rapidă a curentelor de idei şi relativismul viziunilor şi al poziţiilor spirituale. Fiind o expresie care sintetizează experienţa omului, cultura este implicată în toate formele concrete de existenţă sociala, în toate mecanismele şi manifestările esenţiale care definesc societatea. Ca urmare, raportarea culturii la structurile societăţii este o cerinţă pentru înţelegerea conţinuturilor sale valorice şi pentru explicarea mecanismelor funcţionale care-i asigură dezvoltarea istorică.

UNESCO defineşte cultura drept un „ansamblu de trăsături distinctive, spiritual şi materiale, intelectuale şi afective ce caracterizează o societate sau un grup social. Ea înglobează, pe lângă arte şi literatură, modul de viaţă, drepturile fundamentale ale fiinţei umane, sistemele de valori, tradiţiile şi credinţele”. În jurul acestei definiţii se şi plasează conceptul de dimensiune culturală a dezvoltării. Astfel, accentuarea dimensiunii culturale a dezvoltării încurajează energiile creatoare ale cetăţenilor. Prin cultură se modelează personalitatea umană, întrucât cultura transmite modele comportamentale, atitudini sociale, reacţii dobândite şi învăţate, întreaga istorie a omului ca fiinţă socială. Cultura păstrează experienţa socială şi cognitivă, deţine formele în care se exprimă conştiinţa de sine a unei societăţi, elaborează şi întreţine mecanismele prin care se afirmă creaţia umană. Cultura nu este ceva adiacent condiţiilor materiale, nu este un lux, ci o latură indispensabilă a existenţei umane, un sistem de creaţii care răspund unor cerinţe existenţiale concrete.

Cultura poate fi percepută şi ca un ansamblu de deprinderi sufleteşti, întrucât presupune un proces de asimilare şi trăire subiectivă a valorilor. Dar aceste deprinderi şi stări ale conştiinţei sociale şi individuale se exprimă în opere, în conduite şi practice sociale. Fiecare persoană este unică și are dreptul la ajutor, respect și înțelegere , motiv pentru care este necesar să realizăm ,,puntea,, de trecere de la simpla tolerare la acceptarea și celebrarea bogăției diversității.

Diversitatea culturală înfăţişează un fenomen de bază al societăţii. Ea vizează diferenţele culturale existente între oameni, precum şi cele dintre grupuri diverse, ca identităţi multiple: tradiţii, obiceiuri, modul de abordare a educaţiei şi a societăţii din perspective interculturale. Epoca modernă și cea contemporană au intensificat comunicarea socială a valorilor şi comunicarea dintre culturi odată cu deschiderea frontierelor statale, a extinderii sistemului mediatic, astfel că interferenţele culturale, conexiunile şi schimbările de valori au devenit astăzi realităţi dominante.

Școala incluzivă este o școală prietenoasă și democratică, care valorifică diversitatea culturală, o școală în care toți copiii sunt respectați și integrați fără discriminare și excludere generate de originea etnică, deficienţe fizice sau mentale, origine culturală sau socio-economică, limbă maternă. Prevenirea și eliminarea fenomenului de segregare școlară, care reprezintă o formă gravă de discriminare, constituie o condiție imperativă pentru implementarea principiilor școlii incluzive. Mottoul Uniunii Europene, „Uniţi în diversitate”, a fost folosit pentru prima dată în anul 2000. Acesta arată că europenii s-au unit pentru a promova pacea şi prosperitatea, acceptând totodată să-şi deschidă spiritul către culturile, tradiţiile şi limbile atât de diverse ale continentului nostru.

Educația interculturală a devenit o temă de actualitate în școala și în societatea românească. Educaţia interculturală promovează atitudini tolerante, deschise, de acceptare şi înţelegere firească a raportului ”eu-celălalt” şi a noţiunii de străin, recunoaşterea şi respectarea diferenţelor culturale prin valorificarea pozitivă a relaţiilor de egalitate între oameni şi nu prin aplicarea polarităţii superior-inferior. Educaţia interculturală presupune promovarea unor politici şcolare care să permită egalizarea şanselor în educaţie şi a unor strategii de valorificare a diferenţelor culturale pentru a le transforma în resurse pedagogice, iar responsabil de aceste demersuri este (în cadrul educaţional instituţionalizat) managerul grupei/ clasei, respectiv cadrul didactic. Când vorbim de educație interculturală ne referim ca un element cheie și anume interculturalismul.

Educația interculturală poate fii implementată cu succes în orice școală din țara noastră prin diverse activităţi/proiecte:

- promovarea respectului față de diversitate prin introducerea unor activități de promovare a ei (cum ar fi “Ziua Limbilor”, atunci când o anumită limbă sau toate limbile care sunt vorbite în școală vor fi vorbite chiar dacă asta inseamna doar schimbul de saluturi;”Ziua religiilor” atunci când reprezentanților unei confesiuni sau ai tuturor confesiunilor li se va da ocazia să-și prezinte religia,” Ziua culturilor “când diversitatea etnică poate fi sărbătorită într-un format dorit);
- organizarea de activităţi educative într-un mod democratic dând astfel elevilor posibilitatea să se exprime liber, să dialogheze ținand cont de ceilalți, lasându-i să-și asume responsabilități;
- participarea la activități extracurriculare ce le oferă tuturor elevilor șanse egale evitând marginalizarea sau izolarea elevilor (diferite evenimente culturale şi sărbători locale, activităţi sportive, vizite, excursii)
- utilizarea frecventă a centrelor de documentare, a bibliotecii școlare: activități sustinute în incinta bibliotecii;
- serbări caritabile susținute de elevi cu scopul de a-și ajuta colegii suferinzi de boli grave;
- parteneriate cu diferite școlii din alte zone sau medii sociale;
- relațiile dintre elevi se îmbunătățesc datorită cooperării dintre aceștia;
- școala asigură un anumit prestigiu fiecărui elev, eliminând orice urmă de manifestare discriminatorie din comportamentul elevilor.
- introducerea unor clase de curriculum, care au ca scop să-i ajute pe studenți să-și dezvolte gândirea critică și să facă judecăți bazate pe rațiune și dovezi și nu pe prejudecăți și stereotipuri;
- încurajarea înființării unui Comitet al elevilor care aparțin diversității și sprijinirea activităților lui;
- promovarea dialogului deschis și a discuțiilor despre chestiuni controversate
- introducerea de chestionare despre diferite culturi, religii, limbi etc. Elevii ar trebui să fie implicați în elaborarea întrebărilor; ei ar trebui încurajați să desfășoare activități de cercetare și să-i ajute pe colegii de școală să învețe ceva despre culturile, limbile sau religiile reprezentate în clasă. De asemenea, în această perioadă a vieţii, copilul învaţă prin interacţiunile cu co-vârstnicii şi adulţii ce înseamnă să trăim împreună, cât de asemănători şi totuşi diferiţi suntem, ce comportamente sunt acceptate social şi cultural şi care sunt respinse, învaţă reguli sociale şi asimilează modele culturale.

“Există un singur fel de a înţelege oamenii, anume de a nu ne grăbi să-i judecăm, ci de a trăi în preajma lor, de a-i lăsa să se explice, să se dezvăluie zi de zi, să se zugrăvească ei înşişi în ei.”
(C.A.Saine – Beune).

Bibliografie:

1.Domenach, J.-M., *Europe: le defi culturel,*1991, Paris, La Découverte;

2. Cosma, T., *O nouă provocare pentru educaţie: interculturalitatea*, 2001, Iaşi ,Editura Polirom, ;

3.Cucoş, C., *Pedagogie,* 2000, Iaşi ,Editura Polirom ;

4. Cucoş, C., *Educaţia – dimensiuni culturale şi interculturale,*2000, Iaşi, Editura Polirom;

INOVARE DIDACTICĂ PRIN UTILIZAREA METODELOR INTERACTIVE ÎN PROCESUL DE PREDARE – ÎNVĂȚARE

BĂDOIU BIANCA-MARIA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT ROVINARI

Metodele de învăţământ pot fi definite ca „modalităţi de acţiune cu ajutorul cărora, elevii, în mod independent sau sub îndrumarea profesorului, îşi însuşesc cunoştinţe, îşi formează priceperi şi deprinderi, aptitudini, atitudini, concepţia despre lume şi viaţă”.(M.Ionescu, V.Chiş)

Activitatea instructiv-educativă se desfăşoară în baza unor finalităţi, este pusă în practică prin intermediul unui sistem de metode şi procedee, apelează la o serie de mijloace tehnice de realizare, iar rezultatele sunt verificate şi evaluate prin strategii specifice. Curriculum-ul şcolar integrează toate aceste componente, dintre care o poziţie centrală revine metodelor care fac posibilă atingerea finalităţilor educaţionale. Metoda este selectată de cadrul didactic şi este pusă în aplicare în lecţii sau activităţi extraşcolare cu ajutorul elevilor şi în beneficiul acestora; presupune, în toate cazurile, o colaborare între profesor şi elev, participarea lor la căutare de soluţii, la distingerea dintre adevăr şi eroare şi care, sub forma unor variante şi/sau procedee selecţionate, se foloseşte pentru asimilarea cunoştinţelor, a trăirilor valorice şi a stimulării spiritului creativ. Când se alege o metodă, se ţine cont de finalităţile educaţiei, de conţinutul procesului instructiv, de particularităţile de vârstă şi de cele individuale ale elevilor, de psihosociologia grupurilor şcolare, de natura mijloacelor de învăţământ, de experienţa şi competenţa cadrului didactic.

Metodele tradiţionale, expozitive ori frontale lasă impresia că nu ar mai fi în conformitate cu noile principii ale participării active şi conştiente a elevului. Acestea pot însă dobândi o valoare deosebită în condiţiile unui auditoriu numeros, având un nivel cultural care să-i asigure accesul la mesajul informaţional transmis raportat la unitatea de timp. Metodologia didactică actuală este orientată către implicarea activă şi conştientă a elevilor în procesul propriei formări şi stimularea creativităţii acestora. În acest context, prefacerile pe care le cunosc metodele de învăţământ cunosc câteva direcţii definitorii. Relaţia dinamică-deschisă constă în raporturile în schimbare ce se stabilesc între diferitele metode. Diversitatea metodelor este impusă de complexitatea procesului de învăţare, fiecare metodă trebuie să fie aleasă în funcţie de registrul căruia i se raportează. Amplificarea caracterului formativ al metodelor presupune punerea accentului pe relaţiile sociale pe care le are elevul în procesul de culturalizare şi formare a personalităţii.

Reevaluarea permanentă a metodelor tradiţionale vizează adaptarea lor în funcţie de necesităţi şi raportarea lor la evoluţia ştiinţei. Metodele de predare-asimilare pot fi clasificate în : 1. Tradiţionale: expunerea didactică, conversaţia didactică, demonstraţia, lucrul cu manualul, exerciţiul; 2. Moderne: algoritmizarea, modelarea, problematizarea, instruirea programată, studiul de caz, metode de simulare(jocurile, învăţarea pe simulator), învăţarea prin descoperire. Principala metodă de educare a gândirii în învăţământul tradiţional o constituie expunerea profesorului, completată cu studiul individual al elevului. Această metodă a fost criticată, susţinându-se că ea nu favorizează legătura cu practica. Lipsa de legătură cu realitatea vine de la atitudinea elevilor: ei asistă pasiv la expunere, pe care ştiu că trebuie să o repete. Cealaltă metodă tradiţională, convorbirea cu întreaga clasă, antrenează mai mult participarea elevilor, dar elevii sunt ghidaţi, nu ştiu ce se urmăreşte. Aşadar, forma clasică a învăţământului dezvoltă puţin gândirea elevilor.Ulterior s-au preconizat diverse moduri de organizare a învăţământului, denumite şcoli active, în care accentul cade pe studiul individual efectuat de elevi. Modul nou, activ, de organizare a învăţământului se dovedeşte superior, dar solicită mult timp. Odată cu descongestionarea programelor şcolare în cadrul reformei învăţământului, se va începe şi activizarea predării în şcoala românească. Metodele activ-participative pun accent pe învăţarea prin cooperare, aflându-se în antiteză cu metodele tradiţionale de

învăţare. Educaţia pentru participare ii ajuta pe elevi sasi exprime opţiunile în domeniul educaţiei, culturii, timpului liber, pot deveni coparticipanţi la propria formare. Elevii nu sunt doar un receptor de informaţii, ci şi un participant activ la educaţie.În procesul instructiv-educativ, încurajarea comportamentului participativ înseamnă pasul de la „a învăţa” la a „învăţa să fii şi să devii”, adică pregătirea pentru a face faţă situaţiilor, dobândind dorinţa de angajare şi acţiune. Principalul avantaj al metodelor activparticipative îl reprezintă implicarea elevilor în actul didactic şi formarea capacităţii acestora de a emite opinii şi aprecieri asupra fenomenelor studiate. În acest mod, elevilor le va fi dezvoltată o gândire circumscrisă abilităţilor cognitive de tip superior, gândirea critică. Aceasta reprezintă o gândire centrată pe testarea şi evaluarea soluţiilor posibile într-o situaţie dată, urmată de alegerea rezolvării optime pe baza argumentelor.

A gândi critic înseamnă a deţine cunoştinţe valoroase şi utile, a avea convingeri raţionale, a propune opinii personale, a accepta că ideile proprii pot fi discutate şi evaluate, a construi argumente suficiente propriilor opinii, a participa activ şi a colabora la găsirea soluţiilor.

Principalele metode de dezvoltare a gândirii critice sunt: metoda Ciorchinelui; metoda Mozaic; metoda Cubul; metoda Turul Galeriei; metoda 6/3/5; metoda Lotus; metoda Palariile ganditoare; metoda Frisco; metoda Schimba perechea; metoda Explozia stelara; diagrama Venn; metoda Cauza-efect. Pentru ca învăţarea prin cooperare să se bucure de un real succes, se impune respectarea unor reguli. Literatura de specialitate relevă faptul că, pentru ca elevii să fie dispuşi să lucreze în echipă, se impune respectarea a două condiţii: asigurarea unui climat pozitiv în clasă; formularea unor explicaţii complete şi corecte asupra sarcinii de lucru, astfel încât aceasta să fie înţeleasă de toată lumea. În vederea asigurării unui climat pozitiv în sala de clasă este necesar ca elevii să aibă impresia că au succes în ceea ce fac. Factorii care asigură succesul într-o clasă sunt: formularea de expectanţe pozitive faţă de elevi; utilizarea unor strategii de management educaţional eficient; stabilirea de obiective clare şi comunicarea acestora elevilor; valorificarea la maxim a timpului destinat predării; evaluarea obiectivă. Eficienţa muncii în grup depinde de claritatea explicaţiei pentru sarcinile de lucru. Profesorii trebuie să ofere explicaţii cât mai clare şi să se asigure că ele au fost corect înţelese de către elevi. Literatura de specialitate oferă o imagine fidelă asupra antitezei care se creează între metodele tradiţionale şi cele moderne utilizate în predare. Metodele tradiţionale au următoarele caracteristici:

• pun accentul pe însuşirea conţinutului, vizând, în principal, latura informativă a educaţiei,;

•sunt centrate pe activitatea de predare a profesorului, elevul fiind văzut ca un obiect al instruirii, asadar comunicarea este unidirectionala;

•sunt predominant comunicative,;

•sunt orientate, în principal, spre produsul final, evaluarea fiind de fapt o reproducere a cunostintelor;

•au un caracter formal şi stimulează competiţia;

•stimulează motivaţia extrinsecă pentru învăţare;

•relaţia profesor-elev este autocratică, disciplina şcolară fiind impusă.Aceste metode genereaza pasivitatea in randul elevilor. La polul opus, metodele moderne se caracterizează prin următoarele note:

•acordă prioritate dezvoltării personalităţii elevilor, vizând latura formativă a educaţiei;

•sunt centrate pe activitatea de învăţare a elevului, acesta devenind subiect al procesului educaţional; •sunt centrate pe acţiune, pe învăţarea prin descoperire;

•sunt orientate spre proces;

•sunt flexibile, încurajează învăţarea prin cooperare şi capacitatea de autoevaluare la elevi, evaluarea fiind una formativa;

•stimulează motivaţia intrinsecă;

•relaţia profesor-elev este democratică, bazată pe respect şi colaborare, iar disciplina derivă din modul de organizare a lecţiei. Prin metodele moderne se incurajeaza participarea elevilor, initiativa si creativitatea. Din toate cele menţionate rezultă faptul că profesorul trebuie să-şi schimbe concepţia şi metodologia instruirii şi educării, să coopereze cu elevii, să devină un model real de educaţie permanentă. În mod sigur o metodologie de succes va implica împletirea celor două modele (clasic şi modern), având proporţii diferite între ele în funcţie de situaţia momentului, de colectiv şi bineînţeles de obiectivele educaţionale urmărite. Elementul cheie în educaţie îl reprezintă elevul care trebuie să realizeze o serie de procese pentru a putea cunoaşte şi utiliza practic informaţiile însuşite. O învăţare eficientă presupune mai întâi înţelegerea faptelor, analizarea acestora, formularea unor idei pe baza cunoştinţelor dobândite ulterior, generalizarea şi abstractizarea lor. Profesorul nu mai este cel care ţine o prelegere în faţa elevilor ci e mediator şi îndrumător în activitatea de învăţare pe care aceştia o parcurg.

Predarea se realizează prin utilizarea unor metode activ – participative care să solicite interesul, creativitatea,imaginaţia,implicarea şi participarea elevului,în scopul însuşirii unor cunoştinţe care să–i folosească.

BIBLIOGRAFIE :

• Cerghit, I, 2006, Metode de învăţământ, , editura Polirom, Iaşi
• Ionescu, M., Radu I., Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001
• Moise, C., 1996, Concepte didactice fundamentale, Ankarom, Iaşi
• Văideanu, G., 1986, Pedagogie- ghid pentru profesori, ed. Universităţii Al. I. Cuza, Iaşi.

APLICAREA METODELOR INTERACTIVE ÎN PROCESUL INSTRUCTIV - EDUCATIV

Prof.înv.primar Bejinariu Raluca-Elena
Școala Gimnazială „O. Băncilă” Corni, Botoșani

Metodele de predare-învățare reprezintă un set de procedee realizate în etape și pe care profesorul/elevul le folosește într-un mod conștient, controlat și intenționat ca instrumente flexibile pentru a preda/învăța și a soluționa probleme.

Strategia didactică este definită ca o compoziție integrată ce reflectă ansamblul de metode, mijloace și tehnici didactice alese pentru a forma, dezvolta competențe. Este vitală în orice act pedagogic întrucât organizează experiențe de învățare după criterii psiho-pedagogice pertinente. Noile tendințe în utilizarea strategiilor didactice descriu un caracter interactiv al acestora, dat de valorificarea potențialului creativ și formativ al noilor tehnologii instrucționale(e-learning). Învățarea în grup oferă un cadru propice explorării benefice a acestor metode interactive pentru că, în primul rând, „strategiile interactive urmăresc optimizarea comunicării” (Ion-Ovidiu Pânișoară, 2009).

Strategiile interactive sunt puse în practică nu doar de către profesor, ci și de elev, întrucât el este pus în situația de a soluționa o problemă relaționată cu un conținut specific de învățare. Activitatea de grup este stimulată la nivel individual, generând un comportament contagios și competitiv. Interactivitatea presupune atât competiția – drept „forma motivațională a afirmării de sine”, - cât și cooperarea care este o „activitate orientată social, în cadrul căreia individul colaborează cu ceilalți pentru atingerea unui scop comun” (Ausubel, 1981). Ele nu sunt antitetice; ambele implică un anumit grad de interacțiune, în opoziție cu formele de comportament individual.

Metodologia interactivă ţinteşte, pe lângă realizarea obiectivelor de ordin cognitiv (stimularea proceselor cognitive superioare, dezvoltarea capacităţii de a lega cunoştinţele între ele şi de a crea reţele conceptuale, dezvoltarea inteligenţelor multiple etc.) şi atingerea obiectivelor de ordin socio-afectiv (dezvoltarea capacităţilor de comunicare, de dialogare interpersonală şi intrapersonală, stimularea încrederii în sine, stimularea capacităţilor de reflectare asupra propriilor demersuri de învăţăre şi asupra relaţiilor interumane etc.).

În cazul folosirii unei metodologii interactive, rolurile cadrului didactic se diversifică, astfel că el devine animator, consilier, moderator, participant alături de elevii săi la soluţionarea problemelor, chiar membru în echipele de lucru. Creşte gradul de activism şi de implicare a elevului la activitate, de la simplu receptor la participant activ. Interactivitatea presupune şi o atitudine pozitivă faţă de relaţiile umane, faţă de importanţa muncii în echipă şi o deschidere faţă de cooperare, o atitudine de susţinere a ideilor apărute prin colaborarea cu ceilalţi. Opţiunea pentru o metodă sau alta este în strânsă legătură cu personalitatea profesorului şi cu gradul de pregătire, predispoziţia şi stilurile de învăţare ale grupului cu care se lucrează.

În ceea ce privește activitatea mea didactică, pot să afirm că, aplicând metode interactive la clasă am observat din partea elevilor o concentrare mai bună şi interes sporit în cadrul activităților, motivaţie pentru performanţă, disponibilitate și interes de a vedea o situaţie şi din perspectiva celuilalt , încredere în sine bazată pe acceptarea de sine, competenţe sociale sporite.

Voi prezenta câteva dintre metodele și tehnicile interactive pe care le-am utilizat în activitatea instructiv-educativă care au avut un impact deosebit asupra elevilor mei.

Ciorchinele creează structura necesară pentru a stimula gândirea cu privire la legăturile dintre idei. Această metodă încurajează o formă neliniară de gândire care reflectă felul în care funcționează mintea noastră. Poate fi folosită pentru a stimula gândirea înainte ca un subiect să fie studiat mai în detaliu. De asemenea, poate fi utilizată ca mijloc de rezumare a ceea ce s-a studiat, ca mod de construire a unor noi asocieri sau ca mod de reprezentare grafică a noilor raţiuni. În general, este o modalitate

de accesare a propriilor cunoștințe, rațiuni sau convingeri despre un subiect. Deoarece este o activitate de scriere, aceasta servește de asemenea la informarea autorului asupra cunoștințelor și legăturilor de care acesta nu este conștient. Ciorchinele poate fi realizat individual sau ca activitate de grup. Ca activitate de grup, metoda poate servi drept cadru pentru ideile grupului, oferindu-le elevilor prilejul să cunoască asocierile și relațiile pe care alți elevi le deduc din îndrumări. Activitatea individuală de elaborare a ciorchinelui reprezintă o alternativă la braistorming-ul de grup, deoarece este rapidă și permite tuturor elevilor să se implice activ în procesul de gândire. Totuși, atunci când această activitate este realizată individual, subiectul trebuie să fie unul pe care elevii îl cunosc destul de bine din moment ce ei nu vor beneficia de împărtășirea experienței de grup de la care puteau să obțină informații.

- Rugați-i pe elevi să scrie un cuvânt sau expresie nucleu în centrul unei foi;
- Spuneți-le să scrie cuvinte sau expresii care le vin în minte despre subiectul selectat;
- În timp ce ei scriu ideile, rugați-i să facă legături între ele;
- Spuneți-le să scrie cât mai multe idei care le vin în minte, fie până la expirarea timpului sau până la epuizarea ideilor;
- După ce termină, ciorchinele realizat individual poate fi comparat în perechi sau cu întregul grup.

Există doar câteva reguli de bază pe care trebuie să le arătați elevilor atunci când folosesc ciorchinele:

- Scrieți tot ce vă vine în minte. Nu faceți nici o apreciere cu privire la gânduri, doar notați-le;
- Nu vă opriți din scris până nu trece suficient timp să vă adunați toate ideile;
- Construiți cât mai multe legături. Nu vă limitați volumul de idei sau fluxul de legături.

Iată câteva acțiuni pe care le desfășoară elevii și cadrul didactic folosind această metodă interactivă în cadru activităților:
- elevii: comunică, construiesc, analizează, cooperează, compară, clasifică, argumentează, combină, organizează, completează, joacă, caută, gândesc, exersează, reflectează, asociază, fac conexiuni;
- cadrul didactic: sintetizează, solicită informații, formulează întrebări, restructurează, grupează, încurajează, sprijină, monitorizează, evaluează, etc.

Metoda **R.A.F.T.** (Rol, Auditoriu, Formă, Temă) solicită antrenarea elevilor în activități de învățare bazate pe scrierea dirijată, orientată spre un anumit scop. A scrie pentru a învăța este o modalitate de stimulare a gândirii prin exersarea ei, fapt care conduce la asimilarea activă, eficientă a unor cunoștințe, la învățarea autentică. Este o metodă de redactare a unui text și este utilizabilă în activitatea de predare-învățare desfășurată la orice disciplină de învățământ și la orice vârstă. Ea poate fi folosită atât în faza de evocare(ca modalitate de scriere rapidă) dar, mai ales, în faza de reflecție când se solicită elevilor formularea în scris a unui punct de vedere personal referitor la o problemă. Metoda presupune următoarele:

- Învățătorul prezintă elevilor o întâmplare/ un eveniment; elevii pot lua la cunoștință de aceasta/acesta prin citirea unui text sau prin mass-media;
- Elevii sunt solicitați să identifice personajele implicate în desfășurarea evenimentelor prezentate;
- Fiecare elev își asumă un rol, devenind astfel personajul cu care se identifică;
- Lucrând individual, în perechi sau în grupuri mici, elevii care și-au asumat același rol își determină un auditoriu(alte personaje ale căror roluri sunt îndeplinite de alți elevi) căruia îi va adresa un mesaj scris (text, scrisoare etc.) , solicitându-i ceva;
- În funcție de auditoriul căruia i se adresează, mesajul trebuie să aibă o anumită formă (scrisoare deschisă, scrisoare diplomatică sau confidențială etc.) ;

- Mesajul se referă la o anumită temă, având un conținut corespunzător;
- După realizarea sarcinilor de rol, elevii schimbă rolurile, în această calitate, trebuind să realizeze alte sarcini corespunzătoare rolului asumat.

Metoda **Frisco** seamănă cu metoda pălăriilor gânditoare, deoarece presupune, ca și aceasta, interpretarea unor roluri, de data aceasta în număr de patru: conservatorul, exuberantul, pesimistul, optimistul. Metoda are următoarele etape: etapa propunerii problemei de către învățător sau elevi; etapa organizării colectivului (în care se explică rolurile și se stabilesc „actorii” care le vor interpreta); etapa dezbaterii colective (în care sunt interpretate rolurile și susținute punctele de vedere); etapa sistematizării ideilor emise și a concluzionării. Scopul său principal este de a identifica probleme complexe și dificile și de a le rezolva pe căi simple și eficiente. Frisco este o metodă prin care elevii „joacă o atitudine față de o problemă”. În cadrul acestei metode, participanţii trebuie să interpreteze un rol specific care să acopere o anumită dimensiune a personalităţii, abordând o problemă din mai multe perspective. Astfel, membrii grupului vor trebui să joace fiecare, pe rând, rolul conservatorului, al exuberantului, al pesimistului şi al optimistului. Metoda Frisco are la bază brainstorming-ul regizat şi solicită din partea elevilor capacităţi empatice, spirit critic, importantă fiind stimularea gândirii, a imaginaţiei şi a creativităţii.
Conservatorul/Tradiționalistul apreciază realitatea prezentă, punctează neajunsurile și caută soluții, argumentând;
Exuberantul emite idei originale, imposibil de aplicat în practică, asigurând prin aceasta o atmosferă imaginativ-creativă;
Pesimistul este cenzorul care neagă oportunitatea oricărei îmbunătățiri a soluțiilor originale;
Optimistul critică poziția pesimistului și susține, în mod realist, soluțiile propuse de exuberant.

La finalul discuțiilor, învățătorul sistematizează ideile și invită pe elevi să formuleze concluziile necesare. De asemenea, realizează evaluarea pe baza răspunsurilor și a ideilor exprimate de participanți.

Aplicarea metodelor solicită timp, diversitate de idei, angajare în acţiune, descoperirea unor noi valori, responsabilitate didactică, încredere în ceea ce s-a scris şi în capacitatea personală de a le aplica creator pentru eficientizarea procesului instructiv - educativ.

Iată câteva recomandări legate de aplicarea strategiilor didactice interactive:

- Creați situații de învățare prin care elevii să investigheze modelele și relațiile între fenomene ca niște adevărați cercetători;
- Propuneți activități distractive și captivante;
- Oferiți posibilitatea tuturor elevilor să colaboreze în sarcini interesante de lucru;
- Oferiți frecvente ocazii elevilor să își expună produsele activității lor în școală și în afara ei;
- Utilizați metode variate de predare și învățare pentru a sprijini stiluri diferite de învățare;
- Aplicați metode de diagnoză/cunoaștere a nivelului de cunoștințe înaintea derulării oricărei experiențe de învățare.

BIBLIOGRAFIE :

- Făt, Silvia/ Duță, Nicoleta, *2013, Metode interactive de predare-învățare, Modulul IV- Program de formare continuă CIPTIC;*
- Mîndru, E./ Borbeli, L./ Filip, D.,2010, *Strategii didactice interactive – exemple din practica didactică,* Editura Didactică Publishing House, Bucureşti;
- Oprea, Crenguţa, 2009, *Strategii didactice interactive – repere teoretice şi practice,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, ed. a IV-a

Rolul dascălului în promovarea educaţiei incluzive

Gal Cristina-Violeta
Liceul Tehnologic „Aurel Vlaicu”, Arad

"O şcoală incluzivă este o şcoală deschisă către orice elev, o şcoală care primeşte orice elev, îl valorizează si îl face să se simtă acasă. Este, aş spune,şcoala ideală, unde toată lumea seduce cu plăcere şi toţi copiii sunt ajutaţi să-şi atingă maximumul potenţialului nativ. Este şcoala care oferă sprijin accentuat pentru acei copii care au nevoie în mod deosebit de el".

Conceptul de bază al şcolii incluzive îl reprezintă principiul egalităţii de şansă. Respectând şi valorizând diferenţele socio-culturale care există între elevi se poate realiza incluziunea la nivel şcolar. Şcoala trebuie să devină deschisă tuturor, o şcoală prietenoasă care oferă sprijin tuturor copiilor şi care sparge barierele existente şi elimină prejudecăţile.

Din păcate, nu în toate şcolile se întâmplă acest lucru. Uneori se predă la nivelul elevilor olompici, excepţionali iar restul copiilor sunt ignoraţi. Uneori se face diferenţa pe criterii etnice sau religioase.

Într-o şcoală incluzivă rolul dascălului este primordial. Un profesor incluziv trebuie să posede şi calităţi manageriale, să-şi planifice şi să-şi organizeze activităţile astfel încât să asigure un climat favorabil învăţării. În acelaşi timp, dascălul incluziv trebuie să respecte mai multe principii: să recunoască unicitatea fiecărui elev, să încurajeze şi să accepte diversitatea, să aibă încredere în capacitatea schimbării pozitive, să încurajeze comportamentul pozitiv al elevului, să scoată în evidenţă rolul respectului de sine.

Cea mai importantă calitate a profesorului incluziv este dragostea faţă de elev. Printr-o atitudine pozitivă, profesorul îşi pune amprenta asupra relaţiilor din clasă. Dacă le arată copiilor dragoste, înţelegere şi respect, procesul instructiv-educativ poate fi mult simplificat. Un profesor incluziv trebuie să ştie să comunice cu elevii, să fie sociabil şi deschis, să manifeste empatie faţă de aceştia, să-I înţeleagă, să pătrundă în mintea copiilor cu cerinţe educaţionale speciale. Se ştie că, din păcate, copiii cu CES sunt discriminaţi atât de colegi cât şi de părinţii acestora. Un profesor incluziv trebuie să desfăşoare activităţi de informare şi de sensibilizare ale elevilor, precum şi ale părinţilor cu referire la incluziunea educaţională, să acorde asistenţă familiilor şi să contribuie la crearea unui mediu psihofizic adecvat pentru incluziunea educaţională a copiilor cu CES. Un elev cu CES este evaluat de către un specialist. În funcţie de recomandările acestuia, profesorul incluziv trebuie să cunoască necesităţile de instruire şi de educaţie ale fiecărui copil, să elaboreze planuri semestriale sau lunare de activitate şi să aplice materiale didactice necesare.

Nu este uşor să lucrezi cu elevii cu cerinţe educaţionale speciale. De aceea, dascălul trebuie să beneficieze de activităţi de formare pentru a putea înţelege importanţa educaţiei incluzive, metodele de predare care pot fi adaptate copiilor cu CES, metode de evaluare dar şi pentru a fi motivat să se implice în integrarea acestor copii în învăţământul de masă. Ideal este ca aceşti copii să beneficieze de profesor itinerant sau de sprijin care poate sta, o anumită perioadă de timp, lîngă copilul cu CES, acordîndu-i asistenţa necesară, pentru ca acesta să reuşească să participe la activităţile realizate de toţi copiii din clasă. În alte situaţii, profesorul itinerant poate sta în grupul unde este copilul cu CES, acordînd asistenţă nu doar acestuia, dar şi celorlalţi membri ai grupului. În cazul în care copilul cu CES nu este în stare să stea la lecţie întreaga oră, acesta poate să plece cu elevul, după o anumită perioadă de timp, pentru a continua activitatea individuală.

În ceea ce priveşte experienţa personală, eu fiind cadru didactic la un Liceu Tehnologic care are şi Şcoală profesională, am avut oportunitatea de a lucra, aproape în fiecare an şcolar, cu elevi cu cerinţe educaţionale speciale. Am încercat să le creez un climat adecvat activităţii de învăţare, să-i motivez şi să-i încurajez în mod constant. Am apelat la sprijinul şi la cooperarea colegilor mei şi, împreună, am încercat să le oferim şi sprijin emoţional. Am centrat învăţarea pe activităţi practice, având şi avantajul disciplinelor pe care le predau. Le-am împărţit sarcinile în etape mici, pe care să le poată realiza, reuşind astfel să-i motivez pentru activităţile viitoare. Am încercat să adaptez metodele de predare şi evaluare în aşa fel încât, fiecare elev să participe la activitatea din ora respectivă, nimeni să nu se simtă exclus sau marginalizat. I-am implicat în activităţi extraşcolare, i-am făcut să se simtă importanţi şi utili. Cu fiecare elev am încercat să folosesc un limbaj simplu,accesibil nivelului lui de înţelegere şi am încurajat orice tentativă de comunicare. Am avut o atitudine deschisă şi nu am jignit niciodată un elev cu cerinţe speciale. Am încercat să identific cele mai bune soluţii care îmi pot fi utile în educarea unui copil cu CES, am fost consecventă şi corectă în evaluare.

“O şcoala incluzivă este utilă tuturor”! Cu mult calm, creativitate, toleranţă şi deschidere, cadrul didactic poate face faţă cu succes provocărilor educaţionale ale secolului XXI.

How Can School Support Diversity and Inclusion

Arnăutu Anca-Mădălina
Școala Gimnazială „Nicolae Iorga” Bacău

School is the place where children simulate their future reality, therefore notions like “diversity” and “inclusion” should also be taught so as to have a positive impact in the school and social community. In order to achieve a high level of diversity and inclusion, schools need to embrace diversity positively, accept and support children no matter their race, gender, religion, ethnicity, age, socio-economic status, sexual-orientation, political conviction etc. Obviously, this means a huge involvement from teachers, students and parents yet the results will be seen in a safer, supportive, peaceful place for students and the whole community where students can grow and develop socially and academically.

Why do children need to embrace diversity?

We cannot ignore the issue that our society is fragmented, yet the need and ability to connect with each other is sometimes a challenge for our students. Children need to be taught how to accept their peers, friends and neighbours without creating conflicts and disputes. We need to challenge them to consider different perspectives in order to be able to interact with their peers on a social level.

How can teachers address diversity and inclusion?

Teachers can address this urge by teaching about empathy and diversity, this way we will also improve their social awareness, academic outcomes, confidence, critical-thinking skills which will help them appreciate different perspectives, ideas and draw stronger conclusions. Diversity in our classrooms is a rich environment where ideas can evolve and get a refined form. This pedagogical approach may help students to appreciate and value all forms of diversity and how diversity enriches learning. According to the article from Scientific American, people are more likely to think harder about an issue when they are talking to someone who is different than them: *“Decades of research by organizational scientists, psychologists, sociologists, economists and demographers show that socially diverse groups (that is, those with a diversity of race, ethnicity, gender and sexual orientation) are more innovative than homogeneous groups.”.* According to another study from the University of California, Los Angeles students in the most diverse classrooms were more likely to feel safer, represented, included, less lonely and less bullied at school.

Ways to encourage a culture of diversity in our classrooms

1. Re-evaluate the teaching materials

Especially in the humanities and social sciences, teaching materials can often be limited to Western, white, male and middle-class narratives. Discuss with your teachers to see if you’re representing a wide range of perspectives in the curriculum. If possible, teach literature from authors of color. If it’s difficult to change your existing curriculum, use the opportunity to ask students why different perspectives aren’t included and challenge them to apply critical thinking skills.

2. Get to know your students

All the students in your school are unique individuals, so use that fact to build a diverse and inclusive school culture. Take the time to learn about your students: Where do they come from? What kind of socio-economic situation do they live in, broadly speaking? Are they meeting academic achievement standards, or are they struggling? Do they get along with their peers?

3. Be willing to address inequality

Part of supporting diversity in the classroom is creating a safe space for students and educators to talk about how issues of discrimination affect them on a personal, classroom- and school-wide level.

The more diversity is a topic of discussion in your school, the less students and teachers will hesitate to address it.

4. Connect with families and community

Schools are a central part of the community and should reflect and celebrate its diversity. Communicate your goals for diversity in the classroom to families. Invite them to identify areas in the curriculum or in the school culture that they feel could benefit from more of a focus on diversity.

Reach out to leaders in the community that can offer different perspectives, either as experts in their field, professionals, community workers or activists. Consider asking teachers to develop service learning projects that connect classroom learning with community initiatives.

When your students meet members of their community, they get to see examples of people from different backgrounds succeeding in their field and might be inspired to think differently about their own future.

5. Meet diverse learning needs

Uniform standards can’t apply to a diverse classroom, so start working with your teachers to establish different approaches for students with different learning needs.

Final thoughts: Diversity in the classroom

Diversity expresses itself in so many different ways, so it can be daunting to try and start conversations around bringing it to the classroom.

The good news? Your school is already full of students and staff with diverse and amazing backgrounds, abilities and skills! All you have to do is start highlighting that diversity. Start slowly and intentionally. Don’t be afraid to admit when you don’t know the answer, but always try to keep learning and growing. Listen to what others around you are saying, and look for feedback and ways to continuously improve. Change doesn’t happen overnight, but the most important step is getting started.

10 sugestii didactice despre cum putem educa atitudinea tolerantă

Prof. Costela Bejan
Scoala Gimnazială „Nicolae Iorga” Bacău

Motto: “*Toleranța este respectul, acceptarea şi aprecierea bogăției şi diversității culturilor lumii noastre, felurilor noastre de expresie şi manierelor de exprimare a calității noastre de ființe umane. Ea este încurajată prin cunoaşterea, deschiderea spiritului, comunicarea şi libertatea gândirii, conştiinței şi credinței. Toleranța este armonia în diferențe. Ea nu e doar o obligație de ordin etic; ea e, de asemenea, şi o necesitate politică şi juridică. Toleranța e o virtute care face ca pacea să fie posibilă şi care contribuie la înlocuirea culturii războiului cu o cultură a păcii.”* (Declarația UNESCO - 1995)

1. Pornind de la acest motto elevii vor fi îndrumati să caute în dicționar a definiției cuvântului *toleranță* apoi vor realiza o explicație a acestei definitii, dar în limbajul propriu.
2. Se va realiza pe tablă un ciorchine plecând de la noțiunea de *toleranță.*. Variante: ajutor/sustinere, dragoste , cooperare, înțelegere, bunătate, prietenie, respect, acceptare, milă/compasiune, omenie, răbdare, iertare, timp, educație, diversitate, drepturi, responsabilitate.
3. Cereți elevilor să plieze o foaie A4 în patru, apoi să rupă colțul din dreapta sus, Se vor obține diverse forme ale colțului. Va avea loc o discuție liberă cu elevii plecând de la ideea că, deși regulile au fost aceleași pentru toti, rezultatele au fost diferite, pentru că oamenii sunt, din fericire, diferiți. Necesitatea de a tolera diversitatea și de a vedea în ea o sursă de cunoaștere și bogăție este o temă ce se va pune în dezbatere liberă.
4. Jocul *Prima impresie*

Alegeti din reviste ,internet fotografii ale unor persoane care vi se par a avea figuri interesante /diferite/frapante. Decupați-le și lipiți-le cât mai sus pe o foaie de hârtie A4, așezată pe vertical. Pregătiți câte o astfel de foaie (cu fotografie diferită) pentru fiecare participant.

Cereti participanților să se așeze în cerc și distribuiți câte o foaie fiecăruia . Cereți-le să privească fotografia și să noteze prima impresie în partea de jos a foii. Cereți-le să îndoaie foaia, atât cât să acopere ceea ce au scris și apoi să treacă foaia celui de alături. Se va proceda similar cu fiecare foaie cu fotografia primită, ascunzând, de fiecare dată, propriile notații. Când foile au ajuns de unde au plecat, cereți-le participantilor să desfacă îndoiturile și să citească “primele impresii”. Se va genera următoarea discuție:

- Cum au fost primele impresii ale grupului –diferite sau similare?
- Pe ce v-ați bazat formularea primelor impresii?
- Ce ați descoperit despre propria persoană în acest joc?

6. Analiza unor desene/imagini sugestive pentru tematica tolerantei

7. Pentru a sublinia importanța toleranței în funcționarea unei societăți democratice, putem apela la eseul de 5 minute, prin care elevii își vor exprima opinia,la alegere, despre citatul lui Nelson Mandela : ”Nimeni nu se naște urând o altă persoană pentru culoarea pielii sale, mediul în care trăiește sau religia sa. Ca să urăști trebuie să înveți să urăști, iar dacă ura se poate învăța, atunci și iubirea se poate învăța. Pentru că iubirea se apropie mult mai repede de inima omului decât ura.”

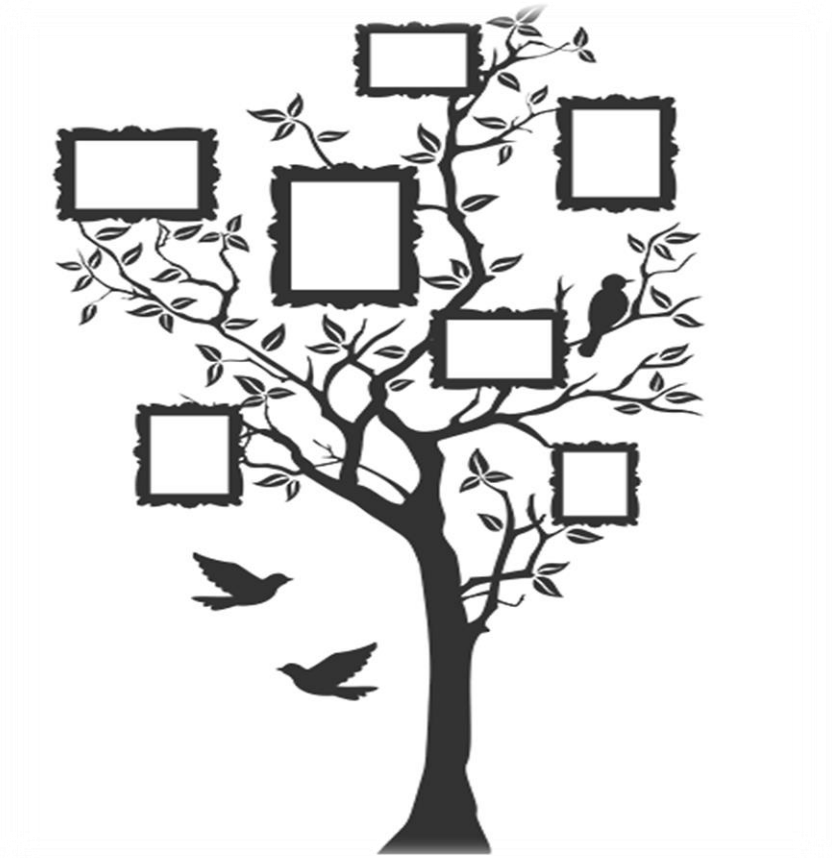
Folosind citatul lui Victor Hugo „Toleranța este singura flacără care poate lumina înăuntrul unui suflet mare. Toleranța stă în fruntea tuturor celorlalte virtuți” au loc discuții și este anunțată tema activității.

8. Pe o foaie de flip-chart vor fi scrise cinci atitudini pe care le putem adopta pentru a exersa toleranța si pe care elevii le vor avea în permanență la vedere. Cum poti fi tolerant?

- Apreciază propriile valori culturale,dar si pe ale altora, fără să le judeci.
- Nu eticheta oamenii pe baza diferențelor.
- Interesează-te de punctele de vedere ale celuilalt și încearcă să găsești interesele comune pe care le aveti, dincolo de diferențe.
- Gândește înainte să vorbești, fii binevoitor și ascultă ce are de spus cineva înainte să reacționezi.
- Nu-i judeca pe ceilalți pentru aspectele pe care nu le pot controla și care nu țin de ei.

9. Realizarea unui sondaj de opinie printre elevii din fiecare clasă: ”Ce culoare credeţi că se potriveşte toleranţei? ” Alegerea prin vot a unei culori și purtarea unui obiect de culoarea aleasă (eșarfă, ecuson) în ziua de 16 noiembrie-Ziua Internațională a Toleranței.

10. Discutati cu elevii despre valorile pe care le presupune o atitudine tolerantă (de exemplu: iubire, respect, întelegere etc). Scrieti valorile identificate pe hârtie post-it de culori diferite. Desenați pe o foaie de flip-chart un copac si aplicati pe ramurile copacului bilețelele cu valorile scrise.

Copacul *Toleranței*

„Toleranța este un act de umanitate, pe care trebuie să-l cultivăm și să-l adoptăm fiecare în viața proprie în fiecare zi.” (Audrey Azoulay, directorul general UNESCO)

INTEGRAREA ELEVILOR CU DIZABILITĂŢI ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL DE MASĂ

Carmen Climescu
Școala Gimnazială „Nicolae Iorga”

“Scopul educaţiei este transferul de flacără”

Vasile Ghica

Dizabilitatea, conform definiţiei din dicționarul de specialitate, însumează un număr de limitări funcționale ce pot fi întâlnite la orice populație. Ea provine dintr-o deficiență, este determinată, dar nu în mod obligatoriu, de o deficiență. Dizabilitățile pot fi determinate sau cauzate de deficiențe (fizice, senzoriale sau intelectuale), de condiții de sănătate (boli psihice), dar, in acelaşi timp, depind și de mediu. În diferite perioade de dezvoltare pentru identificarea persoanelor ce sufereau de afecțiuni fizice, senzoriale sau mentale, a fost folosită cea mai diversă terminologie: infirmitate, invaliditate, handicap, deficienţă. Această terminologie a crescut odată cu evoluția conceptului de drepturi fundamentale ale omului.

UNESCO a elaborat şi lansat o nouă teză, in anul 1988, care, ulterior, a stat la baza directivelor de acţiune ale Conferinţei Mondiale a Educaţiei Speciale de la Salamanca din anul 1994 „Educaţia integrată şi reabilitarea pe baza resurselor comunitare reprezintă abordări complementare care se sprijină reciproc în favoarea acordării de servicii pentru persoanele cu cerinţe speciale.’’

Educaţia pentru toţi dezvăluie necesitatea, asigurarea posibilităţilor participării la educaţie a tuturor copiilor, indiferent de cât de diferiţi sunt ei, o calitate a educaţiei, prin identificarea acelor dimensiuni ale procesului didactic, conţinuturilor învăţării şi calităţi ale agenţilor educaţionali, care să sprijine învăţarea tuturor categoriilor de elevi,să asigure succesul, să facă sistemul deschis, flexibil, eficient şi efectiv.

Sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice, integrarea şcolară a copiilor cu dizabilităţi permite identificarea şi înţelegerea corectă de către elevii normali a problematicii şi potenţialului de relaţionare şi participare la viaţa comunitară a semenilor lor care, din motive independente de voinţa lor, au nevoie de o abordare diferenţiată a procesului de instrucţie şi educaţie din şcoală şi de anumite facilităţi pentru accesul şi participarea lor la serviciile oferite în cadrul comunităţii.

În calitate de profesor de limba şi literatura română, am fost pusă în situaţia de a avea la clasă elevi cu cerinţe educative speciale şi, în astfel de momente, m-am străduit să găsesc cele mai bune metode de predare-învăţare pentru a-i determina pe toţi participanţii la actul educaţional să se implice conştient în activităţile derulate.

Am ţinut cont de faptul că elevii cu cerințe speciale au nevoie de sprijinul nostru, al cadrelor didactice și de ajutorul colegilor de clasă, dar mai ales de un curriculum adaptat. Ei nu trebuie marginalizaţi în niciun fel, nu trebuie „uitaţi” în clasă, pornind de la ideea că nu vor putea ajunge niciodată ca şi ceilalţi elevi şi trebuie mereu sprijiniţi şi atraşi către actul educaţional.

Obiectivul principal al școlilor de masă în care învață elevii cu CES este asigurarea integrării acestora în mediul școlar. Instituţia publică de formare şi de socializare umană trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-o persoană capabilă să-şi creeze propriile procese şi strategii de raţionament utile pentru rezolvarea problemelor reale şi apropiate.

Copiii cu cerinţe educaţionale speciale trebuie să aibă acces în şcolile obişnuite (şcolile publice), iar aceste unităţi de învăţământ trebuie să-şi adapteze procesul didactic conform unei pedagogii centrate asupra copilului, capabilă de a veni

în întâmpinarea nevoilor de cunoaştere ale fiecărui elev în parte. Astfel, un curriculum adaptat sau diferenţiat ce vine în sprijinul elevului, presupune adaptarea conţinuturilor, metodelor, mijloacelor şi tehnicilor de lucru în cadrul activităţilor instructiv-educative.

Termenul de curriculum adaptat se potriveşte mai bine în contextul educaţiei integrate unde adaptarea conţinuturilor la o categorie anume de elevi cu cerinţe educative speciale are în vedere atât volumul de cunoştinţe, dar mai ales procesele psihice şi particularităţile funcţionale ale sistemului nervos la elevii cu cerinţe speciale.

Prin activităţile specifice învăţării, cadrul didactic trebuie să încurajez, să sprijine, să atragă şi să valorizeze mereu elevul, chiar dacă rezultatele obţinute sunt mici. Va urmări, de asemenea, diminuarea sentimentului de inferioritate, de respingere şi evitare resimţit la copiii cu dizabilităţi, prin realizarea unui climat socio-afectiv pozitiv, constructiv, favorabil în motivarea acestora pentru activităţile de învăţare.

În activităţile didactice specifice elevilor cu cerinţe educaţionale speciale se pot folosi anumite metode expozitive (povestirea, expunerea, explicaţia, descrierea), dar trebuie respectate unele cerinţe: să se folosească un limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării verbale, prezentarea să fie clară, precisă, concisă, ideile să fie sistematizate, să se recurgă la procedee şi materiale intuitive, să se antreneze elevii prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înţelegerii conţinuturilor de către aceştia şi pentru a interveni cu noi explicaţii atunci când se impune acest lucru.

Un rol important în realizarea unui proces instructiv-educativ eficient îl deţin mijloacele de învăţământ: aparatură audio şi video, material didactic existent în unitate, dar şi cel sugestiv confecţionat. Un material didactic atractiv şi prezentat la momentul potrivit, trezeşte interesul elevului şi-l provoacă la discuţii care, desfăşurate cu mult tact, contribuie la realizarea obiectivelor propuse.

„Să nu-i educăm pe copiii noştri pentru lumea de azi. Aceasta lume nu va mai exista când ei vor fi mari şi nimic nu ne permite să ştim cum va fi lumea lor. Atunci să-i învăţăm să se adapteze. ’’

(Maria Montessori–”Descoperirea copilului”)

Bibliografie:

1. Baban, Adriana, „Consiliere educaţională”, Editura ASCR, Cluj-Napoca, 2011
2. Dumitriu , Ion Al., „Consliere psihopedagogica”, Editura Polirom, Iasi, 2008
3. Manea, L., -„ Protecţia persoanelor cu handicap: de la instituţionalizare la îngrijirea în comunitate”, în vol. „Strategii antisărăcie şi dezvoltare comunitară”, coord. E. Zamfir, Editura Expert, Bucureşti, 2000
4. Muntean, Ana, „Psihologia dezvoltării umane”, Editura Polirom, Iaşi, 2006
5. Verza, E., Păun, E. - „Educaţia integrată a copiilor cu handicap”, Iaşi, Editura Polirom, 1998

Egalitatea de șanse în spațiul școlar românesc

Prof.inv.preșcolar Găman Anamaria-Veronica
Școala Gimnazială Nicolae Iorga, Bacău

Egalitatea de șanse, la nivel educațional înseamnă oferirea de “opţiuni multiple pentru capacităţi şi aptitudini diferite, "o educaţie pentru toţi şi pentru fiecare" (Reuchlin, 1991), o educaţie deschisă pentru toate persoanele, indiferent de vârstă şi condiţii socio-economice, dar şi o educaţie pentru fiecare, în funcţie de nevoile sale specifice - evitându-se omogenizarea şi încurajându-se diversitatea - care să creeze premisele egalităţii şanselor de acces în viaţa socială (Husén, 1975) 13 ”.

Diversitatea din rândul elevilor reprezintă o mare provocare pentru școală. Dacă această problemă nu este abordată adecvat, poate afecta realizările elevilor și statutul lor social în viața de adult. Să-i oferi fiecărui elev o șansă egală de succes în școală înseamnă să înțelegi nevoile de învățare ale fiecăruia și să răspunzi acestor nevoi individual. Echitatea în educație nu înseamnă să le dai tuturor la fel, ci să-i oferi fiecăruia ceea ce are nevoie.

Când vorbim despre diversitate în școală, ne referim de obicei la diferențele culturale dintre elevi. Se presupune în general că diversitatea caracterizează mai ales școlile cu elevi proveniți din medii multiculturale.

Această presupunere s-a dovedit greșită. Cercetările au arătat că, de obicei, există mai multe diferențe între elevii etichetați cu „aceeași” identitate culturală decât între cei cu identități „diferite”. Diversitatea școlară nu ține în principal de cultură sau etnie. În cadrul fiecărui grup etnic sau cultural de elevi, vom găsi elevi care se descurcă foarte bine și elevi mai slabi, precum și elevi cu diferite nevoi de învățare.

Pentru a gestiona o astfel de diversitate în școală, personalul trebuie să fie conștient și deschis față de diversitatea elevilor din punct de vedere al caracterelor, stilurilor de învățare, sexelor, grupelor de vârstă, nevoilor de dezvoltare etc.Ca participant la procesul de învăţare-predare, fiecare elev aduce cu sine o experienţă personală, un stil de învăţare, un ritm personal de muncă, un mod propriu de abordare problemelor de viaţă, elementele contextului cultural căruia îi aparţine, etc.

Calitatea educaţiei se referă atât la identificarea acelor dimensiuni ale procesului didactic, ale conţinuturilor învăţării, cât și la calităţi ale agenţilor educaţionali, care să sprijine învăţarea tuturor categoriilor de elevi, să asigure succesul, sa facă sistemul deschis, flexibil, eficient si efectiv.

Școala incluzivă pune în centrul atenției sale persoana umană ca ființă originală, unică și irepetabilă, accentuând ideea că în fiecare societate există personalități, grupuri diferite, motivații, rațiuni și puncte de vedere diferite.

În opinia mai multor autori, promovarea educației incluzive/integrate în școlile din sistemul de învățământ trebuie să aibă la bază următoarele principii-cadru:

- toți elevii au dreptul să participe la toate activitățile incluse în programa școlilor obișnuite;
- în timpul programului școlar, personalul didactic și de specialitate se va implica direct în susținerea pe toate căile a integrării maximale a elevilor cu cerințe educaționale speciale ;
- școala va trebui, printr-o serie de schimbări radicale în domeniul curriculumului, să vină în întâmpinarea tuturor cerințelor educaționale ale elevilor, fără a leza demnitatea și personalitatea acestora.

În condițiile educației incluzive, clasele/grupele de elevi vor include copii apropiați ca vârstă și nivel de experiența socioculturală.

Egalitatea de șanse, la nivel educațional înseamnă oferirea de “opţiuni multiple pentru capacităţi şi aptitudini diferite, "o educaţie pentru toţi şi pentru fiecare" (Reuchlin, 1991), o educaţie deschisă pentru toate persoanele, indiferent de vârstă şi condiţii socio-economice, dar şi o educaţie pentru fiecare, în funcţie de nevoile sale specifice - evitându-se omogenizarea şi încurajându-se diversitatea - care să creeze premisele egalităţii şanselor de acces în viaţa socială (Husén, 1975) 13 ”.

Incluziunea în clasă și în școală Incluziunea presupune un set de politici, măsuri sau acțiuni al căror scop este ca cel dezavantajat / grupul defavorizat să se simtă și să devină egalul tuturor. 13 Participarea la educație a copiilor romi. Probleme, soluții, actori – M. Jigău, M. Surdu și colab, Ministerul Educației și Cercetării, ICCV, UNICEF 2002. Putem realiza incluziunea copiilor dezavantajați sau din grupurile vulnerabile prin intervenții / acțiuni de tip:

1. **Comportamental**. De exemplu, prevederi de tip “cod de conduită” în regulamentul clasei, dacă există, sau al școlii; acestea ar trebui să se refere la comportamentul acceptat față de copiii care fac parte din grupurile vulnerabile, la utilizarea sau neutilizarea unor termeni considerați jignitori (“nebun”, “handicapat”, “poponar”, “bozgor”) și ar trebui să se aplice atât cadrelor didactice și personalului auxiliar, cât și elevilor. Orice copil din grupul vulnerabil va fi în mod obligatoriu implicat în activitățile clasei, în rezolvarea sarcinilor de grup, în jocuri, iar rezultatele sale vor fi valorizate în fața grupului. Învățătorul, dirigintele, psihologul școlii, profesorii de civică, dar și orice alt profesor sau angajat din personalul auxiliar poate propune exerciții de creștere a coeziunii de grup, menite să ducă la mai buna înțelege între membrii grupului clasei.
2. **Comunicațional**: În timpul interacțiunii cu elevii din grupuri vulnerabile sau în interacțiuni cu terți profesorii vor evita orice elemente de limbaj sau termeni care ar putea răni sau jigni copilul, precum și orice categorisire în funcție de sex, rasă, etnie, clasă socială, nivel de venit, religie sau orientare sexuală, astfel încât copilul să se simtă valorizat pentru ceea ce realizează, nu pentru ceea ce nu a ales și nu poate controla. Colegilor tipici nu trebuie să li se ascundă problema unui copil atipic (de pildă, cu dizabilități), se va discuta deschis cu ei, li se va răspunde la întrebări, însă ideal este să nu se insiste asupra problemelor și profesorul / dirigintele, de comun acord cu părinții, să mute accentul de pe problemă pe progrese și realizări. În cazul unor copii care provin din medii sărace, de pildă, se poate acentua progresul, în ciuda unor condiții dificile de viață.
3. **Fizic.** Accesibilizări fizice în cazul copiilor cu anumite tipuri de dizabilități
4. **Educațional**. Consultarea familiilor și a specialiștilor care îngrijesc copiii cu anumite tipuri de dizabilități în procesul educativ. Utilizarea resurselor specializate, de tip ONG, pentru probleme specifice ale copiilor cu dizabilități, pentru abordarea educației de gen sau a educației copiilor aparținând minorităților etnice, religioase sau sexuale. ONG-urile pot ajuta cadrul didactic să înțeleagă mai bine anumite probleme, nevoi și au experiență în a aborda obstacole de diverse tipuri. Utilizarea materialelor educaționale, metodelor de intervenție școlară, tehnicilor de testare și urmărire a evoluției specific pentru copiii cu CES, dar și în cazul copiilor care provin din medii sărace, ai căror părinți / aparținători sunt analfabeți. Acești copii au nevoie de îndrumare suplimentară de la școală pentru a recupera “handicapul cultural” și au nevoie de o predare atractivă, de metode creative de transmitere a informațiilor.

În concluzie, dimensiunea interculturală a unui proces educativ de calitate joacă un rol deosebit de important în societatea modernă prin capacitatea sa de a îmbogăți creativ sistemul general de valori, dar şi prin abilitatea da a împărtăşi în

mod efectiv aceste valori cu cei din jurul nostru. Acest fenomen va avea o consecință logică şi necesară: dezvoltarea inevitabilă a unor relații bazate pe toleranță, înțelegere şi flexibilitate între cetățenii lumii de azi.

Bibliografie:

Dămean, D (2011*) Raport de cercetare Incluziunea şcolară în rândul elevilor din grupurile şcolare* clujene. Cluj Napoca

Gherguţ, A. (2005*), Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii diferenţiate şi incluzive în educaţie,* Iaşi, Ed. Polirom.

https://edict.ro/diversitatea-in-educatie-dimensiune-a-procesului-didactic-studiu/

https://www.living-democracy.com/ro/principals/learning/preparation/knowing-and-understanding-the-different-kinds-of-diversity-at-school/

https://www.prois-nv.ro/docs/Oameni_diferiti_sanse_egale.pdf

Sălăstraru, D. (2004). Psihologia educației. Iași: Editura Polirom;

VALENȚELE METODELOR DIDACTICE ACTIVE ŞI INTERACTIVE ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL PREŞCOLAR

Prof. Gora Nicoleta-Luminița
Școala Gimnazială „Nicolae Iorga” Bacău

Învăţarea activă dezvoltă gândirea critică, creativă şi responsabilitatea. Cadrul necesar învăţării active trebuie să fie stimulativ bazat pe încredere şi respect între educator şi educat.

În procesul predării interactive rolul educatoarei se schimbă: ea formulează probleme, ascultă părerile copiilor, sugerează rezolvări, lucrează împreună cu copii, corectează greşelile acestora, dar niciodată nu impune autoritar un punct de vedere.

Valențele metodelor didactice active şi interactive în învăţământul preşcolar:

1. Problematizarea – constituie o modalitate de instruire prin crearea unor situaţii problemă, care solicită copiilor utilizarea, restructurarea şi completarea unor cunoştinţe şi capacităţi anterioare dobândite în vederea realizării situaţiei problemă pe baza experienţei şi efortului personal. Personalizarea am folosit-o cu eficienţă sporită la grupa mare. Printre elementele de problematizare ce pot fi utilizate în cadrul activităţilor de observare se regăsesc:

a) Crearea unor situaţii-problemă,care să stimuleze copii către căutare şi descoperire.

b) Dirijarea percepţiei prin intermediul conversaţiei euristice.

Crearea unei situaţii-problemă are scopul de al pune pe copil cu atât în situaţia propriu-zisă de a cunoaşte cât mai ales în aceea de a elabora şi de a descoperii calea spre adevăr, spre soluţia problemei. Spre exemplu spre a motiva alegerea unei activităţi de observare cu tema ,, Ce-i trebuie plantei ?” pentru a stimula interesul de cunoaştere se poate pleca de la o scurtă povestire. ,,Familia lui Ionuţ” s-a pregătit să plece în concediu la mare. În apartament o mulţime de plante. Mama a rugat-o pe prietena ei să-i îngrijească plantele. Oare de ce aveau nevoie plantele?

Dirijarea percepţiei prin intermediul conversaţiei euristice constă într-o succesiune de întrebări ţi răspunsuri prin care educatoarea conduce gândirea copiilor spre descoperirea de noi adevăruri. Această modalitate de problematizare presupune o adevărată ,,gimnastică a gândirii” copilului. Întrebările cu caracter problematic pot fi grupate în următoarele categorii tipologice:

a. Întrebări care solicită deducerea unei însuşiri dintr-o experienţă sau acţiune dată (,,De ce se rostogoleşte nuca?”, ,,De ce se aude zgomot la rostogolirea nucii şi de ce nu se aude la rostogolirea unei prune?” etc.)
b. Întrebări care îi orientează spre tehnicile de investigare utilizate (,,Ce trebuie să facem pentru a şti dacă prunele sunt zemoase ?”, ,,Ce trebuie să facem pentru a şti ce se află sub coaja mărului?”).
c. Întrebări cu caracter ipotetic(,,Ce s-ar întâmpla dacă am scoate peştele din acvariu?”, ,,Ce s-ar întâmpla dacă autobuzul nu ar avea faruri?).
d. Întrebări cu caracter cauzal(,,De ce merge iepuraşul sărind?”, ,,De ce îngheaţă apa iarna?” etc.).
e. Întrebări care dirijează gândirea spre generalizări simple(,,După ce cunoaştem că lupul este un animal sălbatic?”, ,,Ce părţi ale corpului iepuraşului au forma alungită?”).

2. Algoritmizarea – este o metodă care presupune utilizarea şi valorificarea algoritmilor de învăţare. Algoritmul este constituit dintr-o serie de operaţii executate într-o anumită ordine, presupune o succesiune de operaţii. Din punct de vedere

psihologic algoritmii reprezintă depinderi de activitate intelectuală. Algoritmizarea ca metodă se foloseşte în general la grupele mari.

În activităţile de observare direcţionate spre cunoaşterea lumii vii algoritmul de lucru se dovedeşte a fi benefic. Observarea unui animal se desfăşoară prin aceeaşi succesiune de operaţii.:

a. perceperea globală a animalului;
b. Componentele corpului;
c. Particularităţile fiecărei părţi a corpului;
d. Mediul şi modul de viaţă;
e. Înmulţirea;
f. Importanţa.

3. Învăţarea prin cooperare - este o metodă care implică procedee de colaborare şi activitate comună în rezolvarea unor sarcini de instruire: copiii lucrează împreună, uneori în perechi, în grupuri mici pentru a rezolva aceeaşi problemă, pentru a explora o temă nouă, pentru a crea idei noi.

După cum arăta J. Richardson, activităţile bazate pe învăţarea prin cooperare au câteva caracteristici generale:

- interdependenţa pozitivă;
- răspunderea individuală;
- caracterul eterogen al membrilor şi grupurilor;
- conducerea în comun;
- predarea directă a deprinderilor sociale;
- rolul de observator al educatoarei, care poate interveni atunci când este necesar.

Învăţarea prin cooperare, realizându-se printr-o bogată paletă de activităţi oferă copiilor o învăţare activă, un plus de lejeritate şi mai multă coerenţă procesului de predare, punând accent deosebit pe joc ca metodă de bază a acestui proces. Această metodă valorifică avantajele muncii şcolare şi extraşcolare, asigurând condiţiile necesare pentru ca efortul comun al copiilor să fie bine organizat şi susţinut.

Ei au posibilitatea de a explora şi cunoaşte domenii noi, de a acumula cunoştinţe în mod independent, dezvoltându-şi competenţele precum: creativitatea, spiritul de iniţiativă, capacitatea de a comunica şi a lucra în echipă. Exemplu: Tema „ Toamna cea bogată”.

Scopul activităţii: crearea posibilităţilor copiilor de a opta pentru un anumit centru în care doreşte să execute o temă punându-şi în aplicare originalitatea şi creativitatea.

Obiective: - dezvoltarea simţului artistic şi a creativităţii;
- dezvoltarea capacităţii de a lucra în comun;
- sprijinirea cunoaşterii de sine prin raportarea la colectiv;
- valorificarea unor aptitudini;
- dezvoltarea muşchilor mici ai mâinilor în vederea pregătirii pentru scris;
- stimularea percepţiei senzuale .

Materiale: - materiale din natură, hârtie glasată, foarfece, pastă de lipit, carioca, hârtie.

Alegerea grupului – 5 copii

M. – pentru că îi place foarte mult să deseneze va colora fructe;

S. – pentru a-i reduce din fluxul energic i-am dat să rupă fâşii din hârtie creponată şi să mototolească bobiţe pentru coşuleţul toamnei.

B. – este o fetiţă temperată, va lipi bobiţele pe coşuleţ.

M. – Are siguranţă şi precizie în mişcări va decupa fructele.

A. – Cu simţ estetic mai dezvoltat va lipi, fructele şi frunzele uscate.

Utilizarea metodelor moderne nu trebuie făcută în lipsa unor combinări şi armonizări cu metodele aşa-numite tradiţionale deoarece avantajele şi dezavantajele lor sunt complementare.

Imaginea şcolii secolului XXI este încă neclară; însă liniile de forţă pe care un observator atent le poate surprinde se pot caracteriza în două tendinţe:

- centrarea pe ,,copil”, pe nevoile celui care este beneficiarul şi , în acelaşi timp, partenerul nostru în propria formare;
- folosirea unor metode şi stiluri moderne care să acopere cât mai bine întreaga sferă de interes a persoanei educate, persoană care va reprezenta resursa şi creatorul de resurse pentru anii viitori.

Bibliografie:

1. Cerghit, Ioan, Neacşu Ion, Prelegeri pedagogice, Polirom, Iaşi, 2001
2. Cucoş, Constantin,Pedagogie, Polirom, Iaşi, 2002
3. Sălăvăstru, Dorina, Didactica psihologiei, Polirom, Iaşi 2002
4. Tomşa, Gheorghe, Psihopedagogie preşcolară şi şcolară, M.E.C, Bucureşti, 2005
5. Vrăsmaş T., ,Şcoala şi educaţia pentru toţi”, Editura Miniped, Bucureşti, 2005.

Rolul școlii în construirea sensului vieții pentru familiile ale căror copii au nevoi speciale

Autor: Ivan Celina-Toni
Profesor consilier școlar CJRAE Bacău,
Școala Gimnazială ”Nicolae Iorga” Bacău

”Sensul vieții este unic și specific, în ideea că poate și ar trebui să fie îndeplinit de persoana căreia îi aparține, pentru că doar atunci va dobândi suficientă semnificație cât să satisfacă voința de sens a persoanei. (...) Sensul vieții e diferit de la un om la altul, de la o zi la alta și de la o oră la alta. Ce contează, așadar, nu este un sens al vieții general, ci sensul specific al vieții unei persoane într-un moment dat.” (Frankel, 2018)

Sensul vieții raportat la viața de familie cu un copil cu dizabilități are în vedere nevoile excesive de îngrijire, lipsa de reacție a copilului și tiparele comportamentale neobișnuite ce sunt asociate atât cu niveluri crescute de stres, cât și cu depresie în rândul membrilor familiilor. Experiența de creștere a unui copil cu nevoi speciale e unică și este influențată de situația lor specifică (de gradul de afectare), de mediul extern (cultural, social, economic) și de rețeaua de sprijin (familia extinsă, comunitatea, ONG-uri și instituții abilitate să ofere sprijin). Studiile ce implică familiile ai căror copii au nevoi speciale sugerează că coeziunea familiei, adaptarea și sensul vieții pot fi predictori importanți pentru satisfacția familială și integrarea școlară și socială și că nu toate familiile experimentează în mod negativ situația, ci pot exista și aspecte pozitive pe parcurs.

Conform unui nou raport al UNICEF, din noiembrie 2021, s-a estimat că, la nivel global sunt 240 de milioane de copii cu dizabilități. În România la sfârșitul anului 2019, numărul total de persoane cu dizabilităţi comunicat Autorității Naţionale pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilităţi, Copii si Adopţii a fost de 846.354 persoane. Anul trecut la nivelul sistemului de educațional românesc a fost raportat un număr de 43.910 de elevi cu CES și sau/ dizabilități ce au fost integrați în unități de învățământ de masă și 24.922 de preșcolari și elevi, cu diverse tipuri de dizabilități în învățământul special. Copiii cu nevoi speciale reprezintă o populație foarte diversă și includ copiii care s-au născut cu o condiție genetică care le afectează dezvoltarea fizică, psihică sau socială; care au fost afectați de o gravă vătămare, o deficiență nutrițională sau infecție care a contribuit la dificultăți funcționale pe termen lung, cei expuși la un mediu toxic ce a determinat anumite întârzieri sau dificultăţi de adaptare și învăţare sau care au dezvoltat anxietate sau depresie ca urmare a evenimentelor stresante de viață.

Cercetările din anii 1980 au presupus că familiile ai căror copiii aveau un handicap, o dizabilitate erau în general disfuncționale, suferind cronic de durere pentru pierderea „normalității” copilului. Cercetările recente, însă, reliefează că deși părinții copiilor cu dizabilități experimentează adesea durere, șoc, stres relativ ridicat, pierderea controlului și a lipsei de speranță la diagnosticul inițial al copilului, pe măsură ce anii trec aceștia prezintă atât abilități de adaptare cât și satisfacție familială la nivel înalt. V. Frankl spune: ”nu trebuie să uităm că este posibil să găsim sensul vieții și când suntem confruntați cu situații fără speranță, când descoperim un destin ce nu poate fi modificat. Pentru că tot ce mai contează atunci e să asistăm la forma cea mai măreață a potențialului uman, transformarea unei tragedii personale într-un triumf, a situațiilor delicate, în reușite. Când nu mai stă în puterea noastră să modificăm o situație – precum cea a unei dizabilități – suntem provocați să ne schimbăm pe noi înșine. (...) Sensul poate fi găsit în ciuda suferinței. De aceea, omul este dispus să sufere, cu condiția ca suferința lui să aibă sens.” (Frankel, 2018)

Din experiența mea ca și profesor consilier școlar, luând contact cu foarte multe familii cu copii cu cerințe educative speciale, handicap sau dizabilități, în primă fază – la aflarea diagnosticului – familiile par să-și piardă sensul vieții. Pierd, de fapt, doar sensul vieții imaginate – anterior - alături de un copil tipic, însă pe măsură ce înțeleg noua situație, apare un nou sens. Astfel suferința încetează să mai fie suferință, atunci când familia găsește noul sensul, cum ar fi acela de iubire necondiționată sau sacrificiu pentru copilul care are atâta nevoie de ei. Pentru aceste familii ar trebui să existe mai multe programe și instituții care să antreneze abilitățile de coping, managementul stresului, gândirea pozitivă și ar trebui organizate grupuri de sprijin, de autoajutorare pentru eliberarea stresul și dezvăluire emoțională, iar școala ar punea fi un astfel de element cheie în rețeaua lor de sprijin.

Fiindcă – din păcate – la noi în țară există foarte puține resurse pentru aceste familii greu încercate, pe lângă stigmatul societății, etichetările din școală, accesul dificil la consultații medicale blânde si specifice copiilor cu dizabilități, apare și izolarea familiei de către familia extinsă, prieteni și chiar comunitatea mai restrânsă a vecinilor sau colegilor. Însă acești părinți găsesc sens în fiecare mică reușită a copilului, fiecare clipă în plus față de ce au prognozat medicii, fiecare etapă școlară depășită, fiecare cuvânt sau pas, zâmbet sau deprindere dobândită, fiecare zi e un succes și capătă un nou sens și astfel întărește motivația pentru ziua de mâine. Sunt multe piedici, obstacole și greutăți în calea unei familii cu copii cu nevoi speciale, care pentru noi ceilalți privitori de pe margine par de netrecut, ce pot deveni noi resurse în căutarea sau menținerea sensului vieții. Factorii favorizanți pentru asta sunt: diagnosticul precoce, schimbările comportamentale (calm, relaxare în situații tensionate, flexibili) pe care părinții le dobândesc de-a lungul timpului, un plus de informare, înțelegerea diferențiată, acceptarea micilor pași și izbânde, suportul adițional oferit de sitemult de învățământ, curajul și încrederea.

În viața școlară vedem adesea diferite tipuri de elevi, cu manifestări specifice, unice, uneori fiind dificil - ca profesori - să identificăm ceea ce este ascuns în spatele comportamentelor observabile din sălile de clasă sau din pauze. Copiii sunt extrem de impresionabili și în mare măsură, comportamentul lor - modul în care se manifestă elevii - este puternic influențat de ceea ce simte, vede și experimentează (acasă, la școlă, în relație cu ceilalți). Copiii care provin din familii unite și iubitoare sunt de obicei mult mai capabili să tolereze, să-i accepte pe cei din jurul lor, să se bucure, să ofere, să empatizeze. Experiența lor pozitivă îi face să creadă că lumea este în general un loc plăcut și că poți avea încredere în ceilalți. Pe de altă parte, copiii care provin din medii defavorizate, în care sunt frecvent pedepsiți/loviți și în care se simt nefericiți, neiubiți, neacceptați sau au trecut printr-un eveniment traumatizant sau au cerințe educative speciale pot da dovadă de prudență, suspiciune și chiar agresiune în rolul său de elevi. Astfel, aceștia din urmă pot veni la școală - și implicit în relația cu profesorul și alți colegi - cu un bagaj emoțional care îi dezechilibrează și îi pun în situații vulnerabile, fiind ușor de identificat prin prisma comportamentele lor, prin specificitatea lor, dar și privind performanța lor școlară. Cu alte cuvinte, cerințele educative speciale, dificultățile de învățare sau/și tulburările pot fi legate de lipsa dezvoltării intelectuale, de lipsa abilităților, dar pot fi și un simptom al dificultăților emoționale, al inadaptării școlare sau al efectului unei metodologii de predare care nu ține cont de individualitatea lor.

Din perspectiva provocărilor generate de colaborarea școală - familiile copiilor cu CES, ar fi de dorit ca părinții să adopte o atitudine realistă, de acceptare a diagnosticului copilului și de încredere în sfatul specialiștilor. Pentru a se ajunge la această situație este nevoie să se acorde o importanță mai mare prezentării perspectivelor pe care le are copilul, să se ofere

posibilitatea părinţilor de a-şi împărtăși temerile și sentimentele prin care trec și de putea noi – ca și cadre didactice – să alocăm timp special observării acestor elevi și îndrumării părinților.

În ceea ce privește provocările ce apar în colectivele diverse de elevi, unele cadrele didactice încearcă să niveleze clasele, să-i ignore pe copiii cu CES sau să le minimizeze dizabilitățile, deficiențele. Neglijarea copiilor cu cerințe educative speciale este explicată și prin presiunea părinţilor copiilor obișnuiți care pun accent foarte mult pe performanță la clasă, crescând astfel și prestigiul școlii, însă în detrimentul adevăratei integrări a elevului special. Uneori procesul de integrare este înțeles ca aducerea la acelaşi numitor comun cu elevii tipici în ceea priveşte achiziţiile şcolare, comportamentul,iar acest lucru nu s epoate realiza. De aceea este nevoie de mai multă formare și informare în rândul cadrelor didactice pentru a înțelege mai bine fiecare deficiență, dizabilitate și tulburare, pentru a crea în consecință obiective și activități cu adevărat adaptate, fără a avea așteptări nerealiste de la acești elevi, fără a-i frustra în plus sau a-i izola și ignora.

Se poate observa că de-a lungul ultimilor ani s-au făcut progrese simţitoare în ceea ce priveşte incluziunea elevilor cu nevoi speciale în școlile de masă, atât din punct de vedere legislativ, cât şi prin angajarea mai multor instituţii în gestionarea acestor situaţii şi introducerea unor profesii noi. De cele mai multe ori, însă, aplicabilitatea prevederilor legislative în plan concret este redusă, dând naștere multor dileme și dificultăți de manageriere eficientă a acestor cazuri. Pentru a preveni aceste aspecte, pentru a crește sensul vieții acestor familii și a elevilor cu CES, ar putea fi folositoare următoarele repere: crearea unor protocoale de colaborare la nivel interinstituţional, pentru o coerenţă şi o continuitate a demersului de incluziune; crearea unor contexte de învățare pentru cadrele didactice, discutarea unor studii de caz – cu specialiști – ce ar putea facilita schimbul de informaţii și găsirea unor soluții individualizate; amplificarea spiritului de echipă, prin îmbunătăţirea comunicării, asumarea de responsabilități, împărtășirea experienţelor între cadrele didactice, consilierul școlar și/sau profesorul de sprijin/logopeduul, construind o echipă solidă de intervenție; crearea parteneriatelor cu părinţii şi atragerea lor pentru a se implica în viaţa şcolii; sensibilizarea părinţilor copiilor tipici faţă de situațiile și dificultățile copiilor cu CES; consilierea părinţilor copiilor cu CES, crearea unor grupuri suport, pentru a-i ajuta să adopte o atitudine realistă faţă de copii; pregătirea personalului didactic în vederea adoptării unei atitudini adecvate faţă de incluziune, cu accent pe cunoașterea particularităţilor elevilor cu nevoi speciale; respectarea numărului optim de elevi dintr-o clasă pentru a se reuşi individualizarea educaţiei şi incluziunea tuturor copiilor, în funcţie de nevoile pe care le au; crearea unei rețele de suport nu doar pentru părinții acestor familii, ci și pentru cadrele didactice care lucrează cu astfel de cazuri, în vederea eficientizării procesului didactic și creșterii calității educației.

”Totul ne poate fi luat, mai puțin un ultim lucru – ultima dintre libertățile umane – a alege atitudinea pe care o adoptăm în diferite circumstanțe.” (Frankel, 2018)

Bibliografie: Frankel, V. E. (2018). *Omul în căutarea sensului vieții.* București : Vellant.

Aplicarea unui test sociometric şi identificarea modalităţilor de optimizare a relaţiilor interpersonale din clasa de elevi

Prof. Otilia Stan
Şcoala Gimnazială ”Nicolae Iorga”,Bacău

Cunoaşterea colectivului de elevi nu presupune doar cunoaşterea personalităţii membrilor lui,ci mult mai mult. Cunoaşterea colectivului de elevi vizează surprinderea acelor caracteristici prin care se defineşte ca un tot , ca o unitate de sine stătătoare,ca un grup social. Putem spune că identificarea unor trăsături personale ne oferă posibilitatea să înţelegem mai bine mecanismul procesului de interacţiune,mecanism care declanşează şi determină caracteristicile colectivului ca un tot unitar.

Cunoaşterea poate parcurge şi drumul invers ,de la trăsăturile definitorii colectivului,prin intermediul comportamentelor ce rezultă din exercitarea rolurilor,la condiţiile şi particularităţile psihologice ale membrilor săi.În acest al doilea sens, pot spune că tehnicile sociometrice asigură o cunoaştere amănunţită ,mai ales a structurii informale/afective,dar şi în mod indirect a caracteristicilor de personalitate a elevilor. Fiecare colectiv are, după cum am văzut,structura sa proprie,care se manifestă diferit.

Testul sociometric ,menit să furnizeze informaţia primară,cere membrilor unui grup,având limite bine precizate(spre exemplu,o clasă de elevi,un colectiv de muncă,etc.) să indice colegii cu care ar dori să se asocieze în vederea unei acţiuni concrete sau în cadrul unei situaţii viitoare. Este vorba deci,„de a pune subiecţii în condiţii natural de alegere şi nu de un joc platonic ,asigurându-se o motivaţie reală.

Studiul sociometric are o triplă orientare : în primul rând cunoaşterea de către diriginte//psiholog a afinităţilor exprimate de membrii grupului şi implicit a relaţiilor din cadrul colectivului, în al doilea rând o cunoaştere mai bună de către elevi a propriilor lor poziţii în grup, şi în al treilea rând,dar nu cel din urmă, îmbunătăţirea relaţiilor şi a climatului psihosocial a grupului şcolar prin acţiuni psihologice specifice.

Aşa ar fi,de exemplu, în şcoală aranjarea sau reangajarea copiilor în bănci,organizarea pe grupe de lucrri practice ,opţiunile în pragul unei excursii sau călătorii(vecini de compartiment),expedierea unei illustrate sau a unei cărţi poştale(în timpul vacanţei,ori,aflându-se în tabără),alegerea unui responsabil sau a unui delegat,indicarea prietenilor sau a colegilor mai apropiaţi din clasă, numirea partenerilor preferaţi în joc etc.

Testul sociometric , ca instrument de măsurare a atracţiilor şi repulsiilor ce se manifestă între indivizii ce compun un grup mic,până la treizeci de subiecţi,este un chestionar simplu,ce conţine două grupe de întrebări :

a) Pentru măsurarea atracţiilor;

b)Pentru măsurarea respingerilor

După aplicarea testelor se trece în următorul pas şi anume evaluarea rezultatelor,însă acest aspect presupune mai multe etape:

1.**Codificarea numelor subiecţilor.**Codificarea se va face după ce testele respective se amestecă pentru a nu fi într-o ordine,folosindu-se în acest caz literekle alfabetului .Astfel fiecare subiect va primi un număr de cod,respective o literă din alphabet;

2.**Se stabileşte punctajul** pentru fiecare alegere. Acordarea punctajului facilitează calcularea scorului şi despriderea unor concluzii necesare.Pentru simplificarea calculelor şi facilitarea operaţiilor se va proceda astfel: pentru alegerea făcută pe locul I, se vor acorda 3 puncte,pentru cea de pe locul II-2 puncte,iar pentru cea din poziţia a-III-a-1 punct.

Pentru încurajarea fenomenelor positive de grup şi crearea unui obiectiv puternic,profesorul diriginte trebuie să cunoască temeinic viaţa grupului,relaţiile interpersonal,prezenţa microgrupurilor,a individualităţilor.Din interacţiunea între membrii colectivului unei clase iau naştere atitudini de o mare variabilitate,se manifestă atracţii şi respingeri din înfruntarea cărora rezultă identitatea grupului.

Persoana care întreprinde ancheta concretă trebuie să fie cunoscută déjà subiecţilor,fără să se afle în contact systematic cu ei sau în raporturi ierarhice directe.Evident,urmează să se asigure anonimatul riguros al răspunsurilor şi rezultatelor individuale ,orice indiscreţie faţă de cadrele ierarhice este contraindicată.

1.Se întocmeşte sociomatricea-un table cu dublă intrare,în care membrii grupului sunt notaţi atât pe vertical cât şi pe orizontală;

2.Se notează cu”+” relaiţile de preferinţă şi cu”_”relaţiile de respingere;

3.Se calculează indicia sociometrici: $\frac{A(alegeri) - R(respingeri)}{N-1}$, unde N=numărul subiecţilort din cadrul grupului.

Prin această formulă se stabileşte indicele de statut preferenţial al subiecţilor din cadrul grupului.Statutele pot fi positive,negative,zero,ceea ce indică existenţa unor subiecţi populari,acceptaţi,indiferenţi sau izolaţi afectiv(Marginalizaţi) în cadrul grupului.

Este de aşteptat ca acţionând asupra relaţiilor relaţiilor interpersonal de grup să putem exercita indirect o anumită înrâurire asupra reuşitei şcolare şi invers.În ceea ce priveşte cunoaşterea psihologică a elevilor,a tinerilor,în general,testul sociometric poate furniza şi o informaţie preţioasă atât prin confruntarea datelor selective şi perceptive obţinute în anchetă cât şi prin totalizarea motivării alegerilor/respingerilor care denotă modul cum este proiectat în afară,individual de către grupul său de apartenenţă . Informaţia ce se colectează pe această bază,poate fi, utilizată în scop formative; se comunică persoanelor în cauză .opinia colectivă despre ei,evitându-se,bineînţeles orice nominalizare.În cadrul unor coinvorbiri individuale ,subiectul este făcut conştient de calităţi sau defecte pe care le ignoră deşi le posedă-conform relatării grupului. Se scontează,în felul acesta,reducerea cotei de iluzie în percepţia propriei poziţii în grup sau se elimină anumite lacune perceptive,ceea ce favorizează formarea unei imagini de sine mult mai juste.

Am aplicat testul sociometric elevilor clasei a-VIII-a B,cu următoarele întrebări:

1.Numeşte trei dintre colegii tăi,cu care ai dori să fii în grupa din laboratorul AEL

a)……

b)……

c)…….

2.Indică,mai departe,trei dintre colegii tăi,pe care nu-i doreşti deloc alături de tine în grupa din laboratorul AEL

a)……..

b)…….

c)…….

Motivaţi alegerea sau respingerea făcută.

Precizări:

-încercaţi să fiţi foarte sincer;

-răspunsurile vor rămâne secrete şi nu vor influenţa în niciun fel relaţiile voastre;

-lucrările trebuie semnate.

Am alcătuit matricea sociometrică, după care am prelucrat datele într-un tabel.

Nr.preferinţe	Nr subiecţi cu aceleaşi preferinţe	ISP	Valoare psihosocială de tip preferenţial
17 15 10	1 1 2	0,94 0,83 0,55	Populari
7 6 5 4 3 2 1	1 1 2 1 2 1 1	0,38 0,33 0,27 0,22 0,16 0,11 0,05	Acceptaţi
0	1	0	Indiferenţi
-1 -3 -9 -16 -19	1 1 1 1 1	-0,05 -0,16 -0,50 -0,88 -1,05	Marginalizaţi

Bibliografie:

1. Ioan Nicola - "Dirigintele si sintalitatea colectivului de elevi ", Editura didactică si pedagogică, Bucuresti, 1978

2. Marin Calin - "Teoria educaţiei " Editura ALL, Bucureşti, 1996

« Chaque enfant que nous formons est un homme que nous gagnons! » (V. Hugo)

Prof. Humă Alina-Mihaela
Școala Gimnazială « Nicolae Iorga » Bacău

La notion de "besoins éducatifs spéciaux" a été introduite dans la terminologie de l'UNESCO en 1990 et désigne ces « besoins éducatifs complémentaires aux objectifs généraux de l'enseignement scolaire, besoins qui nécessitent une scolarité adaptée aux caractéristiques individuelles et/ou aux caractéristiques d'une déficience (ou de troubles d'apprentissage), ainsi qu'une intervention spécifique, par une réhabilitation/récupération appropriée » (T. Vrășmaș). Les besoins éducatifs spéciaux représentent une macro catégorie qui comprend toutes les difficultés d'apprentissage possibles des élèves, autant les situations traditionnellement considérées comme des handicaps (mentaux, physiques, sensoriels), que celles liées à des apprentissages spécifiques, comme la dyslexie, les troubles du déficit de l'attention ou d'autres situations comportementales, problèmes psychologiques, relationnels, contexte socioculturel et désavantages linguistiques.

L'enfant à besoins éducatifs spéciaux peut avoir :

- des difficultés d'apprentissage légères, des difficultés perceptivo-motrices (orientation dans le temps et l'espace, schéma corporel), des handicaps mentaux légers/associés/sévères (par exemple, les enfants trisomiques) ;
- des déficiences sensorielles (visuelles, auditives) ;
- des déficiences locomotrices ;
- des problèmes de prononciation, d'écriture, de lecture (par exemple, les enfants dyslexiques/ dysgraphiques/ dyscalculiques)
- des troubles comportementaux ou émotionnels (par exemple les enfants atteints de TDAH ou d'autisme)

Les formes d'intégration des enfants à BEP existant à l'école roumaine sont basées sur les modèles suivants :

- le modèle de coopération scolaire ordinaire avec école spécialisée ;
- le modèle basé sur l'organisation d'une classe spéciale dans l'école ordinaire ;
- le modèle basé sur l'aménagement dans l'école ordinaire d'un espace ou d'une salle d'entraînement et de ressources pour les enfants déficients, intégrés individuellement dans les classes ordinaires de l'école respective ;
- le modèle itinérant ;
- le modèle commun.

Sans une approche appropriée de ces exigences particulières, on ne peut parler d'égalisation des chances d'accès, de participation et d'intégration scolaire, sociale et professionnelle. L'éducation inclusive est un droit de l'homme et signifie que tous les enfants ont accès à une éducation de qualité dans un environnement inclusif.

L'ÉDUCATION DE QUALITÉ se définit comme la création d'opportunités réelles pour obtenir du succès dans l'apprentissage. En d'autres termes, la qualité de l'éducation ne se mesure pas en termes de performance, de promotion, d'infrastructure, de technologie et de confort, mais dans la capacité du système, de l'école et de l'enseignant à créer des opportunités d'apprentissage pour tout enfant/ élève.

L’ENVIRONNEMENT INCLUSIF désigne un environnement dans lequel TOUS les enfants sont accueillis, protégés et éduqués, indépendamment de leur sexe, de leurs caractéristiques physiques, intellectuelles, économiques, linguistiques ou autres caractéristiques (UNESCO). L'éducation inclusive est un type d'éducation de haute qualité et elle a une signification sociale. Celle-ci présuppose que :

- tous les enfants ont le droit de suivre une éducation ordinaire ;
- aucun enfant ne devrait être sous-estimé ou discriminé par l'exclusion d'une classe ou d'une école en raison de son appartenance ethnique, de ses besoins spéciaux ou d'autres aspects qui le distinguent de la majorité.

Quant aux objectifs de l’enseignement intégré, on révèle les suivants :

- instruire les enfants ayant des besoins spéciaux dans des écoles ordinaires aux côtés d'autres enfants normaux ;
- assurer des services spécialisés (récupération, thérapie éducative, orientation scolaire, assistance médicale et sociale) dans l'école concernée ;
- accompagner le personnel enseignant, les directeurs des écoles dans le processus de réalisation et d'application des programmes d'intégration ;
- permettre un accès effectif des enfants ayant des besoins spéciaux au programme scolaire régulier et aux ressources (salles de classe, bureaux, laboratoires, bibliothèque, terrains de sport);
- assurer des programmes de soutien individualisés pour les enfants à BEP.

Au niveau de la classe, l'enseignant a un rôle essentiel et il doit :

- changer la mentalité des enfants par rapport aux élèves ayant des besoins spéciaux ;
- cultiver la tolérance, le respect, la responsabilité, l'altruisme chez les enfants ;
- créer un climat affectif positif, stimulant pour l'apprentissage ;
- utiliser le renforcement positif, pour que le moindre progrès soit encouragé et mis en valeur ;
- adapter les méthodes et les moyens d'apprentissage et de l’évaluation ;
- organiser d'activités de groupe pour stimuler la communication;
- utiliser un langage simple, accessible à l'élève et à son niveau de compréhension.

L'enseignant doit identifier les points forts de chaque élève et les valoriser , établir des objectifs différenciés, adaptés au niveau des élèves, ce qui nécessite également une évaluation différenciée, formuler des attentes appropriées pour chaque élève, quelles que soient ses capacités, s’axer beaucoup sur les activités d'équipe, en formulant des tâches différenciées pour que chaque élève soit actif et heureux qu'il ait réussi à résoudre l’activité proposée, apprécier verbalement et, au besoin, par des notes, chaque réussite des élèves.

Les enseignants doivent faciliter l’apprentissage en réalisant des fiches différenciées pour les élèves à besoins éducatifs spéciaux, pour qu’ils se sentent utiles et confiants dans leurs propres habilités. Cependant, l’évaluation orale devrait prédominer dans ces cas, les questionnaires étant adaptés au niveau des élèves. De plus, les enseignants ont le rôle de leur expliquer, chaque fois que nécessaire, ce qu'ils doivent faire et d’augmenter leur motivation pour apprendre par l'encouragement et des louanges pour chaque petit progrès. Il est très important qu'ils ne se sentent pas différents des autres collègues.

Sur le plan de la socialisation, les méthodes appliquées recommandées sont les suivantes : des jeux de rôle, des méthodes d’auto-connaissance, des débats, pour que les élèves comprennent quels sont les "secrets" d'une bonne relation avec leur entourage.

Ce que nous devons retenir c'est que pour les enfants à besoins éducatifs spéciaux, il est important de se sentir appréciés pour ce qu'ils apportent, et non dénigrés pour ce qui leur manque car chaque enfant est un génie dans un domaine et notre travail en tant qu'adulte est de trouver ce domaine et d'encourager l'enfant à persévérer. Notre travail d'enseignant devrait être guidé par les mots de Victor Hugo : « Chaque enfant que nous formons est un homme que nous gagnons. »

BIBLIOGRAPHIE :

Cerghit, I., Sisteme de instruire alternative şi complementare. Structuri, strategii şi stiluri, Editura Aramis, Bucureşti, 2002

Gherguț A., Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii de educaţie integrată, Editura Polirom, Iaşi, 2001

Badea, E., Caracterizarea dinamică a copilului şi adolescentului de la 3 la 18 ani, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1993

Suport de curs: ”Strategii în abordarea didactică a copiilor cu CES în sistemul de învăţământ preuniversitar”

Bune practici pentru predare inclusivă

Profesor Nicolae Ioana Școala Gimnazială Nr. 1
Bragadiru, Ilfov

Școala împreună cu familia constituie principalii factori ai educaţiei pentru copil. De aceea aceste medii trebuie să satisfacă nevoile copilului în viaţa sa personală. Nesatisfacera lor poate conduce la fenomene nedorite printre care se numără şi abandonul şcolar.

La nivelul comunităţii noastre, cauzele care conduc la abandon şcolar şi absenteism de la şcoală sunt sărăcia şi nivelul moral scăzut în unele familii și plecarea părinţilor în străinătate.Reducerea abandonului şcolar se poate face prin satisfacerea nevoilor educaţionale la timpul potrivit. Acolo unde familia se dovedeşte a fi deficitară în a oferi condiţii normale de formare a copilului, comunitatea este obligată să intervină prin pârghiile pe care le are pentru ameliorarea efectelor negative. Cea mai importantă pârghie pe care comunitatea o deţine este şcoala prin misiunea pe care o are: aceea de a forma tânăra generaţie conform cerinţelor societăţii.

Atelierele de Vară sau Școala de vară ar reprezenta modalităţi optime de prevenţie şi reducere a abandonului şcolar. Indiferent dacă este cognitivă, socială, emoţională sau de personalitate, cu cât intervenţia este mai timpurie, cu atât şansa de remediere este mai mare. Dimpotrivă, cu cât intervenţia educaţională este mai târzie, cu atât mai mari sunt costurile asociate, iar prognosticul e mai puţin favorabil.

Educatorii se află în prima linie a luptei împotriva abandonului şcolar. Dacă beneficiază de formare şi oportunităţi, pot deveni agenţi importanţi ai schimbării în bine pentru elevii lor. Atelierele pentru integrare şcolară optimă din timpul verii ridică nivelul de conştientizare şi de confort al părinţilor, îi familiarizează pe copii cu mediul şcolar (reducând astfel decalajul între copiii care au frecventat grădiniţa şi cei care nu au putut să facă acest lucru) şi îi atrag pe copii spre şcoală prin activităţi plăcute, care stimulează creativitatea, curiozitatea şi dorinţa de a învăţa.

Copiii vor beneficia de oportunităţi diverse de învăţare, comunicare şi interacţiune cu adulţii din comunitate. Pentru a facilita un debut şcolar pozitiv, este imperativ ca părinţii, cadrele didactice şi copiii să colaboreze încă de la început. Conceptul de bază este acela al unei călătorii de inițiere, prin care este stimulată curiozitatea de a descoperi lumea, lărgindu-și astfel orizontul de cunoaștere și de aspirații. Copiii dobândesc competențele minimale utile debutului școlar, dacă învățarea este abordată într-un mod plăcut, inedit, curriculum adaptat pentru recuperare, pentru nevoile copiilor, materiale didactice atractive, moderne.

Scop/ rezultate preconizate: Familiarizarea cu mediul școlar, dezvoltarea capacității de comunicare, educarea trăsăturilor pozitive de voință și caracter, formarea unei atitudini pozitive față de sine și față de ceilalți, stimularea motivației pentru participarea la procesul instructiv-educativ, micșorarea decalajului creat la nivelul cunoștintelor, priceperilor și deprinderilor între copiii care au frecventat grădinița și cei care nu au frecventat sau au frecventat sporadic grădinița.

Grupul țintă: copii cu vârste între 5 si 7 ani care nu au frecventat grădinița sau au frecventat sporadic

Obiective:

- stimularea dorinței de explorare nemijlocită a realității încojurătoare;
- încurajarea copilului pentru a exprima independent opinii și stări sufletești proprii și motivarea lor ;
- folosirea corectă a instrumentelor de scris și a rechizitelor școlare;
- întărirea sentimentului de apartenență la comunitatea locală.

Competenţe care urmează a fi dezvoltate: Capacitatea de comunicare, de relaționare, de cunoaștere și de înțelegere a mediului înconjurător, de a înțelege și de a utiliza numere, cifre, unități de măsura, de receptare a lumii sonore și a muzicii

Concepte cheie care urmează a fi acoperite: A învăța să înveți, comunicare orală și scrisă

Pe lângă documentele cu evaluări de la specialiști, profesorul trebuie să proiecteze și să implementeze diverse activități de evaluare a copilului. Până la joc, pașii metodici ar fi: observarea directă a copilului și interviul cu părinții, tutorii, educatoarea, personalul pentru protecția copilului, logoped, studierea documentelor de diagnostic și a recomandărilor primite de la specialiști; totul pentru cunoașterea competențelor reale ale celui mic, pentru a depista tipul de inteligență care primează, modul de învățare, aspecte care îl motivează în viața de zi cu zi.

Voi prezenta activități pe care le-am aplicat pentru integrarea copiilor cu dificultăți de învățare. Jocul „Poștașul”, un joc de socializare, foarte îndrăgit de copii. Fiind un joc simplu, care implică mimica, mai mult decât comunicarea, elevul cu CES se va simți în largul său, va realiza că poate face aceleași lucruri cu cei din clasa lui. Starea de bine pe care o trăiește la școală un elev este cea mai puternică armă pentru integrare și pentru obținerea succesului școlar. Jocul „Astăzi ne ordonăm lucrurile! “ este un joc care stimulează autonomia personală**.** Fiecare copil își desenează propriul simbol sau își scrie numele complet pe dulapul sau pe portofoliul personal, pe care să-l recunoască cu ușurință. Copiii sunt îndrumați să-și ordoneze lucrările, astfel aceștia pot învăța, prin acțiune repetată, că toate lucrurile au locul lor la școală și trebuie să aibă grijă de obiectele personale. Jocurilor senzoriale sunt distractive pentru copii, modelajul din aluat, plastilină, lut, activități care implică suflatul prin pai ajută la corectarea dificultăților de vorbire, de pronunție.

Aceste activități le-am derulat la școală pe perioada verii și pot afirma faptul că au avut un impact pozitiv asupra comunității, dar și asupra copiilor. În opinia mea incluziunea copiilor cu dificultăți de învățare va avea succes dacă este făcută cu răbdare, pas cu pas, cu încredere, dar mai ales cu zâmbetul pe buze.

Bibliografie:

Curs „ Curriculum relevant, educație deschisă pentru toți”

TULBURĂRILE SPECIFICE DE ÎNVĂȚARE

Profesor pentru învățământul primar, Negrea Elena,
Școala Gimnazială Perieți

Prin învățare se înțelege, în limbaj comun, activitatea efectuată în scopul însușirii anumitor cunoștințe, al formării anumitor deprinderi sau dezvoltării unor capacități. În sens mai larg, social, învățarea înseamnă dobândire de experiență și modificare a comportamentului individual.

Învățarea poate fi definită ca act de elaborare de operații și de strategii mintale/cognitive.

În concluzie, învățarea școlară se poate defini ca procesul de achiziție mnezică, de asimilare activă de informații, de formare de operații intelectuale, de priceperi și deprinderi intelectuale și motorii și de atitudinii.

Tulburările specifice de învățare (TSI) reliefează un concept - umbrela pentru o varietate largă de dificultăți de învățare a cititului, scrisului, învățarea regulilor gramaticale, calculului și raționamentului matematic.

Ordinea biologică a tulburărilor specifice de învățare ne demonstrează că acestea au apărut în urma interacțiunii dintre factorii genetici, de mediu și congenitali care afectează și influențează abilitatea creierului de a percepe și procesa eficient cu acuratețe informația verbală, dar și non-verbală.

Tulburările specifice de învățare sunt determinate de deficite ale proceselor cognitive specifice angrenate în învățare. Trebuie menționat că aceste tulburări coexistă frecvent cu alte tulburări de neurodezvoltare (ex. ADHD), tulburări afective (fobie școlară, anxietate), afecțiuni medicale diverse (epilepsie), deficite senzoriale ș.a.m.d, dar nu sunt o consecință, ci o afecțiune separată, de sine stătătoare. Abilitățile academice (scris, citit, calcul matematic și învățarea regulilor gramaticale) se învață sub atenta instruire și îndrumare a unui adult, spre deosebire de vorbit și mers care sunt abilități de dezvoltare ce se desfășoară în mod natural, o dată cu maturizarea creierului. Apariția unei tulburări specifice de învățare afectează schema normală de achiziționare a acestor abilități din cauza funcționării neurologice atipice.

Elementul cheie în diagnosticarea acestor tulburări este nivelul cognitiv general (IQ-UL). Copiii cu TSI au un intelect normal (dar diferă ca mod de gândire și de învățare) și de foarte multe ori superior, însă prezintă o discrepanță semnificativă (de minimum 1,5 abateri standard la testele standardizate, conform recomandărilor internaționale) între scorul IQ și testele de evaluare a performanțelor academice. Prin urmare, trebuie să evităm și să ignorăm sintagmele precum „nu-i place la școală” sau „ o să își revină de unul singur cu timpul”.

Atunci când un copil are rezultate nesatisfăcătoare la școală, profesorii și părinții își pun semne de întrebare și se îngrijorează. De cele mai multe ori, ei presupun că motivația copilului pentru învățare este scăzută ori nu deține abilitățile intelectuale necesare pentru a face față. Dar, nu de puține ori, rezultatele slabe sunt datorate unei tulburări specifice de învățare. Copilul poate avea dificultăți de citire (numite dislexie), de scriere (disgrafie) sau de calcul matematic (discalculie). Dacă se observă, spre exemplu, că nu pot să citească în același ritm cu colegii lui și la fel de corect, există posibilitatea să fie vorba de dislexie și se recomandă intervenția logopedului școlii sau a unui logoped privat.

Alte semne care pot prezice aceste tulburări specifice de învățare pot exista în mai multe arii de dezvoltare. În ceea ce privește vorbirea, putem include întârzierea în dezvoltarea vorbirii, vocabular sărac, capacitate de exprimare deficitară, dificultăți în găsirea cuvintelor, dificultate în întelegerea vorbirii. La mișcare, poate fi observată dezvoltarea slabă a mișcărilor ample, a

simțului echilibrului, a dexterității manuale, a mișcărilor fine, dar și dezvoltarea slabă a coordonării. De asemenea, pot fi prezente dificultatea orientării în timp și spațiu, un simț al ritmului slab dezvoltat, probleme cu atenția și cu memoria.

Rezultatele nesatisfăcătoare sau slabe ale copilului la școală sunt primul semn al TSI, dar trebuie să ne asigurăm că acestea nu se datorează unei motivații reduse pentru învățare. Totuși, pentru a repera aceste tulburări este necesară urmărirea copilului în activitățilr de citire, scriere sau calcul prin raportare la performanțele celorlalți copii de o vârstă cu el ți tinând seamă de inteligența lui (de ecemplu, dacă nu reușește să citească cu aceeași corectitudine și rapiditate ca alți copii de aceeași vârstă. Un alt factor important pentru a face diferența între cele două este următoarea: un copil ce prezintă TSI nu va întâmpina dificultăți în învățarea regulilor, comportamentelor și informațiilor noi dacă acestea nu necesită cititul, scrisul sau calculele.

Astfel, sunt prezente trei tipuri de TSI, fiecare dintre acestea având simptome specifice pe care le voi prezenta succint:

Dislexia (tulburarea de citire), manifestată prin următoarele:

- Greșeli de citire, (copiii confundă literele, omit sau adaugă literele, silabele, cuvintele, inversează silabele sau cuvintele, citesc distorsionat cuvintele, incomplet, eronat sau repetă silabele din cuvânt);
- Pronunțarea greșită a cuvintelor (încurcarea literelor sau eliminarea unor litere din cuvânt pentru a forma unul nou, mai ușor);
- Lipsa capacității de a distinge între litere („b” și „p” sau „m” și „n”) sau între grupuri de litere („che” și „ghe”);
- Didicultatea de a înțelege și a povesti mai apoi un text, reproduce.

Disgrafia (tulburarea de scriere) se manifestă prin:

- Scrisul format din propoziții scurte, limitate și sărace în exprimare;
- Scrierea dezordonată și cu multe greșeli gramaticale cât și la nivelul literelor (încurcă litere și chiar silabe, omiterea literelor);
- Depășirea rândului (scris prea mic sau prea mare) rezultată din incapabilitatea de a reda corect literele și numerele în scris.

Discalculia (tulburarea de calcul) manifestată prin:

- Dificultăți în învățarea numerelor și scrierea lor;
- Dificultăți în folosirea semnelor matematice și operarea cu numere (reține semnele matematice greu și le încurcă între ele);
- Greșeli de calcul și socotitul cu greu în minte;
- Dificultăți în înțelegerea conceptului de valoare și modul de ordonare a numerelor (dificultate de a ordona crescător sau descrescător numerele).

Tulburările specifice de învățare sunt prezente într-o varietate mare de combinații. Rareori, un copil este doar dislexic sau doar diagrafic. De regulă, copiii prezintă o combinație în diverse grade de severitate (ușor, moderat, sever) ale celor trei tipuri de manifestare ale tulburărilor.

Pentru a putea ajuta copiii ce suferă de tulburări specifice de învățare, ca părinți, educatori sau învățători, se aplică mai multe metode. Una dintre metode ar fi un mediu liniștit și primitor pentru învățare. Astfel, este necesar să-i asigurăm copilului un spațiu de învățat lipsit de distractori (TV, telefon, laptop sau jucării) și zgomot pentru ca el să se poată concentra la capacitate maximă. În ceea ce privește înțelegerea și citirea textelor mai ușor atunci când copilul învață, trebuie să ne asigurăm că-i acordăm suficient timp pentru a studia și a aprofunda textele. Prin urmare, un prim pas ar fi citirea de mai multe ori a textului

pentru a-l ajuta să înțeleagă conținutul acestuia. Pentru aprofundarea informației îl putem ruga să ne povestească ce a reținut, fie chiar și o idee generală. Însă, trebuie avut grijă ca informațiile să nu fie multe, deodată. Activitățile desfățurate cu el trebuie să aibă durată scurtă și să avem mai multe acțiuni prin care să parcurgem etapa de studiu pentru a descoperi care este metoda potrivită pentru a-l stimula pe copil să învețe mai ușor (spre exemplu evaluarea prin mijloace alternative, realizarea proiectelor de grup cu sarcini distincte în funcție de abilitățile fiecărui elev, acordarea de timp suplimentar elevilor cu tulburări de scris-citit, oferirea de răspunsuri orale sau rezolvarea de teste, flexibilitate în modul de a lua „notițe” pentru studiul individual acasă ș.a.m.d). Totodată, pauzele dese și motivarea prin diverse recompense atunci când copilul învață sunt esențiale.

Tulburările specifice de învățare pot fi destul de greu de depistat. Este nevoie de multă răbdare, înțelegere, muncă și perseverență pentru a putea să îndreptăm copiii ce necesită ajutor spre o cale cât mai ușoară și eficientă de a învăța. Dacă intervenția este tardivă, copilul poate dezvolta și tulburări emoționale: are impresia că nu este inteligent, că nu poate și în consecință, stima de sine și încrederea în forțele proprii sunt minime. Stresul, la rândul lui, acutizează problemele.

Bibliografie

Burlea, G., (2007), Tulburările limbajului scris-citit, Ed. Polirom, Iaşi, Ştiinţele Educaţiei.

Dezvoltarea încrederii elevilor în propriile capacități de învățare - aspecte transversale

Prof. Iancu Mihaela
Liceul de Arte „Margareta Sterian” Buzău

Motto: „Singura greșeală adevărată este cea din care nu ai învățat nimic.” – John Powell

În cele ce urmează vă propun un exemplu de abordarea a unei teme de Consiliere și Dezvoltare personală în spiritul incluziunii, formării și dezvoltării competențelor cheie stabilite în cadrul profilului de formare a absolventului. Voi prezenta mai întâi o schiță a demersului didactic, apoi implicațiile pe care le poate avea acesta la nivelul celorlalte arii curriculare.

Disciplina: „Consiliere și dezvoltare personală”

Clasa: a VII-a

Unitatea de învățare: „Managementul învățării”

Tema: „Eșec și reușită în învățare”

Competență generală: 3. Reflectarea asupra motivației și eficacității strategiilor pentru progres în învățare

Competență specifică: 3.2. Raportarea reflexivă și constructivă asupra reușitelor și nereușitelor în învățare

Activități de învățare:

1. Fiecare elev va scrie un cuvânt care să conțină semnificația cuvântului „SUCCES” în propria viziune (se va realiza un nor de cuvinte utilizând platforma mentimeter.com), apoi să se gândească la o situație în care nu a obținut succesul/rezultatul așteptat. Fiecare astfel de exemplu va fi notat pe flipchart cu scopul de a fi utilizat într-o etapă viitoare a activității.
2. Se va viziona videoclipul https://www.youtube.com/watch?v=EoWLgWCcpWo&t=11s - „The Magic of Mistakes” (eventual cu subtitrare in limba română).
3. Se realiza o dezbatere pe baza întrebărilor:
   - Ce a dorit să spună Katie prin „Greșelile te pot face mai deștept.” ?
   - Ce crezi că va schimba Mojo în comportamentul său?
   - Cum putem învăța din greșeli? (Se vor încuraja elevii să ofere exemple din viața cotidiană.)
4. Se vor organiza jocuri de rol pe echipe pentru a ilustra rolul mediului, al comunicării, al încurajărilor și al încrederii în sine. Jocurile de rol vor avea la baza situații ipotetice propuse de profesor sau chiar de elevi.
5. Se vor analiza exemplele personale de la activitatea 1, pe baza unor fise ce conțin următoarele întrebări de reflecție: *Ce crezi că ai greșit? Ce nu a mers bine? Ce ai schimba? Ce ai învățat?*
6. Se va oferi elevilor următoarea sarcină de lucru: „Creează un motto personal (text și/sau imagine, scurt videoclip) care să ilustreze ce ai învățat din această activitate”

Evaluare: activitatea presupune autoanaliză și autocunoștere (autoevaluarea elevilor), completarea fișelor de observație ale elevilor în urma observării directe în tipul activității (de către diriginte).

Sugestii de adaptare la categorii de elevi aflați în situații de risc

Elevii aflați în situații de risc au posibilitatea să descopere modul în care pot gestiona situațiile în care înregistrează eșec. Totodată, prin jocul de rol, colegii pot învăța cum să îi ajute pe acești elevi, cum să colaboreze, activitatea contribuind astfel la creșterea stimei de sine și a încrederii în sine.

Aspecte transversale – Dezvoltarea competențelor cheie și utilitatea acestei activități în cadrul altor discipline

Limba română – *Competențele de comunicare în limba română* se dezvoltă prin exprimarea propriei opiniei oral, prin comunicare directă cu colegii de echipă, dar și în scris prin intermediul mesajului care va fi transmis în cadrul ultimei activități (de realizare a unui motto personal).

Limba engleză – Utilizarea materialului video în limba engleză (limbă studiată la clasă) dezvoltă competențele de înțelegere a unui mesaj oral exprimat într-o limbă străină, studiată, contribuind la dezvoltarea vocabularului și implicit la dezvoltarea *competențelor de comunicare într-o limbă străină*.

Matematică și Științe – În cadrul activității propuse mai sus se încurajează găsirea unor mai multe soluții pentru rezolvarea unor probleme, iar exemplele oferite se pot corela cu situații din cadrul ariei curriculare Matematică și Științe. Totodată utilizarea diferitelor instrumente și sisteme de calcul (pc, telefon, tabletă) și respectarea normelor de ergonomie, sănătate și securitate în muncă pe parcursul întâlnirii contribuie la dezvoltarea *competențelor de bază în științe și tehnologii*.

Informatică și TIC – Activitatea poate fi adaptată cu succes în cadrul oricărei teme studiate la disciplina Informatică și TIC, aducându-și aportul la dezvoltarea *competențelor digitale*. Pe lângă faptul că activitatea personajului din videoclip se referă la construirea unui robot, lucru care la prima vedere ar fi principalul liant intre activitatea prezentată mai sus și disciplina Informatică și TIC, activitățile pot fi ușor regândite, punându-se accent pe produse finale realizate de elevi și mai puțin pe dezbatere. Astfel locul jocului de rol poate fi luat de realizarea unei povestiri ilustrate (animată sau nu) într-o aplicație studiată. De asemenea ultima activitate poate fi realizată cu ajutorul dispozitivelor electronice (PC, laptop, tabletă, telefon) având ca produs final un poster, prezentare, clip etc. în funcție de competența vizată în cadrul activității. Poate fi propusă și o temă de documentare cu ajutorul internetului: ”Caută informații despre personalități care au suferit eșecuri și cum au făcut față acestora”.

Om și Societate – Tema de documentare menționată mai sus poate fi adaptată disciplinelor din cadrul ariei curriculare Om și societate, contribuind alături de activitatea 6 a la valorificarea potențialul artistic al fiecărui elev, la dezvoltarea creativității și așadar a competențelor din sfera *Sensibilizare și exprimare culturală*.

Competența cheie *A învăța să înveți* este evident dezvoltată în cadrul activității prin provocări precum: gestionarea resursei timp în realizarea unei sarcini de lucru, realizarea autoevaluării pe baza unor fișe adecvate puse la dispoziție de profesor.

Respectarea normelor de conduită pe parcursul activităților și în grupurile de lucru stabilite, precum și oferirea unui feed-back constructiv colegilor, cultivarea spiritului de întrajutorare reciprocă susțin dezvoltarea *competențele sociale și civice*.

Spiritul de inițiativă și antreprenoriat poate fi încurajat prin exemplele oferite în cadrul activității, dar și prin încurajarea elevilor în a identifica situații-problemă și a găsi soluții la probleme identificate.

Pot concluziona faptul că orice activitate didactică poate fi totodată formatoare de competențe specifice Dezvoltării Personale și consider că un cadru didactic de succes are în vedere acest lucru permanent în planificarea activităților din cadrul disciplinei predate.

Resurse suplimentare:

[3 tips to boost your confidence - TED-Ed - YouTube]

https://youtu.be/KUWn_TJTrnU

https://www.youtube.com/watch?v=KgsKtjS27lQ

http://biglifejournal.com/

Bibliografie:

Suport de curs „Curriculum relevant, educație deschisă pentru toți” - CRED

Planificare activităţi de stimulare a performanței școlare

Prof. Înv. preșc. Gavril Ana-Maria
Grădinița cu P.P.Nr.1 Orșova

ACTIVITĂȚI ZILNICE PENTRU MINTE ȘI CORP	TEME DE ÎNVĂȚARE
❄ Începe ziua zâmbind! Dacă ieri a fost…azi este…mâine va fi… ❄ Aerisim camera, tragem aer în piept, observăm cum este vremea! ❄ Trebuie să avem un program zilnic de somn, masă, mișcare și învățare. ❄ Ți-ai făcut patul? Te-ai spălat pe mâini, pe față, pe dinți? ❄ Îmbracă-te singur, cere ajutor la nevoie! ❄ Exerciții de mișcare, tu nu hibernezi ! ❄ Mănâncă sănătos și echilibrat! ❄ Mâncarea se servește la masă! ❄ Servește prânzul și oferă-ți un moment de relaxare în liniște (fără telefon/ televizor!!!) ❄ Rezolvă tema zilei! Cere ajutor și lucrează în echipă! ❄ Nu uita de provocarea săptămânii ! ❄ Păstrează ordine la jucării și în cameră! Ajută la treburile casei! ❄ Igiena de seară. Hainele trebuie împachetate și așezate frumos.	***Fulgul*** ❄ Urmărește povestea ”Fulg de nea” Aici ❄ Experiment Cubul de gheață ❄ Realizarea globulețelor K, L, M ❄ Fișa Numărul și cifra 6 ***Ne pregătim pentru iarnă!*** ❄ Vizualizează filmul Aici ❄ Povestește filmulețul la intâlnirea următoare ***”Calendarul alfabet de Crăciun !”*** Haideți să realizăm calendarul nostru personalizat cu zilele rămase până la Crăciun, repetând alfabetul, astfel încât în fiecare zi să realizăm două globulețe cu litere, cu care să împodobim bradul. ❄ Pentru astăzi *Globul A și B* ***Scrisoare către Moș Crăciun*** ❄ Ascultă povestea ”Nu toate scrisorile ajung la Moș Crăciun” Aici ❄ Scrie/ desenează cadoul dorit și trimite Moșului o scrisoare ❄ Realizarea globulețelor N, O, P ***”Iată, Iarna a sosit!”*** ❄ Urmărește povestea :AICI ❄ Redați printr-un desen, pictură, anotimpul iarna ❄ (în special prima ninsoare, se poate folosi pastă de dinți) ❄ Realizarea globului C și D ***”Să aflăm despre brad !”*** ❄ Poveste documentar Bradul ❄ Realizăm un brad din șervețel ❄ Realizarea globulețelor R, S, Ș ❄ Fișa 68 umbre și labirint cu Moșul ❄ Fulgul de zăpadă!” ❄ De memorat poezia ❄ Urmărește Povestea Educativă: AICI ❄ Confectionează un fulg de nea și lipește-l pe geamul

❄ O poveste pe zi sigur ne face mai isteți. ❄ Povestește celorlalți ce ai făcut azi. Vorbește despre reușitele și eșecurile tale!!! ❄ Culcă-te la ora potrivită! Număratul oilor ar putea să ajute. Noapte bună! Somn ușor! Vise plăcute!	❄ tău. ❄ Realizarea globului E și F ❄ Fișa simboluri vreme, vestimentație, sunetul S inițial ***Masa de sărbători*** ❄ Aranjează masa pentru membrii familiei ❄ Realizarea globulețelor T,Ț, U ❄ Rețetă/ Meniu pentru sărbători ***Cerne, Iarna !*** ❄ Învață versurile și pașii de dans ai cântecului Cerne Iarna :AICI ❄ Realizarea globului *I* și *J* ❄ Fișa numărul și cifra 5 ***Tradiții și obiceiuri*** ❄ Urmărim filmulețul Tradiții și obiceiuri de Crăciun și Anul Nou Aici ❄ Confecționați/recondiționați propria sorcovă folosind materiale din casă ❄ Realizarea globulețelor V și Z ***”Ne jucăm cu Zâna Iarnă!”- învățăm matematică*** Realizează un Om de Zăpadă (din semințe, paste făinoase, plastilină) Realizarea globului G și H Fișa poziții spațiale-asemănări și deosebiri

Planificare activităților centrate pe elev

Prof.înv.preșc. Știca Cristina Manuela
Grădinița cu P.P.Nr.1 Orșova

ACTIVITĂȚI ZILNICE PENTRU MINTE ȘI CORP	TEME DE ÎNVĂȚARE
▪ **Începe ziua zâmbind!** Dacă ieri a fost…azi este…mâine va fi… ▪ Aerisim încăperea, tragem aer în piept, observăm cum este vremea! **Trebuie să avem un program zilnic de somn, masă, mișcare și învățare**. ▪ Ți-ai făcut patul? Te-ai spălat pe mâini, pe față, pe dinți? ▪ Îmbracă-te singur, cu cât mai puțin ajutor! Frumos! ▪ Mănâncă sănătos și echilibrat! Mancarea se servește la masă! ▪ Exerciții de mișcare, tu nu hibernezi ! **Rezolvă tema zilei! Cere ajutor și lucrează în echipă!** ▪ Servește prânzul și oferă-ți un moment de relaxare în liniște în pat (fără telefon/ televizor!!!) ▪ Păstrează ordine la jucării și în cameră! Ajută la treburile casei! ▪ Igiena de seară. Hainele trebuie împachetate și așezate frumos. **O poveste pe zi sigur ne face mai isteți.** **Povestește celorlalți ce ai făcut azi. Vorbește despre reușitele și eșecurile tale!** ▪ Culcă-te la ora potrivită! Număratul oilor ar putea să ajute. Noapte bună! Somn ușor! Vise plăcute!	***Povestea mea, țestoasa*- Poveste creată** ▪ Ascultă cântecul Aici și imită “mersul” țestoasei lent, foarte lent, pe vârful degetelor de la picioare, etc. ▪ Desenează o broască țestoasă ▪ Fișa 41 Litera T ***Lupul în natură*** ▪ Curiozități despre lup Aici ▪ Vizionează Povestea unui lup Aici ▪ Așezare pe contur cu diverse boabe (fasole, porumb, semințe etc.), formând cuvimtele: LUP, HAITĂ, PĂDURE ▪ Fișa 42- Numărul și cifra 4 ***Ursul în natură*** ▪ Curiozități despre urs Aici ▪ Desenează urma tălpilor tale pe o foaie de hârtie, numără degetele ! ▪ Fișa 63- Fiecare adăpost are un număr ***Fauna din țara mea*** ▪ Caută în reviste, ziare, cărți și denumește animalele sălbatice cunoscute, din țara noastră, mediul lor de viață (Habitatul); Animale din România Aici ▪ Adună frunze, crenguțe, mușchi, pietricele din natură și realizează un colaj care să reprezinte pădurea . ▪ Fișa 64 Animale și hrana lor ***E și treaba mea-protejez natura!*** ▪ Povestea *Uimitoarea Daisy* Aici ▪ Confecționează, cu ajutorul unui adult, o hrănitoare pentru păsări ▪ Fișa 61 Litera I

Evaluare

- Implicarea preșcolarilor în planificarea activităților viitoare;
- Realizarea de către preșcolari a unei liste cu propuneri despre cum ar putea să facă școala mai prietenoasă și cum se pot implica în aplicarea sugestiilor lor;
- Posibilitatea de a face prezentări despre o anume temă care îl pasionează;
- Propunerea de activități competiționale-competiția prietenoasă poate motiva elevul și încuraja munca în echipă.
- Asocierea activităților cu aplicații practice ale acestora în contextul vieții de zi.
  Dincolo de ideile avute, participarea este cu atât mai eficientă, cu cât vine mai natural și firesc și nu reprezintă încă o “tema” pe care copilul trebuie să o îndeplinească.

PERCEPȚIA DIVERSITĂŢII ŞI EGALITĂŢII ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL MODERN

Profesor pentru învăţamântul primar ADINA-MARIA TEODORESCU
Profesor pentru învăţamântul primar MARINELA ADUMITROIE
COLEGIUL NAŢIONAL ”TRAIAN LALESCU” - REŞIŢA

Adoptată de Adunarea Generală a Organizaţiei Naţiunilor Unite la 10 septembrie 1948, DECLARAŢIA UNIVERSALĂ A DREPTURILOR OMULUI, vine în întâmpinarea eforturilor şcolii şi stipulează în primele două articole, astfel :

- Toate fiinţele umane se nasc libere si egale în demnitate şi în drepturi. Ele sunt înzestrate cu raţiune şi conştiinţă si trebuie să se comporte unele faţă de altele in spiritul fraternităţii.

- Fiecare om se poate prevala de toate drepturile şi libertăţile proclamate in prezenta Declaraţie fără nici un fel de deosebire de rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau orice alta opinie, de origine naţionala sau socială, avere, naştere sau orice alte împrejurări.

Presupunând că elevii sunt egali, tratând elevii egal, suntem predispuşi în a comite ilegalităţi şi a-i trata, de cele mai multe ori discriminatoriu şi subiectiv. Trebuie să presupunem că sunt inegali, pentru a-i trata egal. Încă de la grădiniţă unii sunt trataţi diferit, în funcţie de aprecieri subiective care ţin de veniturile familiilor, poziţia în societate, clasa socială, etc.

Copiii, preşcolari, şcolari, toţi elevii, visează la fel, să meargă la şcoala din cartierul lor, să se joace cu ceilalţi copii, să îşi facă prieteni, să îşi facă părinţii mândri de ei, să aibă o familie fericită şi o meserie frumoasă atunci când vor ajunge adulţi. Este firesc, chiar dacă nu toţi vor reuşi să-şi împlinească în aceiaşi măsură aceste deziderate, menirea noastră, fie că suntem părinţi sau cadre didactice, este să le dăm încredere în forţele proprii, să îi îndrumăm, ajutăm şi să îi sprijinim.

În epoca modernă, reuşita şcolară, reprezintă o temă permanentă şi complexă, o preocupare constantă pentru cadrele didactice în activitatea instructiv-educativă. Inadaptarea elevului în raport cu cerinţele învăţământului, lipsa de încredere în capacităţile sale reprezintă situaţia care trebuie neapărat evitată şi anticipată, pentru ca fiecare să înţeleagă, că în pofida diversităţii, a diferenţelor de tot felul cu care fiecare fiinţă umană este dotată de la naştere, drepturile fiecăruia sunt egale şi trebuiesc respectate.

Metodele moderne de predare, în special în cadrul alternativei educaţionale step-by-step, trebuie să cuprindă acele repere importante care ne vor aduce rezultatele aşteptate :

* Îmbunătățirea eficienței didactice a profesorului;
* Optimizarea învaţării de către elev;
* Reducerea timpului de aplicare la studiu, cu obţinerea cel puţin a aceleiaşi performanţe;
* Evidenţierea personalităţii și a abilităților elevului, punând în centrul procesului de predare-învățare,educația individualizată.

Predarea trebuie deci să țină cont întotdeauna de interacțiunea inseparabilă dintre predare și învățare, toate armonizate în contextul educațional cu aspectele psihologice ale elevilor, pregătirea tehnică și pedagogică a profesorilor, contextul cultural și

social, precum și folosirea celor mai eficiente instrumente de ajutorare.

Strategiile didactice și metodele de predare în școala modernă sunt diferite și fac parte din modele de educație complexe și individualizate, unele dintre ele sunt centrate în principal pe profesor, altele se bazează în principal pe elev. Le putem analiza în detaliu după cum urmează:

- Lecția frontală: este cea mai folosită și cea mai veche formă de predare în care profesorul prezintă subiectele într-o manieră unidirecțională; în acest caz transmiterea conceptelor este legată de capacitatea de comunicare a profesorului;

- Demonstrația: se bazează pe principiul imitației și profesorul este cel care trebuie să ofere demonstrația practică a modului în care este utilizat un anumit instrument sau a modului în care este aplicată o anumită procedură;

- Abordare tutorială: aceasta este verificarea imediată, cu întrebări adresate elevilor, legate de înțelegerea conceptelor tocmai expuse, în vederea personalizării învațării;

- Discuția: constă într-o comparație de idei între două sau mai multe persoane (formator-elev și între elevi). Această metodă își trage originile din maieutica lui Socrate, (metodă prin care se urmăreste ajungerea la adevăr pe calea discuțiilor și a dialogului), care abordează realitatea printr-un proces dialectic, tocmai dialogul. În timpul discutiei rolul cadrului didactic devine în esență acela de asistent, ajutându-l pe elev în învățarea sa;

- Studiul de caz: este o strategie metodologică bazată pe reflecții în raport cu o situație reală sau probabilă, asupra căreia să se avanseze ipoteze și soluții posibile;

- Învățare în grup: prin această strategie încercăm să optimizăm colaborarea și sprijinul reciproc între elevi;

- Rezolvarea problemelor: bazată pe predarea școlilor Deweyan și Gestalt, care se concentrează pe învățarea prin descoperire sau intuiție și se bazează pe analiza problemei în vederea identificării soluției;

- Simulare: sunt simulate situații concrete cu care să interacționăm, într-un mediu protejat, controlat și fără riscuri;

- Jocul de rol: acesta este un tip particular de simulare, în care elevii joacă în mod activ un anumit rol;

- Proiect: se bazează pe o integrare a tehnicilor ale căror fundamente teoretice au fost formulate de autori precum Dewey și Kilpatrick;

- Brainstorming (Furtuna de idei): reprezintă metoda de învățare care oferă mai multă libertate celui care învață, care se poate exprima într-un mod complet liber și fără riscul de a primi critici, în raport cu o anumită temă;

Având stabilite și clasificate aceste metode de predare-învățare-evaluare a căror centrare se face pe elev, ne este mai facil sa stabilim domeniile de aplicabilate ale predării.

Predarea școlară este cea mai cunoscută formă de predare, care se adresează în general tinerilor și copiilor, și se caracterizează printr-o legătură puternică între profesor și elev, prin abstracția din contexte reale de învățare, prin evaluarea profesorului în contextul unui curriculum.

Predarea începând de la nivel prima până la cel universitar se caracterizează printr-un interes din ce în ce mai mare pentru lumea cercetării și a culturii disciplinare. Noile tipuri de predare se alătură celor tradiționale, adică cursuri intensive sau compacte, cercetare ghidată și cursuri online; în special e-learning și programul de studii Erasmus, care permite elevilor sau sudenților să petreacă perioade de studiu în facultățile universitare ale Uniunii Europene.

Metodologiile de predare în școala primară, modernă, au cunoscut o evoluție notabilă și constantă în ultimele cinci decenii. Printre metodele de învățământ și astăzi cele mai răspândite, un loc proeminent îl revine celei a Mariei Montessori (1870-1952), folosită frecvent atât în Europa, cât și în lume. La fel de cunoscută este abordarea educațională elaborată de filosoful și

ezoteristul Rudolf Steiner (1861-1925), dezvoltată într-o perioadă istorică aproape contemporană cu cea a Mariei Montessori, și metoda surorilor Agazzi (Rosa Agazzi, 1866-1951; Carolina Agazzi, 1870-1945). Notorietatea cât și rezultatele remarcabile obținute prin aplicarea acestor metode revoluționare, ne îndreptățesc să analizăm principalele caracteristici ale lor, prezente și astăzi în varianta lor cea mai „pură”, adică aproape de indicațiile celor ce le-au dezvoltat.

Metoda Montessori prevede prezența grupelor de vârstă mixte (0-3; 3-6; 6-12; 12-18 ani) și tinde să favorizeze socializarea și colaborarea elevilor pentru a încuraja învățarea. Fiecare elev este liber să-și aleagă propriul drum educațional în cadrul unui grup de opțiuni propuse de profesor. Timpul de aplicare didactică se bazează pe pași prelungiți, cu o durată de aproximativ 3 ore consecutive, în care cursantul se va putea dedica activităților alese și alocă liber timpul pentru a le dedica. Toate activitățile educaționale sunt organizate astfel încât să încurajeze învățarea prin „descoperire și construcție” pornind de la elementele de pregătire amenajate în vecinătatea locului de predare, după modelul psihopedagogic constructivist. Această metodă se bazează pe principiul că într-un mediu adaptat științific, fiecare copil are o „minte absorbantă”, capabilă să-și dobândească în mod corect propriile experiențe. Materialul educațional însoțește elevul spre descoperirea a ceva nou, ajutându-l să dezvolte autocorecția erorii și concentrarea. Activitățile senzorio-motorii sunt așadar foarte importante, libertatea de a alege la ce să se dedice, în timp ce intervenția profesorului - educator se va limita doar la momentul în care comportamentul copilului poate deveni periculos pentru el sau pentru tovarășii săi, garantând respect și autodisciplină în aceeași ordine. În școlile Montessori nu se folosesc note numerice de evaluare, dar sunt oferite instrumente utile pentru autoevaluare și pentru corectarea autonomă a erorii. Pentru părinți, în schimb, instrumentul care le permite să verifice progresul copiilor lor este raportul pe care profesorii le-l transmit. Este un document caracterizat de cel mai mare grad de detaliere posibil, bazat pe observarea copiilor de către cadrele didactice, și care raportează toate eforturile, succesele și obiectivele atinse ale acestora. Deci ideea de bază a metodei Montessori este de a promova autonomia copilului prin adaptarea întregii structuri de predare la nevoile sale fiind celebră este sintagma „Să-i ajutăm să facă singuri”.

Metoda Steiner are ca scop sporirea stimulului pentru gustul pentru învățare și individualitatea elevului, din acest motiv metoda de predare nu se bazează pe reguli stricte, ci fiecare profesor trebuie să găsească cheia pentru a-și optimiza relația cu elevul individual. Metoda Steiner vizează atât rafinarea simțurilor și elaborarea gândirii copilului cât și dezvoltarea creativității și expresivității acestuia în același timp. Activitățile de grup și socializarea sunt foarte importante, care îl conduc pe copil să trăiască în comunitate respectându-i pe ceilalți. Obiectivele urmărite de Metoda Steiner vizează trei domenii majore:

- Gândirea, stabilirea de conexiuni logice și învățarea pentru ca să formuleze judecăți;
- Sentimentele, urmărirea maturizării emoționale pentru a optimiza gestionarea situațiilor;
- Puterea voinței, de o importanță fundamentală pentru progres;

Drumul pedagogic care caracterizează Metoda Steiner este școala sa, cunoscută sub numele de școala Waldorf, care oferă un răspuns concret la nevoile societății și își bazează fundamentele pe antroposofie, al cărei sens derivă din rădăcinile grecești ànthropos (om) și sophìa (cunoaștere), punând accent pe viziunea omului, etapele sale de creștere și relația sa cu universul. Din acest punct de vedere, subiectele de studiu reprezintă mijloacele prin care se formează simțul moral al oamenilor viitorului. Viziunea antropologică a lui Steiner se dezvoltă în cicluri de șapte ani, perioada necesară înlocuirii complete a tuturor celulelor unei ființe umane.

În practică, școala modernă de astăzi conține un amestec complex de metode și teorii pedagogice, care provin din studiile

și experiențele secolului al XX-lea. Dezvoltarea rapidă a cunoștințelor necesită din ce în ce mai mult achiziționarea și implementarea unor modele de instruire fluide și dinamice, capabile să se adapteze cel mai bine nevoilor de învățare, care prin tip, varietate de conținuturi și nivel de specializare, necesită abordări din ce în ce mai avansate și eficiente.

BIBLIOGRAFIE

Dewey, Russell,A. 2014 – *Introducere în psihologile - Legile clarităţii* – Ed. Scientia

Dulcan, Constantin Dumitru 2014 – *Somnul Raţiunii* – Ed. Eikon, Cluj;

Salvo, Matteo 2019 – *A învăţa este o joacă de copii* – Ed. Gribaudo, Roma

Şerban, Ramona 2012 **-** *Studiu privind necesitatea implicării familiei în educaţia copilului* – Revista ABC Didactic;

Untaru, Elena, 2019- *Comportamente prosociale* – Ed. Didactic.ro

PLAN EDUCAŢIONAL PERSONALIZAT

Simona Suhani
Gradinita cu PP „Lumea copiilor” nr 25 Brasov

I. INFORMAŢII GENERALE

1. Informaţii personale

Nume şi prenume	Data naşterii	Grupa

2. Diagnostic

Diagnostic psihologic primit in urma unui control de specialitate si comunicat educatoarelor:
Tulburari de vorbire grave – tetism Intarziere severa in limbaj Hiperkinetism Tulburari de atentie Comportament opozitionist
Diagnostic educaţional:
Prezintă dizabilităţi cognitive şi cerinţe educative speciale care necesită adaptarea individualizată, diferenţiată a programei şcolare. Are dificultati mari de exprimare verbala, volumul limbajului foarte sarac cu multe ticuri verbale, uneori are reactii violente, nu are formate deprinderi practice, dezordonat, arunca cu jucarii, refuza sa respecte regulile, devine usor furios, trece de la o stare emotioanala la alta cu usurinta si intensitate mare.
Informatii despre mediul social
(informatii despre familie)

3. Dezvoltare actuala

Dezvoltarea limbajului, a comunicării şi a premiselor citirii şi scrierii – varsta 2 ani si 5 luni **– Nivel Extrem de Slab**
Vocabular sărac, posibilităţi de exprimare reduse. Nu foloseste formele de posesiv, articolul hotarat si nehotarat in vorbire, nu povesteste despre lucruri intamplate in trecut, nu relateaza doua evenimente in ordinea aparitiei lor, nu demonstreaza intelegerea propozitiilor passive, nu foloseste fraze sau propozitii complexe, nu raspunde cu o explicatie la intrebarea “de ce?”.
Dezvoltarea cognitivă şi cunoaşterea lumii varsta 4 ani si 1 luna **– nivel Foarte Slab**
Nu are formate deprinderile de numeraţie corectă în concentrul 0-5, nu înţelege noţiunea de multime. Are dificultati in realizarea în plan concret mulţimi de obiecte, nu înţelege corespondenţa mulţime de obiecte Nu recunoaste pozitiile spatiale, nu deseneaza un patrat, nu poate numi 3 forme, 3 culori, nu deseneaza un om, nu poate canta 5 versuri dintr-un cantec, nu aseaza cifrele in ordine crescatoare, nu cunoaste zilele saptamanii
Dezvoltarea fizică, a sănătăţii şi igienei **personale nivel varsta 5 ani si 7 luni – Nivel Bun**

prezintă o coordonare şi o stabilitate a gesturilor şi mişcărilor sale corespunzătoare unei activităţi de învăţare eficientă. Nu sta intr-un picior in echilibru, nu intoarce pagini una cate una
Dezvoltarea socio-emoţională **– varsta 3 ani si 10 luni – Nivel Foarte Slab**
Are dificultati in realizarea jocurilor de rol, nu intelege sarcina pentru acestea, nu respecta regulile de joc conduse de adult, nu cere permisiunea de a folosi obiectele care apartin altor persoane (ceea ce conduce de multe ori la smulgerea jucariilor), lipseste limbajul de politete, nu isi asteapta randul, se opune adeseori sarcinilor formulate de adult.
Capacități și atitudini față de învățare
Stări contradictorii (râde fără motiv, vorbeşte fără a fi întrebat) Doreşte să fie împreună cu ceilalţi colegi, deci există dorinţa de relaţionare Imaturitate afectivă (Simte nevoia de afecţiune şi sprijin permanent din partea celorlalţi) Isi mentine atentia pentru o scurta perioada de timp (maxim 5 minute) si numai cu sprijinul unei eventuale recompense (oferirea stimulentelor rapide). Are nevoie de atenţie, din partea părinţilor, colegilor, a cadrului didactic si atrage atentia asupra sa prin intermediul unor gesturi care pot agresa pe ceilalti.

II. Directiile Planului Educational Personalizat

Echipa de interventie
Cele doua educatoare ale grupei Logoped – terapie logopedica Psiholog – consilierea educatoarelor si a familiei Medic – tratament medical adecvat
Perioada de desfasurare a programului
Ianuarie – iunie – cu posibile adaptari si modificari in programul actual
Scopul
Dezvoltarea potenţialului cognitiv al copilului în vederea integrării lui în grupul de copii şi în activităţile specifice grădiniţei.
Obiective generale ale interventiei educative
Diminuarea dificultăţilor determinate de deficienţele pe care le are prescolarul, dezvoltarea cognitiva la nivelul maxim al potenţialului său. Dezvoltarea de abilitati socio-afective de gestionare si exprimare adecvata a emotiilor. Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor gramaticale Îmbunătăţirea capacităţii de concentrare şi a vigilenţei Diminuarea comportamentului opozitionist provocator.
Instrumente de evaluare:

1. Probe şi teste psihologice: realizate de catre psiholog si informarea cadrelor didactice privind eventualele modificari ale dezvoltarii prescolarului 2. Analiza produselor activităţii: portofoliul – ce cuprinde fise de lucru, desene 3. Discuţie cu părinţii

A. Dezvoltarea fizică, a sănătăţii şi igienei personale				
Domeniul de dezvoltare	**Obiectiv pe termen scurt**	**Metode şi mijloace de realizare Jocuri/proiecte**	**Criterii de evaluare**	**Monitorizare indeplinire obiective**
2. Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării	2.3. Își coordonează mișcările în funcție de stimuli vizuali, ritm, cadență, pauză, semnale sonore, melodii			
	Sa interprezeteze fara sprijin cel putin un cantec insotit de miscarile specific fragmentului muzical	Jocuri muzicale “Fa ca mine” “Oglinda”	Prescolarul mentine ritmul unei melodii 2 minute fara sprijin	
B.Dezvoltarea socio-emoţională				
1. Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate	1.3. Inițiază/participă la interacţiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată			
	Sa colaboreze pozitiv in activitatile propuse cu ceilalti copii Sa-si ofere ajutorul pentru spijinirea celorlalti copii	„Perechea mea” „Eu pot, eu vreau, eu sunt prietenos!” „Mainile blande” „Schimba perechea” „Vreau sa te ajut” „Ucenicul”	Prescolarul va mentine o colaborare pozitiva pe parcursul unei activitati. Prescolarul sprijina ceilalti copii in variate actiuni in functie de capacitatile sale (sa se imbrace, sa imparta materiale etc.)	
2. Comportamente prosociale, de acceptare și de respectare a diversității	2.2. Își însușește și respectă reguli; înțelege efectele acestora în planul relațiilor sociale, în contexte familiare			
	Sa-si astepte randul pentru variate activitati initiate de cadrul didactic Sa respecte cele 5 reguli stabilite de comun acord	Repetarea zilnica a regulilor Anuntarea regulilor inaintea activitatilor Aplicarea consecintelor imediat dupa incalcarea regulilor Evidentierea faptelor bune	Anunta educatoarea ca doreste sa paraseasca grupa Va respecta indicatiile educatoarei pe tot parcursul folosirii toaletei Respecta regulile grupei: Pasi si voce de interior, Mainile mele sunt blande, Eu sunt prietenos, 5 minute eu, 5 minute tu, Atentie la activitati	
	2.4. Exersează, cu sprijin, abilități de negociere și de participare la luarea deciziilor			

	Sa negocieze cu ceilalti copii timpul alocat pentru anumite jucarii	„5 minute eu, 5 minute tu” Joc de rol	Prescolarul va negocia in mod pasnic cu ceilalti copii strategii simple de impartire a jucariilor	
4. Autocontrol și expresivitate emoțională	4.1. Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă etc			
	Sa utilizeze etichete verbale pentru a denumi emotiile pe care le simte pentru a evita folosirea agresiunii fizice Sa recunoasca emotiile celorlalti copii, in special atunci cand acestia sufera ca urmare a actiunilor sale	„Biroul” „Imi pare rau si revansarea” Joc didactic Joc de rol „Oglinda” „Bulgarele emotiilor” „Spune cum se simte!” „Eu simt si tu spui!”	Prescolarul isi va recunoaste emotiile pe care le traieste si le va eticheta verbal „Sunt furios!” Prescolarul se va opri din propriile actiuni agresive cand recunoaste in ceilalti copii emotii precum frica, durere, disconfort Va alege o metoda prin care poate sa se linisteasca pentru a reveni la activitate	
	4.2. Demonstrează abilităţi de autocontrol emoţional			
	Sa utilizeze strategii prezentate pentru gestionarea furiei capatandu-si astfel autocontrolul emotional	„Placinta” Implicarea familiei Aplicarea consecintelor Magazinul cu imbratisari	Prescolarul va alege o strategie pentru gestionarea furiei pe care o va pune in aplicare la inceput cu sprijinul cadrului didactic si ulterior in mod independent	
C. Capacităţi şi atitudini faţă de învăţare				
2. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)	2.2. Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmplină dificultăți			
	Sa respecte indicatiile cadrului didactic atunci cand il sprijina in realizarea sarcinilor de lucru la care intampina dificultati	Prescolarul va fi asezat langa copiii care sunt linistiti, perseverenti si cu o toleranta ridicata	Isi modifica comportamentul cand educatoarea il anunta si ii precizeaza variantele acceptabile de rezolvare a unor sarcini de lucru Finalizeaza o sarcina de lucru respectand indicatiile educatoarei	
D. Dezvoltarea limbajului, a comunicării şi a premiselor citirii şi scrierii				

2. Mesaje orale în diverse situaţii de comunicare	2.1. Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă)			
	Sa formuleze propozitii simple (pe baza de imagini); Sa identifice si sa numeasca actiuni; Sa se prezinte in maniera proprie	Exercitii de exprimare, jocuri scurte de imitatie Exercitii de tipul “intrebare – raspuns”	Formulare de propozitii simple privind variate subiecte: propria persoana, familia sa, activitatile pe care le desfasoara	
	2.3. Demonstrează extinderea progresivă a vocabularului			
	Sa raspunda verbal, nonverbal, in maniera proprie la intrebari simple, privind actiuni la care participa. Sa memoreze poezii scurte, ghicitori, proverb	Memorare de poezii, ghicitori Jocuri didactice Povestea educatoarei Lectura dupa imagini Convorbiri	Descrie cu propriile cuvinte obiecte Foloseste propozitii simple (si renunta la comunicarea monosilabica) Reda poezii de 4 versuri, ghicitori simple, numaratori Formuleaza la cererea educatoarei propozitii simple cu ajutorul cuvintelor cunoscute	
E. Dezvoltarea cognitivă şi cunoaşterea lumii				
2. Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat	2.1 Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr şi cu numeraţia			
	Sa formeze grupe de obiecte dupa anumite criterii (forma, marime, culoare). Sa realizeze corespondenta intre numarul de elemente a unei multimi si cifra in concentrul 1-5 Sa numere corect crescator, pe baza suportului concret-intuitiv	- exercitii de sortare Joc logic “Spune-mi cum sunt” - activitati de formare de multimi -ativitati de comparare Exercitii de grupare de obiecte dupa diferite criterii - activitati cu material individual	Formeaza grupe de obiecte respectand criteriile solicitate de cadrul didactic: forma, marime, culoare Compara doua grupe de obiecte si stabileste raportul Realizeaza corespondenta intre numarul de obiecte si cifra corespunzatoare in concentrul 1-5 Numara crescator de la 1 la 5 fara sprijin	

PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICA
„GRADINITA MEA IUBITA!

Profesor invatamant prescolar: Paun Ionela

Data: 11.11.2022

Unitatea de învățământ: Grădinița cu Program Prelungit Valea Călugărească – structură a Școlii Gimnaziale Dârvari

Profesor învățământ preșcolar: Paun Ionela Georgiana

Tema anuală de studiu: „Cine sunt/suntem?”

Temă săptămâii: „Gradinita mea iubita”

Tema activității: „Mingea cu buline”

Tipul activității: Mixtă – transmitere de noi cunoștințe/ consolidare de priceperi și deprinderi

Forma de realizare: Activitate integrată ADP+ALA1+ADE (DEC)+ALA2

Domenii experiențiale vizate: Domeniul Estetic și creativ (DEC – Educație artistico – plastică)

Scopul activității: Dezvoltarea creativității și expresivității limbajului oral și plastic, a capacitatii de cunoastere si intelegere a mediului inconjurator si stimularea curiozitatii prin investigarea acestuia, precum și consolidarea unor abilități estetico-creative conforme nivelului de dezvoltare motrică.

Durata: 1 zi

Locul de desfășurare: Sala de grupă

Programul zilei – Elemente ale activității integrate:

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂŢII INTEGRATE:

I. **ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP):**

- Întâlnirea de dimineață: „Bună dimineața, Albinuțe!”- convorbire; Salutul.
- Calendarul naturii;
- Jurnalul grupei;
- Rutina zilei:- Exersarea unor deprinderi igienico-sanitare ;

– deprinderea de a-și aștepta rândul „Acum e rândul meu”.

- Tranziții: „Buna dimineata, draga gradinita!” (joc cu text și cânt)

II. **JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (JALA 1):**

- Constructii : „Gradinita de copii”;
- Biblioteca : „Citim” imagini despre gradinita;

- Arta: „Jucarii iubite de copii!”.

III. **ACTIVITĂŢI PE DOMENII EXPERENŢIALE (ADE):**

- DEC (Educație artistico-plastică): „Mingea cu buline” – pictură prin tehnica ștampilării cu dop de plută.

IV. **JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA 2):**

- „Deschide urechea bine!” – joc cu text si cant

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII

A . DEZVOLTAREA FIZICĂ, A SĂNĂTĂȚII ŞI IGIENEI PERSONALE:

1. Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viaţă familiare;
2. Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării;

B. **DEZVOLTAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ:**

1. Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate;

C. CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI ÎN ÎNVĂȚARE:

1. Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;
2. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități);
3. Activare și manifestare a potențialului creativ;

D**. DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ȘI A PREMISELOR CITIRII ȘI SCRIERII:**

1. Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute;
2. Mesaje orale în diverse situaţii de comunicare;

E. **DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII**

1. Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat

COMPORTAMENTE VIZATE

A.1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activităţi variate;

A.2.3. Își coordonează mișcările în funcție de ritm, cadență, pauză, semnale sonore, melodii;

A.2.1. Utilizează simţurile (văzul, auzul, simţul tactil, mirosul etc.) în interacţiunea cu mediul apropiat.

B.1.3. Inițiază/participă la interacţiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată;

C.1.1. Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi;

C.2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;

C.2.2. Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmplină dificultăți;

C.3.1. Manifestă creativitate în activități diverse

C.3.2 Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative;

D.1.1. Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă);

D.1.2. Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă);

D.2.3. Demonstrează extinderea progresivă a vocabularului;

E.1.1. Identifică elementele caracterisice ale unor fenomene/relaţii din mediul apropiat

E.1.2. Compară experienţe, acţiuni, evenimente, fenomene/relaţii din mediul apropiat

E.1.5. Realizează, în mod dirijat, activități simple de investigare a mediului, folosind instrumente şi metode specifice

Scenariul zilei

Înainte ca cei mici să sosească în sala de grupă, aceasta este pregătită așa încât mediul să corespundă cerințelor unei desfășurării propice a activităților instructiv - educative.

Ziua debutează cu ***Întâlnirea de dimineață***. Copiii sunt așezați în semicerc.

Gimnastica de înviorare presupune diferite variante de mișcare pentru segmente ale corpului.

„Miscam degetelele
Si batem tare palmele!
Ale noastre degetele,
Se fac mandre pasarele!
Zboara-n sus
Si zboara-n jos,
Si-am facut un cuib frumos!”

Salutul se realizează prin recitativul:

„Dimineata a sosit,
La gradinita toti copiii au venit.
In semicerc ne asezam
Cu totii sa ne salutam!
Bună dimineața, dragi albinuțe!”.

Se folosește ***„tehnica comunicării rotative”*** – pornind de la educatoare către copilul din dreapta, folosindu-se numele copilului (Ex: „Bună dimineața, albinuță Sofia!”). Fiecare salut este însoțit de un zâmbet larg din partea ambelor părți.

Împreună cu întreg colectivul se va realiza prezenţa grupei.

Calendarul naturii: Se prezintă "starea vremii" şi se afişează imagini sugestive pentru ziua în curs:

„Data, ziua, luna, anul,
Anotimpul ni-l arată.
Deci,calendarul naturii
Să îl completăm îndată!”

Împărtășirea cu ceilalți se va realiza printr-o scurtă discuție în care preșcolarii grupei vor denumi starea emoțională și fizică pe care le resimt.

Noutatea zilei: Preșcolarii vor gasi in sala de grupa o mica gradinita. In interiorul ei se afla o ghicitoare. In urma rezolvarii ei, copiii vor fi anuntati ca intreaga zi va fi despre despre gradinita.

Activitatea pe centrele de interes

Vor fi anunţate activităţile ce urmează a fi desfăşurate la fiecare centru de interes, invitând preşcolarii să le vizităm, să aflăm mai multe informaţii, iar la final fiecare să îşi aleagă centrul preferat. Copiilor li se vor reaminti regulile de bază după care ne ghidăm în timpul fiecarei activităţi.

La centrul ***CONSTRUCTII***, copiii vor avea de realizat o gradinita folosind lego sau piese din spuma.

În cadrul centrului ***BIBLIOTECA***, copiii vor descrie imaginile reprezentative activitatilor din gradinita.

La centru ***ARTA,*** preșcolarii vor colora imagninile asa cum le place.

După ce sarcinile de la sectoare au fost îndeplinite, preșcolarii împreună cu educatoarea vor trece pe la toate centrele pentru a vizualiza și aprecia produsele activității. Înainte de a trece la desfășurarea activității pe domenii experiențiale, se va utiliza tranziția „Bat din palme!”.

Activitățile pe domeniile experiențiale vor debuta cu ajutorul elementului surpriză prezentat anterior – gradinita. Educatoare anunță preșcolarii ce tipuri de activități urmează a fi desfășurate:
Domeniul Estetic și creativ (Educație artistico-plastică): preșcolarii vor vor picta o minge prin tehnica ștampilării cu dopul de plută.

Ziua se va încheia cu un joc de atentie numit”Deschide urechea bine!”

Proiect didactic activități de dezvoltare personală

NIVEL/GRUPA: I/mică-mijlocie
***TEMA ANUALĂ DE STUDIU*: „**Cine sunt/ suntem?”
***TEMA SĂPTĂMÂNII*: „**Gradinita mea iubita”
***TEMA ACTIVITĂȚII*: „**Mingea cu buline”
CATEGORIA DE ACTIVITATE: Activități de dezvoltare personală
DURATA: 25-30 minute
SCOPUL ACTIVITĂȚII:
Dezvoltarea capacității copiilor de a se autocunoaște și de a-și exprima într-o manieră pozitivă interesele, trăirile personale și sentimentele;
Dezvoltarea abilităților de comunicare și relaționare.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1 – Să utilizeze cel puțin o formulă de salut adecvată momentului zilei;

O2 – Să identifice cel puțin un simbol adecvat caracteristicilor zilei (vreme, anotimp);

O3 – Să exprime cel puțin o idee/impresie referitoare la tema ce vizează insectele;

STRATEGIA DIDACTICĂ:

Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul, observația, demonstrația;

Mijloace și materiale didactice: calendarul naturii, pozele copiilor, calendarul emoțiilor, regina albinelor;

Forma de organizare: frontală, individuală.

BIBLIOGRAFIE:

Lazăr, C., Marta, C., Ilie E., *Ziua bună începe la întâlnirea de dimineaţă*, 2016, Editura Tehno-Art, 2016

***Curriculum pentru educație timpurie, 2019;

***Suport pentru explicarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculum pentru educația timpurie, 2019

***Scrisoarea metodică pentru anul școlar 2021-2022

Etapele lecției	***Conținutul științific***	***Strategia didactică***			***Evaluare***
		Metode de învățământ	**Mijloace de învățământ**	**Forma de organizare**	
Moment organizatoric	Se vor asigura condițiile necesare desfăşurării optime a activităţii: aerisirea sălii de grupă, aranjarea mobilierului, pregătirea materialelor didactice.				
Captarea atenției	Captarea atenției se va realiza prin intermediul cantecului: “Buna dimineata, draga gradinita!”	Conversația Observația	Gradinita.	Frontală	Observarea interesului copiilor
Anunțarea temei și a obiectivelor	Educatoarea comunică preșcolarilor obiectivele propuse pentru această categorie de activitate, în termeni accesibili copiilor.	Conversația		Frontală	
Desfășurarea activității	Activitatea debutează cu „întâlnirea de dimineață”. Copiii sunt așezați în semicerc, în dreptul centrului tematic.	Demonstrația		Frontală	

	Se execută **gimnastica de înviorare** folosind mișcări sugerate de textul poeziei „Miscam degetelele!” **Salutul** se realizează prin recitativul: „Dimineata a sosit, La gradinita toti copiii au venit. In semicerc ne asezam Cu totii sa ne salutam! Se folosește „tehnica comunicării rotative” – pornind de la educatoare către copilul din dreapta, folosindu-se numele copilului. Fiecare salut este însoțit de un zâmbet. **Prezența** se realizează cu ajutorul fotografiilor de pe panou. Li se solicită copiilor să își caute fotografia și să o atașeze pe panoul de prezență. **Calendarului naturii** se va completa cu ajutorul întrebărilor: „În ce anotimp suntem?”, „În ce zi a săptămânii suntem?”, „Ce zi a fost ieri?”, „Mâine ce zi va fi?”, „Cum este vremea?”. Un copil numit va alege imaginea sugestivă vremii de afară și o așază în locul corespunzător de pe panoul ce indică starea vremii. **Împărtăşirea cu ceilalţi** reprezintă momentul în care preşcolarii, folosindu-se de expresiile afișate în grupă le mărturisesc colegilor cum se simt astăzi. **Noutatea zilei** o reprezintă gradinita pe care copiii au gasit-o in sala de clasa.	Explicația Exercițiul Conversația Explicația Explicația Conversația Conversația Conversația Conversația	Textul poeziei „Miscam degetelele!” Fotografiile copiilor Panou Calendarul naturii Simboluri	Frontală Frontală Individuală Frontală Frontală Frontală Frontală	Aprecieri verbale Aprecieri verbale Observarea interesului copiilor

			Gradinita		
Feedback	Preșcolarii vor fi întrebați ce activități ar dori să desfasoare.	Conversația		Frontală	
Încheierea activității	Încheierea activității se va realiza prin aprecieri asupra comportamentului copiilor, a modului în care au participat la activitate.	Conversația		Frontală	Aprecieri verbale

Proiect didactic JALA 1

NIVEL/GRUPA: I/mică-mijlocie

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Cine sunt/ suntem?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Gradinita mea iubita”

TEMA ACTIVITĂȚII: „Mingea cu buline”

TIPUL ACTIVITĂȚII: Îmbogățire de cunoștințe, priceperi și deprinderi

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Jocuri și activități liber alese

DURATA: 20-25 minute

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Formarea capacității de a analiza elemente ale mediului înconjurător, dezvoltarea deprinderii de a construi din fragmente un întreg, exersarea abilităților social-practice, de lucru în echipă și de socializare.

CONSTRUCTII:

OBIECTIVE OPERATIONALE:

- O1- Sa imbine piesele pentru cel putin doua jucarii existente in gradinita;
- O2- Sa colaboreze in cadrul grupului.

BIBLIOTECA:

OBIECTIVE OPERATIONALE:

- O1- Sa analizeze cel putin doua imagini cu activitati desfaurate in gradinita noastra;
- O2-Sa ilustreze cel putin doua caracteristici ale imaginilor , pe baza materialului oferit.

ARTA:

OBIECTIVE OPERATIONALE:

- O1- Sa coloreze imaginile;
- O2-Sa pastreze un aspect ingrijit al lucrarii.

***STRATEGIA DIDACTICĂ*:**

Metode și procedee: conversația, explicația, observația, demonstrația, lucrul în echipă, exercițiul practic;

Mijloace și materiale didactice: piese lego, imagini reprezentative, culori, coli cu imagini.

Forma de organizare: frontală, individuală, în grup.

BIBLIOGRAFIE:

***Curriculum pentru educație timpurie, 2019;

***Suport pentru explicarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculum pentru educația timpurie, 2019;

***Scrisoarea metodică pentru anul școlar 2021-2022;

Proiect de activitate

Ionescu Nicoleta
G.P.P Sf. Arh. Mihail si Gavriil

Nivel de vârstă/ Grupa: Nivel II, Grupa mare - Ursuleții

Tema zilei : “Sănătate de la toate!”

Domeniile experiențiale: Domeniul Științe – matematică

Tema activității: “Hrană sănătoasă” (reactualizarea cunoștințelor).

Mijloc de realizare: joc didactic

Scopul activității: Fixarea cunoștințelor referitoare la numerație în concentrul 1-5.

Obiective operaționale:

- Să denumească fructele și legumele întâlnite;
- Să recunoască cifrele în intervalul numeric 1-5 ;
- Să raporteze cantitatea la număr și numărul la cantitate;
- Să numere în ordine crescătoare în concentrul 1-5;

Strategii didactice:

Metode şi procedee: conversaţia, explicaţia, demonstraţia, problematizarea, exerciţiul, jocul.

Mijloace didactice: jetoane hrană sănătoasă, zar , mese luminoase, oale, cifre,lista de cumpărături,pahare.

Forma de organizare: frontal, individual, în perechi, grupuri mici.

Sarcinile jocului:

1. Bifarea listei de cumpărături.
2. Asocierea capacului cu oala potrivită.
3. Distribuirea cerealelor în recipiente respectând cifra scrisă pe acestea .

Complicarea jocului: Așezarea jetoanelor pe sacoșelele de cumpărături respectând cifra indicată de zar dar și categoriile de alimente (fructe/legume)

Regulile jocului: Jocul didactic propus are ca scop orientarea celor mici spre un stil de viață sănătos, precum și, recunoașterea cifrelor, realizarea corespondenței cantitate – număr și reconstituirea șirului numeric 1-5. Probele acestuia reprezintă îndeplinirea unor sarcini respectând tematica dată . Complicarea jocului implică oraganizarea în perechi, recunoașterea cifrelor și sortarea alimentelor respectând criteriul dat .

Elemente de joc : surpriza, recompense, aplauze, mânuirea materialului didactic

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII:

Nr. crt.	**Etapele activității**	**Conținutul științific**	**Strategii didactice**		**Evaluare/ Metode și indicatori**
			Metode și procedee	**Mijloace de învățământ**	
1.	**Momentul organizatoric**	Se vor asigura condițiile necesare pentru desfășurarea optimă a activității. Se va aerisi sala de grupă, se va așeza mobilierul și se va pregăti materialul didactic necesar.			
2.	**Captarea și orientarea atenției**	Se va realiza prin prezentarea “Supei cu surprize”	Conversația Observația Expunerea	Oala cu supă Polonic Jucării de pluș	Stimularea interesului pentru activitate
3.	**Anunțarea temei și a obiectivelor**	Se va anunța tema activității - ”Hrană sănătoasă” și obiectivele.	Conversația;		Observarea comportamentului copiilor;
4.	**Prezentarea noului conținut și dirijarea învățării**	Îi voi întreba pe cei mici de ce ingrediente avem nevoie pentru a găti o supă sănătoasă. După ce aceștia își prezintă răspunsurile, îi invit să ne jucăm împreună și să învățăm să mâncăm sănătos. Voi explica modul de desfășurare al jocului și voi prezenta regulile acestuia. Vom desfășura un joc de probă apoi vom trece la desfășurarea propiu zisă a jocului. Pentru sarcina nr 1 voi organiza copiii în grupuri mici , le voi da câte o listă de cumpărături și un coșuleț , apoi îi voi	Observarea Conversația;	Mese luminoase Jetoane Lista de cumpărături coșulețe Oale Cifre Legume Capace	Observarea sistematică a comportamentului copiilor; Aprecieri verbale

		invita să caute la măsuțele luminoase produsele descrise de propria listă. Pentru sarcina nr. 2 copiii vor fi așezați în semicerc și vor fi invitati pe rând să își aleagă o oala, să numere legumele și să potrivească ola cu capacul corespunzător. Pentru sarcina nr 3. Copiii se vor organiza în grupuri mici, vor alege câte un recipient și vor pune în acesta tot atâtea cereale câte indică cifra scrisă pe acesta.		Pahare cereale	
5.	**Obținerea performanței**	În complicarea jocului copiii vor fi solicitați în echipă. Un membru al echipei va arunca zarul și va recunoaște cifra iar celălalt va așeza un număr egal de jetoane pe sacoșica de cumpărături, apoi vor face schimb.	Conversația;		Observarea sistematică a comportamnetului copiilor;
6.	**Feedback**	Se va realiza prin fixarea întregul conținut al activității. Prin exprimarea liberă a copiilor cu privire la ceea ce le-a plăcut și ceea ce nu le-a plăcut în cadrul jocului desfășurat.	Conversația;		Observarea sistematică a comportamnetului copiilor;
7.	**Asigurarea retenției și a transferului**	Se va realiza prin câteva întrebări pentru a fixa cunoștințele mai bine. Despre ce am vorbit astăzi? Dați exemplu de trei alimente sănătoase.	Conversația; Explicația; Exercițiul		Observarea sistematică a comportamentului copiilor;
8.	**Încheierea activității**	Se vor face aprecieri verbale asupra comportamentului copiilor pe parcursul activității.	Conversația.		Aprecieri verbale.

LESSON PLAN: *VANISHING VOICES*

prof. dr. Iuliana Dode
Liceul Teoretic „*George Călinescu*” Constanța

NAME **Iuliana Dode**, Ph.D.	**GRADE** 11
LEVEL Advanced	**UNIT:** Growing Concerns
TOPIC/THEME: Vanishing Voices	**LESSON FOCUS:** Reading and Speaking

AIMS:
Main:
By the end of the lesson the Ss will have read an article about endangered languages for both gist and detail.
Subsidiary:
To speak to one another in the context of vulnerable languages.
To activate vocabulary concerning globalization and its consequences.

PERSONAL AIMS:
To increase STT and to minimise TTT.

CLASS PROFILE:
This is a group of 14 Ss with interests in different domains whose ages range from 16 to 17 years old. Their English level is around the advanced one, with some students still struggling to overcome the upper-intermediate level. They are very communicative and receive well all types of exercises and activities in English, especially the ones which involve grammar and speaking. They are interested in improving their grammar and vocabulary through different types of exercises, and their main aim as a group is to become proficient in English. They are curious, determined and motivated to absorb every piece of information connected to the Anglo-American space and not only.

ASSUMPTIONS:
I am assuming that they will enjoy reading about endangered languages. They will have the chance to practice their speaking skills and will especially enjoy the Productive stage as Ss will personalise the topic and discuss aspects connected not only to vulnerable languages, but also to fictional and newer dialects. By interacting with the other Ss and working in pairs, they will be re-assured that they are in a friendly environment from which they can gain only fruitful experiences.

ANTICIPATED PROBLEMS AND SOLUTIONS:
Problems
1. I think they will have some problems in understanding certain words from the text i.e. “thence”, “modicum”, “albeit”.
2. Some Ss may need more time for the gist and detail tasks.

Solutions
1. I will prepare synonyms in case their colleagues will not be able to give them an explanation.
2. I will give clear time limits, and at the end of the activity allow some extra time for those who need it.

SOURCES OF MATERIALS*:*
Google Images.
Adapted from *Upstream Advanced*: Workbook – Express Publishing – Virginia Evans, Bob Obee.

STAGE **TIMING** **INTERACTION**	**AIMS**	**PROCEDURE**
Lead-in T-Ss; Ss-T *4-5 mins.*	**To stir interest in the topic** **To activate Ss' previous vocab about world languages**	The T greets the Ss and they greet back. The T shares her screen (PPT) and connects the previous lessons i.e. environmental and social issues to the present one by projecting two photos and saying that today they will work on their reading and speaking skills. Next, the T will show three sentences i.e. "Globalization has contributed to the loss of many languages around the world", "Once a language is lost, humanity loses a part of our rich heritage", "Preserving endangered languages does not necessarily mean keeping traditions alive". Ss will have to say whether they agree or disagree with them and they will also have to give reasons for their choices.
Reading for gist T-Ss; Ss-T *5-6 mins.*	**To read for the general idea**	The T will ask the following question: "In what ways are the following words connected to languages that are threatened with extinction?" as she will project the words "natural disasters", "displacement" and "other dominant languages". Ss will make predictions. Then, the T will ask them to open their WBs on page 38 and quickly read the article "Vanishing Voices" to check their answers. Ss will have around 3 minutes to work individually. Once time is up, they will report to the class.
Reading for detail T-Ss; Ss-T *8-10 mins.*	**To read for detailed information**	The T will ask Ss to go back to the article. She will explain that six paragraphs have been removed from the text. Ss will choose from the paragraphs given (A-G) the one which fits each gap. There will one extra paragraph which Ss do not need to use. They will have around 6 minutes to identify the missing paragraphs. Once time is up, the T will ask Ss to work in pairs for about 2 minutes and check their answers. After that, the T will project all the correct answers (1.C, 2.E, 3.B, 4.G, 5.F, 6.A) and will discuss the differences, if need be.
Flexi stage: reacting to the text T-Ss; Ss-Ss; Ss-T *4-5 mins.*	**To provide the Ss with a chance to respond to the text**	The T will then ask Ss some questions connected to the text: "If Bogon had offered to teach you Kasabe, would you have accepted it? Why (not)?", "Do you accept the Babel myth?" and "Does the writer offer solutions in solving the problem of dying languages?". Ss' answers might vary here, as they are supposed to respond to the text using their own experience.
Productive stage T-Ss; Ss-Ss; Ss-T	**To allow for personalisation of the topic**	The T will ask Ss to imagine they are working for an international company which is concerned with saving vulnerable languages. They will have to think about the following questions: "If you could save only one language

10-12 mins.		which one would you choose and why?”, “What are the benefits of using fictional languages in our day to day lives? (Valyrian, Elvish, Shyriiwook, etc)” and “Esperanto is an international language based on roots from the chief European languages. What can you do to include it into the Romanian curriculum?”. Next, they will have around 5 minutes to discuss the questions with their partners. After that, the T will elicit answers from Ss as they will tackle all three questions at the end of the activity.
Feedback T-Ss; Ss; Ss-T *3 mins*	**To help the Ss learn from their mistakes and to encourage them to use correct language**	While monitoring the pairs, the T collects a few examples of impressive and/or faulty language. She praises correct and/or impressive use of language, congratulates the Ss and thanks them for paying attention.

Fișă de evaluare - informatică
Clasa a IX-a

prof. dr. Moga Sunita Andreea
Colegiul Național „Aurel Vlaicu”

I. Teorie: noțiunea de algoritm, reprezentarea algoritmilor - schemă logică, expresii, instrucțiuni de ieșire, atribuirea.

II. Completați tabelul de mai jos:

AND	A	F
A		
F		

III. Incercuiți litera corespunzătoare răspunsului corect:

1 Care afirmație este adevarată?

a. adevarat or adevarat = fals

b. adevarat or adevarat = adevarat

c. adevarat or adevarat = not (adevarat)

d. adevarat or adevarat = not (adevarat)

2. Care afirmații sunt false?

a. adevarat and adevarat = adevarat

b. adevarat and adevarat = not (adevarat)

c. adevarat and adevarat = not (adevarat)

d. adevarat and adevarat = fals

3. În cazul negației (not) care tabel este adevarat?

a.

not	A	F
	F	A

b.

not	A	F
	A	A

c.

not	A	F
	F	F

d.

not	A	F
	A	F

IV. Realizați schema logică pentru următoarele probleme:

1. Se dau patru numere naturale. Să se calculeze suma pătratelor lor. (ajutor: pătratul lui 2 este 2 * 2 = 4. Pătratul lui 9 este 9 * 9 = 81)

2. Se dau două numere reale a și b. Care este minimul dintre cele două numere?

V. Fie a = adevarat, b = adevarat și c = fals. Evaluează următoarele expresii logice:

1. b or [(not a) and c] =
2. not[(a or b) or (a and c)] =
3. (not a) or [b and (not c)] =
4. a or [(not a) or (b and c)]=

VI. Rezolvă următorul enunț cu ajutorul pseudocodului:

1. Se citește un număr n de la tastatură, nr. întreg, să se determine ultima cifră a lui n și să se verifice dacă aceasta este un număr divizibil cu 3.

VII. Realizează un algoritm (pseudocod) pentru determinarea sumei ultimelor două cifre ale unui numar N dat de la tastaură – nr. întreg.

VIII. Ce valori afișează următoarea secvență de operații pt. x = 1, y = 2 și z = 4?

```
citeste x, y, z
a <-    x
x    <- y*x
y <- y + z
z <- a
y <- y - x
scrie x, y, z
```

IX. Care este rezultatul următorului program pentru x= 3:

```
x intreg;
citeste x;
daca (x>=0) atunci
        f <- 2*x + 1
                altfel
        f <- x*x;
sfarsit daca
scrie f;
```

X. Care este rezultatul următorului program pentru a = 3 și b = 3:

```
intreg a,b,p;
citeste a,b;
p<-0;
cat timp (b>0) executa   {
p<- p+a;
b<- b-1;
};
scrie p.
```

Barem – oficiu 10p

Subiect	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X
Punctaj	10p	5p	10p	10p	10p	5p	10p	10p	10p	10p

Măsurarea vitezei luminii

Prof.Cristina Andronescu
Colegiul Tehnic “Mircea Cristea”, Braşov

Lumina este principalul mijloc prin care omul işi culege informaţii din lumea înconjuratoare. Este poate, prima senzaţie care îl întâmpină de la naştere, încât devine ceva de la sine înţeles, firesc. Poate tocmai de aceea când, pentru prima oară şi-a pus problema naturii luminii, a realizat in mod inconştient o revoluţie în gândire.

Atribuind luminii un caracter material, pasul următor a fost acela de a se întreba asupra vitezei sale, aceasta fiind una din proprietăţile nelipsite ale oricărui obiect material.

În istoria fizicii se consemnează mai multe tentative, mai mult sau mai puţin reuşite, de a rezolva acestă problemă. Mă voi opri asupra câtorva care, prin contextul istoric sau prin ingeniozitate experimentală au devenit celebre.

Până în secolul al 17-lea, oamenii de ştiinţă erau convinşi că lumina se propagă instantaneu, putând astfel străbate orice distanţă într-un timp zero. Aristotel îl citează pe Empedocles care spunea că lumina ce provine de la Soare are nevoie de un interval de timp pentru a ajunge pe Pământ, dar fără să fie de acord, se pare cu această afirmaţie; chiar şi Descartes era de părere că lumina se propagă instantaneu. Ulterior s-au făcute numeroase încercări de a determina viteza cu care se propagă lumina prin spaţiul lipsit de materie. Cele mai importante determinări sunt următoarele:

Metoda lui Galileo Galilei

În secolul XVI astronomul italian Galileo Galilei a realizat probabil prima încercare de măsurare a vitezei luminii. Experienţa lui Galilei constă în următoarele: doi observatori, aşezaţi la o distanţă mare unul de celălalt, au fiecare câte un felinar care poate fi obturat. Observatorul A deschide felinarul; dupa un anumit interval de timp lumina ajunge până la observatorul B, care în acelasi moment deschide felinarul său; dupa câtva timp acest semnal ajunge până in A, care poate în felul acesta să măsoare timpul τ care s-a scurs din momentul trimiterii semnalului până în momentul întoarcerii sale. Admitând că observatorul reacţionează la semnal *instantaneu* şi că lumina are aceeaşi viteză de propagare după direcţiile AB şi BA, obţinem că drumul AB+BA=2D e străbătut de lumină în timpul τ, adică $c=2D/\tau$. Cea de-a doua ipoteză făcută poate fi considerată foarte verosimilă. Teoria modernă a relativităţii o ridică chiar la rangul de principiu. Ipoteza legată de posibilitatea reacţionării instantanee la semnal nu corespunde însă realităţii şi de aceea, dată fiind viteza uriaşă de propagare a luminii, încercarea lui Galilei nu a dus la nici un fel de rezultat; de fapt nu s-a măsurat timpul de propagare a semnalului luminos, ci timpul cheltuit de observator pentru a putea reacţiona. Situaţia poate fi îmbunătăţită dacă observatorul B se înlocuieşte printr-o oglindă care reflectă lumina, înlăturându-se astfel erorile introduse de unul din observatori. Acest principiu de măsurare a rămas la baza aproape a tuturor metodelor moderne de laborator utilizate pentru determinarea vitezei luminii; ulterior însă, au fost găsite metode excepţionale pentru înregistrarea semnalelor şi măsurarea intervalelor de timp, ceea ce a permis determinarea vitezei luminii cu o precizie suficientă, chiar in cazul unor distanţe relativ mici.

Metoda lui Ole Römer

Primele măsuratori reuşite ale vitezei luminii au fost de natura astronomică. In 1676 astronomul danez Ole (sau Olaus) Christensen Römer (1644-1710) a observat o întârziere a eclipsei unei luni a lui Jupiter când aceasta era văzută de pe partea îndepărtată a orbitei Pământului in comparaţie cu observarea ei de pe partea apropiată.

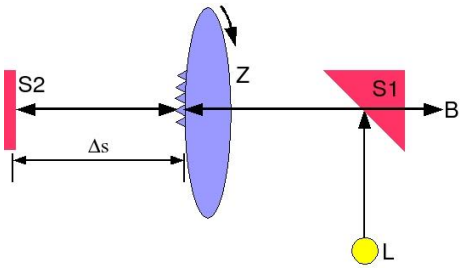
Presupunând că întârzierea reprezenta timpul in care lumina parcurgea orbita Pământului şi cunoscând cu aproximaţie dimensiunea orbitei din unele observaţii precedente, el a făcut raportul distanţa-timp pentru a estima viteza şi a ajunge la rezultatul de 286.000 km×s^{-1}, cu o eroare de circa 5% din valoarea cunoscută în zilele noastre.

Fizicianul englez **James Bradley** a realizat o măsuratoare mai bună in anul 1729. Bradley a descoperit că era nevoie să modifice permanent înclinaţia telescopului său pentru a putea capta lumina stelelor pe masură ce Pământul se rotea in jurul Soarelui. A ajuns astfel la concluzia că mişcarea Pământului deplasa telescopul în lateral faţă de lumina care cobora asupra acestuia. Unghiul de inclinatie, numit *aberatie stelara*, este aproximativ egal cu raportul dintre viteza orbitala a Pământului şi viteza luminii. (Aceasta reprezintă şi una dintre metodele prin care oamenii de ştiinţă au aflat ca Pământul se mişcă în jurul Soarelui şi nu vice versa.)

Metoda lui Fizeau

Omul de ştiinţă francez Armand Fizeau a măsurat o viteză a luminii de 3,13 × 10^8 m s^{-1}. În 1842 el a realizat primele măsurători în condiţii de laborator, prin mijloace terestre. Caracteristica metodei sale constă în înregistrarea automată a momentelor emisiei şi întoarcerii semnalului, realizată cu ajutorul unei întreruperi regulate a fluxului luminos (folosirea unei roţi dinţate). Lumina provenită din L se propagă printre dinţii unei roţi Z pusă în mişcare, spre oglinda S2, şi reflectându-se, trebuie să treacă din nou printre aceştia, înspre observator. Pentru comoditate, ocularul B, care serveşte pentru observaţie, se aşază în faţa lui *a*, iar lumina provenită din L se trimite spre Z cu ajutorul unei oglinzi semitransparente S1. Daca roata se învârteşte, şi anume, cu o astfel de viteză unghiulară încât în timpul de propagare a luminii de la *a* la S2 şi înapoi în dreptul dinţilor vor fii spaţii goale şi invers, atunci lumina reflectată nu va pătrunde până la ocular şi observatorul nu o va vedea (prima încercare). Dacă viteza unghiulară va creşte, atunci lumina va trece parţial înspre observator. În cazul unei viteze duble vom avea un maxim de lumină, în cazul unei viteze triple, o a doua întunecare. Cunoscând distanţa Δs, numărul dinţilor *z*, viteza de rotaţie (numărul de ture pe secundă *v*), putem calcula viteza luminii. Condiţia primei întunecări: lumina, care a trecut prin spaţiul gol dintre doi dinţi, la întoarcere întâlneşte dintele cel mai apropiat. Pentru aceasta e necesar ca în decursul timpului t=2Δs/*c* roata să se rotească cu un unghi 2π/2z, adică unghiul care separă centrul intervalului dintre doi dinţi vecini de centrul primului dinte. Dacă observarea primei încercari are loc pentru un număr *v* de ture pe secundă, atunci condiţia de mai sus se va exprima cu ajutorul relaţiei: 2Δs/*c*=1/2z*v*, sau *c*=4Δsz*v*. O a doua încercare va avea loc in cazul unei viteze unghiulare triple, adică atunci când lumina reflectată va fi oprită de dintele următor etc.

Schema dispozitivului experimental al lui Fizeau

L : sursa de lumină

S1: oglindă semitransparentă

Z: roata dințată

S2: oglindă reflectătoare

B: observatorul

Δs : distanța dintre planul roții dințate (Z) și planul oglinzii reflectătoare (S2)

Fizicianul francez Jean-Bernard Foucault a utilizat o versiune îmbunătăţită a acestui dispozitiv pentru a determina viteza luminii cu o eroare de pâna la 1% din valoarea folosită la ora actuală.

Metoda lui Michelson

Experimentul din 1882 al lui Albert Michelson este probabil cea mai cunoscută metodă de măsurare a vitezei luminii, reprezentând de fapt o îmbunatatire a metodelor folosite de Fizeau şi Foucault. În acest experiment, Michelson a folosit un aparat alcătuit dintr-o prismă care se putea roti, o lentilă convergentă şi o oglindă concavă.

In 1931 Michelson a realizat ultima sa măsuratoare în California. El a montat oglinda fixă la Mount San Antonio şi prisma la circa 35 km depărtare , la Observatorul Mount Wilson. Această creştere enormă a „drumului” luminii a fost realizată prin proiectarea unei oglinzi octogonale perfecte, astfel încât imaginea era mult mai luminoasă decât la folosirea unei singure oglinzi. Prin reglarea vitezei de rotaţie, Michelson a reuşit ca lumina emisă pe drumul său de 70 km de pe o faţă a prismei să fie captată la întoarcere pe faţa următoare, aflată exact în aceeaşi poziţie cu cea precedentă. În acest fel imaginea S’ coincide cu punctul S şi inconvenientul măsurării distanţei a fost eliminat. Acest experiment a dus la aflarea valorii de 299.796 km s^{-1}, dar nesiguranţa cu privire la condiţiile atmosferice limitează precizia acestei măsurători.

După ce **James Clerk Maxwell** şi-a publicat teoria sa cu privire la electromagnetism, a devenit posibilă calcularea vitezei luminii indirect, cu ajutorul constantelor electromagnetice ale mediului (permitivitatea electrică şi permeabilitatea magnetică). Acest lucru a fost făcut pentru prima dată de **Weber şi Kohlrausch** în 1857, iar în 1907 **Rosa şi Dorsey** au obţinut din aceleaşi calcule valoarea c =299.788 km/s, reprezentând cea mai precisă valoare a momentului.

In 1888,**Heinrich Hertz** a reuşit să producă în laboratorul său unde electromagnetice şi să măsoare viteza de propagare a acestora. Valoarea obţinută a coincis cu viteza luminii, ceea ce a condus la ideea că lumina este de fapt o undă electromagnetică

Metoda lui Essen

In 1950 fizicianul britanic Louis Essen a calculat viteza luminii prin măsurarea exactă a frecvenţei de rezonanţă a unei cavităţi metalice. Cunoscând dimensiunile cavităţii, el a putut determina şi lungimea de undă. Din aceste două măsurători a putut calcula viteza luminii folosindu-se de ecuaţia $c=\nu\lambda$, unde ν este frecvenţa luminii şi λ este lungimea de undă. Metoda lui Essen măsoară de fapt viteza undelor radio, dar viteza tuturor undelor electromagnetice în vid este aceeaşi, astfel încât ea poate fii folosită şi pentru determinarea vitezei luminii. Mai mult, din moment ce undele radio au o lungime de undă de ordinul metrilor, acestea sunt mai uşor de măsurat decât lungimea de undă a luminii, care este de 5×10^{-7} m.

Metode recente

Cele mai recente metode au derivat din metoda lui Essen şi implică măsurarea frecvenţei luminii vizibile captată asemănător undelor într-o cavitate laser.

Cu toate acestea, măsurarea vitezei luminii nu mai reprezintă o provocare, ea fiind la ora actuală cunoscută ca o constantă fundamentală la valoarea de 299.792.458 m s^{-1}

Paradoxul constanţei vitezei luminii a creat o mare problemă pentru fizică, problemă pe care fizicianul american de origine germană, Albert Einstein, a rezolvat-o în cele din urmă în 1905.

Einstein sugera că teoriile fizice nu ar trebui să depindă de starea de mişcare a observatorului. În schimb el spunea că viteza luminii trebuia să rămână constantă şi restul fizicii trebuia să se schimbe pentru

a respecta acest lucru. Această teorie specială a relativităţii a prezis multe consecinţe fizice neaşteptate, dintre care toate au fost de atunci observate în natură.

Bibliografie

John David Jackson: „Electrodinamică clasică”,Editura Tehnică, Bucureşti,1991

G.Brătescu:„Optica”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1982

H. Negrescu: „De la relativitatea clasică la teoria relativităţii”, Editura Albatros, 1988

Facebook- resursă pentru recapitulare și evaluare

Dr. ALBU GABRIELA
COLEGIUL NAŢIONAL PEDAGOGIC
„ANDREI ŞAGUNA” DIN SIBIU

PROIECT DE LECŢIE

INSTITUŢIA DE ÎNVĂŢĂMÂNT: COLEGIUL NAŢIONAL PEDAGOGIC „ANDREI ŞAGUNA” DIN SIBIU

CLASA: a XI-a

PROFESOR: Gabriela Albu

OBIECTUL: Literatura română

SUBIECTUL (TEMA): Romanul obiectiv de tip balzacian- recapitulare

COMPETENŢE SPECIFICE:

1. UTILIZAREA CORECTĂ ŞI ADECVATĂ A LIMBII ROMÂNE ÎN PRODUCEREA ŞI RECEPTAREA MESAJELOR ÎN DIFERITE SITUAŢII DE COMUNICARE.

1.1 FOLOSIREA ADECVATĂ A UNOR FORME DE EXPRIMARE ORALĂ ÎN DIFERITE CONTEXTE DE COMUNICARE.

1.2. APLICAREA ÎN EXPRIMAREA PROPRIE A NORMELOR ORTOGRAFICE, ORTOEPICE, DE PUNCTUAŢIE, MORFOSINTACTICE ŞI FOLOSIREA ADECVATĂ A UNITĂŢILOR LEXICO-SINTACTICE.

2. FOLOSIREA INSTRUMENTELOR DE ANALIZĂ STILISTICĂ ŞI STRUCTURALĂ A DIFERITELOR TEXTE LITERARE ȘI NONLITERARE.

2.1. RECUNOAȘTEREA ŞI ANLIZA PRINCIPALELOR COMPONENTE DE ORDIN STRUCTURAL, SPECIFICE TEXTULUI NARATIV.

2.2. APLICAREA CONCEPTELOR OPERAŢIONALE ÎN ANALIZA ŞI DISCUTAREA TEXTELOR NARATIVE.

3. ARGUMENTAREA ÎN SCRIS SAU ORAL A PROPRIILOR OPINII ASUPRA UNUI TEXT LITERAR SAU NONLITERAR.

3.1. SUSŢINEREA ARGUMENTATĂ A UNUI PUNCT DE VEDERE ÎNTR-O DISCUŢIE.

OBIECTIVE:

1. să precizeze trăsăturile realismului balzacian
2. să ilustreze particularitățile balzacianismului prin raportare la romanul studiat
3. să prezinte tehnicile narative utilizate în construcția personajelor
4. să încadreze personajele în tipologii corespunzătoare

5. să realizeze o pagină FB pentru aspectul indicat
6. să integreze noile cunoştinţe în sistemul propriu valori estetice

TIPUL LECŢIEI: recapitulare şi sistematizare

RESURSE EDUCAŢIONALE:

a) Capacităţile de receptare ale elevilor;

b) Timpul: 100 de minute.

METODE ŞI PROCEDEE: conversaţia, explicaţia, învăţarea prin descoperire, exerciţiul, problematizarea, analiza stilistică, discuţia frontală, observaţia, ciorchinele.

MIJLOACE: fişe, tabla, instrumente de scris, telefoanele proprii/PC-uri.

FORME DE ORGANIZARE A ACTIVITĂŢII ELEVILOR:

- Activitate frontală;
- Activitate pe grupuri
- Activitate independentă

MOMENTELE LECŢIEI	ELEMENTE ESENŢIALE DE CONŢINUT	OBIECTIVE	TIMP	STRATEGII DIDACTICE		OBS.
				METODE ŞI PROCEDEE	MIJLOACE DE ÎNVĂŢĂMÂNT	
0	1	2	3	4	5	6
1. Moment organizatoric	- Asigurarea condiţiilor necesare bunei desfăşurări a lecţiei		1	- conversaţia	- tabla - instrumente de scris - cretă - burete	
2. Reactualizarea	● Se realizează frontal un ciorchine al realismului de tip balzacian.	1	5	– Ciorchinele – Conversaţia – explicaţia		

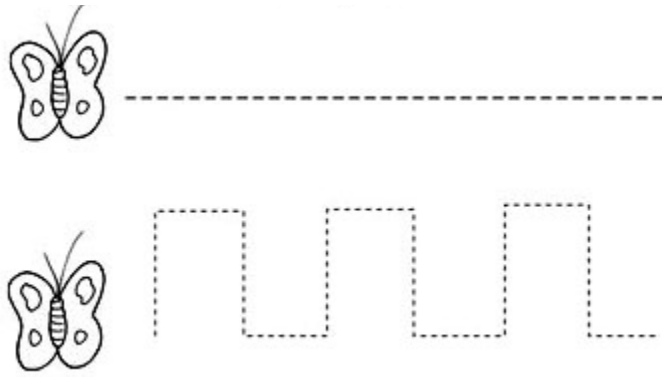
MOMENTELE LECȚIEI	ELEMENTE ESENȚIALE DE CONȚINUT	OBIECTIVE	TIMP	STRATEGII DIDACTICE		OBS.
				METODE ŞI PROCEDEE	MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT	
0	1	2	3	4	5	6
cunoştinţelor dobândite anterior						
3.Anunţarea temei şi a obiectivelor	Lecţia de azi va consta în sistematizarea cunoștințelor referitoare la realismul de tip balzacian.		1	- conversaţia		
4. Dirijarea recapitulării şi a sistematizării	● Elevii vor fi împărțiți pe grupe(7x3 elevi). ● Fiecare grupă primește un material ce sintetizează aspecte semnificative ale romanului Enigma Otiliei. ● Se precizează sarcinile: parcurgerea materialului, discutarea în grup, producerea/crearea unei pagini FB care să sistematizeze informațiile cuprinse în materialul studiat, distribuirea paginii, realizarea ierahiei în funcție de popularitatea paginilor realizate.	1.....10	10 10 20	- conversaţia - exerciţiul - dezbaterea - explicaţia - discuţia frontală	Tabla Caiete fișe	

MOMENTELE LECȚIEI	ELEMENTE ESENȚIALE DE CONȚINUT	OBIECTIVE	TIMP	STRATEGII DIDACTICE		OBS.
				METODE ŞI PROCEDEE	MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT	
0	**1**	**2**	**3**	**4**	**5**	**6**
5. Evaluarea	Se realizează prin vizualizarea produselor finale, prin comment-uri reciproce și printr-un clasament al celor mai populare pagini realizate, în funcție de numărul de distribuiri.			-	-	
				-		

EVALUARE INIȚIALĂ
DOMENIUL LIMBĂ ȘI COMUNICARE– grupa mare

Prof. Barbu Felicia
Grădinița cu Program Prelungit Nr 26 Timișoara, jud. Timiș

1. **Unește punctele.**

2.Găseşte drumul copiilor spre grădiniţă.

3. Încercuieşte persoana care te reprezintă.

Barem de evaluare

Comportamente măsurabile	Tema activității	Itemi	Nivelul de atingere al indicatorului
a) ştie să se prezinte; b) își recunoaște numele propriu oriunde îl întâlnește și, eventual, îl scrie cu majuscule; c) recunoaşte („citeşte”) în viaţa zilnică şi în cadrul jocurilor de rol - indicatoarele pentru „staţie de metrou”, „staţie de autobuz”, „ieşire”, „intrare”, numele diferitelor instituţii: grădiniţă, spital, şcoală etc; d) execută elemente grafice elementare (trasare liberă, colorare) și trasee; e) completează desene simple, începute, cu părţile care lipsesc; f) respectă reguli/condiţii minime ale actului scrierii: poziţia corectă a corpului, a mâinii şi a instrumentului de scris în mână.	„O călătorie prin oraș”	a) unește punctele pentru a realiza semne grafice; b) trasează drumul corect spre grădiniță; c) încercuiește persoana care îl reprezintă.	**A**= toți itemii **D**=cel puțin 2 itemi **NS**= sub 2 itemi

EVALUARE INIȚIALĂ
DOMENIUL OM ȘI SOCIETATE- Educație pentru Societate– grupa mare

Prof. Lepoiev Gabriela Marinela
Grădinița cu Program Prelungit NR 26 Timișoara, jud. Timiș

1.Încercuieşte imaginile care arată cum trebuie să ne comportăm civilizat.

2. Taie cu o linie imaginea în care copilul face un lucru nepermis și periculos.

3. Colorează obiectele de igienă.

Barem de evaluare:

Comportamente măsurabile	Tema activității	Itemi	Nivelul de atingere al indicatorului
a) se prezintă pe sine și își prezintă membrii familiei, colegii, prietenii, vecinii, realizând descrieri; b) își cunoaşte responsabilităţile în microgrupul din care face parte, respectând normele de convieţuire socială; c) își apreciază propriul comportament în raport cu persoane, personaje şi situaţii cunoscute; d) ordonează jucăriile şi obiectele din ambient, dezvoltându-şi spiritul de ordine şi curăţenie; e) manifestă simpatie faţă de cei din jur (oameni şi animale); f) cunoaşte şi aplică reguli privind protecţia vieţii proprii și a celor din jur, a mediului înconjurător (utilizarea gazelor în bucătărie, a prizelor, instalaţiilor sanitare, a aparatelor electro-casnice etc., precum şi interacţiunea cu persoane necunoscute).	„Știu ce trebuie să fac !”	a) încercuiește imaginile care arată cum trebuie să ne comportăm civilizat; b) taie cu o linie imaginea în care copilul face un lucru nepermis și periculos; c) colorează obiectele de igienă;	**A**= toți itemii **D**= cel puțin 2 itemi **NS**= sub 2 itemi

STRATEGII DIDACTICE INTERACTIVE FOLOSITE ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL PRIMAR

Prof.înv. primar BRATU EMILIA
ȘCOALA NR. 309, BUCUREȘTI

Datorită faptului că este nevoie acum de oameni care pot comunica, gândi, continua să înveţe permanent, care pot lucra împreună cu alţii şi pot demonstra comportamente pozitive, responsabilitate şi adaptabilitate se impune necesitatea pregătirii elevilor în timpul şcolarităţii în direcţia dezvoltării abilităţilor de comunicare şi integrare. Aceste caracteristici pot fi dezvoltate prin folosirea unei game variate de metode ce presupun interacţiunea. Importanţa metodelor de interacţiune este dată de faptul că acestea favorizează integrarea socială a persoanei, unul din obiectivele importante ale sistemului de învăţământ fiind acela de a pregăti individul pentru viaţă, pentru cerinţele din afara şcolii. Astăzi, comunicarea şi interacţiunea sunt prezente la toate nivelurile şi în diverse moduri în experienţa fiecăruia.

Metodele de interacţiune sporesc motivarea şi implicarea elevilor, activitatea este mai profundă, conţinutul nu mai este oferit „de-a gata”, ci elevul este cel care participă la bucuria descoperirii prin contactul cu ceilalţi.

Situaţiile de învăţare rezolvate prin metode interactive de grup dezvoltă gândirea democratică a copiilor deoarece aceştia exersează gândirea critică şi înţeleg că atunci când analizează un personaj, o faptă, o idee, un comportament, un eveniment ei critică aceste atitudini şi nu personajul.

Aplicarea metodelor interactive solicită timp, diversitate de idei, angajare în acţiune, descoperire de noi valori, responsabilitate didactică şi încredere în capacitatea de a le aplica creator pentru eficientizarea procesului instructiv-educativ.

Un obiectiv prioritar al folosirii metodelor interactive este promovarea unei activităţi didactice moderne centrată pe demersurile intelectuale interdisciplinare şi afectiv-emoţionale, cât şi pe formarea deprinderii elevilor de a găsi singuri informaţii, de a lucra în echipe, de a aplica cunoştinţe în diferite situaţii de viaţă.

În literatura de specialitate se întâlneşte clasificarea metodelor de interacţiune, din care vom face câteva exemplificări privind strategiile de interacţiune şi folosirea acestora în cadrul procesului didactic:

Brainstorming-ul tradiţional,metodă iniţiată de A.F. Osborn, este utilă în practica pedagogică deoarece este o metodă de stimulare a creativităţii participanţilor, de descoperire a unor soluţii inovatoare pentru problemele puse în discuţie şi un cadru propice pentru instruirea şcolară. Regulile brainstorming-ului sunt : aprecierile critice sunt interzise, toate ideile, cu excepţia glumelor, sunt acceptate, se poate construi pe ideea altuia, se încurajează combinaţiile de idei, calitatea este mai puţin importantă decât cantitatea, toţi sunt datori să tacă şi să asculte, intervenţiile să fie scurte, enunţiative. Pentru ca sesiunea de brainstorming să aibă consecinţe maxime în planul instructiv-educativ, elevii trebuie să cunoască suficient de bine materia pe care urmează să o discute. O temă ce poate fi abordată pentru brainstorming este, de exemplu, găsirea unei denumiri pentru un produs nou apărut care intră în sfera de interes a elevilor, întocmirea regulamentului de ordine interioară al clasei etc.

Limitele acestei metode sunt : consumul mare de timp şi posibilitatea apariţiei inhibiţiei la unii elevi din cauza fluenţei ideilor celor mai creativi.

Metoda „Piramida şi diamantul” reprezintă o strategie modernă de instruire care are la bază împletirea activităţii individuale cu cea desfăşurată în mod cooperativ. Această metodă stimulează interacţiunea între copii, dezvoltă abilitatea de comunicare, dezvoltă gândirea. Se poate aplica la clasa I , la „Cunoaşterea mediului”, la tema „Toamna- Fructe de toamnă”.

Resurse materiale: coş cu jetoane cu fructe de toamnă, jetoane cu pomi fructiferi, jetoane cu întrebări, piramida. Întrebări şi răspunsuri pentru completarea diamantului „Fructe de toamnă”:

1) Cum se numeşte fructul de toamnă de formă rotundă şi culoare roşie?(măr)

2) Cum conservă gospodinele fructele?(compot, dulceaţă)

3) Care sunt fructele de toamnă de culoare galbenă?(măr, pară, gutuie)

4) Ce mâncaţi voi de la măr?(miezul şi coaja)

5) Cum se numeşte pomul fructifer care face mere?(măr)

După fiecare răspuns se aşază imaginea corectă, în pătratul corespunzător din piramidă, descoperind astfel diamantul.

Metoda „Cubul” reprezintă o strategie de predare-învăţare care presupune explorarea unui subiect din mai multe perspective.

Etape: -realizarea unui cub pe ale cărui feţe sunt lipite fructe de toamnă;

-anunţarea temei;

-formarea a 6 grupe, fiecare examinând câte o temă de pe feţele cubului:

-DESCRIE: culoarea, forma, mărimea;

-COMPARĂ: ce este asemănător, ce este diferit;

-ANALIZEAZĂ: spune din ce este făcut;

-ASOCIAZĂ: la ce te îndeamnă să te gândeşti;

-APLICĂ: la ce poate fi folosit;

-ARGUMENTEAZĂ: pro sau contra şi enumeră o serie de motive care vin în sprijinul afirmaţiei tale.

Un elev va rostogoli cubul(Rostogolici). Copilul- Isteţul va formula întrebarea, iar „Ştie-tot” va repeta întrebarea pusă de Isteţul pentru a o reaminti colegilor. Copilul- Cronometru va măsura timpul (cu o clepsidră) în care copiii au răspuns, iar copilul-Umoristul îi va încuraja pe aceştia. Astfel, la copilul- Rostogolici este pusă în valoare inteligenţa kinestezică, la copilul Ştie-tot se evidenţiază inteligenţa interpersonală, Isteţului îi este atribuită inteligenţa lingvistică, copilului- Cronometru cea logico-matematică, iar Umoristului cea interpersonală.

Metoda „Mozaicul” sau „metoda grupurilor independente” presupune învăţarea prin cooperare la nivelul unui grup şi predarea achiziţiilor dobândite de către fiecare membru al grupului unui alt grup. Fiecare elev are o sarcină de studiu în care trebuie să devină expert. El are în acelaşi timp şi responsabilitatea transmiterii informaţiilor asimilate celorlalţi colegi.

Fiind o metodă de învăţare prin cooperare are următoarele avantaje: stimularea încrederii de sine a elevilor, dezvoltarea abilităţilor de comunicare argumentativă şi de relaţionare în cadrul grupului.

O altă tehnică interactivă este metoda „Pălăriilor gânditoare”. Aceasta se bazează pe interpretarea de roluri în funcţie de pălăria aleasă. Fiecare din cele 6 pălării are altă culoare: albă, roşie, galbenă, verde, albastră, neagră. Membrii grupului îşi aleg pălăriile şi vor interpreta astfel rolul ales, aşa cum consideră mai bine. Rolurile se pot inversa, participanţii sunt liberi să spună ce gândesc, dar să fie în acord cu rolul pe care îl joacă.

Culoarea pălăriei defineşte rolul: pălăria albă este neutră; pălăria roşie dă frâu liber sentimentelor; pălăria galbenă este simbolul gândirii pozitive, constructive, al optimismului; pălăria verde este simbolul creativităţii; pălăria albastră este dirijorul orchestrei şi cere şi ajutorul celorlalte pălării; ea defineşte şi conduce întrebările, formulează ideile principale şi concluziile finale; pălăria neagră este perspectiva gândirii negativiste, pesimiste.

Exemple de întrebări sau comportamente posibile:

-pălăria albă: Ce informaţii avem?

-pălăria roşie: Sentimentul meu este că...

-pălăria galbenă: Pe ce se bazează aceste idei?

-pălăria neagră: Care sunt erorile?

-pălăria albastră: Putem să rezumăm? Care sunt ideile principale?

-pălăria verde: Şansa succesului este dacă...

Avantajele acestei metode sunt: dezvoltă competenţele inteligenţei lingvistice, logice, interpersonale.

În cadrul metodelor de obsevare a modului în care persoanele interacţionează se înscrie tehnica interacţiunii observate(tehnica acvariului) care este creativă şi amuzantă. Scaunele dintr-o încăpere sunt aşezate în două cercuri concentrice, inainte ca elevii să intre în sala de clasă. Elevii vor ocupa locul pe care îl vor dori, deoarece este important ca să se simtă bine în scaunul ales. Cei din cercul din interior dezbat un timp de opt- zece minute o problemă controversată, conversaţia trebuie să fie animată, să se susţină o idee pe baza unor dovezi, dacă sunt de acord cu antevorbitorul să aducă argumente suplimentare, dacă nu să aducă argumente pentru a-şi susţine poziţia. În timpul discuţiilor celor din interior, persoanele din cercul exterior ascultă, apoi fac observaţii legate de modul în care relaţionează aceştia, gradul de stabilire a consensului, apariţia conflictului şi strategii de a le rezolva. După ce elevii din cercul exterior şi-au expus observaţiile, urmează schimbarea locurilor, cei din interior trec în exterior şi invers. Se porneşte cu o altă idee controversată pe care cei din interior trebuie să o discute, iar cei din exterior fac observaţii. Această schimbare este interesantă, deoarece fiecare este pe rând şi observat şi observator. Rolul cadrului didactic este, în tehnica fishbowl, de observator, de participant, de suporter, de consultant, de arbitru, de supraveghetor, de ghid, de avocatul diavolului etc. Avantajele acestei tehnici se consideră a fi faptul că se emit idei argumentate, substanţiale, participarea este activă, ascultarea este activă, se foloseşte un limbaj adecvat, se folosesc toate formele de limbaj(verbal, gesturi, mimică).

Eficientă este şi folosirea exerciţiilor de spargere a gheţii au ca scop principal diminuarea barierelor inhibitorii într-o activitate de grup, pentru realizarea unui climat de lucru relaxant. Rolul acestor exerciţii este optimizarea stărilor emoţionale, dezinhibarea participanţilor care interpretează roluri compensative cu unul sau mai mulţi parteneri(se sprijină unul pe celălalt) şi reciproce(ca în tehnica oglinzii). Exemple practice de exerciţii de spargere a gheţii(ice- breaking) pot fi:

-jocul „ziarul vorbitor”, în care se cere la începutul orei ca elevii să-şi exprime sentimentele produse de ziua respectivă pe un ziar primit de la profesor(de exemplu, ruperea ziarului poate desemna sentimente de frustrare);ceilalţi colegi vor trebui să descrie în cuvinte starea persoanei şi să-i ofere ceva acesteia , în compensare, pentru a se realiza un echilibru emoţional înaintea începerii lecţiei;

-brainstormingul de echipă sau brainstormingul „cu minge”, presupune împărţirea clasei în echipe care să facă o listă cu: lucruri care sunt rotunde, lucruri care sunt albastre, cuvinte de mulţumire pentru primirea unui cadou etc. Acest joc începe când profesorul cere ca elevii să dea un răspuns în momentul în care fiecare primeşte o minge de plajă aruncată de la un elev la altul, se depăşeşte dezavantajul „chiulului social”, deoarece fiecare elev este pus să răspundă;

-exerciţii de spargere a gheţii pentru tehnica focus- group: fiecare grup primeşte aceeaşi propoziţie cu care începe o povestire; prin efortul de grup elevii trebuie să adauge altă proopoziţie, după care trimite foaia la grupul din stânga şi o primeşte pe cea de la cel din dreapta, continuă ideea cu altă propoziţie şi tot aşa până când cadrul didactic hotărăşte încheierea exerciţiului. Se citesc povestirile care, pornind de la aceeaşi afirmaţie iniţială şi folosind aceeaşi elevi, vor fi diferite;

-exerciţii de ascultare interactivă, care presupun ca fiecare să-şi aleagă un coleg căruia să-i spună ce-l supără, dar şi ce-l bucură etc., în mod simultan,iar după cinci minute , fiecare va încerca să reproducă mesajul primit de la colegul său în timp ce el vorbea.

În folosirea acestor metode se impune necesitatea proiectării lor în acord cu celelalte componente ale activităţii pentru a fi realizată o activitate didactică eficientă. Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare activă, cu rezultate evidente.

Utilizarea metodelor interactive este impusă de existenţa omului modern. Trebuie să existe totuşi un echilibru în folosirea strategiilor didactice, deoarece metodele de interacţiune nu se pot folosi în lipsa celor tradiţionale; avantajele metodelor expozitive devin dezavantaje în cadrul metodelor interactive şi invers.

BIBLIOGRAFIE

Iucu, R., Instruire şcolară, ED. Polirom, Iaşi,2002

Iucu, R.; Manolescu M., Pedagogie, ED. Dimitrie Bolintineanu, Bucureşti, 2001

Pânişoară, I. O., Comunicarea eficientă- Metode de interacţiune educaţională, ED. Polirom, Iaşi,200

MEDII DE ÎNVĂȚARE INCLUZIVE

prof. înv. primar: HULEA FELICIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ
”SFINȚII MARTIRI BRÂNCOVENI”, GIURGIU

Educația incluzivă este un proces prin care răspundem diversității nevoilor copiilor prin creșterea gradului de participare la învățare și reducerea excluziunii. Aceasta presupune o serie de schimbări de substanță din perspectiva conținutului educațional, a abordării didactico-pedagogice, a structurii sistemului de educatie și a strategiilor educaționale.

Educația incluzivă înseamnă faptul că toți copiii au acces la educație de calitate într-un mediu incluziv. Cele trei componente ale acestei definiții pot fi înțelese după cum urmează:

- *toți copiii* : ”copii cu dizabilități, copii supradotați, copii fără adăpost, copii din zone izolate sau aparținând unor grupuri nomade, copii aparținând unor minorități lingvistice, etnice sau culturale, copii cu HIV sau aparținând oricăror altor grupuri vulnerabile” – Declarația de la Salamanca (1994).
- *educația de calitate*: este definită ca fiind crearea de oportunități reale de obținere a succesului în experiența de învățare. Cu alte cuvinte, calitatea educației nu se măsoară în termeni de performanță, promovabilitate, infrastructură, tehnologie și confort, ci în capacitatea sistemului, a școlii și a dascălului de a crea oportunități de învățare pentru orice copil/elev.
- *mediul incluziv*: înseamnă acel mediu în care sunt bineveniți, protejați și educați toți copiii, indiferent de gen, caracteristici fizice, intelectuale, economice, lingvistice sau alte caracteristici (UNESCO).

Poate fiecare profesor a încercat să răspundă la un moment dat la întrebări de genul: ”De ce nu toți elevii mei progresează în același fel? Cum pot să-i ajut pe toți să înțeleagă? Cum pot să-i ajut pe cei care învață mai greu?”

Un prim pas în oferirea răspunsurilor la aceste întrebări stă în faptul că profesorul ar trebui să accepte, în primul rând, diversitatea dintr-o clasă; faptul că fiecare elev are propriile sale capacități intelectuale, diferite de cele ale altor colegi, că fiecare are stilul său propriu de a învăța și fiecare are nevoile sale în privința asimilării de informații.

Așadar, unul dintre cele mai importante aspecte a le învățământului actual este nevoia sa de adaptare la necesitățile copiilor, oricare ar fi acele necesități și oricare ar fi copiii – fie că sunt copii cu cerințe educaționale speciale, fie că pur și simplu sunt copii cu un ritm mult mai încet de învățare.

O astfel de metodă de adaptare o constituie școala incluzivă, o școală ce se axează pe includerea acelor copii sau chiar grupuri ce au fost anterior marginalizate și care implică în procesul de învățare și de luare a deciziilor părinții, îngrijitorii și consilierii specializați.

S-a dovedit că metodele utilizate în cadrul claselor incluzive pot îmbunătăți semnificativ performanța tuturor elevilor. În comparație cu educația în centre sau școli speciale, care are riscul de a-i menține pe copii și adolescenți în afara societății, școala incluzivă constituie un teren de pregătire ideal pentru viitoarea lor integrare în societate. În loc să-i izolăm și să spunem că sunt „dificili”, „turbulenți” sau chiar „handicapați”, am putea să admitem faptul că acești copii ar putea progresa mai mult într-o clasă obișnuită, dacă noi, profesorii, am accepta că educația este pentru toți.

Cel mai important lucru de luat în considerare este că predarea în cadrul diversităţii implică predarea pentru fiecare individ în parte. Ţinând cont de interesele fiecărui elev, de experienţele şi ţelurile sale facem, de fapt, un pas important în educaţia elevilor şi integrarea lor în societate, după terminarea studiilor. Mai mult, putem spune că diferenţele dintre indivizi sunt mult mai pregnante decât cele dintre grupuri. Din acest punct de vedere, poate una dintre cele mai mari provocări căreia trebuie să-i facă faţă un profesor este adaptarea stilului de predare astfel încât să corespundă necesităţilor fiecărui elev în parte.

O nouă dimensiune care începe să se contureze în peisajul învăţământului românesc este aceea de democratizare şi egalizare a şanselor fiecărui copil în parte. În acest scop a fost înfiinţată şi şcoala incluzivă – un răspuns la redimensionarea educaţiei. Scopul acestei şcoli este de a crea pentru toţi copiii un cadru prielnic învăţării, pornind de la premiza că diferenţele dintre oameni sunt normale şi ele trebuie acceptate. Un rol important în cadrul şcolii incluzive îl are pedagogia şi învăţarea centrată pe elev. Acest lucru implică automat adaptarea curriculumului şi metodelor de predare la capacitatea şi nevoia fiecărui elev în parte.

Predarea la elevii cu nevoi speciale solicită aceleaşi strategii şi practici ca şi predarea la orice alt tip de clasă. Cu alte cuvinte, o bună metodă de predare în general va fi o bună metodă de predare şi pentru elevii cu nevoi speciale. Toţi elevii au dreptul să aştepte de la învăţământ cele mai bune şi eficiente metode, iar elevii cu cerințe educaționale speciale nu fac diferenţă.

Școala incluzivă reprezintă o provocare pentru şcolile obişnuite, însă ea nu trebuie privită ca o ameninţare pentru performanţa acestor şcoli. Multe dintre aceste instituţii găsesc ca fiind dificil să integreze elevii cu nevoi speciale în cadrul claselor obişnuite. Însă această teamă poate fi depăşită prin educaţie, resurse didactice adecvate, sprijin şi nu în ultimul rând credinţa că incluziunea este un drept moral şi social ce nu poate fi negat nimănui.

Există anumite etape ce trebuie urmate în cadrul şcolarizării copiilor cu CES, printre care, în primă fază, este acceptarea ideii că există astfel de copii, recunoaşterea dreptului lor la educaţie, integrarea lor treptată în cadrul şcolilor obişnuite. Astfel pe măsură ce aceşti copii vor creşte, vor deveni adulţi şi vor avea probabil proprii copii, incluziunea va fi deja un fapt acceptat şi o măsură firească în cadrul educaţiei. Copiii educaţi în cadrul şcolii incluzive vor fi mai bine pregătiţi să interacţioneze cu diverşi indivizi precum şi cu diverse situaţii din lumea reală.

În cadrul şcolii incluzive profesorii trebuie să colaboreze cu diferiţi specialişti în domeniul educaţiei, cum ar fi psihologi, consilieri, terapeuţi şi alţi specialişti pentru că doar împreună vor reuşi să obţină cele mai bune rezultate. Profesorul consultant pentru cerințe educaționale speciale este probabil cel care va lucra cel mai mult cu fiecare profesor în parte, el fiind şi cel care va participa în cea mai mare măsură la orele de curs. Şcoala incluzivă presupune îmbunătăţirea sistemului educaţional pentru toţi elevii. Implică schimbări în curriculum, în modul de predare al profesorilor, în modul de învăţare al elevilor, precum şi schimbări în modul cum interacţionează copiii cu cerințe educaționale speciale cu colegii lor şi viceversa.

Ideea este ca şcolile, centre de învăţare şi educaţie, să se schimbe astfel încât să devină comunităţi educaţionale în care nevoile tuturor elevilor şi profesorilor să fie îndeplinite. Şcolile incluzive nu mai asigură o educaţie obişnuită sau o educaţie specială, ci asigură o educaţie incluzivă, iar ca rezultat elevii vor putea învăţa împreună. Cu alte cuvinte, acest tip de şcoală este deschisă tuturor elevilor, astfel încât toţi elevii să participe şi să înveţe. Pentru ca acest lucru să se întâmple, profesorii şi şcolile, în general, au nevoie de o schimbare, pentru a întâmpina cu mai mult succes diversitatea nevoilor elevilor. Educaţia incluzivă este un proces de facilitare a procesului de învăţare pentru toţi elevii, chiar şi pentru cei ce au fost anterior excluşi.

Printre avantajele şcolii incluzive se numără faptul că elevii cu cerințe educaționale speciale sunt trataţi ca parte integrantă a societăţii, au ca model restul colegilor care nu au probleme, atât copiii cu cerințe educaționale speciale cât şi colegii lor îşi dezvoltă abilităţile comunicative, devin mai creativi, acceptă diversitatea,etc. Profesorii adoptă metode diverse de predare-învăţare, de care beneficiază toţi elevii, nu numai cei cu cerințe educaționale speciale. Socializarea între elevii şi dezvoltarea prieteniilor între colegi este destul de importantă în dezvoltarea procesului de învăţare, datorită schimbului de informaţii permanent.

În ceea ce priveşte cadrele didactice din cadrul şcolii incluzive, ele trebuie încurajate să adopte practici moderne în cadrul orelor de curs, să se autoperfecţioneze în permanenţă în ceea ce priveşte copiii cu cerințe educaționale speciale . Un alt rol important pe care cadrele didactice îl au este acela de a-i face pe copiii fără probleme să-şi accepte şi să-şi ajute colegii cu cerințe educaționale speciale, fără a-i ridiculiza, sau exclude.

Trebuie precizat, de asemenea, că alături de cadrele didactice şi colegii de clasă, un rol important în asigurarea succesului copiilor cu cerințe educaționale speciale este atribuit familiei şi părinţilor acestor copii. A fost demonstrat, de altfel, că în acele cazuri în care părinţii şi familia, în general s-au implicat activ în procesul de învăţare, copiii cu cerințe educaționale speciale au avut rezultate mult mai eficiente. Prin această implicare activă a familiei se crează, de fapt, o comunitate incluzivă ce-i va ajuta pe copiii cu cerințe educaționale speciale să se integreze mai repede şi cu mai mult succes în societate, după terminarea studiilor.

Aşadar, necesitatea de redimensionare a învăţământului pentru a stabili standarde educaţionale şi pentru a determina şcolile să devină responsabile de rezultatele elevilor, necesită un mare efort şi dedicaţie, atât colectiv cât şi individual. Pentru aceasta trebuie să credem că fiecare copil în parte poate învăţa şi reuşi, că diversitatea ne este utilă tuturor şi că elevii expuşi diferitelor riscuri le pot depăşi printr-o atenţie şi implicare din parte cadrelor didactice şi a comunităţii, în general.

Pe măsură ce va interveni această redimensionare a învăţământului, incluziunea nu va mai fi privită ca o acţiune izolată, distinctivă, ci va deveni o acţiune naturală, simultană.

Rezumând, incluziunea în educaţie înseamnă:

- respect pentru diversitate;
- beneficii pentru toţi elevii, nu orientarea doar către cei excluşi;
- asigurarea accesului egal la educaţie sau stablirea unor măsuri pentru anumiţi copii fără ca aceştia să fie separaţi sau excluşi.

Ce nu înseamnă, totuşi, incluziunea în educaţie:

- doar reforma educaţiei speciale, ci a întregului sistem de educaţie;
- doar răspunsul la nevoile anumitor copii, ci o îmbunătăţire a calităţii educaţiei pentru toţi elevii;
- măsuri în şcolile speciale, ci suport pentru elevi în şcolile de masă;
- doar răspunsul la nevoile copiilor cu dizabilităţi;
- satisfacerea nevoilor unui copil/elev în detrimentul altuia.

În concluzie, putem spune că incluziunea nu-i implică numai pe copiii cu cerințe educaționale speciale; ea este de fapt o realitate și recunoașterea faptului că fiecare copil este unic. Școala incluzivă ne demonstrează, așadar, că suntem unul, dar nu unul și același.

Bibliografie:

1.Ungureanu, D., Educaţia integrată şi şcoala incluzivă, Editura de Vest, Timişoara, 2000.
2.Vrăşmaş, T., Învăţământul integrat şi/sau inclusiv, Ed. Aramis, Bucureşti, 2001.
3.Vrăşmaş, T., Şcoala şi educaţia pentru toţi, Ed. Miniped, Bucureşti, 2004.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

SATALA TEODORA GABRIELA
CJRAE BRĂILA

Numele si prenumele: Macineanu Ilinca Andreea

Data nasterii: 22.03.2007

Clasa a IV-a / Scoala Gimnaziala “Aurel Vlaicu”

Diagnostic logopedic: **Retard Verbal Sever – Hipoacuzie (Implant cohlear)**

Problemele cu care se confrunta copilul:

- sunete afectate: toate consoanele
- limbaj neinteligibil si nefunctional
- agresivitate si refuz in a coopera (elemente autiste)

Prioritati pentru perioada octombrie 2019-iunie 2020

Nr/crt	Obiectivele interventiei	Metode	Activitati	Mijloace	Evaluare
1.	Dezvoltarea mobilitatii generale	Explicatia Demonstratia Exercitiul	Exercitii de mers, de gimnastica a trunchiului, membrelor, gatului, picioarelor		Examinarea şi aprecierea calităţii motricităţii.
2.	Dezvoltarea mobilitatii organelor fonoarticulatorii	Explicatia Demonstratia Exercitiu;	Gimnastica faciala, intinderea, rotunjirea,vibrarea buzelor, ridicarea si coborarea ritmica a mandibulei.	Oglinda	Aprecieri cu privire la motricitatea fonoarticulatorie.
3.	Educarea respiratei	Demonstraţie ,explicaţie,ex, imitaţie in oglinda	Ex. de respiratie,exercitii pentru expiratie (ex.de suflat),exercitii pentru inspiratie(mirosirea florilor)	-lumânari,pai, trompeta, morişcă, baloane, fulg	Însuşirea unui program individual de dezvoltare a respiraţiei corecte.

4.	Perceperea si diferentierea zgomotelor si sunetelor neverbale	demonstraţie -explicaţie -exerciţiul	- exercitii joc de ascultare a unor zgomote din mediul ambient -exercitii de depistare a sursei sonore - exercitii de depistare a directiei de unde vine sunetul -exercitii de identificare si discriminare intre doua sau mai multe surse sonore	Galetusa, cub, xilofon, fluier, clopotel -CD-uri cu inregistrari audio	Examinarea percepţiei corecte a sunetelor din mediul ambient.
5.	Perceperea si diferentierea sunetelor preverbale si verbale	Demonstraţie, ex, imitaţie in oglindă,	-exercitii de ascultare si identificare a unor sunete emise de animale - exercitii de ascultare si identificare a unor interjectii cu valoare comunicationala - exercitii de ascultare, identificare si discriminare a vocalelor si consoanelor: izolat, in silabe directe, inverse. - exercitii de ascultare, identificare si raportare la obiecte si imagini a unor cuvinte -- exercitii de ascultare, identificare si raportare la imaginile corespunzatoare unor structure verbale mai simple sau mai complexe	CD – Glasul animalelor Cd cu zgomote din natura si diverse onomatopee	Aprecierea identificarii sunetelor audiate.
6.	Identificare-discriminare: vocale, consoane, silabe, cuvinte si propozitii	demonstraţie -explicaţie -exerciţiul -imitaţie in oglinda	-activitati de explorare a mediului natural: magazine, piata, parc , mediul scolar -auditii musicale - dans -jocuri ritmice	-planşe cu imagini -oglindă	- Aprecierea articulării prin probe verbale sprijinite de imagini

			-exerciţii de diferenţiere a vocilor umane (voce de bărbat, femeie, copil, vocea educatorului, vocile colegilor, propria voce, etc.); -exerciţii de diferenţiere a vocii sale (sunete de intensităţi şi frecvenţe diferite), a unui grup de voci (cor); -exerciţii de recunoaştere, diferenţiere şi reproducere a fonemelor (vocale şi consoane) specifice limbii, în mod izolat şi în cuvinte (exerciţiile vor fi individualizate în funcţie de particularităţile auzului copilului);		

Prioritar in programul terapeutic sunt:

- emiterea şi corectarea vocalelor;
- emiterea şi corectarea consoanelor;
- coarticulaţia;

Ritmul de lucru va fi impus de posibiliatile copilului de a face fata solicitarilor.

LESSON PLAN
Quantifiers- countable/uncountable nouns

Prof. OANA MARGHITOIU
COLEGIUL NAŢIONAL PEDAGOGIC
„ANDREI ŞAGUNA” DIN SIBIU

SCHOOL :COLEGIUL NAŢIONAL PEDAGOGIC „ANDREI ŞAGUNA” DIN SIBIU

CLASS : 9th grade

NO. OF STUDENTS : 14

TIME : 50 minutes

TEACHER : Marghitoiu Oana

COURSEBOOK : Upstream Intermediate B2

UNIT 8: MY HOME IS MY CASTLE

LESSON : Quantifiers- countable/uncountable nouns

TYPE OF LESSON : Grammar and vocabulary

MATERIALS/RESOURCES : Coursebook, blackboard

COMPETENCES : 3.1 Formularea de idei / păreri pe teme de interes în cadrul unei discuții / în mesaje de răspuns

3.2 Adaptarea formei mesajului la situația de comunicare în funcție de stilul formal / informal folosit de interlocutor

AIM OF THE LESSON : To familiarise students with and offer practice on Quantifiers and Countable/Uncountable nouns

OBJECTIVES : By the end of the lesson, the students will be able to :

O1 : **recognize** the quantifiers and to use them properly

O2: **differentiate** between countable and uncountable nouns and to understand when to use the quantifiers properly

O4 : **practice** the use of quantifiers

Stages	**Timing**	**Interraction**	**Objectives**	**Activities**		**Obs.**
				Teacher	**Students**	
1. Lead-in	2'	T-ss	O1	Asks students what they know about qantifiers and to give examples. Also asks students what they know about countable/uncountable nouns and to give examples.	They will answer the questions and will give examples.	
2. Presentation	15'	T-ss	O2 O3	The teacher will deliver the lesson and write the important issues on the blackboard. The teacher will ask students to give examples and will explain what is not clear.	Listen and give examples.	
3. Pactice	10'	T-ss SS-ss	O3	Directs student to some exercises in the stundent's book. Checks exercises with the students.	Do the exercise 14 on page 120 (fill in **some, any, no, little or few**) , exercise 16 on pace 120 (read the dialogue and underline the correct item), exercise 17 on page 120 (fill in **a lot of, much, many, (a)few, (a)little, plenty of**) Check and correct if necessary.	The teacher will explain to the student where he was wrong and why (if necessary)

4. Production	7'	T-ss SS-ss	O3	Directs student to some exercises in the stundent's book. Checks exercises with the students.	Do the exercise 15 on page 120 (work in pairs to complete the dialogue, then act similar dialogues using the prompts) and exercise 18 on page 120 (look at the pictures and ask and answer as in the example). Check and correct if necessary.	
5. Consolidation/ feedback	14'	T-ss	O2 O3	Asks the student to do the exercise which are in the student's book.	Do the exercise 19 (make up sentences using the words given) and 20 (write C for countable and U for uncountable next to each of the nouns) on page 121. Check and correct if necessary.	The teacher will explain to the student where he was wrong and why (if necessary)
6. Homework	2'	T-ss	O2 03	Assigns student's homework and gives the necessary explanations. (Asks the students to make up sentences with the nouns which occur on exercise 20 page 120.)		

MODALITĂȚI DE REALIZARE A EDUCAȚIEI INCLUZIVE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Prof. înv. preșcolar: Jurca Iliana
Grădinița P.N. Zorlențu Mare

Conceptul de educație incluzivă presupune acceptarea tuturor copiilor, indiferent de apartenența etnică și socială, sex, religie, cerințe educative speciale, limbă, capacități intelectuale și situația materială a părinților.

Educația incluzivă se realizează în societățile democratice, pluraliste și multiculturale. Primii ani din viața copiilor sunt foarte importanți pentru învățarea și dezvoltarea comportamentelor și atitudinilor, cuprinzând aici și atitudinile și comportamentele față de cei diferiți de ei. Atitudinile rasiste sau discriminatorii se învață de către copii din tot ceea ce îi înconjoară. De aceea este bine să le oferim copiilor atitudini și comportamente pozitive față de cei care sunt “altfel” decât ei, iar pe de altă parte este nevoie să le oferim ocazii pentru a-i dezvăța de comportamentele și atitudinile negative pe care le au față de cei diferiți de ei.

Pentru realizarea unei școli cu adevărat incluzive sunt necesare pe lângă condițiile materiale și alte necesități cum ar fi: tehnici speciale de predare, profesori itineranți, adaptare curriculară individualizată (Fișă Personalizată de Incluziune) etc.

Cadrele didactice trebuie să stimuleze prin diferite metode acceptarea necondiționată a diversității într-un grup și toleranța copiilor. De asemenea trebuie încurajate cooperarea, prietenia, colaborarea, cunoașterea și discutarea diferitelor obiceiuri, tradiții, lucrul în perechi sau în echipe etc. Să învățăm “să trăim împreună”- este un obiectiv prioritar al grădiniței care se realizează prin respectarea regulilor explicite și datorită unor adulți responsabili. Aici copilul va descoperi plăcerea și eficiența de a se juca și coopera împreună cu colegii săi. El devine un membru al grupului ale cărui reguli trebuie să le respecte, să descopere situațiile de comunicare precum și locul său în discuții. Regulile fiind stabilite, drepturile persoanei sunt asigurate și apărate. Copilul trebuie să fie protejat și familiarizat cu drepturile și obligațiile sale.

Cercetătorii din toată lumea au arătat legătura existentă între rezultatele copiilor în școală și calitatea și cantitatea educației de care au beneficiat în familie dar și în grădiniță. O problemă complexă a vieții noastre cotidiene este problema diversității. Copiii pun întrebări referitoare la sărăcie, credințe religioase, familii monoparentale, culoarea pielii, limba vorbită, copii cu dizabilități etc. De multe ori răspunsul educatorilor referitor la aceste întrebări este neclar sau amânat, urmând ca astfel de teme să fie abordate la școală. Dar fiecare educatoare trebuie să contribuie la crearea unui mod de conviețuire bazat pe valorizarea, respectarea și valorificarea diferențelor.

În lumea întregă se acordă o atenție sporită învățării timpurii datorită impactului pe care o are aceasta pentru o perioadă mai mare de timp. S-a constatat că rezultatele bune ale copiilor sunt în legătură cu calitatea și cantitatea ofertei educaționale și a serviciilor de îngrijire oferite de grădiniță. Un rol important îl au asigurarea unui management eficient și personal cu continuitate în aceeași unitate de învățământ, cadre didactice care au participat la cursuri de pregătire continua, corelarea dezvoltării cognitive și sociale a copiilor, combinația între activități de grup și activități liber-alese, sprijin din partea părinților, respectarea regulilor de conduită și oferirea de oportunități de învățare diferențiate care vin în sprijinul fiecărui copil sau ale unor grupuri de copii.

De asemenea, este bine să se țină cont de apartenența culturală și de limba vorbită de copii, să se promoveze respectul față de asemănări si deosebiri, să se pună accent pe stima de sine a copiilor să fie promovate principiile incluziunii și echității și să fie sprijinită participarea părinților la activități educative desfășurate atât în cadrul grădiniței cât și în exteriorul ei. Părinții trebuie să accepte diversitatea preșcolarilor în care își înscriu copilul, să elimine prejudecățile de orice fel, să-și îmbunătățească comunicarea și cooperarea cu ceilalți părinți și să stimuleze dezvoltarea atitudinilor pozitive ale adulților față de toți copiii unui grup, indiferent de religie, etnie și cerințe speciale.

În acest scop pot fi luate următoarele măsuri:

- Discuții individuale;
- Cursuri pentru părinți;
- Panouri informative pe teme referitoare la: drepturile copiilor, norme de comportare, responsabilitățile părinților;
- Participarea părinților la proiecte, programe, activități desfășurate de grupa de copii.

Educația incluzivă este o educație care se bazează pe școală ca partener al familiei și al comunității. Educația trebuie să se adreseze fiecărui copil. Societatea contemporană trebuie să ofere șanse de valorizare, dezvoltare și educație tuturor. Faptul că suntem diferiți nu trebuie să constituie o piedică, o limită ci este o șansă a dezvoltării. Toți copiii sunt diferiți, unici și necesită sprijin pentru a crește și a se forma ca oameni activi, productivi folositori și independenți.

În concluzie, incluziunea este o politică de educație, dar și o școală a democrației care va contribui la formarea unor cetățeni adevărați. Acest lucru este bine să se facă de la vârsta cea mai fragedă prin lipsă de prejudecăți și stereotipuri, printr-o nouă strategie, prin participarea activă a tuturor copiilor.

Bibliografie

1. Revista Învățământul Preșcolar, nr. 4/2007, Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, Institutul de Științe ale Educației;
2. Revista Învățământul Preșcolar, nr. 1/2007, Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, Institutul de Științe ale Educației;
3. Învățământul preșcolar în mileniul III, nr. 29/30, Ministerul Educației, editura Reprograph, 2019, Craiova;
4. Didactica, nr.17, noiembrie 2010, Revistă de comunicări științifice, Editura Didactica Publishing House.

GRĂDINIȚA- MEDIU INCLUZIV PENTRU TOȚI COPIII

Prof. înv. preșcolar: Berzescu Claudia
Grădinița P.N. Teregova

Lumea în care trăim este plină de provocări, chiar de la cea mai fragedă vârstă. Chiar începerea grădiniței dă startul pentru o experiență nouă, într-un mediu necunoscut, fiind o perioadă dificilă pentru cei mai mulți copii.

Este de dorit ca spațiile grădiniței prin resursele umane (educatoarea, personalul de îngrijire, familia,comunitatea, etc.) să devină un mediu incluziv de dezvoltare pentru toți copiii. Crearea unui astefel de mediu incluziv va crește șansele de succes ale preșcolarilor, va dezvolta comunicarea între ei, va răspunde nevoilor individuale și în general va face să dispară diferențele dintre persoane și comportamentele discriminatorii și stereotipuri.

Primii ani din viața copiilor sunt foarte importanți pentru dezvoltarea comportamentelor, atitudinilor (incluzând aici comportamente și atitudini față de cei diferiți de ei) și pentru achiziția de noi cunoștințe. Cunoaștem cu toții faptul că oamenii nu se nasc cu atitudini rasiste sau discriminatorii. Acestea se dobândesc din interacțiunea cu ceilalți oameni și în funcție de mediul în care trăiesc.

Prejudecăți se pot dezvolta în legătură cu mediul și ambianța locuinței, etnia, cerințele educative speciale, religia, structura monoparentală a familiei etc.

Toți copiii au dreptul la educație. O grădiniță incluzivă trebuie să respecte drepturile copiilor și angajaților, să fie prietenoasă, atractivă, să accepte și să integreze toți copiii, să manifeste adaptare la nou, la schimbare, flexibilitate, să respecte aptitudinile, abilitățile, interesele, dizabilitățile și caracteristicile tuturor.

Legislația si documentele reglatoare reflectă nevoia de educație pentru diversitate și incluziune socială. Este foarte importantă pentru copil conexiunea pe care o realizează grădinița cu experiențele de învățare din familie și comunitate.

Obiectivele incluziunii în educația preșcolară se referă la aplicarea și dezvoltarea unor strategii educaționale care să conștientizeze și să formeze la copii comportamente tolerante și nediscriminatorii, să promoveze acceptarea copiilor CES, copii cu dizabilități, copii supradotați, copii de diferite etnii, copii cu situația socio-economică precară, copii cu boli cronice etc. Dacă nu sunt respectate diferențele dintre copii pot exista probleme (de agresivitate, violență) .În procesul de incluziune socială grădinița trebuie să-și schimbe modul de abordare și principiile de acțiune în funcție de necesitățile copiilor. Educatorii trebuie să folosească resurse educaționale atractive adaptate fiecărui copil să individualizeze învățarea și jocul, să respecte stilul de învățare al fiecărui copil, să încurajeze copiii să-și exprime părerile cu argumente, să fie empatici și flexibili.

Grădinița incluzivă este benefică în special pentru copii dar și pentru părinți. Aceștia se pot implica în activități desfășurate la grădiniță, să încurajeze talentele și succesele copiilor lor, să accepte diversitatea, să nu se descurajeze dacă au copii cu CES, să-și accepte propriul copil ca pe o ființă unică, specială, să-i accepte pe ceilalți, să apeleze la psihologi, educatoare, asistenți sociali, să-și asume responsabilități, să practice voluntariatul în grădiniță, să aibă inițiativă, să acorde feed-back pozitiv și să participe la activitățile propuse de grădiniță.

Un rol important revine și consilierior și psihologilor scolari care pot desfășura campanii de informare în rândul copiilor, părinților, cadrelor didactice, personalului de îngrijire. De asemenea ei pot organiza cursuri de formare în domeniul incluziunii copiilor cu CES, să contribuie la amenajarea grădiniței, să prevină și să identifice situațiile de criză, să evalueze

progresele preșcolarilor, să desfășoare diferite evenimente educaționale (ex „ O familie pe săptămână”, „Ziua taților”, „ Cercul părinților”, „Bunicii sunt cu noi”, „ Ziua diversității”, „ Ora tăcerii” etc).

De asemenea comunitatea poate să asigure suportul financiar și logistic necesar grădiniței, să participle la întâlniri cu copiii din grădinițe, cu educatoarele și părinții, să susțină campanii pentru strângere de fonduri pentru copiii cu CES, pentru cei cu familii cu nivel socio- economic scăzut sau familii monoparentale, să realizeze parteneriate și proiecte educaționale, să ofere diferite modalități de petrecere a timpului liber.

Cercetători din lumea întreagă au arătat că rezultatele obțiunute de copii se corelează cu calitatea și cantitatea educației de care au beneficiat în familie, dar și în grădiniță. Această corelație este semificativă în combaterea excluziunii sociale și pentru a da copiilor un start bun pentru școală. De asemenea părinții trebuie să răspundă nevoilor copilului, în special celor emoționale (dorința de a fi ascultați, îngrijiți și apreciați).

În funcție de vârstă și de nivelul de dezvoltare al acestuia, atitudinea părinților trebuie sa fie corespunzătoare. Anumite atitudini parentale (supraprotecție, autoritarism, respingere) au consecințe nefaste asupra dezvoltății copilului și a experienței sale de viață.

În concluzie, doar o colaborare bună între grădiniță și familie, o implicare puternică a părinților în activitatea grădiniței va duce la crearea unui mediu incluziv pentru toți copiii, la creșterea și dezvoltarea armonioasă a lor. Cultivarea unei relații de parteneriat între grădiniță- părinți- comunitatea locală constituie cheia succesului viitor pentru adaptarea și integrarea școlară, fiind primul pas pentru o educație flexibilă, deschisă.

Bibliografie

1. Educația timpurie și specificul dezvoltării copilului preșcolar (1)
   Ministerul Educației, Cercetării Tineretului- Proiectul pentru Reforma Educației Timpurii, București, 2008, (p.33-34).
2. Învățământul preșcolar în mileniul III, Ministerul Educației Naționale, Schimbare de paradigmă, nr 29/30, Editura Reprograph, 2019 (p.192).
3. Revista Învățământului Preșcolar, nr4/ 2007
   Ministerul educației, Cercetării și Tineretului, Institutul de Științe ale Educației, București, (p.18-29).

METODE INTERACTIVE DE PREDARE-INVATARE-EVALUARE

Prof.înv.primar
Emilia Daniela Barbir
Școala Gimnazială Măriței
Prof.înv.primar:Gabriela Cristina Bodnariuc
Școala Gimnazială Dărmănești

Metodele interactive se bazează în special pe examinarea problemelor în grupuri mici şi pe discuţii dirijate conform schemei de desfăşurare a activităţilor propuse.

METODE CENTRATE PE PROFESOR

Recomandări:

Stimulăm interesul participanţilor. Începem prezentarea cu o glumă, o poveste hazlie, o imagine captivantă şi în deplină relaţie cu ceea ce urmează să prezentăm; putem începe cu un studiu de caz pe care se focalizează prezentarea sau lansăm o întrebare incitantă, astfel încât elevii să fie atenţi la prezentare pentru a afla răspunsul.

Aprofundăm înţelegerea participanţilor. Folosim exemple şi analogii pe parcursul prezentării (pe cât posibil cu trimitere la viaţa reală); dublăm verbalul cu alte coduri – folosim imagini, filmuleţe şi alte materiale ilustrative; folosim limbajul corporal, nonverbal.

Implicăm elevii. Încurajăm elevii să dea exemple, să facă analogii sau să povestească experienţe personale pentru a da răspunsuri la diferite întrebări sau pentru a clarifica cele prezentate.

Evităm să punem un punct final la final! Încheiem prezentarea prin intermediul unei probleme sau aplicaţii care urmează să fie rezolvate de elevi; solicităm elevilor să rezume cele prezentate sau să tragă concluzii.

Studiul de caz

Este metoda interactivă cea mai răspândită, fiind utilizată de Harvard Business School încă din 1908. Un „*caz*” înseamnă o situaţie reală, de viaţă care a avut loc la un moment dat sau o situaţie imaginară prin care participanţii identifică variante de acţiune şi iau decizii în conformitate cu propriul lor sistem de valori, opiniile şi sentimentele lor legate atât de situaţie cât şi de conţinutul pe care şi l-au însuşit în timpul activităţilor.

Un studiu de caz descrie pe scurt o situaţie unde există o dilemă. Această dilemă constituie baza discuţiei. Se poate discuta în grupuri mici ce strategie se poate aborda. În grupul mare se împărtăşesc diferitele păreri.

Avantaje: se abordează situaţii ipotetice care nu implică riscuri personale; creşte motivaţia participanţilor de a face faţă situaţiilor problemă, pornind de la o abordare comună; creşte implicarea participanţilor şi coeziunea grupului.

Recomandări:

1. Folosim un caz familiar, care să se încadreze în experienţa participanţilor;
2. Precizăm faptul că nu există întotdeauna o singură soluţie corectă. Problemele sunt de obicei complexe şi au mai multe faţete; orice comentariu al participanţilor legat de caz este o reflecţie a propriilor puncte de vedere, valori, credinţe deci, trebuie avut grijă să nu existe cazuri de atac la persoană între participanţi.
3. Prezentăm cazul;
4. Dăm participanţilor timp suficient să se familiarizeze cu cazul;
5. Prezentăm dilema sau întrebările pentru discuţia finală;
6. Dăm participanţilor timp pentru rezolvarea problemei;

7. Participanţii prezintă soluţiile sau răspunsurile;
8. Discutăm toate răspunsurile sau soluţiile posibile;
9. Întrebăm participanţii ce au învăţat din acest exerciţiu;
10. Rezumăm.

METODE CENTRATE PE GRUP

Activitatea de energizare (de spargere a gheţii)

Activitatea de energizare, numită, nu întâmplător, şi activitate de *spargere a gheţii,* reprezintă un mijloc eficient de captare, motivare şi implicare activă a elevilor în dezbaterea subiectelor propuse. Este un exerciţiu de deschidere şi acomodare şi se poate folosi cu succes pentru introducerea unei teme dificile sau sensibile, datorită componentei ludice, ce creează un mediu nonformal. Această metodă duce la relaxare şi plăcerea de a lucra în grup, numele ei exprimând metaforic trecerea de la relaţii formale, uneori tensionate, la relaţii prietenoase şi de cooperare.

Avantaje: trezește interesul participanţilor pentru exploatarea subiectului dat; stabilește un punct de plecare bazat pe cunoștințele proprii, achiziţiile şi experienţele anterioare; implică activ participanţii în cercetarea şi dezbaterea subiectului propus; creează un climat psihologic ce favorizează comunicarea.

Brainstorming-ul (asaltul de idei)

Brainstorming-ul sau *asaltul de idei* reprezintă formularea a cât mai multor idei, oricât de fanteziste ar părea acestea, ca răspuns la o situaţie enunţată, după principiul *cantitatea generează calitatea*. Astfel, pentru a ajunge la idei viabile şi inedite este necesară o productivitate creativă cât mai mare.

Avantaje: implică activ toţi elevii; dezvoltă capacitatea de a trăi anumite situaţii, de a le analiza, de a lua decizii privind alegerea soluţiei optime; permite fiecărui participant să-și exprime personalitatea; ne eliberează de prejudecăţi; exersează creativitatea şi atitudinea deschisă la nivelul grupului; dezvoltă relaţiile interpersonale, prin valorizarea ideilor fiecăruia şi, în consecinţă, prin înţelegerea calităţilor celor din jur; contribuie la realizarea unei ambianţe pline de prospeţime şi de emulaţie.

Recomandări:

Alegem tema şi sarcina de lucru.

1.Solicităm elevilor să exprime într-un mod cât mai rapid, în fraze scurte şi concrete, fără cenzură, toate ideile – chiar trăsnite, neobișnuite, absurde, fanteziste, aşa cum le vin ele în minte, legate de rezolvarea unei situaţii sau probleme.

2. Nimeni nu are voie să facă observaţii negative. Putem face asociaţii în legătură cu afirmaţiile celorlalţi, putem prelua, completa sau transforma ideile din grup dar, sub nici un motiv, nu vom admite referiri critice.

3. Notăm pe flipchart toate ideile participanţilor.

4. Analizăm critic, evaluăm, încurajăm argumentarea şi contraargumentarea ideilor emise anterior.

5. Selectăm ideile originale sau cele mai adecvate soluţii pentru problema supusă atenţiei. Discutăm cu participanţii liber, spontan, riscurile şi contradicţiile care apar.

6. Afişăm ideile rezultate în forme cât mai variate şi originale: cuvinte, propoziţii, colaje, imagini, desene, cântece, joc de rol etc.

7. Încurajăm exprimarea ideilor.

Discuţia în grupuri mici

Avantaje: încurajează implicarea elevilor; permite elevilor să-şi împărtăşească experienţele, ideile; îmbunătăţeşte abilităţile de rezolvare a problemelor; ajută elevii să înveţe unul de la celălalt; conferă elevilor o responsabilitate mai mare în procesul de învăţare; promovează munca în echipă; clarifică valorile personale; produce o consolidare şi clarificare a temei respective.

Recomandări:

1.Împărţim participanţii în grupuri mai mici, de câte 3-4 persoane.

2. Dăm grupurilor sarcini foarte clare.

3. Anunţăm grupurile de timpul pe care îl au la dispoziţie.

4. Recomandăm elevilor să se asculte unii pe ceilalţi, chiar dacă nu sunt de acord cu ce spun ceilalţi, fără ca discuţia să fie dominată de o anumită persoană.

5. Încurajăm elevii să pună întrebări dacă nu au înţeles.

6. Încurajăm implicarea fiecărui participant.

Discuţia dirijată

Reprezintă o tehnică de grup care facilitează schimbul de idei, credinţe şi informaţii. Principala caracteristică – diferenţa faţă de o conversaţie sau dezbatere curentă – este că un astfel de schimb se produce în baza supervizării şi controlului unui profesionist format pentru a conduce şi facilita discuţia, dând posibilitatea unui schimb echitabil de idei şi opinii între toţi membrii grupului, prevenind astfel monopolizarea discuţiei sau centrarea excesivă pe problematica enunţată de unul dintre membrii grupului cât şi evitarea judecăţilor evaluative de tipul „aşa nu e bine”, „nu e corect” etc.

Finalitatea sa este ca membrii grupului de elevi să găsească soluţia la o problemă sau la o dilemă, sau, pur şi simplu, să schimbe experienţe sau opinii despre o temă de interes comun. În plus, oferă beneficii complementare care favorizează dinamica de grup: facilitează interacţiunea dintre membrii săi, stimulează participarea prin intermediul implicării unei teme comune, facilitează exprimarea ideilor şi sentimentelor şi îmbunătăţeşte comunicarea interpersonală într-o manieră ordonată.

Discuţia este fundamentală pentru învăţarea interactivă şi constă într-un schimb organizat de informaţii şi de idei, de impresii şi de păreri, de critici şi de propuneri în jurul unei teme sau chestiuni determinate.

Avantaje: analizarea şi clarificarea în comun a unor noţiuni şi idei; consolidarea şi sistematizarea datelor şi conceptelor; explorarea analogiilor, similitudinilor şi diferenţelor dintre soluţiile unei probleme date; crearea unei atmosfere de deschidere, a unui climat democratic la nivelul grupului; facilitarea comunicării între participanţi şi a acceptării punctelor de vedere diferite; conştientizarea complexităţii situaţiilor în aparenţă simple; optimizarea relaţiilor din cadrul grupului; exersarea abilităţilor de ascultare activă şi de respectare a regulilor de dialog.

Recomandări:

1. Amenajarea sălii. Este indicat să pregătim un mediu cât mai plăcut pentru activităţile de prevenire. Acolo unde este posibil, este indicat să aşezăm scaunele în cerc, astfel încât toţi membrii grupului să se poată vedea şi comunica faţă în faţă cu uşurinţă.

2. Stabilirea unui set de reguli scrise, general acceptate, care vor fi amintite ori de câte ori este nevoie.

3.Prezentăm clar subiectul discuţiei, încurajând exprimarea ideilor.

4. Afişăm o atitudine directivă, fermă, sigură, fără a renunţa la empatie şi amabilitate.

5. Moderăm discuţia facilitând exprimarea punctelor de vedere adecvat şi la obiect. O dată iniţiată discuţia, ne vom limita la ghidare, centrarea temei şi semnalarea aspectelor mai relevante ale situaţiilor. În cazul în care dezbaterea deviază de la

obiectivele fixate, vom încerca să le canalizăm realizând o sinteză a ceea ce s-a discutat până în acel moment sau prin intermediul unei întrebări care va situa din nou grupul în obiectivele discuţiei. Oferim sugestii, informaţii, repere şi încurajări, fără să impunem elevilor propriul punct de vedere. La vârsta preadolescenței e bine să încurajăm exprimarea ideilor proprii, fără să le criticăm sau să le respingem. Sugerăm o nouă perspectivă sau oferim un contra exemplu pentru a contracara – fără a critica însă – un punct de vedere nerealist.

6. Menţinem elevii pe obiectivele discuţiei. Uneori, va fi necesar să facem o paranteză pentru a recapitula ceea ce s-a spus până în acel moment, subliniind un aspect important care a fost trecut cu vederea sau pentru a formula o altă indicaţie.

7. Parafrazăm – astfel încât participantul să simtă că a fost înţeles, iar ceilalţi participanţi să înţeleagă printr-un rezumat ceea ce a fost spus pe larg.

8. Verificăm dacă participanţii au înţeles. Adresăm o întrebare de clarificare astfel încât participantul să reformuleze ceea ce a spus.

9. Complimentăm un punct de vedere interesant sau pertinent.

10. Energizăm discuţia folosind o glumă.

11. Stimulăm participarea tuturor membrilor grupului. Oprim elevii care monopolizează discuţia, atunci când expiră timpul alocat pentru a-şi spune părerea. Solicităm celor care nu s-au implicat să-şi spună punctul de vedere. Uneori, participanţii sunt inhibaţi sau au dificultăţi în iniţierea discuţiei. În aceste cazuri, vom formula o întrebare cu privire la unul dintre aspectele situaţiei prezentate. O altă resursă pentru stimularea participării iniţiale este răspunsul anticipat, prin care anticipăm posibilele răspunsuri la întrebările formulate, facilitând acceptarea sau respingerea din partea grupului a sugestiilor şi astfel iniţierea dezbaterii.

12. Asigurăm un climat de cordialitate şi acceptare între elevi, evitând confruntările sau orice formă de agresivitate (critici sistematice, glume ironice, dispreţ etc.). Mediem divergenţele prin reformularea punctelor de vedere opuse din perspectiva toleranţei.

13. Evidenţiem legăturile dintre intervenţiile elevilor. Acest lucru oferă coerenţă şi pertinenţă temei de discutat şi comentariilor elevilor, facilitând înţelegerea conceptelor abordate.

14. Adresăm participanţilor întrebări stimulative.

15. Întrebări la care pot fi date mai multe răspunsuri, evitând întrebările închise, care permit răspunsuri dihotomice de tipul „da” sau „nu”.

16. „Ce s-a întâmplat?” O astfel de întrebare îi ajută pe participanţi să-şi clarifice perspectiva asupra problemei în discuţie.

17. „De ce s-a întâmplat aceasta?” Astfel se încurajează înţelegerea cauzelor şi a efectelor, se deplasează accentul spre căutarea motivelor.

18. „Se putea întâmpla şi altfel? Cum?” Subliniem ideea că acţiunile sunt de fapt rezultatul unei alegeri sau sunt influenţate de faptul că nu s-a ales cea mai bună variantă.

19. „Ce aţi fi făcut într-o astfel de situaţie? Ce credeţi că a simţit persoana respectivă? Ce aţi fi simţit într-o astfel de situaţie?” Încurajăm elevii să-şi exprime empatia.

20. „A fost corect? De ce” Sunt întrebări esenţiale pentru stimularea dezvoltării morale.

21. Rezumăm ideile principale. Înainte de a finaliza dezbaterea, este recomandat să realizăm un rezumat al punctelor cele mai importante apărute de-a lungul discuţiei şi să elaborăm concluzii ţinând cont de obiectivele stabilite.

Chiar dacă pare o metodă dificilă pentru elevii de 12 – 14 ani, rezultatele pot fi surprinzător de satisfăcătoare. Elevii se simt valorizați, importanți, intră în jocul dezbaterii cu ușurință, dacă sunt încurajați să-și exprime ideile. Chiar dacă uneori obiectivul principal al lecției nu este atins în totalitate, în mintea lor se nasc semne de întrebare care pot duce la noi activități pe aceeași temă, chiar la solicitarea lor.

Modelarea comportamentului

Presupune modificarea unor comportamente inadecvate sau ineficiente nu atât prin prescrierea directă a comportamentului adecvat sau eficient, cât şi indirect, prin intermediul unor istorisiri analogice, povestiri metaforice, exemple similare etc.

Elevilor li se prezintă un model corect al comportamentului care se doreşte a fi format. Ei observă comportamentul model, iar apoi îl imită pentru a învăţa noi comportamente, pentru a întări sau a renunţa la altele, observând consecinţele pozitive sau negative care derivă din prezentarea comportamentului model şi de a facilita răspunsurile învăţate prin intermediul modelelor.

Zilnic elevii sunt bombardaţi cu modele - din partea media, a familiei, a profesorilor, a colegilor de școală sau a prietenilor – modele care ne spun cum să își iubească și respecte părinții, cum să trăiască sănătos, cum să se îmbrace, cum să se comporte etc. Aşa că uneori ne e greu să luăm o decizie cu atâtea modele în jur. Modelul poate fi reprezentat de cadrul didactic, de către un membru al grupului, care stăpâneşte comportamentul care se doreşte a fi dobândit sau modificat.

Recomandări:

1. Folosim un model similar cu observatorul. Obţinem rezultate mai bune atunci când modelele sunt de vârstă asemănătoare şi de acelaşi sex cu observatorul. În plus, este mai bine ca modelul să arate iniţial abilităţi necesare pentru a rezolva situaţia în mod satisfăcător (modelare coping sau de înfruntare), care arată un model foarte competent faţă de cel iniţial (modelare master).
2. Modelul este apropiat, amical şi agreabil faţă de observator, iar acţiunea sa va fi urmată de consecinţe pozitive: felicitări, aplauze, premiu etc.
3. Prezentăm diverse modele, astfel încât observatorul să dispună de o amplă gamă de comportamente alternative care îi permit să depăşească o situaţie asemănătoare. Arătăm elevilor că acel comportament format nu este singura formă corectă de comportament, ci una dintre posibilele moduri de a înfrunta o situaţie concretă.
4. Ne orientăm atenţia spre aspectele separate, specifice, ale situaţiei, astfel încât să diminuăm complexitatea comportamentului care trebuie imitat şi să facilităm învăţarea.
5. Prezentăm comportamentele în ordine crescătoare, în funcţie de gradul de dificultate, de la cele cu grad scăzut la cele cu grad crescut de dificultate, pentru a obţine rezultate mai bune.

Jocul de rol

Jocul de rol are ca scop exersarea de către participanţi a unui comportament sau a unei abilităţi prezentate în cadrul activităţilor de prevenire, prin tehnici de modelare, studiu de caz sau discuţii, până când participanţii execută corect.

Elevii pun în scenă o problemă sau o situaţie, pe baza unui text scris. Scena este în mod obişnuit urmată de o dezbatere şi poate fi jucată din nou cu schimbare de persoane sau de circumstanţe. Participanţii se angajează, fără repetiţie, într-o dramatizare neoficială, jucând rolurile unor personaje diferite, în anumite situaţii şi în mod spontan pentru a deveni conştienţi de sentimentele altcuiva. Ei vor vedea situaţia prin ochii altcuiva sau vor afla cum ar fi reacţionat ei în situaţia specifică în care sunt introduşi.

Obiectivul final al tehnicii este de a realiza o generalizare a comportamentelor, astfel încât subiectul să le introducă în viaţa reală şi în condiţii diferite de cele care au ghidat învăţarea iniţială. Prin joc de rol se furnizează o experienţă apropiată de realitate, pentru a înţelege şi intui propria persoană sau a altuia; se presupune că în măsura în care un participant este capabil să se identifice şi să se implice singur în ceea ce este pus în scenă, el poate fi capabil să-şi evalueze propriile sale acţiuni sau să înţeleagă ţesătura de relaţii în care este implicat şi consecinţele acestora.

Uneori, elevii, în special cei mai mici, se arată reticenţi faţă de participarea la activităţi de joc de rol. În acest caz poate fi utilă oferirea de roluri simple sau secundare în timpul încercărilor realizate de alte persoane. Uneori va fi utilă exersarea comportamentelor pe perechi sau în grupuri mici, înainte de a reprezenta situaţia în faţa întregului grup.

Avantaje:

-Schimbarea de atitudine. Prin schimbarea rolurilor, participanţii realizează importanţa recunoaşterii unicităţii precum şi a diferenţelor dintre oameni, experimentează atitudini şi valori diferite de cele personale.

-Conştientizarea consecinţelor anumitor comportamente asupra celorlalţi. Metoda oferă elevilor oportunitatea de a „se pune în pielea altcuiva”, să exploreze cum se poate simţi şi acţiona dacă este în situaţia altcuiva; prin schimbarea sau alternarea rolurilor participanţii au ocazia să experimenteze şi să înţeleagă punctele de vedere ale părţii opuse în situaţii de negociere, conflict sau ostilitate.

-Explorarea abordărilor alternative ale unor situaţii reale.

-Însuşirea şi dezvoltarea unor abilităţi necesare în relaţiile umane.

-Dezvoltarea empatiei şi a sensibilităţii faţă de oameni şi situaţii.

-Dezvoltarea dialogului şi a comunicării.

-Rezolvarea mai eficientă a problemelor grupului.

-Stimulativ, distractiv, poate fi şi spontan – nu trebuie urmat neapărat un scenariu.

-Oferă un cadru sigur în care participanţii pot explora problemele pe care nu le pot aborda în viaţa de zi cu zi.

-Poate lua forma unui dialog pe care tinerii îl găsesc dificil (rezistenţa la presiunile asupra sa, conflicte cu părinţii sau prietenii, exprimarea sentimentelor despre ceilalţi).

Recomandări:

1. Avem clar în minte scopul pe care îl urmărim prin jocul de rol

2. Alegem abilitatea sau comportamentul care va face obiectul lecției. Putem pleca de la un studiu de caz, de la un model sau de la o discuţie. Centrăm jocul de rol pe un obiectiv concret, controlabil şi uşor de cuprins. Lucrăm pe situaţii relevante pentru elevi sau care să se afle în centrul problemelor actuale sau susceptibile a fi astfel într-un viitor apropiat. Utilizăm diferite contexte, situaţii şi interlocutori pentru a facilita generalizarea noilor abilităţi.

3. Încurajăm toţi elevii să aducă cât mai multe date pentru a descrie şi îmbogăţi scena, astfel încât situaţia să fie cât mai apropiată de realitate. Încurajăm subiectul să colaboreze prin descrierea situaţiei, a personajelor sau scenariilor şi să nu se limiteze la reprezentarea unui rol.

4. Începem cu situaţii simple şi selectăm actorii dintre persoanele cu cele mai multe şi mai sigure abilităţi. Ordonăm situaţiile şi comportamentele pe care trebuie să le reprezinte subiectul de la cele cu grad de dificultate scăzut, la cele cu grad de dificultate mai ridicat.

5. Pregătim actorii astfel încât să-şi înţeleagă rolurile şi situaţia.

6. Aranjăm ambianţa astfel încât audienţa să ştie ce implică situaţia.

7. Dăm observatorilor instrucţiuni clare legate de ce urmează să observe.

8. Acordăm actorilor câteva minute pentru a putea intra în rol, înainte de reprezentaţie. Odată ce activitatea este pregătită, actorii încep să dezvolte scenariul cu cea mai mare naturaleţe posibilă. Actorii trebuie să-şi înţeleagă bine rolurile pentru ca scena să aibă succes. Atenţie! actorii pot fi „furaţi” de rol (devin emoţionaţi, se implică personal, gândesc în stereotipuri) sau nu reuşesc să intre în rol.

9. Repetăm încercările până când subiectul domină comportamentul, fără a ajunge la plictiseală sau oboseală, care ar interfera cu învăţarea.

10. Întrerupem reprezentaţia doar atunci când considerăm că există informaţii suficiente pentru a discuta situaţia.

11. Discutăm situaţia reprezentată (studiul de caz): mai întâi oferim interpreţilor oportunitatea de a comenta despre evoluţia lor; apoi, restul grupului îşi expune impresiile, face sugestii sau discută despre aspecte exprimate de către interpreţi. În acest timp, dirijăm discuţiile şi aducem comentarii cu caracter tehnic, cu scopul de a explica, justifica şi corecta comportamentele reprezentate.

12. Oferim elevilor feedback şi întărire pentru a-şi perfecţiona comportamentele formate. Feedback-ul este reprezentat de informaţiile pe care le primeşte un participant în legătură cu comportamentul său în jocul de rol. Feedback-ul ajută participantul să se apropie progresiv de un nivel optim de execuţie al comportamentului. Forma cea mai obişnuită de oferire de feedback este prin intermediul comentariilor realizate de profesor, de restul elevilor sau chiar de subiect. În astfel de comentarii este bine să se utilizeze un limbaj clar, fără termeni tehnici şi să se evite a da de înţeles că este vorba despre impresii subiective („mi s-a părut că....”, „cred că....”) în loc de judecăţi obiective.

Utilizarea întăririi contribuie la creşterea motivaţiei elevilor pentru îmbunătăţirea evoluţiei de-a lungul jocurilor de rol şi ajută la menţinerea în timp a abilităţilor dobândite. Întăririle cele mai des utilizate în formarea abilităţilor sociale sunt cele verbale (recunoaştere publică, aplauze etc.) şi pot fi utilizate fie de profesor, fie de ceilalţi membrii ai clasei. De asemenea, este utilă dezvoltarea capacităţii de autoîntărire. De exemplu: felicitându-se pe sine însuşi sau realizând o activitate plăcută după ce a pus în practică una dintre abilităţile formate.

Urmărim cu atenţie maximă jocul de rol pentru a putea identifica comportamentele care trebuie întărite. În cazul în care subiectul are o evoluţie foarte slabă, putem face comentarii cu privire la interesul manifestat sau efortul realizat.

13. Mulţumim actorilor şi îi scoatem din rol; întrebăm actorii cum s-au simţit jucând acel rol; rugăm audienţa să-şi prezinte reacţiile şi observaţiile; discutăm diversele reacţii faţă de ceea ce s-a întâmplat; întrebăm participanţii ce au învăţat din acest exerciţiu şi ce legătură există între situaţia jucată şi realitate; formulăm concluzia.

14. Instruim observatorii ca la oferirea feedback-ului să se adreseze personajelor şi nu actorilor.

Micile lecturi

Au ca scop familiarizarea elevilor cu texte scurte, pe care profesorul le citeşte în faţa grupului sau participanţii le citesc individual. Textul conţine o informaţie specifică în vederea provocării participanţilor pentru a-şi exprima punctul de vedere sau opinia faţă de acel conţinut. Această metodă diferă faţă de lectura tradiţională prin faptul că, fiind vorba de un text scurt, atenţia participanţilor este focalizată asupra unor idei-cheie care sunt supuse dezbaterii sau discuţiei în grup. Lecturile mici se folosesc mai mult ca element introductiv şi sunt obligatoriu urmate de activităţi interactive ale grupului.

Recomandări:

1. Pregătirea unui text scurt pentru lectură şi materialele necesare pentru continuarea activităţii grupului;
2. Prezentarea informaţiei-cheie;
3. Alocarea de timp pentru discutarea aspectelor contradictorii sau neclare;
4. Concluzionarea şi trecerea la următoarea parte a sesiunii, dacă situaţia o cere.

Turul galeriei

Presupune evaluarea interactivă şi formativă a produselor realizate de grupuri de elevi.

Recomandări:

1. În grupuri de trei sau patru, elevii lucrează întâi la o problemă care se poate materializa într-un produs (de ex. o foaie de flipchart cu tema „portretul preadolescentului”), pe cât posibil pretându-se la abordări variate.
2. Produsele sunt expuse pe pereţii sălii.
3. La semnalul moderatorului/profesorului, grupurile se rotesc prin clasă, pentru a examina şi a discuta fiecare produs. Îşi iau notiţe şi pot face comentarii pe hârtiile expuse.
4. După turul galeriei, grupurile îşi reexaminează propriile produse prin comparaţie cu celelalte şi citesc comentariile făcute pe produsul lor.

METODE CENTRATE PE PARTICIPANT

Acest tip de metode este de fapt impropriu numit astfel, pentru că toate metodele specifice educației non-formale sunt, de fapt, metode centrate pe elev. Metodele centrate pe participant în acest caz sunt cele care se referă la munca individuală.

Reflecția individuală/personală

Este o metodă care valorifică resursele psihologice ale limbajului intern, activate prin intermediul unor exerciții de meditație sistematică. Reflecția reprezintă, în același timp, o resursă procedurală care poate fi activată la nivelul altor metode didactice: la începutul activității de instruire (funcția de anticipare a obiectivelor pedagogice); pe parcursul activității de instruire (resursele expunerii-dezbatere sau ale expunerii problematizate); în finalul activității de instruire (importanța concluziilor cu valoare metodologică deschisă sau a temelor pentru acasă, orientate spre cercetarea independentă).

Metoda este deseori folosită în cazul unor grupuri de participanți introvertiți, care nu comunică ușor, sau în cazul unor consecințe importante la nivel personal a temei discutate, întâlnite în cazul majorității participanților (de exemplu efectul diverselor dependențe asupra adolescenților și familiilor lor).

Cercetarea/documentarea individuală

Este o metodă de lucru individual, în clasă sau acasă, utilizată în general ca etapă inițială în cadrul unui proces didactic mai amplu. Este o metodă utilă în cadrul grupurilor dominate de lideri evidenți, care pot reduce la minim rolul altor participanți. Moderatorul/profesorul poate stabili roluri distincte în munca de cercetare individuală, urmând ca rezultatele să fie utilizate de întregul grup.

Predarea/învățarea reciprocă

Este o strategie de învățare a tehnicilor de studiere a unui text. După ce sunt familiarizaţi cu metoda, elevii interpretează rolul profesorului, instruindu-şi colegii. Are loc o dezvoltare a dialogului elev – elev. Se poate desfăşura pe grupe sau cu toată clasa.

Metoda învăţării reciproce este centrată pe patru strategii de învăţare folosite de oricine care face un studiu de text pe teme sociale, ştiinţifice sau un text narativ (poveşti, nuvele, legende):

• Rezumarea înseamnă expunerea a ceea ce este mai important din ceea ce s-a citit; se face un rezumat.

• Punerea de întrebări se referă la listarea unei serii de întrebări despre informaţiile citite; cel ce pune întrebările trebuie să cunoască bineînţeles şi răspunsul.

• Clarificarea presupune discutarea termenilor necunoscuţi, mai greu de înţeles, apelul la diverse surse lămuritoare, soluţionarea neînţelegerilor.

• Prezicerea se referă la exprimarea a ceea ce cred elevii că se va întâmpla în continuare, bazându-se pe ceea ce au citit.

Temele pentru acasă

Constituie o metodă binecunoscută de responsabilizare a elevului pentru studiul individual. Temele pentru acasă pot fi centrate pe participant sau se pot constitui în proiecte de grup, dar reprezintă oricum o metodă eficientă de stimulare a elevilor pentru aprofundarea temei dezbătute.

Moderatorul/profesorul trebuie să țină cont de timpul disponibil al participanților, de complexitatea temei, precum și de resursele informaționale disponibile.

UTILIZAREA METODELOR INTERACTIVE ÎN PREDAREA FIZICII –METODA CUBULUI

Profesor Adriana Cătălina Popescu
Colegiul Național ”Moise Nicoară” Arad

Metodele interactive pot fi instrumente pe care profesorii le utilizează pentru ca lecţiile să devină mai interesante, să ajute elevii să realizeze judecăţi de valoare, să-i sprijine în înţelegerea conţinuturilor pe care să fie capabili să le aplice în viaţa reală. Este foarte important în predarea fizicii ca elevii să conştientizeze faptul că această ştiinţă are aplicaţii practice în viaţa cotidiană. Gândirea critică este un proces complex care începe cu asimilarea de cunoştinţe, cu dobândirea unor operaţii şi procedee mintale de procesare a informaţiilor, continuă cu formarea unor credinţe şi convingeri care fundamentează adoptarea unor decizii şi se finalizează prin manifestarea unor comportamente adaptive adecvate şi eficiente.

Pentru dezvoltarea competențelor și a gândirii critice la elevi folosesc frecvent în lecţiile de fizică metode interactive dintre care o să prezint metoda Cubului. Acesta este o metodă care presupune explorarea unui subiect sau a unei situații din mai multe perspective, permițând abordarea complexă și integratoare a unei teme. Metoda are ca scop fixarea, sistematizarea cunoștințelor. Poate fi folosită și în evaluare.

Descrierea metodei

Prin utilizarea acestei metode Cowan, G. & Cowan, E. (1980) propun analiza unui concept sau a unei sintagme, proiectând-o pe șase fațete ale unui cub. Fiecare fațetă oferă o altă perspectivă în abordarea conceptului, punând în evidență diferite operații mentale.

Etapele aplicării metodei:

După anunțarea temei, a subiectului pus în discuție se prezintă cerințele care corespund fiecărei fețe a cubului:

- *Descrie*: Ce este? Cum este? Ce însușiri are? Ce formă are? Cum se definește?
- *Compară*: Găsește și menționează un element de comparație. Ce este asemănător? Ce este diferit?
- *Asociază*: La ce te îndeamnă să te gândești? Exemplifică. Ce similitudini, ce experiențe te determină să faci această asociere?
- *Analizează*: Din ce este alcătuit? Din ce se compune? Care sunt părțile constitutive?
- *Aplică*: Ce poți face cu aceasta? La ce poate fi folosită? Cum se folosește?
- *Argumentează*: pro sau contra și enumeră motivele care vin în sprijinul afirmației tale. Poate fi argumentat din perspectiva modului în care se aplică, se regăsește în viața cotidiană, răspunde nevoilor.

Există multiple variante de aplicare, metoda poate fi aplicată frontal, în grupuri sau individual.

Se pot utiliza diferite modalități de distribuire a sarcinilor de lucru. Profesorul le poate distribui în funcție de potențialul de învățare a fiecărei grupe, ținând cont că sarcina *Descrie* e cea mai simplă și *Argumentează* e cea mai complexă. Fiecare grupă va examina tema din perspectiva unei cerințe de pe una dintre fațetele cubului, fiecare grup poate rezolva toate sarcinile sau grupurile își pot alege una din cerințe.

Împărtășirea/discutarea răspunsurilor asociate fiecărei fațete, după alocarea unui timp bine stabilit pentru elaborarea acestora poate lua forma unei treceri în revista a răspunsurilor asociate fiecărei fațete. Ca o posibilitate de împărtășire este folosirea posterelor și afișarea lor.

Timpul alocat utilizării acestei metode se stabilește în funcție de complexitatea temei, dar trebuie avut în vedere că abordarea din cele 6 perspective necesită o activitatea susținută. Pentru a compara și a asocia, recomandați elevilor, să găsească elemente din afara disciplinei din care face parte tema abordată. În felul acesta se dezvoltă creativitatea și se realizează un obiectiv al activității academice: interdisciplinaritatea.

Această metodă poate fi folosită și pentru grupuri mici, în care fiecare grup are de realizat toate cele 6 sarcini. Poate fi folosită și în evaluare, fiecare elev având de realizat cele 6 sarcini.

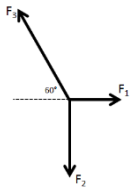
Metoda permite asimilarea și procesarea pe diferite paliere, conform taxonomiei lui B. Bloom, a următoarelor categorii de cunoștințe:

- contribuie la dezvoltarea gândirii critice și a creativității;
- oferă posibilitatea interdisciplinarității;
- face posibilă diferențierea învățării;
- realizată în grup, oferă posibilitatea învățării interactive.

Voi exemplifica modul de aplicare al metodei cubului la disciplina fizică:

Exemplul 1. ***Mărimi fizice scalare și vectoriale-recapitulare***

- *Descrie*: mărimea fizică scalară și mărimea fizică vectorială
- *Compară*: fizică scalară și mărimea fizică vectorială. Dați cite un exemplu de mărime fizicăscalară și mărimea fizică vectorială.
- *Asociază*: fiecărui tip de fizică scalară și mărimea fizică vectorială mărimi fizice învățate în gimnaziu.
- *Analizează*: proprietățile mărimilor fizice scalare și vectoriale
- *Aplică*:
    1. Care este diferența dintre masa și greutate?
    2. O forță are modulul de 5 N și este orientate sub un unghi de 30 cu orizontala spre dreapta. Având ca unitate de măsură 1 cm pentru 1 N reprezentați grafic acestă forță.
    3. Să se reprezinte rezultanta sistemului de forte din figură.

- *Argumentează*

Doi copii trang de o sfoară în sensuri opuse. Știind că unul dintre ei dezvoltă o forță musculară de două ori mai mare ca a celuilalt să se precizeze în ce parte vor cădea copii și de ce?

Exemplul 2 : ***Mișcarea rectilinie uniformă . Mișcarea rectilinie uniform variată***

- *Descrie*: mișcările;
- *Compară*: deplasările lor;
- *Analizează*: legile mișcării;
- *Asociază*: se caută analogii, corelații cu alte tipuri de mișcare;
- *Aplică*: în practică cunoștințele despre aceste forme de mișcare;
- *Argumentează*: de ce este necesară cunoașterea legii mișcării.

Aplicarea acestei metodă în cadrul orelor de fizică prezintă:

- Avantaje:

- elevul participă activ în procesul de învăţare;
- dezvoltă la elevi abilitatea de a prezenta şi de a comunica informaţia;
- obişnuieşte elevii de a avea atitudine tolerantă faţă de opiniile altora;
- contribuie la dezvoltarea creativităţii şi gândirii critice.

- Dezavantaje:

- pregătirea activităţii necesită foarte mult timp;
- urmărirea activităţii din cadrul grupelor este dificilă din cauza sarcinilor diferite;

Ce au câştigat elevii prin folosirea metodelor interactive la lecţiile de fizică?

- dorinţa de perfecţionare;
- capacitatea de a-şi asuma responsabilitaţi;
- posibilitatea de a înţelege unde au greşit şi de a-şi corecta greşelile;
- au învăţat să abordeze corect subiecte dintr-un anumit domeniu;
- să facă observaţii în cunoştinţă de cauză;
- au învăţat că pentru realizarea unor sarcini de grup au nevoie unii de alții.

Ce am câstigat eu prin aplicarea la clasă a metodelor interactive?

- satisfacţie profesională;
- încredere că pot face lecții utile și atactive;
- capacitatea de a reflecta la ceea ce se întamplă în timpul orelor de curs, la felul cum predau, cum evaluez, reflecţia fiind extrem de importantă pentru procesul de autoreglare a predării și învăţării.

Activităţile didactice bazate pe tehnicile moderne de predare-învăţare- evaluare reprezintă pentru studiul fizicii contextul cel mai favorabil familiarizării elevilor cu specificul gândirii critice şi a metodei ştiinţifice de investigare a realităţii. Aceste activităţi moderne favorizează aprofundarea cunoştinţelor propuse de programa şcolară la fizică, de manualele şcolare şi asigură deschideri intredisciplinare. Ele generează motivaţia intrinsecă, diminuează presiunea generată de personalitatea profesorului. În plus, prin deprinderile pe care le dobândesc elevii îşi construiesc o gândire ştiinţifică corectă, se familiarizează cu învăţarea autodirijată, îşi formează personalitatea, manifestă o conduită civică corectă şi îşi schimbă optica asupra învăţării.

Bibliografie:

Dumitru, I. Al. (2000). Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă. Timișoara: Editura de Vest.

Cowan, G. & Cowan, E. (1980). Writing. New York, NY: Wiley.

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Nume:Măslină Nicoleta
Școala:Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu”

Numele şi prenumele:

Data si locul nasterii:

Domiciliul:

Scoala: Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu”

Echipa de lucrucare intervine în aplicarea planului

Profesor de psihopedagogie specială:

- Terapie cognitivă și stimulare psihică, educație senzorială motorie, meloterapie, educație plastică și de expresie, terapie ABA.

Clasa: Pregătitoare

Problemele cu care se confruntă copilul:

-plan psihologic-

Întârzâiere severă în dezvoltarea psihică

Atenție dificil de captat

Deficit major în stabilirea contactului vizual

Capacitate de concentrare a atenției

Prezintă hipersensibilitate la atingere

Prezintă stereotipii

Rigiditate a membrelor superioare și inferioare

Ritm de dezvoltare asincronă

Rezistență la schimbare

Capacitate redusă de relaționare

Priorități pentru anul școlar 2020-2021

Scopul: Dezvoltarea potențialului cognitiv al elevului în vederea integrării în colectivul clasei și în activitățile specifice școlii.

Structura programului de interventie personalizat :

Obiective pe termen lung:

- ✓ Activităţile vor fi terminate în timp util;
- ✓ Formarea si dezvoltarea deprinderilor de imitatie nonverbala ;
- ✓ Formarea unor deprinderi motorii elementare și coordonare motrică;
- ✓ Îmbunătăţirea capacităţii de concentrare şi a contactului vizual;
- ✓ Dezvoltarea limbajului și abilităților de comuniocare nonverbale si verbale;
- ✓ Îmbunătăţirea interacţiunii parinti-copil;
- ✓ Îmbunătăţirea interacţiunii profesor psihopedagog-elev în timpul orelor.

Obiective pe termen scurt

- ✓ Realizarea unor sarcini precise, fiind implicat în diverse acţiuni, pentru a fi responsabilizat.
- ✓ Să își menţină atenţia concentrată pentru mai mult timp;
- ✓ Să respecte „Regulile clasei”;
- ✓ Sa reduca intensitatea miscarilor parazitare(stereotipii);
- ✓ Sa reduca din hipersensibilitatea la atingere

DOMENIUL	Obiective	Continuturi	Metode si mijloace de realizare	Metode si instrumente de evaluare	OBSERVATII
1.Motor și Psihomotor	-sa imite flexia genunchilor dupa un obiect si să se ridice fără să cadă - sa se aplece cu flexia genunchilor dupa un obiect si sa se ridice; -sa imite mersul inapoi - sa mearga inapoi; Sa imite mersul pe un traseu simplu dat; - sa mearga pe un traseu simplu, dat; -sa imite saritura pe loc pe ambele	Exercitii de imitație Exerciții de motricitate Joc ,,Fă asa !”	Exemplul Explicatia Conversatia Demonstratia	Probe practice	

	picioare - sa sara pe loc pe ambele picioare; -sa imite saritura pe loc intr-un picior - sa sara pe loc intr-un picior; - sa stea intr-un picior (5-10”) -sa imite actiunea de aruncare/prindere a mingiei			Evaluare individuala	
1.1Motricitate generala și fină	-sa arunce/prinda mingea -trage o jucarie de sfoara -sa alerge -sa imite batut din palme -sa bata din palme -sa imite morisca -sa execute morisca -sa imite actiunea de infiletat un fir gros pe bobina -sa infileteze un fir gros pe o bobina mare; -sa imite rularea plastilinei -sa ruleze forme din plastilina, lut; -sa insire pe sfoara margele mari; -sa introduca fise in pusculita ; -sa fixeze pioneze intr-o planseta ; -incastru	Exercitii de motricitate “Ne jucam cu .....” Exercitii de imitație	Explicatia Conversatia Demonstratia Ata, mosor, margele, pusculita si fise, pioneze din plastic; sablón culori		
	-desface un carlig de rufe -sa rupa hartie ; -sa prinda creionul corect formand pensa digitala ; -sa coloreze cu sablonul -sa atinga degetul mare de fiecare deget; -sa coloreze respectand conturul;	Colaje: “Cosul cu fructe”	Explicatia Demonstratia lipici	Evaluare individuala	Realizeaza cu ajutor incastru format din piese mari. Manipuleaza cu ajutor piesele lego/
1.2Psiho-motricitate	-sa scrie semne grafice cu ajutor -sa realizeze diferite imagini prin lipirea partilor componente (casa, bradut, omul) la dimensiuni mari	Exercitii de identificare a partilor component ale corpului omenesc pe	Hartie glasata		

	Sa indice prin imitatie părtile principale ale schemei corporale sa arate partile principale ale corpului omenesc; -sa asambleze corect corpul uman din trei parti componente (incastru, puzzle)	papusa si plansa;	Explicatia Conversatia Papusa Incastru, Puzzle		
2.Comunicare și limbaj	-sa semnalizeze intelegerea mesajului cand este strigat (verbal si nonverbal); -sa emita dupa model sunete izolate (vocale si consoane); -sa indice recunoasterea unor animale prin emiterea de onomatopee; -sa execute comenzi simple (ia, stai jos,ridica-te, - vino la mine - inchide/deschide usa Potrivește…… Arată/dă…… Scrie,coloreaza,lipeste); -**Să arate persoanele din mediul:** familiar (familie, scoala); -**Să potriveasca obiecte:** Îmbracaminte,legume,fructe jucarii,obiecte familiare,animale din plastic, alimente,rechizite, obiecte din clasă; - **Să potriveasca imaginile:** imbracaminte,legume,fructe,jucarii,obiecte familiare, obiecte de igienă personală, animale, rechizite, mijloace	Exercitii de tipul “intrebare – raspuns” Exerciții de dezvoltarea a auzului fonematic Exercitii de practice.	Conversatia Explicatia Demonstratia Imagini Conversatia Joc didactic Jetoane Conversația obiecte 3D	Evaluare frontala Proba orala	

	de transport; **- Să identifice și să denumeasca cel putin trei elemente din urmatoarele categorii:**Obiecte de imbracaminte**,**Legume**,**Fructe Animale, Jucarii,Obiecte de igien, Alimente ,Rechizite Obiecte din clasă Mijloace de transport	Exercitii de tipul intrebări și răspuns. Exerciții de identificare a unor obiecte	Conversatia Joc didactic Jetoane		
3.Domeniul cognitiv **3.1 Citire-Scriere-Comunicare** **3.2Matematica**	-sa raspunda cu “da” sau “nu” la intrebari simple, verbal si nonverbal; -sa potriveasca actiuni familiare in imagini (bea,mananca,scrie,deseneaza,doarme,se imbraca,citeste, - să indice acțiuni; -sa repete, dupa model sunete, imitatie silabe directe (consoana+vocala); -sa pronunte prin imitatie, cuvinte simple, familiare, cu suport concret; - Să potivească literele A, M,U... - Să recunoască literele A,M,U... - Să coloreze literele A,M,U... - Să scrie literele A,M,U..., având suport punctat -sa potriveasca obiecte de aceeasi culoare,forma,marime -sa potriveasca jetoane de aceeasi culoare(roșu, galben, albastru etc.) - să recunoască culorile(roșu, galben,	Exercitii de tipul intrebări și răspuns. Exercitii de practice. Exercitii de verbalizare dupa model Exercitii de sortare a obiectelor dupa un criteriu dat	Explicatia Conversatia Demonstratia Explicatia Conversatia joc Litere 3D Jetoane Culori Fișe de lucru	Proba orala Probe practice	

	albastru etc.) - să potrivească cifra 1,2,3.... -să recunoască cifra1,2,3.... - să de-a un obiect cînd i se cere sau arată cifra.. - să coloreze cifre Să scrie cifre având suport punctat -sa potriveasca figuri geometrice identice (cerc,patrat ,triunghi) - să recunoască figuri geometrice (cerc,patrat ,triunghi)		Demonstratia Explicatia Conversatia Joc Jucării Jetoane Colori Fșe de lucru	Probe practice Probe practice	
4.DOMENIUL SOCIAL-AFECTIV	- să-și însușească regula de a ,,Bate la ușa clasei” când vine la școală - să folosească o formulă de salut când vine și pleacă Bate palma; -sa-si astepte randul într-o activitate -sa potriveasca jetoane cu expresii mimico-faciale -sa reactioneze la expresia fetei celuilalt; - să imite emoțiile; - să își exprime emoțiile; - să potrivească imagini cu băieți - să potrivească imagini cu fete - să identifice fata,băiat - să desfasoare o activitate in compania celorlalti; -sa raspunda cand isi aude numele prin contact vizual si verbal; -sa accepte prezenta unei persoane necunoscute si sa o abordeze “adecvat” -sa suporte contactul cu mai multi oameni;	Exercitii practice de executare a unor actiuni dupa comanda, asistat, cu sprijin fizic si verbal	Explicatia, demonstratia, Joc jetoane	Observarea si dirijarea zilnica a elevului	

	-sa reduca anxietatea cand se afla intr-un loc necunoscut -sa reactioneze adecvat la atingere; -sa ceara ajutorul la nevoie folosind comunicarea totala.				
5. AUTOSERVIRE	- să se dezbrace singur - să așeze la cuier hăinuța - săși recunoască ghiozdanul - să -și ia singur ghizdanul din cuier când este ora mesei - să deschidă fermoarul ghozdanului - sa întindă singur șervețelul pe bancă - să desfacă singur sticla cu de apă sau să ceară ajutor - să-și strângă singur șervețelul, să ducă resturile la coș - să se spele singur pe mâini, pe față - să-și șteargă nasul, gura singur când i se amintește.	Exerciții practice de executare a unor acțiuni după comandă, asistat cu spriji fizic și verbal.	Explicatia, demonstratia, Exercițiul	Observarea si dirijarea zilnica a elevului	

Concluzii si recomandari privind proiectarea programului de interventie:

Eleva trebuie inclusă in programele terapeutice specifice invatamantului special (T.T.L, kinetoterapie) cat și in programele de intervenție personalizată și de grup la nivelul clasei.

Recomand stimulare cognitiva, stimularea limbajului prin terapiile de TTL, stimularea motricitatii generale și specifice,stimularea comportamentului adaptiv- social, incluse În activitatile scolare si extrascolare..

Recomand frecvența Centrului Școlar pentru Educație Incluzivă.

Metodele activ-participative o condiție a succesului incluziunii școlare

Prof. Vieriu Mihaela-Cătălina
Școala Gimnazială „GH. Ciobanu” Andrieșeni, jud. Iași

În cadrul învățământului de masă, de cele mai multe ori lucrăm cu o gamă foarte variată de elevi. Cei mai mulți au o capacitate de înțelegere și învățare medie, însă pot exista și copii cu cerințe educaționale speciale. Este vorba despre copiii care conțin capacități intelectuale superioare, fiind capabili de performanță pe de o parte, iar pe de altă parte putem vorbi și despre copiii care au dificultăți în învățare sau chiar despre copiii cu deficiențe dovedite medical. În toate cazurile de copii cu cerințe educaționale speciale este nevoie de o programă adaptată nevoilor lor.

Dilema care apare atunci când lucrăm cu un grup atât de heterogen se referă la modul în care procedează cadrul didactic, atunci când are resurse de timp limitate. Astfel, pe ce ar trebui acesta să pună accentul? Să se axeze pe nevoile și posibilitățile majorității, pentru a nu rămâne în urmă cu materia? Ar trebui să lucreze doar cu elevii foarte buni, pentru a participa la olimpiade și concursuri? Ar trebui să neglijeze toată clasa penttru copiii cu dizabilități? Consider că este necesar ca atunci când avem de-a face cu elevi cu capacități cognitive diferite să lucrăm diferențiat. Astfel, fiecare categorie de elevi va progresa în ritmul său propriu.

O altă întrebare pe care trebuie să o aibă permanent în minte cadrul didactic este cum învață elevul? Elevii sunt diferiți și în ceea ce privește modul de învățare: unii au un stil auditiv, alții vizual, alții kinestezic. Profesorul este obligat să identifice stilul de învățare caracteristic fiecărui elev. De asemenea, o problemă care apare se referă la modalitatea de abordarea unor metode didactice care să împletească toate stilurile de învățare într-un timp scurt.

Astfel, cum putem proceda să lucrăm la clasă diferențiat, ținând cont de nevoile elevului și de stitul și ritmul său propriu de învățare? Acest lucru se poate realiza după opinia mea prin abordarea unor metode activ-participative, centrate pe elev și nevoile sale și prin colaborarea dintre elevi cu scopul de a obține cele mai bune rezultate.

Astfel, metodele instructiv-educative care presupun împărțirea clasei în mai multe grupuri de lucru și atribuirea de roluri fiecărui membru, în funcție de stilul de învățare și de capacitatea sa de înțelegere, determină cimentarea legăturilor între membrii echipei, creșterea gradului de incluziune a elevilor cu dificultăți în învățare sau deficiențe, precum și sporirea încrederii în sine.

Metodele activ-participative permit dezvoltarea gândirii critice, a spiritului creator. Profesorul devine un simplu moderator. În centrul procesului intructiv-educativ se află elevul și nevoile sale. Este important ca sarcinile fiecărui elev să fie cu atenție alese, pentru a nu adânci distanța dintre elevii clasei. Fiecare copil trebuie încurajat și sfătuit să nu privească greșeala ca pe un obstacol, ci ca pe o condiție pentru progres.

Astfel, procesul de incluziune a elevilor se poate realiza doar prin metode didactice atent alese și cu ajutorul celorlalți elevi, care trebuie să conștientizeze faptul că fiecare individ este diferit în felul său, dar că acesta poate contribui la dezvoltarea întregii clase.

Jocul ca metodă integrativ-participativă

profesor consilier Raluca Maria Chirţan
Cjrae Timiş - Şcoala Gimnazială Jimbolia, Şcoala Gimnazială Cărpiniş

“Educația pentru toți a fost definită ca acces la educație și calitatea acesteia pentru toți copii, fiind identificate două obiective generale (1994):

- Asigurarea condițiilor pentru participarea la educație a tuturor copiilor, indiferent de cât de diferiți sunt și de măsura în care se abat, prin modelul personal de dezvoltare, de la ceea ce societatea a denumit normal. Participarea presupune în primul rând acces și apoi identificarea căilor prin care fiecare să fie integrat în structurile ce facilitează învățarea socială și individuală, să contribuie și să se simtă parte activă a procesului. Accesul are în vedere posibilitatea copiilor de a ajunge fizic la influențele educative ale unei societăți (familie, școală, comunitate), de a se integra în școală și de a răspunde favorabil solicitărilor acesteia.
- Calitatea educației se referă la identificarea acelor dimensiuni ale procesului didactic, a conținuturilor învățării, și a calităților agenților educaționali, care să sprijine învățarea tuturor categoriilor de elevi, să asigure succesul, să facă sistemul deschis, flexibil, eficient, efectiv (Gherguț, 2016, p.23)”.

Educația centrată pe elev și noile metode de predare integrativ-participative oferă posibilitatea introducerii jocului în procesul de predare evaluare (Chirţan, 2021).

Jocul poate fi integrat în orice moment al lecţiei. Elevii cu cerințe educaționale speciale pot face parte din echipe de elevi și sa fie integrați cu ușurință în procesul de învățare în acest mod.

“Condiții de organizare a jocului didactic:

- jocul să se constituie pe fondul unei activități dominante, urmărindu-se scopul și conținutul lecției;
- trebuie să fie variat, atractiv, să îmbine forma de divertisment cu cea de învățare;
- trebuie să fie bine pregătit de educator în direcția utilizării eficiente a materialului folosit;
- trebuie să antreneze toți copii în activitatea de joc;
- trebuie să creeze momente de relaxare, de odihnă și să folosească mai ales atunci când copii dau semne de oboseală;
- trebuie să fie porționat cu activitatea prevăzută în programă și structurat în raport cu tipul și scopul lecției desfășurate;
- trebuie să urmărească formarea deprinderii de muncă independentă;
- trebuie să solicite gândirea crreatoare și să valorifice cu maximum de eficiență posibilitățile intelectuale ale elevilor;
- activitățile în completare prin joc trebuie să fie introduse în orice moment al lecției și să fie repartizate, după caz, în diferite secvențe, sarcinile didactice ale jocului având un caracter progresiv;
- indicațiile privind desfășurarea activității, precum și regulile jocului, să fie clare , corecte, precise, să fie conștientizate de către elevi și să constituie într-o motivație pentru activitate;
- activitățile de joc trebuie să se desfășoare într-un cadru activ stimulator și dinamic, urmărindu-se atent respectarea regulilor de către elevii participanți la joc;
- jocurile nu trebuie să fie nici prea ușoare, nici prea grele și să determine stări emoționale care să întrețină interesul și participarea copiilor (Gherguț, 2011, p.100).”

Exemple de jocuri didactice sau ludoterapie (Gherguț, 2011, pp. 116-120):

- Jocuri pentru dezvoltarea sensibilității:
- vizuale (jocuri de evidențiere a diferențelor între obiecte/imagini aparent asemănătoare): Găsește deosebirile!, Încercuiește intrusul!, Privește atent!, Magazinul de jucării, Recunoaște obiectul!;
- auditive (jocuri de discriminare a sunetelor apropiate ca punct de articulare; “frământări de limbă”): Telefonul fără fir, De unde se aude?, Graiul animaleloe, Cine te-a strigat?, Vocea șoptită;
- olfactive (jocuri de asociere aliment/obiect/floare cu mirosul corespunzător: Ce miroase așa?, Cum miroase …..?, Mirosuri plăcute/neplăcute;
- gustative (jocuri de asociere aliment/gust corespunzător): Ce gust are…?, Albinuțele adună miere, Salata de fructe;
- tactil-chinestezice (jocuri de indentificare și discriminare a unor obiecte familiare în absența văzului): Ghici ce este?, Să cântărim cu palmele, Trăistuța fermecată, Recunoaște obiectul cu ochii închiși.[...]
- Jocuri de coordonare oculo-motorie: așezarea pionilor pe tăbliță/ a mărgelelor pe ață, simularea cusutului, parcurgerea unui traseu conturat cu degetul/creionul, contururi după șablon, colorarea, decuparea, confecționarea unor modeleprin decupaje de forme și culori.
- Redarea/reprezentarea schemei corporale în plan obiectual - acțional și imagistic: modelarea unui omuleț din plastilină, desen/test proiectiv al unui omuleț, realizarea siluetei umane din figuri geometrice.[...]
- Jocuri perceptiv motrice de orientare și organizare spațială, jocuri de localizare a poziției unui obiect în raport cu scema corporală, respectiv în relație cu alte obiecte: Acrobatul, Intersecția, La circ!; jocuri de poziționare a obiectelor în mediul apropiat, jocuri de redare a poziției în plan imagistic, desenare de figuri geometrice după cerințe: Omida, Casa, Mașina, Blocul.[...]
- Jocuri de imitare a unei conduite: Mama, Cântărețul, Polițistul, Profesorul, Ce meserie ți-ai ales.
- Jocuri cu reguli: La cumpărături, La telefon, Șotron, De-a musafirii.[...]
- Jocuri simbolice reprezentative: Fă ca mine, Mimul, Meseriile, Vânzătorul și cumpărătorii, La librărie.
- Jocuri concrete cu operațiile gândirii (analiză, sinteză, comparare, asociere, ordonare, seriere, clasificare): Puzzle, Jocul omisiunilor, Jocul asemănărilor, Labirint, Mozaic, Mare-mijlociu-mic, Găsește și potrivește, Caută vecinul, Urcă/coboară scara!, Șirurile tematice, Ce e roșu?.[...]
- Jocuri de acțiune cu obiecte pentru satisfacerea unor trebuințe, necesități proprii/jocuri cu subiecte de viață cotidiană - La masă, Ce este și la ce se folosește?, La piață.
- Jocuri de exersare a deprinderilor de autonomie personală - La școală, Cum ne îmbrăcăm în diferite situații?, Pregătirea rucsacului pentru excursie, Cum aranjăm masa?.[...]
- Concursuri - desen, dans, cântec.
- Jocuri de mișcare variate - Sari într-un picior, Mersul piticului, Cursa perechilor, Ștafeta, Scoate-mă din cerc, Zig-zagul deplasat, Merg soldații-n pas vioi, tot așa mergem și noi, Mersul pisicii.
- Jocuri de echilibru - Cumpăna, Mersul pe bârnă, Urmărește traseul, Cursa cu obstacole, Cursa cu paharele pline de apă, Nu scăpa bila, Ștafeta cu cartea/ revista pe cap, Capcana, Ferește-te de crocodili!, Calcă coada.
- Jocuri de manipulare și prehensiune - Zmeul, Adună cât mai multe obiecte, Mingea la conducător.[...]
- Audiții, vizionări (cântece pentru copii, desene animate, povești).

- Jocuri afective: jocuri de expresie afectivă - Masca tristă, masca veselă; mimarea unor stări afective - De-a mama și copilul.
- Jocuri de identificare cu un model - Mama, Doctorul, Profesorul, Buni gospodari, Mici meșteri mari.[...]
- Jocuri de socializare cu prilejul sărbătorilor oficiale sau religioase.[...]
- Jocuri cu reguli individuale și colective - În trafic, Semaforul, Foc și Apă, Pro-natura.
- Jocuri-competiții.[...]

Dacă ar fi să insist pe partea de jocuri pentru dezvoltarea inteligenței socio-emoționale, atunci aș integra aceste jocuri în activitatea didactică.

- Orășelul Emoțiilor - boardgame: jocul a fost conceput ca un joc de familie, dar el poate fi jucat și în sala de clasă, în echipe de câte 4 elevi. Este un joc ușor cu reguli simple iar întrebări ca: “Cum poți să ajuți pe cineva timid?”, “Ce poți să faci cnd te simți speriat?” îi ajută să-i (re)pună în situații cu cele similare din sala de clasă, din timpul actului predării.
- Personality game/Provocări din viața ta, de Georgeta Pânișoară - boardgame: pe lângă boardgame, jocul are o serie de cartonașe împărțite în personaliate (galben), emoții (roșu) și provocări (verde). Jocul provoacă foarte mult amuzament și pune în valoare și competențele de lider.
- Emotions/Learn to talk about emotions - bordgame: tabla de joc este concepută din 6 piese de puzzle “uriașe”. Este un joc cu reguli simple de urmat, dar succesul este garantat.

Pentru o mai eficientă includere a elevului cu CES în grupul de învățare se “presupune realizarea unor modificări ale demersului instructiv-educativ, evitându-se cât mai mult posibil separarea copiilor cu dizabilități cognitive în cadrul clasei (prin alocarea de sarcini separate numai acestora, în paralel cu restul clasei). Procedând astfel, crește accesul individualizat al tuturor elevilor la curriculum.

După Mastropieri și Scruggs (2004) este necesar:

- Să se stabilească ordinea obiectivelor și prioritatea care se acordă unora dintre acestea.
- Să se adapteze materialele în funcție de nevoile elevilor, spre exemplu reducând mărimea unui text de citit sau scris simplificând structura fișelor de lucru și a modului de completare a acestora.
- Să se modifice modul de predare, folosindu-se cuvinte simple, în prezentări facil organizate, care să conțină exemple concrete și semnificative din viața de zi cu zi a copilului.
- Să se adapteze modul de evaluare a elevului, folosind, spre exemplu, portofoliul.
- Să se includă în activități pentru formarea deprinderilor de viață cotidiană (abilități de autoîngrijire, de comunicare, abilități sociale etc) (Roșcan, Bălaș-Baconschi, 2015, p.121)”.

Bibliografie:

Chirţan, Raluca Maria, 2021, *Art-terapia în consilierea ecucaţională*, iTeach: Experienţa Didactice, nr.123, noiembrie, Bucureşti;

Gherguț, Alois, 2011, *Evaluare și intervenție psihoeducațională: terapii educaționale, recuperatorii și compensatorii*, Polirom, Iași;

Gherguț, Alois, 2016, *Educația incluzivă și pedagogia diversității*, Polirom, Iași;

Roșan, Adrian (coord), 2015, *Psihopedagogie specială: modele de evaluare și intervenție*, Polirom, Iași;

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ- O NECESITATE

Prof. înv.primar Bejerea Maria
Școala Gimnazială Știuca, jud. Timiș

Un învăţământ de calitate este acela în care toţi elevii, indiferent de mediul de proveniență şi de nivelul dezvoltării intelectuale, sunt sprijiniţi şi încurajaţi în dezvoltarea lor. Cunoaşterea individuală a elevului, cât şi tratarea diferenţiată este nu numai o modalitate a prevenirii eşecului şcolar, ci şi garanţia unor satisfacţii deosebite în munca dascălului.

Școala incluzivă presupune, în primul rând, recunoasterea dreptului fiecarui copil la educatie, si apoi întelegerea diferentelor de adaptare si învatare, specifice fiecarui copil în parte, ca fiind naturale. Principiul fundamental al educației incluzive este acela că toţi copiii trebuie să înveţe împreună, oriunde este posibil acest lucru, iar diferenţele care pot exista între ei sau dificultăţile în care se pot afla să nu mai aibă nici o importanţă .

Astfel, procesul de diferenţiere trebuie să cuprindă: diferenţierea obiectivelor de învăţare; a activităţilor de învăţare; diferenţierea evaluării. Aceasta impune crearea unui mediu de învăţare care să asigure condiţii ca elevii să lucreze împreună, să înveţe cum să înveţe, să-şi acorde sprijin, să-şi dezvolte respectul faţă de sine şi faţă de ceilalţi. În caz contrar, la elevii care necesită o tratare diferenţiată şi nu o primesc, poate să apară indiferenţa sau chiar o atitudine negativă faţă de activitatea la lecţii, faţă de învăţătură, colegi, cadre didactice, faţă de şcoală în general.

Incluziunea copiilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă este un proces complex. Școala și politicile școlare trebuie să se schimbe în funcție de nevoile fiecărui copil. Tipul dizabilității, atitudinea cadrelor didactice, a copiilor, implicarea familiei sunt factori care influențează educația incluzivă. Fiecare copil are nevoie de coală, de educa ie i chiar i coala are nevoie de fiecare dintre ei. Astăzi, nu ni se mai pare ciudat ca un elev să aibă dificultăți de învățare pentru că ne pasă, ne punem întrebarea “Cum îi putem ajuta?”. Cel mai greu e să găsim metodele potrivite pentru a-i sprijini pe acești elevi să învețe, să progreseze, să se adapteze, să răspundem nevoilor lor atât de diferite. Fiecare elev este unic chiar și atunci când crezi că ai descoperit o metodă potrivită, aceasta poate deveni imediat mai puțin eficientă. Integrarea educativă vizează reabilitarea şi formarea persoanelor cu nevoi speciale aflate în dificultate psiho-motorie, cu dizabilităţi senzoriale, intelectuale, de limbaj, psiho-comportamentale, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială şi pedagogică.

Principiul de bază al acestei tendinţe este acela de a adapta şcoala şi educaţia la diversitatea tipurilor şi a posibilităţilor de învăţare, la interesele şi abilităţile de care aceştia dispun. Această nouă orientare în realitatea educaţională presupune adoptarea unor reforme atât la nivel social cât şi la nivelul sistemului de învăţământ. Existenţa copiilor cu CES a pus în faţa învăţământului probleme dintre cele mai diverse, de la forme de organizare a activităţii, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învăţare, modalităţi de diferenţiere a activităţii şi/sau a conţinuturilor învăţării, etc până la complexa problemă a segregării sau/şi integrării acestor copii în învăţământul de masă.

Copiii cu CES nu se pot adapta ritmului și cerințelor școlii, ei pot participa conform abilităților și propriului nivel de dezvoltare. De aceea, școala, în general, a început să se transforme pentru a răspunde nevoilor de învățare și dezvoltare ale copilului. Toți copiii, cu sau fără dizabilități, trebuie să învețe împreună, indiferent de mediul social sau cultural din care provin, de religie, etnie, limbă. Este foarte important să reducem, ba chiar să eliminăm excluziunea și discriminarea, indiferent

ce formă ar avea ele, să oferim copiilor cu tipuri și niveluri diferite de handicap anse egale să participe la educa ie în cadrul sistemului general de învățământ. Educația incluzivă este un proces permanent care presupune școlarizarea copiilor cu cerințe educative speciale, adaptarea școlii la nevoile acestora, participarea lor la activități educative formale și nonformale, care să le asigure învățarea și dezvoltarea.

Incluziunea presupune identificarea și eliminarea barierelor, bariere care pot avea legătură cu modul de organizare a școlilor, cu modalitățile de predare și evaluare a progresului elevilor. Integrarea unui copil cu CES în învățământul de masă depinde de familia acestuia. Mulți părinți refuză să accepte că proprii lor copii ar avea probleme. Pentru a-i determina să conștientizeze deficiențele pe care le are copilul, cadrele didactice pot apela la consilierul școlar. Colaborarea familiei cu echipa de caz este necesară. O școală incluzivă pune accent pe progresul individual și nu pe diferențele dintre elevi; este promovată învă area prin cooperare, în cadrul căreia copiii sunt încurajați să se ajute, învață unii de la alții și fiecare elev este valorificat. O școală și un profesor bun sunt aceia care obțin progres cu toți elevii. Educaţia incluzivă are ca principiu fundamental – un învăţământ pentru toţi, împreună cu toţi - care constituie un deziderat şi o realitate ce câştigă adepţi şi se concretizează în experienţe şi bune practici de integrare / incluziune.

În pedagogia contemporană există o preocupare intensă pentru găsirea căilor şi mijloacelor optime de intervenţie educativă încă de la vârstele mici asupra unei categorii cât mai largi de populaţie infantilă. Integrarea/ incluziunea poate fi susţinută de existenţa unui cadru legislativ flexibil şi realist, de interesul şi disponibilitatea cadrelor didactice din şcoala de masă şi din şcoala specială, de acceptul şi susţinerea părinţilor copiilor integraţi, de implicarea întregii societăţi civile, dar şi de nivelul de relaţii ce se formează şi se dezvoltă la nivelul clasei integratoare, care se bazează pe toleranţă şi respect faţă de copilul cu probleme.

Educaţia incluzivă urmăreşte o modalitate instituţionalizată de şcolarizare a copiilor cu dizabilităţi, dar şi a altor copii cu cerinţe educative speciale în şcoli şi clase obişnuite. Învăţământul integrat pentru copiii cu probleme are mai multe dimensiuni: dimensiunea legislativă şi administrativă, legată preponderant de politicile educaţionale. Aceasta constă în aceea că şcolarizarea acestor copii trebuie să fie o parte integrantă şi o responsabilitate a sistemului naţional de învăţământ.

Incluziunea este strâns legată de recunoașterea diversității, dar este mai mult decât atât. Cadrele didactice sunt de acord că elevii sunt diferiţi : învaţă diferit , se manifestă diferit, au experienţe diferite, vin în şcoală cu un bagaj diferit de cunoştinţe şi deprinderi. Caracteristicile individuale diferă şi şcoala ar trebui să ofere fiecărui copil şansa de a participa la acţiunile comune pentru propria lor educaţie într-o şcoală pentru toţi, în care contribuţia fiecăruia este apreciată şi necesară pentru ca fiecare elev să progreseze în învăţare. Cadrele didactice acceptă faptul că educaţia incluzivă pune bazele unei societăţi incluzive.

Şcoala este un mediu important de socializare. Integrarea şcolară exprimă: atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructiv-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare; situaţie în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenţă totală între solicitările formulate de şcoală si posibilităţile copilului de a le rezolva; existenta unor randamente la învăţătură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare. Şcoala incluzivă reprezintă un pas mai departe în procesul de permeabilizare şi eliminare treptată a barierelor educaţionale dintre copiii obişnuiţi şi cei cu diverse dizabilităţi.

Consider că nu există ” reţete ” pentru integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masă. Cei care manifestă deschidere pentru integrarea acestora vor găsi şi strategiile potrivite. Fiecare copil are dreptul la educaţie şi merită să i se acorde o şansă.

Problematica instruirii şi educării diferenţiate în vederea creşterii eficienţei în procesul de învăţământ trebuie înţeleasă prin mecanismele educaţiei, succesul care vizează realizarea unor şanse pentru toţi elevii, în ceea ce priveşte construcţia edificiului personalităţii lor şi ale analizării în vederea creşterii eficienţei prin lecţiile din clasă şi pregătirea suplimentară în condiţiile muncii suplimentare.

Învăţând împreună, copiii învaţă să trăiască împreună, să se accepte şi să se ajute la nevoie. Integrarea copiilor cu CES conferă instituţiei şcolare rolul de componentă fundamentală a sistemului social, aptă să răspundă concret imperativelor de moment ale evoluţiei din societatea contemporană şi să rezolve o serie de probleme referitoare la nevoile de acceptare/valorizare socială a fiecărui individ şi la capacitatea acestuia de a se adapta şi integra într-o societate aflată în continuă transformare.

Bibliografie:

1. Blândul, V.,Introducere în problematica psihopedagogiei speciale, Ed.Univ. din Oradea, 2005
2. Ghergu , A., Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale, Editura Polirom, Iași, 2001.

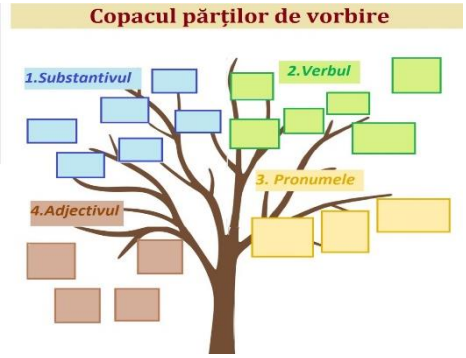
COPACUL PĂRȚILOR DE VORBIRE- PROIECT DIDACTIC ADAPTAT ELEVILOR CU CES

Lupu Adriana Iuliana
Școala Gimnazială Specială ”Constantin Păunescu”, Iași

În vederea individualizării procesului educativ și adaptării instrucțiunilor la posibilitățile reale ale unor elevi cu cerințe educative speciale,integrați în școala de masă, propun un model de proiect didactic prezentat succint axat pe metode moderne de predare-învățare pentru clasa a VII-a. Activitatea „Copacul părților de vorbire” reprezintă o lecție de fixare și consolidare, având drept scop consolidarea deprinderii de a recunoaște și de a folosi corect substantivele în comunicarea orală și scrisă, identificarea verbelor,adjectivelor și pronumelor personale.

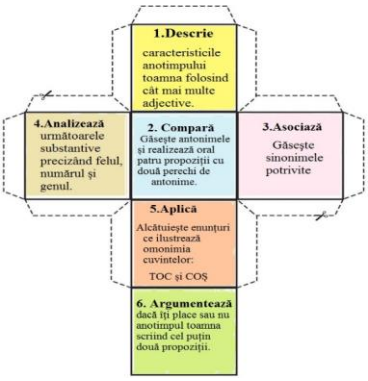
Folosind metode și procedee precum explicația, demonstrația, analiza gramaticală, metoda Ciorchinelui-planșă, metoda Cubului, jocul didactic și mijloace de învățământ diverse: fișă ce include metoda ciorchinelui transpusă sub forma copacului: planșa „Copacul părților de vorbire”, etichete autocolante și plicuri, „Cubul părților de vorbire”, fișă de lucru- „Metoda cubului-părți de vorbire”, fișă de verificare- „Copacul părților de vorbire”, frunze colorate ce includ părți de vorbire, elevii vor reactualiza cunoștințele anterioare într-un mod propice învățării active.

Prin metoda ciorchinelui transpusă sub forma unui copac am reactualizat cunoştinţele referitoare la caracteristicile părților de vorbire anterior învățate- verb, substantiv, pronume, adjectiv. În exemplificarea planșei „Copacul părților de vorbire” și asocierea fiecărei categorii cu câte o culoare se realizează structurarea concretă a infromațiilor. Elevii au extras pe rând câte un bilet pe care l-au citit și l-au exemplificat, asociindu-l cu una dintre cele patru părți de vorbire, reamintindu-și astfel caracteristicile fiecăreia și modul în care le poate identifica.

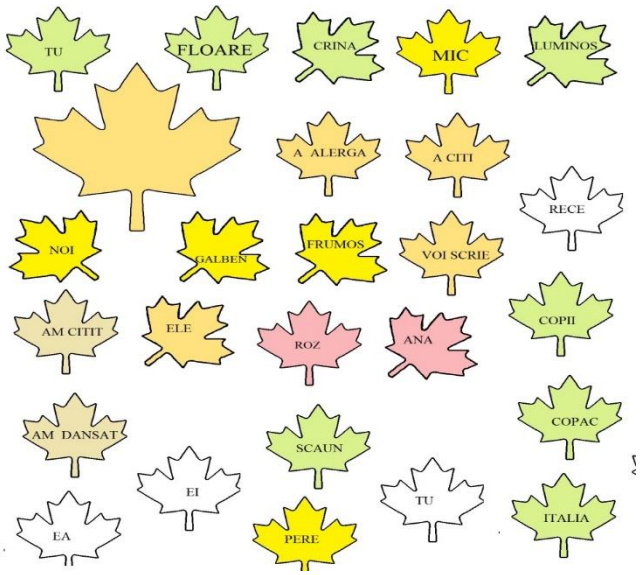

Pe parcursul acestei secvențe am adresat diferite întrebări, pe măsură ce elevii au asociat bilețelele pe planșa expusă: ”Ce este substantivul/verbul/pronumele/ adjectivul?”, ”De câte feluri pot fi substantivele?”, ”Ce sunt substantivele proprii? Dar cele comune?”, ”Câte numere are substantivul?”, ”Oferă-mi exemple de substantive care sunt la numărul singular sau plural!”, ”Ce întrebare adresăm pentru a identifica verbul? Dar adjectivul?”, ”Câte numere poate avea pronumele?Dar verbul?”, etc. Desfășurarea activității propriu-zise s-a axat pe utilizarea metodei cubului, fiecarea față având următoarele cerințe:

1. Descrie caracteristicile anotimpului toamna folosind cât mai multe adjective.
2. Compară antonimele și realizează oral patru propoziții cu două perechi de antonime:
3. Asociază sinonimele potrivite- cu sau fără tabel
4. Analizează substantivele precizând felul, numărul și genul
5. Aplică alcătuind enunţuri ce ilustrează omonimia cuvintelor: TOC și COȘ
6. Argumentează dacă îți place sau nu anotimpul toamna scriind cel puțin două propoziții!

În etapa de evaluare a cunoștinelor elevii integrați au primit câte o fișă de lucru adaptată ce a inclus: diferențierea genului substantivului (masculin/ neutru), identificarea celor trei pronume din text, identificarea substantivelor/ adjectivelor din propoziția dată pe fișa de lucru, extragerea a trei verbe din text și analiza lor și punerea unui verb la persoana indicată.

La final acestei activitălii elevii au extras câte trei frunze ce conțin părți de vorbire, asociindu-le cu partea de vorbire identificată pe planșa ”Copacul părților de vorbire”.

Am atașat pe parcursul lucrării anexele *„Copacul părților de vorbire”, etichete , Cubul părților de vorbire* și *Frunzele părților de vorbire* pentru o mai bună identificare a etapelor axate pe modalitățile de lucru prezentate.

Astfel, pentru diminuarea barierelor de învatare ale elevilor cu cerințe educaționale speciale se impune adaptarea conținuturilor educative astfel încât crearea unui mediu stimulativ, motivant și personalizat nivelului cognitiv al elevilor să sporească șansele de reușită în desfășurarea acestora.

Bibliografie:

- Gerguț A., Frumos L., Raus G., ”*Educația specială. Ghid metodologic”*, Editura Polirom, Iași, 2016;
- *855 de jocuri și activități- ghidul animatorului*, UNICEF, European Youth Exchange Moldova, Chișinău, 2005
- Florentina Sâmihăian, Sofia Dobra, *Limba română. Manual pentru clasa a VII-a*, Editura ArtKlett, Bucureşti, 2019;
- *Repere metodologice pentru consolidarea achizițiilor anului școlar 2019-2020*, disciplina limba și literatura română, clasele a V-a – a VIII-a,
- https://www.twinkl.ro/
- https://ro.pinterest.com/ghluana/frunze-toamna/

Diferiţi, dar egali – un principiu al egalităţii şi respectului reciproc

Profesor învățământ primar ; Corâci Ioana
Școala Gimnazială Crușeț

Într-o societate egocentristă omul uită că trăieşte în comuniune cu alţi oameni şi că alături de el se află semeni ce au nevoie de înţelegerea şi sprijinul său. Astăzi, mai mult ca oricând trebuie să învăţăm să ne acceptăm, să învăţăm să respectăm principiile democraţiei autentice, pentru că numai împreună vom reuşi să coexistăm într-o societate democratică europeană.

Diferiţi, dar egali – este un principiu al egalităţii şi respectului reciproc.

În diversitatea etniilor si categoriilor sociale de pe pământ constă frumuseţea universului uman, fiecare dintre acestea contribuind la patrimoniu cultural cu specificul său. Istoria, tradiţiile, cultura fiecărei etnii reprezintă un capitol important al universalităţii. Trebuie să învăţăm să ne respectăm reciproc, să comunicăm, să ne tolerăm, să cooperăm cu ceilalţi, deoarece doar aşa nu vor mai exista diferenţe între noi cei care suntem diferiţi, dar totuşi egali.

Educaţia interculturală constituie o opţiune ideologică în societăţile democratice şi vizează viitorii cetăţeni să facă cea mai bună alegere şi să se orienteze în contextul schimbărilor intervenite în sistemele de valori.

Ea trebuie să devină o constantă a pregătirii cadrelor didactice şi să-şi pună amprenta asupra programelor şcolare şi materiilor de învăţământ, asupra priorităţilor educative, asupra criteriilor de evaluare a competenţelor şi comportamentelor, asupra relaţiilor cu părinţii şi comunitatea, permiţând formarea comportamentelor în comunicare, cooperare şi încredere în cadrul grupului; respect reciproc, toleranţa faţă de opinii diferite. Dorinţa de progres real, afinităţile profesionale, aspiraţiile şi preocupările comune au constituit premisele proiectelor interşcolare la care conlucrează partenerii. Din experienţa acumulată considerăm că, cele mai eficiente demersuri didactice menite să integreze copiii în activitatea şcolară sunt cele prin care le prilejuim cât mai multe ocazii să acţioneze împreună, să se joace laolaltă, să descopere lucruri noi împreună, oferindu-le copiilor o multitudine de experienţe de învăţare, înlesnind astfel integrarea în învăţământul de masă .

Tinerii dezavantajaţi cu dificultăţi de învăţare, de relaţionare, adaptare şi integrare socială trebuie să facă faţă obstacolelor şi barierelor în ceea ce priveşte mobilitatea. Ei au nevoie de un sprijin deosebit, special pe parcursul unui traning vocaţional astfel încât dobândirea competenţelor cheie să se desfăşoare în funcţie de grad/tip de deficienţă şi nevoile fiecărui individ în parte. Toţi suntem diferiţi, dar în acelaşi timp, egali. Semnul de egalitate care s-ar pune în relaţiile pe care le împărtăşim cu cei din jurul nostru nu vine din spaţiul pe care-l ocupăm şi nici de la ceea ce considerăm că ceilalţi aşteaptă de la noi. Semnul de egalitate este dat de respectul faţă de cei de lângă noi şi de posibilitatea de comunicare pe care trebuie să o valorificăm. Posibilitatea care ne este oferită necondiţionat şi care trebuie valorificată cu grijă pentru a identifica oportunităţile oferite de convieţuirea cu ceilalţi.

„Descoperirea celorlalţi înseamnă descoperirea unei legături şi nu a unei bariere” .

Conceptul de „egalitate“ înseamnă astăzi ceva mai mult decât drepturile egale pe care democraţii secolului trecut le revendicau cu entuziasm pentru toţi cetăţenii; ea înseamnă o egalitate reală a şanselor individuale de promovare socială, iar educaţia este instrumentul cel mai important în dezvoltare. Egalitatea şanselor semnifică, în fapt, oferirea de opţiuni multiple pentru capacităţi şi aptitudini diferite, „o educaţie pentru toţi şi pentru fiecare”, o educaţie deschisă pentru toate persoanele,

indiferent de vârstă şi condiţii socio-economice, dar şi o educaţie pentru fiecare, în funcţie de nevoile sale specifice – evitându-se omogenizarea şi încurajându-se diversitatea – care să creeze premisele egalităţii şanselor de acces în viaţa socială. Această opţiune a fost susţinută de politicile de egalizare a şanselor care au avut ca obiective combaterea excluziunii şi selecţiei exacerbate, formarea competenţelor de bază pentru toţi indivizii, educaţia de tip „a doua şansă” pentru cei care au părăsit sistemul educativ, integrarea educaţiei formale cu educaţia non-formală şi educaţia informală, astfel încât să se extindă situaţiile de învăţare. În categoria copiilor defavorizaţi îi putem include pe cei proveniţi din familii monoparentale sau orfani de ambii părinţi, copiii ai căror părinţi sunt şomeri, au grave probleme de sănătate sau un comportament imoral, copiii care locuiesc în zone izolate sau îndepărtate şi a căror şcolarizare depinde de existenţa unui mijloc de transport şi copiii de etnie rromă care se integrează cu greutate în colectivul clasei de elevi.

Cea mai bună soluţie pentru un sistem educativ care să răspundă nevoilor tuturor elevilor se dovedeşte a fi educaţia incluzivă, caracterizată prin următoarele principii: dreptul fiecărui elev la educaţie pe baza egalităţii şanselor; nici un elev nu poate fi exclus din educaţie sau supus discriminării pe motive de rasă, religie, culoare, etnie, sex, limbaj, dizabilităţi; şcoala se adaptează la nevoile elevilor; diferenţele individuale între elevi constituie o sursă de bogăţie şi diversitate, şi nu o problemă. Şcoala incluzivă are la bază un curriculum adaptat în raport cu nevoile copiilor. Adaptarea curriculumului se poate realiza prin selectarea unor conţinuturi din curriculumul general adresat copiilor normali, care pot fi însuşite de copiii cu cerinţe speciale; introducerea elevilor cu cerinţe educative speciale într-o varietate de activităţi individuale, terapeutice, destinate recuperării acestora; folosirea unor metode şi procedee didactice, a unor mijloace de învăţământ intuitive, de natură să sprijine înţelegerea conţinuturilor predate la clasă. Conceptul de cerinţe educative speciale presupune necesitatea unei abordări diferenţiate şi specializate a educaţiei copiilor în funcţie de deficienţele pe care le prezintă. Tipurile de deficienţe întâlnite la elevii cu cerinţe speciale sunt: deficienţe mintale, deficienţe de auz sau vedere, deficienţe fizice, psihomotorii, tulburări de limbaj, tulburări de comunicare şi relaţionare, tulburări de atenţie şi hiperactivitate – ADHD.

Tot aici se înscriu şi cazurile copiilor care eşuează la şcoală din diferite motive – copii instituţionalizaţi, copii care provin din comunităţi etnice defavorizate etc. Aceştia au dreptul fundamental la educaţie, posedând caracteristici, interese, aptitudini şi necesităţi de învăţare proprii. De aceea proiectarea sistemelor educaţionale şi implementarea programelor şcolare trebuie să ţină seama de marea diversitate a caracteristicilor şi trebuinţelor elevilor incluşi în procesul instructiv-educativ, care trebuie să asigure şanse egale pentru copiii defavorizaţi prin implicarea tuturor cadrelor didactice, părinţilor şi a instituţiilor locale abilitate.

Din perspectiva reglementărilor adoptate de statul român, copiii cu cerinţe educative speciale pot fi integraţi fie în unităţi şcolare de educaţie specială, fie în grupe şi clase speciale din unităţi preşcolare şi şcolare obişnuite, fie în mod individual în unităţi de învaţământ obişnuite. Aceste şcoli trebuie să se adapteze unei pedagogii centrate asupra copilului, capabilă de a veni în întâmpinarea trebuinţelor fiecărui copil în parte. Cadrele didactice trebuie să adopte mijloace de combatere a atitudinilor discriminatorii, construind o societate bazată pe spiritul de toleranţă şi oferind şanse egale la educaţie pentru elevii defavorizaţi. Societatea contemporană pune tot mai mult accentul pe diversitate.

Educaţia pentru diversitate este un răspuns la pluralismul de toate felurile cu care ne confruntăm. Valorificarea diversităţii permite toleranţa; recunoaşte, apreciază şi facilitează procese implicate în explorarea şi descoperirea noului, conduce la întărirea relaţiilor în cadrul comunităţii şi măreşte posibilităţile tinerilor de a se realiza într-o societate pluralistă, din ce în ce mai complexă. Instituţiile de învăţământ trebuie să ia măsuri potrivite pentru eliminarea oricărei forme de

discriminare prezente în interiorul lor. Profesorii au nevoie să își conştientizeze propriile prejudecăţi, să fie corect formaţi, să ia în considerare condiţiile sociale şi nevoile elevilor.

Copiii trebuie pregătiţi să înveţe să trăiască şi să interactioneze pozitiv în această lume diversă. Multiculturalitatea este un fenomen care ne îmbogăţeşte cu diversitate. Şcoala trebuie să formeze deprinderea preţuirii valorilor pluriculturale, ideea ca nu există valori superioare sau valori inferioare. Există valori specific care trebuie preţuite prin aportul lor la nuanţarea şi îmbogăţirea celorlalte culture cu care vin în contact. Egalitatea şanselor de instruire este teoretic garantată în aproape toate ţările lumii, dar realizarea practică a acestui principiu generos continuă să rămână una din cauzele de importanţă majoră ale reformelor. Conceptul de „egalitate“ înseamnă astăzi ceva mai mult decât drepturile egale pe care democraţii secolului trecut le revendicau cu entuziasm pentru toţi cetăţenii; ea înseamnă o egalitate reală a şanselor individuale de promovare socială, iar educaţia este instrumentul cel mai important în dezvoltarea la maximum a acestor şanse.

Bibliografie:

Creţu D., Nicu A. – „Pedagogie pentru definitivat şi gradul didactic II”, Editura Universităţii „Lucian Blaga” Sibiu, 2009. Mara D. – „Strategii didactice în educaţia incluzivă”, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2004. Verza E., Păun E. – „Educaţia integrată a copiilor cu handicap”, UNICEF şi RENINCO, Bucureşti, 200

UTILIZAREA METODELOR CENTRATE PE ELEV ÎN LECŢIILE DE LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ LA CICLUL PRIMAR

prof. Boian Mircea-Vasile
Şcoala Gimnazială Vad, jud. Cluj

Metodele de învăţare activă fac lecţiile interesante, ajută elevii să realizeze judecăţi de substanţă şi fundamentate, sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor pe care să fie capabili să le aplice în viaţa reală. Printre metodele care activizează predarea–învăţarea sunt şi cele prin care elevii lucrează productiv unii cu alţii, îşi dezvoltă abilităţi de colaborare şi ajutor reciproc. Ele pot avea un impact extraordinar asupra elevilor datorită denumirilor, caracterului ludic şi oferă alternative de învăţare cu „priză” la copii.

În vederea dezvoltării vocabularului la elevi, trebuie să utilizăm, cu precădere unele strategii activ–participative care să le îmbogăţească exprimarea. Acestea nu trebuie rupte de cele tradiţionale, ele marcând un nivel superior în spirala modernizării strategiilor didactice. Din multitudinea de strategii moderne, redau o sinteză a câtorva strategii utilizate frecvent în cadrul lecțiilor la ciclul primar:

1.Brainstorming-ul

Este o metodă prin care se dezvoltă creativitatea elevilor prin exersarea gândirii divergente, care solicită găsirea unor soluţii proprii pentru problemele propuse. Etimologic, *brainstorming* provine din limba engleză, din cuvintele “brain”=creier şi “storm”=furtună, ceea ce înseamnă furtună în creier, efervescenţă, aflux de idei, o stare de intensă activitate imaginativă, un asalt de idei. Un principiu al brainstorming-ului este: cantitatea generează calitatea. Conform acestui principiu, pentru a ajunge la idei viabile şi inedite este necesară o productivitate creativă cât mai mare.

Brainstorming-ul poate avea mai multe variante:

a) brainstorming-ul cu schimbare de roluri – care solicită elevilor abordarea problemei din mai multe puncte prin schimbarea rolurilor.

Exemplu de introducere a metodei :

„ Ce aţi face în locul lui Ştefan la aflarea veştii că Mitruţ a fost omorât? ”

b) metoda FRISCO este o metodă prin care elevii „joacă” o atitudine faţă de o problemă.Atitudinile pot fi:

- optimistul – sigur că problema se poate rezolva şi va găsi soluţii;
- realistul – caută soluţii, argumente pro şi contra;
- exuberantul – foarte încântat de situaţie;
- pesimistul – sigur că problema nu se poate rezolva;
- scepticul – nesigur, se îndoieşte.

Exemplu: *„Căţeluşul şchiop*” de Elena Farago - Posibile reacţii ale copiilor:

- optimistul: *Ne ducem la doctor şi îl vindecă.*
- realistul : *Îl ducem la doctor, încercăm să îl vindecăm, dar dacă e prea târziu şi nu se mai poate vindeca vom avea noi grijă de el.*
- exuberantul: *Ce drăgălaş e! N-am mai văzut un căţel aşa de frumos!*
- pesimistul*: E prea târziu. Nici nu are rost să încercăm!*

- scepticul: *Nu cred că se mai poate face nimic. Dacă e prea târziu?*

c) metoda 6-3-5 (brainwriting) este o metoda asemănătoare cu brainstorming-ul, având specifică numai notarea ideilor originale si esenţiale. Elevii grupaţi câte 6 scriu fiecare, 3 soluţii la problema propusă pe o foaie, într-un sens stabilit (de la stânga la dreapta), fiecaruia dintre cei 5 colegi de grup. Prin acestă preluare a ideilor colegului se deschid perspectivele şi se îmbunătăţesc ideile fiecărui participant.

Exemplu : *« Găsiţi trei soluţii pentru ca Nică să fie iertat de mama lui. »*

Avantajul metodei constă în faptul că dezvoltă gândirea critică şi oferă elevilor timizi posibilitatea de a se exprima.

2.Gândiţi – lucraţi în perechi, comunicaţi !

Este o modalitate simplă şi rapidă de învăţare prin colaborare pe grupe. La o întrebare pregătită anticipat de învăţător, elevii pot găsi mai multe răspunsuri posibile. După ce dau răspunsuri individual, elevii îşi citesc răspunsurile în perechi şi vor încerca să elaboreze un răspuns comun corect. Rezumarea într-un timp scurt a răspunsurilor, obligă elevii să sesizeze şi să sintetizeze esenţa informaţiilor primite şi apoi să le prezinte clar şi concentrat :

Exemplu : *Ce calităţi avea Cuza ?* (Ocaua lui Cuza , de Dumitru Almaş)

Listă cu însuşirile personajului: *cinstit, credincios, cu bună credinţă, corect, necinstit, omenos, drept, nerecunoscător, arogant, rău, demn, viclean, păgubit, lacom, bogat.*

Prin confruntarea răspunsurilor în perechi şi între perechi există premisele organizării informaţiilor acumulate în structuri cognitive prin realizarea de contexte noi de exersare a acestor conţinuturi şi duc la o învăţare buna.

3. Mai multe capete la un loc

Strategia urmareşte învăţarea prin cooperare pe grupuri de 3–4 elevi. Fiecare membru al grupului are alt număr (1,2,3,4). După enunţarea unei întrebări problemă, fiecare va spune răspunsul său, iar apoi, după dezbateri, vor formula răspunsul grupului, pe care îl va comunica clasei unul dintre numere, anume solicitat. Metoda asigură implicarea în activitate a tuturor elevilor.

Exemplu de sarcină pe echipă : *„Cu ce bogăţii se mândreşte ţara ?”* *(Ţara mea ,* de Andrei Ciurunga)

4. Termenii cheie

Metoda presupune ca învăţătorul să identifice şi să scrie pe tablă 4, 5 cuvinte cheie din textul ce urmează a fi studiat. Apoi li se cere elevilor individual şi apoi pe perechi, ca folosind aceste cuvinte să alcătuiască un text. După un timp limitat, câteva din perechile de copii vor citi textul scris. Citind textele elevilor şi apoi textul original propus pentru studiu se poate realiza o comparaţie care duce de multe ori la fixarea cunoştinţelor corecte.

Exemplu: Se scrie un text scurt folosind cuvintele următoare: *unire, domnitor, moldoveni, oca, munteni, negustor*.

5. Eseul de 5 minute

Învăţătorul cere elevilor ca timp de 5 minute să scrie neîntrerupt tot ce gândesc despre un anumit subiect. Când vor citi ideile în perechi sau în grup, în faţa clasei, elevii vor sublinia aspectele de care sunt siguri şi pe cele de care nu sunt siguri. Ultimele le vor urmari în cursul lecturii textului nou pentru a-şi clarifica incertitudinile. E bine ca la sfârşitul activităţii elevii să revină asupra celor scrise în debutul lecţiei şi să le evalueze din perspectiva noilor informaţii.

Exemplu : *„Scrieţi în 5 minute tot ce vă trece prin minte despre ţara noastră!”*

6.<u>Cvintetul</u>

Reprezintă instrumentul de sintetizare a informaţiilor, de evaluare a înţelegerii şi creativităţii elevilor şi mijlocul de exprimare a creativităţii lor. „CVINTETUL” este o poezie formată din cinci versuri, cu ajutorul căreia se sintetizează şi condensează informaţiile, incluzându-se şi reflecţii ale elevilor, care pot lucra individual, în perechi sau în grup. Alcătuirea unui cvintet favorizează reflecţia personală şi colectivă rapidă, esenţializarea cunoştinţelor, manifestarea creativităţii etc.. El are următoarea structură algoritmică:

1. Primul vers conţine un singur cuvânt cheie, de obicei un substantiv (subiectul poeziei).
2. Al doilea vers este format din două cuvinte, de obicei adjective care descriu subiectul poeziei.
3. Al treilea vers este format din trei cuvinte, de obicei verbe la modul gerunziu care exprimă acţiuni.
4. Al patrulea vers este format din patru cuvinte care exprimă sentimentele autorului faţă de subiectul abordat (eventual o propoziţie).
5. Al cincilea vers este format dintr-un cuvânt care exprimă esenţa subiectului.

Exemplu:

„ Ghiocelul
Plăpând , mic
Ascunzându-se , îndrăznind , răsărind
Aduce bucurie în suflet.
Vestitor”

Variantele obţinute pot fi afişate şi citite colegilor. Cvintetul este unul dintre cele mai rapide şi mai eficiente mijloace de sinteză şi rezumare a informaţiilor şi noţiunilor.

7.<u>Jurnalul cu dublă intrare</u> este o metodă prin care cititorii stabilesc o legătură strânsă între text şi propria lor curiozitate şi experienţă. Acest jurnal este deosebit de util în situaţii în care elevii au de citit texte mai lungi, în afara clasei. Elevii trebuie să împartă o pagină în două, trăgând pe mijloc o linie verticală. În partea stângă li se cere să noteze un pasaj dintr-un text care i-a impresionat. În partea dreaptă li se va cere să comenteze acel pasaj. După ce elevii au realizat lectura textului, jurnalul poate fi util în faza de reflecţie.

Vorbind despre necesitatea inovării în domeniul metodologiei didactice şi a căutării de noi variante pentru a spori eficienţa activităţii instructiv-educative din şcoală, prin directa implicare a elevului şi mobilizarea efortului său cognitiv, profesorul Ioan Cerghit afirmă: *„Pedagogia modernă nu caută să impună nici un fel de reţetar rigid, dimpotrivă, consideră că fixitatea metodelor, conservatorismul educatorilor, rutina excesivă, indiferenţa etc. aduc mari prejudicii efortului actual de ridicare a învăţământului pe noi trepte; ea nu se opune în nici un fel iniţiativei şi originalităţii individuale sau colective de regândire şi reconsiderare în spirit creator a oricăror aspecte care privesc perfecţionarea şi modernizarea metodologiei învăţământului de toate gradele. În fond creaţia, în materie de metodologie, înseamnă o necontenită căutare, reînnoire şi îmbunătăţire a condiţiilor de muncă în instituţiile şcolare.”*

Bibliografie:

- Alexandru, Gheorghe; Şincan, Eugenia, (1993), „*Îndrumător metodic pentru învăţători, părinţi şi elevi*”, Editura M. Duţescu ;
- Cerghit, Ioan, (2006), *„Metode de învăţământ”,* Editura Polirom, Bucureşti;
- Şerdean, Ioan, (2006), „*Didactica limbii şi literaturii române*”, Editura Corint, Bucureşti;
- Ungureanu, Adalmina, (2003), „*Metodica studierii limbii şi literaturii române”*, Editura AS’S, Iaşi.

PROIECT EDUCAŢIONAL NAŢIONAL „DIFERIŢI, DAR TOTUŞI EGALI!”

Jászay Laura Andrea, profesor înv. primar
Școala Gimnazială “Tompa László” Odorheiu Secuiesc, jud. Harghita

Cu ocazia studierii descrierii conceptului, m-am oprit la următoarele fraze:

Această metodologie este potrivită ori de câte ori avem de inovat un produs, serviciu sau proces care are ca beneficiar final un om sau omul în ansamblu. Caracteristica principală a metodologiei de Design Thinking este abordarea ”Human Centered”. Design Thinking-ul se concentrează pe utilizatorul final, încercând să proiecteze produsul, serviciul final în funcție de dorințele acestuia.

Aplicarea acestei metodologii are ca beneficiu intrinsec reîntoarcerea la client. De multe ori echipele de dezvoltare proiectează și dezvoltă produse pornind de la ideile proprii sau de la studii și cercetări anterioare. Astăzi, ritmul de schimbare este extrem de rapid iar cerințele clienților evoluează de la o zi la alta. Design Thinking determină echipele de inovare și dezvoltare să intre în relație directă cu clientul ceea ce întărește legătura organizațiilor cu clienții săi, procurându-le informații vitale pentru acțiunile lor în piață și ajutându-i să dezvolte produse și servicii relevante.

Pornind de la aceste idei, - fiind profesor în învăţământul primar -, am încercat să le transpun pe plan educaţional.

Noua situaţie creată de şcoala online a scos din noi ceea ce suntem de fapt: pedagogi, elevi, părinţi creativi, inventivi, optimişti, deschişi la noutăţi.

Până în prezent, există multe semne de întrebare, incertitudine cu privire la viitor. Cert este însă că experiența educației digitale dobândită în ultimele luni și în viitorul apropiat poate fi folosită și în viitor pentru a ridica standardul educației offline, îl pot completa și colora.

În zilele noastre se vorbește din ce în ce mai mult despre creativitatea umană, despre importanța acestui lucru pentru individ și pentru societate în ansamblu, despre ceea ce ar trebui făcut pentru a spune cât mai multor oameni că sunt cu adevărat creativi. (În trecutul apropiat chiar și o campanie a ajutat la găsirea răspunsului, întrucât Uniunea Europeană a declarat anul 2009 „Anul european al creativității și inovării”.)

S-a evidenţiat că pentru a ajunge la performanţă şi în cadrul şcolii online, avem nevoie de creativitate, trebuie să fim inventivi. Personal m-am documentat despre latura teoretică înainte de a pune în practică ideile mele.

Psihologul Csíkszentmihályi Mihály a constatat că:

„O persoană creativă învață că este capabil să se adapteze la aproape orice situație pentru a-și atinge scopul și prosperă cu orice este la îndemână.”

Prin urmare, şcoala online poate dezlănţui *creativitatea* pedagogilor şi a elevilor. *Gamificarea digitală* este unul dintre instrumentele inovației educaționale. Dezvoltarea continuă a tehnologiei informației și comunicațiilor și schimbarea generațională în sine a adus apariția inovațiilor educaționale digitale la toate nivelurile educației, inclusiv învățământul primar. În prezent, trăim într-o epocă de aur a *inovației digitale* pentru a satisface nevoile generației Z, dintre care o formă este aplicarea jocurilor.

Rezultatele observării mele empirice oferă elevilor o noutate, o pată proaspătă de culoare prin activităţi bazate pe jocuri. Am profitat de faptul că tineretului de astăzi le plac jocurile de simulare și multe altele față de metodele învățării tradiţionale. Ei l-au considerat complet orientat spre practică și au fost fericiți să participe la ele.

În general, prin urmare, pot spune că utilizarea prudentă a jocurilor în învățământul primar, în acest sens, este justificat în educație și are perspectivă.

Când vorbim despre apariția gamificării în educație, acesta nu înseamnă doar utilizarea pură a jocurilor (jocurile au fost utilizate și până acum în practica școlară), ci încorporarea mecanismelor jocului în practica de zi cu zi, în procesele de lucru și în organizarea lecțiilor. Există zone în sistemul educaţional în care graţie gamificării, învăţarea poate avea mai mult succes. Acest lucru se datorează faptului că, prin munca dezvoltătorilor de jocuri, există acum jocuri și sisteme pentru utilizare în aplicațiile școlare care ele chiar ajută la învăţarea materialelor curriculare specifice. Exemple sunt: ClassDojo, Classcraft, MinecraftEdu, Smart Box, Okosdoboz, LearningApps etc. Le-am folosit cu succes ún clasa mea.

Gamificarea care apare în educație poate include, prin urmare, curricula încorporată în joc.

Jocul este un comportament instinctiv, ceea ce ajută la procesarea informațiilor și la stocarea lor permanentă prin experiență.

Factori importaní în procesul gamificării sunt: sarcină optimă, volum optim de muncă, nivelare ideală, sistem ideal de recompensare. După orice eșec, există posibilitatea de a începe din nou. Jucătorul își stabilește obiectivul pas cu pas și face efort pentru a-l atinge. Procedând astfel, el se implică în joc într-un mod care este complet captivant și aproape incapabil să se oprească. Toate acestea indică o experiență Flow pentru elevi.

Structura gamificării este alcătuită din elemente preluate din computer și jocuri video, prin care participanții pot fi bine motivați, astfel încât să poată fi ținuți în joc:

• Puncte, sisteme de puncte - Disponibil pentru rezolvarea cu succes a sarcinii finalizate, oferă feedback celor implicați în joc. După feedback imediat, jucătorul are ocazia de a-și corecta greșelile.

• Nivele - Când adună un anumit număr de puncte, jucătorii din joc pot trece la un alt nivel. Se oferă și feedback despre performanță.

• Clasamente - Prin funcția de comparație se permite participantului la joc să țină evidența poziției față de ceilalți jucători.

• Insigne - Pe de o parte pot exprima rang și pe de altă parte simbolizează progresul continuu. În unele cazuri, nivelurile pot fi declanșate și de acestea.

• Onboarding - Impresia jucătorului în primele minute este crucială, este important ca jocul să aibă începutul interesant și distractiv pentru el.

• Provocări și misiuni - tind să aibă cea mai mare forță motivațională.

• Bunuri virtuale - Obținute prin rezolvarea problemelor.

• Personalizare - În joc de exemplu putem selecta avatare, să alegem fundalul, să edităm profilul de utilizator. Toate acestea sunt posibile pentru a-l face pe jucător să se simtă confortabil și implicat astfel în joc.

• Feedback - Feedback-ul este afișat în cicluri astfel încât jucătorul să știe ce poziție ocupă în momentul respectiv.

Desigur, nu este necesar să se încorporeze toate elementele în timpul gamificării.

Aș recomanda folosirea gamificării în educaţie pentru colegii care vor să se implice în educație în viitorul apropiat sau ușor îndepărtat cu un „arsenal” mai modern decât înainte.

Evident, gamificarea nu este un panaceu și nu trebuie neapărat preluate din sistem toate elementele. De asemenea, trebuie să găsim proporțiile potrivite atunci când îl aplicăm în procesul de învățare. Ca și în cazul altor aplicații TIC, trebuie să ținem cont de acest lucru: **gamificarea nu este scopul, este doar un posibil instrument în sistemul educaţional.**

/ Fotografie din arhiva personală /

EDUCAȚIE PENTRU TOȚI

Prof. înv. preșcolar VLAD MARIANA
G. P. P. ”Căsuța de turtă dulce” Constanța

Cerințele educative speciale desemnează acele cerințe ori nevoi speciale față de educație care sunt suplimentare dar și complementare obiectivelor generale ale educației pentru copil.

Fără abordarea adecvată a acestor cerințe speciale nu se poate vorbi de egalizarea șanselor de acces, participare și integrare școlară și socială.

Fiecare copil prezintă particularități individuale și de relație cu mediul, trăsături care necesită o evaluare și o abordare personalizată. Copiii cu deficiențe au și ei aceleași trebuințe în creștere și dezvoltare. Acești copii au în același timp și anumite necesități particulare, specifice, individualizate.

Fiecare copil este unic și își are propria sa valoare, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învățare școlară. Recunoașterea drepturilor egale pentru toți oamenii, în general și pentru toți copiii, în special, fără discriminare, subliniază faptul că nevoile fiecăruia sunt la fel de importante.

În Declarația Mondială asupra „Educației pentru toți”, la articolul 3, se afirmă: „Nevoile școlare ale persoanelor deficiente/ cu handicap cer o atenție specială. Trebuie întreprinse măsuri pentru asigurarea accesului la educație fiecărei categorii de personae deficiente, ca parte integrantă a sistemului de învățământ”.

Educația specială este o formă adaptată de pregătire școlară și asistență complexă (medicală, educațională, socială, culturală) destinată persoanelor care nu reușesc să atingă temporar sau pe toată durata școlarizării nivelurile instructiv-educative corespunzătoare vârstei, cerute de învățământul obișnuit.

În România sunt utilizate multe concepte referitoare la persoanele care fac obiectul educației speciale: deficiență, incapacitate, handicap, dizabilitate, cerințe educative speciale.

Cerințele educative speciale (CES) desemnează necesități educaționale suplimentare, complementare obiectivelor generale ale educației, adaptate particularităților individuale și celor caracteristice unei anumite deficiențe sau tulburări/dificultăți de învățare, precum și o asistență complexă (medicală, educațională etc.).

Integrarea școlară desemnează un proces de adaptare a copilului la cerințele școlii pe care o urmează, de stabilirea unor raporturi afective pozitive cu membrii grupului școlar (clasă) și de desfășurare cu succes a prestațiilor școlare. Asimilarea de către copil a statutului de elev este rezultatul unor modificări interne în echilibrul dintre anumite dominante de personalitate cu consecințe în planul acțiunii sale.

Progresele înregistrate de psihologia şi pedagogia diferenţiată, perfecţionarea tehnicilor de cunoaştere a dezvoltării psihice a copiilor au permis să se distingă categorii mai nuanţate de copii, în raport cu capacitatea lor de răspundere la exigenţele şcolare. În rândul acestora, alături de elevii cu CES integraţi individual, există şi elevi cu dificultăţi de învăţare, cu ritm lent de acumulare de achiziţii, dar cu intelect normal. Confundaţi adesea cu elevii din prima categorie sunt nestimulaţi sau categorizaţi ca atare. Alternativă a învăţământului special, educaţia integrată permite acordarea serviciilor de sprijin pentru copiii cu posibilităţi reale de recuperare şi reintegrare, care altădată ar fi fost orientaţi către şcoala specială. Pentru a realiza integrarea

copiilor cu CES, trebuie să acţionăm asupra diferitelor niveluri de dezvoltare a personalităţii lor, şi anume: la nivel biologic, la nivel psihic, la nivel social.

Scopurile principale ale relaţiei dintre şcoală, familie şi comunitate, în vederea integrării copiilor cu nevoi speciale sunt:

- informarea şi sensibilizarea comunităţii locale cu privire la posibilitatea recuperării educaţiei chiar şi pentru copiii ce au abandonat şcoala;
- sporirea conştientizării din partea comunităţii şcolare a necesităţii implicării în transformarea şcolii într-o şcoală integrativă;
- schimbarea mentalităţii şi atitudinii opiniei publice faţă de copiii cu nevoi speciale;
- dezvoltarea unei reţele de cooperare în domeniul educaţiei, implicată în procesul de integrare (ex.: poliţia, serviciile sociale, spitale, etc.);
- implicarea părinţilor copiilor din clasă în vederea reacţionării mai rapide la probleme şi acordarea sprijinului suplimentar copiilor cu nevoi speciale;
- implicarea comunităţii în sprijinul acordat copiilor cu nevoi speciale;
- elaborarea programelor şcolare de informare şi pregătire a comunităţii locale pentru educaţia incluzivă, prin aceasta înţelegând adaptarea şcolii la cerinţele speciale ale fiecărui copil, indiferent de problemele acestuia, şi nu a copilului la cerinţele şcolii, găsirea unor strategii didactice adecvate, a unor metode şi tehnici de lucru specifice: planificare, instruire, evaluare.

Integrarea şcolară a copiilor cu cerinţe speciale în învatamântul de masă presupune:

- a educa copiii cu cerinţe speciale în şcoli obişnuite, alături de copiii normali;
- a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educaţională, consiliere şcolară, asistenţă medicală şi socială etc.) în şcoala respectivă;
- a acorda sprijinul necesar personalului didactic şi managerilor şcolii în procesul de proiectare şi aplicare a programelor de integrare;
- a permite accesul efectiv al copiilor cu cerinţe speciale la programul şi resursele şcolii obişnuite (biblioteca, terenuri de sport etc);
- a încuraja relaţiile de prietenie şi comunicarea între toţi copiii din clasă/şcoală;
- a educa şi ajuta toţi copiii pentru înţelegerea şi acceptarea diferenţelor dintre ei;
- a ţine cont de problemele şi opiniile părinţilor, încurajându-i să se implice în viaţa şcolii;
- a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu cerinţe speciale;
- a accepta schimbări în organizarea şi dezvoltarea activităţilor instructiv-educative din şcoală.

Toți copiii sunt educabili și au dreptul la o formă de educație pe măsură. Guvernul și autoritățile locale sunt obligate să asigure condițiile necesare pentru educația tuturor copiilor. Reformele în educație iau în considerare și copiii cu dizabilități și/sau aflați în situații de risc.

Școlile obișnuite dezvoltă o serie de servicii de sprijin pentru copiii cu diferite cerințe educative speciale:

- Pentru copiii cu tulburări de limbaj și cu dificultăți de învățare există „centre logopedice interșcolare” care au specialist ce desfășoară terapii specifice pentru corectarea tulburărilor de limbaj și pentru depășirea dificultăților de învățare. În

aceste cabinete au acces toți copiii care frecventează învățământul obișnuit și care au fost depistați, de către profesorii logopezi ce funcționează aici, ca având o tulburare de limbaj.

- Pentru copiii cu tulburări de comportament și dificultăți de adaptare există ,,centrele de asistență psihopedagogică” care dispun de consilieri psihopedagogi, ce oferă servicii atât copiilor aflați în situație de risc și criză, cât și familiilor acestora. Pentru copiii cu deficiențe diagnosticați în comisiile pentru protecția copilului există serviciile profesorului de sprijin/intinerant.

Copiii cu deficiențe integrați în învățământul de masă au dreptul la terapii specifice de recuperare realizate de specialiști în domeniu, în funcție de dizabilitatea lor și, în plus, profesorul de sprijin realizează un plan de intervenție personalizat și adaptarea curriculară necesară, în urma consultării cu cadrul didactic de la clasă.

Pentru integrarea cu succes a copiilor cu CES în învățământul de masă, în grupele obișnuite de copii sunt necesare:

- Existența unor centre de resurse, informare și comunicare;
- Formarea inițială și continuă a cadrelor didactice în problematica CES;
- Adaptarea și flexibilitatea curriculumului (pre)școlar;
- Evaluarea progresului școlar al copiilor cu CES integrați în grădinițele obișnuite;
- Implicarea, încurajarea participării părinților, schimbul de informații, consilierea părinților în măsura solicitărilor și a necesităților, mobilizarea resurselor umane disponibile și competente.

Bibliografie:

1. Alois Gherguț,- ” *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale – strategii diferențiate și inclusive în educație”,* Editura Polirom, București, 2006
2. ”*Dezvoltarea practicilor inclusive în școli”*, Ghid managerial, UNICEF, 1999
3. ”*Integrarea școlară a copilului cu dificultate/cu nevoi speciale* ”, Ghid pentru directorul de școală, Colecția CRIPS – Resurse pentru formare, 2002
4. . Popescu G. & Pleșa O. - *„Handicap, readaptare, integrare”*, Pro Humanitate, Bucuresti, 1998.
5. Verza E. & Păun E. - *„ Educația inegrată a copiilor cu handicap”*, Unicef, 1998.
6. Vrășmaș T. – *„ Învăţământul integrat şi/sau incluziv pentru copiii cu cerinţe educative speciale”*, Aramis, București, 2001.

Metode moderne pentru dezvoltarea gândirii creatoare a elevilor
STUDIU DE SPECIALITATE

Prof. înv. Primar SAMSON CRISTINA
Școala Gimnazială „AL.I.CUZA” ROMAN/NEAMȚ

Metodele de invăţământ sunt căi prin care cadrul didactic transmite elevilor cunoştinţe şi le formează priceperi şi deprinderi. Alegerea lor nu se face la întâmplare. Cadrul didactic trebuie să aleagă dintre metodele de învăţare pe cele care îl ajută la realizarea unui învăţământ de calitate. O metodă considerată iniţial tradiţională poate dobândi caracteristici care să o plaseze în contextul modernităţii.

Dintre metodele moderne specifice învăţării active pe care le-am aplicat cu succes la orele de matematică sunt: brainstorming-ul, ciorchinele, cubul, diagrama Wenn, cvintetul, metoda cadranelor.

Brainstorming-ul este una dintre cele mai răspândite metode în stimularea creativităţii. Etimologic, ”brainstorming” provine din engleză, din cuvintele ”brain” (creier) şi ”storm” (furtună), plus desinenţa ”ing” specifică limbii engleze, ceea ce înseamnă ”furtună în creier”, efervescenţă, aflux de idei. La ora actuală este cea mai raspândită metodă de stimulare a creativităţii in condiţiile activităţii de grup.Mânuită cu profesionalism, flexibilitate si inspiraţie, brainstorming-ul este o metodă accesibilă de învăţare şi stimulare a creativităţii.

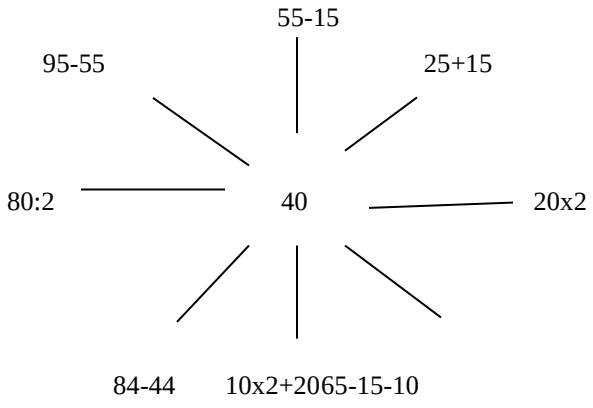
Brainstorming-ul este prezent chiar în activitatea de compunere de probleme. În scopul stimulării creativităţii, trebuie apreciat efortul fiecărui elev şi să nu se înlăture nici o variantă propusă de aceştia.

Exemplu: Le-am cerut elevilor să compună o problemă după următorul exerciţiu: 38-6=32

1. Dan are38 ani. Câţi ani au trecut de când avea 6? R: 32 ani (38-6=32).
2. Dan are 6 ani. Peste câţi ani va avea 38? R: 32 ani (38-6=32).
3. Dan are 6 ani, iar Alina38 ani. Cu câţi ani este mai mare Alina decât Dan? R: cu 32 ani .
4. Dan are 6 ani, iar Alina 38 ani. Cu câţi ani este mai mic Dan decât Alina? R: cu 32 ani .
5. Dan are 6 ani, iar Alina 38 ani. Peste câţi ani Dan va avea vârsta Alinei? R: peste 32 ani.
6. Dan are 6 ani, iar Alina 38 ani. Câţi ani au trecut de când Alina a avut 6 ani? R: 32 ani .

Ciorchinele este o tehnică de predare-învăţare care-i încurajează pe elevi să gândească liber, deschis si creator; este o modalitate de a construi asociaţii noi de idei sau de a releva noi sensuri ale ideilor date; este o tehnică de căutare a căilor de acces spre propriile cunoştinţe şi convingeri, evidenţiind modul propriu de a înţelege o anumită tema, un anumit conţinut.

Găsiţi exerciţii al căror rezultat este numărul 40.

Metoda ciorchinelui dă rezultate deosebite şi atunci când elevii lucrează în echipă. Fiecare membru al echipei va găsi cel puţin două exerciţii al căror rezultat este 40.

Cubul este o tehnică prin care se evidenţiază activităţile şi operaţiile de gândire implicate în învăţarea unui conţinut. Sarcinile de pe feţele cubului sunt invariabile din perspectivă acţională: descrie, compară, explică (asociază), argumentează, analizează, aplică.

Exemplu:

1. Descrie importanţa cifrei 2 în fiecare din numerele: 230, 629, 732, 222,
2. Compară numerele: 524 şi 298; 943 şi 676; 245 şi 534.
3. Explică proprietatea adunării numită comutativitate prin două exemple date de tine.
4. Argumentează valoarea de adevăr a următorului calcul matematic, efectuând proba în două moduri: 735-221=514.
5. Analizează propoziţiile de mai jos şi anuleaz-o pe cea care nu prezintă un adevăr:

Unul din termenii necunoscuţi ai adunării se află prin adunare**.**

Descăzutul se află prin adunare**.**

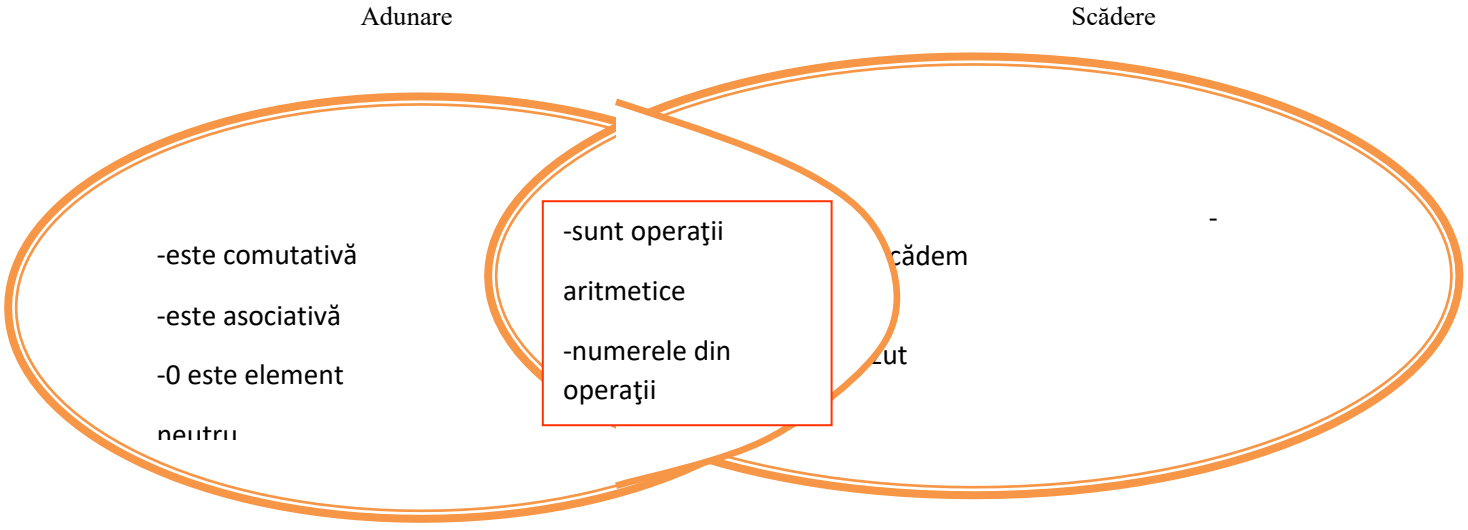
Scăzătorul se află prin scădere.

6. Aplică proprietăţile cunoscute ale adunării pentru a rezolva exerciţiul rapid.

Diagrama Wenn are rolul de a reprezenta sistematic, într-un mod cât mai creativ, asemănările şi deosebirile evidente între două operaţii matematice, între două figuri geometrice etc. Metoda este potrivită la lecţiile de consolidare. Activitatea poate fi organizată în grup, perechi sau chiar frontal.

Exemplu:

Reprezentaţi în diagrama Wenn ceea ce ştiţi despre adunare şi scădere.

Cvintetul. Metoda se potriveşte orelor de consolidare şi recapitulare sau momentului asigurării retenţiei şi transferului în orele de predare. Un cvintet este o poezie cu 5 versuri prin care se exprimă şi se sintetizează conţinutul unei lecţii sau a unei unităţi de învăţare într-o exprimare concisă ce evidenţiază reflecţiile elevului asupra subiectului în cauză.

Metoda cadranelor urmăreşte implicarea elevilor în realizarea unei înţelegeri cât mai adecvate a unui conţinut informaţional. Această metodă se poate folosi frontal şi individual, în rezolvarea problemelor prin metoda grafică.

Prin trasarea a două axe perpendiculare, fişa de lucru este împărţită în patru cadrane, repartizate în felul următor:

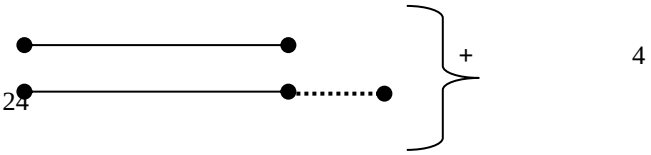
I – textul problemei;

II – reprezentarea grafică a problemei;

III – rezolvarea problemei;

IV – răspunsul problemei.

Exemplu:

<table>
<tr>
<td>I.
Pe două rafturi sunt 24 de cărţi. Pe al doilea raft sunt cu 4 mai multe decât pe primul.
Câte cărţi sunt pe fiecare raft?</td>
<td>II.

</td>
</tr>
<tr>
<td>R: 10 cărţi
14 cărţi

Verificare: 10 + 14= 24
14-10=4</td>
<td>Rezolvare
- suma a două segmente egale:
24 – 4 = 20
-cărţi pe primul raft:
20: 2 = 10
-cărţi pe al-doilea raft:
10 + 4 = 14</td>
</tr>
</table>

Scaunul intervievatului. În mod practic, un elev ia loc pe un scaun în faţa clasei şi va juca rolul ales de el, de învăţător sau de copii. Colegii vor juca rolul de “reporteri”şi vor pune întrebări din lecţie.

Metodele active transformă elevul din obiect în subiect al învăţării; este coparticipant la propria formare; angajează intens toate forţele psihice de cunoaştere; asigură elevului condiţii optime de a se afirma individual şi în echipă; dezvoltă gândirea critică; dezvoltă motivaţia pentru învăţare; permite evaluarea propriei activităţi.

Bibliografie:

Neacşu I., Metodica predării matematicii la clasele I – IV, EDP, Bucureşti, 1988;

Pintilie M., Metode moderne de învăţare – evaluare, Editura Eurodidact, Cluj – Napoca, 2002

Revista “Viitorul la pătrat”, Nr. 3/2006, Editată de Casa Panda si Editura Bucovina

ÎNVĂȚAREA CENTRATĂ PE ELEV

Profesor Toma Vasilica Ramona
Liceul Tehnologic „Transilvania”, Baia Mare

Centrarea procesului educaţional asupra elevului presupune preocuparea permanentă a profesorilor pentru cunoaşterea elevului ca individualitate şi adaptarea programelor de formare.

Gibbs (1992) afirmă că învăţarea centrată pe elev „oferă elevilor o mai mare autonomie şi un control sporit cu privire la disciplinele de studiu, la metodele de învăţare şi la ritmul de studiu”. Această perspectivă subliniază caracteristicile fundamentale ale învăţării centrate pe elev, promovând ideea că elevilor trebuie să li se ofere un control sporit asupra învăţării prin asumarea responsabilităţii cu privire la:

- ✓ ceea ce se învaţă
- ✓ modul cum se învaţă şi de ce
- ✓ momentul când se învaţă.

O consecinţă importantă a acestei afirmaţii o reprezintă necesitatea ca elevii să îşi asume un înalt grad de responsabilitate în contextul învăţării şi să îşi aleagă în mod activ scopurile, precum şi să îşi administreze învăţarea. Ei nu se mai pot baza pe faptul că profesorul ori persoana care predă la clasă le va spune ce, cum, unde şi când să gândească. Ei sunt cei care trebuie să înceapă să o facă.

Activitatea profesorilor în procesul de învățare centrată pe elev constă în:

- ✓ înlocuirea prelegerilor cu învăţarea activă;
- ✓ personajul principal al activității didactice este elevul și nu profesorul;
- ✓ rolul profesorului este acela de a conduce procesul de învăţare al elevilor;
- ✓ înţelegerea procesului de învăţare nu trebuie să aparţină doar profesorului – ea trebuie cunoscută şi de elevi;
- ✓ integrarea programelor de învăţare în ritm propriu;
- ✓ organizarea unor situaţii cooperante în grup;
- ✓ este dezvoltată aptitudinea elevilor de a găsi singuri informaţiile căutate – nu li se oferă informaţii standardizate;
- ✓ la sfârșitul lecției li se va cere elevilor să reflecte asupra cunoștințelor învățate, a modului cum au învățat și de a evalua importanța pe care au avut –o metodele de învățare în cazul lor.

O învațare eficientă și durabilă este aceea care are la baza participarea activă a elevului la descoperirea informațiilor, a sensului și utilității lor. Învăţarea centrată pe elev presupune folosirea abordărilor ce sunt în directă legătură cu unele din abilităţile cheie necesare tinerilor care se pregătesc pentru muncă. Metodele de învăţare centrată pe elev fac lecţiile interesante, ajută elevii să realizeze judecăţi de substanţă şi fundamente, sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor pe care sa fie capabili sa le aplice în viaţa reală. Adoptarea unor abordări centrate pe elev nu înseamnă că profesorul să piardă controlul, și nici nu înseamnă să renunțe la responsabilitate, ci îl solicită să creeze situații educative și să stabilească interacțiuni didactice și afective care favorizează actualizarea personalității elevului.

Câteva exemple de învăţare centrată pe elev:

Brainstormingul - este o metodă care ajută la crearea unor idei şi concepte creative şi inovatoare. Pentru un brainstorming eficient, inhibiţiile şi criticile suspendate vor fi puse deoparte. Astfel, exprimarea va deveni liberă şi participanţii la un proces de brainstorming îşi vor spune ideile şi părerile fără teama de a fi respinşi sau criticaţi.

Metoda simulărilor - reprezintă metoda care plasează persoanele care învaţă în situaţia de a trăi o experienţă de învăţare similară celei reale, fără ca prin aceasta să se producă şi consecinţele negative pe care experienţa reală le poate avea.

Metoda discuției dirijate - reprezintă o metodă didactică de comunicare orală, prin care se face un schimb organizat de informaţii (idei, opinii, impresii, critici, propuneri) pe baza unui subiect, cu scopul examinării şi clarificării unor aspecte sau a rezolvării unor probleme care implică soluţii alternative.

Metoda studiului de caz - reprezintă o metodă de confruntare directă a participanţilor cu o situaţie reală, autentică, luată drept exemplu tipic, reprezentativ pentru un set de situaţii şi evenimente problematice.

Utilizarea lucrului în grup, care solicită elevilor să discute materia învăţată, astfel încât să colegii să se verifice între ei şi să înveţe unii de la alţii Pe lângă învăţarea specifică disciplinei respective, elevilor li se oferă ocazia de a dobândi aptitudini fundamentale transferabile, cum ar fi aceea de a lucra în echipă.

Principalele avantaje ale metodelor de învățare centrate pe elev sunt:

- ✓ creşterea motivaţiei elevilor, deoarece aceştia sunt conştienţi că pot influenţa procesul de învăţare;
- ✓ eficacitate mai mare a învăţării şi a aplicării celor învăţate, deoarece aceste abordarifolosesc învăţarea activă;
- ✓ învăţarea capătă sens, deoarece a stăpâni materia înseamnă a o înţelege;
- ✓ posibilitate mai mare de includere – poate fi adaptată în funcţie de potenţialul fiecarui elev, de capacităţile diferite de învăţare, de contextele de învăţare specifice.

Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente. Acest tip de interactivitate determină „identificarea subiectului cu situaţia de învăţare în care acesta este antrenat“ ceea ce duce la transformarea elevului în stăpânul propriei formări.

Învăţarea implică “construirea de modele”; de aceea, utilizaţi hărţi ale minţii şi rezumate care relevă relaţia dintre părţile subiectului şi întreg. Astfel că elevul de astăzi trebuie să conștientizeze că succesul înseamnă să muncești mult, să fii bine educat pentru a-ți atinge obiectivele urmărite, iar școala să îl sprijine alături de părinți în demersul său.

Bibliografie:

1. Honey P & Mumford A (1989) Manualul oportunităţilor de învăţare.
2. Gibbs, G. (1992). Evaluarea mai multor elevi. Oxford: Universitatea Oxford Brookes.
3. Smith A (1996) Învăţarea accelerată în sala de clasă. Network Educational Press
4. Oprea, C.L.. (2006) - Strategii didactice interactive, Editura Didactică și Pedagogică, Bucureşti.

METODELE ACTIV-PARTICIPATIVE-CONDIȚIE SINE QUA NON-ÎN DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII MICILOR ȘCOLARI

Prof. înv. primar Bălășoiu
Flaminia Luminița
Liceul Tehnologic
„Decebal” Caransebeș

Educația, la fel ca și celelalte domenii ale activității umane, tinde spre evoluție, spre depășirea propriilor limite. La nivel formal, educația indivizilor unei societăți este realizată prin procesul de învățământ, care la rândul său, a început să promoveze, tot mai mult, altfel de strategii-metode, mijloace de învățământ- care să-i sporească eficiența.

Didactica modernă, spre deosebire de didactica tradițională, a mutat accentul de pe rolul primordial al profesorului în procesul de învățământ, pe rolul elevului. Astfel, elevul din obiect al educației, devine subiect el propriei formări. Pentru a spori rolul elevului în dezvoltarea propriei personalități, cadrele didactice ar trebui să folosească în actul didactic cât mai multe metode interactive, active-participative, care să suscite interesul elevilor, să le dezvolte creativitatea. Un elev căruia i se permite să fie creativ poate genera idei originale, poate inova.

La nivelul învățământului primar, creativitatea micilor școlari, poate fi pusă în valoare începând cu clasa pregătitoare. Prin folosirea metodelor activ-participative, elevii dobândesc mai multă autonomie în gândire, ies din tipare, nu mai urmează anumite șabloane rigide. Pentru o învățare cât mai eficientă, micii școlari trebuie să fie puși în situația de organiza ceea ce aud sau văd într-un ansamblu ordonat . Dacă ei nu sunt puși în situația de a acționa, de a investiga, de a lua parte la discuție, de a argumenta și de a contrargumenta, nu putem afirma că învățarea s-a produs.

Așadar, rolul metodelor moderne este de a crea situații de învățare axate pe autonomia și dorința elevilor de a coopera, de a se implica direct și activ în rezolvarea sarcinilor,

Metodele moderne pot fi utilizata, atât în cadrul orele de comunicare în limba română, matematică și explorarea mediului, cât și în cadrul orelor de dezvoltare personală sau chiar arte vizuale și abilități practice.

Printre metodele activ-participative pe care le-am folosit în cadrul leciilor se numără: Metoda R.A.I. brainstorming, predarea-învățarea reciprocă, explozia stelară.

Metoda R.A.I (Răspunde-Aruncă-Interoglează) se bazează pe stimularea capacităților școlarilor de a comunica prin întrebări și răspunsurii ceea ce și-au însușit. De obicei, am folosit această metodă, la matematică, în reactualizarea cunoștințelor. Această metodă se desfășoară sub forma unui joc de aruncare și prindere a unei mingi mici și ușoare. Elevul care a aruncat mingea trebuie să pună o întrebare din lecția învatată în zilele anterioare acelui elev care prinde mingea. Elevul care a prins mingea răspunde la întrebarea adresată și aruncă mingea altui elev, punând și el la rându-i, o altă întrebare. Elevul care pune întrebarea trebuie să știe și răspunsul. Școlarul care nu cunoaște răspunsul este eliminat, iar soluția va fi dată de elevul care a pus respectiva întrebare. Astfel, acesta aruncă încă o dată mingea altui elev și pune o nouă întrebare. În situația în care s-a descoperit că elevul care a pus întrebarea nu cunoaște răspunsul, este eliminat din joc, câștig de cauză având cel caruia îi fusese adresată întrebarea. Scoaterea din joc a participanților care nu au răspuns corect sau nu au dat niciun răspuns, conduce treptat, la rămânerea în joc doar a celor mai bine pregătiți.

Micii școlari sunt încântați de această metodă care reunește coopearea și competiția.Este o metodă care permitea realizarea unui feedback rapid într-o manieră plăcută, energizantă și mai puțin stresantă decât metodele clasice de evaluare. Este desfășurată cu scopul de constata și de a ameliora, ci nu de a da calificative.

Prin intermediul acestei metode, chiar și cei mai timizi școlari, sunt încurajați și comunică cu o relativă ușurință, participând cu plăcere la o activitate ce vizează atât învățatea, dar și evaluarea cunoștințelor dobândite.

O altă metodă pe care am folosit-o cu precădere la clasă este brainstormingul.

Brainstormingul este o cale de a stimula creativitatea micilor școlari, ea formând trăsături de personalitate, precum: altruism, spontaneitate. Se bazează pe formularea/găsirea cât mai multor idei referitoare la o situație problematică enunțată de cadrul didactic sau chiar de un elev. Această metodă poate fi folosită în orice moment al lecției. Poate dura de la 5 minute până la 50 de minute.

Pentru ca un moment de brainstorming să fie eficient, trebuie respectate o serie de reguli, precum:

• ideile trebuie să fie scurte, clare, concrete, emise cât mai rapid;

• sunt interzise cricicile și ironiile care anihilează creativitatea elevilor;

•trebuie să fie încurajate asociațiile neobișnuite de idei;

-fiecare participant trebuie să emită o idee.

Am utilizat această metodă în etapa de captare a atenției la lecția *Vizită*, de Ion Luca Caragiale, cu elevii clasei a IV-a. Am expus la tablă un poster având în centru o imagine și cuvântul *copil*.Fiecare elev a scris pe postit-ul pe care l-a primit primul cuvânt care i-a venit în minte la auzul termenului *copil*.Astfel, copiii au fost creativi găsind asociații de cuvinte cât mai neobișnuite pentru subiectul ales.

Predarea-învățarea reciprocă este o altă metodă activ-participativă care contribuie la dezvoltarea creativității micilor școlari. Această metodă are la bază patru strategii de învățare.Între aceste patru strategii există o succesiune logică. Prin intermediul acestei metode elevii descoperă singuri, prin efort individual sau în grup.

Clasa este împărțită în patru echipe care au 4-5 membri. Fiecare echipă are un alt rol: de a rezuma, de a întreba, de a clarifica, de a prezice.

Am aplicat această metoda la lecția Vizită,de Ion Luca Caragiale, în etapa de dirijare a învățării.

Elevilor li s-a explicat modul de lucru al acestei metode și s-a stabilit de comun acord cu elevii care sunt sarcinile fiecărei echipe.

Rezumatorii au povestit succint conținutul fragmentului.

Întrebătorii au formulat întrebări referitoare la conținutul fragmentului.

Clarificatorii au explicat cuvintele necunoscute punându-le în contexte noi și au răspuns la întrebările formulate de întrebători.

Prezicătorii au prezis cum ar fi decurs întâlnirea doamnei Popescu cu maiorul dacă Ionel ar fi avut un alt comportament.

Explozia stelară este o altă metoda interactivă care dezvoltă creativitatea elevilor. Este o cale de relaxare a copiilor, bazându-se pe formularea de întrebări referitoare la o anumită temă, un text, de obicei.

Am folosit această metoda la clasa pregătitoare, în cadrul orei de Comunicare în limba română. Textul suport a fost *Albă-ca-Zăpada și cei șapte pitici*, de Frații Grimm.

În mijloc a fost așezată o steluță mare, galbenă, iar peste ea cartea de povești *Albă-ca-Zăpada și cei șapte pitici..* Celelalte 5 steluţe mici au fost așezate în jurul steluţei mari, atenţionând copiii că pe fiecare steluță este scrisă câte o întrebare, cu diferite culori. Întrebările folosite sunt: CE?, CINE?, UNDE?, CÂND?, DE CE?

Astfel, copiii au reținut că întrebarea „CINE?” este scrisă cu roşu, „CE?” cu galben, „UNDE?” cu verde, CÂND?” cu albastru şi „DE CE?” cu portocaliu.

În interiorul grupului, copiii formulează întrebări, găsesc răspunsuri, colaborează, selectează, iau decizii. Pentru a obţine cât mai multe conexiuni între întrebările descoperite, se stabileşte ordinea adresării întrebărilor (CE, CINE, UNDE, CÂND şi DE CE). Liderul fiecărui grup comunică întrebările formulate.

Așadar ,metodele activ-participative sunt indispensabile unui proces de învățământ modern, centrat pe elev, care își propune crearea unui tip de personalitate în concordanță cu societatea actuală.

Bibliografie:

•Gheorghe Iftimi, Strategii didactice interactive valorificate în învățământul primar și preșcolar, 2014;
•Cristina Tomescu în Analele Unibverității „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu, Seria Științe ale Educației, Nr.2/2010;
•www.didactic.ro

PROIECTAREA DIDACTCĂ ŞI MANAGEMENT EUROPEAN ÎN SPAŢIUL ROMÂNESC

Prof. Balan Raluca
Grădinița „Clopoțel”, București

Proiectarea activității instructiv-educative/proiectarea didactică reprezintă ansamblul de procese și operații deliberative de anticipare a acesteia, de fixare mentală a pașilor ce vor fi parcurși în realizarea instrucției și educației și a relațiilor dintre aceștia, la nivel macro (respectiv la nivelul general al procesului de învățământ) și micro (la nivelul specific/intermediar – al unităților de învățare/capitolelor/temelor și operațional – al activităților didactice concrete).

Procesele instructiv-educative sunt deosebit de complexe și constituie sisteme probabilistice, modul de derulare a lor depinzând de un număr foarte mare de variabile pedagogice și psihologice. În același timp, însă, ele oferă o serie de posibilități de programare a scopurilor și obiectivelor, a resurselor materiale și metodologice, a interacțiunilor dintre diferitele elemente componente ale strategiilor de instruire și autoinstruire și de diminuare a acțiunii factorilor perturbatori sau chiar de prevenire a acestora. Altfel spus, este posibilă (într-o măsură mai mare sau mai mică) și necesară, ameliorarea raportului dintre certitudine și aleatoriu, deci prefigurarea demersurilor instruciv-educative ce vor fi întreprinse, prin realizarea activității de proiectarea a acestor demersuri.

Pe măsura acumulării experienței didactice comune, viziunea asupra esenței, importanței și modului de realizare a proiectării didactice, s-a modificat profund. În viziune tradițională, activitatea de proiectare didactică consta în simpla planificare și eșalonare rigidă a timpului pe unități de instruire și, în paralel, în eșalonarea univocă a materiei de studiat sub forma planului calendaristic, a sistemului de lecții, a planului tematic, a proiectului de lecție, etc., în funcție de așa-numitele „programe analitice”. În viziunea modernă, accentul se pune pe prefigurarea și construirea cât mai atentă a experiențelor de învățare și a situațiilor educaționale în care să realizeze activități cognitive eficiente.

Acțiunea de proiectare didactică nu mai reprezintă azi un demers administrativ formal în care să se gestioneze timpul și nu se suprapune peste întocmirea planurilor de activitate. Dimpotrivă, ea reprezintă un demers personalizat, care presupune elaborarea de instrumente didactice de interpretare personală a programei școlare, funcție de contextul educațional.

Procesul de elaborare pe plan mintal a etapelor ce vor fi parcurse în desfășurarea eficientă a activității didactice.

Caracteristici:

- Caracter anticipativ: se referă la procesul de concepere și modul de realizare
- Caracter continuu: se realizează permanent, proiectul fiind adaptat în funcție de rezultate și de factori neprevăzuți
- Caracter sistemic: are în vedere unitatea și relațiile dintre diversele componente ale procesului educativ
- Caracter ierarhic: cu referire la structura, nivelurile de organizare și integrare ale proiectării
- Caracter operațional: intervenția profesorului asupra componentelor procesului didactic și a structurilor logico-didactice.

Condițiile proiectării didactice eficiente:

- Adaptarea obiectivelor la specificul disciplinei
- Finalizarea activității de proiectare cu instrumente de lucru: planul tematic, proiectul de lecție etc.
- Orientare globală, structură flexibilă

- Adaptarea la situații noi, neprevăzute prin alternative de acțiune

Sunt necesare evaluării diagnostice:

- Nivelul cunoștințelor cursanților
- Resursele psihologice ale cursanților
- Resursele materiale și de instruire
- Exigențele programei școlare

Etapele proiectării didactice:

Pentru încadrarea activității în sistemul de activități didactice se stabilește obiectivul fundamental al activității și se determină modul de valorificare a conținutului activității.

Identificarea și formularea obiectivelor operaționale (Ce facem?):

Obiectivele depind de: conținutul și logica specifică a disciplinei, nivelul de pregătire al cursanților, mijloacele didactice disponibile, timpul disponibil, şi se stabilesc pentru o perioadă mai mare de timp sau corespunzător unei lecții. Toate componentele sistemului de activitate didactică sunt stabilite în relație cu obiectivele propuse şi oferă siguranță și permite evaluarea obiectivă a rezultatelor.

Analiza resurselor (Cu ce facem?): resurse umane, de conținut - ansamblul valorilor educaționale, materiale şi locul desfășurării activității și timpul disponibil.

Elaborarea instrumentelor de evaluare (Am făcut ce trebuia?) cuprinde raportul dintre rezultatele obținute și cele scontate, momentul necesar și posibil de realizat (periodic, la final, combinat), instrumentul de evaluare cel mai adecvat (oral, scris, proba practică, test de cunoștințe) și finalizarea și exprimarea rezultatului evaluării.

Elevii cu cerințe educative speciale- concepte și metode utilizate în identificarea și integrarea lor (studiu de specialitate)

Profesor Barbu Marcela
Colegiul Național Mircea cel Bătrân, Râmnicu-Vâlcea

Noțiunea de școlarizare a elevilor cu cerințe educative speciale este relativ recentă în sistemul de învățământ românesc. Ea acoperă o populație de elevi foarte diversificată : întârziere în dezvoltare/deficienţă mintală/dificultăţi/dizabilităţi severe de învăţare; deficienţe fizice/motorii; deficienţe vizuale; deficienţe auditive; tulburări emoţionale (afective) şi de comportament; tulburări (dezordini) de limbaj; dificultăţi/dizabilităţi de învăţare. În anumite ţări (SUA, Marea Britanie, Spania, Estonia, Slovenia, Israel Franța, etc) conceptul de CES se referă şi la copiii supradotaţi sau excepţionali. La noi în ţară, Legea Învăţământului (84/1995) şi amendamentele ulterioare utilizează conceptul de CES, alternativ şi/sau echivalent cu cele de deficienţă si handicap.

Pentru a garanta egalitatea de șanse și integrarea acestor copii, sunt necesare măsuri specific diverse, adaptate și evolutive în cadrul instituțiilor de învățământ. În plus, comunitățile educative trebuie să își reînnoiască neîncetat practicile pedagogice în perspectiva individualizării și personalizării parcursului educativ al acestor elevi. Este necesară o concertare a tuturor actorilor din educație astfel încât ei să fie încadrați și primiți în condiții favorabile nevoilor lor de învățare. CES exprimă o necesitate evidentă a anumitor copii de atenţie şi asistenţă educaţională suplimentară, fără de care nu se poate vorbi efectiv de egalizarea şanselor, de acces şi participare educaţională şi socială.

Una dintre provocările cu care se confruntă cadrele didactice este atunci când elevul nu a fost identificat ca elev CES sau atunci când părinții evită să informeze instituția de învățământ, de exemplu în cazul unui elev cu TSA. Pentru aceste situații, unii specialiști propun folosirea piramidei Maslow structurată în funcție de nevoile elevului : nevoi fiziologice, de securitate, de apartenență, de stimă de sine, de împlinire. În legătură cu aceste nevoi, cadrul didactic, eventual împreună cu psihologul școlar, poate observa manifestările recurente, își poate pune întrebări despre aceste manifestări și poate stabili direcții de acțiune, toate acestea sintetizate într-o fișă de observație.

Comportamente observate sau interpretate	Comportamente adaptate	Ipoteze
Este retras, pare absent	Acționează Se afirmă E responsabil de ce face/nu face, participă la activitățile de grup	Stimă de sine ; încredere în sine ; cunoaștere de sine ; blocaj inconștient ; sferă corporală ; deficit de auz ;precocitate intelectuală ; plictiseală ; TSA ; disfazie ; maltratare ?
Nu participă, dar urmărește ce se întâmplă în clasă	E responsabil de ce face/nu face, participă la activitățile de grup Propune idei	Stimă de sine ; încredere în sine ; blocaj inconștient ; sferă corporală ; deficit de auz ; plictiseală ;

	Se afirmă și îi ascultă pe ceilalți	disfazie ; sfera lingvistică ; context de învățare ?
Refuză să participe	Are inițiative Știe să ia decizii și își asumă consecințele actelor sale E responsabil de ce face/nu face, participă la activitățile de grup	Stimă de sine ; încredere în sine ; teamă ; plictiseală ; sfera lingvistică ; context de învățare ; libertate ?
Dorește să participe, dar nu are curaj ; îi privește pe ceilalți lucrând sau jucându-se dar nu îndrăznește să participe	Este capabil să se autodepășească Este capabil să încerce, să greșească, să o ia de la capăt E conștient de capacitățile sale Își oferă posibilitatea de a experimenta, de a-și îndeplini dorințele	Stimă de sine ; încredere în sine ; teamă ; bâlbâială; blocaj inconștient ; comportament repetitiv; relația cu celălalt ?

Este din ce în ce mai evidentă nevoia de formare a cadrelor didactice astfel încât ele să poată repera elevii cu CES încă din primele zile de școală, să aibă chei pentru înțelegerea comportamentelor acestora și să își propună un plan de acțiuni și interacțiuni pentru întreaga durată a anului școlar. Observarea permite recoltarea unor informații, fără judecăți de valoare ; elevul trebuie observat în timpul activității și nu în funcție de rezultatul acțiunii. Astfel, profesorul poate diversifica activitățile și sarcinile de lucru, pentru a evita oboseala, rutina, plictiseala, poate, de asemenea, diversifica forma de lucru (individual, în binom, în echipe), poate instaura ritualuri și un cadru de lucru care să permită colaborarea și respectul celuilalt, într-un mediu familiar și securizant.

Sitografie :

http://ache.mcedia.education.gouv.fr/file/VIE_DE_L_ELEVE/92/3/Guide_EBEP_complet_687923.pdf

https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/content/special-education-needs-provision-within-mainstream-education-56_ro

METODE ŞI STRATEGII DE ÎNVĂŢARE CENTRATE PE ELEV

Prof.Orzan Adriana
Școala Gimnazială Nr.1 Poiana Mărului

CE PRESUPUNE ÎNVĂŢAREA CENTRATĂ PE ELEV ?

Învățarea centrată pe elev reprezintă o abordare care presupune un stil de învățare activ și integrarea programelor de învățare în funcție de ritmul propriu de învățare al elevului. Elevul trebuie să fie implicat și responsabil pentru progresele pe care le face în ceea ce privește propria lui educație.

- AVANTAJELE ÎNVĂŢĂRII CENTRATE PE ELEV:

- Creșterea motivației elevilor, deoarece aceștia sunt conștienți că pot influența procesul de învățare;
- Eficacitate mai mare a învățării și a aplicării celor învățate, deoarece aceste abordări folosesc învățarea activă;
- Învățarea capătă sens, deoarece a stăpâni materia înseamnă a o înțelege;
- Posibilitate mai mare de includere - poate fi adaptată în funcție de potențialul fiecărui elev, de capacitățile diferite de învățare, de contextele de învățare specifice.

- CARE ESTE ROLUL METODELOR DE ÎNVAŢARE CENTRATĂ PE ELEV?

- Metodele de învățare centrată pe elev fac lecțiile interesante, ajută elevii să realizeze judecăți de substanță și fundamente, sprijină elevii în înțelegerea conținuturilor pe care sa fie capabili sa le aplice în viața reală.
- Printre metodele care activează predarea-învățarea sunt și cele prin care elevii lucrează productiv unii cu alții, își dezvoltă abilități de colaborare și ajutor reciproc. Ele pot avea un impact extraordinar asupra elevilor datorită denumirilor, caracterului ludic și oferă alternative de învățare cu „priză” la copii.
- În vederea dezvoltării gândirii critice la elevi, trebuie să utilizăm, cu precădere unele strategii activ-participative, creative. Acestea nu trebuie rupte de cele tradiționale, ele marcând un nivel superior în spirala modernizării strategiilor didactice.

- CE METODE FOLOSIM?

METODE CU VALENŢE CREATOARE:

- ✓ Brainstormingul;
- ✓ Metoda „ciorchinelui”;
- ✓ Turul galeriei;
- ✓ Metoda Phillips 6/6 sau 6-3-6;
- ✓ Dezbaterea panel;
- ✓ „Debate”;
- ✓ Jocul de rol.
- ✓ Teoria inteligențelor multiple

METODE CU VALENŢE ACTIVIZATOARE:

- ✓ Metoda cadranelor;
- ✓ Știu/vreau să știu/am învățat;

- ✓ Mozaicul;
- ✓ Discuția;
- ✓ Rețeaua de discuții;
- ✓ Cubul;
- ✓ Organizatorii grafici;
- ✓ Problematizarea;
- ✓ Studiul de caz.

MODEL DE BUNĂ PRACTICĂ

”Teoria inteligențelor multiple”

Autorul lucrării Teoria inteligențelor multiple (1933), Hovard Gadner, formula ideea că nu există un singur tip de inteligență, cea măsurată prin teste. Teoria lui susține că inteligențele multiple nu sunt nici biologice, nici culturale, ci că sunt în strânsă conexiune cu diferitele stiluri de învățare, acestea conducând către inteligențe diferite.

Conform lui Gadner există opt tipuri de inteligență.

- ✓ **Inteligența verbală / lingvistică** este specifică persoanelor care folosesc cu ușurință limba pentru a exprima și înțelege realitatea. Acest tip de inteligență evidențiază capacitatea de a rezolva probleme cu ajutorul codului lingvistic. De asemenea, este inteligența celui care se exprimă clar și poate transmite cunoștințe într-un proces de învățare. Ea se bazează pe: lectură, discuții, activități de scriere, povestiri, dezbateri. Copiilor cu o puternică inteligență verbală le place să citească, să scrie, să povestească, învață cu ușurință limbi străine.
- ✓ **Inteligența logică / matematică**- Inteligența matematică este specifică celor care sunt buni la matematică, logică, fizică, chimie și care realizează diferite activități în domeniul științelor exacte sau al științelor inginerești. Persoanele care prezintă o astfel de inteligență sunt capabile să efectueze calcule complexe, raționamente științifice, să identifice conexiuni, au capacitatea de a problematiza. Copiii cu o inteligență matematică dezvoltată au abilități în rezolvarea problemelor, recunoașterea modelelor și relaționare.
- ✓ **Inteligență vizuală / spațială** - evidențiază capacitatea de a forma un model mental spațial, de a rezolva probleme prin intermediul reprezentărilor spațiale și ale imaginii. Persoanele cu inteligență vizuală au simțul orientării în spațiu, capacitatea de a citi hărți, diagrame, grafice. Copiii cu o inteligență spațială dezvoltată creează reprezentări vizual-spațiale ale lucrurilor și le pot transpune pe suporturi concrete, își pot imagina și pot proiecta lucrurile, observa dinamica lucrurilor.
- ✓ **Inteligență kinestezică** este specifică celor care își folosesc corpul la realizarea unor activități, cum sunt dansatorii și sportivii. Relația minte-trup devine instrumentul prin care se exprimă sau prin care contribuie la realizarea unei acțiuni . Copiii cu o inteligență kinestezică dezvoltată au o foarte bună coordonare ochi-mână, o mare capacitate de exprimare a emoțiilor cu ajutorul mișcării și sunt talentați la sport.
- ✓ **Inteligență muzicală / ritmică** este specifică persoanelor care au sensibilitate față de sunete, artiștilor, compozitorilor și instrumentiștilor. Copiii cu o inteligență muzicală dezvoltată au un simț dezvoltat al ritmului sunetelor, învață cu ușurință să cânte la un instrument, le place foarte mult să asculte muzica de la vârste fragede.
- ✓ **Inteligența interpersonală** reflect capacitatea de a înțelege relațiile dintre persoane și de a dezvolta

aceste relații. Implică spirit de observație și empatie. Copiii cu o inteligenta interpersonala dezvoltata lucrează foarte bine in echipă, înțeleg ușor intențiile celorlalți, comunică ușor, mediază și negociază cu succes.

- ✓ **Inteligența intrapersonală** evidențiază capacitatea de a înțelege ce se întâmplă în universul nostru psihologic, posibilitatea de a avea o imagine de sine corectă. Reflectă, de asemenea, capacitatea de autodisciplină, de cunoaștere a punctelor forte și a limitelor.
- ✓ **Inteligența naturalistă / ambientală** reflect abilitatea de a înțelege natura, de a o proteja. Este specific exploratorilor, ecologiștilor.

Pentru aplicarea acestei metode, profesorul trebuie să se cunoască tipul de inteligență predominant al fiecărui elev. Astfel, am aplicat un chestionar elevilor din clasa a V-a, în urmă căruia am identificat tipurile de inteligență dominante. Am organizat apoi clasa de elevi în grupe după tipul de inteligență avut, am realizat lectura textului suport, un fragment din *Dumbrava minunată* de Mihail Sadoveanu și am prezentat sarcinile de lucru.

Cerințele fiecărei grupe au fost :

Grupa 1 - Inteligența lingvistică - Recitește textul și prezintă oral ce ai înțeles din fragmentele selectate din *Dumbrava minunată*, ce ți-a plăcut și ce te-a nedumerit.

Grupa 2 - Inteligența logico-matematică - Prezintă textul folosind figuri geometrice. Explică cum ai gândit pentru a găsi echivalențele respective.

Grupa 3 - Inteligența spațio-vizuală - Realizează un desen ținând cont de informațiile oferite de fragmentele citite.

Grupa 4 - Inteligența muzicală - Gândește-te ce tip de muzică (populară, clasică, rock, ambientală etc.) s-ar potrivi pentru fiecare dintre cele două fragmente.

Grupa 5 - Inteligența corporal-chinestezică – Mimează acțiunea din fragmentele date.

Grupa 6 - Inteligența naturalistă - Grupează personajele din fragmentele citite în mai multe categorii. Precizează pe ce criterii te-ai bazat când ai făcut clasificarea.

Grupa 7 - Inteligența interpersonală - Realizează un joc de rol cu un coleg. Luați-i un interviu Lizucăi.

Grupa 8 - Inteligența intrapersonală - Scrie un pasaj, în jurnalul tău, despre emoțiile pe care le-ai avut citind și discutând textul dat.

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT
ANUL ȘCOLAR 2022 -2023

POPESCU MARIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ GABRIEL MARINESCU

Inițiator de program: profesor educație fizică POPESCU MARIA

Coordonator: profesor psihopedagog , diriginte**.**

I. Informații de bază:

Numele elevului:

Data nașterii:

Clasa: a V a

Școala: Școala Gimnazială ,,Gabriel Marinescu ”, Tigveni

Data de elaborare a programului: septembrie 2022

Data de evaluare a programului: mai 2023

Participanți la proiect: profesor- educație fizică

profesor – psihopedagog

diriginte -

Motive de referință:

- Dreptul fiecariu copil, în contextul reformei, la procesul instructiv-educativ prin respectarea structurilor si particularitaților bio-psiho-pedagogice;
- Se ține seama de principiile de maximă generalitate cuprinse în Rezoluția O.N.U. nr.48/96 din 1993:

- Principiul drepturilor egale (accesul la educație și la alte servicii comunitare);
- Principiul egalizării șanselor în domeniul educației;
- Principiul asigurării serviciilor de sprijin (resurse umane, instituționale, materiale, servicii guvernamentale);
- Principiul intervenției timpurii;
- Principiul cooperării și parteneriatului (colaborare permanentă între cei implicați).

Psihodiagnostic: cu cerințe educaționale speciale

Dificultați în perceperea componentelor spațiale și temporale

Domeniul de intervenție: educațional

Informatii educaționale

Comportament cognitiv:

Eleva are minime reprezentări despre jocurile sportive corespunzătoare vârstei și nu are capacitatea de a observa sistematic;

Volumul limbajului este foarte sarac, se exprimă foarte greoi, are tulburări de pronunție;

Gândirea se manifestă doar în cazuri concrete, intuitive;

Atentia este slab dezvoltată.

Comportament psiho motric:

Nu cunoaste schema corporală;

Întampină dificultați în orientarea spațială;

Are deprinderi de igienă personala și colective slab dezvoltate.

Relatii sociale:

Este politicoasă doar cu unele persoane;

Are uneori crize de nesiguranță;

Este puțin sociabilă, nu colaborează cu colegii de clasa.

Obiective:

Dezvoltarea deprinderilor motrice de bază și utilitar aplicative;

Exersarea capacității de orientare spațială și temporală;

Însușirea unor procedee tehnice de bază ale probelor și ramurilor sportive pentru a le putea aplica în cadrul jocurilor

Educarea comportamentului civilizat.

PERCEPȚII ALE CONFLICTULUI ÎN MEDIUL ȘCOLAR

prof. înv. primar MIHAELA MORARU
Școala Gimnazială *ALEXANDRU IOAN CUZA*
loc. ROMAN, jud. NEAMŢ

Termenul de ***conflict*** a fost definit într-o mare varietate de moduri. Observăm că orice conflict se defineşte prin următoarele elemente: existenţa a două sau mai multe “părţi/sisteme” (persoane, grupuri, comunităţi), existenţa unor trebuinţe, scopuri, valori, resurse sau caracteristici individuale care sunt (sau numai par unei părţi sau unelor părţi) diferite sau incompatibile reciproc şi prezenţa emoţiilor (anterioare, însoţitoare sau posterioare conflictului). Incompatibilitatea sau doar diferenţele produc o tensiune care se cere eliberată, ceea ce conduce la conflict.

PAUL POPESCU-NEVEANU în *Dicţionarul de psihologie* (1978) defineşte ***conflictul*** ca fiind *“o ciocnire sau luptă între motive, tendinţe, interese, atitudini opuse şi de forţe egale şi greu de conciliat sau ireconciliabile”.*

L. A. COSER (1967) defineşte ***conflictul*** drept *“o luptă între valori şi revendicări de statusuri, putere şi resurse în care scopurile oponenţilor sunt de a neutraliza, leza sau elimina rivalii”.* În 1988, JOHN BURTON defineşte ***conflictul*** astfel: *“o relaţie în care fiecare parte percepe scopurile, valorile, interesele şi conduita celuilalt ca antitetice alor lui”.*

Conflictul este *“o situaţie în care oameni interdependenţi prezintă diferenţe (manifeste sau latente) în ceea ce priveşte satisfacerea nevoilor şi intereselor individuale şi interferează în procesul de îndeplinire a acestor scopuri”.* (DONOHUE & KOLT, 1992).

În psihologie se face o distincţie clară între ***conflict*** şi ***competiţie***. M. DEUTSCH (1998) atrage atenţia asupra acestei diferenţe: *“deşi competiţia produce conflict, nu orice conflict este o competiţie. Conflictul este o incompatibilitate a scopurilor, astfel încât atingerea scopului de către unul dintre cei implicaţi atrage după sine reducerea şanselor celuilalt de a-şi atinge scopul”.*

Conflictele reprezintă o parte a existenţei noastre. În orice grup, organizaţie, conflictul este inerent, ţinând de însăşi natura umană. Întrebarea care trebuie pusă, nu e dacă există conflict, ci cum şi când se poate manifesta acesta şi, mai ales, dacă valenţele sale sunt ***constructive***, sau dimpotrivă, ***distructive***.

Mediul şcolar găzduieşte conflicte de natură specifică.

Aici sursele conflictelor rezidă în caracterul particular al activităţii (predarea - învăţarea şi formarea) şi în tensiunile sau disfuncţionalităţile care survin în procesul interacţiunii dintre elementele curriculum-ului: obiective, conţinuturi /cunoaştere, tehnologie didactică (metodele de învăţământ, relaţia profesor-elev, formele, modurile şi mijloacele de învăţământ), evaluare şi notare, relaţia cu părinţii şi cu instituţiile nonşcolare.

În instituţia şcolară se produc, incontestabil, toate tipurile recunoscute de conflicte interpersonale, intergrupale, intragrupale, grup-individ, dar ele se prezintă ca şi conflicte între: elevi - elevi ; elevi - cadre didactice; cadre didactice - cadre didactice; cadre didactice - foruri de conducere; cadre didactice - persoane /instituţii externe sistemului de învăţământ. Conflictul din interiorul organizaţiei şcolare provine din modul în care sunt definite posturile şi repartizate atribuţiile, din modul de structurare şi conducere a organizaţiei.

Aceste conflicte se situează, de obicei, la unul dintre nivele conflictuale intra - sau interpersonal, intra - sau intergrupal.

În cele ce urmează voi prezenta argumentele care evidenţiază cele două percepţii ale conflictului: ***constructiv / distructiv.***

ARGUMENTE ***CONFLICT DISTRUCTIV***	***ARGUMENTE*** ***CONFLICT CONSTRUCTIV***
➢ conflictul distructiv înseamnă înfruntare, dezacord; ➢ presupune opoziţie de scopuri şi interese ale părţilor implicate în conflict; ➢ uneori include pe lângă violenţa verbală şi violenţa fizică; ➢ atrage după sine lezare psihică; ➢ atentează sau conduce spre distrugerea valorilor spirituale; ➢ duce la ruperea unor relaţii de colaborare / prietenie existente înainte de declanşarea conflictului; ➢ presupune tensiune emoţională; ➢ atrage cu sine consum de timp şi energie din partea celor implicaţi; ➢ se caracterizează prin comunicarea defectuoasă; ➢ are la bază interese personale divergente sau animozităţi între membrii grupului; ➢ duce la incapacitatea de a remedia pierderea suferită; ➢ este însoţită / asociată de trăirea unor profunde sentimente negative; ➢ scopurile oponenţilor sunt de a neutraliza, leza sau elimina rivalii; ➢ situaţiile de divergenţă nu se pot compatibiliza prin comunicare deschisă; ➢ la baza conflictului se află o percepţie greşită şi părtinitoare asupra unor persoane; ➢ tratarea diferenţiată a unor persoane din grup sau din contra persecutarea altora;	➢ presupune cooperare; ➢ poate fi forţa care împinge individul pe calea dezvoltării personale; ➢ creşte motivaţia pentru schimbare; ➢ creşte de asemenea coeziunea grupului după soluţionarea comună a conflictelor; ➢ reprezintă forţa motrică esenţială pentru evoluţia socială; ➢ stimulează dezbaterea prin evitarea exprimării precoce a unui punct de vedere de către lider şi încurajarea membrilor să-şi exprime punctul de vedere; ➢ permite libera exprimare a opiniilor; ➢ stimulează creativitatea membrilor şi duce la decizii şi acţiuni mai bune; ➢ participanţii se vor simţi angrenaţi şi nu forţaţi să le îndeplinească; ➢ se axează pe rezolvarea problemelor, pe idei şi pe conştientizarea acestora; ➢ presupune mobilizare şi atrage după sine câştig cognitiv la nivelul relaţiilor interumane; ➢ este o oportunitate de a rezolva probleme; ➢ generează apariţia şi trăirea unor sentimente pozitive; ➢ forţele se reunesc pentru atingerea scopurilor comune; ➢ pune accent pe încurajarea şi dezvoltarea valorilor, atitudinilor şi cunoaşterii care stimulează relaţiile interumane; ➢ conduce la ideea educării copiilor astfel încât ei să fie unul pentru celălalt şi nu unul împotriva celuilalt;

➢ creşterea gradului de subiectivitate în comunicare induce un climat de muncă negativ în care se întâlnesc frustrările şi nemulţumirile; ➢ percepţia greşită asupra situaţiei; ➢ are rezultate distructive asupra psihicului, fizicului şi spiritului; ➢ tensiunea nervoasă este mare, nemulţumirile şi reproşurile sporesc; ➢ este respins principiul acceptării reciproce; ➢ cealaltă parte este din start considerată un inamic sau o persoană rea, chiar dacă acest lucru reprezintă o ideee preconcepută; ➢ una sau ambele persoane se simt ameninţate de cealaltă parte (neîncredere reciprocă); ➢ părţile nu sunt interesate să menţină o relaţie pentru că interesează doar propriul interes şi atingerea acestuia (dezinterea pentru relaţie); ➢ problemele implicate în conflict sunt în mod exagerat notate ca extrem de importante (percep-ţia falsă, incorectă a realităţii); ➢ există o lipsă de abilităţi de rezolvare a conflictului.	➢ la nivel individual conflictul stimulează autocunoaşterea şi capacitatea de înţelegere şi acceptare a resorturilor motivaţionale ale celorlalţi, dezvoltă spiritul de toleranţă; ➢ perceperea laturii pozitive a unei situaţii văzută până atunci ca fiind numai negativă; ➢ contribuie la creşterea prestigiului grupului-colectivului; ➢ consens afectiv şi cognitiv între membrii grupului; ➢ creşte capacitatea de autocontrol şi autoorganizare a grupului; ➢ persoanele implicate sunt de bună credinţă, imparţiale, şi capabile să asculte activ; ➢ părţile se concentrează exclusiv asupra problemelor aflate în discuţie şi nu procedează la etichetări; ➢ se renunţă la ameninţări sau, dacă deja au fost prefazate, sunt la timp retrase; ➢ persoanele implicate au cooperat în trecut şi vor să continue relaţia; ➢ interesele, deşi diferite, sunt văzute ca posibil de negociat în mod amiabil; ➢ persoanele implicate acceptă ajutor extern pentru rezolvarea conflictului.

Concluzii:

- A trăi conflictele în cunoştinţă de cauză poate fi un avantaj inestimabil, inclusiv în cazul conflictelor şcolare, întrucât pot fi o forţă care ne împing pe calea dezvoltării personale, dar pot contribui în egală măsura şi la creşterea coeziunii grupului sau a motivaţiei pentru schimbare;
- ***Concluzia*** care se desprinde este că dacă părţile implicate într-o situaţie de conflict ar avea o orientare mai degrabă cooperantă decât una competitivă una faţă de cealaltă, ar avea mai multe şanse să se angajeze într-un proces constructiv de soluţionare a conflictului;
- Majoritatea dintre noi avem o percepţie negativă asupra conflictului, adică vedem doar partea lui distructivă. Există însă şi o dimensiune constructivă a conflictului care merită fără îndoială să fie descoperită;
- ***Conflictul din mediul şcolar*** trebuie neapărat negociat, încercând să se ajungă la o soluţie acceptabilă pentru ambele părţi.

BIBLIOGRAFIE:

1. DORINA SĂLĂVĂSTRU, *Conflict şi violenţă în mediul şcolar,* Curs, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” , Iaşi, 2009;

2. CORNELIUS, H., FAIRE, S., *Ştiinţa rezolvării conflictelor,* Editura Ştiinţă&Tehnică Bucureşti, 1996;

3. STOICA-CONSTANTIN A., *Conflictul interpersonal. Prevenire, rezolvare şi diminuarea efectelor,* Editura Polirom, Iaşi, 2004;

4. POPESCU –NEVEANU, P., *Dicţionar de psihologie,* Editura Albatros, Bucureşti, 1978.

REACȚIILE UNUI PROFESOR ÎN FAȚA CONFLICTULUI

prof. înv. primar NICOLETA IAMANDEI
Școala Gimnazială *ALEXANDRU IOAN CUZA*
loc. ROMAN, jud. NEAMŢ

Conflictul se produce ca o latură firească şi inevitabilă a relaţiilor umane şi ne poate stimula să căutăm o bază comună pentru compromis şi cooperare.

Pentru a reacţiona la un conflict, de regulă oamenii adoptă reacţii diferite, unele funcţionând automat la nivel preconştient, altele fiind stabilite conştient în funcţie de situaţie, de antrenamentul personal şi de miza pusă în joc. Modul în care încercăm să reacţionăm într-un conflict este afectat de importanţa obiectivelor, dar şi de cât de importantă este considerată relaţia respectivă.

Există modalităţi diferite care pot fi utilizate pentru a trata un conflict în mediul şcolar şi care generează atitudini şi comportamente specifice din partea părţilor angajate în conflict. Aşadar, în faţa unui conflict profesorul, fie el debutant sau cu experienţă poate reacţiona diferit în funcţie de obiective sau de relaţie.

Tip de reacţie	Profesor debutant	Profesor cu experienţă
I. REACŢIA DE EVITARE ***Ex: La ora de matematică elevul X este găsit cu temele nefăcute de o săptămână. Acesta este un elev recalcitrant fiind considerat un elev pro-blemă al clasei.***	✓ Se preface că nu obser-vă, nu vede alunecând peste situaţie evitând efectiv partea ostilă.	✓ Evită persoana şi pro-blema aflată în litigiu şi bate în retragere pentru a se calma şi pentru a-şi controla emoţiile şi impulsurile.
II. REACŢIA DE CONFRUNTARE ***Ex: La ora de matematică elevul X este găsit cu temele nefăcute de o săptămână. Acesta este un elev recalcitrant fiind considerat un elev pro-blemă al clasei.***	✓ Adoptă o atitudine de autoritarism excesiv, conside-rând că dacă pierde acum, va pierde mereu în cariera sa, iar dacă va ceda în acest moment de debut, va avea tentaţia de a ceda în continuare în faţa ele-vilor.	✓ Se angajează în conflict explicând în amănunt elevului recalcitrant de ce îi impune anumite lucruri, reguli, sarcini de învăţare.
III. REACŢIA BAZATĂ PE COMUNICARE ***Ex: La ora de matematică elevul X este găsit cu temele nefăcute de o***	✓ Alege să coopereze în încercarea de a căuta o soluţie favorabilă pentru toţi cei implicaţi în conflict. Prin co-municare se ajunge la o soluţie satisfăcătoare şi anume	✓ Negociază modul de acţiune viitor, prezentând avantajele şi dezavantajele temelor zilnice pentru acasă, oferind ajutor şi consiliere ele-vului.

săptămână. Acesta este un elev recalcitrant fiind considerat un elev pro-blemă al clasei.	rezol-varea temei restante într-un timp determinat, de exemplu 2 zile.	

MORTON DEUTSCH (1998) vorbeşte despre 6 modalităţi diferite de a trata un conflict:

<u>Descrierea conflictului</u>:

Marea majoritate a elevilor dintr-o clasă sunt gălăgioşi şi refuză să lucreze exerciţiile propuse de profesor la ora de limba şi literatura română.

1. Evitarea conflictului vs. implicare excesivă în conflict

❖ Profesorul se preface că nu observă dezinteresul elevilor, nu vede, alunecând peste situaţie evitând efectiv partea ostilă.

SAU

❖ Adoptă o atitudine de autoritarism excesiv şi se angajează în conflict explicând în amănunt elevilor gălăgioşi de ce le impune anumite lucruri, reguli, sarcini de învăţare.

2. Manifestarea în mod dur vs. blând

❖ Profesorul este inflexibil şi dominator şi recurge la măsuri dure considerând că elevii vor profita de el şi în alte situaţii.

SAU

❖ Din dorinţa de a nu fi considerat îngâmfat, profesorul manifestă o atitudine blândă şi încearcă să-i determine pe elevi să rezolve exerciţiile propuse.

3. Manifestarea în mod rigid vs. flexibil

❖ Profesorul stabileşte cu claritate de la începutul orei programul şi regulile de lucru, ceea ce înseamnă în mod obligatoriu rezolvarea exerciţiilor propuse de acesta.

SAU

❖ Nu se simte constrâns de programa şcolară şi de aceea lasă la latitudinea elevilor exerciţiile pe care le vor rezolva pe parcursul orei.

4. Manifestarea în mod intelectual vs. emoţional

❖ Profesorul îşi stăpâneşte cu pricepere emoţiile deşi acest lucru contribuie la deteriorarea comunicării şi implicit la nerezolvarea conflictului existent.

SAU

❖ Îşi exprimă deschis sentimentele de indignare şi nemulţumire vis-a vis de atitudinea

elevilor la ora de limba şi literatura română.

5. Exagerare vs. minimalizare

- Profesorul exagerează conflictul existent între el şi elevi considerând că este vorba

de o atitudine de ostilitate a acestora faţă de disciplina predată, lipsă de interes şi de preocupare ceea ce îngreuiază soluţionarea conflictului.

SAU

- Deşi recunoaşte conflictul existent, profesorul îl minimalizează considerând că ţine

de fiecare elev în parte cât de mult ţine la pregătirea sa.

6. Dezvăluire obligatorie – tăinuire obligatorie

- Profesorul dezvăluie fără menajamente conflictul pe care îl are cu elevii, conflict ce

este determinat de refuzul acestora de a rezolva exerciţiile propuse pe fondul gălăgiei existente în clasă.

SAU

- Din dorinţa de a nu-şi deteriora relaţia cu elevii săi, profesorul alege să tăinuiască

conflictul pe care îl are cu elevii săi şi din acest punct de vedere atitudinea sa poate împiedica rezolvarea constructivă a acestuia.

Concluzii:

Fiecare din modalităţile de a trata un conflict ocupă locul său. Profesorul trebuie să fie capabil să utilizeze una din aceste modalităţi, în funcţie de obiective şi de relaţiile existente. Într-un conflict se poate alege o anumită modalitate de a trata un conflict, în timp ce în alt conflict este de preferat o cu totul alta. Pentru a fi eficient în rezolvarea unui conflict profesorul trebuie să-şi diversifice modul de a acţiona, alegând ceea ce este cel mai bine pentru situaţia respectivă. Trebuie să fie capabili să-şi schimbe modul de a acţiona pentru a avea rezolvarea optimă a situaţiei respective.

BIBLIOGRAFIE:

1. DORINA SĂLĂVĂSTRU, *Conflict şi violenţă în mediul şcolar,* Curs, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” , Iaşi, 2009;
2. CORNELIUS, H., FAIRE, S., *Ştiinţa rezolvării conflictelor,* Editura Ştiinţă&Tehnică Bucureşti, 1996;
3. STOICA-CONSTANTIN A., *Conflictul interpersonal. Prevenire, rezolvare şi diminuarea efectelor,* Editura Polirom, Iaşi, 2004;
4. POPESCU –NEVEANU, P., *Dicţionar de psihologie,* Editura Albatros, Bucureşti, 1978.

PREZENTARE JOC

Prof. Enea Nicoleta Laura
Școala Gimnazială Nr.1 Gura Humorului

Disciplina: Limba şi literatura română
profesor ENEA NICOLETA LAURA
Clasa: a V-a
Subiectul lecţiei: Jurnalul de călătorie

Competenţe specifice:
2.1. Identificarea informaţiilor importante din texte literare și nonliterare, continue, discontinue şi multimodale;
2.4. Manifestarea interesului și focalizarea atenţiei în timpul lecturii unor texte pe teme familiare;
2.5. Observarea comportamentelor şi a atitudinilor de lectură, identificând aspectele care necesită îmbunătățire;
3.2. Redactarea, individual şi/sau în echipă, a unui text simplu, pe o temă familiară, cu integrarea unor imagini, desene, scheme.

Captarea atenţiei - se realizează prin vizionarea unui videoclip, History's Greatest Mystery Featurette, care sintetizează călătoriile în timp şi spaţiu ale tânărului Sherman – selecţie din filmul Mr. Peabody & Sherman (2014) – disponibil la:
Play Video
Se solicită elevilor să asocieze câte o epocă istorică evocată în videoclip (Egiptul Antic, Troia, Renaşterea) cu elemente semnificative care le-au atras atenţia.

CONSTITUIREA SENSULUI
Familiarizarea elevilor cu subiectul lecţiei se realizează prin răspunsurile oferite provocării: Dacă ai putea călători în acest moment, unde ai dori să ajungi şi de ce?
După anunţarea temei şi a obiectivelor lecţiei, sunt verificate, prin sondaj, aspectele referitoare la jurnalul de călătorie – metoda Știu/Vreau să știu/Am învăţat. Apoi, se menţionează faptul că există o variantă online a jurnalului de călătorie (weblog sau blog), în care experiențele pot fi citite și apreciate de alți internauţi. Cele mai vechi jurnale de călătorie sunt atestate în China, Japonia și Coreea, astăzi fiind cunoscute sub numele de Travel Log. Elevii sunt invitaţi să lectureze postarea de pe site-ul:

https://injurullumii.info/jurnal-de-calatorie-viena-si-salzburg/

Ulterior, elevii sunt împărţiţi în perechi şi participă la jocul Bingo. Sunt rugaţi să răspundă în cel mai scurt timp unor întrebări ce vizează textul citit.

Ţara unde are loc Durata călătoriei

Numărul de persoane Primul oraş vizitat călătoria

implicate în voiaj

Semnificaţia denumirIi „Salzburg”

Compozitor faimos menţionat în text

Suvenirul nr. 1 pentru turiştii din Salzburg

Al doilea oraş vizitat

Stilul Catedralei Sf. Ştefan din Viena

O altă denumite a Castelului Hofburg

Râul care traversează Viena

Parcul unde se află Roata panoramică

Numărul de spaţii ale Castelului Schonbrunn

Starea sufletească din a patra zi

Cel care a construit Palatul Belvedere

Numele unei picturi celebre

Două clădiri ridicate de Habsburgi

Două feluri gastronomice

Un enunţ interogativ

O expresie colocvială

După aprecierea rezultatelor obţinute de echipe, se explică elevilor modul de utilizare a aplicaţiilor www.Storyboardthat.com

şi www.StoryJumper.com. Profesorul prezintă, ca

exemplu, propriul mini-jurnal al voiajului din Salzburg, realizat într-unul dintre programele menţionate. Se creează împreună cu elevii un succint model, explicându-li-se cum se inserează fotografiile/scrisul/emoticoanele sau se adaugă fundal vizual/sonor. Vor primi şi câteva recomandări pentru redactarea jurnalului de călătorie:

-utilizarea persoanei I în notarea impresiilor;

-folosirea unor anecdote, glume, expresii frumoase pentru a face textul atractiv;

-crearea unui echilibru între informaţii şi emoţii;

-exprimarea recunoştinţei pentru ce au trăit/experimentat.

REFLECŢIA

Într-un eseu de cinci minute
elevii își exprimă opinia despre utilitatea/inutilitatea
scrierii unui jurnal de călătorie. Elevii vor prezenta părerile personale şi vor fi apreciaţi pentru argumentele oferite (interevaluare).

EXTINDEREA

Ca temă vor avea de realizat un scurt jurnal de călătorie alegând unul dintre programele digitale indicate. Cei care nu reuşesc să utilizeze programul digital vor nota impresiile pe caiet. Opţional, elevii sunt provocaţi să urmărească un tuturial despre cum se realizează un jurnal de călătorie atractiv şi memorabil:

Travel Diary – How To:
https://www.youtube.com/watch?v=GrALoOPk0lw
Créer son carnet de voyage:
https://www.youtube.com/watch?v=L_3X-ysNblA
Extinderi/ deschideri spre alte discipline:
***La ora de geografie se pot cere informații suplimentare (localizare, vecini, relief, climă) despre anumite țări (Austria – în cazul de faţă) sau aspecte despre fluviul Dunărea – care străbate Viena;
***La ora de educație socială
s-ar putea discuta despre cum ar trebui să se comporte ca turiști
într-o țară străină şi ce reguli de conduită trebuie să respecte;
*** La orele de limba engleză sau limba franceză, tuturialele oferite pentru studiu individual, alternativ, pot fi valorificate în cadrul altei secvenţe a demersului didactic – Constituirea sensului – insistându-se pe traducerea, receptarea şi înţelegerea mesajului exprimat de vlogger.

UTILIZAREA UNOR METODOLOGII DE PREDARE-ÎNVÂȚARE-EVALUARE CENTRATE PE ELEV

Roman Andreea
Școala Gimnazială „Mihai Drăgan”, Bacău

Motto: „Să nu-i educăm pe copii pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari. Și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.” (Maria Montessori)

Procesul de învățământ este un sistem complex, rezultat al interdependenței dintre predare, învățare si evaluare, cu o finalitate bine conturată – aceea de transpunere în practică a idealului educațional, dezvoltarea integral-vocațională a personalității. Calea principală prin care se realizează acest aspect este perfecționarea tehnologiei, respectiv a formelor, metodelor și mijloacelor prin care se ajunge la rezultatul scontat.

Tehnologia didactică include într-un tot unitar toate componentele procesului de învățământ, insistând asupra interdependenței dintre conținut și toate celelalte aspecte, cum ar fi: organizarea, relațiile profesor-elevi, metodele, procedeele folosite etc. Un loc important în cadrul tehnologiei didactice îl ocupă strategiile didactice. Prin strategie didactică înțelegem un ansamblu de metode și procedee prin care se realizează conlucrarea dintre profesori și elevi în vederea predării, învățări, dar și evaluării unui volum de informații, a formării unor priceperi și deprinderi, a dezvoltării personalității umane.

Pentru definirea metodei ținem seama de faptul că termenul provine din cuvântul grec „methodes”, care înseamnă „cale”. Metoda de învățământ este un demers tipic, folosit în procesul de învățământ atât de către profesor cât și de către educat în scopul educării acestuia din urmă, demers care are ca principale determinări, pe de o parte orientarea spre sporirea cunoașterii și perfecționarea capacităților de cunoaștere, și pe de altă parte, relativa reglementare cu privire la etapele de parcurs, mijloacele strict necesare, limitele de eficiență. Învățământul modern pune un accent deosebit pe metodele interactive. Acestea presupun ca instruirea să se facă activ, elevii devenind astfel coparticipanți la propria lor instruire și educație. Prin folosirea metodelor interactive în demersul didactic sunt satisfăcute următoarele cerințe psihopedagogice ale activizării:

- pregătirea psihologică pentru învățare;
- prevenirea și reducerea influențelor negative ale diferitelor surse perturbatorii;
- asigurarea repertoriilor congruente;
- asigurarea unui limbaj comun între educator și educat;
- utilizarea unor modalități eficiente de activizare.

Prin folosirea metodelor interactive este stimulată învățarea și dezvoltarea personală, favorizând schimbul de idei, de experiențe și cunoștințe, asigură o participare activă, promovează interacțiunea, conducând la o învățare activă cu rezultate evidente, contribuie la îmbunătățirea calității procesului instructiv-educativ, are un caracter activ-participativ, o reală valoare activ-formativă asupra personalității elevilor.

Pentru utilizarea eficientă a acestor metode, în practica didactică, este necesară cunoașterea teoretică, o minimă experiență în utilizarea acestora și integrarea corespunzătoare în proiectul didactic, în interrelație cu metodele tradiționale. Acest mod de predare transformă elevul într-un actor, participant activ în procesul învățări, pregătit să-și însușească cunoștințele

prin efort propriu, o angajare optimă a gândirii, mobilizându-l în raport cu sarcinile de învățare date, se identifică cu situația de învățare în care este antrenat, fiind parte activă a propriei transformări și formări, generată de cunoaștere.

Practica didactică bazată pe metode interactive presupune:

➢ interacțiuni verbale și socio-afective nemijlocite între elevi, grație cărora se dezvoltă competențe intelectuale și sociale transferabile în diferite contexte formale sau informale;

➢ atitudine deschisă, activă, bazată pe inițiativă personală;

➢ o învățare în colaborare cu ceilalți colegi;

➢ angajarea intensă a elevilor în realizarea sarcinilor (chiar dacă în cazul unora dintre ei nu se produce la primele experiențe de acest gen);

➢ responsabilitatea colectivă și individuală;

➢ valorizarea schimburilor intelectuale și verbale, mizând pe o logică a învățări care ține cont de opiniile elevilor.

Demersurile didactice de acest tip conduc spre un progres cognitiv centrat pe descoperirea celuilalt, a unei participări active și interactive, la reflecție comună în cadrul comunicării educaționale din care face parte.

Specific metodelor interactive este faptul că ele promovează interacțiunea dintre mințile participanților, dintre personalitățile lor, ducând la o învățare mai activă și cu rezultate evidente.

Metodele interactive:

➢ creează deprinderi;

➢ facilitează învățarea în ritm propriu;

➢ stimulează cooperarea, nu competiția;

➢ sunt atractive;

➢ pot fi abordate din punct de vedere al diferitelor stiluri de învățare.

Ofer spre exemplificare una dintre cele mai cunoscute metode interactive – Metoda proiectului. Metoda proiectului este o metodă de predare-învățare activ-participativă care promovează dezvoltarea capacităților dinamice, dezvoltarea aptitudinilor elevilor, dar și o metodă de evaluare. Proiectul este o activitate personalizată, elevii putând decide nu numai asupra conținutului, dar și asupra formei de prezentare.

Caracteristici:

➢ se desfășoară pe o perioadă de timp de câteva zile sau câteva săptămâni;

➢ începe în clasă prin precizarea temei, definirea și înțelegerea sarcinilor de lucru;

➢ continuă în clasă și acasă și se încheie în clasă prin prezentarea unui raport despre rezultatul obținut și expunerea produsului realizat;

➢ poate lua forma unei sarcini de lucru individuale sau de grup;

➢ trebuie organizat riguros în etape, ca orice muncă de cercetare;

➢ facilitează transferul de cunoștințe prin conexiuni interdisciplinare.

Avantajele folosirii proiectului ca metodă interactivă de predare – învățare – evaluare:

➢ Valorizează experiența cotidiană, informațiile și interesele elevilor;

➢ Oferă posibilitatea fiecărui elev de a se manifesta în domeniile în care capacitățile sale sunt cele mai evidente;

➢ Oferă oportunități pentru realizarea unei cooperări educaționale între principalii actori ai educației: elev + elev, elev – învățător, învățători – elev – părinte;

➢ Stimulează acumularea de cunoștințe, dezvoltă capacitățile și abilitățile de comunicare, colaborare și ajutor, determinând învățarea activă.

Trebuie, însă, să avem mare grijă, când, cum și ce metodă aplicăm, deoarece demersurile didactice pe care le inițiem trebuie să fie în concordanță cu particularitățile de vârstă și posibilitățile cognitive și practice ale copiilor. Nu orice metodă poate fi aplicată în cadrul oricărei categorii de activitate sau la 6 orice nivel de vârstă. În alegerea metodelor pe care le vom aplica, trebuie să ținem cont de tema tratată, de tipul ei (de predare, învățare, evaluare) și de nivelul de dezvoltare intelectuală al copiilor. De aceea, este necesar un studiu profund al acestor metode, o analiză amănunțită, creativitate, responsabilitate didactică și capacitate de adaptare și aplicare.

Bibliografie:

Boncu Ștefan – „Psihosociologie școlară”, Editura Polirom, București, 2013;
Nicola Ioan – „Tratat de pedagogie școlară”, Editura Aramis, București, 2003;
Mîndru Elena – „Strategii didactice interactive”, Editura Didactica Publishing House, București, 2005. IMPLEMENTAREA METODELOR DIDACTICE ACTIV-PART

FIȘĂ EVALUARE
Etnogeneza românească, clasa a VIII-a

Praporgescu Sergiu,
Liceul Tehnologic Energetic „Dragomir Hurmuzescu” Deva
Praporgescu Mioara,
Școala Gimnazială Nr.2 Hunedoara

I. Încercuiţi litera corespunzătoare răspunsului corect: **2 puncte**

1. Termenul creştin „cruce” provine din limba:

a) greacă; b) latină; c) slavă.

2. Etnogeneza românească este procesul istoric prin care s-au format:

a) cnezatele şi voievodatele; b) poporul şi limba română; c) statele medievale româneşti.

3. Poporul român face parte din categoria popoarelor:

a) germanice; b) romanice; c)slave.

4. Procesul de formare al poporului român se încheie în secolul:

a) al IV -lea b) al VI-lea c) al VIII-lea

II. Stabiliți valoarea de adevărat sau fals pentru următoarele enunțuri: **2 puncte**

1. Românii sunt menționați în primele izvoare medievale cu denumirea de vlahi.
2. Printre factorii romanizării se numără coloniștii, urbanizarea și armata.
3. Împăratul Constantin cel Mare a contribuit la răspândirea creștinismului prin acordarea Edictului de la Milano (313).
4. Migratorii goți au jucat un rol important în formarea poporului român.

III. Citiți, cu atenție, textul de mai jos:

„Romanizarea teritoriului și a populației daco-getice prezintă o importanță deosebită, deoarece acest proces, desfășuratîn ținuturile carpato-danubiene-pontice, stă la baza formării și apariției poporului român pe arena istoriei. La fel ca în cazul altor provincii, și în cazul Daciei în noțiunea de „romanizare” se include două laturi fundamentale ale aceluiași procesunitar: 1) colonizarea teritoriului daco-getic cu o populație romanică latinofonă, venită din toate părțile Imperiului roman,adică romanizarea prin colonizare; 2) asimilarea băștinașilor daco-geți, în măsura în care aceștia au adoptat limba latină, și-au însușit felul de viață roman provincial, au preluat ideile și civilizația romană schimbându-și astfel mentalitatea și însăși ființa lor etnică.” (Istoria Românilor, Vol.2, Academia Română, 2001)

Pornind de la acest text, răspundeți următoarelor cerințe:

1. Selectează din sursa dată importanța procesului de romanizare. **1 punct**
2. Enumeră din sursa dată cele două laturi fundamentale ale procesului de romanizare. **1 punct**
3. Identifică din sursa dată în ce constă asimilarea băștinașilor daco-geți și o consecință a asimilări **2 puncte**
4. Menționați popoarele romanice formate în Europa. **1 punct**

Se acordă 1 punct din oficiu.

Total: 10 puncte

ABORDAREA INTERACTIVĂ A TEXTULUI LITERAR

Prof. Bodnea Daniela
Liceul Tehnologic „Mihai Novac” Oravița

Modalităţile didactice de abordare a textului sunt căile alese de profesor în dirijarea receptării și privesc aspectele textului studiat care vor fi observate şi analizate prioritar, iar metodele reprezintă felul în care se desfăşoară demersul didactic. Aceeaşi modalitate de abordare poate fi realizată cu ajutorul unor metode diferite. Profesorul are rolul de a facilita apropierea elevilor de text și înțelegerea acestuia, sprijinindu-i mereu și ajutându-i să se comporte ca un lector avizat. În clasă, profesorul organizează, în fond, o receptare dirijată, învățându-i pe elevi cum să citească un text sau o tipologie de texte: literare (narative, dramatice, poetice) sau nonliterare.

Profesorul trebuie să urmărească familiarizarea treptată a elevilor cu un anume algoritm de lucru cu textul, să stabilească nişte repere constante în abordarea textului, cu care elevii să se obişnuiască. Un astfel de algoritm folosit în abordarea fiecărui text poate fi cel oferit de Judith Langer și preluat de Alina Pamfil[1], care vorbește despre patru relaţii ce se pot stabili între cititor şi text:

- - a păşi din exterior spre interior: intrarea în lumea textului;
- - a fi în interior şi a explora lumea textului;
- - a păşi înapoi şi a regândi datele pe care le avem;
- - a ieşi din lumea textului şi a obiectiva experienţa.

Schimbările care au loc în societate (una informațional-comunicațională), cererea tot mai mare de educație, de formare pe tot parcursul vieții, cerințele care stau în fața procesului de învățare, dezvoltarea științelor educației și în general a tuturor științelor impun necesitatea modernizării metodologiei didactice. După M. Ionescu, una dintre direcțiile de bază ale modernizării metodologiei didactice este „accentuarea caracterului euristic, de activism și de creativitate a metodelor de învățământ.”[2] Conform acestuia, căile de perfecționare a metodologiei didactice ar fi: asigurarea unui caracter dinamic și deschis metodelor didactice; diversificarea metodelor didactice; amplificarea caracterului formativ al metodelor didactice; accentuarea caracterului practic-aplicativ al metodelor de învățământ; reevaluarea metodelor tradiționale; asigurarea relației „metode didactice – mijloace de învățământ”.

Metodologia didactică este condiţionată de schimbările ce au loc în componentele procesului instructiv-educativ, calitatea ei fiind determinată de flexibilitatea şi deschiderea faţă de situaţiile şi cerinţele noi ale învăţământului contemporan. Metodele moderne/ activ-participative/ de ultimă generație, acestea sunt „capabile să-i angajeze pe elevi în activitate concretă sau mentală, cu puternice valențe formative și cu impact ridicat asupra dezvoltării personalității” [3]. Cu siguranță, ele au foarte multe avantaje în raport cu metodele tradiționale. Dintre prioritățile lor, pot fi evidențiate următoarele, sintetizate din studiile din domeniul respectiv:

- obiectivele aparțin nivelurilor superioare ale taxonomiei lui Bloom;

[1] Pamfil A., Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise, Ed. Paralela 45, București, 2003

[2] Ionescu M., Demersuri creative în predare și învățare, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2000

[3] Pavelescu M., Metodica predării limbii și literaturii române, Ed. Corint, București, 2010

- aceste metode contribuie la formarea de competențe pe care sunt ridicați pilonii cunoașterii: „A învăța să știi /să înveți” „A învăța să trăiești împreună cu ceilalți”, „A învăța să fii”, „A învăța să faci”;
- sarcinile, întrebările adresate elevilor au caracter deschis, aștepteaptă răspunsuri deschise; problemele formulate diminuează teama de eșec, cresc stima de sine, facilitează relațiile interpersonale;
- profesorul este un mediator, care facilitează accesul elevilor la cunoștințe, la instrumente de lucru, la diverse surse de informație, creează un climat favorabil de lucru, stimulează răspunsurile originale ale elevilor și activitatea lor de creație;
- evaluarea se realizează prin metode active și este una cu precădere formativă;
- elevul, aflat în centrul învățării, are o mare libertate de manifestare a personalității sale; căutând diverse modalități de rezolvare a problemei, implicat în activități de colaborare cu alții, el devine subiect al propriei deveniri.

Rolul metodelor utilizate în cadrul lecțiilor este enorm, mai ales că ele trebuie să devină o cale de învățare realizată efectiv de elevi. Centrarea pe cel care învaţă, pe nevoile, pe interesele şi aspiraţiile sale, pe subiectivitatea sa, impune o reconsiderare a competenţelor necesare pentru exercitarea profesiei didactice, respectiv a standardelor specifice acesteia.

În organizarea şi implementarea demersului lui strategic, cadrul didactic trebuie să pornească de la următoarele idei cu valoare de principii aplicative:

- „deplasarea accentului dinspre activitatea de predare spre cea de învăţare, centrată pe elev;
- reconsiderarea rolului profesorului ca organizator şi facilitator al procesului de învăţare în care sunt implicaţi elevii săi;
- conştientizarea elevilor cu privire la necesitatea implicării lor în procesul propriei formări;
- încurajarea şi stimularea participării active a elevilor în planificarea şi gestionarea propriului parcurs şcolar;
- diferenţierea demersurilor didactice în raport cu diferitele stiluri de învăţare practicate de către elevi.”[4]

În contextul necesităţii optimizării procesului educațional, strategiile didactice interactive reprezintă „instrumentele” ce pot fi valorificate de către profesor pentru a asigura eficienţa procesului de învăţământ. Strategiile didactice interactive:

- „sunt strategii de grup, presupun munca în colaborare a elevilor organizaţi pe microgrupuri sau echipe de lucru în vederea atingerii unor obiective preconizate (soluţii la o problemă, crearea de alternative);
- presupun crearea unor programe care să corespundă nevoii de interrelaţionare şi de răspuns diferenţiat la reacţiile elevilor;
- au în vedere provocarea şi susţinerea învăţării active în cadrul căreia, cel ce învaţă acţionează asupra informaţiei pentru a o transforma într-una nouă, personală, proprie;
- stimulează participarea subiecţilor la acţiune, socializându-i şi dezvoltându-le procesele cognitive complexe, trăirile individuale şi capacităţile de înţelegere şi (auto)evaluarea valorilor şi situaţiilor prin folosirea metodelor active.”[5]

[4] Drăghicescu, L., Petrescu, A.M., Stăncescu, I., *Rolul strategiilor didactice interactive în ameliorarea calităţii învăţării,* în Albu, E. (coord.), *Educaţie şi comunicare*. Târgu Mureş, Editura Universităţii „Petru Maior”, 2008

[5] Oprea C.L., *Strategii didactice interactive,* București, EDP, 2006

Strategiile didactice interactive au efecte formative evidente, aspect care nu exclude şi posibilitatea manifestării unor limite ale acestora, în condiţiile în care profesorul nu deţine solide competenţe de aplicare a acestora în practica educaţională.

Valențe formative ale strategiilor didactice interactive:

- formarea și dezvoltarea unor competențe funcționale: abilități de prelucrare, sistematizare, restructurare și utilizare în practică a cunoștințelor;
- formarea și dezvoltarea capacității de cooperare, a spiritului de echipă;
- formarea și dezvoltarea competențelor comunicaționale și psihosociale;
- dezvoltarea stimei de sine și a capacității empatice;
- cultivarea spiritului participativ;
- formarea și dezvoltarea capacității de investigare a realității, a capacității argumentative și a celei decizionale;
- dezvoltarea motivației pentru învățare, dezvoltarea creativității și a gândirii critice;
- dezvoltarea capacităților de interevaluare și de autoevaluare etc.

Limitele strategiilor didactice interactive:

- crearea unui climat educațional caracterizat printr-o dezordine aparentă;
- consum mare de timp;
- asimilarea unor informații eronate, în absența unei monitorizări atente a profesorului;
- încurajarea pasivității unor elevi dacă sarcinile nu sunt distribuite și asumate clar și dacă nu se monitorizează grupul;
- dezvoltarea unei posibile dependențe de grup în realizarea sarcinilor;
- abordarea superficială a sarcinilor.

Bibliografie:

Drăghicescu, L., Petrescu, A.M., Stăncescu, I., *Rolul strategiilor didactice interactive în ameliorarea calităţii învăţării,* în Albu, E. (coord.), *Educaţie şi comunicare*. Târgu Mureş, Editura Universităţii „Petru Maior”, 2008

Ionescu M., *Demersuri creative în predare și învățare*, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2000

Oprea C.L., *Strategii didactice interactive,* București, EDP, 2006

Pamfil A., *Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise*, Ed. Paralela 45, București, 2003

Pavelescu M., *Metodica predării limbii și literaturii române*, Ed. Corint, București, 2010

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof.înv.primar Cerdac Simona-Valentina
Școala Gimnazială Nr.1 Polovragi

1. INFORMAŢII GENERALE:

Numele: M.I.

Şcoala: **Şcoala Gimnazială Nr.1 Polovragi**

Clasa: a III-a

Echipa de lucru: profesor pentru învățământul primar-Cerdac Simona-Valentina

Data de elaborare a programului: octombrie

Domeniul de intervenție: Limba şi literatura română şi Matematică

2. EVALUARE INIŢIALĂ

Instrumente folosite în evaluare: fişa psihopedagogică, observaţia spontană şi dirijată, convorbirea individuală şi de grup, sarcini de lucru pentru automatizarea și comprehensiunea citirii (pretest).

- *psihopedagogic*: dificultăţi de învăţare-dislexo-disgrafie, discalculie;
- *pedagogic*: nu face faţă cerinţelor educaţionale; adaptare inferioară la cerinţele programei şcolare pentru clasa a II- a şi a curriculumului de citire–scriere-calcul.

3.OBIECTIVELE PROGRAMULUI:

Pe termen lung:

- Descoperirea şi folosirea potenţialului psihic de învăţare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziţie, prin observarea zilnică şi prin concentrarea tuturor informaţiilor din cadrul familiei;
- Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor gramaticale;
- Dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii;
- Dezvoltarea motricităţii mâinilor, dar şi a altor părţi ale corpului;
- Dezvultarea capacităţilor de calcul matematic;

Pe termen scurt:

- Formarea abilităţilor de comunicare;
- Formarea abilităţilor de participare la lecţii;
- Dezvoltarea capacităţilor de scriere;
- Partciparea la activităţi de grup;
- Participarea la activităţi specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de numărare şi efectuare a calculului matematic, oral şi în scris;

4.SCOPURILE PROGRAMULUI:

a. Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevului;

b. Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic;

c. Formarea capacităţilor de cunoaştere a literelor şi citire a cuvintelor şi propoziţiilor;

d. Formarea deprinderilor de scriere corectă a elementelor grafice și a literelor, precum și scrierea lizibilă a cuvintelor;

e. Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii;

f. Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme;

g. Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic;

5.DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE:

Consilier şcolar:

- Stimulează elevul in vederea reducerii dificultatilor de invatare prin exersarea si dezvotarea proceselor psihice (memorie, atentie, motivatie), a unor trasaturi pozitive de personalitate din domeniul afectiv si motivational, a deprinderilor de munca individuala;
- Implica mama pentru a o ajuta sa lucreze cu copilul in asimilarea unor cunostinte esentiale: cunoasterea mediului, coordonare spatio-temporala, dezvoltarea limbajului si a vocabularului, abilitati de relationare sociala;

OBIECTIVE	**METODE SI TEHNICI**	**MATERIALE UTILIZATE**
- efectuarea unor exercitii de relaxare, pentru concentrarea atentiei si dezvoltarea memoriei;	- convorbirea - povestirea - problematizarea - exercitiul de relaxare	- planse - fise de lucru - jocuri de constructie - plastilina - carti - puzzle
- educarea auzului fonematic, a atentiei vizuale, a analizei auditive si imbogatirea vocabularului;	- exercitii de gimnastica respiratorie, linguala; - exercitii pentru formarea priceperilor si deprinderilor de pronuntie corecta a silabelor si cuvintelor; - exercitii de formulare a unor propozitii simple cu sunetul corectat in diferite pozitii; - povestiri dupa imagini, planse; - demonstratia;	- planse - fise de lucru - jocuri - carti

- stapanirea si motivarea personala prin gestionarea adecvata a trairilor afective negative;	- exercitii de autocunoastere; - exercitii pentru cresterea stimei de sine si a increderii in fortele proprii; - exercitii pentru managementul emotiilor negative; - convorbirea; - problematizarea; - lauda, incurajerea;	-fise de lucru -desene -minge antistres -joc de rol
- explicarea si formarea unor deprinderi eficiente de studiu; - efectuarea temelor la cabinet cand este posibil;	- efectuarea temelor si invatarea pentru oferirea unui model de lucru; - explicatia; - exercitiul	-carti, caiete; -fise de lucru si cartonase
- organizarea locului de invatare cu eliminarea elementelor distractoare;	- convorbirea; - exercitul; - incurajarea	
- sprijinirea copilului in parcurgerea materiei in ritm propriu si ajutor la cererea doamnei invatatoare;	- tratarea diferentiata; - relatie empatica invatator-elev, consilier-elev; - activitati ajutatoare	-planse -jocuri -casete -carti
- construirea unui orar si respecterea lui astfel incat elevul sa isi faca temele, oferirea de recompense de catre familie;	- convorbirea; - exercitiul	-cartonase cu sarcini expuse in camera
- masuri unitare de sustinere a copilului de catre familie; - motivarea familiei in continuarea tratamentului medicamentos;	- consultarea; - informarea - empatia	-monitorizarea succesului prin acordarea de fete vesele

ÎNVĂŢĂTOR:

- Antrenează elevul în activităţile specifice pe arii de stimulare sau recuperatorii şi recreative, cu respectarea particularităţilor de vârstă şi individuale;
- În cadrul lecţiilor se lucrează diferenţiat, cu respectarea planificării materiei (cu revizuiri şi adaptări);

MIJLOACE: probe de evaluare, fişe de lucru, planşe, jetoane, jocuri didactice, rechizitele şi manualele şcolare, obiecte de uz general;

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT (PIP)

Prof. Popa Daniela
Liceul Tehnologic *Ion I.C. Brătianu*, Timișoara

An școlar: 2021-2022

Cadru legislativ în vigoare în vigoare: Ordinul Nr.5574 din 07.10.2011 actualizat, pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea serviciilor de sprijin educaţional pentru copiii, elevii şi tinerii cu cerinţe educaţionale speciale integraţi în învăţământul de masă.

Numele si prenumele beneficiarului : eleva B. R., CLASA A XII-A

Profesor: Daniela Popa , limba franceză

Perioada de intervenţie: Semestrul I și II ale anului școlar 2021-2022

Recomandări particulare: Eleva are nevoie de adaptare la mediul comunicativ al orei de limba franceză.

Observații privind comportamentul lingvistic al elevei:

- ✓ Întârzierea reacțiilor în comunicare;
- ✓ Capacitate redusă de a reproduce mesaje în limba franceză;
- ✓ Dificultăți în pronunția elementelor lingvistice noi;
- ✓ Teama de necunoscut și reținere față de noile conținuturi.

Abilități ce pot constitui puncte de plecare în intervenție: foarte bună memorie, deschidere spre limba și cultura franceză, disponibilitate pentru participarea la activități extracurriculare, adaptabilitate la tipurile de activități de învățare, înțelegerea corectă a cerinței,disponibilitate pentru execuția promptă a sarcinilor.

Priorități:

- Adaptarea elevei la mediul comunicativ al ore de limba franceză;
- Învățarea unor elemente gramaticale indispensabile pentru proba de competențe lingvistice din cadrul bacalaureatului (opțională);
- Introducerea în universul francofon;
- Formarea stimei de sine.

Metode cu impact ridicat: MAV (metoda audio-video), jocul de rol, portofoliul personal (evaluare), rebusul, dialogul, lectura expresivă.

Structura programului de intervenție personalizat:

Competențe	Conținuturile programei școlare specifice **și:**	Metode si mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Tip de evaluare	Metode și instrumente de evaluare
Deducerea ordinii evenimentelor dintr-un mesaj simplu, articulat clar şi rar	- l’univers personnel : l’amitié;	Conversația Dialogul Exercițiul	S1-S4	Evaluare predictivă	Fișă de observare a progresului

Competențe	Conținuturile programei școlare specifice **și:**	Metode si mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Tip de evaluare	Metode și instrumente de evaluare
Identificarea sensului global al unui mesaj simplu/ al unei conversaţii uzuale, articulat (e) clar Executarea de instrucţiuni rostite clar și rar Formularea de întrebări simple în situaţii de comunicare uzuală Prezentarea, în propoziţii simple, de oameni, locuri, activităţi	- des gens et des lieux : relations entre les jeunes; - la France et la Francophonie	Explicația Jocul didactic exerciții de citire în ritm propriu a mesajelor / textelor de nivel A2 / B1 / B2 Lectura expresivă MAV			
Recunoaşterea temei unui text, pe bază de titlu şi / sau imagini însoţitoare 3.2 Identificarea sensului global al unui text scurt 3.3 Selectarea dintr-un text a informaţiilor necesare rezolvării unei sarcini de lucru simple 2.3 Prezentarea, în propoziţii simple, de oameni, locuri, activităţi	Thèmes : - le milieu naturel : plantes et animaux; la vie a la campagne;. - le milieu naturel : animaux domestiques et animaux sauvages; civilisation écologique; Communication : - demander / donner des infos sur le temps; -dire les chiffres	Conversația Dialogul Exercițiul Explicația Jocul didactic Fișe de exerciții Exerciții de răspuns oral/scris la întrebări Lectura expresivă	S5-S12	Evaluare formativă	Fișă de observare a progresului Evaluarea performantei obținute
1.1 Selectarea informaţiilor dintr-un mesaj scurt articulat clar şi rar 2.1 Formularea unor răspunsuri la întrebări simple pe subiecte familiare 3.3 Selectarea dintr-un text a informaţiilor necesare rezolvării	Thèmes : - traditions et coutumes : les fetes; - progres et changement : les moyens de transport; - metiers et occupations es fetes en France. Communication : exprimer les différents types de ; - exprimer une preference en matière d'occupations	Conversația Dialogul Exercițiul Explicația Jocul didactic fișa de lucru diferențiată Exerciții de	S13-S18	Evaluare formativă și sumativă	Fișă de observare a progresului: se va evalua nivelul de limbă al elevului în funcție de progresul

Competențe	Conținuturile programei școlare specifice **și:**	Metode si mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Tip de evaluare	Metode și instrumente de evaluare
		completare propoziții Rebusul MAV			realizat, nu de nivelul clasei/ programei
1.1 Selectarea informaţiilor dintr-un mesaj scurt articulat clar şi rar 2.1 Formularea unor răspunsuri la întrebări simple pe subiecte familiare 3.3 Selectarea dintr-un text a informaţiilor necesare rezolvării unei sarcini de lucru simple 2.3 Prezentarea, în propoziţii simple, de oameni, locuri, activităţi	Thèmes : - l'univers personnel : activités parascolaires; - métiers et occupations - diversité de l'espace francophone : les pays francophones. - le monde de l'art : héros littéraires; préparer un spectacle; - héros de la littérature et du cinéma français Communication : - exprimer des sentiments : la satisfaction, la joie / l'inquiétude, la peur; - exprimer des actions passées dans le temps	Conversația Dialogul Exercițiul Explicația Jocul didactic exerciții de transcriere selectivă/ în lanț a unor texte/ propoziții Exerciții de completare propoziții Lectura expresivă MAV	Săptămâna recapitulativă Săptămâna recapitulativă	Evaluare formativă și sumativă Evaluare formativă și sumativă	Fișă de observare a progresului Fișă de observare a progresului Evaluarea performanței obținute

Posibile dificultăți întâmpinate: riscul de abandon școlar.

Rolul si modul de implicare a părinților în program: suportul părinților este imperios necesar. Acesta se realizează in procent de 100 % .

Evaluarea periodică : se vor acorda 2- 3 note semestrial (eleva studiază limba străină ca modul, cu încheierea mediei la sfârșitul anului școlar, cu un nr. Redus de ore pe an în urma săptămânilor de *stagiu de pregătire profesională* specific profilului tehnologic). Se va urmări evaluarea conținuturilor și competențelor precizate mai sus.

Bibliografie:

*** *Ordinul Nr.5574 din 07.10.2011, actualizat, la link-ul,* https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/132679, reconsultat în nov. 2022

*** *Programe şcolare pentru ciclul superior al liceului limba franceză – filiera tehnologică – Clasele a XI-a şi a XII-a, ruta directă de calificare profesională, Clasele a XII-a şi a XIII-a, ruta progresivă de calificare profesională*, Aprobat prin Ordinul ministrului Nr. 3488 / 23.03.2006, la link-ul http://programe.ise.ro, consultat în septembrie 2021.

Tulburările de pronunție la copii

Luca Cosmina Maura

CJRAE Alba

Tulburările de limbaj se referă la dificultăți în înțelegerea sensului vorbirii altor persoane, probleme cu înțelegerea mesajelor scrise, probleme de vorbire, probleme de articulare, de fluență. O tulburare de vorbire afecteaza posibilitatea cuiva de a pronunța cuvinte, încât acestea sunt greu de înțeles. Foarte multe persoane cu tulburări de vorbire nu au nici o problemă de înțelegere sau de raționament.

Multe tulburări de limbaj sunt de natură neurologică cu debut la începutul copilăriei. Problemele nu pot fi atribuite auzului sau altei tulburări senzoriale, disfuncției motorii sau altei afecțiuni medicale sau neurologice și nu sunt neapărat asociate cu dizabilități intelectuale sau întârzieri de dezvoltare mentală.

Copiii cu o tulburări de limbaj sau întârziere a limbajului vorbesc mai puțin, în propoziții mai scurte și mai puțin complexe, folosind mai puține conjuncții (cuvinte precum „dar”, „si” etc.). De asemenea, le poate fi dificil să urmărească o conversație, să urmeze o serie de instrucțiuni, să își organizeze ideile, să înțeleagă anumite expresii sau nu pronunță corect anumite sunete etc. Alte caracteristici sunt: modificarea modului în care sunt spuse anumite cuvinte sau grupuri de sunete; dificultăți cu pluralul unor cuvinte, probleme gramaticale, probleme de sintaxă (ordinea cuvintelor); probleme cu utilizarea unor cuvinte și găsirea cuvintelor potrivite; evitarea vorbirii sau tendința de a se concentra prea mult înainte de a spune un cuvânt; dificultăți în a înțelege anumite expresii sau glume etc.; nu zâmbește și nu interacționează cu ceilalți după naștere și ulterior; nu gângurește la 4-7 luni; spune foarte puține sunete și face puține gesturi până la 1 an; nu înțelege mesajele transmise de alte persoane (7-24 luni); spune prea puține cuvinte pentru vârsta lui, iar cuvintele sunt greu de înțeles; nu pune cuvintele împreună pentru a forma propoziții (2-3 ani); nu interacționeaza bine cu ceilalți copii; are probleme de citire si scriere.

Repere ale unei tulburări de vorbire**:** nu poate pronunța sau pronunță greșit anumite sunete (sunetele „p”, „b”, „m”, „h” la 1-2 ani si „g”, „f”, „t”, „d”, „n” la 2-3 ani sau „s”, „z”, „r”); cuvintele spuse de acesta sunt dificil de înțeles; repetarea unor sunete, întreruperea discursului în încercarea de a spune un cuvânt, prelungirea unor sunete (f-f-f-fermă), tensiune în voce – cum e în cazul bâlbâielii; voce nazală, cum e în cazul rinolaliei; vorbirea în fraze scurte, probleme cu folosirea sau înțelegerea unor cuvinte (afazie); dificultăți în a imita anumite sunete (apraxie); pauze lungi în vorbire, când cel mic nu își găsește cuvintele; vocabular redus comparativ cu alți copii de vârsta lui; capacitatea redusă de a avea o conversație; omiterea unor cuvinte sau includerea unor cuvinte nepotrivite sau chiar inexistente; cuvintele spuse în altă ordine.

Un alt punct de vedere la fel de important al unei astfel de tulburări este dat de dificultățile în înțelegerea cuvintelor spuse de alții – dificultăți în a urmări o discuție. Acestea se observă cel mai bine când după 18 luni copilul nu urmează instrucțiuni simple – cum ar fi „ridică jucăria”. Dupa vârsta de 2,5 ani, semn de probleme de înțelegere poate fi dacă nu răspunde la întrebări verbale.

Tulburările de limbaj sunt rareori provocatae de probleme privind nivelul de inteligență. Tulburările de limbaj sunt diferite de limbajul întârziat. În cazul unui limbaj întârziat tipic, copilul începe să vorbească la fel ca ceilalți copii, dar mai târziu. În tulburările de limbaj, vorbirea și limbajul nu se dezvoltă normal.

Tulburările de limbaj se clasifica în doua categorii mari:

- tulburări de limbaj receptive
- tulburări de limbaj expresiv

Tulburările de limbaj receptive - Copiii cu tulburări de limbaj receptiv întâmpină dificultăți în înțelegerea limbajului. Ei au probleme în a înțelege semnificația cuvintelor pe care le aud și le văd. Tulburările limbajului receptiv pot cauza probleme de învățare și trebuie tratate cât mai curând posibil. Iată care sunt manifestările tulburărilor de limbaj receptiv: copilul nu înțelege bine gesturile și ceea ce vor oamenii să transmită prin limbaj; nu pot urmări indicații simple; au probleme în a identifica părțile corpului și anumite obiecte, imagini sau acțiuni; nu pot învăța cuvinte noi sau le învață cu dificultate; nu poate înțelege sensul unor întrebări; nu înțeleg ceea ce citesc; nu înțeleg anumite glume sau limbajul indirect etc.

Tulburările limbajului expresiv - Copiii cu o tulburare de limbaj expresiv au dificultăți în utilizarea limbajului. Ei pot să înțeleagă ceea ce spun ceilalti, dar au dificultăți în a exprima ceea ce simt și gândesc. Tulburarea poate afecta atât limbajul vorbit, cât și pe cel scris. Iată cum se manifestă această forma de tulburare de limbaj: copilului îi este dificil să facă anumite gesturi; nu poate denumi anumite obiecte; nu folosește corect unele cuvinte; nu își poate exprima gândurile și ideile; face greșeli gramaticale; are dificultăți în a povesti; are dificultăți în a pune întrebări și a răspunde; întâmpină dificultăți la cântat sau recitat; copilul are un vocabular slab; de multe ori omite cuvinte, adaugă cuvinte nepotrivite sau nu le asociază corect etc.

Tulburarea mixtă - copilul nu își poate exprima bine ideile și nici nu înțelege bine ideile exprimate de ceilalți, verbal sau în scris.

Tulburări de pronunție sau articulație: Articulația este abilitatea de a mișca fizic limba, buzele, dintii și maxilarul pentru a produce secvențe de sunete vorbite, care creează cuvinte și propoziții. Tulburările de pronunție și articulație atrag după sine probleme sociale, probleme de exprimare, încrederea în sine, fluență, independență, comportamentul și capacitatea de a citi și de a vorbi în public. Iată care sunt aceste tulburări de pronunție și articulație

- Dislalia – este o tulburare de limbaj cauzată de o malformație sau de distribuția necorespunăatoare a unor nervi la nivelul gurii, caracterizată de inabilitatea de a pronunța corect cuvintele (cauzele pot fi inclusiv probleme de auz, anomalii structurale ale organelor implicate în vorbire, probleme de învățare etc.).
- Rinolalia – este o tulburare de limbaj caracterizată de vorbitul pe nas, ce poate fi de două forme: hipernazalitate sau hiponazalitate. Cauzele sunt de obicei defecte anatomice la nivelul palatului moale sau probleme cu musculatura velofaringianaâă, polipi etc.
- Disartria – este o tulburare în care musculatura folosită în mod normal pentru vorbire, este slabită și dificil de controlat, și se caracterizează prin vorbire lentă dificil de înțeles. Principalele cauze sunt afecțiuni la nivelul sistemului nervos, ca accident vascular cerebral, leziuni cerebrale, tumori cerebrale sau paralizii ale musculaturii faciale, ale limbii sau ale gâtului.

Trucuri pentru dezvoltarea vorbirii

Copiii învață cel mai bine să vorbească ascultându-i pe alții și fiind încurajți să vorbească și ei. Adulții îi pot ajuta pe copii să învețe în multe moduri diferite, cum ar fi:

- Răspundeți-i copilului la sunete, gângureli, gesturi și ulterior la cuvinte.
- Comunicați cât mai mult cu copilul, **a**dresați-i întrebări, răspundeți-i la întrebări și încurajați-l ca la rândul lui să pună întrebări si să răspundă.
- Citiți-i cărți copilului și încurajați-l să citească cât mai mult.

- Faceți un exercițiu de imaginație, de spus povești sau de relatat anumite întâmplări și povestiri.
- Cântați cu cel mic și învățați versurile, învățați poezii și recitați-le împreună.
- Sunt indicate jocurile cu imagini care să fie grupate în funcție de ceea ce reprezintă: obiecte, animale, alimente etc.
- Ajutați copilul să învețe cuvinte noi. De exemplu, denumiți părțile corpului și discutați despre ce rol are fiecare.
- Vizionați filmele împreună și discutați ulterior despre ce i-a plăcut, ce nu i-a plăcut și despre personaje.
- Puteți folosi cărți, cărți de joc specifice și jocuri pentru a învăța cuvinte noi și pentru dezvoltarea creativității.
- Când sunteți pe stradă discutați despre păsările,insectele văzute, despre culorile mașinilor care trec pe stradă, despre forma frunzelor, copacilor, clădirilor etc.
- Cand sunteți la cumpărături faceți împreună lista cu ce trebuie cumpărat și lăsați-l pe el să verifice ca toate lucrurile de pe lista să fie cumpărate.

Bibliografie:

Bodea Hațegan, C. (2016) , Logopedie. Terapia tulburărilor de limbaj. Structuri deschise, București, Editura Trei

Boșcaiu, E.(1973), Prevenirea și corectarea tulburărilor de vorbire în grădinițele de copii, București, Editura Didactica si Pedagogica

Drugaș, I., Hărdălau, L., (2011), Psihologia și logopedia în practica școlară, Oradea, Editura Primus

Gutu, M. (1975), Logopedie – Centrul de Multiplicare al Universității Babeș-Bolyai Cluj Napoca

Lăscuș, E. (1995), Noțiuni de logopedie, Cluj Napoca, Editura Genesis

Tobolcea I., Soponaru C. (2013), Terapia tulburărilor de pronunție, Ghid practic pentru logopezi, educatori/învățători, părinți, Iași, Editura Univ Al I Cuza

UTILIZAREA UNOR METODOLOGII DE PREDARE – ÎNVĂȚARE – EVALUARE CENTRATE PE ELEV

Prof. Înv. Preșcolar, Vlad Ancuța Mihaela
Școala Gimnazială Iancu Văcărescu
(Structura - Grădinița cu Program Normal Văcărești)

Toate evenimentele care se petrec în jurul nostru, invită la o revalorizare a locului pe care, educația, îl ocupă în contextul vieții contemporane. Pe de o parte, se observă din ce ce în ce mai intensă nevoia de a oferi insului uman, instrumente reale și la îndemână, pentru a se cunoaște pe sine și pe de altă parte, pentru o conviețuire mai ușoară într-o lume complexă. Astfel, dacă pentru mult timp, elevul trebuia să se adapteze regimului școlar, este tot mai evident că în prezent, atât grădinița cât și școala, trebuie să se adapteze nevoilor specifice și particularităților pe care, copiii le prezintă.

Pentru a putea utiliza metodologii de predare – învățare – evaluare centrate pe elev trebuie să se țină cont de, adaptarea învățământului la caracteristicile psihofizice ale elevului. Acest lucru presupune o bună cunoaștere a copilului în ceea ce privește deprinderile sale, priceperile, interesele, potențialul intelectual, temperamentul, trăsăturile de personalitate și ereditatea socio – culturală pe care, acesta o aduce din familie.

Deoarece oamenii au stiluri de învățare diferite, cu diferențe semnificative de ritm, volum și profunzime, este indicată utilizarea învățării centrată pe elev, ceea ce presupune o abordare distinctă și individualizată pe întreaga durată a procesului de formare și educare. Învățarea individualizată presupune centrarea pe elev și poate fi descrisă ca o acțiune a cadrelor didactice privind proiectarea și realizarea activităților în funcție de interesele și nevoile elevului. Aceasta se poate realiza prin individualizarea obiectivelor și a mijloacelor de învățământ și mai ales, a metodelor de predare – învățare – evaluare – autoevaluare.

Strategiile de predare – învățare – evaluare centrate pe copil au ca punct central facilitarea procesului de învățare, ajutându-l pe copil să înregistreze progrese și să se dezvolte. Din acest motiv este indicat ca strategiile didactice să fie alese din perspectiva unor factori precum, caracteristicile specifice fiecărui elev, profilul inteligențelor multiple, dar mai ales de tipul de învățare adecvat fiecăruia. Toți elevii învață cu plăcere atunci când ceea ce învață răspunde așteptărilor, intereselor, nevoilor și nivelului lor de dezvoltare. Respectarea diferențelor individuale ale elevilor duce la crearea unor situații de învățare care să le permită acestora progresul pe căi diferite, pentru îndeplinirea acelorași obiective.

Folosirea metodologiilor de predare – învățare – evaluare centrate pe elev presupune cunoașterea de către profesor a caractersiticilor și potențialului real al copiilor din grupă, valorificarea la modul superior al acestui potențial, vizează dezvoltarea competențelor și asimilarea unor conținuturi specifice, implică activ elevul în proiectarea, realizarea și evaluarea activităților și permite transferul la alte activități educaționale formale sau nonformale. De asemenea, activitățile opționale și activitățile extrașcolare sunt resurse educative care permit centrarea pe copil și transferul cunoștințelor.

Prin asigurarea unui demers interactiv al procesului de predare – învățare – evaluare, adaptat necesităților de individualizare a sarcinilor de lucru pentru fiecare elev, valorificăm și stimulăm originalitatea și potențialul creativ al acestora.

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. PRISCORNEAC-BELEI DIANA-ELENA
Liceul Tehnologic ”Vasile Cocea” Moldovița
jud. Suceava

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI (EI): **C. R.**

DATA NAȘTERII: **……..**

CLASA: **…….**

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: **……**

ANUL ȘCOLAR: **……**

DIAGNOSTICUL: **DIFICIENȚĂ PSIHICĂ**

ECHIPA DE INTERVENŢIE: **Consilier școlar: prof. ……..**

Responsabil de caz: prof. înv. primar ……

- SCOPUL (COMPORTAMENTUL ȚINTĂ/REZULTATUL AȘTEPTAT) :

Ameliorarea, corectarea și/sau remedierea problemelor identificate, prin implicarea elevei cu CES în derularea activităților cuprinse în acest program. Astfel se urmărește facilitarea integrării în colectivul clasei și obținerea progresului școlar materializat prin rezultate școlare mai bune.

- OBIECTIVE:
  - **PE TERMEN SCURT :**
    - Consilierea psihopedagogică a elevei în vederea ameliorării, corectării și/sau remedierea problemelor identificate.
  - **PE TERMEN MEDIU**:
    - Educația conduitelor de bază/socializare;
    - Dezvoltarea abilităților de comunicare, integrarea elevei în grup pentru a stabili relaţii de prietenie cu ceilalţi colegi;
    - Formarea/dezvoltarea unor atitudini pozitive față de sine și ceilalți;
    - Dezvoltarea autoservirii/autoîngrijirii/autonomiei personale;
    - Formarea/dezvoltarea deprinderilor de învățare.

- DURATA PROGRAMULUI: **anul școlar în curs**
- DOMENIUL / DOMENII DE INTERVENŢIE: **CONSILIERE ȘCOLARĂ**
- CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR:

Activități propuse:

- **Consilierea individuală a elevei**
- **Implicarea elevei într-un program de consiliere de grup**
- **Implicarea elevei în activități extrașcolare desfășurate la nivelul școlii**

Activități	Obiective	Strategii de recuperare	Intervalul de timp	Evaluare și apreciere a evoluției	
				Indicatori	Instrumente
Consilierea individuală a elevului	- facilitarea autocunoașterii; - gestionarea emoțiilor; -creșterea motivației pentru frecventarea școlii și pentru învățătură; -stabilirea în mod corect a priorităților; -identificarea nevoilor și scopurilor personale; -dezvoltarea abilității de luare a deciziei; - găsirea unor modalități noi, neconvenționale, de rezolvare de probleme; -managementul timpului; -metode și strategii de învățare eficientă - stil de învățare; - orientarea școlară și profesională;	- observarea comportamentului copilului și a modalității acestuia de relaționare; - analiza cazului din punct de vedere psihopedagogic; - convorbirea individuală; - explicația; - informarea; - exerciții de relaxare; - jocul de rol; - exerciții pentru creșterea stimei de sine; - activități ajutătoare-intervenție - suport în situații speciale; - relație empatică consilier – elev; - încurajarea; - efectuarea temelor și învățarea la cabinet atunci când este posibil; - povești terapeutice; Pentru cunoașterea obiectivă a profilului psihologic al copilului și mai ales pentru adoptarea unor măsuri adecvate particularităților individuale se va folosi un set de probe psihologice.	anul școlar în curs	- gradul de implicare în activități; - monitorizarea evoluției elevei; - aprecierea evoluției pozitive prin recompense (emoticoane cu fețe vesele); - fișe de lucru; - chestionare; - Testul Raven Profesional - Testul Familiei - Chestionarul APS-SF (Scala de evaluare a tulburărilor din adolescență)	
Consilierea de grup- *Program de consiliere de grup pentru integrarea elevilor cu CES în învățământul de masă*	- dezvoltarea unei imagini de sine clare și corecte; - dezvoltarea atitudinilor pozitive de relaționare în grup; - prevenirea absenteismului , abandonului și eșecului școlar; - intercunoaștere și autocunoaștere; - facilitarea comunicării în relația cu ceilalți colegi; - managementul emoțiilor; - creșterea randamentului școlar și a motivației pentru învățare;	- teme atractive; - integrarea în activități de echipă cu alți copii; - jocuri de echipă; - exerciții pentru managementul emoțiilor; - exerciții pentru creșterea stimei de sine și a încrederii în forțele proprii; - oferirea unor modele pozitive; - explicația; - informarea; - empatia, încurajarea.	anul școlar în curs	- gradul de implicare în activități; - monitorizarea evoluției elevei; - aprecierea evoluției pozitive prin recompense (emoticoane cu fețe vesele); - depășirea dificultăților comportamentale; - fișe de lucru; - cărți; - desene; - jocuri.	

Implicarea elevei în activități extrașcolare desfășurate la nivelul școlii – proiecte și programe educaționale, concursuri școlare	- schimbarea perspectivei asuprea propriilor preocupări; - facilitarea autoafirmării în relație cu cei din jur; - exersarea imaginii de sine; - dezvoltarea competențelor sociale; - depășirea dificultăților comportamentale și sociale; - dezvoltarea abilităților pentru viață.	- integrarea în activități de echipă cu alți copii; - jocuri de echipă; - oferirea unor modele pozitive; - încurajarea.	anul școlar în curs	- gradul de implicare în activități; - monitorizarea evoluției elevei; - câștigarea încrederii în sine; - aprecierea evoluției pozitive prin recompense (emoticoane cu fețe vesele).
Consilierea părinților	- dezvoltarea abilităților educaționale ale părinților; - familiarizarea părinţilor cu tehnici de învăţare eficiente; - înţelegerea şi îndeplinirea corectă a rolului de părinte.	- acordarea de sprijin emoţional, informaţional şi instrumental părinților; - convorbirea.	anul școlar în curs	- gradul de implicare a părinților în educația copilului; - măsuri unitare de susținere a copilului de către familie.

Test de Evaluare Națională la matematică

Prof. Constantin Corina-Carmen
Școala Gimnazială „Ioan Slavici” Sibiu

SUBIECTUL I

Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

(30 puncte)

5 p **1.** Cel mai mic număr natural de forma $\overline{xyz}$, cu $x \neq y \neq z$, divizibil cu 2 este:
a) 100
b) 102
c) 104
d) 120

5 p **2.** Elementele mulțimii $A=\{x\in \square \mid 28 \vdots x,\ x\ impar\}$ sunt:
a) 1, 2, 4, 7, 14, 28
b) 1, 28
c) 1, 7
d) 2, 4, 14, 28

5 p **3.** Cel mai mare divizor comun al numerelor 24 și 36 este:
a) 1
b) 6
c) 12
d) 72

5 p **4.** În tabelul de mai jos sunt prezentate patru situații cu dimensiunile unui dreptunghi.

Situația	Lungime	Lățime
1	10 cm	8 cm
2	12 cm	4 cm
3	16 cm	8 cm
4	24 cm	12 cm

Raportul dintre lățime și lungime este $\frac{1}{2}$ în următoarele situații:
a) 1 și 2
b) 2 și 3
c) 3 și 4
d) 4 și 1

5 p **5.** În graficul alăturat sunt redate temperaturile dintr-o localitate într-o săptămână din luna martie. Diferența dintre cea mai mare și cea mai mică temperatură este:
a) -10^0 C
b) -2^0 C
c) 2^0 C
d) 10^0 C

5 p **6.** Media geometrică a numerelor 5 și 20 este:
a) 10
b) 12,5
c) 25
d) 100

SUBIECTUL II

Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

(30 puncte)

5 p	**1.** În figura alăturată sunt reprezentate unghiuri în jurul punctului O. Dacă semidreapta OT este bisectoarea unghiului COD, atunci măsura unghiului BOT este de: a) 30^0 b) 45^0 c) 60^0 d) 90^0
5 p	**2.** În figura alăturată se consideră dreapta AB, $MN \perp AB$, $MQ \equiv QN$, $Q \in AB \cap MN$, $TS \perp AB$, $N \in TS$, iar punctele M, A, T, respectiv M, B, S sunt coliniare. Simetricul punctului M față de dreapta AB este punctul: a) N b) Q c) S d) T
5 p	**3.** În dreptunghiul $ABCD$ din figura alăturată, punctul O este intersecția diagonalelor. Dacă $BD = 6$ cm, atunci AO are lungimea egală cu: a) 2 cm b) 3 cm c) 4 cm d) 6 cm
5 p	**4.** Aria rombului $ABCD$ din figura alăturată este egală cu 80 cm^2, iar M și N sunt mijloacele laturilor AB, respectiv AD. Aria patrulaterului $AMON$ este egală cu: a) 10 cm^2 b) 20 cm^2 c) 30 cm^2 d) 40 cm^2
5 p	**5.** Punctele A și B se află pe cercul de centru O din figura alăturată, astfel încât $AB = 60^0$. Dacă raza cercului are lungimea de 10 cm, atunci coarda AB are lungimea de: a) 5 cm b) 10 cm c) $10\sqrt{3}$ cm d) 20 cm

5 p	**6.**	Un bloc are forma unui paralelipiped dreptunghic, iar baza lui are dimensiunile de 30 m și 55 m. Numărul maxim de apartamente în formă de cub cu muchia de 15 m care se pot alinia la parterul blocului, fără a exista vreun hol între ele, este egal cu: a) 6 b) 8 c) 10 d) 12

SUBIECTUL III

Scrieți rezolvările complete. **(30 puncte)**

5 p	**1.**	6 fete și 8 băieți plantează 136 flori într-o seră, iar 12 fete și 9 băieți plantează 216 flori.
	a)	Arătați că o fată și un băiat plantează 20 flori.
	b)	Aflați câte flori plantează o fată.
5 p	**2.**	Se consideră expresia $E(x)=(x-3)(x+1)-(x-2)^2+(x-4)(x+4)$, unde $x\in\mathbb{R}$.
	a)	Arătați că $E(x)=x^2+2x-23$, pentru orice $x\in\mathbb{R}$.
	b)	Determinați valorile lui $x\in\mathbb{R}$, pentru care $\frac{E(x)-x^2-2x}{2x+1}\in\mathbb{R}$.
5 p	**3.**	Se consideră numărul rațional $a=\left[5,(8)-4,2(7)\right]:\left[\left(\frac{1}{2}\right)^2+\left(\frac{1}{2}\right)^3:\left(\frac{1}{2}\right)^2-\left(\frac{1}{2}\right)^0\right]$.
	a)	Arătați că $5,(8)-4,2(7)=1\frac{11}{18}$.
	b)	Demonstrați că valoarea numărului a este $-6,(4)$.
5 p	**4.**	În figura alăturată este reprezentat rombul $ABCD$ cu $AC\cap BD=\{O\}$, $\measuredangle BAC=30^0$, $AB=8$ cm. Se consideră punctul $N\in BD$, astfel încât $\frac{DN}{NO}=\frac{1}{2}$. Paralela prin punctul N la dreapta AC intersectează latura AD în punctul M, iar paralela prin punctul N la dreapta CD intersectează latura BC în punctul P.
	a)	Arătați că $MN=\frac{4\sqrt{3}}{3}$ cm.
	b)	Aflați distanța de la punctul P la dreapta MN.
5 p	**5.**	În figura alăturată, $ABCD$ este un pătrat cu latura egală cu 16 cm, iar punctele M, N, P și Q sunt mijloacele laturilor pătratului.
	a)	Arătați că lungimea arcului NP este egală cu 4π cm.
	b)	Știind că $3,14<\pi<3,15$, demonstrați că aria porțiunii $MNPQ$ este mai mică decât 92 cm^2.

5 p	**6.**	Ioana a găsit o cutie $ABCDA'B'C'D'$ în formă de cub cu muchia de 50 cm, în care a introdus un băț.
	a)	Arătați că lungimea maximă a bățului poate fi de $50\sqrt{3}$ cm, astfel încât să încapă în cutie.
	b)	Știind că $M \in AC$, $N \in AD'$, $\frac{AM}{MC} = \frac{1}{2}$ și $\frac{AN}{AD'} = \frac{1}{3}$, demonstrați că $MN \parallel (CDD')$.

EVALUAREA – O PROVOCARE A TUTUROR

BOJAN ELENA CLAUDIA
SCOALA GIMNAZIALA NICOLAE TITULESCU,CARACAL

Nu trebuie sa actionezi asupra copilului,ci sa stimulezi copilul sa actioneze el.

A.Ferriere

Procesul de invatamint este abordat ca o relatie intre predare – invatare- evaluare.

Evaluarea educationala trebuie privita ca o parte integranta, activa si importanta a Curriculum-ului dezvoltand relatii specifice si semnificative in termeni de impact si efecte asupra elevilor, asupra profesorilor, asupra celorlalti agenti educationali, ca si asupra factorilor de decizie responsabilizati in cadrul procesului.

Evaluarea reprezinta punctul final intr-o succesiune de activitati ce urmaresc formarea la elevi a unui comportament corespunzator in situatii variate.

In sens holistic, evaluarea inseamna a confrunta un ansamblu de informatii cu un ansamblu de criterii avand drept scop luarea unei decizii si neaparat emiterea unei judecati de valoare**.**

Prin evaluare in ivatamant se intelege actul didactic integrat acestui proces, care asigura evidentierea achizitiilor scolare, valoarea, nivelul performantelor si eficienta acestora in vederea perfectionarii procesului de predare – invatare.

Evaluarea scolara, reprezinta procesul prin care se obtin informatii privind asimilarea de cunostiinte, priceperi si deprinderi, informatii care permit luarea unor decizii ulterioare privind demersul didactic.

Metodele traditionale de evaluare, probele orale, scrise si practice, constituie elementele principale si dominante de desfasurare a actului evaluativ. Pornind de la aceasta realitate, strategiile moderne de evaluare cauta sa accentueze acea dimensiune a actiunii evaluative care ofera elevilor suficiente si variate posibilitati de a demonstra ceea ce stiu si mai ales ceea ce potsa faca.

Evaluarea progresului scolar, creeaza conditii pentru tratarea si orientarea diferentiata a copiilor prin adaptarea procesului de instruire in scopul realizarii succesului scolar.

Evaluarea ca activitate in sine, cuprinde trei etape principale:

- ***masurarea rezultatului scolar*** prin procedee specifice, utilizand instrumente adecvate scopului urmarit (probe scrise, orale, practice, proiecte, portofolii);
- ***aprecierea acestor rezultate*** pe baza unor criterii unitare (bareme de corectare si notare, descriptori de performanta);
- ***formularea concluziilor*** desprinse in urma interpretarii rezultatelor obtinute in vederea adoptarii deciziei educationale adecvate.

Dupa modul in care se integreaza la desfasurarea procesului didactic, evaluarea poate fi:

a) **Evaluare initiala** care se realizeaza la inceputul unui nou ciclu de invatare sau program de instruire in scopul stabilirii nivelului de pregatire a elevilor;

b) Evaluarea formativa – insoteste intregul parcurs didactic, realizandu-se prin verificari sistematice ale tuturor elevilor asupra intregii materii;

c) Evaluarea sumativa – se realizeaza de obicei la sfarsitul unei perioade mai lungi de instruire oferind informatii utile asupra niveluluide performanta al elevilor in raport cu obiectivele de instruire propuse.

Metoda de evaluare este o cale prin care profesorul ofera elevilor posibilitatea de a demonstra nivelul de stapanire a cunostintelor, de formare a diferitelor capacitati testate prin utilizarea unei diversitati de instrumente adecvate scopului urmarit.

Metode traditionale de evaluare:-probe orale, probe scrise, probe practice, teste docimologice

In cazul metodelor traditionale se folosesc probe de evaluare, adica orice instrument de evaluare proiectat, administrat si corectat de catre profesor.

Printre principalele *metode alternative de evaluare*, al caror potential formativ sustine individualizarea actului educational prin ajutorul acordat elevului, contribuie la formarea lui.. Dintre acestea cele mai uzitate sunt:observarea sistematica a activitatii si comportamentului elevilor, investigatia, proiectul, portofoliul, autoevaluarea.

Observatia sistematica a comportamentului elevului in timpul rezolvarii sarcinii ofera evaluatorului informatii privind performantele elevilor in “cursul activitatii didactice”.Ea este insotita in mod frecvent de “aprecierea verbala” asupra activitatii elevilor.

Aceste informatii pot fi inregistrate folosind: fise de observatie curente; fisa de evaluare; scara de clasificare; lista de control sau verificare.

Ele sunt folosite atat in evaluarea procesului, cat si a produselor realizate, cuprind atat informatii din domeniul cognitiv cat si din domeniul afectiv si psihomotor.

Investigatia ofera elevului posibilitatea de a aplica in mod creativ cunostintele insusite in situatii noi, pe parcursul uneia sau mai multor ore de curs.

Pasii care trebuie urmati in cadrul unei investigatii sunt:

1. Fixarea problemei de investigat;
2. Stabilirea ipotezelor, ce urmeaza a fi verificate prin actul investigativ si a resurselor de materiale necesare;
3. Identificarea modului de lucru;
4. Actiunea practica propriuzisa;
5. Formularea concluziilor;
6. Confirmarea sau infirmarea ipotezei propuse.

Activitatea didactica in cadrul acestei metode alternative poate fi organizata individual sau pe grupuri de lucru. Aprecierea modului de realizare a investigatiei este de tip holistic.

Autoevaluarea “ poate sa mearga de la autoaprecierea verbala pana la autonotarea mai mult sau mai putin supravegheata de catre profesor”(3, p. 246). Capacitatea de autoapreciere obiectiva, este o trasatura esentiala a personalitatii umane, pe care cadrul didactic trebuie sa o dezvolte in micul scolar.

In ***Ghidul de evaluare pentru invatamant,*** **portofoliul,** reprezinta, *un instrument de evaluare complex, ce include experienta si rezultatele relevante obtinute prin celelalte metode de evaluare* (1, p.20)*este o carte de vizita a elevului, care-l*

stimuleaza in directia perfectionarii la disciplina respectiva (1, p.41)Alcatuirea portofoliului nu poate fi lasata in mod exclusiv in seama elevilor. Trebuie sa contina atat lucrari in grup cat si lucrari realizate individual.

Pentru realizarea portofoliului sunt necesare parcurgerea urmatoarelor etape:

1.Alegerea impreuna cu elevii a temei illustrate prin portofoliu,

2. Stabilirea formei sub care se realizeaza;

3. Realizarea propriuzisa a portofoliului, completarea lui ritmica,

4. Evaluarea secventiala a elementelor constitutive si evaluarea globala a portofoliului pe baza criteriilor stabilite initial.

Proiectul *este o activitate mai ampla ce permite o apreciere complexa si nuantata a invatarii, ajutand la identificarea unor calitati individuale ale elevilor. Este o forma de evaluare puternic motivata pentru elevi, desi implica un volum de munca sporit, inclusiv activitatea individuala in afara clasei*(1.p.19-20)Este recomandat sa fie folosit in clasele III – IV, cand elevii au formate o serie de capacitati intelectuale. El poate fi realizat individual sau in grup, indicata insa fiind cea de-a doua forma. Lucrul in echipa potenteaza invatarea prin cooperare.

Cele trei etape fundamentale in organizarea si realizarea proiectului sunt:

1. Anuntarea temei de cercetare, prezentarea obiectivelor si stabilirea bibliografiei;
2. Desfasurarea activitatii de realizare a proiectului, sub indrumarea invatatorului;
3. Sustinerea proiectului.

Prin metoda proiectelor pot fi evaluate urmatoarele activitati:

- cautare si utilizarea unor surse bibliografice, a dictionarului;
- utilizarea unor strategii de studiu individual, de invatare pe echipe sau individuala cu ajutor sau fara;
- utilizarea unor cai modernede informare;
- de structurare si organizare a materialului;
- de formulare a concluziilor ;
- atitudinile pentru munca, pentru membrii grupului;
- efectuarea unor experimente simple, lucrari de laborator;

La realizarea proiectului pot fi implicati numerosi factori educationali ca: familie, prieteni, surse de informare moderne, societati culturale, muzee, biblioteci, etc…

Aceasta metoda presupune activitatea pe grupe si pregateste elevul pentru lucrul in echipa.

Grupul poate fi alcatuit din 2-5 persoane, in functie de numarul elevilor din clasa, natura obiectivelor si experienta participantilor. Numarul ideal pentru participantii dintr-un grup este de 4-5.

Fiecare membru din grup are o sarcina bine stabilita: **secretar** (noteaza ideile membrilor din grup), **moderator** (asigura participarea tuturor membrilor grupului la activitate)**, raportor** (cel care prezinta clasei materialul lucrat si concluziile grupului).

Sarcinile invatatorului: vizeaza organizarea activitatii, ofera informatii, incurajarea participarii elevilor, dar totodata lasa grupul sa lucreze independent in cea mai mare parte a timpului.

BIBLIOGRAFIE

1. MEN, SNEE***, Ghid de evaluare pentru invatamantul primar,*** Bucuresti 1999;

2. ******- Curriculum National,- Programe scolare pentru invatamantul primar***, CNC,MEN,Bucuresti, 1998;

3. Cucos, C. ***Pedagogie***, Ed. Polirom, Iasi, 1996;

4. Fetescu,V. ***Preocupari pedagogice,*** Ed . Spiru Haret, Iasi,1995;

5. Meyer,G. ***De ce si cum evaluam***, Ed. Polirom, 2000;

6. Perretti, A. ***Educatia in schimbare***, Ed. Spiru Haret,1996;

7. Apostol,A.,Filip,V., ***Practici alternative de evaluare***, Ed. PIM, Iasi, 2003

METODE DE ÎNVĂŢARE CENTRATE PE ELEV UTILIZATE ÎN CADRUL ORELOR DE MATEMATICĂ

Prof. Înv. Primar: MACOVEI MIHAELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ HELEGIU, BACĂU

Învăţarea centrată pe elev reprezintă o abordare care presupune un stil de învăţare activ şi integrarea programelor de învăţare în funcţie de ritmul propriu de învăţare al elevului. Elevul trebuie să fie implicat şi responsabil pentru progresele pe care le face în ceea ce priveşte propria lui educaţie.

Pentru a avea cu adevărat elevul în centrul activităţii instructiv-educative, profesorul îndeplineşte roluri cu mult mai nuanţate decât în şcoala tradiţională. În abordarea centrată pe elev, succesul la clasă depinde de competenţele cadrului didactic de a crea oportunităţile optime de învăţare pentru fiecare elev. Astfel, în funcţie de context, profesorul acţionează mereu, dar adecvat şi adaptat nevoilor grupului.

Avantajele învăţării centrate pe elev sunt:

- ✓ Creşterea motivaţiei elevilor, deoarece aceştia sunt conştienţi că pot influenţa procesul de învăţare;
- ✓ Eficacitate mai mare a învăţării şi a aplicării celor învăţate, deoarece aceste abordări folosesc învăţarea activă;
- ✓ Învăţarea capătă sens, deoarece a stăpâni materia înseamnă a o înţelege;
- ✓ Posibilitate mai mare de includere - poate fi adaptată în funcţie de potenţialul fiecărui elev, de capacităţile diferite de învăţare, de contextele de învăţare specifice.

Metodele de învăţare centrată pe elev fac lecţiile interesante, sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor pe care să fie capabili să le aplice în viaţa reală.

Printre metodele care activează predarea-învăţarea sunt şi cele prin care elevii lucrează productiv unii cu alţii, îşi dezvoltă abilităţi de colaborare şi ajutor reciproc. Ele pot avea un impact extraordinar asupra elevilor datorită denumirilor, caracterului ludic şi oferă alternative de învăţare cu ,,priză” la elevi.

În vederea dezvoltării gândirii critice la elevi, trebuie să utilizăm, cu precădere unele strategii activ-participative, creative. Acestea nu trebuie rupte de cele tradiţionale, ele marcând un nivel superior în spirala modernizării strategiilor didactice.

Dintre metodele moderne specifice învăţării active care pot fi aplicate cu succes şi la orele de matematică fac parte: ***brainstormingul, metoda mozaicului, metoda cubului, turul galeriei, ciorchinele.***

Metoda cubului

Metoda cubului presupune explorarea unui subiect, a unei situaţii din mai multe perspective, permiţând abordarea complexă şi integratoare a unei teme.

Sunt recomandate următoarele etape:

- Realizarea unui cub pe ale cărui feţe sunt scrise cuvintele: *descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează.*
- Anunţarea temei, subiectului pus în discuţie.
- Împărţirea clasei în 6 grupe, fiecare dintre ele examinând tema din perspectiva cerinţei de pe una din feţele cubului.

- **Descrie**: *culorile, formele, mărimile,* etc.
- **Compară**: *ce este asemănător? Ce este diferit?*
- **Analizează**: *spune din ce este făcut, din ce se compune.*
- **Asociază**: *la ce te îndeamnă să te gândeşti?*
- **Aplică**: *ce poţi face cu aceasta? La ce poate fi folosită?*
- **Argumentează**: *pro sau contra şi enumeră o serie de motive care vin în sprijinul afirmaţiei tale.*

- Redactarea finală şi împărtăşirea ei celorlalte grupe.
- Afişarea formei finale pe tablă sau pe pereţii clasei.

Aplicarea la lecţia de recapitulare şi sistematizare a cunoştinţelor – Înmulțirea numerelor naturale, clasa a-IV-a:

DESCRIE
Intr-o operație de înmultire, dacă schimbăm locul factorilor..... .
COMPARĂ
23 X 29.....45 X 60
44 X 21.....56 X 16
117 X 32.....221 X 14
ASOCIAZĂ
27 X 12 3 360
69 X 5 324
224 X 15 345
ARGUMENTEAZĂ
32 x 1 = 32 A sau F
deoarece.....
ANALIZEAZĂ
Ce semn trebuie completat pentru ca rezultatul să fie corect?
228 x 4..... 11 = 901
APLICĂ
Alcătuieste două exercitii care să conțină operații de înmulțire, adunare, scădere, folosindu-te de numerele: 312, 5, 25, 3.
Model: (314+6)-22x5. Pentru rezolvare fă schimb cu altă echipă.

Ciorchinele

Ciorchinele este o tehnică de căutare a căilor de acces spre propriile cunoştinţe evidenţiind modul de a înţelege o anumită temă, un anumit conţinut.

Metoda ciorchinelui funcţionează după următoarele *etape*:

1. Se scrie un cuvânt / temă (care urmează a fi cercetat) în mijlocul tablei sau a unei foi de hârtie.
2. Elevii vor fi solicitaţi să-şi noteze toate ideile, sintagmele sau cunoştinţele pe care le au în minte în legătură cu tema respectivă, în jurul cuvântului din centru, trăgându-se linii între acestea şi cuvântul iniţial.
3. În timp ce le vin în minte idei noi şi le notează prin cuvintele respective, elevii vor trage linii între toate ideile care par a fi conectate.
4. Activitatea se opreşte când se epuizează toate ideile sau când s-a atins limita de timp acordată.

Există câteva *reguli* ce trebuie respectate în utilizarea tehnicii ciorchinelui:

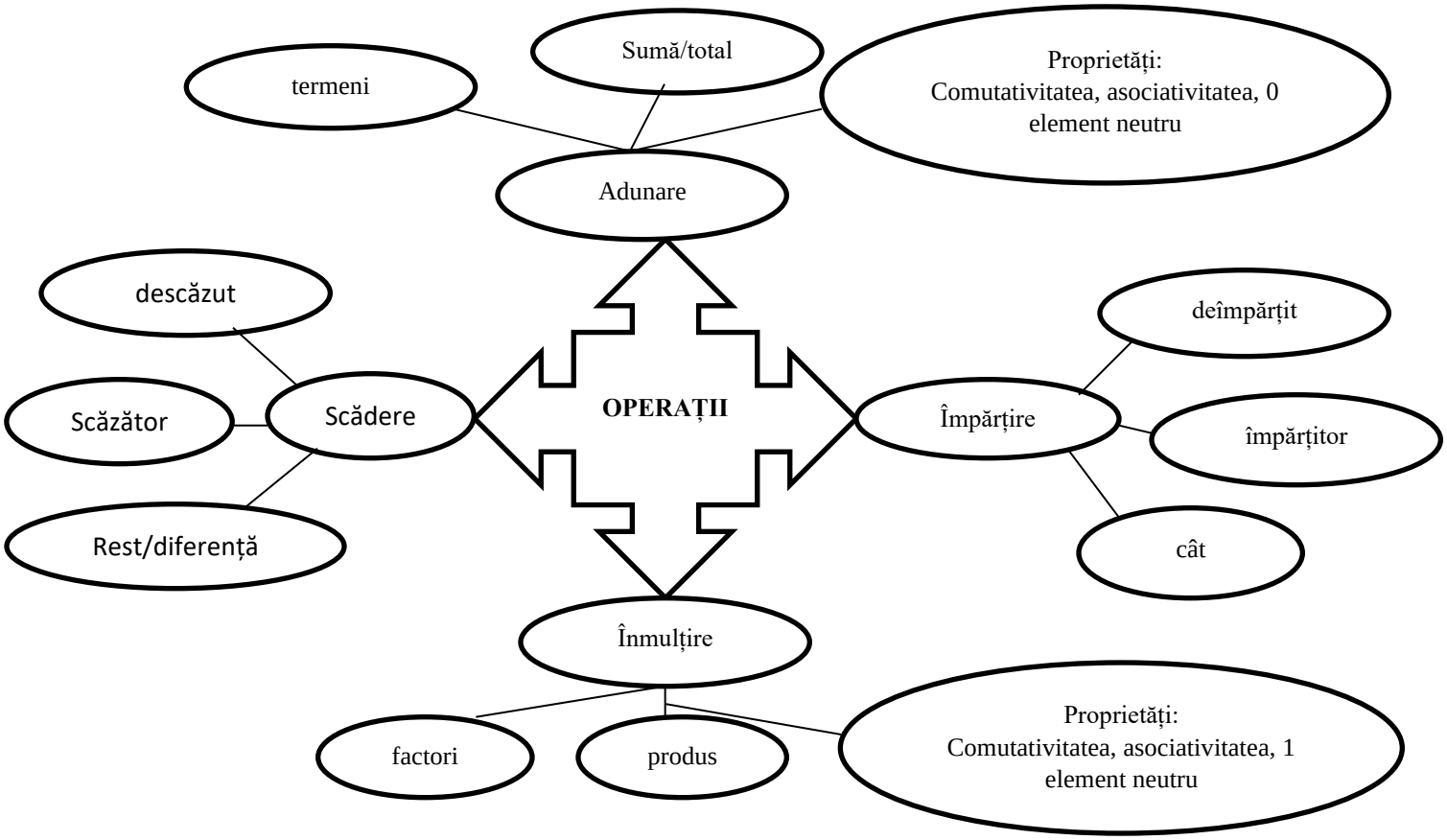
- Scrieţi tot ce vă trece prin minte referitor la tema / problema pusă în discuţie.
- Nu judecaţi / evaluaţi ideile produse, ci doar notaţiile.
- Nu vă opriţi până nu epuizaţi toate ideile care vă vin în minte sau până nu expiră timpul alocat; dacă ideile refuză să vină insistaţi şi zăboviţi asupra temei până ce vor apărea unele idei.

- Lăsaţi să apară cât mai multe şi mai variate conexiuni între idei; nu limitaţi nici numărul ideilor, nici fluxul legăturilor dintre acestea.

Avantajele acestei tehnici de învăţare sunt:

- În etapa de reflecţie vom utiliza “ciorchinele revizuit” în care elevii vor fi ghidaţi prin intermediul unor întrebări, în gruparea informaţiilor în funcţie de anumite criterii.
- Adesea poate rezulta un “ciorchine” cu mai mulţi “sateliţi”.

Aplicarea metodei ciorchinelui la recapitularea unității: Împărţirea numerelor naturale în concentrul 0 - 1 000 000, clasa a-IV-a:

Utilizarea acestor metode antrenează elevii într-o continuă participare şi colaborare, creşte motivarea intrinsecă deoarece li se solicită să descopere fapte, să aducă argumente pro şi contra. Lucrul în echipă dezvoltă atitudinea de toleranţă faţă de ceilalţi şi sunt eliminate motivele de stres iar emoţiile se atenuează.

Pot susţine cu convingere că beneficiarii învăţământului centrat pe elev sunt elevii deoarece, aşa cum spune “crezul instruirii active”: ***“Ce aud-uit; Ce aud şi văd - îmi amintesc puţin; Ce aud, văd şi întreb - încep să înţeleg; Ce aud, văd, întreb şi exersez - îmi însuşesc şi deprind; Ceea ce pun în practică învăţ cu adevărat”.***

METODE UTILIZATE ÎN ACTIVITĂȚILE DIN GRĂDINIȚĂ

Prof. Huci Diana,
Școala Gimnazială „Emil Atanasiu” Garoafa /
Grădinița P.N. Ciușlea

„„Pentru a fi educatori perfecți, ar trebui să fim într-una conștienți nu numai de ceea ce se petrece înlăuntrul nostru, dar și de ceea ce simt acei cărora ne adresăm.”

Un rol important în activitățile creatoare desfășurate cu copiii îl are imaginația. Preșcolaritatea este prima perioadă în care copilul își manifestă și își dezvoltă aptitudini. Domeniile muzicii, ale desenului, ale picturii, colajului, pirogravurii, modelajului, lecturii după imagini, jocurile de rol și de creație sunt abordate cu dezinvoltura, plăcerea deosebită oferindu-i ocazii de a trai satisfacția.

Imaginația interacționează cu memoria, gândirea, limbajul. Ea este proprie numai omului, prin intermediul ei sfera cunoașterii umane se lărgește mult și se poate realiza unitatea între trecut, prezent si viitor. Dezvoltarea imaginației depinde foarte mult și în mare măsură de nivelul limbajului. La preșcolar are loc o adevărată explozie a imaginației.

Jocul și învățarea oferă copilului numeroase ocazii de a-și combina și recombina reprezentările de care dispune. În timpul jocului nu există oameni mai serioși decât copiii mici: jucându-se, ei nu numai că râd, dar trăiesc și emoții profunde, se bucură ori suferă. Copilul imaginează și creează multe lucruri: ascultând povesti, basme, povestiri el reconstruiește mintal momentele narațiunii, amplifică sau diminuează structurile inițiale, multiplică sau omite numărul de elemente structurale. Acum se dezvoltă capacitatea copilului de a integra psihicul în real.

Convorbirile, povestirile, repovestirile, memorizările, jocurile didactice contribuie la combinarea de imagini și idei, la stârnirea interesului pentru nou, la lărgirea orizontului de cunoaștere, la valorificarea tuturor disponibilităților angajate în dezvoltarea capacității de a vorbi. Imaginația reproductivă și imaginația creatoare sunt forme active și voluntare de prelucrare a unui material cognitiv divers: imagini, idei, capacități de figurare. Imaginația colorează exprimarea, contribuie la stimularea spiritului de creație, la dezvoltarea memoriei vizuale, la formarea unor deprinderi de vorbire expresivă, la descrierea și interpretarea nuanțată și originală a conținutului unor povești ascultate anterior, imagini din tablouri, diafilme, diapozitive, desene, fotografii, la crearea unor povestiri scurte după modelul dat.

Creativitatea verbală este surprinzătoare chiar la aceasta vârstă. Când termenul îi lipsește din vocabular copilul creează cuvinte și ne surprinde prin originalitatea asocierilor. Manifestă încercări de versificare chiar dacă utilizează cuvinte fără sens, pentru a rima. Apoi apare povestirea expresivă în construirea de povesti, teatru de păpuși, dramatizări cu text creat și cu tema dată.

La vârstă preșcolară, copiii sunt atrași de formele complexe de artă, film, desen animat, serbări ce cuprind scenete, dans, recitare, muzică instrumentală, cor, balet, arta deghizării, printre ei putându-se identifica de pe acum viitori actori, dansatori, cântăreți etc.

Problema creativității individuale și colective este de natură să fie mai atent studiata și cercetată. Copiii se imită unii pe alții, copiază desenul vecinului, apar creații originale, povești noi după consultarea colegilor de grupă.

Există și metode specifice de stimulare a creativității de grup: Brainstorming, Gordon, Sinectica, dar mai greu accesibile vârstei preșcolare. Desenele colective, machetele, colajele, serbările și spectacolele grupei, pot amplifica potențele creatoare ale indivizilor și colectivului în ansamblu.

Brainstormingul - „metoda asaltului de idei”; „furtuna în creier”

Brainstormingul poate fi definit ca „o modalitate de a obține, într-un răstimp scurt, un număr mare de idei de la un grup de oameni”. Brainstormingul este cea mai răspândită metoda de stimulare a creativității în condițiile activității în grup, încurajând participarea tuturor membrilor grupului.

Prin aceasta strategie se află ce știu copiii despre un anumit subiect, ideile sau soluțiile referitoare la un subiect sau situație problemă, opinii despre o experiență comună. Fiecare este determinat să se implice activ. Copiii învață să asculte, să emită păreri, să colaboreze, să respecte ideile celorlalți, să compare, să argumenteze și să decidă. Ei devin mai curajoși și au mai multă încredere în propria persoana.

Momentul de brainstorming începe prin enunțarea unei probleme, după care, în mod spontan se emit soluții, fără preocuparea validității acestora. Scopul central îl reprezintă enunțarea a cât mai multe puncte de vedere, căci nu calitatea contează, ci cantitatea. Se admit toate ideile formulate nu se tolerează nici un fel de critică. Pot fi preluate ideile emise de alții și fructificate prin ajustări succesive și asociații libere asemenea unei reacții în lanț, conducând astfel la apariția unor idei viabile și inedite.

O astfel de metodă poate fi folosita în orice activitate care vizează dobândirea cunoștințelor și formarea capacităților. Prin stimularea motivației aproape orice activitate poate începe prin brainstorming. Procesul implică mai multe etape: cunoașterea regulilor; oferirea unui subiect, a unei întrebări, a unei cerințe imperative sau a unei propoziții neterminate asupra căreia fiecare participant reflectează; înregistrarea și prezentarea ideilor; evaluarea ideilor.

Brainstormingul se poate realiza în perechi sau în grup. Cadrul didactic care inițiază un moment didactic de tip brainstorming trebuie să dea dovadă de tact pedagogic și să propună spre rezolvare probleme care prezintă un interes real.

Cele patru reguli ale brainstorming-ului sunt: judecata critică este exclusă; cât mai multe idei; dați frâu liber imaginației; combinările și ameliorările sunt bine venite.

Tehnica ciorchinelui

Este o tehnică de predare – învățare care încurajează pe copii să gândească liber și deschis, este o metodă brainstorming neliniară care stimulează găsirea conexiunilor dintre idei. „Ciorchinele” constă în utilizarea unei modalități grafice de organizare a brainstorming-ului pentru a ilustra relațiile, conexiunile dintre idei, o modalitate de a construi asociații noi de idei sau de a releva noi sensuri ale ideilor.

Tehnica realizării unui ciorchine presupune parcurgerea câtorva pași: se alege cuvântul sau tema nucleu; copiii aleg sintagme în legătură cu tema propusa în discuție; se leagă aceste sintagme sau cuvinte de tema propusă;

se scriu idei în legătură cu aceste cuvinte până la expirarea timpului alocat;

„Ciorchinele”, ca metodă se poate folosi atât în evocare cât și în reflexie, fiind o tehnică flexibilă care se poate utiliza atât individual cât și în grup. Când se aplică individual, tema pusă în discuție trebuie să fie familiară copiilor care nu mai pot culege informații și află idei de la colegi. Folosită în grup, această tehnică dă posibilitatea fiecărui copil să ia cunoștință de ideile altora, de legăturile și asociațiile dintre acestea.

Turul galeriei

Este o metoda de învățare prin colaborare care încurajează exprimarea propriilor idei și opinii, dar și a părerilor cu privire la soluțiile de rezolvare a unei probleme sau efectuare a unor sarcini de către colegii lor, membri ai celorlalte grupuri.

Și aceasta metoda presupune următoarele etape: copiii în grupuri de 3-4 îndeplinesc o sarcină de învățare care poate avea mai multe perspective de abordare; produsele activității pot fi exprimate într-o schemă, un poster care să reprezinte un inventar de probleme, idei judecați de valoare, soluții imagini; posterele se depun pe pereții sălii de grupa ca într-o expoziție; fiecare din membrii grupurilor, la semnalul cadrului didactic, va examina „producțiile colegilor”, iar observațiile vor fi trecute direct pe pereții galeriei sau chiar pe desene prin diferite simboluri dinainte stabilite; după „turul galeriei” fiecare grup va face o analiză comparativă a propriei munci, discutându-se observațiile și comentariile notate de colegi pe propriul lor poster. Se va pune în discuție produsele activității, nu realizatorii lor și se va încuraja productivitatea ideilor de grup și individuale.

Evaluarea va avea loc având puse la dispoziție anumite criterii. Punctele de vedere diferite, controversele, divergențele, antagonismul părerilor, neînsemnând și netrebuind să fie un impediment în apreciere.

Bibliografie:

Breben Silvia, Gongea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela, ”Metode și tehnici interactive de grup”, sursa www.scrib.com

ÎNVĂŢAREA PRIN COOPERARE

Prof.înv.preșcolar Baboiu Alina
Grădinița nr.255, București

Învăţământul românesc se confruntă cu probleme din ce în ce mai complexe, care necesită un nou mod de gândire, idei noi, informaţii noi şi bineînţeles, un nou mod de a învăţa. Analfabetul de mâine nu va mai fi cel care nu ştie să citească, ci cel care nu a învăţat cum să înveţe.

Învăţarea cooperativă este o metodă didactică bazată pe organizarea în funcţie de obiective operaţionale bine stabilite, a unei munci colective fondate pe complementaritate, orientată spre aspectului social al învăţării şi care vizează dezvoltarea deprinderilor de comunicare interpersonală, a interacţiunilor, competenţelor şi comportamentelor sociale ale copiilor (Ionescu M.,Bocoş M.,2001). Învăţarea prin cooperare este o strategie de instruire structurată şi sistematizată a grupurilor mici de elevi, astfel încât aceştia să poată lucra împreună urmând ca fiecare membru al grupului să-şi îmbunătăţească performanţele proprii şi să contribuie la creşterea performanţelor celorlalţi membrii ai grupului.

Teoria învăţării prin cooperare se inspiră din teoria privind interdependenţa socială, care apare atunci când oamenii au obiective comune şi când rezultatele fiecărui individ influenţează acţiunile celorlalţi. Interacţiunea dintre oameni este, practic, esenţială pentru supravieţuire.

Învăţarea prin cooperare implică ipoteza că modul în care sunt planificate activităţile determină calitatea interacţiunii dintre elevi, rezultatele activităţilor fiind consecinţe ale interacţiunii dintre elevi. Astfel, unul dintre elementele principale care trebuie creat în clasă este interdependenţa pozitivă sau cooperarea. Cei care au formulat şi susţinut această teorie şi practicile de învăţare echivalente sunt Kurt Lewin (1890-1947), Morton Deutsch şi fraţii David şi Roger Johnson. Morton Deutsch este cel care a definit şi încadrat într-o teorie învăţarea prin cooperare. El a conceptualizat trei tipuri de interdependenţă socială – pozitivă, negativă şi inexistentă. Prima încurajează interacţiunea dintre persoanele care lucrează împreună, fiind denumită „interacţiune bazată pe cooperare şi stimulare”; a doua se caracterizează prin obstrucţionarea reciprocă a membrilor unui grup de a atinge un ţel, fiind denumită „interacţiune bazată pe opoziţie şi competiţie”; interacţiunea este inexistentă atunci când membrii unui grup lucrează independent.

Dacă, până nu de mult, şcoala românească promova competiţia şi individualismul, încurajând reuşita personală, acum, în contextul unui învăţământ orientat spre „modernitate”, ea şi-a schimbat strategia şi abordează ideea cooperării prin: simularea interacţiunii dintre copii; depunerea unui efort sporit de către copii în procesul de învăţare; generarea sentimentelor de acceptare şi simpatie; dezvoltarea abilităţilor de comunicare; încurajarea comportamentelor de facilitare a succesului celorlalţi; dezvoltarea gândirii critice.

Şcoala nu reprezintă doar o instituţie unde copiii şi tinerii vin să primească informaţii, ci un loc unde trebuie să înveţe toţi cei care lucrează. Până acum, profesorul era considerat principala sursă de informaţii pentru o anumită disciplină. Datorită democratizării accesului la cunoştinţe, acest rol al profesorului se reduce dramatic, el devenind un organizator, o călăuză a învăţării, oferind elevilor, în locul tradiţionalei “transmiteri de cunoştinţe”, veritabile “experienţe de învăţare”. Acest lucru se poate realiza însă, doar într-o şcoală incluzivă, cea care poate răspunde unei mari diversităţi de copii, o şcoală în care toţi participă şi sunt trataţi ca fiind la fel de importanţi. Copiii se ajută unii pe alţii să înveţe, împărtăşindu-şi ideile, stau unii lângă alţii, explică ceea ce ştiu celorlalţi, discută fiecare aspect al temei pe care o au de rezolvat împreună, se învaţă unii pe

alţii. eI trebuie să fie capabili să asigure conducerea grupului, să coordoneze comunicarea, să stabilească un climat bazat pe încredere, să poată lua decizii, să medieze conflicte, să fie motivaţi şi să acţioneze conform cerinţelor educatoarei.

În acest context, educatoarea aranjează mobilierul din clasă în mod corespunzător, stabileşte criteriul de grupare (sexul, prieteniile, nivelul abilităţilor într-un anumit domeniu, prin numărători, diferite jocuri etc.) şi dimensiunea grupului (între 2 şi 6 copii), stabileşte regulile de lucru (se vorbeşte pe rând, nu se atacă persoana ci opinia sa, se consultă între ei, nu se monopolizează discuţia, nu rezolvă unul singur sarcina, se lucrează cu culori diferite etc.), explică foarte clar obiectivele activităţii, specifică timpul pe care îl au copiii la dispoziţie.

Elementele învăţării prin cooperare:

- Interdependenţa pozitivă –eforturile fiecărui membru al grupului sunt necesare şi indispensabile grupului pentru a reuşi. Membrii grupului trebuie să se bazeze pe ceilalţi pentru a-şi îndeplini scopurile, fiecare având două responsabilităţi: să aducă o contribuţie unică la eforturile comune datorită resurselor sau responsabilităţilor derivate din sarcină şi să se asigure că fiecare copil din grup va beneficia de această contribuţie.
- Interacţiunea faţă în faţă – fiecare membru al grupului prin interacţiune directă, promovează succesul celorlalţi în completarea sarcinilor prin cooperare. O mare parte din informaţii ar trebui să fie discutate interactiv. Aceste shimburi interpersonale directe sunt vitale pentru a-i ajuta pe copii să se sprijine, să încurajeze, să laude, şi să se stimuleze unii pe alţii.
- Responsabilitatea individuală - fiecare membru al grupului este responsabil pentru munca lui şi pentru îndeplinirea sarcinilor aferente poziţiei deţinute. Copiii trebuie să ştie că învăţarea prin cooperare cu strategiile ei nu este o modalitate prin care numai unii fac toată munca. În mod individual copiii pot fi responsabilizaţi prin mai multe metode cum ar fi examinarea orală la întâmplare, observarea fiecărui grup şi înregistrarea contribuţiei individuale.
- Abilităţi interpersonale şi de grup mic – predarea directă a abilităţilor interpersonale şi de grup mic este necesară pentru participarea efectivă în grupuri de învăţare prin cooperare. Printre abilităţile de care copiii au nevoie pentru a lucra cu succes în grupuri mici se numără: încrederea, capacitatea de a conduce, luarea de decizii, comunicarea şi abilităţi de management al situaţiilor de conflict.
- Procesarea în grup - este esenţial ca membrii grupului să discute cât de bine funcţionează grupul, astfel încât să poată face shimbări şi îmbunătăţiri. Grupul evaluează cât de bine şi-a îndeplinit sarcinile şi cît de eficienţi au fost membrii când au lucrat în grup.

În interiorul fiecărui grup, rolurile pe care le joacă copiii pot fi orientate spre sarcina de lucru sau spre menţinerea grupului sau spre ambele. Pentru că preşcolarii trebuie să se deprindă cu ambele categorii, uneori putem distribui roluri specifice. Copiii trebuie să schimbe rolurile la fiecare activitate pentru că scopul este să le poată îndeplini pe toate simultan. Aceste roluri pot fi:verificatorul, cititorul, cronometrul, încurajatorul, responsabilul cu materialele.

Metodele de învăţare prin cooperare pot consolida atitudinile pozitive faţă de învăţare, pot îmbunătăţi performanţele,rezultatele şcolare şi stima de sine ale elevilor, putând promova interacţiunea pozitivă şi sprijinul reciproc.

Cele mai des întâlnite strategii ale învăţării prin cooperare în activitatea didactică din grădiniţă sunt: „Turul galeriei”, „Mozaicul”, „Caruselul”, „Cerc interior – cerc exterior”, „Amestecă, îngheaţă, formează perechi etc.

Strategia „Mozaicul”: Sunt formate grupuri de câte 4 sau 6 copii. Fiecare membru al grupului descoperă materialul atribuit, după care, membrii din diferite grupuri, care trebuie să studieze aceleaşi sarcini se întâlnesc în grupurile de

experţi pentru a discuta materialul lor. Aceste grupuri de experţi decid ce este important şi cum să înveţe. După aplicare, membrii grupului de experţi se întorc în grupurile lor şi fiecare învaţă grupul ceea ce a învăţat el în grupul său de experţi. Toţi copiii sunt evaluaţi din toate aspectele subiectului (din conţinutul întregului material). Prin toate acestea se culeg diferite informaţii, se învaţă un material nou, se dezvoltă responsabilităţile individuale, interdependenţa, ascultarea activă, echilibrarea situaţiei. Exemplu (activitate practică): „Pădurea toamna” (machetă)

Strategia „Amestecă – Îngheaţă – Formează perechi”: Metoda poate fi folosită atât pentru grupuri aleatorii, cât şi pentru grupuri făcute prin selecţie precisă şi presupune trei etape: Copiii se mişcă liber prin sala de grupă; Când educatoarea spune Îngheaţă, copiii se opresc; La comanda Formează perechi, preşcolarii se întorc spre persoana cea mai apropiată, se prind de mâini şi discută despre tema primită. Exemplu (activitate matematică): „Gruparea unei mulţimi cu cifra care îi indică numărul de elemente” Jumătate din numărul de copii primesc jetoane cu cifre, iar cealaltă jumătate primesc jetoane cu mulţimi. Copiii se mişcă liber prin sala de grupă, la comanda *Îngheaţă* se opresc, iar când educatoarea spune *Formează perechi* copilul care are jetonul cu cifra corespunzătoare numărului de elemente ale mulţimi formează pereche cu copilul care are jetonul cu mulţimea corespunzătoare.

Învăţarea prin cooperare implică următoarele **avantaje:**

- Se impune depăşirea restricţiei autoimpuse de a interacţiona cu copii cu fond cultural asemănător;
- Apar idei mai multe şi mai bune;
- Copiii învaţă unul de la altul, nu doar de la educatoare;
- Încurajează contribuţia personală;
- Aprecierea diversităţii;
- Copilul intră în contact cu alte opinii decât ale sale, acestea obligându-l să ţina seama de ele;
- Se valorifică informaţiile colegilor în construirea cunoaşterii proprii;
- Ajută copilul să accepte schimbarea şi cooperarea pentru identificarea unor soluţii la problemele cu care se confrunta el sau echipa sa;
- Dezvoltarea socială, dobândirea competenţelor sociale: respectul de sine, simţul identităţii şi capacitatea de a rezista în condiţii de stres şi în situaţii de adversitate;
- Dezvoltarea unor relaţii interpersonale mai bune: relaţii colegiale, solidaritate, grijă şi devotament, sprijin personal;
- Evaluarea urmăreşte acordarea ajutorului imediat, având o functie corectivă, ameliorativă.
- Evaluarea se realizează prin raportarea la progresul individual, dar are în vedere atât participarea fiecarui copil la procesul elaborării în comun cât şi rezultatul echipei.

Dezavantajele învăţării prin cooperare:

- Impunerea lucrului în echipă nu va reuşi întotdeauna să integreze copiii timizi şi cu deficienţe majore de comunicare;
- Productivitatea unor copii poate scădea uneori, atunci când sunt obligaţi să colaboreze cu alţi copii;
- Educatoarea se confruntă cu necesitatea realizării unui compromis între eficienţă şi performanţă;
- Unii copii pot domina grupul;
- Se poate pierde din vedere obiectivul final, de învăţare, acordând foarte mare atenţie relaţiilor intragrup.

Bibliografie:

1. Curriculum pentru învățământ preșcolar 2019
2. Bocoş, M., (2007), *Teoria şi practica cercetării pedagogice*, Ed. a II-a, Casa Cărţii de Ştiinţă, Cluj Napoca.
3. Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M.,(2007),*Metode interactive de grup*, Ghid metodic, Editura Arves, Craiova.
4. Cerghit, I., (1980), *Metode de învăţământ*, Editura Didactică şi Pedagogică,Buc.

INTEGRARE ȘI / SAU INCLUZIUNE

Prof.înv.preșc.Badea Ana Mihaela
Șc.Gim.„Spiru Haret”Braniștea

„Toate fiinţele umane sunt născute libere şi egale în demnitate şi drepturi” (Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, 1948).

Conceptul de egalitate între indivizi presupune respect reciproc faţă de identitatea personală şi culturală a fiecărui om. Se doreşte o atitudine şi un comportament egal faţă de fiecare individ, astfel încît fiecare să participe pe deplin în societate. Prin acest concept se admite faptul că există diferenţe între indivizi, lucru care poate necesita aplicarea unor măsuri inegale pentru a atinge o abordare echitabilă.

Integrarea presupune egalitate de participare socială și egalitate de șanse în realizarea accesului la educație.

Integrarea copiilor cu nevoi speciale urmăreşte includerea lor în învăţământul de masă şi se referă la capacitatea unui grup, clasă, colectiv, şcoală de a primi noi membri care au nevoie de sprijin pentru adaptare, integrare, socializare. Când această mutare a lor nu este acompaniată de o interacţiune crescută între copiii cu nevoi speciale şi ceilalţi copii, ea reprezintă doar un pas spre integrarea fizică şi nu adevărata incluziune.

Incluziunea implică modificări structurale şi funcţionale de ambele părţi: atât pentru cel care urmează a fi integrat dar şi pentru cei care primesc/includ in interiorul lor.

Educaţia incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunităţi.

Școlile deschise, prietenoase, în care se urmărește flexibilizarea curriculumului, calitatea predării-învățării, evaluarea permanentă și parteneriatul educațional sunt școli incluzive.

Principiile cheie ale incluziunii au în vedere următoarele concepte fundamentale: valorizarea diversităţii, dreptul de a fi respectat, demnitatea fiinţei umane, nevoile individuale înţelese ca cerinţe individuale, planificarea, responsabilitatea colectivă, dezvoltarea relaţiilor şi culturii profesionale, dezvoltarea profesională, şanse egale.

Factorii care facilitează incluziunea la nivelul şcolii se concentrează pe trei dimensiuni: cultura, strategia (politica educaţională) şi practica.

Cultura se referă la măsura în care filosofia educaţiei incluzive Este împărtăşită de toate cadrele didactice din şcoală şi în care ea poate fi observată de toţi membrii comunităţii şcolare şi de toţi cei care intră în şcoală.

Strategia se referă la plasarea abordării incluzive în nucleul dezvoltării şcolare, astfel încât aceasta să se reflecte în toate strategiile şi să nu fie privită ca o nouă strategie, distinctă de toate celelalte, care se adaugă la cele existente. Conceptul de educație incluzivă trebuie să se reflecte în toate documentele de planificare școlară.

Practica se referă la asigurarea reflectării în activitatea la clasă atât a culturii cât şi a politicilor incluzive ale şcolii. Activităţile de predare-învăţare trebuie să încurajeze participarea tuturor elevilor la clasă.

Școala publică devenită școală incluzivă va dispune de:

- dotări tehnico-materiale: săli specializate (de kinetoterapie, logopedie), aparate pentru diferite tipuri de deficiențe, mijloace de învățământ adaptate;

- asigurarea cu resurse umane corespunzatoare (specialiști în domeniu psihopedagogic și cadre didactice itinerante);

- adaptări funcționale la nivelul clădirilor (modificări ale cladirilor, rampe de acces, scări rulante)

O școală integrativă este :

- școala în permanentă schimbare și adaptare la nevoile copiilor;

- cel mai eficient mediu de combatere a atitudinilor de discriminare;

- comunitate interculturală primitoare și deschisă;

- școala care-i valorizează în mod egal pe toți copiii, profesorii și parinții.

Idealul educativ al **educaţiei integrate** îl reprezintă asigurarea accesului egal la educaţia de bază pentru toţi membri unei societăţi/comunităţi. Scopurile educaţiei integrate se constituie într-un corpus care variază în funcţie de particularităţile socio-economice şi culturale ale unei societăţi/comunităţi, dar care, per ansamblu, vizează următoarele aspecte:

- Dezvoltarea sentimentului de apartenenţă la aceeaşi societate/comunitate;
- Dezvoltarea unor comportamente adaptative naturale pentru toţi copiii;
- Dezvoltarea relaţiilor de prietenie între toţi copiii;
- Dezvoltarea unor conduite dezirabile;
- Sensibilizarea elevilor valizi faţă de capacităţile şi nevoile copiilor cu CES;
- Dezvoltarea încrederii în sine a copiilor cu C.E.S. prin interacţiunile cu ceilalţi membri ai comunităţii;
- Dezvoltarea capacităţilor intelectuale şi a abilităţilor pentru toţi elevii (elevii valizi şi elevii cu C.E.S).

Educația integrată are drept *obiective*, următoarele:

- a educa acei copii cu cerințe speciale în școli obișnuite alături de ceilalți copii normali;

- a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educaționala, consiliere școlară, asistență medicală și socială);

- a acorda sprijin personalului didactic, managerilor școlii în procesul de proiectare și aplicare a programelor de integrare ;

- a permite accesul efectiv al copiilor cu cerințe speciale la programul și resursele școlii obișnuite (săli de clasă, cabinete, laboratoare, bibliotecă, terenuri de sport etc.);

- a încuraja relațiile de prietenie și comunicarea între toți copii din clasă/școală;

- a educa și ajuta toți copiii pentru întelegerea și acceptarea diferențelor dintre ei;

- a ține cont de problemele și opiniile părinților, încurâjandu-i să se implice în viața școlii;

- a asigura programe de sprijin individalizate pentru copiii cu cerințe speciale;

- a accepta schimbări radicale în organizarea și dezvoltarea activităților instructiv-educative din școală.

Printre *valorile* actuale și de perspectivă ale integrării societății democratice din lume le consider dominante pe următoarele:

- acceptarea tuturor diferențelor;

- respectul diversității;

- solidaritatea umană și mai ales cu persoane diferite;

- lupta împotriva excluderii și marginalizării;

- lupta împotriva inegalității sociale.

Principiile educaţiei integrate sunt:

-principiul prevenirii deficienţilor şi handicapului;

-principiul egalizării şanselor de acces la toate formele şi gradele de învăţământ;

-principiul adaptării educaţiei speciale la cerinţele individuale ale fiecărui copil cu deficienţă;

-principiul intervenţiei precoce;

-principiul participării largi a comunităţii locale la rezolvarea problemelor educaţiei special;

-principiul structurilor alternative;

Formele integrării copiilor cu CES sunt: Modelul cooperării școlii obișnuite cu școala specială; Modelul bazat pe organizarea unei clase speciale în școala obișnuită; Modelul bazat pe amenajarea în școala obișnuită a unui spatiu sau a unei săli de instruire și resurse; Modelul itinerant și Modelul comun;

Adoptarea, de către şcoala de masă, a ideologiilor educaţiei integrate impune adaptări la nivelul procesului de predare-învăţare-evaluare prin întocmirea unor documente speciale concretizate în programele de intervenţie personalizată (PIP) şi planuri de servicii personalizate (PSP).

Acceptarea necondiţionată a diversităţii într-un grup şi stimularea toleranţei este o adevărată provocare pentru educatori, care cu măiestrie trebuie să identifice acel potenţial ascuns pe care îl are copilul cu cerinţe educative speciale şi să răspundă necesităţilor sale de dezvoltare.

Bibliografie:

- ✓ Anghel, A.G.,2019, „Educație si egalitate de șanse’’- suport de curs SDCIE, Univ.Valahia din Tgv.;
- ✓ Dumitru, A., coordinator, 2001, „ Calitatea in educatie”, modul 6;
- ✓ Vrășmaș T.,2015, „Cerințe speciale și dizabilitatea în educație.O perspectivă internațională”,Buc., Ed.Didactică și Pedagogică.

UTILIZAREA TEHNOLOGIEI TIC ÎN DEMERSUL TEORETICO-APLICATIV ÎN ORA DE GEOGRAFIE

Prof. Cucoș Oana Maria
Colegiul Tehnic ”Petru Poni” Roman

Pe fondul schimbărilor majore in domeniul tehnologic din ultimii ani si a progresului extraordinar in domeniul comunicațiilor, utilizarea accentuată a tehnologiilor moderne si implicit a e-learningului în activitatea didactică a devenit o realizare importantă a secolului nostru. Utilizarea tehnologiilor informaționale moderne atribuie noi dimensiuni procesului de predare- învățare-evaluare.

Utilizarea tehnologiilor asistate de calculator contribuie la ridicarea nivelului de performanţă al elevilor şi le dezvoltă competenţe specifice vremurilor în care trăim, având avantaje pedagogice prin care determina elevul să lucreze în echipă și în grup– software social, reţele de învăţare asincronă; (auto)evaluare şi exersare – teste de evaluare pe calculator, bănci de itemi; învăţare prin descoperire – hypermedia, simulări, jocuri educaţionale pe calculator; personalizare – sisteme de formare prin completarea portofoliului; învăţare nonformală şi informală – forum de discuţii.

În mai multe ţări printre care și în România sunt elaborate strategii şi programe naţionale care vizează implementarea TIC în procesul de învățământ la toate nivelurile, inclusiv a impunerii manualelor digitale si resurselor informatice ca principale resurse materiale la clasă.

Posibilitatea conectării la internet a şcolilor, accesul la internet al cadrelor didactice, favorizează valorificarea aplicaţiilor on-line în activităţile de învăţare formale şi nonformale. Avantajele utilizării internetului în activităţile de predare-învăţare se reflectă în posibilităţile de documentare, în instruirea diferenţiată a elevilor, în exersarea capacităţilor de selecţie, procesare şi prelucrare a informaţiei, în manifestarea creativităţii, oferă un mediu de comunicare sincron şi asincron, parcurgerea cursurilor on-line, mediu de contact cu lumea reală. În acest sens, există o clasificare a aplicaţiilor utilizate în activitatea didactică sau în desfăşurarea proiectelor educative:

- instrumente pentru cooperare şi proiecte educaţionale colaborative;
- instrumente pentru comunicare;
- instrumente pentru imagini;
-teste, chestionare şi instrumente ludice;
- instrumente pentru creare de pagini web şi publicare on-line;
- instrumente pentru planificare, brainstorming;
-instrumente pentru editare video şi animaţie

Generic învățarea prin e-learning poate fi definită ca o învăţare la distanţă într-un mediu educaţional evolutiv şi bazat pe colaborare, care îmbină metodele didactice tradiţionale cu metode bazate pe mijloace IT şi având ca obiectiv creşterea performanţelor individuale ale educabililor. Învăţarea prin e-learning se bazează pe o predare modernă, într-o altă modalitate decât cea clasică, mult mai atractivă şi în care un rol important îl au consolidarea cunoştinţelor şi evaluarea, realizate într-o manieră atractivă și adaptabilă nevoilor, atât a celor care dirijează învăţarea, cât mai ales a educabililor – elevi sau studenţi.

În ceea ce privește ora de geografie,(geografia- o știință care studiază și descrie Pământul), predarea și explicarea noilor noțiuni se poate face în mod tradițional prin intermediul descrierii, comparației cu diverse obiecte/lucruri din

realitate,desenul pe tablă,planșelor, sau prin metode moderne prin intermediul filmulețelor, jocurilor interactive, observarea producerii unor fenomene geografice, a platformelor e-learning ce le asigura suportul necesar obținerii performanțelor.

Metodele moderne prezintă un grad ridicat de înțelegere, de percere a realității, un mediu de lucru dimanic ce antrenează în același timp toți elevii fiind foarte atractive pentru elev și având drept finalitate excelența în educație

Un exemplu este **Platforma de e-learning Moodle.**

Principiul de bază în Moodle este constructivismul social, ceea ce presupune o învăţare prin colaborare, bazată pe proiecte şi sarcini individuale şi de grup. Astfel, învăţarea devine eficientă când profesorul construieşte un material de învăţare, pentru ca elevii săi să interacţioneze cu acest material de învăţare şi să experimenteze, pentru a înţelege. În acest context, elevul este parte a unei comunităţi de învăţare, fiind pus în situaţia de a înţelege ce are de făcut, de a explica celorlalţi şi de efectua împreună.

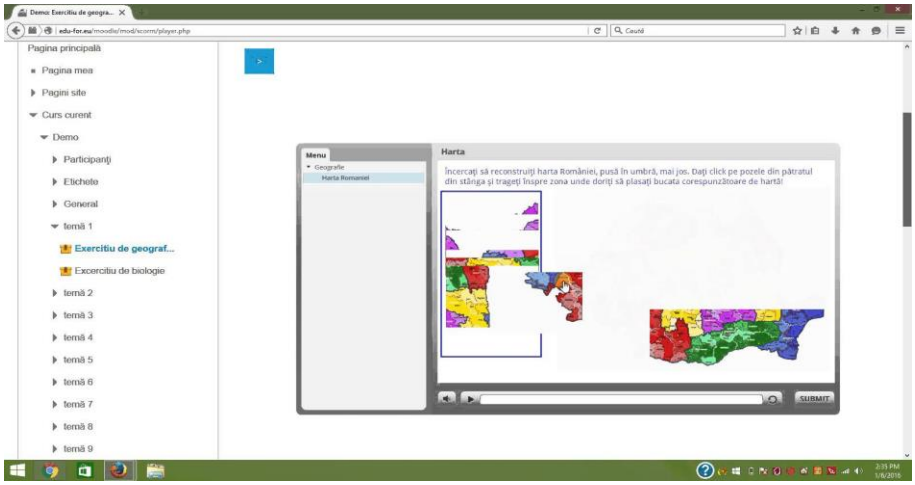

Fig.1-Reconstruirea hărții României prin intermediul platformei Moodle

Concluzie: profesorul de geografie trebuie să dispună de o listă de surse şi resurse virtuale relevante, pentru dezvoltarea propriei cariere, de o colecţie de activităţi şi intervenţii didactice care încorporează utilizarea resurselor Web (pentru pregătirea, pentru livrarea sau pentru momentul post-lecţie/activitate). Profesorul poate realiza un meniu de sarcini de lucru formulate astfel încât elevii să fie încurajaţi să folosească resursele Web. Astfel pentru început, profesorul de geografie realizează o excursie virtuală utilizând diferite site-uri relevante ce conțin informații despre tema ce urmeaza a fi pregătită.

După ce a fost găsită informația, profesorul formulează sarcinile de lucru pe care le va expune elevilor. Așa se pot succeda etapele formulării unei sarcini de lucru în componența căreia pot exista una sau mai multe condiții (realizați o hartă a resurselor naturale din Asia utilizând cel putin două surse web).

Taxonomia digitală a lui Bloom, arată cum prin rezolvarea sarcinilor de lucru se formează deprinderi de gândire superioară.

Cuvinte cheie	Îți amintești	Înțelegi	Aplici	Analizezi	Evaluezi	Creezi
Verbe de acțiune	-descrie -identifică -numește	-interpretează -rezumă -clasifică	-realizează -utlizează -aplică	-analizează -testează -experimentează	monitorizează -testează	-dezvoltă -planifică

	-găsește	-explică -compară		-verifică	experimentează -verifică	
Acțiuni digitale	-googling -bookmarking	-cautari avansate -jurnal -blogging	-încărcare -editare -sharing	-mashing -link-uri -”tăieturi” media	-conectare -postare networking	-programare -animație -video
Nivelul deprinderilor de gândire						
						

Fig.2 Deprinderi de gândire dezvoltate prin sarcinile de lucru-dupa taxonomia digitală a lui Bloom

BIBLIOGRAFIE

1.Firu, C. R., 2012: Internetul ca resursă didactică, Revista „Terra”, Nr. 1-2/2012, Editura CD PRESS, Bucureşti.

2.Maliţa, L., 2008: Web 2.0 IN AULA: A CHALLENGE FOR STUDENTS, TEACHERS AND UNIVERSITIES, Bucureşti, the 4th international scientific conference Elearning and software for education. 3.http://adlunap.ro/else/papers/080.-682.1.Malita%20Laura%20%20Web%202.0%20in%20Aula.pdf

4.Redecker, C., 2008: Reţelele sociale in educaţie. De ce ar trebui cadrele didactice să adopte instrumentele Web 2.0 pentru activităţile de interrelaţionare socială?

5.http://ec.europa.eu/education/pub/pdf/school/et10_ro.pdf Tilinca,M., 2011: Suport de curs „Blended learning”;

6.Zaharia, A.L., 2009: Colaborarea dintre educaţie şi technologie poate schimba evoluţia sferei economice.

7.http://www.pr-romania.ro/pr-news-tendinte-a-cercetari/389-colaborarea-dintre-educaiei-technologie-poate-schimb-evoluia-sferei-economice.

Diferiți, dar totuși egali – Promovarea diversității și a incluziunii in spațiul școlar

Ed. Spătaru Claudia-Simona
Școala Gimnazială „Ciprian Porumbescu” Comănești

În contextul societății în care trăim, aflată într-o schimbare continuă și în plin proces de globalizare, consider că promovarea diversității și a incluziunii sociale în spațiul școlar este o problemă de actualitate, cu care sistemul educațional din România se confruntă. Educaţia incluzivă în grădiniţă presupune integrarea şi includerea tuturor copiilor indiferent de capacităţile şi competenţele de adaptare şi de învăţare, în mediul educaţional. În acest sens, fiecare copil trebuie să fie sprijinit şi să se lucreze în beneficiul tuturor. Oricare copil este înţeles ca un participant activ la învăţare şi predare pentru că aduce cu sine: o experienţă, un stil de învăţare, un model social, o interacţiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare, un context cultural căruia îi aparţine.

Înainte de a vorbi despre dizabilitate și incluziunea în școli este necesar ca fiecare dintre noi să înțelegem ce este de fapt dizabilitatea și că aceasta reprezintă o parte a condiției umane a multor indivizi de pe întreg globul pământesc. Conceptul de „dizabilitate” este unul complex, cu multiple dimensiuni și greu de definit. Atât cercetătorii din domeniul științelor sociale (sociologi, psihologi, asistenți sociali), cât și cei din medicină, sunt de părere că barierele sociale și fizice au rol foarte important în ceea ce privește dizabilitatea. „Dizabilitatea este termenul umbrelă pentru deteriorări, limitări ale activității și restricții ale participării, care se referă la aspectele negative ale interacțiunii dintre un individ (cu o anumită condiție de sănătate) și factorii contextuali ai acelui individ (factori personali și de mediu)”. (WHO, 2011)

O societate care are bine definite principii de moralitate, de egalitate socială pentru toți cetățenii acesteia, care are ca prim obiectiv înlăturarea barierelor pe care le întâlnesc copiii cu dizabilități în viața de zi cu zi și oferă șanse egale tuturor copiilor pentru o educație mai bună, este o societate care promovează integrarea socială și acceptarea diversității.

Educația incluzivă este o formă de predare, în care orice persoană, indiferent de caracteristicile fizice, intelectuale, sociale, emoționale, lingvistice și de altă natură, are posibilitatea de a studia în instituțiile de învățământ general. Este vorba despre asigurarea accesului egal la educație pentru toți elevii, ținând cont de diversitatea nevoilor educaționale speciale și de oportunitățile individuale ale fiecăruia. Principiul de bază al școlii incluzive este acela ca toți copiii trebuie să învețe împreună, oriunde este posibil acest lucru, iar diferențele care pot exista între ei sau dificultățile în care se pot afla să nu mai aibă nici o importanță. De asemenea, cu ajutorul unui curriculum adecvat, al unei bune organizări, al unor tehnici de predare-învățare, al folosirii resurselor și al unor parteneriate cu comunitățile lor se va crea un sistem de învățământ de calitate. Trebuie să existe o susținere continuă și servicii necesare satisfacerii nevoilor speciale prezente în fiecare școală.

Incluziunea în instituțiile de învățământ include următoarele elemente:

- Aprecierea și recunoașterea evoluției tuturor copiiilor în mod egal.
- Sporirea gradului de participare activă a elevilor la în cadrul activităților școlare şi reducerea gradului de excludere a acestora din mediile culturale, curriculum şi din comunitate.
- Restructurarea mediului, a politicilor și a practicilor educaționale din școli, astfel încât să răspundă la nevoile diversității.
- Reducerea obstacolelor care împiedică actul de predare-învățare și participarea activă a tuturor elevilor fără a lăsa loc discriminărilor.
- Perceperea diferențelor dintre elevi ca fiind resurse prin care se poate sprijinul actul de învățare.

 Recunoașterea dreptului de avea acces la educație fiecărui copil.

 Îmbunătățirea școlilor din punct de vedere logistic și dotarea acestora cu echiamentul necesar unei educații de calitate pentru fiecare copil în mod egal.

 Recunoașterea faptului că incluziunea în educaţie a copiilor de astăzi reprezintă un aspect al incluziunii sociale al adulților de mâine.

Așadar, o școală incluzivă care promovează diversitatea este o școală deschisă pentru orice elev, o școală care primește orice elev, îl valorizează și îl face să se simtă acceptat. Este, aș putea spune, școala ideală, unde toți copiii merg cu plăcere și toți copiii sunt ajutați să-și atingă potențialul creativ și cognitiv la maxim. Este școala care oferă sprijin accentuat pentru acei copii care au nevoie în mod deosebit de el.

Plan de intervenție personalizat

Prof . înv. preșcolar Buleteanu Amalia-Teodora
Școala Gimnazială Nr 71,București,sector 2

Prezentarea cazului: D.A este un preșcolar din grupa Mică , care frecventează grădinița cu regularitate, de la începutul anului școlar, lipsind doar din motive de sănătate. Este un copil dezvoltat fizic armonios, specific nivelului de vârstă. Copilul provine dintr-o familie în care există un climat de bună înțelegere între membrii familiei.Între familie și grădiniță există o foarte bună comunicare și colaborare, părinții dovedind mult interes pentru procesul instructiv-educativ desfășurat la nivelul grupei.

Dificultăți întâmpinate de copil: Pe parcursul acestui an școlar am constatat că preșcolarul D.A manifestă instabilitate afectivă, uneori interacționează cu preșcolarii de la grupă, alteori manifestă agresivitate și lipsă de comunicare cu copiii.

În cadrul activităților desfășurate la grupă, am observat că în cea mai mare parte a timpului copilul se joacă singur, nu comunică că ceilalți copii, refuză compania copiilor. Uneori intervine în jocul copiilor, îi întrerupe, deranjează, le ia sau distruge jucăriile, împinge colegii, ceilalți copii din grupă fiind speriați de comportamentul lui .Dacă i se solicită să facă ceva, sau dacă nu primește sau face ceea ce dorește, începe să plângă și să manifeste un comportament opoziționist (negativist, uneori sfidător), folosind expresia ,,Nu vreau!” Copilul este atașat de cadrele didactice, iar de multe ori preferă să petreacă timpul în proximitatea educatoarelor (dorește să vină la noi în brațe, să fie îmbrățișat).

În urma discuțiilor purtate cu părinții, aceștia au afirmat că și acasă D.A manifestă același comportament în cadrul activităților desfășurate împreună cu fratele mai mare. Am ajuns cu părinții la concluzia ca aceștia să aplice și acasă regulile care sunt aplicate la grupa mare , reguli care sunt repetate aproape zilnic cu preșcolarii de la grupă în cadrul ,,Întâlnirii de dimineață”. Împreună cu colega de la grupă am decis ca în acest an școlar să stabilim trei reguli. Aceste reguli sunt formulate astfel: ,,Ne jucăm frumos împreună!”; ,,Vorbim politicos cu ceilalți!”; ,,Muncim frumos împreună!”

Copilul manifestă un comportament impulsiv, caracterizat prin:

- agresivitate fizică
- lipsa comunicării cu ceilalți preșcolari
- izolare de ceilalți copii
- comportament opoziționist, atunci când nu dorește să facă anumite lucruri

În urma celor constatate am decis să elaborez un „Plan de intervenție”, pentru a aplica diferite activități individuale și de grup, activități care să contribuie la dezvoltarea abilităților sociale ale preșcolarului D.A. .

Numele și prenumele preșcolarului: D.A

Grupa: Mare

An școlar: 2020-2021

Obiectivele intervenției educative:

-să participe la activitățile de grup propuse, interacționând pozitiv cu ceilalți preșcolari;

-să manifeste un comportament pozitiv față de colegii de grupă, în contexte diverse;

-să participe la activitățile de joc și activitățile de învățare atât în calitate de auditor cât și în calitate de vorbitor;

-să dobândească abilități de stăpânire a comportamentului negativist, sfădător, a furiei, în contexte diferite.

Enunțarea problemelor	Obiective	Activitate de intervenție	Responsabili	Perioadă	Evaluarea progresului
Jocul solitar	-să participe la activitățile de grup propuse, interacționând pozitiv cu ceilalți preșcolari;	„Ne jucăm cu Martinică”(joc distactiv) „Spune ce este și cum este?”(joc didactic Domeniul Limbă și Comunicare) „De-a grădinița”(Activități Liber Alese- Joc de rol)	Educatoarea de la grupă	Pe parcursul anului școlar	Până la sfârșitul anului școlar, preșcolarul va participa la jocuri și activități, interacționând cu ceilalți preșcolari
Agresivitate	-să manifeste un comportament pozitiv față de colegii de grupă, în contexte diverse;	„Ne jucăm frumos împreună- Micii constructori”(Activități Liber Alese- Construcții) „Prinde balonul” „Cine ajunge primul?”(Domeniul Psiho-Motric- Traseu aplicativ)	Educatoarea de la grupă	Pe parcursul anului școlar	Până la sfârșitul anului școlar copilul va manifesta un comportament pozitic față de colegii de grupă
Lipsa de comunicare	-să participe la activitățile de joc și activitățile de învățare atât în calitate de auditor cît și în calitate de vorbitor;	„Citim imagini din carți cu povești” (Activități Liber Alese- Bibliotecă) „Ce se ascunde în săculeț?” -Joc senzorial „Poștașul”-Joc distractiv	Educatoarea de la grupă	Pe parcursul anului școlar	Până la sfârșitul anului școlar copilul va comunica cu preșcolarii de la grupă
Opoziționism	-să dobândească abilități de stăpânire a comportamentului negativist, sfădător, a furiei, în contexte diferite.	„Te rog! Mulțumesc”(Activitate de Educație pentru societate) „Să ne jucăm „*De-a ascultatul*” – Joc distractiv „Așa da! Așa nu!” (Domeniul Limbă și comunicare)	Educatoarea de la grupă	Pe parcursul anului școlar	Până la sfârșitul anului școlar A.-M. va reuși să își stăpânească comportamentul negativist, sfădător.

Metode de învățare centrate pe elev

Înv Buleteanu Iuliana
Liceul „George Țărnea” Băbeni,jud Vâlcea

De-a lungul timpului, metodele de învățare centrate pe elev au fost îndelung cercetate, oamenii de știință formulând mai mute definiții pentru acestea:

- Mediul învăţării centrate pe elev se concentrează în primul rând asupra satisfacerii nevoilor elevului, în timp ce mediul învăţării centrate pe materie se concentrează în primul rând asupra unui set de cunoştinţe. Clasen, R.E. & Bowman, W.E. (1974)
- Învăţarea centrată pe elev) le oferă elevilor o autonomie şi un control mai mare în privinţa alegerii subiectului, a metodelor de învăţare şi a ritmului de studiu. Gibbs, G. (1992)
- Învăţarea centrată pe elev se referă la situaţia în care elevii lucrează atât în grupuri cât şi individual pentru a explora probleme şi a procesa activ cunoştinţele, mai degrabă decât a fi nişte receptori pasivi ai acestora. Harmon, S.W. & Hirumi, A., (1996)
- Învăţarea centrată pe elev descrie modalităţi de a gândi despre învăţare şi predare ce pun accentul pe responsabilitatea elevului pentru activităţi de genul plănuirii învăţării, interacţiunii cu profesorii şi alţi elevi, cercetării şi evaluării învăţării. Cannon, R. (2000)

Activitatea profesorilor în procesul de învățare centrată pe elev constă în:

· înlocuirea prelegerilor cu învăţarea activă;
· integrarea programelor de învăţare în ritm propriu;
· organizarea unor situaţii cooperante în grup;
· considerarea elevului drept responsabil

O învațare eficientă și durabilă este aceea care are la baza participarea activă a elevului la descoperirea informațiilor, a sensului și utilității lor. Învăţarea centrată pe elev presupune folosirea abordărilor ce sunt în directă legătură cu unele din abilităţile cheie necesare tinerilor care se pregătesc pentru muncă.

Prin înlocuirea prelegerilor cu învăţarea activă, integrarea învăţării într-un ritm propriu şi organizarea unor situaţii de grup cooperante putem să ne sprijinim elevii pe măsură ce învaţă eficient.

Metodele active de învățare au multiple valenţe formative care contribuie la dezvoltarea gândirii critice, la dezvoltarea creativităţii, implică activ elevii în învăţare, punându-i în situaţia de a gândi critic, de a realiza conexiuni logice, de aproduce idei şi opinii proprii argumentate, de a le comunica şi celorlalţi, de a sintetiza/ esenţializa informaţiile, se bazează pe învăţarea independentă şi prin cooperare, elevii învaţă să respecte părerile colegilor.

Metodele interactive de grup sunt modalitati moderne de stimulare a învatarii si dezvoltarii personale înca de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizeaza interschimbul de idei, de experiente, de cunostinte.Metodele de învăţare centrată pe elev fac lecţiile interesante, ajută elevii să realizeze judecăţi de substanţă şi fundamente, sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor pe care sa fie capabili sa le aplice în viaţa reală.

Principalele metode de învățare activă utilizate în învățământul preuniversitar sunt:

- Metoda cubului - este o metodă folosită în cazul în care se doreşte explorarea unui subiect, a unei situaţii din mai multe perspective

- Metoda ciorchinelui - este o tehnică eficientă de predare şi învăţare, utilizată individual sau în grup, care încurajează elevii să gândească liber şi deschis.

- Metoda știu – vreau să știu - am învățat - se bazează pe cunoaștere și experiențele anterioare ale elevilor, pe care le vor lega de noile informaţii care trebuie învăţate.

- Metoda studiului de caz - reprezintă o metodă de confruntare directă a participanţilor cu o situaţie reală, autentică, luată drept exemplu tipic, reprezentativ pentru un set de situaţii şi evenimente problematice.

- Metoda brainstorming-ului - are drept scop emiterea unui număr cât mai mare de soluţii, de idei, privind modul de rezolvare a unei probleme, în vederea obţinerii, prin combinarea lor, a unei soluţii complexe, creative, de rezolvare a problemei puse în discuţie.

- Metoda 6/3/5 (brainwriting) - este o metodă asemănătoare brainstorming-ului, doar că se realizează în scris. Ideile noi se scriu pe foile de hârtie care circulă între participanţi. Tehnica se numeşte 6/3/5 pentru că există 6 participanţi în grupul de lucru, care notează pe o foaie de hârtie câte 3 soluţii fiecare, la o problemă dată, timp de 5 minute.

- Metoda Frisco - are la bază interpretarea, din partea participanţilor a unui rol specific, care să acopere o anumită dimensiune a personalităţii, abordând o problemă din mai multe perspective. Astfel, membrii grupului vor trebui să joace, fiecare, pe rând, rolul conservatoristului, rolul exuberantului, rolul pesimistului şi rolul optimistului.

- Metoda SINELG (Sistemul Interactiv de Notare pentru Eficientizarea Lecturii şi Gândirii) - este „un instrument util care le permite elevilor să-şi urmărească în mod activ înţelegerea a ceea ce citesc”. Această metodă este centrată pe menţinerea implicării active a gândirii elevilor în lectura unui text.

- Metoda piramidei sau a „bulgărelui de zăpadă” - are la bază împletirea activităţii individuale cu cea desfăşurată în cadrul grupurilor. Ea constă în încorporarea activităţii fiecărui membru al colectivului într-un demers colectiv mai amplu, menit să ducă la rezolvarea unei sarcini sau a unei probleme date

- Metoda exploziei stelare (metoda starbursting) - desemnează o metodă similară brainstormingului, cu care totuşi nu se confundă, deşi presupune organizarea clasei de elevi într-un grup şi stimulează crearea de întrebări la întrebări, aşa cum brainstormingul dezvoltă construcţia de idei pe idei.

- Metoda simulărilor - reprezintă metoda care plasează persoanele care învaţă în situaţia de a trăi o experienţă de învăţare similară celei reale, fără ca prin aceasta să se producă şi consecinţele negative pe care experienţa reală le poate avea.

- Metoda discuției dirijate - reprezintă o metodă didactică de comunicare orală, prin care se face un schimb organizat de informaţii (idei, opinii, impresii, critici, propuneri) pe baza unui subiect, cu scopul examinării şi clarificării unor aspecte sau a rezolvării unor probleme care implică soluţii alternative.

- Metoda învățării prin cooperare - reprezintă un set de strategii care angajează mici echipe de elevi pentru a promova interacțiunea colegială și colaborarea. Aceasta se realizează atunci când elevii lucrează împreună, ca o echipă, pentru a explora

o temă nouă, pentru a rezolva o problemă, pentru a crea idei noi, pentru a atinge un obiectiv comun. Această metodă elimină competiția în favoarea colaborării.

- Metoda cadranelor - este o modalitate de sintetizare a unui conținut informațional solicitând participarea elevilor în înțelegerea lui adecvată.

O consecință importantă a utilizării metodelor de învățare centrate pe elev o reprezintă necesitatea ca elevii să își asume un înalt grad de responsabilitate în contextul învățării și să își aleagă în mod activ scopurile, precum și să își administreze procesul de învațarea. Ei nu se mai pot baza pe faptul ca profesorul le va spune ce, cum, unde și când să gândească.

Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente.

Acest tip de interactivitate determină ,,identificarea subiectului cu situaţia de învăţare în care acesta este antrenat“ ceea ce duce la transformarea elevului în stăpânul propriei formări.

În şcoala tradiţională, profesorul deține controlul absolut asupra cunoaşterii şi, prin aceasta, asupra evenimentelor clasei, apărând astfel şi o legătură evidentă între disciplina strictă şi adevărul univoc al magistrului care ține clasa în mână. În şcoala centrată pe elev, profesorul se estompează, doar elevul este miezul problemei.

Bibliografie

- Leonte, R., Stanciu, M. (2004) – Strategii activ-participative de predare-învăţare în ciclul primar, Editura Casei Corpului Didactic, Bacău

Pregătirea preșcolarilor pentru integrarea în societate

Prof. Duca Ionela
Grădinița Nr 250, București

Educarea copiilor trebuie făcută, anume învățându-i cum să se ferească de pericole, cum să-și protejeze propria persoană, cum să devină precauți la tot ce se desfășoară în jurul lor, cum să prevină situații cu impact negativ asupra lor într-un cuvânt, educație pentru securitatea personală.

Și pentru că nu toți părinții pot interveni educațional, competent în acest sens, fie din ignoranță, neștiință sau poate din lipsa de timp, activitățile desfășurate în grădiniță au o mare importanță.

Prin planificarea întocmită de-a lungul unui an școlar, am urmărit, și dobândirea de către copii a unor cunoștințe, comportamente și atitudini corecte de protecție a vieții lor, activități ce vizează educația sanitară, PSI, ecologică, rutieră și care urmăresc comportarea civilizată sau consolidarea abilităților practice. Temele propuse au fost alese conform particularităților de vârstă ale copiilor, implicând diferite domenii experențiale (DLC, DȘ, DEC, DOS sau DPM) materiale atractive și variate și mijloace de realizare diversificate.

Scopul urmărit în desfășurarea a acestor activități este cunoașterea și respectarea unor comportamente și atitudini corecte pentru securitatea personală.

Printre obiectivele urmărite s-au numărat:

- Cunoașterea deprinderilor igienico-sanitare pentru menținerea stării de sănătate;
- Respectarea unor norme de comportare civilizată pentru protecția vieții proprii;
- Însușirea regulilor rutiere necesare circulației corecte pe stradă;
- Consolidarea unor abilități practice în realizarea diferitelor teme;
- Îmbogățirea cunoștințelor despre apă, foc,boli, mediu, poluare, reciclare, accidente, dezastre, incendii, inundații, curent electric;
- Aplicarea cunoștințelor învățate în diferite situații întâlnite;

Astfel, am desfășurat activități: „Focul-prieten și dușman" - observare, „Pompierul–prietenul meu" -întâlnire cu pompierii, „Curentul electric-prieten și dușman" - observare, „Să învățăm din povești" - poveste educativă, „Povestirile lui Iepurilă" - vizionare DVD, „De-a gospodina", „De-a bucătăreasa" – joc de rol, „Cum ne evacuăm în caz de incendiu?" - joc-exercițiu, „Ce facem în timpul cutremurului?" – joc–exercițiu, „Știi să folosești lumânarea?" – conversație înainte de sărbătoarea Paștelui, „Fetița cu chibrituri" de H. C. Andersen - lectura educatoarei, „Aș vrea să fiu și eu pompier " – vizită la Grupul de pompieri, „E incendiu – Ce să fac?" - DPM – concurs aplicativ, „Foc de tabără" – pictură, „Bandajăm prietenul ars " – activitate practică.

Acestea au stârnit interesul copiilor de a afla cât mai multe, iar în cazul jocurilor-exercițiu, de simulare a incendiilor și cutremurelor, a inundațiilor, și-au manifestat dorința de a acționa corect, rapid și util.

Sunt o parte din activitățile desfășurate și unde copiii și-au manifestat interesul partcipând activ dovedind tendințe de comportare civilizată si o atracție deosebită pentru activitățile PSI și de educație rutieră, iar fetițele, în general, au dovedit aptitudinii pentru activitățile de educație sanitară și cele practic-gospodărești.

Educația rutieră este la propriu educația pentru viață și alături de celelalte categorii de activități contribuie la pregătirea copilului preșcolar pentru integrarea în societate.

În condițiile traficului modern, cunoșterea regulilor de circulație este necesară încă de la vârstă preșcolară. Educația și părinții trebuie să formeze o echipă unită pentru a ajuta copiii cât mai de timpuriu, să învețe să respecte regulile de circulație și de securitate rutieră, să înțeleagă că este necesară respectarea lor în orice împrejurare.

Scopul principal al acestor activități este formarea unei conduite pietonale corectă și învățându-i pe copii să-și apere viața respectând regulile de circulație.

Întregul proces instructiv-educativ, trebuie să se bazeze pe o largă și eficientă colaborare între toți factorii interesați – grădinița, familia, poliția rutieră.

Temele pe care le-am abordat în cadrul activităților de educație rutieră au fost diversificate: ,,Micii agenți de circulație" – joc de rol, ,,Cine respectă regulile de circulație își apără viața", ,,Cum circulăm corect?" – chestionar, ,,Știm să circulăm cu mijloacele de transport?" – conversație, ,,Colorăm indicatoarele" – artă, ,,Atenție, mici pietoni!" – joc instructiv, ,,Atenție la traversare" – memorizare, ,,Așa da, așa nu" – lectură după imagini, ,,Știm să circulăm corect", ,,Semaforul", ,,Micii pietoni", ,,Întâmplări pe stradă", ,,Hai la drum, dar nu oricum" – excursie.

Educația rutieră trebuie continuată cu regularitate acasă, responsabilitatea familiei în apărarea vieții copilului, constând în exemplul pozitiv dat de părinți în toate deplasările, în urmărirea lui atunci când traversează strada.

Eficiența acestor preocupări trebuie să se materializeze în evitarea implicării copilului în accidente de circulație atât în timpul anului școlar dar și atunci când ei se află în vacanțe sau în timpul liber.

A ocroti și îmbunătăți mediul înconjurător reprezintă pentru întreaga societate un obiectiv primordial, iar educația ecologică are o sarcină a cărei realizare trebuie coordonată și armonizată foarte bine în sistemul educațional. Acțiunea de protecție a mediului nu este ușoară în comunitate. Schimbarea mentalității oamenilor este dificilă, iar fără educarea fiecărui individ în acest sens, începând de la vârste timpurii, orice demers la scară socială de ocrotire a modului, este supus eșecului.

Beneficiile activităților desfășurate în cadrul programului „Curcubeul schimbării” în care este înscrisă și grădinița noastră sunt:

- sensibilizarea copiilor în problema păstrării unui mediu curat, sănătos și estetic;
- cultivarea dragostei copiilor pentru Terra și pentru toate elementele care intră în componența acesteia: ape, plante, animale, aer, etc.;
- educarea copiilor în sensul păstrării sănătății mediului în care trăiesc;
- însușirea unor norme de comportament specifice asigurării echilibrului dintre sănătatea individului, a societății și mediului;
- formarea unei atitudini dezaprobatoare față de cei care încalcă normele specifice de păstrare a igienei mediului;
- educarea copiilor și a familiei în sensul formării unor comportamente corecte de ocrotire a mediului;

Dintr-o paletă bogată și variată a activităților pe care le-am desfășurat, în cadrul acestui program, subliniez următoarele teme: ,,Scrisoarea Pământului către copil" – vizionare, ,,Copilul - bunul prieten al naturii", ,,Apa – văzută prin ochii copiilor" – convorbire, ,,Și eu ocrotesc natura" – colectare a deșeurilor din hârtie și a PET-urilor, ,,Împreună putem salva Pământul", ,,Cea mai frumoasă curte", ,,Micii grădinari" – activitate practică gospodărească, ,,Mesajul florilor" – vizită la florărie, ,,Un copac - un copil", ,,Apa – izvorul minunilor, izvor de sănătate", ,,Sănătatea Terrei e în mâinile noastre" – concurs de desen, ,,Apa = viață", ,,Pământul – Planeta Albastră " – paradă de costumații realizată din deșeuri.

Educația pentru sănătate își propune să ajute oamenii, fie ei copii sau adulți, să înțeleagă factorii care le afectează starea de sănătate și de aceea ce este legată obligatoriu de calitatea vieții, de promovarea bunăstării individului din punct de vedere fizic, social și mintal. De asemenea, își propune să formeze și să dezvolte priceperi de a utiliza cunoștințele despre sănătate.

În acest sens, nouă, educatoarelor, ne revine rolul de a transmite copiilor cunoștințe despre sănătate în noua accepțiune a conceptului și de a contribui la formarea deprinderilor de viață sănătoasă, adecvate vârstei la care se află ei, stadiului de dezvoltare psihologică și cerințelor vieții sociale.

Activități cu teme ca: „Vitaminele prieten sau dușman?", „Sănătatea - un dar prețios", „Prietenii mei apa, pieptenul și săpunul" - întâlnire cu asistenta medicală, „Maricica" (de L. Vlădescu) – dramatizare, „Ce e bine, ce e rău?" - joc didactic, „Adevărații mei prieteni" - lectură după imagini, au avut darul de a implica toți copiii și de a-i face să conștientizeze, în limita nivelului lor de înțelegere, că sănătatea este cel mai de preț dar dat de Dumnezeu dar, de care, trebuie să ne îngrijim mereu, respectând normele de igienă.

Educația pentru sănătate are în atenție efortul concentrat pe niveluri de vârstă pentru întreținerea sănătății și lupta pentru prevenirea și tratarea bolilor. Procesul de promovare, protecție și educare a sănătății este de durată, putem spune că se desfășoară pe tot parcursul vieții omului, începând chiar de la naștere.

Acestea sunt o parte din activitățile extra-curriculare desfășurate, unde copiii și-au manifestat interesul participând activ, dovedind tendințe de comportare civilizată și o atracție deosebită pentru activitățile PSI și de educație rutieră, fetițele, în general au dovedit aptitudini pentru activitățile pentru educație sanitară și cele practic gospodărești, iar în cazul activităților de educație ecologică, toți copiii au dovedit că iubesc mediul, natura și doresc să trăiască în locuri cât mai plăcute și curate.

Pregătirea preșcolarilor pentru integrarea în societate

Prof. Duca Ionela
Grădinița Nr 250, București

Educarea copiilor trebuie făcută, anume învățându-i cum să se ferească de pericole, cum să-și protejeze propria persoană, cum să devină precauți la tot ce se desfășoară în jurul lor, cum să prevină situații cu impact negativ asupra lor într-un cuvânt, educație pentru securitatea personală.

Și pentru că nu toți părinții pot interveni educațional, competent în acest sens, fie din ignoranță, neștiință sau poate din lipsa de timp, activitățile desfășurate în grădiniță au o mare importanță.

Prin planificarea întocmită de-a lungul unui an școlar, am urmărit, și dobândirea de către copii a unor cunoștințe, comportamente și atitudini corecte de protecție a vieții lor, activități ce vizează educația sanitară, PSI, ecologică, rutieră și care urmăresc comportarea civilizată sau consolidarea abilităților practice. Temele propuse au fost alese conform particularităților de vârstă ale copiilor, implicând diferite domenii experențiale (DLC, DȘ, DEC, DOS sau DPM) materiale atractive și variate și mijloace de realizare diversificate.

Scopul urmărit în desfășurarea a acestor activități este cunoașterea și respectarea unor comportamente și atitudini corecte pentru securitatea personală.

Printre obiectivele urmărite s-au numărat:

- Cunoașterea deprinderilor igienico-sanitare pentru menținerea stării de sănătate;
- Respectarea unor norme de comportare civilizată pentru protecția vieții proprii;
- Însușirea regulilor rutiere necesare circulației corecte pe stradă;
- Consolidarea unor abilități practice în realizarea diferitelor teme;
- Îmbogățirea cunoștințelor despre apă, foc,boli, mediu, poluare, reciclare, accidente, dezastre, incendii, inundații, curent electric;
- Aplicarea cunoștințelor învățate în diferite situații întâlnite;

Astfel, am desfășurat activități: „Focul-prieten și dușman" - observare, „Pompierul–prietenul meu" -întâlnire cu pompierii, „Curentul electric-prieten și dușman" - observare, „Să învățăm din povești" - poveste educativă, „Povestirile lui Iepurilă" - vizionare DVD, „De-a gospodina", „De-a bucătăreasa" – joc de rol, „Cum ne evacuăm în caz de incendiu?" - joc-exercițiu, „Ce facem în timpul cutremurului?" – joc–exercițiu, „Știi să folosești lumânarea?" – conversație înainte de sărbătoarea Paștelui, „Fetița cu chibrituri" de H. C. Andersen - lectura educatoarei, „Aș vrea să fiu și eu pompier " – vizită la Grupul de pompieri, „E incendiu – Ce să fac?" - DPM – concurs aplicativ, „Foc de tabără" – pictură, „Bandajăm prietenul ars " – activitate practică.

Acestea au stârnit interesul copiilor de a afla cât mai multe, iar în cazul jocurilor-exercițiu, de simulare a incendiilor și cutremurelor, a inundațiilor, și-au manifestat dorința de a acționa corect, rapid și util.

Sunt o parte din activitățile desfășurate și unde copiii și-au manifestat interesul partcipând activ dovedind tendințe de comportare civilizată si o atracție deosebită pentru activitățile PSI și de educație rutieră, iar fetițele, în general, au dovedit aptitudinii pentru activitățile de educație sanitară și cele practic-gospodărești.

Educația rutieră este la propriu educația pentru viață și alături de celelalte categorii de activități contribuie la pregătirea copilului preșcolar pentru integrarea în societate.

În condițiile traficului modern, cunoșterea regulilor de circulație este necesară încă de la vârstă preșcolară. Educația și părinții trebuie să formeze o echipă unită pentru a ajuta copiii cât mai de timpuriu, să învețe să respecte regulile de circulație și de securitate rutieră, să înțeleagă că este necesară respectarea lor în orice împrejurare.

Scopul principal al acestor activități este formarea unei conduite pietonale corectă și învățându-i pe copii să-și apere viața respectând regulile de circulație.

Întregul proces instructiv-educativ, trebuie să se bazeze pe o largă și eficientă colaborare între toți factorii interesați – grădinița, familia, poliția rutieră.

Temele pe care le-am abordat în cadrul activităților de educație rutieră au fost diversificate: ,,Micii agenți de circulație" – joc de rol, ,,Cine respectă regulile de circulație își apără viața", ,,Cum circulăm corect?" – chestionar, ,,Știm să circulăm cu mijloacele de transport?" – conversație, ,,Colorăm indicatoarele" – artă, ,,Atenție, mici pietoni!" – joc instructiv, ,,Atenție la traversare" – memorizare, ,,Așa da, așa nu" – lectură după imagini, ,,Știm să circulăm corect", ,,Semaforul", ,,Micii pietoni", ,,Întâmplări pe stradă", ,,Hai la drum, dar nu oricum" – excursie.

Educația rutieră trebuie continuată cu regularitate acasă, responsabilitatea familiei în apărarea vieții copilului, constând în exemplul pozitiv dat de părinți în toate deplasările, în urmărirea lui atunci când traversează strada.

Eficiența acestor preocupări trebuie să se materializeze în evitarea implicării copilului în accidente de circulație atât în timpul anului școlar dar și atunci când ei se află în vacanțe sau în timpul liber.

A ocroti și îmbunătăți mediul înconjurător reprezintă pentru întreaga societate un obiectiv primordial, iar educația ecologică are o sarcină a cărei realizare trebuie coordonată și armonizată foarte bine în sistemul educațional. Acțiunea de protecție a mediului nu este ușoară în comunitate. Schimbarea mentalității oamenilor este dificilă, iar fără educarea fiecărui individ în acest sens, începând de la vârste timpurii, orice demers la scară socială de ocrotire a modului, este supus eșecului.

Beneficiile activităților desfășurate în cadrul programului „Curcubeul schimbării” în care este înscrisă și grădinița noastră sunt:

- sensibilizarea copiilor în problema păstrării unui mediu curat, sănătos și estetic;
- cultivarea dragostei copiilor pentru Terra și pentru toate elementele care intră în componența acesteia: ape, plante, animale, aer, etc.;
- educarea copiilor în sensul păstrării sănătății mediului în care trăiesc;
- însușirea unor norme de comportament specifice asigurării echilibrului dintre sănătatea individului, a societății și mediului;
- formarea unei atitudini dezaprobatoare față de cei care încalcă normele specifice de păstrare a igienei mediului;
- educarea copiilor și a familiei în sensul formării unor comportamente corecte de ocrotire a mediului;

Dintr-o paletă bogată și variată a activităților pe care le-am desfășurat, în cadrul acestui program, subliniez următoarele teme: ,,Scrisoarea Pământului către copil" – vizionare, ,,Copilul - bunul prieten al naturii", ,,Apa – văzută prin ochii copiilor" – convorbire, ,,Și eu ocrotesc natura" – colectare a deșeurilor din hârtie și a PET-urilor, ,,Împreună putem salva Pământul", ,,Cea mai frumoasă curte", ,,Micii grădinari" – activitate practică gospodărească, ,,Mesajul florilor" – vizită la florărie, ,,Un copac - un copil", ,,Apa – izvorul minunilor, izvor de sănătate", ,,Sănătatea Terrei e în mâinile noastre" – concurs de desen, ,,Apa = viață", ,,Pământul – Planeta Albastră " – paradă de costumații realizată din deșeuri.

Educația pentru sănătate își propune să ajute oamenii, fie ei copii sau adulți, să înțeleagă factorii care le afectează starea de sănătate și de aceea ce este legată obligatoriu de calitatea vieții, de promovarea bunăstării individului din punct de vedere fizic, social și mintal. De asemenea, își propune să formeze și să dezvolte priceperi de a utiliza cunoștințele despre sănătate.

În acest sens, nouă, educatoarelor, ne revine rolul de a transmite copiilor cunoștințe despre sănătate în noua accepțiune a conceptului și de a contribui la formarea deprinderilor de viață sănătoasă, adecvate vârstei la care se află ei, stadiului de dezvoltare psihologică și cerințelor vieții sociale.

Activități cu teme ca: „Vitaminele prieten sau dușman?", „Sănătatea - un dar prețios", „Prietenii mei apa, pieptenul și săpunul" - întâlnire cu asistenta medicală, „Maricica" (de L. Vlădescu) – dramatizare, „Ce e bine, ce e rău?" - joc didactic, „Adevărații mei prieteni" - lectură după imagini, au avut darul de a implica toți copiii și de a-i face să conștientizeze, în limita nivelului lor de înțelegere, că sănătatea este cel mai de preț dar dat de Dumnezeu dar, de care, trebuie să ne îngrijim mereu, respectând normele de igienă.

Educația pentru sănătate are în atenție efortul concentrat pe niveluri de vârstă pentru întreținerea sănătății și lupta pentru prevenirea și tratarea bolilor. Procesul de promovare, protecție și educare a sănătății este de durată, putem spune că se desfășoară pe tot parcursul vieții omului, începând chiar de la naștere.

Acestea sunt o parte din activitățile extra-curriculare desfășurate, unde copiii și-au manifestat interesul participând activ, dovedind tendințe de comportare civilizată și o atracție deosebită pentru activitățile PSI și de educație rutieră, fetițele, în general au dovedit aptitudini pentru activitățile pentru educație sanitară și cele practic gospodărești, iar în cazul activităților de educație ecologică, toți copiii au dovedit că iubesc mediul, natura și doresc să trăiască în locuri cât mai plăcute și curate.

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT
Disciplina: Educație Plastică

Prof. Melnic Georgeta
Școala Gimnazială Nr. 1 Brănești,
Jud. Ilfov

Numele și prenumele beneficiarului*: D. V.*

Clasa a V a A

An școlar – 2020- 2021

Data nașterii: 18.05.2006

Certificat de orientares colara:

Domeniu de intervenție: Educațional (Educație Plastică)

Data realizării P.I.P.: 17.03.2020

Profesor : MELNIC GEORGETA

Echipa de lucru formată din profesorul de specialitate, profesorul consilier școlar cu sprijinul părinților/ însoțitorul personal.

STAREA ACTUALĂ A SUBIECTULUI

(capacități, competențe, lacune, puncte slabe, nevoi)

Comportament motor și psihomotor:

- motricitatea grosieră și fină nu este dezvoltată corespunzător;
- prezintă dificultăți de coordonare motrică, dificultăți de static și mers, dificultăți de a lua notițe în ritmul clasei;

Comunicare şi limbaj:

- nu prezintă interes pentru interacțiune cu colegii, nu se implică în jocuri;
- nu are capacitatea de adaptare la contextual școlar;
- se frustează ușor;
- refuză majoritatea solicitărilor;
- manifestă stereotipii (verbal și comportamentale);
- exprimă tristețe și se plictisește repede;
- când nu este înțeles sau nu se simte confortabil;
- în situațiile tensionate folosește comportamentul de retragere;
- cooperează foarte greu cu ajutorul facilitatorului;
- îndeplinește obiective, dar are nevoie de sustinere și confirmare;
- când nu mai poate depune efort, intră în defensivă;
- este implicat în activități extrașcolare;
- se neliniștește în legătura cu solicitările (este important să fie ajutat și îndrumat de către facilitator);
- reușeste să coopereze în activități cotidiene la cerere;

Comportament cognitiv:

- cunoaște notiuni de bază pentru fiecare disciplina școlară, achiziția s-a realizat în cadrul programului terapeutic urmat în clasele pregătitoare- IV; stabilitate și concentrare a atenției, slabă.

Comportament social-afectiv:

-este dornic să socializeze, însă nu inițiază relaționarea, fiind mai degrabă retras și izolat, motivându-l implicarea alături de ceilalți în activitățile de învățare.

Relația cu școala:

- cooperează foarte greu cu ajutorul facilitatorului, îndeplinește obiective, dar are nevoie de susținerea și confirmare. - când nu mai poate depune efort intră în defensivă (e nevoie să fie scos din mediu).

-este implicat în activități extrașcolare (excursie, târgul de toamnă, colinde)

-reușește să cooprereze în activități cotidiene la cererere, necesită supraveghere – nu respectă regulile.

OBIECTIVE GENERALE ALE INTERVENŢIEI EDUCATIVE

- Incluziunea școlara și socială
- stimulare cognitivă
- intervenții afectiv comportamentale

Nr. crt.	Obiectiv operațional	Intervenție educațională	Intervalul de timp	Evaluare şi apreciere a evoluţiei	
				Indicatori	Instrumente
1	Formarea de priceperi si deprinderi	Activitate de predare-învățare centrată pe elevi pe grupe de lucru cu roluri stabilite - pentru utilizarea elementelor de limbaj plastic în pictură, utilizarea culorilor și a materialelor de lucru. Exerciții de mânuire a instrumentelor de scris și instrumentelor specifice.	1.10.2020-1.02.2021	Implicarea elevului în activități potrivite abilităților și nevoilor diferite de majoritate	Monitorizarea cazului; observare a elevului
2 **3**	Dezvoltarea imaginației și a creativității Cunoașterea și utilizarea elementelor de limbaj plastic, a grupelor de culori prin procedee si tehnici diverse. Consolidarea priceperilor si deprinderilor	Aplicații/ teme plastice pentru desen - pictură , în cadrul conținuturilor de specialitate. -Să aplice elementele de limbaj plastic in lucrarile pe care le realizează. -Să recunoască grupele de culori (primare si secundare) pe cercul cromatic. -Să obțină amestecuri între culorile de bază. -Să utilizeze diferite procedee de lucru: -stropirea, amprenta, monotipia. -exerciții pentru maturizarea social- afectivă	1.10.2020-1.02.2021	Utilizarea de aplicații de specialitate simplificate care susțin dezvoltarea cognitivă a elevului. Utilizarea corectă a culorilor pentru obtinerea culorilor secundare și terțiare. Obținerea procedeelor tehnice precum: monotipia, amprenta, stropirea. Integrare școlară și social optimă	Observare: atenție,deprinderi, priceperi formate, utilizarea corectă a elementelor de limbaj plastic. Îmbinarea într-un mod armonios a culorilor și a materialelor de lucru. Obținerea unor lucrări cu grad de finalizare crescut.

Activități pentru integrarea elevilor cu dizabilități

PROF. ANDREI ECATERINA
LICEUL TEHNOLOGIC BĂILE GOVORA
JUD. VÂLCEA

Pentru cadrele didactice, educația incluzivă trebuie să fie centrată pe dezvoltarea competențelor participanților: de a deveni agenți ai educației incluzive; de a crea un mediu de învățare pentru toți elevii; de a contribui la creșterea nivelului de participare al tuturor elevilor la activitățile didactice.

Idei de activități pentru elevi

Se realizează, în colaborare cu profesorul diriginte, un spațiu adecvat petrecerii unor momente de relaxare a elevului. Elevul este încurajat să facă activitățile pe care le îndrăgește, alternate cu sarcini necesare orelor de curs. Elevul poate fi așezat în bancă și cu un coleg cooperant și empatic, care să-l ajute la nevoie.

Ativităţile trebuie să fie scurte, iar instrucțiunile să fie formulate într-un mod accesibil. Este necesar să fie organizate momente frecvente de consolidare și exersare; activități de terapie educațională (ludoterapia, meloterapia, terapia ocupațională).

Accentul va fi pus pe modalităţi de predare concrete – în special de tip vizual şi/sau prin comunicare facilitată. Trebuie luată în considerare o perspectivă pe termen lung, incluzând evaluări periodice ale achiziţiilor cognitive şi de dezvoltare.

-Se pot realiza diferite jocuri prin care să se urmărească integrarea acestuia în colectivul clasei, vizionarea unor filme educative, utilizarea mijloacelor TIC, utilizarea resurselor electronice disponibile (CD-uri educaționale, resurse online).

-Se pot realiza activități de grup, dialoguri, povestirea unor filme, desene animate.

-Jocuri de rol/simulări pentru aplicarea tehnicilor simple de comunicare şi negociere a conflictelor: „Ce ai face tu?”;

-Exerciții de identificare a emoțiilor utilizând suporturi diverse imagini, fotografii, povești, piese de teatru, secvențe de film;

-Organizarea unor expoziții de postere, colaje cu fotografii, materiale din activitățile școlare și extrașcolare preferate de elevi: „Ce îmi place să fac la școală”, „Ce îmi place să fac în timpul liber” și introducerea rezultatelor în portofoliul personal.

Strategii de învățare: Se are în vederea folosirea unui material cât mai personalizat, cu caracter concret-intuitiv. Elevul va primi cât mai multă atenţie pentru comportamentele pozitive, în special pentru atitudinea de cooperare şi pentru ceea ce face bine, singur sau cu ajutor, comenzile sunt constructive, fără reproşuri şi critici, primește sarcini scurte, pe care să le execute independent, oferindu-i-se, pe cât posibil, un răspuns la orice comportament al său care este pozitiv, pentru a-i arăta că îi este apreciat orice efort pe care îl face.

Se folosesc metode care au drept scop învăţarea modalităţilor de exprimare adecvată a dorinţelor şi emoţiilor personale prin gesturi şi verbalizări acceptabile, interacțiunea adecvată cu ceilalţi copii şi adulţi, să salute, să mângâie, să dea obiecte la cerere, să execute sarcini pe măsura capacităţii individuale. Este necesară și prezența unei persoana de sprijin. Se alocă timp suficient pentru sarcinile de învățare, se folosesc metode și strategiiactiv-participative precum și practice (jocul de rol, jocul didactic, *Explozia stelară*, *Ciorchinele*, *Cubul*, *Turul galeriei* etc. - adaptate).

Resurse: Fişe de lucru cu imagini, markere, creioane colorate, material didactic uşor de manipulat, fișe cu scheme de fixare, planșe etc.

Evaluare: observarea sistematică a comportamentului, urmărirea progresului, evaluări scrise diferențiate, aprecieri verbale.

Idei de activități pentru părinți

-lectorate cu părinții despre integrarea copiilor cu CES;

-consultări permanente cu părinții elevului în vederea stabilirii unui plan comun de acțiune și a cunoașterii mai bine a elevului;

-workshop-uri cu părinții pentru o mai bună cunoaștere a elevului;

-atelier de comunicare între părinte și cadru didactic (excursii, vizite, serbări).

Strategii de învățare:

-lectorate;

-dezbateri;

-mese rotunde;

-workshop-uri.

Resurse materiale: pliante, ppt-uri/filmulețe tematice, reviste;

umane: psihologul școlar, profesorul de sprijin.

Evaluare: -chestionare pentru acceptarea elevului cu CES în învățământul de masă;

-observarea sistematică;

-portofolii cu produsele activităților.

Idei de activități pentru cadrele didactice

-dezbateri;

-ședințe de lucru în comisii metodice sau în consiliul clasei;

-discutarea cu profesorul de sprijin;

-realizarea unui plan de intervenție;

-cursuri de formare, simpoziane, conferințe.

Strategii de învățare (comune cu alți colegi):

-dezbateri;

-interasistențe;

-lucrul în echipă.

Resurse:

-auxiliare adaptate;

-listă cu lucrări de specialitate;

-afișe;

-pliante etc.

Evaluare:

-chestionare;

-fișele de progres din portofoliile cadrelor didactice;

-portofoliul profesorului diriginte.

Plan de intervenție personalizat
„Pot să fiu și eu ca tine!”

Prof. Mormocea Nicoleta
Grădinița cu P.P. nr. 51, Brăila

Prezentarea cazului: M.D. este un preșcolar din grupa mijlocie „Mickey și Minnie”, care frecventează grădinița cu regularitate, de la începutul anului școlar, lipsind doar din motive de sănătate. Este un copil dezvoltat fizic armonios, specific nivelului de vârstă. Copilul provine dintr-o familie monoparentală, M.D. locuiește cu mama și bunica maternă. Între familie și grădiniță există o foarte bună comunicare și colaborare, mama dovedind mult interes pentru procesul instructiv-educativ desfășurat la nivelul grupei.

Dificultăți întâmpinate de copil: Pe parcursul acestui an școlar am constatat că preșcolarul M.D. manifestă instabilitate afectivă, uneori interacționează cu preșcolarii de la grupă, alteori manifestă agresivitate și lipsă de comunicare cu copiii.

În cadrul activităților desfășurate la grupă, am observat că în cea mai mare parte a timpului copilul se joacă singur, nu comunică cu ceilalți copii, refuză compania copiilor. Uneori intervine în jocul copiilor, îi întrerupe, deranjează, le ia sau distruge jucăriile, împinge colegii, calcă pe ei, îi ciupește, ceilalți copii din grupă fiind speriați de comportamentul lui M.D. Dacă i se solicită să facă ceva, sau dacă nu primește sau face ceea ce dorește, începe să plângă și să manifeste un comportament opoziționist (negativist, uneori sfidător), folosind expresia „Nu vreau!” Copilul este atașat de cadrele didactice, dar de multe ori preferă să petreacă timpul singur (nu îi place să fie îmbrățișat).

În urma discuțiilor purtate cu mama, aceasta a afirmat că și acasă M.D. manifestă același comportament în cadrul activităților desfășurate împreună cu ea și bunica. Am ajuns cu mama la concluzia să aplice și acasă regulile care sunt aplicate la grupa mijlocie „Mickey și Minnie”, reguli care sunt repetate aproape zilnic cu preșcolarii de la grupă în cadrul „Întâlnirii de dimineață”. Împreună cu colega de la grupă am decis ca în acest an școlar să stabilim trei reguli. Aceste reguli sunt formulate astfel: „Ne jucăm frumos împreună!”; „Vorbim politicos cu ceilalți!”; „Muncim frumos împreună!”

Copilul manifestă un comportament impulsiv, caracterizat prin:

- agresivitate fizică
- lipsa comunicării cu ceilalți preșcolari
- izolare de ceilalți copii
- comportament opoziționist, atunci când nu dorește să facă anumite lucruri

În urma celor constatate am decis să elaborez un „Plan de intervenție”, pentru a aplica diferite activități individuale și de grup, activități care să contribuie la dezvoltarea abilităților sociale ale preșcolarului M.D. .

Numele și prenumele preșcolarului: M.D.

Grupa: Mijlocie „Mickey și Minnie”

Grădinița: cu Program Prelungit nr. 51, Brăila

An școlar: 2022-2023

Obiectivele intervenției educative:

-să participe la activitățile de grup propuse, interacționând pozitiv cu ceilalți preșcolari;

-să manifeste un comportament pozitiv față de colegii de grupă, în contexte diverse;

-să participe la activitățile de joc și activitățile de învățare atât în calitate de auditor cât și în calitate de vorbitor;

-să dobândească abilități de stăpânire a comportamentului negativist, sfădător, a furiei, în contexte diferite.

Enunțarea problemelor	**Obiective**	**Activitate de intervenție**	**Responsabili**	**Perioadă**	**Evaluarea progresului**
Jocul solitar	-să participe la activitățile de grup propuse, interacționând pozitiv cu ceilalți preșcolari;	„Ne jucăm cu Martinică” (joc distactiv) „Spune ce este și cum este?” (joc didactic Domeniul Limbă și Comunicare) „De-a grădinița” (Activități Liber Alese-Joc de rol)	Educatoarele de la grupă	Pe parcursul anului școlar 2022-2023	Până la sfârșitul anului școlar, preșcolarul va participa la jocuri și activități, interacționând cu ceilalți preșcolari.
Agresivitate	-să manifeste un comportament pozitiv față de colegii de grupă, în contexte diverse;	„Ne jucăm frumos împreună” Micii constructori” (Activități Liber Alese-Construcții) „Prinde balonul” „Cine ajunge primul?” (Domeniul Psiho-Motric-Traseu aplicativ)	Educatoarele de la grupă	Pe parcursul anului școlar 2022-2023	Până la sfârșitul anului școlar copilul va manifesta un comportament pozitiv față de colegii de grupă
Lipsa de comunicare	-să participe la activitățile de joc și activitățile de învățare atât în calitate de auditor cît și în calitate de vorbitor;	„Citim imagini din cărți cu povești” (Activități Liber Alese- Bibliotecă) „Ce se ascunde în săculeț?” -Joc senzorial „Poștașul” -Joc distractiv	Educatoarele de la grupă	Pe parcursul anului școlar 2022-2023	Până la sfârșitul anului școlar copilul va comunica mai ușor cu preșcolarii de la grupă
Opoziționism	-să dobândească abilități de stăpânire a comportamentului negativist, sfădător, a furiei, în contexte diferite.	„Te rog! Mulțumesc” (Activitate de Educație pentru societate) „Să ne jucăm „*De-a ascultatul*” – Joc distractiv „Așa da! Așa nu!” (Domeniul Limbă și comunicare)	Educatoarele de la grupă	Pe parcursul anului școlar 2022-2023	Până la sfârșitul anului școlar M.D. va reuși să își stăpânească comportamentul negativist, sfidător.

Test clasa a IV-a „Părți de vorbire’’

NEDELCU SIMONA LILIANA
Scoala Gimnaziala nr.7 Alexandria

1. Descoperă verbul din familia cuvântului ,,pădure ’’: 10p

   a) Pădurice
   b) Împădurite
   c) A împăduri
   d) Pădurar

2. Analiza corectă a cuvântului subliniat , din următorul enunț: ,,Poalele rochițelor erau bătute cu pietre nestemate’’, se face astfel: 10p

   a) Substantiv comun, număr plural, gen neotru
   b) Adjectiv, număr plural, gen feminin
   c) Adjectiv, număr singular, gen neutru

3. În enunțul ,, Părinții și copiii s-au adunat în curtea școlii și au aplaudat piesa de teatru la care au asistat’’, sunt: 10p

   a) Trei verbe
   b) Două verbe
   c) Patru verbe

4. Alege varianta corectă pentru a completa enunțurile:
   Minciuna are picioare…….. 10p
   Cine are....., are parte.
   Munca este……. de aur .

   a) Scurte, carte, brățară
   b) Lungi, banu, prietenă
   c) Mari, colegi, colier

5. Alege seria de cuvinte în care sunt doar adjective: 10p

   a) Bucuroasă , galben, măreția , fericire
   b) Ordonat, bucuros, curajos, albastruie
   c) Invidie, marinimie, curajos , vesel

6. Pronumele are trei persoane .

a) adevărat b. fals 10p

7. Cuvântul „noi’’ este pronume în propoziția:

a) Mi-am cumpărat ghetuțe noi.

b) Noi vom pleca la pădure . 10p

8. Cuvântul „toc’’ este verb în enunțul:

a) Am în toc de ochelari nou.

b) Eu toc zarzavatul pentru ciorbă . 10p

c) Pantofii mamei au toc inalt .

9. Verbul „ vor învăța ” este la timpul:

a) prezent

b) viitor 10p

c) trecut

10. Adjectivul este partea de vorbire care arată însușirea unui substantiv? 10p

a) fals b)adevărat

Sindromul Tourette. Sindromul miscarilor involuntare

Profesor psihopedagogie speciala: Stavaru Adina Isabela
Centrul Scolar de Educatie Incluziva Sfantul Nicolae

Sindromul Tourette fascinează neurologii și psihiatrii. Simptomele și comporta- mentele neobișnuite, incluzând mișcările și zgomotele involuntare ce caracte- rizează această afecțiune, au inspirat descrieri savante și investigații în domeniul neuroștiințelor. Dar sindromul Tourette reprezintă mult mai mult decât niște „cazuri interesante“ pentru manuale sau pentru studii.

Persoanele cu sindromul Tourette duc vieți normale, dar se luptă cu dificultăți în înțelegerea acestei afecțiuni, atât din partea lor înșile, cât și din partea celor din jur. Ticurile motorii și cele vocale pot reprezenta cea mai mică problemă; copiii și adulții se confruntă adesea cu provocările sănătății mentale problematice și cu dificultățile comportamentale; de asemenea, aceștia au probleme în relațiile cu prietenii, în ceea ce privește studiile și în găsirea unui loc de muncă.

Sindromul Tourette poate fi chinuitor, dificil și poate produce dizabilități; totuși, admițând stresul asociat acestei afecțiuni, ghidul de față își ajută cititorii să vadă părțile pozitive și să facă față dificultăților. Fiecare om cu Tourette are un mare potențial; într-adevăr, oameni de toate condițiile care suferă de sindromul Tourette (printre care sportivi, actori și oameni de știință, ca să menționăm doar câțiva) trăiesc vieți fericite și pline de succes.

Prima descriere din literatura medicală a unei persoane cu sindromul Tourette a fost realizată de Itard în 1825; acesta a scris despre o femeie, marchiza de Dampierre, care era sever afectată de ticuri motorii și vocale. Șaizeci de ani mai târziu, în 1885, un medic francez, Georges Gilles de la Tourette, a descris nouă pacienți cu ticuri ce debutaseră în copilărie, care scoteau zgomote și cuvinte în mod incontrolabil (Robertson, 2000). S-a considerat că această afecțiune era rară, iar clinicienii au presupus că tulburarea era de natură psihologică, în ciuda faptului că Gilles de la Tourette sugerase inițial transmiterea sa ereditară.

Totul s-a schimbat în anii 1960, fiind recunoscute efectele benefice ale anumitor medicamente asupra simptomelor. Ca urmare, au fost inițiate cercetări pe această temă, în special în anii 1980 și 1990, sindromul Tourette fiind în prezent recunoscut ca o afecțiune biologică, genetică, manifestată printr-o gamă de simptome comportamentale.

Persoanele afectate de sindromul Tourette descriu adesea o incitație premonitorie înaintea ticurilor, separată de ticul propriu-zis. Senzația este temporar înlăturată după eliberarea ticului. Exemple de astfel de senzații includ o senzație de arsură în ochi înaintea clipitului, mâncărimi înaintea unei mișcări a umerilor și tensiune la nivelul gâtului, care este eliberată prin întinderea gâtului. Severitatea ticurilor crește până la pubertate și pe parcursul acesteia. Ticurile ating un nivel de platou relativ stabil la maturitatea timpurie. O persoană cu sindromul Tourette poate avea diverse ticuri motorii și vocale, dar ticurile la nivelul capului și al gâtului sunt de departe cele mai comune. Coprolalia apare rar la copiii mici și doar la 10–30% din adulți, astfel încât prezența acesteia nu este necesară pentru diagnosticare.

Majoritatea oamenilor își pot reprima ticurile doar pentru o scurtă perioadă de timp. Multe persoane cu sindromul Tourette descoperă că atunci când se con-centrează pe o anumită sarcină (de exemplu, un joc pe calculator) ticurile lor par să scadă în intensitate.

Se apreciază că tulburarea Tourette are o structură genetică. Aceasta înseamnă că prezenţa unei anumite gene sau a unei asocieri de anumite gene la o persoană predispune acea persoană la extinderea tulburării. Nu s-a evidenţiat cu exactitate până în prezent gena sau genele responsabile de apariţia tulburării Tourette.

Alți factori care pot creşte posibilitatea de apariţie a ticurilor sau a tulburării Tourette sunt:

- mama a prezentat greţuri şi vărsături severe în timpul primului trimestru de sarcină;
- mama a suferit un stres sever în timpul sarcinii
- în timpul sarcinii, mama a băut multă cafea, a fumat sau a consumat alcool;
- în timpul naşterii, copilul nu a primit suficient oxigen sau aportul de sânge a fost insuficient;
- evaluarea copilului efectuată imediat după naştere nu a fost normală (scor Apgar scăzut);
- greutate mică la naştere şi semne de afectare a creierului sau cutie craniană mare;
- greutate la naştere mai mică decât la fratele geamăn monozigot.

Persoanele cu sindrom Tourette au nevoie in permanenta de intelegere, de comunicare, atentie si toleranta celor din jur. **Grupurile de suport** sunt utile nu doar pentru pacientii cu sindrom Tourette, dar si pentru persoanele care au in familie sau in jur indivizi afectati de aceasta problema.

Ca parinte, trebuie sa informezi educatorii si profesorii cu privire la problema copilului. Unii copii cu sindrom Tourette sunt agresati de colegii lor, iar educatorii si profesorii trebuie sa fie implicati in a-i face pe ceilalti copii sa inteleaga starea unui copil afectat de sindromul Tourette, dar fara stigmatizare si fara ai se pune „etichete”.

Trebuie in permanenta sa se tina cont de interesele si dorintele unui copil sau adult cu sindrom Tourette, pentru a-i mentine si creste **stima de sine**. Relationarea sociala poate fi dificila pentru un copil cu aceasta tulburare, astfel ca trebuie ajutat sa inteleaga ca nu este diferit din punct de vedere intelectual si social, ca are numeroase calitati si trebuie ajutat sa isi cultive stima de sine.

Persoanele cu sindrom Tourette trebuie incurajate si incluse in activitati sociale placute, ca sporturile, activitatile artistice etc.

Nu incercati sa schimbati persoanele cu sindrom Tourette, ci acceptati-le asa cum sunt. Discutati despre ticurile lor daca persoana in cauza vrea sa o faca. Nu atrageti atentia asupra ticurilor lor sau a unor ticuri noi, deoarece acest lucru cauzeaza intimidare si jena. Cand vorbiti cu ei, ignorati ticurile. Daca ticurile sunt exagerate, acest lucru poate fi dificil, dar incercati tot ce se poate pentru a le ignora si continuati conversatia.

Informarea corectă şi clară a persoanelor din anturaj va duce la înţelegere şi suport din partea acestora. Terapiile comportamentale au şi ele rolul lor de a informa cu claritate pacientul şi persoanele din jurul său şi constituie un pas important, care permite adesea ca cei aflaţi în suferinţă să-şi depăşească sentimentele de dezamăgire, de vină, sentimente care vor fi abordate şi de psihoterapeut. Rolul medicilor cu pacienţi este de asemenea important pentru sprijin, iar esenţiale sunt informaţiile acordate familiilor cu privire la şcoală sau programe de asistenţă specifice bolnavilor cu sindromul Tourette. Dragostea si înţelegerea părinţilor precum şi diplomaţia celor din jur sunt esenţiale pentru dezvoltarea psihologică normală a copilului. El trebuie să aibă activităţi care să-l atragă şi care să-l distragă atenţia, să-l ţină ocupat si se recomanda evitarea activităţilor care precipita apariţia sau cresc frecventa ticurilor.

Bibliografie:

Dr. Uttom Chowdhury- “Copilul cu ticuri si sindromul Tourette”, Editura TREI.ro

Romilă, A. (2003)- „Manual de Diagnostic și Statistică a Tulburărilor Mentale” Ediția a IV-a revizuită, București

PROIECT DE LECȚIE

Prof.înv.primar. Anghel Ramona
Școala Gimnaziala Poroschia

DISCIPLINA: Comunicare în limba română

Clasa:a-II-a

UNITATE TEMATICĂ: „Familia, leagănul copilăriei”

SUBIECTUL LECŢIEI: Textul liric. Poezii despre universul copilăriei (Text suport: „Bunica” - Șt. O. Iosif)

TIPUL LECŢIEI: însușire de noi cunoștinţe

COMPETENȚE SPECIFICE:

2.1. Formularea unor enunţuri proprii în situaţii concrete de comunicare;

3.1. Citirea unor mesaje scrise, întâlnite în mediul cunoscut;

3.2. Identificarea mesajului unui text în care se relatează întâmplări, fenomene din universul cunoscut;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

2.1.1 Să utilizeze sensul cuvintelor noi în enunțuri proprii;

2.1.2 Să descrie în câteva enunțuri , bunica;

3.1.1 Să citească în ritm propriu, corect un text;

3.2.3 Să formuleze răspunsuri la întrebări diverse în legătură cu textul citit/ audiat;

3.2.2 Să ordoneze ilustrațiile în ordine cronologică și să sugereze un titlu corespunzător acestora;

Strategii didactice: METODE ŞI PROCEDEE: brainstormyng, conversația, demonstratia, exercițiul, explicația, observarea dirijată, lectura independentă, lectura explicativă, conversația euristică.

FORME DE ORGANIZARE A ACTIVITĂŢII: Activitate frontală, Activitate individuală

MIJLOACE DE ÎNVĂŢĂMÂNT: manual CLR, caietul de lucru, instrumente de scris, imagini, PC, videoproiector, fişe de lucru

DURATA: 50 minute

Desfășurarea activității

Momentele lecției	**OB. OP.**	**Prezentarea conținutului** Activitatea cadrului didactic	 Activitatea elevului	**Strategii didactice**			**Evaluare**
				Metode și procedee	**Mijloace de înv.**	**Forme de organizare**	
1. Moment organizatoric		Se creează condițiile optime pentru desfășurarea lecției: pregătirea materialului didactic necesar, stabilirea liniștii, îndrumarea elevilor în activitatea de pregătir e.	Elevii se pregătesc pentru lecție.	Conversația		activitate frontală	
2. Captarea atenției	DP 1.1.	Ce cuvinte ne vin în gând când spunem cuvântul „ FAMILIE” Se observă imaginea cu arborele genealogic și se poartă discuții: • Ce reprezintă imaginea? (familia) • Care sunt membrii familiei? (copilul, mama, tata, bunica și bunicul) • Care este cel mai tânăr membru al familiei? Dar cel mai bătrân membru? (copiii/bunicii) Spun elevilor că familia se aseamănă cu un copac. Îi întreb care sunt părțile componente ale unui copac. Elevii răspund, apoi le spun că rădăcinile sunt bunicii, trunchiul este reprezentat de părinți și ramurile sunt copii. Le propun elevilor să vină în sprijinul meu și să răspundă la următoarea ghicitoare:	Elevii răspund la întrebări și privesc cu atenție imaginea.(Anexa 1) Aceștia răspund la întrebare și observă și cea de-a doua imagine.	Brainstormyng-ul Conversația Exercițiul Demonstrația	Imagini	Activitate frontală	Aprecieri verbale Aprecieri verbale

		” Seara la culcare, Imi spune povesti, E batrână tare, Cred ca o ghicești... Umblă toată ziulica Și e hărnicuță... (Bunica) -Cine este personajul ghicitorii?	(Anexa 2) Copiii răspund la ghicitoare.	 Conversația		Activitate frontală	
3.Anunțarea temei și a obiectivelor		Astăzi la ora de Comunicare în limba română vom citi poezia „Bunica” de Ștefan Octavian Iosif. Le sugerez copiilor să deschidă manualul de CLR. Notez data, titlul și autorul poeziei la tablă. Prezint pe înțelesul copiilor obiectivele urmărite. Le reamintesc termenii: poezie, versuri și strofă.	Elevii ascultă explicațiile propunătoarei și notează în caiete data,titlul și autorul textului.	Conversația Explicația Observarea dirijată	Manual Caietul de lucru Tablă Marker Instrumenete de scris	Activitate frontală	
4.Prezentarea optimă a conținutului și dirijarea învățării	 3.1.1. 2.1.1.	Se prezintă o planșă ce înfățișează chipul poetului și un volum cu poezii scrise de acesta. -Solicit elevilor să citească în șoaptă, în ritm propriu, textul din manual și să sublinieze cuvintele necunoscute. -Realizez citirea model a textului;	Ascultă indicațiile. Aceștia ascultă cu atenție. Citesc. Se explică cuvintele noi, se formulează enunțuri, se scrie pe caiet câte o propoziție pentru fiecare cuvânt.	 Lectură independentă Lectură explicativă	 Manual Manual Caiete	 Activitate individuală Activitate individuală	 Observare sistematică Aprecieri verbale

5.Fixarea cunoștințelor	3.2.1.	-Propun citirea textului în ștafetă de către elevi (fiecare elev va citi câte 1 vers), citirea pe strofe, explicarea cuvintelor noi și introducerea lor în enunțuri. -Solicit elevilor să completeze fișa de lucru, care cuprinde următoarele întrebări pe baza textului: -Care este titlul textului? -Dar autorul? -Cum sunt scrise rândurile? -Care este numărul de strofe și numărul de versuri? -Despre cine ne vorbește poetul în text? -Care sunt cuvintele care prezintă înfățișarea bunicii? -Care sunt enunțurile care precizează felul de a fi al bunicii? -Cu ce se ocupa bunica?	Ei răspund la întrebările pe baza textului.	Conversația euristică	Fișe de lucru	Activitate frontală	
6.Asigurarea retenției și a transferului	3.2.2.	Prezint elevilor un material PPT cu exerciţii specifice poeziei.	Aceștia rezolvă exercițiile frontal	Conversația Exercițiul	Material PPT	Activitate frontală	Aprecieri verbale

	2.4.1	Temă pentru acasă: Exercițiul 4, pagina 41- Descrie pe bunica sau bunicul tău, în câteva enunțuri.					
7.Aprecieri şi recomandări		Se fac aprecieri verbale colective cu privire la activitatea elevilor, precum şi asupra comportamentului lor pe parcursul orei.	Elevii vor oferi feedback privind ora desfășurată.	Conversația		Activitate frontală	Aprecieri verbale

Predarea-învățarea centrate pe elev

Autor: prof. Stanciu Constanța
Școala Gimnazială Nr.178,
București, sector 1

Învăţarea centrată pe elev descrie modalităţi de a gândi despre învăţare şi predare ce pun accentul pe responsabilitatea elevului pentru activităţi de genul plănuirii învăţării, interacţiunii cu profesorii şi alţi elevi, cercetării şi evaluării învăţării. Cannon, R. (2000)

Activitatea profesorilor în procesul de învățare centrată pe elev constă în:

- înlocuirea prelegerilor cu învăţarea activă;
- integrarea programelor de învăţare în ritm propriu;
- organizarea unor situaţii cooperante în grup;
- considerarea elevului drept responsabil

O învațare eficientă și durabilă este aceea care are la baza participarea activă a elevului la descoperirea informațiilor, a sensului și utilității lor.

Astfel, în urma unei analize comparative au fost stabilite deosebiri între învățarea tradițională și cea centrată pe elev:

Învăţarea centrată pe elev presupune folosirea abordărilor ce sunt în directă legătură cu unele din abilităţile cheie necesare tinerilor care se pregătesc pentru muncă.

Prin înlocuirea prelegerilor cu învăţarea activă, integrarea învăţării într-un ritm propriu şi organizarea unor situaţii de grup cooperante putem să ne sprijinim elevii pe măsură ce învaţă eficient.

Metodele active de învățare au multiple valenţe formative care contribuie la dezvoltarea gândirii critice, la dezvoltarea creativităţii, implică activ elevii în învăţare, punându-i în situaţia de a gândi critic, de a realiza conexiuni logice, de aproduce idei şi opinii proprii argumentate, de a le comunica şi celorlalţi, de a sintetiza/ esenţializa informaţiile, se bazează pe învăţarea independentă şi prin cooperare, elevii învaţă să respecte părerile colegilor.

Metodele interactive de grup sunt modalitati moderne de stimulare a învatarii si dezvoltarii personale înca de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizeaza interschimbul de idei, de experiente, de cunostinte.

Metodele de învăţare centrată pe elev fac lecţiile interesante, ajută elevii să realizeze judecăţi de substanţă şi fundamente, sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor pe care sa fie capabili sa le aplice în viaţa reală.

Exemple de metode de învățare centrate pe elev: metoda cubului, metoda ciorchinelui, metoda pălăriilor gânditoare, metoda știu-vreau să știu-am învățat, metoda studiului de caz, metoda brainstorming-ului, metoda exploziei stelare (metoda starbursting) Metoda exploziei stelare (metoda starbursting), metoda SINELG (Sistemul Interactiv de Notare pentru Eficientizarea Lecturii şi Gândirii), metoda piramidei sau a „bulgărelui de zăpadă”, metoda discuției dirijate, metoda învățării prin cooperare. Mă voi opri asupra ultimelor patru metode.

1.Metoda SINELG (Sistemul Interactiv de Notare pentru Eficientizarea Lecturii şi Gândirii) - este „un instrument util care le permite elevilor să-şi urmărească în mod activ înţelegerea a ceea ce citesc”. Această metodă este centrată pe menţinerea implicării active a gândirii elevilor în lectura unui text.

2. Metoda piramidei sau a „bulgărelui de zăpadă” - are la bază împletirea activităţii individuale cu cea desfăşurată în cadrul grupurilor. Ea constă în încorporarea activităţii fiecărui membru al colectivului într-un demers colectiv mai amplu, menit să ducă la rezolvarea unei sarcini sau a unei probleme date

3. Metoda discuției dirijate - reprezintă o metodă didactică de comunicare orală, prin care se face un schimb organizat de informaţii (idei, opinii, impresii, critici, propuneri) pe baza unui subiect, cu scopul examinării şi clarificării unor aspecte sau a rezolvării unor probleme care implică soluţii alternative.

4.Metoda învățării prin cooperare - reprezintă un set de strategii care angajează mici echipe de elevi pentru a promova interacțiunea colegială și colaborarea. Aceasta se realizează atunci când elevii lucrează împreună, ca o echipă, pentru a explora o temă nouă, pentru a rezolva o problemă, pentru a crea idei noi, pentru a atinge un obiectiv comun. Această metodă elimină competiția în favoarea colaborării.

O consecință importantă a utilizării metodelor de învățare centrate pe elev o reprezintă necesitatea ca elevii să își asume un înalt grad de responsabilitate în contextul învățării și să își aleagă în mod activ scopurile, precum și să își administreze procesul de învațarea. Ei nu se mai pot baza pe faptul ca profesorul le va spune ce, cum, unde și când să gândească.

Principalele avantaje ale metodelor de învățare centrate pe elev sunt:

- Valorifică gândirea critică/ creativitatea;
- Presupun complementaritate – relaţii;
- Sistematizează experienţe subiective;
- Presupun colaborare – cercetare comună;

Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente.

Acest tip de interactivitate determină ,,identificarea subiectului cu situaţia de învăţare în care acesta este antrenat“ ceea ce duce la transformarea elevului în stăpânul propriei formări.

În şcoala tradiţională, profesorul deţine controlul absolut asupra cunoaşterii şi, prin aceasta, asupra evenimentelor clasei, apărând astfel şi o legătură evidentă între disciplina strictă şi adevărul univoc al magistrului care ține clasa în mână. În şcoala centrată pe elev, profesorul se estompează, doar elevul este miezul problemei.

Bibliografie

1. Oprea, C.L.. (2006) - Strategii didactice interactive, Editura Didactică și Pedagogică, București.
2. Negreț-Dobridor, I., Pânișoară, I. O. (2005) - Știința învățării. De la teorie la practică, Editura Polirom, Iași.
3. Pânișoară, I. O.. (2008) - Comunicarea eficientă, ed. a III-a, revăzută şI adăugită, Editura Polirom, Iași.
4. Învăţarea centrată pe elev Ghid pentru profesori şi formatori, Proiectul PHARE: RO 2002/000-586.05.01.02.01.01, WYG International Ltd
5. Constantin, R., Dumitrescu, L., Gavrilă, R.M., Sarivan, L., Stoicescu, D. (2009) - Predarea–învăţarea interacivă centrată pe elev, ediția a doua revizuită, București

SUPORT EMOȚIONAL PENTRU PĂRINȚII CARE AU COPII CU CES

Prof. Anghel Claudia
Liceul Tehnologic Cezar Nicolau

Din relatările părinților:

„Cum să-mi îngrijesc, să-mi educ și să-mi integrez copilul, eu, părinte care am un copil cu o tulburare de neurodezvoltare și un nivel mediu de educație?”

„Da, am devenit părinte pentru că mi s-a născut copilul, însă după o scurtă perioadă mi-am dat seama că știu informații incomplete cu privire la îngrijirea și creșterea lui.”

„Dizabilitate? Handicap? Deficiență? Tulburare? sau cum s-o mai numii! Eu ce fac? Cum mă descurc?”

“Mi-e greu să înțeleg și să accept .....mă întreb de ce copilul meu și, de ce mie să mi se întâmple asta?”

Este o experiență încărcată de stres. Problematica emoțională a unora dintre părinții copiilor cu cerințe educaționale speciale este de o intensitate mare, ceea ce impune ca aceștia să fie îndrumați către psihologi practicieni sau psihoterapeuți. De ce această îndrumare? Pentru că dacă părintele nu este bine cu el însuși, atunci el nu poate să satisfacă nevoile copilului cu cerințe educaționale speciale și, nevoile unui astfel de copil sunt foarte importante a fi satisfăcute. Părintele trebuie să aibă grijă de el însuși, adică să fie atent la propria persoană, pentru a-și echilibra starea emoțională înlocuind gândul disfuncțional că sunt egoiști dacă nu au toată atenți îndreptată spre satisfacerea nevoilor copilului cu CES cu gândul de a avea o stare generală de bine în familie.

Este adevărat că părinții elevilor cu CES au nevoie de suport emoțional, dar și informațional. Informația crește siguranța părintelui în a ști să gestioneze problematica elevului cu CES. Acest sprijin informațional și emoțional este oferit de grupurile de suport coordonate de psihologii clinicieni sau specializați în diverse terapii, pentru că îi ajută să facă față stresului resimțit.

În relația cu copilul care prezintă cerințe educaționale speciale, comunicarea este de cele mai multe ori dificilă, însă este foarte important ca părintele să să vorbească cu copilul său; prin comunicare se intervine în dezvoltarea cognitivă și emoțională a copilului.

Pentru părinte este important să se asigure că are o persoană potrivită la care să-și poată exprima propriile trăiri, îngrijorări, bucurii, astfel încât să fie înțeles, să se simtă protejat, să fie ascultat cu adevărat, fără să fie criticat. Făcând acest lucru își va putea învăța și copilul să își împărtășească emoțiile și în acest fel părintele poate fi mai bun în relația de comunicare cu copilul său și îl va ajuta pe acesta în gestionarea propriilor trăiri emoționale.

Vorbitul cu copilul sau joaca cu copilul îl face pe părinte să fie conștient de faptul că petrece timp calitativ cu copilul care are CES. Cu cât părintele alocă mai mult timp activităților cu copilul său, cu atât timpul petrecut împreună cu acesta este mai mult, repet din punct de vedere calitativ. Acest timp le oferă deopotrivă o stare de bine psihologic și pot folosi cuvântul *ÎMPREUNĂ*! Timpul ÎMPREUNĂ înseamnă amintiri fericite ceea ce contribuie la dezvoltarea psihică sănătoasă.

Amintirile, atât ale părintelui cât și ale copilului cu CES, se cuibăresc în memoria fiecăruia dintre ei și, memoria are un rol important în felul în care noi, oamenii, înțelegem lumea în care trăim.

Deși rolul de părinte oferă de multe ori satisfacții, pentru părintele unui copil cu CES există situații care par fără ieșire din cauza emoțiilor intense manifestate de părinte., emoții care sunt niște răspunsuri pe care părintele le simte în legătură cu situațiile trăite. Atunci când părintele recunoaște și denumește emoțiile pe care le simte, apare sentimentul că aceste trăiri le poate înțelege; rezultă că, le poate influența și gestiona. Dacă ceea ce simte nu este denumit, apare suferința. Dacă părintele nu înțelege ce i se întâmplă la nivel emoțional, atunci pentru copilul cu CES devine foarte dificil să înțeleagă acest lucru.

Ce trebuie să facă părintele? Să-i poată vorbi copilului despre emoțiile pe care el, părintele, le trăiește sau despre emoțiile pe care le trăiește copilul:

“Astăzi, am fost fericită pentru că ne-am revăzut cu vecinii noștri și pentru că te-am văzut bucuros când ai reușit să strângi toate jucăriile.”

“Te simți trist pentru că nu te-am lăsat la televizor?”

Există părinți care aleg să nu le vorbească celor mici despre emoțiile negative. De reținut pentru acești părinți este faptul că o astfel de alegere este ca și cum am considera că dacă nu vorbim despre un lucru, acel lucru nu există. Total fals, emoțiile negative există și cel mai greu este atunci când ele sunt simțite atât de către adult, cât și de către copilul cu CES.

În viața de zi cu zi, emoțiile au un rol foarte important pentru că ne limitează sau ne lărgesc opțiunile, ne ajută să ne identificăm și să utilizăm resursele personale, să comunicăm mai bine cu cei din jur.

Părintele poate recunoaște la copil emoțiile negative pentru că efectele acestora se văd: fața este tristă, ține umerii aplecați, poate să nu aibă o direcție atunci când merge sau să se deplaseze foarte lent, este lipsit de energie, evită.

Cea mai dificilă emoție este considerată furia, deoarece are ca finalitate comportamentul agresiv, afectează relațiile cu cei din jur și legătura cu noi înșine. Recomandarea pentru părinte este să rețină că furia este vârful emoțiilor negative; înaintea furiei, sunt trăite alte emoții pe care părintele trebuie să și le identifice, să le denumească și să și le exprime, astfel încât să evite conflictele generate de starea de furie.

Dacă are loc un conflict părinte-copil sau copilul are un episod de furie, este important ca părintele să nu se simtă ofensat, să nu creadă că a fost o lipsă de respect a copilului. Dacă părintele își identifică astfel de convingeri, atunci trebuie să amâne orice dialog cu copilul și să-l reia numai după ce ambii sunt calmi, întrebându-l pe copil dacă vrea să înțeleagă de ce s-au înfuriat.

Părintele poate folosi o listă pe care să treacă cât mai multe emoții, apoi să le citească împreună cu copilul, să-l ajute pe acesta să aleagă acele emoții anterioare furiei și apoi să-i explice, cu răbdare și calm, motivele care au generat acele emoții.

De asemenea, părintele poate identifica la copil și dacă intensitatea emoțiilor pozitive este foarte ridicată: entuziasm, exaltare. De reținut este faptul că intensitatea foarte crescută îl afectează pe copil în focusarea pe sarcină, în concentrarea la o activitate.

Recomandarea pentru părinte este ca acesta să încurajeze emoțiile pozitive pentru a-și ajuta copilul să fie funcțional în relații și să fie mai eficient în procesul de învățare.

METODE DE EVALUARE CENTRATE PE ELEV

Prof.înv.primar BRIGLEZAN LOREDANA-DIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ “LUCIAN BLAGA” JIBOU, SĂLAJ

Metode de evaluare: metoda **orală**, metoda **scrisă**, metoda **practică**, **evaluarea asistată de calculator**, alte metode

Numeroase discuţii s-au purtat de-a lungul timpului şi continuă să se poarte şi astăzi în legătură cu gradul de obiectivitate şi de precizie al metodelor de evaluare.

Sunt numeroase argumente „pro” şi „contra” utilizării exclusive a uneia sau alteia dintre metodele cunoscute. În realitate, îmbinarea lor constituie soluţia cea mai potrivită.

- ***Metoda de evaluare orală***

Este una dintre cele mai răspândite şi se poate aplica individual sau pe grupe de elevi. Principalul avantaj al acestei metode îl constituie posibilitatea dialogului profesor-elev, în cadrul căruia profesorul îşi poate da seama nu doar „ce ştie” elevul, ci şi cum gândeşte el, cum se exprimă, cum face faţă unor situaţii problematice diferite de cele întâlnite pe parcursul instruirii. Cu prilejul examinării orale, profesorul îi poate cere elevului să-şi motiveze răspunsul la o anumită întrebare şi să-l argumenteze, după cum tot el îl poate ajuta cu întrebări suplimentare atunci când se află în impas.

Metoda are însă şi unele dezavantaje: ea este mare consumatoare de timp, timp care, adesea, le lipseşte profesorilor ale căror discipline sunt prevăzute în planul de învăţământ cu un număr mic de ore, deci care au mai mulţi elevi cărora trebuie – potrivit reglementărilor în vigoare – să le atribuie cel puţin trei note „în oral” pentru a li se încheia media semestrială.

Un alt dezavantaj este şi acela referitor la dificultatea de a selecţiona, pentru toţi elevii examinaţi, întrebări cu acelaşi grad de dificultate. Pentru a elimina aceste dezavantaje se pot stabili anumite restricţii cu privire la durata acestor examinări orale, în funcţie de vârstă; întrebările vor fi stabilite din vreme pentru a fi cât mai uniforme, ca grad de dificultate, pentru întregul grup de elevi supus verificării, formularea lor făcându-se clar şi precis, fără ambiguităţi.

Ca să-i fie mai uşor, profesorul poate avea în faţă, pe durata examinării, *o fişă de evaluare orală*.

- ***Metoda de evaluare scrisă***

Este utilizată sub diferite forme: extemporal, teză, test, chestionar, eseu, referat, temă executată acasă, portofoliu, proiect etc.

Prin această metodă se asigură uniformitatea subiectelor (ca întindere şi ca dificultate îndeosebi) pentru elevii supuşi evaluării, ca şi posibilitatea de a examina un număr mai mare de elevi în aceeaşi unitate de timp.

Ea îi avantajează pe elevii emotivi şi-i pune la adăpost pe profesorii tentaţi să evalueze preferenţial prin metoda orală.

Ca şi metoda de *evaluare* orală şi cea scrisă are unele dezavantaje sau limite: la teste, de exemplu, elevii pot ghici răspunsurile la itemii cu alegere multiplă; la extemporale şi teze se poate copia.

Indiferent de forma utilizată, în cazul probelor scrise este dificil de apreciat

anumite răspunsuri, când acestea sunt formulate ambiguu, deoarece profesorul care corectează lucrarea nu-i poate cere lămuriri autorului.

În general, metoda de *evaluare* scrisă nu oferă aceleaşi posibilităţi de investigare a pregătirii elevilor (cunoştinţe, deprinderi, abilităţi, capacităţi, competenţe etc.) ca evaluarea orală. În realitate, combinarea celor două metode amplifică avantajele şi diminuează dezavantajele, aşa încât e preferabilă folosirea unui sistem de metode pentru a realiza o *evaluare* cât mai apropiată de adevăr.

Ca şi în cazul evaluării orale, pentru evaluarea scrisă, este necesar să se stabilească unele *criterii de apreciere.*

- La cerinţele de conţinut, ar trebui să se ţină cont de *volumul* şi *corectitudinea* cunoştinţelor, de *rigoarea* demonstraţiilor (acolo unde este cazul).

  Important este întotdeauna să nu se omită *cunoştinţele esenţiale* din materia supusă verificării (examinării).
- Prezentarea conţinutului să se facă sistematic şi concis, într-un limbaj *inteligibil* (riguros din punct de vedere ştiinţific şi corect din punct de vedere gramatical).
- Forma lucrării presupune şi o anumită organizare a conţinutului (în funcţie de specificul acestuia), unele sublinieri, realizarea unor scheme, tabele şi grafice, pentru a pune în valoare unele idei principalele şi a-i permite corectorului să urmărească, mai uşor, aceste idei. Când se recurge la citate, este necesar să se indice şi sursa.

- ***Metoda de evaluare practică***

Le permite profesorilor să constate la ce nivel şi-au format şi dezvoltat elevii anumite deprinderi practice, capacitatea de „a face” (nu doar de „a şti”). Şi această metodă se realizează printr-o mare varietate de forme, în funcţie de specificul obiectului de studiu de la probele susţinute de elevi la educaţia fizică, unde există baremuri precise, la lucrările din laboratoare şi ateliere unde elevii pot face dovada capacităţii de a utiliza cunoştinţe asimilate prin diverse tehnici de lucru: montări şi demontări, executări de piese sau lucrări, efectuarea unor experienţe etc.

Şi, la această categorie de probe, evaluatorii trebuie să stabilească unele criterii, norme şi/sau cerinţe pedagogice, pentru că, de fapt, evaluarea din învăţământ, prin oricare dintre metode s-ar realiza are, prin excelenţă, o valoare, o semnificaţie pedagogică. Aceste cerinţe nu trebuie să difere de cele formulate pe parcursul instruirii, în schimb, ele trebuie să fie cunoscute şi de elevi, împreună cu baremurile (standardele) de notare.

- ***Evaluarea cu ajutorul calculatorului***

Noile tehnologii ale informării şi comunicării (N.T.I.C), cu largi aplicaţii în toate domeniile, au pătruns – e adevărat, destul de greu – şi în învăţământ.

Studii internaţionale de profil menţionează că aplicaţiile N.T.I.C „au fost experimentate în toate etapele procesului educativ: motivare, diagnoză, prezentarea informaţiilor, pregătire, memorare, rezolvare de probleme, verificare, notare” (O. I. D. I., 1990)

Învăţământul asistat de calculator – marea „minune” a tehnicii actuale care zdruncină din temelii învăţământul tradiţional fundamentat de Comenius în celebra sa lucrare *Didactica Magna,* acum mai bine de trei secole – îşi propune obiective ambiţioase, cum sunt: „dezvoltarea raţionamentului, imaginaţiei şi creativităţii, precum şi a capacităţii de a emite o apreciere critică asupra rezultatului dialogului om - maşină” (O.I.D.I, 1990).

Experţii remarcă, pe bună dreptate, că „Informatica are un potenţial educativ foarte mare faţă de ceea ce ar putea oferi alte tehnologii. Informatica permite adaptarea învăţământului la cerinţele fiecărui elev, la ritmul de muncă, la aptitudinile intelectuale şi la nivelul său de cunoştinţe, deci, diversificarea modalităţilor pedagogice şi personalizarea învăţământului”.

Utilizat în *evaluare*, calculatorul le oferă, atât profesorilor cât şi elevilor, o mare diversitate de modalităţi.

Spre deosebire de metodele de *evaluare* tradiţionale, evaluarea cu ajutorul calculatorului este debarasată de orice elemente de subiectivism, ca şi de emoţiile

care-i însoţesc pe cei mai mulţi dintre elevi la verificările curente şi la examene.

Ea economiseşte timpul şi efortul evaluatorilor care, astfel, pot fi utilizate în alte domenii. Se schimbă, deci, însuşi raportul profesor-elev, prin creşterea încrederii elevilor în obiectivitatea profesorilor.

Mai mult, elevii înşişi se pot autoevalua pe parcursul muncii independente pe care o depun zilnic, beneficiind de feed-back-ul atât de necesar unei învăţări eficiente şi performante.

Deşi metoda de *evaluare* cu ajutorul calculatorului este folosită, încă prea puţin, în şcoala românească de toate gradele, începuturile sunt promiţătoare iar numărul adepţilor utilizării ei în evaluarea curentă şi la examene creşte.

Integrată procesului de instruire, evaluarea asistată de calculator ar trebui să capete o mai mare extindere în rezolvarea de probleme (mai dificile pentru elevi).

Acest proces permite studiul pe bază de experienţă (diferit de cel static) care, asociat cu utilizarea materialului imprimat pe calculator, îi oferă elevului un mod interactiv de construire şi asimilare a noilor cunoştinţe, concomitent cu posibilitatea de a verifica dacă ceea ce a învăţat este corect sau nu.

- ***Alte metode de evaluare***

În practica şcolară sunt folosite şi alte metode de *evaluare* a nivelului de pregătire al elevilor, atât pe parcursul instruirii cât şi la sfârşitul ei.

Menţionăm câteva, întâlnite mai des, în activitatea profesorilor:

• observarea;

• referatul;

• eseul;

• fişa de *evaluare;*

• chestionarul;

• investigaţia;

• proiectul;

• portofoliul;

• disertaţia/lucrarea de diplomă.

Multe dintre ele, cum este cazul eseului, referatului, fişei de *evaluare*, chestionarului, proiectului şi disertaţiei/lucrării de diplomă, pot fi incluse în categoria metodelor de *evaluare* scrisă.

Profesorul eficient

Atanasiu Andreea,
Școala Gimnazială Nr. 17 Galați

Dacă am dori să descriem educația folosind termini din dicționar, am spune că educația reprezintă un „ansamblu de metode și de măsuri aplicate sistematic (și în cadru organizat) cu scopul formării și dezvoltării însușirilor intelectuale, morale, fizice etc. ale copiilor, ale tineretului ”. Însă, dacă am ne-am ajuta de o privire de ansamblu pentru a defini acest termen, am putea spune ca educația reprezintă, nu doar învățarea unor noțiuni din diverse domenii, ci și modalitatea prin care omul se dezvoltă emoțional și se integrează în societate.

Educația începe de la vârste fragede și trece prin câteva instituții, precum grădiniță sau școală, care îl ajută pe cel mic să evolueze. Ajunge într-o clasă unde este întâmpinat de cadrul didactic. Din punctul meu de vedere, acesta este unul dintre cei mai importanți oameni ai societății, deoarece el formează, educă viitorii adulți. Copiii văd în acesta un exemplu, și nu numai, văd o persoană în care pot avea încredere, în care pot găsi sprijin, alinare, înțelegere, am putea spune că profesorul poate fi considerat un al treilea părinte.

Pentru a fi profesor este nevoie să fii iubitor de copii. Cei mici simt atunci când sunt plăcuți și sunt atrași și mai mult de cel din fața lor. Calități precum răbdare, creativitate, organizare, perseverență sunt calități ce definesc această profesie. Însă, pentru a fi un bun profesor, este nevoie și de eficiență, o calitate ce presupune a fi practic, util, productiv.

Un profesor eficient este acel profesor care se organizează, pune totul la punct pentru a nu se întreba „Ce fac?”. Pregătește materiale, se folosește de imaginație pentru a face orele interesante, plăcute și pentru a-i atrage pe copii către orele sale, manifestă interes și participă cu plăcere la acestea.

Profesorul eficient îi învață pe copii să învețe. Pentru aceasta, poate folosi numeroase metode, pentru a le oferi cât mai multe exemple de modalități de învățare; de exemplu poate utiliza scheme, imagini, asocieri, jocuri, rime etc. Copiii au nevoie de o memorare logică pentru a înțelege mai ușor noțiunile predate si pentru a obține pefomanță, succes.

„Adaptare” este un alt cuvânt ce descrie activitatea unui profesor eficient. Este nevoie ca acesta să se adapteze nevoilor copiilor și să încerce să-i aducă pe copii, atât cât se poate, la un nivel apropiat pentru a-i fi și lui ușor să gestioneze activitatea de predare sau evaluare.

Pentru a fi eificent, trebuie să fie un adevărat exemplu pentru elevii săi, să respecte și el, la rândul său regulile clasei, pentru a câștiga încrederea copiilor, dar și pentru a le forma acestora o rutină din respectarea regulilor. Îi ajută să înțeleagă că aceste reguli îi vor ajuta în viitor să se adapteze și să formeze o societate educată.

Un profesor eficient are nevoie și el de ajutorul copiilor pe care îi educă; astfel, se poate consulta cu ei atunci când trebuie luată o decizie sau realizată o acțiune. Prin astfel de acțiuni, cei mici simt că sunt importanți, utili grupului, dar totodată și munca (,) cadrului didactic este mai puțină. Fiecare va învăța să-și asume responsabilități prin luarea deciziilor.

Pentru ca eficiența profesorului să dea roade, este nevoie ca acesta să aibă o relație strânsă și cu părinții. Să le transmită acestora că educația celor mici continuă și acasă, după ce părăsesc școala sau grădinița. Ajutorul părinților, care respectă sfaturile cadrului didactic, va contribui la dezvoltarea copiilor și la educația acestora.

Perseverența este o altă calitate a pofesorului eficient. Aceasta este sinonim cu a fi ambițios, lucru care se manifestă prin participarea cadrului didactic la diverse programe de dezvoltare profesională, care îl ajută să devină mai bun, să evolueze atât în plan profesional, cât și sentimental, deoarece poate descoperi noi tehnici prin care să fie înțeles cât mai corect de către cei mici.

În concluzie, pentru a fi un profesor eficient este nevoie să fii aproape de copiii pe care îi îndrumi, să ai răbdare, să organizezi cum trebuie și timpul și activitățile, să fii deschis către noi posibilități de dezvoltare. Astfel, va contribui cu adevărat la dezvoltarea armonioasă a copiilor ce vor deveni adulții de mâine care vor contribui, la rândul lor, la dezvoltarea unei societăți armoanioase ce îmbină respectul cu imaginația și bunătatea cu intelignța.

ASEMĂNĂRILE ȘI DEOSEBIRILE DINTRE POVESTIRE ȘI ROMAN
CU SPRIJINUL TEXTELOR „ÎN PĂDUREA PETRIȘORULUI” DE MIHAIL SADOVEANU ȘI „FRAM, URSUL POLAR” DE CEZAR PETRESCU

PĂUN FLORENTINA NICOLETA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „PETRE MIRONESCU-MERA”

Genul epic cuprinde totalitatea creațiilor în proză sau în versuri care au ca mod de expunere principal narațiunea , ideile, sentimentele, opiniile autorului fiind transmise mediat, indirect prin intermediul personajelor și acțiunii.

Din punct de vedere literar, **povestirea** este o specie a genului epic în proză sau rareori în versuri de origine cultă sau populară , în care narațiunea puternic marcată de subiectivism, se construiește prin amânarea deznodământului și se concentrează în jurul unui singur eveniment neobișnuit pentru a cărui autenticitate pledează naratorul însuși , care poate fi martor sau chiar personaj.

Povestitorul are ca scop să mențină trează atenția , curiozitatea cititorului și să-l convingă de verosimilitatea faptelor relatate. Se identifică , în consecință, un anumit ritual al povestirii în care naratorul face eforturi pentru a-l coopta și angrena pe cititor sau ascultător.

Din punct de vedere literar, **romanul** este o specie a genului epic în proză , de mare întindere , cu acțiune amplă și complexă, desfășurată pe mai multe planuri cu intrigă complicată și personaje numeroase și bine conturate.

Romanul pentru copii reprezintă o categorie tematică a romanului în general și se caracterizează prin tema specifică, accesibilitate, prin funcția formativ- educativă dar și prin funcția de divertisment. Prin intermediul textului literar copilul își satisface nevoia de aventură și de neobișnuit , romanul reprezentând o formă de evadare din cotidian. Prin aventurile sale romanul pentru copii oferă acestora un exercițiu de a-și dezvolta gândirea și imaginația.

„În pădurea Petrișorului” de Mihail Sadoveanu este o povestire cu o întindere redusă față de roman , în care se relateaza o întâmplare de vânătoare, subiectul incitant fiind prezentat ca adevărat.

În partea descriptivă de început este prezentată viața din pădure, particularitățile unui colț din natură , o pădure impresionantă prin frumusețe, prin viața de care freamătă, prin colorit, sonorități și miresme cu tot cu minunatele peisaje. În aceste descrieri apar viețuitoare ca: roiuri de musculițe, grangur, sticleți cu pete de sânge , pițigoi rotunzi cu pene cenușii și negre, cintezi cu piepturile cărămizii, gâze cu aripi străvezii și albastre, fluturi și iepurele roșcat pitit pe labe care dormita. Specific lui Sadoveanu în această parte predomină descrierea amănunțită în care abundă figurile de stil, autorul pune accent pe artă, pe redarea detaliilor, acesta zugrăvește cu un impresionant talent natura. **Imaginile vizuale** reține atenția, nu atât prin forme, cât prin efectele de lumină: „lumina se cernea”, îi sticleau penele ca gălbenușul oului”, „cu pete de sânge”. Aceste imagini sunt realizate prin epitete, cele mai multe cromatice, comparații. **Imaginile auditive** sunt și ele realizate prin epitete, fie al substantivelor, fie al verbelor, uneori antepuse determinantul sau organizate în enumerații: „șuiet adânc”, „fluierări gâlgâite”, răsunet lung”, „fremătau melodios chemările”, „chemare nedeslușită, moale, strânsă”. Prin toate imaginile artistice, Sadoveanu creează o atmosferă de liniște și pace, de armonie desăvârșită, în concordanță cu calmul și liniștea autorului. Dupa aceste descrieri minunate, apar două personaje: un boier, cuconul Grigoriță și pădurarul, un vânător pe nume Vasile. Acestia se plimbă prin padurea deasă și își cheamă câinii pe nume Osman și Frișca. Ei se plimbă, în timp ce vânătorul povestește cu lux de amănunte cum a doborât doi lupi imensi din câteva împușcături. În această parte a povestirii autorul atrage atenția cititorului prin apel la oralitate, la dialogul dintre cele două personaje. Se face liniște o perioadă de timp, deoarece cei doi

trimiseseră copoii la vânătoare apoi pe drum se întâlnesc cu o veveriță, dar nu îi fac niciun rău. Dintr-odată, o caprioară trece fulgerător prin fața lor, iar unul dintre cei doi începe să tragă în ea. Caprioara a fost nimerită într-un punct, iar din acel loc sângele a început să șiroiască. Acesta se împleticea pe picior, apoi forma mici balți. Căprioara se uita din când în când la reflecția ei din apă. La un moment dat, un țap a trecut pe acolo, dar nu a ajutat-o.Din păcate, căprioara a murit în chinuri.

„Fram, ursul polar” de Cezar Petrescu este un roman pentru copii care din punct de vedere tematic este un roman despre lumea viețuitoarelor. Acest roman respectă algoritmul scrierilor de aventură în care principalul țel este implicarea afectivă a cititorului în acțiune, acesta este antrenat în drama personajului. Fram, un pui de urs reprezintă atracția principală a circului Struțki, a cărui reprezentație are loc pentru ultima oară în oraș. Fram trebuia să între în scenă după numărul lui Miss Ellian, îmblânzitoarea de tigri, dar se pare că în această seară întârzie să apară. Fram e renumit pentru numărul său fără dresor, pentru acrobațiile sale și pentru gesturile aproape umane pe care le căpătase. În cele din urmă, Fram își face apariția. Însă tristețea i se citește pe chip și părăsește scena fără a-și face numărul. Aflat în cabina sa, Fram se gândește cu dor la sloiurile de gheață și la mama sa de care a fost despărțit foarte timpuriu. Aceasta a fost împușcată de eschimoși, iar el a fost luat pe o corabie cumpărat de către marinarul Lars, apoi vândut de către acesta unui circ din Norvegia. Acesta sare la bătaie, dar Fram reușește să-l pună pe fugă cu acrobațiile sale de circ. Astfel, reușește să mănânce ceea ce acesta vâna. Atunci când se întâlnește cu o ursoaică cu doi pui, realizează că ceea ce pe oameni îi încânta, și anume giumbușlucurile sale, pe animale le sperie. Astfel, se urcă pe un sloi de gheață și plutește spre alte meleaguri. După un timp se întâlnește cu un pui de urs a cărui mamă tocmai fusese ucisă de către un alt urs. Fram s-a bucurat că în sfârșit cineva nu fuge de el, iar împreună i-au dat o lecție ursului ucigaș. Însă, atunci când Fram descoperă că puiul de urs începe să-i imite comportamentul, decide să-l părăsească pentru ca acesta să rămână „normal”. Regăsindu-se din nou singur, Fram începe să simtă lipsa oamenilor. Astfel, se bucură când întâlnește un copil de eschimos care părea fascinat de el. Însă tristețea îl cuprinde când realizează că acesta încerca să-l omoare. Astfel, Fram pleacă în neștire pe o bucată de gheață până ajunge să se întâlnească cu doi oameni de pe vaporul care-l adusese la Polul Nord. Aceștia rămăseseră prinși într-o furtună de gheață, departe de tabăra lor. Fram îi recunoaște și încearcă să-i încălzească. La sosirea vaporului, Fram este primul care urcă, abia așteptând să ajungă din nou printre oamni, acolo unde el se simțea cel mai bine.

Asemănări și deosebiri între povestire și roman, respectiv **„În pădurea Petrișorului” de Mihail Sadoveanu** și **Fram, ursul polar”** de Cezar Petrescu:

- Ambele opere literare sunt **specii literare** care aparțin genului epic în proză; narațiunea este modul de expunere specific genului epic în proză;
- Structura povestirii prezintă formula introductivă în care se plasează în timp și spațiu acțiunea, în cazul nostru descrierea cadrului natural , apoi pregătirea relatării , naratorul pregătește auditoriul în vederea povestirii (apariția câinilor, relatarea vânătorii celor doi lupi), povestirea propriu-zisă (vânătoarea căprioarei) , consemnarea reacțiilor de uimire și încântare ale auditoriului și deznodământul pregătit treptat cu ajutorul suspansului (moartea căprioarei).
- Romanul are o structură narativă amplă, complexă corespunzătoare planurilor , acțiunilor paralele, în roman se descrie pendularea între două lumi și între două perspective asupra vieții. Fiind complex și din punct de vedere tematic, temei principale i se adaugă și altele secundare subordonate celei dintâi. La povestire structura narativă este de mică întindere în care se urmărește un singur plan narativ, cu accentul pe acțiune (vânătoarea).

- Cele paisprezece capitole ale romanului poartă câte un titlu semnificativ, înfățișând povestea impresionantă a puiului de urs, prezentată pe două planuri - al prezentului și al rememorării.
- Ca și **trăsături** privind evoluția firului epic în **povestirea** la care facem referire se relatează fapte din punctul de vedere al unui narator, care este martor și participant la evenimentul povestit. Dominată de o singură trăsătură de caracter, interesul cititorului se concentrează asupra situației narate, pe când la roman, opera este structurată pe mai multe planuri la care iau parte numeroase personaje bine conturate ;, Fram, ursul polar este personaj central simbol , iar intriga este complicată cu acțiune amplă și complexă;
- Tema este în ambele cazuri viața necuvântătoarelor; dar și a naturii sau moartea în chinuri, prada și vânătorul în cazul povestirii la care facem referire;
- Prima și cea mai importată caracteristică a romanului pentru copii este că subiectul prezintă în mod direct sau indirect aspecte specifice vârstei copilăriei. Față de povestire romanul este cel mai accesibil copilului din clasele primare datorită formei sale extinse, unii copii pot citi capitole întregi, alții ajung chiar să parcurgă orice text în integralitatea lui.
- Motivele în cazul romanului= animalul la limită visând la locul de baștină la origini, Fram este simbol al dezrădăcinarii cu consecințe târzii și iremediabile, al celui care se rupe de pământul natal, de copilărie, a inadaptării. antiteza dintre viața la oraș, în cadrul circului, lipsită de libertate și viața liberă din cadrul natural, Polul Nord, În cazul povestirii, motivul este al uciderii cu sânge rece a animalului nevinovat respectiv vânătoarea de animale sălbatice.
- Timpul povestirii este specificat pe la sfârșitul lui august se identifică și un salt temporal cu revenire (momentul povestirii uciderii celor doi lupi de către vânător). Actul povestirii este realizat într-un context temporal și spațial specific (pădurea), se creează o atmosferă propice depanării amintirilor, actul povestirii urmează un fel de ceremonial al captării cititorului, un ceremonial de stârnire a curiozității receptorului, timpul nu este unul concret, istoric ci unul mitic. În cazul romanului timpul povestirii nu este unul cronologic, se identifică salturi temporale cu reveniri și anticipări, rememorările sunt generate de firul memoriei involuntare , afective (povestea lui Lars, povestea vânătorului de urși).
- Spațiul romanului conține atributele realului fiind reprezentat la început de cadrul unui orășel unde circul a poposit, orășel văzut ca topos simbolic ce înglobează elemente simbolice (locuitorii, bunicii, copiii) Orașul reprezintă și cadrul rutinei , al vieții monotone și mediocre însuflețit de caravana circului.Cu realism este prezentat și spațiul circului, animale și oameni deopotrivă. Polul Nord este un cadru privit din două perspective; universul ideal, al visului, al aspirației apoi devine un spațiu al claustrării și inadaptării. Spațiile diferite sugerează drama dezrădăcinării, a inadaptatului.
- Relația om-animal în cazul povestirii este prezentată ca omul văzut ca inamic al animalului, cruzimea cu care omul ucide animalele lipsite de apărare.
- Relația om-animal în cazul romanului este complex prezentată din multiple unghiuri și perspective. Omul poate constitui pentru animalul îmblânzit un model, înțelepciunea animalului, afectivitatea și căldura inversează raportul făcând animalul superior omului. Omul reprezintă pentru animal nu doar stăpânul generos sau spectatorul entuziasmat ci și un posibil sau real adversar. Omul și animalul la circ sunt prezentate ca două forțe în concurență ce se află într-o continuă confruntare a dominației. Animalele sălbatice dresate de oameni nu-și abandonează esența , nevoia de a ucide. Omul văzut ca inamic al animalului apare numit în simbolisticul titlu al capitolului al VI-lea Omul, câinele și pușca.
- Personajele romanului sunt numeroase în general , fiind bine individualizate , Fram, este cel mai bine conturat și cu consistență psihologică reprezintă personajul principal care capătă valoare de simbol alegoric al dramei celui

dezrădăcinat care își pierde echilibrul sufletesc oscilând între lumea ghețurilor și lumea circului. În cazul povestirii personajele sunt puține (pădurea Petrișorului, natura cu toate elementele ei este personajul principal iar de altă parte boierul, pădurarul, câinii, căprioara, țapul), planul uman este inferior planului animal unde este prezentată flora și fauna.

- Limbajul romanului se remarcă prin modernitate, fraze scurte, concentrate, narațiunea este modul de expunere preponderent dar nu lipsesc pasaje descriptive cu epitete în lanț, figuri de stil . În cazul povestirii, narațiunea este de asemenea modul de expunere iar descrierea este amănunțită în care abundă figurile de stil, autorul pune accent pe artă, pe redarea detaliilor, acesta zugrăvește cu un impresionant talent natura. **Imaginile vizuale** rețin atenția, nu atât prin forme, cât prin efectele de lumină. **Imaginile auditive** sunt și ele realizate prin epitete, fie al substantivelor, fie al verbelor, uneori antepuse determinantul sau organizate în enumerații: „șuiet adânc”, „fluierări gâlgâite”, răsunet lung”, „fremătau melodios chemările”, „chemare nedeslușită, moale, strânsă”. Prin toate imaginile artistice, Sadoveanu creează o atmosferă de liniște și pace, de armonie desăvârșită, în concordanță cu calmul și liniștea autorului.
- Ambele opere au funcții moralizatoare.

DIDACTICA EDUCAȚIEI TEHNOLOGICE
TEHNICA ORIGAMI

PĂUN FLORENTINA-NICOLETA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ PETRE MIRONESCU-MERA

Discipline precum ikebana (arta aranjării florilor), chanoyu (ceremonia ceaiului) sau origami (arta plierii hârtiei) au reprezentat dintotdeauna pilonii artelor tradiționale japoneze și adevărate simboluri ale frumuseții culturii nipone.

1. Istoria origami

Istoria niponă nu consemnează cu exactitate data de naștere a tehnicii origami, însa unii istorici sunt de părere că piesele origami s-ar fi nascut în China, apariția lor fiind legată, probabil, de perioada în care a aparut hârtia, adica de începutul secolului al II-lea (d.Hr.). Ce mentionează, însă, documentele istorice în mod clar e faptul că tehnica origami a fost introdusă în cultura tradițională japoneză începand cu secolul al VI-lea de calugării budiști. Deși doar a adoptat origami, Japonia a intrat ulterior în mentalul colectiv drept țara careia îi datorăm origami. Aceste ornamente erau folosite pe post de adevărate obiecte de artă în casele japoneze și aveau statutul de obiecte foarte scumpe, de lux, îndeosebi pentru că hârtia era un bun de preț, pe care nu și-l putea permite oricine. O parte dintre modelele de origami au fost introduse inclusiv în ceremoniile religioase închinate zeilor, iar cele asociate cu modelele shintoiste au rămas neschimbate, fiind folosite și astăzi. Cu toate astea, foarte multe dintre modelele complexe de origami folosite începand cu (și dupa) secolul al VI-lea s-au pierdut pentru că tehnica era transmisă din generație în generație, pe cale orală. Ca fapt divers, primele documente scrise care consemnează instrucțiuni pentru realizarea modelelor de origami datează din 1797. De asemenea, dupa aproape 50 de ani, o enciclopedie iî care erau detaliate diverse elemente ale culturii japoneze a inclus o colectie amplă de figurine tradiționale japoneze care includeau și multe modele origami.

Instrumente necesare

În funcție de context, tehnica origami poate fi considerată atât hobby, joc, cât și artă. Origami poate fi folosit inclusiv pentru a scăpa de stres după o zi grea la serviciu, dar și ca modalitate de a-i încuraja pe cei mici să fie mai creativi, de exemplu.

Pentru realizarea împăturirii de tip origami este necesar: hârtie speciala pentru origami, pe care o găsești în comert, în magazinele specializate; un instrument din os pentru îndoit, pe care, la fel, îl găsești în magazinele specializate sau în cele cu tematică nipona; lipici; creioane de colorat.

2. Tehnici de împăturire

La început trebuie însușite simbolurile care ne orientează spre împăturirea hârtiei. Sunt 9 simboluri cu nume sugestive, precum împăturirea în vale sau împăturirea în munte, plierea împotriva îndoiturii. Pentru fiecare figură există diagrame care descriu modul în care trebuie împăturită hârtia. Câteva reguli care trebuie respectate la împăturirea hârtiei**:** figurile se vor împături mereu pe o suprafața neteda și plată; hârtiile se măsoară și se decupează de fiecare dată foarte exact;

îndoiturile arătate se vor executa cu multă grijă; întâi se va împături forma de bază care aparţine figurii respective; etapele de lucru nu trebuie privite separat, ci în ansamblu fiecare etapă este o continuare a celei precedente.

Obiectele realizate prin această tehnică pot fi utilizate în cadrul activităților de dezvoltarea vorbirii, educarea limbajului, ca suport ilustrativ pentru familiarizarea copiilor cu conţinutul unor texte literare, pot fi confecţionate machete pentru activitățile de cunoaştere a mediului înconjurător, de învățare a unor cântece noi. Obiectele confecţionate produc o mare plăcere copiilor fiind folosite ca decoruri în crearea unui mediu educaţional adecvat, pentru o stimulare de mai departe a creativităţii.

Origami, în acest sens, oferă un câmp larg de activitate: mişcările produse de copii sunt numeroase şi variate. Este foarte important ca la plierea figurilor copilul să lucreze simultan cu ambele mâini. Este bine cunoscut faptul că majoritatea copiilor şi chiar maturilor realizează totul cu mâna dreaptă. Acest lucru conduce la dezvoltarea disproporţionată a emisferei stângi a creierului. În acest sens origami armonizează activitatea ambelor emisfere cerebrale pentru că ambele mâini sunt puse în mişcare. Origami contribuie şi la dezvoltarea gândirii constructive a copiilor, imaginaţiei lor creatoare, gustului artistic, familiarizează copiii cu conceptele de bază ale geometriei (unghi, lateral, pătrat, triunghi etc.), dezvoltă spiritual de observaţie, îmbogăţeşte vocabularul cu termeni speciali, dezvoltă străduinț a, atât de necesară în realizarea muncii minuţioase, contribuie la dezvoltarea atenţiei, deoarece impune mobilizare asupra procesului de realizare a lucrării. Copilul de obicei este impresionat de lumea înconjurătoare, iar origami îi permite să aplice impresiile, să creeze, să-şi dezvolte imaginaţia.

3. **Exemple de piese origami clasa a III-a.**
4. **Aplicație Învățământ primar**

Clasa: a III-a;

Aria curriculară: Arte și tehnologii;

Disciplina: Arte vizuale și abilități practice;

Unitatea tematică: Arta plierii hârtiei;

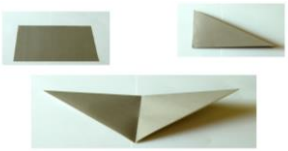
Subiectul lecției: „Câinele”;

Tipul lecției: Formare de priceperi și deprinderi.

Competențe specifice:

2.3. Realizarea de obiecte/construcţii/folosind materiale uşor de prelucrat şi tehnici accesibile.

2.4. Transformarea unui material folosind o tehnică simplă.

Obiective operaționale:

O.1. Să realizeze corect cățelul prin tehnica origami, după modelul prezentat;

O.2. Să lucreze curat și îngrijit după instrucțiunile învățătorului;

O.3. Să prelucreze integral cățelul cu ajutorul materialelor avute la dispoziție.

Mijloace de învățământ: hârtie specială de origami colorată, marker.

Etape de lucru:

* Îndoaie hârtia pe diagonală, apoi îndoaie triunghiul obținut în jumătate, pentru a forma cuta respectivă.
* Acum vei face urechile cainelui prin îndoirea colțurilor de la baza triunghiului, astfel încât să rămână un centimetru între urechi și cuta obținută prin îndoire. Apoi nu mai trebuie decât să îndoi spre interior și vârful triunghiului, care va fi boticul câinelui.
* Desenează ochii și nasul câinelui cu un marker negru. Dacă vrei ca bucățile de hârtie să stea lipite, folosește un lipici obișnuit pentru a le fixa.
* Poți folosi ce culoare dorești.

BIBLIOGRAFIE

1. Biliboaca, M, (2009). *O expozitie de origami*. În Buletinul de făgăras.
2. Flonta, M. & Stupineanu, C. (2015). *Arte vizuale și abilități practice. Manual pentru clasa a III-a.* București: Editura CD PRESS.
3. M.E.N. (2014). *Programa școlară pentru disciplina ARTE VIZUALE ŞI ABILITĂŢI PRACTICE CLASELE a III-a – a IV-a.* București.
4. Șimăndan, V.M. (2000). *O inedită expoziției de origami*. În Buletinul de Arad.

PLANIFICARE ACTIVITĂȚI PROPUSE ÎN CADRUL PLANULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZATĂ- ELEV CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE

Ursachi Cristina -Alina
Școala Gimnazială nr.28 “Dan Barbilian”, Constanța

Nr. crt.	Activitatea	Materiale didactice	Metode şi tehnici	Data	Obs.
1	„Să ne cunoaştem!”	fişă de lucru fişă de lucru individuală	- comunicări orale, - povestire, - muncă individuală, - activităţi plastice, - exemplificări		
2	„Eu sunt, tu eşti”	fişă de lucru diplomă de merit	- comunicări orale, - povestire, - muncă individuală, - exemplificări		
3	„Povestea mea”	fişă de discuţie fişă de lucru individuală	- comunicări orale, - povestire, - muncă individuală, - activităţi plastice, - exemplificări		
4	„Grupul şcolar”	fişă de discuţie fişă de lucru individuală	- comunicări orale, - povestire, - muncă individuală, - activităţi plastice, - exemplificări		
5	„Ce este un prieten?”	fişă de discuţie fişă de lucru individuală	- comunicări orale, - povestire, - muncă individuală, - activităţi plastice, - exemplificări		
6	„Relaţii de prietenie”	fişă de discuţie fişă de lucru individuală	- comunicări orale, - povestire, - muncă individuală, - exemplificări		
7	„Grupul de prieteni”	fişă de discuţie fişă de lucru individuală	- comunicări orale, - povestire,		

			- muncă individuală, - activităţi plastice, - exemplificări		
8	„Toţi suntem egali”	fişă de discuţie fişă de lucru individuală	- comunicări orale, - povestire, - muncă individuală, - activităţi plastice, - exemplificări		
9	„Şcoala este a tuturor”	fişă de discuţie fişă de lucru individuală	- comunicări orale, - povestire, - muncă individuală, - exemplificări		
10	„Învaţă de la alţii”	fişă de discuţie fişă de lucru individuală	- comunicări orale, - povestire, - muncă individuală, - activităţi plastice, - exemplificări - analiza produselor activităţii		

Folosindu-se de acest desen atât cadrul didactic cât şi copilul vor trebui să se identifice pe rând cu floarea, spunându-şi numele şi câteva calităţi sau defecte. Petalele le vor asocia cu părinţii, iar tulpina cu învăţătoarea.

Plan de intervenție personalizat

Prof. Psihopedagog Silvia FICUȚ
Centrul Şcolar de Educaţie Incluzivă Nr.1 Oradea
Str. Roman Ciorogariu, Nr.48

Nume și prenume elev: L.V.G.

Data nașterii:

Grupa/clasa: A preșcolari

Echipa de implementare PIP:

Educatoare/educator învățământ preșcolar:

Profesor psihopedagog: prof. Ficuț Silvia

Profesor kinetoterapeut: prof.

Diagnostic: Deficiență mintală moderată și cu deficiențe asociate

Deficiențe asociate: Întâmpină greutăți în exprimare, cu un vocabular redus, dislalie. Dificultăți de înregistrare-procesare-redare de informații. Deficit de atenție.

Anamneza: Preșcolarul are vârsta de 6 ani și 3 luni, de etnie rromă, provine din mediul rural, dintr-o familie cu 6 frați. Relațiile dintre părinți sunt instabile, cu certuri frecvente însoțite de violență domestică.

Rezumat al evaluării inițiale prin analiză SWOT:

PUNCTE TARI	PUNCTE SLABE
- achiziționarea limbajului verbal; - comunicare funcţională;	- instabilitatea atenţiei; - concentrare scazută a atenției pe sarcini de învățare;
OPORTUNITĂȚI	AMENINȚĂRI
- interes faţă de jocuri şi activităţi muzicale; - achiziţii în domeniile de intervenție;	- imaturitate socială; - generalizarea și transferarea cunoștințelor;

Competențe/elemente de competență/obiective vizate

Unități- elemente de competență:	Obiective educaționale:
C3Utilizarea comunicarii verbale, nonverbale și paraverbale; 3.2.Stimularea mobilității fonoarticulatorii/ auz fonematic; C4Formarea de structuri verbale de bază și de răspuns prin reacții adecvate; 4.1. Constituirea unor structuri verbale de bază; 4.2. Constituirea abilităților de a răspunde prin reacții adecvate la stimuli externi; C6Stimularea capacității de interacțiune, explorare și cunoaștere a mediului extern; 6.2. Observare, urmărire și identificare a stimulilor; C.7.Discriminarea, identificarea și interpretarea stimulilor externi din mediul; C8 Integrarea informațiilor perceptive în structuri cu sens 8.1.Formarea capacității de analiză și sinteză a informațiilor; C.2.Consolidarea abilităților motrice si realizarea conduitelor motrice ; 2.1.Structurarea gesturilor motrice de bază; C.1. Educarea controlului voluntar și reprezentarea mentală; C.6.Stimularea capacității de interacțiune, explorare și cunoaștere a mediului extern; 3.1,Identificarea abilităţilor de recunoaştere și exprimare a emoţiilor;	O1 -să emită onomatopee simple; O2- să pronunțe corect sunete; O3 -să identifice prin pipăit; O4 -să folosească propoziția simplă în comunicare; O5 -să sesizeze și să asocieze imagine-gest; O6- să se orientare spre stimuli; O7- să se deplaseze spre stimuli; O8 -să denumească anotimpurile; O9- să identifice părțile propriului corp și pe păpușă; O10 -să identifice anumite obiecte; O11- să sorteze după model; O12- să identifice anumite obiecte; O13 -să realizeze conduite motrice de bază și reprezentare mental; O14 -să prindă și să arunce obiecte cu două mâini; O15 -să recunoască asperietatea (aspru, lucios, catifelat, poros,fin,etc.; O16 -să recunoască emoția;

Fișă de monitorizare:

Domenii de intervenție/Discipline	Obiective educaționale	Activități de învățare	Strategii	Clasă/Cabinet Modul I			Clasă/Cabinet Modul II		
				P*	R*	S*	S*	R*	S*
I.LIMBAJ ȘI COMUNICARE: V.TERAPII SPECIFICE SI DE COMPENSARE Terapii și programe de intervenție -Structurarea si dezvoltarea limbajului; II.COGNITIV-EXPERIENȚIAL Terapii și programe de intervenție -Stimulare cognitivă; -Terapia tulburărilor de limaj; -Stimulare multisenzorială; III.SOCIO-EMOTIONAL Psihodiagnostic IV.PSIHOMOTRIC Terapii și programe de intervenție -Educatie perceptiv-motric;	O1 O2 O11 O15 O3 O4 O12 O13 O5 O6 O7 O10 O8 O9 O16 O14	- Exerciții de pronunție corectă a sunetelor; -Exerciții de emisie onomatopeică; - Exerciții de explorare de obiecte; - Exerciții de identificare a proprietăților obiectelor prin pipăit (mărime, formă, greutate, lungime); -Exerciții de compunere și recompunere a corpului din părțile lui componente; - Exerciții de percepție și diferențiere a gusturilor și mirosurilor; - Exerciții de stimulare multisenzorială (vizual, gustativ, auditiv, tactilkinestezic); -Exercitii de identificare a elementelor lipsă (păpuși dezmembrate, planșe lacunare) cu grad progresiv de dificultate; -Exerciții de identificare a două asemănări dintre obiecte, evenimente, acţiuni; - Exerciții de recunoaștere e diferitelor evenimente din natură; - Exerciții de identificare a propriilor emoții în diverse situaţii; - Exerciții de transmitere pe cale verbal și nonverbală a unor mesaje afective; -Exerciții de prindere și de aruncare;	Comunicarea joc în oglindă explicația demonstrația pantomima exercițiul						

PLAN PERSONALIZAT DE DEZVOLTARE A LITERAȚIEI

Prof.înv.primar KANDERT STELA MIRELA
Școala Gimnazială ”Silvania” Șimleu Șilvaniei, Sălaj

Inițiale/ pseudonim elev(ă): S.P.

Clasa/ an școlar: a IV-a C/ 2022-2023

Interpretarea rezultatelor evaluării inițiale:

După evaluarile susținute se constată că elevul stăpânește la un nivel corespunzător competențele de citit/scris, dar întâmpină dificultăți majore în întelegerea textului citit. Se va pune accent pe dezvoltarea competențelor de literație, remedierea greșelilor de ortografie și punctuatie, înțelegerea elementelor textuale care conduc la descifrarea în profunzime a textului citit.

Arii de intervenție principale și obiectivele urmărite (corelat cu rezultatele evaluării; a se vedea meniul de strategii și activități recomandate)**:**

- Dezvoltarea abilitatilor de citit /scris;
- Activizarea și îmbogățirea vocabularului;
- Încurajarea exprimării coerente, orale și scrise,
- Diminuarea stărilor de frustrare legate de rezolvarea greșită a unor exerciții.
- Dezvoltarea autonomiei personale și sociale;
- Dezvoltarea atitunilor pozitive de relaționare în grup;
- Să identifice titlul și autorul unui text;
- Să formuleze răspunsuri la întrebări pe baza unui text citit;
- Să identifice cuvinte necunoscute și să le integreze în enunțuri;
- Să utilizeze corect semne de punctuație;
- Să povestească pe scurt o secvență dintr-un text sau o întâmplare imaginară.

Perioada de implementare a planului și durata estimată în ore:

4 ore/săptămână pe parcursul a 10 săptămâni

STRUCTURA PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

OBIECTIVE/ COMPETENȚE SPECIFICE	**CONȚINUTURI/ ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE**	**METODE SI MIJLOACE DE REALIZARE**	**CRITERII MINIMALE DE APRECIERE A PROGRESULUI**	**METODE ŞI INSTRUMENTE DE EVALUARE**
***3.4. Evaluarea elementelor textuale care conduc la înţelegerea de profunzime în cadrul lecturii,* <u>cu sprijn</u>**	● **Textul literar – lectura textului** folosirea metodelor gândirii critice pentru explorarea textului: *explozia stelară* (3.4.); - identificarea cuvintelor necunoscute (3.4.); - integrarea cuvintelor nou-învăţate în reţele lexicale (3.4.); - formularea de răspunsuri la întrebări pentru ilustrarea sevenţelor narative: *Cine? Ce face? Cum? Când? De ce?* (3.4.)	● Resurse materiale: text suport: *manual Intuitext* ● Resurse procedurale: procedee de citire activă, conversaţia, explicaţia, exerciţiul Forme de organizare: Frontal,individual,în perechi	--identifică titlul şi autorul unui text, -formulează 3 întrebări referitoare la subiecte de interes, - formulază 3 întrebări şi răspunsuri pe baza textului citit - răspunde la întrebări din text, cu ajutorul exploziei stelare, - identifică cuvinte necunoscute și deduce sensul ,cu sprijin, - formulează propozitii cu cuvinte noi, - formulează răspunsuri la întrebări pentru ilustrarea sevenţelor narative	Observare sistematică: calitatea actului citirii/scrierii: lista de verificare: – citire corectă şi clară (articulare corectă a sunetelor, silabelor, cuvintelor din textul citit) – citire fluentă (cuprinde în câmpul vizual un cuvânt, – citire cu intonaţie adecvată (intonează enunţurile potrivit semnelor de punctuaţie). -Organizarea textului scris – Scrierea pe liniatură dictando -copiere – Transcrieri -dictare
3.4. Evaluarea elementelor textuale care conduc la înţelegerea de profunzime în cadrul lecturii,* <u>cu sprijn</u>** ***4.1. Recunoaşterea şi remedierea greşelilor de ortografie şi de punctuaţie în redactarea de text	● **Semnele de punctuaţie** citirea expresivă cu respectarea intonaţiei(3.4) - discutarea greşelilor de ortografie (4.1.); -completarea semnelor de punctuaţie în texte date .(4.1) -alcătuirea unor enunţuri folosind semnele de puncuatie(4.1)	Resurse materiale: manual ,fişe de lucru,jetoane, videoproiector ● Resurse procedurale: conversaţia, explicaţia, observarea dirijată, exerciţiul, jocul didactic, jocul de rol Forme de organizare: Frontal,individual,în perechi,în grup	-respectă intonația în textele citite, - Completează semne de punctuație în texte date, - alcătuiește enunțuri folosind semnele de puncuatie	Aprecieri verbale **autoevaluarea**

2.1. Descrierea unui personaj dintr-o carte/ dintr-un film /a unui personaj imaginar urmărind un set de repere, cu sprijin ***4.1. Recunoaşterea şi remedierea greşelilor de ortografie şi de punctuaţie în redactarea de text, cu sprijin sprijn***	● **Dialogul** identificarea situaţiilor de comunicare dialogată (2.1.); - completarea semnelor de punctuaţie în texte date (4.1.); - citirea pe roluri a textului cu respectarea intonaţiei impuse de comunicarea dialogată (3.4.); - scrierea după dictare a textelor dialogate (4.1.); - construirea unor enunţuri care să conţină dialogul (4.1.); ● **Transformarea unui text dialogat în povestire** - scrierea unor enunţuri în care se folosesc dialogul şi verbele *dicendi*: *zise, spuse* etc. (4.1.);	Resurse materiale: texte suport ● Resurse procedurale: conversaţia, explicaţia, observarea dirijată, exercițiul, jocul didactic, jocul de ro , fișe de lucru Forme de organizare: Individual, frontal, în perechi, în grup	- identifică situaţii de comunicare dialogată, -Completează semne d e punctuație în texte date, - scriere după dictare texte dialogate, construiește dialoguri pe o tema aleasă -transformă un text scurt dialogat în povestire,	Aprecieri verbale **autoevaluarea**
2.2. Relatarea unei întâmplări imaginate pe baza unor întrebări de sprijin ***4.4. Povestirea pe scurt a unei secvenţe dintr-o poveste/ dintr-un film/ desen animat / a unei activităţi/ a unei întâmplări imaginate/trăite, cu sprijin***	● Banda desenată relatarea unor întâmplări având ca suport banda desenată (2.2.); - realizarea unei benzi, îmbinând desenul cu mesajele scrise (individual/ în perechi/ în grup) (4.4.); - relatări în scris pe baza întrebărilor: *cine, ce, cum, unde, de ce a făcut...?* (4.4.).	● Resurse materiale: imagini, manualul digital şi *Culegere de exerciții clasa a IV-a* – Editura Intuitext ● Resurse procedurale: conversaţia, explicaţia, observarea dirijată, exercițiul, jocul didactic, jocul de rol Forme de organizare: Individual,frontal, în grup	- relatează întâmplări având ca suport banda desenată; - realizează benzi, îmbinând desenul cu mesajele scrise (individual/ în perechi/ în grup) ;	Observarea sistematică comportamentul interacţional ➢ Listă de control

METODE ŞI STRATEGII DIDACTICE INCLUZIVE DE PREDARE ŞI EVALUARE

Profesor pentru învăţământ primar,Radulescu Pompilia
Şcoala Gimnazială Bogdana

Metodele de învăţământ reprezintă calea aleasă de cadrul didactic cu ajutorul căreia elevii îşi însuşesc şi aprofundează cunoştinţe,îşi formează şi dezvoltă proceperi şi deprinderi intelectuale şi practice,capacităţi ,competenţe,comportamente,aptitudini,atitudini,etc.Metodele didactice îndeplinesc următoarele funcţii:

- funcţia congnitivă-de organizare şi dirijare a cunoaşterii,de elaborare a unor noi cunoştinţe
- funcţia instrumentală-de intermediar între elev şi materia de studiatîntr obiectivele de îndeplinit şi rezultate;
- funcţia formativ-educativă-elevii din punct de vedere psihic şi fizic sunt determinaţi să-şi creeze noi deprinderi intelectuale,structurin culturale,atitudini noi,sentimente,capacităţi ,comportamente;
- funcţia normativă-arată cum anume săse procedeze,să se predea,cum să înveţe;
- funcţia motivaţională-de stimulare a curiozităţii de trezire a interesului şi dorinţei de a cunoaşte şi acţiona ,de organizare a forţelor intelectuale ale elevilor;

Pentrun clasificarea metodelor s-au adoptat ,de-a lungul timpului diferite criterii:

Gradul de aplicabilitate:metode generale şi metode particulare;

Organizarea activităţii didactice â:metode de activitate individuală,metode de activitate în perechi,metode de activitate în echipe/microgrupuri,metode de activitate în grupuri mari,metode de activitate cu întreaga clasă(colective);

- funcţia fundamentală:metode de învăţare-predare, metode de evaluare;
- suport purtător de informaţii:metode verbale,metode intuitive,metode bazate pe acţiuni;
- tipul de învăţare:metode ale învăţarii prin receptare,metode ale învăţării prin descoperire;metode ale învăţării prin acţiune,metode ale învăţării prin creaţie;
- subiectul pe care este centrată:metode centrate pe activitate a profesorului,metode centrate pe activitatea elevului;
- relaţia profesor-elev:metode obiective,autoritare,metode liberale,permisive;
- gradul de activizare al elevilor:metode pasive,metode active;
- criteriul istoric:tradiţionale şi moderne:

Educaţia incluzivă are în vedere un anumit de educaţie adaptată şi destinată copiilorb care nu reuşesc să atingă în cadrul învăţământului obişnuit nivele educative şi sociale corespunzătoare vârstei.

Aceşti copii sunt copii cu cerinţe/nevoi educative speciale .

Cerinţe/nevoi educative speciale –CES-sunt cerinţele în plan educativ ale unor categorii de persoane,ca urmare a unor disfuncţii sau deficienşe de natură intelectuală,senzorială,psihomotrice,fiziologică sau ca urmare a unor condiţii psihoafective ,socioeconomice sau de altă natură.

Aceste cerinţe educative speciale solicită abordarea actului intelectual de pe poziţia capacităţii elevului deficient sau aflat în dificultate de a înţelege şi valorifica conţinutul învăţării,şi nu de pe poziţia profesorului sau educatorului care desfăşoară activitatea instructiv-educativă în condiţiile unei clase omogene sau pseudo-omogene de elevi.

Educaţia incluzivă are la bază pricipiul asigurării egalităţii de şanse şi îşi propune evitarea escluderii sociale ale persoanelor cu dizabilităţi,ca şi a altor grupuri vulnerabile,prin socializarea comună a acestora cu rstul indivizilor încă de la nivelul învăţământului primar ,ca şi prin furnizarea serviciilor educaţionale identice din punct de vedere al calităţii şi conţinutului.Promovarea educaţiei incluzive se confruntă cu nume
roase dificultăţi tehnice,legate de facilităţile de care şcolile trebuie să dispună, de abilităţile suplimentare ale cadrelor didactice în interacţiunea cu persoanele cu nevoi speciale.Oponenţii educaţiei incluzive îşi argumentează poziţia pornind de la capacităţile diferite de învăţare a elevilor cu dizabilităţi.Studiile comparative efectuate asupra elevilor din şcolile obişnuite şi din cele speciale au demonstrat că în fapt elevii cu nevoi speciale pot avea performanţe similare celorlalţi elevi,ei putând fi incluşi în aceleaşi clase cu condiţia ca profesorii să fie pregătiţi şi pentru lucrul cu acest tip de elevi.Excepţia o constituie persoanele retardate mintal,care au perforrmanţe şcolare mai scăzute şi prin urmare nu pot fi integrate în şcolile obişnuite.

Orice copil poate întâmpina dificultăţi în şcoală.Asemenea dificultăţi pot indica noi modalităţi de ameliorare a întregului proces de predare-învăţare.Soluţiile găsite la ameliorarea proceselor de învăţare şi predare conduc la condiţii mai bune de învăţare pentru toţi elevii.Toţi profesorii care doresc să-ţi dezvolte practicile didactice au nevoie să li se asigure sprijinul necesar.Se are în vedere propunerea unor strategii de acţiune care să ajute o abordare flexibilă şi diversificată a rezolvării dificultăţilor în clasa de elevi.

Se consideră că învăţarea este mai plăcută şi mai eficientă dacă în clasa de elevi:

- Se foloseşte învăţarea în interacţiune;
- Se negociază obiectivele învăţării;
- Se demonstrează,se aplică şi apoi se analizează reacţiile;
- Se asigură sprijin pentru profesor şi pentru elevi;

Impunându-se ca un nou tip de educaţie flexibilă,adaptabilă la nevoile speciale şi CES a tuturor educabililor în general şi la cele a celor dizabili în special ,educaţia integrată se distanţează de normalitatea educaţiei tradiţionale.Acest aspect se reflectă în maniera de abordare metodologico-procedurală impunându-se clar specificul acestein strategii educative ca fiind caracterizat de flexibilitatea în diversitate.

Copilul cu tulburări de comportament aparţine grupului de elevi slabi ,indisciplinaţi,astfel reuşind de multe ori să încalce regulamentul şcolar,normele de conduită,fiind de cele mai multe ori sancţionat pentru faptele sale.

Ca strategie suplimentară am ales comunicarea cu părinţii,sfătuindu-i pe aceştia:

- să păstreze un climat cald şi cooperant;
- să limiteze accesul la desene animate şi jocuri pe calculator cu tentă violentă;
- să respecte ei înşişi regulile pe care le-au stabilit împreună cu copiii lor;
- să vorbească copilului despre cum reacţionează ei în situaţii similare;
- să fie consecvenţi în acţiunile lor;
- să menţină un jurnal în care să înregistreze faptele şi modul de rezolvare;
- să-l încurajeze pe copil de fiecare dată când reuşeste să se stăpâneacă;
- să-şi arate nemulţumirea asupra comportamentului copilului şi nu asupra sa ca persoană.

Cuvântul de ordine în educarea comportamentelor de tip agresiv trebuie să fie convingerea şi nu constrângerea!

Comunicarea nevoilor, primul pas spre acceptare

Bertea Iulian-Ciprian,
doctorand, Universitatea Pedagogică de Stat “Ion Creangă” Chișinău,
Republica Moldova

Comunicarea reprezintă un proces complex generat de nevoile activităţilor comune și contribuie la dezvoltarea contactelor dintre oameni. Ea poate fi comunicare interpresonală sau intergrup. Deasemenea se poate realiza verbal, nonverbal sau paraverbal. Fără comunicare, activitatea umană este imposibilă.

În actul comunicării participă mai mulți factori, respectiv cel care se adresează, adică emițătorul, și care transmite un mesaj, o informație, și cel care urmează să-l primească, respectiv destinatarul, receptorul. În procesul educațional comunicarea nu este unidirecțională. Profesorul este cel care predă, emite, transmite un mesaj iar elevul este receptorul, cel care primește mesajul. Aceasta reprezintă prima etapă a procesului educațional. Elevul transmite la rândul lui un mesaj către profesor. Profesorul trebuie să câștige încrederea elevului pentru ca acesta să poată comunica ceea ce simte și trăiește. Perioada școlară este nu doar o perioadă în care individul acumulează cunoştinţe teoretice ci se formează ca om și se adaptează la viața socială.

Un pas important în adaptarea la viața socială îl reprezintă acceptarea celor care, în aparență, sunt diferiți faţă de noi. Școala reprezintă un micro-univers în care toți membrii sunt interconectați. Indivizii se diferențiază în funcţie de sex, religie, etnie, naționalitate sau condiție fizică. Se pot isca diferite conflicte și reacții de respingere atunci când apare un membru nou. Multe bariere de mediu, sociale, culturale și personale afectează procesul de comunicare. Informațiile sunt selectate în funcţie de așteptările celui care le primește, de nevoile, credințele, interesele, atitudinile, experiențele și cunoştinţele acestuia. Sunt copii care preferă să aibă un profesor de sex feminin sau alți copii își doresc un educator de sex masculin. Deasemeni, sunt profesori care fac diferențe între elevi în funcţie de sexul sau etnia acestora. Persoanele care au o anumită deficiență fizică sunt percepute și judecate după prima imagine. Comunicarea vizuală are un impact major asupra primei impresii. Spre exemplu, în momentul când intră în clasă un profesor cu baston sau în scaun cu rotile unii copii vor râde, iar alții își vor face planuri cum să copieze la testele lui pentru că se deplasează greu, ignorând faptul că poate este un profesor blând și abil și poate nu vor avea nevoie să copieze la teste.

Acceptarea celui de lângă tine, chiar dacă e diferit reprezintă un prim pas în evitarea conflictelor. Trebuie să înțelegem că mereu putem învăța ceva nou de la cineva. Comunicarea este foarte importantă în prevenirea, evitarea sau chiar în rezolvarea conflictelor. A fi diferit nu înseamnă că ești mai rău, mai prost pregătit sau poți fi exploatat. Când tratăm direct cu o altă persoană șansele de a avea succes sunt direct proporționale cu faptul dacă suntem sau nu acceptați, îndrăgiți ca persoane fizice. Iar cei din jur ne plac sau nu în funcţie directă de priceperea noastră de a pune întrebări despre subiectul lor numărul unu: propria persoană. Profesorii și elevii trebuie să învețe să–și exprime propriile sentimente, să comunice. Uneori judecăm pe cel de lângă noi pentru că este de altă etnie sau are un defect fizic fără să vorbim cu el, fără să interacționăm. Cunoașterea se realizează prin comunicare și mai ales comunicarea bilaterală. Profesorii nu trebuie să uite că și ei au de învățat de la elevi. Doar urmărind reacțiile lor la lecții, ascultându-le părerea vor putea să își îmbunătățească calitatea actului educațional. El trebuie să câștige încredere elevilor și să înțelegă că a fi profesor nu înseamnă doar a preda și a evalua. Cadrul didactic trebuie să observe elevii și să urmărească anumite aspecte ale comportamentului lor care pot ajuta la prevenirea unor probleme majore:

discriminarea, consumul de droguri, alcool, abuzul sexual. Cadrele didactice joacă un rol cheie în aceste situații, atunci când vorbim de coeziune socială și despre responsabilitatea civică de a dezvolta o rețea de comunicare ce ar putea conduce la implementarea unor reale acţiuni de sprijinire a elevilor și familiilor lor.

Profesorul poate observa la nivelul clasei cum sunt integrați toți elevii, dacă sunt copii marginalizați, discriminați sau chiar respinși. Un profesor nu trebuie să adâncească sau să sporească aceste nedreptăți, ci, printr-o comunicare cât mai bună cu elevii poate găsi soluții de înlăturarea a obstacolelor. Comunicare trebuie făcută cu toți elevii, antrenându-i pe fiecare în parte, în fucție de caracterul și particularitățile fiecăruia. Informația nu trebuie să fie unidirecțională. Dacă elevii vor vedea că profesorul îi tratează pe toți la fel și îi implică în diverse etape ale lecției, vor fi și ei mai deschiși să își accepte colegii. În momentul în care profesorul va face discriminare între elevi și aceștia vor fi tentați să se împartă în două: cei care îi resping acțiunile și cei care îi continuă acțiunile de marginalizare și discriminare a unor colegi.

Concluzii

Comunicarea didactică este un ansamblu de activităţi, o formă de relaționare între educat și educator, în cadrul căruia comunicarea prin limbaj este doar una dintre componente. Comunicarea are un caracter deosebit de complex prin multitudinea de factori care o infuențează, dar și prin multitudinea de acțiuni pe care le incumbă. Scopul final al acestei comunicări este modelarea în sens pozitiv a personalităţii elevului, transformarea lui într-o persoană care a dobândit competențe care o fac să se integreze pe piața muncii și în societate.

Bibliografie

1. Stoica-Constantin,A., *Conflictul interpersonal- Prevenire, rezolvare și diminuarea efectelor*, Polirom, Iași, 2004
2. O’Sullivan,T.,Hartley,J.,Saunders,D.,Montgomery,M.,Fiske,J., *Concepte fundamentale din științele comunicării și studiile culturale,* Polirom, Iași, 2004

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. Mercurean Ioana Otilia
Grădinița cu Program Prelungit „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

NUMELE ŞI PRENUMELE PREŞCOL

ARULUI: IANĂŞI RAREŞ-MIHAI

DATA NAŞTERII: 08.11.2015

GRUPA: MIJLOCIE „A” - „FLORILOR”

DOMICILIUL: STR.REVOLUŢIEI, NR.10, BL.10, SC.3, AP.16, TG-JIU, GORJ

INFORMAŢII DESPRE MEDIUL SOCIAL:

- Locuieşte împreună cu mama şi bunicii din partea mamei, părinţii preşcolarului fiind despărţiţi.
- Mama îi acordă o atenţie deosebită fiind tot timpul în preajma lui ,nelăsându-l nesupravegheat. Este un copil ingrijit şi iubit de către mamă şi bunici.

DIAGNOSTIC PSIHOLOGIC:

- **ECHIPA DE INTERVENŢIE:**

  PROF. MERCUREAN IOANA OTILIA
- **DATA ELABORĂRII P.I.P: 07.10.2019**
- **MOTIVE DE REFERINŢĂ:**

- dreptul fiecărui copil, în contextul reformei, la procesul instructiv-educativ prin respectarea structurilor şi particularităţilor bio-psiho-pedagogice;
- **se ţine seama de principiile de maximă generalitate cuprinse în Rezoluţia O.N.U. nr. 48/96 din 1993**:
- principiul drepturilor egale (accesul la educaţie şi la alte servicii comunitare);
- principiul egalizării şanselor în domeniul educaţiei;
- principiul asigurării serviciilor de sprijin(resurse umane, instituţionale, materiale, financiare, servicii guvernamentale);
- principiul intervenţiei timpurii;
- principiul cooperării şi parteneriatului (colaborare permanentă între cei implicaţi);

DOMENIUL DE INTERVENŢIE : educaţional;

INFORMATII EDUCAŢIONALE:

COMPORTAMENT COGNITIV:

- preşcolarul are minime reprezentări despre mediul înconjurător corespunzătoare vârstei şi nu are capacitatea de a observa sistematic;
- volumul limbajului este meiu, se exprimă greoi, are tulburări de pronunţie;
- gândirea se manifestă doar în cazuri concrete, intuitive;
- atenţia este slab dezvoltată;

COMPORTAMENT PSIHOMOTRIC:

- deficienţă fizică datorată bolii ;

RELAŢII SOCIALE:

- este sociabil doar cu unele personae;
- este un copil ataşat si de mamă, frate şi bunici;
- are uneori crize de nesiguranţă;

OBIECTIVE PE TERMEN LUNG:

- ameliorarea pronunţiei şi dezvoltarea exprimării orale;
- dezvoltarea operaţiilor gândirii şi a calităţii acesteia;
- recuperarea lacunelor datorate handicapului de care suferă;
- exersarea capacităţii de orientare spaţială şi temporală;
- educarea comportamentului civilizat;

DOMENIUL DE INTERVENŢIE:

EDUCAREA LIMBAJULUI

- să „ citească” imagini şi să recunoască obiectele;
- să recunoască anumite poveşti şi personajele;

DOMENIUL DE INTERVENŢIE:

DOMENIUL ŞTIINŢE

- exerciţii de numărare cu obiecte de la 0 la 5;
- să asociaze mulţimi (alcătuite din obiecte identice, uşor de numărat);
- să denumească părţile componente ale corpului omenesc, al unui animal, ale unei plante

METODE ŞI INSTRUMENTE DE EVALUARE:

- evaluare orală;
- observaţie directă;
- evaluarea rezultatelor concrete: desene, lucrări practice,portofoliul copilului, etc;

EVALUAREA PERIODICĂ:

- discuţii despre comportamentul copilului;
- exemplificări despre activitatea desfăşurată,despre progresele obţinute pas cu pas;
- explicaţii despre metodele aplicate, de răbdarea de care este nevoie,de încurajarea permanentă la adresa copilului,de laude şi mângâieri şi multă atenţie din partea familie;

Acest **„Plan de intervenţie personalizat’’** va fi revizuit periodic,în funcţie de progresele obţinute în dezvoltarea copilului,în funcţie de comportamentele atinse ,a integrării în colectivul de copii.

Obiective realizate - pregătirea copilului de a răspunde pozitiv în grupul de copii ,de a face faţă în mod natural la integrarea în grupă , promovarea unei atitudini deschise, de acceptare a copiilor cu nevoi speciale şi restul grupului.

DIFICULTĂŢI ÎNTÂMPINATE :

- munca susţinută, posibilităţi de modulare a programului zilnic, adaptare curriculară individualizată;

METODE CU IMPACT RADICAL:

- învingerea timidităţii,de a nu se izola de grup, încredere în sine, acceptarea celorlaţi copii;
- necesită timp şi implicare uneori în defavoarea celorlalţi,tehnici speciale de predare, de lucru prin schimbarea regulilor;.

RECOMANDĂRI PARTICULARE:

- îmbunătţirea comunicării şi cooperării cu părinţii copiilor pentru program susţinut pentru ameliorare şi progres;

ROLUL ŞI MODUL DE IMPLICARE A MAMEI ÎN PROGRAM:

- stimularea dezvoltării atitudinilor pozitive ale mamei de a fii alături de copil, de cerinţele speciale ale copilului, să aibă multă răbdare, încredere, să acorde atenţie pozitivă la eforturile copilului, să conştientizeze că este nevoie de timp şi efort din partea lor, de a sesiza, anticipa şi a repeta situaţii educative pentru înţelegerea manifestărilor copilului;

METODE INOVATIVE DE ÎNVĂŢARE ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL PREŞCOLAR

PROF. ÎNV. PRIMAR : POPESCU ALEXANDRA-DANIELA
LICEUL TEORETIC „HENRI COANDĂ” CRAIOVA, JUD. DOLJ

Motto: “ Mai mult decat a preda, tehnica didactică înseamnă a învăţa pentru sine şi a facilita învăţarea altora.” Bernat S. (2003 p.15-19)

Metodele inovative de învăţare sunt modalităţi moderne de stimulare a învăţării şi dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experienţe, de cunoştinţe, asigurând perfecţionarea şi optimizarea demersului educaţional. Metodele utilizate la preşcolari sunt atât cele “clasice”, cât şi cele “moderne”; numai abilitatea cadrului didactic poate face ca orice metodă folosită să stârnească interesul copilului preşcolar şi să-l determine să înveţe în modul cel mai plăcut: prin joc. Cele mai utilizate metode interactive sunt cele care canalizează energiile creatoare ale preşcolarilor în direcţia propusă, le captează atenţia, stimulează mecasnismele gândirii, ale inteligenţei, voinţei, motivaţiei şi imaginaţiei şi îi implică afectiv în ceea ce fac. Procesul de formare interactiv presupune acţiune atât din partea profesorului cât şi din partea elevului. Profesorul model pentru a crea cadrul optim de învăţare este necesar să ţină cont de anumite criterii în aplicarea metodelor moderne de învăţare, cum ar fi: competenţele ce urmează a fi dezvoltate la elevi, nivelul intelectual şi capacităţile elevilor, resursele materiale accesibile şi gradul de complexitate al conţinutului. Astfel metodele inovative trebuie adaptate acestor criterii, pentru ca procesul instructiv-educativ să se desfăşoare într-un cadru activ-participativ, de stimulare a învăţării.

Metodele inovative presupun o învăţare prin comunicare, prin colaborare, care produce o confruntare de idei, opinii şi argumente, creează situaţii de învăţare centrate pe disponibilitatea şi dorinţa de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă şi activă, pe influenţa reciprocă din interiorul microgrupurilor şi interacţiunea socială a membrilor unui grup.

În învăţământul preşcolar sunt utilizate o multitudine de metode moderne însoţite de tehnici specifice şi resurse materiale, dintre care amintim: 1. Explozia stelară - steluţa mare şi 5 steluţe mici 2. Lotus- flori de nufăr mici şi o floare de nufăr mare 3. Bula dublă-două cercuri mari de culori diferite câte patru cercuri mici de culori diferite, săgeţi lungi şi scurte 4. Predarea/învăţarea reciprocă -palete colorate cu întrebări, ecusoane, coroniţe 5. Ciorchinele-cercuri sau ovale de două mărimi şi două culori, săgeţi 6. Cubul-un cub sau tot atâtea cuburi câte tematici predaţi, 6 plăcuţe cu descrie, compară, analizează, argumentează, asociază, aplică, simboluri pentru copii 7. Pălăriuţe gânditoare-albă, roşie, galbenă, verde, albastră neagră 8. Piramida şi diamantul –suport de lucru, pătrate sau benzi de carton de culori diferite 9. Mozaicul –fişa expert, ecusoane, chestionar de evaluare-ilustrat 10. Diagrama Venn – fişe de lucru, ecusoane.

Explozia stelară– Este o metodă de stimulare a creativităţii, o modalitate de relaxare a copiilor şi se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de noi probleme şi noi descoperiri.

Obiective –formularea de întrebări şi realizarea de conexiuni între ideile descoperite de copii în grup prin interacţiune şi individual pentru rezolvarea unei problem.

Descrierea metodei –copiii aşezaţi în semicerc propun problema de rezolvat. Pe steaua mare se scrie sau desenează ideea centrală. - Pe 5 steluţe se scrie câte o întrebare de tipul CE, CINE, UNDE, DE CE, CÂND, iar 5 copii din grupă extrag câte o întrebare. Fiecare copil din cei 5 îşi alege 3-4 colegi, organizându-se în cinci grupuri. Grupurile cooperează pentru elaborară întrebărilor. La expirarea timpului, copiii revin în cerc în jurul steluţei mari şi spun întrebările elaborate fie individual,

fie un reprezentant al grupului. Copiii celorlalte grupuri răspund la întrebări sau formulează întrebări la întrebări. - Se apreciază întrebările copiilor, efortul aceestora de a elabora întrebări corect, precum şi modul de cooperare, interacţiune.

2. Tehnica Lotus - Este o modalitate interactivă de lucru în grup care oferă posibilitatea stabilirii de relaţii între noţiuni pe baza unei teme principale din care derivă alte opt teme.

Obiective – stimularea inteligenţelor multiple şi a potenţialului creativ în activităţi individuale şi în grupe, teme din domenii diferite.

ETAPE 1. Construirea schemei/diagramei tehnicii de lucru;

2. Plasarea temei principale în mijlocul schemei grafice;

3. Grupul de copii se gândeşte la conţinuturile/ideile/cunoştintele legate de tema principal.

4. Abordarea celor opt teme principale pentru cadranele libere.

5. Stabilirea în grupuri mici de noi legături/relaţii/conexiuni, pentru aceste opt teme şi trecerea lor în diagram.

6. Prezentarea rezultatelor muncii în grup, analiza produselor, aprecierea în mod evaluativ, sublinierea ideilor noi.

3. Bula dublă- Tehnica bula dublă grupează asemănările şi deosebirile dintre două obiecte, procese, fenomene, idei, concepte. Bula dublă este prezentată grafic prin două cercuri mari în care se aşează imaginea care denumeşte subiectul. Exemple: Animale-păsări, Copii-părinţi, Fructe-legume În cercurile mici aşezate între cele două cercuri mari, se desenează sau se aşează simbolurile ce reprezintă asemănările dintre cei doi termeni cheie. În cercurile situate în exterior la dreapta şi la stânga termenilor cheie se înscriu caracteristicile, particularităţile sau deosebirile.

4. Predarea – învăţarea reciprocă Definiţie: strategie de învăţare prin studiu pe text/imagine sau imagine/text pentru dezvoltarea comunicării copil-copil şi experimentarea rolului educatoarei. Se poate aplica atât în jocurile libere cât şi în activitatea frontală (povestire, lectura după imagini, memorizare, etc.)

Bibliografie:

Bocoş Muşata, Avram Iftinia, Catalano Horaţiu, Someşan Eugenia, “Pedagogia învăţământului preşcolar. Instrumente didactice”, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2009 Breben Silvia, Gongea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela, “ Metode şi tehnici interactive de grup” , sursa www. scribd.com

PLAN DE ACȚIUNE PENTRU INTEGRAREA COPIILOR CU DIZABILITĂȚI

Negoiță Anca-Roxana
Școala Gimnazială Radu Stanian, municipiul Ploiești,
județul Prahova, România

PROBLEMELE CU CARE SE CONFRUNTĂ ELEVUL (rezultatele evaluării complexe) (din fișa psihopedagogică, din Certificatul de Orientare Școlară și din recomandările COSP)

Diagnostic

- prematuritate – nedeplasabil
- cifoză toracală secundară
- întârziere psihică ușoară QI 60%
- tripareză spastică cu picior Equin-Valg bilateral predominant stâng

Modalitățile prin care pot colabora eficient cu părintele unui copil cu CES ca și cadru didactic:

Idei de activități:

- informarea privind comportamentul elevului şi evoluţia sa şcolară;
- supravegherea elevului privind îndeplinirea sarcinilor şcolare, alegerea grupului de prieteni, prevenirea comportamentelor indezirabile, combaterea eventualelor comportamente indezirabile;
- implicarea în activităţile extraşcolare şi şcolare;
- menţinerea unei bune colaborări cu şcoala;
- conştientizarea implicării în viaţa şcolară a copilului;
- implicarea în desfăşurarea activităţilor remediale (efectuarea temelor, sarcini de lucru suplimentare);
-organizarea de activități comune părinți-copii, organizarea de excursii, drumeții
- luarea la cunoştinţă a programului de sprijin şi a orarului elevului.

Strategii de învățare: dezbateri, conferințe

Resurse: mijloace IT, lucrările elevului, teste, rezultate ale activităților elevului, diseminare de informații, identificarea de resurse care ar putea fi utile părinților, pliante informative

Evaluare: chestionare aplicate periodic pentru a putea rezolva problemele apărute sau pentru a preîntâmpina apariția acestora, rezultatele elevului la evaluările inițiale, continue, semestriale și finale, fișele de lucru ale elevului

Cadre didactice - sugestii

Idei de activități:

- întâlniri periodice la nivelul Consiliului clasei sau la nivelul Comisiilor metodice, la nivelul școlii
- dezbateri, în care se pot prezenta exemple de bune practici sau fișe de înregistrare ale progresului școlar
- participarea la cursuri de formare continua având ca temă integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă
- participarea la simpozioane, conferințe etc.
- realizarea PIP-urilor pentru fiecare disciplină din TC

- realizarea de diferite expoziții cu produse ale activităților pentru a valorifica potențialul acestor copii și progresele înregistrate
- implicarea tuturor factorilor de conducere – școală – comunitate locală - în rezolvarea problemelor cu care acești copii și familiile lor se confruntă – întâlniri de lucru

Strategii de învățare (comune cu alți colegi):

- tratarea diferențiată
- folosirea de metode moderne
- implicarea în toate activitățile școlare, extrașcolare și extracurriculare
- adaptări psihopedagogice (strategii, materiale didactice, forme de organizare a procesului educațional)
- mese rotunde și consultări cu specialiști în domeniu și cu reprezentanți ai ISJ pe aceste probleme (inpectorii de specialitate)

Resurse:

- legislația în vigoare (Ordin Nr. 3124/2017 privind aprobarea Metodologiei pentru asigurarea suportului necesar elevilor cu tulburări de învățare. https://edu.ro/ordinul-ministrului-educatiei-nr-134220012017-privind-aprobarea-metodologiei-pentru, Ordin Nr.1985/2016 privind aprobarea metodologiei pentru evaluarea și intervenția integrată în vederea încadrării copiilor cu dizabilități în grad de handicap, a orientării școlare și profesionale a copiilor cu CES, precum și în vederea abilitării și reabilitării copiilor cu dizabilități și/sau CES.)
- pliante/reviste/afișe informative
- Folosirea de RED pe aceste probleme
- Ateliere didactice
- Consultarea lucrărilor de specialitate
- Mijloace IT, internetul, mijloace media pentru popularizarea cazului (în diferite situații si doar cu acordul părinților)

Evaluare: analize efectuate, portofoliile profesorilor, planificări, PIP-uri, planuri remediale, rezultate ale activităților cu elevul, planuri de îmbunătățiri, rapoarte de activitate.

CARTEA - Micii scriitori

Geangu-Roncea Elena-Lavinia
Școala Primară Nr.4, Vălenii de Munte, Prahova

Cartea-i izvor de înțelepciune,
Cartea-i manualul nostru cu rele și cu bune.
Carte-i un volum de bucate,
Carte-i și o culegere de „mate„.

Carte-i și broșura cu povești
Și o enciclopedie despre balene și pești,
Cartea-i peste tot și peste toate
Este de poezii, de colorat, de povești, …nenumărate.

La școală, multe tipuri de cărți am utilizat
Și din toate, cu bucurie, am avut de învățat.
Și, de știam că din copertă, cotor și file este alcătuită,
Am conștientizat, abia acum, cât trebuie o carte prețuită.

Că întrebat, la oră, de către doamna învățătoare:

- Elev, de ce respecți atât de mult cartea , oare?

Elevul, răspunde cu capul puțin plecat,ușor rușinat:

- O respect pentru că este rodul muncii multor oameni, cu adevărat.

Că vorbim de scriitor cu al lui manuscris,
Sau de redactor care citește, corectează acel scris,
Ori de un illustrator sau tehnoredactor priceput
Nopți și zile pentru editarea cărții au pierdut.

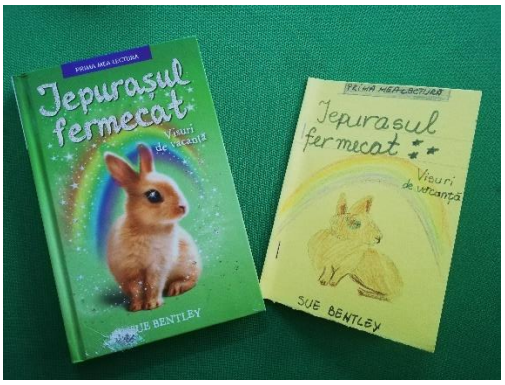
De-aceea, ne-am dorit cu îndârjire
Să fim, pentru puțin timp, în a lor fire.
Și-am încercat, fie cu povești proprii, fie c-o prezentare,
O carte mică să realizăm, cu multă sudoare.

Ceea ce a rezultat, vă vom prezenta

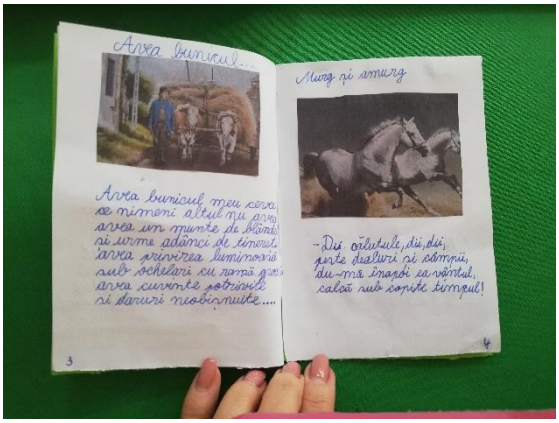
Căci și ilustratori am fost, fiecare pentru cartea sa.

O categorie de elevi s-a oprit asupra prezentării unor cărți pe care le-au citit și care le-a plăcut în mod deosebit. Ar mai fi de precizat aici, faptul că alegerea acestor cărți nu a fost una la întîmplare, ci fiecare dintre acestea, are o anumită valoare emoțională. (primele 3 au fost primite la școală,fie de la Iepuraș, fie de la Moș Nicolae, a patra și a cincea a venit d-na Aurelia Panait în școală și și-a lansat cartea , iar a șasea este primită când au terminat clasa pregătitoare)

O categorie de elevi a dorit să fie ei înșiși scriitori . Unii au povestit întâmplări pe care le-au trăit, alții au inventat o poveste,o elevă a compus 2 poezioare, iar un alt elev a dorit să realizeze o carte de colorat.

Poate vă întrebați ce am făcut cu aceste cărți?!? Toate aceste cărticele au rămas la mine și le vor primi, alături de alte cărți pe care le vor realiza pe parcursul acestui an școlar și a anului școlar următor, când vor finaliza ciclul primar, la ultima serbare.

DEMERSURI DIDACTICE DE STIMULARE A ÎNVĂȚĂRII LA VÂRSTELE TIMPURII

Prof. Înv. Preșc. Bunescu Elena-Alexandra
Școala Gimnazială Nr. 4/ G.P.N. Nr. 11 Copăcelu, Rm. Vâlcea

Metoda „Diamantul”

Reprezintă o strategie modernă de instruire care are la bază împletirea activităţii individuale cu cea desfăşurată în mod cooperativ. Prin aplicarea acestei metode se urmăreşte antrenarea în activitate a fiecărui copil, astfel încât întregul colectivul să participe la soluţionarea sarcinilor date.

Pentru aplicarea acestei metode se parcurg urmatoarele etape:

- expunerea datelor problemei în cauză;
- anunţarea temei;
- împărţirea copiilor în 2 grupe.

Este o metodă care:

- stimulează interacţiunea între copii;
- dezvoltă abilităţile de comunicare;
- dezvoltă gândirea.

Obiectivul acestei metode interactive reprezintă dezvoltarea capacității de a sintetiza principalele probleme, informații, idei ale unei teme date sau unui text literar.

Preșcolarii trebuie informaţi în legătură cu regulile construirii diamantului, iar pentru a putea construi diamantul, ei trebuie să formuleze definiţii, să interpreteze roluri, să trăiască sentimente etc..

Prin metoda interactivă de grup „Diamantul”, în cadrul Domeniului Limbă și Comunicare, împreună cu copiii de grupă mică, voi desfășura o activitate interactivă.

Tema anuală: Cum exprimăm ceea ce simțim

Tema proiectului: Tărâmul poveștilor

Tema săptămânală: Prietenii personajelor

Tipul activității: evaluare de cunoștințe

Mijloc de realizare: conversație pe bază de întrebări

Resurse:

- Materiale: imagini cu personaje din povestea „Scufița Roșie”, de Frații Grimm, carton A3, lipici
- Temporale: 30 minute

Obiective:

- Să recunoască personajele din poveste;
- Să recunoască secvențe din poveste;
- Să rețină diferite trăsături ale persojaelor;
- Să-și aleagă personajul preferat.

Desfășurarea activității

Copiii sunt așezați în semicerc la centrul Bibliotecă, în același timp fiind pregătit și materialul didactic.

Captarea atenției copiilor va fi realizată cu ajutorul unei păpuși care o imită în totalitate pe Scufița Roșie.

Copiii vor recunoaște personajul surpriză, își vor aminti titlul poveștii și autorul. Preșcolarii vor fi împărțiți în două grupe, spunându-le că în cadrul activității respective vor răspunde la un șir de întrebări, iar răspunsurile lor vor fi așezate pe carton folosind metoda Diamantului. Fiecare răspuns va fi reprezentat de un element din poveste.

1. Cine este personajul cel rău din poveste? (imagine cu lupul)
2. Două personaje care ajung în burta lupului? (imagini: Scufița Roșie, bunica)
3. Trei elemente din natură pe care Scufița Roșie le-a văzut în pădure? (imagini: floare, copac, iepuraș)
4. Două rude ale Scufiței. (imagini: mama și bunica)
5. Personajul care le-a eliberat pe Scufiță și bunică din burta lupului? (imagine vânător).

Fiecare grupă va lipi pe foaia de carton imaginile, completând diamantul. La finalul activității toți copiii vor primi laude, aprecieri și încurajări.

ANALIZA SWOT

PUNCTE TARI

- Dezvoltă interacțiunea interacţiunea între copii;
- Stimulează abilitățile de comunicare;
- Dezvoltă imaginația și gândirea.

PUNCTE SLABE

- Posibilitatea confuziei secvențelor povestirii;
- Lipsa puterii de concentrare a unor copii;
- Procentul de implicare la activitate al copiilor să fie minimal.

DEMERSURI DIDACTICE DE STIMULARE A ÎNVĂȚĂRII LA VÂRSTELE TIMPURII

Prof. Înv. Preșc. Bunescu Mihaela
Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”
G.P.N. Rotărăști, N. Bălcescu, Vâlcea

Metoda interactivă

–Piramida-

Metoda piramidei sau a „bulgărelui de zăpadă” este o metodă de învăţare prin colaborare (interactivă), ce se bazează pe îmbinarea activității individuale cu cea desfășurată în cadrul grupurilor. Ea constă în înglobarea activității fiecărui membru al colectivului într-un demers colectiv mai amănunţit, destinat să conducă la rezolvarea unei sarcini sau a unei probleme date.

Piramida este o metodă interactivă de fixare, consolidare şi evaluare a cunoștințelor.

Obiectivul principal al acestei metode este să dezvolte capacitatea de a sintetiza pricipalele probleme, informații, idei ale unei teme date sau a unui text literar.

Metoda porneşte de la nivelul individual, pe parcursul diferitelor etape trecând progresiv la un număr mai mare de participanţi: pereche, grupe mai mari, clasă întreagă.

Am folosit ca metodă interactivă de grup Piramida, în cadrul Activităților Liber Alese, sectorul Artă, grupa mare.

Tema anuală: Când/ cum și de ce se întâmplă

Tema proiectului: Zvon de toamnă

Tema săptămânală: Călător printre legume și fructe

Tipul activității: consolidare de cunoștințe

Mijloc de realizare: sortare și lipire

Resurse:

Materiale: jetoane cu imagini (fructe și legume de toamnă), coli flipchart, lipici

Temporale: 35 minute

Obiective:

- Să recunoască fructele și legumele de toamnă;
- Să clasifice /sorteze fructele și legumele de toamnă în funcție de culoarea cerută;
- Să interacționeze cu colegii de grup;
- Să folosească corect tehnica de lucru (lipire);
- Să realizeze cu acuratețe tema cerută.

Desfășurarea activității

Pentru buna desfășurare a activității didactice se vor aranja scăunelele și măsuțele, va fi pregătit materialul didactic iar ulterior copiii vor fi introduși în sala de grupă.

Atenția copiilor va fi captată prin deschiderea unui plic în interiorul căruia se găsește o ghicitoare: „Toamnă, toamnă harnică

Și de toată darnică

În fiecare an tu ne-aduci.....(Legume și fructe dulci)”.

Copiii vor soluționa ghicitoarea, iar în continuare își vor reaminti pe baza unui set scurt de întrebări aspecte caracteristice anotimpului Toamna.

- Cum se numește al treilea anotimp al anului? (Toamna)
- De ce anotimpul toamna este iubit atât de copii cât și de adulți? (pentru că aduce foarte multe roade)
- Care sunt caracteristicile anotimpului toamna? (îngălbenirea frunzelor, răcorirea vremii, scurtarea zilelor, coacerea fructelor și a legumelor)

Voi anunța copiii tema și obictivele activității (Piarmida legumelor și a fructelor de toamnă).

Desfășurarea activității se face pe baza explicațiilor, urmând ca preșcolarii să fie împărțiți în patru grupe. Fiecare grupă va avea pe masa de lucru coșulețe cu jetoane care ilustrează fructe și legume de toamnă, flori de toamnă, frunze de toamnă, fructe și legume specifice altor anotimpuri.

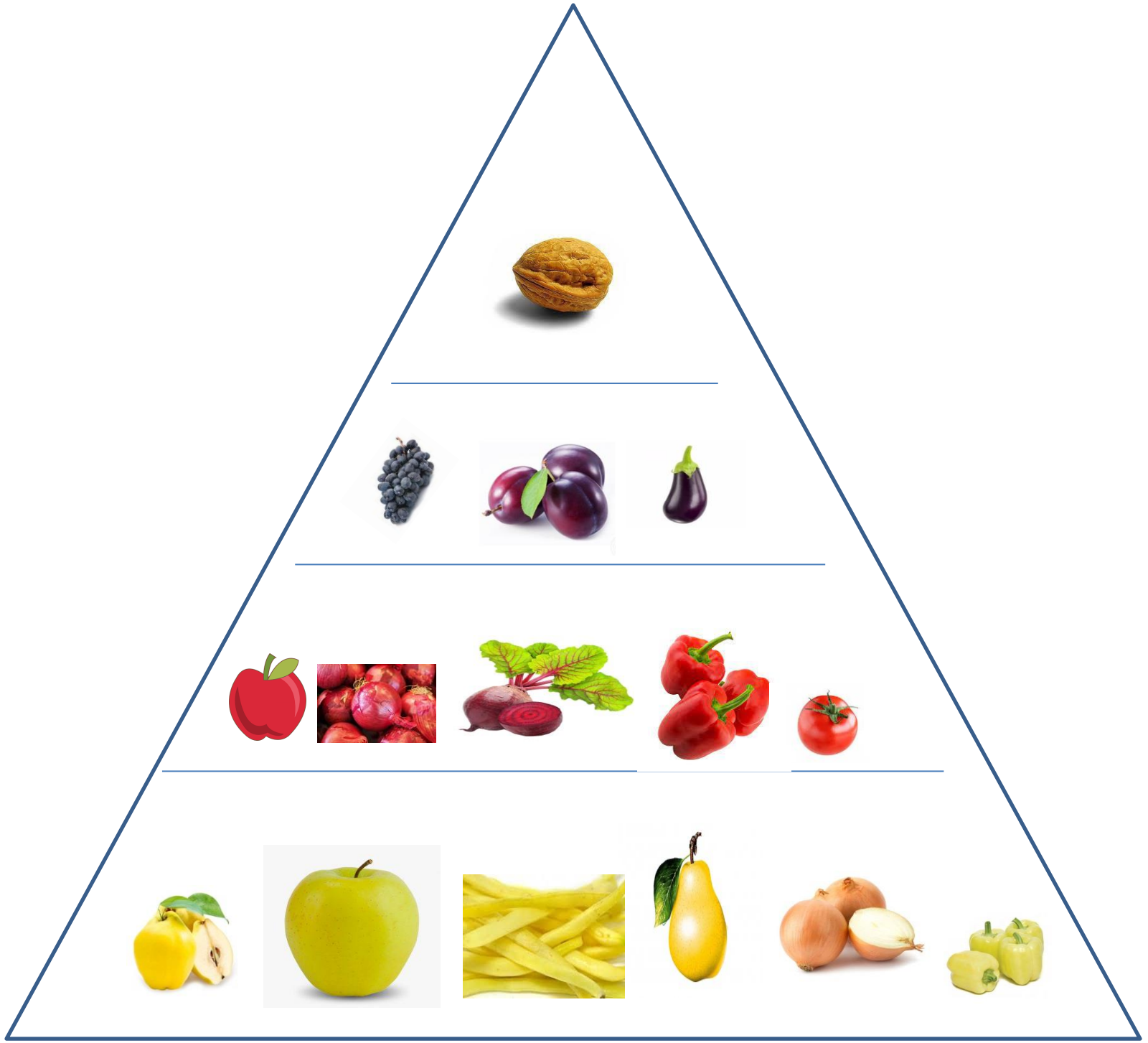
ANALIZA SWOT

PUNCTE TARI:

- Se promovează învățarea prin colaborare și prin cooperare;
- Se elimină spiritul de competiție;
- Se dezvoltă percepția vizuală în raport cu dezvoltarea cognitivă;
- Contribuie la formarea stăpânirii de sine;
- Dezvoltă motricitatea fină și grosieră folosind (pipăitul, sortatul, aranjatul jetoanelor).

PUNCTE SLABE:

- Există posibilitatea ca nu toți copii să participe pe tot parcursul activității (copiii cu particularități de învățare individualizată-copiii cu CES);
- Nerespectarea timpului alocat activității.

PLAN DE INTERVENTIE PERSONALIZAT

prof. Baltag Monica
CSEI Suceava

Anul scolar: 2022 - 2023

Domeniul: - cognitiv

- comportamental

I. INFORMAȚII DE BAZĂ

Numele și prenumele elevului : Ț. Laurențiu Andrei - clasa a II a A (DMU)

Data nașterii: 12.09.2013

Tata : Ț. M. Mama: P. C.

decedat Vârsta: 45

Profesia: casnică

Alte date despre familie:

Elevul provine dintr-o familie monoparentală, unde numai mama se ocupă de creșterea celor 5 copii minori. Sunt o familie necajită, cu puțin interes pentru învățare și mai mult interes pentru procurarea banilor pentru întreținere.

Echipa de intervenție: - prof. înv. primar: Baltag Monica

- prof. educator: G. L
- prof. psihopedagog: C. D.

Perioada de intervenție: septembrie 2022 – aprilie 2023

II. STAREA ACTUALA A ELEVULUI

Informaţii educaţionale

Are un vocabular limitat, bazându-se pe experienţa proprie şi manifestă o slabă flexibilitate în alegerea cuvintelor asociate sau opuse ca înţeles. Are formate parţial deprinderi de citit-scris, recunoaşte o parte din litere, citeşte silabe din 2-3 litere, transcrie şi copiază literă cu literă, dar nu are auz fonematic şi deprinderi de natură analitico-fonetică-sintetică în scrierea independentă. Aude sunetul iniţial în cuvinte des auzite. Reţine cu greutate unele litere (b, v, j, f, d, z, h, â, î), pe unele confundându-le (d cu t,b cu p, etc). Ştie să-şi scrie numele de familie şi prenumele. Formulează propoziţii cu dificultate, doar după modele sugerate, uneori confundă faptele importante cu detaliile, dar cel mai adesea uită multe elemente cronologice din text. Capacitatea de reproducere a mesajelor orale este foarte redusă, reuşeşte cu dificultate prin multe întrebări ajutătoare.

În scris face frecvent omisiuni, confuzii, ordonări greşite (în silabele cu mai mult de 3 sunete, în special consonantice), mai rar adăugiri de litere, nu desparte corect cuvintele la capăt de rând, nu poate ordona decât maxim 3 cuvinte din două silabe în propoziţii. Omite forte des semnele de punctuaţie. Aşează frecvent greşit în pagină (titlul, omite alineatele). Deformează literele, nu se încadrează corect pe nici un fel de liniatură (tip I, tip II), şterge foarte des ceea ce a scris.

Matematică- Cunoaşte numeraţia 0-10, numără crescător 0-10, dar nu şi descrescător. Nu recunoaşte locul numărului într-un şir (vecini), nu face comparaţii. Rezolvă operaţii 0-10 doar cu material concret- de mânuit, cu degetele. Recunoaşte cercul şi pătratul, fără celelalte figuri geometrice.

Relaţii sociale - intră în relaţie cu alţi copii, dacă aceste activităţi se realizează sub formă de joc didactic. Este acceptat de colectivul clasei. Deseori intră în conflict cu colegii, când nu obține rapid ceva, cînd este contrazis sau când este respins la joc în timpul pauzelor.

Diagnostic: - **medical**: clinic sănătos;

- **psihologic**: -retard psihic mediu cu tulburari de vorbire - dislalie, Q.I–40 DMM

-crize de afect sub tratament

- **psihopedagogic:** dificultăți de invățare

Capacităţi – competente – abilităţi – lacune - nevoi:

- posibilitati de comunicare orală, gestuală, expresivă;
- toleranţă scăzută la frustrare;
- sociabilitate relativ bună;

III. PLAN DE INTERVENŢIE

Domeniul de intervenţie: comportamental

Obiective pe termen scurt	Metode şi mijloace didactice	Criterii de evaluare	Evaluare
Formarea capacităţii de autocunoaştere	- exerciţii de identificare a trăsăturilor fizice şi morale proprii; *“ Cine sunt eu?”* - exerciţii-joc de cunoaştere şi autocunoaştere pe baza unor trăsături fizice şi morale prestabilite; *“ Cum sunt eu?”....care sunt calităţile mele?..... care sunt defectele mele?”* - Autocaracterizare *“Cum arăt celorlalţi cine sunt eu” ?*	- identifică corect cât mai multe trăsături fizice şi morale proprii	- evaluare continuă prin observarea sistematică a comportamentului ; - proba orală; - proba scrisă: - fişa de autocaracterizare;

Să enumere drepturi şi responsabilităţi la gradinita, acasă, în comunitate ❖ Să participe la situaţii de comunicare şi relaţionare socială ❖ Să-şi formeze şi exerseze capacitatea de autocontrol	- completarea unor chestionare în vederea stabilirii gradului de cunoaştere a îndatoririlor şi responsabilităţilor pe care copiii le au în şcoală, în comunitate; - stabilirea regulilor clasei, afişarea acestora. Se va recompensa doar comportamentul pozitiv. ❖ - exersarea utilizării în contexte diferite a expresiilor*:” te rog”, “poftim”,“mulţumesc”.* - joc de rol: *„Vreau… asta!”* - completarea unor texte eliptice, cu aceste cuvinte; - joc de rol: *„Copilul şi oglinda”* - exerciţii în vederea formării comportamentului pozitiv ; - jocuri de rol pentru dezv. abilităţilor de comunicare interpersonală: *“ La piaţă”, “ La doctor”, “ În vacanţă”, “La bibliotecă”* etc. ❖ - exerciţii de identificare a emoţiilor pozitive şi negative de pe planşa cu feţe umane – discuţii; - identificrea stării emoţionale dintr-un anumit moment; - tehnici şi exerciţii de autocontrol emoţional în situaţii noi, necunoscute; - selectarea pe rubrici diferite a atitudinilor pozitive sau negative în manifestările unei persoane; - joc de rol*: “ Să clarificăm..”* discutarea unei probleme apărute cu o persoană apropiată şi căutarea comună de soluţii.	- recunoaşte şi respectă regulile fără atenţionare din partea educatorului - utilizarea cuvintelor “magice” în cât mai multe situaţii concrete - implicarea în cât mai multe roluri din proprie iniţiativă -respectarea regulilor şi a rolurilor - identifică emoţiile exprimate pe planşe; - selectează corect atitudinea persoanelor în funcţie de context ; - manifestă autocontrol într-o anumită situaţie	- fişe de monitorizare a conduitelor comportamentale zilnice; - evaluare orală - aprecierea şi încurajarea comportamentelor pozitive - evaluare continuă prin observarea sistematică a comportamentului în situaţii concrete; - încurajarea comportamentelor pozitive - evaluare orală şi scrisă - fişă de lucru

Domeniul de interventie: - Limbaj și comunicare

Obiective	Conţinuturi	Metode şi mijloace de realizare
Să identifice literele alfabetului (necunoscute de elev) (b, p, d, g, f)	• Exerciţii şi jocuri de dezvoltare a auzului fonematic, de conştientizare a legăturii între fonem şi semnul grafic corespunzător • Citirea cuvintelor pe baza unor suporturi ilustrate şi depistarea sunetelor iniţiale • Exerciţii de identificare a literelor într-o ordine aleatorie	• Metoda fonetică analitico-sintetică, • jocul didactic, • explicaţia, • conversaţia, • exerciţiul • jetoane • Conversaţia, • exerciţiul, • problematizarea; • Metoda fonetică analitico-sintetică, • jetoane, dicţionar ilustrat (pentru vizualizarea cuvintelor nou-învăţate)
Să citească cuvinte din 2-3 silabe	• Exerciţii de citire a silabelor după o analiză fonematică a acestora – realizarea sensului • Exerciţii de stabilire a nr. de silabe dintr-un cuvânt • Exerciţii de citire a cuvintelor din 2- 3 silabe • Exerciţii de recunoaştere a sunetelor (literelor) dintr-un cuvânt şi de citire a acestuia • Exerciţii de denumire a obiectelor din imagini	
Să formuleze propoziţii simple	• Exerciţii de formulare de propoziţii folosind cuvintele găsite, urmărind imaginea în care a depistat cuvântul • Exerciţii de citire de propoziţii simple • Exerciţii de înţelegere a sensului propoziţiei (prin întrebări ajutătoare) • Exerciţii de formulare corectă a răspunsului în propoziţii • Exerciţii de exprimare în cuvinte proprii a părerii despre lucruri, fapte cunoscute	

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof.Înv.Preșcolar: Tărbuc Maricela
Grădinița cu PP „Omul de Zăpadă” Galați

I. INFORMAȚII DE BAZĂ

NUMELE ŞI PRENUMELE: D. R.

DATA NAŞTERII: 21.02.2019

GRĂDINIŢA/ŞCOALA: GPP „OMUL DE ZĂPADĂ” GALAȚI

GRUPA/CLASA: MICĂ

II. STAREA ACTUALĂ A COPILULUI

STAREA ACTUALĂ DE SĂNĂTATE: Clinic sănătos

EVALUAREA INIȚIALĂ. PREZENTARE SINTETICĂ:

Conform Scrisorii medicale eliberate de medicul neuropsihiatru, preșcolarul prezintă întârzieri în dezvoltarea limbajului receptiv și expresiv, dar și deficit de atenție. În urma diagnosticului și recomandărilor medicului, educatoarea de la grupă a considerat necesar să planifice o serie de activități recuperatorii.

Preșcolarul înțelege comenzi simple, precum: „Stai jos!”/ „Vreau jucăria!”/ „Adu-mi…”. Nu verbalizează ceea ce dorește, are tendința de a te duce în locul din care își dorește ceva și îți arată ce să îi dai.

Din punct de vedere psihomotric este dezvoltat corespunzător vârstei, motricitate grosieră și fină bine dezvoltate (colorează perfect în contur).

Din punct de vedere social, comunică și socializează cu colegii, educatoarele și alți membri ai grădiniței, chiar dacă nu vorbește, are o relație bună cu colegii. Afectiv, știe să își manifeste afecțiunea față de colegi și cadre didactice prin îmbrățișări, mângâieri.

Din punct de vedere al autonomiei personale, preșcolarul încă poartă pampers, doarme cu suzeta, poate mânca singură.

DISCIPLINA/ ARIA CURRICULARĂ VIZATĂ DE PROGRAM: Domeniul Limbă și Comunicare

III. PLANIFICAREA INTERVENȚIEI

OBIECTIVE GENERALE ALE PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE:

1. **Dezvoltarea vocabularului;**
2. **Dezvoltarea limbajului expresiv;**
3. **Dezvoltarea autonomiei personale;**
4. **Dezvoltarea capacității de menținere activă a atenției;**

DATA ÎNCEPERII ADMINISTRĂRII PROGRAMULUI: OCTOMBRIE 2021

INTERVAL DE TIMP: 8 săptămâni

ECHIPA DE INTERVENȚIE: educatoare, familia

IV. PUNEREA ÎN PRACTICĂ

PROGRAMUL DE INTERVENȚIE:

Nr. crt.	Obiective	Metode și mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode și instrumente de evaluare	Rezultate obținute
1	2	3	4	5	6	7
	-să denumească obiecte care aparțin unei anumite categorii de obiecte (legume, fructe, jucării, etc);	Desfășurarea unui joc: „Săculețul fermecat”. Jocul presupune introducerea într-un sac a unor obiecte, ca de exemplu, de igienă personală (periuță de dinți, pastă de dinți, pieptăne, șampon etc), preșcolarul ia din sac un obiect, îl numește și îi indică întrebuințarea.	4 săptămâni	Prin intermediul unor cartonașe, reactualizăm conținuturile învățate. Cartonașele ilustrează obiectele de igienă personală din cadrul jocului, sarcina preșcolarului fiind aceiași ca cea din cadrul jocului didactic.	Jocul didactic Conversația	Preșcolarul reușește să numească obiecate care aparțin unor anumite categorii fără suport intuitiv.
	-să verbalizeze acțiunile desfășurate;	Desfășurarea unui joc didactic: „Spune ce face”. Jocul presupune ca educatoarea să imite anumite acțiuni, iar preșcolarul să spună ce face aceasta.	2 săptămâni	Solicit preșcolarului să ia de pe masă un cartonaș, care ilustrează o acțiune și să numească acțiunea.	Jocul didactic Conversația	Preșcolarul reușește să verbalizeze activitățile lui zilnice.
	-să își deschidă nasturii/	Desfășurarea unui joc simbolic: „Îmbracă păpușa/ dezbracă păpușa”.		Transferul deprinderilor învățate și exersate pe păpușă, printr-un joc simbolic, în aplicarea pe	Jocul simbolic Explicația	Preșcolarul reușește să își deschidă nasturii/

	fermoarul de la haină; -să își dea hainele jos singur;	Jocul presupune ca preșcolarul să închidă nasturii de la haina păpușii, să tragă un fermoar, să încalțe păpușa și să îi prindă pantofii cu scai.	1 săptămână	propria persoană. Astfel, preșcolarul își va deschide nasturii/ fermoarul de la propriile haine și își va da singur hainele jos.	Demonstrația	fermoarul de la haină și să își dea singur hainele jos.
	-să își mențină atenția asupra unei activități pentru o durată de cel puțin 5 minute;	Să completeze un incastru din 4-5 piese; Să întregească un puzzle din 6-9 piese;	1 săptămână	Să asculte o poveste scurtă.	Jocul Povestirea	Preșcolarul reușește să își mențină atenția în cadrul unei activități mai mult de 5 minute.

DATA EVALUĂRII SUMATIVE: 30 NOIEMBRIE 2021

REZULTATELE OBȚINUTE ÎN URMA APLICĂRII PROGRAMULUI:

Preșcolarul reușește să facă asocieri între cuvinte, astfel numește obiecte care aparțin unei anumite categorii de obiecte, fără suport vizual, își verbalizează propriile acțiuni și pe ale altora, își deschide/ închide nasturii/fermoarul de la haină, își menține atenția în cadrul unei activități cel puțin 5 minute.

UTILIZAREA SOFTURILOR EDUCAŢIONALE ÎN ACTIVITĂŢILE INTERDISCIPLINARE DIN GRĂDINIŢĂ

Prof. înv. preşc. Neagu Mihaela
Grădiniţa cu PP Nr. 2, Târgu-Neamţ

Educaţia este factorul strategic al dezvoltării de perspectivă şi priveşte modelarea multidimensională şi anticipativă a factorului uman.

În educaţie, un rol aparte îl ocupă perioada preşcolarităţii, care, conform datelor şi concluziilor formulate de specialişti este decisivă pentru formarea ulterioară a tânărului şi perfecţionarea specialistului de mâine.

Acum, când calculatorul este o „modă”, el fiind prezent în aproape fiecare familie, am considerat necesar şi util să-i învăţăm pe copiii din grădiniţă să-l folosească în scop educativ, determinându-i astfel să renunţe la acele jocuri care, pe lângă faptul că nu educă, incită la violenţă.

Un calculator este o maşină inteligentă care poate face operaţii dintre cele mai complicate şi care „ţine minte” foarte multe lucruri. Astfel, scrierea şi tipărirea textelor, realizarea unor desene şi grafice, calcule foarte complexe, precum şi supravegherea unor dispozitive şi operaţiile făcute de acestea sunt doar câteva dintre minunile pe care calculatorul le poate realiza pentru noi, uşurându-ne şi înfrumuseţându-ne, totodată, viaţa.

Deşi pare un lucru complicat chiar şi pentru cei mari, utilizarea calculatorului nu este altceva decât respectarea unei reţete bine concepute. Aceasta este unul dintre motivele pentru care creatorii de software sunt preocupaţi tot mai mult de interesele şi nevoile copilului, ale micilor utilizatori şi de relaţia lui cu această maşină inteligentă - calculatorul, în vederea unei învăţări interactive şi stimulative în acelaşi timp.

Având în vedere că la baza învăţământului stă informaţia, un proiect educaţional care este în stare să aducă informaţia în pragul fiecărei săli de clasă, la câteva taste distanţă, se poate dovedi mai eficient decât o campanie educaţională care nu reuşeşte să acopere toate ariile de interes vitale pentru un copil.

Informaţia nu se limitează la un singur subiect, iar individul îşi poate alege un anumit domeniu şi poate dezbate anumite subiecte fără a fi îngrădit de şabloane educaţionale. Totul devine o simplă problemă de alegere: ce vrei să afli.

Chiar dacă putem vorbi despre posibilitatea unei înlocuiri parţiale a educaţiei convenţionale o dată cu evoluţia sistemelor de învăţământ asistat de calculator, acestea sunt considerate o completare în sine a învăţământului tradiţional.

Softurile educaţionale sunt foarte bune şi utile în activitatea din grădiniţă, copiii învaţă mult mai uşor anumite noţiuni, sunt atractive şi sunt concepute interdisciplinar, ceea ce ne determină să abordăm tema din mai multe perspective. Marele avantaj al acestui program este acela că toţi copiii pot folosi conţinutul informaţional la un nivel propriu, îl pot achiziţiona într-un ritm personal, ceea ce contribuie la sporirea stimei de sine şi a încrederii în forţele proprii.

Sarcinile sunt prezentate sub forma unor jocuri care cuprind exerciţii vizualizate într-o formă grafică atractivă, cu elemente de animaţie şi sunet.

Elementele de joc pe care softul le conţine sunt provocatoare, stârnesc curiozitatea, menţin atenţia un timp mai îndelungat şi dezvoltă fantezia copiilor, oferindu-le în acelaşi timp şi o motivaţie intrinsecă, deosebit de importantă pentru îmbunătăţirea performanţelor în activităţile cu conţinut matematic, cunoaşterea mediului, educarea limbajului, educaţie plastică etc..

Se impune respectarea unor reguli în folosirea acestor exerciţii-joc, pentru ca ele să aibă succes. În acest sens trebuie avut în vedere ca: timpul pe care copilul îl petrece în faţa calculatorului să nu depăşească timpul prevăzut desfăşurării unei activităţi comune; educatoarea să lase copilului libertatea de a alege jocul pe care el consideră că-i

satisface nevoia de curiozitate şi înţelegere; să pună la îndemâna copiilor suficiente calculatoare pentru a nu fi nevoiţi să aştepte prea mult timp pentru a putea să acceseze softul, existând riscul pierderii răbdării.

În activitatea noastră instructiv-educative am utilizat mai multe softuri educaţionale pentru preşcolari care i-a încântat foarte mult şi au fost îndrăgite de ei.

Am folosit CD-ul *Circulaţia, Anotimpurile*, *Omul*, *Forme de relief*, *Desenăm, pictăm poezii învăţăm* şi poveşti.

În softurile cu poveşti copilul face cunoştinţă cu personajele şi conţinutul povestii, narate şi prezentată într-o forma grafică deosebită. Pe parcursul derulării poveştii, are de îndeplinit şi o sarcină surpriză.

Jocurile ce însoţesc povestea de faţă dezvoltă memoria, logica, spiritul de observaţie şi îndemânarea copilului în utilizarea calculatorului.

Îi sunt puse copilului întrebări (tip grila) şi îi sunt solicitate răspunsuri pentru a vedea în ce măsură s-a familiarizat cu ideile şi personajele din poveste. Totul într-un mod plăcut şi stimulativ.

Bibliografie:

- (2012), *Revista Invăţământului preşcolar*
- Smaranda Maria Cioflica, Bogdan Valeriu Iliescu, (2010), *Prietenul meu calculatorul. Ghid de utilizare pentru preşcolari*
- Bernat, S.E., (2003). *Tehnica învăţării eficiente*, Ed. Presa universitară clujeană, Cluj-Napoca

METODE MODERNE INOVATIVE DE PREDARE

Prof.Crăciun Roxana Mihaela
CSEI NR.2 COMĂNEȘTI

Termenul „inovare”este în general asociat cu progresul științific și tehnologic. Acesta vizează reînnoirea produselor și serviciilor. Inovația pedagogică este o acțiune pedagogică caracterizată prin atenția susținută acordată elevilor, dezvoltarea bunăstării lor și calitatea învățării. Se caracterizează prin noutate, schimbare, îmbunătățire și sustenabilitate. Profesorii trebuie să plaseze inovația pedagogică în centrul reflecțiilor lor, pentru că transformarea profesiilor se accelerează. Metodele noastre de predare trebuie să evolueze, pentru că lumea se schimbă. Câteva metode inovatoare de predare școlară și instrumente pedagogice pentru a facilita învățarea sunt:

1. **ÎNVĂȚAREA ÎNCRUCIȘATĂ**

Tendința zilei de mâine este de a conecta învățarea informală cu educația formală. Învățarea încrucișată se referă la legătura dintre cunoștințele "formale" învățate în școli și învățarea informală în viața de zi cu zi, dobândite prin activități personale, culturale și recreative. Adică cunoștințe dobândite într-un mod mai personal. Învățarea într-un cadru informal, cum ar fi în muzee și cluburi after-school, poate lega conținutul școlii de problemele vieții de zi cu zi. Aceste legături funcționează în ambele sensuri. Învățarea formală este o metodă pedagogică care poate fi îmbogățită de experiențele de viață de zi cu zi, la fel cum învățarea informală poate fi aprofundată prin cunoștințele dobândite în clasă. Aceste experiențe interconectate creează o motivație suplimentară pentru învățare.

O metodă eficientă de predare este de a pune o întrebare în clasă, apoi de a lăsa cursanții să exploreze această întrebare în timpul unei vizite la muzeu sau al unei călătorii pe teren și apoi să-și împărtășească rezultateleîn clasă pentru a crea cunoștințe individuale sau colective. Cu alte cuvinte, elevii dobândesc o nouă învățare pe cont propriu.

Învățarea încrucișată valorifică punctele forte ale ambelor medii (formale și informale) și oferă elevilor oportunități de învățare autentice și provocatoare. În plus, învățarea pe tot parcursul vieții este un concept bazat pe experiențe în contexte multiple. Apoi, este o ocazie de a-i ajuta pe elevi să memoreze, să se conecteze, să-și amintească și să-și împărtășească diferitele activități de învățare.

2. **ÎNVĂȚAREA PRIN ARGUMENTARE**

Învățarea argumentativă dezvoltă abilitățile de raționament științific ale elevilor pentru a-i determina să urmeze raționamentul logic, să lucreze în grupuri și să valideze – sau să respingă – o afirmație. În acest fel, elevii își pot îmbunătăți înțelegerea științei și matematicii argumentând în același mod ca cercetătorii și matematicienii profesioniști.

Acest argument îi ajută pe elevi să se ocupe de idei contrastante, care le aprofundează învățarea. Acest lucru face ca raționamentul tehnic să fie accesibil tuturor. Această metodă de predare permite, de asemenea, elevilor să-și perfecționeze ideile și să le confrunte cu alții, pentru a învăța cum oamenii de știință lucrează împreună pentru a stabili sau infirma afirmațiile.

Pedagogia argumentativă îi împinge pe elevi să afirme conceptele, oferind dovezi ale veridicității lor; invitându-și colegii să discute aceste dovezi pentru a stabili dacă acestea sunt suficiente și justificate în conformitate cu standardele de disciplină. Profesorii pot stârni discuții constructive în sălile de clasă, încurajând elevii să pună

întrebări deschise, să-și reformuleze remarcile într-un limbaj mai științific, să-și perfecționeze gândurile și să folosească modele pentru a construi explicații. Când elevii discută științific, ei învață să-și ia rândul, să asculte în mod activ și să răspundă constructiv altora. Dezvoltarea profesională îi poate ajuta pe toți profesorii să învețe aceste strategii și să depășească provocările. Dar cum pot învățătorii să încurajeze învățarea argumentativă?

- Profesorii pun întrebări care stârnesc curiozitatea elevilor.
- Îi împing pe elevi să gândească științific.
- Reformularea întrebărilor elevilor în limbaj științific.
- Ei pun întrebări provocatoare de gândire, care nu au un răspuns evident.
- Ei susțin un argument științific prin instituirea turnurilor de vorbire și promovarea ascultării active.
-

3. **ÎNVĂȚAREA ALEATORIE**

Această metodă de predare școlară este neplanificată și involuntară. Poate avea loc oricând și oriunde: la școală, la locul de muncă sau în grădină. Nu este planificat de un profesor, nu urmează un program definit și nu duce la nicio certificare. Deci, învățarea aleatorie apare de obicei în timpul activităților zilnice. În plus, poate apărea în timpul efectuării unei alte activități de învățare.

Programatorii de jocuri video au integrat deja conceptul de învățare neintenționată. Ei propun obstacole de depășit, reguli de ghicit și peisaje de descoperit. De asemenea, poate declanșa auto-reflecție care ar putea fi folosită pentru a încuraja elevii să regândească diferit. Iată câteva situații de învățare aleatorie:

- Prin joc nestructurat, ei pot învăța să rezolve probleme, să folosească o limbă, să dobândească abilități sociale;
- Prin evenimente sau comunicări care nu sunt destinate a fi activități de învățare voluntară;
- În timpul momentelor petrecute în sala de așteptare a unui medic, ascultând conversațiile pacienților sau citind afișe.
- Atunci când interacționează cu prietenii sau familia.

4. **ÎNVĂȚAREA CONTEXTUALIZATĂ**

Contextul ne permite să învățăm din experiența noastră. Elevul trebuie să considere cunoștințele ca instrumente care trebuie utilizate în situații concrete. Interpretând informații noi în contextul în care și când apar și legându-le de ceea ce știm deja, înțelegem relevanța și semnificația lor. Într-o sală de clasă contextul este de obicei limitat la un spațiu fix și la o perioadă limitată de timp. Dincolo de sala de clasă, învățarea poate veni dintr-un context îmbogățit, cum ar fi vizitarea unui sit de patrimoniu, a unui muzeu sau scufundarea într-o carte bună.

Avem capacitatea de a crea un astfel de context interacționând cu mediul nostru, ținând conversații, luând notițe și modificând obiectele din apropiere. Putem înțelege, de asemenea, contextul explorând lumea din jurul nostru, folosind ghiduri și instrumente de măsurare. Prin urmare, proiectarea unor site-uri de învățare eficiente în școli, muzee și site-uri web necesită o înțelegere clară a modului în care contextul este modelat de procesul de învățare.

De exemplu : profesorul propune o situație de învățare semnificativă. Elevul percepe sensul a ceea ce învață. El leagă informațiile din această situație de pornire (situația sursă) cu cunoștințele sale anterioare. Acest tip de predare oferă situații de învățare legate de realitatea de zi cu zi. Acestea sunt, prin urmare, situații concrete, apropiate de preocupările imediate ale elevului fiind legate de domeniile sale de interes: proiecte tematice, cercetare, studii de caz, probleme de rezolvat.

5. **ÎNVĂȚAREA CONCEPTUALĂ**

Învățarea conceptuală se referă la rezolvarea problemelor, proiectarea sistemelor sau chiar înțelegerea comportamentului uman pe baza conceptelor fundamentale ale informaticii teoretice.

Învățarea conceptuală este o metodă eficientă de predare bazată pe școală pentru rezolvarea problemelor. Este vorba despre descompunerea problemelor mari în cele mai mici (descompunere). Și să recunoască modul în care acestea se referă la probleme care au fost deja rezolvate în trecut (recunoașterea modelelor), pentru a lăsa deoparte detaliile mai puțin importante (abstractizare), pentru a determina. Și dezvoltați pașii necesari pentru a găsi o soluție (algoritmi) și, în cele din urmă, pentru a specifica acești pași (depanare).

Aceste abilități informatice pot fi utile în multe aspecte ale vieții. Acestea pot varia de la scrierea unei rețete pentru a împărtăși un fel de mâncare preferat cu prietenii, la planificarea unei vacanțe sau a unei expediții, la desfășurarea unei echipe științifice pentru a face față unei provocări dificile, cum ar fi reglementarea unei epidemii.

Scopul este de a-i învăța pe copii cum să structureze problemele pe care le întâmpină astfel încât să poată fi rezolvate. Gândirea computațională poate fi predată ca parte a matematicii, științei și artelor sau în alte contexte. Scopul nu este doar de a încuraja copiii să devină programatori de calculator. Dar, de asemenea, și mai presus de toate să stăpânească o artă a gândirii care le va permite să facă față provocărilor complexe în toate aspectele vieții lor.

6. **METODA ȘTIINȚIFICĂ SAU METODA CU LABORATOARE LA DISTANȚĂ**

În conformitate cu evoluția tehnologiei informației, este necesară crearea de noi metode de predare pentru a permite elevilor să stăpânească conținuturile dificile ale curriculumului. Mai multe universități și instituții oferă studenților o soluție bazată pe medii de studiu virtuale, pentru a le permite să dobândească abilități practice în urma teoriei dobândite în mediul didactic clasic. În plus, acestea oferă studenților de la distanță posibilitatea de a face muncă practică de la distanță.

Utilizarea practicilor științifice autentice, cum ar fi experimentul de laborator de la distanță sau controlul telescopului, poate consolida abilitățile de cercetare științifică, poate îmbunătăți înțelegerea conceptelor și poate îmbunătăți motivația. Accesul de la distanță la echipamente specializate este acum extins la profesorii stagiari și la elevii școlii. Un laborator de la distanță este format de obicei din dispozitive, echipamente și camere care oferă experimente pe măsură ce se desfășoară.

Laboratoarele de la distanță pot reduce barierele din calea practicii, oferind profesorilor interfețe web ușor de utilizat, materiale didactice și sesiuni de dezvoltare profesională.

Cu un sprijin adecvat, accesul la laboratoarele de la distanță poate permite profesorilor și studenților să-și aprofundeze înțelegerea, oferind oportunități practice de anchetă și observare directă care vor completa învățarea manualelor. Accesul la laboratoarele de la distanță poate aduce, de asemenea, experimente în sala de clasă. De exemplu, elevii pot folosi un telescop de înaltă calitate pentru a observa cerul nopții în timpul orelor de știință la școală.

7. **ÎNVĂȚARE INTEGRATĂ**

Integrarea învățării este o metodă de învățare academică și un proces prin care un elev adaugă noi cunoștințe la cunoștințele sale anterioare, își restructurează universul interior în consecință și aplică cunoștințele dobândite în noi situații concrete! (CSE, 1995, p. 5). Elevul este plasat într-un context în care nu este doar activ. Dar, sub

rezerva unui context care îi cere să-și folosească cunoștințele, abilitățile și atitudinile pe care le-a învățat deja. Este un proces neliniar, mereu în mișcare, dobândit prin repetiție și feedback reflexiv care implică o acțiune, cea a elevului. Prin urmare, integrarea nu este unică pentru rezumatele scurte de la sfârșitul programului.

Noțiunea de mișcare în integrarea și restructurarea universului lăuntric al elevului este un aspect esențial al acestui proces, nu numai din punct de vedere cognitiv, ci și emoțional. În acest sens, este important să nu asociem integrarea doar cu cunoștințele și know-how-ul. Dar și la know-how, restructurarea universului lăuntric fiind ilustrația.

Fiche de travail
La météo (A1)

Farcașiu Otilia
Colegiul Național « Vasile Goldiș » Arad

I. Regardez la vidéo et précisez de quoi s’agit-il dans cette vidéo :

https://www.youtube.com/watch?v=eBvJVOuBPXI

II. Précisez si les affirmations suivantes sont vraies ou fausses, en suivant la vidéo.

https://www.youtube.com/watch?v=JjUMtIHHzLg

Il fait beau. Vrai/Faux
Il pleut. Vrai/Faux
Il y a du vent. Vrai/Faux
Il y a du tonnerre. Vrai/Faux
Il ne neige pas. Vrai/Faux
Il ne grêle pas. Vrai/Faux
Il y a un orage. Vrai/Faux
Il fait chaud. Vrai/Faux
Il ne fait pas froid. Vrai/Faux

III. 2/ 110 (manuel)

Complètez avec **il fait** ou **il y a**

a. …….du soleil.
b. ……..beau.
c. ……..des nuages.
d. ……..froid.
e. ……..chaud.
f. ……..doux.
g. ……..du vent.
h. ……...mauvais.

IV. Ex. /105 (manuel) Complétez les phrases :

C’est l’été, le soleil brille, il fait... .
C’est l’hiver, il pleut et il fait… .
Voilà l’automne, les feuilles tombent; le ciel …et il y a…!
Au printemps, les oiseaux chantent, il fait… .

V. Associez le dessin avec la bonne phrase.

https://learningapps.org/watch?v=pguyd0e8k17

https://learningapps.org/view12447612

Bibliografie :

1. Vlad, Elena Raisa, Vişan Mariana, **Limba Franceză**, Editura Litera, 2017.

https://www.youtube.com/watch?v=eBvJVOuBPXI

https://www.youtube.com/watch?v=JjUMtIHHzLg

https://learningapps.org/watch?v=pguyd0e8k17

https://learningapps.org/view12447612

ELEVII CU INTELECT LIMINAR SUNT INTEGRAȚI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Autor: Profesor Negru Cristina - Mihaela
Instituția: Liceul Tehnologic „ AL.I.Cuza ”, Bârlad – Vaslui

Elevii cu **intelect liminar (de graniță)** sunt aceia care se adaptează doar la limita inferioară a cerințelor activității școlare, motiv pentru care sunt numiți și **elevii cu inteligență școlară de limită. Elevii cu intelect de limită** sunt caracterizați prin raționamente progresive, ajung, de obicei – în urma înlăturării factorilor individuali (afectivi) sau interindividuali (psiho-sociali), inhibativi ai dezvoltării gândirii – la stadiul operator formal al dezvoltării inteligenței. Toți prezintă, în schimb, inteligență generală slab dezvoltată, fluctuații în performanțe. **Elevii cu intelect liminar** prezintă frecvent reacții de opoziție (indisciplină, reacții de evadare), atitudine negativă față de activitatea școlară. În ceea ce privește atitudinea acestor elevi față de sarcina intelectuală, inițial ei se antrenează mai greu.

Cauzele acestei categorii de tulburări nu se cunosc, așa încât nu există vinovați. Se întâmplă pur și simplu. Într-o clasă, unde sunt 28 de copii și există un elev diagnosticați cu intelect liminar munca este dublă. Este vital să existe profesorul de sprijin, dar acest lucru nu este tot timpul posibil. Așa încât, singura soluție vine dinspre CJRAE, ca suport metodologic. Munca este enormă, dar suntem datori cu toții să creăm spațiul, atmosfera și condițiile necesare pentru acești elevi, să fie integrați în învățământul de masa.

Această metodologie trebuie structurată pe următoarele segmente :

1. Curriculum adaptat și PIP: aici este nevoie de o echipă multidisciplinară implicată și funcțională, care trebuie să fie compusă din dirigintele clasei, psihologul școlar și componența consiliului profesorilor clasei.

2. Integrarea și relaționarea în cadrul colectivului clasei: se constată că într-o clasă unde există un elev integrat cu CES, în special un elev diagnosticat cu intelect liminar, elevii sunt mai toleranți, înțeleg diversitatea, devin empatici, cu alte cuvinte capătă abilități sociale prețioase, de mare folos în drumul lor prin viață. Crescând cu un asemenea coleg, ceilalți fac economie de timp în a înțelege, accepta și funcționa în preajma unor persoane „ altfel ”. Restul clasei, are astfel șansa deschiderii către inteligența socială, cea care ne netezește calea către statusurile dorite din societate, către inteligența emoțională care stă la baza stimei de sine a individului. Încrederea în forțele proprii este temelia pe care se așează volumul de informații al unei persoane.

3. Părinții celorlalți elevi din clasă: aici este într-adevăr cea mai delicată parte. Părinții celorlalți elevi din clasă, sunt părinții care neavând contact în imediata lor apropiere cu ceea ce se numește elev cu CES, nu știu aproape nimic despre asta. Nu știu care sunt cauzele acestei tulburări (și ele nu se cunosc încă, dar se știe că nu este ereditar și nici contagios), nu știu că se poate trata, nu știu că acești elevi se pot integra mai târziu în societate și chiar cu succes, nu știu că li se putea întâmpla și lor, nu știu că a devenit destul de frecventă și că singura soluție este să ne adaptăm, să ne instruim și să vrem a schimba lucrurile.

Pentru reușita integrării în învățământul de masă a unui elev cu CES, în special cu intelect liminar trebuie să se implice atât instituția de învățământ, părinții și psihologul școlar.

Prezentarea unui exemplu de PIP pentru un elev cu INTELECT LIMINAR

I. Informaţii generale despre elev:

Nume şi prenume: A.L, născut la data de ....., în.....

II. Identificarea problemei: Elevul prezintă un **IQ redus 69**. Se manifestă cu dificultate în sarcinile şcolare.

III. Elev cu CES: intelect liminar, conform COŞP, Nr...../2016, eliberat de CJRAE.....

Durata de desfăşurarea a programului: septembrie- februarie 2021/ februarie-iulie 2022

Domeniul de intervenție: discipline tehnice de specialitate, domeniul textile-pielărie

EVALUARE INIŢIALĂ:

Instrumente folosite în evaluare: fișa psihopedagogică, observaţia spontană şi dirijată, convorbirea individuală şi de grup, sarcini de lucru precise și cu grad de dificultate, de la simplu spre complex.

Diagnostic:

- *medical:* clinic sănătos;
- *psihologic*: intelect liminar, deficit de atenţie, percepţie slabă, labilitate emoţională;
- *psihopedagogic*: dificultăţi de învăţare
- *pedagogic*: se străduiește să facă faţă cerinţelor educaţionale; adaptare inferioară la cerinţele programei şcolare pentru clasa a X- a şi a curriculumului de citire–scriere-calcul.

Capacităţi-competenţe-abilităţi-lacune-nevoi:

- capacităţi relativ bune de învăţare comportamentală prin imitaţie;
- nevoia de afecţiune, de integrare, de modele socio-umane şi de sprijin gradat;
- toleranţă scăzută la frustrări, sociabilitate relativ bună;
- feed-back pozitiv în situaţiile de individualizare a sarcinilor de învăţare;

Probleme cu care se confruntă elevul la discipline tehnice- domeniul textile-pielărie

- posibilităţi de exprimare reduse;
- în scris apar omisiuni şi înlocuiri de grafisme, inversiuni de litere;
- citeşte foarte greu, iar termenii mai dificili abia îi silabiseşte, neînţelegându-le valoarea în frază;
- desenele/schiţele realizate, uneori sunt incomplete şi nu respectă dimensiunile;

PLANUL DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Obiective generale:

O1: Creşterea stimei de sine;

O2: Să se concentreze asupra unei activităţi/sarcini mai mult timp;

O3: Consolidarea relaţiilor interpersonale;

O4: Îmbunătăţirea situaţiei şcolare a elevului;

Planificarea intervenției:

a) ***La nivelului elevului***:

b) ***La nivelul Consiliului Profesoral al clasei***: Adaptarea curricumului şi a evaluării, condiţie a succesului şcolar a elevului. Întocmirea de către fiecare cadru didactic a unei programe adaptate.

c) ***La nivelul clasei***: acordare de sprijin de către colegul de bancă şi întreg colectivul clasei;

d) ***La nivelul familiei***: recomandări pentru supravegherea pregătirii lecţiilor, relaţionarea cu şcoala prin participare la consultaţii cu părinţii, şedinţe şi efectuarea de vizite la domiciliul elevului.

Prin acest program se urmăreşte:

- antrenarea elevului în activităţi plăcute pentru a-l stimula;
- dezvoltarea abilităţilor de citire a cuvintelor şi propoziţiilor;
- îmbogăţirea, precizarea şi activizarea vocabularului;
- dezvoltarea autonomiei personale şi sociale;

DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE

Obiective	**Activităţi de învăţare**	**Metode și mijloace de realizare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**
- să înţeleagă semnificaţia globală a mesajului oral; - să sesizeze intuitiv corectitudinea unei propoziţii ascultate, - să sesizeze sensul cuvintelor într-un enunţ dat - să formuleze clar şi corect enunţuri verbale potrivite unor situaţii date - să identifice enunţuri în textul tipărit şi în textul de mână - să sesizeze legătura dintre enunţuri şi imaginile care le însoţesc - să desprindă semnificaţia globală a unui text citit - să citească în ritm propriu, corect un text	- observarea unor imagini relaționate cu textul; - formularea de enunțuri pe baza acestor imagini; - citirea unor propoziții cu grad de dificultate crescând; - punerea acestor cuvinte în contextul unor propoziții; - citirea repetată a unor paragrafe din conţinuturile propuse; - răspunsul la intrebări legate de acel paragraf - citirea repetată a unui text de o pagină -recunoașterea unor desene cu utilaje specifice domeniului; - realizarea de desene decorative, după natură, crochiuri;	**Metode:** - observația - conversația - citirea în gând - citirea cu voce tare - povestirea - explicația - exerciţii practice **Mijloace:** - planșe cu imagini - fișe de lucru - calculator - portofoliul - desene/schiţe	- înţelege semnificaţia globală a unui text scurt, după ascultarea repetată a acestuia, sau după lămuriri suplimentare; - formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori cu imprecizii, corectate la solicitarea profesorului; - citeşte în ritm propriu silabe, cuvinte şi propoziţii alcătuite din cuvinte puţine; - desenează după un model/schiţă dată;

Concluzii:

- În urma evaluării rezultatelor obţinute, s-a ajuns la concluzia că datorită exerciţiilor şi activităţilor simple, accesibile, desfăşurate în ritm propriu, elevul a depăşit în mare parte dificultăţile sale, dobândind o experienţă cognitivă superioară celei anterioare, înlăturând anumite bariere ale dezvoltării sale.
- Se poate aprecia că elevul, la sfârșitul semestrului I a promovat la toate disciplinele, iar numărul de absenţe nemotivate s-a redus foarte mult, obţinând media 10 la purtare.
- Conduita acestui elev poate fi corectată dacă factorii de intervenţie acţionează conjugat şi consecvent.

Recomandări:

- se recomandă colaborare cu profesorii clasei, profesorul diriginte, părinţi, psihologul şcolar.
- se recomandă reluarea unor sarcini de învăţare, deoarece s-a constatat că sunt de un real folos în dezvoltarea deprinderilor de muncă independente;
- se recomandă stimularea pozitivă, întărirea motivaţiei şi a încrederii în propriile forţe, precum şi reluarea unor anumite activităţi în vederea consolidării achiziţiilor dobândite.
- se recomandă stimulare psiho-cognitivă;
- se recomandă creşterea încrederii în sine, prin atitudine pozitivă;
- se recomandă îmbunătăţirea autonomiei personale.

Revizuirea programului de intervenţie personalizat:

La sfârşitul semestrului I, după evaluarea intermediară, vor fi redefinite obiectivele şi proiectate noi conţinuturi, dacă este cazul.

Plan de îmbunătăţire:

- urmărirea îndeaproape a evoluţiei şcolare;
- încercarea de a lua legătura cu familia ori de câte ori este nevoie;
- recompensarea unor reuşite şcolare.

Bibliografie:

Ghid de predare - învăţare pentru copiii cu cerinţe educative speciale: culegere de texte. Asociaţia RENINCO România, Coordonator Ionel Mușu, Editura Marlink, 2000.

Weihs T J “ Copilul cu nevoi speciale ”, Editura Triade, Cluj Napoca, 1998

Arcan P, Ciumăgeanu D. “ Copilul cu deficient mintal ”, Editura Facla

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof.Voinea George Florin
C.N.M.Eminescu- Buzău

1. INFORMAȚII GENERALE:

Numele şi prenumele elevului: xxxxxxxxxxxxxxx
Clasa a X-a I
C.N.M.Eminescu- Buzău
Data naşterii: xxxxxxx
Domiciliul: xxxxxxxxx
An şcolar: 2022 -2023
Aria curriculară:Tehnologii
Disciplina: TIC

ECHIPA DE INTERVENȚIE:

Numele cadrului didactic: Voinea George Florin
Psiholog : Bouroș Marilena
Durata de desfășurare a programului: septembrie 2022 - iunie 2023

2. EVALUARE INIȚIALĂ

Instrumente folosite în evaluare: fișa psihopedagogică, observația spontană și dirijată, convorbirea individuală și de grup, sarcini de lucru pentru automatizarea și comprehensiunea citirii (pretest).

Diagnostic:

- *Medical:* clinic sănătos; deficienta psihica
- *psihologic*: intelect liminar, percepţie slabă, labilitate emoţională;
- *psihopedagogic*: dificultăţi de învăţare
- *pedagogic*: nu face faţă cerinţelor educaţionale; adaptare inferioară la cerinţele programei şcolare pentru clasa a IX- a , TIC.

Capacităţi-competenţe-abilităţi-lacune-nevoi:

- competenţe sporite în desfăşurarea activităţilor ludice (respectă cu stricteţe regulile jocului didactic şi duce la capăt sarcina didactică la nivelul propriu);
- posibilităţi bune de comunicare orală, gestuală, expresivă;
- nevoia de afecţiune, de integrare, de modele socio-umane şi de sprijin gradat;
- toleranţă scăzută la frustrări, sociabilitate relativ bună;
- feed-back pozitiv în situaţiile de individualizare a sarcinilor de învăţare;

Problemele cu care se confruntă copilul:

- *Scrie foarte bine după dictare, dar foarte incet*
- *Are un scris lizibil si cu caractere foarte mari*
- *Citeşte bine, insa termenii mai dificili ii pronunta mai greu, neînţelegându-le valoarea în frază;*
- *Nu înţelege suficient noţiunile simple astfel că nu poate să opereze cu ele;*
- *Recunoaşte fenomenele şi procesele simple din natura şi le poate explica individual, dar nu şi relaţiile de cauzalitate şi nici interdependenţa acestora, având probleme de transfer intra şi transdisciplinar;*
- *Copiază corect după manual, dar extrem de încet, fiind mereu în urma colegilor săi;*
- *Are deprinderi practice corespunzătoare, abilităţile practice fiind mult superioare capacităţilor intelectuale şi cunoştinţelor teoretice.*
- *Capacitate redusă de identificare a elementelor de identificare spaţială legate de folosirea hărţilor*

Derularea programului de interventie

Motiv de referinta :diminuarea dizabilitatilor printr-un antrenament continuu si gradat pentru aducerea subiectului la un nivel mai bun de functionalitate psihica generala,pentru a putea dobandi o experienta cognitiva superioara .

Scopul programului de interventie :efectuarea unei game variate de exercitii prin intermediul unor actiuni simple,accesibile si in ritm propriu atat la grupa cat si individual in cadrul orelor de TIC ,dezvoltarea intelegeri si atitudinilor pozitive de relationare in grup.

Loc de desfăşurare: laboratorul de TIC

Programul de interventie personalizat

Programul de interventie personalizat are la baza metode si strategii centrate pe elev , in functie de particularitatile lui, pentru a crea un mediu care sa favorizeze si sa sprijine invatarea.

Obiective operaţionale	**Metode şi procedee didactice**	**Perioada de timp**	**Mijloace didactice**	**Evaluare (progresul înregistrat)**
- Să citească corect și în ritm propriu un text la prima vedere	Exerciții variate de citire sub îndrumarea și sprijinul profesorului	Sem I	Planşe, manual.	Evaluare orală(elevul şi-a îmbunătăţit capacitatea de citire a unui text)
- Să descrie o tema TIC folosind o imagine	Exerciții variate deinterpretare a imaginilor şi a altor materiale suport sub îndrumarea și sprijinul profesorului		imagini	Observare sistematică.
- Să desprindă informațiile esențiale din textul citit; - Să utilizeze, în context nou, a informaţiilor primite din diferite surse (text din manual, imagini sau alte surse)	Exerciții de citire și rezumare a unui text sub îndrumarea profesorului. Descrierea cu cuvinte proprii a elementelor înțelese dintr-un text la prima vedere; conversaţie euristică; explicaţia.	Sem. II	Texte, dicţionare.	- evaluarea orală va fi preponderentă, dar va alterna cu evaluarea scrisă (elevul se poate exprima mai bine oral decât scris) - probe orale; - probe scrise;
- Sa transcrie corect, lizibil si îngrijit	Exerciții de transcriere a unor texte cunoscute.		Manual. Texte Calculator	Observare sistematică. Probe scrise. (Elevul poate transcrie corect un text, chiar şi după dictare, dar într-un ritm mai lent.) Fişe de evaluare.
- Să învețe sa scrie corect un text coerent utilizând noţiuni si denumiri noi.			Calculator	Observarea sistematică(capacitatea de orientare și identificare a elementelor de ordin cartografic a ajuns aproape la nivelul colegilor săi)
-Să identifice numele proprii în texte diferite	Lucrul manualul Explicaţia.		.	Fişe de evaluare. Evaluare orală.

-Să identifice şi să explice termeni TIC simpli identificaţi în textul dat.	Explicaţia. Exerciţii de identificare a termenilor TIC într-un text la prima vedere.		Texte . Dicţionar.	Se va realiza **evaluarea continuă** prin: -utilizarea aprecierilor verbale şi sublinierea progresului realizat în rezolvarea fiecărei sarcini; -Aprecierea şi încurajarea colaborării cu membrii grupului; **-Evaluarea finală** va viza atingerea criteriilor minime de progres.

Evaluare finala

Criterii de evaluare :

Minimale :imbogatirea si activizarea vocabularului cu termeni TIC noi, ,folosirea cuvintelor care exprima insusirile sau raporturile dintre obiecte si fenomene.

Maximale :dezvoltarea capacitatii de a povesti in succesiune logica ceea ce a auzit si a vazut,folosirea corecta a cuvintelor cu caracter abstract sau generalizator.

Instrumente de evaluare:

- fişe de lucru individuale;
- teste criteriale pentru fiecare obiectiv;

Concluzii:

- În urma evaluării rezultatelor obţinute, s-a ajuns la concluzia că datorită exerciţiilor şi activităţilor simple, accesibile, desfăşurate în ritm propriu, elevul a depăşit în mare parte dificultăţile sale, dobândind o experienţă cognitivă superioară celei anterioare, înlăturând anumite bariere din calea dezvoltării sale si obtinand la sfarsitul anului scolar 2021-2022 rezultate bune

Recomandări:

- se recomandă colaborare cu profesorii clasei, profesorul diriginte, părinţi;
- se constată că reluarea unor sarcini de învăţare sunt de un real folos în dezvoltarea deprinderilor de muncă independente;
- se recomandă stimularea pozitivă, întărirea motivaţiei şi a încrederii în propriile forţe, precum şi reluarea unor anumite activităţi în vederea consolidării achiziţiilor dobândite.

PROIECT EDUCAŢIONAL INTERȘCOLAR
„O zi pentru mâine, o zi pentru clima!”

Botos Gyöngyvér
Liceul de Arte „Plugor Sándor”
Sfântu Gheorghe

Motto: „Să nui educăm pe copii pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari. Și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. (Maria Montessori)

În procesul de învăţământ profesorul, ca şi elevii, acţionează prin intermediul unor metode de predare , învăţare şi evaluare. Calitatea muncii lor este în funcţie de aceste metode, ele constituind o sursă însemnată de creştere a capacităţii şi eficienţei învăţământului. Aplicându-se metode deosebite, se obţin diferenţe esenţiale în pregătirea elevilor. În ultimele decenii a crescut interesul pentru aşa-numitele metode și mijloace moderne , inovative și de performanță.

Pentru învățământul modern metodele interactive constituie un instrument de organizare și conducere a activității de predare-învățare, astfel că elevii asimilează cunoștințele teoretice și practice într-un timp scurt pentru timp îndelungat, fiind activi și motivați să coreleze ceea ce au învățat cu ceea ce întâlnesc în viața reală. Folosirea metodelor interactive centrate pe necesitățile elevilor în lecția de biologie constituie într-adevăr o cale de atragere a elevilor către performanță școlară, dând un caracter formativ, dinamic și deschis pentru dezvoltarea diferitelor abilități teoretice și practice la elevi. Din perspectiva centrării pe elev și formării competenţelor sunt relevante pentru realizarea unui proces educaţional de calitate la biologie și promovarea diversității și a incluziunii în spațiul școlar și interșcolar, de exemplu **metoda de proiect .**

Descrierea proiectului interșcolar:

GRUPUL ȚINTĂ:

- beneficiari direcţi:elevii claselor gimnaziale din - Liceul de Arte Plugor Sándor, Școala Gimnazială „Váradi József” și Școala Gimnazială „Gödri Ferenc”.

- beneficiari indirecţi:

- părinţii elevilor;
- comunitatea locală;
- instituţiile partenere.

ARGUMENTARE:

În 1970, în urma eforturilor senatorului american **Gaylord Nelson**, s-a ajuns la concluzia că e cazul să se facă ceva pentru a se *atrage atenţia asupra pericolelor ce pot fi provocate de degradarea mediului înconjurător*. Aceasta în condiţiile în care nimănui nu-i păsa de acest aspect şi de efectele pe termen lung avute de presiunea exercitată asupra mediului înconjurător. Astfel, pe **22 Aprilie** 1970 a avut loc în Statele Unite una dintre primele manifestaţii ecologiste de anvergură, la care au participat milioane de oameni.

Ziua Pământului este menită să inspire publicul în direcţia unei mai bune îngrijiri a mediului şi să-l înveţe să fie mândru de patrimoniul natural. **Ziua Pământului** a fost folosită iniţial ca o zi de informare pentru o mai bună educare a publicului cu privire la impactul oamenilor asupra mediului. De atunci, mesajul de bază al acestei zile a rămas acelaşi, dar a fost dus la un alt nivel. Deja **Ziua Pământului** a devenit o sărbătoare internaţională.

SCOPUL ACTIVITĂŢII:

- Educaţie pentru ocrotirea mediului înconjurător
- Cunoaşterea normelor de ocrotire a naturii
- Dobândirea de noi cunoştinţe referitoare la protecţia mediului înconjurător
- Stimularea sentimentelor de respect faţă de mediul înconjurător
- Identificarea factorilor de risc asupra **Pământului**
- Dezvoltarea capacităţii şi creativităţii elevilor

Pe parcursul şi la sfârşitul proiectului elevii dobândesc următoarele:

COMPETENŢE SPECIFICE ::

3.1. - să identifice căi prin care poate contribui la menţinerea unui mediu sănătos;

3.2. – să participe la acţiuni de îngrijire şi protejare la nivelul oraşului şi la nivelul proprii lor de reședință

OBIECTIVE OPERAŢIONALE :

O1. – să definească noţiunea de mediu înconjurător;

O2. – să explice fenomenul de poluare şi tipurile de poluare;

O3. – să identifice acţiuni ale copiilor care protejeaza mediul;

O4. – să precizeze acţiuni ale copiilor care distrug mediul înconjurător;

O5. – să identifice surse de poluare a PĂMÂNTULUI;

RESURSE UMANE:

- cadre didactice
- elevi
- părinţi

RESURSE MATERIALE:

- videoproiector, tablă interactivă, coli flip-chart, hârtie colorată, telefoane mobile, tablete, materiale reciclabile, plastelină, materiale naturale, hârtie colorată, cariocă, carton

NUMĂR ELEVI IMPLICAŢI: 90 elevi

PROBLAMA: De ce trebuie să protejăm Pământul nostru?

DESCRIEREA ACTIVITĂŢII:

Activitatea s-a desfăşurat în cadrul Liceului de Arte Plugor Sándor, Școala Gimnazială Váradi József , Școala Gimnazială Gödri Ferenc, şi a cuprins elevi de la nivelul de învăţământ gimnazial . Elevii împreună cu profesori au realiazat diferite activități interesante în legătură cu importanța protejării Pământului nostru.

Calendarul activităților:

Nr.	**Conținuturi**	**Data desfășurării activ.**	**Locul desfășurării activ.**	**Participanți**	**Prof. responsabil**
1.	Pe baza sloganului, realizează un poster care să reflecte ideile și părerile tale despre protecția pământului nostru. Posterul poate fi realizat cu orice tehnică, pe o foaie de desen A3.	4-8. apr.2022	Școala Gimnazială Gödri Ferenc	27 de elevi	Botos Gyöngyvér Végh Éva
2.	Pe baza motoului**“O zi pentru mâine, o zi pentru clima!”** elevii claselor V- IX au participat la tradiţionala colectarea selectivă a rezidurilor casnice hârtie, materiale plastice, ambalaje laminate, etc. Vizionarea filmului documentar „Özönvíz előtt”	11-14.apr.2022	Liceul de Arte Plugor sandor Școala Gimnazială Váradi József Școala Gimnazială Gödri Ferenc	35 de elevi	Botos Gyöngyvér Hollanda Tímea Sebesi Ildikó Végh Éva
3.	Elevii clubului ECO din școlile respective **au confecţionat diferite modele** folosind materiale reciclabile (cartoane, ambalaje foliate, baterii, cd-uri, etc.)	2-6.mai.2022	Școala Gimnazială Váradi József	15 elevi	Botos Gyöngyvér Hollanda Tímea
4.	Din modele confectionate împreună cu copiii se organizează în cadrul şcolii **o expoziţie** .	16-20.mai.2022	Școala Gimnazială Váradi József	15 elevi	Sebesi Ildikó Végh Éva
5.	Se organizează concursul interșcolar, pe tema **„Dezvoltarea durabilă”**	26.mai.2022	Școala Gimnazială Váradi József	25 elevi	Botos Gyöngyvér Hollanda Tímea Sebesi Ildikó Végh Éva

MODALITĂŢI DE EVALUARE A ACTIVITĂŢII

- Fişe
- Albume de fotografii
- Probe practice, expoziție, concurs

IMPRESII

Activităţile au fost apreciate de către elevi, profesori și părinți, datorită metodelor diverse care au permis intervenţii în funcţie de nevoile şi aşteptările copiilor; devotamentului şi implicării conducerii unităţii de învăţământ şi a cadrelor didactice; caracterului transdisciplinar al activităţilor.

Fiind interesaţi de tema abordată, elevii au participat cu bucurie la aceste activităţi.

În de-a lungul proiectului eleviilor le-a plăcut să participe la activități s-au format cunostinte si prietenii.

IDENTIFICAREA UNOR STRATEGII DE ÎNLĂTURARE A STEREOTIPURILOR, PREJUDECĂŢII ŞI DISCRIMINĂRII

Prof.înv.primar Crunţeanu Ondina
Şcoala Gimnazială Nr.19 Avram Iancu Timişoara

Stereotipurile şi prejudecăţile sunt două concepte interrelaţionate care afectează modul în care percepem realitatea şi relaţiile interculturale. *Stereotipurile* sunt credinţe suprageneralizate, suprasimplificate sau exagerate despre o categorie sau un grup de oameni. Ele sunt manifestări ale rigidităţii concepţiilor noastre şi a faptului că „ noi nu vedem înainte de a defini, ci definim înainte de a vedea”. Astfel, ajungem să avem anumite concepţii despre oameni, bazate pe simpla apartenenţă a acestor oameni la grupurile respective.

Prejudecata presupune judecarea unei persoane înainte de a o intâlni. Ea este diferită de concepţiile greşite deoarece este foarte rezistentă la probele care i-ar dovedi falsitatea şi implică emoţiile. Prejudecata este o atitudine ce implică respingerea membrilor unui alt grup faţă de care se manifestă sentimente negative, o antipatie bazată pe generalizare inflexibilă şi eronată.În esenţă, prejudecata ar consta deci în evaluarea membrilor unui grup pe baza imaginii stereotipe asupra grupului respectiv.

Dacă stereotipurile sunt structuri cognitive, iar prejudecăţile se situează în categoria atitudinilor, a judecăţilor sociale, discriminarea se referă la comportamente. Putem defini *discriminarea* ca un comportament injust la adresa membrilor unui grup faţă de care există prejudecăţi negative. Ca şi relaţia dintre stereotipuri şi prejudecăţi, relaţia dintre prejudecăţi şi discriminare este mai complicată decât o simplă relaţie de cauzalitate liniară. Astfel, chiar dacă în numeroase situaţii discriminarea derivă din prejudecăţi, relaţia nu este automată şi general valabilă. Comportamentul este influenţat nu doar de convingerile personale, ci şi de circumstanţele externe. Spre exemplu, o persoană poate avea prejudecăţi puternice faţă de o anumită minoritate etnică, dar realizează că nu poate acţiona conform acestor prejudecăţi deoarece comportamentele discriminatorii nu sunt dezirabile sau sunt interzise prin lege. Stereotipurile sunt foarte puternice, iar impactul lor poate fi determinat atât pentru percepţiile cât şi pentru relaţiile noastre. Se pune, astfel, întrebarea cum putem să scăpăm de ele şi dacă putem să le modificăm. Contrar lucrărilor care subliniază impactul stereotipurilor în tratamentul datelor, anumiţi autori au scos în evidenţă un fenomen sub numele de diluţie.

Este vorba de tendinţa subiecţilor de a se îndepărta de aşteptările lor stereotipe atunci când trebuie să judece un individ despre care ei deţin informaţii fără vreo valoare reală. Conform teoriei echităţii, pentru a elimina prejudecăţile, discriminarea şi conflictele dintre grupuri, ar fi suficient ca resursele materiale să fie distribuite echitabil (Austin, 1966, apud Bourhis, 1997). Atunci când partajul echitabil al resurselor elimină în mare parte competiţia, justiţia socială rămâne soluţia cea mai susceptibilă de a reduce ostilitatea, conform teoriei conflictelor reale. Prin urmare, partajul echitabil al resurselor într-o societate dată este cea mai eficientă măsură de a diminua prejudecăţile şi discriminarea.

Psihologii din domeniul social au propus câteva abordări susceptibile de a atenua într-o oarecare măsură stereotipurile, prejudecăţile şi discriminarea. Cele mai cunoscute strategii care pot demonta aceste fenomene sunt:

• **Socializarea critică a subiecţilor**, care reprezintă o strategie costisitoare, globală, de termen mediu şi lung, dar foarte influentă. Aceasta presupune ca mediul social integrator să producă proiecte sistematice de remodelare a atitudinilor membrilor societăţii în vederea reconfigurării unor atitudini specifice „sănătoase” cu privire la teme problematice ale socialului, şi care să se întemeieze pe discernământ social. Prin discernământ social se înţelege capacitatea achiziţionată de subiect de a evalua în mod critic contextul şi de a alege, pe baza reperelor valorice produse de societatea respectivă, conduita pe care trebuie să o urmeze într-o situaţie anume.

Premisa acestei strategii susţine că prejudecata este învăţată social, iar o socializare realizată în valorile toleranţei şi respectului diversităţii este mult mai profitabilă într-o lume care, prin natura ei, este tot mai puţin omogenă. Tehnici precum jocul de rol, în care subiectul este pus să exerseze un rol empatic (cum este să fii femeie într-o organizaţie sau să devii un student de altă etnie decât cea majoritară într-o universitate de stat) ori reforma curriculară în şcoală, care să-l determine pe tânăr, prin intermediul unor noi conţinuturi, să asimileze valorile toleranţei faţă de alteritate, pot constitui tot atâtea căi eficiente prin care prejudecata poate fi ponderată.

Studiile din domeniu au arătat că prejudecata şi discriminarea afectează nu numai persoana supusă evaluării şi tratamentului nedrept, ci şi pe cea care judecă şi se comportă pe baza stereotipului, întreţinând, pe termen mediu, o stare de confictualitate socială şi de disconfort psihologic considerabilă (Grâu, 1985; Jussim, 1991, apud Bourhis, 1997). Prin urmare, părinţii trebuie să fie avertizaţi asupra costurilor implicate de o educaţie în valorile ego şi etnocentrice.

• **Contactul nemijlocit intergrupuri**, care încearcă să evidenţieze în ce condiţii sporirea contactului intergrupal conduce la o diminuare a prejudecăţilor reciproce, redimensionând paradigma experimentală a lui M. Sherif. Astfel, contactul între persoane aparţinând unor grupuri diferite poate să fie însoţit de o recunoaştere a similarităţilor, mai degrabă decât a deosebirilor între ele, şi poate, pe această cale, înlătura iluzia omogenităţii out-group-ului.

Totodată, în pofida rezistenţei la schimbare a stereotipurilor, o cunoaştere suplimentară a „celuilalt” poate conduce la descoperirea a numeroase trăsături care se abat de la imaginea-clişeu iniţială, evidenţiind excepţiile de la reprezentarea prefabricată şi alterând semnificativ contururile şi puterea stereotipului de început. Astfel, pentru ca ipoteza contactului – care afirmă că sporirea legăturilor intergrupuri conduce la diluarea prejudecăţilor reciproce – să se verifice, se cuvin reunite mai multe condiţii:

- interacţiunea intergrupuri să se producă în cadrul unor sarcini necontrariante (obiectivele lor să nu fie concurente şi reciproc excusive) ;
- membrii grupurilor aflate în contact să deţină un status economic şi social apropiat;
- situaţia de contact să favorizeze cooperarea şi interdependenţa prin identificarea unor scopuri comune supraordonate ;
- membrii să se cunoască şi în registrul informal, nu numai în cel al relaţiilor formale, subiecţii izbutind astfel să se evalueze unii pe alţii ca individualităţi, nu doar generic;
- normele existente în grupuri să favorizeze egalitatea şanselor şi nu discreditarea „celuilalt”;
- să se poată crea un climat de analiză critică a contextului interacţiunii şi nu de gândire dogmatică.

Prin urmare, este necesară o reorientare a evaluării, punând în balanţă rezultatul, dar şi determinanţii situaţionali şi doar în acest mod reuşim să sporim cunoaşterea în context şi calificarea mai corectă a „celuilalt”.

Dezagregarea stereotipurilor implicite – plecând de la premisa că în pofida strategiilor prezentate mai sus, stereotipul poate fi conservat şi întărit, subiectul căută să explice atributele care se abat de la viziunea clişeu prin caracterul lor individualizat, excepţional. Atunci când aşteptările stereotipe servesc ca şi tipar evaluator al unui membru ce aparţine unui grup, cei care se abat de la trăsăturile generale ale grupului, necomportându-se aşa cum „ne-am aşteptat” provoacă efectul de contrast. Cei care deviază de la aşteptările noastre sunt apreciaţi simbolic ca excepţii de la regulă, iar stereotipul iniţial este protejat.

Pentru ca aprecierea „celuilalt” să nu conserve prejudecata, iar stereotipul implicit să se dizolve, se impun următoarele:

- contactul cu „celălalt” să furnizeze repetat informaţii inconsistente cu stereotipul generic;
- să implice mai mulţi membri ai grupului stereotip, pentru a depăşi încadrarea lor în subtipuri;
- informaţiile să parvină de la membrii tipici ai grupului.

Doar pe această cale contrastul nu se mai produce, stereotipul se diminuează, iar relaţiile intergrupuri se îmbunătăţesc. Prezentând aceste aspecte, se pare că cercetarea fundamentală şi aplicativă va putea găsi modalităţi eficiente de armonizarea a relaţiilor intergrupuri. Distribuţia mai echitabilă a resurselor între grupurile sociale pare abordarea cea mai promiţătoare pentru a reduce conflictele intergrupuri. Totuşi, stratificarea socială care caracterizează majoritatea societăţilor demonstrează că partajul inegal al puterii, statutului şi resurselor este o regulă, nu doar o excepţie, în relaţiile intergrupuri.

Psihologilor din domeniul social le revine rolul ca, împreună cu alte sectoare ale societăţii care încearcă să restaureze dreptatea socială, să propună măsuri eficiente pentru a diminua stereotipurile, prejudecăţile şi discriminarea.

Bibliografie:

• Bourhis, R.Y., Gagnon, A ; Moise, LC- *Discriminare şi relaţii intergrupuri în stereotipuri, discriminare şi relaţii intergrupuri,* R.Y. Bourhis şi J F.Leyens (coord), Ed. Polirom, Iaşi, 1997 ;

• Cozma, T; Cucoş C; Momanu, M. *Educaţia copiilor de ţigani : reprezentări, ipoteze, dificultăţi în Minoritari, marginali, excluşi,* A Neculau şi G. Ferreol, Ed Polirom, Iaşi, 1996;

• Cucoş, C; Coznia, T.- *O nouă provocare pentru educaţie: interculturalitatea*, T. Cozma(coord), Ed. Polirom, Iaşi, 2001

MATEMATICA ȘI EDUCAȚIA STEAM: ASPECTE TRANSDISCIPLINARE

Prof. VLAICU - HERGANE AURICA
Școala Gimnazială ”Aurel Vlaicu” Arad

Atât transdisciplinaritatea, cât și educația STEM/STEAM reprezintă viitorul educației. Trebuie abordată problema realizării conexiunilor transdisciplinare ale matematicii din perspectiva educației STEM/STEAM.

Abordarea transdisciplinară propune un demers bazat pe dinamica și interacțiunea a patru niveluri de intervenție educativă: ***monodisciplinar, pluridisciplinar, interdisciplinar si transdisciplinar.*** B. Nicolescu, unul dintre autorii paradigmei transdisciplinarității afirma „ disciplinaritatea, pluridisciplinaritatea, interdisciplinaritatea si transdisciplinaritaatea sunt cele patru săgeți ale unuia și aceluiași arc: al cunoașterii” (B. Nicolescu, 1997).

Transdisciplinaritatea nu va conduce la dispariția disciplinelor; acestea vor continua să existe în Planurile de învățământ, dar interconectate și deschise către formarea unor competențe care trec dincolo de discipline.

Problematica transdisciplinarității are cel puțin doua laturi esențiale:

- **latura filosofică**, care ține de promovarea unei viziuni și a unei noi înțelegeri a realității în general și a realității educaționale în special- ***atitudinea transdisciplinară;***
- **latura metodologică,** care ține de dezvoltarea unor modalități concrete de utilizare a diverselor trepte ale integrării în procesul educațional- ***competența transdisciplinară.***

Transdisciplinaritatea în procesul educațional la matematică poate fi realizată prin:

- ***crearea și realizarea în cadrul lecției de matematică a unor situații de tip STEM sau STEAM;***

Profesorul de matematică, în contextul temei studiate la lecție, va propune elevilor situații semnificative, din viața reală, prin care elevii vor integra matematica cu științele naturii (fizica, chimia, biologia), cu diverse tehnologii, inclusiv, cele inginerești.

- ***realizarea unor proiecte STEM sau STEAM, de comun acord cu alte cadre didactice.***

De exemplu,

- proiectul STEM „*O călătorie imaginară prin Arad”* (clasa a V-a);
- proiectul STEAM „*Rapoarte și proporții în pictură și arhitectură*” (clasa a VI-a);
- proiectul STEM *„Variația caracteristicilor meteo pentru o perioadă de 3 luni în Arad”* (clasa a VII-a);
- proiectul STEM *„Funcții în sport”* (clasa a VIII-a);
- proiectul STEAM *„Aplicații ale figurilor geometrice în design”* (clasa a VIII-a);

Realizarea de proiecte transdisciplinare contribuie eficient la formarea și dezvoltarea atât a competențelor specifice disciplinelor STEM, cât și a competențelor-cheie.

Elevii lucrează în echipă, experimentează, investighează, negociază, respectă opinia celorlalți, valorizează progresul, manifestă spirit de competiție constructivă. Au, așadar, o atitudine transdisciplinară. Disciplinele STEM – matematica, fizica, chimia, biologia, informatica, formează abilități de gândire critică, sporesc interesul pentru domeniile tehnice și inginerești, contribuie la formarea noii generații, capabile să genereze inovații. Competența științifică, formată-dezvoltată prin cunoștințele complexe, teoretice și aplicative, proprii educației STEM, poate fi valorificată la fiecare activitate de instruire formală (lecție etc.) și nonformală (organizată conform curriculumului nonformal, opțional, facultativ), prin alegerea metodelor didactice adecvate. Abordarea transdisciplinară prin proiecte STEM/STEAM implică analiza și

rezolvarea situațiilor noi care incită curiozitatea elevilor, motivează, inspiră și susține învățarea autentică. Implicarea activă a elevilor are ca rezultat o responsabilizare crescută pentru ceea ce fac sau inițiază și susține învățarea durabilă pe tot parcursul vieţii.

Prin proiecte STEM/STEAM, elevii sunt implicați în situații de învățare autentice, semnificative, care includ proiectarea, realizarea, testarea, reflectarea și documentarea. Astfel:

- se dezvoltă gândirea critică și autocritică a elevului;
- se încurajează inovația;
- se dezvoltă capacitatea de a colabora și a comunica eficient cu ceilalți atunci când abordează o problemă și când formulează soluții;
- se produce înțelegerea prin experimentare;
- sporește motivația pentru învățare.

Exemplu - Proiect STEAM cu tema ‚Numere întregi în viața mea’’

- Etapa I (prima zi)

Alegerea subiectului (TEMA PROIECTULUI: Numere întregi în viața mea);

Crearea echipelor;

Discuții cu elevii implicați în realizarea proiectului.

- Etapa II (a două zi)

Activitatea de documentare și investigare;

Integrarea activităţilor din cadrul proiectului.

- Etapa III (următoarele patru zile)

Pregătirea produsului;

Adăugarea de detalii și atribuirea de funcționalități;

Prezentarea produsului.

- Etapa IV (a șaptea zi)

Evaluarea proiectului;

Reflecții.

Bibliografie

1. NICOLESCU, B. Transdisciplinaritatea: Manifest. Iași: Junimea, 2007. ISBN 978973-719-456-5.
2. IANCU, E. *Proiectarea de activități de învățare intra-, inter- și transdisciplinare* [online]. Disponibil: http://forum.portal.edu.ro/index.php?act=Attach&type=post&id

METODE ȘI MIJLOACE MODERNE INOVATIVE LA ORELE DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Prof. CRIȘAN IONUȚ
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”VIRGIL IOVĂNAȘ” ȘOFRONEA

Educația fizică reprezintă o ramură importantă a educației globale. Prin conținutul specific și prin influențele sale asupra elevului în plan motric cât și în plan fizic, intelectual, afectiv, estetic se constituie într-o cale spre educația generală. (Dragnea et al., 2006) Ca în orice activitate derulată conformă unei programe, metodologii se pune problema eficienței procesului instructiv-educativ. Problema pe care și-o pune orice profesor de educație fizică și sport este de a determina nivelul la care a ajuns elevul în comparație cu competențele stabilite la începutul unui ciclu tematic. (Cârstea, 1999) .

Lecția de educație fizică și sport reprezintă forma de bază organizatorică, asigurată de către sistemul de învățământ românesc, prin care elevii iau contact cu domeniul educației fizice prin intermediul unui specialist. Ca în orice activitate derulată, se pune problema calității procesului instructiv - educativ. (Căteanu & Ungureanu, 2016; Dragnea et al., 2006) Densitatea reprezintă indicatorul calitativ al unei lecții de educație fizică. Aceasta exprimă cantitatea și calitatea efortului fizic, precum și raportul dintre timpul de lucru și timpul de repaus. În cadrul lecției există trei tipuri de densitate (Cârstea, 1999; Stănescu, 2012):

- Densitate motrică – exprimă timpul efectiv de lucru al elevului în raport cu durata lecției;
- Densitate pedagogică – reprezintă timpul în care elevul este atent la explicațiile profesorului în raport cu durata lecției;
- Densitate funcțională – reprezintă evoluția frecvenței cardiace în succesiunea verigilor lecției.

În lecția de educație fizică, după forma ei actuală, complexele pentru dezvoltarea fizică armonioas, sunt formate din 6 – 8 exerciții care se efectuează în secvența a III – a. Se mai pot adăuga 2- 3 exerciții pentru influențarea specială a indicilor de dezvoltare somatică. Există doar o unică metodă practică prin care subiecții își finalizează însușirea celor predate, această metodă este exersarea. Exersarea presupune o repetare conștientă și sistematică.
Exersarea urmează, logic după folosirea metodelor verbale și intuitive de instruire. Este o 'finalizare' a acestora. Ea apartine în exclusivitate subiectilor, dar se face - cu precădere (adică în procesele special organizate pentru practicarea exercitiilor fizice) sub îndrumarea si controlul specialistului, mai ales în primele etape ale învătării motrice.

Pentru ca orele de educație fizică și sport să fie mai atractive se pot adăuga unele momente de creativitate și de logică, iar exersarea se poate face în mai multe modalități;

- Exersarea pentru formarea deprinderilor și priceperilor motrice;
- Exersarea pentru dezvoltarea / educarea calităților motrice;
- Exersarea pentru optimizarea dezvoltării fizice/corporale;
- Exersarea pentru formarea capacității de organizare (prin exercițiile de front și formații);
- Exersarea pentru formarea capacității de practicare autonomă a exercițiilor fizice;
- Exersarea pentru formarea capacității de practicare independentă a exercițiilor fizice.

În timpul orelor putem apela la metode diferite de lucru, cum ar fi FLIPPED ROOM care este o abordare pedagogică în care instruirea directă se mută din spațiul de învățare de grup în spațiul de lucru individual, iar spațiul de grup se transformă într-un mediu de învățare dinamic, interactiv, în care profesorul devine îndrumător pentru elevii angajați creativ în diferite subiecte. Față de învățarea tradițională, aici este vorba de o învățare răsturnată, în care atenția este pe elev, iar partea cognitivă este asimilată înaintea părții practice. sau modelul de lecție UCL (University College London). Foarte

importante sunt și jocurile interactive utilizate atât la începutul lecției, pentru crearea unei atmosfere destinse și pentru contactul prim cu clasa, dar și pe parcursul lecției, pentru a se evita monotonia posibilă, însă și la finalul lecției, pentru a încheia cu o stare optimă și veselă și pentru a înlătura o eventuală oboseală fizică instalată de la exercițiile utilizate pe parcursul lecției.

Pot fi create resurse educaționale interactive. cu ajutorul platformei learningapps.org , acestea se poate aplică la „spargerea gheții” sau la consolidarea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor aferente unității de învățare.

Jocul didactic este creat pentru a fi util profesorului dar și elevilor săi. Este o resursă ce poate susține o activitate atractivă – este ușor să înveți jucându-te. Iată câteva jocuri folosite la ora de educație fizică și sport.

https://learningapps.org/display?v=ph0y87mpt21

https://learningapps.org/watch?v=p8fxb8uek21

https://learningapps.org/view20742955

https://learningapps.org/view20747482

METODE ALE ÎNVĂȚĂRII ACTIVE LA BIOLOGIE DE LA TEORIE …….LA PRACTICĂ

Prof. CRIȘAN ANCA
Școala Gimnazială ” Aurel Vlaicu” Arad

Educaţia STEM este o abordare interdisciplinară a învăţării în care conceptele academice riguroase sunt asociate cu experienţe din lumea reală. Elevii învaţă Ştiinţa, Tehnologia, Ingineria şi Matematica într-un context care face legătură între şcoală şi comunitate, dezvoltând competeţe de integrare mai rapidă într-o eră dominată de viteză şi tehnologie. Proiectul STEM face lecţia de biologie mult mai ineresantă, sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor, dezvoltă competenţe de colaborare în grup şi stimulează cercetarea ştiinţifică

Acest tip de educaţie este o abordare combinată care încurajează experienţa practică şi le oferă elevilor şansa să aplice cunoştinţe relevante din lumea reală chiar în clasă sau acasă, astfel, elevii sunt stimulaţi să gândească profund devenind buni inovatori şi lideri care să poată rezolva cele mai interesante provocări cu care se vor confrunta în viitor. Aplicarea învăţării STEM la lecţiile de biologie este finalizată prin produse realizate de elevi, modele ale obiectelor, proceselor şi fenomenelor din cotidian, punându-se accent pe comunicare şi colaborare. Sarcinile de îndeplinit în cadrul unui proiect sunt, în majoritatea cazurilor, complexe. Elevii îşi pot construi sarcini de executat, obiective şi roluri pe care şi le asumă. Odată cu utilizarea proiectelor STEM, creşte şi interacţiunea profesor – elev şi elev – elev, deoarece rolul profesorului s-a schimbat: de la un profesor ce prezintă conţinut – la un profesor ce ghidează învăţarea lucrând individual sau în grupuri mici şi fiind într-o colaborare mai profundă cu elevii. Reușita redă unui elev încrederea în sine şi creşte astfel motivaţia sa de a se angaja într-o activitate şi de a persevera cu scopul de a-şi ameliora performanţele.

Cadrul didactic trebuie să fie capabil să stârnească curiozitatea elevilor prin elemente de noutate şi prin antrenarea lor în realizarea unor proiecte conectate la realitate.

În cadrul lecţiei de biologie - Hrănirea la plante - ne-am propus să realizăm un proiect practic în care elevii s-au grupat pe echipe, fiecare echipă având o sarcină de lucru.

Echipa Exploratorii - să prezentăm alcătuirea frunzei care este bucătăria plantei

Echipa Cercetătorii - să demonstreze existența clorofilei în frunză

Echipa Ecologii – să realizeze obiecte din materiale reciclabile

Abordările STEM, în cadrul proiectelor la biologie, au numeroase avantaje pentru elevi, cum ar fi:

➢ stimularea creativităţii şi a spiritului inovator;

➢ stimularea interesului pentru învăţare;

➢ stimularea reflecţiei asupra realizărilor şi eşecurilor prin intermediul experienţelor trăite;

➢ dezvoltă competenţe de colaborare în grup;

➢ competenţe de investigaţie ştiinţifico-practice şi demonstrative;

➢ crează premize de a căuta soluţii în vederea realizării proiectului şi de adaptare a diverselor etape la posibilităţile teoretice;

➢ favorizează crearea unei atitudini pozitive faţă de ştiinţe şi tehnologie. ➢ asumarea de către elevi a propriei evoluţii;

➢ dezvoltarea gândirii critice a elevilor;

➢ promovarea învăţării prin cooperare;

Utilizarea unor metode ale didacticii moderne, așa ca: învățarea bazată pe sarcini, învățarea prin cooperare, învățarea prin experiență, învățarea prin proiect încurajează implicarea activă a elevilor în planificarea și administrarea propriului traseu de învățare. Elevul se deprinde, astfel, să învețe și din cercetare, și din activitatea practică, să-și însușească atât procesualitatea științei, cât și conținutul acesteia, raportându-se direct la activitatea practică.

Procesul educațional într-o clasă incluzivă

prof. Marinău Iancu
Școala Gimnazială nr. 11, Oradea

Curriculumul modificat prevede schimbarea finalităţilor educaţionale prin excluderea unora şi simplificarea altora (sau sporirea complexităţii), astfel încît să corespundă potenţialului şi disponibilităţilor copilului cu CES. De asemenea, se intervine în conţinuturile recomandate, selectîndu-se cele mai relevante şi funcţionale pentru dezvoltarea abilităţilor copilului cu CES. Totodată, conţinuturile pot fi simplificate, astfel încît să fie accesibile elevului. Învăţătorul/profesorul va putea opera modificările,doar cunoscînd foarte bine punctele forte şi necesităţile elevului, recomandările pe care le-au formulat specialiştii, vizînd domenii variate de dezvoltare a copilului.

Cum poate fi organizat procesul educațional într-o clasă incluzivă?

Este bine ca elevul cu CES să înveţe cu ceilalţi copii, şi nu separat de ei. De aceea cadrul didactic trebuie să stabilească foarte clar cum şi cît timp va antrena copiii cu CES în activitate, ce sarcini didactice le va propune pentru ca aceştia să participe alături de ceilalţi în procesul de învăţare. Elevul cu CES trebuie să fie inclus pe parcursul orei în activităţile frontale, precum şi în activităţile de grup. La anumite etape ale lecţiei poate primi sarcini individualizate, inclusiv de evaluare. În cazul în care copilul cu CES este “supraîncărcat” doar cu sarcini pe care trebuie să le rezolve de sinestătător sau cu susţinerea unui profsor itinerant sau de sprijin şi nu ia parte la activităţile frontale sau de grup desfăşurate în clasă, incluziunea educaţională şi socială a copilului nu are loc.

Învățătorul/profesorul trebuie să pună în valoare ceea ce realizează copilul cu CES la lecţie,să găsească momentele potrivite în desfăşurarea orei pentru a intercala activitatea copilului cu CES în cea a colegilor de clasă. Se recomandă ca sarcinile individualizate pentru copilul cu CES să nu se formuleze permanent în voce. Astfel se pune în evidenţă că elevul cu CES realizează altceva decît restul elevilor şi aceasta este în detrimentul incluziunii copilului.

Este important ca învăţătorul/profesorul să evalueze produsul activităţii copilului cu CES nu prin comparare cu rezultatele altor elevi din clasă, ci prin raportare la efortul depus de acesta. Evaluarea progresului elevului cu CES trebuie să fie un proces continuu, iar rezultatele evaluării să demonstreze nivelul de atingere a finalităţilor de învăţare, proiectate în curriculumul individualizat, şi astfel vor constitui un argument pentru eventualele modificări.

O modalitate apreciabilă de a pune în valoare rezultatele obţinute de copilul cu CES în învăţare este încurajarea acestuia de a participa la diverse concursuri şcolare şi extraşcolare.

În condiţiile şcolii incluzive, formula cea mai eficientă de proiectare şi realizare a procesului de evaluare a copiilor cu CES o constituie evaluarea diferenţiată, participativă şi consensuală, în cadrul căreia are loc negocierea produselor şcolare necesare de realizat de către elev, anunţarea şi discutarea criteriilor de apreciere a acestor produse.

Un instrument util pentru desfăşurarea unei astfel de evaluări este grila de evaluarei în care sunt indicate nivelele de performanţă și sunt enumerate criteriile care servesc drept repere calitative pentru aprecierea produsului. Pentru fiecare criteriu se elaborează descriptori de performanţă – o descifrare a criteriilor pentru fiecare nivel.Acest instrument poate fi aplicat pentru evaluarea unei game variate de produse realizate de elevul cu CES (poster, portofoliu, proiect, colaj, agendă a faptelor bune, machetă, comunicare, desen, fişa de personaj etc.). Învăţătorul/profesorul va propune elevilor cu CES elaborarea anumitor produse, în funcţie de finalităţile specificate în curriculumul individualizat/ modificat.Profesorul itinerant sau de sprijin are un rol major în organizarea şi desfăşurarea procesuluieducaţional în clasele unde învaţă copiii cu CES.

Sunt mai multe modalităţi de implicare a profesorului itinerant/de sprijin în cadrul lecţiei, acestea fiind schitaţe în proiectul didactic. Astfel:

a) poate sta, o anumită perioadă de timp, lîngă copilul cu CES, acordîndu-i asistenţa necesară, pentru ca acesta să reuşească să participe la activităţile realizate de toţi copiii din clasă.

b) în cazul în care se organizează lucrul în cooperare, poate sta în grupul unde este copilul cu CES, acordînd asistenţă nu doar acestuia, dar şi celorlalţi membri ai grupului.

c) în anumite situaţii educaţionale, poate participa alături de profesor în procesul de predare-învăţare-evaluare, acordînd atenţie specială copilului cu CES.

d) în cazul în care copilul cu CES nu este în stare să stea la lecţie întreaga oră academică, poate să plece cu elevul, după o anumită perioadă de timp, pentru a continua activitatea individuală cu copilul.

Este important ca, după încheierea orei, să aibe loc o discuţie cu profesorul de la despre faptul cum s-a implicat copilul cu CES în activităţile din cadrul lecţiei, ce a fost reuşit şi ce a fost mai puţin reuşit, ce soluţii de îmbunătăţire a procesului didactic propune etc.

De asemenea, ar fi util ca după ore profesorul itinerant/de sprijin să completeze jurnalul de reflecţii, specificînd anumite aspecte din cadrul orei referitoare la activitatea copilului cu CES, iar informaţia din jurnal poate fi utilizată ulterior în cadrul şedinţelor comisiilor metodice, a consiliilor profesorale, în lucrul cu familia copiilor cu CES etc.

Din perspectiva de facilitator,consilier, mediator, roluri ale profesorul de sprijin, acesta contribuie la promovarea educatiei incluzive:

1. prin realizarea materialelor didactice adaptate, instrumentelor de lucru şi de evaluare specifice;
2. facilitarea înţelegerii de către cadrele didactice a caracteristicilor de personalitate a elevilor cu CES şi a particularităţilor proceselor cognitive, a proceselor şi funcţiilor reglatorii care influenţează activitatea şcolară a acestor elevi.
3. consiliază elevii care participă la programul de sprijin şi părinţii acestora pentru depăşirea situaţiilor de dificultate, implicarea părinţilor în activităţile elevului, înţelegerea necesităţii unui program de studiu în familie, supravegherea elevului pentru efectuarea temelor, importanţa sprijinului afectiv, informare privind modalităţile de control pozitiv al comportamentului copilului, importanţa frecventării şcolii;
4. prin medierea situațiilor în care acești elevi perturbă activitatea desfășurată în clasă, printr – un comportament care nu se circumscrie disciplinei necesare la ore datorită incapacității de internalizare a normelor sociale.

Fiecare copil are un potential educativ înnăscut care trebuie doar descoperit și activizat. Aceasta este misiunea sfântă a școlii, a educatorilor, deoarece, după cum spunea Comenius: “E îndoielnic să existe o oglindă atât de murdărită, încât să nu reflecte totuși imagini într-un fel oarecare; e îndoielnic să existe o tablă atât de zgrunțuroasă încât să nu putem scrie totuși ceva pe ea. Dacă se întamplă însă ca oglinda să fie plină de praf sau pete, înainte de a ne folosi de ea trebuie să o ștergem, iar o tablă prea zgrunțuroasă trebuie s-o dăm la rindea.”

Bibliografie:

https://www.proform.snsh.ro

Învăţarea interactivă, strategie eficientă de implicare a elevului în învăţare

Prof.inv.primar Simion Mariana-Nina
Școala Gimnazială „ C-tin Platon „ Bacău

"Lăsaţi copilul să vadă, să audă, să descopere, să cadă, să se ridice şi să se înşele. Nu folosiţi cuvinte când acţiunea, faptul însuşi, sunt posibile".

(Pestalozzi)

Importanţa învăţării interactive derivă din însuşi idealul educaţional care, conform Noului Curriculum şi Legii actuale a învăţământului, îl constituie dezvoltarea integrală şi armonioasă a personalităţii umane, formarea unui om capabil de integrare şi participare conştientă, activă şi creativă la viaţa socială.

"Educaţia intelectuală a fost privită deseori unilateral – ca o acumulare de informaţii – fiind identificată uneori cu instruirea sau învăţarea. Supraevaluarea într-o anumită perioadă a cunoştinţelor în dauna formării mai complete a personalităţii n-a întârziat să-şi arate efectele negative şi anume ruperea învăţământului de realitate, considerarea educaţiei intelectuale ca superioară altor laturi ale educaţiei şi formarea unor oameni unilaterali şi incapabili să se adapteze uşor cerinţelor sociale" (Dumitru Salade, 1995, pag. 56). Se pierdea astfel din vedere faptul că deprinderile de "a şti să faci" şi de "a şti să fii" contribuie la formarea personalităţii copilului.

Didactica tradiţională se centrează pe activitatea profesorului, cu rol de sursă unică de cunoştinţe, deţinător al adevărului absolut, care transmite, dispune şi controlează întreaga activitate didactică. Elevul se supune, urmăreşte, receptează pasiv şi execută. Acest raport de dominare din partea profesorului nu face altceva decât să stârnească din partea copilului sentimente de aversiune, să întreţină o atmosferă încărcată, tensionată, apăsătoare. Raportul de dominare din partea profesorului înăbuşe spiritul de iniţiativă şi cooperarea, defavorizând comunicarea autentică, întreţine anonimatul şi inhibă copilul.

Didactica modernă este focalizată asupra învăţării elevului, şi nu pe activitatea profesorului, copiii fiind priviţi ca subiecţi activi ai propriei lor formări: "Modelul...centrat pe învăţarea activă... pune accentul pe achiziţia de competenţe, pe asimilarea şi utilizarea de cunoştinţe, cât şi pe dorinţa de a continua să înveţe pe toată durata vieţii" (C. Roland Christensen, 1994, p.8).

În locul unui învăţământ verbalist şi pasiv, didactica modernă promovează ideea de efort personal, de a-l pune pe elev în contact direct cu sursa de informare, îndemnându-l la căutări, explorări, cercetări, care să-l conducă la redescoperirea adevărului, pe cât posibil, prin forţe proprii. Elevul, cu particularităţile, trebuinţele şi interesele sale, este aşezat în centrul activităţii de învăţare, iar profesorul organizează, stimulează şi îndrumă experienţele de învăţare ale elevilor, încurajându-i să aibă iniţiative şi curaj de a acţiona.

Avanpremieră – angajăm toţi elevii

Pentru a fi motivaţi să înveţe, elevii trebuie implicaţi şi angajaţi în desfăşurarea lecţiilor din clasă. Elevii nu vor fi motivaţi dacă se află într-o poziţie de aşteptare pasivă în clasă. Trebuie să fie participanţi activi în timpul învăţării. Cu cât mai activi sunt elevii, cu atât mai motivaţi vor fi să înveţe şi vor obţine rezultate mai bune. Când elevii nu sunt angajaţi în instruirea din clasă, se plictisesc, şi atunci când se plictisesc se gândesc la altceva şi se comportă ca atare.

Consecinţa predării unor elevi care nu sunt angajaţi în învăţare este că o mare parte a energiei profesorului este consumată pe încercarea de a motiva elevii în loc de a le preda. Aceasta poate fi o experienţă frustrantă pentru profesori.

Avanpremiera poate fi definită ca un preambul al unor atracţii viitoare ale lecţiei. Îi stimulează pe elevi să înceapă să înveţe anticipând o lecţie.

O avanpremieră are două scopuri:

• Familiarizează şi introduce elevii în lecţie;

• Lasă elevii să-şi dea seama despre ce va fi vorba în lecţie.

Există câteva principii specifice pentru a crea o avanpremieră eficientă:

• Se raportează la obiectivul învăţării. Avanpremierea trebuie să fie legată de obiectivul lecţiei. Dacă le spuneţi elevilor de la început despre ce vor învăţa, vor creşte astfel şansele lor de înţelegere.

• Stimulează interesul şi este relevantă pentru vieţile elevilor. O avanpremieră trebuie să fie relevantă şi interesantă pentru vieţile elevilor şi pentru ceea ce învaţă.

• Este scurtă. Două până la patru minute sunt suficiente pentru a prezenta o avanpremieră, şi apoi treceţi la restul lecţiei.

• Utilizaţi-o în fiecare lecţie. Faceţi o avanpremieră la fiecare început de lecţie sau la fiecare secţiune de instruire. ▪ Întrebări care stimulează gândirea;

▪ Materiale vizuale ajutătoare; Muzică; Demonstraţie; Mișare etc

Există multe metode prin care se poate face o avanpremieră: Elevul activ este acela care "intervine efectiv în activitatea didactică şi îi modifică variabilele, parametrii caracteristici: depune eforturi de reflecţie personală, de gândire, efectuează acţiuni mintale şi practice de căutare, cercetare, redescoperă noi adevăruri, reelaborează noi cunoştinţe, conştientizând faptul că întotdeauna influenţele şi mesajele externe acţionează prin intermediul condiţiilor interne" (Muşata Bocoş, 2002, p. 64).

Un elev activ se poate caracteriza, în linii generale, prin următoarele caracteristici:

- doreşte să se implice în rezolvarea de sarcini şi trăieşte din plin situaţia respectivă, foloseşte timpul pe de-a-ntregul şi cu folos: nu se mulţumeşte cu realizarea strictă a sarcinii; caută soluţii noi, răspunsuri alternative problemei de rezolvat ;

- are multiple activităţi care-i îmbogăţesc personalitatea: nu se plictiseşte niciodată, găseşte din orice un subiect de activitate;

- se implică în activităţi complexe, unde are continuitate: vine la şcoală cu o problemă de terminat, începută acasă; vrea să mai încerce o dată şi acasă ceea ce a experimentat la şcoală...;

- dezvoltă sentimente pozitive faţă de propria persoană şi faţă de ceilalţi: are încredere în forţele proprii ,manifestă spirit de independenţă în muncă: preocupat de găsirea de soluţii noi, originale, uneori uită că nu este singur, sau nu are răbdare până termină toţi, are tendinţa să facă totul singur;

- este nonconformist, iese din tiparele prestabilite ale activităţii când aceasta devine plictisitoare, rutinieră, dă dovadă de libertate în manifestarea comportamentală generală: devine "turbulent", îşi caută preocupări, deranjează colegii, pune întrebări necontenit, face comentarii nepotrivite cu contextul, pare obraznic;

- pune întrebări profunde, manifestă spirit investigator, o permanentă curiozitate, Profesorul trebuie să susţină demersul investigativ al elevului, să stimuleze şi să supravegheze permanent încercările lui de a găsi noi soluţii prin "mici experimente";

- găseşte soluţii neobişnuite, originale problemelor cu care se confruntă;

- este plin de idei şi face uşor conexiuni;

- este preocupat permanent de ceva: profesorul va avea în vedere acest lucru şi va avea tot timpul la indemână sarcini complementare;

- este îndrăzneţ în aprecierea critică a unui produs: manifestă francheţe în emiterea părerilor, nu se teme să-şi spună părerea chiar dacă aceasta este în discordanţă cu a celorlalţi;

- dă dovadă de spirit de contraargumentare: poate să aducă argumente pro şi contra în susţinerea unei păreri.

Elevul activ devine coparticipant la activitate. Alături de profesor, folosindu-se de mijloacele materiale puse la dispoziţia sa, el redescoperă adevărul, participă efectiv la procesul de învăţare. Elevul activ "realizează demersuri critice şi creative, depune eforturi proprii înscrise în schimburi sociale, în scopul accederii la noua cunoaştere" (idem, p. 66).

Bibliografie:

Bernat, S,-E, (2003), Tehnica învăţării eficiente, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca;

Bocoş, M., (2002), Instruire interactivă - Repere pentru reflecţie şi acţiune, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca;

Chiș, V., (2002), Provocările pedagogiei contemporane, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca;

Chiş, V., (2001), Activitatea profesorului între curriculum şi evaluare, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca;

Christensen, R. C., (ed.), (1994), Former à une pensée autonome, De Boekc – Wesmael, Bruxelles;

METODE FOLOSITE ÎN EDUCAŢIA ECOLOGICĂ A PREŞCOLARILOR

PROF. MUȘET EMILIA MARIOARA
GRĂDINIȚA P.P. NR. 2 LUGOJ

Ecologia, ca ramură de cercetare şi viziune asupra viului, constituie un domeniu al ştiinţelor despre viaţă şi are din ce în ce mai multă importanţă. Ea oferă o bază teoretică necesară întregului ansamblu de preocupări ale societăţii îndreptate în direcţia ocrotirii naturii şi protecţiei mediului ambiant.

Pentru copil, mediul constituie un cadru necesar dezvoltării lui şi în acelaşi timp principala sursă de cunoaştere a realităţii. De aceea în astfel de activităţi preşcolarii au şansa de a iniţia acţiuni implicate în cunoaşterea ştinţifică: observarea, măsurarea, predicţia, clasificarea, înregostrarea şi analiza datelor, formularea şi testarea ipostazelor, comunicarea rezultatelor.

În contact cu obiectele şi fenomenele naturii se dezvoltă şi perfecţionează sensibilitatea tuturor analizatorilor, se adânceşte şi se îmbogăţeşte conţinutul senzaţiilor şi percepţiilor, se formează reprezentări corespunzătoare şi se lărgeşte sfera lor.

Pentru realizarea oricărei activităţi, dar şi pentru realizarea activităţilor ecologice cu preşcolarii folosim mai multe metode şi anume:

1. Metode de comunicare:

   a)comunicare orală

   -expozitive: povestirea; descrierea; explicaţia; demonstraţia; dezbaterea; instructajul.

   -interogative: conversaţia euristică; dialogul; discuţiile în grup; consultarea în grup; problematizarea.

   b)comunicare scrisă: munca cu cartea, informarea- documentarea,.

   c) comunicare oral- vizuală: prin filme, cu ajutorul transmisiilor televizate, tehnici video, înregistrări audio.

2. Metode de explorare organizată a realităţii:

   a) de exploarare directă a realităţii: învăţare prin cercetare, experimentul, studiul de caz, coparticiparea la evenimentele vieţii cotidiene, observaţia sistematică.

   b) de exploarare indirectă a realităţii pe bază de substitute ale obiectelor şi fenomenelor reale.

3. Metode bazate pe acţiune:

   a) metode de acţiune reală: exerciţiul, lucrări practice, lucrări de laborator, activităţi creative.

   b) metode de acţiune simulată sau fictivă: jocuri didactice, joc de rol, dramatizări.

Pe lângă aceste metode mai amintim şi metode moderne centrate pe copil folosite şi în activităţile de educaţie ecologică şi anume:

1. Metoda „Stiu/vreau să ştiu/am învăţat’’
2. Metoda „ Ciorchinelui’’
3. Metoda „ Mozaicului’’
4. Metoda „ Jocului de rol’’

Pe lângă acestea mai amintim şi metode de asigurare a feed-back-ului. Şi mai important este asigurarea feed-back-ului, respectiv verificarea gradului de recepţie a informaţiilor nou prezentate copiilor.

În timpul dezbaterilor, prezentărilor, explicaţiilor se va utiliza diferite procedee dintre care amintim câteva:

1. „Semaforul’’
2. „Degetul sus –Degetul jos’’
3. „Scara’’
4. „Parteneri de discuţie’’

Pentru a forma copiiilor o conduită ecologică putem porni de la o idee simplă dar destul de eficientă în planul emoţiilor şi sentimentelor, transpunerea copiilor.

Odată cu gândirea se dezvoltă şi limbajul copiilor. În timp ce observă obiectele lumii reale, ei îşi însuşesc cuvintele care denumesc obiectele şi fenomenele, însuşirile şi acţiunile observate şi se desprind să exprime clar şi inteligibil cele percepute. Contactul direct cu lumea înconjurătoare constituie sursa cea mai importantă de îmbogaţire a vocabularului copiilor, contribuind în acelaşi timp la formarea unei exprimări corecte. Familiarizarea copiilor cu realitatea înconjurătoare constituie o mobilizare mai mare în activitatea de cunoaştere şi crează condiţii obiective pentru însuşirile de noi cunoştinţe.

Omul trebuie să fie conştient că natura este uzină miraculoasă în care fiecare vieţuitoare are rolul şi locul său. Atât oamenii cât şi copii trebuie să înţeleagă faptul că ei au venit pe lume nu numai ca să consume, dar şi să producă, să creeze, să pună la loc şi să adauge mereu câte ceva în locul rămas liber.

Cele zece porunci ale Ecologiei sunt:

1. Nu te gândi că tu eşti Dumnezeul naturii, căci tu faci parte din ea;
2. Să nu-ţi faci chip cioplit, nici altă asemănare pe scoarţa copacilor;
3. Nu considera ecologia o modă, căci ea este cu adevărat o ştiinţă;
4. Adu-ţi aminte de natură şi cinsteşte-o.
5. Cinsteşte pământul pentru ca să-ţi fie bine şi ca să trăieşti mulţi ani pe Terra;
6. Să nu ucizi animalele şi să nu rupi plantele fără discernământ;
7. Să nu iei din natură mai mult decât trebuie.
8. Nu lua naturii ceea ce îi aparţine.
9. Nu te minţi pe tine însuţi spunîndu-ţi că planete este în siguranţă.
10. Să nu pofteşti la ceea ce are natura mai de preţ.

Omul trebuie să protejeje natura şi să o ocrotească, pentru că dacă va continua să o distrugă se va distruge pe el însuşi. Trebuie să păstrăm sănătatea naturii, nu avem dreptul să epuizăm, să poluăm şi să sărăcim Pământul, nu avem dreptul să distrugem ceea ce nu am creat noi.

BIBLIOGRAFIE:

1. Berca, Mihai. Ecologie generală şi protecţia mediului / prof. univ. dr. Mihai Berca. - București : Ceres, 2000.
2. Cătrună, Gheorghe Mandizu. Ecosfera : viaţa şi mediul ei natural / Liliana Cătrună, Gheorghe-Mandizu Cătrună. - București : Editura Coresi, 2003.
3. Cheptea, Doina. Micii ecologiști în grădina cu plante : activități de educație pentru mediu în grădiniță / Doina Cheptea; introducere de Ghena Acatrinei. - Iași : 2017.
4. Dobrean Brăduț, Luminița. Educație nonformală : Ghid științific și programa pentru cercurile de ecologie și protecția mediului din cadrul palatelor și cluburilor copiilor : Poluarea ecosistemelor antropizate / Luminița Dobrean Brăduț. – Iași, 2019.

ABORDĂRI ALE INSTRUIRII DIFERENȚIATE

Prof. Pașca Monica
Prof. Pașca Dănuț Alexandru
Școala Gimnazială ”Înv. M. Georgescu” Celaru-Dolj

Diferenţierea instruirii este, în fapt, o diversificare în organizare şi în procesul de învăţământ, în funcţie de particularităţile individuale şi de vârstă ale copiilor şi de particularităţile mediului socio-cultural. Repere ale diferenţierii sunt atât particularităţile intelectuale şi nonintelectuale ale celor instruiţi, cât şi particularităţile mediului de învăţare, ale câmpului pedagogic în care se operează.

Pot fi delimitate două tipuri de abordări ale diferenţierii dacă analizăm conceptele de diversificare, diferenţiere şi individualizare. Pe de o parte identificăm abordarea pedagogică, ce vizează toate elementele componente ale procesului de învăţământ (obiective, conţinuturi, metode şi procedee, forme de organizare, evaluare) şi, pe de altă parte, putem evidenţia abordarea psihologică, ce se raportează la dezvoltarea psihologică a copilului (interese, ritm propriu, particularităţi individuale şi de vârstă). Între cele două abordări există relaţii de interacţiune şi interdependenţă. Diferenţele de dotare intelectuală de ritm şi de stil de învăţare, de volum al cunoştinţelor şi de profunzime a înţelegerii sunt uşor constatabile şi cei care instruiesc trebuie să le ia în seamă dacă doresc ca cei instruiţi să reuşească în atingerea obiectivelor instruirii. Nivelul aptitudinal şi cel al motivaţiei învăţării, implicarea afectivă, voinţa şi caracterul intervin ca elemente hotărâtoare în condiţionarea reuşitei individuale.

Abordarea pedagogică

În literatura de specialitate, conceptul de instruire diferenţiată a fost abordat din perspective multiple: strategie de optimizare a învăţării, proces dinamic, categorie fundamentală instrucţională, direcţie de formare a competenţelor cadrelor didactice.

Principiul individualizării şi diferenţierii învăţării exprimă necesitatea adaptării strategiilor instructiv-educative la particularităţile psihologice şi de vârstă ale fiecărui elev sau al unui grup omogen de elevi, în vederea formării deprinderilor şi competenţelor stabilite prin obiective şi a dezvoltării lor ca personalitate.

Diferenţierea învăţării exprimă necesitatea de a adapta conţinutul strategiilor educaţionale în funcţie de particularităţile comportamentului individual (sau de grup) ale elevilor (cum ar fi - promovarea aptitudinilor specifice pentru anumite materii). Această diferenţiere va răspunde atât satisfacerii nevoilor destinate tratării unor particularităţi psihologice individuale, cât şi satisfacerii unor cerinţe sociale privind pregătirea şi utilitatea existenţei unor specialişti. În acest caz se recomandă:

- crearea de şcoli şi profile specializate;
- relaxarea învăţământului prin introducerea mai multor discipline opţionale şi facultative;
- intensificarea activităţilor de coordonare directă profesor-elev (consultaţii, discuţii, mese rotunde, cercuri de profil, etc.);
- cunoaşterea cât mai completă a fiecărui elev, atât ca individualitate cât şi ca fiinţă socială;
- îmbinarea judicioasă a tratării individuale şi diferenţiate cu cea globală, de grup, în care se rezolvă sarcini de echipă;
- utilizarea învăţământului asistat, a metodei învăţării asistate de calculator;
- conştientizarea elevilor privind posibilităţile proprii de formare şi dezvoltare intelectuală.

Individualizarea învăţării se permite valorificarea cât mai eficientă a posibilităţilor şi eforturilor fiecărui elev, indiferent de gradul de înzestrare genetică sau de pregătire de moment. Pentru realizarea individualizării învăţării se poate recurge la:

• elaborarea de sarcini instructive (teme, lucrări, etc.) diferenţiate, pentru fiecare elev în parte, în funcţie de aptitudinile, înclinaţiile, opţiunile, nivelul de dezvoltare intelectuală, coeficientul de inteligenţă;

• concretizarea sarcinilor prin fişe de lucru individuale, cum ar fi:

- fişe de recuperare (pentru cei rămaşi în urmă);
- fişe de dezvoltare (pentru elevii foarte buni);
- fişe de exerciţii, destinate tuturor, în scopul formării unor priceperi şi deprinderi aprofundate;
- fişe de autoinstruire, destinate în special însuşirii unor tehnici de învăţare individuală şi independentă;
- fişe de evaluare generală, pentru constatarea nivelului general de pregătire;

• crearea condiţiilor de învăţare în ritm propriu, pentru fiecare elev în parte;

• organizarea de consultaţiile speciale, individualizate, care permit elevului să se exprime fără a fi constrâns de presiunea clasei, a colectivului de elevi din care face parte şi care l-ar putea inhiba.

Acţiunea de structurare concretă a oricărei strategii educaţionale trebuie să pornească de la factorul uman dat şi să parcurgă toate dimensiunile curriculumului.

Din punct de vedere pedagogic, diferenţierea se realizează la trei niveluri: conţinut, proces de instruire, produs.

Abordarea psihologică

Imperativul lansat profesorilor de a asigura dezvoltarea diferenţiată a elevilor până la individualizare este cofirmat şi susţinut şi din perspectivă psihologică : “ subiectul se individualizează prinb comportament şi activitatea sa, prin reactivitatea şi stilul său. (Paul Popescu Neveanu, 1978, pag. 347).

În educaţie, individualizarea semnifică adaptarea influenţelor şi a strategiilor la specificul individual al fiecărui beneficiar, la posibilităţile şi trebuinţele sale printr-o dezvoltare completă şi echilibrată. Educaţia trebuie să pornească de la diferenţele cantitative şi calitative dintre elevi, generate de unicitatea personalităţii lor. Locul atitudinii nivelatoare şi egalizatoare trebuie luat de diferenţierea activităţilor fundamentale, potrivit particularităţilor individuale. Perspectiva individuală porneşte de la o serie de ipoteze:

• un copil/grup de copii poate fi identificat ca special

• acest copil/grup are nevoie de predare-învăţare individualizată ca răspuns la problemele identificate

• fiecare are nevoie de atenţie , iar dificultăţile determinate de tulburări ale învăţării se pot rezolva împreună în clasă prin corelarea tuturor resurselor.

Învăţarea este mult mai plăcută şi mai eficientă dacă în clasa de elevi:

- se foloseşte învăţarea în interacţiune
- se negociază obiectivele învăţării
- se demonstrează, se aplică şi apoi se analizează reacţiile
- se realizează o evaluare permanentă ca răspuns al învăţării
- se asigură sprijin pentru profesori şi pentru elevi (Silvia Crăciunoiu, 2006).

Elevii diferă între ei din punctul de vedere al aptitudinilor, a ritmului de învăţare, a gradului de înţelegere a fenomenelor, a capacităţii de învăţare, a rezultatelor obţinute. Din punct de vedere psihologic, există abordări care pun accent pe diferenţele individuale dintre elevi, cum ar fi: stilurile de învăţare, teoria inteligenţelor multiple.

Concluzie

Abordarea centrată pe elev presupune o raportare specifică la finalităţile educaţiei, la rolurile profesorului şi elevului, la modalităţile de interacţiune în clasă şi la metodele, mijloacele şi procedeele utilizate.

BIBLIOGRAFIE

- Crăciunoiu, S. (2006), Tratarea diferenţiată a copiilor cu cerinţe educative speciale, www.isj.dj.ro/cjap/main.php?actDir=articole&actFile=diferentiata
- Creţu, C. (1998), Curriculum diferenţiat şi personalizat, Editura Polirom, Iaşi.
- Cristea. S. (1998), Dicţionar de termeni pedagogici, E.D.P., . Bucureşti.
- Cucoş, C. (2002), Pedagogie, Editura Polirom, Iaşi.
- Popescu Neveanu, P. (1978) , Dicţionar de psihologie, Editura Albatros, Bucureşti

Proiect de activitate integrată – Necazul lui Moș Nicolae

Prof. Ilie Mariana Laura
Școala Gimnazială „Căpitan Aviator Mircea T. Bădulescu” Buzău

DISCIPLINE: Comunicare în limba română, Matematică şi explorarea mediului, Arte vizuale şi abilităţi practice, Muzică şi mişcare

TIPUL ACTIVITĂŢII: Recapitulare şi consolidare a cunoştinţelor

TEMA ACTIVITĂŢII: Necazul lui Moş Nicolae

COMPETENŢE SPECIFICE VIZATE:

C.L.R.: 1.1. Identificarea semnificaţiei unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar şi rar.
1.4. Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute.
2.3. Participarea cu interes la dialoguri scurte, în situaţii de comunicare uzuală.
2.4. Exprimarea propriilor idei în contexte cunoscute, manifestând interes pentru comunicare.
3.1. Recunoaşterea unor cuvinte uzuale, din universul apropiat, scrise cu litere mari şi mici de tipar.
4.2. Redactarea unor mesaje simple, în contexte uzuale de comunicare.

A.V.A.P: 2.2. Manifestarea liberă a ideilor şi trăirilor personale, apelând la forme simple de exprimare specifice artelor.
2.3. Realizarea de aplicaţii/compoziţii/obiecte/ construcţii simple, pe baza interesului direct.
2.6. Participarea la activităţi integrate adaptate nivelului de vârstă, în care se asociază elemente de exprimare vizuală, muzicală, verbală, kinestezică .

M.M.: 2.1. Cântarea în colectiv, asociind mişcarea sugerată de text.
3.1. Manifestarea liberă, adecvată, pe muzică, apelând la diverse forme de exprimare.
3.2. Executarea unui dans cu mişcare repetată, pe un cântec simplu, din folclorul copiilor.

M.E.M.: 1.1. Recunoaşterea şi scrierea numerelor în concentrul 0-31
1.2. Compararea numerelor în concentrul 0-31
1.3. Ordonarea numerelor în concentrul 0-31, folosind poziţionarea pe axa numerelor

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

C.L.R. O.1 - să aranjeze literele pentru a forma numele spiriduşilor;
O.2 - să identifice locul, timpul şi personajele din materialul prezentat.

M.E.M. O.1 - să recunoască cifrele învăţate;
O.2 - să aranjeze crescător şi descrescător numerele date;
O.3 - să formeze mulţimi respectând criteriile;
O.4 - să scrie cardinalul mulţimilor;
O.5 - să compare cifrele date folosind semnele <, >, =.

A.V.A.P. O.1 - să asambleze piesele de puzzle pentru a obţine imaginea corespunzătoare;
O.2 - să lipească imaginile date ;
O.3 - să confecţioneze jucării simple.

M.M. O.1 - să interpreteze cântece cunoscute asociind mişcarea sugerată de text;
O.2 - să exerseze mişcări spontane sugerate de text.

RESURSE :

Metodologice:

- metode şi procedee: observaţia, problematizarea, exerciţiul, conversaţia, jocul didactic, R.O.I.;
- mijloace de învăţământ: calculator, CD, fişe de lucru, creioane colorate, imagini, piese de puzzle.

Forme de organizare: frontal, pe grupe, individual

Temporale: 35 minute +10 minute activităţi recreative

Umane: 24 elevi

BIBLIOGRAFIE:

1. *Curriculum pentru invăţământul primar,* M.E.C.T.S., 2012
2. *Programa şcolară pentru clasa pregătitoare,*M.E.N.,2013

Nr. Crt.	Secvenţele activităţii	Competenţe specifice	Activităţi de învăţare	Strategii didactice	Evaluare
1.	**Moment organizatoric**	-	Se asigură ordinea şi disciplina necesare bunei desfăşurări a lecţiei. Se pregătesc materialele de lucru necesare.	Instructaj verbal Activitate frontală	-
2.	**Captarea şi orientarea atenţiei**	C.L.R. 1.1,1.4,2.3	Se prezintă un Power Point cu Moş Nicolae. - Cine este personajul prezentat? - Când vine Moş Nicolae? - Ce aduce el copiilor cuminţi? - Dar celor care nu au fost cuminţi? Se intonează colindul „Bună dimineaţa la Moş Ajun!”	Conversaţia Explicaţia Problematizarea Jocul didactic Prezentare Power Point, calculator, CD Individual, pe grupe	Aprecierea verbală Observarea sistematică
2.	**Anunţarea temei şi a obiectivelor operaţionale**	C.L.R 1.1,1.4,2.3,2.4,3.1 A.V.A.P.-2.2., 2.3., 2.6.	Se anunţă tema activităţii şi obiectivele operaţionale. Moş Nicolae a păţit un mare necaz. Câteva spiriduşe neastâmpărate i-au ascuns cadourile pe care trebuia să le aducă copiilor. Are mare nevoie de ajutor pentru că se apropie cu paşi repezi noaptea în care trebuie să le împartă. Apelează la voi, dragi copii. - Vreţi să-l ajutaţi? Pentru a porni la drum, trebuie să desfacem plicurile pe care le avem pe bănci. Reconstituind puzzel-ul aflaţi numele grupei şi puteţi pleca în călătoria presărată cu obstacolele spiriduşelor. Fiecare capcană depăşită vă dezvăluie o bucată din harta ce vă arată locul în care se găseşte ascunsă comoara. **(Anexa 1)**	Conversaţia Exerciţiul Problematizarea Jocul didactic Piese de puzzel, lipici Pe grupe	Observarea sistematică
3.	**Dirijarea învăţării**	M.E.M.-1.1, 1.2., 1.3.	**Test –fulger-exerciţiu de spargerea gheţii** Lângă 0 stă..... Omul are .....ochi. Capra avea .....iezi. Punguţa cu ....bani.	Conversaţia, jocul didactic, exerciţiul, problematizarea, R.O.I.	Observarea sistematică

	Dirijarea învăţării	A.V.A.P. 2.2,2.3,2.6 M.E.M.-1.1, 1.2., 1.3. A.V.A.P. 2.2,2.3,2.6 M.E.M.-1.1, 1.2., 1.3. A.V.A.P.-2.2, 2.3, 2.6	Vecinii lui 1 sunt.... Vecinul mai mic al lui 1 este.... 1 este mai .....decât 2. 2 este mai .....decât 0. **Joc didactic - Găseşte numele spiriduşelor** Fiecare grupă va primi imagini pe care sunt scrise literele învăţate. Pe spatele fiecărei imagini sunt scrise cifrele 0, 1, 2. Ei trebuie să le aşeze în ordine crescătoare formând astfel numele unei spiriduşe. **(Anexa 2)** Se corectează sarcina cu ajutorul calculatorului şi se împart părţi din harta comorii. **Joc didactic - Hrăneşte renii Moşului** Se împart fişele ce conţin sarcinile de lucru. Fiecare grupă trebuie să formeze mulţimi cu elementele date, respectând cerinţa. **(Anexa 3)** Se corectează sarcina cu ajutorul calculatorului şi se împart părţi din harta comorii. **Joc didactic-Recunoaşte cifrele ce formează desenul** Fiecare grupă primeşte o fişă pe care este desenat un chip format din cifre. Ei trebuie să recunoască numerele şi să le scrie în ordine descrescătoare. **(Anexa 4)** Se corectează sarcina cu ajutorul calculatorului şi se împart părţi din harta comorii.	Frontal Conversaţia, explicaţia, Jocul didactic, exerciţiul Problematizarea fişe, creioane colorate, calculator, imagini de iarnă - brăduţi, globuleţe, clopoţei, cizmuliţe. Pe grupe Conversaţia, explicaţia, Jocul didactic, exerciţiul Problematizarea Fişe, imagini (morcovi, prăjituri, mere), lipici Pe grupe Conversaţia, explicaţia, Jocul didactic, exerciţiul Problematizarea Fişe, creioane colorate Pe grupe	Observarea sistematică Observarea sistematică
4.	**Obţinerea performanţei şi asigurarea feed-back-ului**	A.V.A.P 2.2,2.3,2.6 M.M.-2.1, 3.1, 3.2	**Joc didactic - O,brad frumos!** Fiecare elev primeşte o fişă cu un brad şi trebuie să-l împodobească respectând cerinţele. **(Anexa 5)** Audiţie - O, brad frumos!	Conversaţia, observaţia, exerciţiul, jocul didactic Fişă, globuri, lumânări,	Observarea sistematică

				clopoţei, lipici, calculator, CD Individual	
5.	**Asigurarea retenţiei şi a transferului de cunoştinţe**	A.V.A.P.-2.2, 2.3, 2.6	Să căutăm comoara! Reconstituirea hărţii şi descoperirea comorii.**(Anexa 6)**	Jocul didactic Pe grupe	Observarea sistematică
6.	**Aprecieri finale**	-	Se realizează aprecieri finale asupra modului de desfăşurare al activităţii.	Conversaţia Frontal	Aprecieri verbale

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof. Grădinariu Isache Alina
Colegiul de Artă„Ciprian Porumbescu” Suceava

Clasa a VII a

Disciplina: Matematică 4 ore/săptămână

An școlar: 2022-2023

SCOPUL (COMPORTAMENTUL ȚINTĂ/ REZULTATUL AȘTEPTAT): Dezvoltarea potențialului cognitive, Dezvoltatea capacității de integrare în colectivul clasei, Câștigarea încrederii în sine.

OBIECTIVE PE TERMEN SCURT:

-să manifeste cooperare în diferite situații de comunicare;

-să prezinte opinii referitor la diferite activități de învățare;

-să dezvolte abilități de integrare în grup;

-să transcrie conținuturi cât mai corect;

-dezvoltarea spiritului de autonomie și independență;

OBIECTIVE PE TERMEN MEDIU ȘI LUNG:

-dezvoltarea capacității de receptare a mesajului oral;

-dezvoltarea capacității de receptare a mesajului scris;

-dezvoltarea capacității de exprimare;

-cooperarea cu colegii în realizarea unor sarcini de lucru;

DURATA PROGRAMULUI: Anul școlar 2022-2023

DOMENIUL DE INTERVANȚIE: Matematică

Observații asupra elevului la clasă

- memoria de scurtă durată este bună, dar cea de lungă durată slabă;
- notițele le ia incomplet;
- nu cooperează cu colegii;
- termenii specifici matematicii sunt grei pentru el;

- uneori are deficit de atenție;
- înțelege noțiunile de bază, și le știe, aplică, la nivel mediu spre slab se descurcă cu calculele dacă se exersează mai mult cu ea sau dacă i se dau explicații suplimentare(pe care de obicei le și cere);
- are un scris dezordonat.

Aspecte psihopedagogice observate:

- nu e adaptabilă, nu s-a integrat în grupul clasei;
- în activitțtile de învățare în grup nu-și asumă nicio sarcină, nu participă la activități;

- execută sarcinile individuale;
- nu este refractară când este solicitată să răspundă;
- nu are capacitate de analiză și sinteză;
- nu este capabiă să elaboreze un demers de investigare științifică;

Scopul programului de interventie: dezvoltarea potențialului cognitiv; recuperarea ramânerii în urmă la matematică.

Nivelul de plecare: este apreciat în funcție de rezultatele obținute de elevi în clasa a V a în clasa a VI-a și rezultatelor obținute la testul inițial, la începutul clasei a VII-a:

- Determină formule matematice după ce a primit ajutor
- Știe să efectueze calcule
- Face calcule pe baza unui algoritm însușit dacă primește indicații pentru fiecare etapă de lucru
- Știe și aplică formule de calcul

Competențe vizate spre a fi dezvoltate:

1. Utilizarea terminologiei și a convențiilor științifice în scopul aplicării legii conservării masei substanțelor;
2. Participarea la realizarea unor experimente de laborator efectuate pe grupe de elevi, fără formulare de concluzii și generalizări;
3. Utilizarea surselor de informare, în special a manualului;
4. Folosirea terminologiei specifice matematicii;
5. Rezolvarea de probleme cantitative; stabilirea etapelor de rezolvare ale unor probleme diferite față de modelele rezolvate frontal în clasă;
6. Rezolvare unor probleme cu caracter practic

Metode folosite pentru dezvoltarea competențelor vizate:

Competențe	Activități de învățare	Metode de lucru	Mijloace	Indicatori de evaluare	Evaluare
C1	Utilizarea terminologiei și a convențiilor științifice	Exercitiul; Munca independentă	Manual Auxiliar	Să știe să rezolve probleme simple, pe baza unui algoritm însușit	Test Observația
C2	Efectuarea unor exerciții simple	Explicația Conversația	Fișa de lucru	Să efectueze exerciții simple pe baza indicațiilor date de profesor	Observația asupra modului de lucru Completarea fișei de lucru
C3,4	Comunicarea scrisă sau verbală	Explicația Conversația	Manual	Să folosească cât mai corect	Evaluare frontală Autoevaluare

	a informațiilor primite pe parcursul lecțiilor; Interpretarea unor probleme simple pe baza informațiilor primite		Fișe de lucru	terminologia specifică în contexte diferite, fără a analiza și explica teoria	
C5	Rezolvarea problemelor de dificultate mică și medie	Explicația, algoritmizarea	Fisă de lucru	Să aplice regula de trei simplă în contexte variate	Test Observația individuală
C6	Rezolvare unor probleme cu caracter practic	Conversația	Manualul	Referat	Prezentare referat

DEZVOLTAREA IQ PRIN ANTRENAMENT COGNITIV
Inteligența fluidă/ Memoria de lucru

Prof. consilier *Trif Sanda Ana Delia*
CJRAE Cluj - Grădinița „Licurici” Cluj-Napoca

Inteligența fluidă se referă la abilitatea de a înțelege și rezolva probleme noi independent de cunoștințele acumulate anterior. Inteligența fluidă este unul dintre cei mai importanți factori în învățare, fiind strâns legată de succesul educațional. *Memoria de lucru* reprezintă cantitatea limitată de informație care poate fi reținută pentru un interval scurt de timp pentru rezolvarea unei anumite sarcini cognitive

Dezvoltarea inteligenței fluide prin antrenarea memoriei de lucru:

-experimentul lui Jaeggi (2008)

-experimentul lui Redick (2012) - replică la Jaeggi

Experimentul lui Jaeggi (2008)

Jaeggi propune un antrenament de formare prin *dual-n-back*, cu tipuri de sarcini și metode care să solicite control atențional, cu cât mai multe procesări în ML, care să determine îmbunătățiri la nivelul Gf (*atât în cazul sarcinilor antrenate, cât și în cazul transferului asupra sarcinilor neantrenate*)

Subiecții: 70 de tineri din Universitatea din Berna, două grupuri - testate în faza pretest și posttest: *Grupul experimental* (supus antrenamentului) și *Grupul de control* (nu a fost antrenat). Grupul experimental a fost împărțit în 4 grupuri separate, diferența dintre acestea a fost numărul de sesiuni de pregătire (8, 12, 17, 19 ședințe)

Teste aplicate: Testul matricilor Progresive Avansate Raven – RAPM, Testul BOMAT, ANCOVA (analiza covariației)

Sarcina antrenamentului *dual-n-back*:

Se prezintă două serii de stimuli sincron la viteza 3 sec /stimul

Seria 1: consoane – se prezintă auditiv prin căști

Seria 2: pătrate în locații spațiale individuale - se prezintă vizual pe un ecran de computer

Subiecții au răspuns manual apăsând pe o tastatură litera A cu *degetul arătător stâng* pentru *obiective vizuale* și litera L cu *degetul arătător drept* pentru *obiective auditive*

Subiecții au urmărit dacă pentru fiecare șir stimulul curent se potrivește cu unul care a fost prezentat în itemii *n* din seria anterioară, ținând minte două tipuri de *input-uri*

Studiul lui Redick (2012)

Studiul este o replică la eficacitatea antrenamentului (*dual-n-back* al lui Jaeggi, un studiu randomizat, controlat cu placebo)

75 subiecți: - tineri între 18-30 ani, de la Institutul de Tehnologie din Georgia sau Michigan și un număr mic de nonstudenți

3 grupuri:

- *grup experimental* antrenat cu programul adaptativ *dual-n-back* pentru a clarifica mecanismele responsabile de transfer (24 subiecți)
- *grup de control activ, placebo* antrenat printr-un program adaptativ de căutare vizuală *visual search (*29 subiecți*)*
- *grup de control* care nu a fost antrenat(20 subiecți)

Sarcini de transfer (Transfer tasks): RAPM (inteligența fluidă, spatială); RSPM (inteligența fluidă, spatială), Cattell Culture-Fair Test (inteligența fluidă, spatială), Letter Sets (inteligența fluidă, verbală), Number Series (inteligența fluidă, numeric), Inferences (inteligența fluidă, verbală), Analogies (inteligența fluidă, verbală), SynWin (multitasking), Control Tower(multitasking), ATClab (multitasking), Symmetry Span (capacitatea ML, spatială), Running Letter Span (capacitatea ML, verbală), Vocabulary (inteligența cristalizată, verbală), General Knwledge (inteligența cristalizată, verbală), Letter Comparison (viteza perceptuală, verbală), Number Comparison (viteza perceptuală, numeric)

Sarcini antrenate (Training tasks)

Adaptative *dual-n-back (20 sesiuni)*

Adaptative *visual search* antrenament de căutare vizuală, subiecții au raportat dacă o țintă F (stimul distractor) prezentată undeva în tablou a fost orientată spre stânga sau spre dreapta, cu o apăsare de taste spre stânga sau spre dreapta *(20 sesiuni)*

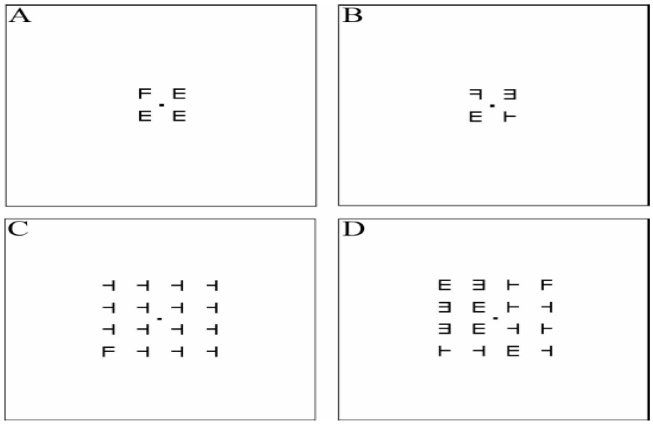

Figure 5. Example stimuli from different levels of the adaptive visual search task: 2 × 2 homogeneous (Level 1; A), 2 × 2 heterogeneous (Level 2; B), 4 × 4 homogeneous (Level 3; C), 4 × 4 heterogeneous (Level 4; D).

Rezultate

-s-au înregistrat îmbunătățiri în cazul grupurilor antrenate

-nu s-au înregistrat efecte de transfer la sarcini neantrenate

-nu s-a găsit nicio dovadă a unei relații între cantitatea/doza de antrenament și inteligența fluidă

-este dificilă evaluarea fiabilității rezultatelor în timp *(transfer near/far*)

Dezvoltarea memoriei de lucru

-în ultima perioadă există o acumulare a dovezilor care susțin existența reactualizării informației încă din primele luni de viață (Rose, 1981)

-cele trei componente ale memoriei de lucru propuse de Baddeley (*sistemul exectutiv central, bucla fonologică și schița vizuo-spațială)* funcționează relativ independent începând cu vârsta de 6 ani (Gathercole 2004)

-Laura Visu-Petra, Lavinia Cheie, Oana Benga (2008) confirmă această tendință de îmbunătățire a performanței mnezice care începe înainte de vârsta de 5 ani într-un studiu realizat cu 223 copii cu vârsta între 4 și 8 ani

În prezent există preocupare intensă din partea cercetătorilor pentru studiul acestei teme: realizarea de aplicații cu implicații comerciale (ex. *Luminosity: Brain Training-Apps on Google Play)*, precum și editare de cărți.

Bibliografie

Jaeggi, S., Buschkuehl, M., Jonides, J.& Perrig, W. (2008), *Improving fluid intelligence with training on working memory*, New York, Editura Edward E. Smith, Columbia University

Redick, T., Shipstead, Z., Harrison T. & Hicks, K. (2012), *No Evidence of Intelligence Improvement After Working Memory Training: A Randomized, Placebo-Controlled Study*, American Psychological Association, 0096-3445/13/$12.00 DOI: 10.1037/a0029082

Sprenger, A., Atkins, S., Bolger, D., Harbison, I., Novick, J., Chrabaszcz, J., Weems, S., Smith, V., Bobb, S., Bunting, M., Dougherty, M. (2011), *Training working memory: Limits of transfer*, in *Inteligence-a multidisciplinary journal*, vol. 37, Elsevier Inc

Visu, L., P., Cheie, L. (2012), *Dezvoltarea memoriei de lucru. Exerciții pentru preșcolari și școlari,* Cluj-Napoca, Editura ASCR

METODE DE ÎNVATARE CENTRATE PE ELEV- EXPLOZIA STELARĂ

PROF. CANEA ANAMARIA
C.S.E.I. NR.2 BISTRIȚA

Activitatea profesorilor în procesul de învățare centrată pe elev constă în:

- înlocuirea prelegerilor cu învăţarea activă;
- integrarea programelor de învăţare în ritm propriu;
- organizarea unor situaţii cooperante în grup;
- considerarea elevului drept responsabil

O învățare eficientă și durabilă este aceea care are la baza participarea activă a elevului la descoperirea informațiilor, a sensului și utilității lor.

Metoda exploziei stelare (metoda starbursting) - desemnează o metodă similară brainstormingului, cu care totuşi nu se confundă, deşi presupune organizarea clasei de elevi într-un grup şi stimulează crearea de întrebări la întrebări, aşa cum brainstormingul dezvoltă construcţia de idei pe idei.

Disciplina:Limba romană
Tema:Povestire populară- ‘’Cele patru piersici”
Clasa: a V-a

OBIECTIVE CADRU:

*Familiarizarea copiilor cu strategia elaborarii de întrebari de tipul CE?, CINE?, UNDE?, CÂND?, DE CE? ;
*Realizarea de conexiuni intre ideile descoperite de copii;

OBIECTIVE OPERATIONALE:

*sa elaboreze intrebari de tipul CE?, CINE?, UNDE?, CAND?, DE CE? legate de continutul povestirii;
*sa creeze intrebari la intrebari , in grup si individual, in functie de steluta aleasa;
*sa analizeze informatiile, utilizand materialele puse la dispozitie:fisa, manual;
*sa demonstreze spirit de echipa, responsabilitate in rezolvarea sarcinilor

STRATEGII DIDACTICE:

Metode si procedee:conversatia, explicatia, exercitiul, demonstratia, explozia stelara;
Mijloace si materiale didactice: fisa cu explozia stelara, manual, caiete, creioane, tabla, creta;

ETAPELE DESFASURARII ACTIVITATII

Elevii sunt asezati in echipe de cate doi si asculta povestirea ‘’Cele patru piersici’’
Copiii asculta cu atentie si sunt anuntati ca la sfarsitul orei, dup ace vor deslusi invatatura din povestire, vor primi fiecare cate un fruct surpriza.
Se prezinta materialul (fisa cu explozia stelara), deschid manualele la pagina indicata si se formuleaza cerinta exercitiului-joc: sa descopere invatatura din text.

EXERCITIU-JOC:

Fiecare echipa alege o steluta pe care e scrisa o intrebare de tipul CE?, CINE?, DE CE?, Impreuna cu partenerul de echipa elaboreaza alte intrebari, pornind de la intrebarea citita pe steluta.

Pentru indeplinirea sarcinii fiecare elev dispune de un timp limita(10 minute) .Dupa expirarea timpului, fiecare echipa citeste intrebarile, iar ceilalti parteneri de joc raspund, individual sau in echipa, la intrebari .Intrebarile interesante se scriu in caiete si la tabla.

EXEMPLE:

1. CE? Ce le-a daruit tatal fiilor lui? Ce a facut cel de al doilea fiu cu piesica?
2. CINE? Cine a vandut piesica? Cine a ingropat piesica?
3. UNDE? Unde a dus fiul cel mic piesica?
4. CAND? Cand a decis cel de al doilea fiu sa mearga la mama lui?
5. DE CE? De ce a dus fiul cel mic piersica la prietenul lui? De ce a ingropat piersica?

La finalul jocului echipele concluzioneaza, pe baza raspunsurilor la intrebari, ca:’’bunatatea omului este foarte importanta’’.

Elevii sunt apreciati de catre profesor pentru atentia si efortul de care au dat dovada si recompensati cu cate un fruct.

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT (PIP)

Violeta Manuela LĂZĂRESCU
Școala Gimnazială Mătăsaru, Dîmbovița

- NUMELE ŞI PRENUMELE ELEVULUI: **SCA**
- DATA NAŞTERII: 01.01.2008
- DOMICILIUL:
- CLASA / GRUPA: A V-A
- ANUL ȘCOLAR: 2022-2023
- DIAGNOSTICUL/ PROBLEMELE cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe - *deficiențele / afectările din certificatul de orientare școlară și profesională eliberat de CJRAE/CMBRAE, numărul și data eliberării acestui document):* Deficiență mentală, TSA, dislexodisgrafie, discalculie;
- ECHIPA DE INTERVENȚIE(se vor preciza cadrele didactice implicate, alți specialiști, membrii familiei): LĂZĂRESCU VIOLETA MANUELA
- DISCIPLINA/DOMENIUL /DOMENIILE DE INTERVENŢIE: GEOGRAFIE
- SCOPUL (comportamentul țintă/rezultatul așteptat):
  - identificarea elementelor fizice pe hartă;
  - descrierea unor fenomene din realitatea geografică.
- OBIECTIVE/ COMPETENȚE SPECIFICE DIN ADAPTAREA CURRICULARĂ :
  - diminuarea dificultăţilor de învăţare la geografie;
  - construirea unor enunţuri simple, corecte şi coerente (descrieri, argumentări, explicaţii, texte);
  - completarea unui text simplu, lacunar cu termeni şi denumiri geografice adecvate ;
  - exprimarea în cuvinte proprii a caracteristicilor elementelor observate direct sau indirect;
  - deprinderea de a lucra cu harta, de a interpreta imagini , schite, grafice;

- DURATA planului de intervenţie personalizat : SEPTEMBRIE- DECEMBRIE 2022
- Data elaborarii PIP: SEPTEMBRIE 2022
- Data revizuirii PIP: DECEMBRIE 2022

STRUCTURA PLANULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT:

Nr. crt.	OBIECTIVE OPERAȚIONALE	CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR	STRATEGII DE TERAPIE ŞI RECUPERARE	PERIOADA DE INTERVENȚIE	EVALUARE ŞI APRECIEREA EVOLUȚIEI	
					INDICATORI	METODE ŞI INSTRUMENTE DE EVALUARE
1	-pronunțarea corectă a termenilor și a denumirilor geografice; - identificarea planetelor Sistemului Solar prezentate în imagini;	Terra – o planetă a Universului Planetele Sistemului Solar Luna- satelitul natural al Pământului	Explicația Planșa Sistemul solar Imagini internet	Septembrie 2022 (2 ore)	Identifică cu greutate elementele pe suport cartografic.	Evaluare orală
2	Identificarea mișcărilor Pământului;	Terra – o planetă în mișcare Mișcările Pământului	Globul geografic Imagini internet Animații video (internet) Aplicațiile din manualul digital	Octombrie (1 oră)	Identifică cu greutate elementele pe suport cartografic.	
3	-recunoașterea pe hartă a ocenelor planetei noastre si continentelor; -enumerarea principalelor forme de relief de pe continente; -colorarea pe o hartă, folosind culorile adecvate, a formelor de relief;	Geosferele Terrei- Litosfera Continentele și oceanele Terrei Formele de relief - continente	Harta geografică Atlasul geografic (continente și oceane) Manualul digital	Octombrie-Noiembrie (2 ore)	Realizează desene simple Identifică parțial continentele și oceanele Terrei	Evaluare orală: exerciții de identificare pe suportul cartografic a continentelor și bazinelor oceanice
4	- identificarea elementelor vremii; - identificarea termometrului dintr-o succesiune de instrumente;	Geosferele Terrei- Atmosfera	Imagini animate internet Manualul digital	Decembrie 2022 (2 ore)	Observarea vremii din orizontul local	**Evaluare scrisă**

Proiect de activitate didactică

PROF. PSIHOPEDAGOGIE SPECIALĂ:Marc Andreea Larisa
Centrul Şcolar de Educaţie Incluzivă Nr 2 Bistriţa

CLASA: a VIII- a B, def. moderate și/ sau uşoare

ARIA CURRICULARĂ: Limbă şi comunicare

DISCIPLINA: *Limba şi Literatura română*

UNITATEA DE ÎNVĂŢARE: Creația populară → Basmul

TITLUL LECŢIEI: *„Prâslea cel voinic și merele de aur” cules de Petre Ispirescu*

TEMA LECŢIEI: Argumentarea specie literare: *basmul*

TIPUL ACTIVITĂȚII: *mixtă.*

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

Consolidarea priceperilor și deprinderilor de a lucra cu texte care aparțin speciilor literare, aplicând metodele de lucru deja învăţate.

Nr. crt.	Etapele activităţii	Competenţe specifice	Activitatea instructiv-educativă	Strategii didactice			Evaluare
				Metode	Mijloace	Forme de organizare	
1.	ORGANIZAREA LECŢIEI		Se pregătesc materialele necesare pentru lecţie. Se asigură condiţii optime pentru desfăşurarea activităţii. Se verifică prezenţa.	conversaţia		frontală	Observarea sistematică
2.	VERIFICAREA CUNOŞTINŢELOR	C 1.1 C 1.2	Se verifică noţiunile însuşite anterior despre creațiile populare învățate: ***doina, balada, proverbe și zicători***.	conversaţia explicaţia		frontală	Chestionaremorală
3.	CAPTAREA ATENŢIEI	C1.3	**Jocul didactic** Se propune elevilor o activitate ce are ca scop evaluarea competențelor de comunicare orală. Elevii se	conversaía euristică	Bilețele cu ghicitori	frontală	Observarea sistematică

			grupează în cerc la distanțe corespunzătoare unul de celălalt. Profesorul prinde capătul sforii de degetul arătător al unui elev, după care aruncă ghemul spre un alt elev și îl învită să răspundă la o ghicitoare citită de profesor. Elevul va proceda la fel, aruncând ghemul spre un alt coleg, care va avea aceeași sarcină: să răspundă la ghicitoarea citită de colegul său. Astfel se crează/ se țese plasa cunoașterii, ghemul va trece de la un elev la altul, formând o rețea. Această metodă va stimul interesul elevilor pentru activitatea de învățare-predare. **Anexa 1** *(Planșă cu ghicitori)*	jocul didactic			
4	**ANUNŢAREA SUBIECTULUI ŞI A OBIECTIVELOR**	**C1.1** **C1.3**	1. Se scrie titlul lecţiei pe tablă. **„Prâslea ncel voinic și merele de aur”** cules de Petre Ispirescu 2. Se citește selectiv textul. **Anexa 2** 3. Se anunţă elevii că astăzi vor recapitula câteva metode de lucru cu textul: explorarea textului narativ, identificarea etapelor acțiunii, identificarea personajelor. Iar ca element nou, vor învăța despre BASM – ca specie literară a creației populare.	conversaţia explicaţia demonstraţia	Planşe Fişe de lucru	Frontală	Observarea sistematică Chestionare orală
5.	**REACTUALIZAREA CUNOŞTINŢELOR**	**C 1.1** **C 1.2** **C1.3**	Se cere elevilor să-și reamintească tipurilr de txte studiate până în prezent. Se vor prezenta câteva planșe cu texte specifice anumitor tipuri de texte și/ sau specii literare. **Anexa 3**	conversaţia explicaţia	Planşe Fişe de lucru	individuală	Proba orală

			Se cere elevilor să citească de pe fișa de lucru descrierea textelor literare și să dea exemple de specii literare deja învățate.				
6.	**SISTEMATIZAREA ŞI CONSOLIDAREA CUNOŞTINŢELOR**	**C 1.1** **C 1.2** **C1.3**	Profesorul va prezenta elevilor speciile creației populare. **Annexa 4** Se va realiza o scurtă schiță pe tablă.	conversaţia explicaţia	Planşe Tabla	Frontală Individuală	Obsrvarea sistematică
7.	**DIRIJAREA ÎNVĂȚĂRII ȘI OBȚINEREA PERFORMANȚELOR**	**C 3.1**	Se anunţă elevii despre tehnica utlizată în parcurgerea și interprtarea textului. Astfel că în a doua parte a lecției, activitatea de predare-învășare are ca scop evaluarea competențelor de comunicare scrisă**,** prin intermediul **Tehnicii Sinelg**, și a fișelor de lucru pe care le au de reazolvat elevii.	Tehnica Sinelg conversaţia explicaţia demonstraţia jocul didactic	Planşe Cartonaşe Fişe de lucru	Frontală Individuală	Observarea sistematică Chestionare orală Proba scrisă
8.	**ASIGURAREA FEED-BACK-ULUI**		Asigurarea retenției și a transferului se va face tot printr-o situație de comunicare scrisă. Pornind de la informațiile obținute prin tehnica Sinelg, fiecare elev va complata o fișă de lucru ce conție itemi despre: creația populară. **Anexa 6**	conversaţia explicaţia	Fise de lucru	individual	Observarea sistematică Proba scrisă
	EVALUAREA PERFORMANŢE-LOR	argumentarea importanţei studiului acestor metode de lucru	► Descrieți și apoi desenați unul dintre pesonajele sau obiectele (care v-a plăcut mai mult) din basmul studiat. **Anexa 7** ► Repovestiți basmul cu ajutorul a cel puțin cinci desene.	conversaţia euristică		individuală	Chestionarea orală

DEZVOLTAREA IQ PRIN ANTRENAMENT COGNITIV
Inteligența fluidă/ Memoria de lucru

Prof. consilier *Trif Sanda Ana Delia*
CJRAE Cluj - Grădinița „Licurici” Cluj-Napoca

Inteligența fluidă se referă la abilitatea de a înțelege și rezolva probleme noi independent de cunoștințele acumulate anterior. Inteligența fluidă este unul dintre cei mai importanți factori în învățare, fiind strâns legată de succesul educațional. *Memoria de lucru* reprezintă cantitatea limitată de informație care poate fi reținută pentru un interval scurt de timp pentru rezolvarea unei anumite sarcini cognitive

Dezvoltarea inteligenței fluide prin antrenarea memoriei de lucru:

-experimentul lui Jaeggi (2008)

-experimentul lui Redick (2012) - replică la Jaeggi

Experimentul lui Jaeggi (2008)

Jaeggi propune un antrenament de formare prin *dual-n-back*, cu tipuri de sarcini și metode care să solicite control atențional, cu cât mai multe procesări în ML, care să determine îmbunătățiri la nivelul Gf (*atât în cazul sarcinilor antrenate, cât și în cazul transferului asupra sarcinilor neantrenate*)

Subiecții: 70 de tineri din Universitatea din Berna, două grupuri - testate în faza pretest și posttest: *Grupul experimental* (supus antrenamentului) și *Grupul de control* (nu a fost antrenat). Grupul experimental a fost împărțit în 4 grupuri separate, diferența dintre acestea a fost numărul de sesiuni de pregătire (8, 12, 17, 19 ședințe)

Teste aplicate: Testul matricilor Progresive Avansate Raven – RAPM, Testul BOMAT, ANCOVA (analiza covariației)

Sarcina antrenamentului *dual-n-back*:

Se prezintă două serii de stimuli sincron la viteza 3 sec /stimul

Seria 1: consoane – se prezintă auditiv prin căști

Seria 2: pătrate în locații spațiale individuale - se prezintă vizual pe un ecran de computer

Subiecții au răspuns manual apăsând pe o tastatură litera A cu *degetul arătător stâng* pentru *obiective vizuale* și litera L cu *degetul arătător drept* pentru *obiective auditive*

Subiecții au urmărit dacă pentru fiecare șir stimulul curent se potrivește cu unul care a fost prezentat în itemii *n* din seria anterioară, ținând minte două tipuri de *input-uri*

Studiul lui Redick (2012)

Studiul este o replică la eficacitatea antrenamentului (*dual-n-back* al lui Jaeggi, un studiu randomizat, controlat cu placebo)

75 subiecți: - tineri între 18-30 ani, de la Institutul de Tehnologie din Georgia sau Michigan și un număr mic de nonstudenți

3 grupuri:

- *grup experimental* antrenat cu programul adaptativ *dual-n-back* pentru a clarifica mecanismele responsabile de transfer (24 subiecți)
- *grup de control activ, placebo* antrenat printr-un program adaptativ de căutare vizuală *visual search (*29 subiecți*)*
- *grup de control* care nu a fost antrenat(20 subiecți)

Sarcini de transfer (Transfer tasks): RAPM (inteligența fluidă, spatială); RSPM (inteligența fluidă, spatială), Cattell Culture-Fair Test (inteligența fluidă, spatială), Letter Sets (inteligența fluidă, verbală), Number Series (inteligența fluidă, numeric), Inferences (inteligența fluidă, verbală), Analogies (inteligența fluidă, verbală), SynWin (multitasking), Control Tower(multitasking), ATClab (multitasking), Symmetry Span (capacitatea ML, spatială), Running Letter Span (capacitatea ML, verbală), Vocabulary (inteligența cristalizată, verbală), General Knwledge (inteligența cristalizată, verbală), Letter Comparison (viteza perceptuală, verbală), Number Comparison (viteza perceptuală, numeric)

Sarcini antrenate (Training tasks)

Adaptative *dual-n-back (20 sesiuni)*

Adaptative *visual search* antrenament de căutare vizuală, subiecții au raportat dacă o țintă F (stimul distractor) prezentată undeva în tablou a fost orientată spre stânga sau spre dreapta, cu o apăsare de taste spre stânga sau spre dreapta *(20 sesiuni)*

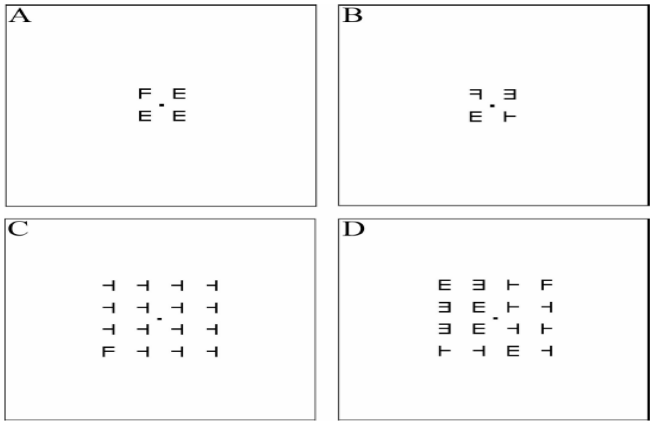

Figure 5. Example stimuli from different levels of the adaptive visual search task: 2 × 2 homogeneous (Level 1; A), 2 × 2 heterogeneous (Level 2; B), 4 × 4 homogeneous (Level 3; C), 4 × 4 heterogeneous (Level 4; D).

Rezultate

-s-au înregistrat îmbunătățiri în cazul grupurilor antrenate

-nu s-au înregistrat efecte de transfer la sarcini neantrenate

-nu s-a găsit nicio dovadă a unei relații între cantitatea/doza de antrenament și inteligența fluidă

-este dificilă evaluarea fiabilității rezultatelor în timp *(transfer near/far*)

Dezvoltarea memoriei de lucru

-în ultima perioadă există o acumulare a dovezilor care susțin existența reactualizării informației încă din primele luni de viață (Rose, 1981)

-cele trei componente ale memoriei de lucru propuse de Baddeley (*sistemul exectutiv central, bucla fonologică și schița vizuo-spațială)* funcționează relativ independent începând cu vârsta de 6 ani (Gathercole 2004)

-Laura Visu-Petra, Lavinia Cheie, Oana Benga (2008) confirmă această tendință de îmbunătățire a performanței mnezice care începe înainte de vârsta de 5 ani într-un studiu realizat cu 223 copii cu vârsta între 4 și 8 ani

În prezent există preocupare intensă din partea cercetătorilor pentru studiul acestei teme: realizarea de aplicații cu implicații comerciale (ex. *Luminosity: Brain Training-Apps on Google Play)*, precum și editare de cărți.

Bibliografie

Jaeggi, S., Buschkuehl, M., Jonides, J.& Perrig, W. (2008), *Improving fluid intelligence with training on working memory*, New York, Editura Edward E. Smith, Columbia University

Redick, T., Shipstead, Z., Harrison T. & Hicks, K. (2012), *No Evidence of Intelligence Improvement After Working Memory Training: A Randomized, Placebo-Controlled Study*, American Psychological Association, 0096-3445/13/$12.00 DOI: 10.1037/a0029082

Sprenger, A., Atkins, S., Bolger, D., Harbison, I., Novick, J., Chrabaszcz, J., Weems, S., Smith, V., Bobb, S., Bunting, M., Dougherty, M. (2011), *Training working memory: Limits of transfer*, in *Inteligence-a multidisciplinary journal*, vol. 37, Elsevier Inc

Visu, L., P., Cheie, L. (2012), *Dezvoltarea memoriei de lucru. Exerciții pentru preșcolari și școlari,* Cluj-Napoca, Editura ASCR

CREATIVITATE ȘI INOVAȚIE ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. Înv. Preșc. Scridonesi Felicia
Grădinița nr. 1 Maieru, Jud. Bistrița-Năsăud

A fi sau a nu fi un dascăl creativ în procesul didactic ţine de mai mulţi factori: ereditate, mediu, capacităţi intelectuale, aptitudini, caracter, motivaţie, efort de pregătire şi investigare. Astăzi în sistemul de învăţământ au apărut multe metode moderne, atractive, care-i stimulează pe copii şi le dezvoltă capacităţile intelectuale. Acest lucru îi face şi pe dascăli să fie mai creativi, să le ofere posibilitatea de a jongla cu toate instrumentele pe care le are la dispoziție. Educatoarea trebuie să fie şi ea în aceste tendinţe, deoarece copilul preşcolar îşi pierde foarte repede interesul şi atenţia, dacă ceea ce i se spune nu este pe înţelesul lui sau nu rezonează cu personalitatea și preferințele sale. Sarcina educatoarei este de a educa şi depista capacităţile creatoare ale preşcolarului.

Chiar dacă nu putem vorbi încă de nişte metode şi tehnici bine conturare şi în acelaşi timp accesibile, educatoarea poate utiliza, cu bune rezultate, metodele clasice de cunoaştere a copilului (observaţia, convorbirea etc.). La acestea se mai pot adăuga diferite probe de creativitate şi de gândire divergentă.

Și la grădiniţă se pot utiliza metode moderne de predare, spre exemplu: metoda piramidei, metoda ciorchinelui, metoda cubului, metoda exploziei stelare, metoda mozaicului, metoda dramatizării, branistormingul, ș.a. De buna proiectare a activităţilor bazate pe aceste metode depinde ingeniozitatea şi creativitatea cadrului didactic. Instaurarea unui climat favorabil este o altă condiţie principală, o conlucrare fructuoasă între copil şi educatoare, un climat caracterizat printr-o tonalitate afectivă, pozitivă, de exigentă şi înţelegere. La fel de important este stimularea efortului personal al copilului şi stimularea lui în aducerea unei contribuţii proprii, de a fi original, inventiv, creator. Relaţia educatoare-copil este un factor esenţial în stimularea spiritului creativ . Educatoarea trebuie să aibă o atitudine pozitivă faţă de creativitatea copilului. O educatoare creativă determină avântul originalităţii copilului, fără eforturi speciale.. **Un caracter practic-aplicativ îl au activităţile practic**e care permit îmbinarea muncii fizice cu cea intelectuală, ceea ce contribuie la dezvoltarea atât a capacităţilor fizice ale copiilor cât şi ale celor intelectuale. O mare importanţa a activităţilor practice în grădiniţă constă în contribuţia lor la dezvoltarea psiho-motorie, intelectuală, afectivă şi estetică a copilului. Modalităţile şi mijloacele prin care educatoarea poate utiliza activităţile didactice în vederea educării potenţialului creator al copiilor sunt multiple. În cele ce urmează voi descrie câteva dintre ele.

Dezvoltarea imaginaţiei prin desen. Lowenfeld consideră că nu este niciodată prea devreme pentru a începe educarea creativităţii elevilor. Educaţia artistică reprezintă mijlocul de educare a creativităţii generale. Activităţile de desen exercită o influenţă multilaterală asupra copiilor. Ele aduc, în primul rând, o contribuţie însemnată în domeniul educaţiei estetice. Cu ajutorul activităţilor de desen, copiii ajung să dobândească unele priceperi şi deprinderi elementare de a reda în imagini artistice realitatea, de a îmbina linii, forme, culori, etc. astfel încât să obţină efecte artistice**.**

Desenând un obiect oarecare, copiii trebuie să ţină seama de părţile lui componente şi de însuşirile acestora; să compare aceste părţi între ele, pentru a realiza imagini cât mai apropiate de realitate; de asemenea, ei se află în situaţia de a oglindi caracteristicile esenţiale ale unor categorii de obiecte, de fiinţe, etc., de a generaliza. Pentru a trezi şi stimula interesul copiilor de a desena, au fost pregătite vitrine atrăgătoare, au fost aşezate pe table (la nivelul copiilor), cu suport de cretă colorată, au fost arătate copiilor când şi cum poate fi folosită tabla, spunându-le că au voie să deseneze pe ea ce le place. S-a schimbat zilnic câte un tablou cu „noul desen al educatoarei” (care reprezintă sugestiv elemente ale naturii sau teme cu

subiecte din basmele şi povestirile cunoscute de copii, pentru a sugera idei pentru desenul liber al copiilor). S-au folosit elemente de joc, introducându-se drept exerciţiu de antrenament jocul didactic.

Activităţile de modelaj,stimulează creativitatea și constituie una din posibilităţile oferite de practica grădiniţelor de copii, de îmbogăţire a conţinutului educaţiei senzoriale a copiilor, de formare a deprinderilor tehnice de lucru şi de dezvoltare intelectuală a lor. Activitatea cu plastilina – modelajul - oferă copilului posibilitatea ca în mod direct, fără intermediul vreunui alt instrument (ac, foarfece, creion, pensulă, cretă, care necesită fiecare în parte a anumită tehnică de mânuire), să combine în aşa fel mişcările mâinilor încât sa dobândească un rezultat identic sau cât mai apropiat de ceea ce îi cere educatoarea sau îşi propune el însuşi. Lucrările realizate de copii le putem folosi în diferite jocuri de creaţie („De-a aprozarul”, „de-a cofetăria”, „De-a magazinul cu bijuterii”, „De-a magazinul cu obiecte de artizanat”etc.). Jucându-se astfel, copiii trăiesc intens momentul creaţiei, dar şi satisfacţia de a fi posesorii unor jucării şi obiecte lucrate de ei. În urma acestor activităţi, câştigă încredere în capacităţile lor şi îşi rafinează deprinderile motrice**.**

Modalităţi şi tehnici noi în activităţile plastice .

Perioada preşcolară este perioada în care începe să se manifeste aptitudini şi abordează cu destulă uşurinţă şi cu succes domenii ca: muzica, desenul, pictura, colajul, modelajul. Prin majoritatea acestor activităţi putem stimula creativitatea preşcolarilor şi, totodată putem realiza următoarele obiective:

- însuşirea unor tehnici artistico-plastice;
- dezvoltarea mâinii pentru scris;
- dezvoltarea sensibilităţii şi a gustului estetic.

Ca mod de expresie propriu copilului, modelajul îmbină elemente de joc şi de creaţie, reprezentând o activitate ce ocupă un loc important în ansamblul manifestărilor preşcolarului. **Stimularea creativităţii lexicale** :Rolul hotărâtor în domeniul educării limbajului îi revine cadrului didactic, în speţă educatoarei, care trebuie să cultive în rândul preşcolarilor dragostea pentru o exprimare clară, frumoasă şi corectă Paralel cu însuşirea aspectului obişnuit al limbii, în procesul de cultivare a limbajului în grădiniţă este necesar să se folosească exerciţii speciale pentru dezvoltarea creativităţii verbale la preşcolari. Cu candoarea şi delicateţea specifice vârstei preşcolare, copiii au o preferinţă pentru diminutive,pe care le întâlnesc şi le folosesc în vorbirea curentă, în relaţiile cu cei din jur, în poeziile şi cântecele lor. De aceea le-am pus la dispoziţie material didactic sugestiv şi, folosind procedee ca jocul didactic şi exerciţiu joc, i-am stimulat "să alinte cuvintele", făcând apel la sufixele diminutivale, procedeu foarte utilizat în îmbogăţirea limbii române: băieţel, copăcel, brotăcel, bucheţel, fluieraş, copilaş, cizmuliţă,fetiţă, vrăbiuţă, pisicuţă.

Preşcolarilor nu le putem explica noţiunea de "familie de cuvinte", dar le putem spune că aşa cum fiecare dintre noi face parte dintr-o familie, care se aseamănă la înfăţişare, la obiceiuri, într-o familie lexicală cuvintele sunt înrudite prin forma lor, dar şi sub aspectul înţelesului. De exemplu, dacă analizăm cuvintele: a cânta, cântec, cântecel, cântăreţ, a încânta, încântare, încântător observăm că: - se aseamănă între ele sub aspectul formei, al sunetelor ce le compun, - se înrudesc între ele din punct de vedere al înţelesului; Introducerea cuvintelor în contexte adecvate asigură fixarea sensului acestora şi pătrunderea lor învocabularul activ al preşcolarilor.

Jocurile: "*Găseşte cuvântul potrivit", "Cum mai poţi spune*?" au ca obiective stimularea creativităţii preşcolarilor prin aprofundarea sensului şi semnificaţiilor unor cuvinte, care denumesc obiecte sau acţiuni în raporturi de omonimie, integrarea lor în contexte adecvate.

Activarea creativităţii prin activităţile cu conţinut matematic.

La vârstele mici, deşi mai puţin spectaculoasă,creativitatea se manifestă şi în acest domeniu al cunoaşterii odată cu acumularea cunoştinţelor prevăzute de programă. Atingerea obiectivelor specifice facilitează şi dezvoltarea unora dintre factorii creativităţii:

- aptitudinea de a vedea asemănările şi deosebirile;
- capacitatea de a recombina elementele;
- sensibilitatea faţă de probleme;
- redefinirea;
- alcătuirea şi rezolvarea de probleme.

Tot conţinutul transmis prin metodele active adecvate, contribuie la dezvoltarea proceselor cognitive, esenţiale în formarea capacităţii rezolutive. De la alcătuirea mulţimilor de obiecte până la crearea şi rezolvarea de probleme se descrie un drum lung, pe parcursul căruia asistăm la transformarea proceselor cognitive.

"Niciodată nu este prea devreme pentru începerea educării creativităţii; activitatea creatoare nu ar trebui să fie îngrădită de nici un fel de restricţii,limitări, critici"-V. Lowenfeld.

Bibliografie:

Răfăilă Elena, - Educarea creativităţii la vârsa preşcolară, Ed, Aramis, Buc. 2002

Cojocaru C., Creativitate şi inovaţie, Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, Bucureşti.

E., Apetroaie, Stimularea creativităţii prin activităţi de modelaj, Revista Învăţământul preşcolar, nr. 3-4/2005, p.47.

Utilizarea unor metodologii de predare-învăţare-evaluare centrate pe elev

DUMITRAȘCU ROXANA GIANINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ DUDEȘTI /
STRUCTURA ȘCOALA GIMNAZIALĂ TĂTARU

Educarea copiilor și adolescenților cu cerințe educaționale speciale (CES) l este reglementată în România prin articolul 58 din Constituția României. Politica educațională a României privind incluziunea elevilor cu CES în școlile normale a fost demarată în anii 90, simultan cu îmbunătățirea vieții copiilor din școlile speciale. În 1997, în Legea privind statutul cadrelor didactice a fost introdus conceptul *cadrului didactic itinerant*, cu scopul de a sprijini copiii cerințe educaționale speciale incluși în școlile normale. În învățământul public, acest sistem privind școlile speciale pentru diferitele tipuri de dizabilități este implementat și în paralel se încearcă integrarea individuală a elevilor cu dizabilități/CES în școlile normale.

INSTRUMENTE MIND MAPPING PENTRU CLASA ‘PRIETENOASĂ CES’

Setul de instrumente este conceput pentru a sprijini profesorii care doresc să dobândească abilități esențiale pentru a preda elevilor cu CES, de a fi o resursă care le va crește capacitatea de a asigura succesul fiecărui elev, cu accent pe elevii CES.. Fiecare persoană cu tulburări de citire, scriere și / sau calcul este unică, dar tehnica mind mapping este suficient de flexibilă pentru a deservi o gamă largă de vârste și stiluri diferite de învățare. Tehnica mind mapping poate fi valoroasă pentru toată lumea, dar pentru copilul dislexic este esențială. Expertiza profesorului este cheia succesului.

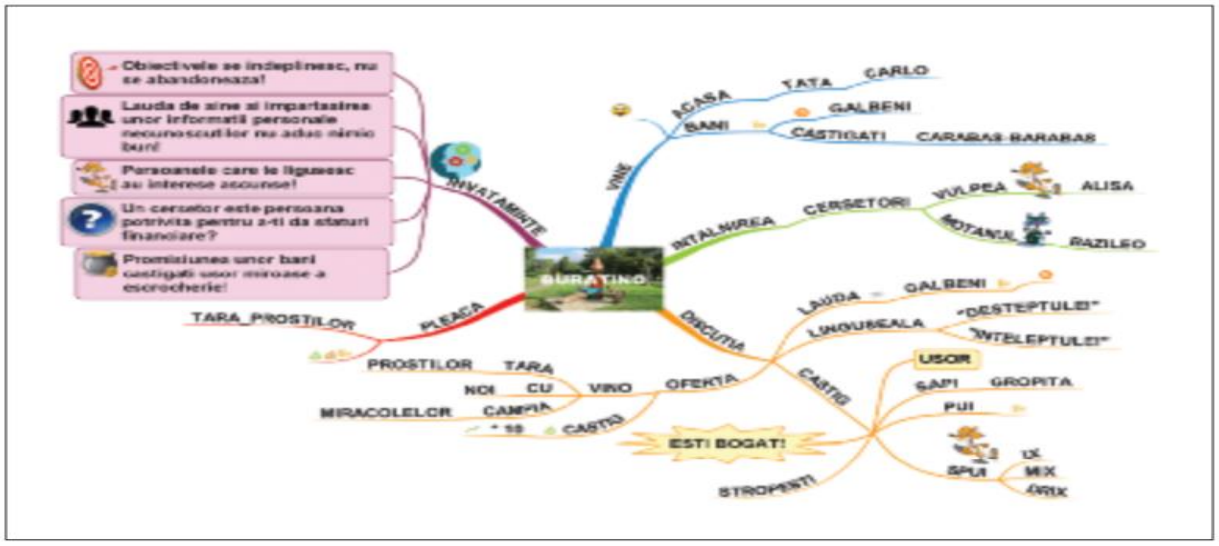
Hărțile Mentale sunt hărți vizuale ale gândurilor noastre conectate, care pornesc în mod radial dintr-o idee centrală. O Hartă Mentală utilizează doar cuvinte-cheie pentru a stimula memoria și asocierea, încurajând utilizarea culorilor și imagini, apelând la mai multe simțuri.Hărțile Mentale ajută elevul dislexic deoarece folosesc imagini, culori, forme, dimensiuni și simboluri pentru a prezenta informația într-un mod care este mai ușor de înțeles, îmbunătățind concentrarea.

În locul unui text neatractiv, dificil și dens, Harta Mentală le permite elevilor dislexicisă descompună probleme complexe în lucrurisimple, vizuale, pe care oricine le poate folosi. Un alt beneficiu uriaș, perceput de persoanele dislexice atunci când utilizează Hărți Mentale, este că acestea oferă gândurilor proprii o structură. Când planificăm scrierea unui eseu, ideile din Harta Mentală pot fi transferate într-o formă liniară care creează într-o clipă structura, alineatele și ideile principale ale eseului.

Hărțile Mentale stimulează CREATIVITATEA În timp ce elevii se străduiesc să surprindă esența unui subiect cu propriile lor hărți mentale, ei sunt nevoiți să-și folosească imaginația și inventivitatea. . Hărțile Mentale îmbunătățesc ÎNȚELEGEREA,oferind o perspectivă globală asupra subiectului central. Astfel, învățarea este încorporată într-un context mai complex și mai semnificativ. Informațiile sunt prezentate mai degrabă vizual decât verbal, ajutând elevii cu tulburări de citire să înțeleagă conceptele de bază.

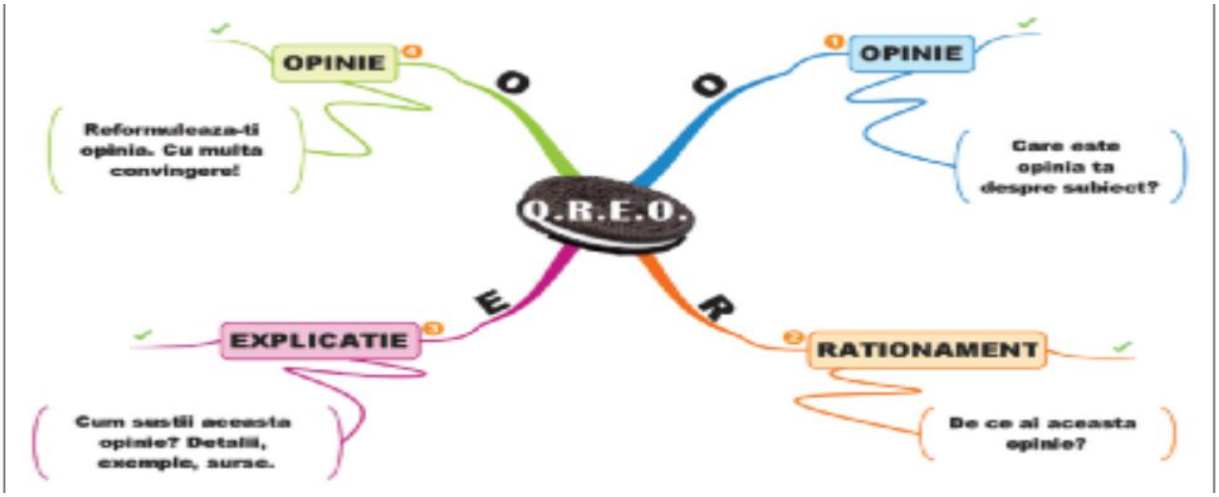
Prin mind mapping, sunt puternic angajate patru tipuri de inteligență în mod simultan: Verbală/Linguistică,prin cuvinte cheie, Logică/matematică, prin structurarea relațiilor ce fac parte integrantă din harta mentală, Vizuală/Spațială , materialul de studiu este construit şi prezentat vizual, incluzând imagini, simboluri, desene și relații, Intrapersonală,făcând învățarea mai relevantă din punct de vedere personal.

Informația verbală poate fi furnizată cu ajutorul unor afișaje vizuale Iată un exemplu de Hartă Mentală tip FIșĂ utilizată ca Informaţie Verbală transmisă Vizual:Harta Mentală tip FIŞĂ pentru REZUMAREA unui text din *Buratino,* de Aleksey Nikolayevich Tolsto

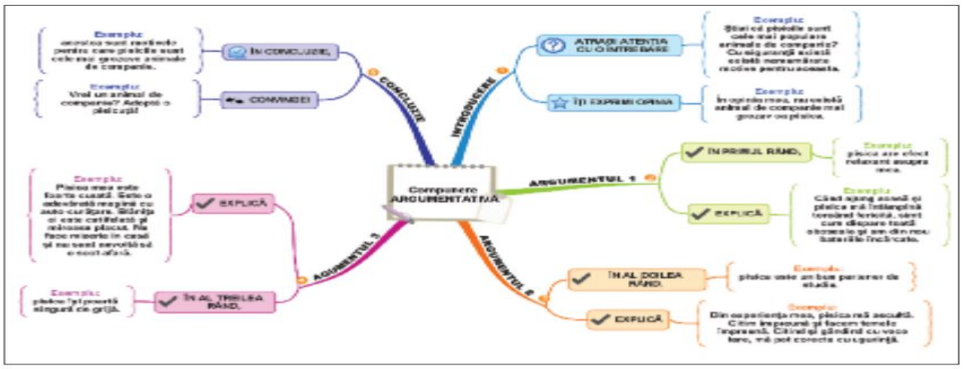

O altă modalitate este utilizarea instrucțiunilor mnemonice, ce pot fi folosite pentru a ajuta elevii să-și amintească informațiile cheie sau pașii dintr-o strategie de învățare

Iată un exemplu de Hartă Mentală tip FIșĂ utilizată ca Instrument de Instruire Mnemonic: O.R.E.O. este un dispozitiv mnemonic care îi ajută pe elevi să scrie texte convingătoare.

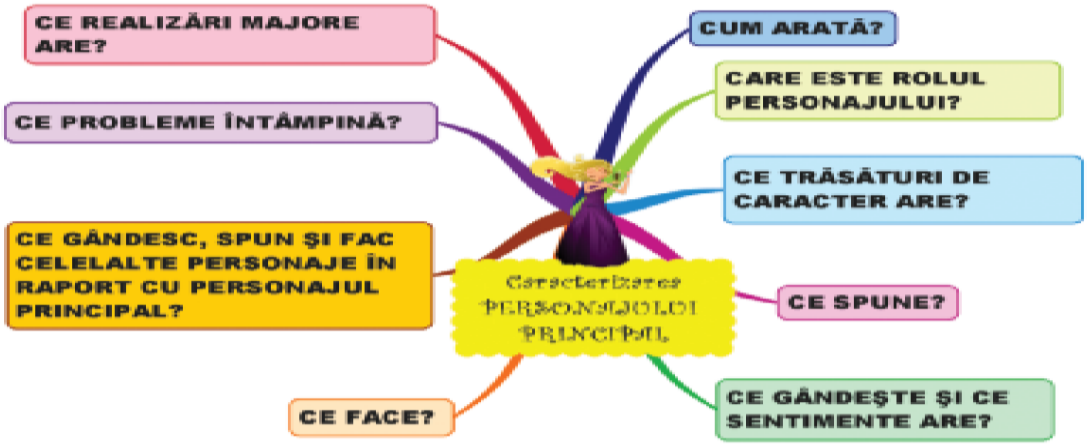
SCRIEREA cu Hărți Mentale este deosebit de utilă pentru clasa „prietenoasă CES”. Profesorii pot folosi instrucțiuni ajutătoare, șabloane, instrucțiuni pas cu pas, puncte cheie pentru a ajuta elevii să scrie un text, astfel încât informațiile noi sau complicate pot fi prezentate secvențial, în pași mici.

Scrierea punctelor sau cuvintelor CHEIE pe FIȘE. Profesorul va scrie puncte și cuvinte cheie pe o FIȘĂ și o va furniza elevilor, înainte ca aceștia să scrie un paragraf de text non-literar. Iată un exemplu de SCRIERE cu Hărți Mentale utilizată ca Material de prezentare a Punctelor cheie:

Utilizarea unor facilitatori ai procesului de instruire Elevilor lise pot oferi fișe, hărți vizuale, organizatori grafici, astfel încâtsă se poată concentra pe ceea ce scriu, nu pe structură, secvențe și/sau cuvinte cheie. Iată un exemplu de SCRIERE cu Harți Mentale utilizată ca Facilitator al Procesului de Instruire:

Incluziunea eficace depinde de cooperarea dintre părinți – școală – specialiști și de sprijinul acordat de autorități din punct de vedere al prevederilor legale, formării, finanțării pentru instrumente de predare și profesionist

Bibliografie:

1. CES Ghid pentru profesori MagicSens, București, 2019
2. Prietenul dislexicului la literatura romană – material compensatoriu TSI pentru clasele 5-8
3. G. Kylene Beers, Robert E Probst, Disrupting Think: Why How We Read Matters, (April 1, 2017), Scholastic Teaching Resources (Teaching Strategies)
4. Tony Buzan, Mind Map Mastery: The Complete Guide to Learning and Using the Most Powerful Thinking Tool in the Universe, (March 13, 2018), Watkins Publishing
5. Howard Gardner, Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences, (March 29, 2011), Basic Books; 3rd edition

Sitografie:

https://www.mindmeister.com/blog/mind-maps-essay-writing/

http://dislexia.ro/2019/04/03/prietenul-dislexicului-laliteratura-romana-tsi/

EDUCAREA SPIRITULUI CREATIV

PROF. ÎNV. PRIMAR PĂDURARU FĂNICA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ „IORGU IORDAN” TECUCI

Creativitatea este semnul unicităţii fiecarei persoane şi modul prin care copilul îşi dezvoltă şi exprimă individualitatea. Este abilitatea de a vedea lucrurile în moduri noi, neuzuale, de a identifica probleme pe care alţii nu le-au remarcat, a găsi soluţii inedite şi eficiente pentru aceste probleme.

Joaca nestructurată

Joaca este atât de importantă pentru dezvoltarea optimă a copilului încat a fost recunoscută oficial ca unul din drepturile sale. Fiecare copil merită ca prin joacă să-şi dezvolte potenţialul său unic. Joaca nestructurată – adică neghidată de un adult, şi lipsită de un scop educativ - permite copiilor să-şi folosească imaginaţia pentru a se dezvolta sănătos fizic, cognitiv, emoţional, social. Este modalitatea prin care, din primele luni de viaţă, copilul interacţionează cu lumea din jurul său şi o cucereşte, transformând-o în lumea sa.

Tot mai mult, copiii din zilele noastre cresc având un stil de viaţă foarte alert, sub presiunea unor orare foarte încarcate, atât la şcoală dar şi acasă. Timpul alocat pentru joacă şi implicit beneficiile aduse de aceasta s-au limitat tot mai mult. Activităţile de timp liber şi distracţie sunt mai degrabă pasive, atât fizic cât şi mental, sau sunt transformate în jocuri coordonate de adulţi, cu reguli menite să îndeplinească diferite obiective educaţionale. Din dorinţa de a oferi copiilor cât mai multe şanse de dezvoltare, îi putem supraaglomera cu activităţi educative – utile, interesante, dar neechilibrate prin suficient timp liber. Timpul petrecut de parinţi cu copiii ajunge să se rezume, în multe cazuri, la transportul copiilor la aceste activităţi.

Fie că sunt mici sau mari, copiii au nevoie zilnic de timp în care să se joace fără reguli, singuri sau cu alte persoane (cu alţi copii sau cu parinţii), timp în care să reflecteze, să viseze cu ochii deschişi. Ei îşi creeaza astfel o lume pe care o pot înţelege şi gestiona, dezvoltându-şi în acelaşi timp abilităţi extrem de importante. Când se joacă, ei stabilesc şi urmăresc reguli, negociază, organizează, rezolvă conflicte, exprimă ce doresc, colaborează, sunt atenţi la ceilalţi, iau decizii. Ei fac faţă mai bine stresului şi devin mai adaptabili social. Copiii află despre ei înşişi prin joacă – ce simt, ce-şi doresc, ce nu le place. Şi părinţii pot afla aceste lucruri, urmărind sau implicându-se în jocul copiilor. Este o ocazie de a vedea lumea prin ochii copilului şi de a-i întelege nevoile. Când se joacă împreună, părintele este cu adevarat atent la copil şi conectarea este una reală. Atunci când ne jucăm cu copilul de dragul de a ne juca şi a ne simti bine, îl pregătim pentru viitor dar trăim în prezent.

Cititul împreună

Este recomandabil să începeţi să-i cititi copilului de la varsta de patru luni. Când copilul este mic, alegeţi cărţi cu imagini mari şi colorate, pentru ca experienţa cu cartea să fie cât mai bogată. Explicaţi-i imaginile, folosiţi voci diferite pentru personaje, vorbiţi despre ce li se întâmplă sau ar putea să li se întâmple personajelor din poveste.

Inventaţi poveşti

La început ele vor fi create doar de părinţi, apoi copilul se va implica tot mai mult în scenariu. Personajul principal poate fi chiar copilul sau puteţi alege un alt personaj care trece prin întâmplări asemanatoare cu ale copilului şi învaţă lecţii utile. Astfel, îl ajutaţi să-şi formeze sensul propriei persoane. Când copilul mai creşte, este la grădiniţă sau deja în primele clase la şcoală, invitaţi-l să creeze propriile poveşti, scenarii, benzi desenate.

Muzica în viaţa copilului

Chiar înainte de a fi pregătit pentru lecţii de muzica, copilul se poate împrieteni cu muzica. Ascultaţi împreună sunete diferite din natură şi identificaţi-le, cântaţi, dansaţi şi creaţi instrumente muzicale din diferite materiale. În timp ce copilul desenează sau se joacă, puneţi muzica în fundal – cercetările arată că astfel rezultatele obtinuţe de copil sunt mai creative.

Încurajaţi copilul să inventeze scenarii diferite. Joaca prin care copilul dramatizează diferite evenimente care i se întâmplă, îi dezvoltă multiple abilităţi, în special pe cele sociale şi verbale. De asemenea, abilităţile emoţionale pot fi explorate în scenarii diferite, în care copilul joacă personaje care se simt vesele, triste, speriate etc. Joaca în care copilul este mama/ tata, doctorul sau doamna educatoare îl învaţă să se simtă în control asupra situaţiilor de viaţă prin care trece şi să se pregătească pentru situaţii dificile cum ar fi mersul la doctor. Spre vârsta de 3-4 ani, copilul introduce reguli de disciplină pe care să le urmeze personajele din scenariile sale.

Oferiţi-i copilului materiale care să-i „aprindă” imaginaţia. O cutie de carton poate deveni un castel sau o corabie, un prosop poate deveni mantia unui super erou, o eşarfa poate fi rochia de bal a prinţesei. Nu este nevoie de costume prea elaborate pentru ca un personaj să-şi faca apariţia şi o poveste să se infiripe. Puteţi păstra într-o cutie diverse materiale sau puteţi pune în ea materiale surpriză care să-l provoace pe copil să creeze. Pentru copii, explorarea materialelor este partea cea mai importanta a creaţiei, şi nu rezultatul final. Respectaţi timpul de care copilul are nevoie jucându-se cu materialele (apa, lipiciul, nisipul, acuarelele, nasturii, panglicile, macaroanele) şi evitaţi să-i explicaţi cum ar trebui să arate o lucrare finalizată. Inclusiv desenele copiilor sunt, în primii ani de viaţă, mai degrabă linii şi forme- întrebaţi-l ce reprezintâ în loc să încercaţi să ghiciţi, şi lăudaţi mai mult efortul decât rezultatul.

Din când în când, renuntaţi la unele reguli şi intraţi în jocul copilului. De exemplu, când masa din bucătărie a devenit un iglu sau un castel, puteţi face o excepţie şi să luaţi cina sub forma de picnic pe covorul din sufragerie.

Acceptati prietenul imaginar al copilului. Existenţa unui prieten imaginar semnalizează un copil sociabil şi creativ, care a găsit un mod prin care să-şi gestioneze frica şi îngrijorarea. Mai mult de jumatate din copii au un prieten imaginar la un moment dat. Dacă prietenul imaginar începe să devină autorul tuturor boacanelor, nu îl acuzaţi pe copil că minte, ci abordaţi problema cerând copilului să rezolve situaţia împreună cu prietenul său şi să-i explice acestuia că respectivul comportament nu este acceptabil.

Fiţi flexibili când copilul işi face publică nevoia de creativitate. Unii părinţi încep să se îngrijoreze atunci când copilul vrea să işi expună ideile creative şi în afara casei – de exemplu, când vrea să poarte costumul de extraterestru la grădiniţă sau la cumpărături. Noi, adulţii am învăţat regulile sociale care arată limita clară dintre comportamentul privat şi cel public.Copilul însă nu are formate aceste graniţe între public şi privat şi nu înţelege de ce trebuie să se poarte altfel în afara casei. Între a avea o confruntare pe această temă cu copilul şi a întelege că la urma urmei nu este ceva atât de grav să îl luaţi pe extraterestru la cumpărături, alegeţi flexibilitatea şi bucuraţi-vă împreună cu copilul de experienţa inedită.

Limitaţi timpul pe care îl petrece copilul în faţa televizorului. Până la 2 ani, este recomandabil să nu expunem copilul la emisiuni tv. Până la 5 ani, o oră pe zi este suficient, iar după această vârstă – 2 ore pe zi, preferabil alocate unor emisiuni alese de părinţi şi urmărite împreună cu aceştia. Beneficiul cel mai important al urmăririi emisiunilor tv pentru copii sunt discuţiile pe care le pot avea cu părinţii pornind de la cele vizionate. Alte activităţi sunt însă mult mai benefice pentru copil pentru dezvoltarea imaginaţiei sale, activităţi care implică joaca activă, creativă, mişcarea. Scăderea timpului de joacă nestructurată se explică şi prin folosirea prea extinsă a televizorului ca sursă de distracţie.

Computerul trebuie folosit de asemenea în mod echilibrat, în special ca sursă de căutare a informaţiilor şi de expunere a copilului la medii diferite, la care altfel nu poate avea acces. Există programe de calitate educaţionale şi de

dezvoltare a creativităţii, dar ele nu pot egala interacţiunea cu situaţii sociale reale şi expunerea directă a copilului la stimuli diverşi.

Pentru a crea o atmosferă care să invite la creativitate, permiteţi copilului să fie spontan şi încurajaţi-l să acţioneze cu încredere în sine – prea multă supervizare şi control din partea părinţilor nu încurajează creativitatea. Învăţaţi-l pe copil perseverenţa, astfel încât energia sa creativă să fie folosită într-o direcţie unitară. Apreciaţi efortul copilului şi evitaţi să terminaţi în locul copilului ceea ce a început. Încurajaţi alternativele, soluţiile sau metodele creative pe care le găseşte copilul în diverse situaţii – nu doar răspunsurile corecte şi obişnuite. Nu în ultimul rând, nu supraîncărcaţi copilul cu activitaţi organizate care să-i dezvolte creativitatea – lăsaţi timp în care să se manifeste în mod natural potenţialul creativ pe care îl are.

Abordare a noțiunilor despre verb la elevii cu CES
Clasa a V-a

Prof. Negoiță Doina
Școala gimn. „Alexandru Ioan Cuza” Brăila
Liceul Tehnologic „Edmond Nicolau” Brăila

Competențe generale:

1.Receptarea mesajului oral în diferite situații de comunicare.

4.Utilizarea corectă și adecvată a limbii romane în producerea de mesaje scrise, în diferite contexte de realizare, cu scopuri diverse.

Competențe derivate (conform PIP):

-sesizarea corectitudinii/greșelilor gramaticale dintr-un enunț.

-comportament comunicativ adecvat.

-recunoașterea caracteristicilor părților de vorbire.

-utilizarea în enunțuri proprii a unor structuri date.

-redactarea unor scurte texte imaginative, respectand un plan pe o temă dată.

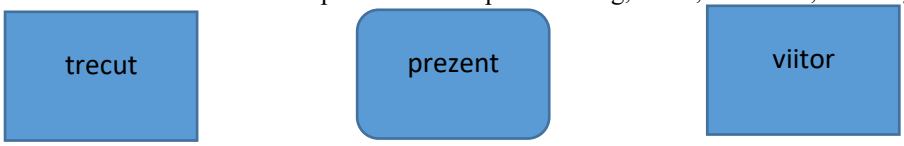
Metode de lucru: diferențiat, pe baza fișei de lucru.

Durata: 50 de minute

Unitatea: „De-a ce mă joc”, lecție de sistematizare/ aplicații, **Modul indicativ.Timpuri verbale**

Model ERR

Evocare: Pune verbele în caseta potrivită cu timpul lor: merg, citeai, voi dansa, am alergat, vei dormi, privești.

Realizarea sensului: Alcătuiește enunțuri cu aceste verbe.

Reflecție: Pornind de la imagine, scrie un scurt text. Subliniază un verb la prezent.

Temă pentru acasă: 1.Caută într-un ziar rubrica meteo și subliniază verbele. Ce observi?

2.Care este jocul tău preferat?

Bibliografie:

1. Samihăian, Florentina, Dobra, Sofia, Halaszi, Monica, Davidoiu-Roman, Anca, *Manual de limba și literatura romană*, ed. Art educațional, 2017.
2. *Programa școlară pentru limba și literatura romană*, clasa a V-a, aprobată prin OM nr.3393/28.02.2017.
3. loredanaprwave.ro-imagine preluată

Utilizarea smartphone-lui în lecțiile de fizică

Delia Elena Pintilie
Colegiul Național „Gheorghe Vrănceanu”
Colegiul „Mihai Eminescu” Bacău

Progresele remarcabile în microelectronica și tehnologiile de comunicare au pus în mâinile fiecărui elev capacități de măsurare și analiză fără precedent, punând terenul pentru o schimbare majoră în învățământul STEM de liceu. Suita de senzori, puterea de analiză computațională și capabilitățile de vizualizare în timp real pe un smartphone pot revoluționa experiența de învățare a elevilor. Elevii pot învăța folosind un dispozitiv pe care l-au stăpânit deja. Toate smartphone-urile comune includ: accelerometru, giroscop, magnetometru cu 3 axe, traductor de presiune barometrică, microfon, sistem de difuzoare, sistem de navigație prin satelit, camere video optice de rezoluție înaltă, temporizator, interfață grafică de înaltă rezoluție cu ecran tactil cu capacitate proiectată, putere de calcul excepțională pentru procesarea și analiza rapidă a datelor, Blue-tooth și Wi-Fi permit comunicarea și transferul de date (adică mai multe antene pentru transmiterea și recepția microundelor), noi sisteme de senzori (de exemplu, LIDAR). Tehnologia avansată încorporată în smartphone-uri face posibilă o nouă eră în explorarea studenților a științei și tehnologiei multidisciplinare.

Iată câteva aplicații de telefon care conțin atât detalii despre modul de măsurare utilizat de senzorii din telefon, cât și numeroase exemple de activități care se pot experimenta împreună cu elevii la ora de fizică sau acasă.

Phyphox vă permite să utilizați senzorii din telefon pentru experimente. De exemplu, detectați frecvența unui pendul folosind accelerometrul sau măsurați efectul Doppler folosind microfonul acestuia. Apoi datele se pot exporta în multe formate comune pentru a le analiza în software-ul dumneavoastră preferat. Salvați sau partajați datele prin orice aplicație de pe telefon. În prezent, phyphox acceptă următoarele intrări și ieșiri:

- Intrări: accelerometru, magnetometru, giroscop, senzor de lumina, presiune, senzor de proximitate, microfon, GPS/Locație, bluetooth pentru dispozitive personalizate (de exemplu un Arduino)*
- Ieșiri: difuzor, bluetooth pentru dispozitive personalizate (de exemplu un Arduino)*

Desigur, nu fiecare telefon are același set de senzori și pot fi adăugați senzori noi la Phyphox în viitor (de exemplu, camera și GPS-ul). În phyphox, axa z este perpendiculară pe ecran, îndreptată spre acesta. Axa x indică spre dreapta când țineți dispozitivul în poziția sa implicită. Pentru telefoane, aceasta înseamnă că arată spre dreapta în timp ce se uită la ecran în orientare portret (verticală). Axa y este orientată în sus de-a lungul părții lungi a telefonului. Cu toate acestea, pe unele tablete mai mari, orientarea implicită poate fi peisaj (orizontală), caz în care x puncte de-a lungul părții lungi a dispozitivului.

Experimentele care pot fi făcute cu această aplicație sunt: ciocnirea elastică, accelerația centrifugă, viteza unui lift, căderea liberă prin detecție audio, pendulul gravitațional, sonarul, viteza sunetului, frecvența unui oscilator liniar armonic, spectrul magnetic, cronometru optic, presiunea într-o incintă mică, viteza unei role de hârtie etc.

Toate lecțiile sunt însoțite de tutoriale video și instrucțiuni. Unele lecții sunt însoțite și de fișe de lucru, dar în limba germană.

O altă aplicație de telefon este Pysics toolbox Sensor suite. Physics Toolbox Suite Pro și Physics Toolbox Sensor Suite, împreună cu celelalte aplicații specializate, vă permit să vă transformați dispozitivul mobil într-un instrument de cercetare adecvat pentru învățământul secundar, universitatea și chiar setări profesionale. Aproape toate dispozitivele mobile includ senzori pentru mișcare, lumină, sunet, câmp magnetic și presiune ambientală. Descărcați Physics Toolbox Suite și puteți utiliza următorii senzori: contor de forță G (senzor inerțial), accelerometru liniar (senzor inerțial și prelucrare

date), giroscop (senzor inerțial), barometru, Roller Coaster (senzor combinat), higrometru (senzor pentru unitate de mediu integrat), termometru (senzor de unitate de mediu integrat), proximetru, rigla, magnetometru, busolă (senzor combinat), GPS, contor de lumină, detector de culoare, sonometru, detector de ton (microfon + manipulare date), osciloscop (microfon + manipulare date), analizor de spectru (microfon + manipulare date). Experiențele de laborator și de cercetare pot fi îmbunătățite de generatoare de tonuri, generatoare de culori și chiar de un stroboscop, accesibil prin aplicațiile Physics Toolbox. Majoritatea ideilor de lecții propuse de această aplicație necesită resurse minime , altele decât smartphone-ul și sunt relevante pentru fizica în gimnaziu, liceu și facultate. Cu toate acestea, persoanele creative folosesc știința smartphone-urilor în moduri mai complexe, cu drone, kituri de inginerie și multe altele.

Folosind instrumentul Barometru, se poate determina relația dintre presiunea aerului și înălțimea deasupra solului. Un metru poate fi folosit pentru a determina înălțimea deasupra solului (măsurând și numărând înălțimile treptelor scărilor, de exemplu). Tot folosind instrumentul barometru, se pot măsura modificările presiunii atmosferice în sus și în jos într-o călătorie lungă cu liftul. Folosind legea lui Stevin, care leagă presiunea fluidului și adâncimea (sau altitudinea), se poate determina deplasarea liftului în timpul dat și calcula viteza medie în timpul porțiunii cu viteză constantă a călătoriei.

Folosind instrumentul Accelerometru și lăsând dispozitivului mobil să cadă direct pe o suprafață moale, cum ar fi un pat, o canapea sau o pernă foarte mare, apoi folosind datele înregistrate, se determină accelerația datorată gravitației în apropierea suprafeței Pământului.

Deși se folosește în vorbirea de zi cu zi pentru a descrie schimbările în mișcare, o „forță G” nu este nici o măsură a gravitației, nici o forță! În schimb, „forța G” poate fi considerată ca raportul fără unități între forța normală asupra unui obiect și greutatea acestuia (F_N/G). De exemplu, cineva care se confruntă cu „2 G” se confruntă cu o forță normală care este de două ori mai mare decât forța gravitației asupra corpului său, iar forța normală crescută este percepută ca „greutate aparentă”, deși nu există nicio schimbare reală în greutate. Se pot investiga „forțele G” în toate dimensiunile utilizând instrumentul „Forța G”. Dacă se orientează diferit smartphone-ul sau tableta să vede efectul asupra axelor „forței G” totale și individuale. Încercați să faceți dispozitivul să citească - chiar dacă doar temporar - o „forță G” de 0 în toate dimensiunile în același timp. Sugestie: Cel mai bun loc pentru a încerca acest lucru este pe o zonă mare, căptușită, cum ar fi un pat sau o canapea.

Folosind instrumentul Accelerometru, se ține dispozitivul mobil spre exterior la distanță de braț și se face o piruetă sau se rotește cât mai uniform posibil. Se determină direcția accelerației nete pe dispozitivul mobil. Se poate calcula viteza tangențială a dispozitivului mobil în timpul învârtirii folosind un metru pentru a vă măsura lungimea brațului. Se poate estima forța totală netă după măsurarea masei dispozitivului dumneavoastră cu o cântar.

Se poate măsura accelerația centripetă cu un smartphone folosind instrumentul Accelerometru atunci când este plasat pe un disc care se mișcă cu o viteză constantă. Se determină locația accelerometrului din citirea accelerației și raza, măsurată cu un metru.

Folosind instrumentul Accelerometru, se fixează smartphone-ul la capătul unui pendul simplu format dintr-o sfoară atașată la un punct. Înainte de a elibera pendulul de la o înălțime dată (măsurată din partea de jos a balansării pendulului), se determină energia potențială utilizând masa smartphone-ului și o riglă. Se eliberează smartphone-ul. Folosind datele de la accelerația în punctul cel mai scăzut, se determină viteza tangențială în punctul cel mai scăzut (și, prin urmare, energia cinetică).

Instrumentele Accelerometru, Barometru și/sau Roller Coaster pot fi utilizate pentru a investiga „forțele G”, accelerația și mișcarea circulară într-o varietate de atracții în parcuri de distracție.

Folosind instrumentul Proximeter, se măsoară perioada unui pendul simplu construit dintr-un șir suspendat atașat ferm de dispozitivul mobil. Se folosește un metru pentru a determina relația dintre lungimea pendulului și perioada (dacă există). Se utilizează o balanță pentru a determina relația dintre masa pendulului și perioadă (dacă există).

Folosind instrumentul Accelerometru, se înregistrează perioada de oscilație a smartphone-ului atunci când este atașat la un arc vertical. Se poate determina relația grafică și matematică dintre masa și perioada resortului. (Dacă nu este disponibil un arc, va fi suficient un set de benzi elastice uniforme). Masele cunoscute pot fi atașate dispozitivului mobil, iar obiectele suplimentare pot fi masate folosind o balanță. Se poate determina efectul utilizării diferitelor seturi uniforme de benzi de cauciuc.

Dar se pot face și măsurători la capitolul termodinamică. Se poate pune un smartphone în interiorul unui borcan sigilat în timp ce înregistrează datele pe instrumentele Barometru, Termometru și Higrometru. Se pune borcanul în frigider sau congelator pentru câteva minute. Se analizează datele și se descriu modificările tuturor variabilelor de-a lungul experimentului.

Folosind instrumentul Barometru, se plasează smartphone-ul într-o carcasă rezistentă la apă și se scufundă într-un recipient cu apă. Folosind un metru pentru a măsura adâncimea dispozitivului sub suprafață. Se determină relația dintre presiune și adâncime pentru apă. Se poate efectua același experiment cu diferite fluide (săpun, apă sărată saturată, ulei, alcool etc.)

Folosind instrumentul Busolă, se plasează un fir peste partea de sus a busolei, de-a lungul direcției „Nord-Sud”. Se trimite un curent variabil prin cablu folosind o serie de baterii sau o sursă de alimentare. Se observă ce se întâmplă cu busola atunci când curentul trece prin fir.

Folosind instrumentul Magnetometru, se plasează smartphone-ul în interiorul unei bobine Helmholtz atașate la o sursă de alimentare. Se măsoară intensitatea câmpului magnetic în funcție de curentul din bobină.

Se poate studia și Legea Bio-Savart luând un smartphone în timp ce înregistrează datele magnetometrului și accelerometrului, montându-l pe un cărucior pe o pistă fără frecare printr-o bobină purtătoare de curent cu un număr cunoscut de spire, rază și curent.

Aplicația propune și alte lecții de fizică la care se poate utiliza smartphone-ul, propune și lecții interdisciplinare, Toate lecțiile sunt însoțite de fișe de lucru pentru elevi și ghiduri pentru profesori.

Există însă și inconveniente pentru aceste aplicații: multe dintre lecții nu sunt gratuite și toate sunt în engleză sau alte limbi de circulație internațională (germană, spaniolă) și lipsește bibliografia în limba română.

Cu toate acestea dacă reușim să investim timp în studiul lor, beneficiile utilizării acestor aplicații este mare, în lipsa altor dispozitive investiționale moderne din laboratoare.

Webografie

1. https://phyphox.org/
2. https://www.vieyrasoftware.net/

Plan de acțiune pentru integrarea copiilor cu CES

Prof. înv primar David Ovidia Silvia
Școala Gimnazială ”Ioan Vlăduțiu” Luduș, jud. Mureș

Numele și prenumele :

Vârsta: 9 ani

Clasa: a-III-a

Informaţii despre starea de sănătate a elevului: Stare bună de sănătate

Tipul de deficienţă*:* Deficienţă mentală usoară

Informaţii despre mediul social: Locuiește împreună cu familia și un unchi, familia având în componența sa mama, tata vitreg și o soră mai mică. Familia nu are niciun venit și prezintă condiții de locuit modeste. Mama și fetița au stat în Anglia timp de 3 ani, acolo a frecventat ultimul an de grădiniță și clasele I-II, cu predare în limba engleză.

Domeniul de intervenţie: Limba română, Matematică

Numele cadrului didactic:

Data elaborării P.I.P.:

Dezvoltare somatică: în limite normale;

Comunicarea: vocabular sărac, poate menține un dialog cu partenerul, răspunde în propoziții când este solicitată.

Percepția: auz fonetic deficitar, denumește culorile, diferențiază formele de bază, are noțiuni temporale de bază, denumește momentele zilei, diferențiază anotimpurile, cunoaște toate zilele săptămânii, cunoaște lunile anului, se orientează destul de bine în spațiu.

Atenția: fluctuantă, capacitate slabă de concentrare.

Memoria: domină cea voluntară și de scurtă durată.

Gândirea: concretă, rigidă, conformist, slabă capacitate de analiză și sinteză; înțelege noțiuni simple, familiare, dificultăți privind: abstractizarea și generalizarea, formarea noțiunilor, raționamente;

Capacitatea de învățare: progres semnificativ;

Capacități de înțelegere și conștientizare; deficit ușor; înțelege noțiuni simple, uzuale;

Afectivitatea si voința: ușoara imaturitate afectivă;

Scrisul și cititul:

- citit: nu cunoaște litera: y, citește silabe, cuvinte litere.
- știe să-și scrie numele;
- exprimarea este nesigură, capacitatea de reproducere a mesajelor orale este foarte redusă.

Povestește întâmplări și fapte personale, alcătuiește propoziții orale, după imagini concrete și cu ajutor.

- scris: scrie în ritm lent, cu greșeli la transcriere, copiere; copiază litere, cuvinte, propoziții;
- scrie cuvinte scurte după dictare și nu respectă toate regulile ortografice.

Noțiuni de matematică:

- numără de la 0 la 1000 cu sprijin;
- rezolvă calcule 0-500 cu sprijin și cu materiale concrete, dar nu recunoaște locul numărului în șir și este capabilă să facă comparații.

Recunoaște figurile geometrice: cercul, pătratul și triunghiul.

Atitudinea personală: ritm de lucru lent, cere ajutor când întâmpină o dificultate de învățare; prezintă interes pentru activitatea școlară.

Socializare: s-a integrat destul de bine în colectiv, are o atitudine prietenoasă, comunicativă.

Se deplasează singură de acasă la școală și invers.

Deprinderi școlare: cunoaște și respectă uneori regulile de conduită școlară, este liniștită.

Evolutia școlară: medie.

DOMENIUL DE INTERVENTIE PERSONALIZATA:

Activitatea școlară: -limba și comunicare

-matematică

- **Ce face învățătoarea:**

- ține legătura cu familia – săptămânal;
- asigură munca individualizată și gradată (de la ușor la greu), cu ajutor retras din timp;
- utilizează material didactic și fișe de lucru adaptate posibilităților elevei;
- face observații individuale referitoare la igiena personală sau alte aspect legate de comportamentul elevei;
- corectează exprimarea orală, oferind modelul corect;
- corectează temele/lucrări scrise, cu exemplificarea modului corect de rezolvare;

- **Ce fac părinții ?**

Idei de activități: participarea la școala părinților, întâlniri cu psihologul școlar, întâlniri cu logopedul. Strategii de învățare: întâlniri care au ca scop informarea asupra concluziilor specialiștilor pe care i-a întâlnit elevul, realizarea unui plan de recuperare, recomandări din partea psihologului, a logopedului, întâlnire de suport pentru părinte cu psihologul școlar.

Resurse: fișe de lucru, link-uri utile, platforme de învățare.

Evaluare: discuții cu părinții, grila de evaluare.

A. LIMBA ROMÂNĂ

OBIECTIVE

1. Să înțeleagă semnificația globala a mesajului oral.
2. Să distingă cuvintele dintr-o propoziție dată, silabele dintr-un cuvânt și sunetele dintr-o silabă.
3. Să manifeste curiozitate față de mesaje emise de diferiți interlocutori în situații de comunicare concretă.
4. Să formuleze clar și corect enunțuri verbale potrivite unor situații date.
5. Să înțeleagă cuvintele noi în enunțuri.
6. Să identifice litere, grupuri de litere, silabe, cuvinte și enunțuri în textul tipărit scris de mână
7. Să sesizeze legătura dintre enunțuri și imaginile care le însoțesc.
8. Să citească in ritm propriu, corect un text cunoscut.

EXERCITII

Exerciții de recunoaștere a unor momente din textul audiat, pe baza unor imagini prezentate.

Jocuri de identificare a poziției silabelor în cuvânt.

Exerciții de ordonare logica a cuvintelor în propoziție.

Exerciții de descoperire a unor cuvinte care să înceapă, să conțină sau să se termine cu o silabă dată.

Exerciții de ascultare a dialogurilor elev-elev, învățător-elev pe teme familiare.

Jocuri de grup cu teme date.

Exerciții de construire corectă a unor enunțuri după imagini.

Exerciții pentru demonstrarea înțelegerii mesajului audiat.

Jocuri didactice de sinonime, antonime, omonime.

Exerciții de despărțire a cuvintelor în silabe.

Exerciții de compunere a cuvintelor pornind de la o silabă dată.

Exerciții de dialog cu persoane diferite, folosind formulele de adresare.

Activități de exprimare a propriilor păreri în legătură cu fapte, întâmplări cunoscute.

Exerciții pentru lărgirea câmpului vizual prin identificarea silabelor în structura cuvintelor și a cuvintelor în structura propoziției .

Exerciții de citire integrala a cuvintelor.

Exericții de acomodare cu cartea.

Exerciții de scriere a literelor și a cuvintelor, respectând forma și mărimea lor.

Exerciții de încadrare corecta în pagină a textului.

Exerciții de scriere corectă a cuvintelor și propozițiilor.

B. MATEMATICĂ

OBIECTIVE

1. Să înțeleagă sistemul zecimal de formare a numerelor (din zeci și unități)
2. Să scrie, să citească, să compare și să ordoneze numerele naturale de la 0-10.000
3. Să efectueze operații de adunare și scădere
4. Să stabilească poziții relative ale obiectelor în spațiu
5. Să recunoască forme plane, să sorteze și să clasifice obiecte date sau desene, după criterii diverse
6. Să continue modele repetitive reprezentate prin obiecte, desene sau numere mai mici decât 10.000
7. Să exploreze modalități de a descompune numere mai mici ca 10000 în sumă sau diferență folosind obiecte, desene sau numere
8. Să rezolve probleme care presupun o singură operație dintre cele învățate
9. Să formuleze exerciții și probleme cu numere de la 0-10.000

EXERCIȚII

Exerciții de grupare a unor obiecte (bile, bețișoare);

Exerciții de comparare a grupurilor de obiecte (bile, betisoare, puncte);

Exerciții de grupare și regrupare a obiectelor;

Exerciții de scriere și citire a numerelor de la 0 la 10.000;

Exerciții de comparare și ordonare a grupurilor de obiecte folosind procedee diferite;

Exerciții de adunare și scădere cu numere naturale de la 0-10.000;

Exerciții de observare a legăturii dintre adunare și scădere;

Exerciții de operare cu numere prin calcul mintal;

Exerciții - joc de poziționare a obiectelor în spațiu (stânga, dreapta, sus, jos, deasupra, sub, interior, exterior)

STRATEGII CARE ÎMBUNĂTĂȚESC FLEXIBILITATEA ÎNVĂȚĂRII ȘI CENTRAREA ACTIVITĂȚII PE ELEV

PROF. OARGĂ DANIELA
GRĂDINIȚA P. P. NR.1
SÂNNICOLAU MARE, TIMIȘ

Noile tendințe de abordare instructiv-educativă trebuie să se bazeze pe o metodologie didactică stabilă și ușor adaptabilă, în strânsă sincronizare cu schimbările intervenite în planul educațional și social, urmărind obiectivele și conținuturile educației, precum și noile cerințe exprimate de studenți, familiile acestora și comunitatea locală.

Nu putem adapta metodele didactice la noile cerințe economico-sociale care vor rezulta din realitatea vieţii cotidiene fără o flexibilitate a metodologiei didactice la elementele perturbatoare care apar în procesul educaţional.

Orice metodă poate fi făcută bună și de mare calibru atunci când este afișată atractiv alături de alte metode, utilizată în doza adecvată și combinată cu alte metode.

Este esențial să folosiți o varietate de strategii de predare active și interactive, fără a le impune una peste celelalte și să le adaptați ca răspuns la nevoile educaționale în schimbare.

Cadrele didactice trebuie să utilizeze noi componente relaționale în timpul procesului instructiv-educativ, să promoveze unele metode care au scopul clar de a ajuta elevii și să cultive metode de autoinstruire, autoeducare și autoevaluare ale elevilor. Toate acestea fac parte din instrumentalizarea metodologiei.

a)Învăţarea prin cooperare

Deoarece toată lumea participă la luarea deciziilor, elevii se simt utili și apreciați și își dezvoltă încrederea în forțele proprii. Ei sunt, de asemenea, conștienți că obțin performanțe prin cooperare și că performanțele lor individuale sunt strâns legate de performanțele grupului din care fac parte. Această abordare presupune dinamism deoarece pașii ei sunt întotdeauna conectați. Activitățile, ideile și confruntarea lor au loc în stadiul inițial de destructurare cognitivă pentru a asigura schimbul și confruntarea de valori. Apoi trecem la reflecție și bâjbâiat, care sunt completate de fiecare grup de elevi în mod independent.

b)Învăţarea prin problematizare

Este o metodă euristică care presupune desfășurarea de activități și investigații de căutare independentă (individuală, de grup sau colectivă) a răspunsului/soluției la o problemă sau situație – problemă contradictorie, tensionată, conflictuală – pentru a implica elevii în mod activ și interactiv în procesul educațional.

c)Învăţarea prin descoperire

Este un exemplu de strategie de lucru euristică care implică participarea activă a elevilor la procesul educațional prin desfășurarea propriilor investigații independente, individuale sau de grup, care se concentrează pe reconstruirea și redescoperirea adevărurilor științifice și a proceselor utilizate pentru elaborarea acestora. Termenii „învățare prin descoperire” și „învățare a descoperi” trebuie să fie distinși. Învățarea prin descoperire cuprinde o varietate de activități educaționale pe care profesorul le desfășoară cu intenția de a-i pune pe elevi în situația de a învăța și de a descoperi pe cont propriu. Termenul „a învăța să descoperi” se referă la utilizarea unei varietăți de tehnici pentru a ajuta elevii să-și dezvolte capacitatea de descoperire și apetitul pentru aceasta. Pentru a angaja elevii în învățarea prin descoperire, este necesar să le prezentam o dilemă situațională pentru care nu se cunoaște un răspuns, dar pe care o pot rezolva singuri.

d)Metoda „ciorchinelui’’

Elevii consideră că este atrăgător, deoarece se pot angaja fără să se teamă să-și exprime opiniile. Fiecare elev are șansa de a gândi independent, de a obține cunoștințe de la alții, de a-și organiza gândurile și de a explica anumite părți ale

subiectului în cauză. De asemenea, are șansa de a oferi o soluție propriei nedumeriri. Există un subiect sau un subiect sugerat. Poate fi scris la tablă sau în caietele elevilor. Următorul pas este ca elevii să scrie orice gânduri pe care le au care ar putea avea legătură cu subiectul discutat. Ideile și cuvântul inițial sau tema sunt legate între ele. Conceptele sunt organizate pentru a prezenta cel mai bun răspuns, care a fost găsit cu ajutorul grupurilor de studenți.Lipsa de critică a ideilor prezentate este un beneficiu instantaneu, deoarece îi inspiră pe elevi să creadă în propriile abilități și să-i conducă mai departe în căutarea soluțiilor dorite. Această abordare implică cu adevărat căutarea și descoperirea propriilor cunoștințe, convingeri morale și standarde etice folosind cele mai ușoare mijloace de acces.

e) Metoda „cubului’’

Este o metodă care încurajează elevii să abordeze o temă sau un subiect dintr-o varietate de unghiuri pentru a găsi o soluție.

Există mai multe etape:

1. Cuvintele „descrie”, „compara”, „analizează”, „asociază”, „aplica” și „argumentează” sunt scrise pe fețele unui cub colorat.

2. Anunțarea temei sau a subiectului discuției.

3. În cadrul clasei se formează șase grupuri de lucru și fiecare grup are sarcina de a îndeplini una dintre sarcinile enumerate pe cub.

4. Membrilor fiecărui grup li se alocă sarcini atât pentru implicarea emoțională, cât și pentru cea activă: „Cititorul” rostogolește cubul și citește cu voce tare membrilor grupului cerința scrisă pe partea de sus; „cercetașul” repetă sarcina, o reformulează și pune întrebări profesorului; „interogatorul” solicită sugestii de la membrii grupului pentru a putea rezolva sarcina primită; iar „rezumatorul” va fi responsabil de formularea concluziilor și de notarea lor.

5. Trecem acum la activitățile reale ale grupurilor de elevi.

6. „Reporterul” va explica întregii clase cum a fost îndeplinită condiția de către grupul său după ce a folosit tot timpul alocat pentru cercetarea răspunsurilor.

7. Profesorul, care își asumă funcția de „consultant” sau „observator”, va oferi orice lămuriri sau modificări care se impun. Tehnica are avantajul diferențierii sarcinilor de învățare. Acest lucru încurajează cooperarea și împărtășirea ideilor între elevi, ceea ce le stimulează procesele de gândire și îmbunătățește eficiența învățării.

f)Turul galeriei

Este o abordare de colaborare și cooperare. Este de obicei folosit pentru a încheia procesele care au produs un produs. O expoziție realizată de studenți servește drept loc pentru expunerea articolelor pe care le-au creat sau elaborat.Prin intermediul unui purtător de cuvânt, fiecare grup de elevi discută despre munca sa, semnificația acesteia sau modul în care au abordat subiectul sau tema. Fiecare grup de elevi alege locațiile în care vor fi expuse picturile lor. Această prezentare generală a lucrărilor în stil tur include o oprire în fața fiecărei piese. Fiecare grup își înregistrează observațiile, recomandările sau întrebările cu privire la arta afișată pe o pagină care este plasată lângă fiecare piesă.

În urma turului, fiecare grup va citi informațiile de pe hârtie la sugestia profesorului, astfel încât să poată răspunde la întrebările puse de colegii lor. Elevii folosesc această tehnică pentru a oferi și a primi feedback cu privire la munca lor, dându-le șansa de a compara produsul final al echipei lor cu cel al altor echipe.

Ei sunt la fel de conștienți dacă s-au implicat într-o sarcină eficientă și bine planificată sau dacă sunt necesare măsuri suplimentare pentru a-și valorifica dependența de alții, raționamentul logic sau colaborarea în grup.

BIBLIOGRAFIE:

1. Ioan Bontaş, PEDAGOGIE – TRATAT, ed. BIC ALL, Bucureşti, 2001
2. Constantin Postelnicu, FUNDAMENTE ALE DIDACTICII ŞCOLARE, Ed. Aramis Print s.r.l., Bucureşti, 2002
3. Ioan Nicola, TRATAT DE PEDAGOGIE ŞCOLARĂ, Ed. Aramis PRINT s.r.l., Bucureşti, 2003
4. Mihaela Roco, CREATIVITATE ŞI ITELIGENŢĂ EMOŢIONALĂ, Ed. Polirom, Bucureşti, 2004
5. Adrian Petrescu, Elena Istrate (coord.); George Diga, Ioan Jinga (coord.); Ion Negreţ; Lidia Simona Sava; Mihai Gavotă; Ramona Stan; Valentin Emil Vasiliu – MANUAL DE PEDAGOGIE, Ed. ALL, Bucureşti, 2006
6. Miron Ionescu, Ioan Radu (coord.), Muşata Bocoş, Vasie Chiş, Iuliu Ferenczi, Voicu Lăscuş, Vasile Preda, DIDACTICA MODERNĂ, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 2006

LIMBAJUL JAVASCRIPT –METODE DE PREDARE, ÎNVĂŢARE, EVALUARE

Prof. CĂPRUCIU MARINELA MIOARA,
Colegiul Naţional Pedagogic “Ştefan Velovan”, Craiova

Predarea, învăţarea şi evaluarea reprezintă principalele componente ale unui proces de învăţământ, atunci când este analizat sub aspect operaţional. Prima se referă la activitatea profesorului, a doua la activitatea elevilor, a treia îi angajează pe cei doi poli ai educaţiei (profesorul şi elevul), în egală măsură (uneori, activitatea evaluativă poate intra în sarcina unor factori instituţionali special investiţi cu funcţia de verificare, măsurare şi apreciere a rezultatelor şcolare obţinute de elevi).

Psihologia contemporană a învăţării a clarificat în bună măsură natura raporturilor dintre aceste trei procese şi a explicat motivele pentru care ele nu pot fi concepute separat.P. Golu (1985) operează o distincţie între *aspectul obiectual* al învăţării şi *aspectul ei acţiona*l. Primul, se referă la obiectul învăţării, la ceea ce urmează să înveţe elevii (noţiuni, principii, teorii etc.), deci la natura psihologică specifică a rezultatului intenţionat a fi obţinut prin învăţare. Aspectul acţional vizează *forma* pe care trebuie să o ia activitatea de învăţare a elevului, pentru a se ajunge cu uşurinţă , în mod eficient la rezultatul dorit. De exemplu, învăţarea unei deprinderi motrice (aspect obiectual posibil al învăţării) presupune parcurgerea de către elevi a unor activităţi şi etape specifice (aspectul acţional), diferite de cele necesare pentru învăţarea, de pildă, a unui concept teoretic. Spunem astfel că „forma” pe care o ia activitatea de învăţare diferă, în funcţie de natura psihologică a rezultatului urmărit. *Elevii singuri nu sesizează întotdeauna ce acţiuni trebuie să întreprindă (ş i în ce ordine) pentru a învăţa, mai uşor,* un lucru. *Relaţia* dintre aspectul obiectual şi cel acţional al învăţării trebuie să fie *mediată de o altă activitate, apar ţinând unei alte persoane, anume profesorul, iar această activitate de mediere este însăşi activitatea de predare.*

În ştiinţele educaţiei exist ă o mai veche controversă privind măsura în care pot fi incluse în sfera conceptului de „predare” acele tentative de mediere care sunt soldate cu eşec. Pentru unii, se poate afirma că un profesor „a predat” ceva elevului, doar atunci când acţiunea sa a condus la învăţarea de către elev a lucrului respectiv. Alţii sunt depărere că succesul activităţii de învăţare depinde de numeroşi factori subiectivi, în afară de calitatea îndrumării de către profesor a activităţii elevilor (de exemplu, motivaţia elevului de a învăţa un anumit lucru), astfel că „predarea”, ca orice altă activitate umană , poate fi însoţită de succes sau de eşec. Aici intervine problema *evaluări*i. Specificul profesiei didactice, obligă pe cel care o practică să verifice, să măsoare şi să aprecieze măsura în care activitatea sa a reuşit să -l conducă pe elev la rezultatele scontate. Atunci când constată că obiectivele urmărite nu au fost realizate de către elevi, se impune o regândire a modalităţii de predare, o reluare, într-o nouă formă, a predării, continuându-se în acest fel, până când elevul realizeaz ă obiectivul dorit. Atât predarea, cât şi învăţarea sunt, în esenţa lor, *activităţi* intenţionate şi – ca toate activităţile conştiente – presupun formularea unor *scopuri* de atins, conceperea unei

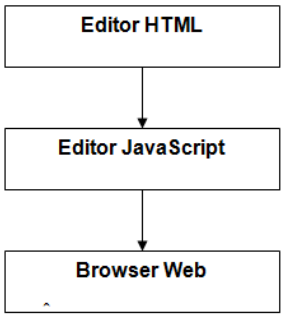
Limbajul JavaScript a fost realizat de firmele Netscape şi Sun şi a fost conceput ca un limbaj care extinde posibilitățile de lucru ale HTM-ului. Limbajul conlucrează cu HTML-ul

Caracteristici ale limbajului JavaScript:

- In JavaScript se scriu secvențe de program numite scripturi. Majoritatea acestor secvențe sunt alcătuite din funcții, care răspund anumitor evenimente.
- In JavaScript NU se citesc și NU se scriu fișiere;

- JavaScript lucrează cu funcții definite de programatori sau cu/și funcții predefinite

Procesul de programare în JavaScript poate fi reprezentat grafic astfel:

Exista trei modalităţi de a introduce intr-un document HTML , şi anume:

- Scriptul se scrie în head; .<script language=”JavaScript” > și</script>;
- Scriptul se scrie în body; .<script language=”JavaScript” > și</script>;
- Scriptul apare ca și fișier extern cu extensia js, deci “nume.js”;

<script src = “nume.js ”> si</script>

JavaScript lucrează cu constante, date , variabile, operatori, instrucțiuni, funcții, obiecte. **O constantă** este o variabilă care păstrează aceeaşi valoare pe toată durata executării unui program. JavaScript foloseşte constante încorporate pentru a reprezenta valori folosite de operaţiile matematice uzuale. Ele pot fi accesate prin intermediul obiectului math.

Constantele definite de utilizator sunt variabile pe care le defineşte programatorul şi ale căror valori nu se pot modifica. De obicei, constantele sunt reprezentate prin cuvinte care încep cu literă mare şi sunt definite la începutul programului.

O variabilă este numele atribuit unei locaţii din memoria calculatorului unde sunt stocate datele. Numele unei variabile JavaScript este alcătuit din una sau mai multe litere, cifre sau liniuţe de subliniere, începând cu literă JavaScript diferenţiază majusculele de minuscule. In JavaScript există următoarele tipuri de date : tip sir; tip număr întreg; număr întreg în baza 10, 8 sau 16. O variabilă se poate declara cu particular “var”, poate primi orice valoare, nu se declara tipul ei.

Operatorii sunt simboluri sau identificatori care reprezintă o modalitate în care poate fi evaluată sau manipulată o combinaţie de expresii. Operatori aritmetici sunt: semnul plus (+) care adună două valori, semnul (–) care scade o valoare din altă valoare, asteriscul (*) care înmulţeşte două valori şi semnul slah (/) care împarte o valoare la altă valoare, ++ pentru incrementarea şi — pentru decrementarea unei valori cu 1. Operatorul modulo este simbolizat prin semnul procent (%) şi este restul rămas după împărţirea primului operand la al doilea.+, -, * /, %

Operatori relaționali : <, <=, >, >=

Operatori de egalitate = = pentru test egalitate

!= pentru test inegalitate

Operatori logici ! (negarea logica)

|| operatorul logic “sau” (este operator binar): daca cel puțin unul din operanzi este true, rezulta true, altfel rezultatul este false

&& operatorul logic “și”

Operatorul ‘,’ (virgule)

Operatorul condițional : exp1 ? exp2:exp3;

JavaScript foloseşte doi operatori, **?** şi **:**, pentru a forma expresii condiţionale. Operatorii condiţionali JavaScript execută aceeaşi operaţie ca şi o instrucţiune IF imediată.

Operatorul de concatenare pentru șiruri este +

Instrucțiunile folosite în JavaScript sunt grupate în 3 categorii: instrucţiuni condiţionale, instrucţiuni pentru cicluri, instrucţiuni label, instrucțiuni with, instrucțiuni switch

Instrucțiunea IF se folosește astfel: IF (*condiție*) {*[instrucțiuni]*}

condiție poate fi orice expresie logică. Dacă rezultatul lui *condiție* este true, sunt executate *instrucțiuni* și executarea programului continuă. Dacă însă *condiție* întoarce false, JavaScript ignoră *instrucțiuni* și continuă. Identarea instrucțiunilor cuprinse între acolade este o practică frecventă. Aceasta conferă scripturilor un aspect logic și se dovedește utilă mai ales când imbricați instrucțiuni IF (atunci când se folosește o instrucțiune IF în interiorul altei instrucțiuni IF). Uneori, simpla folosire a instrucțiunii IF nu este suficientă și puteți rezerva un set de instrucțiuni care să fie executate dacă expresia condițională întoarce false. Acest lucru se realizează prin adăugarea unui bloc de instrucțiuni else imediat după blocul IF:IF (*condiție*) {*instrucțiuni*} else {*instrucțiuni* }

Instrucțiunea **try..catch** este folosită pentru a ignora tratarea prestabilită a erorilor.

Instrucțiuni pentru cicluri **for**:Sintaxa instrucțiunii for este următoarea:

for([*expr_inițializare*]; [*expr_condiție*]; [*expr_ciclu*]) {*instrucțiuni*}

Cele trei expresii încadrate de paranteze sunt opționale, dar dacă este omisă una dintre ele, semnul punct și virgulă (;) tot este necesar. În mod obișnuit, expresia de inițializare este folosită pentru a inițializa și chiar pentru a declara o variabilă care va fi folosită drept contor pentru ciclu. După aceea, expresia condiție trebuie evaluată la true înainte de fiecare execuție a instrucțiunilor încadrate de acolade. Expresia ciclu incrementează sau decrementează variabila folosită drept contor pentru ciclu. Ca și în cazul instrucțiunilor IF, ciclurile for pot fi imbricate. Numărul imbricărilor nu este limitat. Cu instrucțiunea **for..in** se poate executa câte un set de instrucțiuni pentru fiecare proprietate dintr-un obiect. Se poate folosi ciclul for..in cu orice obiect JavaScript, indiferent dacă are sau nu proprietăți. Sintaxa este:

for (proprietate în obiect) {instrucțiuni}

proprietate este un element literal de tip șir generat de JavaScript. Pentru fiecare ciclu, lui *proprietate* i se atribuie următorul nume de proprietate conținut în *obiect*, până ce sunt folosite toate.

Instrucțiunea **while** acționează ca un ciclu for, dar nu include în declarația ei expresia de inițializare sau de incrementare a variabilelor. Variabilele trebuie declarate înainte de a le incrementa sau a le decrementa în blocul instrucțiuni. Sintaxa este următoarea:

while (*expr_condiție*) {*instrucțiuni*}

Începând cu JavaScript 1.2, limbajul oferă o instrucțiune **do..while**, care funcționează exact ca o instrucțiune while, dar nu verifică expresia condițională decât după prima iterație. În felul acesta se garantează că scriptul dintre acolade va fi executat cel puțin o dată. Sintaxa este următoarea:

do {*instrucțiuni*} while (*expr_condiție*);

Pentru ieșirea din ieșirea din ciclu înainte de a fi ajuns la acolada finală adăugă fie break, fie continue în blocul *instrucțiuni* al ciclului. Instrucțiunea **break** întrerupe definitiv ciclul, în vremea ce instrucțiunea **continue** sare peste instrucțiunile rămase din ciclul curent, evaluează expresia ciclului și începe următorul ciclu.

Instrucțiunea **label** poate fi plasată înaintea oricărei structuri de control care poate imbrica alte instrucțiuni, ceea ce permite ieșirea dintr-o instrucțiune condițională sau dintr-un ciclu la o locație specifică de program.

Instrucțiunea **with** este folosită pentru a evita să specificați în mod repetat referirea la obiect, atunci când îi accesați proprietățile sau metodele. Orice proprietate sau metodă dintr-un bloc with pe care JavaScript nu o recunoaște este asociată cu obiectul specificat pentru acel bloc. Sintaxa este următoarea: with (*obiect*) {*instrucțiuni*} *obiect* specifică referirea la obiect care trebuie folosită, dacă aceasta nu există în blocul *instrucțiuni*. Este foarte util atunci când folosiți funcții matematice avansate, disponibile doar prin intermediul obiectului Math.Instrucțiunea **switch** este folosită pentru a compara o valoare cu multe altele. Permite specificarea unui set prestabilit de instrucțiuni care să fie executate în cazul în care nu este găsită o potrivire. Instrucțiunea switch a fost introdusă în JavaScript 1.2.Instrucțiunea **break** este folosită

pentru a stopa orice executare ulterioară a codului care a mai rămas în instrucţiunea switch. Dacă n-a fost folosită nici o instrucţiune break, codul rămas pentru fiecare caz va fi executat.

BIBLIOGRAFIE

1. McFredies, Paul. (2003). *Crearea paginilor Web*, București: Editura B.I.C.ALL
2. Williams, Robin. Tollett, John (2003). Design pentru Web, București: Editura Corint

Puterea tehnologiilor și competențelor digitale

Prof. Tăutu Daniela
Școala Gimnazială Nr.1 Roșia,Bihor

O realitate evidentă în întreaga istorie a invățământului și educației este răspândirea largă a tehnologiilor digitale și accesul la internet care deschid noi posibilități și noi provocări. Transformarea digitală a schimbat societatea și economia, având un impact din ce în ce mai mare asupra vieții de zi cu zi. Pandemia a demonstrat că este esențial să existe un sistem de educație și formare pregătit pentru era digitală. Mai mult, a dus la accentuarea unor provocări și a unor inegalități existente între cei care au acces la tehnologiile digitale și cei care nu au acces, printre care se numără persoanele din medii dezavantajate.

Viitorul educației are, așadar, și o componentă digitală. Astfel, programele de skilling care contribuie la educația digitală a cetățenilor, pentru a-i ajuta pe aceștia să rămână competitivi pe piața muncii și a sprijini companiile să devină mai productive și mai eficiente, au devenit imperative..Influența crescândă a inteligenței artificiale va amplifica, pe termen lung, efectele transformării digitale a societăților noastre ale cunoașterii, aceasta putând oferi în viitor noi oportunități promițătoare pentru învățare, predare și formare. Pentru a le da tuturor persoanelor și tuturor cetățenilor posibilitatea să înțeleagă aceste evoluții, să participe la ele și să le influențeze, educația și formarea de înaltă calitate și incluzive sunt esențiale.

Competența digitală este una dintre cele opt competențe-cheie, concretizându-se în utilizarea cu încredere și în mod critic a întregii game de tehnologii ale informației și comunicațiilor pentru formare, comunicare și soluționare a problemelor în toate domeniile vieții Competența digitală este o competență-cheie transversală, care implică și permite formarea altor competențe-cheie (de exemplu, cunoașterea limbilor, studiul matematicii, sensibilizarea culturală, etc.) – este una din așa-numitele abilități ale secolului XXI care trebuie să fie asimilată de către toți cetățenii pentru a asigura participarea activă a acestora în societate și economie.

În ceea ce privește utilizarea în scop pedagogic a tehnologiilor digitale, factorul principal îl reprezintă competența digitală a cadrelor didactice, cu accent deosebit pe faptul dacă acestea consideră utilizarea tehnologiei digitale o valoare adăugată în activitatea de predare și în experiența de învățare a elevilor. La nivel european, acest lucru a fost surprins într-un cadru specific de competențe pentru cadrele didactice, Cadrul european pentru competența digitală a cadrelor didactice (Redecker, 2017). Competențele digitale ale profesorilor și practicile de predare și învățare asociate sunt de asemenea abordate în Cadrul european pentru organizații educaționale competente din punct de vedere digital (DigCompOrg).

Pe lângă capacitatea proprie a cadrelor didactice de a utiliza tehnologii digitale, este important să subliniem că pedagogia este un element central: un profesor nu trebuie să fie neapărat un foarte bun cunoscător al tehnologiilor pentru a le utiliza într-un mod care face experiența de predare și învățare mai bună. Profesorii trebuie să fie mai degrabă deschiși față de pedagogii inovatoare și să înțeleagă avantajele pe care aceste tehnologii le pot aduce în activitatea lor.

Este larg acceptat faptul că formarea competenței digitale trebuie să înceapă de la o vârstă mică, însă deciziile legate de tipologia tehnologiilor și timpul alocat acestora trebuie bine cântărite.

În cazul învăţământului primar, formarea şi dezvoltarea competenţelor digitale se va efectua atît în cadrul disciplinelor de bază, cît şi în cadrul componentelor curriculare opţionale(exemplu Jocul cu calculatorul). Un rol important în formarea şi dezvoltarea competenţelor digitale la acest nivel de învăţământ îi revine învăţământului non formal şi celui informal. Contexte non formale și informale de învățare a utilizării TIC – vizite la instituţii din comunitate în cadrul cărora sunt utilizate tehnologiile de informare şi comunicare (bancă, studio fotografic, întreprinderi, primărie, magazine

etc.);vizite la muzee tehnice sau expoziţii de specialitate;înregistrarea audio sau video cu ocazia unor evenimente speciale (vizite, serbări, expoziţii etc.) cu ajutorul diferitelor aparate şi softuri digitale;concursuri de jocuri educative pe calculator.

Există resurse și aplicații de învățare pe care le poate crea profesorul sau resurse deja existente sub formă de prezentări, lecții, fișe, imagini și clipuri pe care le putem folosi atât în timpul lecțiilor live, cât și ca teme de lucru pentru acasă. Aici lista e mai lungă și include aplicații precum ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl sau Digitaliada, precum și surse de inspirație pentru filme, teme și studiu individual. Tehnologia oferă, de asemenea, multe avantaje în evaluare și testare în comparație cu metodele mai tradiționale cu stiloul și hârtia. Aceasta poate, de exemplu, să asigure o mai bună eficiență din punct de vedere al conceperii.

Cu toate că transformarea erei digitale a impus, favorizat și îmbunătățit accesul la resurse TIC în școli, există diferențe semnificative între acestea, în funcție de mediul în care funcționează, urban sau rural, în detrimentul celor din urmă, cărora încă le lipsesc dispozitivele tehnologice de bază. Acest aspect constituie o dificultate majoră, în condițiile în care se așteaptă asigurarea de șanse egale la o educație de calitate, la acces la tehnologie, într-o societate care cere tineri pregătiți din punct de vedere tehnologic și digital. Desigur, investițiile în infrastructura digitală nu garantează în sine progresele în ceea ce privește educația digitală sau competența digitală a elevilor. Totuși, aceasta este într-o anumită măsură o condiție prealabilă pentru utilizarea tehnologiilor digitale în educație

Interesul evident al elevilor pentru activități ce presupun utilizarea internetului,conturează nevoia alfabetizării informaționale a elevilor, întrucât cei mai mulți nu posedă competențe de utilizare etică și legală a informațiilor din mediul online . Astfel, este necesară acordarea unei atenții sporite sarcinilor care ar putea viza alfabetizarea informațională și pe cea tehnologico-pedagogică, care să fie incluse în activitățile desfășurate cu ajutorul resurselor digitale.

Bibliografie:

1.Făt, Silvia; Labăr, Adrian Vicențiu, 2009, Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație, EduTIC 2009, Raport de cercetareevaluativă.

2.*** Repere pentru proiectarea şi actualizarea curriculumului naţional. Document de politici educaţionale, versiune de lucru, Institutul de Ştiinţe ale Educaţiei, mai, 2016. Disponibil la adresa www.ise.ro/?s=document+politici%2C+mai+2016

3.Noveanu, E.; Potolea, D., 2008, Informatizarea sistemului de învățământ: Programul S.E.I., Editura Agata, București.

4. Ranieri, M., Dezvoltarea competenţelor digitale (ghidul profesorului) http://cesie.org/media/VSAV-toolkit_ru.pdf (accesat 02.03.2017).

5. Standarde de competențe digitale pentru cadrele didactice din învățământul general, aprobate prin ordinul Ministerului Educației nr. 862 din 07 septembrie 2015.

EVALUARE

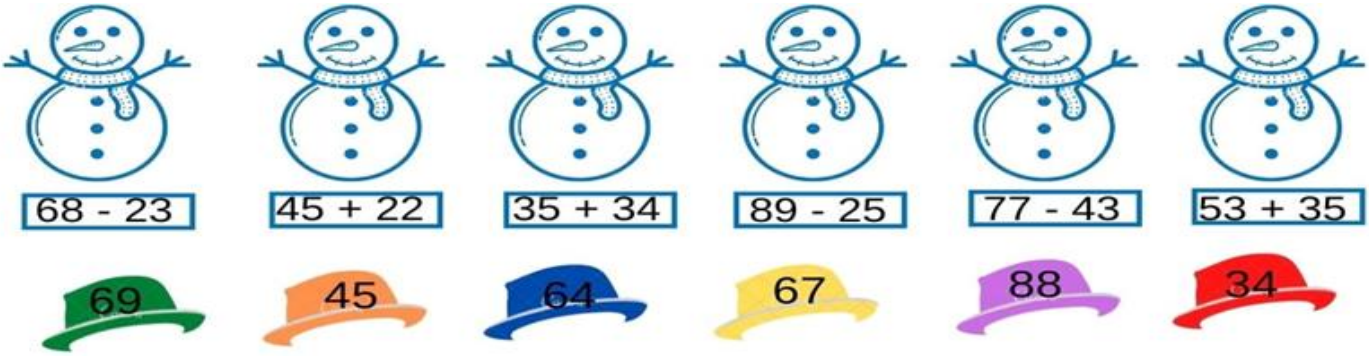
Prof.înv. primar-Lulă Corina Mădălina
Liceul Teoretic ”Henri Coandă”,Craiova

1. Colorează cu **verde** brăduții cu numere **pare** și cu **albastru** brăduții cu numere **impa**re.
2.

3. Scrie pe bulgării de zăpadă numerele de pe brăduți în ordine crescătoare.

3 . Rezolva operațiile și da-i fiecarui om de zapada palaria potrivita.

4.Calculează :

---

4. Unește fiecare etichetă corespunzător.

Elimină toxinele din corp

mărunțește alimentele

Controlează

Permit intrarea aerului în corp

pompează sângele

Fruct

Rădăcină

Floare

Frunze

Tulpină

7. La joacă, în zăpadă, echipa băieților a făcut 36 de bulgări de zăpadă, iar echipa fetelor a făcut cu 13 bulgări mai puțin decât echipa băieților. Câți bulgări a făcut echipa fetelor ?

R……..

6. Mara are 20 de globuri roșii și cu 4 mai multe globuri albastre.

a) Câte globuri albastre are Mara ?
b) Cîte globuri are în total?

a)---------- ----------b)---
---------- ---------

R:----------

Competențe specifice:

1.2. Compararea numerelor în concentrul 0 – 100;

1.3. Ordonarea numerelor în concentrul 0 -100, folosind poziţionarea pe axa numerelor, estimări, aproximări;

1.4. Efectuarea de adunări şi scăderi, mental şi în scris, în concentrul 0-100, recurgând frecvent la numărare;

1.6. Utilizarea unor denumiri şi simboluri matematice (termen, sumă, total, diferenţă, , =, +. -)în rezolvarea şi/sau compunerea de probleme;

3.1. Rezolvarea de probleme prin observarea unor regularități din mediul apropiat;

5.2. Rezolvarea de probleme simple în care intervin operaţii de adunare sau scădere în concentrul 0-100, cu sprijin în obiecte, imagini sau reprezentări schematice.

Obiective operaționale:

O1- Să identifice numerele pare și impare dintr-un șir;

O2-Să ordoneze crescător numerele naturale de la 0 la 100;

O3-Să efectueze operațiile de adunare și scădere, mental și în scris, fără trecere peste ordin, respectând algoritmul și așezarea corectă a unităților și zecilor;

O4-Să opereze corect cu terminologia matematică, rezolvând corect exercițiile;

O5- Să recunoască părțile componente ale unei plante/să recunoască rolul (funcția) organelor interne în organismul uman

O6- Să identifice operațiile implicate în rezolvarea problemei și să calculeze corect ambele operații;

Descriptori de performanță

Item	Competențaspecifică	Competența operațională	Calificativul		
			Foarte bine (Realizat)	**Bine (În curs de realizare)**	**Suficient (Nerealizat)**
1.	1.2.	- identificarea numerelor pare și impare;	6 situații corecte	4-5situații corecte	o situație corectă
2.	1.3.	- ordonarea crescătoare a unor numere naturale;	6 numere corecte	4-5 numere corecte	un număr corect
3.	1.4.	-rezolvarea de adunări și scăderi, mental și în scris,fără trecere peste ordin, respectând algoritmul și așezarea corectă a unităților și zecilor;	5-6 situații corecte	3-4 situații corecte	0-2 situații corecte
4.	1.6.	- aflarea sumei/diferenței a două numere mai mici decât 100;	4 situații corecte	2-3 situații corecte	0-1 situații corecte
5.	3.1	- relaționarea principalelor structuri ale organismului uman și animal cu rolurile acestora; -relaționarea părților componente ale unei plante cu imaginile potrivite.	9-10 situații corecte	8-5 situații corecte	0-4 situații corecte
6.	5.2.	- rezolvarea unor situații problematice reale prin utilizarea operațiilor de adunare și scădere în concentrul 0-100;	Aflarea rezultatului corect	Efectuarea problemei cu puține greșeli	Aflarea unui rezultat incorect

7.	5.2.	- rezolvarea unor situații problematice reale prin utilizarea operațiilor de adunare și scădere în concentrul 0-100;	Aflarea rezultatului corect	Efectuarea problemei cu puține greșeli	Aflarea unui rezultat incorect

Evaluare finală

Itemi	**Calificativul final**
Rezolvă integral și corect 6-7 itemi; restul parțial corect;	Foarte bine
Rezolvă integral și corect 4-5 itemi; restul parțial corect;	Bine
Rezolvă integral și corect 3 itemi; restul parțial corect și incorect;	Suficient

REZULTATELE PROBEI DE EVALUARE:

Nr.crt.	Numele și prenumele	I1	I2	I3	I4	I5	I6	I7	Cfinal

CENTRALIZARE PE CALIFICATIVE

Nr. Elevi Calificative	I1	I2	I3	I4	I5	I6	I7	C final
FB								
B								
S								
I								

Observatii: _____
_____
_____
_____
_____

Factori implicați în performanța școlară

Profesor pentru învățământul preșcolar Ille Ramona-Nicoleta
Liceul Vocațional Pedagogic „ Nicolae Bolcaș’’, Beiuș

„Performanța constituie un termen global care cuprinde rezultatele tuturor activităților și răspunsurilor subiectului, performanța elevului fiind procesul experienței și învățării sub conducerea profesorului”(Lazăr, 1975, p. 110).

Gherasim și Butnaru (2013, p.12) spuneau că performanța reprezintă un „concept general care semnifică o realizare deosebită....performanța școlară reprezintă un tip de performanță, nu întotdeauna asociată realizărilor excepționale, care apar ca produs al experienței și învățării școlare continue acasă și uneori în medii cu impact educativ”.

Performanța școlară reprezintă un indice important al realizării globale a unei persoane pe tot parcursul vieții, astfel alegerea unui anumit liceu, a unei viitoare cariere sau statutul socioprofesional sunt influențate în mare măsură de performanțele obținute în copilărie și adolescență (Gherasim &Butnaru, 2013).

Lazăr (1975) spunea că performanța școlară reprezintă la un moment dat o latură a personalității, care este influențată de performanțele obținute ulterior, deoarece dacă în urma acelor performanțe elevul este mulțumit de sine sau din contră nu este mulțumit, performanțele sale ulterioare vor suferi modificări .

Se pare că obținerea unei performanțe ridicate în context școlar are drept efecte consolidarea efortului pentru învățare, stabilirea unui nivel de performanță ridicat și stimularea plăcerii pentru dezvoltarea unor experiențe, în schimb o slabă performanță atrage după sine diminuarea performanțelor (Gherasim & Butnaru, 2013).

Factorii implicați în performanța școlară

Adesea, ne întrebăm de ce unii copii obțin performanțe mai ridicate, iar alții obțin performanțe scăzute. Mulți autori au căutat răspunusl la această întrebare și au observat că în cadrul procesului de predare-învățare-evaluare sunt prezenți câțiva factori care pe de-o parte țin de particularitățile individuale ale elevului, iar pe de altă parte țin de factorii externi care provin atât din mediul familial, social cât și școlar, toți acești factori contribuie la obținerea unor performanțe scăzute sau ridicate.

În continuare, vom descrie pe scurt principalii factori care stau la baza performanței școlare, aceștia au fost grupați în trei categorii: *factori individuali, factori familiali, factori sociali și școlari*

Factori individuali ai elevului

Ființa umană este extrem de complexă, prin urmare și factorii particulari ai elevului sunt variați, în această lucrare îi vom descrie doar pe cei care au o importanță mai ridicată.

Cunoașterea elevului reprezintă un element extrem de important în procesul instructiv-educativ, astfel această cunoaștere reprezintă pătrunderea în personlitatea sa (Breban, 2002).

Inteligența a fost considerată multă vreme ca find cel mai important factor al unei performanțe ridicate, totuși cercetările demarate în această direcție au demostrat faptul că inteligența este un factor fundamental doar în cazul unor deficiențe mentale (Sălăvăstru, 2004).

Un nivel normal de inteligență (IQ peste 90) este important, dar nu este sigurul factor intelectual esențial care contribuie la obținerea performanței, astfel și capacitatea de înțelegere, de analiză, de abstractizare și de generalizare sunt factori care contribuie în ceea ce privește performanța școlară (Paraschiva, 2007).

Vissser (2013) spune că un factor important care influențează performanța școlară reprezintă credințele elevilor cu privire la inteligență și la modul în care aceasta poate sau nu să fie „îmbunătățită”. Astfel, cei care cred că intligența este o

capacitate flexibilă ce poate fi îmbunătățită tind să obțină performanțe mai ridicate comparativ cu cei care cred că inteligența este o caracteristică fixă.

Potențialul de învățare al elevului reprezintă un alt factor care are drept nucleu *zona proximei dezvoltări* propusă de Vîgotski. Astfel, zona proximei dezvoltării reprezintă decalajul dintre nivelul de dezvoltare atins de elev și cel potențial (Sălăvăstru, 2004).

Stima de sine este definită drept evaluarea globală a oamenilor despre propria persoană (Baumeister, 1999, apud Gherasim & Butnaru, 2013). Cei care au un nivel mai ridicat al stimei de sine tind spre autodezvoltare, au încredere în propriile abilități și experimentează mai rar stări de anxietate, în schimb cei care au un nivel scăzut al stimei de sine tind să nu aibă încredere în propriile abilități, expreimentează des stări de anxietate și au o imagine negativă despre sine .

Cercetările în ceea ce privește stima de sine și performanța școlară sunt contradictorii, deoarece unele cercetări au demonstrat că stima de sine ridicată corelează cu performanțe mai ridicate (Ahmad, Zeb, Ullah & Ali, 2003, apud Gherasim & Butnaru, 2013). Pullman și Allik (2008, apud Gherasim & Butnaru) au constatat că o stimă de sine scăzută corelează pozitiv cu o performanță ridicată. Totuși, unii cercetători au explicat că aceste rezulate au fost influențate de factori mediatorii socio-culturali (Acharya & Deshmukh,2012, apud Gherasim& Butnaru, 2013) .

Strategiile de învățare reprezintă modalitățile de autoreglare a învățării școlare (Zimmerman, 2008, apud. Gherasim & Butnaru, 2013).

Unii elevi întâmpină dificultăți în ceea ce privește managemantul timpului pentru efectuarea temelor și pentru activitatea de învățare, astfel utilizarea unor strategii necorespunzătoare pot duce la scăderea performanței școlare (Parschiva, 2007).

*Autoeficiența „*este definită ca fiind încrederea pe care o peroană o are în propriile capacități de mobilizare a resurselor cognitive și motivaționale necesare pentru îndeplinirea cu succes a anumitor sarcini” (Bandura, 1993, apud. Gherasim & Butnaru, 2013).

Tranzițiile de la pubertate și adolescență reprezintă un factor important, deoarece în cadrul acestor tranziții pot apărea comporamente deviante asociate cu absenteismul școlar, opoziția față de sarcinile școlare, toate acestea având implicații asupra performanței școlare (Paraschiva, 2007).

Stan (2013) clasifică factorii psihologici care țin de particularitățile individuale ale elevului în două categorii: *factori dependenți de procesele cognitive* și *factori independenți de procesele cognitive*

Factorii dependenți de procesele cognitive sunt implicați nemijlocit în realizarea sarcinilor de învățare, iar aceștia sunt (Stan, 2013):

- inteligența școlară;
- memoria;
- imaginația;
- gândirea;

Factorii necognitivi sunt legați de partea afectivă, iar aceștia sunt (Stan, 2013):

- motivația;
- afectivitatea;
- voința;
- atitudinile despre procesul de învățare;

Factorii familiali

Factorii care țin de familie au implicații importante asupra performanței școlare obținute de elev, astfel în timp ce unele familii oferă un mediu favorabil pentru obținerea unor performanțe ridicate, altele din contră oferă un mediu care conduce spre scădrea performanței școlare. Elevii care provin dintr-un mediu favorizant sunt supuși încă din copilăria mică unor practici culturale asemănătoare celor implementate în școală (ex: vizitatul muzeelor). Totuși, cei care vin dintr-un mediu familial defavorizat, au din start un punct în minus, deoarece ei nu au posibilitatea să fie supuși unor practici culturale (Rudică, 1999).

Stan (2013) oferă o clasificare a factorilor care țin de familie: *rezidența (urban/rural), educația părinților; interesul părinților pentru educația copilului, tipul familiei, mărimea familiei*

Factorii care țin de școală

În ceea ce privește *factorii care țin de școală*, Paraschiva (2007) identifică câțiva factori care ar putea afecat performanța elevilor*: prezentarea într-un mod dizarmonic și fără logică a conținutului lecției, tratarea diferențiată a elevilor; deficiențe de evaluare*;

Stan (2013) identifică și ea câțiva factori care țin de școală și care afectează într-un mod sau altul performanța școlară a elevului: dotările și echipamentele școlare, corpul profesoral, grupul și influența celorlalți elevi din clasă.

Un factor important care influențează performanța școlară a elevului este feedback-ul primit din partea cadrului didactic, atunci când elevul a îndeplint o sarcină cu succes sau din contră (Paraschiva, 2007).

DIFERIȚI, DAR TOTUȘI EGALI

Profesor învățământ primar: Lăcusteanu Adeluța
Școala Gimnazială Rusănești
Județul Olt

Toţi suntem diferiţi, dar în acelaşi timp, egali. Semnul de egalitate care s-ar pune în relaţiile pe care le împărtăşim cu cei din jurul nostru nu vine din spaţiul pe care-l ocupăm şi nici din ceea ce considerăm că ceilalţi aşteaptă de la noi. Semnul de egalitate este dat de respectul faţă de cei de lângă noi şi de posibilitatea de comunicare pe care trebuie să o valorificăm.

Am dovedi, încă o dată, că dizabilitatea nu este un handicap și că a te bucura de viață este dreptul fiecărei persoane.

Analizând particularităţile specifice procesului de învăţare a copiilor cu diferite tipuri de deficienţă, se ajunge la concluzia că una dintre calităţile esenţiale ale curriculum-ului şcolar vizează un grad cât mai mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său şi să fie tratat în funcţie de capacităţile sale de învăţare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conţinuturilor instruirii, modalităţile de transmitere a informaţiilor în clasă şi evaluarea elevilor să se facă diferenţiat.

Copii cu cerințe educative speciale/cu risc sporit de vulnerabilitate:

- ✓ copiii migranţilor şi rămaşi fără îngrijire părintească;
- ✓ copiii din familii numeroase şi/sau monoparentale;
- ✓ copiii din familii cu nivel de trai scăzut;
- ✓ copiii care au fost/sunt supuşi abuzurilor şi exploatării;
- ✓ copiii cu dizabilităţi;
- ✓ copiii contaminaţi sau care trăiesc în familii afectate de HIV/SIDA;
- ✓ copiii cu comportament deviant şi/sau in conflict cu legea.

Metodele şi procedeele de predare-învăţare trebuie să fie selectate în raport cu scopul şi obiectivele activităţii didactice, conţinutul lecţiei şi particularităţile elevilor (vârsta, nivelul dezvoltării psihice, tipul şi gradul deficienţelor/ tulburărilor, tipul de percepţie al elevilor – analitic sau sintetic) , stilul de lucru al educatorului.

În activităţile didactice destinate elevilor cu CES se pot folosi metodele expozitive, (povestirea, expunerea, explicaţia, descrierea) dar trebuie respectate anumite cerinţe:

- să se folosească un limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării verbale;
- prezentarea să fie clară, precisă, concisă;
- să se recurgă la procedee şi materiale intuitive;
- să se antreneze elevii prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înţelegerii conţinuturilor de către aceştia şi pentru a interveni cu noi explicaţii atunci când se impune acest lucru.

Pentru elevii cu deficienţe mintale utilizarea povestirii ca metodă didactică trebuie să fie însoţită de suporturi ilustrativ - sugestive sau imagini filmate, deoarece se captează mai uşor atenţia şi este facilitată implicarea afectiv-motivaţională a elevilor în secvenţele lecţiei.

Metodele de simulare (jocul didactic, dramatizare) pot fi aplicate cu succes atât în ceea ce priveşte conţinutul unor discipline cât şi în formarea şi dezvoltarea comunicării la elevii cu deficienţe mintale şi senzoriale.

Metoda demonstraţiei ajută elevii cu dizabilităţi să înţeleagă elementele de bază ale unui fenomen sau proces . Alături de metoda demonstraţiei, exerciţiul constituie o metodă cu o largă aplicabilitate în educaţia specială, mai ales în activităţile de consolidare a cunoştinţelor şi de antrenare a deprinderilor.

În activitatea educativă a copiilor cu cerinţe educative speciale se poate folosi cu maximă eficienţă învăţarea prin cooperare. Lecţiile bazate pe învăţarea prin cooperare permit evaluarea frecventă a performanţei fiecărui elev care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului, elevii se ajută unii pe alţii, încurajându-se şi împărtăşindu-şi ideile, explică celorlalţi, discută ceea ce ştiu, se învaţă unii pe alţii, realizează că au nevoie unii de alţii pentru a duce la bun sfârşit o sarcină a grupului.

Educaţia integrată îi va permite copilului cu CES să trăiască alături de ceilalţi copii, să desfăşoare activităţi comune, dobândind abilităţi, indispensabile pentru o viaţă cât mai apropiată de cea a valizilor, pentru o adecvată inserţie socială.

Cu certitudine, elevii cu dificultăţi de învăţare au nevoie de ajutor în vederea adaptării, integrării şi devenirii lor ca şi ceilalţi elevi – cu succese şi insuccese, cu realizări şi ratări dar şi cu rezultate încurajatoare.

BIBLIOGRAFIE

Gherguţ, A., *Sinteze de psihopedagogie specială*, Editura Polirom, 2005

Stănică, I., Popa, M., *Psihopedagogie specială*, Editura Pro Humanitas – Bucureşti, 2001

Ionescu, M., *Educaţia şi dinamica ei*, Editura Tribuna învăţământului – Bucureşti, 1998

Puterea tehnologiilor și competențelor digitale

Prof. Tăutu Daniela
Școala Gimnazială Nr.1 Roșia,Bihor

O realitate evidentă în întreaga istorie a invățământului și educației este răspândirea largă a tehnologiilor digitale și accesul la internet care deschid noi posibilități și noi provocări. Transformarea digitală a schimbat societatea și economia, având un impact din ce în ce mai mare asupra vieții de zi cu zi. Pandemia a demonstrat că este esențial să existe un sistem de educație și formare pregătit pentru era digitală. Mai mult, a dus la accentuarea unor provocări și a unor inegalități existente între cei care au acces la tehnologiile digitale și cei care nu au acces, printre care se numără persoanele din medii dezavantajate.

Viitorul educației are, așadar, și o componentă digitală. Astfel, programele de skilling care contribuie la educația digitală a cetățenilor, pentru a-i ajuta pe aceștia să rămână competitivi pe piața muncii și a sprijini companiile să devină mai productive și mai eficiente, au devenit imperative..Influența crescândă a inteligenței artificiale va amplifica, pe termen lung, efectele transformării digitale a societăților noastre ale cunoașterii, aceasta putând oferi în viitor noi oportunități promițătoare pentru învățare, predare și formare. Pentru a le da tuturor persoanelor și tuturor cetățenilor posibilitatea să înțeleagă aceste evoluții, să participe la ele și să le influențeze, educația și formarea de înaltă calitate și incluzive sunt esențiale.

Competența digitală este una dintre cele opt competențe-cheie, concretizându-se în utilizarea cu încredere și în mod critic a întregii game de tehnologii ale informației și comunicațiilor pentru formare, comunicare și soluționare a problemelor în toate domeniile vieții Competența digitală este o competență-cheie transversală, care implică și permite formarea altor competențe-cheie (de exemplu, cunoașterea limbilor, studiul matematicii, sensibilizarea culturală, etc.) – este una din așa-numitele abilități ale secolului XXI care trebuie să fie asimilată de către toți cetățenii pentru a asigura participarea activă a acestora în societate și economie.

În ceea ce privește utilizarea în scop pedagogic a tehnologiilor digitale, factorul principal îl reprezintă competența digitală a cadrelor didactice, cu accent deosebit pe faptul dacă acestea consideră utilizarea tehnologiei digitale o valoare adăugată în activitatea de predare și în experiența de învățare a elevilor. La nivel european, acest lucru a fost surprins într-un cadru specific de competențe pentru cadrele didactice, Cadrul european pentru competența digitală a cadrelor didactice (Redecker, 2017). Competențele digitale ale profesorilor și practicile de predare și învățare asociate sunt de asemenea abordate în Cadrul european pentru organizații educaționale competente din punct de vedere digital (DigCompOrg).

Pe lângă capacitatea proprie a cadrelor didactice de a utiliza tehnologii digitale, este important să subliniem că pedagogia este un element central: un profesor nu trebuie să fie neapărat un foarte bun cunoscător al tehnologiilor pentru a le utiliza într-un mod care face experiența de predare și învățare mai bună. Profesorii trebuie să fie mai degrabă deschiși față de pedagogii inovatoare și să înțeleagă avantajele pe care aceste tehnologii le pot aduce în activitatea lor.

Este larg acceptat faptul că formarea competenței digitale trebuie să înceapă de la o vârstă mică, însă deciziile legate de tipologia tehnologiilor și timpul alocat acestora trebuie bine cântărite.

În cazul învăţământului primar, formarea şi dezvoltarea competenţelor digitale se va efectua atît în cadrul disciplinelor de bază, cît şi în cadrul componentelor curriculare opţionale(exemplu Jocul cu calculatorul). Un rol important în formarea şi dezvoltarea competenţelor digitale la acest nivel de învăţământ îi revine învăţământului non formal şi celui informal. Contexte non formale şi informale de învăţare a utilizării TIC – vizite la instituţii din comunitate în cadrul cărora sunt utilizate tehnologiile de informare şi comunicare (bancă, studio fotografic, întreprinderi, primărie, magazine

etc.);vizite la muzee tehnice sau expoziţii de specialitate;înregistrarea audio sau video cu ocazia unor evenimente speciale (vizite, serbări, expoziţii etc.) cu ajutorul diferitelor aparate şi softuri digitale;concursuri de jocuri educative pe calculator.

Există resurse și aplicații de învățare pe care le poate crea profesorul sau resurse deja existente sub formă de prezentări, lecții, fișe, imagini și clipuri pe care le putem folosi atât în timpul lecțiilor live, cât și ca teme de lucru pentru acasă. Aici lista e mai lungă și include aplicații precum ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl sau Digitaliada, precum și surse de inspirație pentru filme, teme și studiu individual. Tehnologia oferă, de asemenea, multe avantaje în evaluare și testare în comparație cu metodele mai tradiționale cu stiloul și hârtia. Aceasta poate, de exemplu, să asigure o mai bună eficiență din punct de vedere al conceperii.

Cu toate că transformarea erei digitale a impus, favorizat și îmbunătățit accesul la resurse TIC în școli, există diferențe semnificative între acestea, în funcție de mediul în care funcționează, urban sau rural, în detrimentul celor din urmă, cărora încă le lipsesc dispozitivele tehnologice de bază. Acest aspect constituie o dificultate majoră, în condițiile în care se așteaptă asigurarea de șanse egale la o educație de calitate, la acces la tehnologie, într-o societate care cere tineri pregătiți din punct de vedere tehnologic și digital. Desigur, investițiile în infrastructura digitală nu garantează în sine progresele în ceea ce privește educația digitală sau competența digitală a elevilor. Totuși, aceasta este într-o anumită măsură o condiție prealabilă pentru utilizarea tehnologiilor digitale în educație

Interesul evident al elevilor pentru activități ce presupun utilizarea internetului,conturează nevoia alfabetizării informaționale a elevilor, întrucât cei mai mulți nu posedă competențe de utilizare etică și legală a informațiilor din mediul online . Astfel, este necesară acordarea unei atenții sporite sarcinilor care ar putea viza alfabetizarea informațională și pe cea tehnologico-pedagogică, care să fie incluse în activitățile desfășurate cu ajutorul resurselor digitale.

Bibliografie:

1.Făt, Silvia; Labăr, Adrian Vicențiu, 2009, Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație, EduTIC 2009, Raport de cercetare evaluativă.

2.*** Repere pentru proiectarea şi actualizarea curriculumului naţional. Document de politici educaţionale, versiune de lucru, Institutul de Ştiinţe ale Educaţiei, mai, 2016. Disponibil la adresa www.ise.ro/?s=document+politici%2C+mai+2016

3.Noveanu, E.; Potolea, D., 2008, Informatizarea sistemului de învățământ: Programul S.E.I., Editura Agata, București.

4. Ranieri, M., Dezvoltarea competenţelor digitale (ghidul profesorului) http://cesie.org/media/VSAV-toolkit_ru.pdf (accesat 02.03.2017).

5. Standarde de competențe digitale pentru cadrele didactice din învățământul general, aprobate prin ordinul Ministerului Educației nr. 862 din 07 septembrie 2015.

Utilizarea unor metodologii de predare – învăţare - evaluare centrate pe elev

Prof.înv.primar Balaj Elena Adriana
Şcoala Gimnazială Dobra , structură Şcoala Primară Lăpuşnic,
com. Dobra ,jud. Hunedoara

Învăţarea centrată pe elev a marcat o adevărată revoluţie în învăţământul din şcoala românească. Astfel că, în locul unei şcoli care punea în centrul preocupărilor sale conţinutul învăţământului şi învăţătorul, nesocotind cerinţele elevului, astăzi este promovată şcoala în care elevul este considerat pionul principal, şcoala care ţine seama de interesele şi trebuinţele lui specifice, permiţând acestuia împlinirea sa.

Elevul trebuie să fie învăţat să treacă de la „a şti” la „a şti să facă”. Învăţătorul trebuie să manifeste creativitate profesională şi să utilizeze, în manieră modernă metodele clasice, dar şi strategiile noi de provocare şi dirijare a gândirii şi acţiunii elevilor, pentru a obţine eficienţă maximă. Elevul trebuie să fie ajutat să-şi manifeste şi să-şi dezvolte personalitatea, fiind lăsat să se exprime, să acţioneze conform cu preocupările, înclinaţiile şi interesele sale.

Promovarea metodelor moderne de instruire, a metodelor interactive, a devenit o reală necesitate. Este important ca elevul să ajungă să se identifice cu sarcina de învăţare. Accentul nu mai cade pe cantitatea informaţiilor pe care un elev poate s-o asimileze, ci pe valoarea informaţiei pentru acel elev. Elevii discern între ceea ce are valoare şi utilitatea practică şi ceea ce e lipsit de aceste proprietăţi. Ei trebuie să gândească critic, creativ, constructiv.

Învăţătorul trebuie să asigure un demers didactic adecvat învăţăturii active şi interactive folosind metode, procedee şi tehnici de învăţare eficiente, cu scopul dezvoltării gândirii critice a elevilor. Fără a exclude strategiile învăţământului tradiţional, învăţătorul trebuie să folosească şi strategii didactice moderne, care vor menţine interesul elevilor, vor avea atmosfera propice de învăţare şi vor ridica actul educaţional la nivelul necesar momentului în care trăim, începutul mileniului trei. Elevii nu trebuie să fie obiecte ale formării, ci subiecţi activi ce contribuie la propria formare. Iată câteva metode interactive de grup, tratate exact pe lecţiile, ce şi le însuşesc zi de zi elevii, din manualele alternative ce le folosim în şcoala noastră:

a). METODA CUBULUI

CLASA: a IV-a

DISCIPLINA: LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ

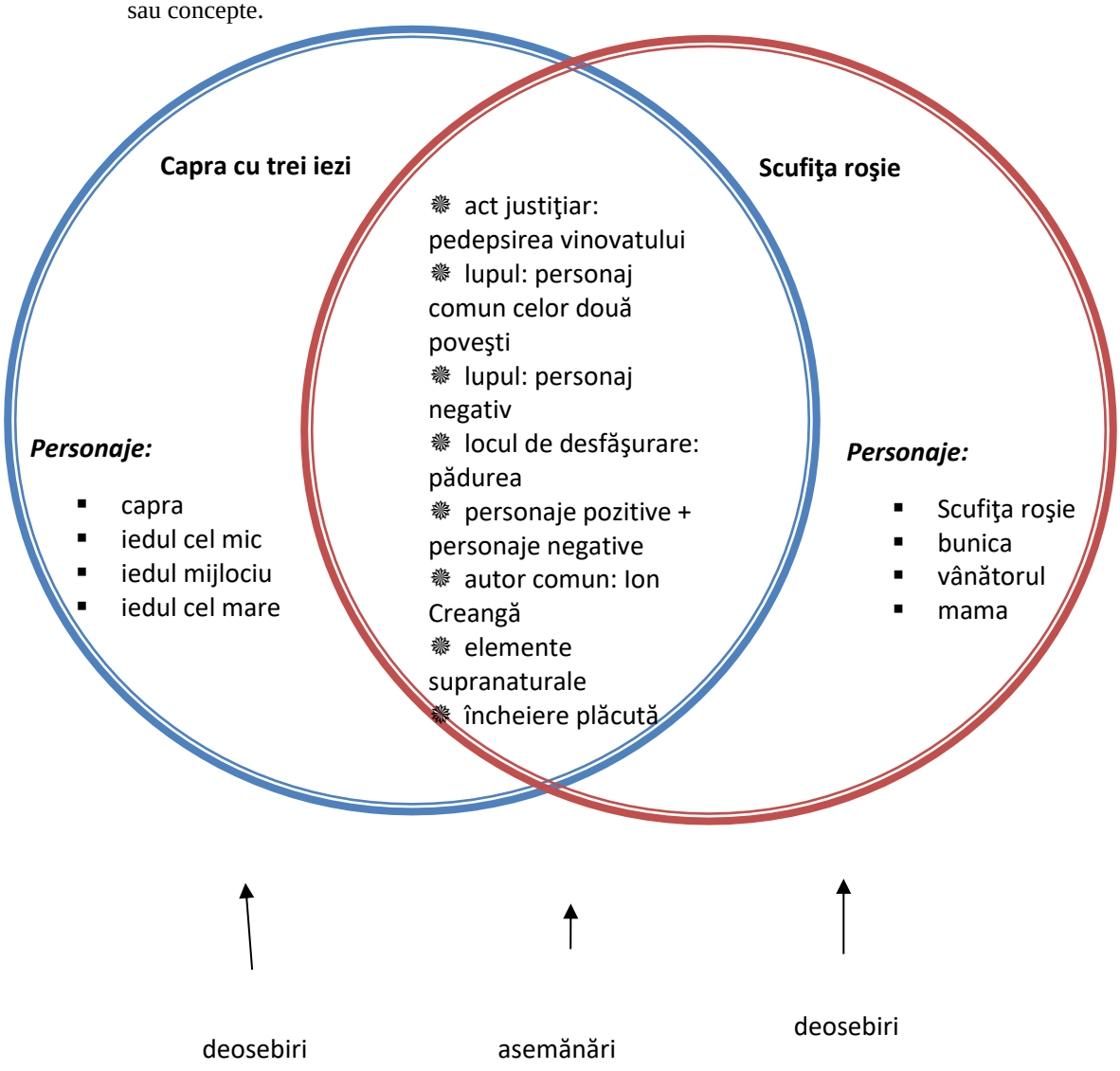
ARIA CURRICULARĂ: LIMBĂ ŞI COMUNICARE

TEMA : “ AMINTIRI DIN COPILĂRIE”, de Ion Creangă

DESCRIE Imaginaţi-vă că vă aflaţi în grădina mătuşii Mărioara. - Ce personaje vedeţi? - Ce culori vedeţi? - Ce sunete auziţi?	**COMPARĂ** Compară comportamentul tău cu cel al lui Nică. Ce ai fi făcut într-o asemenea situaţie?

ASOCIAZĂ Găsiţi însuşiri următoarelor cuvinte: cireşe…… vară…….creangă……. cânepă……..nuia…….. mătuşă…….	**ANALIZEAZĂ** Analizaţi pericolele situaţiilor în care este pus Nică. Ce ar fi putut păţi băiatul?
ARGUMENTEAZĂ Este sau nu vinovat Nică pentru stricarea plantaţiei de cânepă? De ce?	**APLICĂ** Dramatizaţi textul „Amintiri din copilărie”.

b).„Diagrama Wenn”
Clasa I
Disciplinal: Comunicare în limba română, Editura EDP, 2018
Unitatea de învăţare: „În familie”
Tema „În lumea poveştilor”
Obiectivul operaţional: Să analizeze comportamentul personajelor celor două poveşti evidenţiind asemănările şi deosebirile
Metoda: „Diagrama Wenn”: Este formată din două cercuri care se suprapun parţial. În intersecţia celor două cercuri se grupează asemănările, iar în spaţiile rămase libere din cercuri se notează deosebirile dintre două aspecte, idei sau concepte.

c).**METODA R.A.I.**

CLASA : a III-a

DISCIPLINA: **Educaţie civică**

ARIA CURRICULARĂ: **Om şi societate**

UNITATEA DE ÎNVĂŢARE: **Raporturile noastre cu ceilalţi oameni**

TEMA LECTIEI: **Familia**

- Ce înseamnă adopţie?
- Ce este familia?
- Din cine este formată familia?
- Ce fel de relaţii există între membrii familiei?
- Enumeră 3 reguli respectate de toti membrii familiei tale.
- Din cine este formata familia nucleară? Dar familia extinsă?
- Ce este familia monoparentală?
- Ce sarcini are fiecare membru din familia ta?
- Ce funcţii îndeplineşte familia?
- Membrii unei familii sunt legaţi prin relaţii de .....
- Pe ce se bazează relaţiile din cadrul familiei?
- Fiul mătușii este .....
- Sora tatălui meu este .....
- Mama mamei este .....
- Fratele mamei este .....

Bibliografie

1.Breben, S., Gongea, E., (2002) *Metode interactive de grup*, Editura Arves, Craiova

2. Silvia Breben , Elena Gongea, Georgeta Ruiu, Mihaela Fulga (s.a.) - *“ Metode interactive de grup”. Ghid metodic pentru învăţământul preşcolar, Editura Arves, Craiova*

3. Venera Mihaela Cojocariu – *“ Teoria şi metodologia instruirii”, EDP, Bucureşti*

ÎNVĂȚAREA CENTRATĂ PE ELEV

Prof. înv. primar NEACȘU MARIA RAMONA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”ION HELIADE RĂDULESCU”,
SECTOR 1, BUCUREȘTI

Trecerea la o metodologie mai activă, centrată pe elev, implică elevul în procesul de învăţare şi îl învaţă aptitudinile învăţării, precum şi aptitudinile fundamentale ale muncii alături de alţii şi ale rezolvării de probleme. Metodele centrate pe elev implică individul în evaluarea eficacităţii procesului lor de învăţare şi în stabilirea obiectivelor pentru dezvoltarea viitoare. Aceste avantaje ale metodelor centrate pe elev ajută la pregătirea individului atât pentru o tranziţie mai uşoară spre locul de muncă, cât şi spre învăţarea continuă.

Principii

Principiile care staul la baza învăţării eficiente centrate pe elev sunt:

- *Accentul activităţii de învăţare trebuie să fie pe persoana care învaţă şi nu pe profesor.*
- *Recunoaşterea faptului că procesul de predare în sensul tradiţional al cuvântului nu este decât unul dintre instrumentele care pot fi utilizate pentru a-i ajuta pe elevi să înveţe.*
- *Rolul profesorului este acela de a administra procesul de învăţare al elevilor pe care îi are în grijă.*
- *Recunoaşterea faptului că, în mare parte, procesul de învăţare nu are loc în sala de clasă şi nici când cadrul didactic este de faţă.*
- *Înţelegerea procesului de învăţare nu trebuie să aparţină doar profesorului – ea trebuie împărtăşită şi elevilor.*
- *Profesorii trebuie să încurajeze şi să faciliteze implicarea activă a elevilor în planificarea şi administrarea propriului lor proces de învăţare prin proiectarea structurată a oportunităţilor de învăţare atât în sala de clasă, cât şi în afara ei.*
- *Luaţi individual, elevii pot învăţa în mod eficient în moduri foarte diferite.*

Iată câteva exemple de învăţare centrată pe elev:

- *Procesul de predare are trei faze, iar fiecare necesita metode adecvate. (Vezi metoda PAR)*
  1. *Prezinta: Metode de prezentare de noi cunostinte elevilor sau de incurajare in a le gasi singuri, ceea ce poate implica fapte, teorii, concepte, povestiri etc.*
  2. *Aplica: Metode care sa-i oblige pe elevi sa aplice noile cunostinte care le-au fost doar prezentate. Aceasta este singura modalitate de a te asigura ca elevii formeaza concepte despre noul material pentru a il intelege, a si-l aminti si a il folosi corect pe viitor.*
  3. *Recapituleaza: Metode de incurajare a elevilor sa isi aminteasca vechile cunostinte in vederea clarificarii si concentrarii asupra punctelor cheie, asigurarii unei bune intelegeri si punerii in practica si verificarii cunostintelor mai vechi.*

- *Lecţia pleacă de la experienţele elevilor şi cuprinde întrebări sau activităţi care să îi implice pe elevi.*
- *Elevii sunt lăsaţi să aleagă singuri modul cum se informează pe o anumită temă şi cum prezintă rezultatele studiului lor.*

- *Elevii pot beneficia de meditaţii, în cadrul cărora pot discuta despre preocupările lor individuale cu privire la învăţare şi pot cere îndrumări.*
- *Aptitudinea elevilor de a găsi singuri informaţiile căutate este dezvoltată – nu li se oferă informaţii standardizate.*
- *Pe lângă învăţarea specifică disciplinei respective, li se oferă elevilor ocazia de a dobândi aptitudini fundamentale transferabile, cum ar fi aceea de a lucra în echipă.*
- *Se fac evaluări care permit elevilor să aplice teoria în anumite situaţii din viaţa reală, cum ar fi studiile de caz şi simulările.*
- *Lecţiile cuprind o combinaţie de activităţi, astfel încât să fie abordate stilurile pe care elevii le preferă în învăţare (vizual, auditiv, practic / kinetic)*
- *Lecţiile înlesnesc descoperirile făcute sub îndrumare şi solicită participarea activă a elevilor la învăţare.*
- *Lecţiile se încheie cu solicitarea adresată elevilor de a reflecta pe marginea celor învăţate, a modului cum au învăţat şi de a evalua succesul pe care l-au avut metodele de învăţare în cazul lor*

Predarea în vederea învăţării active: descrierea materialelor de instruire

- *Cadrele didactice şi elevii trebuie să fie conştienţi de stilurile de învăţare pe care le preferă şi, în consecinţă, de modul cum învaţă cel mai ine. În materialele de instruire se prezintă un simplu chestionar care se poate folosi pentru elevi la identificarea stilurilor lor de învăţare.*

Strategii de predare în vederea învăţării active

Învăţarea trebuie să cuprindă activităţi de prelucrare a noii materii învăţate, care trebuie legată de *ceea ce elevul ştie deja*. Sarcinile trebuie *să fie autentice, stabilite în context semnificativ şi legate de viaţa reală. Ele nu trebuie să implice doar repetarea unor lucruri, deoarece acest lucru duce la învăţarea “de suprafaţă” şi nu la învăţarea “de profunzime”.*

Având în vedere faptul că învăţarea elevilor va implica erori, *sarcinile trebuie să le ofere ocazia de a se autoevalua, de a corecta, de a discuta cu colegii, de a primi reacţia profesorului, precum şi de a face alte verificări de “conformitate cu realitatea”.*

Utilizaţi:

(I) Metode care necesita o pregatire sumara si putine resurse : Predare prin intrebari,
Bulgare de zapada, Brainstorming, Experimentul Gandului (Empatia),Roata ;
(II) Metode care implica materiale (fotocopii sau cartonase) ce se distribuie elevilor : Invatare cooperanta, . Puncte-cheie, Intrebari pe baza textului, Transformare,
Explicatiile elevilor, Harti/diagrame/desene, Rezumatul,

(III) Activitati care necesita putin mai multa pregatire; se incepe cu cele mai usoare :
Hotarari – Hotarari, Prezentarile elevului, Predare de catre elevi - Pentru predarea de aptitudini,Jigsaw – O metoda de invatare cooperanta, Controversa academica,. Intrebari ’’Bulgare de zapada’’, Invatarea individuala, Ochelari, Competenta de a judeca, Comparatie si contrast.

- *“Predarea prin întrebări” sau descoperirea sub îndrumare*
- *Explicarea sarcinilor care cer elevilor să îşi explice unii altora modul cum au înţeles un anumit lucru şi să elaboreze acest mod de a înţelege înainte de a-l exprima*
- *Punerea de întrebări şi răspunsuri de “diagnoză” şi utilizarea răspunsurilor greşite pentru a explora şi a corecta neînţelegerile. “Întrebările socratice”.*
- *Utilizarea sarcinilor şi întrebărilor care stimulează gândirea elevilor şi se bazează pe Taxonomia lui Bloom şi nu simpla reamintire. Aceste sarcini şi întrebări necesită mai multă gândire şi prelucrare.*

  Analiză: întrebări de tip “de ce”,

  Sinteză: întrebări de tip “cum”, “ai putea să”

  Evaluare: întrebări de judecată.

Aceste întrebări de rang superior impun elevilor să îşi creeze propriile concepţii cu privire la noua materie învăţată. Nu se pot face raţionamente pe marginea materiei învăţate înainte ca aceasta să fie conceptualizată; de aceea, întrebările care solicită raţionamentul vor determina conceptualizarea.

Bibliografie :

http://www.tvet.ro

www.geoffpetty.com

Strategii de lucru diferenţiat eficiente pentru elevul cu tulburări specifice de învăţare

Georgescu Andreea-Elena
Centrul Scolar de Educatie Incluziva:”Sfanta Filofteia”, Stefanesti

Dificultăţile de învăţare la copil pun în evidenţă o discrepanţă educativă semnificativă între potenţialul lor intelectual estimat şi nivelul performanţelor reale, discrepanţă care se poate asocia cu tulburări bazice în procesul de învăţare, dar care nu sunt consecinţa directă a deficienţelor mintale generalizate, a unor deficienţe senzoriale, a unor carenţe culturale sau educative sau a unor tulburări emoţionale severe.

Având în vedere aceste premise, diagnosticul diferenţial al dificultăţilor de învăţare este extrem de dificil de stabilit, simptomatologia putând fi uşor asociată sau confundată cu cea întâlnită în intelectul de limită, pseudodebilitatea mintală, tulburări ale scris-cititului sau retardului intelectual apărut pe fondul slabei stimulări sau al mediului sociofamilial alterat.

Dificultăţile de învăţare sunt întâlnite frecvent în copilăria mică şi mijlocie, dar şi la adolescent şi adult. Ele apar în activitatea de rezolvare a sarcinilor de învăţare şi desemnează un comportament inadecvat, ineficient, inoperant, cu randament scăzut. Elevii cu dificultăţi de învăţare prezintă întârzieri semnificative faţă de nivelul obişnuit al achiziţiilor şcolare, în raport cu programa şi cu cadrul de referinţă constituit de majoritatea colegilor.

Altfel spus, aceşti copii prezintă forme de dificultate intelectuală de tip şcolar care decurg din discordanţa existentă între nivelul intelectual şi performanţele şcolare, exprimate în însuşirea necorespunzătoare a cunoştinţelor prevăzute în programele şcolare, urmată de un retard şcolar.

Stabilirea dificultăţilor de învăţare se face prin evaluare pedagogică sumativă bazată pe programele în care sunt incluse obiectivele învăţării şi standardele de performanţă.

Se poate spune că dificultăţile de învăţare se manifestă, cu predilecţie, în zona capacităţilor instrumentale: vorbit, scris, citit, calcul.

Originea dificultăţilor de învăţare propriu-zise este plasată în:

- disfuncţii uşoare la nivel perceptiv şi psihomotor;
- tulburări ale schemei corporale şi lateralităţii;
- orientarea spaţio-temporală deficitară;
- întârzierea în dezvoltarea limbajului (recepţie, înţelegere, pronunţie);
- lentoarea proceselor intelectuale (valoarea coeficientului de inteligenţă cuprinsă în intervalul 75-90).

În ultimele decenii au apărut mai multe teorii care încearcă să explice dificultăţile de învăţare si să clasifice tipologia diversă a acestora.

Cele mai importante teorii sunt: *teoria proceselor, teoria modelului gestalt-ist, teoria neuropsihologică* şi mai recent *teoria ecologică*.

Teoria proceselor (S. Kirk şi colaboratorii, 1967) menţionează trei categorii de procese esenţiale care ar putea fi invocate în determinarea dificultăţilor de învăţare la copii: procesele de recepţie, procesele de organizare, procesele de expresie. Fiecare dintre aceste categorii de procese este structurată pe două niveluri: nivelul automatizării şi nivelul reprezentării. Fiecare nivel, prezintă două canale de comunicare: canalul senzorial (cu două subcanale: vizual şi audutiv) şi canalul motor.

În practică, această teorie poate fi înţeleasă astfel:

a) în procesele de recepţie, la nivel de reprezentare identificăm aptitudinile psiholingvistice de înţelegere auditivă şi vizuală, precum şi conştientizarea lor tactil-kinezetică, iar la nivelul automatizării funcţionează aptitudinile psiholingvistice de recunoaştere şi discriminare a stimulilor auditivi şi vizuali, precum şi discriminarea lor tactilă şi motorie;

b) în procesele de organizare, la nivelul de reprezentare identificăm aptitudini psiholingvistice de asociaţii auditiv-vizuale, iar la nivelul automatizării identificăm aptitudini psiholingvistice de integrare auditivă si vizuală, dar şi de memorie secvenţială audiovizuală;

c) în procesele de expresie, la nivelul de reprezentare identificăm aptitudini psiholingvistice de expresie articulatorie şi fluiditate lexicală, iar la nivelul automatizării identificăm aptitudinile de execuţie biomecanică (motricitatea fonoarticulatorie) a actelor vorbirii.

În realitate, subcanalele auditiv, vizual şi motor sunt prezente într-o anumită proporţie conjuncturală, fără ca vreunul dintre ele să lipsească. Această teorie are un caracter practic şi oferă o paradigmă oarecum mecanicistă în sprijinul diagnosticienilor şi educatorilor, pentru o mai bună înţelegere a parametrilor specifici (procese, niveluri, canale) şi pentru o mai eficientă intervenţie în activităţile educativ-recuperatorii.

Teoria modelului genstalt-ist (Hovck şi Şherman, 1979; Winograd şi Smith, 1989) evidenţiază limitele perceptive în conturarea şi integrarea „gestalt-ului”, adică a globalităţii modelellor mentale, logice (asemenea unui copil care, din diverse motive, nu reuşeşte să asambleze piesele disparate ale unui puzzle într-o imagine integrală), din cauza unor dificultăţi în: cunoaşterea semnificaţiei unui text sau mesaj, surprinderea ideii principale, asocierea cu experinţe informaţionale similare sau compatibile, interpretări pe marginea unui text, elaborarea de deducţii şi concluzii, emiterea de predicţii şi ipoteze etc. Comparativ cu teoria proceselor, această teorie evidenţiază şi importanţa imaginilor verbale, a memoriei, gândirii şi imaginaţiei care participă la înţelegerea elementelor de legătură din structura gestalt-ului.

Teoria neuropsihologică (Batchelor şi Dean, 1991) apreciază că manifestările din spectrul dificultăţilor de învăţare se situează convenţional în câmpul normalităţii sub forma unor „insule” de funcţionalitate inadecvată a structurilor neuropsihice; acestea pot să dispară un timp, să reapară episodic sau să aibă grade diferite de manifestare în funţie şe de calitatea proceselor nervoase cerebrale din ariile învecinate. O altă explicaţie plasează dificultăţile de învăţare în extrema unui continuum de variaţie normală a funcţionării creierului uman la care nu se pot detecta anomalii neurosomatice propriu-zise, ci doar unele dezechilibrări funcţionale inexplicabile şi repetabile.

Teoria ecologică (Bartolli, 1990) exprimă o poziţie relativ recentă care pune accent pe calitatea factorilor din mediul de învăţare, respectarea cerinţelor educaţionale ale individului şi pe calitatea relaţiilor dintre actorii implicaţi în actul învăţării (relaţiile între elevi, relaţiile profesori-elevi etc.). Ecologiştii susţin că realitatea curentă determină şi produce din plin o învăţare activă şi funcţională, într-un veritabil ecosistem în interacţiune cu el însuşi, un ecosistem cognitiv, cultaral, informaţional şi comunicaţional care tinde să se autoechilibreze, cu condiţia să nu intervină din afară, în mod brutal şi imperativ, factori de decizie arbitrari care să afecteze procesul educaţional şe de asimilare a cunoştinţelor şcolare.

Abordarea copilului cu dificultăţi de învăţare în şcoală este o problemă, care se amplifică şi se permanentizează, iar varietatea acestor dificultăţi în ceea ce priveşte tipul, gradul şi particularităţile de manifestare de la un copil la altul nu permite o abordare generală, exhaustivă a fenomenului. Teoretic, acestă dilemă ar putea fi analizată din cel puţin trei perspective: **bazal-conceptuală, factorial-determinativă şi formal-procedurală.** În ce priveşte **perspectiva bazal-conceptuala** accentul este pus pe abordarea procesuală (intervenţii acţional-stimulative şi terapeutic-recuperative), abordarea directă (construirea de programe educative individualizate axate pe dezvoltarea ariilor instrumentale din

domeniul limbajului, cititi-scrisului, calculului matematic, raţionamentului logic etc.) şi abordarea comportamental-pragmatică (bazată pe analiza comporatamentului şi dezvotarea unei noi conduite de învăţare, valorificând achiziţiile anterioare ale copilului).

Perspectiva factorial-determinativă are în vedere identificarea şi considerarea factorilor din şcoală, care depind sau nu de cadrul didactic. Experienţa practică demonstrează că o serie de factori sunt în afara controlului educatorului (nivel scăzut al inteligenţei, probleme ce ţin de ambienţa familială) dar sunt şi o serie de factori aflaţi sub controlul educatorului (identificarea precoce a predispoziţiilor şi al dificultăţilor de învăţare, strategiile şi metodele didactice utilizate, organizarea procesului de învăţământ, selecţia şi prezentarea sarcinilor de învăţare etc.). **Perspectiva formal-procedurală** are un caracter de concreteţe şi pragmatism accentuat, bazat în cele mai multe cazuri pe aplicarea unor algoritmi sau a unor paşi de intervenţie care se adaptează în raport cu tipul şi stadiul dificultăţilor de învăţare, precum şi cu personalitatea copilului. Pentru exemplificare, în cazul dificultăţilor de învăţare a scris-cititului, alegerea rutei vizuale sau, dimpotrivă, a celei fonologice se face în funcţie de situaţia specifică a copilului dislexic şi disgrafic în traseul străbătut de acesta până în situaţia prezentă.

Profilaxia dificultăţilor de învăţare se înscrie şi ea pe linia destul de controversată a teoriilor explicative şi a etiologiei anlizate până acum.

Examinarea posibilităţilor de prevenire a dificultăţilor de învăţare este de cele mai multe ori un demers dificil şi hazardant, dar acest fapt nu trebuie să constituie argumente în favoarea indiferenţei sau neglijării acestei realităţi. Dacă grupul cauzelor biofiziologice nu ne oferă prea multe motive de optimism, în schimb cauzele psihologice şi mai ales, cele care ţin de mediu încurajează semnificativ speranţa şi efortul specialiştilor în prevenirea parţială a dificultăţilor de învăţare, fiind cauze controlabile într-o anumită măsură de adultul, părintele, educatorul sau specialistul din preajma copilului.

Bibliografie :

Alois Gherguţ- *Sinteze de psihopedagogie specială. Ghid pentru concursuri şi examene de obţinere a gradelor didactice*
Dorina Sălăvăstru- *Didactica psihologiei. Perspective teoretice şi metodice*
Romiţă B. Iucu- *Instruirea şcolară. Perspective teoretice şi aplicative*
Elena Joiţa- *Pedagogia-ştiinţa integrativă a educaţiei.*

Diferiți, dar totuși egali

Ciaușu Alexandru
Școala Gimnazială nr. 183

Lumea contemporană este tot mai dinamică, influenţând politicul, economicul, socialul. Printre primele sectoare sociale afectate de aceste schimbări de durată a fost şi rămâne învăţământul, îndeosebi cel pentru copiii cu cerinţe educative speciale - o problemă cronică a sistemului educaţional, care nu poate răspunde exigenţelor speciale din motive obiective şi subiective.

De altfel problematica persoanelor cu nevoi speciale, a celor cu dizabilităţi este una cu ramificaţii puternice în toate sferele societăţii, nu doar în domeniul educaţiei. În acest sens discursurile la toate nivelurile sociale şi politice vizează aspecte legate de egalitate pentru toţi oamenii, acces egal la resursele societăţii, fie ele de natură materială sau nu. Incluziunea nu este un concept sterp, aplicat doar la mediul şcolar. Din contră, problematica incluziunii, a diversităţii, este o sursă fecundă de politici, dezbateri şi acţiune socială. În principal una din dezideratele acestor politici este aceea de a asigura o schimbare durabilă la nivel de societate faţă de persoanele cu dizabilităţi, schimbare care să se integreze în mai larga cerinţă a acceptării şi promovării diversităţii.

Este de netăgăduit că persoanele cu dizabilităţi sunt într-o poziţie de mare vulnerabilitate socială, vulnerabilitate ridicată de-o parte de situaţia lor specifică de persoană cu dizabilităţi dar pe de altă parte şi de reacţia şi modul în care societatea tratează aceste persoane. Iată graniţele şi condiţiile care afectează viaţa acestor persoane, graniţe şi condiţii care trebuie adresate de către politicile şi strategiile de creştere a incluziunii sociale. Şcoala, prin misiunea ei de instituţie formatoare de personalităţi, alături de misiunea de a transmite bagajul de cunoştinţe ale unei societăţi, este un mediu care este prioritar pentru începerea şi implementarea politicii incluzive. Să ne gândim doar la perioada pe care un copil o petrece în şcoală.

Trecând de la discuţia asupra beneficiilor educaţiei incluzive şi a locului ei în cadrul politicilor generale privind incluziunea este bine să accentuăm faptul că vorbim de un proces, şi nu de un fapt. Această trecere a societăţii în general şi a şcolii în special către acceptarea diversităţii şi educaţia incluzivă este o procesualitate, nu se poate întâmpla peste noapte. Din acest motiv este important să privim şi la mecanismele prin care acest proces este facilitat sau din contră, întâmpină rezistenţe din partea actorilor câmpului social / educaţional.

Lucrarea de faţă adresează această problemă - încearcă să ofere o alternativă, un model de acţiune pentru facilitarea trecerii la educaţia incluzivă. Accentul acestui model este pe cadrele didactice, şi propune o abordare informală a proceselor de formare continuă a acestora în cadrul instituţiei şcolare unde activează.

Astfel, punctele tari ale acestui concept au fost evidenţiate în cazul lucrării de faţă printr-un experiment care a întregit o analiză de diagnoză mai largă. S-au scos în evidenţă prin această diagnoză un număr de obstacole, rezistenţe din partea actorilor - cadre didactice a câmpului educaţional, rezistenţe şi lipse de competenţe care împiedică implementarea cu eficacitate maximă a strategiei de trecere la educaţia incluzivă. Programul de formare continuă internă a fost construit ca un model pilot a ceea ce se poate face la nivelul şcolii pentru a realiza această trecere cât mai uşor şi mai eficient.

Nimic din ceea ce făureşte omul în efemera sa existenţă pe acest pământ nu se ridică atâta la sublim, lacreaţie, la dăruire de sine, jertfă şi împlinire, pe cât este creşterea, educarea şi dezvoltarea copiilor – cea mai deplină şi sensibilă bucurie a vieţii. Ei sunt rostul nostru de a fi, nu numai ca indivizi ci şi ca popoare. De buna lor creştere, educare şi cultivare depinde viitorul umanităţii. De aceea, începutul de drum, pentru copiii de astăzi înseamnă şi începutul de drum, al viitoarei societăţi care se dezvoltă odată cu ei. Educaţia copiilor reclamă o preocupare deosebită din partea tuturor factorilor

implicaţi în această misiune fundamentală. Alături de copiii din şcolile generale, cresc şi se dezvoltă şi o altă categorie de copii şi anume, cei cucerinţe sau nevoi speciale. Fiecare copil prezintă particularităţi individuale şi de relaţie cu mediul, trăsături care necesită o evaluare şi o abordare personalizate. Copiii cu deficienţă au şi ei aceleaşi trebuinţe de bază încreştere şi dezvoltare ca toţi copiii: nevoia de afectivitate şi securitate, de apreciere şi întărire pozitivă, de încredere în sine, de responsabilitate şi independenţă. Aceşti copii au în acelaşi timp şi anumite necesităţi particulare, specifice şi individualizate. Ei sunt la rândul lor diferiţi din punct de vedere al temperamentului, capacităţilor, motivaţiei, chiar dacă prezintă acelasi tip de handicap.

Tulburările în plan intelectual cât şi comportamental se influenţează şi se intensifică reciproc, ducând la neadaptarea copilului la şcoală şi societate. Mulţi copii sunt sau devin turbulenţi în mediul familial sau şcolar pentru că sunt permanent nemulţumiţi în ambianţa socială în care trăiesc, datorită eforturilor la care sunt solicitaţi, acasă sau la şcoală, eforturi care depăşesc deseori posibilităţile de care ei dispun. Aşa cum copilul hipoacuzic nu poate înţelege întrebarea pusă de învăţător, cel cu deficienţe de vedere nu vede bine cescrie la tablă, sau cel cu semipareză dreaptă nu poate folosi eficient mâna dreaptă ca să scrie caligrafic şicorect, tot aşa copilul cu deficit intelectual nu poate să ţină pasul cu restul clasei în asimilarea cunoştinţelor predate, fie că ritmul lui de învaţare este lent, fie că are dificultăţi de înţelegere sau de citire-scriere etc. Acestor copii li se accentuează nemulţumirea şi starea de inconfort psihic, de nelinişte permanentă, pentru că situaţiile de inferioritate continuă în care se află conduc la insuccese, datorate în primul rând incapacităţii de a-şi însuşi materiile predate.

Starea de tensiune în care trăiesc aceşti copii dă naştere la reacţii decomportament care îngreuiază exersarea funcţiilor intelectuale şi în acelaşi timp înrăutăţeşte relaţiile sociale dintre copil şi familie, pe de o parte, dintre copil şi şcoală, pe de altă parte. Aceşti copii, de cele mai multe ori, constituie cazuri problemă pentru familie şi pentru colectivităţile normale. Dacă nu sunt depistate la timp, aceste cazuri vor duce la insuccesele şcolare, neadaptările în colectiv, ca în final să culminze cu eşecurile profesionale. Deoarece familia nu oferă întotdeauna mediul propice, specializat să poată constitui la recuperarea parţială sau totală a acestor copii, iar şcoala de masă nu este încă pregătită să se ocupe îndeaproape de aceşticopii cu deficit de intelect, aceşti copii vor fi îndrumaţi spre şcolile speciale, care au cadre specializate pentrua se ocupa de instruirea, educarea şi recuperarea lor. La fel ca şi copilul normal, pentru dezvoltarea maximă a capacitaţilor sale, copilul deficient mintal are nevoie de condiţii specifice din punct de vedere instructiv-educativ. Aceste condiţii le oferă şcoala specială, care îl sprijină să depăşească retardul funcţiilor sale intelectuale.

Dacă în şcoala de masă, un copil cu handicap de intelect este comparat prin posibilitaţile sale inferioare de înţelegere şi adaptare la colectivitate, în şcoala specială acest complex dispare, iar copilul ia contact cu un personal didactic specializat, care ştie să depună mult suflet în instruirea şi educarea acestor copii. Dacă un copil normal învaţă din proprie iniţiativă, spontan, simte nevoia de a învaţa şi se descurcă în mare parte singur, copilul deficient nu are curiozitatea şi nici tendinţa de a învaţa. Totuşi trebuie să înveţe, dar va reuşi numai dacă va beneficia de mult ajutor din partea cadrelor didactice.

Plasticitatea şi dinamismul sistemului nervos conferă copilului deficient posibilităţi suficiente deevoluţie, dar într-un ritm mai lent, desigur. S-a dovedit că deficitul funcţional al unor zone lezate ale creierului poate fi compensat prin preluarea funcţiilor respective de catre alţi centri nervoşi. Chiar dacă sunt atinse funcţiile psihice superioare: gândirea, memoria, atenţia, imaginaţia, copilul poate totuşi să înveţe unele activităţi practice mai simple. El învaţă în primul rând prin imitare. Prin imitaţie îşi însuşeşte multe deprinderi legate de autonomia lui personală şi de comportare civilizata în mediul social, învaţă, deasemenea, unele abilitaţi manuale care îi vor da posibilitatea încadrării în producţie, după terminarea şcolii profesionale.

Obiectivele instructiv-educative ale învaţamântului special au o arie mai restrânsă, bazându-se nu atât prin a-i forma elevului o vastă cultură generală, cât prin a-l abilita în domeniul prectic. Bineînţeles că sarcina învăţatorilor care lucrează cu aceşti copii, este de a le forma deprinderi corecte de citire şi scriere, pe baza cărora ei vor reuşi să cunoască mai profund realitatea şi să se adapteze mai uşor la condiţiile vieţii cotidiene. Pornind de la premisa că deficienţa mintală nu este o boală, pentru că deşi a fost determinată de un agent patogen, acesta nu mai acţionează în prezent, nu tulbură funcţiile vitale şi nici capacitatea deactivitate, copilul deficient mintal este totuşi un individ cu o personalitate specifică în sfera mare anormalitatii care tinde spre normalizare deplină, în condiţiile unei educaţii specializate.

Educaţia unui astfel de copil este mai lentă pentru că vizează nu simpla sa formare şi dezvoltare, cirecuperarea individului prin compensarea efectului handicapului. Afirmam mai devreme că educarea deficientului mintal este lentă, dar nu imposibilă. Cele mai semnificative terapii ocupaţionale utilizate în şcolile special sunt: ludoterapia, muzicoterapia, ergoterapia şi terapia prin dans. Obiectivul fundamental al tuturor formelor de terapie ocupaţională constă în recuperarea personalitaţii copilului, în ansamblul ei, indiferent de tipul şi profunzimea handicapului său. O importanţă deosebită, în munca cu elevii deficienţi, se acordă meloterapiei. Meloterapia se încadrează în vasta arie a psihoterapiei prin artă.Valoarea terapeutică a muzicii rezultă din multiplele influenţe pe care le are asupra psihiculuiuman. Muzica declanşează procese afective dintre cele mai variate şi neaşteptate, de la emoţia muzicală,cu o gamă largă de manifestare – bucurie, trăire interioară, sentimentul armoniei , înălţare spirituală – până la descărcări de exaltare colectivă. Jocurile vor trebui alese în acord cu tipul deficienţei copiilor şi vor avea caracter recreaţional,astfel încât elevii să poată realiza succese, contribuind la redarea încrederii în propriile capacităţi şi obţinerea de performanţe superioare.

Din cele prezentate, dorim să scoatem în evidenţă faptul că învăţătorul care lucrează cu elevii deficienţi, prin toate formele de activităţi organizate, contribuie cu consecvenţă la dezvoltarea funcţiilor şi proceselor psihice ale fiecărui elev, cât şi la cultivarea trăsăturilor sale de personalitate în ansamblul lor. S-a dovedit de către psihologi că temperamentul şi caracterul pot fi educate cel mai bine prin intermediul activitatii organizate pe grupuri de elevi, iar aptitudinile şi talentul lor pot fi puse în evidenţă numai prin intermediul analizei produselor acestora, rezultate în urma activităţilor desfăşurate. Învaţământul special are ca obiective valorificarea maximă a potenţelor biologice şi psihice ale copiilor deficienţi mintal, stimularea şi corectarea dezvoltării lor fizice şi intelectuale, pregătirea pentru integrarea socio-profesională.

„DIFERITI DAR TOTUSI EGALI”
„Incluziune și diversitate în școala românească”

ANTON MIHAELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CIPRIAN PORUMBESCU”

Educația integrată este privită ca un proces cu o evoluție total diferită de cea tradițională în care au loc reformulări de concepte și teorii legate de normalizare ca un proces prin care se asigură accesul la tiparele existențiale si la condițiile de viață cotidiană pe cât mai apropiat posibil de caracteristicile de viață obișnuite, pentru toate categoriile de persoane, astfel încât sa se aibă în vedere nu numai felul în care persoană/copilul cu dizabilități se adaptează la mediu, ci mai ales la felul în care mediul este pregătit să primească și să integreze aceste categorii de persoane. Incluziunea este adeseori asociată cu elevi care au dizabilități sau care au nevoi educaționale speciale. De fapt, incluziunea se referă la educația școlară a tuturor copiilor si tinerilor, conform conceptului "Școala pentru toți".

Inițiativele actuale de îmbunătățire a sistemului educației inclusive se transformă în modalități interactive croite pe valorile incluziunii. Ele nu sunt o alternative care să vizeze creșterea performanțelor școlare, ci un ansamblu de propuneri menite sa întemeieze educația elevilor pe relații de colaborare, pe îmbunătățirea mediului de învățare și predare. În atingerea acestor deziderate, abordările psihopedagogice încurajează conturarea unei perspective asupra învățării în care copiii și tinerii sunt implicați activ integrând ceea ce li se preda cu propria lor experiență de viață. Este un document practic, care analizează toate aspectele din școală relevante pentru incluziune: pregătirea și atitudinea personalului, amenajarea clădirii si a claselor școlare, precum și a terenurilor de joacă, atragerea elevilor la transpunerea în practică a valorilor incluziunii.

Demararea procesului integrării ca și al studiilor pe aceasta tema, continuă și în prezent, când putem afirma că pe baza acumulării unei experiențe teoretice și practice s-a conturat o concepție și o strategie mai clară, cu specific românesc din care au fost dominante tradiții, principi și valori ale școlii românești susținute de echipe de cadre didactice, părinți, pedagogi, cercetători și reprezentanți ai unei organizații a persoanelor cu dizabilități, a școlilor publice cu o bogată experiență în încurajarea implementării educației inclusive. Demersurile inițiale, experimentale până la urmă, din școlile primare și gimnaziale, iar apoi, versiunile modificate și extinse la nivelul școlilor profesionale și liceale au ajutat în identificarea unor resurse de dezvoltare, care altfel ar fi fost omise.

Ele au sugerat, de asemenea, modalități specifice, uneori alternative care au permis îmbunătățirea actului educațional, devenind specific aspectului incluziv urmărit. Cele mai multe școli integratoare s-au adresat școlilor speciale cu care s-au asociat si lucrează în colaborare cu personalul didactic specializat în problematica copiilor cu cerințe educaționale speciale, inspectoratelor școlare, a inspectorilor de specialitate, deoarece au ajuns la concluzia ca astfel de colaborări le dau un impuls pentru a continua eforturile de incluziune a copiilor cu nevoi speciale, ca primesc răspunsuri la întrebările care până atunci nu existaseră în școli.

Modalitatea prin care fiecare școala a înțeles problematica integrării copiilor cu cerințe educaționale speciale a fost se pare unanimă, dar planificarea privind procesul de dezvoltare in egalizarea șanselor a fost diferită. Unele școli încep, de exemplu, cu folosirea materialelor cu scopul de a conștientiza nevoia incluziunii. Aceasta poate sa conducă mai apoi la o munca mai profundă. Alte școli au adaptat curriculum școlar promovând modalități alternative de predare și de învățare. În alte școli s-a procedat la analize sociologice de tipul sociogramelor, s-au făcut cercetări individuale si de grup realizate de cadrele didactice din școala pentru a analiza fenomenul incluziunii.

O prima imagine a conceptului incluziunii este schimbarea. Incluziunea implica schimbare. Ea este un proces care poate creste practic la nesfârșit nivelul învățării și al participării pentru toți elevii. Incluziunea educațională presupune:
-valorizarea egala a tuturor elevilor si a personalului;

-creșterea participării tuturor elevilor la educație si, totodată, reducerea numărului celor excluși din cultură și valorile comunității promovate prin școala de masa;
-restructurarea culturii, a politicilor si a practicilor din scoli, astfel incit ele sa răspundă diversității elevilor din localitate;
-reducerea barierelor in învățare si participare pentru toți elevii, nu doar pentru cei cu dizabilități sau cei etichetați ca având nevoi educaționale speciale;
-însușirea cunoștințelor rezultate din încercările de depășire a barierelor de accesare a școlii și de participare din partea unor elevi;
-înțelegerea diferențelor dintre elevi ca resursă pentru procesul de învățare, nu ca o problema ce trebuie depășită;
-recunoașterea dreptului elevilor la educație în propria lor localitate.

Într-o societate egocentristă omul uită că trăiește în comuniune cu alți oameni și că alături de el se află semeni ce au nevoie de înţelegerea şi sprijinul său. Astăzi, mai mult decât oricând trebuie să învăţăm să ne acceptăm, să învăţăm să respectăm principiile democraţiei autentice, pentru că numai împreună vom reuşi să coexistăm într-o societate democratică europeană.

Diferiţi, dar egali – este un principiu al egalităţii şi respectului reciproc. Trebuie să învăţăm să ne respectăm reciproc, să comunicăm, să ne tolerăm, să cooperăm cu ceilalţi, deoarece doar aşa nu vor mai exista diferenţe între noi cei care suntem diferiţi,dar totuşi egali.

Educaţia interculturală constituie o opţiune ideologică în societăţile democratice şi vizează viitorii cetăţeni să facă cea mai bună alegere şi să se orienteze în contextul schimbărilor intervenite în sistemele de valori.

Ea trebuie să devină o constantă a pregătirii cadrelor didactice şi să-şi pună amprenta asupra programelor şcolare şi materiilor de învăţământ, asupra priorităţilor educative, asupra criteriilor de evaluare a competenţelor şi comportamentelor, asupra relaţiilor cu părinţii şi comunitatea, permiţând formarea comportamentelor în comunicare, cooperare şi încredere în cadrul grupului; respect reciproc, toleranţa faţă de opinii diferite. Dorinţa de progres real, afinităţile profesionale, aspiraţiile şi preocupările comune au constituit premisele proiectelor interşcolare la care conlucrează partenerii. Din experienţa acumulată considerăm că, cele mai eficiente demersuri didactice menite să integreze copiii în activitatea şcolară sunt cele prin care le prilejuim cât mai multe ocazii să acţioneze împreună, să se joace laolaltă, să descopere lucruri noi împreună, oferindu-le copiilor o multitudine de experienţe de învăţare, înlesnind astfel integrarea în învăţământul de masă .

Toţi suntem diferiţi, dar în acelaşi timp, egali. Semnul de egalitate care s-ar pune în relaţiile pe care le împărtăşim cu cei din jurul nostru nu vine din spaţiul pe care-l ocupăm şi nici de la ceea ce considerăm că ceilalţi aşteaptă de la noi. Semnul de egalitate este dat de respectul faţă de cei de lângă noi şi de posibilitatea de comunicare pe care trebuie să o valorificăm. Posibilitatea care ne este oferită necondiţionat şi care trebuie valorificată cu grijă pentru a identifica oportunităţile oferite de convieţuirea cu ceilalţi.

Potrivit studiilor internaționale privind evoluțiile la nivel mondial, în ultimele decenii s-au înregistrat progrese notabile în ceea ce privește protecția și asigurarea respectării drepturilor copiilor, în particular, a dreptului la educație. Există o abordare generală privind importanța educației și a asigurării accesului la educație pentru toți copiii, ca mod de realizare a altor drepturi fundamentale ale omului și mijloc de modelare a dezvoltării viitoare a umanității. Acest consens a fost tradus în acțiuni concrete care au propulsat procese ample, ce au contribuit la aducerea în mediile educaționale a milioane de copii, altădată respinși și excluși. Totuși, deși există un cadru cuprinzător de instrumente, standarde şi angajamente privind drepturile copilului şi de monitorizare a progreselor realizate în acest domeniu, realitatea curentă pentru milioane de copii la nivel global contrastează puternic cu aceste angajamente şi obiective. Disparitățile economice

și, parțial, cele socio-culturale, sărăcia, migrația, dispersarea familiilor, dizabilitatea sunt doar câțiva din factorii care determină riscul de izolare socială a unor categorii de indivizi, principiile coeziunii și solidarității umane fiind puternic afectate. Manifestarea cea mai evidentă a acestui fenomen este excluderea de la educație, cu repercusiuni puternice asupra inserției sociale, în general. Situația respectivă explică importanţa deosebită acordată educației incluzive ca fenomen și proces promovat în scopul stabilirii echității sociale. Cele mai actuale orientări în domeniul incluziuni statuează importanța câtorva principii-cheie în vederea asigurării educației incluzive efective și de calitate. Unul din acestea vizează formarea cadrelor didactice (educatori, învățători, profesori, psihologi, logopezi etc.), astfel încât acestea să posede atitudinile, valorile și competențele corespunzătoare și necesare pentru activitate eficientă în mediul educațional incluziv. Cadrele didactice profesioniste, bine instruite, sunt esențiale pentru realizarea demersului de incluziune, educație de calitate echitabilă și învățare de-a lungul vieții pentru toți. Este vital ca fiecare cadru didactic, care activează la orice nivel al sistemului de învățământ, să fie pregătit pentru a organiza și realiza un proces educațional cuprinzător, ce creează acces și participare reală și asigură performanțele celor care învață.

Complexitatea atribuţiilor pe care le exercită zilnic cadrul didactic impune o foarte bună cunoaștere de către acesta a informațiilor care ţin strict de specialitatea sa, dar și a unor conținuturi trans-disciplinare pentru a realiza obiectivele unei educații de calitate. În această ordine de idei, este necesar ca sistemul de formare inițială a cadrelor didactice să cuprindă programe ce abordează în complexitate problematica educaţiei incluzive, să conducă spre dobândirea de astfel de cunoștințe și abilități care să asigure că toate cadrele didactice sunt familiarizate cu metodo logiile centrate pe copil, sunt capabile să predea în medii diferite și să realizeze în mod adecvat predarea diferențiată, să valorifice punctele forte ale copiilor și să răspundă necesităţilor lor. Promovarea incluziunii și predarea din perspectivă incluzivă necesită o viziune largă și competențe specifice pe care trebuie să le posede toate cadrele didactice, nu doar, cum se crede în mod eronat, cele care asistă direct un copil cu cerințe educaționale speciale. Educația incluzivă și sistemele de învățământ, în general, au evoluat până în punctul în care toate cadrele didactice trebuie să știe că diversitatea este prezentă în grupurile de copii la toate nivelurile de educație și că abordarea diferitelor cerințe ale copiilor este ceea ce marchează fundamental noile tendințe în educație. În acest cadru general, pedagogii trebuie să fie pregătiți pentru inovarea continuă în domeniul tehnologiilor educaționale, astfel încât să răspundă necesităților diferite și în continuă schimbare ale celor care învață. Aspectul-cheie al inovării, care trebuie să guverneze predarea și procesul educațional în general, este flexibilitatea: o abordare flexibilă și sensibilă la cerințele speciale ale fiecărui copil/tânăr constituie standardul de bază pe care se edifică sistemul de formare a cadrelor didactice.

Bibliografie:

1.Mara D.,, -Strategii didactice în educaţia incluzivă, Editura didactică şi pedagogică, Bucureşti, 2004

2.Integrarea şcolară a copilului în dificultate/ cu nevoi speciale-ghid pentru directorul de şcoală, Colecţia CRIPS - resurse pentru formare, 2000;

3.Ungureanu, z D. Educaţia integrată şi şcoala

Diferiți, dar totuși egali – Promovarea diversității și a incluziunii in spațiul școlar

Ed. Spătaru Claudia-Simona
Școala Gimnazială „Ciprian Porumbescu” Comănești

În contextul societății în care trăim, aflată într-o schimbare continuă și în plin proces de globalizare, consider că promovarea diversității și a incluziunii sociale în spațiul școlar este o problemă de actualitate, cu care sistemul educațional din România se confruntă. Educaţia incluzivă în grădiniţă presupune integrarea şi includerea tuturor copiilor indiferent de capacităţile şi competenţele de adaptare şi de învăţare, în mediul educaţional. În acest sens, fiecare copil trebuie să fie sprijinit şi să se lucreze în beneficiul tuturor. Oricare copil este înţeles ca un participant activ la învăţare şi predare pentru că aduce cu sine: o experienţă, un stil de învăţare, un model social, o interacţiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare, un context cultural căruia îi aparţine.

Înainte de a vorbi despre dizabilitate și incluziunea în școli este necesar ca fiecare dintre noi să înțelegem ce este de fapt dizabilitatea și că aceasta reprezintă o parte a condiției umane a multor indivizi de pe întreg globul pământesc. Conceptul de „dizabilitate” este unul complex, cu multiple dimensiuni și greu de definit. Atât cercetătorii din domeniul științelor sociale (sociologi, psihologi, asistenți sociali), cât și cei din medicină, sunt de părere că barierele sociale și fizice au rol foarte important în ceea ce privește dizabilitatea. „Dizabilitatea este termenul umbrelă pentru deteriorări, limitări ale activității și restricții ale participării, care se referă la aspectele negative ale interacțiunii dintre un individ (cu o anumită condiție de sănătate) și factorii contextuali ai acelui individ (factori personali și de mediu)”. (WHO, 2011)

O societate care are bine definite principii de moralitate, de egalitate socială pentru toți cetățenii acesteia, care are ca prim obiectiv înlăturarea barierelor pe care le întâlnesc copiii cu dizabilități în viața de zi cu zi și oferă șanse egale tuturor copiilor pentru o educație mai bună, este o societate care promovează integrarea socială și acceptarea diversității.

Educația incluzivă este o formă de predare, în care orice persoană, indiferent de caracteristicile fizice, intelectuale, sociale, emoționale, lingvistice și de altă natură, are posibilitatea de a studia în instituțiile de învățământ general. Este vorba despre asigurarea accesului egal la educație pentru toți elevii, ținând cont de diversitatea nevoilor educaționale speciale și de oportunitățile individuale ale fiecăruia.

Principiul de bază al școlii incluzive este acela ca toți copiii trebuie să învețe împreună, oriunde este posibil acest lucru, iar diferențele care pot exista între ei sau dificultățile în care se pot afla să nu mai aibă nici o importanță. De asemenea, cu ajutorul unui curriculum adecvat, al unei bune organizări, al unor tehnici de predare-învățare, al folosirii resurselor și al unor parteneriate cu comunitățile lor se va crea un sistem de învățământ de calitate. Trebuie să existe o susținere continuă și servicii necesare satisfacerii nevoilor speciale prezente în fiecare școală.

Incluziunea în instituțiile de învățământ include următoarele elemente:

- Aprecierea și recunoașterea evoluției tuturor copiiilor în mod egal.
- Sporirea gradului de participare activă a elevilor la în cadrul activităților școlare și reducerea gradului de excludere a acestora din mediile culturale, curriculum și din comunitate.
- Restructurarea mediului, a politicilor și a practicilor educaționale din școli, astfel încât să răspundă la nevoile diversității.
- Reducerea obstacolelor care împiedică actul de predare-învățare și participarea activă a tuturor elevilor fără a lăsa loc discriminărilor.
- Perceperea diferențelor dintre elevi ca fiind resurse prin care se poate sprijinul actul de învățare.
- Recunoașterea dreptului de avea acces la educație fiecărui copil.
- Îmbunătățirea școlilor din punct de vedere logistic și dotarea acestora cu echiamentul necesar unei educații de calitate pentru fiecare copil în mod egal.
- Recunoașterea faptului că incluziunea în educație a copiilor de astăzi reprezintă un aspect al incluziunii sociale al adulților de mâine.

Așadar, o școală incluzivă care promovează diversitatea este o școală deschisă pentru orice elev, o școală care primește orice elev, îl valorizează și îl face să se simtă acceptat. Este, aș putea spune, școala ideală, unde toți copiii merg cu plăcere și toți copiii sunt ajutați să-și atingă potențialul creativ și cognitiv la maxim. Este școala care oferă sprijin accentuat pentru acei copii care au nevoie în mod deosebit de el.

SARCINI DE ÎNVĂȚARE DIFERENȚIATE
exemple de activități concepute diferențiat

Prof.înv.primar Burcă-Tutunaru Geanina
Școala Gimnazială Nr.15 Brașov

O preocupare majoră a fiecărui dascal ca deschizator de drumuri este cunoașterea reală a individualtității elevilor cu care lucrează, fapt care conduce la o individiualizare a acțiunilor pedagogice, la o tratare diferențiată a elevilor în funcție de posibiltățile și înclinațiile lor. Tratarea diferențiată promovează principiile toleranței și echității, răspunzând unei game largi de calități, stiluri de învățare, nevoi și personalități ale elevilor din clasă.

Instruirea diferenţiată înseamnă crearea situaţiilor favorabile fiecărui elev, descoperirea şi stimularea intereselor , aptitudinilor şi posibilităţilor de afirmare ale fiecăruia.

Aria curriculară - Matematică și științe ale naturii

Subiectul – Anotimpurile

- Sarcini de lucru pentru elevii cu inteligență dominant lingvistică
  - ✓ Citiți descrierea anotimpurilor
  - ✓ Scrieti trei paragrafe în care să descrieți anotimpul preferat
  - ✓ Faceți o listă cu evenimentele specifice fiecărui anotimp
  - ✓ În trei poezii cunoscute explică legatura dintre anotimpurile descrise și starea sufletească a poeților care le-au descris
  - ✓ Descrie importanța anotimpurilor pentru oameni
- Sarcini de lucru pentru elevii cu inteligență dominant logico-matematică
  - ✓ Comparați diferențele de înălțime dintre copacii din curtea școlii în diferite anotimpuri
  - ✓ Măsurați înaltimea anumitor flori de primavară (ex.zambila cu narcisa)
  - ✓ Aflati suma/diferența acestor înalțimi
- Sarcini de lucru pentru elevii cu inteligență dominant spațială
  - ✓ Desenați diferite tipuri de coroane ale copacilor (bradul/mărul)
  - ✓ Creați un peisaj de primavară/toamnă folosind copacii ca element central
- Sarcini de lucru pentru elevii cu inteligență dominant kinestezică
  - ✓ Identificați fructele prin pipăit
  - ✓ Creați din plastilină diferite fructe/legume sau diferiți copaci
  - ✓ Adunați toate materialele necesare plantării unui copac primavara
- Sarcini de lucru pentru elevii cu inteligență dominant muzicală
  - ✓ Amintiți-vă cântece despre anotimpuri
  - ✓ Creați propriul cântec despre anotimpul preferat
  - ✓ Clasificați cântecele învățate după anotimpuri
- Sarcini de lucru pentru elevii cu inteligență dominant interpersonală
  - ✓ Inregistrați răspunsurile la întrebarea “Care este anotimpul tău preferat?”
  - ✓ Determinați cel mai popular anotimp printre colegi, pe baza interviului
  - ✓ Folositi rezultatele pentru a organiza o excursie în anotimpul preferat

- Sarcini de lucru pentru elevii cu inteligență dominant intrapersonală
  - ✓ Amintiți-vă de un moment când v-ați urcat într-un copac (în ce anotimp ați făcut acest lucru)
  - ✓ Impărtășiți colegilor impresiile pe care le-ați avut sus în copac
  - ✓ Explicați ce v-a plăcut cel mai mult și cel mai puțin din această experiență
- Sarcini de lucru pentru elevii cu inteligență dominant naturalistă
  - ✓ Explicați cum se hrănesc copacii
  - ✓ Disecați trei fructe de vară/primăvară și arătați părțile lor componente
  - ✓ Încercați să identificați unele fructe de primăvară după mirosul lor

Activitatea şcolară presupune existenţa unui cadru organizat şi a unui climat adecvat, pretinde adoptarea unor forme de lucru cu elevii care să asigure asimilarea cunoştinţelor. Cunoaşterea psiho-pedagogică a elevului este condiţia de bază în desfăşurarea unei activităţi diferenţiate şi individualizate. Activitatea diferenţiată trebuie să asigure realizarea sarcinilor învăţământului formativ .

Activitatea diferenţiată se desfăşoară în cadrul procesului instructiv –educativ , organizat cu întregul colectiv al clasei, trebuie să-i cuprindă pe toţi elevii clasei. Obiectivele urmărite în cadrul acestei activităţi trebuie realizate în principal în timpul lecţiei şi trebuie avute în vedere atât suprasolicitarea cât şi subsolicitarea elevilor faţă de potenţialul psihic real de care ei dispun .

În timpul activităţii diferenţiate trebuie folosite în permanenţă metode şi procedee care antrenează în cel mai înalt grad capacităţile intelectuale, care trezesc şi menţin interesul faţă de învăţătură , curiozitatea faţă de fenomenele studiate , stimulează atitudinea creatoare, solicită un efort propriu, asigură o învăţare activă şi formativă. Diferenţierea activităţii în cadrul lecţiei presupune îmbinarea şi alternarea echilibrată a activităţii frontale cu activitatea individuală şi pe grupe, se realizează în toate momentele lecţiei, în darea temei pentru acasă, precum şi în întreaga activitate extraşcolară organizată cu elevii .

Abordarea tratării diferenţiate stă sub semnul imperativelor generate de caracteristicile epocii noastre .

Învăţătorul, instruind toţi elevii dintr-o clasă, trebuie să asigure parcurgerea de către toţi elevii a aceleiaşi programe, ţinând seama de particularităţile individuale.

În funcţie de scopul acţiunilor diferenţiate putem identifica următoarele tipuri de acţiune:

- *terapeutică*, destinată elevilor aflaţi în limitele situaţiei normale, dar cu unele lacune în cunoaştere;
- *recuperatorie*, destinată elevilor aflaţi în situaţii de uşor handicap (tulburări de atenţie şi limbaj, de memorie, de gândire);
- *de suplimentare a programului de instruire*, destinată elevilor care dispun de capacităţi şi abilităţi, precum şi preferinţe conturate şi orientate spre matematică.

  În felul acesta elevul este evaluat şi comparat cu el însuşi, ştiut fiind că „cea mai importantă victorie e să te depăşeşti pe tine însuţi”. Abordând stilul învăţării individualizate, clasa devine un mediu dinamic şi mereu în schimbare, în care dascălul poate dovedi că apreciază pe fiecare dintre copii şi pe toţi copiii.

BIBLIOGRAFIE

1. Gardner H. – *“Inteligente multiple. Noi orizonturi”,* Ed. Sigma, Bucuresti, 2006

2. Corjauceanu D.- *“Invatarea diferentiata din perspectiva teoriei inteligentelor multiple”,* Ed.Axa, Botosani, 2010

3. Bocoş, M. – “*Instruire interactivă. Repere pentru reflecţie şi acţiune”*, ediţia a II-a, Ed. Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2002

4. Manolache C., Barbu A., Rotariu R. – “Didactica pentru invatamantul primar in exemple concrete”, Ed. AS’S, Iasi, 2004

5. www.didactic.ro

METODE ACTIVE ÎN ÎNVĂŢAREA CENTRATĂ PE ELEV

Prof. Înv. Primar Niculesc Lidia Carmen
Liceul Prof. Bora Tit Liviu
Com. Baru, jud. Hunedoara

Uneori considerăm educaţia ca o activitate în care continuitatea e mai importantă decât schimbarea. Devine însă evident că trăim într-un mediu a cărui mişcare este nu numai rapidă ci şi imprevizibilă, chiar ambiguă. Nu mai ştim dacă ceea ce ni se întâmplă este “bine” sau “rău”. Cu cât mediul este mai instabil şi mai complex, cu atât creşte gradul de incertitudine.

Datorită progresului tehnologic şi accesului sporit la cunoaştere şi la resurse ne putem propune şi realiza schimbări la care, cu câtva timp în urmă nici nu ne puteam gândi.

Trebuie, deci, să ne modificăm modul în care gândim prezentul şi viitorul educaţiei pe care îl dăm generaţiei următoare având în vedere aceste aspecte. Nu ne mai putem permite o unitate şcolară “muzeu”, orientată spre trecut, care pune accent pe cunoştinţe, ci avem nevoie de o şcoală ce-i pregăteşte pe copii pentru viitor, punând accent pe competenţele sociale şi de comunicare.

Un învăţământ modern, bine conceput permite iniţiativa, spontaneitatea şi creativitatea copiilor, dar şi dirijarea, îndrumarea lor, rolul educatoarei căpătând noi valenţe, depăşind optica tradiţională prin care era un furnizor de informaţii.

În organizarea unui învăţământ centrat pe copil, educatoarea devine un coparticipant alături de preşcolari la activităţile desfăşurate. Ea însoţeşte şi încadrează copilul pe drumul spre cunoaştere.

Utilizarea metodelor interactive de predare – învăţare în activitatea didactică contribuie la îmbunătăţirea calităţii procesului instructiv - educativ, având un caracter activ – participativ şi o reală valoare activ – formativă asupra personalităţii copilului. Acest fapt mi s-a confirmat în momentul în care am început să utilizez mai frecvent unele metode activ – participative care au fost foarte îndrăgite şi de copii.

Metoda pălăriilor gânditoare:

Este o tehnică interactivă, de stimulare a creativităţii participanţilor, care se bazează pe interpretarea de roluri în funcţie de pălăria aleasă. Sunt şase pălării gânditoare, fiecare având câte o culoare: alb, roşu, galben, verde, albastru şi negru. Membrii grupului îşi aleg pălăriile şi vor interpreta astfel rolul precis, aşa cum consideră mai bine. Rolurile se pot inversa, participanţii sunt liberi să spună ce gândesc, dar să fie în acord cu rolul pe care îl joacă. Cum trebuie să se comporte cel care „poartă” una din cele şase pălării gânditoare:

Pălăria albă: cel ce o poartă trebuie să-şi imagineze un computer care oferă informaţii şi imagini atunci când acestea i se cer. Calculatorul este neutru şi obiectiv. Nu oferă interpretări şi opinii. Când “poartă” pălăria albă, gânditorul trebuie să imită computerul, să se concentreze strict pe problema discutată, în mod obiectiv şi să relateze exact datele. Gânditorul pălăriei albe este disciplinat şi direct. Albul (absenţa culorii) indică neutralitatea.

Pălăria roşie: purtând această pălărie, gânditorul poate să spună: „Aşa simt eu în legătură cu…”. Această pălărie legitimează emoţiile şi sentimentele ca parte integrantă a gândirii. Ea face posibilă vizualizarea, exprimarea lor. Pălăria roşie permite gânditorului să exploreze sentimentele celorlalţi participanţi la discuţie, întrebându-i care este părerea lor „din perspectiva pălăriei roşii”, adică din punct de vedere emoţional şi afectiv. Cel ce priveşte din această perspectivă nu trebuie să-şi justifice sentimentele şi nici să găsească explicaţii logice pentru acestea.

Pălăria neagră: este pălăria avertisment, concentrată în special pe aprecierea negativă a lucrurilor. Gânditorul pălăriei negre punctează ce este rău, incorect şi care sunt erorile. Explică ce nu se potriveşte şi de ce ceva nu merge; care

sunt riscurile, pericolele, greşelile demersurilor propuse. Nu este o argumentare, ci o încercare obiectivă de a evidenţia elementele negative. Se pot folosi formulări negative de genul: “dar dacă nu se potriveşte cu…”, “nu numai că nu merge, dar nici nu …”.

Pălăria galbenă: este simbolul gândirii pozitive şi constructive, al optimismului. Se concentrează asupra aprecierilor pozitive, aşa cum pentru pălăria neagră erau specifice celor negative. Exprimă speranţa, are în vedere beneficiile, valoarea informaţiilor şi a faptelor date. Gânditorul pălăriei galbene luptă pentru a găsi suporturi logice şi practice pentru aceste beneficii şi valori. Oferă sugestii, propuneri concrete şi clare. Cere un efort de gândire mai mare. Beneficiile nu sunt sesizate totdeauna rapid şi trebuie căutate. Ideile creative oferite sub pălăria verde pot constitui material de studiu sub pălăria galbenă. Nu se referă la crearea de noi idei sau soluţii, acestea fiind domeniul pălăriei verzi.

Pălăria verde: simbolizează gândirea creativă. Verdele exprimă fertilitatea, renaşterea, valoarea seminţelor. Căutarea alternativelor este aspectul fundamental al gândirii sub pălăria verde. Este folosită pentru a ajunge la noi concepte şi noi percepţii, noi variante, noi posibilităţi. Gândirea laterală este specifică acestui tip de pălărie. Cere un efort de creaţie.

Pălăria albastră: este pălăria responsabilă cu controlul demersurilor desfăşurate. E gândirea nevoită să exploreze subiectul. Pălăria albastră este dirijorul orchestrei şi cere ajutorul celorlalte pălării. Gânditorul pălăriei albastre defineşte problema şi conduce întrebările, reconcentrează informaţiile pe parcursul activităţii şi formulează ideile principale şi concluziile la sfârşit. Monitorizează jocul şi are în vedere respectarea regulilor. Rezolvă conflictele şi insistă pe construirea demersului gândirii. Intervine din când în când şi de asemenea la sfârşit. Poate să atragă atenţia celorlalte pălării, dar prin simple interjecţii. Chiar dacă are rolul conducător, este permis oricărei pălării să-i adreseze comentarii şi sugestii.

În concluzie, culoarea pălăriei este cea care defineşte rolul. Astfel:

Pălăria albă

- oferă o privire obiectivă asupra informaţiilor
- este neutră
- e concentrată pe fapte obiective şi imagini clare
- stă sub semnul gândirii obiective

Pălăria roşie

- dă frâu liber imaginaţiei şi sentimentelor
- oferă o perspectivă emoţională asupra evenimentelor
- poate însemna şi supărarea sau furia
- descătuşează stările afective

Pălăria neagră

- exprimă prudenţă, grijă, avertisment, judecată
- oferă o perspectivă întunecoasă, tristă, sumbră asupra situaţiei în discuţie
- este perspectiva gândirii negative, pesimiste

Pălăria galbenă

- oferă o perspectivă pozitivă şi constructivă asupra situaţiei
- simbolizează lumina soarelui, strălucirea, optimismul
- este gândirea optimistă, constructivă, pe un fundament logic

Pălăria verde

- exprimă ideile noi, stimulând gândirea creativă
- este verdele proaspăt al ierbii, al vegetaţiei, al abundenţei

- este simbolul fertilităţii, al producţiei de idei noi, inovatoare

Pălăria albastră

- exprimă controlul procesului de gândire
- este culoarea cerului, care e deasupra tuturor, atotvăzător şi a tot cunoscător
- supraveghează şi dirijează bunul mers al activităţii
- este preocupată de a controla şi de a organiza

ALBINELE SUNT PRIETENII NOȘTRI

PROIECT DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ

Prof. înv. primar, COSTELA RENATA GAVRILĂ
Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae,, Vânători, jud. Galați

Proiectul „Albinele sunt prietenii noștri” este rezultatul cooperării dintre Ambasada Sloveniei la București și Ministerul Educației, Asociația Crescătorilor de Albine din România, Muzeul Național de Istorie Naturală „Grigore Antipa” și Asociația Pentru Protecția Albinelor și Polenizatorilor Sălbatici. Republica Slovenia este inițiatoarea Zilei Mondiale a Albinei (20 mai) adoptată la nivel global de Organizația Națiunilor Unite. Data reprezintă ziua de naștere a slovenului Anton Janša (20 mai 1734 – 13 septembrie 1773) considerat un pionier și un important expert al apiculturii moderne.

Clasa: a II-a B „Albinuțele istețe„

Activitatea extracurriculară: *„Albinele sunt prietenii noștrii„*

Scopul activității extracurriculare:

- conștientizarea importanței albinelor pentru mediu și umanitate în învățământul preuniversitar și dezvoltarea unei baze de cunoștințe despre importanța albinelor și protejarea acestora, prin activități educaționale digitale și clasice, în persoană.

OBIECTIVE :

- să enumere/denumească părţile componente ale unei albine;
- să enumere caracteristicile părţilor corpului albinei (culoare, formă, mărime)
- să precizeze tipurile de albine intr-un stup;
- să precizeze ciclul de viață al albinei
- să colaboreze cu coechipierii pentru realizarea sarcinilor;
- să realizeze un colaj sub forma unei albinute.

STRATEGII DIDACTICE:

1. **Metode şi procedee:** observarea, descrierea, conversaţia, Cubul, lucrul în echipă, joc didactic
2. **Mijloace didactice:** imagini cu albine, imgini cu familii de albine, miere de albine, fise de lucru
3. **Forma de organizare a activităţii**: frontal și pe grupuri mici.

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

1. Momentul organizatoric:

- amenajarea sălii de clasă
- se intonează cântecul „Albinița”

2. Captarea atenției:

- se prezintă copiilor imagini cu mai multe insecte , iar copiii vor trebui să recunoască albina
- Astăzi vom observa împreună albina şi vom încerca să aflăm cât mai multe despre ea.

3. Desfășurarea activității:

A. Albina - informații generale:

- prezint elevilor informații „Știați că...?„ despre țara organizatoare a proiectului, republica Slovenia;
- propun vizionarea filmului „Albine pe zălog„

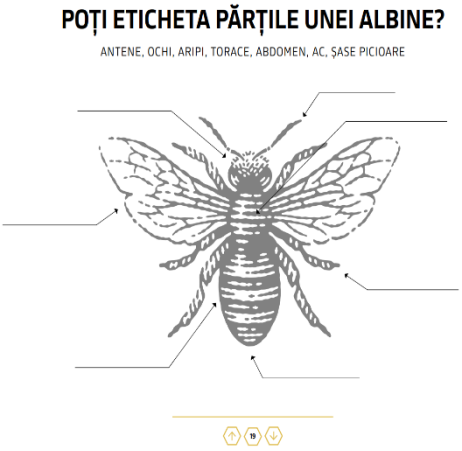

https://www.youtube.com/watch?v=CK3SK77kdPk&ab_channel=MarianStoica

- o elevă recită poezia „Albina„ de Mihai Vâlcu

B. Să vorbim despre albine:

- prezint elevilor informații generale despre albine;
- elevii descoperă părțile componente ale unui stup de albine, prin accesarea etichetelor din materialul interactiv prezentat;
- se acceseaza fișa de lucru interactivă https://www.liveworksheets.com/ju2589431qe și se completează părțile componente ale corpului unei albine;

- se completează rebusul interactiv despre albine;
- prezint elevilor materialul despre tipurile de albine dintr-un stup, asemănările și deosebirile între albina românească și albina Carniolan și despre importanța și protejarea albinelor;

4. Asigurarea feed-back-ului:

- elevii vor completa un chestionar digital cu informațiile descoperite pe parcursul activității

5. Atelierul de lucru:

- elevii vor realiza o mascotă – albină, folosind din tub de carton, benzi de hârtie colorată galbenă și neagră, foarfece, lipici, carioci

PERSPECTIVE ASUPRA TULBURARILOR DE LIMBAJ ÎN PROCESUL EDUCATIV

Prof.înv. primar Amarandi Maria
Sc. Generala “Grigore Sturdza” Perieni ,jud. Iasi

Abstract:

Tulburărările limbajului scris- citit (DISLEXO-DISGRAFIE) se manifestată atât la copilul dezvoltat normal din punct de vedere auditv şi intelectual, cât pe fondul deficitului auditiv, vizual şi intelectual. Copilul ce prezintă dislexie manifestă neputința de a identifica și de a citi cuvinte ca un intreg cu o anumită semnificație, își concentrează atenţia pe realizarea citirii cuvintelor, fiind împiedicată astfel înțelegerea cursivă a textului, confundă constant şi repetat fonemele asemănătoare acustic, face confuzii între litere şi grafia lor, inversează, adaugă, omite litere, grafeme, cuvinte, are dificultăţi în combinarea cuvintelor în unităţi mari de limbaj, contopeşte cuvinte, scrie ca în oglindă etc. Copilul ce prezintă dislexo-disgrafie are parte de eşecuri şi conflicte permanente, este convins că nu poate depăși dificultățile întâmpinate, se simte inutil, inferior colegilor de clasă, nu prezintă motivație pentru învățare,fapt pentru care pentru a putea sa il sprijinim este nevoie sa cunoastem unele aspecte teoretice in problematica de fata.

Cuvinte cheie: *disgrafie,dislexie,sindrom,principii,curente ,metode.*

Copiii cu dislexo-disgrafie sunt tot mai prezenți în școlile românești, ceea ce impune nevoia de cunoaștere a acetor tulburări specifice de învățare, pentru a mai bună abordarea pedagogică a acestora (Dumitru, 2019). Etimologic, termenii de “disgrafie” şi “dislexie” provin din limba greacă “dys”-dificil şi „graphein”- a scrie, care înseamnă dificultatea de învăţare a scrierii corecte, respectiv, “dys”-dificil şi “lexis”- cuvânt, citire, care înseamnă dificultatea în învăţarea citirii corecte, desigur, într-o expresie care nu are pretenţia unei definiţii. „Definirea exactă a tulburărilor de scris-citit constituie încă o problemă delicată, deoarece etiologia acestora este extrem de variată, generând probleme deosebite atât în ceea ce priveşte înţelegerea mecanismelor anatomo-fiziologice şi psihologice ce determină apariţia lor, cât şi referitor la conceperea unor strategii corectiv-recuperatorii cât mai adecvate, deci cât mai eficiente.”(C.B.Buică,2004,p.304)

Autori de formaţie diferită au propus definiţii diverse şi o terminologie variată prin care se denumeşte acelaşi complex simptomatologic, cu o etiologie privită din puncte de vedere diferite (preponderent medical, psihologic sau pedagogioc). Astfel că au existat momente în care termenul de dislexie (dat de S.T.Orton) „era folosit fie în sensul său strict, de lectură dificilă, fie intr-unul mai larg care înglobează totalitatea dificultăţilor de învăţare a limbajului scris.”.O altă categorie de specialişti (C.Chassagny,1971; G.Stella,1987) refuză sintagma dislexie- disgrafie, preferând să o utilizeze pe cea de „tulburare de învăţare a citit-scrisului”, invocând unitatea limbajului oral şi scris, iar citit-scrisul ca un proces dual, „asemănător unei monede cu două feţe”.(G.Burlea, 2007,p.141)

Comunicarea permite achiziția unui instrument esențial în învățare, care va permite copilului să aibă acces la cunoaștere, să se dezvolte, iar dificultățile în achiziția unei componente a acestui proces, în cazul nostru a scris-cititului va îngreuna și învățarea (Dumitru, 2018). Acceptând dualitatea procesului de învăţare a citit-scrisului şi considerând principalele criterii de analiză a dislexo- disgrafiilor: etiologic, simptomatologc, lingvistic, psihopedagogic, E.Verza realizează o definiţie pe care C.B.Buică o numeşte „analitică dar şi exhaustivă” (C.B.Buică,2004) a acestora. Astfel, , „tulburările lexico-grafice sunt incapacităţi paradoxale totale în învăţarea şi formarea deprinderilor de citit-scris, cunoscute sub denumirea de alexie-agrafie sau incapacităţi parţiale denumite dislexie-disgrafie ce apar ca urmare a existenţei unor factori psihopedagogici necorespunzători sau neadecvaţi la structura psihică a subiectului, a insuficienţelor în dezvoltarea

psihică şi a personalităţii, a modificărilor morfo-funcţionale, de la nivelul sistemului nervos central, şi a deteriorării unor funcţii din cadrul sistemului psihic uman, a deficienţelor spaţio-temporale şi psihomotricităţii, a unor condiţii cu caracter genetic, a nedezvoltării vorbirii sau a deteriorării ei etc, şi care se manifestă prin apariţia de confuzii frecvente între grafemele şi literele asemănătoare, inversiuni, adăugiri, omisiuni şi substituiri de grafeme şi litere, omisiuni, adăugiri şi substituiri de cuvinte şi chiar sintagme, deformări de litere şi grafeme, plasarea defectuoasă în spaţiul paginii a grafemelor, neînţelegerea completă a celor citite sau scrise, lipsa de coerenţă logică a ideilor în scris şi, în final, neputinţa de a dobândi abilităţile corespunzătoare vârstei, dezvoltării psihice şi instrucţiei" (1983, pp. 58-59).

În ceea ce priveşte etiologia dislexo- disgrafiei, specialiştii atrag atenţia că, „dincolo de faptul ca dislexia sau disgrafia pură nu există ca atare , separate , ci îmbinate , “alimentându-se” reciproc , tot aşa nu există , în practică nici o dislexo-grafie pură , în sine , izolată de alte posibile afecţiuni ale limbajului şi ale psihismului copilului în general . Manifestariele dislexo-disgrafice apar aproape întotdeauna în ipostaza de simptom sau consecintă a unui sindrom mai larg a cărui etimologie este vastă , confuză , uneori profund disimulată şi , nu odată, contrariantă , chiar şi pentru un specialist .”(D.Ungureanu,1998,p189)

În opinia autorului mai sus citat, investigarea cauzelor posibile trebuie să se îndrepte spre 3 registre principale :

- o insuficientă echipare organică , atât periferică cât şi centrală (de multe ori minim perceptibilă)
- un deficit al mecanismelor perceptiv-motorii (de regulă vizibil , dar şi ascuns uneori)
- o improprie abordare instructiv-educativă , în sensul insuficientei individualizări , personalizări a instruirii şi a relaţiilor

Acelaşi autor, citându-l pe E. Verza, atenţionează că în materie de etiologie , există opinii ce avertizează asupra unor cauze fireşti conjuncturale , dar practic ignorate în plan etiologic bazal . Pentru copilul fragil , pus în situaţia de a învăţa să scrie şi să citească în ritm alert , este cât se poate de normal să apară fenomene, normale până la un punct , dar care, în situaţii prelungite , ajung sa actioneze , mai mult sau mai putin direct , asupra psihicului infantil , în unele cazuri putând genera: manifestari isterice , psihopatie eliptoidală (negativism , violenţă) si chiar psihopatie de tip schizoid , în situaţii de carente energetic-motivationale grave . Cauzele la care se face referire pot fi:

- scaderea capacităţii de concentrare şi atenţie în alte sfere de activitate
- probleme perceptive de moment
- anxietate , irascibilitate
- inhibiţie , apatie , indiferenţă
- o anumită dezorganizare a psihismului (E. Verza,1983, ap. D.Ungureanu,1998)

„Cauzele dislexo-disgrafiei copilului cu intelect normal pot fi de natură psihică, ambientală, biologică, lingvistică” (p.166), dar indiferent de preponderenţa unora sau altora, există întotdeauna un complex cauzal, „etiologia se dispersează divers şi divergent, în ceea ce priveşte compartimentul structural-funcţional complex al copilului, atât în plan fiziologic , cât şi psihic” (p. 154), ceea ce face precizarea cauzelor şi mai dificilă, menţionează G.Burlea. (2007 , p.150-154).

C.B.Buică grupează sumar factorii cauzali în:

- cauze ereditare -ce determină deficienţe vizual-perceptive, psihomotorii sau de organizare a activităţii psihice superioare),
- cauze ce acţionează postnatal şi care aparţin de regulă mediului familial şi social de apartenenţă, dar şi condiţiilor ambientale nefavorabile (cu efect asupra stilului de viaţă, alimentaţiei, învăţării, odihnei, dezvoltării somatice şi psihologice). (C.B.Buică, 2004)

Pentru a avea o imagine cât mai completă se impune o evidenţiere a tuturor manifestărilor care pot fi încadrate în categoria tulburărilor lexico-grafice. Analiza manifestărilor şi precizarea lor este făcută, pe larg, de către E.Verza şi le

voi sublinia, în continuare, pe cele cu un caracter de generalitate (manifestări cu un caracter distinct ce se poate produce atât la dislexo-disgraficii de limbă română, cât şi la cei care vorbesc alte limbi):

- citit-scrisul încet, lent, stacato
- dificultăţi în corelarea complexului sonor cu simbolul grafic şi în înţelegerea sensului convenţional al simbolurilor lexiei
- omisiuni de litere, grafeme şi cuvinte
- adăugiri de litere, grafeme şi cuvinte
- substiuiri şi confuzii de litere, grafeme şi cuvinte
- contopiri şi comprimări de cuvinte
- nerespectarea spaţiului paginii, sărirea şi suprapunerea rândurilor
- scrisul servil şi citit-scrisul ca în oglindă

Pentru că atât etiologia, cât şi simptomatologia sunt diverse, clasificările diferă de la autor la autor în funcţie de interesul său epistemic, de formaţia sa academică şi de criteriul de clasificare.

E.Verza (1983, 2003) lua în considerare mai multe criterii atunci când descria formele sindromului dislexo-disgrafie (specific structurii limbii române), propunând o clasificare cu caracter global, bazându-se pe taxonomiile cele mai uzitate:

- dislexo-disgrafia specifică (propriu-zisă): manifestată printr-o incapacitate paradoxală în formarea deprinderilor grafo-lexice. Se remarcă dificultăţi pregnante în activitatea de compunere sau de scriere după dictare, deşi elevul poate copia unele litere şi poate citi silabisind;
- dislexo-disgrafia de evoluţie (structurală, de dezvoltare): caracterizată prin absenţa unor progrese semnificative în achiziţia deprinderilor de scris-citit în pofida eforturilor depuse. Se constată disortografie, dificultăţi în identificarea literelor sau a altor simboluri grafice, dificultăţi în înţelegerea cuvintelor, sintagmelor şi propoziţiilor. Sunt frecvente omisiunile, adăugirile, substituirile, inversiunile, confuziile în timpul scrierii;
- dislexo-disgrafia spaţială (spaţio-temporală): manifestată prin scris şi citit în diagonală, concomitent cu fenomene precum segmentarea inadecvată a cuvintelor în silabe şi aspectul ondulatoriu al scrierii;
- dislexo-disgrafia motrică: consecinţă a deficienţelor de motricitate generală şi fină, având ca rezultat scris-citit neglijent, neregulat, inegal, tremurat, rigid, rău organizat şi proporţionat, confuz, la care se adaugă dificultăţi de înţelegere;
- dislexo-disgrafia liniară: manifestată ca o incapacitate de trecere de la un rând la următorul, constatându-se pauze nejustificate sau sărirea unor rânduri (mai accentuată la scriere decât la citire);
- dislexo-disgrafia pură (consecutivă): apare ca tulburare asociată în alte deficienţe (afazie, alalie, hipoacuzie, ambliopie etc.) (E. Verza, 2003, pp. 241-242).

Constituirea unei terapii complexe în corectarea tulburărilor limbajului scris, trebuie să ţină seama de o multitudine de principii emanate din complexitatea proceselor implicate în actul grafic şi lexic. Aceste două tulburări nu pot fi abordate separat căci ele presupun trecerea de la planul fonetic la cel grafic şi invers.

Principiile terapeutice ale abordarii dislexo-disgrafiilor se pot impărţi, după D.Ungureanu (1998) în :

1. principii terapeutice de fond :

- principiul flexibilităţii metodologice ce impune cunoaşterea întregii game de metode și procedee posibile pentru a recurge la cele mai adecvate pentru cazul respectiv
- principiul individualizării terapiei
- principiul concordanţei dintre metodele de predare a scris-cititului şi de terapie a disfuncţiilor lui

- principiul abordării timpurii şi al intervenţiei precoce

-principiul respectării stadializării şi etapizării intervenţiei terapeutice consacrate de teoria si practica psiho-pedagogică şi logopdică a însuşirii scris-cititului

- principiul creării motivaţiei pentru scris-citit (conştientizarea progreselor făcute)

- principiul ușurării la maximum a celorlalte solicitari in perioada insușirii scris- cititului sau a terapiei tulburărilor de scris – citit

2. principii de referenţialitate:

- principiul câştigării fără reticenţă a colaborării logopedului cu subiectul

- principiul intervenţiei terapeutice în echipa multiprofesională (focalizarea eforturilor) : învăţătorul, psihologul, medicul , logopedul, familia , etc.

- principiul corelării terapiei logopedice cu situaţia şi conduita şcolară a copilului , cu progresul şcolar şi adaptarea şcolară în general a copilului

- principiul utilizării în terapie exclusiv a materialelor didactice obişnuite , familiare elevului (pe cât posibil)

3. principii de prioritate :

- principiul priorităţii tratării eventualelor tulburări de vorbire , înaintea abordării tulburărilor de scrie-citire

- principiul rezolvării prealabile a tulburărilor instrumentale performanţiale

(lateralizare contrariată, orientare spaţio-temporo-zilnică, schemă corporală , motricitate, înaintea tulburărilor de scris-citit)

- principiul priorităţii sau sincroniei dezvoltării şi stimulării generale a limbajului subiectului (vocabular , expresie) ca şi a întregii activităţi psihice a copilului , în raport cu terapia tulburărilor de scris-citit

- principiul simultaneităţii cu o uşoară prioritate acordată scrisului în raport cu cititul (in privinţa corectării) ; acest principiu trebuie însă asumat relativ , dat fiind că tendinţele moderne în logopedia contemporană pledează pentru deplasarea accentului curativ asupra cititului , poate şi pentru mai marea sa relevanţă instrumentală pentru individ

- principiul priorităţii formative a terapiei producţiei pregrafice şi prelexice a copilului

(educarea şi stimularea percepţiei formelor , mărimilor , proporţiilor , culorilor , a desenului şi improvizaţiilor grafice)

4. principii tehnice (metodologico- procedurale) :

- principiul antrenării simultane în terapie a capacităţiilor senzorial-perceptive (audio – vizuale) , motrico-kinestezice şi intelectual – simbolice pe fondul valorifiăarii experienţei de viaţă a copilului

- principiul corelării structurilor de reprezentare grafico-fonetică şi al consolidării complexului sonografic asociativ (fonem-grafem)

- principiul corelării permanente între vorbirea independentă , citire şi scriere

- principiul dublării analizei şi sintezei în plan lingvistic (formal) de o analiză și sinteză în plan logic (raţional-simblolic).

- principiul prezervării formative (exerciţiile ce au dus la „câştigarea” unui etape de lucru trebuie repetate cu regularitate şi în forme variate)

- principiul diversităţii regresive a suprafeţei de scriere , de la suport orizontal , mare si fără repere , spre suprafeţe tot mai mici, orizontale , şi cu repere pentru organizarea constructivă a spaţiului grafic (caiet cu liniatură specifică).

- principiul diversității restrictive a instrumentului de scris , de la deget , pensulă , cretă , spre creion , pix , stilou în funcție de vârstă , ,tulburare , etapă , etc.

Privitor la curentele actuale din terapia limbajului, inclusiv a celui scris-citit, G. Burlea (2007) sintetizează şi prezintă în trei categorii:

„1.curentul comportamentalist , urmaş al metodelor clasice , dar care impune cu mai multă rigoare metodele sale ; sunt cncepute , cu multă precizie , programe de intervenţie în care subiectul este antrenat , condiţionat , în scopul de a se comporta într-o manieră adaptată faţă de diferitele sarcini sau situaţii.

In cadrul acestor programe , limbajul este abordat ca deficient , perturbat ; metodele folosite conduc spre o pedagogie a compensării , pentru construirea limbajului ca obiectiv prioritar.

2. un alt curent , mai deschis şi diversificat , abordează dificultăţile dintr-o optică sensibil diferită : metodele se centrează nu atât pe limbaj , cât pe copilul cu dificultăţi de limbaj.

Concluzii

Aceste metode , supranumite „de orientare psihoterapeutică” , oferă copilului libertatea de exprimare într-un spirit nondirectiv, în care cuvântul de ordine este plăcerea . Chiar dacă aceste metode sunt centrate pe subiect , dificultăţile limbajului sunt abordate între dimeniunile handicapului

3. un al treilea curent ia în considerare simptomul , în sensul unui „sinonimii” între semnul clinic (dificultăţi ale limbajului scris) şi cronicizarea acestuia în sindrom.În această optică, simptomul este considerat drept o cristalizare în jurul unui semn clinic a conflictelor intrapsihice. El are un sens , o necesitate , o valoare de comunicare şi contituie un mesaj.” (G. Burlea ,2007, p. 139-140) Pentru că dislexo-disgrafiile sunt tulburări specifice ale învățării, o cunoaștere solidă a modului cum are loc învățarea este esențială pentru înțelegerea acestor dificultăți și pentru organizarea condițiilor în care are loc învățarea, pentru ca aceasta să fie eficientă (Dumitru, 2019b).

Experiența personală de până acum îmi permite, pe baza rezultatelor şi a observaţiilor efectuate, să remarc că fiecare activitate de învăţare, recuperare și/sau compensare este unică şi diferă de la elev la elev, la fel cum fiecare copil este unic în felul său, dar în acelaşi timp să remarc că varietatea metodelor folosite oferă fiecăruia şanse multiple, punându-l în situaţia de a atinge performanţa maximă la care poate ajunge.

Bibliografie

1. Anca M.,Haţegan C., 2008, Terapia limbajului: o abordare interdisciplinară ,Ed. P. U. Clujeană
2. Bilbie V., 2010, Semiologia dislexiei – disgrafiei si terapia ei, , Ed.Pim, Iaşi
3. Buică C.B.,2004, Bazele defectologiei, Ed.Aramis, Bucureşti
4. Cosmovici, Andrei și Iacob, Luminița. 1999. Psihologie şcolară, Iaşi, Editura Polirom
5. Creţu, Tinca , 2004. Psihologia educaţiei, Bucureşti, Editura CREDIS
6. Dragomir, Viorica. 2002. Fenomenul marginalizării şi situaţia persoanelor cu handicap
7. Drăgan, Ion. 1991. Psihologia pentru toţi, Bucureşt, Editura Ştiinţifică
8. Druţă, Maria-Elena. 2000. Psihologia educaţiei, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică.
9. Dumitriu, Gheorghiu. 1998. Comunicare şi învăţare, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică,
10. Golu, Pantelimon și Golu, Ioana. 2002. Psihologie educaţională, Constanţa, Editura Ex. Ponto
11. Grigorenko, Elena L. 2008. Educating Individuals With Disabilities IDEIA 2004 and Be-yond, New York, Springer Publishing Company,
12. Helander, Einar. 1999. Prejudice and Dignity. An Introduction to Community-Based Reha-bili¬tation, New York, United Nations Development Programme

13. Hill, Winfred. 2002. Learning: A survey of psychological interpretations, Boston, Edition, Allyn and Bacon
14. Jinga, Ioan și Istrate, Elena. 1998. Manual de pedagogie, Bucureşti, Editura ALL
15. Moldovan I., 2002, Probleme de logopedie, Cluj -Napoca
16. Ungureanu D., 1998, Copiii cu dificultăţi de învăţare, E.D.P, Bucureşti
17. Verza E., 2003, Tratat de logopedie, Editura Fundaţiei Humanitas, Bucureşti

METODE DE ÎNVĂŢARE CENTRATE PE ELEV

PROF. VULPEŞ IOANA
LICEUL TEHNOLOGIC „DACIA” CARANSEBEŞ

Trecerea la o metodologie mai activă, centrată pe elev, implică elevul în procesul de învățare si îl învață aptitudinile învățării, precum și aptitudinile fundamentale ale muncii alături de alții și ale rezolvării de probleme. Metodele centrate pe elev implică individul în evaluarea eficacității procesului lor de învățare și în stabilirea obiectivelor pentru dezvoltarea viitoare. Aceste avantaje ale metodelor centrate pe elev ajută la pregătirea individului atât pentru o tranziție mai ușoară spre locul de muncă, cât și spre învățarea continuă.

Elevii trebuie să organizeze informația auzită și văzută într-un tot ordonat și semnificativ, or, dacă acestora nu li se oferă oportunitatea de a discuta, a analiza, a cerceta, a acționa – învăţarea nu este temeinică. Considerăm că organizarea procesului instructiv centrat pe persoana celui educat reprezintă un cadru favorabil pentru ca elevii să fie motivaţi şi să înveţe aprofundat

Învăţarea centrată pe elev reprezintă o abordare care presupune un stil de învăţare activşi integrarea programelor de învăţare în funcţie de ritmul propriu de învăţare al elevului.Elevul trebuie să fie implicat şi responsabil pentru progresele pe care le face în ceea ce priveşte propria lui educaţie

Centrarea pe elev este o cerință didactică ce presupune plasarea copilului, şi nu a materiei de învăţământ în „miezul” procesului instructiv, afirmă M. Ştefan. Ideea, constată autorul, își are origine în lucrarea *Emile* a lui J.-J. Rousseau şi a fost proclamată de reprezentanţii educaţiei noi drept o revoluţie copernicianăîn pedagogie. Astfel, pentru a forma competenţele proiectate, este necesar a fundamenta demersul pe interesele şi trebuinţele copiilor, a le stimula efortul. Învăţarea centrată pe elev este o abordare pedagogică care se focusează pe nevoile elevilor, şi nu pe ale celorlalţi actanţi ai procesului educaţional, cum ar fi profesorul ori administraţia instituţiei.

AVANTAJELE ÎNVĂŢĂRII CENTRATE PE ELEV:

- Creşterea motivaţiei elevilor, deoarece aceştia sunt conştienţi că pot influenţa procesul deînvăţare
- Eficacitate mai mare a învăţării şi a aplicării celor învăţate, deoarece aceste abordarifolosesc învăţarea activă;
- Învăţarea capătă sens, deoarece a stăpâni materia înseamnă a o înţelege;
- Posibilitate mai mare de includere – poate fi adaptată în funcţie de potenţialul fiecarui elev, de capacităţile diferite de învăţare, de contextele de învăţare specifice

CARE ESTE ROLUL METODELOR DE ÎNVAŢARE CENTRATĂ PE ELEV?

Metodele de învăţare centrată pe elev fac lecţiile interesante, ajută elevii să realizeze judecăţi de substanţă şi fundamente, sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor pe care safie capabili sa le aplice în viaţa reală.

Printre metodele care activează predarea-învăţarea sunt şi cele prin care elevii lucrează productiv unii cu alţii, îşi dezvoltă abilităţi de colaborare şi ajutor reciproc. Ele pot aveaun impact extraordinar asupra elevilor datorită denumirilor, caracterului ludic şi oferăalternative de învăţare cu ,,priză” la copii.

În vederea dezvoltării gândirii critice la elevi, trebuie să utilizăm, cu precădere unelestrategii activ-participative, creative. Acestea nu trebuie rupte de cele tradiţionale, elemarcând un nivel superior în spirala modernizării strategiilor didactice.

CE METODE FOLOSIM?

Metode cu valente creatoare

Brainstormingul;

Metoda „ciorchinelui”;

Turul galeriei;

Metoda Phillips 6/6 sau 6-3-6;

Dezbaterea panel;

„Debate”;

Jocul de rol.

Metode cu valente activizatoare:

Metoda cadranelor;

Ştiu/vreau să ştiu/am învăţat;

Mozaicul;

Discuţia;

Reţeaua de discuţie;

Cubul;

Organizatorii grafici;

Problematizarea;

Studiul de caz.

METODE ȘI MIJLOACE MODERNE, INOVATIVE ÎN PREDAREA INTERACTIVĂ

Vlădescu Mirela-Felicia
Liceul Teoretic „Radu Vlădescu”

Metodele activ-participative au la bază ideea de învățare activă, promovând interacțiunea participanților, deoarece astfel elevii pot exersa capacitatea de decizie și de inițiativă.

Metodele moderne solicită gândirea, inteligența, imaginația, creativitatea, îi atrag pe elevi în activitatea concretă sau mentală, cu valențe formative și cu impact ridicat asupra dezvoltării personalității lor.

Se remarcă prin caracterul lor interactiv, dat de lucrul pe grupe/în echipe/în perechi, având două trăsături esențiale: competiția și cooperarea, care contribuie de asemenea, în mod egal la dezvoltarea personalității umane în cadrul procesului educativ.

Metode moderne: *ciorchinele, cubul, rebusul, cvintetul, starburst (explozia stelară), piramida (bulgărele de zăpadă), metoda fishbowl (metoda acvariului), metoda gândiți/lucrați în perechi/comunicați, eseul de cinci minute, brainstorming-ul, metoda R.A.I , diagrama Venn etc.*

În practică, am folosit diverse metode și mijloace moderne inovative în predarea interactivă. Am ales, pentru exeplificare, două metode: metoda R.A.I și metoda Știu/Vreau să știu/Am învățat.

Metoda R.A.I – este o metodă de evaluare orală eficientă care poate fi folosită în orice moment al lecției. Urmărește stimularea și dezvoltarea capacităților elevilor de a comunica, prin întrebări și prin răspunsuri, ceea ce au învățat. Denumirea provine de la inițialele cuvintelor **R**ăspunde-**A**runcă-**I**nterogheză și se desfășoară printr-un joc de aruncare a unei mingi ușoare de la un elev la altul.Cel care aruncă mingea pune o întrebare din lecția predată elevului care o prinde. Cel care prinde mingea răspunde la întrebare, apoi o aruncă mai departe altui coleg, punând o nouă întrebare. Elevul care nu știe răspunsul iese din joc, la fel și cel care este descoperit că nu știe răspunsul la propria întrebare.

La clasa a VII-a, într-o lecție de fixare și sistematizare a cunoștințelor, cu titlul *Pronumele negativ,* am urmărit capacitatea elevilor de comunicare, prin întrebări și prin răspunsuri, a noțiunilor învățate, eventualele lacune în cunoștințele acestora, urmând a fi reluate.

Întrebări adresate:

- Care este definiția pronumelui negativ?
- De câte feluri este pronumele negativ?
- Ce funcții sintactice îndeplinește pronumele negativ?
- *Ce formă a acestuia rămâne invariabilă?*
- *Când devine adjectiv pronominal? Poți să dai exemple?*
- *Ce funcții sintactice îndeplinesc mereu adjectivele pronominale negative?*

Metoda Știu/Vreau să știu/Am învățat

Această metodă fructifică cunoștințele anterioare atunci când se predau noi informații. Profesorul face un tabel cu trei rubrici. Prin această metodă, elevii conștientizează ceea ce știu, ceea ce nu știu, ceea ce ar dori să învețe și ceea ce au învățat la sfârșitul orei. În prima rubrică, elevii notează ceea ce știu, în cea de-a doua neclaritățile, iar în cea de-a treia informațiile cele noi legate de subiectul lecției.

Am aplicat această metodă la clasa a VII-a, la o lecție de predare, cu titlul *Pronumele și adjectivul pronominal relativ.* Le-am cerut elevilor să completeze rubricile tabelului.

ȘTIU	**VREAU SĂ ȘTIU**	**AM ÎNVĂȚAT**
Elevii primesc o listă în care li se cere să recunoască valorile morfologice ale cuvintelor subliniate: -„Care-i acolo?întrebă hangiul”(I.L.Caragiale, „În vreme de război”) -„Cine este Abu Hassan acela?”(I.L.Caragiale, „Abu Hassan) -„Ce se naște cu luna și piere cu soarele?”(Ghicitoare) -„Câți au pierit d-ai noștri?” (C. Negruzzi, „Sobieski și românii”) - Cărei colege îi oferi buchetul de flori? Elevii recunosc pronumele interogative și adjectivul pronominal interogativ.	1.Ce părți de vorbire sunt cuvintele subliniate?Ce observați? a)Floarea care s-a ofilit era roșie. b)Am aflat ce citești. c)Mi-a spus lângă cine să mă așez. d)Nu știu cine este ea. e)Mi-a dat ceea ce mi-a promis. f)Copilul al cărui stilou nu scrie este supărat. 2.Ce rol au? 3.Ce raporturi sintactice stabilesc la nivelul frazei? 4.Ce funcții sintactice îndeplinesc în propozițiile subordonate pe care le introduc? 5.Ce observați? Am aflat ce roman citești. 6.Ce funcție sintactică îndeplinește cuvântul subliniat?	1.Cuvintele subliniate sunt pronume relative. -Pronumele relative au forme identice cu pronumele interogative, dar se utilizează în frază ca elemente de relație. -Au forme: – simple: care, cine, ce, cât – compuse: ceea ce 2.Au rolul de a face legătura între o propoziție subordonată și regenta ei. 3.Stabilesc un raport de subordonare între cele două propoziții. 4.În propozițiile subordonate pe care le introduc îndeplinesc funcțiile sintactice de: subiect (a), nume predicativ(d), complemente (b,c,e), atribut (f). 5.Atunci când formele pronumelui relativ care, ce, cât, determină un substantiv nearticulat și se află așezate înaintea lui, devin adjective pronominale relative și se acordă în gen, număr și caz cu substantivul respectiv. 6.Ca toate adjectivele pronominale, adjectivul pronominal relativ are funcția de atribut adjectival.

CURRICULUM ADAPTAT

prof. Anamaria Bud
Colegiul Economic „Nicolae Titulescu”

Instituția de învățământ

Nume și prenume elev (ă)

Clasa a XI-a A ÎP.

Disciplina: Modulul 1: URÎ 9 **Servirea în restaurație**

Cadru didactic: Prof. Bud Anamaria **Semătura _____**

Competențele cheie integrate in modulul „Servirea în restaurație” sunt din categoria:

- Competențe de comunicare în limba română și în limba maternă
- Competențe de comunicare în limbi străine
- Competențe digitale de utilizare a tehnologiei informației ca instrument de învățare și cunoaștere
- Competența de a învăța să înveți
- Competențe sociale și civice

Obiective cadru/ competențe generale:

1. Cunoștințe cu privire la alcătuirea meniurilor pentru diferite tipuri de mese și diferite categorii de consumatori
2. Comunicare scrisă și orală în preluarea comenzilor
3. Abilități privind servirea preparatelor, băuturilor și debarasarea meselor
4. Cunoașterea sortimentelor de preparate, brânzeturi și băuturi precum și asocierea corectă a acestora
5. Deprinderi de operare a calculatorului pentru întocmirea notelor de plată și încasarea contravalorii consumației
6. Conținuturile învățării: Variante de meniuri. Criterii de întocmire a meniurilor. Preparate servite ca intrare în meniu. Preluarea comenzilor. Preluarea de la secții și servirea preparatelor. Debarasarea meselor. Preparate culinare lichide. Preluarea de la secții și servirea preparatelor. Debarasarea meselor. Sortimentul preparatelor de bază. Sisteme de servire. Debarasarea meselor. Sortimentul și servirea. Sortimente de deserturi. Servirea deserturilor. Debarasarea meselor. Reguli de asociere. Obiecte de inventar. Criterii de clasificare a băuturilor în amestec. Materii prime și elemente de decor . Obiecte de inventar și utilaje. Metode de preparare. Obiecte de inventar pentru servirea băuturilor. Reguli de servire . Obiecte de inventar pentru debarasare. Servirea cafelei – organizarea locului de muncă. Tipuri de cafea recomandată. Operații de preparare a cafelei. Modalități de prezentare și servire. Operațiunile de decontare.

Obiective cadru/ competențe generale	Obiective de referință/ competențe specifice		Activitatea de învățare pentru elevii cu CES
	Majoritatea elevilor	Elevii cu CES/ curriculum adaptat	
1. Cunoștințe cu privire la alcătuirea meniurilor pentru diferite tipuri de mese și diferite categorii de consumatori 2. Comunicare scrisă şi orală în preluarea comenzilor 3. Abilităţi privind servirea preparatelor, băuturilor și debarasarea meselor	**Cunosc variante de meniuri:** - după numărul de preparate și produse consumate: simple, complete; - după felul mesei la care se servesc: mic dejun, dejun, cină; - după structura și componența preparatelor: consistent, dietetic; - momentul servirii: a la carte, comandate. **Criterii de întocmire a meniurilor:** - acoperirea necesarului fiziologic; - repartizarea necesarului caloric pe tipuri de mese; - succesiunea preparatelor în meniu; - temperatura de servire; - sezonalitate; - tipuri de mese; - tipuri de consumatori. **Preparate servite ca intrare în meniu**: gustări, antreuri, salate diferite, minuturi diverse. **Luarea comenzii** pe baza carnetului de comenzi şi a bonului de marcaj. **Preluarea de la secţii şi servirea preparatelor**: - sistem direct (la farfurie, platou, cărucior, servirea la doi lucrători); - sistem indirect. **Debarasarea meselor** conform regulilor de debarasarea farfuriilor şi a tacâmurilor, debarasarea obiectelor **Preparate culinare lichide** – sortiment, particularităţi structurale (componente): supe, supe – creme, consommé-uri, ciorbe și borșuri; **Luarea comenzii** pe baza carnetului de comenzi și a bonului de marcaj; **Preluarea de la secţii şi servirea preparatelor** prin sisteme de servire specifice servirii preparatelor lichide: - direct - la farfurie, cană, bol, supieră, serviciul la doi lucrători; - serviciul indirect. **Debarasarea meselor** conform regulilor, după servirea preparatelor lichide: farfurii și tacâmuri și obiecte mărunte.	**Cunosc variante de meniuri:** - după numărul de preparate şi produse consumate: simple, complete; - după structura şi componenţa preparatelor: consistent, dietetic; - momentul servirii: a la carte, comandate. **Criterii de întocmire a meniurilor:** - acoperirea necesarului fiziologic; - repartizarea necesarului caloric pe tipuri de mese; **Preparate servite ca intrare în meniu**: gustări, antreuri, salate diferite, minuturi diverse. **Preluarea de la secţii şi servirea preparatelor**: - sistem direct (la farfurie, platou, cărucior, servirea la doi lucrători); **Debarasarea meselor** conform regulilor **Preparate culinare lichide** – sortiment, particularităţi structurale (componente): supe, supe – creme, consommé-uri, ciorbe şi borşuri **Luarea comenzii** pe baza carnetului de comenzi şi a bonului de marcaj; **Preluarea de la secţii şi servirea preparatelor** prin sisteme de servire specifice servirii	Fișe de lucru, probe scrise. discuţii de grup, -sarcini de lucru grup - activităţi de grup, activităţi interactive pe echipe Activități de exercițiu. Activități de recunoaștere Activități de exercițiu. Activități de recunoaștere

Modalități de evaluare:

- fișe de lucru
- evaluare orală; scrisă, practică
- grile de evaluare care va cuprinde : - selectarea răspunsului corect, completarea unor spații lacunare, asocierea dintre două coloane, recunoașterea de tipul adevărat sau fals.

Studiu de caz; Aprecieri stimulative; Evaluare cu mai multe reveniri; Evaluări curente formative; Fișe de lucru;

STANDARDE CURRICULARE DE PERFORMANȚĂ

Obiectivele cadru/ competențe generale	Standardele de performanță
Cunoștințe cu privire la alcătuirea meniurilor pentru diferite tipuri de mese și diferite categorii de consumatori	Idetificarea diferitelor tipuri de meniuri
Comunicare scrisă și orală în preluarea comenzilor	Demonstrații ale abilităților practice de comunicare și preluare comenzi
Abilităţi privind servirea preparatelor, băuturilor și debarasarea meselor	Demonstrații ale abilităților practice
Cunoașterea sortimentelor de preparate, brânzeturi și băuturi precum și asocierea corectă a acestora	Prezentarea sortimentelor de preparate, brânzeturi și băuturi precum și reguli de asociere corectă a acestora
Deprinderi de operare a calculatorului pentru întocmirea notelor de plată și încasarea contravalorii consumației	Încasarea contravalorii serviciilor oferite

UTILIZAREA UNOR METODOLOGII DE PREDARE - ÎNVĂŢARE - EVALUARE CENTRATE PE ELEV

Prof. Domnica Daniela
Școala Gimnazială „Nicu Albu”
Piatra Neamt

Adaptarea educaţiei intelectuale şi morale la posibilităţile mintale ale fiecărui copil este o revendicare imperioasă a psihologiei contemporane cerută de dificultăţile crescânde pe care le întâmpină educatorii. Actualele condiţii de existenţă au afectat grav modul de viaţă şi de creştere al copiilor. Aderând prea devreme la curente de idei sau participând la activităţi care nu sunt potrivite vârstei lor, fiind obiectul unor solicitări sau preocupări cărora nivelul lor mintal nu le permite să facă faţă, înregistrează eşec după eşec.

Munca individualizată este un mod de predare care ţine seama de faptul că elevii se deosebesc unii de alţii, că fiecare prezintă particularităţi individuale în ceea ce priveşte gradul şi calităţile inteligenţei temperamentul şi caracterul.

Şcoala trebuie să aplice un tratament individualizat pentru fiecare caz particular. Tocmai de individualizarea tratamentului pedagogic aplicat elevilor ar trebui să se preocupe cu seriozitate şcoala, într-o epocă în care nu trebuie precupeţit nimic pentru a da fiecărui copil toate cunoştinţele pe care este capabil să şi le însuşească.

Practicat cu seriozitate – ceea ce înseamnă că învăţătorul trebuie să îşi cunoască foarte bine elevii pentru a alcătui fişele de lucru în legătură cu dificultăţile pe care le constată şi pentru a ţine seama de interesele lor – învăţământul individualizat este un excelent ajutător al învăţământului colectiv.

Învăţământul individualizat poate fi folosit de fiecare ţinând seama de condiţiile sale de lucru, de iniţierea sa, de interesul pe care îl poartă elevilor şi de timpul de care dispune pentru întocmirea fişelor.

Interactivitatea presupune o învăţare prin comunicare, prin colaborare, produce o confruntare de idei, opinii şi argumente, creează situaţii de învăţare centrate pe disponibilitatea şi dorinţa de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă şi activă, pe influenţa reciprocă din interiorul microgrupurilor şi interacţiunea socială a membrilor unui grup.

Învăţământul modern, centrat pe cel ce învaţă, are o seamă de calităţi care îl diferenţiază net de cel tradiţional.

• Curriculum-ul şi învăţarea sunt individualizate la maxim. Selecţia conţinuturilor se realizează în funcţie de posibilităţile, interesele, nevoile celui care învaţă;

• Elevii progresează în ritm propriu;

• Spaţiul, mobilierul, echipamentele sunt utilizate flexibil. La dispoziţia cadrelordidactice, a elevilor stă o mare varietate de materiale de învăţare.

• Cadrul didactic este, înainte de orice, persoană resursă. El informează elevii şi le facilitează accesul la informaţii, diagnostichează dificultăţile elevului, îl orientează fără a-l contrazice, lucrează individual sau în grupuri mici.

Învăţământul tradiţional, centrat pe cadrul didactic şi pe materia de învăţat are o serie de caracteristici şi o desfăşurare previzibilă după o schemă clasică. Învăţătorul, institutorul, profesorul predau şi ascultă. Ei pleacă de la ipoteza că nevoile şi interesele sunt aceleaşi pentru toţi elevii. În consecinţă selectează cunoştinţele care le par lor importante şi esenţiale. În plus, presupun că toţi din clasă pleacă de la acelaşi nivel sau că sunt în stare să opereze cu noile cunoştinţe. Cadrul didactic expune materialul nou, respectând logica conţinutului. El apelează la exemple care cel mai adesea sunt alese de el. Întrebările, urmate de exerciţii aplicative, îl ajută să verifice dacă s-a înţeles ceea ce a predat. Elevii sunt puşi să lucreze mai mult sau mai puţin independent. Prin sarcinile de lucru, cadrul didactic repetă materia predată. Sarcinile, aplicaţiile sunt destinate să aprofundeze înţelegerea, elevii să memoreze modele de rezolvări, algoritmi etc. Evaluările sub formă de interogări orale sau scrise, de regulă, fac apel cu prioritate la redare, la recunoaşteri şi reproduceri şi la aplicaţii

stereotipe. O învăţare eficientă, durabilă, este aceea care are la bază participarea activă a elevului la descoperirea informaţiilor, a sensului şi utilităţii lor.

În lecţiile tradiţionale, formele predominante de organizare a elevilor sunt cele frontale, când dascălul lucrează simultan cu întreaga clasă şi toţi elevii rezolvă aceeaşi sarcină de lucru. În lecţiile centrate pe elev sunt dominante activităţile individuale şi în grupuri mici. Pentru crearea unui cadru eficient de învăţare este importantă echilibrarea instruirii frontale, individuale şi grupale .

Dacă sunt dascăli care optează pentru predarea tradiţională, aceasta se datorează faptului că le este teamă cel mai mult de zgomot, de pierderea controlului asupra clasei şi au reţineri din cauza necunoaşterii tehnicilor prin care pot determina pe elevi să lucreze eficient împreună. Desigur că primele încercări sunt nesigure sau constituie mici eşecuri, însă prin perseverenţă şi printr-o analiză riguroasă a activităţii proprii şi a elevilor, fiecare dascăl este capabil să schimbe mediul educaţional în lecţie. Schimbarea este un proces de durată, desfăşurat în paşi mici. În fiecare lecţie se introduce un element nou (tehnică, strategie, formă de organizare), iar după evaluarea rezultatelor se renunţă la anumite aspecte şi se aplică altele. Fiecare lecţie devine un mic experiment didactic prin care se confirmă sau se infirmă diferitele ipoteze de lucru pe care a fost fundamentată cercetarea. Punctele forte ale activităţii organizate în grupuri mici sunt: dezvoltarea abilităţilor de comunicare; creşterea gradului de implicare în activitate; creşterea responsabilităţii elevului faţă de propria învăţare, dar şi faţă de grup; creşterea eficienţei învăţării; dezvoltarea abilităţii de cooperare; dezvoltarea identităţii personale; schimbarea atitudinii faţă de mediul educaţional şcolar.

Desigur, organizarea activităţii în grupuri mici are unele puncte slabe: slab control asupra cantităţii şi calităţii învăţării; cantitate mică şi calitate incertă a cunoştinţelor dobândite de elevi.

Valenţele formativ-educative care recomandă aceste metode interactive ca practici de succes atât pentru învăţare cât şi pentru evaluare, sunt următoarele:

- stimulează implicarea activă în sarcină a elevilor, aceştia fiind mai conştienţi de responsabilitatea ce şi-o asumă;
- exersează capacităţile de analiză şi de luare a deciziilor oportune la momentul potrivit, stimulând iniţiativa tuturor elevilor implicaţi în sarcină;
- asigură o mai bună punere în practică a cunoştinţelor, exersarea priceperilor şi capacităţilor în variate contexte şi situaţii;
- asigură o mai bună clarificare conceptual şi o integrare uşoară a cunoştinţelor asimilate în sistemul naţional, devenind asfel operaţionale;
- unele dintre ele, cum ar fi portofoliul, oferă o perspectivă de ansamblu asupra activităţii elevului pe o perioadă mai lungă de timp, depăşind neajunsurile altor metode tradiţionale de evaluare cu caracter de sondaj şi materie şi între elevi;
- asigură un demers interactiv al actului de predare-învăţare-evaluare, adaptat nevoilor de individualizare a sarcinilor de lucru pentru fiecare elev, valorificând şi stimulând potenţialul creativ şi originalitatea acestuia;
- descurajează practicile de speculare sau de învăţare doar pentru notă;

Alternativa educaţională Step by Step utilizează metodele moderne de învăţare centrată pe elev.

Programul Step by Step este un program educaţional destinat copiilor precum şi familiilor acestora, care promovează abordarea unor metode moderne şi echilibrate de predare, în concordanţă cu personalitatea copilului. De asemenea, procesul didactic este individualizat, punându-se accent pe dificultăţile fiecărui elev în parte. Alternativa educaţională Step by Step respectă Curriculum-ul Naţional pentru învăţământul primar, aşadar abilităţile şi cunoştinţele achiţionate pe parcursul celor patru ani sunt aceleaşi ca şi în învăţământul tradiţional. Diferenţa constă în metodele utilizate şi în faptul că elevii participă activ şi cu plăcere la propria formare. Această alternativă urmăreşte să le dezvolte copiilor creativitatea şi resursele proprii, îi învaţă să aibă o gândire critică, să facă alegeri, să aibă iniţiativă, să-şi identifice

problemele şi să le rezolve. Pentru a obţine aceste rezultate, procesul didactic este unul specific. Programul este de opt ore, timp în care alternează predarea şi consolidarea, programe de relaxare şi o pauză de masă. Sistemul Step by Step este bine structurat şi corespunde atât intereselor şi nevoilor de grup, cât şi celor individuale, incluzând şi îndrumările necesare pentru observarea şi evaluarea progresului fiecărui copil.

Într-o clasă în care învăţarea se realizează conform programului Step by Step, elevul se dezvoltă într-o atmosferă de încredere şi se simte ajutat. Învăţătorii care lucrează în această alternativă percep fiecare copil ca fiind unic, demn de înţelegere şi respect. Necesitatea centrării şcolii pe elev ţine seama de dorinţele, interesele şi trebuinţele lui specifice, obligaţia de cunoaştere a personalităţii copilului, ca bază de elaborare a comportamentului educativ al învăţătorului, de creare a unui mediu favorabil formării elevilor în funcţie de aptitudinile, dorinţele şi interesele lor.

Cu toate că stilul de lucru cu elevii într-o clasă Step by Step pare mai tolerant, având în centru motivarea copilului prin descoperire, cultivarea responsabilităţii personale şi a capacităţii de a decide în cunoştinţă de cauză ocupă un loc central în educaţie.

Rolul învăţătoarelor este acela de a ghida elevii să lucreze liber, de a-i ajuta să găsească explicaţiile şi soluţiile adecvate. Zilnic, prin diverse activităţi, elevii sunt activ implicaţi în viaţa şcolară, învăţătoarele intervenind în măsura în care li se solicită ajutorul, elevul fiind stimulat să gândească independent, să-şi construiască şi să-şi autodefinească personalitatea. Clasele amenajate pentru această alternativă oferă un mediu familial ce dă copilului o stare de bine, de confort. Un astfel de mediu dă ocazia învăţătorului de a crea o atmosferă de lucru plăcută, care să înlăture orice bariere psihologice, sociale, emoţionale, dându-i astfel copilului posibililatea de a gândi liber, de a se manifesta deschis, sincer, critic şi autocritic. Elevii îşi dezvoltă astfel autonomia, iniţiativa, autocontrolul, fac alegeri, ba chiar mai mult contribuie la stabilirea regulilor clasei şi la luarea deciziilor, privind folosirea timpului în anumite perioade ale unei zile de şcoală.

Step by Step este una din metodele alternative de educaţie care funcţionează şi se bazează pe elemente ale psihologiei ştiinţifice a dezvoltării copilului, ce debutează încă de la naştere şi îl are în vedere până la adolescenţă. În acest cadru, copilul învaţă, în sistem individual, să descopere atât implicarea interacţiunii lui cu mediul, cît şi motivaţia exploatării acestuia. Ambele metode sunt cultivate de pedagogi, astfel încât fiecare copil este dirijat spre cunoaşterea lumii înconjurătoare şi identificarea comportamentelor utile, prin căi personale.

Alternativa Step by Step ia în considerare copilul ca pe un întreg. În locul unei relaţii inegale educator - copil, aici copilul este considerat ca fiind o persoană unică, demnă de respect, căreia caută să-i asigure o continuitate individuală în ceea ce priveşte dezvoltarea specifică lui. Astfel, predarea este orientată în funcţie de necesităţile copilului, în ritmul propriu al acestuia. Cu ajutorul alternativei Step by Step, copilul este ajutat să înţeleagă şi să deprindă învăţarea.

BIBLIOGRAFIE:

Cergchit, I. (1983). *Perfecţionarea lecţiei în şcoala modernă*, E.D.P., Bucuresti.

Criscan, Al. (1994) *Curriculum şi dezvoltare curriculară: un posibil parcurs strategic*, Revista de Pedagogie nr. 3-4 / 1994.

(1999). *Curriculum National* – Planuri cadru de învăţământ pentru învăţământul preuniversitar, C.N.C., Editura Corint, Bucureşti.

D’CHainaut, L. (1981). *Programe de învăţământ şi educaţie permanentă*, E.D.P., Bucureşti, 1981.

Ferenczi, I., Preda, V. (1983). *Premise logico-ştiinţifice şi psihodidactice ale formării gândirii interdisciplinare le elevi,* Revista de Pedagogie, 2.

Lascus, V., Ferenczi, I. (2000). *Conţinutul învăţământului*, în: Didactica modernă, editia a 2-a, (coord. M. Ionescu, I. Radu), Editura Dacia.

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ - MODALITĂȚI DE REALIZARE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Prof. Niță Adina Diana
Grădinița P.P. „Paradisul copiilor”, Craiova, Dolj

Conceptul de educație incluzivă a luat naștere ca răspuns la abordările tradiționale și perimate, conform cărora anumite categorii de copii au fost excluși din școlile de masă din motivul dizabilității, dificultăților/problemelor de învățare, vulnerabilității familiei sau din alte motive.

Integrarea constă în asimilarea copilului în cadrul învățământului general, proces prin care se adaptează şcolii, în timp ce aceasta rămâne, în cea mai mare parte, neschimbată, iar incluziunea presupune ca instituţiile şi sistemul educaţional, în general, să se schimbe şi să se adapteze continuu necesităţilor copiilor.

Fiecare copil este diferit și special și are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilități. Toți copiii au dreptul la educație în funcţie de nevoile lor. Educaţia incluzivă are ca principiu fundamental un învăţământ pentru toţi, împreună cu toţi, care constituie un deziderat şi o realitate ce câştigă adepţi şi se concretizează în experienţe şi bune practici de integrare/ incluziune. Educația incluzivă este un sistem educațional în care unitățile de învățământ preprimar doresc să ofere “educaîie pentru toți copiii”.

Educația incluzivă are în vedere diminuarea barierelor de orice tip din calea învățării și participarea în egală măsură a tuturor copiilor, acordându-se o atenție specială celor din familii cu un grad de vulnerabilitate sau cu risc de marginalizare.

Integrarea autentică a unui copil cu CES nu presupune doar că el este prezent în școala incluzivă, ci și că el este acceptat de ceilalți copii, cu care are raporturi corecte de socializare, iar procesul de învățământ presupune că el învață și se dezvoltă în condițiile potențialului său simultan cu colegii săi. În astfel de cazuri, cadrul didactic trebuie să se apropie mai mult de sufletul copilului pentru ca acesta să nu se mai simtă respins.

Grădinița incluzivă și interculturală este deschisă tuturor, având un curriculum care reprezintă diversitatea, pentru fiecare preşcolar, acesta beneficiind de acces în mod egal la educația de calitate. Grădiniţa este incluzivă printr-un curriculum flexibil şi deschis ce permite adaptări succesive. Nu copilul urmează curriculumul, ci acesta este un instrument menit să sprijine dezvoltarea lui, se adaptează nevoilor şi particularităţilor acestuia. Când spunem ,,grădiniţă incluzivă”, nu trebuie să ne ducem cu gândul la copiii cu CES, ci la fiecare copil în parte, pentru că fiecare are un ritm propriu de dezvoltare şi la un moment dat poate avea nevoie de anumite cerinţe speciale în ceea ce priveşte educaţia. Există, de asemenea, şi anumite situaţii de risc, în care educatoarea trebuie să cunoască trăirile şi comportamentele copilului, pentru a-l sprijini. Riscurile pot apărea din mediul socio-cultural din care acesta face parte, din relaţiile de familie care îi determină existenţa zilnică, precum şi modul de dezvoltare, din modelele formale educaţionale ce pot exercita un stres deosebit asupra copilului care nu corespunde „normalităţii” cu care ne-am obişnuit.

Nu putem considera că un copil este integrat atâta timp cât el este marginalizat, ignorat sau neacceptat de colectivul de elevi, nu beneficiază de curriculum adaptat și de metode de învățământ și evaluare specifice, ori rezultatele sale sunt apreciate în funcție de programa școlară generală și indicatorii generali de performanță. Desigur, pentru a realiza o integrare autentică, este nevoie de crearea unei echipe pluridisciplinare, din care să facă parte profesori de sprijin, specialiști (psiholog/consilier, logoped), medicul școlar, părintele. Echipa se constituie din personalul și specialiștii necesari, de la caz la caz. Dacă integrarea presupune atingerea unor obiective legate de școlarizare și progres în condiții comune tuturor elevilor, incluziunea este un proces mai amplu, care trebuie să producă schimbare inclusiv la nivel societal.

O planificare nu poate porni aşa, tradiţional, ca altă dată, de la conţinuturi, ci de la personalităţile copiilor, de la caracteristicile şi particularităţile individuale. Pe de altă parte, grădiniţa, ca instituţie, nu poate face faţă singură cerinţelor multiple ale unui program eficient de educaţie. Este nevoie de un parteneriat între grădiniţă- familie- comunitate, de o construcţie comună în folosul copilului, fără prejudecăţi, bazată pe respect reciproc, acceptare, toleranţă, indiferent de situaţia economică, socială sau educaţională a părinţilor. Educatoarea, la rândul ei, trebuie să răspundă diversităţii şi unicităţii fiecărui copil, să-şi orienteze pozitiv atitudinea, limbajul şi metodele pedagogice. Copilul preşcolar se află într-un proces de formare în care fiecare gest, fiecare cuvânt, fiecare privire din partea adulţilor care îl înconjoară poate să îi influienţeze imaginea de sine. Este foarte importantă atitudinea educatoarei la acţiunile copilului, apelativele, aprecierea pozitivă sau negativă, pentru a-i da copilului încredere în forţele proprii.
Pentru a evalua copilul, educatoarea trebuie să aibă în vedere competenţele şi capacităţile educaţionale ale fiecărui copil şi să identifice:cum este fiecare,ce ştie fiecare,ce face fiecare,cum cooperează cu ceilalţi.

De cele mai multe ori, când lucrăm cu elevi cu cerinţe educative speciale, ne gândim la sarcini împărţite în etape mai mici, realizabile, la folosirea învăţării afective, la adaptarea metodelor şi mijloacelor de învăţare, evaluare, dar si la sprijinirea elevului să devină membru al unui grup. Este bine să organizăm activităţi de grup care să stimuleze comunicarea şi relaţionarea interpersonală (jocuri, excursii, activităţi extraşcolare, activităţi sportive, de echipă), să îi sprijinim emoţional, să folosim un limbaj simplu, accesibil elevului şi nivelului lui de înţelegere.

Educaţia incluzivă încearcă să se adreseze nevoilor de învăţare ale tuturor copiilor, tinerilor şi adulţilor,concentrându-se în special asupra nevoilor celor vulnerabili la marginalizare şi excludere. Invatarea prin experimentare - strategie puternica inseamna ca profesorii participa la experiente ce ilustreaza si stimuleaza interesul lor pentru noi posibilitati de actiune.Se pune accentul pe invatarea prin experimentare. Profesorii sunt astfel incurajati sa priveasca mediul din clasa prin ochii celui care invata si, in acelasi timp, sa lege aceste experiente de practicile din scoala unde lucreaza.

Educația incluzivă promovează atitudini tolerante, deschise, de acceptare si intelegere, punand accentul pe cooperare si pe valorizarea fiecarui individ. Un rol important il are formarea competentelor de comunicare , negociere, acceptand ideea ca orice copil poate invata. Un alt obiectiv important este dezvoltarea relatiilor in comunitatea locala , implicarea in activitati educative a parintilor.

Promoveaza strategii eficiente pentru diminuarea incercarilor de intimidare si abuz asupra copiilor. Uneori aceasta educatie incluziva devine o simpla plasare a copiilor impreuna , existand o slaba preocupare a unor educatori pentru informare si perfectionare , adesea diferentele sesizandu-se intr-o maniera negativa, devenind sursa de conflict. In aceste cazuri atat copiii cat si parintii nu cunosc si nu sunt informati despre drepturile lor.

Educatia incluziva presupune o actiune permanenta de imbunatatire a procesului de invatamant, avant ca scop exploatarea resurselor existente pentru a sustine integrarea tuturor copiilor din cadrul comunitatii.

Într-o abordare incluzivă, toţi elevii trebuie consideraţi la fel de importanţi, fiecăruia să îi fie valorificate calităţile, pornind de la premisa că fiecare elev este capabil să realizeze ceva bun.

Consider că nu există "reţete" pentru integrarea copiilor cu C.E.S. în învăţământul de masă. Cei care manifestă deschidere pentru integrarea acestora vor găsi şi strategiile potrivite. Fiecare copil are dreptul la educaţie şi merită să i se acorde o şansă. Învăţând împreună, copiii învaţă să trăiască împreună, să se accepte şi să se ajute la nevoie.

Bibliografie:

1. ***Miftode, V. (coord.),*** Dimensiuni ale asistenţei sociale: forme şi strategii de protecţie a grupurilor defavorizate, Botoşani, Editura Eidos, 1995;

2. ***Bulat G., Rusu N.*** Suportul educațional. Asistența copiilor cu cerințe educaționale speciale. Ghid metodologic. Chișinău: Bons Offices, 2015.

3. Vrășmăș, T., Învăţământul integrat și / sau incluziv pentru copiii cu cerinţe speciale, Editura Aramis, București, 2001.

4. Gerguț, A.; Neamţu, C., Psihopedagogie specială, Editura Polirom, Iași. 2000.

Integrare a copiilor cu CES în învățământul de masa

Gardin Nicoleta
Școala Gimnazială Cătească, jud. Argeș

„Școlile trebuie să primească toți copiii indiferent de starea lor fizică, intelectuală, socială, emoțională, lingvistică sau oricare alta. Aici trebuie cuprinși și copiii cu dizabilități, și copiii talentați, și copiii din zonele rurale izolate și cei din populațiile nomade, și copiii minorităților lingvistice, etnice sau culturale, precum și copiii din alte grupuri sau zone marginale” (Cadrul de acțiune privind cerințele educative speciale, UNESCO/ Conferința de la Salamanca, 1994, p.6).

De-a lungul carierei mele de profesor , am fost pusă în situația de a avea în colectivul de elevi și elevi cu cerințe educative speciale, situație în care am căutat cele mai eficiente metode de predare-învățare pentru a-i stimula pe toți elevii, cu sau fără cerințe speciale, să se implice activ în activitățile desfășurate în clasă. Elevii cu cerințe educative speciale au nevoie atât de sprijinul cadrelor didactice, cât și de sprijinul colegilor de clasă. Accentul trebuie pus pe abordarea pozitivă a comportamentului elevilor, pe exprimarea încrederii că fiecare elev are capacitatea de a reuși, să se încerce evitarea discriminării, a etichetării, a reacțiilor impulsive nepotrivite, a intimidării și amenințării copiilor.

Un prim pas în integrarea elevilor cu cerințe speciale în învățământul de masa este adaptarea curriculara. Adaptarea curriculară este definită în legislația românească ca fiind ”corelarea conținuturilor componentelor curriculumului național cu posibilitățile elevului cu CES , din perspectiva finalităților procesului de adaptare si de integrare școlară si socială a acestuia” (OAP 6552,2011,p.3). Acest lucru presupune ca formularea obiectivelor, stabilirea conținuturilor, modalitățile de transmitere a informațiilor și evaluarea elevilor să se facă diferențiat.

Planul individualizat de învățare pentru elevul cu CES, ca parte a planului de servicii individualizat, reprezintă intervenția pedagogică asupra elevului care alături de celelalte intervenții sociale, medicale sau psihoterapeutice contribuie la atingerea obiectivului de integrare: de a facilita integrarea școlară și profesională și de a valorifica potențialul intelectual, emoțional și aptitudinal al copilului, contribuind astfel la incluziunea socială (OAP 6552, 2011, art.55). Acest lucru vizează adaptarea educației la nevoile individuale ale fiecărui elev din perspectiva diferențelor dintre elevi : provin din medii sociale diferite, au abilități diferite, au stiluri de învățare diferite, potențial de învățare diferit etc.

Metodele active de învățare prin cooperare au o mare eficiență atunci când vorbim despre educația inclusivă. Câteva strategii de învățare pot fi aplicate cu succes în procesul de integrare:

1. Brainstorming. O activitate care poate fi aplicată atât individual , cât si în perechi. Elevii scriu pe foaie tot ce știu despre o temă data de profesor.
2. Știu, vreau să știu , am învățat. Pe hârtie elevii desenează trei coloane . Pe o coloană scriu ceea știu despre tema data de profesor, pe o altă coloana scriu ceea ce vor să știe despre tema data, iar pe a treia coloana ceea ce au învățat. La finalul activității se verifică ce achiziții noi au dobândit elevii.
3. Turul galeriei. In grupuri elevii rezolvă o problemă care are ca rezultat un produs (poveste, desen). După finalizarea activității, produsele sunt expuse și fiecare grup analizează celelalte produse si fac recomandări.

. Așa cum adaptarea curriculară are ca punct de plecare evaluarea inițială și metodele de evaluare au ca punct de plecare rezultatele evaluării inițiale. Metodele de evaluare sunt adaptate în funcție de potențialul elevului și vizează progresul realizat de elev.

Atât școala cât și comunitatea trebuie să asigure șanse egale de acces la educație pentru toți copiii.

EGALITATEA DE ȘANSE ÎN SISTEMUL EDUCAȚIONAL ROMÂNESC

Prof. Luca Marius-Iulian
Liceul „Corneliu Medrea” Zlatna, Jud. Alba

Egalitatea de șanse reprezintă conceptul conform căruia toate ființele umane sunt libere să-și dezvolte capacitățile personale și să aleagă fără limitări impuse de roluri stricte. Egalitatea de șanse are la bază asigurarea participării depline a fiecărei persoane la viața economică și socială, fără deosebire de origine etnică, sex, religie, vârstă, dizabilități etc.

Din perspectivă filosofică, educația este o componentă a existenței, în speță, a existenței socio-umane, un proces în desfășurare, un dat nemijlocit, intrinsec al acesteia, un fenomen antic ce ființează în cadrul sistemului social, care nu se „topește” în conținutul celorlaltor elemente ale sistemului ci se implică activ în transformarea și evoluția lor, având totodată o relativă autonomie prin funcțiile specifice pe care le îndeplinește.

Egalitatea şanselor de instruire este teoretic garantată în aproape toate ţările lumii, dar realizarea practică a acestui principiu generos continuă să rămână una din cauzele de importanţă majoră ale reformelor.

Conceptul de „egalitate“ înseamnă astăzi ceva mai mult decât drepturile egale pe care democraţii secolului trecut le revendicau cu entuziasm pentru toţi cetăţenii; ea înseamnă o egalitate reală a şanselor individuale de promovare socială, iar educaţia este instrumentul cel mai important în dezvoltarea la maximum a acestor şanse. Specia umană se conformează şi ea acelui principiu director al evoluţiei speciilor – variabilitatea; indiferent de numărul indivizilor, educaţia lor trebuie să fie diferenţiată şi specializată, în funcţie de „echipamentul natural-genetic” al fiecăruia, de aptitudinile şi interesele fiecărei persoane, corelate cu nevoile de cadre competente ale societăţii.

Familia este prima şcoală a copilului. Ea este cea care răspunde de trebuinţele elementare ale tânărului şi de protecţia acestuia, exercitând o influenţă atât de adâncă, încât urmele ei rămân, uneori, întipărite pentru toată viaţa în profilul moral-spiritual. De asemenea, ocupă un loc aparte în sistemul instituţional al educaţiei. Acţiunea ei pe întreaga perioadă a dezvoltării include şi toate laturile formării personalităţii. Ea reprezintă unul din mediile de socializare şi educare dintre cele mai complete datorită posibilităţilor ce le are de a-l introduce pe copil în cele mai variabile situaţii şi de a acţiona asupra lui prin cele mai complexe şi fireşti mijloace. Modelele de conduită oferite de părinţi – pe care copiii le preiau prin imitaţie şi învăţare – precum şi climatul socioafectiv în care se exercită influenţele educaţionale – „cei şapte ani de acasă” – constituie primul model social cu o influenţă hotărâtoare asupra copiilor privind formarea concepţiei lor despre viaţă, a modului de comportare şi relaţionare în raport cu diferite norme şi valori sociale. Este recunoscut faptul că strategiile educative la care se face apel în familie, mai mult sau mai puţin conştientizate, determină în mare măsură dezvoltarea personalităţii, precum şi rezultatele şcolare ale copiilor, comportamentul lor sociomoral.

Şcoala incluzivă are la bază un curriculum adaptat în raport cu nevoile copiilor. Adaptarea curriculumului se poate realiza prin selectarea unor conţinuturi din curriculumul general adresat copiilor normali, care pot fi însuşite de copiii cu cerinţe speciale; introducerea elevilor cu cerinţe educative speciale într-o varietate de activităţi individuale, terapeutice, destinate recuperării acestora; folosirea unor metode şi procedee didactice, a unor mijloace de învăţământ intuitive, de natură să sprijine înţelegerea conţinuturilor predate la clasă.

Şcoala, ca instituţie publică de formare şi socializare umană trebuie să răspundă cerinţelor tuturor elevilor, atât celor care au un ritm de învăţare şi un potenţial intelectual şi aptitudinal peste medie, dar şi celor care manifestă deficienţe de învăţare. Ambele categorii pot fi considerate cu cerinţe educative speciale şi necesită un program individualizat de învăţare.

Educaţia specială este concept fundamental utilizat în cadrul procesului instructiv-educativ al copiilor cu deficienţe şi care se desprinde tot mai mult de conţinutul învăţământului special. Principiile care stau la baza educaţiei speciale: -Toţi copiii trebuie să înveţe împreună indiferent de dificultăţile pe care le întâmpină aceştia sau diferenţele dintre ele; -Societatea şi şcoala trebuie să le acorde tot sprijinul suplimentar de care au nevoie pentru a-şi realiza educaţia în şcoala publică; -Formarea şi dezvoltarea şcolilor incluzive atât în mediul urban cât şi în cel rural prin asigurarea resurselor umane cât şi a celor materiale; -Educaţia egală se realizează prin acordarea sprijinului necesar pentru fiecare copil cu deficienţe în funcţie de cerinţa individuală.

Cea mai bună soluţie pentru un sistem educativ care să răspundă nevoilor tuturor elevilor se dovedeşte a fi educaţia incluzivă, caracterizată prin următoarele principii: dreptul fiecărui elev la educaţie pe baza egalităţii şanselor; niciun elev nu poate fi exclus din educaţie sau supus discriminării pe motive de rasă, religie, culoare, etnie, sex, limbaj, dizabilităţi; şcoala se adaptează la nevoile elevilor; diferenţele individuale între elevi constituie o sursă de bogăţie şi diversitate, şi nu o problemă. Școala incluzivă are la bază un curriculum adaptat în raport cu nevoile copiilor.

Bibliografie

1. Declarația de la Salamanca asupra educației cerințelor speciale adoptată la conferința mondială „Acces și calitate” organizată de UNESCO și Ministerul Educației din Spania, 7-10 iunie 1994
2. M. Duță, *Egalitatea de șanse în sistemul educațional românesc*, EDICT, ianuarie 2018

Webgrafie

1. https://www.didactform.snsh.ro/baza-de-date-online-cu-bune-practici-pentru-educatie-incluziva-de-calitate/respectarea-principiului-egalitatii-de-sanse-in-sistemul-educational
2. https://ccdvl.ro/images/publicatii/Paideia/Revista%20PAIDEIA%20Nr.2%202020.pdf

Metode si mijloace moderne specifice disciplinelor tehnice

Trifan Mihaela Florentina
Liceul “Simion Stolnicu”Comarnic,jud .Prahova

“Toata taina unei lectii bune sta in caldura sufletului pedagogului .Asa cum cele mai reusite reactii se desfasoara la temperaturi ridicate asa si profesorul trebuie sa trezeasca interesul elevilor”

Activitatea profesorului trebuie să conţină două componente majore în cadrul procesului de învăţământ şi anume: transmiterea şi primirea de informaţii de către elevi. Ca urmare, oricare metodă de comunicare care serveşte la atingerea obiectivelor operaţionale ar putea fi considerată ca metodă inovativă de predare.

Utilizarea metodelor moderne în instituţiile de învăţământ au potenţialul nu numai de îmbunătăţire a educaţiei, dar şi de consolidare, de stimulare a eforturilor de atingere a obiectivelor dezvoltării umane.

Scopul instruirii este acela nu doar de a determina un elev să înveţe ,ci şi al încuraja să fie creativ, să aibă speranţă pentru domeniul la care aspiră.

De asemenea, educaţia reprezintă un motor pentru creşterea şi progresul în orice societate. Aceasta nu numai că împărtăşeşte cunoştinţele, abilităţile dar este şi responsabilă pentru construirea capitalului uman intelectual care conduce şi implementează inovaţia tehnologică şi creşterea economică.

În ziua de azi, informaţiile şi cunoştinţele sunt foarte importante pentru creşterea şi dezvoltarea valorilor umane.

. Sunt conştientă de faptul că didactica folosirii metodelor de învăţământ poate varia de la o şcoală la alta, dar mai ales de la profesor la profesor în funcţie de pregătirea pedagogică a acestuia.

În aceste zile, în care se pune foarte mult accentul pe disciplinele tehnice, cadrul didactic are foarte multe posibilităţi în punerea în practică a metodelor moderne încurajând asfel creativitatea şi dezvoltarea relaţiilor democratice între profesor şi elev. Cu această libertate în procesul predării se pot naşte un număr enorm de idei pentru aplicarea metodelor de învăţământ în avantajul elevilor.

Caracterizarea principalelor metode de învăţământ folosite la disciplina “Protecţia Mediului **“**

Specificul disciplinei “Protecţia Mediului“ presupune folosirea metodelor de învăţământ care să contribuie în mod teoretic şi practic la atingerea competenţelor din programa şcolară (Oproiu, 2005).

La această disciplină se vor aplica cu precădere metode prin care elevii sunt învăţaţi să lucreze în echipe, productivi, dezvoltându-şi asfel abilităţile de cooperare, valorificându-şi experienţele proprii şi înţelegând semnificaţia cunoştiinţele acumulate. Este foarte important de precizat că la alegerea metodelor de învăţământ pentru studiul disciplinelor tehnice se va ţine cont de o serie de factori printre care amintim: specificul clasei de elevi, motivaţia acestora pentru disciplină, forma şi locul de organizare a activităţii.

În cazul în care lecţia se desfăşoară în clasă profesorul poate folosi ca metode didactice: explicaţia, conversaţia, descrierea (Pentru predarea lecţiei pH-ul apei profesorul poate descrie părţile componente ale potenţiometrului , având la dispoziţie planșa sau videoproiectorul), problematizarea, exerciţiul, turul galeriei - această metodă eu o folosesc foarte des la Modulul “Factori de degradare a echilibrului ecologic“, în care elevii realizează planşe despre poluarea aerului, apei, solului, după care le lipesc pe tablă.

Experimentul, studiul de caz, rezolvarea de probleme, ciorchinele, turul galeriei reprezintă metode des folosite la studiul disciplinelor tehnice foarte îndrăgite de către elevi.

În afară de specificul clasei de elevi, locul de desfăşurare a activităţii didactice, profesorul mai trebuie să ţină cont la alegerea metodelor de învăţământ şi de modul de organizare a activităţii.

Organizarea activităţii didactice poate fi clasificată după următoarele criterii:

- activitate frontală, în care profesorul foloseşte metode expozitive într-un timp foarte scurt (Oproiu, 2005). Pentru desfăşurarea acestei forme de activităţi profesorul îndrumă elevii pas cu pas, activitatea desfăşurându-se cu întreagă clasa de elevi.

activitate pe grupe, în care clasa va fi împărţită în grupe de elevi de câte 5 sau 6 elevi, iar ca metode folosite: problematizarea, turul galeriei, ciorchinele, experimentul

Exemplu de activitate pe grupe desfăşurată la clasa a XII a, modulul “Supravegherea şi controlul calităţii apelor uzate”

Pentru predarea lecţiei “Aciditatea apei” activitatea s-a desfăşurat în cadrul laboratorului de protecţia mediului.

Tipul lecţiei: formare de priceperi;

Durata lecţiei: 100 de minute.

Pentru desfăşurarea în bune condiţii a acestei lecţii de formare de deprinderi şi priceperi necesare calificării în domeniul “Tehnician ecolog şi domeniul calităţii mediului “clasa a fost împărţită pe grupe de câte 5 elevi, fiecare grupă primind aparatura necesară (biuretă, flacon Erlenmayer, cilindru gradat, pahar Berzelius cu proba de analizat ,sticluţe de reactivi).

Etapele pe care le-am urmat împreună cu elevii au fost:

- elevii au primit indicaţii asupra sarcinilor de lucru;
- elevii au studiat problema în grup;
- au realizat experimentul;
- liderul grupului a prezentat rezultatele experimentului după care s-au formulat concluziile.

Este foarte important de precizat că prin această formă de activitate elevii sunt antrenaţi să lucreze în echipă, să colaboreze, să aleagă răspunsurile cele mai adecvate.

A treia formă de organizare a activităţii didactice o reprezintă: activitatea individuală care foloseşte ca metode de învăţământ: exerciţiul, proiectul, lucrările practice.

Un exemplu de activitate frontală folosit tot la clasa a XII, dar la susţinerea proiectului de certificare a competenţelor de “Tehnician ecolog şi protecţia calităţii mediului“ îl constituie prezentarea individuală de către elevi al acestui proiect. Pentru desfăşurarea acestei activităţi elevii au folosit ca mijloc didactic videoproiectorul.

Ca o concluzie, alegerea metodei de învăţământ de către cadrul didactic se realizează în funcţie de mijloacele şi procedeele pe care le utilizează în cadrul lecţiei, scopul şi obiectivele urmărite, de gradul de dificultate al conţinutului, dar şi de modul în care profesorul stăpâneşte şi le aplică.

Deoarece disciplinele tehnice au un caracter aplicativ cu impacturi imediate asupra atitudinii elevului, se vor dezvolta acele metode şi procedee didactice care pun accent pe participarea activă si a acestora în procesul de învăţare.

Turul galeriei reprezintă o metodă pe care o folosesc foarte des la modulele “Factori de degradare a echilibrului ecologic“ şi “Conservarea biodiversităţii“, precum şi la inspecţiile de grad.

Cu ajutorul acestei metode elevii îşi pot exprima ideile referitoare la soluţiile unei probleme, clasa devenind asfel un mediu în care se gândeşte dar se şi învaţă.

Pentru desfăşurarea acestei metode clasa a fost împărţită în grupuri de 4-5 elevi. Fiecare grupă a primit o coală A3 albă, marker, culori şi diferite poze despre poluarea aerului, apei, solului având ca sarcină realizarea unor postere cu privire la poluarea factorilor de mediu.

Fiecare grupă şi-a ales un lider, acesta prezentând măsurile de reducere a poluării mediului.

La final, posterele realizate au fost afişate pe pereţii clasei realizând asfel o expoziţie, după care la semnalul meu grupurile de elevi aflaţi în calitate de vizitatori au examinat soluţiile propuse de elevi.

Prin urmare, elevii de astăzi, viitori lucrători cu competenţe tehnice, în cazul nostru de “Tehnician ecolog şi protecţia calităţii mediului“ vor avea nevoie de abilităţi profesionale, practice şi de gândire la un nivel superior. Experienţa cu experimentele ştiinţifice oferă elevilor capacităţi şi încrederea de a rezolva ei înşişi potenţialele probleme întâmpinate la locurile de muncă.

Activităţile desfăşurate prin experimentele de protecţia mediului utilizează o serie de abordări cu rolul de a câstiga interesul elevilor pentru această disciplină, dar şi a simplica conceptele diferite predate la clasă.

Cercetările arată că o modalitate de a ajuta elevii să-şi păstreze informaţiile pe care le-au dobândit în sala de clasa este de a le oferi acestora opţiuni diferite de învăţare, opţiuni care le oferă elevilor un sentiment de control solicitându-i să ia decizii proprii. Mai multe experimente demonstrative permit mai multe opţiuni pentru elevi. .

Educatia incluziva.Mentalitati si atitudini

Prof.consilier scolar Tonita Ghe.Corina,
C.J.R.A.E .Dj(Lic.Tehn.Horia Vintila,Sc.Gimn.Segarcea,Dj)

Abstract

Deoarece se pune accent atât pe perfoɔmanţă şi pe educaţia de calitate, cât şi pe individualizarea educaţiei pentɔu elevii cu CES, este nevoie de o pregătire a cadrelor didactice astfel încat să fie flexibile, rezistente la stres şi să utilizeze metode moderne de predare–învăţare–evaluare. În ultimele decenii se acordă o importanţă din ce în ce mai mare incluziunii copiilor cu dizabilităţi în şcolile de masă. Fiind un fenomen complex, constituie o provocare pentru instituţiile implicate şi pentru societatea în ansamblu şi are drept consecinţă nevoia de schimbare atât a mentalităţilor cât şi a politicilor educaţionale. Este recunoscut faptul că, în ultimii ani, s-au făcut progrese simţitoare în ceea ce priveşte incluziunea elevilor cu dizabilităţi în şcolile de masă, atât din punct de vedere legislativ, cât şi prin angajarea mai multor instituţii şi introducɔea unor noi profesii.

Cuvinte cheie : *incluziune, elevi cu dizabilităţi, elevi cu cerinţe speciale, integrare elevi cu CES, adaptare şcolară*

Copiii cu CES fac parte din societatea noastră, aceştia mai mult decât ceilalţi copii au nevoie de o permanentă socializare şi colaborare cu alţi copii pentru asigurarea integrării sociale a lor. Prin contactul direct cu elevii din alte instituţii şcolare şi prin participarea alături de ei la diverse activităţi se realizează diminuarea izolării şi înlăturarea, în mare măsură, a tendinţelor de agresivitate, contribuind la îmbunătăţirea modului lor de viaţă. Tendinţa de a crea şi sprijini cadrul necesar integrării sociale şi societale a copiilor cu dizabilităţi este cu cât mai activă, cu atât mai eficientă, argumentul suprem constituindu-l beneficiile psihosociale ale incluziunii, aceasta facilitând asumarea de roluri sociale proprii în comunitate şi stabilirea de relaţii sociale. Crearea unor parteneriate între şcoală, familie şi comunitate dar şi între diverse instituţii şcolare, presupune succesul elevilor la şcoală şi mai târziu în viaţă. Atunci când părinţii, elevii şi ceilalţi membri ai comunităţii se consideră unii pe alţii parteneri în educaţie, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcţioneze. „Unde-s mulţi, puterea creşte” spune învăţătura populară şi numai prin unirea efortului părinţilor, cadrelor didactice, a şcolii şi a comunităţii se poate face o mai bună integrare a copiilor cu CES. Modificarea comportamentelor nedorite este o activitate extrem de complexă şi dificilă. Din cauza posibilităţilor mai reduse de adaptare, copilul cu tulburări de conduită resimte o nevoie accentuată de sprijin din punct de vedere afectiv şi social. Tratamentul CES se bazează pe o abordare multiplă ce combină intervenţii psihosociale cu un posibil tratament medical. Părinţii, cadrele didactice şi copilul ar trebui să fie cu toţii antrenaţi în elaborarea unui program de tratament individual care să se adreseze celor mai severe simptome şi care să sporească numărul punctelor tari ale fiecărui copil. Acţiunile de intervenţie se vor adresa: Copilului: Terapie cognitiv-comportamentală (pregătire pentru autoreglare) Sprijin psihoeducaţional Terapie medicamentoasă Părinţilor: Sprijin educaţional Pregătirea / formarea părinţilor Şcolii: Pregătirea cadrelor didactice Tehnici meta-cognitive Acţiuni de intervenţie psiho-educaţionale. Terapia copilului Aria de intervenţie se va axa pe reducerea simptomelor cum ar fi lipsa atenţiei, hiperactivitatea şi impulsivitatea. Va fi acordată atenţie tulburărilor asociate cum ar fi tulburarea anxioasă, cea provocativ-opoziţională, tulburările de dispoziţie precum şi dificultăţilor de relaţionare cum ar fi dezvoltarea deprinderii de rezolvare de probleme, managementul emoţiilor şi creşterea toleranţei la frustrare. Dacă sunt identificate tulburări asociate, vor fi elaborate programe pentru a-l ajuta pe copil să-şi dezvolte deprinderile necesare pentru a face faţă

respectivelor tulburări. Sprijin acordat familiei Domeniile cele mai obişnuite în care se desfăşoară activităţile cu părinţii sunt cele care generează următoarele probleme: lipsa controlului parental şi sentimentul ineficienţei pe care îl au părinţii. Printr-o abordare cognitiv-comportamentală, părinţilor li se predau strategii de management al conflictelor interpersonale şi al problemelorde relaţionare. Cu cei de aceeaşi vârstă Aria problematică şi deci cea mai importantă pentru acţiunile de intervenţie este reprezentată de: relaţiile interpersonale negative pe care elevii le au cu cei de aceeaşi vârstă, lipsa de respect a elevului pentru reguli şi managementul propriilor emoţii. Interventie aspura copilului: Terapia Cognitiv-comportamentală: Această abordare propune predarea unor tehnici variate incluzând auto-instruirea verbală (un dialog interior care-l ajută pe elev să se orienteze în situaţii problematice). Rezolvarea de probleme (descompunerea problemei în elementele componente generând posibile situaţii alterative şi evaluând rezultatele obţinute). în plus, are loc şi o pregătire suplimentară de "inducere a stresului". Aceasta dezvoltă capacitatea de a conştientiza situaţiile stresante şi de a le controla. "Managementul contiguităţii"; elaborarea de planuri pentru o varietate de rezultate posibile cu întăriri pozitive pentru rezultatele potrivite şi ignorare (pe cât posibil) pentru comportamentele nepotrivite. Mai există şi evaluări, auto-evaluări şi discuţii astfel încât elevul să capete autocontrol intern centrat pe obţinerea unor rezultate pozitive de pe urma strategiilor aplicate şi ca urmare a angajamentului luat. Aceste tehnici sunt aplicate printr-o terapie ce trebuie modificată potrivit vârstei elevului şi gradului său de maturitate. Părinţii şi cadrele didactice iau parte la toate activităţile descrise mai sus. Sprijin psiho-educaţional: Această abordare oferă o varietate de posibilităţi de intervenţie care pot schimba mediul flzic şi social al elevului. Aceasta pentru a schimba comportamentul elevului, pentru a-i mări capacitatea de concentrare a atenţiei şi pentru a micşora numărul de factori de distragere a atenţiei de la sarcina de lucru. Modificările comportamentului elevului sunt induse prin educarea părinţilor şi cadrelor didactice astfel încât aceştia să întărească pozitiv comportamentele potrivite/dezirabile sau să retragă anumite privilegii/favoruri în cazul nereuşitei elevului de a realiza obiectivele sau comportamentele dorite. Părinţii şi cadrele didactice pot anticipa anumite evenimente din programul zilnic al elevului atât acasă cât şi la şcoală. Identificând posibilele probleme create de sarcini sau situaţii viitoare, elevul poate fi învăţat cum să facă faţă situaţiilor cu ajutorul unor acţiuni simple. De asemenea, i se pot oferi stimulente atunci când reuşeşte să facă faţă cu succes unor provocări. Este important ca părinţii şi cadrele didactice să devină buni observatori care să analizeze ceea ce se întâmplă. Este necesar ca ei să cunoască momentul când a apărut un incident, regulile ce erau aplicate în acel moment şi consecinţele acţiunilor elevului. Această verificare este necesară pentru a permite copilului să-şi mărească autocontrolul, capacitatea de înţelegere şi de respectare a regulilor şi motivaţia(asupra cât mai multor domenii). Părinţii şi profesorii unui copil cu CES ar trebui să capete următoarele abilităţi pentru a-şi ajuta copilul / elevul: • Abilitatea de mări numărul interacţiunilor pozitive cu copilul/elevul şi de a le întări. • Abilitatea de a se dispensa de întăriri/recompense ca reacţie la un comportament pozitiv. Acestea pot fi recompense sociale sau /şi materiale. • Abilitatea de a face să crească gradul de acceptare de către copil/elev a unor înţelegeri (acorduri) simple, directe şi a unor comenzi/ordine. • Abilitatea de a aplica în mod consecvent sancţiuni care sunt coerente şi înţelese de copil / elev (în cazul apariţiei unor comportamente inadecvate). • Abilitatea de a ignora comportamentele inadecvate minore Intervenție asupra părinților Pregătirea / Formarea părinţilor ar trebui concepută sub forma unui plan cuprinzând mai multe sesiuni săptămânale la care să participe părinţi ai copiilor cu CES şi un terapeut cu pregătire specială. Programul întalniriior/şedinţelor are în vedere în primul rând să-i ajute pe părinţi să înţeleagă trăsăturile caracteristice ale copiilor cu CES şi să-i ajute apoi să dobândească abilităţi de a manageria şi diminua dificultăţile create/provocate de aceste trăsături caracteristice.

Concluzii

Obiectivele instruirii copiilor cu nevoi speciale de educaţie sunt obiective generale, proprii întregului învăţământ şi obiective recuperatorii specifice (prevenirea, remedierea, ameliorarea, înlăturarea consecinţelor deficienţei asupra dezvoltării generale a copilului, precum şi stimularea compensării specifice).

Organizarea conţinutului învăţării pentru elevii cu cerinţe speciale de educaţie este condiţionată mai ferm de cerinţa de a eşalona volumul de cunoştinţe oferite elevului, astfel încât ritmul de asimilare a informaţiilor să nu suprasolicite sau să-i traumatizeze capacităţile senzoriale restante ori echilibrul emoţional. (Manea, 1995: 26)

Strategiile didactice solicitate de elevii cu nevoi speciale de educaţie au un dublu caracter - didactic şi recuperator, ele nu trebuie să ignore adaptarea condiţiilor învăţării la posibilităţile senzoriale ale elevilor, adaptarea sarcinilor de învăţare la eficienţa analizatorilor în receptarea mesajului, stricta individualizare şi gradarea sarcinilor de învăţare, concentrarea activităţii pe ceea ce este necesar şi esenţial pentru atingerea obiectivelor propuse. (Boncu, 2002: 130)

Sarcina de învăţare în cazul copiilor cu nevoi speciale de educaţie necesită o elaborare suplimentară. Activităţile, acţiunile, operaţiile incluse în sarcina de învăţare trebuie gândite în sensul unei concordanţe mai strânse (comparativ cu învăţământul de masă) cu forma de învăţare pe care o presupune (senzorio-motorie, perceptivă, motorie, verbală, cognitivă, afectivă şi socială). (Manea, 1995: 29)

Timpul de învăţare, adică raportul dintre timpul de care are nevoie un elev pentru a învăţa o sarcină dată şi timpul folosit efectiv pentru a învăţa sarcina respectivă, este mai greu de determinat şi de controlat instructional pentru elevul cu nevoi speciale de educaţie, date fiind principiile care dirijează procesul instructiv-recuperator (principiul strictei individualizări a învăţării, principiul adaptării condiţiilor învăţării la particularităţile senzorial-perceptive ale elevului şi principiul asigurării stabilităţii achiziţiilor). (Boncu, 2002: 230)

Aptitudinea de învăţare este un concept care reflectă cel mai bine specificul elevului cu nevoi speciale de educaţie. Timpul de care acesta are nevoie pentru învăţarea unei sarcini trebuie raportat la condiţiile strict individuale în care are loc receptarea sarcinii şi constituirea răspunsului şi nu la o medie obişnuită din timpi determinaţi de condiţii diferite de recepţie şi de emisie, pentru că abaterea de la medie în cazul copiilor cu nevoi speciale de educaţie este mai mare decât cea sesizată în cazul copiilor cu nevoi instrucţionale ordinare obişnuite. (Cozărescu, Cace şi Ştefan, 2003: 157)

Capacitatea de a înţelege procesul de instruire este un factor care, în cazul educaţiei speciale, se cere gândit în corelaţie mai strânsă (decât în cazul educaţiei obişnuite) cu tipurile fundamentale de învăţare. Pentru fiecare tip de învăţare, elevul cu nevoi speciale de educaţie poate dovedi o altă capacitate de a înţelege procesul instruirii.

În ceea ce priveşte integrarea copiilor cu deficienţe mintale uşoare în şcolile normale aceasta se poate desfăşura în condiţii normale deoarece părinţii sau tutorii sunt dispuşi să utilizeze resurse economice, informaţionale şi sociale necesare integării acestor copii.

Din punct de vedere al stimulării financiare a cadrelor didactice, adaptarea copiilor cu deficinţe mintale uşoare în şcoli normale este îngreunată, deoarece toate cadrele didactice care au participat la interviu susţin că nu există nici un fel de stimulare financiară, singura satisfacţie fiind cea spirituală.

Integrarea copiilor cu deficienţe mintale uţoare este influenţată foarte mult de suportul comunităţii. În urma chestionarului şi interviului s-a evidenţiat faptul că fiecare copil cu deficienţe mintale uşoare este susţinut, apreciat şi respectat de persoanele din comunitate, fapt care facilitează adaptarea acestuia în şcoală şi în societate.

Bibliografie

1. Ausubel, D., Robinson, F., (1981). Învăţarea în şcoală. O introducere în psihologia pedagogică. Bucureşti: Editura Didactică şi Pedagogică.
2. Boncu, Ştefan. 2002. Psihologia influenţei sociale, Iaşi, Editura Polirom
3. Booth, Tony și Statham, June 2005, The Nature of Special Education, People, places and change, London and New York, Open University
4. Cace, Corina. 2007.Psihologia educaţiei, Ed ASE
5. Ong – Dean, Colin. 2009. Distinguishing Disability, Parents, Privilege, and Special Education, Chicago and London, The University of Chicago Press
6. Cosmovici, Andrei și Iacob, Luminița. 1999. Psihologie școlară, Iași, Editura Polirom
7. Cozărescu, Mihaela, Cace, Corina și Ștefan, Laura. 2003. Comunicare didactică-teorie şi aplicaţii, Bucureşti, Editura Academiei de Studii Economice
8. Cozărescu, Mihaela și Ștefan, Laura. 2003. Psihologia educaţiei. Teorie şi aplicaţii, Bucureşti, Editura ASE
9. Creţu, Tinca , 2004. Psihologia educaţiei, Bucureşti, Editura CREDIS
10. Druţă, Maria-Elena. 2000. Psihologia educaţiei, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică.
11. Dumitriu, Gheorghiu. 1998. Comunicare şi învăţare, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică,
12. Dragomir, Viorica. 2002. Fenomenul marginalizării şi situaţia persoanelor cu handicap
13. Drăgan, Ion. 1991. Psihologia pentru toţi, Bucureşt, Editura Ştiinţificăi
14. Golu, Pantelimon și Golu, Ioana. 2002. Psihologie educaţională, Constanţa, Editura Ex. Ponto
15. Grigorenko, Elena L. 2008. Educating Individuals With Disabilities IDEIA 2004 and Be-yond, New York, Springer Publishing Company,
16. Helander, Einar. 1999. Prejudice and Dignity. An Introduction to Community-Based Reha-bili¬tation, New York, United Nations Development Programme
17. Hill, Winfred. 2002. Learning: A survey of psychological interpretations, Boston, Edition, Allyn and Bacon
18. Jinga, Ioan și Istrate, Elena. 1998. Manual de pedagogie, București, Editura ALL
19. Jinga, Ioan, 2001. Managementul învăţământului, Bucureşti, Editura Aldin
20. Marcelli, Daniel. 2003. Tratat de psihologia copilului, Ed Fundaţiei Generaţia
21. Manea, Livius. 1995. Politica socială faţă de persoanele cu dizabilităţi, Bucureşti, Editura Alternative.
22. Manea, Livius. 2000. Protecţia socială a persoanelor cu handicap, Bucureşti, Casa de presă şi editură Şansa S.R.L.
23. Manea Livius. 2003. Protecţia socială a persoanelor cu handicap. În: Revista de asistenţă socială, Nr. 1, pp. 90-102;
24. Miclea, Mircea. 2003. Psihologie cognitivă , Iaşi, Editura Polirom
25. Neacşu, Ioan. 1990, Instruire şi învăţare, Bucureşti, Editura Ştiinţifică
26. Negovan Valeria. 2005. Introducere în psihologia educaţiei, Bucureşti, Ed Universitară
27. Pop, Luana, Miruna. 2001. Dicţionar de politici sociale, Bucureşti, Editura Expert
28. Păunescu, Constantin și Muşu, Ionel. 1997. Psihopedagogie specială integrată, Editura Pro Humanitate
29. Păunescu, Constantin și Muşu, Ionel. 2003. Dedicienţa mintală şi organizarea personalităţii, Editura Didactică şi Pedagogică
30. Păunescu, Constantin și Muşu, Ionel 2005, Tulburările de limbaj la copil, Editura Medicală

31. Purcia, Sever. 2003. Ocrotirea şi integrarea copiilor handicapaţi, Ed Promedia
32. Radu, Gheorghe 2000, Psihopedagogia şcolarilor cu handicap mintal, Ed Pro Humanitate
33. Brooks, Robert și Goldstein, Sam 2009, Dezvoltarea forţei, speranţei şi optimismului la copilul dumneavoastră. Creşterea copilului rezilient, Comunicare prezentată la Conferinţa “ADHD și reziliența”, Bucureşti
34. Roco, Mihaela. 2004, Creativitate şi inteligenţă emoţională, Iaşi, Editura Polirom
35. Sassu, Ana-Raluca. 2006. Psihologia dezvoltării, Editura Expert
36. Sălăvăstru, Dorina. 2004. Psihologia educaţiei. Iaşi, Editura Polirom,
37. Ungureanu, Dorel. 2000. Psihopedagogie educaţională, Editura ASTRA
38. Vrăjmaş, Traian, Daunt, Patrick și Muşu, Ionel. 1996. Integrarea în comunitate a copiilor cu cerinţe educative speciale, Ministerul învăţământului şi Reprezentanţa UNICEF În România.
39. *** Clasificarea internaţională a maladiilor – Revizia a 10-a, 1996, elaborat de Organizatia Mondiale a Sănătății (CIM 10)
40. *** Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, Fourth Edition, 1994, publicat de American Psychiatric Association, (DSM-IV)
41. *** Legea nr. 116/2002 privind prevenirea şi combaterea marginalizării sociale.
42. *** Ordonanţa 102/1999 privind protecţia specială şi încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap.

METODE ACTIVE UTILIZATE ÎN *PREDARE – ÎNVĂȚARE - EVALUARE* ÎN VEDEREA INTEGRĂRII ELEVILOR CU *C.E.S.*

prof. psihopedagog Golea Sînziana
CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ SUCEAVA

Educația rămâne un factor-cheie când discutăm despre pregătirea generațiilor tinere pentru viitor. Folosirea termenului de educație centrată pe elev datează de la începutul anilor ’60 și se referă la ajustarea ritmului de predare și a abordării didactice la nevoile specifice ale elevului (individualizare și diferențiere), precum și conectarea cu interesele și experiențele copilului.

Politicile educaționale sunt bazate pe valorificarea principiilor educației pentru toți, indiferent de cerințele speciale cu care se confruntă, pentru a deveni utili în familiile lor, dar și utili societății în care reușesc să se integreze. Integrarea pune accentul pe cerințele copiilor, expertiză specializată, intervenție specializată până la recuperarea copiilor. Procesul de integrare trebuie să fie un proces de normalizare a vieții persoanelor aflate în dificultate. Școala trebuie să ofere o paletă cât mai largă de servicii educaționale care să atragă copii și să le satisfacă cerințele. În această școală trebuie să existe în primul rând comunicare, înțelegere, într-un cuvânt un spațiu dominat de acceptare, toleranță și diversitate. Este știut faptul că din categoria copiilor cu cerințe speciale fac parte nu numai copii cu deficiențe, dar și copii care prezintă manifestări repetate de inadaptare la cerințele programei școlare.

Obiectivele, conținutul, ritmul și metodele instruirii pot să varieze de la un elev la altul, țelul principal fiind acela de a ajuta cu adevărat copiii să devină adulți de succes, în direcția potrivită.

Structura educației tradiționale se bazează pe producția de masă, axându-se pe învățarea elevilor într-o manieră fixă, rigidă, cu pretenția ca aceștia să se adapteze sistemului. Pe de altă parte, educația centrată pe elev se bazează pe ajustarea procesului didactic pe necesitățile elevilor, echitabilitate și atingerea obiectivului prim de a oferi fiecărui copil șansa de a-și valorifica potențialul personal.

Modelul tradițional de predare presupune ca elevii să primească informații și să le redea ulterior cât mai fidel. Educația personalizată încurajează elevii să participe activ la procesul de învățare, devenind astfel mai motivați, mai proactivi și mai stăpâni pe cunoștințele acumulate.

Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente. În loc să primească în mod pasiv informații și să le reproducă, elevii primesc un rol activ în procesul de învățare, contribuind ei înșiși la buna lor formare. Elevii au posibilitatea să colaboreze cu profesorii, înlesnindu-se astfel o legătură deschisă cu cadrele didactice.

Metodele de învăţământ sunt selectate în raport cu scopul şi obiectivele activităţii didactice, conţinutul lecţiei şi particularităţile elevului (vârsta, nivelul dezvoltării psihice, nivelul şi specificitatea mijloacelor de comunicare, tipul de percepţie al elevilor–analitic sau sintetic), stilul de lucru / personalitatea profesorului.

În proiectarea curriculumului trebuie să se țină seama de tipul și gradul deficienței elevului.

Dacă în şcoala tradiţională, accentul cădea pe acţiunea de predare şi conţinut, rolul central revenind profesorului, şcoala modernă plasează în centru elevul care îşi îmbogăţeşte, consolidează, corectează şi transform experienţa cognitivă – capacităţile şi aptitudinile -cu scopul perfecţionării, profesorului revenindu-i rolul de a-l activa cognitiv-afectiv-

motivaţional-atitudinal, astfel constituindu-se un echilibru între acţiunile de predare-învăţare. Aşadar, metodele tradiţionale sunt mult mai rigide, în timp ce cele moderne sunt mai flexibile, mai suple.

Metodele tradiţionale pot fi păstrate cu condiţia reconsiderării şi adaptăriilor la exigenţele învăţământului modern. Îmbinarea eficientă a metodelor tradiţionale şi a celor moderne ţine de tactul pedagogic şi experienţa profesorului. Foarte importantă în procesul de învăţământ este strategia de instruire deoarece ea reprezintă modul în care profesorul reuşeşte să aleagă cele mai potrivite metode, materiale şi mijloace, să le combine şi să le organizeze într-un ansamblu, în vederea atingerii obiectivelor propuse.

Toate aceste metode moderne activ-participative de predare-învăţare încearcă să facă elevul să gândească independent, să înţeleagă cu mai multă uşurinţă, să reţină uşor şi pentru o perioadă mai lungă de timp noţiunile asimilate, să aplice cât mai eficient ceea ce a învăţat.

Profesorul este cel care trebuie să găsească cele mai eficiente modalităţi prin care să stimuleze potenţialul creativ al fiecărui elev în parte. În cazul copiilor cu CES, profesorul trebuie să lucreze individual, adaptând cerinţele la nivelul fiecăruia.

Printre metodele activ-participative de predare-învăţare se numără: metoda ciorchinelui, brainstorming-ul, turul galeriei, metoda cubului, bulgărele de zăpadă, mozaicul, metoda predării / învăţării reciproce, metoda cadranelor, jurnalul cu dublă intrare, jocul de rol etc.

Mozaicul – este o strategie bazată pe învăţarea în echipă. Fiecare elev are o sarcină de studio în care trebuie să devină expert. El are în acelaşi timp şi responsabilitatea transmiterii informaţiilor assimilate celorlalţi colegi. Strategia Mozaicului este focalizată pe dezvoltarea capacităţilor de ascultare, vorbire, cooperare, gândire creativă. În cazul copiilor cu CES, aceştia trebuie să răspundă fiecare în parte la câte o întrebare din cadrul unei teme comune, iar la final pe baza răspunsurilor, se vor afla şi asimila informaţii utile despre tema respectivă.

Învăţarea prin descoperire este o metodă cu ajutorul căreia elevul observă, acţionează şi dobândeşte noi cunoştinţe. Această învăţare este însoţită de o dirijare exterioară. În cazul copiilor cu CES, această metodă este însoţită de material concret-intuitiv, pe baza căruia, elevii descoperă noi cunoştinţe.

Brainstorming-ul (evaluarea amânată, "furtuna în creier" sau asaltul de idei) constă în dezvoltarea unor idei noi pe baza unei teme stabilite. Cantitatea mare de idei (liber exprimate) va genera calitatea. După ce s-au emis toate ideile, fără a fi criticate, se alege cea mai bună idee, care dă soluţia finală. Avantajele acestei metode sunt obţinerea rapidă şi uşoară a ideilor noi şi a soluţiilor de rezolvare; costuri reduse; aplicabilitate largă; stimulează participarea activă; dezvoltă creativitatea, încrederea în sine; dezvoltă abilitatea de a lucra în echipă.

Printre metodele activ-participative de predare-învăţare se numără: metoda ciorchinelui, brainstorming-ul, turul galeriei, metoda cubului, bulgărele de zăpadă, mozaicul, , metoda predării / învăţării reciproce, o perspectivă modernă a prelegerii, metoda cadranelor, jurnalul cu dublă intrare, jocul de rol etc.

Metoda predării / învăţării reciproce este o strategie de învăţare a tehnicilor de studiere a unui text. După ce sunt familiarizaţi cu metoda, elevii interpretează rolul profesorului, instruindu-şi colegii. Are loc o dezvoltare a dialogului elev-elev. Această metodă dezvoltă capacitatea de exprimare, atenţia, gândirea cu operaţiile ei şi capacitatea de ascultare activă. În cazul copiilor cu CES, aceştia trebuie să relateze în manieră proprie şi într–o succesiune logică evenimentele şi ideile principale dintr-o poveste. În cazul copiilor cu CES, această metodă este însoţită de material concret-intuitiv, pe baza căruia, elevii descoperă noi cunoştinţe.

Turul galeriei se referă la analiza lucrărilor elevilor prin observarea lor de către ceilalţi colegi. Colegii stabilesc ce caracteristici are lucrarea respectivă şi dacă aceasta a respectat toate cerinţele. Se apreciază lucrările prin diferite procedee: se dau puncte, se lipesc etichete pe lucrările apreciate pozitiv etc.

Tehnica LOTUS (floare de nufăr) presupune de ducerea de conexiuni între idei, concepte, pornind de la o temă centrală, care determină 8 idei secundare ce se construiesc în jurul celei principale, asemeni petalelor florii de nufăr. Cele 8 idei secundare urmează să devină la rândul lor teme principale, pentru alte 8 flori de nufăr. În cazul copiilor cu CES, această metodă se aplică pe o perioadă mai lungă de timp.

Metoda exploziei stelare (metoda starbursting) - desemnează o metodă similară brainstormingului, cu care totuşi nu se confundă, deşi presupune organizarea clasei de elevi într-un grup şi stimulează crearea de întrebări la întrebări, aşa cum brainstormingul dezvoltă construcţia de idei pe idei.

Acestea sunt doar câteva metode moderne de predare - învăţare, care se dovedesc a fi practice, aplicabile, motivează elevii, folosesc diferite sarcini pentru mai multe tipuri de inteligenţă. Copiilor le plac aceste metode activ-participative și chiar dacă uneori copiii cu CES nu le înțeleg pe deplin ei solicită să participe în număr cât mai mare la realizarea lecției.

Lista metodelor și tehnicilor este foarte vastă și poate fi folosită și îmbogățită în funcție de imaginația și creativitatea dascălului și în funcție de nivelul clasei la care predă. Progresul școlar se obține treptat prin muncă și efort uriaș depus atât de cadrul didactic cât și de elev. Capacitatea de învățare a elevilor cu CES, ambianța și sprijinul familiei și a societății în general, influențează foarte mult obținerea unui progres școlar real.

Bibliografie:

1. Alois, Gherguț, 2001, *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale*, Editura Polirom
2. Cerghit, I., *Metode de învăţământ*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1997
3. Breben Silvia, Gongea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela, *Metode şi tehnici interactive de grup*
4. Oprea, C.- L., - *Strategii didactice interactive*, E.D.P. R.A., 2007

Metode de învățare interactive

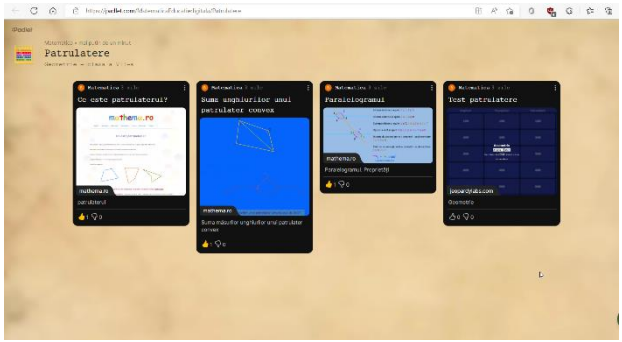
prof. Crîsnic Bianca
Liceul Tehnologic Special ”Gheorghe Atanasiu”, Timișoara

Un avantaj enorm pe care îl au metodele interactive, este faptul că într-o școală „obișnuită”, elevii sunt obligați să învețe în același ritm general pentru toți, iar accesul la resurse este limitat, manualul sau o altă sursă adusă de profesor, în timp ce, având la îndemână tehnologia și conexiunea la internet, acesta, rapid, își colectează informațiile necesare din mai multe surse. Astfel, această opțiune permite acestora să-și dezvolte capacitatea de cercetare, analiză și structurare a informațiilor din mai multe surse.

Conținuturile prezentate în acest material, vin în ajutorul profesorilor și au fost dezvoltate special pentru a facilita procesele de predare online, în special pentru profesorii care nu dețin competențe digitale la un nivel avansat.

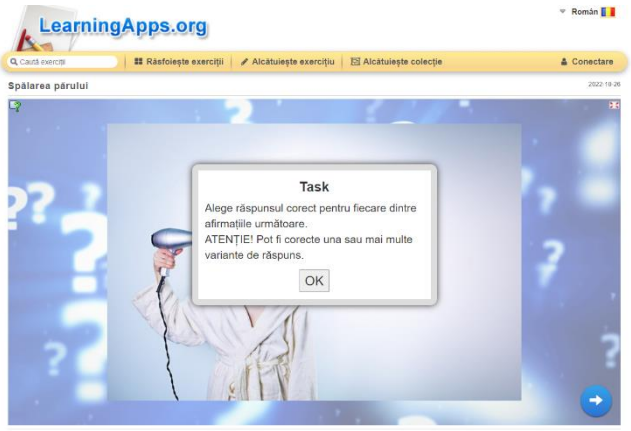
Padlet este o aplicație online care permite utilizatorilor să-și exprime cu ușurinţă opiniile pe un subiect comun pe un „avizier” virtual. Peretele este, de fapt, o pagină web unde utilizatorii publică scurte mesaje conţinând text, imagini, clipuri video și/sau legături. Poate fi folosit pentru sesiuni de brainstorming, a posta adrese de Internet utile, cuvinte noi, termeni sau comentarii pe o temă dată. Padlet este utilizat pentru socializarea clasei, învățarea prin colaborare, învățarea de la egal la egal, colectarea cercetării și a resurselor pe un anumit subiect, măsurarea înțelegerii unui subiect sau a unui concept studiat. Pentru a utiliza aplicația intrați pe www.padlet.com .

Exemplu de lecție creată utilizând padlet: https://padlet.com/MatematicaEducatiedigitala/Patrulatere

Jocul didactic are o valoare deosebit de importantă în dezvoltarea capacităţii şi formarea personalităţii acestora în activităţile instructiv-educative. Unul din instrumentele WEB 2.0 cu ajutorul căruia putem să modificăm un proces de educație și de evaluare este Learning Apps.org. Learning Apps.org este o aplicație Web 2.0 concepută pentru a sprijini procesul de instruire prin metode interactive. Exercițiile existente pot fi integrate direct în conținuturile de învățare corespunzătoare, sau redactate/ajustate la necesitate, dar pot fi și elaborate online de utilizatorii. Un exercițiu poate fi trimis elevilor prin link, sau cod QR. Avantajul major al acestei aplicații este acela că se distribuie gratuit și cu codul sursă deschisă pentru utilizator. Acest fapt permite o utilizare mult mai eficientă. Astfel utilizatorul poate schimba exercițiile existente ale aplicației sau poate adăuga exerciții noi având posibilitatea de a extinde funcţionalitatea lor. Aplicația LearningApps este simplă pentru folosire, se integrează uşor în procesul de învăţământ şi se adaptează foarte uşor pentru orice programă a oricărei instituţii de învăţământ. Pentru a utiliza aplicația intrați pe https://www.learningapps.org.

Exemplu de lecție creată utilizând learningapps: https://learningapps.org/display?v=pw0kcsxq322 , https://learningapps.org/display?v=pu9ca80va22

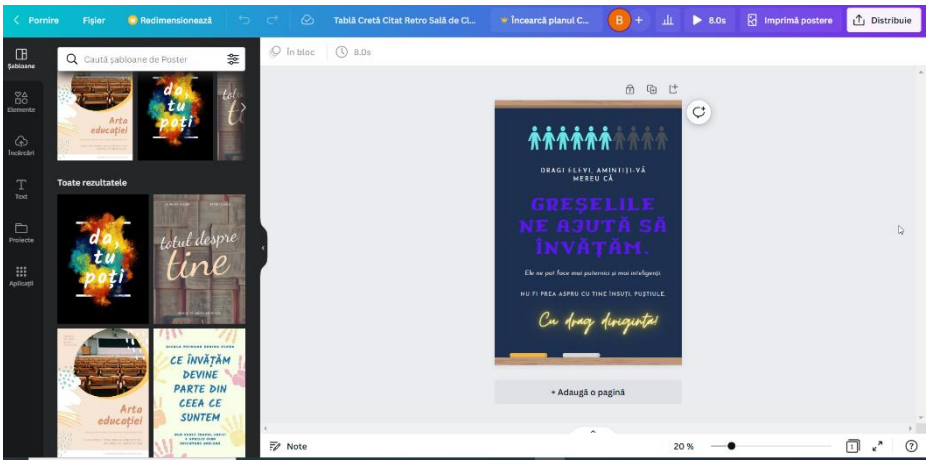

Tipurile de exerciții care pot fi alcătuite sunt diverse pornind de la: Cuvinte încrucișate; Jocul Milionarii; Marchează în text; Quiz cu alegere; Quiz cu alegere; Completează tabel; Quiz cu introducere; Grilă ordonare; Joc - Perechi(Perechi imagini); Joc - Perechi(Text/Imagine); Ordonare cu hartă; Ordonare grupe; Ordonare pe imagini; Ordonează 57 perechi; Puzzle – Grupe; Tabel ordonare; Rebus; Spânzurătoarea; Text spații goale; Completează tabel; Quiz cu introducere; Audio/Video; Avizier; Caiet; Calendar; Chat; Mindmap; Scrieți împreună. Toate exercițiile sunt ușor de implementat, cu explicații și imagini sugestive.

Canva este un instrument de design incredibil, foarte ușor de utilizat și care vă va permite să obțineți rezultate foarte profesionale, chiar dacă nu aveți multă experiență. Atât în aplicație, cât și pe web, veți găsi un număr infinit de șabloane că vă vor permite să generați conținut foarte repede, deoarece trebuie doar să selectați un șablon și să înlocuiți imaginile și textele. Pentru ca șablonul să se adapteze mai bine la conținutul dvs., puteți modifica întotdeauna unele elemente și culori ale designului. Canva a încorporat și o bancă de imagini, videoclipuri și resurse grafice, dar vă permite, de asemenea, să încărcați și resurse externe. Pentru a utiliza aplicația intrați www.canva.com . Creati contul folosind Facebook, Google sau e-mail. Dati click pe I’m not a robot si creati contul. Alegeti tipul de document droit. Alegeti un sablon cu optiunea FREE si apoi inserati elementele dorite și fundal. La final, dupa ce ati terminat posterul utilizați Print poster->download.

Exemplu de material creat utilizând canva:

https://www.canva.com/design/DAFOwPWtkLU/XMBMbSraW3LdXcaqWRZ18g/view?utm_content=DAFOwPWtkLU&utm_campaign=designshare&utm_medium=link&utm_source=viewer

Bookcreator este o platformă prin care combinați texte, imagini, audio și video pentru a crea cărți în format electronic. La realizarea acestora pot contribui unul sau mai mulți autori. În varianta gratuită, se pot realiza un număr de maxim 40 de cărți. Pentru a utiliza platforma intrați www.bookcreator.com și creați un cont de profesor.

După finalizarea cărții, aceasta poate fi publicată, tipărită sau descărcată. Pentru a difuza cartea puteți să o publicați online și apoi să trimiteți link-ul acesteia. Pentru a invita o persoană sa lucreze pe biblioteca dvs. dați clic pe linkul ”Show invite code for others to join”.

Exemplu de material creat utilizând bookcreator:

https://read.bookcreator.com/JZOjKS3XcYVoDoNs7wYBgJVBqyv1/1maebY4PRR2JXVYm6IwaAw

Bibliografie:

1. Andron, D. R., Kifor, Ş., Tehnologii Digitale în Activitatea Didactică, Editura Universităţii "Lucian Blaga", Sibiu, 2021.
2. Bucur, C. - Ghid activităţi didactice online - Universitatea din Bucureşti, 2020.
3. www.padlet.com
4. https://www.learningapps.org
5. https://bookcreator.com
6. www.canva.com

Metode interactive de evaluare utilizând platforma Liveworksheet

VĂRZARU ELENA LOREDANA
LICEUL TEHNOLOGIC SPECIAL
„GHEORGHE ATANASIU” TIMIȘOARA

Modelul de test de evaluare continuă creat pe platforma Liveworksheets se deschide din link-ul:

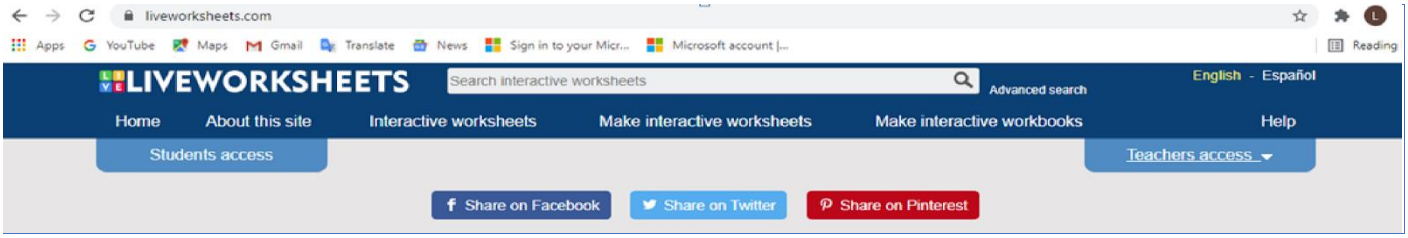
https://www.liveworksheets.com/6-oa141102uo

Descrierea aplicației:

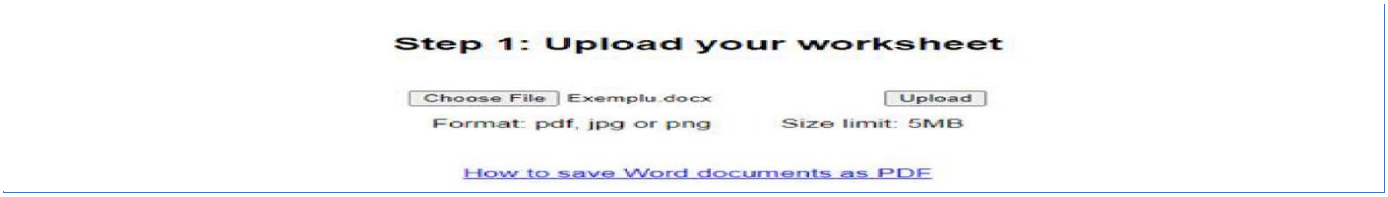
Platforma Liveworksheets este utilizată pentru a construi activități de învățare, dar mai ales pentru o evaluare cu feedback imediat. Activitățile create sunt interactive. Fișele realizate folosind Liveworksheets vă permit să transformați foile de lucru tradiționale, tipărite, în „foi de lucru interactive”, adică exerciții interactive online cu autocorecție. Foile de lucru interactive pot conține pe lângă text și imagini și sunete, videoclipuri, exerciții de drag and drop, unire cu săgeți, alegere multiplă. Se pot folosi foi de lucru proprii sau se pot utiliza foi de lucru realizate de alți profesori.

Se pot crea până la 10 caiete interactive cu 120 de pagini fiecare. Numărul maxim de elevi acceptați de platformă este de 100. Puteți crea maxim 30 de fișe private și oricâte fișe publice, la care dați acces și altor profesori.

Primul pas pentru crearea instrumentelor pe platforma Liveworksheets este să accesați platforma și **să vă creați un cont personal**. Apoi să activați contului din emailul cu care v-ați înregistrat, după care vă autentificați cu datele contului înregistrat…

Fără cont pe platformă se pot utiliza instrumentele(fișele) create de alți profesori, disponibile în funcție de disciplină în foarte multe limbi. După ce ați creat contul puteți realiza prima fișă interactiva de lucru. Pentru aceasta **accesați Make interactive worksheets** și apoi adăugați documentul de pornire, fișa care doriți să devină interactivă.

În casetele desenate de dvs, scrieți comanda/codul precizat de itemul pe care îl doriți în realizarea resursei, iar când caseta devine violet după scrierea comenzii se poate copia, muta, redimensiona.

Exemplu exerciții listă, întrebare cu răspuns deschis și alegere multiplă:

1. Raspuns deschis: Creati **o caseta**
2. lista: **Choose: exemplu gresit/ *exemplu bun**
3. **Select:yes** si **Select:no**

Exemplu exercițiu conectare prin săgeți:

Join:1 join:2

Join:2 Join:1

Exemplu drag and drop

Drag:1 la elementul pe care il trageti si **drop:1** pentru locul unde il alocati

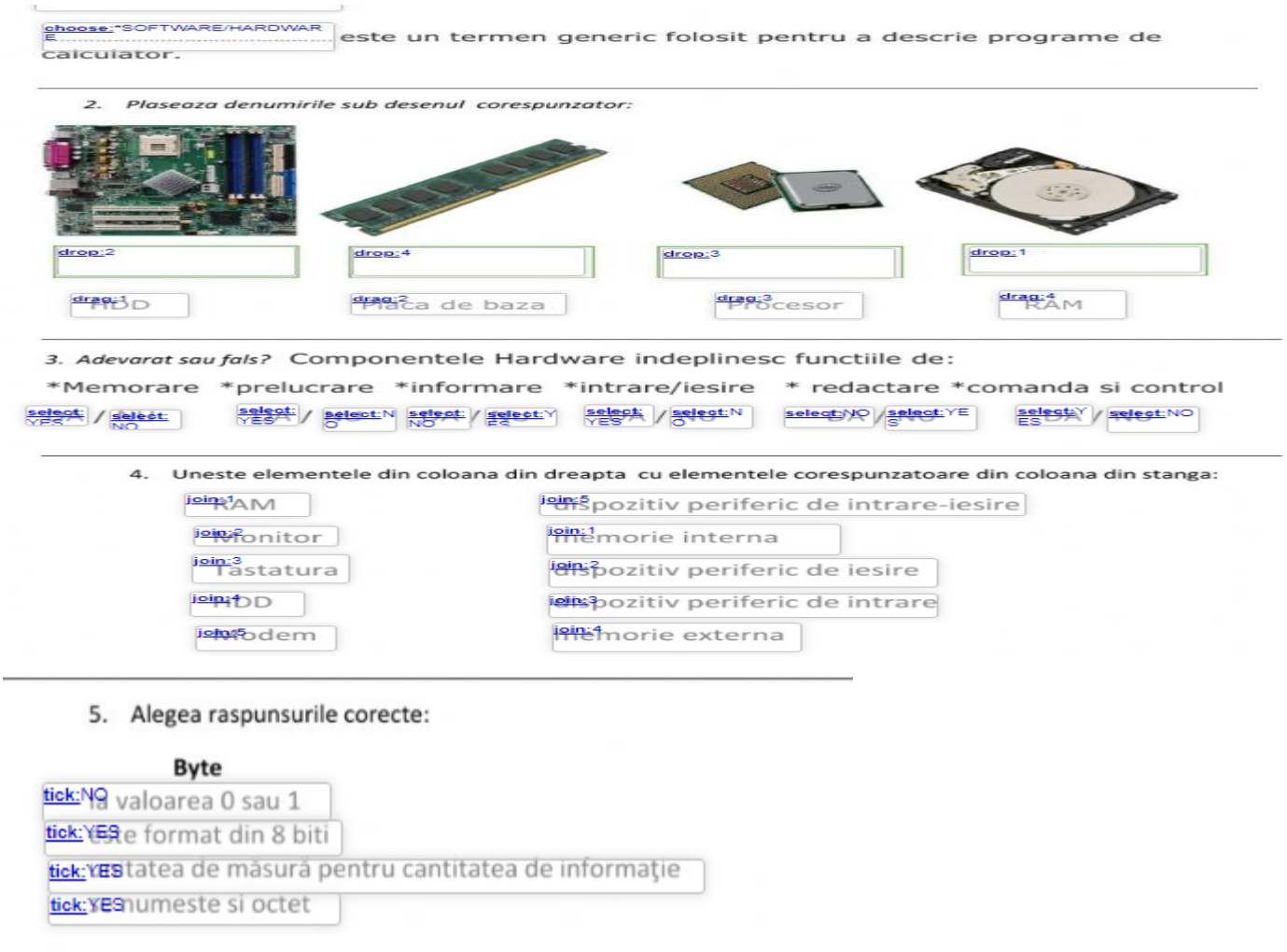
Drag:2...**Drop:2**

Pentru a bifa un element folositi **Tick: Yes** sau **Tick:no**

Pentru a insera un video sau un link către un document, introduceți în casetă linkurile aferente.

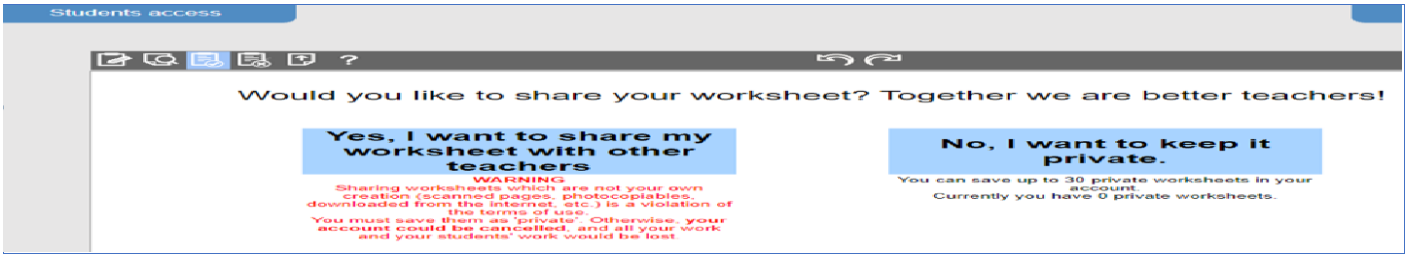

Exemplu:

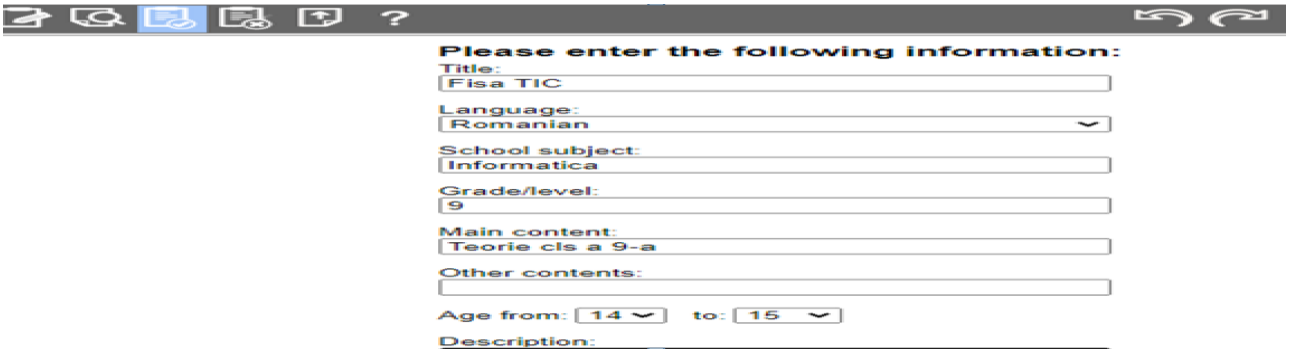

În colțul din dreapta sus putem alege una din opțiuni folosind butoanele date: Prima opțiune ne permite să editām fișa,a doua să o previzualizăm (puteți să editați grafica, fontul și aspectul cu click dreapta pe căsuță), a treia să salvăm fișa, să o ștergem.

Atunci când salvăm fișa, avem posibilitatea să facem fișa publică sau privată. Nu uitați că numărul maxim de fișe private este de 30.

Pentru o fișa publică trebuie să completați informații generale care permit celorlalți profesori să înțeleagă dacă fișa le este necesară, respectiv limba în care a fost redactată, clasa, vârsta elevilor și conținutul pe scurt al fișei.

Aveți posibilitatea să distribuiți fișa de lucru folosind link-ul asociat acesteia.

Orice fișa permite să folosim How was it made și astfel avem posibilitatea să descoperim cum a fost realizată.

După ce am furnizat elevilor link-ul fișei de lucru, aceștia o accesează, o rezolvă și la final aleg: **Check my answers** (să verifice răspunsurile și să pună nota) sau opțiunea Trimiteți prin e-mail răspunsurile către profesor. Lucrarea se poate distribui chiar pe platforma Google Classroom.

Bibliografie:

Suport de curs: Liveworksheets

Link: https://www.liveworksheets.com/

Tutorial video: https://youtu.be/DetWC32TUfw

https://www.youtube.com/watch?v=V5AM_qToJyc

LECTURĂM, EXPRIMÂND IDEI ȘI SENTIMENTE

Prof. Înv. Primar Busuioc Elena Alina
Școala Gimnazială „George Bacovia” Bacău

Motto: „Deschide braţele spre schimbare, dar nu-ţi pierde din valorile tale”
(Dalai Lama)

Lectura ajută la o instruire individualizată, multe din alte metode pe care le utilizăm bazându-se pe această tehnică. Putem afirma că lectura activă este o creaţie a interactivităţii elevului cu conţinutul textului citit, ceea ce se află în centrul lecturii este tocmai procesul de comprehensiune, de constructie a unităţii de sens, de semnificaţii, care rezultă din lectură. De înţelegerea global a textului depinde eficacitatea şi eficienţa actului de lectură, maximizarea efectelor instructiv-formative şi educative.

Exerciţiile de lectură analitică n-ar trebui să lipsească de la nicio disciplină, pe tot parcursul şcolarităţii. Cadrele didactice au menirea de a organiza, îndruma exerciţiul elevilor, astfel încât aceştia să poată învăţa modele de gândire, de formulare a întrebărilor şi de căutare a răspunsurilor. Aceasta într-adevăr ar presupune centrarea educaţiei pe elev şi pe capacităţile sale.

Lectura textului, fie că este literar, nonliterar ori științific, nu trebuie să se facă exhaustiv. Este necesar să se încurajeze opiniile, întrebările, sugestiile şi chiar criticile. Elevii aduc cu ei propria experienţă, sentimente, cunoştinţe despre operele literare. Ei trebuie să intre în atmosferă, să încerce să recepteze sentimentele şi ideile transmise de textul lecturat. Este de dorit ca exerciţiile efectuate pe textele suport, să fie variate pentru a permite o înţelegere totală a textului, mesajului său. Textele trebuie abordate într-o manieră integrativă pentru a dezvolta elevilor competenţele de lectură activă şi să-şi dezvolte stategii proprii de a lucra efectiv cu un text.

Stilul de învăţare, tipul predominant de inteligență al fiecărui elev, își pun amprenta asupra rezultatelor. O mare atenție trebuie acordată și metodelor pe care le abordăm pentru a apropia elevii de cuvânt, de carte, de informație.

Metodele reprezintă doar o posibilitate între alte posibilităţi de predare/învăţare/evaluare, prin care încercarcăm să descoperim o cale mai eficientă, mai atractivă, mai facilă de învăţare.

Elevii manifestă o mare deschidere pentru metodele moderne, active, care nu îi încătuşează în reţele de reguli fixe şi le oferă şanse multiple, punându-i în situaţia de a-şi atinge performanţele maximă la care poate ajunge într-un anumit domeniu.

Înlăturând monotonia şi plictiseala, oboseala şi riscurile unei scăderi a randamentului în activitatea de pregătire teoretică şi practică, metodele activ-participative fac activitatea la clasă mult mai atractivă, ele îmbogățind totodată și experiența didactică a profesorului.

Noile metode oferă acestuia din urmă o gamă mai largă de alternative şi posibile alegeri, îi dau posibilitatea de a adopta soluţia optimă pentru o situaţie sau alta de învăţare.

Elevii adoră să lucreze în această manieră, deoarece ei înșiși atunci sunt actori, interpretând un rol specific, abordând o problemă din mai multe perspective.

Rămâne încă o provocare abordarea lecturii iar cadrele didactice au menirea de a găsi metode atractive, novative pentru a-i determina pe elevi să descopere frumuseţea şi magia textului.

Prin lectură activă înţelegem o lectură interogativă, care problematizează, care porneşte de la întrebări şi caută răspunsuri. Atitudinea critică şi efortul reflexiv, căutarea analogiilor, a transferurilor posibile de cunoştinţe şi idei, jocul fanteziei, extrapolările sunt toate, expresia unei receptări active a textului literar.

Voi ilustra în continuare **metoda Frisco,** aplicată pe un fragment de text literar. În cadrul acestei metode, elevii interpretează roluri specifice, abordând o problemă din mai multe perspective.

Se parcurg patru etape:

1. Se propune spre analiză o situaţie problemă.
2. Se stabilesc rolurile: conservatorul, exuberantul, pesimistul şi optimistul.
3. Are loc o dezbatere colectivă în care:
   - ❖ conservatorul apreciază meritele situaţiilor vechi, fără a exclude
   - ❖ posibilitatea unor îmbunătăţiri;
   - ❖ exuberantul emite idei aparent imposibil de aplicat în practică;
   - ❖ pesimistul va relua aspectele nefaste ale îmbunătăţirilor aduse;
   - ❖ optimistul va găsi posibilităţi de realizare a soluţiilor propuse de exuberant.
4. Se formulează concluziile şi se sistematizează ideile emise.

Se constituie o listă de control, în care sunt scrise întrebări, dispuse sub forma unui chestionar-pilot. Rolul întrebărilor este de a lămuri unele probleme, de a asigura orientarea echipei de creație.

S-au format două echipe: *Echipa de investigaţie alcătuită din 10 - 15 elevi care vor răspunde unui chestionar pe marginea fragmentului de text studiat; Echipa de concluzionare alcătuită din 5 - 6 elevi, care comentează critic întrebările echipei de investigaţie şi propune rezolvări obişnuite, revenindu-le apoi sarcina de a juca anumite roluri:*

CONSERVATORUL	EXUBERANTUL	PESIMISTUL	OPTIMISTUL
▪ un personaj sobru care ţine la tradiţional; ▪ rezolvă problema prin păstrarea soluţiilor învechite, valoroase; ▪ lasă totuşi să se întrevadă unele schimbări în bine.	▪ un personaj vesel, pus pe şotii; ▪ este reprezentantul noului; ▪ soluţionează problema prin căi inovatoare fiind pregătit mereu să rişte.	▪ un personaj mereu nemulţumit; ▪ nu este de acord cu soluţiile găsite; ▪ prezintă aspectele negative, dezavantaje ale căii de rezolvare.	▪ un personaj care găseşte mereu soluţii; • ▪ are o viziune clară asupra problemei; ▪ stimulează modul de gândire pozitiv.

Echipa de investigaţie se împarte în trei grupe, care vor răspunde la întrebările din listă.

G 1 1. Care sunt personajele din textul prezentat ?
2. Care este personajul principal ?
3. Care sunt personajele secundare ?
4. Ce fel de relații există între personaje ?

G 2 1. Cum explicaţi titlul fragmentului detext ?
2. Precizaţi câteva din acţiunile lui Tom!
3. Care sunt intențiile lui Tom ?
4. Care este atitudinea mătușii Polly faţă de acţiunile lui Tom?

G 3 1. Care sunt trăsăturile personajului principal desprinse din limbajul său?

2. Numiți cuvintele care arată cum este personajul principal !
3. Cum este caracterizat Tom ?
4. Cum ar fi trebuit să se poarte mătușa Polly față de Tom ?

În final, membrii echipei de concluzionare vor face aprecieri la adresa răspunsurilor.

Echipa de concluzionare identifică problema şi împarte rolurile.

Improvizaţia, compoziţia, scrierea, pictura, teatrul, invenţia sunt forme ale jocului, care putem spune că este răsadul din care apare arta originală, punctul de plecare al creativităţii copilului.

Bibliografie

- Antonesei, L., 1996, ”*Fundamentele culturale ale educaţiei”,* Ed. Polirom, Iaşi;
- Cerghit, I., 2007, ”*Sisteme de instruire alternative şi contemporane. Stucturi, stiluri şi strategii”,* Ed. Aramis, Bucuresti;
- Cornea, P., 1998, ”*Introducere în Teoria Lecturii”,* Ediţia a II a., Ed. Polirom,Iaşi;
- Joiţa E. (coord.), 2007, ”*Profesorul şi alternativa constructivistă a instruirii”,* ED. Universitaria, Craiova;
- Meyer, G., 2000, ”*De ce şi cum evaluăm?”,* Ed. Polirom, Iaşi;
- Negreţ-Dobridor,I*., 2005, ”Didactica Nova sau arta de a-i învăţa pe toţi (aproape) totul”*, Ed. Aramis Print, Bucureşti;
- Petty, G., 2007, ”*Profesorul azi. Metode moderne de predare”*, Prima ediţie în limba română, Coordonator traducere: Adriana Ţepelea, Ed. Atelier Didactic, Bucureşti;
- Pânișoară, I.O., 2006, ”*Comunicarea eficientă”*, Ediția a III-a, Ed. Polirom, Iași;
- Sălăvăstru, D., 2004,”*Psihologia educaţiei”*, Ed. Polirom, Iași.

Metode alternative de evaluare

prof. pt. înv. primar Voicu Paula Isabela
Școala Gimnazială „ Mareșal Al. Averescu”
Loc. Adjud, jud. Vrancea

În învățământul românesc de astăzi continuă să se folosească metodele tradiționale de evaluare, ele reprezentând elementele principale și dominante ale actului evaluativ. Însă, cum aceste metode au și unele dezavantaje, a apărut nevoia de a utiliza și alte metode de evaluare. Ele sunt cunoscute sub denumirea de *metode alternative*.

Aceste metode oferă posibilitatea elevilor de a-și valorifica mai bine competențele. Aceste metode crează condiții de individualizare a învățării și determină creșterea potențialului formativ al evaluării.

a) ***Observarea sistematică a activității și a comportamentului elevilor*** oferă informații exacte despre activitatea și comportamentul elevilor. Aceste informații îi sunt utile învățătorului pentru un management eficient al clasei, pentru îmbunătățirea relațiilor învățător-elev și pentru ameliorarea procesului de învățământ.

Observarea ca metodă de cunoaştere a elevului sub diverse aspecte, poate fi folosită şi ca metodă de evaluare, cu condiţia să respecte aceleaşi cerinţe psihopedagogice ca în cazul unei cercetări pe pe o temă dată.

Obiectul observării îl constituie activitatea elevilor, comportamentul lor, produsele unor activităţi realizate în conformitate cu cerinţele programelor şcolare. Aplicarea acestei metode presupune folosirea unor instrumente de lucru precum: fișa de evaluare, scara de clasificare și lista de control sau verificare.

Un tip aparte de observaţie este ***observaţia participativă***. Permite cadrului didactic, integrat alături de elevii săi într-o anumită activitate, să observe performanţele şi comportamentele acestora din interiorul activităţii.

Observarea sistematică are un grad sporit de subiectivitate, însă ea ar putea fi obiectivă dacă ar fi bine organizată și s-ar rezuma doar la observarea permanentă din timpul lecției. Învățătorul notează în fișa de observare comportamente ale elevilor din diferite situații, pe care mai apoi le prelucrează, le analizează și le interpretează. Pentru ca această activitate a învățătorului să fie obiectivă este necesar ca el să conștientizeze că nu face observări generale, întâmpătoare, ci desfășoară o acțiune organizată, bazată pe obiective clare, pe tipuri de comportamente ce trebuie observate, pe activități în care se observă. Este important, de asemenea, ca observațiile să fie înregistrate cât mai fidel cu putință pentru a spori gradul de obiectivitate al metodei.

b) Metoda R.A.I. vizează stimularea şi dezvoltarea capacităţilor elevilor de a comunica (prin întrebări şi răspunsuri) ceea ce tocmai au învăţat. Denumirea acestei metode provine de la asocierea iniţialelor cuvintelor ***R****ăspunde* – ***A****runcă* – ***I****nterogheză.*

Poate fi utilizată în orice moment al activităţii didactice, în cadrul unei activităţi frontale sau de grup.

Elevul care nu va putea oferi răspunsul corect la întrebare va ieşi din „joc”, răspunsul corect fiind specificat de cel ce a formulat întrebarea. În „joc” vor rămâne numai elevii care demonstrează că deţin cunoştinţe solide în legătură cu tema evaluată. La final, profesorul clarifică eventualele probleme/întrebări rămase fără răspuns.

Pe parcursul activităţii, profesorul-observator identifică eventualele carenţe în pregătirea elevilor şi poate adopta astfel deciziile necesare pentru îmbunătăţirea performanţelor acestora, precum şi pentru optimizarea procesului de predare-învăţare.

Această metodă alternativă de evaluare poate fi utilizată în cadrul oricărei discipline de studiu, cadrul didactic atenţionând însă elevii în ceea ce priveşte necesitatea varierii tipurilor de întrebări şi a gradării lor ca dificultate.

c) Tehnica 3-2-1 este o metodă de evaluare continuă, formativă, ale cărei funcţii principale sunt de constatare şi de sprijinire continuă a elevilor.

Este o tehnică modernă de evaluare, care nu vizează sancţionarea prin notă a rezultatelor elevilor, ci constatarea şi aprecierea rezultatelor obţinute la finalul unei secvenţe de instruire sau al unei activităţi didactice, în scopul ameliorării/îmbunătăţirii acestora, precum şi a demersului care le-a generat.

Denumirea acestei tehnici se datorează solicitărilor pe care ea şi le subsumează. Astfel, elevii trebuie să noteze:

- ✓ *trei concepte* pe care le-au învăţat în secvenţa/activitatea didactică respectivă;
- ✓ *două idei* pe care ar dori să le dezvolte sau să le completeze cu noi informaţii;
- ✓ *o capacitate, o pricepere* sau *o abilitate* pe care şi-au format-o/au exersat-o în cadrul activităţii de predare-învăţare.

d) Investigația reprezintă o activitate pe care elevul o desfășoară într-o oră în vederea rezolvării unei situaţii complicate, pe baza unor instrucţiuni precise. Ea începe, se desfășoară și se termină în clasă. Se poate desfăşura individual sau în grup. Reprezintă o posibilitate pentru elevi de a aplica în mod creator cunoştinţele însuşite şi de a explora situaţii noi de învăţare.

e) Proiectul este în același timp și metodă de învățare și metodă de evaluare care solicită eforturi mai mari din partea elevului și a învățătorului. Sarcina de a realiza un proiect poate fi atribuită unui singur elev sau unui grup de elevi.

Această metodă presupune colaborarea dintre elev și învățător pe parcursul realizării materialelor, iar reușita proiectului depinde de mai multe condiții. Dacă acestea nu sunt îndeplinite, proiectul va fi sortit eșecului atât ca formă de evidențiere a studiului și preocupării cât și ca formă de evaluare.

Datorită dificultăților pe care le implică elaborarea sa, proiectul nu poate fi aplicat la clasele foarte mici, însă se poate încerca la clasele a III-a sau a IV-a.

Elevul trebuie să demonstreze că are mai multe competențe, iar rolul învățătorului nu mai este acela de transmițător de cunoștințe. El organizează activitățile, îi sprijină pe elevi pentru a duce la bun sfârșit proiectul, îi încurajează, îi ajută, le oferă surse suplimentare de informații, pentru ca la final să evalueze produsele/proiectele.

Se pot acorda două calificative , unul la elaborare şi altul la prezentare.

f) Portofoliul este o metodă care a apărut recent în învățământul românesc, prin intermediul căreia sunt evaluate mai multe produse ale activității de învățare ale elevilor, pe care aceștia le creează și le selectează, însoțindu-le de reflecții personale. Un instrument de evaluare complex, care este stimulativ pentru elevi.

Acesta poate să cuprindă: teste de cunoştinţe; chestionare; fişe de lectură; bibliografie la alegere; eseu pe o temă la alegere; portrete ale scriitorilor; creaţii proprii(compuneri, poezii, desene; postere;etc); jurnal de lectură individual.

El reprezintă „cartea de vizită’’ a elevului, urmărind progresul global înregistrat de acesta în ceea ce priveşte cunoştinţele achiziţionate pe o unitate mare de timp cât şi atitudinile acestuia.

Această metodă prezintă avantajul că elevul își elaborează produsele într-un cadru relaxant, destins, nestresat. Domeniul care face obiectul de studiu al elevului este ales de el, existând astfel toate șansele să obțină performanțe în ceea ce privește cunoașterea acelui segment.

Prin prisma faptului că elevul lucrează personal la întocmirea portofoliului, acesta capătă valoare instructivă, iar datorită faptului că îi permite învățătorului să aprecieze activitatea elevilor, capătă și o valoare evaluativă. Portofoliul surprinde şi evaluează elevul în complexitatea personalităţii sale.

g) Autoevaluarea este o metodă alternativă de evaluare prin care elevul demonstrează că este conștient de judecățile de valoare pe care le emite învățătorul în legătură cu activitatea desfășurată de el. Autoevaluarea elevilor constituie o modalitate de evaluare cu mari valenţe formative, deoarece permite aprecierea propriilor performanţe în raport cu obiectivele propuse. Ea are drept scop să-i ajute pe elevi să-şi dezvolte capacităţile de autocunoaştere şi autoevaluare, să compare nivelul la care au ajuns cu nivelul cerut de obiectivele învăţării, să-şi autoevalueze şi să-şi valorizeze atitudini şi comportamente.

Pentru ca această metodă să fie eficientă, trebuie ca elevul să fie îndrumat să-și formeze competența de autoevaluare. Pentru ca autoevaluarea să reprezinte un element serios și util, este necesar ca elevilor să li se explice procedura de evaluare.

Nu este indicat ca aceștia să fie puși în fața unei situații pentru care nu sunt încă pregătiți, precum: “Apreciază-ți răspunsul și dă-ți o notă!” Este bine ca elevilor să li se precizeze elementele de care să țină cont în aprecierea răspunsurilor (elemente principale și secundare, efortul personal evidențiat de cel care răspunde, originalitatea ideilor, organizarea răspunsului, coerența și corectitudinea exprimării).

Este important ca învățătorul să demonstreze în fața elevilor modul cum a făcut notarea unui elev, care au fost aspectele pe care le-a luat în considerare. În felul acesta vor dobândi elevii competențe de a se autoevalua.

Problematica modalităţilor de evaluare rămâne deschisă, putând fi continuu îmbunătăţită şi diversificată. *Scopul comun, de care trebuie să se ţină cont, este cel de dezvoltare a capacităţii de autoevaluare la elevi, concomitent cu schimbarea viziunii asupra rolului evaluării, cel de ameliorare şi corectare mai mult decât de sancţionare.*

Evaluarea nu este un scop în sine, ci trebuie să conducă la optimizarea întregului proces desfăşurat în şcoală. Ea trebuie să fie formativă, situativă şi să dezvolte un proces de autoevaluare.

Cunoaşterea rezultatelor, a criteriilor de evaluare, îi face pe indivizi mai conştienţi şi îi motivează să se implice în sarcină.

Evaluarea eficientă este urmată de dezvoltare. O posibilitate de a spori eficienţa evaluărilor şcolare este de a muta accentul de pe măsurarea produselor pe constatarea efectelor acţiunilor valorizatoare şi pe stimularea capacităţii de autoevaluare.

PLAN INDIVIDUALIZAT DE ÎNVĂȚARE PENTRU ELEVII CAPABILI DE PERFORMANȚĂ

Vancea Ana Sorina
Școala Gimnazială Silvania

ȘCOALA: Școala Gimnazială ”Silvania”

AN ŞCOLAR: 2022-2023

CADRUL DIDACTIC CARE APLICĂ PLANUL: Vancea Ana Sorina

DISCIPLINA: Matematică și explorarea mediului

PERIOADA DE APLICARE: octombrie 2022-iunie 2023

SCOPUL PROGRAMULUI:

Scopul acestui program este de a lucra cu elevii capabili de performanță pentru a-i pregăti pentru concursurile școlare care apar la disciplina Matematică și explorarea mediului.

OBIECTIVELE PROGRAMULUI:

Pe termen lung:

- Descoperirea, folosirea și dezvoltarea potenţialului psihic de învăţare al elevilor capabili de performanță;
- Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor noțiunilor matematice utilizate;
- Dezvoltarea gândirii logice și capacității de a efectua un raționament simplu;
- Dezvoltării cunoștințelor și abilitaților dobândite la scoală;
- Pregătirea pentru concursurile școlare.

Pe termen scurt:

- Dezvoltarea abilităţilor de numeraţie şi calcul matematic;
- Identificarea şi utilizarea conceptelor matematice şi a limbajului matematic în situaţii diverse;
- Exploararea /investigarea unor situaţii problemă reale sau modelate, integrând achiziţiile matematice şi cele din alte domenii.
- Rezolvarea şi formularea de probleme, utilizând achiziţiile matematice;
- Dezvoltarea abilităţilor de cunoaştere a noțiunilor matematice uzuale;
- Rezolvare de probleme și exerciții cu grad de dificultate ridicat.

MIJLOACE DE REALIZARE:

- fişe de lucru
- auxiliare școlare
- culegeri
- gazeta matematică

CONȚINUTURI:

I. NOȚIUNI INTRODUCTIVE

1. Primii pasi în matematică distractivă
2. Probleme cu personaje din povești
3. Plantele și matematica
4. Matematica toamnei

II. RECAPITULAREA CUNOȘTINTELOR INSUȘITE PÂNĂ ACUM LA MATEMATICĂ

1. Numere naturale
2. Desene cu numere
3. Calcule și probleme complicate

III. VRAJA NUMERELOR NATURALE

1. Compararea numerelor naturale
2. Compunerea si descompunerea numerelor
3. Șiruri de numere
4. Numere năzdrăvane

IV. MATEMATICA DE SEZON

1. Iarna, sărbători, datini...numere si probleme
2. Matematica iernii

V. MATEMATICĂ SI CREATIVITATE

1. Curiozitati matematice
2. Asemănări și deosebiri
3. Povești cu numere.
4. Probleme de logică și perspicacitate

VI. MATEMATICA ȘI ALTE DISCIPLINE ȘCOLARE

1. Probleme în versuri
2. Rebusuri
3. Desene cu teme matematice
4. Natura și matematica
5. Matematica în cântec

VII. REZOLVAREA SI COMPUNEREA PROBLEMELOR

1. Simboluri matematice
2. Probleme rezolvate prin încercari
3. Probleme practice
4. Compuneri de probleme

VIII. MĂRIMI ȘI UNITĂŢI DE MĂSURĂ

1. Metrul, litrul, kilogramul, ora, minutul, secunda.
2. Probleme cu unități de măsură
3. Alte modalități de a măsură
4. Curiozități
5. Matematica și Universul

IX. RECAPITULARE FINALĂ- probleme șugubețe pentru minți isteț

METODE ȘI INSTRUMENTE DE EVALUARE:

- portofoliul cu problemele și exercițiile rezolvate de-a lungul anului școlar

ALEXANDRU MACEDONSKI, *NOAPTE DE DECEMVRIE*
TEORIA INTELIGENTELOR MULTIPLE

COMAN LOREDANA
Colegiul Tehnic “Emanuil Ungureanu”, Timişoara

Practica pedagogică ne-a demonstrat că stilul de învăţare al elevilor este distinct, fiind categoric influenţat de dominanta intelectuală pe care aceştia o posedă. Stilul de învăţare reprezintă modalitatea preferată de receptare, prelucrare ,stocare şi reactualizare a informaţiilor . Acesta are atât componente determinate genetic , cât şi componente care se dezvoltă ca urmare a expunerii frecvente şi preferenţiale la o anumită categorie de stimuli.

Capacitatea cognitivă a omului este bine descrisă printr-un set de abilităţi , talente , deprinderi mentale , pe care Gardner le denumeşte inteligenţe .Toţi indivizii normali posedă fiecare din aceste inteligenţe într-o anumită măsură . Ceea ce îi diferenţiază este gradul lor de dezvoltare şi natura unică a combinării lor . O dată acceptat intelectul multiplu , obiectivul imediat avut in vedere este selectarea inteligentelor . În acest sens Gardner a consultat diverse surse : informaţii privind dezvoltarea normală , cât şi cea a copiilor supradotaţi , deteriorarea facultăţilor cognitive ca urmare a vătămărilor cerebrale , studii psihometrice si altele . În accepţia creatorului ei , teoria inteligenţelor multiple este mai umană şi mai veridică decât alte abordări ale inteligenţei , ea reflectând mai adecvat date despre comportamentul uman inteligent .

În şcoala centrată pe elev , atât metodele de predare-învăţare-evaluare, cât si curriculum-ul favorizează diferitele profiluri de inteligenţe ale elevilor . În cazul evaluării , se avansează procedurile şi instrumentele care se aplică diverselor inteligenţe , nu numai celei lingvistice şi logico – matematice , care permit privirea directă în multitudinea tipurilor de învăţare .

Un element esenţial în aplicarea teoriei inteligenţelor multiple la clasă este cunoaşterea profilului de inteligenţă al elevilor . Aflarea punctelor tari si slabe este esenţială pentru stabilirea strategiilor didactice de diferenţiere şi individualizare . În acest sens Gardner propune expunerea de timpuriu a elevilor la medii diferite învăţare aparţinând domeniilor care determină diferitele inteligenţe . Copiii se vor orienta spre acelea care se potrivesc inteligenţelor care promit ; evitarea sau dezinteresul pentru celelalte va arăta domeniul inteligenţelor în risc . Pe de altă parte , observarea elevilor când li se dau diferite sarcini conduce şi ea la cunoaşterea profilului de inteligenţă. Cea mai importantă aplicare didactică a acestei teorii este promovarea înţelegerii profunde a conceptelor fundamentale din diverse discipline , acordându-se elevilor posibilitatea de a le explora folosind o gamă largă de inteligenţe . În acest sens , se recomandă:

- identificarea conceptelor importante ce trebuie predate ;
- proiectarea de activităţi variate ca punct de plecare pentru comunicarea ideilor şi realizarea unei baze solide de cunoştinte ;
- adâncirea înţelegerii prin investigarea subiectului dintr-o varietate de perspective
- selectarea acelor activităţi care corespund cel mai bine competenţelor propuse ;
- crearea cadrului pentru folosirea mai multor sisteme de simboluri sau inteligenţe pentru aplicarea şi reprezentarea ideilor în scopul evaluării ;
- îmbogăţirea experienţei prin abordarea conceptului, atât în cadrul disciplinei , cât şi interdisciplinar .

Aplicarea teoriei inteligenţelor multiple în studiul literaturii române s-a născut din dorinţa de a experimenta o perspectivă nouă de abordare a învăţării, prin care elevii să se poată exprima prin acea dominantă intelectuală pe care o

posedă, speculând şi valorificând ceea ce au mai bun în ei.

PROIECT DIDACTIC

DISCIPLINA: Limba şi literatura română
CLASA: a XI-a A
SUBIECTUL LECŢIEI: **Noapte de decemvrie**, Alexandru Macedonski
TIPUL LECŢIEI: dobândire de noi cunoştinţe

MOTIVAŢIA
a. Se vizează promovarea înţelegerii profunde a conceptelor fundamentale la disciplina limba şi literatura română, acordând posibilitatea elevilor de a explora o gamă largă de inteligenţe.
b.Din perspectiva interdisciplinară putem face apel la cunoştinţele din următoarele domenii :limba şi literatură, matematică, educaţie plastică, educaţie muzicală, educaţie fizică, ştiinţele naturii.
c.Tipuri de inteligenţe vizate :
Inteligenţa lingvistica ;
Inteligenţa muzicală
Inteligenţa spaţială
Inteligenţa naturalistă
Inteligenţa interpersonală.
d. Lecţia este importantă deoarece pornind de la teoria inteligenţelor multiple, dezvoltă la elevi încrederea în ei înşişi, valorificând potenţialulu creator al fiecăruia; folosind mijloace de lucru variate elevii se simt atraşi de activitate.
COMPETENŢE SPECIFICE :
2.1. Utilizarea strategiilor de lectură în vederea înţelegerii adecvate a textului studiat
3.1. Identificarea şi explicarea relaţiilor dintre opera literară studiată şi contextul cultural în care a apărut aceasta
OBIECTIVE OPERATIONALE
1. să recunoască două elemente care ţin de estetica romantică
2. să exemplifice cel puţin 4 trăsături care ilustrează estetica simbolistă
4. sa explice semnificaţiile a mimin 4 simboluri din cadrul textului
5. sa releveze semnificaţiilor culorilor prezente în text
6. sa exprime prin cuvânt, culoare,muzică, mişcare trăsăturile textului ;
OBIECTIV SPECIAL : valorificarea tipurilor de inteligenţe multiple.

STRATEGIA DIDACTICĂ
Metode şi procedee : conversaţia, învăţarea prin descoperire, exerciţiul, jocul didactic, recitatul, tehnica audio-vizuală
Forme de organizare : elevii sunt împărţiţi pe grupe : fiecare grupă va primi sarcini diferenţiate în funcţie de tipul de inteligenţă de care dispune.
Managementul resurselor şi a timpului de lucru

Timp de lucru : 50 minute.

Materiale : rebus, laptop, fişe de lucru, colaje, afişe, tabla

Bibliografie :

Limba şi literatura română – manual pentru clasa a XI-a, ed. Art

Gardner, H. (1993b). *Multiple intelligences: The theory in practice*. New York: Basic Books.

SCENARIU DIDACTIC

Formularea sarcinii de lucru, captarea atenţiei:

Elevilor li se prezintă modalitatea de lucru şi care sunt competenţele vizate Sunt repartizaţi în 6 grupe corespunzătoare celor 6 tipuri de inteligenţă din perspectiva lui Gardner, identificate printr-un chestionar aplicat anterior. Fiecare grupă a avut anumite sarcini de lucru în funcţie de inteligenţa pe care o reprezentau.

Sarcinile de lucru

Inteligenţa lingvistică

a. Inventariază contextele în care apar culorile în textul lui Macedonski.

b. Citeşte cu intonaţie minim 4 versuri/secvenţe care să conţină referiri la teme şi motive literare din text..

Inteligenţa vizuală

a.Realizează un colaj care să conţină ipostazele sub care apare eul liric în text.(imagini sugestive însoţite de exemple)

Inteligenţa muzicală

a.Scrie un eseu de 15-20 de rânduri în care să ilustrezi modalităţile prin care se realizează muzicalitatea textului.

b. Selectează un fond muzical adecvat ideilor poetice exprimate în secvenţele textului.

Inteligenţa interpersonală

a.Prezintă semnificaţia cromaticii întâlnită în text.

b.Comentează următoarele simboluri: focul, câmpia, camera, viscolul, luna

Inteligenţa naturalistă

a.Scrie un eseu de 15-20 rânduri despre analogiile dintre starea de spirit şi elementele naturii

b. Creează un afiş sau pliant pentru a sugera legătura dintre fiinţa umană şi cadrul natural aşa cum apare relevată în text.

3. Desfăşurarea activităţii:

Sarcinile de lucru au fost anunţate în ora anterioară, urmând ca acum să se discute încadrarea poeziei în contextual cultural şi literar în funcţie de informaţiile găsite de elevi; profesorul va sintetiza pe tablă trăsăturile romantice şi cele simboliste aşa cum le-au recunoscut elevii, provocând diverse grupe la răspuns în funcţie de competenţa urmărită. Comunicarea se face prin intermediul unui raportor care face cunoscut modul în care au fost rezolvate sarcinile, printr-un poster sau prin activităţi specifice argumentându-şi răspunsurile.

4.Obţinerea feedback –ului se realizează pe tot parcursul lecţiei prin modul în care elevii şi-au îndeplinit sarcinile de lucru şi a modului în care fac cunoscute informaţiile celorlalţi

5.Evaluarea are în vedere gradul de realizare a sarcinilor propuse şi adecvarea răspunsurilor la tipul de inteligenţă urmărit. Fişele primite de elevi la sfârşitul activităţii au vizat consemnarea aprecierilor acestora faţă de activitatea desfăşurată. Aceştia au subliniat caracterul relaxant, dar în acelaşi timp eficient din punct de vedere cognitiv al abordării, stimulativ prin problematizare, asociativ, prin valorificarea unor informaţii din domenii diferite.

Atitudinea elevilor a fost pozitivă, nemanifestând reticenţe la sarcinile primite, aceasta şi datorită faptului că activitatea a avut un caracter de noutate. Elevii au participat activ la îndeplinirea sarcinilor şi au dovedit o afinitate deosebită

pentru munca în grup, pentru cooperare. Elevii au observat totodată, caracterul cronofag al acestor activităţi, şi dificultatea de a lucra sub presiunea timpului.

Concluzii: Punctele tari ale unui astfel de experiment sunt multiple, deoarece acesta răspunde cerinţelor Curriculumului Naţional privind dezvoltarea învăţării active şi creative. Dezvoltă atitudinea activ-participativă a elevului, oferă elevului posibilitatea de a munci motivat, munca în grup stârneşte dorinţa unei atitudini comunicative.De asemenea dezvoltă creativitatea, imaginaţia elevilor, permite abordări originale ale textului literar în raport cu un suport critic minimal, care permite dezvoltarea competenţei argumentative.

EMOȚII, EMOȚII... PESTE TOT EMOȚII!

Autor: Prof consilier, Streian Diana
Cjrae Timiș

Spune cum se simt copiii din următoarele propoziții:

1. Fetița se joacă cu animalul ei preferat.
   a. Bucuroasă
   b. Tristă
   c. Furioasă
   d. Speriată
2. Copilul a fost certat de părinți.
   a. Bucuros
   b. Trist
   c. Furios
   d. Speriat
3. Băiețelul a căzut și s-a lovit.
   a. Bucuroasă
   b. Tristă
   c. Furioasă
   d. Speriată
4. Băiatul și-a distrus jucăria.
   a. Bucuros
   b. Trist
   c. Furios
   d. Speriat
5. Fetița a primit un cadou de ziua ei.
   a. Bucuroasă
   b. Tristă
   c. Furioasă
   d. Speriată
6. Băiatul a spart cu mingea un geam.
   a. Bucuros
   b. Trist
   c. Furios
   d. Speriat
7. Băiatul se joaca cu tatăl său.
   a. Bucuros
   b. Trist
   c. Furios
   d. Speriat

UN SCENARIU... DIDACTIC ȘI DRAMATIC (DE LA TEATRU LA VIAȚĂ)

Prof. Oana Dina
Liceul Teoretic „Constantin Brâncoveanu”, București

Întrucât unul dintre subiectele de la proba scrisă a Examenului de Bacalaureat, disciplina *Limba și literatura română*, vizează textul dramatic (rolul notațiilor autorului / modalitățile de caracterizare a personajului dramatic), am considerat utilă propunerea unui scenariu didactic care să dezvolte această problematică. Scopul lecției a fost, așadar, dezvoltarea abilităților de comunicare ale elevilor cu privire specială asupra textului dramatic, în contextul pregătirii Examenului de Bacalaureat. Atenția lor a fost îndreptată asupra subiectului al doilea dintr-un test de antrenament pentru bacalaureat, subiect ce are ca temă rolul notațiilor autorului într-un fragment din piesa *Idolul și Ion Anapoda* de George Mihail-Zamfirescu. Ne-a interesat atât cerința din subiectul de examen, cât și o proiectare în intimitatea textului dramatic: limbajul scenic, valoarea estetică a discursului, modificarea realității în vederea creării acelui „le plaisir du texte” despre care vorbea Barthes, nevoia de catharsis.

Obiectivele propuse pentru receptarea temei (cu raportare la un număr de 2 ore) au fost: să construiască oral un discurs expozitiv / argumentativ coerent, cursiv și corect din punct de vedere gramatical; să recunoască trăsăturile textului dramatic; să formuleze răspunsuri adecvate situației de comunicare; să analizeze textul dramatic, urmărind niveluri diferite de înțelegere (textual, lexico-semantic, sintactic, morfologic); să redacteze diferite tipuri de text; să dezvolte subiectul unei piese de teatru, având în vedere convențiile textului dramatic; să se evalueze și să-i evalueze pe ceilalți prin evidențierea punctelor tari / slabe. Dincolo de obiectivele cognitive, am vizat și obiective afective - să dovedească interes pentru lectură și să-și aleagă, preferențial, pătrunderea în intimitatea unui anumit tip de text / în atmosfera unui spectacol teatral. Cum orele s-au desfășurat la o clasă de-a XII-a, resursele materiale au fost diverse, vizând capacitățile afectiv-intelective normale ale unor tineri de 17-18 ani. Am schimbat sala de clasă cu cea de spectacol și-am improvizat. Pentru aceasta am avut nevoie de: o fișă principală (pliantul spectacolului) – test de antrenament 8/2021; momente teatrale – *Idolul și Ion Anapoda* (muzicalul pentru televiziune, realizat în studiourile Televiziunii Române în 1991, după piesa *Idolul și Ion Anapoda* scrisă de George Mihail-Zamfirescu; muzica: Dani Constantin); biletul de teatru pentru stabilirea grupelor de lucru (invitația în sala de spectacol); fișe de lucru conținând sarcini de lucru adecvate tipului de text; jurnalul de reflecție realizat sub forma unor didascalii; grile de dificultate / evaluare a lecturilor propuse; videoproiector, ecran proiecție, tablă smart. Conversația euristică, exercițiul, explicația, munca independentă, învățarea prin descoperire, lucrul în grup, exemplificarea, metoda cubului au făcut parte din scenariul nostru, desfășurat ca activitate frontală în alternanță cu cea individuală și pe grupe de lucru.

Activitatea s-a realizat, așadar, sub semnul convenției dramatice. La începutul orei am cerut unui elev să privească atent în jur, să numească / să rețină elementele care constituie decorul / recuzita / participanții la oră și să înceapă scrierea unor notații regizorale / didascalii. Acestea au luat, de fapt, aspectul unui jurnal al orei, reținând și consemnând totodată tot ceea ce s-a petrecut în sala de clasă (transformată neașteptat în sală de spectacol) - activități de învățare, reacții, comportamente, stări (teatru în teatru).

Pentru actualizarea unor cunoștințe dobândite în orele anterioare (evocarea), s-au reamintit câteva trăsături ale textului dramatic (convențiile genului), explicându-li-se elevilor faptul că în ora respectivă aveau să urmărească și alte aspecte vizate în lectura unor texte dramatice. Am propus o oră dinamică, a cărei coerență avea să fie dată de modul în care elevii se implicau și respectau convenția teatrală. Pentru aceasta am apelat la un slide de prezentare (interactiv, realizat în genially), menit să le capteze atenția.

Lecția a fost deschisă cu o discuție privind desacralizarea lumii, permanenta fascinație a paradisului pierdut, eterna căutare a fericirii, uitarea faptului că fericirea constă în lucruri mărunte, imateriale. Elevii-performeri au fost atenționați că vor fi provocați la o încercare de decodare a unui text din genul dramatic, în care discursul lasă să se întrevadă fluctuațiile sufletești ale unor voci alter ego. Pentru aceasta, am apelat la un test de antrenament pentru Examenul de Bacalaureat – testul 8/2021, subiectul al doilea – **Rolul notațiilor autorului în textul dramatic *Idolul și Ion Anapoda* de George Mihail-Zamfirescu**. Totodată, am amintit faptul că un alt fragment din acest text dramatic a făcut parte din subiectele de la Simularea Examenului de Bacalaureat (2022) și că aveau ocazia de a cunoaște alte personaje ale piesei.

Pentru pătrunderea treptată în intimitatea textului dramatic / a spectacolului teatral, am avut în vedere triada viață-text-spectacol și le-am propus elevilor să pornească într-o aventură de cunoaștere prin intermediul a 5 perechi / echipe de lucru (în funcție de numărul de participanți) prin Metoda Cubului. Pentru împărțirea sarcinilor de lucru am folosit *bilete / invitații* de intrare „la spectacol” (realizate după afișul primei reprezentații teatrale – Teatrul din Oradea), bilete pe care erau înregistrate fețele cubului.

Sarcinile vizează capacitățile de înțelegere textuală, elevii fiind antrenați într-un demers ce necesită atât argumente de viață cultural-artistică-literară, cât și argumente de viață personală. Fiecare lexem al triadei (spectacol / text / viață) implică un scop suprem: catharsis / plăcerea textului / fericirea.

Pasul 1: Drumul Spectacol-Text-Viață (activitate frontală)

DESCRIE

1. Vizionarea unui fragment din muzicalul *Idolul și Ion Anapoda* cu atenționarea de a nota / înregistra pe o foaie ceea ce ține de limbajul teatral / decor și recuzită / personaje;
2. Discutarea subiectului piesei – câteva informații de contextualizare;
3. Lecturarea fragmentului din subiectul de Bacalaureat și identificarea elementelor pe care le-a reținut spectacolul vizionat anterior;

Pasul 2: Drumul Viață-Text (echipă / pereche)

COMPARĂ

4. Ce nu seamănă cu piesele citite până acum?
5. Recunoști cronotopul, îți pare o lume cunoscută? (grafică)
6. Ce se ascunde în spatele cortinei textuale? (Intenția textuală?)

Pasul 3: Drumul Viață-Spectacol (echipă / pereche)

ASOCIAZĂ

7. Evenimente care au marcat secolul XX (ex.: două războaie mondiale, criza economică, industrializarea, descoperirea bombei atomice, holocaustul, bolile incurabile, cucerirea spațiului) - O lume „anapoda”, o lume scenică, o lume în care omul se simte „privitor ca la teatru”.
8. Atitudinea omului în fața spectacolului lumii? (Pasivitate / revoltă / frică / furie...)

9. Hartă mentală - Portretul robot al omului sec. XX (hiperactiv, dornic de cucerire, stres, teamă, neîncredere, spaima de viitor, dorința de a trăi clipa, frustrare, repetabilitate, piesă într-un mecanism).

Pasul 4: Drumul Text-Spectacol (echipă / pereche)

APLICĂ

10. Ce elemente din textul dramatic ai remarcat în spectacolul dramatic?
11. În ce constă amprenta regizorală? Ce e cu adevărat diferit?
12. Scrie o notație de autor / didascalie în completarea textului lui George-Mihail Zamfirescu pe care o poți corela cu ce ai văzut în spectacol. (redactare de text)

Pasul 5: Drumul Spectacol-Viață / Text-Viață (echipă / pereche)

ARGUMENTEAZĂ

13. Impresiile în urma vizionării / lecturării fragmentului de spectacol / text dramatic (plăcerea textului / catharsis?).
14. Cum se explică efuziunile lirice din fragment?
15. De ce „Idolul și Ion Anapoda”? (desen / schiță)

Pasul 6: Drumul Viață-Text-Spectacol (echipă / pereche)

ANALIZEAZĂ

16. Care crezi că este viziunea despre lume a lui Ion Anapoda? (ciorchine: viața pare lipsită de sens, irațională, existența pare un cerc vicios din care nu se poate ieși, lume haotică lipsită de repere, anormalitate, lipsă de comunicare, izolarea omului / însingurarea...)
17. O anumită viziune despre lume generează o anumită viziune despre artă (literară / a spectacolului). Ce elemente „anapoda” identifici la nivel textual / de performance?
18. Sunt respectate întru totul convențiile textului dramatic sau există derapaje?

Pentru asigurarea feedback-ului, am avut în vedere prezentarea rezultatelor activității și punctarea aspectelor relevante privind receptarea textului dramatic postbelic și a spectacolului contemporan: teatrul tradițional (rigoare / tipologizare / didascalii – vezi etim. instrucție / învățătură) vs teatrul modern (încărcat de simbol / de idee / de absurd / notații ale autorului ce accentuează faptul că piesele de teatru sunt, în primul rând, spectacol, apoi text). Am stabilit împreună că e loc pentru ambele forme pe scene, spectacolul putând adapta / actualiza / conceptualiza textul-suport. Așa cum lumea are ordinea, dar și dezordinea ei, teatrul are scene mai mult sau mai puțin îndrăznețe / șocante / „anapoda”.

„Catharsisul” orei propuse s-a instaurat în urma lecturii jurnalului de reflecție / paginii de didascalii redactate pe parcursul întregii ore pentru o evaluare subiectivă atât a prestației colegilor, a gradului de implicare în rezolvarea sarcinilor, cât și pentru a se verifica dacă ora propusă a fost incitantă sau, dimpotrivă, plictisitoare. Printr-un instant, elevii au continuat structura „Îmi amintesc...”, structură menită să reflecte implicarea lor de-a lungul întregii ore.

În ceea ce privește evaluarea receptivității elevilor, a unor deprinderi, am cerut, după rezolvarea cerinței repartizate, ca fiecare grupă / pereche să-și prezinte atât punctele tari, cât și pe cele slabe pentru a putea cădea de acord asupra evaluării, dar și să facă aprecieri asupra celorlalte forme de performance. Evaluarea s-a realizat, totodată, prin

aprecieri verbale pe parcursul lecției, vizând participarea elevilor, calitatea exemplelor și a argumentației, claritatea și corectitudinea exprimării.

A fost o oră care nu a vizat doar abordarea unui text dramatic, ci o escaladare de la text la viață, elevii reușind să treacă dincolo de cortina dramatică.

BIBLIOGRAFIE:

1. *Domnișoara Nastasia și alte piese*, George Mihail-Zamfirescu, Editura Dacia, 1989

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. Rengle Sorina Ioana
G.P.P. Nr.1 Stei

Numele şi prenumele preşcolarului: C. A.

Domiciliul: Stei, Bihor

Unitatea şcolară: G.P.P. Nr.1 Stei

Grupa : Mare

Educatoare: R.S.

Informaţii educaţionale:

În urma evaluării iniţiale de către educatoarele de la grupă, s-a observat că preşcolarul C. A. prezintă tulburări de limbaj (dislalie polimorfă) şi necesită activităţi suplimentare de corectare a vorbirii.

Profesorul logoped, Ş. M., prin activitatea de intervenţie logopedică pe care o desfăşoară în unitatea noastră, în urma testării logopedice, a depistat şi identificat tulburări de limbaj şi comunicare la preşcolarul amintit şi a propus părinţilor terapie logopedică, precum şi consiliere logopedică în cadrul cabinetului din grădiniţă, spre corectare, recuperare, adaptare şi integrare şcolară şi socială.

Comportament cognitiv:

- copilul are reprezentari despre mediul înconjurator corespunzătoare vârstei şi capacitatea de a observa sistematic;
- volumul limbajului este bogat, dar are tulburări de limbaj;
- operaţiile gândirii dezvoltate;
- atenţia este bine dezvoltată.

Comportament psihomotric:

- dezvoltare fizică corespunzătoare vârstei;
- cunoaşte schema corporală;
- are deprinderi de igienă personală şi colectivă bine formate.

Relaţii sociale:

- este politicoasă cu educatoarele şi personalul grădiniţei;
- este sociabilă, colaborează cu colegii de grupă.

Domenii de intervenţie: Activităţi specifice învăţământului preşcolar

PLANIFICAREA ACTIVITĂŢILOR

Educarea limbajului

OBIECTIVE	TEMA ACTIVITĂŢII	MIJLOC DE REALIZARE
- Să emită sunete din natură, onomatopeele: „ham, ham, miau, piu, piu, cotcodac, clonc, groh, groh”;	*„Cine face aşa?”*	Joc-exerciţiu
- Să emită diferite onomatopee: cum face gâsca, raţa, şarpele, vântul, cucul, albina, ceasul deşteptător, locomotiva, ploaia;	*„Cum face?”*	Joc-exerciţiu
- Exersarea pronunţiei prin redarea de onomatopee;	*„Cum cântă?”* (vioara, toba, trompeta)	Joc-exerciţiu

	Cântec: „Noi suntem muzicanţi voioşi”	cântec
- Exersarea pronunţiei prin utilizarea onomatopeelor: „pu-pu-pu, cri-cri-cri, ciripcirip, behehe, cot-cot-dac, cioc-cioc, mormor, ţup-ţup, bâz-bâz”	*„ Repetă după mine!”*	Joc-exerciţiu
- Emiterea unor cuvinte prin demonstraţie şi imitaţie: capră, ţânţar, şarpe, răţuşcă, rămurică, veveriţă.	*„Spune cum spun eu!”*	Joc-exerciţiu
- Exersarea sunetului vibrant ”r”: rândunică, rămurică, rama, Rică, râu;	*„ Să rostim cuvinte cu sunetul R!”* Poezia: *„ Rică nu ştia să zică…”*	Joc-exerciţiu
- Exersarea sunetului vibrant ”r”, sesizarea greşelilor în vorbire: laţă sau raţă, cleion sau creion, iepulaş sau iepuraş, male sau mare, gădiniţă sau grădiniţă;	*„ Am spus bine, n-am spus bine*”	Poezie Joc-exerciţiu
- Exersarea prin imitaţie	*„ Zboară, zboară!”*	
- Exersarea diminutivelor, singularul / pluralul substantivelor.	*„ Şi cuvintelor le place să se joace!”, „ Şi cuvintelor le place să fie alintate”*	Joc distractiv
- Exersarea antonimelor	*„ Dacă este …, înseamnă că nu este…!”*	Joc-exerciţiu
- Construirea de propoziţii folosind denumirea obiectelor	*„ Ce este şi cum face?”*-	Joc-exerciţiu
- Descrierea unei imagini, unui obiect cunoscut sau necunoscut de copii	*„Spune ce vezi!”*	Joc-exerciţiu
- Pronunţarea unor construcţii monosilabice: ba-be-bi-bo-bu, ma-me-mi-mo-mu, za-ze-zi-zo-zu, ţa-ţe-ţi-ţo-ţu, ram-tam-tim, dim-don-dum	*„Rosteşte după mine!”*	Joc-exerciţiu Joc-exerciţiu
- Dezlegarea de ghicitori pe diferite teme;	*„ Cine-i atent şi gândeşte, repede ghiceşte!”*-	
- Despărţirea unor cuvinte în silabe, apoi reunirea silabelor, refăcând cuvântul.	*„ Joaca silabelor”*	Joc-exerciţiu
- Descrierea în lanţ a diferitelor obiecte	*„ Mai spune ceva!”*	
- Transformarea propoziţiilor enunţiative în interogative.	*„ Pune o întrebare despre…”*	Joc-exerciţiu
- Realizarea acordului intre subiect si predicat.	*„ Cine ţi-a dat jucăria?”*	Joc-exerciţiu
- Utilizarea corectă a cazului Genitiv.	*„ Cui dai jucăria?”*	Joc-exerciţiu Joc-exerciţiu

Studiu de specialitate: Limba română – identitate și educare a adolescenților cu ajutorul textelor contemporane și al Youtube-ului

prof. Miloiu Raluca-Ioana
Colegiul Național „Dimitrie Cantemir”, Onești

Accesul cetățenilor la informație este o cerință a dezvoltării societății românești în contextul globalizării. Între principalele componente ale societății informaționale sunt: documentele electronice, reteaua de internet, bibliotecile electronice și virtuale. Mai ales în cazul generației actuale de elevi, se observă apropierea evidentă de elementele lexicale de origine engleză, care au ajuns să facă parte din exprimarea uzuală, caracteristică mijloacelor noi de comunicare: convorbiri telefonice, sms-uri, mms-uri, e-mailuri, mesaje pe Messenger sau pe alte rețele de socializare (Facebook, Twitter, Instagram). Pentru aceeași generație există riscul de a ignora relevența și complexitatea lexicului aparținând limbii române, mulțumindu-se să fie sclavii „prieteniilor” doar cu oameni de vârsta lor, cu aceleași preocupări, însă nefiind pregătiți să înfrunte „globalizata” societate, care are nevoie de oameni competenți, ambițioși, capabili să se prezinte și să se adapteze oricărui mediu profesional, tocmai pentru a se integra nevoilor sociale. Din acest motiv, lor trebuie să li se arate că au nevoie de mult mai multe cunoștințe, chiar și la nivel lexical, pentru a fi oameni, pentru a deveni oameni. Școala este acea instituție care intervine și care ajută familia să modeleze o personalitate, un individ apt să relaționeze și să înțeleagă regulile funcționării societății umane și
să-i aleagă drumul propice.

În timpul unui an școlar, folosind un C.D.Ș., am propus orientarea celor 50 de minute spre o emisiune difuzată pe TVR2 numită *50 de minute cu Pleșu și Liiceanu*, pe care am găsit-o înregistrată pe Youtube. Pornind de la un fragment din această întâlnire pe care elevii să-l vizioneze, folosind laptopul și videoproiectorul, trebuia ca elevii să fie provocați să dialogheze despre o temă cu impact major asupra formării lor, cât și să folosească textele literare studiate în anii anteriori sau citite suplimentar, speculând capacitatea de sistematizare și generalizare înainte de bacalaureat.

Al patrulea scenariu implica tratarea subiectului indicat de metafora „miracolul întâlnirii”, propusă de emisiunea vizionată pe internet alături de elevi *50 de minute cu Pleșu și Liiceanu*. O întâlnire poate deveni un simbol al comunicării corecte, frumoase, bogate între persoane care împărtășesc ceva anume, acel ceva ce îi poate apropia din prima secundă și îi poate menține împreună toată viața. La prima vedere, elevii erau tentați să aibă în vedere doar aspectul tipic existenței lor, în care își caută fericirea alături de un partener, de cele mai multe ori, de sex opus, însă profesorul dorea să provoace elevii să recepteze și alte nuanțe ale unei întâlniri, care o transformă în una „miraculoasă”, cum poate fi și cea între ei și cuvinte.

ETAPE	ACTIVITĂȚI
Înainte de vizualizare	• Profesorul scria pe tablă tema și propunea metoda „blazonului”, adaptând-o subiectului în cauză: dădea fiecărui elev o foaie de hârtie, pe care e desenată o formă împărțită în patru părți. Profesorul le transmitea elevilor că trebuie să noteze în primul cadran din stânga-sus numele și prenumele, în cel din dreapta-sus trăsătura sa definitorie, în cel din stânga-jos prenumele celui mai bun prieten și în ultimul cadran trăsătura definitorie a acestuia. După 3 minute, fiecare elev își prezintă blazonul, pe care putea să-l îmbogățească și folosind culori sau forme.

În timpul vizualizării	• Elevii trebuia să fie atenți la dialog și să încerce să completeze cerințele de pe fișa de lucru.
După vizualizare	• Elevii aveau de creat un paragraf cu avantajele unei „întâlniri miraculoase”.

Deși se cunoșteau destul de bine, pentru că majoritatea elevilor acestei clase sunt colegi începând cu clasa a IX-a, au acceptat să creeze acest blazon înainte de vizionare, intrând în jocul propus de profesor, mai ales pentru că tema era prietenia, iar ei cred, de obicei, că au mulți prieteni și că îi pot caracteriza foarte ușor. Unii dintre ei (fetele) au îmbunătățit forma propusă, colorând-o.

Unele dintre exercițiile de pe fișa de lucru erau:

1. Ce domină în acest fragment, limbajul denotativ sau cel conotativ? Argumentați răspunsul.

Elevii au remarcat faptul că textul nu pare a fi unul dificil de interpretat, însă nu e vorba totuși de o dominantă denotativă, întrucât maniera de construire a discursului e una conotativă, metaforică, din care referentul să identifice mesajul de-abia după ce l-a interpretat.

2. Completați propozițiile cu opinia voastră:

a) *Eu consider că prietenia transformă…*

…un individ în unul mai puternic, apt de a reacționa în fața provocărilor vieții. (Andra C.)

…orice om, pentru că prin comunicare el se cunoaște pe sine și îi cunoaște și pe alții. (Luminița R.)

…în sensul bun, deoarece viața devine mai ușoară, mai frumoasă, timpul trece mai repede. (Florentina D.)

b) *Pot spune că prietenia nu mi-a modificat…*

…personalitatea, pentru că eu sunt ceea ce sunt înainte de a fi comunicat cu ceilalți. (Cosmin T.)

…viața pe care am stabilit-o singur dusă într-un anumit fel. (Vlad D.)

…planurile de viitor, pentru că prietenii mei își doresc să amâne luarea unor decizii privitoare la facultate, la ceea ce vor face după terminarea liceului, iar eu mi-am propus de mult să devin jurnalist. (Roxana C.)

c) *Întâlnirea „miraculoasă” a vieții mele este cu…*

…părinții mei, care mi-au oferit totul și în care am deplină încredere. (Vlad D.)

…prietenul meu, lângă care am înțeles ce înseamnă fericirea. (Ionela C.)

…nu am avut „întâlniri miraculoase” până acum, dar le aștept. (Alexndru Ș.)

d) *„Așteptările” mele în ceea ce privește venirea unei „întâlniri miraculoase” sunt legate de:*

…împlinirea profesională și personală, avându-i ca modele pe cei doi părinți. (Vlad D.)

…respect, încredere în sine, valori, profunzime. (Roxana C.)

…nu cred că e nevoie să te aștepți la ceva anume, ci trebuie să-ți urmezi instinctul. (Alexandru Ș.)

3. Ordonați în funcție de importanță următoarele afirmații:

a) Consider că este esențial că sunt o persoană comunicativă, care atrage prietenii.

b) Consider că orice calitate pe care o am atrage prieteni.

c) Îmi doresc să am mulți prieteni.

d) Viața mea are nevoie de planuri, de „așteptări”, care să provoace întâlniri, pentru că o persoană care nu are așteptări, nu se poate bucura de ceea ce a întâlnit.

e) În viață nu e important cu cine îmi realizez visurile, ci să mi le realizez.

La această cerință: 20 de elevi considerau esențială afirmația d), 9 elevi considerau varianta e) cea mai importantă, 2 elevi se axau pe afirmația c) și 1 elev plasau pe primul loc varianta b).

Se poate deduce de aici că ceea ce domina e o viziune profundă asupra vieții, care nu era văzută ca ceva dat sau primit fără ca individul să nu aibă și anumite așteptări. Se poate remarca totuși că destul de mulți elevi demonstrau o viziune egoistă, nepăsându-le de legătura care s-ar putea stabili între indivizi și care ar putea ajuta la evoluția fiecăruia dintre ei. Profesorul avea menirea de a le transmite, și cu această ocazie, că nu e esențială doar realizarea personală, ci e importantă și colaborarea sau comunicarea cu ceilalți.

7. Definiți într-un paragraf „întâlnirile miraculoase”.

O „întâlnire miraculoasă” pentru mine a fost chiar din clipa în care am conștientizat cine sunt, relaționând cu familia mea, cu părinții mei. Am trăit apoi fiecare zi ca pe un „miracol”, dându-mi seama cât de importanți sunt ei pentru mine, cât de multe îmi oferă, cât de bogat sunt eu pentru că îi am în preajmă. Un alt moment în care am simțit „miracolul” prezenței lor a fost și cel în care am comparat fericirea, echilibrul, relaxarea mea cu nefericirea, instabilitatea, frustrarea unor colegi. (Vlad. D.)

„Miracolul” vieții mele e prietenul meu. L-am întâlnit într-o perioadă în care nu speram că va mai apărea cineva în viața mea, dar mă bucur că am lângă mine o persoană care mă înțelege, care mă ascultă, care mă ajută și care mă încurajează. (Ionela C.)

Feed-back-ul activității a fost că profesorul a provocat, și cu această ocazie, o întâlnire între elevi și cuvinte, determinându-i să înțeleagă cât de important e să le aibă prieteni și să le considere „miraculoase” prin ceea ce acestea reușesc să transmită între indivizi. Această provocare a fost construită atât de o componentă lexicală, vizată prin exerciții distincte, cât și prin formulările răspunsurilor de interpretare a mesajului textului. S-a remarcat latura coerentă, profundă a majorității răspunsurilor, dar și unele inadvertențe, cum ar fi exprimarea greșită, incompletă „A trece peste”, cu prepoziția finală neacompaniată de un substantiv care să lămurească mesajul.

Pe de altă parte, toți elevii au terminat de răspuns la toate exercițiile în timpul indicat, numai că nu toți au reușit să obțină punctajul maxim: doar 15 au obținut punctajul maxim, 10 elevi au avut peste 75 de puncte, iar 4 au atins un punctaj mai mare de 50 de puncte.

Acesta e doar unul din cele șapte scenarii propuse acestora, în care să se stimuleze apropierea de valențele internetului sau ale Youtube-ului (prin această emisiune), care nu trebuie excluse din evoluția lor mentală, însă e necesar să discearnă ceea ce pot selecta și pot considera drept modele din astfel de surse care sunt la dispoziția tuturor. La finalul anului școlar a fost evident pentru mine că direcțiile ideatice propuse de mine au avut impact asupra multora dintre aceștia, care au simțit că limitele sunt doar cele pe care și le stabilesc singuri, dar care pot fi înfrânte prin puterea gândurilor lor.

BIBLIOGRAFIE:

- **Lucrări de lingvistică și istoria limbii**

von Humboldt, Wilhelm, *Despre diversitatea structurală a limbilor și influența ei asupra dezvoltării spirituale a umanității*, în traducerea lui Eugen Munteanu, Editura Humanitas, București, 2008.

- **Lucrări de lexicologie**

Bidu-Vrănceanu, Angela și Forăscu, Narcisa, *Limba română contemporană*, Editura Humanitas, București, 2005.

- **Lucrări de pedagogie și metodică**

1. Cucoș, Constantin, *Pedagogie, Ediția a II-a, revăzută și adăugită*, Editura Polirom, Iași, 2004;
2. Vizental, Adriana, *Strategies of Teaching and Testing*, Editura Orizonturi Universitare, Timișoara, 2003.

- **Dicționare:**

Chevalier, Jean și Gheerbrandt, Alain, *Dicționar de simboluri*, Editura Artemis, București.

- **Surse de pe internet:**

50 de minute cu Pleșu și Liiceanu-despre iubire: https://**www.youtube.com**.

Modalități concrete de abordare a conținuturilor la istorie prin prisma tipurilor de inteligențe

Prof.înv.primar Tăbăcaru Janina Lăcrămioara
Școala Gimnazială Nr. 24 “Ion Jalea” Constanța

Clasa a IV-a

Teoria Inteligențelor Multiple

În 1985, Howard Gardner formulează **Teoria Inteligenţelor**, pornind de la ideea că **inteligenţa este capacitatea de a rezolva probleme şi de a realiza produse în situaţii concrete de viaţă**.

Capacitatea cognitivă a omului = set de abilităţi, talente, deprinderi mentale → “inteligenţe”

Identifică **8 tipuri de inteligenţe:**

- Lingvistică
- Logico- matematică
- Spaţial- vizuală
- Muzical- ritmică
- Corporal- kinestezică
- Naturalistă
- Interpersonală
- Intrapersonală

Aplicaţie pe disciplina :ISTORIE

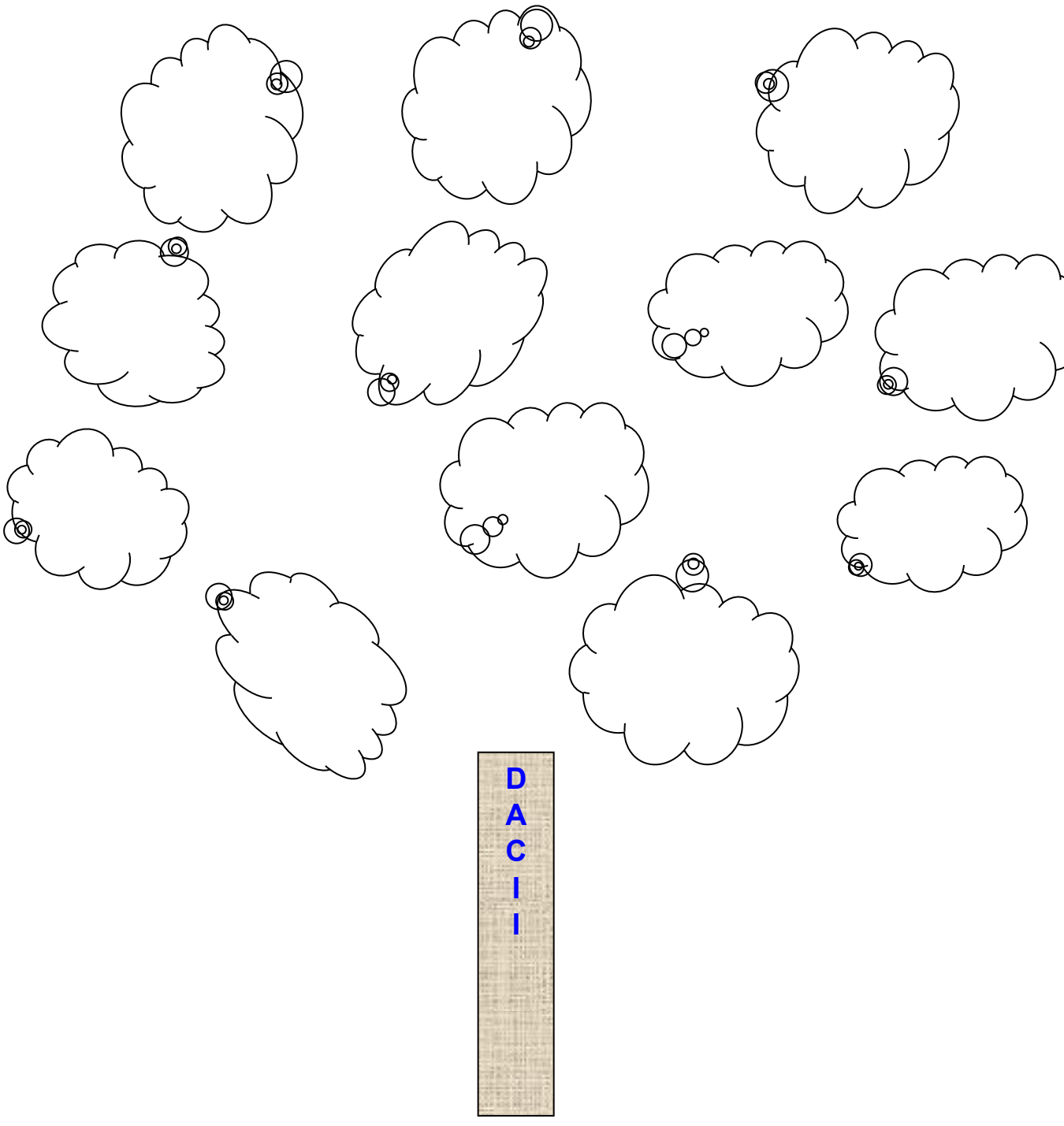
“DACII ŞI ROMANII”

- INTELIGENŢA VERBAL-LINGVISTICĂ (capacitatea de a rezolva probleme şi de a dezvolta produse cu ajutorul codului lingvistic)

Sarcină:

- Completează “Copacul ideilor”, alcătuieşte un cvintet cu titlul “Dacii”

Copacul ideilor

Cerinta:

Completează copacul cu idei care să aibă legatură cu cuvântul de pe tulpină.

- INTELIGENŢA LOGICO- MATEMATICĂ (capacitatea de a opera cu modele, categorii, relaţii, de a grupa, ordona şi interpreta date)

- Ordonaţi următoarele evenimente, numerotându-le:
  - retragerea aureliană
  - desfiinţarea statului dac
  - formarea poporului român
  - Traian atacă Dacia
  - formarea satului dac

- Completează enunţurile; alcătuieşte o problemă în care numărul ocupaţiilor dacilor să fie rezultatul.

  1.Dacii au trăit cu peste ..... de ani în urmă pe pământul ţării noastre. Dacia se întindea între .....

  2. Capitala Daciei se afla la .....

  3. Dacii proveneau din neamul .....

  4. Dacii trăiau organizaţi în ..... şi se ocupau cu:

  .....

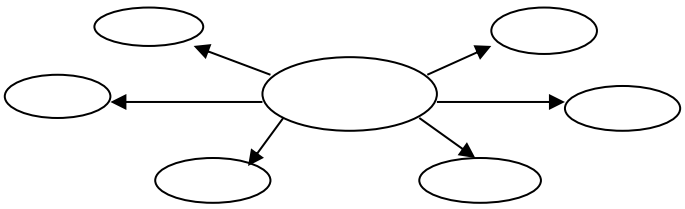
  5. ..... a format statul dac.

- INTELIGENŢA SPAŢIAL – VIZUALĂ (capacitatea de a rezolva probleme şi de a dezvolta produse cu ajutorul reprezentărilor spaţiale şi a imaginii)

- Haşurează pe hartă teritoriul Daciei romane

- Scrie în “Ciorchine” informaţii despre monumentul din imagine, apoi realizează un desen cu acest monument.

- INTELIGENŢA MUZICAL-RITMICĂ (capacitatea de a rezolva probleme şi de a dezvolta produse cu ajutorul ritmului şi melodiei)

- Răspunde, în scris, la întrebări, apoi cântă cântecul “Limba românească” G. Sion

- Unde s-a format poporul român ?
- Cum s-a format poporul român ?

- Când s-a format poporul român ?
- Cum s-a format **limba română**?

➢ INTELIGENŢA CORPORAL- KINESTEZICĂ (capacitatea de a rezolva probleme şi de a dezvolta produse cu ajutorul mişcării)

- Notează cel puţin câte 7 idei despre personajele istorice din imagini şi importanţa lor ca şi conducători.
- Mimează o confruntare între cei doi războinici

➢ INTELIGENŢĂ NATURALISTĂ (capacitatea de a rezolva probleme şi de a dezvolta produse cu ajutorul clasificărilor şi reprezentărilor din mediul înconjurător)

- Scrie ce animale întruchipează steagul dacilor. Găseşte câte 2 trăsături morale comune dacilor şi acestor animale.

- Scrie câte 2 idei despre: ocupaţiile, obiceiurile şi religia romanilor.
- Descoperă legătura dintre zeităţile romane şi planetele din Sistemul nostru solar.

- MARTE- ZEUL RAZBOIULUI
- PLANETA MARTE

-rotatia completa in jurul Soarelui-2 ani
-durata zilei –25 ore
-temperatura - -25 grade
-se mai numeste “Planeta rosie”

➢ INTELIGENŢA INTERPERSONALĂ (capacitatea de a rezolva probleme şi de a dezvolta produse prin cunoaşterea şi interacţiunea cu ceilalţi)

- “Scaunul intervievatului”

- Adresează-i întrebări lui “Traian”despre războiul cu dacii şi victoria sa.
- Joacă rolul lui Traian în imaginea următoare, încercând să-l convingi pe Decebal să se predea fără luptă, fără vărsare de sânge.

Împăratul Traian

➢ INTELIGENŢA INTRAPERSONALĂ (capacitatea de a rezolva probleme şi de a dezvolta produse prin cunoaşterea de sine)

- Imaginează-ți că ești Decebal pentru o zi. Alcătuiește o listă cu realizările din Dacia în timpul domniei tale.
- Găsește acele trăsături morale ale tale ce te ajută să te asemeni cu Decebal și explică la ce ți-ar folosi ele dacă ai fi regele dacilor.

Decebal – regele dacilor

Bibliografie:

- Diversitate în învățare- Teoria inteligențelor multiple- suport de curs- CCD Galați, 2002
- Maria Mariana Gheorghe, Iria Ema Săvuță, Aurel Constantin Soare ,“Istorie, manual pentru clasa a IV-a” , Litera, București, 2021

Modalităţi eficiente creative- metoda STARBURST şi metoda PĂLĂRIILOR GÂNDITOARE

Prof. Chirica Anca
Liceul Tehnologic „Ion Mincu” Vaslui

Creativitatea nu are limite, trebuie doar să fie stimulată, adoptând o atitudine corespunzătoare. Eficienţa educării creativităţii la elevi depinde de pregătirea şi ingeniozitatea profesorului, de priceperea sa de a ghida acţiunile elevilor şi de a subordona mijloacele didactice obiectivelor stabilite. Actul creaţiei este determinat şi de nivelul la care are loc comunicarea, în toate formele ei de manifestare. Indiferent de anul de studiu, competenţele nu mai vizează însuşirea unor cunoştinţe teoretice, ci capacitatea elevilor de aplica pe text noţiuni însuşite şi de a-si dezvolta gândirea critică. Din mai mlte considerente, cele mai eficiente strategii didactice de valorificare a creativităţii sunt METODA STARBURST şi METODA PĂLĂRIILOR GÂNDITOARE.

Provenit din limba engleză (star=stea, burst=a exploda), termenul desemnează o metodă similară brainstorming-ului, cu care totuși nu se confundă. Ea presupune organizarea clasei de elevi într-un grup și stimulează crearea de întrebări la întrebări, așa cum brainstorming-ul dezvoltă construcția de idei pe idei. Practic, se scrie ideea sau problema de dezbătut pe o foaie de hârtie, apoi se înșiră, în jurul conceptului respectiv, cât mai multe întrebări care au legătură cu el. Se recomandă, pentru început, întrebări uzuale, de tipul: Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Din ce cauză?, care pot da naștere, ulterior, altor întrebări, unele chiar ciudate, dar binevenite (prin ele urmărindu-se, în fond, și interpretări neașteptate ale operei literare, sau constatarea unor analogii aparent surprinzătoare între opere literare, autorii lor sau personaje). Metoda presupune parcurgerea câtorva etape distincte: propunerea problemei; organizarea clasei în mai multe grupuri, fiecare dintre acestea notând problema pe o foaie de hârtie; elaborarea în fiecare grup a unei liste cu întrebări diverse care au legătură cu problema de discutat; comunicarea rezultatelor muncii de grup; evidențierea celor mai interesante întrebări și aprecierea muncii în echipă.

Avantajele metodei sunt: este ușor de aplicat oricărui tip de colectiv de elevi, indiferent de vârstă sau caracteristicile individuale ale componenților acestuia; stimulează spiritul de competiție, dar și cel de cooperare; creează posibilitatea contagiunii ideilor; dezvoltă spontaneitatea și creativitatea de grup, dar și abilitățile de lucru în echipă; pune accentul pe stimularea fiecărui participant la discuție; nu necesită acordarea unei perioade prea mari de timp explicațiilor prealabile, întrucât este foarte ușor de înțeles de toți participanții; stimulează crearea de întrebări la întrebări, se poate aplica în orele de familiarizare a elevului cu trăsăturile unui curent literar, dar poate fi la fel de bine folosită și în orele de receptare a textului narativ sau dramatic.

Pălăriile gânditoare (metoda thinking hats) este o metodă interactivă, de gândire critică, ce presupune interpretarea de roluri de către participanţii care îşi aleg una dintre şase pălării – figurine decupate sau simple simboluri – de diferite culori, cărora le corespund semnificaţii şi implicit, modalităţi diferite de interpretare. Culoarea pălăriei este cea care defineşte rolul: pălăria albă este neutră, participanţii sunt învăţaţi să gândească obiectiv; pălăria roşie dă frâu liber sentimentelor, oferă o perspectivă emoţională asupra evenimentelor; pălăria neagră este perspectiva gândirii negativiste, pesimiste; pălăria galbenă este simbolul gândirii pozitive şi constructive, al optimismului; cel ce stă sub pălăria verde trebuie să fie creativ (gândirea laterală este specifică acestui tip de pălărie, cere un efort de creaţie); pălăria albastră este dirijorul orchestrei şi cere ajutorul celorlalte pălării. Gânditorul pălăriei albastre defineşte problema şi conduce întrebările, reconcentrează informaţiile pe parcursul activităţii şi formulează ideile principale şi concluziile la sfârşit. Monitorizează jocul şi are în vedere respectarea regulilor. Participanții trebuie să cunoască foarte bine semnificația fiecărei culori și să-și reprezinte fiecare pălărie, gândind din perspectiva ei. Nu pălăria în sine contează, ci ceea ce semnifică ea, ceea ce induce

culoarea fiecăreia. Avantajele metodei pălăriilor gânditoare: stimulează creativitatea elevilor, gândirea colectivă și individuală; dezvoltarea capacității sociale a participanților de intercomunicare și toleranța reciprocă, de respect pentru opinia celuilalt; încurajează și exersează capacitatea de comunicare a gânditorilor; dezvoltarea competențelor inteligenței logice, lingvistice și interpersonale; încurajează gândirea constructivă, complexă și completă.

Aceste activități, centrate pe elevi, promovează o învățare activă, îi ajută să-și descopere potențialul creator, gustul pentru frumos, dar și înțelegerea unor noțiuni dintr-o altă perspectivă.

Bibliografie selectivă:

1. Crenguţa - Lăcrămioara Oprea (2008) – “ Strategii didactice interactive”, ed. a III-a, EDP, Bucureşti
2. Ioan Cerghit (2005)- “ Metode de învăţământ”, EDP, Bucureşti.
3. Silvia Breben , Elena Gongea, Georgeta Ruiu, Mihaela Fulga (s.a.) - “ Metode interactive de grup”. Ghid metodic pentru învăţământul preşcolar, Editura Arves, Craiova
4. Venera Mihaela Cojocariu (2004) – “ Teoria şi metodologia instruirii”, EDP, Bucureşti
5. ILIE, Emanuela. Didactica literaturii române. Iaşi: Polirom, 2008
6. CRIȘAN, Lucia. Cadrul didactic. Didactica disciplinelor. Metode, procedee educaţionale şi noi tehnologii. Noiembrie 2009

STUDIU DE SPECIALITATE:
INTELIGENŢA EMOŢIONALĂ

Prof înv. primar: GODZA JUDIT
Liceul Reformat „Wesselényi” Zalău

O concepţie îngustă asupra inteligenţei consideră că IQ este un dat genetic care nu se poate schimba prin experienţa de viaţă şi destinul nostru este stabilit de aceste aptitudini. Întrebarea este : « Ce anume putem schimba care să dea copiilor posibilitatea să se descurce mai bine în viaţă.”Ce anume face ca persoane cu IQ ridicat să se descurce mediocru dacă nu chiar să eşueze lamentabil în timp ce persoane cu IQ moderat să se descurce surprinzător de bine. Răspunsul poate să constea într-un set de abilităţi numite **inteligenţe emoţionale** care includ autocontrol, zel, tenacitate, capacitate de motivare, autoconstrângere, empatie etc. Este deosebit de important să cunoaştem şi să înţelegem emoţiile, să construim « emoţii inteligente », să aducem inteligenţă emoţiilor.

Ca să înţelegem de ce în unele momente emoţiile, sentimentele copleşesc raţiunea ar trebui să ştim :

- cum am căpătat obiceiurile emoţionale care subminează intenţiile noastre cele mai bune ;
- cum putem să ne controlăm impulsurile emoţionale, cum putem « citi » emoţiile la alţii ;
- cum să creştem şansele de succes prin inteligenţele emoţionale ;
- cum ne formează « lecţiile emoţionale » primite în şcoală pentru a fi cât mai apţi să ne gestionăm emoţiile în viaţă ; acest lucru înseamnă că perioadele de copilărie şi adolescenţă sunt critice în formarea habitudinilor emoţionale care ne vor guverna toată viaţa. Deficienţe în inteligenţele emoţionale pot genera un întreg spectru de risc de la depresii la violenţă etc.

John D. Mayer şi Peter Salovey (1990,1993) definesc astfel inteligenţa emoţională:

a) abilitatea de a percepe cât mai corect emoţiile şi de a le exprima ;

b) abilitatea de a acorda sau genera sentimente, atunci când ele facilitează gândirea ;

c) abilitatea dea cunoaşte şi înţelege emoţiile şi de a le regulariza pentru a promova dezvoltarea emoţională şi intelectuală ;

In cadrul inteligenţei emoţionale sunt incluse mai multe capacităţi grupate în cinci domenii:

Cunoaşterea de sine a propriilor emoţii: introspecţia , asocierea şi recunoaşterea unui sentiment după generarea lui;

Stăpânirea emoţiilor : conştientizarea elementelor care stau în spatele sentimentelor, aflarea unor metode de a face faţă temerilor ,anxietăţii, mâniei şi supărărilor ;

Motivarea intrinsecă : canalizarea şi controlul emoţiilor şi sentimentelor pentru atingerea unui scop , reprimarea impulsurilor de abandon şi amânarea gratificaţiilor şi recompenselor ;

Empatia : capacitatea de a manifesta sensibilitate şi grijă faţă de sentimentele altora ;

Stabilirea şi dirijarea relaţiilor interumane : se referă la competenţa şi aptitudinile sociale (cunoaşterea, analiza şi controlul emoţiilor altora);

După**.Goleman** (1995) constructele inteligenţelor multiple sunt:

- Conştiinţa de sine - încrederea în sine ;
- Auto-controlul - dorinţa de adevăr , conştiinciozitatea,. adaptabilitate ;
- Motivaţia - dorinţa de a cuceri , dăruirea , iniţiativa , optimismul;
- Empatia - capacitatea de a-i înţelege pe alţii, diversitatea şi capacitatea politică;
- Aptitudinile sociale - influenţa, comunicarea, managementul conflictului, conducerea, stabilirea de relaţii , colaborarea,

cooperarea, capacitatea de lucru în echipă;

Un număr din ce în ce mai mare de psihologi - între care E.L.Thorndike, H.Gardner, P.Solovey, au ajuns la concluzia că IQ, care se referea la o bandă îngustă de abilităţi lingvistice şi matematice, nu asigură în mod direct nici măcar succesul în clasă şi cu atât mai puţin în viaţă. A fost abordată o viziune mai largă a inteligenţei în care încercarea de a reinventa, redefini conceptul prin prisma acelor abilităţi necesare care să faciliteze succesul în viaţă. Astfel, inteligenţa emoţională cuprinde abilităţi ce pot fi grupate în cinci domenii principale :

1. **Cunoaşterea emoţiilor** - recunoaşterea unei emoţii când se produce – este un element crucial al inteligenţei emoţionale. Incapacitatea de a recunoaşte propriile noastre sentimente ne aruncă pradă lor. Persoanele mai sigure pe propriile sentimente îşi pot conduce viaţa mai bine pentru că ştiu mai bine ce simt despre anumite decizii.
2. **Gestionarea emoţiilor** - astfel încât să fie cele mai adecvate (unei situaţii, persoane) ;această abilitate se bazează pe autocunoaştere şi se referă la capacitatea de a se calma, de revenire la starea de echilibru. Persoanele lipsite de această abilitate se luptă permanent cu sentimente de anxietate, depresie şi sunt incapabili să se redreseze rapid după un eşec.
3. **Automotivarea -** este deosebit de important să pui emoţiile în slujba unui ţel. Autocontrolul emoţional – amânarea recompensei, înăbuşirea impulsurilor, capacitatea de a te pune « în priză »- duce la realizări remarcabile în orice domeniu.
4. **Identificarea emoţiilor la alţii** - empatia este o altă abilitate care se bazează pe autocunoaştere şi este fundamentală pentru abilităţi de relaţionare. Persoanele racordate la semnalele sociale subtile care indică de ce anume au nevoie sau vor alţii sunt buni în profesiuni care se bazează pe relaţii cu oamenii(profesor, administraţie etc.)
5. **Stabilirea relaţiilor -** o corectă recunoaştere a emoţiilor la alţii facilitează interacţia cu alţii.

INTELIGENŢA ACADEMICĂvs INTELIGENŢA EMOŢIONALĂ

Se cunosc situaţii când o persoană inteligentă face un act iraţional sau doar prostesc. Cum este posibil ? Inteligenţa academică nu are aproape nimic de a face cu existenţa emoţională. Cei mai deştepţi dintre noi cad pradă unor pasiuni dezlănţuite şi impulsuri necontrolate, se cunosc exemple de persoane cu un IQ foarte ridicat care nu sunt în stare să îşi gestioneze viaţa personală.

Psihologia recunoaşte că notele şi rezultate la teste au doar o valoare relativă în a prevedea succesul în viaţa unei persoane. Sunt aşa de multe excepţii de la regula că un scor mare academic asigură succesul. În cel mai bun caz IQ contribuie cu 20% la factorii care determină succesul în viaţă, ceea ce lasă 80%în voia altor factori, de la apartenenţa la o clasă socială la şansă. Între factori există însă o categorie de caracteristici cheie : abilităţi
de inteligenţă emoţională cum ar fi capacitatea de a te motiva şi de a face faţă frustrărilor, de a-ţi controla impulsurile, de a-ţi regla stările emoţionale, împiedicând o stare de depresie să afecteze raţiunea, empatia, speranţa.

Spre deosebire de inteligenţa academică care a fost studiată de peste o sută de ani pe sute de mii de subiecţi, inteligenţa emoţională este un concept relativ nou. Nimeni încă nu poate spune cât de mult din cursul vieţii unei persoane se datorează inteligenţei emoţionale. Totuşi, datele existente sugerează că inteligenţa emoţională joacă un rol deosebit de important şi uneori chiar mai important decât inteligenţa academică. Şi dacă un număr mare de psihologi susţin că IQ nu poate fi modificat prin educaţie sau experienţa de viaţă, psihologi şi educaţionalişti deopotrivă susţin că un număr de competenţe emoţionale cruciale pot fi învăţate şi dezvoltate în şcoală .

Un studiu a urmărit evoluţia în timpul unei promoţii de absolvenţi ai Universităţii Harvard şi la 40 de ani nu toţi cei care au avut cele mai bune note la facultate aveau cele mai mari succese în viaţă. Fără îndoială că există o legătură între IQ şi nivelul socioeconomic dar ceea ce a condus la o diferenţă remarcabilă au fost abilităţile învăţate în copilărie de a-şi controla emoţiile, de a face faţă frustrărilor, de a stabili relaţii şi de a se înţelege cu alţii.

Notele măsoară gradul de înmagazinare a unor cunoştinţe dar nu dau nici un fel de indicaţie despre modul în care elevul de azi va face faţă vicisitudinilor vieţii ca adult.

Problema este că inteligenţa academică nu oferă practic o pregătire pentru înfruntarea cu viaţa sau pentru a face faţă vicisitudinilor ei. Cu toate că inteligenţa academică nu garantează prosperitatea sa economică, prestigiul, sau fericirea unui individ adult, cultura noastră educaţională, şcoala se concentrează pe abilităţi academice, ignorând inteligenţa emoţională - acel set de trăsături care contează enorm în viaţa personală şi care ne marchează destinul. Viaţa emoţională este un domeniu care, ca şi matematica sau cititul, pot fi abordate cu măiestrie şi care se bazează pe un set specific de abilităţi. Diferenţa între o persoană care înfloreşte pe parcursul vieţii şi una care eşuează, deşi sunt de acelaşi nivel de inteligenţă academică este inteligenţa emoţională - acea meta-abilitate care determină cât de bine sunt folosite toate abilităţile de care dispunem, inclusiv intelectul. Sunt multe dovezi care conduc la ideea că persoanele capabile din punct de vedere emoţional – care îşi cunosc şi gestionează bine emoţiile, care pot citi şi face faţă emoţiilor altora – sunt avantaje în orice domeniu de viaţă. Încurajând copiii să-şi dezvolte o gamă largă de abilităţi pe care se vor baza apoi în viaţa adultă, şcoala ar furniza o educaţie a competenţelor de viaţă.

CONCLUZII

În fiecare dintre noi se interpătrund inteligenţa emoţională cu cea academică în proporţii diferite, totuşi cea emoţională contribuie cu mai multe trăsături şi aspecte la portretul individual ala unei persoane.

BIBLIOGRAFIE

1.Dobson , James
-„Armonia în familie",
Editura „Noua speranţă", Timişoara,1994

2.Goleman ,I)aniel
-„Inteligenţa emoţională",
Editura „Curtea veche",Bucureşti, 2000

3.Segal, Jeanne
-„Dezvoltarea inteligenţei emoţionale",
Editura „Teora", Bucureşti,1999

4.Vrăjmaş , Traian
-„Şcoala şi educaţia pentru toţi",
Editura „Miniped" , Bucureşti, 2004

Activități pentru educația nonformală

Ștefan Cristina
Liceul Tehnologic “Lazăr Edeleanu”, Municipiul Ploiești

Educația nonformală este definită drept “orice activitate educațională, intenționată şi sistematică, desfăşurată de obicei în afara şcolii tradiționale, al cărei conținut este adaptat nevoilor individului şi situațiilor speciale, în scopul maximalizării învățării şi cunoaşterii şi al minimalizării problemelor cu care se confruntă aceasta în sistemul formal (stresul notării în catalog, disciplina impusă, efectuarea temelor etc.) (J. Kleis, 1973)

Caracteristicile educației nonformale:

1. O trăsătură caracteristică educației nonformale este faptul că aceasta asigură legătura dintre instruirea formală şi cea informală.

2. O altă caracteristică importantă se referă la faptul că educația nonformală se desfăşoară într-un cadru organizat, în afara sistemului şcolar, cuprinzând activități extra clasă / extradidactice (cercuri pe discipline, interdisciplinare sau tematice, ansambluri sportive, artistice, concursuri şcolare, olimpiade, competiții etc.) şi activități de educație şi instruire extraşcolare, activități de animație.

3. Coordonatorii acestei forme de educație îşi joacă, însă, mai discret rolurile, sunt animatori, moderatori. Educatorului nonformal i se solicită mai multă flexibilitate şi entuziasm, adaptabilitate şi rapiditate în adoptarea variatelor stiluri de conducere a activității, în funcție de nevoile şi cerințele educatului.

4. Conținutul şi obiectivele urmărite sunt prevăzute în documente special elaborate ce prezintă o mare flexibilitate, diferențiindu-se în funcție de vârstă, sex, categorii socioprofesionale, interesul participanților, aptitudinile şi înclinațiile acestora. Sunt cuprinse activități care corespund intereselor, aptitudinilor şi dorințelor participanților.

5. O altă trăsătură caracteristică este caracterul opțional al activităților extraşcolare, desfăşurate într-o ambianță relaxată, calmă şi plăcută, dispunând de mijloace menite să atragă publicul de diferite vârste. Este o formă facultativă de antrenament intelectual care menține interesul participanților printr-o metodologie atractivă.

6. Evaluarea activităților desfăşurate în cadrul educației nonformale este “facultativă, neformalizată, cu accente psihologice, prioritar stimulative, fără note sau calificative oficiale.” (Sorin Cristea, 2002).”*

Exemple de activități:

Pentru o activitate în care ne dorim să stimulăm lucrul în echipă şi cooperarea putem să folosim următoarea povestire:

Titlu: Supa De Pietre - poveste cu tâlc

Scop: sensibilizarea participanților cu privire la importanța şi efectele cooperării şi lucrului în echipă Categoria de vârsta: 6 ani-100 de ani

Număr de participanți: peste 3

Materiale: -

Durata: 15 min

Locul de desfăşurare: interior - exterior

Ritmul: calm

Conținut:

1. Se asigura liniștea în grup pentru ca toți să poată să audă povestea. Pentru stârnirea interesului se poate purta o discuție legată de cât de plină de vitamine și de gust poate să fie o supă de pietre.

2. Se spune povestea următoarea : Cu mulți ani în urmă, 3 soldați înfometați și obosiți de atâtea lupte, au ajuns într-un mic sătuc. Țăranii de aici abia supraviețuiau de la o zi la alta ca urmare a unei recolte sărace și a multor ani de război. S-au adunat repede în piața satului să-i întâmpine pe soldați însă au făcut-o cu mâna goală. Au început să se plângă că nu le-a mai rămas nimic și că sunt muritori de foame. Soldații au schimbat repede între ei câteva vorbe. Apoi s-au întors către bătrânii satului. Primul soldat le-a spus: “Pământul vostru sărăcit v-a lăsat fără nimic de oferit, dar vă vom împărtăși noi din puținul pe care îl avem: Secretul cu ajutorul căruia poți face supă din pietre.” Bineînțeles că țăranii au fost intrigați de spusele soldatului. Au aprins focul și au pus cel mai mare vas cu apă la fiert. Soldații au aruncat în apă trei pietricele. “Aceasta va fi o supă foarte bună”, zise al doilea soldat, “dar un pic de sare ar face-o minunată”. În acel moment o țărancă s-a ridicat și a spus “Ce noroc! Tocmai mi-am amintit unde a mai rămas câtăva.” S-a întors repede și a mai adus și un șorț de bucătărie, un pătrunjel și o gulie. În timp ce acestea au fost puse la fiert și altor țărani li s-a mai împrospătat memoria. În curând în oală au fost puse orz, morcovi, carne de vacă și smântână. Până să fie gata supa, a mai apărut și o sticlă de vin. Tot satul alături de cei trei soldați s-au pus să se ospăteze. Au mâncat, au dansat, au cântat până târziu în noapte cum nu s-a mai întâmplat de mult. Dimineața când cei trei soldați s-au trezit, toți sătenii stăteau în fața lor. La picioare aveau pus un rucsac cu cea mai bună pâine și brânză. “Ne-ați împărtășit cel mai mare secret, acela de a face supă din pietre, a spus un țăran soldaților, și pentru aceasta nu vă vom uita”. Auzind acestea, al treilea soldat s-a întors către mulțime și a spus: “Nu e nici un secret, însă un lucru rămâne mereu adevărat: doar împărțind poți face o mare sărbătoare.”

3. Se poartă o discuție legată de conținutul poveștii: cum s-au simțit? Care a fost motivul succesului? Care au fost elementele care au stimulat cooperare? Ce putem să învățăm din poveste? Cum putem să aplicăm ceea ce am învățat?

Jocuri de comunicare

Sunt jocuri ce încearcă să stimuleze comunicarea între participanți și urmăresc crearea unui proces de comunicare poliplanic în grupul în care, de regulă, se stabilesc niște roluri fixe. Aceste jocuri tind să creeze un mediu favorabil ascultării active și comunicării verbale, iar pe de altă parte, să stimuleze comunicarea nonverbală (expresii, gesturi, contact fizic, priviri etc.), pentru a iniția noi moduri de comunicare. Jocul va oferi pentru aceasta un nou spațiu cu noi canale de expresie a sentimentelor și a relațiilor în grup. Jocurile de comunicare au propria lor valoare prin procesul de lucru, al cunoașterii anterioare și a relației cu mediul. Dinamica acestora, cât și a comunicării în general, este diversă, și totuși realizarea jocurilor în diferite momente poate aduce multe experiențe noi grupului. Evaluarea este interesantă pentru realizarea în perechi sau în subgrupe, apoi și pentru întreg grupul. Ea nu constă în evaluarea "preciziei" comunicării,a gesturilor etc., ci în crearea unui mediu favorabil exprimării sentimentelor și a noilor emoții. Printre obiectivele pe care le poate avea un joc de comunicare putem găsi: stimularea comunicării intre participanți, crearea unui mediu favorabil ascultării active și a exprimării sentimentelor.

Titlu: Dacă aș fi.....

Scop: stimularea capacității de exprimare a caracteristicilor unor persoane, verificarea percepție persoanelor din jur față de propria persoană

Categoria de vârsta: 6 ani-100 de ani

Număr de participanți: peste 5

Materiale: hârtie, pixuri

Durata: 10 min-30 min

Locul de desfăşurare: interior - exterior

Ritmul: activ

Conținut:

Fiecare participant va trebui să scrie pe un bilețel continuarea la două afirmații: “dacă aş fi..... aş face.....”, “într-un grup îmi place.....”. Biletele se adună împăturite şi se reîmpart participanților spre a fi citite cu voce tare, trebuind să ghicească cine a scris bilețelul şi să facă o scurtă caracterizare a persoanei respective în funcție de răspunsurile date.

Următoarea activitate reprezintă un pretext de a da şi primi mesaje pozitive, cu efecte excelente pentru stima de sine a participanților şi coeziunea de grup.

Titlu: Iarmarocul fermecat

Categoria de vârsta: 11 ani – 99 ani

Număr de participanți: peste 10

Materiale: O tablă, sau un perete (amenajat).

Cretă sau markere.

Durata: 5-10 min

Locul de desfăşurare: interior

Ritmul: liniştit

Conținut: Animatorul spune jucătorilor: "imaginați-vă că sunteți la un iarmaroc imens, unde există totul. Mai mult, el este magic, şi fiecare poate să schimbe o trăsătură de caracter de care vrea să se debaraseze pe alta. Însă în piață se poate intra doar o singură dată". Fiecare va scrie pe o fişă trăsăturile ce vrea să lase şi pe care la va lua, iar în paranteză, numele. Tabla, sau peretele reprezintă iarmarocul, şi fiecare vine să lipească fişa, explicând opțiunea sa. Apoi, se realizează o analiză generală, comunicând despre valori şi virtuți, despre vicii şi slăbiciuni.

Evaluare: Ce dificultăți ai întâlnit? Cum te-ai simțit în cursul jocului? La ce concluzii s-ar putea ajunge? etc.

O activitate pentru determinarea subiectivității percepției prin care putem determina bogăția personalității fiecăruia este următoarea:

Titlu: tu ce vezi?

Categoria de vârsta: 8 – 80 ani

Număr de participanți: 2-100

Materiale: -

Durata: 10-15 min

Locul de desfăşurare: interior

Ritmul: lent

Conținut: 1. Un copil iese afară şi primeşte instrucțiunile pentru ce va mima când va intra în sală: va trebui să intre în sală, să meargă până la fereastră, să se uite în stânga şi în dreapta, să se încrunte şi apoi să privească la toți participanții.

2. Copiii din sala nu pot să îşi exprime punctul de vedere referitor la tema mimată decât la final.

3. Copiii sunt întrebați ce au văzut, se notează toate sugestiile.

4. Se selectează doar afirmațiile care nu sunt o interpretare a unui comportament: de exemplu era furios - se taie, avea sprâncenele încruntate - rămâne.

5. Evaluare: debriefingul se derulează spre ideea de obiectivitate în redarea unui eveniment din jurul nostru.

Impactul educației pentru sănătate asupra școlarului mic

Inst. Aldea Ionela
Școala Gimnazială ”Erou Sergent Grigore Ioan,
Comuna Dumbrăvești, județul Prahova

Pe lângă importanța cunoașterii principiilor bazale ale nutriției corecte, educația pentru sănătate vine să completeze tabloul stării de bine a individului, prin adoptarea unui stil de viață sănătos, respectarea regulilor de igienă personală și ambientală, protejarea mediului etc. Aceasta presupune străbaterea unui drum sinuos, de la teorie la practică, de la informare la formare, drum care trebuie început timpuriu, firesc, de la o vârstă cât mai mică, atunci când copilul asimilează cu ușurință informațiile din mediul apropiat.

Sedimentarea cunoștințelor de bază are loc cu precădere la vârsta școlară mică. Este și cazul educației pentru sănătate care, pentru o informare și formare cât mai eficiente asupra copilului, transmiterea conținuturilor acestei discipline ar trebui introdusă în școală încă de la nivelul învățământului primar. Astfel, impactul educației pentru sănătate asupra școlarului mic va fi cel scontat, în sensul receptării informațiilor la un nivel ridicat și în sensul punerii bazelor incipiente ale convingerilor și valorilor în domeniul sanitar-nutrițional.

Conștientizarea de către școlarul mic a sănătății ca stare generală bună necesită metode de predare adecvate vârstei și nivelului său de înțelegere, pornindu-se de la exemple concrete din imediata apropiere sau din experiența de viață a copilului. Cu ajutorul poveștilor, cărților ilustrate, desenelor animate, benzilor desenate, mulajelor, prin multitudinea de strategii și materiale didactice adecvate conținuturilor educației pentru sănătate, cadrul didactic poate capta și menține atenția și curiozitatea elevilor. Însușirea pe termen lung a cunoștințelor este condiționată de integrarea lor în celelalte discipline de studiu și reiterarea și completarea acestora pe verticalitatea anilor de școală primară și nu numai, indiferent dacă se introduce sau nu educația pentru sănătate în curriculum-ul la decizia școlii, ca disciplină opțională.

Astfel, curriculum-ul educației pentru sănătate promovează valori sociale și emoționale cu rol în dezvoltarea caracterului elevului, valori precum: depunerea efortului pentru atingerea potențialului maxim personal, fairplay, respect pentru diversitate, empatie și altruism pentru persoanele cu nevoi speciale și nu numai. Valorile enumerate sunt stipulate și în celelalte domenii de curriculum, dar sunt și cerințe sociale. Printr-o bună colaborare, școala și comunitatea pot stimula motivația elevilor de a-și atinge potențialul maxim și de a-și îndeplini idealurile, concomitent cu menținerea unei vieți active și sănătoase. În educația pentru sănătate, elevii întâlnesc ocazii și experiențe unice de învățare, prin intermediul plimbărilor în natură, muncii în echipe, experimentelor derulate în sala de clasă sau spații amenajate out-door, discuțiilor libere, dar atent îndrumate prin intervenția subtilă și măiestria cadrului didactic. Aceștia au ocazia de a manipula diverse instrumente și mijloace didactice, pentru a înțelege temeinic fenomenele și procesele care stau la baza unui stil de viață activ și sănătos.

Principii care stau la baza educației pentru sănătate

1. Eficiența implementării programelor de educație pentru sănătate este direct proporțională cu randamentul școlii în care se derulează acțiuni în parteneriat cu familiile elevilor, comunitatea, iar învățarea se realizează și pe direcție acțională. Perspectivele elevilor în ceea ce privește adoptarea unor obiceiuri pentru un stil de viață sănătos, sunt mult mai promițătoare într-o astfel de școală.

2. Unul dintre subdomeniile educației pentru sănătate este activitatea fizică. Aceasta este una dintre condițiile învățării, conform dictonului latin ”Minte sănătoasă în corp sănătos!” Activitățile școlare care implică jocuri de mișcare, exerciții fizice, ștafete etc. sunt întotdeauna însoțite de entuziasm, bucurie și oferă ocazia exersării abilităților sociale precum fairplay-ul. Copiii asimilează în mod cât se poate de practic norme și valori care îi vor însoți pe tot parcursul vieții și care le vor spori capacitatea de integrare în grupuri sociale, ca un câștig suplimentar al contribuției la o viață sănătoasă.
3. O altă condiție a învățării este reprezentată de mediul sigur și optim din punct de vedere fizic și emoțional pentru toți cei care iau parte la actul educațional. Este necesar ca învățarea să se realizeze în condiții de siguranță, cu atât mai mult cu cât educația pentru sănătate vehiculează conținuturi cu trimitere la norme igienico-sanitare. Elevii asimilează mult mai ușor aceste informații atunci când observă că elementele mediului școlar respectă modelul prezentat de formatorul educațional.
4. Centrarea pe elev este o altă condiție importantă și precisă a învățării. Direcțiile acestui fundament converg către nevoile, abilitățile și interesele individuale ale elevilor. Măiestria cadrului didactic se traduce în capacitatea identificării acestora, organizării strategice și adaptării conținuturilor, astfel încât să se obțină maximum de avantaje ale învățării, atât individual, cât și la nivelul grupului de elevi. Se pune accent pe diversificarea mijoacelor de învățământ, predarea diferențiată, alegerea cu grijă a stimulentelor oferite, observarea directă a fiecărui elev.
5. Principiul transpunerii informațiilor teoretice în viața reală stă la baza învățării prin acțiune. Eficiența cu care copiii asimilează cunoștințe crește semnificativ atunci când informațiile sunt transmise în mod practic, atunci când sunt stimulate mai multe simțuri, iar lecția capătă dinamism. Educația pentru sănătate susține identificarea nevoilor fizice și cognitive ale elevului, iar acestea nu pot fi satisfăcute decât prin intermediul modelelor practice de abordare a conținuturilor teoretice stipulate în curriculum. Integrarea activităților de educație pentru sănătate în cadrul orelor din trunchiul comun de discipline școlare facilitează înțelegerea proceselor și a noțiunilor, întrucât se realizează diseminarea informațiilor din mai multe perspective. Cadrul didactic trebuie să identifice momentele oportune, dar și strategiile adecvate și relevante integrării conținuturilor care vehiculează exemple de conduită sănătoasă pentru individ și mediu.

Model de program de educație pentru sănătate în învățământul primar

Perioada de desfășurare: 34 de săptămâni (un an școlar)

Argument: Școlaritatea mică este deosebit de importantă în dezvoltarea individului. Este vârsta la care se stabilesc legături între cunoștințele dobândite și se activează o serie de deprinderi utile pentru tot restul vieții. În acest sens, educația pentru sănătate implementată în învățământul primar urmărește atât transmiterea unor informații științifice corecte, cât și formarea la școlarii mici a unor comportamente individuale și colective sănătoase, corespunzătoare idealului educațional. Prin introducerea timpurie în orarul școlar a programelor de educație pentru sănătate, conduita preventivă devine în timp un comportament-reflex concretizat în obiceiuri sănătoase care fac parte din rutina zilnică a școlarului. Scopul educației pentru sănătate în învățământul primar este promovarea informării corecte privind aspectele sănătății și formarea de deprinderi și atitudini necesare unui comportament corespunzător, responsabil și sănătos, în special în cazul elevilor din medii defavorizate.

Competențele vizate sunt următoarele:

- Identificarea principalelor părți componente ale organismului;
- Identificarea transformărilor corpului prin dezvoltare fizică;
- Recunoașterea comportamentelor sănătoase și a celor cu risc pentru sănătate;
- Identificarea cazurilor de violență fizică și verbală, precum și a emoțiilor experimentate în astfel de cazuri;
- Aplicarea corectă a regulilor de igienă;

- Recunoașterea importanței activității fizice și a odihnei în păstrarea sănătății;
- Comentarea situațiilor de abuz, violență, accidente;
- Utilizarea corectă a noțiunilor privind calitatea produselor alimentare;
- Formarea de reprezentări clare asupra sinelui și asupra celorlalte persoane.

Grupul țintă: elevii clasei I

Principalele activități: documentarea științifică temeinică, alcătuirea planificării calendaristice anuale și pe unități de învățare în conformitate cu programa de educație pentru sănătate, desfășurarea orelor de curs sub forma activităților integrate specifice clasei I, derularea unor proiecte tematice pe măsură ce conținuturile sunt parcurse: *”Corpul meu”, ”Igiena, prietena noastră”, ”Stil de viață sănătos!”.*

Activitățile și conținuturile sunt structurate pe mai multe module, după cum urmează:

1. Noțiuni elementare de anatomie și fiziologie – conținuturile se axează pe recunoașterea părților componente ale corpului uman, localizarea organelor interne, organele de simț, analiza comparativă asupra stării de sănătate și de boală, aspecte din creșterea și dezvoltarea copilului, dezvoltarea abilităților autonome în igienă și autoîngrijire la fete și la băieți.

2. Igiena personală – modulul trece în revistă tipurile de igienă pe care școlarul mic trebuie să le cunoască și normele de aplicare a acestora. Se face referire la igiena orală, a mâinilor și a unghiilor, a părului, a corpului, igiena îmbrăcămintei și a încălțămintei, precum și bolile cauzate de lipsa igienei.

3. Activitate și odihnă – elevii clasei I parcurg conținuturi legate de regimul de activitate și odihnă în perioada copilăriei și planificarea timpului liber: organizarea și participarea la activități școlare și extrașcolare.

4. Sănătatea mediului – conținuturi referitoare la mediul înconjurător sănătos și activități teoretice și practice cu tema curățeniei în clasă și în școală.

5. Sănătatea mintală – se transmit cunoștințe din domeniul autocunoașterii, se stabilesc raporturile dintre individ și ceilalți, locul școlarului în colectiv, solidaritatea și empatia față de persoanele cu nevoi speciale.

6. Sănătatea alimentației – la clasa I elevii învață despre tipurile de alimente, termenul de valabilitate al acestora, regulile de păstrare a alimentelor. Totodată, se pune accent pe diversitatea alimentară ca o condiție a sănătății, prin stabilirea importanței vitaminelor, a iodului în alimentație etc.

7. Sănătatea familiei – stabilirea rolului copilului și a celorlați membri în familia sa, sesizarea diferențelor dintre băiat și fată și stabilirea relațiilor sociale.

8. Valorile umanitareși prevenirea abuzurilor– modalități de prevenire a accidentelor, identificarea formelor de agresivitate întâlnite în mediul școlar și a modalităților de reducere a acestora, cunoașterea drepturilor școlarului.

Metode și stiluri de abordare a conținuturilor de educație pentru sănătate în învățământul primar:

Având în vedere vârsta fragedă de 7-8 ani la care se află școlarul mic de clasă I, predarea-învățarea educației pentru sănătate presupune un climat afectiv de relaxare, bazat pe strategii didactice care îmbină jocul și metodele de activizare fizică a copiilor. Creativitatea învățătorului în îmbinarea metodelor tradiționale cu cele moderne va face predarea mai atractivă și va optimiza înțelegerea și însușirea conținuturilor.

Ca metode tradiționale adecvate predării la clasa I amintim povestirea, conversația, explicația, expunerea, exercițiul, iar dintre metodele moderne enumerăm explozia stelară, rebusul, cubul, turul galeriei, diagrama Venn- Euler, pălăriile gânditoare, ciorchinele etc., alternate cu activități de tip out-door (de exemplu, vizită la Muzeul de Științe ale Naturii).

Noiembrie 2022

POPOARELE LUMII
(PROIECT DE ACTIVITATE)

PROF. ARCHIP DIANA-MARIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ BÎRNOVA, JUD. IAȘI

Perioada desfășurării activității: 21 octombrie 2022

Director:

Coordonator: prof. Archip Diana-Maria

Scop: sensibilizarea elevilor cu privire la diversitatea culturală a lumii în care trăim.

Obiective:

- utilizarea corectă a termenilor: *cultură, tradiție, obicei, interculturalitate, multiculturalitate*;
- conștientizarea diversității și a diferențelor dintre culture/ popoare;
- obișnuirea elevilor cu lucrul în echipă la un proiect comun;
- dezvoltarea deprinderilor practice de mânuire, prelucrare şi îmbinare a materialelor.

Grupul țintă: elevii clasei a VI-a.

Resurse materiale: coli albe de hârtie, creioane colorate, acuarele, imagini, texte.

Activități (denumire, loc, perioada, responsabili):

Nr. crt.	**Activitatea**	**Loc de desfăşurare**	**Data**	**Responsabili**
1.	**Popoarele lumii** Organizați în echipe, elevii realizează desene/ picturi în care redau elemente specifice unor culturi sau popoare alese de ei. Lucrările elevilor trebuie să reprezinte elemente specifice popoarelor respective (artă, alimente, costume și/ sau dansuri tradiționale, clădiri, obiective turistice, etc.) **Expoziție de desene/ picturi** Desenele/ picturile realizate de elevi sunt organizate în cadrul unei expoziții. Elevii fac turul galeriei, formulează aprecieri despre lucrările colegilor.	Școala Gimnazială Bîrnova	21.10.2022	Prof. Archip Diana-Maria

Proces verbal,

Încheiat astăzi, 21 octombrie 2022, în cadrul activității ”Popoarele lumii” desfășurată de către prof. Archip Diana-Maria împreună cu elevii clasei a VI-a. Activitatea cuprinde realizarea unei expoziții de desene/ picturi referitoare la popoarele lumii și tradițiile acestora și realizarea unei expoziții cu lucrările copiilor. Activitatea este inclusă în Graficul activităților școlare și extrașcolare desfășurate la nivelul unității școlare în anul școlar 2022-2023.

Drept pentru care s-a încheiat prezentul proces verbal.

.....

PROIECT EDUCAȚIONAL ”UNITATE ÎN DIVERSITATE”
Tema proiectului: educație multiculturală

ED. ARCHIP HORIA-MĂRGĂRINT
GRĂDINIȚA PP NR. 12 IAȘI

ARGUMENT:

Lumea în care trăim este caracterizată printr-un conglomerat de culturi care coexistă. Deși acestea se diferențiază între ele prin tradiții, obiceiuri sau limba vorbită, toate sunt la fel de importante. Nu este niciodată prea devreme pentru a începe să introducem copiilor primele noțiuni de educație multiculturală. Preșcolarii observă diversitatea lumii din jur, asemănări și deosebiri între culturi/ popoare așa că este importantă abordarea acestui subiect în cadrul unor activități școlare sau extrașcolare desfășurate la grădiniță.

SCOP:

Familiarizarea preșcolarilor cu noțiuni care aparțin educației multiculturale; cunoașterea și acceptarea diversității culturale.

OBIECTIVE:

Stimularea gândirii critice, a imaginației și creativității; asimilarea primelor noțiuni de educație multiculturală; dezvoltarea unei atitudini pozitive față de sine și ceilalți.

GRUP ȚINTĂ:

Cadrele didactice, preșcolarii din grupa mijlocie ”Ștrumfii”, părinții preșcolarilor implicați în proiect.

RESURSELE PROIECTULUI:

Umane: cadre didactice, preșcolari, părinții copiilor implicați în proiect.

Materiale: aparat foto, hârtie xerox, carton, creioane colorate, acuarele, laptop.

FORME DE REALIZARE:

Activități practice, observări, conversații, povestiri, desene și/ sau picturi.

DURATA PROIECTULUI:

17-21 octombrie 2022.

TEHNICI DE MONITORIZARE:

Realizarea unui album al grupei care cuprinde fotografii din timpul desfășurării activităților și realizarea unui jurnal al grupei în care pot fi consemnate impresii ale participanților la proiect.

EVALUARE:

Realizarea unei expoziții tematice în care vor fi cuprinse fotografii de la activități, desene/ picturi ale preșcolarilor preluate din jurnalul grupei.

MEDIATIZARE:

Postarea informațiilor referitoare la proiect și fotografii din cadrul acestuia la afișierul grupei/ grădiniței, grupul de Facebook al grupei sau pe pagina de Facebook/ blogul/ site-ul grădiniței.

DISEMINAREA REZULTATELOR:

Prezentarea rezultatelor proiectului educațional în cadrul lectoratelor cu părinții, la întâlnirile Comisiei pentru curriculum sau la cercurile pedagogice.

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR:

Nr. crt.	**Data**	**Tema activității**	**Modalități de realizare**
1	17.10.2022	”Să pornim la drum!”	- implementarea proiectului și prezentarea lui în cadrul unui lectorat cu părinții; - furnizarea noțiunilor de bază despre ce înseamnă educația multiculturală;
2	18.10.2022	”Să vorbim despre multiculturalitate”	- vizionare video ”Despre educația copiilor în diferite culturi” https://www.youtube.com/watch?v=TpWpeaIx_Aw - în urma vizionării, preșcolarii observă diferențele și asemănările dintre culturile prezentate în filmuleț;
3	19.10.2022	”Sunt român din România”	- preșcolarii numesc lucruri pe care le știu despre poporul căruia aparțin, precum și tradiții sau obiceiuri; - în afara celor amintite, copiii vor viziona un filmuleț de prezentare în care se regăsesc tradiții și obiceiuri românești; https://www.youtube.com/watch?v=n_lE6B5Ffb8
4	20.10.2022	”Eu, tu, noi”	- fiecare preșcolar își va realiza autoportretul; - lucrările copiilor vor fi afișate în sala de grupă pentru a putea fi văzute de toți copiii; vor fi astfel observate asemănările și deosebirile dintre copii;
5	21.10.2022	”La final de drum”	- finalizarea albumului foto al grupei și a jurnalului grupei; - expoziție cu desene/ picturi realizate de preșcolari după fiecare activitate a proiectului; - trasarea concluziilor proiectului.

BIBLIOGRAFIE:

https://www.youtube.com/watch?v=TpWpeaIx_Aw

https://www.youtube.com/watch?v=n_lE6B5Ffb8

JOCUL ÎN CADRUL PROCESULUI DE RECUPERARE

Educatoare MÎNDRU MARIANA
Școala Gimnazială Specială „Constantin Pufan”

Jocul este principala activitate a copilului, iar cu cât omul „*se joacă”*mai mult, cu atât își păstrează mai mult particularitățile copilăriei. Copiii se joacă imitând o activitate serioasă din lumea celor mari, fiind un mod foarte serios de a aduce la nivelul lor lumea adulților și de a trăi și de a o înțelege. Iată de ce jocul rămâne principala modalitate de învățare, de exersare a comportamentelor, care se bazează pe o seriozitate organizatorică și pe câteva caracteristici stimulative și îmbietoare: surpriza, competiția, ghicirea,mișcarea, elemente și reguli de joc, distracția, relaxarea și recrearea copiilor.

Pentru copilul preșcolar, jocul este „munca sa”, iar adulții trebuie să se bucure că cei mici învață făcând efectiv ceva, așa cum spune un vechi proverb chinez: „Aud și mă uit/ Văd și țin minte/Fac și înțeleg”. Ideea introducerii jocului în activitatea educațională este reașezată și redimensionată funcțional în didactica actuală. În învățamântul special, provocarea pusă în fața cadrului didactic este aceea de a învăța copilul să se joace. Dacă un copil normal mânuiește cu ușurință jucăriile, manipulează cu plăcere mașinuțele și construiește un turn din cuburi, preșcolarii deficienți mintal trebuie să primească ajutor total, apoi ajutor minim, pentru ca în final să poată să mânuiască, după model și/sau cu suport permanent, jucăriile.

Plecând de la convingerea că orice cunoștință poate fi mai ușor și mai bine asimilată atunci când se încadrează într-o formă ludică, elementul de joc este încorporat pentru a se asigura captarea interesului copiilor, participarea vie și mobilizarea acestora. Pe aceasta cale se exersează cu foarte bune rezultate capacitățile de cunoaștere ale copiilor, se satisface din plin tendința firească a acestora spre acțiune continuă și se educă interese noi.

Orice joc, indiferent de felul lui cuprinde un anumit conținut și o formă de realizare între care există o strânsă legatură. Conținutul jocului este privit ca totalitatea impresiilor, ideilor, sentimentelor și acțiunii care declanșează desfășurarea lui.

Introdus în activitatea didactică, elementul de joc imprimă acesteia un caracter mai viu, mai atrăgător, aduce varietate și o stare de bună dispoziție funcțională, de veselie și bucurie, de divertisment și destindere, ceea ce previne apariția monotoniei, a plictiselii și a oboselii. Restabilind un echilibru în activitatea preșcolarilor, jocul fortifică energiile intelectuale și fizice ale acestora, generând o motivație secundară, dar stimulatorie.

Forma permanentă a procesului de recuperare pentru deficienții mintal o constituie jocul, deoarece această modalitate constituie o structură între stimul-întărire-răspuns-modificare. Studierea mecanismelor interioare ale jocului poate aduce mari servicii terapiei recuperatorii.Pentru copiii deficienți mintal, jocul este forma de bază prin intermediul căruia se organizează și se desfășoară procesul de recuperare. În aceste condiții, jocul se constituie ca o formă de învățare orientată spre: dezvoltarea capacității de manevrare a obiectelor; aprecierea formelor și mecanismelor de recunoaștere a culorilor și mărimilor; însușirea asemănărilor și deosebirilor dintre obiecte. Prin joc, copilul învață regulile de comportare, ceea ce contribuie la structurarea personalității sale. Prin intermediul jocului, copilul își satisface nevoia de activitate, de acționare asupra obiectelor și de transpunere în situații diferite. Practic, copilul descoperă lumea prin intermediul jocului.

Este cunoscut rolul jocului în formarea, dezvoltarea și restructurarea întregii activități psihice a copilului preșcolar, el fiind numit forma de bază a activității prin care se formează și se dezvoltă personalitatea copilului. Jocul este o adevărată școală a vieții pentru copil. Preșcolaritatea este vârsta curiozității vii, e vârsta descoperirilor. Acum au loc premisele

dezvoltării pe toate palierele, precum și a compensării deficiențelor, în educația timpurie: organizarea şi desfăşurarea tuturor formelor de activitate din grădiniță, într-o manieră care să pună accent pe acţiune, pe participare directă, pe stimularea tuturor proceselor psihice - gândire, memorie, imaginaţie, atenţie, pe formarea unei personalități active și creatoare, capabile să se integreze cu succes în mediul școlar și în mediul de viață din care face parte.

Principala preocupare a cadrului didactic în învățământul special este aceea de tratare diferenţiată a fiecărui copil în parte,cu atât mai mult cu cât preșcolarul cu cerinţe educaţionale speciale are nevoie de susținere determinată de tipul şi gradul deficienței, de încurajare și suport permanent.Varietatea elementelor de joc, precum și diversitatea tipurilor de joc, conferă acțiunilor dinamism, farmec și atractivitate. Cu tact și pricepere, educatoarea va folosi jocul, centrul copilăriei, ca o modalitate esențială de conducere spre dezvoltare, recuperare și integrare.

BIBLIOGRAFIE:

- Muşu, I., Taflan, A.(coord.) (1997) ,,Terapia educaţională integrată”, Editura Pro Humanitate, Bucureşti
- Păunescu, C., Mușu, I.,(1997) „Psihopedagogie Specială Integrată”, Editura Pro- Humanitate, București

ROLUL PROFESORULUI DE EDUCAȚIE FIZICĂ ÎN LECȚIA ON LINE . PREGĂTIRE FIZICĂ GENERALĂ

Profesor Adriana Caba
Liceul cu Program Sportiv Piatra-Neamț

Educația fizică și sportul reprezintă unul dintre cele mai importante subiecte din sistemul de învățământ din prezent. Observându-se o tendință crescândă a obezității în rândul copiilor și adolescenților, nu a fost niciodată mai important ca sănătatea și educația fizică să fie predate în școli . În momentul în care ne gândim la educație fizică și sport, gândurile a numeroase persoane ar putea să se concentreze, nediferențiat, asupra performanței, competiției de echipă, participării și exerciții regulate. Într-o oarecare măsură, se presupune că acest lucru va contribuie la conștientizarea subiectului în privința fitness-ului și importanța conducerii unui stil de viață sănătos. Astfel că din acest punct de vedere, rolul profesorului de educație fizică și sport poate fi foarte ușor confundat cu rolul unui simplu furnizor de activitate sportivă. În aceste condiții, apare planificarea care se dovedește a fi o parte esențială a sportului didactic. Profesorului de educație fizică și sport îi revine rolul de a pregăti mai mult decât prea puțin, iar ceea ce nu este necesar în momentul respectiv poate fi folosit tot timpul într-o altă lecție. Totodată, pentru a ajuta elevii să-și dezvolte abilitățile, este esențial ca profesorul de educație fizică și sport să se gândească la ceea ce aceștia urmăresc să obțină. Comunicarea eficientă este vitală în predarea sportului, iar aceasta presupune furnizarea de informații și primirea acestora, vorbind și ascultând. Astfel că profesorul de educație fizică și sport, trebuie să trimită mesaje corecte subiecților și în același timp trebuie să le ofere acestora șansa de a comunica. Pe măsură ce implicarea profesorului de educație fizică și sport în sporirea învățământului crește, acesta va deveni din ce în ce mai experimentat, va învăța să observe și să analizeze progresul elevilor cărora le predă și totodată va învăța din propriile succese și eșecuri. Astfel că metodele de predare diferă și variază de la profesor la profesor, fiind cazuri în care profesorul încurajează cooperarea cu elevii.

Scoala online a fost o provocare pentru elevi şi profesori deopotrivă, iar ultimii încă învaţă cum să facă orele atractive. Pentru profesorii de educaţie fizică lucrurile sunt mai complicate decât şi-au imaginat.. ... Dacă sunt discipline la care întâlnirea pe Zoom, sau orele pe alte platforme decurg fără probleme, pentru profesorii de educaţie fizică este o adevărată încercare să găsească acele modalităţi de a-i capta pe copii şi a răspunde şi cerinţelor programei. Când nu-i au însă pe elevi în faţa lor, demersul devine mult mai greu. Cea mai mare problemă rămâne, însă, faptul că nu îi poate observa pe elevi exersând, pentru a-i putea corecta. Exerciţiile trebuie să-i şi atragă pe copii, să perceapă ora ca pe un moment care-i destinde, cum se întâmplă la şcoală. Deloc de mirare, copiii vor ca şi când vor reveni în sala sau pe terenul de sport să exerseze ce li se prezintă în şcoala online.

Pregătirea organismului pentru efort

-alergare „pe loc” timp de 5 minute

-alergare cu joc de glezne „pe loc” timp de 1 minut

- alergare cu pendularea gambei înapoi „pe loc” timp de 1 minut

- alergare cu genunchii sus „pe loc” timp de 1 minut

- săritură uşoară cu desprindere de la sol aproximativ 10 centimetri pe piciorul stâng timp de 30 secunde

- săritură uşoară cu desprindere de la sol aproximativ 10 centimetri pe piciorul drept timp de 30 secunde

- săritură uşoară cu desprindere de la sol aproximativ 10 centimetri pe ambele picioare cu ridicarea braţelor deasupra capului timp de 30 secunde.

Exerciţii pentru dezvoltarea forţei generale folosind obiecte(se folosesc sticle de plastic de 1,5 l ,2l , 5l)

Exerciţiul 1

Poziţia iniţială –Stând cu braţele pe lângă corp cu 2 sticle de 2l cu apa

Ridicarea braţelor întinse prin lateral sus şi revenire.

10 repetări X 5 serii .Pauza între repetări 5 secunde frecvenţă maximă iar la final pauză 30 secunde

Exerciţiul 2

Poziţia iniţială –Culcat dorsal cu braţele întinse deasupra capului cu 2 sticle de 2l ţinute în mâini.

Ridicarea trunchiului (abdomene), atingerea vârfurilor picioarelor cu sticlele şi revenire.

10 abdomene ,pauză 5 secunde între repetări X 5 serii pauză 30 secunde frecvenţă maximă

Exerciţiul 3

Poziţia iniţială –Stând cu ţinerea a 2 bidoane de 5 l cu apă la piept prin încrucişarea braţelor

10 genoflexiuni ,pauză 5 secunde între repetări X 5 serii pauză 30 secunde.

În funcţie de vârsta subiecţilor se poate mări numărul de repetări .

BIBLIOGRAFIE

Cârstea Gheorghe, Didactica educației fizice, ANEFS, București, 2000.

Cojocaru Venera Mihaela, Teoria și metodologia instruirii, Editura didactică și pedagogică, București, 2002

Dragnea Adrian, și colab. Ghid metodologic pentru organizarea șI desfășurarea activităților de educație fizică șI sport la copiii instituționalizațI (7-14 ani). Programe și aplicații, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2001

Dragnea Adrian, Teoria educației fizice și sportului, ediția a II-a Editura FEST, București, 2004

LECȚIA DE EDUCAȚIE FIZICĂ ON LINE. PREGĂTIREA FIZICĂ GENERALĂ – DEZVOLTAREA FORȚEI GENERALE

Profesor Răzvan Caba
Liceul cu Program Sportiv Piatra-Neamț

O problemă stringentă și permanentă a cadrului didactic de astăzi o reprezintă calitatea educației şi succesul scolar, care reclamă căi diferite de stabilire a relațiilor de colaborare între școli, familii și comunități. Avem în vedere că școlile de toate gradele sunt organizații responsabile pentru educația formală a copiilor și adolescenților. Experiența acumulată la catedra m-au învățat că mijloacele noi de formare și instruire au o valoare deosebită deoarece reprezintă o schimbare fundamentală a modului în care interacționăm. Domeniul practicării exercițiilor fizice a constituit în ultimele decenii obiect de reflexie pentru numeroși specialiști care nu s-au oprit în a repeta teoria demonstrată la începutul acestui secol, ci au considerat oportun să-și etaleze și să-și sustină propriile analize și exigente conceptuale. Învățarea mișcărilor se înscrie în problematica generală a învățării, abordată multidisciplinar, catalogată, dezbatută și clasificată în vederea explicării sale ca fenomen si proces. Datorită complexității sale, învățarea și implicit învățarea motrică, a determinat puncte de vedere dintre cele mai diferite, pornind de la definiție, la explicare și sfârșind cu metodologii de realizare. O putem analiza pedagogic și psihologic. Pedagogia consideră învățarea ca proces de asimilare a cunoștințelor și de formare a deprinderilor și priceperilor necesare activității viitoare. Psihologia definește învățarea ca fenomen psiho-comportamental, motiv pentru care simte nevoia să explice mecanismele care o caracterizează, cât și legitațile generale și specifice ale acestora. Deci: învățarea reprezintă fenomenul prin care un individ dobândește noi forme de comportament (conduite), ca urmare a exersării. Astfel învățarea poate fi privită ca rezultat (priceperi, deprinderi, obișnuinte), ca proces (mecanisme de asimilare, restructurare), ca acțiune operațională (instruire, exersare, examinare). Importanța educației fizice în procesul general de pregătire și formare a elevilor este relevată și de faptul că ea reprezintă singurul obiect al planului de învățământ căruia îi revine, în principal, rolul de a acționa în domeniul dezvoltării și pregătirii fizice, de a stabili și realiza un echilibru corespunzător între efortul intelectual și cel fizic – element de mare importantă în creșterea normală a copiilor. Procesul de învățare de tip instituțional este o activitate ce se desfășoară în mod organizat, planificat care are la bază principii și metode având ca finalitate schimbările comportamentale. El poate fi considerat un sistem cu o structură unitară și dinamică, fondată pe o mulțime de componente și relații. Din punct de vedere psihologic învățarea poate fi înțeleasă ca o modificare relativ durabilă a comportamentelor rezultate din experiențele trăite și înțelese. Procesul de învățare propriu-zis nu poate fi observat direct, ci cunoscut printr-un comparativ al comportamentelor inițiale și finale ale subiecților. Modificările comportamentelor umane sunt perfectibile în funcție de baza genetică experiențele trăite, gradul de maturizare, stare de odihnă sau oboseală, boli, traumatisme, etc. Ele se realizează în funcție de ritmul propriu al fiecărui elev și putem spune că aproximativ 95% din subiecți pot învăța pe deplin ceea ce li se predă în școală. Durata învățării respectiv a realizării modificărilor comportamentale este greu de precizat, ea există și depinde de baza genetică, de interesul și motivația elevilor și într-o mică măsură de măiestria profesorilor/educatorilor. Învățarea propriu-zisă are loc numai atunci când există o confruntare activă, directă cu materia de învățat și numai printr-o exersare repetată pe un fond genetic. In educația fizică termenul de învățare presupune dobândirea deprinderilor de mișcare, formarea priceperilor, creșterea capacității de efort, acumularea cunoștințelor prin depunerea unui efort (fizic și intelectual) mai mare sau mai mic, de către un elev/sportiv. Practicarea exercițiilor fizice în ziua de astăzi a capatat o orientare deosebită care vizează în primul rând perfecționarea indicilor de dezvoltare fizică a omului, care este în continuă mișcare și care se preocupă în primul rând de menținerea sănătății sale, eliminând astfel stresul și agresivitatea societății în care trăiește.Lecţiile de educaţie fizică on line au devenit o prioritate în viaţa cotidiană iar pentru profesor o provocare reală. Documentarea continuă ,informarea şi modul de

comunicare prin intermediul internetului sunt mijloace de bază folosite la ora actuală în lectia de educaţie fizică. În continuare vă voi prezenta câteva mijloace de acţionare pentru dezvoltarea forţei generale atunci când lecţia de educaţie fizică se desfăşoară din faţa calculatorului atât pentru profesor cât şi pentru elev.

Exerciţii pentru dezvoltarea forţei generale folosind greutatea proprie

-alergare „pe loc” timp de 5 minute

-alergare cu joc de glezne „pe loc” timp de 1 minut

- alergare cu pendularea gambei înapoi „pe loc” timp de 1 minut

- alergare cu genunchii sus „pe loc” timp de 1 minut

- săritură uşoară cu desprindere de la sol aproximativ 10 centimetri pe piciorul stâng timp de 30 secunde

- săritură uşoară cu desprindere de la sol aproximativ 10 centimetri pe piciorul drept timp de 30 secunde

- săritură uşoară cu desprindere de la sol aproximativ 10 centimetri pe ambele picioare cu ridicarea braţelor deasupra capului timp de 30 secunde.

Exerciţiul 1

Poziţia iniţială –Culcat facial cu braţele îndoite din articulaţia cotului şi palmele aşezate pe sol la nivelul umerilor

5 flotări ,pauză 5 secunde între repetări X 5 serii pauză 30 secunde ,frecvenţă maximă

Exerciţiul 2

Poziţia iniţială –Culcat dorsal cu mâinile pe lângă corp.

Ridicarea trunchiului la 90 grade(abdomene)

5 abdomene ,pauză 5 secunde între repetări X 5 serii pauză 30 secunde frecvenţă maximă

Exerciţiul 3

Poziţia iniţială –Stând cu mâinile pe lângă corp.

5 genoflexiuni ,pauză 5 secunde între repetări X 5 serii pauză 30 secunde.

Pentru a mări dificultatea se poate mări numărul de repetări prin procedeul „halterofilului ”

5-10-15-10-5 în funcţie de vârsta subiecţilor iar pauza rămâne aceeaşi.

Bibliografie:

1. Urzeală C., (2005). Jocul de mişcare metodă şi mijloc de formare a deprinderilor motrice fundamentale, Editura Cartea Universitară, Bucureşti;

2. Vinţanu N., (2008). Teoria instruirii şcolare, Editura Zerana Flores, Bucureşti;

3. Voger J., (2000). Evaluarea în învăţământul preuniversitar, Editura POLIROM, Iaşi.

METODA PIRAMIDEI/DIAMANTULUI

Profesor învățământ preșcolar MIJA ADINA
Școala Gimnazială Ion Bianu Valea Lungă

Contribuind la predarea și învățarea cunoștințelor, la fixarea, consolidarea și evaluarea acestora, metodele interactive de grup se prezintă ca jocuri distractive de cooperare și învățare. Ele determină preșcolarul să urmărească atent, cu interes sporit și curiozitate lecția, să-și folosească imaginația, memoria, puterea de anticipare.

Un alt aspect pozitiv al folosirii acestor metode este încurajarea colaborării și stimularea spiritului de echipă. Prin cooperare, activitatea devine mai antrenantă, mai dinamică, mai eficientă. Copiii se mobilizează și sunt dornici să ajungă la rezultat. Munca în echipă îi bucură, le oferă încredere în forțele proprii, ceea ce determină să își asume responsabilități, să se ajute reciproc pentru a duce la bun sfârșit sarcinile asumate.

Metodele interactive au un scop bine definit, prin utilizarea acestora urmărindu-se formarea capacității copiilor de a aduna informații despre o temă, de a face conexiuni între diferite elemente, stimularea gândirii și creativității, încurajarea independenței și promovarea cooperării în activitate, promovarea relațiilor interculturale pe baza comunicării.

Prezint, în susținerea celor spuse mai sus, METODA PIRAMIDEI/DIAMANTULUI, ca metodă de fixare, consolidare și evaluare a cunoștințelor copiilor.

Obiectul aplicării:

Dezvoltarea capacității copiilor de a sintetiza principalele probleme, informații, idei ale unei teme date sau ale unui text literar.

Cerințe:

- Să respecte regulile construirii piramidei;
- Să formuleze definiții, ghicitori, descrieri, să interpreteze roluri și să trăiască sentimentele specifice.

Descrierea metodei. Fazele de desfășurare.

1. Prezentarea sarcinii didactice: Educatoarea expune sarcina de lucru sau problema de rezolvat.
2. Lucrul individual: Sarcina sau problema dată se lucrează individual timp de 5 minute, iar educatoarea notează pe flipchart întrebările legate de tema dată.
3. Lucrul în pereche: Copiii formează perechi și dicută rezultatele obținute individual; Se solicită răspunsuri la întrebările individuale și se reține întrebările nou apărute.
4. Reuniunea în grupuri mari de lucru: Perechile se reunesc și constituie două grupuri mari de lucru cu număr egal de copii; Se discută în grup rezultatele la care s-a ajuns lucrând în pereche; Se formulează răspunsuri la întrebările neelucidate.
5. Raportarea soluțiilor în colectiv: Se reunește grupa, analizează și concluzionează asupra rezultatelor obținute; Se răspunde de către educatoare la întrebările încă nesoluționate până în acest moment.
6. Luarea deciziei: Se stabilește soluția finală și se trag concluziile asupra pașilor urmați în realizarea sarcinii sau problemei, precum și asupra participării copiilor la activitate.

Structura metodei

Nivelul I: Cuvânt-cheie

Nivelul II: Două însușiri ale conceptului-cheie

Nivelul III: Trei acțiuni ale conceptului cheie

Nivelul IV: O propoziție formată din patru cuvinte despre conceptul cheie

Nivelul V: Imagine-simbol a conceptului cheie

Exemplificarea aplicării metodei piramidei: Educarea limbajului:

Tema: „Zdreanță“, de Tudor Arghezi

Obiectiv: Descoperirea însușirilor lui Zdreanță, împletind lucrul individual cu cel în pereche și în grup.

Material: Planșe cu imagini din poezie, coli de scris, carioca, reportofon.

Desfășurare:

1. Introducere:
   ‣Se intuiesc imaginile, se recunoaște momentul reprezentat în desen.
   ‣Se precizează sarcina de lucru: să descopere cât mai multe trăsături caracteristice lui Zdreanță, mai întâi individual, apoi în perechi.
2. Lucrul individual:
   ‣Fiecare copil răspunde la întrbarea: Ce știți despre Zdreanță?; Întrebați ce ați mai dori să știți despre Zdreanță?. Educatoarea înregistrează răspunsurile copiilor.
3. Lucrul în perechi:
   ‣Copiii formează perechi și povestesc acțiunile din poezie reprezentate de planșe, din care se descoperă trăsăturile caracteristice lui Zdreanță;
   ‣Copiii sunt provocați să răspundă la întrebările adresate individual.
   ‣Educatoarea înscrie întrebările nou apărute în pereche.
4. Formarea grupurilor mai mari de lucru:
   ‣Se constituie două grupe de lucru. Fiecare grupă are ca sarcină de lucru discutarea trăsăturilor lui Zdreanță, descoperite în pereche, în imaginile prezentate. ‣Copiii sau educatoarea răspund la întrebările nesoluționate.
5. Raportarea soluțiilor în colectiv:
   ‣Grupele se reunesc în semicerc și analizează trăsăturile caracteristice ale lui Zdreanță și concluzionează asupra descoperirilor obținute.
   ‣Se răspunde la întrebările neelucidate privind întâmpările petrecute, care îi conturează profilul lui Zdreanță.
6. Luarea deciziei:
   ‣Se decid trăsăturile caracteristice ale lui Zdreanță. Se concluzionează modul prin care s-a realizat sarcina: aportul fiecăruia, obținut individual, în pereche și în grup, la descoperirea trăsăturilor lui Zdreanță în imaginile prezentate.

Aceste concluzii decise în grup se înregistrează pentru a fi scrise și alăturate imaginii.

Beneficiile metodei sunt acelea că aceasta stimulează învățarea prin cooperare, permite individuală, pe grupe și frontală a colectivului de copii, stimulează încrederea în forțele proprii, prin analiza soluțiilor individuale mai întâi în lucrul în pereche și în final, în colectiv.

BIBLIOGRAFIE

SILVIA BREBEN; ELENA GONGEA; GEORGETA RUIU; MIHAELA FULGA, Metode interactive de grup, Editura Arves, București.

Utilizarea metodelor interactive în dezvoltarea gândirii laterale la peşcolari

Prof. înv. preșcolar: Mihai Maria-Claudia
Școala Gimnazială „Ion Bianu” Valea Lungă (G.P.N. Valea Lungă)

Gândirea laterală semnifică un mod de a gândi care urmăreşte schimbări în percepţii, concepte şi idei prin utilizarea unor instrumente specifice. Metodele interactive dezvoltă şi stimulează capacităţile intelectuale, cognitive, gândirea divergentă, gândirea critică, gândirea laterală, capacitatea de ascultare, ascultarea activă, capacitatea de comunicare, capacitatea de înţelegere, de cunoaştere de sine şi recunoaştere a calităţilor partenerilor, coechipierilor, capacitatea de evaluare şi autoevaluarea, capacitatea de sinteză, capacitatea de decizie, de comparaţie şi generalizare, de descriere, de abstractizare, de argumentare, de aplicare. Instrumentele gândirii laterale pot fi învăţate, exersate şi folosite într-o manieră deliberată. Gândirea laterală nu este altceva decât abilitatea de a gândi creativ, și de a ieși în mod degajat din “zona de confort”, concept care se poate referi atât la rezolvarea ingenioasă a problemelor personale, cât și a celor legate de inspirație, imaginație sau propria afacere și abordarea subiectelor dintr-o perspectivă neașteptată. Când gândim lateral, obiectivul gândirii nu este corectitudinea ci eficiența. E adevărat, pentru a gândi eficient trebuie să gândim corect. A gândi corect înseamnă a avea dreptate mereu. A gândi eficient înseamnă a avea dreptate doar în final. Copilul preşcolar este prin natura sa creativ datorită imensei sale curiozităţi, a freamătului permanent pentru a cunoaşte tot ceea ce se petrece în jurul său. În perioada preşcolară imaginaţia se exprimă viu prin tot ceea ce face copilul la grădiniţă Stimularea potenţialului creativ al preşcolarilor impune utilizarea unor strategii euristice care implică preşcolarul în activitatea de descoperire, de rezolvare de probleme, de investigare a realităţii şi strategiile creative care pun accentul pe gândire laterală, spontaneitate, originalitate. Dintre metodele bazate pe acţiunea fictivă, jocul ocupă un rol important în strategia de educare a creativităţii. Preşcolarii creativi se diferenţiază de restul grupului prin diferite comportamente specifice. Foarte curioşi, vin cu soluţii neobişnuite, cu idei originale, au iniţiativă şi au un spirit de observaţie foarte dezvoltat, pun întrebări adecvate, fac conexiuni între elemente aparent fără nici o legătură, explorează noi posibilităţi, manipulează, controlează simultan mai multe idei, învaţă rapid şi uşor, au o memorie bună, imaginaţie vie, vocabular vast.

Metodele interactive sunt foarte eficiente în dezvoltarea creativităţii şi stimularea învăţării de lungă durată, cât şi a gândirii laterale. Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente. Gândirea laterală, presupune renunţarea la limite de orice fel, îndepărtarea modului de gândire tradiţional, şi eliminarea prejudecăţilor din minte.

Voi prezenta contexte care contribuie la dezvoltarea gândirii laterale la preşcolari prin folosirea metodelor interactive: „Explozia stelară”,”Cubul”, „Braistormingul”. Acestea oferă copiilor posibilităţi variate de procesare a datelor , de stimulare a creativităţii şi permit tratarea diferită a unor situaţii concrete, valorificând informaţiile şi cunoştinţele dobândite, contribuind eficient la dezvoltarea gândirii laterale. Brainstormingul, în traducere directă „furtună în creier ‘’, sau „asalt de idei’’ este o metodă pe care am folosit-o pentru a ajuta copiii să emită cât mai multe idei ,fără a critica soluţiile găsite. Această metodă am utilizat-o frecvent în activităţile de dezvoltarea limbajului pentru a da frâu liber imaginaţiei copiilor şi a le dezvolta capacităţile creatoare. Cu rezultate bune am folosit acesta metodă şi în cadrul povestirilor create după un tablou, sau un şir de ilustraţii, în lecturile după imagini, convorbiri şi jocuri didactice. Astfel, în cadru proiectului tematic „Sărbători de iarnă” la activitatea de cunoaşterea mediului cu tema : „Tradiţii şi obiceiuri de iarnă”, preşcolarii au fost puşi în situaţia de a formula întrebări pentru rezolvarea problemelor puse în discuţie. Introducerea în activitate a

preşcolarilor am făcut-o prin metoda Brainstorming, copiii fiind puşi în situaţia de a spune tot ce le vine în minte când aud cuvântul „iarnă”, urmărind astfel dezvoltarea creativităţii, prin enunţarea spontană a cât mai multor idei despre tema pusă în discuţie, realizând astfel pregătirea aperceptivă a copiilor în vederea însuşirii noului conţinut. Această metodă a stimulat creativitatea copiilor , participarea activă, spiritul competitiv, a generat multe idei noi şi originale , a oferit posibilitatea preşcolarilor să se manifeste liber şi spontan. Fiecare copil a răspuns printr-un enunţ scurt în ordinea stabilită fără să repete ideile colegilor. După enunţarea ideilor, copiii au fost puși să reflecteze asupra lor și să se pronunţe care sunt cele mai aproape de adevăr. Au fost subliniate ideile care se încadrau în sarcina didactică şi care conturau ideea finală. Aceste caracteristici sunt împărţite în 3 categorii: caracteristici care ţin de tradiţiile şi obiceiurile de iarnă, caracteristici care ţin de respectarea omului a tradiţiilor şi obiceiurilor de iarnă,caracteristici care nu se încadrează în nici o categorie şi care vor fi eliminate. După introducerea în activitate, realizată prin brainstorming , am anunţat tema abordată „Tradiţii şi obiceiuri de iarnă”, având ca mijloc de realizare lectură după imagini, am ales cinci copii, care la rândul lor, au ales fiecare câte o steluță cu o întrebare. După ce, cei cinci copii, au ales o steluță, fiecare și-a ales trei parteneri cu care să formeze echipa. Pe rând, leam citit întrebarea de pe steluță şi le-am explicat modul de lucru. Fiecare echipă trebuie să găsească cât mai multe întrebări referitoare la imaginea prezentată, folosind întrebarea de pe steluţa aleasă. Pentru a obţine cât mai multe conexiuni între întrebările descoperite, am stabilit ordinea adresării întrebărilor (CE, CINE, UNDE, CÂND, DE CE). Am citit întrebarea de pe steluţa şi timp de 5 minute copiii au analizat tabloul cu tradiţii şi obiceiuri de iarnă şi au formulat în grup cât mai multe întrebări în concordanţă cu situaţiile problema descoperite de grup. După expirarea timpului copiii au revenit în semicerc și au adresat întrebările elaborate în grup, celorlalte grupuri, aceștia au dat răspunsuri la întrebări sau adresat noi întrebări de acelaşi tip , completând eforturile acestora, astfel se stimulează activitatea grupelor. Întrebările interesante au fost scrise pe câte o steluţă , care se fixează pe o imagine sugestivă (poster). Întrebările găsite s-au trecut pe poster cu aceiaşi culoare ca şi întrebarea scrisă pe steluţa aleasă de grup. Astfel s-au găsit următoarele întrebări: CE: Ce anotimp este prezent în imagini? Ce fenomen al naturii este prezentat în imagini ? Ce fac copiii din imagine ? Ce obiceiuri de iarnă sunt prezentate în imagine ? Ce colinde sunt prezentate în imagini ? Ce este un colind ? Ce au copiii în mâna ? Ce simbolizează Steaua ? Ce simbolizează Sorcova ? Ce fac gospodării din imagine ? Ce urări fac copii în colindul lor ? CINE: Cine merge cu colindul ? Cine împarte copiilor colaci şi mere ? Cine face urări gospodarilor ? Cine colindă gospodarilor? CÂND: Când ninge? Când merg copiii cu colindul? Când merg copiii cu Steaua ? Când sărbătorim Naşterea Domnului? Când sărbătorim Crăciunul ?(anotimpul) Când mergem cu Sorcova? UNDE Unde sunt copiii din imagine ? Unde merg ei ? Unde pun ei colacii şi merele date de gospodari ? DE CE? De ce ninge ? De ce le place copiilor anotimpul iarnă ? De ce merg cu Steaua ? De ce merg cu Sorcova ? De ce gospodarii îi primesc cu bucurie pe colindători ? În cadrul activităţii am folosit ca metodă „Cubul”, metodă care mi-a permis explorarea temei despre tradițiile şi obiceiurile de iarnă din mai multe perspective. Astfel că, am împărţit grupa în mai multe subgrupe, în funcţie de cifra extrasă din bol cu ajutorul metodei mâna oarbe, pe fiecare faţă a cubului se află o cifră, ordinea de rezolvare a sarcinilor este aleatorie prin rostogolirea cubului. 1) Descrie obiceiul de a merge cu Steaua (povestiţi pe baza imaginii) ! 2) Compară obiceiul de a merge cu Steaua cu cel de a merge cu Sorcova (adică să spuneţi asemănările şi deosebirile dintre cele două obiceiuri) ! 3) Asociază fiecărui colind obiectul de colindat potrivit! 4) Analizează comportamentul copiilor care merg cu colindul ! 5) Aplică pentru obiceiurile de iarnă: fiecare echipă va spune un colind celeilalte echipe 6) Argumentează :” De ce sărbătorile de iarnă sunt un prilej de bucurie ? ‘’. - pentru că vine Moş Crăciun, - pentru că împodobim bradul, - pentru că ne strângem toată familia împreună , - pentru că se întorc părinții în țară din străinătate , - pentru că mergem la colindat, - pentru că ,cântăm împreună cu toţi membrii familiei colinde , - pentru că primim multe daruri , - pentru că ne jucăm cu zăpadă.

Astfel că, în exemplele prezentate am folosit tehnicile de gândire laterală: - tehnica focus – copiii au formulat soluții la întrebările puse ,oferind definiţii alternative pentru a obține cele mai bune rezultate pentru tema pusă în discuție; - conceptul triunghi: pentru a genera mai multe idei utilizând steluțele cu întrebările aferente („ce/cine/unde/când/de ce?”) folosită în cadrul metodei explozia stelară. - conceptul evantai ,în care copiii au generat un număr mare de idei satisfăcând același focus, în care am folosit metoda brainstorming. Implementarea acestor instrumente didactice moderne presupune un cumul de calităţi şi disponibilităţi din partea cadrului didactic: receptivitate la nou, adaptarea stilului didactic, mobilizare, dorinţă de autoperfecţionare, gândire reflexivă şi modernă, creativitate, inteligenţa de a accepta noul şi o mare flexibilitate în concepţii. Activităţile pe care le desfăşurăm cu preşcolarii trebuie să aibă un caracter spontan, să contribuie la dezvoltarea independenţei în gândire şi acţiune. Utilizarea metodelor active transformă activitatea într-o aventură a cunoaşterii, în care copilul e participant activ; întâlneşte probleme, situaţii complexe pentru mintea lui de copil, dar în grup, prin analize, dezbateri, descoperă răspunsuri la întrebări, rezolvă sarcini de învăţare, se simte responsabil şi mulţumit la finalul activităţii. Preşcolarii învaţă să lucreze împreună, îşi unesc forţele pentru a reuşi să realizeze sarcina primită sau pentru a rezolva o problemă cu care se confruntă. Interrelaţiile dintre membrii grupului şi, emulaţia, sporeşte interesul pentru o temă sau o sarcină dată, motivând copiii pentru învăţare. Grupul dă un sentiment de încredere, de siguranţă, antrenare reciprocă a membrilor ce duce la dispariţia fricii de eşec şi determină curajul de a-şi asuma riscul. Interacţiunea colectivă are ca efect şi educarea stăpânirii de sine şi a unui comportament tolerant faţă de opiniile celorlalţi, înfrângerea subiectivismului şi acceptarea gândirii colective.

Bibliografie:

- Breben, Silvia , Gongea, Elena, Ruiu, Georgeta, Fulga, Mihaela, Editura Arves, 2002;
- „Metode interactive de grup” - ghid metodic, Cerghit, Ioan, (1997),
- Metode de învăţământ, E.D.P., Bucureşti Pânişoară, Ion - Ovidiu, (2001),
- Comunicarea eficientă. Metode de interacţiune educaţională, Editura Polirom, Iaşi

Test de evaluare adaptat elevilor cu CES

Vlad Copil
Colegiul Naţional „Gheorghe Lazăr”, Bucureşti

Test de evaluare: clasa a X-a

Unitatea de învăţare: Numere complexe

Specializarea: Matematică-informatică / Ştiinţe ale naturii

Timp de lucru: 50 de minute

Încercuiţi litera corespunzătoare răspunsului corect.

1. (**1,5p**) Considerăm numărul complex $z=\dfrac{4(1+2i)}{1+i}$. Calculați $\mathrm{Re}(z)$.

a) 6; b) 3; c) -2; d) *i*.

2. (**1,5p**) Determinați numărul real *m* pentru care numărul complex $5+i$ este soluție a ecuației $x^2-mx+12=0$.

a) 4; b) 10; c) 2*i*; d) 11.

3. (**1,5p**) Calculați $\dfrac{x_1}{x_1^2-x_1+4}+\dfrac{x_2}{x_2^2-x_2+4}$, unde x_1, x_2 sunt soluțiile ecuației $x^2-2x+3=0$.

a) 1; b) -5; c) $\dfrac{4}{3}$; d) 2.

Stabiliţi dacă următoarele propoziţii sunt adevărate sau false şi încercuiţi litera corespunzătoare răspunsului corect.

4. (**1,5p**) Numărul complex $z=i$ este soluție a ecuației $|z|-\bar{z}=1+i$.

A **F**

5. (**1,5p**) Numărul complex $z=1-2i$ este soluție a ecuației $z^2=-3+4i$.

A **F**

6. (**1,5p**) Dacă $z_A=2+4i$, $z_B=3-i$ și $z_C=5+3i$, atunci *OACB* este paralelogram.

A **F**

Barem de corectare

Itemul	1	2	3	4	5	6	Oficiu	Total
Răspuns corect	a	b	c	A	F	A		
Punctaj	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1	

Interactivitatea în cadrul activităților de tip remedial

Rața Livia Natalia
Liceul Tehnologic ”Transilvania” Baia Mare

În activitatea remedială, elevii cu cerințe educaționale speciale pot învăța eficient dacă aceștia sunt implicați în mod direct și activi în experiențe reale, autentice. Acest lucru le sporește motivația pentru învățare, îi încurajează să participe, să explice un subiect din experiența proprie, respectiv să reflecteze și să descopere lucruri noi pornind de la ceea ce știau. Acest tip de învățare experimentală a fost propus de către David Kolb (2014), procesul noilor achiziții fiind obținut pentru parcurgerea celor patru etape:

- ✓ Explorarea, prin participarea directă a elevului la o nouă experiență sau printr-o reinterpretare a unei experiențe trăite anterior;
- ✓ Observarea reflexivă, înțelegerea prin reflectare asupra experienței noi;
- ✓ Conceptualizarea abstractă, prin esențializarea, prin formularea concluziilor, construirea de idei noi sau modificarea celor existente;
- ✓ Experimentarea activă, prin aplicarea celor învățate, în contexte diferite, în lumea din jur și analiza rezultatelor.

Învățarea eficientă reclamă caracteristicile următoare:

- ➢ Orientarea către un scop clar, care trebuie transmis elevilor, indiferent de tipul activității ce urmează a fi realizată;
- ➢ Implicarea activă, participare la activități prin efort propriu, costant și conștient în vederea construirii noilor cunoștințe;
- ➢ Vizibilitate materializată prin rezultate personale, achiziții obținute de elevi prin efortul propriu pe care l-au depus.

Conform specialiștilor procesul de învățare este eficient dacă cel care învață este capabil să realizeze toate cele patru stadii ale ciclului lui Kolb, activitățile proiectate în acest sens necesitând pas cu pas exerciții de evocare, explorare, analiză, reflecție, esențializare, conceptualizare, exersare, creere de idei noi, extindere, transfer în contexte diferite de viață, etc.

Strategiile metacognitive (totalitatea metodelor utilizate de elevi pentru a înțelege modul prin care ei învață), se focusează pe aspecte legate de monitorizarea și controlul învățării, precum și dezvoltarea potențialului de învățare. Totodată, reflecția critică și strategiile cognitive contribui la dezvoltarea la elevi a unor rezultate ale învățării autoreglată, aceștia dobândind capacitatea de a învăța cum să învețe.

În literatura de specialitate, sunt amintite tehnici de îmbunătățire a capacității de a învăța, respectiv memora. Tehnica RICAR descrisă de psihologul francez Francais Pleasant Robinson precizează care sunt etapele de îmbunătățire a învățării autoreglate:

- **RĂSFOIRE,** operație care ajută elevii să-și facă o idee despre subiect, determinându-i să și-l organizeze, ierarhic sau într-o reprezentare grafică;
- **ÎNTREBĂRI,** emiterea acestora după răsfoire. Întrebările ar trebui să se refere la acele elemente- concepte ancoră identificate în titlu, subtitlu atunci când răsfoiește materialul.
- **CITIREA REXTULUI,** permite elevilor să facă conexiuni între întrebările emise anterior, informații pe care le cunosc, să sublinieze sau să noteze ideile, etc.
- **AMINTIREA** punctelor principale, și repetarea lor asigură reactualizarea informațiilor noi. De obicei acest exercițiu reclamă muncă în pereche pentru ca un coleg să asculte ideile principale expuse;
- **RECAPITULAREA** în gând, care se realizează după parcurgerea întregului material când sunt reactualizate principalele idei, evenimente, clasificări respectiv este structurat modul în care acestea se leagă între ele.

Metode interactive utilizate în practică:

Sinelg – Sistemul Interactiv de Notare pentru Eficientizarea Lecturii şi Gândirii – este o tehnică de gândire critică care constă în monitorizarea propriei înţelegeri a unui text lecturat de către elev, în mod activ şi pragmatic. Elevii sunt implicaţi activ în timpul citirii unui text, aceştia urmând să marcheze pe text, prin simboluri, cunoştinţele pe care le ştiau şi le regăsesc în text, informaţii pe care nu le ştiau, informaţii neînţelese, pentru care au nevoie de o explicaţie suplimentară precum şi informaţii care contrazic ceea ce ştiau, creându-le disonanţă cognitivă.

Ştiu / Vreau să ştiu / Am învăţat – este o metodă didactică care ia în considerare informaţiile dobândite anterior atunci când se predau noi cunoştinţe. Metoda permite elevilor să reflecteze asupra propriei învăţări, continuu, aceştia fiind solicitaţi să se autoevalueze la începutul lecţiei (scriu în prima rubrică a unui tabel ce ştiu sau ce cred că ştiu despre tema dată) precum şi după ce s-a realizat noua învăţare, în etapa Am învăţat.

Turul galeriei - este o metodă didactică interactivă utilizată în învăţare sau în fixarea cunoştinţelor. Utilizată ca metodă de învăţare turul galeriei presupine o colaborare între elevi pentru ca aceştia să găsească soluţii de rezolvare a unor probleme date. În cazul evaluării aceasta este interactivă şi profund formativă, elevii putând evalua, acorda feedback unor produse (care pot fi prezentări, liste, organizatori grafici, tabele, scheme, diagrame, machete etc.) realizate de către colegi în cadrul procesului de învăţare.

Cvintetul – metodă care dezvoltă creativitatea elevului care va rezuma idei şi sintetiza informaţii, sentimente şi convingeri legate de un anumit subiect şi de a le transpune într-o poezie cu cinci versuri. Regulile de construcţie a poeziei de către elevi vizează un timp limitat (5-7 minute), un subiect (cuvânt cheie din conţinutul abordat) respectiv reguli de întocmire clare (primul vers – un substantiv, al doilea vers – două adjective care arată însuşirile cuvântului tematic, al treilea vers – trei verbe la gerunziu ce exprimă acţiuni ale cuvântului tematic, al patrulea vers – patru cuvinte ce alcătuiesc o propoziţie care afirmă ceva esenţial despre cuvântul tematic şi al cincilea vers format dintr-un singur cuvânt care sintetizează ideea, tema). Metoda poate fi aplicată şi pentru fixarea cunoştinţelor.

Mozaicul – metodă de învațare reciprocă în care elevii au responsabilități stabilite prin sarcini clare de către profesori. Elevii grupați inițial în grupe eterogene, vor învăța în cadrul unor grupe independente. Fiecare dintre aceștia devine expert în studierea unei teme/subteme (conținut) din lecție, specific materialului propus spre învățare. Apoi, acești experți se reîntorc în echipa inițială din care au provenit urmând a transmite ceea ce au învățat colegilor, astfel încât toți colegii lui

să stăpânească continutul. Astfel învățarea individuală este combinată cu învățarea în echipă, între colegi având loc discuții, formulări de întrebări, exprimarea unor puncte de vedere, etc.

Jurnalul cu dublă intrare sau Jurnalul reflexiv – metodă prin care elevii stabilesc o legătură între text și propria experiență și cunoaștere. Ca suport de învățare poate fi utilizat un text, un film, un experiment, un șir de imagini, o piesă muzicală, orice material de sprijin, care realizează conexiunea între experiențele elevilor și tema lecției care urmează a fi învățată. Elevii vor putea să-și dezvolte deprinderi de gândire notând pe o coloană pasaje, idei, aspecte care i-au atras, i-au impresionat, care i-au surprins sau i-au provocat, iar în a doua coloană comentarii la pasajele selectate în prima coloană.

Învățarea bazată pe proiecte – presupune transferul de cunoștințe, deprinderi, capacități, facilitând abordările interdisciplinare și consolidarea abilităților sociale ale elevului. În cazul învățării bazate pe proiecte, elevii colectează și prelucrează date, informații utilizează cunoștințele într-o manieră personal și integrate. Sarcinile de lucru pot fi individuale sau de grup.

În concluzie, pentru ca aplicarea metodelor interactive să fie benefică, trebuie să luăpm în considerare particularitățile de dezvoltare individuale și cognitive ale elevilor, precum și capacitatea acestora de a învăța diferit funcție de stilul propriu, de tipul de inteligență predominant, se recomandă utilizarea variantelor individualizate de învățare care să asigure elevilor succesul. Din acest motiv considerăm necesară realizarea unei analize a factorilor motivaționali, a intereselor elevilor participanți la aceste activități, precum și luarea în considerare a particularităților individuale ale acestora astfel încât ele să fie armonizate cu particularitățile grupului.

În timpul activităților remediale, cunoașterea stilurilor de învățare ale elevilor cu cerințe educaționale special oferă posibilități de creare a unor oportunități de învățare prin difersificarea strategiilor de predare-învățare-evaluare, benefice în activitățile remediale. Stilurile de învățare sunt componente sau acțiuni pe care le afișează elevii în procesul învățării, ei pot învăța diferit: visual, auditiv sau tactil – kinestezic, pornind de la analizatorul predominant.

Bibliografie

1. Neacșu Ioan – 2003- Metode și tehnici de învățare eficientă. Fundamente și practici de succes, Iași, Editura Polirom;
2. Oprea Crenguța Lăcrimioara – 2006- Strategii didactice interactive, București, Editura Didactică și Pedagogică;
3. Sarivan Ligia, coordonator – 2009 – Predarea- învățarea interactivă centrată pe elev, București, Editura 2000+;
4. https://www.facebook.com/didacticadDNL/posts/1079840195809886/.

MODELUL SCERTS

Prof. Birău Florica - Daniela
Centrul Școlar de Educație Incluzivă nr. 1 Oradea

Acestă tehnică poate fi privită ca și alternativă educațională și de intervenție specifică terapeutică la ceea ce există în momentul de față în Romania, îmbogățind oferta abordărilor teraputice oferită în cadrul școlii.

Modelul SCERTS este un model de evaluare educațională și de specialitate, de creare a unor programe de intervenție personalizată (PIP-uri) dar și de design al curriculumul-ui educațional specific în Tulburarea din Spectrul Autismului;

Modelul SCERTS : **S** - SOCIAL

C - COMUNICARE

E - EMOȚIONAL

R - REGLARE

T - TRANSACȚIONAL

S - SUPORT (Prizant, Wetherby, Rubin, Laurent, & Rydell 2003)

Ce este SCERTS?

- ✓ Este un model comprehensiv de intervenție pentru copii și adulți cu TSA dar și pentru familiile acestora
- ✓ Modelul poate fi folosit și în alte cazuri, nu doar cu TSA, atunci când este nevoie ca individul să își dezvolte abilitățile sociale și de comunicare
- ✓ Modelul SCERTS este implementat în SUA, UK și alte state din lume
- ✓ Un aspect important al modelului este că dificultățile cu care se confruntă un individ sunt gândite, evaluate și apoi puse în forma unor obiective concrete, bazându-ne pe calitățile și punctele tari ale acestuia.
- ✓ Este un model multidisciplinar care poate să includă tehnici și strategii diverse: sistem augumentativ (PECS sau alte forme de pictograme), TEACCH, ABA, etc.

Modelul SCERTS

- ✓ Modelul SCERTS consideră că, învățarea în copilărie, se realizează cel mai mult în contextul social al activităților și al experiențelor zilnice.
- ✓ Suportul oferit de cei din jur vine în context familiar și cunoscut, în rutina zilnică, într-o varietate de situații sociale.
- ✓ Modelul este sistematic și semi-structurat
- ✓ Se focusează pe construcția relațiilor sociale și pe încredere
- ✓ Promovează rezolvarea independentă de probleme în situații sociale

Domenii de intervenție vizate în modelul SCERTS

- ✓ **Partener social** – modalități pre-simbolice de comunicare (gesturi și vocalizări)
- ✓ **Partener de limbaj** – modalități timpurii simbolice de comunicare (limbaj, imagini, pictograme, pictograme cu simboluri, gesturi)
- ✓ **Partener de conversație** – nivel propozițional și conversațional, dialog și discurs în comunicare

Procesul de evaluare SCERTS

- ✓ Stabilirea profilului copilului, puncte tari și nevoi
- ✓ Identificarea unor obiective semnificative, motivatoare bazate pe profilul copilului și pe nevoile funcționale

- ✓ Selectarea celor mai potrivite contexte de învățare și strategii de predare pentru a oferi suportul tranzacțional necesar (interpersonal, de învățare, pentru familie)
- ✓ Monitorizarea progresului

Cele 7 principii SCERTS

1. Obiectivele SC pun accent pe folosirea funcțională a limbajului și comunicarea în mediu natural.
2. ER a copilului și efectul ei asupra comunicării, interacțiunii, învățării, și stărilor de activare sunt monitorizate continuu.
3. Modalitățile de rezolvare a problemelor emoționale sunt integrate cu SC și ER.
4. Mediul este amenajat și activitățile sunt construite pentru a susține și încuraja motivația și pentru a încuraja inițierea în comunicare.
5. TS este folosit pentru a promova o participare activă și independentă în activitățile educative.
6. Învățarea și joaca cu colegii sunt componente esențiale în educație.
7. Dezvoltarea unor relații pozitive între profesioniști și membrii familiei este fundația unei colaborări de succes.

Bibliografie:

Lists of current articles- http://depts.washington.edu/isei/iyc/iyc_comments.html
Back to lists of previous articles- http://depts.washington.edu/isei/iyc/iyc_previous.html

CURRICULUM ADAPTAT BIOLOGIE CLS. A VI – A
AN ȘCOLAR 2022 – 2023

Prof. Dicianu Daniela
Liceul Teoretic “George Călinescu“ Constanța

Competențe generale:

1. Explorarea sistemelor biologice, a proceselor și a fenomenelor, cu instrumente și metode științifice
2. Comunicarea adecvată în diferite contexte științifice și sociale
3. Rezolvarea unor situații problemă din lumea vie, pe baza gândirii logice și a creativității
4. Manifestarea unui stil de viață sănătos într-un mediu natural propice vieții

Conținuturile învățării:

Organismul – un tot unitar

• Organismul unei plante superioare (organe, țesuturi, celule)

• Organismul unui mamifer și al omului (sisteme de organe, organe, țesuturi, celule)

Funcțiile de nutriție în lumea vie

Hrănirea

• Fotosinteza, frunza – rolul cloroplastelor și al stomatelor, influența factorilor de mediu, importanța fotosintezei în natură

• Sistemul digestiv și digestia la om

• Adaptări ale digestiei și organelor digestive la diferite vertebrate în funcție de regimul de hrană (ierbivore, carnivore, omnivore – dentiție, stomac, intestin subțire); alte tipuri de hrănire în lumea vie: saprofită și parazită, plante carnivore

Respirația

• Respirația - proces prin care se obține energie (respirația aerobă și anaerobă - fermentația)

• Respirația la plante, frunza - rolul stomatelor în schimbul de gaze, influența factorilor externi și interni

• Sistemul respirator și respirația la om

• Respirația în medii de viață diferite (traheală - insecte, cutanată - amfibieni, branhială – pești, pulmonară - păsări)

Circulația

• Absorbția și circulația sevei brute și a sevei elaborate, rădăcina și tulpina - rolul perișorilor absorbanți și al vaselor conducătoare, influența factorilor de mediu

• Mediul intern, sângele – componente și rolul lor, importanța vaccinării, grupe sangvine

• Sistemul circulator și circulația la om

• Particularități ale circulației la vertebrate (inima și tipuri de circulație), animale cu temperatura sângelui variabilă/constantă

Excreția

• Transpirația la plante, frunza - rolul stomatelor, influența factorilor de mediu

• Sistemul excretor și excreția la om

• Adaptări ale excreției la medii de viață diferite (terestru, acvatic dulcicol, acvatic marin)

Relații între funcțiile de nutriție

Elemente de igienă și de prevenire a îmbolnăvirilor

Competențe generale	Competențe specifice		Activitatea de învățare pentru elevii cu CES
	Majoritatea elevilor	Elevii cu CES/ curriculum adaptat	
1. Explorarea sistemelor biologice, a proceselor și a fenomenelor, cu instrumente și metode științifice	1. Selectarea unor texte, filme, tabele, desene, scheme, grafice, diagrame ca surse pentru extragerea unor informații referitoare la unele procese, fenomene și sisteme biologice	1. Căutarea și selectarea informațiilor dintr-o sursă	- selectarea și vizionarea unor filme în scopul observării structurii și funcționării unor organe, a particularităților lor în diferite medii de viață
	2.Realizarea independentă a unor activități de investigare pe baza unor fișe de lucru date	2.Realizarea unor experimente simple pentru evidențierea unor procese fiziologice	- observații microscopice asupra celulelor; - evidenţierea rolurilor unor ţesuturi;
	3. Colaborarea în echipă pentru îndeplinirea sarcinilor de explorare a sistemelor vii	3.Cooperarea în cadrul echipei, respectând regulile stabilite	- îndeplinirea sarcinii de lucru repartizate în cadrul unor vizite de documentare sau al activităților experimentale
2.Comunicarea adecvată în diferite contexte științifice și sociale	1. Organizarea informațiilor științifice după un plan propriu	1. Extragerea informațiilor dintr – un grafic/tabel/diagramă/schemă în scopul corelării și interpretării lor	- redactarea unui text pe baza unor desene/scheme
	2. Realizarea de produse de prezentare a informațiilor sub formă de modele, forme grafice, texte, produse artistice, cu mijloace TIC, utilizând adecvat terminologia specifică biologiei	2. Ateliere de lucru pe diverse teme - crearea unor produse artistice, a unor ghicitori, a unor povestiri cu teme biologice în cadrul unor concursuri, interpretarea de scenete/ scenarii/ jocuri de rol pe diverse teme biologice	- realizarea de postere, pliante, desene, prezentări multimedia, afișe în cadrul unor expoziții cu diverse teme

3. Rezolvarea unor situații problemă din lumea vie, pe baza gândirii logice și a creativității	1. Interpretarea diverselor modele ale unor sisteme biologice 2. Aplicarea unor algoritmi selectați adecvat în investigarea lumii vii	1. Observarea unor planșe, mulaje, preparate microscopice, material biologic proaspăt sau conservat 2 . Stabilirea etapelor unor procese fiziologie, ale unor investigații	- Identificarea caracteristicilor unor organe, țesuturi, celule - Întocmirea unor fișe de lucru, fișe de observație, tabele și scheme recapitulative
4.Manifestarea unui stil de viață sănătos într-un mediu natural propice vieții	1. Transferarea achizițiilor din domeniul biologiei în contexte noi	1.Exersarea unor comportamente responsabile	- efectuarea de lucrări de îngrijire a unor plante, animale domestice și/sau de companie

Modalități de evaluare:Fișe de lucru; Evaluare orală; Portofoliul;

STANDARDE CURRICULARE DE PERFORMANȚĂ

Competențe generale	Standardele de performanță
C.G.1. Explorarea sistemelor biologice, a proceselor și a fenomenelor, cu instrumente și metode științifice	- identificarea particularităților strctural- funcționale ale organismelor vii
C.G.2. Comunicarea adecvată în diferite contexte științifice și sociale	- utilizarea corectă a terminologiei specifice biologiei
C.G.3. Rezolvarea unor situații problemă din lumea vie, pe baza gândirii logice și a creativității	- identificarea adaptărilor organismelor la diferite condiții de viață
C.G.4. Manifestarea unui stil de viață sănătos într-un mediu natural propice vieții	- adoptarea unor reguli de igienă personală și comportamente responsabile în cazul situațiilor de urgență

TEST PREDICTIV

Pertea Bogdan Adrian
Școala Gimnazială Nr 129.

Clasa a V-a

Am realizat un test predictiv oral în care am testat cunoștințele elevilor la începutul semestrului II.

1. Ce este portativul?

2. Recunoaște denumirea notelor de mai jos.

3. Recunoaște denumirea și durata următoarelor durate muzicale:

4. Ce sunt vocalizele?

5. Care este poziția corectă pentru cântat?

6. În ce măsură este scris cântecul *În poiana verde* de la pag. 41 din manual?

7. Ce reprezintă cifra de sus și cifra de jos în notația măsurilor?

8. Cum se tactează măsura de 2, 3 și 4 timpi?

9. Intonează o strofă preferată din cântecul preferat studiat în semestrul I.

Barem de notare: 1p din oficiu, 1=1p, 2=1p, 3=1p, 4=1p, 5=1p, 6=1p, 7=1p, 8=1p, 9=1p

Rezultatele testului:

- Aproximativ 90% dintre copii stăpânesc corect noțiuni despre notație muzicală (portativ, note muzicale, durate etc).
- Aproximativ 95 % dintre copii știu care este poziția corectă pentru cântat și reușesc să intoneze corect o strofă dintr-un cântec studiat.
- Aproximativ 90% stiu ce este măsura și reușesc să o tacteze corect.

Măsuri/plan de acțiune

- Propun mai multe exerciții de citire a notelor, solfegiu și exerciții ritmice și vocalize pentru a ridica nivelul clasei la acest capitol.
- Pentru educarea auzului muzical, propun mai multe audiții atât în clasă cât și ca teme pentru acasă.

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof.Cioaca Victor-Dacian
Gradinita cu P.N. Genuneni,Frâncești

Data:15.09.2021

Numele şi prenumele preşcolarului: Cruceru Consatantin-Denis

Data nasterii:07.06.2017

Domiciliul:Frâncești,sat Frâncești,jud.Vâlcea

Unitatea şcolară:Școala Gimnaziala,com.Frâncești

Grupa : Mijlocie

Educatoare: Udrete-Stoiculete Gabriela-Cristina

Perioada de derulare a programului:Septenbrie 2021-Iunie 2022

Disciplina: Activităţi specifice învăţământului preşcolar

Definirea problemei: C.C.D. este un baieţel care a venit la gradiniţa pentru prima dată la vârsta de 4 ani , insoţit de fratii mai mari(aceştia desfăşurându-şi cursurile în aceeaşi unitate de învăţamânt).În momentul în care a fost adus la grădiniţă, nu putea să comunice cu colegii de grupă sau cu personalul grădiniţei, deoarece nu se știa în ce măsură acesta întelege limba româna.Provine dintr-o familie de romi unde se vorbeste numai limba romani.C.C.D. Este veşnic retras în timpul activitatilor desfasurate la grădiniţa(nu coopereaza cu nici un copil deşi are o verişoara cu care se cunoaşte in grupa, nu vorbeşte cu nimeni), aceasta datorându-se din cauza limbajului sărac şi defectuos. Adaptarea la mediul grădiniţei şi la mediul de copii s-a facut cu foarte mare greutate din cauza dificultătilor de comunicare cu el.Parintii nu au loc de munca, îl cresc cum se pricep şi cum pot , acasa mai avand 5 copii. Încerc să încurajez independenţa copilului, oferindu-i îndrumare atunci când este nevoie şi să laud performanţele acestuia, chiar dacă sunt minore. Îl implic în toate activităţile de grup , urmărindu-i progresul încurajându-l să practice și acasa ceea ce învată la grădiniţă.

Diagnostic: retard psihic nediagnosticat;

tulburări de comportament;

dificultaţi în perceperea componentelor spaţiale şi temporale.

Informaţii educaţionale:

Comportament cognitiv:

- copilul are minime reprezentări despre mediul înconjurător corespunzătoare vârstei şi capacitatea de a observa sistematic;
- volumul limbajului este foarte sărac(aproape inexistent);
- gândirea se manifestă doar în cazuri concrete;
- operaţiile gândirii slab dezvoltate;
- atenţia este slab dezvoltată.

Comportament psihomotric:

- dezvoltare fizică corespunzătoare vârstei;
- nu cunoaşte schema corporală;
- întampina dificultaţi în orientarea spaţială;
- nu are deprinderi de igienă personală şi colectivă bine formate.

Relaţii sociale:

- este politicos cu educatoarele şi personalul grădiniţei;
- nu este sociabil, nu colaborează cu colegii de grupa şi personalul gradinitei.

Dezvoltarea personaalitatii:

Percepţie: lacunară

Atenţie: instabilă- concentrându-se greu în cadrul activităţilor

Memorie: - predominant mecanică şi de scurtă durata, viteză de memorare variată, întipărire slaba, durata păstrării scurtă.

Gândirea: concret intuitivă, nu face abstractizari.

Limbăsi comunicare:

Volum vocabular: sărac, concret-situativ.

Tip de comunicare: neinteligibilă, mimico- gesticulară, înţelege puţin informaţia verbală, în ritm lent, după multe repetări.

Imaginaţie: săracă

Afectivitate: emotivitate, imatur emoţional, dependenţa de adult

Psihomotricitate: coordonarea motrică generala relativ buna

Trasături cu caracter în devenire: neîncrederea în sine, timiditate, nehotarâre, nesiguranţa.

Stare de sănătate: relativ bună, îmbolnavirea frecventă a căilor respiratorii.

Persoane implicate în proiect: educatoarea grupei , director ,în mică masură şi părinţii copilului.

Domenii de intervenţie: Activităţi specifice învăţământului preşcolar.

PLANIFICAREA ACTIVITĂŢILOR

Educarea limbajului

OBIECTIVE	**TEMA ACTIVITĂŢII**	**MIJLOC DE REALIZARE**
- Să emită sunete din natură, onomatopeele: „ham, ham, miau, piu, piu, cotcodac, clonc, groh, groh”;	*„Cine face aşa?”*	Joc-exerciţiu
- Să emită diferite onomatopee: cum face gâsca, raţa, şarpele, vântul, cucul, albina, ceasul deşteptător, locomotiva, ploaia;	*„Cum face?”*	Joc-exerciţiu
- Exersarea pronunţiei prin redarea de onomatopee;	„ *Cum cântă?”* (vioara, toba, trompeta) Cântec: „Noi suntem muzicanţi voioşi”	Joc-exerciţiu cântec
- Exersarea pronunţiei prin utilizarea onomatopeelor: „pu-pu-pu, cri-cri-cri, ciripcirip, behehe, cot-cot-dac, cioc-cioc, mor-mor, ţup-ţup, bâz-bâz”	*„ Repetă după mine!”*	Joc-exerciţiu
- Emiterea unor cuvinte prin demonstraţie şi imitaţie: capră, ţânţar, şarpe, răţuşcă, rămurică, veveriţă.	*„Spune cum spun eu!”*	Joc-exerciţiu
- Exersarea sunetului vibrant ”r”: rândunică, rămurică, rama, Rică, râu; - Exersarea sunetului vibrant ”r”, sesizarea greşelilor în vorbire: laţă sau raţă, cleion sau	*„ Să rostim cuvinte cu sunetul R!”* Poezia: *„ Rică nu ştia să zică…”* *„ Am spus bine, n-am spus bine*”	Joc-exerciţiu Poezie

creion, iepulaş sau iepuraş, male sau mare, gădiniţă sau grădiniţă;		Joc-exerciţiu
- Exersarea prin imitaţie	*„ Zboară, zboară!”*	
- Exersarea diminutivelor, singularul / pluralul substantivelor.	*„ Şi cuvintelor le place să se joace!”, „ Şi cuvintelor le place să fie alintate”*	Joc distractiv
- Exersarea antonimelor	*„ Dacă este ..., înseamnă că nu este...!”*	Joc-exerciţiu
- Construirea de propoziţii folosind denumirea obiectelor	*„ Ce este şi cum face?”-*	Joc-exerciţiu
- Descrierea unei imagini, unui obiect cunoscut sau necunoscut de copii	*„Spune ce vezi!”*	Joc-exerciţiu
- Pronunţarea unor construcţii monosilabice: ba-be-bi-bo-bu, ma-me-mi-mo-mu, za-ze-zi-zo-zu, ţa-ţe-ţi-ţo-ţu, ram-tam-tim, dim-don-dum	*„Rosteşte după mine!”*	Joc-exerciţiu
- Dezlegarea de ghicitori pe diferite teme;	*„ Cine-i atent şi gândeşte, repede ghiceşte!”-*	Joc-exerciţiu
- Despărţirea unor cuvinte în silabe, apoi reunirea silabelor, refăcând cuvântul.	*„ Joaca silabelor”*	
- Descrierea în lanţ a diferitelor obiecte		Joc-exerciţiu
- Transformarea propoziţiilor enunţiative în interogative.	*„ Mai spune ceva!”*	Joc-exerciţiu
- Realizarea acordului intre subiect si predicat.	*„ Pune o întrebare despre...”*	Joc-exerciţiu
- Utilizarea corectă a cazului Genitiv.	*„ Cine ţi-a dat jucăria?”*	Joc-exerciţiu
	„ Cui dai jucăria?”	Joc-exerciţiu
		Joc-exerciţiu

Metode de învățare centrate pe elev

Prof.inv.prescolar Udrete-Stoiculete Gabriela-Cristina
Școala Gimnazială,Comuna Frâncești,jud.Vâlcea

Centrarea procesului educaţional asupra elevului presupune preocuparea permanentă a profesorilor pentru cunoaşterea elevului ca individualitate şi adaptarea programelor de formare la profilul acestuia.

De-a lungul timpului, metodele de învățare centrate pe elev au fost îndelung cercetate, oamenii de știință formulând mai mute definiții pentru acestea:

- Mediul învăţării centrate pe elev se concentrează în primul rând asupra satisfacerii nevoilor elevului, în timp ce mediul învăţării centrate pe materie se concentrează în primul rând asupra unui set de cunoştinţe. Clasen, R.E. & Bowman, W.E. (1974)
- Învăţarea centrată pe elev) le oferă elevilor o autonomie şi un control mai mare în privinţa alegerii subiectului, a metodelor de învăţare şi a ritmului de studiu. Gibbs, G. (1992)
- Învăţarea centrată pe elev se referă la situaţia în care elevii lucrează atât în grupuri cât şi individual pentru a explora probleme şi a procesa activ cunoştinţele, mai degrabă decât a fi nişte receptori pasivi ai acestora. Harmon, S.W. & Hirumi, A., (1996)
- Învăţarea centrată pe elev descrie modalităţi de a gândi despre învăţare şi predare ce pun accentul pe responsabilitatea elevului pentru activităţi de genul plănuirii învăţării, interacţiunii cu profesorii şi alţi elevi, cercetării și evaluării învățării. Cannon, R. (2000)

Activitatea profesorilor în procesul de învățare centrată pe elev constă în:

- înlocuirea prelegerilor cu învăţarea activă;
- integrarea programelor de învăţare în ritm propriu;
- organizarea unor situaţii cooperante în grup;
- considerarea elevului drept responsabil

O învațare eficientă și durabilă este aceea care are la baza participarea activă a elevului la descoperirea informațiilor, a sensului și utilității lor.

Învăţarea centrată pe elev presupune folosirea abordărilor ce sunt în directă legătură cu unele din abilităţile cheie necesare tinerilor care se pregătesc pentru muncă.

Prin înlocuirea prelegerilor cu învăţarea activă, integrarea învăţării într-un ritm propriu şi organizarea unor situaţii de grup cooperante putem să ne sprijinim elevii pe măsură ce învaţă eficient.

Metodele active de învățare au multiple valenţe formative care contribuie la dezvoltarea gândirii critice, la dezvoltarea creativităţii, implică activ elevii în învăţare, punându-i în situaţia de a gândi critic, de a realiza conexiuni logice, de aproduce idei şi opinii proprii argumentate, de a le comunica şi celorlalţi, de a sintetiza/ esenţializa informaţiile, se bazează pe învăţarea independentă şi prin cooperare, elevii învaţă să respecte părerile colegilor.

Metodele interactive de grup sunt modalitati moderne de stimulare a învatarii si dezvoltarii personale înca de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizeaza interschimbul de idei, de experiente, de cunostinte.

Metodele de învăţare centrată pe elev fac lecţiile interesante, ajută elevii să realizeze judecăţi de substanţă şi fundamente, sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor pe care sa fie capabili sa le aplice în viaţa reală.

Principalele metode de învățare activă utilizate în învățământul preuniversitar sunt:

- Metoda cubului - este o metodă folosită în cazul în care se dorește explorarea unui subiect, a unei situaţii din mai multe perspective

- Metoda ciorchinelui - este o tehnică eficientă de predare şi învăţare, utilizată individual sau în grup, care încurajează elevii să gândească liber şi deschis.

- Metoda pălăriilor gânditoare

este o tehnică interactivă, de stimulare a creativităţii participanţilor care se bazează pe interpretarea de roluri în funcţie de pălăria aleasă

- Metoda știu – vreau să știu - am învățat - se bazează pe cunoaştere şi experienţele anterioare ale elevilor, pe care le vor lega de noile informaţii care trebuie învăţate.

- Metoda studiului de caz - reprezintă o metodă de confruntare directă a participanţilor cu o situaţie reală, autentică, luată drept exemplu tipic, reprezentativ pentru un set de situaţii şi evenimente problematice.

- Metoda brainstorming-ului - are drept scop emiterea unui număr cât mai mare de soluţii, de idei, privind modul de rezolvare a unei probleme, în vederea obţinerii, prin combinarea lor, a unei soluţii complexe, creative, de rezolvare a problemei puse în discuţie.

- Metoda 6/3/5 (brainwriting) - este o metodă asemănătoare brainstorming-ului, doar că se realizează în scris. Ideile noi se scriu pe foile de hârtie care circulă între participanţi. Tehnica se numește 6/3/5 pentru că există 6 participanţi în grupul de lucru, care notează pe o foaie de hârtie câte 3 soluţii fiecare, la o problemă dată, timp de 5 minute.

- Metoda Frisco - are la bază interpretarea, din partea participanţilor a unui rol specific, care să acopere o anumită dimensiune a personalităţii, abordând o problemă din mai multe perspective. Astfel, membrii grupului vor trebui să joace, fiecare, pe rând, rolul conservatoristului, rolul exuberantului, rolul pesimistului şi rolul optimistului.

- Metoda SINELG (Sistemul Interactiv de Notare pentru Eficientizarea Lecturii şi Gândirii) - este „un instrument util care le permite elevilor să-şi urmărească în mod activ înţelegerea a ceea ce citesc”. Această metodă este centrată pe menţinerea implicării active a gândirii elevilor în lectura unui text.

- Metoda piramidei sau a „bulgărelui de zăpadă” - are la bază împletirea activităţii individuale cu cea desfăşurată în cadrul grupurilor. Ea constă în încorporarea activităţii fiecărui membru al colectivului într-un demers colectiv mai amplu, menit să ducă la rezolvarea unei sarcini sau a unei probleme date

- Metoda exploziei stelare (metoda starbursting) - desemnează o metodă similară brainstormingului, cu care totuşi nu se confundă, deşi presupune organizarea clasei de elevi într-un grup şi stimulează crearea de întrebări la întrebări, aşa cum brainstormingul dezvoltă construcţia de idei pe idei.

- Metoda simulărilor - reprezintă metoda care plasează persoanele care învaţă în situaţia de a trăi o experienţă de învăţare similară celei reale, fără ca prin aceasta să se producă şi consecinţele negative pe care experienţa reală le poate avea.

- Metoda discuției dirijate - reprezintă o metodă didactică de comunicare orală, prin care se face un schimb organizat de informaţii (idei, opinii, impresii, critici, propuneri) pe baza unui subiect, cu scopul examinării şi clarificării unor aspecte sau a rezolvării unor probleme care implică soluţii alternative.

- Metoda învățării prin cooperare - reprezintă un set de strategii care angajează mici echipe de elevi pentru a promova interacțiunea colegială și colaborarea. Aceasta se realizează atunci când elevii lucrează împreună, ca o echipă, pentru a

explora o temă nouă, pentru a rezolva o problemă, pentru a crea idei noi, pentru a atinge un obiectiv comun. Această metodă elimină competiția în favoarea colaborării.

- Metoda cadranelor - este o modalitate de sintetizare a unui conținut informațional solicitând participarea elevilor în înțelegerea lui adecvată.

O consecință importantă a utilizării metodelor de învățare centrate pe elev o reprezintă necesitatea ca elevii să își asume un înalt grad de responsabilitate în contextul învățării și să își aleagă în mod activ scopurile, precum și să își administreze procesul de învațarea. Ei nu se mai pot baza pe faptul ca profesorul le va spune ce, cum, unde și când să gândească.

Principalele avantaje ale metodelor de învățare centrate pe elev sunt:

- Valorifică gândirea critică/ creativitatea;
- Presupun complementaritate – relații;
- Sistematizează experienţe subiective;
- Presupun colaborare – cercetare comună;

Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente.

În școala tradițională, profesorul deține controlul absolut asupra cunoașterii și, prin aceasta, asupra evenimentelor clasei, apărând astfel și o legătură evidentă între disciplina strictă și adevărul univoc al magistrului care ține clasa în mână. În școala centrată pe elev, profesorul se estompează, doar elevul este miezul problemei.

PLAN DE REMEDIERE SITUAȚIONALĂ

profesor: POSZET CAMELIA MIOARA
CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ NR. 1, ORADEA

Eleva H.L. are acum vârsta de 12 ani, fiind la această şcoală din clasele mici. Copilul a fost părăsit de mamă, în spital, (mama, ulterior decedată), iar tatăl este necunoscut. Din spusele ei a fost foarte afectată de abandonul mamei, acest lucru punându-şi amprenta pe comportamentul ulterior. A fost în plasament, dar nu pentru mult timp. Mai are două surori mai mici care locuiesc în altă localitate, în plasament. Eleva locuieşte în prezent la o casă de tip familial. unde îi place. Ţine foarte mult la ceilalţi copii, de acolo, dar doreşte să îşi vadă surorile şi să stea împreună cu ele.

Diagnostic psihologic: DMM (IQ=58), tulburări de comportament, crize de afect, tulburare hiperkinetică

Copilul are dese momente de frică intense care se declanşază atunci când intră într- un spaţiu mic, înghesuit, aparent fără ieşire, respectiv sala de educaţie fizică, cel mai adesea. Această frică are manifestări diverse:

- transpiraţii
- respiraţie greoaie
- senzaţia de sufocare
- palpitaţii
- durere în piept
- ameţeală
- amorţeli ale degetelor de la mâini şi picioare
- sentimentul că va muri dintr-un moment în altul

Asemenea simptome nu sunt date de diagnosticele pe care le are, ci mai degrabă se datorează evenimentelor din trecut.

Am identificat aceste episoade relatate de ea ca un tip de fobie situațională sau atacuri de panică.

De teama acestor atacuri, eleva a refuzat, la început să intre în sala de sport, deşi i-ar fi plăcut foarte mult. În clasă, în spaţiile deschise şi în alte locaţii se simte confortabil sau are simptome foarte uşoare, care nu o incomodează cu nimic.

Eleva refuză să meargă în sala de educaţie fizică, ascunzându-se sub bancă, în clasă, de frică să nu fie obligată să meargă acolo. Este inutil să o obligi să facă acest lucru pentru că i se citeşte groaza pe faţă şi nu merge nici dacă încerci să o convingi cu metode clasice. Numai ideea de a merge acolo o face să îi apară simptome de atacuri de panică. Această îngrijorare are urmări negative serioase asupra capacităţii sale de a face faţă în clasă.

Comportamentul ei sugereaza “Frica de spatii închise/înghesuite aflate la subsol sau claustrofobia”- o tulburare psihică în care activităţile normale sunt împiedicate parţial sau total din cauza evitării:

- Spatiilor din care ieşirea se face cu greu sau deloc (lifturi, tuneluri, autoturisme, autobuze, avioane).

Motivul acestei evitări este frica de a nu avea un nou atac de panică şi de a nu avea de unde primi ajutor. Dacă nu poate evita aceste situatii, eleva fuge din locul respectiv, fără a ţine cont de nimic, sau dacă este obligată suportă extrem de greu, cu disconfort sau stare de rău accentuată.

Obiective:

- Ameliorarea stărilor de panică în locaţii închise, înghesuite sau la subsol
- Deprinderea unor maniere noi de a face faţă situaţiilor anxiogene
- Deprinderea cu spaţiile de orice fel
- Pentru a-mi atinge obiectivele stabilite voi folosi mai multe metode.

Ca prim pas al recuperării voi folosi **“Tehnica relaxării progresive Jacobson”**, care se bazează pe faptul că starea de anxietate nu poate coexista cu starea de relaxare musculară profundă. Aceasta metodă presupune exerciţii simple şi uşor de efectuat şi care se învaţă într-un timp relativ scurt (3-5zile). Pacientul va învăţa să se relaxeze orientându-şi atenţia asupra anumitor muşchi şi grupe de muşchi, începând din partea inferioară a corpului, de la picioare până la nivelul capului. Pentru ca exerciţiile de relaxare să fie eficiente, în paralel voi învăţa eleva şi exerciţii de respiraţie corectă, relaxantă.

Pentru reducerea anxietăţii voi folosi, de asemenea, **expunerea în vivo**. Ştiind care este problema elevei, respectiv atacurile de panică în locurile închise, înghesuite sau la subsol, aparent fără nicio ieşire, mă voi folosi de faptul că, în sala de educaţie fizică, vor avea loc jocuri şi întreceri sportive cu ocazia Zilei Persoanelor cu dizabilităţi, pe 3 Decembrie. Eleva îşi doreşte foarte mult să participe alături de ceilalţi colegi, dar gândul că va trebui să meargă în sala de sport şi să coboare scările, la subsol, o face să se îngrijoreze. Mă roagă să organizăm în clasă, dar îi explic că nu depinde de mine, pentru că vor participa mai mulţi copii şi nu vor avea loc în sălile de clasă. Numai gândul o face să nu se simtă în siguranţă şi o neliniştește. Ar dori să renunţe dar şi să participe alături de ceilalţi elevi. Totodată le povestesc celorlalţi elevi, astfel încât să fiu sigură că eleva H.L. mă aude, în mod cât mai atractiv, ce jocuri vor fi organizate, cum se vor distra copiii şi premiile pe care le vor câştiga. Nu o oblig, nici măcar nu o rog, ci chiar îi spun că poate rămâne în clasă, dacă vrea. Totuşi sper să o conving că vom merge împreună, spunându-i că-i voi fi alături şi nu i se va întâmpla nimic rău.

Încă de la intrarea pe scări, stările de panică se vor manifesta din nou, dar îi voi atrage atenţia asupra altor aspecte: organizarea, multitudinea şi varietatea întrecerilor, premiile pe care urmează să le câştige. Aceste lucruri îi vor distrage atenţia de la semnele premergătoare atacului de panică, iar pe măsură ce va intra în atmosfera jocului, alături de ceilalţi, eleva va fi mult mai atentă la ceea ce se întâmplă. Discomfortul manifestat la început şi tentaţia de a fugi, pentru a evita situaţia, au fost uşor ameliorate, chiar de la mijlocul activităţilor, prin scăderea vizibilă a gradului de anxietate (eleva care avea manifestări fizice şi verbale a putut să nu mai fie atât de anxioasă). A fost nevoie de mai multe vizite în spații asemănătoare, astfel eleva a căpătat încredere și a mers în sala de sport sau alte locuri închise, și în alte împrejurări, fără a se mai gândi la lucrurile care îi provocau disconfort.

Comportamentul meu ca terapeut:

- În tot acest timp am îndemnat-o să folosească exerciţiile de respiraţie învăţate.
- Am încurajat-o permanent, lăudându-i progresele oricât de mici.
- Nu am încurajat comportamentul de evitare.
- I-am repetat permanent: “Ai mai fost în astfel de locuri şi nu s-a întâmplat nimic. Acum totul e la fel. Nu este nimic periculos.”
- Nu am forţat expunerea la mersul în locul neplăcut.

O altă parte a tratamentului a fost **autoexpunerea.** Împreună cu eleva voi realiza un plan de a merge singură, de câte ori este nevoie de dus prezenţa sau orice alt obiect, în sala de educaţie fizică sau la profesorul de educaţie fizică chiar numai pentru a comunica sau întreba ceva. Astfel a fost pusă în situaţia de a coborî la subsol, motivând-o prin faptul că ar fi singura pe care mă pot baza. Astfel, în urma acestor sarcini pe care i le-am dat şi care o obligă, într-un fel să meargă în locurile de care îi era frică, şi, în acelaşi timp, făcându-i plăcere şi dorindu-şi să fie importantă, eleva va înregistra zilnic progrese, având tot mai mult curaj să meargă singură în diferite locaţii.

VI. Concluzii:

Dacă la început, eleva fugea speriată în clasă şi se ascundea sub bancă atunci când auzea că trebuie să meargă în sala de sport şi prefera chiar să stea singură în clasă, am reuşit cu ajutorul tehnicilor expuse mai sus, să depăşească frica resimţită; atacurile de panică s-au rărit şi au o intensitate mult mai mică, copilul putând să şi le stăpânească mult mai bine, datorită

metodelor folosite. Există şi locuri de care încă se teme. Acestea sunt locurile unde nu a mai fost(stâmte şi înguste). În aceste împrejurări resimte o uşoară încordare, dar, dacă este însoțită, se simte mai în siguranţă, este mai încrezătoare şi are o stimă de sine mai crescută.

Bibliografie:

1. Andre, C., Lelord, F., (2003) *Cum să ne purtăm cu personalităţile dificile*, Editura Trei, Bucureşti
2. Cîrneci, D. (2004). *Demascarea secolului. Ce face din noi creierul. Introducere în neuroştiinţele dezvoltării*, Editura EIKON, Cluj-Napoca
3. Dafinoiu, I., Vargha J.-L. (2005). *Psihoterapii Scurte:. strategii, metode, tehnici*, Editura Polirom, Iaşi.
4. Gîrlaşu-Dimitriu, O. (2004). *Tehnici psihoterapeutice*, Editura Victor, Bucureşti.
5. Holdevici, I. (2000). *Ameliorarea performanţelor individuale prin tehnici de psihoterapie*, Editura Orizonturi, Bucureşti.
6. Holdevici, I. (2000). *Gândirea pozitivă – ghid practic de psihoterapie raţional emotivă şi cognitiv-comportamentală*, Editura Dual Tech, Bucureşti.
7. Holdevici, I. (2003). *Psihoterapia cazurilor dificile; Abordări cognitiv-comportamentale*, Editura Dual Tech, Bucureşti.
8. Holdevici, I. (2005). *Psihoterapia cognitiv comportamentală, managementul stresului pentru un stil de viaţă optim*, Editura Ştiinţelor Medicale, Bucureşti.

Importanţa lecturii în cadrul orelor de limba şi literatura română

Curelaru Ancuța-Irena
Școala Gimnazială,, Înv. Clemența Beșchea,, Căpățânești
Jud. Buzău

„Cartea reflectă ca o oglinda lungul șir de secole ale vieții omenirii, istoria luptei sale pentru existența, pentru un viitor mai luminos, suferintele, bucuriile,infrangerile si biruințele sale toate. Iubiți cartea, ingrijiți-o si citiți mai mult!Cartea ne este prieten credincios, de nadejde!” menționa plastic si convingator G. F.Morozov in lucrarea sa „Cărți prietene”, arătând importanța cărții pentru cititor.În incercarea de a „defini” cartea si lectura ei, cele mai izbutite din punct de vedere metaforic, par cuvintele marelui cronicar Miron Costin:„…*că nu iaste alta și mai frumoasă si mai de folos in* toată *viața omului zabavă decât cetitul cărților.”*

De-a lungul timpului, am căutat mereu răspuns la intrebările care mă frământă ca dascal, ca deschizător de drumuri spre cunoaștere, intrebări precum ar fi: „Insist oare de ajuns în a folosi metode adecvate incât elevii să-și insușească corect limba română?”; „Reușesc să sădesc in sufletul elevilor dragostea pentru citit?” Prin lectura micii scolari devin vrăjiti, purtați pe tărâmul cunoașterii. Datoria mea ca dascăl este să îndrum pașii „tinerelor mlădițe” pe acest drum nou, plin de neprevăzut, să le fac cunoscute muzicalitatea, farmecul deosebit al limbii române prin intermediul lecturii. În afara lecturii nu poate fi concepută azi o cultură sistematică a individului și implicit a societății. Fiecare literat, gânditor al vremurilor trecute și de azi, definește și arată cu multa prisosință influența pe care o exercitaă asupra educării omului, lectura. Dintre numeroasele funcții pe care le indeplineste lectura, cea mai inaltă menire o are cea instructiv- educativă. Drumul lecturii pornește pe întreg procesul de invățământ, de la cel preșcolar la cel post-universitar; altfel spus, „ n-are sfârșit”. Toate cartile bune ne invata cate ceva pe planul stiintei, tehnicii, artelor, moralei, comportamentului, etc. Cine considera ca dupa ce a incheiat procesul de invatamant in scoala, incheie totodata si contactul cu lectura, acela a renuntat la ambitia progresului.

Lectura dirijata sistematic si progresiv in familie, scoala si biblioteca a tuturor cititorilor trebuie sa se faca cu multa grija de cei chemati sa popularizeze si sa dirijeze lectura pentru varstele potrivite. E necesar a fi luate unele masuri organizatorice care sa aiba in vedere, in functie de conditii, aportul familiei alaturi de scoala, de a supraveghea si indruma lectura elevilor. Elevii vor fi orientati spre bibliotecile scolii,sau indrumati sa foloseasca bibliotecile pe care le au acasa. In momentul in care trebuie sa se treaca la trierea cartilor in : recomandabile si nerecomandabile copiilor; in carti daunatoare prin continutul lor, dar si contraindicate din cauza inaccesibilitatii la o anumita varsta, e nevoie de sprijinul celor maturi. Controlul poate fi preventiv (informativ) si documentar. Controlul preventiv asigura continuu informarea dascalului sau a familiei: daca elevul citeste numai ce este indicat la varsta lui si daca citeste cu folos. Controlul documentar da posibilitatea pedagogului sa cunoasca ce citesc anumiti elevi , ce rezultate are lectura asupra educatiei acestora.

Ca profesor la ciclul gimnazial, am constatat ca lectura ii ofera celui ce o parcurge , pe langa satisfactiile pe care le aduce orice fapt de lectura, prilejuri unice de reflexie si de trairi spirituale . Ea indeamna la introspectie, contribuind substantial la formarea si modelarea personalitatii si comportamentului cititorului. La varsta scolara , lectura are un rol hotarat in imbogatirea limbajului prin formarea si dezvoltarea unui vocabular adecvat. Marea varietate a creatiilor artistice apartinand unor genuri si specii literare diferite, evidentieaza receptivitatea copiilor fata de frumos, dorinta lor de cunoastere. Dintre creatiile in proza,basmele si povestile au ramas de-a lungul vremii, operele cele mai indragite de copii. Valoarea lor instructiv_educativa este deosebita, ele aducand o pretioasa contributie la dezvoltarea proceselor de cunoastere, a proceselor afective, la formarea trasaturilor de vointa si caracter, la formarea personalitatii copiilor. Lecturile

care exprima intelepciunea , nazuintele, necazurile, bucuriile poporului, lupta cu fortele naturii, relatiile dintre oameni, ii ajuta pe elevi sa inteleaga compexitatea aspectelor vietii. Prin lecturile care exprima conflicte intre cele doua forte , ale binelui si raului , micii cititori isi formeaza reprezentari si notiuni despre dreptate , cinste, curaj, vitejie, hotarare, perseverenta, harnicie. Elevii vor alege prin aceste lecturi partea dreptatii , adevarului, binelui si vor detesta nedreptatea, lacomia, ingamfarea, minciuna, rautatea. Povestile lecturate au anumite trasaturi specifice, apropiate de realitatea vietii de toate zilele.Aceste lecturi cu valoare educativa contribuie la formarea unei atitudini de combatere a unor manifestari negative din comportamentul oamenilor. Lectura legendelor imbogateste fondul cognitiv si afectiv al copilului. Analiza atenta a structurii legendelor si a personajelor supradimensionate ii ajuta pe elevi sa descifreze mesajul estetic, fondul real al operei, concizia, simplitatea si expresivitatea limbii si stilului, le dezvolta capacitati intelectuale si verbale , trasaturi de vointa si caracter.

În incheiere, daca scoala are ca finalitate instruirea si educarea copilului pentru a deveni un om bine educat si format, aceasta se realizeaza prin cultivarea gustului pentru lectura. Elevul trebuie permanent indrumat spre lectura.

Utilizarea unor metode de predare-invatare-evaluare centrate pe elev

Prof.inv.preşcolar Popa Tatiana
Școala Gimnaziala,comuna Frâncești

Învăţarea centrată pe elev reprezintă o abordare care presupune un stil de învăţare activ şi integrarea programelor de învăţare în funcţie de ritmul propriu de învăţare al elevului.

Pentru a avea cu adevărat elevul în centrul activităţii instructiv-educative, profesorul îndeplineşte roluri cu mult mai nuanţate decât în şcoala tradiţională. În abordarea centrată pe elev, succesul la clasă depinde de competenţele cadrului didactic de a crea oportunităţile optime de învăţare pentru fiecare elev. Astfel, în funcţie de context, în demersul didactic, profesorul acţionează mereu, dar adecvat şi adaptat nevoilor grupului. Metodele de învăţare centrată pe elev fac lecţiile interesante, sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor pe care să fie capabili să le aplice în viaţa reală. În vederea dezvoltării gândirii critice la elevi, trebuie să utilizăm cu precădere unele strategii activ-participative, creative. Acestea nu trebuie rupte de cele tradiţionale, ele marcând un nivel superior în spirala modernizării strategiilor didactice. Dintre metodele moderne specifice învăţării active care pot fi aplicate cu succes şi la orele de istorie fac parte: brainstormingul, metoda mozaicului, metoda cubului, ciorchinele.

Brainstormingul

Brainstormingul este o metodă care ajută la crearea unor idei şi concepte creative şi inovatoare. Pentru un brainstorming eficient, inhibiţiile şi criticile suspendate vor fi puse deoparte. Astfel, exprimarea va deveni liberă şi participanţii la un proces de brainstorming îşi vor spune ideile şi părerile fără teama de a fi respinşi sau criticaţi. Se expune un concept, o idee sau o problemă şi fiecare îşi spune părerea despre cele expuse şi absolut tot ceea ce le trece prin minte, inclusiv idei comice sauinaplicabile.

Mozaicul

Mozaicul sau „metoda grupurilor interdependente“ este o strategie bazată pe învăţarea în echipă. Fiecare elev are o sarcină de studiu în care trebuie să devină *expert*. El are în acelaşi timp şi responsabilitatea transmiterii informaţiilor asimilate celorlalţi colegi.

În cadrul acestei metode, rolul profesorului este mult diminuat, el intervine semnificativ la începutul lecţiei, când împarte elevii în grupurile de lucru şi trasează sarcinile, şi la sfârşitul activităţii, când va prezenta concluziile activităţii. Există mai multe variante ale metodei mozaic, iar noi vom prezenta varianta standard a acestei metode, care se

.

Metoda cubului

Metoda cubului presupune explorarea unui subiect, a unei situaţii din mai multe perspective, permiţând abordarea complexă şi integratoare a unei teme.

Sunt recomandate următoarele etape:

Realizarea unui cub pe ale cărui feţe sunt scrise cuvintele: *Programele revoluţiei de la 1848, Problema socială, Problema politică, Problema naţională, Forţe participante, Personalităţi;*

Anunţarea temei, subiectului pus în discuţie.

Împărţirea clasei în 6 grupe, fiecare dintre ele examinând tema din perspectiva cerinţei de pe una din feţele cubului:

4.Ciorchinele

Deşi este o variantă mai simplă a brainstormingului, ***ciorchinele*** este o metodă care presupune identificarea unor conexiuni logice între idei, poate fi folosită cu succes atât la începutul unei lecţii pentru reactualizarea cunoştinţelor predate anterior, cât şi în cazul lecţiilor de sinteză, de recapitulare, de sistematizare a cunoştinţelor. *Ciorchinele* este o tehnică de căutare a căilor de acces spre propriile cunoştinţe, evidenţiind modul de a înţelege o anumită temă, un anumit conţinut. *Ciorchinele* reprezintă o tehnică eficientă de predare şi învăţare care încurajează elevii să gândească liber şi deschis.

Evaluarea ne permite să ne pronunţăm “asupra stării unui fapt, proces la un anumit moment, din perspectiva informaţiilor pe care la culegem cu ajutorul unui instrument care ne permite să măsurăm în raport cu o anumită normă la care ne raportăm” (Etienne Brunswic).

În sens larg, prin strategie se înţelege ansamblul de acţiuni întreprinse într-o organizaţie (militară, economică, educaţională etc.) pentru atingerea obiectivelor stabilite pe termen lung sau mediu.

Strategia vizează asigurarea şi pregătirea resurselor umane şi materiale, probleme de planificare şi organizare a muncii, de cooperare în cadrul organizaţiei sau cu alte organizaţii etc., potrivit funcţiilor managementului modern, toate acestea avînd însă un caracter anticipativ, cu bătaie lungă, deci un pronunţat spirit de previziune.

Aşadar, a stabili o strategie de evaluare în învăţământ echivalează cu a fixa când evaluezi, sub ce formă, cu ce metode şi mijloace, cum valorifici informaţiile obţinute etc. Desigur, în final, în funcţie de concluziile desprinse, elevul îşi va modifica strategia de învăţare, profesorul pe cea de predare iar directorul strategia managerială.

Strategia de evaluare denotă modul de integrare a acţiunii de evaluare (realizabilă prin operaţiile de măsurare-apreciere-decizie) în structura de funcţionare a activităţii didactice/ educative. Conceptul de strategie de evaluare reflectă tendinţa de extindere a acţiunilor evaluative: de la verificările tradiţionale la evaluarea proceselor şi condiţiilor de desfăşurare a activităţii didactice, a situaţiilor de instruire/învăţare.

Evaluarea este realizată întotdeauna cu un anumit scop. Diversitatea situaţiilor educative, precum şi spectrul larg de obiective presupun aplicarea unor variate strategii de evaluare, în unele cazuri apare necesitatea de a compara performanţele elevilor; în altele - de a determina nivelul achiziţiilor elevului în raport cu un obiectiv fixat. Există situaţii în care se impune identificarea abilităţii elevilor de a executa acţiuni necesare pentru rezolvarea unei probleme specifice; în alte situaţii se urmăreşte obţinerea unor informaţii generale despre performanţe în contextul dezvoltării preconizate şi al devierilor posibile.

METODE INTERACTIVE DE CUNOAȘTERE A ELEVIOR

Prof. Epure Ilona-Mădălina
Liceul Teoretic „Constantin Brâncoveanu”, Dăbuleni, Dolj

TITLUL: STIMA DE SINE

DURATA: 1 ORĂ

METODE: EXERCIȚIUL, POBLEMATIZAREA, DEBRIEFING

MATERIALE NECESARE: FIȘE DE LUCRU, MATERIAL PPT „CELE CINCI MINGI”, FIȘE DE EVALUARE

➢Dimensiunea evaluativă a imaginii de sine şi se referă la modul în care ne considerăm ca persoane în raport cu propriile aşteptări şi cu ceilalţi;

➢evaluarea imaginii de sine diferă radical de evaluarea comportamentelor;

➢ eşecul adulţilor în a diferenţia între comportament şi persoană au frecvent drept consecinţă formarea unei stime de sine scăzute;

➢ perceperea unui eşec ca simptom al lipsei de valoare este nu doar injustă, ci şi foarte dăunătoare persoanei. Valoarea unei persoane nu decurge din performanţele realizate de aceasta într-un anumit domeniu, ci din ansamblul tuturor comportamentelor, acţiunilor şi potenţialităţilor sale trecute, prezente şi viitoare pe toate palierele vieţii. Un elev poate avea note mici la şcoală însă să fie în acelaşi timp o persoana altruistă, respectoasă şi săritoare, trăsături pentru care merită respectul nostru.

Exercițiu

Elevii extrag dintr−un plic caracteristici ale persoanelor cu stimă de sine scăzută sau ridicată şi le distribuie pe cele două panouri de flip chart.

Persoane cu stimă de sine ridicată:

- interpretează situaţiile noi ca fiind provocatoare, nu ameninţătoare;
- preferă independenţa;
- îşi asumă responsabilităţi;
- se implică în rezolvarea unor sarcini noi şi le rezolvă fără probleme;
- îşi exprimă adecvat emoţiile pozitive şi pe cele negative;
- îşi asumă consecinţele acţiunilor;
- sunt mândre de realizările lor;
- oferă/cer ajutor.

Persoane cu stimă de sine scăzută:

- sunt nemulţumite de persoana lor în general (fizic, intelectual, aptitudinal etc.);
- evită responsabilităţile sau sarcinile noi;
- se simt lipsite de valoare;
- refuză să îşi asume consecinţele faptelor lor;
- manifestă toleranţa scăzută la frustrare;
- manifestă rezistenţă scăzută la presiunile negative ale grupului;
- îşi exprimă într-o manieră neadecvată emoţiile sau şi le neagă;

- consideră manifestarea emoţiilor o dovadă de slăbiciune;
- îi blamează pe ceilalţi pentru nerealizările lor;
- manifestă agresivitate.

Exerciţiu Se cere elevilor să completeze,în scris,propoziţiile din fişele individuale, pentru a afla nivelul stimei de sine. La ultima întrebare răspunsul va fi afirmativ sau negativ.

Completaţi următoarele propoziţiii lacunare !

1.Dacă lumea ar fi un cer infinit , mi−ar plăcea să fiu.....

2.Dacă lumea ar fi un ocean fără sfârşit , mi−ar plăcea să fiu.....

3.Dacă lumea ar fi un imens deşert de nisip sub un soare torid , mi−ar plăcea să fiu.....

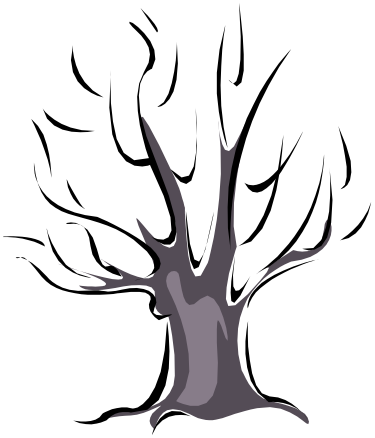
4.Dacă lumea ar fi un enorm arbore, mi−ar plăcea să fiu.....

5.Dacă lumea ar fi exact aşa cum pare că este, ţi−ar plăcea să rămâi aşa cum eşti ?

Se prezintă materialul ″Cele cinci mingi″ , material realizat în Power Point şi preluat de pe www.didactic.ro, ce are menirea de a le spori încrederea în propia persoană.

Debriefing (analiza activităţii, experienţele dobândite şi aplicabilitatea lor)

Se va completa următoarea fişă de evaluare :

Fiecare elev va lipi câte un postit în formă de frunză : pe ramuri dacă i-a plăcut lecţia sau lângă rădăcina copacului dacă nu i-a plăcut lecţia.

Educaţia incluzivă

Prof. Iancu Claudia
Liceul Tehnologic “ Aurel Vlaicu”, Galaţi

Despre educaţie s-a vorbit şi se vorbeşte mult şi, totuşi, nu este suficient.Dacă dorim să intervenim în favoarea copiilor, trebuie să le oferim tuturor o educaţie de calitate şi, în mod deosebit, celor cu cerinţe educative speciale: o educaţie de calitate pentru toţi într-o şcoală pentru toţi.Lumea contemporană este tot mai dinamică, influenţând politicul, economicul, socialul. Printre primele sectoare sociale afectate de aceste schimbări de durată a fost şi rămâne învăţământul, îndeosebi cel pentru copiii cu cerinţe educative speciale –o problemă cronică a sistemului educaţional, care nu poate răspunde exigenţelor speciale din motive obiective şi subiective. De altfel problematica persoanelor cu nevoi speciale, a celor cu dizabilităţi este una cu ramificaţii puternice în toate sferele societăţii, nu doar în domeniul educaţiei. În acest sens discursurile la toate nivelurile sociale şi politice vizează aspecte legate de egalitate pentru toţi oamenii, acces egal la resursele societăţii, fie ele de natură materială sau nu. Incluziunea nueste un concept sterp, aplicat doar la mediul şcolar. Din contră, problematica incluziunii, a diversităţii, este o sursă fecundă de politici, dezbateri şi acţiune socială. În principal una din dezideratele acestor politici este aceea de a asigura o schimbare durabilă la nivel de societate faţă de persoanele cu dizabilităţi, schimbare care să se integreze în mai larga cerinţă a acceptării şi promovării diversităţii. Este de netăgăduit că persoanele cu dizabilităţi sunt într-o poziţie de mare vulnerabilitate socială, vulnerabilitate ridicată de-o parte de situaţia lor specifică de persoană cu dizabilităţi dar pe de altă parte şi de reacţia şi modul în care societatea tratează aceste persoane. Iată graniţele şi condiţiile care afectează viaţa acestor persoane, graniţe şi condiţii care trebuie adresate de către politicile şi strategiile de creştere a incluziunii sociale. Şcoala, prin misiunea ei de instituţie formatoare de personalităţi, alături de misiunea de a transmite bagajul de cunoştinţe ale unei societăţi, este un mediu care este prioritar pentru începerea şi implementarea politicii incluzive. Să ne gândim doar la perioada pe care un copil o petrece în şcoală. Aceşti ani pot fi marcaţi de segregare, de excluziune sau pot fi marcaţi de efortul de a adaptametodele, tehnicile şi instrumentele de care dispune educatorul pentru a facilita integrarea copiilor cu cerinţe educaţionale speciale în mijlocul copiilor fără CES.

Efectele pozitive ale unui astfel de efort pot fi surprinse prin apelul la doar un singuraspect –dizabilitatea nu este o stare care se dobândeşte doar prin naştere. Ca urmare a unor situaţii de viaţă negative oricine poate să ajungă în această stare. Tocmai de aceea, exercitarea abilităţii de a accepta că toţi suntem diferiţi şi a abilităţiide a accepta că nu există standarde unice de evaluare a valorii absolute a unei persoane este un exerciţiu cu valoare pe viaţă pentru elevi, viitori cetăţeni. Trecând de la discuţia asupra beneficiilor educaţiei incluzive şi a locului ei în cadrul politicilor generale privind incluziunea este bine să accentuăm faptul că vorbim de un proces, şi nu de un fapt. Această trecere a societăţii în general şi a şcolii în special către acceptarea 20diversităţii şi educaţia incluzivă este o procesualitate, nu se poate întâmpla peste noapte. Din acest motiv este important să privim şi la mecanismele prin care acest proces este facilitat sau din contră, întâmpină rezistenţe din partea actorilor câmpului social / educaţional.

Conceptul central al educaţiei incluzive este ideea de dizabilitate, ideea de cerinţe educaţionale speciale, şi chiar cea de handicap. Toate aceste idei se referă în esenţă la situaţia în care un individ prezintă afecţiuni ale uneia sau a mai multor funcţii esenţiale pentru funcţionarea normală, ca membru al comunităţii în care trăieşte. Această afectare este de natură să diminueze libertatea de mişcare, de expresie sau de acţiune a persoanei. De asemenea, pentru a circumscrie corect şi larg acest domeniu al educaţiei incluzive este important să definim şi să înţelegem relaţia existentă între deficienţă -incapacitate –handicap. De asemenea în această relaţie de interdependenţă continuă se impun termeni ca: „cerinţă

educativă specială”, „educaţie specială”, „reabilitare”, „abilitare -reabilitare”, „recuperare”, „educaţie şi şcoală incluzivă”, „normalizare”, „normalitate şi anormalitate”.Persoana cu dizabilităţi este persoana care prezintă o serie de deficienţe de natură: intelectuală, senzorială, fizică, psihică, comportamentală sau de limbaj precum şi persoanele aflate în situaţii de risc datorită mediului în care trăiesc, resurse insuficiente de subzistenţă sau prezintă boli cronice degenerative care afectează integritatea lor: biologică, fiziologică

Cerinţele educaţionale speciale (CES)Termenul de cerinţe educative speciale (CES) s-a încetăţenit în ultimii ani şi a dobândit o largă circulaţie, îndeosebi după publicarea documentelor elaborate de Conferinţa mondială în problemele educaţiei speciale, desfăşurată între 7-10 iunie 1994 în oraşul Salamanca, Spania, cu genericul „Acces şi calitate”.Conceptul sus menţionat a fost preluat de „Legea Învăţământului” din România şi, de asemenea, de „Regulamentul de organizare a învăţământului special”. O formulă alternativă, utilizată, uneori, este acea de „cerinţă / nevoie specială”, sintagmă a cărei sferă semantică este însă adeseori mai extinsă -incluzând pe lângă copiii cu deficienţe sau cu tulburări de învăţare şi copiii din mediile sociale şi familiile defavorizate, copiii delincvenţi sau, uneori, copiii din anumite grupuri etnice.Specialistul în psihopedagogie specială trebuie să facă distincţia dintre noţiunea de deficienţă / handicap şi cea de cerinţe educative speciale, aceasta din urmă având o sferă de cuprindere mai largă. Ele revendică o reformă majoră a şcolii obişnuite şi vizează elevii care întâmpină dificultăţiîn şcoală, nu numai pe cei cu handicap. În această interpretare sintagma cerinţe educative speciale desemnează:necesităţile educaţionale complementare obiectivelor generale ale educaţiei şi învăţământului;educaţie adaptată particularităţilor individualeşi caracteristicilor unei anumite deficienţe de învăţare;intervenţie specifică (prin reabilitare/recuperare).Educaţia specialăExpresia de “educaţie specială” este folosită din ce în ce mai des în locul celei de “învăţământ special”. Învăţământul special se referă la educarea copiilor cu deficienţe prin intermediul unor instituţii şcolare speciale, de regulă separate de celelalte unităţi şcolare.

Şcoala incluzivă este maximal cuprinzătoare în ceea ce priveşte diversitatea elevilor ei, mergând de la deficienţii cu cele mai severe probleme, acceptând fără rezerve şi indivizii cu deficienţe comportamentale oricât de grave, ajungând până la a include în procesul instructiv-educativ, şi elevii supradotaţi, pe care îi valorizează în consecinţă, ceea ce nu face şcoala integrată. Şcoala incluzivă este total incompatibilă cu şcoala specială, pe care practic o dezafectează, nemaifiind posibilă coexistenţa, cu atât mai mult colaborarea cu aceasta, cum se întâmpla cu şcoala integrată, încă dispusă la asemenea concesii.Dificultăţile de învăţareCu referire la tematica educaţiei incluzive este necesar să abordăm şi problema dificultăţilor de învăţare şi a clasificării acestora. Problematica dificultăţilor de învăţare este o nouă perspectivă aeducaţiei speciale (Vrăşmaş, E, 1998). Principalele tulburări întâlnite în mod frecvent la elevii cu deficienţe de învăţare sunt următoarele:

- Deficienţe de atenţie: din cauza acestora elevii nu se pot concentra asupra lecţiei;
- Deficienţe de motricitate generală şi fină:elevii întâmpină dificultăţi de coordonarea spaţială a motricităţii
- Dificultăţi în prelucrarea informaţiilor perceptive auditive şi vizuale: mulţi elevi au greutăţi de recunoaştere a sunetelor limbii, dar recunosc uşor litereleşi cuvintele scrise;
- Lipsuri în dezvoltarea unor strategii cognitive de învăţare: unii elevi sunt incapabili să-şi organizeze activitatea de studiu şi sunt lipsiţi de un stil propiu de învăţare;
- Tulburări ale limbajului oral: sunt legate de recepţie, nedezvoltarea vocabularului, slaba componentă lingvistică şi prezenţa deficienţelor de limbaj;
- Dificultăţi de citire: principalele greutăţi sunt legate de recunoaşterea, decodificarea şi înţelegerea cuvintelor citite;
- Dificultăţi de scriere: sunt manifestate prin greutăţi în realizarea unor sarcini ce solicită activităţi de scris;

- Dificultăţi în realizarea activităţilor matematice:concretizate prin slaba însuşire a simbolurilor şi calculul matematic, precum şi a noţiunilor spaţiale şi temporale folosite la această disciplină. (Popovici, 1998)

Parteneriatul în predare reprezintă un mijloc de asistenţă acordată profesorilor de alţi profesori atunci când se introduc metode de lucru noi. Partener în predare poate fi un coleg de aceeaşi specialitate, cu o experienţă educativă mai bogată, acest jucând rolul de îndrumător, sau un coleg cu o altă specializare, de preferinţă una înrudită. (Neamţu, Gherguţ, 2000. p.157)Colaborarea în predare Colaborarea în predare este un mod eficient de sprijinire a educatorilor care lucrează cu copii cu CES. Pentru a crea condiţii de învăţare eficientă pentru toţi elevii, prezenţa în clasă a unor persoane care să lucreze împreună cu profesorul poate fi deosebit de utilă. Învăţarea în condiţiile educaţiei incluziveStrategiile educaţiei incluzive valorifică atât metodologia din educaţia modernă cât şi ansamblul de metode procedeele şi mijloace adiţionale prin adaptarea lor la cerinţele şi nevoile speciale ale copiilor integraţi în învăţământul de masă,cât şi prin adaptarea lor la contextul instructiv educativ.Învăţarea la copii cu CES, ca proces de achiziţie de noi cunoştinţe şi de formare de capacităţi cognitive este mult mai eficientă dacă se realizează în grupuri mici ,dacă este activ-participantă, cooperativă , partenerială şi implicantă la maximum posibil. Strategiile educaţiei incluzive sunt strategii de microgrup, îndeplinind toate condiţiile enumerate anterior. În ceea ce priveşte învăţarea , educaţia incluzivă valorifică studiile, cercetările ,concluziile semnificative precum şi teoriile moderne asupra învăţării

Bibliografie

Avramescu, M. D., (2002), Defectologie şi logopedie, Editura Fundaţiei România de mâine, Bucureşti

Bîrzea, C., (1995), Arta şi ştiinţa educaţiei, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti

Buica, C., (2002) “Principiul normalizării. Formarea atitudinilor pozitive ale personalului didactic privind integrarea copiilor în dificultate” în “Integrarea şcolarã a copilului în dificultate / cu nevoi speciale: ghid pentru directorul de şcoalã”, Bucureşti,

CRIPS / RENINCO / FSLI, 2002Carantina ,D,(1998)Intergrarea scolara a copilului cu handicap fizic,in Educatia intergrata a copiilor cu handicap,UNICEF&RENINCO

Cerghit, I., Neacşu, I., Negreţ-Dobridor, I., Pânişoară, I., O., (2001) Prelegeri

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAŢIONAL
SNAC

Prof. Boitor Doina
Liceul Tehnologic Agricol„Alexiu Berinde”

Moto: „Bucuria de a dărui, e nevoia noastră de a simți bucuria în ochii celuilalt”
Mariana Fulg

ARGUMENT

Voluntariatul este o activitate ce poate dezvolta armonios personalitatea unui elev care învaţă să fie bun fără a aştepta vreo recompensă materială. Implicat în activităţi de voluntariat, elevului i se oferă de fapt şansa descoperirii propriilor abilităţi şi dobândirea altora, beneficiile calităţii de a fi voluntar fiind numeroase. voluntariat, dezvoltă, personalitatea, altruism.

Din fericire, ideea de voluntariat prinde contur în ţara noastră. Există o tendinţă crescândă din partea tinerilor de a se implica în activităţi de voluntariat care îi provoacă să se implice activ în societate. Altruismul este şi trebuie să fie trăsătura principală a voluntarului, dorinţa de a sprijini pe cei din jur, de a se implica în problemele comunităţii fiind motivaţia unui tânăr de a deveni preocupat a ajuta fără recompense materiale.

Voluntariatul înseamnă, în primul rând, interacţiune cu oameni care au aceleaşi aşteptări şi care se raportează la aceeaşi grilă de apreciere, fapt care ajută copilul să se descopere, să se regăsească şi, astfel, să construiască împreună un sistem de valori cu ajutorul căruia să intervină pentru a schimba radical o situaţie. Prin această activitate copilului i se oferă şansa să-şi descopere propriile abilităţi, dar şi să dobândească altele.

Prin acest proiect ne propunem să eliminăm barierele care împiedică sau limitează integrarea și participarea efectivă și responsabilă a persoanelor cu dizabilități la viața socială, în condiții de respect al drepturilor și libertăților cetățenești, în condiții de egalitate de șanse și nediscriminare în raport cu ceilalți membri ai comunității.

Scopul proiectului:

Conștientizarea copiilor din învățământul de masă că, în ciuda diferențelor dintre ei și copiii cu CES, copiii cu dificultăți de învățare sau defavorizați de condițiile sociale, aceștia din urmă pot dovedi că sunt capabili de fapte și gânduri frumoase, că știu, că pot, că simt și că, de asemenea, merită cunoscuți, apreciați, tratați cu înțelegere și respect, acordându-li-se astfel drepturi și șanse egale tuturor în procesul de integrare socială și educațională. Reducerea marginalizării copiilor cu CES, cu dificultăţi de învăţare, precum şi la schimbarea mentalităţilor şi atitudinii elevilor, cadrelor didactice faţă de aceştia; mijlocirea de către elevii din şcoala de masă a unei bune integrări sociale a elevilor cu CES prin implicare directă în formarea autonomiei personale a acestora.

Obiective generale

O.1. Stimularea mentală, antrenarea fizică, integrarea socială şi dezvoltarea mai amplă a deprinderilor de dezvoltare a abilităţilor copiilor cu nevoi speciale prin activităţi creative de imaginaţie, sportive, cultural-artistice şi de abilitate practică;

O.2. Realizarea educaţiei pentu toleranţă, promovarea înţelegerii şi a receptivităţii faţă de calităţile şi defectele celorlalţi, formarea calităţilor de cooperare , etc;

O.3. Includerea, în mod direct, a copiilor cu nevoi speciale în comunitatea locală;
O.4. Stabilirea unor raporturi afective, pozitive între membrii grupurilor de elevi proveniţi de la şcoala de masă cu programe şcolare diferite şi cei din învăţământul special, pentru ai ajuta pe cei din urmă în procesul de formare a autonomiei personale;
O.5. Încurajarea elevilor din învăţământul de masă şi a cadrelor didactice de a se dedica activităţilor de voluntariat desfăşurate cu copii cu nevoi speciale şi în afara prezentului program partenerial, în scopul susţinerii procesului de integrare socială şi dezvoltare educaţională.

Descrierea grupului ţintă căruia i se adresează proiectul:
Grupul țintă căruia i se adresează proiectul este format din:

- elevii voluntari din școlile partenere;
- cadre didactice voluntare din școlile partenere
- părinți voluntari aparținând comunităților școlilor partenere

Beneficiarii proiectului

- elevii provenind din învățământ de masă și elevi cu CES sau cu dificultăți din cadrul Liceului Tehnologic Agricol “Alexiu Berinde” Seini;
- elevii cu CES de la C.S.E.I. Baia Mare
- părinţii
- cadrele didactice

Resurse umane:

- cadre didactice;
- elevi ai LiceuluiTehnologic Agricol “Alexiu Berinde” Seini
- elevii cu cerințe educaționale speciale și care provin din medii dezavantajate de la Liceul Tehnologic Agricol “Alexiu Berinde” Seini
- elevii cu CES din învățământul special - CSEI Baia Mare
- părinţii elevilor;

ETAPE:

1. Popularizarea proiectului în rândul cadrelor didactice şi elevilor;
2. Întâlnirea lunară a membrilor echipei de proiect privind monitorizarea proiectului;
3. Derularea activităţilor în scopul reducerii marginalizării copiilor cu CES, cu dificultăţi de învăţare
4. Reevaluarea proiectului la nivel de unități școlare partenere;
5. Diseminarea informaţiilor.

Activităţi

ACTIVITĂȚI DERULATE	DESCRIERE	CALENDAR	RESPONSABILI
„Popularizarea proiectului”	Popularizarea proiectului în rândul elevilor şi cadrelor didactice, selecționarea grupului de voluntari	Octombrie 2022	Echipa de proiect
„Săptămâna legumelor și fructelor donate”	Implicarea elevilor și cadrelor didactice voluntare în colectarea și dăruirea de fructe și legume copiilor de la CSEI Baia Mare	Noiembrie 2022	Echipa de proiect Diriginţi
„Bucuria de a dărui” ***„Colinde din suflet de copil”***	Realizarea de decorațiuni pentru Bradul de Crăciun al celor două școli partenere Colindul copiilor de le Liceul Tehnologic Agricol Alexiu Berinde Seini pentru elevii de la CSEI Baia Mare	Decembrie 2022	Echipa de proiect Diriginţi
„Ce stiu eu...ce ști tu...ce putem face impreună?!”	Activitate de realizare de flori, felicitări, tablouri în tehnica origami, quilling împreună cu elevii de la CSEI Baia Mare	Ianuarie 2022	Echipa de proiect Diriginţi
„Scrisoare prietenului meu”	Scrierea de scrisori adresate unui prieten din școala parteneră	Februarie 2022	Echipa de proiect Diriginţi
„Primăvara începe cu un mărțișor”	Confectionarea de mărțișoare pentru elevele și	Martie 2022	Echipa de proiect Diriginţi
„Paștele văzut prin ochi de copil”	Manifestări din zonă cu ocazia Sărbătorilor de Paște; realizare felicitări, încondeiere ouă	Aprilie 2022	Echipa de proiect Diriginţi
„Noi suntem la fel”	Vizita elevilor de la CSEI la L.T.A ,,Alexiu Berinde cu ocazia Târgului expozițional realizat în cadrul proiectului ,,Agricultura ecologică-punte intre trecut și viitor	Mai 2022	Echipa de proiect Voluntari
„Împreună, am reușit!”	Activităţi de diseminare a rezultatelor proiectului	Iunie 2022	Echipa de proiect

Descrierea activităților

Activitatea 1

a.Titlul activității : ,,Popularizarea proiectului”

b.Data/perioada de desfășurare: octombrie 2022

c.Locul desfășurării: în fiecare școală parteneră

d. Participanți: cadre didactice dornice să desfășoare activități de voluntariat, reprezentanți ai elevilor în vederea selecționării grupului de voluntari la nivelul fiecărei școli, diriginți, părinți.

e. Descrierea pe scurt a activității:

Coordonatorii principali ai proiectului din fiecare școală vor organiza câteo întrunire, în vederea selecționării voluntarilor Activitatea se va desfășura sub formă de dezbatere, fiind precizate scopul și obiectivele Strategiei Naționale de Acțiune Comunitară, beneficiile activităţilor de voluntariat atât asupra beneficiarilor cât şi asupra voluntarilor, principalele

activități care le vor incita interesul pe parcursul derulării acestui program. În prealabil, la orele de diriginție/educație civică se vor purta discuții pe această temă.

Activitatea 2

a.Titlul activității : ***„Săptămâna legumelor și fructelor donate”***

b.Data/perioada de desfășurare: 21-25 noiembrie 2022

c. Locul desfășurării: în fiecare școală parteneră

d. Participanți: cadre didactice dornice să desfășoare activități de voluntariat, elevi, părinți de la Liceul Tehnologic Agricol „Alexiu Berinde".

e.Descrierea pe scurt a activității:

Coordonatorii proiectului de la Liceul Tehnologic Agricol „Alexiu Berinde”, prin intermediul diriginților, vor prezenta elevilor activitatea privind colectarea legumelor și fructelor ce urmează apoi a fi donate elevilor de la CSEI Baia Mare. Fructele și legumele colectate, vor fi ambalate în cutii și donate apoi coordonatorilor de proiect din școala parteneră, pentru a fi distribuite elevilor.

Activitatea 3

a.Titlul activității : ***„Bucuria de a dărui”- „Colinde din suflet de copil”***

b. Data/perioada de desfășurare: 19-23.12.2022

c. Locul desfășurării: în școlile partenere ale proiectului

d. Participanți: cadre didactice, elevi, părinți de la Liceul Tehnologic Agricol „Alexiu Berinde".

E .Descrierea pe scurt a activității: In urma anunțului făcut de către un grup de elevi voluntary în fiecare clasă, elevii doritori vor participa la „Atelierul de creații”, unde împreună cu profesorii voluntari vor confecționa decorațiuni pentru bradul de Crăciun. În săptămâna 19-23.12.2022, corul de copii ai liceului, v-a susține un concert de colinde pentru elevii cu cerințe speciale de la CSEI-Baia Mare și vor împodobi bradul de Crăciun împreună, cu decorațiunile confecționate de elevi.

Activitatea 4

a. Titlul activității : *„Ce știu eu...ce știi tu...ce putem face împreună?!”*

b. Data/perioada de desfășurare: ianuarie 2023

c. Locul desfășurării: în școlile partenere ale proiectului

d. Participanți: cadre didactice, elevi, părinți de la Liceul Tehnologic Agricol „Alexiu Berinde" și CSEI – Baia Mare

e. Descrierea pe scurt a activității: Activitatea se va desfășura sub forma unui atelier de lucru, la una din cele două școli partenere unde elevii voluntari vor realize împreună flori, felicitări, tablouri în tehnica origami și quilling și vor realize o expoziție a lucrărilor realizate.

Activitatea 5

a. Titlul activității : *„Scrisoare prietenului meu”*

b. Data/perioada de desfășurare: ianuarie 2023

c. Locul desfășurării: în școlile partenere ale proiectului

d. Participanți: cadre didactice, elevi voluntari de la Liceul Tehnologic Agricol „Alexiu Berinde" și CSEI – Baia Mare

e. Descrierea pe scurt a activității: Activitatea se va desfășura de către elevii care doresc să împărtășească prin intermediul unei scrisori câteva gânduri bune celui mai bun prieten.

Activitatea 6

a. Titlul activității : ***„Primăvara începe cu un mărțișor”***

b. Data/perioada de desfășurare: ianuarie 2023

c. Locul desfășurării: în școlile partenere ale proiectului

d. Participanți: cadre didactice, elevi, părinți voluntari de la Liceul Tehnologic Agricol „Alexiu Berinde" și CSEI – Baia Mare

e.Descrierea pe scurt a activității: Activitatea se va desfășura sub forma unui atelier de lucru la una din cele două școli partenere unde elevii voluntari vor realize împreună flori, felicitări, tablouri în tehnica origami și quilling.

Activitatea 7

a. Titlul activității : ***„Paștele văzut prin ochi de copil”***

b. Data/perioada de desfășurare: aprilie 20232023

c. Locul desfășurării: în școlile partenere ale proiectului

d. Participanți: cadre didactice, elevi, părinți voluntari de la Liceul Tehnologic Agricol „Alexiu Berinde" și CSEI – Baia Mare

e.Descrierea pe scurt a activității: Activitatea se va desfășura sub forma unui atelier de lucru la una din cele două școli partenere unde elevii voluntari vor realiza împreună ouă încondeiate, felicitări de Paște și desene cu tema „Paștele văzut prin ochi de copil”

REZULTATE AȘTEPTATE

- creșterea calității învățământului prin integrarea cu succes a elevilor cu CES și a celor proveniți din medii dezavantajate;
- îmbunătățirea stimei de sine și îmbunătățirea imaginii elevilor cu CES și a celor cu dificultăți de învățare în viziunea colegilor și cadrelor didactice;
- dezvoltarea abilităților de muncă în echipă și de comunicare

EVALUAREA PROIECTULUI:

-aplicarea de chestionare de satisfacție;
- mediatizare în mass-media;
- monitorizare.

DIFERIȚI DAR TOTUȘI EGALI!

BILITZ VERGINICA-VERONICA
LICEUL TEORETIC „NICOLAE IORGA”, BRĂILA

Întregul act educațional este guvernat de legea educației care stă la baza tuturor procedurilor, planificărilor și metodelor de predare indiferent de disciplină iar la baza legii educației stau principiile care guvernează activitatea oricărei unități de învățământ din țara noastră : O parte dintre aceste principii elecvente pentru tema adusă în dezbatere sunt următoarele:

a) principiul echităţii - în baza căruia accesul la învăţare se realizează fără discriminare;

b) principiul calităţii - în baza căruia activităţile de învăţământ se raportează la standarde de referinţă şi la bune practici naţionale şi internaţionale

c) principiul relevanţei - în baza căruia educaţia răspunde nevoilor de dezvoltare personală şi social-economice;

d) principiul eficienţei - în baza căruia se urmăreşte obţinerea de rezultate educaţionale maxime, prin gestionarea resurselor existente;

g) principiul garantării identităţii culturale a tuturor cetăţenilor români și dialogului intercultural;

h) principiul asumării, promovării și păstrării identităţii naţionale şi a valorilor culturale ale poporului român;

i) principiul recunoaşterii și garantării drepturilor persoanelor aparţinând minorităţilor naţionale, dreptul la păstrarea, la dezvoltarea și la exprimarea identităţii lor etnice,culturale, lingvistice și religioase;

j) principiul asigurării egalităţii de şanse;

l) principiul libertăţii de gândire și al independenţei faţă de ideologii, dogme religioase şi doctrine politice;

m) principiul incluziunii sociale;

n) principiul centrării educaţiei pe beneficiarii acesteia;

o) principiul participării și responsabilităţii părinţilor;

p) principiul promovării educaţiei pentru sănătate, inclusiv prin educaţia fizică și prin practicarea activităţilor sportive;

q) principiul organizării învăţământului confesional potrivit cerinţelor specifice fiecărui cult recunoscut;

r) principiul fundamentării deciziilor pe dialog și consultare;

s) principiul respectării dreptului la opinie al elevului ca beneficiar direct al sistemului de învăţământ.

Acestea sunt o parte dintre principiile care guvernează întregul act educațional dar la baza cărora stă ideea de egalitate de șanse atât pentru educație cît și pentru societate deoarece bazele societății se pun încă de la școală. Când ne gandim la egalitate facem referire la faptul că unii elevi apartțin unor etnii diferite, au religii diferite, au cerințe educaționale speciale și acest aspect presupune realizarea unui curriculum adaptat și personalizat în funcție de capacitatea intelectuală a fiecăruia dar și de nevoile pe care le are.-învățământ la domiciliu din cauza unor probleme locomotorii etc. Foarte mult s-a pus accent pe egalitatea de șanse sau mai bine zis s-a adus în discuție acest aspect atunci când actul educațional s-a desfășurat în mediul on line și nu aveau acces la internet toți elevii dar se putea spune același lucru și despre profesori de aceea discuțiile au fost pe marginea egalității de șanse dar s-a adus în discuție foarte ușor și aspectul discriminării. Egalitatea de șanse înseamnă a trata principalii beneficiari ai educației, adică elevii, în mod corect, fără prejudecăți, dar și a crea condițiile care să încurajeze, să aprecieze diversitatea și să promoveze demnitatea în mediul școlar dar și în societate. Conceptul de egalitate de șanse s-a dezvoltat în contextul transformărilor sociale, culturale și economice specifice secolului

al XX-lea, fiind corelat cu o serie de alte concepte, importante în contextul promovării drepturilor omului şi a principiilor moderne privind dezvoltarea economico-socială. În primul rând, educația influențează în mod semnificativ șansele vieții unei persoane în ceea ce privește parcursul carierei, pregătirea cetățeniei democratice și dezvoltarea generală a omului.

Egalitatea şanselor semnifică, în fapt, oferirea de opţiuni multiple pentru capacităţi şi aptitudini diferite, „o educaţie pentru toţi şi pentru fiecare”, o educaţie deschisă pentru toate persoanele, indiferent de vârstă şi condiţii socio-economice, dar şi o educaţie pentru fiecare, în funcţie de nevoile sale specifice – evitându-se omogenizarea şi încurajându-se diversitatea – care să creeze premisele egalităţii şanselor de acces în viaţa socială. Există o multitudine de metode atractive de a angrena elevii în activități care au ca scop sublinierea faptului că deși suntem diferiți suntem de fapt egali deoarece nu vom ști niciodată ce șansă are fiecare în parcursul său educațional. Ceea ce noi pedagogii ar trebui să avem totdeauna în minte atunci când proiectăm o activitate sau o lecție este faptul că fiecare elev trebuie să fie bun la o disciplină iar rolul nostru este acela de a descoperi acel domeniu în care elevul ar putea excela sau face performanță în așa fel încât să îi călăuzim pașii într-acolo acordându-le tot sprijinul și toată susținerea.

Nu toți copiii pot fi buni la matematică așa cum nu toți elevii pot fi buni la limba română sau altăa disciplină. Egalitate de șanse însemnă să adaptăm fiecare activitate la puterea de întelegere a fiecărui elev ăn așa fel încât fiecare să plece cu măcar o noțiune nouă acasă- doar atunci putem spune că ne-am făcut datoria cu adevărat! Dar aici se mai ridică o întrebare – Dar oare când avem timp să acordăm atenție în mod diferențiat ficărui copil în parte?! Oare când avem timp să facem fișe pentru fiecare copil din clasă ca să plece fiecare acasă cu cate ceva nou? Daca avem în clasă 30 de elevi iar din acești elevi săa zicem că 5 elevi au cerințe educaționale speciale cu grad diferit de IQ-oare când avem timp să acordăm atenție în mod diferențiat fiecărui elev în parte? Aici avem într-adevăr o problmemă pe care eu personal nu știu cum să o gestionez deoarece acordând atenție fiecărui elev cu CES, inevitabil negijăm elevii care sunt capabili de performanță iar noi, cadrele didactice suntem instruiți pentru învățământul de masă. Oricum chiar dacă nu avem răspunsul concret la această problem cee ace știu este faptul ca ne putem strădui ca să facem față și să acordăm tuturor atenție în mod diferențiat.

Bibliografie

2. Mara D. – Strategii didactice în educaţia incluzivă, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2004.

DIFERIȚI, DAR TOTUȘI EGALI

LAZĂR-PETRESCU GEORGETA
COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC
“D. P. PERPESSICIUS”, BRĂILA

Sunt aproape în fiecare clasă, de obicei așezați în prima sau în ultima bancă. Este la decizia dirigintelui, respectiv a profesorului de la ora respectivă. Unde este mai bine să stea așezați elevii cu cerințe educaționale speciale, căci despre ei este acest articol, eu nu știu. Cert este că ei se vrea a fi integrați în învățământul de masă pentru că, deși sunt diferiți, ei au drepturi egale cu ceilalți elevi. Lucru incontestabil, dealtfel, dar, cât de bine este pentru ei, pentru ceilalți copii, și, mai ales, cât de pregătiți suntem noi, profesorii, pentru acești elevi, pentru a le asigura o educație egală cu a celorlalți și o șansă, oricât de mică ar fi aceea, la a duce cândva o viață normală din punct de vedere educațional și intelectual?

Cu o fișă în față, îi privesc și îi observ: unii dintre ei lucrează cu sârguință, incearcă, se străduiesc…alții mâzgălesc până foaia se rupe…alți copii nici măcar nu scriu, nu sunt dornici sa lucreze, nu fac nimic…Nu pot să nu mă întreb cum pare viața prin ochii lor sau prin ochii părinților lor care îi vor alături de ceilalți copii, egali cu ei.

Însă noi, profesorii, cum putem ajuta cu-adevărat acești copii? Suntem noi suficient de pregătiți pentru ei? Pe lângă lucrul diferențiat, acele fișe speciale, diferite, pe care noi le dăm acestor copii, câteva minute pe care le acordăm lor 100% pentru evaluare și feedback, sunt ele oare suficiente pentru acești copii? Le acordăm noi suportul moral, încrederea și șansa la un viitor normal, acceptabil și acceptat de și în societate?

Dar ceilalți copii, colegii acestor copii? Le sunt oare de ajutor? Unii dintre ei le aplică ‘bullying’, alții preferă să îi ignore pe colegii lor ‘diferiți’ și ‚speciali’, alți copii îi înțeleg, se apropie de ei și încearcă să îi ajute, îi susțin din punct de vedere moral, îi protejează, le anticipează nevoile, devin vocea lor, îi simt, sunt acolo, îi ajută realmente. Dar, câți dintre ei fac asta? Oare e suficient?

Și părinții? Mi-e greu să mă imaginez părinte de copil “special”. Cu frământări, sentimente de vinovăție, dorința de a face tot ce e posibil omenește pentru acest copil și cu speranța…speranța că într-o zi va fi și el, poate este utopic să zicem la fel ca ceilalți, dar, cu siguranță, cu/alături de ceilalți.

Cert este că atenția, grija, ajutorul limitat pe care profesorii și colegii le oferă acestor copii nu sunt suficiente. Acestea nu trebuie să fie limitate, ele trebuie să fie permanente. Căci cine îi înțelege pe ei mai bine, pe lângă părinți? Astazi, nimeni! Dar dacă profesorul ar fi special instruit și pregătit, nu spre a-l ajuta să facă pași minusculi, uneori inexistenți, dar spre a-i da efectiv “aripi” din punct de vedere moral și intelectual, adică, dacă profesorul ar fi al lui, al acestui copil special, și numai al lui, atunci șansele de trecere de la un copil ‘special’ la un copil absolut normal ar crește vizibil. Și dacă ceilalți copii, colegii lui, ar fi și ei instruiți, învățați, în cadrul unor programe, activități sau, de ce nu?, ore speciale, atunci ar ști cu toții cum să fie colegii acestor copii.

Parinții pregătiți, profesorii și colegii instruiți, adică societatea educată în acest sens, toate acestea înseamnă a dărui o șansă și un ajutor reale acestor copii care, sunt DIFERIȚI, DAR TOTUȘI EGALI!

METODE ACTIVE ÎN ÎNVĂȚAREA CENTRATĂ PE ELEV

Prof. Buugean Amelia Eugenia
Liceul Teoretic Constantin Brâncoveanu,Dăbuleni,Dolj

Metodele interactive de grup sunt modalități moderne de stimulare a învățării și dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experiențe, de cunoștințe.

Interactivitatea presupune o învățare prin comunicare, prin colaborare, produce o confruntare de idei, opinii și argumente, creează situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă, pe influența reciprocă din interiorul microgrupurilor și interacțiunea socială a membrilor unui grup.

În continuare sunt prezentate câteva din noile metode și tehnici interactive de grup, menite să contibuie la diversificarea metodologiei didactice existente, înscriindu-se în domeniul căutărilor și preocupărilor creative de sporire a eficienței muncii învățătorului cu elevii săi.

Exemplele se referă la o mică parte din numărul mare și divers al acestor instrumente didactice, care te ajută să rezolvi rapid, plăcut și atractiv problemele metodologice și să-ți organizezi cât mai creativ și personalizat actul didactic.

PREDAREA - ÎNVĂȚAREA RECIPROCĂ

" Descrie imaginea de iarnă"

Formarea grupurilor: se formează 4 grupe, prin numărare de la 1 la 4.

Împărțirea rolurilor: Copiii care au numarul 1 vor fi REZUMATORII, cei cu numarul 2, ÎNTREBĂTORII, cei cu 3, CLARIFICATORII, iar cei cu numărul 4 vor avea rol de PREZICĂTORI.

Materiale necesare: ecusoane cu simbolurile R, C, ?, P, palete cu întrebările- Ce? Cine? Când? Cum? De ce? Din ce cauză?, coronițe pentru liderii grupelor, imagine adecvată temei; Celelalte grupuri găsesc răspuns la întrebări. Întrebătorii analizează / confirmă sau infirmă răspunsurile primite, le completează, pot da explicații suplimentare.

CLARIFIATORII explică acțiunile copiilor, fac precizări cu privire la anotimp, loc de acțiune, starea afectivă a copiilor, relația cu câinele, modul de construire a omului de zăpadă, așezarea casei, ce se află în preajma casei, găsesc răspunsuri pentru întrebările lansate, lămuresc, dau explicații suplimentare, clarifică sensul/înțelesul unor cuvinte.

PREZICĂTORII analizează imaginea și răspunsurile / ideile / opiniile exprimate pâna acum și fac predicții cu privire la ce se va întâmpla în continuare, găsesc alte finaluri pentru acțiunile din imagine, pot propune cele mai neașteptate, nastrușnice, originale idei, finaluri, rezolvări.

Prezicătorii pun întrebări de genul: " Ce s-ar întâmpla dacă? Ce ar fi dacă? Ce se va întâmpla? Ce vor face copiii?

Exemple: "Copiii termină omul de zapadă și fac o hora în jurul lui", "Pentru că e frig, mama îi cheamă să bea un ceai cald și să-și schimbe hainele.", " După ce termină construcția, se îmbulgăresc cu zăpadă sau se joacă cu cățelul", " Începe brusc să ningă tare și intră în casă".

Beneficiile metodei:

* Copiii învață unii de la ceilalți;
* Comunică, relaționează, cooperează în grup;
* Învață să respecte opiniile altora;
* Învață să formuleze și să adreseze întrebări;
* Se exersează gândirea, imaginația, creativitatea și vorbirea copiilor;
* Învață să-și exprime părerile, opiniile, ideile cu privire la un fapt, la o întâmplare;

* Copiii interpretează roluri, discută, explică, rezumă, argumentează, se implică, ascultă, susțin o idee, expun o părere, o opinie.

CIORCHINELE

Tema: " Toamna"

Sarcina de lucru (se adresează frontal): "Găsiți cât mai multe idei, cuvinte și imagini despre anotimpul toamna. Alegeți imaginile care se potrivesc anotimpului și așezați-le în jurul cuvântului scris pe panou"

Materiale: un panou mare pe care s-a scris cuvântul TOAMNA. Lânga cuvânt se poate lipi o imagine de toamnă sugestivă. Se pun la dispoziția copiilor jetoane, imagini de toamnă, decupaje, texte literare- poezii , ghicitori, cântece de toamnă, decupaje din reviste, albume, fotografii.

Aceștia pot primi buline mari în culorile toamnei: galben, verde, portocaliu, maro pe care vor lipi imagini adecvate sarcinii, iar învățătoarea va scrie cuvintele alese de copii despre toamnă.

După ce se vor epuiza toate ideile, toate cunoștințele copiilor despre toamnă, învățătoarea împreună cu aceștia va uni cuvintele și imaginile, stabilind legăturile, conexiunile dintre ele, explicând aceste conexiuni.Se citeste și se analizează fiecare idee emisă de copii, se discută, se fac comparații, se emit păreri, opinii despre anotimp, se repetă poezii, cântece adecvate.

La sfârșitul activității, învățătoarea face sinteza finală, structurează ciorchinele, grupând logic informațiile, ideile, cunoștințele copiilor. Poate face completări, poate aduce corecturi.

Beneficiile metodei:

* Se poate combina cu alte metode și procedee;
* Poate fi introdusă în diferite etape ale unei activități;
* Este foarte potrivită în cadrul unui proiect tematic pentru reactualizarea și sintetizarea cunoștințelor copiilor despre un subiect, precum și o ordonare a informațiilor;
* Permite completarea cunoștințelor cu altele noi despre o anumită temă;
*Copiii gândesc, răspund la întrebări, cooperează, comunică, fac asocieri, fac conexiuni, argumentează, completează;
* Metoda stimulează și încurajează contribuția personală;
*Învățătoarea solicită informații, idei, răspunsuri, sintetizează, concluzionează, formulează întrebări, monitorizează și evaluează.

Bibliografie:

1. Cerghit, Ioan (2006), „Metode de învățământ", Iași, Editura Polirom.
2.Breben S., Gongea E., Ruiu G., Fulga M.(2002), ,,Metode interactive de grup", Editura Arves
3.Dulama, Maria, Eliza(2002), ,, Modele, strategii si tehnici didactice activizante", Editura Clusium

CEI MAI BUNI MESERIAȘI - PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Prof. înv. preșcolar Podoreanu Anca Maria
Grădinița cu PP „Ștefan cel Mare și Sfânt” Dorohoi

Grupa: Mare – *Iepurașii*-Nivelul: II

Tema anuală de studiu: Ce și cum vreau să fiu?

Tema săptămânală independentă: Călătorie în lumea meseriilor

Tema zilei: Cei mai buni meseriași

ACTIVITĂŢI DE ÎNVĂŢARE:

Activităţi de dezvoltare personală (ADP)

Întâlnirea de dimineaţă:

Salutul „Bună dimineaţa, Iepurașilor!

Prezenţa, Calendarul naturii „Cum e vremea astăzi?”

Împărtășirea cu ceilalți „Ce meserie îți place cel mai mult?”

Noutatea zilei: Surpriza doamnei educatoare

Rutine:„Sunt harnic!”-deprinderea de a lucra

„Mâinile ni le spălăm ”- deprinderea de a se spăla pe mâini

Tranziţii: „Dacă vreau să fiu voinic, /Fac gimnastică de mic”

„Cântecul meseriilor”- joc distractiv

„Trenulețul cu meseriași”- exerciții de mișcare

Jocuri și activități liber alese (**JALA I)**:

Nisip și apă - *Prăjiturele vesele*

Bibliotecă - *Ghicitori desprte meserii*

Joc de *masă - Alege și grupează*

Artă - Colorăm unghiuțe

Activităţi pe domenii experienţiale (**ADE**):

Domeniul Știință DȘ (Activitate matematică) „ Jocul meseriilor ”- joc didactic

Domeniul Om și Societate DOS (Activitate practică și Activitate practic-gospodărească) „Micii meseriași”

Jocuri și activități liber alese (**JALA II**):

„Ștafeta meseriașilor pricepuți” - joc de mișcare

„Ghici, cine lipsește?”- joc de atenție

S*COPUL ACTIVITĂȚII:*

Dezvoltarea operațiilor intelectuale prematematice și a unor capacități de a înțelege și utiliza numere și cifre, folosind un limbaj adecvat, precum și formarea unor abilități practice / deprinderi practic-gospodărești specifice nivelului de dezvoltare motrică.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

JALA1:

O1 - să modeleze nisipul pentru a obține formele indicate;

O2 - să răspundă corect la ghicitori;

O3 - să grupeze jetoanele specifice fiecărei meserii;

O4 – să coloreze unghiile respectând spațiul de lucru;

ADE DȘ:

O5 - să numere conștient în concentrul 1-5;

O6 - să numere,prin gest de încercuire,elementele unei mulțimi;

O7 - să asocieze cifra corespunzătoare numărului de elemente dintr-o mulțime și invers;

O8 - să continue un șir, alternând corect obietele;

O9 - să așeze obiectele la locul indicat și să verbalizeze acțiunea efectuată;

O10 - să colaboreze în echipă pentru rezolvarea sarcinilor de lucru;

DOS:

O11 - să decupeze după contur și să lipească, realizând astfel colajele estetice și funcționale;

O12 - să așeze bucățile de carne și legume pe bețișor;

JALA2:

O14- să execute corect cerințele educatoarei, utilizând deprinderile motrice însușite anterior;

O15 - să sesizeze ce coleg lipsește;

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE: explicația, conversația, exercițiul, observația, demonstrația, turul galeriei, brainstorming, cerc interior-cerc exterior

RESURSE MATERIALE: laptop, videoproiector, tablă magnetică, costumații de doctori, pompieri, polițiști, bucătari, poștaș, planșe cu meserii, jetoane și obiecte specifice fiecărei meserii, jetoane și palete cu cifre, foafece, lipici, șabloane pentru decupat, bețișoare de frigărui, legume, cercuri, CD educativ „Descoperă meseriile”, editura EDU.

FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual, pe grupe.

METODE DE EVALUARE: Observarea sistematică a comportamentului , aprecieri verbale, analiza răspunsurilor și a produselor, corectarea greșelilor.

Sarcina didactică: Formarea de mulțimi cu obiecte și jetoane de același fel, asocierea cu cifra corespunzătoare, așezarea obiectelor la locul indicat și continuarea unui șir.

Regula jocului: Copiii numără de la 1 până la 4 și astfel de împart în patru echipe. La cererea educatoarei fiecare subgrupă de copii colaborează pentru realizarea sarcinei de lucru, celelalte grupe sunt atente și aplaudă răspunsul corect.

Elemente de joc: surpriza, mânuirea materialelor, aplauze, recompense.

BIBLIOGRAFIE:

1. BREBEN, S. și colaboratorii, Metode interactive de grup - Ghid metodic, Editura Arves, Craiova, 2002;

2.NEAGU M:,BERARU G:,Activități matematice în grădiniță,Editura Polirom,Iași, 1997;

3.PĂDURARU V. Activități matematice în învățământul preșcolar, Editura Polirom, Iași, 1999;

4.Curriculum pentru educația timpurie (a copiilor de la naștere până la vârsta de 6 ani), M.E.N., București, 2019.

5. Canalul Youtube

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

Activități de dezvoltare personală (ADP)

Tranziție: „Dacă vreau să cresc voinic, fac gimnastică de mic”

Întâlnirea de dimineață

Salutul: Copiii se așază în semicerc și recită versurile:

„Dimineața a sosit,
Iepurașii - au venit,
În semicerc ne așezăm
Și frumos ne salutăm!”

Copiii își aleg forma de salut preferată și își salută colegii.

Prezența: Se verifică la panoul cu prezența dacă toate fotografiile sunt întoarse.

Calendarul naturii: Copiii, îndrumați de educatoare, fac referire la anotimpul curent, la starea vremii și la îmbrăcămintea corespunzătoare. Se actualizează simbolul din calendarul naturii.

Împărtășirea cu ceilalți: „Ce meserie îți place cel mai mult?”

Noutatea zilei: Surpriza doamnei educatoare. Educatoarea, costumată în poștaș,le spune copiilor că a primit o geantă de poștaș. În această geantă se află mai multe plicuri cu sarcini de lucru. Dacă rezolvăm corect toate sarcinile primim surpriza.

Tranziție: „Cântecul meseriilor”- joc muzical

*Jocuri și activități liber alese (**JALA I**):*

Activități in centre de interes: Nisip și apă, Bibliotecă, Joc de masă, Artă.

Copiii sunt așezați în semicerc și pentru a forma echipele și li se cere să numere în intervalul 1-4. Astfel se formează cele patru echipe cu meseriași: pompieri, polițiști, doctori, bucătari.

Educatoarea va prezenta materialele și sarcinile ce trebuie rezolvate la fiecare centru de interes. Fiecare copil își alege un centru unde vrea să se joace. Materialele sunt pregătite și vor fi descoperite pe rând de copii.

La centrul Nisip și apă, copiii vor modela nisipul pentru a obține prăjiturelele vesele.

La centrul Bibliotecă, copiii vor răspunde la ghicitori.

La centrul Joc de masă, copiii vor alege și vor așeza jetoanele specifice fiecărei meserii.

La centrul Artă, copiii vor picta unghii, respectând conturul dat.

Copiii vor fi îndrumați pe tot parcursul activității. Aceștia sunt informați că se pot muta la oricare dintre centre, după finalizarea sarcinii unui centru. Se încearcă o atenționare în ceea ce privește finalizarea sarcinilor de la fiecare centru, după ce se face *Turul galeriei.* Se expun lucrările.

Tranziție: „Trenulețul cu meseriași”

Activități pe domenii experiențiale (**ADE**):

La activitate matematică se va desfășura jocul didactic *Jocul meseriilor*

Sarcina didactică este aceea de a forma mulțimi cu obiecte și jetoane de același fel, de a asocia mulțimea cu cifra corespunzătoare, de a așeza obiectele la locul indicat și de a continua un șir de obiecte. Regula jocului este aceea de a colabora între ei in realizarea sarcinii de lucru.

La activitatea practică și activitate practic-gospodărească „Micii meseriași” se anunță titlul și se prezintă materialele. In continuare trebuie să lucrăm în echipă, pentru a rezolva sarcina fiecărei echipe.

*Jocuri și activități liber alese (**JALA II**):*

Copiii vor juca un joc de mișcare „Ștafeta meseriașilor pricepuți” și apoi, pentru a se relaxa vor juca jocul „Ghici, cine lipsește?”

Se vor face aprecieri individuale și generale asupra activității derulate și calității răspunsurilor date de copii.

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Ban Florentima
Școala: CȘEI nr. 1 Oradea

Planificare realizată pe baza Programei școlare aprobată prin Ordinul 3702 din 21 aprilie 2021

Numele şi prenumele copilului:

Data naşterii:

Grupa/Clasa:

Diagnostic psihologic*: Tulburări din spectrul autist, Deficiență mintală severă(IQ= 34)

Deficienţe asociate*: Tulburări de comportament cu auto și heteroagresivitate

*conform certificatului de orientare școlară și profesională nr..... din .....

Echipa de caz: Profesor de psihopedagogie specială pentru o catedră de educație specială/ Profesor psihopedagog/ Profesor educator/ Profesor de evaluare și consiliere psihopedagogică, psihodiagnoză/ Profesor kinetoterapeut:

Obiective individuale:

O1: - să execute comenzile simple în funcție de context
O2: - să identifice la cerere 2 – 3 obiecte și imagini în funcție de unitatea tematică
O3 - să prindă în mână corect intrumentele de scris/ de lucru: cariocă groasă și tub de lipici solid
O4: - să sorteze obiecte de aceeași formă: cerc, pătrat
O5: - să sorteze obiecte de aceeași culoare: roșu, galben, albastru
O6: - să sorteze obiecte de aceeași mărime: mare, mic
O7: - să arate elementele principale de schemă corporală la propria persoană: cap, corp, mâini, picioare
O8: - să răspundă la auzul numelui propriu
O9: - să recunoască în imagini propria persoană și colegii
O10: - să respecte regulile de comportare civilizată în clasă/școală
O11: - să realizeze exerciții de coordonare motrică

O12: - să folosească în mod adecvat îmbrăcămintea în funcție de context
O13: - să emită sunete, onomatopee pe bază de imitație
O14: - să comunice funcțional cu ajutorul pictogramelor (Sistemul PECS)
O 15: - să arunce si sa prindă mingea cu o mână/două mâini
O16: - Să meargă pe un traseu impus
O17 :- Să sară în lungime de pe loc

Perioada de implementare a programului: MODUL I, II, III, an școlar 2022-2023

ARIA CURRICULARĂ/ DISCIPLINE	***Competențe generale/ Competențe specifice***	**Obiective idividuale**	**Activități de învățare**		**Evaluarea progresului**	
				MODUL I	MODUL II	MODUL III
I. Limbă și Comunicare: Abilități de comunicare și limbaj IX.TSC: Terapii și programe de intervenție *VIII.TECI:* *Stimulare cognitivă*	**CG1/ CS1, CS3,CS4** **CG2/ CS1** **CG3/ CS1** CG1/CS1, CS3CG2/ CS1CG3/CS1, CS2, CS3 *CG2/CS1*	O1 O2 O3 O 12 O 14	– *Exerciții de emitere a onomatopeelor* – *Exerciții de educare a intensității vocii* – *Exerciții de urmărire a orarului în imagini* – *Exerciții de identificare a unor imagini în funcție de tema dată:* – fructe de toamnă: măr, srugure, nucă; – *legume de toamnă: cartof,varză, morcov* – *orientare temporal;* – *vremea de toamnă* – *zilele săptămânii* *-obiecte de îmbrăcăminte: bluză, pantaloni,căciulă, geacă,pantofi;* – *Exerciții de prindere a unor opbiecte mici, instrumente de scris, instrumente de lucru* – *Exerciții de mâzgălire*			
II.Matematică și Științe ale Naturii:	**CG1/CS2** **CG2/CS1, CS2,CS3, CS4**	O5 O6 O7	– Exerciții de sortare a culorilor două câte două: roșu, galben,albastru;			

Educație senzorială și psihomotorie **Elemente de matematica** TSC Terapii și programe de intervenție *TECI-Stim. cognitivă*	**CG3/CS1, CS2** **CG4/CS1, CS2** **CG1/ CS1, CS2** CG1/CS1 CG4, CS1, CS2, CS3, CS4 *CG1/CS1, CS2*		– Exerciții de sortare a formelor: cerc, pătrat; – Exerciții de sortare a mărimilor:mare – mic; – Exerciții de imitare a unor mișcări ale corpului – Exerciții de imitare a unor exerciții de motricitate fină – Exerciții de dezvoltare a coordonării ochi- mână – Exerciții de identificare a elementelor de schemă corporală: cap, corp, mână, picior.			
IV.Arte: **Muzică, ritm și mișcare** **Opțional** TSC Terapii și programe de intervenție *TECI* *Ludoterapie,* *Terapie ocupațională*	**CG1/CS2, CS3** **CG2/CS1** CG4/CS4 *CG1/CS3* *CG2/CS4*	O1 O 13	- Exerciții de implicare în jocuri muzicale cu reguli simplificate: ”Fă ca mine” - Exerciții- jocuri de mișcare cu manevrarea diferitelor instrumente muzicale - Exerciții- jocuri de mișcare pe diferite ritmuri muzicale - Audiții muzicale			
V.Tehnologii: **Abilitare manuală** TSC Terapii și programe de intervenție *TECI:* *Terapie ocupațională*	**CG1/CS1. CS2,** **CS3** *CG4/ CS1* *CG1/ CS2, CS3* *CG2/CS4. CG3/*	O3 O11	- Exerciții practice de rupere/mototolire a hârtiei - Exerciții de îndoire, lipire - Exerciții de dezvoltare a motricității fine - Exerciții pentru formarea/ exersarea coordonării bimanuale - Exerciții pentru formarea/ exersarea coordonării oculo-motorii			

Incluziunea elevilor cu dificultăți de învățare în spațiul școlar

Nicola Paula
Școala Gimnazială Crușeț

Prezenţa copiilor cu dificultăţi de învăţare confirmă o dată în plus cât de diferiţi suntem. În acest spectru al diversităţii fiecare trebuie să îşi definească propria cale de învăţare, iar şcoala – să îi ofere această şansă. Astfel, la proiectarea intervenţiei didactice de sprijin se va ţine cont de situaţie şi de tipul dificultăţii de învăţare, de cauzele ce au provocat-o, dar şi de punctele forte ale copilului.

Abordarea incluzivă răspunde mai bine cerinţelor individuale ale copiilor cu dificultăţi de învăţare şi presupune că nu copilul se adaptează şcolii, ci şcoala se perfecţionează permanent pentru a cunoaşte şi a răspunde adecvat nevoilor educaţionale ale fiecărui copil. Se impune cunoaşterea particularităţilor fiecărui elev, a stilului de învăţare, a tipului de inteligenţă, oferind acestuia oportunitatea să-şi găsească locul în procesul de predare-învăţare. Este important a le dezvolta copiilor aflaţi în dificultate de învăţare încredere în forţele proprii şi a-i motiva să progreseze.

Program de intervenţie

Informaţii generale

Numele subiectului: P.I.

Data naşterii: 01.03.2014

Starea de sănătate: bună

- Echipa de caz:, prof. itinerant , consilierul şcolar, învăţătoarea, logopedul şcolar, familie
- Etape:

1. Încheierea unui parteneriat cu familia, prof. itinerant şi învăţătorul clasei;
2. Demers de cunoaştere a cazului pentru care necesită consiliere educaţională;
3. Fixarea obiectivelor de intervenţie de lungă şi de scurtă durată;
4. Stabilirea strategiilor şi a tehnicilor de intervenţie.

Problematica investigată: Dificultăţi de învăţare

Comportament:

- Performanţa la citire, comprehensiune, măsurată prin teste standardizate este semnificativ inferioară nivelului aşteptat, comparativ cu vârsta cronologică, nivelul şi măsura inteligenţei persoanei;
- Abilităţile de scris, măsurate prin teste standardizate, sunt sub nivelul aşteptat, comparativ cu vârsta cronologică, nivelul şi măsura inteligenţei persoanei;
- Tulburarea de învăţare interferează semnificativ cu performanţa academică a clientului sau activităţile zilnice care cer una sau mai multe dintre abilităţile: citit, exprimare în scris;
- Sentimentele de inferioritate, depresia, anxietatea care provin din dificultăţile de învăţare tind să amplifice problemele de învăţare;

Obiective pe termen lung:

- Să atingă scopurile de învăţare formulate în planul educaţional personalizat;
- Performanţa la nivelul capacităţii în domeniul unde înregistrează cele mai slabe rezultate;

- Dezvoltarea respectului de sine, astfel încât clientul să fie în stare să facă fată frustrărilor asociate cu dificultăţile de învăţare şi să-şi facă temele de casă în mod constant, fără a renunţa la ele;
- Părinţii să stabilească aşteptări realiste şi să implementeză acasă strategii eficiente prin care să ajute copilul să facă facă temelor de casă şi şcolii şi să-şi atingă obiectivele şcolare;
- Îndepărtarea obstacolelor emoţionale sau rezolvarea conflictelor familiale care vor permite îmbunătăţirea performanţelor şcolare;

Obiective pe termen scurt:

- Completarea unei evaluări psiho-educaţionale;
- Completarea de teste psihologice;
- Îndrumare spre examinare medicală (văz, auz);
- Participarea la meditaţii particulare pentru îmbunătăţirea cunoştinţelor în domeniile în care este cel mai slab pregătit;
- Cooperarea cu recomandările meditatorului;
- Implementarea unor abilităţi de studiu eficiente, care să îmbunătăţească îndeplinirea sarcinilor de la şi pentru şcoală;
- Dezvoltarea unor strategii eficiente de a face faţă testărilor şcolare, care să scadă anxietatea şi să îmbunătăţească performanţa la teste;
- Părinţii să menţină o comunicare regulată (zilnic-săptămânal) cu profesorii;
- Stabilirea unui program echilibrat în care copilul să aibe timp de joacă, să petreacă un timp de calitate cu familia şi să-şi poate efectua temele;
- Sporirea laudelor şi recompenselor pozitive de către părinţi în ceea ce priveşte rezultatele şcolare;
- Identificarea şi îndepărtarea dificultăţilor emoţionale sau inhibiţiilor în învăţare care aparţin elevului sau familiei.

Crearea strategiei de intervenţie include acţiunile prof. itinerant şi tehnicile folosite pentru atingerea rezultatelor dorite:

Strategia de intervenţie:

➢ Stabilirea unui plan de educaţie personalizat sub îndrumarea prof. itinerant şi în colaborare cu învăţătorul clasei, logopedul şi familie;

Tehnici de intervenţie:

- Crearea unui ambient plăcut în cabinetul de sprijin în vederea eliminării atitudinilor de blocaj şi a dificultăţilor de comunicare;
- Aplicarea unor tehnici proiective pentru a facilita comunicarea şi exprimarea propriilor percepţii şi emoţii;
- Stabilirea unui program zilnic al şcolarului care să asigure un echilibru sănătos între programul de şcoală, efectuarea temelor, timpul de joacă, odihnă, şedinţe la logoped, pregătire suplimentară cu prof.itinerant ;
- Utilizarea unei game largi de întăriri pozitive (simbolice, verbale, nonverbale etc.) pentru a recompensa reuşitele la citit-scris;
- Antrenarea subiectului la rezolvarea exerciţiilor de citire treptat: a silabelor, a cuvintelor monosilabice, bisilabice, plurisilabice, a propoziţiilor simple în vederea reducerii în intensitate a emoţiilor negative provenite din frustrare sau inhibare;

- Completarea de fişe de lucru şi sarcini de evaluare, completarea unor teste şi imagini, a unor texte lacunare, benzi desenate, jocuri experimentale;
- Terapia prin joc pentru dezvoltarea limbajului, învăţarea citit-scrisului (Trenul silabelor, Jocul silabelor duble, Traista fermecată) utilizând alfabetarul;
- Stimularea şi dezvoltarea învăţării prin cooperare ce asigură elevului condiţii optime de a se afirma individual şi în echipă;
- Facilitarea comunicării, relaţionării şi sprijinirii subiectului în vederea depăşirii momentelor dificile;
- Corelarea activităţilor de învăţare individualizată utilizate la clasă de învăţător cu cele ale consilierului, sub îndrumarea logopedului;
- Şedinţe de consiliere de familie în care să se identifice dificultăţile de natură emoţională care contribuie la dificultăţile de învăţare ale copilului;
- Jurnalul – desenarea unei feţe care să exprime starea sufletească din ziua respectivă şi trecerea treptată la notarea în paginile acestuia, zilnic, a unui lucru pozitiv cu privire la şcoală;
- Dramatizare : citirea pe roluri a unor scurte dialoguri şi folosirea păpuşilor mânuite manual;
- Terapia prin desen: desenarea apoi scrierea cuvintelor, grupurilor de cuvinte sau a propoziţiilor sugerate de imagini având la dispoziţie coli de desen şi creioane colorate;
- Cunoaşterea şi identificarea capacităţilor/abilităţilor elevei care îi permit acesteia să depăşească dificultăţile de învăţare şi care aparţin unui tip de inteligenţă dominant prin:
    - Realizarea de către învăţător a unui portofoliu de observaţie a subiectului în timpul orelor;
    - Stimularea elevei pentru a-şi exprima interesele;
    - Chestionarul de stabilire a tipului de inteligenţă predominant;
    - Oferirea unor oportunităţi în care subiectul să-şi poată manifesta şi dezvolta tipul de inteligenţă predominant;
- Menţinerea schimbărilor sau ameliorărilor atinse de la o întâlnire la alta;
- Dirijarea elevei spre acte şi comportamente constructive;
- Realizarea unei hărţi de evaluare progresivă în vederea cuprinderii vizuale a progresului – diagrama înregistrând abilităţi şi comportamente, performanţe şi deficiente.

Bibligrafie:

1. Clarke, P., Comunităţi de învăţare: şcoli şi sisteme, Ed. Arc, Ch., 2002.
2. Chicu, V.; Cojocaru,V; Galben, S.; Ivanov, L., Educaţie incluzivă. Repere metodologice, Ed. Bons Offices, Ch., 2006.
3. Danii, A.; Popovici, D.-V.; Racu, A., Intervenţia psihopedagogică în şcoala incluzivă, Ch., 2007.
4. Dumitru, G.; Bucurei, C.; Carăbuţ, C., Integrarea şcolară a elevilor cu cerinţe educaţionale speciale, Ed. Mirton, Timişoara, 2006.
5. Incluziunea copiilor cu CES în instituţiile de învăţământ preuniversitar din Republica Moldova. Proiect de concepţie, IŞE, Centrul de Zi Speranţa, Ch., 2007.
6. Mihăilă, I.; Stana, K. ş.a., Dificultăţi de învăţare la copiii de vîrstă şcolară, Ed. MacPixel, Timişoara, 2006.
7. Vrasmaş, E., Dificultăţile de învăţare în şcoală – domeniu nou de studiu şi aplicaţie, Ed. V&Integral, Buc., 2007.

Metode de învățare centrate pe elev

PIP TOTOIAN MONICA IULIA
SCOALA GIMNAZIALA CIUGUD/CIUGUD ALBA

Mulţi copii se chinuie în şcoli... pentru că felul în care li se predă este incompatibil cu felul în care învaţă.

Peter Senge

Centrarea procesului educaţional asupra elevului presupune preocuparea permanentă a profesorilor pentru cunoaşterea elevului ca individualitate şi adaptarea programelor de formare la profilul acestuia.

De-a lungul timpului, metodele de învățare centrate pe elev au fost îndelung cercetate, oamenii de știință formulând mai mute definiții pentru acestea:

Mediul învăţării centrate pe elev se concentrează în primul rând asupra satisfacerii nevoilor elevului, în timp ce mediul învăţării centrate pe materie se concentrează în primul rând asupra unui set de cunoştinţe. Clasen, R.E. & Bowman, W.E. (1974)

Învăţarea centrată pe elev le oferă elevilor o autonomie şi un control mai mare în privinţa alegerii subiectului, a metodelor de învăţare şi a ritmului de studiu. Gibbs, G. (1992)

Învăţarea centrată pe elev se referă la situaţia în care elevii lucrează atât în grupuri cât şi individual pentru a explora probleme şi a procesa activ cunoştinţele, mai degrabă decât a fi nişte receptori pasivi ai acestora. Harmon, S.W. & Hirumi, A., (1996)

Învăţarea centrată pe elev descrie modalităţi de a gândi despre învăţare şi predare ce pun accentul pe responsabilitatea elevului pentru activităţi de genul plănuirii învăţării, interacţiunii cu profesorii şi alţi elevi, cercetării şi evaluării învăţării. Cannon, R. (2000)

Activitatea profesorilor în procesul de învățare centrată pe elev constă în:

- înlocuirea prelegerilor cu învăţarea activă;
-integrarea programelor de învăţare în ritm propriu;
-organizarea unor situaţii cooperante în grup;
-considerarea elevului drept responsabil

O învațare eficientă și durabilă este aceea care are la baza participarea activă a elevului la descoperirea informațiilor, a sensului și utilității lor.

Analiză comparativă între învățarea tradițională și învățarea centrată pe elev:

Învăţare tradiţională	**Învăţare centrată pe elev**
Instruire centrată pe profesor	Instruire centrată pe elev
Predare de informaţii	Schimb de informații. Sub supravegherea profesorului, elevii își asumă responsabilitatea propriei învățări, dezvoltându-și pe parcursul acestui proces, competenţe metacognitive și autoevaluative (competenţe de educaţie permanentă)
Factuală, bazată pe cunoștințe	Gândire critică, luare de decizii bine informată

Predare bazată pe disciplinele tradiţionale	Mai holistică, abordare în funcţie de nevoi
Elevii primesc informaţii	Elevii pun întrebări şi rezolvă probleme
Organizare formală în sala de clasă	Aranjamente flexibile, schimbătoare, legate de sala de clasă
Accentul pe învăţare în vederea amintirii	Accentul pe înţelegere/aplicare
Evaluarea în mare parte prin examene tradiţionale	Diversitate de evaluări incluzând activităţi în cadrul proiectului
Învăţare pasivă	Învăţare activă, exploratoare, bazată pe cercetare
Răspuns ca reacţie	Acţiune interactivă, planificată
Stimularea unui singur simţ	Stimulare multi-senzorială
Un singur mijloc media	Multimedia
Muncă individuală	Muncă în colaborare

Învăţarea centrată pe elev presupune folosirea abordărilor ce sunt în directă legătură cu unele din abilităţile cheie necesare tinerilor care se pregătesc pentru muncă.

Prin înlocuirea prelegerilor cu învăţarea activă, integrarea învăţării într-un ritm propriu şi organizarea unor situaţii de grup cooperante putem să ne sprijinim elevii pe măsură ce învaţă eficient.

Metodele active de învățare au multiple valenţe formative care contribuie la dezvoltarea gândirii critice, la dezvoltarea creativităţii, implică activ elevii în învăţare, punându-i în situaţia de a gândi critic, de a realiza conexiuni logice, de aproduce idei şi opinii proprii argumentate, de a le comunica şi celorlalţi, de a sintetiza/ esenţializa informaţiile, se bazează pe învăţarea independentă şi prin cooperare, elevii învaţă să respecte părerile colegilor.

Metodele interactive de grup sunt modalitati moderne de stimulare a învatarii si dezvoltarii personale înca de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizeaza interschimbul de idei, de experiente, de cunostinte.

Metodele de învăţare centrată pe elev fac lecţiile interesante, ajută elevii să realizeze judecăţi de substanţă şi fundamente, sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor pe care sa fie capabili sa le aplice în viaţa reală.

Principalele metode de învățare activă utilizate în învățământul preuniversitar sunt:

- Metoda cubului - este o metodă folosită în cazul în care se doreşte explorarea unui subiect, a unei situaţii din mai multe perspective

- Metoda ciorchinelui - este o tehnică eficientă de predare şi învăţare, utilizată individual sau în grup, care încurajează elevii să gândească liber şi deschis.

- Metoda pălăriilor gânditoare - este o tehnică interactivă, de stimulare a creativităţii participanţilor care se bazează pe interpretarea de roluri în funcţie de pălăria aleasă

- Metoda știu – vreau să știu - am învățat - se bazează pe cunoaştere şi experienţele anterioare ale elevilor, pe care le vor lega de noile informaţii care trebuie învăţate.

- Metoda studiului de caz - reprezintă o metodă de confruntare directă a participanţilor cu o situaţie reală, autentică, luată drept exemplu tipic, reprezentativ pentru un set de situaţii şi evenimente problematice.

- Metoda brainstorming-ului - are drept scop emiterea unui număr cât mai mare de soluţii, de idei, privind modul de rezolvare a unei probleme, în vederea obţinerii, prin combinarea lor, a unei soluţii complexe, creative, de rezolvare a problemei puse în discuţie.

- Metoda 6/3/5 (brainwriting) - este o metodă asemănătoare brainstorming-ului, doar că se realizează în scris. Ideile noi se scriu pe foile de hârtie care circulă între participanţi. Tehnica se numeşte 6/3/5 pentru că există 6 participanţi în grupul de lucru, care notează pe o foaie de hârtie câte 3 soluţii fiecare, la o problemă dată, timp de 5 minute.

- Metoda Frisco - are la bază interpretarea, din partea participanţilor a unui rol specific, care să acopere o anumită dimensiune a personalităţii, abordând o problemă din mai multe perspective. Astfel, membrii grupului vor trebui să joace, fiecare, pe rând, rolul conservatoristului, rolul exuberantului, rolul pesimistului şi rolul optimistului.

- Metoda SINELG (Sistemul Interactiv de Notare pentru Eficientizarea Lecturii şi Gândirii) - este „un instrument util care le permite elevilor să-şi urmărească în mod activ înţelegerea a ceea ce citesc”. Această metodă este centrată pe menţinerea implicării active a gândirii elevilor în lectura unui text.

- Metoda piramidei sau a „bulgărelui de zăpadă” - are la bază împletirea activităţii individuale cu cea desfăşurată în cadrul grupurilor. Ea constă în încorporarea activităţii fiecărui membru al colectivului într-un demers colectiv mai amplu, menit să ducă la rezolvarea unei sarcini sau a unei probleme date

- Metoda exploziei stelare (metoda starbursting) - desemnează o metodă similară brainstormingului, cu care totuşi nu se confundă, deşi presupune organizarea clasei de elevi într-un grup şi stimulează crearea de întrebări la întrebări, aşa cum brainstormingul dezvoltă construcţia de idei pe idei.

- Metoda simulărilor - reprezintă metoda care plasează persoanele care învaţă în situaţia de a trăi o experienţă de învăţare similară celei reale, fără ca prin aceasta să se producă şi consecinţele negative pe care experienţa reală le poate avea.

- Metoda discuției dirijate - reprezintă o metodă didactică de comunicare orală, prin care se face un schimb organizat de informaţii (idei, opinii, impresii, critici, propuneri) pe baza unui subiect, cu scopul examinării şi clarificării unor aspecte sau a rezolvării unor probleme care implică soluţii alternative.

- Metoda învățării prin cooperare - reprezintă un set de strategii care angajează mici echipe de elevi pentru a promova interacțiunea colegială și colaborarea. Aceasta se realizează atunci când elevii lucrează împreună, ca o echipă, pentru a explora o temă nouă, pentru a rezolva o problemă, pentru a crea idei noi, pentru a atinge un obiectiv comun. Această metodă elimină competiția în favoarea colaborării.

- Metoda cadranelor - este o modalitate de sintetizare a unui conținut informațional solicitând participarea elevilor în înțelegerea lui adecvată.

O consecință importantă a utilizării metodelor de învățare centrate pe elev o reprezintă necesitatea ca elevii să își asume un înalt grad de responsabilitate în contextul învățării și să își aleagă în mod activ scopurile, precum și să își administreze procesul de învațarea. Ei nu se mai pot baza pe faptul ca profesorul le va spune ce, cum, unde și când să gândească.

Principalele avantaje ale metodelor de învățare centrate pe elev sunt:

- Valorifică gândirea critică/ creativitatea;
- Presupun complementaritate – relaţii;
- Sistematizează experienţe subiective;

n Presupun colaborare – cercetare comună;

Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente.

Acest tip de interactivitate determină ,,identificarea subiectului cu situaţia de învăţare în care acesta este antrenat“ ceea ce duce la transformarea elevului în stăpânul propriei formări.

În școala tradițională, profesorul deține controlul absolut asupra cunoașterii și, prin aceasta, asupra evenimentelor clasei, apărând astfel și o legătură evidentă între disciplina strictă și adevărul univoc al magistrului care ține clasa în mână. În școala centrată pe elev, profesorul se estompează, doar elevul este miezul problemei.

Bibliografie

- Leonte, R., Stanciu, M. (2004) – Strategii activ-participative de predare-învățare în ciclul primar, Editura Casei Corpului Didactic, Bacău

-Oprea, C.L.. (2006) - Strategii didactice interactive, Editura Didactică și Pedagogică, București.

- Negreţ-Dobridor, I., Pânișoară, I. O. (2005) - Știința învățării. De la teorie la practică, Editura Polirom, Iași.

- Pânișoară, I. O.. (2008) - Comunicarea eficientă, ed. a III-a, revăzută şI adăugită, Editura Polirom, Iași.

- Constantin, R., Dumitrescu, L., Gavrilă, R.M., Sarivan, L., Stoicescu, D. (2009) - Predarea–învăţarea interacivă centrată pe elev, ediția a doua revizuită, București

- Hidden Challenges to Education Systems in Transition Economies, World Bank, 1999

- Învăţarea centrată pe elev Ghid pentru profesori şi formatori, Proiectul PHARE: RO 2002/000-586.05.01.02.01.01, WYG International

IMPORTANȚA OREI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ
METODE INTERACTIVE LA ORA DE DEZVOLTARE PERSONALĂ - CLASA a II-a

Prof. înv. primar Pașcu Cristiana Ruxandra
Școala Gimnazială Constantin Brâncuși – Sector 6, București

„Îi poți da unui elev câte o lecție în fiecare zi, dar dacă îl poți îndruma să învețe stârnindu-i curiozitatea, el își va dedica întreaga viață învățăturii” - Clay P. Bedford

Una din cele mai importante ore în planul cadru de învățământ la ciclul primar este cu siguranță ora de DEZVOLTARE PERSONALĂ .

De ce este atât de importantă această disciplină?

Iată ce spune o cercetare recentă a specialiștilor britanici în domeniul educației : „Fiecare om are un talent al lui, interior. Fiecare individ are propriile idei și calități. Dar cei mai mulți nu ajung să le exploreze din cauza lipsei de dezvoltare personală. Fără creștere, viața e o experiență plictisitoare. Din cauza situațiilor care stau sub semnul inautenticității, mulți oameni nu ajung să se dezvolte personal. Creșterea este o parte esențială în existența oricărui individ. Dezvoltarea personală ne ajută să explorăm lucrurile pe care suntem capabili să ni le însușim. Este foarte importantă și, prin ea, putem descoperi cum să ne facem viața mai bună.”

Disciplina DEZVOLTARE PERSONALĂ oferă cadrul perfect pentru desfășurarea unor activități dinamice și creative care să susțină și să ajute copilul pentru a-și descoperi resursele interioare, să dezvolte modalități proprii de găsire a soluțiilor la problemele pe care le întâmpină sau le poate întâmpina în existența sa. Scopul orelor de dezvoltare personală este de a pune copiii în situația de a-și pune întrebări, de a analiza, de a găsi răspunsuri pentru diferite situații de viață, de a facilita accesul acestora la un viitor împlinit, adaptat și echilibrat.

În orele de dezvoltare personală trebuie să stimulăm copiilor libertatea de exprimare, să-i învățăm să comunice asertiv, să-și conștientizeze resursele, capacitățile proprii, dar și ale altor persoane cu care vin în contact, astfel încât să facă față oricăror situații de viață.

O parte dintre cele mai renumite abilități specifice pe care le poate facilita ora de dezvoltarea personală sunt:

- managementul conflictelor;
- gestionarea stresului;
- gestionarea emoțiilor;
- cultivarea gândirii pozitive;
- abilități de leadership activ;
- îmbunătățirea concentrării;
- prezență personală plăcută și adecvată;
- igienă personală;
- abilități de conversație zilnică;
- rafinarea limbajului corporal;
- consolidarea încrederii în sine.

Pentru desfășurarea cu succes a orelor de dezvoltare personală putem utiliza o varietate de **metode activ-participative** care să aducă copiilor clipe de bucurie, entuziasm, sinceritate, dorința de implicare, de participare la activități.

Între cele mai frecvent utilizate metode la clasă amintesc:

- Jocul de rol
- Dramatizarea
- Problematizarea
- Brainstorming
- Conversația euristică
- Dezbaterea
- Tehnici ale gândirii critice:
  - Pălăriile gânditoare
  - Cubul
  - Explozia stelară
  - Diagrama venn

ASPECTE PRACTICE LA CLASA a II-a

DOMENIUL: Autocunoaștere și stil de viață sănătos

SUBDOMENIUL: Autocunoaștere și atitudine pozitivă față de sine și față de ceilalți

SUBIECTUL: STILUL MEU VESTIMENTAR

METODA CUBULUI:

DESCRIE Observă și descrie stilurile vestimentare din imaginile date	COMPARĂ Compară stilul vestimentar elegant cu cel de zi-cu-zi. Care consideri că ți se potrivește? De ce?
ASOCIAZĂ Observă articolele de vestimentație și asociază corespunzător în funcție de evenimentul la care le putem purta.	ANALIZEAZĂ Precizează ce nu se potrivește în stilul vestimentar al persoanelor din imaginile prezentate
ARGUMENTEAZĂ Ce ținută ai purta la serbarea de final de an școlar. De ce?	APLICĂ Imaginează-ți că ești creator de modă. Realizează un poster prin care să prezinți colecția de haine pe care ai creat-o.

DOMENIUL: Dezvoltare emoțională și socială

SUBDOMENIUL: Trăire și manifestare emoțională, starea de bine

SUBIECTUL: FURIA – text suport „ ȚEPI DE ARICI”

PĂLĂRIILE GÂNDITOARE

1.**Pălăria albă** – INFORMEAZĂ

Ce știm despre cele trei personaje: veverița, ariciul și iepurele?

Care au fost urmările faptului că ariciul și-a întors spinarea către balon?

Care este personajul care v-a plăcut mai mult? De ce?

2.**Pălăria roșie-** SPUNE CE SIMȚI!

Voi ce credeți despre fapta ariciului? Ce ați simțit? Cum ați proceda?

3. **Pălăria verde** – GENEREAZĂ IDEI NOI

Ce fac atunci când sunt furios?

Fiecare elev scrie pe un bilet fraza: „Atunci când sunt furios...”

4. **Pălăria galbenă** – ASPECTE POZITIVE/PLĂCUTE

Interpretați rolul personajelor din poveste, găsind modalități de comunicare fără a-i răni pe ceilalți.

5. Pălăria albastră - CLARIFICĂ

Dacă asemeni personajelor din poveste, sunteți martorii unei situații asemănătoare în care un elev este furios pe un coleg pentru că l-a învinuit pe nedrept și îl îmbrâncește pe acesta, ce mod de rezolvare a conflictului puteți găsi?

6. **Pălăria neagră** – ASPECTE NEPLĂCUTE

Povestiți pe scurt întâmplări asemănătoare, din experiența personală, în care o situație de conflict a generat **furie**.

DOMENIUL: Dezvoltare emoțională și socială

SUBDOMENIUL: Interacțiuni simple cu ființe și obiecte familiare, starea de bine.

SUBIECTUL: Abilități necesare în relațiile cu ceilalți- text suport „PRIETENII DIN POIANĂ”

- BRAINSTORMING

  Ce înseamnă pentru tine cuvântul „PRIETENIE”?
- PROBLEMATIZAREA

  Dacă doi dintre colegii tăi se ceartă sau nu se înțeleg în privința unui lucru, fiecare considerând că are dreptate și te roagă să le ții partea, care va fi modalitatea prin care vei acționa?
- EXERCIȚIU JOC - „LANȚUL IDEILOR”(pornind de la textul povestirii)

  Dacă aș fi o veveriță, m-aș împrieteni cu...

  Dacă aș fi un iepuraș, m-aș împrieteni cu...

  Dacă aș fi un fluture, m-aș împrieteni cu...

  Dacă aș fi o pisicuță, m-aș împrieteni cu...

  Dacă aș fi o broscuță, m-aș împrieteni cu...

Metodele prezentate sunt doar câteva din multitudinea metodelor care pot fi folosite la orele de DEZVOLTARE PERSONALĂ. Depinde de inspirația cadrului didactic de a alege variantele cele mai potrivite pentru a ajuta copiii să-și cultive abilitățile esențiale de viață și să-și îmbunătățească propria stare de bine, de ordin emoțional și mental.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Profesor PÎSLARU LAURENȚIU
Centrul Școlar De Educație Incluzivă ”Sfântul Nicolae” Câmpulung

1. INFORMAȚII DE BAZĂ

Numele şi prenumele copilului/elevului : A. G.

Mama: A. N

Tata : A. I

Reprezentantul legal al copilului: A. N.

Data naşterii: 21.08.2008

Domiciliul : COMUNA Rucăr, SAT Rucăr, Str. Râușor, 27A, JUD Arges

Unitatea de învăţământ la care este înscris : CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ „ SF. NICOLAE“ CÂMPULUNG

Certificat de orientare şcolară şi profesională : 4240/16.11.2020

Durata de desfăşurarea a programului**:** februarie –iunie 2021

Echipa de lucru:

prof. Diriginte P. L., prof. Romana M. M., prof. Matematica H. P., Kinetoterapeut P. A.

Psiholog M. N.

2. EVALUARE INIŢIALĂ

Instrumente folosite în evaluare: fișa psihopedagogică, observaţia spontană şi dirijată, convorbirea individuală și de grup, sarcini de lucru pentru automatizarea și comprehensiunea citirii (pretest).

Concluziile evaluării inițiale complexe:

Grad de handicap- GRAV,

1. Diagnoza de stare:

- Sindrom Down
- retard mintal grav
- tulburări emoționale și de comportament,
- dificultăți de învățare

2. Anamneza

Note biografice: elevul face parte dintr-o familie formată din mama tata, și o sora. Conditiile de viață sunt propice. Parintii sunt cooperanti și deschisi inițierii planului de intervenție personalizat.

Informaţii educaţionale

Comunicare

- comunicarea receptivă: întelege instrucțiuni simple
- comunicarea expresivă: vocabularul de bază slab dezvoltat, comunicarea non-verbală este folosită imatur și prezintă gesticulații precare, rostește cuvinte mono și bisilabice uzuale

Citit-scris: nu sunt formate deprinderile de scris –citit, vocabular sărac

Matematică: nu şi-a însuşit conceptul de număr, nu sunt realizate deprinderile de calcul mintal, nu identifică caracteristici specifice ale diverselor elemente (culoare, formă, mărime)

Comportament psihomotric şi autonomie personală: schema corporală este parţial integrată, deprinderile de igienă personală slab dezvoltate, deprinderi de autoservire slab dezvoltate, capacitatea de autonomie socială şi personală slab dezvoltate

Relaţii sociale: conduite şi atitudini sociale dominate de imaturitate afectivă şi stări contradictorii, posibilităţi slabe de comunicare orală, gestual şi expresivă, capacitate slabă de învăţare a comportamentelor prin imitaţie;

Dezvoltarea senzorială

Percepţia: diferenţiază greu formele, mărimile și culorile

Atenţia: instabilă, capacitate de concentrare de scurtă durată-10 minute

Memoria: mecanică, domină cea involuntară, prezintă dificultăţi de memorare

Gândirea: concret-intuitivă, lacunară, manifestă

Obiective pe termen lung

- dezvoltarea motricităţii fine şi generale
- dezvoltarea conceptuală: concepte și categorii: culori, mărime, animale, numere
- dezvoltarea abilităţilor de scris: gestul grafic, elemente pregrafice

3. **SCOPURILE PROGRAMULUI:**

- Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevului;
- Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic;
- Formarea capacităţilor de cunoaştere a literelor şi citire a cuvintelor şi propoziţiilor;
- Formarea deprinderilor de scriere corectă a elementelor grafice şi a literelor, precum şi scrierea lizibilă a cuvintelor;
- Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme;
- Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic;

4. **DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE:**

Domenii de intervenție recomandate

A. KINETOTERAPIE : Domeniul psihomotor
Domeniul motricităţii generale

	Competente specifice	**Activitate**	**Metode şi mijloace didactice**
Poziții și tonus muscular	să se ridice în picioare singur; să se aplece cu flexia genunchilor după un obiect și să se ridice.	Exerciții de motricitate	Exemplul; Explicația; Conversația;
Urcări și coborâri	- să urce scările cu pas adăugat, ținandu-se de balustradă; - să coboare scările cu pas adaugat, ținându-se de balustradă;	Exerciții de motricitate	Exemplu; Explicația; Conversația
Echilibru	- să își păstreze echilibrul cu ochii închiși, stând pe ambele picioare; - să stea într-un picior	Exerciții de motricitate	Exemplu; Explicația; Conversația

Domeniul motricităţii fine şi coordonării oculo-motorii

Competente specifice	Activitate	Metode și mijloace
- să identifice părțile principale ale corpului omenesc la propria persoană/ la partener - să asambleze corect corpul uman din trei paăți componente (incastru, puzzle); - să redea grafic, în manieră proprie, principalele părți ale corpului omenesc;	Exerciții privind dezvoltarea schemei corporale	Conversația; Demonstrația; Munca dirijată și independentă; Planșa “corpul

		uman”; Jetoane; Puzzle;
-să recunoască în contexte diferite culori uzuale - să identifice culorile unor obiecte cunoscute din mediu apropiat - să grupeze obiecte cunoscute după culoare;	Exerciții de grupare a obiectelor,	Conversația; Demonstrația; Jetoane; Culori colorate;

Domeniul cognitiv

Tipuri de abilităţi	**Competente specifice**	Activitate	Metode şi mijloace
Abilități de receptare a mesajului oral	- să asculte și să execute comenzi simple legate de acțiuni/activități cotidiene; - să asculte o poveste scurtă cu suport ilustrat; - să răspundă verbal la întrebări simple, privind acțiuni la care participă;	Exerciții de dezvoltare a auzului fonematic;	Explicația; Conversația; Exercițiul; Planșe; Jetoane; Jucării;
Abilități de exprimare orală și comunicare independentă	- să exprime/semnalizeze nevoi personale (foame, sete); - să utilizeze formule uzuale de salut, verbal și nonverbal; - să răspundă, în manieră proprie, la întrebări simple, cu referire la persoane și acțiuni desfășurate în prezența - să se recomande, prezinte în maniera proprie; -să emită onomatopee și sunete din natură - să emită cuvinte mono- și bisilabice	Exerciții de verbalizare, după model;	Explicația; Conversația; Munca independentă; Exercițiul; Planșe; Jetoane; Jucării
Abilități de scriere	- să utilizeze șablonul pentru a reda grafic imagini (obiecte, forme geometrice); - să reprezinte grafic diferite imagini prin unire de puncte: forme geometrice, legume, fructe; - să realizeze grafic diverse imagini, întărind conturul cu marker, cariocă, pix; - să realizeze semne pregrafice în spații de diferite dimensiuni.	Exerciții de încălzire a musculaturii mâinii Semne pregrafice;	Conversația; Demonstrația; Exercițiul; Jetoane; Planșe; Coli de scris; Markere
Operarea cu conceptul de număr	- să sorteze obiecte/jucării după criteriul formă, culoare, mărime - să numere obiecte dintr-o mulțime, cu cel mult 5 obiecte; - să alcătuiască mulțimi (familii) cu număr dat de elemente, cu cel mult 5 elemente;	Exerciții de sortare a obiectelor după un criteriu dat;	Explicația; Demonstrația Exercițiul; Planșe cu numerele învățate; Jucării; Jetoane;

c. Domeniul comportamental

Autonomie personală și socială

Tipuri de deprinderi	**Competente specifice**	Activitate	Metode şi mijloace
Utilizarea toaletei şi igiena personală	- să comunice (verbal sau nonverbal) nevoia de a merge la toaletă; - să aibe control sfincterian pe parcursul unei perioade limitate de timp - să folosească hârtia igienică; - să se spele pe față și pe mâini la solicitarea adultului; - să se spele pe dinți în prezența adultului; - să-și șteargă singur nasul;	Executarea comenzilor	Conversația; Comunicarea prin imaginii
Igiena camerei/ a spațiului personal	- să își pregătească spațiul de lucru, de joacă, - să identifice hainele, jucăriile, rechizitele proprii; - să aranjeze hainele, cărțile, jucăriile în dulap în stil propriu.	Executarea comenzilor	Explicația; Demonstrația; Jucării; Haine; Rechizite.

Educația incluzivă
Integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă

Lazăr Melania
Școala Gimnaziala 190 sector 4, Bucuresti

În România ultimilor 30 de ani, situația școlarizării copiilor s-a îmbunătățit constant, dar provocările continuă să existe. Pentru prea mulți copii, accesul la educație de calitate este o provocare zilnică, din cauza unor factori ca sărăcia, discriminarea sau lipsa de sprijin din partea părinților și a comunității. Accesul la o educație incluzivă de calitate sporește șansele copiilor de a-și valorifica potențialul, de a deprinde abilități esențiale pentru viața lor și de a-și câștiga traiul ca adulți. Educația incluzivă presupune un sistem educaţional în care toate şcolile năzuiesc să ofere “educaţie pentru toţi”. Un sistem care recunoaşte dreptul tuturor copiilor de a fi educaţi împreună şi consideră că educaţia tuturor copiilor este la fel de importantă.

Unul dintre cele mai importante aspecte ale învățământului actual este nevoia sa de adaptare la necesităţile copiilor, oricare ar fi acele necesităţi şi oricare ar fi copiii – fie că sunt copii cu CES, fie că pur şi simplu sunt copii c-un ritm mult mai încet de învăţare.

O astfel de metodă de adaptare o constituie şcoala incluzivă, o şcoală ce se axează pe includerea acelor copii sau chiar grupuri ce au fost anterior marginalizate şi care implică în procesul de învăţare şi de luare a deciziilor părinţii, îngrijitorii şi consilierii specializaţi.

Metodele utilizate în cadrul claselor incluzive pot îmbunătăţi semnificativ performanţa tuturor elevilor. In comparaţie cu educaţia în centre sau şcoli speciale, care are riscul de a-i menţine pe copii şi adolescenţi în afara societăţii, şcoala incluzivă constituie un teren de pregătire pentru viitoarea lor integrare în societate. In loc să-i izolăm şi să spunem că sunt „dificili”, „turbulenţi” sau chiar „handicapaţi”, am putea să admitem faptul că aceşti copii ar putea progresa mai mult într-o clasă obişnuită, dacă noi, profesorii, am accepta că educaţia este pentru toţi.

Cel mai important lucru de luat în considerare este că predarea în cadrul diversităţii implică predarea pentru fiecare individ în parte. Ţinând cont de interesele fiecărui elev, de experienţele şi ţelurile sale facem, de fapt, un pas important în educaţia elevilor şi integrarea lor în societate, după terminarea studiilor. Poate una dintre cele mai mari provocări căreia trebuie să-i facă faţă un profesor este adaptarea stilului de predare astfel încât să corespundă necesităţilor fiecărui elev în parte.

În acest scop a fost gândită şcoala incluzivă – un răspuns la redimensionarea educaţiei. Scopul acestei şcoli este de a crea pentru toţi copiii un cadru prielnic învăţării, pornind de la premiza că diferenţele dintre oameni sunt normale şi ele trebuie acceptate. Un rol important în cadrul şcolii incluzive îl are pedagogia şi învăţarea centrată pe elev. Acest lucru implică automat adaptarea curriculumului şi metodelor de predare la capacitatea şi nevoia elevului cu cerințe educaționale speciale.

Rolul esenţial în educaţia integrată îl deţine învăţătorul clasei, care devine principalul factor de acţiune şi de coordonare a realizării programului pedagogic individual pentru elevi.

Profesorul trebuie:

- să elaboreze un program pedagogic individualizat.
- să-şi îmbogăţească pregătirea cu noţiuni care să-i faciliteze includerea optimă în clasă a acestor elevi şi să asigurare şanse egale la instrucţie şi educaţie pentru aceşti copii;
- să manifeste interes continuu pentru identificarea, evaluarea şi reprogramarea periodică a conţinuturilor învăţării pentru fiecare elev;
- să coopereze cu ceilalţi membri ai echipei educaţionale, dar şi cu familia elevului;

Pentru atingerea indicatorilor de incluziune se impune parcurgerea unor pași:

- Implicarea părinţilor;
- Teme curriculare adecvate şi abordate gradual;
- Acordarea timpului necesar studiului şi o instruire bazată pe nevoile de învăţare;
- Predare directă pornind de la noţiuni cheie şi continuând cu o serie de paşi sistematici;
- Raportarea instruirii la experienţa anterioară a elevilor;
- Strategie de învăţare în 3 paşi: a) Modelarea prin demonstrarea comportamentelor dorite;
  b) Activităţi în care elevii sunt ajutaţi direct de profesor;
  c) Activităţi practice în care elevii acţionează independent;
- Sprijin pentru învăţare;
- Învăţarea prin cooperare;
- Educaţie adaptată nevoilor specifice şi potenţialului specific.

O categorie de copii pentru care educaţia incluzivă reprezintă o şansă la învăţământul de masă, în care ei să se dezvolte alături de viitorii lor semeni, sunt cei care manifestă tulburare de hiperactivitate cu deficit de atenţie. Hiperactivitatea specifică preşcolarilor şi şcolarilor mici cu ADHD este cauzată de o serie de deficienţe cerebrale ale copiilor, de faptul că impulsurile şi informaţiile nu se transmit într-o manieră normală datorită insuficienţei secreţiei neurotransmiţătorilor. Conform cercetărilor realizate de specialişti, alte cauze ar fi plictiseala, supradotarea, conflictele psihice, tulburările emoţionale, depresie, mediu familial conflictual, deficit de atenţie, deficit de învăţare, auz sau văz, tulburări tiroidiene, alergii alimentare.

Educaţia incluzivă promovează egalitatea şanselor, oferind sprijin pentru învăţare şi acestor copii, care nu reuşesc să se adapteze la exigenţele şcolii, care întâmpină dificultăţi în învăţare, care uneori vor, dar…nu pot.

Incluziunea presupune nu doar acceptarea, tolerarea copiilor cu nevoi speciale într-o clasă din învățământul de masă ci şi adaptarea la cerinţele acestor copii, cuprinderea acestora în programele educaţionale alături de copiii normali, dar şi responsabilitatea de a le asigura în acelaşi timp servicii de specialitate, programe de sprijin individualizate. Înseamnă asumarea unor schimbări în organizarea şi dezvoltarea activităţilor instructiv – educative derulate în şcoală.

Este însă la fel de adevărat faptul că, în condiţiile actuale, într-o perioadă de transformări continue, marcate de lipsuri materiale, când numărul de copii la clasă este încă destul de mare, când prezenţa unui profesor de sprijin care să fie alături de copilul cu ADHD reprezintă doar o dorinţă a învăţătorului, responsabilitatea pentru educarea unui astfel de copil cade pe umerii profesorilor şi a psihologului din şcoală (acolo unde acesta există). Tocmai de aceea se spune pe bună dreptate că, schimbarea stă în oameni. Cred că depinde de fiecare școală și nu numai.

Incluziunea școlară este o treaptă spre incluziunea la nivelul societății.Toți copiii, cu sau fără dizabilități, trebuie să învețe împreună, indiferent de mediul social sau cultural din care provin, de religie, etnie, limbă. Este foarte important să reducem, ba chiar să eliminăm excluziunea și discriminarea, indiferent ce formă ar avea ele, să oferim copiilor cu tipuri și niveluri diferite de handicap șanse egale să participe la educație în cadrul sistemului general de învățământ.

Beneficiind de servicii de sprijin corespunzătoare în cadrul școlii unde sunt integrați, persoanele deficiente au posibilitatea de a ajunge la niveluri funcționale fizice, psihice și sociale care le pot schimba viața, le pot da un mai mare grad de independență. Totodată, copiii tipici vor învăța ce înseamnă toleranța, acceptarea, întrajutorarea, vor deveni mai buni.

Bibliografie:

- Gheorghiu, F. (2005), Modalități de intervenție personalizată în cadrul învățământului integrat, Presa Universitară Clujeană.
- Gherguț, A. (2001), Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale, Editura Polirom, Iași.
- Vrășmaș, E. și alții (2005), Ghid pentru cadre didactice de sprijin, Editura Vanemonde.
- Ungureanu, D. (2000), Educaţia integrată şi şcoala incluzivă, Editura de Vest, Timişoara.
- Vrăşmaş, T. (2001), Învăţământul integrat şi/sau inclusiv, Ed. Aramis, Bucureşti.
- Vrăşmaş, T. (2004), Şcoala şi educaţia pentru toţi, Ed. Miniped, Bucureşti.
- Gherguţ, A. (2006), Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale-strategii diferenţiate şi incluzive în educaţie, editura Polirom , Bucureşti.

Incluziunea scolara

Adriana Ciobotar
Colegiul Național „Dimitrie Cantemir”

Conferința de la Salamanca (1994) intitulată „Cadrul de acțiune în domeniul educației (învățământului) cerințelor speciale” a fost evenimentul care a consacrat cele mai importante concepte legate de educația incluzivă și principiile acesteia. Încorporând ideile generoase, universale, ale unei pedagogii sănătoase, în care copilul devine centrul preocupărilor, educația incluzivă pleacă de la premisa remarcabilă că diferențele dintre oameni sunt firești și că, în mod indiscutabil, învățământul trebuie să se adapteze la aceste diferențe precum și la cerințele specifice de educație, derivate din ele. Este momentul crucial în care se evidențiază ideea că sistemul educativ trebuie să se adapteze la aceste diferențe și nu copilul școlii.

Conceptul incluziunii, promovat încă din anul 1948, prin Declarația Universală a Drepturilor Omului (O.N.U. 1948) lansează ideea valorii ființei umane, născute libere și egale în demnitate și drepturi, încurajând umanitatea, de la acel moment istoric, fără rezultate plauzibile ce-i drept, la reflecții legate de acceptarea tuturor semenilor, indiferent de diferențele existente. După anii 2000 apare tendința, din ce în ce mai evidentă, de realizare a unei educații integrate, privită ca un ansamblu de măsuri aplicate tuturor categoriilor sociale, educație care urmărește înlăturarea oricăror forme de segregare, societățile, inclusiv societatea românească, fiind mai atente în conturarea politicilor sociale și educative. În acest context, a apărut ideea că școlile obișnuite pot și trebuie să devină „mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor discriminatorii, un mijloc care creează comunități primitoare și construiesc o societate incluzivă, care oferă educație pentru toți; mai mult, ele asigură o educație eficientă pentru majoritatea copiilor și îmbunătățesc eficiența întregului sistem de învățământ”.

Privită în ansamblu, „educația incluzivă caută să răspundă nevoilor de învățare ale tuturor copiilor, tinerilor și adulților, cu un deosebit accent pe cei vulnerabili din punct de vedere al marginalizării și excluziunii sociale’’, punând astfel bazele unei culture incluzive, indispensabile unei societăți deschise, capabile să valorizeze aportul fiecărui individ la construcția ei. „Școala trebuie să cuprindă toți copiii, și pe cei provenind din cadrul minorităților lingvistice, etnice sau culturale, copiii din grupuri îndepărtate sau nomade, copiii străzii sau care lucrează, copiii cu deficiențe sau talentați” (Forumul Mondial pentru Educație, Dakar, 2000). Elemente de educație incluzivă pentru managerii școlari 4 Educația incluzivă impune derularea unui proces permanent de îmbunătățire a unităților școlare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane (resursă esențială în acest proces) pentru a susține participarea la procesul de învățământ a tuturor copiilor din cadrul comunității (H.G nr. 1251/2005).

O şcoală incluzivă este o şcoală în mişcare.

Incluziunea în educaţie presupune:

• Valorizarea egală a tuturor elevilor şi a personalului;

• Creşterea participării tuturor elevilor la educaţie şi, totodată, reducerea numărului celor excluşi din cultura, curricula şi valorile comunităţii promovate prin şcoala de masă;

• Restructurarea culturii, a politicilor şi a practicilor din şcoli, astfel încât ele să răspundă diversităţii elevilor din comunitate;

• Reducerea barierelor în învăţare şi participare pentru toţi copiii/elevii/tinerii, nu doar pentru cei cu dizabilităţi sau cei etichetaţi ca având „nevoi educaţionale speciale”;

• Însușirea și valorificarea învățămintelor rezultate din încercările de depășire a barierelor de accesare a școlii și de participare din partea unor elevi;

• Înțelegerea diferențelor dintre elevi ca resursă pentru procesul de învățare, nu ca o problemă ce trebuie depășită;

• Recunoașterea dreptului elevilor la educație în propria lor comunitate;

• Evoluția gradului de incluziune în școli, atât în privința personalului, cât și în privința elevilor;

• Extinderea rolului școlilor în construirea comunităților și creșterea valorii lor și a performanțelor;

• Cultivarea unor relații de susținere reciprocă între școli și comunități;

• Recunoașterea faptului că incluziunea în educație este un aspect al incluziunii sociale.

Participarea școlară înseamnă învățarea alături de ceilalți și colaborarea cu ei, prin împărtășirea experiențelor de învățare. Ea presupune implicarea activă a fiecăruia în învățare și dreptul la opinie, în ceea ce privește modul în care educația este trăită de către individ. Mai mult, participarea înseamnă recunoașterea, acceptarea și valorizarea ca personalitate. Dezvoltarea gradului de incluziune școlară implică reducerea presiunilor de excluziune, În sens restrâns se cunoaște „excluziune disciplinară” (cum ar fi mutarea sau eliminarea temporară sau permanentă a unui elev din școală pentru încălcarea regulilor acesteia). Precum incluziunea, și excluziunea poate fi înțeleasă într-un sens larg. Ea se referă la toate presiunile temporare sau de lungă durată care stau în calea unei depline participări.

Incluziunea presupune minimalizarea tuturor acestor bariere în educație pentru toți elevii. Incluziunea se realizează prin metoda pașilor mărunți. Ea începe de la recunoașterea diferențelor dintre elevi. Iată de ce, dezvoltarea abordărilor incluzive ale învățării și predării respectă și se clădește tocmai pe diferențe; diferențele fac incitantă învățarea.

Ea presupune schimbări profunde ale mediilor educative din sălile de clasă, din sălile profesorale, din spațiile extraclasă (terenurile de joacă) și reconstruirea relațiilor cu părinții/persoanele care îngrijesc copiii. Pentru a răspunde cerințelor includerii copiilor sau tinerilor, trebuie să fim preocupați de ei ca personalități complete, complexe și integre. Din păcate, de cele mai multe ori însă, acest aspect este neglijat, efortul de incluziune concentrându-se doar pe aspectul limitărilor/dizabilității unui elev, sau pe o anumită dificultate a sa, la un domeniu curricular sau altul, sau la toate deopotrivă, ori de a învăța în școală, într-o altă limbă decât cea maternă. Presiunile de excludere asupra unui copil/elev/tânăr cu dizabilități pot fi inițial direcționate asupra condițiilor speciale necesare integrării acestuia – cum ar fi cele legate de o medicație sau de o dietă specială – sau pot apărea deoarece programa nu îi stimulează interesele sau îi depășesc nivelul de înțelegere/experiențele de învățare acumulate pe parcursul școlarității. Expertiza dobândită în identificarea și reducerea dificultăților unui anumit elev, poate fi folosită și în abordarea educațională a altor elevi, cu probleme similare, diferențele dintre elevi legate de interese, competențele academice, abilitățile, limba maternă, performanțele sau dizabilitățile pot fi o resursă pentru susținerea învățării autentice, în toate comunitățile școlare. Istoria probează, în continuare, faptul că, elevii continuă să fie excluși din învățământul de masă pentru că au limitari / dizabilități sau sunt văzuți ca având „dificultăți de învățare”, fiind ignorat faptul că educația este un drept fundamental al omului ce permite fiecăruia să dobândească cunoștințele necesare pentru a înțelege lumea și pentru a putea participa în mod activ la aceasta. Educația, în ansamblu, contribuie la păstrarea valorilor și stă la baza învățării dea lungul vieții; ea generează încredere, asigură independență și totodată conștientizează persoana referitor la drepturile și posibilitățile proprii. Statisticile UNICEF evidențiază faptul că foarte mulți copii sunt, din păcate, în continuare, marginalizați, izolați sau chiar excluși din școală deoarece ei au anumite dizabilități sau pentru că provin din familii dezbinate.

BIBLIOGRAFIE

1. Dumitraşcu, D. Pascu, R., Managementul proiectelor. Ed. ULBS, 2004.

2. Meredith, J.R., Mantel, S.J., Project management, ediţia a III-a, Ed.John Wiley&Sons, Inc., New York, 1995.

3. Voineag, A. Management de proiect, Ed. Magister 2008

Învățarea centrată pe elev

Vasiliche Camelia
Liceul Teoretic”Constantin Brâncoveanu”-Dăbuleni
Vasiliche Mirel
Liceul Teoretic”Constantin Brâncoveanu”-Dăbuleni

Trecerea la o metodologie mai activă, centrată pe elev, implică elevul în procesul de învăţare şi îl învaţă aptitudinile învăţării, precum şi aptitudinile fundamentale ale muncii alături de alţii şi ale rezolvării de probleme. Metodele centrate pe elev implică individul în evaluarea eficacităţii procesului lor de învăţare şi în stabilirea obiectivelor pentru dezvoltarea viitoare. Aceste avantaje ale metodelor centrate pe elev ajută la pregătirea individului atât pentru o tranziţie mai uşoară spre locul de muncă, cât şi spre învăţarea continuă.

Principiile care staul la baza învăţării eficiente centrate pe elev sunt:

- Accentul activităţii de învăţare trebuie să fie pe persoana care învaţă şi nu pe profesor.
- Recunoaşterea faptului că procesul de predare în sensul tradiţional al cuvântului nu este decât unul dintre instrumentele care pot fi utilizate pentru a-i ajuta pe elevi să înveţe.
- Rolul profesorului este acela de a administra procesul de învăţare al elevilor pe care îi are în grijă.
- Recunoaşterea faptului că, în mare parte, procesul de învăţare nu are loc în sala de clasă şi nici când cadrul didactic este de faţă.
- Înţelegerea procesului de învăţare nu trebuie să aparţină doar profesorului – ea trebuie împărtăşită şi elevilor.
- Profesorii trebuie să încurajeze şi să faciliteze implicarea activă a elevilor în planificarea şi administrarea propriului lor proces de învăţare prin proiectarea structurată a oportunităţilor de învăţare atât în sala de clasă, cât şi în afara ei.
- Luaţi individual, elevii pot învăța în mod eficient în moduri foarte diferite.

Iată câteva exemple de învăţare centrată pe elev:

- Procesul de predare are trei faze, iar fiecare necesita metode adecvate. (Vezi metoda PAR)
    4. Prezinta: Metode de prezentare de noi cunostinte elevilor sau de incurajare in a le gasi singuri, ceea ce poate implica fapte, teorii, concepte, povestiri etc.
    5. Aplica: Metode care sa-i oblige pe elevi sa aplice noile cunostinte care le-au fost doar prezentate. Aceasta este singura modalitate de a te asigura ca elevii formeaza concepte despre noul material pentru a il intelege, a si-l aminti si a il folosi corect pe viitor.
    6. Recapituleaza: Metode de incurajare a elevilor sa isi aminteasca vechile cunostinte in vederea clarificarii si concentrarii asupra punctelor cheie, asigurarii unei bune intelegeri si punerii in practica si verificarii cunostintelor mai vechi.
- Lecţia pleacă de la experienţele elevilor şi cuprinde întrebări sau activităţi care să îi implice pe elevi.
- Elevii sunt lăsaţi să aleagă singuri modul cum se informează pe o anumită temă şi cum prezintă rezultatele studiului lor.
- Elevii pot beneficia de meditaţii, în cadrul cărora pot discuta despre preocupările lor individuale cu privire la învăţare şi pot cere îndrumări.
- Aptitudinea elevilor de a găsi singuri informaţiile căutate este dezvoltată – nu li se oferă informaţii standardizate.
- Pe lângă învăţarea specifică disciplinei respective, li se oferă elevilor ocazia de a dobândi aptitudini fundamentale transferabile, cum ar fi aceea de a lucra în echipă.

- Se fac evaluări care permit elevilor să aplice teoria în anumite situaţii din viaţa reală, cum ar fi studiile de caz şi simulările.
- Lecţiile cuprind o combinaţie de activităţi, astfel încât să fie abordate stilurile pe care elevii le preferă în învăţare (vizual, auditiv, practic / kinetic)
- Lecţiile înlesnesc descoperirile făcute sub îndrumare şi solicită participarea activă a elevilor la învăţare.
- Lecţiile se încheie cu solicitarea adresată elevilor de a reflecta pe marginea celor învăţate, a modului cum au învăţat şi de a evalua succesul pe care l-au avut metodele de învăţare în cazul lor

Strategii de predare în vederea învăţării active

Învăţarea trebuie să cuprindă activităţi de prelucrare a noii materii învăţate, care trebuie legată de ceea ce elevul ştie deja. Sarcinile trebuie să fie autentice, stabilite în context semnificativ şi legate de viaţa reală. Ele nu trebuie să implice doar repetarea unor lucruri, deoarece acest lucru duce la învăţarea “de suprafaţă” şi nu la învăţarea “de profunzime”.

Având în vedere faptul că învăţarea elevilor va implica erori, sarcinile trebuie să le ofere ocazia de a se autoevalua, de a corecta, de a discuta cu colegii, de a primi reacţia profesorului, precum şi de a face alte verificări de “conformitate cu realitatea”.

(I) Metode care necesita o pregatire sumara si putine resurse : Predare prin intrebari,
Bulgare de zapada, Brainstorming, Experimentul Gandului (Empatia),Roata ;

(II) Metode care implica materiale (fotocopii sau cartonase) ce se distribuie elevilor : Invatare cooperanta, . Puncte-cheie, Intrebari pe baza textului, Transformare,
Explicatiile elevilor, Harti/diagrame/desene, Rezumatul,

(III) Activitati care necesita putin mai multa pregatire; se incepe cu cele mai usoare :
Hotarari – Hotarari, Prezentarile elevului, Predare de catre elevi - Pentru predarea de aptitudini,Jigsaw – O metoda de invatare cooperanta, Controversa academica,. Intrebari ’’Bulgare de zapada’’, Invatarea individuala, Ochelari, Competenta de a judeca, Comparatie si contrast.

- “Predarea prin întrebări” sau descoperirea sub îndrumare
- Explicarea sarcinilor care cer elevilor să îşi explice unii altora modul cum au înţeles un anumit lucru şi să elaboreze acest mod de a înţelege înainte de a-l exprima
- Punerea de întrebări şi răspunsuri de “diagnoză” şi utilizarea răspunsurilor greşite pentru a explora şi a corecta neînţelegerile. “Întrebările socratice”.
- Utilizarea sarcinilor şi întrebărilor care stimulează gândirea elevilor şi se bazează pe Taxonomia lui Bloom şi nu simpla reamintire. Aceste sarcini şi întrebări necesită mai multă gândire şi prelucrare.
  Analiză: întrebări de tip “de ce”,
  Sinteză: întrebări de tip “cum”, “ai putea să”
  Evaluare: întrebări de judecată.

Aceste întrebări de rang superior impun elevilor să îşi creeze propriile concepţii cu privire la noua materie învăţată. Nu se pot face raţionamente pe marginea materiei învăţate înainte ca aceasta să fie conceptualizată; de aceea, întrebările care solicită raţionamentul vor determina conceptualizarea.

- Utilizarea studiilor de caz care leagă subiectul discutat de viaţa reală sau de experienţele anterioare şi deci de învăţarea anterioară
- Utilizarea lucrului în grup, care solicită elevilor să discute materia învăţată, astfel încât să colegii să se verifice între ei şi să înveţe unii de la alţii

- Învăţarea implică “construirea de modele”; de aceea, utilizaţi hărţi ale minţii şi rezumate care relevă relaţia dintre părţile subiectului şi întreg. De asemenea, arătaţi legătura dintre subiectul de astăzi şi alte subiecte
- Predarea aptitudinilor în contextul subiectului respectiv. Gândiţi-vă la dumneavoastră ca la un profesor de aptitudini care utilizează conţinutul materiei pentru a preda aptitudinile respective.
- Stimularea sporeşte ritmul învăţării. De aceea, utilizaţi resurse generoase, plurisenzoriale şi activităţi energice şi creaţi o atmosferă de amuzament atunci când este posibil.

Strategii de rezolvare a problemelor de fizică

Prof. DEMÉNY IDA
Colegiul Național „ Bethlen Gábor „Aiud

Rezolvarea problemelor ajută la înțelegerea și aplicarea principiilor fizice. Am dezvoltat un model de analiză și stabilire a soluțiilor la problemele care implică legile lui Newton în Legile mișcării lui Newton. Prima dată trebuie identificați principiile fizice implicate în problemă și să se determine că acestea includ legile mișcării lui Newton. Aceste tehnici întăresc, de asemenea, concepte care sunt utile în multe alte domenii ale fizicii. Următoarele tehnici ar trebui să întărească abilitățile pe care sunt necesare de a fi dezvoltate, în cadrul temei:.

Aplicarea legilor mișcării lui Newton

1. Identificați principiile fizice implicate prin enumerarea datelor și a cantităților de calculat.
2. Schițați situația, folosind săgeți pentru a reprezenta toate forțele.
3. Determinați sistemul de interes. Rezultatul este o diagramă de corp liber, care este esențială pentru rezolvarea problemei.
4. Aplicați a doua lege a lui Newton pentru a rezolva problema. Dacă este necesar, aplicați ecuațiile cinematice adecvate din capitolul despre mișcarea de-a lungul unei linii drepte.
5. Verificați soluția pentru a vedea dacă este rezonabilă.

Adaptarea procesului instructiv-educativ la particularitățile individuale ale elevilor și realizarea unor activități didactice nuanțate sunt necesare datorită deosebirilor existente între elevii de aceeași vârstă, supuși unui proces comun de instruire. Pentru a ajunge la o cât mai bună cunoaștere a elevilor, cadrul didactic trebuie să folosească strategii didactice cât mai variate, să știe să aleagă pe cele mai potrivite scopului propus și să le adapteze la condițiile oferite de colectivul de elevi pe care îl îndrumă. Conversația euristică și problematizarea, ca metode didactice utilizate în activitatea de rezolvare a problemelor la orele de fizică, constituie o sursă largă de inovație și de creații în lecție pentru profesor, de mobilizare și activizare pentru elevi, de perfecționare a procesului instructiv – educativ, de colaborare a elevilor în participarea lor la procesul de învățare.

Transformările progresive prin care a trecut învățământul au impus o evoluție ascendentă a metodologiei, laturii sale procesuale. Atenția acordată reconsiderării finalităților și conținutului instrucției și educației a fost dublată de o neîntreruptă grijă pentru reevaluarea și perfecționarea metodelor, n deplin acord cu acestea. Aflându-se sub control social, întregul proces instructiv-educativ școlar rămâne deschis aplicării unor metode mai eficiente de instruire.

În acest scop, ca professor de fizică a unei clase de elevi, mi-am propus ca în cadrul unui experiment, în orele de fizică să realizez următoarele obiective:

- creșterea motivației învățării și, implicit a randamentului școlar, în ceea ce privește rezolvarea problemelor de fizică, ca urmare a utilizării problematizării și conversației euristice;
- conceperea și propunerea unor situații – problemă dar și a unor modalități de aplicare a conversației euristice, în cadrul disciplinei fizică, la clasa a VII-a;
- rezolvarea situațiilor – problemă respectând etapele aplicării problematizării și a modalităților de utilizare a conversației euristice;
- valorificarea în practică a situațiilor – problemă și a modalităților de aplicare a conversației euristice discutate și analizate.

În cadrul experimentului, am formulat următoarea ipoteză de lucru:

Dacă în cadrul orelor de fizică vom utiliza conversația euristică și problematizarea, vom stimula o atitudine activă a elevilor față de învățare, ceea ce va conduce la creșterea randamentului școlar.

Rezultatele obţinute la testul iniţial, la testele de evaluare formativă în cadrul grupului experimental, dar şi rezultatele înregistrate la testul final, ambelor eşantioane – experimental şi martor – au fost înregistrate în tabele analitice şi sintetice. Pe baza acestor rezultate s-a întocmit centralizatorul, histogramele comparative şi graficul comparativ al celor două teste. Elevii grupului experimental au înregistrat la testul final un progres semnificativ, fapt demonstrat de calificativele obţinute. Acest lucru evidenţiază faptul că elevii au reuşit să conştientizeze, să utilizeze în diferite contexte, cu un grad din ce în ce mai sporit de dificultate, noţiunile învăţate.

Comparând rezultatele obţinute în etapa iniţială şi finală am constatat că, la nivel teoretic şi aplicativ, majoritatea elevilor clasei a VII-a (din eşantionul experimental) au înregistrat progrese. De remarcat este faptul că la evaluările finale, niciun elev nu a mai obţinut notă sub 5. Din cei trei elevi care la testul iniţial, la fizică, au luat notă sub 5, doi elevi au obţinut nota 10. Restul elevilor care au obţinut la testul iniţial note de trecere, au realizat un punctaj mai mare la următoarele teste, chiar de la evaluările intermediare. În ceea ce priveşte elevii care au obţinut nota maximă la testarea iniţială, aceştia s-au menţinut la acelaşi nivel de-a lungul celorlalte teste, inclusiv la testul final.

Cu toate acestea există elevi, care au rămas la nivelul iniţial, nereuşind să înregistreze progrese prea mari. Ţinând însă seama de faptul că gradul de dificultate al testelor a fost din ce în ce mai mare, cerinţele din ce în ce mai complexe şi gradul de abstractizare a noţiunilor mai ridicat, faptul că aceşti elevi nu au obţinut rezultate mai mici demonstrează că la nivelul achiziţiilor s-a înregistrat totuşi un progres.

Acest experiment mi-a oferit ocazia să observ că elevii pot şi chiar vor să (re)descopere sau să-si construiască cunoştinţele adunând informaţii din diverse surse, investigând probleme specifice vieţii actuale, ascultând ceea ce alţii au de spus, argumentându-şi ideile, lucrând în echipă .

Am descoperit laturi ascunse până acum, trăsături de caracter pe care învăţământul tradiţional nu a reuşit să le stimuleze. Elevi, care până a avea loc acest experiment abandonau rezolvarea problemelor încă din prima fază de prezentare a lor, şi-au schimbat evident atitudinea vis-a-vis de cerinţele date în cadrul orei, implicându-se foarte mult în realizarea sarcinilor. La polul opus s-au situat elevi comozi, pasivi, care nu s-au implicat în niciun fel, nu au contribuit la rezolvarea problemelor, la soluţionarea dilemelor propuse de către acestea. Aceştia s-au mulţumit să reducă activitatea lor la cea de transcriere, motiv pentru care nici nu au înregistrat progrese măsurabile. Unii s-au implicat într-o fază iniţială, dar greşelile repetate pe care le făceau i-au descurajat şi i-au transformat într-un factor pasiv al învăţării.

Utilizarea conversaţiei euristice şi a problematizării nu a avut loc doar la fizică, în activitatea de rezolvare a problemelor, ci şi la alte discipline de învăţământ. Elevii au învăţat astfel să profite de abilităţile şi aptitudinile pe care le au fiecare dintre ei la diferite materii.

Făcând o evaluare a rezultatelor obţinute, comparativ cu eşantionul martor se poate spune că strategiile interactive au antrenat elevii într-o activitate la clasă ce rupe barierele lecţiilor clasice, oferindu-le un cadru nou de manifestare, bazat pe cunoştinţele anterioare, dorinţa de afirmare, libertatea exprimării, conducerea subtilă a învăţătorului spre descoperirea unor adevăruri născând un real progres. Prin aplicarea acestor strategii, s-a asigurat formarea unor deprinderi de muncă individuală şi de grup, spiritul de ordine şi cooperare, rezolvarea problemelor prin mai multe moduri, valorificarea la maxim a timpului, manifestarea personalităţii sub toate aspectele sale, stimularea potenţialului individual, cunoaşterea interpersonală şi nu în ultimul rând, creşterea încrederii în forţele proprii la majoritatea elevilor.

FOLOSIREA METODELOR ȘI MIJLOACELOR MODERNE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Prof.înv.preşc. Cristea Florența
Grăd. cu P.P. Nr.7/Școala Gimnazială Nr.2
Turnu Măgurele, Teleorman

Conceptul de „dezvoltare globală „a copilului infuenţează în mod direct modul de organizare a procesului instructiv-educativ din grădiniţă,ştiut fiind faptul că toate experienţele copilului sunt experienţe de învăţare.Proiectarea didactică este inevitabil influenţată de această concepţie.Experienţele de învăţare prin intermediul cărora educatorii urmăresc dezvoltarea globală a copilului includ:activităţi pe domenii experienţiale,jocuri şi activităţi alese,activităţi de dezvoltare personală,activităţi opţionale.Noul curriculum poate fi transpus în practică prin intermediul activităţilor integrate,iar structurarea sa pe şase teme integratoare:”Cine sunt /suntem?”,”Când,cum şi de ce se întâmplă?”,” Cum este ,a fost şi va fi pe pământ?”,”Cum planificăm /organizăm o activitate?”,” Cu ce şi cum exprimăm ceea ce simţim?”,” Ce şi cum vreau să fiu?”, reprezintă o încercare de a organiza conţinuturile curriculare pe baza conceptului de dezvoltare globală a copilului.Conţinuturile activităţilor predate în grădiniţă sunt uşor de asimilat dacă educatorul găseşte cele mai potrivite metode care să asigure transferul de cunoştine de la un domeniu la altul.Jocul este metoda cea mai des utilizată în grădiniţă. Jocul reprezintă sursa cea mai importantă de învăţare la acest nivel.Prin joc copiii învaţă să interacţioneze cu ceilalţi,să exploreze mediul,să găsească soluţii la unele probleme,să îşi exprime emoţiile,să achiziţioneze cunoştinţe,abilităţi care îi vor fi necesare în adaptarea la cerinţele şcolare.Jocul nu epuizează copiii,din contră, în joc ei pierd măsura timpului,sunt absorbiţi de materialele pe care le au la îndemână, de subiectele alese.Astfel se pot explica refuzul copiilor de a abandona un joc:” De-a magazinul”,”De-a şoferii”,”De-a doctorul veterinar”,”De-a grădiniţa”,în favoarea unor fişe matematice. Cu experienta şi ingeniozitatea ei, educatoarea poare interveni în jocurile acestea cu materiale şi sarcini atrăgătoare cum ar fi :copiii care merg la magazin să-şi scrie sau să aibă scrise pe bani cifre,când sunt doctori veterinari ,să elaboreze reţete,desenând pe ele ceea ce prescriu etc.Astfel se realizează transferul de cunoştinţe de la domeniul ştiinţe,domeniul estetic creativ,în activităţile de dimineaţă.

Metoda **ciorchinele** poate fi utilizată în etapa iniţială a activităţii,pentru structurarea informaţiei iniţiale despre o temă dată sau în etapa finală,cea de reflecţie,pentru organizarea grafică a informaţiei despre tema respectivă,informaţie dobândită în cursul activităţii.Ciorchinele realizat în etapa de reflecţie va arăta relatiile corecte existente între categoriile centrale şi informaţiile incluse,dar şi posibilităţile de extindere ale învăţării în viitor.Spre exemplu în activitatea de cunoaşterea mediului înconjurător,convorbire cu supor intuitiv:”Ce ştim despre toamna?”, la finele activităţii se poate folosi cu succes această metodă. Copiii vor alege din mulţimea de jetoane puse la dispoziţie, pe acelea ce reprezintă elemente semnificative pentru anotimpul toamna.Tot la finalul activităţii copiii pot desena ce le-a plăcut mai mult din anotimpul toamna,făcând astfel apel la priceperile şi deprinderile însuşite în cadrul activităţilor-domeniul estetic creativ.

Diagrama Venn este o metodă folosită îndeosebi în activităţile matematice,dar şi în cadrul altor activităţi cum ar fi cunoaşterea mediului înconjurător, pentru a evidenţia mai bine asemănările,deosebirile ,elementele comune a unor fapte,concepte,fenomene studiate.Spre exemplu, putem folosi cu succes diagrama Venn în activitatea de observare:” Crizantema şi tufănica”. Cu ajutorul diagramei consolidăm cunoştinţele copiilor în ceea ce privesc asemănările,deosebirile dintre cele două flori.Caracterul interdisciplinar şi aici poate fi prezent,prin numărarea florilor de tufănică,prin completarea plantei-crizantema etc.

Metoda Pălăriile gânditoare reprezintă o tehnică interactivă de stimulare a creativităţii,dar face apel şi la cunoştinţele şi capacităţile dobândite de preşcolari. Sunt şase pălării ,fiecare având o culoare

alb,roşu,galben,verde,albastru,negru.Culoarea pălăriei este cea care defineşte rolul,iar participanţii trebuie să cunoască foarte bine semnificaţia fiecărei culori pentru a gândi din perspectiva acesteia

-pălăria albă-gândire obiectivă

-pălaria roşie-gândire sentimentală

-pălăria neagră-gândire negativă

-pălăria galbenă-gândire optimistă

-pălăria verde-gândire creativă

-pălăria albastră-controlează procesul de gândire.

De exemplu,în activitatea de educaţie pentru societate, educatoarea prezintă copiilor poezia:”Căţeluşul şchiop”.Copiii dezbat situaţia personajului ţinând cont de culoarea pălăriei.Pălăria albă va prezenta faptele,pălăria roşie va spune ce simte,pălăria neagră va judeca răul ,greşeala copilului,pălăria galbenă gândeşte constructiv,prezintă faptele pozitive,pălăria verde oferă soluţii posibile,creative de rezolvare a problemei,pălăria albastra dirijează discuţiile.

Metoda este foarte atractivă,fiecare copil vrând să poarte o pălărie şi implicit să-şi spună părerea.

Tehnica Lotus presupune deducerea de conexiuni între idei,concepte,pornind de la o temă centrală care determină cele opt idei secundare ce se constriesc în jurul celei principale,asemenea petalelor florii de nufăr.Cele opt idei secundare sunt trecute în jurul temei centrale,urmând ca apoi ele să devină la rândul lor teme principale pentru alte opt idei secundare.Această tehnică stimulează munca de colaborare în echipă şi efortul creativ al fiecărui membru al grupului în soluţionarea sarcinii date.

În activitatea de educaţie plastică,desen:” Iarna”, copiii sunt împărţiţi în grupe de câte opt copii. Fiecare copil va desena ceea ce doreşte pe petala de nufăr primită, în aşa fel încât să completeze peisajul de iarnă.Folosind această metodă, copiii îşi dau seama de ceea ce pot ei şi ceea ce pot colegii lui, invitându-i la competiţie.

Metoda **„Cubul**” oferă cadrului didactic posibilitatea de a aborda integrat conţinutul ce trebuie prezentat copiilor..Pe feţele cubului vor fi desene reprezentative,iar întrebările le va citi educatoarea.Spre exemplu la activitatea cu tema:”Numărăm până la 10”,am folosit această metodă cu succes Am împărţit clasa în 6 grupuri.Cubul folosit avea desenate pe fiecare parte ,flori de diferite culori.Pe rand,fiecare grup îşi desemna un reprezentant care arunca cubul.După ce vedea floarea desenată,alegea o petală a florii respective pe care era scrisă o sarcină de lucru.

Exemple de sarcini:

1.Compară:”Compară numărul 5 cu 6”.

2.Descrie:”Descrie mulţimea florilor galbene”.

3.Analizează:” Spune câte elemente are mulţimea florilor albastre”.

4.Asociază:” Care este mulţimea cu tot atâtea elemente ca mulţimea florilor roz.”

5.Aplică :”Formează o mulţime cu 6 elemente”.

6.Argumentează:” De ce numărul 6 este mai mare decât numărul 5”

Metoda „**Turul galeriei”** este o tehnică de învăţare prin cooperare care stimulează gândirea,creativitatea şi învăţarea eficientă,încurajând copiii să-şi exprime opiniile cu privire la soluţiile propuse de colegii lor**.**Se porneşte de la elaborarea unui plan care să conducă la finalizarea unui produs ce constituie concepţia,opinia tuturor membrilor grupului.

La grupa mare,la finalul activităţii de cunoaşterea mediului cu tema convorbire :„Ce ştim despre primăvară?”, am împărţit grupa în patru grupuri.Copiii au avut sarcini de lucru care au permis mai multe perspective de abordare.Fiecare grup trebuia să redea caracteristicile anotimpului primăvara într-un anume mod.

Exemple:

Grup I- desen

Grup II.-colaj

Grup III-poster

Grup IV- fise de lucru.

Lucrările finalizate s-au afişat la loc vizibil,fiecare copil având posibilitatea să le observe şi să-şi exprime părerea.

Metoda Turul galeriei este utilă în activităţi de fixare,consolidare sau evaluare.

Educatoarea cu tactul ei pedagogic va avea de fiecare data în vedere utilizarea celor mai eficiente metode de lucru, care să-i stimuleze pe copii în orice gen de activitate şi care să valorifice cunoştinţele asimilate oricând,în orice domeniu de activitate.Stă în puterea noastră să realizăm activităţi plăcute copiilor,şi eficiente,care să-şi atingă obiectivele propuse.

Bibliografie

-Metode interactive de grup, Ghid metodic pentru învăţământul preşcolar, Sivia Breben,Elena Gongea,Georgeta Ruiu, Mihaela Fulga.

-Revista Învăţământul preşcolar, 1/2, 2016

JOCUL DIDACTIC – METODĂ EFICIENTĂ DE DEZVOLTARE INTELECTUALĂ A ELEVILOR LA MICA ŞCOLARITATE

Prof. înv. Primar Țâmpu Mariana
Școala Gimnazială „Nicolae Iorga” Bacău

Jocul didactic este una dintre cele mai eficiente metode de realizare a procesului instructiv-educativ, datorită atmosferei cu puternic impact formativ asupra dezvoltării psihice și personalității elevului. Lucian Blaga afirma că „Înțelepciunea şi iubirea copilului e jocul”. Prin joc, copilul se dezvoltă intelectual, moral şi fizic. Integrarea jocului didactic la nivelul învățământului primar generează un cadru optim pentru învățarea activă, care facilitează implicarea școlarului în propriul proces de formare, învățarea devenind astfel atractivă și plăcută. Jocul didactic oferă valenţe formative multiple asupra dezvoltării personalității școlarilor mici, cât şi asupra desfăşurării activităţilor instructive-educative. Utilizarea jocului didactic în vederea dezvoltării personalității școlarilor mici are efecte pozitive asupra formării viitoare a elevilor, din perspectiva integrării eficiente la cerințele mediului școlar și societății actuale.

În joc copilul este un adevărat actor şi un simplu spectator. El participă, cu toată fiinţa lui, la îndeplinirea obiectivului jocului, realizând în felul acesta o învăţare autentică.

Jocurile copiilor devin metodă de formare în cazul în care ele capătă o organizare şi se succed în ordinea implicată de logica cunoaşterii şi a învăţării.

Jocurile didactice sunt propuse învăţătorilor cu scopul de a înviora lecţia, de a contribui la însuşirea vocabularului activ. Rolul învăţătorului e de a acţiona ca un mediator. La realizarea obiectivelor educaţionale în şcoala primară se consideră că jocul didactic rămâne cea mai valoroasă activitate. Aceasta are o importanţă deosebită pentru vârsta copilăriei: jocul creează temelia atitudinilor, cunoştinţelor şi deprinderilor.

Jocul didactic este o metodă eficientă privind formarea interesului cognitiv la elevii claselor primare. Utilizarea acestei metode satisface cerinţele unui învăţământ formativ, deoarece antrenează în formare majoritatea elevilor, sporeşte gradul de motivaţie a învăţării prin satisfacţiile pe care elevii le obţin, prin rezultatele pozitive ale muncii lor personale.

Prin intermediul jocului, școlarii mici își consolidează încrederea în forțele proprii, solidaritatea în grup, spiritul de echipă, de competiție. Se dezvoltă curajul, perseverenţa, dârzenia, combativitatea, corectitudinea, disciplina prin supunerea la regulile jocului, precum şi spiritul de cooperare, de viaţă în colectiv, de comportare civilizată. Jocurile didactice reprezintă modalități ideale de activizare a colectivului clasei, având ca efect întrajutorarea, precum și dezvoltarea deprinderilor practice elementare și de muncă organizată. În cadrul jocurilor didactice, sunt antrenați și elevii mai timizi, care dobândesc mai multă încredere în sine și siguranță. Aceștia devin mai implicați în activitate și pot surprinde prin spontaneitatea și originalitatea răspunsurilor sau soluțiilor descoperite.

Jocul didactic deține atât valori informative, prin susținerea extinderii experienței cognitive a elevilor, cât și valori formative prin modul de folosire a diverselor instrumente educaționale la formarea și dezvoltarea abilităților practice și intelectuale. Cel mai important la această vârstă o reprezintă funcția formativă a jocului justificată de facilitarea procesului de accesibilizare și consolidare a noțiunilor, stimulând astfel funcțiile intelectuale. Dacă este utilizat corespunzător de către cadrul didactic în procesul de învățământ, jocul didactic dobândeşte funcţii psihopedagogice semnificative, asigurând participarea activă a elevului la lecţie, ceea ce facilitează creșterea interesului elevilor pentru studiu. Implementate în activitatea didactică, elementele de joc cu rol activizator, îi conferă acestuia un caracter mai captivant și mai viu, alungă monotonia și determină starea de bună dispoziție, de destindere, prevenind apariția oboselii și renunțării. Atunci când în activitatea de învățare intervine jocul, aceasta devine mai atractivă și plăcută ducând la creșterea randamentului școlar.

Jocul didactic se poate organiza cu succes la toate disciplinele de învățământ, iar ca metodă de predare-învățare, devine una din modalitățile de organizare și desfășurare a procesului instructiv-educativ în orice moment al lecției. Integrarea creativă a jocului didactic în cadrul lecțiilor permite adaptarea la caracteristicile psihoindividuale ale școlarilor mici, la menținerea atenției pentru o perioadă mai mare de timp, la accelerarea ritmului de lucru, precum și la corectarea dificultăților întâmpinate în învățarea școlară și la prevenirea rămânerii în urmă la învățătură. Învățătorul are rolul de a organiza în mod adecvat lecțiile care includ jodurile didactice și de a implica pe toți elevii, în funcție de nivelul și ritmul propriu de dezvoltare al fiecăruia.

Obiectivele principale ale învățământului primar vizează cu precădere aspectele formative, punându-se accent pe dezvoltarea proceselor intelectuale, pe formarea capacităților de cunoaștere și exprimare, pe formarea unor deprinderi elementare de muncă și comportare civilizată, modelarea caracterului.

Copiii nu trebuie educați pentru prezent, ci pentru viitor. Învățământul este privit tot mai mult ca o instruire realizată prin educație, nu ca o educație dobândită prin instruire. Dezvoltarea copilului este privită ca un sprijin ce i se acordă acestuia pentru a-și împlini trebuințele sale, și nu ca un rezultat al modelării după un tipar prestabilit.

Referințe

[1] Cerghit, I., Radu, I.T., Popescu, E., Vlăsceanu, L. (1992). Didactica. București: E.D.P.

[2] Cerghit, I. (2006). Metode de învățământ. Iași: Editura Polirom.

[3] Claparede, E. (1975). Psihologia copilului și pedagogia experimentală. București: E.D.P.

[4] Creţu, C. (1999). Teoria curriculum-ului şi conţinuturile educaţiei. Iaşi: Editura Universităţii „Al. I. Cuza”.

[5] Dumitriu, C. (2011). Psihopedagogia jocului. București: Editura Alma Mater.

[6] Jinga, I., Negruţ, I. (1994). Învăţarea eficientă. Bucureşti: Editura Editis.

[7] Joiţa, E. (coord.) (2003). Pedagogie şi elemente de psihologie şcolară. Craiova: Editura Arves.

[8] Mâță, L., Cojocariu, V.-M. (2011). Ghid de elaborare a jocului didactic. Bacău: Editura Alma Mater.

SIMBOLUL APEI ÎN LITERATURA PENTRU COPII

Prof. înv. preșcolar Stoica Mariana Denisa
Școala Gimnazială Nocrich, structura Hosman,
Jud. Sibiu

Un proverb românesc spune că „În viață cartea este ca apa într-o călătorie”. Multe istorii, basme, snoave vorbesc despre magia apei, despre apa care dizolvă, schimbă, modelează, prăbușește, ca o creatoare cu neobositele ei puteri, dar și despre apa care purifică, întinerește, vindecă.

De aceea, am căutat texte literare pentru copii, care să reliefeze prezența apei. În acest mod elevii sunt solicitați să urmărească diferite ipostaze ale apei. Sistematizarea informațiilor a putut fi realizată cu următoarea schemă:

1. **Apa - lacrimă - „Făt -Frumos - din – Lacrimă”, de Mihai Eminescu**
2. **Apa - oglindă - „Lebedele” , de H. C. Andersen**
3. **Apa - leac - „Țugulea, fiul unchiașului și al mătușei”, de P. Ispirescu**
4. **Apa – joc - „ La scăldat” , de Ion Creangă**

Astfel copiii au observat foarte ușor ipostazele apei: lacrimă de bucurie, dar și de tristețe, oglinda apei prezintă adevărul însă e înșelătoare, jocul cu apa poate fi permis sau interzis, apa e leac, dar și otravă. S-a urmărit și evidențierea rolului apei în viață, în realitate: apa – sursă esențială a vieții, apa – leac atunci când e sfințită în biserică, apa termală, apa minerală. De asemenea, apa – otravă (cea poluată) care, pune în pericol viața animalelor care trăiesc în apă și nu numai…

Apa exercită un farmec deosebit asupra celor mici când este vorba de buna dispoziție. Apa mării – loc de aventură unde se pot manifesta interese și aptitudini nebănuite: nventivitatea, înfruntarea riscurilor.

Forța apei a fost intuită prin prezentarea unor personaje cu puteri supranaturale din povești, ce scapă din împrejurări dramatice datorită apei: Setilă, Cocoșul din „ Punguța cu doi bani”. Poveștile includ și o altă ipostază a apei, aceea de obstacol în calea răului.

Există și unele ritualuri legate de apă, corelate cu evenimente importante din viața omului: botez, nuntă, înmormântare etc. Astfel , „Paparudele”, descântecul pentru deochi, vasul umplut ce aduce noroc dacă este întâlnit în cale, toate vorbesc despre importanța apei, intuită de oameni simpli.

Datorită acestei teme, copiii devin mai sensibili, intră în armonie cu natura, vibrează la frumusețea ei, dar și la problemele ei, implicându-se activ în rezolvarea acestora.

Apa înseamnă enorm pentru omul de astăzi, dar va însemna și mai mult pentru omul de mâine. Minunile care se petrec peste tot în natură, în fiecare fir de iarbă, în fiecare picătură de ploaie, minuni surprinse cu atâta sensibilitate de mulți scriitori pe hârtie, ne vor fermeca, sporind respectul și dragostea noastră pentru natură.

Bibliografie:

Evseev, Ivan, (1994), Dicționar de simboluri și arhetipuri culturale, Ed.Amarcord, Timișoara.
Hidiroglu, Patricia, (1997), Apa divină și simbolistica ei, Ed.Univers Enciclopedic, București

MATEMATICA ȘI CREATIVITATEA

Prof. înv. primar: Tatu Luciana-Ioana
Școala Gimnazială „Ion Albescu”
Boița, jud. Sibiu

Creativitatea este capacitatea dea realiza ceva nou și de valoare, iar pentru alții un process prin care se realizează produsul.

În sens mai larg, este capacitatea de a rezolva o problemă dată, mai exact de a găsi o soluție personală la o anumită problemă, indiferent de natura și domeniul de activitate, chiar dacă aceasta nu este nouă pentru societate, dar este nouă pentru persoana care se confruntă cu acea problemă.

Conceptul de creativitate este legat de toate procesele psihice – gândire, perceptive, imaginative, atitudine, talent. Activitatea gândirii se manifestă în rezolvarea de probleme. Problema este privită ca barieră, obstacol, dificultate ce se ivește în cale, în procesul de depășire a obstacolelor cognitive.

Activitatea de rezolvare a problemelor constituie un cadru optim pentru cultivarea creativității, pentru că fiecare problemă.în esența ei, se rezolvă printr-o activitate inventivă.

În demersul de rezolvare a problemelor are loc un permanent process de analiză și sinteză, prin care elevul separă și reconstituie, desprinde și construiește raționamentul adecvat de rezolvare a problemei. Au loc procese de reorganizare succesivă a datelor, noi formulări ale problemei în viziunea datelor obținute prin rezolvări parțiale. Raționamentul de rezolvare se construiește pas cu pas. Cel mai important moment îl constituie intuirea ideii central, a principiului de rezolvare a problemei,

Etapele rezolvării problemelor formează o activitate unitară, una dintre cele mai compleve activități intelectuale, care cuprinde inducții și deducții logice, analogii, ipoteze, analize și generalizări, creație. După descoperirea ideii central și construirea raționamentului de rezolvare urmează o activitate de rutină, în care se aplică metode și tehnici cunoscute. Problema nu mai este una necunoscută, ci doar un exercițiu de calcul.

Învățarea prin descoperire este calea care duce la formarea comportamentului creative care este conceput ca o formă extremă a rezolvării de probleme, în cadrul căreia cel ce învață folosește cunoștințe ce nu i-au fost transmise ca relevante pentru procesul de rezolvare și care presupun strategii ce nu i-au fost enunțate formal.

Rezolvarea de probleme prezintă importanță deosebită pentru dezvoltarea flexibilității spontane și adaptative. Pentru ca rezolvarea de probleme să își exercite rolul său formativ, o condiție necesară este selecționarea și ordonarea problemelor după gradul de dificultate pe care îl ridică. După ce elevii au învățat principiul general de rezolvare a unei categorii de probleme, rezolvarea de probleme asemănătoare se face pe baza algoritmului descoperit. Recunoașterea criteriului general și încadrarea problemei în categoria respectivă de probleme este un veritabil act de creație.

În rezolvarea problemelor este greu de precizat până la ce nivel aven de-a face cu gândirea obișnuită și de unde începe să se manifeste gândirea creatoare. Și gândirea unui elev este creatoare dacă găsește rezolvarea unei probleme de matematică pe o cale diferită decât aceea din manual sau aceea care a fost prezentată de profesor în clasă.

Principala componentă a gândirii creatoare este flexibilitatea, prin care se înțelege restructurarea ușoară a vechilor legături mintale în conformitate cu cerințele noii situații, pe bază de analiză și sinteză. Gândirea creatoare este în strânsă legătură cu gândirea critică.

Dacă rezolvarea de probleme este principala formă de manifestare a gândirii, iar gândirea presupune un caracter creator, putem să afirmăm că între rezolvarea curentă de probleme și actul de creație, așa cum afirmă *Ausubel,* rezolvarea de probleme și creativitatea sunt „culmi ale performanței cognitive”.

Bibliografie:

Călin, M., (1996), Educarea creativității, Ed. All, București.

Matei, N.C., (1982), Educarea capacităților creatoare în procesul de învățământ – clasele I – IV. E.d.p., București

Rafailă, Elena, (2000), Educarea creativității la vârsta școlară, Ed. Aramis, București

Roco, Mihaela, (2001), Creativitate și inteligență emoțională, Ed. Polirom, Iași

PERSONALITATEA ÎNVĂȚĂTORULUI SE TRANSMITE GRUPULUI PE CARE ÎL EDUCĂ

Prof. înv. primar Văsioiu Mariana
Școala Gimnazială „Ion Albescu” Boița, jud. Sibiu

Școala, privită ca un spațiu de oportunități educaționale, contribuie la implicarea educatorilor și educaților într-un câmp esențial de reguli, atitudini, exerciții pedagogice și democratice, care potențează activitatea educațională și inserția social-culturală a elevilor.

Învățarea centrată pe trebuințele și interesele grupului presupune identificarea acelor trasee de comportamente ale eductorului modern care se transmit grupului. În măsura în care el reușește să se identifice cu grupul, îi formează acestuia un comportament deschis spre cunoaștere și acțiune interpersonală.

Prntru ca rezultatele să fie performante, constituirea grupurilor trebuie să țină cont de preferințe și posibilități intelectuale, de dorințe de acțiune exprimate direct, de capacitatea de analiză și sinteză a indivizilor ce s-au constituit într-o microstructură.

Educatorul trebuie să-și asume întotdeauna rolul de co-participant activ, interesat de toate problemele grupului, de la inițiere până la finalizarea unor activități cu problematică diferită.

Grupul, ca realitate de sine stătătoare, trebuie să asimileze disponibilități cognitiv-intelectuale, lasând liber să se împletească destine și rute educaționale.

Vastul câmp de acțiune și pasiune psiho-pedagogică distinctă, lucrează atât pentru educator, cât și în egală măsură pentru membrii grupului, niciodată luați ca o însumare de personalități , ci ca o structură – cantitate distinctă, în care interrelaționează colaborarea ,responsabilitatea, spiritul de echipă, toleranță, dorința de acumulare a unor rezultate competitive în raport cu cele ale altor grupuri și conforme cu potențialul nativ și educat al grupului.

Metodele alternative de evaluare sunt sprijin real pentru creionarea personalității grupului.

În cadrul proiectelor și portofoliilor tematice, toți membrii grupului pot avea inițiativă în alegerea temelor cercetate și ulterior aplicate în mod creator, pot coopera în fixarea rolului de conducător, manifestând flexibilitate, deschidere spre creație, spre finalizarea unui produs care să le asigure trecerea unor praguri de performanță intelectuală.

Astfel, membrii care alcătuiesc grupul vor deveni persoane autonome și creative. Educația este un proces care durează o viață. Rolul profesorului este acela de a descoperi trăsăturile și arsenalul unor înclinații native sau educate, să educăm disponibilitățile creatoare, dezvoltând astfel capacitățile specifice ale grupurilor. Anii de muncă ne-au creat în noi înșine o a doua ființă, aceea care nu se poate despărți cât trăiește de elevi.

Pentru ca personalitatea învățătorului să fie reflectată în caracteristicile grupului pe care îl conduce, actorii antrenați în procesul de învățare pe grupuri vor sti să interacționeze corect și concret, vor ști să se evalueze argumentând și contraargumetând, vor fi permisivi în reacțiile parteneriale, un rol important având dispoziția funcțională a modulelor și ambientul în care se desfășoară orele de activitate comună, toate acestea imprimând prestației didactice un caracter formativ, cu înaltă încărcătură educativă, astfel grupurile vor fi puternic amprentate de personalitatea educatorului.

Bibliografie

Ausbel, D.P., (1981) , Învățarea școlară, E.D.P., București
Comenius, J.A., (1964), Didactica Magna, E.D.P., București
Zlate, M., (1997), Eu-l și personalitatea, Ed. Trei, București

Les activités ludiques entre tradition et modernité

NEGRU SIMONA-SOLOMIA
LICEUL TEORETIC„EFTIMIE MURGU„
BOZOVICI, CARAȘ-SEVERIN

Dans la classe de langue, plus que dans n'importe quelle autre cadre il ne s'agit plus seulement de comprendre, il faut parler, parler aux autres, parler des autres, ,parler avec les autres, le plus possible, le mieux possible. On pourrait presque dire qu'il faut agir. Agir, participer, créer, être soi et même plus une petite mécanique qui se conforme a l'avantage d'être "correct", mais qui n'est pas nécessairement ce qu'on a envie de dire d'être à ce moment là Nous pensons que dans l'apprentissage d'une langue, l'autonomie c'est pouvoir utiliser le système linguistique selon ses besoins ,ses aspirations,son tempérament même du prix des tâtonnements, des erreurs, des fausses pistes, qui caractérisent tout processus de découverte et de connaissance. Nous savons que rien n'est plus artificiel que la situation scolaire lors qu'il s'agite de l'apprentissage d'une langue étrangère en particulier. La finalité de cet apprentissage échappe en général, aux élevés et aucune nécessite immédiate, aucun besoin réel ne viennent les convaincre qu'il est important, utile, essentiel de parler ou de lire le français. Il suffit d'observer des enfants jouer pour remarquer les constantes suivantes:

- tous les membres du groupe sont impliqués dans une activité commune;
- d'une part, toute activité (linguistique, gestuelle ,vocale) de chacun des participants est fonction de l'activité commune;
- d'autre part, toute manifestation de l'un des membres du groupe a une action sur le déroulement de l'activité commune;
- l'intéraction entre les membres du groupe est donc nécessairement assuré par cette double implication;
- l'activité ludique est déterminé par des règles précises connues d'avance de tout le groupe;
- ces règles précises donnent à l'activité une cohérence interne et une dynamique propre à l'intérieur de limites temporelles;
- si gratuite que soit sa fin, les participants savent ou ils vont, ou ils veulent aller, ce qu'il faut accomplir.

Autrement dit, l'activité ludique constitue une sorte de parenthèse dans la réalité (scolaire en particulier) à l'intérieur de laquelle les rôles, les relations d'ordre, les rapports de force changent, peuvent être inversés et ou deux mobiles à l'action existent: le gain/la victoire, l'amusement/le plaisir les deux portent en eux leur propre justification et leur propre fin. L'activité ludique est aussi source de plaisir dans:

- la lutte contre le hasard, recherche d'une stratégie, invention d'une solution;
- les phases d'inquiétude d'autant mieux acceptes qu'ont sait que ce n'est qu'un jeu. Elle entraîne une libération qui se manifeste dans le comportement corporal: sourires rires, gestes, mouvements, exclamations.

Wilga M. Rivers dans **Formarea deprinderilor de limba straina(2)** distingue cinq cathégories d'objectives qui déterminent la manière dont le professeur aborde la leçon:

1. Le développement des capacités intellectuelles des élevés par l'étude d'une langue étrangère.
2. L'enrichissement de la culture personnelle de l'élève par l'étude de la littérature et de la philosophie qu'on acquiert par l'étude d'une langue étrangère.
3. Rendre l'élève conscient de la manière de fonctionnement d'une langue étrangère.
4. La formation de l'habitude de lire librement dans une langue étrangère pour que l'élève soit au courant de la littérature contemporaine, de la recherche, et de l'information.
5. La formation de l'habitude de communication orale et écrite.

Dans la didactique moderne de l'enseignement des langues étrangères tous les cinq objectifs sont suivis scrupuleusement. On focalise plutôt la nature de la langue, on apprend aux élèves aàparler dans une langue étrangère à connaître le peuple avec lequel ils souhaiteront communiquer. L'ordre des priorités de ces objectifs sera détérmine par la situation géographique, par les demandes nationales et par les aspirations et les intérêts de l'élève auquel on enseigne la langue.

Wilga M. Rivers constate que la connaissance de la nature de la langue est un élément fondamental pour la méthodologie de la formation des habitudes nécessaires de communication. Il est impossible de réaliser une communication efficace sans la compréhension dans une certaine mesure de la culture des usagers dont la langue respective constitue leur langue maternelle.

Entre les méthodes d'enseignement d'une langue étrangère dans la tradition et la modernité il y a une grande différence.

La méthode des rétroversions grammaticales, par exemple a comme objectifs: l'acquisition et la compréhension en termes traditionnels de la grammaire de la langue. Cette méthode assure à l'élève un large vocabulaire littéraire sans avoir aucune justification. Ces objectifs s'accomplissent par de longues explications grammaticales et des démonstrations dans la langue maternelle suivis d'exercices pratiques (réalises par les élevés). Les élevés doivent connaître les règles d'association correcte de sons et de leurs symboles graphiques du système d'écriture de la langue étrangère mais ils ont rarement l'occasion de mettre en pratique ces associations, sans les exercices occasionnels de lecture en classe et de l'écriture par dicté des fragments, qui d'habitude ont un caractère littéraire. La langue étrangère n'est pas utilisé en classe sauf les questions stéréotypes qui se posent sur le sujet du fragment donné à l'étude et les élevés répondent en langue étrangère par propositions extraites directement du texte.

Les élevés se sentent embarrassés quand quelqu'un s'adresse à eux dans la langue étrangère. On met très peu d'accent sur une prononciation et une intonation correcte. Les habitudes de communication sont négligées.

La méthode directe concerne l'apprentissage des mots et des expressions. Les élevés sont habitues à écouter des propositions qui sont parties d'un message simple souvent sous la forme d'un dialogue. La grammaire n'est pas enseigné explicitement mais on apprend par la pratique de la langue. Les élevés sont encouragés à apprendre directement. Cette méthode est efficace pour l'élimination de l'inhibition tellement fréquente aux élevés qui doivent converser dans la langue respective. Cette méthode a donné les meilleurs résultats dans les situations ou l'élève pouvait écouter et utiliser la langue en dehors de la classe. Pour mettre fin à la tendance vers l'incapacité, les professeurs ont réintroduit quelques explications grammaticales de nature strictement fonctionnelle donnés dans la langue maternelle.

La méthode de la lecture concerne le développement des capacités de lire avec la compréhension directe du sens, sans l'effort conscient de traduire ce qu'ils lisent.

Dans la didactique moderne, l'étude d'une langue étrangère signifie en même temps une expérience progressive et la formation progressive des habiletés. On ne peut jamais considérer que l'expérience est complète ou l'habillée est parfaite. L'étude d'une langue étrangère offre une nouvelle expérience en élargissant progressivement les points de vue de l'élève par son introduction dans un nouveaux contexte de communication et dans un nouveau cadre de culture en lui apportant la satisfaction du succès. Cette expérience implique:

1. La formation d'une série des habiletés qui peuvent se traduire par une maîtrise riche de la langue dans un but professionnel. Ces habitudes concernent :

a) la capacité de comprendre une langue étrangère parlé;
b) la capacité de parler une langue étrangère dans le contact direct avec les gens d'autres cultures;
c) la capacité de lire avec plaisir dans une langue étrangère ce qui aura comme résultat la possibilité d'élargissement de l'univers cognitif déterminé par la connaissance de la pensé d'un autre peuple.

2. Une nouvelle compréhension de la langue qui peut révéler à l'élève la structure de la langue et donner une nouvelle perspective sur la langue, un vocabulaire plus riche et une efficience plus grande dans l'expression.

Quant à la methode audio-linguale l'ordre proposé pour l'enseignement des habiletés est: entendre-parler-ecrire. Les techniques audio-linguales veulent donner à l'élève un controle automatique sur le cadre général de la langue étrangère. Les expressions apprises par les élèves à partir des matériaux audio-linguals sont cells qu'ils devraient entendre dans le pays ou l'on parle cette langue. Les clichés contemporains sont enseignés par des dialogues meme si ces expressions reflètent quelque fois une évolution qui n'est pas encore enregistrée dans les règles établies dans les manuels de grammaire traditionnelle.Dans la première étape, l'apprentissage se fait sur les dialogues contenant des expressions usuelles tres utilisées et structures de base de grande fréquence Le contenu du vocabulaire est maintenu à un minimum utile pour que l'élève puisse se concentrer. Les dialogues sont appris dans un processus d'imitation-memorisation. Les exercices à modèles de langue sont pratiqués tout d'abord oralement. L'ecriture est d'abord imitative.

Nous devons penser au fait que certains facteurs psychologiques impliqués dans la communication interpersonnelle sont très révélateurs pour le processus de développement des capacités dans l'enseignement- apprentissage dans une langue étrangère.L'expression spontanée dans une langue étrangère peut etre développée seulement dans une atmosphere relaxante et amicale ou les élèves se sentent à l' aise envers le professeur aussi qu'envers eux-memes.

Dans **Le dialogue dans l'apprentissage d'une langue étrangère**, Robert Galisson (3.) demontre le fait que la méthodologie traditionnelle ignorait presque complètement le dialogue didactique et nous montre les qualités du dialogue.

Le dialogue est motivant, il est le point de départ qui conditionne tout le reste.le dialogue est vraisemblable. Lélève a besoin d'experimenter son savoir, de confronter le langage scolaire à celui des autochtones.Pour se maintenir dans le vraisemblable il faut déjà écarter les fausses situations de dialogue. Le dialogue est coordoné Le dialogue est simple. Dans une classe de débutants, pour que l'élève ne se pose pas de questions parasites l'experience prouve qu'il faut limiter le nombres des personnages a 2.3 au plus. Le dialogue est court. Pour que sã mémorisation soit aisée et son renouvellement fréquent il faut que le dialogue soit court. Le dialogue est ouvert.Il est un présentoir de formes qui demandent à etre réemployées pour etre assimilées.

Ainsi entre la tradition et la modernité Galisson conclut et met en evidence les transformations suivantes:

1. Une désacralisation de la grammaire explicite

La grammaire a perdu de son prestige "pédagogique" à partir du moment ou on s'est apercu que les enfants d'age. préscolaire (langue maternelle), des imigrants (langue etrangère) utilisent fort bien une langue sans en connaitre les règles théoriques de fonctionnement, donc que la grammaire explicite n'est pas indispensable à l'apprentissage des langues.

2.Une désacralisation du language écrit

On commence par parler sa langue maternelle avant de l'écrire. On ne connait pas de langue qui ait été écrite avant d'etre parlée; la forme écrite d'une langue n'est que la transcription plus ou moins fidèle de sã forme orale passée ou présente. La langue orale est d'un usage universel, meme les illettrés la parlent, la langue écrite est d'un usage limité, tout le monde ne la maitrise pas, meme ceux qui savent écrire parlent beaucoup plus qu'ils n'écrivent.

3.Place respective de l’oral et l’écrit:

Code oral et code écrit ne sont pas indissolublement liés, mais dans la perspective d’une étude d’ensemble, l’initiation doit etre orale. Le “dialogue” constitue alors le point de départ d’une progréssion didactique qui passe par le texte banal.

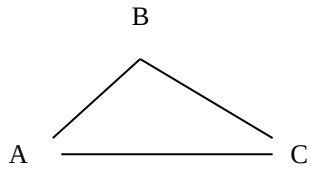
4.Monostructuralistes et dialoguistes.

Selon Galisson, les “monostructuralistes” pensent qu’il faut progresser par étapes minimales simples. Ils partent d’une phrase isolée et fixent la structure de cette phrase par le jeu répété des commutations lexicales. Les “dialoguistes” tiennent compte du fait que dans une langue tout est solitaire, qu’une structure fait partir d’un ensemble de structures qui ne fonctionnent que dans le cadre d’une situation extra-linguistique.

On a donné aux jeux pédagogiques un role plus précis, plus circonscrit et surtout plus autonome. On sait qu’il faut bien les dissociers de ce qui, sous leur couvert, se revèle etre un exercice pratique.

Nous avons constaté que l’efficacité du jeu tient avant tout à la définition de ce que cible le jeu, quel que soit le plaisir qu’il suscite, il opère en fonction d’une finalité intérieure, ou si l’on veut, d’une pratique decalée qui l’oppose radicalement à l’exercice d’application. Selon la formule de W.M.Rivers “**créativité, jeu et plaisir sont les trois composantes d’une didactique ou l’on fait d’avantage confiance à la réalité de l’illusion qu’à l’illusion de la réalité”.** Le cible du jeu pédagogique opère selon les memes detours que dans le domaine de la publicité: ce n’est jamais l’objectif final qui crée la motivation pédagogique mais, le point-image ou le psyche qui s’interpose entre l’apprenant et ce qu’il doit apprendre. Cette idée vient de la théorie selon laquelle tout domaine du désir obeit à un ordre symbolique. Hervé Boudin applique dans **Prendre au serieux les jeux pedagogiques(4.)** cette théorie à l’étude des désirs sociaux pour des fins publicitaires, et montre qu’elle aboutit à ce que l’on appelle quelque fois le “principe de triangulation” qui pourrait se schématiser de la facon suivante.

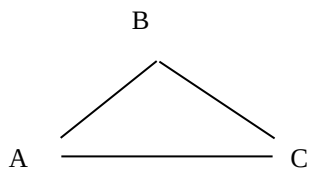
IDÉE À DONNER DU PRODUIT

CONSOMMATEUR PRODUIT À VENDRE

Adapté à la motivation pédagogique, ce principe de triangulation est souvent efficace. Au lieu d’aller directement droit au but, l’enseignant a souvent intéret à créer une psyché motivante qui crée l’image symbolique de ce à quoi il veut parvenir. Ce qui pourrait également se schématiser de la facon suivante :

PSYCHÉ

APPRENANT ACQUISITION

Le schéma obeit à un resau complexe du fait meme que la personalité de l'enseignant constitue, elle aussi une psyche.

Le jeu pédagogique présente l'avantage de dissimuler à son utilisateur ce vers quoi il tend. Entre l' apprenant et la langue à apprendre il crée une psychée de plaisir qui est à elle seule l'obstacle et la transparence.

NOTES :

1.) Wilga. M. Rivers - Formarea deprinderilor de limbă străină , Editura Didactică şi Pedagogică , Bucureşti, 1977.

2.) Robert Galisson - Le dialogue dans l'apprentissage d'une langue étrangère, dans “ Le Français dans le Monde “, nr. 63, Hachette – Larousse, Paris, 1969.

3.) Hervé Boudin - Prendre au sérieux les jeux pédagogiques, dans “Le Français dans le Monde”, nr. 223, Hachette – Larousse, Paris, 1989.

Importanța științelor auxiliare in predarea istoriei

Profesor Negru Pavel-Rafael –disciplina Istorie
Liceul Teoretic „Eftimie Murgu„ Bozovici, jud. Caraș-Severin

Cu toate că este o ştiinţă unitară, cu conţinutul şi metodele proprii, datorită diversităţii şi multitudinii de izvoare şi fenomene istorice, din diverse domenii şi întinderi pe perioade destul de mari şi arii diferite, pentru reconstituirea faptelor istorice, istoria trebuie să apeleze la ajutorul altor discipline sau ştiinţe, care, integrate în procesul de cercetare şi cunoaştere umană, dau istoriei şi atributul de *ştiinţă multidisciplinară*.

În istoriografia românească, acestor discipline ajutătoare li se spunea *ştiinţe auxiliare ale istoriei*. Ele erau împărţite în două grupe: *majore* şi *minore*.

Minimalizându-se importanţa ştiinţelor de-sine-stătătoare, cum sunt *geografia, filosofia* şi altele, şi fără a se observa relaţia de interdisciplinaritate, care se poate stabili între ele şi istorie, acestea erau considerate ştiinţe auxiliare, majore, ale istoriei.

Celelalte discipline istorice, precum: *istoriografia, arhivistica, arheologia, paleografia, diplomatica, numismatica* şi altele erau trecute în rândul ştiinţelor auxiliare minore.

Dar, din clasificarea acestora, s-a creat şi situaţia paradoxală şi ambiguă, potrivit căreia istoria era considerată numai ca disciplină, iar disciplinele care o „ajutau” erau ridicate la rang de ştiinţe.

Conceptul de ştiinţă multidisciplinară atribuit istoriei nu este incompatibil cu conceptul de ştiinţă unitară, iar diversificarea istoriei în mai multe discipline sau ştiinţe nu face altceva decât să-i crească valoarea ei atât formativă, cât şi educativă **.**

În cercetarea istorică, specialistul se pregăteşte într-un anumit sector, relativ îngust, în care, fără îndoială, nu este nevoie să fie în acelaşi timp şi arheolog, paleograf sau numismat. Însă, această specializare îngustă nu-l scuteşte pe istoric să-şi însuşească metodele de cercetare şi a celorlalte discipline istorice şi de graniţă, deoarece astăzi, mai mult ca oricând, se impune cercetarea şi studierea interdisciplinară. De altfel, în acest sens, a avut dreptate Guy Michaud, rectorul Universităţii din Paris, când, în urma referatelor prezentate şi a discuţiilor purtate la seminarul de la Nisa, din septembrie 1970, cu tema „Interdisciplinaritate, probleme ale învăţământului şi cercetării în universitate”, a spus: *„Interdisciplinaritatea nu se predă, nici nu se învaţă. Ea este, în esenţă, o atitudine a spiritului uman”*. Într-adevăr, această atitudine îi dă posibilitate istoricului să nu trateze izolat, metafizic, anumite fapte ale procesului istoric, ci să le privească în ansamblu, în relaţii şi corelări integrative.

Profesorului de la catedră i se pot cere explicaţii, de către elevi, în legătură cu o monedă descoperită de ei, descifrarea unui document sau a unei cărţi rare, în slove chirilice, sau să dea o lămurire filologică şi istorică a unui nume de sat, oraş sau apă, cunoscute de elevi din povestirile bătrânilor sau din cunoştinţe proprii.

În excursii, profesorul de istorie trebuie să dovedească, de asemenea, cunoştinţe de arheologie, epigrafie sau paleografie, deoarece sunt vizitate monumente istorice, muzee, mănăstiri, care posedă mărturii scrise sau nescrise ale istoriei poporului nostru. El trebuie să cunoască datele furnizate de *cronologie* şi, în special, calcularea datelor după cronologia bizantină, care s-a folosit în cancelaria domnească din Ţările Române şi să ştie, de pildă, când se scade 5508 sau 5509 din anul de la facerea lumii, care este dat în documente sau pisaniile de la biserică sau diferenţa de zile dintre cele două stiluri, zece zile în sec. XVII, unsprezece zile în sec. XVIII, 12 zile în sec. XIX şi 13 zile în sec. XX. De asemenea, din domeniul *epigrafiei latine* să cunoască măcar unele elemente, ca prescurtarea D.M. (zeilor mani) din invocaţia unor inscripţii şi, în mod obligatoriu, numerotarea romană, care se mai întâlneşte şi astăzi pe frontispiciul unor instituţii.

Cunoştinţe sumare de *epigrafie slavă şi română cu slove chirilice* se impun să le aibă profesorul, pentru a putea descifra o inscripţie tombală sau pisanie bisericească **.**

Corelarea istoriei cu ramura „cea mai tânără” a arheologiei, *arheologia medievală* şi folosirea şi interpretarea datelor şi realităţilor demografice – deci şi corelare cu disciplinele de frontieră – de pe teritoriul Transilvaniei, referitoare la secolele VIII-X, confirmă cele relatate de Anonymus în „Gesta Hungarorum”, în sensul existenţei populaţiei autohtone sedentare, cu caractere etnice distincte. Această confirmare e cu atât mai valoroasă, deoarece în unele lucrări ale istoricilor maghiari se contestă autenticitatea surselor furnizate de cronicarul respectiv, reluându-se, din nou, teza neştiinţifică şi tendenţioasă a „ţinutului pustiu” (Gy. Gyorffy).

Concentrarea a peste 20 de aşezări, cu centre fortificate la *Biharea, Zalău,* în zona voievodatului lui Menumorut, identificarea a peste 40 de aşezări în centrul Transilvaniei, acolo unde se va forma voievodatul Transilvaniei, condus de Gyla (probabil cu numele adevărat de Iulius), în secolele VIII-X, înainte de pătrunderea ungurilor, denotă existenţa unei populaţii stabile, sedentare, încă din secolele anterioare.

De asemenea, existenţa celor două aşezări apropiate, cea *română* de la *Guşteriţa* şi cea slavă, de la *Ocna Sibiului*, distincte, demonstrează veridicitatea ştirilor relatate de Anonymus că locuitorii ţării erau *români* şi *slavi*, deci procesul de formare a poporului român se încheiase la venirea slavilor, din moment ce se menţionează două etnii deosebite.

În ceea ce priveşte *paleografia*, dacă citirea textelor din latină medievală sau neogreacă este mai dificilă, cele scrise în limba română cu caractere chirilice sunt obligatorii de cunoscut**.**

Profesorul de istorie trebuie să aibă sumare cunoştinţe de *diplomatică*, în aşa fel încât să distingă un hrisov de act obişnuit şi să explice, în mod ştiinţific, anumite prescurtări şi atribuţii ale domnului din titlurile purtate. Astfel, puţini profesori cunosc şi explică influenţa bizantină, care se găseşte în particula *Io* din titulatura domnilor noştri şi care are o semnificaţie religioasă, provenită din *Ioan*, nume teofor, ce înseamnă bunătatea domnului milostiv, aşa cum *Bogdan* înseamnă dăruit de Dumnezeu.

De asemenea, profesorul trebuie să explice elevilor de ce domnitorii noştri se intitulau: *mare voievod, domn* şi *gospodar* (aceste titluri nefiind sinonime, dar toate ducând la sublinierea suveranităţii de stat), precum şi denumirea Ţării Româneşti de *Ungro-vlahia*.

Profesorul de istorie trebuie să aibă minime cunoştinţe de *sigilografie* (studiul sigiliilor), *heraldică* (studiul stemelor şi blazoanelor), *numismatică* (studiul monedelor), *medalistica* (studiul medaliilor), *miniaturistica* (studiul miniaturilor de pe texte şi cărţi) şi *genealogie* (studierea spiţelor de neam).

Din punct de vedere metodologic, corelarea intradisciplinară între istorie şi disciplinele auxiliare se poate realiza la lecţia introductivă de istoria patriei, când se tratează probleme legate de pământul românesc, pe care s-a dezvoltat poporul, problema periodizării istoriei, dar, în special, atunci când se predau aspecte din organizarea social-economică, administrativă şi culturală, în anumite epoci şi, mai ales, când se prezintă evoluţia instituţiilor.

De asemenea, o bună corelare se realizează şi atunci când se intuiesc şi se comentează stemele ţărilor, monedele şi orice alt material care ţine de studiul disciplinelor auxiliare. Aşa, de pildă, o foarte reuşită corelare intradisciplinară între istorie şi heraldică se poate realiza atunci când, la lecţia despre Mihai Viteazul, se proiectează stema Ţărilor Române unite.

După cum se ştie, sigiliul lui Mihai Viteazul, aplicat pe un document din 27 iulie 1600, are – în reprezentare – şi elemente ale stemei Moldovei (capul de bour), ale stemei Ţării Româneşti (acvila cu cruce în cioc) şi ale stemei Transilvaniei (doi lei). În secolele XVII-XVIII, domnitorii din Ţara Românească şi Moldova au folosit, frecvent, sigiliile cu stemă unită. În felul acesta, sigiliile cu stemă unită au căpătat şi un sens politic, fiind o recunoaştere a comunităţii de origine, obiceiuri şi limbă **.**

Bibliografie

1. CERGHIT, I., *Perfecţionarea lecţiei în şcoala modernă*, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, 1983.
2. FELEZEU, Călin, *Didactica istoriei*, Cluj-Napoca, Editura Presa Universitară Clujeană, 2000.
3. PĂUN, Emil, *Introducere în pedagogie*, Bucureşti, Ministerul Educaţiei şi Cercetării, 2005.

Pledoarie pentru incluziune

prof. Achim Manuela,
Colegiul Economic, Râmnicu Vâlcea

Mai mult decât o pledoarie, textul care urmează se dorește a fi o explicație. Experiența m-a învățat că ne temem mai mult de ceea ce nu cunoaștem, iar ceea ce ne face frică, ne dorim să eliminăm din viața noastră. Din păcate această „eliminare” s-a întâmplat destul de des în școli din țara noastră, chiar și după apariția numeroaselor legi care promovează (fără să reșească să o impună) diversitatea și incluziunea. Fiecare unitate de învăţământ în care se află copii cu dizabilităţi şi/sau CES include în regulamentul de organizare şi funcţionare proceduri privind gestionarea fenomenului incluziunii elevilor cu CES, proceduri care rămân la nivel de principii, școala fiind responsabilă de construcţia unui mediu educaţional incluziv;de dezvoltarea infrastructurii specifice pentru elevii cu deficienţe (căi de acces, cabinete, facilităţi de recuperare etc.); de includerea în curriculumul la decizia şcolii a unor activităţi special destinate sprijinirii progresului elevilor cu nevoi educaţionale speciale - de exemplu pentru educaţie remedială, programe după ore, educaţie inclusivă etc.;de asigurarea unui număr sporit de cadre didactice suport şi personal didactic auxiliar de sprijin.

În realitate acest tip de educație cade aproape exclusiv în sarcina profesorului care trebuiesă își adapteze strategia didactică la situația concretă a clasei. Și nu doar pentru că legislația în vigoare îi impune realizarea unui plan individual, ci mai ales pentru că el este professor pentru întreaga clasă, inclusive pentru elevii cu CES, astfel el trebuie din conștiință să se asigure că toți copiii își însușesc minimul de cunoștințe și achiziționează minimul de competențe.

Sarcină mai dificilă pentru profesorul de liceu decât pentru educator, învățător și chiar professor de gimnaziu, pentru că la nivel liceal profesorul nu mai beneficiază nici de ajutorul părinților, nici de ajutorul ministerului sau editurilor care până la acest nivel asigură sprijin fie prin cunoștințele proprii (părinții), fie prin indicarea unor strategii de predare (http://andpdca.gov.ro/w/wp-content/uploads/2020/09/Ghid-Invatamant-Special.pdf), fie prin adaptarea unor manuale (editurile), fie prin eforturile unor specialiști (https://profesoriitineranti.wordpress.com/ (fără liceu); https://lumos.contentfiles.net/media/assets/file/Educatia_incluziva (de asemenea fără liceu); https://www.eduform.snsh.ro/campanie-online/metode - unde sunt recomandate metode care presupun predicția, creativitatea sau lucrul în grup, metode care folosesc erorile sau răspunsurile naive ca metode didactice).

În final factorul esential /practic fiind profesorul, cadrele didactice depun eforturi persoanle pentru a dezvolta competenţe profesionale necesare pentru a lucra cu elevi cu nevoi educaţionale special și de a imprima celorlalți elevi sentimente de toleranţă, înţelegere şi sprijin.

Ce poate face în realitate un profesor?

Mai întâi el trebuie să știe cu ce probleme se confruntă elevul „special”, apoi să colaboreze cu familia și consilierul școlar pentru identificarea strategiei potrivite, apoi să realizeze un plan de intervenție personalizat (PIP) pe care să îl urmărească și să îl aplice nu în afara orelor (sau nu numai), ci în timpul orelor de curs, angajând pe cât posibil și pe elevii „nespeciali” în demersul lui. Un rol major pe care îl are profesorul la clasă este în implicarea elevilor in activitati care presupun cooperare pentru rezolvarea unor probleme si unde pot invata sa asculte, sa negocieze si sa accepte parerea celuilalt, indiferent de statutul sau rolul pe care il detin in grupul respectiv. Procesul integrării educaționale a copiilor cu cerințe speciale în educație presupune elaborarea și aplicarea unui plan de intervenție individualizat care este mai mult decât un curriculum individualizat, PIP trebuie să fie centrat pe folosirea unor modalități eficiente de adaptare a curriculumului și pe diversificarea ofertelor de învățare în cadrul lecțiilor.

În acest scop, principalele strategii care ar putea fi folosite pentru proiectarea unui curriculum din învățământul integrat se referă la:

- → selectarea unor conținuturi din curriculumul general, care pot fi înțelese și însușite de copiii cu deficiențe;
- → accesibilizarea conținutului științific prin simplificarea noțiunilor;
- → diversificarea componentelor curriculumului general prin includerea elevilor cu cerințe educative speciale înactivități individuale, compensatorii, terapeutice, destinate recupeăarii acestora

Dar înainte de a lucra cu un copil special, profesorul trebuie să cun oască mai întâi ce este un astfel de copil și care sunt limitele legale între care poate lucra.

Copiii cu cerințe educaționale special (CES) sunt „copiii -problemă” (cum sunt calificați mai ales de părinții care nu conștientizează cât de norocoși sunt că au un copil care se dezvoltă singur); în fapt acești copii au „niște probleme”: hipoacuzie, deficiență neuromotorie, boli genetice rare, deficiență mintală, ADHD, tulburări emoționale, dislalii și tulburări specifice de învățare (TSI) (precum dislexie, disgrafie, discalculie, tulburări din spectrul autist) sau se află în risc de abandon școlar și au parte de educație remedială și consiliere psihopedagogică, pentru care profesorul de sprijin este ultima soluție. Cerinţe educaţionale speciale (CES) sunt necesităţile educaţionale suplimentare, complementare obiectivelor generale ale educaţiei, adaptate particularităţilor individuale şi celor caracteristice unei anumite deficienţe/dizabilităţi sau tulburări/dificultăţi de învăţare ori de altă natură, precum şi o asistenţă complexă (medicală, socială, educaţională etc.)

Învățământul special și special integrat este parte integrantă a sistemului național de învăţământ românesc și oferă tuturor copiilor/elevilor/tinerilor programe educaționale adaptate gradului de deficiență și nevoilor lor de dezvoltare.Este organizat la toate nivelurile învățământului preuniversitar, în funcție de tipul și gradul dizabilității, astfel: mentală, de auz, de văz, locomotorie, asociată. Din păcate, atunci când vorbim despre „organizare” trebuie să înțelegem că este reglementat de lege (adică impus) și sprijinit prin metodologii (care stabilesc linii și principii), efortul propriu-zis (incluzând aici munca de identificare a strategiilor potrivite fiecărui copil în parte) rămânând la nivelul profesorului (care nu este sancționat dacă nu vrea, sau nu poate, sau nu știe cum ș ice să facă; nici recompensat dacă o face bine).Altfel spus, cerintele educative speciale solicita abordarea actului educational de pe pozitia capacitatii elevului deficient sau aflat in dificultate de a intelege si valorifica continutul invatarii, si nu de pe pozitia profesorului sau educatorului care desfasoara activitatea instructiv-educativa in conditiile unei clase omogene sau pseudo-omogene de elevi. De aceea efortul de la catedră este cel mai mare, pentru că profesorul trebuie să găsească modalitatea cea mai potrivită de a adapta curriculumul specific vârstei/clasei la cerinâele special ale elevului pe care îl are în clasă.

Educaţia incluzivă a fost adoptată în România, încă din anii '90 prin respectarea diversităţii, iniţierea şi realizarea practică a accesului şi participării la educaţie şi viaţă socială pentru toate categoriile de copii. Astăzi, aproximativ jumătate din elevii cu dizabilități sunt școlarizați în învățământul de masă. Educația copiilor cu CES este legiferată în primul rând de Legea nr. 1/2011, lege a educației care stabilește „egalitatea de șanse” și „educația pentru toți” ca principii fundamentale și de Legea nr. 272 / 2004 privind protecţia şi promovarea drepturilor copilului, care stabilește prioritatea principiului interesului superior al copilului în orice demers pe care îl face familia sau școala. Apoi sunt ordine de ministru și ordonanțe care orientează cadrul legislative, dintre care menționăm: Metodologia pentru evaluarea și intervenția integrată în vederea încadrării copiilor cu dizabilități în grad de handicap, a orientării școlare și profesionale a copiilor cu cerințe educaționale speciale, precum și în vederea abilitării și reabilitării copiilor cu dizabilități și/sau cerințe educaționale special (2016) sau Ordonanța guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și Metodologia privind organizarea serviciilor de sprijin educațional pentru copiii, elevii și tinerii cu cerinţe educaţionale speciale integrați în învățământul de masă (2011).

Legislația din domeniul învățământului special a fost astfel concepută încât să răspundă unui spectru larg și foarte variat de situații speciale: pentru fiecare elev cu deficiențe grave, severe, profunde sau asociate legislația stabilește elaborarea unui plan de intervenție personalizat cu obiective specifice nevoilor și posibilităților de dezvoltare psihoindividuale; elevii cu cerințe educaționale speciale beneficiază de adaptări ale procedurilor de examinare și în cazul evaluărilor curente (o prevedere importantă a cadrului legislative de care beneficiază elevul cu CES în cadrul examenelor este prelungirea duratei probei). Altă modalitate prin care statul intervine în sprijinirea copiiilor „speciali” este instituirea Centrelor Județene de Resurse și Asistență Educațională, instituții care susțin și dirijează acest tip de invățământ prin evaluarea copiilor, prin propunerea de procedure și strategii și prin coordonarea consilierilor școlari aflați fizic în unitatea de învățământ. CJRAEeste așadar o instituție de învățământ special integrat specializată în oferirea, coordonarea și monitorizarea de servicii educaționale specifice acordate copiilor/elevilor, cadrelor didactice, părinților și membrilor comunității, precum și asistența necesară în acest sens.

Soluțiile propuse de către părinți sau alți aparținători sunt surprinzător de bine punctate, teoretic și practic deopotrivă, așa cum putem citi pe site-ul edu: https://www.edupedu.ro/mama-unei-eleve-cu-ces). Soluția este simplă, la îndemână și s-ar putea realiza cu minim de resurse la reeditarea manualelor existente, și presupune doi pași:

1. simplificarea conținuturilor, ceea ce nu necesită schimbări în programa școlară, ci doar revizuirea manualelor și eliminarea textelor care complică lecțiile;

2. adăugarea de conținut rezumativ simplificat în trepte, alcătuit după câteva reguli simple, conform fiecărei lecții. Practic, fiecare lecție din manual ar exista astfel 3-4 niveluri de dificultate, astfel încât toți copiii dintr-o clasă să poată învăța după aceeași resursă educațională.Regulile de simplificare pot include următoarele:

- → redactarea de rezumate ale lecțiilor, în cuvinte simple, pe cât posibil din maxim trei silabe a câte două sunete fiecare, cu un maxim de 2-3 noțiuni noi pe lecție, care să faciliteze înțelegerea și reținerea informației, plasate la începutul fiecărei lecții, ca o fișă sintetică a lecției, utilă tuturor copiilor;
- → editarea grafică a textelor adaptate cu fonturi mari (20-24pt), cu corp aldin (de exemplu, Calibri bold), care să permită citirea și pentru copiii cu dificultăți de vedere și / sau dislexie;
- → marcarea silabelor în cazul cuvintelor lungi, care să faciliteze decodarea cuvintelor;
- → simplificarea ilustrațiilor aferente noțiunilor predate, prin figurarea unui număr redus de detalii, ceea ce ar facilita vizualizarea, înțelegerea și reținerea informației esențiale;
- → exerciții simplificate atât ca formulare a cerinței, cât și ca dificultate, cu rolul de a permite copiilor cu dificultăți de învățare să exerseze conform cu posibilitățile lor.

La aceste eforturi se adaugă eforturile unor profesori care și împărtășesc deschis munca lor cu noi ceilalți – caz în care se află doamna profesoară Jianu Liliana, căreia vreau să îi mulțumesc pentru exemplul de bună practică, pe care l-am preluat apoi și l-am adaptat la liceu (învățământ liceal și profesional deopotrivă); este vorba despre proiectul postat de dna Jianu pe didactic.ro. Ce am apreciat în mod deosebit la acel proiect didactic nu a fost atât adaptarea conținuturilor științifice (importantă și bine realizată, desigur), cât adaptarea formei/redactării proiectului în sine, folosind culori și fonturi distincte pentru fiecare dintre copiii „speciali”, exact așa cum se recomandă să folosim în fișele/testele/materialele realizate pentru ei.

Bibliografie:

Neacșu, Ioan, Școala românească, editura Vicovia, 2017;

Gherguț Alois, Frumos Luciana, RausGabriela, Educația specială. Ghid metodologic, editura Polirom , 2016;

https://www.edupedu.ro/mama-unei-eleve;

www.edu.ro ; http://oldsite.edu.ro/; http://legislatie.just.ro/.

Strategii specifice pentru integrarea copiilor cu CES

Kos Ibolya
CJRAE Harghita

În politica educațională a Ministerului Educației Naționale este prevăzută modernizarea și reconfigurarea sistemului de învățământ special în vederea atingerii scopului fundamental al integrării educaționale, profesionale și sociale a copiilor cu nevoi speciale și în vederea adaptării la viața comunității.

Legislația în domeniul educației cu privire la copiii cu CES a fost completată cu norme, metodologii și regulamente elaborate și aprobate prin ordin de ministru MEN cu scopul de a asigura cadrul conceptual și operațional unitar pentru evaluarea copiilor cu dizabilități și CES, și intervenția integrată în vederea dreptului la educație, a egalizării șanselor pentru acești copii.

Analizând particularitățile specifice procesului de învățare a copiilor cu diferite tipuri de deficiență, se ajunge la concluzia că una dintre calitățile esențiale ale curriculum-ului școlar vizează un grad cât mai mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său și să fie tratat în funcție de capacitățile sale de învățare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conținuturilor instruirii, modalitățile de transmitere a informațiilor în clasă și evaluarea elevilor să se facă diferențiat.

În termen de 5 zile după primirea certificatului de orientare școlară ți profesională de către instituția de învățământ, directorul numește responsabilul de caz servicii psihoeducaționale. Resposabilul de caz servicii psihoeducațional elaborează proiectul planului de servicii individualizat, cu consultarea SEOSP, a profesioniștilor care au participat la evaluarea complexă, a părinților/reprezentantului legal, precum și a copilului, în funcție de gradul său de înțelegere și adaptat tipului de dizabilitate

Proiectul planului de servicii individualizat este transmis COSP spre aprobare.

Obiectivul planului de servicii individualizat este de a facilita integrarea școlară și profesională și de a valorifica potențialul intelectual, emoțional și aptitudinal al copilului, contribuind astfel la incluziunea socială.

Planul de servicii individualizat se completează cu intervențiile necesare, printre altele:

- asigurarea transportului la unitatea de învățământ aflată în altă localitatea decât cea de domiciliu
- măsurile de sprijin pentru promovarea educației incluzive pentru copiii cu dizabilități și CES din învățământul special și special integrat, care beneficiază de certificat de orientare școlară și profesională

Măsurile de sprijin pentru promovarea educației incluzive se formulează de către responsabilul de caz servicii psihoeducaționale.

Măsuri de sprijin pentru prevenirea și combaterea barierelor de atitudine:

- informarea părinților ai căror copii frecventează unitatea de învățământ cu privire la educația incluzivă și incluziunea socială a copiilor cu dizabilități și/sau CES
- informarea elevilor din unitatea de învățământ cu privire la educația incluzivă și incluziunea socială a copiilor cu dizabilități și/sau CES, într-un limbaj adaptat vârstei ei, și de preferință, utilizând educația de la egal la egal
- informarea conducerii unității de învățământ și a cadrelor didactice cu privire la educația incluzivă și incluziunea socială a copiilor cu dizabilități și/sau CES
- prezența facilitatorului, numit în literatura de specialitate shadow, alături de copil în unitatea de învățământ

- informările și campaniile de conștientizare cu privire la acceptarea diversității, incluziunea socială a copiilor cu dizabilități și/sau CES desfășurate la nivelul comunității

Măsuri de sprijin pentru prevenirea și combaterea barierelor de mediu:

- accesibilitatea mediului fizic, informațional și de comunicare din unitatea de învățământ, adaptată la tipurile de dizabilitate, de exemplu mutarea claselor și laboratoarelor la parter sau asigurarea deplasării copilului cu fotoliu rulant la etaj prin utilizarea unui lift, accesibilizarea balustradei sau folosirea tehnologiilor de acces, precum și a tehnologiilor și dispozitivelor asistative

Măsuri de sprijin pentru pregătirea și adaptarea copilului în diferite etape de tranziție:

- pregătirea copilului prin informare adecvată vârstei și tipului dizabilității de către familie și cadrele didactice
- vizitarea unității înainte de înscriere de către copil și părinte
- folosirea unui program de adaptare în primele două săptamâni de la înscriere/admitere
- prezența facilitatorului
- consilierea din partea consilierului școlar sau din partea altor furnizori de servicii educaționale, de sănătate sau sociale
- dezvoltarea abilităților de viață independentă în cadrul unor servicii sau cursuri
- orientare școlară și profesională
- evaluare și consiliere vocațională
- orientare profesională/în carieră
- sprijin și consiliere pentru găsirea unui loc de muncă, angajare și adaptare la cerințele postului, inclusiv mediere pe piața muncii

Tipuri de deficiențe:

- Dificultăți motorii de planificare/coordonare a acțiunii
- Deficiențe mintale
- Deficiențe de vedere
- Deficiențe de auz
- Deficiențe motrice și psihomotrice
- Autismul
- Hiperactivitatea și deficit de atenție
- Tulburări specifice de învățare

Dacă cunoaștem afecțiunea/deficiența copilului și aplicăm corect măsurile de decompensare avem șanse să-l integrăm în colectivitate și copilul să aibă o reușită școlară.

METODE DE EVALUARE ÎN CICLUL PRIMAR

Prof. înv. primar Cristescu Iuliana
Liceul Teoretic „ C-tin Brâncoveanu ” , Dăbuleni

În condiţiile învăţământului românesc de astăzi, se impune o altă manieră de abordare a evaluării rezultatelor şcolare, un model de proiectare / realizare a procesului integrat de predare – învăţare – evaluare mai eficient, centrat, cu adevărat, pe elev. Activităţile de evaluare trebuie proiectate din perspectiva nevoilor de formare ale celui educat. Este necesar ca evaluarea să fie centrată pe aspectele ei formative, astfel încât să cultive şi să susţină interesul elevilor pentru studiu, să-i îndrume în activitatea de învăţare.

Învăţătorul trebuie să stăpânească toate metodele şi instrumentele de evaluare, şi să le aplice în funcţie de particularităţile clasei de elevi. Utilizarea eficientă a strategiilor, metodelor şi instrumentelor de evaluare va pune în valoare aspectul creativităţii, al gândirii critice, al manifestării individuale, proprii fiecărui elev, rezultatul final vizat fiind formarea, la nivelul individului, a culturii generale, formarea de abilităţi, atitudini, competenţe, priceperi şi deprinderi necesare integrării sociale a acestuia.

Opţiunea pentru una sau alta dintre metodele de evaluare cunoscute (metodele tradiţionale şi metodele complementare) constituie rezultanta mai multor factori: scopul şi obiectivele evaluării, tipul acesteia, specificul conţinuturilor supuse aprecierii, particularităţile populaţiei şcolare vizate, achiziţiile cadrelor didactice privind exersarea / practicarea / experimentarea diverselor modalităţi de procedare.

Metodele de evaluare au frecvenţe de utilizare variabile; aceasta nu presupune faptul că cele care se întâlnesc mai des în programul şcolar sunt şi cele mai folositoare motivării şi susţinerii învăţării educaţilor. Se pune aşadar problema modului în care cadrele didactice aleg una sau alta dintre metodele/tehnicile de evaluare.

Procesul de evaluare necesită demersuri şi atitudini metodologice concretizate în: parcurgerea unor etape definite, înregistrarea exactă şi conservarea datelor, utilizarea de instrumente diverse (fişe, rapoarte, documente rubricate etc.), asigurarea validităţii, a relevanţei, a fidelităţii demersului evaluativ.

În efortul de determinare a calităţii rezultatelor şcolare şi a progresului şcolar, cadrele didactice au la dispoziţie un arsenal de metode şi instrumente de evaluare.

Metoda de evaluare este o cale prin intermediul căreia cadrul didactic „oferă elevilor posibilitatea de a demonstra nivelul de stăpânire a cunoştinţelor, de formare a diferitelor capacităţi testate prin utilizarea unei diversităţi de instrumente adecvate scopului urmărit."

Instrumentul de evaluare reprezintă un element constitutiv al metodei, prin intermediul căruia elevul ia la cunoştinţă sarcina de evaluare. El este cel „care pune în valoare atât obiectivele de evaluare, cât şi demersul iniţiat pentru a atinge scopul propus"

- **Itemii semiobiectivi** sunt acea categorie de itemi care solicită elevului construirea parţială sau totală a unui răspuns la sarcina definită în enunţul itemului.

Utilizarea acestui tip de itemi poate încuraja elevul în aprofundarea noţiunilor învăţate, creşterea vitezei de operare cu acestea, a clarităţii, conciziei şi acurateţei exprimării.

Itemii semiobiectivi au un grad mai mic de obiectivitate, dar elevul este pus în situaţia de a-şi construi răspunsul şi nu de a-l alege.

Din categoria itemilor subiectivi fac parte (M. Stanciu, 2003, p. 298):

1. itemii cu răspuns scurt
2. itemii de completare
3. întrebările structurate

1. Itemii cu răspuns scurt exprimă cerința ca elevii să formuleze răspunsul sub forma unei propoziții, fraze, uneori doar cuvânt, număr, simbol. Ei sunt folosiți pentru: cunoașterea terminologiei, a unor fapte specifice, pentru aplicarea unor cunoștințe.

Exemple:

1. *Precizează felul substantivelor din enunțurile următoare:*

„Soarele coborâse sub orizont și umbrele nopții se ridicau fumegând de prin adâncurile văilor.”

.....

C. Hogaș – *Pe drumuri de munte*

Făt Frumos lovise Miazănoaptea.

.....

2. Identifică ce exprimă sau ce denumesc cuvintele din fiecare șir:

copil, pisică, furnică: .....

mic, strâmb, curios: .....

casă, bicicletă, hârtie: .....

învață, aleargă, se joacă: .....

zăpadă, arșiță, viscol: .....

unu, nouă, douăzeci: .....

2. Itemii de completare sunt asemănători cu cei cu răspuns scurt, dar se diferențiază de aceștia prin faptul că elevul trebuie să completeze o afirmație incompletă. În acest caz, se recomandă ca numărul și spațiile punctate să sugereze elemente corespunzătoare privind răspunsurile care se așteaptă de la elevi și spațiile libere să nu fie dispuse la începutul afirmațiilor.

Exemple:

1. Completează afirmațiile următoare:

În propoziția: ***Ilustrațiile colorate îmi plac mai mult***. adjectivul ***colorate*** însoțește substantivul _____.

În propoziția: ***Pisicuța jucăușă a ros ciucurele mov***. adjectivul _____ însoțește substantivul _____, iar substantivul _____ este însoțit de adjectivul _____.

În propoziția: ***Am vorbit puțin cu dumnealui***. pronumele _____ este la persoana _____, numărul _____.

În propoziția ***Învățăm la matematică***. verbul _____ este la persoana _____, numărul _____.

2. Citește cu atenție textul următor, apoi completează afirmația.

„S-a dus iarna de parcă n-ar fi fost. A venit primăvara cea veselă, cu ghioceii albi, cu brândușele galbene și toporașii albaștri.

Au plesnit mugurii copacilor și s-a ivit frunza cea crudă și lucioasă.”

(Eugen Jianu – *Buburuza*)

În textul dat sunt ***.....*** *substantive însoțite de adjective.*

3. Întrebările structurate sunt alcătuite din mai multe subîntrebări de tip obiectiv, semiobiectiv sau minieseu legate între ele printr-un element comun (tema). Ele umplu practic golul între instrumentele cu răspuns deschis şi cele cu răspuns închis. Prezentarea unei întrebări structurate include: un element stimul (texte, date, diagrame, grafice etc.); subîntrebările; anumite date suplimentare; alte subîntrebări. Întrebările trebuie să aibă un grad de dificultate crescător, fiecare subîntrebare fiind independentă de celelalte.

Exemplu:

Citeşte cu atenţie fragmentul următor, apoi rezolvă cerinţele:

„Şi aşa trăiau acolo, liniştiţi şi fericiţi. Din seceratul grâului şi din ridicarea snopilor se scuturaseră pe mirişte o groază de boabe cu care se hrăneau şi, măcar că nu era vreo apă prin apropiere, nu sufereau de sete, că beau dimineaţa picături de rouă de pe firele de iarbă. (...) Încet – încet puful de pe pui s-a schimbat în fulgi şi pene şi, cu ajutorul mamei lor, au început să zboare.”

(Ioan Alexandru Brătescu-Voineşti – *Puiul*)

a) Transcrie substantivele aflate la numărul singular, apoi pe cele la numărul plural.

b) Alcătuieşte enunţuri cu următoarele substantive:

fulgi – fulgii; snopi – snopii.

c) Alege, din textul dat, substantivele care au numai formă de singular.

d) Găseşte substantivele care se înrudesc cu următoarele cuvinte:

liniştiţi, fericiţi, hrăneau, beau, (s-a) schimbat.

*e) Foloseşte substantivul **groază** în două enunţuri, având înţelesuri diferite.*

*f) Scrie două enunţuri în care cuvântul **pui** să fie, pe rând, substantiv şi verb.*

g) Scrie un scurt text în care să prezinţi o lecţie de zbor a puilor.

Problematica modalităţilor de evaluare rămâne deschisă, putând fi continuu îmbunătăţită şi diversificată. Scopul comun, de care trebuie să se ţină cont, este cel de dezvoltare a capacităţii de autoevaluare la elevi, concomitent cu schimbarea viziunii asupra rolului evaluării, cel de ameliorare şi corectare mai mult decât de sancţionare.

Cunoaşterea rezultatelor, a criteriilor de evaluare, îi face pe indivizi mai conştienţi şi îi motivează să se implice în sarcină.

Evaluarea eficientă este urmată de dezvoltare. O posibilitate de a spori eficienţa evaluărilor şcolare este de a muta accentul de pe măsurarea produselor pe constatarea efectelor acţiunilor valorizatoare şi pe stimularea capacităţii de autoevaluare.

BIBLIOGRAFIE

1. Nicola, Ioan (1994), *Pedagogie*, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, RA
2. Radu, Ion (1981), *Teorie şi practică în evaluarea eficienţei învăţământului*, Bucureşti, E.D.P.
3. Stanciu, Mihai (2003), *Didactica postmodernă*, Editura Universităţii Suceava
4. Stoica, A. (2003), *Evaluarea progresului şcolar. De la teorie la practică*, Ed. Humanitas Educaţional, Bucureşti
5. Goian, M. E. (coord.)(2008), *Limba română. Comunicare* – cl.a III-a, Ed. Nomina, Piteşti

Techniques d’animation en classe de FLE – Étude

Prof.dr.Purcărescu Oana-Angela
Collège National Pédagogique « Ştefan Velovan », Craïova

En classe de FLE ou bien en formation, on se retrouve devant un groupe d’élèves ou de stagiaires. La nécessité de bien gérer le travail de ce groupe n’est donc plus à démontrer.

Pour ce faire, il est impératif de connaître et de maîtriser les éléments fondamentaux de la "gestion pédagogique des groupes", en vue de les mettre en œuvre dans le cadre des activités didactiques adéquate à l’apprentissage actif des élèves par l’appropriation d’une véritable compétence de communication en français : le fonctionnement des groupes d’apprentissage, les interactions sociocognitives, les modalités de régulation des groupes de production, etc. Il s’agit également de la découverte et de l’appropriation de quelques techniques d’animation/ formation qui mettent en évidence le concept de directivité, mais aussi les fonctions à assurer lors d’un travail de groupe. Une continuation naturelle de cette démarche de découverte sera la mise en pratique virtuelle d’un exemple d’animation des groupes, mais aussi la conception d’une stratégie d’animation des groupes dans le cadre du processus d’acquisition d’une compétence de communication.

Certains autres identifient des « types » de personnalités caractéristiques d’un groupe :

- le passif
- le timide
- le démissionnaire
- l’agressif
- le dominateur…

Ils conseillent à l’animateur d’adapter son attitude en fonction des personnalités : rassurer, encourager, confier des responsabilités, rappeler les règles, etc. Ce type de classification comporte le risque d’enfermer les personnes dans des rôles.

R. Mucchielli, dans son étude "*La dynamique des groupes*" (EDF, 15e édition, 2000) propose une analyse centrée non pas sur les personnalités, mais sur **les attitudes** que peut avoir chacun à un moment donné dans la vie du groupe. On analyse les interactions positives et négatives qui permettent d’identifier si chaque participant est plutôt centré sur la tâche ou bien sur le groupe.

Les fonctions à assurer dans l’animation d’un groupe :

Pour qu’un groupe fonctionne pleinement, pour qu’il puisse exister et atteindre son objectif, il faut que **l’animateur** assure quelques fonctions principales :

- La fonction d’organisation

Il s’agit de l’organisation du temps et de l’espace, bien sûr, des lieux utilisés, des structures disponibles, des matériels requis, mais aussi de l’organisation des échanges, des tâches à effectuer, des prises de parole et des confrontations. Répartir, classer, trier, choisir et aider à choisir : la fonction d’organisation est une des fonctions vitales non seulement pour la production de groupe mais aussi pour sa cohérence à travers la perception que chacun des membres peut avoir de son efficacité.

- La fonction de régulation

La deuxième fonction est la fonction de régulation. Il s’agit ici de faire en sorte essentiellement que les nécessaires et inévitables divergences entre les membres de groupe non seulement ne bloquent pas le travail production, mais soient

mises à profit pour l'enrichir. Rappels réguliers de l'objectif, explications fréquentes de ce qui est en train d'être dit ou fait à l'intérieur du groupe, reformulations permanentes de chacune des avancées et des propositions, recherche de synthèse lors d'expression de points de vue différents, recherche de compromis, de solutions médianes : cette fonction de régulation demande une très grande attention de l'animateur aux relations et aux communications interpersonnelles à l'intérieur de groupe, bien sûr, mais aussi entre le groupe et son environnement de travail (conditions de vie, de travail, de repos, etc.).

- La fonction de production

C'est la troisième et dernière fonction à assurer dans l'animation d'un groupe. Quelle que soit la forme que prend cette production, un texte, un objet, un collectif d'idées, etc., un groupe doit nécessairement produire quelque chose. En d'autres termes, le souci de tout animateur doit être aussi d'assurer que ce que le groupe produit est effectif et surtout perçu comme tel par chaque membre du groupe, comme étant le fruit d'une pensée et d'un travail collectifs. Cette fonction, dans l'instant et après le travail du groupe, correspond à la validation de l'objectif du groupe et de sa propre pertinence : si au terme d'un travail de groupe, rien n'a été produit, chaque membre du groupe sera en droit de s'interroger sur la nécessité qu'il y avait à mobiliser son énergie autour d'une tâche et à remettre en cause jusqu'à l'intérêt de telles réflexions et actions collectives.

L'intervention de l'animateur dans l'activité du groupe c'est un travail de facilitation sur trois dimensions : le contenu, les idées, la procédure, la tâche, l'ambiance, les émotions, tout ce qui est dans le socio-affectif (dit ou non dit). Pour assurer les trois fonctions déjà présentées, l'animateur devrait remplir plusieurs rôles.

Rôles de l'animateur au niveau du contenu :

- Reformuler pour vérifier si l'on a bien compris
- Interroger, pour aller vers la communication authentique (les 5 pourquoi)
- Faire des liens
- Faire des synthèses
- "Si j'ai bien compris …"
- "Peux-tu préciser …"
- "En somme, il y en a qui ont eu telle expérience… et d'autres qui pensent que…"

Rôles de l'animateur au niveau de la procédure :

- Accorder la parole
- Susciter la participation
- Présenter le sujet de la rencontre
- Rappeler le sujet et le faire respecter
- Suggérer des retours
- "Vous pouvez vous exprimer, ou je crois que X avait demandé la parole avant…"
- "Est-ce que d'autres personnes ont une expérience à partager, ou ont vécu des émotions semblables…"
- "Si nous revenions à notre question…"
- "Comment réagissez-vous à cela ?"

Rôles de l'animateur au niveau socio-affectif, le climat, l'ambiance

- Reformuler ou refléter
- Relativiser
- Permettre la détente par l'humour, par l'écoute active : "J'ai l'impression que tu te sens…"

L’animateur doit garder à l’esprit que les participants auront des choses à dire, c’est donc à lui de permettre aux uns et aux autres de s’exprimer librement sans crainte d’être jugé par le groupe. Il doit aussi savoir comment distribuer la parole, respecter les priorités relatives à l’âge des participants, sensibiliser à l’utilisation d’un langage acceptable pour tous et la tolérance. Un animateur de formation ou animateur de groupe en formation ou facilitateur est un enseignant n’utilisant pas le mode descendant mais plutôt une dynamique collective et des méthodes de pédagogie active.

Techniques d’animation de groupes – EXEMPLE D’ACTIVITÉS

1 . Le tour de table : on pose une question ou un problème simple et chaque participant à tour de rôle donne son avis ou sa réponse

2 . La discussion en panel 3 ou 4 « spécialistes » (étudiants ayant travaillé le sujet) font face à un groupe et exposent un sujet choisi à l’avance, scientifique ou non. Ils exposent brièvement une synthèse et répondent en alternance aux questions de la salle.

3 . Le brainstorming

4 . L’étude de cas

5 . Les jeux de rôle

6 . Le photo langage est un support visuel qui vise à aider (L’intérêt est donné par les photos observées qui font appel à leur univers personnel).

7 . La technique de l’écharpe (Employer de manière appropriée les informations fournies par ses collègues pour développer ses capacités de raconter et s’exprimer d’une manière logique en français. Le professeur établit avec les élèves un sujet intéressant pour en parler (exemple : comment avez-vous passé le week-end, la musique, les films, les activités des ados, etc.). Un élève prend une écharpe et commence à raconter, en débutant avec un connecteur logique. Après avoir dit un segment de phrase passe l’autre but de l’écharpe à son collègue de gauche. L’histoire va couler, chaque étudiant attendant avec impatience sur tout pour exprimer ses pensées.)

8 . Le bonjour ballon (Supports utilisés : un petit coussin ou une balle en mousse ou une peluche ronde en tissus… (tout ce qui peut se passer de mains en mains sans risque de se blesser Vous formez un cercle/ 2 cercles (si l’espace le permet) et vous demandez aux élèves de se présenter en répondant à une question, proposée par l’animateur. Cella fait, vous lancez le ballon à une(e) autre camarade.

Questions possibles :

- Comment vous vous sentez aujourd’hui ?
- Quel projet souhaiteriez-vous mener cette année ?
- Qu’est-ce qui vous agace le plus ?
- Qu’est-ce que vous aimez le plus ?

- le rôle de ces questions est de réussir à capter leur attention et augmenter leur capacité d’écoute des autres

- Qu’est-ce que vous attendez de cette classe de français ?
- Pouvez-vous deviner le sujet de cette classe de français ?

9. **TIC TAC BOUM** est un jeu de d’ambiance explosif ! Tic Tac Boum est un jeu de rapidité où l’on doit proposer des mots.

Le principe est simple : on tire d’abord une carte-thème. Chacun leur tour, les joueurs doivent trouver un mot correspondant au thème imposé afin de pouvoir passer la bombe… Attention, réactivité, imagination et vivacité d’esprit sont nécessaires car la bombe peut sauter à tout moment ! Si celle-ci explose avant que le joueur n’ait pu la transmettre à son voisin, il conserve la carte, signe de « la vie perdue ».

Alors, gardez votre calme… (Si vous le pouvez !)

Bibliographie :

Abric J.C., *Psychologie de communication*, Paris, éd. Armand Colin, 1996

Mucchielli Roger, *La Dynamique des groupes*, ESF, 2006 (15e édition)

METODE ACTIV-PARTICIPATIVE FOLOSITE ÎN PREDAREA MATEMATICII

Prof. Labanov Adriana Narcisa
Școala Gimnazială Constantin Negreanu Dr.Tr.Severin

„Un elev nu este un vas pe care trebuie să-l umpli, ci o flacară pe care trebuie să o aprinzi...”

Matematica este obiectul care generează la marea majoritate a elevilor eşecul şcolar. De aceea profesorul de matematica trebuie să creeze un climat instituţional favorabil folosind diverse metode moderne care să-l determite pe elev să se implice activ în procesul instructiv educativ.

Şcoala nu trebuie înţeleasa ca fiind locul unde profesorul predă şi elevii ascultă. Învaţarea devine eficientă doar atunci când elevii participă în mod activ la procesul de învăţare: discuţia, argumentul, investigaţia, experimentul, devin metode indispensabile pentru învăţarea eficientă şi de durată.

Toate situaţiile şi nu numai metodele active propriu-zise în care elevii sunt puşi şi care ii scot pe aceştia din ipostaza de obiect al formării şi îi transformă în subieţi acti, coparticipanţi la propria formare, reprezintă forme de învăţare activă.

Metodele active necesită o pregîtire atentă: ele nu sunt eficiente decât în condiţiile respectării regulilor jocului. Avantajul major al folosirii acestor metode provine din faptul ca ele pot motiva şi elevii care au rămâneri în urmă la matematică.

Exemple de activităţi desfăşurate cu elevii pe baza aplicării metodelor de învăţare activ-participative:

METODA „SCHIMBA PERECHEA”

Este o metodă interactivă de lucru în perechi. Elevii au posibilitatea de a lucra cu fiecare dintre membrii colectivului. Stimuleaza cooperarea în echipă, ajutorul reciproc, înţelegerea şi toleranţa faţă de opinia celuilalt.

ETAPE:

Se împarte clasa în două grupe egale ca număr de participanţi. Se formează două cercuri concentrice, copiii fiind faţă în faţă pe perechi. Profesorul dă o sarcină de lucru. Fiecare pereche discută şi apoi comunică ideile. Cercul din exterior se roteşte în sensul acelor de ceaşornic, realizându-se astfel schimbarea partenerilor în pereche.

Copiii au posibilitatea de a lucra cu fiecare membru al grupei. Fiecare se implică în activitate şi îşi aduce contribuţia la rezolvarea sarcinii.

EXEMPLU DE ACTIVITATE:

Tema: „ Proportionalitate directa/proportionalitate inversa”

Etapele activităţii:

1. Se organizează colectivul în două grupe egale. Fiecare copil ocupă un scaun, fie în cercul din interior, fie în cercul exterior. Stând faţă în faţă, fiecare copil are un partener.

2. Profesorul comunică cerinţa: „ Verifică daca numerele următoare sunt direct/invers proportionale cu urmatoarele numere!”.

3. Lucru în perechi. Copiii lucrează doi câte doi pentru câteva minute.

Copilul aflat în cercul interior spune soluţia de rezolvare iar celălalt aduce completări încercând să rezolve cerinţa. Apoi copiii din cercul exterior se mută un loc mai la dreapta pentru a schimba partenerii, realizând astfel o nouă pereche. Jocul se continuă până când se ajunge la partenerii iniţiali sau se termină.

4. Analiza ideilor şi a elaborării concluziilor. În acest moment, copiii se regrupează şi se vor analiza pe rând rezolvările problemelor.

METODA CUBULUI

Este o metodă folosită în cazul în care se doreşte explorarea unui subiect, a unei situaţii din mai multe perspective.

ETAPE:

1. Se realizează un cub pe ale cărei feţe se notează: descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează;
2. Se anunţă tema / subiectul pus în discuţie;
3. Se împarte grupul în şase subgrupuri, fiecare subgrup rezolvând una dintre cerinţele înscrise pe feţele cubului;
4. Se comunică forma finală a scrierii, întregului grup (se pot afişa/ nota pe caiet).

EXEMPLU DE ACTIVITATE:

Tema: Prisma regulata deapta : triunghiulară , patrulateră , hexagonală ; cubul , paralelipipedul dreptunghic

Descrierea activităţii elevilor:

Elevii care primesc fişa cu verbul descrie vor avea

-de definit prisma regulata si prisma dreapta , cubul si paralelipipedul dreptunghic ,

-de enumerat prismele studiate,

-de realizat reprezentarea plană a corpurilor studiate şi desfăşurările lor plane;

-de identificat elementele acestora;

Elevii care primesc fişa cu verbul compară vor stabili asemănări şi deosebiri între prisma oblica si prisma dreapta , paralelipiped si paralelipiped drept , paralelipiped drept si paralelipiped dreptunghic , paralelipiped dreptunghic si cub .

Elevii care vor avea fişa cu verbul asociază vor asocia fiecărei prisme studiate formulele de calcul pentru volum şi arie (laterală, totală), aria bazei , perimetrul bazei , apoi vor identifica obiecte cunoscute care au forma obiectului respectiv. Elevii pot primi un obiect practic/desen pe care să-l „descompună” în corpuri geometrice cunoscute.

Pentru grupa care va avea de analizat, sarcina de lucru va cere ca elevii să analizeze diferite secţiuni în corpurile studiate.(diagonale, secţiuni cu un plan paralel cu baza).Se vor realiza desene corespunzătoare în care se vor pune în evidenţă toate planele de secţiune şi forma secţiunii rezultate,prin markere sau carioci colorate.

Elevii ce vor primi o fişă cu verbul argumentează vor avea de analizat şi justificat în scris valoarea de adevăr a unor propoziţii, ce vor conţine şi chestiuni „capcană”. Li se poate cere să realizeze şi scurte demonstraţii sau să descopere greşeala dintr-o redactare a unei rezolvări.

Elevii din grupa verbului „aplică” vor avea un set de întrebări grilă în care vor aplica formulele pentru calculul ariei sau volumului prismei regulate drepte in contexte variate.

Evaluare:

După expirarea timpului de lucru (20-25 min) se va aplica

METODA „TURUL GALERIEI”.

Materialele realizate, posterele, vor fi expuse în clasă în 6 locuri vizibile. Elevii din fiecare grup îşi vor prezenta mai întâi sarcina de lucru şi modul de realizare a ei, apoi, la semnalul dat de profesor, vor trece, pe rând pe la fiecare poster al colegilor de la altă grupă şi vor acorda acestora o notă.După ce fiecare grup a vizitat „galeria” şi a notat corespunzător producţiile colegilor,se vor discuta notele primite şi obiectivitatea acestora, se vor face aprecieri şi se vor corecta eventualele erori.

METODA „ŞTIU / VREAU SĂ ŞTIU / AM ÎNVĂŢAT”

Metoda se bazează pe cunoaştere şi experienţele anterioare ale elevilor, pe care le vor lega de noile informaţii ce trebuie învăţate.

ETAPE:

- Listarea cunoştinţelor anterioare despre tema propusă;
- Construirea tabelului (Profesor);

Ceea ce ştim / credem că ştim	**Ceea ce vrem să ştim**	**Ceea ce am învăţat**

- Completarea primei coloane;
- Elaborarea întrebărilor şi completarea coloanei a doua;
- Citirea textului;
- Completarea ultimei coloane cu răspunsuri la întrebările din a doua coloană, la care se adaugă noile informaţii;
- Compararea informaţiilor noi cu cele anterioare;
- Reflecţii în perechi / cu întreaga clasă.

EXEMPLU:

Matematică

Clasa a V-a

Lecţia: Ordinea efectuării operaţiilor

ŞTIU	VREAU SĂ ŞTIU	AM ÎNVĂŢAT
- operaţii matematice: adunare, scădere, înmulţire, împărţire - termeni, sumă, descăzut, scăzător, rest, factori produs, deîmpărţit, împărţitor, cât, rest.	1. Cum se rezolvă exerciţiile cu paranteze ( ), [ ] ?	Rezolvăm exerciţiile din paranteza rotundă şi apoi din cea pătrată.
- proba operaţiilor: T1=S-T2 D=R+S; S=D-R F1=P:F2 D=CxÎ+r; Î=(D-r):C	2.Care este ordinea rezolvării acestor exerciţii?	Se rezolvă exerciţiile din paranteza rotundă, apoi cea pătrată se transformă în rotundă şi apoi se rezolvă exerciţiul din paranteză.

- operaţii de ordinul I (adunare, scădere) şi de ordinul II (înmulţire, împărţire)	3.Cum rezolvăm exerciţiile fără parante-ze, dar care conţin toate operaţiile?	Se rezolvă întâi exerci-ţiile de înmulţire şi împărţire, în ordinea în care sunt scrise, apoi cele de adunare şi scădere.
- parantezele ( ), [ ].	4.Cum rezolvăm probleme printr-un exerciţiu?	Realizăm planul problemei, observăm exerciţiile fiecărei aflări şi le grupăm într-un exerciţiu folosind şi parantezele dacă este cazul.
- rezolvarea de probleme.	5.Cum compunem probleme după un exerciţiu?	Ne gândim la operaţiile exerciţiului, ce sintagme folosim, în ce ordine alcătuim enunţul problemei

Bibliografie:

1. Gardner, H.,,*Mintea disciplinata*,Ed. Sigma,2004
2. Singer,M.,Voica,C. *Invatarea matematicii. Elemente de didactica aplicata. Ghidul Profesorului*, Ed. Sigma, 2002.
3. *Ghid metodologic pentru aplicarea programelor de matematica primar-gimnazial*, Ed. SC Aramis print, 2001

Metode inovative în predarea interactivă

Profesor Pană Lenuța
Liceul Tehnologic “Anghel Saligny”, Galați

Educația incluzivă pentru elevii cu cerințe speciale (CES) necesită atitudini individualizate, astfel că în procesul de predare se va ține cont de învățarea interactivă, negocierea obiectivelor, demonstrația, conexiunea inversă, evaluarea continuă.

Învățarea interactivă pune accentual pe relațiile dintre elevi și profesori astfel încât elevii să poată să se cunoască pe ei, să se exprime prin diverse modalități cu însușire de roluri și responsabilități. În procesul de realizarea a mijloacelor moderne, inovative în predarea-interactivă se impune proiectarea orelor pe baza cunoștințelor anterioare ale elevilor, cunoașterea colectivului de elevi, folosirea experinețelor elevilor, cunoașterea mediului din care provin, colaborarea cu comunitatea și familia în sprijinirea învățării predării și evaluării.

Negocierea obiectivelor este mai puțin abordată în sistemul de educație românesc și presupune elaborarea în comun a lor de către elevi și profesori. Astfel se impune formularea obiectivelor după experiența, interesul elevilor (fiecare elev are cunoștințe, idei și experiențele de care trebuie să se țină cont în proiectarea activităților didactice), explicarea obiectivelor lecțiilor.

Demonstrația, și conexiunea inversă presupune aplicarea cunoștințelor, exemplificarea cu situații reale de viață, demonstrarea celor predate.

În cazul elevilor cu CES mai accesibil la informațiile prezentate sunt demonstrațiile, aplicarea pe situații reale, realizarea unui feedback continuu.

Una dintre cele mai utile metode interactive este metoda demonstrației care include cinci forme

- demonstrația cu acțiuni;
- demonstrația cu obiecte naturale: plante, substanțe chimice, roci, semințe, ierbare, insectare, plante presate, etc.;
- demonstrația cu mijloace tehnice: audio, video, audio-vizuale;
- demonstrația cu substituirea obiectelor, acțiunilor: desenele, modelele, desenele, mulajele, fotografii, hărțile;
- demonstrația de tip combinată. Evaluarea continuă/formativă ca răspuns al învățării

Evaluarea este o componentă fundamentală a procesului educațional, este considerat un elementul reglator și autoreglator.

Ca o concluzie promovarea predării incluzive presupune includerea tuturor copiilor în procesul de învățare-predare-evaluare în școlile de masă.

Bibliografie

- https://lumos.contentfiles.net/media/assets/file/Educatia_incluziva_volum_3_rom.pdf?

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Profesor Florentina Matache
Școala Gimnazială Specială Nr. 5, București

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI (EI): C. B.

DATA NAȘTERII:

CLASA: a-II-a A

ANUL ȘCOLAR: 2022-2023

DIAGNOSTICUL: SINDROM DOWN

ECHIPA DE INTERVENȚIE:

- prof. psihopedagog:
- prof. educator:
- logoped:
- kinetoterapeut:
- consilier:

SCOPUL (COMPORTAMENTUL ȚINTĂ/REZULTATUL AȘTEPTAT)

Formarea,exersarea și dezvoltarea abilităților de exprimare orală și de comunicare independentă.

Antrenarea elevului pentru rezolvarea sarcinilor de tip școlar (înțelegerea cerințelor,alegerea modalităților de rezolvare, finalizare a sarcinii).

- **OBIECTIVE:**
  - → **PE TERMEN SCURT:**
  - → dezvoltarea abilității de exprimare orală și de comunicare
  - → cantitative ca suport al formării deprinderilor de tip matematic.

  →**PE TERMEN MEDIU:**
  - → dezvoltarea abilităților de scriere corectă și lizibilă a literelor, silabelor,cuvintelor, propozitiilor simple
  - → formarea algoritmilor euristici elementari
- **DURATA PROGRAMULUI: 8 săptămâni (12.09.2022-12.10.2022)**
- **DOMENIUL /DOMENII DE INTERVENȚIE:**

→ LIMBAJ SI COMUNICARE

→ MATEMATICĂ ȘI ȘTIINȚELE NATURII

- **DATA ELABORĂRII PIP: 12.09.2018**
- **DATA REVIZUIRII PIP: 10.2023**

CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR:

➢ **LIMBAJ SI COMUNICARE :**

→ Unități lingvistice :sunet/literă,silabă, cuvânt,propoziție simplă ;

➢ **MATEMATICĂ ȘI ȘTIINȚELE NATURII**

→ Aprecierea globală ,compararea numărului de obiecte a două mulțimi ;

→ Gruparea de obiecte și formare de mulțimi după criterii date ;

DOMENIUL DE INTERVENTIE COGNITIV-LIMBAJ SI COMUNICARE

Nr. crt.	Obiectiv operaţional	Strategii de terapie şi recuperare	Intervalul de timp	Evaluare şi aprecierea evoluţiei	
				Indicatori	Instrumente
1	-să execute corect diverse acţiuni simple	- - exercitii de execuție a diferitelor acțiuni	**2 săptămâni**	Execută acțiuni simple(cu sprijin)	- probă orală (execută diferite actiuni) - probă orală (redare corectă);
2	Să identifice sunetele,zgomotele şi vocea umană	-exerciții de stimulare a atenţiei -exerciții de ascultare și identificare a unor semnale sonore (zgomote, sunete)	**3 săptămâni**	Identifica sunetul clopotelului	probă orală (identificare)
3	-să pronunţe corect sunete,silabe,cuvinte	-exerciții de respiratie cu emiterea vocalelor,silabelor deschise -ma.me.mi. -cuvinte monosilabice -exercitii ritmate simple-framantări de limba	**3 săptămâni**	redă min 3/5 silabe ce contin grupul de sunete	- proba orala (delimitarea literelor, silabelor, cuvintelor la

DOMENIUL DE INTERVENTIE COGNITIV-MATEMATICA SI STIINTELE NATURII

Nr. crt.	Obiectiv operaţional	Strategii de terapie şi recuperare	Intervalul de timp	Evaluare şi aprecierea evoluţiei	
				Indicatori	Instrumente
1	- Să arate poziţia pe care o ocupă diferite obiecte în raport cu propria persoană şi obiectele între ele	exercitii de discriminare vizuala a pozitiei spatiale a obiectelor(stanga-dreapta,sus-jos,in fata-in spate)	**3 săptămâni**	-recunoaşte 2 poziţii spaţiale(cu sprijin	- proba practica (identifica pozitii spatiale ale obiectelor)
2	Să identifice culorile	- exercitii de identificarea a culorilor de bază a obiectelor(pătrat mic,mijlociu,mare) -exercitii de potrivire obiect-imagine, elemente lipsă din imagini	**3 săptămâni**	-identifică un obiect(cu sprijin)	- proba practica (identifica culorile de baza a obiectelor)
3	Să odoneze un şir de obiecte după modelul dat	-exercitii de ordonare a obiectelor dupa modelul dat	**2 săptămâni**	Aşează obiectele în ordinea indicată(cu sprijin	Probă practică(aseză obiectele după ordinea indicată)

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Profesor Enache Ionica
Școala Gimnazială Specialp Nr.5, București

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI (EI):L. A

DATA NAȘTERII: : 02.02.2006, Bucuresti

CLASA: a-V-a A

ANUL ȘCOLAR: 2022-2023

DIAGNOSTICUL: AUTISM INFANTIL

ECHIPA DE INTERVENȚIE:

- prof. psihopedagog:
- prof. educator:
- logoped:
- kinetoterapeut:
- consilier:

SCOPUL (COMPORTAMENTUL ȚINTĂ/REZULTATUL AȘTEPTAT)

Formarea,exersarea și dezvoltarea abilităților de exprimare orală și de comunicare independentă.

Antrenarea elevului pentru rezolvarea sarcinilor de tip școlar (înțelegerea cerințelor,alegerea modalităților de rezolvare,finalizarea sarcinii).

- **OBIECTIVE:**
  - **PE TERMEN SCURT:**
  - dezvoltarea abilității de exprimare orală și de comunicare independentă.
  - - dezvoltarea capacităților/abilităților de înțelegere a modificărilor cantitative ca suport al formării deprinderilor de tip matematic.

  →PE TERMEN MEDIU:
  - dezvoltarea abilităților de scriere corectă și lizibilă a literelor, silabelor,cuvintelor, propozițiilor simple
  - formarea algoritmilor euristici elementari
- **DURATA PROGRAMULUI: 3 luni(12.09.2022-22.12.2022)**
- **DOMENIUL /DOMENII DE INTERVENȚIE:**

→ MATEMATICĂ ȘI ȘTIINȚELE NATURII

- **DATA ELABORARII PIP: 12.09.2022**
- **DATA REVIZUIRII PIP: 10.01.2023**

CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR:

MATEMATICĂ ȘI ȘTIINȚELE NATURII

- Aprecierea globală,compararea numărului de obiecte a doua mulțimi ;
- Gruparea de obiecte și formare de mulțimi după criterii date ;
- Trasarea independentă a cifrelor în limita 0-20 ;
- Adunarea si scăderea în concentrul 0-20.

DOMENIUL DE INTERVENȚIE COGNITIV-MATEMATICĂ ȘI ȘTIINȚELE NATURII

Nr. crt.	Obiectiv operațional	Strategii de terapie și recuperare	Intervalul de timp	Evaluare și aprecierea evoluției	
				Indicatori	Instrumente
1	- să stabilească corespondența mulțime obiectuală-imagine-simbol (număr-cifră);	-exerciții de reprezentare prin obiecte sau desen a numerelor; -exercitii de orientare si organzare în pagină; -exercitii de citire –scriee a cifrelor/numerelor(0-10**)**	**2 săptămâni**	realizează 2/4 corespondențe mulțime-număr	probă practică
2	să utilizeze simbolurile matematice elementare;	-explicatia -demonstratia -observatia -jocul didactic -exercitiul	**2 săptămâni**	răspunde la 3/5 întrebari tip "unde este”	probă orală
3	- să ordoneze numerele naturale de la 0-20	-explicația -demonstratia -observatia -jocul didactic -exercitiul	**2 săptămâni**	numără crescator in concentrul 0-20	probă practică (numără inainte înapoi)
4	-să scrie și să citească cifrelre în concentrul 0-20	-explicatia -demonstratia -observatia -jocul didactic -exercitiul	**2 săptămâni**	exercitii de citire/scriere a cifrelor/numerelor naturale in concentrul, 0-20	probă practică (scrie cifrele după modelul dat)
5	-să numească vecinii numerelor	-explicatia -demonstratia -observatia -jocul didactic -exercitiul	**2 săptămâni**	numește vecinii numerelor	probă practică numeste vecinii numerelor(minim 0-5)
6	să adune în concentrul 0-20	-explicatia -demonstratia -observatia -jocul didactic -exercitiul	**2 săptămâni**	efectuează corect 2/5 adunări	probă practică(adună cu obiecte

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Profesor Anghelina GabrielaAnca
Școala Gimnazială Specială Nr.5, București

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI (EI).T. D.

CLASA: a-V-a A

ANUL ȘCOLAR: 2022-2023

DIAGNOSTICUL:REDARD PSIHOMOTOR SEVER

ECHIPA DE INTERVENȚIE:

- prof. psihopedagog:
- prof. educator:
- logoped:
- kinetoterapeut:
- consilier:

SCOPUL (COMPORTAMENTUL ȚINTĂ/REZULTATUL AȘTEPTAT)

Formarea,exersarea și dezvoltarea abilităților de exprimare orală și de comunicare independentă.

Antrenarea elevului pentru rezolvarea sarcinilor de tip școlar (intelegerea cerințelor,alegerea modalităților de rezolvare, finalizarea sarcinii).

OBIECTIVE:

- **PE TERMEN SCURT:**
- dezvoltarea abilității de exprimare orală și de comunicare independentă.
- - dezvoltarea capacităților/abilităților de înțelegere a modificărilor cantitative ca suport al formării deprinderilor de tip matematic.

PE TERMEN MEDIU:

- dezvoltarea abilităților de scriere corectă si lizibilă a literelor, silabelor,cuvintelor, propozitiilor simple
- formarea algoritmilor euristici elementari

DURATA PROGRAMULUI: 6 luni (12.09.2022-1.03.2023)

DOMENIUL /DOMENII DE INTERVENȚIE:

- LIMBAJ ȘI COMUNICARE
  - **DATA ELABORĂRII PIP: 12.09.2022**
  - **DATA REVIZUIRII PIP: 6 LUNI**

CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR:

- **LIMBAJ ȘI COMUNICARE :**

- Unități lingvistice :sunet/litera,silaba,cuvânt,propoziție simplă/dezvoltată ;
- Sunetele și literele mari de tipar

DOMENIUL DE INTERVENȚIE COGNITIV-LIMBAJ SI COMUNICARE

Nr. crt.	Obiectiv operațional	Strategii de terapie și recuperare	Intervalul de timp	Evaluare și aprecierea evoluției	
				Indicatori	Instrumente
1	- să se familiarizeze cu unitățile lingvistice (sunet,silaba,cuvant,propoziție)în vederea însușirii actului lexic;	-exerciții de pronunție corectă a cuvintelor mono-silabice,pe baza de suport -exerciții de integrare silabică pe baza de suport imagistic	**2 săptămâni**	pronunță sunete,silabe cuvinte,	Probă orala (delimitarea literelor, silabelor, cuvintelor);
2	- să se familiarizeze cu utilizarea corectă a cuvintelor învațate;	-exerciții de alcătuire,propoziții simple pe bază de suport obiectual și/sau imagistic/cu cuvinte date	**2 săptămâni**	răspunde la 2/5 întrebări	probă orală (identificare)
3	-să asocieze ,,cuvant-obiect-imagine” și enunț scurt-imagine-acțiune	-exerciții de comunicare prin propozitii simple; exerciții de povestire,întrebări legate de un mesaj ascultat	**2 săptămâni**	formulează 10/15 propoziții simple povesteste 2/4 situații cotidiene răspunde la 3/8 întrebări tip ,,ce face,,	probă orală (dialoguri, povestiri);
4	-să citească corect și ritm propriu: litere, silabe, cuvinte, propozitii, text scurt;	-exerciții de citire pe silabe a cuvintelor mono-bisilabice; -exerciții de citire corectă a propozițiilor simple/sau propoziții dezvoltate 3-4 cuvinte dupa model; -exercții de citire receptive (asociere imagine-cuvânt;imagine-cuvânt)	**3 săptămâni**	Pronunță corect toate vocalele și min 5 consoane (M,T,S,N,V)	probă orală (citire, localizare);
5	-să-si însusească scrierea literelor mari si mici ale alfabetului,scrierea silabelor și a cuvintelor	-exerciții de scriere corectă a literelor mari de tipar,după model	**3 săptămâni**	scrie corect, dupa dictare, min 10 litere citește/scrie corect 3/5 silabe formate din 2 litere	- probă scrisă (redare grafică, copiere, completare

EDUCAȚIA ELEVILOR CU NEVOI SPECIALE

Pip. Iliuță Luminița
Școala Gimnzială Nr.1 Dăbuleni, Jud. Dolj

Educația specială are în vedere un anumit tip de educație adaptată si destinată copiilor care nu reușesc să atingă încadrul învățământului obișnuit nivele educative și sociale corespunzătoare vârstei.

Cerințe/nevoi educative speciale - CES - este o sintagmă, care se referă la cerințele în plan educativ ale unor categorii de persoane, cerințe consecutive unor disfuncții sau deficiențe de natură intelectuală, senzorială, psihomotrice, fiziologică sau ca urmare a unor condiții psihoafective, socioeconomice sau de altă natură; aceste cerințe plasează persoana/elevul într-o stare de dificultate în raport cu ceilalți din jur, stare care nu-i permite o existență sau o valorificare în condiții normale a potențialului intelectual și aptitudinal de care acesta dispune și induce un sentiment de inferioritate ce accentuează condiția sa de persoană cu cerințe speciale.

Cerințele educative speciale solicită abordarea actului educațional de pe pozitia capacității elevului deficient sau aflat în dificultate de a înțelege și valorifică conținutul învățării, și nu de pe poziția profesorului sau educatorului care desfășoară activitatea instructiv-educativă în condițiile unei clase omogene sau pseudo-omogene de elevi. Această sintagmă poate avea un înțeles anume pentru fiecare elev în parte, în sensul că fiecare elev este o
individualitate și, la un moment dat, într-un domeniu sau altul al învățării, reclamă anumite cerințe educaționale specifice pentru a putea înțelege și valorifica la maximum potențialul sau în domeniul respectiv (spre exemplu, un elev poate întâmpina dificultăți de învățare la matematică sau fizică, unde sunt necesare, în special, anumite categorii de operații ale gândirii la care elevul respectiv este deficitar; în schimb, la disciplinele din celelalte arii curriculare obține rezultate bune, chiar peste media clasei).

Sintagma *cerințe educaționale speciale* este utilizată mai ales în domeniul psihopedagogiei speciale, unde semnifică necesitatea unor abordări diferențiate si specializate ale educației copiilor cu dizabilități/deficiențe mintale, intelectuale, ale celor cu afecțiuni neuropsihice, neurofiziologice, senzoriale, fizice, somatice.

Educația integrată presupune ca relațiile dintre indivizi să se bazaze pe o recunoaștere a integrității lor, a drepturilor comune pe care le posedă. Educația.integrată este tot o formă de educație specială care se desfășoară în alte condiții decât cele existente în școlile speciale.In schimb, educația integrată încearacă să înlăture percepția asupra școlilor speciale ca unitați școlare segregaționiste și are drept obiective, următoarele:

- a educa acei copii cu cerințe speciale în școli obișnuite alături de ceilalți copii normali;
- a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educațională, consiliere școlară, asistență medicală și socială) în școala respectivă;
- a acorda sprijin personalului didactic al managerilor școlii în procesul de proiectare și aplicare a programelor de integrare ; a permite accesul efectiv al copiilor cu cerințe speciale la programul și resursele școlii obișnuite (săli de clasă, cabinete, laboratoare, bibliotecă, terenuri de sport etc.);
- a încuraja relațiile de prietenie și comunicarea între toți copiii din clasă/scoală;
- a educa și ajuta toți copiii pentru înțelegerea și acceptarea diferită dintre ei;
- a ține cont de problemele și opiniile părinților, încurajându-i să se implice în viața școlii;
- a asigura programe de sprijin individalizate pentru copiii cu cerințe speciale;
- a accepta schimbări radicale în organizarea și dezvoltarea activităților instructiv-educative din școală.

Integrarea este un proces complex care presupune :

- a educa acei copii cu cerințe speciale în școli obișnuite alături de ceilalți copii normali;
- a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educațională, consiliere școlară, asistență medicală și socială) în școala respectivă;
- a acorda sprijin personalului didactic al managerilor școlii în procesul de proiectare și aplicare a programelor de integrare ;
- a permite accesul efectiv al copiilor cu cerințe speciale la programul și resursele școlii obișnuite (săli de clasă, cabinete, laboratoare, bibliotecă, terenuri de sport etc.);
- a încuraja relațiile de prietenie și comunicarea între toți copiii din clasă/scoală;
- a educa și ajuta toți copiii pentru înțelegerea și acceptarea diferită dintre ei;
- a ține cont de problemele și opiniile părinților, încurajându-i să se implice în viața școlii;
- a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu CES;
- a accepta schimbări radicale în organizarea și dezvoltarea activităților instructiv-educative din școală.

Conform principiilor promovate în materie de educație de către organismele Internaționale, se menționează ca persoanele/elevii cu diferite tipuri de deficiențe au aceleași drepturi fundamentale ca și ceilalți cetățeni de aceeași vârsta, fără discriminare pe motive de sex, limba vorbită, religie, stare financiară sau orice altă caracteristică a persoanei în cauză sau a familiei sale.

Dacă acceptăm ideea că, după absolvirea școlii, toți copiii trebuie să beneficieze de șansa de a participa activ la viața socială, atunci trebuie să le acordăm necondiționat această șansă încă din școală; deci integrarea socială este pregătită și condiționată de integrarea școlară.

În ceea ce privește *forme ale integrării copiilor cu CES, existente în școala* românească, acestea se bazează pe următoarele modele:

- *Modelul cooperării școlii obișnuite cu școala specială* - în acest caz, școala obișnuită coordonează procesul integrării și stabilește un parteneriat activ între cadrele didactice din cele două școli care vor experimenta și susține un nou mod de desfășurare a activităților didactice, pregătind împreună conținutul activităților școlare, adaptând materialele și mijloacele de învățare folosite în timpul orelor și oferind un cadru confortabil tuturor elevilor din clasă. Avantajul acestui model:
- permite valorificarea resurselor și experiențelor deja existente în cele două tipuri de școli, fără a necesita cheltuieli suplimentare.
- profesorii din școala specială beneficiază de posibilități de predare mult mai largi, iar profesorii din școala obișnuită se pot informa asupra multiplelor aspecte legate de nevoile și posibilitățile reale ale unui elev cu cerințe educative speciale.

La prima vedere, acest model ar putea fi considerat ca fiind irealizabil, mai ales în condițiile țării noastre, unde, în reprezentarea opiniei publice, profesorii din învațământul special sunt considerați, cel puțin din punctul de vedere al statutului, ca fiind inferiori celor din învățământul de masă, iar unii profesori din școlile obișnuite adepți ai modelului școlii elitiste, nu au puterea, curajul sau buna-credință de a recunoaște ca și o parte dintre copiii cu deficiențe pot fi la fel de buni ca semenii lor, considerați normali, avand, totodată, dreptul la șanse egale în educație și în pregătirea profesională. Pentru rezolvarea acestei probleme, există alternativa înființarii unor centre de zi sau centre de recuperare pentru copiii deficienți (prin reorganizarea școlilor speciale actuale) care să includa un numar mic de copii și în care programul de activitate să fie destinat activităților recuperatorii, compensatorii și de consolidare a cunoștințelor primite la școală, iar regimul de viață să fie unul cât mai aproape de normalitate.

- *Modelul bazat pe organizarea unei clase speciale în școala obișnuită* presupune:

- integrarea copiilor deficienți în școli de masă unde să intre în relație cu elevii normali, facilitându-se, cu sprijinul cadrelor didactice și specialiștilor din școală, o mai bună intercunoaștere și relaționare între cele două categorii de copii. Modelul este criticat de unii specialiști care nu consideră o integrare reală constituirea unei clase speciale într-o școală obișnuită, practica demonstrând dificultatea aplicării unui program de integrare după acest model; discrepanța dintre clasele obișnuite și clasa specială se accentuează, timpul efectiv în care elevii normali și cei cu cerințe speciale relaționează direct este destul de redus (în cele mai multe cazuri acest timp se reduce la durata pauzelor dintre activitățile școlare), iar în condițiile unui colectiv școlar de acest tip se constituie cu usurință grupuri de elevi între care apar conflicte sau atitudini ce pot accentua discriminarea față de elevii deficienți din clasa specială (adică efectul opus integrării).

-*Modelul bazat pe amenajarea în școala obișnuită a unui spațiu sau a unei săli de instruire și resurse pentru copiii deficienți, integrați individual în clase obișnuite din școala respectivă*

- in acest caz, profesorul care se ocupă cu elevii deficienți este si profesorul de sprijin care desfașoară activități cu acești copii, atât în spațiul special amenajat în școală, cât și la orele de clasă, atunci când condițiile solicită/permit acest lucru, colaborând direct cu educatorii din clasele unde sunt integrați copiii.

Modelul itinerant

- acest model favorizează integrarea într-o școală de masă a unui numar mic de copii cu cerinte speciale, domiciliați la mică distanță de școală (se evită astfel dezavantajul deplasărilor pe distanțe mari ale copilului) și sprijiniți de un professor itinerant (specializat în munca la domiciliul copiilor cu un anumit tip de deficiență); ei pot astfel participa la activitățile școlii respective.

Modelul comun

- este relativ asemănător cu modelul precedent, cu deosebirea că în acest caz profesorul itinerant este responsabil de toti copiii cu deficiențe dintr-un anumit areal și oferă servicii de sprijinire a copilului și familiei, ajută părinții la alcătuirea programelor de învățare, urmărește evoluția școlară a copilului, colaborează cu profesorii școlii obișnuite în care este integrat copilul și intervine atunci când apar probleme de învațare sau de adaptare a copiilor la anumite cerințe școlare. nevoi.

Bibliografie

Gherguț, Alois, 2006, Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale, Editura Polirom, Iaşi.

Verza, E., & Paun, E. (1998). Educatia integrată a copiilor cu handicap. Unicef.

Popescu, G., & Pleșa, O. (coord). (1998). Handicap, readaptare, integrare. București: Pro Humanitate.

Vrăjmaș, T. (2001). Învăţământul integrat şi/sau incluziv pentru copiii cu cerinţe educative speciale. București: Aramis.

METODE INOVATIVE DE PREDARE-ÎNVĂŢARE-EVALUARE CENTRATE PE ELEV ŞI NEVOILE SALE EDUCAŢIONALE. STUDIU DE SPECIALITATE

Prof. înv. Preşcolar: Udrică Cristina Mădălina
Grădiniţa cu program prelungit “Piticot”, Craiova

În şcoala modernă, dimensiunea de bază în funcţie de care metodele de învăţământ sunt considerate inovative este caracterul lor activ adică măsura în care sunt capabile să declanşeze angajarea elevilor în activitate, concretă sau mentală, să le stimuleze motivaţia, capacităţile cognitive şi creatoare.

Aceste metode inovative se numesc metodele interactive centrate pe elev**,** acele modalităţi moderne de stimulare a învăţării şi dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experienţe, de cunoştinţe.

Interactivitatea presupune o învăţare prin comunicare, prin colaborare, produce o confruntare de idei, opinii şi argumente, creează situaţii de învăţare centrate pe disponibilitatea şi dorinţa de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă şi activă, pe influenţa reciprocă din interiorul microgrupurilor şi interacţiunea socială a membrilor unui grup.

Implementarea acestor instrumente didactice moderne presupune un cumul de calităţi şi disponibilităţi din partea cadrului didactic: receptivitate la nou, adaptarea stilului didactic, mobilizare, dorinţă de autoperfecţionare, gândire reflexivă şi modernă, creativitate, inteligenţa de a accepta noul şi o mare flexibilitate în concepţii.

Uneori considerăm educaţia ca o activitate în care continuitatea e mai importantă decât schimbarea. Devine însă evident că trăim într-un mediu a cărui mişcare este nu numai rapidă ci şi imprevizibilă, chiar ambiguă. Nu mai ştim dacă ceea ce ni se întâmplă este “bine” sau “rău”. Cu cât mediul este mai instabil şi mai complex, cu atât creşte gradul de incertitudine.

Datorită progresului tehnologic şi accesului sporit la cunoaştere şi la resurse ne putem propune şi realiza schimbări la care, cu câtva timp în urmă nici nu ne puteam gândi.

E bine ca profesorul să modeleze tipul de personalitate necesar societăţii cunoaşterii, personalitate caracterizată prin noi dimensiuni: gândire critică, creativă, capacitate de comunicare şi cooperare, abilităţi de relaţionare şi lucru în echipă, atitudini pozitive şi adaptabilitate, responsabilitate şi implicare.

Un învăţământ modern, bine conceput, permite iniţiativa, spontaneitatea şi creativitatea copiilor, dar şi dirijarea, îndrumarea lor, rolul profesorului căpătând noi valenţe, depăşind optica tradiţională prin care era un furnizor de informaţii.

În organizarea unui învăţământ centrat pe copil, profesorul devine un coparticipant alături de elev la activităţile desfăşurate. El însoţeşte şi încadrează copilul pe drumul spre cunoaştere.

Utilizarea metodelor interactive de predare – învăţare în activitatea didactică contribuie la îmbunătăţirea calităţii procesului instructiv - educativ, având un caracter activ – participativ

EXEMPLU DE ACTIVITATE BAZATĂ PE METODE INOVATIVE CENTRATE PE ELEV

PROIECTUL ca instrument de evaluare

- **Proiectul** este o metodă activă prin care tehnologia este integrată şi se realizează abordări particularizate, teme indicate anterior elevilor. Dezvoltă cunoştinţe şi capacităţi, promovează investigaţia/căutarea şi demonstrează învăţarea prin rezultate.
- Învaţă elevii cum să gestioneze proiectul, timpul alocat diverselor activităţi. Sunt coordonate activităţi comune în cadrul grupului. Elevii vor discuta între ei şi vor face schimb de informaţii.
- Proiectele se axează pe obiectivele operaţionale corespunzătoare competenţelor specifice sau obiectivelor de referinţă.
- În proiectele educaţionale succesiunea fazelor de realizare este următoarea:
    - *Alegerea temei de proiect şi motivarea elevilor*
    - *Constituirea grupelor de lucru*
    - *Planificarea etapelor de lucru şi distribuirea responsabilităţilor*
    - *Documentarea şi execuţia proiectului*
    - *Monitorizarea şi controlul proiectului*
    - *Prezentarea rezultatelor şi evaluarea rezultatelor*

Domeniul stiinţe: Cunoaşterea mediului

UC- Pregătirea solului şi înfiinţarea culturilor

UC-Întreţinerea şi recoltarea culturilor

UC –Depozitarea producţiei vegetale

Tema: „Modalitatea de cultivare a grâului”

Structura temei:

1. 1.Denumirea temei de proiect
2. Zonarea culturii
3. 3.Particularităţi morfologice şi biologice
4. 4.Rotaţia culturii
5. Aplicarea îngrăşămintelor
6. Lucrările solului cu principalele utilaje folosite
7. 7.Semănatul cu principalele utilaje
8. Lucrări de îngrijire ale culturii
9. Recoltarea şi depozitarea culturii

Obiectiv specific:

Folosirea aplicaţiei Web Prezi.com în vederea elaborării unei prezentări în cadrul temei de proiect „Tehnologia de cultivare a grâului”

Constituirea grupelor -am format 6 grupe de elevi cărora le-am repartizat câte o plantă cultivată din cele stabilite împreună

Documentarea -studiu asupra surselor bibliografice cu conţinut ştiinţific pentru tema dată

- FIŞA DE LUCRU privind aplicaţia *Web Prezi.com dar şi a materialului video privind folosirea acestui soft*

FIŞA DE LUCRU

Etape de realizarea prezentării folosind aplicaţia https://prezi.com pentru **tema:** „Tehnologia de cultivare a grâului”

- Se accesează adresa https://prezi.com, astfel încât se deschide pagina de start a aplicaţiei şi Conectare cu Log in utilizând e-mailul personal şi password şi din nou Log in (aceasta în urma creării unui cont Prezi)
- Se iniţiază prezentarea temei prin accesarea butonului New prezi
- Se selectează şablonul preferat şi apoi butonul Use template sau Start blank Prezi
- Se scrie titlul prezentării temei „Tehnologia de cultivare a grâului”
- Scrierea textului – clik pe zona în care doreşti să adaugi text şi „Zomm to frame”
- Corectarea, modificarea textului prin clik pe text şi accesaţi Edit text
- Încadrarea textului în rame de diferite forme prin opţiunea Insert Frames din meniul principal Frames&Arrowes.
- Se adaugă în aceste rame (frames) imagini, clipuri video de pe YouTube respectând structura proiectului.
- Se specifică ordinea în care se doreşte să se prezinte elementele – opţiunea Path
- Se poate şterge calea cu Delete All
- Se poat utiliza butoanele Undo şi Redo
- Se poate personaliza tema prin utilizarea meniului Thems
- La final accesaţi butonul Done

Execuţia proiectului

- **Monitorizarea şi controlul proiectului**
- **Prezentarea proiectului de către fiecare grupă**
- **Evaluarea proiectului** - pe baza unei ***fişe de evaluare*** - ce conţine observaţii şi aprecieri asupra realizării tuturor activităţilor cuprinse în execuţia proiectului: adecvarea modului de lucru, a materialelor folosite în realizarea proiectului, acurateţea, rezultatele obţinute, realizarea materialului, modul de prezentare

BIBLIOGRAFIE:

- ✓ **Cerghit., I. –** *Metode de învăţământ.* Ediţia a IV-a revizuită şi adăugită. Ed. Polirom. Bucureşti, 2006.
- ✓ **Cojocariu, Venera Mihaela** – *“ Teoria şi metodologia instruirii”, EDP, Bucureşti*, **2004**
- ✓ **Oprea, Crenguţa - Lăcrămioara** – *“ Strategii didactice interactive”, ed. a III-a, EDP, Bucureşti,* **2008**
- ✓ **Pânișoară, Ion- Ovidiu** – *“ Comunicarea eficientă”, ediţia a III-a, Editura Polirom, Iaşi,* **2006**

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof. înv. primar BODEA FLORICA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „SILVANIA”
ȘIMLEU SILVANIEI, JUDEȚUL SĂLAJ

1. INFORMAȚII DE BAZĂ:

Numele si prenumele elevului: V.M.

Clasa: a II-a C

Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială „SILVANIA” ȘIMLEU SILVANIEI

2. ECHIPA DE INTERVENȚIE: Profesor înv. primar BODEA FLORICA, profesor de sprijin ARDELEAN VERONICA

Data elaborării P.I.P. 15.09. 2022

Perioada: anul scolar 2022-2023

- INSTRUMENTE UTILIZATE ÎN EVALUARE: chestionare orale, observații curente, aplicații practice, fișe de lucru utilizate la diferite activități, proba de evaluare, convorbire individuală și în grup, observația spontană și dirijată.

3. OBIECTIVELE PROGRAMULUI:

Pe termen lung: descoperirea și folosirea potențialului psihic de învățare a subiectului, a ritmului propriu de achiziție, prin observarea zilnică și prin concentrarea tuturor informațiilor din cadrul familiei, dezvoltarea exprimării orale, înțelegerea și utilizarea corectă a semnificațiilor structurilor gramaticale, dezvoltarea expresivității și creativității, dezvoltarea motricității mâinilor, dar și a altor părți ale corpului, dezvultarea capacităților de calcul matematic.
Pe termen scurt: formarea abilităților de comunicare, formarea abilităților de participare la lecții, dezvoltarea capacităților de scriere, participarea la activități de grup, participarea la activități specifice matematicii, dezvoltarea capacităților de numărare și efectuare a calculului matematic, oral și în scris.

4. SCOPURILE PROGRAMULUI: Reducerea și eliminarea lacunelor din cunoștințele elevului.

LIMBA ROMÂNĂ

Obiective pe termen scurt	**Metode și mijloace didactice**	**Perioada de timp**	**Criterii de evaluare**	**Metode și instrumente de evaluare**
Să identifice literele alfabetului (a,c,e,k,m,i,s,e,m,b,n, p, d, t, ș, ț, z, v, h, j, x, y, g, f, ă, â, î, k, l) Să citească cuvinte din 2-3 silabe	-Exerciții și jocuri de dezvoltare a auzului fonematic, de conștientizare a legăturii între fonem și semnul grafic corespunzător -Să „citească” imagini și să depisteze sunetele inițiale -Să identifice litere într-o ordine aleatorie -Să citească silabele după o analiză fonematică a acestora – realizarea sensului -Să stabilească nr. de silabe dintr-un cuvânt -Să citească silabe din 3 litere -Să citească un cuvânt din 2 silabe -Să recunoască sunetele (literele) dintr-un cuvânt și să-l citească	Anul școlar 2022 - 2023	Identifică și recunoaște literele Depistează sunetele inițiale Diferențiază literele mari de cele mici Recunoaște sunetele într-o silabă Citește silabe din 2-3 litere Identifică literele/ sunetele dintr-un cuvânt	Evaluarea orală va alterna cu cea scrisă, elevul transcrie și copiază destul de corect. Pentru fixare se vor relua de mai multe ori anumite litere. Se vor folosi texte din abecedar, texte cunoscute deja, cu

	-Să denumească obiectele din imagini (elevul nu cunoaşte foarte multe obiecte ce apar în imagini) -Să formuleze propoziţii folosind cuvintele găsite, urmărind imaginea în care a depistat cuvântul -Să citească propoziţii simple -Să recunoască o propoziţie într-un text dat -Exerciţii de înţelegere a sensului propoziţiei (prin întrebări ajutătoare) -Să răspundă corect în propoziţii -Să exprime în cuvinte proprii păreri despre lucruri, fapte cunoscute -Exerciţii de depistare a grupurilor în cuvinte scrise -Exerciţii orale de dezvoltare a auzului fonematic şi de recunoaştere a legăturii între grupul scris şi sunetul respectiv -Exerciţii de citire a grupurilor -Exerciţii de citire a silabelor ce conţin grupuri -Exerciţii de citire a cuvintelor ce conţin aceste grupuri -Formulare de propoziţii ce conţin grupuri -Exerciţii de găsire a cuvintelor ce conţin grupuri de litere -Exerciţii de scriere (transcriere, copiere) a literelor şi grupurilor -Exerciţii de scriere a acestora după dictare -Exerciţii de scriere a unor silabe cu literele amintite şi a grupurilor de litere -Exerciţii de completare a unor silabe cu litere, grupuri -Exerciţii de scriere a unor cuvinte din 2-3 silabe, utilizând în mod preponderent metoda analitico-fonetică -Exerciţii de transcriere a cuvintelor -Exerciţii de scriere a denumirii unor obiecte familiare -Exerciţii de scriere a cuvintelor pe silabe -Formularea unor propoziţii cu cuvinte date şi scrierea acestora cu sprijin -Exerciţii de scriere a propoziţiilor respectând majuscula şi punctul -Exerciţii de scriere a propoziţiilor formulate oral -Exerciţii de citire a cuvintelor/ propoziţiilor scrise de elev pentru formarea deprinderilor de autocorectare -Să scrie corect numele de persoane şi propriul nume -Să scrie corect, ordonat şi cât mai îngrijit -Să aşeze corect în pagina caietului (tip I)		Formulează propoziţii din 2-3 cuvinte observând imaginile Citeşte propoziţii din 2-3 cuvinte Recunoaşte în text propoziţiile (nr. lor) Formulează, oral, propoziţii cu sens Răspunde în propoziţii Exprimă corect o părere Identifică în cuvinte date grupurile Face legătura între sunet şi grup Citeşte grupurile Citeşte silabe în care apar grupuri Citeşte cuvinte în care apar grupuri Transcrie grupuri şi litere Scrie după dictare Completează cuvinte cu litere, silabe şi propoziţia cu un cuvânt Transcrie selectiv după indicii date Scrie propoziţii simple cu spijin Cunoaşte şi aplică regulile de scriere a propoziţiei Scrie nume de persoane Scrie propriul nume (nume de familie, prenume, clasa)	care elevul operează cu siguranţă. Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri şi cu reactualizarea legăturii între grup şi sunet Evaluări scrise cu spijin, individuale Exerciţii de scriere după dictare, copieri şi transcrieri Probe scrise Aprecieri stimulative Evaluări orale, alternate cu cele scrise
Să formuleze propoziţii simple Să identifice grupuri de litere (ce, ci, ge, gi, che, chi, ghe, ghi) Să scrie corect după dictare literele alfabetului şi grupuri le de litere				
MATEMATICĂ				
Să scrie numere în concentrul 0-31	-Să recunoască sistemul poziţional de scriere a numerelor formate din ZU -Să numere în ordine crescătoare -Să recunoască locul unui număr într-un şir (vecinii) -Să compare numere vecine -Să scrie numere dictate -Să descompună numere în zeci şi unităţi		Citeşte numerele Numără crescător Compară şi numeşte vecinii Scrie numerele dictate	Evaluări curente formative Probe scrise, fişe de lucru

	-Exerciţii de recunoaştere a semnelor + şi -		Citeşte corect exerciţiile,	
Să efectueze	-Să efectueze calcule orale		fără a confunda + cu –	
operaţii în	-Să efectueze calcule în scris		Rezolvă operaţii cu	Evaluări curente
concentrul	-Exerciţii de citire a operaţiilor cu numere		sprijin	formative
0-31 fără trecere	-Să verbalizeze calculele			Probe scrise, fişe de
peste ordin şi cu	-Să utilizeze corect materialul didactic (concret şi			lucru
trecere peste	intuitiv)			Aprecieri
ordin	-Exerciţii de învăţare a tehnicii de calcul, folosind			stimulative
	materialul didactic concret			
	-Exerciţii de calcul în scris, scrierea rezultatelor		Rezolvă cu sprijin o	Probleme desenate
	parţiale		problemă practică	Probe orale şi
Să rezolve	-Rezolvare de probleme cu desen şi cu expunerea		Recunoaşte operaţia	scrise, alternativ
probleme cu o	datelor de către învăţător		Rezolvă individual	
singură operaţie	-Recunoaşterea expresiilor ce induc operaţia		probleme desenate	
	-Rezolvare individuală a unor probleme desenate		Exprimă enunţul şi	Evaluări orale
	-Exerciţii de analiză a datelor problemei		exerciţiul prin care se	Probe scrise
	-Exerciţii de verbalizare a enunţului unei		rezolvă problema	formative
	probleme		Scrie rezolvarea	
	-Exerciţii de citire a enunţului unei probleme		Denumeşte unităţile	Evaluări orale şi
	-Exerciţii de scriere a unei probleme, a unui plan		Scrie simbolurile	practice
	de rezolvare		Enumeră zilele	
Să recunoască	-Enumeră unităţile şi le recunoaşte utilitatea		săptămânii, lunile anului	Evaluări orale şi
unităţi de măsură	-Scrie unităţile de măsură		(nu în ordine),	fişe de evaluare
	-Exerciţii de învăţare a zilelor săptămânii		anotimpuri, date	formativă
	-Exerciţii de învăţare a denumirii lunilor anului,		Denumeşte şi desenează	
	anotimpurilor, a datei		figuri geometrice	Evaluări orale
Să recunoască	-Exerciţii de recunoaştere a pătratului,		Foloseşte noţiuni spaţio-	
figurile	dreptunghiului, cercului, triunghiului, a		temporale	
geometrice	elementelor spaţio-temporale		(stânga, dreapta, faţă, etc)	

METODE INOVATIVE DE ÎNVĂȚARE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Prof. înv. preșcolar Buruiană Iuliana
Grădinița „Step by Step Galați

Educația incluzivă este un sistem educațional în care toate școlile se străduiesc să ofere „educație pentru toți”, adică un sistem care recunoaște dreptul tuturor copiilor de a fi educați împreună și care consideră că educația tuturor copiilor este la fel de importantă.

Acest tip de educație a apărut ca răspuns la neajunsurile educației integrate, care nu a reușit să împiedice marginalizarea copiilor care prezentau diferențe față de „norma” generală a populației școlare.

„Incluziunea se referă la faptul că oricine indiferent de deficiența sau dificultățile pe care le întâmpină în învățare, trebuie tratat ca un membru a societății, iar diversele servicii speciale de care are nevoie, trebuie furnizate în cadrul serviciilor sociale, educaționale, medicale și celelalte servicii puse la dispoziția tuturor membrilor societății”. (ap. Popovici D. , 1999)

În școala incluzivă un accent deosebit se pune pe folosirea învățării active și pe cooperare, acestea concurând la obținerea unor performanțe notabile. Atunci când se folosesc metodele de învățare activă toți copii asimilează la un nivel mai profund, rețin ideile mai mult timp, sunt motivați și le place școala, și pot corela ceva ce au învățat. cu viața reală și în rezolvarea de probleme.

Metodele de învățare constituie instrumente de prim rang în mâna educatorului, este calea eficientă de organizare și conducere a învățării, un mod comun de a proceda care reunește într-un tot familiar eforturile cadrului didactic și ale copiilor.

Un rol important în activitățile create sunt desfășurate cu copiii îl are imaginația. Preșcolaritatea este prima perioadă în care copilul își manifesta și își dezvolta aptitudini. Domeniile muzicii, ale desenului, ale picturii, colajului, pirogravurii, modelajului, lecturii după imagini, jocurile de rol și de creație sunt abordate cu dezinvoltură, plăcerea deosebită oferindu-i ocazii de a trăi satisfacția.

Imaginația interacționează cu memoria, cu gândirea, cu limbajul. Ea este proprie numai omului, prin intermediul ei sfera cunoașterii umane se mai mare mult și se poate realiza unitatea între trecut, prezent și viitor.

Dezvoltarea imaginației depinde foarte mult și în mare măsură de nivelul limbajului. La preșcolar are loc o adevărată explozie a imaginației.

Jocul și învățarea oferă copiilor ocazii de a-și combina și recombina reprezentările de care dispune. În timpul jocului nu exista oameni mai serioșii decât copiii mici: jucându-se ei nu numai că râd, dar trăiesc și emoții profunde, se bucura ori suferă. Copilul imaginează și creează multe lucruri: ascultând povești, basme, povestiri el reconstruiește mintal momentele narațiunii, amplifică sau diminuează structurale inițiale, multiplică sau omite numărul de elemente structurale. Acum se dezvoltă capacitatea copilului de a integra psihicul în real.

Convorbirile, povestirile, repovestirile, memorizările, jocurile didactice contribuie la combinarea de imagini și idei, la stârnirea interesului pentru nou, la lărgirea orizontului de cunoaștere, la valorificarea tuturor disponibilităților angajate în dezvoltarea capacității de a vorbi. Imaginația reproductiva și imaginația creată sunt forme active și voluntare de prelucrare a materialului cognitiv divers: imagini, idei, capacități de figurare etc. Imaginația colorează exprimarea, contribuie la stimularea spiritului de creație, la dezvoltarea memoriei vizuale, la formarea unor deprinderi de vorbire expresivă la descrierea și interpretarea nuanțată și originală a conținutului unor povești ascultate anterior, imagini din tablouri, diafilme, diapozitive, desene, fotografii, la crearea unor povestiri scurte după modelul dat.

Creativitatea verbală este surprinzătoare chiar la această vârstă. Când termenul îi lipsește din vocabular copilul creează cuvinte și nu surprinde prin originalitatea asocierilor. Manifestă încercări de versificare chiar daca utilizează cuvinte fără sens, pentru a rima. Apoi apare povestirea expresivă în construirea de povești, teatru de păpuși, dramatizare cu text creat și cu tema dată. La vârsta preșcolară, copiii sunt atrași de forme complexe de artă, film, desen animat, serbări ce cuprind scenete, dans, recitare, muzica instrumentală, cor, balet, arta deghizării, printre ei putându-se identifica de pe acum viitori actori, dansatori. , cântăreți etc.

Metodele utilizate la preșcolari sunt atât cele “clasice”, cât și cele “moderne”; numai abilitatea cadrului didactic poate face ca orice metodă folosită să stârnească interesul copilului preșcolar și să-l determine să învețe în modul cel mai plăcut: prin joc. Cele mai utilizate metode interactive sunt cele care canalizează energiile creatoare ale preșcolarilor în direcția propusă, le captează atenția, stimulează mecanismele gândirii, ale inteligenței, voinței, motivației și imaginației și îi implică afectiv în ceea ce fac.

Procesul de formare interactiv presupune acțiune atât din partea profesorului cât și din partea elevului.

Profesorul model pentru a crea cadrul optim de învățare este necesar să țină cont de anumite criterii în aplicarea metodelor moderne de învățare, cum ar fi: competențele ce urmează a fi dezvoltate la elevi, nivelul intelectual și capacitățile elevilor, resursele materiale accesibile și gradul de complexitate al conținutului. Astfel metodele inovative trebuie adaptate acestor criterii, pentru ca procesul instructiv-educativ să se desfășoare într-un cadru activ-participativ, de stimulare a învățări

Metodele inovative presupun o învățare prin comunicare, prin colaborare, care produce o confruntare de idei, opinii și argumente, creează situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă, pe influența reciprocă din interiorul microgrupurilor și interacțiunea socială a membrilor unui grup.

În învățământul preșcolar sunt utilizate o multitudine de metode moderne însoțite de tehnici specifice și resurse materiale, dintre care amintim:

- Explozia stelară - steluța mare și 5 steluțe mici
- .Lotus- flori de nufăr mici și o floare de nufăr mare
- Bula dublă-două cercuri mari de culori diferite câte patru cercuri mici de culori diferite, săgeți lungi și scurte
- Predarea/învățarea reciprocă -palete colorate cu întrebări, ecusoane,
- Ciorchinele-cercuri sau ovale de două mărimi și două culori, săgeți,
- Cubul-un cub sau tot atâtea cuburi câte tematici predați, 6 plăcuțe cu descrie, compară, analizează, argumentează, asociază, aplică, simboluri pentru copii,
- Pălăriuțe gânditoare-albă, roșie, galbenă, verde, albastră neagră
- Piramida și diamantul –suport de lucru, pătrate sau benzi de carton de culori diferite
- Mozaicul –fișa expert, ecusoane, chestionar de evaluare-ilustrat
- Diagrama Venn – fișe de lucru, ecusoane

În studiile privind activitatea în colaborare, Swing și Peterson (1982) au observat că copiii cu rezultate mai slabe au beneficii de pe urma participării în grupuri heterogene compuse din copii cu rezultate școlare diferite în comparație cu participarea în grupuri omogene de copii cu rezultate slabe. (Asociația internațională Step by step, CEDP 2007).

Așadar aplicarea cu regularitate a metodelor inovative, de cooperare, duc în timp la rezultate superioare, relaționări heterogene mai pozitive, motivație intrinsecă mai mare, respect de sine mai crescut și dezvoltă abilități sociale deosebite.

Bibliografie

1. Cerghiț, Ioan, Neacșu Ion, Prelegeri pedagogice, Polirom, Iași, 2001
2. Cucoș, Constantin,Pedagogie, Polirom, Iași, 2002
3. Sălăvăstru, Dorina, Didactica psihologiei, Polirom, Iași 2002
4. Tomșa, Gheorghe, Psihopedagogie preșcolară și școlară, M.E.C, București, 2005
5. Vrăsmaș T., ,Școala și educația pentru toți”, Editura Miniped, București, 2005

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ
„ÎN AŞTEPTAREA IEPURAŞULUI DE PAŞTE”

P .I.P. Mitroi Daniela –Alexandra; Grădiniţacu P.P. nr.7
Şcoala Gimnazială nr.2;Turnu Măgurele,judeţul Teleorman

Grupa: Mare B

Nivel:II

Tema anuală: “Cu ce şi cum exprimăm ceea ce simţim?”

Tema proiectului: “Ne pregătim de Paşte”

Tema activitatii: “Surprizele iepuraşului”

Tipul activităţii: verificare şi consolidare de cunoştinţe,priceperi şi deprinderi.

Forma de realizare: Joc didactic

Mijloc de realizare:Activitate integrată

ADP+ALAI+ADE(DS+DEC)+ALAII

SCOP: Verificarea cunoştinţelor şi deprinderilor matematice de utilizare a numerelor în concentrul 1-10 şi consolidarea deprinderilor şi priceperilor specifice picturii.

ELEMENTELE COMPONENTE ALE ACTIVITĂŢII INTEGRATE

I.ACTIVITĂŢI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ-ADP

- Întâlnirea de dimineaţă: ,,Soarele a rasarit...buna dimineata!/Cine oare s-a trezit?”
- Salutul:,,Bună dimineaţa, iepurasi drăgălaşi,bine v-am găsit! ”;
- Prezenţa
- Calendarul naturii
- Noutatea zilei :jocul ,,Surprizele iepuraşului”
- Rutine: ,,Mă gândesc desigur bine, apoi trec la acţiune! (deprinderea de a-şi planifica şi organiza orice acţiune’’)
- Tranzitii: ,,1,2,1,2,faceţi toţi la fel ca noi!’’

II.JOCURI ŞI ACTIVITĂŢI LIBER ALESE-ALA 1

- Ştiinţă: Labirint “Ajută iepuraşul să ajungă la coşul cu ouă”
- Bibliotecă: "Decorăm ouă"-semne grafice
- Artă: Felicitări de Paşte – colorare

III.ACTIVITĂŢI PE DOMENII EXPERIENŢIALE-ADE

- DŞ: Activitate matematică -“Surprizele iepuraşului”-joc didactic
- DEC: Educaţie plastică-"Coşul cu ouă de Paşte"-pictură

IV.ACTIVITĂŢI LIBER ALESE-ALA II

- Joc de mişcare: “Cursa iepuraşilor”

Obiective:

La sfârşitul activităţii copiii vor fi capabili să:

- numere corect crescător şi descrescător în limitele 1-10;
- rezolve probleme ilustrate alegând operaţia corectă (adunare, scădere)
- utilizeze corect numeralul cardinal şi ordinal;

- stabilească vecinii unui numar dat;
- realizeze compoziţii originale prin aplicarea tehnicilor de lucru învăţate specifice picturii,respectând anumite criterii (acurateţea lucrării, respectarea temei şi a culorilor, aspectul estetic).

Sarcina didactică:

- aflarea vecinilor unui numar,
- identificarea unui obiect într-un şir utilizând numeralul ordinal,
- raportarea numărului la cantitate şi invers,
- rezolvarea de probleme de adunare şi scădere cu 1-2 unităţi,
- identificarea numerelor pare şi impare.

Rregulile jocului :

Copiii vor fi împărţiţi în două grupe (iepuraşi gri şi albi). La recitativul "Oul se rostogoleşte şi la … se opreşte", copilul indicat cu bagheta magică vine la masuţă şi alege din coşuleţ un ou .

Educatoarea va citi sarcina, iar copilul împreună cu echipa rezolvă cerinţa.Pentru fiecare răspuns corect, echipa va fi recompensată cu un morcov(jeton). Câştigăechipa cu mai mulţi morcovi câştigaţi.

Elemente de joc: mânuirea materialului, surpriză, întrecerea, aplauzele, mişcarea

Strategii didactice:

Metode şi procedee: conversaţia, explicaţia, demonstraţia, exerciţiul, observarea spontană şi dirijată, turul galeriei.

Material didactic: scrisoare, coş, fişe cu labirint,fişe cu felicitări, creioane colorate, medalioane cu iepuraşi gri şi albi, ouă pentru sarcini, panouri pentru probe, jetoane cu cifre, coşuleţe, acuarele, bloc de desen,pensule,pahare cu apă,şerveţele, ou din lemn, panou punctaj, stimulente(ouă de ciocolată).

Forma de organizare: frontal, individual, pe echipe.

Durata: o zi

Bibliografie::

- Programa activităţilor instructiv-educative în grădiniţa de copii, Ed. a II-a, revizuită şi adăugită, Bucureşti, 2005. Florica Mitu & Ştefania Antonovici,
- Curriculum pentru învăţământul preşcolar(3-5\7 ani),M.E.C.T. 2008
- Aplicarea noului curriculum pentru educaţie timpurie-o provocare ,Editura Diana,Bucureşti;
- Educaţia timpurie-ghid metodologic pentru aplicarea curriculumului preşcolar,-Adina Glava,Maria Pocol,Lolica Lenuţa Tataru(coordonatoare),Editura PARALELA 45,2009

METODE INOVATIVE DE PREDARE - ÎNVĂȚARE - EVALUARE

Prof. înv. primar, Stănciulescu Maria Magdalena
Școala Gimnazială Husnicioara, Husnicioara - Mehedinți

Procesul de învățământ este un sistem complex, rezultat al interdependenței dintre predare, învățare și evaluare, cu o finalitate bine conturată – aceea de transpunere în practică a idealului educațional, dezvoltarea integral-vocațională a personalității. Calea principală prin care se realizează acest aspect este perfecționarea tehnologiei, respectiv a formelor, metodelor și mijloacelor prin care se ajunge la rezultatul scontat.

Tehnologia didactică include într-un tot unitar toate componentele procesului de învățământ, insistând asupra interdependenței dintre conținut și toate celelalte aspecte, cum ar fi: organizarea, relațiile profesor-elevi, metodele, procedeele folosite etc. Un loc important în cadrul tehnologiei didactice îl ocupă strategiile didactice. Prin strategie didactică înțelegem un ansamblu de metode și procedee prin care se realizează conlucrarea dintre profesori și elevi în vederea predării, învățării, dar și evaluării unui volum de informații, a formării unor priceperi și deprinderi, a dezvoltării personalității umane.

Pentru definirea metodei ținem seama de faptul că termenul provine din cuvântul grec „methodes”, care înseamnă „cale”. Metoda de învățământ este un demers tipic, folosit în procesul de învățământ atât de către profesor cât și de către educat în scopul educării acestuia din urmă, demers care are ca principale determinări, pe de o parte orientarea spre sporirea cunoașterii și perfecționarea capacităților de cunoaștere, și pe de altă parte, relativa reglementare cu privire la etapele de parcurs, mijloacele strict necesare, limitele de eficiență.

Învățământul modern pune un accent deosebit pe metodele interactive. Acestea presupun ca instruirea să se facă activ, elevii devenind astfel coparticipanți la propria lor instruire și educație. Prin folosirea metodelor interactive în demersul didactic sunt satisfăcute următoarele cerințe psihopedagogice ale activizării:

➢ pregătirea psihologică pentru învățare;

➢ prevenirea și reducerea influențelor negative ale diferitelor surse perturbatorii;

➢ asigurarea repertoriilor congruente;

➢ asigurarea unui limbaj comun între educator și educat;

➢ utilizarea unor modalități eficiente de activizare.

Prin folosirea metodelor interactive este stimulată învățarea și dezvoltarea personală, favorizând schimbul de idei, de experiențe și cunoștințe, asigură o participare activă, promovează interacțiunea, conducând la o învățare activă cu rezultate evidente, contribuie la îmbunătățirea calității procesului instructiv-educativ, are un caracter activ-participativ, o reală valoare activ-formativă asupra personalității elevilor.

Pentru utilizarea eficientă a acestor metode, în practica didactică, este necesară cunoașterea teoretică, o minimă experiență în utilizarea acestora și integrarea corespunzătoare în proiectul didactic, în interrelație cu metodele tradiționale. Acest mod de predare transformă elevul într-un actor, participant activ în procesul învățări, pregătit să-și însușească cunoștințele prin efort propriu, o angajare optimă a gândirii, mobilizându-l în raport cu sarcinile de învățare date, se identifică cu situația de învățare în care este antrenat, fiind parte activă a propriei transformări și formări, generată de cunoaștere.

Practica didactică bazată pe metode interactive presupune:

➢ interacțiuni verbale și socio-afective nemijlocite între elevi, grație cărora se dezvoltă competențe intelectuale și sociale transferabile în diferite contexte formale sau informale;

➢ atitudine deschisă, activă, bazată pe inițiativă personală;

➢ o învățare în colaborare cu ceilalți colegi;

➢ angajarea intensă a elevilor în realizarea sarcinilor (chiar dacă în cazul unora dintre ei nu se produce la primele experiențe de acest gen);

➢ responsabilitatea colectivă și individuală;

➢ valorizarea schimburilor intelectuale și verbale, mizând pe o logică a învățări care ține cont de opiniile elevilor.

Demersurile didactice de acest tip conduc spre un progres cognitiv centrat pe descoperirea celuilalt, a unei participări active și interactive, la reflecție comună în cadrul comunicării educaționale din care face parte.

Specific metodelor interactive este faptul că ele promovează interacțiunea dintre mințile participanților, dintre personalitățile lor, ducând la o învățare mai activă și cu rezultate evidente.

Metodele interactive:

➢ creează deprinderi;

➢ facilitează învățarea în ritm propriu;

➢ stimulează cooperarea, nu competiția;

➢ sunt atractive;

➢ pot fi abordate din punct de vedere al diferitelor stiluri de învățare.

Ofer spre exemplificare una dintre cele mai cunoscute metode interactive – **Metoda proiectului**.

Metoda proiectului este o metodă de predare-învățare activ-participativă care promovează dezvoltarea capacităților dinamice, dezvoltarea aptitudinilor elevilor, dar și o metodă de evaluare.

Proiectul este o activitate personalizată, elevii putând decide nu numai asupra conținutului, dar și asupra formei de prezentare.

Caracteristici:

➢ se desfășoară pe o perioadă de timp de câteva zile sau câteva săptămâni;

➢ începe în clasă prin precizarea temei, definirea și înțelegerea sarcinilor de lucru;

➢ continuă în clasă și acasă și se încheie în clasă prin prezentarea unui raport despre rezultatul obținut și expunerea produsului realizat;

➢ poate lua forma unei sarcini de lucru individuale sau de grup;

➢ trebuie organizat riguros în etape, ca orice muncă de cercetare;

➢ facilitează transferul de cunoștințe prin conexiuni interdisciplinare.

Avantajele folosirii proiectului ca metodă interactivă de predare – învățare – evaluare:

➢ Valorizează experiența cotidiană, informațiile și interesele elevilor;

➢ Oferă posibilitatea fiecărui elev de a se manifesta în domeniile în care capacitățile sale sunt cele mai evidente;

➢ Oferă oportunități pentru realizarea unei cooperări educaționale între principalii actori ai educației: elev + elev, elev – învățător, învățători – elev – părinte;

➢ Stimulează acumularea de cunoștințe, dezvoltă capacitățile și abilitățile de comunicare, colaborare și ajutor, determinând învățarea activă.

Trebuie, însă, să avem mare grijă, când, cum și ce metodă aplicăm, deoarece demersurile didactice pe care le inițiem trebuie să fie în concordanță cu particularitățile de vârstă și posibilitățile cognitive și practice ale copiilor. Nu orice metodă poate fi aplicată în cadrul oricărei categorii de activitate sau la orice nivel de vârstă. În alegerea metodelor pe care le vom aplica, trebuie să ținem cont de tema tratată, de tipul ei (de predare, învățare, evaluare) și de nivelul de dezvoltare intelectuală al copiilor. De aceea, este necesar un studiu profund al acestor metode, o analiză amănunțită, creativitate, responsabilitate didactică și capacitate de adaptare și aplicare.

Bibliografie:

Boncu Ștefan – „Psihosociologie școlară”, Editura Polirom, București, 2013;
Nicola Ioan – „Tratat de pedagogie școlară”, Editura Aramis, București, 2003;
Mîndru Elena – „Strategii didactice interactive”, Editura Didactica Publishing House, București, 2005.

The effectiveness of Learning Vocabulary Through Games

Vlăduț -Marin Maria
Liceul Tehnologic „ Capitan Nicolae Plesoianu”,
Râmnicu Vâlcea

Students usually feel bored in vocabulary lessons because they have not changed their learning habits, such as writing words on paper, trying to learn by heart or learning passively through the teacher's explanations. To help students find language classes, especially vocabulary lessons more interesting, and to achieve more from games, we conducted action research to find the answer to the question, "Do games help students learn vocabulary effectively, and if so, how?" Most academic reviews start from an assumption that games, bundled with other aspects of learning, e.g., CALL, are beneficial. However we singled out the component of games to study that in isolation. After reviewing academic opinions on this specifically focussed matter, of which there are relatively few, we began action research which included applying games in our own classes, observing other teachers' classes, and interviewing both teachers and learners so as to elicit students' reactions, feelings and the effectiveness of games in vocabulary learning.

The research shows they are effective in helping students to improve their vocabulary building skills.In learning a foreign language, vocabulary plays an important role. It is one element that links the four skills of speaking, listening, reading and writing all together. In order to communicate well in a foreign language, students should acquire an adequate number of words and should know how to use them accurately.Even though students realize the importance of vocabulary when learning language, many students learn vocabulary passively due to several factors. First, they consider the teacher's explanation for meaning or definition, pronunciation, spelling and grammatical functions boring. Therefore, they ignore all other functions of the words. . For example, learners find many new words in a text and then ask the teacher to explain the meanings and usage's. Students may recognize a word in a written or spoken form and think that they already "know the word", but they may not be able to use that word properly in different contexts or pronounce it correctly.CLT is an approach that helps students be more active in real life situations through the means of individual, pair and group work activities. It encourages students to practice the language they learn in meaningful ways. Learners of English have to deal with unfamiliar vocabulary during their language acquisition. In order to learn and retain new words, learners should participate in different task-based activities in their classroom whether it is a guessing task, a describing exercise or conversation making. Such activities also include vocabulary games which especially focus on helping learners develop and use words in different contexts by making the lessons enjoyable.

Traditionally, vocabulary has not been a particular subject for students to learn, but has been taught within lessons of speaking, listening, reading and writing. During the lesson, students use their own vocabulary and are introduced to new words provided by the teacher and classmates which they apply to classroom activities. For many learners of English, whenever they think of vocabulary, they think of learning a list of new words with meanings in their native language without any real context practice. A number of learners may share the same experience of looking up words in a bilingual dictionary to find their meanings or definitions when they encounter new words. They may even write down lines of new words without any idea of the real use of them in context. Moreover, "learning new words is a cumulative process, with words enriched and established as they are met again", Nation (2000, p.6). Therefore, the "look and remember" way of vocabulary learning seems to be not very effective for learners of the English language. Furthermore, some other students may require teachers to give meaning and grammatical function for words that they are not familiar. Learners just wait for

teachers who control the lesson to provide new forms of words then they write those words in their notebooks or complete their exercises.

They may use words they learn in the exact formats as the original patterns in which those words appeared. This kind of rote verbal memorization is good to a certain extent since it helps learners learn and use the correct form of words. However, according to Decarrico (2001), the vocabulary used in such context is rather simple because grammatical and phonologic aspects are emphasized; and as a result, the lexical aspect is neglected. In other words, learners just know how to use the vocabulary in an exact form, but they do not know how to use it with different shades of meanings in real life communication.Unlike the traditional method of learning and teaching, in a communicative language teaching (CLT) approach, learners are required to take part in a number of meaningful activities with different tasks. This is to improve learners' communicative competence by encouraging them to be a part of the lessons themselves. Newton (2001) refers to this approach as a way that can enable learners to manage their vocabulary meaning and develop their communicative skills at the same time. Many experts of language teaching methodology also agree that playing games is a good way to learn vocabulary, especially in CLT class. Some experts have also figured out characteristics of games that make vocabulary learning more effectively. Teachers can use games to help their students practice more their skills of communication. In addition, Uberman (1998) also affirms the helpful role of games in vocabulary teaching after quoting and analyzing different opinions of experts. From her own teaching experiences, Uberman observed the enthusiasm of her students in learning through games. She considers games a way to help students not only enjoy and entertain with the language they learn, but also practice it incidentally. In summary, games are useful and effective tools that should be applied in vocabulary classes. The use of vocabulary is a way to make the lessons more interesting, enjoyable and effective.

Sometimes, students asked many questions regarding learning vocabulary like "Teacher, how can I remember words and their meanings quickly and for a long time?", "How can I use words properly in different contexts?", "Can you tell me an easy and simple way to retain the vocabulary that I have learnt?" etc.. All of the learners expressed their wish to learn vocabulary effectively in more interesting ways than the traditional ways that they knew. What we wanted to know was whether vocabulary games worked or not. Most of the learners were willing to join our games in groups and they tried their best to be the winners. The students especially liked such games as "Hangman" (guessing words that belong to the topic of jobs), animal squares (words puzzle) and advertisement poster competition (making an advertisement for a travel tour). Students collaborated quite actively in games that required group work, even the quiet students. They said that they liked the relaxed atmosphere, the competitiveness and the motivation that games brought to the classroom. This is because students have a chance to "use their imagination and creativity" during activities like games in the classroom; therefore they are motivated to learn.. In different classes, we watched the game-like activity called "Selling and Buying Things (in which 10 students were shopkeepers selling fruit and food to the rest of the class. The shopkeepers had to sell all food they had and the shoppers had to buy all food they needed in the shortest time) in two different classes, and we observed the same students' reaction in both classes. Before the game started, the teachers tried to explain the game' rules to students and gave some examples. Once students understood the rules, they quickly rearranged their seats and grouped as instructed. The classes became as noisy as a real market. Students tried to use as many phrases and words they had learnt as possible. Thus, through this kind of activity students may be able to remember their vocabulary better. We had a second opportunity to observe a class again. This time, the teacher used a game called "Snakes and Ladders". Students worked in groups of five and everyone went from the start and tried to reach the finish as soon as possible by answering correctly to questions which were prepared by the teacher. After observing the game, we gave a small survey to 20 students with some questions about their feelings toward the game like; "Do you think this game is useful for you to remember words you have learnt?"

and, "How can your classmates help you learn through the game ?"... From this survey, we learnt that all 20 students agreed that games help them a lot in vocabulary learning. Among them, 12 students said that said that they could answer well two-thirds of questions in the game; and only one student could always respond to all questions.

Students' progress

Although our games were short activities and were applied to create a relaxed, pleasant learning atmosphere in the classrooms, we wanted games to be more than just fun. Games should also promote learning and teach students vocabulary as well. Therefore, it was important to know if our students made any progress in learning vocabulary through games. However, the action research was conducted in a limited time of two weeks, and it was hard to assess what our students had achieved because vocabulary learning is a cumulative process.

However, students in our classes are gradually progressing in English vocabulary and games help them to learn new words and phrases that appear in the games and to recall their existing vocabulary at the same time. Generally, teachers can use the first part of a lesson, warm-up activity, for checking what students remember about the previous lesson or how many words of the topic they have. For example, a CLT teacher at HUFS, conducted the game "Simon Says" to examine students' vocabulary of parts of body. In the same way, we chose the game "Hangman" with the topic of jobs to check students' memory of the vocabulary introduced in previous lessons. Our students got eleven correct answers out of twelve job cards which were passed out.

Many students were really quick at answering and their answers were all accurate; others could not guess, but they could learn from their friends' answers. Another example is the advertisement poster game. This is a game to check the students' understanding of the reading exercise about holiday tours in the U.S.A. and to see if students can use similar vocabulary and structures to create a short piece of advertising for an interesting place. Students worked in four groups and all groups in the class produced quite nice, funny posters with short sentences using vocabulary of tourism and advertising. The classroom atmosphere was exciting as students discussed and chose the best poster of the class. In addition, our students revealed that games were very useful for them to enrich their vocabulary because they could learn from their classmates.

Regarding the effectiveness of games, interviewed teachers reported that their students seemed to learn new vocabulary more quickly and retain it better when it was applied in a relaxed and comfortable environment such as while playing games. In the same way, a junior student that was interviewed also shared that he could remember new words more quickly and also for a long time when he learnt them through games. Most students agreed that their use of vocabulary was becoming better since they actively joined games.

Games have been shown to have advantages and effectiveness in learning vocabulary in various ways. First, games bring in relaxation and fun for students, thus help them learn and retain new words more easily. Second, games usually involve friendly competition and they keep learners interested. These create the motivation for learners of English to get involved and participate actively in the learning activities. Third, vocabulary games bring real world context into the classroom, and enhance students' use of English in a flexible, communicative way.

REFERENCES:

1. Jeremy Harmer (Author), The Practice of English Language Teaching, 2007
2. Scott Thornbury (Author), How to Teach Vocabulary, 2002
3. Schmitt, Norbert & McCarthy, Michel J (Author), Vocabulary: Description, Acquisition and Pedagogy, 1998

Program de intervenție personalizat / individualizat (PIP)- LIMBA ENGLEZĂ

Prof. Poiană Maria-Mădălina
Colegiul Național Pedagogic *Ștefan Velovan*, Craiova

NUMELE ȘI PRENUMELE BENEFICIARULUI: **P.S.A.**

DATA ȘI LOCUL NAȘTERII: **2009, CRAIOVA**

DOMICILIUL: **Craiova**

ȘCOALA/INSTITUȚIA: **Colegiul Național Pedagogic *Ștefan Velovan*, Craiova**

CLASA: **a VI-a A**

ECHIPA DE LUCRU: **Prof. Poiană Maria-Mădălina**

DOMENIUL DE INTERVENȚIE : **cognitiv – LIMBA ENGLEZĂ**

Problemele cu care se confruntă copilul/ elevul /tânărul (rezultatele evaluării complexe)

DIAGNOSTIC: dificultăţi de învăţare - nu face faţă cerinţelor educaţionale; adaptare inferioară la cerinţele programei şcolare pentru clasa a-VI-a şi a curriculumului .

Cognitiv

- limbaj şi comunicare: vocabular sărac, posibilităţi de exprimare reduse, vorbire rară,uneori uşor bâlbâită, ezitantă, încetinită; în scris apar omisiuni , inversiuni de litere.

Emoţional / comportamental

- elevul are o atitudine de autoizolare, nu se supune destul de repede unor reguli şcolare de grup, dezvoltând relaţii interpersonale,însă în privinţa achiziţiilor cognitive, progresele au fost acceptabile. Comunică foarte putin cu colegii şi cu prietenii, deseori îi jignește sau îi amenință.

Fizic/senzorial

- elevul prezintă o coordonare şi o stabilitate a gesturilor şi mişcărilor sale corespunzătoare unei activităţi de învăţare eficientă, dar întâmpină dificultăţi în organizarea conduitelor şi structurilor perceptiv-motrice de spaţiu, lucru ce duce la slaba însuşire a citit-scrisului. Schema corporală este structurată parţial corect iar lateralitatea fixată.

Evaluarea periodică: fişe de lucru individuale, probe orale, teste cu itemi pentru fiecare obiectiv în parte.

Evaluare iniţială : observaţia spontană şi dirijată, convorbirea individuală şi de grup, test scris, fişa psihopedagogică.

Obiective realizate

- Obiective pe termen lung
  - dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului oral
  - dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului scris (citirea)
  - dezvoltarea capacităţii de exprimare scrisă
  - operarea cu cuvinte simple in limba engleza
  - elevul va coopera cu colegii in realizarea unor sarcini, portofolii, proiecte.
- Obiective pe termen scurt
  - să manifeste cooperare în diferite situaţii de comunicare

- să citească propoziţii scurte sau un text la prima vedere
- sa reuseasca sa transcrie din carte textele cat mai corect;
- dezvoltarea spiritului de autonomie si independenta.

Dificultăți întâmpinate

- nu reuşeşte să scrie după dictare
- omite anumite litere
- confundă litere și grupurile de litere

Metode cu impact ridicat:

- ***pozitiv*** : exerciţiul, conversaţia, explicaţia, prezentarea sarcinilor într-un ritm mai lent, cu pronunţie clară, articulată.

PUNCTE TARI:

- Cunoaşte majoritatea literelor
- citeşte în ritm propriu (lent)
- realizează o parte din sarcinile din manual

Recomandări particulare

Elevul a mai beneficiat de un program de intervenţie personalizat anterior, în nici un domeniu al dezvoltării sale, deoarece a mai ramas corigent si in anul anterior, aflandu-se in situatia repententiei.

RESURSE umane : parintii ,medicul, profesor de sprijin

Rolul și modul de implicare a părinților în program

Familia manifestă o atitudine neutra faţă de activitatea şcolară, cere rar informaţii despre evoluţia copilului şi este nonreceptiva la sugestiile date de factorii educativi din şcoală.

METODE ACTIV PARTICIPATIVE ÎN ORELE DE LIMBA ROMÂNĂ ÎN CICLUL PRIMAR

Prof.înv. primar Cristina OANĂ
Școala Gimnazială Nicolae Groza , Fibiș , jud. Timiș

Şcoala, ca factor de bază al progresului general al societăţii, este chemată să răspundă comenzii sociale, să formeze personalităţi umane competitive, capabile să se adapteze la dinamica vieţii sociale.

Metodele care promovează învăţarea activă sunt metodele care implică fiecare elev din clasă în procesul de învăţare. Învăţarea activă este asociată cu conceptul de „a învăţa făcând” – „*learning by doing*”. În continuare, voi prezenta câteva metode ce pot fi utilizate la clasă (sau în cadrul altor activităţi pe care le-am organizat şi le voi organiza).

Metodele activ participative ce sunt prezentate în acestă secţiune a materialului contribuie la dezvoltarea gândirii critice şi pot fi utilizate într-una (sau mai multe) din fazele lecţiei. În cadrul descrierii metodei, este precizat pentru care din fazele învăţării lecţiei este potrivită.

- **Mozaicul**

Întâi împărţim clasa în grupuri de patru elevi. Este bine ca membrii grupurilor să fie tot timpul alţii. După aceea, îi punem pe elevi să numere până la patru, astfel încât fiecare să aibă un număr de la 1 la 4.

Folosim un material suport, un text pe care îl împărţim în prealabil în patru părţi.

Discutăm pe scurt titlul textului şi subiectul pe care îl va trata. Explic apoi că pentru această ora, sarcina elevilor este să înţeleagă textul. La sfârşitul orei, fiecare persoană va trebui să fi înţeles întregul text. Acesta, însă, va fi predat de colegii de grup, pe fragmente.

Este foarte important ca profesorul să monitorizeze predarea, pentru a fi sigur că informaţia se transmite corect şi că poate servi ca punct de plecare pentru diverse întrebări. Dacă grupurile de experţi se împotmolesc, profesorul poate să le ajute pentru a se asigura că acestea înţeleg corect şi pot transmite mai departe informaţiile.

- **Lectura în perechi/ Rezumatul în perechi**

Înainte de începerea lecţiei, pregătim un material/ text pe care îl împărţim în patru părţi. Rugăm elevii să formeze perechi. Ei urmează să lucreze cu acelaşi partener pe tot timpul lecţiei. Fiecare elev va trebui să cunoască conţinutul întregului articol, dar în prima etapă a lecţiei, fiecare pereche se va concentra pe unul din 4 fragmente (perechile numără până la 4 şi fiecare pereche va primi partea ce corespunde numărului ei).

- **Metoda “pălăriilor gânditoare”**

Este o modalitate de exersare a gândirii ca interpretare de rol şi are o valoare formativă deosebită. Permite persoanei să se ocupe la un moment dat de un singur aspect, de o singură latură a gândirii şi face posibile schimbările de perspectivă în exersarea şi desfăşurarea gândirii unei persoane, fără ca eul acesteia să fie afectat (lezat).

Pălăria albă: informaţii, date, fapte- Albul (absenţa culorii) indică neutralitatea. Cel care poartă pălăria albă:

- trebuie să imite computerul (să fie neutru şi obiectiv, să ofere date, informaţii, dar nu interpretări şi opinii);
- prezintă informaţii, fapte, dar fără implicare personală, într-un mod cât mai obiectiv;
- prezintă faptele verificate, dovedite, dar şi cele presupuse a fi adevărate, chiar dacă nu au fost verificate pe deplin;
- spune: “iată faptele şi informaţiile aşa cum s-au petrecut”.

Pălăria roşie: emoţii şi sentimente; intuiţii şi presimţiri Roşul indică implicarea afectivă. Cel care poartă pălăria roşie:

- nu trebuie să-şi justifice trăirile afective, emoţiile, sentimentele;
- poate să-şi exteriorizeze emoţiile şi sentimentele;

- poate să exploreze sentimentele celorlalţi solicitându-le să-şi pună pălăria roşie pe cap; spune: „Aceasta este ceea ce simt eu despre acest lucru”.

Pălăria neagră: gândire logică negativă, pesimism, judecată critică, totul este sumbru

Negrul semnifică întuneric, pesimism, este culoarea nopţii. Cel care poartă pălăria neagră:

- scoate în evidenţă aspectele negative, greşelile. erorile;
- evidenţiază punctele slabe, vulnerabile, ceea ce nu merge, pericolele şi riscurile, uneori fără argumente convingătoare;
- judecă o idee, un proiect înainte de a vedea cum se aplică, cum funcţionează;
- îndeplineşte rolul de “avocat al diavolului”.

Pălăria galbenă: gândire pozitivă, constructivă, optimism, încredere, concentrare pe beneficii

Galbenul semnifică lumină, optimism.

Cel care poartă pălăria galbenă:

- priveşte în viitor cu încredere şi speranţă;
- este preocupat de aprecierea pozitivă a lucrurilor;
- alege scenariul posibil într-o situaţie dată, face ca lucrurile să se întâmple;
- realizează speculaţii posibile şi condiţionări favorabile (evidenţiază valoarea lui „dacă”);
- caută oportunităţi pentru punerea în practică a unor vise, idealuri, cărora încearcă să le confere un fundament logic, plauzibil.

Pălăria verde: gândire creativă, idei noi, alternative posibile, soluţii pentru problemele diverse, schimbare şi inovare

Verdele este culoarea ierbii, a fertilităţii. Cel care poartă pălăria verde:

- dă dovadă de ingeniozitate şi creativitate;
- este producător şi generator de idei şi soluţii noi;
- provoacă pe alţii să se gândească la posibilităţi alternative, la soluţii cât mai diverse;
- dovedeşte mobilitate şi flexibilitate în gândire, fiind promotorul “gândirii laterale”.

Pălăria albastră: organizare, monitorizarea şi controlul gândirii, gândirea despre gândire

Albastrul sugerează independenţă, detaşare, calm, control. Cel care poartă pălăria albastră:

- urmăreşte pas cu pas desfăşurarea procesului gândirii;

BIBLIOGRAFIE

ALBULESCU, Ion — *Pragmatica predării. Activitatea profesorului între rutină şi creativitate, ediţia a II-a,* Piteşti, Editura Paralela 45, 2008

ALBULESCU, Ion
ALBULESCU, Mirela — *Predarea şi învăţarea disciplinelor socio-umane,* Iaşi, Editura Polirom, 2000

ALEXANDRU, Julieta, HERSENI, Ioana — *Cunoaşterea copilului*, Bucureşti, Colecţia Cathedra, 2007

AVRAM, Emilia – *Abecedar,* Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, 1995

PROIECT DE ACTIVITATE

Profesor învățământ preșcolar: Troacă Iliuța
Grădinița cu program prelungit Piticot Craiova

Grupa/Nivel: Mică / I

Tema săptămânii: ”Cine și cum planifică / organizează o activitate?”

Subtema: “Uite, vine Moș Crăciun”

Domeniul experienţial: Domeniul Ştiinţă (DŞ)

Activitatea de învățare: Activitate matematică

Tema activităţii: ”Răspunde repede şi bine!”

Mijloc de realizare: Joc didactic

Tipul de activitate: Consolidare de cunoştinţe

Scopul:

- Consolidarea deprinderii de a forma grupe de obiecte.
- Consolidarea număratului în limitele 1-3, asocierea numărului la cantitate şi a cantităţii la număr.

Obiective operaţionale: La sfârșitul activităţii copiii vor fi capabili**:**

- **cognitive:**
  - să grupeze obiecte după criteriul formă, mărime, culoare;
  - să raporteze numărul la cantitate şi cantitatea la număr;
  - să lucreze în echipă şi individual pentru a realiza sarcinile primite;
- **afectiv-atitudinale:**
  - să manifeste interes pentru activitate, participând conştient şi activ;
- **psihomotorii:**
  - să păstreze liniştea şi ordinea pe parcursul activităţii.

Sarcina didactică:

- Alcătuirea de grupe după formă, mărime, culoare.
- Număratul corect în limitele 1-3.
- Raportarea numărului la cantitate şi a cantității la număr.

Regulile jocului: Copiii se împart în două echipe. Fiecarte echipă va rezolva pe rând câte o sarcină. Fiecare răspuns corect va fi recompensat cu câte o bulină. Câștigătoare este echipa care adună cele mai multe buline.

Elemente de joc: întrecerea, mânuirea materialului, surpriza, aplauze

Strategii didactice:

Resurse procedurale: explicaţia, conversaţia, exerciţiul, jocul, învăţarea prin cooperare, metoda lotus

Resurse materiale: jetoane, căsuţe colorate, brazi, oameni de zăpadă, fulgi, tabla magnetică, jetoane magnetice, cifre magnetice, floarea de lotus, plicuri, buline, fişe de lucru

Forme de organizare: frontal, individual, pe grupe

Modalităţi de evaluare :

- Continuă – prin observarea acţiunii copiilor, a respectării regulilor impuse;
- Finală – prin aprecieri verbale.

Locul desfăşurării: sala de grupă

Resurse temporale: 20-25 minute

Resurse bibliografice:

- Preda, V., Dumitrana, M.(2005)- “Programa activităţilor instructiv- educative în grădiniţa de copii”. Editura V & I Integral, Bucureşti
- “Revista Învățământului Preşcolar nr. 1-2, Ministerul Educaţiei şi Cercetării, 2009”.

DEMERSUL DIDACTIC

Nr. crt	EVENIMENTUL DIDACTIC	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC	STRATEGIA DIDACTICA	EVALUARE
1.	**Momentul organizatoric**	Asigur condiţiile optime bunei desfăşurări a activităţii		
2.	**Captarea atenţiei**	Se va realiza prin citirea unei scrisori trimisă de Zâna Iarna.	Conversaţia Frontal	Analiza răspunsurilor
3.	**Reactualizarea cunoştinţelor**	- Alege cifra care arată câte mâini avem! - Ridică tot atâtea degete câte bătăi din palme auzi! - Numără până la 3!	Conversaţia Frontal	Analiza răspunsurilor
4.	**Anunţarea temei şi a obiectivelor**	Se anunţă tema activităţii, jocul “Răspunde repede şi bine!”.	Conversaţia Frontal	Analiza comportamen-tului copiilor
5.	**Dirijarea învăţării**	Se împart copiii în două grupe (grupa clopoţeilor galbeni şi grupa clopoţeilor roşii), spunându-le că se vor întrece într-un concurs. Se prezintă copiilor **regulile jocului:** - se solicită fiecărei grupe să rezolve o sarcină, alegându-se pe rând câte un copil alternând echipa. - dacă prin acţiunea globală a grupei răspunsul este corect, grupa va primi câte o bulină. - câştigătoare va fi grupa cu cele mai multe buline. - să asculte cu atenţie cerinţa fiecărei probe. **Jocul de probă** Un copil de la fiecare echipă alege de pe măsuţă săniile mari / săniile mici. Acest joc demonstrativ nu primeşte recompensă ci aplauze. **Jocul propriu-zis :** **Varianta I** Fiecare echipă are pe măsuţă o machetă pe care trebuie să o completeze cu grupe de obiecte după diferite criterii: după formă (grupa oamenilor de zăpadă, grupa brazilor), după culoare (grupa caselor portocalii, grupa caselor albastre), după mărime (grupa fulgilor mari, grupa fulgilor mici)	Conversaţia Explicaţia Exerciţiul	Analiza răspunsurilor date de copii

	Complicarea jocului	**Varianta II** La tabla magnetică copiii vor forma grupe de globuri, le vor număra şi vor aşeza cifra corespunzătoare. Exemplu: Alege două globuri albastre şi formează o grupă! Numără câte globuri sunt şi potriveşte cifra! **Varianta III** Se prezintă preşcolarilor un brad pe care ei îl vor împodobi şi o planşă reprezentând o floare (Floarea de lotus – “Împodobim bradul!”). Aceasta va avea petale de diferite culori, iar pe fiecare petală se regăseşte câte o sarcină pentru a-i ajuta să împodobească pomul de iarnă. Pe rând copiii vor fi solicitaţi să arate o petală de o anumită culoare sau îşi vor alege culoarea singuri. Li se vor citi sarcinile pe care le au de îndeplinit: 1.Aşază o stea în vârful bradului! 2.Pune în brad 2 globuri albastre! 3.Aşază 2 globuri roşii! 4. Alege 2 tobe galbene şi pune-le în pom! 5. Aşază 3 cadouri roşii ! 6. Alege un clopoţel de aceiaşi culoare cu cel pe care îl porţi şi aşază-l în pom! 7.Aşază doi clopoţei de culori diferite! 8. Alege 3 globuri de culori diferite şi pune-le în brad!	Conversaţia Explicaţia Frontal, individual şi pe grupuri Frontal Individual Problematizarea	Analiza comportamen-tului copiilor pe parcursul activităţii Analiza răspunsurilor date de copii
6.	**Obţinerea performanţei şi evaluarea**	Copiii vor rezolva o fişă de lucru.	Conversaţia Explicaţia	Analiza comportamen-tului copiilor
7.	**Încheierea activităţii**	Fac aprecieri asupra comportamentului şi modului în care au participat la activitate.	Conversaţia	Analiza comportamen-tului copiilor

METODE INOVATIVE IN PREDAREA-INVĂȚAREA-EVALUAREA LIMBILOR STRĂINE

Ciobanu Costel Daniel
Scoala Gimnaziala Ipotesti, Olt

Predarea limbilor străine prin metodele moderne de predare asigura o alternativă la formulele tradiţionale oferind alte opţiuni metodologice şi instrumentale care imbogăţesc practica evaluativă. Activitatea de predare, învăţare şi evaluare, în cadrul procesului de învăţare, se realizează cu ajutorul unor elemente importante care se află în strânsă legatură, asigurând astfel o desfăşurare coerentă şi benefică a acestor procese.

În practica predării limbii engleze există o multitudine de metode care au fost şi sunt folosite, unele mai eficiente, altele mai puţin eficiente.

Învățarea limbii engleze presupune parcurgerea și însușirea a numeroase teme legate de gramatică, pronunție, vocabular, citire, scriere, care adesea pot deveni obositoare și monotone și pot înnăbuși entuziasmul și spontaneitatea elevilor. Învățarea devine mai ușoară, mai plăcută și chiar mai eficientă dacă aceste activități îmbracă forma unor jocuri sau activități creative.

S-au dat numeroase definiţii creativităţi, fiecare punând accentul pe o anumită dimensiune a acesteia, din care rezultă trăsăturile esenţiale ale procesului creativ: noutatea, originalitatea, ingeniozitatea şi valoarea practică sau teoretică.

A.L. Taylor distinge următoarele cinci niveluri ale creativităţii:

a.) *Creativitatea expresivă* este forma fundamentală a creativităţii şi are drept caracteristici spontaneitatea şi libertatea de exprimare;

b.) *Creativitatea productivă* este caracteristică oricărui om-normal şi presupune cunoaşterea şi utilizarea tehnicilor, iar originalitatea poate să fie minimă;

c.) *Creativitatea inventivă* se exprimă prin invenţii;

d.) *Creativitatea inovativă* este specifică unui număr redus de persoane şi presupune înţelegerea principiilor fundamentale ale unui domeniu, precum şi modificarea abordării unui fenomen;

e.) *Creativitatea emergentă* este specifică doar geniilor, adică persoanele ale căror idei pot schimba întreg domeniul cunoaşterii.

Pentru ca o persoană să fie creativă trebuie să dispună de abilităţi specifice domeniului (cunoştinţe şi talent), de abilităţi creative (existența unor caracteristici ale stilului cognitiv şi ale stilului de lucru, precum și ale unor trăsături de personalitate ce pot fi folosite în acel domeniu) și nu, în ultimul rând, de motivaţie intrinsecă (dorinţa de a face activitatea respectivă, entuziasm, interes).

Psihologul român Paul Popescu-Neveanu considera că existenţa unor atitudini creatoare, precum: încrederea în forţele proprii şi înclinaţia puternică pentru realizarea de sine, interese cognitive şi interesul pentru profesiunea aleasă, curaj şi asumarea riscului în situaţii neprevăzute, perseverenţă în căutarea soluţiilor, recunoaşterea valorii altora ş.a. orientează şi energizează activitatea creatoare. Însă, în opinia psihologului Carmen Creţu există următorii factori de blocaj ai creativităţii: egoismul (intoleranţa, centrarea pe sine, snobismul), impulsivitatea exagerată (nerăbdarea, iresponsabilitatea, imprudenţa), încăpăţânarea, cinismul, răzvrătirea, lipsa de cooperare, imaturitatea, copilăriile, neîndemânarea, toleranţa slabă la frustrare, lipsa de comunicare.

Spre deosebire de metodele tradiţionale de predare a unei limbi străine, metodele moderne implică interactivitatea, participarea directă a celor instruiţi în procesul de predare- învăţare. Una dintre metodele interactive utile pentru învăţarea

unei limbi moderne este jocul. Jocul poate duce la asimilarea noţiunilor mult mai uşor, creând un mediu relaxat de învăţare şi contribuind la dezvoltarea imaginaţiei, a aptitudinilor şi creativităţii elevilor. Iată câteva exemple de jocuri și activități ce pot fi folosite în cadrul orelor de limba engleză, atât ca o cale de exersare și consolidare a cunoștințelor, cât și ca o modalitate de dezvoltare a creativității și imaginației elevilor:

Jocul la clasele mici, P-IV, care ar trebui să fie predominant deoarece aceştia reacţionează altfel când ştiu că fac parte dintr-o poveste pe care o creează împreună, în care, cu siguranţă, au rolul principal, acesta nefiind unul impus, ci unul asumat, „creat”. In schimb, la clasele mari - gimnaziu şi liceu, deşi par mai greu de captat în astfel de activităţi, elevii vor participa cu interes, deoarece se anulează barierele unei lecţii „în clasă”, este altceva decât orele obişnuite, iese din tipare. În acest caz jocul didactic poate fi folosit, fie pentru a începe o discuţie, pentru a „sparge gheaţa”, fie pentru a evidenţia trăsătura competitivă a participanţilor, sau pentru a recapitula unele noţiuni studiate.

Iată câteva tipuri de jocuri pe care le putem folosi în cadrul unei lecţii:

1) „Cuvântul misterios”- pentru „spart gheaţa”. Profesorul va scrie pe tablă un cuvânt legat de vocabularul predat la clasă într-o oră anterioară. Un elev va sta cu spatele la tablă şi va adresa colegilor întrebări pentru a afla cuvântul. Întrebările trebuie să fie cât mai variate. Dacă elevul numeşte cuvântul de pe tablă, el va avea dreptul de a scrie alt cuvânt, care să fie descoperit de un alt coleg desemnat.

2) Jocurile de rol (role-plays) Prin intermediul acestui joc, elevii pot intra în pielea unor personaje care trebuie să găsească diverse căi pentru a soluționa în mod original situațiile-problemă cu care se confruntă. De exemplu, ei pot deveni clienții nemulțumiți de servirea dintr-un restaurant, polițistul și șoferul care a depășit viteza, profesorul și elevul care nu și-a făcut tema, vânzătorul și clientul pretențios, jurnalistul și starul de cinema, etc. Acest tip de activități îi încurajează pe elevi să-și dea frâu liber creativității și imaginației.

3) Ajungerea la un consens (reaching a consensus) În perechi sau grupe, elevii trebuie să dezbată și să ajungă la o decizie unanimă în privința unei situații oarecum problematice. De exemplu, ei trebuie să aleagă dintr-o listă lungă de atribute, pe cele mai potrivite care ar caracteriza un prieten bun, sau să aleagă doar zece lucruri pe care să le ia cu ei într-o excursie la New York. Această activitate implică un grad ridicat de originalitate în motivarea luării unor decizii, multă cooperare și interacțiune.

4) Dezbateri (debastes) În grupe, elevii abordează teme controversate, aducând argumente solide în sprijinul părerilor personale. Astfel de teme pot face referire la introducerea uniformelor în școli, interzicerea fumatului în locurile publice, drepturile animalelor, clonare, violența de la televizor, dependența de calculator, etc. Astfel, elevilor li se dă posibilitatea să-și expună opiniile, încurajați fiind să folosească limba engleză.

5) Zece lucruri (10 things) Acest joc pune accent pe ideeile fiecărui elev în parte. Astfel, elevii sunt rugați să noteze sub forma unei liste zece lucruri... care le plac/... pe care le urăsc/... care îi sperie, etc. Apoi, în perechi, elevii își vor explica unul altuia motivele pentru care eu făcut alegerile respective. Ei au în acest fel șansa să-și exprimepunctele de vedere și să se cunoască mai bine unii pe alții.

6) O călătorie în timp (time travelling) Elevilor li se propune să facă un salt imaginar în timp, în trecut sau viitor. Ei pot să elaboreze o scurtă compunere pe această temă, însă varianta lor preferată este cea orală, spontană, întrucât elevii „spectatori” îi pot adresa călătorului întrebări legate de ceea ce vede, aude, simte în jurul lui. Nivelul de creativitate, originalitate și spontaneitate este extrem de ridicat în cadrul unei astfel de activități, iar copii o consideră extrem de amuzantă.

7) Balonul cu aer (the hot-aer baloon) Fiecare elev își alege un personaj pe care îl va interpreta în cadrul jocului. Li se spune că ei se află în coșul unui balon cu aer care pierde altitudine și că, pe rând, trebuie să sară în gol pentru a salva viețile

celorlalți. Votul elevilor decide care personaj trebuie să sară și care rămâne în coș. În final va supraviețui doar acela care a adus cele mai convingătoare argumente în favoarea sa.

8) Ce poți face cu...? (what can you do with...?) Acest joc le cere elevilor să se gândească și să enumere cât mai multe utilizări neobișnuite pentru diverse obiecte din viața de zi cu zi. Exemplu: ce poți face cu o felie de pâine?, ce poți face cu un cui?, ce poți face cu o agrafă de birou? Elevii își pun spiritul creativ în mișcare și găsesc numeroase utilizări inedite ale unor obiecte comune.

9) Ce s-ar întâmpla dacă...? (what if...?) La acest joc simplu sub formă de întrebare, elevii vin de fiecare dată cu răspunsuri surprinzătoare și originale. Întrebarea poate continua astfel: Ce s-ar întâmpla dacă toți oamenii s-ar îmbrăca la fel? Ce s-ar intâmpla dacă toate plantele ar acea culoarea roșie? Ce s-ar întâmpla dacă toate animalele ar vorbi? Exemplele pot continua la nesfârșit, la fel ca și răspunsurile originale ale elevilor.

Acestea sunt doar câteva exemple de activități care implică o mare doză de creativitate, originalitate și spontaneitate. Și, nu întâmplător, ele sunt extrem de îndrăgite de elevi deoarece prin intermediul lor, ei își pot exprima ideile, opiniile și talentul. Astfel, învățarea încetează din a fi un simplu exercițiu de memorare și redare, ea îmbracă forma unei activități interesante, la care fiecare elev își dorește nespus de mult să ia parte. În concluzie, această metodă didactică oferă elevilor posibilitatea de a-şi îmbunătăţi cunoştinţele şi abilitatea de a vorbi o limbă străină, reinventându-se în fiecare caz, interacţionând cu alţii, transferând ”achiziţiile” în contexte noi.

Bibliografie:

1. Critina Laufer,*Metode, procedee, tehnici moderne de predarea a pronuntie, a vocabularului, gramaticii, discursului, literaturii si elementelor de cultura anglo-saxona si globala,* Slatina 2016

2. Jeremy Harmer,*The Practice of English Language Teaching*. London:Longman,2004

3. Adriana Vizental, *Metodica predării Limbii Engleze*, Editura Polirom, Iaşi, 2008

4. Cosmovici, A., Iacob, Luminiţa, (2008), *Psihologie şcolară*, Editura Polirom, Iaşi

Inovație, incluziune și motivare

prof. Chiburță Mirela-Nicoleta
Liceul Tehnologic „Matei Basarab”, Măxineni, Brăila

În contextul educaţiei centrate pe elev, este crucială înţelegerea procesului de învăţare drept o construcţie individuală.

Învăţarea elevilor trebuie să se bazeze pe teme complexe, realiste şi relevante, acestea declanşează construirea cunoştinţelor şi înlesnesc „învăţarea prin descoperire". Elevii trebuie încurajaţi să adopte şi să discute despre puncte de vedere şi perspective diferite. Pentru a putea face asta, noi profesorii trebuie să le prezentăm abordari diferite ale anumitor teme. Elevii trebuie sa aibă ocazia să discute deschis şi să schimbe idei. Ei trebuie să fie conştienţi că sunt responsabili de procesul lor de învăţare şi de calitatea rezultatului învăţării. Acest lucru presupune, în acelaşi timp, dezvoltarea percepţiei de sine şi întelegerea faptului că învăţarea este rezultatul unui proces constructivist). Învaţarea activă se poate realiza astfel: pe sarcini (elevul lucrează pentru îndeplinirea sarcinilor, nu profesorul); prin coooperare (dezvoltarea deschiderii faţă de ceilalţi); pe proiecte (provocarea elevilor de a fi activi într -o anumită masură, formele tradiţionale fiind înlocuite cu o abordare alternativă, care plasează în centru cunoştinţele şi competenţele elevilor); prin experienţa (abilităţile, cunoştinţele, experienţa sunt acumulate în afara cadrului academic tradiţional, prin metode care includ intershipurile, studii în afara ţării, excursii, cercetări pe teren şi proiecte ce combină învăţarea cu serviciile în folosul comunităţii); utilizarea jocurilor (exersarea unor abilităţi importante de care vor avea nevoie pentru întreaga dezvoltare a personalităţii lor, stimulând cooperarea, gândirea creativă, gandirea critică sau exersând abilităţi specifice unei zone de învăţare).

Cerințele educative speciale (CES) desemnează acele cerinţe ori nevoi speciale faţă de educaţie, care sunt suplimentare dar şi complementare obiectivelor generale ale educaţiei pentru copil. Fără abordarea adecvată a acestor cerinţe speciale nu se poate vorbi de egalizarea şanselor de acces, participarea și integrarea școlară, socială și profesională.
Plan de acțiune pentru integrarea copiilor cu dizabilități

M.M. este elev/ă în clasa a VII-a.

Tip de dizabilitate : Handicap asociat- Tulburare de dezvoltare (afectarea funcțiilor mintale și de limbaj)

Eleva/ul prezintă dificultăți în dezvoltarea vorbirii, în pronunțarea clară a cuvintelor, în construirea unor propoziții corecte. De asemenea, prezintă o dezvoltare psihomotorie întârziată, are mai mult abilități practice decât teoretice, este uneori rigid/ă și încăpățânat/ă în comportament.

Elevi

Idei de activități:-formularea de propoziții simple pe bază de imagini; exerciții de verbalizare după model; exerciții de tipul ”întrebare-răspuns”**;** ascultarea unei povești scurte cu suport ilustrat**;** exerciții de asociere literă-sunet**;** reprezentare grafică a diferitelor imagini prin unire de puncte**;** dezvoltarea abilităților de comunicare non-verbală, de a imita și descifra sensul diferitelor gesturi de pantomimă (ex.jocuri de imitație)**;** asocierea repetată înainte de a învăța sau exersa o sarcină**;** organizarea cunoașterii prin jocuri de învățare : jocuri libere, de divertisment**;** colorarea în contur, construirea de cuburi/piese (ex. ”Reconstruiește întregul”), modelarea cu plastilină**;** gruparea de obiecte după criteriu (ex.”Grupează / Potrivește după mărime, culoare, formă”)**;** solicitarea de obiecte ale altor copii**;** exerciții de receptare a unor imagini**;** integrarea elevului în activitățile educative (participant în cadrul unor jocuri)**;** joc de rol : solicitarea unui obiect**;** mișcări în ritmul muzicii.

Strategii de învățare : jocul didactic, demonstrația, schimb de imagini, asocierea de litere cu diverse culori, munca independentă, dar supravegheată, echipă cu un alt coleg

Resurse : imagini, planșe, filmulețe, CD player, litere, plastilină

Evaluare : fișe de observare a componentei socio-cognitive, fișă de observare a componentei emoționale, feedback permanent

Părinți

Idei de activități : prezentarea unor planuri de intervenție și discutarea acestora; ședințe de consiliere; consultări permanente cu părinții elevei în vederea stabilirii unui plan comun de acțiune; lectorate despre integrarea copiilor cu CES; organizarea de activități educative ce presupun participarea activă a părinților

Cadre didactice

Idei de activități : vizionarea unor materiale audio-video; discutarea unor planuri de intervenție personalizate; activități tematice în cadrul comisiei metodice; parteneriat cu un ONG care are ca obiectiv desfășurarea de activități cu diverși copii diagnosticați cu sindromul Down (Fundația ”Trebuie”, „Emag” etc.); participarea la diverse cursuri privind educația incluzivă și aplicarea competențelor dobândite în urma cursurilor de formare.

Strategii de învățare : consiliere a părinților realizată de profesorul de sprijin; lectorate; dezbateri; implicarea părinților în activitățile desfășurate în cadrul școlii

Resurse : fișe de documentare, profesor de sprijin, ppt-uri tematice

Evaluare : chestionare.

Bibliografie

Chis, V., *Provocările pedagogiei contemporane*, Cluj-Napoca, Ed. Presa Universitară Clujeană, 2002

Elena, J., *Metodologia educației. Schimbări de paradigme*, Institutul European, 2010

https://rocnee.eu/sites/default/files/2021/curriculum/Programe-scolare-invatamant-special_OME_3702_2021.pdf

BENEFICIILE UTILIZĂRII SOFTURILOR EDUCAŢIONALE ÎN ACTIVITĂŢILE EDUCATIVE DIN GRĂDINIŢĂ

Kovacs Viorica Anamaria
Grădinița cu Program Prelungit Nr 26 Timișoara, jud. Timiș

MOTTO:
"Educaţia trebuie să fie dirijată în sensul dezvoltării personalităţiişi talentelor copilului pregătindu-l pentru viaţa activă ca adult.”
(Convenţia cu privire la Drepturile copilului, art. 29)

Introducerea calculatorului în școală și valorificarea lui în instrucție și autoinstrucție a devenit, în ultimii ani, o preocupare constantă a practicienilor și a teoreticienilor. Aceasta este o consecință firească a dezvoltării tehnologiei informaționale și a transformării calculatorului într-un instrument de lucru de mare utilitate în cele mai diverse sectoare de activitate.

În instituțiile de învățământ de toate gradele, studiile științifice cu subiecți de diferite vârste și la diferite discipline de studiu, au demonstrat valențele psihopedagogice ale instruirii asistate pe calculator, valorificabile atât în instruire cât și în autoinstruire.

Formarea competențelor descrise în programa școlară nu este posibilă doar prin utilizarea unor strategii clasice de predare-învățare-evaluare. Instruirea diferențiată individuală, pe grupe de nivel, cu ajutorul softului educațional, realizat de către educatoare, poate fi o alternativă de succes.

Introducerea calculatorului în grădiniță nu trebuie să constituie un scop în sine, ci o modalitate de creștere a calității, a eficienței învățării și predării. Folosirea calculatorului reprezintă o nouă strategie de lucru a educatoarei și a copiilor, un nou mod de concepere a instruirii și învățării, care îmbogățește sistemul activităților didactice pe care aceștia le desfășoară și prezintă importante valențe formative și informative.

Impulsionate şi de interesul major al copiilor pentru acest mijloc didactic, datorită noutăţii dar şiposibilităţilor multiple de utilizare, am căutat modalităţi care să menţină interesul pentru acest tip de activitate şi să stimuleze dezvoltarea individuală a copiilor. Astfel, calculatorul şi soft-uleducaţional adecvat, a devenit în acţiunile noastre un mod nou de organizare a demersului didactic de predare-învăţare.

Softul educațional reprezintă orice produs software în orice format (exe sau nu) ce poate fi utilizat pe orice calculator și care reprezintă un subiect, o temă, un experiment, o lecție, un curs, etc., fiind o alternativă sau unica soluție față de metodele educaționale tradiționale. Softul educațional este proiectat fie conținând propria strategie didactică, fie ca un moment precis într-un set de strategii posibile, din care educatoarea poate alege; prin urmare, nu orice produs multimedia cu conținut educațional poate fi utizat ca soft educațional.

Pentru a putea fi utilizate corect, este important să se evidențieze tipurile de soft educațional cum ar fi:

- **Softul interactiv de învățare** – are înglobată o strategie care permite feedbak-ul și controlul permanent, determinând o individualizare a parcursului în funcție de nivelul de pregătire al coplului; ex: CD-uri cu cântecele pentru copii ,cu povești, poezii
- **Softul de simulare** – permite reprezentarea controlată a unui fenomen sau sistem real prin intermediul unui model cu comportament analog; ex: CD-uri despre Univers, Dinozauri, Fenomene meteo, etc.
- **Softul de investigare** – copilului nu i se prezintă informațiile deja structurate (calea de parcurs) ci este un mediu din care copilul poate să își extragă singur informașiile necesare rezolvării sarcinilor propuse

- **Softul tematic** – de prezentare, abordează subiecte/teme din diferite domenii, arii curriculare din programa școlară, propunându-și oferirea unor oportunități de lărgire a orizontului cunoașterii în diverse domenii; exemplu colecția de CD-uri PitiClic pe diferite teme cum ar fi: anotimpurile, circulația rutieră, ecologie,etc.
- **Softul de testare-evaluare** – este poate gama cea mai larg utilizată întrucât specificitatea sa depinde de mulți factori: momentul testării, scopul. Tipologia interacțiunii (feedbak imediat sau nu)
- **Softuri educative** – în care sub forma unui joc se atinge un scop didactic, prin aplicarea inteligentă a unui set de reguli, copilul este implicat într-un proces de rezolvare de probleme/situații.

Jocul este principala formă de organizare a procesului educativ din învățământul preșcolar, iar utilizarea calculatorului nu este pentru copii decât un alt mod de a învăța jucându-se. Calculatorul face parte din spațiul socio-cultural al copilului, alături de televizor, cărți, reviste, ziare, afișe, etc; toate acestea „bombardează” spațiul vizual al copilului, îi influențează limbajul și comunicarea nonverbală, îl pun în situația de a găsi rapid soluții, de a se orienta și adapta la o lume în care informația circulă rapid, iar schimbarea este accelerată.

Pentru copilul de 3-6 ani cele mai benefice experiențe sunt cele directe cu obiectele și fenomenele din lumea înconjurătoare, folosind cât mai mulți analizatori, mai ales experiențele din natură. Calculatorul îi dezvoltă copilului un alt stil cognitiv care pare a fi la fel de eficient ca învățarea prin contactul direct cu lumea înconjurătoare, pentru că îl îndreaptă spre independență, îi dezvoltă creativitatea tehnică, cultura vizuală, îl introduce într-un climat de autodepășire, de competitivitate punându-l în situația de a învăța prin efort propriu.

În planul dezvoltării personalității copiilor, influența calculatorului este benefică deoarece, are efecte pozitive în planul stimulării intelectuale și psiho-motorii prin varietatea și multitudinea cerințelor pe care copilul le poate rezolva în timp limitat.

Învățarea asistată de calculator o folosim în două ipostaze:

§ când utilizăm calculatorul ca mijloc demonstrativ în fața copiilor pentru: a ilustra un element din natură, a intui imaginea unor simboluri (cifre, litere, semne de circulație), a ilustra o situație problematică, a derula un șir de imagini, etc;

§ când copilul este utilizatorul, el comunică direct cu acesta prin intermediul tastaturii, folosind literele, cifrele și tastele de comandă.

Elementele de joc pe care softul le conţine sunt provocatoare, stârnesc curiozitatea, menţinatenţia un timp mai îndelungat şi dezvoltă fantezia copiilor, oferindu-le în acelaşi timp şi o motivaţie intrinsecă, deosebit de importantă pentru îmbunătăţireaperformanţelor în activităţile cu conţinut matematic, cunoaşterea mediului, educarea limbajului, educaţie plastică etc..

Se impune respectarea unor reguli în folosirea acestor exerciţii-joc, pentru ca ele să aibă succes. În acest sens trebuie avut în vedere ca:

- timpul pe care copilul îl petrece în faţa calculatorului să nu depăşească timpul prevăzut desfăşurării unei activităţi comune;
- educatoarea să lase copilului libertatea de a alege jocul pe care el consideră că-i satisface nevoia de curiozitate şiînţelegere;
- să pună la îndemâna copiilor suficiente calculatoare pentru a nu fi nevoiţi să aştepte prea mult timp pentru a putea să acceseze softul, existând riscul pierderii răbdării.

În activitățile instructiv-educative am utilizat mai multe softuri educaţionale pentru preşcolari care i-au încântat foarte mult şi au fost îndrăgite de ei. Am folosit CD-ul „Circulaţia’’, „Anotimpurile’’, „Omul’’, Forme de relief’’, „Desenăm, pictăm poezii învăţăm” .poveşti, CD-urile cu muzică pentru copii „Clopoşelul magic”, etc.

În softurile cu poveşti copilul face cunoştinţă cu personajele şiconţinutul povestii, narate şi prezentată într-o formă grafică deosebită. Pe parcursul derulării poveştii, copilul are de îndeplinit şi o sarcină surpriză.

Jocurile ce însoţesc povestea dezvoltă memoria, logica, spiritul de observaţieşi îndemânarea copilului în utilizarea calculatorului. Îi sunt puse copilului întrebări (tip grilă) şi îi sunt solicitate răspunsuri pentru a vedea în ce măsură s-a familiarizat cu ideile şi personajele din poveste. Totul într-un mod plăcut și stimulativ.

Jocurile de tip labirint îl determină pe copil să folosească tastele de deplasare stânga-dreapta, sus-jos, să-și dezvolte și îmbunătățească viteza de reacție, coordonarea oculo-motorie, dar și spiritul de competiție, motivația voluntară, capacitatea de a acționa individual. Se poate observa îmbunătățirea capacității de concentrare a atenției, creșterea stabilității în acțiune chiar și la unii copii care dovedesc în alte activități o slabă capacitate de concentrare a atenției.

Softul educațional în grădiniță se poate folosi în orice moment al zilei. În cadrul **ALA$_1$**: la **Bibliotecă** prin folosirea tastelor pentru a-și scrie numele sau diferite cuvinte; listarea unor fișe de lucru, sortarea și denumirea unor imagini în funcție de tema în studiu, reactualizarea unor poezii sau povești învățate; la **Artă** realizarea unor desene în programul Paint, combinarea culorilor primare pentru colorarea unor imagini, vizionarea unor tablouri ale unor pictori renumiți, etc.; la **Știință**: jocuri-labirint, jocuri logico-matematice, puzzle, etc.; la **Întâlnirea de dimineață**: completarea calendarului naturii, ascultarea unor istorioare, realizarea gimnasticii de înviorare pe muzică, etc.; la **ALA$_2$** vizionarea unor desene animate, povești, concursuri interactive de ghicitori; la **ADE**, calculatorul și softurile educaționale, pot fi un mijloc excelent de captare a atenției, de învățare prin descoperire și de evaluare în funcție de propria manieră de proiectare a demersului didactic specific fiecărei educatoare în parte.

În urma activităților desfășurate pe calculator se poate constata:

§ utilizarea calculatorului la vârsta preșcolară este posibilă și utilă
§ stimulează comunicarea cu condiția să fie corect utilizat
§ grăbește procesul de socializare a copiilor
§ contribuie la dezvoltarea gândirii logice, a spiritului de observație, a memoriei și a atenției voluntare
§ folosirea programelor de scriere și desen oferă copiilor posibilitatea de a-și formula singuri probleme.

Cu ajutorul programelor didactico-informatice, a softurilor educaționale, se eficientizează procesul de predare-învățare-evaluare a cunoștințelor. Utilizând softurile educaționale în cadrul activităților se vor dezvolta:

§ gândirea logică
§ spiritul de observație
§ memoria vizuală
§ atenția voluntară
§ operațiile intelectuale prematematice
§ deprinderile de lucru cu calculatorul
§ abilitățile de utilizare a informațiilor primite prin intermediul softurilor educaționale

Astfel, softurile educaționale prezintă o serie de avantaje incontestabile:

- întrebărilor le sunt date răspunsuri exacte;
- deprinderile se formează mai ușordacă se folosescimagini, sunete, animaţie;
- copilulînvaţăprindescoperire - el cautăinformaţia nu o primeşte de gata;

- informaţiaprimită este mai uşorasimilatăşi de duratădeoarececopilul învaţăîntr-un mediucunoscutşipreferat de el.

§ furnizează un mare volum de date
§ asigură o instruire individualizată
§ favorizează parcurgerea unor secvențe de instruire complexe prin pași mici, adaptați nevoilor individuale de progres în învățare
§ facilitează realizarea unui feedback rapid și eficient
§ oferă posibilitatea simulării unor procese greu sau imposibil de accesat în mod direct
§ stimulează implicarea activă a copilului în învățare

În ceea ce privește dezavantajele, acestea sunt:

§ prezintă segmente de instruire fixe, care nu solicată capacități ale minții umane
§ uneori răspunsul incorect este cotat în funcție de detaliu și nu de esență
§ introduce o stare de oboseală, din cauza posibilităților reduse de interacțiune umană

Multe din jocurile pe calculator nu sunt benefice deoarece au un înalt conținut agresiv. Acestea îndepărtează copilul de la valorile profunde ale societății. Multe jocuri cultivă violența prin simularea unor războaie sau a unor scene sângeroase. Majoritatea copiilor care văd violența pe ecranul calculatorului sau al televizorilor au la rândul lor tendința de a fi mai agresivi.

De asemenea petrecerea mai multor ore în fața calculatorului poate fi nocivă prin faptul că răpește din timpul de joacă al copilului petrecut în aer liber, dar și prin efectul nesănătos pe care îl are ecranul calculatorului asupra ochilor.

Deoarece jocurile pe calculator sunt deosebit de agreate în rândul copiilor și nu numai, este indicată punerea la punct a unora care să cultive aptitudini utile societății. Punând la dispoziția copilului jocuri nonviolente, atractive, care dezvoltă gândirea logică, spiritul de observație, personalitatea acestora va avea numai de câștigat.

Fără a pleda pentru folosirea exagerată a timpului pe care îl petrece copilul în grădiniţă în faţa computerului, nu putem să nu remarcăm faptul că „a doua alfabetizare” trebuie să înceapă de la vârstele timpurii, copilul societăţii noastre trebuie să se înscrie în tendinţa generală spre învăţarea permanentă şi educatoarele sunt primii dascăli care pedalând pe legătura afectivă în relaţia educat-educator pot să atingă acele resorturi ale personalităţii copiilor care să-i „poarte” din lumea jocului, ca activitate specifică acestei vârste, spre cea a jocului prin care copilul nu numai că dobândeştecunoştinţe, dar şi „învaţă să înveţe”.

BIBLIOGRAFIE:

1.Miclea M.(2000***„Psihologia cognitivă***”, Editura Gloria, Cluj-Napoca;
2.Revista de pedagogie, nr. 1-2/2010, ***„Informatizarea învățământului***”
3.Silvia Curteanu, ***„PC Ghid de utilizare”***, Editura Polirom, București, 2001
4.Miron Ionescu, Ioan Radu, ***„ Didactica Modernă***”, Editura Dacia, Cluj-Napoca

Repere actuale ale școlii incluzive

Prof. Bucșa Camelia Elena
Școala Gimnazială nr. 28, Galați

Activitatea didactică este una plină de provocări, de întrebări şi frământari la care încercăm să găsim un răspuns. Fiecare dintre noi a încercat să răspundă la un moment dat la întrebări de genul: De ce nu toţi elevii mei progresează în acelaşi fel? Cum pot să-i ajut pe toţi să înţeleagă? Cum pot să-i ajut pe cei care învaţă mai greu?

Încercând să răspundă la aceste întrebări, cadrul didactic ar trebui să accepte, în primul rând, diversitatea dintr-o clasă; faptul că fiecare elev are propriile sale capacităţi intelectuale, diferite de cele ale altor colegi, că fiecare are stilul său propriu de a învăţa şi fiecare are nevoile sale în privinţa asimilării de informaţii.

Unul dintre cele mai importante aspecte ale învăţământului actual este nevoia sa de adaptare la necesităţile copiilor, oricare ar fi acele necesităţi şi oricare ar fi copiii – fie că sunt copiii cu CES, fie că pur şi simplu sunt copii cu un ritm mult mai încet de învăţare.

S-a dovedit că metodele utilizate în cadrul claselor incluzive pot îmbunătăţi semnificativ performanţa tuturor elevilor. În comparaţie cu educaţia în centre sau şcoli speciale, care are riscul de a-i menţine pe copii şi adolescenţi în afara societăţii, şcoala incluzivă constituie un teren de pregătire ideal pentru viitoarea lor integrare în societate.

Şcoala incluzivă reprezintă o provocare pentru şcolile obişnuite, însă ea nu trebuie privită ca o ameninţare pentru performanţa acestor şcoli.

În cadrul şcolii incluzive profesorii trebuie să colaboreze cu diferiţi specialişti în domeniul educaţiei, cum ar fi psihologi, consilieri, terapeuţi şi alţi specialişti pentru că doar împreună vor reuşi să obţină cele mai bune rezultate.

Educaţia incluzivă este un proces de facilitare a procesului de învăţare pentru toţi elevii, chiar şi pentru cei ce au fost anterior excluşi.

O şcoală incluzivă în adevăratul sens al cuvântului trebuie să îndeplinească unele condiţii primordiale:

- să dispună de dotări corespunzătoare pentru elevii cu deficienţe fizice: rampă pentru scaun cu rotile, un personal auxiliar (îngrijitori) pentru a transporta elevii în cauză la anumite laboratoare, pentru efectuarea, unor experimente la anumite discipline ca: fizică, chimie, informatică;
- să aibă cadre de specialitate: psiholog, medic, terapeut, consilier de specialitate, care să îi sprijine permanent şi eficient pe elevii cu CES sau pe elevii cu o situaţie socială dificilă;
- să beneficieze de programe şcolare speciale şi să existe standarde curriculare de performanţă diferite pentru copiii cu CES;

Învăţământul incluziv presupune ca tinerii şi copiii cu dizabilităţi şi ceilalţi, fără probleme, să înveţe în instituţiile de învăţământ având sprijinul corespunzător. Indiferent de deficienţa sau dificultatea de învăţare, copiii au un rol de jucat în societate după terminarea şcolii. Copiii cu dizabilităţi au drepturi egale cu ceilalţi, o educaţie separată ar duce la marginalizare şi discriminare împiedicând formarea, împlinirea de sine şi afirmarea personalităţii.

Diminuarea prejudecăţilor se poate face prin identificarea şi caracterizarea atitudinilor entice şi rasiale ale copiilor şi descoperirea modului în care ele pot fi modificate în procesul de instruire.

Educaţia ajută la eliminarea prejudecăţilor la adresa unor grupuri deoarece învăţăm să trăim împreună întâlnindu-ne unii cu alţii, vorbind, mâncând, jucându-ne împreună, promovând astfel, alegerea, toleranţa şi respectul reciproc. Cel mai important rol este al educaţiei care dezvoltă conştiinţa individului pentru ca de mic să fie pregătit să accepte drepturile şi valoarea individului cu nevoi diferite, indiferent de ce natură sunt acestea.

Educaţia înseamnă mai mult decât cunoştinţele acumulate, înseamnă să învăţăm pentru viată.

Pentru educatori este o adevărată provocare stimularea toleranţei şi acceptarea necondiţionată a diversităţii dintr-un grup. Ei trebuie să încurajeze cooperarea, lucrul în perechi şi formarea de grupuri eterogene, cunoaşterea şi discutarea diverselor obiceiuri, tradiţii, valori.

Ideea este ca şcolile, centre de învăţare şi educaţie, să se schimbe astfel încât să devină comunităţi educaţionale în care nevoile tuturor elevilor şi profesorilor să fie îndeplinite. Şcolile incluzive nu mai asigură o educaţie obişnuită sau o educaţie specială, ci asigură o educaţie incluzivă, iar ca rezultat elevii vor putea învăţa împreună. Cu alte cuvinte, acest tip de şcoală este deschisă tuturor elevilor, astfel încât toţi elevii să participe şi să înveţe. Pentru ca acest lucru să se întâmple, profesorii şi şcolile, în general, au nevoie de o schimbare, pentru a întâmpina cu mai mult succes diversitatea nevoilor elevilor. Educaţia incluzivă este un proces de facilitare a procesului de învăţare pentru toţi elevii, chiar şi pentru cei ce au fost anterior excluşi.

În ceea ce priveşte cadrele didactice din cadrul şcolii incluzive, ele trebuie încurajate să adopte practici moderne în cadrul orelor de curs, să se autoperfecţioneze în permanenţă în ceea ce priveşte copiii cu CES. Un alt rol important pe care cadrele didactice îl au este acela de a-i face pe copiii fără probleme să-şi accepte şi să-şi ajute colegii cu CES, fără a-i ridiculiza, sau exclude.

Trebuie precizat, de asemenea, că alături de cadrele didactice şi colegii de clasă, un rol important în asigurarea succesului copiilor cu CES este atribuit familiei şi părinţilor acestor copiii. A fost demonstrat că în acele cazuri în care părinţii şi familia, în general, s-au implicat activ în procesul de învăţare, copiii cu CES au avut rezultate mult mai eficiente. Prin această implicare activă a familiei se crează o comunitate incluzivă ce-i va ajuta pe copiii cu CES să se integreze mai repede şi cu mai mult succes în societate, după terminarea studiilor.

Concluzionând, putem spune că incluziunea nu-i implică doar pe copiii cu CES, ea este de fapt o realitate şi recunoaşterea faptului că fiecare copil este unic. Şcoala incluzivă ne demonstrează că suntem unul, dar nu unul şi acelaşi.

„Şcoala trebuie adaptată la copii şi nu copiii la şcoală." (Alexander Sutherland)

Bibliografie:

1. Ungureanu, D., Educaţia integrată şi şcoala incluzivă, Editura de Vest, Timişoara, 2000.
2. Vrăşmaş, T., Învăţământul integrat şi/sau inclusiv, Ed. Aramis, Bucureşti, 2001.
3. Vrăşmaş, T., Şcoala şi educaţia pentru toţi, Ed. Miniped, Bucureşti, 2004.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT
TERAPII ȘI PROGRAME DE INTERVENȚIE

Profesor psihopedagog, Filimon Erica
C.Ș.E.I. “Dumitru Ciumăgeanu”, Timișoara

I. INFORMAŢII DE BAZĂ:

Numele elevului: S. R.

Data naşterii: 25.05.2015, Timişoara, jud. Timiş

Clasa: I

Perioada*:* octombrie 2022 – iunie 2023

II. STAREA ACTUALĂ A SUBIECTULUI:

Domenii de intervenţie: Limbaj şi comunicare; Psihomotricitate

Evaluarea realizată:

Diagnostic psihologic: Deficienţă mintală severă, TSA, retard în achiziţii şi dezvoltarea limbajului expresiv, tulburări emoţionale, nesiguranţă, anxietate de separare

Diagnostic psihopedagogic: Dificultăţi de învăţare, deficit de atenţie, negativism, nu s-a adaptat la activităţile şcolare, nu se integrează în colectivul de elevi, dependent de mamă

Limbaj şi comunicare: Întârziere severă în achiziţia limbajului, comunică prin gesturi, silabe, cuvinte simple, familiare

Comportament: Neliniștit, anxios, agitatie psihomotorie, rezistență scăzută la frustrare, plâns facil

Instrumente /probe folosite în evaluare: Probe pentru evaluarea psihomotricităţii, probe pentru cunoaşterea vârstei psihologice a limbajului, Testul Portage;

Competenţe, abilităţi: -sunt prezente câteva emisii sonore silabe, cuvinte simple, familiare; înţelege şi execută comenzi verbale simple, familiare; dă /arată obiecte familiare la cerere;utilizează predominant mâna dreaptă în manipularea obiectelor; realizează incastre cu grad de dificulatate uşor-mediu; realizează puzzle din 2-3 piese; poate construi un turn din cuburi; asociază obiecte/cartonaşe asemănătoare; asociază, grupează obiectele după diferite criterii culoare, caută perechi; poate înşira bile mari pe aţă; pune pioni pe tabliţa cu orificii;cooperează în activităţile de terapie.

Lacune, nevoi: contact vizual de scurtă durată; limbaj expresiv foarte slab dezvoltat; schemă corporală neînsuşită; motricitate fină deficitară; structuri perceptiv-motrice de formă, culoare, marime neînsuşite; dificultăţi de concentrare si agitaţie psihomotorie;finalizează sarcina cu dificultate;autonomie personală şi socială nedezvoltate; retragere socială, anxietate de separare, toleranţă redusă la frustrare, plâns.

III. PLANIFICAREA INTERVENŢIEI:

***** În programul propus am introdus activităţi accesibile, care vor stimula acele laturi şi componente valide ale proceselor psihice.

Acesta oferă posibilitatea respectării ritmului copilului şi conţine activităţi accesibile în funcţie de potenţialul acestuia.

Scopurile programului de intervenţie:

Stabilirea relaţiei terapeut – copil; Formarea şi dezvoltarea trebuinţei şi a dorinţei de relaţionare cu mediul extern; Stimularea capacităţilor verbal-orale;Dezvoltarea abilităţilor de comunicare şi relaţionare; Stimulare polisenzorială; Terapia psihomotricităţii: dezvoltarea coordonării mişcărilor, formarea şi dezvoltarea abilităţilor manuale, formarea si dezvoltarea structurilor perceptiv-motrice de culoare, forma, marime.

TERAPIA LIMBAJULUI ŞI COMUNICĂRII

1. Formarea şi dezvoltarea trebuinţei şi dorinţei de relaţionare cu mediul extern (fizic şi social) şi comunicare

- Afectivizarea relației cu copilul, dezvoltarea interesului pentru mediul extern și crearea unei motivații pozitive față de acesta

Activităţi preferate de copil, în coacţiune. Activităţi de explorare în co-acţiune, sau “mână sub mână”. Activităţi de sprijinire şi încurajare a primelor tentative de comunicare ale copilului, oricât de nediferenţiate ar fi acestea, prin imitarea lor de către professor, prin recompense afective imediate sau prin îndeplinirea dorinţei exprimate.

- Formarea şi dezvoltarea abilităţilor de ascultare, observare şi interpretare a semnificaţiei mişcărilor şi expresiilor faciale

Jocuri pentru dezvoltarea contactului vizual şi menţinerea lui pentru perioade cât mai lungi (mimare faţă în faţă prin imitarea copilului de către adult, lipirea de abţibilduri, etc), cu accentuarea mijloacelor de comunicare folosite pe parcursul acestor jocuri: onomatopee, interjecţii, acţiuni, etc. Exerciţii de dezvoltarea a atenţiei: “Fă la fel ca mine! ”Exerciţii-joc (faţă în faţă, sau în oglindă), de redare a expresiilor faciale prezentate pe planşe sau manechine şi înţelegerea semnificaţiei acestora.

- Formarea şi dezvoltarea abilităților de imitare

Exerciţii-joc de imitare în co-acţiune, pornind de la reacţiile şi gesturile copilului. Exerciţii-joc de imitare a unor gesturi simple, în sistem “mână pe mână”.

2. Formarea şi dezvoltarea capacitatilor de receptare, înţelegere şi exprimare printr-unul din sistemele comunicaţionale uşor accesibile copilului

- Formarea şi dezvoltarea capacităţilor de receptare şi exprimare prin sistemul de comunicare acţională şi acţional-indicativă

Profesorul reproduce (prin imitaţie simultană) acţiunile copilului. Jocuri de imitaţie faţă în faţă a unor expresii faciale, mişcări corporale. Jocuri de identificare a obiectelor/persoanelor prin acţiuni indicatoare “Uite!”. Exerciţii-joc de mimare a unor acţiuni/mişcări, simultan cu desfăşurarea acestora de către o persoană, cu grad diferit de nuanţare sau dezvoltare (acţiuni, activităţi simple, activităţi complexe).

- Formarea şi dezvoltarea capacităţilor de receptare şi exprimare prin obiect de referinţă

Exerciţii-joc de asociere a unor obiecte cu acţiuni: Ex: lingura-mancăm, perna-dormim, creion-scriem, pensula-pictăm, sapun- ne spalam, etc. Formarea unor condiţionări acţional – obiectuale.

- Formarea capacităţilor de comunicare prin pictograme/ imagini

Exerciţii-joc de asociere obiect-imagine “Cu cine seamănă?”Exerciţii-joc de de identificare a obiectelor după imaginea prezentată “Adu-mi ce este în desen!” Exerciţii de folosire a pictogramelor pentru a cere un obiect. Introducerea şi folosirea semnelor personale. Exerciţii de folosire a imaginilor pentru a exprima o acţiune.

- Dezvoltarea şi îmbogăţirea bagajului verbal preexistent, stimularea auditiv-verbală (vocabular pasiv)

Jocuri didactice cu cerinţe de execuţie a unor sarcini verbale cu grad de dificultate progresivă a înţelegerii verbale (“ia mingea”, “ia mingea şi pune-o în cutie”, etc.

3. Stimularea capacităţilor verbal-orale

- Pregătirea aparatului fono-articulator în vederea emisiei verbal-orale

Exerciţii-joc de miogimnastică facială şi fonoarticulatorie. Exerciţii-joc pentru formarea unei respiraţii corecte. Diverse jocuri pentru stimularea limbajului expresiv: exerciţii de emitere de onomatopee şi interjecţii pentru a exprima cererea,

acceptul, refuzul, diferite senzaţii sau stări, etc.; jocuri cu instrumente muzicale (fluiere, toba, orga); folosirea soft-urilor educaţionale speciale; (în limita posibilităţilor elevului).

TERAPIA PSIHOMOTRICITĂŢII

1. Formarea şi dezvoltarea conduitelor motrice

- Organizarea schemei corporale şi formarea imaginii de sine

Exerciţii-joc de identificare a principalelor segmente corporale (pe sine, pe partener, pe păpuşi, pe planşe); Exerciţii- joc de identificare a elementelor lipsă (păpuşa dezmembrată); Activităţi de descompunere şi recompunere a corpului din segmentele constituente (cu grad progresiv de dificultate).

2. Formarea şi dezvoltarea abilităţilor manuale

- Formarea abilităţilor manuale de bază

Exerciţii de rupere a hârtiei sau altor materiale, cu grade diferite de dificultate; Exerciţii de mototolire a hârtiei;

Exerciţii de presare, apasare, turtire (dactilopictura, lipire, ştampile, plastilina, presare a tuburilor de acuarele sau paste, presare a indoiturilor, etc.);

3. Formarea și dezvoltarea controlului și coordonării psihomotrice

- Dezvoltarea coordonarii bi-manuale

Exerciţii de înşirare (mărgele de diferite dimensiuni şi cu diferite diametre cu sau fară un model concret); Exerciţii de încheiere/ descheiere (arici, capse, nasturi, fermoare); Exerciţii de înşurubare/ deşurubare (dopuri la sticle, capace borcane, jocuri de construcţie).

- Formarea și dezvoltarea coordonării oculo-manuale

Jocuri de construcţie prin alăturare, suprapunere, îmbinare; Jocuri de aruncare / prindere a unor obiecte de diferite dimensiuni, aruncare la ţintă cu grade progresive de coordonare („aruncă mingea în găleată”); Jocuri de lovire a unor obiecte suspendate, fixe sau mobile;

- Dezvoltarea percepţiei culorilor, formelor şi mărimilor

Exerciţii de identificare, sortare, grupare, asociere după diferite criterii (culoare, formă, mărime).

STIMULARE SENZORIALĂ

Stimulare polisenzorială (camera de stimulare polisenzorială)

Stimulare vizuala, stimulare auditiva, stimulare olfactiva, stimularea gustului, stimularea atingerii; Exerciţii de explorare a diverselor obiecte, de diferite materiale şi texturi; Exerciţii de diferenţiere a obiectelor, cu implicarea analizatorilor (văz, auz, miros, pipăit);

Camera de stimulare polisenzorială cunoscută este o locație care permite terapeuților să desfășoare activități care vor stimula simțurile copiilor (vizual, auditiv, olfactiv, tactil, vestibular și proprioceptiv).

Aceste camere promovează activitatea intelectuală și încurajează relaxarea în timpul stimulării simțurilor copilului.

Spațiul magic din camera de stimulare polisenzorială este un ambient atrăgător pentru toți copiii, un amestec de culori, sunete, arome, texturi și efecte luminoase.

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

PROF. DRIMBE MONICA FLORICA
GPP NR 1 TINCA

1. **Numele și prenumele:M.C.**
2. **Locul și data nașterii:**
3. **Instituția integratoare:** Grădinița cu Program Normal Nr.1 Tinca
4. **Grupa:** Mare
5. **Profesor :DRIMBE MONICA FLORICA**
6. **Diagnostic psihologic:** Certificat de orientare școlară și profesională nr.
   - DMM/DMS, IQ =36
   - Hipoacuzie neurosenzorială bilaterală congenitală,cu deficit auditiv peste 100DB
   - Tulburare de coordonare motorie
   - Întârziere în dezvoltarea limbajului
7. **Perioada de implementare a programului:** M1,M2,M3,M4,M5(septembrie 2022-16 iunie 2023)
8. **Aria curriculară:** TerapieEducaționalăComplexășiIntegrată
9. **Domeniilevizate**: Stimularecognitivă,Autonomiepersonală, Terapieocupațională,Socializare
10. **Nivel constatat la evaluări:**
    - întâmpină dificultăți în evoluția premiselor comportamentale în formarea de cunoștințe
    - deprinderi și atitudini manifestate
    - ritm foarte lent de lucru
    - capacitate scăzută de înțelegere a sarcinilor de lucru
11. **Obiectivecadrupropuse:** (conform Programelor școlare, Anexe la OME nr.3702/ 21.04.2021)
    - explorarea senzorială şi motrică a lumii înconjurătoare în vederea formării conduitelor de orientare, cunoaştere şi adaptare la mediul ambiant
    - dezvoltarea capacităților psiho-individuale în vederea formării unor comportamente independente
    - exersarea conduitei independente pentru integrarare socială
12. **Tipuri de evaluări propuse:**evaluareiniţială, evaluări formative, evaluarefinală.

Aria curriculară/Disciplina de intervenție	Obiective	Evaluareaprogresului		
		Da	Parțial	Nu
Formareaautonomieipersonale • *Schema corporalășilateralitatea;* • *Orientarea, organizareașistructurareaspatială;* • *Igienaalimentară;* • *Igienaîmbrăcăminteișiîncălțămintei ;*	**M1 05.09-21.10.2022** Evaluareinițială ➢ Redarea /reprezentareaschemeicorporalein plan obiectual- actionalsi imagistic. ➢ Localizareaobiectelorînraport cu un punct de reper; ➢ Recunoastereadotărilor din bucătărie/sala de mese/sufragerieșilocullor: ➢ Utilizareacorectă a obiectelor de îmbrăcămințeșiîncălțăminte;			
Terapieocupațională • *Elemente de explorarepolisenzorială a lumiiînconjurătoare;* • *Structuraperceptiv-motrică de bază; Gesturilemanualefundamentaleșicoordonareamotrică;*	➢ Descoperireaunorproprietăți/ însușiri ale obiectelor din mediulînconjurator; ➢ Sortarea, grupareaunorobiecte , imaginidupăcriterii date; ➢ Realizareaoperațiilor simple asociate (rupere,tăiere, lipire); ➢ Exersareagestuluirectiliniu in diferiteplanuri.			

Domeniul de intervenție	Obiective	Exemple de activități	Resurse	Da	Parțial	Nu
Domeniulpsihomotor ***Motricitatatefină – motricitategrosieră***	• Sădezvolteanumiteconduite motrice de bază • Să-șidezvoltecoordonareaochimână. • Săconsolidezegesturilemanuale de bază (rupere, mototolire, modelare, presare, apsare, bobinare, lipire, pictare)	**M2 31.10-22.12.2022** - Exerciţii de încălzire a musculaturii braţelor, mâinilor, degetelor; - Exerciţii de colorare şi pictare pe diferite suprafeţe cu creioane, carioci, acuarelă, etc. - Exerciţii practice de mers, alergat, sărit, urcat, coborât scări,mers pe genunchi, cu spatele, etc. - Exerciţii practice de mers în echilibru pe marcaj, bordură, partea laterală a băncii. - Exerciţii de prindere și aruncare a mingii. - Exerciţii de insirare (insirare de margele de diferite dimensiuni si cu diferite diametre cu sau fara un model concret) - Exerciţii de încheiere / descheiere (arici, capse, nasturi, fermoar) - Exerciţii de înșiretare cu grade diferite de dificultate	obiecte concrete - diferitemateriale, -jucării -plastelină, minge - Baloane, lipici, creioanecolorate, carioci, acuarelă, -observaţia, explicaţia, imitația, pictogramedemonstraţia, exerciţiul, jocul.			

	• Sărealizezedesene cu maimultedetalii	- Exerciții de înnodare / deznodare - Exerciții de rupere a hârtiei sau altor materiale, cu grade diferite de dificultate - Exerciții de stoarcere, de mototolire a hârtiei, foițelor etc, cu grad progresiv de dificultate - Exerciții de presare, apasare, turtire (dactilopictura, lipire, ștampile, plastilinî, stoarcereprinpresare, - Exerciții de bobinare (ghemul de ață, mosorelul etc.) - Exerciţii de colorare cu creioane, carioci, acuarelă, etc.	activităţi de cooperare, mișcare, ascultare, identificare, imitare;			
Domeniulstructurilorperceptivmotrice	• Sădiferențiezeobicteledupămărime (mic mare), culoare (roșu, galbenverde) șiformă (cercpătrat, triunghi, dreptunghi) • Săcunoascăpoziţiilespaţial esus, jos, în, pe, lângă.	**M3 09.01.2023-10.02.2023** - Exerciţiijoc de experimentareşicunoaştere a senzaţiilorpropriuluicorp - Exerciții de diferențiere a diferitelorobiectedupămărime (mic mare), culoare (roșu, galbenverde) șiformă (cerc, pătrat, triunghi, dreptunghi) - Exerciții de poziționare a obiectelor în mediul apropiat - Jocuri de deplasareînspaţiudupăcomenzi date	obiecte concrete -jucării, pictograme fișe de lucru Observaţia, explicaţia, imitaţia demonstraţia, exerciţiul, jocul activităţi de cooperare, mişcare, ascultare, identificare, imitare;			
Domeniulcognitiv	• Săidentificeanotimpurileîn imagini • Săsortezedupătreicriterii : (formă, culoare, mărime)	**M4 20.02-06.04.2023** Exerciţii-joc de căutare a unuiobiectascuns, dupărepereverbale Exercitii de sortaredupădupătreicriterii (formă, culoare, mărime) dintr-o mulţime	obiecte concrete -jucării, cartonașe, calculator pictograme fișe de lucru Observaţia, explicaţia, imitaţia demonstraţia, exerciţiul, jocul activităţi de cooperare, mişcare, ascultare, identificare, imitare;			
Comunicareşilimbaj	Sădenumeascăreflectatşi independent imaginicaracteristicetemelor: Grădinița ,Legume fructe, Familia Sărealizezediferiteexerciţiipentrudezvoltareaaparatuluifono-articulator Săemităcorectsunete	Exerciţii practice de comunicare în diverse situaţii:Grădinița, Legume și fructe, Familia Exerciții de respirație Exerciţiipentrudezvoltareaaparatuluifono-articulator Exerciţiipentrudezvoltareaauzuluifonematic Exerciții de emitere a sunetelor izolat în silabe și cuvinte Exerciţii de denumire a imaginilor.	obiecte concrete -jucării, cartonașe, calculator pictograme fișe de lucru			

	Sărăspundă la întrebări	Exerciţii de formulare a unor propozitii după imagini Exerciţii de povestire, de formulare a unor propoziții simple după imagini în legătură cu diferite teme.	Observaţia, explicaţia, imitația demonstrația, exerciţiul, jocul activităţi de cooperare, mişcare, ascultare, identificare, imitare;			
Autonomiepersonalăşisocială	Să-şiformezedeprinderi de igienășiautonomiepersonală Săaranjeze masa /Sărespectereguli elementare de igienăproprie, colectivăşi a spaţiului Să-şiaştepterândul	**M5 19.04-16.06.2023** Exerciţii practice de autonomieșiigienăpersonală Exerciţii practice de aranjare a mesei. Exerciţii practice de identificare a situaţiilorcândtrebuiespălatemâinile, faţa (înainteșidupăluareameselor, dupădactilopictură, etc.) şirealizareaindividuală a acţiunii.Exerciţii practice de curăţare a băncii şi a împrejurimiicândestenevoie (dupămâncareabiscuiților, activitățile de lucru manual, etc.)	- obiecte concrete -jucării, cartonașe, calculator pictograme fișe de lucru Observaţia, explicaţia, imitația demonstrația,			

Optimizarea integrării jocului didactic în activitatea de evaluare din ciclul primar
- Cercetare științifică –

Prof. SIMIONESCU MARINELA
Liceul de Arte ”Ionel Perlea” Slobozia, Ialomița

1. Scopul și obiectivele cercetării

- ***Scopul cercetării***: - găsirea de căi și modalități optime de integrare a jocului didactic în activitățile de evaluare în vederea îmbunătățirii rezultatelor școlare.
- ***Obiectivele cercetării:***

1. Reliefarea efectelor utilizării jocului didactic atât pentru perfecţionarea actului evaluativ al profesorului, cât şi pentru formarea personalităţii elevului.
2. Relevanţa utilizării jocului didactic pentru obţinerea de rezultate optime în activitatea şcolară.
3. Cunoașterea nivelului de pregătire intelectuală a elevilor și stabilirea performanței individuale.
4. Implementarea unor programe speciale de valorificare a jocului didactic pentru creșterea performanțelor în învățare.
5. Contribuția programului de jocuri la socializarea elevilor prin utilizarea metodei lucrului în echipă.

2. Ipoteza de lucru

- **Ipoteza generală a cercetării**

Dacă *se utilizează în mod constant şi eficient jocul didactic în activitățile de evaluare din învățământul primar,* ***atunci*** *se vor îmbunătăți performanțele școlare ale elevilor.*

- **Ipoteze particulare:**

1. Atunci când se utilizează într-o manieră sistematică jocul didactic în activitățile de evaluare, cadrul didactic primește informațiile necesare reglării procesului instructiv-educativ, având drept urmare creșterea randamentului școlar.
2. Ca urmare a utilizării jocului didactic în activitățile de evaluare, elevii vor manifesta inventivitate, diversitate, originalitate și siguranță în soluționarea sarcinilor de învățare.
3. Prin utilizarea jocului didactic în activitățile de evaluare, elevii eșantionului experimental își vor forma abilitați de comunicare, de relaționare pentru a realiza activități de învățare prin cooperare.

3. Subiecții și variabilele cercetării

- clasele pregătitoare (4 clase) și clasele I (5 clase) din cadrul Liceului de Arte „Ionel Perlea”, din judeţul Ialomiţa, fiind clase formate din grupuri eterogene, dar și clase care urmează alternativa de învățare Step by step.

Lotul de subiecți - clasa I . Numărul total al subiecților a fost de 32, dintre care 14 băieţi (43,75%) şi 18 fete (56,25%), având vârsta cuprinsă între 7 şi 8 ani.

Grup de control – clasa I - 31 de elevi.

Clasa de control este formată din 31 de elevi. Asigurarea unei identităţi de condiţii între două clase este practic imposibil de realizat. Am căutat însă o clasă cu configuraţia cea mai apropiată de cea implicată în experiment.

Clasa de control are o configurație asemănătoare cu clasa experimentală din punct de vedere al rezultatelor școlare, stării de sănătate și mediului familial din care provin elevii. Un aspect distinctiv este faptul că în clasa de control există un elev în minus față de clasa experimentală, dar consider că acest lucru nu afectează semnificativ rezultatele cercetării. Ambele clase sunt de un nivel bun spre foarte bun, activitatea didactică la clasă putându-se desfășura în condiții

foarte bune.

Condițiile asemănătoare dintre cele două clase sunt esențiale pentru a putea pune în evidență, prin compararea rezultatelor, eficiența jocurilor didactice folosite în activitățile de evaluare la clasa experimentală.

Variabilele independente reprezintă modificările , schimbările pe care cercetătorul le introduce pentru a studia efectele lor. Acestea sunt controlate în totalitate de cercetător. Astfel, variabilele independente ale acestei cercetări sunt:

- Natura materialelor și metodelor folosite în activitățile de evaluare
- Tehnici și metode folosite în evaluare
- Mediul socio-educativ de proveniență

Variabilele dependente reprezintă efectele și rezultatele constatate în urma introducerii variabilei independente. Acestea țin în totalitate de participanți, reprezentând o expresie a comportamentului acestora. Astefel, variabilele dependente ale acestei cercetări sunt:

- Vârsta de dezvoltare a subiecţilor;
- Nivelul de dezvoltare a inteligenţei şi a proceselor psihice
- Performanța școlară a elevilor, definită operațional cu ajutorul a 6 indicatori: 1.Nivel de cunoștințe; 2.Deprinderea de a opera cu cunoștințele dobândite; Atitudini și valori: 3.gândire critică, 4. creativitate, 5.învățare independentă, 6.motivare

Chestionarul s-a aplicat *părinţilor* claselor pregătitoare și I participând 90 dintre aceştia, completarea acestuia fiind optativă şi am interpretat răspunsurile acestora.

Discuţia liberă despre utilizarea jocului didactic în activitățile de evaluare a avut loc în cadrul Liceului de Arte „Ionel Perlea” Slobozia, alături de 6 *cadre didactice* care lucrează în învăţământul primar din această unitate și au răspuns pozitiv la invitația primită, având o experienţă de muncă cuprinsă între 7 ani şi 37 ani.

Discuţia liberă a avut ca direcţie orientativă modalitatea de selecție și utilizarea jocurilor didactice în procesul de evaluare, dar şi părerile personale referitoare la eficiența utilizării jocurilor în evaluare.

4. Metodologia cercetării

1. *Metode acțional - experimentale*

➢ ***Experimentul***

Ca metodă acțional experimentală am utilizat experimentul, fiind metoda principală deoarece având o funcție gnoseologică am putut surprinde relații între diferite componente și datorită funcției praxiologice am putut introduce unele ameliorări în desfășurarea acțiunii educaționale.

Am utilizat în principal experimentul deoarece este o observație provocată si presupune măsurarea efectelor manipulării variabilei independente aspura variabilei dependente într-o situație experimentală controlată. Un experiment corect permite evidenţierea unei cauzalităţi, ne permite să descifrăm ce se află în spatele unui comportament sau ce anume determină acel comportament. Acesta presupune manipularea unuia sau mai multor factori şi măsurarea efectelor acestor manipulări asupra comportamentului.

2. Metode de colectare a datelor

➢ ***Observarea*** – este o activitate constantă şi foarte importantă, atât în viaţa de zi cu zi, cât şi în cercetarea educaţională. Este modalitatea cea mai directă şi mai accesibilă de cunoaştere a lumii. Această metodă m-a ajutat să urmăresc comportamentele şi rezultatele elevilor atât în etapa preexperimentală, cât şi în etapa experimentală. Datele culese prin observarea directă în prima etapă m-au ajutat să-mi orientez demersul în etapa următoare şi de asemenea în analiza de caz şi în stabilirea unor concluzii.

- ***Studiul documentelor personale*** a fost menit să completeze datele obţinute aplicând prima metoda şi să ofere o imagine mai completă asupra subiecţiilor investigaţiei. Pe baza studiului documentelor personale ale copiilor s-au obţinut date despre proveniența socială a acestora, starea lor de sănătate, despre relaţiile care există în familie şi despre nivelul socio-cultural al părinţilor.
- ***Studiul documentelor școlare*** s-a concretizat în: analiza catalogului privind rezultatele obținute de elevi, în urma evaluării cu sau fără ajutorul jocului didactic.
- ***Protocolul gândirii cu voce tare*** am utilizat-o plecând de la premiza că prin aceasta subiectul îşi poate verbaliza cunoştinţele şi modul de procesare al acestora pe parcursul procesului rezolutiv sau ulterior. Ca atare, rezolvitorul este pus să gândească cu voce tare, fie în momentul efectuării unei operaţii, fie la sfârşitul rezolvării problemei sau a unei sarcini.
- ***Testul*** implică o examinare şi o evaluare identice pentru toţi subiecţii, cu ajutorul itemilor şi prin raportare la un anumit etalon. Această metodă am utilizat-o atât în faza preexperimentală, cât şi în faza experimentală, rezultatele testelor oferindu-mi posibilitatea de a obţine informaţii obiective asupra rezultatelor elevilor înainte de desfăşurarea experimentului, dar şi după, şi am văzut în ce măsură utilizarea jocului didactic poate duce la o eficientizare a procesului de evaluare şi la îmbunătăţirea rezultatelor şcolare
- ***Chestionarul*** - părinții copiilor din clasele pregătitoare și I. Chestionarul construit pentru sondarea opiniei părinţilor privind importanţa, organizarea şi desfăşurarea evaluării, aplicat unui număr de 90 de părinţi, conţine itemi care au vizat:
  1. părerea personală despre necesitatea desfăşurării evaluării;
  2. modalitatea prin care au fost informaţi cu privire la rezultatele evaluării și măsurile ameliorative luate;
  3. măsura în care s-a pregătit propriul copil în vederea susţinerii probelor de evaluare;
  4. modalitatea de informare cu privire la rezultatele înregistrare de copil în urma aplicării probelor de evaluare;
  5. modalitatea de informare cu privire la măsurile de sprijinire pe care le-a întreprins cadrul didactic;
  6. calitatea comunicării dintre părinte şi cadru didactic
  7. părerea personală despre rezultatul obţinut la probele de evaluare cu ajutorul jocului didactic;
  8. părerea personală despre eficiența jocului didactic în procesul de evaluare;
  9. gradul de informare al părinților despre frecvența cu care se utilizează jocul didactic în activitatea didactică;
  10. măsura în care copilul utilizează jocul în activitățile zilnice;
  11. părerea personală despre relevanța rezultatelor evaluării prin joc didactic.
- ***Discuţie liberă la o masă rotundă*** *împreună cu 6 cadre didactice* care lucrează în învăţământul primar, în cadrul Liceului de Arte „Ionel Perlea” Slobozia, având ca temă de dezbatere evaluarea inițială.

Pe parcursul discuţiei s-au aborda următoarele aspecte: metode utilizate în evaluare; mijoace moderne utilizate cu rol determinant în creșterea interesului elevilor pentru școală; măsura în care este utilizat jocul didactic în activitățile de evaluare; motivația elevilor de a participa la rezolvarea sarcinilor din cadrul jocurilor didactice; gradul de participare a copiilor timizi la activitățile de evaluare atunci când se folosește jocul didactic; contribuția jocului didactic la creșterea reușitei școlare; puncta tari – puncta slabe ale utilizării jocului didactic în evaluare.

5. Concluzii

Analizând rezultatele elevilor din grupul experimental am constatat că rezultatele sunt mai favorabile față de cei din grupul de control. Jocul didactic a funcționat în special la elevii de nivel slab și mediu, care au reușit, în urma aplicării programului experimental, să obțină calificativul suficient.

Analizând comportamentul elevilor din grupul de control am observat că aceștia au obținut rezultate mai slabe decât elevii din grupul experimental. Metodele moderne solicită mai mult operațiile gândirii, elevii nereușind să rezolve sarcinile de lucru mai dificile.

Putem concluziona că strategiile bazate pe jocul didactic aplicate în activitățile de evaluare s-au dovedit eficiente, contribuind la fixarea şi dezvoltarea cunoştinţelor, deprinderilor, abilităţilor şi capacităţilor elevilor precum şi la formarea unui comportament creativ, dar mai ales a competențelor fundamentale.

Jocurile didactice au asigurat un mediu plăcut şi stimulativ, ceea ce a dus la încrederea în forţele proprii, a stimei de sine, a voinţei de a persevera în depășirea obstacolelor. Varietatea recompenselor au stimulat de asemenea motivaţia elevilor pentru învăţare la această disciplină. Elevii au devenit mai îndrăzneţi, mai toleranţi, dând dovadă de iniţiativă şi sprijin reciproc în îndeplinirea sarcinilor de lucru primite.

În urma utilizării jocurilor didactice în activitățile de evaluare, s-a constatat că elevii din grupul experimental au reușit să rezolve cu ușurință unele sarcini de lucru, că au înțeles mai ușor ceea ce aveau de făcut, comparativ cu colegii lor din lotul de control. De asemenea, timpul de lucru alocat rezolvării testelor de evaluare finală a fost mai mic în cazul lotului experimental, ei finalizând mult mai rapid testele. Tot în cadrul clasei experimentale s-a constatat că în urma jocurilor didactice propuse, elevii care întâmpinau dificultăți de învățare au reușit să rezolve sarcinile simple, iar elevii capabili de performanță au rezolvat sarcinile mai dificile, prin complicarea regulilor jocului. Totodată s-a constatat că în cadrul jocurilor didactice utilizate în activitățile de evaluare, elevii au elaborat soluții originale pentru rezolvarea sarcinilor de lucru și că aceștia au fost mai captivați și mai interesați în rezolvarea sarcinilor prezentate sub formă de joc.

Concluzia este că jocul didactic favorizează formarea deprinderilor și competențelor lingvistice și matematice, astfel prin joc elevii obținând performanțe mai mari decât utilizând metode tradiționale sau chiar moderne de evaluare. Astfel, se poate spune că obiectivele cercetării au fost realizate, jocul didactic fiind mai eficient în rezolvarea sarcinilor de lucru evaluate.

Planuri de intervenţie personalizate

Pană Raluca-Tatiana
Școala Gimnazială Pănătău, județul Buzău

Nume şi prenume: Tudorie Ionuț

Școala Gimnazială Comuna Pănătău

Clasa: a VI - a

An şcolar: 2021-2022

Echipa de lucru:

1.cadru didactic: Pană Raluca

2. consilier școlar : Tănăsescu Costin

Rezultatele evaluării complexe :

Puncte tari (potenţial) ale elevului :

Elevul are o bună capacitate de receptare a mesajelor verbale, reușește să scrie scurte enunțuri pe baza celor ascultate. Construieşte propoziţii simple cu cuvintele date. De asemenea, elevul reușește să citească texte scurte, însă într-un ritm mai încet. Elevul demonstrează capacitatea de a rezolva singur exerciții cu grad scăzut de dificultate.

Dificultăţile cu care se confruntă elevul :

- imposibilitatea de a dezvolta și de a detalia anumite răspunsuri; în general, elevul se limitează la formularea răspunsurilor prin enunțuri simple, sărăcăcioase în cuvinte;
- nu poate reda mesajul global al unui text citit mai lung, având nevoie, pentru aceasta, de fragmentarea lui și de întrebări ajutătoare;
- se concentrează pe o perioadă scurtă de timp;
- face grave greșeli de ortografie și de punctuație;

Domeniul/aria curriculara/disciplina: LIMBA FRANCEZĂ

O1 – să recunoască semnificaţia globalăa unui mesaj citit sau audiat

O2 – să asocieze cuvinte pentru a forma propoziţii

1.Sarcini de lucru/activităţi/strategii didactice:

a. personalizate– suplimentarea timpului de lucru, reducerea sarcinilor didactice, sprijin pentru exprimarea verbală şi scrisă corespunzătoare;
b. realizate în comun (frontal) – solicitarea elevului pentru rezolvarea unor sarcini frontale în funcție de potențialul său psiho-cognitiv; intervenție constantă din partea cadrului didactic;
c. **Evaluare**

Cea mai utilizată metodă de evaluare este observarea sistematică prin intervențiile elevului în cadrul orelor de curs și prin răspunsurile pe care le oferă acesta. Elevul reușește să coopereze cu colegii de clasă, se integrează cu ușurință într-un colectiv sau într-o grupă de lucru.

1. sumativă: evaluare orală; recunoaşterea semnificaţiei globale a unui mesaj audiat
   data: 10.12.2022
   rezultatele evaluării: elevul a reușit să rezume în propoziţii scurte mesajul transmis de materialul audio şi să construiască propoziţii cu cuvinte din mesaj în alte contexte

Revizuiri/obiective vizate:

- să rezolve în scris exerciţii cu itemi obiectivi simpli pe baza textului audiat, exerciţii de înţelegere a textului, dar şi pe baza unui text scris

2. sumativă (final de an şcolar): evaluare scrisă- asociere de cuvinte pentru a forma propoziţii
   data: 3.06.2022
   recomandări: exerciţii de lecturare

Modalități de implicare a părinților:

Prezenţa părinţilor la şedinţe în vederea comunicării progresului şcolar

Nume şi prenume : Tăuțan Cosmin

Şcoala Gimnazială Comuna Pănătău

Clasa: a VI- a

An şcolar : 2021-2022

Echipa de lucru:

1.cadru didactic: Pană Raluca

2.consilier şcolar: Tănăsescu Costin

Rezultatele evaluării complexe :

Puncte tari (potenţial) ale elevului :

-recunoaşte imagini relevante pentru lexicul de bază şi poate să redea semnificaţia lor dacă aceasta implică un cuvânt scurt

-redă, cu uşurinţă, fără suport vizual, cuvinte scurte

Dificultăţile cu care se confruntă elevul :

- elevul nu reușește să scrie nici măcar propoziţii scurte, ci doar silabe disparate
- nu are capacitatea să recepteze un mesaj oral audiat sau să construiască propoziţii scurte care să redea semnificaţia acelui mesaj oral
- elevul demonstrează o incapacitate de a reda cuvinte relevante pentru lexicul de bază al limbii franceze
- se concentrează pe o perioadă scurtă de timp;
- manifestă frecvent deficit de atenție, pare pierdut și absent de la oră

Domeniul/aria curriculara/disciplina: LIMBA FRANCEZĂ

O1 – să asocieze două-trei silabe care să compună cuvinte de bază

O2 – să redea pe baza imaginilor cuvinte simple

Sarcini de lucru/activitati/strategii didactice:

a.personalizate – suplimentarea timpului de lucru, reducerea sarcinilor didactice, sprijin pentru exprimarea verbală şi scrisă corespunzătoare.

b.realizate în comun (frontal) – solicitarea elevului pentru rezolvarea unor sarcini frontale simple

c. Evaluare

Cea mai utilizată metodă de evaluare este observarea sistematică prin intervențiile elevului în cadrul orelor de curs și prin răspunsurile pe care le oferă acesta. Elevul reușește să coopereze cu colegii de clasă, se integrează cu ușurință într-un colectiv sau într-o grupă de lucru.

1. sumativă: evaluare orală; recunoaşterea simbolurilor Franţei şi numirea celor simple mono sau bisilabice
   data: 27.11.2021

rezultatele evaluării: elevul a asociat cu uşurinţă cuvinte imaginilor

Revizuiri/obiective vizate :

-formare de propoziţ din cuvinte simple

2. sumativă (final de an școlar): formarea de cuvinte din silabe disparate

   data: 3.06.2022

   recomandări: exerciţii de lectură în vederea corectării pronunţiei

Modalități de implicare a părinților:

Menținerea permanentă a legăturii cu familia elevului în vederea prezentării progresului școlar.

Învățarea și evaluarea modernă, în învățământul liceal

Prof.dr. Manolache Laura- Diana
Colegiul de Industrie Alimentară” Elena Doamna”, Galați

Am ales spre exemplificare o metodă de predare- învățare - evaluare modernă. Elevul poate învăța mult mai ușor, mai simplu, mai schematic și în același timp se poate evalua. În proiectul ce vizează ora de biologie, clasa a IX a, am încercat să implic clasa de elevi în actul de predare. A fost o noutate și pentru mine , dar și pentru elevi. Elevii au reacționat, au fost curioși, s-au implicat și a rezultat o lecție nouă și frumoasă.

Proiect de lecție

Metoda :**”Învățare prin feedback personalizat și imediat**” - este o metodă de predare-învățare-evaluare care propune împărțirea orei în trei secvențe.

Pentru aplicarea la clasă, am ales prima unitate de învățare de la începutul clasei a IX-a, respectiv ”Celula”.

Unitatea de învățare se va desfășura prin aplicarea la clasă a metodei de învățare prin feedback personalizat și imediat, fiind detaliate activitățile conform metodei respective.

Unitatea de învățare: ”Diviziunea celulara”

Clasa: a IX-a; **Nr. ore**: 4

Lectie a 2a

Conținuturi	Competențe specifice	Activitatea de învățare	Resurse (materiale/procedurale)	Evaluare	Obs.
1. Structura cromozomilor. Diviziunea directă- 1 oră	1.3. Identificarea structurilor biologice microscopice în vederea caracterizării lor 4.2 Prezentarea informațiilor folosind diverse metode de comunicare	-explicarea structurii cromozomilor utilizând sursele de documentare, în vederea stabilirii rolului acestora în diviziunea celulară - evidențierea modalității de realizare a diviziunii	E1: imagini/planșe, preparate microscopice permanente, microscop E2: Resurse de documentare (slide 1, 2 și 3): https://view.livresq.com/view/60169de401f06b00076b476e/ explicație, conversație euristică, algoritmizare, problematizare frontal, pe echipe E1: imagini/planșe, preparate microscopice temporare, microscop, drojdie de bere, pipete E2: Resurse de documentare	Formativă prin chestionare orală Evaluarea fișei de lucru Evaluare practică prin observarea sistematică a	

	3.1.Reprezentarea lumii vii pe baza modelelor	directe, prin analiza surselor de informare consultate - evidențierea structurii cromozomilor prin realizarea unei machete/mulaj/desen, utilizând diferite materiale, pe baza resurselor de documentare consultate	https://eduboom.ro/video/1415/diviziunea-celulara-directa-si-indirecta (min 0,01- 1,50) explicație, conversație euristică, algoritmizare, problematizare frontal, pe echipe E1, E2: plastilină, planșete, coli flipchart, markere, carton, lipici, foarfece etc. lucru în echipe	modului de realizare și observare a preparatului microscopic Evaluare practică (conform anexei 3)	

Lecția 2- Alcătuirea cromozomilor. Diviziunea directă

1. **Predare**(Facilitarea noului conținut)-20 minute

Etape ale activității:

- cadrul didactic prezintă imagini ale nucleului și materialului genetic și face trimitere către noțiunile studiate anterior (clasa a VIII-a și clasa a IX-a: nucleul), pentru a stabili localizarea și structura materialului genetic dar și rolul acestuia în realizarea diviziunii celulare.

Se explică ce reprezintă diviziunea celulară și tipurile de diviziune.

Sarcini de lucru:

a) clasa se împarte în echipe/grupe, elevii își vor alege în funcție de disponibilitate și stilurile de învățare, grupa și modul lor de lucru;

– unele echipe vor avea ca suport de lucru imaginile, planșeleși preparatele microscopice, vor fi ghidați pentru observarea imaginilor macro- și microscopice și vor completa fișa de lucru; se va realiza un experiment

- alte grupe vor accesa linkurile, vor urmări filmele didactice ce reprezintă structura și localizarea cromozomilor precum și modul de realizare al diviziunii directe, vor reține informațiile prezentate și apoi vor completa fișa de lucru.

2. **Exersare** (**Rezolvarea unor sarcini de lucru de către elevi, pe baza noului conținut**) 20 minute

-elevii abordează sarcina de lucru aleasă, își pregătesc materialele și derulează activitatea;

-cadrul didactic observă modul de lucru și îndrumă elevii pentru parcurgerea etapelor și completarea fișei, precum și pentru rezolvarea sarcinii finale- realizarea unui cromozom prin desen/mulaj/machetă etc.

Toate grupele vor prezenta frontal cele observate și se va analiza modalitatea și corectitudinea de completare a fișei de lucru.

3. **Verificare și feedback (Evaluare, sinteză, transfer)** 10 minute

Se verifică și (auto)evaluează/notează câteva fișe de lucru (4 - 7), apoi se prezintă rezolvarea sarcinii de lucru nr. 3 și se sintetizează elementele esențiale.

Anexa 1-Fișă de lucru - Alcătuirea cromozomilor

Activitateade învățare 1

Problema: Ce sunt și ce rol au cromozomii?

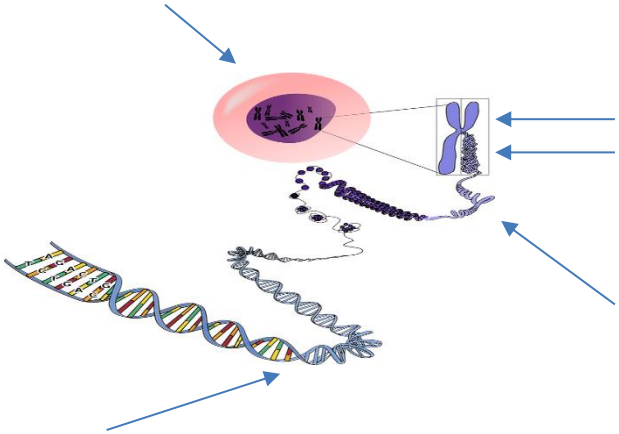
De ce ai nevoie: E 1: observă cu atenție imaginile/planșele, precum și preparatele microscopice și completează fișa următoare!

E 2: consultă resursa de documentare (slide 1, 2 și 3):https://view.livresq.com/view/60169de401f06b00076b476e/

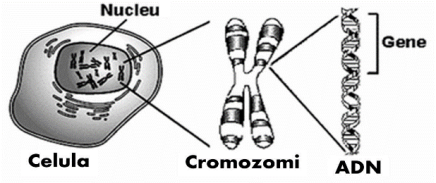
Ce vei face: notează observațiile realizate și completează fișa de lucru

1. Structura cromozomilor

a) **Reaminti-ți-vă** noțiunile studiate anterior și **identificați** pe rând fiecare din componente indicate de cifrele de la 1 la 5. **Verificați** datele cu cele ale colegilor!

	Completați legenda desenului de alături folosind informațiile analizate și banca de cuvinte. **Caută informațiile lipsă!** 1. 2. 3. 4. 5.
Dicționar:chroma = colorat; soma = corpuscul	Banca de cuvinte: centrozom, nucleu, centromer, genă, ADN

2. Analizați imaginile de mai jos și **localizați**cromozomii și genele !

Comozomii conțin genele ce determină caracterele …… ale organismelor.

Aceștia sunt localizați …….. .

Anexa 2-Fișă de lucru_Diviziunea directă

Activitateade învățare

Problema: Ce este diviziunea directă- rol și etape

De ce ai nevoie:

E1: imagini/planșe, preparate microscopice temporare, microscop, drojdie de bere, pipete

E2: Resurse de documentare https://eduboom.ro/video/1415/diviziunea-celulara-directa-si-indirecta (min 0,01- 1,50)

Ce vei face: Analizează resursele de documentare, realizează preparatul microscopic ce evidențiază diviziunea directă la celulele de drojdie de bere

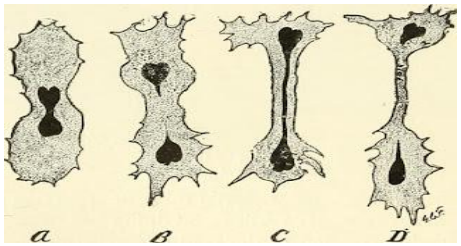
Notează observațiile realizate și completează fișa de lucru:

1. Reproducerea reprezintă caracteristica organismelor ……

2. Diviziunea directă are următoarele caracteristici:

- nu are loc …….. cromozomilor;
- inițial se …….. nucleolii;
- dividerea nucleului are loc prin …… sau .....…….;
- diviziunea nucleului → este urmată de diviziunea citoplasmei şi a celorlalţi constituenţi → celule uninucleate

→ nu este succedată de diviziunea citoplasmei→ celule.....

Activitateade învățare 3

Problema: Care este structura cromozomilor?

De ce ai nevoie: resursele de documentare utilizate anterior

Ce vei face:

- Vei lucra în pereche cu colegul ales
- Veți realiza o activitate practică de prezentare a structurii unui cromozom, utilizând materialele alese.
- Selectați în pereche tipul produsului: desen/machetă/mulaj etc.
- Expuneți și prezentați produsul realizat.
- Realizați autoevaluarea activității și a produsului, utilizând următoarea grilă de evaluare.
- Includeți-le în portofoliul personal!

Grilă de (auto)evaluare a temei de lucru (anexa 3):

Criteriul	Punctaj	Autoevaluare	Evaluare	Observații
Selectarea materialelor necesare, conform sarcinii de lucru	10 p			
Respectarea îmbinării elementelor componente repectând conținutul științific Aspectul produsului	30 p 10 p			
Prezentarea produsului (respectarea timpului, oferirea de explicații clare și succinte, modul de prezentare)	30 p			
Colaborarea în cadrul echipei	10 p			

PROGRAMA ȘCOLARĂ PENTRU DISCIPLINA OPȚIONALĂ
EDUCAȚIE INTERCULTURALĂ
(curriculum la decizia școlii-învățământ primar)

Prof.înv.primar PANC MARIOARA
Șc.Gimn.„PETRU MIHEȘ”Meziad

An școlar :

Tipul opționalului : Opțional interdisciplinar

Arii curriculare implicate: Limbă și comunicare (Comunicare în limba română)
Om și societate (Educație civică, Religie)
Arte și tehnologii (Muzică și mișcare, Arte vizuale si abilități practice)
Consiliere și orientare (Dezvoltare personală)
Matematică și explorarea mediului (Matematică, Științe)

Durata : 1 an

Modul de desfășurare : 1 oră pe săptămână

Argument

„Scopul unui stat este să fie,
în măsura posibilului o societate de egali.”
(Aristotel, Politica)

Conviețuirea în armonie ,mai ale acolo unde sunt diferite grupuri etnice, devine o prioritate, iar educația interculturală are ca scop tocmai acest lucru.Prin parcurgerea acestui opțional și nu numai, se va urmări cu atenție formarea și dezvoltarea unor atitudini pozitive față de alte culturi, formarea și dezvoltarea abilităților de a trăi împreună în bună înțelegere.

Implicat în astfel de activități elevul va reuși să cunoască și să înțeleagă mai multe lucruri despre cultura „celorlalți”. Ei au posibilitatea să se exprime și să se facă înțeleși, să depășească anumite inhibiții, să-și învingă emoțiile, să se integreze în colectiv, acolo unde este cazul, revizuindu-și propriul comportament.

Scopul acestui opțional este formarea și dezvoltarea competențelor interculturale, la elevi, cât și cele civice, morale, care asigură șanse egale indiferent de apartenența etnică.

Această disciplină contribuie la dezvoltarea unor competențe cheie pentru o educație pe parcursul întregii vieți, recomandate de Parlamentul și Consiliul Uniunii Europene.

Structura programei școlare este următoarea:

Argument
Competențe generale
Competențe specifice și conținuturi
Valori și atitudini
Metodologie

Competențe generale

1.Formarea și dezvoltarea unui comportament social activ și responsabil în rezolvarea unor situații problemă, în cadrul diferitelor grupuri;

2.Manifestarea unei atitudini pozitive și deschise față de diversitate;

3.Manifestarea unui comportament responsabil, potrivit unei lumi în schimbare;

Competențe specifice și activități de învățare

Competențe specifice	**Activități de învățare**
1.1.Sesizarea semnificației termenului „intercultural” și utilizarea adecvată a acestuia în comunicare, 1.2.Recunoașterea în anumite situații a unor aspecte ce țin de interculturalitate;	Selectarea și precizarea unor situații ce țin de intreculturalitate; Prezentarea noțiunilor specifice interculturalității; Audierea unor povești cu tematică interculturală; Oferirea de informații detaliate despre atitudinea unor personaje; Exerciții de comparație, pentru a evidenția diferențele; Numirea și identificarea corectă a personajelor din filmele prezentate; Precizarea comportamentelor pozitive și negative ale personajelor; Observarea și cunoașterea unor obiecte, elemente specifice culturii celuilalt;
2.1.Recunoașterea unor deprinderi de comportament moral-civic în grupurile de apartenență a diferitelor persoane; 2.2.Participarea le dialoguri pe diverse teme, argumentându-și opinia; 2.3.Manifestarea curiozității față de tradițiile și obiceiurile diferitelor naționalități; 2.4.Manifestarea unei atitudini pozitive față de identitatea culturală a unor persoane ;	Prezentarea în detaliu a comportamentelor apărute în diverse situații precum și a opiniei personale; Dramatizarea unor povești cu conținut moral-civic, Discuții despre importanța conviețuirii armonioase; Analizarea și prezentarea unor căi de soluționare a unor situații conflictuale; Simularea unei situații care presupune respectarea unor norme de conduită în grupul de prieteni; Precizarea unor obiceiuri și tradiții specifice altor popoare; Redarea unor aspecte ce țin de identitatea culturală a unor persoane, cu ajutorul creațiilor plastice;
3.1.Punerea în practică a unor norme și deprinderi care încurajează interculturalitatea; 3.2.Cooperarea cu ceilalți în situații de combatere a atitudinilor intolerante; 3.3.Participarea la activități care presupun strategii de combatere a conflictelor;	Realizarea unor lucrări plastice, care exprimă diversitatea; Rezolvarea unor sarcini de lucru într-un grup mixt; Dramatizarea unei situații conflictuale ,folosindu-se jocul de rol; Elaborarea unor reguli de conduită, stabilirea unor drepturi și îndatoriri ce trebuiesc respectate;

Valori și atitudini

Disciplina *„Educație interculturală*” promovează următoarele valori și atitudini:

- Cultivarea interesului de a pune în evidență și a valoriza diferențele culturale;
- Cultivarea unei atitudini pozitive față de persoane și grupuri aparținând unor culturi diferite;
- Formarea unei atitudini pozitive și de respect față de identitatea proprie, toleranță și înțelegere față de alte etnii;
- Stimularea gândirii în ideea dialogului intercultural și a cooperării;

Conținuturile învățării

1.**Familia** – Sentimentele mele

-Arborele genealogic

-De ce este interesant să fim diferiți?

-Copilăria mea

2.Patria mea-Călătorii virtuale

-Am prieteni diferiți

-Țara mea e și a ta

3.Vreau să te cunosc mai bine-Sărbătorile în familie

-Meniuri preferate

-Tradiții și obiceiuri

-Cântece și dansuri

4.Noi comunicăm-Te ascult și mă asculți !

-Jocurile preferate

5.Diferiți dar totuși egali-Vreau să te cunosc mai bine !

-Sunt respectuos cu toată lumea

Modalități de evaluare:

Evaluare orală: convorbiri, povestiri, expuneri, argumentări, joc de rol, dramatizări;

Evaluare scrisă: teme, diferite texte, compuneri, fișe, rebusuri;

Metode alternative: portofoliul personal, concursuri;

Evaluarea produsului: proiecte, afișe, desene, colaje;

Bibliografie:

Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învăţare pentru formarea competenţelor cheie la şcolarii mici, Suport de curs, 2012;

Programa şcolară pentru disciplina Dezvoltare personală aprobată prin ordin al ministrului nr. 3418/19.03.2013;

Programa școlară pentru disciplina Educație civică, clasa aIII-a 2014

Povești populare maghiare youtube.com

C.S Nicolaescu Plopușor, (1992), *Povești și cântece rome*, Ed.Kriterion

***, (2004), *Tradiții ale rromilor în spațiul românesc*, Organizația Salvați copiii, București

Andersen,H.,C. (2018) ,,*Frumoasa balerină, The Gypsy Ballerina*, Basme, Ed.Arthur, București

ro.wikipedia.org/wiki/Maghiarii_din_România

Metode inovative de predare – învățare – evaluare

Schuhmann Monica-Elisabeta
Colegiul Național Bănățean, Timșoara

În societatea noastră, procesul de învăţământ reprezintă mijlocul principal prin care educă şi instruieşte noile generaţii. În acest sens, școlii îi revine responsabilitatea organizării şi conducerii acestui proces. Procesul de învăţământ este reprezentat printr-un ansamblu de activităţi organizate şi dirijate, ce se desfaşoară etapizat, în cadrul unor instituţii specializate, sub îndrumarea unor persoane pregatite în acest scop, în vederea atingerii anumitor obiective instructiv-educative. În timp ce ştiinţa fundamentală şi de sinteză a educaţiei este pedagogia ştiinţa şi arta procesului de învăţământ este didactica. Astfel, educaţia are o sferă mai largă decât procesul de învăţământ, ocupându-se cu toate tipurile şi formele ei: educaţia formală, non-formală, informală. În centrul preocupărilor sale, didactica are tehnologia procesului de învăţământ: metodele, mijloacele şi formele de organizare şi evaluare a procesului educational.

Tehnologia didactică include într-un tot unitar toate componentele procesului de învățământ, insistând asupra interdependenței dintre conținut și toate celelalte aspecte, cum ar fi: organizarea, relațiile profesor-elevi, metodele, procedeele folosite etc.

În procesul de învăţământ profesorul, ca şi elevii, acţionează prin intermediul unor metode de predare şi învăţare. Calitatea muncii lor este în funcţie de aceste metode, ele constituind o sursă însemnată de creştere a capacităţii şi eficienţei învăţământului. Aplicându-se metode deosebite, se obţin diferenţe esenţiale în pregătirea elevilor.

Pentru elevi, şcoala viitorului trebuie să promoveze o educaţie de calitate şi să fie axată pe valori în care elevii să creadă, în care să se regăsească, îndeplinind două condiţii, fundamentale din punctul lor de vedere: şcoala viitorului trebuie să le placă şi să fie eficientă.

Abordarea integrată a învăţării şi utilizarea metodelor alternative de evaluare stimulează crearea unei relaţii de colaborare, de încredere şi respect reciproc între cadrul didactic şi elevi şi între elevi. Elevul nu se simte "controlat", ci sprijinit. Metodele moderne de predare, utilizate la clasă, au următoarele avantaje:

◆ Învăţarea nu se bazează numai pe conţinuturi, ci şi pe abilităţi.

◆ Principiile şi strategiile constructiviste susţin realizarea învăţării prin înţelegere.

◆ Metodele interactive implică elevul, care devine partener al cadrului didactic în actul de predareînvăţare

◆ Metodele interactive ajută la formarea deprinderilor practice, abilităţilor de comunicare, cultivă independenţa elevilor, stimulează conexiunile logice.

◆ Cooperarea presupune atât învăţare şcolară cât şi învăţare socială.

◆ Stimularea imaginaţiei.

◆ Stimularea interesului faţă de nou.

◆ Dezvoltarea unei gâdiri divergente.

Metodologia didactică desemnează sistemul metodelor utilizate în procesul de învăţământ precum şi teoria care stă la baza acestuia. Sunt luate în considerare: natura, funcţiile, clasificarea metodelor de învăţământ, precum şi caracterizarea, descrierea lor, cu precizarea cerinţelor de utilizare. Metodele de învăţământ sunt un element de bază al strategiilor didactice, în strânsă relaţie cu mijloacele de învăţământ şi cu modalităţile de grupare a elevilor. De aceea, opţiunea pentru o anumită strategie didactică condiţionează utilizarea unor metode de învăţământ specifice. Sistemul metodelor de învăţământ conţine: - metode tradiţionale, cu un lung istoric în instituţia şcolară şi care pot fi păstrate cu

condiţia reconsiderării şi adaptării lor la exigenţele învăţământului modern; - metode moderne, determinate de progresele înregistrate în ştiinţă şi tehnică, unele dintre acestea de exemplu, se apropie de metodele de cercetare ştiinţifică, punându-l pe elev în situaţia de a dobândi cunoştinţele printr-un efort propriu de investigaţie experimentală; altele valorifică tehnica de vârf (simulatoarele, calculatorul).

În ceea ce privesc metodele inovative de predare – învățare – evaluare centrate pe elev, 78 în şcoala modernă, dimensiunea de bază în funcţie de care metodele de învăţământ sunt considerate inovative este caracterul lor activ adică măsura în care sunt capabile să declanşeze angajarea elevilor în activitate, concretă sau mentală, să le stimuleze motivaţia, capacităţile cognitive şi creatoare. Aceste metode inovative se numesc metodele interactive centrate pe elev, acele modalităţi moderne de stimulare a învăţării şi dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experienţe, de cunoştinţe.

Un învăţământ modern, bine conceput permite iniţiativa, spontaneitatea şi creativitatea copiilor, dar şi dirijarea, îndrumarea lor, rolul profesorului căpătând noi valenţe, depăşind optica tradiţională prin care era un furnizor de informaţii. În organizarea unui învăţământ centrat pe copil, profesorul devine un coparticipant alături de elev la activităţile desfăşurate. El însoţeşte şi încadrează copilul pe drumul spre cunoaştere. Utilizarea metodelor interactive de predare – învăţare în activitatea didactică contribuie la îmbunătăţirea calităţii procesului instructiv - educativ, având un caracter activ – participativ . În concluzie putem spune că inovarea didactică este un proces progresist, în derulare, și se poate continua şi în alte ocazii. În aceast sens elevul trebuie pus permanent în situaţia de a face, a judeca, a coopera, a da răspunsuri, a avea păreri pentru a deveni responsabil şi creativ. De asemenea, pentru a realiza un învăţământ de calitate şi pentru a obţine cele mai bune rezultate trebuie să folosim atât metodele clasice de predare-învăţare-evaluare cât şi metodele moderne, iar profesorii trebuie să posede pe lângă cunoştinţele teoretice şi practice aferente disciplinei studiate şi abilităţi de utilizare a TIC.

Bibliografie:

Oprea, Crenguţa - Lăcrămioara –“ Strategii didactice interactive”, ed. a III-a, EDP, Bucureşti, 2008 Cerghit., I. − Metode de învăţământ. Ediţia a IV-a revizuită şi adăugită. Ed. Polirom, Bucureşti, 2006.

- www.didactic.ro/.../58127_metode-moderne-de-predare-învăţare

- www.didactic.ro/.../13662_metode-moderne-de-predare-învăţare-strategii-didactice-inovative -

Utilizarea metodelor activ - participative în procesul de predare – învățare

Preda Vasile Radu
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă „Miron Ionescu”
Cluj Napoca

Metodele activ – participative sunt instrumente importante aflate la dispoziţia profesorului, de a căror cunoştinţe şi utilizare depinde eficienţa muncii educative. Profesorul, cunoscând varietatea metodelor, particularităţile elevilor cu care lucrează, obiectivele pe care trebuie să le atingă, trebuie să acţioneze pentru a-şi valorifica pe deplin personalitatea, devenind el însuşi un creator în materie articulare a strategiilor, metodelor şi procedeelor didactice. Metodele constituie elementul esenţial al strategiei didactice, ele reprezentând latura executorie. În acest context, ea poate fi considerată ca instrumentul de realizare într-o cât mai mare măsură a obiectivelor prestabilite ale activităţii didactice de învăţare.

Metodele activ – participative sunt proceduri care pornesc de la ideea că învăţarea este o activitate personală, care nu poate fi înlocuită cu nimic, iar cel care învaţă este considerat managerul propriei învăţări, al întregului proces de învăţare. Utilizarea metodelor moderne de predare-învăţare-evaluare nu înseamnă a renunţa la metodele tradiţionale ci a le actualiza pe acestea cu mijloace moderne.

1. Metoda PĂLĂRIILOR GÂNDITOARE („Thinking hats”)

Această metodă stimularea creativităţii participanţilor care se bazează pe interpretarea de roluri în funcţie de pălăria aleasă. Sunt 6 pălării gânditoare, fiecare având câte o culoare: alb, roşu, galben, verdealbastru şi negru. Membrii grupului îşi aleg pălăriile şi vor interpreta astfel rolul precis, aşa cum consideră mai bine. Rolurile se pot inversa, participanţii sunt liberi să spună ce gândesc , dar să fie în acord cu rolul pe care îl joacă.

Culoarea pălăriei este cea care defineşte rolul.

pălăria albastră – CLARIFICĂ
pălăria albă - INFORMEAZĂ
pălăria verde – GENEREAZĂ IDEILE NOI
pălăria galbenă - ADUCE BENEFICII
pălăria neagră – IDENTIFICĂ GREŞELILE
pălăria roşie – SPUNE CE SIMTE DESPRE ...

Participanţii trebuie să cunoască foarte bine semnificaţia fiecărei culori şi să-şi reprezinte fiecare pălărie, gândind din perspectiva ei. Nu pălăria în sine contează, ci ceea ce semnifică ea, ceea ce induce culoarea fiecăreia.

2. Metoda CUBULUI este folosită în cazul în care se doreşte explorarea unui subiect/ a unei situaţii din mai multe perspective – oferă posibilitatea de a dezvolta competenţele necesare unei abordări complexe şi integratoare.

ETAPELE METODEI:

- ***Se realizează un cub pe ale cărei feţe se notează cuvintele: DESCRIE, COMPARĂ, ANALIZEAZĂ, ASOCIAZĂ, APLICĂ, ARGUMENTEAZĂ (altele, în funcţie de resurse, nu neapărat pe toate feţele cubului).***
- ***Se anunţă tema / subiectul pus în discuţie.***

- ***Se împarte grupul în şase subgrupuri, fiecare subgrup rezolvând una dintre cerinţele înscrise pe feţele cubului.***
- ***Se comunică întregului grup, forma finală a scrierii.***
- ***Lucrarea în forma finală poate fi desfăşurată pe tablă sau pe pe foi albe A3.***

AVANTAJE:

- ***Determină participarea conştientă a elevilor prin implicarea maximă a acestora în rezolvarea sarcinilor.***
- ***Permite diferenţierea sarcinilor de învăţare.***
- ***Formează deprinderi de muncă intelectuală.***
- ***Stimulează gândirea logică a elevilor.***
- ***Creşte responsabilitatea elevului faţă de propria învăţare, dar şi faţă de grup***
- ***Sporeşte eficienţa învăţării – elevii învaţă unii de la alţii***
- ***Dezvoltă abilităţi de comunicare şi cooperare.***

3. METODA R.A.I.

Metoda R.A.I. are la bază stimularea şi dezvoltarea capacităţilor elevilor de a comunica (prin întrebări şi răspunsuri) ceea ce tocmai au învăţat. Denumirea provine de la iniţialele cuvintelor **R**ăspunde – **A**runcă – **I**nterogheză şi se desfăşoară astfel: la sfârşitul unei lecţii sau a unei secvenţe de lecţie, institutorul împreună cu elevii săi, printr-un joc de aruncare a unei mingi mici şi uşoare de la un elev la altul. Cel care aruncă mingea trebuie să pună o întrebare din lecţia predată celui care o prinde. Cel care prinde mingea răspunde la întrebare şi apoi aruncă mai departe altui coleg, punând o nouă întrebare. Evident interogatorul trebuie să cunoască şi răspunsul întrebării adresate. Elevul care nu cunoaşte răspunsul iese din joc, iar răspunsul va veni din partea celui care a pus întrebarea. Acesta are ocazia de a mai arunca încă o dată mingea, şi, deci, de a mai pune o întrebare. În cazul în care, cel care interoghează este descoperit că nu cunoaşte răspunsul la propria întrebare, este scos din joc, în favoarea celui căruia i-a adresat întrebarea. Eliminarea celor care nu au răspuns corect sau a celor care nu au dat niciun răspuns, conduce treptat la rămânerea în grup a celor mai bine pregătiţi.

Metoda R.A.I. poate fi folosită la sfârşitul lecţiei, pe parcursul ei sau la începutul activităţii, când se verifică lecţia anterioară, înaintea începerii noului demers didactic, în scopul descoperirii, de către institutorul ce asistă la joc, a eventualelor lacune în cunoştinţele elevilor şi a reactualizării ideilor – ancoră.

Această metodă alternativă de evaluare poate fi folosită atât cu şcolarii mici cât şi cu liceeni, solicitând în funcţie de vârstă, întrebări cât mai divers formulate şi răspunsuri complete. Întrebările pot să devină pe parcursul desfăşurării metodei, din ce în ce mai grele. Metoda R.A.I. este adaptabilă oricărui tip de conţinut, putând fi folosită la istorie, biologie, geografie, matematică, literatură, limbi străine etc.

Elevii sunt încântaţi de această metodă – joc de constatare reciprocă a rezultatelor obţinute, modalitate care se constituie în acelaşi timp şi ca o strategie de învăţare ce îmbină cooperarea cu competiţia. Este o metodă de a realiza un feedback rapid, într-un mod plăcut, energizant şi mai puţin stresant decât metodele clasice de evaluare. Se desfăşoară în scopuri constatativ – ameliorative şi nu în vederea sancţionării prin notă sau calificativ.

Permite reactualizarea şi fixarea cunoştinţelor dintr-un domeniu, pe o temă dată. Exersează abilităţile de comunicare interpersonală, capacităţile de a formula întrebări şi de a găsi cel mai potrivit răspuns. Îndeplinirea sarcinii de investigator într-un domeniu, s-a dovedit în practică mult mai dificilă decât cea de a răspunde la o întrebare, deoarece presupunea o mai profundă cunoaştere şi înţelegere a materialului de studiat.

Antrenaţi în acest joc cu mingea, chiar şi cei mai timizi elevi se simt încurajaţi, comunică cu uşurinţă şi participă cu plăcere la o activitate care are în vedere atât învăţarea cât şi evaluarea.

Există un oarecare suspans care întreţine interesul pentru metoda R.A.I. Tensiunea este dată de faptul că nu ştii la ce întrebări să te aştepţi din partea colegilor tăi şi din faptul că nu ştii dacă mingea îţi va fi sau nu adresată. Această metodă este şi un exerciţiu de promptitudine, atenţia participanţilor trebuind să rămână permanent trează şi distributivă.

Metoda R.A.I. poate fi organizată cu toată clasa sau pe grupe mici, fiecare deţinând câte o minge. Membrii grupurilor se autoelimină treptat, rămânând cel mai bun din grup. Acesta intră apoi în finala câştigătorilor de la celelalte grupe, jocul desfăşurându-se până la rămânerea în cursă a celui mai bine pregătit. Dezavantajul ar fi acela că mai multe mingi ar crea dezordine, mingea unui grup care ar cădea ar distrage atenţia celorlalte grupuri.

BIBLIOGRAFIE

1. Crenguţa - Lăcrămioara Oprea (2008) – “ Strategii didactice interactive”, ed. a III-a, EDP, Bucureşti

2. Ioan Cerghit (2005)- “ Metode de învăţământ”, EDP, Bucureşti.

3. Ion- Ovidiu Pânişoară (2006) – “ Comunicarea eficientă”, ediţia a III-a, Editura Polirom, Iaşi

4. Rodica Leonte, Mihai Stanciu (2004) – “ Strategii activ-participative de predare-învăţare în ciclul primar”, Editura Casei Corpului Didactic, Bacău

5. Silvia Breben , Elena Gongea, Georgeta Ruiu, Mihaela Fulga (s.a.) - “ Metode interactive de grup”. Ghid metodic pentru învăţământul preşcolar, Editura Arves, Craiova

6. Venera Mihaela Cojocariu (2004) – “ Teoria şi metodologia instruirii”, EDP, Bucureşti

Dezvoltarea gândirii critice și creative a elevilor în contextul unui învățământ „strategic”

Preda Oana
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă „Miron Ionescu”

Conform paradigmelor cognitiviste, teoriile privind *gândirea critică, învăţarea creativă, prin cooperare,* şi teoriile privind *stilurile eficiente de învăţare* se pot relaţiona cu *teoria metacognitivă* şi cu bunele practici din domeniul *educaţei cognitive.*

1. Contribuţii ale psihologiei cognitive în domeniul predării-învăţării

Ideile propuse de Tardif (1997) şi de Perraudeau (1996) pe baza paradigmelor psihologiei cognitive structurează o nouă concepţie asupra mediului în care se desfăşoară procesul de predare-învăţare, asupra rolului profesorului şi asupra evaluării, după cum rezultă din cele de mai jos.

a)Noua concepţie asupra mediului şi climatului şcolar

- Mediul fizic şi psiho-social să fie adecvat pentru predare-învăţare.
- Climatul socio-afectiv al procesului de învăţământ trebuie să fie stenic, stimulativ.

b)Noua concepţie asupra învăţării

- Învăţarea se realizează printr-o construcţie graduală a cunoştinţelor.
- Învăţarea se bazează pe punerea în relaţie a cunoştiinţelor anterioare şi a noilor informaţii (se insistă asupra utilităţii noţiunilor “ancoră”, implicate în învăţarea deplină).
- Adaptarea curriculară pornind de la cunoştinţele anterioare ale celor care învaţă;
- Procesul de învăţământ este axat pe strategii cognitive şi metacognitive şi pe organizarea cunoştinţelor.
- Învăţarea eficientă presupune organizarea cunoştinţelor, transferul şi aplicarea lor în noi contexte şi sarcini rezolutive.

c)Noua concepţie asupra rolului profesorului

- Profesorul devine un *mediator* între informaţiile noi, problemele de rezolvat şi antrenarea funcţionalităţii arhitecturii cognitive a elevului.
- Rolul profesorului ca mediator este de nuanţă constructivă.
- În proiectarea şi realizarea lecţiilor, se pune accentul mai ales pe utilizarea metodelor activizante, cum este, de exemplu, metoda problematizării.

d)Noua concepţie asupra evaluării

- Evaluarea vizează atât cunoştinţele cât şi strategiile cognitive şi metacognitive, implicate mai ales în învățarea prin rezolvare de probleme.
- Accentul este pus mai ales pe evaluarea formativă, şi nu atât de mult pe cea sumativă.
- Evaluarea este concepută ca o retroacţiune (feed-back), axată pe strategiile utilizate de elevi în construirea cunoştinţelor şi în rezolvarea de probleme.

Din cele de mai sus rezultă că în pedagogia modernă accentul se pune pe dezvoltarea şi evaluarea proceselor metacognitive, a factorilor motivaţionali şi afectivi implicaţi în învăţare, în strânsă interrelaţie cu dezvoltarea şi evaluarea competenţelor teoretice şi practice (Depover, Noël, 1999; Fisher, 2005).

2. Rolul metacogniţiei în învăţarea creativă

În opinia lui Flavell (l979) *metacogniţia* rezidă în cunoaşterea funcţionalităţii propriei activităţi cognitive şi a capacităţii de control al unui anumit aspect al activităţii cognitive. Există cel puţin două accepţiuni ale termenului

metacogniţie. Într-o primă accepţiune termenul metacogniţie se referă la *procesele prin care subiectul poate lua cunoştinţă de propria activitate cognitivă* şi, în particular, de activitatea sa mnezică şi de învăţare. În altă accepţiune, este vorba mai ales de *mecanismele autoreglatorii,* în sensul *controlurilor cognitive* sau a regulilor şi strategiilor pe care subiectul le posedă pentru a memora, a înţelege şi pentru a rezolva probleme. În cadrul metacogniţiei, se disting: *experienţele metacognitive* şi *cunoşterea metacognitivă* (Flavell, 1979; Lucas, 1999).

Experienţele metacognitive sunt rezultatul sentimentului declanşat de efortul resimţit şi de randamentul obţinut în procesul de învăţare sau în procesul de rezolvare a unei sarcini cognitive. Experienţa metacognitivă, adesea numită şi *„control metacognitiv*” şi *strategie de autoreglare,* face referinţă la experienţele cognitive şi afective ale individului. *Experienţele metacognitive* includ componente ale funcţiei executive, respectiv activităţile mintale implicate în reglarea învăţării. Experienţele metacognitive se aplică, totodată, evaluării eficacităţii procedurilor folosite, precum şi evaluării produsului activităţii cognitive. Experienţa metacognitivă include şi judecăţile persoanei privind calitatea învăţării şi nivelul de încredere în eficienţa strategiilor sale rezolutive (Tardif, 1997).

În opinia noastră, *experienţele metacognitive* includ şi raporturile dintre intensitatea motivaţiei persoanei şi evaluarea dificultăţii sarcinii, respectiv procesul prin care se atinge optimumul motivaţional necesar pentru activizarea potenţialităţilor şi rezolvarea cu succes a unei sarcini cognitive. Experienţele metacognitive, precum şi cele care se învaţă pe parcursul reglării învăţării, pot modifica şi optimiza *cunoşterea metacognitivă.*

Cunoaşterea metacognitivă rezidă în ceea ce individul conştientizează despre modul în care el sau alte persoane receptează şi tratează informaţia. Ea se referă şi la ceea ce subiectul cunoaşte despre diferenţele dintre persoane în privinţa procesării informaţiei, pornind de la cunoaşterea variaţiilor în propria funcţionare cognitivă, până la cunoaşterea diferenţelor dintre sine şi alţii privind funcţionarea cognitivă. De asemenea, cunoaşterea cognitivă vizează şi ceea ce persoana cunoaşte despre procedurile cognitive pe care le poate pune în lucru, conform capacităţilor sale cognitive, pentru atingerea scopurilor specifice.

Principalele *procese metacognitive* rezidă în abilităţile intelectuale de tratare a informaţiilor, de a controla rezultatele tentativelor de rezolvare a unei probleme, de a planifica încercarea următoare, de a regla şi a spori eficacitatea propriei acţiuni rezolutive şi, în general, de a testa, de a restructura şi de a evalua propriile strategii de învăţare.

Lucas (1999) consideră că procesul de metacogniţie se desfăşoară în două faze: prima fază rezidă în controlul stărilor iniţiale ale cunoştinţelor, iar în a doua fază cogniţia asigură reflexia asupra stării şi funcţionalităţii cunoştinţelor. Rapiditatea accesului la aceste cunoştinţe şi utilizarea lor într-un domeniu specific este direct proporţională cu nivelul de organizare a structurilor cunoştinţelor. Deci, există o relaţie foarte strânsă între gradul de organizare şi disponibilitatea cunoştinţelor, respectiv capacitatea funcţională a sistemului cognitiv.

Metacogniţia este un instrument cognitiv de organizare, planificare şi structurare a procesului intelectual, care permite adaptarea, planificarea şi reglarea activităţii cognitive. Tocmai aceste caracteristici ale metacogniţiei trebuie dezvoltate şi la elevii din sistemul educaţiei specializate şi integate/incluzive. Educaţia cognitivă presupune aplicarea unor atât a unor programe „cognitive”, care vizează toate componentele arhitecturii cognitive, cât şi a unor programe „metacognitive” de intervenţie (Büchel, 1995; 2000).

Pentru a-şi spori eficacitatea, activităţile de predare-învăţare au ca obiectiv să dezvolte la elevi *gândirea critică, aptitudinile de învăţare creativă* şi *stilurile eficiente de învăţare,* care se bazează în mare măsură pe *experienţele metacognitive* şi pe *cunoşterea metacognitivă.*

BIBLIOGRAFIE

Büchel, F.-P. (1995). *De la métacognition à l'éducation cognitive.* În: F.-P. Büchel, *L'Éducation cognitive. Le développement de la capacité d'apprentissage et son évaluation.* Lausanne. Delachaux et Niestlé : 47-102.

Büchel, F.-P. (2000). Style d'apprentissage et théore métacognitive : Une comparaison des concepts théoriques et de l'application didactique. *Education et francophonie -Revue scientifique virtuelle*, volume XXVIII, 1. http://www.acelf.ca/revue/XXVIII/index.html

Debray, R. (1997). *Apprendre à penser. Le programme de R. Feuerstein: une issue à l'échec scolaire*. Paris: Georg Eshel.

Depover, Ch., Noël, B. (Eds.) (1999), *L'évaluation des compétences et des processus cognitifs*. Bruxelles: De Boeck Université.

Flavell, J.H. (1979). Metacognition and cognitive monitoring. A new area of cognitive-developmental inquiry. *American Psychology*. Vol.34: 906-916.

Lucas, S. (1999). Etats de structuration métacognitives. *Bulletin de psychologie.* Vol. 52, nr. 4 : 449-463.

Perraudeau, M. (1996). *Les méthodes cognitives. Apprendre autrement à l'école.* Paris: Armand Colin.

Tardif, J. (1997). *Pour un enseignement stratégique. L'apport de la psychologie cognitive*. Montréal: Les Editions Logiques.

Studiu de specialitate
Mass Media in the classroom

Prof. Bamiopol Laura Emilia
Scoala Gimnaziala “Sfantul Andrei”, Braila

The aim of this research paper is to identify the importance of foreign language teaching techniques in the process of learning English and find the most efficient techniques in improving the students’ skills by using mass media resources in the classroom.

I have started my research based on two questions:

1. What are the effects of using mass media as a tool in learning English as a foreign language?
2. Does media facilitate the process of learning English for EFL learners?

The two questions led to formulating the following hypotheses:

1. There are plenty of benefits of using mass media today, since it became a significant part of learners’ lives.
2. Mass media can create a relaxed and innovative atmosphere for learners to learn a foreign language.

Starting from the questionnaire applied at the beginning of the school year and based on the students’ answers, I identified the ways they have been taught English in the previous school years, how much they were accustomed to working with different types of media and what kind of activities I should use in the classroom in order to improve their English skills. I introduced a variety of activities focusing on mass media resources and I insisted on the ones that were appreciated most by my students (using the newspaper, television, internet and radio activities/games).

The questionnaire was addressed to fifty pupils from 8th grade, of intermediate level.

The questionnaire consisted of thirteen questions regarding:

- their knowledge about mass media;
- the use of mass media in the classroom by the teacher;
- the types of media that their teachers use during teaching and learning process;
- the presence of media resources in their school;
- pupils’ favorite media (newspaper/ radio/ television/ smart phone/ computer/ internet) ;
- their preference regarding the media that help them learn effectively English in terms of vocabulary, grammar, spelling and pronunciation;
- their opinions about the use of mass media contributing to their school performance;
- the problems they face during the teaching and learning process by using mass media.

The **conclusions** of the questionnaire were:

- 38 pupils have heard about several types of mass media;
- 30 pupils consider that teachers use mass media in the teaching and learning process but insufficiently;
- 30 pupils selected the projector as the type of media that their teachers use during the English lesson, followed by the internet (18 pupils), while the television and the radio are rarely or never used;
- 28 pupils mentioned the fact that their school has mass media resources/tools for teaching and learning activities;
- 38 pupils always use English for searching information on the Internet or for watching films and videos;
- 38 pupils always use the television and the computer when they are at home, while newspapers or magazines are never used, as 32 pupils answered;

- regarding the frequency of using media in their English lesson, 30 pupils answered that they never use the newspapers/magazines, 20 pupils like the fact that they always use films and videos, often using the computer with internet, sometimes the mobile phones, but never the interactive board because their school does not have it;
- 27 pupils consider that the computer with Internet helps them learn English more effectively in terms of vocabulary, grammar, spelling and pronunciation, 8 pupils chose films, videos and audio recordings, 14 of them chose the mobile phone and only 2 of them chose the book;
- 30 pupils think that mass media facilities are essential in the teaching and learning process, while 15 of them did not know;
- 23 pupils consider that their English level is not very good, so they have difficulties understanding the tasks given, 10 pupils have difficulties when working with devices and 17 of them mentioned the fact the problem they are faced with is the lack of devices used with mass media activities.

The results of the questionnaire showed that pupils have tried different techniques to develop their English through computers, TV shows, or watching movies, therefore through gaming or chatting on social media. The majority of them agreed that the use of media in the classroom is a new, exciting and innovative improvement in education.

The answers from question 12 (“How do the uses of mass media contribute to your school performance?”) revealed the fact that pupils are aware of the importance of mass media in the learning process as it plays an important role in their daily lives. It is easier and more convenient to access information and work with it, because teachers and students are connected to each other and can make good use of the available online platforms to work with their English, to exchange even their thoughts as well as to engage in other online activities. Teachers could encourage students to learn using these types of activities, because mass media can assist in learning English as a foreign language. They mentioned the fact that social media plays an important role in their vocabulary development, as it helps them learn new words and vocabulary suitable for them. It is easier this way for English learners as compared to book reading or other materials, arousing their interest towards the English language learning. They may use media sources like Internet, TV, radio, newspaper and other tools of media to improve their English language not only in text form but they might see the pictures of things through.

Educația religioasă în familia creștină

Balogh Florica Marioara
Lic. Teoretic „N. Jiga” Tinca

Motto: "Nu există artă mai frumoasă decât arta educaţei. Pictorul şi sculptorul fac doar figuri fără viaţă, dar educatorul creează un chip viu: uitându-se la el se bucură şi oamenii, se bucură şi Dumnezeu. Şi oricine poate fi dascăl, dacă nu al altora, cel puţin al său."

Sfântul Ioan Gura de Aur

Familia a ocupat un loc central în învăţătura noastră creştină despre viaţă, fiind înţeleasă drept cea mai însemnată alcătuire socială, de care depind dezvoltarea, stabilirea şi, mai ales, existenţa întregii omeniri. Omul începe din copilărie să descopere taina iubirii şi a unităţii – ca opuse urii, egoismului şi dezbinării – mai întâi înlăuntrul acestei mici biserici, care este familia sa. Educaţia aşa cum spune C. Cucoş “este o artă” iar părinţii sunt consideraţi de către Sf. Ioan Gură de Aur adevăraţi artişti, care urmăresc realizarea unor adevărate opere de artă, în care acordă o importanţă deosebită mamei. El aseamănă activitatea mamei de educare a copilului, “cu slujirea învăţătorească a Mântuitorului, cu modul în care îşi îndruma El apostolii şi ucenicii.” Dacă cineva nu ştie ce este iubirea, nu-l va putea cunoaşte pe Dumnezeu care este Iubire".(I Ioan 4,8).

De educaţia religioasă sunt responsabili mai mulţi factori principali, dintre care amintim: familia, Biserica, şcoala, etc.. Sufletul copilului trebuie să rămână curat chiar şi atunci când va ajunge la vârsta adultă, iar de acest lucru sunt răspunzători, în primul rând, părinţii. Ei sunt primii care modelează sufletul copilului, lăsându-i cea mai de preţ moştenire: credinţa creştină. Educaţia creştină are un rol important în păstrarea sfinţeniei familiei. Educaţia creştină este optimă atunci când iubirea dintre membrii familiei imită iubirea dumnezeiască dintre persoanele Sfintei Treimi. Astfel, Tatăl şi Fiul îşi răsfrâng iubirea asupra Duhului Sfânt, Tatăl şi Duhul Sfânt asupra Fiului, Fiul şi Duhul Sfânt asupra Tatălui. Aşa trebuie să fie şi în familie: tata și mama să-și îndrepte toată iubirea asupra copilului, tatăl și copilul asupra mamei, mama și copilul asupra tatălui. Această solidaritate de răsfrângere a iubirii este cea mai bună pază de înlăturare a egoismului, care poate constitui pentru orice om o mare şi grea ispită. În familie, întotdeauna trebuie să se dea întâietate valorilor religioase, în raport cu cele de ordin material. Cea mai preţioasă moştenire pe care o putem lăsa copiilor noştri constă nu în cele materiale, ci în cele de ordin spiritual. Principala grijă a părinţilor este să-i asocieze pe copii la viaţa şi rugăciunea Bisericii, deprinzându-i să se roage în fiecare zi şi să manifeste înţelegere faţă de semenii lor. Cea mai importantă datorie a părinţilor în educarea copiilor este deci cultivarea spirituală. Sfaturile bune ale părinţilor şi exemplul pe care aceştia îl dau au o valoare deosebită pentru copii. Scopul educaţiei este pregătirea şi formarea copiilor pentru viaţă. Sfânta Scriptură recomandă părinţilor:

- să educe copiii în spiritul dreptăţii. “Drepţii vor moşteni pământul şi îl vor locui în veacul veacului.” (Ps. 36,29);
- să trezească în sufletul lor dragostea de muncă, să combată lenevia. “Cea mai scumpă comoară pentru om este munca.” (Prov. 12,27);
- să cultive ideea de pace;
- să cultive sentimentul de dragoste şi respect faţă de colectivitate. “Cel ce se însoţeşte cu cei înţelepţi ajunge înţelept, iar cel ce se întovărăşeşte cu cel nebun se face rău.” (Prov. 12,20). Părinţii trebuie să cultive de timpuriu aceste virtuţi.

În cadrul relaţiei copil-familie-şcoală-Biserică-societate, putem vorbi de următorii factori: copilul este cel pe care dorim să-l educăm, familia este cea în mijlocul căreia el trebuie să primească primele noţiuni, Şcoala trebuie să suplinească lipsurile educaţiei morale şi religioase, prin Biserică se desăvârşeşte lucrarea educativă din şcoală, iar prin societate se străduiesc să regăsească legătura dintre Evanghelie şi cultura românească. Dacă în urma acestei lucrări înfăptuite cu ajutorul familiei, şcolii şi bisericii elevul devine un creştin adevărat, scopul este realizat pe deplin: elevul iubeşte pe Dumnezeu şi pe oameni. Un om credincios va arăta oamenilor din jur, semenilor lui, iubire şi va combate ura, dezbinarea, duşmănia, necinstea. Prin exemplul său va străluci în mijlocul semenilor săi faptele sale.

Copiii noştri sunt societatea de mâine. Trebuie să le transmitem toate valorile pe care cultura şi civilizaţia le poartă în ea. Astfel, poporul nostru va putea să-şi menţină unitatea spirituală. Luând aminte la îndemnul Mîntuitorului Iisus Hristos, «Lăsaţi copii şi nu-i opriţi să vină la Mine, că a unora ca aceştia este Împărăţia cerurilor» (Matei 19,14), trebuie să cultivăm prin rugăciune şi fapte bune legătura familiei cu Hristos şi cu Biserica Sa, pentru a sfinţi viaţa părinţilor şi a copiilor şi pentru a ajuta societatea umană să cultive în interiorul ei pacea, comuniunea şi solidaritatea”.

În concluzie, în familia creştină trebuie să se cultive toate virtuţile necesare vieţii creştine, copilul fiind deprins să asculte, să respecte, să fie recunoscător, modest, harnic, cinstit, iubitor de dreptate, de pace. Putem spune că familia este grupul cel mai important dintre toate grupurile sociale deoarece ea formează şi modelează persoana umană; e o prelungire a Bisericii în lume şi o aducere a lumii în Biserică.

Fișă de evaluare

DOBÂNDĂ ELENA
Colegiul Național „Calistrat Hogaș”, Piatra-Neamț

1 punct oficiu

I. **1 punct** Completați spațiile punctate:

Sistmul respirator este format din..... și.....

II. **1 punct.** Precizați două boli ale sistemului respirator, iar pentru fiecare câte o cauză, două simptome și o modalitate de prevenire.

III. **2 puncte** Alege variantele corecte:

1. Transportul gazelor respiratorii se realizează astfel:
   a. O_2 doar combinat cu Hb,
   b. CO combinat cu Hb,
   c. O_2 și CO_2 sub formă de bicarbonați,
   d. Sub formă de combinații cu HB.
2. Capacitatea vitală reprezintă:
   a. capacitatea pulmonară (totală) + volumul curent + volumul rezidual
   b. capacitatea pulmonară (totală) + volumul rezidual
   c. volumul curent + volumul inspirator de rezervă + volumul expirator de rezervă
   d. volumul inspirator de rezervă + volumul expirator de rezervă
3. În timpul unei expiraţii normale:
   a. aerul din plămâni este eliminat la exterior
   b. diafragma se contractă
   c. presiunea aerului din plămâni scade
   d. volumul cavităţii toracice se măreşte
4. Volumul de aer ventilat de plămâni în timpul unei respirații normale se numește volum:
   a. curent
   b. expirator de rezervă
   c. inspirator de rezervă
   d. rezidual

IV. 1 punct În timpul unui efort fizic, frecvenţa respiratorie a unui sportiv ajunge la 20 de respiraţii pe minut. Stabiliţi următoarele:

a) debitul ventilator din timpul efortului fizic, cunoscând valoarea volumului curent de 500 ml de aer;

b) V.E.R. ştiind că valoarea capacităţii vitale reprezintă 50% din valoarea debitului ventilator şi V.I.R. este de 2500 ml de aer;

c) capacitatea pulmonară totală a sportivului, în condiţiile în care volumul rezidual al sportivului este de 1500 ml de aer.

V. 1 punct Precizați o asemănare și o deosebire între inspirație și expirație.

VI. 3 puncte Respiraţia participă, împreună cu digestia, circulaţia şi excreţia la realizarea funcţiilor de
nutriţie ale organismului uman.

a) Numiţi cele trei volume respiratorii care formează capacitatea vitală.

b) Precizaţi etapele respirației .

c) Alcătuiţi un minieseu intitulat „***Schimburile de gaze respiratorii***”, folosind informaţia ştiinţifică adecvată.

În acest scop, respectaţi următoarele etape:

- enumerarea a şase noţiuni specifice acestei teme;
- construirea, cu ajutorul acestora, a unui text coerent, format din maximum trei-patru fraze, folosind corect şi în corelaţie noţiunile enumerate.

PROIECT DE LECȚIE

VEISS ALOMA-MARIA
Colegiul Național „Petru Rareș”, Piatra-Neamț

Clasa: a XI a

Disciplina: Biologie

Tema: **Analizatorul auditiv**

Durata: 1 oră

Tipul lecţiei: Comunicare - însuşire de noi cunoştinţe

Competenţe specifice:

1.2. Organizarea de date despre lumea vie, selectate din diverse surse de documentare, pentru rezolvarea de sarcini de lucru variate

3.2.Elaborarea şi aplicarea unor algoritmi de identificare, investigare, experimentare şi rezolvare.

4.1. Utilizarea corectă a terminologiei specifice bilogiei în diferite situaţii de comunicare.

4.2. Prezentarea informaţilor folosind diverse metode de comunicare.

5.1. Utilizarea în viaţa cotidiană a cunoştinţelor despre influenţa factorilor de mediu asupra funcţiilor organismului.

5.3. Realizarea de conexiuni intra-, inter- şi transdisciplinare.

Competenţe derivate: la sfârşitul procesului instructiv-educativ elevii vor fi capabili

C_1 să demonstreze structura Organului Corti,

C_2 să demonstreze modul de funcţionare a Organului Corti,

C_3 să identifice localizarea neuronilor căii auditive,

C_4 să identifice segmentul central al analizatorului auditiv,

C_5 să demonstreze fiziologia analizatorului auditiv.

Resurse educaţionale:

- Procedurale:
  - Metode şi procedee: demonstraţie, conversaţie euristică, problematizare, observaţie independentă, experiment virtual, modelare
  - Forme de organizare: individuală, frontală.
- Materiale: CD , calculator, sistemul AEL, retroproiector, desen cu urechea, tabla, cretă.
- Umane: Cunoştinţele anterioare ale elevilor, capacităţile de învăţare ale elevilor.

Bibliografie:

- "Biologie", clasa a XI a, Tatiana Ţiplic, Ed. Aramis 2006,
- "Biologie", clasa a XI a, I. Roşu, C. Istrate, A. Ardelean, Ed. Corint
- "Biologie", clasa a XI a, D. Cristescu, Carmen Sălăvăstru, B. Voiculescu, C. Th. Niculescu, R. Cârmaciu, Ed. Corint
- "Biologie", clasa a XI a, S. Ene, Elena Emilia Iancu, Gabriela Brebenel, Ofelia Tănase, Ed. Gimnasium
- "Fiziologia animalelor şi a omului", V. P. Hefco, Ed. Did. Şi Pedagogică Bucureşti.

Comp.	**Etapele lecţiei**	**Conţinutul ştiinţific al lecţiei**		**Resurse**			**Evaluare**
		Activitatea profesorului	**Activitatea elevului**	**Procedurale**	**Materiale**	**Temporale**	
	Organizarea colectivului de elevi	Notarea absenţelor, stabilirea ordinii, asigurarea celor necesare				1 min	
	Reactualizarea cunoştinţelor	Verificarea cunoştinţelor privitoare la anatomia urechii Care este rolul analizatorului auditiv?	*Elevii vor identifica*	Demonstraţie		10 min.	Orală

		Care sunt componentele urechii? Care sunt componentele urechii externe şi rolul lor? Care sunt componentele urechii medii? Care sunt componentele urechii interne? Descrieţi structura melcului osos şi a melcului membranos Care sunt segmentele unui analizator?	*componentele urechii, vor enumera componentele unui analizator.*	Conversaţie euristică Observare Explicaţie	Soft educaţional		
	Pregătirea psihologică	Dacă canalul auditiv este blocat cum sunt captate undele sonore?		Conversaţie euristică		1 min.	Orală
	Anunţarea temei şi a obiectivelor	*Analizatorul auditiv* C_1 să demonstreze structura Organului Corti, C_2 să demonstreze modul de funcţionare a Organului Corti, C_3 să identifice localizarea neuronilor căii auditive, C_4 să identifice segmentul central al analizatorului auditiv, C_5 să demonstreze fiziologia analizatorului auditiv.		Conversaţie euristică	Soft educaţional	3 min	
C_1	Comunicarea - însuşirea de noi cunoştinţe	***Analizatorul auditiv*** **Segmentul receptor** Organul Corti: • *Localizare*: canalul cohlear, pe membrana bazilară, • *Alcătuire*: celule de susţinere, tunel Corti, celule senzoriale auditive ce prezintă la polul apical 80 de stereocili, iar la polul bazal terminaţii dendritice ale neuronilor din ganglionul spiral		Demonstraţie	Soft educaţional	30 min	Orală

C_2 C_3 C_4 C_5		Corti. Celulele senzoriale sunt organizate într-un şir intern(3500celule) şi trei-patru şiruri externe(18500 celule) Stereocilii străbat lama reticulară şi apoi sunt inclavaţi în membrana tectoria(cu o extremitate aderă de lama osoasă spirală, iar cealaltă pluteşte liber în endolimfă). • *Mod de funcţionare:* vibraţiile perilimfei determină vibraţii ale membranei bazilare care antrenează celulele auditive, ale căror cili vor suferi deformaţii mecanice la contactul cu membrana tectoria. Înclinarea cililor într-o parte determină depolarizare(creşterea frecvenţei potenţialelor de acţiune), iar în direcţia opusă determină hiperpolarizare(scăderea potenţialelor de acţiune). **Segmentul intermediar** Neuronul I: Neuronul bipolar din ganglionul spiral Corti(dendritele se găsesc la baza celule senzoriale, iar axonii formează ramura cohleară a nervului VIII). Neuronul II: nucleii cohleari(dorsal şi ventral) pontini Neuronul III: în coliculii cvadrigemeni inferiori din mezencefal, Neuronul IV: în corpii geniculaţi mediali. **Segmentul central** Aria auditivă primară se află în girusul temporal superior, iar aria de asociaţie în cortexul parietal. **Fiziologia analizatorului auditiv** Undele sonore-- pavilionul urechii--conduct auditiv extern--timpan--lanţ de oscioare--membrana ferestrei ovale--perilimfa din rampa vestibulară--helicotremă--	*Elevii vor nota pe caiet schiţa lecţiei.* *Elevii vor rezolva itemii din testul de evaluare din softul educaţional.* *Deducerea rolului urechii externe*	Conversaţie euristică Observare Explicaţie Modelare Experiment virtual			Scrisă

		perilimfă din rampa timpanică--membrana ferestrei rotunde. Vibraţiile perilimfei determină oscilaţii ale membranei bazilare pe care se află organul Corti. În urma înclinării stereocililor celulelor senzoriale membrana se depolarizează şi apare potenţialul de receptor care va genera potenţiale de acţiune la nivelul terminaţiilor neuronilor. Câmpul auditiv - totalitatea sunetelor percepute sub formă de senzaţie auditivă. Proprietăţile undelor sonore: • Înălţime determinată de frecvenţa undelor(20-20000 Hz), • Intensitate determinată de amplitudine(0-140 db), • Timbrul determinat de vibraţiile armonice superioare însoţitoare. Membrana bazilară : baza melcului intră în rezonanţă la sunete de 15000-20000 Hz, mijlocul membranei rezonează cu frecvenţe medii(5000 Hz), iar vârful melcului cu frecvenţe joase(20-500 Hz.).	*dintr-un cadru experimental virtual.* *Deducerea rolului urechii medii dintr-un cadru experimental virtual.* *Deducerea rolului urechii interne dintr-un cadru experimental virtual.* *Deducerea rolului membranei bazilare în generarea impulsului nervos auditiv.*				
	Fixarea şi sistematizarea		*Elevii vor rezolva itemii din testul de evaluare din softul educaţional.*		Soft educaţional	5 min	Scrisă

Folosirea metodelor și mijloacelor moderne, inovative în predarea-interactivă

Prof. Înv. Preșc. Boloș Ioana Florina
GPP. Nr. 2, Meziad, Jud. Bihor

După cum știm cu toții, tânăra generație este din ce în ce mai atrasă de tot ceea ce e nou. De noile tendințe ale lumii contemporane și de tehnologia, care spre surprinderea noastră evoluează în ritm alert. Totodată, putem afirma că, această evoluție este îmbrățișată cu mare drag pornind de la copilul de grădiniță și până la adultul de orice vărstă, chiar dacă cel din urmă este puțin reticent inițial.

După cum spuneam anterior, copiilor din zilele noastre le sunt puse în față tot felul de gadgeturi, încă din perioada preșcolară, chiar antepreșcolară, în unele situații.

Vremurile pe care le trăiesc copiii noștri sunt pentru mulți părinți contradictorii.

Pe de o parte, ne înspăimântă accesul la atât de multă informație, acces care se datorează în cea mai mare parte tehnologiei. Pentru că, de multe ori prea multe informații, mai ales cele false și prezentate fără grijă față de partea emoțională a copilului, le pot distorsiona realitatea, percepțiile pe care le au despre lume, despre sine și relațiile cu familia sau ceilalți.

Pe de altă parte, ne bucură că pot avea acces rapid la informații, atunci când sunt interesați de un anumit subiect. Sau, pur și simplu faptul că ne pot găsi pe noi mult mai ușor decât înainte.

În activitatea la clasă putem folosi acest interes al copiilor în scopuri benefice. Calculatorul și tabla interactivă constituie mijloacele de învăţământ utile și complexe.

În cele ce urmează vă voi enumera câteva aplicații utile în activitatea la clasă sau în activitatea de predare online:

1. Krokotak
2. Pinterest
3. Twinkl
4. Wordwall
5. Jigsawplanet.com
6. LearningApps
7. Bookcreator
8. Storyjumper
9. Povesti-pentru-copii.com
10. Afostodata.ro.
11. Cu alte cuvinte.com
12. Toy Theater.

Krokotak, Pinterest și Twinkl. De pe aceste site-uri putem descărca materiale printabile și nu numai. De exemplu fișe de lucru, materiale și resurse de tot felul. De menționat că krokotak și pinterest sunt gratuite, în schimb twinkl oferă resurse materiale cu o anumită limită, după care e nevoie de abonament.

Wordall: permite utilizarea de catre oricine a tuturor jocurilor deja existente, însă dacă vrei să îți faci propriile jocuri ai gratuite doar doua, trei încercări. După cele două sau trei jocuri create ai nevoie de un abonament.

Jigsawplanet.com: este o aplicație cu ajutorul căreia transformi orice imagine intr-un puzzle. Inserezi imaginea dorită, iar apoi îți alegi complexitatea, adică numărul de piese în care vrei să fie împărțită imaginea respectivă.

LearningApps, ajută la realizarea unor jocuri precum: ordonare în perechi; ordonare pe grupe, cronologica sau simplă; răspunsuri cu text liber, potrivire de imagini, quiz cu alegere multiplă; texte cu spații goale; audio/video cu inserări; jocul Milionarii; puzzle-grupe; rebusuri; cuvinte încrucișate; tabele cu diferite ordonări și completări etc.

Bookcreator și storyjumper: foarte utile în realizarea propriei cărți, care poate fi distribuită mai apoi în „clasa ta” din mediul online. Cu ajutorul acestora poți să îți faci inclusiv benzi desenate.

Povești-pentru-copii.com, este un site în care gasim poveștile copilăriei la un clic distanță. Opere ale unor autori cunoscuți pot fi găsite aici și anume: Frații Grimm, HC Andersen, Ion Creangă, Petre Ispirescu, Mihai Eminescu și mulți alții. Afostodata.ro este un site cu povești audio gratuite, utile, inclusiv lecturile școlare și a fost omologat ca mijloc de învățare pentru învățământul primar și gimnazial special și de masă nr 25.894/I/12.03.2020 și 25.894/II/12.03.2020-Școala de povești .

Cualtecuvinte.com. Este pagina asociației cu același nume, care are o mulțime de cărți în format digital. Cărțile sunt scrise de autori mai mult sau mai puțin cunoscuți, temele abordate sunt contemporane și accesibile copiilor începând cu vârsta de 3 ani. Aceste cărți au fost și sunt prezentate în cadrul proiectului „Citește-mi 100 de povești” al asociației Ovidiu.ro.

Iar pe toy theater gasim o mulțime de jocuri educaționale amuzante pentru orice materie școlară.

„FRUCTE DE TOAMNA’ - joc didactic interdisciplinar

FODOR CARMEN CRISTINA
Gradinita cu P.P MILLENNIUM

Unitatea de Invăţământ:Gradinita cu P.P Millennium

Educatoare:Fodor Carmen Cristina

Grupa: mare

Tema anuală de studiu: *„Când/cum și de ce se întâmplă?”*

Tema proiectului:”Toamna și roadele ei”

Tema săptămânală: *„Coșul toamnei”*

Tema activității: *„Fructe de toamna”-* *joc didactic interdisciplinar*

Forma de realizare: *Activitate integrată (* ADE: D.Ș.1 + D.L.C. + D.Ș.2)+ALA 1

Categoria de activitate: *Cunoașterea mediului, Limbă și comunicare, Activitate matematică* **Tipul de activitate:** consolidarea cunostintelor

Forme de organizare: frontal, pe grupuri, individual

Scopul activității:

- Dezvoltarea capacității de exprimare orală, de înțelegere și utilizare corectă a semnificațiilor structurilor verbale orale.
- Dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegere a mediului înconjurător, precum și stimularea curiozității pentru investigarea acestuia.

Dimensiuni ale dezvoltării:

- Ascultarea activă a mesajului pentru înţelegere şi receptarea lui (comunicarea receptivă);
- Exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor etc. (comunicare expresivă).
- Mesaje orale în diverse situaţii de comunicare;
- Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;
- Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.

Comportamente vizate:

- Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozităţi, acţiuni, emoţii proprii;
- Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înţelegerii şi receptării lui;
- Respectă reguli de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare;
- Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc în calitate de auditor/ de vorbitor;
- Manifestă curiozitate pentru activități, persoane și obiecte noi;
- Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr şi cu numeraţia.

Obiective operaționale:

-să selecteze și să denumească fructele

-să efectueze operații cu grupele de obiecte constituite în funcție de diferite criterii date: ordonare, numerare, clasificare;

-să înțeleagă, să transmită mesaje simple și să reacționeze la acestea;

-să utilizeze un limbaj oral corect din punct de vedere gramatical;

-să înțeleagă felul în care propozițiile sunt alcătuite din cuvinte, cuvintele din silabe, iar silabele din sunete;

Regulile jocului:

- Formarea echipelor în funcție de medalionul ales.
- Educatoarea va extrage sarcinile și le va citi copiilor.
- Copiii numiți rezolvă sarcinile ajutați de coechipieri.
- Răspunsurile corecte vor fi recompensate cu un cartonaș și aplauze.
- Răspunde doar copilul atins cu element de joc.

Sarcina didactică:

Jocul propiu-zis

Copilul: răspunde la ghicitorile date; recunoaște, denumește și numără câte fructele de toamna, ordonează crescător și descrescător elementele date (merele).

Complicarea jocului

- Un copil va fi legat la ochi si va trebui sa identifice fructul dupa gust si miros, copilul din cealalta echipaa desparte cuvântul în silabe și spune câte silabe are cuvântul, copilul din cea de-a treia echipa alcatuieste o propozitie despre fructul gustat de copilul din prima echipa
- Jocul se repetă de 3-4 ori.
- În continuare echipele sunt invitate la măsuțe unde vor realiza piramida silabelor astfel: baza piramidei va fi formată din trei cartonașe ce denumesc cuvinte alcătuite din trei silabe, partea din mijloc va fi formată din două cartonașe ce denumesc cuvinte alcătuite din două silabe iar vârful acesteia va fi un cartonaș ce denumește un cuvânt cu o singură silabă.

Elemente de joc: manipularea materialelor, bătăi din palme, aplauze, numire, versuri, mișcare, recompense, crizantema fermecat.

Strategii didactice

Metode și procedee: jocul, conversația, observația, explicația, demonstrația, exercițiul, metoda *„Piramida’’*, instructajul verbal;

***Materiale didactice*:** fructe, coș, tava, cartonașe, cartoane, lipici, plicuri cu probe de lucru, ecusoane,jocul mere,marioneta șoarece

Mijloace de învățământ:

“Curriculum pentru învățământul preșcolar”2019;

“1001 jocuri de mișcare pentru copii„ de E.Bercan , București

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Ziua începe cu **Întâlnirea de dimineață**. Copiii se așază pe covor, în formă de semicerc, pentru a vedea calendarul naturii și pentru a avea contact vizual cu ceilalți membri ai grupei.

Se parcurg toate etapele specifice: **salutul, prezența, calendarul naturii, împărtășirea cu ceilalți, noutatea și mesajul zilei.**

SCENARIUL ZILEI

Moment organizatoric:

În vederea bunei desfășurări a activitatilor de invatare au loc: aranjarea mobilierului, captarea atentiei copiilor si asigurarea unei atmosfere de lucru adecvate.

Întâlnirea de dimineață:

Intrarea copiilor in grupa se face pe cantecul: Trenulețul. Dupa ce grupa s-a reunit, copiii se așează pe scăunele în semicerc.

Salutul si prezența:

Educatoarea împreună cu copiii recită poezia:

“Buna dimineata, buna dimineata tuturor
Toate bufnitele sunt aici
Toate sunt prezente
Cu-aripioare mari si mici
Colorate de pitici
Toate bufnitele sunt aici
Toate sunt prezente
Cine, cine,cine e aici..?”
Cum te numesti?
Numele meu este…

Joc de mișcare: Cântec (Bună dimineața!)

Calendarul naturii:

Dupa ce s-au salutat copiii, s-a facut prezența se trece la completarea calendarului naturii: care sunt cele 4 anotimpuri? În ce anotimp ne aflăm acum?
Care sunt cele 7 zile ale săptămânii?
Cantec:’’ Cum e afară?’’

Împărtășirea cu ceilalți:

Captarea atentiei

La noi in grupa vine Soricelul care are vine cu un cos cu fructe la noi in grupa

Noutatea zilei.

Astazi ne vom juca impreuna cu Soricelul pe tot parcursul zilei

Anuntarea temei

Astazi o sa discutam despre FRUCTE DE TOAMNA

În cadrul acestei activități, copiii primesc un coș cu fructe, si o „Cutie cu surprize” de la Șorica cea harnica. Prescolarii vor asculta mesajul transmis de Soricica. La finalul întâlnirii de dimineață, copiii se pregătesc să treacă la „lucru” sub atenta supraveghere a doamnei educatoare.

ADE

În cadrul domeniilor experiențiale se realizează jocul didactic interdisciplinar ***„Fructe de toamnă”.*** Copiii se grupează în funcţie de ecusonul primit. Educatoarea citeşte copiilor fiecare sarcină. Copiii vor rezolva sarcinile ajutați de coechipieri. Răspunde doar copilul atins cu SORICELUL. În urma rezolvării fiecărei sarcini copii vor primi cartonaşe cu imagini pe care le vor folosi la finalul jocului. Vor folosi acele cartonaşe pentru a completa piramida și astfel, copiii vor demonstra că au trecut peste fiecare probă.

Explicarea jocului și a regulilor:

Numirea copilului se face cu ajutorul marionetei soricel, copilul numit rezolvă proba şi este răsplătit cu un cartonaş.
Sarcinile jocului sunt extrase din plicuri şi citite de către educatoare.

Joc de probă:

,, Ghici, ghicitoarea mea!’’

Se citesc copiilor ghicitori, despre fructe, iar echipa cu cele mai multe răspunsuri corecte va începe jocul propriu-zis.(Anexa 1)

Jocul propriu-zis:

Proba nr.1

„Identifica si recunoaste!”

Se așază în fața copiilor cosul cu fructe de toamna.

Se alege câte un copil din fiecare echipă care să rezolve sarcina.

Astfel copiii din cele trei echipe formate, trebuie sa asocieze jetonul care ilustreaza fructul cu fructul propriu zis. După rezolvarea sarcinii vor primi un cartonaș pe care trebuie să-l pună în coșul din fața echipei sale.

Proba nr.2

,, Numară şi denumeşte!’’

Se alege câte un copil din fiecare echipă pentru a rezolva sarcina.

Astfel copiii din cele trei echipe formate, numară și denumesc: fructele de toamnă. După rezolvarea sarcinii vor primi un cartonaș pe care trebuie să-l pună în coșul din fața echipei sale.

Proba nr.3

„ Așază-mă în ordinea corectă!”

Se alege câte un copil din fiecare echipă pentru a rezolva sarcina.

Astfel, copiii din cele trei echipe formate, vor așeza în funcție de mărime, în ordine crescătoare și descrescătoare merele. După rezolvarea sarcinii vor primi 2 cartonașe pe care trebuie să le pună în coșul din fața echipei sale.

Complicarea jocului:

Proba nr.4

„ Spune mai departe!’’

Un copil de la prima echipa va incerca sa identifice fructul dupa gust si miros, deoarece este legat la ochi. Un reprezentant din cealalta echipa desparte cuvântul în silabe și spune câte silabe are cuvântul, iar prescolarul din ultima echipa spune pluralul pentru fiecare fruct.

Jocul se repetă de 3-4 ori. După rezolvarea sarcinii vor primi două cartonașe pe care trebuie să le pună în coșul din fața echipei sale.

Proba nr.5 (anexa 3)

„Piramida silabelor’’

La această probă se vor folosi cartonașele primite de-a lungul celorlalte probe parcurse. Educatoarea va citi cerințele iar copiii vor așeza cartonașele pe treapta piramidei corespunzătoare cerinței.

- În continuare echipele sunt invitate la măsuțe unde vor realiza piramida silabelor astfel: baza piramidei va fi formată din trei cartonașe ce denumesc cuvinte alcătuite din trei silabe, partea din mijloc va fi formată din două cartonașe ce denumesc cuvinte alcătuite din două silabe iar vârful acesteia va fi un cartonaș ce denumește un cuvânt cu o singură silabă.

La finalul jocului fiecare echipă va prezenta piramida și vor primi recompense.

ALA1.

BIBLIOTECA- Grafisme (Anexa 4)

Sa formeze cu ajutorul castanelor, modelul desenat pentru a realiza grafismul primit

Sa finalizeze grafismul in mod corect

ARTA-Compot de mere (Anexa 5)

Sa amprenteze cu ajutorul jumatatii de mar atatea felii de mar cate arata cifra

Sa lucreze intr-un mod cat mai ordonat

Anexa 1

Boabele ii sunt margele,

Insa in ciorchini stau ele.

Must si vin din ele fac,

Cui ii dai, zau ca ii plac !

(Strugurele)

Acrisoare sunt si bune

Brumarii li se mai spune.

Si la fiert daca se pun,

Faci cel mai gustos magiun.

(Prunele)

Miezul doar e de mancat.

Coaja e de aruncat.

Si in sac se pot pastra.

Sparte doar se pot manca.(Nucile)

De culoare aurie

E al toamnei fruct

Acrişor şi cum mult puf

Sigur ştiţi, e un ...

(Gutui)

Are forma becului,

Si culoarea Soarelui,

Nu este un fruct de vara,

Sigur stiti, este o ....

(Para)

Este un fruct acrisor,

Rosu, verde, galbior,

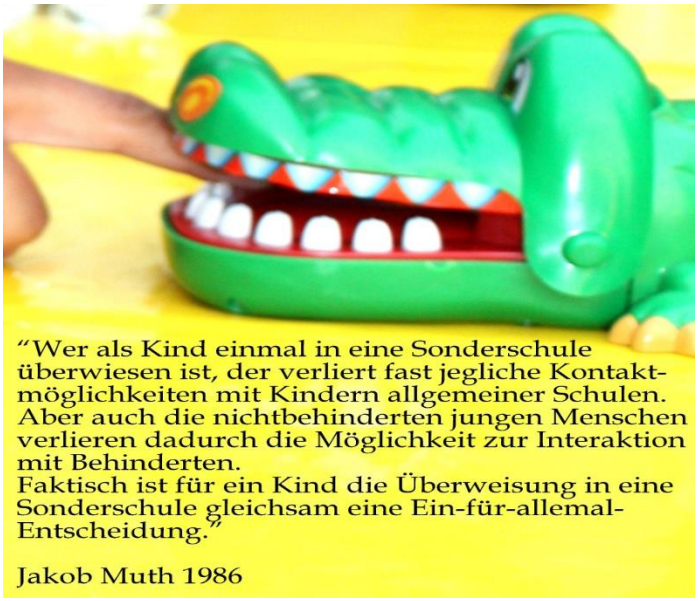
In poveste-i otravit,

Ghiceste fructul oprit!(Marul)

“Schüler/Schülerinnen mit Behinderung lernen besser an einer Förderschule”

CORCĂU NICOLETA, profesor limba germană
Colegiul Național ”Radu Greceanu” Slatina, Olt

Falsch, die Wocken-Studie, die BiLieF-Studie, die Ergebnisse von Bildungsvergleichsstudien des IQB und weitere Untersuchungen (Forschungsergebnisse GU) zeigen, dass diese These wissenschaftlich nicht belegt werden kann.

Faktencheck:

Diverse Studien haben nachgewiesen, dass Kinder mit Förderbedarf im inklusiven Unterricht

- mehr lernen
- erfolgreicher sind
- besser abschneiden als vergleichbare Schüler an Förderschulen
- weniger von Stigmatisierung betroffen sind
- durch die lernreiche Umgebung eher in der Lage sind einen Schulabschluss zu erreichen
- ein positiveres Selbstkonzept entwickeln
- bessere Chancen auf dem Arbeitsmarkt haben

(*siehe u.a.: Bless 1995; Haeberlin u. a. 1990; Hildeschmidt/Sander 1996; Myklebust 2006; Tent u. a. 1991; Wocken 2007, IQB, BiLieF, Klemm, Schumann, siehe unten).*

“*Alle Studien zum Lernerfolg zeigen, dass die Mehrheit der behinderten Kinder in der Regelschule größere Fortschritte macht als in der Förderschule – und öfter einen Schulabschluss erreicht, der berufliche Perspektiven eröffnet*” (Prof. Klaus Klemm 2014, Südwest Presse).

Richtig ist, dass die meisten Schülerinnen/Schüler an Förderschulen deutlich schlechter lernen. Hans Wocken zeigte in seiner Studie, dass die optimale Förderung, der „isolierte Intelligenzdefekt“ und Chancengleichheit Illusionen sind. Die Förderschule mit dem Förderschwerpunkt Lernen ist eine Sackgassenlaufbahn. Sie ist ein Sammelbecken für Kinder aus kinderreichen Familien, aus Familien die Hatz IV beziehen, aus Familien unterschiedlicher sozialer und kultureller Herkunft, Familien mit niedrigem sozialökonomischen Status. 77,2% der Schülerinnen/Schüler der Förderschule mit dem Förderschwerpunkt „Lernen“ erreichen keinen Schulabschluss (siehe: Studie Klemm, Bertelsmann-Stiftung, Sonderweg Förderschule. Hoher Einsatz, wenig Perspektiven, S.4).

Mehr als die Hälfte aller Sonderschüler/innen gehen in Schulen für „Lernbehinderte“. Auffällig ist, dass gerade an dieser Schule auffällig viele Kinder „der Armen“ und der „Migranten“ – und überproportional viele Jungen sind. Trotz der Debatte über TIMMS, PISA, IGLU und andere internationale und nationale Studien könne sich die Sonderschule, so Wocken 2005, „derzeit ungerührt im Windschatten der öffentlichen Aufmerksamkeit einrichten“. Sie werde weder „zur

Rechenschaftslegung aufgefordert“ noch fordere „sie diese selbst ein“. Vor seiner Studie habe kein Kultusministerium ein Forschungsprojekt über die Sonderschule in Auftrag gegeben, sodass der vorgelegte Bericht „ein erster Schritt sei, diesem Desiderat ein Stück weit abzuhelfen“ (bidok). So zeigt Prof. Hans Wocken, dass der Lernerfolg von Förderschüler/innen der Förderschule mit dem Förderschwerpunkt “Lernen” niedrig ist, da sich dem niedrigen Lernniveau angepasst wird (siehe auch Gegenargumete zu “Die Förderschule für Lernbehinderte ist sinnvoll”). Salopp gesagt: Je länger ein Kind eine “Lernbehindertenschule” besucht, desto “dümmer” wird es. Der Cooling-Out-Effekt tritt ein, das Kind passt sich dem niedrigem Lernniveau an.

Dass Kinder mit dem sonderpädagogischen Förderbedarf “Lernen” oder mit anderen Förderbedarfen vom Gemeinsamen Unterricht profitieren, zeigen Bildungsvergleichsstudien. Kinder mit Behinderung, die an Regelschulen lernen, sind in ihrer Lese- und Rechtschreibkompetenz erfolgreicher als Kinder an Förderschulen (siehe: IQB – Institut für Qualitätsentwicklung im Bildungswesen oder Spiegel-Artikel: Inklusion: Behinderte Kinder lernen besser an Regelschulen 2014). Auch die Bielefelder Wissenschaftler/innen haben in der BiLieF-Studie festgestellt, dass Schüler/innen mit Förderbedarf im gemeinsamen Unterricht messbar mehr lernen als Schüler/innen, die exklusiv an Förderschulen beschult werden.

“Bildungsforscher sind sich darin einig, dass die Hauptursache für die schlechten Lernergebnisse in der kognitiven und sozialen Anregungsarmut behinderungsspezifisch ausgelesener Lerngruppen zu sehen ist, die einen dreifachen Reduktionismus in didaktischer, methodischer und sozialer Hinsicht befördert. Der Anregungsreichtum, der von einer heterogenen Gruppe ausgeht, kann auch nicht durch die Verkleinerung der Lerngruppe und durch spezialisierte Lehrkräfte kompensiert werden” (Brigitte Schumann 2016, Deutschland legt sich quer, bildungsklick.de).

Auch Schüler/-innen mit Sprachschwierigkeiten lernen -wie eine Studie von Laura Justice und ihre Kolleginnen/Kollegen von der Ohio State University zeigt- im inklusiven Unterricht besser, da sie durch Klassenkameraden und Klassenkameradinnen mit guten Sprachkenntnissen positiv beeinflusst werden. Auch das Forschungsprojekt Ki.SSES (Kinder mit Spezifischer Sprachentwicklungsstörung) zeigt: “Kinder in integrativen Settings unterscheiden sich in wichtigen Faktoren von Schülern in Förderschulen (tendenziell besserer sozialer Status, höheres Leistungsniveau)” (siehe hier).

Brigitte Schumann zeigte mit ihrer Arbeit “Ich schäme mich ja so!” Die Sonderschule für Lernbehinderte als “Schonraumfalle”, dass das Selbstkonzept der Kinder leidet, wenn sie Förderschulen besuchen. Sowohl entwicklungspsychologisch als auch vom Lernerfolg her schaden die Förderschulen also eher, als dass sie fördern.

Krokodil Jakob Muth Zitat ©Inklusionsfakten

Literatur:

- Gerard Bless: Zur Wirksamkeit der Integration. Bern/Stuttgart/Wien 1995.
- Urs Haeberlin / Gerard Bless, G./Urs Moser /Richard Klaghofer: Die Integration von Lernbehinderten. Versuche, Theorien, Forschungen, Enttäuschungen, Hoffnungen. Bern/Stuttgart 1990.
- Anne Hildeschmidt/Alfred Sander: Zur Effizienz der Beschulung sogenannter Lernbehinderter in Sonderschulen, in: Hans Eberwein (Hg.): Handbuch Lernen und Lern-Behinderungen. Aneignungsprobleme – Neues Verständnis von Lernen – Integrationspädagogische Lösungsansätze. Weinheim/Basel 1996, S. 115 – 134.
- John Olav Myklebust: Class placement and competence attainment among students with spezial educational needs. in: British Journal of Special Education (33), No. 2, 2006, P. 60 – 69.

- Lothar Tent /Matthias Witt/ Christiane Zschoche-Lieberun/ Wolfgang Bürger: Ist die Schule für Lernbehinderte überholt?, in: Heilpädagogische Forschung (17), Heft 1, 1991, S. 3 – 13.
- Hans Wocken: Fördert Förderschule? Eine empirische Rundreise durch Schulen für „optimale Förderung“, in: Irene Demmer-Dieckmann/Annette Textor (Hg.): Integrationsforschung und Bildungspolitik im Dialog. Bad Heilbrunn 2007, S. 35 – 59.
- Brigitte Schumann: „Ich schäme mich ja so!“ Eine wissenschaftliche Untersuchung zum Selbstkonzept von Schülern und Schülerinnen an der Sonderschule für Lernbehinderte. Bad Heilbrunn 2007.
- Phillip Neumann/Birgit Lütje-Klose/Elke Wild/Julia Gorges: Die Bielefelder Längsschnittstudie zum Lernen in inklusiven und exklusiven Förderarrangements (BiLieF), in: Pierre-Carl Link & Roland Stein (Hg.): Schulische Inklusion und Übergänge, Berlin 2017. S.39-48.
- Klaus Klemm: Sonderweg Föderschule: Hoher Einsatz , wenig Perspektiven. Eine Studie zu den Ausgaben und der Wirksamkeit von Förderschulen in Deutschland. Erstellt im Auftrag der Bertelsmann Stiftung, Gütersloh 2009.

Integrarea elevilor în școală prin intermediul noilor educații

Prof. Chiper Andreea Ramona
Colegiul Economic Dimitrie Cantemir Suceava

În prezent, sistemul nostru de învățământ se concentrează adesea pe o fărâmă îngustă a dezvoltării cognitive a copiilor, cu accent pe transmiterea cunoștințelor de conținut, adesea pentru a fi memorate și repetate în aceeași formă în care a fost primită. Lecțiile de matematică, știință și lectură – și testele în aceste abilități – domină programa.

Sprijinul public este esențial pentru promovarea cauzei integrării școlare, în parte pentru că încercările de desegregare necesită frecvent schimbarea curriculum-ului dar și datorită faptului că oponenții integrării au luat în derâdere eforturile de a integra școlile ca „partener social”, convingând pe parcurs multe familii că integrarea tuturor elevilor este necesară în societatea actuală. Astfel, se poate recurge la noile tipuri de educație pentru o mai bună integrare.

Noile educații au devenit populare în ultimii ani, odată cu modernizarea tehnologiilor și a accentului pus pe adoptarea unui comportament responsabil de către elevi. Noile educații reprezintă o invitație adresată profesorilor și factorilor de decizie din sistemul educațional de a pune întrebări și de a gândi diferit procesul instructiv-educativ, în relația cu elevii.

În momentul actual, când liderii educației, factorii de decizie politică iar finanțatorii din fiecare context iau decizii cu privire la cum să îmbunătățim învățarea și educația, noile educații oferă o provocare. Pur și simplu nu este suficient să te întorci la ceea ce a fost iar pentru a face pe fiecare tânăr să prospere , să se pregătească mai bine pentru viitorul lui , vechile moduri trebuie neapărat îmbunătățite.

Noua educație trebuie să fie una a transformării. Este necesară o nouă gândire și un set de abordări care să funcționeze în întregul sistem educațional - educatori, elevi, părinți, comunități și colegi. Lucru împreună cu partenerii în educație ar trebui să fie unul din pilonii principali, la fel și deblocarea inovației care are potențial de transformare și încurajează elevii să acționeze în moduri noi, cu un accent mai mare pe dezvoltarea noilor competențe și abilități.

La nivel internațional, țările se unesc pentru a pune bazele unei educații despre și pentru viitor, Într-o lume a învățării automate, ne punem întrebarea, cum ar trebui să se diversifice inteligența umană și ce ar însemna aceasta pentru educație. Gândirea ce implică astfel de probleme actuale, conduc la noi scopuri pentru educație în viitor, de exemplu, dezvoltarea competențelor care protejează mediul, societatea în general, care educă elevii pentru a deveni cetățeni europeni responsabili, care economisesc resursele alimentare, de energie etc.

Aceste noi abilități trebuie să îmbogățească viețile umane și să completeze tehnologia, nu să concureze cu ea. Competențe precum rezolvarea adaptivă a problemelor, luarea deciziilor etice și percepția estetică capătă noi valențe în societatea actuală.

Necesitatea adaptării educației a apărut pe măsură ce efectele mult anticipate ale tendințelor sociale și economice majore, progreselor tehnologice, peisajele geopolitice în schimbare, schimbările climatice și creșterea inegalității au început să aibă efect. .

În centrul apelurilor la schimbare se află întrebări comune despre ceea ce ne rezervă viitorul: ce scopuri trebuie să servească sistemele de învățare și educație pentru ca umanitatea și planeta noastră să înflorească? Cum ar trebui să arate sistemele de învățare și educație, dacă vrem să trăim vieți care au sens pentru individ și semnificație în lume și să lucrăm împreună pentru a ne rezolva cele mai mari probleme?

Există, de asemenea, un consens global tot mai mare cu privire la schimbările care sunt necesare în modul în care se realizează învățarea, pentru ca educația să îndeplinească aceste scopuri. Învățarea care îndeplinește aceste obiective trebuie să fie mai diversă, mai individualizată și mai centrată pe elev. E necesar să fie multidisciplinară și conectată la viața de dincolo de școli: la familie și comunitate, la munca zilnică făcută în modul clasic dar și la lumea digitală. Învățarea trebuie să țină cont mai mult de dezvoltarea socială și emoțională a copiilor și tinerilor, de empatia lor, de compasiunea și capacitatea lor de a forma relații pozitive.

Se poate considera că există un acord că învățarea și educația trebuie să ofere fiecărui copil - nu doar unor copii - șansa de a-și atinge potențialul unic și, mai departe, că învățarea și educația ar trebui să devină soluții pentru combaterea inegalității, mai degrabă decât o parte a problemei.

Dezvoltarea acestor noi competențe și abilități se poate realiza prin intermediul activităților educative extrașcolare, prin susținerea unor lecții inovatoare, prin implicarea a mare a elevilor în rezolvarea problemelor cotidiene.

Multe sisteme de învățământ sunt în proces de reformă continuă, în care se depun eforturi pentru îmbunătățirea eficienței, eficacității și echității, dar care mențin în mare măsură sistemul și obiectivele existente. Transformarea de tipul celei observate în timpul pandemiei, prin contrast, implică atât o schimbare a logicii dominante a unui sistem, cât și ca efectele acelei schimbări să fie experimentate la scară mai largă.

Transformarea este necesară pentru ca sistemele de învățământ să se adapteze la noile provocări și oportunități cu care se confruntă tinerii și societatea.

Deși a reprezentat o sursă de perturbare majoră a învățării, pandemia de Covid-19 a fost, de asemenea, un stimulent pentru inovarea în sistemele de învățământ și a crescut cererea pentru integrarea ideilor și practicilor noi. Adaptări făcute. de către educatori, părinți și comunități în timpul închiderii școlilor au demonstrat posibilitatea și beneficiile unei noi abordări a învățării.

Poate și mai important, pandemia a determinat recunoașterea valorii relațiilor esențiale pentru implicarea efectivă a elevilor și actorilor actului educațional . Relațiile dintre profesori, elevi, familie și comunitate vor fi fundamentate în orice situație , în special prin abordarea noilor educații.

Bibliografie

1. Rey M. De la logica „mono” la logica de tip „inter”.Piste pentru o educație interculturală și solidară. Ed. Polirom, Iași, 1999.

2. Nedelcu D.58. Educație democratică, incluziune și interculturalitate. Editura Didactică și Pedagogică, București:, 2007.

3. Dasen P. Fundamentele științifice ale unei pedagogii interculturale. Experiențe, politici, strategii . Ed. Polirom, Iași, 1999.

4.http://dspace.usm.md:8080/xmlui/bitstream/handle/123456789/1569/Suport_Butnari.pdf?sequence=1

Integrarea copiilor cu cerinţe speciale

Profesor Gherase Luminița-Carmen
Şcoala Gimnazială Nr 16 „M.I.Dobrogianu” Constanţa

Integrarea copilului cu cerinţe educative speciale este un proces de durată în care dascălul este chemat să facă tot ceea ce îi stă în putinţă pentru normaliza condiţia de viaţă a copilului care întâmpină dificultăţi pe care nu le poate depăşi singur. J.A. Comenius menţiona în “ Didactica magna“(cap.IX):

“Cu cât cineva este mai greoi şi mai puţin dotat de la natură, cu atât mai mult are nevoie de ajutor. “

În jurul nostru observăm în fiecare zi oameni diferiţi. Aceste diferenţe nu se referă doar la înălţime, forma fizică, conturul feţei, culoarea pielii, ci, mai ales la felul de manifestare al fiecăruia, la calitatea muncii sale. De asemenea, aceste diferenţe sunt constatate şi la nivel intelectual, nivel de care depinde în cea mai mare măsură reuşita sau nereuşita unei activităţi.

Orice învăţător ştie că fiecare elev este unic şi are valoarea sa, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învăţare şcolară. Fiecare copil prezintă particularităţi individuale şi de relaţie cu mediul, trăsături care necesită o evaluare şi o abordare personalizată. Copiii cu deficienţe au şi ei aceleaşi trebuinţe în creştere şi dezvoltare. Aceşti copii au în acelaşi timp şi anumite necesităţi particulare, individualizate. Ei sunt diferiţi din punct de vedere al temperamentului, motivaţiilor, capacităţii chiar dacă prezintă acelaşi tip de deficienţe. Integrarea copiilor cu CES permite, sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice, perceperea şi înţelegerea corectă de către ceilalţi elevi a problematicii şi potenţialului de relaţionare şi participarea lor la serviciile oferite.

Prin educaţia integrată a copiilor cu CES urmăreşte dezvoltarea capacităţilor fizice şi psihice a acestora care să-i apropie cat mai mult de copiii normali, implementarea unor programe cu caracter colectiv-recuperator, stimularea potenţialului restant ce permite dezvoltarea compensatorie a unor funcţii menite să suplinească pe cele deficitare, crearea climatului afectiv în vederea formării motivaţiei pentru activitate în general şi pentru învăţare în special, asigurarea unui progres continuu în achiziţia comunicării, formarea unor abilităţi de socializare şi relaţionare cu cei din jur, formarea de deprinderi cu caracter profesional şi de exercitare a unor activităţi cotidiene, dezvoltarea comportamentelor adaptative şi a însuşirilor pozitive ale personalităţilor care să faciliteze normalizarea deplină. Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat şi adaptat de recuperare care să dezvolte maximal potenţialul fizic şi psihic pe care îl are. Integrarea urmăreşte valorificarea la maximum a disponibilităţilor subiectului deficient şi antrenarea în mod compensatoriu a palierelor psiho-fizice, care nu sunt afectate în aşa fel încât să preia activitatea funcţiilor deficitare şi să permită însuşirea de abilităţi care să înlesnească integrarea eficientă în comunitatea normală. Prin integrare se realizează şi o pregătire psihologică a copilului, care să contribuie la crearea unor stări efectiv emoţionale corespunzătoare în care confortul psihic este menţinut de satisfacţiile în raport cu activităţile desfăşurate. Raportul relaţiei socializare, integrare, incluziune are în vedere implicaţiile practice, teoretice ce privesc evoluţia sistemului de organizare a educaţiei speciale şi a pregătirii copiilor pentru integrarea şi incluziunile în activităţile profesionale şi în colectivităţile sociale.

Nu trebuie să ne aşteptăm la “minuni“ pe care să le realizeze copilul, dar în toate activităţile trebuie să ţină seama de abilităţile fizice şi intelectuale reduse ale acestuia urmărindu-se cultivarea plăcerii de a participa la activitate şi de a obţine satisfacţie prin îndeplinirea oricărei sarcini.

Este foarte important pentru integrarea socială a persoanelor cu cerinţe speciale ca ca ele să-şi înţeleagă posibilităţile şi aspiraţiile. Copilul cu CES trebuie să conştientizeze faptul că munca sa contribuie la viaţa clasei din care

face parte ceea ce îi creează sentimentul că el este egal cu cei în mijlocul cărora trăieşte. Pentru acesta latura afectivă reprezintă suportul necesar dezvoltării lui.

Elevul diagnosticat cu CES îşi va însuşi anumite deprinderi şi va înţelege că orice acţiune pe care o desfăşoară trebuie să respecte anumite reguli, dacă lecţiile încep cu organizarea locului de muncă şi se sfârşesc cu efectuarea curăţeniei în bancă.Toate activităţile pe care el urmează să le desfăşoare sunt planificate riguros şi prezentate acestuia clar pentru a-i da satisfacţie şi pentru a imprima seriozitate muncii sale.

În procesul integrării şcolare a copiilor cu CES în clasa mea, am elaborarat şi aplicat un plan de intervenţie individualizat, centrat pe folosirea unor modalităţi eficiente de adaptare a curriculumului şi pe diversificarea ofertelor de învăţare în cadrul lecţiilor. În acest scop, principalele strategii pe care le-am folosit pentru proiectarea unui curriculum din învăţământul integrat s-au referit la :

- selectarea unor conţinuturi din curriculumul general accesibile şi elevilor cu CES şi renunţarea la alte conţinuturi cu un grad ridicat de complexitate;
- accesibilizarea întregului conţinut printr-un proces de simplificare, modificand conţinutul astfel încât să devină realizabil;
- diversificarea componentelor curriculumului general prin introducerea elevilor cu CES în activităţi individuale, terapeutice, destinate recuperării acestora.

Am parcurs aceste etape şi mi-am desfăşurat activitatea spre a-l determina pe elevul cu CES să se integreze în societate, „să înveţe să înveţe”, pe cât este posibil şi să-l ajut să depăşească conştientizarea propriilor drame. Pe parcursul celor 3 ani de când încerc să integrez şi să recuperez pe cât posibil un elev diagnosticat cu CES (dislexie şi disgrafie), au existat perioade cu progrese vizibile, dar şi stagnări în evoluţia copilului şi chiar regrese, iar munca mea nu s-a finalizat încă.

Elevii cu CES au, majoritatea, capacităţi intelectuale reduse, suprasolicitând dascălul în găsirea celor mai bune metode de lucru în cadrul lecţiei. Reluarea, repetarea, elementelor mereu prezente în lecţiile cu elevi cu CES, pot afecta calitatea participării active. Aşadar, este mereu necesară identificarea celor mai bune metode pentru ca elevii cu CES să-şi menţină participarea activă la un nivel optim pentru ca, în cadrul lecţiei, să nu intervină plictiseala,modificarea conţinuturilor învăţării fiind un proces gradat şi anevoios, mai ales sub aspectul corelării instruirii cu restul elevilor clasei.

Bibliografie

- Comenius, J.A., (1970), *Didactica magna*, E.D.P., Bucureşti
- Creţu, Carmen, (1999), *Curriculum diferenţiat şi personalizat,* Editura Polirom, Iaşi
- Secrieru, Loredana, Secrieru, Viorica, (2006), *Rolul activităţilor şcolare şi extraşcolare în integrarea socială a copiilor cu nevoi educaţionale* , în Învăţământul primar, (1-3), Editura Miniped, Bucureşti
- Vrăjmaş, Ecaterina, (2001), *Strategiile educaţiei inclusive*, Editura Polirom, Iaşi
- Vrăjmaş, Ecaterina, (2004), *Introducere în educaţia cerinţelor speciale*, Ed Credis, Bucureşti

Incluziunea copiilor cu ADHD

Prof. ZATIC MARIA MINODORA
Profesor Şcoala Gimnazială Nr. 16 „M.I.Dobrogianu”Constanța

În învăţământul românesc se constată o creştere a incidenţei cazurilor în care copiii sunt diagnosticaţi sau acţionează în aşa fel încât ar putea fi diagnosticaţi cu ADHD. Practica pedagogică demonstrează că atunci când implicarea copiilor este activă şi relaţiile intra-personale şi a activităţilor de învăţare sunt stimulative şi colaborative, rezultatele sunt benefice. Totodată o clasă de elevi este foarte eterogenă ca reprezentare pe sexe, etnii, apartenenţă religioasă, temperamente, abilităţi, competenţe, iar cadrul didactic trebuie să armonizeze totul astfel încât să asigure tuturor succesul şcolar, dezvoltarea personalităţii lor, formarea competenţelor necesare nivelului de şcolarizare în care se află copilul, dar şi a intereselor, preocupărilor şi posibilităţilor personale ale fiecărui copil. „Succesul în educaţie depinde fundamental de profesori implicaţi, interesaţi nu numai de ceea ce elevii trebuie să înveţe ci şi de modul efectiv în care aceştia pot să înveţe, interesaţi şi de aptitudinile şi atitudinile ce pot fi dezvoltate, nu numai de cunoştinţe”.(Ştefan Popenici, 2008, *Managementul clasei pentru elevii cu ADHD*). Rezultatele educaţiei se văd adesea după mulţi ani, tocmai de aceea un cadru didactic are o misiune dificilă în care în mod normal nu-şi permite să dea rateuri, iar pentru aceasta este absolut necesar să fie bine informaţi şi bine intenţionaţi. În ultimii anii şcolari, am condus colective de elevii în cadrul cărora am identificat un număr destul de mare de copii care au fost diagnosticaţi cu ADHD.

Sindromul ADHD şi necesitatea înţelegerii acestuia. Este caracteristică persoanelor foarte dinamice, neliniştite, care se află într-o perpetuă mişcare, am putea să-i definim ca fiind: predominant neatenţi, predominant hiperactivi sau impulsivi, predominant cu o slabă putere de concentrare. Ca şi în viaţă, în şcoală, în clasă, copilul trebuie să se supună unor norme în concordanţă cu aşteptările grupului astfel încât acele comportamente să fie considerate dezirabile. Atunci când un copil se foieşte permanent, dă din picioare, din mâini, se leagănă în scaun, se ridică, se deplasează prin clasă, deranjează colegii, vorbeşte deodată cu ceilalţi, se apucă de mai multe sarcini şi nu termină nimic, nu-şi poate aştepta rândul, nu ascultă până la capăt ce i se spune, îşi pierd lucrurile personale.....suntem tentaţi, nu totdeauna îndreptăţiţi, să considerăm că poate fi diagnosticat cu ADHD.

Diagnosticarea cu ADHD. Pentru a fi diagnosticat trebuie să ţinem cont de anumite caracteristici clare: prezenţă timpurie a manifestărilor; frecvenţa manifestărilor, durate ţinerii sub observaţie, contextul manifestărilor să fie divers, impactul asupra vieţii sociale şi a performanţelor şcolare să fie negativ.

Chiar dacă părintelui sau cadrului didactic i se pare că un copil ar manifesta atitudini ce ne poate duce cu gândul la ADHD nu înseamnă câtuşi de puţin că el este diagnosticat, dar nici neavând un diagnostic nu înseamnă că nu trebuie să luăm măsuri. Astfel făcând corelaţie între comportamentul observabil rezultatele şcolare şi gradul de integrare socială primul pas ar fi conştientizarea problemei pentru copil şi pentru familie, îndrumarea spre specialişti pentru diagnosticare, iar al doilea pas managementul clasei.

Managementul clasei în care avem copii cu ADHD. Învăţământul românesc este încă tributar unei învăţări bazate pe acumulare de informaţii şi doar adaptabilitatea şi tactul pedagogic al dascălului poate interveni în calitatea actului instructiv-educativ prin: activităţi angajante, interesante, diferenţierea sarcinilor în funcţie de nevoile, interesele şi capacităţile elevilor, evitarea plictiselii prin implicarea activă a imaginaţiei, bună organizare a lecţiilor şi a pauzelor.

Pentru o bună integrare, profesorul trebuie să proiecteze un plan educaţional individualizat, care să fie integrat în planul comun al clasei dar care să ţină cont de personalitatea copilului şi de nevoile specifice de învăţare ale acestuia. Toate

detaliile sunt importante dar trebuie mare grijă pentru a nu transforma copilul într-un caz al clasei pentru că aceasta ar fi traumatizant şi ar adânci eşecul şcolar.

Astfel, trebuie să ţină cont de: locul unde este aşezat (cât mai aproape de cadru didactic), amenajarea mobilierului astfel încât să încurajeze colaborarea cu colegii, munca în echipă, amenajarea unor centre de interes stimulative, utilizarea fondului muzical, folosirea pauzelor pentru combaterea plictiselii.

De asemenea, cadrul didactic trebuie să fie calm, flexibil, înţelegător, să-şi păstreze simţul umorului, să ştie să se adapteze situaţiilor noi, să ştie să rezolve pozitiv situaţiile conflictuale, constant, corect şi echidistant în aplicarea regulilor.

Direcţii ale managementului clasei: un limbaj respectuos tonalitatea vocii, limbajul corpului adecvat, atitudine pozitivă, comunicarea progreselor, standarde ridicate şi sprijinirea activă a copiilor pentru atingerea lor, empatie faţă de elevi, păstrarea umorului, reguli stabilite împreună cu copiii şi care să respecte demnitatea acestora, păstrarea unei bune comunicări cu familia, evitarea situaţiilor în care elevul să se simtă jenat.

Cei 3 c: **claritate, constanţă, calm**, sunt definitorii în succesul cadrului didactic: sarcini şi cerinţe clar exprimate, limită de timp în rezolvarea unor obiective clare, sancţiuni şi recompense clar prevăzute, reguli constante pentru toţi şi respectate de toţi, rutina, care să dea constanţă şi coerenţă programului, consecinţele comportamentelor să fie imediate şi frecvente, păstrarea calmului indiferent de context şi circumstanţe.

Se preferă un feedback pozitiv pe baza progreselor înregistrate, violenţa având efect invers, accentuând frecvenţa şi intensitatea problemelor comportamentale.

Pentru o evidenţă clară a progresului este indicat să se întocmească o fişă de evaluare a comportamentului în clasă, urmărindu-se următoarele comportamente: nu stă pe scaun, deranjează colegii, vorbeşte neîntrebat, nu respectă regulile clasei, violenţă fizică, limbaj nepotrivit, neparticipare la îndeplinirea sarcinilor.

Evidenţa comportamentelor nedezirabile trebuie să fie cunoscută numai de cadrul didactic şi discutată doar cu părinţii şi cu colegii implicaţi în educaţia copilului.

Pentru copiii mai mari este benefic şi încheierea unui „contract” între copil şi cadrul didactic. Principii de abordare a copiilor cu ADHD: profesorii şi colegii să înţeleagă dificultăţile ce le întâmpină copilul cu ADHD, să recunoaştem şi să combatem actele de discriminare, să acorde asistenţă, să colaboreze şi să implice activ toate persoanele din clasă, să facă faţă în mod adecvat situaţiilor conflictuale, să stabilească ţinte realiste, să aibă o abordare individualizată, să elimine comportamentele problematice, recunoaşterea şi încurajarea fiecărei realizări, să existe o evaluare continuă, să fie empatici, să se apeleze la experţi pentru prevenirea şi combaterea eşecului, să se informeze, să colaboreze cu echipa managerială a şcolii, să asigure atmosferă şi spaţiu de lucru, să promoveze politici de incluziune, să adopte atitudini pozitive, să elimine sursele de discriminare, să asculte opiniile copiilor cu privire la integrarea reală a lor în şcoală şi în familie, să păstreze cât mai multe canale de comunicare, să dezvolte un sistem de verificare a eficienţei activităţilor; etc .

Practica pedagogică, cel puţin mie personal, mi-a demonstrat că dacă un copil este abordat cu respect, responsabilitate şi empatie şi dacă familia este cooperantă rezultatele pot fi de-a dreptul spectaculoase.

BIBLIOGRAFIE:

- Dumitru, I .Al., *Consiliere psihopedagogică*, Editura Eurostampa, 2004.
- Popenici, Şt, *Managementul clasei pentru elevii cu ADHD*, Ghid pentru cadrele didactice din învăţământul preuniversitar, Didactica Publishing House, 2008
- Preda, V, (coordonator), *Activitatea integrată din grădiniţă*, Didactica Publishing House, 2008

Depăşirea barierelor aplicării educaţiei incluzive în şcoli

Prof.înv.pr. Ciobanu Claudia Veronica
Școala Gimnazială Nr. 16 ”Marin Ionescu Dobrogianu” Constanța

Pentru un copil cu necesităţi speciale frecventarea unei şcoli de cultură generală este oportunitatea cea mai mare, dacă nu chiar unica, de a se integra în societate. Astfel, mai întîi societatea civilă, iar ulterior şi structurile guvernamentale au conştientizat acest lucru şi au lansat ample campanii şi proiecte în susţinerea incluziunii copiilor cu dizabilităţi în sistemul de învăţămînt.

Dizabilitatea, în cazul societăţii noastre, poate fi factorul de decizie în soarta de mai departe a unui copil. Este adevărat, societatea noastră nu a depăşit stereotipul sovietic faţă de copilul cu dizabilităţi. În acea perioadă, apariţia unui copil cu defi cienţe lăsa o amprentă negativă asupra părinţilor şi îi putea marca pentru tot restul vieţii. Pentru că atunci, din lipsa de şanse de a se integra în societate, acesta devenea o povară pentru familie.

Oriunde persoanele cu dizabilităţi necesită o atenţie specială, care se manifestă fie prin politici şi strategii guvernamentale adecvate (oportunităţi, indemnizaţii băneşti, instituţii speciale), fie prin atitudinea cetăţenilor de rînd sau implicarea activă a societăţii civile în soluţionarea problemelor cu care se confruntă acestea.

Resursele umane ale şcolilor cu practici incluzive:

– *Copilul cu cerinţe educaţionale speciale (CES)* – necesită atenţie şi asistenţă educaţională suplimentară (o abordare individualizată în baza particularităţilor şi/sau caracteristice unei dizabilităţi/ tulburări de învăţare), fără de care nu se poate vorbi de egalizarea şanselor, de acces şi participare şcolară şi socială.

– *Echipa multidisciplinară* – alcătuită din învăţătorul clasei, cadrul didactic de sprijin, specialişti/ terapeuţi (medic, asistent social, psihopedagog, logoped, kinetoterapeut), părinţi. Se întrunesc în vederea adaptării curriculumului, elaborării *Planului de servicii personalizat (PSP),* care include serviciile necesare reabilitării şi dezvoltării copilului, şi *Planului de educaţie individualizat (PEI),* soluţionării tuturor dificultăţilor ce ţin de integrarea şcolară a copiilor cu CES.

– *Cadrele didactice* – care învaţă cum să facă faţă transformării şcolii în una incluzivă prin participarea la programe de formare în domeniu. În acelaşi timp, ele trebuie să fie dispuse să acorde ajutor tuturor elevilor din clasă, stimulîndu-i în susţinerea reciprocă la activităţile de învăţare, în baza principiilor fundamentale privind educaţia şi dezvoltarea copilului: ***TOŢI copiii au dreptul la învăţătură*** şi ***FIECARE copil poate învăţa***.

– *Cadrele didactice de sprijin (CDS)* – dirijează eforturile întregii echipe spre a oferi copilului cu CES şanse, oportunităţi şi strategii efi ciente de învăţare şi socializare; informează, mediază, consiliază, evaluează, predau, adaptează programe şi metode, cooperează cu specialişti şi părinţi. Cadrul didactic de sprijin este „avocatul” copilului cu CES.

– *Echipa managerială a şcolii* – se implică în activităţile de perfecţionare a cadrelor didactice prin măsuri specifi ce de popularizare a experienţelor pozitive în incluziune şi prin achiziţia de informaţii de specialitate de ultimă oră.

Integrarea şcolară a copiilor cu CES necesită transformări la nivel de instituţie educaţională. Acestea sînt cu adevărat eficiente doar atunci cînd au loc la nivelul întregii şcoli; de la strategia de dezvoltare instituţională la proiectul de lecţie; de la formarea directorilor la pregătirea profesorilor şi a personalului administrativ, de la implicarea activă a elevilor la implicarea părinţilor; de la reutilarea curţii la adaptarea şi reamenajarea fi ecărei săli de clasă.

Pentru cei angajaţi în incluziunea copiilor cu dizabilităţi este important a înţelege că ***părinţii, pedagogii, colegii nu sînt medici – ei nu pot trata dizabilitatea, dar pot reduce dificultăţile cu care se confruntă aceştia,*** prin conştientizarea faptului că această categorie de copii, ajutaţi de cei din jurul lor, vor putea depăşi, într-un timp mai scurt sau mai lung, o parte din greutăţile pe care le au în prezent din cauza unor greşeli făcute cu ani în urmă.

Studiu de caz

Problema:

Elevul S. M., din clasa a III-a B, prezintă deficienţă mentală uşoară, tulburari de limbaj dublate de deficienţe de adaptare şi integrare şcolară şi socială reflectate în nivelul scăzut al randamentului şcolar.

1. **Acţiuni întreprinse**

- Discuţii cu părinţii
- Jocuri cu copilul: frământări de limbă
  recitări de poezii ritmate
  numărători
- Exerciţii fizice ale aparatului fono-articular
- Integrarea copilului în serbări şcolare şi activităţi extraşcolare

2. Elaborarea stratergiilor de acţiune

Se acţionează la nivel personal	Se acţionează la nivelul clasei	Se acţionează la nivelul tuturor factorilor
• Creşterea încrederii în forţele proprii; • Stimularea motivaţiei pentru învăţare; • Modificarea atitudinii elevului faţă de colegi; • Şedinţe cu psihologul şcolii;	• Înlesnirea integrării în grup; • Solicitarea elevului în activităţi desfăşurate în grup; • Participarea la activităţi extraşcolare.	• Părinţi, profesori, colegi, anturaj.

3. Luarea şi susţinerea hotărârii

- Elaborarea unui proiect educativ de intervenţie

Plan de intervenţie personalizat la disciplina *Limba şi literatura română*

Domeniul de intervenţie: Limba şi literatura română

Obiective pe termen lung	**Obiective pe termen scurt**	**Activităţi de învăţare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**	**Metode şi instrumente de evaluare**
1.Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului oral 2.Dezvoltarea capacităţii de	-să înţeleagă semnificaţia globală a mesajului oral - să distingă cuvintele într-o propoziţie -să distingă sunetele şi silabele dintr-un cuvant dat -să construiască enunţuri logice simple	-ex. de ascultare şi confirmare a mesajului ascultat -ex. de delimitare a cuvintelor într-o propoziţie dată -ex. de identificare a sunetelor din structura silabei -ex. de identificare a silabelor dintr-un cuvânt dat	Ascultă un mesaj şi confirmă înţelegerea lui Delimitează cuvintele într-o propoziţie dată Identifică sunetele în structura silabei	Evaluarea orală şi scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri

exprimare orală 3.Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului scris 4.Dezvoltarea capacităţii de exprimare scrisă	-să identifice litere, silabe, cuvinte şi enunţuri în textul tipărit -să asocieze forma grafică a cuvântului cu sensul acestuia -să citească în ritm propriu cuvinte monosilabice şi bisilabice -să scrie cu ajutor, litere, silabe, cuvinte scurte -să scrie, cu ajutor, folosind semnele de punctuaţie: punctul, semnul întrebării	-ex. de asociere a sunetului cu litera -ex. de identificare a literelor mari şi mici,de tipar sau scrise de mână -ex. de asociere a textului cu imaginea -ex. de exprimare a înţelesului unor cuvinte dintr-un text citit -ex. de citire a cuvintelor pe silabe -ex. de scriere corectă a literelor, silabelor, cuvintelor scurte -ex. de alcătuire a propoziţiilor simple pe baza de imagini sau cu cuvinte date -ex. de scriere folosind semnele de punctuaţie învăţate -jocuri	Identifică silabele dintr-un cuvânt dat, precizând numărul lor Construieşte oral enunţuri logice simple cu cuvinte date Asociază sunetul cu litera în citirea şi scrierea cuvintelor Asociază textul cu imaginea şi forma grafică a cuvântului cu sensul acestuia Citeşte în ritm propriu cuvinte monosilabice şi bisilabice şi propoziţii scurte Scrie dupa dictare cu sprijinul învatatorului litere, silabe ,cuvinte scurte şi prop. scurte Copiaza şi transcrie singur , fără sprijinul învatatorului litere, silabe ,cuvinte şi propozitii Participă activ la desfaşurarea activităţilor de joc	Evaluări curente formative Probe scrise, fişe de lucru

BIBLIOGRAFIE:

1. Gherguţ, A., *Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii de educaţie integrată*, Editura Polirom, Iaşi, 2001.

2. UNICEF, *Dezvoltarea practicilor incluzive în şcoli,* Ghid managerial, Bucureşti, 1999.

3. Vrăşmaş, E.; Vrăşmaş, T.; Nicolae, S.; Oprea, V., *Ghid pentru cadre didactice de sprijin*, Editura Vanemonde, Bucureşti, 2005.

Considerații asupra competenței cheie transdisciplinare „ a învăța să înveți”

Ciupercă Larisa,
Colegiul Național Pedagogic „ D.P.PERPESSICIUS” Brăila

În contextul transformărilor din mediul politic, social, economic, educaţia de azi trebuie să răspundă nevoilor generaţiilor viitoare prin noi abordări ale paradigmei educaționale, a sistemelor de educație și prioritar asupra finalităților educaționale.

Politicile educaționale europene au descris încă din 2000, evoluţia dezirabilă a sistemelor de educaţie şi formare profesională din Europa în termenii ***competențelor cheie***, sau a celor opt competențe pentru educație permanentă: *competenţe de comunicare în limba maternă; competenţe de comunicare în limbi străine; competențe de bază de matematică, ştiinţe şi tehnologie; competenţe digitale de utilizare a tehnologiei informaţiei ca instrument de învăţare şi cunoaştere; competenţe sociale şi civice; competenţe antreprenoriale; competenţe de sensibilizare şi de expresie culturală şi competenţa de a învăţa să înveţi.*

Recomandarea privind competenţele cheie pentru învăţarea permanentă, adoptată în 2006 de către Parlamentul European şi Consiliul pentru Educaţie, evidențiază ***competența „a învăța să înveți"*** , ca instrument esențial educației permanente.

In documentele elaborate de Consiliul și Parlamentul Europei, competența este definită: *„A învăţa să înveţi este abilitatea de a persevera în învăţare, de a-şi organiza propria învăţare, inclusiv prin managementul eficient al timpului şi al informaţiilor, atât individual, cât şi în grup. Această competenţă include conştientizarea procesului şi nevoilor proprii de învăţare, identificarea oportunităţilor disponibile şi abilitatea de a depăşi obstacolele pentru a învăţa cu succes. Această competenţă înseamnă acumularea, procesarea şi asimilarea noilor cunoştinţe şi abilităţi, precum şi căutarea şi utilizarea consilierii şi a orientării. A învăţa să înveţi îi implică pe cei care învaţă să pornească de la cunoştinţe şi experienţe de viaţă anterioare, astfel încât să poată utiliza şi aplica cunoştinţele şi abilităţile într-o varietate de contexte: acasă, la muncă, în educaţie şi formare. Motivaţia şi încrederea sunt cruciale pentru această competenţă."*

În România, din anul 2011, prin Legea Educației Naționale (art.68) aceste opt domenii de competențe cheie sunt statuate ca finalități ale învățământului românesc, sau dimensiuni ale profilului de formare a viitoului absolvent.

„A învăța să înveți” se operaționalizează în capacitatea de a organiza şi monitoriza propria învăţare, individual/ în grup, abilitatea de a organiza eficient timpul; de a rezolva probleme, a procesa, a evalua şi a asimila noi cunoştinţe; de a aplica noile cunoştinţe şi deprinderi într-o varietate de contexte - familial, profesional, în educaţie şi formare profesională.

Trecerea progresivă de la un ciclu curricular la altul determină procesarea unui volum tot mai extins de conținuturi, atingerea unor comportamente cognitive abstracte. În opoziție cu cerințele mediului scolar, se identifică la nivelul elevilor, un managementul defectuos al cunoștințelor declarative, a studiului personal, ceea ce ridică în mod serios problema necesității achiziției unor strategii de control al propriului comportament de învățare.

Astfel de strategii vizează, nu doar obţinerea unor *performanţe înalte*, ci şi dezvoltarea *capacităţii de învăţare autonomă* . În acest sens devine o prioritate instruirea elevului pentru a aborda în mod dinamic şi flexibil conținutul învățării,dezvoltarea strategiilor de învăţare, a resurselor cognitive şi motivaţionale ale elevului în vederea rezolvării de probleme, formarea unui set de competenţe strategice (Curelaru, 2014).

În spațiul școlar există situații frecvente, în care sunt evaluate comportamente cognitive reproductive, mnezice, a conţinuturilor studiate, fără a fi însă evaluată capacitatea de transfer a conţinutului informaţional în contexte similare. Adesea informaţiile conţinute în material rămân inerte deoarece nu sunt relaţionate între ele şi nici nu sunt puse în relație cu alte cunoştinţe.

Prin intermediul strategiilor cognitive, elevul deprinde tehnici de procesare a informaţiei, pe baza cărora va selecta, achiziţiona şi integra informaţiile noi în baza proprie de cunoştinţe.

Recomandarea 2006/962/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2006, privind „Competențele cheie pentru învățarea de-a lungul vieții – Un cadru european de referință” prezintă un set de elemente constitutive, descriptori ai acestei competențe (Tabel 1.3):

Cunoştinţe	Capacități/ Deprinderi	Atitudini
➢ Conştientizarea scopului spre care îşi orientează învăţarea, cariera. ➢ Cunoaşterea nivelului de competenţe, cunoştinţe, deprinderi, calificări solicitate. ➢ Cunoaşterea şi înţelegerea strategiilor preferate de învăţare, a punctelor tari şi slabe ale deprinderilor şi calificărilor sale. ➢ Identificarea oportunităţilor de pregătire şi instruire, de asistenţă şi consilierea carierei. ➢ Înțelegerea impactului pe care îl au asupra calificării profesionale deciziile şi alegerile făcute în procesul formării în carieră;	➢ Dobândirea unui management eficient al propriei învățări, cariere ; ➢ Capacitatea de a persevera cu învăţarea, de a se concentra pe perioade scurte şi lungi de timp şi de a reflecta în mod critic asupra scopurilor, rezultatelor învăţării; ➢ Gestionarea timpului pentru învăţare prin autodisciplină şi în mod independent. ➢ Capacitatea de a lucra în echipe şi împărtăşirea rezultatelor învățării; ➢ Deprinderi de comunicare , utilizând sensuri şi limbaj non-verbal adecvate; de înțelegere şi elaborare a mesajelor orale şi scrise;	➢ Imagine de sine pozitivă de sine; ➢ Automotivaţie şi încrederea în puterea personală de a reuşi; ➢ Dorinţa de a pune în practică învăţarea anterioară; ➢ Curiozitatea de a căuta oportunităţi de învăţare. ➢ Deschiderea spre a practica învăţarea în variate contexte de viaţă, în mod flexibil.

Studiile referitoare la utilizarea unor strategii specifice arată că există corelaţii puternice între volumul şi calitatea strategiilor deţinute de elevi şi performanţele lor şcolare (Paris, Byrnes & Paris, 2001). În acelaşi timp, *învăţarea metacognitivă* a unor strategii de învăţare (respectiv a învăţa cum, unde şi când să utilizezi o anumită strategie specifică) duce la o creştere semnificativă a eficienţei utilizării acelei strategii. Autoreglarea învățării este recunoscută drept competenţă cheie, în contextul educaţional, în egală măsură condiție determinată a succesului școlar şi obiectiv esenţial al educaţiei formale.

În concluzie, abordarea strategiilor autoreglatorii se încadrează în problematica generală de dezvoltare a paradigmei educaţionale cu referire la dimensiunea de predare-învaţare-evaluare, evidenţiind caracterul activ-participativ din partea celor ce învaţă şi posibilitatea de cooperare şi de comunicare eficientă

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof. înv. preșcolar: BURZ NICOLETA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 25, ORADEA

Numele şi prenumele copilului:

Data naşterii:

Nr. certificat de orientare:

Diagnostice medicale:

- Deficiență mintală ușoară ;Tulburare de spectru autist

Domenii vizate: Stimulare cognitivă, Stimularea limbajului**,** Abilități sociale și interpersonale, Dezvoltarea deprinderilor de viață independentă

Tipuri de evaluări propuse: evaluare iniţială, evaluări formative, evaluare finală.

Obiective pe termen lung:

- Dezvoltarea abilităţilor de exprimare orală, propoziţională (dezvoltarea capacităţii de înţelegere a cuvintelor şi mesajelor; dezvoltarea vocabularului şi formarea abilităţilor narative şi conversaţionale);
- Dezvoltarea abilităţilor cognitive specifice vârstei preşcolare;
- Dezvoltarea psihomotricității generale și a capacității de imitare motorie;
- Dezvoltarea abilităţilor de relaţionare şi a comportamentelor emoţionale;
- Dezvoltarea capacităţii de interacţiune, explorare şi cunoaştere a mediului;
- Dezvoltarea deprinderilor de viață independentă.

DOMENIU OBIECTIVE DE REFERINȚĂ	CONȚINUTURI	METODE ȘI MIJLOACE	CRITERII MINIMALE DE PROGRES
STIMULARE COGNITIVĂ O1-Formarea și dezvoltarea abilităților de imitație O2- Formarea şi dezvoltarea psihomotricităţii: schemă corporală şi lateralitate O3- Formarea şi dezvoltarea psihomotricităţii: conduite perceptiv-motrice de bază (culoare, formă, mărime);	-Exerciții- joc cu onomatopee pornind de la întrebarea ‘’ cum face?”(imitație) -Exerciții -joc:” Fă ca mine!” (mișcări grosiere, fine, orale, acțiuni cu obiecte, construcții cu cuburi). -Jocuri de identificare a părților corpului, cu și fără oglindă, - Exerciții - schema corporală, pe corpul altei persoane, pe păpușă, incastre, fișe,etc. -Activităţi de diferenţiere a segmentelor corpului propriu de al altora, în coacţiune cu adultul, -Jocuri cu păpușa, ursulețul etc., pentru identificarea părților corpului. -Jocuri de mișcare. - Exerciții-joc- utilizarea de jucării colorate (jucării, bile, cuburi, jetoane, mărgele etc.); prin identificarea culorilor obiectelor din jurul nostru; -Exerciții cu forme geometrice din carton; puzzle cu forme geometrice, trusa cu forme geometrice; -Exerciții joc de grupare a unor obiecte (cuburi, mărgele, jetoane, bile, pahare, cutii etc.) în funcție de mărime; prin utilizarea unor jucării elastice	**Metode:** observația, conversația, explicația, demonstrația,aprecieri pozitive, încurajarea, lauda, recompensa Mijloace didactice: jucării/ cărti muzicale, cu onomatopee, cuburi, obiecte, jucării **Metode:** observația, conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, problematizarea, jocul didactic, aprecieri pozitive, lauda, recompensa. **Mijloace didactice:** Imagini cu corpul omenesc, tablouri, piese puzzle-corpul omenesc, plastelină, păpusă, mulaje, incastre, fise, etc **Metode:** observația, conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, problematizarea, jocul didactic,aprecieri pozitive, lauda, recompensa **Mijloace didactice:** obiecte/jucării colorate, creioane , jetoane, mărgele,	- imită onomatopeele, acțiunile cerute, cu ajutor; - identifică/ denumeste părțile principale ale corpului pe propria-i persoană, pe păpușă sau o altă persoană; - completează cu ajutor o schemă corporală lacunară, prin imitație. - execută comenzile grosiere simple cerute; -identifică culorile obiectelor din jur (cel mult 8) cu ajutor; -identifică forme geometrice (cerc, triunghi,pătrat) -identifică obiecte mari/ mici, cu ajutor; - grupează obiecte dupa criteriile cerute, cu ajutor;

O4- Dezvoltarea musculaturii mâinii şi degetelor(motricitate fină);	care îşi schimbă forma (din mică în mare şi invers); - Exerciţii de modelaj, înşirare, mototolire, rupere, îndoire, înşurubare/deşurubare, lipire, apucare cu cleştele, trasare, desenare, colorare, pictare, cu ajutor etc.;	piese figuri geometrice colorate, de mărimi diferite, piese Lego, șabloane, cuburi; **Metode:** observația, conversația, explicația, demonstrația,etc **Mijloace didactice:** plastilină,hârtie, creioane, ascuțitoare, pensulă, acuarele, lipici.	- modelează, mototolește, îndoaie, pictează, cu ajutor	
STIMULAREA LIMBAJULUI O1- Formarea abilităților de comunicare verbală	- Exerciţii de gimnastică fonoarticulatorie şi exerciţii de stimulare a respiraţiei și auzului fonematic, emisie de sunete. -Jocuri cu onomatopee: animale domestice: animale salbatice: obiecte (audiție, imitație, recunoaștere) - Exerciţii de dezvoltare a vocabularului prin activităţi tematice-familia, corpul uman, legume, fructe de toamnă, animale; -Exerciții- joc de denumire-exprimare orală, a unor obiecte/imagini, cu suport concret.	**Metode:** observația, conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, aprecieri pozitive, lauda, recompensa **Mijloace didactice:** oglinda, jetoane cu diverse animale, cărti audio, obiecte, jucării, tablouri tematice.	- execută corect exercițiile de gimnastică fonoarticulatorie, de respirație,după imitație; -emite corect sunetele, onomatopeele, după imitație; - indică/ denumește membrii familiei, segmente ale corpului uman, legume, fructe, animale; - verbalizează cu suport - cuvinte simple;	
ABILITĂȚI SOCIALE ȘI INTERPERSONALE **O₁** - Formarea abilităţilor minime de relaționare cu colegii și personalul.	Exercițiu zilnic- prin imitație Activități ludice de învățare a regulilor și normelor de comportament prin joc. Exerciții de exersare a unor comportamente adecvate în diverse situații sociale: salut, te rog, mulțumesc, de a-și aștepta rândul etc.	**Metode:** observația; conversația euristică; exercițiul; jocul, problematizarea; **Mijloace didactice:** produse pentru celebrarea zilelor	-Salutul la sosire şi plecare; - executarea unei sarcini simple:(ex: “Stai jos! Ridică mâna! Arată nasul! Bate din palme! Pune pe masă…..!”)	

O2- Consolidarea deprinderii de salut/ de reactionare adecvată la comenzi simple.	- Sărbătorirea unor evenimente importante din viaţa personală şi a grupurilor de apartenenţă - ziua de naştere, onomastică		- participă activ și comunică cu restul invitaților, cu ajutorul promptului	
Dezvoltarea deprinderilor de viață independentă O1- Formarea unor abilități gospodărești simple în grădiniță.	Exerciții de imitație a unor activități gospodărești simple.	**Metode:** observația, conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, jocul didactic, întărirea comportamentelor pozitive. Mij. did: obiecte din mediul grădiniței.	Strânge jucăriile Așează scaunul la loc Își pune lucrurile în dulap Strânge materialele etc.	
Evaluare finală	-fise de evaluare -exerciții cu material concret		-rezolvă jumătate din itemii propuși	

Modalităţi de prevenire/ depăşire a blocajelor în comunicare

Rotundu Bianca-Ștefana
Școala Gimnazială Ciurea

„Termenul comunicare este atât de frecvent în vorbire, încât poate intra în vocabularul fundamental al oricărui vorbitor. Paradoxal este faptul că, în ciuda frecvenţei mari a studiilor de specialitate care are ca scop analiza conceptului şi, mai ales, eficienţa comunicării, greşelile de utilizare a limbii române apar din ce în ce mai des în toate domeniile de activitate.

Putem considera că o atenţie deosebită ar trebui să se acorde comunicării didactice, analizei discursului didactic utilizat în cadrul activităţilor instructiv-educative, care, reprezintă, în primul rând, un model de exprimare şi, în al doilea rând, sursa esenţială de formare a deprinderilor de a învăţa şi comunica.” (Stancu, p.15)

„Comunicarea didactică este o comunicare instrumentală, direct implicată în susţinerea unui proces sistematic de învăţare. O comunicare, pentru a fi didactică, trebuie să îndeplinească simultan o serie de condiţii:

a) comunicarea trebuie să fie un act intenţionat, iar intenţia trebuie să vizeze schimbări în cunoaşterea, afectivitatea, comportamentul sau acţiunea celui ce receptează comunicarea;

b) comunicarea trebuie să se desfăşoare într-un cadru organizat;

c) în general, dar nu exclusiv, o astfel de comunicare se desfăşoară în instituţii specializate, preocupate şi de buna organizare a comunicării în cadrul lor;

d) eficienţa comunicării trebuie să fie supusă evaluării în raport cu un ideal stabilit de modul de organizare a actului.

Comunicarea didactică trebuie considerată un câmp de interpretări posibile, adecvate structurii personalităţii celor care sunt educaţi şi experienţei lor anterioare. Comunicarea didactică are drept model intenţia de a modifica personalitatea receptorului în sensul dorit şi prefigurat de finalităţile educaţionale propuse de fiecare societate în parte.” (Truţă, p.34)

BLOCAJE ŞI BARIERE ÎN COMUNICARE

Ori de câte ori scriem sau vorbim, încercând să convingem, să explicăm, să influenţăm, să educăm sau să îndeplinim orice alt obiectiv, prin intermediul procesului de comunicare urmărim întotdeauna câteva scopuri principale: să fim receptaţi (auziţi sau citiţi), să fim înţeleşi, să fim acceptaţi, să provocăm o reacţie (o schimbare de comportament sau atitudine).

Barierele în comunicare se produc atunci când receptorul mesajului comunicat nu receptează sau interpretează greşit sensul pe care emiţător a vrut să i-l dea. Scopul studierii comunicării este acela de a reduce cauzele care provoacă aceste fenomene. Barierele pot fi găsite în orice sistem comunicaţional şi de aceea e mai corect să spunem că mesajul transmis nu e niciodată mesaj receptat. Ideal ar fi ca tot ce se emite să fie şi recepţionat, dar practic asta e imposibil pentru că nu tot ce există în intenţiile emiţătorului se regăseşte în aşteptările receptorului, fiecare om având un cadru de referinţă propriu (şi chiar limitat), iar sensurile în care se realizează comunicarea diferă de la individ la individ.

Blocaje determinate de canalele de transmisie:

„Comunicarea didactică se realizează cu ajutorul tuturor formelor de limbaj: verbal, nonverbal şi paraverbal. Obstacolele din perspectiva limbajului pot avea surse multiple. Limbajul este un sistem de semne care funcţionează ca un vehicul pentru transferul de informaţii de la un individ la altul.

O primă categorie de obstacole asumate pe linia sensului şi referinţei ţine de faptul că elevul nu se află, de multe ori, în posesia sensului exact şi a referinţei adecvate în cazul unui anumit termen, motiv pentru care el utilizează termenul în mod incorect, iar comunicarea este afectată. E ca şi cum ai încerca să foloseşti o limbă străină pe care o cunoşti foarte

puţin. În acest caz, sarcina cadrului didactic este aceea de a determina pentru elevul în cauză sensul (înţelesul) termenului şi referinţa (realitatea) desemnată prin termen. În general vorbind, amplitudinea vocabularului elevului este o piedică în derularea acestei comunicări.” (Truţă, p.46)

Tipologia barierelor în comunicarea didactică

„Comunicarea didactică se desfăşoară, de obicei, într-un cadru organizat, instituţionalizat. De aceea, considerăm că desfăşurarea eficientă a procesului de comunicare didactică poate fi, eventual, perturbată mai ales de către factori de natură ergonomică, în primul rând.

Astfel, preluând clasificările pedagogilor şi ale psihologilor, vom considera, de asemenea, bariere comunicaţionale:

a. Dispunerea mobilierului în sala de clasă în mod neergonomic, rigid, acesta neputând fi mutat. O soluţie ar fi achiziţionarea unui mobilier simplu, funcţional, care poate fi grupat sau organizat în funcţie de cerinţele tipului de lecţie (în semicerc, în careu, în grupuri etc.)

b. Vizibilitatea minimă a elevilor care trebuie să interacţioneze cu profesorul şi cu colegii. Această barieră îşi poate avea sursa atât în aşezarea mobilierului, cât şi în particularităţile fizice ale elevilor. Aşadar, aşezarea acestora în bănci trebuie să se facă în funcţie de înălţime şi de eventualele probleme de vedere sau de auz ale elevilor.” (Stancu, p.45)

Barierele comunicării din perspectiva complexelor personale

În raporturile interumane Edouard Limbos identifică patru tipuri de bariere personale care blochează comunicarea:

a. Bariere cauzate de contextul sociocultural: se referă la condiţiile de trai ale individului într-un tip de societate sau mediu nesatisfăcător pentru el.

• Conflictul de valori şi lipsa cadrelor de referinţă apare atunci când persoanele nu pot admite şi adera la scările de valori, la ideologiile societăţii în care trăiesc, deoarece nu se pot regăsi pe sine.

• Condiţionarea şi manipularea prin mass-media apare dacă indivizii nu dau dovadă de spirit critic şi de luciditate faţă de informaţiile propuse de mass-media.

• Prejudecăţile sau ideile gata confecţionate sunt raportate la tradiţiile ce îşi au rădăcinile într-un trecut mai mult sau mai puţin îndepărtat. Adoptarea unei atitudini nonconformiste faţă de norme şi prejudecăţi conduce, deseori, la o comunicare neeficientă.

• Diferenţele culturale: o cultură diferită de cea în care a fost crescută persoana constituie o viziune diferită asupra lumii, un sistem diferit de valori şi ideologii, ceea ce face dificilă comunicarea.

b. Bariere cauzate de frica endemică: se referă la teama pe care o încearcă anumiţi membri ai societăţii, de regulă, cei mai vulnerabili, cei care au unele sensibilităţi personale.

• Înfruntarea poate provoca unor indivizi reacţii de teamă, adesea imprevizibile. Aceştia au tendinţa de a considera interlocutorul un judecător, un om cu atitudine critică, ceea ce conduce la timiditate. Respectiva situaţie determină persoanele să fie retrase, închise şi mereu gata să se apere.

• Agresivitatea face ca o comunicare să se transforme într-o stare conflictuală.

• Principiul competiţiei poate fi o barieră în comunicare dacă vizează în special dominarea, învingerea şi mai puţin progresul ca atare. În cazul când competiţia este corectă, constructivă, bazată pe valori autentice, ea este stimulativă, condiţionând afirmarea şi valorificarea interlocutorilor.

• Rezistenţa la schimbare apare deoarece orice modificare provoacă teamă, anxietate, implicând necunoscutul şi asumarea de riscuri.

• Lipsa încrederii în sine se manifestă datorită falsei idei despre sine şi despre interlocutor.

c. Bariere cauzate de atitudinile individualiste. Sunt specifice indivizilor care pun accentul pe propria persoană.

• Comportamentul egocentric face ca individul să fie nereceptiv la ceea ce se petrece în jurul lui, dialogul devenind astfel greoi, uneori chiar imposibil.

• Necunoaşterea propriei persoane favorizează o imagine deformată, chiar eronată despre sine, fapt ce determină lipsa autocontrolului reacţiilor şi comportamentelor în procesul de comunicare.

• Sentimentul de incompetenţă sau ineficienţă înseamnă tendinţa de a nega sistematic valoarea propriilor capacităţi în raport cu cele ale altor persoane. Acest sentiment de inferioritate se manifestă prin jenă, sfială, stângăcie, autocritică exagerată, tăcere nejustificată, dificultate în exprimare.

• Lipsa de obiectivitate şi realism apare atunci când percepţia realităţii are loc prin prisma sentimentelor personale şi a experienţei anterioare. Un astfel de blocaj generează o comunicare deformată, falsificată sau deturnată în mod voit.

• Pasivitatea excesivă duce la inerţie, indolenţă şi dezinteres, precum şi la neimplicarea în diverse situaţii de comunicare.

d. Bariere referitoare la relaţiile individ-grup:

• Marginalizarea. Comunicarea cu persoane subapreciate, neglijate de societate este foarte dificilă, acestora fiindu-le caracteristic un comportament deviat, nerespectarea promisiunilor şi a legilor.

• Lipsa de autenticitate este incapacitatea de a se exprima în conformitate cu ceea ce simt şi îşi doresc în mod real. Asemenea oameni sunt nişte „actori”, asumându-şi roluri pe care nu le acceptă.

• Izolarea se manifestă prin afişarea unui comportament individualist, teamă faţă de alţii şi de ridicol, neimplicare, lipsă de iniţiativă. Izolarea poate fi atât blocaj al comunicării cât şi consecinţa unei comunicări neeficiente.

MODALITĂŢI DE AMELIORARE A COMUNICĂRII

Limbajul responsabilităţii este o formă de comunicare prin care îţi exprimi propriile opinii şi emoţii fără să ataci interlocutorul, fiind o modalitate de deschidere a comunicării.

Pentru o comunicare eficientă trebuie să se respecte o serie de reguli cum ar fi:

• să se utilizeze mesaje adresate la persoana I focalizate pe ceea ce simte emiţătorul şi pe comportamentul interlocutorului, prevenind relaţiile defensive în comunicare. Procesul de comunicare este mai complet, se pot comunica emoţiile şi descrie comportamentele fără a face evaluări şi atacuri la persoană;

• să fim spontani în exprimarea opiniilor personale, să nu ne impunem punctul de vedere. Manipularea este şi ea o formă de comunicare însă transmite un mesaj de nonacceptare şi neîncredere în deciziile luate.

• să ascultăm cu atenţie, căci ascultatul activ este o modalitate de a asculta şi a răspunde, care duce la îmbunătăţirea înţelegerii reciproce şi la depăşirea obstacolelor în comunicare. Comunicarea empatică conţine mesaje de înţelegere, compasiune şi afecţiune faţă de interlocutor.

• să evităm stereotipurile şi prejudecăţile deoarece duc la opinii negative despre ceilalţi, sunt cauze ce duc la discriminare şi chiar la violenţă.

• să nu criticăm interlocutorul. Critica nu duce neapărat la schimbarea celeilalte persoane.

• să evităm ameninţările şi pedepsele. Insistând în aplicarea unei pedepse pentru rezolvarea unei probleme ori situaţii, se vor genera sentimente negative;

• să nu fim moralizatori deoarece aceasta cauzează sentimente de neliniște, stimulează resentimentele şi blochează exprimarea sinceră a celeilalte persoane;

• să ţinem cont de factorii sentimentali, să încercăm să convingem prin argumentare logică, fără a duce la frustrare, pentru a nu bloca comunicarea;

• să nu dăm dovadă de superioritate pentru că aceasta determină formarea unei relaţii defectuoase de comunicare. Egalitatea înseamnă acceptarea necondiţionată şi respectarea fiecărei persoane, indiferent de nivelul său de cultură sau pregătire profesională;

• să citim limbajul corpului, concentrându-ne atenţia pe factorii cheie: expresia feţei, tonul, ţinuta corpului sau gesturile.

Un cadru didactic este apreciat, respectat, ascultat şi iubit chiar, doar dacă ştie să realizeze, prin conversaţie, un climat propice studiului, în cadrul colectivului pe care îl conduce.

Dificultăţile de stabilire şi menţinere a relaţiilor interpersonale reduc calitatea şi frecvenţa experienţelor de învăţare, ceea ce atrage scăderea performanţelor şcolare. Rolul comunicării este acela de a favoriza experienţele de învăţare şi totodată de a asigura o protecţie faţă de comportamentele de risc, de a preveni stările de afectivitate negativă (timiditate, pierderea stimei de sine etc.).

BIBLIOGRAFIE:

Abric, J., *Psihologia comunicării*, Editura Polirom, Iasi, 2002;

Baban, A., *Consiliere educaţională*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001.

Pânişoară, Ion–Ovidiu, *Comunicarea eficientă*, Editura Polirom, Iaşi, 2004.

Truţă, Daniela, *Comunicarea didactică*, Editura Irco Script, 2009

Aurelia Băjan Stancu, *Bariere lingvistice în comunicarea didactică*, Editura Universitară, Bucureşti, 2015

Strategii pentru o predare care să corespundă stilurilor individuale de învăţare

Prof. Iftime Magdalena
Școala Gimnazială Nr.1 Stăuceni

Cum se învaţă mai eficient – punctele tari ale stilurilor de învăţare:

Vizual / Vedere

- Vederea informaţiei în formă tipărită vă va ajuta să o reţineţi mai bine.
- Verificarea faptului că notiţele dumneavoastră sunt copiate cum trebuie
- Privirea formei unui cuvânt.
- Folosirea culorilor, ilustraţiilor şi diagramelor ca ajutor în procesul de învăţare.
- Sublinierea cuvintelor cheie.
- Folosirea de creioane colorate pentru învăţarea ortografierii cuvintelor dificile: folosirea de culori diferite pentru grupurile complexe de litere
- Alcătuirea unei hărţi mentale sau a unei “spidergram” (reţea de cuvinte, ciorchine).
- Convertirea notiţelor dumneavoastră într-o imagine sau bandă desenată.
- Folosirea imaginilor pentru explicarea textelor.

Auditiv / Ascultare

- Ascultarea cuiva care vă explică un anumit lucru vă va ajuta să învăţaţi.
- Discutarea unei idei noi şi faptul că o explicaţi folosind propriile dumneavoastră cuvinte.
- Discutarea cu cineva a problemelor şi ideilor.
- Este folositor să analizaţi verbal chestiunile / să verbalizaţi de unul /una singur(ă) gândurile şi ideile pe care le aveţi
- Rugămintea adresată cuiva de a vă explica din nou lucrurile
- Ascultarea unei cărţi înregistrate pe bandă va fi mai uşoară decât citirea cărţii.
- “Simţirea cuvântului” ca şi cum aţi fi pe punctul să-l pronunţaţi şi faptul de a-l pronunţa în gând pot fi de ajutor.
- Împărţirea cuvintelor în silabe /fragmente şi exagerarea în gând a sunetelor.
- Simţirea ritmului unei fraze sau a unui set de informaţii atunci când acestea sunt “cântate”.
- Citirea cu voce tare.
- Faptul de a vă asculta vorbind cu voce tare.
- Utilizarea unui casetofon pentru a vă înregistra observaţiile şi gândurile.
- Înregistrarea principalelor aspecte ce trebuie analizate folosind propria dumneavoastră voce, cu muzica dumneavoastră preferată ca fundal

Folosiţi metode de ascultare activă, incluzând aici chestionarea şi rezumarea.

Practic

- Efectuarea de către dumneavoastră înșivă a unei activităţi practice facilitează adesea înţelegerea, de ex. experimente la fizică, probleme la matematică etc.
- Scrierea lucrurilor în ordinea lor, pas cu pas, este o cale eficientă de a le ţine minte.
- Scrierea lucrurilor cu propriile dumneavoastră cuvinte.
- Convertirea notiţelor într-o imagine sau într-o bandă desenată.
- Alcătuirea unei hărţi mentale sau a unei “spidergram” reţea de cuvinte, ciorchine).
- Urmărirea cu degetul a titlurilor, cuvintelor cheie, etc. apoi pronunţarea respectivelor cuvinte urmată de scrierea lor din memorie.
- Preferinţa pentru a atinge și a face.
- Scrisul la tastatură este adesea mai uşor decât scrierea de mână.
- Utilizarea scrisului cursiv este mai uşoară decât cea a scrisului tipărit (cu litere separate)
- Ajutarea unei alte persoane să îndeplinească o sarcină.

Bibliografie :

http://www.tvet.ro

www.geoffpetty.com

FRUMUSEȚEA MESERIEI DE PROFESOR

Prof. Vlad Georgiana Mihaela
Școala Gimnazială ”Coresi”-Târgoviște

Motto :

”Profesorul lucrează la cea mai responsabilă sarcină, el modelează o persoană. Profesorul este inginerul sufletelor umane” Mihail Kalini

Profesor... câte sentimente, emoții, gânduri în acest cuvânt. Ce este un profesor ? Este în primul rând o persoană..., o persoană care îl conduce în lumea cunoașterii, care înțelege sufletul vulnerabil al unui copil.

Meseria de profesor este una dintre cele mai vechi ocupații din lume și a avut întotdeauna un statut aparte în societate, fiind recunoscută drept o profesie nobilă datorită faptului că un cadru didactic ajută la formarea personalității elevului, a unor principii morale și modele de comportament, la deschiderea drumului către un viitor de succes pentru el.

Nu e ușor să fii profesor, dar cred cu tărie că este o meserie incredibil de frumoasă, ce implică o responsabilitate aparte, o dorință aprinsă de a da tot ce e mai bun din tine, de a te modela conform necesităților elevilor, pentru a le întări încrederea în ei înșiși, dar mai ales de a avea propriul tău stil de exprimare, de expunere a ideilor și, nu în ultimul rând, această profesie implică un grad ridicat de creativitate și flexibilitate, în conformitate cu lumea modernă în care trăim.

Există nenumărate afirmații cu privire la menirea unui profesor, ele reflectând părerile fiecărei persoane în parte. Însă, ceea ce m-a făcut pe mine să îmi doresc să aleg această meserie este plăcerea de a genera bucuria copiilor în timpul orelor de educație fizică, a-i stimula în activitați creative, a-i face să înteleagă că mișcarea este esențială pentru om.

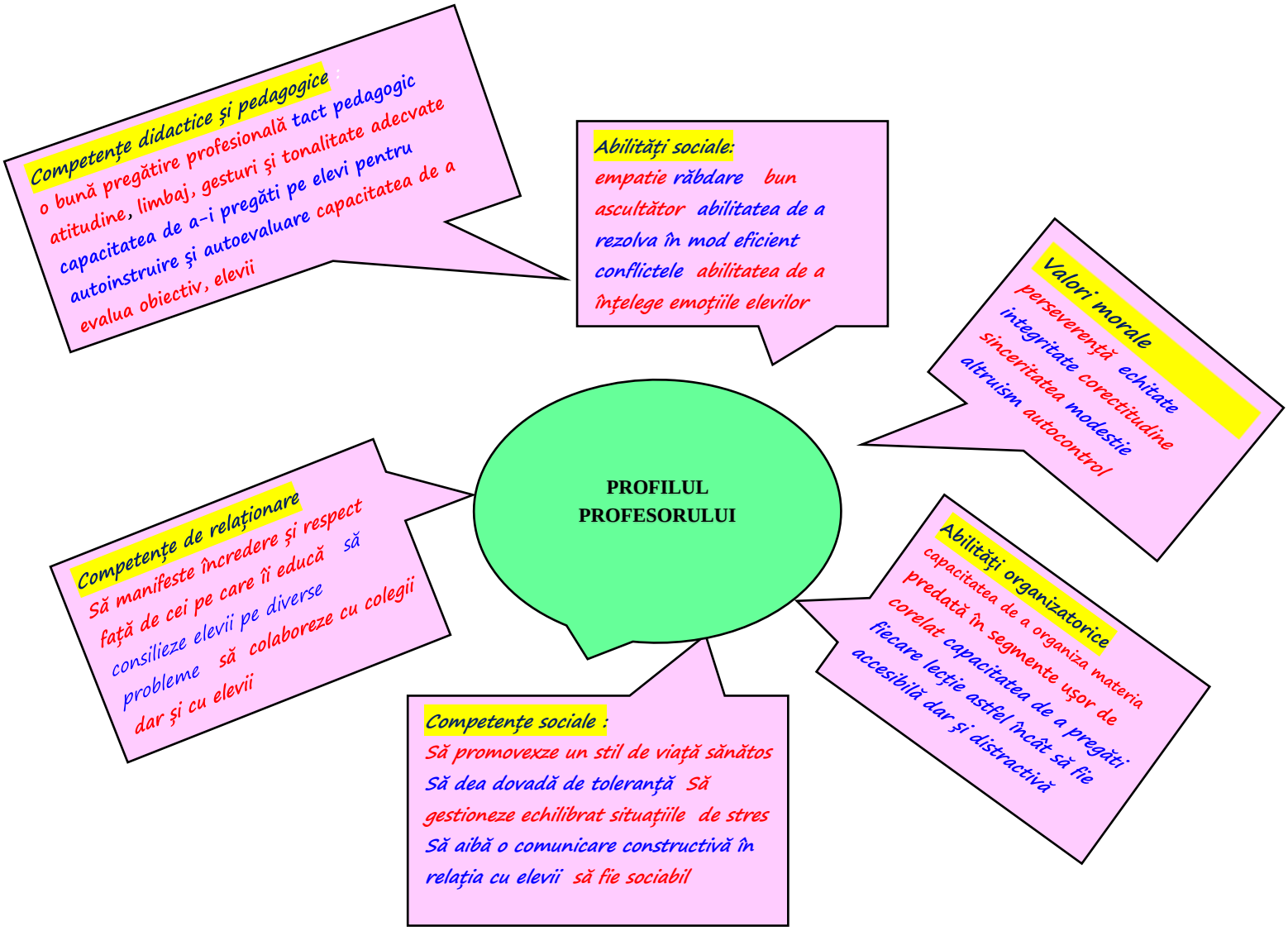
Din păcate, sunt multe persoane care aleg să devină profesori, în lipsa unei surse de venit, făcând astfel o mare greşeală, atât pentru ei, cât și pentru elevi. Personal, consider că este total greșită această abordare, *meseria de profesor* nu este una pe care o practici pentru bani sau faimă.

Profesorul are în faţă suflete, câteva perechi de ochi şi urechi, toate îndreptate cu încredere spre el. Un bun profesor modelează mintea celor cu care lucrează, îi formează, îi învaţă cum să gândească, nu ce să gândească.

Pentru asta omul de la catedră are nevoie nu doar de răbdare, ştiinţă şi inteligenţă, ci și de anumite calități esențiale :

- *Să fie creativ* - Un astfel de dascăl va fi întotdeauna capabil să capteze atenția elevilor săi și să-i facă să își dorească repetarea acestor experiențe la următoarea oră.
- *Să fie un bun pedagog - Un profesor bun își învață elevii CUM să gândească, nu ce gândească.* Îi învață procesul de gândire care duce la anumite rezultate, nu răspunsul corect.
- *Să fie empatic* – Dascălul trebuie fie sensibil la dificultățile cu care se confruntă elevii săi.
- *Să fie integru* – Creează și menține relații profesionale corespunzătoare.
- *Să lucreze în echipă* - Abilitatea de a colabora eficient cu ceilalți profesori, cu părinții, administratorii școlii și cu alte părți implicate direct sau indirect în formarea elevilor.
- *Să demonstreze respect* - Relaţia cu elevii şi părinţii acestora trebuie să fie bazată pe respect reciproc, încredere și dacă este necesar, pe confidenţialitate.
- *Să se perfecționeaze constant* – Un profesor bun se preocupă în permanență de propria sa perfecționare, pentru îmbunătățirea metodelor didactice și de relaționare cu elevii săi

În viziunea mea profilul unui profesor ar arăta în felul următor :

În concluzie, pot afirma că omul de la catedră este ”*un tălmăciuitor de enigme, sculptor de rațiune, șlefuitor de fericire ce modelează personalități și caractere diferite, folosind instrumente aparte* **”.**

Mă bucur că am devenit profesor, fac ceea ce îmi place, iar munca cu cei mici mă ajută *“să copilăresc”* alături de ei, să mă dezvolt, să înțeleg altfel viața !

Surse :

- Dragu A., Structura personalităţii profesorului, E.D.P., Bucureşti, 1996
- https://andreiamarianapop.wordpress.com/2014/07/08/de-ce-imi-doresc-sa-fiu-profesor/
- https://www.edumi.ro/wp-content/uploads/2021/03/Profesor-vizibil-profesor-invizibil_-portret-de-dascal.pdf

INTEGRAREA COPIILOR CU C.E.S ÎN GRĂDINIȚĂ

GORGAN ADRIANA MARIA
GRĂDINIȚA CU P.P NR.1 ZALĂU

Educaţia integrată se referă la includerea în structurile învăţământului de masă a copiilor cu cerinţe educative speciale, pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase şi cât mai echilibrate a personalităţii acestora. Şcoala are datoria de a asigura şanse egale tuturor elevilor, a asigura posibilităţi maxime de dezvoltare fiecăruia, în funcţie de aptitudinele şi interesele sale.

Copiii cu *C.E.S*. pot, prin joc să-şi exprime propriile capacităţi, astfel copilul capătă prin joc informaţii despre lumea în care trăieşte, intră în contact cu oamenii şi cu obiectele din mediul înconjurator şi învaţă să se orienteze în spaţiu şi timp. Datorită faptului că, în grădiniţa de copii se desfăşoară activităţi în grup, jocul asigură socializarea. Jocurile sociale sunt necesare pentru copiii cu *C.E.S*, întrucât le oferă şansa de a juca cu alţi copii, orice joc având nevoie de minim două persoane pentru a se desfăşura.

Formele de integrare ale copiilor cu *C.E.S.* pot fi următoarele: grupe diferenţiate, integrate în structurile grădiniţei obişnuite, grupuri de câte doi-trei copii cu *C.E.S* incluşi în grupele obişnuite, integrarea individuală a acestor copii în aceleaşi grupe obişnuite.

În grădiniţă copilul cu tulburări de comportament aparţine de obicei grupului de copii slabi sau indisciplinaţi, el încălcând deseori regulamentul grupei. Din asemenea motive, copilul cu tulburări de comportament se simte respins de către educatoare, colegi.

Elevii cu C.E.S. au nevoie de un curriculum planificat diferenţiat, de programe de terapie lingvistică, de tratament logopedic specializat, de programe specifice de predare-învăţare şi evaluare specializate, adaptate abilităţilor lor de citire, scriere, calcul, de programe terapeutice pentru tulburări motorii. De asemenea vor beneficia de consiliere şcolară şi vocaţională personală şi a familiei. Stilul de predare trebuie să fie cât mai apropiat de stilul de învăţare pentru ca un volum mai mare de informaţii să fie acumulat în aceeaşi perioadă de timp. Acest lucru este posibil dacă este cunoscut stilul de învăţare al copilului, dacă este făcută o evaluare eficientă care ne permite să ştim cum învaţă copilul, dar şi ce şi cum este necesar să fie învăţat.

De asemenea, copiii au nevoie de ajutor suplimentar din partea educatoarelor şi colegilor, fiind nevoie să primească în activitatea desfăşurată conţinuturi şi sarcini simplificate.

Elevii cu tulburări vizuale, tulburări de auz, cu dizabilităţi fizice, necesită programe şi modalităţi de predare adaptate cerinţelor lor educative, programe de terapie, rampe de acces pentru deplasare, asistenţă medicală specializată, asistenţă psihoterapeutică.

Elevii ce prezintă tulburări emoţionale trebuie să fie din timp identificaţi astfel încât consultarea psihologului, a medicului neuropsihiatru şi terapia să fie facute cât mai precoce, cu implicarea tuturor factorilor educaţionali (familie, cadre didactice). Consilierul şcolar este şi el de un real ajutor, el oferind consilierea copilului şi a familiei.

Din experienţa personală, putem afirma că profesorul poate folosi în procesul de predare-învăţare, evaluare diverse strategii şi intervenţii utile: crearea unui climat afectiv-pozitiv; stimularea încrederii în sine şi a motivaţiei pentru învăţare; încurajarea sprijinului şi cooperării din partea colegilor; formarea unei atitudini pozitive a colegilor; încurajarea independenţei; creşterea autonomiei personale;încurajarea eforturilor; sprijin, încurajare şi apreciere pozitivă în realizarea sarcinilor şcolare, fără a crea dependenţă. Folosirea frecventă a sistemului de recompense, laude, încurajări, întărirea pozitivă, astfel încât să fie încurajat şi evidenţiat cel mai mic progres; centrarea învăţarii pe activitatea practică; sarcini

împărţite în etape mai mici, realizabile; adaptarea metodelor şi mijloacelor de învăţare, evaluare; organizarea unor activităţi de grup care să stimuleze comunicarea şi relaţionarea interpersonală (jocuri, excursii, activităţi extraşcolare, activităţi sportive, de echipă); sprijin emoţional; folosirea unui limbaj simplu, accesibil elevului şi nivelului lui de înţelegere; instrucţiuni clare privind sarcinile şi elaborarea unor programe individuale de lucru; stabilirea foarte clară a regulilor şi consecinţelor nerespectării lor în grupă şi aplicarea lor constantă; aşezarea copiilor cu hiperactivitate şi deficit de atenţie în primele rânduri, astfel încât să nu le distragă atenţia restul colectivului şi să fie aşezat în apropierea copiilor care sunt acceptaţi de colectiv ca modele pozitive; încurajarea comunicării.

Poate fi dezvoltat un mediu afectiv, pozitiv în care copiii să poată discuta cu lejeritate despre dificultăţile pe care le pot întâlni şi să aiba curaj să ceară ajutor. Într-o abordare incluzivă toţi copiii trebuie consideraţi la fel de importanţi, fiecăruia să îi fie valorificate calităţile, pornind de la premisa că fiecare copil este capabil să realizeze ceva bun.

Problematica educaţiei copiilor cu CES a devenit în ultimii ani o preocupare aparte în rândul specialiştilor. Apariţia conceptelor de educaţie integrată şi şcoală incluzivă a determinat modificări fundamentale în percepţia actului educativ.

Analizând particularităţile specifice procesului de învăţare a copiilor cu diferite tipuri de deficienţă, se ajunge la concluzia că una dintre calităţile esenţiale ale curriculum-ului şcolar vizează un grad cât mai mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său şi să fie tratat în funcţie de capacităţile sale de învăţare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conţinuturilor instruirii, modalităţile de transmitere a informaţiilor în clasă şi evaluarea elevilor să se facă diferenţiat.

Elaborarea unui curriculum flexibil şi uşor de adaptat cerinţelor educaţionale ale fiecărui elev are la bază mai multe argumente: respectarea dreptului fiecărui copil la instrucţie şi educaţie pe măsura potenţialului şi capacităţilor sale; formarea la copilul deficient a unui registru comportamental adecvat care să permită adaptarea şi integrarea sa socială printr-o experienţă comună de învăţare alături de alţi copii; asigurarea legăturii cu faptele reale de viaţă şi familiarizarea cu o serie de obişnuinţe privind activităţile de utilitate practică şi de timp liber; dezvoltarea capacităţilor necesare pentru rezolvarea independentă (în limitele permise de gradul deficienţei) a problemelor de viaţă, autocontrol în situaţii dificile şi practicarea unor metode şi tehnici de muncă intelectuală care să asigure eficienţă în adaptarea şi integrarea şcolară şi socială.

În scopul eficientizării procesului de învăţare pentru elevii cu CES sunt invocate câteva repere fundamentale; învăţarea interactivă care presupune folosirea unor strategii de învăţare focalizate pe cooperarea, colaborarea şi comunicarea între elevi la activităţile didactice, precum şi pe interacţiunea dintre cadre didactice, cadre didactice şi elevi; elaborarea în comun a obiectivelor învăţării (educator – elev) deoarece fiecare participant la actul învăţării are ideile, experienţele şi interesele personale de care trebuie să se ţină seama în proiectarea activităţilor didactice; demonstraţia, aplicaţia şi feedbeckul – orice proces de învăţare (mai ales în cazul elevilor cu CES) este mai eficient şi mai uşor de înţeles dacă informaţiile prezentate sunt demonstrate şi aplicate în situaţii reale de viaţă, existând şi un feedbeck continuu de-a lungul întregului proces; modalităţile de sprijin în actul învăţării – elevii cu CES au nevoie în anumite momente de un sprijin activ de învăţare atât în timpul activităţilor desfăşurate în clasă, cât şi la activităţile din afara clasei, prin dezvoltarea unui parteneriat educaţional cu anumite categorii de specialişti, cu familiile elevilor.

Metodele şi procedeele de predare-învăţare trebuie să fie selectate în raport cu scopul şi obiectivele activităţii didactice, conţinutul lecţiei şi particularităţile elevilor (vârsta, nivelul dezvoltării psihice, tipul şi gradul deficienţelor/ tulburărilor, tipul de percepţie al elevilor – analitic sau sintetic) , stilul de lucru al educatorului.

În activităţile didactice destinate elevilor cu CES se pot folosi metodele expozitive (povestirea, expunerea, explicaţia, descrierea) dar trebuie respectate anumite cerinţe: să se folosească un limbaj adecvat, corespunzător nivelului

comunicării verbale; prezentarea să fie clară, precisă, concisă; ideile să fie sistematizate; să se recurgă la procedee şi materiale intuitive; să se antreneze elevii prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înţelegerii conţinuturilor de către aceştia şi pentru a interveni cu noi explicaţii atunci când se impune acest lucru.

Metodele de simulare (jocul didactic, dramatizare) pot fi aplicate cu succes atât în ceea ce priveşte conţinutul unor discipline cât şi în formarea şi dezvoltarea comunicării la elevii cu deficienţe mintale şi senzoriale. Implicarea lor cât mai directă în situaţii de viaţă simulate, trezesc motivaţia şi participarea activă, emoţională a elevilor, constituind şi un mijloc de socializare şi interrelaţionare cu cei din jur.

Metoda demonstraţiei ajută elevii cu dizabilităţi să înţeleagă elementele de bază ale unui fenomen sau proces. Alături de metoda demonstraţiei, exerciţiul constituie o metodă cu o largă aplicabilitate în educaţia specială, mai ales în activităţile de consolidare a cunoştinţelor şi de antrenare a deprinderilor.

În activitatea educativă a copiilor cu cerinţe educative speciale se poate folosi cu maximă eficienţă învăţarea prin cooperare. Lecţiile bazate pe învăţarea prin cooperare permit evaluarea frecventă a performanţei fiecărui elev care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului, elevii se ajută unii pe alţii, încurajându-se şi împărtăşindu-şi ideile, explică celorlalţi, discută ceea ce ştiu, se învaţă unii pe alţii, realizează că au nevoie unii de alţii pentru a duce la bun sfârşit o sarcină a grupului.

Educaţia integrată îi va permite copilului cu CES să trăiască alături de ceilalţi copii, să desfăşoare activităţi comune, dobândind abilităţi, indispensabile pentru o viaţă cât mai apropiată de normal, pentru o adecvată inserţie socială.

Cu certitudine, copiii cu dificultăţi de învăţare au nevoie de ajutor în vederea adaptării, integrării şi devenirii lor ca şi ceilalţi elevi – cu succese şi insuccese, cu realizări şi ratări dar şi cu rezultate încurajatoare.

În concluzie, copiii sunt o categorie socială care, în ciuda aparenţelor nu au timp să aştepte: dacă sunt lăsaţi să crească fără ajutorul de care au nevoie, personalitatea viitorului adult are cu siguranţă de suferit. De aceea o strânsă colaborare între familie şi grădiniţă este hotărâtoare în dezvoltarea copilului cu C.E.S.

BIBLIOGRAFIE

Dr.Green,C. Dr.Chee,K. (2019). *Să înţelegem ADHD, deficitul de atenţie însoţit de tulburare hiperkinetică*. Bucureşti:Editura Aramis

Oşvat, C., (2019). *Impactul dizabilităţii copilului asupra familiei în contextul actual*. volumul Conferinţei naţionale „Educaţie şi Schimbare Socială”, Oradea: Editura Universităţii din Oradea

PROIECT EDUCAȚIONAL NAȚIONAL – *„DIFERIȚI, DAR TOTUȘI EGALI!”*

Prof. Ovidiu Ștefan FILIPAȘ
Liceul Teoretic „Jozef Gregor Tajovsky” Nădlac

Unitatea de învăţământ:

Disciplina: Geografia continentelor extraeuropene

Clasa: a VII- a

Profesor: FILIPAŞ Ovidiu Ştefan

Data:

PROIECT DE LECŢIE

Unitatea de învăţare: Asia de Sud şi Oceanul Indian – specificul geografic

Subiectul lecţiei: India

Tipul de lecţie: mixtă

Motivaţia: Această lecţie este importantă deoarece elevii vor descoperi informaţii importante despre aşezarea geografică, cadrul natural, populaţie şi oraşe precum şi economia Indiei.

Competenţe generale:

1. Utilizarea limbajului specific în prezentarea şi explicarea realităţii geografice
2. Utilizarea corectă a numelor proprii şi a termenilor în limbi străine
4. Raportarea realităţii geografice la un suport cartografic şi grafic
7. Dobândirea unor deprinderi şi tehnici de lucru pentru pregătirea permanentă

Competenţe specifice:

1.3 Utilizarea termenilor geografici simpli în contexte cunoscute sau în contexte noi

2.2 Citirea corectă a denumirilor şi termenilor geografici din limbi străine

3.3 Prezentarea structurată a componentelor geografice ale continentelor extraeuropene, a regiunilor şi ţărilor acestora

4.1 Indentificarea principalelor elemente naturale si socio-economice reprezentate pe harta Lumii

4.3 Poziţionarea corectă a elementelor geografice pe reprezentările cartografice

7.8 Să analizeze elemente din realitatea observată direct sau indirect

Obiective operaţionale:

A. Cognitive. Pe parcursul lecţiei elevii trebuie:
   - să identifice caracteristicile specifice Indiei

B. Metodologice. Pe parcursul acestei lecţii elevii trebuie:
   - să extragă informaţii esenţiale dintr-un text
   - să localizeze pe hartă oraşele importante, fluviile, unităţile principale de relief
   - să sistematizeze informaţii

C. Atitudinale. Pe parcursul acestei lecţii elevii trebuie:
   - să formuleze răspunsuri împreună cu colegii
   - să evalueze corect răspunsurile elevilor
   - să ofere feed-back colegilor

Condiţii prealabile: elevii ştiu să stabilească corelaţii între diferite componente ale spaţiului geografic

Locul desfăşurării lecţiei: sala de clasă

Resurse materiale: manuale, harta fizică a Asiei, hărţi ale elevilor, imagini, fişe de lucru

Resurse procedurale: brainstorming, Ştiu-Vreau să ştiu-Am învăţat, conversaţia, explicaţia, expunerea, lucrul cu harta

Organizarea activităţii: frontală, pe perechi

Evaluarea: Ce dovezi există că elevii au învăţat lecţia?

a) de conţinut: răspunsurile şi opiniile elevilor, completarea tabelului
b) de utilizare a operaţiilor gândirii: sintetizarea informaţiilor în tabel

Desfăşurarea lecţiei

Momentele lecţiei	Activitatea profesorului	Activitatea elevului	Resurse	
			Materiale	Procedurale
Moment organizatoric (2’)	1. Verificarea prezenţei; 2. Pregătirea materialului;	1. Comunicarea absenţilor; 2. Pregătirea pentru lecţie;	Catalog	Conversaţia
Verificarea cunoştinţelor anterioare (10’)	1. Formulează întrebări 2. Solicită localizarea pe hartă a elementelor definitorii pentru Asia de S şi pentru Oceanul Indian;	1. Elevii răspund la întrebări; 2. Elevii localizează pe hartă;	Harta fizică a Asiei	Lucrul cu harta Conversaţia
Dobândirea noilor cunoştinţe (25’)	1. Captarea atenţiei (motivarea pentru învăţare); 2. Schiţează pe tablă un tabel cu trei coloane (Ştiu – prima coloană; Vreau să ştiu – a doua coloană; Am învăţat – a treia coloană); 3. Solicită elevilor să se gândească timp de un minut la ce ştiu deja despre India şi ce ar vrea să ştie; 4. Completează primele două coloane cu unele particularităţi (fizico-geografice, ale populaţiei	1. Ascultă explicaţia profesorului; 3. Răspund la întrebări; 4. Completează tabelul (întâi primele două coloane – cu informaţii despre ce ştiu deja despre India, apoi despre ce ar vrea sa ştie); 5. Lecturează lecţia din manual;	Harta fizică a Asiei Manuale Imagini	Brainstorming Ştiu-Vreau să ştiu-Am învăţat Conversaţia Explicaţia Studiu individual Expunerea pe tablă

	și aşezărilor, ale economiei) despre India; 5. Solicită elevilor să lectureze lecţia din manual; 6. Completează coloana *Am învăţat*; 7. Localizarea la hartă a elementelor cadrului natural (unităţi majore de relief, ape) şi uman (oraşe);			
Fixarea noilor cunoştinţe (3’)	1. Formulează întrebări;	1. Răspund la întrebări;		Conversaţia
Evaluarea cunoştinţelor noi (7’)	2. Distribuie fişe de lucru cu un text referitor la India, în care sunt strecurate greşeli;	1. Se citeşte textul individual şi apoi colectiv; 2. Se corectează textul;	Fişă de lucru conţinând un text cu greşeli	Activitate individuală
Tema pentru acasă. Indicaţii pentru învăţare. Aprecieri (3’)	1. Comunică tema; 2. Apreciază activitatea elevilor;	1. Notează tema;		Conversaţia

Educaţia interculturală - opţiune ideologică

Prof. Stanciu Daniela
Școala Gimzazială ”Tudor Mușatescu”, Pitești

”*Educaţia este cea mai puternică armă pe care voi o puteţi folosi pentru a schimba lumea*.”
(Nelson Mandela)

Lumea care ne înconjoară ne face ceea ce suntem, mai mult sau mai puţin. Ca fiinţe umane, fiecare dintre noi are drepturi şi privilegii oferite de viaţă. Desigur, aceste elemente sunt adeseori separate de "porţi" şi mentalităţi diferite, aici intervine caracterul uman, deşi toţi formăm o unitate în care străbatem acelaşi "drum", destinul ne oferă căi diferite. Caractere diferite, vieţi diferite, păreri, idei diferite şi tot ce ne permite să "atingem" viaţa şi să o modelăm formează caracterul.

Toţi suntem diferiţi, dar în acelaşi timp, egali. Semnul de egalitate care s-ar pune în relaţiile pe care le împărtăşim cu cei din jurul nostru nu vine din spaţiul pe care-l ocupăm şi nici din ceea ce considerăm că ceilalţi aşteaptă de la noi. Semnul de egalitate este dat de respectul faţă de cei de lângă noi şi de posibilitatea de comunicare pe care trebuie să o valorificăm.

Într-o societate egocentristă omul uită că trăieşte în comuniune cu alţi oameni şi că alături de el se află semeni ce au nevoie de înţelegerea şi sprijinul său. Astăzi, mai mult ca oricând trebuie să învăţăm să ne acceptăm, să învăţăm să respectăm principiile democraţiei autentice, pentru că numai împreună vom reuşi să coexistăm într-o societate democratică.

Educaţia interculturală constituie o opţiune ideologică în societăţile democratice şi vizează viitorii cetăţeni să facă cea mai bună alegere şi să se orienteze în contextul schimbărilor intervenite în sistemele de valori.
Ea trebuie să devină o constantă a pregătirii cadrelor didactice şi să-şi pună amprenta asupra programelor şcolare şi materiilor de învăţământ, asupra priorităţilor educative, asupra criteriilor de evaluare a competenţelor şi comportamentelor, asupra relaţiilor cu părinţii şi comunitatea, permiţând formarea comportamentelor în comunicare, cooperare şi încredere în cadrul grupului; respect reciproc, toleranţa faţă de opinii diferite.

Dorinţa de progres real, afinităţile profesionale, aspiraţiile şi preocupările comune au constituit premisele unor proiectelor interşcolare care conlucrează cu diverşi partenerii. Din experienţa acumulată se consideră că, cele mai eficiente demersuri didactice menite să integreze copiii în activitatea şcolară sunt cele prin care le prilejuim cât mai multe ocazii să acţioneze împreună, să se joace laolaltă, să descopere lucruri noi împreună, oferindu-le copiilor o multitudine de experienţe de învăţare, înlesnind astfel integrarea în învăţământul de masă.

În lumea modernă, diversitatea culturală nu mai este un prejudiciu, ci o realitate care trebuie fructificată în mediul şcolar. Pluralitatea culturală pune nu numai problema apărării diferenţelor, ci a dialogului cultural, care recunoaşte că fiecare trebuie să contribuie la îmbogăţirea experienţei umane. Interculturalismul implică înţelegerea, aprecierea şi valorizarea culturii proprii la care se adaugă respectul bazat pe o informare autentică şi pe construirea curiozităţii faţă de cultura etnică a celuilalt. Educația interculturală corespunde celui de-al treilea stâlp al educației: deprinderea de a trăi împreună cu ceilalți. Educația interculturală este educația relațiilor interpersonale, care implică membrii unor culturi diferite. Scopul acestui tip de educație este de a facilita relațiile interculturale, de a contribui la formarea și intensificarea

atitudinii de toleranță, de acceptare a celuilalt. Diferențele în raport cu celălalt vizează mai multe domenii: limbă, religie, practici sociale, de relaționare, vestimentare, alimentare, de petrecere a timpului liber, tradiții etc. Educaţia interculturală este cea care respectă, celebrează și recunoaște normalitatea diversității în toate componentele vieții umane. Ea conduce către ideea că oamenii au dezvoltat în mod natural moduri diferite de viață, obiceiuri și viziuni asupra lumii și că această gama variată ne îmbogățește pe noi toți. Educația interculturală este cea care promovează egalitatea și drepturile omului, lupta împotriva discriminării și promovează valorile pe care egalitatea se bazează. Prin educația interculturală ar trebui să fim în măsură să folosim dialogul intercultural. Dialogul intercultural poate fi descris ca fiind un schimb deschis și politicos de opinii între indivizi și grupuri din diferite medii etnice, culturale, religioase și lingvistice, pe bază de înțelegere reciprocă și respect.

Atunci când utilizăm învăţarea interculturală în şcoală, ar trebui să acordăm atenţie deosebită trăsăturilor caracteristice educaţiei interculturale.

Toţi suntem diferiţi, dar în acelaşi timp, egali. Semnul de egalitate care s-ar pune în relaţiile pe care le împărtăşim cu cei din jurul nostru nu vine din spaţiul pe care-l ocupăm şi nici de la ceea ce considerăm că ceilalţi aşteaptă de la noi. Semnul de egalitate este dat de respectul faţă de cei de lângă noi şi de posibilitatea de comunicare pe care trebuie să o valorificăm. Posibilitatea care ne este oferită necondiţionat şi care trebuie valorificată cu grijă pentru a identifica oportunităţile oferite de convieţuirea cu ceilalţi.

„Descoperirea celorlalţi înseamnă descoperirea unei legături şi nu a unei bariere” .

L’emploi des méthodes actives participatives dans la classe de FLE

Prof. Oana Bold,
Ecole George Emil Palade de Buzau

Définition : Une méthode pédagogique décrit le moyen pédagogique choisi par le formateur pour optimiser l’apprentissage et atteindre son objectif pédagogique.

Les 4 principales méthodes pédagogiques sont:

1. **Méthode Affirmative** (ou méthode expositive, ce sont des synonymes): Le formateur maîtrise un contenu structuré et transmet ses connaissances sous forme d’exposé (il n’y a pas d’interaction) -> Dire.(C’est le cas de l’exposé.).
2. **Méthode Interrogative**

(Dire et faire dire -> questionnement avec alternance à l’écoute). C’est le cas de la discussion ou résolution de problème : à l’aide d’un questionnement approprié, le professeur permet à l’apprenant de construire ses connaissances par lui-même ou de faire des liens et de donner du sens à ces éléments épars. L’apprenant ou un groupe d’apprenant est incité à formuler ce qu’il sait, ce qu’il pense, ce qu’il se représente(la question du débat, de l’interview est intéressante pour positionner l’apprenant dans une pédagogie participative.)

3. **Méthode Active** (Méthode expérientielle en petit groupe avec une mise en situation optimale). (le brainstorming, de l’étude de cas) , c’est le propre des pédagogies « actives » car l’apprenant est au cœur du système.

Les classes inversées peuvent également partir de cette approche. » La classe inversée (ou « renversée », en anglais : « flipped classroom ») est une approche pédagogique qui inverse la nature des activités d’apprentissage en classe et à la maison. Les rôles traditionnels d’apprentissage sont modifiés selon l’expression « les cours à la maison et les devoirs en classe . L’apprenant est acteur de son apprentissage.

4. **Méthode Démonstrative**: le formateur présente une opération ou un processus et mise en application avec accompagnement des apprentissages.

C’est la démonstration de l’usage d’un logiciel, l’apprenant regarde et refait. C’est le cas aussi de la mise en situation, ou de la démonstration : montrer et refaire selon le procédé détaillé.

L’avantage pédagogique de la méthode démonstrative, c’est que l’apprenant qui « fait » mémorise beaucoup plus que celui que lit et entend.

D’autre part,l**’animation joue un rôle central au sein d’une formation à distance**, telle que la classe virtuelle. Experts et acteurs incontournables de l’animation, ce sont les formateurs qui animent le contenu de la session, gère les stagiaires et organisent des activités pour les faire réagir et mémoriser les concepts clefs de la formation.

Ces dernières années, avec la transformation digitale, ils deviennent des **formateurs nouvelle génération**, un nouveau métier apparait et ils développent de nouvelles capacités. En effet, l’animation d’une formation à distance et l’animation d’une formation en présentiel sont à la fois proches et différentes sur certains points.

Aujourd’hui, le formateur anime avec de nouvelles compétences, de nouveaux outils et à travers une **nouvelle solution web totalement interactive**. Contrairement au présentiel où le formateur peut voir en direct les réactions des stagiaires et prendre en compte la communication non verbale. En formation à distance il va être attentif différemment, avec des indicateurs pointus et de nombreuses techniques d’animation que vous pouvez retrouver dans le replay de notre

webinar: comme dans une salle de formation en présentiel, la clé d'une classe virtuelle réussie se trouve dans **la pédagogie active**.

Le principe est simple : faire participer vos apprenants, les mobiliser, et co-créer les connaissances et les compétences avec eux, permet de les impliquer dans la formation. N'hésitez donc pas à leur donner la parole, à leur permettre de poser leurs questions et à partager.

La clé de la pédagogie active repose également dans la manière dont le professeur se pose en véritable ressource**.** Dans une classe virtuelle réussie, vous personnalisez l'accompagnement, vous partagez vos trucs et astuces, vos expériences… le tout dans l'objectif de créer de l'enthousiasme et de faciliter les apprentissages.

JOCUL CA MODALITATE DE INTEGRARE A COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE ÎN GRĂDINIȚĂ

GHIBU MIRELA
GRĂDINIȚA P. P. CĂSUȚA DE
TURTĂ DULCE, CONSTANȚA

Jocul este activitatea fundamentală a copilului preșcolar, influentând întraga conduită și prefigurând personalitatea în plină formare a acestuia.

Jocul constituie un veritabil revelator al evoluției mentale, un instrument pentru a măsura procesul de maturizare și dezvoltare mentală și afectivă a copilului.

Grădinița, prin ansamblul activităților instructiv-educative desfășurate cu copiii, aduce mari contribuții în sprijinul dezvoltării plenare a personalității fiecărui copil, în măsura în care educatoarea reușește să cunoască trăsăturile psihofizice individuale ale copiilor și să imbine fericit tratarea individuală diferențiată cu activitatea educativă frontală.

Activitățile la alegerea copiilor oferă o largă gamă de valențe educative, care se cer exploatate în favoarea copilului. În primul rând, jocurile și orice altă activitate aleasă de copii, adică preferată de ei din mai multe posibilități oferite, sunt un mijloc de manifestare a personalității acestora, a inițiativei și a spiritului lor creativ.

Ca activitate de bază în grădiniță, jocul constituie pentru copiii cu cerințe educative speciale forma cea mai eficientă de socializare, de recuperare. În cadrul jocurilor, barierele de orice natură dintre copii dispar, aici copilul copilul cu cerințe educative speciale reușind să-și depășească neputințele și frustările.

În timpul jocurilor și activităților alese se naște un mediu educațional în care spațiul de convietuire caracterizat prin acceptare, toleranță și diversitate.

De asemenea, se consideră ca etapa jocurilor și activităților alese de copii și educatoare oferă posibilitatea tratării individualizate a copiilor integrați, reușind ca, în această etapă din programul zilei, educatoarea să poată lucra cu copiii integrați, în vederea recuperării deprinderilor și capacităților nerealizate în activitățile frontale cu întreaga grupă de copii. Prin joc, copilul cu dizabilități poate să exploreze lumea înconjurătoare, poate să-și lărgească sfera de achiziții, de abilități, de deprinderi, să-și modeleze comportamentul. În joc, diferențele și barierele între copii dispar, copiii cu cerinte educaționale speciale pot obține aici succese, mici dar motivante, ceea ce le satisface trebuința de a fi apreciați.

Jocurile și activitățile alese de copii sau de educatoare oferă cadrul propice îmbogățirii experiențelor senzoriale ale copiilor, ceea ce conduce la un câștig atât pentru copilul normal cât și pentru copilul cu dizabilități. Primul poate fi ajutat să depășească planul aparențelor și al experiențelor imediate pentru a pătrunde cât mai adânc în natura lucrurilor, iar cel de-al doilea poate ajunge prin aceste jocuri la un nou tip de joc, jocul- învățare, acesta constituind o formă mai evoluată de acțiune.

Momentele de joc sunt momentele cele mai relaxante, mai destinse din programul zilnic al copilului. Aplicarea terapiei veseliei confirmă efectul benefic al acesteia, al climatului afectiv pozitiv asupra măririi consistenței stării de veghe, de învățare la copii cu dizabilități. Copiii ținuți din scurt, tutelați sau hiperprotejați, vor avea puține cunoștințe despre ei înșiși.

Jocurile și activitățile alese oferă oportunități pentru încurajarea intereselor, pentru manifestarea aptitudinilor specifice și, ceea ce este cel mai important, este momentul zilei în care copiii pot învăța unii de la alții. J. Piaget, referindu-se la importanța socializării, afirmă că cel mai bine copiii învață unii de la alții.

Jocurile manipulative, care au o importanță deosebită pentru stimularea senzorială a copiilor cu cerințe educative speciale, oferă prin simplitatea lor condiții deosebite pentru dezvoltarea senzorială a acestora. Aceste jocuri pot fi utilizate

în formarea unei imagini de sine pozitive, în stimularea unor relații de prietenie cu colegii de grupă, contribuind astfel la socializarea și integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale în colectivități.

Sub influența jocului și activităților programate și îndrumate de educatoare, copilul dobândește noi particularități psihice.

Jocul-învățare explorator-manipulativ constituie, de la formele incipiente ale jocului până la formele avansate ale sale, o importantă sursă de explorare a mediului și de simulare senzorială a copilului. Organizarea stimulilor poate fi gândită de către educatoare în așa fel încât să vină în sprijinul copilului, în funcție de nevoile acestuia în vederea îmbogățirii experienței senzoriale.

Diferențierea obiectelor după unele însușiri se obține numai în cadrul acestui tip de învățare-joc. Când copilul pune laolaltă trei cuburi roșii și de altă parte cinci cilindri albi, el face cel puțin două-trei tipuri de diferențiere între mărimea cuburilor, forma lor și culoare. Exercițiile senzoriale, organizundu-se pe grupuri mici, ușurează procesul de socializare și intregrare a copiilor cu dizabilități în grupă, iar participarea lor activă la acțiunile grupului îi poate conduce la formarea unei atitudini pozitive față de propriul eu, la stimularea încrederii în forțele proprii.

Exercițiile senzoriale organizate în grădiniță trebuie să aibă un caracter diferențiat și individual. Fiecare copil trebuie să participe activ la desfășurarea exercițiilor respective. Reușita unui exercițiu senzorial depinde de modul de folosire, prezentare și distribuire a materialului didactic.

Educația senzorială trebuie să fie permanentă.

Exercițile senzoriale au o eficiență sporită atunci când sunt organizate individual sau cu un număr restrâns de copii. Jocurile care antrenează analizatorul auditiv se desfășoară cu întreaga grupă de copii, în condiți de liniște, în timp ce jocurile care antrenează tactilul, gustativul și olfactivul dau rezultate mai bune când sunt organizate pe grupuri mai mici. În desfășurarea jocurilor și exercițiilor senzoriale, trebuie să se asigure o admosferă relaxantă, distractivă, să se evite repetarea lor sub aceași formă și să se asigure copiilor posibilitatea să acționeze din proprie inițiativă.

Educarea tactilului este extrem de importantă pentru copilul mic și cu atât mai mult pentru copilul cu dizabilități.

Obiectivele pe care educatoarea le urmărește prin aceste jocuri se pot diferenția fără ca acest aspect să fie sesizat de copii. Dacă intr-un joc de construcție copilul normal își poate exersa imaginația, creativitatea în conceperea construcțiilor, copilul cu dizabilitati, sub îndrumarea discretă a educatoarei, poate descoperi forme, culori, diversitatea materiei, greutate, etc. Copilul cu cerințe educaționale speciale nu va simți diferența dintre el și ceilalți copii, pentru ca amândoi se joacă împreună, amândoi contribuie la realizarea obiectivului final, fiecare având însă alt aport, ambii având de câștigat.

Jocurile senzoriale fac multă plăcere tuturor copiilor. Această etapă de joc- învățare , de tip explorare-manipulare, constituie o etapă foarte importantă în evoluția copilului cu dizabilități.

Orice joc poate deveni o acțiune terapeutică pentru copilul cu cerințe educative speciale dacă educatoarea își propune obiective clare, impuse de nevoile copilului și respectându-i particularitățile individuale.

Etapa jocurilor și a activităților alese din programul zilnic al grădiniței oferă cadrului didactic posibilitatea unei intervenții individualizate asupra copilului cu cerințe educative speciale inegrat în învățământul de masă

Acest moment al zilei, etapa jocului și a activităților alese, poate fi fructificat de cadrul didactic atât pentru recuperarea lacunelor înregistrate de copiii cu cerințe educative speciale în timpul activităților obligatorii, cât și în sensul stimulării unei atitudini pozitive față de sine, a încrederii în fortele proprii, condiție prioritară în evoluția ulterioară a copilului cu cerințe educative speciale.

Așadar, organizarea „gândită” a jocurilor și activităților alese, tactul pedagogic al cadrului didactic, în sensul de a-i crea copilului cu cerințe educative speciale o stare de confort și o atitudine pozitivă față de sine, ușurează procesul de integrare a copiilor cu dizabilități în instituțiile de învățământ.

BIBLIOGRAFIE:

Chateau, J., (1972), Copilul şi jocul, Bucureşti: Editura Didactică și Pedagogică

Claparede, E., (1975), Psihologia copilului şi pedagogia experimentală, Bucureşti, Ed. Didactică și Pedagogică

Savu Cristescu, M., (2014), Teoria și metodologia instruirii, suport de curs, U.V.T.

Şchiopu, U.,(2001), Psihologia vârstelor, Bucureşti: Editura Credis.

Învăţarea centrată pe elev – cheia unui proces de predare/ învăţare eficient

Ponta DacianaLaura
Liceul Teoretic „Jozef Gregor Tajovsky”, Nădlac

Centrarea procesului educaţional asupra elevului presupune preocuparea permanentă a profesorilor pentru cunoaşterea elevului ca individualitate şi adaptarea programelor de formare la profilul acestuia. De-a lungul timpului, metodele de învățare centrate pe elev au fost îndelung cercetate, oamenii de știință formulând mai multe definiții pentru acestea:

„Mediul învăţării centrate pe elev se concentrează în primul rând asupra satisfacerii nevoilor elevului, în timp ce mediul învăţării centrate pe materie se concentrează în primul rând asupra unui set de cunoştinţe”. (Clasen, R.E. & Bowman, W.E., 1974)

„Învăţarea centrată pe elev le oferă elevilor o autonomie şi un control mai mare în privinţa alegerii subiectului, a metodelor de învăţare şi a ritmului de studio”. (Gibbs, G., 1992)

„Învăţarea centrată pe elev se referă la situaţia în care elevii lucrează atât în grupuri cât şi individual pentru a explora probleme şi a procesa activ cunoştinţele, mai degrabă decât a fi nişte receptori pasivi ai acestora”. (Harmon, S.W. & Hirumi, A., 1996)

„Învăţarea centrată pe elev descrie modalităţi de a gândi despre învăţare şi predare ce pun accentul pe responsabilitatea elevului pentru activităţi de genul plănuirii învăţării, interacţiunii cu profesorii şi alţi elevi, cercetării şi evaluării învăţării”. (Cannon, R., 2000)

Metodele active de învățare au multiple valenţe formative care contribuie la dezvoltarea gândirii critice, la dezvoltarea creativităţii, implică activ elevii în învăţare, punându-i în situaţia de a gândi critic, de a realiza conexiuni logice, de a produce idei şi opinii proprii argumentate, de a le comunica şi celorlalţi, de a sintetiza/ esenţializa informaţiile, se bazează pe învăţarea independentă şi prin cooperare, elevii învaţă să respecte părerile colegilor. Metodele interactive de grup sunt modalitati moderne de stimulare a învatarii si dezvoltarii personale înca de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizeaza interschimbul de idei, de experiente, de cunostinte. Metodele de învăţare centrată pe elev fac lecţiile interesante, ajută elevii să realizeze judecăţi de substanţă şi fundamente, sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor pe care sa fie capabili sa le aplice în viaţa reală.

Principalele metode de învățare activă utilizate în învățământul preuniversitar sunt: metoda cubului , metoda ciorchinelui, metoda pălăriilor gânditoare, metoda știu – vreau să știu - am învățat -, metoda studiului de caz, metoda brainstorming-ului, metoda 6/3/5 (brainwriting) - este o metodă asemănătoare brainstorming-ului, doar că se realizează în scris, metoda Frisco - are la bază interpretarea, din partea participanţilor a unui rol specific, care să acopere o anumită dimensiune a personalităţii, abordând o problemă din mai multe perspective, metoda SINELG (Sistemul Interactiv de Notare pentru Eficientizarea Lecturii şi Gândirii) - este „un instrument util care le permite elevilor să-şi urmărească în mod activ înţelegerea a ceea ce citesc”, metoda piramidei sau a „bulgărelui de zăpadă” - are la bază împletirea activităţii individuale cu cea desfăşurată în cadrul grupurilor, metoda exploziei stelare (metoda starbursting) - desemnează o metodă similară brainstormingului, cu care totuși nu se confundă, metoda simulărilor, metoda discuției dirijate, metoda învățării prin cooperare - reprezintă un set de strategii care angajează mici echipe de elevi pentru a promova interacțiunea colegială și colaborarea, metoda cadranelor .

O consecință importantă a utilizării metodelor de învățare centrate pe elev o reprezintă necesitatea ca elevii să își asume un înalt grad de responsabilitate în contextul învățării și să își aleagă în mod activ scopurile, precum și să își

administreze procesul de învațarea. Ei nu se mai pot baza pe faptul ca profesorul le va spune ce, cum, unde și când să gândească.

Principalele avantaje ale metodelor de învățare centrate pe elev sunt: valorifică gândirea critică/ creativitatea; presupun complementaritate – relații; sistematizează experienţe subiective si, nu in ultimul rând, presupun colaborare – cercetare comună.

Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente. Acest tip de interactivitate determină „identificarea subiectului cu situaţia de învăţare în care acesta este antrenat“ ceea ce duce la transformarea elevului în stăpânul propriei formări.

Bibliografie:

Oprea, C.L.. (2006) - *Strategii didactice interactive*, Editura Didactică și Pedagogică, Bucureşti.

Negreţ-Dobridor, I., Pânişoară, I. O. (2005) - *Știința învățării. De la teorie la practică*, Editura Polirom, Iași.

Pânişoară, I. O.. (2008) - *Comunicarea eficientă*, ed. a III-a, revăzută şI adăugită, Editura Polirom, Iași.

Constantin, R., Dumitrescu, L., Gavrilă, R.M., Sarivan, L., Stoicescu, D. (2009) - *Predarea–învăţarea interacivă centrată pe elev*, ediția a doua revizuită, București

Hidden Challenges to Education Systems in Transition Economies, World Bank, 1999

Jeremy Harmer, *The Practice of English Language Teaching*, Pearson, Longman, 2015

DIFERIȚI, DAR TOTUȘI EGALI!
Metodologii de predare-învățare-evaluare centrate pe elev

Prof. înv. primar Marioara Maria Carmen
Ene Georgeta Iuliana
Liceul teoretic ”Iulia Zamfirescu”, Mioveni

Învățământul special este o parte componentă a sistemului de învățământ românesc și oferă tuturor programe educaționale potrivite nevoilor lor de dezvoltare. În țara noastră, copiii cu dizabilități pot fi înscriși în învățământul special sau în învățământul de masă. În școlile de masă pot fi integrați copii cu deficiențe medii, dificultăți de învățare și tulburără de limbaj, tulburări socio-afective sau de comportament. Acești copii au nevoie de sprijin pentru adaptare, integrare, socializare, pentru a nu fi marginalizați sau excluși.

Profesorii care predau la clasă alcătuiesc program de intervenţie personalizat, în funcţie de preferinţele şi de dificultăţile copilului, precizând modalităţile de lucru pentru anumite capitole, lecţii, propunând modalităţi de lucru pe anumite secvenţe de învăţare în care copiii au dificultăţi, cautând să dezvolte copiilor motivaţia pentru învăţare.

Ghidul metodologic este un instrument de lucru pentru acest profesor, care detaliază conţinutul programei şcolare, pe care o adaptează conform nevoilor. Curriculumul general este simplificat pentru a putea fi parcurs de elevii cu C.E.S., iar strategiile didactice utilizate pentru integrarea acestor copii sunt şi ele modificate.

Profesorul trebuie să cunoască şi să utilizeze strategii didactice care să identifice şi să sprijine rezolvarea dificultăților de învățare în clasă, dar să-l și implice pe elev în procesul de învățare, urmărindu-se astfel dezvoltarea gândirii și stimularea creativității și a interesului pentru învățare. Nu se poate lucra diferențiat cu elevii dacă profesorul nu cunoaște foarte bine copiii, atât sub aspectul dezvoltării lor fizice, cât și al dezvoltării psihice.

În proiectarea activităţilor educative, metodele active de grup stimulează şi dezvoltă foarte mult învăţarea prin cooperare, facilitează comunicarea, colaborarea și relaționarea între elevi, luarea deciziei, autonomie personală, formarea opiniilor și înțelegerea corectă a realității. Aplicarea metodelor activ-participative duce la o învățare mai activă și cu rezultate evidente, pregătind copiii de a fi capabili să ia decizii în rezolvarea unor situții neobișnuite.

Dintre metodele activ-participative care se utilizează cu succes în predarea – învăţarea şi evaluarea noţiunilor şcolare la diferite discipline pot fi amintite: jocul didactic, metoda mozaic, metoda KWL „Ştiu- Vreau să ştiu – Am învăţat”, instruirea programată, metoda Starbursting şi altele.

Jocul didactic este o metodă care constă în plasarea elevilor într-o activitate ludică cu caracter de instruire. Învăţarea care implică jocul devine plăcută şi atrăgătoare, se face într-o atmosferă de bună dispoziţie şi destindere. Indiferent de tipul său, jocul didactic trebuie să îndeplinească anumite cerinţe:

- Să aibă precizate obiectivele pedagogice;
- Să fie raţional integrat în sistemul muncii educative;
- Să dozeze gradul de dificultate implicat (în funcţie de particularităţile de vârstă şi intelectuale ale copiilor);
- Să fie dozate din punct de vedere calitativ.

Activităţile ludice cu valenţe instructive pot fi extrem de variate. Ele trebuie să fie folosite pentru a dinamiza activitatea de predare-învăţare şi pot fi îmbinate cu alte metode, în funcţie de particularităţile intelectuale şi de vârstă ale elevilor şi de tipul de lecţie.

Metoda KWL – Know, Want to Know, Learn - Ştiu – Vreau să ştiu – Am învăţat – este o metodă ce activează elevii şi îi face conştienţi de procesul învăţării şi oferă elevilor posibilitatea de a-şi verifica nivelul cunoştinţelor. Pin aceste

exercițiu se încurajează participarea fiecărui elev prin conștientizarea eventualelor lacune și prin motivarea acoperirii acestora, se stimulează atenția și gândirea.

Etapele metodei:

• Anunţarea temei de către profesor.

• Se cere elevilor să inventarieze ideile pe care consideră că le deţin cu privire la subiectul ce va urma. Aceste idei vor fi notate în rubrica „ Ştiu” a tabelului;

• Ei vor nota ideile despre care au îndoieli sau ceea ce ar dori să ştie în legătură cu tema respectivă. Aceste idei sunt notate în rubrica „Vreau să ştiu”.

• Profesorul va propune apoi studierea unui text şi fixarea unor cunoştinţe, iar ideile nou asimilate le notează în rubrica „ Am învăţat”.

• După rezolvarea sarcinii de lucru elevii vor folosi noţiunile înscriseîn fiecare coloană pentru a demonstra nivelul actual al cunoştinţelor.

Metoda Starbursting (engl. „star” = stea; engl. „ burst” = a exploda), este o metodă nouă de dezvoltare a creativității. Scopul metodei este de a obține cât mai multe întrebări și astfel cât mai multe conexiuni între concepte. Este o modalitate de stimulare a creativității individuale și de grup. Organizată în grup, metoda Starbursting facilitează participarea întregului colectiv, stimulează crearea de întrebări la întrebări.

Modul de procedare este simplu. Se scrie problema a cărei soluţie trebuie „descoperită” pe o foaie, apoi se înșiră cât mai multe întrebări care au legătură cu ea. Un bun puct de plecare îl constituie cele de tipul: Ce?, Când?, Cum?, De ce? - unele întrebări ducând la altele din ce în ce mai complexe care necesită o concentrare tot mai mare.

Metodele activ-participative au fost promovate într-o mare măsură în ultimele decenii datorită faptului că permit elevului satisfacerea cerinţelor educaţionale prin efort personal sau prin colaborare cu alţi colegi. Bineînţeles că acest lucru se aplică şi elevilor cu deficienţă de auz, însă atunci când vine vorba de colaborare există un mic impas: modul în care copilul este nevoit sau învăţat să comunice cu profesorul poate să nu fie acelaşi cu modul în care el comunică cu ceilalţi colegi. Pentru aceasta, cel mai simplu pentru ambele părţi implicate este abordarea comunicării totale, datorită faptului că aceasta integrează toate tipurile de comunicare, mulţumind astfel atât profesorii cât şi elevii.

Bibliografie:

Ungureanu, Dorel, *Educaţia integrată şi Şcoala inclusivă*, Editura de Vest, Timişoara, 2000.

Verza, Emil, *Psihopedagogia integrării şi normalizării*, în Revista de educaţie specială, nr. 1 /1992.

Anucuţa, Partenie, *Pedagogie pentru studenţi şi cadre didactice*, Editura Eurostampa, Timişoara, 1999.

DE LA EXCLUDERE LA INCLUDERE

Profesor Învățământ Primar: Popovici Antonina
Liceul Tehnologic Bâlteni – Structura: Școala Primară Nr.2 Pește ana-Jiu

În întreaga lume există dovezi ale tehnicilor și metodelor pe care sistemele școlare le-au dezvoltat pentru a veni în sprijinul copiilor care se confruntă cu diferite forme de „dizabilități”. În termeni generali, acest lucru a implicat pas cu pas trecerea de la excludere la furnizarea de educație specială, până la accentul pus pe integrare și, în cele din urmă, la ideea de educație incluzivă. Firește, ritmul de dezvoltare a acestor etape a variat de la o țară la alta.

În secolul al IXX-lea, educatorii speciali din multe țări europene au susținut și au contribuit la dezvoltarea de servicii pentru copiii și tinerii care au fost excluși de la furnizarea de servicii educaționale. În fapt, acest lucru a dus la înființarea de școli speciale, conduse de organizații de voluntariat, care își desfășurau activitatea separat față de „școlile normale”. Abia mult mai târziu, au fost luate măsuri la nivel mondial privind includerea copiilor considerați ca „având dificultăți grave de învățare” în învățământul de masă.

În unele țări, educația favorabilă incluziunii este încă în mare măsură gândită ca o abordare pentru servirea copiilor cu dizabilități în cadrul instituțiilor de învățământ general. Cu toate acestea, educația incluzivă este văzută din ce în ce mai larg ca o reformă care răspunde diversității în rândul tuturor elevilor. Argumentul dezvoltat în acest sens se referă la o formulare mai amplă care are scopul îmbunătățirii incluzive a școlii pentru a elimina procesele de excludere din educație care sunt o consecință a atitudinilor și a răspunsurilor la diversitatea rasială, a clasei sociale, a etniei, a religiei, a genului, precum și a dizabilităților.

Unul dintre principiile de bază ale integrării este neselectivitatea și păstrarea dreptului fiecărei persoane la educație. Aici nevoile copilului trebuie să fie măsura de bază. Orice schimbare majoră în dezvoltarea generală a unui copil – cu sau fără dizabilități – va consta, de obicei, în pași mici. Aceasta este în cele din urmă o problemă de abordare a modului în care adulții privesc dezvoltarea unui copil.

Integrarea socială presupune, de asemenea, învățarea unii de la alții – adulți de la copii, cei cu dizabilități de la cei fără și invers.

Fiecare copil trebuie privit în primul rând din punctul de vedere al abilităților, punctelor forte și caracteristicilor sale. Hans Eberwein, un cunoscut profesor de sprijin și autor al unei cărți despre coexistența în societate a persoanelor cu dizabilități și non-dizabilități, spune că *„Integrarea nu este problema copiilor, ci mai degrabă o problemă a gândirii noastre educaționale și politice, a conștiinței noastre, a opiniilor noastre și a imaginii noastre despre umanitate”.*

Astfel, este nevoie de o abordare radicală a nevoilor speciale pe care le au copiii, o reformă a modului în care sunt organizate în prezent școlile, natura programei școlare și formele de predare care sunt furnizate fiind cruciale. Pedagogia aplicată în școli trebuie adaptată astfel încât atât profesorii cât și elevii, părinții și societatea să răspundă pozitiv diversității elevilor – văzând diferențele individuale nu ca pe niște probleme care trebuie rezolvate, ci ca pe niște oportunități pentru îmbogățirea învățării. În cadrul unei astfel de conceptualizări, o analiză a dificultăților întâmpinate de elevi oferă o agendă de reformă și informații despre modul în care ar putea fi realizate astfel de schimbări.

Totodată, dezvoltarea unor practici incluzive impune celor aflați într-un anumit context să colaboreze cu ceilalți în vederea abordării și găsirii de soluții de înlăturare a barierelor din calea educației cu care se confruntă unii copii., venind astfel în sprijinul lor prin găsirea de soluții și rezolvări la problemele cu care se confruntă elevii în privința incluziunii.

În mod specific, este nevoie de o trecere de la explicațiile eșecului educațional care se concentrează asupra caracteristicilor individuale ale copiilor și familiilor acestora, la o analiză a barierelor apărute în calea participării și învățării cu care se confruntă elevii în cadrul sistemelor de învățământ.

Având în vedere confuzia și incertitudinile care există, avansarea către punerea în aplicare a incluziunii educației este departe de a fi ușoară. Dovezile progresului variază considerabil în întreaga lume. Mai mult decât atât, nu trebuie să se presupună că există o acceptare deplină a filosofiei incluzive. Unii rămân rezistenți la ideea privind educarea copiilor cu nevoi speciale în școlile de masă, aducând ca argument faptul că pentru copiii cu deficiențe de auz sau văz, spre exemplu, este nevoie ca sistemul educațional să pună la dispoziția profesorilor echipamentele speciale de care aceștia au nevoie în educarea prin limbajul semnelor. De asemenea, pentru aceste categorii de deficiențe, educația copiilor trebuie să se facă de către un profesor specializat, care poate oferi cunoștințele de specialitate necesare acestor copii.

În acest sens, există principii generale de organizare a școlilor, a actului educațional în sine, care au la bază eliminarea barierelor structurale existente între diferite grupuri de elevi și profesori, eliminarea unor programe și specializări care sunt aplicabile doar pentru o parte dintre copii, precum și dezvoltarea unor abordări pedagogice de tip constructivist, de învățare prin cooperare, care permit elevilor să învețe împreună, să construiască relații strânse cu ceilalți colegi, cu părinții și profesorii.

Predarea, ca parte a actului educațional, nu ar trebui să fie văzută ca un amestec de caracteristici individuale „aruncate împreună” de către profesori pentru toți elevii, ci, mai degrabă, aceasta trebuie să se facă diferențiat, în funcție de nevoile fiecărui copil. Acest aspect se referă la aplicarea tehnicilor și metodelor de predare-învățare-evaluare de către profesor, în mod individual, sarcinile de lucru fiind adaptate nivelului fiecărui elev în parte, astfel, elevii se vor simți capabili să le rezolve, netemându-se de dificultatea soluțiilor și nefiind puși în situația de a concura cu ceilalți colegi, căpătând astfel, încredere în capacitățile lor de a rezolva cerințele de lucru primite. Modalitatea de predare poate fi îmbunătățită în mod constant, renunțându-se la tradiționalele discursuri ale profesorului care doar expune subiectul lecției, după care solicită elevilor să reproducă întocmai lecția și înlocuirea lor cu metode de predare incluzivă, bazată pe exemple practice, utilizarea imaginilor, a înregistrărilor video, filmulețe animate care vin în sprijinul elevilor și ajută la familiarizarea acestora cu necunoscutul.

În ceea ce privește cooperarea în sala de clasă, dincolo de tehnicile și metodele clasice, cercetările indică faptul că o caracteristică a lecțiilor care sunt eficiente în încurajarea participării tuturor elevilor este modul în care resursele disponibile, în special resursele umane, sunt folosite pentru a sprijini învățarea. Astfel, accentul este pus pe implicarea și sprijinul acordat elevilor care sunt nou veniți, a celor cu cerințe speciale, a celor proveniți din medii dezavantajate sau din medii culturale diferite, contribuind în egală măsură și la îmbunătățirea performanțelor școlare ale acestor categorii de elevi.

Munca în echipă, învățarea prin cooperare, punerea tuturor ideilor în practică de către toți elevii, indiferent de mediul lor de proveniență sau de resursele de care acștia dispun, sunt elemente care contribuie la dezvoltarea unui mediu educațional incluziv.

Termenul de incluziune implică o gamă variată de conotații în diferite domenii. În domeniul educațional, pentru ca acest proces să aibă rezultatele dorite, trebuie ca toți actorii implicați în procesul instructiv-educativ să colaboreze, să înțeleagă necesitatea implementării unor abordări inovative care să conducă la maximizarea productivității școlilor, la obținerea de performanțe în domeniul educațional de către toți elevii, la promovarea tehnicilor de lucru în echipă, la o colaborare cât mai puternică între cadrele didactice și la o susținere necondiționată din partea celor aflați în funcții de conducere, structura managerială de la nivelul conducerii învățământului reprezentând „liantul” și, totodată, „motorul” care poate lega școala și cei implicați în actul educațional cu cei din comunitatea din jurul acesteia și societatea, în general.

Astfel, se produce o coeziune între profesori, elevi, părinți, directori, comunitatea locală și reprezentanții acesteia, care contribuie la creșterea gradului de responsabilizare și implicare a acestora în procesul de incluziune educațională, socială și emoțională a tuturor copiilor, la acordarea de șanse egale și acceptarea diferențelor de ordin economic, social, cultural, religios etc, la înțelegerea și promovarea termenului de „echitate” în rândul societății.

PROGRAM DE INTERVENTIE PERSONALIZAT
Matematică și cunoașterea mediului

Prof.Psihopedagogie Specială CĂRĂȘEL NICOLIȚA
Centrul Școlar pt. Educație Incluzivă „Sf.Vasile”Craiova

Nume şi prenumele beneficiarului: D.D. G.

Data şi locul naşterii: 24.07.2012

Domiciliu: judeţul Dolj, Craiova

Şcoala/Instituţia: Școala Gimnazială Particulară ”Ethos” Craiova

Echipa de lucru:

Prof. diriginte :S.M.

Prof. itinerant: Cărăşel Nicoliţa

Prof. Psihopedagog școlar:B.O

Probleme cu care se confruntă copilul/elevul tânărul(rezultatele evaluării complexe)

Copilul se incadrează în gradul de handicap **grav cu însoţitor**

Tip dizabilitate: tulburare mixtă de achiziții școlare,

Dizabilităţi asociate: psihică,mental,sindrom hiperkinetic

Deficit în funcţionarea: proceselor cognitive, mnezice şi atenţionale. Stadiul operaţilor concrete..

Limbaj expresiv verbal în curs de formare, funcţionează structurile gramaticale.

Capacitate scăzută de adaptare, participare, deficit de atenție.

Priorităţi pentru perioada: septembrie 2022-iunie 2023

Dezvoltarea potentialului cognitiv și creșterea gradului de mobilizare a atenției voluntare

Obiective

Structura programului de interventie personalizat:

Obiective	**Conţinuturi**	**Metode şi mijloace de realizare**	**Mijloace**	**Perioada de intervenție**	**Criterii minimale de apreciere a progreselor**	**Metode şi instrumente de evaluare**
O1	Operații cu numere naturale în concertul 0-31	Conversatia Exercitiul Explicatia	Fise de lucru Lipici, foarfecă, hârtie glacee	1/2 lună	Subliniază corect cifra zecilor Subliniază correct cifra unităților	Observare sistematica scris Oral;
O2	compararea unor grupuri de obiecte prin punerea elementelor unele sub altele, încercuirea părţilor comune, punerea în corespondenţă;	Conversatia Exercitiul Explicatia Jocul	Fise de lucru; Creion colorat; marker;	1 lună	Identificarea conținutului textului	Evaluare orală Evaluare scrisă

O_3	Ordinea efectuării operațiilor cu numere natural în concertul 0-31	Conversatia Exercitiul Explicatia Demonstrația	Fise de lucru Calculator Lipici, foarfecă, hârtie glacee	1/2 lună	Descompunerea unui număr folosind regula învățată la clasă	Observare sistematica ; .
O_4	identificarea numărului mai mic/mai mare pe baza comparării a două numere mai mici decât 31 şi scrierea relaţiei;	Conversatia Exercitiul Explicatia Jocul	Fise de lucru Lipici, foarfecă, hârtie glacee	1 lună	Scrie corect operatorii matematici între numere: <,>, =	Observare sistematica Evaluare scrisă
O_5	observarea simetriei la figurile geometrice plane, la obiecte şi fiinţe din mediul apropiat;	Conversatia Exercitiul Explicatia Jocul	Fise de lucru; Creion colorat; marker;	1/2 lună	Identifică asemănarea între 2 multe figuri geometrice	Observare sistematica Auto-evaluare; . Evaluare scrisă
O_6	decuparea pe contur a formelor geometrice plane de diferite dimensiuni, realizate pe diverse suporturi (hârtie glasată, carton);	Conversatia Exercitiul Explicatia Demonstrația	Fise de lucru Lipici, foarfecă, hârtie glacee	1/2lună	Recunoaște figurile geometrice Desenează corect: pătrat, dreptunghi, triunghi, cerc	Observare sistematica Evaluare scrisă

Evaluare periodica:

Obiective realizate: recuperarea laturilor disfuncţionale în ceea ce privește citirea conștientă și înțelegerea cerințelor din sfera matematicii; antrenarea elevului în activităţi plăcute pentru a-l stimula;

Dificultati intampinate:

Metode cu impact -pozitiv: activitatile practice, autoevaluarea, softurile didactice, jocurile didactice

-negativ: fisele de lucru

In urma evaluarii rezultatelor obtinute dupa derularea programului de interventie pe o perioada de doua luni, s-a constatat ca elevul reactioneaza pozitiv la probele practice.

Revizuirea programului:

Fise de lucru mai atractive, activități practice mai numeroase

Rolul şi modul de implicare al părinţilor

Stimularea dezvoltării intelectuale, a proceselor sale de învăţare prin încurajare, stimularea cognitivă, interacţiune, comunicare, conversaţie, răspuns la întebările copilului, încurajarea şi participarea la jocurile acestuia.

La nivelul interacţiunii cu copilul se impune îndrumare, sistem de reguli şi recompense, impunere de limite, astfel încât să fie capabil să dezvolte un comportament social adecvat.

Sunt necesare satisfacerea nevoii copilului de relaţii sigure, stabile, afectuoase cu adulţii importanţi din viaţa sa, menţinerea sensibilităţii şi atenţie faţă de nevoile copilului, contact fizic adecvat, confort, ocrotire suficiente pentru a demonstra afecţiune.

În activitățile casnice, părinții vor trasa sarcini simple și concise de rezolvat astfel încât să stimuleze atenția și dezvoltarea capacității de concentrare, îndeplinirea sarcinilor fiind finalizată cu laude şi încurajări.

Recomandari

Este necesara derularea unui P.I.P. care va utiliza softuri educationale.

Recomandări particulare

Sprijin educaţional în mediul şcolar şi la domiciliu. Activitate de terapia tulburărilor de atenție și concentrare

METODA EDUCA'IEI OUTDOOR

Prof. Avram Anișoara
C.Ș.E.I. „Paul Popescu-Neveanu”, Timișoara

M. Ionescu şi V. Chis definesc educaţia astfel „ un ansamblu de influenţe care contribuie la formarea omului ca om, respectiv acţiunea de modelare a naturii umane în direcţia realizării unor finalităţi în temeiul unor valori sociale acceptate”. Pornind de la această definiţie, consider că educaţia are un rol important în viaţa unui individ pentru dezvoltarea lui socială, emoţională şi intelectuală. De-a lungul timpului s-au descoperit mai multe tipuri de educaţie, cu scop de a ajuta elevul în demersul său educativ, social, comportamental şi emoţional. Acest referat pezintă metoda educaţiei outdoor, metodă învăţată la o formare Erasmus+ la care am participat şi care face parte din educaţia nonformală.

Educația nonformală reprezintă un model de educație în care participarea elevului este voluntară. Aceasta este planificată și centrată pe elev, iar procesul educativ în educația nonformală are un curriculum și o metodologie mai flexibilă. Activitățile de educație nonformală pot avea loc în afara instituților, dar și în școli în diferite contexte., punându-se accent pe nevoile și interesele elevilor.

Educația nonformală oferă un set de experințe sociale necesare, utile pentru fiecare copil, tânăr sau adult, complementariyând celelalte forme de educație prin:

- valorificarea timpului liber al elevilor, din punct de vedere educațional;
- modalități de valorificare a experiențelor de viață ale elevilor, printr-un cadru mai flexibil și mai deschis, cât și prin diversificarea mediilor de învățare cotidiene;
- participare voluntară, individuală și colectivă;
- modalități flexibile de a răspunde intereselor elevilor;
- gamalargă de activități pe care le propune și posibilitatea fiecărui elev de a decide la ce activități să participe;
- dezvoltarea competențelor pentru viață și pregătirea tinerilor pentru a deveni cetățeni responsabili;
- dezvoltarea capacității organizatorice, capacității de autogospodărie, de autonomie personală, de management al timpului, de gândire critică și adoptarea unor decizii sau rezolvare de probleme;
- un cadru de exersare și de cultivare a diferitelor înclinații, aptitudini și capacități, de manifestare a talentelor în artă, cultură, muzică, sport, pictură, IT, sprijinind incluziunea școlară și socială.

Competențele și atitudinile dezvoltate în cadrul educașiei nonformale asupra elevilor cuprind următoarele caracteristici: competențe interpersonale, capacitate de lucru în echipă, încredere în sine, diciplină, respomsabilitate, capacități de planificare, coordonare și organizare, competențe de gestionare a proiectelor, capacitatea de a rezolva probleme practice, etc. Aceste competențe au o relevanță crescută în dezvoltarea personală a individului, contribuind la participarea activă în societate și pe piața muncii, fiind complementare celor dezvoltate prin educația formală. Metodele utilizate sunt foarte diferite de pedagogia utilizată în educația formală, accentul fiind pus pe învățarea prin acțiune, învățarea de la egal la egal și activități de voluntariat.

Educația outdoor este un concept relativ nou în contextul educativ românesc, această formă de educație se bazează pe învățarea în aer liber. Termenul de educație outdoor, poate include educația pentru mediu, activiăți recreative, programe de dezvoltare personală și socială, excursii, ieșiri în aer liber, etc.

Educația outdoor se bazează foarte mult pe participarea activă, maximizează procesul de învățare, se desfășoară în contexte diferite având un cadru de învățare și un conținut lejer, folosind metode care stimulează implicarea și participarea, cu o structură și o planificare flexibilă, procesul învățării fiind orientat spre participant, și bazându-se pe experiența acestora.

Obiectivele generale ale educației outdoor sunt:

- dezvoltarea abilităților socio-personale: îmbunătățirea spiritului de echipă, îmbunătățirea relațiilor sociale, dezvoltarea competențelor de conducere, etc;
- dezvoltarea abilităților de management: organizare, coordonare, evaluare, atât a celor care o aplică, cât și elevilor;
- oferirea unui cadru stimulativ de învățare;
- posibilitatea creării unui mediu relaxant și motivant în funcție de problema identificată, permițând escaladarea unor nivele înalte de imaginație în vederea obținerii rezultatelor propuse.

Aceste obiective vizează integrarea elevilor în societate și permite o apropiere a școlii către viața cotidiană, atenuând granițele dintre învățarea școlară din educația formală, așa cum era vazută în vechea paradigmă și învățarea orientată către acumulări pragmatice, valide și necesare funcționării normale a oricărei persoane în spațiul social. Practicarea educației outdoor a oferit de-a lungul timpului o serie de caracteristici care contribuie la dezvoltarea personală a educaților, dar și a educatorilor. Aceasta oferă un context prielnic pentru dezvoltarea copiilor prin posibilitatea contactului direct cu natura, ceea ce reprezintă un prilej bun de cunoaștere și înțelegere a lumii, modalitate benefică pentru formarea atitudinilor și comportamentelot dezirabile față de mediu.

Educația outdoor reprezintă o puternică sursă de experiențe de învățare într-un mediu relaxant, liber, fără constrângerile impuse de pereți clasei, putând oferi copiilor numeroase provocări, procesul educativ defenind astfel puternic, inspirațional și de natură să schimbe comportamente antisociale, de creeare a unei relații puternice între copii, bazată pe sprijin reciproc, ceea ce contribuie la dezvoltarea spiritului de echipă, conexiunea între elev-elev, elev-profesor cu creșterea gradului de participare activă.

Nu în ultimul rând, educația outdoor facilitează procesul de învățare al copiilor care întâmpină dificultăți, astfel educația outdoor oferind un climat diferit de învățare ce permite copiilor cu dificultăți de învățare și un nivel scăzut de performanță școlară să devină motivați.

Procesul creator în cadrul activităților outdoor presupune parcurgerea următoarelor etape:

- pregătirea acțiunii complexe bazate pe identificarea problemei;
- analiza datelor problemei;
- stabilirea premisei;
- identificarea resurselor necesare;
- acumularea și selecționarea informației necesare pentru abordarea corectă a problemei;
- prelucrarea și sistematizarea informației stocate;
- elaborarea strategiei de rezolvare.

Educația outdoor oferă contextul în care investigația poate fi valorificată prin apariția de noi idei și încurajarea acestui mod de a privi lucrurile, ce-l pune pe elev în situața de a se reanaliza și restructura continuu.

Promovarea diversităţii şi a incluziunii în şcoală

Liceul tehnologic “Vintila Brătianu” Dragomireşti-Vale, Ilfov
Prof. Ibănescu Giorgiana Claudia

Educaţia integrată este privită ca un proces cu o evoluţie total diferită de cea tradiţională în care au loc reformulări de concepte şi teorii legate de normalizare ca un proces prin care se asigura accesul la tiparele existenţiale şi la condiţiile de viaţa cotidiană pe cât mai apropiat posibil de caracteristicile de viaţa obişnuite, pentru toate categoriile de persoane, astfel încât să se aibă în vedere nu numai felul în care persoana/copilul cu dizabilităţi se adaptează la mediu, ci mai ales la felul în care mediul este pregătit să primească şi să integreze aceste categorii de persoane. Incluziunea este adeseori asociata cu elevi care au dizabilităţi sau care au nevoi educaţionale speciale. De fapt, incluziunea se referă la educaţia şcolară tuturor copiilor şi tinerilor, conform conceptului "şcoala pentru toţi".

Iniţiativele actuale de îmbunătăţire a sistemului educaţiei inclusive se transforma în modalităţi interactive croite pe valorile incluziunii. Ele nu sunt o alternative care să vizeze creşterea performanţelor şcolare, ci un ansamblu de propuneri menite să întemeieze educaţia elevilor pe relaţii de colaborare, pe îmbunatăţirea mediului de învăţare şi predare. În atingerea acestor deziderate, abordările psihopedagogice încurajează conturarea unei perspective asupra învăţării în care copiii şi tinerii sunt implicaţi activ integrand ceea ce li se preda cu propria lor experienţă de viaţă. Este un document practic, care analizează toate aspectele din şcoala relevante pentru incluziune: pregătirea şi atitudinea personalului, amenajarea clădirii şi a claselor şcolare, precum şi a terenurile de joacă, atragerea elevilor la transpunerea în practică a valorilor incluziunii.

Modalitatea prin care fiecare scoală a înţeles problematica integrării copiilor cu cerinţe educaţionale speciale a fost se pare unanimă, dar planificarea privind procesul de dezvoltare în egalizarea şanselor a fost diferită. Unele şcoli încep, de exemplu, cu folosirea materialelor cu scopul de a conştientiza nevoia incluziunii. Aceasta poate să conducă mai apoi la o muncă mai profundă. Alte şcoli au adaptat curriculum şcolar promovând modalităţi alternative de predare şi de învăţare. În alte şcoli s-a procedat la analize sociologice de tipul sociogramelor, s-au făcut cercetări individuale şi de grup realizate de cadrele didactice din şcolă pentru a analiza fenomenul incluziunii. Orice utilizare de metode şi observaţii o consideram însă legitima în condiţiile în care promovează reflecţia asupra incluziunii şi conduce la o mai mare participare a elevilor la atmosfera culturală la curriculumul s viat comunitara a şcolilor.

De aceea considerăm că este important să mai punctăm în sprijinirea reflecţiei asupra caracterului incluziv al şcolilor câteva concepte cheie:

- Dimensiunile şi cadrul legislativ al educaţiei şcolare, inclusiv aspectele legate de evaluarea şcolilor, constituit de cadrul de referinţă;

- Identificarea şi implementarea priorităţilor pentru schimbare, prin formularea indicatorilor şi întrebărilor adecvate;

- Implicarea participanţilor în planificarea schimbărilor şi punerea planurilor în practică.

Metode eficiente utilizate în incluziunea educaţională

1) *Responsabilitatea pentru învăţare*

Responsabilitatea ultimă de a învăţa este a elevului. Mediul şcolar trebuie să-i permită să se angajeze în învăţare, dar el însuşi este cel care acţionează. Totuşi, înainte să acţioneze, e nevoie să ştie ce i se cere pentru a învăţa eficient. Există câteva atitudini şi comportamente pe care elevii care vor să devină independenţi le

afişează şi pe care profesorii ar trebui să le promoveze şi încurajeze, cum ar fi: încrederea, implicarea activă, deschidere pentru împărtăşirea ideilor şi ascultarea activă.

2) *Încrederea*

Elevii trebuie să ajungă să creadă că opiniile lor sunt apreciate. Trebuie să simtă că ceea ce gândesc şi împărtăşesc este unic, important şi reprezintă o contribuţie la o înţelegere mai profundă a conceptelor şi problemelor care sunt dezbătute. Fără încredere în propria lor valoare şi demnitate, nu se pot implica activ în construcţia universului de cunoştinţe.

3) *Implicarea activă*

Este demonstrat faptul că elevilor le place să fie implicaţi activ în procesul de învăţare şi atunci când implicarea lor este solicitată aceştia manifestă o capacitate sporită de înţelegere. Elevii care se angajează pe deplin în învăţare ajung să conştientizeze împlinirea pe care o resimt în urma depunerii unui efort în învăţare.

4) *Deschidere pentru împărtăşirea ideilor*

Împărtăşirea ideilor cere curaj. Iniţiatorul trebuie să renunţe la ceva de dragul celorlalţi. Părinţii îşi învaţă copiii de mici că dăruirea, împărţirea lucrurilor este un comportament social şi important. Copiii ajung să accepte ideea de a împărţi, nu pentru că părinţii lor vor acest lucru ci pentru că înţeleg beneficiile ei intrinseci. Când elevii se angajează într-o astfel de activitate de împărtăşire a anumitor lucruri, se dedică întregii comunităţi de elevi, clasei lor, şcolii lor şi se simt împliniţi.

5*) Ascultarea activa*

Expunerea ideilor în clasă, printre colegi, presupune ascultare, renunţare la emiterea de judecăţi sau la impunerea propriei opinii în faţa sau în detrimentul altora. Elevii primesc în schimb înţelepciunea colectivă, care le încadrează ideile într-un context mai larg şi trebuie să îi învăţăm să o aprecieze. Prin intermediul dialogului amplu, elevii devin capabili să-şi examineze şi să-şi corecteze propriile idei, să ofere şi să preia cunoştinţe.

Învăţarea activă în clasele incluzive aduce o serie de avantaje elevilor care asimilează la un nivel mai profund, reţin ideile mai mult timp şi pot utiliza conţinutul cursurilor lor. Prin învăţarea activă, aceştia sunt mai motivaţi să înveţe, pot corela mai uşor ceea ce au învăţat cu viaţa reală şi pot folosi lucrurile învăţate la şcoală în practică. De asemenea, învaţă să aibă iniţiativă în procesul de învăţare, pot dezvolta relaţii de calitate cu ceilalţi şi îşi întăresc abilităţile sociale. Participarea directă în procesul propriu de formare îi face să deprindă abilităţi de cooperare care-şi dovedesc ulterior utilitatea în societate şi la locul de muncă.

BIBLIOGRAFIE

VERZA EMIL, Psiho-pedagogie specială, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1994;

POPOVICI DORU, Elemente de Psihopedagogia Integrării, Editura PRO HUMANITATE, 2000;

IONESCU, Ion I., Sociologia şcolii, Ed. Polirom, Iaşi, 1997; PĂUN, Emil, Şcoala –o abordare sociopedagogică, Ed. Polirom, Iaşi, 1999;

NICOLA, Ioan, Pedagogie, Ed. Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1992;

POPOVICI, Dumitru, Sociologia educaţiei, Ed. Institutul European, Iaşi, 2003

STRATEGII DE INTERVENŢIE ŞI MODELE DE LUCRU CU COPIII CU C.E.S

NAGY RUTH
GRĂDINIȚA CU P.P NR.1 ZALĂU

Copiii pot manifesta un comportament provocator sau inadecvat, deoarece nevoile lor de învăţare nu sunt satisfăcute sau deoarece întâmpină dificultăţi sociale sau emoţionale acasă sau la grădiniță/școală. Multe deficienţe sunt legate de diferite tipuri de comportament inadecvat. Copiii cu aceste diagnostice particulare şi familiile lor au nevoie de ajutor din partea unei echipe multifuncţionale şi de sprijin din partea mai multor instituţii.

Accesul la curriculum este una din barierele majore ale educaţiei integrate a copiilor cu cerinţe educative speciale. De principiu, în baza nondiscriminării, aceşti elevi trebuie să urmeze acelaşi curriculum ca şi colegii lui. În acelaşi timp, pentru egalizarea şanselor, literatura şi practica psihopedagogică utilizează concepte şi strategii prin care se încearcă depăşirea dificultăţilor inerente condiţiilor particulare ale unuia sau altuia dintre elevii cu cerinţe educative speciale: adaptarea curriculară, diferenţierea curriculară, îmbogăţirea curriculară, instruirea diferenţiată.

Adaptarea de conţinut se face prin izolarea şi învăţarea separate a fiecarui concept similară învăţării în paşi mici. Modificarea conţinutului este doar temporară, în final, se ajunge la acelaşi conţinut iniţial.

Planul de intervenţie este un text grilă bine completat ce se constituie într-un demers pentru a cunoaşte copilul şi a aviza măsurile educative care îl privesc. Acest demers necesită participarea atât a specialistului cât şi a părinţilor. Planul de intervenţie personalizată corespunde în fapt nevoii de abordare cât mai individualizată a problemelor de învăţare şi identifică teza potrivit căreia fiecare copil fiind diferit, fiecare problemă trebuie cunoscută şi tratată individualizat. El este un instrument conceput să răspundă nevoilor personale ale unui copil aflat în dificultate.

S-a observat recent o creştere a interesului pentru abordarea tulburărilor psihice apărute la copiii mici. Terapeuţii se ocupă în mod special de consecinţele psihopatologice ale carenţelor afective şi ale altor deficienţe legate de relaţia mamă – copil.

Deplasarea accentului de la tratamentul tulburărilor nevrotice clasice (anxietate, isterie, fobii,tulburări obsesiv-compulsive etc.), pe care Freud le considera domeniul specific al psihanalizei, spre tulburări ceva mai complexe, cum ar fi tulburările cronice de personalitate, pacienţii « borderline » sau tulburările narcisiste ale personalităţii.

Deşi psihoterapia dinamică este în primul rând o terapie individuală, se constată astăzi, o dată cu dezvoltarea psihoterapiilor de grup, de familie sau materiale, pătrunderea în cadrul unora dintre acestea din urmă a unor principii de natură psihodinamică. Psihoterapiile de grup au un caracter mai economic, îi înarmează pe pacienţi cu modalităţi de funcţionare eficientă în colectivitate şi în acelaşi timp permit terapeutului să abordeze cuplurile şi familiile ca sisteme complexe.

Jocul - modalitate de evaluare la copiii cu CES- reprezintă una din formele de manifestare a copilului. În mod obişnuit o asemenea activitate este izvorâtă din nevoia de acţiune, de mişcare a copilului- o modalitate de a-şi consuma energia- sau de a se distra, un mod plăcut de a fi utilizat timpul şi nu numai.

Jocul reprezintă un ansamblu de acţiuni şi de operaţiuni care urmăresc obiective de pregătire intelectuală, tehnică, morală, fizică a copilului. Elementul de joc imprimă acesteia un caracter mai viu şi mai atrăgător, aduce varietate şi o stare de bună dispoziţie funcţională, de veselie şi bucurie, de destindere, ceea ce previne apariţia monotoniei şi a plictiselii, a oboselii.

Atunci când jocul este utilizat în procesul de învăţământ, el dobândeşte funcţii psihopedagogice semnificative, asigurând participarea activă a copilului sporind interesul de cunoaştere faţă de conţinutul activităţii.

Jocul reprezintă pentru copii o modalitate de a-şi exprima propriile capacităţi. Prin joc, copilul capătă informaţii despre lumea în care trăieşte, intră în contact cu oamenii şi cu obiectele din mediul înconjurător şi învaţă să se orienteze în spaţiu şi timp. Putem spune că jocul este „ munca copilului’’. În timpul jocului, copilul vine în contact cu alţi copii sau cu adultul, astfel că jocul are un caracter social. Jocurile sociale sunt esenţiale pentru copii cu *C.E.S*, întrucât le oferă şansa de a se juca cu alţi copii. În aceste jocuri sunt necesare minim două persoane care se joacă şi comentează situaţiile de joc (loto, domino, cuburi, cărţi de joc etc.)

În perioada de preşcolar se desfăşoară mai ales în grup, asigurându-se astfel socializarea. Din acest motiv, copiii cu *CES* trebuie să fie înscrişi la grădiniţa din vecinătate, alături de copii sănătoşi. Copiii sunt curioşi, dar practici, astfel că ei vor accepta uşor un copil cu *CES*. Ei sunt suficient de simpli şi deschişi pentru a accepta uşor un coleg cu probleme de sănătate. Perioada de preşcolar este cea mai indicată pentru începerea socializării copiilor cu *C.E.S*. La această vârstă, socializarea se realizează uşor prin intermediul jucăriilor şi al echipamentelor de joc. Totuşi, trebuie să fim atenţi la unele probleme deosebite.

Psihologia jocului evidenţiază importanţa activării acestei metode mai ales în învăţământul preşcolar şi primar.

Relevând legătura dintre joc şi munca copilului, Jean Piaget a pus în evidenţă aportul jocului la dezvoltarea intelectuală a şolarului. De aceea, el susţine că „ toate metodele active de educare a copiilor mici să furnizeze acestora un material corespunzător pentru că jucându-se, ei să reuşească să asimileze realităţile intelectuale care, fără aceasta, rămân exterioare inteligenţei copilului”.

Prin joc, copii cu CES pot ajunge la descoperiri de adevăruri, îşi pot antrena capacitatea lor de a acţiona creativ, pentru ca strategiile jocului sunt în fond strategii euristice, în care se manifestă isteţimea, spontaneitatea, inventivitatea, răbdarea, îndrăzneala.

BIBLIOGRAFIE

Roth-Szamoskozi, M., (2017). *Dezbatere publică pe tema incluziunii şcolare şi sociale a copiilor şi tinerilor cu dizabilităţi, copiii de azi sunt părinţii de mâine*, vol. 9

Şerban, M., (2014). *Metode calitative utilizate în evaluare*. Iaşi :Editura Polirom

Atelier de creație literară

Prof. Boldor Alexandra
Școala Gimnazială „Georgiu Popa” Câmpani

Cercul de lectură „Slova de foc” devenit o tradiție în cadrul Școlii Gimnaziale „Georgiu Popa” Câmpani și urmărește dezvoltarea competențelor-cheie ale disciplinei limba și literatura română în gimnaziu și anume comunicarea în limba maternă și sensibilizarea și exprimarea culturală.

Pentru a promova lectura și a-i surprinde de fiecare dată pe elevi, în anul școlar curent, cercul de lectură și-a modificat puțin conținutul și a devenit un atelier de creație literară. Astfel elevii clasei a VII-a s-au bucurat de o activitate extracurriculară de excepție.

În cele ce urmează sunt prezentate activitățile desfășurate în cadrul atelierului de creație literară.

Atelier de creație - clasa a VII-a

Evocare

Tehnici, metode, strategii de lucru: audiția, dezbaterea;

Activitatea profesorului: profesorul le cere elevilor să audieze poezia „Trebuiau să poarte un nume” de Marin Sorescu, apoi le cere elevilor să identifice creații eminesciene prezentate în poezie. În continuare li se cere elevilor să aleagă doar acele poezii care au ca temă iubirea și să motiveze alegerile făcute.

Activitatea elevilor: elevii audiază poezia și identifică creații eminesciene, motivând alegerile făcute.

Realizarea sensului

Tehnici, metode, strategii de lucru: brainstorming, cvintet;

Activitatea profesorului: elevii sunt solicitați să se gândească la sentimentul de iubire și să-l asocieze cu o floare, o culoare, un cântec, un gust, un miros, un animal.(fișa de lucru). În continuare elevii sunt solicitați să aleagă unul din cuvintele scrise pe fișa dată și să realizeze un cvintet care să facă referire la tema iubirii (de ex. dacă iubirea ar fi o floare.... ar fi un trandafir, elevi iau cuvântul trandafir și realizează cvintetul).

Activitatea elevilor: elevii completează fișa de lucru și realizează cvintetul, apoi fiecare își prezintă creația.

Reflecție

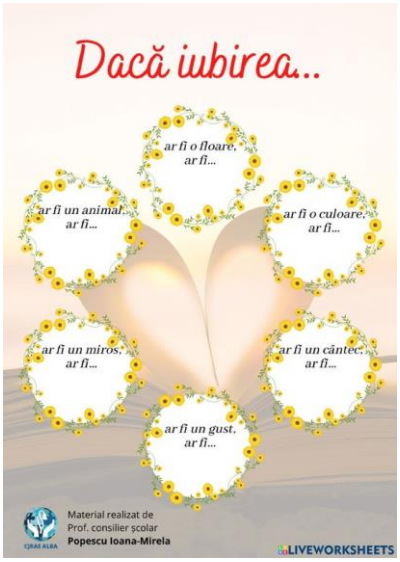
Tehnici, metode, strategii de lucru: audiția, scrierea imaginativă, desenul;

Activitatea profesorului: pe fundal muzical din lirica eminesciană, profesorul îi împarte pe elevi în două grupe și le solicită elevilor să realizeze:

- Grupa 1: creații literare pornind de la picturile „**Surpriza” de Watteau și „Mireasa evreică” de Rembrandt**
- **Grupa 2: creații artistice pornind de la melodiile audiate pe care le primesc și pe fișe (elevii trebuie să aleagă una dintre creații) („Sara pe deal”, „Pe lângă plopii fără soț”, „Lacul”)**

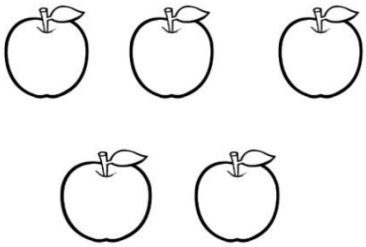

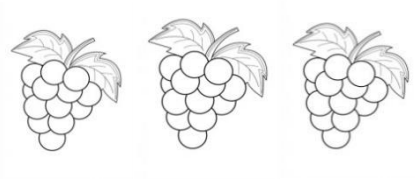
Activitatea elevilor: elevii realizează activitățile solicitate, apoi prezintă creațiile realizate.

FIȘĂ DE LUCRU
ACTIVITATE MATEMATICĂ
EVALUARE FINALĂ
GRUPA MIJLOCIE

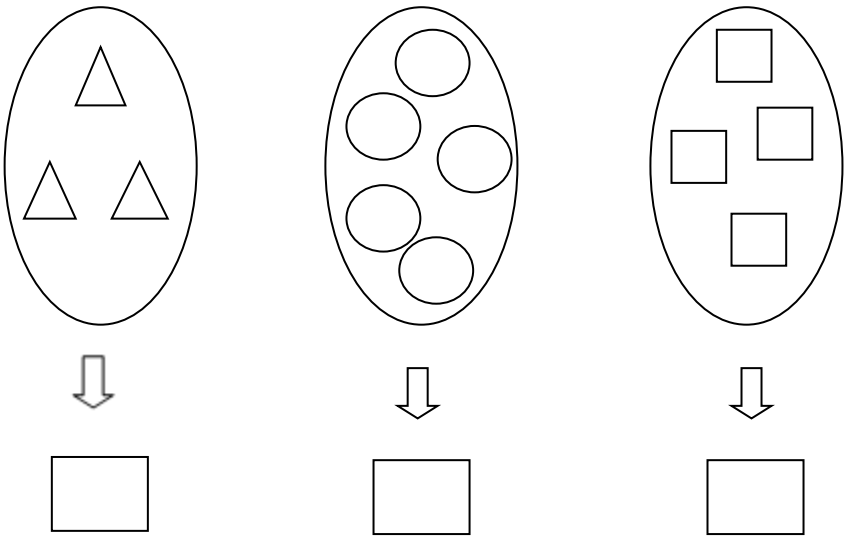
Prof. Tuduce Adina-Maria
Școala Gimnazială „Georgiu Popa” Câmpani

1. Formează grupe de elemente de același fel.
2. Colorează grupa cu mai multe elemente.

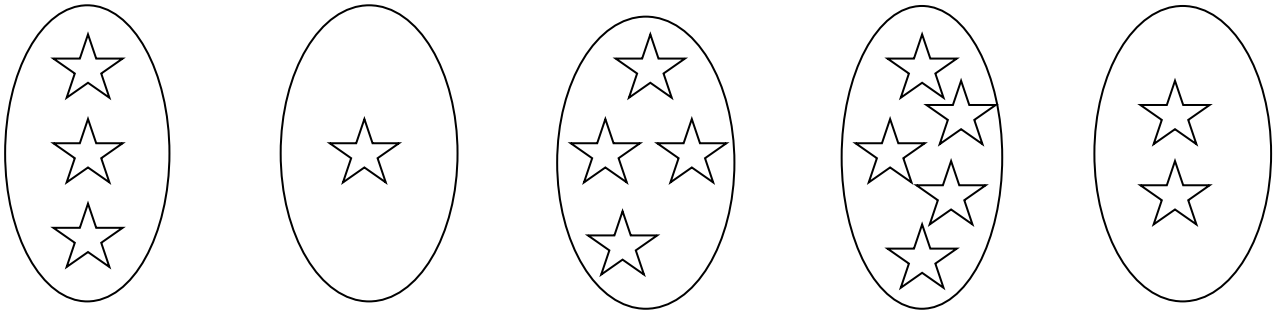

3. Numără elementele din fiecare grupă și scrie tot atâtea liniuțe în caseta alăturată grupei.

4. Numără stelușele din fiecare grupă și unește fiecare grupă cu cifra corespunzătoare numărului de steluțe.

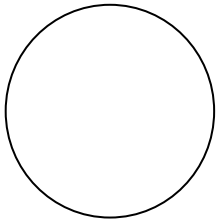
4 2 5 3 1

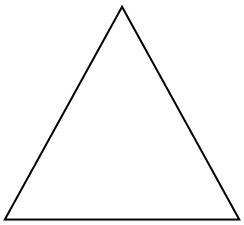
5. Colorează figurile geometrice astfel:

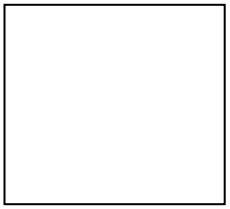
–cu roșu triunghiul

–cu verde cercul

– cu albastru pătratul

PLAN DE SERVICII INDIVIDUALIZAT
PENTRU COPIII CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE

Autor : Prof. Pinghireac Simina-Elena
Școala Gimnazială Nr.1 Răchiți, Loc. Răchiți, Jud. Botoșani

Numele şi prenumele copilului/elevului: M. S.-G.

Mama: O. M.

Tata: F. M.

Reprezentantul legal al copilului: părinții

Data nașterii: 29.06.2007

Domiciliul: Sat Răchiți, com. Răchiți, Jud. Botoșani

Unitatea de învăţământ la care este înscris: Școala Gimnazială Nr.1 Răchiți

Certificat de orientare școlară şi profesională nr. 3853 din 21.11.2018 emis de SEOSP din cadrul CJRAE Botoșani

Data realizării/revizuirii planului de servicii individualizat: 1. XI. 2021

Responsabilul de caz servicii educaţionale: Prof. diriginte și prof. de limba și literatura română, *PINGHIREAC SIMINA-ELENA*

Drepturi/Beneficii de asistenţă socială pentru copiii cu CES (prevăzute de Legea nr. 1/2011, cu modificările şi completările ulterioare): Da (mama preia drepturile copilului) cf. OMECS 5805/ 2016

SERVICII PSIHOEDUCAŢIONALE PENTRU COPILUL CU CES:

Tipul de serviciu/intervenție	**Instituția responsabilă**	**Obiective**	**Data de începere**	**Perioada de acordare a serviciului**	**Persoana responsabilă de acordare a serviciului** (date de contact)
Servicii educaţionale	Școala Gimnazială Nr.1 Răchiți	Proiectarea și aplicarea strategiilor de recuperare; Aplicarea strategiilor de potențare/dispersare și suport compensativ; Informare/consiliere	1.XI.2021	Întreg ciclul gimnazial	Responsabil de caz-*Pinghireac Simina-Elena* Cadre didactice de predare

Tipul de serviciu/intervenție	Instituția responsabilă	Obiective	Data de începere	Perioada de acordare a serviciului	Persoana responsabilă de acordare a serviciului (date de contact)
		privitoare la metodele de învățare și atingerea potențialului maxim; Implementarea programelor de educație remedială.			
Servicii de asistenţă psihopedagogică prin cadrul didactic itinerant şi de sprijin	CJRAE Botoșani prin numirea unui prof. itinerant și de sprijin, în colaborare cu cadrele didactice de la clasă și resposabilul de caz, Prof. diriginte, *Pinghireac Simina-Elena*		1.XI.2021	Întreg ciclul gimnazial	Cadru didactic de sprijin din partea CJRAE, în parteneriat cu cadrele didactice de la clasă și resposabilul de caz, Prof. diriginte, *Pinghireac Simina-Elena*
Servicii de consiliere şi orientare şcolară	Școala Gimnazială Nr.1 Răchiți		1.XI.2021	Întreg ciclul gimnazial	Responsabilul de caz/ Profesor consilier școlar
Servicii de terapie logopedică/terapia tulburărilor de limbaj					Profesor logoped/ Profesor de sprijin din partea CJRAE Botoșani
Servicii de terapie educaţională*					
Servicii de kinetoterapie*					

Tipul de serviciu/intervenție	Instituția responsabilă	Obiective	Data de începere	Perioada de acordare a serviciului	Persoana responsabilă de acordare a serviciului (date de contact)
Asigurare transport la unitatea de învățământ					
Măsuri de sprijin pentru educația incluzivă**	Școala Gimnazială Nr.1 Răchiți	Curriculum adaptat la disciplinele de bază; *(Curriculum adaptat la disciplina de bază--- Limba și literatura română (Anexă- clasa a VIII-a);* La nivel **Cognitiv :** -Stimularea şi dezvoltarea capacităţilor psiho- individuale în vederea formării unor comportamente independente; -Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului oral; -Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală; -Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului scris (citirea/lectura); - Dezvoltarea capacităţii de exprimare scrisă; La nivel de **Comunicare şi limbaj**	1.XI. 2021	Până la finalizarea ciclului școlar gimnazial	Responsabil de caz, Prof. diriginte, *Pinghireac Simina-Elena*, în parteneriat cu cadrele didactice care predau la clasă:

Tipul de serviciu/intervenție	Instituția responsabilă	Obiective	Data de începere	Perioada de acordare a serviciului	Persoana responsabilă de acordare a serviciului (date de contact)
		-Formarea abilităţilor în plan lexico-grafic; Informarea cadrelor didactice asupra unor particularități de intelect al elevului, modului de abordare a învățării (utilizarea de către elev, în anumite condiții, a unor materiale ajutătoare, în special la evaluările scrise), modalități de interacțiune cu elevul; Activități de promovare a toleranței față de persoanele cu CES, cu implicarea colegilor apropiați ai elevului- discuții cu părinții și elevii clasei;Implicarea elevului în activități extrașcolare/curriculare/antrenamente/dorite; Asigurarea unor materiale suport la anumite activități școlare și întrajutorare colegială.			

*Doar în cazul elevilor înscriși în unități de învățământ special **Doar în cazul elevilor înscriși în unități de învățământ de masă

ACTIVITĂȚI REMEDIALE

Prof. înv. preșcolar Bocai Lucica
Grădinița nr.1 Voluntari-Ilfov

Nume și prenume: **S N C**

Data nasterii: 31.08.2016

Grupa Mare

An Scolar 2021-2022

Diagnostic: RETARD PSIHIC (QI =65), TULBURARE SPECIFICA DE ARTICULARE A VORBIRII –DISLALIE POLIFORMĂ

Echipa de intervenție: AA. BL

Obiective :

Dezvoltarea abilităților motorii, mimico-gesticulare și de comunicare;

Dezvoltarea abilităților de receptare și exprimare orală și scrisă;

Dezvoltarea abilităților de relaționare și a comportamentelor emoționale;

Durata programului de intervenție –pe parcursul anului școlar 2021/2022

Domenii de intervenție: Cognitiv, Psihomotor, Comportamental.

Domeniul de Interventie	**Obiective operationale**	**Interval de timp**	**Evaluarea si aprecierea evolutiei**	
			Indicatori	**Instrumente**
PSIHOMOTOR	Coordonare oculo-motorie -să desfășoare corect, dupa model obiectual și după indicatori verbali, activități de coordonare oculo-motorie, pregatitoare pt actul grafic Schema corporala/lateralitate -să utilizeze corect noțiunile corporale	16 Octombrie 2021 până la sfârșitul anului școlar	-realizează cu sprijin exerciții de încadrare, așezarea pionilor pe tăblița perforată și de înșiruire a margelelor pe ață -identifică segmentele propriului corp și pe cele ale partenerului -identifică sem drept/stang -reconstituie întregul din piese componente	Aprecieri stimulative Observația Probe orale Fișe de evaluare Fișe imagini lacunare

PSIHOMOTOR	-să identifice stânga-dreapta prin raportare la propriul corp Structuri perceptiv motrice de bază -să sorteze obiecte dupa un criteriu sau criterii asociate(formă,mărime,culoare) -să completeze o imagine lacunară folosind culorile și formele corespunzătoare		-identifică obiectual-acțional și imagistic-conceptual dupa un criteriu dat/criterii asociate -identifica si sorteaza cromatic,ordonează după mărime,identifică și sortează după formă -asociază corect culoare-obiect -găsește umbra fiecărui obiect dat	Autoevaluarea
COGNITIV COMPORTAMENTAL	-să recunoască, să denumească, să construiască și să utilizeze forma geometrică cerc, pătrat, triunghi în jocuri -să numere de la 1 la 10 recunoscând grupele cu 1-10 obiecte și cifrele corespunzătoare.		-recunoaște și denumește figuri geometrice în mediul ambiant sau cu ajutorul materialelor puse la dispoziție (cerc, pătrat, triunghi) -alcătuiește grupe de obiecte în limitele 1-10 -numără corect aceste obiecte; -descoperă care cifră lipsește într-un șir dat;	Evaluare continuă prin utilizarea aprecierilor verbale și sublinierea progresului realizat în rezolvarea fiecărei sarcini
COGNITIV COMPORTAMENTAL	-să reproducă un material verbal dat -să execute sarcini simple respectând indicatorii verbali oferiți -să denumească obiecte,imagini -să utilizeze noțiuni integratoare -să alcătuiască corect dpdv gramatical și logic ,propoziții simple după suport obiectual/imagistic -să identifice câteva litere de tipar		-reproduce onomatopee -reproduce un material verbal simplu(strucuturi silabice,cuv mono, bi-, trisilabice,jocuri cu cuvinte ritmate,propoziții simple) -construiește suporturi imagistice libere sau lacunare,după indicatori verbali -denumește corect, cu sprijin obiecte,imagini -verbalizează prin manipulare obiectuală(obiecte concrete, mulaje dupa animale,fructe,etc -își însușește și utilizează noțiuni integrative-culori, fructe, animale, legume,figuri geometrice -verbalizează pe marginea acțiunii intreprinse -identifică,cu sprijin câteva litere de tipar -asociază literă-cuvânt-imagine	Aprecieri stimulative Observația Probe orale Fișe de evaluare Autoevaluarea Evaluarea continuă prin utilizarea aprecierilor

	-să asocieze litera cu cuvantul și imaginea corespunzatoare		-construiește litere de tipar din bețișoare, plastilină	verbale și sublinierea progresului realizat în rezolvarea fiecarei sarcini

	Sa reacționeze adecvat la diferite stari sufletești-emoționale Să respecte regulile de lucru în grup		-identifică și denumește stările sufletești -reacționează emotional adecvat în diferite situații concrete sau construite -respectă regulile de lucru în grup cu și fară sprijin din partea profesorului	-fise cu imagini care exprima diferite stari sufletesti -evaluarea continua prin observarea comportamentului în grupul de lucru -evaluarea orală prin aprecierea și încurajarea comportamentelor pozitive

PROIECT DE ACTIVITATE ONLINE

SILAGHI ANCUȚA OANA
LICEUL TEORETIC GHEORGHE LAZĂR PECICA

CLASA: I A

PROFESOR ÎN ÎNV. PRIMAR: SILAGHI ANCUȚA OANA

UNITATEA TEMATICĂ : La fermă

DETALIERI DE CONŢINUT: Sunetul si litera r

TIPUL ACTIVITĂŢII: Formare și dezvoltare de competenţe

ARII CURRICULARE:

- Limbă și comunicare, Arte

DISCIPLINE:

- Comunicare în limba română. Muzică și mișcsre, Arte vizuale și abilități practice

COMPETENȚE SPECIFICE VIZATE :

- **Comunicare în limba română**

  1.2. Recunoaşterea unor detalii dintr-un mesaj rostit cu claritate

  3.4. Recunoaşterea unor cuvinte uzuale, scrise cu litere mari şi mici de tipar din mediul familiar

  Muzică și mișcare

  2.1. Cântare în colectiv și în grupuri mici a cântecelor, asociind mișcarea sugerată de text și de ritm

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

O1 să recunoască cel puţin un animal domestic dintr-o fermă de animale cu ajutorul imaginii prezentate

O2 sa identifice cel putin o data litera r cu ajutorul jocului

O3 să identifice cel puţin un cuvânt care să conţină sunetul r (la început, în interior, la sfârșit) folosind povestea literei r

O4 să recunoască cel puţin două animale care contin sunetul e folosid imaginile

Obiective operaţionale	**Discipline**	**Activităţi de învăţare**	**Conţinuturi**	**Metode si procedee**	**Mijloace**	**Forme de organi-zare**	**Evaluare**
1	2	3	4	5	6	7	8
O1 să recunoască cel puţin un animal domestic de la fermă cu ajutorul imaginii prezentate	CLR DP	-ex. de enumerare a animalelor domestice	• Moment organizatoric- Trimiterea link-ului de acces pe platforma Adservio către elevi. -Le cer elevilor sa numească animale domestice din gospodărie. Partajez ecranul pentru a vedea o imagine cu o fermă de animale. Dirijez discutia pentru a ajunge la cuvantul fermă.	conversaţia exerciţiul	imagine	Onlinefrontal	I1 Elevii denumesc animale domestice.
O2 sa identifice cel putin o dată litera r cu ajutorul jocului	CLR	-ex. de identificare a literei r	• Anunț tema lectiei : Sunetul și litera r. Cu ajutorul jocului, elevii recunosc litera r. *https://wordwall.net/ro/resource/7261783/sunetul-%C8%99i-litera-r*	exercițiul jocul	wordwall	Online individual	I2 Elevii identifică litera r
O3 să identifice cel puţin un cuvânt care să conţină sunetul r (la început, în interior, la sfârșit)	CLR	-ex. de enumerare de cuvinte cu sunetul r în diferite poziţii	-Captarea atenţiei se face cu ajutorul poveștii. https://www.youtube.com/watch?v=ugxfOU7cv_k&list=PLPXwXd9CSkEbbsS1chCUBS19EvOxYtVsD&index=4	conversaţia exerciţiul explicaţia	Povestea La fermă	Online frontal	I3 Elevii enumera cuvinte cu sunetul r în diferite poziţii
O4 să recunoască cel puţin două	CLR MEM	- ex. de identificare a animalelor a căror denumire	- Le propun elevilor să urmărească un ppt în care fermierul Marin, le prezintă animalele sale de la fermă. Elevii vor recunoaște animale care conțin sunetul r	conversaţia observaţia explicaţia	Ppt	online frontal	I5 Elevii identifică animalele.

animale care conțin sunetul r folosind imaginile		conțin sunetul r					

Prezentarea metodologică a unui joc didactic- Vânătoarea de comori

Filimon Marinela Loredana
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Nr.1 Oradea

Scop: evaluarea aspectelor din raportul de evaluare la disciplina

Educație senzorială și psihomotorie

Arria curriculară: *Matematică și științe ale naturii*

Unitatea tematică: *De azi sunt școlar*

Titlul lecției: *Vânătoarea de comori*

Evaluarea:

- percepția noțiunii de culoare (roșu, albastru, verde, galben)
- percepția noțiunii de formă (cerc, pătrat, triunghi)
- percepția noțiunii de mărime (mic, mare)

Organizarea sălii de clasă

- în sala de clasă sunt așezate obiecte de diferite culori, forme geometrice de diferite culori și de diferite mărimi.
- toate obiectele și formele geometrice sunt așezate astfel încât elevii să le poată vedea și să poată ajunge la ele

Introducerea în joc

- după ce elevii sunt așezați în bănci, în sala de clasă se va auzi cântecelul ,,Viața de pirat”, iar în clasă își va face apariția piratul Jake

-căpitanul Jake aduce o scrisoare

-profesorul citește scrisoarea primită

-în scrisoare piratul Jake ne roagă să numim culorile pe care le cunoaștem iar mai apoi să numim câte un obiect cunoscut pentru fiecare culoare

-tot prin intermediul scrisorii, piratul Jake ne roagă să numim formele geometrice pe care le cunoaștem, iar mai apoi să numim obiecte cunoascute pentru fiecare formă geometrică

-în continuare, în scrisoare, Jake ne roagă să găsim obiecte mici, iar mai apoi obiecte mari, din propriul ghiozdan, pe care le vom numi pe rând

-în partea de încheiere a scrisorii, Jake povestește despre o vânătoare de comori la care ne invită să participăm

Anunțarea titlului jocului și a scopului

-titlul jocului este cel menționat de piratul Jake în scrisoare, și anume: Vânătoarea de comori

-scopul jocului este acela de a identifica cât mai multe obiecte specifice pentru comoară

Explicarea și demonstrarea jocului

Etapa I a jocului:

Găsește în clasă și indică cât mai multe obiecte de culoare (roșie, albastră, verde, galbenă). Se va alege o singură culoare. Această etapa se va repeta de 4 ori, o singură dată pentru fiecare culoare.

Elevii vor numi și indica obiectele în funcție de indicația primită. Un obiect numit și indicat de către un elev, nu va putea fi numit și indicat de către un alt elev.

Fiecare obiect va aduce un bănuț de ciocolată ca și recompensă.

Câștigă elevul care a acumulat cei mai mulți bănuți.

Etapa a II-a a jocului:

Găsește în clasă și indică cât mai multe obiecte de culoare (roșie, albastră, verde, galbenă), dar care au forma de (cerc, pătrat, triunghi).

Se va alege o singură culoare și o singură formă geometrică.

Exemplu: obiecte de culoare roșie, dar care să aibă formă de cerc.

Această etapă se poate repeta de 12 ori. Pentru ca jocul să nu devină plictisitor, consider că este suficient dacă această etapă a jocului se repetă de 4 ori (astfel se vor găsi obiecte pentru fiecare culoare, aceasta numindu-se doar o dată, dar și pentru fiecare formă geometrică).

Elevii vor numi și indica obiectele în funcție de indicația primită. Un obiect numit și indicat de către un elev, nu va putea fi numit și indicat de către un alt elev.

Fiecare obiect va aduce un bănuț de ciocolată ca și recompensă.

Câștigă elevul care a acumulat cei mai mulți bănuți.

Etapa a III-a a jocului:

Găsește în clasă și indică cât mai multe obiecte de culoare (roșie, albastră, verde, galbenă), care au forma de (cerc, pătrat, triunghi) și care sunt (mici sau mari).

Consider că este suficient dacă această etapă a jocului se repetă de 4 ori.

Elevii vor numi și indica obiectele în funcție de indicația primită. Un obiect numit și indicat de către un elev, nu va putea fi numit și indicat de către un alt elev.

Fiecare obiect va aduce un bănuț de ciocolată ca și recompensă.

Câștigă elevul care a acumulat cei mai mulți bănuți.

Pentru a putea controla cât timp să dureze jocul, pentru fiecare etapă a jocului putem aloca un anumit interval de timp.

Exacutarea jocului de probă

Pentru fiecare etapă a jocului, se va realiza un joc de probă unde cadrul didactic îndrumă, aduce explicații suplimentare dacă este nevoie, amintește regulile și face precizări care au caracter organizatoric. Apoi se va desfășura jocul propriu zis, unde elevii vor căuta singuri obiectele.

Complicarea jocului

Jocul devine tot mai complicat, cu fiecare etapă a jocului. Astfel există trei niveluri de complexitate în cadrul jocului propus de către mine.

Evaluarea desfășurării jocului

Se numără bănuții acumulați de către fiecare elev, la toate cele 3 etape ale jocului. Câștigă elevul care a acumulat cei mai mulți bănuți.

Se fac mai apoi aprecieri cu privire la modul de desfășurare a jocului.

Retenția

Se va repeta titlul jocului, scopul (numirea culorilor, formelor și mărimilor utilizate în cadrul jocului), iar mai apoi se stabilesc sarcini concrete privind strângerea și aranjarea obiectelor folosite în cadrul jocului, de către copii.

STILURILE DE ÎNVĂŢARE ALE ELEVILOR ŞI STRATEGIILE DE PREDARE ALE PROFESORILOR

Prof. GHEORGHE CORNELIA MIRELA
Colegiul Național Pedagogic ”Ștefan Velovan”, Craiova

Procesul de învăţământ reprezintă un ansamblu de activităţi organizate şi dirijate care se desfăşoară etapizat, în cadrul unor instituţii specializate, sub îndrumarea unor persoane pregătite în acest scop, în vederea realizării anumitor obiective instructiv-educative.

Activitatea cu frecvenţa cea mai mare în ceea ce priveşte repetivitatea este cea de predare-învăţare-evaluare, care constituie însăşi esenţa procesului de învăţământ, ei fiindu-i subordonate toate celelalte tipuri de activităţi. Învăţarea a fost şi continuă să rămână o temă centrală pentru psihologie şi permanentă pentru cercetarea psihologică, datorită complexităţii şi importanţei acestui proces pentru evoluţia societăţii.

Potrivit dicţionarului de psihologie (Popescu-Neveanu, 1978, p. 393), învăţarea este o activitate de însemnătate fundamentală pentru adaptarea la mediu şi dezvoltarea psihocomportamentală, care, constă în asimilarea activă de informaţii însoţită de achiziţionarea de noi operaţii şi deprinderi. Învăţarea umană este un fenomen complex care vizează dezvoltarea personalităţii în ansamblu.

Învăţarea şcolară este o formă particulară a învăţării umane. Ea este procesul de receptare şi asimilare a informaţiilor şi influenţelor educative, de reorganizare, de construcţie şi dezvoltare a structurilor cognitiv-operaţionale, psihomotrice şi afective, precum şi a însuşirilor psihice ale personalităţii: temperament, aptitudini (Stoica, 2005, p. 96).

Stilul de învăţare reprezintă modalitatea preferată de receptare, prelucrare, stocare şi reactualizare a informaţiei (Băban, 2003, p. 151).

Cum identificăm stilurile de învăţare ale elevilor? (Moraru, Petrovai, 2004, pp. 10-11)

După modalitatea senzorială implicată: Auditiv: elevii învaţă din discuţiile de grup, învaţă vorbind şi ascultând, verbalizează ceea ce învaţă, învaţă din explicaţiile cadrului didactic; Vizual: elevii învaţă pe baza informaţiilor vizuale (texte, scheme, imagini, hărţi), mediul este important în învăţare, precum şi modul cum este amenajat spaţiul de învăţare; Kinestezic: elevii învaţă prin experimentarea unor activităţi, lipsa de mişcare este un puternic factor inhibitor al învăţării.

După stilul cognitiv: Global: elevii învaţă mai bine dacă au o imagine de ansamblu asupra materialului de învăţat, preferă schemele unor materiale de învăţat; Analitic: elevii învaţă mai bine dacă îşi iau notiţe, analizează critic textul sau materialul de învăţat şi îşi identifică ideile principale ale informaţiei.

După tipul de inteligenţă: Inteligenţa logico-matematică: utilizarea structurilor logice şi a clasificărilor în învăţare; Inteligenţa muzicală: utilizarea sunetelor sau a unor linii melodice în învăţare; Inteligenţa spaţială: utilizarea în învăţare a unor suporturi vizuale de genul hărţilor sau imaginilor tridimensionale; Inteligenţa kinestezică: utilizarea corpului şi a mişcării în învăţare, experimentarea diferitelor activităţi; Inteligenţa interpersonală: învăţarea prin discuţii de grup sau prin tutoriat; Inteligenţa intrapersonală: utilizarea reflectării în procesul de învăţare; Inteligenţa verbală: utilizarea exprimării verbale şi a scrisului în învăţare.

Care sunt beneficiile identificării stilurilor de învăţare?

Pentru elevi: dezvoltarea autocunoaşterii; îmbunătăţirea stimei de sine; dezvoltarea unor relaţii pozitive cu cei din jur; evidenţierea abilităţilor de învăţare; relevarea punctelor tari şi a punctelor slabe ale învăţării; optimizarea învăţării prin adoptarea unui mod personal; obţinerea unor note mai bune la şcoală; eliminarea obstacolelor învăţării;
scăderea problemelor de comportament; prevenirea neînţelegerilor dintre copii-cadre didactice şi părinţi.

Pentru cadrele didactice: obţinerea unor rezultate mai bune; existenţa satisfacţiei profesionale; îmbunătăţirea managementului timpului; dezvoltarea relaţiilor interpersonale dintre cadre didactice-elevi; comunicarea profesorilor cu părinţii; clarificarea nevoilor de învăţare individuale ale elevilor; conştientizarea cauzelor eşecului în învăţare; stabilirea unor strategii de optimizare a învăţării.

Pentru părinţi: înţelegerea nevoilor de învăţare ale copiilor; identificarea motivelor care generau eşecul şcolar; reconsiderarea barierelor în învăţare şi abordarea optimistă a întregului potenţial al elevului.

Pentru eficientizarea învăţării, este necesar ca profesorii: să îi ajute pe copii să-şi identifice stilul de învăţare prin explorarea şi experimentarea unor activităţi diferite; să îi înveţe pe copii să accepte şi să respecte diferenţele şi similaritățile în învăţare; să le ofere alternative pentru procesul de învăţare, cum ar fi tutoriatul.

Mai jos, prezentăm câteva caracteristici ale elevului motivat la învăţătură, precum şi pe cele ale elevului nemotivat: (Ulete, Cristescu, Toth, 2016, p. 94)

Elevul motivat: inteligent; creativ;centrat pe nevoia de cunoaştere şi înţelegere, de a stăpâni cunoştinţele, de a formula şi rezolva probleme; orientat spre obţinerea unui randament şcolar care să-i asigure un anumit prestigiu în cadrul grupului social; manifestă interesul de a descoperi lucruri noi.

Elevul nemotivat: apatic; plictisit; absenţă generală, tendinţa de a amâna totul pentru o altă zi; lipsa imaginaţiei;lipsa unui imbold; lipsa spiritului de cercetare; dificultăţi în reactualizarea a ceea ce a învăţat; nu are un scop în viaţă.

Este indicat ca profesorul să-i ofere elevului sugestii pentru stimularea motivaţiei la învăţătură: *fixează o oră la care trebuie să începi, creează o rutină comportamentală! nu aştepta să-ţi vină cheful de învăţare, este bine să te apuci la ora stabilită! închide telefonul când te-ai apucat de învăţat! începe prin a-ţi revizui notiţele referitoare la obiectul de studiu de care te ocupi! ,,poţi să începi prin a-ţi aminti lecţia anterioară! explorează titlurile şi subtitlurile temei! fixează-ţi scopuri şi obiective ale învăţării – planul de carieră (gândeşte-te la el ori de câte ori îţi este greu să te apuci de învăţat!*

Modul în care cadrul didactic reuşeşte să aleagă, să combine şi să organizeze ansamblul de metode, mijloace de învăţământ, în vederea realizării anumitor obiective reprezintă strategia didactică.

Un cadru didactic care se pretinde a fi eficient, nu poate să se bazeze, în activitatea lui didactică, doar pe câteva strategii; dimpotrivă, este bine să stăpânească moduri variate de abordare a învăţării, o gamă largă de strategii generale şi particulare, care vor putea deveni, caracteristici ale stilului lui de predare (de activitate didactică).

Ţinându-se seama de particularităţile evolutive ale gândirii elevilor, în procesul învăţării, distingem următoarele **tipuri de strategii**: (Cerghit, Radu, Popescu, Vlăsceanu, 1990, p. 83) : **strategii inductive** (conduc elevul de la analiza faptelor concrete la elaborarea noţiunilor noi; de la percepţia intuitivă la gândirea abstractă; de la cazuri concrete la idee; de la particular la general; de la cunoaşterea efectelor la deslușirea cauzelor); **strategii deductive** (conduc elevul pe un traseu invers celui deductiv, adică de plecare de la definiție la concretizări sau exemplificări, de la noţiune la exemplul concret, de la general la particular); **strategii analogice** (bazate pe modelare); **strategii mixte**; **strategii algoritmice** (prescriu, pas cu pas, cu mare rigurozitate acţiunile şi operaţiile predării învăţării, comportamentele cadrului didactic şi ale elevilor; impun o dirijare strictă a învăţării);

strategii semi-algoritmice (de învăţare semiindependentă); **strategii nealgoritmice** (nu prescriu dinainte desfăşurarea procesului de predare-învăţare; dirijarea învăţării este redusă la minimum, accentul punându-se pe învăţarea independentă: **strategii euristice** bazate pe învăţarea prin cercetare şi descoperire; **strategii** bazate pe rezolvarea, în mod independent, a problemelor; **strategii creative**, care lasă câmp deschis spontaneităţii, originalităţii).

Construirea unei strategii adecvate intereselor elevilor şi nivelului lor de pregătire reprezintă o provocare continuă şi un efort permanent de creativitate din partea cadrului didactic.

Strategia didactică este un termen unificator, integrator, care reuneşte sarcinile de învăţare cu situaţiile de învăţare, reprezentând un sistem complex şi coerent de mijloace, metode, „materiale şi alte resurse educaţionale care vizează atingerea unor obiective. Ea este necesară în orice act pedagogic, ocupând un loc central în cadrul activităţii didactice, deoarece proiectarea şi organizarea lecţiei se realizează în funcţie de decizia strategică a cadrului didactic.

Fiecare stil te ajută să înveţi ceea ce ai nevoie să ştii.

Cel mai bun educator este acela care cunoaşte mai bine vremea în care trăieşte, care percepe cu fineţe marile trăsături caracteristice ale vieţii contemporane şi care se bucură şi suferă din cauza acestei vieţi”. Ernest Louis

Bibliografie:

Băban, Adriana (2003), “Consiliere educaţională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenţie şi consiliere” (prima ediţie), Cluj-Napoca;

Cerghit, Ioan (2008), “Sisteme de instruire alternative şi complementare”, Editura Polirom, Iaşi;

Cerghit, Ioan, Radu, Ion, Popescu, Eugenia, Vlăsceanu, Lazăr (1990), “Didactica. Manual pentru clasa a X-a, Şcoli Normale”, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti;

Jinga, Ioan, Istrate, Elena (2001), “Manual de pedagogie”, Editura All, Bucureşti;

Moraru, Camelia, Petrovai, Domnica (2004), “Start pentru succesul învăţării”, broşură coordonată de CENTRUL EDUCAŢIA 2000+, Bucureşti;

Neacşu, Ioan (2015), “Metode şi tehnici de învăţare eficientă. Fundamente şi practici de succes”, Editura Polirom, Iaşi;

Stoica, Marin (2005), “Pedagogie şi psihologie pentru examenele de definitivare şi grade didactice”, Editura Gheorghe Alexandru, Craiova;

Ulete, Florin, Cristescu, Rodica, Toth, Minodora-Alina (2016), “Proiectarea şi realizarea orei de consiliere şcolară”, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti.

METODE INOVATIVE DE PREDARE- ÎNVĂŢARE-EVALUARE CENTRATE PE ELEV ŞI NEVOILE SALE EDUCAŢIONALE. MODELE DE BUNĂ PRACTICĂ

Prof. Inv. Presc. Stancu Marinela Alexandra
Scoala Gimnaziala Nr.1 Orbeasca
Structura Gradinita cu PN nr. 2 Orbeasca de jos, Teleorman

Procesul de învăţământ reprezintă mijlocul principal prin care societatea noastră educă şi instruieşte noile generaţii, responsabilitatea organizării şi conducerii acestui process revenind şcolii.

Procesul de învăţământ ne apare, astfel, un ansamblu de activităţi organizate şi dirijate,care se desfaşoară etapizat,în cadrul unor instituţii specializate, sub îndrumarea unor persoane pregatite în acest scop, în vederea atingerii anumitor obiective instructiv-educative.

Daca ştiinţa fundamentală şi de sinteză a educaţiei este *pedagogia* ştiinţa şi arta procesului de învăţământ este *didactica.* Educaţia are o sferă mai largă decât procesul de învăţământ, ocupându-se cu toate tipurile şiformele ei: educaţia formală, non-formală, informală. Procesul de învăţământ are un caracter predominant formal, se desfăşoară în mod special în şcoala de diferite tipuri şi nivele.Didactica are în centrul preocupărilor sale tehnologia procesului de învăţământ:*metodele, **mijloacele şi formele de organizare şi evaluare*** a procesului educational.Aceste elemente ale tehnologiei didactice, metode, mijloace, forme de organizare ale activităţii şi evaluarea, pot dezvolta la elevi o conduită de responsabilitate, creativitate, gândire critică, învăţare aplicată, cerinţe ale învăţământului modern da şi al societăţii contemporane

Cel mai important reprezentant ai didacticii este JAN AMOS COMENIUS (KOMENSKY). El este considerat fondatorul pedagogiei şi în mod implicit al didacticii. În secolul al XVII-lea pedagogul ceh abordează pentru prima dată în mod ştiinţific rolul educaţiei în familie, punând bazele uneiinstituţii care se va numi mai târziu şcoala maternă.El elaborează lucrarea fondatoare a ştiinţei pedagogice şi didactice numită DIDACTICA MAGNA (Marea Didactică) sau CUM SA ÎNVEŢE TOŢI TOATE.

Prin această lucrare Comenius introduce învăţământul bazat pe clase şi lecţii,organizează conţinutul procesului de învăţământ, punând un accent deosebit pe conţinutulştiinţific.Spre deosebire de filosofie, noile metode specifice ştiinţelor sunt cele inductive de la concret spre abstrat şi prin urmare metoda de bază a didacticii este declarată de Comenius INTUIŢIA.

Metode innovative de predaare-invatare-evaluare centrate pe elev

In scoala moderna, dimensiunea de baza in functie de care metodele de invatamant sunt considerate inovative este caracterul lor activ adica masura in care sunt capabile sa declanseze angajarea elevilor in activitate, concreta sau mentala, sa le stimuleze motivatia, capacitatile cognitive si creatoare.

Aceste metode innovative se numesc metode interactive centrate pee lev, acele modalitati modern de stimulare a invatarii si dezvoltarii personale inca de ka varstele timpurii, instrumente didactice care favorizeaza interschimbul de idei, de experiente, de cunostinte.

Interactivitate presupune o invatare prin comunicare , prin colaborare, produce o confruntare de idei, opinii si argumente,creeaza situatii de invatare centrate pe disponibilitatea si dorinta de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directa si active, pe influenta reciproca din interiorul microgrupurilor si interactiunea sociala a membrilor unui grup.

Implementarea acestor instrumente didactice modern presupune un cumul de calitati si disponibilitati din partea cadrului didactic: receptivitate la nou, adaptarea stilului didactic, mobilizare, dorinta de autoperfectionare, gandire reflexive si moderna, creativitate, inteligenta de a accepta noul si o mare flexibilitate in conceptii.

Uneori consideram educatia ca o activitate in care continuitatea este mai importanta decat schimbarea. Devine insa evident ca traim intr-un mediu a carui miscare este nu numai rapida ci si imprevizibila, chiar ambigua. Nu mai stim daca cee ace ni se intampla este “bine” sau “rau”. Cu cat mediul este mai instabil si mai complex, cu atat creste gradul de incertitudine.

Datorita progresului tehnologic si accesul sporti la cunoastere si la resurse ne putem propune si realiza schimari la care, cu catva timp in urma nici nu ne puteam gandi.

E bine ca profesorul sa modeleze tipul de personalitate necesar societatii cunoasterii, personalitate caracterizata prin noi dimensiuni: gandire critica, creative, capacitate de comunicare si cooperare, abilitati de relationare si lucru in echipa, atitudini pozitive si adaptabilitate, responsabilitate si implicare.

Un invatamant modern, bine conceput permite initiative, spontaneitate si creativitate copiilor, dar si dirijarea, indrumarea lor, rolul profesorului capatand noi valente, depasind optica traditionala prin care era un furnizor de informatii.

In organizarea unui invatamant centrat pe copil, profesorul devin un coparticipant alaturi de elev la activitatile desfasurate. El insoteste si incadreaza copilul pe drumul spre cunoastere.

Utilizarea metodelorinteractive de predare-invatare in activitatea didactica contribuie l.a imbunatatirea calitatii procesului instructive-educativ, avand un caracter actic-participativ

Principiile care stau la baza invatarii eficiente centrate pe elev sunt:

- Accentul activitatii de invatare trebuie sa fie pe persoana care invata si nu pe profesor;
- Recunoasterea faptului ca procesul de predare in sensul traditional al cuvantului nu este decat unul dintre instrumentele care pot fi utilizate pentru a-I ajuta pe elevi sa invete;
- Rolul profesorului este Acela de a administra procesul de invatare al elevilor pe care ii are in grija;
- Intelegerea procesului de invatare nu trebuie sa apartina doar profesorului- es trebuie impartasita si elevilor;
- Prefesorii trebie sa incurajee sis a faciliteze implicarea active a elevilor in planificarea si administrarea propriului lor process de invatare prin priectarea structurata a oportunitatilor de invatare atat in sala de clasa, cat si in afara ei;
- A identifica necesitatile individuale de invatare ale elevilor;

AVANTAJELE ÎNVĂŢĂRII CENTRATE PE ELEV:

- Creşterea motivaţiei elevilor, deoarece aceştia sunt conştienţi că pot influenţa procesul deînvăţare
- Eficacitate mai mare a învăţării şi a aplicării celor învăţate, deoarece aceste abordarifolosesc învăţarea activă;
- Învăţarea capătă sens, deoarece a stăpâni materia înseamnă a o înţelege;
- Posibilitate mai mare de includere – poate fi adaptată în funcţie de potenţialul fiecarui elev, de capacităţile diferite de învăţare, de contextele de învăţare specifice

CARE ESTE ROLUL METODELOR DE ÎNVAŢARE CENTRATĂ PE ELEV?

Metodele de învăţare centrată pe elev fac lecţiile interesante, ajută elevii să realizeze judecăţi de substanţă şi fundamente, sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor pe care safie capabili sa le aplice în viaţa reală.

Printre metodele care activează predarea-învăţarea sunt şi cele prin care elevii lucrează productiv unii cu alţii, îşi dezvoltă abilităţi de colaborare şi ajutor reciproc. Ele pot aveaun impact extraordinar asupra elevilor datorită denumirilor, caracterului ludic şi oferăalternative de învăţare cu ,,priză” la copii.

În vederea dezvoltării gândirii critice la elevi, trebuie să utilizăm, cu precădere unelestrategii activ-participative, creative. Acestea nu trebuie rupte de cele tradiţionale, elemarcând un nivel superior în spirala modernizării strategiilor didactice.

CE METODE FOLOSIM?

Metode cu valente creatoare: Brainstormingul, Metoda ,,ciorchinelui”,Turul galeriei, Metoda Phillips 6/6 sau 6-3-6,Dezbaterea panel, ,,Debate”;Jocul de rol.

Metode cu valente activizatoare: Metoda cadranelor, Ştiu/vreau să ştiu/am învăţat, Mozaicul, Discuţia, Reţeaua de discuţie, Cubul, Organizatorii grafici, Problematizarea,Studiul de caz.

Integrarea copiilor cu CES în şcoala publică şi în societate

Prof. Andronic Gheorghe Nelu
Şcoala Gimnazială Cacica. jud. Suceava

Omul este o fiinţă dependentă în activitatea pe care o desfăşoară de ceilalţi. Are nevoia permanentă de a comunica şi coopera.

Adesea, când explorăm universul fiinţei umane, ne confruntăm cu o mare diversitate. Copiii care ne trec pragul claselor ne pun în situaţia de a căuta mereu noi soluţii la problemele ridicate. De cele mai multe ori găsim soluţiile cele mai bune pentru copii. Însă, uneori suntem puşi în dificultate de complexitatea problemelor. Una dintre aceste probleme o reprezintă copiii cu cerinţe educative speciale. Deşi putem spune că aceşti copii nu sunt speciali în sine, realizăm că au nevoie doar de o abordare personalizată în ceea ce priveşte demersurile pe care le întreprindem în educaţia lor.

Conform principiilor drepturilor omului, fiecare copil, indiferent de apartenenţa sa sau de nivelul de dezvoltare a capacităţilor sale, are dreptul la o educaţie de bună calitate, care să conducă în cea mai mare măsură la dezvoltarea capacităţilor sale cognitive şi de integrare socială. Diferenţierea şcolară pe baza apartenenţei la o anumită categorie socială sau a nivelului de dezvoltare individuală este nedreaptă şi nu justifică excluderea din şcoala de masă. Al doilea argument este acela că şcoala de masă este cea care asigură mediul, precum şi nivelul de calitate cel mai propice învăţământului şi însuşirii aptitudinilor sociale şi cognitive. Pentru a uşura copiilor cu dificultăţi de asimilare integrarea în şcolile de masă, este necesar ca în aceste şcoli să se asigure o atmosferă mai primitoare şi de acceptare.

Pentru prevenirea declinului social ulterior nu este suficient ca aceşti copii să fie menţinuţi în sistemul educaţional tradiţional pentru că există pericolul dificultăţilor de adaptare la standardele ridicate şi deci pericolul de eşec sau abandon şcolar. Pe lângă acceptarea copilului în şcoala de masă, trebuie asigurat un mediu educaţional corespunzător, suport şi experienţe pozitive copilului cu dificultăţi de învăţare. O caracteristica speciala a acestor copii "în pericol de excludere" o constituie faptul că posibilităţile lor nu sunt în concordanţă cu nivelul obişnuit al aşteptărilor faţă de copii. Ei nu se adaptează cu uşurinţă si nu pot obţine succese în cadrul sistemului educaţional tradiţional. (Nu reuşesc la examenele de Evaluare Națională sau bacalaureat, nu reuşesc să obţină diplome). În spatele acestor probleme, stă desigur şi nivelul lor ineficient de funcţionare a proceselor cognitive, agravat de faptul că nici în cadrul familiei şi nici în şcoală, ei nu beneficiază de o stimulare cognitivă corespunzătoare. Deficitul cognitiv apărut în urma educaţiei necorespunzătoare este totuşi reversibil şi poate fi compensat chiar şi în cazul unor tulburări organice, cu condiţia capotenţialul copilului să fie activat în mod corespunzător. Toate aceste corecturi se pot realiza în cadrul şcolii de masă şi al familiei, cu ajutorul programelor de dezvoltarecognitivă.

Copilul cu deficienţe se adaptează greu la relaţiile interpersonale, de aceea părinţii trebuie să joace rolul de mediator între copil şi persoanele străine. Unii părinţi dramatizează excesiv reacţiile inadecvate venite din partea unei persoane străine, identificând o falsă rea intenţie într-un gest oricât de neutru. Pe de altă parte, sunt părinţi care refuză să ţină cont de dificultăţile sociale determinate de deficienţă. În acest fel, ei îi împiedică pe copii să înţeleagă şi să accepte toate aspectele legate de propria deficienţă. Datorită acestui rol suplimentar de mediator, reacţiile părinţilor în faţa unui copil cu deficienţă capătă o importanţă majoră. Părinţii reacţionează prin supra-protecţie, acceptare, negare sau respingere.

Copiii, majoritatea timpului lor liber şi nu numai, si-l petrec jucându-se, iar jocurile sociale sunt esenţiale pentru copiii cu deficienţe, întrucât le oferă şansa de a se juca cu alţi copii. În aceste jocuri sunt necesare minim două persoane care se joacă şi comentează situaţiile de joc (loto, domino, table, cuburi, cărţi de joc etc.). În perioada de preşcolar se

desfăşoară mai ales în grup, asigurându-se astfel socializarea. Din acest motiv, copiii cu deficienţe trebuie să fie înscrişi la grădiniţă, alături de copiii sănătoşi. Copiii sunt curioşi, dar practici, astfel că ei vor accepta uşor un copil cu deficienţă fizică, care se deplasează în scaun cu rotile sau în cârje. Ei sunt suficient de simpli şi deschişi pentru a accepta uşor un coleg cu probleme de sănătate. Perioada de preşcolar este cea mai indicată pentru începerea socializării copiilor cu deficienţe. La această vârstă, socializarea se realizează uşor prin intermediul jucăriilor şi al echipamentelor de joc. Totuşi, trebuie să fim atenţi la unele probleme deosebite. Unii copii cu deficienţe au avut experienţa neplăcută a spitalizării şi a separării de părinţi. De aceea, pot apărea reacţii intense, mai ales în primele zile de grădiniţă. În alte cazuri, copilul are probleme legate de utilizarea toaletei şi de deplasare. În aceste situaţii, este de preferat să se solicite prezenţa mamei până la acomodarea copilului în colectivitate şi acomodarea personalului cu problemele copilului. Jocurile trebuie să fie adaptate în funcţie de deficienţa copilului. Copiii cu tulburări de comportament trebuie să fie permanent sub observaţie.

Un rol important în socializarea copilului îl are şi şcoala/grădiniţa. Reuşita proiectului de incluziune depinde în mod semnificativ de personalitatea cadrului didactic. Acesta trebuie să manifeste optimism, bunăvoinţă, echilibru, impulsivitate scăzută, capacitate de adaptare, tenacitate, factori afectivi crescuţi (afecţiune, blândeţe, entuziasm), ambiţie şi curaj, rezistenţă la stres şi persistenţă în atingerea scopului şi depăşirea piedicilor. De asemenea, acesta trebuie sa folosească strategii diverse: să stimuleze încrederea în sine și a motivației pentru învățare, să încurajeze efortul acestora, formarea unei atitudini pozitive a colegilor, prin încurajarea sprijinului și cooperări din partea acestora și nu în ultimul rând să folosească frecvent un sistem de recompense, laude, încurajări, astfel încât să fie încurajat și evidențiat cel mai mic progres. Copiii cu cerinţe educative speciale pot fi integraţi în mediul şcolar/preşcolar în mai multe feluri: prin integrarea individuală a acestora în clasele obişnuite, grupuri de doi-trei copii cu deficienţe incluşi în clasele obişnuite, clase diferenţiate, incluse în structura şcolii/grădiniţei obişnuite. Integrarea acestor copii în colectivul unei clase obişnuite exprimă atitudinea favorabilă a acestora faţă de unitatea de învăţământ şi faţă de cadrul didactic, ajută la consolidarea unei motivaţii puternice, care susţine efortul copilului în activitatea de învăţare, duce la realizarea unor progrese la învăţătură şi în plan comportamental.

Predispoziţia biologică nu este o sentinţă, iar mediul social este o şansă. Sentinţa produsă de societate este mai periculoasă pentru un copil în dezvoltare decât predispoziţia biologică. Pornind de aici, trebuie să înţelegem faptul că trăim într-o lume a diversităţii umane, că şcoala nu se poate eschiva de la rolul de promotor al progresului uman şi că doar ea poate facilita schimbarea, întrevăzută ca posibilă, a mentalităţii şi atitudinii faţă de cerinţele educative ale tuturor copiilor. Şcoala va reuşi să răspundă cerinţelor speciale de educaţie ale copiilor aflaţi în dificultate şi nevoilor de educaţie ale familiilor acestora doar prin eforturile ei interne şi cu sprijinul tuturor.

Bibliografie

Fătu Z. – „Ritmică şi gimnastică medicală”, Universitatea Babeş Bolyai, Cluj 1969

Ionescu A., Moţet D. – „Corectarea deficienţelor fizice la copii”, E.D.P. Bucureşti, 1964

Ionescu S. – „Adaptarea socioprofesională a deficienţilor mintal” Editura Academiei, Bucureşti, 1975.

PROIECT DE ACTIVITATE ONLINE

PROFESOR ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL PRIMAR:
ANDRA RALUCA- CECILIA
LICEUL TEORETIC „GHEORGHE LAZĂR”,
PECICA, JUD. ARAD

CLASA I B

UNITATEA TEMATICĂ : Secretele corpului omenesc DETALIERI DE CONŢINUT: Sunetul si litera e

TIPUL ACTIVITĂŢII: Formare și dezvoltare de competențe DURATA: 40 de minute

ARII CURRICULARE: Limbă şi comunicare Arte

DISCIPLINE: Comunicare în limba română Muzică şi mişcare

COMPETENŢE SPECIFICE VIZATE :

- Comunicare în limba română 1.2. Recunoaşterea unor detalii dintr-un mesaj rostit cu claritate
  1.3. Identificarea unor sunete, silabe, cuvinte din enunţuri rostite cu claritate
- 3.4. Recunoaşterea unor cuvinte uzuale, scrise cu litere mari şi mici de tipar din mediul familiar
- Muzică şi mişcare 2.1.Cântarea în colectiv şi în grupuri mici a cântecelor, asociind mişcarea sugerată de text şi de ritm

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

O1 să recunoască cel puţin o caracteristică a anotimpului toamna cu ajutorul imaginii prezentate

O2 sa identifice cel putin o data litera e cu ajutorul jocului

O3 să identifice cel puţin un cuvânt care să conţină sunetul e (la început, în interior, la sfârșit) folosind povestea literei e

O4 să citeasca corect cel puţin doua cuvinte folosid manualul

O5 să recunoască cel puţin două fructe care contin sunetul e folosid imaginile

O6 sa realizeze cel putin o schema a unui cuvant cu ajutorul simbolurilor invatate(linie- silaba; punct - sunet)

O7 să asocieze cel puţin o mişcare cântecului respectând ritmul melodiei

STRATEGII DIDACTICE:

a) METODE ŞI PROCEDEE:conversaţia, observaţia, explicaţia, exerciţiul, jocul

b) MIJLOACE DIDACTICE:manual, manual digital,calculator, ppt, Adservio, Zoom, youtube, Wordwall

c) FORME DE ORGANIZARE : online(frontal, individual)

d) BIBLIOGRAFIE:

-Programa şcolară pentru disciplina Comunicare în limba română, clasa I, aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013

Obiective operaţionale	Discipline	Activităţi de învăţare	Conţinuturi	Metode si procedee	Mijloace	Forme de org.	Evaluare
O1 să recunoască cel puţin o caracteristică a anotimpului toamna	CLR DP	-ex. de enumerare a caracteristicilor anotimpului toamna	Moment organizatoric- -Le cer elevilor sa enumere caracteristici ale anotimpului in care ne aflam (toamna). Partajez ecranul pentru a vedea o imagine cu acest anotimp.	conversaţia exerciţiul	imagine	Onlinefrontal	I1 Elevii enumera caracteristicile anotimpului toamna.

			Dirijez discutia pentru a ajunge la cuvantul *fructe.*				
O2 sa identifice cel putin o data litera e cu ajutorul jocului	CLR	-ex. de identificare a literei e	Anunt tema lectiei : Sunetul si litera e. Cu ajutorul jocului, elevii recunosc litera e. *https://wordwall.net/resource/5139009/sunetul-%C8%99i-litera-e* 	Exercitiul jocul	wordwall	Online i ndividual	I2 Elevii identifica litera e
O3 să identifice cel puţin un cuvânt care să conţină e (la început, în interior, la sfârşit) folosind povestea literei e	CLR	-ex. de enumerare de cuvinte cu sunetul e în diferite poziţii	-Captarea atenţiei se face cu ajutorul povestii literei e. https://youtu.be/L2hgZ1rOE4c 	conversaţia explicaţia exerciţiul	Povestea literei e	Online frontal	3 Elevii enumera cuvinte cu sunetul e în diferite poziţii
O4 să citeasca corect cel puţin doua cuvinte folosid manualul	CLR	- ex. de citire	Elevii vor avea în fața lor caietele de Clr și manualele. Voi deschide platforma partajând ecranul spre manualul digital. https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20I/Comunicare%20in%20limba%20romana/EDP2/#p=27 Se descrie imaginea din manual.Elevii citesc cuvintele.Se stabileste pozitia sunetului e în cuvinte.	conversaţia explicaţia exerciţiul	Manual Manual digital	online frontal	I4 Elevii citesc corect cuvintele.
O5 să recunoască cel puțin două fructe care contin sunetul e folosind imaginile	CLR MEM	- ex. de identificare a fructelor a caror denumire contin sunetul e	- Le propun elevilor să urmareasca un ppt in care Rumenel, un personaj-mar, le prezinta fructe bogate in vitamine. Elevii vor desena fructele care contin sunetul e. 	conversaţia observaţia explicaţia	Ppt	online frontal	I5 Elevii identifica fructele.
O6 să realizeze cel puțin o schemă a	CLR	-ex de realizarea a schemei cuvintelor.	-Le cer elevilor să realizeze schema cuvintelor desenate.	conversaţia explicaţia		online frontal	I6 Elevii realizeaza schema cuvintelor.

unui cuvânt cu ajutorul simbolurilor învățate			 e e Rotunjoare, colorate În cămară sunt păstrate Și cu ele curățate, Faci plăcinte minunate.				

Metode şi tehnici de integrare a copiilor cu tulburări de comportament în vederea creşterii performanţei şcolare
Studiu de specialitate

Popa Ionela
Scoala Gimnazială Nr. 5, Rm. Vâlcea

Pe parcursul activităţii şcolare, unii elevi, începând chiar cu nivelul preşcolar şi primar pot manifesta comportamente inadecvate.

Acestea îmbracă forma unor manifestări e conduit care depăşesc limita normalităţi la o anumită vârstă. Abaterile pot exprima atitudinea structurată a copilului faţă de muncă, faţă de alte persoane, de autoritatea educativă, lucruri sau chiar propria persoană.

Studiul propus are în vedere experienţa unei clase de învăţământ primar la nivelul căreia s-au identificat manifestări inadecvata vârstei elevilor, manifestări ce prezentau caracter repetitiv, clasă din localitatea X. În încercarea de a remedia problemele, cadrul didactic a trebuit să să le managerieze cu tact, astfel încât să găsească mereu cele mai adecvate şi eficiente metode pentru a putea să gestioneze cât mai bine comportamentele indezirabile ale copiilor, parcurgând o serie de etape:

1. O primă etapă o constituie identificarea cauzelor care au favorizat dezvoltarea acelor comportamente.

Pentru că că succesul unui proces de intervenţie în comportament se bazează pe identificarea condiţiilor specifice şi pe analizarea comportamentului problemă (antecedente, consecinţe), cadrul didactic a realizat o analiză pentru a identifica caracetristicile clasei de elevi.

A avut ca punct de plecare contextul general: copii a căror şcolaritate a început în plină pandemie, ceea ce a îngreunat dezvoltarea unor forme de socializare între aceştia, colectiv în care se regăsesc elevi în risc de abandon (nu frecventează constant orele, au cel puţin un părinte plecat în străinătate etc) etc.

2. Analiza interacţiunilor elevilor în mediul lor în vederea înţelegerii variabilelor care contribuie la apariţia oricărei neconcordanţe prin intermediul diferitelor metode: evaluări indirecte (discuţi cu ceilalţi profesori, interviuri cu părinţii,înregistrări regulate ale evoluţiei elevului); evaluări directe (observaţia directă la clasă, liste de verificare comportamentală standardizate); analiza datelor efectuate de către psihologul şcolii pentru a stabili dacă există modele asociate cu comportament.

În urma acestor investigaţii s-a ajuns la următoarele concluzii:

- Copiii vin la şcoală cu un model comportamental din mediul familial, nereuşind să facă distincţie între cele două medii (familial şi şcolar);
- Nu au reuşit să-şi însuşească normele de comportament în grupul şcolar (respectarea regulilor, folosirea unui limbaj adecvat etc)
- Rămânerile în urmă la învăţătură au fost generate de lipsa de motivare a acestora , precum şi a unui parteneriat solid familie- şcoală;
- Instabilitatea cadrelor didactice a avut, de asemenea, un rol negativ asupra conduitei, dar şi a performanţelor micilor şcolari.

3. Adoptarea unor strategii eficiente şi eficace de intervenţie care să răspundă nevoilor individuale ale elevilor în contextul sălii de clasă.

Primul obiectiv a fost acela de a remedia problemele de comportament ale micilor şcolari, acestea fiind într-o relaţie de direct proporţionalitate cu rezultatele şcolare.

Strategia adoptată a fost aceea a deschiderii unui Magazin al clasei, ideea preluată din experienţa unui ONG din Braşov a a avut în vedere îmbunătăţirea frecvenţei şcolare. Ideea a fost adaptată şi personalizată astfel: în fiecare zi, elevii pot primi o steluţă, în funcţie de comportamentul adoptat în ziua respectivă. Până vineri, copiii pot cumula 5 steluţe pe care le pot valorifica la Magazinul de steluţe pentru achiziţionarea a diferite produse, la “preţuri” diferite. Steluţele nevalorificate se reportează pentru următoarea săptămână, când, la Magazin, pot apărea noi produse.

De la o strategia de îmbunătăţire a comportamentului, Magazinul de steluţe a ajuns o modalitate de desfăşurare a activităţilor integrate, copiii exersând operaţiile matematice, luând decizii cu privire la selectarea unor opţiuni.

Chiar dacă se mai manifestă ocazional probleme de comportament, situaţia s-a îmbunătăţit simţitor; copiii au început să concureze pentru steluţe, obţinute, acum pentru rezultate la activitatea didactică.

Bibliografie:

Rusănescu Lavinia, Copiii cu comportament problematic în clasă, Tribuna învătământului, 2015

Hann, D.M (ed.), Taking Stock of Risk Factors for Child/ Youth Externalizing Behavior Problems, U.S. National Institute of Mental Health, 2001

Și ei sunt ca noi

Prof. Ardelean Camelia Mirela
C.N.„Mihai Eminescu” Oradea
Prof. Iacob Corina Carmen
C.N.„Mihai Eminescu” Oradea

Motto: „Atunci când, îndreptându-i pe cei mai mici ca tine pe calea educației, începi să-ți dai seama de propriile lipsuri și cauți să le îndrepți, deci când începi să-ți desăvârșești propria educație prin cei pe care îi educi, atunci ai devenit un adevărat educator” (Anton Moisin)

Elevi cu probleme, elevi cu deficiențe, elevi cu CES sunt din păcaate o realitate permanentă în mediul școlar; sunt copii care pot avea o șansă, care pot traversa viața alături de noi dacă le vor fi identificate și tratate din timp nevoile, dacă li se vor acorda o atenție specială. Prin realizarea unei punți relaționale între pedagog, elev și părinte, prin monitorizarea progreselor și rezultatelor, prin dezvoltarea abilităților emoționale, cognitive, a conștiinței și a motivației, printr-o înțelegere aprofundată a copilului, a mediului familial și social putem face minuni în creșterea performanței celor cu deficiențe mentale și comportamentale.

Tulburările cel mai des întâlnite la copiii cu dificultăți în învățare sunt:

- Deficiența de atenție (ADHD)
- Dificultăți de citire (dislexia), de scriere (disgrafia), de calcul (discalculia)
- Tulburări ale limbajului oral, vocabular sărac
- Dificultăți de prelucrarea a informațiilor perceptive, auditive și vizuale
- Tulburări de comportament social

Aceste tulburări apar ca urmare a afectării sistemului nervos al copilului, fie din cauze ereditare, fie în viața intrauterină, la naștere sau în primii ani de viață.

Metode utilizate în terapia copiilor ar fi:

- **Managementul stresului** prin exerciții de relaxare, vizualizare și respirație
- **Exprimarea emoțională** prin identificarea factorilor ce declanșează distres
- **Îmbunătățirea stimei de sine** prin implicarea copiilor în diverse activități
- **Îmbunătățirea relaționării** cu cei de vărstă apropiată sau cu adulții
- **Managmentul comportamentului** – copilul fiind ajutat să-și controleze comportamentul sau să îl înlocuiască cu unul nou – pozitiv

Fiecare copil trebuie să beneficieze de un program adecvat și adaptat de recuperare care să ajute la dezvoltarea potențialului său fizic și psihic pe care îl are. Aceasta se realizează printr-o planificare individualizată a învățării și o diferențiere curriculară. Astfel, Anexa la OMEN nr. 3124/20.01.2017 Metodologia pentru asigurarea suportului necesar elevilor cu tulburări de învățare stipulează că „adaptarea curriculară este orice măsură prin care se accesibilizează curriculumul național în raport cu nevoile speciale/cerințeleeducaționale speciale ale elevilor. În acest context, se pot stabili mai multe niveluri de adaptare, de la adaptarea contextului fizic, a metodelor de predare, până la adaptarea conținuturilor și a cerințelor curriculare”. Structurarea și organizarea activităților de învățare specifice presupune analiza situației elevilor și a obiectivelor curriculare pentru realizarea unei adaptări corespunzătoare.

Activitățile extracurriculare cum ar fi: excursiile, plimbările, vizitele la diferite instituții, serbările școlare, vizionarea de piese de teatru, concursurile desfășurate într-un cadru informal vor permite copiilor cu dificultăți în învățare/ adaptare să se dezvolte intelectual mult mai ușor. În orice tip din aceste activități extrașcolare se antrenează copiii în diverse situații de

învățare, le dezvoltă imaginația, creativitatea, îi apropie unul de altul, le dezvoltă dorința de implicare, spiritul critic și autocritic, exprimarea liberă, creșterea încrederii de sine, a concentrării, a abilităților de comunicare.

În proiectarea scenariului unei serbări trebuie să se ia în calcul, pe lângă conţinuturi, care trebuie să fie apropiate experienţei de viaţă a copilului, să răspundă nevoilor sale de cunoaştere, de nou şi de frumos, înca două coordonate majore: mişcarea, atmosfera de veselie și destindere pe de o parte, şi atmosfera încărcată de emoţii, ce produce o anumită tensiune interioară fiecărui copil, pe de altă parte. Materialul artistic folosit trebuie să aibă valoare educativă şi să cuprindă materiale accesibile particularităţilor individuale, de vârstă ale copiilor și a nevoii lor speciale.

„Copilăria este lumea miracolului și a magiei: este ca și cum creația ar răsări trandafirie din noapte, totul fiind proaspăt și uimitor.” (Eugen Ionescu)

Bibliografie:

- Potolea, Dan şi Păun Emil, (coord), „Pedagogie. Fundamentări teoretice şi demersuri aplicative”, Editura Polirom, Iaşi, 2002
- Ionescu, M. Chiș „Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire”, Editura Presa Universitară Clujeană – Cluj Napoca, 2001
- Foloștină Ruxandra, Michel Teodora, „Psihologia pozitivă și formarea copiilor cu cerințe educaționale speciale” , Editura Universitară, 2018

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT
ÎNVĂȚĂMÂNT LA DOMICILIU

Prof. Urs Oana Emilia
Centrul Școlar de Educație Incluzivă nr 2, Bistrița

Numele şi prenumele beneficiarului: T B

Clasa a IVa

Data şi locul naşterii 29.06.2009, Cluj Napoca

Domiciliul: Str. Rodnei, nr 20, bl 6A, Sc. E, ap 28, jud BN

Şcoala/Instituţia: Centrul Școlar de Educație Incluzivă Nr. 2 Bistrița

Profesor psihopedagogie specială: Oana Urs

Informații educaționale:

- Reacționează la vederea unor persoane pe care le place;
- Este foarte sociabil, îi plac foarte mult copiii și să stea în mijlocul lor;
- Nu recunoaște culorile de bază (roșu, galben, verde, albastru, portocaliu și non-culorile alb și negru);
- Nu răspunde, prin mișcări ale capului, cu da sau nu atunci când este întrebat;
- Nu participă la activități, reacționează prin plâns atunci când nu mai vrea;
- Reacționează emoțional la diferite situații;
- Indică, prin mișcări, senzația de sete sau foame;

Problemele cu care se confruntă elevul (rezultatele evaluării complexe):

- Retard motor;
- Dizabilitate mintală profundă;
- Epilepsie;
- QI – 12;

Perioada de intervenție: Semestrul I, an şcolar 2018-2019

DOMENII DE INTERVENŢIE:

- Motricitate fină şi coordonare oculo-motorie;
- Psihomotricitate;
- Comunicare şi limbaj;
- Dezvoltare socio-afectivă;
- Autonomie personală;

OBIECTIVE:

1. Dezvoltarea motricității fine și a coordonării oculo-motorii.
2. Dezvoltarea psihomotricității.
3. Dezvoltarea limbajului expresiv, a comunicării verbale și non-verbale.

PLANIFICAREA INTERVENȚIEI

Obiective	**Conţinuturi**	**Metode şi mijloace de realizare**	**Criterii minimale de apreciere a progreselor**	**Metode şi instrumente de evaluare**
1. Dezvoltarea motricității fine și a coordonării oculo-motorii	➢ Exerciţii de motricitate fină: ia/ pune obiecte mici de pe masă/ din cutie ➢ Exerciţii de modelare a plastilinei ➢ Exerciţii de prindere a creionului şi mâzgălire (cu prompt) ➢ Manevrarea de diverse obiecte prin imitaţie (să pună un cub într-un vas, să lovească două cuburi, să aşeze două cuburi unul peste celălalt, să bată într-o tobă, să pună un inel pe cilindru, să lovească o tamburină, să sune dintr-un clopoţel, să plimbe o maşinuţă, să facă un ghemotoc de hârtie) ➢ Aşezarea obiectului oferit lângă obiectul identic, la comanda şi semnul „Potriveşte” ➢ Aşezarea pieselor unor incastre simple în orificiile corespunzătoare.	Demonstraţia Exerciţiul Munca supravegheată Mingi de diferite mărimi, plastilină, jucării, coli de scris, cuburi. Acuarele, creioane colorate Ceşcuţe, mingi, cuburi, maşinuţe, , linguriţe, etc. Incastre	Prinde obiecte cu ajutor minim. Încearcă să scoată/să pună obiecte din/în cutie. Frământă plastilina cu ajutor. Ține creionul în mână. Realizează mâzgălituri cu ajutor. Manevrează obiecte cu ajutor. Așează obiectele lângă cele identice cu sprijin. Așează piesele incastrelor cu sprijin.	Observare sistematică Analiza produselor activității Portofoliul elevului Calificative Aprecieri verbale Chestionare orală
2. Dezvoltarea psihomotricității.	➢ Exerciţii privind dezvoltarea lateralităţii ➢ Exerciţii de recunoaşterea schemei corporale ➢ Exerciţii de recunoaşterea culorilor de bază	Demonstraţia Activitatea dirijată Exerciţiul Jucării, păpuşă, jetoane, cartoane colorate, creioane colorate, jucării sonore	Utilizează predominant o mână în activități. Arată părţile corpului pe el sau alte persoane. Recunoaște culori pe diferite obiecte.	Observare sistematică Analiza produselor activității Portofoliul elevului Calificative Aprecieri verbale Chestionare orală

	➢ Exerciţii de recunoaştere a unor sunete familiare		Localizează sursele sonore, îndreptând capul spre sursă.	
3. Dezvoltarea limbajului expresiv, a comunicării verbale și non-verbale.	➢ Exerciţii de dezvoltare a auzului fonematic ➢ Exerciţii de verbalizare după model ➢ Exerciţii de gimnastică logopedică ➢ Exerciţii de emitere a onomatopeelor	Exerciţiul Demonstraţia Activitatea dirijată Imagini cu animale, jetoane, jucării, jucării sonore,album logopedic.	Semnalizează anumite nevoi prin reacţii verbale sau comportamentale. Imită,după model, sunete izolate. Indică recunoaşterea animalelor prin emiterea onomatopeelor.	Observare sistematică Calificative Aprecieri verbale Chestionare orală

Notă: Evaluarea periodică se realizează la finalul perioadei de intervenţie. În urma constatărilor se reconsideră obiectivele neatinse şi se procedează la stabilirea cauzelor care au dus la nerealizarea acestora.

" ÎNVĂȚĂM SĂ TRĂIM ÎN DIVERSITATE " - Proiect educațional

Prof. înv. primar Oprea-Șomtelecan Alina
Școala Gimnazială Nicolae Iorga Cluj-Napoca

Argument

Proiectul are ca țintă multiculturalitatea, diversitatea**.** Învățarea interculturală presupune o învățare pe tot parcursul vieții, de la o vârstă fragedă. Dacă ne putem educa copiii de mici că ei nu sunt mai presus decât nimeni și că fiecare persoană trebuie tratată cu șanse egală, cu siguranță vor deveni adulți toleranți ce vor accepta și se vor îmbogăți după urma diversității culturale. Datoria noastră, a cadrelor didactice este aceea de a le oferi copiilor experiențe de învățare care să-i familiarizeze cu diferite culturi.

Venind din culturi diferite bogăţia este imensă, ceea ce permite să ne integrăm într-o societate multiculturală. Prin acest proiect educațional, se evidențiază pluralitatea culturală, spectacolul, voluntariatul, implicarea directă a elevilor, fiind sursa de inspiraţie pentru explorarea valorilor şi autenticităţii fiecăruia, dezvoltand capacități de comunicare și interrelaționare între elevi, indiferent de etnie, religie, rasă într-un climat de stabilitate, respect și bună înțelegere. Așadar, avem nevoie de sensibilitate, afectivitate, valori. Acestea sunt resursele noastre, mobilurile interne care ne permit să acționăm, să valorizăm dialogul intercultural, respectiv: acceptare, relaţionare, participare pentru a elimina posibilele bariere. Astfel identitatea, pluralitatea, diversitatea prind viaţă.

Titlul proiectului: *Învățăm să trăim în diversitate*

Numele aplicantului: Școala Gimnazială Nicolae Iorga, Cluj-Napoca

Grup țintă implicat: elevii clasei a III-a

Durata proiectului: un semestru

Scop: sensibilizarea elevilor, a tinerilor cu privire la problemele discriminarii și beneficiile diversității, transmiterea bogăției folcloristice și a tezaurului de tradiții și obiceiuri specifice fiecărui popor prin viu grai, prin intermediul izvoarelor scrise, dar și prin dansul tradițional popular.

Obiectivele proiectului:

- dezvoltarea interacțiunii între elevi, a respectului pentru ceilalți;
- identificarea și descoperirea elementelor comune și diferite intre elevi;
- dezvoltarea prin exercițiu a abilităților artistice/practice ;
- înțelegerea și acceptarea diversității și a diferențelor culturale;
- dezvoltarea abilităților de lucru în echipă, de acceptare și colaborare cu toți colegii;

Beneficiarii direcţi/indirecţi : elevii, cadrele didactice, familia, comunitatea.

Metode / Tehnici / Principii de lucru:

- munca în echipă
- brainstorming, exercițiul, problematizarea
- instruirea asistată de calculator
- metoda proiectului

Activități propuse:

- **„Clubul intercultural”** – formarea echipei de proiect , planificarea și diseminarea activităților, lansarea și promovarea proiectului – *februarie*

Obiective:

- să informeze comunitatea locală, părinții, cadrele didactice cu privire la derularea proiectului;

- **"Toți diferiți , toți egali "**- Ateliere de creație: concurs de compoziții plastice și practice, postere, machete pe tema drepturilor copilului – *martie*

Obiective:

- să realizeze machete care ilustrează drepturile copilului, în echipe de elevi;
- să confecționeze lucrări artistico-plastice creative, pe tema diversității , în echipe cu părinții.

- **"Școala fără discriminare** " – Ateliere de lucru: Concurs de eseuri , proiecte ale elevilor , prezentari Power Point cu mesaje antidiscriminare, prezentări- cultură, tradiție, religie a comunităților entice – *aprilie -mai*

Obiective:

- să compună creații literare (poezii, eseurii) caracteristice culturii (etniei) căreia aparțin;
- să realizeze afișe, postere cu mesaje de antidiscriminare .

Resurse umane: coordonator de proiect, cadre didactice, elevi, părinți, reprezentanţi ai comunităţii.

Resurse materiale: calculator, CD-uri, DVD-uri, cărţi de specialitate, flipchart , foi albe, carioca , creioane colorate, lipici, hartie glasată, mobilier adecvat, un spaţiu disponibil în incinta şcolii.

Rezultate aşteptate:

- creşterea numărului de elevi participanţi la activităţi;
- acceptarea diferențelor interculturale și religioase;
- instruirea subiecţilor într-un mediu relaxat, ne-coercitiv, prin metode active;
- valorificarea potenţialului creativ al participanţilor;
- dezvoltarea spiritului competitiv şi de lucru în echipă;
- creşterea potenţialului elevilor de adaptare la situaţii noi de învăţare;
- dezvoltarea abilităţilor de căutare şi filtrare a informaţiilor;
- creşterea capacităţii de analiză şi sinteză a informaţiilor;
- formarea între grupurile de elevi participanţi a relaţiilor bazate pe prietenie, toleranţă, comunicare, cooperare.

Monitorizarea şi prezentarea rezultatelor proiectului:

- constituirea echipei de monitorizare;
- chestionare aplicate participanţilor la proiect;
- liste de prezenţă;
- raport final, diplomă de participare.

Impactul proiectului:

Impact pozitiv asupra beneficiarilor, printr-un grad ridicat de participare și implicare în activitățile desfășurate, strategiile de comunicare cu elevii și părinții au fost eficiente, produsele activităților au fost apreciate, premiate și afișate într-o expoziție cu vanzare. Proiectul a facilitat dezvoltarea de colaborări cu alte școli și implicarea membrilor comunității la activitățile extrașcolare propuse.

Evaluarea proiectului:

- diplome**,** chestionare, portofoliul, observarea sistematică a activităţii şi a comportamentului elevilor**,** fotografii, înregistrări video, jurnalul proiectului.

Sugestii privind adaptarea /perfecţionarea Curriculumului şcolar la necesităţile copiilor cu cerinţe educative speciale

Prof. înv. primar. LUPU MARIA
Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Fălticeni

Adaptarea curriculară are ca punct nodal reforma conţinuturilor învăţământului, obiectivul general fiind: adaptarea şi integrarea activă în viaţă şi societate a copiilor cu cerinţe educative speciale.
Aceasta vizează:

- Recuperarea psihofizică şi intelectuală.
- Formarea concepţiei ştiinţifice despre lume.
- Dezvoltarea unei gîndiri autonome şi a responsabilităţii faţă de integrarea în mediul social.
- Educarea valorilor general-umane şi naţionale prin educarea calităţilor: bunătate, dragoste de muncă, umanism, responsabilitate socială etc.

Principalele strategii care ar putea fi folosite pentru proiectarea unui curriculum din învăţământul integrat sunt:

- Selectarea unor conţinuturi din curriculumul general adresat copiilor normali, care pot fi înţelese şi însuşite de copii cu cerinţe educaţionale speciale, şi renunţarea la conţinuturi cu un grad ridicat de complexitate.
- Accesibilitatea întregului conţinut printr-un proces de simplificare, astfel încât să fie înţeles şi însuşit de copii cu cerinţe educaţionale speciale.
- Diversificarea componentelor curriculumului general prin introducerea elevilor cu cerinţe educative speciale într-o varietate de activităţi individuale, compensatorii, terapeutice, destinate recuperării şi asigurarea participării lor în mod eficient la activităţile desfăşurate în învăţământul obişnuit.
- Pentru deficienţii senzoriali sau fizici, cu intelect normal, adaptarea curriculară se realizează prin extensiune, adică sunt introduse în curriculumul comun o serie de activităţi suplimentare specifice, care vizează aspecte legate de tipul de deficienţă.

Un curriculum şcolar adecvat pentru elevii cu CES trebuie să pună accent, în principal, pe următoarele domenii:
a) dezvoltarea trăsăturilor de personalitate din domeniul afectiv, motivaţional, caracterial şi al socializării – imaginea de sine, scopurile, interesele, pasiunile, motivaţiile, concordanţa dintre potenţialul personal, realizări şi valoarea produselor realizate, activităţile individuale şi în grup, gradul de toleranţă şi înţelegere faţă de cei din jur şi faţă de valorile acestora, echilibrul afectiv, jocul, activităţile de timp liber, responsabilităţile individuale, şcolare, sociale, relaţiile cu colegii şi cu cei din jur, comportamentul, ţinuta, atitudinile, respectul, sprijinul, controlul agresivităţii, atitudinea faţă de muncă, dezvoltarea autonomiei personale şi sociale etc.;
b) dezvoltarea deprinderilor de muncă individuală – deprinderile de studiu şi stilul personal de învăţare, învăţarea socială, activităţile extraşcolare de învăţare, atitudinea faţă de succesul /insuccesul şcolar, procesele gîndirii, comunicarea verbală şi nonverbală, orală şi scrisă, cititul, operaţiile aritmetice de bază, modul de rezolvare a sarcinilor /problemelor, etc.;

c) dezvoltarea conduitei morale, religioase şi a simţului estetic – sistemul de valori morale, atitudinea faţă de valorile religioase, domeniile de interes artistic, atitudinea faţă de diferite evenimente şi fenomene sociale, gradul de implicare în diferite activităţi cu conotaţie etică sau estetică etc.;

d) dezvoltarea armonioasă a conduitelor psihomotrice – deprinderi psihomotrice de bază (locomoţia, scrisul, gestica, mimica etc.), jocurile dinamice şi exerciţiile fizice, rezistenţa la efort fizic etc.

Organizarea şi dirijarea procesului instructiv - educativ este necesar să fie orientat spre aplicarea unui arsenal bogat de activităţi didactice corecţional - recuperatorii, care să conducă la sporirea eficienţei pregătirii acestor copii pentru activitatea de viaţă şi producere, integrarea lor activă în comunitatea socio-umană actuală.

Avînd în vedere diversitatea, modul şi particularităţile specifice de învăţare a tuturor copiilor, inclusiv şi a celor cu cerinţe educative speciale, putem trage concluzia, că una din calităţile esenţiale ale noului curriculum şcolar vizează un grad mai mare de flexibilitate, astfel încât va permite fiecărui copil să avanseze în ritmul său, să fie tratat în funcţie de capacităţile sale de învăţare.

Organizarea şi dirijarea activităţilor de predare-învăţare trebuie să fie structurate pe niveluri şi etape concrete ale învăţămîntului, cu arii curriculare şi conţinuturi strict definite, măsurabile prin dimensiuni de evaluare acceptabile, destinate aprecierii juste a nivelului de dezvoltare, inteligenţei, intelectualităţii, moralităţii, umanităţii, spiritualităţii fiecărui copil, inclusiv şi a copiilor cu cerinţe educaţionale speciale.

Curriculumul adaptat trebuie conceput ca suport specific de formare şi dezvoltare continuă a fiecărui copil indiferent de nivelul lui de dezvoltare. Adaptarea conţinuturilor *curriculumului adaptat* are în vedere atît volumul de cunoştinţe, cît mai ales procesele psihice şi particularităţile funcţionale ale sistemului nervos ale elevilor cu cerinţe educative speciale, în cazul cărora funcţia compensatorie determină o serie de modificări ale reţelelor neuronale de transmitere şi prelucrare a informaţiilor.

Adaptarea curriculumului se poate realiza prin:

a) *extensiune* (în cazul în care potenţialul intelectual nu este afectat, de exemplu, copiii cu deficienţe vizuale sau fizice), adică prin introducerea unor activităţi suplimentare care vizează cu precădere aspecte legate de însuşirea unor limbaje specifice (dactileme, alfabetul Braille, limbajul semnelor etc.) şi comunicare, orientare spaţială, activităţi de socializare şi de integrare în comunitate, activităţi practice focalizate pe o pregătire profesională adecvată tipului de deficienţă;

b) *selectarea unor conţinuturi* din curriculumul general, care pot fi înţelese şi însuşite de copiii cu cerinţe speciale; renunţarea la conţinuturi cu un grad ridicat de complexitate;

c) *accesibilizarea şi diversificarea componentelor curriculumului general* prin introducerea elevilor cu cerinţe educative speciale într-o varietate de activităţi individuale, compensatorii, terapeutice, destinate recuperării acestora, şi asigurarea participării lor în mod eficient la activităţile desfăşurate în învăţămîntul obişnuit;

d) folosirea unor *metode şi procedee didactice* şi a unor *mijloace de învăţămînt* preponderent intuitive care să ajute elevul cu cerinţe speciale să înţeleagă şi să interiorizeze conţinuturile predate la clasă;

e) folosirea unor *metode şi procedee de evaluare* prin care să se evidenţieze evoluţia şi performanţele elevilor nu numai în plan intelectual, ci, mai ales, în plan aplicativ (gradul de valorificare a potenţialul aptitudinal şi modalităţile de rezolvare a unor probleme tipice de viaţă sau a unor situaţii-problemă, posibilităţile de relaţionare şi comunicare cu cei din jur, performanţele în plan profesional etc.)

Curriculumul diferenţiat presupune modalităţile de selectare şi organizare a conţinuturilor, metodelor de predare-învăţare, metodelor şi tehnicilor de evaluare, standardelor de performanţă, mediului psihologic de învăţare; scopul constă în diferenţierea experienţelor de învăţare şi de adaptare a procesului instructiv-educativ la posibilităţile aptitudinale şi de înţelegere, la nivelul intereselor şi cerinţelor educaţionale, la ritmul şi la stilul de învăţare al elevului. Această diferenţiere are în vedere, în primul rînd, specificul potenţialului aptitudinal, dominantele personalităţii şi capacitatea de înţelegere şi prelucrare a informaţiilor /cunoştinţelor dobîndite de elev în cadrul procesului instructiv-educativ. Plecînd de la această premisă, putem vorbi aici despre un *curriculum individual/personalizat.*

Elaborarea unui curriculum flexibil presupune:

- respectarea drepturilor fiecărui copil la instruire şi educaţie pe măsura potenţialului şi capacităţilor sale;
- formarea la copilul cu cerinţe educative speciale a unui comportament adecvat, care să permită adaptarea şi integrarea sa socială;
- dezvoltarea capacităţilor necesare pentru rezolvarea independentă (în limitele permise de gradul de deficienţă) a problemelor de viaţă, autocontrol în situaţii dificile, modificarea unor metode şi tehnici de muncă intelectuală care să asigure eficienţa, adaptarea, integrarea şcolară şi socială, accentul fiind pus pe:

- dezvoltarea personalităţii copiilor;
- dezvoltarea deprinderilor de muncă individuală;
- dezvoltarea conduitei morale, a simţului estetic, dezvoltarea armonioasă a conduitelor motorii.

Pentru elevii cu CES, curriculumul trebuie să aibă ca *obiective:*

- Să permită elevilor să interacţioneze şi să comunice cu o largă deversitate de persoane.
- Să permită elevilor să-şi exprime preferinţele, să-şi comunice nevoile, să ia decizii şi să aleagă acele opţiuni după care se conduc sau pe care le respectă ceilalţi oameni.
- Să promoveze capacitatea de a-şi susţine singuri cauza sau de a se folosi de diversitatea sistemelor de susţinere şi sprijin.
- să pregătească elevii pentru viaţa de adult, asigurînd cel mai mare grad de autonomie posibil şi să-i sprijine în a stabili relaţii de respect reciproc şi dependenţă unii faţă de ceilalţi.
- Să conducă la creşterea gradului de conştientizare şi înţelegere de către elevi a mediului în care trăiesc şi a lumii înconjurătoare.
- Să încurajeze elevii să exploreze, să fie curioşi (să cerceteze) şi să caute provocări.
- Să le ofere o gamă largă de experienţe de învăţare în fiecare dintre etapele şcolare, potrivit vîrstei.

Deci, adaptând/perfecţionând curriculumul şcolar la necesităţile tuturor copiilor, inclusiv şi a celor cu cerinţe educative speciale, vom avea posibilitatea să contribuim la integrarea lor şcolară şi socială.

Referinţe bibliografice:

1. ****Cerinţe speciale în clasă*. Pachet de resurse pentru instruirea profesorilor, UNICEF, 1995.
2. Gerguţ, A., *Sinteze de psihopedagogie specială,* Ghid pentru concursuri şi examene de obţinere a gradelor didactice, POLIROM, 2005.
3. ****Ghid pentru cadre didactice de sprijin* (CDS), UNICEF, Ed.VANEMONDE, 2005.
4. Verza, E., *Introducere în educaţia cerinţelor speciale*, Credis,2004.
5. Vrasmaş, T., *Învăţămîntul integrat şi/sau incluziv,* Aramis,2001.

PLAN DE ADAPTARE CURRICULARĂ

BEJENARU CONSTANTIN
Colegiul Vasile Lovinescu Fălticeni, iar de la
Școala Gimnazială Mihail Sadoveanu Fălticeni

Numele şi prenumele cadrului didactic de la clasă: Bejenaru Constantin

Şcoala: Colegiul „Vasile Lovinescu Fălticeni”

Numele şi prenumele elevului: I. G.

Clasa: X-a

DISCIPLINA: Istoria

PERIOADA DE IMPLEMENTARE: 2022-2023

Unitatea de învățare: Vremea schimbării

Competențe specifice	Activități de învățare	Metode şi mijloace de realizare	Metode şi instrumente de evaluare	Obser-vații
1.1 Exprimarea unei opinii în limbajul adecvat istoriei;	Formularea de păreri despre revoluțiile secolului al XIX-lea	Identificarea etapelor pe baza lecției	Observarea sistematică	
1.2 Formularea de argumente referitoare la un subiect istoric;	Analiza efectelor revoluției industriale	Analiza unor imagini specifice acestei perioade	Evaluare formativă	
2.2 Alcătuirea planului unei investigații, a unui proiect personal sau de grup utilizând resurse diverse;	Descrierea situației coloniilor britanice	Descrierea povestirea	Verificare orală	
2.4 Recunoașterea continuității, schimbării și a cauzalității în evoluția socială;	Identificarea principalelor etape ale revoluției engleze	Analiza unor texte	Evaluare continuă	
2.5 Examinarea consecințelor directe și indirecte ale acțiunii umane;	Precizarea trăsăturilor iluminismului	Identificarea din surse istorice	Evaluare scrisă	
3.1 Recunoașterea și acceptarea	Compararea civilizațiilor asiatice și africane în Epoca	Realizarea unor tabele comparative	Evaluare practică	

Competențe specifice	**Activități de învățare**	**Metode şi mijloace de realizare**	**Metode şi instrumente de evaluare**	**Obser-vații**
interculturalității;	Modernă			
4.1 Exprimarea unei opinii față de o operă culturală în cadrul unei dezbateri;	Analiza unor autori iluminiști	Citirea unor texte specifice și formularea de opinii	Evaluare continuă	
4.2 Aprecierea valorilor trecutului prin raportarea la actualitate;	Prezentarea unor descoperiri din domeniul științific	Analiza unor fotografii	Verificare orală	
4.3 Formarea unor reprezentări culturale despre spații și epoci istorice diferite;	Realizarea de axe cronologice	Desenarea axelor specifice	Evaluarea pe baza realizării axei cronologice	
5.1 Construirea de afirmații pe baza surselor și formularea de concluzii relative la sursele istorice;	Explicarea succesiunii faptelor/evenimentelor/proces elor istorice folosind relația de cauzalitate, prin valorificarea informațiilor din diverse tipuri de surse	Compararea evenimentelor date	Evaluare practică	
5.2 Încadrarea unui eveniment sau a unei serii de evenimente într-un context cronologic;	Alcătuirea unui portofoliu în care să prezinte urmările unor evenimente/procese istorice în evoluția culturală, politică, economică a comunităților umane, pornind de la diverse tipuri de resurse, inclusiv multimedia	Fișe portofoliu	Evaluare portofoliu	
5.3 Plasarea evenimentelor și proceselor istorice într-un context istoric mai larg românesc, european sau universal;	Descrierea campaniilor napoleoniene	Povestirea pe baza unor secvențe de film	Observarea sistematică	

FAMILIA ȘI ROLUL EI ÎN REUȘITA EDUCAȚIONALĂ A ELEVULUI OBIȘNUIT/ CU DEFICIENȚE

prof. înv. primar Ichim Mihaela
Școala Gimnazială ”M. Sadoveanu” Fălticeni

După cei șapte și, mai nou, șase ani de-acasă, școala are un rol primordial în educația copiilor, alături de familie, dar și de întreaga societate, deoarece educația permanentă presupune o învățare pe tot parcursul vieții. Colaborarea între toți factorii educaționali, în primul rând între școală și familie, este stringentă. Școala nu-și poate realiza pe deplin sarcinile, mai ales cu elevii care rămân în urmă la învățătură, dacă nu cunoaște condițiile familiale de muncă și de viață ale copiilor. Apoi o serie de aspecte ale comportamentului elevilor, absențe, disciplină, mod de reușită la învățătură, nu se pot cunoaște și rezolva în modul cel mai eficient fără contactul cu familia. Părinții nu pot cunoaște pe deplin psihologia copilului lor dacă nu află și modul lui de comportare în condițiile școlare. Activitatea de acasă este o continuare a activității pedagogice de la școală și invers. Întregul proces de educație și mai ales de instrucție se realizează atât la școală, cât și acasă. După cum spunea Maria Montessori, „Copilul care se naște nu intră într-o ambianță naturală, ci într-o civilizație”. Școala colaborează cu familia în domeniul învățării elevului, în domeniul comportamentului, în domeniul dezvoltării lui fizice și intelectuale, morale și estetice, în domeniul deprinderilor și priceperilor de muncă, igienico-sanitare, în domeniul activităților libere, angajării copilului în diferite domenii de activitate în afară de clasă și școală. La ședințele cu părinții vorbim pe larg despre modul în care aceștia își pot ajuta copiii la învățarea lecțiilor, dar mai ales în controlul temelor de acasă. Totodată părinții trebuie să cunoască dacă copilul lor are o comportare corectă față de învățătoare și de colegii de clasă, dacă purtarea lui pe stradă și în alte locuri este una corespunzătoare. „A-ți învăța copiii să facă binele înseamnă a le lăsa moștenirea cea mai prețioasă” (Mantegazza).

Rolul familiei în educația copilului nu se termină la vârsta școlarizării. Este greșită concepția unor părinți de felul: „L-am dat la școală, să-l învețe dascălul”. Școala și dascălul nu pot suplini cu totul lipsa de preocupare a unui părinte. Efortul educativ își găsește eficiența dorită atunci când între cei doi factori, școală și familie, există o conlucrare în interesul comun al educării copilului.

Se constată că unele familii manifestă totală încredere în rolul pe care școala îl are asupra dezvoltării copilului, pe când altele sunt dezinteresate.

Parteneriatele dintre școală și familii pot: a. ajuta profesorii în munca lor; b. perfecționa abilitățile școlare ale elevilor; c. îmbunătăți programele de studiu și climatul școlar; d. îmbunătăți abilitățile educaționale ale părinților; e. dezvolta abilitățile de lideri ale părinților; f. conecta familiile cu membrii școlii.

În ceea ce privește relația școală-familie, se impun deschideri oferite părinților privind aspectele școlare, psihopedagogice, pe lângă aspectele medicale, juridice etc.

Un studiu realizat în ceea ce privește necesitatea colaborării școală-familie enumeră patru motive pentru care școala și familia se străduiesc să stabilească legături între ele: 1. părinții sunt juridic responsabili de educația copiilor lor; 2. învățământul nu este decât o parte din educația copilului; o bună parte a educației se petrece în afara școlii; 3. cercetările pun în evidență influența atitudinii parentale asupra rezultatelor școlare ale elevilor, în special asupra motivațiilor învățării, precum și faptul că unele comportamente ale părinților pot fi favorizate datorită dialogului cu școala; 4. grupurile sociale implicate în instituția școlară (în special părinții și profesorii) au dreptul să influențeze gestiunea școlară.

Colaborarea cu familia trebuie să se concretizeze într-un program comun de activități ale școlii cu aceasta (lectorate cu părinții, ședințe, consultații, vizite la domiciliul elevului, serbări școlare). Părinții trebuie să vadă în noi un prieten, un colaborator, un om adevărat, care-i poate ajuta prin atitudinea nepărtinitoare pe care trebuie să o afișeze. Așadar, e o sarcină a școlii să identifice situațiile-problemă din familiile copiilor, să dirijeze pe cât este posibil strategiile educative în favoarea elevului și să conștientizeze că relația de colaborare școală-familie este determinantă în educarea copiilor. Educația în familie devine astfel un proces de pregătire pentru viață, prin întâmpinarea și rezolvarea problemelor de viață. În școala noastră ne bazăm pe sprijinul părinților și desfășuram o sumedenie de activități în parteneriat cu aceștia: una dintre aceste activități s-a numit „Pumnul nu te face mare”, o activitate prin care am urmărit combaterea violenței în școala noastră. Am avut ca invitați reprezentanți ai Poliției locale, care le-au vorbit atât micilor școlari, cât și părinților despre importanța menținerii liniștii atât în familie, cât și în societatea în care trăim. Tot în parteneriat cu familia și de această dată și cu comunitatea locală am desfășurat activități de 1 Decembrie, prin care am evidențiat patriotismul elevilor noștri care, deși provin din mediul rural, își poartă cu mândrie numele și își cinstesc an de an Ziua Națională a României.

După John Dewey, „educația este un proces al vieții, și nu o pregătire pentru viață. Cred că școala trebuie să reprezinte viața actuală, viață tot atât de reală și de vitală pentru copil ca aceea pe care el o duce în familia lui, cu vecinii săi, pe locurile lui de joacă”.

Fiecare copil este unic în felul lui, este o minune irepetabilă și ar fi păcat ca prin acțiunea noastră să uniformizăm aceste individualități. Personalitatea micului școlar este în formare, deoarece este rezultatul unei evoluții lungi, care are loc în primul rând în condițiile interacțiunii cu mediul social. Învățătorul este și va rămâne „izvorul viu” al unei vieți deloc ușoare, cu multe „cărări întortocheate”, pe care are misiunea de a-i conduce pe copii spre „ținta reușitei”

Metodelor moderne folosite în formarea deprinderilor de citire şi scriere

Prof. înv. primar. BEJENARU MANUELA SIMONA
Şcoala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Fălticeni

„Şcoala cea mai bună e aceea în care înveţi , înainte de toate, a învăţa.” N. Iorga

În locul unei şcoli care punea în centrul preocupărilor sale conţinutul învăţământului şi învăţătorul, nesocotind cerinţele elevului, astăzi este promovată şcoala în care elevul este considerat pionul principal, şcoala care ţine seama de interesele şi trebuinţele lui specifice, permiţând acestuia împlinirea sa.

Elevul trebuie să fie învăţat să treacă de la „a şti” la „a şti să facă”. Învăţătorul trebuie să manifeste creativitate profesională şi să utilizeze, în manieră modernă metodele clasice, dar şi strategiile noi de provocare şi dirijare a gândirii şi acţiunii elevilor, pentru a obţine eficienţă maximă. Elevul trebuie să fie ajutat să-şi manifeste şi să-şi dezvolte personalitatea, fiind lăsat să se exprime, să acţioneze conform cu preocupările, înclinaţiile şi interesele sale.

Promovarea metodelor moderne de instruire, a metodelor interactive, a devenit o reală necesitate. Este important ca elevul să ajungă să se identifice cu sarcina de învăţare. Accentul nu mai cade pe cantitatea informaţiilor pe care un elev poate s-o asimileze, ci pe valoarea informaţiei asimilate de elev. Elevii discern între ceea ce are valoare şi utilitatea practică şi ceea ce e lipsit de aceste proprietăţi. Ei trebuie să gândească critic, creativ, constructiv.

Aceste metode presupun o nouă relaţie profesor-elev şi cu ajutorul lor se accentuează caracterul formativ al procesului de învăţământ. Aceste metode au şi caracter educativ ,,metodele active vor să determine progresul culturii intelectuale a copilului, atât din punct de vedere al formării unor deprinderi active de gândire, cât şi al trezirii intereselor, asocierii iniţiativelor, dezvoltând dorinţa de a şti mai multe şi mai bine”.

Din explozia de metode, procedee şi tehnici de învăţare moderne mă voi opri la câteva care sunt folosite pentru formarea deprinderilor de citire şi scriere în clasa pregătitoare şi clasa I, în cadrul lecţiilor de limba română:

Tehnica „Guri şi urechi” – se foloseşte în verificarea cititului la prima vedere, a recitării unei poezii. Această tehnică presupune două echipe de elevii: una fiind „gurile” (cei care prezintă oral o sarcină ce au avut-o de îndeplinit), iar a doua echipă, „urechile”, care sunt atente la modul de prezentare şi fac aprecieri în legătură cu prestaţia acestora.

De exemplu: dacă elevii au avut de memorat poezia „Abecedarul” de Victor Tulbure, se vor alege 4 - 5 „guri” care vor recita pe rând poezia, iar „urechile” (elevii din clasă) vor aprecia felul în care s-a făcut recitarea.

Această tehnică cultivă autoevaluarea şi evaluarea din partea colegilor. Avantajul acestei tehnici este de a elimina suspiciunile unor elevi legate de notarea care li se face.

Tehnica „Ecusonul zilei” – presupune momentul de liberă comunicare pe o anumită temă dată. De regulă acest moment se face la începutul orei de curs, deoarece duce la crearea unui climat afectiv propice desfăşurării lecţiei

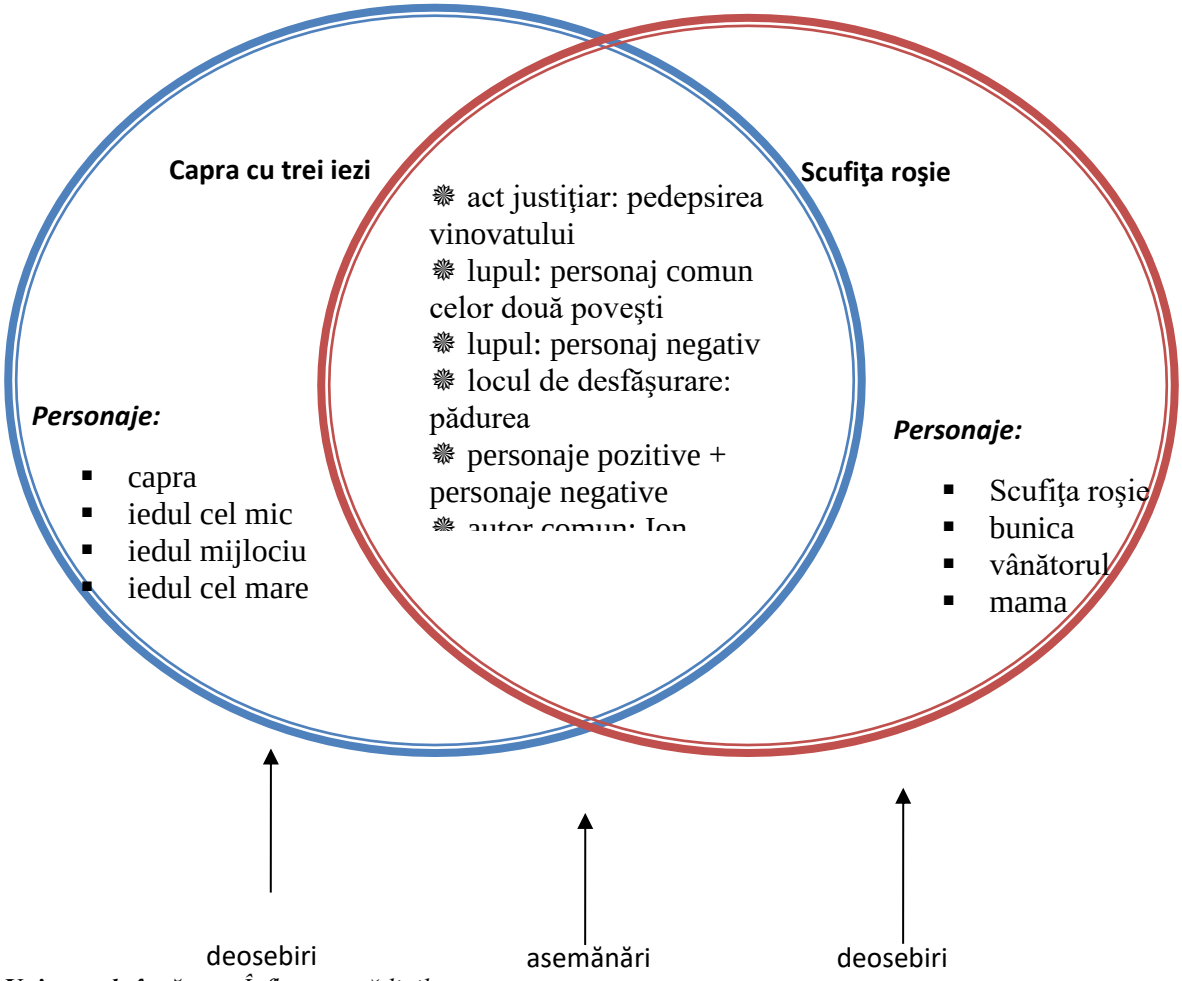
Exemlu de „ecuson al zilei”: Spune-mi ceva despre cum ţi-ai petrecut ieri timpul liber!

Diagrama Wenn se aplică cu eficienţă maximă în activităţile de observare, povestiri, jocuri didactice, convorbiri pentru sistematizarea unor cunoştinţe.

Unitatea de învăţare: „Cartea” , clasa pregătitoare

Subiectul lecţiei: *„În lumea poveştilor”*

Metoda: „Diagrama Wenn”: Este formată din două cercuri care se suprapun parţial. În intersecţia celor două cercuri se grupează asemănările, iar în spaţiile rămase libere din cercuri se notează deosebirile dintre două aspecte, idei sau concepte. Se realizează cu ajutorul jetoanelor, deoarece elevii de clasa pregătitoare nu au învăţat încă să scrie.

***Unitatea de învăţare**: Înfloresc grădinile*

Subiectul lecţiei: ***Mama*** - poezie cu o urare şi rugămintea copilului de a i se ierta că nu ştie încă să scrie, nu-i nici destul de mare să îi dea un dar valoros (doar o lalea).

Hârtia de un minut- fiecare elev scrie pe caiet numele fiinţei cele mai dragi;

Cuvinte vrăjite - Plecând de la cuvântul mama, scriu însemnătatea proprie a cuvântului. .

mama → iubire
→ ajutor
→ grijă

Explozia stelară (STARBURSTING)

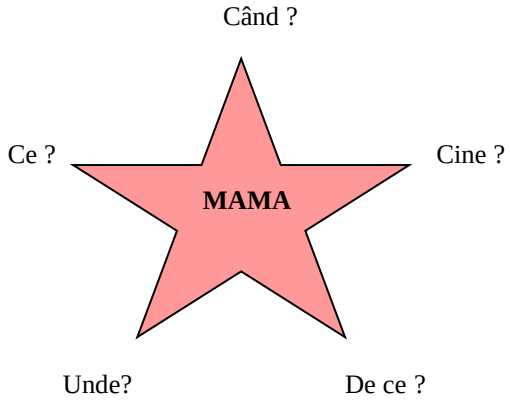
Este o metodă de stimulare a creativităţii, o modalitate de relaxare a elevilor care se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme şi noi descoperiri.

Metoda: Pe tablă este desenată o stea. În colţul fiecărei raze se află o întrebare (ce?, când?, ce fel de?, de ce?, cine?). Fiecare elev trebuie să formeleze întrebări plecând de la unul din cuvintele din colţurile stelei şi să le adreseze unui coleg. Se apreciază întrebările elevilor, efortul acestora de a elabora întrebări corecte, precum şi modul de cooperare, modul de interacţiune. E o metodă ce stimulează creativitatea.

Avantajele metodei:

- uşor de aplicat oricărei vârste şi unei palete largi de domenii;
- este în acelaşi timp o modalitate de relaxare şi o sursă de noi descoperiri;
- obţinerea a cât mai multe întrebări duce la cât mai multe conexiuni între concepte;
- dezvoltă şi exersează gândirea cazuală, divergentă, deductivă; inteligenţele multiple, limbajul, atenţia distributivă;

Exemplu: De ce o iubeşti pe mama?, De ce nu ai ascultat când ea te-a rugat să-ţi aduni din cameră?, Când o ajuţi tu pe mama ta?, Când simţi nevoia să te ajute mama pe tine?, Unde îţi place să mergi cu mama ta?, Cine este cea care îngrijeşte de tine,de casă?...

Se poate folosi cu uşurinţă în cadrul opţionalului, Literatură pentru copii.

Obiectul: Opţional - Literatură pentru copii – perioada mai - iunie

Subiectul lecţiei: Dumbrava minunată, de M. Sadoveanu

Obiectivul operaţional: să caracterizeze personajele lecturii într-un mod inedit

1. **Cine** era Lizuca?
2. **Cine** o iubea pe fetiţă?
3. **Cine** o ura pe Lizuca?
4. **Cine** era prietenul ei?
5. **Cine** i-a apărut fetiţei în vis?

1. **De ce** are mamă vitregă, Lizuca?
2. **De ce** a plecat de acasă?
3. **De ce** n-a oprit-o tatăl său?
4. **De ce** o ura mama vitregă?
5. **De ce** se răzbuna Lizuca?

1. **Unde** unde locuia Lizuca?
2. **Unde** a pornit fetiţa?
3. **Unde** s-a adăpostit?
4. **Unde** locuiau bunicii?
5. **Unde** se afla atunci tatăl fetiţei?

1. **Ce** ştiţi despre Lizuca?
2. **Ce** a făcut Lizuca cu dulceaţa?
3. **Ce** pedeapsă a primit?
4. **Ce** i-a făcut slujnica?
5. **Ce** hăinuţe avea?

1. **Când** a murit mama Lizucăi?
2. **Când** era bătută Lizuca?
3. **Când** s-a temut Lizuca?
4. **Când** a dovedit Patrocle că-i e prieten?
5. **Când** a ajuns la bunici?

Toţi pentru unul, unul pentru toţi – la ora de scriere în grupe câte patru vor formula fiecare prima propoziţie care să fie simplă, vor roti caietele şi vor continua cu una dezvoltată în legătură cu prima, apoi cu una negativă.

R.A.I –Răspunde – aruncă – interoghează - după citirea lecţiei adresează unii altora întrebări. Elevul care întreabă are o minge de burete pe care o aruncă. Cel care o prinde trebuie să răspundă, apoi să adreseze şi el o întrebare. Se poate aplica în cadrul textelor din perioada postabecedară, însă este o metodă mai atractivă la nivelul opţionalului.

Subiectul lecţiei: ***Grupul „ge,Ge” - Georgeta si mărgelele***

Mâna oarbă - 5 echipe a câte 3 elevi

Se va extrage dintr-un sac câte un cuvânt: mărgele, geam, şirag, geamantan, degete. Sarcini: - să despartă cuvântul în silabe;

- să scrie pluralul (mai multe) sau singularul (una) cuvântului;
- să alcătuiască o propoziţie cu cuvântul dat.

Subiectul lecţiei: ***Litera „h” – Mihai şi hăinuţa***

Subiectul lecţiei: ***Litera „G” –Moş Ene***

Bulgărele de zăpadă poate fi o metodă care să completeze metoda cubului. Dacă la *cub* se fac operaţii de analiză, la *bulgărele de zăpadă* se realizează o sintetizare a cunoştinţelor.

Etapele de parcurs sunt:

-împărţirea grupului în echipe;

-enunţarea temei;

-notarea ideilor: fiecare membru notează pe un post-it una sau mai multe idei şi le pune pe centrul mesei;

-ierarhizarea ideilor: fiecare membru citeşte toate ideile şi le ierarhizează; se vor reţine primele 2-3 idei.

Se reuneşte tot grupul cu cele 2-3 idei de la fiecare şi se repetă algoritmul. Se vor reţine doar aspectele / ideile pe care grupul le consideră relevante.

Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente. Acest tip de interactivitate determină “identificarea subiectului cu situaţia de învăţare în care acesta este antrenat”, ceea ce duce la transformarea elevului în stăpânul propriei formări.Interactivitatea presupune atât *cooperarea*, cât şi *competiţia*, ambele implicând un anumit grad de interacţiune.

Ioan Cerghit afirma: ”pedagogia modernă consideră că rutina excesivă, conservatorismul(…) aduc mari prejudicii învăţământului. In fond creaţia, în materie de metodologie, înseamnă o necontenită căutare, reînnoire şi îmbunătăţire a condiţiilor de muncă în instituţiile şcolare.

Toate aceste metode moderne încearcă să facă elevul să gândească independent, să înţeleagă cu mai multă uşurinţă, să reţină mai uşor şi pentru o perioadă mai lungă de timp noţiunile asimilate, să aplice cât mai eficient ceea ce a învăţat.

Urmărirea competențelor cheie în ora de comunicare în limba română

Țugui Magdalena Florentina – profesor înv. primar
Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Fălticeni

Calatorim cu Apolodor spre Labrador

Mă gândesc să fie o activitate integrată pe parcursul unei zilei.

- ***Competența de comunicare in limba româna***- vom citi un fragment din poezia ***Apolodor*** de Gellu Naum vom explica cuvintele si expresiile noi apoi le vom integra în propoziții proprii.Le voi cere elevilor să își exprime părerea la diferite aspecte surprinse de poezie.

- ***Competența a învata sa înveti*** o vom atinge prin completarea unui text lacunar pe marginea textului.

- ***Competenta comunicare în limbi straine*** *o* voi atinge îmbinând si competențele digitale, cerand elevilor sa traducă folosindu-se de google translate, salutul ***Bună ziua!*** în limbile țarilor pe unde va trece Apolodor în drumul lui spre Labrador.

- ***Competentele matematice*** le voi atinge cerând elevilor sa rezolve diferite probleme de calculare a distantelor sau a masei corpurilor, să compare masa diferitelor obiecte.

- Le voi cere micilor exploratori să găsească o cale de a călători mai rapid spre Labrador. Cine ar putea sări in ajutorul pinguinului călător?- ***competența antreprenoriala***

- ***Competențele civice*** vor fi atinse prin lucrul in echipe insistând mereu că toți pot avea idei bune pentru a termina călătoria împreună cu Apolodor.
- La sfârsitul activității le voi cere să se gândeasca la un cadou pe care l-ar putea face lui Apolodor pentru a-i aminti de Romania si de Bucuresti.-***sensibilizare si exprimare culturală.***

Activitățile extrașcolare – formarea personalității copiilor

Gherman Antoaneta-Roxana
Școala Gimnazială ”Mihail Sadoveanu” Fălticeni

Activitățile extrașcolare contribuie la formarea personalității elevului. Sunt importante și utile. De-a lungul anilor, activitățile extrașcolare au luat forme variate, toate având ca scop învățarea nonformală și petrecerea în mod plăcut a timpului liber. Prin aceste activități, care cuprind domenii și arii foarte mari, elevii își pot dezvolta anumite competențe și abilități necesare unei bune dezvoltări armonioase pentru o integrare în societate. Când vorbim de activități extrașcolare, ne referim la acel program la care elevul participă după ore și ar trebui să facă acest fapt cu plăcere deoarece scopul este acela de a-i forma abilitățile necesare unei bune dezvoltări.

Ca învățătoare, am încercat să îndrept elevii spre activități precum: recitarea unor poezii, creații ale elevilor, scenete, realizarea de felicitări, desene tematice, concursuri. Este recomandat ca aceste activități să se desfășoare de la vârstele mici, ca orice tânăr să se identifice cu tradițiile, obiceiurile, slujbele religioase care marchează momentele cruciale ale existenței umane.

Cât sunt mici, toți copiii trebuie să își însușească valori morale, să trăiască momente înălțătoare,vitale pentru formarea ca individ responsabil și valoros pentru societate.

Se recomandă desfășurarea de parteneriate școlare având ca parteneri: familia, comunitatea, reprezentanții bisericii, școala.

Pot fi organizate și voluntariate sau se pot dona lucruri, dulciuri, alimente pentru cei nevoiași. În acest caz, se dă o mai mare amploare evenimentului. Sunt activități frumoase care înnobilează sufletul omului și care îi dau strălucirea celui care aspiră la frumos, puritate. Aceste activități au ca scop dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei.

Astfel, vizitele la muzee, monumente și locuri istorice, case memoriale au oferit elevilor prilejul de a observa obiectele și fenomenele în starea lor naturală, operele de artă originale, momentele legate de trecutul istoric local, național,ceea ce a ușurat procesul formării reprezentărilor despre acestea.

Vizionarea spectacolelor de teatru pentru copii, au stimulat și orientat copiii spre aceste domenii de activitate.

Excursiile și taberele școlare au contribuit la îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre frumusețile țării,respectul pentru frumusețile naturii ,artă și cultură.

Serbările școlare marchează evenimente importante din viața școlarilor. Aceste activități constau în dezvoltarea artistică a copiilor dar și într-o atmosferă de sărbătoare instalată cu acest prilej.

Am realizat astfel de activități cu ocazia zilei de 1 Decembrie, a Crăciunului, și la sfârșit de an școlar, oferindu-le elevilor posibilitatea de a se exprima liber oral, în scris sau prin muzică.

Consider că în orice școală cadrele didactice trebuie să promoveze activităţile extrașcolare, stimulând astfel inventivitatea și creativitatea elevilor.

Scopul activităţilor extraşcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activităţi cât mai variate şi bogate în conţinut, cultivarea interesului pentru activităţi socio-culturale, facilitarea integrării în mediul şcolar, oferirea de suport pentru reuşita şcolară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale şi corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale.

Modalități alternative, pentru elevii cu CES, în prezentarea personajului principal

Lupu Camelia Simona, profesor psihopedagogie specială
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă –Periș, Jud. Ilfov

Contextul exigențelor educative actuale devine tot mai mult o provocare pentru profesorul din învățământul special/ special integrat. Modul în care se răspundem (strict din punctul de vedere al profesorului) depinde de capacitatea de adaptare a fiecăruia, deschiderea pentru nou, ține de cât de mult ne dorim să fim eficienți, să facem diferența în dreptul unui copil.

Provocare:

- găsirea unui punct de intersecție intre posibilitățile limitate ale copilului și atingerea cel puțin elementară a competențelor vizate de normele curriculare;
- oferirea sprijinului educațional pentru un număr mare de copii cu cerințe și niveluri diferite într-un timp foarte scurt.

Un răspuns (posibil):

- adaptarea metodologiei. Pentru exemplificarea unei modalități posibile de lucru am ales o cerință specifică pentru disciplina Limba și literatura română – prezentarea unui personaj.

Atenție! Să solicităm copilului să identifice „modalitățile directe și indirecte de caracterizare ale personajului”este o varianta cel puțin neinspirată și neroditoare din mai multe perspective.(nivelul achizițiilor și competențelor dobândite anterior, limitări ce țin de posibilitățile individuale, intelectuale, de exprimare, dificultăți de organizare in sarcină, etc.) . În lucrul cu copilul cu CES, poate, cel mai grav efect negativ al alegerii neinspirate a metodei didactice este demobilizarea copilului. Este important să conducem copilul în realizarea sarcinii prin metode care sunt mai apropiate posibilităților lui de răspuns, care vor naște sentimentul de reușită si il vor motiva pentru acțiunile ulterioare. Metode moderne prin care putem conduce copilul în realizarea acestei sarcini: analiza S.W.O.T., horoscopul, bicicleta. Toate metodele enumerate sunt preluate din didactica modernă a limbii române.

BICICLETA (metodă preluată din didactica predării limbii și literaturii române , adaptată și aplicată personal, cu un feed-back pozitiv în activitatea de învățare a copiilor cu CES.)

Etape ale metodei:

1. Profesorul desenează o bicicletă (captarea atenției);
2. Realizează, împreună cu elevul ,o listă cu elementele componente ale bicicletei (de exemplu: ghidon, far,roți, etc.);
3. Se va stabili/ clarifica utilitatea fiecărui element component al bicicletei în deplasarea utilizatorului;
4. Se extrapolează semnificația fiecărui element la situația personajului analizat. Este deosebit de important modul în care profesorul solicită informația cu privire la personaj. Răspunsul este condus, ghidat în așa fel încât să fie atins.(Exemplificarea acestei etape este cuprinsă în proiectul didactic atașat.)
5. Formularea și notarea enunțurilor cu privire la personaj, pe măsură ce sunt analizate componentele bicicletei. Acestea vor constitui suport pentru elev în rezolvarea sarcinii;
6. Redactarea și citirea prezentării personajului analizat.

Avantajele aplicării metodei BICICLETA:

1. Captarea eficientă a atenției;
2. Oferă o structură ușor de urmărit și suficient de complexă pentru sarcina propusă;

3.Oferă cadrul adecvat pentru valorificarea posibilităților de răspuns, adaptate fiecărui copil;

4.Simplifică modul în care sarcina se realizează (nu simplifică răspunsul);Sarcina complexă este impărțită în mai multe sarcini simple, ce presupun înlănțuirea acestora până la rezolvare.

5.Posibiltatea gestionării eficiente a timpului.

De la teorie… la practică. Demers aplicativ al metodei „Bicicleta” (urmărirea selectivă a unor elemente esențiale în demersul didactic. Prezentarea nu se dorește a fi proiect didactic)

Text suport: „Muma lui Ștefan cel Mare ” de D. Bolintineanu ;

Tema: Prezentarea lui Ștefan cel Mare prin selectarea si interpretarea informațiilor din text .

Tipul activității: Formare de priceperi si deprinderi .

Scop:

1. Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului scris ;

2. Exersarea gândirii și a operațiilor acesteia (analiza , sinteza , comparația , abstractizarea , generalizrea) .

Obiective operaționale:

La sfarșitul activității, elevii vor fi capabili:

O1 -Sa selecteze oral informații de detaliu referitoare la Ștefan cel Mare, păstrând fidelitatea față de text;

O2 - Să argumenteze propriile afirmații citind paragrafe adecvate din text ;

O3 - Să formuleze în scris enunțuri adecvate , incluzând noi informații dobândite;

O4- Să citească fluent , corect , expresiv produsul final obținut prin punerea împreună a enunțurilor formulate în etapele anterioare.

Captarea atentiei

Profesorul va desena pe foaie / tabla o bicicletă , explicând eleviilor că aceasta le va folosi in activitatea propusă (posibile alte conexiuni).

Anunţarea temei activității şi a obiectivelor acesteia: „ Folosindu-ne de bicicleta :

-veți extrage din poezie informațiile despre Ștefan cel Mare ;

-veți dovedi afirmațiile făcute cu citate din text ;

-veți utiliza informațiile obținute în enunțuri noi ;

-veți realiza o scurtă prezentare a lui Ștefan cel Mare.”

Dirijarea învățării.

Profesorul va dirija selectarea informațiilor prin întrebări care să conducă din aproape în aproape la răspunsul corect , având ca scop final extragerea caracteristicilor personajului propus spre analiză ;

Fiecare element al bicicletei are valoare de simbol.

Se vor aduce argumente sub forma citatelor din text (unde se poate) ;

După decodarea fiecarui simbol , elevii vor formula câte un enunț , care să integreze noua informație . **Se lucrează după schema : componenta bicicletei – valoare funcțională – legătura cu personajul - transfer în text – enunț integrativ** .

-Cadrul – elementul care le reunește pe toate celelalte, asigură unitate - numele personajului – enunț care să conțină informația despre personaj ;

-Roțile – elemente de sprijin – contactul cu solul și posibilitatea de a înainta, a merge mai departe - poziția în societate și în familie a personajului - enunț ... ;

-Șaua – punct de sprijin si confort – relația cu turcii - enunț ... ;

-Portbagajul – rezervele - încurajarea , revigorarea personajului - enunț ... ;

-Aparătoarea – asigură protecție- apără demnitatea , renumele personajului - enunț ...;

-Angrenajul – motorul – legătura cu alte personaje (mama este cea care nu accept ca fiul sa se complacă cu statutul de învins. Este ajutat de mamă)/ cauze - enunț ... ;

-Ghidonul – asigură schimbarea direcției – cum se modifică traseul personajului - enunț ....;

-Farul – asigură vizibilitatea – perspectiva personajului, capacitatea de a se aduna și a fi învingător el și oastea lui - enunț

Obținerea performanțelor și asigurarea feed-back-ului

Prin citirea enunțurilor formulate , elevii vor realiza o variantă a prezentării personajului studiat.

Bibliografie:

1.Laura Buhaciuc, Manual de limba si literatura romana , clasa aV-a, Editura Aramis , Bucuresti, 2010;

2. Emanuela Ilie, Didactica limbii si literaturii romane , Editura Polirom, 2020.

Fișă de evaluare adaptată elevilor cu CES

Prof. Lupu Sorina
Colegiul Național ”Gheorghe Lazăr”

Clasa: a X-a

Unitatea de învățare: Funcţia exponenţială şi funcţia logaritmică

Specializarea:Matematică-informatică/științe ale naturii

Timp de lucru:50 min

Subiectul I (45 puncte)

Încercuiți litera corespunzătoare rezultatului corect, efectuând următoarele operații:

9p 1). $\log_3\left(5-\sqrt{7}\right)+\log_3\left(5+\sqrt{7}\right)-\log_3 2$

a).3 b).2 c).1 d).0

9p 2). $\log_2 4+\left(\frac{1}{2}\right)^{-1}-\sqrt[3]{8};$

a).2 b).0 c).1 d).4

9p 3). $100^{\lg 2}+\sqrt[3]{-27}$

a).10 b).1 c).0 d).3

9p 4). $\lg\frac{1}{2}+\lg\frac{2}{3}+\ldots+\lg\frac{99}{100};$

a).-1 b).10 c).0 d).1

9p 5). $\log_9 3+\log_4 2$

a).2 b).1 c).0 d).3

Subiectul II (45 puncte)

Stabiliți dacă următoarele propoziții sunt adevărate sau false și încercuiți litera corespunzătoare rezultatului corect.

1). Soluția ecuatiei $2^{2x^2+3x-2}=8;$ este 0.

9p A F

9p 2). Numărul real care verifică ecuația $\log_3(10-x)=2$ este 1.

A F

9p 3). Daca x este egal cu 2, atunci $2^{2x}-3\cdot 2^{x+1}+8=0$.

A F

9p 4). Numărul real care verifică egalitatea $\log_2 x+\log_4 x+\log_8 x=\frac{11}{6}$ este 2.

A F

9p 5). Soluția ecuatiei $\log_2(\log_3(\log_5 x))=0.$ este 5.

A F

- **Din oficiu se acordă 10 puncte.**
- **Toate subiectele sunt obligatorii.**

PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICĂ - GÂNDIREA POZITIVĂ ȘI GÂNDIREA NEGATIVĂ

Profesor psihopedagog: *Tekeres Kinga*
Centrul Şcolar pentru Educaţie Incluzivă Nr. 3, Reghin

CLASA: a VII -a – (dizabilități intelectuale moderate)

ARIA CURRICULARA: Consiliere și orientare

DISCIPLINA: Consiliere și dezvoltare personală

TEMA: *Cunoaștere și autocunoaștere*

SUBIECTUL: *Povestea celor două semințe - Gândirea pozitivă și gândirea negativă*

TIPUL LECTIEI: Mixtă

SCOPUL LECȚIEI: *Identificarea gândurilor pozitive, dar și a celor negative, în vederea dezvoltării personale permanente;*

COMPETENȚE GENERALE: *Dezvoltarea capacității de autotunoaștere și a atitudinii pozitive față de sine*

COMPETENȚE SPECIFICE: Identificarea elementelor definitorii propriei personalităţi

Dezvoltarea atudinii pozitive și a stimei de sine

OBIECTIVE OPERAȚIONALE: pe parcursul şi la sfârşitul lecţiei, elevii vor fi capabili:

COGNITIVE: O1 – să își exprime părerea personală legată de poveste;

O2 – să identifice asemănări şi deosebiri între personajele din poveste care emit gânduri pozitive și gânduri negative

O3 – să completeze corect fişa de lucru respectând cerinţele;

O4 – să realizeze diferența dintre gândurile pozitive și gândurile negative

AFECTIVE: O5 – să participe în mod activ și eficient la activităţile desfăşurate ;

PSIHOMOTORII: O6 – să adopte o poziţie corespunzătoare pe tot parcursul lecţiei ;

O7 – să își îmbunătățească competențele digitale prin deschiderea și închiderea microfonului.

STRATEGII DIDACTICE:

a)METODE ŞI PROCEDEE: Spargerea gheţii, explicaţia, povestirea, dialogul dirijat, Diagrama Venn, conversaţia, exerciţiul, activitatea independentă, demonstraţia, jocul didactic, munca independentă

b)MIJLOACE MATERIALE: TEHNOLOGIILE ASISTIVE: Google Meet, laptop, dispozitive media (tableta, telefon), Prezentare PPT – *Povestea celor două semințe*, fișă de lucru, instrumente de scris, jocul didactic interactiv – Gânduri pozitive/ Gânduri negative - https://wordwall.net/resource/13093657

c)FORME DE ORGANIZARE: frontală, individuală

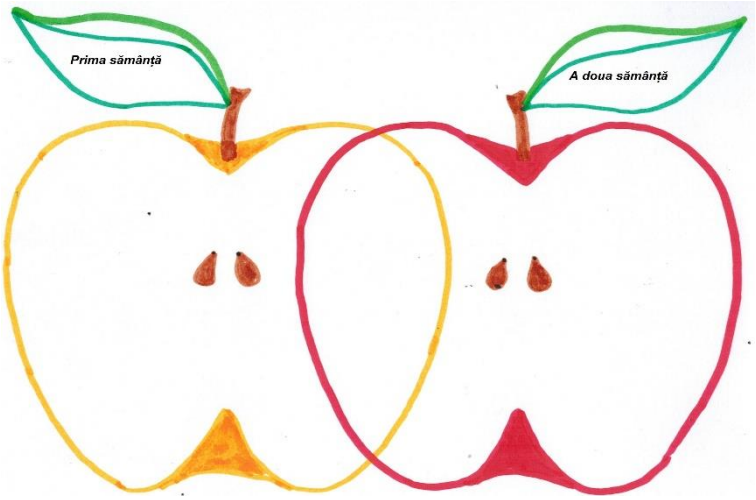
RESURSE : **a) TEMPORALE**: 30 minute; **b) UMANE**: 8 elevi; **c) SPAȚIALE:** online

Etapele lecţiei		**Conţinutul instructiv-educativ**	**Strategii didactice**			**Evaluare**
			Metode şi procedee	**Mijloace materiale**	**Forme de organizare**	
1.Moment organizatoric *1 min*	O6	Conectarea elevilor și a profesorilor pe platforma Google Meet. Se solicită elevilor să se asigure că pe durata lecției păstrează microfoanele închise cu excepția situației în care li se solicită să îl deschidă.	Conversaţia	Laptop Dispozitive media	Frontal	Observarea și aprecierea comportamentului elevilor
2.Captarea atenției *5 min*	O_4 O5 O6 O7	Activitatea va debuta cu jocul cu jocul de spargere a gheții *Dă mai departe* – un măr imaginar va fi transmis virtual de la un elev la altul. Cel care primește fructul va trebui să-și imagineze și să spună un lucru bun (gând pozitiv), sau un lucru rău (gând negativ) „la care se gândește” mărul. Scopul acestui joc este de a interactiona unii cu alții și de a dezvolta atenția.	Conversaţia Spargerea gheţii Jocul	Laptop Dispozitive media	Frontal	Aprecierea implicării în discuții
3.Anunţarea temei şi a obiectivelor *2 min*		Se anunță tema: *Povestea celor două semințe - Gândirea pozitivă și gândirea negativă* Într-un limbaj accesibil elevilor se prezintă obiectivele vizate.	Conversaţia Observaţia	Planșe didactice	Frontal	Aprecieri verbale

4.Desfășurarea activității *16 min*	O_1 O5 O7 O_2 O5 O6 O7 O2 O3 O4	Se va partaja materialul PPT- *Povestea celor două semințe* Copiii sunt rugați să urmărească cu atenție materialul prezentat. În continuare vor fi adresate întrebări cu privire la caracteristicile personajelor e și felul în care acestea gândesc. <u>Exemple de întrebări:</u> *Cum este prima sămânță? Dar cea de-a doua sămânță? Ce gândește prima sămânță? Dar cea de-a doua sămânță? Dacă ar fi să alegi care sămânță ți-ai dori să fi? Ce putem învăța din această poveste?* Se va specifica în viață ne întâlnim cu tot felul de situații care pot fi pozitive (bune) sau negative (rele). Importanța pe care o dăm acestora face ca lucrurile să devină mai bune sau mai rele. Dacă avem gânduri bune (pozitive) vom reuși să găsim rezolvare la problemele noastre. Dacă avem gânduri rele (negative) nu vom ajunge la rezultatele pe care le așteptăm. Fiecare persoană poate gândi pozitiv pentru a construi și trăi într-o lume minunată. Gândirea pozitivă ne duce spre o viață mai fericită! Se va distribui elevilor o fișă de lucru, realizată prin metoda diagramei Venn, (Anexa 1) prin rezolvarea căreia, vor descoperi asemănările și deosebirile dintre personajele din poveste. Se exemplifică modalitatea de lucru. Se vor oferi indicații suplimentare la nevoie. Se apreciază activitatea elevilor și implicarea acestora în realizarea sarcinii propuse.	Povestirea Dialogul dirijat Dialogul dirijat x Exercițiul Diagrama Venn Activitatea independentă	Prezentare PPT – *Povestea celor două semințe* Instrumente de scris Fișă de lucru – Anexa 1	Frontal Individual	Aprecieri verbale Aprecierea implicării în discuții Aprecieri individuale
6. Evaluare/ Aprecierea performațelor *4 min*	O_4 O7	Se partajează elevilor jocul interactiv – Gânduri pozitive/ Gânduri negative - https://wordwall.net/resource/13093657. Se vor face aprecieri generale și individuale asupa rezultatelor obținute. Copiii vor fi, de asemenea, antrenați în analiza răspunsurilor proprii și a colegilor.	Conversația Jocul didactic	Joc interactiv	Frontal	Aprecieri genereale și individuale

7. Aprecieri şi observaţii *2 min*		Se fac aprecieri asupra desfăşurării lecţiei şi asupra comportamentului elevilor în timpul desfăşurării lecţiei.	Conversaţia Explicaţia		Frontal	Aprecieri verbale

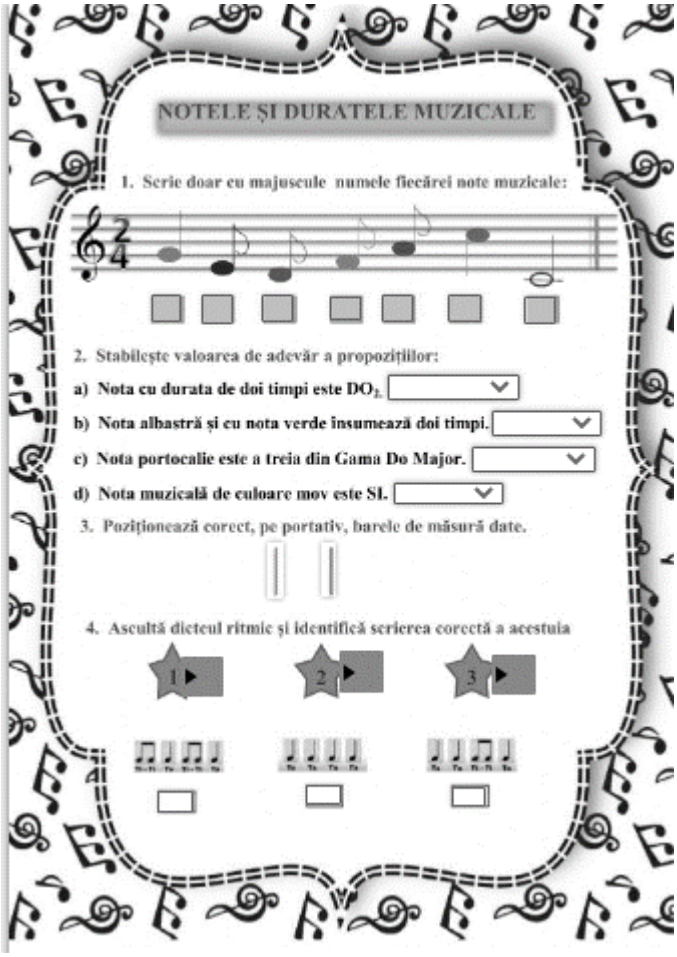
Anexa 1 – ***Diagrama Venn – Povestea celor două semințe – Fișă de lucru***

Fișă de lucru digitală

prof.înv.primar ALI LEILA
Școala Gimnazială nr. 24 „Ion Jalea” Constanța

Deși termenul de „resursă educațională deschisă” a fost adoptat în anul 2002 la Forumul UNESCO, în țara noastră acest concept a fost extrem de utilizat de către cadrele didactice începând cu martie 2020, când aveam nevoie de astfel de resurse pentru a realiza în condiții optime activități educative de calitate.

Pentru o evaluare la disciplina Muzică și Mișcare, la clasa a IV-a, am realizat o fișă de evaluare cu ajutorul platformei www.liveworksheets.com

Competențe specifice:

1.2. Corelarea înălţimilor de sunete şi a valorilor de note şi pauze cu notaţia muzicală

2.2. Utilizarea notaţiei înălţimilor sunetelor şi valorilor ritmice ale notelor şi pauzelor pentru însuşirea unor cântece

Obiective operaționale:

O1 – să recunoască poziția notelor muzicale pe portativ;

O2– să însumeze duratele notelor muzicale corespunzător măsurii muzicale date

O3 – să citească ritmul muzical realizând corespondența dintre sunet și semnul scris

Resurse:

Temporale: 30 minute

Procedurale: conversația, explicația, munca independentă

Materiale: orice dispozitiv cu conexiune la internet, fișă de lucru virtuală, disponibilă pe platforma www.liveworksheets.com

https://www.liveworksheets.com/vq1331750fh

Forme de organizare: individual

Bibliografie:

www.pngio.com - background fișă

www.youtube.com/watch?v=rf5rcXhGPps – fragmente din videoclip

În realizarea acestei resurse am ținut cont și de abordarea celor opt competențe cheie.

- Comunicare în limba română

Cunoștințe: - comunicare în diferite contexte .

Fișa le este prezentată în cadrul unei ore de muzică și mișcare.

Abilități: - folosesc texte de tip „sarcină”; colectează și procesează informația.

Elevii citesc cerințele exercițiilor și rezolvă corescpunzător.

Atitudini: - implică şi conştientizarea impactului limbajului asupra celorlalţi şi nevoia de a înţelege.

Greșelile din rezolvările sarcinilor sunt explicate și argumentate

- Comunicare în limbi străine

Cunoștințe: - vocabular .

Pentru a putea rezolva această fișă, elevii accesează o platformă care este creată în limba engleză.

Abilități: - învăţarea limbilor în context informal.

Toate informațiile pe care le primesc pe platformă sunt în limba engleză.

Atitudini: - interesul.

Interesul pentru rezolvarea unei fișe de evaluare, îl determină pe elev să acceseze platforma indicată urmând pașii indicați în limba engleză.

- Competențe în matematică și competențe elementare în științe și tehnologie

Cunoștințe: - operații de bază .

Pentru rezolvarea sarcinii nr.3, elevii trebuie să cunoască adunarea.

Abilități: - abilitatea de a aplica principii şi procese matematice de bază.

Rezolvarea sarcinii nr.3 de pe fișă presupune însumarea duratelor muzicale pentru a obține suma 2.

Atitudini: - dorința de a le proba validitatea

Elevii descoperă la final un punctaj corespunzător modului în care au rezolvat sarcinile. Identifică greșelile, le însumează și acceptă sau nu valoarea de adevăr a acestora.

- Competente in utilizare a noilor tehnologii informationale si de comunicati

Cunoștințe: - înţelegerea şi cunoaşterea naturii, a rolului şi a oportunităţilor tehnologiei în contexte cotidiene .

Fișă prezentată este una dintre resursele ce poate fi folosită atât de elevi cât și de alte personae interesate care înțeleg și conștientizează rolul unor astfel de evaluări, mai ales în contextul social prezent.

Abilități: - abilitatea de a procesa informaţia şi a o folosi într-o manieră sistematică.

Fiecare sarcină a fișei presupune înțelegerea modalităților de completare a răspunsurilor și aplicarea cunoștințelor din domeniile vizate (muzică, matematică, comunicare)

Atitudini: - responsabilitate în folosirea mijloacelor interactive

Folosirea mijloacelor interactive de către elevi presupune pe lângă acordul parental și utilizarea unor aplicații sigure și conturi securizate. Platforma www.liveworksheets.com, este o platformă care asigură accesul pe baza unei parole și utilizează numai resurse interne sigure.

- Competențe pentru a învăța să înveți

Cunoștințe: - referitoare la competențe .

Fișa de evaluare sumativă presupune verificarea modului în care elevii au reușit să-și însușească competențele vizate la începutul unității de învățare .

Abilități: - organizarea propriei învăţări, evaluarea propriei munci, solicitarea de informaţii şi sprijin când este cazul

Elevii au ocazia să demonstreze că au învățat și că își pot evalua efortul depus.

Atitudini: - motivaţia şi încrederea pentru a continua învăţarea.

Deoarece platforma punctează fiecare răspuns corect, prin intermediul profesorului, au prilejul de a repeta rezolvarea îndreptând greșelile inițiale

- Competențe de relaționare interpersonală și competențe civice

– înţelegerea felului în care indivizii îşi asigură un optim fizic şi mintal, inclusiv ca resursă pentru sine.

În rezolvarea fișei de evaluare, am avut în vedere și această competență. Timpul de rezolvare are o limită de timp de până la 24 ore din momentul începerii ei.

- Spirit de inițiativă și antreprenoriat

- motivaţia şi hotărârea de a realiza obiectivele propuse.

Muzica și mișcarea este una dintre disciplinele preferate de majoritatea copiilor. O evaluare sumativă, fișa interactivă, este accesibilă și oferă fiecăruia oportunitatea de a demonstra cunoștințele assimilate

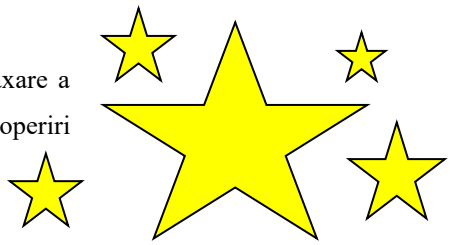
- Sensibilizare culturală și exprimare artistică

- recunoaşterea limbajelor (vizuale, auditive, kinestezice) care aparţin domeniului culturii.

EXPLOZIA STELARĂ

Munteanu Mariana
Școala Gimn. Nr. 2, Motru
Grădinița cu P.N., NR.7

DESCRIERE

Explozia stelară este o metodă de stimulare a creativităţii , o modalitate de relaxare a copiilor şi se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme şi noi descoperiri .

Obiective :

- formularea de întrebări şi realizarea de conexiuni între ideile descoperite de copii în grup prin interacţiune şi individual pentru rezolvarea unei probleme .
- dezvoltă şi stimulează creativitatea individuală şi de grup , exprimarea liberă , spontenaitatea ;

Copiii stau aşezaţi în semicerc propun problema de rezolvat . Pe steaua mare se desenează sau se scrie ideea centrală .

Pe celelalte cinci steluţe se scrie câte o întrebare de tipul : ***CE ? CINE? UNDE ? DE CE ? CÂND ?*** , iar cinci copii din grupă extrag câte o întrebare.

Fiecare copil din cei cinci îşi alege câte trei , patru colegi organizându-se astfel în cinci grupuri .

Grupurile cooperează în elaborarea întrbărilor .

La expirerea timpului , copiii revin în semicerc în jurul steluţei mari şi comunică întrebările elaborate , fie un reprezentant al grupului , fie individual , în funcţie de nivelul grupei .

Copiii celorlalte grupe răspund la întrebări sau formulează întrebări la întrebări .

Se apreciază întrebările , copiilor , efortul acestora de a elabora întrebări corecte precum şi modul de cooperare şi interacţiune .

APLICAŢIE

Poveste : **Greierele şi furnica**

Obiectiv : fixarea conţinutului poveştii pe fragmente prin formularea de întrebări specifice exploziei stelare .

Material didactic : steluţe , silueta cocoşului din poveste .

Etape :

1. Copiii ascultă poveste . Pentru fixarea conţinutului prin feed- back , se solicită copiilor să asculte câte un fragment şi să formuleze întrebări .
2. „Furnica” împarte cele cinci steluţe cu întrebări la cinci copii . Educatoarea va citi fiecărui copil care va lua steluţa , întrebarea de pe aceasta . Cei cinci copii îşi aleg colegii de lucru şi constituie astfel cinci grupuri corespunzătoare celor cinci tipuri de întrebări . Ascultă pe rând fragmente din poveste .
3. În grupă se formulează întrebări pentru fiecare fragment audiat . Se reţin pentru etapa finală .
4. După ce au audiat toate fragmentele şi au elaborat întrebări se poate iniţia „ Jocul întrbărilor” , joc prin care copiii adresează întrebările formulate în grup
5. În final se aleg întrebări al căror răspuns sugerează aspecte principale ale poveştii.

Alte întrbări ce pot fi formulate de copii :

CE ?

- Ce a făcut greierele?
- Ce a făcut furnica?
- Ce a răspuns furnica greierului ?

CÂND ?

- Când se întâmplă acțiunea, în ce anotimp ?

DE CE ?

- De ce nu a lucrat greierele ?

CINE ?

- Cine l-a ajutat pe greiere ?
- Cine s-a lăudat toată vara ?

TEACHING A FOREIGN LANGUAGE USING DRAMA IN THE CLASSROOM
research paper

Prof. Simona Venera Mărgineanu
Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova

ABSTRACT

The purpose of this work is to show how teaching can be done through drama and English can be acquired using different activities involving drama, by applying it to various types of literature such as poetry, stories, plays which are better understood when being dramatized. This is not an uncommon situation because the classroom has and will always be a theatre stage where, in turns, the teacher and the students play various roles of actor, director or scriptwriter. The teacher, just like a director, has to coordinate the students' activity as they become actors on the small stage of the classroom preparing for the big stage of life. The script is at the beginning written by the teacher – director and the students act according to the way the teacher asks them but later, with the passing of time and the gaining of knowledge and experience, the students become scriptwriters in their turn, able to write at least a page in the big book of life. The limelight is focused on those who act the main roles, the teacher at first then in turns on groups of students or on each student individually. Each lesson is a play-to-be, a rehearsal, a début and finally a masterpiece when the students, taking a bow in front of the teacher – director, step confidently off the little classroom stage onto the big life stage.

Drama, in its purest, is the one having its roots in the impulse to experience, to communicate the understanding of these experiences, providing them with shape and meaning. Drama provides students with opportunities to examine human experiences through imagined roles and situations and to value the essential contribution of drama to their quality of life. Drama offers students a powerful mode of expression. It is an interactive, creative process involving the individual in relationship to others and the environment. It reflects and affects the social, cultural, and historical contexts in which it exists. Drama education helps students develop the ability to move from their actual situations and roles into imaginary or assumed situations and roles. This ability gives them unique insights into these contexts and provides them with a window through which the beliefs and values of cultures may be viewed, explored, and challenged. Learning experiences in drama provide unique avenues for thinking and knowing that help prepare learners for present and future challenges. Drama education contributes to the development of an educated person by providing opportunities for students to experience situations like those they might encounter in real life, to make choices, and to take responsibility for their actions in a safe and nurturing environment.

Teaching through drama helps students develop intellectually by expanding their capacity for creative thought, expression, and critical thinking. Drama arises from an insatiable curiosity about the human condition. Curiosity and inventiveness are keystones of critical thinking. At the same time, drama offers all learners the opportunity to think metaphorically and to develop intellectual flexibility. It seeks to bridge the real and the imagined, the concrete and the symbolic, the practical and the inspired. It thus supports the process of intellectual growth that all learners engage in as they make sense of their world by integrating knowledge and experience.

Drama education also contributes to students´ human and social development. Drama is a social process, embodying active learning based on human interaction: it reflects a part of students´ daily lives as they connect with others, experience tension, resolve conflict, and create meaning in their world. As young children, students engage in spontaneous dramatic play, characterizations, and celebrations that arise from the imagination and personal experiences. As they grow into adulthood, the form of their drama changes. They adopt different styles of behaviour with different people, embellish stories as they recount them, and enter the world of the imagination through print and audio-visual media. Teaching using drama education enhances career development. It fosters personal growth and self confidence, which are important in all careers. The knowledge, skills, and attitudes acquired through drama will be valuable in any career. Some students will develop skills in acting, directing, script writing, and stagecraft, which they may use in their career paths. Through drama, students are able to make connections between previous and current learning as well as between various subject areas, thereby making learning personally relevant.

Dramatic activities are crucial to early literacy development because children can be involved in reading and writing as a holistic and meaningful communication process. In addition, the mental requirements for understanding drama are similar to those for reading. For instance, the meaning of reading is generally grasped in a transaction between the reader and the text. Drama means a teaching method that involves children in imaginary, unscripted, and spontaneous scenes, in which the meaning is made from the engagement and transactions between the teacher and students. Reading can also stand for a process of interpreting the world, which endorses drama as a powerful learning medium because it provides a context for children to relate to their lived experience. In writing development, children who experience drama also appear to be more capable of making appropriate linguistic choices as well as expressing opinions or suggesting solutions.

Creating Drama with poetry is an exciting language learning experience. The technique employs a multi-sensory approach to language acquisition by involving language learners physically, emotionally, and cognitively in the language learning process. The use of poetry as drama in the English classroom enables the students to explore the linguistic and conceptual aspects of the written text without concentrating on the mechanics of language. Students are able to develop a sense of awareness of self in the mainstream culture through the dramatic interpretations of the poems. Language acquisition becomes internalized as a direct result of placing the learners in situations that seem real. The students use the target language for the specific purpose of communication. They experiment with non-verbal communicative aspects of language (body language, gestures, and facial expressions), as well as verbal aspects (intonation, rhythm, stress, slang, and idiomatic expressions), while interpreting the poems. The students begin to feel the language and gain the confidence to interact outside the classroom using the target language. Storytelling shares a number of features with drama thus making the dramatization of stories quite appropriate to be used in teaching English. In storytelling and drama, the usual norms of time, place and identity are temporarily suspended as, for example, in a story which spans a hundred years yet takes three minutes to tell, or a drama activity which transforms the classroom in a ”jungle” and all the children in it to ”hungry lions”. Storytelling and drama are classroom events which engage children’s interest, attention and imagination and develop language skills in a holistic way. They also appeal to children with different intelligences and learning styles and provide a framework for fostering social skills and attitudes such as active listening, collaborating, turn taking and respect for others, in a positive way.

Plays are the students' best friends as they can always identify themselves with the characters. Plays can be used for a number of reasons such as pronunciation, developing reading, writing or speaking skills. Plays give the opportunity to talk

about general rules for stress and intonation in English speech and for students to practice negotiating such stress and intonation as they read dialogue. Play production offers long-range practice. Students who have roles in short plays will need to rehearse their roles and practice their lines many times as they move toward the performance. Plays provide situations for reading and writing, they help in analyzing the plot, character and style. Play dramatization also involves students more positively and actively in the text. Drama is a unique tool, vital for language development as it simulates reality and develops self-expression. Drama techniques are equally successful in making students experience language in operation and provide motivation to use language embedded in a context and a situation.

By using drama techniques to teach English, the monotony of a conventional English class can be broken and the syllabus can be transformed into one which prepares students to face their immediate world better as competent users of the English language because they get an opportunity to use the language in operation. Drama is considered by many students to be important for the development of social and communication skills and tolerance when working with others. They feel that they get to know people better, especially as they often work with peers with whom they would not normally associate. Being able and confident to perform in front of the class gives them a higher status with the rest of the group. It is acceptable to ‘show off’ and be good at something. This positive reaction contrasted strongly with much more negative comments about some other subjects in the curriculum where students spoke of keeping their ability to themselves for fear of being ridiculed. Students can use the conventions of drama as a means of exploring and discovering what lies beneath the surface of the texts they engage within the English classroom.

Drama education also contributes to students´ human and social development. Drama is a social process, embodying active learning based on human interaction: it reflects a part of students´ daily lives as they connect with others, experience tension, resolve conflict, and create meaning in their world. As young children, students engage in spontaneous dramatic play, characterizations, and celebrations that arise from the imagination and personal experiences. As they grow into adulthood, the form of their drama changes. They adopt different styles of behaviour with different people, embellish stories as they recount them, and enter the world of the imagination through print and audio-visual media.

BIBLIOGRAPHY

1. Connelly, F.M. & Clandinin, D.J. (1988). *Teachers as curriculum planners: Narratives of experience*. New York: Teachers College Press.
2. Diamond, C.T.P. (1994). Making butterfly art (MBA): Teacher development through self narrative. *Orbit 25*(4): 37-40.
3. Cummins, 1997). Empowering minority students: A framework for intervention. *Harvard Educational Review 56*(3): 18-36.
4. Diamond, C.T.P. (1991). *Teacher education as transformation: A psychological perspective*. Milton Keynes, UK: Open University Press.
5. Sapolin, V. (1983). *Improvisation for the theater: A handbook of teaching and directing techniques*. Evanston
6. Heathcote, D. (1994). *Drama Worlds.* New York Macmillan.
7. Hagen, U. (1983). *Respect for acting*. New York: Macmillan.
8. Well, B.J. (1976). *Drama as a learning medium*. Washington, DC: National Education Association.

Dezvoltarea competenței emoționale, reflectată în dimensiunea interrelațională, bazată pe descriptorii de performanță a profesorilor

Înv. Nicoleta Fulger
Școala Gimnazială Leonardo da Vinci

Descriptorii de performanță a profesorilor:

· respectul de sine și de alții;

· orientarea emoțională;

· creativitatea emoțional-pedagogică;

· cunoștințe sistematizate privind viața emoțională;

· gestionarea fluxurilor emoționale în comunicare;

· comunicarea clară a emoțiilor;

· comportament prosocial;

· responsabilitate pedagogică.

Pornind de la acești descriptori, propun o activitate de educație civică cu elevii de clasa a IV-a:

PROIECT DE LECŢIE

Disciplina: Educație civică

Clasa: a IV-a

Învățător: Nicoleta Fulger

Tema: **Tehnici moderne de autocunoaştere- INTELIGENŢA EMOŢIONALĂ**

Durata: 45 minute

Scopul lecţiei: autocunoaşterea şi dezvoltarea inteligenţei emoţionale pentru succes şcolar

Competenţe specifice: La sfârşitul lecţiei elevii trebuie:

- Să îşi formeze o imagine despre sine prin tehnici moderne de autocunoaştere
- Să utilizeze emoţiile pozitive în luarea deciziilor şi în aplicarea lor în familie şi viaţa şcolară

Obiective operaţionale:

- O1- Să îşi recunoască propriile emoţii
- O2- Să îşi gestioneze emoţiile
- O3- Să identifice punctele slabe în gestionarea emoţiilor
- O4- Să conştientizeze necesitatea dezvoltării abilităţilor legate de inteligenţa emoţională pentru succes școlar şi în viaţa personală

Metode didactice:

- Moment icebreaker- exerciţiul de energizare MIM (joc de rol)
- Lucrul în echipe
- Expunere- Teorii adaptate vârstei care definesc inteligenţa emoţională
- Test de cunoaștere a nivelului de inteligență emoțională
- Conversaţia

- Exerciţiul

Mijloace didactice:

- laptop, proiector
- Poezii, citate, definiţii.

Desfăşurarea lecţiei

1. **Momentul organizatoric**
   - asigurarea ordinii şi disciplinei în clasă;
   - identificarea evenimentelor petrecute recent în viaţa clasei şi analiza lor operativă; stabilirea de măsuri pentru desfăşurarea eficientă a activităţilor instructiv-educative la clasă;
2. **Captarea atenţiei elevilor asupra temei lecţiei educative propuse**
   - formularea scopului lecţiei a cărei temă a fost anunţată din timp şi stabilită de comun acord cu elevii
   - notarea pe tablă a titlului temei propuse şi a obiectivelor specifice vizate
3. **Activitate icebreaker - exerciţiul de energizare MIM (joc de rol)**
   - Se grupează elevii pe echipe prin Metoda numărării.
   - Se distribuie rolul (starea emoţională) pe care trebuie să îl interpreteze prin mimare reprezentantul fiecărei echipe
   - Reprezentatul fiecărei echipe va mima rolul iar membrii echipei trebuie să ghicească ce stare emoţională exprimă.
4. **Definirea tehnicilor de autocunoaştere prin nivelul inteligenţei emoţionale**
   - Se definesc noţiunile legate de inteligenţa emoţională
   - Se caracterizează inteligenţa emoţională- IE
   - Se explică elementele inteligenţei emoţionale
   - Se discută, pe baza unor exemple concrete, de ce este importantă autocunoașterea.
5. **Exersarea direcţionată**
   - Se lanseaza tema discuţiei
6. **Aplicarea Testului EQi, realizat de dr. Reuven BarOn şi interpretarea rezulatelor**
   - Se prezinta Test pentru identificarea nivelului de inteligenţă emoţională
   - Participanţii răspund individual la test.
   - Se prezintă interpretarea rezultatelor testului
7. **Asigurarea feed-back-ului**
   - Participanţii identifică nivelul de inteligenţă emoţională si direcţiile de acţiune pentru îmbunătăţirea răspunsului emoţional.
   - Analiza unei situaţii concrete existente în cadrul colectivului (un participant prezintă rezultatele testului şi direcţiile de acţiune pentru gestionarea pozitivă a emoţiilor).
8. **Formularea concluziilor**
   - Argumentarea necesităţii cunoaşterii nivelului propriei inteligenţe emoţionale , pentru a evita insuccesul şcolar şi personal.

Predarea lecției de Limba și literatura română în echipă pedagogică

Propunător: Prof. Vasile Florentina Gabriela
Colegiul Național „. D.P. Perpessicius”, Brăila

În societatea postmodernă, reforma conținuturilor învățământului românesc a creat cadrul unor transformări la nivelul curriculumului, între care se distinge și perspectiva interdisciplinară. Interdisciplinaritatea se impune ca o exigență a lumii contemporane supusă schimbărilor, acumulărilor cognitive în diferite domenii ale cunoașterii.

În literatura de specialitate interdisciplinaritatea este definită ca o modalitate de organizare a conținuturilor învățării care vizează, într-o activitate de învățare, cu ajutorul aceleiași teme, obiective provenind de la două sau mai multe programe de studiu diferite, oferind o imagine unitară asupra fenomenelor și proceselor studiate în cadrul unor discipline de învățământ. Perspectiva interdisciplinară presupune, de asemenea, asocierea de competențe în vederea unei creații comune și se realizează, de obicei, prin integrarea în cadrul unui studiu sau proiect. Implicarea elevilor în activități cu caracter interdisciplinar favorizează cultivarea aptitudinilor creative fiind o modalitate formativă eficientă.

Valorificând aspectele teoretice ale interdisciplinarității, propunem două abordări ale conținuturilor învățării, deja performate la clasă, care implică predarea în echipă de profesori în cadrul disciplinelor Limbă și literatură română și Religie.

Proiect de activitate I

Subiectul: *Maitreyi* de Mircea Eliade-analiza problematicii romanului din perspectivă literară și religioasă (ora a III-a).

Clasa: a X-a , Științe sociale

Descrierea activității

În orele anterioare au fost discutate aspecte legate de: personalitatea lui Mircea Eliade, teme, motive și concepte mitice prezente în creația scriitorului, detalii biografice din perioada studiilor în India, informații legate de spațiul indian de la începutul secolului al XX-lea (informații de ordin istoric și geografic)- ora I; analiza elementelor de ordin structural specifice romanului (temă, conflict, perspectivă narativă, timp și spațiu construcția subiectului, caracterul de roman al experienței etc.)- ora a II-a

Momentul I: Elevii sunt provocați să-și exprime opinia cu privire la următoarea idee: *Dacă omul a fost creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, atunci de ce există diferențe între oameni/între popoare*? Profesorul de religie intervine cu explicații din perspectivă religioasă.

De exemplu: Căderea în păcat a omului paradisiac a atras după sine o seamă de consecinţe atât în planul relaţiei om-Dumnezeu (pe verticală), cât şi în planul relaţiei omului cu creaţia lui Dumnezeu (pe orizontală). În plan spiritual, după cădere, „chipul lui Dumnezeu” în om se alterează, raţiunea este întunecată şi astfel omul nu mai poate să-L cunoască pe Dumnezeu în mod ontologic, fiinţa divină fiindu-i intangibilă, de aceea revelaţia dumnezeiască supranaturală este cea prin care omului i se dă posibilitatea să cunoască voia şi planurile lui Dumnezeu în raport cu lumea creată.

Până la realizarea mântuirii obiective (răscumpărarea) de către Hristos poporul evreu a fost singurul căruia Dumnezeu i s-a descoperit în mod supranatural, iar popoarele păgâne au avut parte doar de revelaţie naturală, insuficientă pentru cunoaşterea lui Dumnezeu şi de aceea oamenii au început să aibă opinii diferite cu privire la divinitate.

Apariţia diferitelor neamuri / popoare (mai multe limbi vorbite şi mai multe credinţe) în istoria umanităţii se explică prin raportare la evenimentul marcat în Sfânta Scriptură, în cartea Facerea, capitolul XI (Turnul Babel – amestecarea limbilor) etc.

Momentul II: Profesorul de literatură anunță tema de discuție, atrăgându-le atenția că activitatea la care vor lua parte vizează evidențierea diferențelor dintre două culturi, popoare prin analiza, dintr-o dublă perspectivă, a unei situații fictive, dar posibile în viața reală.

Momentul III: Profesorul de literatură solicită elevilor să precizeze cât mai multe noțiuni care definesc specificul Indiei, notate sub forma unui „ciorchine” pe tablă și în caietele elevilor (*floarea de lotus*-floarea specifică Indiei, *vaca*-animal sacru, *tigrul*-simbol național, *bindi*-semnul specific femeilor casatorite, *Calcutta, New Delhi*-orașe, *R. Tagore, Mahatma Gandhi, Maica Tereza*-personalități, *Ramayana, Mahabharata, Upanișade*-textele sacre, *organizarea în caste* etc). Profesorul de religie prezintă complexitatea religioasă din acest spațiu (fișe, planșe)

De exemplu: Religia dominantă a Indiei este hinduismul care nu este un sistem doctrinar unitar, ci mai degrabă o structură religioasă formată din unităţi de o mare diversitate doctrinară. Învăţătura hindusă despre divinitate este pluri-conceptuală. Panteonul hindus include un număr imens de zei, câteodată se dă cifra de 33 de crores (1 crore = 10 milioane), între care cei mai importanţi şi care formează o triadă sunt: ***Brahma*** *– creatorul Universului,* ***Vişnu*** *– păstrătorul Universului, simbol al iubirii nepătimaşe,* ***Shiva*** *– distrugătorul Universului şi generatorul vieţii, protectorul asceţilor etc.*

Momentul IV: Profesorul de literatură distribuie elevilor o fișă de lucru, după metoda diagramei Venn, ce vizează diferențele și asemănările dintre europeni și indieni. Se va urmări ideea că, deși ne diferențiază portul, tradițiile, obiceiurile, religia, aspectul fizic, ne apropie sentimentele, trăirile, pasiunile, aspirațiile, problemele general-umane. În romanul său, Mircea Eliade ilustrează impactul dintre două lumi diferite prin experiența pe care o trăiește personajul său în spațiul îndepărtat al Indiei. Odată cu mutarea în casa familiei Sen, Allan are ocazia să cunoască de aproape lumea hindusă, încercând să-i înțeleagă tradițiile, obiceiurile, sensibilitatea stilul de viață. Elevii sunt solicitați să ilustreze, prin exemple și citate adecvate, momentele, experiențele care-i contrazic percepția asupra lumii. Profesorul de religie propune analiza unor secvențe care au valențe religioase (legătura lui Chabu cu un pom, atingerea picioarelor, decizia lui Allan de a se converti la hinduism, logodna celor doi și jurământul rostit de Maitreyi în mijlocul naturii). Se evidențiază latura mistică, religioasă a acestor secvențe.

Pe parcursul discuțiilor, elevii sunt conduși spre constatarea faptului că iubirea poate șterge, chiar dacă temporar, aceste granițe dintre culturi diferite. Sunt fixate principalele etape ale erosului (Începutul-tentație, mister, atracție spre necunoscut, Acceptarea treptată- jocul erotic, Acceptarea erosului-teama de a nu fi descoperiți, forța de a depăși barierele, prejudecățile, Disoluția cuplului-suferința, rătăcirea umată de redresarea afectivă).

Momentul V: Elevii primesc sarcina de a fixa, prin discuții în grupe de câte patru elevi, cauzele destrămării cuplului. Implică acestea conotații religioase? Se analizează răspunsurile elevilor, prin sondaj (De exemplu: *Despărțirea cuplului este provocată brutal, dar previzibil, de factori din afara cuplului. Familia fetei nu poate accepta legătura dintre cei doi pentru că face parte din casta brahmanilorși o astfel de uniune ar fi determinat excluderea lor din casta și chiar alungarea din India; diferențele de cultură, religie, mentalitate, prejudecățile sociale, legile nescrise ale castei, o parte din orgoliul lui Allan reprezintă alți factori pentru eșecul cuplului*).

Momentul VI: Tema pentru acasă

Elevii au ca temă de lucru pentru acasă redactarea unui text argumentativ de 15-30 de rânduri despre următorul citat: *„Înlăuntrul nostru toți suntem la fel, cultura e singura care face diferența”* (Confucius)

Evaluarea între tradiţional şi modern

AVRAMESCU AMALIA ELENA
SCOALA GIMNAZIALA DENSUȘ

Evaluarea reprezintă totalitatea activităţilor prin care se colectează, organizează şi interpretează datele obţinute în urma aplicării unor tehnici, metode şi instrumente de măsurare, elaborate în conformitate cu obiectivele şi tipul evaluării, în funcţie de conţinutul şi grupul de lucru vizat, în scopul emiterii unei judecăţi de valoare pe care se bazează o anumită decizie în plan educaţional.

În mod curent prin evaluare în învăţământ se înţelege actul didactic complex integrat întregului proces de învăţământ care asigură evidenţierea cantităţii cunoştinţelor dobândite şi valoarea, nivelul performanţelor şi eficienţa acestora la un moment dat oferind soluţii de perfecţionare a actului de predare-învăţare.

Evaluarea controlează şi condiţionează dinamica clasei, încât putem spune că nu există învăţare eficientă fără evaluare. Ea acţionează în cadrul concret al clasei de elevi, folosind instrumente specifice pentru analiza progresului acestora în grup şi individual. Metodele tradiţionale de evaluare, echilibrând palierul probelor orale, scrise şi practice, sunt etichetate ca principale metode de evaluare ce domină încă în desfăşurarea actului evaluativ din învăţământul preuniversitar.

Didactica modernă, studiile şi cercetările realizate în domeniul evaluării, precum şi practica educaţională punctează că strategiile tradiţionale de evaluare au un caracter limitat, iar aprecierea rezultatelor şcolare este utilizată adesea ca “mijloc de constrângere” a elevilor, pentru a desfăşura o activitate de învăţare sistematică. Accentul se pune, de cele mai multe ori, pe volumul cunoştinţelor asimilate şi rareori pe capacităţi, aptitudini, competenţe, descurajând formarea şi dezvoltarea la elevi a unor abilităţi şi aptitudini creative. În practica şcolară s-au îmbunătăţit metodele şi tehnicile de evaluare în scopul realizării unor corelaţii eficiente între predare – învăţare – evaluare şi pentru a atinge deziderateleе propuse pentru formarea personalităţii autonome, libere şi creatoare.

Evaluarea tradiţională

-Expresiile cele mai frecvente folosite pentru denumirea activităţii de evaluare sunt: examinare, verificare, ascultare, control, chiar dacă această activitate se desfăşoară într-un context cotidian, şi nu la finalul unui program de instruire;

-Aprecierea şcolară sau verificarea se constituia ca moment separat de activitatea de predare-învăţare;

-Acţionează cu precădere periodic, realizând, de regulă, o evaluare sumativă;

-Se finalizează cu clasificarea (clasamentul cadrelor didactice, evaluare comparativă);

-Nota sau calificativul „sancţionează” învăţarea de către cadru didactic;

- Selectează şi exclude anumite domenii ale învăţării mai greu de evaluat:atitudini,comportamente, trăsături de personalitate etc;

-Evaluatorul constată, compară şi judecă;

Evaluarea modernă

-Este asociată grijii faţă de măsurarea şi aprecierea rezultatelor;

-Nu este un scop în sine, un simplu control, ci se realizează în vederea adoptării unor decizii şi măsuri ameliorative;

- Pune accent pe problemele de valoare şi pe emiterea judecăţii de valoare;

-Acordă preponderenţă funcţiei educative a evaluării;

- Încearcă să devină o interogaţie globală, preocupată de promovarea aspectului uman în general;

-Acoperă atât domeniile cognitive cât şi pe cele afective şi psihomotorii ale învăţării şcolare;

- Se constituie parte integrantă a procesului didactic, nu mai este privită din exteriorul acestuia;

- Dezvoltă tot timpul o funcţie de feed-back ;

- Tinde să informeze personalul didactic asupra punctelor tari şi punctelor slabe ale eforturilor depuse, asupra eficienţei activităţii didactice;

-Îşi asumă un rol activ, de transformare continuă a proceselor de predare şi de învăţare, de intervenţie formativă;

-Devine un proces continuu şi integrat organic procesului de instruire;

-Devine un mijloc de comunicare de informaţii asupra stadiului învăţării, în vederea ameliorării sau reorganizării acesteia;

-Evaluează cadrelele didactice în raport cu o normă, cu criterii dinainte formulate;

-Criteriile sunt cunoscute şi de evaluator şi de evaluat;

- Solicită o diversificare a tehnicilor de evaluare, a metodelor, precum şi creşterea gradului de adecvare a acestora la situaţii didactice concrete;

- Vizează deschiderea evaluării spre mai multe perspective ale spaţiului şcolar (competenţe relaţionale, comunicare; disponibilităţi de integrare socială);

- Centrează evaluarea pe rezultatele pozitive, fără a sancţiona în permanenţă pe cele negative;

-Oferă transparenţă şi rigoare metodologică;

- Caută să aprecieze şi eficacitatea ansamblului de procese care trebuie să conducă la învăţare.

În concluzie, evaluarea şcolară nu este decât un mijloc în slujba progresului elevului, nu un scop în sine. Ea trebuie să aprecieze, înainte de toate, drumul parcurs de elevi: progres/regres, trebuie să stimuleze activitatea elevului şi să faciliteze progresul său, profesorul trebuie să fie neutru şi obiectiv pe cât posibil.

Fișă de evaluare adaptată elevilor cu CES

Prof. Lupu Tudor Eugen
Colegiul Național ”Aurel Vlaicu”

Clasa: a IX-a

Unitatea de învățare: Mulțimea nr. reale

Specializarea:Matematică-informatică/științe ale naturii

Timp de lucru:50 min

Încercuiți litera corespunzătoare rezultatului corect.

(1p) 1).Un exemplu de 2 divizori ai lui 12 este:

a)5 și 7 b)2 și 6 c) 24 și 36 d) 10 și 12

(1p) 2).Rezultatul calculului $\frac{1}{2}\cdot\frac{4}{5}-\frac{1}{5}$ este:

a)$\frac{3}{5}$ b)$\frac{3}{10}$ c)0 d)$\frac{1}{5}$

(1p) 3).Suma numerelor naturale din intervalul $(-\infty,7)$ este:

a) 21 b)28 c)7 d) 0

(1p) 4).Efectuând operația $[-3,5]\cap(1,+\infty)$, se obține:

a)$(1,5]$ b)$[-3,+\infty)$ c) $(1,+\infty)$ d)$(-3,1)$

(1p) 5).Media aritmetică a numerelor $\sqrt{12}$ și $\sqrt{48}$ este:

a) $\sqrt{30}$ b)$\sqrt{27}$ c)$\sqrt{60}$ d)$\sqrt{24}$

(1p) 6).Introducând factorul sub radical, numărul $5\sqrt{2}$ este egal cu:

a)$\sqrt{10}$ b)$\sqrt{50}$ c)$\sqrt{52}$ d)$\sqrt{20}$

(1p) 7).Dacă $|x|=-x$, atunci :

a)x este natural b)$x>0$ c)$x\leq 0$ d)x este rațional

(1p) 8.)Soluțiile ecuației $|x-3|=2$ sunt:

a) 1 și 5 b)-3 și 3 c)-2 și 2 d)ecuația nu are soluții

(1p) 9).Partea întreagă a oricărui număr real este un număr:

a)impar b)pozitiv c)irrational d)întreg

- **Din oficiu se acordă 10 puncte.**
- **Toate subiectele sunt obligatorii.**

Barem de corectare:

1 - b
2 - d
3 - a
4 - a
5 - b
6 - b
7 - c
8 - a
9 - d

ȘCOALĂ INCLUZIVĂ

Profesor psihopedagog: UIFĂLEAN MARINELA
Centrul Școlar de Educație Incluzivă nr.3 Reghin

MOTTO:

“Educația nu este pregătirea pentru viață, educația este viața însăși”

(John Dewey)

Educaţia incluzivă se referă la eliminarea tuturor barierelor din calea educaţiei şi a asigura participarea celor vulnerabili din punct de vedere al excluziunii şi marginalizării (UNESCO, 2000). În primul rând, este vorba de o abordare strategică care are ca scop facilitarea succesului în învăţare pentru toţi copiii. Prima cerinţă a educaţiei incluzive este de a diminua până la a elimina toate formele de excluziune. Ea asigură accesul, participarea şi succesul şcolar pentru toţi copiii.

Școala incluzivă dezvoltă toate elementele necesare unei integrări sociale reuşite. Școala incluzivă este deschisă tuturor elevilor şi le furnizează elementele esenţiale unei integrări sociale reuşite. Şcolile incluzive sunt acele şcoli deschise şi prietenoase, care au o curriculă flexibilă şi practici de predare de calitate care promovează evaluarea continuă şi parteneriatele din educaţie (OECD, 2007). Şcoala are datoria de a asigura şanse egale tuturor elevilor. A asigura şanse egale elevilor înseamnă a asigura posibilităţi maxime de dezvoltare fiecăruia, în funcţie de aptitudinile şi interesele sale.

O nouă dimensiune care începe să se contureze în peisajul învăţământului românesc este aceea de democratizare şi egalizare a şanselor fiecărui copil în parte. În acest scop a fost înfiinţată şi şcoala incluzivă – un răspuns la redimensionarea educaţiei. Scopul acestei şcoli este de a crea pentru toţi copiii un cadru prielnic învăţării, pornind de la premiza că diferenţele dintre oameni sunt normale şi ele trebuie acceptate. Un rol important în cadrul şcolii incluzive îl are pedagogia şi învăţarea centrată pe elev. Acest lucru implică automat adaptarea curriculumului şi metodelor de predare la capacitatea şi nevoia fiecărui elev în parte.Educaţia incluzivă a devenit parte integrantă a educaţiei pentru toţi şi constituie răspunsul şcolii la nevoile ce decurg din diversitatea copiilor. Sunt aduşi elevii împreună într-o sală de clasă şi într-o comunitate, indiferent de punctele lor forte sau punctele slabe în orice domeniu, căutându-se maximizarea potenţialului tuturor.

Noul tip de şcoală, cea incluzivă, trebuie să recunoască diferite cerinţe educaţionale ale copiilor, să reacţioneze adecvat la acestea, să asigure o educaţie de calitate pentru toţi. Este vorba de o altă opţiune de politică a educaţiei, pentru ca şcolile să poată oferi răspunsuri adecvate cerinţelor educaţiei diferite ale copiilor.

Școala incluzivă reprezintă o provocare pentru şcolile obişnuite, însă ea nu trebuie privită ca o ameninţare pentru performanţa acestor şcoli. Multe dintre aceste instituţii găsesc ca fiind dificil să integreze elevii cu nevoi speciale în cadrul claselor obişnuite. Însă această teamă poate fi depăşită prin educaţie, resurse didactice adecvate, sprijin şi nu în ultimul rând credinţa că incluziunea este un drept moral şi social ce nu poate fi negat nimănui. Școala incluzivă trebuie să recunoască şi să reacţioneze la diversele cerinţe ale elevilor, armonizând, pe de o parte stiluri şi ritmuri diferite de învăţare, iar, pe de altă parte să asigure o educaţie de calitate pentru toţi, prin programe de învăţământ adecvate, bună organizare, strategii de predare, folosirea optimă a resurselor şi parteneriatul cu ceilalţi membri ai comunităţilor în care funcţionează. Trebuie să se asigure un continuum al sprijinului şi serviciilor oferite pentru cerinţele speciale în fiecare şcoală.”

Există anumite etape ce trebuie urmate în cadrul şcolarizării copiilor cu CES, printre care, în primă fază, este acceptarea ideii că există astfel de copii, recunoaşterea dreptului lor la educaţie, integrarea lor treptată în cadrul şcolilor obişnuite. Astfel pe măsură ce aceşti copii vor creşte, vor deveni adulţi şi vor avea probabil proprii copii, incluziunea va fi deja un fapt acceptat şi o măsură firească în cadrul educaţiei. Copiii educaţi în cadrul şcolii incluzive vor fi mai bine pregătiţi să interacţioneze cu diverşi indivizi precum şi cu diverse situaţii din lumea reală.

Printre avantajele şcolii incluzive se numără faptul că elevii cu CES sunt trataţi ca parte integrantă a societăţii, au ca model restul colegilor care nu au probleme, atât copiii cu CES cât şi colegii lor îşi dezvoltă abilităţile comunicative, devin mai creativi, acceptă diversitatea,etc. Profesorii adoptă metode diverse de predare-învăţare, de care beneficiază toţi elevii, nu numai cei cu CES. Socializarea între elevii şi dezvoltarea prieteniilor între colegi este destul de importantă în dezvoltarea procesului de învăţare, datorită schimbului de informaţii permanent.

Incluziunea în educaţie presupune:

- Valorizarea egală a tuturor elevilor şi a personalului
- Creşterea participării tuturor elevilor la educaţie şi, totodată, reducerea numărului celor excluşi din cultura, curricula şi valorile comunității promovate prin școala de masă
- Restructurarea culturii, a politicilor şi a practicilor din şcoli, astfel încât ele să răspundă diversităţii elevilor din localitate
- Reducerea barierelor în învăţare şi participare pentru toţi elevii, nu doar pentru cei cu dizabilităţi sau cei etichetați ca având,, nevoi educaționale speciale”
- Insuşirea învăţămintelor rezultate din încercările de depăşire a barierelor de accesare a şcolii şi de participare din partea unor elevi
- Înţelegerea diferenţelor dintre elevi ca resursă pentru procesul de învăţare, nu ca o problemă ce trebuie depășită
- Recunoaşterea dreptului elevilor la educaţie în propria lor localitate
- Evoluţia gradului de incluziune în şcoli, atât în privinţa personalului, cât și în privința elevilor

- Creşterea rolului şcolilor în construirea comunităţilor şi a valorilor lor, precum şi în creşterea performanţelor
- Cultivarea unor relaţii de susţinere reciprocă între şcoli și comunități
- Recunoaşterea faptului că incluziunea în educaţie este un aspect al incluziunii în societate.

Şcoala incluzivă devine astfel o şcoală deschisă tuturor, o şcoală prietenoasă, flexibilă, o şcoală care abordează procesul de predare – învăţare – evaluare într-un mod dinamic şi atractiv, o şcoală care, prin sprijinul pe care îl oferă tuturor copiilor, se constituie într-un factor de bază al incluziunii sociale, contribuind la eliminarea prejudecăţilor legate de apartenenţa la un anumit mediu şi la spargerea barierelor existente între diferitele grupuri din interiorul unei comunităţi.

Impunându-se ca un nou tip de educaţie , flexibilă , adaptabilă la nevoile speciale ale tuturor educabililor în general şi la cele ale celor disabili în special , educaţia integrată se detaşează de normativitatea educaţiei tradiţionale . Acest aspect se reflectă în maniera de abordare metodologico-procedurală a educabililor . Strategiile specifice integrării educative sunt la rândul lor flexibile , caracterizate prin diversitate Conceptul de strategie în educaţia integrată se distanţează de accepţia din pedagogia europeană-continentală , apropiindu-se de cea anglo-saxonă . Aceasta nu pune accent pe combinarea inspirată a metodelor şi mijloacelor clasice , ci pe „ aplicarea inspirată , originală , creativă , în orice caz , într-o nouă manieră , a unor metode şi mijloace vechi , preexistente , acceptându-se chiar modificarea acestora .

Bibliografie:

Ungureanu, D., *Educaţia integrată şi şcoala incluzivă*, Editura de Vest, Timişoara, 2000.

Gherguţ, Alois, *Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale-strategii diferenţiate şi incluzive în educaţie, editura Polirom , Bucureşti,2006*

Gherguţ, Alois –*Sinteze de psihopedagogie specială. Ed.Polirom, Iași, 2005*

Activități de învățare care contribuie la profilul de formare al absolventului de învățământ primar

Prof. Tănase Victorița
Liceul Teoretic ”Ioan Petruș”, Otopeni - Ilfov

Disciplina: Geografie

Clasa a IV-a

Subiectul lecției: „Orașul București – caracterizare geografică”

COMPETENTE CHEIE ȘI EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

Competența 1- Comunicare în limba română

- citirea și interpretarea unui text cu conținut geografic, folosind metoda SINELG;
- vizionarea unui film documentar ce abordează subiectul lecției;
- discuții pe baza acestuia și transferul informației din limbajul cartografic în limbaj oral.

Competența 2 - Comunicare în limbi străine

Joc didactic cu jetoane ce conțin termeni în limba engleză despre capitala țării noastre.

- ”Ordonează cuvintele scrise în limba engleză pentru a forma propoziții, apoi tradu-le pentru a descoperi informații despre orașul București.”
  a) *is, city, Bucharest, of, the capital, Romania*
  (Bucharest is the capital city of Romania. – Orașul București este capitala României.)
  b) *worth, is, visiting, it*
  (It is worth visiting. – Merită să fie vizitat.)

Competenta 3 – Competența digitală

Călătorie virtuală, prin utilizarea apicației Google Maps, pentru identificarea celor mai importante obiective turistice din București

Competența 4 – Competențe matematice și competențe de bază în științe și tehnologii

- Rezolvarea unor exerciții matematice (1, 2) pentru a descoperi informațiile dintr-un text:
  ”Prima atestare scrisă a existenței orașului București datează din anul….. (rezultat exercițiul 2), din timpul domniei voievodului Vlad Țepeș. În anul ……. (rezultat exercițiul 1), orașul București devine capitala țării noastre.”
- Realizarea/desenarea unei hărți a orașului București, evidențiind cele 6 sectoare;
- Analizarea datelor dintr-un tabel ce evidențiază temperatura medie a aerului din București, într-o anumită perioadă a anului, comparativ cu un alt oraș din țară, dar dintr-o zonă de munte.

Competența 5 – A învăța să înveți

- Citirea și interpretarea hărții fizice a României, cu accent pe localizarea/descrierea orașului București (așezare, întindere, râuri care-l străbat etc.)

Competența 6- Competențe sociale și civice

- Realizarea, în echipă, a unor postere în scopul protejării mediului din orașul capitală a țării.

Competența 7 – Spirit de inițiativă și antreprenoriat

- Realizarea unui proiect cu titlul ”București, oraș european”, ce presupune stabilirea etapelor călătoriri, a resurselor necesare, a obiectivelor turistice vizitate etc)

Competența 8- Sensibilizarea și exprimarea culturală

- Realizarea unui ghid turistic al orașului București, identificând obiectivele culturale, turistice, istoria locală, precum și rezervația natural, industrială:
  ”Convinge-ți prietenul să meargă să viziteze capitala țării. Prezintă o listă de argumente prin care să-l determini să călătorească în acest scop în cel mai mare oraș al țării”.

Diferiți, dar totuși egali

prof. înv. preș. Stana Carmen
Școala Gimnazială ” Voievod Brâncoveanu” Brâncoveni

Predarea educării limbajului, ca activitate de învăţare, reprezintă un front larg şi favorabil activităţii de dezvoltare a vorbirii copiilor, de îmbogăţire şi activizare a vocabularului lor. Mijloc de expresie şi de comunicare, limba este însuşită de copil încă din primul an de viaţă, grădiniţa şi şcoala asigurând continuarea învăţării începute în familie.

Această activitate nu poate fi sporadică, întâmplătoare, socotită ca o anexă a unei activităţi, ci trebuie să fie permanent prezentă în toate activităţile şi de asemenea să se desfăşoare organizat, sistematic, metodic, în fiecare din compartimentele disciplinei.

În general, auxiliarele de ciclul preprimar sunt sărace în exerciţii de vocabular, iar curriculum-ul, nici nu prevede activităţi speciale de vocabular la grădiniţă. Ţinând cont de numărul mic de exerciţii din auxiliare, pentru îmbogăţirea şi dezvoltarea vocabularului micilor preşcolari se impune cuprinderea unui număr mai mare de exerciţii de vocabular şi de o mai mare varietate, iar curriculum-ul pentru învăţământul preşcolar să indice măcar câteva activităţi speciale pentru vocabular repartizate pe semestre.

Instrumentul indispensabil prin care se realizează atât acumularea de cunoştinţe, cât şi dezvoltarea posibilităţilor de folosire creatoare, de exprimare originală a acestora, este limbajul, suport al gândirii şi, totodată, mijloc de exprimare a conştiinţei noastre (prin vorbire şi scriere). Fără ajutorul cuvintelor nu ar fi posibil limbajul interior şi limbajul exterior, pentru că limbajul este suportul gândirii; gândim cu ajutorul cuvintelor. Din aceste adevăruri reiese cât se poate de clar, rolul hotărâtor al exerciţiilor de dezvoltare a limbajului, de îmbogăţire a vocabularului, de activizare şi nuanţare a acestuia.

Îmbogăţirea vocabularului presupune lărgirea progresivă a sferei de cunoaştere a preşcolarilor, a experienţei de viaţă, înseamnă dobândirea de noi achiziţii care contribuie la constituirea şi dezvoltarea conduitei sale verbale. De altfel, precizarea vocabularului se împleteşte strâns cu activitatea de îmbogăţire a lexicului, fiind un proces complex şi de durată, care nu se limitează la grădiniţă sau la primele patru clase, ci continuă pe tot parcursul şcolarităţii. Precizarea vocabularului solicită din partea copiilor o înţelegere cât mai adecvată a termenilor şi folosirea lor corectă în vorbire.

Pentru ca însuşirea acestor cuvinte să capete trăinicie, trebuie realizată activizarea lor. Nu se poate concepe dezvoltarea vocabularului dacă cuvintele şi expresiile întâlnite prima dată de către copil vor rămâne doar înregistrate în carnetul vocabular. Preşcolarul trebuie pus în situaţia de a transfera aceste achiziţii în creaţiile sale personale. Activitatea aceasta, în grădiniţă, se limitează în cele mai multe cazuri, la explicarea cuvintelor şi expresiilor pe care copiii le întâlnesc pentru prima dată în text. Această activitate, care nu trebuie să fie singura, este deosebit de importantă şi ea răspunde unei sarcini majore care revine studiului limbii române, îndeosebi în grădiniţă: precizarea, îmbogăţirea, diversificarea vocabularului copiilor, însuşirea resurselor expresive ale limbii, formarea deprinderilor de exprimare corectă, condiţii esenţiale pentru întreaga activitate de învăţare.

Odată cu însuşirea cuvintelor şi expresiilor noi, copii trebuie ajutaţi să pătrundă sensul ideilor exprimate prin cuvinte. În acest scop ei trebuie orientaţi să opereze cu diferite sensuri al aceluiaşi cuvânt şi să găsească cuvinte diferite pentru exprimarea aceleiaşi idei. În acest scop pentru fiecare cuvânt şi expresie nouă, trebuie folosite variate exerciţii lexicale, care să pună în evidenţă raporturile de sens ce se pot stabili între cuvinte, diferite sensuri pe care acestea le pot primi în contexte, în variate construcţii verbale.

Activitatea de îmbogăţire şi nuanţare a vocabularului este obligatorie oricărei activităţi din grădiniţă, are rolul să cultive expresia orală, să-i înveţe pe copii cum să se exprime corect, literar, concis şi plastic în acelaşi timp, cum să lucreze pentru perfecţionarea propriului lor limbaj.

Prin urmare, cultivarea exprimării copiilor trebuie să înceapă în grădiniţă cu însăşi supravegherea riguroasă şi îngrijită a exprimării educatoarei. Nici o teorie emisă de la înălţimea catedrei, oricât de captivantă, de convingătoare ar fi, nu se impune cu forţa cu care se impune exemplul personal al educatoarei. Şi nu e vorba numai de exemplul pe care trebuie să-l constituie modul său de exprimare din timpul expunerii, al demonstrării cunoştinţelor ce transmite, dar şi modul exprimării sale curente în toate împrejurările, în toate situaţiile, când se află în contact cu preşcolarii. Educatoarei, element activ, modelator, îi revine o sarcină deosebită în trezirea sensibilităţii faţă de frumuseţea limbii, aceea de formator al unor modele, tipare de recitare şi de analiză a textelor.

Prin utilizarea în procesul achiziţie a noţiunilor de vocabular a metodelor moderne dăm frâu liber imaginaţiei copilului, îl scoatem din acea stare de teamă sau ruşine care îl inhibă şi nu îi dă voie să se exprime aşa cum el ar dori. Din propria experienţă am observat cum un copil timid, ruşinos, devine prin joc un copil mult mai activ, mai vorbăreţ şi mai creativ. E normal că nu întotdeauna ne putem permite să apelăm la metode activ-participative (moderne), dar tocmai din acest motiv am dorit ca în capitolul de cercetare psihopedagogică să dezbat această temă, deoarece în cadrul activităţilor de educarea limbajului există posibilitatea de a aplica, pe lângă metodele tradiţionale, metode moderne cu mare succes în stimularea limbajul copiilor.

Pentru a găsi soluţii care să aducă ceva nou, mai aproape de interesele copiilor, este necesară, mai mult ca oricând, creativitatea, calitate asociată, de obicei, cadrelor didactice, dar care trebuie dezvoltată şi cultivată deopotrivă copiilor, părinţilor şi tuturor factorilor implicaţi în procesul de instrucţie şi educaţie.

Studiul sistematic al limbii presupune recurgerea la tehnici de învăţare specifice foneticii, vocabularului, morfologiei, sintaxei, ortografiei, şi lecturii, compartimente din care sunt selectate acele conţinuturi care-şi găsesc justificarea în formarea unei exprimări spontane, corecte şi nuanţate, compartimente care oferă preşcolarului mijloacele şi instrumentele indispensabile de comunicare.

Evaluarea în procesul de instruire

Prof.înv.primar Anton Ioana Codruța
Școala Primară Nr.1 Stâncești

Evaluarea este considerată o cale prin care profesorul oferă elevilor posibilitatea de a demonstra nivelul de stăpânire a cunoştinţelor, de formare a diferitelor capacităţi testate prin utilizarea unei diversităţi de instrumente adecvate scopului urmărit. Metodele de evaluare sunt împărţite în două categorii: metode tradiţionale de evaluare şi metode alternative sau complementare de evaluare. Această clasificare are la bază criteriul timp sau, altfel spus, momentul apariţiei şi utilizării lor în activitatea didactică. Astfel metodele tradiţionale de evaluare sunt considerate clasice, în timp ce metodele alternative sau complementare de evaluare sunt considerate moderne.

Evaluarea tradiţională procedează în felul următor: constată, compară şi judecă. Este aproape exclusiv centrată pe individ (elevul) şi apreciază conformitatea cunoştinţelor redate (lecţia învăţată, cunoaşterea regulilor de ortografie sau prezentarea unei dizertaţii) şi a atitudinilor şi a comportamentelor (respectarea autorităţii, efortul în lucru). Pe scurt, ea apreciază conformitatea produsului, dar o face după o scară de valori care este lăsată la aprecierea evaluatorului şi care rămâne şi care rămâne în mare parte implicită (pentru elev şi pentru profesor). Din această cauză, ea incriminează doar individul evaluat, nu şi criteriile de apreciere, evaluatorul, programele sau instituţia”. Avem trei categorii de metode tradiţionale de evaluare: probele orale, probele scrise şi probele practice.

Evaluarea modernă evaluează indivizii în raport cu o normă. Dar această normă dereferinţă, precum şi criteriile de apreciere sunt clar formulate, cunoscute şi de către evaluator şi de către evaluat. În plus, evaluarea se sprijină pe instrumente elaborate cu grijă, în funcţie de obiectul şi obiectivul evaluării. Evaluarea modernă se deosebeşte de evaluarea tradiţională prin trei aspecte.

Mai întâi prin transparenţă şi ordonare metodologică, apoi prin obiectele şi obiectivele evaluării şi, în sfârşit, prin redundanţă de la centru (minister) spre periferie (cadrele didactice). Metodele de evaluare moderne sunt: portofoliul, proiectul, investigaţia, observarea sistematică a activităţii şi comportamentului elevilor şi autoevaluarea.

Probele orale – reprezintă metoda cel mai des utilizată la clasă. Ion T. Radu o consideră tehnică de examinare, V. Pavelcu – probă, iar I. Nicola metodă şi procedeu evaluativ – stimulativ, o formă de conversare prin care profesorul urmăreşte volumul şi calitatea cunoştinţelor, priceperilor şi deprinderilor elevilor şi capacitatea de a opera cu ele. Unele dintre caracteristicile probelor orale pot fi percepute ca avantaje cum ar fi:

Unele dintre caracteristicile probelor orale pot fi percepute ca avantaje cum ar fi: -flexibilitatea şi adecvarea individuală a modului de evaluare prin posibilitatea de a alterna tipul întrebărilor şi gradul lor de dificultate în funcţie de calitatea răspunsurilor oferite de către elev; -posibilitatea de a clarifica şi corecta imediat eventualele erori sau neînţelegeriale elevului în raport cu un conţinut specific;

- formularea răspunsurilor urmărind logica şi dinamica unui discurs oral, ceeace oferă mai multă libertate de manifestare a originalităţii elevului, a capacităţii sale de argumentare etc.;

-posibilitatea dată profesorului de a realiza evaluări de ordin atitudinal saucomportamental;

- stabilirea unei interacţiuni optime profesor-elev etc.

Alte caracteristici trebuie văzute ca limite ale acestor probe, dintre care se pot menţiona:

-diversele circumstanţe (factori externi) care pot influenţa obiectivitatea evaluării atât din perspectiva profesorului, cât şi a elevului;

-nivelul scăzut de fidelitate şi validitate;

- consumul mare de timp, având în vedere că elevii sunt evaluaţi individual.

Probele scrise sunt practicate şi uneori chiar preferate, datorită unora dintre avantajele lor imposibil de ignorat în condiţiile în care se doreşte eficientizarea procesului de instruire şi creşterea gradului de obiectivitate în apreciere. Ioan Cerghit consideră că probele scrise se datorează unor “considerente obiective (număr redus de ore la unele discipline, programă şi clase aglomerate) cât şi unor considerente psihopedagogice deoarece lucrările scrise dau posibilitatea elevilor să lucreze în ritm propriu, relevând mai pregnant capacitatea lor de organizare a cunoştinţelor lor după un plan logic, expunere, disciplină în gândire, deprindere de muncă, independenţă, putere de sinteză şi de exprimare în scris etc.” Un alt avantaj al probelor scrise ar fi acela că au o valoare de obiectivitate şi imparţialitate mai mare decât cele orale.

Probele scrise aduc desigur şi dezavantaje şi anume:

- oferă elevului o slabă retroinformare utilă;
- îngrădesc sever sfera cunoştinţelor ce urmează a fi verificate;
- lipseşte climatul psihologic şi cel afectiv.

Probele practice – oferă posibilitatea evaluării capacităţii elevilorde a aplica cunoştinţele în practică, precum şi a gradului de stăpânire a priceperilor şi a deprinderilor formate. Sunt cunoscute multiple forme de realizare: experienţe de laborator, lucrări experimentale, desene, schiţe, grafice etc. Activităţile practice oferă posibilitatea elevului de a-şi dezvolta atât competenţele generale (comunicare, analiză, sinteză, evaluare), cât şi pe cele specifice, aplicative (utilizarea datelor , a instrumentelor de lucru , interpretarea rezultatelor).

Observarea sistematică a activităţii şi a comportamentului elevilor reprezintă acea metodă alternativă de evaluare prin intermediul căreia profesorul poate obţine informaţii relevante asupra performanţelor elevilor, asupra competenţelor şi Tănase Mihai - Evaluarea – componentă esenţială a procesului instructiv-educativ 14 abilităţilor practice pe care aceştia le deţin. Această metodă uşurează activitatea profesorului, deoarece raportarea asupra abilităţilor şi a competenţelor deţinute de elevi va fi mai uşor de realizat, dar şi pentru că, în situaţia unei eventuale contestări a notei acordate, se poate dovedi modalitatea de evaluare. Pentru a evita însă astfel de situaţii, se recomandă ca la începutul anului şcolar sau a semestrului, profesorul să ofere o listă a tuturor aspectelor ce vor fi urmărite pe parcursul desfăşurării observaţiei sistematice: prezenţa la clasă, frecvenţa efectuării temelor pentru acasă, respectarea eventualelor termene limită, corectitudinea, etc.

Proiectul este o metodă alternativă de evaluare care presupune trei etape diferite:

- prezentarea sarcinii de lucru şi explicarea acesteia de către profesor, la clasă;
- rezolvarea proiectului, individual, de către elev, pe parcursul unei perioade de timp stabilită de către profesor şi elev;
- prezentarea proiectului de către elev, la clasă, în faţa colegilor şi a profesorului

Investigaţia este o metodă alternativă de evaluare asemănătoare proiectului, dar deosebindu-se de acesta prin faptul că nu are o amploare aşa mare. Şi în cazul investigaţiei întâlnim cele trei etape de la proiect, dar diferenţa este că toate aceste etape se realizează la clasă.

Portofoliul este o metodă din ce în ce mai folosită de către profesori, deoarece reprezintă o metodă de evaluare complexă, integratoare, flexibilă, care poate oferi o imagine clară nu numai asupra activităţilor unui semestru sau an şcolar, dar şi asupra evoluţiei unui elev de la începerea până la părăsirea unui ciclu de învăţământ. Portofoliul reprezintă o adevărată carte de vizită a elevului, acesta putând cuprinde: temele pentru acasă ale elevilor, calendarul activităţilor lunare ale elevului, notiţele elevului, lucrări de cercetare sau lucrări de laborator, etc. , iar evaluarea se poate face evaluând fiecare

componentă a acestuia în parte, în momentul realizării ei sau se poate realiza o evaluare holistică a portofoliului, ţinând cont de toate componentele sale.

Autoevaluarea are un rol formativ, profesorul trebuind să încurajeze elevul să își realizeze propria sa evaluare, căci numai aşa rolul formativ al evaluării va fi atins. Pentru formarea capacităţii de autoevaluare la elevi, specialiştii recomandă o serie de condiţii ce trebuie îndeplinite de către profesor. Acestea sunt:

-prezentarea încă din debutul activităţii a obiectivelor curriculare şi de evaluare pe care trebuie să le atingă elevii;

- încurajarea elevilor pentru a-şi pune întrebări legate de modul de rezolvare a unei sarcini de lucru şi efectele formative ale acesteia şi pentru a răspunde în scris la acestea;

- stimularea evaluării în cadrul grupului;

- completarea la sfârşitul unei sarcini de lucru importante a unui chestionar de evaluare.

Abordările teoretice şi metodologice au evoluat în ultimele decenii. Pornind de la întrebarea “Ce rezultate dorim să obţinem în urma învăţării?" şi de la analiza efectelor negative ale evaluării asupra curriculum-ului şi activităţilor de formare, asupra formatorului şi cursanţilor, s-a încercat o „re-proiectare” a evaluării. Teoreticienii nord-americani utilizează termenul de „evaluare autentică”, pentru a desemna această nouă concepţie. Evaluarea nu mai este considerată doar o modalitate de control, finalizată potenţial cu sancţiuni. Ea este concepută drept parte integrantă a întregului proces de instruire, şi nu etapă separată a acestuia. În acest nou context, rolul evaluării este de a sprijini învăţarea şi formarea, fără a le “distorsiona”.

În literatura de specialitate se vorbeşte chiar despre “demistificarea evaluării”: eliminarea aurei misterioase pe care evaluarea o are uneori şi asigurarea transparenţei şi credibilităţii acestui proces.

Bibliografie:

1. Cojocariu, V. – Pedagogie II (curs), Universitatea Bacău, Bacău 2002
2. Cristea, G. – Pedagogie generală, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti 2002
3. Cucoş, C. – Psihopedagogie, Editura Polirom, Iaşi 1998
4. Elena Maria Druţă – Metoda predării disciplinelor economice, Editura ASE, Bucureşti 2000
5. Gilbert de Landsheere – Evaluarea continuă a elevilor şi examenele, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti 1975
6. Ioan Jinga, Elena Istrate – Manual de pedagogie, Editura All, bucureşti 2006

Adaptarea metodelor de predare la generația Alpha
Despre Realitatea Augmentată în educație

Prof. Belbe Ionela
CJRAE Bihor

“Nu-mi pot imagina ceva mai rău decât a avea o viață ce stagnează, lipsită de schimbare și perfecționare.”
– John C. Maxwell

Ce înseamnă să fii profesor în anul 2022?

Lumea se află într-o continuă mișcare, e dinamică și presupune adaptare. De la generația X, am trecut la Y, apoi Z și la mai recenta Alpha și probabil nu ne vom opri aici. A fi professor astăzi înseamnă că rolul tău este de a interacționa și a transmite dorința de cunoaștere celor pe care îi considerăm ca fiind elevii Generatiei Z sau Alpha. Dar ce au specific aceste generații?

Generația Z se referă la persoanele născute între anii1995-2012– iGeneration, Centannials sau ”nativii digitali”, care reprezintă aproximativ 2.47 miliarde din populația globului (sursa: Bloomberg Analysis of the UN World Population Prospects) și 25% din populația SUA. Aproximativ 91% dintre cei care compun această generație au acces la smartphone și 90% dintre ei se uită zilnic pe YouTube. Sunt printre primii care au crescut cu social media și tehnologia mobilă – aceasta este principal caracteristică a acestei generații. Mai mult decât generațiile anterioare, generația Z acordă o mare însemnătate autonomiei și independenței, lucru care se reflectă în modul de a lucra. Internetul le-a oferit mii de ani de inteligență colectivă și sunt mult mai confortabili să facă o căutare pe Google decât să întrebe pe cineva, atunci când au nevoie de o informație.

Generația Alpha se referă la persoanele născute începând cu anul 2010 și se estinează că vor fi numiti așa cei care se vor naște până în anul 2024. Se estimeaza ca, în 2025, când toți reprezentantii generației Alpha se vor fi născut, numărul lor se va apropia de 2 miliarde, devenind, astfel, cea mai mare generație din istorie.

Asa cum fiecare generație are specificul ei, influențat de contextul economic și tehnologic, și copiii din generația Alpha pot fi caracterizați ținând cont de oportunitățile pe care societatea le oferă din punct de vedere tehnologic și economic. Primii copii din generatia Alpha s-au nascut in 2010, anul în care au fost lansate iPad și Instagram și în care „app” a fost desemnat cuvantul anului. Vorbim, astfel, de prima generație complet digitală, conectată permanent la tehnologie, din prima zi de viață. Mai mult, pentru mulți copii din generația Alpha, telefonul și tableta au luat locul primelor jucării, iar ecranele device-urilor le sunt cel puțin la fel de familiare ca figurile părinților.

In acest context, nu e de mirare că reprezentanții generatiei Alpha se adaptează ușor și rapid la tot felul de device-uri și aplicații și utilizează déjà inteligențele artificiale disponibile. De asemenea, vorbim de o generatie pentru care dimensiunea vizuală a informației joacă un rol esențial atât în comunicare, cât și în învățare.

Nu în ultimul rând, schimbările tehnologice și economice rapide la care asistă copiii din generatia Alpha schimbă și modul în care ei se vor raporta, în viitor, la sfera și valorile profesionale.

Astfel, pentru a crește și a educa copiii din generatia Alpha trebuie să ținem cont de o mulțime de dimensiuni care le guvernează stilul de viață, iar provocările sunt pe măsură.

Și aici intervine adaptarea metodelor de acțiune ale profesorilor.

În acest context bazarea predării pe ceva ce copiii sunt familiarizați, pe ceva ce creierul lor recunoaște și se simte familiar poate fi cheia spre a motiva și întreține dorința de cunoaștere a elevilor.

Aplicațiile RA- Realitate augmentată oferă o astfel de oportunitate.

Dar ce este realitatea augmentată?

Conform Wikipedia, realitatea augmentată (engleză: *Augmented Reality - AR*) reprezintă procesul prin care se face posibilă suprapunerea unei realități virtuale (conținut digital) peste lumea reală, concretă, observată cu ochiul liber. Realitatea augmentată este un concept ce presupune îmbunătățirea (augmentarea) percepției unui observator asupra mediului înconjurător, prin suplimentarea acestuia cu diverse elemente ce îmbunătățesc procesul cognitiv. Este considerată drept o extensie a realității virtuale. Termenul Augmented Reality este considerat a fi fost inventatîn 1990 de către Thomas Caudell. Realitatea augumentată a intrat prima dată pe piața jocurilor la începutul anilor 2000.

AR sau realitatea augmentată are 3 caracteristici:

- combină lumea reală cu cea virtuală
- vederea este în timp real și este interactivă
- experiența are loc în spațiul 3D, asta nu înseamnă neaparat că elementele digitale trebuie să fie 3D.

Avantajele utilizării realității augmentate în sala de clasă.

Am avut ocazia să aflu despre cum se poate crește interesul elevilor pentru cunoaștere prin intermediul unui proiect Erasmus : „Our digital classroom’’. A fost momentul în care am îndrăgit aplicațiile RA.

RA este aplicată în domeniul educației, folosind contextul ca punte de legătură între sala de clasă și realitate, pentru a transforma pasivul în activ și pentru a transforma abstractul în imagine. Aplicarea treptată a tehnologiei de realitate augmentată în domeniul educației sprijină metodele de învățare situațională autonomă și colaborativă ale elevilor. Învățarea situațională și teoria constructivismului constituie teoriile de sprijin ale proiectării mediului de învățare. Conform perspectivei teoriei învățării situaționale, contextul este fundamentul învățării. Dacă învățarea este separată de situația reală (mediul), atunci nu este o învățare eficientă. Conținutul de învățare adaptiv și strategia cognitivă a participării active, combinate cu caracteristicile vizualizării și experienței senzoriale a tehnologiei RA, îmbunătățesc participarea cursanților.

. Învățarea RA are un efect pozitiv asupra îmbunătățirii interesului de învățare pe termen scurt, a comunicării eficiente între profesori și studenți sau a dezvoltării sociale pe termen lung.

În al doilea rând, apariția RA rezolvă mai întâi problema că mediul de predare este prea simplu și neinteresant. Diverse situații experimentale spațiale pot fi transformate în conținut RA prin codificare pe computer și utilizate pe scară largă în sălile de clasă sau laboratoare. În acest proces de învățare bazat pe context, elevii vor avea o bună interacțiune.

În al treilea rând, în timp ce încalcă limitările fizice, poate înlătura și constrângerile de spațiu în timp real. Prin simularea RA, se poate construi o scenă de învățare care integrează virtualitatea și realitatea, permițând elevilor să participe personal la interacțiunea unor conținuturi care nu pot fi prezentate în mediul real ca exemplu experimentele de fizică funcționarea pendulului sau experimentele cu prima și a doua lege a lui Newton. Cursanții pot simți în mod intuitiv diferitele scene experimentale descrise în predarea la clasă prin echipamente RA. În procesul experimentului, informația virtuală tridimensională face ca structura schemei, care nu poate fi atinsă doar de abilitatea abstractă, să devină mai vizualizată și mai înțeleasă. Cu ajutorul feedback-ului în timp real al informațiilor experimentale și al tehnologiei interactive bune, acest tip de învățare construiește un stereotip de învățare mai eficient în mintea elevilor. Percepția și urmărirea în timp real a situației de învățare în continuă schimbare poate oferi resurse de învățare situațională pentru cursanți și poate spori sentimentul de control al elevilor asupra învățării.

Tehnologia RA suprapune informațiile virtuale în situații reale de învățare, astfel încât cursanții să fie cufundați în această combinație de situații de învățare virtuale și reale și să aibă autenticitatea activităților cognitive. Cursanții pot simți în mod intuitiv imaginea lucrurilor învățate și pot crește interacțiunea cu lucrurile din jur. Sub această influență reciprocă, cursanții și situațiile de învățare sunt în continuă schimbare, astfel încât să înțeleagă și să stăpânească profund conținutul învățării.

Învățarea RA oferă o atmosferă de învățare digitală în clasă și este favorabilă participării gândirii, emoțiilor și comportamentului. Predarea RA ajută la optimizarea situației de învățare, dezvoltarea curriculum-ului situațional și implementarea predării situaționale. Acest mod poate stimula eficient flexibilitatea gândirii elevilor și poate crește interacțiunea dintre profesori și elevi. Învățarea RA este o nouă forță importantă pentru a depăși deficiențele învățării online tradiționale.

Exemple de aplicații RA- Anatomy 4D AR; Experience Chemistry; HP reveal si Metaverse- ajută la învățarea personalizată, flashcardurile Dinosaur 4D, JigSpace- descoperă cum funcționează lumea, Apollo's Moon Shot AR, Plantale sau iScape- vizualizezi idei de peisagistică pentru spațiile exterioare din jurul locuinței.

Educația este un domeniu în care aplicațiile cu RA vor cunoaște o dezvoltare accentuată, iar motivele sunt evidente: interactivitate, implicare, șansa de a experimenta, feedback imediat. Cu siguranță Realitatea Augmentată va oferi e-learning-ului o nouă dimensiune și va asigura atingerea obiectivelor procesului didactic într-un timp mai scurt în comparație cu metodele convenționale.

Bibliografie

Study supported from The National General Project of the Planning Subject for the National Education Sciences in 2020 “The Research on Cognitive and Emotional Mechanism of Augmented Reality (AR) Multimedia Learning and Its Promotion to Primary School Students’ Efficient Learning” (Project approval number:BBA200031).

EVALUAREA ONLINE

Autor: BOȚÎRCĂ OANA MANUELA, prof. Limba Engleza
LICEUL TEHNOLOGIC TOPOLOVENI, ARGES

Evaluarea învățării elevilor este o componentă esențială a predării și învățării eficiente, iar aceasta s-a schimbat mult in noul mileniu. Deși există ceva de spus pentru metodele de hârtie și creion de modă veche, noile tehnologii evoluează zilnic pentru a asista profesorii în această sarcină.

Evaluarea este pur și simplu procesul de colectare a informațiilor despre ceea ce știu elevii pe baza experienței lor educaționale. Rezultatele evaluării sunt de obicei utilizate pentru a identifica domeniile de îmbunătățit și pentru a se asigura că conținutul cursului satisface nevoile de învățare.

Evaluările formative au loc în cadrul unui curs sau lecție și sunt utilizate pentru a determina cât de bine învață un elev materialul. Acestea sunt cele mai bune atunci când sunt permanente, consecvente și oferă feedback critic elevilor.

Evaluările sumative sunt uneori denumite examen final și măsoară ceea ce a învățat studentul după finalizarea unui curs. Ei pot valida cât de bine conținutul dvs. susține obiectivele generale de învățare ale cursului.

Evident, evaluările sunt mai mult decât simple note. Atunci când sunt semnificative și bine construite, îi ajută pe elevi să se pregătească pentru succes provocându-i să reflecteze, să interacționeze și să-și aplice cunoștințele pentru a răspunde la întrebări, a rezolva probleme și a comunica informații.

Există o serie de practici pe care le puteți folosi pentru a evalua elevii în mod conștient. Cea mai bună metodă va varia în funcție de nevoile și obiectivele învățării. De exemplu, un test online va fi alegerea perfectă dacă obiectivul este să măsoare rapid achizitia de noi cunoștințe.

Următoarele sunt exemple de evaluări care s-au dovedit a fi eficiente în mediul de învățare online, dar care se pot utiliza in permanenta.

Teste online

Testele sunt un instrument tradițional de evaluare. În plus, atunci când sunt asociate cu tehnologia, acestea sunt o modalitate excelentă de a angaja învățarea elevilor. Întrebările pentru chestionare pot lua mai multe forme, cum ar fi alegerea multiplă, completarea spațiilor libere și hotspoturile. Un beneficiu al testelor este că sunt scurte și ușor de evaluat. Un alt lucru este că ordinea întrebărilor și opțiunile pot fi randomizate, astfel încât testul fiecărui elev este unic.

Testele online sunt ideale pentru măsurarea rezultatelor învățării unui numar mare de elevi. Deoarece fiecare elev susține același test, puteți compara și contrasta rezultatele în diferite clase, școli sau comunități.

Un test online nerealizat poate fi oferit înainte de începerea lecției pentru a obține o măsurare de bază a cunoștințelor existente ale unui elev. De asemenea, puteți încorpora un test de verificare a cunoștințelor într-un modul pentru a consolida conceptele predate în lecție sau puteți efectua un test gradat final la sfârșitul cursului pentru a evalua performanța generală a elevilor.

Întrebări deschise / Eseu

Întrebările deschise sau de tip eseu sunt una dintre cele mai populare metode de evaluare calitativă. Îi determină pe elevi să-și exploreze gândurile, sentimentele și opiniile, testând în același timp înțelegerea generală a unui subiect. Acest tip de întrebare încurajează gândirea critică și este cel mai potrivit pentru evaluarea învățării la nivel superior. Întrebările referitoare la eseuri necesită un timp mai lung pentru ca elevii să gândească, să organizeze și să compună răspunsurile lor.

Activități Drag-and-drop

Drag-and-drop-urile sunt un tip de evaluare care arată capacitatea unui cursant de a lega informații și de a aplica cunoștințe pentru a rezolva o problemă practică. Puteți încorpora atât imagini, cât și text într-o activitate de drag-and-drop, oferindu-i o senzație din lumea reală, care este atât provocatoare, cât și captivantă.

Este esențial să utilizați acest tip de evaluare atunci când doriți ca elevii să poată aplica cunoștințele într-o situație din viața reală.

Activități de tip joc

Activitățile de tip joc transformă o serie de întrebări de testare într-un joc. De exemplu, un joc Kahoot! ar putea cere elevilor să răspundă la un anumit număr de întrebări într-o perioadă de timp și să acorde puncte în funcție de numărul de răspunsuri corecte. Evaluările bazate pe jocuri sunt considerate distractive și nu „teste”, deci sunt în general un bun indicator al abilităților și cunoștințelor adevărate. În plus, s-a demonstrat că îmbunătățesc învățarea prin promovarea dezvoltării abilităților non-cognitive, cum ar fi disciplina, asumarea riscurilor, colaborarea și rezolvarea problemelor.

Adăugați activități de tip joc atunci când doriți să vă implicați și să vă provocați elevii într-un mod netradițional. Organizațiile au descoperit că activitățile de tip joc funcționează bine în formarea angajaților, în timp ce școlile au descoperit că elevii cu performanțe ridicate se bucură de competiția cu colegii lor în învățarea jocurilor.

Evaluarea și revizuirea colegilor

Evaluarea colegilor transformă tabelele pentru a pune cursanții în scaunul instructorului și pentru a le permite elevilor să își revizuiască și să editeze munca. Astfel de activități oferă fiecărui participant șansa de a reflecta asupra cunoștințelor sale și apoi de a-și comunica feedback-ul într-un mod consecvent și structurat.

Evaluările online sunt o parte esențială a eLearning-ului și ar trebui efectuate cu același nivel de grijă și rigoare pe care le-ați pus în crearea conținutului dvs. de învățare. Vestea bună este că nu trebuie să fii un geniu al programării pentru a construi evaluări online. Există multe instrumente software care vă permit să generați sarcini atractive. Alegeți-vă modul de evaluare a învățării elevilor și un instrument conex pentru a vă alinia nevoile și rezultatele pe care doriți să le obțineți.

Plan de acțiune pentru integrarea copiilor cu dizabilități

Pădure Elena-Dana
Liceul Teoretic Buziaș

Având în vedere că existența copiilor cu CES este o realitate permanentă, școala trebuie să se adapteze și să ofere un mediu de învățare incluziv în care toți elevii să aibă posibilitatea să se dezvolte. Pentru realizarea acestui pas, profesorii de la clasa trebuie să devină ei înșiși agenți ai educației incluzive și nu în ultimul rând sa întretină o colaborare mai strânsă cu părinții.

Problematica investigată: Elev cu dificultăți de învăţare (performanţele la citire, comprehensiune, abilitati de scris, fiind sub nivelul asteptat comparativ cu vârsta cronologică, nivelul și măsura inteligenței acestuia)

Elevi - *Idei de activități*

-integrarea copilului într-o serie de programe cu scop ameliorativ sau de recuperare a deficienţelor la învăţătură;

-crearea unui ambient plăcut în sala de clasă în vederea eliminării atitudinilor de blocaj şi a dificultăţilor de comunicare;

-așezarea elevului în primele bănci alaturi de colegi care să nu îi distragă atenția în timpul orelor de curs ;

-jurnalul – desenarea unei feţe care să exprime starea sufletească din ziua respectivă şi trecerea treptată la notarea în paginile acestuia, zilnic, a unui lucru pozitiv cu privire la şcoală;

-terapia prin desen: desenarea apoi scrierea cuvintelor, grupurilor de cuvinte sau a propoziţiilor sugerate de imagini având la dispoziţie coli de desen şi creioane colorate ;

- terapia prin joc pentru dezvoltarea limbajului, învăţarea citit-scrisului ;

-vizionarea unor filmulețe educative, terapeutice ;

- materialele didactice care îl ajută la învăţare să fie la îndemâna lui;

- jocuri de integrare în colectiv și de cunoaștere mai bine a acestuia (Pânza încrederii, Schimbă locul!, Ghici cine e? etc.) sugestii de alte asemenea activități pe canalul edutopia.

- tehnici dramatice pentru dezvoltarea abilităților sociale și de comunicare (Tot ca tine sunt și eu, Bingo, Statuile etc.);

- vizionarea unor filmulețe educative, a unor povești terapeutice, în funcție de cazul de dizabilitate (Rățușca cea urâtă, Puiul, Frumoasa și Bestia etc.);

- activități de terapie educațională (ludoterapia, meloterapia, terapia ocupațională);

- conținuturile activităților adaptate în funcție de dizabilitate (PIP sau Plan de remediere, după caz);

- activități pe baza soft-urilor destinate elevilor cu dizabilități (resurse de sprijin oferite pe platforma http://www.giftedforyou.eu/ro/resurse.html);

- activităţile să fie scurte şi să se pregătească mai multe variante pentru fiecare lecţie;

- formularea instrucţiunilor într-un mod accesibil;

- alocarea de timp suficient pentru sarcinile de învățare;

- organizarea unor momente frecvente de consolidare și exersare;

- formarea de rutine prin activităţi similare.

- metode activ-participative şi practice (jocul de rol, jocul didactic, Explozia stelară, Ciorchinele, Cubul, Turul galeriei etc.

- adaptate);

- învățarea prin cooperare: în perechi, în echipă;

- valorizarea activității în fiecare oră;

- ancorarea de interesele copilului, hobbyurile lui, activităţile extraşcolare, pentru motivare.

- material didactic adecvat și ușor de manipulat (alfabetar magnetic, carioci, jetoane etc.);
- mijloace de predare/învățare multisenzoriale și distractive, cu material concret-intuitiv;
- mijloace IT (calculator, videoproiector, tabletă, CD-uri etc.);
- cărți/reviste cu imagini;
- fișe cu scheme de fixare;
- resurse educaționale deschise;
- planșe tematice afișate în clasă;
- roboți cu soft educațional (la care nici măcar nu putem visa din păcate):
- observarea sistematică a comportamentului;
- evaluări orale și scrise diferențiate și cu sprijin (indicații);
- autoevaluarea, dacă e cazul;
- aprecieri verbale;
- fișe de observare a comportamentului, a progresului.

Părinți - ***Idei de activități***

- sedinţe de consiliere de familie în care să se identifice dificultăţile de natură emoţională care contribuie la dificultăţile de învăţare ale copilului;
- activități de consiliere a părinților pentru informare în ce privește drepturile acordate de legislația în vigoare ;
- consultări permanente cu părinții elevului în vederea depistării dificultăților persistente în activitatea de învățare a copilului ;
- implicarea părinților în proiecte și activități și în motivarea elevului în îndeplinirea temelor încredințate ;
- activități comune cu psiholog, profesor de sprijin, consilier școlar ;
- lectorate
- dezbateri
- mese rotunde
- workshop-uri
- ppt-uri tematice
- pliante/reviste/afișe informative
- tehnologii informatizate
- umane: medici de specialitate, psihologi, consilieri școlari, profesori de sprijin
- Ordin Nr. 3124/2017 privind aprobarea Metodologiei pentru asigurarea suportului necesar elevilor cu tulburări de învățare.

-Ordin Nr.1985/2016 (al MENCȘ comun cu Ministerul Sănătății și Ministerul Muncii) privind aprobarea metodologiei pentru evaluarea și intervenția integrată în vederea încadrării copiilor cu dizabilități în grad de handicap, a orientării școlare și profesionale a copiilor cu CES, precum și în vederea abilitării și reabilitării copiilor cu dizabilități și/sau CES

- observarea sistematică
- chestionare
- portofolii cu produsele activităților

Cadre didactice - ***Idei de activități***

- stabilirea unui plan de educaţie personalizat sub îndrumarea consilierului școlar, în colaborare cu profesorii clasei şi familia;
- cursuri de formare vizând integrarea copiilor cu CES;
- ateliere de lucru/mese rotunde în cadrul Comisiei metodice;
- activități comune părinți-profesori-elevi;
- predarea în echipă cu profesorul de sprijin/consilierul școlar.
- mese rotunde
- workshop-uri
- dezbateri
- interasistențe
- lucru în echipă
- pliante/reviste/afișe informative
- tehnologii informatizate
- listă cu lucrări de specialitate
- cadru normativ:
- Ordin Nr.1985/2016 privind aprobarea metodologiei pentru evaluarea și intervenția integrată în vederea încadrării copiilor cu dizabilități în grad de handicap, a orientării școlare și profesionale a copiilor cu CES, precum și în vederea abilitării și reabilitării copiilor cu dizabilități și/sau CES. https://lege5.ro/Gratuit/geztqmrygqza/ordinul-nr-1985-1305-5805-2016-privind-aprobarea-metodologiei-pentru-evaluarea-si-interventia-integrata-in-vederea-incadrarii-copiilor-cu-dizabilitati-in-grad-de-handicap-a-orientarii-scolare-si-profe/1 ;
- materiale didactice adecvate.
- chestionare
- portofolii cu produsele activităților
- caietul profesorului

RAPORT DE ANALIZĂ ASUPRA PROGRESULUI / REGRESULUI LA ÎNVĂȚĂTURĂ AL ELEVILOR CLASEI a II-a C

STATE GEORGIANA AMALIA

LICEUL DE ARTE „IONEL PERLEA” SLOBOZIA

NUMĂR DE ELEVI ÎNSCRIȘI ÎN ANUL ȘCOLAR 2021-2022: 31

COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

EVALUARE INIȚIALĂ

CALIFICATIV	F.B.	B.	S.	I.
Nr. elevi	23	6	2	0

Greşeli frecvente:

-semne de punctuație;

-scrierea incorectă a unor cuvinte ce conțin grupuri de litere;

-formularea incompletă a unor răspunsuri.

Măsuri de ameliorare şi dezvoltare:

-exerciții de citire și scriere;

-exerciții de formulare a unor întrebări și răspunsuri;

-folosirea unor metode activ-participative;

-exerciții de folosire corectă a semnelor de punctuație;

-dictări;

-program de lucru suplimentar cu elevii care prezintă dificultăți .

EVALUARE FINALĂ

CALIFICATIV	F.B.	B.	S.	I.
Nr. elevi	26	4	1	0

Concluzii:

S-a observat realizarea unui real progres la receptarea unui mesaj oral și scris.

Elevii au învățat să utilizeze corect semnele de punctuație, să formuleze întrebări și răspunsuri, să se exprime corect în propoziții logice și să respecte regulile de scriere corectă.

NR. ELEVI	NR. ELEVI CARE AU INREGISTRAT PROGRES	NR. ELEVI CARE NU AU INREGISTRAT PROGRES
31	27	4
PROCENTAJ	87%	13%

Plan remedial :

Măsuri de ameliorare pentru anul școlar 2022-2023:

-program de lucru de recuperare cu elevii care prezintă dificultăți;

-lectura activă a unor texte literare;

-opțional „În țara textelor frumoase”;

-folosirea unor metode activ-participative;

-exerciții de scriere corectă;

Măsuri de dezvoltare pentru anul școlar 2022-2023:

-înscrierea la diferite concursuri școlare (Comper, Formidabilii, Amintiri din copilărie, Comunicare.ortografie)

- lectura activă a unor texte literare, in special a organizării Clubului de lectura Arthur;

-folosirea unor metode activ-participative;

-program de lucru de dezvoltare cu elevii care realizează performanțe.

RAPORT DE ANALIZĂ ASUPRA PROGRESULUI\REGRESULUI LA ÎNVĂȚĂTURĂ AL ELEVILOR CLASEI a II-a C

NUMĂR DE ELEVI ÎNSCRIȘI ÎN ANUL ȘCOLAR 2021-2022 : 31

MATEMATICĂ ŞI EXPLORAREA MEDIULUI

EVALUARE INIȚIALĂ

CALIFICATIV	F.B.	B.	S.	I.
Nr. Elevi	22	6	3	0

Greşeli frecvente:

- completarea incorectă a șirurilor numerice cu numerele lipsă;

-greșeli de calcul a unor sume\diferențe cu numere naturale în concentrul 0-100;

-rezolvarea în mod deficitar a problemelor cu 1-2 operații;

Măsuri de ameliorare şi dezvoltare:

-rezolvare de probleme cu două sau mai multe operații ;

-folosirea unor metode activ-participative;

-exerciții de limbaj matematic;

-exerciții de calculare a unor sume\diferențe cu numere naturale in concentrul 0-100 cu și fără trecere peste ordin;

-program de lucru suplimentar cu elevii care prezintă dificultăți .

EVALUARE FINALĂ

CALIFICATIV	F.B.	B.	S.	I.
Nr. Elevi	25	4	2	0

Concluzii:

Majoritatea elevilor rezolvă corect exerciții și probleme cu 2-3 operații, în concentrul 0-100 .

Elevii cunosc limbajul matematic și îl utilizează corect în exerciții.

NR. ELEVI	NR. ELEVI CARE AU INREGISTRAT PROGRES	NR. ELEVI CARE NU AU INREGISTRAT PROGRES
31	26	5
PROCENTAJ	83,8%	16,2%

Plan remedial :

Măsuri de ameliorare pentru anul școlar 2022-2023:

-program de lucru de recuperare cu elevii care prezintă dificultăți;

-rezolvare de probleme cu două sau mai multe operații ;

-folosirea unor metode activ-participative;

-exerciții de calculare a unor sume\diferențe cu numere naturale în concentrul 0-100 cu și fără trecere peste ordin;

-exerciții de înmulțire și împărțire în concentrul 0-100.

Măsuri de dezvoltare pentru anul scolar 2022-2023:

-înscrierea la diferite concursuri școlare (Gazeta Matematică Junior, Formidabilii, Comper, Amintiri din copilărie, Fii inteligent ... la matematică, Lumina Math)

-rezolvare de probleme cu două sau mai multe operații ;

-folosirea unor metode activ-participative;

-exercitii de calculare a unor sume\diferente cu numere naturale in concentrul 0-1000 cu și fără trecere peste ordin;

-exerciții de înmulțire în concentrul 0-1000;

-program de lucru de dezvoltare cu elevii care realizează performanțe.

ANALIZA COMPARATIVĂ ÎNTRE O METODĂ TRADIŢIONALĂ ŞI O METODĂ INTERACTIVĂ

Ramona Moisă
Școala Gimnazială ”Mihail Sadoveanu ” ,Huși

CLASA: I

TEMA *: Ce ştim despre corpul uman?*

METODA TRADIŢIONALĂ: Observaţia

MATERIALE DIDACTICE: Planşă model, mulaj, atlas ,copiii

OBIECTIVE :

- să recunoască parţile componente ale corpului omenesc;
-să denumească organele de simţ, precizând şi funcţiile acestora;
- să stabilească reguli de igienă personală şi obiecte de toaletă necesare.

Avantaje:

* Realitatea există numai prin informaţiile prezentate, transmise;
* Predarea se axează pe expunerea cadrului didactic;
* Atmosferă liniştită în sala de grupă;
* Se folosesc metode expozitive, verbaliste, receptive şi bazate pe memorie şi reproducere.

Limite:

* Activitate frontală
* Activitate statică
* Sunt antrenaţi puţini copii
* Copiii işi pot pierde interesul
* Defavorizarea copiilor timizi

CLASA : a III-a

TEMA: *Banul muncit* de Al Mitru

METODA INTERACTIVĂ: **„COPACUL IDEILOR”**

CE? Tehnica numită „Copacul ideilor’’presupune munca în grup. Este o metodă grafică în care cuvântul cheie este scris într-un dreptunghi la baza paginii, în partea centrală.

CUM? De la acest dreptunghi se ramifică asemenea crengilor unui copac toate cunoştinţele evocate.

SARCINI:Foaia pe care este desenat copacul trece de la un membru la altul al grupului şi fiecare elev are posibilitatea să citească ce au scris colegii săi.

Avantaje:

- Implicarea activă a copiilor în sarcina didactică
- Învăţarea prin comunicare şi colaborare (stimulează comunicarea)

- Activarea tuturor copiilor din grup
- Stimularea cooperării nu a competiţiei
- Existenţa unui lider de grup
- Spirit ludic

Limite:

Transmiterea unor informaţii limitate

Se creează o ușoară dezordine

METODE ȘI TEHNICI DE ÎNVĂTARE INOVATIVĂ

P.I.P CROITORIU DELIA
LICEUL TEORETIC”C-tin BRÂNCOVEANU” DĂBULENI, DOLJ

Metodele inovative de învățare sunt modalități moderne de stimulare a învățării și dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experiențe, de cunoștințe, asigurând perfecționarea și optimizarea demersului educațional. Metodele utilizate la preșcolari sunt atât cele „clasice", cât și cele „moderne"; numai abilitatea cadrului didactic poate face ca orice metodă folosită să stârnească interesul copilului preșcolar și să-l determine să. învețe în modul cel mai plăcut: prin joc. Cele. mai utilizate metode interactive sunt cele care canalizează energiile creatoare ale preșcolarilor în direcția propusă, le captează atenția, stimulează mecanismele gândirii, ale inteligenței, voinței, motivației și imaginației și îi implică afectiv în ceea ce fac.

Procesul de formare interactiv presupune acțiune atât din partea profesorului cât și din partea elevului. Metodele inovative presupun o învățare frrin comunicare, prin colaborare, care produce confruntare de idei, opinii și argumente, creează situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă, pe influența reciprocă din interiorul microgrupurilor și interacțiunea socială a membrilor unui grup. În învățământul preșcolar sunt utilizate o multitudine de metode moderne însoțite de tehnici specifice și resurse materiale, dintre care amintim:

1 . Explozia stelară - steluța mare și 5 steluțe mici

2, Lotus- flori de nufăr mici și o floare de nufăr mare

3. Bula dublă-două cercuri mari de culori diferite câte patru cercuri mici de culori diferite, săgeți lungi și scurte

4. Predarea/învățarea reciprocă -palete colorate cu întrebări, ecusoane, coronițe

5. Ciorchinele-cercuri sau ovale de două mărimi și două culori, săgeți

6. Cubul-un cub sau tot atâtea cuburi câte tematici se propun

7. Pălăriuțe gânditoare-albă, roșie, galbenă, verde, albastră, neagră

Specific metodelor interactive este faptul că ele promovează interacțiunea dintre mințile participanților, dintre personalitățile lor, ducând la o învățare mai activă și cu rezultate evidente. Metodele interactive creează deprinderi, facilitează învățarea înfr-un ritm propriu, stimulează cooperarea, nu competiția; sunt atractive și pot fi abordate din punct de vedere al diferitelor stiluri de învățare.

Un învățător care folosește astfel de metode ar trebui să fie:

. • un sfătuitor care își ajută elevii în rezolvarea problemelor, îi motivează să își prezinte propriul punct de vedere;

- un animator — care inițiază metodele și le explică elevilor, pregătește materialele didactice și prezintă scopurile învățării;
- un observator și un ascultător — care observă elevii în timpul activității și îi poate aprecia corect;
- un participant la învățare — care nu are impresia că este perfect și învață pe tot parcursul viefii;

. • un partener — care poate modifica „scenariul” lecției, dacă clasa cere acest lucru. De aceeaînvățătorul și elevii sunt responsabili de rezultatele muncii în comun.

Metodele de învățământ reprezintă căile utilizate de către profesor pentru a-i sprijini pe elevi să descopere viața, natura, lumea, lucrurile, știința, Ele sunt totodată mijloace prin care se formează și se dezvoltă priceperile, deprinderile și capacitățile elevilor de a acționa asupra naturii, formând caracterul și personalitatea.

Bunul mers al procesului de învățământ și rezultatele obținute depind de metodele utilizate. Marii pedagogi au evidențiat faptul că folosindu-se metode diferite se obțin diferențe esențiale în pregătirea elevilor, că însușirea unor noi cunoștințe sau comportamente se poate realiza mai ușor sau mai greu, în funcție de metodele utilizate.

Metodele sunt insfrumente importante aflate la dispoziția profesorului, de a căror cunoștințe și utilizare depinde eficiența muncii educative. Profesorul, cunoscând varietatea metodelor, particularitățile elevilor cu care lucrează, obiectivele pe care trebuie să le atingă, frebuie să acționeze pentru a-și valorifica pe deplin personalitatea, devenind el însuși un creator în materie a strategiilor, metodelor și procedeelor didactice.

Antrenarea permanentă a elevilor, atât de nivel gimnazial, cât și liceal, la un efort intelectual susținut și înarmarea acestora cu capacități necesare unei activități de învățare productivă reprezintă modalitatea cea mai eficientă de educare a elevilor în spiritul unei atitudini conștiente și active.

Metodele de învățământ sunt un element de bază al straiegiilor didactice, în strânsă relație cu mijloacele de învățământ și cu modalitățile de grupare a elevilor. De aceea, opțiunea pentru o anumită strategie didactică condiționează utilizarea unor metode de învățământ specifice. Totodată, metodele de învățământ fac parte din condițiile externe ale - învățării, care determină eficiența acesteia. De aici; decurge importanța alegerii judicioase a metodelor corespunzătoare fiecărei activități didactice.

Un învățământ modern, bine conceput permite inițiativa, spontaneitatea și creativitatea copiilor, dar și dirijarea, îndrumarea lor, rolul profesorului căpătând noi valențe, depășind optica tradițională prin care era un furnizor de informații. În organizarea unui învățământ centrat pe copil, profesorul devine un coparticipant alături de elev la activitățile desfășurate. El însoțește și încadrează copilul pe drumul spre cunoaștere.

Utilizarea metodelor interactive de predare-învățare-evaluare în activitatea didactică confribuie la îmbunătățirea calității procesului instructiv-educativ, având un caracter active participativ și o reală valoare activ-formativă asupra personalității elevului.

Bibliografie:

1. Cristea, S.„ Dictionar de termeni pedagogici ' ', Editura Didactică și Pedagogică, R.A.- București, 1998;

2.Crenguța-Lăcrămioara Oprea„„Strategii didactice interactive Didactică și Pedagogică, R.A.,Ediția a IV-a, București, 2009;

3. Cerghit, 1.„ Metode de învățământ ' Editura Didactică și Pedagogică, București, 1998.

COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ - ABORDĂRI MODERNE ÎN EDUCAȚIE
-fișă de lucru-activitate remedială
clasa a II-a

Prof. Robaciu Neli Ștefania
Școala Gimnazială Nr. 1 Videle, Teleorman

1. *Citește cu atenție următorul text.*

”Țara în care trăia Lukas, mecanicul de locomotivă, se numea Lummerland și era una tare mică.

Era chiar neînchipuit de mică, mai ales dacă am compara-o cu oricare altă țară, să zicem cu Germania, cu toate țările Africii la un loc sau cu China.

Lukas, mecanicul de locomotivă, era mic de stat, plinuț. Purta o șapcă cu cozoroc și o salopetă. Ochii lui erau la fel de albaștri ca cerul senin, de vreme bună, de deasupra insulei Lummerland. Fața și mâinile îi erau însă aproape pline de negreală, de la ulei și de la funingine. Când râdea - și o făcea destul de des, între buze îi răsărea o mândrețe de dinți albi și strălucitori, cu care se încumeta să spargă orice nucă sau alună. În plus, în urechea stângă, Lukas purta prins un cerceluș de aur și mai mereu îl vedeai pufăind dintr-o pipă mare, înfiptă în colțul gurii.

În fiecare zi, Lukas își conducea locomotiva de câteva ori de-a lungul șinei șerpuite de cale ferată, trecând prin cele cinci tuneluri dintr-un capăt al insulei în celălalt și înapoi, fără ca vreodată să i se întâmple ceva demn de luat în seamă.

(*Michael Ende* - ***Jim Năsturel și Lukas, mecanicul de locomotivă)***

Rezolvă cerințele corect, încercuind litera corespunzătoare.

1. **Lukas trăia în**
   a) Africa
   b) Germania
   c) China
   d) Lummerland

2. **Lukas, mecanicul de locomotivă, era**
   a) micuț și drăguț
   b) mic de stat, plinuț
   c) mare de stat, grăsuț
   d) năzdrăvan

3. **Ochii lui erau**
   a) albaștri deschis
   b) la fel de albaștri ca cerul senin
   c) gri-verzui
   d) albaștri ca norii de pe cer

4. **Fața și mâinile îi erau însă aproape pline**
   a) de ciocolată
   b) de negreală, de la ulei și de la funingine.

c) de cerneală
d) de funingine

5. Lukas purta prins de ureche

a) un cercel de argint
b) două cireșe
c) un cerceluș de aur
d) o pipă

6. Locomotiva străbătea insula trecând prin

a) trei tuneluri
b) cinci tuneluri
c) patru tuneluri
d) cinci gări

2. **Desparte în silabe cuvintele**:

neînchipuit-

noastră-

semeață-

funingine-

negreală-

3. Scrie cuvinte cu sens **asemănător** pentru:

trăia =
neînchipuit=
vreme=
răsărea=
șerpuită=

4. Scrie cuvinte cu sens **opus** pentru:

plinuț≠
senin≠
deasupra≠
înapoi≠
vreodată≠

5. Alcătuiește trei enunțuri în care cuvântul ***”ochi”*** să aibă sensuri diferite.

a).....

b).....

c).....

6. În text se precizează că Lukas, mecanicul de locomotivă, era ”mic de stat, plinuț”. Adaugă și alte însușiri lui Lukas, pe lângă cele existente în text:
Lukas era ……., ……., …… .

7. Singular- plural!

mecanic-
locomotivă-
țară-
ochi-
vreme-
nucă-
șapcă-

8. Plural- singular!

mâini-
buze-
dinți-
tuneluri-
cercei-

9. Desenează-l pe Lukas, mecanicul de locomotivă, așa cum apare el prezentat în text.

LUKAS, mecanicul de locomotivă

Știrea săptămânii: **La mulți ani, Tania!**

FIȘĂ DE LUCRU

ATOM. ELEMENT CHIMIC. SISTEM PERIODIC

Răveanu Monica

Școala Gimnazială ‘Nicolae Bălcescu’, Arad

1. Trasați prin săgeți corespondența dintre denumirea elementului din coloana 1 și simbolul său chimic din coloana 2:

Denumirea elementului	Simbolul chimic
Azot	C
Carbon	Na
Sulf	P
Sodiu	Fe
Fosfor	O
Fer	N
Argon	S
Oxigen	Ar

2. Completați spațiile libere din tabelul de mai jos:

Denumirea elementului	Simbolul chimic
Mercur	
	K
	F
Magneziu	
	I
Bor	
Argint	

3. Se dă elementul cu Z=9. Se cere:
   a) Reprezentarea configurației electronice a atomilor elementului;
   b) Precizarea poziției în sistemul periodic, dedusă din structura atomului;
   c) Reprezentarea procesului de ionizare pentru atomii elementului;
   d) Caracterul chimic;
   e) Valența față de hidrogen și față de oxigen.
4. Un element E este situat în grupa 2 , perioada a 3-a . Se cere:
   a) Numărul atomic Z;
   b) Reprezentarea procesului de ionizare pentru atomii elementului;
   c) Caracterul chimic;
   d) Valența față de hidrogen și față de oxigen.

5. Atomilor unui element îi lipsesc trei electroni , pentru a avea configurația argonului

   Se cere:

   a) Reprezentarea configurației electronice;

   b) Precizarea poziției în sistemul periodic, dedusă din structura atomului;

   c) Caracterul chimic.

Metode de învățare centrate pe elev utilizate în cadrul orelor de matematică. Turul galeriei

Prof. Neag Ioan Stelian
Liceul Teoretic ”Traian Vuia,, Făget

O formă eficientă de asigurare a învăţării interactive, ce le cultivă elevilor capacităţi de conlucrare şi comunicare, este lucrul în grup. Învățarea prin colaborare presupune următoarele: fiecare membru al grupului participă activ, contribuind în mod operativ la realizarea unei acţiuni efectuate în comun şi finisate cu un rezultat. În funcţie de obiectivul urmărit și de tehnicile aplicate, elevii pot fi repartizaţi în echipe a câte doi, trei sau chiar cincisprezece membri, grupurile fiind fixe sau mobile.

Pentru eficientizarea lucrului în echipă se recomandă:

-Repartizarea sarcinilor să se facă astfel încât să participe fiecare membru la activitate;

-Încurajarea spiritului de echipă prin solicitarea ajutorului reciproc;

-Formarea unor grupuri eterogene;

-Rotația rolurilor în grup;

Turul galeriei este o metodă interactivă de învăţare bazată pe colaborarea între elevi, care sunt puși în ipostaza de a găsi soluţii de rezolvare a unor probleme. Această metodă presupune evaluarea interactivă şi profund formativă a produselor realizate de grupuri de elevi.

Turul galeriei constă în următoarele:

- Elevii, în grupuri de câte 5-6, rezolvă una sau mai multe probleme(sarcini de învățare) susceptibile de a avea mai multe soluții(mai multe perspective de abordare)
- Produsele muncii grupului se materializează într-o schemă, diagramă, inventar de idei etc. notate pe o hârtie (un poster).
- Posterele se expun pe pereţii clasei, transformaţi într-o veritabilă galerie.
- La semnalul profesorului, grupurile trec pe rând pe la fiecare poster pentru a examina soluțiile propuse de colegi. Comentariile şi observaţiile vizitatorilor sunt scrise pe posterul analizat.
- După ce se încheie turul galeriei (grupurile revin la poziţia iniţială), fiecare echipă îşi reexaminează produsul muncii proprii comparativ cu produsele muncii celorlalţi şi discută observaţiile şi comentariile notate de colegi pe propriul poster.

  Turul galeriei se foloseşte cu succes împreună cu metoda cubului sau metoda mozaicului.

Exemplu:

Tema: Relații metrice în triunghiul dreptunghic

Clasa: a VII-a

Clasa se împarte în grupe de câte 5-6 elevi. Fiecare grupă primește câte o fișă de lucru, rezolvă sarcinile cerute, apoi redactează răspunsurile pe un poster ce va fi afișat. Un reprezentant al grupei ales de elevi va prezenta răspunsurile, argumentându-le. Membrii celorlalte grupe pot pune întrebări, pot cere lămuriri sau completări. Dacă e nevoie, profesorul poate interveni.

Grupa nr.1

1.Teorema înălțimii.

2.Fie triunghiul ABC cu $m(\hat{A}) = 90^0$, $AD \perp BC$ şi BD=9 cm, DC=16 cm. Calculaţi AD, AB, AC.

3.În trapezul dreptunghic ABCD, cu $m(\hat{A})=90^0$, AB// CD, avem: $AC \perp BC$ şi AB = 20 cm, CD = 15 cm. Aflaţi lungimea diagonalei BD şi aria trapezului.

Grupa nr. 2

1.Teorema catetei.

2.Fie triunghiul ABC cu $m(\hat{A})=90^0$, $AD \perp BC$ şi BD=8 cm, BC=18 cm. Calculaţi AB, AC, AD.

3.În paralelogramul ABCD se ştie că $AD \perp AC$ şi AD = 9 cm, CD = 16 cm. Să se afle AC şi aria paralelogramului.

Grupa nr. 3

1.Teorema lui Pitagora.

2.Fie triunghiul ABC cu $m(\hat{A})=90^0$, AB = 8 cm, AC = 15 cm. Calculaţi BC şi aria triunghiului.

3.Fie triunghiul ABC cu AB = AC = 10 cm, BC = 16 cm, $BE \perp AC$, $E \in AC$. Aflaţi lungimea înălţimii BE.

Grupa nr. 4

1.Reciproca teoremei lui Pitagora.

2.Fie triunghiul ABC cu AB = 5 cm, BC = 12 cm, AC = 13 cm. Arătaţi că triunghiul este dreptunghic.

3.Un trapez isoscel are baza mare AB = 8 cm, diagonala BD = $2\sqrt{13}$ cm şi BC = $2\sqrt{3}$ cm. Calculaţi perimetrul trapezului.

După prezentarea redactărilor problemelor de pe fișe, grupele trec apoi, într-o ordine bine stabilită, prin fața posterelor celorlalte grupe, făcând observații și aprecieri asupra modului de redactare. După turul galeriei, grupurile își reexaminează propriile produse prin comparație cu celelalte. ”Turul galeriei” urmărește exprimarea unor puncte de vedere personale referitoare la tema pusă în discuție. Elevii trebuie învățați să asculte, să înțeleagă și să accepte sau să respingă ideile celorlalți prin demonstrarea valabilității celor susținute. Prin utilizarea ei se stimulează creativitatea participanților, gândirea colectivă și individuală, se dezvoltă capacitățile sociale ale participanților, de intercomunicare și toleranță reciprocă, de respect pentru opinia celuilalt.

Se impune supravegherea permanentă a elevilor pentru desfășurarea în condiții optime a lecției. Se vor discuta și alte metode de rezolvare a problemelor propuse.

Avantaje:

-atrage și stârnește interesul elevilor, realizându-se interacțiuni între elevi;

-promovează interacțiunea dintre personalitățile participanților, ducând la o învățare activă și cu rezultate evidente;

-Stimulează efortul și productivitatea individului, fiind importantă pentru autodescoperirea propriilor capacități și limite, pentru autoevaluare;

-conduce la o dinamică intergrupală cu influenţe favorabile în planul personalităţii, iar subiecţii care lucrează în echipă sunt capabili să aplice şi să sintetizeze cunoștințele în moduri variate și complexe;

-dezvoltă și diversifică priceperile, capacitățile și deprinderile sociale ale elevilor.

Dezavantaje:

- creează o oarecare dezordine în clasă, pentru că elevii trebuie să comunice între ei, să se contrazică dacă este cazul, să aducă argumente;

-pregătirea activităţii necesită mult timp;

-urmărirea activităţii din cadrul grupelor este dificilă din cauza sarcinilor diferite;

Bibliografie

1. Breban, S.,Goncea, E., Ruiu, G., Fulga, M., *Metode interactive de grup*, Ghid metodic, Editura ARVES, Bucuresti, 2002.

2. Cerghit ,I.,*Metode de învăţământ*, Iaşi, Editura Polirom, 2006

3. Păcurari, O., *Învățarea activă. Ghid pentru formatori*, MEC CNPP; 2001

4. Păcurari, O, Țârcă, A., Sarivan, L., *Strategii didactice inovative-suport de curs*, București, 2003

Metode active în abordarea conceptelor matematice. Brainstormingul

Prof. Neag Daiana Cosmina
Liceul Teoretic ”Traian Vuia” Făget

Brainstormingul este o metodă a discuţiei în grup (iniţiată de A. Osborn-1953), cu funcţia de a înlesni căutarea şi găsirea celei mai adecvate **soluţii** a unei probleme prin implicarea tuturor membrilor grupului, obiectivul fiind de a genera şi culege cât mai multe idei de la toţi participanţii, fără critici sau opinii. Pentru un brainstorming eficient, inhibiţiile şi criticile suspendate vor fi puse de-o parte. Astfel, exprimarea va deveni liberă şi participanţii la un proces de brainstorming îşi vor spune ideile şi părerile fără teama de a fi respinşi sau criticaţi. Un brainstorming durează în jur de o jumătate de oră şi participă în medie 10 elevi sau grupuri de minim 10 elevi. Se expune un concept, o idee sau o problemă şi fiecare îşi spune părerea despre cele expuse. O sesiune de brainstorming bine dirijată dă fiecăruia ocazia de a participa la dezbateri şi se poate dovedi o acţiune foarte constructivă.

Etapele unui brainstorming eficient sunt următoarele: deschiderea sesiunii de brainstorming, o perioadă de acomodare de 5-10 minute, partea creativă a brainstormingului, prelucrarea ideilor şi stabilirea unui acord.

În *deschiderea sesiunii de brainstorming* se prezintă scopul acesteia şi se discută tehnicile şi regulile de bază care vor fi utilizate.

Perioada de acomodare durează 5-10 minute şi are ca obiectiv introducerea grupului în atmosfera brainstormingului. Este o mini-sesiune de brainstorming unde participanţii sunt stimulaţi să discute idei generale pentru a putea trece la un nivel superior.

Partea creativă a brainstormingului are o durată de 25-30 de minute. Este recomandabil ca în timpul derulării acestei etape, coordonatorul (profesorul) să amintească timpul care a trecut şi cât timp a mai rămas. Să “preseze” participanţii şi în finalul părţii creative să mai acorde câte 3-4 minute în plus. În acest interval de timp grupul participant trebuie să fie stimulaţi să-şi spună părerile fără ocolişuri.

La sfârşitul părţii creative coordonatorul brainstormingului *clarifică ideile* care au fost notate şi puse în discuţie şi verifică dacă toată lumea a înţeles punctele dezbătute. Este momentul în care se vor elimina sugestiile prea îndrăzneţe şi care nu sunt îndeajuns de pertinente. Se face şi o evaluare a sesiunii de brainstorming şi a contribuţiei fiecărui participant la derularea sesiunii. Pot fi luate în considerare pentru evaluare: talentele şi aptitudinile grupului, repartiţia timpului şi punctele care au reuşit să fie atinse.

Pentru a stabili un *acord obiectiv,* cei care au participat la brainstorming îşi vor spune părerea şi vor vota cele mai bune idei. Grupul supus la acţiunea de brainstorming stabileşte care au fost ideile care s-au pliat cel mai bine pe conceptul dezbătut.

Pe timpul desfăşurării brainstormingului participanţilor nu li se vor cere explicaţii pentru ideile lor. Aceasta este o greşeală care poate aduce o evaluare prematură a ideilor şi o îngreunare a procesului în sine.

Pentru reușita unei ședințe de brainstorming sunt recomandate câteva reguli:

- Odată problema lansată în discuţia unui grup, participanţii sunt încurajaţi să-şi exprime spontan ideile care le vin în minte, oricât de absurde sau nerealiste par ele în acel moment;

- Este inadmisibil ca discuţia să aibă loc imediat pentru a evita inhibarea sau blocajul intelectual al participanților;

- Nimănui nu îi este permis să critice ideea altcuiva;

- Trebuie ascultate cu atenţie toate ideile participanţilor, fiecare putând continua ideile generate de alți membrii ai grupului;

- Toate ideile sunt scrise pe tablă sau pe o foaie flip-chart, astfel încât tot grupul să le poată vedea;

- Evaluarea şi selecţia ideilor emise şi a soluţiilor propuse se face de către profesor sau împreună cu participanţii, mai târziu (peste o zi, peste două zile), de aici şi denumirea de „metoda evaluării amânate” . Această perioadă poate fi extinsă sau se poate repeta până când se ajunge la promovarea unor idei interesante și la găsirea celei mai bune soluții.

Exemplu:Geometrie-clasa a VII-a

1. *Alegerea sarcinii de lucru*	Se propune spre rezolvare *problema:* Fie ABCD un patrulater convex, în care BC şi AD nu sunt paralele, fie E∈(BC) şi F∈(AD) astfel încât $\frac{BE}{EC}=\frac{AF}{FD}=\frac{AB}{CD}$. Construim paralelogramele ABEG şi ECDH. Demonstraţi că: a) AG ‖ DH; b) < GFA ≡ < DFH; c) Punctele G, F, şi H sunt coliniare; d) [EF este bisectoarea unghiului GEH.
2.Solicitarea exprimării într-un mod cât mai rapid, a tuturor ideilor legate de rezolvarea problemei. Sub nici un motiv, nu se vor admite referiri critice.	Cereţi elevilor să propună strategii de rezolvare a problemei. Pot apărea, de exemplu, sugestii legate de realizarea unei figuri cât mai corecte, de verificare „pe desen” a proprietăţilor cerute în concluzia problemei, de măsurare a unor unghiuri sau segmente. Lăsaţi elevii să propună orice metodă le trece prin minte!
3.Înregistrarea tuturor ideilor în scris (pe tablă). Anunţarea unei pauze pentru aşezarea ideilor (de la 15 minute până la o zi).	Notaţi toate propunerile elevilor. La sfârşitul orei, puneţi elevii să transcrie toate aceste idei şi cereţi-le ca pe timpul pauzei să mai reflecteze asupra lor.
4.Reluarea ideilor emise pe rând şi gruparea lor pe categorii, simboluri, cuvinte cheie, etc.	Pentru problema analizată, cuvintele-cheie ar putea fi: măsurare, congruenţă, asemănare, paralelism.
5.Analiza critică, evaluarea, argumentarea, contraargumentarea ideilor emise anterior. Selectarea ideilor originale sau a celor mai apropiate de soluţii fezabile pentru problema supusă atenţiei.	Puneţi întrebări de tipul: Am putea rezolva problema folosind măsurători pe o figură cât mai corectă? Este util să studiem un caz particular al problemei? Au întrebările problemei legătură între ele? Ce anume trebuie să demonstrăm?
6.Afişarea ideilor rezultate în forme cât mai variate şi originale: cuvinte, propoziţii, colaje, imagini, desene, etc.	Ca urmare a discuţiilor avute cu elevii, trebuie să rezulte strategia de rezolvare a problemei. Aceasta poate fi sintetizată sub forma unor indicaţii de rezolvare de tipul: • construim figura; • aplicăm un criteriu de asemănare; • folosim teorema bisectoarei.

Avantajele metodei brainstorming:

- Permite obținerea rapidă și ușoară a ideilor noi și a soluțiilor posibile;
- Necesită costuri reduse pentru aplicare;
- Prezintă o aplicabilitate largă, în toate domeniile;
- Dezvoltă abilitatea de a lucra în echipă.

Dezavantajele metodei brainstorming:

- Nu suplinește cercetarea de durată, clasică;
- Depinde de calitățile liderului de a anima și dirija discuția;
- Oferă doar soluții posibile, nu și realizarea efectivă;
- Uneori poate fi obositoare sau prea solicitantă pentru unii participanți.

Brainstormingul este o metodă folosită mai puţin în lecţiile obişnuite şi mai mult în cadrul **lecţiilor de sinteză** cu caracter aplicativ.

În practica didactică este acceptat faptul că un elev reține:

- 10% din ceea ce citește;
- 20% din ceea ce aude;
- 30% din ceea ce vede și aude, în același timp;
- 80% din ceea ce spune;
- 90% din ceea ce spune, făcând un lucru la care reflectează și care îl interesează

Aşadar, învăţarea devine eficientă doar atunci când îl punem pe elev să acţioneze!

Bibliografie

1. Cerghit ,I.,*Metode de învăţământ*, Iaşi, Editura Polirom, 2006
2. Breban, S.,Goncea, E., Ruiu, G., Fulga, M., *Metode interactive de grup*, Ghid metodic, Editura ARVES, Bucuresti, 2002.
3. Păcurari, O., *Învățarea activă. Ghid pentru formatori*, MEC CNPP; 2001
4. Păcurari, O, Țârcă, A., Sarivan, L., *Strategii didactice inovative-suport de curs,* București, 2003

LINII IMPORTANTE ÎN TRIUNGHI ȘI TETRAEDRU

CRIȘAN ADRIANA – TEODORA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „SILVANIA„ ȘIMLEU SILVANIEI

Definiția 1.1. Triunghiul este figura geometrică, plană, obținută din reuniunea a trei segmente determinate de trei puncte necoliniare și distincte.

Definiția 1.2. Tetraedrul este figura geometrică, în spațiu, obținută din reuniunea a patru plane, determinate de patru puncte necoliniare, distincte și necoplanare.

Definiția 1.3. Mediana trunghiului este segmentul care unește un vârf al trunghiului cu mujlocul laturii opuse acestuia.

Definiția 1.4. Mediana tetraedrului este segmental care unește un varf al tetraedrului cu centrul de greutate ale feței opuse acestuia.

Definiția 1.5.Înalțimea trunghiului este dreapta perpendiculară dusă dintr-un vârf al trunghiului pe latura opusă acestuia.

Definiția 1.6.Înalțimea tetraedului este dreapta perpendiculară dusă dintr-un vârf al tetraedului pe fața opusă acestuia.

Definiția 1.7. Mediatoarea triunghiului este dreapta dusă perpendicular pe o latură prin mijlocul laturii respective.

Definiția 1.8. Mediatoarea triunghiului este locul geometric al punctelor din plan egal depărtate de capetele unei laturi a trunghiului.

Definiția 1.9. Mediatoarea tetraedrului este dreapta dusă perpendicular pe un trunghi, care trece prin centrul cercului curcumscris acelui trunghi.

Definiția 1.10. Bisectoarea trunghiului este semidreapta dusă din vârful unui unghi care împarte unghiul dat în două unghiuri congruente.

Definiția 1.11. Bisectoarea trunghiului este locul geometric al punctelor din plan egal depărtate de laturile unghiului.

Definiția 1.12. Plan bisector al unui diedru este locul geometric al punctelor situate la egală distnță de planele ce formează unghiul diedru.

Definiția 1.13. Bisectoarea triedului este locul geometric al punctelor egal depărtate de fețete unui treidru și este dreapta de intesecție a planelor bisectoare ale celor trei diedre ale unui triedrului.

Definiția 1.14. Plan median este planul determinat de o muchie a tetradrului și mijlocul muchiei opuse acestuia.

Definiția 1.15. Plan mediator este planul perpendicular pe mijlocul unei muchii a tetraedrului și conține punctele din spțiu situate la egală distanță de capetele acelui segment.

Definiția 1.16. Linia mijlocie în triunghi este segmentul care unește mijloacele a două laturi ale trunghiului.

Definiția 1.17. Bimediana în tetraedru este segmentul care unește mijloacele a două muchii opuse ale tetraedrului.

CLASIFICAREA TRIUNGHIURILOR ȘI TETRAEDRELOR

Definiția 1.18. Triunghiul isoscel este triunghiul care are două laturi congruente.

Definiția 1.19. Triunghiul echilateral este triunghiul care are toate laturile congruente.

Definiția 1.20. Triunghiul dreptunghic este triunghiul care are un unghi drept.

Definiția 1.21. Tetraedrul izofacial sau piramida trunghiulară regulată este tetraedrul care are o față trunghi echilateral și celelate trei sunt triunghiuri isocele.

Definiția 1.22. Tetraedrul regulat este tetraedrul care are toate fețele triunghiuri echilaterale.

Definiția 1.23. Tetraedrul echifacial este tetraedrul care are toate fețele de arii egale și perimetrii egale.

Definiția 1.24. Tetraedul tridreptunghic este tetraedrul care are trei fețe triunghiuri dreptunghice, cu unghiurile drepte in același vârf.

Definiția 1.25. Tetraedrul ortocentric este teraedrul în care înălțimile sunt concurente.

Educația incluzivă – o educație de calitate

Autor: Prof. Grădeanu Carmen
Grădinița cu program prelungit nr. 51 Brăila

Conceptul de educaţie pentru toţi are în vedere instituţiile special create pentru educaţie, care oferă egalitate de şansă pentru toţi copiii, indiferent de rasă, religie, sex, etnie, stare materială, nivelul dezvoltării psihice, etc. Deci, educaţia pentru toţi presupune absenţa oricăror restricţii şi excluderi. Precizăm că educaţia pentru toţi nu înseamnă tratarea în bloc, neluarea în consideraţie a particularităţilor individuale. Conceptul de educaţie incluzivă este înrudit cu cel de educaţie pentru toţi. Nuanţarea se referă la includerea în sistemul educaţional de masă (în grădiniţa de masă, în şcoala de masă) a tuturor copiilor, inclusiv a copiilor cu cerinţe educaționale speciale.

În rândul nostru, al educatoarelor există poziţii diferite în legătură cu ideea educaţiei incluzive. Desfiinţarea grădiniţelor speciale este privită diferit de educatoare şi de părinţi. În diferitele noastre întâlniri se aduc în discuţie avantajele educării şi instruirii copiilor cu diferite forme de handicap (fizic, intelectual, senzorial, etc) în instituţii speciale: existenţa unei dotări adecvate, existenţa unor educatoare şi profesori cu o pregătire specială (absolvenţi ai secţiilor de psihopedagogie specială din universităţi sau ai unor cursuri de abilitare profesională), existenţa unui număr mai mic de copii în clasă, ceea ce favorizează individualizarea demersurilor educaţionale, existenţa unui program complex de terapie.

Terapia ocupaţională poate fi realizată de educatoare, se urmăreşte formarea unor deprinderi de autoservire, acţiuni de curăţenie, strângerea materialelor.

Terapia ludică este terapia realizată prin joc. Jocul este activitatea fundamentală la vârsta preşcolară. Grădiniţa trebuie să fie un loc al bucuriei, al jocului, al permanentei încurajări. Prin dizabilităţile lor, copiii cu cerinţe educaționale speciale nu pot practica toate jocurile executate de ceilalţi preşcolari. Trebuie să existe o preocupare a educatoarei de a asigura o dominantă ludică a tuturor mesajelor, a tuturor activităţilor desfăşurate de aceşti copii.

Terapie socială: Prevenim prin măsuri speciale marginalizarea şi izolarea la care aceşti copii sunt expuşi.Voi iniţia acţiuni de grup şi voi introduce ingenioase jocuri de rol care să faciliteze integrarea acestor copii.

Terapia cognitivă: Există riscul ca cerinţele, sarcinile să se stabilească doar în raport cu ceilalţi copii şi să depăşească zona proximă a dezvoltării, despre care vorbea Leonid Vâgotski. Sarcinile trebuie să fie dificile, dar să poată fi îndeplinite. Pentru a găsi nivelul, trebuie cunoscuţi temeinic toţi copiii. Munca independentă, individualizată este una dintre soluţii. E necesar ca educatoarea să se ocupe special de asemenea copii, să-i ajute mai mult. Riscul e acela ca ceilalţi să se plictisească şi să evadeze cu mintea din zonele activităţii desfăşurate tot prin muncă independentă. Trebuie să se pună accent pe întăririle pozitive. Stimulările, aprecierile independente trebuie să fie mai frecvente pentru aceşti copii. În convorbirile individuale cu părinţii, îi îndrumăm pentru a continua şi ei acasă unele lucruri care se fac în grădiniţă.

O altă idee este cea a compensării, adică a valorificării unei calităţi, pentru a compensa unele dizabilităţi pe care le are copilul.

Am constatat că în cazul unor acţiuni repetitive, copiii cu deficienţe mintale sunt mai puţin expuşi plictiselii decât ceilalţi copii. Putem valorifica „această răbdare”, organizând acţiuni, activităţi repetitive care nu presupun dese schimbări de situaţii, de rol.

Autismul este una dintre tulburările încă nestăpânite din punctul de vedere al cunoaşterii cauzelor. Or fi existând şi cauze de natură pur biologică (dereglări ale centrilor nervoşi care sunt responsabili de afectivitate şi sociabilitate). Aceste cauze, însă, nu se stăpânesc cu claritate de oamenii de ştiinţă. Sigur, un rol deosebit îl au cauzele de natură socio-afectivă. Câteva idei cu valoare de principiu putem preciza:

-În limitele posibilităţii de a obţine nişte răspunsuri trebuie să încercăm a-i activa.

-A nu-i obliga, a nu utiliza constrângeri în intenţia de a-i activa.

-A le vorbi continuu chiar dacă nu obţinem răspunsul adecvat.

-A discuta individual zilnic cu părinţii, a nu ne limita la şedinţe.

Aceste cazuri grave care generează şi o tulburare a vieţii de familie nu trebuie spuse în grup. Educatoarea trebuie să colaboreze intens şi permanent cu psihologii şi cu logopezii.

O altă direcţie e optimizarea schimbului de idei şi de experienţă la nivelul grădiniţelor şi şcolilor, optimizarea parteneriatului cu familia, îmbunătăţirea climatului din grupă şi din grădiniţă prin acţiuni de cultură organizaţională (sărbătorirea în grup a zilelor de naştere, a zilelor onomastice), competiţii la nivelul subgrupelor, instituirea unor însemne, cântece care să exprime sentimentul de apartenenţă la grup.

O altă direcţie este găsirea unor modalităţi eficiente de activizare a tuturor copiilor pe toată durata activităţilor (sarcini adecvate potenţialului lor intelectual, care să respecte ideile lui Leonid Vâgoţki , referitoare la zona proximei dezvoltări, adică sarcinile să aibă un nivel de dificultate cu un pas peste nivelul de moment al copilului. Dacă nivelul de dificultate se situează sub nivelul proximei dezvoltări, se vor produce stagnări. De cele mai multe ori, în cazul copiilor cu CES , nivelul dificultăţilor se află mult deasupra zonei proxime a dezvoltării, fapt ce duce la nereuşită. E necesar să nu uităm de copiii supradotaţi, cei mai mulţi dintre aceştia nu se realizează la nivelul potenţialului lor intelectual. Se zice că mulţi copii au „ceva sfânt din Rafael” în fiinţa lor, în psihologia lor. La cei mai mulţi dintre supradotaţi Rafael „s-a stins”. Aceşti copii devin victime ale unui proces didactic rigid, nediferenţiat în care nu există o stimulare permanentă.

Am putea vorbi şi de o individualizare a relaţiei dintre educatoare şi copil. Această relaţionare nu poate fi aceeaşi atunci când e vorba de copii supradotaţi şi atunci când e vorba de copii cu diferite dizabilităţi, atunci când e vorba despre copii care provin din familii cu posibilităţi materiale optimale şi copii care provin din familii la limitele subzistenţei, atunci când e vorba despre copii care provin din familii complete şi atunci când e vorba de copii care provin din familii incomplete sau cu părinţi plecaţi în străinătate de foarte multă vreme, atunci când e vorba de copii veseli şi atunci când e vorba de copii anxioşi, cu stări de depresie.

Categoric că există nişte dificultăţi generate de includerea copiilor vulnerabili la discriminare în grădiniţele de masă. Aceste dificultăţi ţin de particularităţi anatomo-fiziologice şi psihologice ale acestor copii care sunt altfel decât ceilalţi. Aceste dificultăţi sunt invocate de cei care au rezerve în legătură cu învăţământul incluziv. Oricât de numeroase şi de mari ar fi dificultăţile, nu putem răpi dreptul la educaţie egală, la şanse egale de educaţie pentru aceşti copii. Riscurile neincluderii acestor copii sunt mult mai mari decât cele ale învăţământului incluziv.

Aceste dificultăţi sunt mai mari în cazul grupelor eterogene. Ele pot fi depăşite printr-o temeinică pregătire a educatoarelor, prin atitudini de înaltă deontologie ale acestora, prin optimism şi omenie. Credem că e necesar ca toate cadrele didactice să aibă un minimum de pregătire psihologică şi pedagogică în direcţia aceasta.

Includerea copiilor cu diferite forme de handicap sau a copiilor cu hiperactivitate şi T.S.A. în grădiniţa de masă şi în şcoala de masă oferă numeroase avantaje: evitarea segregării, a separaţiei brutale şi a marginalizării, crearea unei atmosfere tonice, optimiste în legătură cu şansele tuturor copiilor de a fi educaţi şi instruiţi spre a se ajunge la o integrare socială fără şocuri. Noi credem că ar trebui să se întreprindă următoarele măsuri: cursuri de pregătire şi perfecţionare pentru toate educatoarele care în anii de şcoală n-au beneficiat de o pregătire de specialitate în acest sens, abordarea în comisiile de curriculum şi în cercurile pedagogice a unor probleme ce izvorăsc din dificultăţile, eşecurile, neîmplinirile întâmplate în practica educaţională. Credem că nu se au în vedere în suficientă măsură dificultăţile , „durerile”, problemele învăţământului incluziv trebuie să stea în centrul preocupărilor de formare continuă a cadrelor didactice, inclusiv a

directorilor de grădiniţe şi şcoli; să se intensifice preocupările în direcţia găsirii celor mai eficiente modalităţi de individualizare a demersului educaţional; cunoaşterea temeinică a fiecărui copil de către educatoare nu doar pe plan cognitiv, activităţi de învăţare şi exersare în direcţia elaborării unor programe individualizate.

Educatoarea trebuie să discute cu ceilalţi copii pentru a se evita atitudinile de respingere, să discute cu părinţii individual pentru a le explica faptul că, dacă se respectă nişte reguli, nu există pericolul neintegrării acestor preşcolari.

Educatoarea trebuie să colaboreze cu medicul şi cu asistenta medicală pentru a se institui reguli stricte de igienă personală şi colectivă; să existe o atmosferă tonică, plăcută, ţinând cont de faptul că de cele mai multe ori aceşti copii sunt victime ale unor greşeli ale adulţilor. Să nu uităm că, indiferent de etnie sau religie, toţi sunt copii, toţi au nevoie de educație, protecţie şi de afecţiune. Să creăm o atmosferă de toleranţă în legătură cu valorile și credinţele favorabile incluziunii!

METODA PĂLĂRIILOR GÂNDITOARE – metodă de stimulare a creativității elevilor

Numele și prenumele profesorului: VIDA ANGELICA
Școala: Liceul Teoretic „Traian Vuia”
Localitatea: Făget
Județ: Timiș

Metoda pălăriilor gânditoare este o tehnică interactivă, de stimulare a creativității participanților care se bazează pe interpretarea de roluri în funcție de pălăria aleasă. Sunt șase pălării gânditoare, fiecare având câte o culoare: alb, roșu, galben, verde, albastru și negru.

Tehnica dezvoltată de Edward De Bono este o tehnică creativă pentru luarea deciziilor, care include perspective diferite. Procesul și metodologia permit emoției și scepticismului să fie aduse în ceea ce ar putea fi în mod normal un proces pur rațional și deschide oportunitatea creativității în procesul decizional. Mulți oameni de succes gândesc dintr-un punct de vedere rațional, logic. Aceasta face parte din motivul pentru care au succes. Adesea, nu reușesc să privească o problemă și din punct de vedere emoțional, intuitiv, creativ. Acest lucru poate însemna că nu reușesc să facă salturi creative și nu fac planuri de urgență esențiale. În mod similar, pesimiștii pot fi excesiv de defensivi, iar oamenii mai emoționali nu reușesc să privească deciziile calm și rațional.

Pălăria albă reprezintă informația. Cu pălăria aceasta pe cap, este mai ușor să vedem lucrurile așa cum sunt, fără nicio părere, interpretare, critică, emoție**.** Acest tip de gândire se concentrează pe gândirea analitică, obiectivă, cu accent pe fapte.

Pălăria roșie reprezintă sentimentele, emoțiile, intuiția și presimțirile. Nu trebuie dată nicio justificare, predomină o gândirea afectivă, oferă o perspectivă emoțională asupra evenimentelor.

Pălăria neagră este pălăria problemelor, a gândurilor negative, oferă o perspectivă tristă, sumbră asupra situației în discuție. Este o pălărie pesimistă care identifică greșelile.

Pălăria verde reprezintă efortul creativ. Asociată cu culoarea copacilor și a naturii, pălăria verde este despre gândire creativă, idei noi, brainstorming. Cu pălăria verde pe cap, nu există nicio limită în calea gândurilor și se bazează pe generarea de idei inovatoare, pe identificarea de alternative.

Pălăria galbenă reprezintă „pragmatismul logic”. Se concentrează pe beneficii, pe oportunități, gânduri pozitive, optimism. Cu această pălărie pe cap, trebuie să gândim pozitiv și să vedem numai avantajele situației. Se bazează pe o abordare pozitivă a evenimentelor și aduce beneficii creativ.

Pălăria albastră este pălăria coordonării, administrarea procesului de gândire. Nu vizează un subiect în sine, ci procesul gândirii, imaginea de ansamblu asupra situației/problemei analizate. Clarifică problema controlând procesul de gândire.

Avantajele metodei: încurajează brainstormingul (furtuna de idei), poți aborda problemele din diferite unghiuri și să iei decizii mai bune având o viziune mai largă asupra problemei, presupune concentrare și implicare în soluționarea problemei.

Am aplicat această metodă în abordarea unui text literar, Chirița în provincie, de Vasile Alecsandri, aflat în manualul de clasa a XI-a, la tema: **Forme hibride ale civilizației românești la mijlocul secolului al XIX-lea,** iar elevii au avut posibilitatea să dea diverse interpretări unor situații din comedie.

ANEXA 1 – metoda „Pălăriilor gânditoare”

Grupa nr. 1 – Pălăria albă

Cu pălăria albă pe cap se face o analiză obiectivă a situațiilor!

POVESTITORUL

1. *Prezentați date despre viața și opera lui Vasile Alecsandri.*
2. *Realizați, în 10-15 rânduri, un rezumat al operei „Chirița în provincie” de Vasile Alecsandri.*

Grupa nr. 2 – Pălăria albastră

Când gândim cu pălăria albastră încercăm să oferim o privire de ansamblu asupra faptelor!

MODERATORUL

1. Care credeți că a fost intenția autorului când a scris această operă?

2. Ce consideri că își dorește fiecare personaj al comediei?

Grupa nr. 3 – Pălăria verde

Cu pălăria verde pe cap nu există limite în calea gândurilor!

GÂNDITORUL

1. Imaginează-ți alt mod în care s-ar fi putut termina acțiunea operei literare „Chirița în provincie” de Vasile Alecsandri.

2. Ce credeți că s-ar fi întâmplat dacă Chirița nu i-ar fi lăsat pe Luluța şi Leonaș să se căsătorească?

Grupa nr. 4 – Pălăria galbenă

Cu pălăria galbenă pe cap gândim pozitiv şi vedem numai avantajele situaţiei!

CREATORUL

1. Imaginați-vă cum ar trebui să se comporte Chirița în relațiile cu membrii familiei.

2. Încercați să justificați comportamentul unui personaj al operei studiate.

Grupa nr. 5 – Pălăria neagră

Cu pălăria neagră pe cap se face o evaluare critică a faptelor!

CRITICUL

1. Cu ce fapte din acest text nu sunteți de acord?

2. Dacă ați fi fost scriitori, ce fapte/ personaje/ nume ați fi schimbat la acest text? De ce?

Grupa nr. 6 – Pălăria roșie

Când gândim cu pălăria roșie, nu trebuie să dăm nicio justificare!

PSIHOLOGUL

1. Imaginați-vă că sunteți unul dintre personajele operei. Prezentați câteva întâmplări sau un personaj din punctul vostru de vedere.

2. Ce v-a plăcut cel mai mult din această operă? Ce ați simțit când ați citit acele fragmente de text?

Metodele interactive stimulează creativitatea, comunicarea, activizează toți copiii și formează capacități: spiritul critic constructiv, găsirea unor idei creative, îndrăznețe de rezolvare a sarcinilor de învățare, independența în gândire și în acțiune,

Noul, necunoscutul, căutarea de idei, prin metodele interactive, conferă activității „mister didactic”, se constituie ca o „aventură a cunoașterii” în care elevul este participant activ pentru că el întâlnește probleme, situații complexe, dar în grup, prin analiză, dezbate, descoperă răspunsurile la toate întrebările, rezolvă sarcini de învățare, se simte responsabil și mulțumit la finalul activității.

Muncim și zâmbim!
Fișă de evaluare inițială
CLR
Clasa 2.

Prof.inv.primar dr. Portik E. Edit
Școala Gimnazială Fráter György Remetea

1.<u>Numerotează în ordine corectă numai desenele a căror denumire o auzi</u> !

1. rândunica 2. buburuza 3. leagăn 4. ghiocel 12 p./

....

2. <u>Desenează ce ți se cere!</u> 20 p./

1. Lângă leagăn sunt doi copaci înfloriți.
2. Bunicul pescuiește în lac.
3. Un clovn face acrobații în aer.
4. Copiii sunt în excursie la munte.

1.	2.	3.	4.

3. <u>Colorează fețele zâmbitoare , dacă enunțurile sunt adevărate, și pe cele triste, dacă enunțurile sunt false!</u>

- Primăvara Alin face bulgări de zăpadă. 20 p. /
- Mama taie friptura cu cuțitul.
- Bogdan înoată pe teren de joc.
- Toamna sosesc păsările călătoare.

4. **Desenează :** 20 p./

a. Ce culege Bogdan în livadă?

.....

b. Ce culege bunica în grădina de legume?

.....

5. **Scrie numărul bătăilor din palme la pronunţarea denumirii animalelor** ! 18 p./

.....

…….. …….

Total:.....

TEST DE EVALUARE INIŢIALĂ
Disciplina:Limba şi literatura română

Clasa I. Deficienţe moderate

Barem de corectare

Itemul	CALIFICATIVE				
	✓ **FB**	✓ **B**	✓ **S**		
1.	Numerotează corect cele patru desene: 12 puncte	Numerotează corect trei desene: 9 puncte	Numerotează corect două desene: 6 puncte	Numerotează corect un desen: 3 puncte	Nu numerotează nici un desen: O puncte
2.	Desenează corespunzător conform cerinței 4 desene : 2o puncte	Desenează corespunzător conform cerinței 3 desene: 15 puncte	Desenează corect conform cerinței 2 desene: 1o puncte	Desenează corect conform cerinței un desen: 5 puncte	Nu desenează nici un desen: 0 puncte
3.	Colorează corect 4 fețe zâmbitoare /false 2o puncte	Colorează corect 3 fețe zâmbitoare/false 15 puncte	Colorează corect 2 fețe zâmbitoare/false 10 puncte	Colorează corect o față zâmbitoare/falsă 5 puncte	Nu rezolvă corect sarcinile itemilor 0 puncte
4.	Răspunde corect cu 2 desene 2o puncte	Răspunde corect cu 1 desen 1o puncte	Rezolvă corect parțial		Nu răspunde corect la nici o întrebare 0 puncte
5.	Scrie corect numărul silabelor la 6-5 cuvinte 18 puncte	Scrie corect numărul silabelor la 4-3 cuvinte 12-9 puncte	Scrie corect numărul silabelor la 2-1 cuvinte 6-3 puncte		Nu scrie corect numărul silabelor la nici un cuvânt 0 puncte

Instrumentele digitale si platformele educationale in activitatea didactica

TĂȘALĂ LUCIAN GABRIEL
SCOALA GIMNAZIALA RĂCHITOVA

"Dacă omul n-a primit decât o educaţie defectuoasă sau rea, el devine cel mai îngrozitor animal pe care l-a produs pământul. De aceea legiuitorul trebuie să facă din educaţia copiilor prima şi cea mai serioasă dinpreocupările sale."

Succesul școlar este o premisă către care ținteşte orice elev, ca subiect al actului educațional, dar și fiecare cadru didactic ce urmărește implicarea sa într-un proces instructiv- educativ de calitate.

Educația a devenit globală, deci nu mai poate fi gândită prin încadrarea în formatul rigid al unei ore în cadrul static al sălii de clasă. Aceasta pretinde profesorului creativitate reală și gândire analitică, pe care ar trebui să le transfere și elevilor săi. Situația ar trebui să devină motivantă pentru profesor, întrucât va stimula intuiția, entuziasmul și participarea activă a elevilor, ceea ce deseori este un deziderat greu de atins prin predarea tradițională care poate fi uneori plictisitoare, sufocând curiozitatea și implicita participare a elevilor. Un alt beneficiu al utilizării tehnologiei îl constituie faptul că aceasta permite o educație mobilă, mult mai flexibilă și chiar personalizată, accesibilitatea informației fiind un mare atuu.

In educația secolului XXI, ecranele cu care elevii noștri s-au obișnuit încă de la cea mai fragedă vârstă, ne pot fi inamici de temut sau aliați de nădejde. Depinde doar de noi să creăm o adevărată relație de vasalitate cu instrumentele care în mod obișnuit îi distrag pe cei mici și să folosim această relație în beneficiul tuturor. Consolidarea și evaluarea pot fi mai plăcute deopotrivă pentru profesor și elevi, atunci când sunt pregătite cu ajutorul instrumentelor digitale, mai ales că în prezent există o plajă largă de opțiuni care pot fi folosite în clasă. De la banala sarcină de a împărți temele unui proiect, până la completarea unor itemi de evaluare, utilizarea aplicațiilor poate să sprijine demersul educațional și să ofere experiențe care să ajute învățarea.

Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid.

Utilizarea tehnologiei va permite, deci, realizarea menirii educației pe direcția sa definitorie de "artă" creativă, intuitivă și foarte personală – elevii pot învăța în ritm propriu, conform stilurilor diferite de învățare, deci poate fi realizat dezideratul (destul de greu de atins în sistemul tradițional de instrucție) respectării individualității și personalității elevului. Evident, rolul profesorului în "orchestrarea" acestui demers este major, acesta fiind dator să asigure instruirea nu doar confortabilă a elevului în spațiul virtual, cât mai ales sigură.

Utilizarea platformelor de învățare e-learning şi a instrumentelor digitale în procesul instructiveducativ ajută atât cadrele didactice cât și elevii în dinamizarea procesului de predare-învățare-evaluare.

BENEFICII PENTRU PROFESORI

- instrumentele digitale facilitează realizarea unor materiale didactice creative şi uşor de învăţat
- pot fi generate resurse care lucrează conceptele într-un mod transversal sau multidisciplinar, facilitând gândirea critică și reținerea informațiilor.
-permite aplicarea strategiilor în clasă, cum ar fi gamificarea sau diferite metodologii cum ar fi flipped classroom.

-lecții motivante și memorabile prin crearea de sarcini profesionale și creative.
- procesarea și transmiterea conținutului se face într-un mod efficient și ușor;
- feedbackul activităţilor permite o urmărire mai personalizată elevilor.

BENEFICII PENTRU ELEVI
-se oferă elevilor posibilitatea să poată folosi conținutul în funcție de stilul său personal de învățare; -permit învățarea prin joacă şi prin descoperire.
- învăţarea este activă, elevii sunt protagoniștii procesului lor de învățare, profesorul fiind ghidul care dirijează acest proces.
- sporește entuziasmul elevilor de a învăța prin lecții motivante și semnificative.
- creează un climat plăcutcare stimulează şi susţine motivaţia pentru învăţare
-dezvoltă competențele digitale atât profesorilorcât și elevilor.

Aceste programe sunt adesea gratuite și sunt folosite de profesori, elevi și uneori de părinți, atât în sala de clasă, cât și în afara acesteia. Ele pot fi folosite pentru:
-a preda conținutul curriculumului
- pentru a stoca date
- pentru a crea/edita materiale didactice
- pentru a colabora, etc. EXEMPLE DE PLATFORME E-LEARNING
- prezentări, lecţii: GENIALLY, PREZI, NEARPOD, CANVA
-gamification şi exerciţii interactive: WORDWALL, LEARNINGAPPS, LIVEWORKSHEETS, STORYJUMPER
- Evaluare, quiz-uri, chestionare: QUIZIZZ, QUIZLET, KAHOOT, ASQ, MENTIMETER.

Platformele e-learning sunt create pentru interactivitate și colaborare - două caracteristici esențiale pentru educație. Accentul nu se pune pe instrumentele în sine pe care le folosim, ci de ce și când este nevoie de un anumit instrument. Modul în care folosim aceste resurse educaţionale va face o diferență esențială în modul în care măsurăm succesul elevilor noștri.

METODA – PROIECTUL- LA LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

Profesor: Panga Ana
Școala Gimnazială „Palko Attila” Aluniș, județul Mureș

PROIECTUL, o metodă alternativă de evaluare poate fi individual sau de grup care începe în clasă, se desfășoară acasă și se încheie tot în clasă. Elevii beneficiază de îndrumarea profesorului pe tot parcursul elaborării proiectelor.

Aplicații:

Clasa: a V-a

Tema proiectului: **CĂLĂTORIE PENTRU OCHI ȘI SUFLET**

Competențe generale:

1. Participarea la interacțiuni verbale în diverse situații de comunicare, prin receptarea şi producerea textului oral;

3. Redactarea textului scris de diverse tipuri;

4. Utilizarea corectă, adecvată şi eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise;

Competențe specifice:

1.4. Realizarea unei interacțiuni verbale cu doi interlocutori, folosind strategii simple de ascultare activă și manifestând un comportament comunicativ politicos față de interlocutor;

1.1. Redactarea unui text scurt pe teme familiare, având în vedere etapele procesului de scriere și structurile specifice, pentru a comunica idei și informații sau pentru a relata experiențe trăite sau imaginate;

1.2. Redactarea, individual și/sau în echipă, a unui text simplu, pe o temă familiară, cu integrarea unor imagini, desene, scheme;

1.2. Aplicarea achizițiilor lexicale şi semantice de bază, în procesul de înțelegere şi de exprimare corectă a intențiilor communicative;

4.4. Respectarea normelor ortografice şi ortoepice în utilizarea structurilor fonetice, lexicale şi sintactico-morfologice în interacțiunea verbal;

4.5. Utilizarea competenței lingvistice în corelație cu gândirea logică/analogică, în procesul de învățare pe tot parcursul vieții;

Activități de învățare:

- Exerciții de redactare a unei compuneri descriptive;
- Exerciții de ascultare active;
- Exerciții de consolidare despre părțile de vorbire studiate;
- Exerciții de identificare a formei corecte a unor fapte de limbă;
- Exerciții de utilizare corectă a normelor gramaticale, fonetice și lexicale în mesaje pe teme de interes, în contexte familiare și nonfamiliare;
- Exerciții de identificare a formei corecte a unor fapte de limbă;

SARCINA DE LUCRU

Alege un oraș/o localitate/un obiectiv turistic din România pe care l-ai vizitat sau ai dori să-l vizitezi!

TIMP DE REALIZARE

Trei săptămâni

PAȘI PENTRU PREGĂTIREA PROIECTULUI

Săptămâna I

1. Realizează o descriere științifică, apoi o descriere literară a unui oraș/ a unei localități/ a unui obiectiv turistic ales de tine!
   În descrierile tale vei utiliza: adjective variabile pe care le vei evidenția prin culoarea galbenă și adjective invariabile, evidențiate prin culoarea verde și minim trei personificări pe care le vei încadra într-un chenar!
2. Pregătește-ți rucsacul pentru călătorie! Notează câmpul lexical pentru obiectele indispensabile și vestimentația necesară unei călătorii, având minim cinci substantive, justificându-ți alegerea pentru fiecare dintre acestea.

Săptămâna a II-a

3. Moment de reflecție!
   De ce le place unor oameni să călătorească? Argumentează-ți răspunsul dat în 8-10 rânduri. Respectă normele de ortografie, ortoepie și de punctuație!
4. Scrie un jurnal de călătorie real sau imaginar, pentru o zi petrecută în orașul ales!
   În realizarea jurnalului, vei respecta cerințele de redactare a unei compuneri reflexive.
5. Imaginează-ți că ești reporter pentru o zi! Stabilește o listă cu 10 întrebări pe care i le-ai pune unui locuitor din orașul ales, despre obiceiurile și tradițiile locale.
   Utilizează cât mai diversificat verbe la modurile și timpurile învățate.

Săptămâna a III-a

6. Realizează un poster, o prezentare a călătoriei tale!
   Poți folosi desene, fotografii și menționează sursele documentării tale.
7. Pregătește-te să prezinți oral posterul tău, știind că ai la dispoziție maxim cinci minute! O idee bună ar fi să exersezi prezentarea ta, acasă, în fața oglinzii, pentru a fi clară, concisă și coerentă Fii gata să răspunzi la întrebările colegilor, după prezentare!

SUGESTII PENTRU PREZENTARE

Exesează prezentarea! În ziua prezentării, trebuie:

- să te încadrezi în timpul alocat;
- să valorifici în prezentare ceea ce ai scris pe poster, dar să oferi și informații suplimentare;
- să explici desenele sau fotografiile din poster;
- să ai un discurs clar și eficient (să folosești enunțuri simple și corecte, să utilizezi un limbaj adecvat);
- să fii pregătit pentru eventuale lămuriri pe care ți le-ar putea cere colegii;

AUTOEVALUAREA este o modalitate prin care elevul își dezvoltă capacitățile evaluative și îi impune o reflecție critică asupra propriilor activități și rezultate. Aceasta urmărește comportamentul din domeniul afectiv și poate fi evaluată prin fișa de autoevaluare.

La sfârșitul proiectului, poți demonstra că stăpânești următoarele competențe:

Criterii	Da	Nu
Am realizat un poster care conține suficiente informații despre călătoria mea		
Am inclus în poster desene sau fotografii potrivite		
Am prezentat clar, concis proiectul meu în fața colegilor, valorificând informațiile de pe poster, dar și alte detalii , pe care le-am prezentat oral		
Am răspuns la întrebările colegilor		
M-am încadrat în timpul alocat pentru prezentare		

EU SAU NOI!?

Prof. Ioana Schilinka,
Colegiul Național „Samuil Vulcan”, Beiuș

Instinctiv, ființa umană e centrată pe sine. E prima lecție pe care i-o oferă viața nou-născutului. Plânsul ce ne însoțește nașterea e șansa noastră la trăire, la împlinirea nevoilor primare. El spune „Am sosit, ajută-mă să fiu!”. Primii ani sunt centrați pe „a fi”, „a simți” și „a avea”. Abia ulterior învățăm că nevoia celorlalți este aceeași cu a noastră.. Ceva mai târziu, când se trece la un alt nivel de simțire, învățăm ce-nseamnă „a dărui”, dar numai și numai dacă și mediul ne învață, în mod repetat, sensul acestui cuvânt. Pentru că imităm, repetăm, abia apoi învățăm.

Unul dintre înțelepții Greciei Antice, al cărui nume îmi scapă, din păcate, spunea că acolo unde se adună un grup de oameni în jurul altuia care vorbește se înființează o școală. Curiozitatea naturală ne împinge spre sursa de cunoaștere, de orice fel ar fi aceasta. Tânăr sau bătrân, bogat sau sărac, atlet sau amotric, obișnuit sau altfel, omul simte nevoia de integrare, cu atât mai mult cu cât aceasta îi oferă șansa de a crește. Când suntem într-un grup, simțim că aparținem: familiei, grupului de prieteni, clasei, bisericii etc. Deci, suntem EGALI. Egalitatea nu există fără respect reciproc, însă tocmai acesta e greu de învățat. Mai întâi e vital să fim respectați, altfel nu știm să oferim respectul atât de important într-o societate, cu atât mai mult democratică.

„Corola de minuni a lumii” nu este doar o metafora expresivă din lirica blagiană. Ea concentrează ceea ce ne străduim să înțelegem și să transmitem mai departe celorlalți: frumusețea universului uman e infinită. Ea nu constă în insemnele perfecțiunii fizice, deși e atât de ușor să fim atrași de ea, frumusețea doar există. Nu întâmplător genialul Antoine de Saint Exupery spunea: „Limpede nu poți vedea decât cu inima. Esențialul e invizibil pentru ochi”.

În regretate vremuri, comunismul ne-a condamnat la izolare, din toate punctele de vedere, însă cel mai mult au avut de suferit copiii și adolescenții diferiți. Pentru ei s-au înființat celebrele, uitate fie, școli speciale, unde lumea și-a ignorat copiii „greșiți”, copiii altfel, copiii speciali. Cât sens peiorativ s-a adunat în acest adjectiv atât de plin de sens... Să fii special nu mai era o calitate, ci un blestem. Revoluția ne-a adus libertatea, dar nu ne-a adus și manualul de instrucțiuni ca să o știm folosi.

Așa că iată-ne învățând și după treizeci de ani ce înseamnă și cum se face educația. Cu blândețe aș menționa în primul rând, cu înțelegere, cu ascultare și compasiune. Din toate acestea se naște respectul despre care vorbeam încă de la început.

Și pentru că orice generalizare e o greșeală, ne întoarcem la esență. Sunt multe situați în care discriminăm și nici măcar nu conștientizăm. Elevi cu cerințe educaționale speciale, integrați în învățământul de masă, copii din familii monoparentale, copii în plasament, copii din comunități sărace sau izolate, copii cu părinți plecați în străinătate, copii școlarizați la domiciliu sau în spital toți au nevoie să se simtă integrați, că aparțin, că sunt „la fel”.

Materia pe care am prilejul să o predau mă ajută să văd uneori situații speciale acolo unde aparențele sunt „normale”. Limba și literatura română ar trebui să fie ora la care fiecare elev se dezvăluie așa cum e, indiferent de cât talent sau aptitudini are/n-are înspre materie. O simplă temă poate deveni o invitație deschisă către „Vreau să mă cunoști și să mă accepți așa cum sunt!” La fel s-a întâmplat acum doi ani, în plină pandemie, când Roxana era clasa a douăsprezecea, la profilul Filologie. Unul dintre subiectele de pregătire pentru Examenul de Bacalaureat se referea la fenomenul discriminării, un subiect sensibil pentru ea. După lectura textului, am aflat, întrebând-o personal dacă s-a simțit discriminată în școală sau în afara ei, că a suferit de multe ori fiindcă... era orfană de tată încă din copilăria timpurie. Câtă suferință se poate aduna în sufletul unui copil care pe lângă durerea pierderii unui părinte trebuie să îndure și izolarea tocmai din această

cauză... La scurtă vreme, s-a ivit prilejul să fie valorificată și tema scrisă cu atâta patos, în care nici măcar nu se intuia problema ce a generat-o. Concursul de creație la care am trimis lucrarea, alături de alte câteva eseuri, i-a adus un premiu, iar la finalul liceului, o bursă pentru rezultatele obținute. Cu lacrimi în ochi mi-a mărturisit, la sfârșitul festivității de premiere, că banii obținuți îi va folosi pentru înscrierea la facultate și pentru cheltuielile necesare în acest sens, fiindcă mama ei abia mai buruie cu cheltuielile, deoarece fratele ei era în ultimul an de studii universitare. Da, banii aceia au fost o șansă pentru ea, o șansă de a nu mai trăi umilința împrumutului, de a simți că școala e o soluție, că educația aduce și beneficii financiare pe lângă cele spirituale. Azi Roxana e studentă la Medicină. Una strălucită după șocul inițial, când a simțit pe pielea ei, că studenții care vin de la profil uman sunt ironizați chiar de către cei care sunt acolo să-i formeze. Obișnuită să facă față unor situații potrivnice și discriminatorii uneori, și-a propus nu doar să demonstreze contrariul, ci și să obțină o bursă din anul al doilea. Sunt ferm convinsă că toți cei care vor ajunge să caute vindecare în mâinile ei vor găsi nu doar soluții pentru problemele de sănătate, ci și empatie, compasiune și respect.

Nu mi-aș dori să rămână doar o poveste emoționantă întâmplarea aceasta, de aceea las aici mărturie lucrarea ei inspirată de banalul subiect de Bacalaureat:

Șapte miliarde

Sunt șapte miliarde de persoane pe acest pământ și nici măcar una la fel. Fiecare este unică, diferită față de cele din jur. Suntem toți „o apă și-un pământ"! Și totuși, indiferent prin câte lucruri ne asemănăm, suntem diferiți Știm asta. Suntem conștienți de unicitatea noastră, de faptul că nicăieri, acolo în lume, nu există cineva total identic nouă. Cu toate acestea, blamăm diferitul până la discriminare. Un om diferit de noi îl putem accepta, dar nu prea diferit. Dar totuși ce înseamnă prea diferit? Care este granița dintre a fi diferit și a fi prea diferit? De ce există o astfel de graniță?

Prea mult ceva, prea puțin altceva, prea diferit de persoana noastră. „Toți suntem egali", dar de fapt nu, nu suntem în cele din urmă. Ideal ar fi să ne tratăm unul pe celălalt ca de la egal la egal, nu pentru că am fi, ci în ciuda faptului că nu suntem. Din păcate, să îi tratăm pe toți cei din jur ca pe egalii noștri pare, cel puțin la momentul actual, irealizabil, deși suntem oameni, singurele ființe ale planetei capabile să manifeste atât de complexe trăiri: iubire, empatie, politețe, înțelegere, acceptare, cele mai bune arme împotriva discriminării. Dar ne plac mai mult pistoalele...

Desigur, fenomenul discriminării, deși încă foarte prezent, a scăzut cu timpul. Oamenii au început să realizeze că diferit nu înseamnă neapărat rău. Au învățat să vadă mai departe de aparențe superficiale și idei înguste. Prin urmare, poate că, într-un viitor incert, vom reuși să eliminam acest fenomen al orizontului limitat. Noi, tinerii, suntem prezentul și viitorul. Avem trecutul drept lecție. Discriminarea a rănit și rănește în continuare și vine în atât de multe forme încât mulți nici nu o observă, mai puțin cel ce are parte de ea. Nimeni nu ar trebui să se simtă mai puțin pentru ceva ce nu ține de el.

Este dreptul fiecăruia să îi placă o persoană în favoarea alteia, este firesc. Așa cum într-un câmp de flori tindem să admirăm floarea care ne place cel mai mult. Nu îi vei spune unei flori că este inferioară doar pentru că este diferită de cele care îți plac ție. Ar fi absurd, nu? Ele nu te-ar putea înțelege și oricum floare aceea va fi admirată de altcineva, unii preferând trandafirii, alții lalelele, ghioceii, crinii sau, de ce nu, floarea de colț! De ce le spunem oamenilor astfel de lucruri? Tocmai pentru că știm că ei vor înțelege? Nu este asta o cruzime?

Până la urmă, nu arma și nici măcar glonțul nu este cel ce rănește, ci omul care a apăsat trăgaciul și gândul ce l-a condus. Din păcate, discriminarea e doar arma ce trimite glonțul, dar omul este cel ce apasă, gândul lui este adevăratul pericol. Acest fenomen trebuie oprit de nimeni altcineva decât de noi, de fiecare dintre noi.

Tinere, trăiește pentru schimbare! Și fii schimbare!

Inovație versus tradițional

prof. Vălan Andreea Cristina
Școala Gimnazială Aurel Vlaicu, Arad

Predarea centrată pe elev (*student-centered teaching*) este o intervenție educațională definită de modul în care este abordată predarea. Intervenția asigură construirea unui mediu formativ individualizat și adaptat la nevoile, abilitățile și interesele elevilor, în care elevii nu mai sunt receptori pasivi ai cunoștințelor și informațiilor ci participanți activi la învățare și la construirea cunoașterii.

Literatura menționează o serie de contradicții în conceptualizarea și definirea predării centrate pe elev, contradicții care se reflectă în multitudinea de termeni utilizați cu semnificație similară sau identică: predare și învățare participativă, pedagogie critică și/sau emancipatoare (*critical and emancipatory pedagogies)*, predare centrată pe învățare, predare constructivistă, predare bazată pe competențe.

Printre cele mai frecvent menționate caracteristici ale predării centrate pe elev se numără: a) implicarea activă a elevilor în procesul de instruire; b) accentul pe înțelegere și învățare profundă; c) responsabilizarea și conștientizarea elevilor cu privire la propria învățare; d) creșterea sentimentului de autonomie la elevi; e) interdependența și respectul reciproc în relația elev-profesor, fiecare învățând unul de la altul; f) existența unei relații fluide între profesor și elev; g) accentul pe practica reflexivă a profesorilor și a elevilor în timpul procesului instructiv-educativ.

Predarea centrată pe elev a fost diferențiată de predarea centrată pe profesor sau pe conținut prin următoarele aspecte: a) rolul profesorului, respectiv gradul în care rolul profesorului în clasă variază de la cel de lector/profesor/autoritate, la cel de facilitator/ghid/partener; b) secvențierea sau planificarea învățării (*pacing*) adică gradul în care profesorii și elevii stabilesc ritmul și navigarea prin conținutul activităților de învățare; c) flexibilitatea în planificarea învățării, respectiv gradul în care profesorii și elevii participă la proiectarea secvențelor, stabilirea obiectivelor, selectarea sau crearea materialelor; (d) adaptabilitatea instruirii adică gradul în care materialele și activitățile sunt generice sau ajustate pentru fiecare elev în parte.

Dintre argumentele care fac această metodă eficientă amintim: a) profesorul focalizat în predare pe nevoile elevilor are un impact pozitiv semnificativ asupra succesului lor în plan academic; b) situațiile în care elevii au mai multe opțiuni în stabilirea ritmului învățării au efect semnificativ negativ asupra succesului academic al elevilor; c) nu există o relație semnificativă statistic între adaptabilitatea și flexibilitatea instruirii și succesul academic al elevilor.

Cu privire la resursele financiare necesare pentru implementarea predării centrate pe elev, opiniile sunt diferite în funcție de conceptualizarea acestei intervenții și de nivelul vizat pentru implementare: a) local, restrâns, la nivel de clasă/profesor, care presupune ajustări conjuncturale ale predării tradiționale, respectiv utilizarea resurselor disponibile, colaborarea între cadrele didactice în elaborarea de noi materiale, experimentarea de noi metode;b) lărgit, ca paradigmă a instruirii, care presupune modificări ale componentelor sistemului de învățământ. Implementarea predării centrate pe elev la scară redusă nu necesită costuri. Dacă însă se vizează implementarea la nivel de sistem de învățământ, sunt necesare costuri suplimentare, greu de estimat, pentru: a) baza materială a instituțiilor (spații, dotări, echipamente tehnice, biblioteci etc); b) resursa umană (cadre didactice și personal administrativ - formare și calificare, atât inițială cât și continuă); c) programele de studii (crearea unui conținut care să asigure echilibrul între activitățile teoretice și cele practice, flexibilizare

în ceea ce privește disciplinele oferite); d) serviciile de suport oferite elevilor (informare, consiliere și orientare). Estimăm aceste costuri la cel puțin 30.000 Euro pentru o școală de mărime medie.

Predarea centrată pe elev este ușor implementabilă dacă nivelul vizat este cel local, restrâns (clasă/profesor) fiind posibilă pe baza resurselor existente în școală dar necesită un efort suplimentar pentru implementarea la nivel de sistem de învățământ: resursă umană calificată, dotare etc. Dificultățile de implementare a predării centrate pe elev pot proveni din disponibilitatea profesorilor pentru modificarea practicilor tradiționale de predare și din disponibilitatea și pregătirea efectivă a elevilor pentru a își asuma responsabilitatea pentru propria învățare (acestea fiind influențate de capacitatea lor de a înțelege subiectele studiate).

Bibliografie :

Aguilera, D., & Perales-Palacios, F. J. (2018). What Effects Do Didactic Interventions Have on Students' Attitudes Towards Science? A Meta-Analysis. *Research in Science Education*, 1-25.

ANOSR (2012). *Învățământ centrat pe student. Ghid pentru studenți, cadre didactice și instituții de învățământ superior*. Education International. The European Student's Union. Disponibil la: https://www.anosr.ro/wp-content/uploads/2012/07/2012-Toolkit-ICS-cadre-didactice1.pdf

Bernard, R. M., Borokhovski, E., Schmid, R. F., Waddington, D. I., & Pickup, D. I. (2019). Twenty-first century adaptive teaching and individualized learning operationalized as specific blends of student-centered instructional events: A systematic review and meta-analysis. *Campbell Systematic Reviews*, *15*(1-2), e1017.

Cornelius-White, J. (2007). Learner-centered teacher-student relationships are effective: A meta-analysis. *Review of educational research*, *77*(1), 113-143. doi: 10.3102/003465430298563

Din, F. S., & Wheatley, F. W. (2007). A literature review of the student-centered teaching approach: National implications. *National Forum of Teacher Education Journal*, 17(3), 1–17.

Fahraeus, A. (2013). Research supports learner-centered teaching. *Journal of the Scholarship of Teaching and Learning*, 13(4), 126-131.

ISE (2015), Repere pentru proiectarea și actualizarea curriculumului național: Document de politici educaționale, Institutul de Științe ale Educației, București. Disponibil la: www.ise.ro/wpcontent/uploads/2015/12/Document-politici-curriculum_final_23decembrie.pdf.

Killian, S. (2017). Hattie's 2017 updated list of factors influencing student achievement. Retrieved January 13, 2018, from The Australian Society for Evidence Based Teaching website: http://www.evidencebasedteaching.org.au/hatties-2017-updated-list/

Panitsidou, E., Griva, E., & Chostelidou, D. (2012). European Union policies on lifelong learning: in-between competitiveness enhancement and social stability reinforcement. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, *46*, 548-553.doi:10.1016/j.sbspro.2012.05.158.

Preston, J. A. (2007). *Student-centered versus teacher-centered mathematics instruction: A meta-analysis*. Indiana University of Pennsylvania.

Terhart, E. (2011). Has John Hattie really found the holy grail of research on teaching? An extended review of Visible Learning. *Journal of curriculum studies*, *43*(3), 425-438. doi:10.1080/00220272.2011.576774

Wilson, A. B., Brown, K. M., Misch, J., Miller, C. H., Klein, B. A., Taylor, M. A., ... & Lazarus, M. D. (2019). Breaking with tradition: A scoping meta-analysis analyzing the effects of student-centered learning and computer-aided instruction on student performance in anatomy. *Anatomical sciences education*, *12*(1), 61-73. doi:10.1002/ase.1789.

WYG International Ltd (2005). Învăţarea centrată pe elev. Ghid pentru profesori şi formatori. Proiectul PHARE: RO 2002/000-586.05.01.02.01.01, *Asistenţă tehnică în sprijinul învăţământului şi formării profesionale iniţiale*. WYG International Ltd (IMC Consulting Ltd). Disponibil la: http://www.tvet.ro/Anexe/x/Student%20centred%20learning%20guide%20Rom%20final.pdf

Jocul didactic

Cernat Monica-Iuliana
Școala Gimnazială Luizi-Călugăra

Un mijloc de facilitare a trecerii copilului de la activitatea dominanta de joc la cea de învăţare este jocul didactic. Jocul didactic poate fi văzut ca o fază intermediară şi pregătitoare pentru copil în trecerea de la jocul liber la învăţare. Jocul didactic este organizat şi propus de educatoare apoi de invatator/profesor. Aceasta urmăreşte realizarea unei sarcini didactice prin acceptarea de către copil a unui joc în care se exersează un conţinut corespunzător cu respectiva sarcina didactică.

Jocurile didactice intelectuale sunt foarte diferite: jocuri senzoriale (de ghicire, de recunoaştere a unui obiect cu ajutorul altui simţ decât văzul); jocuri de analiză perceptivă vizuală (de reconstituire de imagini din bucăţele, puzzle, loto cu diferite teme care cere să se găsească imagini asemănătoare); jocuri logice (de comparare a pieselor geometrice după cele patru atribute - formă, mărime, culoare, grosime şi de analiză, descriere, clasificare a lor); jocuri gramaticale (de exemplu, pentru exprimarea corectă a formelor de singular şi de plural); jocuri muzicale (de reproducere de ritmuri, de recunoaştere de sunete); jocuri de construcţii după model. Jocurile de mişcare organizate de profesori sunt frecvente ca jocuri didactice cu reguli. Profesorul poate propune un concurs de parcurgere a unor trasee identice de către doi copii, obiectivul fiind dezvoltarea unei bune orientări a copiilor, iar sarcina fiind aceea de a depăşi obstacolele cât mai rapid. Alteori, în jocul de mişcare se împletesc jocul simbolic cu jocul cu reguli. Copiii pot forma un şir de „vulpi” şi un şir de „raţe” care încearcă fiecare să tragă spre sine, peste o linie despărţitoare cât mai mulţi „duşmani”. Alte jocuri de mişcare cu subiect simbolic cer perspicacitate şi viteză de deplasare ca în cazul „vrăbiuţelor”, care, la semnal încearcă să-şi găsească repede un cuib pentru că numărul de cuiburi e mai mic decât numărul de „vrăbii”. Unele jocuri pot exersa câte o mişcare simplă, prin imitarea unor activităţi cunoscute, de exemplu: „culege flori”, „sari groapa” sau succesiuni de mişcări în jocuri cu text şi cânt care le cere să mimeze mişcări.

În lucrarea lui E. Geissler Mijloace de educaţie, se fundamentează amplu şi pozitiv funcţia pedagogică a jocului pe care o împarte în patru puncte de vedere:

a) jocul având funcţia de mijloc instructiv, însoţit de efecte educative;

b) jocul având funcţia de mijloc educativ;

c) jocul -mijloc pedagogic-terapeutic;

d) jocul -mijloc formativ.

Sa analizam fiecare punct de vedere:

a) Elementele de joc încorporate în procesele instructive, pot motiva şi stimula puternic procesul instructiv.

b) Jocul este un mijloc de educaţie indirect. Cu ajutorul lui, copilul poate fi influenţat prin intermediul situaţiei ludice. Fiecare joc are un obiectiv al lui, de aici se deduce şi structura jocului şi, din aceasta, regulile jocului pe care, sub forma unei succesiuni ordonate, le găsim chiar în jocurile funcţionale. Rolul regulii este acela de a păstra structura şi totodată desfăşurarea jocului. Structura jocului este la rândul ei, determinată de posibilităţile pe care le oferă obiectivul jocului. Cel care participă la joc se află în faţa acestor raporturi complexe şi reciproce între obiectivul, structura şi regulile jocului. El trebuie să accepte şi să realizeze ordinea structurală a jocului, fixată de reguli, altfel desfăşurarea ordonată a jocului ar da greş. Laturii obiective determinate de obiectivul şi de regulile jocului îi sunt necesare anumite aptitudini pentru joc. Astfel, de exemplu, înainte de a se putea juca cu mingea, copilul trebuie sa fie apt să execute corect deprinderea motrică respectivă. Pe lângă aptitudinea de a te conforma regulilor jocului, mai trebuie să existe şi voinţa de a le realiza.. Acest lucru prezintă

o importanţă mai redusă în cazul când jocurile individuale sunt determinate mai ales de plăcerea funcţională; el devine însă o problemă deosebită în momentul în care jocurile cu partener sau în grup îngrădesc drepturile, distribuie roluri şi impun subordonarea. Certurile, de obicei, foarte zgomotoase, privind interpretarea regulilor la jocurile de grup, ne demonstrează că acestea sunt tot timpul ameninţate de conflicte şi că o structură ordonată a jocului presupune, cu necesitate, un comportament disciplinat.

c) Sub aspect pedagogic-terapeutic, jocul poate fi folosit în două direcţii: în cazul deficienţelor de evoluţie şi apoi, în cazul copiilor nevrotici. Terapia prin joc se raportează la efectul său armonizator, jocul terapeutic fiind numit o „pace cu sine şi cu ceilalţi”. Psihodrama şi ludoterapia sunt doar două direcţii de succes, fundamentate pe importanţa jocului în viaţa oamenilor şi valenţele pozitive ale practicării acestuia.

d) Pentru copilul care participă la joc, situaţia de joc se transformă în joc din momentul în care o acceptă, indiferent de la cine a pornit iniţiativa organizării jocului. Jocul rămâne joc, chiar şi atunci când efectele lui corespund unor anumite scopuri pedagogice.

Referitor la structura jocului didactic, acesta cuprinde următoarele elemente structurale: scopul, tema, regulile şi elementele de joc.

Deoarece jocul didactic este o autentică situaţie de învăţare, scopul său se stabileşte de educatoare, în funcţie de obiectivele instructiv-educative ale programei de învăţământ. Scopul jocului se realizează prin sarcina didactică pe care copilul trebuie să o rezolve.

Tema jocului se alege în funcţie de obiectivele didactice, proiectul tematic şi particularităţile de vârstă ale copiilor participanţi. Tema implică corelaţie între acţiunile de joc şi situaţia concretă unde acesta se desfăşoară. Elementele de joc sunt exprimate prin acţiunile care întreţin atmosfera efervescentă a jocului şi îi activizează pe copii, aceştia îndeplinind sarcinile jocului fără un efort conştient.Regulile jocului reprezintă reglementări de natură internă sau externă prin care acţiunile copiilor sunt organizate şi corelate unele cu altele.

Organizarea şi desfăşurarea jocurilor didactice presupune mai multe etape care facilitează îndeplinirea obiectivelor propuse şi rolul educatoarei.

Prima etapă este alegerea jocului. Profesorul va selecta jocul în funcţie de obiectivele programei învăţământului primar, dar şi de nivelul grupei de copii (vârstă, dezvoltare, progrese realizate, aspecte de îmbunătăţit). Jocul didactic ales poate necesita utilizarea de material didactic, iar acesta trebuie sa îndeplinească câteva criterii generale: să fie accesibil, adecvat vârstei, să fie atractiv, simplu şi fără grad de risc. Poate fi cumpărat din comerţ sau confecţionat acasă ori la scoala, dar nu trebuie să uitam că fundamentală nu este jucăria în sine, ci acţiunea copilului cu ea, modul în care o foloseşte. Este important ca viitorul şcolar să aplice abilităţile pe care le posedă sau să-şi dezvolte unele noi în cadrul jocului.

A doua etapă constă în pregătirea profesorului în vederea organizării jocului pe grupe de elevi. Aceasta presupune: să planifice jocul; să se familiarizeze cu conţinutul jocului; să întocmească proiectul didactic; să stabilească mijloacele didactice necesare şi materialul didactic adiacent; să pregătească sala de clasă în vederea desfăşurării jocului. De asemenea, profesorul va avea în vedere mai multe variante de joc, sporind dificultatea sarcinii doar după ce a fost realizat un progres şi, de fiecare dată, înainte de a trece la utilizarea unor cunoştinţe noi, cele vechi vor fi reamintite. Profesorul este liber să adapteze şi să contribuie activ la modificarea structurii jocului.

Odată parcurse aceste etape, va organiza desfăşurarea propriu-zisă a jocului, preluând rolul conducătorului de joc, ceea ce înseamnă: să organizezeze jocul didactic (să aranjeze mobilierul, materialul demonstrativ şi pe cel de lucru, copiii); să asigure buna desfăşurare a jocului didactic. El trebuie să realizeze introducerea în activitate (pentru a crea copiilor dispoziţia necesară), să le capteze atenţia prin cântec, scurte povestioare, element – surpriză. Când materialul de joacă este

complex, prezentarea acestuia de către profesor devine foarte importantă. După ce interesul copiilor a fost suscitat, profesorul are în vedere reactualizarea cunoştinţelor însuşite anterior, enumerarea sarcinilor de îndeplinit şi apoi dirijarea învăţării împletite cu joc pentru atingerea obiectivelor stabilite. Astfel, întâi profesorul va explica şi demonstra jocul, apoi va realiza jocul de probă urmat de executarea jocului de către copii, reluarea jocului cu creşterea gradului de dificultate, obţinerea performanţei, evaluarea şi încheierea jocului.

Rolul profesorului în desfăşurarea jocului didactic este important de subliniat. El trezeşte curiozitatea copiilor, le menţine entuziasmul, le explică acţiunile în mod clar, simplu, în succesiunea firească şi precizează în mod repetat sarcinile copiilor.

Rolul deosebit de important al profesorului trebuie înţeles în contextul stabilirii obiectivelor în acord cu respectarea individualităţii copilului, a drepturilor acestuia, dar şi conştientizând imensa responsabilitate care decurge din a fi o figură centrală în devenirea copilului, a-i seconda dezvoltarea şi a-i trezi interese. Ecaterina Vraşmaş spune că jocul este activitatea preferată a copilului şi, deci, este de dorit ca jocul liber să fie folosit de către profesori pentru a se asigura că cei ce îl practică îşi dezvoltă toate abilităţile necesare. Pentru aceasta e necesar ca profesorul să se joace şi să comunice cu copilul. Întrucât profesorul participă direct la jocurile copiilor, ea devenind un partener direct al jocului lor.

Atractivitatea şi eficienţa jocului depind de ingeniozitatea profesorului de a îmbina o sarcină educativă accesibilă copiilor, elementele de joc artificiale, nestimulative, îngreunând învăţarea şi plictisind copiii. Plăcerea cu care participă copiii la joc este singura justificare a recurgerii la jocul didactic. De altfel, acest lucru a fost subliniat şi de Alexandru Găvenea: „Jocul este însă şi un mijloc de dezvoltare şi menţinere a capacităţii de adaptare a omului, ca orice acţiune exploratorie... Jocurile copiilor devin metodă de instruire în cazul în care ele capătă o organizare şi se succed în ordinea implicată de logica cunoaşterii şi învăţării... În jocul didactic, divertismentul nu e un scop în sine, ci numai un mijloc de stimulare a energiilor cognitive”.

În joc evaluarea poate lua forma unei competiţii, a unui concurs: se aplaudă cei care au obţinut cele mai bune performanţe, se împart premii (sub formă de medalii, buline, steguleţe) sau totul se sfârşeşte cu o „petrecere” generală sub forma jocului libe. Călăuzit de cunoştinţele pe care le posedă, având clar stabilite obiectivele şi dispunând de experienţă şi de interes pentru tot ce face, profesorul va şti să găsească momentul adecvat pentru complicarea jocului, pentru terminarea lui sau etapa potrivită pentru a interveni în sprijinirea unui copil care are dificultăţi în îndeplinirea sarcinii de lucru.

Oricum, dezvoltarea copilului spre maturitate, se întinde pe cea mai lungă perioadă, deoarece omul are nevoie de timp mai îndelungat faţă de celelalte animale pentru a se putea adapta structurilor culturale specifice umanităţii.

Bibliografie:

Ecaterina Vraşmaş, Educaţia copilului preşcolar
Geissler, Erich, E., Mijloace de educaţie, E.D.P., Bucureşti, 1977, pag.211-220.
Găvenea, Alexandru, Cunoaşterea prin descoperire în învăţământ, E.D.P., Bucureşti, 1975, pag.237.

STUDIU DE CAZ

Lucica Podină, profesor în învățământul primar
Școala Gimnazială ”Ion Luca Caragiale” Sibiu

***Numele şi prenumele*: Z.A., *Sex*: F, *Clasa*: a II-a**

Diagnostic: disgrafie

Examinarea complexă este realizată cu ajutorul unor probe pentru examinarea scrierii şi a citirii.

Examinarea grafiei este structurată pe două nivele: grafia dictată şi grafia copiată.

Se examinează grafia dictată şi cea copiată la nivelul literelor, silabelor, logatomilor, cuvintelor, propoziţiilor şi textului.

Se urmăreşte frecvenţa erorilor, care constă în:

- omisiuni de litere, silabe, cuvinte
- inversiuni
- omisiunea ultimei litere
- adăugări
- substituiri şi confuzii
- contopiri de cuvinte
- nerespectarea spaţiului în pagină
- cuvinte deformate
- despărţirea greşită a cuvintelor în silabe
- dificultate în corelarea sunetului cu litera
- nerespectarea regulilor ortografice şi de punctuaţie.

1. ***Examinarea grafiei*** a presupus:

a. Examinarea alfabetului

La proba de *dictare* i se dictează subiectului în ordine, toate literele alfabetului, astfel:”a” mic de mână, „A” mare de mână.

Subiectul scrie literele într-un ritm moderat, apasă creionul pe foaie.

Se remarcă substituirea consoanei oclusive “b” cu “d”, ceea ce sugerează faptul că eleva nu poate diferenţia aceste grafeme, datorită asemănării lor spaţiale.

Literele “P” şi “R” de mână sunt scrise de tipar.

Subiectul substituie foneme asemănătoare din punctul de vedere al formelor, şi anume consoana surdă “v” cu cea sonoră “f”.

La proba de *copiere* “F” de mână este confundat cu “I”, restul literelor fiind scrise corect.

b. **Examinarea silabelor** presupune recunoaşterea fonemului şi scrierea grafemului, identificare şi compunere. Ca urmare, sunt examinate silabe deschise şi închise, logatomi, precum şi silabele ce prezintă inversiuni kinetice.

La proba de *dictare* se înregistrează următoarele greşeli:

- la nivelul silabelor deschise: grupul de litere “ghe” este substituit cu grupul “ge”, consoana “l” este omisă din silaba “cla”, datorită faptului că e precedată tot de consoană. Acestea demonstrează că auzul fonematic este deficitar, fapt ce nu permite diferenţierea sunetelor şi a grupurilor de litere.
- la nivelul silabelor deschise: silaba “ev” este înlocuită cu “ef”

- logatomi: omiterea vocalei “â” din structura “zâz”
- inversiuni kinetice: silaba “arc” este substituită cu silaba “acr”, “pla” în loc de “pal”.

La proba de *copiere*, în cadrul silabelor închise se remarcă omiterea silabei “ag”, datorată neatenţiei.

Subiectul prezintă dificultăţi în scrierea literei „b” de mână, noduleţul fiind făcut jos şi luând forma literei „e”, rezultând silaba „le”.

c. Examinarea cuvintelor monosilabice, bisilabice şi plurisilabice, care prezintă o dificultate crescândă.

În cadrul *dictării* se remarcă următoarele greşeli:

- cuvântul “constructor”a devenit “controcro”: omiterea literei “s”, substituirea vocalei labializate “u” cu “o”, omiterea consoanei “t” şi inversiunea silabei “or”→”ro”
- inversiunile kinetice sunt frecvente, fiind întâlnite şi în cuvântul “aeroplan”→“aeropaln”.
- omiterea vocalei “o” din cuvântul “calorifer”.
- omiterea consoanei fricative “s” din cadrul cuvântului “transformat”, greşeală întâlnită şi în cadrul altor cuvinte
- substituirea grupului de litere “ghe” cu “ge” şi omiterea consoanei vibrante “r” în cuvântul “gherghef”
- omiterea vocalei “â” din cuvântul “dâmb”, aflată între două consoane
- omiterea literei “m” dinaintea lui “b”
- omiterea ultimului grafem din cuvânt, care reprezintă, de fapt, articolul hotărât: „plantatoru” în loc de “plantatorul”.

La proba de *copiere* se remarcă următoarele aspecte: eleva îşi dictează cu voce fiecare literă. Diacriticile sunt scrise pe moment, nu la terminarea cuvântului. Scrierea cuvintelor formate dintr-o silabă se face doar printr-o singură vizualizare. În cazul cuvintelor formate din 2-3 silabe realizează mai multe vizualizări, cam la 2-3 litere câte una.

Proba de copiere include şi despărţirea cuvintelor în silabe, fapt care demonstrează că subiectul prezintă dificultăţi mari în despărţirea cuvintelor, din şapte, unul fiind despărţit corect (“chinez”). Aceasta se datorează faptului că eleva citeşte pe litere.

d. Examinarea propoziţiilor

În cadrul probei pentru *dictare* se remarcă următoarele: toate propoziţiile sunt începute cu literă mică, fără alineat, neţinându-se cont de regulile ortografice (“intrun”) şi cele de punctuaţie (semnul întrebării, punctul sunt absente).

Se observă substituirea literei “m”cu “n” înainte de “p” (“nprumută”).

Litera “x” este înclocuită cu literele “cs” (“pix”→“pics”).

În cadrul propoziţiei “De la cine ai împrumutat pixul?” se adaugă cuvintele “ai de”, care au apărut datorită faptului ca eleva şi-a repetat de mai multe ori cuvintele, neţinându-le minte şi scriindu-le de două ori.

Sunt contopite cuvintele “a” şi “văzut”, “v” fiind înlocuit cu “f”, rezultând “afăzut”, precum şi prepoziţia “la” cu prenumele relativ “cine”→”lacine”.

La *copiere* se identifică aceeaşi greşeală ca şi la dictare „înprumutat” în loc de „împrumutat”.

Se include şi un exerciţiu de delimitare a propoziţiilor. Rezulatul constă în reconstruire de propoziţii fără sens, formă şi structură. Aceasta se datorează citirii literizate, care duce la neînţelegerea sensului celor citite.

e. Examinarea textului

În cadrul *dictării*, reface greşeli întâlnite pe parcurs, cu privire la: omisiunea articolului hotărât de la sfârşitul cuvântului „copiii”→”copii”.

Titlul este alcătuit din două cuvinte contopite “la” şi “pădure”→ “lapădure”.

Propoziţiile sunt scrise cu literă iniţilă mică, alineatele sunt absente, la fel şi semnele de punctuaţie.

Alte greşeli întâlnite:

- substituirea primului grup de litere “ghe”cu “gi” şi celui de-al doilea cu “ge” din cuvântul “Gheorghe”
- substituirea grupului de litere “chi” cu “ci”(Chiriac→Ciriac)
- adăugarea la grupul de litere “ce” a vocalei “i” (ace→acie)
- contopirea cuvintelor “ce” şi “zi”(cezi).
- La *copiere* este omisă litera “r”, iar vocala “i” e înlocuită cu “e” (Chiriac→Chieac).
- Deşi există spaţiu pe rând pentru scrierea cuvintelor, eleva trece pe rând nou, conform modelului. Aceasta demonstrează dificultăţi în respectarea spaţiului.

2. Examinarea lexiei este structurată pe două nivele: lexia receptivă şi lexia expresivă.

a. Lexia receptivă presupune testarea la nivelul literelor, cuvintelor şi a propoziţiilor.

Eleva prezintă un nivel ridicat de înţelegere a lexiei receptive.

Stabileşte corespondenţa între literele mari de tipar şi cele mici, având sarcina de a găsi litera mare de tipar după cea mică.

În exerciţiile de găsire a imaginii corespunzătoare cuvântului, respectiv propoziţiei, nu face nicio greşeală.

b. Lexia expresivă

Primul exerciţiu constă în examinarea alfabetului, sunetele izolate fiind citite, pronunţate corect.

Cuvintele sunt citite pe litere, apoi rostite corect. Cuvintele dintr-o silabă sunt citite dintr-odată.

Probleme sunt întâlnite doar la citirea cuvintelor care conţin grupurile de litere („ghe” e substituit cu „ge”, „gi”cu „ghi”).

În cadrul propoziţiilor, cuvintele sunt vizualizate de doua-trei ori, apoi citite, respectându-se ca semn de punctuaţie doar punctul.

Concluzii

Eleva prezintă dificultăţi în:

- înţelegerea rolului cuvintelor de relaţie (la cine, ce zi→lacine, cezi)
- stabilirea raportului dintre fonem şi grafem (b-d, v-f)
- conştiinţa silabei, datorită modului eronat de despărţire a cuvintelor în silabe
- conştiinţa propoziţiei, datorită delimitării greşite a propoziţiilor, chiar după ce este atenţionat
- citire (fără intonaţie, fără pauze şi fără respectarea punctuaţiei).

Recomandări

- asistenţă logopedică - program terapeutic care să vizeze:
  - dezvoltarea abilităţilor cerute de actul grafic
  - recunoaşterea literei
  - identificarea literei
  - compunere
  - descompunere
  - analiza şi sinteza cuvântului
  - recunoaşterea rapidă a cuvântului

  - operarea cu cuvinte
  - înţelegerea sensului cuvintelor
  - compunerea cuvintelor şi a propoziţiilor
  - recunoaşterea propoziţiilor în texte
  - identificarea textului cu o semnificaţie
- aplicarea psihoterapiei pe tot parcursul activităţii
- continuarea activităţii terapeutice, în clasă şi în familie
- realizarea unui program de activitate în clasă, cu sarcini echilibrate, fără suprasolicitări, în funcţie de posibilităţi
- întărirea succesului şi diminuarea insuccesului
- consiliera părinţilor în vederea modificării atitudinii faţă de propriul copil şi a familiarizării cu tehnicile terapeutice
- îmbunătăţirea colaborării familiei cu şcoala.

Bibliografie:

Anca, M., *Logopedie*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2007

Vrăsmaș, E., Mușu, I., Stănică, C., *Terapia tulburărilor de limbaj,* Editura Didactică și Pedagogică, R. A. București, 1997

Diferiți dar totuși egali

Dănilă Oana-Mihaela
Școala Gimnazială Budacu de Sus,
Budacu de Sus, jud. Bistrița-Năsăud

Există în această lume foarte multe prejudecăți pe care, din păcate, le resimțim indiferent de locul nostru din societate. Putem să fim elevi, părinți sau cadre didactice, cel puțin o dată în viață, ne-am lovit de ele. În calitate de cadru didactic aflat în al 4-lea an la catedra, pot să afirm cu convingere faptul că nu există o tendință sau o direcție anume care să ne ajute să luptăm în mod real cu aceste stereotipuri, care nu ajută pe nimeni. De aceea, într-o societate care de multe ori promovează aspecte superficiale și nu de conținut real, trebuie să ne adaptăm cu toții și să ne procurăm resursele de care avem nevoie pentru a ne adapta la existența acestor prejudecăți și de ce nu pentru a le elimina încetul cu încetul.

În măsura în care și adulții sunt diferiți între ei, elevii nu vor fi niciodată identici, indiferent de multele asemănări dintre ei. Există elevi pe care îi unesc pasiunile, anumite caracteristici fizice sau trăsături de caracter, dar în esență, fiecare dintre ei este unic prin felul lui de a fi, de a se comporta și de a se raporta la oamenii din jur și la lucrurile pe care le experimentează. În momentul în care vom procesa cu adevărat această informație, atunci, consider eu, am făcut deja un pas înainte înspre un progres. Evoluția nu se întâmplă instantaneu, fiindcă cere timp. Dar acolo unde există și bunăvoință, imposibilul devine posibil și ulterior certitudine.

Copiii se simt marginalizați pentru că se întâmplă ca unii dintre ei să fie incluși în paranteza celor cu cu CES, sau pentru că provin din familii cu posibilități materiale mai reduse, sau pur și simplu, pentru că dincolo de nevoia de educație, au nevoie să fie primți într-un grup care de cele mai multe ori se referă implicit la colegii lor. Acești colegi îi evită de cele mai multe ori fiindcă elevii cu pricina nu se încadrează în standardele de care ei poate nici nu ar ști, dacă intervenția adulților din jur, și mai ales a familiei, ar fi promptă și eficientă. Copiii au nevoie să știe că toți sunt la fel de importanți și că ideea de competivitate trebuie să și-o asimileze doar făcând referire la propria evoluție. Ei trebuie să fie încurajați să fie mai buni astăzi decât au fost ieri, dar termenul de comparație să le rămână propria persoană și propriul parcurs. Dacă, în același timp, ei reușesc să se raporteze la colegii lor, cu empatie și chiar cu dorința de a colabora cu ei în diverse activități în echip, atunci progresul va fi și mai evident. În fond și la urma urmei, ne referim la viitorul nostru ca popor, care ar trebui să se bazeze pe investițiile și interesul îndreptate asupra educației.

Concluzionez prin îndemnul de a nu aștepta minuni pentru a face pași, fie ei cât de mici, în direcția unei societăți mai tolerante cu oamenii din ea. Noi nu vom putea niciodată trăi izolați, fără să simțim că facem parte dintr-o entitate, dintr-un grup. Fericirea noastră constă și în liniștea că suntem acceptați și iubiți. Să îi învățăm pe copiii noștri că iubirea, prietenia și bunătate întâi se oferă și pe urmă se primesc, iar în momentul în care se primesc vin într-o mult mai semnificativă cantitate. Să fim mai buni!

Înțelegerea textului de către elevii cu cerințe educaționale speciale

Prof. Lupu Adina Ioana
Colegiul Național „Doamna Stanca”- Făgăraș

Elevii cu cerințe educaționale speciale se deosebesc prin caracterul unic al deficienței. Deși ei fac parte din categoria elevilor „speciali”, având anumite caracteristici comune, totuși, ei sunt foarte diferiți unii de ceilalți prin faptul că nu au aceleași aptitudini intelectuale. Expresia “dificultăţi de învăţare” face referire la un grup foarte eterogen de elevi. În funcţie de **dificultăţile de percepţie vizual-spaţială, de limbaj şi de atenţie** există trei categorii de elevi care fac parte din acest grup. Printre alte caracteristici ale elevilor cu CES se numără:

- Lipsa maturității și comportamentul narcisist și egocentric. Din această cauză, indiferent de vârsta lor, adulţii îi tratează ca pe niște copii.
- Deseori, ei sunt speriaţi de şcoală. Colegii lor îi pot ajuta să depăşească această frică.
- Este posibil să înţeleagă informaţiile, dar sunt incapabili să răspundă la întrebări. Ei au capacitatea de a înţelege, dar le lipseşte capacitatea de a reda cele ştiute.
- Uneori sunt copleşiţi de sarcinile pe care trebuie să le execute. Ei pot **şti** să rezolve o problemă, dar nu o pot rezolva **practic**. [1]

“Valoarea educaţiei incluzive, pentru orice elev, constă în faptul că este împreună şi poate să colaboreze cu ceilalţi copii. Copiii cu cerinţe speciale au nevoie de sprijin. De aceea, ei nu vor avea decât de câştigat dacă activitatea de predare este orientată către nevoile lor speciale.”[2]

Fiind destul de greu să asigurăm sprijin individual pentru aceşti copii, am considerat că se poate lucra la realizarea unei strategii care să avantajeze mai multe categorii de elevi deoarece problema utilizării cât mai eficiente a resurselor textuale a reprezentat și încă reprezintă o problemă. Pentru a citi și pentru a răspunde cerințelor textului, TOȚI elevii, nu doar cei “speciali”, au nevoie de un „puternic simț al scopului”. Perceperea conținutului textual depinde în mare parte, de **cunoștințele** pe care le au elevii, de **experiențel**e pe care le-au trăit, dar și **de motivația** lor. [3] În aceeași măsură, și elevii cu CES ajung să se confrunte cu diverse texte, dar în ciuda provocărilor de natură cognitivă, socială și emoțională, ei dispun totuși de câteva resurse pe care profesorul le poate valorifica pentru reușita activității:

- Cunoștințele și informațiile pe care le dețin din experiențele din familie, legate de alte țări, obiceiuri.
- Perspectivele noi și diferite despre lume, societate, comunitate etc.
- Oportunitățile de învățare.

O metodă didactică la îndemâna profesorului de limba și literatura română, care reprezintă secretul unui antrenament planificat și susținut pe text, este LECTURA EXPLICATIVĂ.

Această metodă este utilizată încă din ciclul preșcolar, prin utilizarea variantei LECTURA DUPĂ IMAGINI. Citirea unei imagini pregătește etapele conștiente ale lecturii explicative. O modalitate prin care am reușit să-i determin pe elevii mei cu CES să citească de plăcere a fost prezentarea romanelor grafice “El Surdo” de Cece Bell, “Zâmbește” de Raina Telgemeier, “Izzy cea creativă” de Terri Libenson.

Citirea explicativă presupune următoarele etape[4]:

---

[1] Agendainvatatorului.ro/atasamente/Ghid%20de%20Predare%20Invatare%20pentru%20Copiii%20cu%20CES.pdf
[2] https://www.eduform.snsh.ro/campanie-online/metode-de-lucru-pentru-elevii-cu-cerinte-educationale-speciale
[3] Mark W. Conley – *Înțelegerea textelor și ariile curriculare,* Editura Polirom 2019, p 148
[4] Oana Moraru – *Copilul tău citește*, Editura Univers, București, 2022

În primul rând, *deschiderea universului de idei și apropierea de temă*. Pentru a actualiza cunoștințele anterioare, experiențele elevilor, dar pentru a reactualiza emoțiile se poate face conversație despre propriile experiențe ale copiilor. De exemplu, la clasa a VI-a, când se studiază textul narativ – “Cititorul din peșteră” de Rui Zink, elevilor li se pot adresa întrebări precum:

- Cum au învățat să citească?
- Cine le-a fost alături? A fost dificil?
- Au multe cărți în biblioteca personală? (Se poate explica termenul)
- Ce simt când citesc?

Pre-predarea vocabularului reprezintă o altă etapă în studiul textului. Profesorul poate nara o întâmplare, o amintire din copilărie care introduce cuvinte noi. (De exemplu, o călătorie cu vaporul)

Lectura model a textului sau lectura independent. Cei mai mulți elevi de gimnaziu, nu doar cei cu cerințe educaționale speciale, au mare nevoie de lectura model deoarece ei nu se află încă în stadiul de decodare. E important ca pentru exersarea cititului de către elevi să se aleagă mereu același fragment. Acest exercițiu are ca scop creșterea ritmului lecturii, a fluenței și a expresivității, iar elevul devine tot mai conștient de text. Fragmentul ar trebui citit, recitit de câte 3-4 ori în timpul unei ore.

Se poate face conversație de suprafață pe baza textului prin discutarea reperelor spațiale, temporale, identificarea protagonistului și a problemelor lui.

Pentru evitarea plictisului care poate intreveni în timpul frecventelor lecturări ale fragmentului, profesorul le poate cere elevilor să noteze pe caiete sai să sublinieze cuvinte care exprimă emoții, trăsăturile personajelor, anumite semne de punctuație, câmpul lexical (de ex al cărții).In general, utilizarea creionului în timpul lecturii îi ține pe elevii cu cerințe esucaționale speciale, și nu numai, într-o stare de continuă atenție.

Elevii pot fi rugați să se ridice în picioare dacă aud anumite cuvinte (de exemplu, dacă aud propoziții exclamative)

Explicarea cuvintelor noi și a semnelor de punctuație. Această etapă presupune recitirea textului până ce mintea copiilor absoarbe termenii prin familiarizare. Memorarea spontană nu presupune un efort intenționat de a reține termenii.

Realizarea planului de idei. Este cea mai dificilă sarcină. Împărțirea textului în unități mai mici de sens și notarea ideilor pe baza întrebărilor: CINE FACE? / CE FACE?/ UNDE? CU CE SCOP?/ DIN CE CAUZĂ?

Este esențial ca profesorul să noteze pe tablă ideile principale și elevii să le noteze pe caiet deoarece pe baza planului simplu al textului vor realiza rezumatul.

Explorarea textului la următorul nivel presupune înțelegerea de către elevi a motivațiilor personajelor. (De exemplu. Ce a simțit Anibalector când a intrat băiatul în peșteră? A greșit băiatul? A procedat bine? Care e consecința actelor lor?)

Aducerea experienței personale a elevilor în discuție reprezintă următorul pas în înțelegerea textului. Elevii se pot pune în locul personajelor pentru a răspunde la întrebări precum: Ce aș fi făcut eu? / Am simțit vreodată așa ceva? / Mi-a fost vreodată teamă de necunoscut?/ Aș fi reușit să comunic cu Anibalector?

Asigurarea feedbackului se poate realiza cu ajutorul hărții mentale a poveștii (Desene, benzi desenate sau o copertă sugestivă). Elevii trebuie să găsească un titlu potrivit pentru desenele lor.

Pentru parcurgerea acestor etape este nevoie de timp. Activitățile prezentate se pot desfășura pe parcursul a 4 – 6 ore.

O sugestie de proiect pe baza textului poate fi implicarea poveștii într-un circuit interdisciplinar care implică discipline precum istoria, geografia sau educația socială.

Munca diferențiată cu elevii cu CES presupune un efort susținut din partea profesorului deoarece pregătirea lui metodică este dublată de alte aspecte care se referă la elevi (de ex.cunoașterea individualității lor), la grupul de elevi (de ex. cunoașterea relațiilor din clasa sa), aspecte legate de propria sa persoană (să-și folosească experiența într-un mod reflexiv și empatic sau să colaboreze cu alți profesori, să se informeze permanent de practici și teorii noi pe care să le implementeze.

Bibliografie:

1. Mark W. Conley – *Înțelegerea textelor și ariile curriculare,* Editura Polirom 2019, p 148
2. Oana Moraru – *Copilul tău citește*, Editura Univers, București, 2022
3. Agendainvatatorului.ro/atasamente/Ghid%20de%20Predare%20Invatare%20pentru%20Copiii%20cu%20CES.pdf
4. https://www.eduform.snsh.ro/campanie-online/metode-de-lucru-pentru-elevii-cu-cerinte-educationale-speciale

Metodologii de predare-învățare-evaluare centrate pe preșcolari

Prof. Înv. Preșcolar Luca Elena
Școala Gimnazială „Ioan Luca”, Farcașa, Neamț

Metodele inovative de învăţare sunt modalităţi moderne de stimulare a învăţării şi dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experienţe, de cunoştinţe, asigurând perfecţionarea şi optimizarea demersului educaţional.

Metodele utilizate la preşcolari sunt atât cele “clasice”, cât şi cele “moderne”; numai abilitatea cadrului didactic poate face ca orice metodă folosită să stârnească interesul copilului preşcolar şi să-l determine să înveţe în modul cel mai plăcut: prin joc. Cele mai utilizate metode interactive sunt cele care canalizează energiile creatoare ale preşcolarilor în direcţia propusă, le captează atenţia, stimulează mecasnismele gândirii, ale inteligenţei, voinţei, motivaţiei şi imaginaţiei şi îi implică afectiv în ceea ce fac.

Procesul de formare interactiv presupune acţiune atât din partea profesorului cât şi din partea elevului.

Profesorul model pentru a crea cadrul optim de învăţare este necesar să ţină cont de anumite criterii în aplicarea metodelor moderne de învăţare, cum ar fi: competenţele ce urmează a fi dezvoltate la elevi, nivelul intelectual şi capacităţile elevilor, resursele materiale accesibile şi gradul de complexitate al conţinutului. Astfel metodele inovative trebuie adaptate acestor criterii, pentru ca procesul instructiv-educativ să se desfăşoare într-un cadru activ-participativ, de stimulare a învăţării.

Metodele inovative presupun o învăţare prin comunicare, prin colaborare, care produce o confruntare de idei, opinii şi argumente, creează situaţii de învăţare centrate pe disponibilitatea şi dorinţa de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă şi activă, pe influenţa reciprocă din interiorul microgrupurilor şi interacţiunea socială a membrilor unui grup.

În şcoala modernă, dimensiunea de bază în funcţie de care metodele de învăţământ sunt considerate inovative este caracterul lor activ adică măsura în care sunt capabile să declanşeze angajarea elevilor în activitate, concretă sau mentală, să le stimuleze motivaţia, capacităţile cognitive şi creatoare.

Aceste metode inovative se numesc metodele interactive centrate pe elev, acele modalităţi moderne de stimulare a învăţării şi dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experienţe, de cunoştinţe.

Interactivitatea presupune o învăţare prin comunicare, prin colaborare, produce o confruntare de idei, opinii şi argumente, creează situaţii de învăţare centrate pe disponibilitatea şi dorinţa de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă şi activă, pe influenţa reciprocă din interiorul microgrupurilor şi interacţiunea socială a membrilor unui grup.

Implementarea acestor instrumente didactice moderne presupune un cumul de calităţi şi disponibilităţi din partea cadrului didactic: receptivitate la nou, adaptarea stilului didactic, mobilizare, dorinţă de autoperfecţionare, gândire reflexivă şi modernă, creativitate, inteligenţa de a accepta noul şi o mare flexibilitate în concepţii.

Uneori considerăm educaţia ca o activitate în care continuitatea e mai importantă decât schimbarea. Devine însă evident că trăim într-un mediu a cărui mişcare este nu numai rapidă ci şi imprevizibilă, chiar ambiguă. Nu mai ştim dacă ceea ce ni se întâmplă este “bine” sau “rău”. Cu cât mediul este mai instabil şi mai complex, cu atât creşte gradul de incertitudine.

Datorită progresului tehnologic şi accesului sporit la cunoaştere şi la resurse ne putem propune şi realiza schimbări la care, cu câtva timp în urmă nici nu ne puteam gândi.

E bine ca profesorul să modeleze tipul de personalitate necesar societăţii cunoaşterii, personalitate caracterizată prin noi dimensiuni: gândire critică, creativă, capacitate de comunicare şi cooperare, abilităţi de relaţionare şi lucru în echipă, atitudini pozitive şi adaptabilitate, responsabilitate şi implicare.

Un învăţământ modern, bine conceput permite iniţiativa, spontaneitatea şi creativitatea copiilor, dar şi dirijarea, îndrumarea lor, rolul profesorului căpătând noi valenţe, depăşind optica tradiţională prin care era un furnizor de informaţii.

În organizarea unui învăţământ centrat pe copil, profesorul devine un coparticipant alături de elev la activităţile desfăşurate. El însoţeşte şi încadrează copilul pe drumul spre cunoaştere.

Utilizarea metodelor interactive de predare – învăţare în activitatea didactică contribuie la îmbunătăţirea calităţii procesului instructiv - educativ, având un caracter activ – participativ.

Avantajele metodelor interactive centrate pe elev:

- Creşterea motivaţiei elevilor, deoarece aceştia sunt conştienţi că pot influenţa procesul de învăţare;
- Eficacitate mai mare a învăţării şi a aplicării celor învăţate, deoarece aceste abordări folosesc învăţarea activă;
- Învăţarea dobîndeşte sens, deoarece a stăpîni materia înseamnă a o înţelege;
- Posibilitatea mai mare de includere – poate fi în funcţie de potenţialul fiecărui elev, de capacităţile diferite de învăţare, de contextele de învăţare specifice;
- Sprijină abilităţile pentru învăţarea pe parcursul întregii vieţi;
- O pregătire mai bună pentru exercitarea unei profesii.

Aşadar aplicarea cu regularitate a metodelor inovative, de cooperare, duc în timp la rezultate superioare, relaţionări heterogene mai pozitive, motivaţie intrinsecă mai mare, respect de sine mai crescut şi dezvoltă abilităţi sociale deosebite, solicitate de piaţa muncii.

Din toate cele menţionate rezultă faptul că profesorul trebuie să-şi schimbe concepţia şi metodologia instruirii şi educării, să coopereze cu elevii, să devină un model real de educaţie permanentă.

În mod sigur o metodologie de succes va implica împletirea celor două modele (clasic şi modern), având proporţii diferite între ele în funcţie de situaţia momentului, de colectiv şi bineînţeles de obiectivele educaţionale urmărite.

Elementul cheie în educaţie îl reprezintă elevul care trebuie să realizeze o serie de procese pentru a putea cunoaşte şi utiliza practic informaţiile însuşite. O învăţare eficientă presupune mai întâi înţelegerea faptelor, analizarea acestora, formularea unor idei pe baza cunoştinţelor dobândite ulterior, generalizarea şi abstractizarea lor.

Profesorul nu mai este cel care ţine o prelegere în faţa elevilor ci e mediator şi îndrumător în activitatea de învăţare pe care aceştia o parcurg. Predarea se realizează prin utilizarea unor metode activ – participative care să solicite interesul, creativitatea, imaginaţia, implicarea şi participarea elevului, în scopul însuşirii unor cunoştinţe care să–i folosească.

PLAN DE ACTIVITATE ÎN PARTENERIAT

Prof. Surugiu Alina-Elena
Liceul Teoretic „David Voniga”

DENUMIREA ACTIVITĂŢII*: *„ROATA EMOŢIILOR”

COMPETENŢĂ GENERALĂ: competenţe emoţionale

COMPETENŢĂ SPECIFICĂ: conştientizarea emoţiilor, exprimarea emoţiilor, etichetarea corectă a emoţiilor

OBIECTIVE:

- să identifice emoţiile de bucurie, furie, tristeţe, teamă;
- să exprime corect emoţia observată;
- să eticheteze corect emoţiile prezentate.

DURATA: 20 – 25 de minute

MATERIALE: „Roata emoţiilor”- un cadran confecţionat din carton care are un braţ indicator; împărţiţi acest cadran în 6 părţi egale; prin rotire, braţul indicator se poate opri aleator în dreptul simbolului unei emoţii (exemplu: bucuros, supărat, furios, mirat, plictisit, plângăcios) şi se va analiza situaţia dată.

PROCEDURA DE LUCRU: Prezentaţi copiilor „Roata emoţiilor”, explicându-le că o vor utiliza într-un joc pentru a înţelege mai bine emoţiile lor şi ale celorlalţi. În acest joc, câte un copil va învârti săgeata roţii şi când acesta se opreşte la o emoţie, va încerca să identifice şi să reproducă emoţia, să dea exemple de situaţii în care s-a simţit în acest fel. Precizaţi că, în cazul în care roata se opreşte tot la aceeaşi emoţie, se va roti din nou, pentru a se putea discuta toate emoţiile.

PARTENERI: psiholog, cadre didactice.

OBSERVAŢII:

Prin această activitate copiii învaţă:

- să identifice corect emoţiile proprii şi etichetele verbale corespunzătoare
- copiii achiziţionează cuvinte care denumesc emoţii

Nu uitaţi să lăudaţi copiii pentru recunoaşterea şi etichetare corectă a emoţiilor!

Proiect de activitate integrată

SPAFIU ANDREEA NICOLETA
G.P.P NR.1 CĂLIMĂNEȘTI

Nivel: II/ **Tema anuală**: Cum a fost/ este şi va fi aici pe Pământ?/ **Tema săptămânală**: Cu ce călătorim?/ **Tema săptămânală**: Cu ce călătorim?/ **Tema zilei**: Pe apă, în aer sau pe uscat?

Tipul activităţii: mixtă/ **Forma de realizare**: integrată (ALA1+ ADP+ ADE+ALA2)

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE: ***ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP):*** Rutine:Jocul liber/ Întâlnirea de dimineaţă:

- Salutul: ,,Buna dimineața!”/ Prezenţa/ Calendarul naturii/ Împărtăşirea cu ceilalţi: ,,Care este mijlocul de transport preferat?”/ Gimnastica de înviorare

★ Tranziţii:

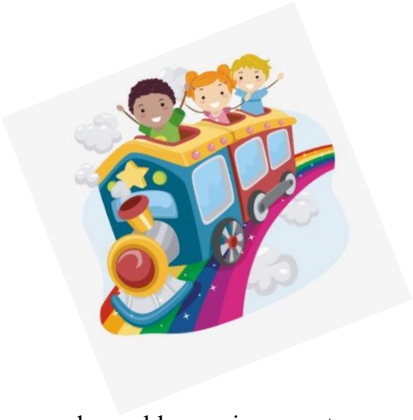
- Joc cu text şi cânt: ,,Bat din palme”/ Joc muzical: ,,Semaforul”

ACTIVITĂȚI LIBER- ALESE (ALA 1): Bibliotecă: ,,Trenulețul meu”- formarea numelui din vagoane cu litere/ Știință: ,,Mașina”- plan înclinat/ Construcţii: ,,Mijloace de transport”

***ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE (ADE*): DOMENIUL ȘTIINȚĂ:** ,,Vâslim, gândim și bărcuțe construim” (joc didactic matematic) + **DOMENIUL ESTETIC ŞI CREATIV :** ,,Mașina mea”– pictură cu hârtie creponată și apă

ACTIVITĂȚI LIBER- ALESE (ALA2):

- Joc de mişcare: ,,Cursa cu baloane”/ Joc muzical: „Roțile autobuzului”

Momentul poveștilor:,,Puiul de tren” (povestirea educatoarei)

DOMENII ALE DEZVOLTĂRII:

A) DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII

B) DEZVOLTAREA FIZICĂ, A SĂNĂTĂȚII ȘI IGIENEI PERSONALE

C) CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI FAȚA DE ÎNVĂȚARE

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

A) Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiatMotricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viaţă familiar

B) Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viaţă familiare

C) Curiozitate, interes și inițiativă în învățare
Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)

COMPORTAMENTE VIZATE:

A) Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr şi cu numeraţia
Rezolvă situații-problemă, pornind de la sortarea și reprezentarea unor date

B) Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activităţi variate

C) Manifestă curiozitate şi interes pentru experimentarea și învăţarea în situații noi
Realizează sarcinile de lucru cu consecvență

SCOPUL: consolidarea cunoștințelor referitoare la conceptul de număr, exersarea operațiilor gândirii, stimularea creativităţii si expresivităţii prin pictură.

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

Cognitive

- ✓ Să recunoască cifrele ilustrate pe jetoane/ Să descompună cifrele ilustrate/Să ordoneze crescător și descrescător jetoanele/Să folosească corect tehnicile de lucru/Să picteze utilizând indicaţiile primite

Afective

- ✓ Să respecte indicaţiile educatoarei/Să manifeste încredere în forţele proprii şi interes pentru activitate

Psihomotorii

- ✓ Să adopte o poziţie corectă pe scaun în timpul activităţii

STRATEGII DIDACTICE:

Metode şi procedee: observaţia, conversaţia, jocul didactic, exerciţiul, învăţarea prin descoperire, problematizarea, demonstraţia, explicaţia.

Resurse materiale: jetoane, coș, rolă hârtie, acuarele, pensule, mașinuțe, spatule, cutie, hârtie creponată.

Forme de organizare: frontal, pe grupe, individual.

Durata: o zi

SCENARIUL ZILEI

Ziua începe cu primirea copiilor şi exersarea deprinderilor igenico- sanitare (de spălare a mânuţelor). Copiii vor fi aşteptaţi în sala de grupă unde vor găsi următoarele centre de interes deschise: *Bibliotecă*, *Construcţii* şi *Stiinţă*.

Momentul organizatoric consta în asigurarea condiţiilor optime pentru realizarea activităţii (aerisirea şi pregătirea sălii de grupă, aranjarea mobilierului astfel încât trecerea de la o etepă la alta să nu necesite modificări mari ale acestuia) şi aşezarea copiilor pe scăunele urmată de reamintirea regulilor grupei pentru buna desfăşurare a activităţii.

Întâlnirea de dimineaţă- Salutul: copiii sunt aşezaţi în semicerc pe scăunele pentru a putea stabili un contact vizual cu toţi membrii grupei. Pentru a constitui un model de comportament, educatoarea zâmbeşte, transmite căldură şi încurajare prin toate formele de comunicare verbală şi nonverbală. Educatoarea îi va saluta pe copii: „Bună dimineaţa şi bine aţi venit la grădiniţă, dragi copii!”.Urmează aflarea stării de spirit a copiilor prin răspunderea la întrebarea „Cum va simţiţi astăzi?”*Prezenţa*: *„Oare câţi copii sunt prezenţi astăzi la grădiniţă?*”- educatoarea cheama pe rând câte un copil care să numere fetele, băieţii, toţi copiii şi apoi observă cine lipseşte. Pozele copiilor care lipsesc sunt aşezate în rubrica „Absenţi” din panoul de prezenţă. *Calendarul naturii*: în această etapă vom stabili cu ajutorul jetoanelor în ce zi a săptămânii suntem, vom număra a câta zi este şi din ce lună face parte, vom stabili în ce anotimp ne aflăm şi cum este vremea. *Împărtăşirea cu ceilalţi*: educatoarea invită copiii la un exerciţiu de imaginaţie: „ *Dacă aţi putea să călătoriţi oriunde în acest moment, ce mijloc de transport aţi alege?*” *Introducere în tema zilei*: educatoarea anunţă tema zilei: „Pe apă, în aer sau pe uscat?”. Astăzi vom călători folosind mijloacele de transport potrivite. *Înviorarea*: gimnastica de înviorare se desfăşoară având ca suport musical. Trecerea la activitatea pe centre de interes se va face prin tranziţia „Bat din palme”, după care, fiecare copil este invitat să desfăşoare activităţile propuse. Tranziţie: „Bat din palme clap-clap-clap/ Din picioare trap-trap-trap/ Ne învârtim, ne răsucim/ Şi spre centre noi pornim! ”

ACTIVITĂȚI LIBER- ALESE (ALA1): Bibliotecă: „Trenulețul meu”- formarea numelui din litere vagoane/Știință: „Mașina”- plan înclinat/ Construcții: „Mijloace de transport”

Sarcini de lucru: Să formeze numele cu ajutorul jetoanelor cu litere/ Să observe cum se deplaseaza mașina pe un plan înclinat/ Să construiască mijloace de transport din diverse materiale

Resurse materiale: jetoane, mașinuțe, acuarele, rolă de hârtie, spatule. Copiii se așază la centrele de interes unde vor intui materialul didactic pus la dispoziție. Educatoarea prezintă centrele și oferă explicații referitoare la sarcinile și tehnicile de lucru. La centrul de interes „*Bibliotecă*”, copiii vor forma trenul cu numele lor din jetoane ce conțin litere.În cadrul centrului de interes „*Știință*”, copiii sunt îndrumați să conducă mașinile pe pistă și să observe ce se întâmpla daca pista se află în plan înclinat. Mașinuțele vor avea pe roți acuarele pentru a evidenția traseul. Educatoarea oferă explicații suplimentare.La centrul de interes „*Construcții*”, copiii vor realiza mijlocul de transport preferat folosind materiale puse la dispoziție. După finalizarea jocurilor liber alese și strângerea materialelor folosite, educatoarea lansează tranziția „Bat din palme”, iar copiii se pregătesc pentru servirea gustării, nu înainte de a exersa deprinderile igienico-sanitare. Tranziție: „Bat din palme clap-clap-clap/ Din picioare trap-trap-trap/ Ne învârtim, ne răsucim/ Și spre baie noi pornim! ”

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE (ADE)

Activitatea din cadrul Domeniului Știință constă în jocul didactic matematic „Vâslim, gândim și bărcuțe construim”. *Sarcina didactică* a jocului este recunoașterea cifrei ilustrate pe jeton, descompunerea acesteia, ordonarea crescător și descrescător a bărcuțelor și identificarea vecinilor.

Regulile jocului: copiii vor da din mână în mână o bărcuță. La semnalul „Stop!” dat de către educatoare, copilul în mâna căruia a rămas bărcuța, va extrage din coș un jeton, va spune ce cifră este ilustrată și o va descompune cu ajutorul velelor. *Elemente de joc*: surpriza, bărcuța, stickere, aplauze.

Tranziția spre următoarea activitate din cadrul ADE, DEC, se va face cu ajutorul jocului muzical „Semaforul”. În cadrul Domeniului Estetic și Creativ, educatoarea va prezenta câteva picturi realizate cu ajutorul hârtiei creponate. Copiii vor picta cu apă și vor descoperi ce mijloc de transport se ascunde pe fișă. Educatoarea va explica pas cu pas modul de lucru.

ACTIVITĂȚI LIBER- ALESE(ALA2): În cadrul ALA 2, copiii vor juca jocul „Cursa cu baloane”, joc de mișcare. *Sarcini și comportamente*:Să execute mersul pe traseu fără să atingă cu mâna balonul/Să parcurgă traseul propus/Să execute mișcarile sugerate de educatoare. Resurse materiale: baloane, pistă.

Educatoarea explică jocul și regulile acestuia: copiii vor fi împărțiți în două echipe. La semnalul educatoarei, primii jucători din fiecare echipă se vor deplasa pe traseul indicat, ținând între ei un balon. Parcurg traseul fără a atinge cu mâna balonul. Dacă vor executa corect traseul vor primi la linia de stop un sticker. Câștigă echipa care reușește să strângă cele mai multe stickere.Se realizează un joc de probă pentru a observa dacă au înțeles regulile, jocul desfășurându-se până la aflarea echipei câștigătoare.

Joc muzical: „Roțile autobuzului”. În încheierea activității se va face o sinteză a zilei. Fiecare preșcolar va spune care secvență a activității i-a plăcut cel mai mult și va motiva alegerea făcută.

ÎNVĂȚAREA CENTRATĂ PE ELEV ÎN CADRUL ORELOR DE BIOLOGIE

Crăciun Daniela
Școala Gimnazială Nr. 189, București

”Îmi imaginez ... un curriculum şcolar ce apreciază întrebările mai mult decât răspunsurile ... creativitatea mai mult decât reproducerea informaţiilor... individualitatea mai mult decât conformismul... şi excelenţa mai mult decât realizările standard.” - Tom Peters

Învăţarea centrată pe elev presupune un stil de învăţare activ şi implicarea acestuia în ceea ce priveşte propria sa educaţie. În abordarea centrată pe elev, succesul la clasă depinde de competenţele cadrului didactic de a crea oportunităţile optime de învăţare pentru fiecare elev. Astfel, în funcţie de context, în demersul didactic, profesorul acţionează mereu, dar adecvat şi adaptat nevoilor grupului.

Centrarea procesului educaţional asupra elevului înseamnă preocuparea permanentă a profesorilor pentru cunoaşterea elevului ca individualitate şi adaptarea programelor de formare la profilul absolventului.

Avantajele învăţării centrate pe elev: creşterea motivaţiei elevilor, eficacitate mai mare a învăţării şi a aplicării celor învăţate, învăţarea capătă sens, deoarece este înțeleasă; sprijină abilităţile pentru învăţarea pe parcursul întregii vieţi, poate fi adaptată în funcţie de potenţialul fiecarui elev, de capacităţile diferite de învăţare, de contextele de învăţare specifice.

Este necesară și oportună trecerea treptată la învățarea centrată pe elev dar, pe măsură ce se dezvoltă și capacitatea de a sprijini această învățare pentru că, așa cum spunea și Nelson Mandela *”Viziune fără acţiune – nu se realizează nimic, acţiune fără viziune – pierdere de timp, viziune însoţită de acţiune – poate schimba lumea”.*

Metodele de învăţare centrată pe elev fac lecţiile interesante, sprijină elevii în înțelegerea conţinuturilor pe care să fie capabili să le aplice în viaţa reală.

I.Metode cu valențe creatoare sunt: brainstormingul, metoda „ciorchinelui”, turul galeriei”, metoda Phillips 6/6 sau 6-3-6, dezbaterea panel, „debate”, jocul de rol, cvintetul.

Dintre metodele cu valențe creatoare, mă voi opri asupra metodei ” turul galeriei” și cvintetului.

Metoda “turul galeriei” este o tehnică de învăţare prin colaborare în cadrul căreia elevii, împărțiți pe echipe, lucrează la rezolvarea unei sarcini de lucru. Etapele acestei metode sunt:

1. Formarea grupelor de câte 4-5 membri. Aceștia primesc foi de flipchart și markere.
2. Prezentarea sarcinilor de lucru: primesc o fișă cu sarcinile de lucru. Fiecare grupă va alege un ”ghid”.
3. Cooperarea pentru realizarea sarcinilor de lucru: elevii interacționează în cadrul grupelor pentru a rezolva sarcina de lucru pe flipchart.
4. Expunerea produselor: fiecare grupă își afișează produsul, la fel ca într-o galerie de artă. ” Ghidul” fiecărei echipe se poziționează la locul expunerii produsului.
5. Turul galeriei: membrii grupelor ”vizitează”, compară, examinează fiecare produs, adresează întrebări de clarificare ghidului și pot consemna în subsolul foii de flipchart comentarii, propuneri, soluții.
6. Evaluarea rezultatelor: fiecare grupă își examinează produsele și valorifică comentariile ”vizitatorilor”.

Această metodă are numeroase *avantaje*: formarea și consolidarea deprinderii de ascultare activă, dezvoltarea gândirii critice, stimularea creativității, cultivarea toleranței, dezvoltarea competențelor de comunicare, de relaționare, promovează învățarea activă, formează competențe de evaluare și autoevaluare. *Limitele* acestei metode pot fi următoarele: tendința de

conformare la opinia grupului; tendința de dominare a grupului manifestată de anumiți elevi; marginalizarea sau autoizolarea elevilor care împărtășesc alte opinii; neimplicarea unor elevi, posibile conflicte între elevi.

Această metodă poate fi aplicată la biologie, la lecția de recapitulare ” Funcții de nutriție la animale” – clasa a VI a. Elevii pot fi împărțiți în 4 grupe. Fiecare grupă primește un plic cu sarcinile de lucru care vizează o funcție de nutriție studiată. Plicul conține și imagini cu organele ce intră în alcătuirea sistemului de organe ce realizează funcția respectivă, ce trebuie lipite pe foaia de flipchart în ordinea lor anatomică, denumite și precizat rolul lor în îndeplinirea funcției de nutriție. Din fiecare plic lipsește imaginea unui organ care va trebui desenat. Sarcina de lucru comună tuturor echipelor va fi realizarea unei scheme care să arate conexiunea și interdependența existentă între funcțiile de nutriție. După realizarea turului, se va alege schema care va fi notată în caiete de toți elevii.

O altă metodă cu valențe creatoare este ”Cvintetul” care are ca scop fixarea, sistematizarea cunoștințelor. Avantajele uzitării acestei metode sunt: conferă capacitatea de a rezuma şi sintetiza informaţiile, de a surprinde complexitatea unor idei, sentimente şi convingeri în câteva cuvinte. Este o deprindere importantă pentru orice elev. Metoda cvintetului este o metodă care pune accentul pe forţa creativă a elevului.

Cvintetul este o poezie de 5 versuri a cărei construcţie are la bază anumite reguli pe care elevii trebuie să le respecte, iar timpul de întocmire este de 5-7 minute. Trebuie să primească un subiect (un cuvânt-cheie din lecţia zilei respective), iar ei, în timpul dat, trebuie să dovedească capacitatea lor de a crea şi de a fi receptivi la cele discutate în clasă. E o metodă eficientă care combină utilul cu plăcutul.

Regulile de întocmire a unui cvintet: primul vers este format din cuvântul tematic (un substantiv); al doilea vers este format din 2 cuvinte (adjective care să arate însuşirile cuvântului tematic) ; al treilea vers este format din trei cuvinte (verbe la gerunziu care să exprime acţiuni ale cuvântului tematic); al patrulea vers este format din patru cuvinte ce alcătuiesc o propoziţie prin care se afirmă ceva esenţial despre cuvântul tematic; al cincilea vers este format dintr-un singur cuvânt (de obicei, verb), care sintetizează tema/ ideea .

Poate fi aplicată la biologie la lecția ” Marea Neagră”- clasa a V a, pornind de la cuvântul-cheie ”mare” (în sensul de ecosistem acvatic).

II. Metode cu valente activizatoare: metoda cadranelor, știu/vreau să știu/am învățat, mozaicul, cubul, organizatorii grafici, problematizarea, studiul de caz.

Dintre metodele cu valențe activizatoare, mă voi opri asupra metodei ” știu-vreau să știu-am învățat” și cubul.

- Metoda ”știu – vreau să știu - am învățat ” se bazează pe cunoaştere şi experienţele anterioare ale elevilor, pe care le vor lega de noile informaţii care trebuie învăţate.

A fost elaborată de Donna M. Ogle în 1986 și pornește de la premisa că, atunci când se predau noi cunoștințe trebuie să se țină cont de informațiile pe care elevii le au. Aplicarea metodei presupune parcurgerea a trei paşi: accesarea a ceea ce ştim, determinarea a ceea ce dorim să învăţăm şi reactualizarea a ceea ce am învăţat.

Are o serie de *avantaje* - se clarifică ceea ce se ştie, ceea ce nu se ştie şi ceea ce mai rămâne de învăţat; este o modalitate de învăţare interactivă care mobilizează întregul colectiv de elevi și valorifică interdisciplinaritatea. Ca *limite*: uneori e costisitoare din punct de vedere al timpului și nu poate fi aplicată la orice tip de lecție.

La biologie, o putem aplica la studiul ecosistemelor, la clasa a V a, exemplu- Savana.

Știu	Vreau să știu	Am învățat
Savana e un ecosistem natural terestru. În savană trăiesc lei care mănâncă antilope.	Unde se găsesc savane? De ce mănânvă leul antilope? De ce trăiesc antilopele în savană? Ce alte viețuitoare trăiesc în savană? Care sunt amenințările ce vizează savana?	Poziționarea pe glob a savanei Condițiile de viață existente în savană Viețuitoarele savanei și adaptările lor la biotopul savanei Relațiile trofice dintr-o savană Impactul activității umane asupra acestui ecosistem

-Metoda ”Cubul” – este o metodă folosită în cazul în care se dorește explorarea unui subiect, a unei situații din mai multe perspective. Numele provine de la mijlocul didactic (un cub) prin care vehiculează sarcinile către elevi. Este una dintre metodele consacrate dezvoltării gândirii critice. Structurarea învățării pe baza rezolvării celor șase sarcini (corespunzătoare celor șase fețe ale cubului) provoacă elevii în principiu pe întregul traseu al nivelurilor cognitive propuse de Bloom, în cadrul taxonomiei sale.

Pentru aplicarea acestei metode profesorul pregătește un cub din carton pe ale cărui șase fețe înscrie șase sarcini: descrie, compară, asociază, analizează, aplică, argumentează. Poate fi utilizată frontal, individual sau pe grupe.
La biologie, poate fi aplicată la clasa a VI a, la lecția ” Fotosinteza”:

1. *descrie* - elevii îndeplinesc această sarcină cercetând ce caracteristici morfologice și structurale are o frunză;
2. *compară* - determină elevii să sesizeze asemănări și deosebiri între frunză și celelate organe vegetative ale plantei
3. *asociază* - „La ce s-a referit Timiriazev când a spus că, ”Clorofila este adevăratul Prometeu care a furat focul din ceruri”?
4. *analizează* – desenează o plantă și plasează folosind săgeți substanțele folosite în fotosinteză și substanțele rezultate prin fotosinteză
5. *aplică* – răspunde la întrebarea : ”Care este importanța fotosintezei?”
6. *argumentează (pro sau contra)* – argumentează dacă poate exista viață pe planeta noastră în lipsa fotosintezei

În concluzie, în şcoala tradiţională, profesorul deţine controlul absolut asupra cunoaşterii şi, prin aceasta, asupra clasei pe când în şcoala centrată pe elev, profesorul nu mai este în prim plan, doar elevul este miezul problemei, actorul propriului act educațional.

Bibliografie:

https://www.didactform.snsh.ro/baza-de-date-online-cu-bune-practici-pentru-educatie-incluziva-de-calitate/metode-de-invatare-centrate-pe-elev
https://projects.ulbsibiu.ro/teachon/teachon/wp-content/uploads/2021/02/Descrierea-metodei-Cvintetul.pdf
https://www.tvet.ro/Anexe/x/Student%20centred%20learning%20guide%20Rom%20final.pdf
Moise Constantin, Seghedin Elena - *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice* , Polirom 2009, pag . 380-381

Optimizarea predării-învățării matematicii în învățământul primar prin integrarea softurilor educaționale
-studiu de specialitate-

prof. înv. primar Sanda Vereș
Școala Gimnazială ,,Lucian Blaga”, Jibou, Sălaj

Modernizarea învăţământului în general, și al celui matematic în special, vizează sporirea rolului formativ al acestei discipline şi îmbunătăţirea tehnologiei predării, învăţării, evaluării matematicii de către profesori, prin utilizarea de softuri educaționale și folosirea de *strategii metodice variate* în scopul *activizării* elevilor, a antrenării lor în procesul însuşirii cunoştinţelor şi a formării de capacităţi intelectuale.

Noile tehnologii au impus modificări importante şi în sistemul de învățământ atât în ceea ce privește dotarea materială, cât şi procesul instructiv-educativ, calculatorul joacă astăzi un rol important în viața cadrelor didactice şi mai ales a elevilor, nativi digitali, oferind multiple avantaje: posibilități rapide de informare, organizarea sistematică şi mai rapidă a materialelor, stimularea curiozității ştiințifice, ajută la consolidarea informațiilor, permite învățarea activă, facilitează învățarea.

Folosirea la clasă în lecțiile de matematică la ciclul primar a softurilor educaționale și utilizarea unor strategii didactice interactive fac posibilă învățarea matematicii, nu doar pentru elevii capabili de performanţe superioare, ci şi pentru cei timizi, retrași, neîncrezători, cu dificultăţi de adaptare la cerinţele învățării şcolare.

Prin folosirea softurilor educaționale, lecțile de matematică devin mult mai atractive, elevii își însușesc prin joc mult mai ușor conținuturile acestei discipline.

Învăţarea asistată de calculator impune:

- existența unui program de instruire, ca rezultat al proiectării pedagogice, un produs pedagogic;
- transcrierea acestuia într-un produs informatic utilizând instrumente adecvate.

În plus, cadrul didactic, trebuie să dispună de un echipament hardware corespunzător, ca şi de instrumentele informatice (software) cu care să poată transpune în practică elementele necesare desfăşurării activităţii didactice.

Se conturează ca etape de operaţionalizare:

- ✓ proiectarea pedagogică
  - a conţinutului;
  - a activităţii elevului pentru însuşirea conţinutului respectiv;
- ✓ asigurarea echipamentului tehnic (componenta hardware şi a produselor software);
- ✓ elaborarea produsului informatic propriu zis, utilizabil în procesul predare– învăţare –evaluare.

În ansamblul acestor activităţi, aportul cadrului didactic se înscrie, preponderent în preocupările de creare a produsului pedagogic, proiectarea demersului didactic. Ideal ar fi ca învăţătorul să aibă competenţele de utilizare a instrumentelor informatice pentru a realiza produsul informatic final. Din punctul meu de vedere, acestă țintă nu este de neatins; practica ne dovedește că tot mai mulţi educatori, învăţători, profesori au competenţele necesare pentru a-și realiza propriile produse informatice pe care le utilizează în activitatea didactică curentă; chiar mai mult, unii dintre ei le oferă cu generozitate şi colegilor spre folosire.

Cojocariu afirmă că „Noţiunea de proiectare didactică reflectă, la modul cel mai general activitatea de prefigurare, de anticipare, predeterminare sau prognozare atât a desfăşurării de ansamblu a procesului instructiv–educativ cât, mai ales, a comportamentelor sale, a modului în care acestea vor relaţiona şi se vor determina reciproc, la toate nivelurile” (Cojocariu V.M., 2002, p. 98)

În acest sens modern, termenul de proiectare didactică este asimilat celui de design instrucţional, cu semnificaţia de “*act de anticipare, de prefigurare a demersului didactic în termeni care să-l facă traductibil în practică*” (idem).

Pentru realizarea unei proiectări didactice reuşite este necesară „întâlnirea” mai multor tipuri de competenţe definitorii ale „profesorului ideal” (Jinga I., Istrate E, 2007, p. 418):

- ✓ competenţa de specialitate, care impune:
  - cunoaşterea conţinuturilor disciplinei pe care o predă;
  - capacitatea de a stabili legătura între teorie şi practică;
  - capacitatea de înnoire a cunoştinţelor, în consens cu noile achiziţii ale ştiinţei;
- ✓ competenţa psihopedagogică, vizând:
  - capacitatea de a cunoaşte elevii şi de a lua în considerare particularităţile lor de vârstă şi individuale la proiectarea şi realizarea activităţii instructiv–educative;
  - capacitatea de a proiecta şi realiza optim un pachet de operaţii: precizarea obiectivelor, selectarea conţinuturilor, prelucrarea acestora, crearea unor situaţii de învăţare adecvate, elaborarea strategiilor didactice, elaborarea strategiilor de evaluare;
  - capacitatea de a-i pregăti pe elevi pentru autoinstruire şi autoevaluare;
- ✓ competenţa psihosocială şi managerială care include
  - capacitatea de a organiza elevii în raport cu sarcinile instruirii şi de a stabili responsabilităţile în grup;
  - capacitatea de a statornici relaţii de cooperare, un climat adecvat în grupul de elevi şi de a soluţiona conflictele;
  - capacitatea de a-şi asuma răspunderi
  - capacitatea de a orienta şi coordona, îndruma şi motiva, de a lua decizii în funcţie de situaţie.

Etapele activităţii de proiectare sunt:

A. *Precizarea obiectivelor operaţionale;*
B. *Analiza resurselor necesare procesului de instruire proiectat* (de conţinut didactic, umane, materiale de timp alocat);
C. *Elaborarea strategiilor didactice optime*, etapă care cuprinde alegerea metodelor şi procedeelor didactice, alegerea mijloacelor tehnice de învăţământ, stabilirea „scenariului didactic” în funcţie de nivelul clasei/elevilor, organizarea pe grupe/ subgrupe de lucru, etc;
D. *Evaluarea*, cu referire la forme, metode şi probe de evaluare.

Întreaga activitate de proiectare se regăseşte în **proiectul activităţii didactice**.

Exemplu de activitate în care se folosesc softurile educaționale:

Programarea didactică:

- Se definesc scopul și obiectivele instructiv- educative

Scopul: Consolidarea adunării fără trecere peste ordin în concentrul 0-31cu suport intuitiv.

Obiective operaționale:

O_1 - Să rezolve oral și în scris exerciţii de adunare a numerelor naturale în concentrul 0 - 20, aplicând algoritmii de calcul învățați;

O_2 - Să rezolve probleme care presupun adunări;

O_3 - Să participe cu interes la activitate.

Strategii didactice:

Metode şi procedee: conversaţia, jocul didactic, exercițiul

Materiale didactice: dvd „O călătorie distractivă prin clasa pregătitoare” , calculatoare, laptop, boxe audio

Forme de organizare: individual;

- ✓ Jocul începe cu o sesiune introductivă care informează elevul asupra obiectivelor și natura lecției, demersul didactic către achizițiile finale ale elevului. Informația este prezentată într-o formă elaborată. (Figura 1, Figura 2)

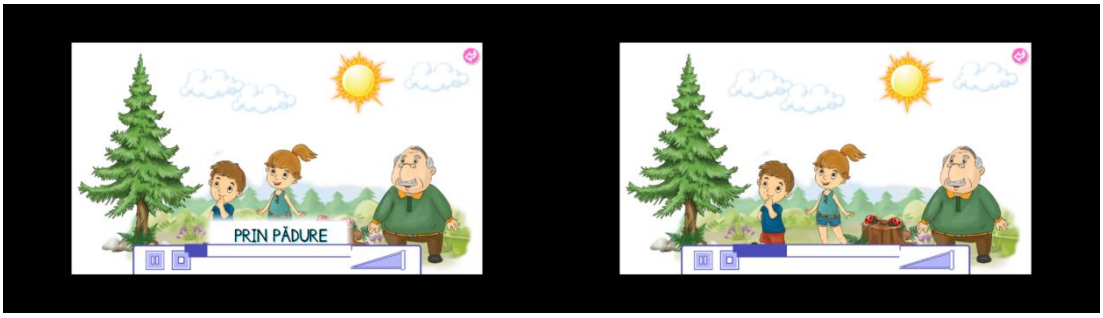

Figura 1 Figura 2

„ Bianca și Barbu sunt la Borsec. Acolo locuiește bunicul lor. Ei se plimbă mereu prin pădure. Se bucură să vadă bradul, feriga și buburuzele. Pe o buturugă stăteau la soare niște buburuze.

- Ce bine e la tine, bunicule!

Planificați cât mai curând o drumeție la pădure. Ce activități distractive puteți face acolo?

- ✓ Sunt adresate sarcini de lucru pe care elevul trebuie să le execute.

„Alege câte două ciupercuțe ale căror buline adunate să fie tot atâtea câte sunt pe coșuleț! ” Îndrumări suplimentare în funcţie de corectitudinea răspunsurilor; (Figura3, Figura 4)

Figura 3 Figura 4

- ✓ Analizarea răspunsurilor

Programul apreciază răspunsul și oferă reacție care să întărească înțelegerea și să crească performanța elevului. Dacă elevul a rezolvat corect exercițiul programul va emite un sunet de ce exprimă bucuria, iar dacă exercițiul este rezolvat greșit, programul va sancționa elevul reducând numărul „vieților”.

- ✓ Elevul primește îndrumări suplimentare în funcţie de corectitudinea răspunsurilor;
- ✓ Se remediază cunoştinţele asimilate;
- ✓ Secvenţierea / Segmentarea Lecţiei;

Exercițiul se poate relua ori de câte ori este nevoie până ce elevul își consolidează adunarea numerelor naturale în concentrul 0-20 prin numărare cu suport intuitiv. (Figura 5, Figura 6)

Figura 5 Figura 6

- ✓ Încheierea activității

Computerul a reacţionat la fiecare răspuns al elevului, oferind un evantai larg de reacţii adoptate. În funcție de răspunsurile date la exerciții elevul primește aprecierea globală „Bună treabă! ” dacă elevul a rezolvat corect exercițiile (Figura 7)

Figura 8

sau „Reia jocul!”, dacă elevul nu a rezolvat corect exercițiile propuse (Figura 9)

Figura 9

Prin integrarea softurilor educaționale în lecțiile de mtematică la clasa pregătitoare:

- elevii şi cadrele didactice descoperă practic feed-back-ul reglator şi evaluarea formativă prin software educaţional, conştientizează beneficiile evaluării alternative în procesul de învăţământ;
- se produce o schimbare a viziunii elevului şi profesorului (prin autoobservare şi observare externă) asupra evaluării cu funcţie de corectare şi ameliorare, nu de sancţionare;
- modul în care este evaluat elevul influenţează performanţa şcolară, evaluarea prin software educaţional elimină ierarhizarea, elevul comparându-şi propriile-i performanţe;
- reflecţia asupra propriilor rezultate este efectivă prin analiza căilor care au condus la succes sau dimpotrivă la erori în rezolvare;
- elevii execută sarcinile de lucru într-o manieră degajată autoevaluându-se permanent, unii exprimându-şi propria dezamăgire sau satisfacţia prin etichete, onomatopee,mimică şi gestică la apariţia feed-back-ului pe monitor, percepţia asupra greşelii fiind una constructivă, cu intenţia de a corecta greşeala, de a remedia erorile;

- evaluarea permanentă, obiectivă și rapidă încurajează în rezolvarea de probleme, particular fiind faptul că elevii nu mai caută acceptul sau dezaprobarea învățătorului, acesta fiind solicitat doar la sfârșitul sarcinii de lucru prin apelative indirecte: “Am terminat!”, “Gata!”, etc.

BIBLIOGRAFIE:

1. Adăscăliței, A. (2007). *Instruirea asistată de calculator*. Iași, Editura Polirom;
2. Allan, P., Booth S, Crompton P., and Timms D. (1996). *Integrating Learning with Technology*, Stirling, University of Stirling;
3. Bocoș, M.D. (2013). *Instruirea interactivă*. Iași, Editura Polirom
4. Matei, S., Bîzdoacă E. N. și Roșu S. (2002). *Inițiere în Power Point*. Craiova, Editura Arves;
5. Miron, I. (1995). *Didactica modernă.* Cluj Napoca, Editura Dacia;
6. Neacșu, I. (1990). *Instruire și învățare*. București, Editura Științifică;
7. Noveanu, E. și Istrate O. (2005). *Proiectarea pedagogică a lecțiilor multimedia*. București;
8. Prensky, M. (2006). *Don’t bother me mom, I’m learning*. St. Paul, MN. Paragon House, 2003
9. Răduț-Taciu, R. (2007). *Pedagogia jocului. De la teorie la aplicații*, Cluj Napoca, Editura Casa Cărții De Știință
10. Savu Cristescu, M. (2014). *Teoria și metodologia instruirii*, suport de curs, Universitaea de Vest din Timișoara
11. Stan C. (2001). *Teoria educației. Actualitate și perspective*. Cluj-Napoca, Presa Universitară Clujeana

Scrierea corectă a cuvintelor cu *î* și *â*

Șolomonean Crina Ioana
Școala Gimnazială „Lucian Blaga”, Jibou

1. Citește cu atenție:

Într-o sâmbătă, Ina împreună cu Pârvu au mers la brutărie să cumpere pâine. Mirosul îi îmbia. Au cumpărat și câteva baghete împletite.

a) Scrie cuvintele care conțin litera *î:*

b) Scrie cuvintele care conțin litera *â:*

2. Completează cu literele care se potrivesc:

p....ine ....nghețată v.....nătă ....mpărat
r....de ne.....ntrecut c.....nt.....nd cobor.....

3. Citește cuvintele de mai jos și încercuiește litera *î*.

încetat → neîncetat
împăcat → neîmpăcat
încredere → neîncredere
înduplecat → neînduplecat
învins → neînvins
întrecut → neîntrecut

4. Transcrie cuvintele subliniate de la exercițiul anterior.

5. Transformă cuvintele după model:

a coborî – coborât
a pârî - .....
a doborî - .....
a târî -.....
a hotărî - .....
a zăvorî - .....
a urî - .....
a tăbărî - .....

6. Alcătuiește câte o propoziție cu ajutorul cuvintelor: neîntrecut, reîntors, neîncetat.

7. Când folosim litera *î*?

   Bifează răspunsurile corecte.

   □ la începutul cuvintelor

   □ în interiorul cuvintelor: neîmpăcat, neîncetat, reîntors

   □ la sfârșitul cuvintelor

8. Grupează cuvintele în tabel: cântec, întrecere, pâine, coborî, mână, întunecat, vânt, hotărî.(se scriu după dictare)

î	**â**

9. Descoperă propozițiile:

   a) pâinea, Pârvu, aduce, masă, la.

   b) un, ascultă, cântec, Mara.

   c) îndată, întețește, se, vântul.

Reține!

În limba română sunetul *î* este redat cu ajutorul a două litere: *î* sau *â*.

- Dacă sunetul *î* se află la începutul sau la sfârșitul cuvântului, folosim în scris litera *î*. exemplu: întoarce, înapoi, coborî, hotărî.
- Dacă sunetul *î* se aude în interiorul cuvântului, folosim în scris litera *â*. exemplu: cântec, mâine, România.
- Dacă scriem cuvinte precum: neîncredere, reînceput, neînsemnat, deși sunetul î se află în interiorul acestora, folosim litera *î* . Aceste cuvinte s-au format prin adăugarea unei silabe în fața unui cuvânt care începe cu sunetul *î*.

PARADIGMA MODERNĂ A ACTULUI DIDACTIC ÎN CAZUL COPIILOR CU CES

Prof. VOICU ELENA LOREDANA
COLEGIUL NAȚIONAL *MIHAI VITEZUL,* MUNICIPIUL PLOIEȘTI

Motto*: Am intrat într-o epocă în care, în curând, nu va mai fi loc decât pentru creatori.* (Gaston Berger)

Fără îndoială, orice copil reprezintă o poartă spre viitor, de aceea paradigma modernă educației, în care accentul cade pe elev și pe experiențele lui de învățare, a favorizat apariția unor investigații aprofundate ale problemei educabilității.

Dacă educația a început odată cu mitul, școala, ca sistem național de educație, s-a configurat odată cu apariția capitalismului. Dincolo de nenumăratele schimbări care au intervenit în educație, relația profesor-elev, mai ales când este vorba despre copii cu CES, stârnește în permanență noi provocări. În timp ce școala modernă caută necontenit noi structuri de învățare care să fie active și eficiente, o importanță deosebită o are formarea de profesori moderni, adevărate călăuze care să ghideze cu iscusință mintea elevului, să se adapteze la nevoile și la interesele celui pe care-l instruiește, cu toate că adesea profesorul apare ca „un întârziat în modernitate care mai crede în rațiune (ca valoare a centrului), în autoritate (ca poziție a știutorului) și în responsabilitate (ca derivat din rațiune și autoritate)”. (5, p. 37)

O educație modernă presupune interactivitate și pune accent pe confruntările de idei, de aceea în relația profesor-elev cu CES este importantă necesitatea înțelegerii corecte a acestei problematici de către ambele părți; de aceea, a fi profesor este, pe de o parte artă, pe de altă parte știință, profesorul fiind pus în situația de a-și alege strategiile optime pentru a găsi calea spre sufletul elevului, cu înțelegere, apropiere și răbdare.

Eficacitatea acțiunilor profesorului derivă în mare măsură și din autoritatea pe care i-o dă statutul, dar mai ales din autoritatea și respectul pe care profesorul le câștigă în fața elevului, odată cu negocierea, împreună cu elevii cu CES, a normelor necesare unei bune desfășurări a procesului instructiv-educativ: „Controlul pe care profesorul îl exercită asupra elevilor este rezultatul unui amestec subtil de putere personală și de autoritate, derivate atât din statutul său de profesor, cât și din sistemul de reguli care operează în școală și în clasă.”(4, p. 32)

Cercetările au demonstrat că paradigma tradițională a educației, centrată pe profesor și pe impunerea de cunoștințe, a dus la o obtuzitate psihologică a elevilor cu CES, întrucât li se ofereau acestora informații științifice pe care nu le puteau valorifica în existența cotidiană, prin urmare, de foarte puține ori această abordare a educației a fost considerată satisfăcătoare, încercându-se o evaluare și o reechilibrare a principiilor care stăteau la baza configurării educației.

Paradigma modernă nu vizează cu prioritate volumul de cunoștințe, ci strategiile alese de profesor și mentalitatea acestuia în raport cu elevii cu CES. Rolul profesorului modern este de a face ca dorința de cunoaștere a elevului să-și intre în drepturi, să-l motiveze, să-l convingă că este capabil de reușită și să nu-l împingă spre eșec prin exigențe exagerate. De aceea, (auto)formarea profesorilor este o sarcină deosebită, fiind necesar ca profesorul să adopte în fața elevilor o atitudine adecvată concepției moderne asupra procesului instructiv-educativ. Astfel, dincolo de complexul de sarcini pe care trebuie să le îndeplinească, profesorul modern trebuie să aibă vocație pedagogică, să aibă un simț aparte al valorilor superioare, să-și iubească elevii și să posede o vastă cultură generală și filosofică, pe lângă cea de specialitate și psihopedagogică, să se ghideze după principiul evoluției și al individualității copilului, întrucât „un profesor bun, cu aptitudini psihosociale conturate, are posibilitatea să vadă structurile interperceptive din grupurile educaționale din dublă perspectivă, și anume, atât din proprie perspectivă, în funcție de modalitățile și mijloacele de analiză, de evaluare personală, cât și din perspectiva grupului, cunoscând sistemul de relații și de criterii de valorizare din cadrul grupului.” (3, p. 97). De asemenea, profesorul

modern trebuie să fie un actor şi un moderator, să trateze clasa în care se află copii cu CES ca pe o scenă a situaţiilor de învăţare. Negociind normele şi modalităţile de evaluare cu elevii, el ţine cont de particularităţile individuale şi motivaţionale ale elevilor, pe care le valorifică în alegerea strategiei optime de predare a conţinuturilor. În acest sens, profesorul trebuie să folosească strategii interactive care să accentueze utilitatea cunoştinţelor, nu obligativitatea însuşirii lor. Este important ca profesorul să îşi arate dragostea faţă de elevii săi, să nu le pară acestora un rival, să-şi dorească să le stea alături, să manifeste interes faţă de activităţile pe care le desfăşoară împreună, devenind un colaborator al acestora, însă ,,profesorul trebuie să dovedească autoritatea de a impune şi de a întări regula respectivă. Nu trebuie fixate reguli care nu pot fi impuse sau care nu pot fi respectate de elevii cu CES, deoarece aceasta are implicaţii negative atât în ceea ce priveşte autoritatea profesorului, dar şi în ceea ce priveşte ideea de ordine şi de coerenţă.” (4, p. 82)

Printre atitudinile care facilitează comunicarea profesor-elev cu CES şi care depind în mare măsură de cadrul didactic se pot număra acceptarea pozitivă necondiţionată a elevului şi a opiniilor lui, ascultarea activă, răspunsul empatic şi dorinţa profesorului de a gestiona o situaţie de criză sau de a interveni într-o problemă pe care este în măsură să o rezolve. De asemenea, pentru o bună receptare a mesajului, profesorul trebuie să fie preocupat de captarea atenţiei, a interesului elevilor pentru ceea ce urmează să predea. Un profesor care dojeneşte mai mult decât laudă sau care nu spune nimic atunci când ar trebui să spună nu foloseşte suficient criteriile aprecierii pozitive pentru formarea şi schimbarea comportamentului elevului cu CES. Neacordând o atenţie mai mare modului de distribuţie a formelor de întărire, a aprecierii pozitive şi negative , se poate ajunge la o depreciere a personalităţii elevului, atunci când se foloseşte în mod exagerat blamarea, şi mai ales, atunci când blamarea nu păstrează un caracter limitat, ci ia forma unei deprecieri globale. Mai mult, există şi unii profesori care au o perspectivă greşită asupra autorităţii, considerând că elevii trebuie ţinuţi la distanţă; s-a dovedit însă că acest fapt nu este stimulativ pentru elevi, iar orice profesor poate atinge acel grad de apropiere formală pentru a lucra eficient cu elevii săi: ,,Discipolul are nevoie, în primul rând, nu de ameninţare, frică, penalizare, de conflicte externe, zgomotoase, ci de sprijin, de încurajare. De aceea, ca manager modern, prim-planul activităţii şi preocupărilor educatorului nu-l vor mai ocupa ameninţările, blamarea, subestimarea, ci preocuparea de susţinere a creşterii, a cooperării, preocuparea de a gândi, împreună cu elevii săi, la cea mai bună cale de îmbunătăţire a actului educativ, fie prin perfecţionări succesive, fie prin descoperirea altor variante.” (1, p. 173)

Unul dintre imperativele majore ale ,,noii educaţii” este ca profesorul să reuşească să găsească o cale de acces spre realitatea interioară a elevului cu CES. Pe lângă faptul că el trebuie să se documenteze în mod curent, să studieze cu perseverenţă, să ştie să valorifice informaţiile noi, să promoveze noul, el trebuie să înţeleagă cerinţele elevului cu CES, traduse în nevoi şi interese, deoarece ,,noua educaţie” înseamnă şi favorizarea abordărilor transdisciplinare, accentul pe comunicare, negociere şi anticipare. Cursurile de perfecţionare profesională a cadrelor didactice reprezintă pentru o parte dintre beneficiarii lor, din păcate, doar o sursă de informare, fără să considere că informaţiile sunt aplicabile, fără să se ţină cont de faptul că teoriile bazate pe comunicarea activă, pe cunoaşterea euristică, pe stimularea capacităţilor elevului de sesizare, rezolvare şi creare de probleme, pe creativitatea reactivă şi proactivă atât a elevului, cât şi a profesorului, sunt imperios necesare unui demers didactic eficient. Pe de altă parte, elevul cu CES trebuie să fie capabil să îşi construiască propriile valori de care să se folosească în viaţa de zi cu zi şi să înveţe că respectul de sine este o precondiţie pentru o învăţare cu adevărat eficientă.

Pentru a fi calificat drept un bun manager al educaţiei prin predarea şi învăţarea disciplinei sale, este necesar ca profesorul să aibă o viziune amplă asupra educaţiei şi instruirii, o înţelegere adecvată şi clară a funcţiei manageriale care îi revine şi a rolurilor ce derivă din aceasta, a punerii în aplicare în diversele situaţii educaţionale, întrucât implicarea optimă a profesorului este o atribuţie şi o condiţie fundamentală a cadrului didactic, în condiţiile în care ,,marea problemă a

profesorului este aceea de a obține motivația, de a trezi interesul elevului pentru obiectul de studiu pe care îl predă, iar acest lucru nu este ușor de realizat într-un climat educațional vetust, care nu a stabilit racordul cu socialul.” (4, p. 8) Este foarte util în contemporaneitate să se facă trecerea de la vechiul tip de relații la cele în care profesorul colaborează cu elevii cu CES. Principala activitate a cadrului didactic nu trebuie să fie predarea, ci angajarea elevilor în investigații și lucrări independente care să-i provoace în a gândi. Expresiile ironice și jignitoare folosite de unii profesori tulbură atitudinea elevilor cu CES față de profesorul lor și îngreunează crearea unui climat favorabil activităților creatoare în clasă, datoria profesorului fiind de „a crea acea ambianță care să mențină active tendințele dezirabile ale dezvoltării copilului și care, concomitent, le descurajează pe cele indezirabile.” (5, p. 142) Relațiile dintre profesor și clasă se polarizează de obicei prin sentimente de simpatie, încredere reciprocă sau, dimpotrivă ,de antipatie, neîncredere și chiar ostilitate. Pot fi identificate și unele cazuri când contactul spiritual dintre profesor și elev nu poate trece de zona indiferenței: clasa nu există pentru profesor și nici profesorul pentru clasă. Inițiativa trebuie să aparțină însă profesorului, care, punând accent pe legea esențială a relațiilor afective dintre oameni, potrivit căreia simpatia și bunăvoința nasc sentimente pozitive, iar antipatia și ostilitatea trezesc sentimente de aceeași calitate, trebuie să conducă aceste relații și să le structureze pe colaborare.

Din perspectiva educației moderne, relația dintre profesor și elevi cu CES are la bază un anumit control exercitat de profesor, un anumit tip de putere, acea capacitate de a produce efecte în comportamentul elevilor, efecte ce se pot anticipa. Puterea de recompensare are un rol evident în educația actuală, dar, în același timp, este important ca autoritatea profesorului să se bazeze pe o putere de referință (elevul să se identifice cu cel care deține puterea), nu pe o putere de coerciție care să anihileze interesul elevilor. Prin urmare, amenințările și pedepsele sunt cele mai neinspirate decizii pe care le poate lua cadrul didactic, fiind imperios necesar ca profesorul să înțeleagă că „este responsabil pentru lumea în care copilul trebuie să intre, pentru continuitatea și integritatea acesteia. (5, p. 37). Este extrem de util ca profesorul să solicite elevii cu CES, să-i motiveze, să inițieze activități care aduc cu sine experiența contactului cu ceilalți și bucuria de a beneficia de sprijinul acestora, să aibă tactul pedagogic care presupune combinarea și organizarea optimă a metodelor și mijloacelor pentru obținerea unor rezultate bune. Însă succesul aplicării tactului pedagogic depinde în mare măsură de cel care îl aplică, importantă fiind creativitatea profesorului, întrucât nu există reguli precise după care să se poată constitui.

Bibliografie:

1. **Albu, G.** (1998) *Introducere într-o pedagogie a libertății. Despre libertatea copilului și autortitatea adultului*, Ed. Polirom, Iași.
2. **Iucu, R.** (2006) *Managementul clasei de elevi. Aplicații pentru gestionarea situațiilor de criză educațională*, Ed. Polirom, Iași.
3. **Mitrofan, N.** (1988) *Aptitudinea pedagogică*, Ed. Didactică și Pedagogică, București.
4. **Stan, E.** (2006) *Profesorul – între modernism și postmodernism*, în *Paideia*, nr. 2 / 2006.
5. **Stan, E.** (2003) *Managementul clasei*, Educația XXI, Ed. Aramis, București.

PROIECT EDUCAȚIONAL „ÎMPREUNĂ PENTRU PACE, TOLERANȚĂ, PARTENERIAT”
~SĂPTĂMÂNA EDUCAȚIEI GLOBALE~
14-20 NOIEMBRIE 2022

Prof. Amorăriți Elena,
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Suceava

DOMENII ÎN CARE SE ÎNCADREAZĂ PROIECTUL: **EDUCAȚIE GLOBALĂ**
TIPUL PROIECTULUI: LOCAL/**INTERDISCIPLINAR**

Argument:

Printre drepturile fundamentale ale copilului se numără și dreptul la educație, societatea având obligația de a-i asigura exercitarea acestui drept. Mediul școlar îl va ajuta pe copil să se adapteze lumii prin intermediul științei, al cunoașterii. Școala ajută copilul să-și dezvolte capacitățile mentale arătându-i modalitățile de a le folosi eficient. Educația disciplinează, ordonează atât interiorul copilului cât și relațiile acestuia cu semenii lui. Ea poate fi indusă printr-o serie de activități care să genereze comportamentul adecvat, disciplinat. Copilul trebuie educat să respecte atât valorile culturale ale propriului popor cât și pe cele ale altor națiuni.

Școlile trebuie să fie deschise spre toți copiii, fără nicio deosebire în ceea ce privește condițiile fizice, intelectuale, sociale, emoționale, lingvistice sau de orice altă natură. Educația trebuie să vizeze nevoile de învățare ale tuturor copiilor, să urmărească dezvoltarea deplină a personalității, întărirea respectului față de drepturile și libertățile fundamentale. Trebuie să vizeze și diferențele, să se deschidă în fața diverselor valori, trebuie să fie o educație capabilă să răspundă nevoilor Europei (contemporane și viitoare), caracterizată prin respect față de persoana umană, toleranță, pace, simpatie, sociabilitate, generozitate, spirit de întrajutorare etc..

Sarcina actuală a școlii este formarea la elevi a unei conștiințe europene, prin cultivarea respectului și solidarității față de cultura altor popoare. Ea trebuie să promoveze valori- cheie precum: democrație, respectarea drepturilor omului/copilului, justiție socială, toleranță, pace, parteneriat, echilibru ecologic, tradiții culturale etc.

Campania „Săptămâna educației globale-14-20 noiembrie 2022” (inițiativă anuală de sensibilizare la nivel mondial, inițiată de Centrul Nord-Sud al Consiliului Europei) urmărește adoptarea unor stiluri de viață durabilă, contribuind astfel la un viitor sustenabil. Activitățile de sensibilizare abordează una sau mai multe dintre cele cinci domenii distincte ale Obiectivelor de dezvoltare Durabilă: Planeta, Oamenii, Prosperitatea, Pacea, Parteneriatul.

Motto-ul (tema) Săptămânii educației globale: „Este lumea noastră, să acționăm împreună!” ne dă imbold pentru a crește în rândul elevilor gradul de conștientizare cu privire la importanța cooperării pentru protejarea lumii noastre, printr-o serie de activități diverse.

Scopul proiectului:

- Cunoașterea semnificației unor noțiuni precum: dezvoltare durabilă, viitor sustenabil ș.a.;
- Sensibilizarea elevilor în legătură cu importanța cooperării, respectarea drepturilor și libertăților umane, importanța menținerii păcii, toleranței, nediscriminării etc.;
- Dezvoltarea interesului elevilor cu C.E.S. pentru lectură, dezvoltarea curiozității, pentru a se informa din surse diferite;
- Stimularea, afirmarea potențialului artistic, creativ al elevilor cu C.E.S.;

- Promovarea egalității șanselor elevilor cu C.E.S. la cunoașterea și respectarea valorile culturale, naționale, spirituale și a altor popoare.

Obiectivele proiectului:

- să-și îmbogățească cunoștințele de educație socială, civică, democratică;
- să cunoască semnificația unor noțiuni, valori, promovate de inițiatorii Campaniei Educației Globale;
- să vizioneze filmulețe educative, să extragă învățături din diverse fragmente despre pace, toleranță, întrajutorare, nediscriminare ș.a.;
- să realizeze desene, colaje, machete, panouri tematice pe tema dată;
- să participe afectiv, activ, intens la activitățile desfășurate în grup.

Grupul țintă:

- elevii clasei a VI-a B ai C.S.E.I. Suceava (13 elevi)
- elevii clasei a IX-a D ai C.S.E.I: Suceava (12 elevi)

Grupul de beneficiari:

- elevii participanți, cadrele didactice

Locul desfășurării: sălile de clasă a VI-a B și a IX-a D, sala de lectură a C.S.E.I. Suceava.

Perioada de desfășurare: 14.11.2022 – 20.11.2022

INIȚIEREA GRUPULUI ȚINTĂ

- Lansarea propunerii proiectului
- Selectarea unor fragmente pentru lectură; căutarea unor resurse de pe Net pentru vizionare
- Procurarea unor materiale de lucru.

IMPLEMENTARE

- Prezentare Power Point, filmulețe educative;
- Citirea expresivă a unor povestiri moralizatoare;
- Realizarea unor compoziții plastice, practice;
- Realizarea expoziției cu lucrările realizate.

DISCIPLINE IMPLICATE ÎN PROIECT

- Educație socială
- Religie
- Consiliere și dezvoltare personală
- Educație plastică

ACTIVITĂȚILE ȘI PROGRAMUL ACTIVITĂȚILOR

Nr. crt.	Activitățile desfășurate	Locul desfășurării	Data	Responsabil
1.	**Lecturăm, comportamente învățăm!** -lecturarea unor povestioare, extragerea învățăturilor desprinse; -dezbaterea unor studii de caz; -completare chestionar- toleranță.	Sala de clasă Bibliotecă	14.11.2022	Profesor: A. E. Bibliotecar: A. C.
2.	**„Copacul toleranței”** -decupare, asamblare - „Copacul Toleranței”; -lipirea unor frunze cu mesaje în „Copacul Toleranței”; -Gânduri, impresii.	Sala de clasă	15.11.2022	Profesor: A. E. C. M.
3.	**Desenăm și învățăm!** -realizarea unor desene, colaje pe tema: dragoste, pace, toleranță, copilărie	Sala de clasă	16.11.2022	Profesor: M. M.
4.	**Vizionăm, pentru viață învățăm!** -vizionarea unor filmulețe educative de pe Internet.	Sala de clasă Sala de lectură	17.11.2022	Educator: B. A.
5.	**Pace pentru toți copiii lumii!** -realizarea unei machete; -impresii, gânduri la final de proiect	Sala de clasă	18.11.2022	Profesor: A. E.

MATERIALE/RESURSE

- RESURSE UMANE: elevii de la C.S.E.I. Suceava, cadre didactice

- RESURSE MATERIALE: cărți, bloc de desen, foi de carton colorate, hârtie glasse, acuarele, creioane colorate, carioca, videoproiector, laptop, aparat foto, foarfece, lipici, panou-polistiren.

EVALUAREA

Evaluarea se va realiza pe tot parcursul desfășurării activităților dar și prin întrebări, fișe de impresii, chestionar. Se va realiza portofoliul activităților, se vor face fotografii cu aspecte de la activități.

POPULARIZAREA

Prezentarea activităților proiectului în cadrul Comisiei metodice a diriginților;

Publicarea unui articol referitor la proiect în Revista școlii „Zâmbet și culoare”.

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ

Prof. înv. primar, TABARCEA MARIA
Liceul Tehnologic „ Ion Nistor”
Vicovu de Sus, Suceava

Conceptul **Educației Incluzive** s-a dezvoltat din cel al **integrării,** aplicat in perioada de tranziție la noile viziuni asupra educației copiilor cu cerințe speciale. Identificarea/constatarea diferenţelor specifice ambelor concepte oferă posibilitatea evidenţierii unor aspecte principial importante. Astfel, *integrarea* constă in asimilarea copilului in cadrul invățământului general, proces prin care se adaptează şcolii, in timp ce aceasta rămane, in cea mai mare parte, neschimbată, iar *incluziunea* presupune ca instituţiile şi sistemul educaţional, in general, să se schimbe şi să se adapteze continuu necesităţilor copiilor.

Școala modernă, menită să răspundă tuturor problemelor pe care le ridică educaţia generaţiilor contemporane de elevi, încearcă să se adapteze din mers la cerinţele principiului egalităţii şanselor la educaţie pentru toţi copiii, principiu desprins din dreptul fundamental la educaţie. Dacă în demersurile educaţionale zilnice se va ţine seama şi de celelalte principii care vizează respectarea particularităţilor, intereselor şi necesităţilor de învăţare unice, specifice fiecărui copil, programele de învăţare pot fi proiectate şi aplicate în aşa fel, încât să se ţină seama de marea diversitate a particularităţilor şi cerinţelor, iar educaţia acestor copii se poate desfăşura în învăţământul de masă, urmând să fie centrată pe copil, diferenţele dintre elevii obişnuiţi şi cei cu cerinţe educaţionale speciale vor putea fi atenuate, şi de ce nu, chiar eliminate la o parte din elevi.

Indiferent cărei categorii aparţin, aceşti copii trebuie să-şi găsească echilibrul în marea familie a şcolii, aceasta având obligaţia de a-i integra în programul său, iar dascălii buni cunoscători ai naturii umane, sunt datori să găsească soluţii viabile pentru rezolvarea problemelor acestor copii, adoptând strategii decente, care să permită implicarea activă a lor în procesul formării propriei personalităţi, iar felul în care vor funcţiona relaţiile dintre învăţător şi colectivul de elevi care include şi elevii cu cerinţe speciale vor asigura rezultatele preconizate.

Cerinţele educative speciale (CES) reprezintă o sintagmă de dată relativ recentă, ivită, în principal, din dorinţa de a substitui, după caz, anormalitatea educaţională sau inadaptarea şcolară, care nu mai corespundeau noii viziuni asupra dreptului la educaţie. Conceptul a fost lansat în anul 1978, în Marea Britanie. Noţiunea de CES desemnează necesităţile educaţionale complementare obiectivelor generale ale educaţiei şcolare, necesităţi care solicită o şcolarizare adaptată particularităţilor individuale şi/sau caracteristice unei deficienţe (ori tulburări de învăţare), precum şi o intervenţie specifică, prin reabilitare/recuperare corespunzătoare. CES exprimă o necesitate evidentă de a se acorda anumitor copii o atenţie şi o asistenţă educaţională suplimentară (un anumit fel de discriminare pozitivă), fără de care nu se poate vorbi efectiv de egalizarea şanselor, de acces şi participare şcolară şi socială. Educaţia cerinţelor speciale se referă la adaptarea, completarea şi flexibilizarea educaţiei pentru anumiţi copii, în vederea egalizării şanselor de participare şi integrare. Schimbarea sintagmei „educaţie specială” cu expresia „educaţia cerinţelor speciale” este una oportună deoarece „educaţia specială” sugerează o abordare specială şi deci segregativă, în schimb „educaţia cerinţelor speciale” pune accentul pe faptul că anumiţi copii pot avea cerinţe speciale, dar acestea pot fi satisfăcute şi în medii de învăţare obişnuite, incluzive, nu numai în medii şcolare separate. Astfel, ECS tinde să devină o parte integrantă şi o responsabilitate a sistemului şcolar – ca întreg, ea trebuie să fie accesibilă, flexibilă şi comprehensivă, dimensiuni specifice educaţiei incluzive. Grupul de copii care pot beneficia de ECS nu se rezumă la copiii cu dizabilităţi ci include, mai degrabă, toate grupurile vulnerabile şi marginalizate. Sensul iniţial al dificultăţilor/tulburărilor de învăţare se referă la tulburări cu dominantă psihomotorie,

psihoafectivă (fără deviaţii semnificative ale comportamentului), la ritm lent de învăţare, la tulburările instrumentale (deficienţe minore de ordin perceptiv ori cognitiv). Un sens mai larg încearcă relativizarea şi - într-un fel - estomparea utilizării unor termeni ce pot traumatiza şi stigmatiza, (deficienţa, incapacitatea, handicapul etc.) încercând relevarea consecinţelor acestora asupra învăţării, deci convertirea lor în limbaj psihopedagogic.

Deficienţa s-ar traduce prin absenţa, pierderea sau alterarea unei structuri ori funcţii (anatomice, fiziologice sau psihologice). Ea poate fi rezultatul unei maladii, al unui accident, dar şi al unor condiţii negative din mediul de creştere şi de dezvoltare al unui copil.

Expert bune practici, Rof Claudia, noiembrie 2019

Dizabilitatea / incapaciatatea însumează un număr de limitări funcţionale. Ea poate fi cauzată de deficienţe (fizice, senzoriale sau intelectuale), de condiţii de sănătate (boli mintale/neuropsihice) sau de mediu. Acestea pot fi permanente sau temporare, reversibile sau ireversibile, progresive sau regresive.

Handicapul semnifică dezavantajul social rezultat din pierderea ori limitarea şanselor unei persoane de a lua parte la viaţa comunităţii, la un nivel echivalent cu ceilalţi membri ai acesteia. Handicapul descrie interacţiunea dintre persoana cu dizabilitate şi mediu.

Tulburările de dezvoltare reprezintă întârzierea, afectarea dezvoltării unui copil cauzate de diferite deficienţe, a existenţei unor limitări sau dizabilităţi. Procesul dezvoltării poate fi afectat şi de condiţii negative în mediul de creştere, de un mediu familial şi socio-cultural care împiedică dezvoltarea normală a copilului, îndeosebi la vârstele timpurii.

O școala integrativă este :

- scoala în permanenta schimbare si adaptare la nevoile copiilor
- cel mai eficient mediu de combatere a atitudinilor de discriminare
- comunitate interculturala primitoare și deschisa
- scoala care-i valorizeaza in mod egal pe toti copiii, profesorii si parintii

Integrarea se bazează pe convingerea că adulţii lucrează în comunităţi incluzive, alcătuite din persoane de diferite rase, religii, aspiraţii, cu sau fara dizabilităţi. Tot aşa, indiferent de vârstă, copiii au nevoie să crească şi să înveţe în medii asemănătoare celor în care vor lucra ca adulţi, iar scoala este principala institutie care trebuie sa raspunda acestei nevoi.

Profesorul din scoala integrativă va avea o serie de obiective de perfectionare si autoperfectionare profesionala, cum ar fi :

- Să fie capabil sa remarce punctele forte si interesele fiecărui copil şi să le utilizeze pentru motivarea interioară in procesul de educatie.
- Să stie să stabilească obiective ambiţioase dar diferenţiate, adecvate elevului respectiv, ceea ce impune evaluare diferenţiată.
- Să formuleze aşteptări adecvate pentru FIECARE elev, oricare ar fi capacităţile acestuia. Această abilitate a cadrului didactic permite tuturor elevilor să devină membri ai clasei şi ai şcolii.
- Să stie sa utilizeze un stil de predare bazat mai mult pe activităţi decât pe intervenţia de la catedră.
- Să stie sa ofere zilnic condiţii pentru ca fiecare elev sa aiba un succes.

Şcoala incluzivă valorifică interdependenţa, dar şi independenţa copiilor. Ea îşi valorizează elevii, personalul şi pe parinţi, fiind o comunitate a celor care învaţă. O şcoală incluzivă vede potenţialul fiecărui elev, considerându-l dotat într-un fel sau altul. De asemenea, şcoala incluzivă împărtăşeşte şi onorează diversitatea umană. Aici, atenţia se îndreaptă asupra modalităţilor de ajutorare a copiilor, venind în întâmpinarea nevoilor fiecărui elev din şcoală, astfel încât, acesta să se simtă binevenit şi valorizat. Un alt principiu al şcolii incluzive, este acela, că o predare bună este eficientă atunci când

fiecare copil poate învăţa, dacă i se crează condiţiile necesare, dacă e încurajat şi dacă i se facilitează participarea la activităţi care au sens pentru el. Curriculum-ul şi activităţile de învăţare zilnică, din şcoala incluzivă, se bazează pe toate cunoştinţele legate de un proces eficient de predare-învăţare.

Bibliografie:

Expert bune practici, Rof Claudia, noiembrie 2019

EduForm

STUDIU DE SPECIALITATE
ÎNVĂȚAREA AUTODIRIJATĂ A LIMBII ENGLEZE FOLOSIND TEHNOLOGIA ÎN GRUPE MIXTE DE NIVEL SAU INDIVIDUAL

Profesor: FRĂȚILĂ ALINA
Colegiul Național “Dimitrie Cantemir” Onești, Bacău

Spre deosebire de metoda tradițională de predare și învățare, metoda autodirijată se concentrează asupra noilor roluri pe care elevul și le asumă devenind astfel designer și evaluator a propriilor sale activități de învățare. De aici derivă și nevoia de încurajare a elevului să își adapteze nevoile personale la strategii personalizate de învățare. Folosirea tehnologiei în timpul orelor ajută elevii să își asume mai multe responsabilități atunci când vine vorba de procesul individual de învățare. Așadar, ei devin educabili personal implicați în procesul de selectare a conținuturilor relevante pentru nevoile lor și ținând cont de nivelul de limbă al fiecărui elev. De asemenea, elevii noștri fiind vorbitori de limba română achiziția limbii engleze devine scopul în sine al procesului de învățare.

Perspectiva autodirijată asigură elevilor două roluri importante de manager și colaborator. Ei sunt manageri pentru că își trasează singuri procesul de învățare și comunică împreună cu colegii lor care au interese similare ajungând să rezolve sarcini de lucru comune. Accentul se pune pe rolul elevului în echipă și nu pe munca individuală întrucât nu se încurajează competitivitatea în clasă ci doar achiziția de noi concepte. Prin colaborare ei învață și de la ceilalți colegi deoarece fac parte din grupe mixte ca valoare educațională încurajând începătorii să învețe mai ușor concepte complexe explicate de elevii mai experimentați.

Există patru etape în procesul de învățare autodirijat și trebuie să fim conștienți că pornim de la elevi dependenți de strategiile noastre de predare și că este datoria noastră să devină independenți în procesul de achiziție a noilor concepte lingvistice.

Etapa	Elevul	Rolul profesorului	Exemple de activități
Unu	Dependent	Autoritatea	Predare și evaluare cu feedback
Doi	Interesat	Ghidul	Discuții ghidate
Trei	Implicat	Facilitatorul	Proiecte de grup
Patru	Auto-didact	Consultantul	Muncă invidualăși în grup

Elevul autodidact poate să își dirijeze procesul de achiziție a limbii ținînd cont de următoarele etape:

- **Auto-management –** elevul își stabilește țelurile, face planuri, organizează timpul și stabilește ce va face în fiecare etapă a învățării. Scopurile pot fi verificate ușor la sfârșitul procesului și sunt conectate cu managementul timpului. Aceste scopuri trebuie să fie realiste și măsurabile
- **Auto-monitorizare –** această etapă se bazează pe reflecție și auto-evaluare și îi ajută pe elevi să își organizeze mai bine gândurile
- **Auto-modificare** – presupune schimbarea comportamentului elevilor bazându-se pe informația adunată în etapele anterioare

Ținând cont că se încurajează învățarea autodirijată în lucrul pe echipe mixte ca valoare, în continuare voi vorbi despre o serie de activități ce implică folosirea tehnologiei și de rezultatele obținute. Prima activitate ce merită evidențiată a fost desfășurată folosind platforma **e-twinning.** Marele avantaj al acestei platforme este că elevii au acces la materiale de

diferite niveluri create în limba engleză și că ei pot vedea și ceea ce au creat colegi din alte țări. Platforma online încurajează comunicarea și elaborarea de materiale nu numai în grupele mixte formate din elevi români ci și de alte naționalități. Un alt avantaj este că proiectele și automat procesul de învățare poate fi organizat pe termen lung asigurându-se astfel achiziția de concepte noi. Se încurajează astfel, pe lângă achiziția de concepte și structuri noi, și creativitatea și inovația. Folosind această platformă am descoperit că elevul devine liderul propriul proces de învățare al limbii engleze și este mult mai independent atunci când vine vorba de exprimarea propriilor idei sau când își stabilește sarcini de lucru. Elevii au participat la un proiect educațional internațional intitulat *Say NO smoking and drinking at an early age* folosind această platformă împreună cu elevi din Polonia. Elevii au lucrat în echipe și au creat eseuri, un calendar cu sloganuri, videoclipuri si prezentări multimedia. Rezultatele activității au fost neașteptate. Elevii ce începuseră activitatea la nivel începător au ajuns la finalul acesteia să își îmbunătățească conținuturile de vocabular și gramatică, să fie mai deschiși și activi la activitățile de producere a unor mesaje orale.

De asemenea, tot pentru susținerea învățării autodirijate am ales să încurajăm elevii să participe la programul intitulat **People to People International**. Prin participarea la acest proiect s-a dorit dezvoltarea nivelului de limbă engleză prin derularea unei comunicări scrise cu elevi din Statele Unite a căror nivel de limbă era avansat. Astfel, elevii au putut lua contact atât cu limba engleză cât și cu informații despre cultură, obiceiuri și tradiții. Deși comunicarea s-a desfășurat numai sub forma unor scrisori, aceștia au invățat diferența dintre registrul formal și informal, au adaptat structurile cunoscute la tematica fiecărei scrisori și au reușit la sfârșitul acestei activități ce a durat un semestru să își consolideze noțiunile despre redactarea unor scrisori oficiale și informale dincolo de lecțiile tradiționale susținute de profesor la orele de curs.

În final, aș dori să evidențiez rolul benefic al tehnologiei în procesul de achiziție al limbii engleze. Deși unii profesori consideră tehnologia ca fiind motivul pentru care elevii nu reușesc să se concentreze la ore, eu consider că această a favorizat creșterea nivelului de limbă engleză a fiecărui elev. Astfel de invățare încurajează profesorul să le ofere elevilor mai multă libertate în alegerea sarcinilor de lucru potrivite nivelului educațional al fiecăruia. Platformele online oferă surse nelimitate de informație care sunt continuu updatate oferind elevului cele mai noi structuri. Astfel, fie că el lucrează individual sau în grupe mixte, elevul are constant acces la conținuturi organizate gradual pe nivel de limbă. Totuși, trebuie să ținem cont și de potențialele pericole pe care aceștia le pot întâlni folosind internetul. Ca și instituție, avem obligația să aplicăm filtre și să verificăm platformele folosite în procesul educațional astfel încât expunerea la resurse noi să fie sigură și experiența învățării să fie pozitivă.

Bibliografie:

- Chhabra, 2012. *Use of E-learning tools in teaching,* English.international journal of computing and business research. (retrieved online – august 2022)
- Horton, W. (2000). *“Designing web-based training: How to teach anyone anything anywhere anytime.”* New York: Wiley.
- Hunt, D. L. (1999). *“Web-based training.”* In W. J. Rothwell & K. J. Sensenig (Eds.), The Sourcebook For Self-Directed Learning. Amherst, MA: HRD Press.
- Mills, S. (2005). *“Using the internet for active teaching and learning.”* Prentice Hall, London.
- Rank, T. (2011). *“Teaching English using ICT”.* Newgen Imaging Systems, India.

EFICIENŢA METODELOR INTERACTIVE LA PREŞCOLARI

Cozma Lorena
educatoare G.p.p.Nr.13 Satu Mare

Metodele interactive dezvoltă şi stimulează capacităţile intelectuale, cognitive, gândirea divergentă, gândirea critică, gândirea laterală, capacitatea de ascultare, ascultarea activă, capacitatea de comunicare, capacitatea de înţelegere, de cunoaştere de sine şi recunoaştere a calităţilor partenerilor, coechipierilor, capacitatea de evaluare şi autoevaluarea, capacitatea de sinteză, capacitatea de decizie, de comparaţie şi generalizare, de descriere, de abstractizare, de argumentare, de aplicare. Gândirea laterală semnifică un mod de a gândi care urmăreşte schimbări în percepţii, concepte şi idei prin utilizarea unor instrumente specifice. Gândirea creativă este o deprindere mentală pe care oricine poate să o achiziţioneze - dacă îşi doreşte. Instrumentele gândirii laterale pot fi învăţate, exersate şi folosite într-o manieră deliberată. Gândirea laterală nu este altceva decât abilitatea de a gândi creativ, și de a ieși în mod degajat din “zona de confort”, concept care se poate referi atât la rezolvarea ingenioasă a problemelor personale, cât și a celor legate de inspirație, imaginație sau propria afacere și abordarea subiectelor dintr-o perspectivă neașteptată. Gândirea laterală este strâns legată de intuiţie, creativitate şi dispoziţie, toate au aceeaşi bază, însă gândirea laterală este un proces deliberat. În vreme ce creativitatea se rezumă la descrierea unui rezultat, gândirea laterală este descrierea unui proces. Un rezultat poate fi doar admirat şi consacrat, pe când un proces poate fi învăţat pentru a fi folosit. Creativitatea este o abilitate nu un talent. A avea o idee creativă nu este acelaşi lucru cu a avea o idee diferită, ceea ce o face pe prima să fie aplicabilă este eficienţa. Când gândim lateral, obiectivul gândirii nu este corectitudinea ci eficienţa. E adevărat, pentru a gândi eficient trebuie să gândim corect. A gândi corect înseamnă a avea dreptate mereu. A gândi eficient înseamnă a avea dreptate doar în final. Copilul preşcolar este prin natura sa creativ datorită imensei sale curiozităţi, a freamătului permanent pentru a cunoaşte tot ceea ce se petrece în jurul său. În perioada preşcolară imaginaţia se exprimă viu prin tot ceea ce face copilul la grădiniţă Stimularea potenţialului creativ al preşcolarilor impune utilizarea unor strategii euristice care implică preşcolarul în activitatea de descoperire, de rezolvare de probleme, de investigare a realităţii şi strategiile creative care pun accentul pe gândire laterală, spontaneitate, originalitate. Dintre metodele bazate pe acţiunea fictivă, jocul ocupă un rol important în strategia de educare a creativităţii. Preşcolarii creativi se diferenţiază de restul grupului prin diferite comportamente specifice. Foarte curioşi, vin cu soluţii neobişnuite, cu idei originale, au iniţiativă şi au un spirit de observaţie foarte dezvoltat, pun întrebări adecvate, fac conexiuni între elemente aparent fără nici o legătură, explorează noi posibilităţi, manipulează, controlează simultan mai multe idei, învaţă rapid şi uşor, au o memorie bună, imaginaţie vie, vocabular vast. Metodele interactive sunt foarte eficiente în dezvoltarea creativităţii şi stimularea învăţării de lungă durată, cât şi a gândirii laterale. Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente. Una dintre metodele unde copiii au posibilitatea de a-şi exprima ideile originale şi de a da dovadă de spirit de observaţie este metoda celor şase pălării gânditoare. Cele şase pălării întruchipează şase posibilităţi de procesare a datelor. Schimbarea pălăriei îţi oferă eliberarea faţă de stilul convenţional de tratare a problemelor şi îţi permite cât mai multe informaţii variate privind o situaţie concretă. Este o tehnică interactivă, de stimulare a creativităţii participanţilor care se bazează pe interpretarea de roluri în funcţie de pălăria aleasă. Gândește în conformitate cu pălăria pe care o porți. Această metodă a fost creată de Eduard de Bono. De Bono precizează că termenul „gândire laterală” poate fi folosit în două sensuri: „unul specific; gândirea laterală fiind în acest caz un set de tehnici sistematice utilizate pentru schimbarea percepţiilor şi conceptelor şi generarea unora noi, altul general; gândirea laterală fiind din

această perspectivă explorarea unor posibilităţi şi abordări multiple în locul urmăririi unei singure abordări”. Deşi autorul ia în considerare ambele accepţiuni, este într-o mai mare măsură preocupat de prima. Gândirea laterală, presupune renunţarea la limite de orice fel, îndepărtarea modului de gândire tradiţional, şi eliminarea prejudecăţilor din minte. Metodele interactive reprezintă strategii, care presupun explorarea unui subiect din mai multe perspective, implicarea activă şi creativă a copiilor stimulează gândirea productivă, gândirii divergenţă şi laterală, libertatea de exprimare a cunoştinţelor, a gândurilor, a faptelor. În continuare voi prezenţa contexte care contribuie la dezvoltarea gândirii laterale la preşcolari prin folosirea metodelor interactive: „Explozia stelară”,”Cubul”, „Braistormingul”. Acestea oferă copiilor posibilităţi variate de procesare a datelor , de stimulare a creativităţii şi permit tratarea diferită a unor situaţii concrete, valorificând informaţiile şi cunoştinţele dobândite, contribuind eficient la dezvoltarea gândirii laterale. Brainstormingul, în traducere directă „furtună în creier ‘’, sau „asalt de idei’’ este o metodă pe care am folosit-o pentru a ajuta copiii să emită cât mai multe idei ,fără a critica soluţiile găsite. Această metodă am utilizat-o frecvent în activităţile de dezvoltarea limbajului pentru a da frâu liber imaginaţiei copiilor şi a le dezvolta capacităţile creatoare. Utilizarea metodelor active transformă activitatea într-o aventură a cunoaşterii, în care copilul e participant activ; întâlneşte probleme, situaţii complexe pentru mintea lui de copil, dar în grup, prin analize, dezbateri, descoperă răspunsuri la întrebări, rezolvă sarcini de învăţare, se simte responsabil şi mulţumit la finalul activităţii. Aceste metode îi ajută pe copii să-şi formeze personalitatea, să se cunoască, să-şi descopere stilul propriu de gândire şi acţiune. Totodată ele stimulează interesul copiilor pentru cunoaştere, a dorinţei de a căuta informaţii şi de a le utiliza în diferite situaţii. Preşcolarii învaţă să lucreze împreună, îşi unesc forţele pentru a reuşi să realizeze sarcina primită sau pentru a rezolva o problemă cu care se confruntă. Interrelaţiile dintre membrii grupului şi, emulaţia, sporeşte interesul pentru o temă sau o sarcină dată, motivând copiii pentru învăţare.

Factorii motivaționali ai învățării la elevii cu CES

Prof. Cîrligeanu Margareta,
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Suceava

Motivația învățării reprezintă totalitatea trebuințelor, intereselor, idealurilor și mobilurilor, care incită, susțin energetic și direcționează desfășurarea activității de învățare. Indiferent de conținuturile pe care le formează în plan psihologic individual, învățarea, ca orice altă formă de activitate (muncă, joc, comunicare), se axează întotdeauna pe dinamica anumitor motive. Motivația furnizează energia necesară funcționarii și menținerii activității de învățare, conferă sens, coerență și direcție actelor ei, explică de ce se produce ea.

„În plan subiectiv, motivația învățării se traduce printr-o stare de tensiune internă, izvorâtă din confruntarea trebuințelor și tendințelor celui ce învață cu modul cum își reprezintă el diferitele conținuturi, cerințe, situații și rezultate ale activității de învățare.” (Vintilescu D. - „Motivația învățării”, 1977).

Ca nou tip de activitate, învățarea școlară, spre deosebire de joc, reclamă concentrarea îndelungată a atenției și a voinței, „segmentarea”, organizarea și dozarea foarte fină a eforturilor elevului, corelarea strânsă între percepție și gândire, imaginație și memorie, acțiune și cuvânt. Ea este o activitate dificilă, care necesită o bază motivațională optimă, pentru a-l menține pe elev în sfera solicitărilor ei specifice. Substratul motivațional activează sau inhibă conduitele de învățare, le amplifică sau le diminuează, le prelungește sau le scurtează durata.

Motivația învățării se subsumează sensului general al conceptului de motivație și face referire la totalitatea factorilor care îl mobilizează pe elev la o activitate menită să conducă la asimilarea unor cunoștințe, la formarea unor priceperi și deprinderi. Procesul de învățate este facilitat și energizat de motivație prin o intensificare a efortului și prin concentrarea atenției elevului, prin crearea unei stări de pregătire pentru o activitate de învățare. Elevii motivați sunt mai perseverenți și învață mai eficient. Una din cauzele ce duc la a învăța/ a nu învăța este motivația. Dar motivația poate fi și efectul activității de învățare. Atunci când cunoști rezultatele învățării, mai ales dacă acestea sunt pozitive, îți poți susține eforturile ulterioare elevului. Din satisfacția inițială de a fi învățat, elevul își va dezvolta motivația de a învăța mai mult. Așadar, relația cauzală dintre motivație și învățare este una reciprocă.

Motivația energizează învățarea, iar învățarea încununată de succes intensifică motivația.

Factorii de influenţă ai motivaţiei de învăţare

Relaţia dintre motivaţie şi rezultatele şcolare nu este una de ordin cauza-efect. Însă este aproape comun faptul că, în cazul unui elev demotivat se manifestă un complex de consecinţe negative în planul învăţării, la fel cum scăderea randamentului şcolar poate fi influenţată de un complex de factori de natură individuală, şcolară, familială sau socială. Dorinţa elevului de a depune un efort în scopul achiziţionării de noi cunoştinţe, formării unor priceperi şi deprinderi este produsul mai multor factori cu acţiune conjugată; fapt, ce reflectă ideea că motivaţia învăţării se subsumează sensului general al conceptului de motivaţie şi se referă la totalitatea factorilor care îl mobilizează pe elev. În mod tradiţional sunt discutate trei categorii de factori sau surse principale ale motivaţiei:

- **individuali** (de ex. capacitatea unui elev de a se automotiva);
- **familiali** (de ex. capacitatea membrilor familiei de a influenţa nivelul de motivaţie al unui copil);
- **şcolari** (de ex. capacitatea actorilor din spaţiul şcolar de a influenţa nivelul de motivaţie al unui elev).

Factorii individuali: deseori asociem lipsa de motivaţie a unui elev pentru activităţile şcolare cu stările lui negative precum: frustrarea, descurajarea, frica/anxietatea, dezamăgirea. Totodată cele mai importante aspecte individuale ce determină motivaţia pentru învăţare le putem deduce urmărind sugestiile lui Rolland Viau şi Bernard Weiner; acestea sunt legate de: percepţia de sinea elevului (generală, specifică); percepţia valorii unei activităţi (scopuri, perspectivă de viitor); percepţia competenţei proprii în realizarea cu succes a unei activităţi; percepţia controlului deţinut în realizarea unei activităţi: atribuirea unor cauze (de ex. factori interni precum talentul, capacităţile intelectuale, efortul depus sau factori externi precum percepţia cadrului didactic, programa şcolară etc.).

Factorii familiali privind motivaţia învăţării a elevului nu pot fi subestimate. Părinţii au un rol deosebit în identificarea primelor semne ale lipsei de motivaţie, dar din păcate ignoră uneori faptul că deficitul motivaţional al copiilor nu poate fi ameliorat exclusiv prin intervenţiile din şcoală, cât şi faptul că este nevoie de o intervenţie concertată a mai multor actori. În acest context apelez la poziţia lui N. Rathvov privind rolul părinţilor în succesul copilului. Autoarea scrie: „orice copil care nu este suficient de norocos pentru a avea părinţi care oferă sprijin şi care joacă un rol activ în dezvoltarea sa ratează şansa de a-şi dezvolta fundamentul de securitate, de a-şi construi o imagine pozitivă despre sine şi despre ceilalţi”. N. Rathvon (1996) indică faptul că astăzi mulţi dintre părinţi sunt copii care au fost privaţi de acest fundament şi care, la rândul lor, au dificultăţi în a-l cultiva copiilor lor. Astfel, când aceşti copii ajung în mediul şcolar, ei vor fi influenţaţi de percepţiile lor în relaţiile cu profesorii şi colegii. Spre deosebire de cei care au un fundament de securitate, aceştia vor avea tendinţa naturală de a fi critici, sceptici, reţinuţi în relaţiile cu ceilalţi şi mai puţin deschişi în a învăţa. Primind mai puţine semnale pozitive de la ceilalţi, copiii fără un fundament de securitate vor fi în mod implicit mai puţin încrezători în sine şi mai puţin motivaţi de a rezolva sarcinile pe care le primesc.

Factorii şcolari. Una dintre cele mai dificile sarcini a profesorului este de a dirija motivaţia elevilor pentru activităţile de învăţare. Orice profesor care doreşte stimularea motivaţiei elevilor pentru activitatea de învăţare trebuie să înceapă prin a-şi analiza şi autoevalua propria motivaţie, precum şi modul în care îşi desfăşoară activităţile de predare-învăţare-evaluare. Deseori, profesorii care au obişnuinţa de a impune un ritm riguros de învăţare, de a da sarcini similare, cu termene precise tuturor elevilor, aşteaptă un răspuns-standard din partea lor. Deşi direcţia în care profesorii sunt evaluaţi, atât de către părinţii elevilor, cât şi de către sistemul de învăţământ, succesul la examenele sau testările naţionale poate explica acest fenomen.

Focalizarea efortului la clasă într-o proporţie covârşitoare asupra conţinuturilor reduce sprijinul profesorului în activităţi de învăţare a elevilor la unul de natură cognitivă şi, uneori, tehnică, astfel se pierde dimensiunea socio-afectivă şi, odată cu ea, dimensiunea motivaţională: devine primordial ca o lecţie să asigure succesul atât a profesorului, cât şi a elevului. În felul acesta dispare şansa răspunsurilor creative (inclusiv celor greşite sau incorecte) şi, odată cu ea, personalizarea învăţării.

A preda înseamnă din ce în ce mai mult astăzi a oferi sprijin, a media, a asista, a ghida printr-o anumită disciplină didactică. Rolland Viau, în acest sens, oferă o serie de sugestii pentru ca activităţile de predare să fie motivante şi să-i intereseze pe elevi: începeţi predarea printr-o anecdotă, o istorioară insolită legată de teoria ce urmează a fi predată sau printr-o problemă de soluţionat; chestionaţi elevii asupra cunoştinţelor lor anterioare în legătură cu fenomenul ori teoria ce urmează a fi explicate; prezentaţi planul cursului sub formă de întrebări (acest mod de a prezenta materia îi obligă pe elevi să-şi focalizeze atenţia asupra aspectelor importante şi să caute să afle răspunsurile la întrebările puse); organizaţi cunoştinţele sub formă de scheme, care permit evidenţierea legăturilor dintre concepte; daţi exemple care să îi intereseze pe elevi; utilizaţi analogiile (astfel îi determinăm pe elevi să stabilească legături între un domeniu pe care îl cunosc bine şi altul nou).

Un alt factor motivaţional puternic în activitatea didactică îi revine curriculumului: „Un curriculum care îl plasează pe elev în rol central în procesul de învăţare, îl instruieşte pe acesta să selecteze şi să abordeze activităţile şi materialele cu care lucrează (individualizare), facilitează decizia elevilor să-şi asume responsabilităţi şi să se ajute reciproc (interacţiune); un astfel de curriculum combină materii simbolizate şi simbolizante, astfel încât elevul să poată sintetiza în mod eficient structurile învăţate (integrare)”. În cercetările sale, A. Băban susţine că motivaţia pentru învăţare rezultă dintr-un complex de factori, şi indică, pe lângă cele sugerate mai sus, factorii sociali şi culturali. Cercetătorii Hofer şi Peetsma sunt de părere că o serie de variabile relevante pentru adaptarea elevilor la sarcinile şcolarităţii (de ex. evaluările pe care elevii le fac cu privire la învăţare şi şcoală, imaginea de sine, anxietatea pe care o resimt în legătură cu şcoala, perspectiva pe care o au cu privire la propriul lor viitor sau investiţiile pe care le fac în domeniul şcolar) sunt conectate cu valorile culturale şi credinţele care domină societatea.

În aceeaşi direcţie a influenţei pe care contextul cultural o are asupra atitudinii elevilor faţă de şcoală şi învăţare, se înscrie şi părerea exprimată de M. Boekaerts, potrivit căruia contextul social şi cultural în care elevii sunt socializaţi le influenţează scopurile de viaţă şi comportamentele. Un exemplu elocvent pentru impactul pe care îl au diferenţele culturale este reprezentat de timpul pe care elevii îl investesc în studiul pentru diferite discipline şcolare.

Elevii din societăţile situate în Asia de Est (China, Coreea de Sud, Japonia), care sunt foarte competitive, tind să-şi petreacă timpul rezolvând sarcinile pentru şcoală; în Europa, elevii de liceu preferă să-şi umple timpul liber cu activităţi recreative. O analiză detaliată a factorilor culturali şi sociali privind motivaţia învăţării a fost realizată de cercetătorii S. Popenici şi C. Fartuşnic în baza studiului „Motivaţia învăţării şi reuşita socială”. În contextul acestei cercetări s-a constatat că primul loc în ierarhia modelelor de succes în viaţă s-a corelat cu opinia majorităţii tinerilor investigaţi cu privire la rolul redus pe care învăţarea şi reuşita şcolară îl aveau pentru atingerea succesului personal. Autorii argumentează rolul negativ pe care modelele sociale şi presiunile culturale transmise mai ales prin mass-media îl au în raport cu motivaţia pentru şcoală în rândul elevilor din România. Prezentarea insistentă în mass-media a unor personaje agramate sau semianalfabete, care au dobândit notorietate, resurse financiare sau putere politică fără prea multă educaţie, contribuie la erodarea constantă a motivaţiei pentru şcoală în rândul adolescenţilor români.

În spaţiul public românesc, educaţia este prezentată doar accidental ca fiind calea spre succesul personal şi socio-profesional. Ori motivaţia în context şcolar poate fi înţeleasă în mod adecvat numai atunci când nu o legăm doar de obiectul învăţării, ci şi de condiţiile în cadrul cărora se realizează învăţarea şi de percepţiile pe care elevul le are cu privire la o anumită activitate didactică. Toţi specialiştii şi practicienii sunt unanim de acord asupra faptului că nu putem vorbi de un singur tip de motivaţie pentru învăţare, ci, de regulă, învăţarea şcolară şi nonşcolară se desfăşoară sub influenţa şi controlul unor seturi complexe de motive, ale unei ierarhii niciodată statice, ale unui sistem motivaţional deschis, care provoacă, susţine, intensifică sau, dimpotrivă, blochează, diminuează ori întrerupe învăţarea.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Nume și prenume: PUȚURA SIMONA MARIA
Instituția: LICEUL TEHNOLOGIC AGRICOL BISTRIȚA

DESCRIEREA PROBLEMEI DE DISCIPLINĂ

X are 12 ani și este elev în clasa a VI-a. Provine din mediul rural, însă odată cu terminarea clasei a V-a s-a mutat într-un oraș la câțiva kilometri distanță de satul în care locuiește. La început părea un copil normal, însă odată cu trecerea timpului atât colegii, cât și profesorii au observat la el anumite tulburări de comportament.

După câteva investigații realizate de către dirigintele clasei s-a constatat faptul că problemele disciplinare ale lui X se datorează unei familii dezorganizate. Ambii părinți ai copilului lucrează până seara târziu, uneori neavând timp nici să se întâlnească cu copilul, situație care durează de ani de zile. Ei nu se înțeleg, nu se respectă reciproc, cu toate că au venituri care le-ar permite un trai decent, din cauza unor cheltuieli iresponsabile ei tot timpul au mari probleme financiare. Se ceartă adeseori neținând cont de prezența copiilor.

La şcoală, băiatul are probleme cu învăţătura şi disciplina și vorbește urât cu colegii si profesorii, chiar vulgar.

IDENTIFICAREA COMPORTAMENTELOR CONCRETE. OPERAȚIONALIZAREA

Copilul încearcă să iasă în evidență prin tot felul de remarci sarcastice la adresa celorlalți colegi sau chiar la adresa profesorilor. În orice discuție este angajat de către colegi el folosește un limbaj vulgar. La observațiile unor profesori neagă orice, răspunzând ironic.

În afara școlii are un anturaj dubios, frecventează diferite localuri unde discuțiile sunt presărate cu vulgarități și injurii.

ANALIZA CONSECINȚELOR PROBLEMEI DE DISCIPLINĂ

Frații și unii colegi îi răspund cu aceeași monedă, folosind același limbaj în discuțiile cu el. Alți colegi refuză să angajeze discuții cu el, de multe ori având tendința să-l izoleze. Profesorii care sesizează îi fac observații, dar acesta ripostează uneori sarcastic. Dirigintele clasei îl amenință cu măsuri disciplinare, dar le tot amână în speranța că acesta va înțelege de bună voie că nu este bine ceea ce face.

În rândul altor colegi, un grup mai restrâns, reușește să obțină popularitate, chiar admirație din partea unora.

Pe termen lung însă consecințele acestui comportament pot fi mai grave: el va fi izolat în timp,va fi penalizat drastic mai târziu prin diferite etichetări, stigmatizări, va constata cu stupoare cât de greu se poate el debarasa de aceste etichetări, cu toate că deja s-a schimbat radical, el considerandu-se acum alt om.

ANALIZA FUNCȚIONALĂ A COMPORTAMENTULUI

În acest mod putem spune că elevul încearcă să-și satisfacă un orgoliu personal, dorind totodată să se impună ca leader în fața unui grup de elevi care îi împărtășesc comportamentul. Aceștia îl consideră mai matur, mai interesant, mai ”cool”.

ELABORAREA PLANULUI DE INTERVENȚIE PENTRU MODIFICAREA COMPORTAMENTULUI

Scop:

- diminuarea comportamentului prin renunțarea la vocabularul său și integrarea în colectivul adevărat al clasei;

Strategia de intervenție: “Identifică pentru a rezolva’’

Pe fondul unei educații necorespunzătoare din partea familiei sale pe cale de dezorganizare, elevul X are un limbaj vulgar, atât la ore cât și cu frații săi și în mediile extrașcolare pe care le frecventează.

Comportamentul său găsește admirație în rândul unor colegi cu care se înțelege, lucru care îl încurajează și mai mult, crezând că în acest mod el devine un leader al clasei.

Factorii psihosociali care au cauzat comportamentul deviant al copilului:

- Lipsa de timp şi afecţiune a părinţilor
- Agresivitatea verbală a cuplului în prezenţa băiatului
- Agresivitatea verbală şi fizică a tatălui asupra fiului
- Anturajul băiatului cu modele negative de conduită

Obiective, modalități de intervenție:

- identificarea unor comportamente alternative, Ex. Desemnarea lui X ca leader al unui grup format din elevii care îi împartășesc comportamentul, grup care să participe la un concurs între clase pe tema ”Mult e dulce și frumoasă limba ce-o vorbim”;
- încurajararea elevilor cu asemenea comportament pentru folosirea unui limbaj adecvat, subliniindu-se ce efecte are utilizarea unui limbaj vulgar în societate, după depășirea perioadei de adolescență;
-recunoașterea oricărui mic progres, încurajarea manifestărilor care arată o modificare în bine a comportamentului.

Ajutor şi intervenţii ale unor persoane specializate:

- consultarea psihologului, terapie psihologică cu implicarea tuturor factorilor educaţionali (familie, cadre didactice etc.)
- consiliere individuală sau de grup.
- terapie prin muncă, activităţi : desen, muzică, sport,etc
- programe de psihoterapie pentru tulburări emoționale şi de comportament (tehnici de relaxare);

REZULTATE OBŢINUTE ÎN URMA IMPLEMENTĂRII PLANULUI DE INTERVENŢIE:

- Se reduce frecvenţa apariţiei comportamentului neadecvat;
- Se conformează regulilor de grup;
- Respectă persoanele din grup şi la scoală şi acasă;
- Recompensele duc la creşterea încrederii în sine, stima de sine pozitivă ;
- Stă în bancă, respectând regulile de comportament adecvate din timpul orei.

INOVAȚIE ȘI TRADIȚIE ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ

Prof. înv.preșc.Albu Nicoleta
Grădinița cu Program Prelungit,, Degețica”,Cihei,jud.Bihor

Odată cu evoluția societății, educația și-a multiplicat necontenit formele de organizare. Factorilor educativi tradiționali li s-au adăugat alții precum biserica, instituțiile de cultură, mass-media, diferite centre de agrement, adică toți aceia care asigură educația non-formală. În eforturile de modernizare a învățământului românesc în grădiniță și școli se promovează strategii noi în acord cu tendințele actuale europene care să schimbe mentalitatea privind concepția copilului ca membru al Comunității Europene.

Pregătirea specialiștilor- cadre didactice, părinți în contextul standardelor internaționale, respectând în același timp și standardele tradiționale, aplicarea unor strategii curriculare specifice, programe și proiecte noi puse în prim plan prin respectarea drepturilor copilului, va duce la realizarea activităților educative la standarde actuale.

Pedagogia modernă, ca și cea tradițională, este călăuzită de multe principii pedagogice fără a căror aplicare în actul instituțional ar face din acesta unul anost, fără finalități.

În societatea contemporană, cu schimbări rapide şi efecte imediate, educaţia şi învăţământul trebuie reînnoite, completate, adaptate, astfel încât putem vorbi despre o permanentă inovaţie şi creaţie în activitatea didactică.

Pentru copii, şcoala viitorului trebuie să promoveze o educaţie de calitate şi să fie axată pe valori în care elevii să creadă, în care să se regăsească, îndeplinind două condiţii, fundamentale din punctul lor de vedere: şcoala viitorului trebuie să le placă şi să fie eficientă.

Promovarea sănătăţii şi a stării de bine a copilului determina de asemenea o dezvoltare optimă din punct de vedere somantic, fiziologic, mintal, emoţional, social şi spiritual.

Este foarte important ca in formarea unui stil de viaţă sănătos pentru copii să se pună accent pe :

- autocunoaşterea şi construirea unei imagini pozitive despre sine;
- comunicare şi relaţionare interpersonală;
- controlul stresului;
- dezvoltarea carierei profesionale ;
- prevenirea accidentelor şi a comportamentelor cu risc pentru sănătate;
- prevenirea atitudinii negative faţă de sine şi viaţă.

În abordarea creativităţii în procesul educaţional, elevul trebuie încurajat să gândească independent, să îşi asume riscuri și responsabilităţi în demersul său spre formare intelectuală. Evaluarea pentru asigurarea calităţii şi rezultatele obţinute trebuie să ne lărgească perspectiva asupra situaţiei reale din şcoli, să identifice nivelul de pregătire al elevilor şi să ne ajute să descoperim componentele ce au nevoie de sprijin în dezvoltare.

Un obiectiv important ce ar trebui stabilit pentru anii următori este de a dezvolta un indicator internaţional al capacităţii de a învăţa, toate acţiunile bazându-se pe cercetarea ştiinţifică. Învăţământul modern are ca sistem de referinţă competenţele generale şi specifice pe care trebuie să le dobândească cel ce învaţă – elevul – pe parcursul şi la finele unui ciclu de instruire, al unui an de studiu etc. Centrarea pe competenţe reprezintă o preocupare majoră în triada predare-învăţare-evaluare.

Noua imagine a profesorului trebuie stabilită prin luarea în considerare a tuturor abordărilor de până acum, de la conceperea ca distribuitor de recompense sau ca sursă de informaţii, până la cea de „manager al învăţării”.

Pentru fiecare profesor sunt fundamentale două roluri, cel de manager şi cel de evaluator.

Procesul instructiv-educativ trebuie astfel conceput şi desfăşurat, încât să-i convingă pe elevi să preţuiască propria moştenire naţională, să primească contribuţiile originale ale oricărei naţiuni la civilizaţia modernă, pregătind atât elevii, cât şi dascălii să înţeleagă valoarea diversităţii şi a independenţei de spirit.

Educaţia este factorul hotărâtor al dezvoltării psihoindividuale a persoanei. Ea sistematizează şi organizează influenţele mediului,dezvoltă personalitatea.

Creativitatea, în termeni generali, este un proces mental care permite generarea de idei şi concepte noi sau asocieri originale între concepte şi idei deja existente.

Lumea modernă pune accentul pe folosirea mai eficientă a cunoaşterii şi a inovaţiei. Este necesară extinderea abilităţilor creatoare ale întregii populaţii, mai ales ale acelora care le permit oamenilor să se schimbe şi să fie deschişi faţă de idei noi într-o societate diversă din punct de vedere cultural, bazată pe cunoaştere.

Noul mileniu aduce noi cerinţe educaţionale care impun noi metode, altele decât cele folosite până acum. O importanţă majoră în pregătirea elevilor pentru noile cerinţe, o au cele trei forme ale educaţiei şi anume:

- educaţia formală însemnând învăţare sistematică, structurată și gradată cronologic, realizată în instituţii specializate de către un personal specializat;
- educaţia nonformală constând în activităţi educative desfăşurate în afara sistemului formal de învăţământ de către diferite instituţii educative;
- educaţia informală care se referă la experienţe de învăţare spontană, cotidiană, existenţială, desfăşurate în medii culturale care nu au educaţia ca scop principal.

Criteriul de calitate aplicat educaţiei are un rol foarte important deoarece măsurile propuse pentru a promova creativitatea şi capacitatea pentru inovare vor fi adaptate fiecărei etape din cadrul învăţării continue.

Focalizată pe unitatea de învăţare, evaluarea ar trebui să asigure evidenţierea progresului înregistrat de elev în raport cu sine însuşi pe drumul atingerii obiectivelor prevăzute în programă. Este important să fie evaluată nu numai cantitatea de informaţie de care dispune elevul, ci, mai ales, ceea ce poate el să facă utilizând ceea ce ştie sau ceea ce intuieşte.

O importanţă deosebită în inovaţia şi creaţia în activitatea didactică o au rolurile manageriale ale cadrului didactic :de planificare (planifică activităţile cu caracter instructiv - educativ) ;de organizare (organizează activităţile clasei) ;de comunicare (comunică idei, cunoştinţe, ascultă efectiv, oferă feedback, stabileşte canalele de comunicare); de conducere (conduce activităţile cu elevii , desfăşurate în clasa şi în afara ei) ;de coordonare (sincronizează obiectivele individuale cu cele comune clasei, contribuind la întărirea grupului şi formării echipelor de lucru); de îndrumare (prin intervenţii punctuale adaptate unor situaţii specifice, recomandări) ;de motivare (prin întăriri pozitive, prin utilizarea aprecierilor verbale şi non-verbale în sprijinul consolidării comportamentelor pozitive); de consiliere (de orice tip, în probleme personale sau legate de grădiniță); de control (în scopul cunoaşterii stadiului în care se află activitatea de realizare a obiectivelor şi nivelul de performanţă); de evaluare (măsura în care scopurile şi obiectivele au fost atinse).

Pentru a susţine creativitatea, predarea declarativă, de tip clasic trebuie depăşită şi înlocuită cu metode care pun accent pe explorare, pe descoperire, pe încurajarea gândirii critice a elevului, pe participarea activă a acestuia la formarea şi dezvoltarea sa intelectuală.

În viziunea metodologiilor moderne, demersul didactic se centrează pe elev şi are în vedere transformarea acestuia din “obiect” al procesului didactic în ”subiect activ” al propriei deveniri.

Modelul de proiectare a activităţii didactice are în vedere trecerea de la centrarea pe conţinut la centrarea pe activitatea elevului, care presupune deplasarea accentului în activitatea didactică:

Ar trebui să se ţină cont de toate formele de inovaţie socială şi antreprenorială. De asemenea, ar trebui să se acorde atenţie creaţiei artistice şi noilor abordări în domeniul culturii.

Bibliografie:

1. Ionescu M., Radu I.-” Didactica modernă”, Ed. Dacia, Cluj – Napoca, 2001;
2. Alois Gherguţ,- “Management general şi strategic în educaţie”, Ed. Polirom, Iaşi, 2007;
3. I..Cerghit – “Sisteme de instruire alternative”, Aramis, Bucuresti, 2002

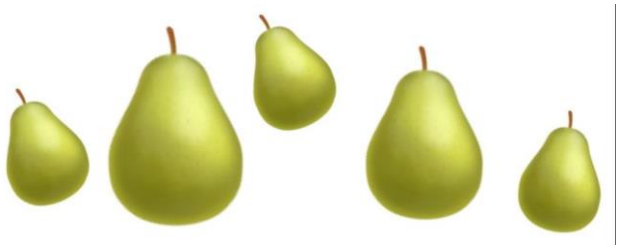
Fisa de evaluare-grupa mica

Popa Valentina
Gradinita nr.273,Bucurest,S.6

1. Formeaza grupe de elemente de acelasi fel

2.Incercuieste perele mici din multime.

3.Deseneaza un mar mare si rosu si un mar mic si galben.

În lumea poveștilor- Proiect de activitate

Prof. Macsim Simona-Lorena
Liceul Teoretic ”David Voniga” Giroc
Structură Grădinița P.P. Giroc

TEMA DE STUDIU: Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?

TEMA PROIECTULUI: „În lumea poveștilor”

FORMA DE ORGANIZARE: Activitate integrată

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE: D.Ș.2 +D.L.C. : ”*A fost odată.....”*

TIPUL DE ACTIVITATE: De verificare și consolidare a cunoștințelor

GRUPA: Mare

DIMENSIUNI DE DEZVOLTARE:

- ✓ Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiar.
- ✓ Ascultarea activă a mesajului pentru înțelegerea și receptarea lui (comunicare receptivă).
- ✓ Exprimarea orală a mesajului,a emoțiilor (comunicare expresivă).

COMPORTAMENTE VIZATE:

- ✓ Participă la activități fizice variate, adecvate nivelului de dezvoltare
- ✓ Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate
- ✓ Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc în calitate de auditor
- ✓ Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc, în situații uzuale, în calitate de vorbitor
- ✓ Utilizează structuri orale simple.

SCOPUL ACTIVITĂŢII:

- ✓ verificarea şi consolidarea cunoştinţelor dobândite anterior în legătură cu subiectul studiat (povești);
- ✓ verificarea si consolidarea, numaratului si socotitului in limitele 1-10,(adunare si scadere cu 1-2 unitati);
- ✓ stimularea imaginaţiei creatoare, dezvoltarea sensibilităţii şi a gustului pentru frumos;

OBIECITVE OPERAŢIONALE:

I. Domeniul limbă şi comunicare:

- ✓ să recunoască titlul poveştilor pe baza imaginilor care le sunt prezentate;
- ✓ să recunoască personajele din poveştile prezentate;
- ✓ să povestească fragmente din poveştile cunoscute;
- ✓ să adreseze întrebări în legătură cu imaginile vizualizate;
- ✓ să identifice elementele componente ale imaginilor prezentate, găsind ”intrusul”;
- ✓ să găsească răspunsul corect la ghicitori;

II. Domeniul ştiinţe:

- ✓ să numere corect elementele prezentate în problemele animate;

- ✓ să rezolve corect problemele animate efectuând adunări sau scăderi cu 1- 2 unităţi în limitele 1 - 10;
- ✓ să utilizeze un limbaj matematic adecvat rezolvării problemelor;

REGULILE JOCULUI:

Recunoașterea personajelor, să precizeze din ce povești fac parte personajele, identificarea personajelor bune/ rele (pozitive/negative), rezolvă sarcinile prezentate pe monitor.

Elemente de joc: aplauze, moment surpriză, închisul şi deschisul ochilor;

STRATEGIE DIDACITCĂ:

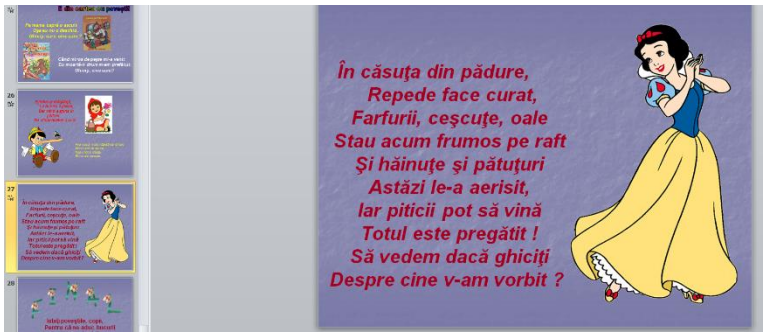
- **Metode şi procedee didactice:** conversaţia, exerciţiul, expunerea, instructajul verbal, observaţia, explicaţia, demonstraţia, jocul;
- **Mijloace şi materiale didactice:** laptop, videoproiector, imagini din poveşti power-point, probleme animate, cifre magnetice, semne matematice, recompense;
- **Forma de organizare a grupei:** Frontală, pe grupuri, individual.

LOC DE DESFĂŞURARE: sala de grupă.

DURATĂ: 40 -45 min.

BIBLIOGRAFIE:

- Curriculum pentru educația timpurie 2019;
- Ghid pentru proiecte tematice – Activităţi integrate pentru preşcolari (3 – 5 ani), Editura Didactica Publishing House, Bucureşti, 2008;
- Activitatea integrată din grădiniţă, Editura Didactica Publishing House, Bucureşti, 2008
- Ghid de bune practici (3—6/7 ani), 2009
- Revista Învăţământul preşcolar nr. 1-2/2010, Editura Arlequin;
- www.didactic.ro

METODE INOVATIVE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE

Prof.înv.primar, Mustață Maricela
Școala Gimnazială Țifești, Vrancea

Metodele de învăţământ (“odos” = cale, drum; “metha” = către, spre) reprezintă căile folosite în şcoala de către profesor în a-i sprijini pe elevi să descopere viaţa, natura, lumea, lucrurile, ştiinţa. Ele sunt totodată mijloace prin care se formează şi se dezvoltă priceperile, deprinderile şi capacităţile elevilor de a acţiona asupra naturii, de a folosi roadele cunoaşterii transformând exteriorul în facilităţi interioare, formându-şi caracterul şi dezvoltându-şi personalitatea.

Sistemul metodelor de învăţământ conţine:

- metode tradiţionale, cu un lung istoric în instituţia şcolară şi care pot fi păstrate cu condiţia reconsiderării şi adaptării lor la exigenţele învăţământului modern;

- metode moderne, determinate de progresele înregistrate în ştiinţă şi tehnică, unele dintre acestea de exemplu, se apropie de metodele de cercetare ştiinţifică, punându-l pe elev în situaţia de a dobândi cunoştinţele printr-un efort propriu de investigaţie experimentală; altele valorifică tehnica de vârf (simulatoarele, calculatorul).

Sunt considerate inovative toate acele metode care sunt capabile să mobilizeze energiile elevului, să-i concentreze atenţia, să-l facă să urmărească cu interes şi curiozitate lecţia, să-i câştige adeziunea logică şi afecţiunea faţă de cele nou învăţate, care-l îndeamnă să-şi pună în joc imaginaţia, înţelegerea, puterea de anticipare, memoria etc. Aceste metode pun mai mult accentul pe cunoaşterea operaţională, pe învăţarea prin acţiune, prin manipulare în plan manual şi mintal a obiectelor, acţiunilor etc.

Implementarea instrumentelor didactice moderne presupune un cumul de calităţi şi disponibilităţi din partea cadrului didactic: receptivitate la nou, adaptarea stilului didactic, mobilizare, dorinţă de autoperfecţionare, gândire reflexivă şi modernă, creativitate, inteligenţa de a accepta noul şi o mare flexibilitate în concepţii.

Uneori considerăm educaţia ca o activitate în care continuitatea e mai importantă decât schimbarea. Devine însă evident că trăim într-un mediu a cărui mişcare este nu numai rapidă ci şi imprevizibilă, chiar ambiguă. Nu mai ştim dacă ceea ce ni se întâmplă este “bine” sau “rău”. Cu cât mediul este mai instabil şi mai complex, cu atât creşte gradul de incertitudine.

Datorită progresului tehnologic şi accesului sporit la cunoaştere şi la resurse ne putem propune şi realiza schimbări la care, cu câtva timp în urmă nici nu ne puteam gândi.

E bine ca profesorul să modeleze tipul de personalitate necesar societăţii cunoaşterii, personalitate caracterizată prin noi dimensiuni: gândire critică, creativă, capacitate de comunicare şi cooperare, abilităţi de relaţionare şi lucru în echipă, atitudini pozitive şi adaptabilitate, responsabilitate şi implicare.

Un învăţământ modern, bine conceput permite iniţiativa, spontaneitatea şi creativitatea copiilor, dar şi dirijarea, îndrumarea lor, rolul profesorului căpătând noi valenţe, depăşind optica tradiţională prin care era un furnizor de informaţii.

În lucrul cu metodele moderne, profesorul joacă un rol esențial. Acesta trebuie să-și pună în joc toate cunoștințele sale și întreaga lui pricepere, nu pentru a transmite pur și simplu cunoștințe care urmează a fi însușite mecanic, ci pentru a insufla elevilor săi dorința de a le dobândi, prin ei înșiși, printr-un studiu cât mai activ și mai intens. Rolul profesorului este de a organiza învățarea, de a susține efortul elevilor și de a nu lua asupra lui, integral sau parțial, această strădanie. Se subînțelege că metodele activ-participative sunt mai dificil de aplicat în practică și din acest motiv necesită o muncă mai atentă și diferențiată. Astfel promovarea lor necesită o schimbare de atitudine din partea profesorului, și prin ea, o

transformare a conduitei, la proprii săi elevi. Așadar, metodele activ-participative prin caracterul lor diferențiat și formativ, ajută la dezvoltarea potențialului intelectual al elevului, la intensificarea proceselor mintale, la ridicarea calității învățării. Sunt metode care țin seamă de elev așa cum este el, cu resursele lui intelectuale, fizice dar și afectiv-motivaționale, cu capacitățile și procesele mintale care îi aparțin. Sunt metode care țin seama de faptul că elevul se dezvoltă șise formează în timp ce învață, dar și asimilează.

Învățământul modern pune un accent deosebit pe metodele interactive. Acestea presupun ca instruirea să se facă activ, elevii devenind astfel coparticipanți la propria lor instruire și educație. Prin folosirea metodelor interactive în demersul didactic sunt satisfăcute următoarele cerințe psihopedagogice ale activizării:

➢ pregătirea psihologică pentru învățare;

➢ prevenirea și reducerea influențelor negative ale diferitelor surse perturbatorii;

➢ asigurarea repertoriilor congruente;

➢ asigurarea unui limbaj comun între educator și educat;

➢ utilizarea unor modalități eficiente de activizare.

Prin folosirea metodelor interactive este stimulată învățarea și dezvoltarea personală, favorizând schimbul de idei, de experiențe și cunoștințe, asigură o participare activă, promovează interacțiunea, conducând la o învățare activă cu rezultate evidente, contribuie la îmbunătățirea calității procesului instructiv-educativ, are un caracter activ-participativ, o reală valoare activ-formativă asupra personalității elevilor.

Pentru utilizarea eficientă a acestor metode, în practica didactică, este necesară cunoașterea teoretică, o minimă experiență în utilizarea acestora și integrarea corespunzătoare în proiectul didactic, în interrelație cu metodele tradiționale. Acest mod de predare transformă elevul într-un actor, participant activ în procesul învățări, pregătit să-și însușească cunoștințele prin efort propriu, o angajare optimă a gândirii, mobilizându-l în raport cu sarcinile de învățare date, se identifică cu situația de învățare în care este antrenat, fiind parte activă a propriei transformări și formări, generată de cunoaștere.

Practica didactică bazată pe metode interactive presupune:

➢ interacțiuni verbale și socio-afective nemijlocite între elevi, grație cărora se dezvoltă competențe intelectuale și sociale transferabile în diferite contexte formale sau informale;

➢ atitudine deschisă, activă, bazată pe inițiativă personală;

➢ o învățare în colaborare cu ceilalți colegi;

➢ angajarea intensă a elevilor în realizarea sarcinilor (chiar dacă în cazul unora dintre ei nu se produce la primele experiențe de acest gen);

➢ responsabilitatea colectivă și individuală;

➢ valorizarea schimburilor intelectuale și verbale, mizând pe o logică a învățări care ține cont de opiniile elevilor.

Demersurile didactice de acest tip conduc spre un progres cognitiv centrat pe descoperirea celuilalt, a unei participări active și interactive, la reflecție comună în cadrul comunicării educaționale din care face parte.

Specific metodelor interactive este faptul că ele promovează interacțiunea dintre mințile participanților, dintre personalitățile lor, ducând la o învățare mai activă și cu rezultate evidente.

Metodele interactive:

➢ creează deprinderi;

➢ facilitează învățarea în ritm propriu;

➢ stimulează cooperarea, nu competiția;

➢ sunt atractive;

➢ pot fi abordate din punct de vedere al diferitelor stiluri de învățare.

Ofer spre exemplificare una dintre cele mai cunoscute metode interactive – Metoda proiectului.

Metoda proiectului este o metodă de predare-învățare activ-participativă care promovează dezvoltarea capacităților dinamice, dezvoltarea aptitudinilor elevilor, dar și o metodă de evaluare.

Proiectul este o activitate personalizată, elevii putând decide nu numai asupra conținutului, dar și asupra formei de prezentare.

Caracteristici:

➢ se desfășoară pe o perioadă de timp de câteva zile sau câteva săptămâni;

➢ începe în clasă prin precizarea temei, definirea și înțelegerea sarcinilor de lucru;

➢ continuă în clasă și acasă și se încheie în clasă prin prezentarea unui raport despre rezultatul obținut și expunerea produsului realizat;

➢ poate lua forma unei sarcini de lucru individuale sau de grup;

➢ trebuie organizat riguros în etape, ca orice muncă de cercetare;

➢ facilitează transferul de cunoștințe prin conexiuni interdisciplinare.

Avantajele folosirii proiectului ca metodă interactivă de predare – învățare – evaluare:

➢ Valorizează experiența cotidiană, informațiile și interesele elevilor;

➢ Oferă posibilitatea fiecărui elev de a se manifesta în domeniile în care capacitățile sale sunt cele mai evidente;

➢ Oferă oportunități pentru realizarea unei cooperări educaționale între principalii factori ai educației: elev + elev, elev – învățător, învățători – elev – părinte;

➢ Stimulează acumularea de cunoștințe, dezvoltă capacitățile și abilitățile de comunicare, colaborare și ajutor, determinând învățarea activă.

Trebuie, însă, să avem mare grijă, când, cum și ce metodă aplicăm, deoarece demersurile didactice pe care le inițiem trebuie să fie în concordanță cu particularitățile de vârstă și posibilitățile cognitive și practice ale copiilor. Nu orice metodă poate fi aplicată în cadrul oricărei categorii de activitate sau la orice nivel de vârstă. În alegerea metodelor pe care le vom aplica, trebuie să ținem cont de tema tratată, de tipul ei (de predare, învățare, evaluare) și de nivelul de dezvoltare intelectuală al copiilor. De aceea, este necesar un studiu profund al acestor metode, o analiză amănunțită, creativitate, responsabilitate didactică și capacitate de adaptare și aplicare.

Bibliografie:

Boncu Ștefan – „Psihosociologie școlară”, Editura Polirom, București, 2013;

Nicola Ioan – „Tratat de pedagogie școlară”, Editura Aramis, București, 2003;

Mîndru Elena – „Strategii didactice interactive”, Editura Didactica Publishing House,

București, 2005

ZIUA IUBIRII
SĂ FIM BUNI ȘI INIMOȘI

BOGDAN MIRELA-LAVINIA
CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ
NR.3, REGHIN

- **SCOPUL ACTIVITĂȚII**: adoptarea unei atitudini pozitive (prietenie, respect, acceptare, iubire) faţă de semenii săi.
- **COMPETENȚE SPECIFICE:**

- Să audieze cu atenție un text, să rețină ideile acestuia și să demonstreze că l-a înțeles;
- Să aprecieze în situații concrete unele comportamente și atitudini în raport cu norme prestabilite și cunoscute;

TIPUL LECȚIEI: mixt (transmitere şi dobândire de noi cunoştinţe; consolidare de priceperi și deprinderi

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- Să audieze cu atenție povestea, reținând mesajul transmis;
- Să răspundă corect la întrebările adresate de profesor pe baza conținutului poveștii ;
- Să analizeze comortamentul personajelor, evidențiind calitățile pozitive ale acestora ;
- Să se exprime în propoziții formulate corect din punct de vedere gramatical;
- Să denumească materialele puse la dispoziție;
- Să lipească corect elementele date pe un suport , în vederea obținerii unei lucrări;
- Să utilizeze corect instrumentele de lucru, respectând acuratețea lucrării;
- Să adopte o poziție corectă a corpului în timpul activității;
- Să participe cu interes la activitate, colaborând cu ceilalți copii;
- Să stabilească relaţii de intercomunicare, de cooperare cu membrii grupului;

Desfășurarea activității

Citim povestea ”Povestea ursului cafeniu” , unde aflăm prin ce peripeții a trecut ursul când a ajuns la Polul Nord.

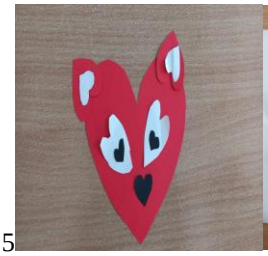
După prezentarea textului se realizează sinteza conţinutului povestirii.

Pentru că povestea a avut un final fericit și între ursuleți s-a legat o mare și frumoasă prietenie, elevii au realizat câte un colaj din inimioare pe care l-au dăruit unui prieten din clasă.

Etapele de lucru:

1 2   4

5

Activitatea propriu-zisă:

Încheierea activității:

STUDIU - DEMERSURI DIDACTICE EFICIENTE, MODERNE, INOVATIVE ÎN PREDAREA INTERACTIVĂ

înv. Marc Aurica
Școala Gimnazială Câmpeni

Progresul tehnologic și accesul sporit la cunoaștere și la resurse, permit schimbări și abordări în domeniul educației, la care, cu câtva timp în urmă nici nu ne puteam gândi. Implicit, e nevoie să schimbăm modul în care gândim prezentul şi viitorul educaţiei pe care îl dăm generaţiei următoare având în vedere aceste aspecte. Nu ne mai putem permite o școală tip “muzeu”, orientată spre trecut, care pune accent pe cunoştinţe, ci avem nevoie de o școală ce-i pregătește pe copii pentru viitor, punând accent pe competenţele sociale şi de comunicare, pe modelarea tipul de personalitate necesară societăţii cunoaşterii, personalitate caracterizată prin noi dimensiuni: gândire critică, creativă, capacitate de comunicare şi cooperare, abilităţi de relaţionare şi lucru în echipă, atitudini pozitive şi adaptabilitate, responsabilitate şi implicare.

Un învăţământ modern, bine conceput permite iniţiativa, spontaneitatea şi creativitatea copiilor, este un învăţământ centrat pe elev, unde cadrul didactic devine un coparticipant alături de elevi la activităţile desfăşurate, acesta permite participarea activă a elevului la descoperirea informaţiilor, a sensului şi utilităţii lor.

Aceste metode antrenează elevii într-o continuă participare şi colaborare, cresc motivarea intrisecă, lucrul în echipă dezvoltă atitudinea de toleranţă faţă de ceilalţi şi sunt eliminate motivele de stres iar emoţiile se atenuează.

Pentru a putea exista într-o lume în schimbare ,elevii noştri vor avea nevoie de capacitatea de a cerne informaţiile şi de a alege între ceea ce este şi ceea ce nu este important. Trebuie ca ei să înţeleagă cum se corelează anumite informatii, să le descopere sensul, să le respingă pe cele false sau irelevante. Ei trebuie să dea sens creativ şi productiv , informaţiilor să gândească şi să înveţe în mod critic.

Gândirea şi învăţarea critică se realizează atunci când cadrul didactic apreciază diversitatea de idei si experienţe. Pentru dezvoltarea gândirii critice a elevilor, dascălul va asigura un demers didactic adecvat învăţării active şi interactive care să aibă în vedere următoarele etape:

- Motivarea elevului pentru activitate, formularea unor scopuri pentru învăţare prin corelarea evenemintelor şi anticiparea derulării unei acţiuni, stabilirea unui punct de plecare bazat pe cunoştinţe anterioare, examinarea propriilor cunoştinţe, formularea unor întrebări la care elevii ar vrea să găsească un răspuns.
- Realizarea sensului informaţiilor, implicarea elevilor, susţinerea eforturilor acestora în monitorizarea propriei înţelegeri prin investigarea activă a materialului spre a identifica noile informaţii; introducerea noilor informaţii în schemele de cunoaştere existente ale fiecărui elev; crearea unei punţi între cunoscut şi nou pentru o mai bună înţelegere; revenirea asupra pasajelor citite şi neînţelese; formularea de întrebări pentru a lămuri ceea ce este necesar.
- Reflecţia – exprimarea ideilor şi informaţiilor cu propriile cuvinte , pentru realizarea unui schimb de idei între copii prin construirea unei scheme care descrie prinicpalele câştiguri dobândite în procesul de căutare ; „listarea” de către fiecare elev a ceea ce a învăţat; comentarea unor pasaje citite; prezentarea unor argumente pro sau contra.

O gândire critică nu se poate dezvolta fără stimularea capacităţilor creatoare ale copiilor. Numai invitându-l să vadă şi alt drum, acesta va avea curajul să critice ceea ce este depăşit. Evoluţia societăţii în ansamblu este dependentă de creativitatea individuală şi colectivă; între societate, creativitate şi mediu se stabileşte o relaţie circulară de feed-back.

Metoda ”Metaplan” face posibilă strângerea de idei sau recoltarea de opinii prin participarea tuturor elevilor la activitatea organizată. În cazul în care cadrul didactic enunţă o afirmaţie, aceasta va trebui argumentată. Dacă învăţătorul enunţă o întrebare, sunt aşteptate posibilele răspunsuri, iar dacă le prezintă elevilor o frază de completat, această frază

trebuie să fie în strânsă legătură cu experienţa elevilor. Această metodă se deosebeşte de brainstorming prin faptul că fiecare elev primeşte câte patru fişe pe care va putea să-şi exprime ideile personale, idei care vor fi apoi grupate şi ierarhizate.

Metoda ”Metaplan” poate fi aplicată cu succes elevilor din ciclul primar, dându-le ocazia de a-şi consolida deprinderea de a comunica, de a-şi susţine un punct de vedere personal prin actualizarea şi sistematizarea experienţei anterioare.

Metoda „Ştiu/ Vreau să ştiu/ Am învăţat”. Metoda se bazează pe cunoaştere şi experienţele anterioare ale elevilor, pe care le vor lega de noile informaţii ce trebuie învăţate. Etape: listarea cunoştinţelor anterioare despre tema propusă, construirea tabelului, completarea primei coloane, elaborarea întrebărilor şi completarea coloanei a doua, citirea textului, completarea ultimei coloane cu răspunsuri la întrebările din a doua coloană, la care se adaugă noile informaţii, compararea informaţiilor noi cu cele anterioare, reflecţii în perechi / cu întreaga clasă.

Tehnica lotus (floarea de nufăr) - presupune deducerea de conexiuni între idei, concepte, pornind de la o temă centrală. Problema sau tema centrală determină cele 8 idei secundare care se construiesc în jurul celei principale, asemeni petalelor florii de nufăr.

Metoda sinelg - La parcurgerea unui text cu conţinut informaţional bogat, elevilor li se cere să marcheze textul, însemnând pasajele care confirmă ceea ce deja ştiau (√) sau contrazic ceea ce credeau că ştiu (-), pasajele care oferă idei noi, neaşteptate (+), şi pasajele în legătură cu care au întrebări (?).Instruiţi-i pe elevi în felul următor: “În timpul lecturii, va trebui să faceţi câteva lucruri. Pe măsură ce citiţi, faceţi nişte semne pe marginea articolului. Semnele vor fi precum urmează:

“√”Puneţi un "√" pe margine dacă ceva din ce aţi citit confirmă ceea ce ştiaţi sau credeaţi că ştiţi.

"-" Puneţi un "-" dacă o anumită informaţie pe care aţi citit-o contrazice sau diferă de ceea ce ştiaţi sau credeaţi că ştiţi.

"+" Puneţi un "+" pe margine dacă o informaţie pe care aţi întâlnit-o este nouă pentru dvs.

"?" Puneţi un "?" pe margine dacă găsiţi informaţii care vi se par confuze sau dacă doriţi să ştiţi mai mult despre un anumit lucru.”

Astfel, pe măsură ce citesc, elevii vor pune pe margine patru semne diferite în funcţie de cunoştinţele şi înţelegerea lor. Nu e nevoie să însemneze fiecare rând sau fiecare idee prezentată, ci să folosească semnele astfel încât să fie relevante pentru reacţia lor la informaţiile prezentate în general. S-ar putea să fie nevoie decât de unul sau două semne pentru fiecare paragraf, sau mai multe, sau mai puţine.

Când au terminat de citit, faceţi o scurtă pauză pentru a reflecta la textul lecturat. Reveniţi la lista cu lucrurile pe care elevii le ştiau sau credeau că le ştiu. Ce cunoştinţe s-au confirmat? Ce convingeri au fost infirmate? După ce v-aţi uitat la listă, reveniţi la articol şi îndemnaţi-i pe elevi să se uite la însemnările pe care le-au făcut. Acestea ar trebui să servească drept referinţe convenabile pentru informaţiile care confirmă sau infirmă cunoştinţele lor anterioare. De asemenea, ar trebui să vă indice orice informaţii sau idei noi sau confuze despre care elevii ar dori să afle mai mult.

Tendinţele de diversificare a strategiilor didactice interactive în şcoala postmodernă au în vedere redimensionarea relaţiei pe verticală dintre învăţător şi elev, punând accent pe dialog, pe procesele de negociere, favorizând învăţarea autonomă. Elevul intervine permanent în deciziile privind ceea ce vrea să înveţe, cum va folosi ceea ce a dobândit şi care vor fi modalităţile de evaluare. În acelaşi timp se amplifică şi se îmbogăţesc relaţiile dintre elevi, care cooperează mai mult, se ajută reciproc, îşi asumă responsabilităţile în cadrul grupului şi învaţă unii de la alţii.

Învăţătorul trebuie să-şi adapteze stilul didactic, alegând cele mai potrivite forme de activitate şi cele mai adecvate metode şi mijloace de învăţământ pentru a asigura eficienţa învăţării. Strategiile didactice trebuie să fie flexibile, ca rezultat al creativităţii învăţătorului şi a participării elevilor la propria formare.

BIBLIOGRAFIE:

1. Dumitru, Ion Alexandru, Dezvoltarea gândirii critice şi învăţarea eficientă, Ed. de Vest, Timişoara, 2000;
2. Leonte, Rodica; Stanciu, Mihai -Strategii activ – participative de predare-învăţare în ciclul primar”, Editura Casei Corpului Didactic, Bacău, 2004;
3. Bocoş, M., Instruire interactivă, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2002;
4. Pintilie M., Metode moderne de învăţare – evaluare, Editura Eurodidact, Cluj-Napoca, 2002;

TRADIŢIONAL ŞI MODERN ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ

Profesor Înv. Preşcolar, Şerdean Lavinia Carmen
Grădiniţa cu Program Prelungit « Albinuţa », Cluj-Napoca, jud.Cluj

Noile demersuri educaţionale redimensionează atât statutul cât şi sarcinile cadrelor didactice, care trebuie să devină manageri de educaţie, prin aplicarea unor strategii didactice, adecvate ethosului unităţii şcolare şi orizontului de aşteptare al comunităţii locale. Strategiile didactice urmăresc formarea şi stabilizarea relaţiilor optime între activitatea de predare a profesorului şi cea de învăţare a elevului, în strânsă legătură cu particularităţile de vârstă şi ale elevilor, precum şi cu condiţiile în care se desfăşoară activitatea didactică. Orice strategie este rezultatul interacţiunii mai multor metode şi procedee, dar depinde de abilitatea profesorului de a le identifica pe cele potrivite

Didactica este o disciplină pedagogică, o ramură a științelor educației, al carei obiect de studiu este procesul de învațământ, ca principala modalitate de instruire si educare. Etimologia cuvântului “didactica” se afla in termenii grecești: “didaskein” = a învaşa; “didaktikos” = instrucție, instruire; “didasko” = învațare, învațământ; “didactike” = arta învățării. Originea cuvantului indică faptul că în sfera lui intră tot ce se referă la procesul de predare-învațare. Termenul a fost introdus in circulație de către Jan Amos Comenius (1592-1670), prin lucrarea sa “Didactica Magna”, publicată în anul 1632 în limba cehă și în anul 1657 în limba latină. În semnificația sa inițială, termenul de didactică avea înțelesul de “omnes omnia docendi artificium”, adică “arta universala de a-i invata pe toti totul” sau “… un mod sigur și excelent de a înființa asemenea școli în toate comunele, orașele și satele oricărei țări creștine, în care tot tineretul, de ambele sexe, fără nici o deosebire, să fie instruit in științe, călăuzit spre moravuri bune si plin de evlavie, iar în acest chip să fie îndrumat în anii tinereții spre toate cele necesare vieții prezente si celei viitoare si aceasta concis, plăcut si temeinic.

O metaforă des utilizată atunci când se vorbeşte despre educaţie şi formare se referă la lumină şi iluminare.

Educaţia înseamnă iluminarea fiinţei, dumerire, scoatere la suprafaţă a adevărului, înţelegere şi revelare. Prin educaţie, omul se eliberează de întunericul din el şi din jurul său, intrând în sfera luminii adevărului, a binelui, a dreptăţii, într-un cuvânt, a valorii.

Metafora este clar explicitată în filosifia antică, dar primeşte o consistenţă cu totul deosebită în creştinism. „Educaţia este cea mai mare şi mai grea problemă ce i s-a dat omului spre rezolvare.’’

Până la a-şi da cu părerea învăţătorii şi profesorii despre cum este bine să fie crescut un copil, se ocupă de el părinţii, fraţii sau bunicii. Oricât de sofisticate ar fi prescripţiile profesioniştilor, nu se poate nega valoarea primelor orientări, emise în cadrul intim, familial. Oricât de amplă şi de sofisticată ar fi educaţia realizată de către şcoală, nu se pot neglija în nici un caz „cei şapte ani de acasă ...’’

Există, cu siguranţă, o pedagogie populară, o platformă ideatică ingenuă ce răspunde la dilemele modelării umane. Pedagogia populară s-a ivit şi s-a impus înaintea celei instituţionalizate, formalizate. Transmis intuitiv sau pe cale orală, etosul pedagogic acompaniază în mod evident întreaga existenţă a individului, din leagăn până la mormânt. Pedagogia bunului-simţ nu străluceşte prin exemplaritatea sa teoretică, ci prin subtibilitatea răspunsurilor concrete, prin bogăţia şi adecvarea lor la chemările realităţii prin funcţia sa înrăuritoare, de anticipare sau cenzurare a actelor pe care urmează să le facem. Ce poate fi mai demn de respectat de cât crezuri cum ar fi : „Omul cât trăieşte învaţă’’, „Învăţătura bună e pe cap cununǎ’’, „A-nvăţa de mititel este mult mai uşurel’’, „Ce înveţi la tinereţe aia ai la bătrâneţe’’, „Frumuseţea vesteşte, iar înţelepciunea creşte’’, „Multe greşeşti, multe înveţi’’ etc.

Dezvoltarea educaţiei, în general, şi cea a învăţământului, îndeosebi, au determinat apariţia treptată, în fiecare ţară, a unui ansamblu de instituţii şcolare de diferite grade, profile şi forme, care au alcătuit sistemul de învăţământ al acelei ţări.

Sistemul de învăţământ contemporan din România se caracterizează prin deschidere si dinamism faţă de nou, dezvoltându-se şi acţionând în concordanţă cu cerinţele economico-sociale cu progresul ştiinţifico-tehnic şi cultural, cu aspiraţiile poporului ştiintifico-tehnic şi cultural, cu aspiraţiile poporului român, în condiţiile societăţii civile şi a statului de drept, democratic.

Reforma învăţământului se înscrie în actualul context politic şi economico-social ca o tactică folosită de societate în cadrul strategiei naţionale globale care vizează ca obiectiv remodelarea comportamentului pedagogic în perspectiva amplificării randamentului în prestaţia efectuată. Educatorul este agentul uman care mediază decisiv orice schimbare / inovare în cadrul învăţământului.

Direcţiile esenţiale ale reformei învăţământului din România sunt următoarele :

- schimbări de natură axiologică şi metodologică (autonomia persoanei, capacităţi creative, angajare şi responsabilităţi profesionale, modele de clasificare morfologică şi taxonomică a obiectivelor.

Să educi cu adevărat înseamnă să trezeşti îl cel de lângă tine acele resurse care-l pot împlini şi ridică, înseamnă să-l conduci pe celălalt spre descoperirea de sine, dându-i un imbold felului său de a fi, nu direcţionat de către tine, ci de ceea ce descoperă el că i se potriveşte, nu oferindu-i adevărul de-a gata, ci indicându-i direcţia posibilă pentru a-l găsi.

Trebuie să fii de acord că preceptele avansate de tine nu coincid întodeauna cu ceea ce el poată să facă, unele dintre ele limitându-i evolutia. Principiul de bază ar fi eliberarea lui de constrângerile tale sau ale altora, pentru a le descoperi şi respecta ... pe ale lui.

Învăţarea presupune şi mister, şi un mare paradox, ea înseamnă şi dezvăţ, împotrivire, încălcare a regulilor venite din afară. Pe lângă regula ascultării şi supunerii, educatorului trebuie să i se recunoască şi dreptul de a încălca, de a construi un set de norme personale, în acord cu ceea ce el poate şi speră să întreprindă. Acesta nu trebuie să conducă la o libertate exagerată, ci la o asumare cât se poate de responsabilă a propriului destin. Libertatea persoanei este derivată şi câstigată din felul cum are loc raportarea la obligaţiile ce decurg din ecuaţia de mai sus.

- îmbogăţirea şi dersificarea curriculum-ului (reevaluarea şi perfecţionarea disciplinelor consacrate, introducerea unor noi obiecte de învăţământ – educaţia ecologică, educaţia pentru pace, sunt domenii noi de cunoaştere) ;
- reevaluarea funcţiilor aplicative ale conţinutului (ridicarea statutului activităţilor practice ; practica trebuie să aibă o programă, metode şi conţinuturi proprii) ;
- asimilarea perspectivei interdisciplinare, a predării integrale a ştiinţei.
- introducerea programelor diferenţiate de studiu – organizarea modulară (tratarea diferenţiată a elevilor, variaţia timpului şi a sarcinii de învăţare, asigurarea unui minimum comun de performanţe şcolare – baremuri şcolare minimale) ;
- informatizarea învăţământului. Se ştie că tinerii şi copiii sunt atraşi de cultura digitală şi de suporturile tehnice ce o promovează. Nu putem spune exact cât de mare este această latură a culturii, dar există, ne invadează, ne infestează. Din punct de vedere expresiv, cyber cultura este mai aproape de interesele tinerilor, prezentându-se sub formă de jocuri, videoclipuri, chat-uri, etc.

Pot fi identificate şi suporturi aparent tradiţionale, dar care sunt acaparate de noile tehnologii digitale.

Din punct de vedere educaţional, Internetul constituie o oportunitate interesantă, nouă, de instrument accesoriu al unor noi valori ce pot fi adăugate conţinuturilor educative vehiculate în instituţiile şcolare.

Noile sisteme de concectare şi de comunicare pot accelera capacităţile comunicaţionale, imaginative sau inventative, dar le şi pot încetini sau stopa dacă nu sunt utilizate în chip judicios şi, mai ales, în mod univoc. Instrumentul este cu atât mai bun cu cât el face ca elevul să treacă de la statutul de utilizator la cel de producător de idei, de sensuri, de trăiri. Oricât de performantă ar fi noua tehnologie, aceasta se cere a fi completă cu strategii tradiţionale clasice de formare a abilităţilor umane. E bine să ştim să comunicăm prin calculator, dar şi cu semenii din preajma noastră. Uneori, e mai dificil sa comunicăm cu cei de lângă noi, decât cu cei care sunt departe.

Contactul viu, direct, personal cu alţii este edificator pentru propria persoană şi nu poate fi înlocuit total cu nici o tehnică, oricât de sofisticată ar fi. Poveştile de altădată ale bunicilor, în faţa focului din vatră, nu-şi vor găsi echivalentul în nici o interpelare intempestivă prin intermediul mesageriei instant. Şi acestea din urmă sunt bine venite, dar reprezintă altceva, şi nu totul.

apariţia alternativelor educaţionale : Waldorf, Step by Step

În concluzie, putem spune că în fond există trei mari direcţii în care trebuie să insiste educaţia pentru schimbare :

sesizarea şi întâmpinarea schimbărilor ;

evaluarea acestora ;

proiectarea schimbării şi intervenţia ;

Toate aceste trei direcţii, vizează formarea omului astfel încât acesta să poată face faţă schimbărilor la care este supus mediul său fizic.

Bibliografie

- Cucoş Constantin - ,,Educaţia. Iubire, edificare, desăvârşire’’, Ed. Polirom, Iaşi 2008
- Joiţa Elena (coordinator), E. Frăsineanu, M. Vlad, V. Ilie - ,,Pedagogie şi elemente de psihologie şcolară’’, Ed. Arves, Craiova, 2003

Metode inovative în predarea interactivă

Prof.înv.primar, Damian Ancuța Mihaela
Școala Gimnazială ”Octavian Goga”Cluj-Napoca

Cel mai important aspect al instruirii active îl constituie faptul că elevii devin coparticipanţi la propria lor instruire şi educare. Sunt satisfăcute astfel, cerinţele psihopedagogice ale activizării elevilor.

Pentru atingerea finalităţilor educaţiei, contextualizarea metodelor didactice la specificul demersului educativ, reprezintă o importantă sarcină a cadrului didactic. Este stimulată învăţarea şi dezvoltarea personală, favorizând schimbul de idei, de experienţe şi cunoştinţe, asigură o participare activă, promovează interacţiunea, conducând la o învăţare activă cu rezultate evidente. Contribuie la îmbunătăţirea calităţii procesului instructiv-educativ, are un caracter activ-participativ, o reală valoare activ-formativă asupra personalităţii elevilor. Pentru o utilizare eficientă a acestor metode, în practica didactică, este necesară cunoaşterea teoretică, o minimă experienţă în utilizarea acestor metode şi integrarea corespunzătoare în proiectul didactic, în interrelaţie cu metodele tradiţionale.Specific metodelor interactive este faptul că ele promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente. Metodele interactive: crează deprinderi, facilitează învăţarea într-un ritm propriu, stimulează cooperarea, nu competiţia, sunt attractive, pot fi abordate din punct de vedere al diferitelor stiluri de învăţare. Un învăţător care foloseşte astfel de metode ar trebui să fie: un sfătuitor – care îşi ajută elevii în rezolvarea problemelor, îi motivează să îşi prezinte propriul punct de vedere; un animator – care iniţiază metodele şi le explică elevilor, pregăteşte materialele didactice şi prezintă scopurile învăţării; un observator şi un ascultător – care observă elevii în timpul activităţii şi îi poate aprecia corect; un participant la învăţare – care nu are impresia că este perfect şi învaţă pe tot parcursul vieţii; un partener – care poate modifica „scenariul” lecţiei, dacă clasa cere acest lucru. De aceea învăţătorul şi elevii sunt responsabili de rezultatele muncii în comun. Cele mai cunoscute şi folosite strategii didactice interactive utilizate la clasă în învăţământul primar sunt: **Braistorming-ul** (asaltul de idei) – eprezintă formularea unui număr cât mai mare de idei – oricât de fanteziste ar putea părea acestea – ca răspuns la o situaţie enunţată, după principiul cantitatea generează calitate**. Harta povestirii** – este o formă de organizare şi sintetizare a conţinutului informaţional al unui text. O altă „Hartă a povestirii” poate compara din anumite perspective două sau mai multe povestiri şi se poate realiza sub forma unui tabel; Reţeaua personajelor – este o metodă grafică de descriere a personajelor şi de argumentare a descrierii. Elevii vor scrie într-un cerc desenat numele personajului. În cercuri satelit scriu cuvinte care caracterizează personajul, iar apoi citate, reformulări. **„Arborele lui Sapiro”** - Conflictul în viziunea lui Daniel Sapiro este asociat cu un arbore. Fiecare parte a lui reprezintă o parte componenta a conflictului: • solul - mediul social în care izbucneşte conflictul (familia, colectivul, şcoala); • rădăcina - cauzele multiple ale conflictului; • tulpina - părţile implicate în conflict; • scorbura - problema clară definită a conflictului; • florile - emoţiile proprii pozitive şi negative a celor implicaţi în conflict;. • frunzele - acţiunile concrete a celor implicaţi în conflict; • fructul - soluţia rezolvării conflictului. **Copacul ideilor** – este o metodă grafică în care cuvântul cheie este scris într-un dreptunghi, la baza paginii, în partea centrală. De la acest dreptunghi se ramifică asemeni crengilor unui copac toate cunoştinţele evocate despre o anumită temă. Foaia pe care este desenat copacul trece de la un membru la altul al grupului şi fiecare elev are posibilitatea să citească ce au scris colegii săi. Această formă de activitate în grup este avantajoasă deoarece le propune elevilor o nouă formă de organizare şi sistematizare a cunoştinţelor. **Cvintetul** – este o metodă creativă, prin care în cinci versuri se sintetizează un conţinut de idei. Este şi un instrument de evaluare a înţelegerii

textului şi de exprimare a creativităţii elevilor. Este o poezie de cinci versuri, iar scrierea ei presupune o reflecţie bazată pe înţelegerea nuanţată a sensului subiectului ales. Primul vers este un cuvânt-cheie referitor la discuţie, fiind, de obicei, un substantiv. Al doilea vers este alcătuit din două cuvinte care descriu substantivul în discuţie, fiind adjective. Al treilea vers este alcătuit din trei cuvinte care exprimă o acţiune, fiind de regulă verbe la gerunziu. Al patrulea vers conţine patru cuvinte şi exprimă sentimentele faţă de subiect, iar al cincilea vers este un cuvânt care expimă esenţa subiectului. **Diamantul** – este o strategie modernă care are la bază împletirea activităţii individuale cu cea de cooperare în grup. Prin aplicarea acestei metode se urmăreşte antrenarea în activitate a fiecărui elev astfel încât să participe la soluţionarea sarcinilor de lucru date. Este o metodă care stimulează interacţiunea între elevi, dezvoltă abilităţile de comunicare şi gândirea critică a acestora. Metoda se poate utiliza cu succes la orele de educaţie civică, limba română, istorie, s.a**. Ciorchinele** – se poate utiliza mai ales în etapa de reactualizare a structurilor învăţate anterior, sau în etapa de evocare, elevii fiind puşi în situaţia de a stabilii conexiuni între elementele studiate, de a se implica activ în procesul de gândire. În centru se notează conceptul de referinţă, apoi se trasează sateliţii cu conceptele conexe şi de la fiecare ideile derivate. Realizarea ciorchinelui presupune comparaţii, raţionamente, clasificări, ierarhizări. Ca aplicaţie practică, această metodă se poate folosi la toate obiectele de studiu din ciclul primar. **Metoda cadranelor** – este metoda prin care se rezumă sau se sintetizează conţinutul unei lecţii. Urmăreşte implicarea elevilor în realizarea unei înţelegeri cât mai adecvate a unui conţinut informaţional. Se împarte spaţiul de lucru în patru cadrane şi în fiecare se propune câte o sarcină de lucru. **Explozia stelară** – metodă de dezvoltare a creativităţii, asemănătoare braistorming-ului. Scopul este de a obţine cât mai multe conexiuni între concepte. Se scrie problema a cărei soluţie trebuie descoperită, apoi se formulează cât mai multe întrebări care au legătură cu ea. Întrebările trebuie să înceapă cu “de ce?”, “cum?”, “când?”, “cine?”, “unde?”. **Floarea de lotus** – este o tehnică ce presupune identificarea conexiunilor dintre concepte şi idei, pornind de la o temă care generează opt (sau un număr la alegere) idei secundare. Fiecare idee secundară va genera alte opt idei, s.a.m.d.; **Diagrama Venn-Euler** – presupune compararea de către elevi a două elemente: idei concepte, evenimente, obiecte. Sunt evidenţiate atât elementele comune, cât şi cele care le diferenţiază. Se reprezintă sub forma a douş cercuri care se intersectează. În primul cerc se notează elementele specifice primului obiect, în al doilea cerc cele ale celuilalt obiect, iar la intersecţia cercurilor, elementele comune. Această metodă este folosită pentru a-i ajuta pe elevi să-şi sistematizeze cunoştinţele, să diferenţieze informaţii asemănătoare. **Metoda celor şapte pălării gânditoare** – Este o metodă-joc pentru stimularea creativităţii participanţilor şi se bazează pe interpretarea de roluri în funcţie de pălăria aleasă. Sunt şase pălării gânditoare, fiecare având câte o culoare: alb, roşu, galben, verde, albastru şi negru. Membrii grupului îşi aleg pălăriile şi vor interpreta rolul precis, aşa cum consideră mai bine. Rolurile se pot inversa, participanţii sunt liberi să spună ce gândesc, dar să fie în acord cu rolul pe care îl joacă. Culoarea pălăriei este cea care defineşte rolul, iar pentru succesul acestei metode este bine ca materialul didactic să fie variat şi bogat pentru a-i atrage pe elevi. **Cubul** - metoda presupune explorarea unui subiect din mai multe perspective. Sunt recomandate următoarele etape: - Realizarea unui cub pe ale cărui feţe sunt scrise cuvintele: descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează. - Anunţarea temei. - Împărţirea clasei în 6 grupe, fiecare dintre ele examinând o temă de pe feţele cubului. - Descrie: culorile, formele, mărimile etc. - Compară: ce este asemănător, ce este diferit. - Analizează: spune din ce este făcut. - Asociază: la ce te îndeamnă să te gândeşti? - Aplică: la ce poate fi folosită? - Argumentează: pro sau contra şi enumeră o serie de motive care vin în sprijinul afirmaţiei tale. - Redactarea finală şi împărtăşirea ei celorlalte grupe. - Afişarea formei finale pe tablă. **Turul galeriei** este o metodă de învăţare prin cooperare ce îi încurajează pe elevi să-şi exprime opiniile proprii. Produsele realizate de copii sunt expuse ca într-o galerie, prezentate şi susţinute de secretarul grupului, urmând să fie evaluate şi discutate de către toţi elevii, indiferent de grupul din care fac parte. Turul galeriei presupune evaluarea interactivă şi profund formativă a produselor realizate de grupuri de elevi. **Metoda piramidei sau metoda bulgărelui de zăpadă,** este o îmbinare

armonioasă între activitatea individuală şi cea a grupurilor de elevi. Are rol de a încorpora activitatea fiecărui elev într-un demers amplu menit să rezolve o problemă complexă. Această metodă presupune organizarea unei activităţi structurate în următoarele etape: - individuală – elevii primesc o temă pe care o rezolvă individual într-o perioadă scurtă de timp (de obicei 5 minute). Se pot formula întrebări referitoare la subiectul tratat; - perechi – se formează grupe de doi elevi , care îşi verifică reciproc rezultatele şi încearcă să răspundă la întrebările care au fost formulate în interiorul grupului; - grupuri de patru elevi - formate prin unirea perechilor două câte două. Elevii îşi confruntă rezultatele , concep un nou răspuns, într-o formulare la care îţi aduc toţi contribuţia identificând concluziile cu caracter general în zonele de controverse rezultate în urma întrebărilor fiecăruia; - întreaga clasă –un reprezentant al fiecărei grupe prezintă concluziile sale. Acestea pot fi notate pe tablă pentru a putea realiza comparaţia între răspunsurile grupurilor. Pe baza lor se concep concluziile finale. **Metoda R. A. I.** are la bază stimularea şi dezvoltarea capacităţilor elevilor de a comunica (prin întrebări şi răspunsuri) ceea ce tocmai au învăţat. Denumirea provine de la iniţialele cuvintelor **Răspunde – Aruncă –Interoghează** şi se desfăşoară astfel: la sfârşitul unei lecţii sau a unei secvenţe de lecţie, profesorul, împreună cu elevii săi, investighează rezultatele obţinute în urma predării-învăţării, printr-un joc de aruncare a unui obiect mic şi uşor (minge) de la un elev la altul. Cel care aruncă mingea trebuie să pună o întrebare din lecţia predată celui care o prinde. Cel care prinde mingea răspunde la întrebare şi apoi aruncă mai departe altui coleg, punând o nouă întrebare. Evident interogatorul trebuie să cunoască şi răspunsul întrebării adresate. Elevul care nu cunoaşte răspunsul iese din joc, iar răspunsul va veni din partea celui care a pus întrebarea. Acesta are ocazia de a mai arunca încă o dată mingea, şi,prin urmare, de a mai pune o întrebare. Aceste metode interactive consider că pot fi folosite cu success în activitatea didactică alături de nenumăratele resurse educaționale digitale puse la dispoziția cadrelor didactice și a elevilor .Cu siguranță,accesul la aceste resurse completează în mare parte activitatea la clasă și îi ajută ,atât pe elevi cât și pe profesori.

PLAN DE INTERVENTIE PERSONALIZAT

BABESCU LACRAMIOARA
LICEUL TEORETIC ”DAVID VONIGA”GIROC

Nume și prenume:_____ B.M.G._____
Vârsta:____7 ani_____
Scoala:_____
Clasa/Grupa: a I-a
Echipa de lucru:
Învățător/Educator/Diriginte: _____
Profesorde sprijin:_____

Probleme cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe): Nu este capabil să opereze cu noțiuni și structure perceptiv-motrice de formă și mărime, nu stapânește structura spațio-temporală. Gândirea se află în stadiul preoperațional, are nevoie de ghidare în procesul de învățare, noile informații fiind greu reținute.

Priorități pentru perioada (se specific perioada de timp): 3 luni

Domenii de intervenție	**Obiective operationale**	**Metode / Activități de învătare**	**Criterii minimale pt. Evaluarea progresului**	**Metode si instrumente de evaluare**
Motricitatea globală și fină	-să respecte poziția corectă pe scaune; -să realizeze exerciții de influențare seectivă a organismulu respectand indicațiile si explicațiile date -să răspunda motric la o sarcina dată ; -să execute corect mișcări simple si complexe ; -să-și formeze deprinderea motrică de bază		Execută corect exerciții pentru dezoltrea motricității globale și fine	-evaluare orală -observație directă -evaluarea rezultatelor concrete
Schema corporală, lateralitate, orientare si structurare temporo-spatială	-să cunoască unele componente ale lumii înconjurătoare-corpul uman -să recunoască deosebirile majore între fetițe și băieți; -să recunoască organele de simț și funcțiile avestora; -să aplice norme specifice asigurării sănătății omului	-convorbirea, -explicația, -Execrcițiul, -povestirea	Identifică elementele componente ale corpului uman, făcând totodată diferența între fetițe și băieți. Reușește să aplice normele de igienă și sănătate.	-evaluare orală -observație directă -evaluarea rezultatelor concrete

Educație senzorială, perceptie vizuală, auditivă/	să recunoască organele de simț și funcțiile avestora; -să efectueze experimente simple legate de senzații auditive, vizuale, olfactive și tactil-kinestezice	-convorbire, -explicația -exercițiul Braistormingul	Recunoaște organele de simț și reușește să înțeleagă utilitatea lor în mediul înconjurător	-evaluare orală -observație directă -evaluarea rezultatelor concrete
Dezvoltarea memoriei, atentiei, gândirii, imaginației si a voinței	-să efectueze exerciții de relaxare, pentru concentrarea atenției și dezvoltarea memoriei;	- convorbirea - povestirea - problematizarea - exercitiul de relaxare	Execută corect exercițiile de relaxare, pentru concentrarea atenției și dezvoltarea memoriei.	-evaluare orală -observație directă -evaluarea rezultatelor concrete
Abilităti de limbă si comunicare: **Comunicare verbală/ nonverbală/ augmentativă** **Citire/ Scriere**	-să formuleze clar şi corect enunţuri verbale potrivite unor situaţii date -să înţeleagă semnificaţia globală a mesajului oral -să distingă cuvintele dintr-o propoziţie dată, silabele dintr-un cuvânt şi sunetele dintr-o silabă -să identifice litere, grupuri de litere, silabe, cuvinte şi enunţuri în textul tipărit şi în textul de mână - să sesizeze legătura dintre enunţuri şi imaginile care le însoţesc să citească în ritm propriu, corect un text cunoscut - să scrie corect litere, silabe, cuvinte - să scrie corect, lizibil şi îngrijit propoziţii scurte	-jocuri de punere în corespondență a unui cuvânt auzit cu imaginea corespunzatoare; exerciții de delimitare a cuvintelor în enunțuri; -exerciții de distingere a sunetului inițial, final sau din interiorul unei silabe sau al unui cuvant; - exerciţii de scriere a unor elemente grafice pregătitoare, care sa faciliteze scrierea literelor și scriere - exerciţii de scriere a literelor, silabelor, cuvintelor si propoziţiilor; -exerciţii de scriere a literelor si a cuvintelor, respectând forma, mărimea lor; - exerciţii de încadrare corecta în pagina a textului (data, alineat);	-pronunţă, corect, cuvântul integral şi pe silabe, cu imprecizii corectate cu sprijinul învăţătorului; -înţelege semnificaţia globală a unui text scurt, după ascultarea repetată a acestuia, sau după lămuriri suplimentare; copiază, transcrie şi scrie după dictare litere, silabe şi cuvinte cu abateri de la regulile grafice;	-evaluare orală -observație directă -evaluarea rezultatelor concrete
Gândirea logico-matematică: Conceptul de număr/ Numeratie/ Operatii matematice/	- să scrie, să citească numerele naturale de la 0 la 10; - să compare două numere cu diferență de o unitate; - să completeze un șir de numere; - să scrie vecinii numerelor;	- exerciţii de numărare cu obiecte de la 0 la 10; - exerciţii de citire şi de scriere a numerelor naturale de la 0 la 10; - compararea şi ordonarea numerelor de la 0 la 10;	- asociază mulţimi (alcătuite din obiecte identice, uşor de numărat), cu numărul lor (cardinalul mulţimii);	-evaluare orală -observație directă -evaluarea rezultatelor concrete

Elem. de geometrie/ Rezolvare de probleme	-să exploreze modalităţi variate de compunere şi descompunere a numerelor, în concentrul 0 – 10 cu obiecte de sprijin; -să rezolve probleme care presupun o singură operaţie dintre cele învăţate.	- exerciţii compunere şi descompunere cu numere naturale de la 0 la 10; -rezolvarea de probleme cu obiecte sau cu desene simple: puncte, cerculeţe, linii etc.; - rezolvarea de probleme cu obiecte sau cu desene simple: puncte, cerculeţe, linii etc..	- identifică cifra zecilor şi cifra unităţilor în scrierea unui număr de două cifre; -numără corect, crescător și descrescător, din 1 în 1, în concentrul 0-10	
Maturizare socială: Auto-cunoastere, relatii pers.,socializare, motivatia pt. învătare	-să controleze motivarea personală prin gestionarea adecvată a trăirilor afective negative;	- exerciții de autocunoaștere; - exerciții pentru creșterea stimei de sine și a încrederii în forțele proprii; - exerciții pentru managementul emoțiilor negative; - convorbirea; - problematizarea; - lauda, încurajerea;		-evaluare orală -observaţie directă -evaluarea rezultatelor concrete

Un demers modern aplicat în practica logopedică

Exercițiile de Qi-gong

Grecu Mihaela, prof. Psihopedagog
Școala Profesională Specială „Emil Gârleanu” Galați

În logopedia contemporană se acordă o importanţă deosebită efectelor pe care le au tulburările de limbaj în planul personalităţii şi al comportamentului, în general. Ca atare, logopatul nu mai este tratat ca o simplă persoană cu o tulburare de limbaj. Acesta, din perspectiva educării, este privit ca o persoană cu tulburări de vorbire care întâmpină dificultăți și în ceea ce privește formarea şi dezvoltarea personalităţii, incapabilă să adopte comportamente integrative şi adecvate sarcinilor activităţii pe care o desfăşoară.

Tulburarea de limbaj poate constitui un factor stresant, atunci când subiectul nu găseşte înţelegerea necesară faţă de dificultatea sa în vorbire sau când acesta nu întrevede perspectiva corectării ei.

În asemenea situaţii, subiectul trăieşte emoţii-şoc, stări prelungite şi dureroase, manifestă nesiguranţă nu numai în vorbire, dar şi în alte activităţile zilnice și astfel apare surmenajul fizic şi intelectual, care îşi pune amprenta pe întreaga sa activitate. În cazurile mai grave sau prin existenţa şi a altor handicapuri, suferinţa psihică se accentuează prin instalarea nevrozei, a anxietăţii şi, ca urmare, se manifestă prin izolarea de colectiv şi prin fenomene de dezadaptare.

În studiul personalităţii, psihologii au avut dintotdeauna în vedere şi deteriorarea acesteia, ca urmare a acţiunii unor factori stresanţi. Personalitatea logopatului se poate dezorganiza, iar în conversaţie apar reţinerea şi teama de vorbire, ceea ce creează o stare de inerţie, de rigiditate. Teama de a vorbi se întăreşte sub forma unor legături durabile şi obsedante şi, astfel, poate apărea bâlbâiala, pe fondul dislaliei sau a altei tulburări de limbaj.

Odată cu intrarea în şcoală a copilului cu tulburări de limbaj, tabloul manifestărilor psihice se complică tot mai mult. Solicitarea copilului de a vorbi în faţa colectivului de elevi şi neputinţa lui de a se exprima corect îi provoacă o stare de oboseală intelectuală şi fizică, hipersensibilitate afectivă şi refuzul de a mai răspunde, de teamă să nu greşească. Acestea determină o serie de manifestări comportamentale, care afectează personalitatea copilului şi relaţiile lui cu ceilalţi copii dar şi cu adulţii.

În corectarea tulburărilor de vorbire un rol foarte important îl are respirația. Aparatul respirator, pe lângă funcţia de a asigura schimbările gazoase necesare întreţinerii vieţii, are un rol hotărător şi în actul vorbirii.

Un studiu publicat în ediția din iunie 2007 a Jurnalului de Medicină Chineză, cu privire la practicarea timp de 6 luni, regulat, 15-25 de minute/2 ori pe săptămână, a unui program de exerciții QIGONG, a fost considerat de către cercetătorii chinezi, un succes.

Acest studiu, precum și efectele constatate din practicarea exercițiilor de QIGONG , m-au determinat să introduc în programul de corectare a tulburărilor de vorbire, aceste exerciții.

Qigong este o practică veche de sănătate chineză care încorporează tehnici de respirație, posturi și o conexiune minte-corp, un sistem antic chinezesc de exerciții și meditații care face mintea și spiritul omului mai liniștite, îmbunătățește performanța în sport, cultivă sănătatea, bunăstarea și viața lungă.

Astfel, există trei tipuri majore de qigong: spiritual, ca sport și vindecare. Este o disciplină spirituală, inspirată de șamanii vechi chinezi, taoși și budiști, toți care au căutat armonie și pace în singurătatea naturii.Dovezile demonstrează că qigongul poate fi un efect adjuvant în tratamentul multor boli, inclusiv cancerul și bolile cardiace.

Exercițiilor de QIGONG, practicate în vederea corectării tulburărilor de vorbire, sunt exerciții simple de mișcare coordonate pe inspir și expir, pe un fond muzical de relaxare, exerciții pe care le-am introdus în programul a doi copii cu

tulburare polimorfă de limbaj, în care aceștia aveau afectate 13 respectiv 16 sunete, ceea ce făcea ca vorbirea lor să fie neinteligibilă.

Fiecare dintre aceste exerciții au fost exersate la începutul activității logopedice, timp de 15 minute, pe o perioadă de 3 luni. Dat fiind faptul că exercițiile de QIGONG necesită concentrare susținută, precizie în mișcare și strictețe a acțiunii, acestea poat deveni o parte integrată a intervenție în cazul copiilor cu tulburări de vorbire. Mișcarea lentă, adâncă, regulată a respirației, se combină prin mișcarea fizică ușoară , oxigenul pătrunde mai adânc în țesuturi.

Indiferent de nivelul la care sunteți gata să îl practicați, qigong oferă beneficii de relaxare, echilibru, coordonare și flexibilitate.

Concluzionând, în urma practicării exercițiilor de QIGONG, în cazul copiilor cu tulburări de vorbire, s-a constatat corectarea tulburărilor de vorbire într-o perioadă mai scurtă de timp decât cea prognozată, o mai bună concentrare a atenției pe sarcină, siguranţă în vorbire, adaptare mai bună în microgrup, diminuarea manifestărilor negative de comportament, creșterea nivelului de implicare activă.

Bibliografie

1. Anucuţa Partenie ,,Logopedie: curs” Timişoara 1999;
2. Alexandru Doboș „Tainele marii respirații - respirația și strivirea dependențelor”,editura Nirvana, 1994;
3. Bill Douglas „Manual de Tai Chi și Qi-Gong”,editura Antet, 2007;
4. Boşcaiu E. (1973) - Prevenirea si corectarea tulburarilor de vorbire in gradinitele de copii, E.D.P. Bucuresti;
5. Daniel Reid „ QI-GONG- manual de inițiere”, editura Polirom, 2005;
6. Daniel Reid „ Ghid de QI-GONG- manual de inițiere”, editura Polirom, 2015;
7. Dorel Ungureanu ,,Copii cu dificultăţi de învăţare” Bucureşti 1998;
8. Emil Verza ,,Psihopedagogie specială” Bucureşti 1998;
9. Eric Steven Yudelove „100 de zile pentru sănătate”, editura Teora, 2015;
10. Guţu.M (1978) - Logopedia, U.B.B. Cluj-Napoca;
11. J.Boisson „Știința ocultă a respirației”, editura Teora, 2008.12.J.Boisson „Știința ocultă a respirației”, editura Teora, 2008;
13. Jae-Sheen Yu „Sundao, respirația daoistă și practica vindecării”, editura Herald, 2012;
14. Jurcău Emilia, Jurcău Nicolae ,,Cum vorbesc copii noştri” Cluj – Napoca 1989;
15. Mantak Chia, Doug Hilton „EMR și vindecarea prin TAO”, editura Polirom, 2017;
16. Mantak Chia, „Sunetele cosmice –sunetele care vindecă”, editura Armonita, 2003;
17. Mantak Chia, „Meditație de conectare cu întreaga lume”, editura Armonita, 2003;
18. Michel Odoul, „Spune-mi unde te doare, iar eu îți voi spune de ce”, editura Armonita, 2018;
19. Morărescu M. ,,Frecvenţa tulburărilor de limbaj la copii cu diferite vârste”;
20.Nastas A, Banari,I.Carpenco,,Dereglări de vorbire la copii şi corectarea lor”,Chişinău1984;
21. Omraam Mikhael Aivanho „Respirația-dimensiune spirituală și aplicații practice”, editura Prosveta, 2009;
22.Paul Doug, Aristide H. Esser „ChiGong- Ghid de utilizare a forței universale”, editura Prosveta, 2009;
23. Păunescu C. (1966) - Tulburarile de vorbire la copil, Ed.Medicala, București;
24. Richard Gordon „Atingerea cuantică”, editura For You, 2009;
25. Seka Hikolic cu Sara Tay „Poți să te vindeci singur”, editura For You, 2016;
26. Ken Cohen „Cursul esențial de formare în Qigong”, Sounds True, 2005;

BLOCAJE ŞI BARIERE ÎN COMUNICAREA DIDACTICĂ
Modalităţi de depăşire a acestora

Prof.înv.primar Prunică Monica
Școala Gimnazială “Gheorghe Vernescu”,Rm.Sărat,Buzău

Comunicarea poate fi **OBSTRUCŢIONATĂ** sau doar perturbată de o serie de **FACTORI** care se interpun între semnificaţia intenţionată şi cea percepută putând fi legaţi de oricare dintre componentele comunicării (emiţător, mesaj, canal, receptor) sau de interacţiunea lor.Dintre aceştia cei mai importanţi sunt :

1. Efectele de statut – uneori statutul prea înalt al emiţătorului în raport cu receptorul poate fi cauza răstălmăcirii mesajului de către acesta din urmă.

2. Probleme semantice – persoanele cu statut mai ridicat au tendinţa de a se exprima într-un mod mai sofisticat, greu de înţeles pentru persoane cu un nivel de şcolarizare scăzut.

3. Distorsiuni perceptive – când receptorul are o imagine despre sine nerealistă şi este lipsit de deschidere în comunicare, neputându-i înţelege pe ceilalţi în mod adecvat.

4. Diferenţe culturale – persoane provenite din medii culturale, cu valori, obiceiuri şi simboluri diferite.

5. Alegerea greşită a canalelor sau a momentelor – trebuie alese canalele corecte pentru fiecare informaţie şi de asemenea şi momentul trebuie să fie bine ales.

6. Lungimea excesivă a canalelor – o reţea organizaţională complicată duce la o comunicare lentă.

FACTORI FIZICI PERTURBATORI – iluminatul necorespunzător, zgomote parazite, temperaturi excesiv de coborâte/ridicate, ticuri, elemente ce distrag atenţia – telefon, cafea, ceai etc.

BARIERE UMANE în cadrul unei comunicări eficiente sunt :

- fizice: deficienţe verbale, acustice, amplasament, lumina, temperatura, ora din zi, durata întâlnirii, etc.
- semantice: vocabular, gramatica, sintaxa, conotaţii emoţionale ale unor cuvinte.
- determinate de factori interni: implicare pozitivă (ex: Îmi place Ion, deci îl ascult); implicare negativă (ex: Mirela m-a bârfit acum 1 an, deci interpretez tot ce spune ca fiind împotriva mea).
- frica
- diferenţele de percepţie
- concluzii grăbite
- lipsa de cunoaştere
- lipsa de interes (una din cele mai mari bariere ce trebuiesc depasite este lipsa de interes a interlocutorului faţă de mesajul emiţătorului).
- emoţii (emoţia puternică este răspunzătoare de blocarea aproape completă a comunicării).
- blocajul psihic
- tracul.

Blocajele de comunicare sau distorsiunea informaţiei se pot produce atunci când:

- emiţătorul (profesorul) nu stăpâneşte conţinutul mesajului didactic transmis;
- acesta nu este expus clar, inteligibil şi sistematizat;
- emiţătorul vorbeşte prea încet, prea tare sau prea repede;
- nu prezintă la început scopul mesajului şi nu creează motivaţii pentru a trezi interesul pentru comunicare;

- emiţătorul nu sincronizează diferitele tipuri de comunicare (verbală, paraverbală, nonverbală, vizuală etc.);
- mesajul transmis nu corespunde cu interesele elevilor sau cu problemele ce le au de rezolvat;
- mesajul didactic este prea cunoscut sau prea abstract şi nu trezeşte interes, producând plictiseală;
- comunicarea este numai unidirecţională, producând pasivitate;
- elevii nu sunt angajaţi în comunicare prin dialog sau prin întrebări retorice;
- eficienţa comunicării este blocată si de fondul stresant creat de emiţător (plictiseală, oboseală, nerăbdare, teama de a nu greşi în expunere etc.);
- elevii nu au cunoştinţele necesare pentru a înţelege mesajul didactic sau acestea nu au fost fixate temeinic şi ca urmare se produc interferenţe.

Între **obstacolele ce apar mai frecvent în comunicarea didactică**, menţionăm:

– supraîncărcarea (determinată de criza de timp, dar şi de dorinţa unor profesori de a nu omite lucruri importante);

– utilizarea unui limbaj încifrat, inaccesibil (sau greu accesibil) elevilor;

– dozarea neuniformă, în timp, a materialului de predat;

– starea de oboseală a elevilor /studenţilor sau indispoziţia profesorului; – climatul tensionat sau zgomotos.

Pentru **o comunicării eficientă** este necesară cunoaşterea si respectarea unor **reguli**, între care menţionăm:

=vorbirea corectă, deschisă şi directă (care previne sau reduce distorsiunea mesajelor);

=încurajarea feedback-ului din partea elevilor (pentru a cunoaşte în ce măsură mesajele transmise au fost corect recepţionate şi înţelese);

=ascultarea atentă, răbdătoare şi încurajatoare a mesajelor primite din partea elevilor, concomitent cu efortul de a înţelege exact sensul acestor mesaje;

=folosirea mai multor forme de comunicare didactică pentru acelaşi tip de mesaje (de regulă, orală şi vizuală, concomitent);

=repetarea mesajelor mai complexe;

=să ascultăm cu atenţie, căci **ascultatul activ** este o modalitate de a asculta şi a răspunde, care duce la îmbunătăţirea înţelegerii reciproce şi la depăşirea obstacolelor în comunicare;

=să evităm stereotipurile şi prejudecăţile;

=să nu criticăm interlocutorul;

=să nu dăm dovadă de superioritate pentru că aceasta determină formarea unei relaţii defectuoase de comunicare;

=să utilizăm parafrazarea dar nu foarte des, aceasta fiind o metodă care are rolul de a clarifica mesajul, de a comunica mai eficient;

=să citim limbajul corpului, concentrându-ne atenţia pe factorii cheie: expresia feţei, tonul, ţinuta corpului sau gesturile;

=să ţinem cont de factorii sentimentali, să încercăm să convingem prin argumentare logică, fără a duce la frustrare, pentru a nu bloca comunicarea;

=să utilizăm mesaje care să ajute interlocutorul în găsirea de alternative, posibilităţi noi de rezolvare a unei situaţii.

Bibliografie:

-https://www.didactic.ro/materiale/124201_blocaje-i-bariere-n-comunicarea-didactic

-http://www.scritub.com/sociologie/psihologie/comunicare/Blocaje-in-comunicare-si-modal12114221612.php

-cursuri.

Explozia stelară – exemplu de aplicare în predarea disciplinelor tehnice - Aplicaţii CAD

Autor: ing. Micluța Violeta Maria, prof. Gr.I
Liceul Tehnologic Ion I.C. Brătianu, Timişoara

În procesul de instruire de-a lungul timpului metodele tradiţionale: expunerea, explicația, prelegerea, demonstrația, exercițiul, au fost baza procesului de predare. Ele puneau în centrul acțiunii profesorul, care avea rolul de actor principal în scenariul didactic. Elevii erau doar „actori” în rol secudar și asistau pasiv la cunoștințele oferite de-a gata. La sfârșitul procesului instructiv - educativ, evaluarea furniza doar o ierarhie a elevilor, bazată pe notele obţinut,e mai mult sau mai puțin obiectiv și nu pe baza competențelor dobândite. Imaginea profesorului atotștiutor, care nu lăsa loc dialogului sau a exprimării libere este încă vie în memoria multora dintre noi, elevi sau profesori.

Metodele interactive sunt utile în primul rând elevilor, deoarece elevii învaţă mai bine și sunt motivați dacă sunt antrenați prin forțele proprii, într-o acţiune sau o sarcină.

Avantajele utilizării metodelor interactive, creative, colaborative sunt multiple:

- personalizarea și individualizarea fiecărui elev,
- valorizarea muncii elevului,
- oportunitatea și posibilitatea cunoașterii capacităților fiecărui elev,
- realizarea unor schimbări atât din punct de vedere cognitiv cât și atitudinal,
- stimularea lucrului individual sau în echipă.

Învățământul modern, prin trecerea lui rapidă la cel online, este susținut și pune un accent deosebit pe utilizarea metodele interactive.

Utilizarea metodelor interactive în procesul de instruire: stimulează învățarea, dezvoltarea personală a elevilor, permite realizarea schimbului de idei, de cunoștințe și experiențe, favorizează participarea activă, promovează interacțiunea, ceea ce permite învățarea activă cu rezultate evidente, contribuie la îmbunătățirea și ameliorarea calității actului educațional, iar prin caracterul activ-participativ, crează o valoare activ-formativă asupra dezvoltării și personalității elevilor.

Profesorul nu mai este un simplu emiţător de cunoștințe, iar elevul nu mai este un receptor pasiv, cei doi devin parteneri într-un demers didactic prin care elevul capătă calităţi deosebite, uneori chiar de coordonator al unor activităţi.

Disciplina / modulul „Aplicații CAD”, face parte din curriculum de specialitate la clasa a XI-a, domeniul mecanic, fiindu-i alocată 2 ore/săptămână, din care una de teorie și una de laborator tehnologic. Dintre metodele interactive de predare-învăţare care se pot aplica cu succes la disciplina Aplicații CAD pot enumera: explozia stelară, brainstorming, cadranele, metoda predării/învăţării reciproce, metoda cubului, mozaicul, turul galeriei, harta conceptuală (organizatorul grafic), problematizarea, studiul de caz.

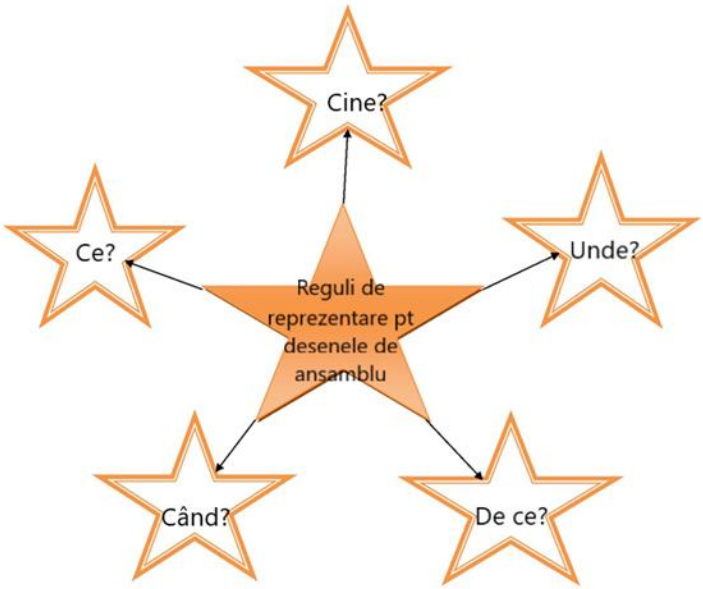
Elevii pot astfel să se familiarizeze cu termenii tehnici și să îi grupeze, respectând criteriile stabilite. Scopul medodei este de a obține cât mai multe întrebări și astfel cât mai multe conexiuni între concepte. Este o modalitate de stimulare a creativității individuale și de grup, facilitează participarea întregului colectiv. Procedura de lucru este simplă, descrie problema a cărei soluție trebuie descoperită, apoi se înșiră cât mai multe întrebări care au legatură cu problema.

Organizată în grup, metoda facilitează participarea întregului colectiv, stimulează crearea de întrebări la întrebări, aşa cum brainstorming-ul dezvoltă construcţia de idei pe idei.

Pentru o mai bună înțelegere a fenomenelor și principiilor tehnice, din cadrul secvențelor lecției, am optat pentru utilizarea metodei *Starbursting* – explozia stelară la lecţia „Reguli de reprezentare a desenelor de ansamblu” din cadrul Modulului „Aplicaţii CAD”

Etapele metodei sunt:

1. Profesorul scrie pe o stea mare sau pe o foaie de hârtie ideea centrală: Reguli de reprezentare pentru desenele de ansamblu
2. Cinci elevi extrag câte una din întrebările: CE? CINE? UNDE? DE CE? CÂND?

3. Cei cinci elevi își aleg câte trei-patru colegi, organizându-se astfel cinci grupuri.
4. Grupurile cooperează în elaborarea întrebărilor de genul:
   - Ce reguli de reprezentare pentru desenele de ansamblu cunoaşteţi?
   - Cine reglementează reprezentarea ansamblurilor de piese care alcătuiesc mecanisme, dispozitive sau maşini?
   - Unde se trasează separat liniile de contur ale fiecărei piese?
   - De ce un desen de ansamblu trebuie să cuprindă un număr minim de proiecţii necesare pentru definirea cât mai clară a tuturor elementelor componente?
   - Când se admite ca, în proiecţia respectivă, una sau mai multe piese să fie considerate în mod convenţional demontate și îndepărtate?
5. La expirarea timpului, un reprezentant al grupului comunică întrebările elaborate. Elevii din celelalte grupuri răspund la întrebări sau formulează întrebări la întrebări.
6. Profesorul apreciază întrebările elevilor, efortul acestora de a elabora întrebări corecte, precum și modul de cooperare și interacțiune

BIBLIOGRAFIE

1. Adrian Adascăliței (2007), Instruire asistată de calculator. Didactica informatică, Editura Polirom, IașI
2. Cerghit, Ioan (2002), Sisteme alternative şi complementare de instruire, Editura Aramis, Bucureşti
3. Moldoveanu M., Oproiu G. C., (2003), „Repere didactice și metodice în predarea disciplinelor tehnice”, Editura Printech, Bucureşti
4. Curriculum clasa a XI-a, domeniul mecanic, Programa aprobată de Ordinul M.E.N. nr. 3501 din 29.03.2018 - clasei a XI-a liceu.
5. http://www.pro-edu.ro/22-softuri-educationale-cd-dvd.html;

Diversitate și dialog intercultural....o poveste despre „Aici – Acolo” ...

Prof. înv. preșc. Dumitrache Andreea-Alina
Prof. înv. preșc. Moldoveanu Georgiana
Școala Gimnazială Nr.3, Grădinița Nr. 4,
Popești-Leordeni

„We may have different religions, different languages, different coloured skin, but we all belong to one human race." (Kofi Annan)

Suntem diferiți....și astfel putem vorbi despre diversitate...

Putem fi toleranți...și astfel putem vorbi de acceptarea diversității...

Uneori spunem...că ar trebui ***să ne cunoaștem mai bine pe noi,*** iar apoi ***pe ceilalți***. Alteori este nevoie ***să-i cunoaștem pe ceilalți*** pentru ***a afla cât mai multe despre noi.*** Identitatea de sine se raportează la celălalt și la evoluția noastră în timp.

Interacțiunea dintre protejarea, stimularea cunoașterii, aprecierii pentru propria cultură, pentru rădăcini, pentru identitate și încurajarea deschiderii, interesului real pentru celelalte culturi, într-un spirit de toleranță și respect reciproc conturează progresul lumii contemporane – diversitatea culturală.

Ideea programului „Aici-Acolo” reprezintă un concept original ce aparține Asociației Culturale de Teatru și Origami din România încă din anul 2009. Implicarea în acest program de educație interculturală ne-a oferit șansa de „a privi cu interes ACOLO” și de „a simți AICI” bucuria de a învăța, de a cunoaște și de a ne juca împreună, fără să ne gândim că suntem diferiți.

Noi suntem ***„Aici”***.... cu tradițiile și obiceiurile noastre, cu modul nostru de a simți, de a gândi și a ne comporta, cu simplitate, cu optimism, curiozitate de a descoperi lumea în care trăim, lume atât de frumos văzută prin ochii unui copil.

De ***„Acolo”***....vin ei, tineri voluntari, dornici de a ne expune prin jocuri, cântece, activități artistice, cultura lor – spectacolul unei alte lumi care așteaptă să fie descoperită de ochi și suflet de copil.

Ce înseamnă pentru noi ***„Aici – Acolo”***?

Înseamnă....să fim în lumi diferite în același timp – să călătorim imaginar, să ne minunăm de alte frumuseți, să ne bucurăm împreună, să învățăm unii de la alții, să descoperim împreună, să ne facem cunoscuți și auziți, să comunicăm indiferent de granițe....înseamnă diversitate culturală și, în același timp, o provocare.

Când spunem copilărie, spunem curiozitate, dorință de a cunoaște, de a afla cât mai multe despre tot ceea ce ne înconjoară – ființe sau lucruri. Activitatea de grup specifică acestei vârste are la bază comunicarea interumană, prietenia, cooperarea, valori care pot contribui la înlăturarea prejudecăților, diferențelor culturale.

De ce acest proiect de educație interculturală, AICI, într-o grădiniță? Pentru că, la această vârstă fragedă:

- ✓ *se dobândesc* ușor *cunoștințe* privind cultura în general (se familiarizează cu istoria și cultura diverselor țări europene, învață formule da salut, numere, culori și alte noțiuni simple în limba voluntarului și le reproduc în contexte variate);
- ✓ *se formează deprinderi* care stau la baza vieții într-o societate multiculturală;
- ✓ *se conturează atitudini* (respectul pentru diversitatea culturală, toleranța etc)

Curiozitatea și entuziasmul copiilor încorporează o lume fără bariere, o lume în care poți călători printr-o imagine, un cântec, un dans, un simplu salut oriunde dorești. Descoperim AICI oameni, ținuturi, obiceiuri de ACOLO și ***putem fi astfel în două locuri în același timp.***

Copiii sunt introduși în tainele altor culturi, sunt încurajați în dezvoltarea ideilor despre ei înșiși și despre alții, se creează posibilități pentru explorarea diversității – cooperarea cu ceilalți în cadrul unor grupuri eterogene, familiarizarea cu existența unor perspective diferite. Comunicarea și învățarea interculturală devin astfel instrumente importante în respectarea drepturilor omului și evitarea excluderii, marginalizării și discriminării.

Nu contează unde ești sau de unde vii, nu contează vârsta, nu contează diferențele culturale, contează omul – ființa care vrea să fie înțeleasă și care vrea să înțeleagă. Voluntarii din acest program au demonstrat că orice informație/noțiune, orice gând, orice salut se poate transmite oricărui copil, indiferent de vârstă dacă găsești modalitatea da a te face înțeles – jocul. Copiii de pretutindeni învață, recită, desenează, colorează, dansează, vizionează un teatru de umbre și mai presus de toate se joacă. Iar atunci când se joacă toți sunt fericiți chiar dacă sunt diferiți. Noi, cei de AICI, din grădinița noastră, am urcat cu bucurie și alți munți, am văzut și alte mări, am ascultat povești din alte țări și am visat că într-o bună zi vom ajunge ACOLO. Voluntarii (tineri sensibili, deschiși care dispun de calități esențiale: motivație, creativitate, flexibilitate, comunicare eficientă cu cei din jur, dornici să ne împărtășească gânduri, sentimente, atitudini, pasiune, entuziasm) ne-au demonstrat că nu există granițe, nu există ziduri, că ne putem îmbogăți experiența de viață, că trebuie să renunțăm la prejudecăți. Diversitatea înseamnă capacitatea de a trăi în armonie cu ceilalți, înseamnă în același timp și unicitate și multiplicitate, echilibru. Ne putem înțelege semenii fără a ne grăbi să îi judecăm, ci oferindu-le șansa de a se dezvălui singuri. În grădiniță copiii percep diferențele dintre ei ca firești și nu au prejudecăți în relațiile reciproce, iar învățarea poate fi centrată pe colaborare, comunicare, cooperare, încredere și respect reciproc. *Diversitatea suntem toți – suntem în atâtea locuri în același timp...* ne bucurăm împreună de tot ceea ce este frumos în jurul nostru și încercăm să învățăm să trăim împreună.

Povestea „Aici – Acolo” a însemnat: să ne cunoaștem mai bine pe noi și pe ceilalți, să acceptăm și să fim acceptați, să înțelegem și să fim înțeleși, să auzim și să ne facem auziți, să ne bucurăm și să aducem bucurie, să zâmbim oriunde ne-am afla, să uităm de bariere, să existăm pretutindeni...

9 mai – Ziua Europei – București, Teatrul Țăndărică, Festivalul „Aici-Acolo”, sărbătoarea diversității culturale pentru copii, festival ce a reprezentat feedback-ul acestui parteneriat – îndeplinirea obiectivelor propuse (intonarea unor cântece specifice, redarea ritmurilor și dansurilor specifice culturilor implicate). Scena a oferit grădiniței noastre șansa de a călători, prin dans, în Austria, Letonia, Portugalia, Georgia.....

„Uniți în diversitate” – Mottoul Uniunii Europene, folosit pentru prima dată în anul 2000, arată că europenii s-au unit pentru a promova pacea și prosperitatea, acceptând totodată să-și deschidă spiritul către culturile, tradițiile și limbile diverse ale continentului nostru.

Stimularea cunoașterii și aprecierii pentru propria cultură, pentru rădăcini și pentru identitate, precum și încurajarea deschiderii și interesului pentru celelalte culturi, într-un spirit de toleranță și respect reciproc descriu relația dintre diversitatea culturală și educație.

21 mai - Ziua mondială pentru diversitate culturală, pentru dialog şi dezvoltare, zi a fost stabilită la inițiativa Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (UNESCO), care joacă un rol important pe plan mondial în promovarea diversității culturale.

„We can love what we are, without hating what – and who – we are not.” (Kofi Annan)

INTERDISCIPLINARITATEA – FACTOR FACILITATOR ÎN EDUCAȚIA CENTRATĂ PE ELEV

Prof. TICĂ MONICA
LICEUL DE ARTE „BĂLAȘA DOAMNA”

Eficiența desfășurării procesului educativ are la bază o multitudine de factori, fiecare dintre ei având caracter decisiv în atingerea obiectivelor, scopurilor și idealului educațional. Nu putem spune că sunt importante doar conținuturile și strategiile didactice ale învățării, sau că stilul de predare al profesorului ori contextul desfășurării instruirii constituie cheia educației de calitate. În mod cert nu trebuie preferată transmiterea cunoștințelor în defavoarea formării competențelor, dar nici lăsată în plan secund evaluarea celor însușite de către elevi. Cu atât mai mult educația nu se poate face fără a se ține seama de personalitatea celor instruiți, de acele particularitățile care le conferă indivizilor unicitate și care, în lumina „școlii active” și a „noii educații” se definesc ca subiect al propriei formări, pe măsură ce se maturizează.

Dacă o parte din *principiile învățării* se referă la ceea ce se învață și la modalitățile prin care se învață (conținuturi și strategii), astfel încât să fie atinse *finalitățile* dorite, pe de altă parte cercetările didacticii moderne aduc în atenție principii ce evaluează importanța personalității educabililor, a diferențelor și a individualității specific umane, dat fiind faptul că aceste legități au drept punct de plecare caracterul de sistem al scoarței cerebrale.

De asemenea, se iau în discuție nu numai conținuturile curriculare, predate în mod oficial în context instituționalizat, ci și influențele educative nonformale și chiar informale, precum și valorizarea elementelor care asigură autoinstruirea/ autoeducația, într-o manieră ce se dorește a fi pluridisciplinară, *interdisciplinară,* transdisciplinară.

Învățarea constituie factorul comun al celor trei concepte enunțate: interdisciplinaritate, principii ale învățării și finalitățile acestui proces. Mai exact, spunând *învățare*, ne referim la „*procesul de receptare și asimilare a informațiilor și influențelor educaționale, de reorganizare și construcție, dezvoltare a structurilor cognitiv operaționale, psihomotrice și afective, precum și a însușirilor psihice ale personalității (aptitudini, interese, temperament*)”.[5]

Prin urmare, pentru a putea explica implicațiile pe care le are modul de organizare interdisciplinară a învățării asupra ceea ce se urmărește ca ideal, scopuri, obiective, deci ca finalități dorite, se cuvine a avea în vedere normele sau principiile ce urmăresc realizarea eficientă a obiectivelor pedagogice, altfel spus, crearea/ respectarea condițiilor ce favorizează îndeplinirea cu succes a tuturor etapelor procesului educativ.

Educația centrată pe elev presupune ca profesorul să ofere posibilitatea elevilor de a-şi face cunoscute opiniile într-o atmosferă deschisă, pozitivă şi receptivă, fiind apreciate ideile bune şi neridiculizate nereuşitele sau exagerările. Se cuvine ca elevului să i se permită manifestarea curiozității, a indeciziei, a interesului pentru schimbul de informaţii. Climatul spornic de lucru este facilitat de faptul că profesorul tratează de fiecare dată întrebările elevilor cu interes, respectă opiniile celorlalți, întărește constant convingerea elevilor că pot emite idei valoroase, antrenându-i în procesul de evaluare, comunicându-le criteriile de evaluare şi oferindu-le timpul necesar exersării propriilor capacităţi.

Prezentarea conținuturilor specifice unui domeniu, de către profesori capabili de a face apel la cunoștințe din medii diverse, de a oferi analogii corespunzătoare, în măsură de a adapta și „traduce” informația în reprezentări multiple, pentru a fi receptată în cât mai multe feluri, face ca elevilor să le fie solicitată implicarea activă și creativă, chiar când aceștia au capacități intelectuale diferite. Ei nu vor recepta pasiv cunoștințele primite de la profesor, deoarece e mult mai sigură declanșarea

[5] Stoica M., (2001), *Pedagogie și psihologie*”, Ed. Gheorghe Alexandru, Craiova, p. 96.

conexiunilor între informații și dezvoltarea unei judecăți critice sau a unui răspuns, fiind totodată, de așteptat ca ei să își pună amprenta personală asupra modului în care vor găsi soluții sau vor realiza produse ale activității într-un stil personal.

Este important ca profesorul să acorde şanse egale tuturor elevilor şi să explice, să exemplifice pentru a favoriza şi a facilita procesul de învăţare. Rolul profesorului nu trebuie să se reducă la a transmite informaţii, cunoştinţe, iar cel al elevului la a asculta şi a asimila informaţii. Profesorul trebuie să fie mai mult un organizator al situaţiilor de învăţare şi un element de conexiune între elev şi societate, care mediază şi facilitează accesul la informaţie.

Eficiența acestui proces se va manifesta în momentul atingerii autonomiei în învățare, când „subiectul educației își personalizează metodele de lucru și își construiește strategii de acțiune adaptate propriei formări și propriei personalități”[6]. Este adevărat că *a învăța să înveți* este unul dintre cele mai importante finalități ale educației, însă până la a ajunge la stadiul independenței față de îndrumarea profesorului, pentru elevi este foarte importantă adaptarea *stilului de predare* al acestuia la *stilul de învățare* pe care îl preferă elevii, în sensul tratării informațiilor legate de conținutul disciplinelor și al realizării gestiunii predării-învățării ținând seama de particularitățile cognitive, afective și motivaționale ale elevilor.

Respectarea ritmului de învăţare al elevilor trebuie avută în vedere chiar la fel de mult ca și repartizarea numărului de ore pe conţinuturi tematice şi complexitatea conţinutului. Totodată, activităţile de instruire trebuie să fie variate, astfel încât, indiferent de stilul de învăţare caracteristic, toţi elevii să dobândească competenţele necesare.

De asemenea, se impune o transformare radicală a modului în care se concepe pocesul educativ, de la planificarea obiectivelor până la modificarea manierei de evaluare standardizată, care este inoportună în cazul unei educații individualizate. Pentru ca evaluarea să fie autentică și valabilă, fiecare elev ar trebui evaluat într-o manieră personalizată, astfel încât acesta să se poată exprima în modul favorabil inteligenței sale dominante, altfel existând riscul blocajelor cauzate de limitarea capacităților la cele în care se pretează a fi rezolvată problema. Pentru aceasta, sunt propuse ca metode de evaluare „*proiecte de domenii*” și *procesfolii*, **nu teste**, întrucât aceste activități sunt mult mai potrivite, implicându-i pe elevi în derularea unui demers complex ce cuprinde elemente perceptuale, productive și reflexive. Prin urmare, realizarea de proiecte vizează dezvoltarea de capacități specifice tuturor tipurilor de inteligențe și constituie o modalitate actuală de pregătire a elevilor pentru cadrul profesional în care își vor desfășura activitatea după finalizarea studiilor.

În acest context, utilizarea optimă a competențelor elevilor devine obiectul unor veritabile pedagogii diferențiate, a căror punere în practică poate contribui la eficacitatea didactică, la relevanța învățării și sporirea gradului de aplicabilitate prin abordări transdisciplinare, dar și la atingerea, de către elevi, a cunoașterii de sine, a descoperirii propriilor capacități.

De asemenea, este susținută ideea conform căreia, sistemul instructiv-educativ presupune pregătirea cadrului didactic spre a fi facilitator/ mediator ce asistă elevul pentru a progresa cât mai repede posibil, trecând de la stadiul de dependență de controlul extern la stadiul învățării autonome și al autoinstruirii[7].

Prezentarea conținuturilor specifice unui domeniu, de către profesori capabili de a face apel la cunoștințe din medii diverse, de a oferi analogii corespunzătoare, în măsură de a adapta și „traduce” informația în reprezentări multiple, pentru a fi receptată în cât mai multe feluri, face ca elevilor să le fie solicitată implicarea activă și creativă, chiar când aceștia au capacități intelectuale diferite. Ei nu vor recepta pasiv cunoștințele primite de la profesor, deoarece e mult mai sigură declanșarea conexiunilor între informații și dezvoltarea unei judecăți critice sau a unui răspuns, fiind totodată, de așteptat ca ei să își pună amprenta personală asupra modului în care vor găsi soluții sau vor realiza produse ale activității într-un stil personal.

---

[6] Bocoș. M.D., (2013), *Instruirea interactivă*, Ed. Polirom, Iași, p. 41
[7]Cf. Potolea D., Neacșu I., Iucu R.B., Pânișoară I.O. (coord.), (2008), *Pregătire psihopedagogică. Manual pentru definitivat și gradul didactic II*, Ed.Polirom, Iași, p.125

Idealul educațional, privind formarea integrală, autonomă și creativă a personalității, așa cum rezultă din Legea Educației, se conturează pornind de la premisa că este esențial a orienta învățarea spre scopuri precum: definirea valorilor, a creativității, pe dezvoltarea capacităților cognitive, volitive și acționale, pe dobândirea de cunoștințe fundamentale dar și a competențelor și abilităților de utilitate directă, în profesie și în societate.

Atât abordarea interactivă cât și organizarea interdisciplinară contribuie la atingerea acestor scopuri, răspunzând atât cerințelor socio-economice din mediul contemporan, cât și direcțiilor de formare a personalității umane în virtutea schimbărilor majore și a evoluției umanității.

Interdisciplinaritatea, prin transferul de cunoștințe și crearea de interconexiuni, stă la baza înțelegerii și a inovației la nivel operațional, iar pe de altă parte demonstrează potențialul de cooperare și interacțiune culturală și socială între indivizi.

Învățarea centrată pe elev și interdisciplinaritatea vin în sprijinul antrenării elevilor în activitățile desfășurate, cu atât mai mult cu cât baza de date și imagini/reprezentări, precum și deprinderile dobândite pe parcursul învățării, constituie sursa de inspirație și mobilul realizării propriilor creații sau intervenții asupra mediului de viață/ formare/ dezvoltare.

Activitățile cu caracter interdisciplinar față de cele monodisciplinare, au avantajul înțelegerii depline a noțiunilor predate și al găsirii unor soluții multiple, variate, inovatoare, la problematica studiată la un anumit moment, lăsând posibilitatea exprimării individualității creatoare a elevilor.

Totodată, interdisciplinaritatea oferă o imagine integrată a lucrurilor, care sunt de regulă, analizate separat. Prin aceasta, elevii își formează structuri mentale dinamice, flexibile și responsive, capabile să sprijine deciziile cele mai potrivite în momentul soluționării unei probleme de studiu. În plus, înclinația/ predispoziția nativă a fiecăruia spre un anumit domeniu de interes, conduce la canalizarea atenției și a preocupărilor în acea direcție și implicit obținerea unor rezultate bune. Aceasta contribuie la performanțele generale ale grupului de lucru/ echipei, dat fiind faptul că tot mai mult se pune accent pe desfășurarea activităților pe grupe de elevi pentru a favoriza cooperarea, întrajutorarea, cultivarea spiritului de echipă, a responsabilităților comune sau individuale și evidențierea calităților de lider/ coordonator în desfășurarea unui proiect.

Trebuie menționat faptul că acest tip de organizare a lecțiilor este abordabil la toate disciplinele, inclusiv la cele de specialitate din domeniul artistic, fără a periclita manifestarea originalității și creativității fiecărui individ în parte, deoarece proiectele realizate în echipă pot și au rolul de a căpăta/ atinge un grad ridicat de integrare, în ansamblu, a resurselor intelectuale, a abilităților și deprinderilor dobândite de-a lungul timpului de către toți participanții la activitate.

Presupunând o intersectare a diferitelor arii disciplinare, interdisciplinaritatea propune teme comune pentru diferite obiecte de studiu și urmărește obiective din sfera metacogniției (luarea deciziilor, rezolvarea de probleme, învățarea eficientă).

Abordările interdisciplinare implică o mai mare concentrare a atenției elevilor, în timp ce dorința de a-și dezvolta capacitățile prin care își exprimă cel mai bine opiniile și personalitatea, prin tipurile de inteligență caracteristice, insuflă elevilor motivația interioară de a demonstra cât sunt de inventivi și cât de mult își doresc să se impună ca individualități creatoare.

Învățământul modern, centrat pe elev, este cu atât mai necesar în domeniul artistic, unde se pune problema formării unui stil personal, original și a unei personalități creatoare, capabilă să își adapteze activitatea și să depășească preocupările ramurilor artistice tradiționale. Elevii sunt încurajați să aibă inițiativa propriei formări, să-și propună obiective de atins, să participe la selecția conținuturilor și a modalităților de evaluare și astfel să se simtă responsabili și motivați.

Prin urmare, asemeni colegilor-dascăli, profesorul de artă devine facilitator al cristalizării unei opinii argumentate de către elev, atât din punct de vedere plastic, prin proiectele concrete, puse în practică la atelier sau prin lucrul individual, cât și din punct de vedere teoretic și științific, al documentării realizate în domeniile conexe. Se stimulează, astfel, autoevaluarea, autoreflecția, gestionarea timpului de lucru și autoreglarea comportamentului de învățare. Conștientizând faptul că tot ceea ce acumulează ca informație în cadrul cursurilor disciplinare, poate fi folosit în activitatea de creație, elevii ar fi motivați și axați

pe obținerea și apoi valorificarea informațiilor și a cunoștințelor în propria activitate, în domeniul de interes în care se pot afirma.

Fiind pusă problema interdisciplinarității și având viziunea ideală a lucrului făcut cu gust estetic, profesorul de arte plastice va fi cel care mediază, aduce sugestii și propuneri de interpretare, asociere, încorporare a cunoștințelor dobândite de elevi, în forme de exprimare plastică, pe care aceștia le pot realiza la atelier sau ca proiecte personale, extracurriculare, vizând orice domeniu de studiu, în ideea manifestării creativității și dezvoltării inteligenței artistice.

Bibliografie:

- Albu G., (2005), „*O psihologie a educaţiei*”, Institutul European, Iași.
- Bocoș M.D., (2013), „*Instruirea interactivă*”, Editura Polirom, București.
- Haward G., (2007), „*Inteligențe multiple. Noi orizonturi pentru teorie și practică*”, Editura Sigma, București.
- Potolea D.; Neacșu I.; Iucu R.B.; Pânișoară I.O. (coord.), (2008), „*Pregătirea psihopedagogică. Manual pentru definitivat și gradul didactic II*”, Editura Polirom, București.
- Stoica M., (2001), „*Pedagogie și psihologie*”, Editura Gheorghe Alexandru, Craiova.

PLAN DE INTERVENȚIE

PROF. TĂRNĂUCEANU CRISTINA
GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 12 HUȘI

Etape terapeutice	Obiectivele intervenţiei	Metode folosite	Demers terapeutic	Tehnici de terapie recuperatorie
A. ETAPA PREGĂTITOARE	1) Înlăturarea negativismului faţă de vorbire și crearea încrederii în posibilitatea de corectare;	- dialogul cu copilul; - jocul didactic; - folosirea unor cuvinte cu rol de încurajare şi laudă în timpul activităţii; -poveste terapeutică	Antrenarea copilului în diverse situaţii în vederea creării unei atitudini pozitive faţă de învăţare şi corectare;	- citirea unor poveşti cu rol motivaţional; - jocuri cu caracter adaptativ la mediul de corectare(jocuri pentru testarea vorbirii); - întărirea pozitivă (lauda, încurajarea permanentă);
B. ETAPA TERAPIEI RECUPERATORII: **a) Intervenția logopedică cu caracter general**	1) Educarea respiraţiei corecte verbale şi nonverbale;	- exerciţiul; - demonstraţia;	- obţinerea unei respiraţii lungi, uşoare fără efort; - educarea echilibrului între expir şi inspir; - formarea unei respiraţii diafragmatice; - obţinerea unui ritm respirator uniform; - mărirea capacităţii respiratorii;	- exerciţii pentru respiraţie (ex. de suflat); - exerciţii pentru inspir (ex. mirositul florii); - exerciţii pentru invăţarea respiraţiei diferenţiale; - exerciţii de respiraţie cu suport concret (instrumente muzicale); - exerciţii de respiraţie în faţa oglinzii, prelungind treptat expirul; - exerciţii libere în stare de repaos; - exercitii libere de respirație în mers;
	2) Dezvoltarea mobilităţii aparatului fono-articulator;	- exerciţiul; - demonstraţia;	a) Antrenarea motricităţii faciale (gimnastica facială)	- gimnastică facială; - umflarea alternativă a obrajilor; - umflarea şi retragerea simultană a obrajilor;

				- încreţirea, descreţirea feţei; - imitarea râsului, a surâsului;
			b) Antrenarea motricităţii labiale;	- gimnastică labială; - întinderea și rotunjirea buzelor; -formarea unei pâlnii cu buzele; - acoperirea unei buze cu cealaltă alternativ; - vibrarea buzelor;
			c) Antrenarea motricităţii lingale;	- gimnastică linguală; - mişcări rapide şi ritmice de scoatere şi retragere a limbii; - mişcări spre dreapta şi spre stânga; - imitarea plescăitului; - ştergerea dinţilor;
			d) Antrenarea mişcărilor mandibulare;	- ridicarea și coborârea ritmică a mandibulei; - mişcări spre dreapta şi spre stânga a mandibulei; - mişcări înainte şi înapoi a mandibulei; - imitatul rumegatului animalelor;
			e) Antrenarea mişcărilor velopalatale;	- imitarea tusei și a căscatului; - mişcări de deglutiţie;
	3) Educarea auzului fonematic;	- exerciţiul; -joc didactic; - imitaţia;	a) Formarea capacităţii de diferenţiere fonematică;	- jocuri didactice; - imitarea de sunete, onomatopee după indicații;
			b) Formarea percepţiei fonetice corecte;	- analiza auditivă a sunetului(la început, la sfârşit şi la mijloc);

			c) Analiza fonetică (propoziţie, cuvânt, silabă);	- repetarea unor silabe sau sunete în scopul diferenţierii; - diferenţierea cuvintelor paronime; - diferite jocuri bazate pe dezvoltarea auzului fonematic; - diferențierea consoanelor surde de cele sonore
b) Terapia recuperatorie specifică	1) Obţinerea sunetelor deficitare s, ș și ț şi exersarea lor;	- demonstraţia; - exerciţiul;	a) Pregătirea impostării	-obţinerea izolată a sunetului prin onomatopee;
			b) Emiterea sunetului prin demonstraţie şi imitaţie;	- jocuri de pronunție; - i se arată copilului modul de pronunție a sunetului, cum trebuie sa stea limba, buzele, dinții, maxilar
			c) Emiterea concomitentă;	- după pronunția model se realizează pronunția concomitentă a sunetului corectat
			d) Emiterea independentă;	- primele exerciţii trebuie efectuate în șoaptă cu un minim de efort articulator, apoi vocea va deveni din ce în ce mai puternică;
	2) Consolidarea sunetului deficitar s;	- diferenţieri de alte sunete; -comparaţie sonoră; - exerciții;	a) introducerea sunetului în silabe;	- silabe directe și inverse; - logatomii; - structuri silabice consonantice;
			b) introducerea sunetului în cuvinte;	- cuvinte cu sunetul în diferite poziţii; - cuvinte în care fonemul se repetă de două ori; - cuvinte în care fonemul este urmat de structuri consonantice;
	3) Diferențierea sunetului învățat s de sunetele z și ș	- joc didactic; - exerciţiul;	)diferenţierea la nivelul silabelor;	- prin exerciţii şi comparaţii la sunetele asemănătoare;

	ș de sunetele s și j ț de sunetele s și grupurile de sunete ce, ci	- comparaţii;	b)diferenţierea la nivelul cuvintelor;	- se folosesc cuvinte paronime; Ex: sare-zare sapă-șapă
	4)Automatizarea rostirii sunetului s, ș și ț în vorbirea curentă;	- conversaţia; - descrierea de imagini; -exerciţii;	a) exersarea sunetului deficitar în propoziţii; b) exersarea sunetului deficitar în mici povestioare, în vorbirea curentă;	- exerciții de pronunție a unor propoziții în care sunetul deficitar se regăsește la început, mijloc și final; - povești și descrieri după imagini; - convorbire liberă pe o anumită temă;

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT
REALIZAT ÎN URMA
EVALUĂRII COMPETENȚELOR FUNDAMENTALE LA FINALUL CLASEI a II-a
(după Evalurea Națională de la sfârșitul clasei a II-a)

Profesor drd. Stoian Mălina
Școala Gimnazială comuna Amaru, județul Buzău

Numele si prenumele elevului: …….

Clasa: a II-a

Profesor: Stoian Mălina

Disciplina de învățământ: Comunicare în limba română

Competențe vizate: - competențe de citit

- receptarea/scrierea mesajelor citite

Competența generală: Receptarea unei varietăţi de mesaje scrise, în contexte de comunicare cunoscute

Competențe specifice: **3.1.** Citirea unor mesaje scrise, întâlnite în mediul cunoscut

4.1. Scrierea unor mesaje, în diverse contexte de comunicare

Nr. crt	*Obiective de referință*	*Concepte specifice vizate a fi formate prin activitatea de recuperare*	*Unitati de invatare/ concepte cheie, continuturii, teme*	*Modalități de recuperare*	*Recomandări*
	-sa citească în ritm propriu propoziții de mică întindere	-cititea unor propoziții de mică intindere -identificarea mesajului unui text scurt	Textul literar Textul nonliterar - citirea selectivă în funcţie de anumite repere/ copieri şi transcrieri de litere, silabe, cuvinte,	-recomandarea unor texte -vizita la Biblioteca școlii	-exerciții de recunoaștere a literelor mici și mari - exercitii de citire corectă, clară, cursivă, constientă -exerciții de selectare a unor informatii dintr-un
	-să desprindă informații esențiale/ de detaliu dintr-un text citit, de mică întindere	-identificarea unor informatii variate dintr-un text citit -formularea unor enunțuri proprii în situatii concrete		-studiu individual cu sprijinul familiei/ învățătorului	

	-să redea prin cuvinte proprii un paragraf	-redactarea unor mesaje simple	propoziţii/ copierea unor texte scurte/ scrierea corectă a unor propoziţii/ fraze/ a unui text scurt	-teme diferentiate	text (întrebări din textul citit)

Prezentat părintelui în data de ……

Bibliografie:

Programa școlară pentru disciplina *Comunicare în limba română*, clasa pregătitoare, I, a II-a - aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONLIZAT

PROF. POPA CRISTINA
GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 11, BÂRLAD

Numele și prenumele preșcolarului: G.T.S.

Unitatea de învățământ: Grădinița cu P.P. Nr. 11, Bârlad

Certificat de orientare școlară și profesională: Nu este cazul

Data realizării Planului de intervenție individualizat: 01.10.2022- 30.05.2023

Responsabilul de caz servicii educaționale: prof. Popa Cristina/ prof. logoped

Drepturi/ beneficii de asistență socială pentru copiii cu CES (prevăzute de Legea nr. 1/ 2011, cu modificările și completările ulterioare):

A)Date medicale: Diagnostic psihopedagogic: tulburări de limbaj, dificultăți de concentrare a atenției, tulburări comportamentale (relații conflictuale cu colegii, cadrele didactice și părinții; refuză să relaționeze, dificultăți de învățare și integrare la grupul din grădiniță, interes scăzut față de activitățile din grădinuță;

B) Informații educaționale:

Comportament cognitiv: copilul are minime reprezentări despre mediul înconjurător corespunzătoare vârstei și nu are capacitatea de a observa sistematic; volumul limbajului este sărac, se exprimă greoi, are tulburări de pronunție; gândirea se manifestă doar în cazuri concrete, intuitive; atenția este slab dezvoltată;

Comportament psihomotric: dezvoltare fizică corespunzătoare vârstei; cunoaște schema corporală; întâmpină dificultăți în orientarea spațială; are deprinderi de igienă personală bine formate;

Relații sociale: socializează cu educatoarele și colegii numai dacă i se fac anumite favoruri cerute; în timpul jocului cu colegii devine agresiv dacă nu i se face pe plac de către colegi; are uneori crize de nesiguranță;

Obiective pe termen lung:

1.Dezvoltarea exprimării orale, înțelegerea și utilizarea corectă a semnificațiilor structurilor verbale orale;

2.Educarea unei exprimări verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical și sintactic;

3.Dezvoltarea creativității și expresivității limbajului oral de a înțelege;

Obiective pe termen scurt:

1.Să participe la activități de grup, incluziv la activități de joc, atât în calitate de vorbitor cât și în calitate de auditor;

2.Să audieze un text, să rețină ideile acestuia și să demonstreze că l- a înțeles;

3.Să distingă sunetele ce compun cuvântul și să le pronunțe corect;

4.Să utilizeze materiale scrise în vederea executării unei sarcini date;

5.Să perceapă și să discrimineze între forme, mărimi, culori, imagini, forme geometrice;

6.Exersarea capacității de orientare spațială și temporală;

7.Educarea comportamentului civilizat;

Metode și mijloace de realizare:

-Conversația, exercițiul, explicația, observația, problematizarea, tehnici de lucru activ- participative, jocul didactic, jocul exercițiu, memorizarea, convorbirea, jocul de rol, povestirea și lectura educatoarei, lectura după imagini, exercițiul cu material individual, cântece, jocuri muzicale;

Domenii de intervenție recomandate: Limbă și comunicare, Cognitiv, Psihomotor

Prin acest program se urmărește: recuperarea laturilor disfuncționale; consilierea comportamentală; antrenarea preșcolarului în activități plăcute pentru a-l stimula; antrenarea preșcolarului în activități extracurriculare; dezvoltarea motricității generale și a motricității fine; dezvoltarea abilităților de numerație și calcul matematic; îmbogățirea, precizarea și activizarea vocabularului; dezvoltarea autonomiei personale și sociale; dezvoltarea capacității de orientare și adaptare la mediu; dezvoltarea atitudinilor pozitive de relaționare în grup;

Structura programului de intervenție personalizat:

Domeniul Limbă și comunicare

Obiective	**Metode si mijloace de realizare**	**Criterii de evaluare**	**Metode si instrumente de evaluare**
Să recunoască toți copiii din grupă; Să cunoască numele tuturor copiilor;	Jocul „Deschide urechea bine!”; Exerciții de pronunție și dezvoltare a auzului fonematic	Identifică și numește toți copiii;	Orale; Încurajarea și stimularea;

Să recunoască vecinătățile sălii de clasă;	Vizita în grădiniță și la celelalte grupe vecine;	Identifică și numește locurile cerute;	Deplasare prin grădiniță;
Să recunoască anotimpul, caracteristicile specifice; Să denumească culorile;	Exerciții de exprimare corectă a obiectelor și lucrurilor din imaginea dată și identificare a culorilor și obiectelor;	Exprimă corect denumirea obiectelor și lucrurilor cerute;	Aprecieri verbale;
Să recunoască părți componente ale corpului omenesc; Să denumească părțile componente ale corpului omenesc, simturile;	Exerciții de identificare a părților corpului omenesc și de exprimare corectă.	Exprimă singur sau cu ajutor; Arată singur sau cu ajutor.	Aprecieri stimulatoare ;
Să numească membrii familiei sale; Să cunoască puține informații despre fiecare membru;	Joc de rol „De-a mama și de-a tata”, „De-a frații”, „De-a bunicii”;	Identifică membrii familiei, îi numește singur din fotografii;	Aprecieri verbale; Acordarea de stimulente;

<table>
<tr><td colspan="4"></td><td>Exerciții de dezvoltare a vocabularului ;</td><td></td><td></td></tr>
<tr><td colspan="4">Să recunoască ocupațiile oamenilor;</td><td rowspan="8">Jocul „Să-mi povestești despre meserii”, „Să faci și tu ca el!”.
Exerciții de exprimare corectă;</td><td rowspan="8">Numește și imită singur sau cu ajutor meseriile;</td><td rowspan="8">Aprecieri verbale și stimulente;</td></tr>
<tr><td>Să numere corect crescător 1-3;</td><td>Jocul „Coșul cu jucării”;
Exerciții de numărare;</td><td>Numără cu ajutor jucăriile din coș;</td><td>Aprecieri verbale;
Acordarea de stimulente;</td></tr>
<tr><td>Să observe plantele din imagini ;
Să recunoască plantele cerute;</td><td>Jocul „Grădina cu flori”, „Grădina cu zarzavaturi”;
Exerciții de identificare și recunoastere;</td><td>Observă, recunoaște și numește cu ajutor câteva plante;</td><td>Încurajari verbale;
Primește bulina în piept;</td></tr>
<tr><td>Să aranjeze formele;
Să recunoască forma geometrică cerută sau culoarea;</td><td>Jocul „Foc și apă”;
Găsește triunghiul colorat;
Exerciții de corecție a pronunției;</td><td>Găsește și numește figura cerută singur sau cu ajutor;</td><td>Aprecieri verbale;</td></tr>
<tr><td>Să învețe o poezie de Moș Crăciun;</td><td>Program artistic „Îl așteptăm pe Moș Crăciun!”;
Exerciții de memorare;</td><td>Repetă după educatoare, după părinte, spune singur sau cu ajutor;</td><td>Participarea activă la serbare;</td></tr>
<tr><td>Să asculte, să cânte colinde românești tradiționale;</td><td>Educație muzicală: „Ascultăm și cântăm colinde”;</td><td>Învață să cânte împreună cu ceilalți copii;</td><td>Încurajări verbale;</td></tr>
<tr><td>Să participe la o activitate în grupă în mod direct;</td><td>“Și eu vreau să fiu laudat”-joc ;</td><td></td><td>Aprecieri verbale;</td></tr>
<tr><td colspan="4">Să denumească meseriile oamenilor;</td></tr>
</table>

Să recunoască animale, păsări, să le denumească;	Jocul „Ograda cu păsări”, „Ferma de animale”, „Animalele pădurii”;	Recunoaște și denumește singur sau cu ajutor	Încurajari, stimulente;

-Să recunoască componentele spațiale și să se orienteze adecvat;	Exerciții și locuri de mișcare ce vizează: a)direcția:înainte/înapoi sus/jos; stânga/dreapta; b)distanța: aproape/departe; c) pozițiile față de obiecte: lângă, pe sub; Jocuri de căutare a unor obiecte așezate în diferite poziții spațiale; Rezolvarea unor fișe cu sarcini de orientare spațială.	Corectitudinea și rapiditatea reacțiilor la comenzi; -Identificarea și precizarea corectă a pozițiilor spațiale ale obiectelor folosite în joc; -Recunoasterea și denumirea unor poziții spațiale ale obiectelor din imagini;	Observarea comportamentului; Chestionarea orală pentru conștientizarea pozițiilor spațiale; Aprecieri stimulative; Întreceri; Analiza produselor activității (modul de rezolvare a fiselor);
Să perceapă componentele temporale care vizează ritmul mișcărilor	-Exerciții efectuate pe loc și în deplasare cu respectarea duratei, tempou-lui, intensității; -Exerciții și jocuri de mișcare cu utilizarea onomatopeelor și a versurilor ritmate: „Cioc-boc,treci la	Răspunde corect motric la următoarele comenzi: „Mergi cât durează melodia!”, „Aleargă mai repede!”, „Pășește mai rar!”, „Mergi ușor pe	Analiza modului cum respectă durata, tempoul, intensitatea în timpul executării mișcărilor; -Aprecieri verbale; -Încurajări;

	loc!”, “Unu-doi, unu-doi/ Faceți toți la fel ca noi!”;	vârfuri”, „Bate pasul- execută mișcări la ritmul indicat;	-Stimulente;

Metode de lucru pentru elevii cu CES

Prof. Bojin Nicoleta-Maria,
Liceul Tehnologic „Dacia” Caransebes

Şcoala incluzivă vizează, în sens restrâns, integrarea tuturor copiilor, indiferent de capacităţile şi competenţele de adaptare şi, deci, de învăţare, într-o formă de şcoală. În sens larg, ea înseamnă preocuparea pentru ca fiecare copil să fie sprijinit şi să se lucreze în beneficiul învăţării tuturor.

Fiecare copil este înţeles ca un participant activ la învăţare şi predare şi pentru că fiecare aduce cu sine în procesul complex al învăţării şi dezvoltării o experienţă, un stil de învăţare, un model social, o interacţiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare, un context cultural căruia îi aparţine.

Şcoala incluzivă ridică învăţarea la rang de principiu general şi presupune înainte de orice acceptarea faptului ca orice copil poate invata. Fiecare participant învaţă şi se dezvoltă pri faptul că interacţionează cu ceilalţi. Sursele învăţării, pentru fiecare, vin din relaţiile interumane şi din experienţa permanentă cu obiectele, cu semenii şi cu sine. Şcoala nu este un teritoriu al cunoştinţelor academice , ci şi unul al experienţelor practice si al relaţiilor interumane.

Predarea este un act de cooperare, reflectie şi descoperire, la care participă atât profesorul (care poate coopera cu colegii săi) cât şi elevii unei clase. O resursă importantă pentru profesor în predare este cooperarea elevilor. Pregătirea predării şi de multe ori realizarea ei se completează cu cooperarea între profesori şi chiar cooperarea cu unii părinţi.

Fiecare şcoală care doreşte să fie deschisă şi flexibilă, abordând maniera incluzivităţii, trebuie să asigure, prin managementul pe care îl propune :

- o înţelegere reală a ceea ce este incluziunea, definirea procesului ca atare, nu numai o simplă plasare a copiilor împreună ;
- să recunoască legăturile dintre educaţia incluzivă şi valorizarea diversităţii umane. Această manieră asigură promovarea ethosului şcolar care valorizează toţi copiii şi familiile lor ;
- să favorizeze un climat de sprijin flexibil si raspunsuri creative la nevoile / cerintele individuale. Lipsa de succes la răspunsurile iniţiale nu trebuie să constituie un motiv pentru a abandona incluziunea ci să devină un punct de plecare ;
- recunoaşterea incluziunii ca o parte a politicilor de egalizare a şanselor cu aranjamentele clare pentru implementare, fundamentare şi monotirizare ;
- să asigure ca toate dezvoltarile şcolilor si politicilor şcolare să ţină cont de principiile incluzivităţii ;
- să asigure ca admiterea copiilor cu cerinţe educateive speciale în structuri educative este orientată pozitiv şi cu sensibilitate. În unele cazuri trebuie să se ia în calcul prezenţa unui sprijin adecvat, a unui sfat potrivit si a unei orientări cât mai eficiente pentru a se asigura că toate nevoile copiilor sunt rezolvate pozitiv, că toţi copiii si părinţii trebuie să se simtă acceptaţi ;
- să lucreze în colaborare cu autorităţile locale si agenţiile pentru a identifica barierele posibile şi să ia în considerare cum pot fi mai bine depăşite ;
- să recunoască că schimbările în practicile educative vor necesita sprijinul întregului personal al scolii şi al comunităţii locale. Toţi trebuie implicaţi şi consultaţi în dezvoltarea incluzivă a şcolii ;

- să susţină accesul personalului la ocazii de dezvoltare profesională care să susţină / sprijine dezvoltarea unor practici incluzive. În perspectiva şcolii incluzive înţeleasă ca şcoală care se deschide flexibil tuturor copiilor, dificultăţiile de învăţare sunt considerate probleme normale in activitatea didactică. Rezolvarea lor este un prilej şi o provocare pentru profesori, elevi. Managerii şcolii si ceilalti factori implicaţi. Fiecare act didactic este o presiune asupra copilului si trebuie completat cu un sprijin corespunzător.

Profesorii trebuie să pornească în rezolvarea problemelor din clasa de la următoarele acţiuni care determină maniera incluzivă :

- Legate de elev :
- cunoaşterea individualităţii în mod global şi pe anumite componente care dovedesc nevoia de interventie ;
- detectarea ariilor de dificultate în special când acestea sunt intermitente şi temporale.
- Legate de grup :
- cunoaşterea relaţiilor din clasa sa ;
- folosirea tehnicilor de negociere, cooperare , colaborare, comunicare în activităţile de grup ;
- Legate de propria sa persoană :
- să-şi folosească experienţa într-un mod reflexiv si empatic ;
- să folosească colaborarea cu ceilalţi profesori si cu managerul şcolii ;
- să se informeze permanent de parctici si teorii noi pe care să le implementeze în activităţile sale.

Valoarea educaţiei incluzive, pentru orice elev, constă în faptul că este împreună şi poate să colaboreze cu ceilalţi copii. Copiii cu cerinţe speciale au nevoie de sprijin. De aceea, ei nu vor avea decât de câştigat dacă activitatea de predare este orientată către nevoile lor speciale. Dar este destul de greu să asigurăm sprijin individual pentru aceşti copii, de aceea am selectat câteva metode de lucru cu elevii cu nevoi speciale :

a) În timp ce clasa lucrează la o activitate, profesorul se poate ocupa de unul sau doi copii, reluând cu acestia principalele puncte ale lecţiei sau ajutându-i să înceapă să rezolve singuri sarcina legată de subiectul lecţiei respective.

b) Copiii pot fi organizaţi pe grupe, pe nivele de abilitate. Profesorul poate trece de la un grup la altul, pentru a oferi asistenţă adecvată necesităţilor celor din fiecare grup.

De exemplu, la clasa a VI-a, avem o lecţie de fixare şi consolidare a adjectivului. Profesorul poate împărţi clasa în trei grupe în funcţie de abilităţi. Fiecare grupă primeşte fişe de lucru diferite.

- O primă fişă de lucru, cea pentru elevii mai capabili, ar putea cuprinde următorul exerciţiu :

Identificaţi funcţiile sintactice ale adjectivelor din textul următor :

“ Un zăvoi mare de plopi şi de anini umbreşte malurile frumosului râu. Străzile sunt lungi şi drepte. Copiii zglobii se joacă în iarba verde de pe malul râului.”

- A doua fişă, care este pentru elevii medii, ar putea cuprinde următorul exerciţiu :

Identificati adjectivele din textul următor şi subliniaţi-le cu o linie roşie :

« În livezile mănăstirii mai erau încă meri înfloriţi ; soarele îi pătrundea de o aburire trandafirie. Slujba dintâi se mântuise la biserica cea mare din cetăţuie. Clopotul bătrân începu a suna rar. »

- Fişa pentru elevii cu dizabilităţi psihice trebuie să cuprindă un exrciţiu mai uşor, cum ar fi un exerciţiu de acord:

Scrieţi forma corectă a cuvintelor din paranteză :

« Ici şi colo se ridică
Câte-un nour (albi) …… de praf

Străjuind şoseaua (mic) ……

Stâlpii (rară) ……. De telegraf. »

(G. Topârceanu, « La vânătoare »)

Lucrul pe grupe este un mod de a desfăşura aceeaşi lecţie, la nivele diferite, în funcţie de abilităţile copilului. În cazul elevilor cu cerinţe speciale sarcina de lucru pentru aceştia trebuie adaptată şi adecvată la cerinţele pe care le au şi ei trebuie lăsaţi să o rezolve în ritmul lor, în timp ce activitatea poate continua cu restul clasei.

Această modalitate trebuie folosită cu echilibru, deoarece adeseori gruparea după abilităţi tinde să dea naştere la « etichetare » iar copiii vor învăţa foarte repede să se identifice cu grupul de « învingători » sau de « învinşi ». În acelaşi mod se pot alcătui însă grupuri mixte, astfel încât fiecare copil, prin ceea ce are de făcut să contribuie la sarcina grupului.

Dacă în clasă avem copii care au tendinţa de a se mişca prin clasă, cea mai bună strategie, pe lângă aceea de a-i muta lângă perete sau lângă alţi copii, pentru a nu putea ieşi foarte uşor, este aceea de a-i da copilului sarcini pe care să le rezolve şi pe care să le înţeleagă, ca de pildă să împartă fişe de lucru celorlalţi copii, să se ocupe de ordinea din clasă, astfel încât tendinţa de a se mişca în timpul orei să fie direcţionată către un comportament adecvat.

c) Copilul cu cerinţe speciale poate lucra împreună cu un alt coleg mai capabil, care, după ce şi-a terminat sarcina pe care a avut-o el de rezolvat, îl poate ajuta să-şi organizeze munca. Ambii elevi sunt angajaţi în acest fel. Acest mod de lucru este cunoscut sub denumirea de « învăţarea elev-elev ».

d) Se pot uni câte două clase. Unul dintre profesori lucrează cu toată clasa, iar celălalt se ocupă de câte un elev, sau de un grup mic de elevi, care are nevoie de sprijin.

e) Dacă şcoala are posibilitatea de a lucra cu profesori resursă sau cu profesori specialişti, aceştia pot fi solicitaţi să ajute profesorii şcolii în planificarea şi proiectarea lecţiilor şi la stabilirea metodelor de predare-învăţare adecvate. Aceştia pot fi solicitaţi, din când în când si pentru a oferi sprijin individual unor elevi din clasă.

f) În ţările mai dezvoltate, şcoala angajează asistenţi pentru profesori, care lucrează în clasă cu profesorul respectiv. Este foarte important ca între profesor şi asistent să existe o bună comunicare şi o planificare preliminară a modului de lucru. În aceeaşi măsură, însă, prezenţa unui asistent în timpul orelor de clasă poate fi un element de inhibiţie pentru elevul cu cerinţe speciale, care ar putea avea reţineri în participarea activă la ore, dacă lecţiile nu sunt organizate astfel încât fiecare elev să se simtă parte a grupului clasei.

PROIECT DIDACTIC

prof. înv. primar Galan Lucia
Liceul de Arte Oradea

Aria curriculară: Limbă şi comunicare

Disciplina: Limba şi literatura română

Clasa : a II –a

Unitatea de învăţare: Toamna

Subiectul: Textul narativ: „ Ciuboţelele ogarului’’, de Călin Gruia

Tipul lecţiei: dobândire de noi cunoştinţe

Motivaţia:

Acest text oferă valenţe educative ce se cer identificate şi valorificate pentru modelarea comportamentului civic al elevilor. Contribuie la formarea şi dezvoltarea capacităţilor de exprimare corectă orală / scrisă a elevilor.

Ca metodă activ-participativă de predare am folosit metoda « Predării- învăţării reciproce» deoarece dezvoltă capacitatea de exprimare, atenţia, operaţiile gândirii (analiza, sinteza, concretizarea, generalizarea, abtractizarea) şi capacitatea de ascultare activă. De asemenea, stimulează capacitatea de concentrare asupra textului de citit şi priceperea de a selecţiona esenţialul.

Scopul lecţiei: Formarea și dezvoltarea deprinderii de a înțelege mesajul unui text literar.

Competenţe specifice:

1.1 Identificarea semnificaţiei unui mesaj oral din texte accesibile variate;

1.2 Identificarea unor informații variate dintr-un text;

2.1 Formularea unor enunţuri proprii în situaţii concrete de comunicare;

2.3 Participarea cu interes la dialoguri, în diferite contexte de comunicare;

4.2 Redactarea unor mesaje simple, cu respectarea convenţiilor de bază.

Evaluarea : OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

- să citească corect, conştient, fluent şi expresiv textul dat;
- să precizeze titlul, autorul şi personajele textului citit;
- să explice sensurile unor cuvinte sau expresii: „iarmaroc”, „şubă”, „han”, „ galben”,
- să utilizeze cuvintele/expresiile noi în alte contexte;
- să găsească cuvinte cu sens asemănător/opus pentru cuvinte date;
- să extragă învaţătura poveştii.

Strategii didactice:

Metode şi procedee: conversaţia, explicaţia, demonstraţia, problematizarea, lectura explicativă, exerciţiul, munca individuală şi pe grupe (*Ciorchinele, Cadranele, Predarea- învăţarea reciprocă).*

Resurse materiale : *Manualul de limba şi literatura română pentru clasa a II-a,* fişe de lucru, imagini

FORME DE ORGANIZARE: pe grupe

DURATA LECŢIEI: 40 minute

DEMERSUL DIDACTIC

EVOCAREA (4 min.)

Prin metoda „Ciorchinele’’ elevii îşi vor reaminti caracteristicile anotimpului toamna . (Anexa I)

Anunţarea temei şi a obiectivelor.

Li se va comunica elevilor că vor participa la o lecţie deosebită în care vor fi deopotrivă şi elevi şi învăţători, că vor descoperi, prin eforturile proprii, tainele unui text literar, în care acţiunea se petrece într-o zi ploioasă şi friguroasă de toamnă, când vântul împrăştia frunzele pe cărări. Textul se numeşte *„Ciuboţelele ogarului” după Călin Gruia.* Vom citi acest text , vom explica cuvintele noi cărora nu le înţelegem sensul, vom alcătui propoziţii cu ele, vom răspunde la întrebări să vedem dacă aţi înţeles conţinutul acestui text, vom scrie corect şi îngrijit pe caiete toate sarcinile pe care le avem de rezolvat.

REALIZAREA SENSULUI (30 min.)

Forma de organizare: Se împarte clasa în 4 grupe, de câte maxim 4-4 copii. Se distribuie rolurile fiecărui grup:

1. Elevii vor fi împărţiţi pe patru grupe, relativ identice ca nivel intelectual, dorinţă de afirmare, relaţii de acceptare reciprocă, fiecare grupă trebuind să-şi aleagă un lider agreat de grup, cu putere de convingere şi capacitate de mobilizare a celorlalţi;

2. Li se reaminteşte modul de lucru al metodei *Predarea-învăţare reciprocă* şi se stabileşte de comun acord cu elevii care vor fi sarcinile fiecărei grupe, precum şi numele : „Rezumatorii”, „Întrebătorii”, Clarificatorii”, „Prezicătorii”.

DESCRIEREA METODEI:

Metoda predarea/învăţarea reciprocă beneficiază de patru strategii de învăţare şi se poate aplica atât in jocurile libere, cât si în activitatea frontală, dar cea mai eficientă utilizare a ei este atunci când se urmăreşte perseverent însuşirea unui comportament conştient de învăţare implicată a elevului, folosind cartea ca sursă de informare. Între cele patru strategii există o înlănţuire logică, ele fiind integrate într-o anumită etapă a unei activităţi de povestire, lectură după imagini, poezie, descriere. Utilizarea ei în scopul învăţării elevilor de a descoperi singuri, prin căutării proprii, sau in grup, este însă forma superioară ca şi complexitate, dar şi ca finalitate şi efect asupra elevilor.

* FORMA DE ORGANIZARE:

1. Se împarte clasa în patru grupuri, de către maximum patru-cinci elevi;
2. Se distribuie rolurile fiecărui grup: rezumatorii, întrebătorii, clarificatorii, prezicătorii.

* EXPLICAREA ROLURILOR:

1.Rezumatorii – rezumarea:

Fiecare lider de grup sau copil din grup expune sinteza textului/fragmentului citit, sau a imaginii analizate, timp de cinci-şapte minute. Propoziţiile vor fi rezumate intr-o sinteză logică, exprimând rodul gândirii colective şi mesajul textului sau imaginii.

2.Întrebătorii – punerea de întrebări:

Analizează textul sau imaginea în grup, apoi fiecare copil propune o întrebare, gândită independent şi/sau folosindu-se de paleta de întrebări. Se pot formula cât mai multe întrebări, dar se va face apoi o selecţie a lor. Copiii selectează problema din text sau imagine pe care doresc să o înţeleagă, sau intuiesc dificultatea ei pentru întreaga clasă, şi adresează întrebări pentru a se convinge cu toţii că alegerea a fost cea corectă. Întrebările vizează aspecte importante: personaje, timp, acşiune, loc de desfăşurare, mod de rezolvare, mod de acţiune.

3.Clarificatorii – clarificarea datelor:

Identifică cuvintele şi expresiile literare din text, comportamentele, atitudinile care sunt neclare pentru ceilalţi, explică şi găsesc împreună răspunsul corect pentru a clarifica toate noutăţile. Clarificatorii pot accesibiliza intervenţia lor folosindu-se de diverse materiale didactice – un dicţionar explicativ este obligatoriu, dar pot solicita şi sprijinul învăţătorului dacă este cazul. Acesta îndrumă, sfătuieşte,orientează grupul spre esenţialul problemei.

4.Prezicătorii – prezicerea/pronosticarea:

Analizează în grup textul sau imaginea şi îşi imaginează ce se va întâmpla în continuare, exprimând cele mai neaşteptate idei, fapte, luând în consideraţie logica ideilor/conţinutului anterior.

Grupul poate să îşi imagineze şi răsturnări de situaţie, pentru care trebuie să prevadă şi rezolvarea sau măcar să poată să atragă celelalte grupuri în dispută.

3. Se expune o planşă pe care sunt scrise sarcinile şi cerinţele fiecărei grupe;

4. Se repetă de către fiecare grupă sarcinile şi rolul pe care îl vor avea în desfăşurarea lecţiei;

4. Pentru a evita interpretarea greşită, prin urmare şi învăţarea greşită, învăţătorul va citi model textul.

Fiecare grup va analiza textul şi va rezolva cerinţele grupului său. La început se lasă elevilor un interval mai mare de timp pentru a avea răgaz să se informeze asupra conţinutului, dar şi să se adapteze atmosferei de lucru (cinci-zece minute).

ACTIVITATEA ELEVILOR:

Elevilor li se cere să experimenteze rolul învăţătorului.

Citirea integrală a textului „Ciuboţelele Ogarului” după Călin Gruia

Se citeşte individual primul fragment din carte şi se prelucrează:

„Începuseră ploile..... Era frig,”

Fiecare copil urmăreşte să realizeze sarcina dată.

Clarificatorii – explică cuvintele cu ajutorul dicţionarului *(„poteci”)*

Întrebătorii găsesc întrebări referitoare la timp (*Când se petrece întâmplarea? Care sunt semnele toamei prezentate în text?*

Rezumatorii – scot ideea principală, rezumă ceea ce au citit (*Este toamnă. Este frig iar vântul împrăştie frunzele.)*

Prezicătorii – fac predicţii despre ceea ce cred că se va întâmpla în fragmentul următor(*Ce legătură are toamna cu întâmplările care vor urma?)*

Fiecare purtător de cuvânt al grupei prezintă sarcina rezolvată în faţa colegilor. Se completează pe tablă şi în caiete tabelul:

Fragmente	Clarificatorii	Întrebătorii	Rezumatorii	Predictorii
I				
II				
III				
IV				

Se citeşte fragmentul al II-lea şi se prelucrează:

„Iepurele..... –Merg să îmi cumpăr şi eu!.”

Clarificatorii – explică cuvintele cu ajutorul dicţionarului (iarmaroc, galbeni, ogar, şubă, ciuboţele)

Întrebătorii (Cine participă la întâmplare? Unde mergea iepurele? Cu cine s-a întâlnit el?)

Rezumatorii – scot ideea principală, rezumă ceea ce au citit (Iepurele mergea spre iarmaroc să-şi cumpere ciuboţele.Avea doi galbeni. Se întâlneşte cu Ogarul.)

Prezicătorii – fac predicţii despre ceea ce cred că se va întâmpla în fragmentul următor(Ce a gândit Ogarul când a aflat că Iepurele are doi galbeni?)

Se citeşte individual al III-lea fragment şi se prelucrează:

„Porniră.....începu să plângă”

Clarificatorii – explică cuvintele cu ajutorul dicţionarului (han)

Întrebătorii (Unde s-au oprit Iepurele şi Ogarul? Cine a plătit masa?)

Rezumatorii – scot ideea principală, rezumă ceea ce au citit (Pentru că se întunecă se opriră la hanul Ursului. Aici Ogarul mâncă şi bău pe săturate şi Iepurele plăti, cu toate că nu consumase nimic.)

Prezicătorii – fac predicţii despre ceea ce cred că se va întâmpla în fragmentul următor (Ce s-ar fi întâmplat dacă Iepurele nu plătea?)

Se citeşte individul al IV-lea fragment şi se prelucrează:

„Ogarul.....de la han.”

Întrebătorii (Cum s-a sfârşit întâmplarea?)

Rezumatorii – scot ideea principală, rezumă ceea ce au citit (Iepurele luă ciubotelele Ogarului în timp ce dormea şi fugi de la han.)

Prezicătorii –Ce credeţi că a făcut Ogarul când s-a trezit?

Citirea textului în întregime

Exerciţii aplicative:

Metoda *Cadranele*

Se lucrează pe cele 4 grupe sau individual (Anexa 2)

REFLEXIA (10 min.)

Conform inteligenţei intrapersonală elevii vor împărtăşi impresii despre ce au învăţat la lecţie şi ce simt la sfârşitul activităţii.

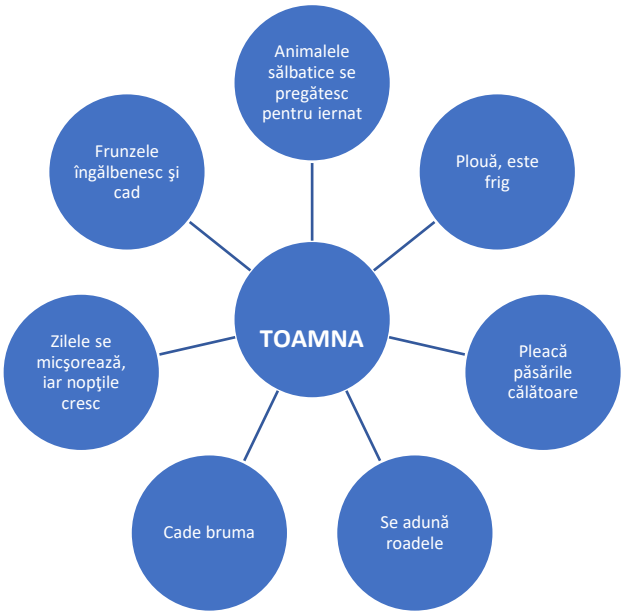
EXTENSIA

Ca temă pentru acasă, elevii vor avea de selectat şi de scris proverbe potivite pentru întâmplarea din text

Reflecţia învăţătoarei:

Am indeplinit obiectivele stabilite. Copiii au dovedit că au înţeles textului, au exprimat opinii în legătură cu faptele şi întâmplările petrecute, au dezvoltat predicţii în legătură cu evoluţia personajelor, au preluat, pe rând, rolul de conducător al discuţiilor, au dezvoltat abilităţi interpersonale.

ANEXA 1

ANEXA 2

Titlul:---------- Autorul:---------- Personajele:----------	Scrieţi cuvinte cu sens opus pentru: a începe-..... a împrăştia..... a cumpăra-..... sperios- ..... a se întuneca- ..... a se opri-. .....
Alcătuieşte propoziţii cu cuvintele: ciuboţele:---------- ogar---------- galbeni----------	Marchează varianta corectă: Iepurele a luat ciuboţelele Ogarului deoarece: - nu mai avea bani de ciuboţele; - era desculţ; - îi plătise masa Ogarului cu banii pentru ciuboţele;

Educatia incluziva.Mentalitati si atitudini

Prof.consilier scolar Tonita Ghe.Corina,
C.J.R.A.E .Dj(Lic.Tehn.Horia Vintila,Sc.Gimn.Segarcea,Dj)

Abstract

Deoarece se pune accent atât pe perfoɔmanţă şi pe educaţia de calitate, cât şi pe individualizarea educaţiei pentɔu elevii cu CES, este nevoie de o pregătire a cadrelor didactice astfel încat să fie flexibile, rezistente la stres şi să utilizeze metode moderne de predare–învăţare–evaluare. În ultimele decenii se acordă o importanţă din ce în ce mai mare incluziunii copiilor cu dizabilităţi în şcolile de masă. Fiind un fenomen complex, constituie o provocare pentru instituţiile implicate şi pentru societatea în ansamblu şi are drept consecinţă nevoia de schimbare atât a mentalităţilor cât şi a politicilor educaţionale. Este recunoscut faptul că, în ultimii ani, s-au făcut progrese simţitoare în ceea ce priveşte incluziunea elevilor cu dizabilităţi în şcolile de masă, atât din punct de vedere legislativ, cât şi prin angajarea mai multor instituţii şi introduceɔea unor noi profesii.

Cuvinte cheie : *incluziune, elevi cu dizabilităţi, elevi cu cerinţe speciale, integrare elevi cu CES, adaptare şcolară*

Copiii cu CES fac parte din societatea noastră, aceştia mai mult decât ceilalţi copii au nevoie de o permanentă socializare şi colaborare cu alţi copii pentru asigurarea integrării sociale a lor. Prin contactul direct cu elevii din alte instituţii şcolare şi prin participarea alături de ei la diverse activităţi se realizează diminuarea izolării şi înlăturarea, în mare măsură, a tendinţelor de agresivitate, contribuind la îmbunătăţirea modului lor de viaţă. Tendinţa de a crea şi sprijini cadrul necesar integrării sociale şi societale a copiilor cu dizabilităţi este cu cât mai activă, cu atât mai eficientă, argumentul suprem constituindu-l beneficiile psihosociale ale incluziunii, aceasta facilitând asumarea de roluri sociale proprii în comunitate şi stabilirea de relaţii sociale. Crearea unor parteneriate între şcoală, familie şi comunitate dar şi între diverse instituţii şcolare, presupune succesul elevilor la şcoală şi mai târziu în viaţă. Atunci când părinţii, elevii şi ceilalţi membri ai comunităţii se consideră unii pe alţii parteneri în educaţie, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcţioneze. „Unde-s mulţi, puterea creşte” spune învăţătura populară şi numai prin unirea efortului părinţilor, cadrelor didactice, a şcolii şi a comunităţii se poate face o mai bună integrare a copiilor cu CES. Modificarea comportamentelor nedorite este o activitate extrem de complexă şi dificilă. Din cauza posibilităţilor mai reduse de adaptare, copilul cu tulburări de conduită resimte o nevoie accentuată de sprijin din punct de vedere afectiv şi social. Tratamentul CES se bazează pe o abordare multiplă ce combină intervenţii psihosociale cu un posibil tratament medical. Părinţii, cadrele didactice şi copilul ar trebui să fie cu toţii antrenaţi în elaborarea unui program de tratament individual care să se adreseze celor mai severe simptome şi care să sporească numărul punctelor tari ale fiecărui copil. Acţiunile de intervenţie se vor adresa: Copilului: Terapie cognitiv-comportamentală (pregătire pentru autoreglare) Sprijin psihoeducaţional Terapie medicamentoasă Părinţilor: Sprijin educaţional Pregătirea / formarea părinţilor Şcolii: Pregătirea cadrelor didactice Tehnici meta-cognitive Acţiuni de intervenţie psiho-educaţionale. Terapia copilului Aria de intervenţie se va axa pe reducerea simptomelor cum ar fi lipsa atenţiei, hiperactivitatea şi impulsivitatea. Va fi acordată atenţie tulburărilor asociate cum ar fi tulburarea anxioasă, cea provocativ-opoziţională, tulburările de dispoziţie precum şi dificultăţilor de relaţionare cum ar fi dezvoltarea deprinderii de rezolvare de probleme, managementul emoţiilor şi creşterea toleranţei la frustrare. Dacă sunt identificate tulburări asociate, vor fi elaborate programe pentru a-l ajuta pe copil să-şi dezvolte deprinderile necesare pentru a face faţă respectivelor tulburări. Sprijin acordat familiei Domeniile cele mai obişnuite în care se desfăşoară activităţile cu părinţii

sunt cele care generează următoarele probleme: lipsa controlului parental şi sentimentul ineficienţei pe care îl au părinţii. Printr-o abordare cognitiv-comportamentală, părinţilor li se predau strategii de management al conflictelor interpersonale şi al problemelorde relaţionare. Cu cei de aceeaşi vârstă Aria problematică şi deci cea mai importantă pentru acţiunile de intervenţie este reprezentată de: relaţiile interpersonale negative pe care elevii le au cu cei de aceeaşi vârstă, lipsa de respect a elevului pentru reguli şi managementul propriilor emoţii. Interventie aspura copilului: Terapia Cognitiv-comportamentală: Această abordare propune predarea unor tehnici variate incluzând auto-instruirea verbală (un dialog interior care-l ajută pe elev să se orienteze în situaţii problematice). Rezolvarea de probleme (descompunerea problemei în elementele componente generând posibile situaţii alterative şi evaluând rezultatele obţinute). în plus, are loc şi o pregătire suplimentară de "inducere a stresului". Aceasta dezvoltă capacitatea de a conştientiza situaţiile stresante şi de a le controla. "Managementul contiguităţii"; elaborarea de planuri pentru o varietate de rezultate posibile cu întăriri pozitive pentru rezultatele potrivite şi ignorare (pe cât posibil) pentru comportamentele nepotrivite. Mai există şi evaluări, auto-evaluări şi discuţii astfel încât elevul să capete autocontrol intern centrat pe obţinerea unor rezultate pozitive de pe urma strategiilor aplicate şi ca urmare a angajamentului luat. Aceste tehnici sunt aplicate printr-o terapie ce trebuie modificată potrivit vârstei elevului şi gradului său de maturitate. Părinţii şi cadrele didactice iau parte la toate activităţile descrise mai sus. Sprijin psiho-educaţional: Această abordare oferă o varietate de posibilităţi de intervenţie care pot schimba mediul flzic şi social al elevului. Aceasta pentru a schimba comportamentul elevului, pentru a-i mări capacitatea de concentrare a atenţiei şi pentru a micşora numărul de factori de distragere a atenţiei de la sarcina de lucru. Modificările comportamentului elevului sunt induse prin educarea părinţilor şi cadrelor didactice astfel încât aceştia să întărească pozitiv comportamentele potrivite/dezirabile sau să retragă anumite privilegii/favoruri în cazul nereuşitei elevului de a realiza obiectivele sau comportamentele dorite. Părinţii şi cadrele didactice pot anticipa anumite evenimente din programul zilnic al elevului atât acasă cât şi la şcoală. Identificând posibilele probleme create de sarcini sau situaţii viitoare, elevul poate fi învăţat cum să facă faţă situaţiilor cu ajutorul unor acţiuni simple. De asemenea, i se pot oferi stimulente atunci când reuşeşte să facă faţă cu succes unor provocări. Este important ca părinţii şi cadrele didactice să devină buni observatori care să analizeze ceea ce se întâmplă. Este necesar ca ei să cunoască momentul când a apărut un incident, regulile ce erau aplicate în acel moment şi consecinţele acţiunilor elevului. Această verificare este necesară pentru a permite copilului să-şi mărească autocontrolul, capacitatea de înţelegere şi de respectare a regulilor şi motivaţia(asupra cât mai multor domenii). Părinţii şi profesorii unui copil cu CES ar trebui să capete următoarele abilităţi pentru a-şi ajuta copilul / elevul: • Abilitatea de mări numărul interacţiunilor pozitive cu copilul/elevul şi de a le întări. • Abilitatea de a se dispensa de întăriri/recompense ca reacţie la un comportament pozitiv. Acestea pot fi recompense sociale sau /şi materiale. • Abilitatea de a face să crească gradul de acceptare de către copil/elev a unor înţelegeri (acorduri) simple, directe şi a unor comenzi/ordine. • Abilitatea de a aplica în mod consecvent sancţiuni care sunt coerente şi înţelese de copil / elev (în cazul apariţiei unor comportamente inadecvate). • Abilitatea de a ignora comportamentele inadecvate minore Intervenţie asupra părinţilor Pregătirea / Formarea părinţilor ar trebui concepută sub forma unui plan cuprinzând mai multe sesiuni săptămânale la care să participe părinţi ai copiilor cu CES şi un terapeut cu pregătire specială. Programul întalniriior/şedinţelor are în vedere în primul rând să-i ajute pe părinţi să înţeleagă trăsăturile caracteristice ale copiilor cu CES şi să-i ajute apoi să dobândească abilităţi de a manageria şi diminua dificultăţile create/provocate de aceste trăsături caracteristice.

Concluzii

Obiectivele instruirii copiilor cu nevoi speciale de educaţie sunt obiective generale, proprii întregului învăţământ şi obiective recuperatorii specifice (prevenirea, remedierea, ameliorarea, înlăturarea consecinţelor deficienţei asupra dezvoltării generale a copilului, precum şi stimularea compensării specifice).

Organizarea conţinutului învăţării pentru elevii cu cerinţe speciale de educaţie este condiţionată mai ferm de cerinţa de a eşalona volumul de cunoştinţe oferite elevului, astfel încât ritmul de asimilare a informaţiilor să nu suprasolicite sau să-i traumatizeze capacităţile senzoriale restante ori echilibrul emoţional. (Manea, 1995: 26)

Strategiile didactice solicitate de elevii cu nevoi speciale de educaţie au un dublu caracter - didactic şi recuperator, ele nu trebuie să ignore adaptarea condiţiilor învăţării la posibilităţile senzoriale ale elevilor, adaptarea sarcinilor de învăţare la eficienţa analizatorilor în receptarea mesajului, stricta individualizare şi gradarea sarcinilor de învăţare, concentrarea activităţii pe ceea ce este necesar şi esenţial pentru atingerea obiectivelor propuse. (Boncu, 2002: 130)

Sarcina de învăţare în cazul copiilor cu nevoi speciale de educaţie necesită o elaborare suplimentară. Activităţile, acţiunile, operaţiile incluse în sarcina de învăţare trebuie gândite în sensul unei concordanţe mai strânse (comparativ cu învăţământul de masă) cu forma de învăţare pe care o presupune (senzorio-motorie, perceptivă, motorie, verbală, cognitivă, afectivă şi socială). (Manea, 1995: 29)

Timpul de învăţare, adică raportul dintre timpul de care are nevoie un elev pentru a învăţa o sarcină dată şi timpul folosit efectiv pentru a învăţa sarcina respectivă, este mai greu de determinat şi de controlat instructional pentru elevul cu nevoi speciale de educaţie, date fiind principiile care dirijează procesul instructiv-recuperator (principiul strictei individualizări a învăţării, principiul adaptării condiţiilor învăţării la particularităţile senzorial-perceptive ale elevului şi principiul asigurării stabilităţii achiziţiilor). (Boncu, 2002: 230)

Aptitudinea de învăţare este un concept care reflectă cel mai bine specificul elevului cu nevoi speciale de educaţie. Timpul de care acesta are nevoie pentru învăţarea unei sarcini trebuie raportat la condiţiile strict individuale în care are loc receptarea sarcinii şi constituirea răspunsului şi nu la o medie obişnuită din timpi determinaţi de condiţii diferite de recepţie şi de emisie, pentru că abaterea de la medie în cazul copiilor cu nevoi speciale de educaţie este mai mare decât cea sesizată în cazul copiilor cu nevoi instrucţionale ordinare obişnuite. (Cozărescu, Cace şi Ştefan, 2003: 157)

Capacitatea de a înţelege procesul de instruire este un factor care, în cazul educaţiei speciale, se cere gândit în corelaţie mai strânsă (decât în cazul educaţiei obişnuite) cu tipurile fundamentale de învăţare. Pentru fiecare tip de învăţare, elevul cu nevoi speciale de educaţie poate dovedi o altă capacitate de a înţelege procesul instruirii.

În ceea ce priveşte integrarea copiilor cu deficienţe mintale uşoare în şcolile normale aceasta se poate desfăşura în condiţii normale deoarece părinţii sau tutorii sunt dispuşi să utilizeze resurse economice, informaţionale şi sociale necesare integării acestor copii.

Din punct de vedere al stimulării financiare a cadrelor didactice, adaptarea copiilor cu deficinţe mintale uşoare în şcoli normale este îngreunată, deoarece toate cadrele didactice care au participat la interviu susţin că nu există nici un fel de stimulare financiară, singura satisfacţie fiind cea spirituală.

Integrarea copiilor cu deficienţe mintale uţoare este influenţată foarte mult de suportul comunităţii. În urma chestionarului şi interviului s-a evidenţiat faptul că fiecare copil cu deficienţe mintale uşoare este susţinut, apreciat şi respectat de persoanele din comunitate, fapt care facilitează adaptarea acestuia în şcoală şi în societate.

Bibliografie

1. Ausubel, D., Robinson, F., (1981). Învăţarea în şcoală. O introducere în psihologia pedagogică. Bucureşti: Editura Didactică şi Pedagogică.
2. Boncu, Ştefan. 2002. Psihologia influenţei sociale, Iaşi, Editura Polirom
3. Booth, Tony și Statham, June 2005, The Nature of Special Education, People, places and change, London and New York, Open University
4. Cace, Corina. 2007.Psihologia educaţiei, Ed ASE
5. Ong – Dean, Colin. 2009. Distinguishing Disability, Parents, Privilege, and Special Education, Chicago and London, The University of Chicago Press
6. Cosmovici, Andrei și Iacob, Luminiţa. 1999. Psihologie şcolară, Iaşi, Editura Polirom
7. Cozărescu, Mihaela, Cace, Corina și Ştefan, Laura. 2003. Comunicare didactică-teorie şi aplicaţii, Bucureşti, Editura Academiei de Studii Economice
8. Cozărescu, Mihaela și Ştefan, Laura. 2003. Psihologia educaţiei. Teorie şi aplicaţii, Bucureşti, Editura ASE
9. Creţu, Tinca , 2004. Psihologia educaţiei, Bucureşti, Editura CREDIS
10. Druţă, Maria-Elena. 2000. Psihologia educaţiei, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică.
11. Dumitriu, Gheorghiu. 1998. Comunicare şi învăţare, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică,
12. Dragomir, Viorica. 2002. Fenomenul marginalizării şi situaţia persoanelor cu handicap
13. Drăgan, Ion. 1991. Psihologia pentru toţi, Bucureşt, Editura Ştiinţifică
14. Golu, Pantelimon și Golu, Ioana. 2002. Psihologie educaţională, Constanţa, Editura Ex. Ponto
15. Grigorenko, Elena L. 2008. Educating Individuals With Disabilities IDEIA 2004 and Be-yond, New York, Springer Publishing Company,
16. Helander, Einar. 1999. Prejudice and Dignity. An Introduction to Community-Based Reha-bili¬tation, New York, United Nations Development Programme
17. Hill, Winfred. 2002. Learning: A survey of psychological interpretations, Boston, Edition, Allyn and Bacon
18. Jinga, Ioan și Istrate, Elena. 1998. Manual de pedagogie, Bucureşti, Editura ALL
19. Jinga, Ioan, 2001. Managementul învăţământului, Bucureşti, Editura Aldin
20. Marcelli, Daniel. 2003. Tratat de psihologia copilului, Ed Fundaţiei Generaţia
21. Manea, Livius. 1995. Politica socială faţă de persoanele cu dizabilităţi, Bucureşti, Editura Alternative.
22. Manea, Livius. 2000. Protecţia socială a persoanelor cu handicap, Bucureşti, Casa de presă şi editură Şansa S.R.L.
23. Manea Livius. 2003. Protecţia socială a persoanelor cu handicap. În: Revista de asistenţă socială, Nr. 1, pp. 90-102;
24. Miclea, Mircea. 2003. Psihologie cognitivă , Iaşi, Editura Polirom
25. Neacşu, Ioan. 1990, Instruire şi învăţare, Bucureşti, Editura Ştiinţifică
26. Negovan Valeria. 2005. Introducere în psihologia educaţiei, Bucureşti, Ed Universitară
27. Pop, Luana, Miruna. 2001. Dicţionar de politici sociale, Bucureşti, Editura Expert
28. Păunescu, Constantin și Muşu, Ionel. 1997. Psihopedagogie specială integrată, Editura Pro Humanitate
29. Păunescu, Constantin și Muşu, Ionel. 2003. Dedicienţa mintală şi organizarea personalităţii, Editura Didactică şi Pedagogică
30. Păunescu, Constantin și Muşu, Ionel 2005, Tulburările de limbaj la copil, Editura Medicală
31. Purcia, Sever. 2003. Ocrotirea şi integrarea copiilor handicapaţi, Ed Promedia

32. Radu, Gheorghe 2000, Psihopedagogia şcolarilor cu handicap mintal, Ed Pro Humanitate
33. Brooks, Robert și Goldstein, Sam 2009, Dezvoltarea forţei, speranţei şi optimismului la copilul dumneavoastră. Creşterea copilului rezilient, Comunicare prezentată la Conferinţa “ADHD şi reziliența”, Bucureşti
34. Roco, Mihaela. 2004, Creativitate şi inteligenţă emoţională, Iaşi, Editura Polirom
35. Sassu, Ana-Raluca. 2006. Psihologia dezvoltării, Editura Expert
36. Sălăvăstru, Dorina. 2004. Psihologia educaţiei. Iaşi, Editura Polirom,
37. Ungureanu, Dorel. 2000. Psihopedagogie educaţională, Editura ASTRA
38. Vrăjmaş, Traian, Daunt, Patrick și Muşu, Ionel. 1996. Integrarea în comunitate a copiilor cu cerinţe educative speciale, Ministerul învăţământului şi Reprezentanţa UNICEF În România.
39. *** Clasificarea internaţională a maladiilor – Revizia a 10-a, 1996, elaborat de Organizatia Mondiale a Sănătății (CIM 10)
40. *** Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, Fourth Edition, 1994, publicat de American Psychiatric Association, (DSM-IV)
41. *** Legea nr. 116/2002 privind prevenirea şi combaterea marginalizării sociale.
42. *** Ordonanţa 102/1999 privind protecţia specială şi încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap.

EXPERIMENTUL VIRTUAL ÎN FIZICĂ

ELVIRA LUIZA TOMA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ MIHAI EMINESCU” CORABIA,OLT

Experimentul virtual reprezintă o resursă alternativă sau complementară în studiul fenomenelor şi proceselor fizice. În predarea fizicii realizarea experimentelor este dificilă din mai multe cauze, principalele fiind:

- lipsa de timp la lecție;
- dotarea parțială, insuficientă a laboratorului de fizică;
- slaba calitatea a dispozitivelor și aparaturii de laborator, ș.a.

Experimentul de laborator, în general, urmăreşte realizarea intenţionată a procesului sau fenomenului fizic studiat. Importanța și rolul experimentului de laborator în predarea–învăţarea fizicii sunt incontestabile, deoarece acesta educă gândirea abstractă, analitică şi cea sistemică, raţionamentul deductiv şi inductiv, creează deprinderi de observare a lumii înconjurătoare şi de înţelegere a fenomenelor din natură.

Calculatorului îi revine un rol deosebit în modelarea, reproducerea și studierea fenomenelor, proceselor naturale, proceselor tehnologice prin realizarea experimentelor virtuale.Modelarea fenomenelor, proceselor fizice, a experimentelor pe calculator este un tip nou de modelare.

În predarea-învățarea fizicii experimentul virtual vine să diminueze sau să înlăture o parte din neajunsurile care apar la realizarea experimentului de laborator.Mai mult de atât, experimentul virtual completează componenta experimentală a cursului de fizică. Un experiment virtual de calitate, bine gândit şi realizat pe baza modelului ştiinţific al fenomenului considerat, constituie o reelaborare originală a conceptului ştiinţific și este foarte aproape de experimentul de laborator.

Efectuarea experimentului virtual înlesneşte elucidarea proceselor, fenomenelor şi legilor fizice prin efectuarea aceluiaşi experiment în toată complexitatea lui. Această performanţă poate fi atinsă numai dacă experimentul virtual este realizat pe calculator pe baza modelului fizic ştiinţific al fenomenului sau procesului studiat. Numai în acest caz experimentul pe calculator este aproape de cel de laborator și are o funcționalitate instructivă dublă: de experiment de cercetare și ca sursă de cunoaștere. Măsurătorile și calculele îi dau aplicației elaborate științific un caracter practic, de finalitate în studiul fenomenului sau procesului respectiv. Efectuarea măsurătorilor în experimentul virtual înlătură plictiseala, provocată elevilor la utilizarea unor simulări simpliste, mult prea aproximative, ale fenomenelor fizice pe ecranul calculatorului. Mai mult de atât, un experiment virtual cantitativ, elaborat pe bază științifică, poate fi folosit de către elevi sau studenți la verificarea experimentală a corectitudinii soluționării multor probleme de calcul la tema respectivă. Din motive expuse mai sus, această simbioză dintre experiment și rezolvarea unei probleme de calcul (la aceeași temă) este irealizabilă în cadrul laboratorului de fizică.

Fenomenele fizice modelate pe calculator au un caracter intuitiv și practic mult mai pronunţat decât cele reproduse în laborator.

Procesele fizice modelate pe calculator sunt mult mai clare şi dinamice, intervențiile și consecințele lor au loc în timp real. La schimbarea controlată a valorilor mărimilor fizice sau a parametrilor tehnici ai dispozitivului, schimbările respective se produc pe ecran, în faţa elevului/studentului. În acest caz elevul dobândeşte singur cunoştinţe, găseşte şi înţelege mai bine, mai profund şi într-un timp mult mai scurt legităţile fizice principale ale fenomenului sau procesului fizic studiat.

Predarea-învățarea fizicii pe calculator are un mare avantaj – timpul de însușire a informației se reduce cu 30-40% față de învățarea tradițională, iar programul odată parcurs este asimilat în întregime. Această metodă modernă de predare-învățare cu ajutorul calculatorului realizează individualizarea și diferențierea învățământului.

Utilizând calculatorul, elevul cu adevărat, studiază un model științific, teoretic al fenomenului. Dar aceasta nu înseamnă că modelul teoretic, realizat în varianta virtuală, nu poate fi adus aproape de cel real, prin introducerea și acțiunea unor factori colaterali sau suplimentari, adesea străini fenomenului studiat.

Modelele interactive permit schimbarea în limite foarte largi a parametrilor şi condiţiilor experimentelor. Astfel, într-un timp scurt, modelând diverse situaţii (cele mai multe irealizabile în experimentul de laborator) se efectuează o investigaţie mai complexă a fenomenului considerat.

Durata demonstrării unui experiment virtual este doar de câteva minute, efectuarea unei lucrări de laborator ține de la 5 până la 20 minute, deci, se câștigă timpul prețios la lecția de fizică, se mărește volumul de informație comunicat într-o unitate de timp, învățământul este centrat pe elev, care dobândește de unul singur propriile cunoștințe, ș.a.m.d.

Experimentele şi lucrările de laborator virtuale la fizică, pe de o parte, îi ajută pe elevi în procesul de studiere şi cunoaştere complexă și aprofundată a fizicii, iar, pe de altă parte, le serveşte un bun exemplu de aplicaţii practice ale modelării științifice şi simulării pe calculator pentru alte domenii din viitoarea lor activitate profesională. Tocmai la efectuarea experimentelor virtuale se realizează o conexiune interdisciplinară dintre fizică, matematică, metrologie, informatică, etc.,lucru greu de realizat la alte discipline.

Bibliografie

https://www.prointelect.com/content/experimentul-virtual-ca-o-punte-între-modelul-teoretic-și-experimentul-real
https://iteach.ro/experientedidactice/experimente-virtuale-in-predarea-fizicii-in-gimnaziu

O VIAȚĂ SĂNĂTOASĂ ÎNTR-UN MEDIU MAI CURAT
Proiect educaţional
Domeniul ecologie şi protecţia mediului

prof. înv. primar CODILĂ MONICA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”MARIUS ȘANDRU” REȘIȚA

REZUMATUL PROIECTULUI

Proiectul educațional urmărește educarea elevului în spiritul interesului menținerii unui mediu înconjurător curat, a protejării acestuia. Elevii rămân cu convingeri clare cu privire la necesitatea protejării mediului, sunt implicații activ și li se dezvoltă simțul răspunderii. Se urmărește atingerea unor obiective de natură formală, informală și socio-comportamentală.

Activitățile derulate vizează dezvoltarea capacităților de observare, explorare și înțelegere a realității din mediul înconjurător, cunoașterea și stimularea curiozității pentru investigarea realității înconjurătoare și formarea unei atitudini pozitive față de mediu.

DATA	*ACTIVITATEA*	*LOCAŢIA*
noiembrie 2021	***Prezentare proiect*** -întâlnirea iniţiatorilor proiectului; -prezentarea concretă a proiectului -discuţii	**Şcoala Gimnazială ”Marius Șandru” Reşiţa și școlile partenere**
decembrie 2021	**„Calendar eco-vernal”** - identificarea zilelor din an cu importanță ecologică - familiarizarea cu noţiunea de *ecosistem* – elementele vieţii: apă, aer, căldură, lumină - prezentare PPT	**Şcoala Gimnazială ”Marius Șandru” Reşiţa și școlile partenere**
ianuarie 2022	**„Zece pasi pentru un mediu mai curat”** -decalogul micului ecologist (reguli de protecţie a naturii, sfaturi şi soluţii pentru un mediu mai curat-pancarde eco); - realizarea unui **ecuson : “Prietenii naturii”** ce va fi purtat pe toată perioada proiectului	**Şcoala Gimnazială ”Marius Șandru” Reşiţa și școlile partenere**
februarie 2022	**„Eco - inventatorii”** - colectare de materiale reciclabile şi confecţionarea de jucării, tablouri, măşti;	**Şcoala Gimnazială ”Marius Șandru” Reşiţa și școlile partenere**

martie 2022	**„Un copil - o plantă”** - antrenarea copiilor în activităţi menite să contribuie la sădirea şi îngrijirea unor plante - vizită la sera Municipiului Reșița -prezentarea unor specii de plante ornamentale şi lucrări de îngrijire	**Sera Primăriei Reșița**
aprilie 2022	**„ Luna pădurii”** - dezbatere - **„**Pădurea - factor stabilizator al mediului înconjurător"	**drumeție în pădure**
mai 2022	**„Din diversitatea florei cărăşene”** -vizită la Agenția de Mediu Caraș Severin - lecţie interactivă	**Agenția pentru Protecția Mediului Caraș Severin**
iunie 2022	**„Păstrăvul – bogăţia apelor montane”** - prezentarea fondului piscicol din cadrul păstrăvăriilor din județul Caraș Severin (prezentare PPT)	**Şcoala Gimnazială ”Marius Șandru” Reşiţa și școlile partenere**
octombrie 2022	**„Natura în haine de toamnă”** - colecţionarea şi strângerea de materiale din natură (frunze, ghinde, conuri, crenguţe, seminţe, pietricele etc.). - realizarea de lucrări cu materiale din natură – expoziţie	**Şcoala Gimnazială ”Marius Șandru” Reşiţa și școlile partenere**
noiembrie 2022	**„Ucenici în protejarea mediului”** - activitate de ecologizare a parcului Cărăşana	**Parcul Cărăşana Reşiţa sau parcurile alese de școlile partenere**
decembrie 2022	**„Să reciclăm hârtia pentru că salvarea naturii este salvarea mea!”** - colectare de hârtie cu elevii ambelor clase -prezentare PPT	**Şcoala Gimnazială ”Marius Șandru” Reşiţa și școlile partenere**
ianuarie 2023	**„Poluarea şi efectele ei”** - cunoaşterea surselor de poluare -observarea influenţei factorilor poluanţi asupra diferitelor componente ale mediului înconjurător, - înţelegerea necesităţii protejării mediului - prezentare PPT	**Agenţia pentru Protecţia Mediului Caraş-Severin**

februarie 2023	**„Pădurea- aurul verde al planetei”** - realizarea unui concurs (3 secţiuni:desene, produse obţinute prin refolosirea unor deşeuri şi creaţii literare) având ca temă ”pădurea”	**Şcoala Gimnazială ”Marius Șandru” Reşiţa și școlile partenere**
martie 2023	**„Din viaţa animalelor”** -vizită la grădina zoologică - prezentare PPT cu animale din alte zone ale lumii şi animale pe cale de dispariţie	**Grădina Zoologică Reşiţa**
aprilie 2023	**„Colțul verde din școala mea”** - plantare puieți în curtea școlii - realizare de afișe, postere	**Şcoala Gimnazială ”Marius Șandru” Reşiţa și școlile partenere**
mai 2023	**„Ape mai curate”** - vizită la Stația de epurare a apelor Reşiţa	**Stația de epurare a apelor Reşiţa**
iunie 2023	**„O zi în mijlocul naturii”** - **Evaluarea finală a proiectului** - *Jurnalul micului ecologist*: prezentarea portofoliului cu materialele realizate de elevi în cadrul activităţilor desfăşurate -expoziţie cu lucrări realizate de copii în timpul desfăşurării proiectului - prezentarea CD-ului cu fotografii	**Centrul de Agrement „Râul Alb”**

PREZENTAREA PROIECTULUI

1. Argument, justificare, context

Cel mai greu este să schimbi mentalitatea precum că natura are resurse inepuizabile de a se autoregla, autovindeca singură, indiferent de impactul pe care îl are asupra ei activitatea omului. Schimbarea mentalităţii unei societăţi umane a fost totdeauna în sarcina educaţiei, fie că s-a făcut în instituţii specializate, fie că a fost efectul unui „curent”, manifestat la nivel de opinie publică, dar tot declanşat anterior printr-o susţinută şi îndelungată educaţie a generaţiilor în formare.

Problema educării comportamentului ecologic al elevului preşcolar şi de ciclu primar, deși nu e nouă, se pune tot mai acut, devenind obiect de studiu încă de la cea mai fragedă vârstă și ne privește în egală măsură pe toți, adulți sau copii. Copiii rămân cu convingeri clare cu privire la necesitatea protejării mediului, se implică activ, li se dezvoltă spiritul de inițiativă, simțul răspunderii.

Proiectul educaţional urmărește transformarea reală a elevilor în actori principali ai demersului educaţional, urmărindu-se atingerea unor obiective de natură formală, informală, socio-comportamentală. Proiectul dorește să promoveze cunoașterea și respectarea legilor privind protecția mediului, dar și a drepturilor și îndatoririlor copiilor legate de acest aspect.

Factorii cu impact asupra tinerei generații în formarea unui comportament responsabil, civic față de mediu, sunt familia, școala și comunitatea.

2. Scopul proiectului

- ❖ Formarea de atitudini şi comportamente de protecţie a mediului încojurător;
- ❖ Participarea activă la acţiuni ce promovează sănătatea mediului (ecologizare);
- ❖ Dezvoltarea capacităţii de comunicare şi de asumare a responsabilităţii faţă de propria persoană, comunitate, ambient şi natură;
- ❖ Cunoaşterea şi înţelegerea unor componente şi procese ale lumii vii;
- ❖ Stimularea motivaţiei pentru protecţia naturii şi formarea comportamentului ecologic adecvat şi derularea de acţiuni concrete de protecţie a mediului înconjurător;
- ❖ Dezvoltarea conștiinței și a conduitei ecologice la elevi şi preşcolari bazată pe respectul față de natură și protecția mediului, transformarea comportamentelor cotidiene ale copiilor în stiluri de viață ecologice, economice, sănătoase şi durabile prin întreţinerea unui ambient curat;
- ❖ Responsabilizarea pentru prevenirea poluării și gestionarea resurselor fără a periclita echilibrul mediului și sănătatea comunității.

3. Obiectivele specifice ale proiectului

- conştientizarea şi sensibilizarea copiilor, părinţilor, faţă de problemele mediului;
- intensificarea colaborării între instituţiile angajate în mod direct în acţiunea de protejare a mediului înconjurător;
- valorificarea experienţei practice a cadrelor didactice în domeniul realizării educaţiei ecologice;
- antrenarea copiilor şi a părinţilor acestora în acţiuni de ecologizare a unor spații publice (parcuri) participând activ la acțiuni ce promovează sănătatea mediului ;
- formarea premiselor pentru înţelegerea relaţiilor om- mediu înconjurător şi a interdependenţei dintre calitatea vieţii şi a mediului;
- recunoaşterea impactului negativ al neglijenţei umane asupra naturii;
- stimularea curiozităţii copiilor şi a interesului pentru cunoaştere.

4. Durata proiectului: noiembrie 2021 - iunie 2023

5. Rezultatele aşteptate ca urmare a implementării proiectului

- ✓ participarea activă a elevilor la activităţi prin intensificarea relaţiilor de colaborare;
- ✓ formarea unei atitudini pozitive şi responsabile faţă de protejarea mediului prin sădirea şi îngrijirea a aproximativ 30 de plante ornamentale;
- ✓ toţi copiii implicaţi în proiect întocmesc portofolii cu materialele realizate în cadrul activităţilor desfăşurate;
- ✓ în cadrul activităţilor de creaţie („Calendarul meu ecologic”, „Zece pasi pentru un mediu mai curat”, “În armonie cu natura”) toţi copiii implicaţi realizează calendare personalizate, ecusoane, afişe şi postere tematice;
- ✓ 70% din copiii implicaţi în proiect vor adopta un comportament ecologic de protecţie a mediului înconjurător prin păstrarea unui mediu mai curat, participarea la activităţi de reciclare a deşeurilor;

- ✓ ca urmare a participării copiilor la activitatea de igienizare a spaţiilor verzi, Parcul Cărăşana Reşiţa devine un spaţiu comunitar (de ralaxare) mai curat.

6. Sustenabilitatea proiectului

Sustenabilitatea proiectului se poate realiza din perspectiva

→ t*ransferabilităţii* prin sesiuni de diseminare: prezentarea proiectului şi a rezultatelor obţinute în cadrul unor sesiuni de comunicări ştiinţifice (comisii metodice, simpozioane, cercuri pedagogice) pentru a constitui o sursă de informaţii şi inspiraţie prin identificarea de bune practici;

→ *resurselor umane* implicate în proiect prin faptul că elevii şi preşcolarii vor valorifica comportamentul ecologic dobândit în cadrul proiectului prin participarea ulterioară la alte activităţi de voluntariat privind protecţia mediului.

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ ȘI REDUCEREA DISCRIMINĂRII

PROF. BUTUCARU LAVINIA-OANA
LICEUL TEHNOLOGIC ”PETRU PONI”- ONEȘTI/BACĂU

Tratamentul egal al tuturor persoanelor în societate este unul dintre obiectivele primordial urmărite de fiecare stat care promovează democrația și care se declară și se dorește a fi un stat de drept. Cazurile de discriminare, hărțuire, discursurile de ură și instigarea la ură se prezintă a fi un pericol considerabil în asigurarea finalității drepturilor omului, unde acestea au ca scop crearea și asigurarea unui mediu de dezvoltare armonioasă și sigură pentru copii și tineri în societate, dar și în instituțiile de învățământ.

Atunci când vorbim despre discriminare, de cele mai multe ori suntem și în prezența unei intenții reale a unei persoane de a limita drepturile cuiva în acces la anumite bunuri și servicii, care sunt însoțite de inexistența unei justificări rezonabile pentru a acționa în asemenea mod. În general putem identifica doi factori care influențează în mod direct apariția și răspândirea fenomenului de discriminare și ură în societate.

Acești factori sunt prejudecățile și stereotipurile. Prejudecățile reprezintă ideile preconcepute care,de cele mai multe, ori sunt și eronate, pe care o persoană și le formează asupra unui lucru, adoptate de obicei fără cunoașterea directă a faptelor, impuse în mare parte prin educație copiilor de la o vârstă fragedă sau prin promovarea acesteia de către societate. Stereotipurile reprezintă următorul nivel al prejudecăților.

Atunci când este stereotipică, o persoană poate avea o viziune distorsionată despre anumite lucruri. Fiecare dintre noi se află sub influența stereotipurile încă de când suntem copii. Acestea conduc la a avea idei preconcepute față de anumite lucruri, oameni sau ideologii. Oamenii stereotipici, odată cu înaintarea în vârstă, își hrănesc și ura față de oameni, culturi, convingeri, limbi sau religiile la care se referă aceste stereotipuri.

Totodată, pe lângă stereotipuri și prejudecăți, ar putea fi identificat și factorul de manipulare și incitare la discriminare și ură socială față de anumite categorii de persoane aparținând unei anumite grup social al cărui criteriu de identificare este protejat de lege împotriva fenomenului de discriminare și ură.

Printre generatorii de manipulare, stereotipuri și prejudecăți în rândurile tinerilor ar putea fi persoanele de încredere a acestora, cum ar fi: părinții și rudele, cadrele didactice, colegii, dar și alte persoane cu care interacționează tinerii. În așa mod, fenomenul de discriminare, hărțuire și ură este o problemă care are teren de desfășurare inclusiv și în instituțiile de învățământ, unde printre cei care comit acțiunile de discriminare și hărțuire sunt atât semenii copiilor cât și cadrele didactice care instigă la excludere sau discriminare atunci când elevii nu se conformează la cerințele acestora.

Ținând cont de faptul că școala este locul unde fiecare copil își petrece cel mai mult timp din viața sa, considerăm că aceasta trebuie să asigure o atmosferă de creștere a copiilor într-un mediu prietenos,sigur, confortabil și prielnic pentru dezvoltarea armonioasă a acelor care se află în sistemul de învățământ.

Toți copiii trebuie să aibă acces la studii calitative, indiferent care sunt criteriile care îl diferențiază de ceilalți precum și părerile sau viziunile acestora. Reacțiile pe care un profesor sau un coleg le-ar putea avea în direcția unui copil îi poate afecta acestuia percepția și sentimentele față de el însuși, percepția lui asupra altora și calitatea relațiilor interpersonale. Cercetările au arătat cum erorile fundamentale de atribuire și erorile cognitive în general se datorează stereotipurilor și prejudecăților, care pot provoca discriminări, care pot influența negativ mediul de clasă, performanța academică a elevilor și studenților precum și starea lor psihică și fizică.

Întâlnim peste tot în jurul nostru oameni cu deficienţe. Ei sunt percepuţi diferit, perceperea lor social nefiind întotdeauna constantă, ea variază de la societate la societate, furnizând semnificaţii diferite, în funcţie de cultura şi de valorile promovate. Mulţi oameni au reticenţe faţă de persoanele cu deficienţe, deoarece au o concepţie greşită despre ele. Trebuie însă să înţelegem că sunt nişte oameni lafel ca ceilaţi, fiind produsul unic al eredităţii lor şi al mediului.

Persoanele deficiente, la rândul lor au două păreri în ceea ce priveşte impedimentul lor: unele îl consideră dezastru, iar altele un simplu inconvenient.

Din categoria copiilor cu C.E.S (cerinţe educative speciale) fac parte atât copiii cu deficienţe propriu zise, cât şi copiii fără deficienţe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigenţeleşcolii. Din această categorie fac parte:

- copiii cu deficienţe senzoriale şi fizice (tulburări vizuale, tulburări de auz, dizabilităţi mintale, paraliziacerebrală);
- copiii cu deficienţe mintale, comportamentale (tulburări de conduită, hiperactivitate cu deficit de atenţie-ADHD, tulburări de opoziţie şi rezistenţă);
- copiii cu tulburări afective, emoţionale (anxietatea, depresia, mutism selectiv, atacul de panică, tulburăride stres posttraumatic, tulburări de alimentaţie: anorexia nervoasă, bulimia nervoasă, supra-alimentarea);
- copiii cu handicap asociat;
- copiii cu dificultăţi de cunoaştere şi învăţare (dificultăţi de învăţare, sindromul Down, dislexia, discalculia, dispraxia);
- copiii cu deficienţe de comunicare şi interacţiune (tulburări din spectrul autistic, sindromul Asperger, întârzieri în dezvoltarea limbajului).

Una dintre direcţiile strategiei învăţământului preuniversitar este cuprinderea tuturor copiilor cu dizabilităţi în şcoli obişnuite sau speciale. Teoretic, gradul dizabilităţii nu are o legătură directă cuformele de educaţie care sunt disponibile pentru fiecare copil. Chiar având un certificat de dizabilitate severă, un copil poate fi înscris la şcoala de masa.

În schimb, numai cu certificatul de încadrare în grad de handicap şi cu acordul părinţilor, un copilpoate fi înscris într-o şcoală specială. De asemenea, certificatul emis de CPC garantează intrarea copiluluiîn programul de sprijin, în cazul în care el frecventează o şcoală incluzivă.

În România există următoarele oferte educaţionale pentru copiii cu CES:

– unităţi de învăţământ special, care oferă educaţie specializată, în concordanţă cu tipul de dizabilitate;

– servicii socioeducaţionale de sprijin în şcolile de masă, pentru copiii care prezintă diverse probleme: cabinete logopedice, cabinete de asistenţă psihopedagogică, servicii educaţionale prin cadre didactice de sprijin/ itinerante şi servicii prin mediatorii şcolari.

În şcolile de masă, sarcina principală în incluziunea copiilor cu CES le revine cadrelor didactice care predau la clasă.

Ei trebuie să organizeze clasa şi să proiecteze strategia didactică, astfel încât toţi copiii să dobândească un minim de cunoştinţe. Deoarece nu se poate vorbi de egalizarea şanselor şi de acces la participarea şcolară şi socială fără a se acorda copiilor cu CES atenţie şi asistenţă educaţională suplimentară.

În şcolile incluzive, numărul de elevi este mai mic, iar din acest motiv profesorul psihopedagog are doar jumătate de normă, cu toate că problemele acestor elevi sunt numeroase. Profesorii psihopedagogi din cabinetele de asistenţă psihopedagogică oferă servicii copiilor cu tulburări de comportament şi dificultăţi de adaptare şcolară, aflaţi în situaţie de risc sau criză, dar şi familiilor şi cadrelor didactice. Au rolul de a optimiza relaţiile şcoală–elevi–părinţi, inclusiv pentru copiii cu CES. Profesorii logopezi au atribuţii de a asigura depistarea, evaluarea complexă, identificarea şi corectarea tulburărilor de limbaj şi de comunicare la copiii preşcolari şi la şcolarii mici, precum şi de a îndruma educatorii, învăţătorii cu privire la activitatea de intervenţie logopedică.

Mediatorii şcolari sunt angajaţi în şcolile care au o populaţie şcolară numeroasă de etnie rromă. Rolul acestora este

de a sprijini copiii cu risc de abandon şcolar, prin încurajarea implicării părinţilor în educaţia copiilor şi prin facilitarea colaborării dintre familie, şcoală şi comunitate. Profesorii de sprijin sunt angajaţi ai şcolilor speciale, dar funcţionează în şcolile integratoare. Principalele sarcini pe care le îndeplinesc constau în: adaptarea programei şcolare la abilităţile şi nevoile copiilor, în colaborare cu cadrele didactice care predau la clasă; conceperea unor planuri de intervenţie personalizată, care să răspundă nevoilor copiilor cu CES şi pe care să le implementeze împreună cu logopedul şi profesorul psihopedagog; consilierea părinţilor.

Managerul şcolar este un factor decisiv în educaţia incluzivă, care poate implementa schimbarea în şcoală şi practicarea unei culturi incluzive. Principala responsabilitate este menţinerea motivaţiei cadrelor didactice în a lucra cu copii cu CES, organizarea muncii echipei interdisciplinare, acordarea atenţiei grupurilor de copii cu CES din şcoală precum şi a părinţilor. Analizând comparativ modul în care decurge şcolarizarea copiilor cu dizabilităţi, se poate observa faptul că, în şcolile speciale, activitatea de predare – învăţare – evaluare poate fi mai uşor individualizată, deoarece numărul de copii înclase e mai mic. În plus, cea mai mare parte din personal este specializat. Copiii au posibilitatea sărămână în programul de după-amiază pentru efectuarea temelor sau alte terapii. După terminarea clasei a VIII-a, elevii pot urma ciclul inferior al liceului tehnologic, unde pot dobândi o calificare profesională. Elevilor cu deficienţe motorii şi senzoriale li se oferă şi posibilitatea de a continua studiile şi în clasele de liceu teoretic şi să dea examen de bacalaureat. În şcolile incluzive, clasele sunt numeroase, elevii au niveluri diferite de pregătire şi ridică o problematică diversă.

Bibliografie :

1. *Acces la educaţie a copiilor cu cerinţe educative speciale,* Ministerul Educaţiei şi Cercetării,Bucureşti, Mai 2004
2. Chicu , V .(2006) –Educație imcluzivă, repere metodologice . Chișinău.
3. Vrăsmaş, E., (coord.), (1998) - *Strategiile educaţiei inclusive,* Bucureşti.
4. Vrăsmaş, E.,(2004)- *Introducere în educaţia cerinţelor speciale,* Universitatea din Bucureşti,Editura Credis, Bucureşti.
5. Vrăsmaş, T.(2001), - *Învăţământul integrat şi/sau incluziv,* Aramis.

Vrăsmaş, T., Vrăsmaş, E., Stanciu, M. ș.a.(2010)- *Incluziunea şcolară a copiilor cu cerinţeeducaţionale speciale. Aspiraţii şi realităţi*. Bucureşti, Editura VANEMONDE

Învățarea centrată pe elev

Prof. Iuhas Cecilia-Georgeta
Școala Gimn. Nr.3 Chiribiș

Trecerea la o metodologie mai activă, centrată pe elev, implică elevul în procesul de învăţare şi îl învaţă aptitudinile învăţării, precum şi aptitudinile fundamentale ale muncii alături de alţii şi ale rezolvării de probleme. Metodele centrate pe elev implică individul în evaluarea eficacităţii procesului lor de învăţare şi în stabilirea obiectivelor pentru dezvoltarea viitoare. Aceste avantaje ale metodelor centrate pe elev ajută la pregătirea individului atât pentru o tranziţie mai uşoară spre locul de muncă, cât şi spre învăţarea continuă.

Principii

Principiile care staul la baza învăţării eficiente centrate pe elev sunt:

- Accentul activităţii de învăţare trebuie să fie pe persoana care învaţă şi nu pe profesor.
- Recunoaşterea faptului că procesul de predare în sensul tradiţional al cuvântului nu este decât unul dintre instrumentele care pot fi utilizate pentru a-i ajuta pe elevi să înveţe.
- Rolul profesorului este acela de a administra procesul de învăţare al elevilor pe care îi are în grijă.
- Recunoaşterea faptului că, în mare parte, procesul de învăţare nu are loc în sala de clasă şi nici când cadrul didactic este de faţă.
- Înţelegerea procesului de învăţare nu trebuie să aparţină doar profesorului – ea trebuie împărtăşită şi elevilor.
- Profesorii trebuie să încurajeze şi să faciliteze implicarea activă a elevilor în planificarea şi administrarea propriului lor proces de învăţare prin proiectarea structurată a oportunităţilor de învăţare atât în sala de clasă, cât şi în afara ei.
- Luaţi individual, elevii pot învăţa în mod eficient în moduri foarte diferite.

Iată câteva exemple de învăţare centrată pe elev:

- Procesul de predare are trei faze, iar fiecare necesita metode adecvate.
    1. Prezinta: Metode de prezentare de noi cunostinte elevilor sau de incurajare in a le gasi singuri, ceea ce poate implica fapte, teorii, concepte, povestiri etc.
    2. Aplica: Metode care sa-i oblige pe elevi sa aplice noile cunostinte care le-au fost doar prezentate. Aceasta este singura modalitate de a te asigura ca elevii formeaza concepte despre noul material pentru a il intelege, a si-l aminti si a il folosi corect pe viitor.
    3. Recapituleaza: Metode de incurajare a elevilor sa isi aminteasca vechile cunostinte in vederea clarificarii si concentrarii asupra punctelor cheie, asigurarii unei bune intelegeri si punerii in practica si verificarii cunostintelor mai vechi.

- Lecţia pleacă de la experienţele elevilor şi cuprinde întrebări sau activităţi care să îi implice pe elevi.
- Elevii sunt lăsaţi să aleagă singuri modul cum se informează pe o anumită temă şi cum prezintă rezultatele studiului lor.

- Elevii pot beneficia de meditaţii, în cadrul cărora pot discuta despre preocupările lor individuale cu privire la învăţare şi pot cere îndrumări.
- Aptitudinea elevilor de a găsi singuri informaţiile căutate este dezvoltată – nu li se oferă informaţii standardizate.
- Pe lângă învăţarea specifică disciplinei respective, li se oferă elevilor ocazia de a dobândi aptitudini fundamentale transferabile, cum ar fi aceea de a lucra în echipă.
- Se fac evaluări care permit elevilor să aplice teoria în anumite situaţii din viaţa reală, cum ar fi studiile de caz şi simulările.
- Lecţiile cuprind o combinaţie de activităţi, astfel încât să fie abordate stilurile pe care elevii le preferă în învăţare (vizual, auditiv, practic / kinetic)
- Lecţiile înlesnesc descoperirile făcute sub îndrumare şi solicită participarea activă a elevilor la învăţare.
- Lecţiile se încheie cu solicitarea adresată elevilor de a reflecta pe marginea celor învăţate, a modului cum au învăţat şi de a evalua succesul pe care l-au avut metodele de învăţare în cazul lor

Predarea în vederea învăţării active: descrierea materialelor de instruire

- Cadrele didactice şi elevii trebuie să fie conştienţi de stilurile de învăţare pe care le preferă şi, în consecinţă, de modul cum învaţă cel mai ine. În materialele de instruire se prezintă un simplu chestionar care se poate folosi pentru elevi la identificarea stilurilor lor de învăţare.

Strategii de predare în vederea învăţării active

Învăţarea trebuie să cuprindă activităţi de prelucrare a noii materii învăţate, care trebuie legată de ceea ce elevul ştie deja. Sarcinile trebuie să fie autentice, stabilite în context semnificativ şi legate de viaţa reală. Ele nu trebuie să implice doar repetarea unor lucruri, deoarece acest lucru duce la învăţarea “de suprafaţă” şi nu la învăţarea “de profunzime”.
Având în vedere faptul că învăţarea elevilor va implica erori, sarcinile trebuie să le ofere ocazia de a se autoevalua, de a corecta, de a discuta cu colegii, de a primi reacţia profesorului, precum şi de a face alte verificări de “conformitate cu realitatea”.

- **“Predarea prin întrebări” sau descoperirea sub îndrumare**
- Explicarea sarcinilor care cer elevilor să îşi explice unii altora modul cum au înţeles un anumit lucru şi să elaboreze acest mod de a înţelege înainte de a-l exprima
- Punerea de întrebări şi răspunsuri de “diagnoză” şi utilizarea răspunsurilor greşite pentru a explora şi a corecta neînţelegerile. “Întrebările socratice”.
- Utilizarea sarcinilor şi întrebărilor care stimulează gândirea elevilor şi se bazează pe Taxonomia lui Bloom şi nu simpla reamintire. Aceste sarcini şi întrebări necesită mai multă gândire şi prelucrare.

  Analiză: întrebări de tip “de ce”,

  Sinteză: întrebări de tip “cum”, “ai putea să”

  Evaluare: întrebări de judecată.

Educație Timpurie Incluzivă

Prof. înv. preșcolar Urieși Ilona
G.P.N. 23 Structura a Șc. I. Creangă Iași

Educaţia timpurie este, în opinia profesorului român E. Vrăsmaş, „o componentă importantă a *educaţiei pentru toţi*, în primul rând pentru că valorizează un segment de vârstă extrem de larg şi important: copilăria mică. În contextul educaţiei pentru toţi, educaţia timpurie constituie prima treaptă, dar şi deschiderea pentru înţelegerea complexităţii educaţiei şi identifică factorii multipli asupra cărora trebuie acţionat”.

Primii ani din viața copilului reprezintă o perioadă de dezvoltare rapidă și remarcabilă a tuturor funcțiilor umane. Calitatea dezvoltării la vârste timpurii determină calitatea vieții omului la etapele următoare, iar acordarea intervențiilor de suport de calitate în această perioadă poate reduce necesitatea de sprijin la etapele ulterioare ale vieții.

Dezvoltarea firească la vârstele mici are o semnificație decisivă pentru viitorul adult. Acest proces este susținut prin învățare și realizat prin trăirea experienței proprii, experimentare, reflecție, studiu. Copilul mic are nevoie să fie sprijinit în dezvoltarea abilităților sale fizice, sociale, emoționale, cognitive. Sprijinul respectiv trebuie asigurat în contextul respectării drepturilor copilului și cunoașterii nevoilor sale de dezvoltare. Cu toate acestea, mulți copii se confruntă cu diferiți factori care le pot afecta dezvoltarea armonioasă, motiv pentru care sunt dezvoltate și promovate programe de intervenție la debutul copilăriei, concepute pentru a atenua factorii ce constituie riscuri pentru copii. Educația incluzivă timpurie pornește de la ideea că orice copil merită și are dreptul la un start bun pentru viața sa.

O educaţie timpurie incluzivă înseamnă: o educaţie pentru toţi; un act individualizat pentru fiecare copil în parte; centrat pe copil, un sistem care răspunde cerinţelor particulare ale oricărui copil vulnerabil; un sistem ce oferă egalitate de şanse.

Educaţia preşcolară este parte a educaţiei timpurii; a acelor programe care desăvârşesc o abordare complexă cu privire la valoarea influenţelor educaţionale la vârstele mici. Educaţia timpurie nu înseamnă numai educaţie în grădiniţă; se adresează copiilor, părinţilor şi membrilor comunităţii. Ei construiesc împreună proiecte şi programe care să stimuleze dezvoltarea adecvată din primele momente ale vieţii. Este vorba de a valoriza adecvat un timp crucial pentru toţi copiii, inclusiv pentru cei cu nevoi speciale de educaţie.

Calitatea incluziunii poate fi asigurată prin promovarea unor demersuri educaționale, realizate prin abordări diferențiate ale învățării, precum flexibilizarea timpului alocat, implicarea copiilor ca și parteneri ai învățării, modelarea mediului de învățare conform necesităților celui care învață.

Sursa dificultăţilor în implementarea procesului incluziv în învăţământul preşcolar, vizează mai multe aspecte: lipsa deschiderii din partea factorilor de decizie pentru acceptarea incluziunii, pregătirea insuficientă a cadrelor didactice de a face acest lucru, lipsa condiţiilor optime pentru implicarea tuturor copiilor, accesul limitat al acestora în grădiniţe.

Incluziunea în educața timpurie poate și este mai mult decât un discurs declarativ, ea poate fi pusă în practică prin formarea și dezvoltarea conștiinței tuturor copiilor pentru a accepta diversitatea de orice tip și prin tehnici concrete de predare și adaptare curriculară individualizată. De asemenea se remarcă și nevoia de a crea strategii de dezvoltare a comportamentelor copiilor în spiritul toleranței și nediscriminării, a acceptării de șanse egale pentru toți copiii.

Copilul mic are nevoie de sprijin în dezvoltarea sa holistică, indiferent dacă este sau nu, un copil ”special”. Iată de ce educaţia pentru toţi începe cu mica copilărie, iar achiziţiile psihologice şi sociale din această perioadă vor fi un punct de plecare pentru viaţa de adult.

Bibliografie:

1. Coord. Cutasevici, V. Guțu, ”Standarde de învățare și dezvoltare a copilului de la naștere până la 7 ani”, Min. Educației, Culturii și Cercetării, Ed. Lyceum, Chișinău, 2019.
2. Vrăsmaș, Ecaterina, ”Premisele educaţiei incluzive în grădiniţă”, Editura Vanemonde, Bucureşti, 2010.

LE JEU DIDACTIQUE EN CLASSE DE FRANÇAIS LANGUE ÉTRANGÈRE

PROF.ANCA-MARIA MANTA
LICEUL TEORETIC « ALEXANDRU GHICA »,
ALEXANDRIA, JUDEŢUL TELEORMAN

Le jeu didactique c'est une méthode formative – participative, une méthode moderne utilisée pour l'apprentissage des langues étrangères.Cette méthode peut être utilisée en classe de français, à tous les niveaux de l'étude de la langue, pour renforcer les connaissances linguistiques : orthographe, orthophonie, grammaire, vocabulaire, développement de l'expression orale.

Je pense que la mémorisation des règles n'aide pas forcément à la maîtrise de la langue française. C'est pourquoi je propose de mettre les élèves en contacte avec une réalité vivante et ludique, qui appartient à leur environnement familier, pour leur donner toutes les chances d'acquérir une maîtrise de la langue française satisfaisante.

Les jeux didactiques doivent avoir des objectifs clairs et cohérents pour s'intégrer à la séquence pédagogique qu'on étudie.On peut les trouver facilement sur des sites Internet, parce que l'Internet offre une mine de ressources, mais il faut quand même les trier. Il me semble essentiel de former les professeurs de langues à une utilisation consciente du jeu, car les activités ludiques sont à même de lui permettre de personnaliser davantage sa pratique et d'élargir significativement sa boîte à outils.

Aujourd'hui, je pense que ce qui est le plus valorisé dans le jeu, c'est la capacité qui lui est attribuée de promouvoir une attitude particulière face à la tâche proposée, une attitude ambivalente, faite à la fois de distance et d'implication. Cela rend les apprenants capables de s'adonner entièrement à l'activité d'apprentissage, avec intérêt et enthousiasme, tout en gardant l'esprit léger face aux échecs de parcours.

Généralement, dans les classes de débutants, on emploie des jeux de mots, des jeux-puzzle, des jeux d 'orthographe, des rébus, des comptines ou des charades, des calembours. Au niveaux moyen et avancé, les jeux de mots sont plus instructifs que chez les débutants, vu leur contenu linguistique et culturel riche. Tout comme les comptines qui ouvrent les jeux d'enfants, les jeux linguistiques (de grammaire, de vocabulaire ou d'orthographe) reposent sur l'emploi répété –souvent organisé en refrains ou en leitmotiv –d'un lexique ou de certaines structures lexico- grammaticales, ce qui les rend susceptibles d'assurer la fixation de la matière acquise.

On distingue en classe de langue plusieurs types de jeux :

- **Jeux individuels**- qui peuvent être silencieux, écrits ou s'appuyant sur des cartes, des dominos ;
- **Jeux verbaux**- qui sont destinés à faire découvrir aux apprenants certaines subtilités de la langue.Ce sont, en général, des jeux de mots, des divertissements linguistiques, des devinettes.
- **Jeux d'intérieur/de groupe**- qui favorisent la communication, les interactions dans le groupe.

Voici quelques exemples de jeux linguistiques plus appréciés par ceux qui étudient le français :

- **Le calembour** est fréquent dans les publicités, dans les titres des journaux, dans les affiches et il prend appui sur les ambiguïtés de la langue : « *C'est amer. C'est ta mère*. »

Le calembour est un jeu de mots qui consiste à employer un mot dont la forme peut évoquer deux sens. L'effet comique qu'il provoque généralement résulte de la double interprétation que l'on peut donner à l'énoncé.

Souvent, le calembour exploite l'homophonie, c'est-à-dire le fait que deux mots soient identiques à l'oral mais différents à l'écrit. Le calembour consiste alors à écrire la forme qui ne convient pas dans le contexte.

Exemples :

« - *Tous les matins, je me lève de* ***bonheur****. » (Jacques Prévert) (plutôt que de* ***bonne heure)***

« - Entre deux ***mots****, il faut choisir le moindre. » (Paul Valéry) (plutôt que entre* ***deu****x* ***maux****)*

Parfois, le calembour est possible grâce à la polysémie d'un mot, c'est-à-dire à ses différents sens.

Exemples :

« - Le garçon de café : — C'est pour qui la **bière** ?

Le client : — C'est pour la mort ! » (Le mot *bière* signifie aussi « cercueil ».)

Le calembour est également possible par l'emploi d'un paronyme, c'est-à-dire d'un mot ayant une prononciation voisine mais un sens différent.

Exemples :

« - **Bière** qui **coule** n'amasse pas mousse. »(Victor Hugo)

« - Le progrès : trop **robot** pour être vrai. » (Jacques Prévert)

- **La charade**, c'est un jeu linguistique apprécié par les élèves de tout âge. Le Larousse la définit comme une énigme où l'on doit deviner un mot de plusieurs syllabes en le décomposant en parties formant elles-mêmes un mot, d'après les définitions des parties et du tout. Elle commence rituellement par « Mon premier est... », « Mon second/ mon deuxième est... » et finit toujours par « Mon tout /mon dernier est... ».Exemple :

  Mon premier est un fruit apprécié.

  Mon second est une boisson très employé,

  Mon tout est un légume vert et blanc (poire- eau- poireau).

On joue aux charades pour augmenter le capital des mots, pour enrichir et affiner le vocabulaire, pour favoriser l'appropriation des mots et celle des structures syntaxiques, pour mieux communiquer et bien sûr pour surprendre et piquer la curiosité des élèves.

- **Les rébus** sont des jeux linguistiques qu'on peur organiser en groupe ; les mots croisés occupent une place privilégiée parmi les jeux linguistiques, vu leurs qualités instructives-éducatives. Ce moyen d'acquérir et de renforcer des connaissances linguistiques et culturelles est à la portée de toute catégorie d'apprenants, à condition qu'on observe une certaine progression thématique.A chaque étape de l'apprentissage de la langue et de la civilisation française, peut correspondre une batterie de grilles synthétisant et fixant des connaissances acquises antérieurement, plus ou moins dispersées au fil des leçons.Concevoir des grilles thématiquesde mots croisés ce n'est point facile. Les apprenants reçoivent les définitions des mots de la grille, parfois un mot-clé placé dans la grille.Ils disposent donc de deux moyens pour trouver les mots justes : ils s'appuient sur les définitions données et à la fois sur le nombre de lettres de chaque case.

Pour ce qui est du matériel ludique, il est fortement conseillé de se munir pour la classe de FLE de supports variés, robustes, séduisants et de préférence polyvalents. Si on peut discuter la parfois trop rapide équation où jeu égale plaisir, la pratique confirme que de dernier plaisir ne nuit nullement au jeu. Le plaisir esthétique d'un joli support, ajouté au plaisir sensuel de le manipuler, ne gâte rien, et permet de marquer l'activité d'une empreinte affective : on se souviendra d'autant

mieux d'une règle de grammaire, d'une structure langagière, d'un mot du vocabulaire, d'une séquence d'interaction, qu'on pourra y rattacher le souvenir d'objets et d'activités concrètes auxquelles on a participé.Pour éveiller le désir et la curiosité, rien ne vaut non plus une petite dose de mystère : des boîtes colorées d'où sortent des objets insolites, des règles et des défis à découvrir sont autant d'occasions de favoriser l'attitude idéale. Tout lien avec l'attirail du magicien n'a rien d'une coïncidence : en voyant le professeur arriver avec une boîte translucide pleine de rubans de couleur, par exemple, même les apprenants les plus réfractaires garderont l'œil sur cette boîte qui reste là, sur la table : à quoi pourra-t-elle servir plus tard ? Le jeu didactique peut devenir un superbe leurre : certains pensent qu'il faut l'appliquer en classe tout simplement pour être dans l'air du temps. Mais il n'en est pas moins vrai que le ludique, par le fait même de sa mobilité, de sa transversalité disciplinaire, offre à tout enseignant la possibilité de prendre en main sa pratique, de l'enrichir, de la transformer.

Bibliographie

Bouacha, A., **La pédagogie du français langue étrangère**, éd.Hachette, Paris, 1978

Besse, H., **Méthodes et pratiques des manuels de langue**, éd.Didier, Paris, 1985

Cuq, J-P., **Le français langue seconde**, éd.Hachette, Paris, 1991

Léon, R., **Enseigner la grammaire et le vocabulaire**, éd.Hachette, Paris, 1998

Picoche, J., **Didactique du vocabilaire français**, éd.Nathan, Paris, 1993

Roman, D., **La didactique du français langue étrangère**, éd.Umbria, Baia Mare, 1994

Silva, H., **Le jeu en classe de langue**, éd. Clé International, Paris, 2008

Rolul proiectelor ERASMUS$^+$ în dezvoltarea unei atitudini pozitive față de diversitatea culturală și lingvistică

Profesor LOGHIN DIANA
Liceul „Ștefan Procopiu” Vaslui

Participarea cadrelor didactice și a elevilor de la Liceul „Ștefan Procopiu” din Vaslui la proiectele ERASMUS$^+$ a avut și are în continuare un impact semnificativ asupra dezvoltării lor personale și formării lor profesionale.

Promovarea valorilor democratice și a drepturilor fundamentale, a incluziunii sociale şi a cetăţeniei active şi dotarea elevilor şi profesorilor cu informaţiile şi competenţele necesare pentru a deveni cetaţeni europeni informaţi şi implicaţi a reprezentat scopul proiectului de schimb interşcolar „Get in shape for Europe” (GISE) cu nr. de referință 2018-1-RO01-KA229-049580_1, implementat de Liceul „Ștefan Procopiu” din Vaslui în perioada 1 septembrie 2018-31 august 2021.

Am avut ocazia să particip fizic la prima dintre activitățile transnaționale de învăţare, predare şi formare propuse în cadrul proiectului GISE. În perioada 26-28 februarie 2019, gazdă ne-a fost Foreign Language School din Pleven (Bulgaria). Ne-am întâlnit 30 de profesori din 5 țări europene: România, Bulgaria, Grecia, Polonia și Italia și am făcut schimb de bune practici și experiențe în dezvoltarea competențelor sociale și civice ale elevilor prin promovarea valorilor europene comune. Au avut loc prezentări și discuții ale partenerilor referitoare la predarea valorilor comune în curriculum-ul național, în școală și la clasă. S-a constatat că predarea valorilor europene în școlile partenere se bazează pe stimularea simțului civic al tinerilor, pe înțelegerea importanței respectării cetățenilor și a instituțiilor publice, introducerea valorilor constituționale precum solidaritate, egalitate si responsabilitate și se realizează prin integrarea acestor concepte în programa unor materii precum: educația civică, educație socială, economie, istorie etc. Activități precum „Valori europene”; „Tradiţii şi artă - fundament al valorilor europene”; „Plovdiv - capitală europeană a culturii”, activităţile interculturale dedicate dansurilor tradiţionale şi tradiţiei mărţişorului, precum și vizitarea expoziţiei „Dimensiunea europeană în artă” de la Galeria „Svetlin Rusev”, vizitele de studiu la Muzeul Etnografic în aer liber „ETAR” și la Muzeul interactiv al industriei din Gabrovo au fost pe placul tuturor.

S-a discutat despre proiectul „Școală Ambasador a Parlamentului European – EPAS”, un proiect cu un impact larg la nivel europen. Implementat în paralel în trei din cele cinci școli partenere, scopul său este îmbunătățirea cunoștințelor despre Europa și Parlamentul European în rândul tinerilor, promovarea cetățeniei active și a valorilor democratice.

La nivelul fiecărei școli partenere a fost constituit un Club European în cadrul căruia au fost organizate diverse activități pe temele proiectului, scopul fiind valorizarea experienței dobândite în urma participării la curs. Dintre activitățile desfășurate cu elevii mei, amintesc:

- „Drumul romilor către libertate” (13 martie 2019), cu scopul de a cunoaște istoria romilor în vederea diminuării prejudecăților și stereotipurilor și promovarea toleranței;
- „Alfabetul societății interculturale” – activitate pe pagina de facebook a proiectului;
- Activitățile "Cine vine la cină?" și, „Experimentând excluderea” – activități ce au urmărit conștientizarea existenței inegalității de șanse în societate, facilitarea înțelegerii posibilelor urmări personale ale apartenenței la anumite minorități sociale sau grupuri culturale; cultivarea spiritului tolerant față de cei care sunt diferiți; dezvoltarea gândirii critice și creative;

- Coordonarea elevilor pentru participarea la concursul regional „Europa și Noi”
- Activitatea dedicată Zilei Internaționale a Drepturilor Copilului – 20 noiembrie, cu tema „Importanța drepturilor copiilor”. Obiectivele principale ale acestei activităţi au fost: îmbunătăţirea cunoştinţelor elevilor în legătură cu această temă, conștientizarea importanței cunoașterii și respectării drepturilor copiilor.
- Activitate cu ocazia Zilei mondiale a salutului (21 noiembrie 2018) pentru a releva importanța salutului spre realizarea păcii și înțelegerii între oamenii de rase, naționalități, religii diferite.
- Activitate de informare intitulată „Scurt istoric al drepturilor omului” (10 decembrie 2018), prilejuită de Ziua Internațională a Drepturilor Omului – 10 decembrie. Acțiunea a avut drept scop creșterea nivelului de informare a elevilor cu privire la conţinutul drepturilor fundamentale ale omului; educarea spiritului civic al elevilor; cultivarea încrederii elevilor în capacitatea lor de a impune respectarea unor drepturi şi libertăţi.

Prin toate aceste activități am urmărit ca elevii să dobândească noi cunoştinţe despre Uniunea Europeană -istoric, valori, politici-, să-și dezvolte creativitatea și gândirea critică, să le captez atenția și să le stârnesc curiozitatea astfel încât să crească motivația lor pentru învățare și să-și dorească să se implice în continuare în activităţi extraşcolare.

Experienţa parcurgerii acestor activități a avut multiple rezultate: schimbul de experiență și de bune practici privind implementarea proiectelor europene, îmbunătățirea abilităților de comunicare în limba engleză, o mai bună cunoaștere a valorilor europene, a locului acestora în curriculum-ul din țările partenere, acumularea de informații despre cultura și civilizația țărilor partenere, dezvoltarea unei atitudini pozitive față de diversitatea culturală și lingvistică și, nu în ultimul rînd, creșterea motivației pentru a participa la noi proiecte – locale, județene, europene care să promoveze dezvoltarea competențelor interculturale, sociale, civice și să contribuie la combaterea unor aspecte negative ale societății actuale precum discriminarea, dezinformarea, hărțuirea în mediul online, manipularea, violența, incitarea la ură.

Indiscutabil, astfel de activități organizate în cadrul Programului ERASMUS$^+$ au ca obiective creșterea performanțelor la învățare a celor din grupuri defavorizate și creșterea nivelului de alfabetizare și constituie pentru fiecare instituție de învățământ o șansă pentru dezvoltarea instituțională.

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT/INDIVIDUALIZAT (PIP)

Întocmit,prof.Bilius Vasile
CSEI Suceava

Numele şi prenumele beneficiarului: Stanca Marinel Marius
Data şi locul naşterii**: 26.12.2003**
Domiciliul: str.Mirautilor nr.54 Suceava
Şcoala/instituţia: CSEI SUCEAVA
Echipa de lucru: Prof. psihopedagog Lelcu Gabriela
Prof. Diriginte Teodorovici Cristina

Problemele cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe):QI=49, memoria de scurta durata ,hipomezie de vfixare si evocare imaginatia sub nivelul Varstei,tulburari de comportament, datorate,a; imaturitate psihica, instabilitate emotionala,
relationare si interrelationare deficitare.

Priorităţi pentru perioada (se specifică intervalul de timp): an scolar 2019-2020;
Acceptarea regulilor, formarea imaginii de sine pozitive, imbunatotirea relationarii

Structura programului de intervenţie personalizat:

Obiectivele	***Conţinuturi***	***Metode şi mijloace de realizare***	***Perioada de intervenţie***	***Criterii minimale de apreciere a progreselor***	***Metode şi instrumente de evaluare***
- sa reactioneze la expresia fetei celuilalt; - sa isi exprime emotiile; - sa isi manifeste interesul fata de o persoana prin observarea miscarilor acesteia; - sa desfasoare o activitate in compania celorlalti; - sa stie sa-si spuna numele;	Activitati de socializare; Implicarea in activitati ca: -intreceri sportive -programe artistice -concursuri de abilitati practice	Intreceri sportive Participare la activitati de parteneriat cu alte scoli	Februarie Martie	Cel putin trei conduite Neadaptate au fost stinse	Observatia directa si indirecta Grila de evaluare a comportamen-Tului

- sa accepte prezenta unei persoane necunoscute; - sa abordeze “adecvat” persoanele necunoscute; - sa suporte contactul cu mai multi oamenii; - sa suporte sa se afle intr-un loc necunoscut; - sa ceara ajutorul la nevoie; - sa evite pericolele evidente; - sa respecte regulile impuse de adult (comenzi simple); - sa reactioneze la diferiti stimuli (muzica, mirosuri, gusturi); - sa solicite diverse obiecte ale altor copii; - sa imparta anumite obiecte/ mancare/ jucarii cu altii copii;	Jocuri de rol Activitati in grup Activitati de grup	Inscrierea in concursuri cultural-artistice Inscrierea in concursuri de abilitati practice Vizite, excursii Activitati la sala de lectura si la biblioteca Activitati de 1 iunie	Aprilie Mai iunie	Realizarea participarii cu interes si cu placere la activitatile propuse	Discutii Convorbiri Consiliere individuala si de grup

Evaluarea periodică:

Obiective realizate: schimbarea comportamentului, imbunatatirea imaginii de sine

Dificultăţi întâmpinate: incapatanare, minciuna, fuga uneori de sarcini

Metode cu impact ridicat: - pozitiv: adaptarea cu noii colegi

- negativ: .instabilitate emotionala

Revizuirea programului de intervenţie educaţional-terapeutică (în funcţie de rezultatele evaluărilor periodice): programul va fi prelungit si in anul scolar urmator, pentru atingerea obiectivelor propuse

Recomandări particulare:

Sa aiba incredere mai multa in cei apropiati si in ea insasi

Rolul şi modul de implicare al părinţilor în program:

Mama comunica foarte greu cu scoala

CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ SUCEAVA

Cabinetul de consiliere şi terapie a tulburărilor de comportament

Prof.Teodorovici Cristina
CSEI Suceava

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZATĂ

Profesor psihopedagog: Lelcu Gabriela Nicoleta

Diriginte: prof.Teodorovici Cristina

Tipul activităţii: Consiliere individuală

Diagnostic: tulburări de comportament disruptiv : tulburare de opoziție și comportament sfidător - gradul sever, tulburare de conduită - grad sever

Elev: Sîrbu Ștefan , clasa a XI-a C

Vârstă: 17ani

Identificarea problemelor cu care se confruntă elevul:

-dificultăţi de integrare socio-şcolară (eludarea normelor școlare și sociale)

-relaţionare conflictuală cu cei de la căsuță, , cu colegii,

-fără norme morale integrate

-imagine de sine nerealistă

-percepţii sociale false

- iritabilitate , frecvent dispoziție furioasă, revoltat, revendicator

-intoleranţă la frustraţie

-labilitate psihoafectivă

-dificultăţi în luarea deciziilor

-conduite de evitare

- furt cu amenințare de la colegi

- consum de alcool și substanțe interzise ?

- limbaj vulgar și trivialitate

- agresivitate față de elevii mai mici

- rezistență la influențele educaționale

- tendința de a- i învinovăți pe ceilalți pentru propriile eșecuri sau greșeli

-aderare la grupuri delincvente

-aşteptări nerealiste de la sine şi de la cei din jur

- atitudini de amenințare și intimidare a celorlalți

- furt repetat de telefoane mobile și alte bunuri aparținând elevilor

- minciună repetată

- insensibilitate, lipsa empatiei

- afectivitate deficitară

Scop:

Reechilibrare psihoafectivă și integrare socio-școlară

Obiective :

-structurarea /restructurarea sistemului axiologic pornind de la normele moralei creștine

-autocunoaștere și dezvoltare personală

-restructurarea imaginii de sine

-formare de reprezentări sociale corecte

-echilibrare psihoafectivă

-stingerea comportamentelor de evitare (fugă și vagabondaj)

- stingerea/diminuarea conduitelor agresive

-formarea /dezvoltarea abilităților de comunicare

-formarea și automatizarea de comportamente socio-școlare adaptate

Obiective prioritare:

-stingerea comportamentelor indezirabile

-refacerea canalelor de comunicare cu profesorii și colegii

-învăţarea controlului afectiv/a modalităţilor de expresie emoţională

-dezvoltarea încrederii în persoanele care acordă ajutor

-învăţarea de noi comportamente socio-școlare

-formarea responsabilității personale față de sine și față de ceilalți

Principii de acțiune:

1.În abordarea tulburărilor de comportament, *punem accentul pe prezent* şi nu pe trecut, *pe comportamente* şi nu pe sentimente.

2.Principiul angajării în acţiuni responsabile: *elevul este determinat să se angajeze total* în aplicarea şi desfăşurarea planului stabilit de comun acord cu consilierul(educatorul) –se poate utiliza tehnica contractului.

3.*Nu se acceptă scuze pentru greşeli, lipsa de performanţă, lipsa de implicare.* Dificultăţile de moment nu scad cu nimic responsabilitatea elevului. Cea mai bună strategie este de a menţine o implicare grijulie şi spontană. Când planul se dovedeşte nerealist, se reevaluează şi se reproiectează obiectivele.

4.Eliminarea pedepsei pentru eşecurile elevului. *Pedeapsa este un obstacol în calea succesului şi conduce la stabilizarea valorică a eşecului*. Critica îl face să se simtă singur şi neputincios iar slaba rezistenţă la frustrare îl conduce pe elevul cu tulburări de comportament la noi situaţii conflictuale. Mustrarea elevului cu tulburări de comportament nu echivalează cu responsabilizarea lui ci conduce la întărirea profilului de victimă .Este mai indicată concentrarea pe consecinţele unui comportament iresponsabil –aceasta îl ajută pe elev să-şi păstreze respectul de sine, să se simtă în siguranţă.

Metode şi tehnici

-interviul structurat

-consilierea centrată pe realitate

-terapie cognitiv-comportamentală

-exercitiul de exprimare a sentimentelor

-terapie de grup

-consiliere suportivă

-terapie simptomatică

-jocul de rol

-punerea în situaţie

-argumentarea

Rezultate scontate :

- recunoaşterea erorilor proprii și stimularea dorinței de a dezvolta un comportament dezirabil din punct de vedere social
- stingerea comportamentelor nedorite
- elaborarea de noi comportamente (dezirabile)
- automatizarea comportamentelor noi
- formarea , organizarea conduitelor de participare
- restructurarea imaginii de sine – cu formarea unei reprezentări a sinelui , obiectivă și realistă
- restructurarea sistemului axiologic
- formarea apetenţei pentru realații interpersonale armonioase
- asumarea responsabilităţii pentru propriul comportament
- formarea şi activarea motivației de autorealizare
- elaborarea de noi comportamente (dezirabile)

ACTIVITĂŢILE PROGRAMULUI

1. Iniţiere în tehnici de comunicare , consiliere centrată pe realitate şi gestionarea situaţiilor conflictuale

1 dată / lună- Lelcu Gabriela Nicoleta

2.Activităţi de consiliere psihopedagogică

1oră /săptămână- Lelcu Gabriela Nicoleta

3.Consiliere educațională

1 oră pe săptămână - prof . diriginte – Teodorovici Cristina

4.Activități de consiliere pastorală

1 dată/săptămână inițial apoi 1 dată /lună- preot-prof. Cîrlioru Cosmin

5.Terapie prin mişcare şi jocuri sportive *zilnic*

6. Terapie ocupațională

1 dată pe săptămână

5. Terapie de grup *2 ori pe lună*

6. Terapie de expresie grafică şi picturală

7. Ludoterapie *zilnic*

Evaluare:

1.Acceptarea discuţiei despre comportamentul socio-școlar este indicator al succesului terapeutic

2.Scala stimei de sine Rosenberg

3.Monitorizarea comportamentului(grilă de observaţie directă/indirectă)

Întocmit,

Profesor : Teodorovici Cristina

Organizarea intervenţiei în terapia tulburărilor de comportament(TTC)

Forma de intervenţie cea mai adaptată elevului cu tulburări de comportament pe fondul dizabilităţii mintale ete terapia comportamentală realizată în echipă complexă :

Dirigintele clasei- manager de caz :

-alcătuiește planul managerial al clasei

-aplică fişa de depistare a tulburărilor de comportament

-semnalează cabinetului de TTC cazurile depistate

-consemnează în PIP comportamentele deviante observate la elevi

-decide ordinea de abordare a comportamentelor deviante

-păstrează legătura cu terapeutul pe tot parcursul intervenţiei

-informează pedagogii despre conţinutul PIP-ului şi asigură colaborarea cu aceştia

Profesor-terapeut :

-realizează/gestionează evaluarea complexă, evaluarea intermediară şi finală

-asigură colaborarea cu cabinetul medical, diriginte,cadre didactice şi pedagogii

-asigură condiţiile necesare pentru derularea programului de terapie

-consiliază elevul,familia,dirigintele, cadrele didactice

-desfăşoară activităţi de terapie de grup şi terapie individuală pe baza PIP-ului

-recomandă(la nevoie, altă formă de terapie)

Preot-profesor :

-realizează consilierea pastorală a elevilor

-cooperează cu terapeutul, dirigintele şi cadrele didactice şi pedagogii

-realizează terapia ocupaţională a elevilor

Kinetoterapeut

-realizează terapia prin mişcare şi jocuri sportive

-cooperează cu terapeutul, dirigintele,profesorii, cabinetul medical,pedagogii

Asistent social

-gestionează împreună cu dirigintele legătura cu Centrul

-asigură condiţiile materiale necesare elevului

-realizează consilierea suportivă a elevului

-asigură colaborarea cu celelate instituţii

-asigură completarea la zi a dosarului elevului,colaborează cu dirigintele, terapeutul,profesorii şi pedagogii; cu cabinetul medical

Monitorizarea comportamentului

GRILĂDE EVALUARE INTERMEDIARĂ A COMPORTAMENTULUI

Nr. Crt.	**Indicatori de valoare**	**Autoevaluare**	**Evaluare terapeut**
1	**prezenţa la ore**		
2	**respectarea programului de cămin**		
3	**acceptarea opiniei celuilalt**		
4	**exprimarea verbală civilizată**		
5	**respectarea programului de cantină**		
6	**atitudinea pozitivă faţă de adulţi**		
7	**atitudinea pozitivă faţă de colegi**		
8	**atitudine cooperantă**		
9	**conştientizarea propriilor greşeli**		
10	**reducerea agresivităţii**		
11	**utilizarea formulelor de politeţe**		
12	**asumarea responsabilităţii propriului comportament**		
13	**punctualitate**		
14	**injurii/jigniri la adresa celorlalţi**		

***Cotare*: cu (+) un comportament exprimat stabil**

cu (+ -)un comportament în curs de formare

cu (-) lipsa comportamentului

**Atenţie*: pentru indicatorul14 se notează cu (+) lipsa injuriilor în vocabularul elevului şi cu (-) prezenţa injuriilor

Grila conţine indicatori obţinuţi prin raportare la obiectivele programului (obiectivele exprimate în comportamente observabile)

PROGRAMA ADAPTATĂ
LA LIMBA ENGLEZĂ PENTRU ÎNVĂȚĂMÂNTUL SPECIAL PROFESIONAL

Competenţe:

1. Dezvoltarea capacității de reținere a mesajului oral
2. Dezvoltarea capacității de a vorbi pe cale orală
3. Dezvoltarea capacității de înțelegere a mesajului scris
4. Dezvoltarea capacității de exprimare în scris
5. Dezvoltarea unor reprezentări culturale și a interesului pentru studierea limbii engleze și civilizația anglo-saxonă.

Sub-competențe	Exemple de activități de învățare
Dezvoltarea capacității de reținere a mesajului oral	
1.1. Pentru a obține sensul global al unui mesaj clar, articulat, transmis la o viteză normală 1.2. Pentru a obține informații special dintr-un mesaj ascultat, care a fost scurt, articulat în mod clar și încet 1.3. Pentru a înțelege ordinea evenimentelor prezentate într-un text scurt	- exerciții cu mai multe variante - exerciții de răspuns, care se concentrează pe înțelegerea globală - activitățile care confirmă răspunsul corect (bifați, completarea unui tabel) - exerciții de organizare corect propozițiile dintr-un set, conform textului ascultat
2. Dezvoltarea capacității de a vorbi oral	
2.1. Pentru a exprima în mod corect cuvinte, sunete și grupuri de sunet care sunt fonetic asemănătoare între ele 2.2. Pentru a se descrie el însuși / ea însăși, precum și pe alte persoane sau activități de aproape universul ei/lui 2.3. Pentru a selecta cuvintele de conversație și a pune întrebări în funcție de situația de comunicare	- exerciții de repetare după model; exerciții de discriminare fonetică - descriere simplă, cu suport verbal () întrebări, cuvinte de sprijin - dialoguri, simulări
3. Dezvoltarea capacității de înțelegere a mesajului scris	

3.1. Pentru a recunoaște mesajul global al unui text 3.2. Pentru a recunoaște informațiile esențiale dintr-un text citit în liniște 3.3. Pentru a asocia elementele de fapt dintr-un text de citire cu o imagine / un set de imagini	- exerciții / false adevărate - exerciții de alegere multiple; / întrebări de răspuns false adevărate - activități de potrivire a textului cu imaginea
4. Dezvoltarea capacității de exprimare în scris	
4.1. Pentru a solicita și de a oferi detalii personale în scris 4.2. Pentru a scrie și să descrie evenimente, persoane din mediul lor familiar, după un plan dat	- pentru a finaliza unele foi de chestionare cu date personale - activități de scriere a unui text
5. Dezvoltarea unor reprezentări culturale și interesul pentru studierea limbii engleze și civilizația anglo-saxon.	
5.1. Pentru a dezvolta un interes pentru învățarea unor aspecte geografice, specifice spațiului anglo-saxon	- folosind hărți, albume și unele surse documentare audio-vizuale

CONȚINUTUL ÎNVĂȚĂRII

Organizarea tematică

- Copilul, despre sine: caracteristici fizice și morale, naționalitatea, părți ale corpului, îmbrăcăminte
- Familia: membrii locurilor de muncă de familie, produse alimentare
- Scoala: Activități școlare, obiecte de învățare
- Copilul și lumea înconjurătoare: vorbind telefon, cumpărături, activități de timp liber;
- Fantasticul lume: Personaje de poveste, desene animate, filme
- Cultură și civilizație: nume de orașe, obiceiuri și sărbători

Functii comunicative

1. să se orienteze în spațiu
2. pentru a compara calitățile
3. pentru a descrie persoane
4. pentru a iniția și susține o schimbare verbală
5. să situeze în timp, pentru a descoperi activități: în prezent, pe viitor
6. să-și exprime intențiile
7. să-și exprime motive

PROGRAMA ADAPTATĂ
LA LIMBA ENGLEZĂ PENTRU ÎNVĂȚĂMÂNTUL SPECIAL PROFESIONAL

Raluca Pintilie
CSEI Suceava

Competenţe:

1. Dezvoltarea capacității de reținere a mesajului oral
2. Dezvoltarea capacității de a vorbi pe cale orală
3. Dezvoltarea capacității de înțelegere a mesajului scris
4. Dezvoltarea capacității de exprimare în scris
5. Dezvoltarea unor reprezentări culturale și a interesului pentru studierea limbii engleze și civilizația anglo-saxonă.

Sub-competențe	Exemple de activități de învățare
Dezvoltarea capacității de reținere a mesajului oral	
1.1. Pentru a obține sensul global al unui mesaj clar, articulat, transmis la o viteză normală 1.2. Pentru a obține informații special dintr-un mesaj ascultat, care a fost scurt, articulat în mod clar și încet 1.3. Pentru a înțelege ordinea evenimentelor prezentate într-un text scurt	- exerciții cu mai multe variante - exerciții de răspuns, care se concentrează pe înțelegerea globală - activitățile care confirmă răspunsul corect (bifați, completarea unui tabel) - exerciții de organizare corect propozițiile dintr-un set, conform textului ascultat
2. Dezvoltarea capacității de a vorbi oral	

2.1. Pentru a exprima în mod corect cuvinte, sunete și grupuri de sunet care sunt fonetic asemănătoare între ele 2.2. Pentru a se descrie el însuși / ea însăși, precum și pe alte persoane sau activități de aproape universul ei/lui 2.3. Pentru a selecta cuvintele de conversație și a pune întrebări în funcție de situația de comunicare	- exerciții de repetare după model; exerciții de discriminare fonetică - descriere simplă, cu suport verbal () întrebări, cuvinte de sprijin - dialoguri, simulări
3. Dezvoltarea capacității de înțelegere a mesajului scris	
3.1. Pentru a recunoaște mesajul global al unui text 3.2. Pentru a recunoaște informațiile esențiale dintr-un text citit în liniște 3.3. Pentru a asocia elementele de fapt dintr-un text de citire cu o imagine / un set de imagini	- exerciții / false adevărate - exerciții de alegere multiple; / întrebări de răspuns false adevărate - activități de potrivire a textului cu imaginea
4. Dezvoltarea capacității de exprimare în scris	
4.1. Pentru a solicita și de a oferi detalii personale în scris 4.2. Pentru a scrie și să descrie evenimente, persoane din mediul lor familiar, după un plan dat	- pentru a finaliza unele foi de chestionare cu date personale - activități de scriere a unui text
5. Dezvoltarea unor reprezentări culturale și interesul pentru studierea limbii engleze și civilizația anglo-saxon.	
5.1. Pentru a dezvolta un interes pentru învățarea unor aspecte geografice, specifice spațiului anglo-saxon	- folosind hărți, albume și unele surse documentare audio-vizuale

CONȚINUTUL ÎNVĂȚĂRII

Organizarea tematică

- Copilul, despre sine: caracteristici fizice și morale, naționalitatea, părți ale corpului, îmbrăcăminte
- Familia: membrii locurilor de muncă de familie, produse alimentare
- Scoala: Activități școlare, obiecte de învățare
- Copilul și lumea înconjurătoare: vorbind telefon, cumpărături, activități de timp liber;
- Fantasticul lume: Personaje de poveste, desene animate, filme
- Cultură și civilizație: nume de orașe, obiceiuri și sărbători

Functii comunicative

1. să se orienteze în spațiu
2. pentru a compara calitățile
3. pentru a descrie persoane
4. pentru a iniția și susține o schimbare verbală
5. să situeze în timp, pentru a descoperi activități: în prezent, pe viitor
6. să-și exprime intențiile
7. să-și exprime motive

PROIECT DIDACTIC

PROFESOR: PAHOMI ȘTEFANIA

DATA: noiembrie n 2022

CLASA: X B

PROFILUL: Tehnologic

DISCIPLINA: Limba și literatura română

SUBIECTUL: Relații semantice în exerciții

TIPUL LECȚIEI: Lecție de verificare a cunoștințelor

COMPETENȚE SPECIFICE:

- ❖ folosirea adecvată a cuvintelor în context;
- ❖ utilizarea corectă a unităților frazeologice;
- ❖ identificarea relațiilor semantice

STRATEGIA DIDACTICĂ:

a) METODE ŞI PROCEDEE:

- Concursul
- Exercițiul gramatical

b) FORMA DE ORGANIZARE

- Activitate pe grupe

c) MIJLOACE DE ÎNVĂŢARE:

- Fișa de lucru

d) RESURSE:

- Cunoştinţele asimilate anterior
- Timpul de lucru 40 de minute
- Sala de clasă

e) BIBLIOGRAFIE:

- **Limba şi literatura română- manual pentru clasa a X-a,** autori: Marin Iancu, Ion Bălu, Rodica Lăzărescu, Ed. Corint
- **Teste de Limba română,** Mihaela Gheorghe, Ed. Magister
- **Metodica predării Limbii şi literaturii române,** Vistian Goia

SCENARIUL DIDACTIC

I. *Organizarea clasei*:

Profesorul pregăteşte clasa pentru oră, notează absenţii, creează o atmosferă favorabilă desfăşurării activităţii.

II. *Captarea atenției:*

Profesorul împarte echipele (5) astfel încât acestea să fie echilibrate din punct de vedere valoric.

Fiecare membru al echipei va rezolva un exercițiu propus în cadrul concursului, pe fișa de lucru aferentă.

La final se vor consulta membrii echipei și vor completa unde este cazul cu informațiile lipsă sau incorecte.

III. *Desfășurarea activității*

Elevii vor lucra timp de 40 de minute.

FIŞE DE LUCRU

I. **Indică printr-o săgeată sinonimele cuvintelor din prima coloană**:

1. ramificaţie	abil
2.înfocat	decent
3.descurcăreţ	abominabil
4.groaznic	arborescenţă
5.autohton	ardent
6.ciudat	accidental
7.înţeles	alert
8.întâmplător	aborigen
9.sprinten	bizar
10.cuviincios	accepţie
	Anost

II. **Substituie cuvântul subliniat cu un antonim corespunzător contextului:**

1.O pasăre *captivă* zboară deasupra mării.

2. *Zgomotu*l paşilor trezeşte umbrele *ascunse* prin unghere.

3. Era cunoscut pentru *calităţile* sale

4. Hotărârea pe care a luat-o a fost *definitivă*.

5. S-a evidențiat prin *egoismu*l care îl caracterizează.

III. **Marchează varianta corectă a enunțurilor de mai jos:**

1. A *nu privi cu ochi buni* are sensul:

a). a invidia

b). a urî

c). a dezaproba

2. *A călca în strâchini* înseamnă:

a). a merge într-un fel ciudat

b). a face o gafă

c). a dezaproba

3. *Călcâiul lui Ahile* semnifică:

a). un loc dureros

b). punctul vulnerabil

c). laba piciorului

4. *A purta pică* se referă la:

a) a purta părul lung.

b) a avea un anumit tip de carte de joc

c) a urî

IV. Găseşte câte un sinonim pentru fiecare dintre următoarele locuţiuni în componenţa cărora intră cuvântul **rost:**

a face rost de ceva =

pe de rost =

a lua la rost (pe cineva)=

om cu rost=

fără rost=

V. Corectați greșelile din următoarele propoziții:

1. La știri au anunțat averse de ploaie pentru următoarele zile.
2. Pentru copiii abandonați, trebuie căutat un sprijin mai întâi în mediul familiar.
3. Concluzia finală a fost că ambii au fost vinovați.
4. Cei doi au conlucrat împreună de când erau studenți.
5. I-au făcut o primire glaciară.

VI. Construiti contexte pentru **omonimele**:

cardinal-

divan-

baterie-

călugăriță-

VII. Alcătuiți un text comic de 10-15 rânduri în care să folosiți și următoarele cuvinte precum și expresiile: văpaie, bătător la ochi, nici în ruptul capului, val, luminat, explozie, interesul poartă fesul, atractiv, cât o ceapă degerată, spume, cu noaptea-n cap. (12p)

Plan educational de interventie – domeniul comportamental

Coordonatorul Planului de intervenţie :
prof. Petrescu Ioana
C.S.E.I. Suceava

An şcolar 2020-2021
Numele elevului S. F.

Data nasterii 26.04.2006, mun. Suceava, jud. Suceava.

Informaţii educaţionale

Comportament cognitiv:

- dislalie polimorfa,disgrafie atenţia instabilă îngreunează învăţarea;
- când se confruntă cu o sarcină de învăţare dificilă abandonează
- vocabular foarte sărac;
- realizează deprinderile de numeraţie în concentrul 0 – 10;
- realizează parţial în plan concret adunări şi scăderi cu suport intuitiv în activităţile dirijate cu profesorul.
- cunoaşte bine monedele şi bancnotele, ştie preţurile produselor care il interesează (unele produse alimentare, jucării).

Comportament psihomotric şi autonomie personală :

- prezinta tulburări de orientare, organizare si structurare spatio-temporala,
- deprinderi de igiena slab dezvoltate
- fuziunea dintre autonomia personală şi socială e slab dezvoltată.

Relaţiile sociale :

-Are atitudini de relaţionare negative în grupuri .

-Familia nu este receptivă la sugestiile date de factorii educativi din şcoală, mama nu vine la şcoală.

-Prezintă posibilităţi scazute pentru dezvoltarea deprinderilor de autoservire şi a capacităţilor de autonomie socială şi personală.

Obiectivele planului de intervenţie personalizat sem. I, an scolar 2020-2021

Obiectiv general: realizarea integrării socio – şcolare

- Restructurarea imaginii de sine şi formarea unei imagini de sine realiste, obiective

-Formarea autocontrolului şi a capacităţii de autoevaluare obiectivă a comportamentului

- Echilibrarea psiho - afectivă

- Restructurarea sistemului propriu de valori.

Formarea comportamentelor adaptate:

Conduite de participare pentru activităţi şcolare şi extraşcolare

Comportament responsabil:

- conştientizarea greşelilor, surselor de eroare
- asumarea responsabilităţii pentru propriul comportament
- conduita tolerantă

- comportament empatic (decentrarea EU- lui punct de plecare “ce ţie nu-ţi place, altuia nu face”

- comportament de acceptare a normelor
- comportament verbal civilizat

Program activităţi pentru derulare obiective:

Consiliere individuală

a) Consiliere centrată pe realitate – prof. Petrescu Ioana (marţi 10.15- 11.00),

b) Consiliere şi orientare prof. dirig. Cazan Laura (luni 8.00-8.45)

c) Consiliere medicala si educatie sanitara dr. Gaube Livia (joi ora 13.15-14.00)

d) Consiliere moral - creştină prof. Amorariti Elena, preot prof. Cîrlioru Cosmin (marti, orele 9,00-10.15)

Terapie ocupaţională

Prof. Clim Cristina, prof. Monachu Monica - cerc abilităţi manuale “Mâini îndemânatice” (vineri, 14 - 16)

Terapie prin mişcare şi jocuri sportive

Prof. kinetoterapeut Puiu Bogdan – (marţi 12.15 – 13.00)

Terapie bazată pe expresia verbală

Prof. Cocari Dorina, prof. Fărcane Mirela, biblioteca şcolară, “Călătorie în lumea basmelor” – (cerc: joi 13.00- 14)

În cadrul acestui cerc cu roluri, fiecare copil trebuie să urmeze anumite sarcini. Eleva are rol de ilustrator, desenează portretele personajelor principale, redă locaţii, acţiuni asupra cărora pot discuta ceilalţi colegi.

Grila de evaluare intermediară (obiectivele programului convertite în comportamente observabile - prof. psihoterapeut Lucica Grozavu)

Nr. crt.	Comportamente observabile	Perioada 06 oct. 2020- 15 feb. 2021
1.	Prezenţa la ore	**(+ -)**
2.	Respectarea programului de cămin	-
3.	Respectarea programului de cantină	-
4.	Acceptarea opiniilor celuilalt	(- -)
5.	Exprimarea verbală civilizată	(+ -)
6.	Atitudine pozitivă faţă de adulţi	-
7.	Atitudine pozitivă faţă de colegi	-
8.	Atitudine cooperantă	(+ -)
9.	Conştientizarea propriilor greşeli	(+ -)
10.	Asumarea responsabilităţii pentru propriul comportament	(-+)
11.	Reducerea agresivităţii	(+)
12.	Utilizarea formulelor de politeţe	(+ -)

13.	Punctualitate	(-)
14.	Injurii / jigniri la adresa celorlalţi	(--)

Legendă

Se notează cu:

(+) un comportament exprimat stabil

(-) lipsa comportamentului

(+ -) un comportament în curs de structurare (parţial realizat) sau un comportament selectiv (exprimat numai faţă de anumite persoane)

Strategii de intervenţie religios-morală

Sunt destinate corectării comportamentului indezirabil mediului şcolar şi social, consolidării unei atitudini favorabile faţă de şcoală şi societate:

1) Crearea unui climat afectiv pozitiv între elev si profesorul de religie, urmărindu-se dezvoltarea vieţii afective la elevul SF, îmbunătăţirea imaginii de sine .

2) Ascultarea/ citirea unor povestioare cu conţinut religios moral din : „ Cele mai frumoase pilde şi povestiri creştin ortodoxe ‘‘ , Editura Aramis, 1998 ; ‘,; „Întâmplări cu folos‘‘, Editura Buna vestire, 2004, etc. . Profesorul discută cu elevul conţinutul povestioarelor şi solicită elevului să desprindă învăţătura din fiecare povestioară;

3) Meloterapia: utilizarea diferitelor casete audio şi CD conţinând „Pildele Mântuitorului‘‘, „Cele zece porunci‘‘ transpuse melodic precum şi alte cântări religioase menite să sensibilizeze sufletul, dând imbold spre înfăptuirea binelui şi apropierea de Dumnezeu.

4) Exprimarea sentimentelor prin forma si culoare : realizarea unor desene , pictura

5) Deprinderea unor abilităţi practice prin realizarea unor colaje, machete, felicitări.

Interpretarea comportamentului elevului urmărit pe parcursul acestor activităţi întreprinse :

- stabilirea legăturii afective create între profesor- elev a încurajat deschiderea elevului spre dialog bazat cu respect şi încredere reciprocă.
- pildele ascultate, povestioarele religios – morale, memorarea şi explicarea poruncilor au avut rolul de a conştientiza eleva şi de a- o determina să facă diferenţa clară între bine/rău; permis/nepermis; faptă/răsplată (chiar dacă uneori aceasta conştientizare era de moment, rămânând la nivel teoretic)
- lucrările practice, desenul, pictura au ajutat să-şi concentreze atenţia, să exerseze răbdarea, să- şi exprime simţul artistic.

Reuşita parţială: 21 decembrie 2020

- Se exprimă civilizat faţă de persoanele simpatizate
- Doreşte să devină cooperant.
- Prezintă interes pentru activităţile din cabinetul de informatică, sala de sport

Recomandarea propunătorului:

- Întâlnirea tuturor celor implicaţi va avea loc o dată pe lună la C.S.E.I. Suceava.
- Evaluarea şi revizuirea planului educaţional de intervenţie se va realiza după maxim 6 luni.

Terapia prin artă în autism

prof. Clim Cristina

Art-terapia este o metodă de abordare terapeutică în cadrul unui program complex de intervenţie, bazată pe limbajul vizual şi creativitate. Urmând şi completând alte metode terapeutice, art-terapia dezvoltă şi îmbunătăţeşte starea emoţională a pacientului, îmbunătăţeste anumite abilităţi motrice şi cognitive.

Art-terapia se bazează pe ideea că procesul artistic ajută la îmbunătăţirea şi consolidarea unei vieţi sănătoase, fiind o formă nonverbală de comunicare.

Autismul afectează grav partea de comunicare şi relaţionare cu mediul înconjurător, iar desenul este o unealtă de comunicare şi nu o formă de comunicare cu persoana cu autism, o modalitate de exprimare spontană şi autentică.

In terapia cu copilul cu autism se urmăreşte dezvoltarea unui sistem de comunicare şi relaţionare cu el în mod special în cadrul familial. Prin art-terapie se creează un spaţiu sigur pentru copilul cu autism, eliminând astfel frustrările şi stările de agresivitate. Este o terapie la îndemâna tuturor, părinţi sau specialişti. Procesul creaţiei oferă la sfârşitul lui un rezultat palpabil, la sfârşitul fiecărei şedinţe având recompensa lucrului finit, produsul artistic.

Arta oferă siguranţă prin natura ei, aceasta având o structură simplă, un început şi un sfârşit, existând de fiecare dată o finalitate în procesul artistic ne încadrează exact în tipul de procedeu pedagogic care trebuie urmat în lucrul cu copilul cu autism.

In art-terapie sunt câteva obiective pe care trebuie să ni le propunem înainte de a începe şedinţa de lucru, acestea având un caracter orientativ pentru cel care lucrează cu pacientul. Obiectivele pe care ni le propunem vor fi personalizate în funcţie de gradul de dezvoltare al copilului cu autism.

Obiectivele ce trebuie atinse in terapia prin artă în autism sunt:

- Integrarea şi reglarea senzorială. Una dintre afecţiunile grave ale persoanelor cu autism sau TSA este integrarea senzorială. Art-terapia poate furniza un mediu sigur persoanei cu autism, o integrare senzorială şi exploatare plăcută oferind un mediu calm şi primitor făcând posibilă conştientizarea stimulilor externi prin experienţa produsului artistic. In terapia prin artă se experimentează procesul de creaţie, acesta având ca finalizare produsul artistic care ajută la furnizarea unei istorii vizuale al procesului terapeutic.

- Redarea emoţiilor-exprimarea de sine. Să ai autism înseamnă că mental, psihic şi emoţional eşti supus unui stres foarte mare. La fel se întâmplă şi în cazul celor care trăiesc alături de o persoană cu autism. Dezvoltarea capacităţii de a-ţi exprima emoţiile printr-o formă sau alta, reduce stresul şi implicit, stările agresive. Pentru cei înalt funcţionali, poate fi o formă perfectă de exprimare a emoţiilor.

- Rezolvarea deficienţelor motorii, abilităţi grafice. Unul din principalele obiective este reglarea motrică fină prin exerciţii grafice. Nu numai că se reuşeşte acest lucru prin art-terapie, dar prin această metodă se creează un spaţiu relaxant şi ludic deopotrivă.

- Rezolvarea deficienţelor în relaţiile sociale. Prin şedinţele de art-terapie se consolidează relaţia dintre terapeut şi pacient, dar şi se pot construi sesiuni de grup, facilizând socializarea şi relaţionarea cu alte persoane.

- Pauza productivă. Dezvoltarea abilităţilor de petrecere a timpului liber într-un mod productiv pentru persoanele cu autism nu este deloc un obiectiv uşor de atins, dar prin art-terapie se pot găsi mijloace practice de conştientizare a timpului liber productiv, art-terapia având destule mijloace aflate la îndemână.

- Coordonarea mână-ochi. Prin şedinţele de art-terapie se ameliorează acest aspect, făcându-se apel la mijloacele de exprimare artistică (desen, grafică, pictură, colaj, modelaj).
- Eliminarea stării de anxietate. Art-terapia ajută la eliminarea stărilor de anxietate şi a stărilor de nervozitate. Prin însăşi natura sa, oferă toate mijloacele de relaxare şi încredere în sine. Produsul finit este motivaţia de care are nevoie persoana cu autism.
- Dezvoltarea capacităţii cognitive, a atenţiei. Dezvoltând capacitatea persoanei cu autism de a se “juca” cu elementele de limbaj artistic, făcând din acest proces o motivaţie pentru el, se câştigă teren în reglarea atenţiei şi se elimină treptat deficitul de atenţie.

In timpul sesiunii terapeutice cu copilul cu autism, trebuie respectate câteva reguli:
-copilul va fi făcut atent în timpul activităţilor;
-se va vorbi ferm;
-se vor utiliza cuvinte simple şi la obiect;
-se fac cunoscute regulile înainte de a începe lucrul;
-sarcina trebuie dusă până la capăt;
-sarcinile vor fi secvenţializate;
-se ajută copilul cu suport vizual şi fizic;
-se încurajează comunicarea de orice natură;
-a nu se uita de recompensă;
-trebuie să se facă adaptarea în funcţie de copil.
Ce materiale de lucru şi elemente plastice sau grafice se pot utiliza? Ce tehnici de lucru? Ca materiale de lucru: hârtia, lemnul, creioanele, culorile, lutul, plastilina. Ca elemente de limbaj plastic: punctul, linia, pata de culoare. Ca tehnici de lucru: pictura cu degetele, cu picioarele sau cu mâinile, modelajul, tehnica picturii cu buretele, colajul, tehnica paiului, pictura în valuri sau pe verticală, imprimeuri cu diverse obiecte sau lucruri, etc.
Tehnicile de art-terapie oferă copiilor oportunitatea de a explora şi exprima, prin intermediul materialelor specifice creaţiei artistice, dificultăţile în legatură cu diversele trăiri sau relaţii personale, dificultăţi ce ar putea fi greu de exprimat în cuvinte. Atmosfera relaxată îl îndeamnă pe copil să se exprime liber, oferindu-i posibilitatea de a se descărca, de a dezvălui trăiri care, în alte condiţii, par a fi inacceptabile. Desenul şi pictura sunt utilizate pentru a ajuta copilul să devină conştient de sine, de existenţa sa în lume. Desenele pot fi folosite în moduri variate, cu scopuri multiple şi la diferite nivele. Prin intermediul picturii (inclusiv cea cu degetele), copilul îşi exprimă cu uşurinţă emoţiile. Simplul act de a desena fără intervenţie exterioară, reprezintă o puternică exprimare a sinelui care ajută stabilirea identităţii persoanei şi este o cale de exprimare a sentimentelor. Desenul le oferă, de asemenea, posibilitatea de a avea succes. Invăţând să aibă încredere în propriile forţe, copilul se dezvoltă. Modelajul oferă atât experienţe kinestezice, cât şi tactile. Flexibilitatea şi maleabilitatea lutului se potrivesc unei varietăţi de nevoi. El pare să spargă adesea blocajele copilului, putând fi utilizat cu succes şi de cei care au mari dificultăţi în exprimarea sentimentelor. Se utilizează, de asemenea, şi plastilina. Lutul şi plastilina au şi un efect benefic în sensul relaxării mâinilor, în urma realizării unor exerciţii specifice. Modelajul este una dintre activităţile preferate de copii. Colajul ajută la eliberarea imaginaţiei şi poate fi utilizat ca exprimare senzorială şi emotională, folosind diverse exerciţii. Ajută foarte mult şi în ceea ce priveşte îmbunătăţirea motricităţii fine. Copilul învaţă astfel să dea sens lumii din afara lui, dar şi să-şi structureze gândurile.

Ce este important, este că terapeutul nu trebuie să aibe cursuri de artă, deoarece terapia prin artă este o terapie alternativă.

www.cursuriautism.ro

www.psychologies.ro

Program educațional individual (PIP) – domeniul comportamental

Cazan Laura
CSEI Suceava

C.S.E.I. SUCEAVA

AN ȘCOLAR 2022-2023, Prof.Cazan Laura

Numele elevului C.M.

Data nașterii 12.12.2005, loc. Scheia, jud. Suceava, A.D.H.D., Q.I. = 47, D.M. II.

Informaţii educaţionale

Comportament cognitiv:

- transcrie în mare parte corect, atenţia instabilă îngreunează învăţarea;
- când se confruntă cu o sarcină de învăţare dificilă abandonează;
- vocabular sărac, posibilităţi de exprimare reduse, tulburări semantice accentuate;
- realizează deprinderile de numeraţie în concentrul 0 – 20;
- realizează parţial în plan concret adunări şi scăderi cu suport intuitiv în activităţile dirijate cu profesorul ;
- cunoaşte bine monedele şi bancnotele, ştie preţurile produselor care il interesează (unele produse alimentare, jucării);

Comportament psihomotric şi autonomie personală

- nu prezintă tulburări de orientare, organizare si structurare spatio-temporală ;
- deprinderi de igienă dezvoltate ;
- fuziunea dintre autonomia personală şi socială e satisfacator dezvoltată ;

Relaţiile sociale

Are atitudini de relaţionare pozitivă în grupuri datorită dorinţei de a se afirma. Prezintă posibilităţi pentru dezvoltarea deprinderilor de autoservire şi a capacităţilor de autonomie socială şi personală.

Manifestă dorinţa mai mare de a se integra în alte grupuri şi colective de copii, diferite de cel al clasei din care face parte.

Obiectivele planului de intervenţie personalizat,an scolar 2022-2023

Obiectiv general: realizarea integrării socio – şcolare;

- restructurarea imaginii de sine şi formarea unei imagini de sine realiste, obiective ;
-formarea autocontrolului şi a capacităţii de autoevaluare obiectivă a comportamentului ;
- echilibrarea psiho – afectivă ;
- restructurarea sistemului propriu de valori ;

Formarea comportamentelor de adaptare

Comportament responsabil:

- asumarea responsabilităţii pentru propriul comportament
- conduita tolerantă
- comportament de acceptare a normelor
- comportament verbal civilizat

Program activităţi pentru derulare obiective:

Consiliere individuală

a) Consiliere centrată pe realitate – prof. D. M. (luni 10.15- 11.00)

b) Consiliere şi orientare, prof. dirig.Cazan Laura (luni 8.00-8.45)

c) Consiliere medicală și educație sanitară, dr. P.L. (miercuri ora 10.15-11)

d) Consiliere moral - creştină, prof.A.E,(marți, orele 9,45-10.30)

prof. preot C.C.,(duminică, slujba religioasă)

Terapie ocupaţională

Prof. C.C., Prof. H.E.

Terapie prin mişcare şi jocuri sportive

Prof. S. M.– (marți 12.15 – 13.00)

Terapie bazată pe expresia verbală

Prof. R.L. -biblioteca şcolară, Teatru improvizaţie – (cerc: miercuri 13.00- 14.00)

În cadrul acestui cerc cu roluri, fiecare copil trebuie să urmeze anumite sarcini. Eleva are rol de ilustrator, desenează portretele personajelor principale, redă locaţii, acţiuni asupra cărora pot discuta ceilalţi colegi.

Metode cu impact negativ:

- Pedeapsa, reacţionează violent şi dezorganizează comportamentul
- Moralizarea, il irită şi-l demobilizează
- Impunerea argumentelor – nu aderă

Evaluare intermediară (interviul, chestionarul, psihodrama şi sociodrama).

În primele trei săptămâni a frecventat toate activităţile prevăzute de programul complex.

Reuşita parţială: 26 februarie 2023

- Se exprimă civilizat faţă de persoanele simpatizate
- Doreşte să devină cooperantă
- Prezintă interes pentru activităţile din cabinetul de informatică, sala de sport

Participarea familiei

Asistentul maternal al elevei C.M. va primi sarcini precise privind modalitatea de comunicare.

Recomandarea propunătorului:

- Întâlnirea tuturor celor implicaţi va avea loc o dată pe lună la C.S.E.I. Suceava.
- Evaluarea și revizuirea planului educațional de intervenţie se va realiza după maxim 6 luni;
- Accentul se va pune pe reactualizarea resurselor deja existente sau descoperirea altora noi.
- Se vor acorda premii în domeniile pentru care aceasta prezintă interes

Continuarea proiectului în următorul an scolar

Se vor realiza intervenții pentru probleme de externalizare și intervenții pentru probleme tipice de dezvoltare.Implicarea în activităţi ale Centrului Şcolar de Educatie Incluzivă Suceava din saptămâna « Sa știi mai multe, să fii mai bun « , din perioada aprilie. 2022, participarea la vizite școlare, excursii tematice, serbarea de la sfârșitul anului școlar.

Program educațional individual(PIP)-domeniu cognitiv

Rădulescu Loredana
C.S.E.I. SUCEAVA

AN ȘCOLAR 2022-2023, Prof. Rădulescu Loredana

Numele elevului G.M.

Vârsta: 12 ani

Echipa de lucru :Prof. ed.specială Rădulescu L.,Psihoterapeut Damian.M.,Kinetoterapeut Cocari A.

Problemele cu care se confruntă elevul: Retard psihic ușor, QI=65,Tulburare spectru autist,

Tulburare hiperkinetică cu deficit de atenție

Dificultăți de învățare : vocabular sărac, dificultăți de redare a mesajelor citite , dificultăți de calcul , deficit psihomotric, comprehensiunea sarcinilor deficitară,motivație școlară scăzută.

Priorități pentru perioada : septembrie 2022- iunie 2023

Obiective	**Activități**	**Metode si mijloace de realizare**	**Perioada de intervenție**	**Criterii minimale de apreciere a progreselor**	**Metode si instrumente de evaluare**
Dezvoltarea capacitatii de redare a mesajelor citite /auzite Dezvoltarea vocabularului Sa consolideze	Activitati de dezvoltare a comprehensiunii textelor prin povestiri , intrebari, ordonare de secvente narative a unor texte scurte pe baza de imagini. Compuneri pe o tema data sau la alegere (oral si in scris) Exercitii de sinonimie, antonimie, omonimie .	Conversatia Descrierea narativa Fise /caiet de lucru , imagini Manual Exercitii de ordonare a cuvintelor Software educational	Pe tot parcursul anului scolar	Se exprima corect logic si gramatical Alcatuieste texte scurte pe baza unor imagini sau pe o tema data Intelege din context sensul unor cuvinte Imbogatirea vocabularului Sezizarea corectitudinii mesajelor	Evaluare prin probe orale – alcatuirea de propozitii si compuneri Evaluarea prin probe scrise – fise /caiete de lucru Exercitii de vocabular Portofoliu elevului Fise de inregistrare a progresului

deprinderile de calcul cu trecere peste ordin (0-1000) Sa rezolve exercitii care pp operatii de inmultire si impartire Sa dezvolte strategii rezolutive in procesul rezolvarii de probleme	Activitati de exersarea si consolidarea deprinderilor de calcul . Invatarea succesiunii operatiilor in vederea realizarii adunarii si scaderii cu trecere peste ordin Activitati de rezolvare de probleme (folosirea metodei reprezentative)	Exercitii de calcul (inmultiri, impartiri, adunari si scaderi cu trecere peste ordin) Explicatia Demonstratia – implementarea algoritmului de calcul Problematizarea Fise de lucru, caiete auxiliare Manual Jocuri de rol Descrierea Exercitiul	Pe tot parcursul anului scolar	Scaderea numarului de erori Cresterea capacitatii de calcul mintal Demonstreaza insusirea algoritmilor de calcul pentru operatii cu trecere peste ordin, inmultiri cu 2 si 3 cifre , impartiri . Rezolva probleme simple de matematica	Evaluarea prin probe scrise – fise de lucru/ caiet Teste , software educational Evaluarea prin probe practice
Sa dezvolte deprinderi de autonomie personala conforme varstei	Insusirea modalitatilor de a obtine informatii Activitati de consolidare a deprinderilor de autonomie personala- ,,La magazin,, ,,,De ziua mea,, , ,,la Doctor ,,	Consiliere individuala Consilierea familiei Exercitii de autodezvoltare personala		Foloseste comportamente adecvate in situatii specifice -manifesta interes si initiativa fata de activitatile scolare	Fise de exercitii Convorbiri cu familia Chestionar pt copil si familie

Să crească motivația de învățare	Activitati de consiliere individuala si cu familia - „cine sunt eu ?„ cand voi fi mare vreau sa fiu… „Lumea profesiilor „ „Linia valorilor„		Pe tot parcursul anului scolar		

Evaluarea periodică : pe module / anual

Obiective realizate :- imbunatatirea comprehensiunii textelor

Imbogatirea vocabularului

Dezvoltarea capacitatii de exprimare orala

Dezvoltarea abilitatilor matematice de calcul si rezolvare de probleme

Dificultati intampinate : mentinerea lentorii ideatorii si a ritmului de executare a sarcinilor

Motivatia scazuta pentru invatare

Metode cu impact pozitiv : recompensarea sociala, lucru pe grupe, intarirea pozitiva , modelarea comportamentala , explicatia , demonstratia

Revizuirea PIP - semestrial si la sfarsitul anului scolar

Recomandari particulare : continuarea lucrului diferentiat

Rolul si modul de implicare a parintilor in program

- Tin legatura cu cadrele didactice
- Participa la sedinte de consiliere
- Sustine copilul in realizarea sarcinilor , asigura o atmosfera de echilibru emotional
- Contribuie la dezvoltarea autonomiei personale implicandu-l in activitati corespunzatoare varstei

Teatrul de improvizație tradus ca metodă didactică în actul de predare-învățare-evaluare

Profesor Toma Răzvan-Gabriel
Școala Gimnazială Ciupelnița, Structură a Școlii Gimnaziale
„Înv. Dinu Nicolae”, comuna Dumbrava, județ Prahova.

Demersuri centrate pe inovare și performanță: articole, studii de specialitate, proiecte didactice, fisa de evaluare, PIP-uri, folosirea de metode și mijloace moderne, inovative în predarea-interactivă;

Teatrul de improvizație este atât de flexibil încât poate fi tradus ca metodă didactică în actul de predare-învățare-evaluare. Prin caracterul său ludic este o metodă interactivă care facilitează dezvoltarea priceperilor, a deprinderilor, a competențelor. Construcția personajelor implică, în primul rând, spontaneitate, dar și empatie, atenție inteligență emoțională, inteligență scenică. Utilitatea improvizației s-a demonstrat și în alte domenii decât teatrul în care se punea accentul pe dezvoltarea relațiilor interumane, pentru dezvoltarea profesională , team-building și a funcționat de fiecare dată.

Ca metodă didactică, teatrul de improvizație implică obiective, strategii și participanți și poate fi introdusă pe diferite niveluri de vârstă și pe diferite necesități care vizează grupul țintă de elevi. Dintre obiectivele derivate din această potențială metodă didactică se numără următoarele:

1. Creșterea abilități de gestionare a factorilor afectivi;
2. Dezvoltare personală;
3. Dezvoltarea abilităților de inter-relaționare;
4. Dezvoltarea capacității de adaptare la diferite situații sau persoane;
5. Accentuarea coeziunii grupului;
6. Dezvoltarea capacității creatoare;
7. Impulsionarea ascultării active;
8. Încurajarea toleranței și a empatiei;
9. Sporirea atenției active;
10. Stimularea capacității de a lua decizii spontan;
11. Stimularea comunicării verbale, nonverbale, paraverbale;
12. Stimularea creativității, a imaginației și a inițiativei;
13. Stimularea gândirii critice;
14. Validarea încrederii în forțele proprii;

Implicarea teatrului de improvizație în actul educațional îi va ajuta pe elevi să devină liberi în gândire, să fie inovativi, să își accepte rolul sau scopul în întreg ansamblul clasei de elevi și vor fi pregătiți pentru o viitoare integrare în socio-profesional. Utilizând această metodă didactică în mod frecvent, se dezvoltă încrederea în sine a elevului și poate avea ca efect benefic pe termen lung și în validarea identității sale în comunitatea din care face parte.

Utilizarea frecventă a metodelor didactice derivate din teatrul de improvizație ajută cadrul didactică să cunoască mai bine elevii, să le descopere elevilor punctele vulnerabile și, mai ales, să le stimuleze aspectele pozitive, respectiv să le îmbunătățească pe cele negative. Practic facilitează adaptarea la nevoile clasei de elevi.

Jocuri de teatru de improvizație

Din categoria Warm-up/ Ice breaking:

Numele jocului: Te cunosc de undeva! / Introduction in Alliteration

Tipul jocului: Warm-up/ Ice breaking

Nr de persoane: 5 elevi

Durata: maximum 5 minute.

Descrierea jocului de improvizație:

Se așază toată lumea într-un cerc. Cineva începe jocul făcând un gest (ex. își pune palma pe frunte) și în același timp își spune numele și face o foarte scurta descriere (ex.: Eu sunt Mihai cel deștept.). Următorul jucător din stânga lui îi va repeta gestul, numele și descrierea și, apoi, va face la fel (gest, nume, descriere). În mod similar, jocul se termină cu primul, cel care a început, făcând gesturile și spunând numele și descrierile tuturora.

Scenariu didactic

Scopul acestui tip de lecție reprezintă consolidarea noțiunilor legate de propozițiile subordonate studiate.

Descrierea metodei

În debutul lecției este recomandat să se utilizeze această metodă didactică deoarece antrenează în desfășurare activității didactice elevii sub forma unui joc de rol. Practic fiecare elev dintre cei implicați în această metodă primește un nume. Spre exemplu: elev 1: propoziția atributivă, elev 2: propoziția completivă directă, Elev 3: propoziția completiva prepozițională. Activitatea de început este de autoprezentare. Spre exemplu:

Elev1: Eu sunt atributiva și îndeplinesc în frază funcția de atribut pentru un substantiv din regentă. Ca să mă recunoști adresează întrebarea CARE? Unui substantiv din regentă.

Elev 2: eu sunt completiva directă și indeplinesc in frază funcția de complement direct. Ca să mă recunoști adresează întrebarile PE CINE/ CE? unui verb din regentă.

Elev3: eu sunt completiva prepozițională și îndeplinesc în frază funcția de complement prepozițional. Ca să mă recunoști adresează întrebarea DESPRE CINE? unui verb din regentă.

Profesorul propune realizarea unei fraze și oferă o propoziție principală:

Profesorul: „Elevul merge la școala”

Elevul 1: „Elevul merge la școala la care vrea”

Elevul 2: „Elevul merge la școala la care vrea să învețe”

Elevul 3: „Elevul merge la școala la care vrea să învețe despre ce își dorește cel mai mult.”

În acest fel, elevii au alcătuit o frază în care și-au justificat statutul de propoziții subordonate față de regentele lor atât prin noțiunile teoretice, cât și prin aplicarea lor.

SUNTEM DIFERIȚI, DAR TOTUȘI SUNTEM EGALI

PROF. AURELIA-MIHAELA DUMITRESCU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 7 – GALAȚI, JUD. GALAȚI

Îmi propun să supun atenției cazul educabilului Ionel, un elev cu nevoi speciale, cu CES, din punctul de vedere al învățării şi al temperamentelor şcolarilor.

Elevul meu, Ionel, un copil aparte, dar foarte emotiv, un introvert din clasa a VIII-a, avea mari probleme în a se exprima oral, nu era foarte coerent uneori din cauza faptului că se lăsa guvernat de emoţii. La lecţiile de limba română, spre exemplu, avem nevoie şi de logică, dar trebuie să fim şi rapizi în a da răspunsul corect, rapiditatea nefiind un element forte al lui Ionel. Fiindu –i şi dirigintă în acel an şcolar, mi-a fost uşor să stau de vorbă cu el şi să-i explic avantajele pe care le-ar avea dacă şi-ar impune să-şi schimbe puţin comportamentul, să-şi controleze emoţiile. Le spun mereu elevilor mei, de exemplu când participă la diverse concursuri, să-şi lase emoţiile sub pragul uşii când intră în şcoala pentru a se putea concentra la rezolvarea subiectelor, dar să nu uite, când vor pleca, să le recupereze, pentru că un om fără emoţii, practic, nu este om. Am fost bucuroasă să constat că Ionel, controlându-şi emoţiile, a dat răspunsuri mult mai bune, mărindu-şi astfel notele, în final, având programa adaptată.

În cazul elevului Ionel, avem clar de a face cu o persoană introvertită, melancolică. Introvertul afectiv iubeşte armonia, nu este foarte comunicativ, nu-şi exteriorizează trăirile, este interesat de lumea sa interioară, poate pune în impas o situaţie prin tăcere, face o distincţie clară între prieteni si cunoscuţi etc. Metacomunicarea şi intracomunicarea, adică acea comunicare dintre individ şi forul său interior, sunt metodele sale favorite de comunicare.

Luând ca reper aceste aspecte şi aceste evaluări ale situaţiei de învăţare concretă în care se află elevul Ionel, va trebui să adoptăm metodele de comunicare care vor putea influenţa pozitiv procesul pe predare – învăţare şi vor facilita astfel dezvoltarea personală şi intelectuală a lui Ionel, un copil cu nevoi educaționale speciale. Aceste metode vor trebui aplicate cu discreţie şi tact, ajutorul şi sfatul consilierului şcolar fiind, de asemenea, solicitate pentru găsirea soluţiilor adecvate în cazul său. Totodată, doresc să subliniez importanţa valorificării contribuţiei elevului Ionel în cadrul clasei, tocmai pentru a evidenţia nevoia lui de a fi integrat în grup şi de a se simţi ca fiind parte a clasei noastre. Aceasta presupune, bineînțeles, evitarea situaţiilor în care Ionel
s-ar simţi stânjenit şi încurajarea contribuţiilor pozitive pe care un elev ca Ionel poate sa le aducă unui colectiv.

Consider, de asemenea, că, în cazul de faţă, o metodă foarte utilă ar fi aceea a promovării şi încurajării studiului individual şi a evaluării pozitive în faţa clasei pentru rezultatele obţinute şi pentru munca depusă.

Bineînțeles, trebuie subliniată, din nou, importanţa evaluării psihologice a consilierului şcolar sau a unui specialist referitor la oportunitatea expunerii lui Ionel acestor situaţii care pot avea, în unele cazuri, efecte adverse de retragere în sine, de autoizolare şi mai intensă, tocmai datorită lipsei de încredere, de experienţă în relaţia cu colegii de clasă şi, în general, cu cei de vârsta lui.

Subliniez încă o dată importanţa colaborării interdisciplinare, a discuţiilor cu ceilalţi profesori legat de cazul lui Ionel şi, totodată, încurajarea lui să participe la discuţii personale cu psihologul/consilierul şcolar. Lauda profesorului trebuie să se concentreze pe efort, nu pe abilitate.

BIBLIOGRAFIE:

Barna, Andrei, Curs de pedagogie, Editura Logos, Galaţi, 2001;
Vrabie, Dumitru, Psihologie, Editura Zigotto, Galaţi, 1999;

METODE ȘI TEHNICI DE CUNOAȘTEREA ELEVULUI

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.3 SUCEAVA
APETREI SIDONIA GEORGETA
CHINDRIȘ TATIANA RODICA
COMȘA MARILENA

Pentru un profesor, educaţia şi cunoaşterea copilului sunt două acţiuni importante aflate pe primul loc și într-o strânsă legătură. Toate sarcinile de învățare oferite elevului, măsurile de ameliorare sau dezvoltare și cerinţele educaţionale, conduc către rezultate și performanţe ale elevului și ajută la dezvoltarea personalității acestuia. De aceea, cunoașterea elevului este foarte importantă deoarece cadrul didactic poate descoperi trăsăturile psiho-individuale ale copiilor și poate preveni dificultățile de învățare, de adaptare la cerințele școlii. Se știe că începerea şcolii este o schimbare majoră atât în viaţa copilului, cât şi a familiei. Copilul descoperă noi reguli, trebuie să „învețe”, chiar dacă în joacă, iar lipsa cunoașterii elevilor de către cadrul didactic poate încetini sau pune în dificultate angajarea, acomodarea copilului la cerințele programului. Nu este ușor să devii școlar. Timpul liber este acum structurat altfel, apar obligații noi. Datoria cadrului didactic este de a face această trecere de la grădiniță la școală mai ușoară, fiind pentru micul elev ca un amic, iar tratarea diferențiată a elevilor trebuie să fie o prioritate. Dacă nu are în familie un program care trebuie respectat şi desfăşoară activitățile la întâmplare, nu-şi formează deprinderi de muncă ordonată şi sistematică și va întâmpina tot mai mari greutăţi în îndeplinirea sarcinilor şcolare, căutând să le evite. Încă de la început, colaborarea cu familiile copiilor este necesară pentru realizarea cu succes a cerinţelor impuse de unitatea de învăţământ unde frecventează cursurile. Învățătorul va explica familiilor necesitatea realizării unui program care trebuie să îmbletească munca cu odihna, pentru a progresa în ritm propriu. Activitatea educativă trebuie să antreneze întreaga personalitate a copilului, trebuie să-i conducă pe copii spre a gândi liber şi creator, trebuie să-i antreneze să-şi exprime cu claritate gândurile, sentimentele.

În funcție de caracteristicile fiecărui elev, învățătorul va aborda diferit fiecare caz în parte, de aceea cunoașterea personalității elevului presupune o implicare intensă a cadrului didactic nu doar la nivel didactic, ci și in crearea unei relații interpersonale armonioase care să determine colaborare, ajutor, comunicare, în urma cărora elevul să fie încurajat să aprofundeze elementele de baza predate la clasă, să exploreze, să descopere conexiuni. Încă din clasa pregătitoare învățătorul are responsabilitatea de a cunoaște elevii, de a le descoperi potențialul, de a-i încuraja să se cunoască între ei, pentru dezvoltarea încrederii în forțele proprii. Numai așa vom spune că o activitate educațională este o reușită. Cunoașterea elevilor este premisa succesului, este cheia care deschide ușa spre viitor, este putere, elevii reușind să se dezvolte în funcție de particularitățile psiho-individuale. Succesele şi eşecurile trăite de copii, interacţiunile cu ceilalţi, manifestarea calităţilor, intereselor, abilităţilor, competenţelor, atitudinilor, reprezintă oportunităţi pentru cunoaştere şi autocunoaştere, pentru construirea propriei identităţi, a încrederii în sine pentru asigurarea succesului la şcoală şi în viaţă. Cunoașterea elevului, realizată prin diferite metode clasice (*observaţia, chestionarul, fişa şcolară, teste psihologice, sociometrice, măsurători antropometrice, biografia, autobiografia, analiza produselor activităţii, experimentul*), dar şi tehnici empirice (*activităţi de autocunoaştere/ intercunoaştere, jurnal, observaţii spontane*) pun în valoare informații semnificative despre stadiul şi evoluţia personalităţii acestuia. **Metoda observației** este una din cele mai vechi metode utilizate în cunoașterea psihologică, *și constă în urmărirea atentă și sistematică a comportamentului unei persoane cu scopul de a sesiza aspectele sale caracteristice.* Paralel cu desfășurarea activităților curente, profesorii au posibilitatea realizării unor *observații spontane,* sesizând calitatea prestațiilor, greșelile cele mai frecvente care apar în rezolvarea unor probleme, manifestările de neatenție sau indisciplină etc. Noi trăim înconjurați de oameni, și îi observăm constant, având câteva idei despre modul cum

aceștia reacționează în unele situații. Interesant și atractiv este faptul că ceea ce se constată se potrivește cu ceea ce observatorii știu deja din propria experiență, și le este ușor să se exprime în legătură cu aceste constatări încă de la început. Dezavantajul constă în faptul că adesea credem că știm deja multe despre un domeniu, că cercetarea nu mai este necesară pentru că faptele sunt evidente sau că o cunoaștere particulară este greșită pentru că nu este în concordanță cu propria experiență. Dar, experiența personală nu este totdeauna un bun indicator. Observațiile noastre sunt de obicei întâmplătoare, nu suntem sistematici, nu notăm fiecare incident, și nu-l descriem într-un mod obiectiv, imparțial. Noi ne formăm *impresii* despre cum se comportă oamenii, ceea ce este uneori corect, uneori nu. Observațiile ocazionale ne conduc frecvent la concluzii greșite. Uneori suntem părtinitori și interpretăm greșit ceea ce se întâmplă. Uneori observăm corect, dar ne amintim greșit sau doar parțial; sunt momente când observăm un fapt, o situație sau un grup neobișnuit. Din aceste cauze, observațiile ocazionale, chiar și la cei mai grijulii oameni, nu pot înlocui *observațiile sistematice* prin care se urmărește identificarea fiecărei surse de eroare. Simpla percepție a faptelor trebuie prelungită prin stabilirea semnificațiilor pe care acestea le poartă. În consecință, observatorul trebuie să clasifice și să încadreze informația în anumite concepte științifice.

Trecerea de la observația spontană la cea sistematică presupune respectarea unor *condiții* care vor asigura înregistrărilor o precizie și o exactitate mult mai mari. Orice observație sistematică debutează cu stabilirea cât mai exactă a *scopului* propus - ce urmărim să observăm, care sunt aspectele comportării care interesează, în ce situații sau momente specifice se manifestă ele.

Observarea elevilor în timpul desfășurării activităților școlare este dificilă și consumă mult timp.

Prima sarcină este de a decide ce trebuie înregistrat.

Uneori este usor să înregistrezi cum vorbește un elev, ce spune, dar fiecare act al vorbirii implică o înlănțuire de cuvinte, o viteză a pronunțării, un ton folosit, un număr de pauze între cuvinte etc. În consecință, cercetătorii care studiază vorbirea analizează ore întregi două-trei minute de conversație. În timp ce discută, subiecții folosesc o varietate de gesturi și expresii mimice sau alte manifestări emoționale. Pentru a realiza o observație reușită este important să decidem ce aspecte ne interesează mai mult, și apoi să stabilim o metodă simplă de înregistrare a comportamentului observat. Realizarea unei *grile de observație,* a unei liste de rubrici care să faciliteze înregistrarea și clasificarea datelor va contribui decisiv la selectarea unor aspecte semnificative. De exemplu, in legătura cu atenția unui elev, putem stabili inițial o listă de aspecte: capacitatea de concentrare sau de fluctuație, mobilitatea sau inerția, volumul etc. Pe baza acestei grile de observație, simpla constatare a faptelor este urmată de un proces de conceptualizare care va înlesni o integrare corectă a acestora într-un sistem de interpretare.

Contactul prelungit cu școlarii oferă profesorului posibilitatea realizării unor *observații numeroase în condiții cât mai variate.* În acest fel se evită atribuirea unor trăsături pe baza unor observații întâmplătoare, ocazionale, și ne putem lămuri asupra constantei acestora. Nu este același lucru dacă un elev manifestă ocazional o atitudine agresivă față de un coleg sau un profesor pentru că s-a simțit frustrat într-o situație de joc sau de evaluare, sau dacă atitudinea se manifestă frecvent în majoritatea situațiilor cu care acesta se confruntă. În primul caz putem vorbi de manifestări pasagere, care depind în mare măsură de situație, în cel de-al doilea caz de manifestări constante, determinate de structura sa psihologică. Constanta comportamentului într-o mare varietate de situații reprezintă aspectul important care trebuie reținut pentru interpretare.

În orice observație trebuie să *notăm cât mai exact faptele* și să le separăm de eventualele *interpretări.* Noi trăim într-un univers al semnificațiilor și avem tendința involuntară de a aprecia conduitele altora pornind de la sine, utilizând măsuri proprii de evaluare. Acest aspect devine evident atunci când îi apreciem pe alții prin contrast. De exemplu, o persoană foarte meticuloasă și ordonată vede prin contrast absența acestor însușiri la ceilalți, le exagerează importanța și semnificația lor reală.

Utilizând observațiile curente, fiecare profesor își formează o imagine despre elevi. În formarea acestei imagini el este înclinat să generalizeze pornind de la sine sau de la rezultatele pe care elevul le obține la disciplina sa. Această optică trebuie să fie atenuată prin reunirea informațiilor obținute de la profesori diferiți, care să contribuie la formarea unei imagini unitare. Fișa școlară este un instrument cu ajutorul căruia putem sintetiza informația relevantă despre elev și obține o imagine autentică a acestuia.

Este important să se stabilească o metodă simplă de înregistrare a comportamentului observat, iar observatorii trebuie să fie în acord cu ceea ce se întâmplă. De exemplu, categoria ”prietenie” nu este prea folositoare pentru a fi observată, pentru că adesea este dificil să decizi dacă un act este sau nu prietenesc. Din această cauză observatorii vor folosi mai ales categorii specifice, cum ar fi "zambetul adresat unei personae”, ”oferta de a imprumuta anumite obiecte” etc. Pe baza lor, ei pot decide mai târziu dacă acestea sunt sau nu indicatori ai prieteniei.

Observația nu se încheie după înregistrarea datelor, ci continuă cu interpretarea acestora pentru a diferenția aspectele caracteristice de cele aparente, neesențiale. Interpretarea corectă se va putea realiza numai prin raportarea unei conduite la ansamblul informațiilor consemnate. Pentru ușurarea interpretării se poate apela la *tabele de analiză a comportamentului.*

În interpretarea observațiilor trebuie să se țină seama de situație, de atitudinile subiectului, pentru a nu scăpa motivatia actelor de conduită. Pentru clarificare, informații utile aduce metoda convorbirii.

Convorbirea este o *conversație între două persoane, desfașurată după anumite reguli metodologice, prin care se urmărește obținerea unor informații cu privire la o persoană, în legătură cu o temă fixată anterior.*

De la început vom preciza că pentru a fi metodă științifică de cunoaștere, convorbirea trebuie să fie *premeditată,* să aibă un *scop* bine precizat care să vizeze *obiective psihologice* și să respecte anumite *reguli.*

Convorbirea se poate desfășura *liber,* fără o formulare anterioară a întrebărilor, sau *standardizat,* când întrebările sunt fixate dinainte și nu pot fi modificate în timpul conversației. Indiferent de forma sa, convorbirea trebuie să vizeze evidențierea unor detalii referitoare la interesele și aspirațiile elevilor, trăirile lor afective, motivația diferitelor conduite, trăsăturile de personalitate ale acestora.

Sunt mai multe aspecte de care trebuie să ținem seama atunci când utilizăm convorbirea, pentru a se asigura de *veridicitatea și autenticitatea* datelor obținute: *câștigarea încrederii elevilor,* eliminarea oricăror suspiciuni, care depinde de tactul profesorului, de abilitatea acestuia de a-i convinge că nu există riscuri, iar colaborarea nu poate fi decât benefică; *menținerea permanentă a interesului* în timpul convorbirii, care se va realiza prin aprobare a relatărilor, evitarea unor atitudini critice care pot provoca blocaje sau reacții de apărare; să existe o preocupare permanentă pentru stabilirea *sincerității răspunsurilor,* deoarece subiecții manifestă tendința de a da răspunsuri care să-i pună într-o lumină favorabilă;în timpul convorbirii se vor *observa atitudinile și expresiile* subiectului, ceea ce va permite decodificarea sensului afirmațiilor și sinceritatea răspunsurilor; se va evita adresarea unor *întrebări sugestive,* care influențează rezultatele în vederea obținerii unor răspunsuri dorite;trebuie să existe o preocupare permanentă pentru menținerea unui *climat destins,* de *încredere reciprocă,* pentru a evita instalarea *emotivității,* care este o piedică importantă, mai ales atunci cand se abordează probleme delicate care fac parte din intimitatea persoanei; *înregistrarea* convorbirii se va face cu multă discreție, putându-se folosi diferite mijloace de înregistrare, însă se preferă notarea manuală, cât mai fidelă, pentru a nu determina anumite reținere în relatare.

Reușita metodei este asigurată de maiestria și experiența practică în dirijarea conversației și de cunoștințele teoretice din domeniul psihologiei și pedagogiei. Interpretarea rezultatelor nu ridică probleme deosebite atunci când convorbirea a fost bine proiectată și dirijată.

Chestionarul este *un set de întrebari, bine organizate și structurate pentru a obține date cât mai exacte cu privire la o persoană sau un grup de persoane, și ale căror răspunsuri sunt consemnate în scris.*

Este cea mai obișnuită metodă de colectare a datelor, care se bazează pe autoraportările subiecților la propriile lor percepții, atitudini sau comportamente, mai ales atunci când investigația cuprinde o populație mai largă. Școlarii pot fi întrebați în legatură cu percepțiil e lor asupra agresivității colegilor sau în legătură cu propriul lor comportament declanșat de vizionarea programelor TV. În toate aceste cazuri, datele de bază sunt raportările proprii ale indivizilor, despre gândurile, sentimentele și acțiunile lor.

Marele *avantaj* al chestionarului este că *valorizează introspecția* și prin aceasta investigatorul măsoară percepții, atitudini și emoții subiective. Acestea pot fi reperate și indirect, prin observație, dar, după cum am constatat anterior, deseori legăturile dintre comportament și unele stări interne nu sunt reale. Orice studiu care solicită informații despre stările interne, trebuie să utilizeze tehnica autoraportării, deoarece va fi foarte dificil pentru observator să exprime ce simte o altă persoană fără a apela la autoraportările persoanei respective.

Principalul *dezavantaj* este că nu suntem siguri dacă subiecții dau raportări ale propriilor simțăminte. *Tendința de fațadă* pe care subiecții o manifestă îi determină să-și ascundă sentimentele și atitudinile care nu sunt acceptate social (cum ar fi prejudecățile rasiale), și să ofere răspunsuri cât mai dezirabile. Acest dezavantaj este sporit în cazul chestionarulu i față de convorbire deoarece, neexistând un contact direct cu subiectul, nu avem nici un indiciu asupra sincerității răspunsurilor. Pentru a evita cât mai mult aceste surse de eroare este indicat ca elaborarea

chestionarelor și verificarea valorii acestora să fie realizată de specialiști. Elevii vor căuta să facă o bună impresie profesorilor, așa încât valoarea răspunsurilor este îndoielnică. Din această cauză, în școală profesorii vor utiliza metoda convorbirii pentru a colecta date prin autoraportare.

Metoda biografică sau ***anamneza*** constă în *analiza datelor privind trecutul unei persoane și a modului ei actual de existență.*

Metoda poate fi utilizată cu succes în cunoașterea psihologică a școlarilor, fiind o radiografie a dezvoltării psihice a copilului, în care sunt evidențiate cele mai importante momente din viața acestuia, aspecte care își pun amprenta asupra evoluției sale.

Biografia pune în valoare specificul unei persoane, orientările sale, sensurile particulare pe care la capătă diversele momente ale existenței (Cosmovici, A., 1977). Investigația biografică oferă o mare obiectivitate informațiilor, acestea fiind oferite de subiect sau de persoane apropiate acestuia. Examinarea modului concret de reacție a unui subiect în condițiile vieții obișnuite oferă o imagine corectă asupra specificului sau, ”nedistorsionat de ambianța artificială a examenului psihologic” (Cosmovici, A., 1996).

Există mai multe procedee specifice metodei biografice :

- *analiza unor documente* (documente școlare, fișe medicale etc),
- *analiza produselor activității* (caiete de teme, desene, produse realizate în cadrul activităților practice etc), la care H. Thomae adaugă:
- *analiza cursului vieții* (povestirea de către subiect a întregii sale vieți) și *analiza unor microunități biografice* (descrierea activităților unei zile de muncă, a unei zile libere sau a unei zile de vacanță).

Indiferent de tehnica folosită pentru achiziționarea informațiilor, acestea trebuie consemnate cu precizie și vor viza câteva aspecte importante: starea civilă a părinților, antecedentele mamei și tatălui, numărul copiilor, rangul copilului în familie, situația materială, atmosfera familială, antecedente fiziologice ale copilului (naștere, alimentație, dezvoltare psihomotorie, boli etc), studiul cronologic al vieții (comportarea în familie, școala, bilanțul achizițiilor școlare, preocupările din timpul liber

etc).Pentru a se evita omisiunile, a apărut necesitatea elaborării unui ghid de anamneză care să indice toate datele care trebuie cunoscute pentru a ne forma o imagine cat mai completa asupra subiectului. Problema centrală a metodei biografice nu este obținerea datelor, ci interpretarea acestora. Psihanaliza, în încercarea de a interveni în ajutorul individului prin reconstituirea trecutului său, apelează la anamneză; însă interpretările sale sunt reducționiste, oferind explicații numai prin prisma unor conflicte de natură sexuală. Au existat și alte încercări de valorificare a datelor anamnezei, însă un model sistematic de interpretare este realizat de profesorul german H. Thomae. Acesta schițează 29 de categorii care pot fi utilizate în analiza materialului biografic, printre care: *categorii formale* (referitoare la forma exterioară a comportamentului), *categorii cognitive* (care se referă la modul de percepere a lumii), *tematici ale existenței* (care se referă la direcțiile orientării persoanei), *tehnici ale existenței* (moduri de reacție la solicitările ambianței).

În concluzie, subliniez resursele bogate ale metodei biografice, cu ajutorul căreia putem culege date referitoare la motivația subiectului, modul de reacție, temperament. Dificultatea metodei constă în obiectivitatea cotării și a sesizării esențialului, fiind utilă în diagnosticul psihopedagogiei numai dacă datele furnizate de ea vor fi supuse interpretării **Metoda testelor**, deși este una dintre cele mai folosite metode pentru cunoașterea psihologică a persoanei, nu se recomandă a fi utilizată decât de specialiști și atunci cu mare prudență, interpretarea rezultatelor făcându-se numai în funcție de valoarea diagnostică a testului. Funcția principală a testelor psihologice este de a măsura *diferențele* dintre indivizi sau dintre reacțiile aceluiași individ în diferite situații. Cu ajutorul testelor putem obține, într-un timp relativ scurt, informații destul de precise, cuantificabile și obiective despre caracteristicile psihologice ale subiectului testat cu ajutorul cărora se poate formula un pronostic. Există numeroase definiții date testului, deosebirile dintre acestea fiind în funcție de aspectul esențial, care este evidențiat. Majoritatea acestor definiții pun accentul pe aspectele legate de precizie.

Într-o definiție sintetică, *testul reprezintă o probă standardizată din punctul de vedere al sarcinii propuse spre rezolvare, al condițiilor de aplicare și instrucțiunilor date, precum și al modalităților de cotare și interpretare a rezultatelor obținute.*

Dezvoltarea testelor psihologice a fost determinată de necesități practice, printre care și cele legate de problemele educației și ale școlii. În acest domeniu s-a pus problema orientării școlare și profesionale, clasificarea elevilor în funcție de abilitățile lor, diferențierea instrucției în funcție de aceste abilități, identificarea retardului mintal și selecția copiilor pentru școlile speciale. Elaborarea unui test presupune o activitate de cercetare laborioasă prin care se stabilesc structura internă a testului, aspectele psihologice care pot fi măsurate cu ajutorul acestuia, sistemul de evaluare și valoarea pe care testul o are pentru cunoaștere și predicție. Deoarece testele ca mijloace de psihodiagnostic s-au dezvoltat într-un ritm accelerat, utilizându-se în prezent în practica psihologică peste 10.000 de teste, este dificilă realizarea unei clasificări care să surprindă cele mai sensibile diferențe pe baza criteriilor care se iau în considerație pentru o clasificare generală. Fără a intra în amănunte, considerăm suficientă prezentarea unei clasificări în detaliu a testelor psihologice, care este utilă și eficientă din punct de vedere practic. În acest fel putem distinge următoarele categorii de teste:

- *teste de inteligență și dezvoltare mintală,* care măsoară aptitudinea cognitiva generală și nivelul atins în dezvoltarea caracteristicilor intelectuale;
- *teste de aptitudini și capacități,* care au fost elaborate pentru măsurarea aptitudinilor de grup și specifice;
- *teste de personalitate,* care măsoară însușiri de temperament și caracter, acestea fiind împărțite în alte categorii:
  - *teste obiective de personalitate,* care-și propun obținerea unor date cuantificabile, cât mai puțin influențate de interpretările subiective, și evitarea tendinței de fațadă a subiecților în momentul elaborării răspunsului răspunsului, deoarece aceștia nu conștientizează aspectele personalității vizate de test;
  - *tehnici proiective,* care valorizează mecanismul de proiecție în cunoașterea psihologică a persoanei, trecând peste

vigilența conștiinței, în încercarea de a studia inconștientul;

- *tehnici proiective,* care valorizează mecanismul de proiecție în cunoașterea psihologică a persoanei, trecând peste vigilența conștiinței, în încercarea de a studia inconștientul;
- *teste de cunoștințe sau docimologice,* care masoară nivelu cunoștințelor acumulate de subiecți și servesc ca modalitate de examinare și notare

Trei aspecte sunt importante în legatură cu utilizarea testelor în școală:

- diagnosticul și tratamentul dificultăților educaționale;
- selecția și repartizarea elevilor nivelului educațional potrivit abilităților lor;
- validarea psihometrică, identificarea testelor care pot să-și aducă contribuție important în psihologia educației;

Diagnosticul presupune identificarea surselor care generează diferite probleme (copii care nu învață bine din motive necunoscute profesorului sau copii care manifestă comportamente neadecvate, întrerup ora, deranjează pe ceilalți). Acesta este similar unei descrieri sau etichetări a sursei problemei. Logica ce stă la baza folosirii testelor în diagnostic este obținerea unei cantități maxime de informații psihologice folosind un număr minim de teste. Acest obiectiv este atins prin măsurarea aptitudinilor principale, a factorilor de personalitate și motivaționali. Aceasta se bazează pe modelul psihometric propus de Cattell (1957), care afirmă că un comportament poate fi prezis pe baza corelațiilor multiple ale factorilor din aceste trei domenii (motivație, personalitate, aptitudini). Deci, orice subiect ar trebui testat în aceste trei domenii. Pentru identificarea sursei unei dificultăți educaționale, se recomandă la început aplicarea unui test de inteligență. Dacă rezultatele sunt slabe, atunci dificultățile sunt cauzate de nivelul scăzut de inteligență. În caz contrar, sursa dificultății trebuie căutată în altă parte, investigându-se abilitățile specifice (abilități verbale, non-verbale, atenție, memorie etc). Dacă și în acest caz rezultatele sunt bune, atunci cauza problemei trebuie căutată în factorii motivaționali sau de personalitate. Testarea este doar unul din aspectele diagnozei. După ce problemele au fost identificate, următorul pas este intervenția, care în psihologia educațională constă fie în alegerea nivelului adecvat de educație (școli speciale), fie în rezolvarea problemelor prin consiliere psihologică (probleme sexuale, familiale etc).

Există câteva obiecții aduse testelor psihologice:

Testarea psihologică presupune etichetarea unui individ, fapt care poate avea consecințe negative, dăunatoare subiectului.

De exemplu, dacă un copil este categorizat ca având o inteligență scăzută, iar acest lucru va fi cunoscut de profesor, acesta din urmă poate să renunțe la sarcina sa didactică, considerand-o imposibilă.

Problema este valabilă și în cazul testelor de personalitate. Aceste aspecte impun folosirea cu precauție a testelor și o mare responsabilitate în comunicarea rezultatelor.Testele psihologice nu sunt suficient de valide pentru a fi folosite în luarea unor decizii individuale.Datorită variației lor, testele sunt instrumente care se referă la grupuri de oameni sau indivizi tipici, de aceea atunci când rezolvăm un caz particular metoda testelor trebuie completată cu altele de tip clinic.

Testele psihologice în selecție. Fiind instrumente de grup, testele își găsesc cel mai bine aplicația în selecția nivelului educațional și sunt mult mai bune decât interviurile sau recomandările profesorului. Pentru realizarea selecției se vor utiliza teste specifice domeniului educațional, a căror validitate a fost anterior verificată. Se va ține seama de faptul că între factorul de inteligență și motivație există corelații destul de mici, ceea ce presupune utilizarea pentru selecție a unei baterii de teste prin care investigația să vizeze domeniile amintite anterior.

Prin perfecționarea și validarea lor, testele pot să aducă o contribuție importantă la identificarea factorilor ce conduc la succes sau eșec, deci la dezvoltarea teoriilor din domeniul psihologiei educaționale. De exemplu, testul EPI (Eysenck Personality Inventory) poate fi pus în relație cu performanța academică. Astfel, introversiunea și instabilitatea emotională corelează foarte puțin cu performanța, în timp ce extravertiții, mereu în căutare de stimulare, sunt plictisiți de sarcinile școlare, iar indivizilor puternic stabili emoțional nu le pasă prea mult de eșecurile academice, astfel încât să depună efortul necesar corectării lor.

Fișa psihopedagogică

Fișa psihopedagogică este un instrument practic, care permite desfășurarea unor acțiuni programate la nivelul fiecărui elev, sistematizarea informațiilor privind personalitatea sa, care servește drept centralizator al tuturor datelor de care profesorul dispune. În fișă vor fi înscrise date culese din documentele școlare sau obținute pe baza observațiilor și convorbirilor cu elevul, cu profesorii, a vizitării copilului la domiciliu, a tuturor informațiilor obținute de la părinți, de la colegi și de la oricare altă persoană. Din punct de vedere funcțional, fișa psihopedagogică este un auxiliar al profesorului diriginte în organizarea activității de cunoaștere a elevului, indicându-i extensiunea și conținutul acestei activități. Organizarea fișei în capitole și subcapitole reprezintă un plan de sistematizare a informației și un indicator al problemelor care trebuie abordate. Prin caracteristicile sale, fișa psihopedagogică permite aprecieri calitative asupra trăsăturilor de personalitate ale copilului, cât și asupra factorilor care exercită influența asupra formării acestuia (Holban, Ion, 1972). Datele obținute prin diferite metode de investigație se inserează în capitolele fișei, apreciindu-se masura în care ele exprimă o caracteristică de mediu sau de conduită a copilului. Aprecierile se vor face avându-se în vedere intensitatea (aspectul cantitativ) și permanența în timp (constantă) a aspectelor evaluate.

Pentru a avea o imagine mai clară, considerăm necesară prezentarea schematică a structurii fișei psihopedagogice, a capitolelor și subcapitolelor acesteia.

I. Date personale (preliminare)

Numele și prenumele, data nașterii, locul nașterii, domiciliul actual, școala urmată în prezent, școli urmate anterior.

II. Mediul familial

Numele și profesia tatălui, numele și profesia mamei, relații dintre părinți, nivelul de educație, frați, surori (vârsta, ocupație), alte persoane care locuiesc împreună cu familia, condiții de locuit, condiții materiale și nivelul cultural al părinților, influențe extrafamiliale.

III. Starea de sănătate

Antecedente ereditare, antecedente personale, starea generală a sănătății, mențiuni medicale cu importanță pentru procesul de învățământ.

IV. Rezultate școlare și preocupări ale elevului

Mediile generale din ultimii ani, obiectele la care a obținut notele cele mai bune/slabe, succese deosebite (competiții, cercuri etc), preocupări în afara școlii, factori explicativi ai reușitei/nereușitei școlare.

V. Date asupra structurii psihologice

Aptitudini și capacități intelectuale - atenție, inteligență, capacitatea de memorare, limbajul, creativitatea.

Trăsături de caracter - sârguința, organizarea eficientă a studiului, disciplina în clasa, colegialitate, modestie.

Trăsături de temperament - extravertit sau introvertit, energic, activ, emotiv, sentimental, rece, sensibilitate afectivă redusă.

VI. Caracterizare sintetică

Nivelul pregătirii școlare

Nivelul inteligenței

Aptitudini sau interese speciale

Trăsături de caracter mai pregnante

Particularitati temperamentale dominante

Orientare școlară și profesională (dorința părinților, aspirațiile realiste ale elevului, părerea profesorului)

Recomandări de ordin pedagogic (precizarea unor obiective educaționale concrete și a intervențiilor educative oportune)

SURSE BIBLIOGRAFICE:

Cristea,D. (1984).*Structurile psihosociale ale grupului şi eficienţa acţiunii;* Bucureşti: Academiei Române.

Golu, M., Fundamentele psihologiei; Editura Fundaţiei România de Mâine, 2000;

Iucu, R. B. (2006). *Managementul clasei de elevi. Aplicaţii pentru gestionarea situaţiilor de criză educaţională;*Ediţia a ll-a revăzută şi adăugită. Iași: Polirom.

Păişi, Lazărescu, Mihaela, Cunoaşterea elevului – condiţie a succesului şcolar în învăţământul primar, nr. 2/1991; Editura Discipol, Bucureşti.

Radu, N., Martin, V, Ioniță, M, & Predescu, A. (1974). *Teoria grupurilor și cercetarea grupurilor școlare;* București: Pedagogică.

Zlate, M. (1972). *Psihologia socială a grupurilor școlare;* București: Politică.

Zlate, M., & Zlate, C. (1982). *Cunoașterea și activarea grupurilor sociale;* București: Politică.

ROLUL ACTIVITĂȚII DE EDUCAȚIE A LIMBAJULUI -ÎN GRĂDINIȚA DE COPII CU PREDAREA ÎN LIMBILE MINORITĂȚILOR NAȚIONALE

Profesor în învățământ preșcolar
Török Zsuzsanna
Școala Gimnazială ”Fogarasy Mihály”, Gheorgheni

Prin activitățile de educație a limbajului se urmărește crearea posibilităților de a oferi copiilor structuri și conținuturi stimulative pentru evoluția firească a vorbirii lor, ce are un rol major în formarea și conturarea personalității. La vârsta preșcolară și școlară mica se pun bazele inițierii în adresarea către adulți, în conversație, și a inițierii în arta ascultării active. Pentru a se putea stabili relații optime cu interlocutorii, copii trebuie să învețe de mici ”regulile” ascultării active: să nu-și întrerupă partenerul de dialog în timp ce acesta vorbește, să-l asculte cu atenție, urmărindu-i gesturile, mimica, să manifeste interes față de cele prezentate, punând la nevoie întrebări lămuritoare, reproducând cele auzite și verificând astfel, înțelegerea justă a celor emise de partenerul de dialog.

În perioada de vârstă cuprinsă între 2 și 6 ani, gândirea copilului este preconceptuală și intuitive, treptat, copilul se eliberează de limitele acțiunilor motorii concrete, înlociundu-le în cadrul jocului prin acte simbolice, este o perioadă de intensă verbalizare și organizare a limbajului. De aceea rolul educatoarei este major în formarea personalității copilului, trebuie să se organizeze activități variate, utilizându-se metodele cele mai eficiente în vederea eficientizării calității vorbirii copilului. ”Grădinița oferă variate posibilăți de exersare și cultivare sistematică a limbajului active. Limbajul oral dialogat sau monologat contribuie la dezvoltarea laturii fonetice a limbajului, la însușirea fondului lexical și a semnificației. Treptat, din limbajul monologat se dezvoltă o nouă formă-limbajul interior care sporește posibilitățile copilului de a-și planifica mintal activitatea, contribuie substantial la dezvoltarea intelectuală a copilului. Limbajul interior îndeplinește funcții de anticipare, proiectare, este centrat pe înșelesuri, pe idei și imagini”, se remarcă în Dezvoltarea vorbirii în grădinița de copii și în clasele I și a II-a, Ghid metodic, EDP, București, 1996, p.17-18.

Dezvoltarea limbajului preșcolarului are la bază experiența cognitivă a acestuia în relațiile cu cei din jur, grădinița oferă multiple posibilități de interrelaționare, intercomunicare cu copiii din grupă și cu adulți ; în activitățile organizate cu întreaga grupă, cât și în activitățile libere, accentual se pune pe exprimarea copiilor, pe preocuparea utiliztrii unui limbaj viu, colorat, o intonație expresivă. Un rol hotărâtor în dezvoltarea exprimării copiilor îl are educatoarea, exemplul pe care-l oferă aceasta, modul în care își organizează activitățile, stimulând imaginația copiilor în interpretarea unor imagini, a unor roluri, în crearea unor povestiri, în cadrul jocurilor, valorificând la maximum fiecare posibilitate ivită pentru a cultiva limbajul, exprimarea verbală a copiilor.

Programa vizează în primul rând dezvoltarea bazei fonetice a limbajului, încă din grupa mica educatoarea trebuie să urmărească dezvoltarea aparatului fonoarticulator, să insiste asupra mișcărilor de articulare corectă a sunetelor (fricative, velare, vibrante) și a diftongilor, folosind diferite exerciții fonoarticulatorii, corectând dacă este cazul tulburările din vorbirea copiilor. Pe primul loc se situează dezvoltarea auzului fonematic, vizând perceperea și pronunțarea corectă a vocalelor și consoanelor (în diferite cuvinte și propoziții), a silabelor, a diftongilor,și a grupurilor de sunete, precum și deprinderea de a le intona correct și de a face pauzele necesare în timpul vorbirii. Totodată se pune accent pe îmbogățirea vocabularului active al elevilor, care trebuie să crește de la 3 ani până la 6 ani. Îmbogățirea, precizarea, fixarea și activizarea vocabularului se face concomitent cu însușirea noilor cunoștințe și cu fixarea acestora la nivelul fiecărei grupe. Accentul se pune pe folosirea unui material intuitive adecvat și accesibil preșcolarilor. Educatoarea trebuie să urmărească prin toate

mijloacele posibile însușirea unui vocabular minim în limba română, vocabular care să ușureze activitatea copilului la trecerea lui în clasa pregătitoare. Pentru atingerea acestui obiectiv, copiii trebuie antrenați- în toate activitățile de limba română – în cazul verbalizării. Înțelegerea cuvintelor noi și a expresiilor însușite în cadrul activităților de limba română se fixează prin activizarea acestora, cerîndu-se copiilor să le utilizeze în context noi. Adeziunea preșcolarilor la o vorbire corectă din punct de vedere gramatical trebuie privită în relație cu formarea deprinderilor de a-și exprima gândurile într-o comunicare coerentă și corectă. Se urmărește formarea deprinderilor de vorbire dialogată, exprimarea în propoziții simple, apoi în propoziții dezvoltate, a gândurilor, ideilor, sentimentelor. Formarea corectă a pluralului, acordul predicatului cu subiectul și al adjectivului cu substantivul, cunoașterea și folosirea în comunicare a pronumelui de politețe și a principalelor părți de vorbire neflexibile (adverbe, prepoziții, interjecții, conjuncții). Comunicarea prin imagini și cuvinte presupune găsirea modalității celei mai potrivite de a povesti, de a formula replici adecvate temei convorbirii, de a așeza imaginile în ordine, de a transpune oral conținutului acestora, în cadrul lecturilor după imagini.

Dezvoltarea gândirii și a limbajului preșcolarului urmărește pregătirea copiilor pentru școală, stabilește o strânsă legătură între conținutul muncii educative din grădiniță și integrarea cu succes în învățământul primar a copiilor.

BIBLIOGRAFIE:

● *Curriculum în educație timpurie 2019*

● *Programa activitatilor instructiv-educative in gradinita de copii (3-6/7 ani)*

● Damșa, Ioan și colectiv – *Dezvoltarea vorbirii în grădinița de copii și în clasele I și a II-a*, Editura Didactică și Pedagogică, București 1996.

● Jurcău, E. și N – *Cum vorbesc copiii noștri,* Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1989

● Corniță, Georgeta – *Metodica predării și învățării limbii și literaturii române*, Editura Umbria, Baia Mare, 1993

● Șovar, Rodica (coord.) – *Pregătirea pentru școală în grădinița de copii*, Colecția educatoarei, Editat de ”Tribuna Învățământului”, 1995.

Activităţi de învăţare

Educatoare:Anghel Ionela
G.P.P.„Tara Copilariei’’

Grupa: Mijlocie,„Prichindeii’’

Tema anuala de studiu:„Cu ce si cum exprimam ceea ce simtim?**’’**

Tema activităţii: „In Tara lui Mos Craciun”

Domenii experienţiale: DŞ +DOS

Mijloace de realizare: Activitate integrată (joc didactic+aplicatie)

Forma de organizare: Frontal, pe grupuri mici şi individual

Activitatea de învăţare:

1. Activitate de dezvoltare personală (ADP)

- Întâlnirea de dimineaţă: „Craciunita mesagera’’
- Rutine: „Ce-i promis, e promis’’(deprinderea de a-si respecta cuvantul dat)
- Tranziţii „Renii lui Mos Craciun’’-mers cadentat in perechi

2. Activităţi liber alese (ALA)

Bibliotecă:

- „Globulete si stelute ” – trasare după contur
- „Scrisoare pentru Mos Craciun ” – grafisme

Artă:

- „Brazi impodobiti” – dactilo-pictură
- „Decoram globulete” – lipire

Joc de masă:

- „Găseşte-mi perechea!”- sortare imagini
- „Refă imaginea!”- puzzle

- „Ajută-mă sa ajung la ...”- labirint

Joc de mişcare: „

3.Activitate pe domenii experienţiale (ADE): (DŞ+DOS) „

4.Activitate recreativa: „Eu sunt renul lui Mos Craciun” – dans

Activitate pe domenii experienţiale

(A.D.E.)

Proiect didactic

Scopul activităţii:

Informativ:

- Verificarea capacitatii de a forma grupe de obiecte;
- Îmbogaţirea cunoştinţelor despre materiale si caracteristicile lor, precum şi tehnici de lucru necesare prelucrării acestora în scopul realizării unor produse simple.

Formativ:

- Dezvoltarea deprinderilor de utilizare a cifrelor;
- Consolidarea unor deprinderi practic-aplicative :lipire,in scopul rezolvarii unor sarcini de lucru;
- *Consolidarea deprinderilor practice specifice nivelului de dezvoltare motrica*;

Educativ:

- Dezvoltarea imaginaţiei creatoare;
- Dezvoltarea simtului practic si estetic;
- Stimularea interacţionării, cooperării şi colaborării;

Obiectivele operaţionale:

Cognitive-informative:

- să numere conştient în limitele 1 - 3;
- să raporteze corect numărul şi cifra la cantitate şi invers;

- să identifice poziţia unui obiect într-un şir utilizând numeralul ordinal;
- să opereze cu grupe de obiecte punându-le în corespondenţă;
- să verbalizeze acţiunile întreprinse şi constatările efectuate, utilizând un limbaj adecvat;

Psiho-motorii:

- să realizeze prin tehnica lipirii sarcina primită, în timp util şi respectând condiţiile de acurateţe şi corectitudine;
- să adopte o poziţie corectă la masa de lucru, conform indicaţiilor primite;

Socio-afective:

- să manifeste spirit cooperant;
- să manifeste stabilitate si perseverenta in indeplinircea sarcinilor primite;

Sarcini didactice :

- să numere obiecte;
- să pună în corespondenţă cifra cu numărul de obiecte;
- să fixeze locul fiecărui număr în şirul numeric;

Regulile jocului :

- pe rand, câte un copil de la fiecare grupă se va deplasa şi va rezolva sarcina;
- copiii apreciaza rezolvarea sarcinilor prin ridicarea mascotelor;
- pe măsură ce sunt rezolvate sarcinile renul Rudolf poate sa ajunga acasa la Mos Craciun;.

Elemente de joc :

- aplauze
- surpriza
- miscarea
- manipularea materialului
- inchiderea si deschiderea ochilor

Strategiile didactice:

Metode şi procedee: exerciţiul, explicaţia, demonstraţia, observaţia, conversaţia, Piramida, surpriza,ghicitori.

- **Mijloace didactice:** Personajul surpriză, traseul lui Rudolf catre casa lui Mos Craciun, pastă de lipit,stelute mici,mijloci si mari,globuri rosii,galbene si albastre,cifre 1,2,3, brazi pentru impodobit,saculetul cu surprize,caciulitele de Mos Craciun.
- **Forme de organizare:** frontal, individual, pe grupuri.

  Locul de desfăşurare: sala de grupă

  Resurse bibliografice:
- Bulboacă Madlena, Alecu Marinela *„Metodica activităţilor matematice în grădiniţă şi clasa I”,* Editura Sigma, Bucureşti, 1996
- *„Curriculum pentru învăţământul preşcolar (3-6/7 ani)”,* 2009

Scenariul activităţii

Secvenţe didactice	**Conţinut**	**Metode şi procedee**	**Mijloace didactice**	**Forme de organizare**	**Forme**	**Metode şi instrumente**	**Indicatori**
I. Momentul organizatoric	Crearea condiţiilor necesare bunei desfăşurări a activităţii: - aerisirea sălii de grupă; - aranjarea mobilierului pentru trei grupe ; - pregătirea materialului; - introducerea copiilor în sala de grupă;						
II. Captarea atenţiei	Se realizeaza prin aparitia neasteptata a Craciunitei care aduce o scrisoare si un sac cu cadouri din partea lui Mos Craciun.Din continutul scrisorii,copiii afla ca Mos Craciun pregateste cadourile pentru ei,dar doreste ca ei sa se pregateasca de sarbatori impodobind bradul. Astfel, copii devin ajutoarele lui Mos Craciun deghizandu-se in craciunei si craciunite si sorteaza obiectele primite.	nversaţia observaţia explicaţia surpriza	Personajul surpriză Craciunita	frontal	globală	Observaţia	Copiii ascultă cu atenţie şi interes
III.Anuntarea temei	Se anunta titlul jocului. -Astazi vom deveni prietenii renului si ne vom juca jocul,,In Tara lui Mos Craciun’’	conversaţia explicaţia		frontal	globală		Copiii reţin tema interesaţi şi nerăbdă-tori să înceapă activita-tea
IV.Dirijarea invatarii	Explicarea si demonstrarea jocului: Pentru a-l ajuta pe Rudolf veti forma trei grupe dupa ecusoanele primite. Grupa **Globoletelo**r, grupa **Stelutelor** şi grupa **Bradutilor**.						Se grupează

	Se va prezenta copiilor traseul pe care trebuie să îl parcurga renul pentru a ajunge la casa lui Mos Craciun. Drumul esta blocat de brazii cazuti.Rezolvarea sarcinilor de catre copii duce la deblocarea drumului.Sub fiecare brad sunt trei caciuli cu sarcini pentru fiecare grupa. Copiii numiti de bagheta magica,vor ridica caciulile,vor afla sarcinile,le vor rezolva iar r bradul va fi ridicat pentru ca renul sa poata merge mai departe si sa ajunga la casa lui Mos Craciun, Sarcini de lucru: Grupa globuletelor ➢ .aplica pe brad globuri rosii; ➢ aplica pe brad stelutele mici; ➢ aseaza langa brad tot atatea cutii de cadouri cat arata cifra de pe caciula; Grupa stelutelor ➢ aplica pe brad globurile albastre; ➢ aplica pe brad stelutele mijlocii; ➢ aseaza lanca brad tot atatea cutii de cadouri cat arata cifra de pe caciula; Grupa bradutilor ➢ aplica pe brad globurile albastre; ➢ aplica pe brad stelutele mari; ➢ aseaza langa brad tot atatea cutii cu cadouri cat indica cifra de pe caciula; Jocul de proba se va executa de catre educatoare.	conversaţia explicatia		frontal individual	globala	observatia	Asculta si retin sarcinile, regulile si elementele de joc
V.Obtinerea performantei	Se va realiza prin executarea propriu-zisa a jocului. Fiecare echipa trebuie sa-si rezolve intregal sarcinile,ca renul sa ajunga la casa lui Mos Craciun.In timp ce o echipa lucreaza celelalte doua corecteaza greselile daca exista si fac aprecieri folosindu-se de simboluri.	observatia					Rezolva sarcina primita

VII.Asigura-rea feed-back-ului	Se va realiza prin complicarea jocului: Sarcina Aplica fiecarui brad steluta a carei marime sa corespunda marimii bradului	explicatia conversatia		individual	Actional practic	observatia	Rezolva sarcina primita
VIII.Evalua-rea performanțe-lor	Copiii vor realiza o piramida pe care vor lipi la locul potrivit obiectele cu care au decorat brazii.	piramida	piramida globulete stelute cadouri				
IX.Încheierea activității	Se va face prin dezlegarea saculetului cu surprize numai dupa ce copiii raspund la o ghicitoare. ,,Are sanie magica Cu reni zburatori Intr-o singura noapte Lumea el strabate.’’ .Se apreciaza efortul copiilor oferindu-li-se recompense.		Saculet cu surprize Figurine de ciocolata	frontala	globala		

METODE INOVATIVE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE

Profesor învățământ primar Hojda Ioana Mihaela,
Școala Profesională Specială Câmpulung Moldovenesc

”Să nu-i educăm pe copii pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista cand ei vor fi mari. Și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.” (Maria Montessori)

Procesul de învățământ este un sistem complex, rezultat al interdependenței dintre predare, învățare și evaluare, cu o finalitate bine conturată- aceea de transpunere în practică a idealului educațional.

Tehnologia didactică include într-un tot unitar toate componentele procesului de învățământ, insistând asupra interdependenței dintre conținut și toate celelalte aspecte, cum ar fi: organizarea, relațiile profesor-elevi, metodele, procedeele folosite. Un loc important în cadrul tehnologiei didactice îl ocupă strategiile didactice. Prin strategie didactică înțelegem un ansamblu de metode și procedee prin care se realizează conlucrarea dintre profesori și elevi în vederea predării, învățării dar și evaluării unui volum de informații, a formării unor priceperi și deprinderi, a dezvoltării personalității umane.

Pentru definirea metodei ținem seama de faptul că termenul provine din cuvântul grec ”methodes”, care înseamnă ”cale”. Metoda de învățământ este un demers tipic, folosit în procesul de învățământ atât de către profesor cât și de către educat în scopul educării acestuia din urmă.

Învățământul modern pune un accent deosebit pe metodele interactive. Acestea presupun ca instruirea să se facă activ, elevii devenind astfel coparticipanți la propria lor instruire și educație. Prin folosirea metodelor interactive în demersul didactic este stimulată învățarea și dezvoltarea personală.

Eficiența metodei didactice este relevată în măsura în care are calități transformatoare, fiind înțeleasă drept modalitatea folosită de profesor pentru a-i determina pe elevi să găsească ei înșiși calea proprie de urmat în vederea construirii propriei cunoașteri.

Strategiile didactice interactive promovează o învățare activă, implică o colaborare susținută între elevi care, organizați în microgrupuri, lucrează împreună pentru realizarea unor obiective prestabilite. Demersul didactic este conceput astfel încât nu îl mai are în centru pe profesor, ci pe elev.

Proiectând și realizând activități de predare-învățare-evaluare bazate pe strategii didactice interactive, cadrul didactic oferă elevilor multiple ocazii de a se implica în procesul propriei formări, de a-și exprima în mod liber ideile, opiniile și de a le confrunta cu cele ale colegilor.

METODA INTERACTIVĂ FISHBOWL (tehnica acvariului sau metoda interacțiunii observate)- urmărește ca elevii implicași să fie puși, alternativ, în dublă ipostază, pe de o parte participanți activi la o dezbatere, pe de altă parte, observatori ai interacțiunilor care se produc.

Utilizarea acestei metode presupune respectarea următoarelor etape:

- Înainte de intrarea elevilor în sala de clasă, scaunele sunt așezate în două cercuri concentrice.
- Elevii sunt rugați să aleagă scaunul unde doresc să se așeze.
- Este necesară prezența unui alt cadru didactic, plasat în exteriorul cercurilor, care va avea rol de observator. El va înregistra preferințele elevilor pentru anumite locuri, va corela aceste opțiuni cu datele pe care le deține deja despre participanți, va observa modul de soluționare a eventualelor conflicte.

- Particpanții aflați în cercul din interior vor constitui grupul de discuție, iar cei plasați în cercul din exterior- grupul de observatori.
- Elevii din cercul interior vor dezbate, timp de 8-10 minute, o problemă controversată.
- Elevii din grupul de observatori vor primi fișe de observație în care vor înregistra date privind relațiile dezvoltate în cadrul grupului de discuție.
- Elevii din cele două grupuri realizează sarcinile distribuite: dezbaterea temei propuse, respectiv completarea fișei de observare.
- Elevii din cercul exterior prezintă datele înregistrate în fișa de obsevare.
- Elevii schimbă locurile și se lansează o nouă idee controversată.

Utilizând această metdă, cadrul didactic își va asuma următoarele roluri: observator, motivator, ghid, consultant, reporter, mediator.

Avantajele tehnicii fishbowl: formarea și consolidarea deprinderii de ascultare activă, formarea și dezvoltarea capacității reflective, dezvoltarea gândirii critice și creative, dezvoltarea competențelor de comunicare, formarea și dezvoltarea capacității de cooperare, a spiritului de echipă.

BIBLIOGRAFIE:

1. Ioan Cerghit- Metode de învățământ- Editura Polirom, Iași, 2004
2. Sorin Cristea- Teorii ale învățării. Modele de instruire- Editura Didactică și Pedagogică R.A, București, 2005
3. Sorin Cristea- Curriculum Pedagogic, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2006
4. Romiță Iucu- Instruirea școlară. Perspective teoretice și aplicative-Editura Polirom, Iași, 2002

Matematica învăţată activ/interactiv

Prof. Dimofte Gherghina – Gina,
Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, comuna Vînători, județul Galați

Profesorul modern este animator, moderator. Elevul trebuie învăţat să înveţe şi aceasta impune nevoia creşterii caracterului formativ al metodologiei didactice elaborarea, adaptarea şi utilizarea acelor metode care să stimuleze, să formeze şi să dezvolte priceperile, deprinderile, capacităţile, sistemul de valori, atitudinile, convingerile, aspiraţiile, personalitatea în formarea-autoformarea şi afirmarea ei. Metodele didactice utilizate trebuie să asigure un autentic exerciţiu de formare şi autoformare cognitivă, moral-afectivă şi estetică a elevului, formarea şi autoformarea unei personalităţi autonome şi creative.

De aceea trebuie extinsă utilizarea unor combinaţii şi ansambluri metodologice, evitându-se dominanţa metodologică şi promovându-se alternarea şi complementaritatea metodologică. Pornind de la diversitatea trebuinţelor şi aspiraţiilor elevilor, a stadiilor de dezvoltare psihică, a varietăţii contextelor de învăţare, a disponibilităţilor materiale etc., se impune renunţarea la o metodă dominantă în favoarea unei varietăţi şi flexibilităţi metodologice, care să combine în proporţii optime anumite caracteristici didactice ce ţin de concret-abstract, algoritmic-euristic, analitic-sintetic, activ-pasiv, frontal-individual, auditiv-vizual etc.

În acest context am considerat necesar conceperea unui program metodologic în care metodele tradiționale și metodele activ – participative să se îmbine, să se înlănţuie logic în funcţie de specificul fiecăreia şi al disciplinei predate şi care să stimuleze motivaţia pentru învăţare a elevilor.

De ce un program metodologic? Răspunsul poate fi sintetizat astfel:

- pentru implicarea creativă, activă a tuturor copiilor din clasă;
- pentru libertate de exprimare a cunoştinţelor, gândurilor;
- pentru promovarea lucrului în echipă;
- pentru utilizarea experienţei individuale a fiecărui membru al echipei;
- pentru încurajarea autonomiei elevilor;
- pentru formarea deprinderilor de a gândi critic;
- pentru ca elevul să rămână UNIC şi în acelaşi timp egal cu colegii lui.

Selecţia metodelor a avut la bază tipul de cunoştinţe ce urmau a fi predate / consolidate şi disciplina din care făceau parte. Astfel am ales combinaţii în care toţi elevii să se regăsească şi să se poată implica, independent de nivelul de inteligenţă sau de bagajul de cunoştinţe pe care îl are. Nu în ultimul rând am creat situaţii în care experienţa anterioară a elevilor a avut un rol foarte important în participarea la activităţile de predare sau în activităţile de sistematizare, consolidare a cunoştinţelor.

Pentru disciplina **MATEMATICĂ** am inclus o înlănţuire de metode activ – participative adecvate conţinuturilor matematice.

Pentru unitate de învăţare **NUMERELE NATURALE DE LA 100 LA 1 000** (clasa a II-a) am ales următoarele metode: ciorchinele – bulgărele de zăpadă – cadrane – turul galeriei – RAI - gândiţi/lucraţi în perechi/comunicaţi – cadrane – turul galeriei – puzzle – cubul.

Citirea şi scrierea numerelor în concentrul 100-1000 ridică probleme la elevi din cauza adăugării unui ordin nou şi chiar a unei clase. Utilizarea programului metodologic a făcut ca noţiunile să fie asimilate mult mai repede. Implicarea elevilor a fost totală şi aceasta a condus la rezultate foarte bune pe planul achiziţiilor, pe planul aplicabilităţii, dar mai ales la nivelul motivaţiei pentru învăţare a elevilor.

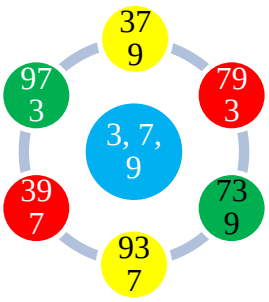
Neatenţia şi neimplicarea elevilor chiar şi în activitatea de predare are drept rezultat reţinerea parţială a informaţiilor, lacune în pregătire, cu efecte pe termen lung. Antrenarea lor într-un proces instructiv – educativ activ – participativ ca cel pe care l-am derulat are drept efecte exact contrariul.

I. Formarea, citirea, scrierea numerelor 100-1000

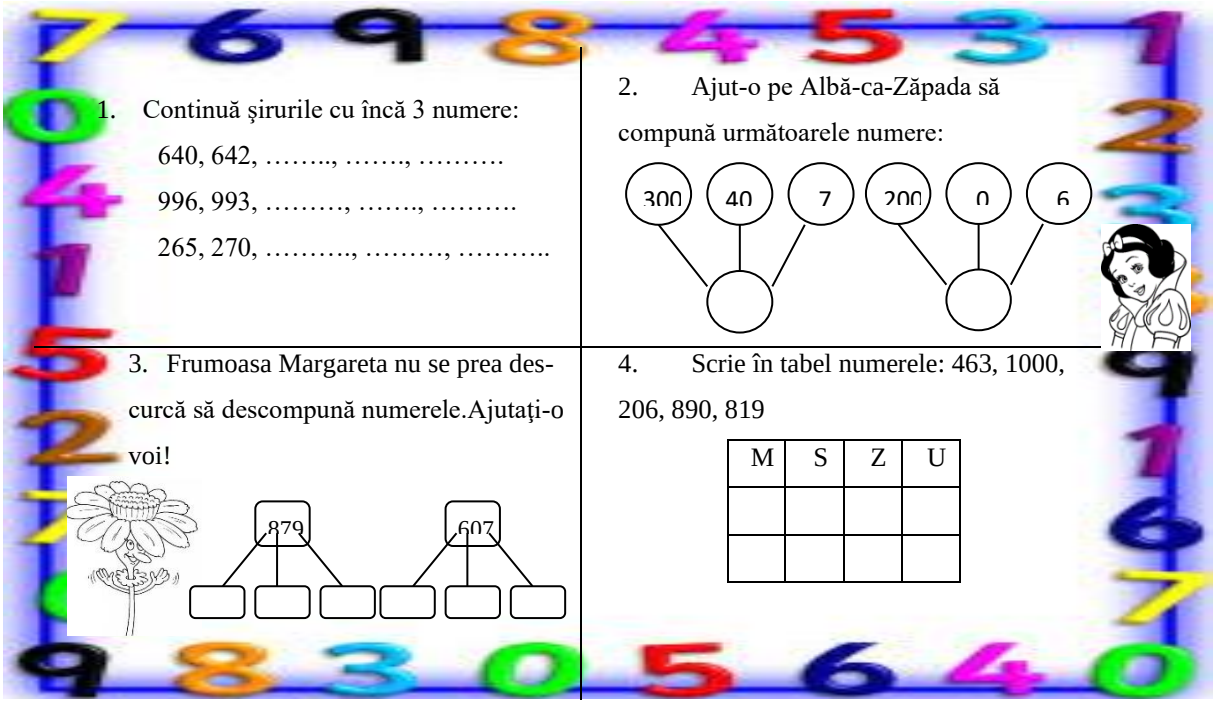
Se propune elevilor rezolvarea frontală a unui exerciţiu, cu propuneri din partea lor a cât mai multor soluţii (**ciorchine**).

Ce numere poate forma Bibi cu ajutorul cifrelor 3,7 şi 9?

În grupe de câte 4 elevi rezolvă următoarele sarcini (grupate pe o fişă) (**cadranele**). Rezolvarea finală o prezintă pe un poster.

Posterele realizate vor fi vizionate de fiecare echipă (prin deplasare în sensul acelor de ceasornic până ajung de unde au plecat – **turul galeriei**). Vor face aprecieri, comentarii, vor adresa întrebări (pe post-it) echipei gazde. Fiecare echipă, prin reprezentant, va răspunde întrebărilor.

II. Compararea, ordonarea, rotunjirea numerelor

Pentru actualizarea cunoştinţelor teoretice despre numerele cuprinse între 100 şi 1000 propun o metodă foarte îndrăgită de elevi – **RAI**. Elevii răspund şi formulează la rândul lor cerinţe ca:

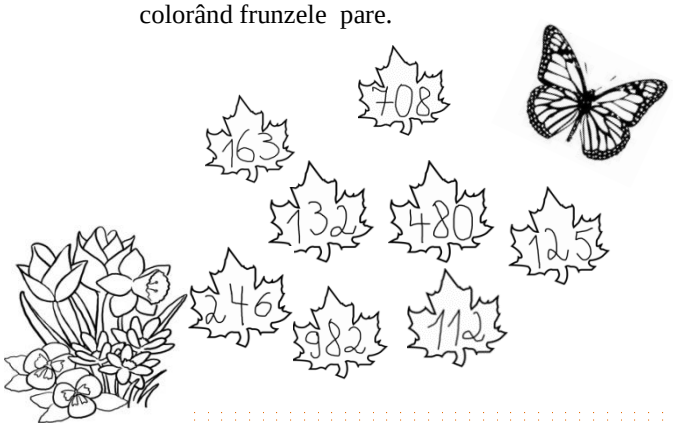
- cel mai mare număr de 3 cifre identice …….
- cel mai mic număr de 3 cifre diferite ……..
- cel mai mare număr de 3 cifre diferite ……
- cel mai mic număr de 3 cifre identice ……
- cel mai mic număr natural de 3 cifre …….
- cel mai mare număr învăţat .....
- cel mai mic număr de 3 cifrem consecutive: ..... etc.

Următoarea sarcină de lucru se va lucra individual, se va verifica în perechi, apoi câte patru vor stabili rezolvarea corectă (**bulgărele de zăpadă**). Câte un reprezentant de la fiecare grupă va expune produsul final.

Încheierea presupune formularea unor aprecieri generale, dar şi individuale asupra modului de lucru şi nivelului de implicare a membrilor grupului în activitatea de rezolvare.

În grupe de câte 4 elevi au de rezolvat cerinţe care au vizat compararea numerelor, dar şi rotunjirea / aproximarea. Fiecare membru al grupei va lucra pentru obţinerea rezultatului final pe poster (**cadrane**).

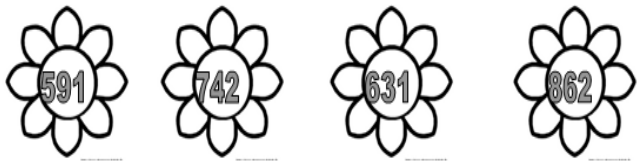
1. Ajuta-l pe fluturaş să ajungă la flori, colorând frunzele pare.

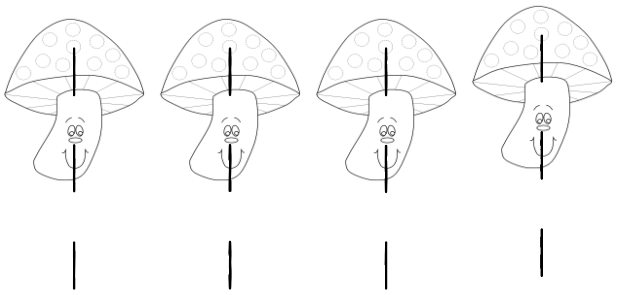
2. Compară numerele:

643 ◯ 93 162 ◯ 7
182 ◯ 182 514 ◯ 415
623 ◯ 266 902 ◯ 80

3. Colorează florile pe care sunt scrise numere ce pot fi rotunjite la 600:

4. Colorează ciupercuţele pe care sunt scrise numerele ce pot fi rotunjite la 40.

După ce fiecare grupă termin propun, pentru verificare, utilizarea metodei **turul galeriei**, dar cu o modificare: posterele să fie cele care să „circule”, nu elevii. Astfel fiecare grupă va primi, pe rând, patru postere pe care să le aprecieze, pentru care să formuleze întrebări.

Rezolvarea cerințelor folosind, alternativ, metode tradiționale și metode activ – participative este provocatoare, stimulativă și oferă și celor mai timizi elevi șansa de a se implica.

Chiar dacă aceste metode sunt cronofage merită investit timp pentru a profita de beneficiile pe care le au.

Proiect de activitate terapeutică

Profesor psihopedagog Sledz Carmen
Școala Gimnazială Specială nr.8, sector 1, București

Aria curiculară: Terapii specifice şi de compensare

Disciplina: Psihodiagnoză, consiliere, OSP, terapie și programe de intervenție

Tema activităţii: Recunoaşterea şi etichetarea emoţiilor proprii şi ale celorlalţi

Subiectul: Exerciţii de recunoaştere şi etichetare a emoţiilor proprii şi ale celorlalţi

Tipul activităţii: corectiv-terapeutică

Propunător: profesor psihopedagog Sledz Carmen

Clasa: a V a A: Elevi: P G, P A, P I.

Diagnostic: deficiență mintală ușoară, tulburari de comportament, imaturitate afectiva

Durata: 45 minute

Obiectiv cadru/competență generală: Influenţarea genezei personalităţii elevului pe criterii pedagogice valorificând resursele mediului social, familial, cultural în care se dezvoltă.

Obiective de referinţă/competențe specifice:

O.1 Formarea atitudinilor, achiziţionarea cunoştiinţelor şi abilităţilor interpersonale;

O.2 Recunoaşterea şi etichetarea emoţiilor de bază apărute în situaţii variate de viaţă;

Obiective operaţionale:

- **Obiective cognitive:**

  O.1 Să identifice stările emoţionale de bază;

  O.2 Să asocieze expresii faciale cu emoţii traite;

  O.3 Să realizeze corespondenţa între emoţia mimată şi imaginea ei;

  O.4 Să mimeze corespunzător stări emoţionale folosind mimica facială şi postura corporală;

  O.5 Să mimeze emoţii folosind doar expresivitatea verbală;

  O.6 Să exemplifice situaţii în care a trait emoţii diverse;

- **Obiective psihomotorii:**

  O7. Să adopte o ţinută corectă în timpul activităţii.

  O8.Să mânuiască în mod corect materialele utilizate.

- **Obiective afectiv – comportamentale:**

  O9.Să participe cu plăcere şi interes la activitatea desfăşurată.

Elemente de strategie didactică:

- **Resurse procedurale:** conversaţia, observaţia, explicaţia, demonstraţia, exerciţiul, joc didactic, instructajul.
- **Resurse materiale:** Computer, filmuleţ muzical cu emoţii, Imagini cu emoţii, Material PPT- poveste terapeutică”Poate că sunt un curcubeu”, Cutie-bileţele cu emoţii, Oglindă, Jetoane vesele, Planşă cu copac, Jetoane simple în formă de inimi, Creioane colorate, Lipici.
- **Resurse umane:** 3 elevi
- **Resurse de timp:** 45 minute

Momentele activităţii terapeutice

Moment organizatoric: Pregatirea materialului didactic, aerisirea sălii, sosirea copiilor şi aşezarea la locurile fiecăruia. Crearea unui cadru afectiv pozitiv pentru participarea la activitate.

Captarea atenţiei:

-Spargerea gheţii-

Profesorul captează interesul elevilor pentru activitate prin prezentarea unui mic film muzical sugestiv pentru recunoaşterea trăirilor emoţionale.

Anunţarea temei/ obiectivelor:

Se anunţă tema activităţii:

Elevilor li se explică pe înţelesul lor că astăzi vor face “Exerciţii de recunoaştere a emoţiilor proprii şi ale celorlalţi”.

Demersul terapeutic:

Profesorul explică elevilor, cât mai pe înţeles, că indiferent ce facem, transmitem emoţii celor din jurul nostru, şi la rândul nostru primim emoţii de la ei. Aşa că trebuie să înveţe să recunoasca şi să înţeleagă emoţiile celor din jur, pentru a putea comunica întru-un mod cât mai eficient!

Profesorul prezintă elevilor imagini cu emoţiile de bază şi se discută fiecare emoţie în parte.

Profesorul orientează atenţia elevilor către computer unde rulează prezentarea unui material PPT cu o poveste terapeutică “Poate că sunt un curcubeu”.

Profesorul citeşte povestea iar elevii ascultă cu atenţie urmărind imaginile reprezentative despre starile sufleteşti întâlnite în poveste.

Scurtă conversaţie despre emoţiile intâlnite în poveste. Se identifică emoţiile din poveste pe imagini.

Profesorul propune elevilor un joc.

Se cere fiecărui elev să extragă un bileţel dintr-o cutiuţă şi să mimeze emoţia scrisă pe bileţel. Ceilalţi elevi trebuie să ghicească emoţia mimată. Rolurile se inversează între elevi. Se va proceda astfel până se vor extrage toate biletele.

Putem să transmitem emoţii nu numai prin intermediul corpului, prin ceea ce facem cu propriile mâini sau cu expresia feţei, ci şi din tonalitatea vocii.

Profesorul propune un joc pe care il numeşte:

“Recunoaşte emoţia!” prin care este antrenată capacitatea de recunoaştere a emoţiilor celuilalt fără ajutorul mimicii şi gesturilor, ci doar din felul în care se vorbeşte. Instructajul urmează paşii: elevii stau aşezaţi spate în spate, astfel încât să nu se poată vedea unul pe altul.

Unul din elevi trebuie să spună o propoziţie neutră, de exemplu “Afară plouă”, şi să transmită o emoţie prin felul în care o spune. Ceilalţi elevi trebuie să ghicească emoţia din spatele propoziţiei iar când identifică emoţiile transmise astfel primeşte un jeton vesel. Elevii fac cu rândul.

Evaluare performanţe:

Profesorul solicită elevii să aplice ceea ce au învăţat astăzi şi să realizeze impreună un colaj numit “Copăcelul cu emoţii”. Profesorul prezintă elevilor un carton pe care este desenat un copac. Elevii primesc jetoane pe care trebuie să scrie cate o emotie, să asocieze câte o culoare emoţiilor apoi să le lipească în copac.

De fiecare dată cand lipesc emoţia elevii sunt solicitaţi să povestească o întamplare prin care au trecut când au trait emoţia respectivă.

La final lucrarea este analizată împreună cu elevii: se urmareşte culoarea asociată fiecărei emoţii.

Asigurarea retenţiei şi transferului:

Se vor face aprecieri asupra modului de rezolvare a sarcinilor şi a participării la activitate. Profesorul oferă buline zâmbitoare elevilor ca recompensă pentru implicare. Se anunţă tema pentru activitatea următoare.

Bibliografie

Verza E., Conduita verbală a şcolarului mic, E.D.P.1973

Păunescu C., Niculcea D., terapia educaţională complexă şi integrată, Ed. ProHumanitate, Bucureşti 1997

Vernon A., Dezvoltarea inteligenţei emoţionale prin educaţie raţional-emotivă şi comportamentală, Ed. ASCR, Cluj Napoca, 2006

Gherguţ A., Neamţu C., Psihopedagogie specială, Ed. Polirom, Iaşi 2000

Proiect de activitate terapeutică

Profesor psihopedagog Mocanu Mirela
Școala Gimnazială Specială nr.8, sector 1, București

Aria curriculara: Terapii specifice și de compensare

Disciplina:Terapia tulburărilor de limbaj

Etapa terapeutică: Terapie recuperatorie specifică- corectarea tulburărilor de pronunție

Tema activității Terapia dislaliei

Subiectul activității :Diferențierea suntelelor S-Ș în silabe, cuvinte și propoziții

Tipul activității: corectiv-terapeutică- formarea și dezvoltarea capacității de exprimare corectă

Propunător : Profesor psihopedagog Mocanu Mirela

Clasa a VII-a A

Grupa 2a:M.I.D.

Diagnostic psihologic : deficiență mintală medie

Diagnostic logopedic :- dislalie- parasigmatism și pararotacism, dislexo-disgrafie

Obiectiv cadru/competență generală

- formarea și dezvoltarea capacității de a pronunța clar, precis, prin articularea corectă a fonemelor, silabelor și cuvintelor, enunțuri simple, respectând, în același timp, accentul și intonația

Obiective de referință/competențe specifice

- dezvoltarea capacității de discriminare auditivă a sunetelor s-ș în structuri verbale variate
- exersarea capacității de emitere corectă a sunetetlor s-ș în contexte verbale variate (în poziții diferite în cuvânt, în cuvinte mono-, bi- și polisilabice, cu și fără grupuri consonantice)
- dezvoltarea capacității de analiză și sinteză la nivel de cuvânt, propoziție

Obiective operaționale

Cognitive

O1- Pe baza materialului prezentat și cu sprijinul profesorului, elevul să efectueze exercițiile destinate dezvoltării mobilității fono-articulatorii specifice emiterii sunetelor S-Ș (prin imitație și în mod independent); obiectivul se consideră realizat dacă elevul pronunță sunetele S-Ș prin imitație și independent**;**

O2- Cu sprijinul profesorului și pe baza materialului audio prezentat, elevul să efectueze exercițiile destinate dezvoltării auzului fonematic; obiectivul se consideră realizat dacă elevul discriminează fonetic sunetele cu punct de articulare apropiat, în cel puțin 6 cuvinte paronime

O3-În contextul jocului didactic, elevul să sorteze jetoane ce denumesc cuvinte ce conțin sunetul s sau ș ; obiectivul se consideră realizat dacă elevul pronunță corect cel puțin 7 cuvinte.

O4- Sub îndrumarea profesorului, elevul să despartă corect în silabe un material verbal gradat ca dificultate; obiectivul se consideră realizat dacă elevul desparte corect în silabe cel puțin 5 cuvinte;

O5- Cu sprijinul profesorului, elevul să realizeze analiza fonetică și grafică a cuvintelor care conțin fonemele s-ș ; obiectivul se consideră realizat dacă elevul localizează corect sunetele în cel puțin 6 cuvinte.

O6- Sub îndrumarea profesorului, elevul să răspundă la întrebări (oral și scris), pe baza fișei de lucru, obiectivul se consideră realizat daca elevul alcătuiește corect cel puțin 4 propoziții

O7- Cu ajutorul materialului didactic prezentat, elevul să realizeze analiza și sinteza textului citit, obiectivul se consideră realizat dacă elevul îndeplinește corect cerința-propoziție/cuvânt/silabă/sunet

OBIECTIVE PSIHOMOTORII

- să execute exercițiile de gimnastică a aparatului fono-articulator efectuate cu scopul articulării și pronunțării corecte a sunetelor S-Ș
- să manipuleze materialele didactice, dovedind o bună coordonare oculo-motorie

OBIECTIVE AFECTIV-ATITUDINALE

- să se implice motivat în activitățile de corectare a propriilor tulburări de limbaj
- să participe activ și cu plăcere la lecție, manifestând preocupare pentru exprimarea corectă în propoziții
- **Elemente de strategie didactică:**

Resurse procedurale: conversaţia, observaţia, explicaţia, demonstraţia, exerciţiul, joc didactic, instructajul.

Resurse materiale: computer, CD audio, jucării, jetoane cu imagini/silabe/cuvinte, joc didactic

Resurse umane: 1 elev

Resurse de timp: 35 minute

Momentele activităţii terapeutice

Moment organizatoric și captarea atenției profesorul propune elevului să răspundă la 4 ghicitori- are solzi, dar nu e pește și când merge se târăște (șarpele), e mai mic ca un arici, dar bagă spaima în mămici, pisica se tot uită după el și poartă numele de (șoricel), conaș cu pene lucii își caută pe lac papucii (gâscanul), cine crezi că este oare, cine într-una numai sare, ea trăiește și în lac și tot strigă oac, oac, oac (broscuța)

Demersul terapeutic- terapie recuperatorie generală - profesorul logoped va executa împreună cu elevul exerciții pentru dezvoltarea mobilității aparatului fono-articulator, specifice emiterii fonemelor s-ș, se evidențiază diferențele dintre cele două sunete- la ș buzele sunt rotunjite (ca la pupic), limba este sus și capătă formă de cupă,iar marginile ei ating molarii superiori, aerul este cald,și nu sunt vibrații, iar la s buzele sunt întinse (ca la zâmbet)dinții ușor depărtați, limba se sprijină pe incisivii inferiori, aerul expirat este rece la emisia sunetului

- se realizează exerciții de respirație împreună cu cele destinate dezvoltării auzului fonematic;se audiază și se repetă seturi de cuvinte paronime pe suport auditiv și se solicită pronunțarea corectă a acestora

Terapie recuperatorie specifică- S-Ș în cuvinte- pe suport imagistic- fișă cu imagini a căror denumire conțin sunetul s sau ș. Elevul este solicitat să pronunțe corect și să sune din clopoțel de câte ori aude sunetul ș. Totodată, va despărți cuvintele în silabe și le va marca prin cerculețe, precizând în ce silabă se aude sunetul s/ș.**S-Ș în propoziții-** prin indicatori verbali- diferențierea sunetelor s și ș în același cuvânt, prin observarea dirijată a unor imagini pe fișă. de ex. câte broaște sunt pe lac? (șase)

Evaluare- elevul citește textul prezentat și realizează analiza și sinteza propoziției

Asigurarea retenţiei şi transferului: profesorul face aprecieri cu privire la activitatea desfășurată, acordarea de recompense

Bibliografie

Hardălău Laura, Drugaș Ioana- « Logopedie prin jocuri și exerciții », Editura Primus, Oradea, 2010

Verza Emil, „Tratat de logopedie”, Editura Fundației Humanitas, București, 2003

Vlad Mircea (coordonator științific)- Evaluarea complexă a copilului cu cerințe educaționale speciale- Editura Timpul, Iași, 2006

Vrășmaș Ecaterina, Oprea Viorica (coordonatori)- Set de instrumente, probe și teste pentru evaluarea educațională a copiilor cu dizabilități- Editura MarLink, București, 2003

MODELE ŞI FORME DE REALIZARE A EDUCAŢIEI INCLUZIVE PENTRU COPIII CU CES

Profesor în învățământul preșcolar: Claudia Benedek
Grădinița cu Program Prelungit nr. 15 Sibiu

„Principiul fundamental al şcolii incluzive este acela că toţi copiii trebuie să înveţe împreună, oricând acest lucru este posibil, indiferent de dificultăţile pe care le au sau de diferenţele dintre aceştia.

Școala incluzivă trebuie să recunoască și să reacționeze la diversele cerințe ale elevilor, armonizând, pe de o parte stiluri și ritmuri diferite de învățare, iar, pe de altă parte să asigure o educație de calitate pentru toți, prin programe de învățământ adecvate, bună organizare, strategii de predare, folosirea optimă a resurselor și parteneriatul cu ceilalți membri ai comunităților în care funcționează. Trebuie să se asigure un parcurs continuu al sprijinului și serviciilor oferite pentru cerințele speciale în fiecare școală.” – Declarația de la Salamanca (Spania, 1994), în cadrul căreia a fost adoptată viziunea asupra educației incluzive și au fost făcute recomandări care au rămas de referință pentru UNESCO și întreaga comunitate internațională.

În acest sens, au fost identificate mai multe modele și forme de realizare a educației incluzive pe care le voi prezenta succinct în rândurile următoare.

1. **Modelul cooperării şcolii de masă/ obişnuite cu şcoala specială –** în acest caz școala de masă inițiază parteneriate active între cadrele didactice din cele două școli.
2. **Modelul bazat pe amenajarea în şcoala de masă anui spaţiu sau a unei săli de instruire şi resurse pentru copiii cu dizabilităţi, integraţi individual în clase obişnuite din şcoala respectivă** – în acest caz profesorul clasei este și profesor de sprijin pentru elevii cu dizabilități, iar ccând condițiile solicită, colaboraează cu educatorii din clasele unde sunt integrați copiii.
3. **Modelul bazat pe organizarea unei clase speciale în şcoala de masă -** presupune integrarea copiilor cu CES în școli de masă unde să intre în relație cu elevi normali**.**
4. **Modelul itinerant -** presupune integrarea unui număr mic de copii cu CES și sprijiniți de un profesor itinerant.
5. **Modelul comun -** presupune sprijinul profesorului itinerant pentru copiii cu CES dintr-un anumit areal. Profesorul oferă sprijin familiei la alcătuirea programelor de învățare, urmărește evoluția școlară a copilului. Școala trebuie să ofere o paletă cât mai largă de servicii educaționale care să devină atractive și să satisfacă cerințele elevilor.

Cum poate fi organizat procesul educaţional într-o clasă incluzivă?

Este bine ca elevul cu CES să învețe cu ceilalți copii, și nu separat de ei. De aceea cadrul didactic trebuie să stabilească foarte clar cum și cât timp va antrena copiii cu CES în activitate, ce sarcini didactice le va propune pentru ca aceștia să participe alături de ceilalți în procesul de învățare. Elevul cu CES trebuie să fie inclus pe parcursul orei în activitățile frontale, precum și în activitățile de grup. La anumite etape ale lecției poate primi sarcini individualizate, inclusiv de evaluare. În cazul în care copilul cu CES este “supraîncărcat” doar cu sarcini pe care trebuie să le rezolve de sine stătător sau cu susținerea unui profsor itinerant sau de sprijin și nu ia parte la activitățile frontale sau de grup desfășurate în clasă, incluziunea educațională și socială a copilului nu are loc.

Educatorul/învățătorul trebuie să pună în valoare ceea ce realizează copilul cu CES la lecție, să găsească momentele potrivite în desfășurarea orei pentru a intercala activitatea copilului cu CES în cea a colegilor de clasă. Se

recomandă ca sarcinile individualizate pentru copilul cu CES să nu se formuleze permanent în voce. Astfel se pune în evidenţă că elevul cu CES realizează altceva decît restul elevilor şi aceasta este în detrimentul incluziunii copilului.

Este important ca învăţătorul/profesorul să evalueze produsul activităţii copilului cu CES nu prin comparare cu rezultatele altor elevi din clasă, ci prin raportare la efortul depus de acesta. Evaluarea progresului elevului cu CES trebuie să fie un proces continuu, iar rezultatele evaluării să demonstreze nivelul de atingere a finalităţilor de învăţare, proiectate în curriculumul individualizat, şi astfel vor constitui un argument pentru eventualele modificări.

O modalitate apreciabilă de a pune în valoare rezultatele obţinute de copilul cu CES în învăţare este încurajarea acestuia de a participa la diverse concursuri şcolare şi extraşcolare.

În condiţiile şcolii incluzive, formula cea mai eficientă de proiectare şi realizare a procesului de evaluare a copiilor cu CES o constituie evaluarea diferenţiată, participativă şi consensuală, în cadrul căreia are loc negocierea produselor şcolare necesare de realizat de către elev, anunţarea şi discutarea criteriilor de apreciere a acestor produse.

Un instrument util pentru desfăşurarea unei astfel de evaluări este grila de evaluarei în care sunt indicate nivelele de performanţă și sunt enumerate criteriile care servesc drept repere calitative pentru aprecierea produsului. Pentru fiecare criteriu se elaborează descriptori de performanţă – o descifrare a criteriilor pentru fiecare nivel.Acest instrument poate fi aplicat pentru evaluarea unei game variate de produse realizate de elevul cu CES (poster, portofoliu, proiect, colaj, agendă a faptelor bune, machetă, comunicare, desen, fişa de personaj etc.). Învăţătorul/profesorul va propune elevilor cu CES elaborarea anumitor produse, în funcţie de finalităţile specificate în curriculumul individualizat/ modificat.

Profesorul itinerant sau de sprijin are un rol major în organizarea și desfășurarea procesuluieducațional în clasele unde învaţă copiii cu CES.

Sunt mai multe modalităţi de implicare a profesorului itinerant/de sprijin în cadrul lecţiei, acestea fiind schitaţe în proiectul didactic. Astfel:

• Poate sta, o anumită perioadă de timp, lîngă copilul cu CES, acordîndu-i asistenţa necesară, pentru ca acesta să reuşească să participe la activităţile realizate de toţi copiii din clasă.

• În cazul în care se organizează lucrul în cooperare, poate sta în grupul unde este copilul cu CES, acordînd asistenţă nu doar acestuia, dar şi celorlalţi membri ai grupului.

• În anumite situaţii educaţionale, poate participa alături de profesor în procesul de predare-învăţare-evaluare, acordînd atenţie specială copilului cu CES.

• În cazul în care copilul cu CES nu este în stare să stea la lecţie întreaga oră academică, poate să plece cu elevul, după o anumită perioadă de timp, pentru a continua activitatea individuală cu copilul.

Din perspectiva de facilitator,consilier, mediator, roluri ale profesorul de sprijin, acesta contribuie la promovarea educatiei incluzive

Toți copiii trebuie să beneficieze de educație. Fiecare poate fi sprijinit prin măsuri pedagogice în clasă și cu sprijin suplimentar prin colaborarea cu alți specialiști și cu familia. Înainte de a apela la măsuri speciale sau la alți profesioniști, profesorul trebuie să cunoască modele concrete privind posibilitatea de integrare școlară și educațională a tuturor copiilor pentru individualizarea acțiunii didactice.

În sistemul de educaţie românesc, integrarea copiilor cu cerinţe educative speciale în şcolile de masă se poate realiza în mai multe forme: clase compacte, grupuri de 3-4 copii cu CES integrate în şcolile de masă. Cea mai des uzitată formă de integrare este integrarea individuală în clase obişnuite în şcolile de masă cele mai apropiate de domiciliul elevilor. De fapt, vorbim mai mult de o integrare fizică decât de una reală. Serviciile de sprijin sunt insuficiente şi ineficiente atât pentru copiii cu CES şi familiile lor, cât şi pentru cadrele didactice, copiii şi familiile copiilor din şcolile de masă.

Diversitatea interindividuală este imensă, iar necesitatea luării în considerare a acestui lucru și accesibilizarii conținuturilor apare în didactică, ca teorie a procesului de predare-învățare, sub forma principiului accesibilității și individualizării învățământului.

Fiecare copil are un potențial educativ înnăscut care trebuie doar descoperit și activat. Aceasta este misiunea sfântă a școlii, a educatorilor, deoarece, dupa cum spunea Comenius : “E îndoielnic să existe o oglindă atât de murdărită încât să nu reflecte totuși imagini într-un fel oarecare; e îndoielnic să existe o tablă atât de zgrunțuroasă încât să nu putem scrie totuși ceva pe ea. Dacă se întâmplă însă ca oglinda să fie plină de praf sau pete, înainte de a ne folosi de ea trebuie să o ștergem, iar o tablă prea zgrunțuroasă trebuie s-o dăm la rindea. “

BIBLIOGRAFIE:

Gherguţ, Alois – *Sinteze de psihopedagogie specială.* Ed. Polirom; Iaşi, 2005;

Gherguţ Alois - *Educaţie incluzivă şi pedagogia diversităţii*, Editura Polirom, Iaşi, 2016

Modul Online: Curs Introductiv de Educație Incluzivă, Centrul European pentru Drepturile Copiilor cu Dizabilități, Autor: M. M. Turza, București, 2017, www.educațieincluzivă.info ”

INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ŞCOALA DE MASĂ/INCLUZIVĂ

Prof. Învățământ preșcolar: Diana Maria Oană
Grădinița cu Program Prelungit nr. 15 Sibiu

În scopul unei reuşite depline a integrării copiilor cu cerinţe educaţionale speciale într-o şcoală de masă/incluzivă, este nevoie de parcurgerea în timp a mai multor etape distincte prin care se urmăreşte asigurarea condiţiilor optime pentru o nouă formă de organizare a şcolii şi a curriculumului aplicat de şcoala respectivă:

- SENSIBILIZAREA – prima etapă care urmăreşte pregătirea mediului şcolar (începând de la conducerea şcolii, continuând cu cadrele didactice, elevii, personalul administrativ, părinţii copiilor);
- TRAININGUL – este etapa în care persoanele din şcoală implicate în activităţi didactice şi care manifestă deschidere faţă de practicile incluzive sunt cooptate într-un program de training în care învaţă principii, metode şi tehnici adecvate activităţilor instructiv- educative cu elevii deficienţi sau dificili, astfel încât fiecare copil să primească cunoştinţele în forme accesibile capacităţilor şi cerinţelor proprii de învăţare.
- ANALIZA ASUPRA MEDIULUI ŞCOLAR ŞI ADOPTAREA DECIZIEI- este etapa care implică reorganizarea structurilor instituţionale, un nou mod de gestionare şi alocare a resurselor şcolii, revizuirea atitudinii tuturor angajaţilor şcolii faţă de actul educaţional în noile condiţii impuse de principiile şi practicile incluzive.

Procesul raţional de luare a deciziilor constă într-o serie de paşi pe care echipa managerială îi urmează:

- IDENTIFICAREA PROBLEMELOR - precizarea clară a problemelor;
- GENERAREA DE SOLUŢII ALTERNATIVE - creativitatea, curajul şi flerul profesional contribuie la propunerea de soluţii;
- SELECTAREA ALTERNATIVEI OPTIME - evaluarea/compararea soluţiilor alternative
- IMPLEMENTAREA DECIZIEI- transpunerea în practică a soluţiei alternative selectate;
- MONITORIZAREA ŞI EVALUAREA- managerii eficienţi compară rezultatele reale cu cele prevăzute.

Promovarea educaţiei incluzive în şcolile de masă presupune, din parte personalului didactic şi de specialitate, o serie de calităţi cum ar fi:

- Responsabilitatea recunoaşterii nivelului de competenţă profesională şi dorinţa de perfecţionare a capacităţilor de lucru în şcondiţiile educaţiei incluzive;
- Atitudine critică şi constructivă prin propuneri concrete şi realiste în sprijinul integrării copiilor cu cerinţe educative speciale în clasele unde îşi desfăşoară activitatea;
- Implicarea totală în procesul didactic, astfel încât să satisfacă într-o măsură cât mai mare cerinţele educaţionale ale elevilor în clasă;
- Tratarea elevilor cu demnitate, respect şi consideraţie faţă de situaţia particulară în care se află copiii cu cerinţe educative speciale;
- Convingerea că educaţia incluzivă presupune cu necesitate activitatea în echipe de specialişti: profesori, educatori, profesori de sprijin, consilieri şcolari, asistenţi sociali, psihopedagogi specializaţi în activităţi cu diferite categorii de copii cu cerinţe speciale etc.

MODELUL HARVARD, testat la nivel academic şi practic, propune aceleaşi etape de realizare a unei şcoli incluzive, formulate astfel:

I. Etapa de pregătire care cuprinde subetapele:

- ***Stabilirea urgenţei.*** În această etapă, conform modelului Harvard, directorul şcolii generează nevoia de schimbare. Prezintă statistici despre şcoală: promovabilitate, performanţe, abandon, evoluţia elevilor după terminarea şcolii, realităţi curente.
- ***Organizarea echipei.*** Echipa trebuie să fie formată din 5-10 persoane (profesori, părinţi, reprezentanţi ai comunităţii), respectate, cu experienţă. Pentru asigurarea eficienţei echipei, se stabilesc responsabilităţi clare pentru fiecare membru, se stabilesc procedurile de comunicare între membrii echipei, se promovează spiritul colaborativ, se acordă atenţie pregătirii echipei din punct de vedere teoretic pentru a realiza tranziţia spre incluziune.
- ***Crearea unei viziuni.*** Viziunea unei şcoli e o declaraţie clară, succintă, măsurabilă, pe care toţi oamenii şcolii o cunosc. Din perspectiva construirii unei şcoli incluzive, viziunea unei scoli ar putea fi formulată astfel: Şcoala Gimnazială.....îşi propune să creeze clase incluzive în care toţi elevii sunt bineveniţi. Şcoala noastră îşi doreşte să valorizeze potenţialul fiecărui elev.

II. Implementarea schimbărilor

- ***Comunicarea viziunii*** de către echipă pe toate canalele disponibile de comunicare: site, fluturaşi, afişe, e-mail etc. Comunicarea viziunii atestă faptul că procesul incluziunii va fi demarat.
- ***Demararea acţiunii***. În această etapă se stabileşte nivelul curent al procesului incluziunii şi indicatori de incluziune, precum si un plan de acţiune. Fiecare acţiune are un responsabil, membru al echipei. Exemplu: O acţiune ar putea fi: Perceperea elevilor cu CES de către ceilalţi elevi. Modalităţi de realizare: sesiuni de informare pentru elevi, afişarea viziunii şcolii la avizier, publicarea unei grile de valori specific unei şcoli incluzive,etc.
- ***Rezultate pe termen scurt.*** Se va avea in vedere şi obţinerea unor rezultate imediate ca urmare a implementării acţiunilor. Din 3 în 3 luni se vor prezenta rezultatele vizibile şi cuantificabile.

III. Asigurarea sustenabilităţii incluziunii.

- *Îmbunătăţire şi extindere*. Se evaluează directorul, profesorii echipei din perspectiva obiectivelor şi percepţiei beneficiarilor. Exemplu: Obiectivul:realizarea a 10 clase inclusive din cele 30 ale şcolii. Dacă a fost realizat, poate fi extins la 15 clase…
- *Stabilizarea schimbărilor. S*chimbarea se poate face doar cu ajutorul profesorilor, părinţilor, elevilor, comunităţii. Echipa va dezvolta capacitatea de leadership a tuturor: dascăli, elevi care susţin incluziunea. Profesorii şi elevii trebuie motivaţi (profesorul lunii, profesorul cu iniţiative creative etc.). Se incurajează colaborarea, este sprijinită percepţia despre incluziune. Conform Modelului Harvard, tranziţia spre o şcoală incluzivă, durează până la 5 ani. (Sursa: Modul Online: Curs Introductiv de Educație Incluzivă, Centrul European pentru Drepturile Copiilor cu Dizabilități, Autor: M. M. Turza, București, 2017, www.educațieincluzivă.info ”)

În martie 2000 a fost publicată în Marea Britanie, prima ediţie **a *Indexului pentru incluziune,*** un document care poate ajuta la identificarea paşilor necesari dezvoltării practicilor incluzive. În acest document, incluziunea se referă la educaţia şcolară a tuturor copiilor şi tinerilor, conform conceptului “Şcolii pentru toţi”. Indexul oferă posibilitatea şcolilor de a se autoevalua şi a consemna progresul lor în procesul apropierii de idealul şcolii pentru toţi.

Indexul pentru incluziune este structurat pe următoarele dimensiuni şi secţiuni:

A. Crearea culturilor incluzive
- Consolidarea comunităţii
- Stabilirea valorilor incluzive

B. Producerea politicilor incluzive
- Dezvoltarea şcolii pentru toţi
- Organizarea suportului pentru diversitate

C. Desfăşurarea practicilor incluzive
- Dirijarea învăţării
- Mobilizarea resurselor

A. Crearea culturilor incluzive

- Consolidarea comunităţii: fiecare se simte bine la şcoală, elevii se ajută unul pe altul, membrii personalului colaborează, personalul şi elevii se respectă unii pe alţii, există un parteneriat între personal şi părinţi, personalul didactic şi personalul de sprijin muncesc împreună, comunitatea locală este implicată în şcoală.
- Stabilirea valorilor incluzive: aşteptările sunt mari de la toţi elevii, personalul didactic, profesorii de sprijin, elevii şi părinţii împărtăţesc filozofia incluziunii, elevii sunt valorizaţi în mod egal, personalul şi elevii se respectă atât pentru calitatea de fiinţe umane, cât şi pentru rolul îndeplinit în şcoală, personalul caută să înlăture barierele de învăţare şi participare în toate aspectele ce ţin de şcoală, şcoala se străduieşte să reducă toate formele de discriminare.

B. Producerea politicilor incluzive

- Dezvoltarea şcolii pentru toţi: modalităţile de angajare şi de promovare a personalului sunt corecte, toţi noii angajaţi sunt ajutaţi să-şi găsească locul în şcoală, şcoala îi acceptă pe toţi elevii din circumscripţia sa, şcoala se preocupă să organizeze condiţii de accesibilitate tuturor persoanelor, şcoala se preocupă să organizeze grupuri de predare- învăţare astfel încât toţi elevii să se simtă valorizaţi.
- Organizarea suportului pentru diversitate: toate formele de sprijin sunt coordonate, activităţile de perfecţionare a personalului ajută cadrele didactice să răspundă diversităţii nevoilor elevilor, atitudinile şi măsurile privind copiii cu CES sunt incluzive, se folosesc toate instrumentele legale pentru a reduce barierele în învăţare şi participare ale tuturor elevilor, se acordă sprijin elevilor care au altă limbă maternă decât limba română, în sprijinul copilului sunt coordonate aspectele de comportament, de adaptare curriculară şi de sprijin în procesul învăţării, presiunile din motive disciplinare sunt scăzute, barierele în învăţare sunt reduse, violenţa de limbaj este redusă la minimum.

C. Desfăşurarea practicilor incluzive

- Dirijarea învăţării: predarea este proiectată ţinând cont de nivelul de învăţare al tuturor elevilor, lecţiile încurajează participarea tuturor elevilor, lecţiile stimulează înţelegerea şi acceptarea diferenţelor, elevii sunt implicaţi activ în propriul proces de învăţare, elevii învaţă prin cooperare, evaluarea contribuie la creşterea performanţelor, disciplina în clasă se bazează pe respect reciproc, profesorii planifică, predau şi evaluează în parteneriat, profesorii de sprijin susţin învăţarea şi participarea tuturor elevilor, tema pentru acasă contribuie la suucesul învăţării tuturor elevilor, toţi elevii participă la activităţile organizate în afara clasei.
- Mobilizarea resurselor: diferenţele dintre elevi sunt folosite ca resurse pentru predare şi învăţare, experienţa de viaţă a personalului este pusă în valoare la maxim, personalul antrenează diverse resurse pentru a susţine învăţarea şi participarea elevilor, resursele comunităţii sunt cunoscute şi se recurge la ele, resursele şcolii

sunt distribuite corect, astfel încât să susţină incluziunea, promovarea educării şi a participării tuturor copiilor în învăţământul de masă.

Dreptul fiecarui individ la educatie trebuie constientizat de societate, iar daca sistemul scolar general nu vine in intampinarea necesitatilor tuturor persoanelor, trebuie avuta in vedere educatia speciala, care se refera la toti acei copii ale caror cerinţe sunt generate de incapacităţi sau dificultăţi in a se adapta cerintelor educationale si societale ca si cei considerati “ normali “ de catre societate. Totuşi, trebuie sa se tinda la o pregatire a tuturor copiilor in sistemul scolar obisnuit. Insa daca acest lucru nu este posibil, calitatea educatiei speciale trebuie sa reflecte aceleasi standarde si ambitii de calitate ca si educatia obisnuita si sa fie strans legata de aceasta.

BIBLIOGRAFIE:

Cristea, S. – “ Fundamentele pedagogice ale reformei invatamantului “, EDP, Bucuresti, 1994;

Dan Potolea, Ioan Neacşu, Romiţă Iucu, Ion Ovidiu Pânişoară- *Pregătirea psihopedagogică,* Editura Polirom , Iaşi, 2008

Modul Online: Curs Introductiv de Educație Incluzivă, Centrul European pentru Drepturile Copiilor cu Dizabilități, Autor: M. M. Turza, Bucureşti, 2017, www.educațieincluzivă.info ”.

PROIECT DE LECŢIE – RESURSELE NATURALE

Profesor: Tofan Elisabeta
Unitatea şcolară: Colegiul Naţional „Calistrat Hogaş” Piatra Neamţ

Obiectul: Geografia Umană

Clasa: a X -a

Tema lecţiei: Resursele naturale ale Terrei

Tipul lecţiei: predare-învăţare

Competenţe specifice:

1.2 Disponibilitatea pentru învăţarea permanentă, utilizând metode şi tehnici investigative

3.2 Dezvoltarea capacităţilor cognitive de analiză, sinteză, comparaţie şi generalizare;

4.1 Cultivarea unei atitudini active şi responsabile faţă de cunoaştere;

Competente derivate:

C1 – clasificarea resurselor naturale in funcţie de 4 criterii

C2 – caracterizarea resurselor naturale ale fiecărei geosfere

C3 – localizarea principalelor state producătoare

C4 – explicarea importanţei economice a resurselor naturale

Strategii didactice: conversaţia, problematizarea, explicaţia, lucrul cu harta

Organizare: frontală

Material didactic: Harta fizică şi a resurselor naturale ale Terrei, manuale, atlase

Materialul bibliografic:

Manualul de geografie de clasa a X a, Autori: Octavian Mândruţ (2007), Geografia umană, Editura Corint

Manualul de geografie de clasa a X a, Autori:Ion Velcea, Claudia Popescu, Ion Nicolae, Dan Dumitru (2007), Geografie umană, Editura Didactică şi Pedagogică.

Internet: www.wikipedia.org

Comp. derivate	Dozare	Momentele lecţiei	ACTIVITATEA DE PREDARE-ÎNVĂŢARE		Strategii didactice	Evaluare
			Activitatea profesorului	Activitatea elevului		
1	2	3	4	5	6	7
	1’	Organizarea clasei	Pregătirea clasei: controlul prezenţei Pregătirea mijloacelor tehnice	Pregătirea caietului, manualului, atlasului, instrumentelor de lucru	observarea	atenţionare aprecieri
	5’	Captarea atenţiei	Solicită elevilor să numească o resursă naturală care să înceapă cu iniţiala prenumelui fiecăruia;	Ascultă, gândesc, formulează şi răspund	conversaţia	observarea comportamentului elevilor
	2’	Anunţarea temei	Precizează obiectivele şi strategia de rezolvare. - scrie titlul lecţiei pe tablă - distribuie fişele	Ascultă, se mobilizează,participă, scriu titlul lecţiei în caiet - primesc fişele ; - sunt atenţi la instruire	expunerea, lucrul la tablă	observarea comportamentului elevilor
C1, C2, C3, C4	35’	Fixarea şi sistematizarea cunoştinţelor	- cere elevilor să completeze fişele conform instrucţiunilor; - supraveghează şi îndrumă elevii in realizarea sarcinilor;	- fiecare completează fişa corespunzătoare - notează la tablă; - indică la hartă.	expunerea conversaţia lucrul la tablă lucrul cu harta	observarea stimulează participarea elevilor
	5’	Aprecierea activit. elevilor	- face aprecieri asupra activităţii elevilor, evidenţiindu-i pe cei mai activi;	- ascultă aprecierile		notarea
	2’	Precizarea activităţilor desf. acasă	De realizat un text de maxim o pagină cu tema „Valorificarea economică a resurselor naturale în România”.	Notează	explicaţia	

FIŞA DE LUCRU

Resursele naturale ale Terrei

Resursele atmosferice şi extraatmosferice	Resursele litosferei	Resursele hidrosferei	Resusele biosferei şi pedosferei
a.resurse atmosferice: b.resurse extraatmosferice:	a.resurse energetice: b.resurse metalurgice: c.resurse chimice: d.roci de construcţie:	a.resursele apelor oceanice: b.resursele apelor continentale:	a.resursele biosferei: b.resursele pedosferei:

ARTA DE A FI PROFESOR ÎN PREDAREA DISCIPLINELOR TEHNICE-TURISM ȘI ALIMENTAȚIE PUBLICĂ , MECANISME DE PREDARE LA COPIII CU CES/TSI ÎN CONTEXTUL GLOBALIZĂRII

Prof. Popi Adrian
Colegiul Economic “Dionisie Pop Marțian” Alba Iulia

Prin conceptul de “globalizare” se poate înţelege procesul de extindere a unor fenomene de diferită natură(socială, politică, economică, etc) la nivelul întregii planete. Una dintre consecinţele majore ale globalizării o reprezintă accesul rapid al oamenilor la progresele ştiinţifice ,tehnologice şi informaţionale realizate în orice parte a planetei. Teoria globalizării s-a dezvoltat cu precădere în jurul argumentelor economice şi sociale.

Globalizarea acționează în interiorul uman prin cogniție schimbând percepția omului față de valorile creștine-tradiție, familie, voință etc. Globalizarea se realizează pe mai multe planuri și anume: Globalizarea socio economică, globalizarea culturală, globalizarea științifică și nu în ultimul rând globalizarea religiei. La baza globalizari se găsesc fundamente economice și sociale, care aplicate la nivelul statelor congeră puterea de conducere, dominare a liderilor asupra populației.

Toate formele globalizări au un rol in destabilizarea omului lăuntric prin crearea de incertitudine la care individul se raportează la divinitate.

Cele mai mari acțiuni ale globalizări sunt asupra educației creștine a copiilor, deoarece generațiile tinere să nu mai aibă acces la realitatea lucrurilor, să truncheze percepția realistă a omului în raport cu Divinitatea.

În mod tradițional, politica a fost întreprinsă în cadrul sistemelor politice naționale. Guvernele naționale au fost în cele din urmă responsabile pentru menținerea securității și bună stării economice a cetățenilor lor, precum și pentru protecția drepturilor omului și a mediului în interiorul granițelor lor. Odată cu schimbările ecologice globale, o economie globală din ce în ce mai integrată și alte tendințe globale, activitatea politică are loc tot mai mult la nivel global.

Metodele didactice reprezintă „ansamblul procedeelor de executare a operaţiilor implicate în activitatea învăţării, într-un flux continuu de acţiuni în vederea atingerii obiectivelor propuse” . Cuvântul „metodă” provine din limba greacă, din combinarea a două cuvinte: odos = cale şi methe = spre. În ştiinţă, metoda este definită ca fiind „o cale de cunoaştere” care produce informaţii, strategii, principii, legi, paradigme.

În pedagogie, metoda devine „o cale” necesară pentru dobândirea cunoştinţelor şi capacităţilor proiectate la nivelul obiectivelor procesului de învăţământ, valorificând principiile specifice de proiectare şi de realizare a activităţilor didactice, în termeni de comunicare – cunoaştere – creativitate. Alegerea metodelor reprezintă o etapă importantă în proiectarea didactică, de aceea dascălul trebuie să aibă în vedere următorii factori: tipul de lecţie, obiectivele operaţionale, resursele activităţii de predare – învăţare, competenţa şi personalitatea sa, unitatea dintre conţinut şi metodă.

Educarea copiilor și adolescenților cu cerințe educaționale speciale (CES) înscriși în ciclurile preșcolar (ECE), primar, gimnazial și liceal este reglementată în România prin articolul 58 din Constituția României. Politica educațională a României privind incluziunea elevilor cu CES în școlile normale a fost demarată în anii 90, simultan cu îmbunătățirea vieții copiilor din școlile speciale.

Includerea elevilor cu CES în clase și școli normale a continuat. CJRAE și CMBRAE au oferit terapie a vorbirii și consiliere școlară pentru elevii cu CES din școli de stat (școlile private sunt excluse) în zone urbane (zonele rurale sunt excluse). Alte servicii au fost păstrate mai ales în școlile speciale (cadrul didactic itinerant), sau în fostele școli speciale transformate în așa numitele ‘centre școlare pentru educație incluzivă’.

Întregul sistem educațional bazat pe concurență și pe acumularea de cunoștințe teoretice și neavând structura de sprijin necesară (adaptarea punctuală a curriculei, profesioniști bine pregătiți etc.) creează dificultăți pentru o incluziune adevărată a copiilor cu CES din clase/școli normale. Această situație generează o stare conflictuală continuă între părințișișcoală și între profesori (cei care acceptă să lucreze cu copii cu CES se simt prea încărcați deoarece, chiar dacă legea prevede un număr mai mic de elevi în clase cu copii cu CES, acest lucru nu se întâmplă). Puținele povești de succese datorează mai degrabă eforturilor individuale ale profesorilor dedicați și talentați care vin în contact cu părinți cooperanți care le susțin efortul.

Bibliografie

1. Bădulescu D., Globalizarea și băncile, Editura Economică, București, 2007
2. Cucoş, C., Pedagogie, ediţia a II-a, Editura Polirom, Iaşi, 2006.
3. Momanu, M., Introducere în teoria educaţiei, Editura Polirom, Iași, 2002
4. Dehesa G., Învingători și învinși în globalizare, Editura Historia, București, 2007
5. Mishkin F., Globalization, Macroeconomic Performance, and Monetary Policy, NBER Working Paper No. 13948, April 2008

Secţiunea II

Utilizarea unor metodologii de predare –învăţare – evaluare centrate pe elev;

PROIECT DIDACTIC

NECHITA MARIA
COLEGIUL TEHNIC „AUGUST TREBONIU LAURIAN”
AGNITA

Clasa: a III-a

Prof. înv. primar:

Aria curriculară: Limbă și comunicare

Disciplina: Limba și literatura română

Unitatea tematică:„Ce știm despre cărți?”

Subiectul lectiei: „Matilda”,după Roald Dahl

Tipul lecţiei: dobândire de noi cunoștințe

Scopul: consolidarea cunoștințelor referitoare la un text studiat

Competenţe specifice:

1.1 Extragerea unor informații de detaliu dintr-un text informativ sau literar accesibil;

3.3Formularea unei păreri despre o povestire/personajele acesteia.

Obiective operaţionale:

O_1 - să citească textul „Matilda” în ritm propriu, corect, cursiv și expresiv;

O_2 - să desprindă informații de detaliu din textul citit;

O_3 - să formuleze enunțuri folosind cuvintele necunoscute din text ;

O_4 - să răspundă la întrebări folosindu-se de informații din textul literar;

Strategii didactice:

Resurse procedurale lectura explicativă, conversaţia, explicaţia, exerciţiul, explozia stelară. eseul de 5 min

Resurse materiale fişe de lucru, planşe, tablă, caiete.

***Forme de organizare*:** frontală, individuală, în perechi.

***Forme şi tehnici de evaluare*:** evaluare orală, scrisă, observare sistematică;

Resurse temporale 45 minute

Resurse umane elevi

Bibliografie:

1. *M.E.C-Programa şcolară – clasele a III-a şi a IV-a,* Bucureşti, 2014
2. Şerdean, I. – *„Metodica predării limbii române în ciclul primar”*- Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1995

Momentele lecţiei	***Ob. op.***	***Conţinut esenţial***	***Strategii didactice***			***Evaluare***
			Metode și procedee	***Mijloace***	***Forme de organizare***	
1.Moment organizatoric *2 min*		Se asigură climatul propice desfăşurării lecţiei de limba si literatura română.				

2.Actualizarea cunoştinţelor anterioare *5 min*	**O_1**	Se verifică tema pentru acasă din punct de vedere cantitativ şi calitativ prin citirea orală de către elevi. Se corectează eventualele greşeli. Voi adresa întrebări de reactualizare a cunoştinţelor, urmărind ca toate răspunsurile să fie în propoziţii, corect formulate.	Conversaţia	Caietele elevilor	Activ. frontală	Aprecieri verbale referitoare la corectitudinea temei. Observarea comportamentului elevilor
3. Captarea atenţiei *3 min*		Captarea atenției se va realiza prin redarea a două proverbe cunoscute (Anexa 1):„Cine are carte,are parte” și „Cartea este mama învățăturii” și explicarea acestora.	conversația		frontal	Evaluare orală
4. Anunţarea temei şi a obiectivelor *2 min*		Voi anunța titlul lecției noi și voi scrie titlul la tablă,iar elevii in caiete.Vor fi enunțate și obiectivele în termeni accesibili elevilor.	Conversaţia		Frontal	
5. Dirijarea învăţării *25 min*		Voi folosi citirea in lanț și selectivă a textului. Vom purta discuții pe marginea textului.Vom explica cuvintele necunoscute și le vom integra în enunțuri proprii.Vom trece mai departe la înțelegerea textului. Vom rezolva exercițiile din manual, pag.27, respectiv: titlul, autorul, personajele acțiunii.Ne vom reaminti ce este un text literar si un text literar narativ și vom demonstra că textul citit este un text literar narativ. <u>Explozia stelară</u> (Anexa 2) Pornind de la cuvintele Cine?, Unde?, Când?, De ce? Ce?, elevii vor formula oral și în scris întrebări referitoare la conținutul lectiei , vor răspunde la aceste întrebări și își vor desena steluța pe caiet.	Explicația Conversația Explozia stelară exercițiul	Textul suport	Frontal si individual	Observare sistematică
6. Obţinerea performanţei *10 min*	**O_5**	<u>Eseul de 5 min.</u> <u>Elevii vor scrie pe caiete, în câteva enunțuri, ce părere au ei despre Matilda,dacă apreciază interesul fetiței pentru citit și de ce.</u>	eseul	caiete	Indivi dual	Evaluarea scrisă

8. Încheierea lecţiei *3 min*		Se precizează tema pentru acasă. Se fac aprecieri generale şi individuale asupra comportamentului şi asupra participării elevilor la lecţie	conversația	caiete	frontal	Aprecieri verbale

PROIECT DIDACTIC DISCIPLINA BIOLOGIE

Prof. Săceleanu Fănica
Liceul Tehnologic ”Anghel Saligny”, Feteşti,Ialomița

Clasa a XI-a

TEMA: Sistemul digestiv la om- “Călători si călătorii prin corpul uman”

TIPUL LECȚIEI: Dobândire de noi cunoștințe

SCOPUL LECȚIEI: Descoperirea de către elevi a structurii sistemului digestiv și a transformărilor pe care le suferă alimentele la acest nivel.Metoda utilizată permite exersarea gândirii libere a elevilor asupra unei teme, facilitând realizarea unor conexiuni între idei,dar totodată deschide căile de acces altor informații prin actualizarea cunoștințelor anterioare.

COMPETENȚE SPECIFICE:

C1 - cunoașterea rolului și componentelor sistemului digestiv

C2 - recunoașterea principalelor organe digestive

C3 - exersarea utilizării unor surse variate de informare

C4 - reprezentarea grafică a tubului digestiv

C5 - utilizarea adecvată a terminologiei științifice

RESURSE EDUCAȚIONALE:

a) procedurale: Metode si procedee: conversația euristică,observația, problematizarea, joc de rol

Forme de organizare:frontal,grupe

b)materiale : mulaje,planșe, atlase anatomice, manual,imagini videoproiector, calculator.

c)temporale: 50 min

Provocări

- Putem călători prin corpul uman? Cum?
- Cum arați pe dinăuntru? Cât de mult ești ceea ce mănânci?Trasee de cunoaştere
- Călătoria prin sistemul digestiv: Abordarea necesită cunoştinţe de biologie, chimie şi fizică. Este urmărit drumul alimentelor prin sistemul digestiv de la ingerare şi până la asimilarea nutrienţilor şi evacuarea deşeurilor. Se analizează digestia şi absorbţia diferitelor alimente şi efectele acestora asupra organismului, separate şi combinate. Tema vizează şi formarea unor convingeri legate de o alimentaţie sănătoasă.Se pune accent pe necesităţile metabolice ale organismului

Călători prin sistemul digestiv.

Patru echipe de reporteri au de realizat un reportaj despre sistemul digestiv uman.

Fiecare dintre ei va culege informaţii de la faţa locului, călătorind împreună cu un aliment. Ei au de ales să călătorească împreună cu:

- un hamburger (sau un cheeseburger) mâncat de către un consumator fast-food;
- un măr (sau un alt fruct la alegere), consumat de către un vegetarian
- ciocolată (sau o îngheţată);
- tabletă de vitamine şi minerale, luată împreună cu un pahar cu apă.

Fiecare dintre cei patru aleg câte un aliment cu care să călătorească, urmărind să obţină maximum de informaţii despre sistemul digestiv prin care trec. La fiecare nivel vor transmite informaţii despre alcătuirea sistemului

digestiv, văzută din interior precum şi despre transformările specifice ale alimentelor (suplimentelor alimentare) alese. Ei au la dispoziţie informaţiile din manualul de biologie de clasa a XI-a şi lecţiile AEL, precum şi o serie de filme documentare şi artistice pe tema digestiei.

Ei vor trebui să transmită informaţii pe tot parcursul călătoriei, să răspundă la întrebări pe carele vor găsi la nivelul fiecărui organ şi să întocmească un raport final la încheierea călătoriei.

Iată o parte din întrebările pe care le pot găsi la fiecare nivel, întrebări la care vor trebui să răspundă din punct de vedere al alimentului/alimentelor împreună cu care au ales să călătorească. În funcţie de alimentul ales vor putea sau nu să răspundă la toate întrebările.

La nivelul cavităţii bucale:

- Cum arată suprafaţa limbii?
- Care sunt papilele gustative stimulate în mod special de alimentele alese?
- Descrie acţiunea salivei asupra alimentelor.
- Identifică şi descrie dinţii implicaţi în prelucrarea alimentelor alese. Precizează gradul decurăţenie şi sănătate al dinţilor gazdei tale.

La nivelul faringelui şi esofagului:

- Descrie faringele şi identifică orificiile prin care acesta comunică cu alte organe.
- Parcurge traseul spre esofag şi identifică oprirea procesului respirator pentru a putea înghiţi.
- Identifică sfincterul cardia şi treci prin el pentru a ajunge în stomac

.La nivelul stomacului:

- Descrie mucoasa gastrică şi identifică secreţiile gastrice.
- Ce transformări suferă în stomac alimentul ales?
- Descrie mişcările stomacului.

La nivelul duodenului:

- Ia o probă de bilă şi una de suc pancreatic şi descrie compoziţia chimică a acestora.La nivelul jejunului şi ileonului:
- Care sunt mişcările care te ajută să înaintezi? Descrie-le!
- Ce se petrece cu conţinutul intestinal? Care este diferenţa dintre chimul gastic şi chilul intestinal? Ce transformări fizico-chimice au loc la acest nivel?
- Descrie vilozităţile intestinale şi identifică modalităţile de absorbţie pentru nutrimentelerezultate din alimentul ales.

La nivelul colonului:

- Descrie traseul pe care îl parcurgi străbătând segmentele colonului
- Identifică tipurile de bacterii simbionte existente la acest nivel.
- Identifică procesele de absorbţie şi secreţie de la acest nivel.
- Identifică mişcările care propulsează fecalele în rect.

La nivelul rectului:

- Ce anume din alimentul ales a rămas nedigerat, neabsorbit şi este eliminat?
- Descrie mecanismele defecţiei.
- Separă-te de resturile alimentare şi ieşi din rol.Pregătește-ți reportajul de călătorie.

La final fiecare grupă prezintă traseul alimentului ales și transformările suferite de acestade-a lungul tubului digestiv.

Referinţe bibliografice:

Cursul “Învățare pentru societatea cunoașterii” - opţional integrat, inter și transdisciplinar-2012,București

Mihail, A. , Manual biologie clasa a XI-a. București: Editura All Educational

Proiect didactic

Prof. înv. primar: Pavlovici-Pătruț Maria
Prof. itinerant: Pavlovici-Pătruț Marina-Adriana
Școala Gimnazială Mașloc

Aria curriculară: Matematică și științe ale naturii
Disciplina: Matematică
Unitatea tematică: „În lumea cifrelor”
Subietul lecţiei: Adunarea și scăderea numerelor în concentrul 0-10 (cu suport intuitiv)
Tipul lecţiei: Fixarea și sistematizarea cunoștințelor

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

Evenimentul Didactic	Compet. specifice	Conţinutul ştiinţific	Strategia didactică			Evaluare
			Metode	Mijloace	Forme de organizare	
1.Moment organizatoric 2 min.		Se asigură climatul favorabil desfăşurării lecţiei, a materialelor didactice.				
2.Captarea atenţiei 6 min.	1.4.	https://www.youtube.com/watch?v=yDqgX2auR1I – se vizionează clipul video Elevul primește fișa de lucru. ***(Anexa1***).	Expunerea, Observaţia, Conversaţia	Laptop Fișă	Individual	Observarea comportamen – tului verbal şi nonverbal
3.Anunţarea temei 3 min.	1.6. 1.4. 3.1.	Ne vom aminti ce am învăţat despre numerele naturale de la 0 la 10. Vom efectua adunări şi scăderi cu aceste numere şi vom rezolva probleme. https://ro.y8.com/games/1_1	Observaţia, Conversaţia	Laptop	Individual	Observarea focalizării şi menţinerii atenţiei
4.Dirijarea învăţării 20 min.	1.6.	Scopul jocului este de a-l ajuta pe copil să înțeleagă cu ușurință compoziția numărului și oferă posibilitatea de a participa la un raliu interesant. https://ro.y8.com/games/number_composition	Observaţia, Conversaţia	Laptop	Individual	Observarea sistematică a elevului

	3.1. 1.4. 2.1.	- Ce ai în coşuleţ? (În coşuleţ am jetoane cu cifre şi cu semnele „+’, „-„ şi „=”.) Rog elevul să numere crescător şi descrescător în concentrul 0 la 10 şi să aşeze jetoanele cu numere în ordine crescătoare. - Ce sunt numerele pare? (- Numerele pare sunt numerele cu pereche, care se termină în 0,2,4,6 şi 8.) - Ce sunt numerele impare? (- Numerele impare sunt numerele fără pereche, care se termină în 1,3,5,7,9.) - Care sunt vecinii numărului 3? (- Vecinii numărului 3 sunt numerele 2 şi 4.) - Dar vecinii numărului 9? (- Vecinii numărului 9 sunt 8 şi 10.) - Ce semn folosim pentru operaţia de adunare? (- Pentru operaţia de adunare folosim „+”.) - Ce semn se foloseşte pentru operaţia de scădere? (-Pentru operaţia de scădere folosim „-”.) https://wordwall.net/ro/resource/23483553/adunarea-numerelor-%c3%aen-concentrul-0-10 https://wordwall.net/ro/resource/8730037/sc%C4%83derea-numerelor-de-la-0-la-10	exerciţiul explicaţia	jetoane cu cifre şi cu semne		Aprecieri verbale
5. Obţinerea performanţei 3 min.	1.4. 1.6.	Îi prezint elevului fişa de lucru şi îi voi da explicaţii privind rezolvarea acestora. (Anexa 2)	explicaţia exerciţiul	fişa de lucru		observare sistematică analiza produselor
6. Asigurarea feed-backului 14 min.	1.4. 2.1.	Elevul rezolvă în continuare fişele de lucru. (Anexa 2.1.) https://wordwall.net/ro/resource/7441686/numere-naturale-0-9-comparare Numere naturale 0-10 (learningapps.org)	Conversaţia Observaţia	laptop	Individual	aprecieri verbale

		https://wordwall.net/ro/resource/6443784/numere-naturale-0-5 Elevul colorează fișa (Anexa 3).				
7. Încheierea activităţii 2 min.		Se vor face aprecieri asupra participării elevului la lecţie, precum şi asupra comportamentului pe parcursul orei.	conversaţia	laptop	Individual	aprecieri verbale

Proiect de lecție

Cincă Bianca-Maria
Grădinița P.P Giroc

Clasa : pregătitoare

Propunător: Cincă Bianca

Aria curriculară: Terapie educațională coplexă și integrată

Tema: Stimulare cognitivă

Tipul lecției: formare de priceperi și deprinderi

Competențe generale:

4. Rezolvarea de probleme pornind de la sortarea și reprezentarea unor date;

5. Explorarea caracteristicilor geometrice de bază ale unor obiecte localizate în mediul apropiat;

Competențe specifice:

4.1. Sortarea/clasificarea unor obiecte/ materiale etc., pe baza unui criteriu dat;

5.2. Identificarea unor forme geometrice plane (pătrat, triunghi, dreptunghi, cerc) și a unor corpuri geometrice (cub) în obiecte manipulate de copii și în mediul înconjurător

Obiective operaționale:

O1-să grupeze independent figurile geometrice (cerc, pătrat) în cele 4 cutii, după criteriul dat;

O2-să recunoască independent cel puțin 3 figuri geometrice din aplicația learning apps(cerc, pătrat, dreptunghi, triunghi) ;

O3- să identifice în jurul său minim 3 obiecte ce au forma figurilor geometrice (cerc, pătrat, dreptunghi, triunghi);

Obiective recuperator compensatorii (specifice): Învatarea conduitelor de orientare ,cunoaştere, adaptare în mediul ambiant.

Metode si procedee: explicația, conversația, observația, exercițiul, povestirea

Mijloace didactice: Povestea figurilor geometrice, aplicația Powtoon, aplicația liveworksheets, aplicația Learningapps, fișă de lucru

Forme de organizare: individual

Timp: 35 minute

Evenimentele instruirii	**Timp**	**Ob.**	**Conținuturi**	**Strategia didactică**				**Evaluare**
				Metode și mijloace de învățământ	**C**	**G**	**I**	
Moment Organizatoric	2 min		Creez condițiile optime pentru desfășurarea activității: -aerisirea sălii; -aranjarea materialului și a mobilierului;	Metode: Conversația	X			Observarea directă a comportamentului copiilor.
Captarea atenției	5 min		Citesc „Povestea figurilor gemetrice”, apoi vom observa imagini cu figurile geometrice și vom purta o scurtă converație.	**Metode:** Povestirea Conversația Mijloace: aplicația Powtoon	X			Observare directă
Anunțarea temei	3 min		Astăzi, ne vom aminti care sunt figurile gemoetrice, și vom juca diferite jocuri captivante cu acestea.	**Metode:** Conversația Explicația	X			Observarea directă
Desfășurarea activității propriu zise	10 min	O1	În continuare, ne vom juca cu figurile geometrice folosind tehnica: Schimbarea de criteriu (Dihotomie) (Piaget, J. şi Inhelder, B.), cu ajutorul aplicației liveworksheets Pentru această tehnică avem nevoie de: -cercuri mari albastre, -cercuri mici roșii, -pătrate mari verzi, -pătrate mici mov -4 cutii. Toate aceste vor fi așezate la întâmplare și î-l voi pune pe copil să le descrie.	**Metode:** Explicația Conversația Exercițiul Metode:aplicația liveworksheets https://www.liveworksheets.com/uh2576637vv			X	Aprecierea răspunsuri-lor copiilor

			• „Spune-mi ce vezi?” Desfășurarea probei: **1.clasificare spontană:** voi solicita copilului să așeze în cele 4 cutii toate figurile care se potrivesc. După ce copilul a terminat de sortat pe categorii figurile geometrice îl voi intreba de ce le-a așezat așa. **(cutia pătratelor mici, cutia pătratelor mari, cutia vercurilor mici, cutia cercurilor mari)** **2. a. Dihotomie.** Voi solicita copilului să așeze figurile geometrice astfel încât să formeze doar două grupuri, astfel, încât să le așeze în 2 cutii. Când copilul a terminat îl voi întreba de ce le-a pus așa și cum am putea numi fiecare cutie. **(cutia pătratelor/ cutia cercurilor)** **2.b.** Prima schimbare de criteriu. Solicit copilului să formeze cu cele 4 tipuri de forme geometrice alte două grupuri. Dacă este nevoie de ajutor, voi începe eu o nouă clasificare și îi voi cere copilului să continue. La final voi întreba copilul cum putem numi cele două cutii)					Implicarea copiilor în activitate

			(cutia pătratelor mici/ cutia pătratelor mari) **2.c. A doua schimbare de criteriu.** Voi cere copilului să formeze alte două grupuri. Se procedează apoi ca la 2.a. și 2 b. Eventual se cere copilului să recapituleze celelalte două clasificări: „Cum le-ai așezat prima dată?” „Cum le-ai așezat a doua oară?” La final voi întreba copilul cum putem numi cele două cutii. **(cutia cercurilor mari? Cutia cercurilor mici).**					
Asigurarea feedback-ului	5 min	O2	Mai departe vom juca un joc care se numește „Omuleții de zăpadă și formele geometrice”. Copiii va trebuie să denumească formele geometrice din care este compus corpul fiecărui omuleț de zăpadă! Va trebui să așeze formele geometrice corespunzătoare în căsuța fiecărui omuleț de zăpadă.	Metode: Conversatia Explicația Mijloace: aplicația Learningapps https://learningapps.org/watch?v=pnng536nj21			X	Implicarea copiilor în activitate
Evaluare			După ce am identivicat formele geometrice, cer copiilor să privească în jurul său și să identifice obiecte din jurul său ce se aseamănă cu figurile geometrice.	**Metode:** Conversația Explicația Exercițiul				

	7 min	O3	În continuare, voi folosi o fișă de lucru împărţită în două pe verticală, în partea stângă sunt desenate în tuş figurile geometrice, iar partea dreaptă este rezervată pentru reproducerea de către elev a figurilor geometrice.	Mijloace: Fișă de lucru (anexa)1			X	Implicarea copiilor în activitate
Încheierea activității	3 min		Fac aprecieri individuale şi generale referitoare la participarea copilului la activitate	**Metode: Conversația** **Observația**	X			Aprecierea răspunsuri-lor copiilor

PROIECT DIDACTIC

Bob Ramona
Grădinița cu Program Prelungit Vetiș, jud.Satu Mare

NIVEL: *II/* ***GRUPA :*** mare A

TEMA ANUALĂ DE STUDIU**:** „Cum este , a fost si va fi pe pământ?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: **„**Viețuitoarele Pământului”

TEMA ZILEI:„O zi cu Mowgli și prietenii lui**”**

FORMA DE REALIZARE**:** Activitate integrată: ADP +ALA + ADE (DLC,DEC)

TIPUL ACTIVITĂȚII : Formare și consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi

Dimensiuni ale dezvoltării: mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute; mesaje orale în diverse situații de comunicare; premise în ale citirii și scrierii, în contexte de comunicare cunoscute; curiozitate, interes și inițiativă în învățare; activare și manifestare a potențialului creativ.

Comportamente vizate:

1.1 Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj pentru înțelegerea și receptarea lui (comunicare receptivă).

1.2 Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral prin valorificarea ideilor, emoțiilor, semnificației, etc. (comunicare expresivă).

2.1 Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă).

2.2 Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare.

1.1 Manifestarea curiozității și interes pentru experimentarea și învățarea de lucruri noi.

3.1 Manifestă creativitate în activități diverse.

SCOPUL ACTIVITĂŢII: formarea capacității copiilor de a identifica și exprima emoții,sentimente de prietenie și încredere în sine prin intermediul povestirii; consolidarea priceperilor și deprinderilor de folosire a unor tehnici artistice (tehnica ștampilării, pictura cu furculița).

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1- să rețină titlul poveștii și numele personajelor

O2- să demonstreze înțelegerea textului, răspunzând la întrebările adresate de către educatoare, cu referire la textul poveștii prezentate

O3- să enumere cel puțin două emoții trăite de personajul principal, numindu-le;

O4- să formuleze mesajul poveștii, cu sprijinul întrebărilor educatoarei;

O5- să picteze siluetele animalelor utilizând diferite tehnici de lucru prin îmbinarea elementelor de limbaj plastic;

O6- să realizeze în miniatură o “junglă”, folosing materiale din mediul apropiat (mușchi, pietre, crengi);

O7- să îmbine pisele de puzzle date în vederea realizării imaginilor dorite;

O8- să realizeze cu ajutorul degetelor/siluetelor de animale, urme de animale în nisip, bazându-se pe modelul și indicațiile educatoarei

COMPONENȚA ACTIVITĂȚII:

ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ:

RUTINE: Sosirea și primirea copiilor, deprinderi de autoservire, deprinderi igienico – sanitare ; joc liber

-Întâlnirea de dimineață - „Azi exploratori vom fi, cu Mowgli locuri de poveste vom descoperi” / Salutul: „Bună dimineața, copil vesel/frumos’’/Prezența: „Unde-i copăcelul meu?”/ Noutatea zilei **„La drum cu Mowgli să pornim, lumea Junglei s-o descoperim’’**

TRANZIȚII:

„Unu doi, unu doi
Mergem toți în pas vioi
Către Junglă noi pășim,
Prieteni noi să întâlnim!”

Rândul frumos îl formăm,
Către baie să plecăm.
Pe mânuțe ne spălăm,
Ca să ne dezinfectăm!

ACTIVITĂȚI DIDACTICE LIBER ALESE:

1. **ARTĂ - *„Animalul preferat, de mine va fi pictat!’’***

   Mijloc de realizare: diferite tehnici de pictură

   Sarcina didactica: Copiii vor picta animale din Junglă confecționate din pânză albă. Aceștia vor folosi mai multe tehnici de lucru pentru a putea obține produsul dorit și vor preciza cifrele existente pe acestea. Aceste animale vor fi lăsate la uscat pentru a putea fi folosite la Jocuri și activități alese(recreative).

   Materiale necesare: animale din pânză albă, acuarele, ștampile rolă, bureței, furculițe din plastic, farfurii din carton, dopuri de plută, folie cu bule, cifre buretate.

2. **CONSTRUCȚII: „Jungla’’**

   Mijloc de realizare: construcții plane din pietre, crenguțe, bețe și ramuri din copaci

   Sarcina de lucru: Copiii vor construi jungla pe o placă de polistiren /plansetă, vor înțepa sau vor fixa cu plastilina copăcei, crenguțe, bețe și ramuri din copaci, vor decora cu pietricele verzi și maro, apoi vor așeza lângă aceștia atâtea animale câte indică numărul aflat pe tulpina fiecărui copăcel.

   Materiale necesare: placă polistiren, crenguțe, bețe și ramuri din copaci pietricele verzi, pietricele maro, animale, numere.

3. **Joc de masa: „Prietenii din junglă”**

   Mijloc de realizare : puzzle

   Sarcina de lucru Copiii vor îmbina piesele astfel încât vor forma imaginea sugerată.

   Materiale necesare: puzzle cu animale din junglă

4. **NISIP ȘI APĂ: „*Urme de animaluțe*”**

   Mijloc de realizare: diferite tehnici de amprentare

   Sarcina de lucru; Pe o tavă cu nisip copiii vor imita amprentele lăsate de animale.

   Materiale necesare: tavă cu nisip, siluete de animale

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE:

DOMENIUL LIMBĂ ȘI COMUNICARE:

Tema activității: „ Mowgli și prietenii săi”

Mijloc de realizare: povestirea educatoarei

Sarcina didactică: Copiii vor audia povestea concomitent cu prezentarea marionetelor de pe covorul povestitor.

DOMENIUL ESTETIC ȘI CREATIV: obiectivul Domeniului Estetic și Creativ se va urmări în centrul Artă;

JOCURI ŞI ACTIVITĂŢI LIBER ALESE (RECREATIVE): „Drumul cu obstacole”

Mijloc de realizare: joc de mișcare și coordonare

Sarcina didactică: Copiii vor așeza fiecare animal pictat în centrul artă pe câte o bulinuță de autocolant, respectând culoarea specifică echipei (roșu, verde, albastru) și ordinea crescătoare a animalelor în funcție de numărul aflat pe acestea, în concentrul 1-7. Se vor alinia apoi la linia de start, împărțiți în trei echipe, copiii asezându-se unul în spatele celuilalt. La semnalul educatoarei vor pleca primii trei pe o melodie ritmată. De fiecare dată când vor ajunge la câte un animal, se vor executa mișcările indicate de educatoare (două sărituri, trei bătăi din palme, etc...).

EVALUAREA ZILEI: Se va realiza prin metoda „**Piramida**’’.

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ŞI PROCEDEE: conversația, explicația, observația, exercițiul, demonstrația, descoperirea, munca independentă, jocul, Turul Galeriei, Turnirul enunțurilor, învățarea prin descoperire, învățarea prin cooperare, covorul povestitor, metoda Mâna oarbă, metoda Piramidei.

MATERIALE DIDACTICE: Mowgli,, , covorul povestitor, personaje din fetru, animale din plastic, cărți și enciclopedii, puzzle, plicuri albe, binocluri, lupe, lopățele, rucsacuri, șepci, lădițe, fâșii de hârtie creponată, numere, mese suport, gazon artificial, copăcei, rondele din lemn, diferite pietre, peleți, plante verzi, nisip ud, găletușe, cifre, jetoane, boluri, pietricele verzi și maro, animale din pânză, acuarele, ștampile rolă, bureței, furculițe din plastic, farfurii din carton, dopuri de plută, folie cu bule;

DURATA: 1 zi

BIBLIOGRAFIE: Curriculum pentru educație timpurie 2019; Elena Lăcătuș, „Metode didactice moderne pentru învățământul preșcolar”, Editura Emia, Hunedoara, 2020; Viorica Preda, „Metodica activităților instructiv-educative în grădinița de copii, Editura Sitech, Craiova, 2011.’’

SCENARIUL ZILEI

1.Momentul organizatoric : asigurarea condițiilor optime pentru realizarea activității, pregătirea materialelor didactice.

2. Captarea atenției: Întâlnirea de dimineață: Salutul porneşte de la educatoare: “Bună dimineaţa, cercetători ai junglei!”. Mă bucur că sunteti azi, aici! Ce frumoși sunteți! Salutul între copii se va realiza prin tehnica comunicării rotative: porneşte de la educatoare şi este continuat de toţi copiii, de la stânga la dreapta. **Prezenţa**:Un copil va îndepărta de pe „Panoul prezenţei” pozele copiilor absenți.**. Calendarul naturii** : Se completează calendarul naturii cu datele necesare (starea vremii, anotimpul, cum sunt îmbracați, prezența etc)**,Noutatea zilei** este momentul de captare a atenţei în care este prezentată „Scrisoarea ”primită tocmai din junglă de la cunoscutul personaj Mowgli , prietenul copiilor, care vrea să petreacă o zi cu copiii de grădiniță și îi invită pe aceștia să-i cunoască povestea și să facă o călătorie imaginară în junglă ca să-i cunoască prietenii. Preșcolarii sunt informați că în călătoria lor prin junglă îi vor cunoaște pe prietenii lui Mowgli, dar totodată vor învăța și lucruri noi.

3.Anunțarea temei și a obiectivelor: se anunță tema zilei și obiectivele pe înțelesul copiilor.**,** vor desfășura jocul **„**La drum cu Mowgli să pornim, lumea Junglei s-o descoperim**’’.** Înainte de a porni la drum, vor cunoaste povestea.lui Mowgli cu ajutorul unui covor povestitor.

4.Prezentarea conținutului și dirijarea învățării : Introducerea in activitatea se face prin derularea covorului povestitor „*Si când covorul s-a desfăcut, povestea a și început”*. Astfel, se precizează și **titlul poveștii** și anume, “Mowgli și prietenii săi”. Educatoarea se va folosi de marionete și de covorul povestitor pentru **expunerea conținutului poveștii** in mod clar, coerent și expresiv, apelând la un ton și mimică adecvată. Vocea va fi modelată pentru a imita personajele, nuanțând astfel expunerea în funcție se stările afective pe care le implică povestea. pentru a le menține trează atenția voi utiliza siluetele personajelor. Pe parcursul expunerii poveștii voi explica cuvintele și expresiile necunoscute întâlnite

Conținutul poveștii se va prezenta după următorul **plan de idei:**

1. Dorința lui Mowgli de aș revedea prietenii din junglă și plecarea acestuia de acasă;
2. Înnoptarea în junglă, singur, înfometat și însetat ;
3. Întâlnirea cu elefantul Cici care îi potolește setea;
4. Întâlnirea cu maimuța Cita care îi potolește foamea;
5. Distractia de la cascadă și prinderea lui Mowgli în vârtej;
6. Salvarea acestuia de către Baghera;
7. Apariția lui Sherkan și dialogul lui cu Mowgli;
8. Legarea unei noi prietenii și drumul către casă

Se fixează cunoștințele, utilizând jocul **“** ***Intrebări de la soare*****”**, prin care se încearcă expunerea de către copii a conținutului poveștii în ordinea desfășurării evenimentelor. Acest joc se desfășoară cu ajutorul unei mingi galbene, ce simbolizează soarele și a metodei interactive ***„Turnirul enunțurilor”***.

5. Obţinerea performanţei: Educatoarea le propune copiilor să meargă la centrele deschise .Educatoarea prezintă preșcolarilor centrele unde vor lucra vizitându-le împreună cu toți copiii pentru a explica sarcinile de lucru și materialele puse la dispoziție. Aceasta urmărește fiecare copil, va relua explicațiile dacă este nevoie și îi va ajuta pe cei care necesită sprijin. După ce preșcolarii au descoperit ceea ce vor avea de lucru la centre, educatoarea precizează că micuții își vor alege centrul la care doresc să lucreze, dar fiecare va lucra în toate. La finalul vizitei, aceștia vor fi antrenați într-un joc ritmic, cu mișcări, pe fundal muzical.

6.Evaluarea Se va realiza cu ajutorul **metodei Piramidei.** La vârful piramidei, preșcolarii vor identifica personajul pe care l-au ajutat în activitatea desfășurată. Pe următorul nivel, vor sta copiii care vor mima anumite stări trăite atât de către Mowgli, cât și de către ei, iar la bază se vor așeza copiii rămași.

Copii vor fi încurajați să-și exprime opiniile cu privire la îndeplinirea sarcinilor date. Vor fi evaluate rezultatele activităţii la toate centrele de activitate. Voi face aprecieri verbale asupra modului de desfășurare a activității.

7.Încheierea activităţii Educatoarea împreună cu preșcolarii va desfășura jocul de mișcare: „Drumul cu obstacole’’, acesta desfășurându-se tot sub formă de concurs, copiii păstrând forma inițială a echipelor.

La finalul traseului vor găsi banane ca și recompense.

PROIECT DIDACTIC

Profesor Diaconescu Oana
Școala gimnazială nr.46 – București

Clasa: a V-a

Aria curriculară: Om și societate

Disciplina: Religie ortodoxă

Unitatea de învățare: A trăi împreună cu ceilalți. Modele din Vechiul Testament

Titlul lecției: Respectul, în lumina credinței

Tipul lecției: transmitere și însușire de cunoștințe

Competențe generale:

1. utilizarea conceptelor specifice religiei proprii, în conexiune cu diferite manifestari ale credinței
2. manifestarea unui comportament moral, în viața personală și în societate, în acord cu valorile religioase
3. respectarea experiențelor din viata de zi cu zi la principiile religioase, cu respectarea identității și diversității religioase

Competențe specifice:

La sfârșitul lecției, elevii vor fi capabili :

C1 – să explice rolul unor personalități din Vechiul Testament în istoria mântuirii/devenirea umanității

C2 – să identifice învățăturile moral-religioase din text

C3 – să precizeze importanța respectului față de Dumnezeu și față de semeni

C4 – să exemplifice modalități de manifestare ale respectului în viața de zi cu zi

Strategia didactică

1. **Metode şi procedee:** conversația, exercițiul, observarea dirijată, metoda „știu- vreau să știu-am învățat, explicația, metoda exploziei stelare, modelele biblice-arhetipuri umane in transmiterea valorilor
2. **Mijloace de învățământ:** Biblia, Manual pentru clasa a V-a, caietul elevului, fișa de lucru, icoana, baloane
3. **Forme de organizare a activităților:** activitate individuală și activitate frontală.

Resurse

Oficiale: 1. Programa şcolară pentru disciplina religie, clasa a V-a (din 2017);

2. Planificarea calendaristică orientativă, clasa a V-a;

3.Unitatea de învățare –Viața împreună cu semenii

Temporale: număr de lecţii – 1

durata – 50 min

Bibliografice:

1. *Biblia sau Sfânta Scriptură,* Editura Institutului Biblic si de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București 1982.
2. Benga Cristina, Ciachir Aurora, Ghițiu M., Niculae I., Religie –cultul ortodox, Editura Corint, București, 2017
3. Cucoș, Constantin, *Educația religioasă,* Editura „Polirom”, Iași, 1999.
4. Cucoș, Constantin (coordonator), *Psihopedagogie pentru examene de definitivare şi grade didactice,* Editura „Polirom", Iași, 1998.
5. Șebu, Pr. Prof. Univ. Dr. Sebastian, Opriș, Dorin, Opriș, Monica, *Metodica predării religiei,* Editura „Reîntregirea", Alba Iulia, 2000.

DEMERSUL DIDACTIC

Nr. crt.	Etapele lectiei	Ob. op.	Timp (min.)	Activitatea profesorului	Activitatea elevului	Metode	Mijloace	Forme de organizare	Evaluare
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1.	***Momentul organizatoric***		3'	- salutarea elevilor - rugăciunea „Hristos a înviat” - notez absențele și realizez managementul clasei pentru începerea activității didactice care urmează să se desfășoare	- elevii răspund la salut - elevii rostesc rugăciunea -elevii se pregatesc pentru lecție	Exercițiul de rugăciune	Icoana	Activitate frontală	Obs. comportamentului elevilor
2.	***Pregătirea elevilor pentru receptarea noilor cunoștințe***		5’	Profesorul va solicita elevilor completarea unui rebus (anexa 1) pentru a descoperi subiectul lecției de zi.	-Elevi vor completa rebusul și vor descoperi cuvântul pe verticală „respect”.	Exercițiul	Fișa de lucru	Activitate individuală	Aprecieri verbale

3.	***Anunțarea titlului și a obiectivelor lecției***		3'	Se anunță şi se scrie pe tablă titlul noii lecţii : *Respectul în lumina credinței* . Se precizează obiectivele lecției	- elevii ascultă cu atenție și notează în caiete	Explicația	Caietul elevului	Activitate frontală	
4.	**Comunicarea / însușirea noilor cunoștințe**	C1 C2 C3 C4	15'	Propun elevilor să noteze pe fişe (anexa 2) tot ce ştiu/ sau cred că ştiu despre respectul față de Dumnezeu. Numesc elevii să citească informaţiile din fişe şi notez informaţiile cu care sunt toţi de acord în tabel la rubrica ***Ştiu***. Cer elevilor să precizeze ce informaţii ar dori să afle în legătură cu „Respectul, în lumina credinței”şi notez întrebările în coloana ***Vreau să ştiu.*** Pentru a găsi răspunsuri la întrebările din rubrica *Vreau să ştiu* propun acestora să citească lecţia din manual. Solicit elevilor să revină la întrebările pe care le-au formulat înainte de a citi textul şi să găsească răspunsuri la acestea. Notez în coloana ***Am învăţat*** răspunsurile corecte la întrebări, dar şi informaţiile noi găsite în text despre respect, în lumina credinței: **-** un om credincios este plin de respect față de legile lui Dumnezeu, față de cei din jur și față de sine -credința, nădejdea și dragostea sunt virtuțile ce sporesc respectul de sine -modelele biblice, printre care Ruth și Noemi, (David și Ionatan) au un rol pedagogic pentru viața noastră	- Își notează informații despre « respectul față de Dumnezeu » în tabel la rubrica *Știu*, după care le citesc. Formulează întrebări în legătură cu noutățile pe care vor să le afle şi le notează în coloana *Vreau să ştiu.* Citesc conştient şi activ lecţia. Revin la întrebările pe care le-au formulat şi selectează din text răspunsurile corecte la acestea. Notează în caiete sau în coloana **Am învățat** răspunsurile la întrebări găsite în text.	Explicația Știu-Vreau să știu-Am învățat -modelele biblice-arhetipuri umane	Caietul elevului Fișa cu tabelul Știu/Vreau să știu/Am învățat Manualul de religie	Activitate frontală Activitate individuală	Observarea dirijată
6.	**Fixarea**	C1		- Profesorul oferă spre rezolvare elevilor o fişă de lucru (anexa 3) ce se rezolvă prin metoda exploziei stelare. În centru este cuvântul „respect”, iar pe lângă sunt întrebări	Elevii rezolvă fișa în timpul acordat.	Metoda exploziei stelare	Fișa de lucru	Activitate individuală	Aprecieri verbale

	și sistematizarea noilor cunoștințe	C2 C3 C4	10'	legate de subiect (ce…, cine…., când…, de ce…., unde…..) - Profesorul verifică oral rezolvarea fișei. - Profesorul adresează elevilor „întrebările cu tâlc” de la pg. 61 din manualul de religie.	-Elevii formulează răspunsurile și răspund la întrebări.	Conversația	Manualul		
7.	**Asocierea, generalizarea și aplicarea cunoștințelor**	O4	8'	Profesorul solicită elevilor să rezolve exercițiile de la *Condeiul priceput*, pg. 61 din manual. Apoi solicită citirea textului de la *„Ancore ale credinței”* și răspunderea la întrebări. Profesorul va oferi dintr-un coșulet baloane mici. Va solicita elevilor să scrie cuvântul-cheie care descrie schimbarea de ar avea nevoie.	Elevii rezolvă exercițiile. -Elevii numiți răspund la rezolvarea exercițiilor si întrebărilor. Elevii aleg balonul, îl umflă și scriu pe el.	Exercitiul Conversația	Caietul pentru elevi Baloane	Activitate frontală Activitate individuală	Aprecieri verbale
8.	**Precizarea și explicarea temei pentru acasă**		1'	Profesorul precizează tema pentru acasă: citirea *Lecturii* de la pg. 62.	- elevii notează și primesc explicații referitor la modul în care vor rezolva tema	Explicația			
9.	**Aprecierea activității elevilor**		2'	Se fac aprecieri generale și individuale privind pregătirea elevilor cât și implicarea lor în predarea noilor cunoștințe.	- elevii ascultă aprecierile făcute de profesor	Explicația		Activitate frontală	Aprecieri verbale
10.	***Încheierea activității***		1'	- rostesc rugăciunea împreună cu elevii, salut și ies din sala de curs.	- elevii rostesc rugăciunea și răspund la salut	Exercițiul de rugăciune	Icoana	Activitate frontală	Obs. comportamentului elevilor

PROIECT DIDACTIC

înv. Mocanu Tatiana
Școala Primară Toporăști

DATA: 26.04.2018
ȘCOALA: Școala Primară Toporăști
PROPUNĂTOR: înv. Mocanu Tatiana

CLASA PREGĂTITOARE	CLASA I	CLASA a-III-a
ARIA CURRICULARĂ: Limbă şi comunicare **OBIECTUL:**Comunicare în limba română **SUBIECTUL:** Sunetul „f.”Literele „F”mare de tipar şi „f”mic de tipar **TIPUL LECȚIEI:** Consolidarea şi fixarea cunoştinţelor **SCOPUL LECȚIEI** :formarea deprinderilor de citit-scris prin învăţarea sunetelor şi literelor ,izolat şi în contexte sonore diferite ;dezvoltarea analizei şi sintezei,ca operaţii ale gândirii,implicate în cadrul învţării citit-scrisului **OBIECTIVE OPERAȚIONALE:** O1- să identifice cuvinte care conţin sunetul şi litera „f” mic de tipar şi „F” mare de tipar ; O2- să despartă cuvinte în silabe; O3- să sesizeze poziţia sunetului în structura unor cuvinte; O4-să alcătuiască propoziţii; O5- să stabilească corespondenţa între litera mică de tipar şi litera mare ; O6- să scrie litere mari şi mici de tipar **STRATEGIA DIDACTICĂ:** -METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE: explicația,conversația, demonstrația, exercițiul,metoda fonetica,analitico-sintetică -MIJLOACE DIDACTICE: fișe de lucru, planșa cu sarcini de lucru , creioane colorate, -FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual **RESURSE UMANE:**5 elevi	**ARIA CURRICULARĂ:**Arte si tehnologii **OBIECTUL:**Arte vizuale și abilități practice **SUBIECTUL:**„Semn de carte cu pitici” **TIPUL LECȚIEI:** Formare de priceperi și deprinderi **SCOPUL LECȚIEI:**Formarea priceperilor/deprinderilor de realizare a unor lucrări folosind tehnicile de lucru învățate **.** **OBIECTIVE OPERAȚIONALE:** O1- să enumere materialele folosite pentru realizarea lucrării; O3- să descrie acțiunile desfășurate în cadrul fiecărei etape a realizării produsului O4aplice tehnici de lucru învăţate (colorare,decupare , lipire); O4- să aprecieze obiectiv lucrarea sa sau pe a colegilor pe baza următoarelor criterii:corectitudinea lucrării,grad de finalizare,creativitate ; O5- să lucreze curat si ordonat. **STRATEGIA DIDACTICĂ:** -METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE: explicația, conversația, demonstrația, observatia. -MIJLOACE DIDACTICE: , planșa cu etapele de lucru, carioci,foarfec,lipici,vată ,fișă cu pitici,planșa pentru afișat lucrările. -FORME DE ORGANIZAR: individual **RESURSE UMANE:**5 elevi **RESURSE TEMPORALE:**50mi**n**	**ARIA CURRICULARĂ:** Om şi societate **OBIECTUL:** Cultură civică **SUBIECTUL:** Evaluare **TIPUL LECȚIEI:** evaluarea cunoştinţelor **SCOPUL LECȚIEI**: Evaluarea cunoşinţelor referitoare la aplicarea unor norme de conduită în viața cotidiană,manifestarea unor deprinderi de comportament moral civic în contexte de viață din mediul cunoscut. **OBIECTIVE OPERAȚIONALE:** O1- să denumească trăsăturile morale evidențiateîn unele propoziții; O2- să alcătuiască propoziții cu unele trăsături morale; O3- să identifice trăsăturile morale ale unor persoane ilustrate; O4- să completeze enunțuri cu informații potrivite ; O5- să scrie înțelesuri pentru unele expresii **.** **STRATEGIA DIDACTICĂ:** -METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE: conversația, explicația, exercițiul. -MIJLOACE DIDACTICE: manualul -FORME DE ORGANIZARE: individual **RESURSE UMANE:** 4 elevi **RESURSE TEMPORALE:**50min **BIBLIOGRAFIE:** - manual pentru clasa a III-a, Editura Intuitex.

RESURSE TEMPORALE: 50min **BIBLIOGRAFIE:** - Preda V.;Pletea M.;Grama F.;Cocos A.;Oprea D.;Calin M.-„Ghid pentru proiecte tematice” Editura Humanitas Educational Bucuresti.2005; - Silvia Nuta „Metodica predării limbii române „ Bucuresti ,Editura Aramis; - „Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învăţare pentru formarea competenţelor cheie la şcolarii mici**”.**	**BIBLIOGRAFIE:** - Marinela Chiriac,Virginia Danaila.Mirela Dionisie,Elena Raducanu „Abilitati practice”clasa I,Editura Tiparg-2007;w.w..didactic.ro.	

DESFĂȘURAREA LECȚIEI

CLASA PREGĂTITOARE **CLASA I** **CLASA aIII-a**

CONȚINUT INSTRUCTIV- EDUCATIV STRATEGIE DIDACTICĂ	**CONȚINUT INSTRUCTIV- EDUCATIV** STRATEGIE DIDACTICĂ	**CONȚINUT INSTRUCTIV- EDUCATIV** STRATEGIE DIDACTICĂ
1.Moment organizatoric Asigur condițiile necesare desfășurării lecției **2.Reactualizarea cunoștințelor** **Activitate independentă** Elevii vor primi o fișă de lucru	**1.Moment organizatoric** Asigur condițiile necesare desfășurării lecției **2. Reactualizarea cunoștințelor** **Activitate independentă** Copii au ca sarcină de citit din cărţile pe care le vor găsi pe bancă **3. Captarea atenţiei** **Activitate directă** -Elevii vor citi câte o propoziţie din cartea primită,apoi le cer să închidă cartea la fel voi face şi eu cu cartea mea . -Voi cere elevilor deschiderea repede a cărţii.În cartea mea se află un semn de carte ,astfel voi găsi foarte repede pagina. -Rog copiii să raspundă la o ghicitoare: **„Cine-i fata minunată**	**1.Moment organizatoric** Asigur condițiile necesare desfășurării lecției **2. Reactualizarea cunoștințelor** **Activitate directă** Voi întreba elevii ce lecție au avut de pregătit la cultura civică **3. Captarea atenţiei şi anunţarea lecţiei şi a obiectivelor** -Elevii sunt anunţați că vor da testul de evaluare sumativă. -Scriu titlul lecţiei pe tablă. -Voi da indicaţii acolo unde este nevoie. **4. Evaluarea cunoștințelor** **Activitate independentă** -Elevii lucrează individual testul de evaluare -Voi explica ce au de făcut ,precizându-le că oricând vor avea nevoie de explicaţii pot cere ajutorul.

3. Captarea atenţiei **Activitate directă** -Ce oră avem ?Ce învăţăm la Comunicare în limba română?	**Cu părul negru ca abanosul** **Cu fața albă luminoasă ;** **Ce avea o mamă invidioasă** **Pe frumuseţea ei firească?”** -Se prezintă o imagine cu Alba -ca-Zăpada **„Iat-o pe Alba-ca-Zăpada!** **Spuneți-mi dară ce lipseşte** **Din minunata mea poveste?”** (piticii,mama vitrega,prințul,vânătorul) **Astăzi ,cum bine aţi ghicit** **Piticii sunt de negăsit.** **Să fie oare o întâmplare.** **La voi pe bancă ce văd oare?** **(piticii)** **Cand citim povestea „Alba-ca –Zăpada”** **E bine sa ne-nsemnăm,** **Pagina să n-o uităm.** **Colţul să îl îndoim?** **Oare nu greşim?** **Ştiţi ceva .piticii voştri ...** **Vor să fie într-o carte:** **Semn de carte!** **Şi acum lecţia o ştiţi:** **„Semn de carte cu pitici”.** **4. Anunţarea lecţiei şi a obiectivelor** Se scrie titlul noii lecţii pe tablă **5.Dirijarea învăţării** Se prezintă pe etape un pitic în diferite stadii de realizare,până la produsul final. Elevii citesc etapele de lucru: -colorarea pe contur; -decuparea; -lipirea bucăţilor de vată peste bărbile piticilor -legarea şnurului. **6.Obtinerea performanței** **Activitate independentă** Elevii execută operațiile cerute respectând etapele prezentate ,iar eu îndrum și conduc activitatea pentru buna realizare a sarcinii.	

-Ce sunet şi ce literă am învăţat în ultima oră de comunicare?(sunetul „f” şi literele „F”mare de tipar şi „f”mic de tipar). -Elevii sunt rugați să răspundă la o ghicitoare Colorat și frumușel Cu multe culori pe el, Zboară vara pe câmpie Cin să fie ,cin să fie? (fluturele) -Cu ce sunet începe cuvântul,fluture? **4.Anunţarea subiectului şi a obiectivelor lecţiei** **Activitate directă** -Astăzi la ora de comunicare ,ne vom juca împreună cu literele„F”şi„f”,vom forma şi vom citi cuvinte cu literele învăţate. **5.Dirijarea învăţării** **Activitate directă** -Se dau exemple de cuvinte care conţin sunetul„f”în poziţie iniţială,mediană şi finală; -Joc :„Bateţi din palme !”(elevii vor bate din palme doar la auzul cuvintelor care conţin sunetul„f” -Vom scrie cuvinte la tablă -Se vor rezolva cerințele scrise pe planșă. **6.Obţinerea performanţei** **Activitate independentă** Se dă elevilor fişă de lucru,vor avea de desenat imagini care conţin sunetul„f”. **7.Asigurarea retenţiei** -Se fac aprecieri asupra activităţii desfăşurate; -Se împodobeşe copăcelul cu flori ,primite ca recompensă .	**7.Feed-back și evaluare** Fiecare elev își va evalua lucrarea prin așezarea acesteia în dreptul calificativului corespunzător, alături de Albă-ca –Zăpada. Elevii vor primi recompense	**5.Asigurarea retenţiei** **Activitate directă** La sfârșitul lecţiei se verifică dacă elevii au reuşit să rezolve sarcinile cerute de testul de evaluare..

PROIECT DIDACTIC

Școala Gimnazială Domnească, Tg. Neamț
Grădinița cu Program Prelungit Nr.2, Tg. Neamț
Prof. înv. preșcolar: Andron Dana Maria

Grupa: mică A

Activitatea: Educarea limbajului

Tema activităţii: Primăvara de Dan Faur

Tipul de activitate: achiziţionarea de cunoştinţe

Scopul activității: Memorizarea poeziei Primăvara de Dan Faur în vederea formării deprinderii de recitare expresivă, clară şi corectă.

Obiective operaţionale:

O1: să recunoască floarea prezentată;

O2: să redea conţinutul de idei al poeziei pe baza imaginilor;

O3: să recite clar, corect, expresiv strofa poeziei;

O4: să participe cu interes la activitatea desfăşurată;

Strategii didactice:

- **metode şi procedee:** conversaţia, explicaţia, exerciţiul, demonstrația;
- **mijloace de învăţământ:** poezia Primăvara de Dan Faur; slide-uri; calculator; imagini;
- **forme de organizare:** frontal şi individual;
- **mijloc de realizare:** memorizare;
- **forme şi metode de evaluare:** evaluare continuă-formativă, aprecierea verbală;

Resurse:

✓ **oficiale:** ***Curriculum pentru educație timpurie*, 2019, *Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului a copilului de la naștere la 7 ani***

✓ **pedagogice:** I. Domșa, M. Toma, 1996**,** Dezvoltarea vorbirii în grădiniță;

✓ **temporale:** 5-10 minute.

Etapele activităţii	Ob	Activitatea educatoareai	Activitatea copiilor	Metode şi procedee	Mijloace de învăţământ	Forme de organizare
1.Captarea atenţiei	O_1	Voi prezenta o planșă cu vestitorii primăverii – ghioceii. - Ce observaţi în această imagine? - Ghioceii vestesc anotimpul de primăvară. - Zâna Primăvară vă trimite în dar un buchet de ghiocei și un pachet surpriză pe care ne roagă să nu-l deschidem până la sfârșitul activităţii.	- În această imagine sunt nişte flori. Aceste flori se numesc ghiocei.	conversaţia	imagine cu ghiocei	frontal
2.Anunţarea temei şi a obiectivelor		- Astăzi, la activitatea de educarea limbajului, vom învăța poezia <u>Primăvara</u> de Dan Faur. Voi trebuie să ştiţi la sfârșitul activităţii poezia şi să o recitaţi clar, corect şi cu intonaţie.	Receptează cele spuse de educatoare.	explicaţia		frontal
3.Dirijarea învăţării		- Aşezaţi cu mâinile pe genunchi, spatele drept, veţi asculta în linişte poezia. • Recit poezia model.	Ascultă cu atenţie poezia.	demonstraţia	poezia	
		• Familiarizarea cu conţinutul poeziei. Slide-uri cu principalele momente ale poeziei (primăvara, ghiocei, soarele răsare, pe crengile copacilor sunt păsări călătoare). Se explică cuvintele noi: „răsare”, „păsări călătoare”.	Descriu imaginile prezentate.	conversaţia	slide-uri cu principalele momente ale poeziei	frontal
	O_2		Își însușesc înțelesul cuvintelor noi.			
	O_3	• Învăţarea poeziei de către copii. Recit prima strofă.	Trei copii recită prima strofă, pe rând cu ajutorul educatoarei. Ceilalţi copii recită în gând.	explicaţia		individual
		Recit primele două strofe.	Trei copii recită primele două strofe.	exerciţiul	calculator	

		Recit cele trei strofe.	În timp ce copii recită, pe calculator vor apărea slide-urile corespunzătoare fiecărui moment.	exerciţiul		individual
	O_4	Numesc doi copii care vor recita poezia în întregime.				
4.Obţinerea performanţei		Recitare în lanţ. Recitare dialogată (între educatoare şi copii, între fete şi băieţi, între doi copii sau mai mulţi). Recitare în gând şi cu voce tare.	Recită în funcţie de cerinţa educatoarei.			frontal
5.Fixarea temei		- Ce poezie am învăţat astăzi la educarea limbajului? - Ce floare vestește primăvara?	- Noi am învăţat poezia Primăvara de Dan Faur	conversaţia		
6.Aprecieri	O_5	Voi face aprecieri frontale şi individuale în funcţie de răspunsurile date la activitate. Se împart stimulente.	- Ghiocelul este cel care vestește anotimpul de primăvară. Primesc stimulente.		stimulente	frontal

Primăvara
de Dan Faur

Vine primăvara!
Ghioceii înfloresc.
Vine primăvara!
Soarele răsare.
Pe crengile copacilor
Vezi păsări călătoare.

PROIECT DIDACTIC

MITRUȚ ALEXANDRA- MIHAELA

CLASA: Pregătitoare

ARIA CURRICULARĂ: Consiliere şi orientare

DISCIPLINA: Dezvoltare personală

UNITATEA TEMATICA: „Jucăriile”

SUBIECTUL LECȚIEI: Rutine și sarcini de lucru. Grija față de obiectele personale.

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată

TIPUL LECȚIEI: Predare - învăţare

COMPETENȚE SPECIFICE:

Dezvoltare personală:

1.1 Prezentarea unor trăsături personale elementare, în contexte variate;

2.3 Explorarea abilitatilor de relationare cu ceilalti;

2.2 Transmiterea unor mesaje verbale simple despre propriile experienţe de viaţă

SCOPUL : ***Manifestarea interesului pentru autocunoaştere şi stimularea atitudinii pozitive faţă de obiectele personale .***

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

Pe parcursul şi la sfârşitul activităţii **toţi** copiii vor fi capabili:

O.1. să răspundă corect şi clar la întrebări, utilizând informatii extrase din text; obiectivul se consideră realizat dacă elevii răspund corect la cel puțin trei din cinci întrebări;

O.2. să își exprime opinia cu privire la situaţii în care se manifestă grija față de obiectele personale, folosind argumente clare din propria experiență; obiectivul se consideră realizat dacă elevii își exprimă opinia în cel puțin o situație în care se manifestă grija.

STRATEGII DIDACTICE:

A).METODE SI PROCEDEE: jocul didactic, povestirea, explicaţia, lectura cu predicţie, conversaţia, exerciţiul, reflecţia.

B). MIJLOACE DE ÎNVĂŢARE: minge, cuburi de lemn, figurine din fetru, rechizite, fișa de lucru.

C). FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual

RESURSE TEMPORALE: 45 minute: 40 minute activitatea + 5 minute activitate în completare

RESURSE UMANE: 26 elevi

RESURSE SPATIALE: sala de clasă

FORME SI TEHNICI DE EVALUARE: observarea sistematica a comportamentului elevilor, aprecieri verbale;

B**IBLIOGRAFIE:**

- ✓ Programa şcolară pentru disciplina Dezvoltare personală, clasa pregătitoare, clasa I şi clasa a II-a, aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013;
- ✓ Breben Silvia, ,, Jocuri pentru dezvoltarea inteligentei emoționale la vârstă scolară mică, Ed. Reprograph, Craiova

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

Evenimentul didactic	**Conţinut ştiinţific**	**STRATEGII DIDACTICE**			**Evaluare (metode şi indicatori)**
		Metode şi procedee	**Mijloace de înv.**	**Forme de organizare**	
1.Momentul organizatoric	Se amenajează spaţiul clasei într-o manieră optimă desfăşurării activităţilor. În cadrul întâlnirii de dimineață, se propune jocul de intercunoaștere și relaționare pozitivă: *„ Mingea călătoare”* Învățătorul are în mână o minge. El va oferi mingea unui elev, spunându-i de ce l-a ales: „ te-am ales pentru că.. ești un prieten bun, „„mă ajuți..sau te-am ales pentru că tu știi jocuri frumoase...etc” . Cel ales prinde mingea și o oferă altui coleg, sunându-i ce calități a remarcat la el, de ce îl apreciază. Fiecare elev va alege cel puțin un coleg. La sfârșitul jocului, elevii vor răspunde la următoarele întrebări: *Cum v-ati simțit în timpul jocului?* *Ce ați aflat nou?* *Ce v-a atras atenția?*	Explicația Joc didactic	Minge	Frontal	Observarea sistematică a comportamentului elevilor în cadrul jocului
2.Captarea atenţiei	Se realizează prin jocul senzorial „*Ascultă şi ghiceşte* ce se ascunde în cutie. Elevii vor încerca să intuiască ce se află în cutie, făcând predicții. Se descoperă conținutul obiectului surpriză- cuburi de lemn cu litere.	Explicația Joc didactic	Cutii ce conțin cuburi de lemn cu litere	Activitate individuală	Observare sistematică: implicarea activă în realizarea sarcinii

	Se ordonează cuburile cu litere, elevii obținând cuvântul „GRIJĂ”. Elevii sunt solicitați să spună la ce se gândesc atunci când aud cuvântul *grijă*. Elevii sunt rugați să construiască din cuburi un turn pe care îl vor așeza la marginea băncii și de care vor trebui să aibă grijă, să nu fie dărâmat până la finalul orei.	Brainstorming Exercițiul		Frontal	Observare sistematică
3.Anunţarea temei şi a obiectivelor	Se anunță tema „GRIJA FAȚĂ DE OBIECTELE PERSONALE” și obiectivele, pe înțelesul copiilor.	Explicaţia		Frontal	Observare sistematică
4.Dirijarea învăţării	Se spune povestea „ *Supărarea jucăriilor*”, cu ajutorul figurinelor realizate din fetru, expuse pe tablă (Anexa 1) Se fac predicții pe parcursul lecturii. *Ce credeți că vor face jucăriile?* *Ce credeți că va face Radu?* *Pe ce vă bazați?* Se adresează întrebări pe baza textului şi a temei propuse: - Credeti că Radu avea grijă de jucăriile lui? De ce? - Credeți că jucăriile au procedat corect? De ce? - Credeți ca Radu va mai strica jucăriile? Pe ce vă bazați? Se propune elevilor jocul:„*Cum putem să avem grijă de...?*	Lectură cu predicții Conversația Conversația	Povestea terapeutică „ Supărarea jucăriilor	Frontal Frontal	Observarea sistematică a comportamentu-lui Observarea sistematică: capacitatea de a răspunde corect la întrebările adresate

	Elevii sunt rugaţi să extragă dintr-o cutie câte un obiect, să-l denumească, să spună cum pot avea grijă de acel obiect și de ce este important să avem grijă de el . Obiectele din cutie sunt : un caiet, creioane colorate, o pereche de ochelari, periuța de dinți. Elevii vor pune copertă caietului, vor așeza creioanele colorate în penar, perechea de ochelari o vor pune în toc, iar periuța de dinți în pahar.	Exercițiul			Observarea sistematică
5.Realizarea feed-back-ului şi fixarea cunoştinţelor	Fiecare elev va primi o fișă de lucru . Această fișă va demonstra modul în care elevii reușesc să identifice modalitățile în care pot avea grijă de obiectele personale. (Anexa 2)	Exerciţiu Explicația	Fișa de lucru	Individual	Observarea sistematică
6.Analiza rezultatelor activităţii	Se propune elevilor un exercitiu de reflecție. Elevii vor închide ochii și se vor gândi cum arăta dimineaţa la plecare, camera lor. Cum ar trebui să arate camera lor?	Explicaţia Reflecția		Individual	
7.Încheierea activităţii	Se vor face aprecieri generale și individuale asupra participării elevilor la lecție, precum și asupra comportamentului lor pe parcursul orei.	Conversaţia		Frontal	Aprecieri verbale

	Sunt felicitați elevii care au avut grijă ca turnul din cuburi construit la începutul orei să nu fie dărâmat. Cei care nu au reușit acest lucru sunt rugați să dea exemple de moduri în care ar fi putut avea grijă de turn.				

Anexa 1

Supărarea jucăriilor

Camera lui Radu era plină de jucării. Oriunde întorceai capul dădeai cu ochii de ele. Avea multe mașinuțe, avioane, elicoptere, roboței, soldăței și tot felul de alte jucării. De fiecare dată când mergea la magazine își cumpăra câte o jucărie nouă. Se plictisea atât de repede de ele, încât se juca o zi, două , după care le arunca într-o grămada. De cele mai multe ori, atunci când erau aruncate, se și rupeau în bucățele.

Într-o noapte, o mașinuță albastră, cheamă toate jucăriile. Ea nu mai putea să vadă cum Radu distruge atât de multe jucării fără să-i pese câtuși de puțin de ele.

- Este timpul să-I dăm o lecție acestui băiețel !Noi suntem confecționate pentru a fi prietenii copiilor. Haideți să facem ceva! se adresă mașinuța albastră celorlalte jucării.
- Ai dreptate , Radu se comportă foarte urât cu noi. Pe mine m-a arucat pe jos și apoi m-a călcat în picioare, iar acum elicea mea este ruptă, spune un elicopter.
- Și pe mine m-a chinuit, zise un soldățel. Mi-a rupt un picior!
- Și eu am urechile rupte, spune plângând ursulețul cafeniu.

- Știu ce putem face! zise robotelul. Ce-ar fi dacă pentru o zi ne-am duce toate să ne ascundem în căsuța din copac?

  Toate jucăriile au fost de acord și s-au urcat în căsuța din copac. Camera lui Radu a rămas goală.

  Jucăriile nu au uitat să lase un bilet în care i-au scris băiețelului cât sunt de supărate și care este motivul pentru care au decis să plece.

Când dimineața a sosit și baiatul a văzut că în camera sa nu mai era nicio jucărie, a început să plângă. Nu voia să accepte că el nu mai are jucării, dar când a citit biletul și-a dat seama de greșelile pe care le făcuse. Nu știa unde au plecat jucăriile, a început să plângă, să le strige, promițându-le că nu le va mai strica.

Auzindu-l, jucăriile s-au hotărât să îl ierte și în următoarea noapte jucăriile s-au întors.

Când Radu le-a văzut, a fost foarte fericit. A luat fiecare jucărie și a făcut tot posibilul să o repare, iar de atunci nu a mai distrus nicio jucărie.

PROIECT DIDACTIC

Prof. Înv. Preșcolar ANDONE VALENTINA CAMELIA
Școala Gimnazială Nr 308, București, sector 4

NIVEL DE VÂRSTĂ/ GRUPA: 3-5 ani, nivel I, Grupa mijlocie

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: Cum este/ a fost și va fi pe Pământ?

TEMA PROIECTULUI: Provocările necuvântătoarelor

SUBTEMA: În ogradă la bunici!

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Activitati liber alese

MIJLOC DE REALIZARE: Joc de mișcare și distractiv

TIPUL ACTIVITATII: Consolidare de priceperi și deprinderi.

TEMA ACTIVITATII: Joc distractiv: „Iezișori, veniți la mama!”

Joc liniștitor: „Plimbă iedul!”

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Satisfacerea nevoii de mișcare , destindere și recreere a copiiilor .

OBIECTIVE: Pe parcursul și la sfârșitul activității, copiii vor fi capabili:

O1 - să interacționeze cu partenerii de joc, însușindu-și rolul primit. Obiectivul se consideră atins dacă copiii, colaborează la îndeplinirea sarcinii dată de rol.

O2 - să respecte regulile fiecărui joc, efectuând comenzile primite. Obiectivul se consideră atins dacă copiii participă activ la joc.

O3 - să răspundă motric la sarcina dată, alergând în direcția potrivită. Obiectivul se consideră realizat dacă copiii răspund la comanda primită.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode şi procedee didactice: exerciţiul, explicaţia, conversaţia.

Materiale didactice: mască de lup, ied de pluș

Forme de organizare: frontal

REGULILE JOCULUI:

Joc distractiv: Iezișori, veniti la mama!

Din grupa de preșcolari, se aleg doi copii pentru a juca rolurile de mamă-capră și lup. Restul copiilor vor avea rolul de iezi.

Iezii vor fi așezați într-un spațiu limitat, iar mama-capră se va poziționa la distanță de aceștia, într-un loc numit “acasă”. Lupul se va afla la mijlocul drumului dintre iezi si mamă.

Între capră și iezi va fi următorul dialog:

- „Iezișori, veniți acasă!
- Nu vrem!
- De ce?
- E lupul pe cărare!
- Iezișori, veniți acasă!”.

În acest moment iezii aleargă la mama lor, iar lupul va sări să îi prindă și să îi mănânce.

Iezii prinși vor fi duși în casa lupului.

Joc liniștitor: Plimbă iedul!

Copiii sunt organizați în cerc, șezând pe pernuțe. Un ied de pluș va circula din mână in mână. Copiii au ocazia să îl îmbrățișeze.

BIBLIOGRAFIE:

- Curriculum pentru Educație Timpurie, 2019
- E.Gheorghian, M. Taiban, *Metodica jocurilor și a programului distractiv în grădinița de copii,* , Editura didactică și pedagogică, 1975 (manual pentru liceele pedagogice de educatoare).

SECVENȚA DIDACTICĂ	**OB**	**CONȚINUTUL ACTIVITĂȚII**	**STRATEGII DIDACTICE** **Metode şi procedee** **Mijloace de învăţământ**	**EVALUARE**
Momentul organizatoric		Aerisirea sălii de grupă și introducerea copiilor în sală.		
Captarea atenției		Se prezintă surpriza (Masca și Iedul de pluș) și se propune realizarea unor jocuri.	-convesația -surpriza -masca	
Anunțarea temei și obiectivelor		Se comunică copiilor numele jocurilor și obiectivele, explicate pe înțelesul lor.	-conversația -explicația -frontală	
Desfășurarea activității	O1 O2 O3	Se vor executa câteva exerciții pentru încălzirea corpului. Se explică și se demonstrează jocul distractiv**:„M**Iezișori, veniti la mama! “ Din grupa de preșcolari, se aleg doi copii pentru a juca rolurile de Mamă-capră și Lup. Restul copiilor vor avea rolul de iezi. Iezii vor fi așezați într-un spațiu limitat, iar Mama-capră se va poziționa la distanță de aceștia, într-un loc numit „acasă”. Lupul se va afla la mijlocul drumului dintre iezi si mamă. Între capră și iezi va fi următorul dialog: - „Iezișori, veniți acasă! - Nu vrem! - De ce?	-explicația -demonstrația -exercițiul -frontală -jocul -masca	Observarea comportamentului copiilor

		- E lupul pe cărare! - Iezișori, veniți acasă!”. În acest moment iezii aleargă la mama lor, iar lupul va sări să îi prindă și să îi mănânce. Iezii prinși vor fi duși în casa lupului. Complicarea jocului Se vor desemna mai multi lupi pentru a prinde iezii. Joc liniștitor:” Plimbă iedul!” După finalizarea primului joc, copiii sunt organizați în cerc, șezând pe pernuțe. Un ied de pluș va circula din mână în mână. Copiii au ocazia să îl îmbrățișeze.	-explicația -iedul de pluș	
Evaluarea activității		Se solicită, copiilor să numească jocurile desfășurate și să exprime printr-unul din cele două moduri verbal/ nonverbal emoția trăită în timpul desfășurării jocurilor.	-frontală -conversația	Chestionare verbală
Încheierea activității		Toți copiii vor fi apreciați pentru participarea la jocuri.	-frontală	

PROIECT DE EDUCAȚIE REMEDIALĂ
ȘCOALA –OPORTUNITATE PENTRU MINE ?

Ciubotariu Dorina
Liceul Tehnologic ”N.Bălcescu”
Flămânzi,Botoșani

INFORMAȚII GENERALE:

1. **Număr copii: copiii din clasele V-VIII**
2. **Perioada de desfășurare a sesiunilor de educație remedială:semestrul I- II**
3. **Frecvența cu care vor avea loc sesiunile de educație remedială**

   nr sesiuni/săptămână-1, durata sesiunii-1 oră
4. **Locul de desfășurare:școală**
5. **Număr copii beneficiari: copiii din gimnaziu**

   (Sesiunile de educație remedială se adresează copiilor din ciclul gimnazial cu rezultate slabe la matematică , copiilor care înregistrează absențe școlare, risc de corigență, repetenție și abandon școlar)
6. **Resurse umane**: profesorul de matematică, 1 psiholog școlar, elevi
7. **Resurse materiale**

   - existente: sala multimedia, TV, flipchart, laptop ,fișe de lucru

DESFĂȘURAREA PROIECTULUI

I. ACTIVITĂȚI PEDAGOGICE ȘI DE SPRIJIN

I.1 Sprijin pentru viitorul meu

a. Identificarea nevoilor elevilor cu rezultate slabe la învățătură impune o alternativă educaţională de tip remedial, pentru a facilita abordarea trans și crosscurriculară. Se vizează astfel:

- completarea lacunelor la disciplinele de examen, identificate în evaluările inițiale și pe parcurs
- creșterea motivației pentru învățare și conștientizarea necesității finalizării învățământului gimnazial, a susținerii și promovării examenului de evaluare națională.

- integrarea unor tehnici de învățare eficientă, realizarea legăturii dintre cunoștințele teoretice și practice, metode ale gândirii critice, joc de rol, lucru pe grupe, diferențiat, utilizând filme didactice, prezentări PPT, softuri educaționale.

b. Dezvoltarea competențelor de înțelegere a unui text și de comunicare în limbaj specific, a celor logico-matematice și de calcul pentru elevi, prin activități remediale diferențiate, desfășurate în școală de către profesori în scopul creșterii motivației pentru învățare și atingerii standardelor de calitate educațională necesare absolvirii studiilor gimnaziale și a promovării examenului de evaluare națională.

c. Activitățile remediale se vor realiza săptămânal, pe o perioadă de 9 luni/an (octombrie, noiembrie, decembrie, ianuarie, februarie, martie, aprilie, mai, iunie) cu elevi din clasele V-VIII, organizați în 4 grupe de nivel (o grupă de 5 elevi din clasa a V-a, o grupă de 6 elevi din clasa a VI-a, o grupă de 7 elevi din clasa a VIII–a), în sesiuni bilunare, a câte 2 ore/sesiune, după orele de program .

Subactivitățile remediale sunt:

- “Matematica – regina științelor”- câte 12 ore de activitate remedială la matematică pentru cele 2 grupe de elevi (V și VI) și 12 ore remediale pentru fiecare grupă de elevi (VII-VIII).

Profesorii: elaborează materiale pentru fiecare activitate, realizează activități în care folosesc metode centrate pe elev, aşa încât elevii să lucreze individual, să fie îndrumaţi şi sprijiniţi efectiv, în fiecare activitate se folosesc tehnologii asistate de calculator și lucru diferențiat. De asemenea, verifică periodic activitatea individuală şi temele elevilor, administrează periodic teste de progres, monitorizează frecvența și progresul școlar trimestrial și numărul de teste rezolvate, inclusiv variante de evaluarea națională, păstrează permanent legătura cu părinţii elevilor privind frecvenţa şi progresul înregistrat de fiecare elev implicat în activităţile remediale,informează managerul de proiect despre eventualele sincope care apar.

Elevii: participă la activități (prezența este obligatorie și va fi monitorizată permanent), realizează sarcinile de lucru şi temele individuale şi în echipă, care le revin conform precizărilor profesorilor, participă la testele de progres şi popularizează în rândul colegilor activitățile pe care le-au desfășurat, informează părinții privind activitățile la care participă și rezultatele obținute la teste.

d. Activitatea de pregătire remedială este corelată cu cea de consiliere a elevilor și cu cea extracurriculară prin folosirea tehnicilor și metodelor eficiente de învăţare, cu scopul creşterii motivaţiei pentru învăţare, a încrederii în forţele proprii şi schimbarea pozitivă a atitudinii faţă de şcoală şi societate.

e. Activitatea de pregătire remedială pentru examenul de evaluare națională se va desfășura în fiecare lună.

Activitatea de pregătire remedială pentru disciplina matematică se va desfășura în semestru II, a câte 2 ore pentru fiecare grupă.

Ei vor participa la 2 ore de activitate remedială/ bilunar, se vor pregăti pentru susținerea de teste, vor colabora cu alți colegi în realizarea sarcinilor și vor populariza în clasele din care provin activitățile desfășurate.

I.2. Ieri-astăzi-mâine

a. Activitatea de consiliere și dezvoltare personală ”**Ieri-astăzi-mâine”** vizează palierul emoțional al elevului propunându-și dezvoltarea capacității de interrelaționare elevi-elevi, elevi-profesori, creșterea stimei de sine, a încrederii în forțele proprii, dezvoltarea unei atitudini pozitive față de școală, cu scopul de a conștientiza importanța participării active la ore pentru a-și îmbunătăți rezultatele la învățătură și la examenul de evaluare națională.

Activitățile nonformale proiectate pentru elevii grupului țintă au scopul de a-i dedermina să se mobilizeze pentru a-și depăși problemele de comportament vizând stimularea comunicării și colaborării între membrii grupului și încurajarea exprimării și susținerii logice a părerilor proprii. Se vor folosi metodele specific activităților nonformale, ca o completare la activitățile realizate în timpul programului școlar.

Aceste sub-activități se vor organiza în fiecare an, pentru o grupă de 20 de elevi din clasele V-VIII(căte 5 elevi din fiecare clasă, alții în fiecare an) identificați pe baza unor chestionare aplicate elevilor cu probleme de comunicare și comportament, de integrare în viața școlară, cu nivel scăzut al stimei și încrederii de sine, relaționare defectuoasă cu părinții și rezultate slabe la învățătură.

b. Dezvoltarea capacității de interrelaționare elevi-elevi, elevi-profesori, şi creșterea stimei de sine, a încrederii în forțele proprii, dezvoltarea unei atitudini pozitive față de școală și de consiliere de grup, pentru 20 elevi din clasele V-VIII, în scopul conştientizării propriilor calităţi personale şi profesionale pentru a favoriza dezvoltarea personală și orientarea corectă în carieră.

c. Activitățile de consiliere se vor realiza cu câte o grupă de 20 de elevi din clasele V-VIII, în perioada octombrie-mai, după orele de program, astfel:

Sub-activitatea 1 - **Ce știu despre mine?** – 6 ore – dezbateri, studii de caz, joc de rol, vizionare film prin care elevii se vor cunoaște, își vor descoperi calitățile și defectele și vor învăța să le folosească în propria dezvoltare.

Sub-activitatea 2 - **Știu să comunic?** – 6 ore, dezbateri, studii de caz, joc de rol prin care se va exemplifica cât de important este ce, cum și cui transmitem.

Sub-activitatea 3 - **Școala – temelia viitorului meu** – 6 ore, dezbateri, studii de caz, joc de rol prin care se va pune în evidență importanța educației pentru tineri care doresc să-și continue studiile.

Sub-activitatea 4 - **Știu ce voi face mâine!** – 6 ore, dezbateri cu invitați (absolvenți ai școlii care s-au realizat in diferite domenii, personalități locale, reprezentanți ai agenților economici locali), invitați AJOFM, studii de caz în care elevii vor descoperi importanța alegerii unei cariere potrivite propriilor calități dar și aspirații.

Durata unui program de consiliere este de 24 de ore și se desfășoară, în 12 sesiuni de formare, pe durata unui an școlar. În fiecare an, la program vor participa, prin selecție, în raport cu criteriile proiectului și nevoile individuale ale elevilor, alți 20 elevi din clasele V-VIII.

Psihologul și profesorii: elaborează materiale pentru fiecare activitate, realizează activități de consiliere, monitorizează frecvența și progresul realizat din perspectiva interrelaționării, moderează dezbaterile, oferă suport participanților, realizează statistici privind frecvența și numărul de intervenții la activități, informează managerul de proiect despre eventualele

sincope care apar.

Elevii: participă la activități (prezența este obligatorie și va fi monitorizată permanent), realizează sarcinile de lucru care le revin conform consilierii realizate, își expun punctele de vedere proprii, popularizează în rândul colegilor activitățile pe care le-au desfășurat, informează părinții privind activitățile la care participă.

d. Activitatea de consiliere a elevilor este corelată cu cea de pregătire remedială și cu cea extracurriculară prin folosirea tehnicilor și metodelor eficiente de învăţare, cu scopul creşterii motivaţiei pentru învăţare, a încrederii în forţele proprii şi schimbarea pozitivă a atitudinii faţă de şcoală şi societate, creșterea nivelului de cultură generală.

e. 20 de elevi din clasele V-VIII selectați : 5 elevi din fiecare clasă care au probleme de comunicare, de integrare și cu nivel scăzut al stimei și încrederii de sine, cu probleme de relaționare și rezultate slabe la învățătură.

Elevii vor participa la toate subactivitățile de consiliere, vor colabora cu alți colegi în realizarea

sarcinilor, se vor implica proactiv în dezbateri, în studii de caz și joc de rol și vor populariza în clasele din care provin și părinților activitățile desfășurate cu psihopedagogul, angajatul CJRAE.

Proiect Didactic/ Lesson Plan

Teacher: Mandrea Teodora
Liceul „Stefan Procopiu” Vaslui

Date: 14.10.2022/ Time: 50 minutes

Grade:10B- 25 students/ Textbook: Gold Plus FCE, Longman

Unit 4: Food for Thought

Lesson: Writing: Article/ Level: A2 to B1

Aimed skills: To understand the structure of an article, plan the writing of an article, develop and organize ideas in a paragraph, use proper register and connectors

Aims of the lesson: to present the structure and layout of an article, to practise the development and connection of ideas in a fragment, to use social media in order to disseminate the article

Techniques: discussion, presentation, individual work

Aids: textbook, board, paper, laptop/phone, Facebook group

No.	Stages	Activities	Reason for activities	Materials	Time
1.	Greetings, Warm up	Teacher greets the students and asks them about what news they have read on social media recently that made them curious	To create a proper atmosphere for the lesson		5min
2.	Lead in	Teacher asks students whether they still read articles in paper magazines or they prefer social media Students give reasons for their choice (choice of vocabulary, semi formal vs informal register, easy to read vs time consuming)	Students understand that written material nowadays has a number of standards requested by the public		5 min

3.	Presentation	Teacher announces students the aims of the lesson Students read the requirements of a good article presented in the textbook (Writing: Article part 2 page 52) Teacher explains and draws on the board the layout of the article (title, 5 paragraphs, block form) Teacher presents the title of the article: *The young people of today are likely to live longer and healthier than any other generation* (ex.1 page 52)	Students understand the tasks they have to accomplish	Book Board	5 min
4.	Presentation	Teacher explains that students have to plan the article before starting. The article will develop ideas in three paragraphs and first students will brainstorm ideas.	Students understand that planning before writing saves time and they no longer fear having „no ideas” during the process of writing.		2min
5.	Brainstorming	Teacher explains that for one fragment it is indicated to prepare at least 3 ideas, consequently they will need about 9 ideas for the article. Teacher asks students about ideas to support the task. Teacher writes ideas on the board.	Students express their ideas and raise interest related to the topic	Board, notebook	5min

6.	Presentation	Teacher explains the development of ideas into paragraphs. Teacher writes on the board examples of connectors and orally exemplifies how ideas are linked with connectors. Students are asked to do the same orally, using the connectors and the ideas already brainstormed on the board.	Students practise connecting ideas in a paragraph.	Board	5 min
7.	Guided writing	Teacher asks students to prepare their sheets of paper. Teacher asks students to write the title of the article and to keep in mind that they have to respect the layout requirements(block layout).Teacher asks students to write the introduction of the article observing he following: semi formal register, a question to create a direct link with the reader, a suggestion to raise readers' interest.	Students use the technique to write the introduction.	Paper	2 min
8.	Presentation	Teacher asks two or three students to read their introduction to the class	Students read their written paragraphs	paper	2min
9.	Guided writing	Teacher asks students to write their first paragraph using the ideas already written on the board. Teacher underlines the idea that they have to use connectors. Students write the first fragment of the content.	Students practise developing ideas into a fragment using connectors.	Paper	5min
10.	Presentation	Teacher standing in front of the students asks students to raise their sheets of paper in order	Students read their paragraphs and	Paper	3min

		to see if the layout is proper and gives indications if necessary. Teacher asks 2 students to read their paragraphs.	understand the importance of connectors while reading.		
11.	Guided writing	Teacher asks students to continue writing their article. Students have to observe the following: layout, using connectors, developing fragments of 5 or 6 lines. Teacher guides students while witing and answers students' answers when called.	Students practise developing ideas into a fragment using connectors	Paper	7 min
12.	Presentation	Teacher standing in front of the students asks students to raise their sheets of paper in order to see if the layout is proper and gives indications if necessary	Students show their sheets of paper		
13.	Presentation	Teacher observes if students have finished the content of the article (3 paragraphs) and explains how to create the conclusion (summarize the main ideas in the text). Teacher asks students to write the conclusion.	Student write the conclusion and check the article (layout, number of fragments, number of lines, connectors)		2min
14.	Follow up	Students are encouraged to post their articles on the Facebook group of the class in order to receive comments from teacher and classmates			2min

PROIECT DE ACTIVITATE

EDUCATOARE: Alb Ionela Angelica
Grădinița cu Program Prelungit Nr.5 Zalău

GRUPA: mica

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Jocuri și activități alese ALA 2

TEMA ANUALĂ: „Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „În lumea poveștilor”

TEMA ACTIVITĂȚII: „Vulpea și gâștele”

TIPUL DE ACTIVITATE: consolidarea priceperilor și deprinderilor formate

MIJLOCUL DE REALIZARE: joc distractiv

SCOP:

- Crearea unei atmosfere de bună dispoziție, destindere și relaxare.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- Să pornească doar la semnalul propunătoarei: „Pe locuri, fiți gata, start!”
- Să respecte regulile jocului „Vulpea și gâștele”
- Să execute exercițiile de încălzire ale corpului

STRATEGII DIDACTICE:

- FORMA DE ORGANIZARE: frontal
- METODE ȘI PROCEDEE: conversația, explicația, demonstrația, jocul
- MIJLOACE DIDACTICE: plușuri

DURATA: 15 minute

Etapele lecției	Activitatea		Strategii didactice		
	Propunătoarei	**Copiilor**	**Forme de organizare**	**Metode și pocedee**	**Mijloace didactice**
1.Moment organizatoric	-Voi asigura condițiile necesare desfășurării activității prin pregătirea locului și a materialelor didactice. -Copii vor fi așezați pe scăunele.		Individual		Scăunele
2.Captarea atenției	-„Bună ziua, dragi copii! Astăzi ne vom juca împreună și vom avea parte de surprize.” -„Pe drum spre grădiniță m-am întalnit cu doi prieteni de ai mei, care si-au dorit foarte mult sa vină la voi doarece au auzit că sunteți niște copii foarte cuminți. Doriți să vedeți cine sunt prietenii mei? { le voi arăta vulpea de pluș si gâsca de pluș}	-„Bună ziua, Lavinia!” -Observă.	Frontal	Conversația	plușuri
3.Anunţarea temei	-„Astăzi ne vom juca împreună cu prietenii noștri jocul „Vulpea și gâștele„.	-Ascultă.	Frontal	Conversația	
4.Dirijarea învăţării	**Regulile jocului:** Se alege dintre copii cel care va fi vulpea , acesta va alerga să-i prindă pe ceilalți copii care vor fi gâște. Copilul care va fi vulpe va avea vulpea de pluș în mână. Când atinge pe unul dintre copii, acel copil se transformă în vulpe și preia plușul, iar jocul continua. Vor începe jocul doar la startul propunătoarei („Pe locuri, fiți gata, start!”) **Jocul de probă:** -se execută jocul de probă pentru demonstratrea înțelegerii regulilor. Dacă văd nerespectarea regulilor, le mai explic o dată jocul. -„Înainte de a începe să ne jucăm, haideți să ne pregătim puțin.”	-Ascultă. -Realizează încălzirea.	Frontal	Explicația	

	-„(ne ridicăm în picioare) apropiem picioarelele și sărim de 3 ori ca iepurașii. Ne uităm în sus după fulgii de zăpadă și în jos la stratul de zăpadă. Acum ne întindem brațele în lateral și zburăm ca păsărelele. Acum suntem pregătiți să ne jucăm.” **Executarea jocului propriu-zis:** -se execută jocul de către copii.	-Încep jocul.		Conversația	
5.Obținerea performanței	-„Cum s-a numit jocul de astăzi?” -„Ce a trebuit să facem în acest joc?” -„V-ați distrat jucându-vă „Gâștele și vulpea”?”	-„Vulpea și gâștele.„ -„Ca vulpea să prindă una dintre gâște.” -„Da.”	Frontal	Conversația	
Încheierea activității	-În finalul activității, copiii vor fi felicitați pentru felul în care au participat la această activitate, asigurându-i pe aceștia că se vor mai juca și altădată. -Toți copiii vor fi recompensați cu câte o bulinuță.	-Stau atenți.	Frontal	Conversația	

Proiect Didactic

Profesor: Coste Valeria
Şcoala Gimn.,,Gh.Lazăr,,-Zalău

Clasa: a-Vl -a

Unitatea de învăţare : **Deprinderi Melodice**

Detaliere de conţinut: Recapitularea Intervalelor Muzicale

Tipul lecţiei: *consolidarea cunoştinţelor dobândite*

Disciplina de învăţământ la care se susţine lecţia: Educaţie Muzicală

Aria curriculara: arte

Durata orei : 50min.

Competenţe Generale[1]

1. Dezvoltarea capacităţilor interpretative (vocale şi instrumentale)
2. Dezvoltarea capacităţii de receptare a muzicii şi formarea unei culturi muzicale
3. Cunoaşterea şi utilizarea elementelor de limbaj muzical
4. Cultivarea sensibilităţii, a imaginaţiei şi a creativităţii muzicale şi artistice

Competenţe Specifice:

1.1 interpretarea vocală, individuală sau în grup, a unor cântece la unison sau în aranjamente armonico-polifonice;
2.1 audierea cu atenţie a lucrărilor muzicale, recunoscând elementele de limbaj învăţate
2.2 compararea fragmentelor audiate, sesizând anumite diferenţe sau similitudini
2.3 exprimarea propriilor impresii privind muzica audiată
3.2 identificarea în lucrările interpretate sau audiate elementele de limbaj
4.1 participarea afectivă în cântat

Competenţe Integrate:

La sfârşitul lecţiei elevii vor putea să :

- recunoască toate intervalele simple, melodice şi armonice
- să facă diferenţa între un interval mic şi unul mare
- să se exprime corect din punct de vedere muzical atunci când vor vorbi despre una dintre piesele audiate
- utilizeze noile elemente de limbaj muzical

Strategia didactică

A. Metode didactice : ex. 1. de tip euristic (conversaţia euristică, descoperirea dirijată, problematizarea, demonstraţia, explicaţia, exerciţiul, , expunerea, experimentul etc.)

2. de tip algoritmic (algoritmizarea)

3. de tip interactive (metoda ciorchinelui),

4. de interdisciplinaritate centripetă - cvintetul

Evaluarea activităţii 1 . Descriptori de performantă

2 Tehnici de evaluare.

. Forma de organizare: activitate frontală, pe grupe şi individuală

Activităţi de învăţare:

- descoperirea în audiţii
- receptarea şi conştientizarea intervalelor;
- intonarea intervalelor melodic şi armonic;
- improvizarea unor răspunsuri muzicale;
- mânuirea instrumentelor muzicale;
- exersarea în cântece;
- descoperirea în audiţii

Resurse materiale

- **Biografie**: Manualul de Educaţie Muzicală pentru clasa a V-a
- Îndrumător metodic de predare a educaţiei muzicale,

C.D., C.D-player,

-Orga electronică

DESFĂȘURAREA LECȚIEI:

Obiective Operaţionale	**Etape şi Strategii**	**Conţinutul lecţiei** **Activitatea Profesorului**	**Activitatea Elevului**	**Evaluare**
	Activităţi introductive, - Expunerea	- Asigurarea unui climat psihopedagogic adecvat desfăşurării lecţiei - pregătirea materialului didactic necesar şi a clasei de elevi	- Elevii ajută la pregătirea lecţiei	
Să coopereze la tabloul recapitulativ al intervalelor prin răspunsuri corecte	Reactualizarea cunoştinţelor şi a deprinderilor dobândite anterior - Expunerea, - Exerciţiul - metoda ciorchinelui	- profesorul va face o verificare a intervalelor învăţate precedent la clasificarea acestora din punct de vedere: a) <u>Calitativ</u> şi va desena pe tablă un dreptunghi în care va scrie cuvântul „intervale” (vezi fig. din anexa 1 şi anexa 2) intervale perfecte, mari şi mici b) <u>cantitativ:</u> - va desena intervalele pe portative (profesorul va lua fiecare dintre intervalele enunţate pe claviatura instrumentului astfel încât acesta să rămână întipărite în mintea elevului nu numai din punct de vedere vizual ,al teoriei dar şi sonor) c) <u>în funcţie de desfăşurarea în timp</u> a	- Elevii vor ieşi pe rând la tablă - un elev va ieşi la tablă şi va adăuga la dreptunghiul profesorului două dreptunghiuri cu cuvintele „Perfecte” şi unul cu „mari şi mici” (vezi fig. din anexa 1 şi anexa 2) - la fel se va proceda în continuare, elevii vor ieşi pe rând la tablă şi vor adăuga intervalele corespunzătoare. (vezi figurile din anexa 1şi anexa 2) - elevii îşi notează pe caiete schema	- frontală

		sunetelor ce formează intervalele, acestea pot fi: melodice (când sunetele se intonează pe rând) şi armonice (când sunetele se intonează deodată)	- elevii sunt atenţi şi notează în caiete	
Să reţină tema şi obiectivele lecţiei	Pregătirea materialului stimul: - conversaţia - expunerea - exerciţiu - explicaţia	Elevii vor fi activaţi în perceperea intervalelor din punct de vedere practic redând câteva exemple parcurse din manual - „Cântecul cucului” de Ioan D. Chirescu - „Pupăza din tei” melodie populară - „Fata de păstor şi cucul” - „Cucul” melodie poloneză		- frontală individuală
- Să audieze conştient - să participe la discuţii - să aprecieze corectitudinea răspunsurilor	Dirijarea învăţării: - expunerea - exerciţiu - explicaţia - audiţia	- se va propune elevilor un exemplu în audiţie în care elevii vor fi invitaţi să recunoască intervalul din linia melodică	- elevii vor asculta cu atenţie şi vor răspunde la întrebările adresate	- frontală

- să asculte conştient explicaţiile - să redea corect intonaţional exemplele propuse	Obţinerea performanţei: - problematizarea - conversaţia - exerciţiul - metoda cvintetului (vezi anexa 3)	- se va folosi metoda cvintetului - se va explica metoda cvintetului	- elevii vor primi fiecare câte o fișa de lucru (vezi anexa 3) - elevii vor completa formularul în grupe de câte patru	- frontală - individuală
	Asigurarea feed-back-ului	Se va face analiza fișelor		- frontală
Evaluare	Evaluare	Se vor face aprecieri generale şi individuale		- Frontal

PROIECT DIDACTIC

DIRECTOR, UNGUR CRISTINA- ADRIANA
GR. CU P.P. NR12, ZALĂU

TEMA ANUALĂ: „Când, cum și de ce se întâmplă?„
TEMA SĂPTĂMÂNII: „Țăranul e pe câmp„

CATEGORIA DE ACTIVITATE: ALA2

TIPUL DE ACTICITATE: Formarea de priceperi și deprinderi

FORMĂ DE REALIZARE: Joc de mișcare în aer liber

Jocuri la aparatele din curte

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

-să respecte regulile jocului

-să cânte cântecelul „Iepurașul în iarbă„ toți participanții jocului

-să participle cu interes și plăcere la desfășurarea jocului

STRATEGII DIDACTICE:

FORME DE ORGANIZARE: Frontal, individual

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, explicația, deomnstrația, jocul

MIJLOACE DIDACTICE: apartele din curte

DURATA ACTIVITĂȚII: 15 min

NR. CRT.	ETAPELE ACTIVITĂȚII	CONȚINUT ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE
1.	**Momentul organizatoric**	Vom face rândul și vom ieși în liniște în curte	
2.	**Prezentarea jocului**	Copiii stau în cerc, în picioare, ținându-se de mâini. Un copil este ales să fie iepurasul și va sta în mijlocul cercului pe șezut cu ochii închiși (doarme), în timp ce copii se învârt încet în jurul lui cântând: „ Iepurașul în iarba Doarme si viseaza Poate ca s-a inbolnavit Ca de mult n-a mai sarit... Iepuras Dragalas, Prinde-ma pe mine.„ Atunci iepurasul se ridică și va trebuie să atingă pe cineva din cerc. Copilul care este atins, va fi la urmatoare runda de joc, iepirasul.	Explicația Conversația Frontal
3.	**Jocul de probă**	Se execută jocul de probă pentru a vedea dacă s-au înțeles regulile jocului.	Conversația Demonstrația Jocul de probă
4.	**Desfășurarea propriu-zisă a jocului**	Copiii vor forma un cer, ținându-se de mâini. Se alege un copil care va fi iepraşul și se așează in mijlocul cercului. Vor cânta cântecelul: „ Iepurasul in iarba Doarme si viseaza Poate ca s-a inbolnavit	Jocul Conversația Frontal

		Ca de mult n-a mai sarit... Iepuras Dragalas, Prinde-ma pe mine.,, Atunci copilul se ridică și atinge pe cineva din cerc, iar acesta va fi următorul iepuraș. După ce ne vom juca de câteva ori, copiii se vor juca la aparatele din curte.	
5.	**Asigurarea retenției și a transferului**	Se va realiza prin întrebări: -V-a plăcut jocul de astăzi? -Cum se numește jocul?	Conversația Frontal Individual
6.	**Încheierea activității**	Voi face apricieri generale. Copiii vor primi câte un sticker.	Frontal Conversația

Proiect didactic

BIGI TIMEA
GR. NR. 5 ZALAU

Data: 17.10.2022
Grupa:Mica- Mijlocie
Educatoarea:
Tema anuală: „Cu ce și cum ne exprimăm ceea ce simțim?”
Tema săptămânii: „Vreau să stau și eu aici”
Categoria de activitate: ALA
Tipul activității: Transmitere de noi cunoștințe
Formă de realizare: Joc liniștitor – „Bună, prietenii mei”

Dimensiuni ale dezvoltării:

- Comportamente prosociale, de acceptare si de respectare a diversității
- Curiozitate, interes și inițiativă in învățare

Comportamente vizate:

- Demonstrează acceptare si înțelegere față de celelalte persoane dinmediul apropiat și promovează imaginea de sine, prin manifestarea sa ca persoanăunica, cu caracteristici specifice

Scopul: crearea unei atmosfere de bună dispoziție, destindere și relaxare
Obiective operaționale:

- să respecte regulile prevăzute jocul: „Bună, prietenii mei”
- să răspundă motric la sarcina dată de jocul „Bună, pietenii mei

Strategii didactice:

- Forme de organizare: frontal, individua
- Metode și procedee: conversație, explicația, exercițiul, demonstrația;
- Mijloace didactice: -

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚILOR ALESE

Etapele activității	Conținut științific		Strategii didactice	Evaluare
	Practicantă	Copii		
1. Moment organizatoric	- aranjarea mobilierului și aerisirea sălii de grupă. Pregătirea materialului didactic;			
2. Captarea atenției	- „Astăzi am muncit destul de mult, așa că m-am gândit că este timpul să ne relaxăm și să ne destindem puțin, jucându-ne două jocuțe.”		Conversația	

3. Anunțarea temei	- „Astăzi ne vom juca jocul „Rândunică, mută-ți cuibul” și jocul „Bună, prietenii mei”.		Conversația	
4. Dirijarea învățării	- le voi prezenta jocul: „Bună, prietenii mei” - copiii se așează într-un cerc. Unul dintre ei va fi ales și va păși în mijlocul cercului. Acesta va închide ochii, iar un alt copil ales îi va spune „Bună prietene! Poți ghici cine sunt eu?”. Dacă copilul din centru ghicește, celălalt îi ia locul, în caz contrat se continua jocul. <u>Reguli:</u> • Jocul se joacă în liniște pentru a vă putea păstra atenția <u>Jocul de probă:</u> - se va efectua un joc de probă, în care se va verifica atenția copiilor. <u>Executarea jocului propriu-zis:</u> - Înainte de a începe jocul, haideți să ne pregătim: “Plouă încet, să auzim (bat încet din palme) Plouă mai tare, ploaia tot vine (bat mai tare din palme) Sună grindina în trotuare, (bat din picioare) Tună puternic uneori, (bat palmele pe genunchi) Vreme frumoasă s-a făcut, și-un curcubeu a apărut Noi brațele ușor rotim și norii îi gonim” - se execută jocul	- ascultă - ascultă - se încălzesc	Conversația Explicația Demonstrația Observația Jocul	- observ atenția manifestată - observ atenția manifestată
5. Obținerea performanței	- Cum s-au numit jocurile de astăzi? - Care v-a plăcut ami mult? De ce?	- Joculețul de astăzi s-a numit: „Bună, prietenii mei”. - Da	Conversație	
6. Evaluarea activității	- voi face aprecieri frontal și individual		Conversație	- aprecieri frontale și individuale

PROIECT DIDACTI

PESTELEU DIANA

Grupa: mare „Iepurașii„

Tema anuală: „Când, cum și de ce se întâmplă?”

Tema săptămânii: „Primăvara pe cărare”

Domeniul experiențial: Domeniul estetic și creativ (DEC)

Denumirea activității: (Educație artistico-plastică)

Tema actvității: „Grădina cu ghiocei”

Forma de realizare: modelare

Tipul activității: consolidare de priceperi și deprinderi

Scopul: -realizarea de creații funcționale și/sau estetice folosind materiale și tehnici diverse, exersarea coordonării senzorio-motrică și dezvoltarea mușchilor mici a mâinii

Obiective operaționale:

- Să execute exercițiile de încălzire a mușchilor mici ai mâinii
- Să denumească materialele folosite în realizarea activității
- Să execute corect tema data respectând indicațiile oferite
- Să mânuiască corect plastilina
- Să lucreze curat și îngrijit, păstrând curățenia la masa de lucru

Strategii didactice:

-Forme de organizare: frontal

-Metode și procedee: conversația, explicația, demonstrația, exercițiul

-Mijloace didactice: planșa model, scrisoare, plastilină, recompense

Etapele activității	Conținutul științific		Strategii didactice	Mijloace didactice
	Activitatea propunătoarei	Activitatea copiilor		
1.Momentul organizatoric	- amenajarea și aerisirea sălii de grupă pentru o desfășurare optimă a activității;			
2.Captarea atenției	-le voi spune copiilor că Zâna Primăverii a auzit că sunt niște copii foarte cuminți și harnici și îi roagă să o ajute să aducă primăvara împreună.		conversația	Zâna Primăverii
3.Anunțarea temei	,,-Astăzi o vom ajuta pe Zână să aducă primăvara modelând grădina cu ghiocei.,,		conversația	
4.Dirijarea învățării	-Ce flori ale primăverii mai cunoașteți? A.Intuirea materialelor ,,-Ce materile avem pe măsuță ?,, -Le voi prezenta copiilor materialele :planșă, plastilină de culoare verde și albă	Zambile, lalele narcise -Copii identifică materialele necesare realizării lucrări	Conversația	

	B. Intuirea modelului -Le voi prezenta copiilor modelul făcut de mine pe care îl vom analiza împreună, iar apoi îl voi lăsa expus pe tabla magnetică pentru a-l avea drept ghid. C.Explicarea modului de lucru -Voi explica etapele realizării lucrării și le voi demonstra. ,,-Prima dată vom lua o bucată din plastilina verde în mânuțe și pentru a putea lucra ușor cu plastelina, trebuie să o înmuiem în palmă, trecând-o dintr-o palmă în cealaltă, până se încălzește. Când s-a înmuiat plastelina o punem pe planșetă și prin mișcări translatorii începem să rulăm și să modelăm până obținem tulpina ghiogelului, mai apoi îndoim ușor marginea de sus a tulpinii.,, -voi executa aceeași metodă cu încă două tulpini dar de mărimi diferite ,,Vom mai lua o bucată mică de plastilină pentru a face o frunzuliță. O rulăm intr-o formă ovală, apoi o aplatizăm cu podul palmei. O lipim în partea de jos a tulpinii.,, ,,Mai apoi, vom modela 3 biluțe verzi, punem plastilina în podul palmelor și prin mișcare circulară modelăm mijlocul florii. Le lipim în partea de sus a fiecărei tulpini.,, ,,Mai departe pentru petale, vom folosi 3 bucăți pentru fiecare tulpină. Formăm 3 ovale și le apăsăm ușor cu degetele și le lipim de mijlocul florii.,, D.Încălzirea mușchilor ,,-Înainte de a începe ne vom încălzi mânuțele.,, Ex. cântăm la pian, spargem nuci, aruncăm cojile de nuci, picură, ne	copiii sunt atenți la explicații	Descoperirea Explicația Demonstrația Frontal	Planșă Plastilină de culoare verde și albă

	spălăm pe mânuțe, batem tare palmele să se facă liniște ,,-Înainte de a începe să lucrați, vă rog frumos să țineți spatele drept.,, Dacă v-a mai rămâne puțin timp liber după finalizarea lucrării, copiii vor modela ce doresc pentru dezvoltarea imaginației	-copiii execută exercițiile de încăzirea a mușchilor mâinii	Exercițiul	
5.Obținerea performanței	5.Realizarea temei de către copii -urez copiilor spor la lucru -urmăresc cu atenție modul în care lucrează fiecare copil, voi corecta cu privire la modul de lucru, dacă este cazul, iar celor cărora îmi solicită ajutorul le voi da indicații suplimentare -voi avea în vedere ca preșcolarii să aibă o poziție corespunzătoare. -În timpul activității copiii vor audia mai multe cântece pentru copii cu temă adecvată (despre animale). -cu 5 minute înainte de finalizarea activității voi îndemna copiii să termine ce au început -le voi scrie numele pe fișe	Copiii vor îndeplini sarcina dată.	Exercițiul Individual Conversația Observația	Lucrările copiilor
6.Asigurarea feedback-ului	Voi solicita copiilor explicarea explicarea tehnicii de lucru. -Ce lucrare am realizat azi? -Pentru cine am realizat noi acest modelaj? -Câți ghiocei am modelat?	Grădina cu ghiocei Pentru Zâna Primăvara Am modelat 3 ghiocei	Conversația	
7.Evaluarea și încheierea activității	În această etapă se va realiza o expoziție cu lucrările copiilor,apoi voi examina lucrările împreună cu copiii, criteriile urmărite în cadrul evaluării fiind: -modul de lucru (îngrijit/ neîngrijit) -felul în care ați modelat (corect/ incorect) Drept mulțumire vor primi câte o bulinuță	-ascultă ceea ce le comunic	conversația	bulinuțe

PROIECT REALIZAT PE BAZA INTELIGENȚELOR MULTIPLE

PROF. EFTENE MARIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ, SAT TĂRICENI

Unitatea de învățare: Orientul antic
Tipul lecției: consolidarea cunoștințelor
Timpul alocat: 2 ore (-1 oră pentru organizarea grupelor de lucru, stabilirea sarcinilor de lucru, sugestii de realizare)
-1 oră pentru prezentarea produselor)

Competențe specifice:

1.2. Identificarea diferenţelor temporale dintre evenimente şi procese istorice

3.1. Asumarea de roluri în grupuri de lucru

4.2. Utilizarea resurselor multimedia în scopul învăţării

Instrument de autoevaluare/interevaluare

Criterii

a. Evaluarea conținutului proiectului (50 p), în care corectitudinea informației istorice (40 p), maniera de organizare a prezentării/produsului realizat (10 p).

b. Evaluarea modului de prezentare (40 p), din care folosirea corectă a termenilor istorici (10 p), organizarea ideilor (10 p), colaborarea între membrii grupului (10 p), încadrarea în timpul acordat pentru prezentare (10 p).

Notă: Se acordă 10 puncte din oficiu. Total 100 de puncte

1. Inteligența verbală/lingvistică

Realizați o prezentare scrisă sau în format multimedia a unui oraș din Orientul Antic, la alegere. Prezentarea voastră va include: întemeierea orașului, istoria sa din Antichitate și până în zilele noastre, viața locuitorilor, imagini reprezentative. La final, organizați o discuție despre modul în care evenimentele petrecute de-a lungul istoriei au influențat viața în orașul studiat.

Indiciu: puteți găsi informații accesând paginile de internet de mai jos.

Babilon https://ro.wikipedia.org/wiki/Babilon

Ierusalim https://ro.wikipedia.org/wiki/Ierusalim

Persepolis https://ro.wikipedia.org/wiki/Persepolis

Memphis https://ro.wikipedia.org/wiki/Memphis,_Egip

2. Inteligența logico-matematică

Citiți cu atenție textul de mai jos:

Domnia lui Ramses al II-lea a durat peste șase decenii și a însemnat o perioadă de dezvoltare excepțională a regatului egiptean. A organizat numeroase campanii militare, cucerind, pe rând, Palestina, Fenicia și Siria. În plan intern, a fost preocupat de întreținerea sistemului de irigații și extinderea suprafețelor agricole. Ridicând temple și monumente, a construit un oraș întreg în Delta Nilului, oraș pe care l-a numit Casa lui Ramses. A finalizat lucrările la templul lui Karnak, de lângă Teba și a construit mărețul templu-stâncă de la Abu-Sibel, străjuit de statuile gigant ale faraonului.

(despre domnia lui Ramses al II-lea)

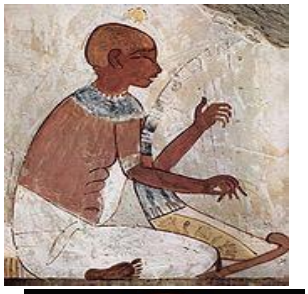
Sistematizați informațiile referitoare la domnia lui Ramses al II-lea, grupându-le pe domenii, conform tabelului de mai jos:

ADMINISTRAȚIE	
ECONOMIE	
RELIGIE	
CULTURĂ	
POLITICĂ EXTERNĂ	

3. Inteligența muzicală/ritmică

Muzica în egiptul antic se utiliza în diverse activități dar se desfășura, în principal, în temple unde era utilizata în timpul ritualurilor dedicate diferiților zei sau era utilizată în scop terapeutic după cum arată unele papirusuri. Dee altfel, semnul hieroglific pentru muzică este același ca pentru bunăstare și bucurie.

Folosind imaginile de mai jos, precum și alte informații oferite de sursele multimedia, confecționați instrumente folosite în Egipul antic și reproduceți sunetele emise de acestea.

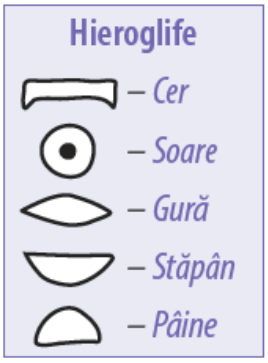

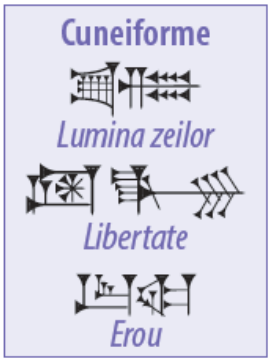

4. Inteligența vizuală/spațială

Istoricii au reușit să descifreze scrierile hieroglifică și cuneiformă, precum și alfabetul fenician, astfel încât izvoarele istorice antice să poată fi înțelese.

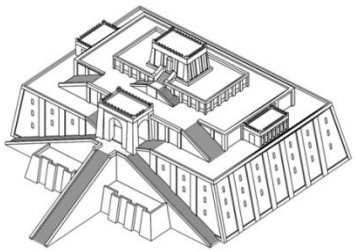
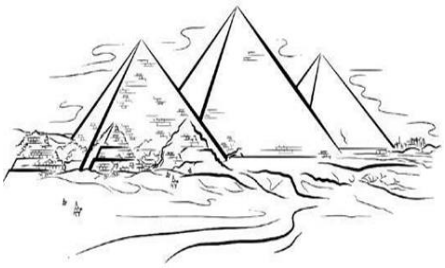
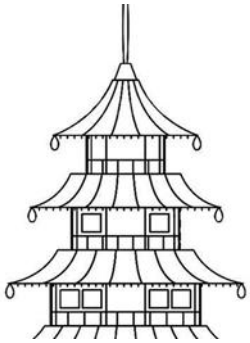
Pe baza modelelor de scriere din tabelul de mai sus:

a. Scrieți, cu ajutorul alfabetului fenician, următoarele cuvinte: *copil, școală, prieten, carte, familie.*

b. Imaginați-vă că ați putea inventa un alt fel de scriere. Cum ar arăta aceasta? Ce fel de semne ați utiliza? Realizați un afiș cu titlul *Scrierea noastră,* prin care să prezentați clasei literele create de voi.

5. Inteligența corporală/kinestezică

Plecând de la imaginile următoare și folosind cunoștințele din manual sau de pe Internet cu diferite reconstituiri ale acestora, construiți o machetă. Colectează cât mai multe informații cu privire la construcția aleasă pe baza fotografiilor, descrierilor, videourilor, prezentărilor 3D etc., astfel încât macheta obținută să reproducă în mod cât mai fidel originalul.

6. Inteligența naturalistă

Folosind informațiile din manualul de istorie, precum și din alte surse, realizați o prezentare despre rolul mediului geografic în apariția civilizațiilor în Orientul antic.

7. Inteligența intrapersonală

Ascultați cu atenție materialul din link-ul de mai jos, apoi rezolvă cerințele. Materialul reprezintă o adaptare a textului „ Epopeea lui Ghilgameș” .

https://rosioru.ro/2020/11/14/epopeea-lui-ghilgames_clasa-a-v-a/

a. Exprimă-ți opinia cu privire la motivul pentru care una dintre primele opere literare scrise vreodată în istorie a avut ca subiect prietenia dintre oameni.

b. Compune un text, de maximum 10 rânduri, despre importanța prieteniei în viața ta

8. Inteligența interpersonală

Imaginați-vă, că prin tunelul timpului ați ajuns în Babilon , în timpul marelui rege Hammurabi, stăpânitorul întregii Mesopotamii. Elaborați un set de 10 întrebări pentru a-i lua un interviu despre prevederile Codului său , cu precădere despre corectitudinea „ Legii talionului”.

Pentru rezolvarea sarcinii de lucru puteți folosi informațiile din manualul de istorie, pag. 37, precum și alte informații oferite de Internet.

*cod de legi = culegere de reguli și norme de comportament obligatorii

*talion = legea răzbunării , „ ochi pentru ochi și dinte pentru dinte”

PROIECT DIDACTIC DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Prof. înv. preșcolar: Cazacu Georgiana Mădălina
Grădinița cu program normal, Sperieteni.

UNITATEA DE ÎNVĂŢĂMÂNT: Grădiniţa cu Program Normal, Sperieteni.

DATA: 05.12.2022

GRUPA: Mare „ Buburuzele”

EDUCATOARE: Cazacu Georgiana Mădălina

TEMA ANUALĂ: *„Cum exprimăm ceea ce simţim?”*

TEMA PROIECTULUI: ***„Magia sărbătorilor de iarnă”***

TEMA SĂPTĂMÂNII: *„Moş Nicolae, noi te aşteptăm cu drag!”*

TEMA ZILEI: ***„Peripețiile lui Moș Nicolae!”***

TIPUL ACTIVITĂŢII: Mixtă (însuşire şi consolidare de cunoştinţe, priceperi şi deprinderi)

MIJLOC DE REALIZARE: Activitate integrată (ADP + ADE(DLC+ DOS) + ALA)

SCOPUL:

- Dezvoltarea capacității de a asculta o poveste, de a transpune gânduri și idei prin limbajul specific vârstei, față de unele tradiții specifice sărbătorilor de iarnă (venirea lui Moș Nicolae);
- Consolidarea deprinderii de a aplica corect pasta de lipit și de a șnurui șiretul și exersarea priceperii de a îmbina în mod creativ materialele puse la dispoziție.

COMPONENŢA ACTIVITĂŢII

1. ***ACTIVITĂŢI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP)***:

Întâlnirea de dimineață: -***„Moş Nicolae, prietenul copiilor”***– discuții libere (dezvoltarea abilităților de comunicare și socio-emoționale).

Tranziții: Cântec - ***„Ghetuțele”***

Joc cu text şi cânt - ***„Bat din palme”;***

Joc de mișcare - ***“Ghetuțele merg pe vârfuri”***

2. ***JOCURI ŞI ACTIVITĂŢI DIDACTICE ALESE (ALA):***

Materiale de conctrucție: ***„Orăşelul lui Moş Nicolae”*** (îmbinare diferite tipuri de piese).

Joc de rol: ***„De-a gospodinele!”*** (Cadouri dulci) - interpretarea rolului de cofetar/ ajutor al lui Moș Nicolae (deprinderi practic-gospodărești);

Manipulative: **”Ghetuțe colorate”** (Sortare ghetuțe după mărime și culoare)

Joc de mișcare: ***„Scăunelele muzicale”***

Joc de atenție: ***„ Plimbă ghetuța”***

3. ***ACTIVITĂŢI PE DOMENII EXPERENŢIALE (ADE)***:

Domeniul limbă și comunicare - Educarea limbajului: ***„Poveste de Moș Nicolae”***- lectura educatoarei.

Domeniul om și societate - Activitate practică: ***“Gheata lui Moş Nicolae”*** - aplicaţie (lipire, șnuruire).

Obiective: La sfârşitul activităţii copiii vor fi capabili:

O_1- să ordoneze cronologic secvențele din poveste reconstituind povestea;

O_2- Să răspundă la întrebările adresate dovedind înțelegerea textului;

O_3- Să lipească diferite materiale (naturale și /sau sintetice) realizând gheata lui Moș Nicolae;

O_4 Să șnuruiască șireturile ghetuței;

O_5- Să interpreteze rolul de gospodină/ constructor prin îndeplinirea sarcinilor primite;

O_6- Să utilizeze creativ materialele descoperite în centrele de activitate;

O_7- Să manifeste spirit cooperant în activitățile de grup.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: conversația, expunerea, explicația, observația, exercițiul, tehnica comunicării rotative, metoda Cubul, metoda „Amestecă, îngheață, formează perechi”, metoda Turul galeriei.

Material didactic: catalog, calendarul naturii, pozele copiilor, săculeț, ghetuță și scrisoarea de la Moș Nicolae, prezentare PowerPoint, videoproiector, laptop, cub, ghetuțe, daruri și pastă de lipit, ghetuță de carton, fulgi de hârtie, imagini din poveste, materiale sintetice (fire textile, nasturi, vată, paiete,) și din natură (fulgi, talaș), bolduri, bețișoare, foi pandișpan, gem de prune, castronele, linguriță, ornamente pentru prăjituri, forme pentru prăjituri, servețele umede, șorțuleţe, bonete, piese construcții, cuburi de lemn și plastic, piese ARCO, jucării, siluete din carton – (măgăruș, Moș Nicolae), toiag, gheată, sac, conuri de brad, crenguțe de brad, vată, jucării, pietre, ghetuțe mari, cutii mari (albastre, galbene, roșii, portocalii, verzi) și ghetuțe mici, cutii mici (albastre, galbene, roșii, portocalii, verzi), CD, DVD, laptop, scăunele, ghetuță de plastic, ecusoane și recompense dulci (bănuți de ciocolată).

Modalități de evaluare: continuă-formativă prin observarea comportamentelor copiilor, analiza produselor activității și corectarea răspunsurilor prin întrebări, aprecieri verbale, îndrumări individuale, fotografii, acordarea de stimulente.

Forma de organizare: frontal, individual, pe grupe, în perechi.

Durata: o zi

Bibliografie:

- **„Curriculum pentru educația timpurie,** 2019;
- **Breben S.; Goncea E.; Ruiu G.; Fulga M.,** - ***„Metode interactive de grup”***, Editura Arves, București, 2006;
- **Mitu F.; Antonovici Ş.,**- ***„Metodica activităţilor de educare a limbajului în învăţământul preşcolar”*** ediția a II-a, Editura Humanitas Educaţional, Bucureşti 2005;
- **Dumitrana M., -** ***„Educarea limbajului în învăţământul preşcolar”*** Editura Compania, București, 1999.

SCENARIUL ZILEI

Ziua debutează cu **Întâlnirea de dimineață**: Copiii stau pe scăunele, așezați în semicerc pentru a stabili fiecare un contact vizual cu toți membrii grupei.

Întâlnirea de dimineață se va face pornind de la modul în care este decorată sala de grupă, urmată de o discuție referitoare la Moș Nicolae.

Copiii spun rugăciunea *''Înger, îngeraşul meu''*, și se salută utilizând formula: *''Bună dimineaţa, copil frumos şi cuminte...!*

Salutul: Educatoarea le va trasmite un salut însoțit de o apreciere: *„Bună dimineața, copii frumoşi şi cuminți!”.* Salutul se va realiza utilizând tehnica ***comunicării rotative***. Salutul pornește de la educatoare și este continuat de către toți copiii grupei, fiecare salutându-și colegul din partea dreapta. Se completează panoul de prezență, apoi se completează *Calendarul*

naturii, verbalizând acțiunea: „Suntem în anotimpul iarna, în luna decembrie. Astăzi este joi, a patra zi a săptămânii. Dacă ieri a fost 4 decembrie 2019, astăzi este 5 decembrie. Vremea este....”

Împărtășirea cu ceilalți: tema de discuții va fi *„Moș Nicolae, prietenul copiilor”* având ca scop dezvoltarea abilităților de comunicare și socio-emoționale. La *Scaunul Autorului* invit câțiva copii care ne vor spune ce cadouri doresc să primească de la Moș Nicolae .

Noutatea zilei se prezintă sub formă de surpriză: Moș Nicolae..... ne-a trimis o surpriză, un săculeț fermecat în care am găsit (le arăt ce se afla în săculeț): o ghetuță murdară și cam uzată și o scrisoare în care ne scrie că moșul are nevoie de ajutor (el este foarte supărat, deoarece întâmpină o mulțime de probleme: ochelarii săi s-au spart și nu poate găsii drumul către locuința sa pentru a-și umple sacul cu daruri, gospodinele sunt bolnave și nu are cine să-i pregătească cadouri dulci pentru cei mici, ghetele îi sunt uzate, ba mai mult una chiar a și pierdut-o și pentru a putea ajunge cu darurile atât de mult așteptate de cei mici are nevoie de ajutor. Acesta le promite și o surpriză la finalul activității.

Discuția „alunecă” ușor, ușor spre tema zilei: *„ Peripețiile lui Moș Nicolae”*- temă care are în centrul ei tocmai întâmplările prin care a trecut Moș Nicolae. Pentru a putea afla peripeţiile moșului educatoarea le propune copiilor un moment de înviorare care se realizează prin **tranziția**: *„Ghetuțele”*- cântec.

Copiii vor fi conduși spre spațiul destinat activității de limbă și comunicare unde vor asculta lectura educatoarei ”*Poveste de Moș Nicolae*”, urmărind imaginile unui PPT.

Fixarea conținutului poveștii se realizează printr-o scurtă discuție pe baza planului de întrebări cu ajutorul imaginilor și cu ajutorul metodei activ-participative *Cubul.*

După desfășurarea activității de lectură, realizată frontal se trece în centre.

Tranziții: *„Bat din palme!”*- joc cu text și cânt - moment în care se face trecerea către centrele de activitate (ALA):

Voi anunţa jocurile şi activităţile ce urmează a fi desfăşurate în fiecare centru, invitând grupa de copii să le viziteze, intuind materialele puse la dispoziţie şi alegând centrul preferat.

La centrul *Artă* se va desfăşura al doilea ADE - ***Domeniul Om şi Societate – Activitate practică*** - Aplicaţie: *“Gheata lui Moş Nicolae”* (lipire, șnuruire) . Copiii vor avea la dispoziţie ghete, materiale sintetice (vată, paiete, nasturi) și din natură (talaş, fulgi), pastă de lipit. Vor decora și șnurui, ajutați de educatoare și de Ana, gheata lui Moș Nicolae, moșul urmând să-și alegă o gheată pentru a-și continua „misiunea” de a duce daruri în ghetuțele tuturor copiilor.

La centrul *Joc de rol* se vor realiza „Cadouri dulci”. Preșcolarii vor obține alături de Magdalena diverse forme de prăjiturele din foile de pandișpan pe care le vor orna după propria dorință și imaginație. Vor iniția o conversația între ei, vor formula întrebări despre cum trebuie să ajute în bucătărie.

La centrul *Materiale de construcție* copiii vor găsi, jucării, siluete din carton – (măgăruș, Moș Nicolae), toiag, gheată, sac, conuri de brad, crenguţe de brad, vată, jucării, pietre, cuburi de lemn și plastic, piese ARCO. Aici preșcolarii au de realizat o „construcție” numită *„Orăşelul lui Moş Nicolae”,* în care vor reda din imaginație locul unde cred ei că locuiește Moș Nicolae.

La centrul *Manipulative* copiii il vor ajuta pe Moș Nicolae să sorteze ghetuțe după mărime și culoare pentru a le oferi copiilor.

După efectuarea exercițiilor pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinii (zborul fulgilor de nea, este frig şi ne încălzim mâinile, facem bulgări de zăpadă, cântăm la pian, scuturăm mânuţele), copiii își aleg centrele unde doresc să lucreze. Se va da startul de începere a lucrului, se vor îndruma copiii acolo unde vor întâmpina greutăți.

După finalizarea activităților în centre vom trece să observăm ce au realizat, folosind *metoda Turul galeriei*. Copiii vor prezenta produsele realizate în fiecare centru verbalizând acțiunile în propoziții și exprimându-se corect din punct de vedere gramatical.

Pentru că au îndeplinit sarcinile propuse copiii vor participa la (**Jocuri şi activităţi didactice alese** – ALA),

Trecerea la această activitate se face prin **tranziția:** *“Ghetuțele merg pe vârfuri”* - joc de mișcare.

Pentru a-l surpinde pe Moș Nicolae, se desfășoară jocul de mișcare *„Scăunelele muzicale”,* după care jocul liniștitor *“Plimbă ghetuța”,* moment în care copiii pot exprima cum se simt la finalul acestei activități.

Deoarece l-au ajutat pe Moș Nicolae să-și continue drumul și să ducă cadourile la timp tuturor copiilor, preșcolarii primesc aprecieri și recompense dulci.

DEMERSUL DIDACTIC

Etapele activității	Ob. Op.	Conținutul activității	Strategii didactice			Evaluare
			Metode/procedee/tehnici	Mijloace de învățământ	Forma de organizare	
1.Moment organizatoric		Se asigură condițiile optime pentru desfășurarea activității. **Întâlnirea de dimineață** Copiii intră în sala de grupă și se așază în semicerc. *Salutul* între copiii se va realiza utilizând tehnica comunicării rotative. *Prezența* „Cine lipsește astăzi?” *Calendarul naturii* În ce anotimp suntem? Ce schimbări au avut loc în natură? În ce lună suntem? Ce zi a săptămânii este? Cum este vremea? *Împărtășirea cu ceilalți*: Dezvoltarea abilităților de comunicare și socio-emoționale „Moș Nicolae, prietenul copiilor.	Tehnica comunicării rotative Conversația	Catalog Calendarul naturii	Frontal Individual	Observarea comportamentu-lui inițial Răspunsurile copiilor
2.Captarea atenției		Se realizează sub formă de surpriză: prezentarea conţinutul săculeţului ”fermecat” cu un mesaj primit de la Moș Nicolae .	Conversația Observația Explicația	Săculeţul „fermecat”, ghetuța și scrisoarea de la Moș Nicolae .	Frontal	Observarea comportamentu-lui copiilor
3.Anunțarea temei și a obiectivelor		Se prezintă copiilor tema zilei *„Peripețiile lui Moș Nicolae!”*, obiectivele și modul de desfășurare a activității.	Explicația		Frontal	
4.Prezentarea optimă a conținutului și dirijarea consolidării procesului didactic		Tranziție: Cântec – „Ghetuțele*”* La centrul ***Bibliotecă*** se desfășoară ***ADE – Domeniul limbă și comunicare*** unde copiii vor asculta povestea ”*Poveste de Moș Nicolae*”-activitatea va fi desfășurată frontal cu toţi copiii. ***Precizarea poveștii*** - Educatoarea va preciza numele poveștii: ”*Poveste de Moș Nicolae* ”.				

	O 1-	***Expunerea textului povestirii*** - Conţinutul povestirii va fi prezentat de către educatoare clar, coerent, corect şi expresiv, cu un ton şi o mimică adecvată, pentru a trezi emoţii şi pentru a asigura motivaţia învăţării. Se prezintă povestea educatoarei”*Poveste de Moș Nicolae* ” pe baza unui PPT și a ideilor principale: 1. La marginea pădurii trăiau două fete orfane; 2. Ana, fetița cea harnică, merge în pădure după vreascuri. 3. Întâlnește un bătrân pe care îl ajută să se încălzească. 4. Magdalena, fata cea rea, pornind după sora ei, îl întâlnește și ea pe bătrân, dar nu îl ajută. 5. Acasă o așteaptă Ana cu căldură și bucate. 6. Dimineața, de ziua Sf. Nicolae, fiecare este răsplătită după fapta sa. Pe parcursul prezentării se explică cuvintele noi întâlnite în text (colibă, orfană, vreascuri, haină). *Fixarea conținutului* poveștii se realizează printr-o scurtă discuție pe baza planului de întrebări cu ajutorul imaginilor și cu ajutorul metodei activ-participative *Cubul.* Pe fiecare față a cubului sunt imagini și sarcini numerotate de la 1 la 6. Copiii vor rostogoli cubul și vor răspunde la întrebarea scrisă pe partea de sus a cubului. 1.**Descrie-** l descrie pe Moș Nicolae; 2.**Compară**- asemănări și deosebiri între cele două fete; 3.**Analizează**- ce fapte au făcut cele două fete; “Cum l-a ajutat Ana pe batran? “Dar Magdalena?”	Lectura educatoarei Expunerea Explicația Conversația Metoda cubului Demonstrația	PPT Videoproiector Laptop Cub	Frontal Individual	Observarea comportamentu-lui copiilor
	O 2-	4.**Asociază**- găsește o alta poveste în care este vorba despre două fete asemănătoare celor din povestea noastră; (povestea “Fata babei și fata moșneagului) 5.**Argumentează** – afirmația*”Fiecare a fost răsplatită după fapta sa”*				Răspunsurile copiilor Aplauze

	O 7-	6.**Aplică**- alege din mai multe imagini date, darurile primite de Ana și Magdalena și lipește-le pe ghetuțe. În încheiere preșcolarii se vor juca *„Amestecă, îngheață, formează perechi”*, moment în care pot schimba liber impresii despre povestea prezentată. Se va face aprecierea globală a activități	Amestecă, îngheață, formează perechi	Ghetuțe, daruri și pastă de lipit.	În perechi	Aprecieri verbale
5.Obținerea performanței		**Tranziția** *„Bat din palme!”*- joc cu text și cânt **Jocuri și activități didactice alese**. Copiii se încolonează în șir câte unul și pornesc prin sala de grupă, către locul în care sunt pregătite cele trei centre de activitate deschise. Voi anunța jocurile și activitățile ce urmează a fi desfășurate în fiecare centru, invitând grupa de copii să le viziteze, intuind materialele puse la dispoziție și alegând centrul preferat. La centrul ***Artă*** vor găsi pe măsuțe materiale sintetice și din natură pentru a decora și șnurui ghetuța moșului. Moșul a umblat foarte mult trecând pe la fiecare copil în parte și ghetele lui s-au uzat; de aceea alături de Ana, noi trebuie să îl ajutăm făcând alte ghete pentru Moș Nicolae, din toate materialele puse la dispoziție pentru a putea ajunge și la noi. Vor întinde pasta de lipit pe suprafața dată și vor aplica vată, fire textile, nasturi, paiete, talaș, fulgi pe suprafața ghetuței pentru a o decora, iar la final vor șnurui pentru a fi aleasă de moș ca cea mai originală ghetuță. ***Intuirea materialului didactic*** – Copiii denumesc materialele și ustensilele aflate pe masă. ***Explicarea și demonstrarea procedeului de lucru*** - Educatoarea explică și demonstrează modul de lucru.	Conversația	Ghetuță de carton, fulgi de hârtie, materiale sintetice (fire textile, nasturi, vată, paiete,) și din natură (fulgi, talaș), pastă de lipit, bolduri, bețișoare,lipici.	Individual	

	O_{3-} O_{4-} O_{6-}	***Enunțarea criteriilor de evaluare*** – se comunică copiilor care sunt criteriile după care vor fi evaluate lucrările: 1. Să respecte etapele de lucru; 2. Să lucreze îngrijit; 3. Să finalizeze lucrările.	Explicația Demonstrația			Observarea produselor activității
	O_{7-} O_5	***Realizarea lucrărilor de către copii*** Copiii realizează tema cerută după analiza unor imagini şi a lucrării oferite de educatoare. La centrul ***Joc de rol*** copiii vor realiza *„Cadouri dulci”*. Pentru a realiza acestea îi va ajuta și Magdalena, deoarece vrea să se recompenseze față de Moş Nicolae. Vor obține diverse forme de prăjiturele din foile de pandișpan pe care le vor orna după propria dorință și imaginație. Preșcolarii au sarcina de a iniția o conversație legată de povestea prezentată. La centru ***Materiale de construcție*** copiii vor îmbina diverse piese pentru a realiza *„Orăşelul lui Moş Nicolae”*.	Explicația Demonstrația Jocul	Foi pandișpan, gem de prune,castronele, linguriță, ornamente pentru prăjituri forme pentru prăjituri, șervețele umede, șorțulețe, bonete. Piese construcții jucării, siluete din carton – (măgăruș, Moș Nicolae), toiag, gheată,	Individual	
	O_5	Aici, copiii găsesc truse de construcţii variate cu care vor realiza tema, aşezând piesele în plan orizontal, vertical folosind ca tehnici aşezarea prin alăturare, suprapunere, îmbinare. Vor adăuga și alte elemente de decor (vată, jucării, crenguțe de brad etc.) pentru a reda imaginea locului unde trăiește Moș Nicolae.	Explicația Exercițiul Învățarea prin cooperare	sac, conuri de brad, crenguțe de brad,vată, jucării, pietre, cuburi de lemn și plastic, piese ARCO,	În grupuri mici	Observarea produselor activității
	O_{6-}	La centrul ***Manipulative,*** vor găsi pe măsuță silueta Moșului Nicolae și șabloane cu ghetuțe de diferite mărimi și culori, pe care le vor sorta după mărime și culoare în cutiuțe pentru a-l ajuta pe Moș să le ofere copiilor. *Rutină:* ***Exerciţii pentru încălzirea muşchilor mici ai mâinilor***: Zborul fulgilor de nea, este frig şi ne încălzim mâinile, facem bulgări de zăpadă, cântăm la pian, scuturăm mânuțele – se realizează frontal. Se supraveghează copiii în timp ce lucrează, (poziția corpului în timpul lucrului), se oferă explicații suplimentare și sprijin celor care necesită, se stimulează verbal copiii, în vederea realizării lucrărilor în timpul propus.	Exercițiul	Ghetuțe mari, cutii mari (albastre ,galbene, roșii, portocalii, verzi) și ghetuțe mici, cutii mici (albastre ,galbene, roșii,portocalii, verzi).	Individual	Observarea produselor activității

6.Evaluarea		După finalizarea activităților în centre, copiii se încolonează și merg pentru a observa produsele obținute. Câte un copil va prezenta la fiecare centru ce a avut de realizat. Se va urmări exprimarea în propoziții corecte din punct de vedere gramatical în fiecare centru. Educatoarea va face aprecieri asupra modului în care s-a desfășurat activitatea.	Conversația Turul galeriei	Lucrările din fiecare centru,	Frontal	Observarea produselor activității Răspunsurile copiilor.
7.Asigurarea retenței și a transferului	O 7-	Tranziție:*„ Ghetuțele merg pe vârfuri”* În încheierea zilei vom desfășura jocul de mișcare *„Scăunelele muzicale”* și jocul de atenție *„Plimbă ghetuța”.* Prezentarea jocurilor și a regulilor acestora: 1. Joc de mișcare *„Scăunelele muzicale”* Copiii sunt așezati pe două rânduri de scăunele (sunt așezate spate în spate). La începerea melodiei, copiii dansează în jurul scăuneleler. În acest timp eductoarea ia un scaun astfel încât numărul scăunelelor să fie mai mic cu unul decât numărul copiilor. La oprirea melodiei, copiii vor trebui să se așeze pe scăunelele rămase. Copilul rămas în picioare va zbura ca fluturașul, va sări ca broscuța, va mieuna ca pisica. Educatoarea va interveni și va da îndrumări la nevoie. Câștigătorul este recompensat cu aplauze. 2. Joc de atenție *„Plimbă ghetuța”* Copiii vor sta în cerc pe scăunele cu fața în interiorul cercului. Prin spate vor plimba de la unul la altul ghetuța. Când educatoarea spune STOP, copilul care are ghetuța împărtășește celorlalți impresiile de la activitate și modul cum se simte la finalul acesteia. Jocul continuă atât cât doresc copiii.	Conversația Explicația Demonstrația Jocul	CD DVD Laptop Scăunele Ghetuță	În grup	Capacitatea de a-și corela mișcările în funcție de comenzile primite. Antrenarea copiilor în joc.
8. Încheierea activității		Copiii sunt felicitați și recompensați cu daruri de la Moș Nicolae.		Bănuți de ciocolată	Frontal	Aprecieri verbale

PROIECT DE PLAN DE INTERVENȚIE – DISLEXIE- DISGRAFIE

Prof. înv. primar Popa Tatiana
Școala Gimnazială Aninoasa, Aninoasa

Descrierea problemei:

I.P. este elev în clasa a III-a. A fost diagnosticat cu sindrom dislexico-disgrafic. Rezultatele școlare sunt slabe, deși elevul alocă multe ore învățatului. Se simte descurajat și nemotivat pentru a continua procesul de învățare, dacă tot nu obține niște rezultate care să-l satisfacă. Din acest motiv este exclus sau s-a retras din grupurile de joacă de la școală. Face parte dintr-o familie organizată, ambii părinții merg la serviciu și are și un frate mai mic în clasa pregătitoare. Părinții se ocupă de educația copiilor, ajutându-i la temele pentru școală.

Subiectul are dezvoltată corespunzător schema corporală, motricitatea, are atenție și capacitate de memorie scăzută.

Comportament cognitiv:

- recunoaște și citește corect, în majoritatea cazurilor, toate literele alfabetului
- citește cu dificultate și deseori greșit cuvintele lungi
- inversează silabele cuvintelor între ele
- citește prima silabă a unui cuvânt, apoi completează cuvântul cu silabe de la el, greșind frecvent
- înțelegerea textelor este deficitară, chiar și a celor scurte, din cauza greșelilor dese de citire
- scrie cuvintele pe care le aude, după dictare, cu omisiuni, inversiuni, adăugiri de litere
- face greșeli gramaticale dese

Comportament emoțional:

- negativism
- agitație
- introversie

Obiective generale:

- corectarea problemelor de pronunție și scriere
- îmbunătățirea stimei de sine

Obiective specifice:

- identificarea corectă a literelor în cadrul cuvintelor
- citirea corectă a unor cuvinte
- asocierea corectă a cuvintelor mai lungi cu imagini corespunzătoare
- citirea corectă a textelor scurte
- folosirea în propoziții noi a unor cuvinte din textele citite
- copiere corectă de texte
- scrierea de mesaje scurte, folosind diferite tehnici de scriere
- realizarea unei mape cu toate lucrările, pentru prezentarea acesteia la școală

Metode de intervenție:

- exerciții de citire împreună cu specialistul, a unor cuvinte scurte, apoi scrierea lor pe cartonașe colorate, prin folosirea unor tehnici diverse de scriere: cu litere de tipar, cu litere amuzante, colorat, în diferite direcții etc.
- jocuri de memorare a unor texte scurte, poezii, ghicitori
- jocuri de asociere a unor cuvinte mai lungi, complicat de citit cu imagini corespunzătoare (de exemplu: locomotivă, troleibuz, caracatiță, binoclu).
- exerciții de citire a unor texte scurte și apoi de identificare a cuvintelor cheie pentru înțelegerea textului
- exerciții de reprezentare grafică a unor cuvinte greu de citit sau înțeles
- jocuri pentru identificarea și numirea unor litere în cadrul anumitor cuvinte
- exerciții de copiere a unor texte scurte, cu ajutor
- exerciții de copiere a unor texte scurte cu stabilirea unui interval de timp pentru terminarea sarcinii
- exerciții de scriere a unor cuvinte motivaționale, alese mai întâi de terapeut, apoi de către subiect, referitoare la succesul la școală
- realizare unei mape cu toate lucrările copilului, mapă pe care acesta să o prezinte la școală, pentru îmbunătățirea stimei de sine
- exerciții de numire a emoțiilor din imagini date și scrierea denumirii acestora pe cartonașe

Evaluarea intervenției:

-aplicarea de teste specifice

-mapa conceptuală

-rezultatele școlare

BIBLIOGRAFIE:

Avramescu, Monica Delicia. (2016). *Consiliere educațională și a carierei*. București: Editura Fundației România de mâine.

Marica, Simona. *Sinteză de curs. Profile atipice de dezvoltare*, în https://pseb.spiruharet.ro/images/secretariat/sinteze/an3/Sinteze_de_curs_Profile_atipice_de_dezvoltare.pdf.

LESSON PLAN

Ene Magdalena
Liceul Teoretic Iulia Zambirescu, Mioveni, Argeș

Grade: 8th C

Level: Upper Intermediate

Textbook: HighFlyer

Unit: 7

Topic: *Don't judge a book by its cover*

Time: 50 min

Type of lesson: Introducing new knowledge lesson

Skills developed: reading, listening, speaking, writing

Methods and approaches: a) main method: communicative approach

b) elements of: Audio-Visual Approach and Audio-Ligual Approach

Techniques: explanation, conversation, observation, identification, description, pair work, brainstorming, guiding questions

Aims:

- Reading a long text
- Reading and translating specific information and writing them
- Inferring situations or participants
- Predicting outcomes
- Debating on different subjects

Objectives:

a) Cognitive: By the end of the lesson, students will be able to:

- Reading different texts, long or short;
- Presenting orally the main idea of what they have read;
- practice vocabulary related to the topic in sentences of their own;
- infer situations and participants.

b) Affective – Developing students'imagination and autonomy in learning English

Teaching aids: textbook, notebook, whiteboard, coloured markers

CLASSROOM INTERACTIONS: Whole class, Individual work, Pair work.

LESSON STAGES

Stages	Teacher's activity	Student's activity	Interaction	Skills	Time	Purpose
I.Warm-up	1) Teacher greets students and calles the role 2) Activity: What's your favourite book?	1) SS answer 2) SS answer	T-SS Whole class Lockstep	Speaking Speaking	3'	1) To check presence 2) To create a relaxed atmosphere
II. Checking homework	1) T asks the students to read their homework;	1) SS take turns and answer	T-SS T-S S-T	Speaking Reading Writing	5'	1) To check correctness of the homework

	2) The teacher corrects the homework and gives further explanation where necessary	2) SS listen and correct their homework				2) To check understanding of the previous taught material
III.Feedback and evaluation	T appreciate the progress	SS listen	T-S T-SS	Speaking	1’	To let SS know how well they worked
IV. Introducing new material Prereading While reading Postreading	1) T asks guiding questions 2) T announces the topic of the lesson and writes the title on the blackboard *Don’t judge a book by its cover* 3) T asks SS to do Ex 1 page 30 1) T asks SS to solve Ex. 2 from page 30 2) T verify the SS’answers 3) T asks SS to solve Ex. 3 from page 30 4) T checks the SS’answers 1) T asks SS Ex. 4 from page 30 2) T asks SS to take turn and read the sentences	SS answer SS write the title in their notebooks SS do the exercise SS do the exercise SS answer SS read loud and do the exercise SS write on their notebooks SS take turn and answer	T-SS Pairwork SS T-SS SS-T T-SS Lockstep	Speaking Review Conversation Speaking Listening Reading Speaking Reading Speaking Writing Speaking Explanation	37’	To provide the context for new reading information To activate background knowledge To activate an appropriate vocabulary To help SS predict outcomes To argument ideas To debate regarding a certain point of view To develop abilities To engage students in short conversation
Feedback	The teacher gives feedback on the students’ activity	SS listen	Lockstep	Listening	2’	To let SS know how well they worked To provide feedback
Homework	The teacher assigns the homework and explains the task Ex. 7 page 32	The students take notes		Writing	2’	To reinforce knowledge To provide further practice worked

PROIECT DIDACTIC

Profesor în înv. primar VĂDUVA NATALIA
Şcoala Gimnazială ”NICOLAE BĂLCESCU”
LOC. DRAGASANI
JUD. VALCEA

Clasa I

Ciclul curricular: al achiziţiilor fundamentale

Aria curriculară: Limbă şi comunicare

Disciplina de învăţământ: Comunicare în limba română

Unitatea de învăţare: Poveşti la gura sobei

Subiectul lecţiei: Sunetul şi litera ***”s”***

Tipul lecţiei: predare – învățare (dobândirea de noi cunoştinţe)

Scopul lecţiei: Familiarizarea cu sunetul şi litera „s”; formarea şi dezvoltarea capacităţii de analiză şi sinteză a cuvintelor; dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului oral şi scris.

Domenii integrate: M.E.M., D.P., A.V.A.P.

Competenţe generale:

1. Receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute.
2. Exprimarea de mesaje orale, în diverse situaţii de comunicare
3. Receptarea unei varietăţi de mesaje scrise, în contexte de comunicare cunoscute.
4. Redactarea de mesaje, în diverse situaţii de comunicare.

Competenţe specifice:

Comunicare în limba română:

1.1. Identificarea semnificaţiei unui mesaj oral, pe teme accesibile, rostit cu claritate.

1.3. Identificarea unor sunete, silabe, cuvinte, în enunţuri rostite cu claritate.

2.1. Formularea unor enunţuri proprii, în diverse situaţii de comunicare.

2.3. Participarea, cu interes, la dialoguri simple, în diferite contexte de comunicare.

3.1. Citirea unor cuvinte şi propoziţii scurte, scrise cu litere de tipar sau de mână.

4.1. Scrierea literelor de mână.

Matematică și explorarea mediului:

4.1. Formularea rezultatelor unor observaţii, folosind câţiva termeni ştiinţifici, reprezentări prin desene şi operatorii logici „şi”, „sau”, „nu”.

5.1. Sortarea și clasificarea unor date din mediul apropiat, pe baza a două criterii.

Dezvoltare personală:

3.1. Identificarea unor sarcini de lucru simple, în contexte variate.

Arte vizuale și abilități practice:

1.1. Sesizarea elementelor de detaliu ale unui mesaj vizual simplu, exprimat printr-o varietate de forme artistice.

1.3. Manifestarea curiozităţii faţă de explorarea de mesaje artistice simple, exprimate vizual.

Competenţe derivate (obiective operaţionale):

a) Cognitive:

CC_1 – realizează analiza și sinteza fonetică a unor silabe, cuvinte, propoziții;

CC_2 – identifică sunetul ”s”, aflat în poziție inițială, mediană sau finală, oferind cel puțin două exemple pentru fiecare caz;

CC_3 – asociază sunetul cu litera ”s”;

CC_4 – formulează propoziții, descifrând imaginea dată;

CC_5 – realizează corect despărțirea în silabe a cuvintelor date;

CC_6 – observă și enumeră elementele componente/structurale necesare scrierii literei „s”;

CC_7 – scrie, pe liniatura caietului de tip I, litera „s”, atât individual, cât și în componența unor silabe, cuvinte;

CC_8 - încadrează corect litera în spațiul destinat scrierii.

b) Psiho-motrice:

CM_1 – Păstrează poziţia corectă a corpului la birou, pe durata întregii activități.

CM_2 – Trasează corect litera ”s”, folosind motricitatea fină a mâinii.

c) Afectiv-atitudinale:

CA_1 – Stimulează interesul pentru rezolvarea sarcinilor, folosind ca metodă activ-participativă jocul.

CA_2 – Formează şi dezvoltă spiritul de competiţie, respectând regulile date.

Strategii didactice: conversative, explicative, inductivă, deductivă.

a) Metode, tehnici şi procedee:

- expozitiv-euristic: metoda fonetică, analitico-sintetică; conversaţia, explicaţia, problematizarea, citirea explicativă, conversaţia examinatoare.
- algoritmizat: exerciţiul
- evaluativ: munca independentă, jocul didactic.

b) Mijloace de învăţământ:.

Mijloace didactice: scrisoarea de la Moș Crăciun, renul Rudolf, foaie magnetică tip I, laptop, video specific literei ”s”, prezentare PPT, diverse site-uri, jocuri online.

Forme de organizare: frontală, individuală, pe grupe

Resurse - **umane:** 21 elevi

- **temporale:** 40 minute
- **spaţiale:** activitate online

Bibliografie:

1. *Programa şcolară pentru învăţământul primar* – www.edu.ro.
2. *Metodica predarii Limbii Romane în clasele primare*, Editura Aramis, Bucureşti, 2000
3. Mirela Mihăescu, Claudia Mihai, Aniţa Dulman *„Activităţi trandisciplinare”,* Editura Radical, 2003.
4. Pintilie, Mariana, *Metode moderne de învăţare-evaluare,* Editura Eurodidact, Cluj-Napoca, 2003.
5. Sâmihăian, Florentina, Norel, Mariana, *Didactica limbii şi literaturii române*, 2005.
6. www. Youtube.ro – litera ”s” de mână – video
7. www.wardwall.ro
8. CD ”Abecedarul în povești”, editura EDU.

SCENARIUL DIDACTIC

Etapele instruirii	Competențe/ obiective	Conținutul lecției	Desfășurarea lecției		Forma de organizare	Evaluare	Timp
			Activitatea propunătorului	Activitatea elevilor			
1.Moment organizatoric		-pegătirea pentru lecție	Verificarea conexiunii la internet. Pregătirea colectivului de elevi pentru lecția online. Asigurarea condițiilor optime pentru desfășurarea lecției online. Mesajul zilei! Bună dimineața! Bine ați venit! „Azi, în zi de sărbătoare Zi cu invitați de soi Vom explica, cu ardoare Ce am învățat noi. Astăzi, ne vom juca De emoții vom scăpa.	- Elevii își vor verifica dispozitivele de conectare și se vor conecta pe platforma școlii. - Elevii își vor pregăti manualul, caietul și rechizitele necesare orei de Comunicare în Limba română.	Frontală	Capacitatea de receptare a mesajului oral	1’
2.Verificarea și reactualizarea cunoștințelor	DP: 3.1 CM_1	- reactualizarea cunoștințelor despre sunetul și literele ”t, T”	Tema a fost verificată cantitativ și calitativ, prin intermediul aplicațiilor WhatsApp și Classroom, fiecare primind feed-back pentru tema făcută. Ne vom aduce aminte de sunetul și literele *t, T,* cu ajutorul unei poezii haioase (anexa 1).	- Elevii își vor verifica temele online. - Ei își vor aduce aminte de sunetul și literele *t,T,* prin intermediul poeziei haioase.	Frontală		2’
3. Captarea atenției		- trezirea interesului pentru lecție	Le voi spune elevilor următoarele ghicitori: Flori de gheață la fereastră	- Elevii ascultă cu atenție și entuziasm ghicitorile și găsesc răspunsurile corecte.	Frontală		3’

	CM_1		Copii-s la sobă-n casă! Derdelușul s-a albit, Ce anotimp a sosit? Când nu e zăpada Doarme în ograda, Dar când ninge-afară Cu copiii zboară. Intră pe horn Noaptea când dorm. E un moș, Cu nasul roș’. Iarnă lasă jucării La cei mai cuminți copii.	- Iarna - Sania - Moș Crăciun		Capacitatea de analiză și sinteză	
4. Anunțarea temei și a obiectivelor	CA_1	- citirea e-mailului de la Moș Crăciun	- De dimineață, când încercam să mă conectez online, am observat că am un e-mail în căsuța electronică. - Voi citi/prezenta e-mailul primit de la Moș Crăciun (anexa 2). Astăzi, îl vom învăța pe renul Rudolf să alcătuiască o propoziție, să identifice cuvintele, să despartă în silabe, să stabilească poziția unui sunet într-un cuvânt și cum se scrie litera ”s” de mână, pentru a putea scrie cuvintele sanie, scrisoare, sonar, stea...	- Elevii vor asculta entuziasmați e-mailul primit și își vor exprima dorința de a-l ajuta pe Moș Crăciun și pe renul Rudolf.	Frontală	Capacitatea de receptare a mesajului oral	3’
5. Dirijarea învățării	*AVAP 1.3* CC_4	- litera *s* de tipar	- Pentru început, ne vom aduce aminte (atât noi, cât și Rudolf) de litera ”s” de tipar, pe care am învățat-o în clasa pregătitoare. **Prima sarcina:** Ajută-l pe Rudolf să formuleze o propoziție, descifrând imaginea sugerată.	- Elevii vor viziona un filmuleț despre litera ”s” de tipar. - Elevii vor alcătui o propoziție, pe baza imaginii date, vor specifica nr. de cuvinte din propoziție, vor despărți în	Individuală	Capacitatea de a formula propoziții pe	

	CC_1 *MEM 4.1* *AVAP 1.1* *MEM: 5.1* CA_1 CC_2 CC_3 CA_2 CC_5 CM_2 CC_6	- propoziția: cuvinte, silabe, sunete, poziția sunetelor - poziția sunetului ”s” în cuvinte - despărțirea în silabe - scrierea literei ”s” de mană	- Se va analiza propoziția din punct de vedere grafic, al nr. de cuvinte, al nr. de silabe ce alcătuiesc cuvintele și se identifică poziția sunetului ”s„ în unul din cuvintele propoziției. Propoziția: *Corina scrie o scrisoare.* - Câte cuvinte are propoziția? - Câte silabe au cuvintele care alcătuiesc propoziția? - În care din cele patru cuvinte întâlnim litera ”s”? - Se desparte cuvântul scrisoare în silabe și se observă poziția sunetului ”s”. (anexa 3). **A doua sarcină:** Ajută-l pe Rudolf să identifice poziția sunetului „s” în cuvintele sugerate de imagini. Dă exemple de alte cuvinte în care litera ”s” să fie, pe rând, în poziție inițială, mediană și finală. - Sanie – sunet inițial - Pisică – sunet median - Ananas – sunet final (anexa 4). **A treia sarcină:** Desparte corect în silabe cuvintele date (anexa 5). **A patra sarcină:** Ajută-l pe Rudolf să învețe să scrie litera ”s” de mână. Încălzește-ți degetele pentru a putea scrie frumos și corect. Privește filmulețul de prezentare! Traseaza litera in aer, cu stiloul, înainte de a te apuca de scris. Succes! - Se vor încălzi degetele cu ajutorul unor poezii specifice, se va analiza din punct de vedere structural litera”s”, se va viziona filmulețul de prezentare, se va trasa litera de probă în aer și pe imaginile lipite în caiet, se va scrie litera pe patru	silabe fiecare cuvânt, precizând nr. acestora și vor identifica poziția sunetului și literei ”s” în unul din cuvintele propoziției. - Propoziția are 4 cuvinte. - Elevii despart în silabe fiecare cuvânt. - Scrie, scrisoare - Scri-soa-re - La început și la mijloc. - Elevii vor identifica poziția sunetului ”s” în denumirile imaginilor sugerate și vor da exemple asemănătoare. Exemple: - sare, solniță, saltea, salut - casă, masă, nasture, listă - cocos, tenis, sus, jos - Elevii vor fi împărțiți în trei grupe și vor despărți în silabe cuvintele date. - Elevii își vor încălzi degetele cu ajutorul unor poezii specifice, vor urmări filmulețul de prezentare, vor identifica elementele structurale ale literei ”s”, vor viziona filmulețul de prezentare, vor trasa litera în aer, cu stiloul, vor scrie litera ”s” în caiete, atât	 Frontală Individuală Individuală Pe grupe	baza imaginii date Capacitatea de analiză și sinteză Capacitatea de a despărţi în silabe cuvintele și de a identifica poziția sunetului ”s” Capacitatea elevilor de a identifica cuvinte ce conţin sunetul „s” Capacitatea de a despărţi în silabe cuvintele și de a identifica sunetele	10’ 10’

	CC_7 CC_8		rânduri de liniatură tip I, se vor scrie cuvinte ce conțin litera ”s”, urmărind cu atenție și observând modul în care aceasta din urmă se leagă de celelalte litere ce alcătuiesc cuvântul.	individual, cât și în componența unor cuvinte.		Capacitatea de a scrie litera de mână pe spațiul tip 1	5’
6. Feed-back	CA_1		- Vom juca un joc online pe site-ul www.wardwall.ro	Elevii vor participa cu interes și entuziasm la jocul online.		Capacitatea de a aplica noțiunile învățate	5’
7. Evaluarea formativă		- aprecieri verbale	Voi face aprecieri verbale asupra modului de lucru și asupra efortului depus în ora online.	- Elevii vor fi apreciați pentru efortul depus la oră.	Frontală		1’
8. Tema pentru acasă.			Ca temă pentru acasă, vor avea de scris din auxiliar, p. 53.	- Elevii își vor nota tema pentru acasă.	Frontală		

PROIECT DIDACTIC

Prof. înv. primar Romcea Sanda
Școala Gimnazială Vladimirescu, Arad
Structură Școala Gimnazială Horia

Clasa: I

Unitatea tematică: **Poveşti la gura sobei!**

Subtema: **Tudor şi noaptea de Crăciun!**

Ariile curriculare: Limbă şi comunicare, Matematică şi ştiinţe ale naturii, Tehnologii

Disciplinele: Comunicare în limba română,Comunicare în limba română, Matematică şi explorarea mediului înconjurător, Arte vizuale şi abilităţi practice;

Competenţe specifice:

C.L.R

1.1.Identificarea semnificaţiei unui mesaj oral, pe teme accesibile, rostit cu claritate;

1.3.Identificarea unor sunete, silabe, cuvinte în enunţuri rostite cu claritate;

3.1.Citirea unor cuvinte şi propoziţii scurte, scrise cu litere de tipar sau de mână;

4.1.Scrierea literelor de mână;

MEM

1.1.Scrierea, citirea şi formarea numerelor până la 100;

1.2.Compararea numerelor în concentrul 0-100 ;

AVAP

2.3.Realizarea de obiecte(construcţii) folosind materiale uşor de prelucrat şi tehnici accesibile;

Obiective operaţionale:

O.1. - să identifice semnificaţia mesajului transmis de poveste;-(CLR-1.1.)

O.2.- să descopere sunetul şi litera ***t,T*** în urma analizei cuvântului prin metoda fonetică, analitico-sintetică;-(CLR-1.3.)

O.3.- să citească enunţuri(cuvinte, porpoziţii) în care apar litera ***t***;-(CLR-3.1.)

O.4. - să scrie litera ***t*** de mână în diferite contexte;- (CLR-4.1.)

O.5.- să precizeze poziţia iniţială, mediană şi finală a sunetului în cuvânt.;-(CLR-1.3)

O.6 -să rezolve exerciţii de scriere, citire, formarea şi comparare numerelor participând la joc;-(MEM-1.1.)

O.7 - să realizeze bradul de Crăciun , după modelul dat-(AVAP 2.3.)

Bibliografie:

- M.E.N– ***Programa şcolară pentru disciplina Comunicare în limba română, clasa pregătitoare, clasa I şi clasa a II-a,2013***
- M.E.N– ***Programa şcolară pentru disciplina Matematică şi explorarea mediulu, clasa pregătitoare, clasa I şi clasa a II-a,2013***
- M.E.N– ***Programa şcolară pentru disciplina Arte vizuale şi abilităţi practice, clasa I şi clasa a II-a,2013***
- **E.Mândru, L Borbeli, D.Filip, M.Gall –** ***Strategii didactice interactive - exemple din practica didactic, Didactica Publishing House***
- **A. Fierăscu, A. Lapoviţă –** ***Abecedar,*** **Ed. Petrion**
- **Niculina-Ionica Vişan,Cristina Martin,Arina Damian –** ***Comunicare în limba română,*** **Ed. Elicart**
- **Arina Damian,Camelia Stavre–** ***Matematică şi explorarea mediului*** **, Ed. Elicart**
- **www.didactic.ro-** ***Fişe de lucru***

DETALIERI DE CONŢINUT

Obiective operaţionale	Activităţi de învăţare	Conţinutul esenţial	Strategii	Evaluare
O.1.-să identifice semnificaţia mesajului transmis de poveste;	-exerciţii de salut,prezenţă, motoo-ul clasei. -exerciţii de intonare a cântecului. -exerciţii de audiere a poveştii. -exerciţii de emitere a unor mesaje transmise de poveste.	După salut ne adunăm la *Întâlnirea de dimineaţă*, unde în câteva minute stabilim prezenţa, ziua,data, meteo, agenda zilei, impresii. Se v-a cânta cântecelul : “A , a, a a venit iarna da !’ Retraşi la *gura sobei* intr-un cadru special amenajat ,lângă brad aşezaţi pe covor, elevii vor asculta povestea “ Tudor şi noaptea de Crăciun “ ,creată de învăţătoare. Vor avea loc discuţii pe baza povestirii. Când se petrece acţiunea ? Care sunt personajele din poveste ? Pe cine aştepta Tudor cu nerăbdare ? -Cine era în cameră cu Tudor? -Ce găseşte Tudor sub brad? (tobă, trenuleţ) - Cum se simpte Tudor după primirea cadourilor? -Cine a adoarmit lângă el?	Metode şi procedee: Conversaţia, explicaţia dialogul; Mijloace de învăţământ: -povestea -Covor -Gura sobei -Tobă -cântecelul Forma de organizare: -Frontal	Observaţia sistematică
O.2.- să descopere sunetul şi litera ***t,T*** în urma analizei cuvântului prin metoda fonetică, analitico-sintetică;	-exerciţii de recunoaştere a personajelor.	Elevii vor recunoaşte personajul principal al poveştii, apoi alcătuiesc propoziţii cu cuvântul **Tudor.** Prin metoda fonetică, analitico-sintetică ei vor descoperi sunetul şi litera ***t*** din acest cuvânt. Coşuleţul cu surprize le aduce elevilor fulgi de zăpadă cu toate literele învăţate până acum şi planşa cu litera **t,T.** Împreună vom aranja	Metode şi procedee:conversaţia dialogul, metoda fonetică, analitico-sintetică Mijloace de învăţă-mânt:planşă cu litera t,T; fulgi cu litere mari şi mici de mână şi de tipar Forma de organizare: frontal	Descoperirea sunetului şi literei noi

		fulgii pe panou respectând corespondența dintre literele mari și mici de mână și de tipar.Le voi arăta planșa cu litera **t,T.**		
O.3.- să citească enunțuri(cuvinte, porpoziții) în care apar litera ***T***;	-exerciții de citirea unor cuvinte și a unui text. -jocul” Telefonul fără fir ! “	Elevii vor primi de asemenea o fișă în care vor descoperi cuvinte scrise pe silabe ce conțin litera nouă . După citirea fișei continuăm cu jocul telefonul fără fir, apoi vom colora imaginile de pe fișă.	Metode și procedee: exercițiul dialogul Mijloace de învățământ:Anexa 1 Fișe de lucru Joc: telefonul fără fir Forma de organizare: frontal	Citirea corectă a textului și a cuvintelor Efectuarea unor exerciții legate de text
O.4. - să scrie litera ***t*** de mână în diferite contexte; O.5.-să precizeze poziția inițială,mediană și finală a sunetului în cuvânt	-Jocul „Recunoaște sunetul nou!” -exerciții de cunoaștere a locului pe care îl ocupă sunetul nou; -exerciții de înțelegere a modalității de scriere -exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinilor. -scrierea literei	Elevii vor trebui să identifice poziția sunetului **t** în anumite cuvinte: Bătăi din palme/din picioruşe/se ridică t---------- -----t------- ----------t t**r**en car**t**e un**t** **t**oamnă car**t**on co**t** **T**inca an**t**enă omă**t** Le prezint planșa cu litera de mână și elementele care compun această literă.Cer păreri legate de asemănarea acestea cu alte litere . Le demonstrez scrierea literei **t** de mână după care o scriem cu toții în aer și pe bancă. Voi numi 3 copii care vor scrie la tablă litera t. Fiecare copil v-a primi câte o fișe în care vor exersa scrierea corectă a literei t.	Metode și procedee: Conversația, exercițiul Mijloace de învățământ: Planșa cu litera de mână Anexa 2 Forma de organizare: -frontal/ individual	Înțelegerea modalității de scriere a literei, legarea literelor în cuvinte, scrierea de cuvinte și propoziții.
O.6-să rezolve exerciții de scriere, citire, formarea și comparare	-exerciții de citire, scriere, formare și compararea numerelor 0-100	În etapa următoare elevii vor efectua exerciții de scriere, formare și comparare a numerelor.	Metode și procedee: Conversația Exercițiul Intonația	Să participe la activitate și să rezolve corect cerințele.

numerelor participând la joc.	- -exerciţii de intonare a cântecului;	Mai întâi exersăm oral exerciţii şi probleme iar apoi vor compune ei probleme legate de textul poveştii . Elevii vor primi fişe de lucru unde vor trebui să efectueze adunări şi scăderi, rezolvări de probleme iar la final vor trebui să coloreze respectând codul culorilor, un desen cu împodobirea bradului pentru Crăciun. Se v-a cânta colindul: „Moş Crăciun cu plete dalbe!”	Mijloace de învăţământ: Anexa 3 -,fişe cu exerciţii, Anexa 4 Forma de organizare: Frontal/individual	
O.7- să confecţioneze bradul de Crăciun după modelul dat;	-exerciţiu de decupare, lipire pentru relizarea bradului de Crăciun;	Voi împărţi elevii pe grupe câte doi . Se pune la dispoziţia elevilor foi verzi care vor trebui decupate în formă de brad (3 D), iar apoi li se vor aplica fulgi de nea , globuri şi steluţă. Brăduleţii realizaţi se pun lângă bradul din clasă gata împodobit. Fiecare grupă v-a da un calificativ brătăduţilor realizaţi. La sfârşitul activităţii voi face aprecieri asupra modului cum s-au comportat elevii şi vor fi recompensaţi cu ceai cald şi biscuiţi servite la gura sobei!	Metode şi procedee: Conversaţia,exerciţiul Mijloace de învăţământ:hârtie verde, foarfece,lipici, fulgi,stikere cu Moş Crăciun, Bradul din clasă Forma de organizare: - pe grupe	Să realizeze bradul de Crăciun.

PROIECT DIDACTIC

Andronescu Draga – profesor psihopedagog
Școala Gimnazială Specială Constantin Păunescu București

Data 02.11.2022

Elev M.M.

Clasa a II-a B

Școala Gimnazială Specială Constantin Păunescu București

Profesor Andronescu Draga

Disciplina Terapii și programe de intervenție

Tema activității Dezvoltarea vocabularului

Subiectul ”Ursul păcălit de vulpe” - exerciții de îmbogățire a vocabularului

Tipul activității Corectiv-terapeutică

Competențe generale

- Receptarea și transmiterea de mesaje simple orale în contexte familiare.

Competențe specifice

- Formularea de mesaje orale simple.

Obiective operaționale

- **Cognitive:**
  - OC_1: Să pronunțe corect cuvinte date;
  - OC_2: Să completeze cuvinte date cu silabele care lipsesc;
  - OC_3. Să citească corect silabe/ cuvinte date;
  - OC_4: Să asocieze imaginea dată cu cuvântul corespunzător;
  - OC_5: Să formeze propoziții simple pornind de la imagini date;
  - OC_6: Să completeze propoziții simple lacunare.
- **Psihomotrice:**
  - OP: Să articuleze corect sunete, silabe, cuvinte.
- **Afective:**
  - OA: Să manifeste interes pentru activitate.

Strategii didactice:

- **Metode:** explicatia, dialogul dirijat, exemplul, observatia dirijată, munca independentă, lucrul cu sprijin.
- **Mijloace didactice:** jetoane cu imagini, fișă de lucru, fișă de evaluare, laptop.

Bibliografie:

- Terapia Tulburarilor de Limbaj- intervenții logopedice, Ecaterina Vrășmaș și Cornelia Stănica, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997
- Programa şcolară pentru disciplina TERAPII ȘI PROGRAME DE INTERVENȚIE învăţământ special clasele pregătitoare – a IV-a dizabilităţi intelectuale grave, severe și/sau asociate, București, 2021

SCENARIUL DESFĂȘURĂRII ACTIVITĂȚII

NR	ETAPA TERAPEUTICĂ	OB.	DEMERSUL TERAPEUTIC	STRATEGII DIDACTICE		EVALUARE
				METODE	PROCEDEE	
A. Etapa pregătitoare						
1.	**Momentul organizatoric**	Se asigură resurele necesare desfășurării activității corectiv- terapeutice în condiții optime.				
2.	**Captarea atenției**		Profesorul prezintă elevului o secvență video din povestea *Ursul păcălit de vulpe*.	Dialogul dirijat Observația dirijată	-laptop	
B. Etapa terapiei general – recuperatorii						
3.	**<u>Etapa terapiei generale</u>** Dezvoltarea auzului fonematic	OC_1 OP	**Exerciții pentru antrenarea auzului fonematic** Profesorul prezintă elevului povestea. Elevul este încurajat să repete, cu voce tare, în ritm propriu, cuvinte auzite. Profesorul sprijină elevul să asocieze cuvântul auzit cu imaginea corespunzătoare.	Explicația Exemplul Exercițiul	-laptop -jetoane cu imagini	**Proba practică:** - asociere cuvânt -imagine
C. Etapa terapiei specific – recuperatorii						
4.	**Anunțarea subiectului activității corectiv-terapeutice**	Profesorul anunță subiectul activității corectiv- terapeutice: exerciții de îmbogățire a vocabularului pe baza poveștii *Ursul păcălit de vulpe* și enumeră în mod explicit obiectivele urmărite.				
5.	**<u>Etapa terapiei specifice</u>**		În activitatea corectiv- terapeutică se vor parcurge urmatoarele etape:			
		OC_2 OA	***<u>Etapa operării cu silabe</u>*** - exerciții de completare a unor cuvinte date cu silaba care lipsește	Explicația Munca independentă	- fișă de lucru	**Probă orală:** - completarea cuvântului cu silaba care lipsește
		OC_3 OC_4 OA	***<u>Etapa citirii cuvintelor</u>*** - exerciții de asociere a unei imagini date cu cuvântul corespunzător	Explicația Lucrul cu sprijin	-jetoane cu imagini	**Probă orală:** - citirea cuvântului asociat imaginii date
		OC_5 OA	***<u>Etapa însușirii propozițiilor</u>*** - exerciții de formare de propoziții simple cu ajutorul imaginilor date.	Explicația Lucrul cu sprijin	-jetoane cu imagini	**Probă orală:** - formarea de propoziții simple

NR	ETAPA TERAPEUTICĂ	OB.	DEMERSUL TERAPEUTIC	STRATEGII DIDACTICE		EVALUARE
				METODE	PROCEDEE	
6.	**Evaluare**	OC_6 OP	Profesorul prezintă elevului sarcina de lucru: completare de propoziții simple lacunare	Explicația Exercițiul Munca independentă	- fișă de evaluare	**Probă orală:** - completare propoziții lacunare
7.	**Încheierea activității**	Elevul va fi apreciat pentru activitatea desfășurată.				

Proiect de lectie

Școala Gimnaziala *Avram Iancu* ,București
Prof.înv.primar Pantelimon Alina

Clasa pregatitoare E
Unitatea de învățare :Motănelul Miaunel

Aria curriculară: Limbă și comunicare

Activitate: integrală

Tipul lectiei :însușire de cunoștinte

Subiectul: Sunetul m și literele M ,m. Muzicanții din Bremen de Frații Grimm.

Metode si procedee-explozia stelara , metoda cubului,conversatia,explicatia

Mijloace-leptop,video proiector ,tabla ,creta

Forma de organizarei –frontal,pe grupe

Ora 45min din care 30 min activitate si 15 min activitati recreative

Forme și tehnici de evaluare: observarea sistematică, aprecieri verbale

Bibliografice:

Programa şcolară pentru clasa pregatitoare

Competențe generale

1. Receptarea de mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute(CLR)

2. Exprimarea de mesaje orale în diverse situaţii de comunicare(CLR)

3. Identificarea unor fenomene/relaţii/ regularităţi/structuri din mediul apropiat(MEM)

4. Generarea unor explicaţii simple prin folosirea unor elemente de logică(MEM)

2. Interpretarea de cântece pentru copii, cu mijloace specifice vârstei(MM)

Competențe specifice

1.1. Identificarea semnificaţiei unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar şi rar(CLR)

2.3. Participarea cu interes la dialoguri scurte, în situaţii de comunicare uzuală(CLR)

4.2. Identificarea relaţiilor de tipul „dacă... atunci…” între două evenimente succesive(MEM)

3.1. Descrierea unor fenomene/procese/ structuri repetitive simple din mediul apropiat, în scopul identificării unor regularităţi(MEM)

2.1.Cântarea în colectiv, asociind mişcarea sugerată de text(MM)

Obiective operaționale :

-să răspundă corect la întrebările din conținutul audiat

-să recunoască personajele din text

-să deosebească animalele domestice de cele salbatice

-să povestească cu ajutorul imaginilor

-să descopere personajele care încep cu litera m

-să interpreteze un cântec

-sa numere personajele din povestire

Desfașurarea lectiei

Etapele lectiei	**Activitate profesor**	**Activitate elev**	**Metode si procedee**	**Mijloace**	**Forme de organizare**	**Evaluare**	
1.Moment organizatoric 1min	Crearea condițiilor necesare unei bune desfășurări a activității: - aerisirea sălii de clasă; - amenajarea spațiului de desfășurare a activității; - pregatirea materialului	Elevii se pregatesc pentru ora .				Obs.sistematica	
2.Reactualizarea cunostintelor 1min	Pune intrebari in legatura cu litera învațată în ora anterioara	Elevii răspund	Conversatia				
3.Captarea atenției 1min	Spune o ghicitoare	Elevii răspund	Conversatia				
4.Anuntarea lectiei si a obiectivelor 2min	Sunetul m și literele M ,m. Muzicanții din Bremen de Frații Grimm.Vom audia povestea aceasta apoi vom incerca pe baza intrebarilor si a imaginilor sa povestim	Elevii ascultă	Conversatia		Frontal	Obs.sistematica	
5.Dirijarea învătarii 20min	Cu ajutorul leptopului si a video proiectorului se audiaza povestea.	Elevii asculta si pe baza imaginilior raspund la intrebari .	Explozia stelara ,conversatia	Leptop, video	Frontal,	Obs.sistematica	

	Unde ,cind ,cum , cine ,ce ? Profesorul le cere elevilor sa arunce cubul sa sa raspunda la intrebari (Descrie,compara,asociaza,analizeaza,argumenteaza,aplica)	Elevii raspund la întrebari	Metoda cubului	proiector ,cubul	pe grupe		
6.Obtinerea performantei 5min **7.Incheiertea activitatii**	Se imparte clasa pe grupe si se cere sa aseze in ordine imaginile ,apoi se povesteste pe baza imaginilor Se fredoneaza un cintecel Se fac aprecieri	Elevii raspund Elevii cânta	Conversatia ,explicatia	planse		Obs.sistematica	

Proiect de lectie

Școala Gimnaziala *Avram Iancu* ,București
Clasa pregatitoare E
Prof.înv.primar Pantelimon Alina

Unitatea de învățare :Plecarea rățuștelor

Aria curriculară: Matematica si explorarea mediului

Activitate: integrală

Tipul lectiei :însușire de cunoștinte

Subiectul: Cifra 5

Metode si procedee-explozia stelara ,conversatia,explicatia, metoda RAI

Mijloace-leptop,video proiector ,tabla ,creta

Forma de organizarei –frontal,pe grupe

Ora 45min din care 30 min activitate si 15 min activitati recreative

Forme şi tehnici de evaluare: observarea sistematică, aprecieri verbale

Bibliografice:

Programa şcolară pentru clasa pregatitoare

Competenţe generale

1. Receptarea de mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute(CLR)
2. Exprimarea de mesaje orale în diverse situaţii de comunicare(CLR)
3. Identificarea unor fenomene/relaţii/ regularităţi/structuri din mediul apropiat(MEM)
4. Generarea unor explicaţii simple prin folosirea unor elemente de logică(MEM)
2. Interpretarea de cântece pentru copii, cu mijloace specifice vârstei(MM)
1. Receptarea unor mesaje artistice exprimate prin limbaj vizual, în contexte variate(AVAP)

Competențe specifice

1.2. Identificarea semnificaţiei unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar şi rar(CLR)

2.3. Participarea cu interes la dialoguri scurte, în situaţii de comunicare uzuală(CLR)

4.2. Identificarea relaţiilor de tipul „dacă... atunci…” între două evenimente succesive(MEM)

3.1. Descrierea unor fenomene/procese/ structuri repetitive simple din mediul apropiat, în scopul identificării unor regularităţi(MEM)

2.1.Cântarea în colectiv, asociind mişcarea sugerată de text(MM)

1.2. Identificarea elementelor de limbaj plastic, în ipostaze familiare, în spaţiul înconjurător.(AVAP)

Obiective operaţionale :

O1-să extraga elemnte dintr –o multime pentru a obtine multimi cu tot atâtea elemnte

02-să numere elementele dintr –o multime

O3-să grupeze obiecte prin clasificare

O4 -să identifice numarul personajelor din text

O5 -să identifice vecinii unui numar

O6-să interpreteze un cântec

O7-să numere personajele din povestire

O8-să deseneze cifra 5 pe caiete

O9-sa aranjeze in ordine corect imaginile corespunzatoare povestirii date

Desfășurarea lectiei

Etapele lectiei	**Activitate profesor**	**Activitate elev**	**Metode si procedee**	**Mijloace**	**Forme de organizare**	**Evaluare**	**Ob.op**
1.Moment organizatoric 1min	Crearea condițiilor necesare unei bune desfășurări a activității: - aerisirea sălii de clasă; - amenajarea spațiului de desfășurare a activității; - pregatirea materialului	Elevii se pregatesc pentru ora .				Obs.sistematica	
2.Reactualizarea cunostintelor	Pune intrebari in legatura cu cifra 3 învațată în ora anterioara	Elevii răspund	Conversatia				

1min							
3.Captarea atenției 1min	Spune o ghicitoare depre anotimpuri si intreaba cite anotimpuri avem si ce se intimpla in fiecare anotimp .GHICITOAREA –*Am un copac cu patru crengi .Una înverzeste ,a doua rodeste ,a treia vestejeste si a patra se usuca .*	Elevii răspund	Conversatia				
4.Anuntarea lectiei si a obiectivelor 2min	Cifra 5 .Vom grupa si clasifica obiecte ,vom citi si scrie cifra 5,vom numara personajele din poveste si ce au facut ele	Elevii ascultă	Conversatia		Frontal	Obs.sistematica	**O1,O2,O3**
5.Dirijarea învătarii 20min	Cu ajutorul leptopului si a video proiectorului se audiaza povestea. Rățusca cea urâtă. .Unde ,cind ,cum , cine ,ce ? Profesorul le cere elevilor sa numere din pomul magic cite mere sunt galbene,cite verzi si cite rosii,apoi ii intreaba care sunt vecinii lui 1,2,3,4 ,5	Elevii asculta si pe baza imaginilor raspund la intrebari . Elevii raspund la întrebari Elevii raspund la întrebari si completeaza la tabla cerinta	Explozia stelara , Pomul magic ,conversatia,explicatia	Leptop, video proiector,creta ,tabla	Frontal, Pe grupe Individual	Obs.sistematica	**O4,O5**
6.Obtinerea performantei 5min **7.Incheierea activitatii**	Se arata in fata clasei in aer cifra 5,apoi se cere elevilor pe caietele cu foaie velina sa deseneze cifra 5. Se corecteaza postura corecta in banca . Se continua activiatea pe auxiliare si se rezolva cerintele . Se specifica ca avem cifre de la 0-9 iar numere de la 10 incolo formarte din doua cifre . Se aplica metoda RAI La final au de aranjat in ordine imaginile din poveste pe care le vor colora Se fac aprecieri	Elevii sunt atenti Elevii deseneaza pe caiete cifra 4 Elevii raspund si rezolva,arunca mingea la coleg si intreaba vcare sunt vecinii lui 2,3,4,5 Elevii aranjeaza imaginile din poveste si vor fredona cântecelul Noi suntem scolari acum .	 metoda RAI	Planse,tabla ,creta	Frontal, Pe grupe Individual	Obs.sistematica	 **O6,** **O7,** **O8** **O9**

PROIECT DIDACTIC

LAZURCĂ VASILE
COLEGIUL TEHNIC „LAȚCU VODĂ’’ SIRET

Clasa a – X – a **I**

Calificarea - MECANIC AUTO

Disciplina – ***M4*** – Automobile – Instruire practică

Tema : Operaţii de demontare – montare, reglajele necesare după montarea mecanismului motor și a mecanismului de distribuție.

Tipul lecţiei : Mixtă.

Timpul acordat : 4

Scopul lecţiei : Formarea abilităţilor practice de a executa lucrări de demontare şi montare a părţilor componente şi să efectueze operaţii de verificare şi reglare a M.A.I.

Obiective operaţionale: **COGNITIVE:**

- O $_1$. Să cunoască principiul de funcţionare a M.A.S. şi M.A.C.
- O $_2$. Să cunoască rolul şi părţile componente ale M.A.I.
- O $_3$. Să utilizeze limbajul specific de specialitate.
- O $_4$. Să cunoască I.S.S.M. şi P.S.I. în timpul operaţiilor de demontare-montare.

PSIHOMOTORII:

- O $_5$. Să execute lucrări de demontare şi montare a părţilor componente.
- O $_6$. Să efectueze operaţii de verificare şi reglare a M.A.I.
- O $_7$. Să identifice anomaliile funcţionale, cauzele şi modul de remediere.
- O $_8$. Să Identifice S.D.V. - urile necesare la aceste operaţii şi să-şi formeze deprinderile de folosire
- O $_9$. Să-şi formeze deprinderile de a respecta I.S.S.M. şi P.S.I.

AFECTIVE:

- O $_{10}$. Să menţină în permanenţă ordine la locul de muncă.
- O $_{11}$. Să participe cu interes la lecţie.
- O $_{12}$. Să colaboreze în permanenţă cu maistrul şi colegii.

Metode folosite:

- Expunerea, conversaţia, observaţia, demonstraţia, exerciţiul practic, descoperirea.

Material didactic:

- a. Manuale de specialitate, fişe tehnologice, panoplii.
- b. Bancuri de lucru, motoare termice.
- c. Truse scule, chei dinamometrice, cleşti de montat segmenţi, conuri montaj pistoane, prese pentru demontat-montat supape, calibre de interstiții, chei pentru reglat jocurile termice...

Desfăşurarea lecţiei:

I:Partea organizatorică: adunarea grupei, verificarea prezenţei şi a ţinutei de lucru, a stării de sănătate, notarea absenţelor.

II. Partea introductivă (instructajul introductiv)

A. Verificarea cunoștințelor, priceperilor şi deprinderilor practice din lecţiile precedente:

Întrebări:

- Ce este un motor termic?
- Care sunt mecanismele şi instalaţiile unui motor?
- Care sunt părţile componente ale mecanismului motor?
- Arătaţi părţile componente ale mecanismului motor.
- Ce rol are mecanismul de distribuție.
- Care sunt părțile componente ale mecanismului de distribuție?
- Care sunt S.D.V. – urile utilizate la lucrările de demontare şi montare a părţilor componente?
- Ce reglaje trebuie efectuate după montarea mecanismului motor?
- Ce instrucţiuni de securitate şi sănătate în muncă trebuie respectate la operaţiile de demontare şi montare ?

Enunţarea temei lucrărilor : „ Operaţii de demontare – montare, reglajele necesare după montarea mecanismului motor și a mecanismului de distribuție.’’

- Se face repartiţia grupei în echipe de elevi care se vor deplasa la punctele de lucru.
- Se înmânează liderilor echipelor fişele tehnologice şi de evaluare.
- Se prezintă S.D.V. – urile aflate pe un banc de lucru şi se invită reprezentanţii echipelor să-şi aleagă sculele necesare.

III. Partea aplicativă (instructajul curent)

1. Cu fişele de lucru în faţă şi având sculele necesare se trece la demontarea motorului în ordinea impusă de fişele tehnologice.

Piesele demontate se vor aşeza în ordine pe bancurile de lucru.

III.2. Pe parcursul desfăşurării instructajului curent, maistrul instructor va urmări:

- Citirea corectă a fişelor tehnologice.
- Folosirea corectă a S.D.V. – urilor.
- Aşezarea în ordine a pieselor şi sculelor.
- Folosirea limbajului de specialitate.
- Corectitudinea operaţiilor.
- Respectarea I.S.S.M. şi P.S.I.

Pe parcursul instruirii maistrul instructor pune întrebări privind denumirea şi rolul pieselor, dă indicaţii de montaj, face observaţii privind calitatea lucrărilor executate şi comportamentul la locul de muncă.

IV. Partea de încheiere (instructajul de încheiere):

În ultima oră a activităţii de instruire practică, maistrul instructor va proceda astfel:

- Va cere încetarea lucrului, echipele de lucru rămânând la punctele de lucru;
- Va realiza o analiză amănunţită, controlând lucrările efectuate, calitatea execuţiei;
- Va face aprecieri verbale şi evidenţieri;
- Va face analiza punctajului din fişele de evaluare şi va nota şi el în această fişă.
- Va înmâna fiecărui elev câte un test de evaluare și după ce elevii vor da răspunsurile va discuta cu aceștia pe baza răspunsurilor date.
- Va face convertirea punctelor în note şi va trece notele în catalog.

Se trece la executarea curăţeniei la locul de muncă, se adună grupa şi se expun concluziile finale, lecţia terminându-se cu salutul adresat elevilor.

Proiect didactic
Consiliere și dezvoltare personală

Prof. psihopedagog Nedelcu Petruța
Școala Gimnazială Specială nr.8, București

Școala Gimnazială Specială nr.8

Clasa: a VII-a A, deficiențe mintale moderate

Profesor: Nedelcu Petruța

Disciplina: Consiliere și dezvoltare personală

Tema: Eu, cine sunt? Cum sunt?

Să recunoască defectele și calitățile proprii prin completarea „Testului inimii„;

Să-și recunoască colegii pe baza calităților și defectelor expuse în testul aplicat;

Să-și caracterizeze colegii printr-o trăsătură dominantă (pozitivă și negativă);

Să compare autoportretul cu portretul realizat de colegi;

Să observe diferențele între propria imagine și imaginea percepută de ceilalți.

Metode: conversația, explicația, instructajul, observația, jocuri de cunoaștere și autocunoaștere, exemplificarea.

Mijloace și resurse: fise de lucru, fișe individuale cu „Testul inimii„ , carioci, calculator, videoproiector, CD.

Scenariul desfășurării activității

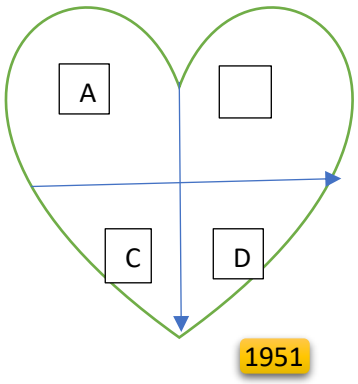
La captarea atenției, elevii vor participa la un joc de intercunoaștere „Cine... ce este/ ce a făcut?, vor primi fișe de lucru unde vor bifa cât mai rapid în căsuțe cui i se potrivește afimația. Iese câștigător cel care a completat primul (ex. Cine are o pisică albă? Cui îi plac desnele animate? Cine aleargă cel mai rapid? Cine a fost în axcursie la mănăstiri? Cui îi place geografia?).

Cine are un câine de talie mică?	Cui îi place geografia?	Cui îi place să danseze?
Cine stă în apropierea școlii?	Cui îi place să picteze?	Cine stie să lucreze bine pe calculator?
Cine stă cu bunica?	Cine este foarte bun la educație fizică?	Cine are o pisică pe nume...?

Dirigintele anunță tema lecției și obiectivele

Dirijarea învățării

Dirigintele distribuie elevilor fișe cu testul inimii și le cere să semneze fișa cu un nume fals pe care să-l țină minte, inima desenată are patru camere (A,B,C, D). Fiecare elev va scrie în camera A 3 calități, în B va scrie 3 lucruri pe care ar dori să le schimbe, în C va scrie 3 lucruri pe care colegii le-au observat la el/ea, în D va scrie 3 defecte pe care crede că le are.

Se strâng testele și se redistribuie la întâmplare elevilor. Se cere elevilor să citească cu atenție testul inimii primit și să încerce să identifice pe colegul sau colega lor. Cine a reușit este declarat câștigător. Testele sunt lăsate pe bănci. Se discută pe baza celor observate.

Elevii sunt împărțiți în două grupe și sunt aranjați în două cercuri, un cerc în interiorul celuilalt cerc. Fiecare elev va avea pe spate o foie cu două coloane, o coloană cu plus și o coloană cu minus. Plusul pentru calități, iar minusul pentru defecte. Elevii din cercul din exterior se vor învârti în jurul cercului din interior și vor scrie pe colile de pe spatele colegilor câte o calitate și câte un defect. Când rotația s-a terminat, cei din cercul din interior vor face la fel cu colegii din cercul exterior. După terminarea jocului elevii se vor întoarce în bănci și își vor recupera testele personale recunoscute după numele fals. Fiecare elev va confrunta lista de pe spate cu autoportretul din „Testul inimii„ . Din această confruntare se va observa obiectivitatea autocunoașterii, adevăratul portret cu calitățile și defectele persoanei. Aici vor fi folosite ca metode: caracterizarea reciprocă, analiza, conversația.

La asigurarea feed-back-ului elevii vor viziona un fragment din filmul „D-l Goe, de I.L.caragiale„. Elevii vor fi solicitați să surprindă și să noteze defectele personajului și se discută despre cele observate.

La evaluare dirigintele le cere elevilor să se autocaracterizeze printr-o singură calitate și concluzionează că este bună autocunoașerea pentru a ne cultiva calitățile și a ne atenua defectele, iar toate acestea ar duce la o mai bună înțelegere în cadrul clasei de elevi.

Bibliografie:

Traian Cosma, „Ora de dirigenție în gimnaziu„ Ed. Plumb,1994;
„Ghid pentru activitatea educativă„ , Ministerul Învățământului, 1995;
Daniela Sălăgean, Silvia Ținică, Dorin Pintilie, „Ora educativă„ , ed. Eurodidact, 2004.

Proiect didactic

Învățător Marcu Elisabeta
Școala Nr. 25, Galați

Clasa: I A

Aria curriculară: Limbă și comunicare

Disciplina opțional: Limba noastră-i o comoară

Unitatea de învățare: În lumea poveștilor

Subiectul: „Pinocchio”, după Carlo Collodi

Tipul lecţiei: dobândire de noi cunoștințe

Durata: 50min

COMPETENŢE VIZATE:

CLR:

2.1. Formularea unor enunțuri proprii în divese situații de comunicare

3.1. Citirea unor cuvinte și propoziții scurte scrise cu litere de tipar sau de mână

1.3. Identificarea unor sunete, silabe, cuvinte în enunțuri rostite cu claritate

Obiective operaţionale:

O1 -să recunoască personajele povestirii și valoarea de adevăr a propozițiilor ce conțin informații despre acestea;

O2-să citească corect și conștient cuvinte și propoziții din textul dat;

O3-să răspundă la întrebările legate de text;

O4-să ordoneze în perechi cuvintele cu sens opus (neprietene) din cele date;

O5-să alcătuiască oral și în scris propoziții după imaginile din poveste;

O6-să completeze propozițiile lacunare;

AVAP

O7- să coloreze păpușa de lemn ;

Strategia didactică:

- ✓ *Metode şi procedee:* explicaţia, exerciţiul, conversaţia, descrierea, observaţia, jocul didactic, explozia stelară;
- ✓ *Mijloace de învăţământ:* fișe de lucru, calcularor, videoproiector, planșe cu imagini, coli flip/chard;
- ✓ *Forme de organizare:* frontal, individual.
- ✓ *Evaluare:* observare sistematică, aprecieri verbale, stimulente, aplauze.

Resurse: -temporale: 50 min

- spațiale: sala de clasă
- umane: 25 elevi

Bibliografie *:*

Programa şcolară pentru clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a ***Nr. 3418/19.03.2013;***

Ioan Ședrean – *Metodica predării limbii române la clasele I-IV*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti,1995

Texte literare și aplicații, Editura Litera, 2016

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

OB.OP.	Evenimente didactice	Conţinutul informaţional al activităţii		Resurse			
		Activitatea învăţătorului	Activitatea elevilor	Procedu-rale	Materiale	Organiza-torice	Forme de evaluare
	1. Moment organizatoric 1 minut	Asigur condiţiile necesare desfăşurării lecţiei, cerând elevilor să pregătească materialele necesare, să-şi corecteze poziţia în bancă şi să păstreze ordinea şi disciplina.	Pregătesc materialele necesare desfăşurării activităţii .	Conversaţia Instructajul Verbal		Frontal	
O1 **O2**	2.Reactualizarea cunoștințelor 5 minute	Ne vom juca jocul „Adevărat sau fals”, în care le voi spune propoziții adevărate sau false despre personajele din poveștile cunoscute, iar ei vor recunoaște în care dintre ele am încercat ță-i păcălesc: Scufița Roșie a fost mâncată de lup. Capra avea cici iezișori. Gâscanul și-a pierdut papucii. Ursul a rămas fără coadă. Vulpea a fost păcălită de urs. Mama vitregă o iubea pe Alba ca Zăpada. Ursul a mâncat iezișorii caprei. Cocoșul a găsit o punguță cu doi bani.	Elevii sunt atenți și răspund la întrebări. Adevărat Fals: Capra avea trei iezi. Adevărat Adevărat Fals: Vulpea l/a păcălit pe urs. Fals Fals:Lupul a mâncat iezii. Adevărat	Jocul didactic		Frontal Individual	Aprecieri verbale
O3	3. Captarea atenţiei 2 minute	Prezint elevilor planșe cu imagini din poveste așezate în altă ordine decât cea corectă și solicit să prezinte ceea ce văd în imagini. Cine este personajul care apare în fiecare imagine? Cum credeți că se numește acest băiețel?	Elevii privesc imaginile și prezintă ceea ce văd în imagini. Personajul este o păpușă din lemn. Băiatul se numește Pinocchio.	Conversaţia	Planșe cu imagini	Frontal	

	4. Anunţarea titlului și obiectivelor 1 minut	Astăzi vom descoperi pățăniile lui Pinocchio, veți așeza imaginile în ordinea corectă, veți răspunde la întrebări și veți explica cuvintele noi. Scriu titlul lecției „Pinicchio”, după Carlo Collodi.	Elevii ascultă cu atenție.	Explicaţia Observația		Frontal	Observarea sistematică a comportamentului elevilor
O2 O3 O2 O1	5. Dirijarea învățării. 25 min	Citesc elevilor povestea Pinocchio și le solicit și lor ajutorul pentru a citi textul.(Anexa 1). Explicarea cuvintelor noi întâlnite în text și scrierea lor pe tablă. Tâmplar-personaj care lucrează lemnul (ciopleste) A răsplăti- a recompensa, a plăti pentru un lucru făcut; Nu prea avea chef-nu dorea, nu îi plăcea să facă ceva; Pungași-hoți, jefuitori, oameni care fură; Marionetă-păpușă mânuită cu ajutorul sforilor; (Anexa 2) Solicit așezarea în ordinea corectă a imaginilor și povestirea după imagini. Se vor adresa câteva întrebări cu privire la conținutul poveștii folosind metoda Explozia stelară: Ce?	Elevii ascultă lectura model și citesc textul. Elevii notează pe caiete cuvintele noi. Potrivesc imaginile în ordinea corectă și povestesc textul. Elevii vor răspunde la întrebări. Personajele poveștii sunt:	Lectura model Povestirea după imagini Explicația Explozia stelară	Text Planșe Imagini Caiet Tablă	Frontal Frontal	Aprecieri orale

O3 O1 O3 O4 O5 O6	5.Evaluare 10 minute	Cine? Unde? Cand? Cum? Întrebările sunt următoarele: Cine sunt personajele poveștii? Cum la răsplătit Zâna pe Geppetto? Când a primit Pinocchio un abecedar? Ce a făcut el cu abecedarul? Unde a plecat Pinocchio? Cine l-a păcălit pe Pinocchio? Cum a rămas Pinocchio fără bani? Ce l-a pus Zâna să promită? Unde s-a întâlnit Pinochio cu Geppeto? Când au scăpat de balenă? Selectați perechile de cuvinte neprietene din cele date: priceput, a vândut, bun, a intra, nepriceput, rău, necaz, a ieșit, a cumpărat, bucurie, înțelept, nechibzuit.(Anexa 4). Solicit alcătuirea orală a unor propoziții după imagini.	Geppetto,Pinocchio, Zâna bună, Vulpoiul și Motanul. Zâna l-a răsplătit dând viață păpușii. Pinocchio a primit abecedarul când a început școala. A vândut abecedarul. A plecat la teatrul de păpuși. L-au păcălit Vulpoiul și Motanul. A fost păcălit iar. Pinocchio a promis că nu se mai abate din drumul către școală. Cei doi s-au întâlnit în burta unei balene. Au scăpat când balena a strănutat. Elevii găsesc perechile de cuvinte. Elevii alcătuiesc propoziții. Elevii ascultă explicațiile Și rezolvă fișa.	Conversația Exercițiul Conversația Exercițiul Explicația Eercițiul	Fișă flip/chart Tablă Caiete Fișă de evaluare	Frontal Frontal Individual Frontal Individual Individual	Aprecieri verbale Aprecieri verbale

O7	6.Încheierea activității 1 minut	Împart elevilor fișe de evaluare și explic cerințele.(Anexa 5). 1.Completați propozițiile cu cuvinte din text: Bătrânul a numit păpușa..... Geppetto i/a cumpărat băiețelului un ..... El a .....abecedarul și s/a dus la..... 2.Încercuiește cuvintele care reprezintă trăsăturile lui Pinocchio: neascultător, cuminte, aventuros, încăpățânat, respectuos. 3. Să coloreze personajul Pinocchio. Se vor face aprecieri asupra activității elevilor.	Elevii ascultă cu atenție.	Explicația		Frontal	

Anexa 1

Pinocchio

după Carlo Collodi

A fost odată un tâmplar bătrân, pe nume Geppetto. Supărat că nu avea copii, a cioplit un băiețel din lemn, pe care l-a numit Pinocchio. Era așa de reușit, încât zâna l-a răsplătit pe tâmplar dând viață păpușii.

Timpul a trecut și Pinocchio a început școala. Geppetto i-a cumpărat un abecedar nou. Pinocchio nu prea avea chef de școală a vândut abecedarul și a cumpărat un bilet la teatrul de păpuși.

Vulpoiul și Motanul, doi pungași, l-au urmărit și l-au vândut stăpânului de marionete.

Pinocchio a plâns tare și a înduplecat stăpânul să-l lase să plece, dându-i și ceva bănuți.

Pinocchio se întoarce spre casă fericit. El gândea că îi va da banii lui Geppetto. Dar Vulpoiul și Motanul l-au jefuit și l-au legat de un copac, cu capul în jos.

Din fericire, zâna cea bună, l-a salvat iar și l-a pus să promită că se duce la școală. Pinocchio este iar neascultător și a plecat în Țara Distracțiilor de unde abia a scăpat.

Pinocchio ajunge acasă dar Geppetto nu era acolo. A plecat să-l caute, dar o balenă l-a înghițit.

Pinocchio a plecat să-l caute, dar a căzut în apă și ajunge și el în burta balenei.

În cele din urmă, au reușit să scape când balena a strănutat.

Când a ajuns la mal, zâna l-a iertat și l-a transformat pe Pinocchio într-un copil adevărat.

Anexa 2

Tâmplar-persoană care lucrează lemnul

A răsplăti-a recompensa, a plăti pentru un lucru făcut;

Nu prea avea chef-nu dorea, nu îi plăcea să facă ceva;

Pungaș-hoți, jrfuitori, oameni care fură;

Marionetă-păpușă mânuită cu ajutorul sforilor;

Anexa 3

Cine? Unde?

Ce?

Când? Cum ?

Cine sunt personajele poveștii?

Cum l-a răsplătit zâna pe Geppetto?

Când a primit Pinocchio un abecedar?

Ce a făcut el cu abecedarul?

Unde a plecat Pinocchio?

Cine l-a păcălit pe Pinocchio?

Cum a rămas Pinocchio fără bani?

Ce l-a pus zâna să promită?

Unde s-a întâlnit Pinocchio cu Geppetto?

Cum au scăpat de balenă?

Anexa 4

Selectați perechile de cuvinte cu sens opus (neprietene) din cele date:

priceput	rău
a vândut	nechibzuit
bun	bucurie
a intrat	a ieșit
necaz	a cumpărat
înțelept	nepriceput

PROIECT DIDACTIC

COJOCARU ANDREEA-GABRIELA
SCOALA GIMNAZIALA NR.190

Unitatea de învățământ: ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 190

Data: 08.02.2022

Profesor: COJOCARU ANDREEA-GABRIELA

Clasa: a V-a E

Disciplina: EDUCAȚIE SOCIALĂ-GÂNDIRE CRITICĂ ȘI DREPTURILE COPILULUI

Unitatea de învățare: DREPTURI ȘI RESPONSABILITĂȚI ALE COPILULUI

Subiectul lecției/Tema/Titlul lecției: Dreptul la educație

Tipul de lecție: lecție de dobândire de noi cunoștințe/deprinderi

Scopul lecției:

1.Informativ: de însușire a cunoștințelor cu privire la dreptul la educație

2.Formativ: formarea deprinderilor în ceea ce privește compararea situațiilor de respectare și de nerespectare a dreptului copilului la educație

3.*Educativ*: aprofundarea cunoștințelor, stimularea implicării personale în calitate de cetățean activ al unei societăți democratice

COMPETENȚE GENERALE:

1. Raportarea critică la fapte, evenimente, idei, procese din viața personală și a diferitelor grupuri și comunități, prin utilizarea unor achiziții specifice domeniului social

2. Cooperarea pentru realizarea unor activități și pentru investigarea unor probleme specifice diferitelor grupuri și comunități, prin asumarea unor valori și norme sociale și civice

3. Participarea responsabilă la luarea deciziilor prin exercitarea spiritului de inițiativă și întreprinzător, respectiv prin manifestarea unui comportament social, civic și economic activ

COMPETENȚE SPECIFICE:

1.3. Raportarea critică la opiniile, explicațiile și argumentele formulate de alte persoane în
contextul unor dezbateri privind asigurarea și promovarea drepturilor copilului

2.1. Formularea unor probleme care vizează drepturile copilului, ca punct de plecare în rezolvarea lor

3.2. Participarea la decizii de grup privind implicarea în promovarea și apărarea propriilor drepturi

Obiective operaționale:

La sfârșitul activității didactice, toti elevii vor fi capabili:

O1. Să identifice dreptul la educație și să-și expună opinia cu privire la asigurarea si promovarea acestui drept in randul copiilor

O2. Să compare problemele/ situațiile de nerespectare a dreptului la educație și să propună măsuri de intervenție pentru fiecare caz

O3. Să aplice noțiunile studiate în formarea unui comportament implicat si responsabil, specific cetațeanului unui stat democratic

Strategia didactică:

a) Metode de învățământ:

1. Metode de comunicare prin limbaj oral:

Metode expozitive: - descrierea, explicația, prelegerea, formularea de sinteze și concluzii, analiza de caz

Metode conversative: - conversația de sinteză, conversația introductivă, conversația de consolidare, discuția (dezbaterea), conversația euristică; exerciții pentru formarea deprinderii de comunicare, stocarea informațiilor, asumarea de roluri.

2. Metode de comunicare prin limbaj scris - instruirea prin lectură
3. Metode de comunicare prin limbaj audio-vizual - instruirea asistată de calculator
4. Metode de explorare – observația, studiul de caz
5. Metode de acțiune efectivă - instruirea prin descoperire dirijată și programată
6. Metode moderne, interactive – Studiul de caz, Explozia stelară, Problematizarea, Focus-grup, Învățarea prin cooperare.

- METODE PASIVE: descrierea, explicația, prelegerea, formularea de sinteze și concluzii, analiza de caz
- METODE SEMIACTIVE ȘI ACTIVE: conversația de sinteză, conversația euristică, discuția (dezbaterea), instruirea prin lectură, instruirea asistată de calculator, observarea, descoperirea dirijată și programată, brainstorming, focus-grup, învățarea prin cooperare, studiul de caz, dezbaterea, metoda intuitivă, problematizarea, expunerea cazului real,problematizarea, explozia stelară.

b) Mijloace de învățământ:

Obiectuale: tablă, markere, caiet, manual, planșe, calculator, videoproiector, post-it-uri, tablă smart

Scrise-grafice: fișe de lucru, manualul, harta conceptuală

c) Forme de organizare a activității elevilor: individuală, frontală și de grup

d) Procedee și instrumente de lucru: utilizarea fișelor de lucru

e) Modalități de evaluare: observarea sistematică a activității și a comportamentelor elevilor, a modalităților de îndeplinire a sarcinilor de învățare, evaluare orală, discuția frontală, de grup pentru realizarea autoevaluării și interevaluării.

f) Resurse: -umane: elevii clasei a V-a E

-temporale: 50 minute

BIBLIOGRAFIE:

Andreea Ciocalteu, Robert Florea, Cristina Gunea, Madalina Radu, Aurelia Stanculescu, *Manual pentru cls. a V-a – Ed. Socială*, ed. Sigma, București, 2017

www.living-democracy.com

PROIECT DE LECȚIE

Prof.înv.primar Hristea Cristina
Școala Gimnazială „Cornel Regman „Daneș

ARIA CURRICULARĂ: Matematică și științe ale naturii

DISCIPLINA: Matematică

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată

SUBIECTUL LECȚIEI: Adunarea și scăderea numerelor naturale de la o la 20 cu trecere peste ordin

TIPUL LECȚIEI: recapitulare și sistematizare a cunoștințelor

SCOP: consolidarea deprinderilor de a efectua operații de adunare și scădere cu trecere peste ordin în concentrul 0-20

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

O1 – să rezolve corect, individual, fișa de muncă primită;

O2- să verbalizeze terminologia specifică operațiilor matematice învățate;

03- să efectueze operații de adunare și scădere cu trecere peste ordin;

04- să rezolve probleme simple, cu o operație

O5- să afle numerele necunoscute aplicând algoritmul de calcul corect;

STRATEGII DIDACTICE

METODE ȘI PROCEDEE: explicația, exercițiul, conversația, problematizarea, observarea, expunerea, povestirea

FORME DE ORGANIZARE: frontală, individuală

RESURSE MATERIALE: fișe, planșe

TEMPORALE: 50 minute

DESFĂȘURAREA LECȚIEI

1.Moment organizatoric

2. Verificarea temei pentru acasă

3. Captarea atenției

Eu am aflat cine a adus primavara. Voi știți?

-Ghiocelul.

Am aflat cât de greu i-a fost ghiocelului să aducă primăvara în acest an. Voi vreți să aflați?

Trebuie să completați următoarea fișă, din care rezultă cuvântul *POVESTE.*

4. Anunțarea temei

Astăzi vom rezolva exerciții și probleme de adunare și scădere, cu trecere peste ordin, în concentrul 0-20.

5. Dirijarea învățării

Se spune că Primăvara este prizonieră în castelul Iernii. Ghiocelul a pornit să o elibereze. Drumul a fost lung, dar într-o bună zi a ajuns la poarta castelului. Insă aici era un balaur. S-a speriat tare Ghiocelul, dar apropiindu-se a văzut că era doar un pui de balaur. Acesta era necăjit că nu știa să își facă tema la matematică și i-a spus Ghiocelului că îl lasă să intre în castel dacă îl ajută la temă. El avea de răspuns la mai multe întrebări.

- Cum se numesc numerele care se adună?
- Cum se numește rezultatul adunării?
- Cum se numește rezultatul scăderii?

Fiecare elev va primi cate un exercițiu oral.

După ce a intrat în castel, Ghiocelul a ajuns în camera Fulgului de nea. Pentru a putea iesi din această cameră, el trebuie să rezolve exercițiile de pe coșuri.

Fulgul de nea i-a dat voie Ghiocelului să intre în următoarea camera: cea a Omului de zăpadă. Acesta il supune unui nou test.

Rezolvarea exercițiilor de pe petalele unei flori.

Calculează : 5 +6=

Află suma numerelor 7 și 8.

1. Află diferența numerelor 12 și 4.
2. Află numărul cu 6 mai mare decât 8.
3. Din suma numerelor 4 și 9 scade 6.

După ce Ghiocelul trece și de acest test, Omul de Zăpadă îl atenționează că în următoarea cameră este Viscolul și că acesta este foarte supărat.

Intrebând Viscolul de ce e supărat, acesta îi răspunde că oricât ar sulfa nu poate să dea

niște nori obraznici care s-au așezat pe numere. Ghiocelul ii promite că o să afle ce numere sunt ascunse sub nori.

6 + ▱ = 12

▱ - 8 = 9

Viscolul, fericit îl lasă pe Ghiocel să treacă în următoarea cameră. In mijlocul ei era un cufăr încuiat. Lângă cufăr erau două chei, Pentru a afla care cheie este bună el trebuie să rezolve următoarele exerciții:

5 + 3 +3 = 10 F

12- 2 +4 = 14 A

Ghiocelul ia cheia potrivită, deschide cufărul și acolo găsește un bilet.

“ Primăvara este închisă în turnul cel mai înalt al castelului. Trebuie să te pregătești să parcurgi o distanță destul de lungă până la ea. Vei avea de făcut 46 de pași până la scări, apoi cu 6 pași mai puțin pe scări. Câți pași faci până ajungi la prințesa Primăvara?

Rezolvare

Aflăm câți pași face pe scări.

46 – 6 = 40 (pași)

Aflăm câți pasi face până ajunge la prințesă.

46 + 40 =86 (pași)

R: 86 pași

După ce Ghiocelul și-a calculat distanța pe care trebuie să o parcurgă, a pornit voinicește spre turnul cel mai înalt al castelului unde a găsit-o pe Primăvara.

7. Obținerea performanței

Dar, pe când să iasă din castel, Iarna le-a pus un nou obstacol în cale, o fișă de lucru.

Drept rasplată pentru că a fost eliberată, Primăvara ne-a trimis recompense.

8.Incheierea activității

Vom cânta cantecelul: “Iarnă să te duci cu bine!”

Se fac aprecieri despre modul în care au răspuns copiii la lecție. Se dă tema pentru acasă.

ANEXA 1

Calculați, apoi completați tabelul de mai jos cu literele corespunzătoare numerelor date. Citiți cuvântul obținut!

V	**O**	**E**	**S**	**P**	**T**
23 +	40 -	40 +	90 -	56 -	30 +
26	10	7	70	12	33
…..	…….	……..	…….	……	……

44	30	49	47	20	63	47

PROIECT DIDACTIC

Înv. DEGUILLE MIHAELA
LICEUL TEORETIC BUZIAȘ

Clasa : I a

Aria curriculară: Limbă și comunicare

Disciplina: Comunicare în limba romana

Subiectul: ***Scrisoarea. Litera s mic de mâna***

Tipul lecției : însușire de noi cunoștințe

Forma de realizare: activitate integrată

Obiective operaționale:

O1: să identifice poziția sunetului [s] în cuvintele ilustrate de imaginile proiectate pe tabla smart din manualul digital;

O2: să citească corect și conștient cuvinte, propoziții având ca suport materialul pus la dispoziție de cadrul didactic;

O3: să scrie corect, proporțional, cursiv, lizibil litera [s] izolat pe liniatura tip 1;

O4 : să scrie corect, proporțional, cursiv, lizibil cuvintele indicate (fie ele izolate, fie parte a unor propoziții) pe caietul auxiliar;

O5: să rezolve exerciții de cultivare a limbii, având ca suport materialul oferit de cadrul didactic (ordonarea literelor/ cuvintelor pentru a descoperi cuvinte/ propoziții, separarea corectă a unor cuvinte pentru a forma propoziții);

Strategii didactice:

a) **Metode si procedee** : metoda fonetică analitica-sintetică, conversația, explicația, jocul didactic, exercițiul, observația, lucrul independent;

b) **Mijloace de învățământ**: manual digital, smartboard, fișa digitală caiet auxiliar, soft educațional Edu , laptop;

c) **Forme de organizare**: activitate frontală , individuală

Forme si tehnici de evaluare : observarea sistematică a comportamentului elevilor, evaluarea reciprocă, aprecieri verbale, analiza produselor activității

Bibliografie:

Comunicare în limba română, Manual cls a I a – Editura DPB, 2018 autori Cleopatra Mihăilescu , Tudora Pițilă

MOMENTELE LECȚIEI	Ob. op.	CONȚINUTUL INFORMAȚIONAL AL LECȚIEI	STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE
			Metode si procedee	Resurse materiale	Forme de organizare	
1.Moment organizatoric		➢ Asigurarea condițiilor necesare bunei desfășurări a activității. Pregătirea materialelor pentru desfășurarea în bune condiții a lecției.			Frontal	Observarea sistematică
2.Reactualizarea cunoștințelor însușite anterior		➢ Verificarea temei scrise. ➢ Citirea propozițiilor din manual din lecția trecută. Întrebări în legătură cu acestea.	Explicația Conversația	Manualul digital	Frontal	Observarea sistematică Aprecierea verbală
3. Captarea atenției și motivarea pentru învățare	O1 O1	➢ Pornind de la o discuție referitoare la venirea iernii si apropierea sărbătorilor de iarna, Spiridușul Moșului trece pe la copii care nu au reușit sa trimită scrisoarea prin posta la Polul Nord. Spiridușii sunt ajutoarele de încredere ale lui Moș Crăciun, care împreună cu Crăciunița pregătesc an de an jucăriile si cadourile. Azi, spiridușul nostru adună scrisorile pentru Moș Crăciun . Vreți să-l ajutăm și noi să strângă cât mai multe scrisori pentru Moșul? ➢ Astfel Spiridușul nostru a ajuns la Sorina acasă. Oare ce face ea? Haideți să privim împreună imaginea și filmulețul video. Am putea formula o propoziție ? ➢ Elevii descoperă și citesc propoziția din manual ***Sorina scrie o scrisoare.*** ➢ Analiza fonetică-analitica-sintetică a propoziției. o Câte cuvinte are propoziția? o Care este primul/al doilea/ultimul cuvânt? o În ce cuvinte auzim sunetul „s”? o Despărțirea în silabe a cuvintelor.	Explicația Conversația Metoda fonetică-analitico-sintetică	Manual digital	Frontal	Observarea sistematică Aprecierea verbală

		○ Identificarea poziției sunetului în cadrul cuvintelor.				
5. Anunțarea temei și a obiectivelor		➢ Elevii sunt informați că urmează să învețe scrierea literei *s*, pentru ca, la finalul activității să poată să-i trimită și ei o scrisoare lui Moș Crăciun. Spiridușul va trece și pe la ei să le ridice scrisorile, dacă-l vor ajuta . ➢ Azi ne vom împrieteni cu litera s mic de mână: ***vom identifica cuvinte care conțin litera s, vom despărți cuvintele în silabe, vom căuta poziția sunetului , vom scrie litera s mic de mână, vom citi cuvinte și propoziții , vom rezolva exerciții .***	Explicația		Frontal	Observarea sistematică
6. Dirijarea învățării	O2 O3 O4	➢ Pe smartboard/tabla inteligentă vor fi proiectate imagini de pe platforma wordwall cu diferite cuvinte. Elevii pronunță cuvântul pe care îl află învârtind roata cuvintelor (joc didactic), îl citesc și îl despart în silabe. Dacă sunetul „s” se află la început - elevii se ridică în picioare, dacă se află la sfârșit – se așează în ghemuit, dacă sunetul se află oriunde în interior – se așază pe scaun. ➢ Prezentarea literei „s” de tipar și de mână pe planșa model. ➢ Intuirea literei *„s” de mână* pe planșa model: ○ elemente componente (linie oblică pe un spațiu si bastonaș înclinat spre stânga jos pe spațiul următor) ○ vizualizarea scrierii model a literei *s mic de mână* din manualul digital ○ scrierea model a cadrului didactic pe tabla on line , însoțită de explicații. ○ scrierea literei în aer ○ simularea scrierii literei cu stiloul pe liniile punctate ○ exerciții de pregătire a musculaturii mâinii în vederea scrierii ➢ Scrierea literei *s mic de mână:* ○ precizări privind scrierea, reamintirea poziției corecte pentru scris. ○ scrierea literei pe caietul auxiliar	Jocul didactic Conversația Explicația Exercițiul	Laptop https://wordwall.net/resource/8034548 manual digital Caiet auxiliar	Frontal Individual Frontal Individual	Analiza răspunsurilor Aprecierea verbală Observarea sistematică

		○ verificarea scrierii ○ scrierea cuvintelor care conțin litera *s mic de mână* ○ scrierea răspunsurilor la întrebările date ○ transcrierea grupurilor de cuvinte (*soare auriu, omăt moale, cer noros)*				Analiza produselor activității
7. Realizarea feedback ului	O1 O2	Se poartă scurte discuții despre conținutul nou predat ➢ *Ce am învățat în această activitate?* ➢ Elevii sunt solicitați să exerseze prin joc, în aplicatia softului educațional EDU, identificarea cuvintelor care conțin sunetul si litera S pe tabla inteligentă.	Conversația	Soft educațional	Frontal	Aprecieri verbale
8. Încheierea activității		Se emit aprecieri verbale generale şi individuale; se evidențiază elevii mai activi. Tema pentru acasă:-scrierea literei *s mic de mână* în caietul Stiloul creativ și ex. joc de potrivire a cuvintelor , distribuit pe classroom, pe platforma wordwall. **https://wordwall.net/ro/resource/6638525/sunetul-s/potriviresunetul-sdifpozi%c8%9bii**	Conversația		Frontal	Aprecieri verbale

Lesson plan

Staicu Adriana
Scoala Gimnaziala Capsuna, Cobia

TEACHER:Staicu Adriana

DATE: 27th March, 2021

SCHOOL: Scoala Gimnaziala Capsuna

CLASS: 6th grade

TYPE OF LESSON: teaching vocabulary

VOCABULARY FOCUS: Jobs and occupations

LEVEL: Elementary

TIME: 50’

COMPETENCES

2. -producrea mesajelor orale

2.3-comunicarea interactiva intr-un schimb simplu de informatii

AIMS:

- to learn and practise jobs related vocabulary
- to reinforce vocabulary
- to practise describing jobs
- to practise their speaking, reading, listening and writing skills
- to make Ss confident in themselves when speaking a foreign language

SKILLS: reading, writing, speaking, listening

TEACHING TECHNIQUES: conversation, observation, competition, explanation, guessing, group work, pair work

RESOURCES: textbook, overheadprojector, CD player, blackboard, worksheets, flipchart, workbooks

TEXTBOOK: ’SNAPSHOT” Pre- Intermediate, by Fran Linley, Brian Abbs,...

ANTICIPATED PROBLEMS

Students might

- not remember all the jobs mentioned in the song

-encounter difficulties in guessing some jobs/describing the jobs

EVALUATION: oral

ACTIVITIES

WARM-UP

Aim: to create the proper atmosphere for the class

Procedure:T greets Ss ans asks if there are any absents. Ss on duty answer. T aks Ss some questions to make them feel relaxed.

„How are you today?

What’s the weather like?

Interaction:T-Ss, Ss-T

Time: 3’

Activity 2: Check-up the homework

Aim: be aware of the importance of doing the homework

Procedure:T asks Ss to read their homework, comments upon it and gently corrects the mistakes(if there are any) or asks the other Ss to help their colleagues(peer correction)

Ss had to do ex.4,5 pag87

Teaching aids: textbook,workbook

Interaction:T-Ss, Ss-T

Time:5’

Activity 3:Lead-in, listening

Aim: to intoduce the new topic discussion

to create expectations

Procedure:T gives handouts to Ss and plays the song”People work”.In groups Ss have to fill in the gaps. Then they listen to the song again to see if they were right.T asks Ss to name the jobs and occupations they’ve heard in the song and then to write them on the whiteboard.

Teaching aids:laptop, projector, song, worksheets

Interaction:T-Ss, Ss-T

Time: 10’

Activity 4: Speaking, writing

Aim: to teach the new vocabulary

Procedure:T gives Ss a wordsquare and asks them to find and circle the given words. Then they have to pick the flashcard with the job found in the wordsquare

Teaching aids:worksheets, flipchart

Interaction:T-Ss, Ss-T

Time: 5’

Activity 5: Reading, Matching, Speaking

Aim: to practise the new vocabulary

Procedure: T. gives Ss some worksheets and asks them to match the jobs and the job description.Ss have to work in pairs

Teaching aids:worksheets

Interaction:T-Ss, Ss-T

Time: 5’

Activity 6: Reading, writing, speaking

Aim:to check comprehension

Procedure: T. gives Ss some handouts with a story about a builder.They have to read the story carefully and decide whether the sentences are true or false

Teaching aids: handouts

Interaction: T-Ss, Ss-T

Time:7’

Activity 7:Speaking, Miming ,Guessing

Aim: to guess the jobs

to ask questions

Procedure: Ss come in front of the class , take out a card with the name of the job on it, the others ask questions trying to guess the job.Ss have to work in teams. T announces Ss that there is a competition between them. For each correct answer they get one point.

Teaching aids:flashcards

Interaction: Ss-Ss

Time:10’

Activity 8: Follow-up

Aim: to write about the job they would like to do

to make up sentences using jobs and occupations

Procedure: T. talks about the lesson. Ss write down their homework. They have to write about the job they would like to do and make sentences using the jobs from the list.

Interaction: T-Ss, Ss-T

Time:5’

People work

Listen to the song and fill in the gaps

Nigel Naylor, he’s a ……

He makes trousers, suits and shirts

Penny Proctor, she’s a …….

Comes to see you when it hurts

Peter Plamer, he’s a ……

He’s got cows and pigs and sheep

Wendy Witter, …….

Minds the kids when they asleep

People work in the country

People work in the town

People work day and night

To make the world go round

Mabel Meacher, language ……

Teaches English, French and Greek

Gary Gummer, he’s a ……..

Call him when you’ve got a leak

Patty Prentice, she’s a ……..

Keeps your teeth both clean and white

Ronnie Ryman, he’s a ……

Comes when there’s a fire to fight

WORKSHET

Match the people with the job description

A tailor…….	**helps sick people**
A farmer……..	**makes trousers, suits and dresses**
A doctor……..	**acts in films**
A dentist……	**has got cows, pigs , horses, sheep**
A plumber……	**sings songs**
A fireman……	**keeps your teeth clean and white**
A teacher…….	**call him when you’ve got a leak**
An actor……	**comes when there’s a fire to fight**
A singer……	**teaches children**
A builder…….	**builds houses**

PROIECT DIDACTIC

PROFESOR Mehedințu Laura - Florentina
Școala Gimnazială Nr. 311, București

ARIA CURRICULARĂ: Limbă și comunicare

DISCIPLINA: Limba și literatura română

CLASA: a V-a C

SUBIECTUL: *Prietenul meu* de Ioana Pârvulescu

TIPUL LECȚIEI: mixtă (predare-învățare-evaluare)

COMPETENȚE GENERALE

2. Receptarea textului scris de diverse tipuri

COMPETENȚE SPECIFICE

2.1. Identificarea informațiilor importante din texte literare și nonliterare, continue, discontinue și multimodale

2.3. Formularea unui răspuns personal și/sau a unui răspuns creativ pe marginea unor texte de diferite tipuri, pe teme familiare

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

La sfârșitul lecției, toți elevii vor fi capabili:

O1. Să precizeze semnificația proverbului primit/ a cuvântului „selfie", folosind propriile cuvinte;

O2. Să identifice cel puțin un indice spațial în textul-suport;

O3. Să recunoască cel puțin un indice temporal în textul-suport;

O4. Să identifice cel puțin două personaje ale textului.

STRATEGIA DIDACTICĂ

1. Metode și procedee: conversația euristică, explicația, expunerea, exercițiul.

2. Resurse materiale: manual, caietele elevilor, tablă, marker

3. Forme de organizare a activității: activitate frontală, individuală, în perechi.

4. Metode de evaluare: evaluare orală, prin sondaj, observația sistematică, aprecieri verbale, cvintetul.

Bibliografie:

- Buzoianu, Corina; Costache, Adrian; Hoitan, Veronica; Săpoiu, Camelia; Turculeț, Angela *Limba și literatura română, Manual pentru clasa a V-a*, București, Sigma, 2017
- Corcheș, Horia; Davidoiu-Roman, Anca; Dobra, Florentina; Halaszi, Monica, Sâmihăian, Florentina *Limba și literatura română. Caietul elevului. Clasa aV-a*, București, Art. 2017
- Pavelescu, Marilena, *Metodica predării limbii și literaturii române*, București, Corint, 2010

DEMERSUL DIDACTIC

Etapele lecției / **Timp**	**OB OP**	**Conținutul**	**Strategia didactică**			
			Metode și procedee	**Resurse materiale**	**Forme de organizare**	**Evaluarea**
1. Moment organizatoric 1 min.		Salutul și prezentarea. Profesorul pregătește materialele didactice.	conversația		Frontal	
2. Captarea atenției 5 min.	O1	Se discută despre prietenie. Ce înseamnă prietenia pentru voi? Care este cel mai bun prieten al vostru? De ce? Care sunt calitățile pentru care îl considerați a fi cel mai bun prieten?	conversația euristică exercițiul	caiete tablă	Frontal	aprecieri verbale, sugestii
3. Anunțarea temei și a obiectivelor 1 min.		Profesorul anunță subiectul lecției și scrie titlul: *Prietenul meu* de Ioana Pârvulescu Profesorul enunță pe scurt obiectivele propuse, într-o formă accesibilă elevilor.	expunerea	Tablă caietele elevilor	Frontal	
4. Dirijarea procesului de învățare 25 min.	O1 O2 O3 O4	<u>Etapa de prelectură</u> Elevii vor lucra în perechi. Aceștia vor primi câte un proverb sau o imagine cu un grup de prieteni, care își fac selfie, și vor avea de explicat semnificația proverbului sau semnificația cuvântului „selfie". (**Anexa 1**) <u>Lecturile succesive</u> <u>Prima lectură și comprehensiunea textului</u> Se va citi textul „Prietenul meu" de Ioana Pârvulescu, iar ulterior vor fi discutate cuvintele necunoscute, vor fi identificați indicii spațio-temporali, personajele textului (tipuri), tema textului.	conversația euristică exercițiul	manuale tablă	În perechi Individual Frontal	observația sistematică aprecieri verbale

5.Obținerea performanței și asigurarea feedbackului 10 min.	O1 O2 O3 O4	Elevii vor face un cvintet. (**Anexa 2)**	Conversația Cvintetul	Fișă	Individual Frontal	evaluare orală, prin sondaj
6. Asigurarea retenției și a transferului 2 min.		Profesorul comunică elevilor tema pentru acasă și le oferă informații pentru rezolvarea sarcinilor de lucru.	Conversația		Frontal	
7.Încheierea activității 1 min.		Profesorul apreciază global și individual aportul elevilor la lecție, originalitatea și promptitudinea răspunsurilor. Elevii ascultă aprecierile și recomandările.	Conversația		Frontal	

ANEXA 1

Prietenul la nevoie se cunoaște.

Spune-mi cu cine te împrietenești, ca să-ți spun cine ești.

Prietenia -i comoară de aur.

Ce fac cele două prietene în imaginea dată ?

Ce înseamnă cuvântul „selfie" ?

Câte selfie-uri faceți într-o zi cu prietenii ?

ANEXA 2

Alcătuiește un cvintet (poezie alcătuită din cinci versuri) în care cuvântul-cheie să fie „prietenie(a)" .

Exemplu de cvintet.

1. Prietenia (cuvântul-cheie)
2. Valoroasă, onestă (2 adjective)
3. Ajută, îndrumă, ghidează (3 verbe)
4. Aduce speranță în suflet (o propoziție care să exprime o stare sufletească)
5. BUCURÂNDU-NE (un verb care se termină în -ind, -ând)

Proiect didactic - Scrisoare pentru tine

Tătar Ana-Valeria
Grădinița cu Program Prelungit Mica Sirenă, Cluj Napoca

DATA: 17.03.2022

INTERVALUL DE VÂRSTĂ: 61-72/84 de luni

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „ Ce și cum vreau să fiu?”

TEMA ACTIVITĂȚII: „Scrisoare pentru tine”

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată de o zi

CATEGORII DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE:

- **ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ:**

Rutine: Primirea copiilor, micul dejun, igiena personală – spălatul și toaleta (deprinderi specifice);

Întâlnirea de dimineață: scurtă convorbire pe tema profesiilor îndrăgite de copii;

Joc liber: ”Jucăriile preferate mă fac fericit”;

Moment de mișcare: ” Dansul prieteniei”;

- **JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER ALESE**

ALA1:

***Artă: „Scrisoare pentru prietenul meu”* –** desen cu temă aleasă de copii;

***Bibliotecă: „Scrisoarea prieteniei”* –** semne grafice;

***Știință: „Alege și asociază emoția cu fenomenul!”*-** joc de asociere;

***Joc de rol*: ”*De-a bucătarii*”**

ALA 2: *“Capacele/lingurile vesele”*- euritmie; ***„Poștașul”***- joc distractiv;

-ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE:

DOMENIUL OM ȘI SOCIETATE (DOS) – EDUCAȚIE PENTRU SOCIETATE: *”Scrisoare pentru tine!”*– povestirea educatoarei;

DOMENIUL OM ȘI SOCIETATE (DOS) – ACTIVITATE PRACTICĂ: *”Plicul”* - decupare, îndoire, lipire;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1. să identifice salutul adecvat momentului zilei, copiii absenți și prezenți, starea actuală a vremii;

O2. să identifice și să exprime, stările emoționale ale personajelor din poveste (frica, tristețea, bucuria etc.);

O3. să identifice cauzele care au contribuit la stările emoționale ale personajelor din poveste;

O4. să execute exercițiile specifice gimnasticii de înviorare, pe cele pentru încălzirea funcțională a mușchilor mici ai mâinilor, amestecarea pastelor făinoase pentru **supa emoțiilor**, decuparea, îndoirea și lipirea plicului;

O 6. să demonstreze respectarea regulilor jocului de mișcare - euritmie și ale celui distractiv.

Strategia didactică:

Mijloace de învățământ: calendarul naturii, carte de povești, jucării/marionete de pluș sub formă de porumbel, urs, iepure, căprioară, arici, bufniță, vulpe, creioane colorate, creioane grafice, fișă cu semne grafice, borcane cu paste colorate și capace simbolizând emoții, linguri, bonete de bucătari, borcane, cutii pentru colete, capace de borcan cu emoții, plicuri, foarfece, lipici, discuri cu fenomene ale naturii, cleștișori cu emoții, cub, recompense.

Metode și procedee didactice: povestirea educatoarei, conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, „turul galeriei”, metoda Cubul, jocul.

SCENARIUL ACTIVITĂȚII INTEGRATE

1. **Moment organizatoric:**

Pentru desfășurarea activității de învățare în cele mai bune condiții, se va aerisi sălă de grupă, se va organiza mobilierul, se vor pregăti materialele didactice necesare, se va stabili liniștea și se va asigura o atmosferă plăcută pentru începerea activității.

Întâlnirea de dimineață:

Activitatea debutează cu întâlnirea de dimineață, în cadrul căreia copiii au posibilitatea de a-și împărtăși opiniile, de a-și manifesta starea de spirit, buna dispoziție.

Salutul de dimineață:

a. **Salutul** pornește de la educatoare și este continuat de către toți copiii grupei, cu o poezie și apoi cu o formulă specifică:

”Dimineața a sosit/La grădiniță am venit./Pe scăunel ne așezăm/Cu toții să salutăm!”/”Bună dimineața, Peștișorii veseli!”

b. ***Prezența și Împărtășirea cu ceilalți:***

Fiecare copil își va alege un capac cu emoția pe care o trăiește și îl va fixa pe spațiul panoului destinat Peștișorilor veseli. De asemenea, copiii sunt încurajați să împărtășească cu ceilalți, propria stare de spirit și așteptările cu privire la această zi. La final se amintesc și se numără copiii absenți.

c. Se completează ***calendarul naturii*:** Educatoarea invită copiii să-și îndrepte privirile spre calendarul naturii, prin următoarele versuri: *„Calendaru-i încântat,/Că va fi iar completat,/Cu nori, ploaie, vânt, furtună,/Mai ales cu vreme bună!”*

d. Împreună cu preșcolarii, vom stabili cum este vremea și se așază pe panou simbolurile corespunzătoare. Se inițiază un ***moment de mișcare,*** în care copiii sunt invitați să execute mișcările sugerate de textul cântecului ”***Dansul prieteniei”.***

2. ***Captarea atenției***

Noutatea zilei se va realiza prin intermediul marionetei/mascotei de pluș, Porumbelul Poștaș, care a înfruntat o furtună puternică, ce a făcut să piardă scrisorile și coletele pregătite spre a fi livrate destinatarilor și îi roagă pe copii să îl ajute să le înlocuiască.

3. ***Anunțarea temei și a obiectivelor zilei***

Le voi propune copiilor să îi spunem povestea ***Scrisoare pentru tine***, scrisă de Sophie Schoenwald și Anita Schmidt, în care și Porumbelul Poștaș are un rol important, să decorăm o scrisoare desenând liber, să asociem o emoție fiecărui fenomen al naturii, să scriem semne grafice într-o scrisoare către un prieten, să gătim o supă de emoții în borcănele, pe care să le punem în colete și apoi să decupăm, să îndoim și să lipim un plic, iar la sfârșit, vom participa la jocuri de mișcare și distractive, astfel încât să-l înveselim pe Porumbelul Poștaș.

4. ***Dirijarea învățării și obținerea performanței - Activități pe domenii experiențiale*** **Domeniul Om și societate - Educație pentru societate – Scrisoare pentru tine - povestirea educatoarei:**

Voi expune clar povestea ***Scrisoare pentru tine***, cu tonalitatea adecvată momentului redat, explicând cuvintele necunoscute, folosind un vocabular accesibil și expresiv, pentru a trezi emoții și a capta atenția copiilor. Povestirea se va realiza prin modelarea vocii și a intonației, prin schimbarea ritmului vorbirii, prin pauze logice, prin accentuări și schimbări ale intensității vocii, prin repetiții, prin mimică și gesturi. Pentru fiecare personaj, voi mânui câte o marionetă/jucărie de

pluș pe care o voi prezenta la momentul potrivit. La final, după un moment de interiorizare a mesajului, se poartă discuții pe marginea textului, punându-se accent pe stările emoționale ale personajelor.

ACTIVITĂȚI LIBER ALESE 1 Pentru a-i veni în ajutor Porumbelului și a-l ajuta să-și umple geanta cu scrisori și colete, se continuă activitatea. Se prezintă centrele de interes, materialele și sarcinile de lucru. Fiecare copil își alege centrul la care dorește să își desfășoare activitatea.

La centrul ***Artă („Scrisoare pentru prietenul meu”-*** desen cu temă aleasă de copii), preșcolarii vor face un desen decorativ, prin care vor transmite un mesaj unui prieten. Sunt date câteva sugestii (inimioare, fețe zâmbitoare etc.), dar pentru a nu îngrădi imaginația copiilor, aceștia sunt încurajați să își aleagă o temă la alegere și s-o realizeze cum doresc, utilizând creioanele colorate.

La centrul ***Știință*** (***„Alege și asociază!”- joc de asociere***) copiii vor avea sarcina de a asocia fiecărui fenomen al naturii o emoție, utilizând un disc cu fenomene și cleștișori cu reprezentări ale emoțiilor.

La centrul ***Bibliotecă (”Scrisoarea prieteniei”*** – semne grafice) copiii vor decora – scrie scrisoarea cu semne grafice cunoscute, folosind creionul grafic.

La centrul ***Joc de rol (”De-a bucătarii”*** **–** amestec de paste făinoase***)*** preșcolarii vor fi bucătari, care vor lua cu lingura paste făinoase colorate diferit, din recipiente cu capace sugestive pentru una dintre emoțiile cunoscute și le vor așeza în borcane mici, pentru Porumbelul Poștaș.

Activități pe domenii experiențiale

Domeniul om și societate – Activitate practică: ***”Plicul”***

Copiii se reîntorc în grupă și se așază la măsuțele dispuse în careu deschis, pentru a asigura fiecărui copil o vizibilitate maximă. Activitatea practică se va derula, după următoarele etape:

Prezentarea și analizarea modelului - atenția copiilor este îndreptată spre model, care reprezintă un **plic**.

Intuirea materialelor - copiii sunt îndemnați să observe materialele și instrumentele de pe mese și sunt invitați să le enumere: fișa de la sectorul Artă sau Bibliotecă, lipici și foarfecă.

Anunțarea activității: ”***Plicul”,***

Explicarea și demonstrarea procedeelor de lucru - se demonstrează modalitatea de realizare a plicului, cu accent pe ordinea etapelor: se decupează inima după contur; se așează inima cu fața în jos pe masă, astfel încât să se vadă liniile punctate; se îndoaie pe rând marginile, după linia punctată; se îndoaie partea superioară a inimii; se întoarce inima cu partea superioară în jos; se lipește partea superioară a inimii de margini; se îndoaie colțul plicului după linia punctată. Plicul este gata!

Se realizează *exerciții de încălzire a mușchilor mâinii* prin versurile:

-Morar tu n-ai ce măcina/ Morișca ta se-nvârte-abia!/ Hai să măcinăm secara/ Iute, că ne-apucă seara!

dar și folosind exerciții ca: închiderea și deschiderea pumnișorilor, baterea palmelor, rotirea pumnișorilor etc.

Executarea temei de către copii – preșcolarii sunt încurajați să lucreze, în timp ce educatoarea urmărește executarea lucrării. Se oferă indicații suplimentare, dacă este cazul. Se ascultă, în fundal, muzică.

Analiza lucrărilor – După finalizarea lucrărilor, se vor evalua lucrările copiilor folosind metoda *Turul galeriei* și se va aprecia modul de lucru, prin lipirea de fețe zâmbitoare în dreptul lucrărilor care răspund cerințelor prezentate. Cu sprijinul educatoarei, se reamintesc elementele pe care era necesar să le respecte. Se fac aprecieri cu privire la fiecare lucrare, se aplaudă fiecare copil pentru munca realizată, se oferă sugestii referitoare la unele posibile îmbunătățiri.

5. Asigurarea transferului

Copiii revin în sală pe tranziția “Unul după altul”și se așează în semicerc.

Pentru asigurarea transferului vom utiliza metoda interactivă ”Cubul”. Preșcolarii desemnați prin sintagma *Porumbelul se gândește și pe X îl numește!* vor rostogoli pe rând cubul și vor descoperi o față a acestuia. Educatoarea va citi sarcina de pe fața fiecărui cub, iar copiii vor răspunde.

6. Asigurarea feedbackului și evaluarea Educatoarea va oferi aprecieri verbale generale și individuale, referitoare la modul de desfășurare a întregii activități, la implicarea copiilor în activitate și la rezultatele obținute și se vor oferi recompense. Porumbelul Poștaș va fi implicat în realizarea aprecierilor cu privire la activitatea copiilor și în oferirea de recompense.

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ
„ CĂLĂTORIE PRIN UNIVERS”!

MICU ANDREEA
GRĂDINIȚA CU P.P NR 12, HUȘI, JUD VASLUI

Tema anuală: „ Cum este/a fost și va fi aici pe pământ?”

Tema proiectului:” Să cunoaștem sistemul solar”

Tema zilei: „ Călătorie prin Univers”

Categorie de activitate: Activitate integrată (ALA1+ADE:DLC+DEC+ALA2)

Tipul de activitate: formare de priceperi și depinderi

Mijloc de realizare: Lectura educatoarei + pictură

Scopul activității: Dezvoltarea capacității de exprimare orală și de înțelegere a unui mesaj dintr-un text audiat, precum și realizarea unei corespondențe între diferitele elemente de limbaj plastic și forme, obiecte ;

Obiective operaționale:

- Să identifice personajele ce fac parte din poveste, precum și locul de desfășurare a acesteia;
- Să identifice cuvintele noi din textul audiat ;
- Să formuleze întrebari legate de acțiunile petrecute în povestea audiată;
- Să aseze imagini din poveste conform ordini succesive întamplărilor ;
- Să redea prin culoare spațiu cosmic ;

Elemente componente ale activității integrate:

ADP- Întâlnirea de dimineață (salutul, prezența, calendrul naturii, activitatea de grup, noutatea zilei);

Rutine: ”Ca să nu mă îmbolnăvesc/ Pe mânuțe eu mă spăl”; ” În locul în care am lucrat, eu mereu fac curat!”

Tranziții: ; “Luați seama bine”, ” Bat din palme”- joc cu text și cânt; “Azi planetele învățăm”-cântec

ALA- activități pe centre de interes:

Joc de masă- ”Tablou din spațiu”- puzzle;

Bibliotecă-”Drumul în spațiu”- antrenament grafic;

Nisip și apă- ”Descoperiri din spațiu”- scriere în sclipici;

Construcții- “Racheta’

Activități pe domenii experiențiale

Domeniul Limbă și Comunicare *” Cu avânt înapoi spre pământ”- lectura educatoarei*

Domeniul estetic si creativ (educatie plastica): *”Sistemul Solar”-pictură*

ALA2- Jocuri și activități liber alese-

”Planeta bluclucașă”- joc de atenție ;

”Cu racheta în spațiu”- joc distractiv;

Metode, procedee, tehnici: expunerea, conversația, povestirea, explozia stelară, explicația ,metoda ”mâna oarbă”, demonstrația, exercițiul, problematizarea, jocul, turul galeriei, metoda RAI.

Mijloace şi materiale didactice: planse , siluete, imagini poveste, telescop, praf de stele, siluete, stele, minge, ecusoane cu steluțe, carte de povești , acuarele, pensoane, sfere din polistiren, apa, fisă labirint, puzzle, tavă cu sclipici, trăistuța cu praf de stele, praf de stele, bețe , mozaic;

Forme de organizare: frontal, individual, pe grupe.

Resurse : umane: 20 copii

Durata: o zi

Bibliografie:

***Curriculum pentru educația timpurie 2019*, MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, București 2019**

***1001 idei pentru o educație timpurie de calitate - ghid pentru educatori*, Maria Vrânceanu, Tipografia centrală, Chișinău, 2010**

***Piramida cunoașterii - repere metodice în aplicarea curriculumului preşcolar*, Lolica Tătaru, Adina Glava, Olga Chiș, Editura Diamant, 2014**

SCENARIUL ZILEI

ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAȚĂ:

I. SALUTUL

După ce toţi copiii au sosit şi micul dejun a fost servit, în cerc să ne adunăm, să cântăm şi să dansăm”Luați seama bine”.

După ce ne-am înviorat, am cântat şi am dansat, le propun copiilor să facem cercul prieteniei pentru a realiza “Întâlnirea de dimineaţă”.În timpul acestui moment al zilei,copiii stau pe pernuțe în semicerc pentru a se putea vedea mai bine şi a relaţiona în bune condiţii fizice.

,, Bună dimineața Albinuțe,
Mă bucur că ne reîntâlnim
A-nceput o nouă zi
Bună dimineața copii!”

Vom descoperi ce copii nu au venit la gradiniță, astfel poza celor absenţi va rămâne la Căsuță , iar cei prezenţi vor avea poza la Stup clasei.

În sala de clasă observăm un telescop, și copiii vor putea verifica vremea de afară cu ajutorul lui. Vor privi prin telescop și vor comunica tuturor celor din sala de grupă vremea și cum anume sunt îmbracați oamenii de afară.

Se completează calendarul naturii cu datele corespunzătoare.

CALENDARUL NATURII

Se lucrează pe panou:

- În ce anotimp suntem ?
- Oare în ce zi a săptămânii ne aflam?În ce lună a anului?
- Cum este vremea ?

II. ÎMPĂRTĂŞIREA CU CEILALȚI/ ACTIVITATEA DE GRUP:

Copiii vor fi antrenați în discuții libere cu privire la planetele cunoscute, fiecare dintre ei gândindu-se la :” Pe ce planetă ți-ar placea să ajungi?”. Pe rând fiecare copil va denumi planeta pe care și-ar dori sa ajungă, pentru a-i cunoaste secretele.

III. NOUTATEA ZILEI:

Observând telescopul din sala de clasă , copiii sunt rugați să observe cu ajutorul acestuia ,noutățile din sala, diferite elemente din spațiu ,și să identifice ce anume sunt acestea.

Se va observa pe cortina din sala de grupă , planete din galaxie, meteoriți, stele, dar si o carte gigantică. După observarea tuturor elementelor noi din jur, copiii sunt întrebați dacă cunosc ce anume se află într.-o carte.

Cărțile pot fi cărți de colorat, de poezii , de povești, atlase, cărți pentru școlari…..După expunerea tuturor variantelor ,plecăm in călătorie pentru a vedea ce anume conține cartea gigant. Deschizând carte se pot observa imagini și text ,copiii dându-și seama că în carte se află scrisă o poveste.

Cartea odată ce a fost deschisă conține un mesaj ce îndeamnă copiii să rezolve sarcinile de lucru de la centrele de interes deschise.

“Dragi copii, vă spun acum,
Carte o deschid oricum,
Dar multe de vreți să aflțti,
Pe la centre să vă plimbați,
Sarcinile să le rezolvati,
Apoi , povestea să o ascultați!”

Copiii sunt conduși către centre prin intermediul tranziției ”Bat din palme clap, clap,/ Din picioare trap, trap, trap/ Ne-nvârtim, ne răsucim și spre centre noi pornim ”.Copiilor le sunt prezentate cele trei centre deschise:

La centrul **joc de masă** copiii vor avea de asamblat diferite piese de puzzle ; la centrul **bibliotecă** vor avea de trasat diferite semne grafice ; la centrul **nisip și apă** vor avea de imitat scrierea literelor extrase de pe diferite bilețele; la central **construcții** vor avea de construit din piese de mozaic racheta; toate cele trei centre ne vor arăta secretele spațiului cosmic.

Odată ce sarcinile au fost îndeplinite ,copiii sunt rugați să se aseze in semicerc pe pernuțe, pentru a afla secretele cărții gigant. În acea carte vom descoperi poveste “Cu avânt înapoi spre pământ ”precum și diferite siluete ce fac parte din poveste.

Cu ajutorul siluetelor se va desfasura întreaga activitate, facând parte din tabloul vizualizat de copii.

După ce au ascultat povestea” Cu avânt înapoi spre pământ” ,preșcolarii vor avea de așezat pe cortina imaginile în ordine succesivă a întâmplărilor, totodată povestind secvența petrecută în imagine. În continuare, copiii, vor trebui să rezolve sarcina ce se afla in carte, la sfârsitul poveștii și anume, ceriițele steluței buclucașă. Fiind împărtiți pe echipe, steluțe aurii, argintii, galbene și albastre, un căpitan desemnat de echipă va extrage dintr-un săculeț o steluță ce va avea scris câte o întrebare **“CE?”, “CINE?”, “CUM?”, “CÂND”?, “UNDE?”.** Fiecare echipă trebuie să formuleze întrebări din poveste care să înceapă cu aceste formulări. Se vor consemna toate întrebările formulate de către copii.

La cea de-a doua activitate se va face trecerea prin tranziția “Azi planetele învățăm”- cântec, acompaniat de bețe din lemn , cântând și bătând din bețe în același ritm, până ce ajuns să descopere surpriza pregatită. Preșcolarii vor descoperi intrumentele necesare pentru a reda prin pictură sistemul solar, atât spațiul cosmic cât și planetele .

Se explică şi se demonstrează modul de lucru.

Verificarea instructajului şi a demonstraţiei

Câte un copil de la fiecare echipă va repeta modul de realizare şi va enumera materialele folosite.

După explicațiile date, vom efectua exerciţii de încălzire a muşchilor mâinii „Ne jucăm cu degețelele”.

-Vă urez spor la lucru!

Voi supraveghea îndeaproape modul în care copiii lucrează, dacă respectă indicațiile date şi îi voi sprijini pe cei ce întâmpină dificultăți în îndeplinirea sarcinii.

Picturile finalizate vor fi expuse pe holul grădiniței pentru realizarea unui feedbeack pozitiv de la celelalte grupe. Copiii ce au finalizat pictura vor curăța măsuța/ locul în care au lucrat.

Asigurarea retenției și al transferului se va realiza prin intermediul *jocului de atenție „Planeta buclucașă”*. Copiii stau în cerc. Voi arunca planeta (mingea). Copilul ce a prins planeta buclucasă va răspunde la o întrebare. Apoi el o va arunca altui copil, adresându-i o întrebare despre cele întâmplate pe parcursul zilei.

În finalul zilei vom juca jocul „*Cu racheta in spațiu*”, copiii sunt poftiți într-o nava spațială imaginară, își vor pune în cap cască de astronaut și împreună vom decola cu racheta. La semnalul meu copiii vor trebui să reacționeze precum spune capitanul de navă (să accelereze, să frâneze, să trecă peste turbulențe, să fie atenți la meteoriți etc.) acesta fiind un joc distractiv.

PROIECT DIDACTIC

PROF. MATEI MIHAELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 CURĂȚELE

Data: 14.11.2022

Şcoala Gimnazială Nr.1 Curățele

Învăţător: Matei Mihaela

Clasa a IV-a

Aria Curriculară: Limbă şi comunicare

Disciplina: Limba şi Literatura Română

Unitatea de învățare : Români cu care ne mândrim

Subiectul: Timpurile verbului

Tipul lecţiei: predare – învăţare

Competențe operaționale:

C_1 – să stăpânească cunoştinţele acumulate despre verb(definiţie, număr, persoană şi timp);

C_2 – să definească timpurile verbului;

C_3 – să dea exemple de verbe conform cerinţelor;

C_4 – să transforme verbe prin schimbare număr / persoană/ timp;

C_5 – să manifeste spirit de echipă şi de competiţie;

Metode şi procedee: conversaţia, explicaţia, exerciţiul.

Resurse:

- umane: 10 elevi;
- temporale: 50 minute;
- spaţiale: sala de clasă;
- materiale: tabla, cretă;

Bibliografice: Ungureanu Adalmina – *Metodica predării limbii şi literaturii române* – învăţământ primar, Ed. AS’S, Iaşi 2003

M.Ed.C. – *Programa şcolară pentru clasa a IV-a*, Bucureşti 2005

DESFĂŞURAREA LECŢIEI

Nr. Crt.	Etapele lecţiei	Comp. Op.	Conţinuturile învăţării	Forme de organizare	Forme de evaluare
1.	Moment organizatoric		Elevii se pregătesc pentru oră		
2.	Actualizarea cunoştinţelor	**C_1** **C_5**	Verificarea temei (cantitativ şi calitativ) **M.I**. - rezolvarea pe grupe a exerciţiilor din Anexa 1. Discutarea temei şi a **M.I.** Analiza verbelor: ***a trecut***, ***a furat***, ***șoptiră*** din poezia “*Rapsodii de toamnă*”,de George Topârceanu A trecut întâi o boare Pe deasupra viilor, Și-a furat de prin ponoare Puful păpădiilor. Cu acorduri lungi de lire I-au răspuns fânețele, Toate florile șoptiră Întorcându-și fețele.	Pe grupe	Aprecieri verbale

3.	Discuţii pregătitoare	**C_4**	Jocul “**Ieri, azi, mâine**” -verbul *a cânta* Azi – **cânt** Ieri – **am cântat** Mâine – **voi cânta** La fel se procedează pentru verbul *a povesti* folosit la persoana I, plural. Observăm că acelaşi verb exprimă de fiecare dată alt moment când se petrece acţiunea; spunem că verbul ne poate arăta timpul acţiunii.	Activitate frontală	
4.	Anunţarea temei şi a obiectivelor		Se scrie titlul pe tablă: **Timpurile verbului** Se anunţă competenţele operaţionale.		
5.	Dirijarea procesului de învăţare	**C_3** **C_1**	Se scriu la tablă propoziţiile: Tu scrii tema. Bunica povestește frumos. Se subliniază verbele, se stabilește persoana şi numărul. Să găsim momentul acţiunii: ieri, azi, mâine! Daţi exemple de alte verbe a căror acţiune se petrece în momentul vorbirii. Se stabilește când acţiunea se petrece în momentul vorbirii spunem că verbul este la timpul prezent; la fel se procedează pentru timpul trecut şi viitor, folosindu-se propoziţiile: Noi am mers la teatru. Ei au cules merele. Toamna va pleca în curând. Voi veţi învăţa bine.	Activitate frontală	Aprecieri verbale

<table>
<tr><td>6.</td><td>Obţinerea performanţei</td><td>C₁
C₂</td><td>a) Se propune elevilor o fişă de muncă independentă:
1)Descoperă verbele care se ascund în cuvintele devreme , pahare, carte, veste, pian, papuc.

2) Completaţi tabelul cu primele trei verbe:<table><tr><td>Verbul</td><td>Timpul</td><td>Persoana</td><td>Numărul</td></tr><tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table></td><td>Activitate individuală</td><td></td></tr>
<tr><td>7.</td><td>Retenţie şi transfer</td><td>C₂</td><td>Elevii rezolvă individual fişa de lucru (Anexa 2).</td><td>Activitate individuală</td><td>Calificative</td></tr>
<tr><td>8.</td><td>Tema pentru acasă</td><td></td><td>Exerciţiile 1,2,3 / pg. 52 din manual.</td><td></td><td></td></tr>
</table>

ANEXA 2

1 Scrie verbul „a desena” la forma potrivită, în funcţie de înţelesul fiecărei propoziţii:

Ieri, Alina …… o livadă înflorită.
Astăzi, Alina …… marea înspumată.
Mâine, Alina …… un soare arzător.

2 Scoate verbele din textul de mai jos şi trece-le în tabel, în funcţie de momentul când se petrece acţiunea:

„*A cântat şi cântă ciocârlia biruitorul cântec, va cânta necontenit şi de azi înaint ...*”

(M. Sadoveanu – „Ciocârlia”)

Înainte de momentul vorbirii	În momentul vorbirii	După momentul vorbirii

PROIECT DIDACTIC

Prof. învățământ preșcolar Har Larisa Dalina
Grădinița cu P.P. “Mica Sirenă”, Cluj-Napoca

Grupa: Mare

Tema anuală: “Cu ce si cum exprimam ceea ce simtim?”

Tema proiectului: “Lumea minunată ascunsă în cărți”

Tema activității: “Pe tărâm de poveste”

Forma de realizare: activitate integrată

Categorii de activități de învățare: ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE (ADE)

DOMENIUL ŞTIINŢĂ – MATEMATICĂ: “Ne jucăm cu personajele din povești” (numerația în concernul 1-7)

DOMENIUL LIMBĂ SI COMUNICARE: “ În lumea poveștilor” – joc didactic

Tipul activităţii: consolidarea cunoştintelor şi deprinderilor

Scopul activităţii: dezvoltarea capacităţii de exprimare orală, de înţelegere şi utilizare corectă a semnificaţiilor structurilor verbale orale ; dezvoltarea creativităţii şi expresivităţii limbajului oral; dezvoltarea operaţiilor intelectuale prematematice; dezvoltarea capacităţii de a înţelege şi utiliza numere, cifre, întrebuinţând un vocabular adecvat; educarea trăsăturilor pozitive de caracter şi formarea unei atitudini pozitive faţă de sine şi faţă de ceilalţi.

Obiective operaţionale:

- Preşcolarul va fi capabil **s**ă formuleze propoziţii corecte din punct de vedere gramatical; să povestească episoade din poveşti, pe baza imaginilor; să denumească personajele şi poveştile din care fac parte; să aranjeze planşe din poveşti în ordinea cronologică desfăşurării acţiunii; să sorteze personajele dupa criteriul pozitiv/negativ; să prezinte mesajul afectiv al poveştii.
- Preşcolarul va fi capabil să formeze mulţimi, pe baza unor însuşiri comune; să formeze şirul crescător şi descrescător în limitele 1-7; să raporteze cantitatea la cifra si cifra la cantitate; să compună şi să rezolve probleme ilustrate, de adunare cu o unitate în concernul 1-7.
- Preşcolarul va fi capabil să manifeste atitudini de cooperare, spirit de echipă, de competiţie şi de fair-play.

Strategii didactice:

a)metode şi procedee didactice*:* conversaţia; explicaţia; problematizarea; exerciţiul; brainstorming; cubul; pălăriuţele gânditoare; diamantul; demonstraţia, mâna oarbă.

b)mijloace didactice *:* cărţi de povesti, siluete de personaje, ladă, planse cu momente din poveşti, cubul, pălăriuţe, jetoane, cifre, tabla magnetică, casetofon, CD-uri, bagheta magică, etc.

c) forme de organizare: frontal.

Bibliografie:

1. *Curriculum pentru educație timpurie,* 2019
2. *Veniţi să ne jucăm copii!,* Bucureşti, 1995
3. Ezechil, L., *“Laborator prescolar – ghid metodologic”*, Ed. V&I Integral, Bucuresti 2001;
4. Preda, V. (coord), *Metodica activităţilor instructiv-educative în grădiniţa de copii,* Ed. Sitech, Craiova, 2011

SCENARIUL ZILEI

Moment organizatoric

Asigurarea unui climat educațional optim pentru desfășurarea activității: aerisirea salii de grupă, aranjarea mobilierului, pregătirea materialului necesar activității.

Captarea atenţiei

Educatoarea le arată copiilor o carte veche de peste 100 ani; această carte a fost găsită într-un colţ al clădirii. Cartea era foarte tristă deoarece mai demult era cea mai respectată şi mai iubită carte din ţară, iar acum, datorită unor copii răi şi needucaţi, a devenit urâtă, ruptă si mâzgălită. Ba mai mult, de supărare, personajele din poveşti au fugit din carte. Educatoarea le propune copiilor să le ajute pe personaje să se întoarcă, pentru ca această minunată carte să zâmbească din nou. (Mesajul cartii: :”Dragi copii, nu plecaţi! Ajutaţi-mă să-mi regăsesc prietenii! Mi-e dor de ei, îi vreau înapoi în carte pe toţi! Mă ajutaţi? Vă rog!”).

Educatoarea îşi aminteste că, lângă cartea cu poveşti, a mai găsit o ladă veche cu mai multe obiecte. Se gândeşte că acestea ar putea fi indicii pentru aflarea personajelor dispărute şi pentru a se întoarce acestea înapoi, în poveşti. De asemenea în ladă se găseşte o scrisoare în care se specifică faptul că pentru a se întoarce personajele dintr-o poveste copiii trebuie să treacă prin 3 probe.

Anunţarea temei și a obiectivelor

“Vă anunţ cu bucurie/ Că azi vom face o călătorie/ Nu vom călători cu avioane/ Maşini, vapoare sau autocare/ Ci vom călători cu mare zor/ **În lumea minunată a poveştilor/** Ne vom juca, ne vom distra/ Dar sigur vom şi învăţa”.

Dirijarea învățării și obținerea performanței

1. **Povestea “Fata babei si fata moşneagului”**

Educatoarea scoate din ladă un CD pe care îl pune la casetofon; copiii trebuie să recunoască povestea de pe caseta.

Probe:

1. Se utilizează metoda “cubul”:

Descrie – drumul fetei moşneagului de la casa părintească la casa Sf. Duminici

Compară – personajele pozitive cu cele negative: se aleg personajele (siluete), se numără, se stabilesc unde sunt mai multe, mai puţine

Asociază - cuvintele: “poveste”, “slut”, “fată” cu alte cuvinte care au acelaşi înţeles (sinonime)

Analizează: comportamentul pe care îl are fata babei

Aplică: planşe din poveste în ordinea cronologică desfăşurării acţiunii

Argumentează: “După faptă şi răsplată”

2. Precizaţi cu ce figură geometrică seamănă lada pe care au primit-o fetele de la Sf. Duminică; alegeţi figura geometrică din cele aflate pe masă şi descrieţi-o.

3. Găsiti cuvântul cu sens contrar pentru: “frumos”, “harnic”, “zgârcit”

Tranziţie : “Ce-mi plac poveştile” *(Ce-mi plac poveştile/ Cu zâne şi cu zmei/ Ce-mi plac poveştile/ Vreau să fiu şi eu ca ei./ Ce-mi plac poveştile/ Cu mult drag eu le-ascult/ Ce-mi plac poveştile/Le iubesc atat de mult/)*.

2. **Povestea “Puiul”**

Educatoarea scoate din ladă siluete ale prepeliței și ale puilor. Se recunoaşte povestea.

Probe:

1.Se utilizează metoda “Pălăriuţele gânditoare”

Pălăria albă – povesteşte pe scurt textul povestirii;

Pălăria roşie – spune ce simte: pe cine este supărată, nervoasă; de cine îi este milă – arată cum îi este milă de puiul de prepelită, cum vânătorul este vinovat – n-ar trebui să vâneze prepelițe, deoarece şi ele sunt ființe; cum mama este vinovată – și-a lasat puiul să moară singur.

Pălăria neagră – critică atitudinea puiului care trebuia să asculte sfaturile de mamei; este de acord cu atitudinea mamei, deoarece nu și-a lăsat să moară toată familia.

Pălăria galbenă – găsește alt final textului.

Pălăria verde – oferă soluții noi: ar trebui să se interzică vânatoarea de prepelițe, pentru a nu păți și alti pui la fel; ar trebui să existe spitale pentru păsări, unde să le pună aripioara în ghips.

Pălăria albastră – are rol de conducător: rezolvă conflictele și intervine atunci când este cazul.

2.Formarea șirului crescător și descrescător în limitele 1-7 la flanelograf

3.Întrebari pe baza unei planșe: “Arată primul pui de prepeliță/ al treilea pui de prepeliță / ultimul pui de prepeliță ”. “Al câtelea pui de prepeliță este acesta?”

Tranziție: *“Când credeam c-am terminat/ şi vraja am alungat/ Am găsit încă un plic : Trebuie să ne grăbim/ Fiindcă timp mai e puțin/ Proba aceasta de sfârşim/ Toți copiii vor putea/ Poveşti iarăşi asculta.”*

3. Povestea “Albă ca zăpada”

Educatoarea scoate din ladă un măr şi un pitic. Se recunoaşte povestea.

Probe:

1. Se utilizează metoda “Diamantul”

Întrebări:

“Care este personajul principal din poveste?” (Albă ca zăpada)

“Ce culori avea mărul otrăvit?” (roşu şi galben)

“Care sunt obiectele cu care a încercat mama vitregă să o omoare pe Albă ca zăpada?” (pieptăn, cingătoare, măr)

“Cum era Albă ca zăpada? Caracterizați-o” (harnică, frumoasă, iubitoare, respectoasă)

“Care sunt celelalte personaje din poveste?” (oglinda, piticii, imparateasa, vanatorul, printul)

“Cum era împărăteasa? Caracterizați-o” (rea, trufaşă, îndrăzneață, încrezătoare)

“Cum arăta Albă ca zăpada? - înfățişare” (pielea era albă ca zăpada, buze roşii ca sângele, părul negru ca abanosul)

“Ce trebuie să-i aducă vânătorul împărătesei? (plămânii şi ficatul)”

“Unde a locuit Albă ca zăpada în padure?” (în căsuța piticilor)

2.Descompunerea numărului 7 – “Ajut-o pe Albă ca zăpada să împartă piticii astfel încât o parte să rămână cu ea acasă să o apere de mama vitregă, iar o parte să meargă în pădure. Găsiți mai multe variante”

3. Compune şi rezolvă problema ilustrată: (În căsuță sunt 6 pitici. Mai sosește un pitic. Câți pitici sunt acum în căsuță?)

Tranziție: “Noi suntem piticii”

VI. ÎNCHEIEREA ACTIVITĂȚII

Se vor face aprecieri globale referitoare la modul de desfăşurare a activității copiilor, la modul în care au fost rezolvate sarcinile de lucru, la modul în care copiii au cooperat.

PROIECT DIDACTIC

Prof. Lulușa Cristina
Liceul Teoretic Sebiș, Arad

- **Unitatea de învăţământ:** Liceul Teoretic Sebiş
- **Clasa:** a IX-a C/ **Data:** februarie 2022
- **Unitatea de învăţare:** Genetică umană
- **Lecţia:** Boli genetice umane
- **Tipul de lecţie:** lecţie de control şi evaluare
- **Locul de desfăşurare:** laboratorul de biologie

Competenţe specifice:

1.1.culegerea de date din surse variate de informare/documentare despre organizarea lumii vii.

2.2.prelucrarea rezultatelor obţinute din investigaţii şi formularea concluziilor.

3.2.elaborarea şi aplicarea unor algoritmi de identificare şi de rezolvare de probleme.

4.1.utilizarea corectă a terminologiei specifice biologiei în diferite situaţii de comunicare.

4.2.prezentarea informaţiilor folosind diverse metode de comunicare.

5.3.argumentarea importanţei teoretice şi practice a noţiunilor de biodiversitate şi de genetică.

- **Obiective operaţionale:**

Cognitive: **O1.** să determine cauzele apariţiei maladiilor genetice;
O2. să enumere tipuri de boli genetice umane după diferite criterii;
O3. să identifice principalele boli genetice umane şi modul de transmitere a acestora;
O4. să precizeze importanţa teoretică şi practică a cariotipului uman normal şi patologic;

Formative: **O5.** să stabilească corelaţie între legile lui Mendel şi transmiterea bolilor genetice;
O6. să aplice noţiunile învăţate în rezolvarea de probleme;
O7. să prelucreze rezultatele obţinute şi să formuleze concluzii.

Atitudinale: **O8.** să formuleze aprecieri obiective, argumentate privind posibilitatea transmiterii bolilor ereditare la om.

- **Evaluarea:** formativ-evaluativă (de achiziţii, de proces, de produs)
- **Obiective ale evaluării:** Cognitive: **E1**: să opereze cu noţiuni şi concepte învăţate.

Formative: **E2:** să reprezinte schematic modul de transmitere a caracterelor ereditare normale şi patologice;
E3: să aplice noţiunile învăţate prin folosirea unor algoritmi de rezolvare;
E4: să prelucreze rezultatele obţinute şi să formuleze concluzii.

Atitudinale: **E5:** să argumenteze importanţa practică a materialului genetic.

- **Valori şi atitudini vizate:**
  - implicarea activă a elevilor în activităţile desfăşurate;
  - interes pentru realizările şi descoperirile din domeniul ştiinţelor;
  - motivaţia pentru informarea şi documentarea ştiinţifică;
  - cultivarea receptivităţii şi a flexibilităţii pentru aplicarea cunoştinţelor de biologie în viaţa cotidiană.
- **Metode didactice:** conversaţia **,** modelarea, rezolvarea de exerciţii şi probleme.
- **Instrumente de evaluare**: verificare frontală orală, observarea sistematică, fişă de evaluare.
- **Forme de organizare a activităţii:** frontală, individuală, pe grupe (facultativ).

- **Resurse materiale:** Manuale: Biologie clasa a IX-a, Ţiplic, T. şi colab., Editura Aramis, 2004;
  Biologie clasa a IX-a, Huţanu, E., Editura Didactică şi Pedagogică, R.A, 2004.

FIŞĂ DE EVALUARE

GENETICA UMANĂ

PROBA ORALĂ (activitate frontală)

Răspundeţi la următoarele cerinţe:

1. Definiţi următoarele noţiuni: homozigot, heterozigot, dominant, recesiv, genetică umană, cariotip, autozom, heterozom, hemizigoţie.
2. Enunţaţi metode de cercetare în genetica umană şi precizaţi importanţa lor.
3. Definiţi cromatina sexuală.
4. Enumeraţi maladii ereditare după cantitatea de material genetic afectat.
5. Reprezentaţi schematic modul de transmitere al caracterelor patologice la descendenţi.
6. Precizaţi importanţa teoretică şi practică asupra riscului genetic de transmitere a unor afecţiuni.

PROBA PRACTICĂ (activitate pe grupe) - facultativ

Aplicaţii ale transmiterii bolilor ereditare:

- Reprezentarea schematică a cariotipului la diferite boli genetice;
- Rezolvarea de exerciţii şi probleme.

PROBA SCRISĂ (activitate individuală) - Se acordă **10** puncte din oficiu.

I. ALEGERE SIMPLĂ. Încercuiţi varianta corectă:.. **12** PUNCTE

1. Prin metoda arborelui genealogic se poate stabili:

A. vârsta indivizilor

B. tipul de cromozomi

C. modelul de transmitere a bolilor genetice

D. relaţia genotip-fenotip

2. Formula cromozomială corectă pentru sindromul Down este :

A. 47, XY, + 21

B. 45, XY, +21

C. 45, XO

D. 46, XY

3. Care este riscul unui cuplu de indivizi normali, dar care au avut fiecare câte un părinte bolnav de albinism, de a avea un copil cu albinism:

A. 75%

B. 25%

C. 50%

D. 100%

4. Prin non-disjuncţia heterozomală la femeie este posibilă varianta fenotipică la copii:

A. sindromul Triplu X

B. sindromul Turner

C. sindromul Klinefelter

D. tóate variantele sunt corecte

5. În ce situaţie, nu este necesar ca un cuplu să apeleze la sfatul genetic:

A. cuplul prezintă fenomen de consangvinizare

B. arborele genealogic al familiei nu prezintă cazuri de boli ereditare

C. părinţi care au un copil afectat ereditar

D. au avut avorturi spontane repetate

6. Cariotipul uman normal:

A. cromozomii sunt ordonaţi după gradul de spiralizare

B. cromozomul Y este cel mai mare

C. autozomii sunt reprezentaţi de X, Y

D. cuprinde 23 perechi de cromozomi

II. ASOCIERE. Asociaţi noţiunile din cele 2 coloane:

1. fertilizare *in vitro*	a. multiplicarea celulelor până la stadiul în care se poate obţine o cultură de celule stem
2. sfat genetic	b. transfer de gene în celulele umane, în scopul tratării bolilor ereditare
3.diagnostic prenatal	c. unirea a doi gameţi în afara corpului uman
4. clonare terapeutică	d. evaluarea riscului unei persoane de a manifesta o maladie genetică
5.terapie genică	e. detectarea unor maladii în primele luni de sarcină

10 PUNCTE

III. Datorită interacţiunilor dintre organisme şi mediu, materialul genetic poate suferi modificări.

1.Enumeraţi câte trei boli heterozomale genomice şi genice.

2.Precizaţi cariotipul a trei maladii genetice enumerate.

3.Stabiliţi numărul de cromatine sexuale în fiecare caz.

4.Caracterizaţi bolile heterozomale genice amintite. **40** PUNCTE

IV. PROBLEME

1. Prezentaţi schematic diagrama încrucişării în care ambii părinţi sunt sănătoşi, dar au un copil hemofilic şi cu prognatism. **14** PUNCTE

2. Un bărbat şi o femeie doresc să aibă un copil. Bărbatul este mai vârstnic şi diviziunea celulară nu se desfăşoară normal. Femeia este mai tânără, diviziunea meiotică se desfăşoară normal, dar suferă de daltonism. Se cer următoarele:

a. genotipurile părinţilor

b.genotipurile şi fenotipurile copiilor **14** PUNCTE

BAREM DE CORECTARE / TEST DE EVALUARE SUMATIVĂ

I. ALEGERE SIMPLĂ:

1.C; 2.A; 3.B; 4.D; 5.B; 6.D.....2puncte x 6 = **12 puncte**

II. ASOCIERE:

1c; 2d; 3.e; 4a; 5b…….....…2puncte x 5 = **10 puncte**

III. ÎNTREBĂRI STRUCTURATE:

1. Boli heterozomale genomice: sindrom Klinefelter, sindrom Turner, sindrom Triplu X;
   Boli heterozomale genice: hemofilia, daltonismul, miopatia Duchenne..... 5 puncte x 2=10 puncte
2. Cariotipul pentru : sindrom Klinefelter – 44+XXY; sindrom Turner – 44+XO;
   sindrom Triplu X – 44+XXX.…….....10 puncte

3. Cromatine sexuale: sindrom Klinefelter – 1 cromatină sexuală; sindrom Turner – 0 cromatine sexuale; sindrom Triplu X – 2 cromatine sexuale…….....10 puncte.
4. Hemofilia: maladie genică heterozomală, X-linkată caracterizată prin absenţa factorilor de coagulare din sânge.

   Daltonism: maladie genică heterozomală, X-linkată caracterizată prin incapacitatea de a distinge culoarile(frecvent verde de roşu).

   Miopatia Duchenne: maladie genică heterozomală, X-linkată caracterizată prin incapacitate locomotorie, ca urmare a atrofierii ireversibile a musculturii la vârsta de 20 de ani.……10 puncte.

   .....….**40 puncte**

IV. PROBLEME:

1. $PpXX^h$ x ppXY – genotipul părinţilor

	pX	pY
PX	PpXX	PpXY
PX^h	$PpXX^h$	PpX^hY
pX	ppXX	ppXY
pX^h	$ppXX^h$	ppX^hY

PpX^hY - Băiat cu hemofilie şi prognatism.....**14 puncte**

2. a) XY x X^dX^d - genotipul părinţilor.....2 X 1 punct =.2 puncte

   XY O X^d X^d – tipuri de gameţi.....2 X 3 puncte = 6 puncte

   b) X X^d Y , X^dO - genotipul copiilor.....2 X 1 punct = 2 puncte

   Fenotipul copiilor: = băiat cu daltonism şi sindrom Klinefelter;

   = fată purtătoare şi sindrom Turner.....2 X 2 puncte = 4 puncte

.....**14 puncte**

Se acordă **10 puncte** din oficiu

TOTAL ……..**100 PUNCTE**

PROIECT DE ACTIVITATE

Prof. Vărgatu Loredana Elena
Grădiniţa cu PP “Căsuţa fermecată” Craiova

GRUPA: Mare

TEMA ANUALĂ: ”Cum este, a fost şi va fi aici pe Pământ?”

SUBTEMA: “E iarnă iar!”

DOMENIUL: DOMENIUL ŞTIINŢE

CATEGORIA ACTIVITĂŢII: Activităţi pe domenii experienţiale-Activitate matematică

TEMA ACTIVITĂŢII: „Cifre magice!”

MODALITATEA DE RELIZARE: Joc didactic

TIPUL LECŢIEI: verificare şi consolidare de cunoştinţe

Scopul: Consolidarea deprinderii de a număra în intervalul 1-6, recunoscând grupele de obiecte si cifrele corespunzătoare.

- **informativ:** Aprofundarea şi sistematizarea cunotinţelor matematice, prin dezvoltatrea capacităţii de a înţelege şi utiliza numerele şi cifrele.
- **formativ:** Dezvoltarea memoriei reproductive, rapidităţii în gândire şi atenţiei distibutive.
- **educativ:** Dezvoltarea stăpânirii, spiritului de echipă şi ajutor reciproc.

Obiective operaţionale:

- **cognitive**:
  - să numere corect în ordine crescătoare şi descrescătoare în limitele 1-6;
  - să asocieze grupelor date numărul şi cifra corespunzătoare;
  - să formeze grupe de obiecte de acelaşi fel sau după un criteriu dat;
  - să identifice locul fiecărui număr în şirul natural şi vecinii acestuia;
  - să aseze într-un spaţiu dat atâtea elemente cât îi indică cifra;
  - să descompună un număr natural;
- **afectiv – atitudinale**:
  - să participe activ şi conştient la activitate;
  - sa coopereze in cadrul grupului ;
  - să aprecieze rezultatele activităţii individuale şi în grup.
- **psiho-motorii**:
  - să mânuiască materialele corect, astfel încât să îndeplinească sarcina cerută;
  - să păstreze o poziţie corectă la măsuţe şi pe scaunele în timpul activităţii;

Strategia didactică: algoritmică

- **Metode și procedee:** conversaţia, explicaţia, exerciţiul, metoda Lotus, metoda Piramida, metoda Ciorchinele, demonstratia, problematizarea, jocul.
- **Resurse materiale:** ecusoane cu steluțe și fulgi, tablă magnetică, jetoane cu cifrele de la 1 la 6, jetoane cu imagini ale unor obiecte: mănuși, căciuli, sănii, nori, brazi, fulgi, jetoane cu grupe de obiecte, 2 planșe A3 cu floarea de lotus, jetoane magnetice cu cifrele de la 1 la 6, fulgi cu magnet, carioca și instrumente de scris
- **Forme de organizare:** frontal, individual**,** pe echipe.

Sarcina didactică:

- Număratul corect în ordine crescătoare și descrescătoare în limitele 1-6;
- Ordonarea numerelor învățate în șir crescător și descrescător;
- Raportarea corectă a cantității la număr și a numărului la cantitate;
- Stabilirea locului unui număr în șirul numeric crescător și descrescător;
- Identificarea vecinului mai mic sau mai mare al unei cifre date;
- Realizarea corespondenței între elementele a două grupe și sesizarea diferenței dintre acestea;
- Compunerea și descompunerea unui număr;

Desfăşurarea jocului:

Anunţarea titlului jocului şi a regulilor ce trebuiesc respectate pe parcursul desfăşurării jocului.

Educatoarea propune un joc ce se numește „Cifre magice! ”, joc în cadrul căruia se vor forma două echipe: echipa steluțelor și echipa fulgilor. Se prezintă copiilor zarul pe ale carui laturi sunt scrise cifrele cunoscute de ei. Aceştia vor trebui să invârtească pe rând cubul, să recunoască cifra care este scrisă pe partea superioară a lui şi să formeze o grupă care să conțină tot atâtea obiecte cât îi indică cifra.

Se repetă jocul de 3 ori cu fiecare echipă. Pentru fiecare raspuns correct, echipa primește un punct.

Se prezintă apoi copiilor jetoanele care reprezintă grupe de obiecte și se cere copiilor sa le aranjeze respectând anumite reguli și formând o piramidă, astfel: pe rândul de jos vor așeza acele jetoane care au un număr egal de elemente, pe rândul al doilea, jetoanele care au desenate obiecte care au aceeasi culoare, iar pe rândul de sus, în vârf, se așează jetonul care are cel mai mare număr de elemente. Fiecare echipă va lucre propria ei piramidă.

Educatoarea așează la tablele magnetice o fișă A3 cu câte o floare de lotus formată din petale colorate, pe spatele cărora se regăsesc sarcinile de lucru. Se dă copiilor să aleagă câte un jeton pe care este scrisa o cifra intre 1 si 6, pe care o vor așeza in central florii fiecărei echipe, apoi se rezolva sarcinile de pe petale, care sunt: să așeze tot atâția fulgi cât le indică cifra, să identifice vecinii numărului dat, să identifice numărul mai mic/mare cu 1 decât numărul dat, să ordoneze crescător o serie de cifre, să completeze cu cerculețe grupa dată pentru a obține tot atâtea elemente cât le indică cifra din central florii.

Educatoarea prezita apoi copiilor o fișă albă pe care lipește cifra 6, și dă copiilor câte un cartonaș pe care aceștia trebuie să scrie variante de descompunere a acestui număr, care vor fi apoi prinse pe foaia inițială sub forma unui ciorchine, și sunt apoi analizate variantele de descompunere. Pentru fiecare variantă corectă, echipa primește un punct.

La sfârşit se cere copiilor să se grupeze în funcţie de cifra pe care o au pe ecusoane, fără a ţine cont de imagine şi să numere câţi copii fac parte din fiecare grupă.

Reguli de joc: toate sarcinile jocului încep şi se termină la semnalul educatoarei, răspund copiii desemnaţi de aceasta sau de copiii din grupă, câştigă echipa care a acumulat mai multe puncte la sfârşitul jocului, fiecare răspuns este punctat corespunzător.

Elemente de joc: surpriza, aplauzele, competiția, punctele, bulinuţele.

Forma de evaluare: verificare orală, aprecieri verbale, probă practică.

Durata: 35 minute

Locul desfăşurării: sala de grupă

Bibliografie:

- *Curriculum pentru învăţământul preşcolar* (2008) M.E.C.T., Bucureşti 2008;
- Silvia Breben, Elena Gongea, Georgeta Ruiu „ *Activităţi bazate pe inteligenţe multiple*” Editura Reprograph 2003, 2004, 2005;
- Culea Laurentia „*Ghid pentru proiecte tematice – Activitaţi integrate pentru preşcolari (3-5 ani*), Ed. DPH, 2008;
- Melania Ciobotaru, Mariana Popescu, Stefania Antonovici, Dorina Fenichiu “*Aplicaţii ale metodei proiectelor*”, , Ed. CD Press, 2008
- Silvia Breben, Elena Gongea, Georgeta Ruiu, ”*Metode si tehnici interactive de grup*”, Editura Arves, 2002

PROIECT DIDACTIC

Profesor Petranici Diana Mihaela
Școala Gimnazială Nr. 3 Slobozia

Data: 20.10.2022

Clasa: a VIII-a

Obiectul: Limba şi literatura română

Unitatea de învăţare: *Ce înseamnă prietenia?*

Subiectul: Noțiuni de fonetică

Tipul lecţiei: Consolidarea și evaluarea cunoștințelor

Competenţe generale:

4. Utilizarea corectă, adecvată şi eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise;

Competenţe specifice:

4.3 Analizarea elementelor de dinamică a limbii, prin utilizarea achizițiilor de sintaxă, morfologie, fonetică , lexic și semantică prin raportare la limbile moderne

4.4. Valorificarea relaţiei dintre normă, abatere şi uz în adecvarea strategiilor individuale de comunicare;

Obiective cognitive:

La sfârşitul orei, elevii vor fi capabili:

O2: să identifice sunetele limbii române, precum și grupurile de sunete;

O3: să realizeze corespondența literă-sunet;

O4: să accentueze corect cuvintele;

O5: să despartă corect în silabe;

06: să corecteze greșelile din enunțurile date date;

Obiective afective:

O1: să manifeste curiozitate şi interes faţă de activitatea de limba română;

O2: să interiorizeze sistemul de valori dobândit cu prilejul receptării deprinderilor de comunicare corectă în limba română;

STRATEGII DIDACTICE

1) **Resurse**

a) Conţinuturi vizate- conform programei

b) Capacităţi –30 de elevi, cunoştinţele asimilate de elevi anterior - nivel bun

c) Locul- sala de clasă

2) **Metode şi procedee** – se vor folosi alternativ sau combinat metode si procedee precum conversaţia euristică, explicaţia, analiza, exerciţiul, observaţia, eseul de cinci minute.

3) **Materiale şi mijloace** –fişe de lucru, caietele elevilor, tabla, manualul.

4) **Forme de organizare** – activitate frontală, independentă, în perechi

5) **Bibliografie:**

Limba şi literatura română, manual pentru clasa a VIII-a, Editura ArtKlett

Metodica predării limbii şi literaturii române, C. Parfene, Ed. Polirom, 1999, Iaşi

Limba şi literatura română în gimnaziu, Structuri didactice deschise, A. Pamfil, Ed. Paralela 45, 2006

Programa şcolară revizuită *Limba şi literatura română clasele a V-a – a VIII-a*, aprobată prin ordinul ministrului, 2017

SCENARIUL DIDACTIC

EVOCARE

Se realizează cu ajutorul unui ciorchine în care vor fi notate noțiunile de fonetică învățate.

REALIZAREA SENSULUI

Elevii primesc o fișă de lucru cu exerciții de fonetică pe care o rezolvă individual.

Exercițiile rezolvate corect se notează și pe tablă.

Profesorul intervine cu explicații suplimentare , atunci când este cazul.

REFLECȚIE

Elevii primesc un test grilă cu 10 exerciții din fonetică.

Se realizează evaluarea reciprocă a testelor între colegii de bancă.

Temă pentru acasă:Ex, 12 din fișa de lucru.

NOȚIUNI DE FONETICĂ-FIȘA DE LUCRU

1.Ordonează alfabetic cuvintele: *scăpare, sălbatic, salcie, sârguincios, sac.*

2. Precizează felul sunetelor din care sunt alcătuite cuvintele: *piatră, voal, viețuitoare, vreau, orhidee.*

3. Notează câte litere și câte sunete au cuvintele: *extraterestru, îngheț, el, lucioasă, șoarece.*

4. Numește grupurile de sunete prezente în cuvintele: *biologie,fugeau, auriu, mâine, uleioasă, voiau, erau, ceașcă.*

5. Selectează din lista următoare doar cuvintele care conțin „i șoptit”: *porți, rezolvi,aspri, aștri, motani, voștri*.

6.Alege varianta accentuată corect: adică/adică; doctoriță/doctoriță; aripă/aripă; taxi/taxi; profesor/profesor.

7. Indică silaba accentuată a cuvintelor scrise italic în enunțurile date, precizând sensurile acestora:

Exercițiile de gimnastică au fost adevărate *torturi.*

De ziua mea, am cumpărat două *torturi*.

În *zori*, a căzut brumă.

Ana *zori* să termine tema.

Tata și-a cumpărat două *curele*.

Curele de fructe sunt sănătoase.

8. Corectează următorul enunț: Ruxacurile ierau pregătite pentru ecscaladare.Toți copii așteptau săși i-a bagajul și să pornească. Stătea să ploă, asa că trebuea sa se grăbească.

9.Alege varianta corectă: înnora/înora; înec/înnec; înnota/înota; înnoda/înoda;

10.JOC! Formează câte un cuvânt din primele silabe ale cuvintelor din seriile date:

a. cămin, mașină, răsărit

b. congres, serviciu, văzut

c. plăcere, cinteză, tăcere.

JOC!Formează câte un cuvânt alcătuit din:

CSVC; b) VCC; c) SV; d) CVVC; e) CVS

11.Indică numărul de silabe al versurilor de mai jos:

„ Oaspeții caselor noastre, cocostârci și rândunele,

Părăsit-au a lor cuiburi și-au fugit de zile rele.”

(Vasile Alecsandri- *Sfârșit de toamnă*)

12. Scrie un text de minimum 50 de cuvinte despre prietenie în care să integrezi:

- două cuvinte cu hiat, două cuvinte cu diftongi, două cuvinte cu triftongi;
- ortogramele ai/a-i; mie/mi-e,

TEST-FONETICĂ

1.Seria în care toate cuvintele conțin diftongi este:

a)Poartă, viață, cheamă

b)Leoaică, șoarece, oameni

c)Râu, marea, mergeau

d)Ceapă, caiet, voios.

2.Seria în care toate cuvintele conțin triftongi este:

a) lucioasă, leoaică, fugeau

b)lăcrămioară, miei, lupoaică

c)iepuroaică, mergeau, miei

d)creioane, picioare, pleoapă

3. Seria în care toate cuvintele conțin hiat este:

a) idee, avion, duios

b) manual, foaie, aer

c) aur, liceu, vioară

d) alee, duet, poet

4. Seria în care există doar cuvinte în care numărul literelor e mai mic decât numărul sunetelor este:

a) cer, ceartă, ciorbă

b) ea, este, pix

c) eu, xerox, erau

d) examen, exercițiu, erou.

5. Seria în care există doar cuvinte în care numărul literelor e mai mare decât numărul sunetelor este:

a) ceață, ureche, ghem

b) geantă, meci, axă

c) privighetoare, copil, chip

d) înghețată, epocă, gem.

6. Seria în care i este semivocală în toate cuvintele este:

a) iepure, flori, iute

b) iubire, pâine, trei

c) ființă, credință, iarnă

d) iarbă, iederă, meci.

7. Litera „x” notează grupul de sunete [gz] în toate cuvintele din seria:

a) fix, extemporal, extenuat;

b) examen, xerox, extern;

c) exercițiu, exact, examen;

d) expediție, explicație, exprimare.

8. Se dau verbele: „a primi”, „a cânta”, „a merge”. Conțin diftong formele de indicativ imperfect, persoana I, singular:

a)Verbul „a merge”

b)Verbul „a primi”

c)Verbul „a cânta”

d)Toate verbele.

9.Fragmentul: *„S-a desprins raza din ghemul ei de aur și a rătăcit prin senin. Și-n întâia zi, tremurătoare, căută pe ce să se oprească.”* (Emil Gârleanu-„O rază”) conține:

a)Patru cuvinte cu diftong, două cuvinte cu hiat;

b)Patru cuvinte cu diftong, trei cuvinte cu hiat;

c)Trei cuvinte cu diftong, un cuvânt cu triftong, două cuvinte cu hiat;

d)Trei cuvinte cu diftong, un cuvânt cu triftong, trei cuvinte cu hiat;

10.Sunt corect despărțite în silabe toate cuvintele din seria:

a)Sculp-tură, pi-a-tră, re-li-ef

b)Lun-gan, tab-lă, îns-te-lat

c)Put-er-nic, prie-te-ni-e, pe-rio-dic

d)Sculp-tu-ră, arc-tic, a-e-ro-port

PROIECT DIDACTIC

PROFESOR: Văsii Elenuța
Colegiul Național Pedagogic *Constantin Cantacuzino*, Târgoviște

CLASA: a VII-a

DISCIPLINA: Consiliere și orientare

TITLUL LECȚIEI: Suntem diferiți și totuși egali !

TIPUL LECȚIEI: aprofundarea și consolidarea cunoștințelor

DURATA: 50 min.

SCOPUL GENERAL: Aprofundarea și consolidarea cunoștințelor elevilor privind diversitatea și incluziunea școlară

I . OBIECTIVE DE REFERINȚĂ:

2.1. Manifestarea empatiei în raport cu diferenţele individuale şi de grup

2.2. Exprimarea asertivă în interacţiuni, şcolare, familiale şi comunitare

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

INFORMATIVE:

O1 – să explice termenii diversitate și incluziune școlară ;

O2 – să găsească soluții la probleme legate de incluziune școlară ;

O3 – să identifice drepturi necesare într-o școală incluzivă;

O4– să asocieze dreptul la incluziune cu obligația personală.

***FORMATIV-EDUCATIVE*:**

- să adopte o atitudine conștientă și responsabilă față de problematica ridicată;
- să colaboreze în vederea rezolvării sarcinilor;

II . TEHNICI ȘI STRASTEGII DIDACTICE:

***METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE*:** conversația, discuția exploratorie, comparația, expunerea, explicația, problematizarea, jocul de rol, brainstormingul, lucrul în echipă, feed-back-ul ;

***MIJLOACE DIDACTICE*:** laptop, video proiector, fișe individuale, planșe, plicuri, foi mari de hârtie, markere de diverse culori, chestionare, fișe de evaluare finală/ post-it;

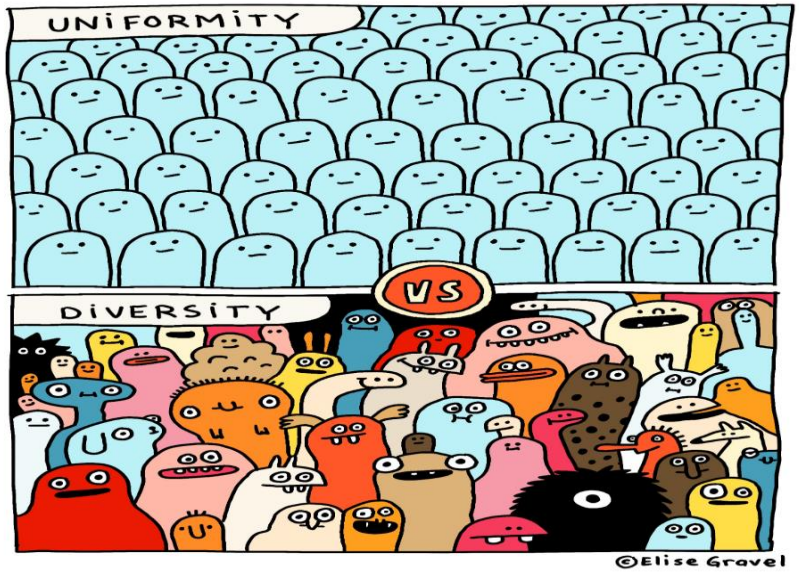
***ORGANIZAREA CLASEI*:** individual, pe grupe;

III. EVALUAREA: continuă;

IV . DESFAȘURAREA LECȚIEI:

Nr. Crt.	Etapele activității	Continutul activitatii	Strategia	Durata
1	Momentul organizatoric. Captarea atenției	Elevilor li se arată o poză *(anexa 1)* și li se cere să își exprime părerea. Să ridice degetul mare dacă le place. Sunt întrebați de ce da, de ce nu. Răspunsurile elevilor.	Expunerea Explicația	3’
2	Prezentarea temei și a obiectivelor operaționale	Se anunță tema lecției de la ora de dirigenție și obiectivele pe care le urmărim în timpul acesteia.	Expunerea Explicația	1’
3	Prezentarea conținutului activității	Elevilor li se arată a doua poză *(anexa 2)* și sunt întrebați ce simt, ce părere au despre oamenii din ea față de prima poză. Se aduc în discuție termenii de diversitate și incluziune în spațiul școlar și li se cere să definească termenii. Li se prezintă definițiile celor doi termeni. *Fișa 1* - Folosind metoda „Joc de rol” găsiți soluții pentru următoarele situații problemă: - Un elev revenit în România nu reușește să-și facă prieteni printre colegii de clasă deoarece insistă să țină legătura cu prietenii/colegii de la școala anterioară. - Un elev ai cărui părinți sunt plecați în străinătate face foarte multe absențe la școală, nu învață și nu este ascultat de cei din clasă. - Un elev întâmpină probleme de readaptare la limba maternă, revenind în țară după ce primii ani de școală i-a făcut în Italia. Solicit elevilor să lucreze în trei grupe și să găsească soluții pentru ca cei trei elevi să fie incluși în clasă. Elevii prezintă soluțiile găsite și se introduce termenul de școală incluzivă. Li se explică elevilor că, deși ei poartă uniformă, sunt totuși diferiți și au nevoie să fie integrați în clasa din care fac parte, în școala în care învață, iar ei identifică și alte exemple. Fișă 2 – Aplicaţie – Școala imaginară Le cer elevilor să își imagineze că au găsit o școală unde nu a învățat niciodată niciun elev, o școală fără reguli legate de diversitate și incluziune. Individual, fiecare elev scrie o listă de trei drepturi care, după el, trebuie să fie garantate pentru toți elevii din această școală astfel încât să se simtă incluși.	Conversația Brainstormingul Expunerea Explicația Conversația Problematizarea Jocul de rol Expunerea Conversația Conversatia Explicatia Activitate individuala Discuția exploratorie	6’ 10’ 5’ 1’ 3’

		Apoi elevii se reunesc în grupe și își prezintă ideile în grupa lor și discută despre ele. Apoi, grupul trebuie să se pună de acord asupra unei liste de șase drepturi care sunt importante pentru ei. Grupul va inventa apoi un nume pentru această școală pe care îl va scrie pe o bucată de hârtie sub care va adăuga lista de drepturi. Fiecare grup își va prezenta lista restului clasei. În acest timp, profesorul notează pe laptop toate drepturile pe o listă globală pentru toată clasa. Dacă anumite drepturi se repetă, profesorul le marchează cu un X. Când toate grupurile și-au terminat prezentarea, solicit elevilor să identifice drepturile care se suprapun sau care se contrazic. · Se poate raționaliză lista? · În ce măsură se apropie această listă de realitate?	Conversația Lucrul în echipa Comparația	6’ 8’
4	Obținerea performanței	Opusul unui drept este o obligație. Solicit elevilor să elaboreze în grup o listă de obligații care acompaniază drepturile pe care le-au inventat. De exemplu, dreptul la viață privată impune obligația de a respecta viața altora. Elevii prezintă îndatoririle.	Expunerea Lucrul în echipa	10’
5	Evaluarea activității	Evaluarea orei printr-un adjectiv notat pe un post-it.	Conversația	2’

PROJET DIDACTIQUE

PROF. CONDURACHE MANUELA
COLEGIUL NAȚIONAL ”DIMITRIE CANTEMIR”,
ONEȘTI, JUD. BACĂU

Classe : la VII -ème (L2, 2h/semaine)
Nombre d’élèves : 30
Discipline : La langue française
Professeur : Condurache Manuela
École : Colegiul National ‘Dimitrie Cantemir’, Onesti
Contenu de la leçon : *L’Article Partitif*
Type de leçon : Renforcement des connaissances antérieures
Lieu de travail : la salle de classe
Durée : 50 minutes
Compétences générales :
* former des habiletés et des habitudes de compréhension orale/écrite ;
* développer la capacité d’expression orale et écrite des élèves ;
* développer la collaboration entre les élèves et la capacité créatrice des élèves.
Compétences spécifiques :
* offrir des réponses au professeur en activant les connaissances antérieures ;
* répondre à des questions simples et précises sur l’article partitif ;
* compléter un texte/des phrases avec l’article partitif qui convient ;
* poser des questions et donner des réponses à l’aide des images.
À la fin de la classe les élèves seront capables de :

- Participer volontairement et spontanément à des interactions verbales ;
- Saisir la richesse de l`expression française ;
- S’impliquer dans le déroulement de la leçon ;
- Utiliser correctement l’article partitif dans des énonces.

Formes d`activités :
a) Activité collective :
- le contrôle et la correction du devoir ;
- la conversation ;
- le travail sur les fiches ;
- le travail en binômes.

b) Activité individuelle :
- le travail sur le cahier ;
- le travail au tableau noir ;
- le travail sur les fiches ;
- le travail individuel.

Méthodes et procédés :
- le contrôle et la correction du devoir ;
- la conversation d`orientation ;
- le travail sur les fiches de travail ;
- l`exercice écrit.

Moyens illustratifs :
- les fiches de travail ;
- l’ordinateur portable.

L’évaluation de la performance :
- évaluation de l’activité collective - par des remarques
- évaluation de l’activité individuelle par des notes, en argumentant aux élèves.

Supports:

- Les fiches de travail : https://fr.islcollective.com
- La vidéo : https://www.youtube.com

SCÉNARIO DIDACTIQUE

Les moments de la classe	Activité du professeur	Activité des élèves	Stratégie didactique	Evaluation
1. La **mise en train** (2 minutes)	Le professeur salue les élèves, fais l'appel et note les absents. Le professeur pose quelques questions à ses élèves pour créer en classe une atmosphère propice au travail: *Vous êtes préparés pour notre classe ? Vous aimez les classes de français ?*	Les élèves saluent le professeur et répondent à ses questions.	Travail collectif Conversation	Appréciations verbales
2. La vérification des connaissances antérieures (8 minutes)	Le professeur corrige oralement le devoir des élèves. Lorsqu'elle remarque des difficultés ou des fautes, elle fait des corrections et donne des explications.	Quelques élèves lisent le devoir préparé à la maison. Tous les élèves font les corrections nécessaires dans leurs cahiers.	Conversation Exercice Travail collectif	Appréciations verbales
3. Le réveil de l'attention (5 minutes)	Le professeur annonce les élèves qu'ils vont regarder une vidéo. Ensuite le professeur pose des questions aux élèves concernant le sujet de la vidéo.	Les élèves font attention et regardent la vidéo. Les élèves répondent aux questions du professeur.	Conversation Travail collectif	Appréciations verbales
4. Annonce du sujet et des objectifs suivis (3 minutes)	Le professeur écrit au tableau noir le titre de la nouvelle leçon : ***L'Article Partitif*** Le professeur explique aux élèves les objectifs suivis.	Les élèves notent le titre dans leurs cahiers.	Conversation Explication Travail collectif	
5. Acquisition des connaissances (10 minutes)	A l'aide d'une présentation, le professeur discute les formes et les emplois de l'article partitif. Le professeur donne aux élèves une fiche d'exercices et leur demande d'identifier la bonne réponse dans le premier exercice.	Les élèves écoutent et notent les formes et les emplois de l'article partitif dans leurs cahiers. Les élèves accomplissent les tâches de travail puis ils lisent à haute voix les propositions.	Conversation Explication Fiche de travail Travail individuel	Appréciations verbales
6. Fixation des connaissances (10 minutes)	Le professeur propose aux élèves de compléter une recette intitulée **« Le gâteau de Manon »** à l'aide des articles partitifs. Pour l'exercice suivant le professeur demande aux élèves de compléter les propositions données avec les formes de l'article partitif ou la préposition **DE**.	Les élèves écoutent les indications du professeur et accomplissent le travail. Ensuite, en paires et à la prise des rôles ils lisent le texte. Les élèves accomplissent le travail et lisent à haute voix les propositions.	Conversation Explication Fiche de travail Travail en binômes	Appréciations verbales

7. La mise en œuvre de la performance (10 minutes)	Le professeur propose aux élèves de poser des questions et donner des réponses à l’aide des images.	En utilisant les images données, les élèves posent des questions et donnent des réponses.	Conversation Explication Fiche de travail Travail en binômes	Appréciations verbales
8. Evaluation de la performance (1 minute)	Le professeur fait des remarques concernant l’activité des élèves pendant la leçon. Il récompense les meilleures réponses par des notes.	Les élèves écoutent les remarques faites par le professeur.	Conversation Travail collectif	Appréciations verbales Notes
9. Devoir à la maison (1 minute)	Le professeur précise le devoir que les élèves auront à préparer pour la fois prochaine.	Les élèves notent le devoir en écoutant attentivement les explications du professeur et ils rédigeront le devoir pour la fois prochaine.	Conversation Explication	

PROIECT DIDACTIC

AUTOR: PROF. ÎNV. PREȘC. GALDĂU ANDREEA CLAUDIA
PROF. ÎNV. RPEȘC. BALEA LIVIA-VALENTINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „AVRAM IANCU” ABRUD-GPP NR 1 ABRUD

GRUPA: mijlocie

TEMA ANUALĂ: „Cine sunt/suntem?”

TEMA PROIECTULUI: „Magia copilăriei”

DOMENIUL DE ACTIVITATE: Domeniul Știință

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Cunoașterea mediului

TEMA ACTIVITĂȚII: „Copiii din lumea întreagă”

MIJLOC DE REALIZARE: lectură după imagini

TIPUL DE ACTIVITATE: lecție de însușire (dobândire) a noilor cunoștințe

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, individual, pe grupe

LOCUL DESFĂȘURĂRII: sala de grupă

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- Stimularea curiozității și a interesului de cunoaștere față de lumea înconjurătoare;
- Verificarea și îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre alte rase și naționalități;
- Educarea copiilor în spiritul păcii.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1- să descrie activitățile observate în imaginile reprezentative pentru copiii din lumea întreagă;

O2- să recunoască existența altor rase și naționalități;

O3- să compare diferențele de cultură, tradiții, limba dintre popoare, naționalități, rase etc.

O4- să desprindă o semnificație din imagini și simboluri.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

- metode și procedee: conversația, metoda predicției, mâna oarbă, explicația, cooperarea în grup, lectură după imagini, conversația euristică, conversația de fixare, conversația de încheiere;
- mijloace didactice: cutia surpriză, globul pământesc, siluete, săculeț, ecusoane specifice continentelor, planșe, imagini reprezentative, lipici, obiecte vestimentare, laptop, recompense-medalii;
- forme de organizare: frontal, pe grupe.

DURATA: 30 minute

Desfășurarea activității

Evenimentul didactic	**Conţinutul ştiinţific**	**Strategii didactice**			**Evaluare**
		Metode și procedee	**Mijloace didactice**	**Forme de organizare**	
1. Moment organizatoric	Se creează condiții ergonomice pentru buna desfăşurare a activităților.	Conversaţia;		Frontal	

2. Captarea atenţiei	Se realizează prin prezentarea unei cutii surpriză, în care se află un glob pământesc și câteva siluete reprezentative pentru continentele de pe glob, despre care se va purta o scurtă discuție. Copiii vor putea deschide acea cutie doar după ce vor intui ce se află înăuntru, folosindu-ne de o serie de întrebări predictibile.	Metoda predicției;	Cutie surpriză; Glob pământesc; Siluete;	Frontal	Observare curentă;
3. Anunţarea temei și a obiectivelor activității	Titulul activității este „Copiii din lumea întreagă”, apoi vor fi enunțate obiectivele operaţionale la nivelul de înţelegere al copiilor.	Conversaţia;		Frontal	
4. Dirijarea activităţii	Copiii vor fi împărțiți în 4 grupe, fiecare grupă reprezentând câte un continent: „America”, „Europa”, „Asia” și „Africa”. Pentru a ști ce continent vor reprezenta, copiii vor veni pe rând în față și vor extrage dintr-un săculeț câte un ecuson de culoare specifică fiecărui continent (Europa-roșu, Asia-albastru, America-verde, Africa-galben) și se vor așeza la masa destinată unuia dintre cele 4 continente. După împărțirea pe grupe, copiii vor observa pe măsuțe câte o planșă pe care este desenată forma continentului pe care îl reprezintă și câteva imagini reprezentative, pe care vor trebui să le lipească pe planșa primită. De asemenea, în timpul alocat lipirii imaginilor, fiecare copil, din fiecare grupă, va primi câte un obiect vestimentar reprezentativ pentru continentul pe care el îl reprezintă. Pentru a familiariza copiii cu imaginile de pe planșă voi pune o primă întrebare cu caracter orientativ „Ce vedeți în imaginile de pe planșă?”, vor răspunde 1-2 copii și vor fi lăsați să spună liber ceea ce văd. După enumerarea unor aspecte, voi mai adresa câteva întrebări ajutătoare: „Sunt toți copiii la fel?”, „Ce culoare are pielea lor?”, „Chiar dacă copiii au culoarea pielii diferită ei se joacă împreună?”, „Cum sunt îmbrăcați copiii din imagini?”, „Ce limbă credeți că vorbesc? ”, „Au aceeași naționalitate ca și noi românii?” Se va urmări ca în răspunsurile date de preșcolari să se descrie în propoziții ce se întâmplă în imagini, care	Mâna oarbă; Conversația; Explicația; Cooperarea în grup; Lectură după imagini; Conversația euristică;	Săculeț; Ecusoane specifice continentelor; Planșe; Imagini reprezentative; Lipici; Obiecte vestimentare;	Frontal Pe grupe Pe grupe	Observarea comporta-mentului verbal și nonverbal al copiilor; Chestionarea orală;

	este culoarea pielii copiilor/oamenilor din imagini, ce activități desfășoară, etc. După fiecare tablou descris voi sintetiza cele observate: copiii/oamenii au pielea de mai multe culori, dar asta nu-i împiedică să se joace împreună, să lucreze sau să deseneze împreună; culoarea pielii, limba pe care o vorbim, naționalitatea pe care o avem nu au nici o importanță, putem să fim cu toții buni prieteni, pentru că toți copiii au aceleași drepturi. După prezentarea tuturor continentelor primite, vom concluziona faptul că: indiferent de culoarea pielii, naționalitate sau rasă toți suntem egali, chiar dacă suntem diferiți și trebuie să ne acceptăm unii pe ceilalți exact așa cum suntem.	Conversația;			Chestionarea orală;
5. Obținerea performanțe-lor	În semn de prietenie și respect pentru ceilalți copii ai lumii, toți copiii se vor prinde de mânuțe și vor forma o horă a prieteniei în jurul globului pământesc.	Conversația;	Glob pământesc; Laptop;	Frontal	Observarea coordonării mișcărilor;
6. Asigurarea retenției și a transferului	Copiii vor fi întrebați despre ce au vorbit în cadrul activității și ce au reținut din această activitate.	Conversația de fixare;		Frontal	Evaluare orală;
7. Încheierea activității	Fac aprecieri generale și individuale asupra comportamentului copiilor în timpul activității și rezolvării sarcinilor de lucru. Apoi copiii vor fi recompensați cu câte o medalie.	Conversația de încheiere.	Medalii	Frontal	Aprecieri individuale și colective.

Bibliografie:

1. ***, *Curriculum pentru educația timpurie*, MEN, 2019.
2. Breban, Silvia, *Metode interactive de grup*, Ghid metodic, Craiova, Editura Arves, 2002.
3. Culea, Laurențiu, *Activitatea integrată din grădiniță*, Ghid pentru cadrele didactice, București, Editura Didactica Publishing House, 2008.
4. Preda, V., *Abordare în manieră integrată a activităților din grădiniță*, București, Editura Humanitas Educational, 2005;

PROIECT DIDACTIC
-ACTIVITATE MONODISCIPLINARĂ-

LEU ALINA
GRĂDINIȚA NR. 31 „ARLECHINO” BRĂILA

DATA: 10.10.2022

INSTITUȚIA: Grădinița nr. 31 „Arlechino”

NIVELUL DE VÂRSTĂ/GRUPA: 3-5 ani, nivel I, Grupa mijlocie

PROF. ÎNV. PREȘCOLAR: Leu Alina

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Cine sunt/suntem?”

TEMA PROIECTULUI/SĂPTĂMÂNII: „Fapte bune, fapte rele”

DOMENIUL EXPERENȚIAL: OM ȘI SOCIETATE

DISCIPLINA: **Abilități practice**

TEMA ACTIVITĂȚII: „Știu să deosebesc!”

TIPUL ACTIVITĂȚII: consolidare de priceperi și deprinderi

MIJLOC DE REALIZARE: lipire

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

A. DEZVOLTAREA FIZICĂ, A SĂNĂTĂȚII ȘI IGIENEI PERSONALE

1. Utilizarea motricității grosiere și a motricității fine în contexte de viață familiare;

2. Valorificarea conduitei senzorio-motorii, pentru orientarea mișcării.

C. CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI DE ÎNVĂȚARE

3. Activare și manifestare a potențialului creativ.

COMPORTAMENTE VIZATE:

A. 2.1 Utilizează simțurile (văzul, auzul, simțul tactil, mirosul etc.) în interacțiunea cu mediul apropiat;

C. 3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico – plastice.

SCOPUL ACTIVITĂȚII: consolidarea deprinderilor și abilităților în realizarea unei lucrări practice

OBIECTIVE:

O1 – să enumere materialele primite;

O2 – să identifice comportamentele corespunzătoare și pe cele necorespunzătoare;

O3 – să lipească jetoanele în spațiile corecte;

O4 – să mânuiască corect materialele pentru realizarea lucrării.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: conversația, observația, exercițiul, demonstrația, turul galeriei.

Resurse: - materiale: jetoane, imagini cu diverse comportamente, față veselă, față tristă, lipici, fișă de lucru.

- temporale: 20-25 de minute

Forme de organizare: individual

Nr. crt	**ETAPELE ACTIVITĂȚII**	**OB.**	**CONȚINUT ȘTIINȚIFIC**	**STRATEGII DIDACTICE**		**EVALUARE**
				Metode și procedee	Mijloace de învățământ	
1.	Moment organizatoric		Se asigură condiții optime pentru buna desfășurare a activității. - Aranjarea scăunelelor și a meselor; - Pregătirea materialului didactic. Așezarea copiilor la mese.			
2.	Captarea și orientarea atenției		Se realizează folosind două fețe: una tristă și una veselă. Le comunic copiilor că ei sunt prietenii noștri de astăzi și că ne vor ajuta la activitate. Solicit copiilor să le găsească câte un nume. Sub fiecare față copiii vor avea de așezat câte trei imagini care ilustrează comportamente corespunzătoare, respectiv, comportamente necorespunzătoare.	Conversația Explicația Exercițiul	Fețe Imagini	Activitate frontală
3.	Anunțarea temei și a obiectivelor		Se prezintă copiilor tema și obiectivele activității, într-un limbaj adecvat vârstei. „Astăzi veți realiza fiecare câte o lucrare în care veți deosebi faptele bune de cele rele”.	Conversația Explicația		Activitate frontală

4.	Prezentarea noului conținut și dirijarea învățării a) Intuirea materialului b) Intuirea modelului c) Explicarea și demonstrarea tehnicii de lucru d) Exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinilor e) Executarea propriu – zisă a lucrării		Copiii sunt întrebați: „Spuneți-mi, vă rog, ce ați primit pe măsuțe?” „Ce credeți că vom face cu acestea?” Le voi da câte o fișă de lucru care va ilustra două fețe (una veselă și una tristă), un lipici și un set de jetoane. Sub fața veselă copiii vor avea de lipit jetoanele cu fapte bune, iar sub fața tristă jetoanele care sunt reprezentative pentru faptele rele. Li se arată copiilor lucrarea model. Lucrarea realizată o sa fie așezată la vedere. „Ce vedeți în această lucrare?” Educatoarea explică modul de lucru, demonstrând în fața copiilor cum se realizează lucrarea. Vom încălzi degetelele prin jocuri precum: „Boboc-floare”, „Morișca”, „Plouă, plouă, plouă/ Tună,tună,tună/ Fulgeră,fulgeră,fulgeră/ Bate vântul/ A ieșit soarele”. Se va trece la activitatea propriu-zisă. Copiii vor urmări modelul și vor lipi sub fiecare față comportamentul corespunzător. Voi observa modul de lucru, ajutându-i pe cei care solicită sprijin. Copiii realizează lucrarea sub supravegherea educatoarei. Aceștia întreabă când au nelămuriri sau nu sunt siguri.	Conversația Observația Explicația Demonstrația Exercițiul	Fișă de lucru Lipici Jetoane	Capacitatea copiilor de a intui materialele observate Capacitatea de a intui subiectul lucrării Capacitatea copiilor de a executa mișcările sugerate
5.	Asigurarea retenției și a transferului		Copiii sunt întrebați: „Ce lucrare ați realizat astăzi?” „Cum ați făcut?” Educatoarea solicită copiilor să se ridice și să o urmeze. Aceștia merg pe la mese, admiră lucrările și oferă aprecieri.	Conversația Turul galeriei		Capacitatea de a denumi subiectul lucrării realizate
6.	Încheierea activității		Educatoarea va oferi aprecieri în ceea ce privește comportamentului copiilor din cadrul activității și a lucrărilor realizate.			

PROIECT DE ACTIVITATE CORECTIV-TERAPEUTICĂ

Profesor psihopedagog: Brașoveanu Cristina-Ioana
Școala Gimnazială Specială nr.1, Călărași

Disciplina: Terapii și programe de intervenție

Aria curriculară: Terapii specifice și de compensare

Clasa a III-a DMS

Tema activității: Sunetul și litera “f”

Tipul lectiei: Corectiv-terapeutică

Scopul lecției: Consolidarea deprinderilor de articulare corectă a sunetului “f”

Competențe generale: Receptarea și transmiterea de mesaje simple orale în contexte familiare

Competențe specifice: Emiterea de sunete, silabe și pronunțarea de cuvinte uzuale cu rol comunicațional: automatizarea sunetului în cuvinte și propoziții

Obiective operaționale:

O1- să pronunțe corect sunetul “f”;

O2 - să reproducă corect cât mai multe cuvinte care conțin sunetul studiat;

O3 - să recunoască litera “f” dintr-un grup de litere date;

O4 - să se implice activ și afectiv în desfășurarea exercițiilor propuse.

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația, explicația, povestirea, demonstrația articulatorie.

Mijloace didactice: planșe cu imagini, jetoane, fișe de lucru, litere, calculator.

Forma de organizare: individual.

Bibliografie: Programa școlară aprobată prin Ordinul Ministrului Educației nr. 3702/21.04.2021

Laura Hărdălău, Culegere de jocuri logopedice, Editura Primus, Oradea, 2011
Laura Hărdălău, Logopedie prin jocuri și exerciții, Editura Primus, Oradea, 2010,
Twinkl.ro

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Etapele activității	**Demersul terapeutic**	**Strategia didactică**		**Evaluarea**
		Metode și procedee didactice	**Mijloace didactice**	
1. Moment organizatoric	Pregătirea materialului didactic.			
2. Captarea atenției	Voi prezenta o planșă care surprinde aspecte din povestea “Fata babei și fata moșneagului”. Voi întreba elevul cum se numește povestea și-l voi ruga să-mi dea exemple și de alte povești pe care le-am citit împreună. Voi solicita elevul să identifice sunetul care se aude la începutul titlului poveștii ilustrate.	Conversația, Explicația	Planșă poveste	
3. Anunțarea temei și a obiectivelor	Voi anunța tema și obiectivele activității terapeutice: “În cadrul acestei activități, vom continua cu pronunția corectă a corectă a sunetului “f” și vom rosti cuvinte care conțin acest sunet.”	Explicația Conversația		
4. Terapia generală și terapia specifică	Se vor face: - exerciții de respirație: se va pune accent pe dezvoltarea expirului oral – suflă în lumânare; - suflă în confetti; - aburește oglinda; - exerciții de gimnastică a aparatului fonoarticulator (închide/deschide gura, zâmbim, dăm pupic, pisicuța bea lapte); - exerciții de gimnastică generală (mișcări ale gâtului și rotirea capului, închide/deschide pumnul, aplaudatul).	Explicația Demonstrația		Aprecieri verbale cu privire la modul de realizare a exercițiilor de mobilitate fonoarticu latorie/ respirație

5. Dirijarea activității terapeutice	Exemplific pronunția sunetului “f”: dinții superiori apasă ușor buza inferioară, buza de sus este puțin ridicată, jetul de aer iese printre dinți și buze, corzile vocale nu vibrează. “Fluturașul” În drumul său prin pădure, fata moșului a văzut un fluturaș care se odihnea pe o floare. Pe aripile lui scrie: fa, fe, fi fo, fu, afa, efe… Copilul este rugat să repete ce scrie pe aripile fluturașului. Cuvinte-exercițiu: I se vor prezenta copilului mai multe cartonașe cu imagini care conțin litera “f” în poziții diferite. Elevul este rugat să recunoască imaginile și să pronunțe aceste cuvinte. Exemple de cuvinte: flori, fustă, foarfecă, elefant, bufniță, delfin, cartof, pantof, fotograf etc.	Explicația Demonstrația articulatorie Conversația Conversația Explicația Joc-exercițiu	Fișă cu fluturaș Cartonașe	Formativă
6. Fixarea și consolidarea sunetului studiat	Joc de sortare: Pescuiește litera “f”! Jocul constă în prinderea cu penseta a literei care se corectează, din cutia cu ***f***ăină, amestecată fiind cu alte litere.	Explicația Conversația	Bol cu făină și litere	
7. Evaluarea	Povestea “Fata babei și fata moșneagului”. Cu ajutorul planșelor, ne vom reaminti povestea “Fata babei și fata moșneagului”. Voi arăta elevului câteva imagini din poveste și îl voi ruga să descrie imaginea cât mai frumos. Joc-exercițiu: elevul va trebui să sorteze și să așeze în *cu**f**ăr* doar jetoanele cu imagini care conțin litera “f”: furnică, semafor, fular, fluture, elefant, telefon și vor fi date deoparte imaginile care nu conțin aceste litere: vulpe, morcov, vioară.	Povestire după imagini	Planșe cu imagini din poveste Jetoane cu imagini	
8. Încheierea activității	Se fac aprecieri asupra modului în care s-a desfășurat activitatea.	Conversația		Aprecieri verbale

PROIECT DIDACTIC

Prof. Mureșan Cristina Dorina
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 46 „Allegria”- Oradea

GRUPA: MICĂ „C”

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Când/ cum și de ce se întâmplă?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Florile primăverii”

TEMA ACTIVITĂȚII: „Parfumul primăverii”

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE:

DOS - Educație pentru Societate: *„Aripioare colorate”* – Povestea educatoarei

DEC - Activitate artistico-plastică: *„Flori și fluturi”* - Dactilopictură

TIPUL ACTIVITĂȚII: Transmitere de cunoștințe și formare priceperi și deprinderi

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate
- Comportamente prosociale, de acceptare și de respectare a diversității
- Autocontrol și expresivitate emoțională
- Curiozitate, interes și inițiativă în învățare
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)
- Activare și manifestare a potențialului creativ
- Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Inițiază/participă la interacțiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată
- Își însușește și respectă reguli; înțelege efectele acestora în planul relațiilor sociale, în contexte familiare
- Demonstrează acceptare și înțelegere față de celelalte persoane din mediul apropiat
- Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte artă etc
- Inițiază activități de învățare și interacțiuni cu copiii sau cu adulții din mediul apropiat
- Realizează sarcinile de lucru cu consecvență
- Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative
- Manifestă creativitate în activități diverse
- Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

Educarea trăsăturilor pozitive de voință și caracter, manifestarea prieteniei și formarea deprinderii de a realiza o lucrare prin intermediul dactilopicturii.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1 - să precizeze titlul poveștii;

O2 - să urmărească linia povestirii, cu ajutorul educatoarei;

O3 - să enumere personajele prezente în poveste;

O4 - să repovestească în secvențe povestea;

O5 - să evidențieze mesajul moralizator pe care ni-l transmite povestea;

O6 - să picteze cu degetul imaginea dată, respectând indicațiile primite;

O7 - să aprecieze corect lucrarea proprie.

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ŞI PROCEDEE ŞI TEHNICI DE PREDARE - ÎNVĂŢARE:

MD1: Conversaţia

MD2: Observaţia

MD3: Povestirea digitală

MD4: Explicaţia

MD5: Exerciţiul

METODE DE EVALUARE:

ME1: Observarea sistematică şi comportamentală a copiilor

ME2: Evaluarea orală

ME3: Aprecierea rezultatelor muncii

ME4: Expoziţia cu lucrări

MATERIAL DIDACTIC:

m1: videoproiector

m2: povestea înregistrată

m3: tablă magnetică

m4: planșete

m5: fișa suport

m6: acuarele

m7: servețele

m8: machetă pentru expoziție

m9: recompense

MATERIAL BIBLIOGRAFIC:

- Ionescu, M., (2010), *Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani,* Editura Vanemonde, București;
- Ezechil, L., Lăzărescu, M.,P., (2017) *Laborator preşcolar*, Editura Miniped, Bucureşti;
- Curriculum pentru Educația Timpurie de la naștere până la vârsta de 6 ani,2019

DURATA: 25 - 30 minute. **DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII**

ETAPELE ACTIVITĂȚII	CONŢINUT ŞTIINŢIFIC	STRATEGII DIDACTICE		EVALUARE / METODE ȘI INDICATORI
		METODE ȘI PROCEDEE	MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT	
MOMENT ORGANIZATORIC	Voi asigura condiţiile necesare unei desfăşurări optime a activităţii: - aerisirea sălii de grupă; - aranjarea mobilierului; - pregătirea materialului didactic; - intrarea ordonată a copiilor în sala de grupă.			

CAPTAREA ATENȚIEI	Se prezintă sub formă de surpriză, decorul realizat pentru povestea pregătită: un peisaj de primăvară, o poiență cu flori colorate, insecte și soare.	MD2		
ANUNȚAREA TEMEI ŞI A OBIECTIVELOR	- Aşadar, azi, o să vă spun o poveste. Aceasta se numeşte „Aripioare colorate” şi apoi vom picta „Flori și fluturi”. Voi va trebui să fiți foarte atenți pentru a putea răspunde la întrebări și pentru a picta cât mai creativ. - Cum se numeşte povestea noastră de azi? (2-3 copii repetă tema pentru fixare0	MD1		O1
PREZENTAREA NOULUI CONȚINUT ŞI DIRIJAREA ÎNVĂȚĂRII	Voi reda conținutul povestirii cu ajutorul videoproiectorul, folosind metoda *povestea digitală*. Se va reda textul poveștii clar, coerent și expresiv, în concordanță cu acțiunea desfășurată. De asemenea, voi folosi un ton și o serie de alte mijloace prin care voi încerca să nuanțez expunerea în funcție de stările afective pe care textul le implică și anume: ton potrivit cu importanța faptelor, marcarea pauzelor determinate de textul prezentat. Se pune accent pe mesajul moralizator pe care ni-l transmite povestea și anume prezența prietenilor în viața noastră și fericirea pe care ei ne-o oferă.	MD3	m1 m2	O2
OBȚINEREA PERFORMANȚEI	Are loc repovestirea de către copii cu ajutorul educatoarei. Apoi educatoarea alege copiii care vor repovesti episoadele din poveste. Se pune accent pe mesajul moralizator pe care ni-l transmite povestea. Pentru a continua decorul din sala de grupă se va realiza pictura florilor, a fluturilor prezenți în poveste. Împreună cu copiii, voi intui materialele pregătite pe măsuțe, care ne vor ajuta să pictăm lalele, narcise, zambile și fluturi. - Dar, înainte sa ne apucăm de treabă, trebuie să ne încălzim mânuțele: „închidem și deschidem	MD4	m3 m4 m5 m6 m7 m8	O3 O4 O5 O6

	pumnii, plouă, cântăm la pian, batem palmele, scuturăm mâinile”. - Spor la lucru! Să lucraţi curat şi îngrijit!	MD5		O7
ASIGURAREA RETENȚIEI ŞI A TRANSFERULUI	Voi cere copiilor să identifice mesajul moralizator al poveștii: prezența prietenilor în viața noastră și fericirea pe care ei ne-o oferă.	MD1		ME1,ME2 ME3, ME4
EVALUAREA ACTIVITĂȚII	Voi face aprecieri verbale raportate la obiectivele propuse şi asupra desfăşurării activităţii	MD1		ME2
ÎNCHEIEREA ACTIVITĂȚII	Voi aprecia felul în care copiii au participat la activitate. Copiii vor fi recompensaţi.		m9	

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ
Ferma cu animale domestice

Prof.înv.preșcolar: BEDE LAURA
Grădinița cu program prelungit nr.1 Marghita, jud. Bihor

GRUPA: mare

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: Cum este/a fost și va fi aici, pe pământ?

SUBTEMA: Animalele din ogradă

TEMA ACTIVITĂȚII: Ferma cu animale domestice

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată ADP+ALA1+ADE+ALA2

TIPUL ACTIVITĂȚII: verificare de cunoștințe

COMPONENȚA ACTIVITĂȚII: ADP- IDD: “Bună dimineața, micii mei fermieri!”
-Rutine: sosirea copiilor, “Ne pasă de prietenii necuvântători” (capacitatea de a manifesta empatie și compasiune față de viețuitoare), micul dejun
-Tranziții: mers cu recitare, “Rățuștele mele”- cântec
ALA1-Joc de masă: “Animale domestice”, “Ferma” -puzzle
-Artă: “Animale domestice”- modelaj cu forme
-Joc de rol: “De-a fermierii”
ADE -DOS: Educație pentru societate: “Prietenii de la fermă”-joc didactic interdisciplinar
-**DEC**: Educație plastică: “Câinele și cocoșul”- dactilopictură
ALA2-Jocuri de mișcare: “Cursa fermierilor”, “Dansul fermierilor”

SCOP: Evaluarea cunoștintelor preșcolarilor referitoare la animalele domestice (denumirea corectă, aspect extern, hrană, adăpost, foloase), vizând achizițiile dobândite în diverse domenii (DȘ, DLC, DOS, DEC).

OBIECTIVE OPERAȚIONALE: -să asambleze piesele de puzzle pentru a reda imaginea completă;
-să modeleze animale domestice;
-să aleagă jetoanele care reprezintă puii, hrana, adăpostul fiecărui animal;
-să raporteze corect numărul la cantitatea de obiecte;
-să enumere titlul poveștilor care au ca personaje animalele respective;
-să dezlege ghicitorile propuse;
-să realizeze lucrarea, utilizând tehnica dactilopicturii;

SARCINA DIDACTICĂ: Copilul numit va mânui materialul, va număra, va verbaliza acțiunea făcută.

REGULI DE JOC: Copiii vor veni pe rând și vor rezolva sarcinile date.
Pentru fiecare răspuns corect copilul va fi aplaudat.
Dacă un copil nu poate da răspunsul corect, poate fi ajutat de un alt coleg.
Jocul se va desfășura până când toate probele sunt rezolvate.

ELEMENTE DE JOC: mânuirea materialelor, surpriza, ghicirea, aplauzele

METODE ŞI PROCEDEE: conversația, observația, explicația, demonstrația, exercițiul, jocul, diamantul, turul galeriei

MATERIAL DIDACTIC: ecusoane, jetoane, plastilină, planșete, forme de animale, puzzle-uri, animale mari din pluș, jucării, panou, imagini, CD, casuță, cușcă, coteț din polistiren, lac cu rățuște, planșă, acuarele, pahare cu apă, recompense, etc.

DURATA: 2 h 20 min.

BIBLIOGRAFIE:

“Curriculum pentru învățământul preşcolar”, Editura Didactica Publishing House, Bucureşti, 2009
Silvia Breban, Elena Gongea-“Metode interactive de grup”, Editura Arves, Pitești, 2002

SCENARIUL ZILEI

Programul zilei începe cu o scurtă conversație despre ferma amenajată în sala grupă. La Întâlnirea de dimineață se poartă și se comunică copiilor că azi vor fi fermieri. Salutul se realizează prin tehnica comunicării rotative. Salutul pornește de la educatoare și este continuat de toți copiii grupei, fiecare salutându-și colegul din partea dreaptă: “Bună dimineața, fermier Răzvan!”. Prezența se realizează prin întrebarea educatoarei “Cine lipsește astăzi?”. Apoi se va completa Calendarul naturii. Împărtășirea cu ceilalți: “Îmi plac cățeii pentru că…”. Activitatea de grup: joc: “Adevărat sau fals”. Noutatea zilei: prezentarea musafirilor. Copiii vor fi anunțați că vor desfășura activitatea numită “Ferma cu animale domestice” în care vor modela și picta animale, vor asambla puzzle-uri și vor juca jocuri prin care vor arăta invitaților ce multe lucruri știu ei despre animalele domestice. De aceea vor primi ecusoane cu animale.

Tranziții: mers cu recitare: “Și acum ne ridicăm/Către centre ne îndreptăm.”

Copiii pornesc către locurile în care sunt pregătite cele trei centre de activitate deschise: Joc de masă: vor trebui să așeze și să îmbine piesele de puzzle, astfel încât să obțină o imagine a unor animale domestice sau a unei ferme. La Artă vor modela cu ajutorul unor forme, siluetele animalelor de la fermă, iar la centrul Joc de rol vor interpreta rolurile de fermieri, hrănind și îngrijind animale de pluș. Lucrările de la Artă vor fi expuse.

Tranziții: mers cu recitare: “Rândul iute să-l formăm,/ Lângă ușă ne-așezăm/ Și frumos să așteptăm/ Către baie să plecăm./ Mâinile să le spălăm,/ La masă să ne așezăm”. Preșcolarii se încolonează și părăsesc sala de grupă pentru servirea mesei.

Tranziții: “Rățuștele mele”-cântec

La întoarcerea în sala de grupă, se vor așeza pe scăunelele aflate în semicerc, unde vor primi informațiile necesare cu privire la desfășurarea jocului “Prietenii de la fermă”. Vor rezolva pe rând și în grupuri, sarcinile tuturor probelor jocului. Apoi se trece la activitatea de educație plastică. Copiii vor realiza lucrarea “Câinele și cocoșul”, folosind tehnica dactilopicturii.

Tranziții: mers cu recitare: “Unu-doi, unu-doi,/ Mergem toti în pas vioi/ Mâinile să le spălăm / La masă să ne-asezăm./ Pe hol noi nu alergăm/ Ca să nu ne-accidentăm”. “Unu-doi, unu-doi,/ Mergem toți în pas vioi/ Jocuri să ne jucăm/ Și să-ncepem să dansăm.”

Către finalul zilei, vor juca jocul de mișcare “Cursa fermierilor” și vor dansa “Dansul fermierilor”. Pentru toată implicarea lor, vor fi răsplătiți cu dulciuri.

PROIECT DIDACTIC

Prof. POPUȚE CLAUDIA-FLORICA
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 46 „Allegria”- Oradea

GRUPA: „MARE” „A”

TEMA ANUALĂ DE STUDIU:„CUM ESTE/A FOST ȘI VA FI AICI PE PĂMÂNT?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „ANIMALE DOMESTICE”

TEMA ACTIVITĂȚII: „LA FERMĂ”

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE:

DȘ-Activitate matematică - joc didactic + DOS-Activitate practică - lipire

TIPUL ACTIVITĂȚII: Consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)
- Activare și manifestare a potențialului creativ
- Autocontrol și expresivitate emoțională
- Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare

COMPORTAMENTE VIZATE:

- ✓ Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și numerația
- ✓ Efectuează operații de seriere, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor
- ✓ Rezolvă situații – problemă, pornind de la sortarea și reprezentarea unor date
- ✓ Realizează sarcinile de lucru cu consecvență
- ✓ Manifestă creativitate în activități diverse
- ✓ Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte artă etc
- ✓ Utilizează mâinile şi degetele pentru realizarea de activităţi variate

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

Fixarea şi consolidarea cunoştinţelor legate de operaţiile intelectuale prematematice studiate (număratul, recunoaşterea şi identificarea cifrelor în concentrul 1-9, formare de mulţimi de elemente, raportarea cantităţii la număr şi a numărului la cantitate) şi consolidarea unor abilităţi practice specifice nivelului de dezvoltare motrică.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1-Să răspundă corect la ghicitorile matematice proiectate pe Tabla Smart;

O2-Să numere animalele din mulţimea dată;

O3-Să aşeze crescător şi descrescător cifrele în limitele 1-9;

O4-Să stabilească vecinul mai mic şi vecinul mai mare al cifrei indicate;

O5-Să formeze perechi între elementele mulţimilor date, precizând unde sunt mai puţine/mai multe elemente;

O6-Să aşeze tot atâtea animale cât îi indică cifra;

O7-Să identifice locul ocupat de către fiecare animal: primul, al doilea, ultimul;

O8-Să formeze grupa de 7 elemente, apoi o altă mulţime cu 2 elemente mai mult decât în cealaltă;

O9-Să lipească pe siluetă toate dischetele astfel încât în total să fie 9, identificând compunerea şi descompunerea cifrei 9;

O10-Să rezolve corect problema matematică.

SARCINA DIDACTICĂ: Răspunsul la ghicitorile matematice proiectate pe tabla Smart; Număratul în limitele 1-9; Formarea de perechi şi precizarea numărului de elemente; Formarea mulţimilor din mai multe elemente date; Lipirea elementelor pe suprafaţa dată; Rezolvarea problemei matematice.

REGULILE JOCULUI: Copiii vor avea de rezolvat mai multe sarcini. Răspunsurile corecte vor fi răsplătite cu aplauze.

ELEMENTE DE JOC: Surpriza, aplauzele, mânuirea materialului, recompensa.

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ŞI PROCEDEE ŞI TEHNICI DE PREDARE - ÎNVĂŢARE:

MD1: Conversaţia
MD2: Observaţia
MD3: Explicaţia
MD4: Demonstraţia
MD5: Exerciţiul
MD6: Jocul
MD7: Problematizarea

METODE DE EVALUARE:

ME1: Observarea sistematică şi comportamentală a copiilor
ME2: Evaluarea orală
ME3: Aprecierea rezultatelor muncii
ME4: Expoziţia cu lucrări

MATERIAL DIDACTIC:

m1:tablă smart
m2:conținut ilustrat pe suport digital
m3:plicuri
m4:jetoane cu cifre
m5:tablă magnetică
m6:cifre magnetice
m7:siluete de animale domestice
m8:planşă cu problemă ilustrată
m9:lingură din lemn
m10:dischete
m11:siluete
m12:lipici
m13:planșete
m14:machetă pentru expoziție
m15:recompense

MATERIAL BIBLIOGRAFIC:

1)Programa activităţilor instructiv educative în grădiniţa de copii - Bucureşti 2000

2)Ionescu, M., (2010), Repere fundamentale în învăţarea şi dezvoltarea timpurie a copilului de la naştere la 7 ani, Editura Vanemonde, Bucureşti;

3)Ezechil, Liliana, Păişi-Lăzărescu, Mihaela-Laborator preşcolar, Editura V&I Integral, Bucureşti. 2011

DURATA:40 minute

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

ETAPELE ACTIVITĂȚII	CONȚINUT ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE		EVALUARE / METODE ȘI INDICATORI
		METODE ȘI PROCEDEE	MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT	
1.MOMENT ORGANIZATORIC	Voi asigura condiţiile necesare unei desfăşurări optime a activităţii: aerisirea sălii de grupă; aranjarea mobilierului; pregătirea materialului didactic; intrarea ordonată a copiilor în sala de grupă, cântând cântecelul ,,Azi Grivei e mânios”.			
2.CAPTAREA ATENŢIEI	O voi realiza prin prezentarea unor ghicitori distractive cu conţinut matematic proiectate power point pentru a stârni curiozitatea intelectuală a copiilor şi concentrarea activităţii psihice cognitive, apoi voi descoperi împreună cu copiii materialele.	MD2	m1 m2 m3 m4, m5, m6,m7	O1
3.ANUNŢAREA TEMEI ŞI A OBIECTIVELOR	-Aşadar, azi, o să ne jucăm împreună un joc. Acesta se numeşte „Numărăm şi învăţăm!”, şi „Oiţa” realizăm. În cadrul activităţii integrate vom exersa cunoştinţe matematice şi abilităţi practice aplicative rezolvând sarcinile date. -Cum se numeşte jocul nostru de azi? (2 copii repetă tema pentru fixare).	MD1 MD3		
4.PREZENTAREA NOULUI CONŢINUT ŞI DIRIJAREA ÎNVĂŢĂRII	**Explicarea şi demonstrarea jocului:** Avem mai multe plicuri numerotate, iar în plic sunt sarcini de rezolvat. Copilul numit de mine va veni şi va rezolva sarcina primită.Veţi avea de numărat în limitele 1-9, de format perechi între elementele mulţimilor, de format mulţimi, de realizat prin lipire „Oiţa” şi de rezolvat o problemă matematică. Răspunsurile corecte vor fi răsplătite cu aplauze. **Jocul de probă** Se va executa un joc de probă pentru a vedea în ce măsură copiii au înţeles regulile jocului.	MD3 MD4 MD6	 m3 m4 m5 m6 m7	

5.OBȚINEREA PERFORMANȚEI	**Executarea jocului propriu-zis:** **1).**Numără câte animale (oi, purcei, câini) sunt; **2).**Așează crescător și descrescător cifrele în limitele1-9; **3).**Stabilește vecinul mai mic și vecinul mai mare al cifrei indicate; **4).**Formează perechi între elementele mulțimilor date, precizând unde sunt mai puține/mai multe elemente; **5).**Identifică cifra din locul indicat și așează ,,tot atâtea” animale cât arată cifra; **6).**Oferă-i fiecărei oițe câte două grăunțe; **7).**Dă-i primului purcel atâtea boabe de porumb câți sunt ei în total, iar ultimului cu o boabă mai puțin decât primului. **8).**Formează o mulțime cu tot atâtea elemente ,,cai” câți pitici sunt în poveste, apoi o altă mulțime cu 2 elemente mai mult decât în cealaltă; **9).**Lipește pe siluetă toate dischetele, numără câte ai lipit și identifică compunerea și descompunerea cifrei ,,9”. **Complicarea jocului** O voi realiza printr-o problemă matematică care le va consolida cunoștințe legate de operațiile de adunare.	MD6 MD7	m3 m4 m5 m6 m7 m8 m9 m10 m11 m12 m13 m1 m8	O2 O3 O4 O5 O6 O7 O8 O9 O10
6.ASIGURAREA RETENȚIEI ȘI A TRANSFERULUI	Voi cere copiilor să denumească jocul pe care l-au desfășurat, și să identifice utilitatea cunoașterii numerelor în viața reală.			ME1, ME2 ME3 ME4
7.ÎNCHEIEREA ACTIVITĂȚII	Voi face aprecieri verbale individuale și generale asupra desfășurării activității și a felului în care copiii au participat la activitate. Copiii vor fi recompensați.	MD1	m15	ME2

PROIECT DE LECȚIE

Prof. Bătrâncea Victorița
Școala Gimnazială Nr.3 Slobozia

Data:

Clasa: a VIII-a

Obiectul: Limba şi literatura română

Unitatea de învăţare: *Ce este adevărul?*

Subiectul: Completiva directă

Tipul lecţiei: Însuşire de noi cunoştinţe

Profesor: Bătrâncea Victoriţa

Şcoala Gimnazială Nr.3, Slobozia

Competenţe generale:

4. Utilizarea corectă, adecvată şi eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise;

Competenţe specifice:

4.4. Valorificarea relaţiei dintre normă, abatere şi uz în adecvarea strategiilor individuale de comunicare;

4.5. Dezvoltarea gândirii logice şi analogice (analiză, sinteză, generalizare şi abstractizare), prin utilizarea deprinderilor de comunicare corectă în limba română literară, în procesul de învăţare pe tot parcursul vieţii;

Obiective cognitive:

La sfârşitul orei, elevii vor fi capabili:

O2: să identifice completivele directe în diferite fraze;

O3: să recunoască termenii regenţi ai completivei directe;

O4: să-şi însuşească elementele de relaţie, topica și punctuația completivei directe;

O5: să utilizeze în enunţuri proprii completive directe;

06: să corecteze greșelile din frazele date;

Obiective afective:

O1: să manifeste curiozitate şi interes faţă de activitatea de limba română;

O2: să interiorizeze sistemul de valori dobândit cu prilejul receptării deprinderilor de comunicare corectă în limba română;

Obiective psihomotorii:

O1: să utilizeze tehnicile variate pentru înțelegerea completivei directe;

O2: să utilizeze corect mijloacele auxiliare folosite şi spaţiul tablei, respectiv al caietului;

STRATEGII DIDACTICE

1) **Resurse**

a) Conţinuturi vizate- conform programei

b) Capacităţi –27 de elevi, cunoştinţele asimilate de elevi anterior - nivel bun

c) Locul- sala de clasă

2) **Metode şi procedee** – se vor folosi alternativ sau combinat metode si procedee precum conversaţia euristică, explicaţia, analiza gramaticală, exerciţiul (de contragere şi expansiune), demonstraţia, descoperirea dirijată, observaţia, eseul de cinci minute.

3) **Materiale şi mijloace** –fişe de lucru, caietele elevilor, tabla, manualul.

4) **Forme de organizare** – activitate frontală, independentă, în perechi

4) **Bibliografie**

Limba şi literatura româna, manual pentru clasa a VIII-a, Editura Humanitas

Metodica predării limbii şi literaturii române, C. Parfene, Ed. Polirom, 1999, Iaşi

Limba şi literatura română în gimnaziu, Structuri didactice deschise, A. Pamfil, Ed. Paralela 45, 2006

Programa şcolară revizuită *Limba şi literatura română clasele a V-a – a VIII-a,* aprobată prin ordinul ministrului, 2017

Gramatică, Fişe de lucru, Trofin, Eliza Maria, Ardeleean, Luminița, Enescu, Ioana, Gurtavenco, Mariana, Ioani, Liviu, Sasu, Adina Elena, Ed. *Paralela 45*, 2020

Etapele lecţiei	Timp	Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	Forme de organizare	Metode şi procedee	Resurse materiale	Evaluare
Moment organizatoric	1’	- se asigură climatul de ordine şi disciplină necesar desfăşurării lecţiei în bune condiţii;	- se pregătesc pentru lecţie;	activitate frontală	conversaţia	catalogul	observarea directă
Verificarea temei	4’	- profesorul verifică atât din punct de vedere calitativ, cât şi cantitativ tema elevilor;	- elevii numiţi îşi prezintă tema, iar ceilalţi corectează;	frontală	conversaţia	cunoştinţele elevilor	aprecieri verbale
Captarea atenţiei	5’	-profesorul scrie la tabla o propoziţie conţinând un complement direct şi cere elevilor să realizeze expansiunea acestuia;	-rezolvă cerinţa;	frontală	conversaţia euristică, explicaţia, exerciţiul de expansiune	cunoştinţele elevilor	aprecieri verbale
Anunţarea subiectului lecţiei şi a obiectivelor operaţionale	1’	-profesorul prezintă subiectul lecţiei şi obiectivele operaţionale ale acesteia;	-elevii ascultă;	activitate frontală	conversaţia	tabla	observarea directă
Prezentarea sarcinilor de învăţare şi dirijarea procesului de învăţare	20’	-profesorul împarte tabla în patru coloane, fiecare coloană fiind destinată următoarelor elemente: 1.Exemple 2.Elemente de relaţie 3.Topică şi punctuaţie 4.Definiţie -oferă exemplele necesare pentru ca elevii să observe elementele regente, elementele introductive ale completivei directe, aşezarea acesteia faţă de regenta sa precum și punctuația;	-scriu în caiete tabelele; -scriu, pe rând, la tabla;	activitate frontală	conversaţia, observaţia, învăţarea prin descoperire, explicaţia	tabla, caietele elevilor	aprecieri verbale, observarea sistematică
Obţinerea performanţei şi asigurarea feed-back-ului	18’	-distribuie elevilor fişe de lucru (Anexa 1);	-rezolvă cerinţele din fişe;	activitate frontală, în perechi , individuală	conversaţia euristică, observaţia, explicaţia, exerciţiul,	fişe de lucru	-aprecieri verbale, notarea în catalog a elevilor care

					eseul de 5 minute		s-au evidenţiat pe tot parcursul activităţii didactice prin răspunsuri corecte, prin implicarea în activitățile propuse;
Asigurarea retenției și a transferului de cunoștinţe	1’	-profesorul dă tema pentru acasă, oferind, dacă este cazul, câteva indicaţii pentru rezolvarea acesteia.(manual, ex.1, 2, 3, 5, 6/145)	-notează tema în caiete;	activitate frontală	conversaţia, explicaţia	Manualul *Limba și literatura română,* Sâmihăian, Florentina, Dobra, Sofia, Davidoiu-Roman, Anca, Corcheș, Horia, ed. *Art Klett*	

Anexa 1

Fişă de lucru

I.Realizează expansiunea complementelor directe din propoziţiile următoare:

a) Spune-mi data sosirii în Bucureşti!

b) Monica şi-a recunoscut greşeala.

c) Ai aflat preţul cărţii?

II. Identifică propoziţiile completive directe din frazele următoare şi realizează contragerea lor:

a) Mama ştia care este dorinţa Danei.

b) N-ai ţinut minte ce mi-ai promis.

c) N-am putut să te anunţ că întârzii.

III. Indică felul subordonatelor din frazele de mai jos:

Știe că plecarea lui este inevitabilă.

A înțeles repede cine merită recompensa.

Ideea că nu vom mai pleca în excursie ne întristează.

IV. Corectează greșelile din frazele:

a)Ar fi vrut ca să ajungă înaintea tuturor.

b)Andrei nu mai știa care dintre colegi să-l invite la masă.

IV. Construieşte fraze, alcătuite din două propoziţii, în care subordonatele AT şi C.D să fie introduse, pe rând, prin conjuncţia subordonatoare *că.*

V. Alcătuieşte un text de 5-7 rânduri despre relaţia pe care o ai cu părinţii tăi. Integrează în compunere cel puţin două propoziţii completive directe.

VI. Notează un lucru pe care l-ai învățat în lecția de azi și o întrebare pe care o ai în legătură cu aceasta.

PROIECT DIDACTIC

Prof. Dîmbu Vasilica
Școala Gimnazială Sirețel

Data:

Școala:

Clasa: a IV-a

Prof înv.primar:

Aria curriculară: Matematică și științe ale naturii

Disciplina: Științe ale naturii

Unitatea de învăţare: Pământul

Subiectul: Planetele Sistemului Solar

Tipul lecţiei: însușire de noi cunoștințe

Scop: Achiziționarea unor noțiuni de bază legate de Sistemul Solar

Competenţe specifice:

- **Științe ale naturii**:

1.1. Observarea unor relații între corpuri în cadrul unor fenomene și procese;

1.2. Utilizarea unor criterii pentru ordonarea și clasificarea unor corpuri, fenomene și procese;

2.3. Reprezentarea grafică a rezultatelor unor observații realizate în cadrul investigației proprii utilizând tabele, diagrame, formule simple;

- **Limba și literatura română:**

1.4. Manifestarea atenției față de diverse tipuri de mesaje în contexte previzibile;

3.1. Formularea de concluzii simple pe baza lecturii textelor informative sau literare.

- **Arte vizuale şi abilităţi practice:**

2.1. Valorificarea unor materiale și tehnici adecvate pentru exprimarea clară a unui mesaj intenționat

Obiective operaţionale:

O1: să precizeze importanța Soarelui asupra planetelor din Sistemul Solar pe baza informațiilor oferite în cadrul lecției;

O2: să identifice corpurile cerești din care este alcătuit Sistemul Solar, pe baza explicațiilor și a informațiilor oferite de vizionarea filmulețului informativ;

O3: să realizeze o prezentare a unei planete utilizând resursele materiale primite, pe baza instrucțiunilor oferite;

Strategii didactice:

Metode şi procedee: expunerea, conversația, explicația, observația, metoda ciorchinelui, problematizarea,metoda cadranelor

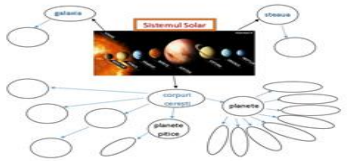
Materiale şi mijloace: planșe, manual, caiet de lucru, prezentare ppt, fișe de lucru,laptop, televizor, flipchart

Moduri de organizare: individual, frontal, pe grupe

- **Umane:** 15 de elevi
- **Temporale:** 45 minute
- **Spaţiale:** sala de clasă
- **Bibliografice:**
- *Programa școlară pentru disciplina Științe ale naturii, clasele a III-a – a IV-a, Anexa nr. 2 la ordinul ministrului educaţiei naţionale nr. 5003 /02.12.2014 ;*
- *Programa școlară pentru disciplina Limba și literature română clasele a III-a – a IV-a, Anexa nr. 2 la ordinul ministrului educaţiei naţionale nr. 5003 /02.12.2014;*
- *Manualul de Științe ale naturii, clasa a IV-a, semestru al II-lea, Nicolae Postariu, editura Litera;*
- *Youtube:* https://www.youtube.com/watch?v=nYPOmlQORQc („sunetele planetelor”)
- https://www.youtube.com/watch?v=XIBlVNtzymU&t=9s (animație Sistem Solar)

DESFĂȘURAREA LECȚIEI

Etapele lecţiei	Ob. lecţiei	Conţinutul instructiv- educativ	Strategii didactice			Evaluare
			Metode şi procedee	Materiale şi mijloace	Forme de organizare	
1.Moment organizatoric		Se asigură un climat educaţional favorabil desfăşurării lecţiei, se pregăteşte materialul didactic necesar.	Conversaţia		Frontal	
2.Verificarea cunoştinţelor asimilate anterior	O1	Verificarea cunoștințelor se va realiza cu ajutorul unui set de întrebări. „ Ce ne oferă Soarele?” „ Soarele este benefic mereu?” „ Pentru ce este benefic Soarele?” „ Cum poate să devină Soarele nefavorabil?”	Conversaţia	Manualul, Caietele de aplicaţii	Individual Frontal	Evaluez capacitatea de a formula răspunsuri
3.Captarea atenţiei		Îi voi ruga pe elevi să fie cât mai tăcuți și liniștiți deoarece vom asculta niște sunete pe care ei nu le-au mai auzit niciodată. Vor asculta sunetele pe care NASA le-a receptat de la fiecare planetă din Sistemul nostru Solar. https://www.youtube.com/watch?v=nYPOmlQORQc	Conversaţia Observația	Prezentare youtube Laptop Televizor	Frontal	
4.Anunţarea temei şi a obiectivelor		În urma audierii sunetelor, îi voi ruga pe elevi să ghicească care va fi lecția de astăzi. Îi voi anunța că în această oră vom afla mai multe informații despre tot ceea ce cuprinde Sistemul Solar. Vom nota data și titlul lecției pe caiete și pe tablă: **„ Planetele Sistemului Solar”**	Conversaţia		Frontal	

5.Dirijarea Învăţării	O2	Vom viziona o animație care ne va introduce într-o scurtă călătorie în spațiu. Îi voi ruga pe elevi să fie atenți și să rețină cât mai multe informații. https://www.youtube.com/watch?v=XIBlVNtzymU&t=9s Se va face schița lecției cu ajutorul elevilor. **(Anexa 1) (Anexa 2)** Prin metoda ciorchinelui **(Anexa 3**)vom nota informațiile esențiale pe care elevii trebuie să le rețină despre Sistemul Solar. 	Explicaţia Exerciţiul Metoda ciorchinelui	Prezentare youtube Laptop Televizor Anexe Fișe de lucru Carioci Flipchart	Frontal Individual	Evaluare reciprocă
6.Obţinerea performanţei	O3	Pe catedră voi avea foi A4 cu descrierea planetelor (**Anexa 4)**. Elevii vor veni pe rând, vor citi descrierile și vor trebui să ghicească despre ce planetă este vorba și să lipească descrierea la desenul corespunzător.	Conversația Exercițiul	Plansă Flipchart Foi A4 Lipici	Frontal Individual	Evaluez capacitatea de a formula răspunsuri
7.Asigurarea retenţiei şi a transferului	O1 O2	Elevii sunt împărţiţi în 4 grupe. Fiecare grupă va avea o sarcină de lucru. Grupa I- va enumera planetele din Sistemul nostru solar în ordinea exactă; Grupa a II-a – va raspunde la o intrebare; Grupa a III-a – va desena Planeta albastră (Terra); Grupa a IV-a – va scrie de ce este important Soarele pentru viaţă; După ce vor rezolva sarcinile de lucru, liderul fiecărei grupe va citi rezolvarea, apoi vor lipi foaia cu răspunsul în fiecare cadran din coala de flipchart.(**Anexa 5**)	Conversaţia Exercițiul Metoda cadranelor	Plansă Flipchart Foi A4 Lipici	Frontal Pe grupe	Evaluare reciprocă

PROIECT DIDACTIC

Prof. înv. preşcolar: VUIA IONELA
Grădinița P.P. Bocșa, Caraș-Severin

Data: 01.04.2022

Unitatea de învățământ: Grădinița P.P. Bocșa

Grupa: mare

Educatoare: VUIA IONELA - MARINELA

Domeniul: DOS

Unitatea de învățare: Relații, atitudini, comportamente față de oameni;

Subiectul: Fapte bune, după Esop – povestea educatoarei – Metoda „ȘORȚULUI POVESTITOR”;

Tipul lecției: Comunicare / însuşire de cunoştinţe;

Scopul lecției:

- Familiarizarea preșcolarilor cu noţiunile de bunătate şi răutate;
- Cultivarea trăsăturilor morale pozitive.

OBIECTIC CADRU

- Cunoașterea și respectarea normelor de comportare în societate;

OBIECTIVE DE REFERINȚĂ:

1.1. Identificarea unor trăsături morale definitorii ale personajelor;

1.2. Explorarea grupurilor mici și a regulilor grupului;

1.3. Recunoașterea unor atitudini în raport cu lucrurile, cu plantele și animalele.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

a)cognitive:

OC1 - să recunoască personajele din povestea prezentată;

OC2 - să urmărească firul poveștii prezentată de Șorțul Povestitor, precum și faptele acestora;

OC3 - să exemplifice anumite situaţii ca fiind rezultatul bunătăţii sau răutăţii;

OC4 - să precizeze opinii personale privind acțiunea personajelor;

OC5 - să argumenteze consecinţele trăsăturilor de caracter ilustrate în poveste;

b)afective:

OA1 – să participe cu interes şi plăcere la realizarea activităţii;

c) psiho-motorii

OM1 - să folosească în mod corespunzător instrumentele de lucru;

STRATEGIE DIDACTICĂ

a) Metode şi procedee**:** conversația, povestirea, explicația, observația, demonstrația, exercițiul;

b) Mijloace de învăţământ: Medalioane – furnicuțe, Șorțul Povestitor, siluetele personajelor, copac în miniatură, planșă ilustrată, diplome, mini fișe cu propoziții din text.

Forme de organizare**:** frontal, individual;

Forme de evaluare**:** observarea sistematică şi aprecieri verbale.

Resurse temporale**:** 20 minute;

Bibliografie**:**

✓ Metodica activităților instructiv-educative în grădinița de copii, Edit. SITECH, Craiova, 2011;

✓ Curriculum pentru Educație Timpurie, Ministerul Educației Naționale.

Etapele activităţii	**Ob. Op.**	**Conţinutul activităţii**	**Resurse**			**Forme de evaluare**
			Metode	**Mijloace**	**Forme de organizare**	
1.Moment organizatoric. 1 min.	OA1	Asigur climatul psihopedagogic adecvat pentru buna desfășurare a activității; Pregătesc materialele necesare activității și așez scăunele în formă de semicerc Copiii vor intra în sala de grupă și se vor așeza pe scăunele. Vor primi medalioane – furnicuțe.	Conversația	Medalioane – furnicuțe:	frontal	Aprecieri verbale
2.Captarea și orientarea atenției	OA1	Captarea atenției se va realiza printr-o ghicitoare: Este-o insectă mică,	Conversația Explicația		frontal	

4 min.		Greutate ea ridică. Cu greierele s-a certat, Denumește-o imediat! (Furnica)		Textul ghicitorii		Aprecieri verbale Colective
3.Anunțarea temei și a obiectivelor **2 min.**	OA1	Se anunță titlul poveștii “Fapte bune” după Esop. Această poveste este redată de Șorțul Povestitor, un șorț cu puteri magice pe care sunt prezente personajele din poveste. Solicit copiilor să recunoască și să numească siluetele personajelor din poveste. - Dragii mei, ora aceasta vom discuta despre cele două trăsături morale, bunătate și răutate, trăsături pe care le au personajele recunoscute.	Conversația Explicația Exercițiul	Șorțul Povestitor Siluetele personajelor	frontal	observarea sistemică a elevilor aprecieri verbale colective
4.Dirijarea învățării **30 min.**	OC1 OC2 OC3 OC4 OC5	După ce au recunoscut personajele, începe firul poveștii. Asemeni unui tablou, de la stânga la dreapta. Șorțul Povestitor își începe prezentarea. Pe malul unui pârâiaș, câteva furnici căutau de mâncare. Una dintre ele a alunecat și a căzut în apă. Deși s-au străduit, celelalte furnici nu au reușit să o aducă pe mal. Tocmai atunci, la marginea pârâului a apărut un porumbel însetat. El a văzut furnicile speriate pe mal și pe surata lor luată de ape. Porumbelul a dus repede o crenguță cu frunze în apropierea furnicii, iar aceasta a reușit să se cațăre și să scape cu viață, plutind către mal. Nu peste mult timp, lângă mușuroiul furnicilor s-a oprit un vânător care voia să vâneze porumbei. Văzând ce se întâmplă, furnicile au dat alarma în mușuroi. Ele s-au suit încet pe trupul vânătorului de păsări și l-au ciupit de fiecare dată când ținea spre prietenosul porumbel. Astfel, acesta și-a luat zborul fără să fie lovit. Subliniez faptul ca bunătatea este o însușire aleasă a omului care înseamnă blândeţe, bunăvoinţă, iar bunătatea se demonstrează prin fapte bune, pe când a fi rău înseamnă să faci fapte rele, iar în acest fel avem un suflet urât.	conversaţia, explicaţia exerciţiul Prezentarea textului conversaţia, explicaţia analiza unor situaţii	Șorțul Povestitor Siluetele personajelor	frontal individual frontal, individual	Observarea copiilor

5. Obținerea performanței 10 min.	OC3 OC4	Prezint copiilor un copac în miniatură, prezent în poveste, pe care este prezentă o planșă din poveste. Copacul este împărțit în două părți: BUNĂTATE ȘI RĂUTATE. Elevii, numiți de doamna, pe rând, așază siluetele personajelor care dau dovadă de bunătate dar, și personajele care dau dovadă de răutate. Pentru cei care stăpânesc bine cititul, pe măsuța de lucru, sunt așezate și propoziții din poveste ce reprezintă cele două trăsături: bunătate și răutate. La fel, elevii vor așeza propozițiile în spațiile de pe copac ce le reprezintă. Împreună cu elevii, observăm numărul mare de personaje care dau dovadă de bunătate dar, și numărul mic care dau dovadă de răutate deci, **bunătatea învinge răutatea sau, binele învinge răul.**	observaţia conversația explicația	Copac miniatural Siluete personaje Minifișe cu propoziții	frontal individual	Observarea sistemică a elevilor; Aprecieri verbale individuale.
6. Încheierea activităţii 3 min.	OA1	Fac aprecieri generale asupra modului de desfășurare a activității și a participării elevilor. Ofer recompense și diplome pentru participarea elevilor la lecție.	conversaţia	Recompense Diplome	frontal	aprecieri verbale

PROIECT DIDACTIC

Profesor: Popescu Florina
Şcoala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”,
Comuna Nicolae Bălcescu

Clasa: a VI-a

Data:

Aria curriculară: Limbă şi comunicare

Obiectul: Limba şi literatura română

Unitatea de învăţare: În Europa

Subiectul lecţiei: *Exerciţii de aprofundare cu părţile de vorbire învăţate (verb, substantiv, pronume)*

Tipul lecţiei: aprofundarea şi consolidarea cunoştinţelor

COMPETENŢE GENERALE:

3. Receptarea mesajului scris, din texte literare şi nonliterare, în scopuri diverse;
4. Utilizarea corectă şi adecvată a limbii române în producerea de mesaje scrise, în diferite contexte de realizare, cu scopuri diverse.

COMPETENŢE SPECIFICE:

4.1 Utilizarea structurilor sintactice şi morfologice de bază ale limbii române standard pentru înţelegerea şi exprimarea corectă şi precisă a intenţiilor comunicative;

4.2 Aplicarea conştientă a achiziţiilor lexicale şi semantice de bază, din limba română standard, pentru exprimarea corectă a intenţiei de comunicare;

Competenţe derivate:

A. Cognitive: La sfârşitul lecţiei, elevii vor fi capabili:

O1: să definească verbul, substantivul şi pronumele;
O2: să precizeze categoriile gramaticale specifice acestor părţi de vorbire;
O3: să recunoască funcţii sintactice în diverse contexte;
O4: să diferenţieze felurile părţilor de vorbire studiate;
O5: să analizeze morfologic şi sintactic părţile de vorbire învăţate din diverse propoziţii;
O6: să alcătuiască propoziţii cu acestea, îndeplinind diferite funcţii sintactice.

B. Afective:

OA_1: vor arăta interes pentru păstrarea îngrijită a caietului şi a celorlalte obiecte personale;

OA_2: vor dovedi încredere în posibilităţile proprii de nuanţare a exprimării.

C. Motrice:

OM_1: să foileteze în condiţii de igienă şi securitate materialul utilizat;

OM_2: să-şi reprime tendinţa de a executa mişcări inutile.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

Metode şi procedee: exerciţiul, ciorchinele, analiza gramaticală, explicaţia, conversaţia, observaţia, problematizarea;

Forme de organizare: online

Mijloace de învăţământ:platforma Kinderpedia, fişe de lucru-online; tabla Zoom; caietul elevului.

RESURSE:

A. Bibliografice:

1. Metodice: - Berghet, I.: *Didactica,* Bucureşti, Editura EDP, 1995;

-Parfene, Constantin: *Metodica studierii limbii şi literaturii române în şcoală*, Iaşi, Editura Collegium Polirom, 1999.

- Pamfil, Alina, *Limba şi literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise.*, Editura Paralela 45, Piteşti, 2006.

2. Didactice: *Limba şi literatura română: manual pentru clasa a VI-a*- Cîrstea, Mihaela Daniela, Ileana Sanda, Viorica Avram, Alexandra Dragomirescu, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, 2018

3. Ştiinţifice: - Ionescu, Roxana; Stan, Mihaela, *Limba română-caiet de exerciţii,* Editura Diversitas, Braşov, 2010;

4. Oficiale: - *Programa de limba şi literatura română, clasa a VI- a*

B. Temporale: 50 de minute

C. Umane: 20 elevi

Etapele lecției

1. Organizarea clasei

Profesorul verifică instrumentele necesare desfășurării lecției (aplicația Zoom, microfon, camera, materiale didactice, linkuri etc.), dar face și prezența elevilor.

2. Verificarea cunoștințelor

Profesorul verifică tema cantitativ, dar mai ales calitativ, solicitând elevii să o citească; se fac corecturile necesare.

3. Dirijarea învățării-captarea atenției

Profesorul distribuie fișele de lucru şi îi roagă pe elevi să rezolve rebusul. (Anexa 1). Elevii completează individual rebusul, apoi participă activ dând răspunsurile aşteptate.

4. Dirijarea învățării

Folosind metoda ciorchinelui, completăm pe tabla din Zoom , cât și în caiete toate categoriile gramaticale ale substantivului,verbului şi pronumelui

Vor realiza apoi o prezentare orală.

*Ce este substantivul/ verbul/ pronumele?

*Care sunt tipurile de substantive/verbe/ pronume învăţate? (clasificarea)

*Care sunt categoriile gramaticale ale substantivului/ verbului/ pronumelui?

Se trece la rezolvarea exerciţiilor din fişa individuală de lucru.(Anexa 2-distribuită de către profesor). Pe parcursul rezolvării exerciţiilor din fişă, profesorul le adresează şi alte întrebări referitoare la substantiv/ verb/ pronume, urmărindu-se astfel aprofundarea cunoştinţelor referitoare la acesta.

5. Consolidarea/ Verificarea cunoștințelor

Se va putea efectua pe tot parcursul lecţiei prin urmărirea comportamentului elevilor şi se va interveni pentru a preveni eventualele neînțelegeri.

Ca activitate independentă se propune o fişă cu un singur item. (Anexa 3-distribuită de profesor)

Tema pt acasă: Elevii primesc o fişă de lucru , care conţine tema pentru acasă . (Anexa 4- încărcată pe contul clasei-Kinderpedia)

PROIECT DIDACTIC

ȚIBU DANA CRISTINA
Colegiul de Artă „Ciprian Porumbescu” Suceava

Clasa: a V-a A
Obiectul: Matematică - Algebră
Titlul lecției: Reguli de calcul cu puteri
Tipul lecției: Lecție de dobândire de noi cunoștințe
Competențe generale:

1. Utilizarea conceptelor și a algoritmilor specifici în diverse contexte matematice;
2. Exprimarea în limbajul specific matematicii a informațiilor, concluziilor și demersurilor de rezolvare pentru o situație dată;
3. Analizarea caracteristicilor matematice ale unei situaţii date;

Competențe specifice:

1) Cognitive:

1.1 Identificarea unei metode aritmetice adecvate pentru rezolvarea unei probleme date;

1.2 Efectuarea operațiilor cu puteri utilizând regulile de calcul specifice;

2) Afective:

2.1.Dezvoltarea spiritului de observaţie şi a concentrării în rezolvarea exerciţiilor;

2.2.Dezvoltarea unei gândiri deschise,creative.

3) Psihomotorii:

3.1.Să participe activ la desfăşurarea lecţiei;

3.2.Să aşeze corect în pagină;

3.3.Să scrie lizibil pe caiete şi pe tablă.

Strategia didactică: activ – participativă

DESFĂȘURAREA LECȚIEI

ETAPELE LECȚIEI	CONȚINUTURILE LECȚIEI		ELEMENTE DE STRATEGIE DIDACTICĂ			EVALUARE
	Activitatea profesorului	**Activitatea elevului**	**Forme de organizare**	**Metode și procedee**	**Resurse**	
Moment organizatoric (1’)	Asigură condiţiile optime pentru desfăşurarea lecţiei; Notează absenţii; Verifică dacă există materialele necesare desfăşurării lecţiei şi dacă toţi elevii au pe bancă cele necesare.	Pregătesc materialele necesare desfăşurării activităţii. Elevii se pregătesc pentru lecţie		Conversaţia	Catalog	
Captarea atenției și reactualizarea	Profesorul adresează elevilor câteva întrebări pentru a-i antrena	Elevii sunt atenţi şi răspund la întrebari.	Frontal Individual	Conversaţia Explicaţia Problematizarea		Orală Frontală

cunoștințelor (3’)	pentru lecţia ce urmează					
Anunţarea temei şi a obiectivelor (1’)	Se scrie pe tablă titlul lecției: “Reguli de calcul cu puteri”	Elevii notează în caiet titlul lecţiei : “Reguli de calcul cu puteri”	Frontal	Conversaţia Expunerea Explicaţia	Tabla Caiete	
Dirijarea învăţării (8’)	**Reguli de calcul cu puteri** Oricare ar fi numerele natural $a, b, m, n, a \neq 0, b \neq 0$. 1) $a^m \cdot a^n = a^{m+n}$ 2) $a^m : a^n = a^{m-n}$, $m \geq n$. 3) $(a^m)^n = a^{m \cdot n}$ 4) $(a \cdot b)^m = a^m \cdot b^m$ 5) $(a : b)^m = a^m : b^m$ 6) $a^0 = 1$ 7) $1^n = 1$ 0^0 nu are sens	Elevii notează în caiete regulile scrise de profesor și sunt atenți la explicații ; Ascultă ceea ce li se comunică; Elevii scriu în caiete noţiunile teoretice.	Frontal Individual Frontal	Explicaţia Problematizarea Exerciţiul Transferarea cunoştinţelor	Tabla Cretă alba Caietele de clasă ale elevilor	Orală Frontală Aprecieri verbale
Obținerea performanţei și asigurarea feedback-ului (30’)	Pentru înțelegerea regulilor de calcul, se solicită câte un elev pentru rezolvarea exercițiilor. Se rezolvă exercițiile din fișa de lucru.	-Elevii rezolvă individual primul exemplu, ascultă explicațiile și participă activ la rezolvarea exercițiilor ieșind pe rând la tablă	Explicaţia Exerciţiul Munca individuală	Exerciţiul Explicaţia Problematizarea	Tabla Fișa de lucru	Frontală Individuală
Concluzii şi enunţarea temei pentru acasă (3’)	Se verifică dacă au rămas nelămuriri / neclarităţi, respectiv în ceea ce privește rezolvarea temei pentru acasă. Vor primi ca temă exerciţiile din culegere și eventual exercițiile rămase	Elevii notează tema. Elevii intreabă eventuale dificultăţi.	Conversaţia Explicaţia Problematizarea Algoritmizarea			Aprecieri verbale

	nerezolvate din fișa de lucru.					
Evaluarea progresului realizat (3’)	Elevii care s-au remarcat pe parcursul orei, fiind activi şi răspunzând corect întrebărilor profesorului sunt notaţi si apreciaţi.		Conversaţia Explicaţia			Aprecieri verbale Frontală

Fișă de lucru

1. Folosind formula $\mathbf{a^m \cdot a^n = a^{m+n}}$, calculaţi:
   a) $78^{79} \cdot 78^{11} =$ b) $5^{18} \cdot 5^2 =$ c) $2^{25} \cdot 2^1 =$ d) $105^{56} \cdot 105^{65} =$ e) $2^{13} \cdot 2^2 =$
   f) $6^6 \cdot 6^9 =$
2. Folosind formula $\mathbf{a^m : a^n = a^{m-n}}$, calculaţi:
   a) $17^7 : 17^2 =$ b) $5^8 : 5^2 =$ c) $2^{25} : 2^{24} =$ d) $10^{16} : 10^6 =$ e) $2^{13} : 2^{13} =$
   f) $6^{10} : 6^9 =$
3. Folosind formula $\mathbf{(a^m)^n = a^{m \cdot n}}$, calculaţi:
   a) $(21^7)^3 =$ b) $(5^8)^{10} =$ c) $[(2^2)^3]^4 =$ d) $(15^3)^4 =$ e) $(2^{13})^5 =$
   f) $[(8^{10})^2]^0 =$
4. Folosind formula $\mathbf{a^m \cdot b^m = (a \cdot b)^m}$, calculaţi:
   a) $2^3 \cdot 5^3 =$ b) $21^2 \cdot 2^2 =$ c) $7^2 \cdot 3^2 =$ d) $15^3 \cdot 7^3 =$ e) $25^2 \cdot 1^2 =$
   f) $10^4 \cdot 10^5 =$
5. Folosind formula $\mathbf{a^m : b^m = (a : b)^m}$, calculaţi:
   a) $12^{24} : 3^{24} =$ b) $125^{45} : 5^{45} =$ c) $18^{17} : 3^{17} =$ d) $(24 : 4)^{31} =$ e) $(50 : 5)^2 =$
   f) $(27 : 3)^{25} =$

PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICĂ

PROF. VASILE GEORGETA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3 SLOBOZIA,
JUDEŢUL IALOMITA

ARIA CURICULARĂ: OM SI SOCIETATE

DISCIPLINA:RELIGIE

SUBIECTUL LECŢIEI: OMUL IN RELATIE CU NATURA

TIPUL LECŢIEI: aprofundare şi consolidare cunoştinţe

CLASA: a III-a

SCOPUL LECŢIEI: înţelegerea noţiunii de natură ca ,,dar pentru om,, oferit de Dumnezeu

Pentru aprofundarea cunoştinţelor oferite pe parcursul lecţiei, clasa este invitata la lectură!

Învață de la toate ...

Autor: Traian Dorz

Învață de la apă să ai statornic drum,
Învață de la flăcări că toate-s numai scrum.

Învață de la umbră să taci și să veghezi,
Învață de la stâncă cum neclintit să crezi.

Învață de la soare cum trebuie s-apui.
Învață de la pietre cât trebuie să spui,

Învață de la vântul ce-adie pe poteci,
Cum trebuie prin lume de liniștit să treci.

Învață de la toate, că toate-ți sunt surori,
Să treci frumos prin viață, cum poți frumos să mori.

Învață de la vierme că nimeni nu-i uitat,
Învață de la nufăr să fii mereu curat.

Învață de la flăcări ce-avem de ars în noi,
Învață de la apă să nu dai înapoi.
Învață de la umbră să fii smerit ca ea,
Învață de la stancă să-nduri furtuna grea.

Învață de la soare ca vremea s-o cunoști,
Învață de la stele că ceru-i numai oști.

Învață de la greier când singur ești să cânți,
Învață de la lună să nu te înspăimânți.

Învață de la vultur când umerii ți-s grei,
Și du-te la furnică să vezi povara ei.

Învață de la floare să fii gingaș ca ea,
Învață de la oaie să ai blândețea sa.

Învață de la păsări să fii mai mult în zbor,
Învață de la toate, că totu-i trecător.

Ia seama, fiu al jertfei, prin lumea-n care treci,
Să-nveți din tot ce piere, cum să traiești în veci!

Pe baza textului folosim metoda cubului: descrie, compară, asociază, analizează, aplică, argumentează. Metoda se aplică imparţind clasa pe 6 grupe corespunzătoare celor şase laturi ale cubului.
Abordarea conţinutului se poate face, pe de o parte , într-o ordine de complexitate a sarcinilor ce reia traseul firesc al cunoaşterii şi înţelegerii:
1. descriere- elevii descriu principalele elemente ale naturii care sunt prezentete în versurile poeziei,
2. compară- determină elevii să sesizeze calităţile elementelor din natură şi calităţile oamenilor
3. asociază-elevii răspund la această provocare căutând să găsească alte elemente din natură de la care oamenii au de învăţat ceva
4. analizează- elevii sunt îndemnaţi să analizeze caracteristicile elementelor prezentate in poezie: de ce nufărul este considerat curat?, ce inseamnă să ai statornic drum precum apa?....
5. aplică- elevii sunt îndrumaţi să explice unde, când şi cum folosim aceste învăţături
6. argumentează-elevii sunt antrenaţi într-o discuţie referitoare la calitatea naturii de „invătător,, aducând şi argumente pro şi contra

Ca o încheiere firească elevii sunt invitaţi să aleagă o strofă a poeziei şi să o redea printr-un desen sau să identifice o melodie pe care să o cânte pentru a o reţine mai uşor.
Metoda se focalizează pe:

- Capacitatea de a colabora, a dialoga constuctiv
- Asumarea de roluri în cadrul grupului
- Învăţare prin descoperire.

Proiect de activitate

Grădinița Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil, Ploiești
Călărașu Costina Flavia Alice

Nivel de vârstă/ Grupa: 4-5 ani, nivel I, Grupa Mijlocie

Tema anuală de studiu: Când,cum și de ce se întâmplă?

Tema săptămânii:„Călătorim prin lumea întreagă ’

Domeniul experiențial: Om și Societate

Disciplina: Activitate practică

Tema activității: „Avionul’’

Mijloc de realizare: Aplicație

Tipul activității: predare

Dimesiuni ale dezvoltări:

- Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viaţă familiare;
- Activare și manifestare a potențialului creativ;
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități).

Comportamente vizate:

- Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei;
- Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activităţi variate;
- Manifestă creativitate în activități diverse;
- Realizează sarcinile de lucru cu consecvență ;
- Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmplină dificultăți.

Scopul activității: Consolidarea deprinderii de a îmbina și lipi, realizând lucrarea „Avionul”, precum şi educarea spiritului de ordine şi acurateţe.

Obiective:

O1 - Să denumească cel puțin 2 materiale de lucru, pe baza materialului intuitiv;

O2 - Să respecte cronologia pașilor in vederea realizării lucrărilor,pe baza exemplului prezentat;

O3 - Să poziționeze corect elementele necesare confecționării avionului,pe baza modelului prezentat;

O4 - Să analizeze lucrările colegilor după criteriile propuse (aşezare în pagină, elemente componente, etc).

Strategii Didactice:

Metode şi procedee: conversația, observația, explicația, demonstrația, exercițiul,metoda-turul galeriei.

Resurse materiale:

individuale: coşuleţe cu material individual:lipici,norișor și elemente componente ale avionului;

demonstrative*:* coşuleţ cu aceleaşi materiale ca ale copiilor, dar de dimensiuni mai mari,planșa model,planșe cu etapele de realizare ale avionului,lipici,ghicitori, imagini cu diferite mijloace de transport,recompense;

Forme de organizare: frontal, individual.

Durata: 30 min

Bibliografie:

- *Curriculum pentru educația timpurie, anexa la ordinul ministrului Educației Naționale, nr.4694/02.08.2019;*
- *Suport pentru explicarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculum pentru educație timpurie, 2019;*
- *Rafailă Elena, Educarea creativității la vârsta preșcolară, Ed. Aramis, București, 2013;*
- *Mariana Ilie, Cristina Nicolai, Metodica activităților instructiv- educative din învățământul preșcolar, Ed. Explorator, Ploiești 2017*

Desfășurarea activității

Nr. Crt.	**Etapele activităţii**	**Conţinutul ştiinţific**	**Strategii didactice**		**Evaluare / Metode şi *indicatori***
			Metode şi procedee	Mijloace de învăţământ	
1.	**Momentul organizatoric**	Măsuțele și scăunelele sunt așezate în formă de U. Pe măsuță, fiecare copil are în coşuleţ elementele componente ale avionului. Materialul demonstrativ este acoperit și pregătit în faţa copiilor.			
2.	**Captarea şi orientarea atenţiei**	Captarea atenției se realizează cu ajutorul a trei ghicitori care se referă la mijloacele de transport: Și pe fluvii și pe mare Duce lumea în spinare!		Imagini cu diferite	

		(vaporul) Patru roți Anvelope din cauciuc Motor și frâne Și ce este? (o mașină) Nici pe apă,nici pe șine Îl ghicește orișicine El te-nalță sus spre cer Și te duce-n depărtare Ca gândul,ca vânttul Ocolind pământul. (Avionul)	Conversația	mijloace de transport Ghicitoare	
3.	**Anunţarea temei şi a obiectivelor**	Se comunică tema şi obiectivele operaţionale la nivelul de înţelegere al copiilor. Pentru ziua de astăzi am pregătit pentru voi o activitate foarte frumoasă,în cadrul căreia vom realiza o plansă cu un avion.	Conversația Explicația		Observ interesul manifestat de copii
4.	**Reactualizarea cunoştinţelor**	Se realizează printr-o discuție prin care copiii vor spune câte lucruri interesante au aflat despre mijloacele de transport. Ce mijloace de transport cunoașteți? Ce fel de mijloc de transport este avionul? (aerian,terestru,acvatic) Care sunt elementele componente ale avionul?	Conversația		Analizarea și corectarea răspunsurilor copiilor
5.	**Prezentarea noului conţinut şi dirijarea învăţării**	Anunț copiii că în continuare vom realiza o plansă cu un avion. Va trebui să lucraţi ordonat şi să folosiţi corect materialele de lucru. ***A) Intuirea Materialului***	Conversația	Norișor Lipici	

		La solicitarea mea,copiii observă materialele și le denumesc:norișor,elemente componente ale avionului,lipici. ***B) Prezentarea Modelului Educatoarei*** Prezintă copiilor lucrarea model . ***C) Prezentarea etapelor de lucru*** **Etapa 1**- lipim corpul avionul în centrul norișorului. **Etapa 2**- adăugăm aripile avionului de o parte și alta a corpului. **Etapa 3**- pe corpul avionului în centru,adăgăm și fereastra. ***D) Demonstrarea Modului De Lucru*** Se va evidenția modul de utilizare al materielelor și instrumentelor de lucru și bineînțeles acuratețea lucrării. După demonstrarea etapelor de lucru,anunță câteva reguli pentru ca planșa avion să iasă bine: -elementele lucrării să fie așezate conform etapelor de lucru; -să nu folosească mult lipici; -lucrarea să fie curată și îngrijită. ***E) Încălzirea Musculaturii Fine A Mâinilor*** Încălzirea musculaturii mâinilor se realizează conform mișcărilor sugerate de cântecul: „Ne jucăm, ne jucăm Cu degetele noi ne jucăm. Când degetele au obosit	Explicația Demonstrația Observația	Elementele componente ale avionului Lucrarea model Planșe cu etapele model	Observarea comportamentului verbal și nonverbal al copiilor pe parcursul activității

		Palmele au și sosit. Ne jucăm, ne jucăm Cu palmele noi ne jucăm. Când palmele au obosit Pumnișorii au sosit. Ne jucăm, ne jucăm...” Se urează „Spor la lucru!”. ***F) Realizarea lucrarii de către copii*** Pe parcursul lucrului copiii sunt supravegheați de educatoare. Aceasta ii indruma, si acolo unde este cazul, da indicații suplimentare. Supraveghează, de asemenea, poziția corectă a corpului în timpul lucrului	Exercițiul		
6.	**Obţinerea performanţei**	Se realizează prin metoda- turul galeriei. Se apreciază lucrările preșcolarilor după modul de lucru ţinând cont de: respectarea paşilor de lucru, aşezarea elementelor în pagină, folosirea tehnicii corespunzătoare, poziţia fiecăruia faţă de lucrarea observată și le revine sarcina de a indica lucrarea care a respectat toate cerințele.	Conversația Observația Metoda- Turul galeriei	Lucrările-avionul	Rezolvarea corectă a sarcinilor de lucru
7.	**Asigurarea retenției și a transferului de cunoștințe**	Se recapitulează informațiile primite pe parcursul activității și materialele folosite pentru realizarea avionului.	Conversația		
8.	**Încheierea activității**	Se fixează tema. Se fac aprecieri verbale individuale și generale asupra desfășurării activităţii. Se împart recompense copiilor.	Conversația	Recompense	Aprecieri verbale

PROIECT DIDACTIC

PROF. SĂRARU IONICA DANIELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 COSMEȘTI

DISCIPLINA: EDUCAȚIE TEHNOLOGICĂ ȘI APLICAȚII PRACTICE

Titlul lecţiei: **Realizarea produselor din materiale plastice:**

- FIŞA TEHNOLOGICĂ-

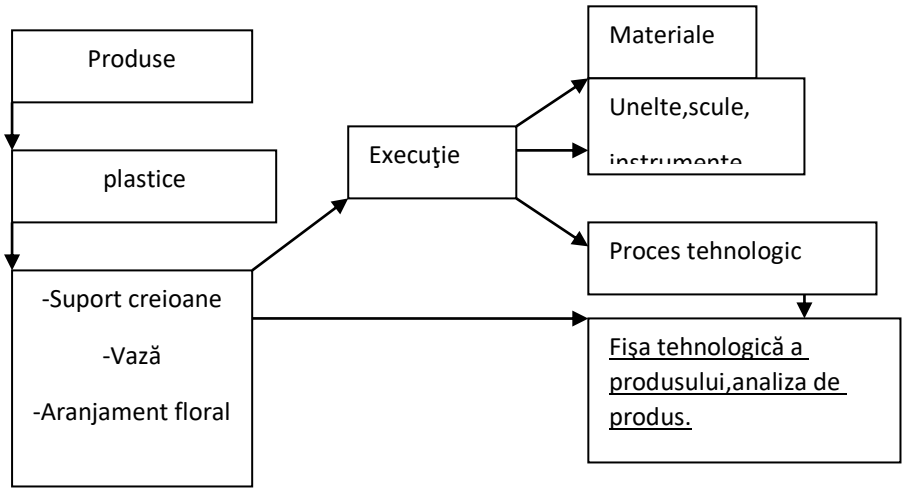
A. NECESITATEA STUDIERII TEMEI:

*Este necesar ca elevii sa cunoască operaţiile prin care trece un semifabricat până ajunge produs finit. Acest lucru îi va ajuta să aleagă mai bine produsele de pe piaţă. Având cunoştinţe despre tehnologia de prelucrare vor aprecia munca depusă în vederea obţinerii acelor produse finite.

*Cunoştinţele dobândite de elevi îi ajută să realizeze practic pe baza studierii fişei tehnologice un produs util.

*Formarea priceperilor şi deprinderilor în vederea realizării produselor din materiale plastice.

B.STRUCTURAREA CONŢINUTULUI LECŢIEI:

Semifabricat = material cu formă apropiată de cea a produsului finit.

Proces tehnologic = totalitatea operaţiilor în urma cărora un semifabricat îşi schimbă forma obţinându-se un produs finit.

Operaţii tehnologice = părţile procesului tehnologic ce urmăresc transformarea cantitativă şi calitativă a materiilor prime în produs cu dimensiuni măsurabile. Pot fi : (de pregatire, de prelucrare, de finisare)

Fişa tehnologică = document ce cuprinde informaţii referitoare la:

- denumirea produsului;
- caracteristicile acestuia ;
- materiale din care se execută ;
- schiţa produsului ;
- operaţii tehnologice ;
- unelte, scule, instrumenete de măsură folosite ;
- control tehnic de calitate.

C. OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

Nr. ob.	**Capacitatea care se urmareste a se dezvolta prin invatare la elevi**	**Comportamentul prin care elevii urmaresc formarea capacitatii respective**	**Conditii de probare a compartimentului**	**Criterii de reuşită**
O1	Să execute produse simple din mediul apropiat elevului respectand NTSM	Prin executarea de produse simple.	-Fişa de lucru ; -Fişa tehnologică	90%
O2	Cooperarea si asumarea responsabilitatii in activitatea de echipa	Prin cooperare si asumarea responsabilitatilor.	-Fişa de lucru	90%
O3	Utilizarea termenilor de specialitate	Prin folosirea acestora.	-Fişa de lucru	90%
O4	Să analizeze şi să selecteze produse în functie de calitate şi estetică.	-prin analiza fiecărui produs realizat ,dupa criterii anterior stabilite.	-produse executate de elevi;	100%

D. STRATEGII DIDACTICE

Timp Total (min)	Etape de instruire		Arii de conţinut	Metode de învăţământ	Mijloace de învăţământ	Forme de organizare a activităţii	
	profesor	elevi				profesor	Elevi
2	Secventa introductiva: -moment organizatoric -verifică prezenta -cere elevilor să se pregătească de lecţie.	-se pregătesc -îşi asumă riscurile propuse de profesor.		conversatia euristică		frontal	Individual
2	Împarte clasa pe grupe de elevi.	îşi asumă responsabilitatile				frontal	colectiv
6	Verificarea cunoştintelor teoretice.	Rezolvă fişele de lucru primite de la profesor	A1 A2 A3	exercitiul	Fise de lucru	frontal	Individual
30	Dă sarcini de lucru la fiecare grupa, fise tehnologice -verifica daca elevii respecta NTSM -demonstreaza modul de lucru in fata elevilor, lasandu-i sa-si exprime apoi creativitatea -urmareste modul de lucru al elevilor	-respecta normele de tehnica securitatii muncii si executa lucrarea practica -realizeaza ceea ce trebuie pentru a obtine produsele finite	A1 A2 A3	Lucrare practică -explicatia demonstratia	Pahare din PET , foarfeci, material textil, bolduri; ace, ata,fise tehnologice	frontal	pe grupe
10	-Cere elevilor să-şi prezinte lucrările -Îi noatează în catalog. -Laudă elevii.	-fiecare grupă prezintă lucrarea-produsul final realizat.		expunerea	produsul obtinut catalogul clasei	frontal	pe grupe individual

E. ANEXĂ:- FIŞĂ DE LUCRU

Fişă de lucru

CLASA A VIIA

ŞCOALA GIMNAZIALĂ

NUME SI PRENUME ELEV:

…….....

DISCIPLINA:EDUCATIE TEHNOLOGICĂ ŞI APLICAŢII PRACTICE

MODULUL: MATERIALE ŞI TEHNOLOGII

TEMA :REALIZAREA UNUI PRODUS DIN MATERIAL PLASTIC

FIŞA DE ANALIZĂ A UNUI PRODUS DIN MATERIAL PLASTIC

1. DENUMIRE PRODUS:……
2. GAMA DE PRODUSE :……
3. UTILIZARE…….
4. MATERIALE FOLOSITE……
5. SCHIŢĂ PRODUS:……
6. ALCĂTUIRE:…….
7. UTILIZARE:……
8. DEFECTE POSIBILE:……..
9. PREZENTARE :……
10. PREŢ:……..

PROIECT DIDACTIC GEOGRAFIE
Modelul ERR- Despăduririle, deșertificarea– efecte ale activităţilor umane asupra mediului

BUNDIK LAVINIA
LICEUL NAȚIONAL DE INFORMATICĂ ARAD

Data: 14. 12.2022

Obiectul/Disciplina: **Geografie- Probleme fundamentale ale lumii contemporane**

Clasa: a XI a

Unitatea de învăţare: **Hazarduri, probleme de protecţie, conservare şi management al mediului**

Subiectul lectiei: **Despăduririle, deșertificarea– efecte ale activităţilor umane asupra mediului**

Tipul lectiei: **lecţia de comunicare / însuşire de noi cunoştinţe**

COMPETENTE GENERALE :

1. Utilizarea limbajului specific în prezentarea şi explicarea realităţii geografice
2. Raportarea realităţii geografice la un suport cartografic şi grafic
3. Dobândirea unor deprinderi şi tehnici de lucru pentru învățare permanentă.

COMPETENTE SPECIFICE:

1.1. Prezentarea în scris şi orală a aspectelor definitorii ale mediului înconjurător, utilizând corect şi coerent terminologia specifică despăduririlor şi deşertificării

3.1. Utilizarea unor reprezentări grafice şi cartografice, pentru interpretarea şi prezentarea realităţii observate

3.4. Explicarea relaţiilor observabile dintre sistemele naturale şi umane alemediului

3.5. Explicarea unor sisteme şi structuri naturale şi umane, pe baza unor informaţii obţinute prin diferite mijloace de documentare

COMPETENTE DERIVATE:

La sfârşitul lecţiei elevii vor fi capabili să:

1. definească și să utilizeze corect termenii: defrișare, despădurire,deșertificare
   explice evoluția celor două fenomene: despădurirea și deșertificarea
2. utilizeze cunoștințe dobândite în cadrul altor discipline pentru a explica efectele benefice ale pădurilor
3. precizeze minim 3 consecinţe ale despăduririlor şi deşertificării
4. formuleze opinii, măsuri de prevenire a deșetificării și reducere a despăduririlor

Activități de învățare:

- Exerciţii de identificare a caracteristicilor regiunilor afectate de despăduriri și deșertificări;
- Exerciţii de analiză a unor hărţi geografice;
- Exerciţii de localizare a teritoriile afectate puternic de despăduriri.
- Exerciţii de identificare a unor posibile soluții pentru regiunile afectate dedespăduriri și deșertificări

Metode şi tehnici didactice : flipped classroom, cognitivă, conversaţia euristică, problematizarea, lucrul cu harta, comparaţia, descoperirea, investigaţia individuală.

Forme de organizare a activitaţii elevilor : frontală, individual, pe grupe

Metode si tehnici de evaluare : observarea sistematică a elevilor, chestionare orală, autoevaluare, interevaluare, aprecierea verbală.

Resurse

Materiale și mijloace didactice : Harta fizică a lumii, Harta politică a lumii, imagini, reprezentări cartografice, prezentare powerpoint, videoproiector, fise de lucru, filme de pe youtube

De timp : 50 minute

Material bibliografic :

Octavian Mandrut, *Probleme fundamentale ale lumii contemporane*, Ed.Corint, 2005.

Grigore Posea, *Geografie, Manual pentru clasa a XI a* , Editura Niculescu,2005.

Maria Eliza Dulama, *Modele, Strategii şi tehnici didactice activizante cu aplicaţii în geografie*, Editura CLUSIUM, Cluj-Napoca,2002

Elevii primesc temă anterior lecției de a viziona videoclipuri legate de despăduriri, deșertificare.

https://www.youtube.com/watch?v=b4eLTYUcj7k

https://www.youtube.com/watch?v=RVYFLMxWJAg

https://www.youtube.com/watch?v=vJnnrpSDWPI

https://www.youtube.com/watch?v=gRJBuM7qjQ0

Sunt îndrumați să urmărească cu atenție filmulețele și să își noteze nelămuririle pentru a fi discutate în sala de clasă.

Într-o astfel de abordare profesorii se pot concentra pe nevoile individuale ale elevilor, iar aceștia pot învăța în ritmul lor din discuțiile la clasă. În plus, modelul clasa inversată facilitează dezvoltarea autonomiei și gândirii critice, promovează acceptarea celorlalți și descoperirea punctelor slabe și forte care îi fac unici pe elevi.

Desfăsurarea activității

1. Evocare cunoştinţelor şi experienţelor anterioare despre subiectul care va fi studiat (10 minute)

Se poartă discuții legate de cunoștințele lor despre suprafețele forestiere.

- ✓ Care sunt cele mai împădurite state? Care este statul cu cea mai întinsă pădure de conifere din lume?
- ✓ Ce modificări s-au produs în suprafața forestieră în ultimii 100 ani? Care ar fi cauzele defrișărilor?
- ✓ Este o problemă restrângerea suprafeței forestiere a Terrei?
- ✓ Este deșertificarea un fenomen care afectează țara noastră?

2. Realizarea sensului

Pentru verificarea cunștințelor accumulate de către elevi la studierea temei de acasă, li se propune să se împartă în 4 grupe : (30minute)

Fiecare echipă primește câte o sarcină individuală.

Timpul de lucru pe grupe este de 15 minute, iar 15 minute pentru a-și prezenta fiecare grupă rezolvarea cerințelor.

Grupa 1 va trebui să stabilească prin discuții în grup, răspunsuri la următoarele cerințe:

- 1. Definiţi noţiunea de despădurire/ defrişare.
- 2. Precizaţi cauzele naturale și antropice care determină despăduririle.
- 3. Identificaţi cauzele antropice care duc la despăduriri.

Grupa 2 va trebui să stabilească prin discuții în grup, răspunsuri la următoarele cerințe:

- 1.Definiţi noţiunea de reîmpădurire.
- 2. Precizaţi aspectele pozitive ale reîmpăduririlor.
- 3. Numiţi două state care au realizat creşterea fondului forestier.

Grupa 3 va trebui să stabilească prin discuții în grup, răspunsuri la următoarele cerințe:

- 1. Definiţi noţiunea deşertificare.
- 2. Precizați trei fenomene care anunță deșertificarea.
- 3. Precizaţi 5 cauze climatice și 3 antropice care favorizează deşertificarea .

Grupa 4 va trebui să stabilească prin discuții în grup, răspunsuri la următoarele cerințe:

- 1. Daţi exemplu de trei etape specifice evoluţiei procesului de deşertificare.
- 2.Precizaţi principalele consecinţe ale deşertificării.
- 3. Identificaţi teritoriile afectate de procesul de deşertificare .

Reflecţie asupra noilor informaţii şi a celor anterioare (10 min)

Formulați 2-4 măsuri de reducere a despăduririlor.

Explicaţi importanţa creării aşa – numitelor „baraje verzi”.

De ce riscul deșertificării este mai mare în nordul Mării Negre față de sudul Europei?

Se fac aprecieri asupra participării elevilor la oră.

PROIECT DE ACTIVITATE
REGULI DE GRUP

Balica Claudia Corina
CJRAE Alba

Conformismul și uniformitatea sunt rezultate ale coeziunii, ca urmare a exercitării unei presiuni psihosociale asupra membrilor grupului. Ansamblul interacțiunilor care se stabilește între indivizi și care se repetă în mod sistematic, se cristalizează și determină apariția unor „uniformități" în ceea ce privește atitudinile și comportamentele de grup. Acestea devin, treptat, norme și modele de conduită pentru membrii grupului. Conformismul este definit ca o „garanție a acceptării de către grup, a funcționării, supraviețuirii și menținerii unității acestuia în contextul presiunilor la care este supus, creând un sentiment de securitate individuală și colectivă."

PROIECT DE ACTIVITATE

Tema: Reguli de grup

Clasa: a VII-a

Natura sarcinii: colaborativă

Scopul activității - identificarea de acțiuni corespunzătoare unor comportamente favorizante/defavorizante învățării active.

Obiective stabilite:

O1-elevii îşi vor forma abilități de lucru în echipă;

O2-elevii vor putea să îşi formuleze o opțiune;

O3-elevii vor conștientiza importanța unor comportamente pozitive ale grupului în situații de învățare activă;

O4-elevii vor justifica elementele pozitive și/sau negative ale unor comportamente observabile.

Descrierea succintă a modalității de desfășurare a activității didactice

Elevii vor fi împărțiți pe grupe.

1.Profesorul distribuie fiecărui elev o fișă de lucru cu verbe (a ajuta, a sporovăi, a contrazice, a critica, a dialoga, a discuta, a asculta, a scrie, a întrerupe, a interveni în discuție, a împărți, a lua cuvântul, a ține cont, a impune, a gândi, a se dispută,a se integra, a se certa, a se interesa, a munci, a demonstra, a se îmbrânci, a comenta).

Individual, elevii vor alege verbe ce corespund propriului lor comportament în grup. Se insistă asupra unei alegeri cât mai oneste din partea fiecăruia.

2. În această etapă se lucrează pe grupe. Sarcina elevilor este de a alege 3 verbe corespunzătoare unui comportament ideal într-un grup și alte 3 verbe ce trebuie respinse deoarece periclitează comunicarea și interrelaționarea într-un grup. Elevii ajung la un rezultat final în urma negocierilor care au loc în cadrul fiecărei grupe.

3. Frontal, profesorul centralizează alegerile făcute de grupele de elevi, realizându-se o listă dihotomică. La nivelul grupului-clasă se negociază 3 verbe acceptate și 3 verbe respinse. Alegerea făcută reprezintă alegerea clasei. Profesorul va solicita justificări privind alegerile făcute.

Observații:

Plecând de la lista alcătuită, profesorul întocmește împreună cu elevii un regulament al clasei, care odată adoptat va fi respectat de fiecare membru.

Exemple:

- verbul “a ajuta” – regula “Ajută-ți colegul când are nevoie!”
- Verbul “a întrerupe” – regula “Nu întrerupe pe cel care vorbește!”

La sfârșitul activității, profesorul va trage următoarele concluzii:

Sunt foarte mulțumită că am realizat împreună aceste REGULI DE GRUP, că am avut discuții constructive cu privire la ce comportamente trebuie să adoptăm și la ce comportamente ar fi bine să renunțăm. Am convingerea că și voi sunteți mulțumiți, și că aceste reguli vor fi respectate în grupul nostru. Urmează ca regulile să fie afișate într-un loc vizibil. Vă rog pe voi să realizați un poster cu aceste reguli și să vă gândiți unde anume îl afișăm.

Bibliografie

1. Hodoș, C., Paraschivoiu, C. E., Tudor, V., Viitorul începe azi-ghid metodologic de orientare și consiliere școlară, Ed. Magister, 2005
2. Pânișoară, I.O., Metode de interacțiune școlară, Ed. Polirom, Iași, 200
3. https://psiho-educatie.ro

PROIECT DIDACTIC

Învățător: Teleagă Radu Liviu
Școala Gimnazială Voitinel

Clasa: pregătitoare **D**

An școlar: 2022-2023

DATA: 12.11.2023

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Școala Gimnazială Voitinel

CLASA: pregătitoare **D**

ARIA CURRICULARĂ: Consiliere și orientare

DISCIPLINA: Dezvoltare personală

TEMA LECȚIEI: „Jocuri și sporturi preferate”

TIPUL LECȚIEI: Transmitere de noi cunoștințe

SCOPUL LECȚIEI: Dobândirea unor informații despre diferite sporturi, accesibile vârstei .

COMPETENȚE SPECIFICE:

2.3. Explorarea caracteristicilor ființelor și obiectelor preferate;

3.1. Identificarea hobby-urilor, jocurilor și activităților preferate;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1-să identifice sportul și obiectul folosit de sportivi;

O2-să identifice sportul preferat

O3-Să enumere avantajele practicării unui sport

O4- Să prezinte jocul preferat

O5- Să ordoneze preferințele la (culori, animale, activități,etc)

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: Conversația, explicația, expunerea, observația, exercițiul, joc didactic, demonstrația, povestirea.

Mijloace de învățământ: videoproiector, laptop, auxiliar, fișă de lucru.

MODURI DE ORGANIZARE: frontal și individual

RESURSE:

Temporale: 45 minute

Umane: 22 elevi

Spațiale: sala de clasă

BIBLIOGRAFIE:

www.didactic.com

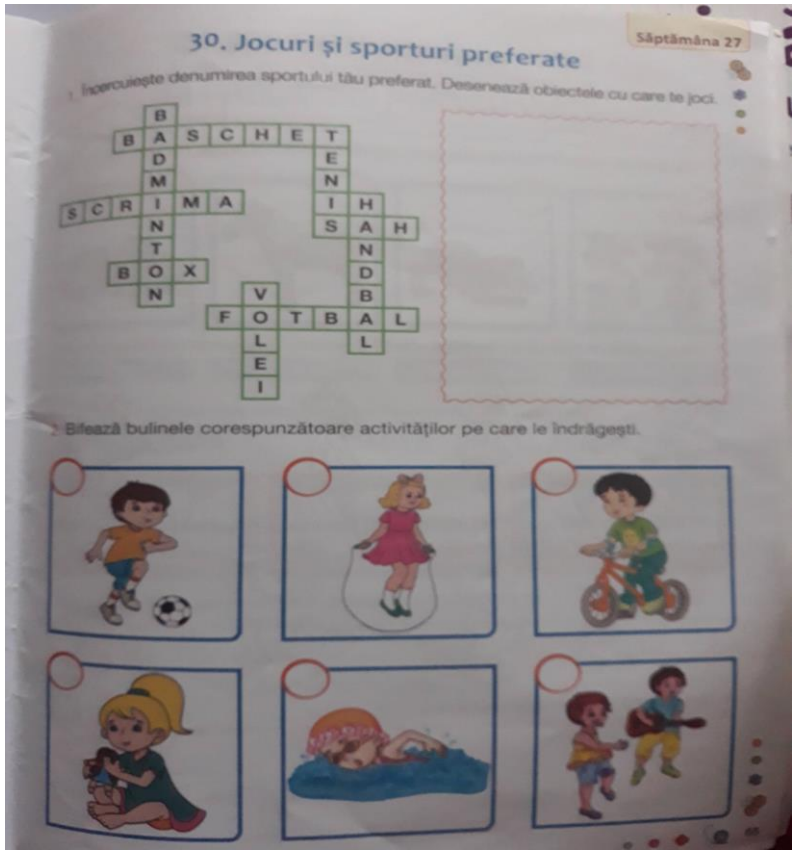
„Cei șapte ani de acasă. Codul bunelor maniere pentru copii.”- Michiela Poenaru, editura Coresi, 2017;

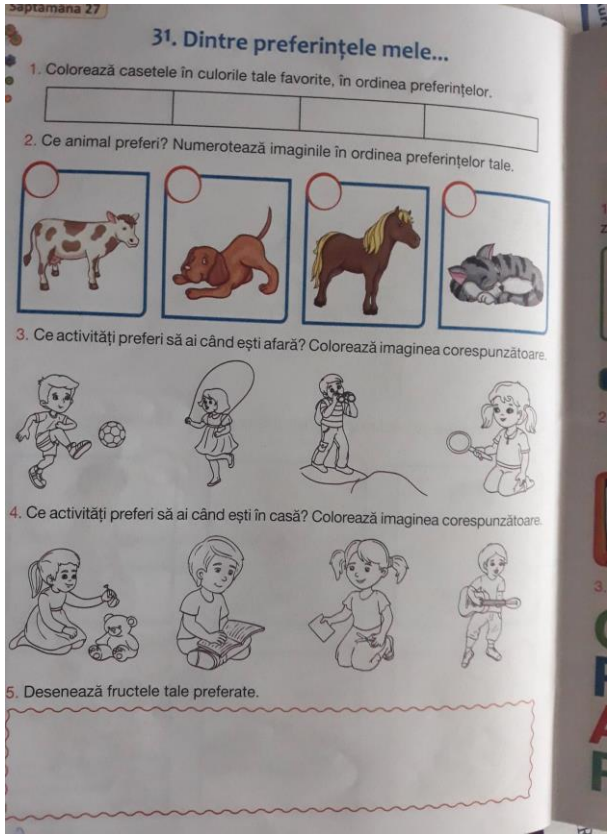
„Cuvântul fermecat” – Valentina Oseeva, editura Diana, 2015

Nr. crt.	*Etapele activității*	*Conținut științific*	*Ob. Op.*	*Strategii didactice*			*Evaluare (capacități)*
				Metode și procedee	*Mijloace de învățământ*	*Moduri de organizare*	
1.	Moment organizatoric	Asigur condițiile necesare desfășurării optime a lecției: - pregătirea materialului didactic; - asigurarea liniștii și a disciplinei.		Instructajul verbal	Videoproiector Laptop	Frontal	Aprecieri verbale
2.	Reactualizarea cunoștințelor anterioare	**Reactualizarea cunoștințelor:** Le adresez câteva întrebări: Despre ce am învățat ultima dată la dezvoltare personală?		Conversația		Frontal	Observarea participării copiilor la formularea de răspunsuri adecvate
3.	Captarea atenției	Vom viziona câteva filmulețe cu diverse sporturi și voi avea diverse mingi din diferite sporturi.		Conversația	videoproiector	frontal	
3.	Captarea atenției	Mai departe copiii vor trebui să fie atenți la povestea „Cuvântul fermecat”, după V. Oseeva „Pe o barcă, în parc, stătea un bătrân. Lângă el se așează și un băiat care răspunse urât la întrebările sale. Băiatul îi povesti că a plecat de acasă fiindcă, sora lui nu-i dădea culorile, bunica nu-i dădea plăcinte, iar fratele mai mare nu-l plimba cu barca. Înțelept, bătrânul, îi spuse un cuvânt fermecat, „te rog!”, pe care să-l folosească mereu. Băiatul nu crezu, dar merse acasă, unde toți membrii familiei aveau ceva de făcut. Aleargă la sora lui și îi spuse: „Te rog frumos să-mi dai și mie culorile tale!” Surprinsă de rugămintea lui, fata îi dădu cu plăcere ceea ce îi ceruse fratele ei. Mulțumit, băiatul le luă și merse la bucătărie. Aici bunica tocmai scotea din cuptor o tavă cu plăcinte. Băiatul spuse: „Te rog bunico, dă-mi și mie plăcinte”. Surprinsă de cererea băiatului, bunica tăie din plăcinta caldă și-i dădu o felie. Tocmai se așezau la masă. Acum era momentul să încerce	O1	Conversația Expunerea Observația Povestirea Expunerea Observația	Videoproiector Laptop PowerPoint Videoproiector Laptop PowerPoint	Frontal Frontal	Capacitatea de concentrare a atenției Capacitatea de concentrare a atenției

		cuvântul fermecat și cu fratele mai mare: „Te rog, dragă frate, să mă iei și pe mine cu barca la plimbare!” Surprins, fratele îi promise că așa va face atunci când va mai merge la pescuit. Încântat de cele obținute, băiatul alergă în parc, la bătrânul de pe bancă, să-i mulțumească pentru sfatul dat. Dar banca era goală. Bătrânul plecase. Degeaba încercă băiatul să-l găsească.” Această poveste va fi proiectată la videoproiector cu imaginile corespunzătoare. Voi discuta cu copiii despre comportamentul personajelor din poveste. -De ce credeți că la început băiatul era refuzat de toți membrii familiei atunci când cerea ceva? -Care este cuvântul fermecat din această povestire? -De ce credeți că este fermecat? Un copil civilizat folosește în orice împrejurare cuvintele de politețe și se comportă frumos.	O1	Exercițiul	Videoproiector Laptop PowerPoint	Frontal	Capacitatea de concentrare a atenției
4.	Enunțarea subiectului și a obiectivelor	Astăzi la dezvoltare personală vom discuta despre jocurile și sporturile preferate de voi.		Explicația		Frontal	Capacitatea de concentrare a atenției
5.	Predarea noului conținut	Predarea noului conținut se realizează cu ajutorul auxiliarului (Anexa 1), unde copiii vor recunoaște sporturile prezentate și obiectele folosite în acel sport. Copiii vor bifa imaginile cu activitățile care le îndrăgesc ex. 2 (Anexa 2) După rezolvarea exercițiilor din caietul auxiliar vom juca jocul pasează mingea îi zâmbim și zicem ,,poftim,, iar cel care primește zâmbește și zice ,,mulțumesc,,.	O1 O2	Conversația Observația Explicația Exercițiul	Videoproiector Laptop PowerPoint Auxiliar	Frontal	Capacitatea de a se exprima liber Observarea participării copiilor la activitate

		Vom prezenta câteva din avantajele practicării sportului. Anexa 2 Vom vedea ce preferințe are fiecare copil rezolvând exercițiile din auxiliar.	O3 O4 O5	Explicația Joc didactic Demonstrația	Imagini cu diferite comportamente	Individual	Capacitatea de a lucra exerciții cu un grad ridicat de dificultate
6.	Intensificarea retenției	Fiecare copil va fi întrebat ce sport va practica până data viitoare și cu cine îl va practica.	O3	Explicația		Individual	Capacitatea de concentrare și atenție
7.	Încheierea activității	În încheierea activității voi face aprecieri colective și individuale asupra modului de participare pe parcursul lecției.		Conversația		Frontal	Aprecieri verbale

PROIECT DIDACTIC

PROPUNĂTOR: Grigore Răduța-Mărioara
Școala Gimnazială „Miron Costin”Suceava

DATA: 13.04.2022

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT:

CLASA: a II-a E

ARIA CURRICULARĂ: Arte și Tehnologii

DISCIPLINA: Muzică şi mişcare

UNITATEA TEMATICĂ„ Bun venit,primăvară!”

TEMA LECŢIEI: Legătura dintre text și melodie-cântecul „Albăstrele”

TIPUL LECȚIEI: predare-învățare

SCOPUL:

- Formarea simţului ritmico-melodic prin însuşirea corespunzătoare a cântecului;
- Educarea gustului estetic;
- Dezvoltarea dragostei şi a interesului pentru muzică.

Forma de realizare: activitate integrată

DISCIPLINE INTEGRATE:

- ✓ Muzică și mișcare
- ✓ Comunicare în limba română
- ✓ Dezvoltare personală

COMPETENŢE SPECIFICE:

Muzică și mișcare

1.4.Receptarea cântecelor cu un ambitus corespunzător;

2.1.Cântarea în colectiv, asociind mişcarea sugerată de text;

3.1. Manifestarea liberă, adecvată, pe muzică, apelând la diverse forme de exprimare**.**

Comunicare în limba română

1. 1. Identificarea semnificaţiei unui mesaj oral din texte accesibile

Dezvoltare personală

2.1. Exprimarea emoţiilor de bază în situaţii variate;

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

O1 – să execute corect exercițiile vocal-auditive;

O2 – să rezolve corect şi conştient structura ritmică a cântecului;

O3 – să intoneze, corect şi expresiv, fragmente din cântecul nou învăţat;

O4– să execute integral, corect şi expresiv cântecul, atât individual, cât şi colectiv.

O5– să efectueze mişcări sugerate de linia ritmico-melodică a cântecului.

Resurse:

- umane: 30 elevi
- temporale: 50 minute

Strategii didactice:

a) **Metode şi procedee:** conversaţia, explicaţia, demonstraţia, expunerea, exerciţiul muzical, algoritmizarea, dialogul muzical, exemplul, munca individuală

b) **Mijloace de învățământ:** videoproiector, ghicitori, auxiliare, creioane colorate

c) **Moduri de organizare:** frontal, pe grupe, individual

Tipuri de evaluare: oral

Bibliografie:

- Motora-Ionescu Ana - *„Îndrumător pentru predarea muzicii la clasele I-IV”,* Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, 1978
- **https://www.youtube.com/watch?v=Vf_miPqk99M**

Nr. Crt	Etapele activităţii		Ob. operaţionale	Conţinutul ştiinţific	Strategii didactice			Evaluare
					Metode şi procedee	Mijloace de învăţământ	Moduri de organizare	
1	**Moment organizatoric Captarea şi orientarea atenţiei**	1		Organizarea clasei pentru buna desfăşurare a lecţiei de educaţie muzicală: - pregătirea materialului didactic necesar; - asigurarea disciplinei; reamintirea poziției corecte de cânt (spatele drept, picioarele pe podea, mâinile pe bancă).	Conversaţia Expunerea		Frontal	Capacitatea de concentrare și observare
2	**Anunţarea temei şi a obiectivelor**			Se comunică tema şi obiectivele ce urmează a fi atinse pe parcursul activităţii într-o formă accesibilă, care să le trezească interesul copiilor pentru activitate. **Să ne imaginam că, împreună cu Zâna Primăverii am plecat într-o călătorie în lumea minunată a muzicii. (noi am mai fost, știm cât e de minunat și de aceea vrem să se bucure și Zâna Primăverii.)** Iată-ne ajunşi în faţa unui mare palat – **Palatul Muzicii.**	Expunerea	Povestioară	Frontal	Capacitatea de receptare a mesajului transmis
3	**Reactualizarea cunoștințelor**		O1	*Exerciţii de cultură vocal- auditivă* • **Exerciţii de respiraţie:** -„Simțim mirosul florilor de toamnă” - „Suflăm frunzele uscate” Se solicită realizarea unei inspiraţii ample şi a unei expiraţii lungi. Se demonstrează exerciţiile, se execută concomitent cu copiii, urmărind corectitudinea	Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul	Poezioare	Frontal	Capacitatea de a executa corect exerciţiile prevocale

			O1 O1	executării. **Am deschis marea poartă a palatului, un vânt puternic încearcă să ne oprească din drum. Noi suntem mai puternici decât el.** Se solicită inspiraţie amplă şi expiraţie lungă, dozată cu rostirea silabei „Vâjjj...” Am reuşit să pătrundem în palat. La ferestre sunt multe flori, iar noi le mirosim. *Astăzi la plimbare,* *Mirosim o floare!* *Ce frumos miroase…* *Inspiraţie (2 timpi), expiraţie (2 timpi*) *Floarea cea aleasă* *S-o aduci acasă!* *Inspiraţie (2 timpi), expiraţie (2 timpi)* O privighetoare ne întâmpină şi ne spune: *„Haideţi cu mine”!* *Licurici, licurici,* *Se aprinde ici şi ici!* *Inspiraţie – 2 timpi)* – • **Exerciţii de intonaţie:** Am plecat mai departe conduşi de privighetoare care ne cântă o frumoasă melodie. Se intonează , pe sunetul „sol” vocalele, în următoarea ordine: a, e, i,o, u.ă.â Vor fi intonate mai întâi separat, pe sunete lungi, apoi unite toate într-o singură respiraţie, ultima silabă intonându-se cât mai lung posibil, în scopul obţinerii unei respiraţii costo-diafragmale cât mai corecte. • **Exerciţii de dicţie:** Mai mergem noi ce mai mergem şi ne apare în faţă o uşă mare care se va deschide numai dacă vom rosti corect versurile:	Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul muzical	 flori	Frontal Frontal	Capacitatea de a executa corect exerciţiile de cultură vocală

				Mu-zi-ca îmi pla-ce mult **Şi s-o cânt şi s-o as-cult.** **Tu, tu, tu, trom-pe-ta su-nă** **Toţi şco-la-rii se a-du-nă.** **Merg în pas cu vo-ie bu-nă** **Cân-tul lor vo-ios ră-su-nă.** *Șase sași în șase saci.* *Un saș cam gras de-un ceas sta la taifas.* *E pestriță prepelița,dar mai pestriți sunt puii pestrițe. etc* **Ritmice:** - „Cântecul tobei” → bum-bum-bum-bum-bum-bum -,,Cântecul trompetei” → ta-ta-ta-ta-ta-ta-ta-ta Se demonstrează exerciţiile, se execută concomitent cu copiii urmărind corectitudinea executării Vor executa bătăi din palme și picioare indicate de cântec. „Jocul cu mâinile” https://www.youtube.com/watch?v=dqrXbEGaSMk b) voi folosi un instrument de percuție și voi exemplifica un fragment ritmic; elevii vor repeta bătând din palme; c) voi executa diferite fragmente ritmice cu sunete emise de un clopotel. **3. Vocalize:** Cânt cu “primavara” două fragmente. Primul fragment este ca o întrebare, iar al doilea fragment vine ca un răspuns la primul fragment. Vor cânta şi elevii. Vom cânta succesiv astfel: eu cânt întrebarea(		Frământări le limbă	Frontal	

				primul fragment), iar elevii, răspunsul(al doilea fragment)-(fragmente din ……..Cu –cu ,Buna, buna bine te-am găsit… **Ce frumoasa-i tara mea** **Nu mai e alta ca ea!** **Tare mult eu o iubesc** **Tot așa am s-o cinstesc!** Uşa s-a deschis şi iată-ne în lumea minunată a muzicii! Aici găsim un mesaj. Hai să-l citim! **Bun venit, școlari voinici și dragă Zână Primăvară! Iată-vă în această minunată lume a muzicii! Pentru a vă putea demonstra măiestria de buni muzicieni aveţi de trecut câteva probe. Să vă văd! Sunteţi pregătiţi?** Prezint elevilor „Săculeţul\ cutia surprize”- Invit elevii să extragă câte o „surpriză” din săculeţ\ cutia şi să realizeze sarcina de lucru: După abordarea unei ţinute corespunzătoare a corpului pentru activitatea muzicală, se propun mai multe *Cantece-jocuri muzicale.* Se va interpreta apoi în grup ultimul cântec învățat „Bună dimineața”-Ghiduşii https://www.youtube.com/watch?v=e81XzizdQqA „Colorate sunt florile toate”-Liliput Music *https://www.youtube.com/watch?v=4dEE11JEclc* “Jocul ploii” „A venit primăvara”-tra La La https://www.youtube.com/watch?v=8cSH38UvKRI		Exerciţiul muzical/conform sarcinilor de pe bileţele	Frontal Individual	Capacitatea de a interpreta corect, expresiv și omogen cântecele învățate

				„Înviorarea “-Ghidușii https://www.youtube.com/watch?v=mndxc0i6MKs „Hai să fim fericiți” –Do Re Mi-Show https://www.youtube.com/watch?v=5MJ93ZPweAQ „Copiii colorează viața”-Liliput Music https://www.youtube.com/watch?v=kwePQrLj6n8&t				Capacitatea de memorare a unor versuri
4	**Prezentarea noului conținut și dirijarea învățării**		O2 O2	**a.Familiarizarea cu noul cântec** -se va realiza cu ajutorul videoproiectorului **b. Învățarea cântecului:** Prezint o planșă cu textul cântecului **„Albăstrele”.** Elevii au pe bănci fișa cu textul cântecului. -se va interpreta cântecul model de învățătoare, corect și expresiv, apoi se va asculta, de două – trei ori la calculator. -se vor recita versurile primei strofe, care apoi se repetă împreună cu toți copiii -se vor recita versurile refrenului, care se repetă apoi împreună cu prima strofă -se vor recita versurile celei de-a doua strofe, care apoi se repetă împreună cu refrenul -se vor face precizări aupra modului corect de interpretare a cântecului Invit elevii să citească textul cântecului scris pe fișă și să identifice eventualele cuvinte necunoscute **c. Executarea cântecului împreună cu copiii:** Se va avea în vedere și însușirea corectă a versurilor, frazarea, emisia, dicția. Se va repeta cântecul de două-trei	Conversația Expunerea Exercițiul Demonstrația Explicația Exercițiul	videoproiect-tor 	Frontal Individual Frontal	Capacitatea de a înțelege conținutului cântecului Capacitatea de a reține versurile cântecului

			O2	ori(fete,băieți,împreună). „Albăstrele” https://www.youtube.com/watch?v=Vf_miPqk99M tipuri de albăstrele https://www.youtube.com/watch?v=fH-Up8eb4Ec&t=1s https://www.youtube.com/watch?v=1XMEoveCCHg Învățătoarea va propune copiilor să rezolve sarcinile din fișă: **Anexa 3** 1.Completează versurile: 2.Scrie însușiri potrivite albinei: 3.Alcătuiește familia cuvântului floare: 4.Desenează o albăstrea:	muzical Algoritmizarea Cadranele	Fișa cu cântecul,, Albăstrele Video-proiectorul Fișa de lucru	Frontal Pe grupe Frontal individual	Capacitatea de a interpreta corect cântecul, respectând linia melodică a acestuia, intensitatea sunetelor și ritmul
				Se va interpreta cântecul prin mai multe procedee:	Conversaţia		Frontal	

5.	**Asigurarea retenției și a transferului**			- concurs muzical între grupe de elevi şi între elevi; - dialog muzical; - ştafete muzicale; - interpretarea cu solist; - interpretarea expresivă a cântecului în tempoul şi nuanţa potrivite. - interpretarea cântecului cu mișcări: **În picioare ne ridicăm,** **Cântecul interpretăm,** **Pe melodie ne mișcăm** **Cu sunetele ne distrăm.**	Explicaţia			Capacitatea de a interpreta cântecul
6.	**Evaluare**			Se fac aprecieri finale, frontale și individuale, referitoare la participarea la lecţie şi calitatea interpretării .				Aprecieri verbale, individuale și colective

Anexa

Albăstrele

- cântec

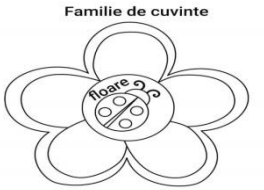
În poiană sus pe munte,
Răsărit-au albăstrele.
Acum sunt așa de multe,
Vino să culegi din ele.

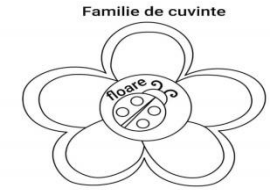
Albăstrele,albăsrele
Cu brândușe lângă ele, x2
Albăstrele, albăstrele
Scump balsam vederii mele.

Aș culege cu plăcere
Dar albina m-ar certa,
Cum vrei tu să fac eu miere
Dacă din nectar vei lua.

1.Completează versurile: În poiană sus pe munte, Răsărit-au albăstrele. Acum sunt așa de multe, Vino să culegi din ele. Albăstrele,albăstrele Cu brândușe lângă ele, x2 Albăstrele, albăstrele Scump balsam vederii mele. Aș culege cu plăcere Dar albina m-ar certa, Cum vrei tu să fac eu miere Dacă din nectar vei lua.	3.Alcătuiește familia cuvântului floare:
2.Scrie însușiri potrivite albinei:	4.Desenează o albăstrea:

1.Completează versurile: În poiană sus pe……, Răsărit-au …….. Acum sunt așa de multe, Vino să culegi din ele. Albăstrele,albăsrele Cu ……..lângă ele, x2 Albăstrele, albăstrele Scump balsam vederii mele. Aș culege cu plăcere Dar…… m-ar certa, Cum vrei tu să fac eu …… Dacă din nectar vei lua.	3.Alcătuiește familia cuvântului floare: **.....floare.....** …… …… …… …… …… ……
2.Scrie însușiri potrivite albinei:	4.Desenează o albăstrea:

PROIECT DIDACTIC

ADOCHIȚA ALINA- RODICA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.2 IASLOVĂȚ

Clasa: a VII-a

Disciplina: Limba și literatura română

Unitatea de învățare: IV.Granițe între lumi

Titlul lecției: *Moara lui Călifar*, de Gala Galaction. Fantasticul

Tipul lecției: însușire de noi cunoștințe

Competențe specifice:

2.1. Recunoașterea modurilor în care sunt organizate informaţiile din texte literare și nonliterare, continue, discontinue și multimodale

2.3. Adecvarea atitudinii și a practicilor de lectură în funcție de scopul lecturii

3.1. Redactarea unui text complex, având în vedere respectarea etapelor procesului de scriere și selectarea unor structuri adecvate intenţiei de comunicare

Obiective formative:

La sfârșitul orei, elevii vor fi capabili:

O1-să încadreze textul în categoria textelor epice;

O2-să definească literatura fantastică;

O3-să identifice trăsăturile prozei fantastice, raportându-se la textul-suport;

O4-să interpreteze semnificațiile textului.

Strategia didactică:

Metode și procedee: conversația, explicația, lucrul cu textul,

Forme de organizare: activitate frontală și independentă;

Mijloace de învățământ: manual, tabla, caietele elevilor.

Resurse:

-materiale: manual, tabla, caietele elevilor, laptop, video-proiector

-temporale: 50 de minute;

-spațiale: sala de clasă;

Bibliografie:

●Programa pentru disciplina de limba și literatura română Anexa nr. 2 la ordinul ministrului educației naționale nr. 3393 / 28.02.2017

●Sâmihăian, Florentina, Dobra, Sofia, Halaszi, Monica, Davidoiu-Roman, Anca, Corcheș, Horia, *Manual de Limba și literatura română*, Editura Art klett, 2019.

●Ilie, Emanuela, *Didactica limbii și literaturii române*, Editura Polirom.

●Ioan, Cerghit, *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași, 2006

SCENARIUL DIDACTIC

Momentele lecției/ Ob.	**Activitatea profesorului**	**Activitatea elevilor**	**Strategia didactică**			**Evaluare**
			Metode	**Forme de organizare**	**Materiale**	
Moment organizatoric 1'	Asigurarea condițiilor optime pentru desfășurarea lecției.	Se pregătesc corespunzător pentru lecție	Conversația	Activ. frontală	Catalog Caietele și manualele elevilor	
Verificarea temei 4'	Verificarea temi pentru acasă atât cantitativ, dar mai ales calitativ.	Elevii citesc tema şi se corectează când este cazul.	Conversaţia	Activ. frontală	Caietele de teme Manualul	Aprecieri verbale
Captarea atenției 5'	Se realizează prin vizionarea unei secvențe din filmul *Moara lui Călifar*, în regia lui Șerban Marinescu (min.08.00-13.20), în care are loc transferul din lumea reală în cea fantastică. https://www.youtube.com/watch?v=xiplDtE2M48 După vizionare,se va iniția o discuție despre diferențele dintre vis și realitate.	Elevii urmăresc secvența prezentată, apoi vor participa la discuție.	Conversația	Activ. frontală	Laptop Video-proiector	Aprecieri verbale
Desfășurarea activității instructiv-educative 35' O1 O2 O3 O4	În cadrul orei anterioare a avut loc lectura integrală a textului, identificarea cuvintelor necunoscute, a cuvintelor cheie, stabilirea ideilor principale. Voi întreba elevii despre ce își amintesc din lectura textului, insistând pe elementele care lor li se par neobișnuite. Le voi spune elevilor că elementele neobișnuite pe care ei le-au identificat sunt prezente în *Moara lui Călifar* deoarece acesta este un text fantastic. Voi scrie pe tablă definiția literaturii fantastice și trăsăturile textului fantastic. Voi ruga elevii să identifice, pe text, elementele care țin de realitate și pe cele care țin de fantastic, făcând o paralelă între cele două.	Elevii au citit textul ora anterioară, în cadrul căreia, au identificat cuvintele necunoscute, cuvintele cheie, ideile principale. Elevii vor spune ce își amintesc din textul citit și vor enumera elementele care li se par neobișnuite în text. Elevii sunt atenți și își notează în caiete noțiunile scrise pe tablă. Elevii vor identifica elementele reale și pe cele fantastice din textul *Moara lui Călifar*.	Conversația euristică Învățarea prin descoperire Explicația Lucrul cu	Activ. Frontală Activ. frontală	Tabla Caietele elevilor Manualul	Aprecieri verbale, încurajări

			textul			
Asigurarea feed-back-ului 3'	Mă voi asigura pe tot parcursul lecției că elevii participă activ la lecție, implicându-i pe toți.			Activ. frontală		Aprecieri verbale
Asigurarea retenției și a transferului 2'	Tema *Redactează un text narativ, de aproximativ 150-200 de cuvinte de o temă fanstatică. Te poți folosi de una dintre ideile de mai jos:-comoara necurată;-oprire timpului; -deochiul;-îmbătrânire bruscă; -secretul interzis;-visul prevestitor*	Elevii își notează tema și sunt atenție la indicațiile pe care le dau.	Conversația	Activ. frontală		

Proiect didactic

Profesor Învăţământ Primar: Ancuţa Bianca
Colegiul Naţional de Informatică “Matei Basarab”Rm. Vâlcea

Data: 12.10.2022

Clasa: a II-a D

Aria Curriculară: Limbă şi Comunicare

Disciplina: Comunicare în Limba Română

Unitatea De Învăţare: „Toamna, doamnă ruginie”

Subiectul Lecţiei: Scrierea cuvintelor cu „î” şi „â”. Transcrierea

Tipul Lecţiei: Transmitere şi însuşire de noi cunoştinţe

Scopul Lecţiei: Însușirea cunoștințelor necesare privind scrierea corectă a cuvintelor care conţin „î” şi „â”.

- **Competenţe Generale:**

1. Receptarea de mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute.
2. Exprimarea de mesaje orale în diverse situaţii de comunicare.
3. Receptarea unei varietăţi de mesaje scrise, în contexte de comunicare cunoscute.
4. Redactarea de mesaje în diverse situaţii de comunicare.

- **Competenţe specifice:**

1.3. Identificarea sunetului iniţial şi/ sau final dintr-un cuvânt, a silabelor şi a cuvintelor din propoziţii rostite clar şi rar .

1.4. Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute.

2.1. Pronunţarea clară a sunetelor şi a cuvintelor în enunţuri simple.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- Cognitive

Ob.1- Să identifice cuvinte care se scriu cu „î” şi/sau „â”

Ob.2- Să descopere felul în care este redat sunetul în scris, în funcţie de poziţia lui în cuvânt.

Ob.3-Să stabilească regula de scriere corectă a cuvintelor cu „î” sau/şi „â”.;

Ob.4 – Să transcrie un text ţinând cont de corectitudinea ortografică.

- Psihomotorii

O5- Să păstreze o poziţie adecvată în timp ce lucrează.

- Afective

O6- Să manifeste interes pentru lecţie şi realizarea sarcinilor de lucru.

Strategii didactice:

- Metode şi procedee: conversaţia euristică, explicaţia, observația, conversaţia, exerciţiul, problematizarea, metoda fonetică analitico-sintetică, demonstraţia.
- Mijloace de învăţământ: manuale, tablă, marker, videoproiector,planșă A3, frunze decupate, lipici, magneţi, forme confecţionate din hârtie reprezentând cornetul şi cupele unor îngheţate, clopoţel.
- Forme de organizare: frontală, individuală.

Managementul resurselor şi al timpului:

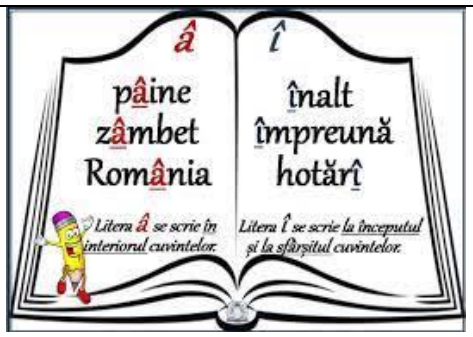
- **Resurse umane:** 24 de elevi;
  profesor învățământ primar: Ancuţa Bianca;
- **Resurse spaţiale:** sala de clasă
- **Resurse temporale: 50** de minute
- **Resurse materiale:** manuale, tablă, marker, videoproiector,planșă A3, frunze decupate, lipici, magneţi, forme confecţionate din hârtie reprezentând cornetul şi cupele unor îngheţate, clopoţel.

Bibliografie:

- Curriculum Național - Curriculum pentru învățământul primar, M.E.C.T.S., 2013
- http://www.agendainvatatorului.ro/clasa-a-ii-a
- https://ro.pinterest.com/
- https://www.manuale.edu.ro/

ETAPELE LECȚIEI	***STRATEGII DIDACTICE***			***EVALUARE***	
	Activitatea Învăţătoarei	***Metode şi procedee***	***Material didactic***	***Forme de organizare***	
1. Moment organizatoric	*Se asigură condiţiile necesare pentru buna desfăşurare a lecţiei, pregătirea materialului didactic şi stabilirea liniştii în sala de clasă.*	*Conversaţia*		*Frontal*	*Observarea sistematică*
2. Reactualizarea cunoştinţelor	*Reactualizarea cunoștințelor se realizează printr-o serie de întrebări recapitulative, referitoare la povestirea "Ciuboţelele ogarului". Spre exemplu:* *-Ce înseamnă ciuboţele? Dar ogar?* *-Cu ce începe fiecare fragment?* *-Unde este scris numele autorului?*	*Conversaţia* *Problematizarea*		*Frontal*	*Observarea sistematică* *Aprecieri verbale*
3. Captarea atenţiei	*Captarea atenției se va realiza cu ajutorul unui clopoţel. Pentru un clinchet, elevii se vor gândi la un cuvânt care începe cu "î", pentru două, la un cuvânt care se termină cu "î", iar pentru un clinchet prelungit, la un cuvânt care îl conţine pe "â" în interiorul său.*	*Conversaţia* *Explicaţia* *Problematizarea*	*Clopoţel*	*Frontal*	*Observarea sistematică*

4. Anunţarea temei şi a obiectivelor *operaţionale*	*Se anunţă tema şi obiectivele lecţiei într-o manieră accesibilă elevilor.* *,,Astăzi vom descoperi când îl folosim pe "î" şi când îl folosim pe* *"â". De asemenea, vom reuşi să transcriem în mod corect un text."* *Se vor scrie data şi titlul la tablă.*	*Explicaţia* *Conversaţia*	*Tablă* *Marker*	*Frontal*	*Observarea sistematică*
5. Prezentarea conţinutului şi dirijarea învăţării	*Se va solicita deschiderea manualelor la pagina 27. În acest timp, voi afişa pe tablă literele menţionate.* *Elevii îşi vor concentra atenţia asupra imaginii prezentate şi a textelor care o însoţesc. Se vor citi enunţurile şi se vor observa cuvintele în care se întâlnesc „î"şi/sau „â", după care se va discuta despre poziţia acestora în cuvânt. Pentru aprofundarea înţelegerii, se va viziona videoclipul pus la dispoziţie de manualul digital, în care sunt exemplificate situaţiile în care se pot întâlni iterele „î" şi „â".* *Se vor citi informaţiile din manual, surprinse în chenarele de la „Reţinem!" şi „Ştim!", iar definiţia se va lipi în caiete sub forma următoare:*	*Obsevaţia* *Metoda fonetică analitico-sintetică* *Explicaţia*	*Tabla* *Marker* *Manuale* *Videoproiector*	*Frontal* *Frontal*	*Observarea sistematică* *Aprecieri verbale*

	 Pe tablă se vor prezenta cornetele de îngheţată, ale căror cupe, reprezentând silabe, s-au amestecat. Elevii vor forma cuvântul fiecărui cornet, iar apoi îl vor identifica pe „î” sau pe „â” şi îi vor nota poziţia în cireaşa de deasupra. S-sfârşit, Î-început, I-interior. *Mai departe se va reciti al doilea alineat al textului „Ciuboţelele ogarului” şi se va identifica poziţia lieterelor menţionate. Elevii îl vor transcrie în caiete, iar cu ajutorul unei culori vor încercui „î” şi/sau „â”. Se va analiza punctuaţia, ortografia, aşezarea în pagină şi aspectul scrisului.*	*Demonstraţia* *Observaţia* *Problematizarea* *Exerciţiul*	*Formele confecţionate* *Magneţi*	*individual*	
6. Obținerea performanței	*Pentru obţinerea performanţei fiecare elev va primi o frunză decupată, pe care vor fi scrise câteva cuvinte. Elevii le vor transforma, obţinând un cuvânt care îl va conţine pe „î”. Exemplu: galben-îngălbenit. Se va evidenţia forma lui „î”, care este neschimbată atunci când*	*Explicaţia* *Exerciţiul*	*Frunze decupate* *Planșă A3* *Lipici*	*Individual* *Frontal*	*Observarea sistematică*

	se adaugă „ne” în faţa cuvântului. Exemplu:neîmbietor. *La final, frunzele se vor lipi pe trunchiul pictat pe planşa A3, formând „Copacul toamnei”.*	*Conversaţia euristică*			*Aprecieri verbale*
9. Evaluarea activităţii	*Voi face aprecieri generale și individuale asupra participării elevilor la lecție, precum și asupra comportamentului lor pe parcursul orei.* *Le voi da tema pentru acasă: exerciţiul 2 şi „Scriem frumos!” de la pagina 27.*	*Explicaţia* *Conversaţia*		*Frontal*	*Aprecieri verbale*

DEMERSURI CENTRATE PE INOVARE ŞI PERFORMANŢĂ

Prof. Nacea Alina-Elena
Şcoala Gimnazială nr. 12, „B.P.Hasdeu”, Constanţa

În deceniul al III-lea al mileniului III, învăţământul românesc continuă să-şi adapteze şi să-şi armonizeze metodologiile procesului de învăţare – educare cu cele din Uniunea Europeană al cărui obiectiv prioritar urmăreşte „Promovarea diversităţii şi a incluziunii în spaţiul şcolar” prin inovaţie şi performanţă, în cadrul unor activităţi educaţionale centrate pe elev. Michael Fullan[1] descrie fără echivoc rolul, responsabilitatea şi potenţialul pe care le au şcolile pentru a asigura condiţii egale elevilor: „La nivel micro, scopul moral al educaţiei înseamnă asigurarea unor şanse egale pentru toţi elevii, mai cu seamă pentru cei dezavantajaţi, care au mai mult de tras. La nivel macro, scopul moral reprezintă contribuţia educaţiei la dezvoltarea societăţii şi democraţiei.”

Inovaţia este unul dintre conceptele care – de mai bine de două decenii – reţine atenţia specialiştilor din diverse domenii. Referinţe privind inovaţia au fost identificate în lucrările publicate la începutul sec. al XX-lea, în literatura de specialitate. J.B. Taylor fiind considerat primul cercetător care a folosit conceptul de inovaţie („un nou mod de a face lucrurile – new ways of doing things – cu scopul explicit de a răspunde unei nevoi sociale”). Consiliul Cercetării Sociale şi al Activităţii asupra Inovaţiei Tehnologice şi Sociale din Canada propune, în scopul stabilirii unei definiţii mai eficiente a inovaţiei în educaţie, luarea în calcul a trei dimensiuni: dimensiunea curriculară – inovaţia la nivel de programe şcolare; dimensiunea pedagogică – inovaţia la nivel de proces instructiv-educativ; dimensiunea organizaţională – inovaţia la nivel de structură, roluri şi funcţii îndeplinite de persoanele implicate în învăţământ. Pornind de la aceste dimensiuni, inovaţia în educaţie este definită ca un „proces deliberat de transformare a practicilor prin introducerea unei noutăţi curriculare, pedagogice sau organizaţionale, care face obiectul unei diseminări şi care vizează ameliorarea durabilă a reuşitei educative a elevilor.

Comisia Europeană a lansat un document privind profilul de formare european, structurat pe opt domenii de competenţă*: comunicare în limba maternă, comunicare în limbi moderne, competenţe matematice, în ştiinţe şi tehnologii, competenţe digitale, competenţe metacognitive* (a învăţa să înveţi), *competenţe interpersonale, interculturale, sociale şi civice, competenţe antreprenoriale, sensibilizarea şi exprimarea culturală*. O altă instituţie preocupată de problematica inovării conţinutului educaţiei este UNESCO, în cadrul căreia funcţionează Biroul Internaţional pentru Educaţie (BIE). Acesta din urmă a propus reproiectarea şi renovarea conţinuturilor învăţământului, din perspectiva a patru „piloni”: *a învăţa să ştii, a învăţa să faci, a învăţa să fii, a învăţa să trăieşti împreună.* Pentru ca inovaţiile[2] la nivel de conţinut şi cele de la nivel de structură şi organizare a învăţământului să poată fi transpuse în practică şi să conducă la rezultate durabile – necesară este susţinerea din partea cadrelor didactice. Un aspect frecvent uzitat în lucrările ce vizează inovaţia în educaţie este acela că – mai mult decât structura şi organizarea învăţământului sau conţinutul acestuia – ceea ce trebuie inovat este mentalitatea cadrelor didactice.

Una dintre activităţile inovative poate fi considerată şi cea extraşcolară, iar dintre strategiile desfăşurării ei , excursia şcolară.[3] *Excursia şcolară* este o călătorie ce durează o zi, în afara localităţii de reşedinţă, efectuată cu un mijloc de transport avizat, având ca scop recreearea, vizitarea, informarea, studierea. Pe lângă dobândirea de noi cunoştinţe elevii îşi formează priceperi şi deprinderi în observarea naturii şi a vieţii social-politice. Excursia este un mijloc didactic foarte important, deoarece oferă elevilor şansa să observe, să cerceteze, să cunosacă varietatea aspectelor din natură, de ordin biologic-geografic şi istoric. Contribuie, de asemenea, la dezvoltarea simţului estetic, dragostea pentru natură şi frumuseţile ei.

---

[1] Michael Fullan, decanul Institutului pentru studii în Educaţie din Ontario (OISE) a Universităţii din Toronto Canada; directorul al Organizaţiei Mondiale - *Noua Pedagogie pentru Învăţământul Profund* (NPDL); o autoritate în reforma educaţională.

[2] Articolul *Inovaţia în educaţie,* Lidia Pogolşa, dr. hab. conf. univ. la Institutul de Ştiinţe ale Educaţiei în cadrul Simpozionului Pedagogic Internaţional - Tehnologii didactice moderne, pp. 4 - 7.

[3] *Inovaţie în educaţie,* Revista Naţională de Profil Psihopedagogic pentru Cadre Didactice, nr.5 din martie 2020, pp. 81-82.

Pentru asigurarea unei finalităţi educative excursiei şcolare trebuie parcurse mai multe etape: pregătirea profesorului şi pregătirea elevilor. Profesorul îşi propune studierea programei şcolare a volumului de cunoştinţe, a priceperilor şi deprinderilor, studiază harta, îşi stabileşte itinerariul (detalii, timpul de pauză, măsuri igienico-sanitare etc.), studiază bibliografia şi terenul, ia legătura cu unităţile pe care le va vizita cu elevii.

Pregătirea elevilor constă în cunoaşterea itinerarului, scopul excursiei, data ora, echipamentul necesar, regulile de securitate şi comportamentul, tot ce trebuie respectat pe durata excursiei. Activitatea are caracter instructiv-educativ, dar trebuie să aibă şi unul recreativ (vor spune poveşti sau legende despre locurile pe unde vor trece; jocuri geografice). Rezultatele fiecărei echipe în încheierea activităţii vor fi concluzii ale elevilor şi prof.

Proiectul unei excursii şcolare

Data: 10 mai 2023

Clasa – a VII-a

Tema – Să cunoaştem plaiuri dobrogene

Obiectivele educaţionale:

- Stimularea învăţării prin cooperare în cadrul colectivului de elevi
- Dezvoltarea interesului faţă de mediul înconjurător cu sopul de cunoaştere
- Formarea unor comportamente şi atitudini ecologice

Descrierea activităţii

Se planifică din timp şi se pregăteşte, anunţându-i pe elevi data desfăşurării, itinerarul, tot parcursul excursiei, tematica, normele de conduită şi echipamentul; în ziua de dinaintea plecării se întocmeşte un proces-verbal cu cele stabilite, semnate de toţi participanţii.

Se fixează grupele cu sarcini pe durata excursiei: Traseul excursiei: Constanţa - Cetatea Enisala din judeţul Tulcea

Echipele

Geografii vor observa relieful, apele,

Istoricii vor observa monumente, obiective istorice: Cetatea Enisala, biserici, geamia din Babadag, monumente

Jurnaliştii vor nota date pentru un viitor jurnal al clasei date importante ale excursiei,

Artiştii, fiind vor interpreta cântece; vor face fotografii

Pictorii vor face schiţe, desene, fotografii

Traseul excursiei: Constanţa – Cetatea Enisala - picnic în pădurea Babadag - Constanţa

Metode de explorare: observaţia, conversaţia, explicaţia, demonstraţia, brainstorming-ul

Material bibliografic: harta judeţelor Constanţa şi Tulcea; albume, pliante, atlas botanic, atlas geografic; vol. Legende dobrogene

Activitatea profesorului şi dirijarea învăţării în diferitele momente

Activitatea elevilor: observă, notează, fotografiază, conversează, pun întrebări profesorului sau ghidului; utilizarea interactivă a instrumentelor intelectuale (tablete, telefoane; folosirea limbajului, a cunoştinţelor şi informaţiilor a simbolurilor şi a textulelor în mod interactiv, funcţionarea în grupuri eterogene din punct de vedere social; relaţionarea adecvată cu ceilalţi.

Rezultatele obţinute: formarea de comportamente (cooperare, altruism şi toleranţă – dobrogea model interenic de convieţuire) şi de atitudini ecologice.

Evaluare: realizarea unui jurnal/album cu fotografii, desene şi notele elevilor, ca şi ale profesorului; realizarea unui clip/film de scurt metraj.

Concluzii

Excursia îşi aduce contribuţia în dezvoltarea intelectuală şi fizică a elevilor, la educarea cetăţenească şi patriotică la îmbogăţirea cultural-ştiinţifică, reconfortându-l în acelaşi timp.

Activităţile extraşcolare sunt foarte importante pentru influenţa educativă, lărgeşte orizontul cultural şi dezvoltă gândirea critică a elevilor.

PROIECT DE LECŢIE

PROFESOR: Haită Mihăiță-Cristian
Clubul Sportiv Școlar Alexandria

TEMA ȘI OBIECTIVELE LECȚIEI: Viteza de reacție și de execuție – dezvoltare .

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

PSIHOMOTRICE: - să-și dezvolte viteza de reacție și de execuție, la stimuli auditivi și vizuali, în acțiuni motrice complexe;

- să execute cu rapiditate și corectitudine acțiunile comandate sau necesare la semnale vizuale și auditive.

COGNITIVE: - conștientizeze importanța vitezei de reacție și de execuție.

AFECTIVE: - să fie interesat să realizeze tema lecției într-un mod cât mai corect;

- să fie mulțumit/nemulțumit pentru evoluția sa motrică.

SOCIALE: - să-și încurajeze colegii;

- să accepte înfrângerea cu sportivitate.

METODE ŞI PROCEDEE: explicaţia, demonstraţia, exerciţiul, corectarea, exersarea, concursul.

GRUPA: începători - atletism

EFECTIV : 12 sportivi

DURATA: 90 minute.

DESFĂŞURAREA LECŢIEI

NR. CRT.	PĂRŢILE LECŢIEI DE ANTRENAMENT	CONŢINUT -MIJLOACE DE REALIZARE-	DOZARE	FORMAŢII DE LUCRU	INDICAŢII METODICE	EVALUARE
1.	**INTRODUCTIVĂ** **35 min.**	- adunarea și alinierea - verificarea prezenței și stării de sănătate a elevilor - anunţarea temelor lecţiei - alergare de încălzire - gimnastică și mobilitate articulară **<u>Exerciții speciale din școala atletismului:</u>** - mers pe vârfuri cu brațele sus - mers pe călcâie cu brațele la spate - alergare cu joc de gleznă - alergare cu călcâiele la spate - alergare cu genunchii la piept - alergare cu pas adăugat - alergare cu joc de gleznă cu spatele - alergare cu pendularea gambei înapoi - mers fandat - alergare cu pas săltat - alergare cu pas sărit - alergare cu genunchii întinși înainte - alergare lopătată.	30’’ 1’ 30’’ 800 m 10 ’ 2 X 30 m 2 X 30 m 2 X 30 m 2 X 30 m	- în linie pe un rând - în pluton - în cerc - în coloană câte doi - în coloană câte doi	Se urmărește ca brațele să se miște înainte și înapoi, cu coatele îndoite. Se urmărește așezarea corectă a tălpilor pe direcția de deplasare.	Corectitudinea execuţiei variantelor de mers şi de alergare. Frecvenţa de execuţie a mişcărilor. - Amplitudinea actului respirator, coordonarea lui cu mişcarea braţelor şi păşirea picioarelor. -Aprecieri individuale și colective.

2.	**FUNDAMENTALĂ** **45 min.**	- alergări lansate - alergări accelerate **Starturi din diferite poziții:** - din șezut cu genunchii îndoiți cu fața spre direcția de alergare - din șezut cu genunchii îndoiți cu spatele spre direcția de alergare - din ghemuit cu fața spre direcția de alergare - din ghemuit cu spatele spre direcția de alergare - din șezut cu genunchii întinși cu fața spre direcția de alergare - din șezut cu genunchii întinși cu spatele spre direcția de alergare - din șezut cu picioarele încrucișate cu fața spre direcția de alergare - din șezut cu picioarele încrucișate cu spatele spre direcția de alergare Joc de mișcare – “Care echipă aleargă mai repede?” Ștafete	3 X 50 m 1 X 10 m 1 X 20 m	- în coloană câte doi - în coloană câte doi - în coloană câte doi - în coloană câte doi - în coloană câte doi - în coloană câte doi	Palmele sa fie așezate pe genunchi.	-Corectitudinea execuţiei -Frecvenţa de execuţie a mișcărilor. - Coordonarea mișcării braţelor și picioarelor. -Aprecieri individuale și colective. -Răspunsul adecvat la comenzi. -Încadrarea în ritmul impus..
3.	**ÎNCHEIERE** **10 min.**	- alergare de încheiere - revenire după efort - adunarea și alinierea; - aprecieri asupra îndeplinirii obiectivelor	800 m 1’ 30” 1’	- în pluton -în linie pe un rând		

PROIECT DIDACTIC

PÎSLARU ANDREEA ALEXANDRA
CENTRUL SCOLAR DE EDUCATIE INCLUZIVA
”SFANTUL NICOLAE” CAMPULUNG

Unitatea şcolara: C.S.E.I. „SFÂNTUL NICOLAE” CÂMPULUNG

Propunator: PISLARU ANDREEA

Disciplina: KINETOTERAPIE

Data: 14.05.2021

Clasa: a VII a

Durata: 45 minute

Efectiv: 2 baieti

Locul de desfăşurare: sala de sport

Materiale: bastoane, bancă gimnastică, obstacole, mingi, cercuri

COMPETENȚE:

1. Să își recupereze capacitatea fizică şi să își mărească capacitatea de efort;
2. Să își educe-reeduce echilibrul static şi dinamic;
3. Să combată postura anormală a corpului.

Tema: EDUCAREA ECHILIBRULUI

OBIECTIVE OPERATIONALE

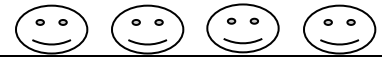
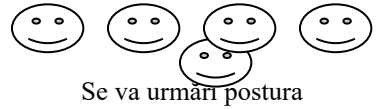
- Să își recupereze capacitatea fizică şi să își mărească capacitatea de efort
- Să își educe-reeduce echilibrul static şi dinamic;
- Să combată postura anormală a corpului

OBIECTIVE COGNITIVE:

- Să însușească noţiuni referitoare la poziţia corectă în bancă;
- Să denumească etapele învăţării elementelor;

OBIECTIVE AFECTIVE:

- Să colaboreze în vederea realizării scopului propus;

PARŢI ALE LECŢIEI	MOMENTE	MASURI DIDACTICE SI MIJLOACE	DOZARE	METODE DIDACTICE	INDICAŢII METODICE SI ORGANIZATORICE Observaţii
1	2	3	4	5	6
Partea introducti va	**Organizarea colectivului de elevi 2 min**	Anunţarea sarcinilor lecţiei. Captarea atenției si interesului pentru crea o buna dispoziție	1min	Conversatia Explicatia	In linie pe un rând
	Pregătirea organismului pentru efort **5 min**	Mers de voie. Mers pe vârfuri , mâinile la ceafa. Mers pe calcai, mâinile la spate, la nivel lombar. Mers pe partea exterioara a picioarelor. Alergare cu ridicarea genunchilor la piept Alergare cu pendularea gambei la spate, Mers cu relaxarea membrelor superioare si inferioare.	1T 1T 1T 1T 1T 1T 1T	Conversaţia Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul fizic	In coloană câte unul
	Influenţarea selectivă a aparatului locomotor **10 min**	• **P. stând depărtat cu mâinile pe şold** T1-2 aplecarea capului înainte cu arcuire T3-4 extensia capului cu arcuire T5-8 se repetă • **P. stând depărtat** T1-8 rotirea braţelor înainte • **P. stând depărtat** T1-8 rotirea braţelor înapoi • **P. stând depărtat , braţele îndoite, mâinile la ceafă** T1-2 aplecarea trunchiului înainte cu arcuire T3-4 extensia trunchiului cu arcuire • **P. stând depărtat , braţele îndoite, mâinile la ceafă** T1-2 Răsucirea trunchiului spre dreapta cu arcuire T3-4 Răsucirea trunchiului spre stânga cu arcuire • **P. stând** - sărituri ca mingea, înainte şi înapoi - sărituri pe ambele picioare cu deplasare laterală • **exerciţii de respiraţie** • **P. stând cu braţele pe lângă corp** T1-4 inspiraţie profundă pe nas cu depărtarea picioarelor şi ducerea braţelor prin înainte sus T5-8 revenire cu coborârea braţelor şi expiraţie lentă	2x8 2x8 2x8 2x8 2x8 2x8 3x	Conversaţia Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul fizic	In linie pe un rând Se va urmări postura întregului corp in executarea exerciţiilor fizice. Fiecare exerciţiu fizic va fi însoţit de miscari respiratorii controlate.

Partea fundamentala	**Exercitarea componentei musculo articulare** **18’** **Exercitarea componentei neuro-psihice** **5 min**	**PI Stând depărtat,** T1-T8 mutarea centrului de greutate a corpului depe un membru inferior pe altul. **PI Stând depărtat** T1-T8 genuflexiuni. **PI Stând depărtat, mâinile pe şolduri.** T1-T8 mutarea centrului de greutate pe un membru inferior cu menţinere 10’’, apoi se schimbă. **PI Stând, mâinile pe şolduri**. T1-ridicări pe vârfuri T2 revenire pe călcâie T3-T8 se repetă. **PI Stând depărtat cu mâinile pe şolduri** T1-T8 întoarcere la 360 de grade. **PI Stând depărtat , mâinile pe şolduri** T1-T8 rotirea trunchiului. **PI Stând** Mers pe diverse obstacole, culegerea mingilor de pe sol **PI Stând** Mers in echilibru pe banca de gimnastica si pe obstacole, cu brațele întinse înainte, la nivelul umerilor, ținând un baston in mâini **PI Stând** Mers in echilibru pe banca de gimnastica si pe obstacole Se repeta traseul, cu un baston in mâini cu brațele întinse in fata **PI Stând depărtat**, mâinile pe şolduri, ochii închişi. T1-T8 sprijin pe membrul inferior stâng, dupa care se schimbă pe membrul inferior drept **PI Stând depărtat** , mâinile pe şolduri, ochii închişi. T1 ridicări pe vârfuri T2 revenire pe călcâie T3-T8 se repetă **PI Stând**, mâinile pe şolduri, ochii închişi, adunând mingi de pe sol **PI Stând** Mers pe o linie trasată pe sol. **PI Stând** Se efectuează traseul format **PI Stând** . T1-T4 întoarcere la 360 de grade spre dreapta T5-T8 întoarcere la 360 de grade spre stânga	2x8 2x8 2x8 2x8 2x8 2x8 1T 1T 2x 2x 1x8 1x8 1x4	Conversaţia Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul fizic Conversaţia Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul fizic	Se va urmări postura întregului corp în executarea exerciţiilor fizice. Fiecare exerciţiu fizic va fi însoţit de mişcări respiratorii controlate.

Partea de încheiere	**Revenirea organismului după efort 3min**	Alergare ușoara Mers de voie cu relaxarea membrelor superioare si inferioare Mers cu mișcări ample ale membrelor superioare, însotite de mișcări respiratorii.	1T 1T 1T	Conversatia Explicaţia Demonstraţia	In coloană câte unul Se va urmări postura corpului.
	Concluzii si aprecieri 2min	Se vor face observaţii, aprecieri şi recomdări cu privire la programul recuperator.	2’	Conversatia Explicaţia Demonstraţia	In mers uşor, executând chiar poziţiile recomandate pentru acasă.

BIBLIOGRAFIE

- Cordun M. (1999) Kinetologie medicală, Bucureşti, Ed. AXA
- Sbenghe T. (1987) Kinetologie profilactică, terapeutică şi de recuperare, Bucureşti, Ed. Medicală

PROIECT DE ACTIVITATE - METODA *BRAINSTORMING*

GRĂDINIȚA CU P.P. NR 22 SIBIU
PROF. DRĂGAN TEODORA

Joc „Ce știi despre anotimpul ...Iarna?”

1.Etapa pregătitoare

Se stabilește ideea inițială de la care se pornește(iarna). Copiii așezați pe sănii primesc sarcina de a descrie pe rând anotimpul iarna, în manieră proprie, pornind de la cerința „Ce știi despre anotimpul...Iarna?”

2.Etapa productivă a grupului

Fiecare copil spune un cuvânt despre iarnă, fară a repeta cuvântul spus de alt coleg. Este momentul în care se manifestă asaltul, furtuna creierului. Se admit toate ideile în lanț și se înregistrează prin scrierea acestora pe fulgi de nea (fiecare fulg va fi așezat de copil pe ramurile unui copac), în ordinea prezentării. Fiind o metodă care stimulează creativitatea, se vor evita aprecierea și evaluarea ideilor în această etapă. Educatoarea nu intervine în corectarea răspunsurilor. Copiii nu vor critica, vor scurta durata exprimării și vor încerca să emită cât mai multe idei proprii noi, să dezvolte ideile colegilor, să analizeze, să-și imagineze. Aceasta este o cale progresiv- liniară care presupune evoluția unei idei prin completare.

3.Etapa trierii și selecționării ideilor

În această fază se optează pentru soluția finală, evaluându-se ideile. Acestea vor fi încadrate într-o anumită categorie: idei care surprind natura (prin atașare la imaginea de iarnă) și idei care sunt legate de om (atașând la imaginea unui copil).

TEMA ANUALĂ- Când, cum și de ce se întâmplă

TEMA SĂPTĂMÂNALĂ- Evaluare

TEMA ACTIVITĂȚII- „Ce știi despre anotimpul ...Iarna?”

CATEGORIA DE ACTIVITATE-A.D.E.- D.Ș.- cunoașterea mediului

TIPUL ACTIVITĂȚII- evaluare de cunoștințe

MIJLOC DE REALIZARE- joc didactic

SCOPUL ACTIVITĂȚII- Dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegere a mediului înconjurător, precum și stimularea curiozității pentru investigarea acestuia

Sarcina didactică

Să denumească, identifice elemente caracteristici anotimpului iarna, sesizând legăturile directe cu mediul înconjurător.

Regulile jocului

Copiii, spun câte un cuvânt despre iarnă, fară a repeta cuvântul spus de alt coleg și vor sta așezați pe sănii.

Elemente de joc- aplauze, elemente surpriză

Strategii didactice

Metode si procedee: conversatia, brainstormingul, mâna oarbă. explicatia, exercițiul

Material didactic: castel, balon, gheață carbonică, copac, fulgi, cariocă, jetoane, tablă magnetică, obiecte specifice anotimpului iarna (sanie, mănuși, fular, căciulă, brazi, bulgări, joc senzorial)

Locul de desfășurare: sala de grupă

Durata: 20 minute

Bibliografie

- S. Breben, E Goncea, G. Ruiu, M. Fulga- metode interactive de grup, ed.Arves, 2002
- Curriculum pentru învățământ preșcolar 2009
- Cerc pedagogic Grădinița nr 178- Metode interactive de grup

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Eveniment didactic	**Conținut științific**	**Metode și procedee**	**Evaluare**
1.Moment organizatoric	Se pregătește sala de grupă și materialul necesar pentru buna desfășurare a activității.		
2.Captarea atenției	Copiii așezați pe sănii descoperă elementul surpriză (un balon cu heliu, care iese din castel, se înalță și are un mesaj - *Copii, sunt Elsa și pentru că m-ați primit în grupa voastră, v-am pregătit câteva surprize, dar, ca să le descoperiți vreau mai întâi să aflu ce știți voi despre anotimpul iarna.* Educatoarea propune jocul *„Ce știi despre anotimpul ...Iarna?”*	conversația	
3.Reactualizarea cunoștințelor	Copiii vor reactualiza cunoștințele despre anotimpul iarna. Răspund la întrebările educatoarei.(În ce anotimp suntem? Ce se întâmplă iarna? Cum ne îmbrăcăm etc.)	conversația	individuală
4.Anunțarea temei și a obiectivelor	Pentru că știți atâtea lucruri despre iarnă, haideți să vedem ce surprize ne-a pregătit Elsa. Educatoarea anunță tema și obiectivele.	conversația	frontală
5.Dirijarea învățării	Explicarea regulilor jocului. Fiecare copil spune câte un cuvânt despre iarnă, fără a repeta cuvântul spus de alt coleg, iar ideea este scrisă de educatoare pe un fulg. **Desfășurarea jocului de probă** Înainte de a începe jocul educatoarea va numi un copil care să spună un cuvânt despre iarnă, îi cere să aleagă un fulg dintre cei suspendați, scrie pe fulg ideea copilului,	explicația demonstrația	frontală

	apoi acesta lipește fulgul scris pe copacul iernii. **Desfășurarea propriu - zisă a jocului (metoda brainstorming**, momentul în care se manifestă asaltul de idei, furtuna creierului) Pe rând, copiii vor spune primul cuvânt care le vine în minte când se gândesc la anotimpul iarna. Fiecare idee este scrisă de educatoare pe câte un fulg ales de copil, apoi îl așază în copacul iernii. Sunt scrise toate ideile chiar dacă nu se potrivesc cu cerința. Când toate ideile copiilor au fost expuse educatoarea prezintă lista acestora. **Varianta I** Prin metoda mâna oarbă copiii aleg obiecte din jocul senzorial fără să le vadă, le identifică și le așază pe masă, în dreptul imaginii obiectului identificat. **Varianta II** Educatoarea reamintește copiilor ideile spuse de ei și le propune să le încadreze în două categorii, cele care aparțin naturii și cele care aparțin omului, ideile care surprind natura le vor așeza în dreptul imaginii de iarnă, iar cele legate de om, în dreptul imaginii copilului. În această fază se realizează soluția finală, evaluându-se ideile copiilor despre anotimpul iarna.	**metoda brainstorming** jocul **mâna oarbă**	individuală
6.Încheierea activității	Activitatea se încheie prin reamintirea numirii jocului desfășurat și întrebarea educatoarei "*Ce ți-a plăcut cel mai mult la activitatea de azi?* Copiii emit răspunsuri subiective ce ne arată modalitatea prin care putem înregistra preferințele copiilor referitoare atât la materialul didactic ales , cât și la metoda desfașurată. Educatoarea va face aprecieri generale și individuale privind implicarea și comportamentul acestora la activitate.	conversația	Individuală frontală

PROIECT DIDACTIC

ȚIFREA Mariana
Liceul „MIRON CRISTEA” Subcetate, Harghita

DISCIPLINA: Biologie

CLASA a VII -a

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: Funcția de reproducere. Reproducerea la plantele cu flori

TITLUL LECȚIEI: Structura florii la angiosperme

TIPUL LECȚIEI: comunicare și însușire de noi cunoștințe

COMPETENȚE DERIVATE:

La sfârşitul orei toţi elevii vor fi capabili:

C1 - să determine componentele florii de pe materialul natural, mulaj, imaginea proiectată pe tabla interactivă;

C2 - să stabilească rolul îndeplinit de fiecare parte componentă a florii;

C3 - să redea prin modele florale descompuse, alcătuirea florii;

C4 - să identifice tipuri de flori.

TERMENI CHEIE: peduncul, receptacul, caliciu, corolă, androceu, gineceu, inflorescentă.

METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE: conversația euristică, explicația, observația, modelarea, demonstrația, comparația, învățarea prin descoperire, filmuleț didactic.

MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: material natural, mulaj, prezentare power-point, calculatoar, videoproiector, tabla interactivă, filmuleț didactic - https://www.youtube.com/watch?v=pjzotae_iw8 , aplicația lerningapps.org.

FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual.

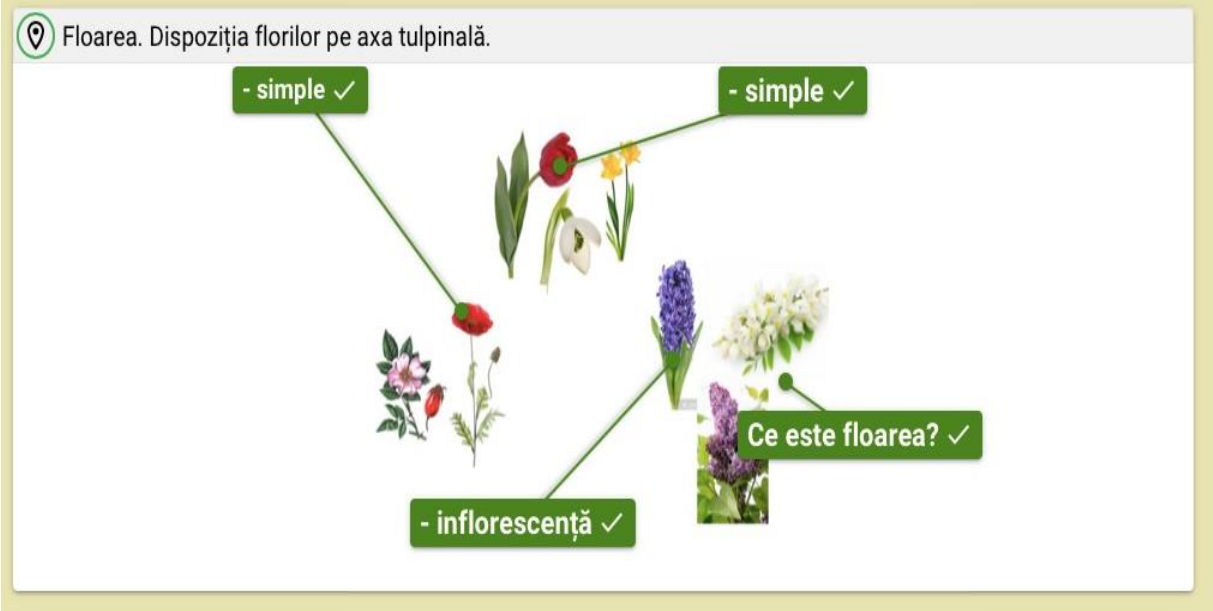
FORME DE EVALUARE: formativă.

DESFĂȘURAREA LECȚIEI

Etapa/org. clasei/timp	Elementele ale strategiei didactice	Activități propuse elevilor
Evocare **F** **5 min**	**Metode:** conversația de verificare; **Termeni cheie:** funcție de reproducere, asexuată, sexuată.	Moment organizatoric: 2 min; Reactualizarea termenilor cheie: funcție de reproducere, asexuată, sexuată. - set de intrebări **Amintește-ți!** *1. Care sunt funcțiile fundamentale ale unui organism viu?* *2. De ce este importantă reproducerea organismelor vii?* *3. Care sunt tipurile de reproducere în lumea vie?* - proiectează un power-point cu alcătuirea unei plante ,cu sublinierea importantei mugurilor - definește termenul de angiosperme.
Realizarea sensului	**Metode:** conversația euristică, explicația,	- se anunță tema noii lecții, competențele vizate - plimbare virtuală în câmpul cu flori...

F, G **30 min**	observația, modelarea, demonstrația, comparația, învățarea prin descoperire. **Termeni cheie:** peduncul, receptacul, caliciu, corolă, androceu, gineceu, inflorescență **Material:** calculatoar, tablă interactivă, site-ul miculprinț, mulaj, atlas, material natural, prezentare power-point Schița lecției (Anexa II)	https://www.youtube.com/watch?v=PjZOtAE_iW8 - înregistrați observații cu privire la diferitele tipuri de flori şi identificați dacă există diferențe între acestea; numiți plantele identificate; - urmăriți ppt-ul și observați diferite tipuri de flori și identificați dacă există diferențe între flori **(Anexa I);** - vizionați imaginea din ppt și observați alcătuirea florii la angiosperme și pe materialul vegetal. - urmăriți explicațiile profesorului cu privire la alcătuirea învelişului floral pe materialul natural; - observați organele reproducătoare cu ajutorul materialului natural (lalea) și mulaj; - se construiește puzzle cu alcătuirea florii la angiosperme - observați materialul natural pus la dispoziție; - urmăriți explicațiile profesorului cu privire la alcătuirea învelişului floral, organele reproducătoare cu ajutorul mulajului; - notați schița lecției împreună cu profesorul și desenați alcătuirea florii.
Reflecție **I, F** **10min**	**Metode:** observația, explicația, învățarea prin descoperire, algoritmizarea, lectura, jocul didactic. **Material:** telefoane, calculator, tabla interactivă, aplicația **lernigapps.ro**	- se lansează aplicația https://learningapps.org/display?v=p5m9p86dk20 identifică elementele componente ale florii. - verificăm împreună cele două sarcini de lucru la tabla interactivă.
Încheierea lecției **I** **5 min**	Evaluare formativă: se apreciază activitatea, se trag concluzii și eventuale corectări, completări.	

Anexa I Tipuri de flori

Anexa II Schița lecției

Structura florii la angiosperme

Floarea - organ de reproducere;

Florile pot fi: a) unisexuate: masculine și feminine;

b) hermafrodite: pe aceeași floare se întâlnesc atât elemente masculine cât și feminine;

Elementele componente ale unei flori:

- peduncul (codița florii)
- receptacul
- învelișului floral
- organele de reproducere;

Învelișul floral:

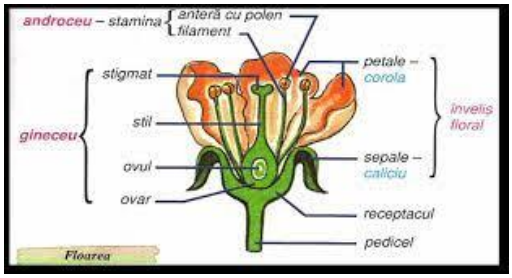
- *sepalele* (caliciul, K), la exterior;

- *petalele* (corola, C), la interior;

Organele de reproducere:

a) masculine: - *staminele* = **androceul;**

b) feminine: - *carpelele (pistil)* = **gineceul.**

PROIECT DIDACTIC

Profesor: CĂLIN CODRUŢA
Colegiul Naţional Bănăţean TIMIȘOARA

Clasa: X

TEME

Efectivul: 25

Tema 1.Consolidarea elementelor statice din gimnastica acrobatică

Data:

Loc de desfășurare: Online

Tema2 . Circuit pentru dezvoltarea forţei

Materiale necesare:

- saltea

Obiective operaționale:

❖ Cognitive:

✓ să execute correct tipurile de exerciții date conform comenzilor și în sincronizare cu ceilalți copii în limita posibilităților individuale;

✓ să respecte regulile și indicațile date.

Veriga şi durata	**Conţinutul**	**Dozare**	**Formaţii de lucru**	**Obs.**
1. Organizarea colectivului de elevi (2 minute)	- Adunarea și raportul - Verificarea starii de sanatate - Controlul echipamentului - Anunţarea temelor lecţiei	30 secunde 30 secunde 30 secunde 30 secunde		

2. Pregătirea orga - nismului pentru efort (5 minute)	- Mers pe loc - Mers pe vârfuri cu braţele ridicate - Mers pe călcâie braţele la spat - Alergare cu joc de gleznă - Mers cu respiraţie - Alergare cu genunchii sus - Mers cu respiraţie - Alergare cu pendularea gambelor la şezută - Mers cu respiraţie - Alergare cu pasi saltati - Mers cu respiraţie	10 s. 10 s 10 s. 10 s 10 s 10 s 10 s 10 s 10 s 10 s 10 s	Individual Pe loc	

3. Influenţarea selectivă a apara- tului locomotor (10 minute)	Complex individual Exercitii pentru cap 1. Stând depărtat mâinile pe șold:aplecarea capului spre inainte cu arcuire(1-2), extensie cu arcuire a capului (3-4), îndoire dreapta cu arcuire 5-6)și îndoire stânga cu arcuire(7-8). 2. Stând depărtat mâinile pe șold: rasucirea capului spre dreapta cu arcuire(1-2), rasucirea capului spre stanga cu arcuire(3-4) 3. Stând depărtat mâinile pe șold: rotirea capului spre stânga(3x), apoi spre dreapta(3x) Exercitii pentru brate 4. Stând uşor depărtat, braţele îndoite din coate la nivelul pieptului extensii cu arcuire ale bratelor(1-2),extensii ale bratelor intinse in lateral cu arcuire(3-4),extensii ale bratelor bratul dr. sus stg. jos(5-6),extensii ale bratelor bratul stg. sus dr. jos(7-8). 5. Stând depărtat rotirea braţelor spre înainte şi spre înapoi.(3x8t) 6. Stand depărtat mâinile intinse sus: doua extensii ale tr.(1-2),doua aplecari ale tr. spre inainte cu arcuire(3-4). 7. Stând depărtat mâinile pe șold:aplecarea trunchiului spre inainte cu arcuire(1-2),extensia tr. cu arcuire(3-4),aplecare dr.a tr. cu ducerea bratului stang sus cu arcuire(5-6) aplecare stg. cu ducerea bratului drept sus cu arcuire(7-8). 8. Stând depărtat bratele la ceafa: răsucire cu arcuire a trunchiului spre dreapta ((1-2), răsucire cu arcuire a trunchiului spre stânga (3-4), 9. Stând depărtat mâinile pe șold: Rotiri ale trunchiului spre stânga(3x) şi spre dreapta (3x8t). Exercitii pentru picioare 10. Fandări spre inainte cu 2 arcuiri pe piciorul stâng(1-2) şi apoi prin saritura pe piciorul drept.(3-4). 11. Fandari lateral dreapta cu arcuire(1-2),fandari lateral stanga cu arcuire(3-4). 12. Stând depărtat mâinile întinse spre înainte,genoflexiuni la comandă (1-2) 13. Sărituri pe vîrfuri la cât mai înalte (10x) 14. Sărituri din apropiat în depărtat cu braţele sus. 2105	3X8T 3X8T 3X8T 3X8T 3X8T	individual	

5.I nvatarea consolidarea deprinderilor si sau priceperilor motrice Gimnastică acrobatică 12 minute	Elemente statice: -Cumpăna pe genunchi -Semisfoara -Stand pe omoplaţi - Podul de jos	 5x 5x 5x 5x	Individual	
6.Dezvoltarea calitatilor motrice forta rezistenta **12 minute**	Circuit pentru dezvoltarea forţei Ex 1 flotări (fetele flotări pe genunchi) Ex 2 ridicări ale picioarelor la 90’ (3x) Ex3 extensii de trunchi din culcat facial (3x) Ex4 Genuflexiuni .(3x)	 20 sec 20 sec 20 sec		Trei serii 20 sec lucru 30 sec pauză 60 sec pauză între serii
7. Revenirea orga – nismului după efort (3 minute)	- Mers cu exercitii de respiraţie - Mers cu scuturarea membrelor superioare şi inferioare - Exerciţii de relaxare	40 secunde 40 secunde 40 secunde	Mers prin camera (spatiu de lucru)	
8.Concluzii (1 minut)	- Aprecieri asupra lecţiei - Salutul	30 secunde 30 secunde	frontal	

PROIECT DIDACTIC

Bolos Radu Vasile
Colegiul National Samuil Vulcan Beius

Profesor: Boloș Radu Vasile

Colegiul National Samuil Vulcan Beius

Data: **20.02.2020**

Clasa a VIII-a

Aria curriculară: Matematică şi Ştiinţe ale naturii

Disciplina: Matematică

Unitatea de învăţare: Calcule de arii și volume

Tema lecţiei: Cubul

Tipul lecţiei: Dobândire de noi cunoștințe

Durata: 50 min.

Competențe specifice:

1*Identificarea şi numirea corpurilor geometrice (cub; paralelipiped dreptunghic; prisma dreaptă cu baza: triunghi echilateral, pătrat, hexagon regulat; cilindru circular drept; con circular drept) dintr-un set de corpuri date sau în cotidian).*

2. *Determinarea ariei laterale, a ariei totale şi a volumului corpurilor geometrice studiate Determinarea unor elemente ale corpurilor geometrice când se cunosc aria laterală, aria totală, volumul sau alte elemente ale acestora.*

3. *Determinarea unor elemente ale corpurilor geometrice când se cunosc aria laterală, aria totală, volumul sau alte elemente ale acestora.*

4. Reprezentarea, prin desen, a proiecţiilor și a unghiurilor.

STRATEGII DIDACTICE:

- ***Metode şi procedee didactice:*** *conversaţia euristică , rezolvarea de exerciţii , explicaţia , rezolvarea de probleme .*
- ***Mijloace de învăţământ:*** *fişe de lucru , trusa de geometrie, Culegere de Probleme-Clubul Matematicienilor clasa a VIII a Editura Art , manual.*
- ***Metode de evaluare:*** *evaluare frontală , evaluare individuală , aprecieri verbale*

Desfăşurarea lecţiei

Structura lecţiei	***Conţinut şi sarcini de instruire***		***Strategia didactică***	***Modalităţi de evaluare***
	Activitatea profesorului	***Activitatea elevilor***		
1	***3***	***4***	***5***	***6***
I. Moment organizatoric	Se creează condiţiile optime pentru buna desfăşurare a lecţiei.	-Au pe bănci caietele, culegerea, manualul şi instrumentele de scris și se pregătesc pentru lecție.	Conversaţia euristică	
II. Verificarea cunoștințelor din lecțiile anterioare	Se reactualizează cunoştinţele dobândite anterior. Se verifică frontal temele scrise făcând, eventual, observaţii, iar dacă există probleme nefinalizate sau nerezolvate, acestea se rezolvă la tablă sau le sugerează elevilor metode de rezolvare.	-Răspund la întrebările profesorului și verifică tema de casă.	Conversaţia euristică	Aprecieri verbale
III.Anunţarea temei şi a obiectivelor	Comunică elevilor titlul și structura lecției.	- Sunt atenți şi notează titlul lecției în caiete.		
IV. Prezentarea conţinutului și dirijarea învăţării	Se adresează elevilor întrebări privind noțiunea de ” cub”. Profesorul notează pe tablă formulele pentru perimetrul bazei, aria (bazei, laterală, totală), volum și diagonală. Profesorul propune spre rezolvare o fișa de lucru cu exerciții și probleme de la simplu la complex cuprinzând determinări de arii, volume, elemente ale cubului în anumite condiții, determinări de	- Răspund la întrebări; - Notează în caiete; -Sunt antrenați în rezolvarea exercițiilor și problemelor.	Conversaţia euristică Explicaţia Exercițiul	Aprecieri verbale Aprecieri

	proiecții și măsuri de unghiuri. Profesorul scoate în evidență și calculul necesar rezolvării de probleme			verbale
V. Intensificarea reținerii și asigurarea transferului	Se solicită elevilor să vină la tablă și să rezolve exerciții conținute în fișa de lucru.	- Lucrează în caiete și la tablă, sub îndrumarea profesorului; - Participă activ la discutarea exercițiilor prezentate la tablă, notând eventualele observații sau idei.	Exerciţiul	Aprecieri individuale şi frontale
VI. Evaluarea performanțelor	Se fac aprecieri recomandări, notarea elevilor care s-au remarcat în timpul lecției.	- Fac corectarea folosind rezolvarea de la tablă sau din discuții.	Conversaţia euristică	Aprecierea verbala
VII.Tema pentru acasa	Exercițiile rămase nerezolvate din fișa de lucru.	- Notează tema.	Conversaţia euristică	

PROIECT DIDACTIC

Profesor itinerant/de sprijin, Barbu Savin Octavian
Școala Gimnazială Specială Târgoviște, Jud. Dâmbovița

PROFESOR ITINERANT/DE SPRIJIN: BARBU-SAVIN OCTAVIAN

ŞCOALA GIMNAZIALĂ „RADU CEL MARE" GĂEŞTI

DATA:

GRUPA : 2 elevi cu C.E.S.- clasa a – a VIII-a

ARIA CURRICULARĂ: LIMBĂ ŞI COMUNICARE

DISCIPLINA: LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ

SUBIECTUL: Text narativ **„Povestea ursului cafeniu",** după Vladimir Colin

TIPUL LECTIEI: Consolidare şi fixare de cunoştinţe ;

SCOPUL LECTIEI: Formarea și dezvoltarea competențelor de exprimare orală și scrisă;

COMPETENȚE GENERALE:

2. Receptarea textului scris de diverse tipuri

COMPETENȚE SPECIFICE:

2.1. Evaluarea informațiilor și a intențiilor de comunicare din texte literare, nonliterare, continue, discontinue și multimodale − interpretarea temei, a motivelor şi a ideilor principale dintr-un text; − dezvoltarea și evaluarea unor informaţii din diverse tipuri de texte prin emiterea de opinii și idei, în contexte şcolare sau extraşcolare;

OBIECTIVE OPERAŢIONALE

Obiective cognitive : Pe parcursul activităţii şi la sfârşit, elevul va fi capabil:

O1 - Să citească în mod conştient, corect și expresiv un text;

O2 - Să răspundă la întrebări;

O3 - Să rezolve exerciții de sinonimie și antonimie;

O4 - Să asocieze personaje, acțiuni, să stabilească ordinea întâplărilor în cadrul jocului interactiv;

O5 - Să desprindă învățătura textului.

Psihomotorii :

- Să utilizeze corect materialele didactice din platforma educațională;
- Să adopte o poziţie corectă a corpului pe tot parcursul orei.

Afective :

- Să manifeste un comportament adecvat în relaţiile virtuale;
- Să manifeste atitudine pozitivă/afectiv-participativă pentru rezolvarea sarcinilor de lucru.

OBIECTIVE TERAPEUTICE :

- Recuperarea tulburărilor specifice de citit-scris;
- Stimularea şi dezvoltarea atenţiei, gândirii, imaginaţiei ;

STRATEGII :

1. **DIDACTICE :**

Metode şi procedee :

- Conversaţia, explicaţia, jocul interactiv, exerciţiul, observaţia, munca independentă;

Etapele lecţiei	**Ob. Op.**	**CONŢINUTUL ACTIVITĂŢII**		**STRATEGII DIDACTICE ŞI TERAPEUTICE**			**TIMP**	**Evaluare**
		Activitatea profesorului	**Activitatea elevilor**	**Metode şi procedee**	**Material didactic**	**Forme de organizare**		
1.Moment Organizatoric		Asigur condiţiile necesare desfăşurării optime activităţii. Elevului i s-a transmis cu o zi înainte, folosind platforma Classroom materialele necesare desfășurării orei. Trimit link-ul de acces pe platforma Google Meet către elev. Asigur accesul acestuia și intrarea on-line la lecție.	Elevul primește link-ul de acces pe platforma școlii, se conectează și intră online la lecție	Conversația	Laptop; Telefon; Tabletă Platforma Classroom Google Meet;	Individuală	1’	Observaţia sistematică
2. Captarea atenţiei		Prezint elevului videoclipul ***“Povestea ursului cafeniu”,*** de Vladimir Colin Link:	Vizionează cu atenție videoclipul	Conversaţia	Telefon; Laptop; Internet;	Individuală	5’	Evaluare orală

		https://www.youtube.com/watch?v=oiU4wsT7LYI&feature=emb_logo						
3.Anunţarea temei şi a obiectivelor operaţionale		Astăzi, în cadrul orei de limba română vom studia o lectură din care vom învăţa să răspundem corect la întrebări, să formulăm propriile opinii în legătură cu personajele textului, să asociem cuvinte/imagini și acțiuni în ordinea cronologică a întâmplărilor, să descoperim învățătura textului.	Elevul recepţio-nează mesajul.	Conversaţia	Telefon; Laptop; Internet; Aplicația Google Meet;	Individuală	1’	Observaţia sistematică
4. Dirijarea învăţării	**O1 O2 O3 O5**	• Elevul a primit materialele de lucru cu o zi inainte, prin intermediul Platformei Classroom. • Se va realiza lectura integrală a textului „*Povestea ursului cafeniu”* de Vladimir Colin, cu ajutorul profesorului de sprijin. • Elevul va citi textul și se vor discuta cuvintele necunoscute. • Se va prezenta **Fișa de lucru** cu următoarele cerințe: Să răspundă la intrebări pr baza textului citit/audiat; Să rezolve câteva exerciții de sinonimie și antonimie; Să desprindă învățătura textului (Să nu judecăm oamenii după felul ăn care arată. caracterul unui om și faptele acestuia sunt singurele care ar trebui să conteze)	Elevul citește textul, răspunde la întrebări, rezolvă exercițiile, desprinde învățătura textului.	Conversația Explicația Exercițiul	Textul literar Fișă de lucru Aplicația Google Meet;	Individuală	20’	Observarea sistematică Evaluare orală Aprecieri verbale
5.Asigu-rarea feed-back-ului	**O4**	• Se va prezenta jocul – ***Aţiuni /personaje/ordinea întâmplărilor*** https://learningapps.org/display?v=pov4upurt20, prin care elevul va asocia imaginea personajelor cu acțiunile acetora , apoi va așeza in ordine întâmplările textului.	Elevul asociază personaje și acțiuni. Așează în ordine întâmplările textului	Conversația Jocul	Aplicația Google Meet; Aplicația Learning apps.org	Activitate individuală	5’	Evaluare orală
6.Evaluarea	**O1 O2 O5**	Cu ajutorul jocului unui joc interactiv https://learningapps.org/display?v=pxh0ab5vn20, elevul va aseza cuvintele în ordine pentru a descoperi proverbul: ***Pomul se cunoaște după roade, iar omul după fapte.***	Elevul descoperă proverbul	Explicaţia Conversația Jocul	Aplicația Meet; Aplicația Learning apps.org	Activitate individuală	5’	Evaluare orală Aprecieri verbale
7.Încheierea		Se vor face aprecieri asupra modului	Ascultă aprecierile	Conversaţia		Individuală	3’	Evaluare orală

activităţii		în care a lucrat elevul pe parcursul activităţii. Pentru ora viitoare se va cere elevului să scrie un text scurt în care să prezinte o situaţie în care a dat dovadă de bunătate şi respect.						Aprecieri verbale

Mijloace de învăţământ :

- Laptop, telefon,tabletă, platforma Classroom,Google Meet; internet; materiale didactice din cadrul platformei,textul literar.

FORME DE ORGANIZARE: individuală;

FORME DE EVALUARE: observaţia sistematică, evaluare orală, evaluare scrisă;

1. **TIMP DE LUCRU :** 40’

BIBLIOGRAFIE :

- Curriculum adaptat clasa a VIII-a
- Programa şcolară pentru disciplina Comunicare în limba română, clasa IV a.

PROIECT DIDACTIC

Profesor itinerant/ de sprijin, COMAN TEODOR MIRCEA
Școala Gimnazială Specială Târgoviște, Județul Dâmbovița

Data: **octombrie 2022**

Disciplina: **Limba și literatura română**

Unitatea de învățare: **Lumea artistică**

Tema lecției: **Adjectivul. Gradele de comparație** Tipul lecției: **de fixare și sistematizare a cunoştinţelor**

Clasa: **a VI- a**

SCOPUL LECȚIEI:

Formarea și dezvoltarea abilităților de comunicare, de scriere și citire corectă a categoriilor gramaticale;Diminuarea tulburărilor de învățare (dislexo-disgrafie).

COMPETENȚE SPECIFICE:

4.1. Utilizarea structurilor sintactice și morfologice de bază ale limbii române standard pentru înțelegerea și exprimarea corectă și precisă aintențiilor comunicative.

4.2. Aplicarea conștientă a achizițiilor lexicale și semantice de bază, din limba română standard, pentru exprimarea corectă a intenționeicomunicative.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

cognitive:

O1.Să scrie adjective potrivite pentru substantivele date;

O2.Să identifice adjectivele în serii date/în propoziții;

O3.Să precizeze gradele de comparație pentru adjectivele date.

psiho-motorii:

1. să mențină o poziție corectă în timpul scrisului;
2. să lucreze corect și îngrijit.

afectiv-atitudinale:

1. să manifeste atitudine pozitivă, interes pentru lecție;
2. să participe activ la desfășurarea orei;
3. să se mobilizeze în vederea rezolvării sarcinilor propuse

STRATEGIA DIDACTICĂ:

Metode şi procedee: expunerea însoțită de mijloace tehnice, conversația, exercițiul, instruirea asistată de calculator, explicația.

Mijloace didactice: laptop, tablă, cretă, fișe de lucru, pixuri, fișă de autoevaluare, diplomă, Platforma de producție video Renderforest,Platforma Canva, Platforma Genially for education, Aplicația Coggle, Platforma Wordwall. *Resurse TIC:*https://www.renderforest.com/project/56662605/edit https://www.canva.com/design/DAE04_2NP_w/W3cNz3r8eTTM4kcquYGIjg/edit, **https://app.genial.ly/editor/61dabcd01d0f2b0ded90ad05,https://coggle.it/diagram/Ydn2nfKhpzchjCKp/t/bun, https://wordwall.net/resource/27368337/adjectivul**

Metode și forme de evaluare: aprecierea verbală a răspunsurilor, observația, evaluarea scrisă, autoevaluarea.

Forme de organizare : frontală, individuală.

STRATEGIA TERAPEUTICĂ: valorificarea experienței elevului, acordarea de sprijin/îndrumare diferențiată, încurajarea autoaprecierii, în vederea creșterii stimei de sine.

RESURSE: *umane*: 3 elevi cu CES ; *spațiale*: cabinetul de sprijin;

***temporale*: 50 de minute *bibliografice: Programa școlară pentru disciplina Limba și literatura română*, Aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3393 / 28.02.2017.**

Adaptare curriculară la *Limba și literatura română* , clasa a VI-a.

DESFĂȘURAREA LECȚIEI

Etapele activității	**Obiec-tive**	**Timp/ min**	**Etape de instruire**		**Strategii didactice**		**Forme de organizare**	**Evaluarea**
			Activitatea cadrului didactic	**Activitatea elevului**	**Metode șiprocedee**	**Mijloacedidactice**		
1.Moment organizatoric		***1***	SalutulSe asigură un climat adecvat desfășurării lecției.Se pregătește materialul didactic.	Se pregătește pentru începerea orei.	Conversația		Frontală	
2.Captarea atenției și asigurarea climatului afectiv		***1***	Se solicită urmărirea animației. **https://www.renderforest.com/project/56662605/edit**	Urmărește animația.	Conversația Expunerea	LaptopPlatforma Renderforest	Frontală	

3.Anunțarea temei și a obiectivelor		***1***	Se notează la tablă data și titlul lecției: *Adjectivul. Gradele de comparație.*Se prezintă obiectivele într-omanieră accesibilă elevului.	Este atent laexplicațiile cadruluididactic.	Conversația	Tablă Cretă	Frontală	
4.Dirijarea învățării	***O1*** ***O2*** ***O3***	***30***	Se solicită citirea textului de către elevi și rezolvarea fișei de lucru: (Anexa 1) - să scrie câte o însușire potrivită cuvântului reprezentat de fiecare imagine; - să încercuiască adjectivele din lista dată; - să sublinieze adjectivele din textul dat; -să scrie un adjectiv petru cuvintele date; - să precizeze gradele de comparație ale adjectivelor date. (Anexa 2 și 3)	Citește textul Scrie câte o însușire potrivită Încercuiește adjectivele din lista dată. Subliniază adjectivele din textul dat. Scrie adjectivul potrivit pentru cuvintele date. Precizează gradele decomparație ale adjectivelor date.	Conversația Exercițiul	Fișe de lucru Pixuri	Frontală Individuală	Aprecierea verbală a răspunsurilor Observația
5.Asigurarea retenției și a transferului	***O1*** ***O2*** ***O3***	***5***	Se prezintă exercițiul joc ce vizează identificarea adjectivelor. Se solicită rezolvarea cu atenție și rapiditate a exercițiului. **https://wordwall.net/resource/27368337/adjectivul**	Rezolvă sarcina dată. Alege un adjectiv din exercițiul joc și precizează gradele de comparație.	Conversația Exercițiul Instruirea asistată de calculator	Laptop Platforma *Wordwall*	Frontală Individuală	Aprecierea verbală a răspunsurilor Observația

			Se solicită alegerea unui adjectiv din exercițiul joc și precizarea gradelor de comparație					
6. Evaluarea	***O1*** ***O2*** ***O3***	***10***	Se distribuie fișa de autoevaluare. Se discută fișa de autoevaluare. Anexa 4	Rezolvă fișa de autoevaluare.	Conversația Exercițiul Explicația	Fișă de autoevaluare	Individuală	Evaluarea scrisă
7. Concluzii și aprecieri		***2***	Se fac aprecieri globale cu caracter motivant privind participarea elevului la desfășurarea lecției. Se oferă o diplomă cu mesaj motivațional. Anexa 5	Participă la evaluarea activității, autoevaluându-se.	Conversația	Diplomă	Frontală	Autoevaluarea

PROIECT DIDACTIC

Prof. Înv. Primar Muntean Simona Adriana
Școala Gimnazială Ștefan cel Mare Cetatea de Baltă, jud Alba

ARIA CURRICULARĂ: *Limbă şi comunicare*

DISCIPLINA*:Limba şi literatura română*

UNITATEA DE ÎNVĂŢARE: *Bucuriile iernii*

TITLUL LECŢIEI: *Recapitulare :Părţile de vorbire.*

TIPUL LECŢIEI: *Recapitulare şi sistematizare a cunoştinţelor*

SCOPUL LECŢIEI: *Recapitularea cunoştinţelor dobândite pe parcursul unităţii „Bucuriile iernii”,sistematizarea cunoştinţelor privind folosirea şi aplicarea corectă, în diferite situaţii a părţilor de vorbire învăţate.*

COMPETENŢE GENERALE:

3. Receptarea de mesaje scrise în diverse contexte de comunicare

4. Redactarea de mesaje în diverse situaţii de comunicare

COMPETENŢE SPECIFICE:

1.2. Deducerea sensului unui cuvânt prin raportare la mesajul audiat în contexte de comunicare previzibile

1.5 Manifestarea interesului pentru receptarea mesajului oral indiferent de perturbările de canal

OBIECTIVE OPERAŢIONALE

O1- să formuleze cinci definiții pentru părțile de vorbire învățate, folosind terminologia învățată;

O2-să dea exemple de părți de vorbire,folosind un context adecvat;

O3 -să identifice părţile de vorbire – substantiv, adjectiv, verb, pronume,numeral din textul dat , folosind textul suport

O4 –să analizeze părțile de vorbire studiate, specificând categoriile gramaticale ale acestora;

O5-să alcătuiască enunţuri ,respectând indicaţiile date ;

METODE ŞI PROCEDEE *:*

- conversaţia,
- explicaţia,
- descoperirea dirijată,
- metoda cadranelor
- problematizarea,
- jocul didactice

MIJLOACE DIDACTICE:

- scrisoarea
- fise de lucru
- tabla,
- cretă

FORME DE ORGANIZARE *:*

- frontală
- individuală
- pe grupe

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

Etapele lecţiei	Ob. Op.	Conţinutul stiintific	Strategia didactică			Evaluare
			Metode si procedee	Mijloace de inv.	Forme de org.	
1.Momentul organizatoric		Se asigură ordinea şi liniştea, ambianţa educaţională favorabilă desfăşurării în bune condiţii a lecţiei. Elevii pregătesc caietele de limba română, instrumentele de scris, creioanele colorate, eliminând alte preocupări.	Conversaţia		Frontal	Obs. comp. elevilor

2.Verificarea temei	O5	Se verifică tema sub aspect calitativ / cantitativ. Se evidenţiază elevii care au rezolvat corect tema, au scris caligrafic şi au un caiet îngrijit; Se fac aprecieri asupra realizării temei	Conversaţia Exercitiul Explicatia		Frontal	Evaluare formativa (orala)
3.Captarea atenţiei	O1	Se realizează cu ajutorul unei scrisori din partea Vrăjitorului Cuvânt care doreşte să le ceară ajutorul pentru a îşi reconstrui castelul .(Anexa) Primul pas este rezolvarea unui rebus in perechi pentru a descoperi titlul lecţiei :PĂRŢILE DE VORBIRE-recapitulare	Conversaţia Explicatia	Povestea Scrisoare a	Frontal	Obs. comp. elevilor
4.Anunţarea temei şi a obiectivelor	O1 O2 O3 O4 O5	Se anunţă elevii că în această oră de limba română vor repeta părţile de vorbire învăţate: vor identifica, defini şi vor efectua, frontal, individual sau în perechi, diferite exerciţii pentru a-i demonstra vrăjitorului că și-au însușit cunoştintele despre părţile de vorbire; Se scrie titlul pe tablă şi în caiete: **Părţile de vorbire-Recapitulare**	Conversaţia Explicatia	Caiete Instrume nte de scris	Frontal	Obs. comp. elevilor
5.Recapitulare şi sistematizarea cunoştinţelor	O1 O2 O3 O4 O5	Se va face o reactualizare a cunoştinţelor teoretice despre părţile de vorbire, pe baza unei fişe pe care este reprezentat un castel. Se prezinta fişa , Castelul părtilor de vorbire';fiecare turn al castelului reprezintă o parte de vorbire;unde vor avea de efectuat diverse exercitii. In continuare,elevii vor rezolva exercitiile trimise de catre vrăjitor;(Anexa) Se explică elevilor că vor avea de rezolvat mai multe exercitii pentru a putea reconstrui si intra in castel. Exercitiile vor fi lucrate atat frontal şi individual cât şi pe grupe. Se face corectarea exerciţiilor acolo unde este cazul;	Observatia Conversatia Exercitiul Conversaţia Exercitiul Explicaţia	Plansa cu copacul Fise de lucru	Frontal Frontal Individua l	Evaluare formativa (orala) Evaluare formativa (scrisă) Observ. comp. elevilor Aprecierea verbala

6.Obtinerea performantei	O3 O5	Elevii rezolvă individual o fisă de lucru (Anexa)	Cadranele Conversatia Explicatia Exercitiul	Fise de lucru	Individual	Evaluare formativa (scrisa)
7.Asigurarea retenţiei şi a transferului	O3	-Mandală de colorat respectând codul culorilor și părțile de vorbire;(dacă timpul permite) Se solicită elevilor să recunoasca părţile de vorbire studiate prin colorarea unor mandale dupa un cod de culori dat.	Conversatia Explicatia		Individual	Evaluare formativa (scrisa)
8.Incheierea activitătii		Se vor aprecia toţi elevii, vor fi numiţi şi lăudaţi elevii care pe parcursul lecţiei au răspuns de mai multe ori şi bine, se apreciază modul de desfășurare al lecţiei.;se vor nota elevii activi;	Conversatia Explicatia			Aprecierea verbala

Anexa

SCRISOAREA

Dragii mei şcolari,

Vă mulţumesc că aţi intrat în lumea noastră,a părţilor de vorbire şi aţi ascultat cu atâta atenţie povestea noastră.

Aş vrea să vă spun un secret:deşi se spune despre mine că sunt Vrăjitorul Cuvintelor,eu nu ştiu cum au apărut acestea...Însă,cu siguranţă ştiu un lucru pe care vreau să-l împărtăşesc cu voi.Cuvintele sunt cele mai puternice arme.Cuvintele folosite corect şi intr-un mod constructiv aduc multă fericire ,tot aşa cum cuvintele folosite intr-un mod negativ pot să distrugă tot ce există in jurul vostru.

CUVÂNTUL POATE FI CONSIDERAT MAGIE.Am mare încredere în voi că sunteţi cei care vor reuşi să facă lumea mai bună.

Să îndrăzniţi să luptaţi pentru fapte bune.Să vă propuneţi să învingeţi în luptă, având drept arme – cunoştinţele despre părţile de vorbire. Trebuie să demonstraţi că vorbiţi şi scrieţi corect, că ştiţi să definiţi părţile de vorbire invăţate, că alcătuiţi propoziţii frumoase cu părţile de vorbire invăţate si că vă pricepeţi la analiza lor.

Dacă o să reuşiti să rezolvaţi corect sarcinile lăsate de mine,veţi reusi să construiţi şi voi un castel cu porţi larg deschise spre Universul Cunoaşterii.

Succes la şcoală şi nu uitaţi să fiţi curioşi...şi să vă bucuraţi de tot ce e în jurul vostru...

Vrăjitorul Cuvintelor

1.Grupează cuvintele pe coloane: vrăjitor, politicos, ei, stufoasă, sunt, ucenici,avea,dumnealor, castel, merge,el, harnic.

Substantive	Adjective	Pronume	Verbe

2.Citeşte cu atenţie propoziţiile următoare şi precizează ce parte de vorbire sunt cuvintele subliniate:

a)Ele merg la **mare** anul viitor. (……..)
Vaza **mare** s-a spart (…….)

b)Andrei **poartă** o fustă nouă.(…….)
Mama a ieşit la **poartă**.(…….)

c)**Noi** stam acasa.(…….)
Pantalonii **noi** s-au rupt.(……)

3.Alcătuieşte propoziţii in care sa introduci:

-un verb, persoana a II a,nr.singular:
……
- un substantiv, nr.pl, genul feminin:
……
-un pronume personal de politeţe, persoana a IIa, nr. singular:
……

Găseşte cinci cuvinte care pot fi părţi diferite de vorbire :

1.
2.
3.
4.
5.

PROIECT DIDACTIC
„DIFERIȚI, DAR TOTUȘI EGALI!”

Prof. Necoară Bianca-Elena
Școala Gimnazială Arhanghelii Mihail și
Gavriil Munteni Buzău, județul Ialomița

Aria curriculară: Limbă și comunicare

Disciplina: Limba și literatura română

Profesoară: Necoară Bianca-Elena

Clasa a V-a B

Data: 20 martie 2023

Tipul lecției: de limbă română și însușire de noi cunoștințe

Subiectul lecției: Diversitate culturală și lingvistică

Demers dialectic: „învățare prin descoperire” –pe baza diferitelor materiale (manual, fișe, exemple propuse de profesoară)

Motivația: este o lecție de interculturalitate, valoroasă prin folosirea unor procedee și metode de participare activă, care le permite elevilor să devină conștienți de faptul că toți suntem diferiți, de faptul că toți avem dreptul la educație și că fiecare elev, indiferent de cultură, de etnie, de rasă, are șansa la o educație de calitate, deoarece fiecare dintre ei vor forma viitorul de mâine.

COMPETENȚE GENERALE

5. Exprimarea identității lingvistice și culturale proprii în context național și internațional

COMPETENȚE SPECIFICE

5.1. Asocierea unor experiențe proprii de viață și de lectură cu acelea provenind din alte culturi

CONȚINUTURI ASOCIATE

Elemente de interculturalitate:

– diversitate culturală și lingvistică

Obiective operaționale:

a. cognitive:

O1 – să identifice diferențele între culturi și limbi;

O2 – să asocieze experiența proprie la școală cu povești ale unor elevi din alte culturi

O3 – să exprime interesul pentru promovarea diversității și a incluziunii în spațiul școlar;

b. afective:

O4 – să participe activ la lecție;

O5 – să-și dezvolte atenția concentrată și spiritul de observație;

c. psihomotorii

O6 – să-și dezvolte deprinderile de muncă în perechi.

Conținuturi vizate: definiție, caracteristici, context corespunzător .

Condiții prealabile:

· Nivelul clasei;

· Elevii au formate priceperi, deprinderi și capacitatea de a sesiza diferențe între elevi;

· Elevii vor lucra pe grupe/ perechi (gândiți – lucrați pe grupe – comunicați).

Evaluarea: elevii completează fișele de muncă colectivă și evaluare orală la finalul lecției.

Resursele și managementul timpului:

· Capacități normale de învățare ale elevilor;

· Timpul de însușire de noi cunoștințe: 50 de minute.

Metode și procedee: conversația, spargerea gheții, brainstormingul, reflecția, munca în perechi, explicația, descoperirea, gândirea critică. Metoda cubului

Tipuri de exerciții: exerciții de tip analitic (de recunoaștere, de grupare, de diferențiere, de motivare).

Materiale auxiliare: caiete, manualul, tabla, cretă (colorat sau nu), fișe de lucru, videoproiector, laptop.

Manual: *Limba și literatura română. Clasa a V a*

Autori: Florentina Sâmihăian, Sofia Dobra, Monica Halaszi, Anca Davidoiu-Roman, Horia Corcheș, Editura Art Educațional, București, 2022

ETAPELE LECȚIEI

I. EVOCARE- 10 minute

1. Captarea atenției

Profesoara le va oferi elevilor câte o foaie și le va da următoarele instrucțiuni. Regula este să nu se repete indicația oferită. Prima oara elevii vor îndoi foaia și vor tăia colțul din dreaptă sus. Vor îndoi iar foaia și vor tăia colțul din stânga sus. Vor repeta să îndoaie și vor tăia colțul din dreapta jos. Vor îndoi și vor tăia colțul din dreapta jos. Profesoara îi roagă să ridice foile și îi întreabă ce observă. Răspunsul așteptat este că foile sunt diferite. (2 minute)

2. Profesoara va scrie pe tablă cuvântul *diversitate* și va realiza pe baza răspunsurilor un brainstorming. Profesoara o să folosească cretă de culoare diferită pentru răspunsuri. (4 minute)

3. Profesoara va proiecta o melodie pe YouTube. *Dance Monkey (Tones And I) Multi-Language Cover in 18 Different Languages - Travys Kim.* Urmează următoarele întrebări:

- Ce părere aveți despre faptul că cineva poate să cânte o melodie în 18 limbi?
- Care este cea mai vorbită limbă din lume?
- Ați auzit în cover varianta în română?
- Ați cântat vreodată în altă limbă?
- Ați putea să cântați în atâtea limbi?

4. Profesoara va anunța subiectul lecției.

II. CONSTITUIREA SENSULUI- 30 de minute

1. Profesoara îi va întreba din lecțiile anterioare ce înseamnă cultură, ce înseamnă cultura română și dacă aceștia consideră că fiecare țară are propria cultură și dacă aceste culturi ar putea să se influențeze reciproc. Pe baza răspunsurilor și cu ajutorul elevilor, profesoara va nota la tablă definiția diversității culturale. (3 minute)

2. Profesoara va proiecta un filmuleț despre educația copiilor din diferite culturi. (12 minute)

(https://www.youtube.com/watch?v=TpWpeaIx_Aw)

Pe baza filmulețului, elevii primesc o fișă de lucru.

a) De ce educația este diferită în funcție de cultură?

b) Ce culturi au fost prezentate?

c) Ce putem învăța din educația lor?

d) Știați că educația este un drept al copilului?

Se vor discuta răspunsurile în clasă. Profesoara va încuraja răspunsurile și o să aprecieze fiecare răspuns.

3. Profesoara le oferă o fișă de lucru și proiectează un filmuleț în care citatul ,,Educația este cea mai puternică armă care ar schimba lumea.” (Nelson Mandela) și să noteze limbile recunoscute. Profesoara o să lipească stickerele pe tablă și îi va întreba pe elevi cum s-au simțit să audă atâtea limbi și ce cred că înseamnă diversitate lingvistică. Pe baza răspunsurilor, profesoara notează cu cretă roz definiția diversității plurilingvistice. (5 minute)

4. Va avea loc un exercițiu în perechi. Profesoara o să folosească metoda cubului interpretată de aceasta. Pentru fiecare pereche o să ofere un cub realizat din hârtie și pe fiecare față a cubului sunt scrise șase cerințe. Fiecare elev din pereche o să arunce cubul de trei ori și va răspunde la întrebare. Celălalt coleg va asculta și va nota răspunsurile elevilor. Va avea loc discuție pe baza întrebărilor și cum li s-a părut metoda. (10 minute)

METODA CUBULUI - DIVERSITATE CULTURALĂ

1. Descrie felul în care elevii din școala ta sunt diferiți, dar egali!
2. Compară educația din cultura română față de cea japoneză!
3. Asociază diversității culturale un simbol sau o culoare!
4. Analizează modul în care elevii din România au dreptul la educație!
5. Aplică niște reguli în care autoritățile să respecte dreptul la educație al oricărui copil din lume!
6. Argumentează în ce măsura cultura/țara ne influențează calitatea educației!

III. REFLECȚIE- 10 minute

1. Recapitularea cu întrebare pe baza interacțiunilor profesor - clasă, profesor - elev: ,,Ce am învățat astăzi?”. Profesoara îi va lăsa pe elevi să formuleze natural concluziile. Profesoara o să le ofere un sticker în care să noteze cuvinte-cheie ale lecției și le va lipi la avizierul clasei.

2. Elevii vor nota tema pentru acasă:

a) Căutați câte două citate despre diversitatea culturală și despre educație.

b) Imaginați-vă că aveți în școala un coleg căruie să îi fie încălcate drepturile la o educație de calitate și scrieți diverse măsuri pentru a-l ajuta.

PROIECT DIDACTIC

Prof.
Înv. Preșcolar:IURUC LILIANA
GrădinițaPP„Căsuța de turtă dulce”Constanța

Grupă: Mare

Tema anuală de studiu: Când, cum și de ce se întâmplă?

Tema săptămânii: „Frumusețile toamnei”

Tema activității: „Tainele toamnei”

Categoria de ctivitate:Cunoașterea mediului

Tipul de activitate: observare

Forma de realizare:individual, frontal

Scopul activității: Consolidarea cunoştinţelor referitoare la aspectele de anotimp

Obiective operaționale:

Obiective operaţionale:

- să descrie aspectele generale ale toamnei
- să enumere schimbările survenite în natură
- să denumească elementele specifice toamnei : fructe , legume , flori ,ect
- să mânuiască materialele puse la dispoziţie

Strategii didactice:

- ☞ *metode şi procedee:* observaţia, conversaţia, explicaţia, exerciţiul,
- ☞ *materiale şi mijloace didactice:* imagini reprezentative anotimpului toamna, computer +cd cu tainele toamnei în imagini, figurine cu nori şi picături din ploaie, umbrele, frunze colorate, fructe şi legume specifice, crizanteme, casetofon, tablă magnetică.
- ☞ *Resurse temporale:* 20-25 minute

DEMERS DIDACTIC

Momentele activităţii	Ob. oper.	Conţinutul activităţii	Metode și procedee	Mijloace didactice	Evaluare
1. Momentul organizatoric		Aranjeaz spaţiul educaţional; Organizez colectivul de copii; Asigură un fond muzical adecvat;			
2. Captarea atenţiei		Astăzi, venind spre grădiniță, m-am întâlnit cu „ZânaToamnă”. V-a trimis un cadou spunând că mai târziu v-a ajunge și ea.	- expunerea;		- observ comportamentul copiilor;
3. Reactualizarea cunoştinţelor anterioare		Întreb copiii dacă sunt curioşi să vadă ce cadou au primit, dar pentru aceasta trebuie mai întâi să-mi răspundă la câteva întrebări?; „În ce anotimp suntem noi?” „Ce ştiţi despre acest anotimp?”	- conversaţia;		- evaluez răspunsurile copiilor;
4. Anunţarea temei şi a obiectivelor		- Anunţ copiii că astăzi la activitatea de “cunoaşterea mediului”vom observa ce se întâmplă în anotimpul toamna, ce fructe şi legume se găsesc în acest anotimp, ce se întâmplă cu vremea, ce se întâmplă cu pomii, iar la finalul activităţii ne vom juca cu imagini ale toamnei.	- explicaţia;		
5.Desfășurarea activității		Prezint copiilor povestea toamnei printr-un film animat specific numit “Eu şi familia mea toamna”; În timpul filmului accentuez ideile principale;	Conversația Explicația	calculator Cd cu poveste	observ comportamentul copiilor;

Momentele activităţii	Ob. oper.	Conţinutul activităţii	Metode și procedee	Mijloace didactice	Evaluare
		„Aţi văzut cum este vremea afara?” „Aţi observat cum se îmbracă oamenii?” „Uitaţi bunicul culege merele!” „Vedeţi bunica pregătește legume pentru iarnă!” „Uitaţi păsările pleacă spre alte tări?” Întreb dacă le-a plăcut filmuleţul si îi anunţ că în continuare o să ne jucăm cu imagini ale toamnei;			
6. Obţinerea performanţei	O_3 O_6	Folosesc metoda ciorchinelui si aşez imaginea principală cu tabloul toamnei pe tabla magnetică, iar copii vor veni pe rând sa ia cate o imagine de pe masă, să o denumească şi să o aşeze sub imaginea principală cu toamna (imagini cu fructe, legume flori, fenomene ale naturii specifice anotimpului toamna); Copiii realizează ciorchinele; Supraveghez modul de lucru al fiecărui copil; Dau indicaţii individuale şi îi ajut pe cei care nu reuşesc să se descurce singuri; Îi încurajez să lucreze repede şi bine.	- exerciţiul; - meloterapia; - observaţia;	- lipici, şerveţele;	- observarea sistematică;
7. Feed-back		Întreb copiii: „Ce am făcut noi astăzi noi astăzi la activitatea de cunoaşterea mediului?”(am învăţat despre toamnă şi am aşezat imagini ale toamnei ca într-un ciorchine)	- conversaţia;		- evaluez răspunsurile copiilor;

Momentele activităţii	Ob. oper.	Conţinutul activităţii	Metode și procedee	Mijloace didactice	Evaluare
8. Evaluarea	O_1 O_2	Zâna Toamnă soseşte şi întreabă copii dacă le-a plăcut cadoul,pune câteva întrebări recapitulative (ce fructe de toamnă aţi aşezat voi pe tablă?, dar legume?, ce face norul acesta?, dar copilul acesta cum este îmbrăcat?)face aprecieri asupra lucrărilor şi a răspunsurilor primite; - Întrebă copiii dacă le-a plăcut activitatea de astăzi şi dacă vor ca Zâna Toamnă să îi mai viziteze?;	- conversaţia;		- aprecieri verbale;
9. Încheierea activităţii	O_6	- Recompensez copiii cu ecusoane în formă de zâmbete aduse de zână;	- conversaţia;		

Proiect didactic

Bejgu Vasilica
Școala Gimnazială Nr. 3

Clasa: a II-a

Aria curriculară: *Limbă și comunicare*

Disciplina: *Comunicare în limba română*

Disciplina integrate: *Dezvoltare personală, Arte vizuale și abilități practice*

Unitatea tematică: „*Bun venit, primăvară!”*

Subiectul: *„Buburuza” după Eugen Jianu*

Tipul lecției: consolidarea cunoștințelor

Forma de realizare: activitate integrată

Competențe specifice:

Limba și literatura română

1.1. Receptarea de mesaje orale în diverse context de comunicare;

2.4.Participarea la interacțiuni pentru găsirea de soluții la probleme;

2.5.Adaptarea vorbirii la diferite situații de comunicare în funcție de partenerul de dialog;

3.1.Extragerea unor informații de detaliu din texte informative sau literare;

3.4.Evaluarea conținutului unui text pentru a evidenția cuvinte-cheie și alte aspect importante ale acestuia;

3.5.Sesizarea unor regularități ale limbii pe baza textului citit;

4.1.Aplicarea regulilor de despărțire în silabe , de ortografie și de punctuație în redactarea unui text.

Competențe integrate:

Dezvoltare personală

2.2. Identificarea şi aplicarea regulilor de comunicare specifice în activitatea şcolară

2.3. Explorarea abilităților de relaționare cu ceilalți

Arte vizuale și abilități practice

2.3. Realizarea de produse utile și/sau estetice combinând materiale ușor de prelucrat și tehnici accesibile

Obiective operaționale:

O1. Să recunoască aspecte specifice anotimpului primăvara;

O2. Să citească corect, conștient și fluent textul;

O3. Să desprindă informații de detaliu din text;

O4. Să identifice vocalele și consoanele din cuvintele date;

O5. Să recunoască forma corectă a cuvintelor ce conțin grupurile de sunete: „oa”, „ea”, „ia”, „ie”, „ua”, uă”.

Strategia didactică:

- ***Resurse procedurale:*** conversația, explicația , observația, problematizarea, jocul didactic, exercițiul, Metoda Cadranelor, Explozia stelară, munca independentă ;
- ***Resurse materiale:*** manuale, caiete, planșe, fișe de lucru, piese puzzle, jetoane.
- ***Forme de organizare:*** activitate frontală, individuală

Evaluare: observarea sistematică, evaluare continuă și formativă, evaluare orală.

Resurse:

- ***UMANE:*** 22 elevi
- ***TEMPORALE:*** 45 minute
- ***SPAȚIALE:*** sala de clasă
- ***BIBLIOGRAFICE:***

- MEN– Programa pentru disciplinele Comunicare în limba română, Arte vizuale si abilități practice, , Dezvoltare personală , aprobată prin Ordinul ministrului nr. 3418/19.03.2013”, Bucuresti, 2013;
- Pițilă Tudora, Mihăilescu Cleopatra, **Comunicare în limba română– manual pentru clasa a II– a**, EDP, 2021;
- Adelița Roșu, **Călătorie prin limba română – exerciții pentru clasa a II-a,** Editura Carminis, 2014
- Daniela Berechet, Florian Berechet, Jeana Tița, Lidia Costache – **Comunicare în limba română – Modalități de lucru diferențiate** , clasa a II-a, Editura Paralela 45
- Adina Grigore, **Ortografia și punctuația la clasele primare și gimnaziale**, Editura Ars Libri, 2006
- Vasile Molan - **„Metodica predării limbii române în clasele primare”**, E.D.P. 1998;

- Mariana Norel - **„Metodica predării limbii române în clasele primare”**, Ed. Art , 2012;
- **www.didactic.ro**

Momentele lecţiei	**Ob. op.**	**Desfășurarea lecției**	**Strategia didactică**			**Evaluare**
			Resurse procedurale	**Resurse materiale**	**Forme de organizare**	
1.Moment organizatoric		Se vor pregăti materialele necesare bunei desfășurări a lecției și se va asigura un climat favorabil consolidării.	conversația	sala de clasă	organizare frontală	observarea sistematică
2. Verificarea temei		Se verifică oral tema, cantitativ și calitativ. Elevii se autocorectează cu verde. Se fac aprecieri verbale și se dau explicații acolo unde este cazul.	exercițiul	manuale , caiete,	organizare frontală	evaluare orală
3..Reactualizarea cunoștințelor însușite anterior	O1	Verific cunoștințele dobândite anterior cu privire la textul studiat. 1. Care este titlul textului studiat ora trecută? 2. Care este autorul textului? 3. Care sunt personajele care iau parte la acțiune? 4. Ce vietate vestește primăvara? Prezint elevilor o planșă care reprezintă textul studiat ora anterioara. Solicit elevilor să recunoască elementele specifice anotimpului primavara întâlnite în text.	conversația	Plansa primăvara	organizare frontală	observarea sistematică
4. Captarea și orientarea atenției	O2	Joc didactic „ Ghici, ghicitoarea mea” Solicit patru elevi să vină în fața clasei, să citească ghicitoarea și să descopere răspunsul. Astfel, vor îmbina piesele unui puzzle. Vor descoperi personajul principal din textul studiat. Buburuza aduce elevilor o scrisoare.(Anexa 1)	conversația	Piese puzzle Plansa suport Scrisoare	activitate frontală	observație sistematică
5. Anunțarea temei și enunțarea obiectivelor urmărite		Anunț subiectul lecției și obiectivele într-un limbaj accesibil elevilor. “Astăzi, la ora de comunicare în limba română, vom consolida cunoștințele dobândite anterior. Va trebui sa rezolvați exerciții variate cu privire la înțelegerea textului, exerciții cu vocale, consoane și grupurile de sunete	conversația explicația		organizare frontală	

		studiate” Se scriu data și titlul la tablă și în caiete.				
6. Dirijarea consolidării	O2 O3 O4 O5	**Provocarea nr. 1** „Cititi pe fragmente textul” **Provocarea nr. 2** **„***Metoda Explozia stelară”* Se afișează la tablă plansă ”Steluța întrebărilor”. Elevii formulează oral întrebări în legatură cu textul citit care să înceapă cu termenii dați, apoi formulează și răspunsurile corespunzătoare. **Provocarea nr. 3** Scriu la tablă enunțul ”Albinele deretică stupul.”, iar elevii copiază în caiete. Solicit elevilor să precizeze numărul de cuvinte, să despartă în silabe fiecare cuvânt, apoi să noteze cu „V” vocalele și cu „C” consoanele. **Provocarea nr. 4.** „*Copacul înflorit”* Selectează florile pe care sunt scrise corect cuvinte ce conțin grupurile de sunete învățate.	conversația problema-tizare a exercițiul conversatia explicatia exercitiul	 plansă Caietele elevilor Plansă jetoane	organizare frontală organizare frontală	observarea sistematică aprecieri și observații verbale observarea sistematică aprecieri și observații verbale
7. Obținerea performanțelor	O2 o3	**Metoda cadranelor** Afisez la tablă o planșă cu „Metoda Cadranelor” . Elevii vin și rezolvă pe rând sarcinile date.(Anexa 2)	exercițiul explicația	Planșă	organizare individuala	aprecieri verbale
8. Asigurarea feed-back-ului	O2 O3	**Activitate independentă:** Fișă de lucru (Anexa 3) Elevii vor completa individual o fișă de lucru ce conține exerciții gradate, în funcție de nivelul de dificultate (elevii cu nivel lent de lucru vor lucra exercițiul 1, elevii cu nivel mediu de lucru – exercițiile 1 și 2, iar elevii cu un nivel rapid de lucru, exercițiile: 1, 2 și 3. Voi evalua fișele de lucru ale elevilor.	exercițiul activitate independentă	fișe de lucru	organizare individuală	evaluare scrisă

9. Activitate în completare	O2	Joc „Poveste în imagini” Lipește imaginile care ascund cuvintele lipsă din text.	explicația jocul didactic	planșă	organizare frontală	aprecieri verbale observare sistematică
10. Încheierea lecției		Se va anunța tema pentru acasă : exercițiile 1 și 2 pagina 101 (manual). Se fac aprecieri generale şi individuale asupra participării elevilor la lecție. Pentru participarea activă pe parcursul orei, fiecare elev primește câte o buburuză.	explicația			aprecieri verbale finale

LESSON PLAN

Name**:** Ţele Lavinia Florina
Școala Gimnazială Mihai Eminescu Alexandria

Date: 2nd June 2022

Grade: 5th

Level: elementary

Number of students: 16

Coursebook**:** Limba Modernă 1 Engleză , Ed. ART

Topic: “Revision units 7 and 8”

Type of lesson**:** Revision

Time: 50 minutes

Skills covered: speaking, listening, writing, reading

Competences**:**

1.1.Identificarea sensului global al unor mesaje şi dialoguri uzuale, clar articulate;

1.2 Identificarea semnificaţiei unor schimburi verbale uzuale şi clar articulate, în situaţia în care interlocutorul oferă ajutor pentru a facilita înţelegerea;

2.1 Prezentarea simple a unei persoane/ a unui personaj;

2.4 Manifestarea disponibilităţii pentru participare la dialog;

3.2 Extragerea informaţiilor dintr-un text scurt, însoţit de ilustraţii.

Type of group: pair work + group work

Classroom interaction: T-P, P-T, T-G, G-T, S-S

Materials: worksheets, blackboard, whiteboard, laptop

Teaching techniques: conversation, explanation, exercise, game

Assessment activity: the students will be assessed on class participation.

Aims**:**

-to improve students’ active listening skills;

-to elicit students’ vocabulary;

-to develop students’ listening for a purpose;

-to improve students’ pronunciation skills;

-to improve students’ hand writing skills;

Objectives:

By the end of the lesson students will be able:

-to talk about clothes items;

-to review and consolidate the use of CAN and present tense continuous;

-to talk about possessive pronouns;

-to decipher words in a fast flow of speech;

-to read the text aloud using appropriate pronunciation;

Assumed knowledge**:**-Ss.are already familiar with the Possessive pronouns, clothes, the modal verb Can and the use of Present Continuous.

Anticipated problems:

-some Ss may not be familiar with certain words;

-some Ss may not remember previous vocabulary and grammar information;

-some Ss may be shy to speak English. The T will encourage them to speak English,if they remain silent,they are less likely to learn. The T will explain to them that it is better for them to risk getting something wrong than not to say anything. All learners need to experiment and make errors.

Resources:

A. BIBLIOGRAFICAL

1. Official: The Curriculum for the Secondary Education;
2. Youtube videos;
3. Limba modernă 1, ed. Art;
4. Metodical: Harmer, Jeremy: The Practice of English Language Teaching;

B. HUMAN

1. the student;

STAGES OF THE LESSON

ACTIVITY 1 – Warm up

AIM: to warm up students;

to create a pleasant atmoshere for learning;

METHODS: conversation

PROCEDURE	INTERACTION	TIMING
T greets the Ss, asks if there are any absents then Ss are asked questions about themselves, there is a chat between Ss and T, trying to create a pleasant atmosphere for the lesson.	T-S	2 min.

ACTIVITY 2 – Checking the previous knowledge

AIM: to check their previous acquisition.

MATERIALS: grammar knowledge, worksheets, blackboard.

METHODS: conversation, game, explanation;

PROCEDURE	INTERACTION	TIMING
T asks the Ss “Did you have anything to learn for today? “ Students tell their topic for today. T starts a game: “Yes/No”. Ss are familiar with this kind of revision, so they feel comfortable using a game. Teacher starts the next stage of the activity by playing with the students “Noughts and crosses”. The students must answer correctly to my questions to win the game. Ss are asked to circle the item of clothing and to underline the next word.	T-S S-S	5 min.

Then, the teacher writes the underlined words on the board. The result of the activity is: Revision units 7 and 8.		

ACTIVITY 3 - Lead in

AIM**:** to introduce the theme of the lesson – Revision units 7 and 8

MATERIALS: blackboard, notebooks

METHODS: conversation, writing

PROCEDURE	INTERACTION	TIMING
T writes on the board the title of the lesson, then tells Ss about the activities of the lesson.	T-S S-T	2 min

ACTIVITY 4 – Listening and speaking

AIM: to practice the item of clothing and the use of Present Continuous.

to improve Ss' speaking skills.

MATERIALS: blackboard, laptop, puzzle

METHODS: conversation, listening

PROCEDURE	INTERACTION	TIMING
T informs the students that they are going to hear a 2-minute tape conversation about clothes. Ss are asked to answer to my questions about the conversation they have heard. Then the Ss are asked to describe what they are wearing today. T asks the students to name the tense used in the question: "What are you wearing today?" Ss answer correctly. Ss are asked to solve the puzzle about sports. Then each group chooses a spokesperson to answer to my questions.	T-S S-T T-G G-T	5 min

Activity 5 Writing / Watching a video

AIM: to use The Present Continuous in different communicational situations.

to develop Ss' ability of comprehension a text by ordering some sentences and filling in with the appropriate words.

to express ability with the modal verb Can.

MATERIALS: whiteboard, worksheet, laptop

METHODS: explaining, writing, conversation

PROCEDURE	INTERACTION	TIMING
T tells Ss that they are going to work on various exercises to consolidate The Present tense Continuous. Ss pay attention and resolve the worksheet. The exercises contain all three forms of present continuous. Ss are asked to watch and listen to a short video then complete an	T-S S-T	15 min

exercise from the whiteboard with the adequate words. It is a comprehension exercise. Ss complete the task. T checks the Ss' ability to listen for specific comprehension. T asks Ss to unscramble the words in pairs and to find the odd word from the flipchart sheet. T elicits the best answers and reminds the Ss the rule of pronunciation of -Ing termination. T tells the Ss to pay attention and fill in the gaps with the modal verb CAN. Ss resolve the exercise. After 5 minutes T checks some of the worksheets with Ss together and gives some help if they need.	T-P P-T	

Activity 6 Reading comprehension / Writing

AIM: to practice reading comprehension and answer the questions.

to develop students' paragraph skills.

to practice the use of Imperative and the Possessive pronouns.

MATERIALS: worksheets, crossword puzzle

METHODS: explaining, writing

PROCEDURE	INTERACTION	TIMING
The T gives the Ss handouts with a text and asks the Ss to read the text from the handout and answer the questions. After they finish, they are asked to write 2 short imperative sentences and read them loudly and teacher gives the feedback. T proposes Ss to play a game: "Roll the dice". Ss play the game. T sets students into groups and delivers each group a worksheet with a crossword puzzle and asks them to solve it. Each group appoints a leader to loudly read the Possessives pronouns found in the crossword.	T-S S-S T-G G-T	14 min

Activity 7 Written Practice

AIM: Consolidation

MATERIALS: worksheets.

METHODS: explaining, writing

PROCEDURE	INTERACTION	TIMING
T asks the Ss to have a look at the following exercises and to complete them on their handouts. Ss solve the task and after that, they are asked to read the sentences and correct if necessary.	T-S S-T	5 min

Activity 8 Homework Assignment

AIM: to evaluate Ss' work

MATERIALS: the textbook

METHODS: conversation, explanation

PROCEDURE	INTERACTION	TIMING
Teacher makes general apppreciation on the class and marks some students that made themselves evident during the lesson time. As a homework students will have to talk about their favourite sport.	T – S	2 min.

PROIECT DIDACTIC

Profesor: Râncă Nicoleta
Şcoala cu clasele I-VIII Nr.3 Slobozia

Clasa: a VII-a B , **Disciplina:** Limba şi literatura română

Unitatea de învăţare: ***Structura textului narativ***

Tema: Caracterizarea personajului principal Manoilă, Fragment din opera**:** *Candidaţi la fericire* de Ileana Vulpescu (text la prima vedere) **Tipul lecţiei:** mixtă

Motivaţia: Este o lecţie de transmitere şi de fixare a cunoştinţelor, de formare de priceperi şi deprinderi, necesară pentru fixarea cunoştinţelor legate de caracterizarea unui personaj. Lecţia e valoroasă prin folosirea unor procedee şi metode activ-participative, care le permit elevilor să devină creativi.

Competenţe specifice	Conţinuturi asociate
1.5 aplicarea principiilor ascultării active în manifestarea unui comportament comunicativ adecvat	Discuţii de confruntare a opiniilor; ascultarea argumentelor/contraargumentelor formulate într-o discuţie cu partenerii de comunicare
3.2 recunoaşterea modalităţilor specifice de organizare a textului narati	Structuri în textele narative (modalităţi de caracterizare a personajelor)
4.3 organizarea secvenţelor textuale în funcţie de o cerinţă specifică	Structurarea unui text propriu în secvenţe distincte în funcţie de tipul acestuia: caracterizare de personaj, comentarea unor secvenţe din textul studiat

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

a) Cognitive: O1**:** să povestească textul propus;

O2: să identifice trăsături fizice/ morale și valori ale personajului principal;

O3: să precizeze evoluţia personajului pe parcursul fragmentului;

O4: să menţioneze mijloacele de caracterizare;

O5: să compare personajul cu personaje din alte texte;

b) Afective: O1: să manifeste spirit de colegialitate şi cooperare în cadrul echipei

O2: să folosească mijloace de comunicare nonverbală pentru a argumenta părerile;

O3: să-şi cultive valorile identificate în text**;**

STRATEGIA DIDACTICĂ:

a) Metode şi procedee: *metoda pălăriilor gânditoare, conversaţia, exerciţiul, activitate în echipe, explicaţia, problematizarea, învăţarea prin cooperare, exemplul*

b) Mijloace de învăţământ: *pălării colorate, fişe de lucru*

c) Forme de organizare a activităţii: *activitate pe grupe, activitate frontală, activitate individuală.*

d) Resurse şi managementul timpului: - *capacităţi normale de învăţare ale elevilor, cunoştinţele lor anterioare; timpul de învăţare: 50 de minute.*

e) **Bibliografie:** *Biblia*, Editura Bible League, 2005, Bucuresti

Candidaţi la fericire, Ileana Vulpescu, Ed. Tempus, Bucureşti, 2007;

Limba şi literatura română în gimnaziu, Structuri didactice deschise, Alina Pamfil, Ed. Paralela 45, 2008;

Şase pălării gânditoare, Edward de Bono, Bucureşti, Curtea veche, 2006

MODALITĂŢI DE EVALUARE: *evaluare frontala, evaluare formativă,evaluare orală*

SCENARIUL DIDACTIC

I. Pregătirea clasei pentru lecţie(2 min.) Se notează absenţii, se creează o atmosferă de lucru.

II. Verificarea temei pentru acasă (5 min.)

Elevii au avut ca temă să respundă anumitor cerinţe legate de fragmentul din opera **:** *Toto* de Magda Isanos.

III. Anunţarea lecţiei şi a obiectivelor operaţionale (2min.) Se prezintă subiectul lecţiei şi obiectivele vizate.

IV. Prezentarea sarcinilor de învăţare şi dirijarea procesului de învăţare(30 min.)

Elevii citesc textul propus spre comentare. Elevii sunt împărţiţi în şase grupe. Se distribuie fişele de lucru. Se aplică metoda pălăriilor gânditoare. Fiecare grupă reprezintă " o pălărie gânditoare":

Pălăria albastră – exprimă controlul gândirii, *Pălăria albă*- privire obiectivă, *Pălăria roşie* - perspectiva emoţională, *Pălăria neagră* – gândirea negative, *Pălăria galbenă* – perspectiva pozitivă, *Pălăria verde* – gândirea creativă

Elevii vor descoperi calităţile şi defectele personajului, fiind dirijaţi prin întrebări ajutătoare, sugestii.După rezolvarea cerinţelor, se prezintă concluziile. Profesorul monitorizează permanent activitatea fiecărei grupe de elevi, îi îndrumă pentru a se asigura că s-au transmis corect informaţiile.Cere câte unui elev să citească planul rezultat din activitatea pe grupe. Completează, îndrumă şi corectează, la nevoie, răspunsurile elevilor.

V. Obţinerea performanţei şi asigurarea feed-back-ului (10 min.)

Elevii vor primi o fişă cu un citat biblic şi vor găsi asemănări şi deosebiri între textele propuse. Vor fi interpretate *Fericirile* din Biblie.Elevii vor găsi trăsături care i se potrivesc personajului Manoilă identificate în *Fericiri*, precum**:** blândeţea, bunătatea, spiritul de sacrificiu,

7. Asigurarea retenţiei şi a transferului de cunoştinţe(1 min.) *Tema pentru acasă*: Caracterizaţi personajul Manoilă din al doilea fragment având în vedere mijloacele de caracterizare.

PĂLĂRIA ALBASTRĂ

1. Rezumaţi fragmentul din opera *Candidaţi la fericire* de Ileana Vulpescu
2. Prezintă ordinea pălăriilor: *pălăria albastră, pălăria albă, pălăria roşie, pălăria neagră, pălăria galbenă, pălăria verde, pălăria albastră*.
3. Precizaţi valorile la care se raporteaza personajul Manoila.
4. Precizaţi trăsăturile personajului care nu au fost menţionate de colegii voştri.

PĂLĂRIA ALBĂ

1. Ce informaţii sunt prezentate în fragment despre personajul Manoilă?
2. Cine îl prezintă pe acest personaj?
3. Despre trecutul personajului se dau date?
4. Ce moduri de expunere sunt în text?

PĂLĂRIA ROŞIE

1. Ce sentimente vă inspiră bunătatea lui Manoilă?
2. Ce părere aveţi despre atitudinea personajului Manoilă care ajută dezinteresat oamenii ?
3. Imaginaţi-vă că domnul Manoilă avea un jurnal:

Scrieţi ce a notat domnul Manoilă în jurnal după ce a primit 25 de bani de la fetiţa pe care a ajutat-o

4. Găsiţi câte o asemănare şi câte o deosebire între acest personaj şi personajul Toto din opera *Toto* de Magda Isanos.

PĂLĂRIA NEAGRĂ

1. Cu ce fapte ale domnului Manoilă nu sunteţi de acord?
2. Ce defecte are personajul? Calităţile lui pot fi interpretate de ceilalţi drept defecte?
3. Cum ai reacţiona dacă ai fi în locul personajului Manoilă: când îţi refuză cineva ajutorul, când nu îţi mulţumeşte nimeni pentru ajutorul oferit.
4. Explicaţi enunţul următor: *Dumneavoastră aveţi timp.....lumea care e la serviciu are foarte puţin timp, aşa e şi cu părinţii mei şi cu toată lumea.*

PĂLĂRIA GALBENĂ

1. Ce calităţi are personajul Manoilă?
2. Prin ce mijloace de caracterizare sunt prezentate trăsăturile acestui personaj?
3. Ce semnificaţie are numele străzii pe care locuia personaj?

PĂLĂRIA VERDE

1. Imaginaţi-vă că sunteţi reporteri. Ce întrebări i-aţi adresa personajului Manoilă?
2. Aţi întâlnit vreun bătrân care să semene cu acest personaj?
3. Cu ce valori ale personajului vă identificaţi?
4. Prezentaţi relaţia domnului Manoilă cu celelalte personaje din fragment.

ANEXA – textele suport

“Ştiţi, o faptă bună nu se plăteşte cu nimic, altfel n-ar mai fi o faptă bună.

Toamna, primăvara şi vara, domnul Manoilă avea ceva mai multă vreme şi mergea în câte o staţie de tramvai mai aglomerată, ajuta oamenilor bătrâni să urce-n vagon, ajuta celor prea încârcaţi, le ridica sacoşele sau copiii, Pe urmă, se plimba pe străzi şi, dacă vedea copiii alergând neatenţi, cu şireturile desfăcute gata să dea cu capul într-un zid sau într-un copac, îi oprea şi cu blândeţe, le explica de ce nu e bine să facă aşa, care sunt pericolele, ce li se puteau întâmpla... Mulţi erau atât de miraţi, că râmâneau cu gura căscată. Pe urmă, se dumereau şi-ncepeau să râdă-n gura mare, fugind mai departe şi făcând semne cu degetele spre cap, cu gestul expresiv care vrea să zică “tra-la-la” sau “nebun”. O fetiţă, pe care-o oprise odată fiindcă-şi târa ghiozdanul prin zăpada, îl ascultase niţel, apoi se scotocise prin buzunare şi-i întinse 25 de bani.

De data aceea fusese el uimit, încât nici n-avusese timp să refuze.

O singură dată, un băieţel, de vreo 9 ani, îi spusese mulţumesc, pentru că-l pusese să-şi înnoade şireturile, şi chiar intrase cu el în vorbă.

- Dumneavoastră sunteţi pensionar, domnule?

- Da, de 18 ani sunt pensionar.

- Dumneavoastră aveţi timp.....lumea care e la serviciu are foarte puţin timp, aşa e şi cu părinţii mei şi cu toată lumea. Vă mulţumesc încă o dată. Seara, când cădea zdrobit de alergătură, îşi spunea uneori: „Ai făcut treabă bună astăzi, acum culcă-te, bătrânule bun din Strada Speranţei.” (Ileana Vulpescu - *Candidaţi la fericire)*

“Fericiţi cei săraci cu duhul, că a acelora este Împărăţia Cerurilor.

Fericiţi cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiţi cei blânzi, că aceia vor moşteni pământul.

Fericiţi cei ce flămânzesc şi însetează de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiţi cei milostivi, că aceia se vor milui.

Fericiţi cei curaţi cu inima, ca aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Fericiţi făcătorii de pace, ca aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Fericiţi cei prigoniţi pentru dreptate, ca a lor este împărăţia cerurilor.

Fericiţi veţi fi voi când va vor ocărî şi va vor prigoni şi vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, minţind din pricina Mea. Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, că plata voastră multă este în ceruri. ” (Matei 5:2-12; Cf. Luca 6:20-26)

*Luca X, 25-37 scrie:*25. Şi iată, un învăţător de lege s-a ridicat, ispitindu-L şi zicând: Învăţătorule, ce să fac ca să moştenesc viaţa de veci?

26. Iar Iisus a zis către el: Ce este scris în Lege? Cum citeşti?

27. Iar el, răspunzând, a zis: Să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta şi din tot sufletul tău şi din toată puterea ta şi din tot cugetul tău, iar pe aproapele tău ca pe tine însuţi.

PROIECT DIDACTIC

Prof. Vasile Mihaela – Iolanda
Grădinița P.N. Gherghițești – Șc.Gimnazială Căpșuna

GRUPA: nivel I

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Cum a fost, este și va fi pe pământ?”

TEMA PROIECTULUI: Pe cărările iernii

TEMA SĂPTĂMÂNII: Tradiții și obiceiuri de Crăciun

TEMA ZILEI: Îl așteptăm pe Moș Crăciun!

TIPUL ACTIVITĂȚII: mixtă

DURATA: 1 zi

SCOP:

- formarea și consolidarea unor abilități practice specifice nivelului de dezvoltare motrică (DOS);
- stimularea interesului pentru creații literare; dezvoltarea expresivității limbajului oral (DLC).

COMPONENȚA ACTIVITĂȚII:

- **ADP:**

RUTINE

- Primirea copiilor
- Salutul, Prezența, Calendarul Naturii – “În cerc să ne adunăm / Frumos să ne salutăm” – deprinderea de a utiliza diferite forme de salut. Servirea mesei, deprinderi de igienă și autoservire – deprinderea de a mânca frumos; „Singurel îmi fac ordine la locul de muncă” – exersarea unor deprinderi de muncă gospodărească;
- Întâlnirea de dimineață „Îl așteptăm pe Moș Crăciun!”

TRANZIȚII – cântec “Moș Crăciun cu plete dalbe”

- **ALA:**

Construcții: “Atelierul lui Moș Crăciun” - construire prin îmbinare, suprapunere, alăturare

Științe: “Unește punctele și colorează imaginea după cerințele date” – fișă de lucru

- **ADE**:

DOS: Activitate Practică – “Decorează bradul de Crăciun” – lipire, decorare

DLC: Educarea limbajului – „Moș Crăciun” - memorizare

- **ALA**

Joc distractiv: „Plimbă globulețul”

Moment Lectură – 365 povești pentru copii: „În trenulețul copiilor”

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

ADE:

O1 - să memoreze logic și conștient poezia;

O2 - să desprindă mesajul poeziei pe baza întrebărilor și a suportului ilustrativ;

O3 - să recite corect şi expresiv, respectând intonaţia, pauza, ritmul, în timpul recitării;

O4 - să-și îmbogățească vocabularul activ și pasiv cu cuvinte noi;

O5 - să formuleze propoziții simple folosind cuvintele și expresiile noi din textul poeziei;

O6 - să lipească în mod creativ decupajele pentru a decora bradul de Crăciun.

Strategii didactice:

- **Metode și procedee** – conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, turul galeriei
- **Mijloace de învățământ**

- coală A3, decupaje, lipici, servețele;
- cuburi lemn, cuburi plastic, crenguțe brad;
- fise de lucru, creioane colorate, carioci;
- textul poeziei, imagini reprezentative pentru textul poeziei;
- cântece de iarnă, globulețe, linguri lemn;
- poveste M.L.

- **Forme de evaluare**

- evaluare continuă pe întreaga durată a activității realizată prin aprecieri pozitive și încurajări;
- evaluare finală a activității din întreaga zi realizată prin metoda Turul Galeriei.

Bibliografie:

- Curriculum pentru educație timpurie – 2019
- Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie
- Scrisoare metodică pentru anul școlar 2019 – 2020
- Didactica activităților instructiv – educative pentru învățământul preprimar, ed.Didactica Nova, Craiova, 2005
- 365 de povești pentru copii
- www.didactic.ro
- www.youtube.ro – cântece de iarnă pentru copii

SCENARIUL DIDACTIC

Întâlnirea de dimineață debutează cu salutul și realizarea prezenței copiilor. Se continuă cu o scurtă discuție privind anotimpul în care ne aflăm, luna si fenomenele naturii specifice zilei respective, urmând să completăm calendarul naturii. Se va iniția o scută discuție despre sărbătoarea Crăciunului și tradițiile specifice acesteia.

Tranziția se va realiza prin cântecul „Moș Crăciun cu plete dalbe” .

Educatoarea prezintă centrele de activitate, materialele puse la dispoziție și temele. Repartizarea la centre se va realiza in funcţie de dorinţele, interesele fiecărui copil. Educatoarea le va explica pe rând preșcolarilor ce sarcini au de îndeplinit la fiecare centru, după care aceștia și-l vor alege pe cel la care doresc să lucreze. La Artă (Activitate practică) preșcolarii decorează bradul de Crăciun, lipind decupajele pregătite anterior. La Construcții preșcolarii vor realiza prin îmbinarea, alăturarea și suprapunerea cuburilor Atelierul Moșului. La Știință vor rezolva sarcinile fișei de muncă independentă. Se va da startul de începere a lucrului, se vor îndruma preşcolarii acolo unde vor întâmpina dificultăţi. Execut mișcări de încălzire a mușchilor mici ai mâini pentru cei de la centrul Ştiinţă și Artă. Evaluarea activității se va realiza prin metoda Turul galeriei.

Preșcolarii părăsesc sala de grupă pentru a servi gustarea.

Revin în sala de grupă pentru desfășurarea activității de educarea limbajului. Activitatea debutează cu prezentarea ilustrațiilor reprezentative pentru poezia ce urmează a fi memorată. Educatoarea inițiază o scurtă convorbire introductivă despre poezie, apoi anunță titlul poeziei și o recită model. Explică cuvintele și expresiile necunoscute din poezie și solicită preșcolarii să le integreze în propoziții scurte. Urmează memorarea pe fragmente a poeziei, finalizată cu recitarea integrală a acesteia.

Preșcolarii sunt anunțați că urmează să se joace : “Plimbă globulețul”, drept recompensă pentru activitățile desfășurate anterior.

Toți preșcolarii se așează în semicerc, pe pernuțe pentru **Momentul de lectură**. Activitaea zilei se încheie cu aprecieri finale, colective și individuale asupra modului cum s-au comportat preșcolarii și asupra modului în care au rezolvat sarcinile de lucru.

PROIECT DIDACTIC
ÎNTOCMIREA REGISTRULUI JURNAL

PROF. POCOL CAMELIA ALEXANDRINA
LICEUL TEHNOLOGIC *ION I.C. BRATIANU* TIMIȘOARA

Clasa: a X – a

Disciplina: MODUL 2 Contabilitate GENERALA

Subiectul lectiei: Intocmirea registrului jurnal

Cunoștințe

3.1.2. Prezentarea principiilor şi procedeelor specifice metodei contabilităţii: bilanţul contabil, contul, balanţa de verificare.

Abilități

3.2.2. Aplicarea reglementărilor contabile privind înregistrarea operaţiilor în contabilitate cu ajutorul procedeelor contabile specifice metodei contabilităţii.

3.2.3. Stabilirea regulilor de funcţionarea a conturilor pe baza raţionamentelor matematice

Atitudini

3.3.2. Asumarea responsabilităţii în înregistrarea corectă a operaţiilor economice în contabilitate aplicând principiile şi procedeele contabilităţii.

OBIECTIVE OPERATIONALE

O1 Înregistrarea operaţiilor economico-financiare in registrul jurnal

O2 utilizarea analizei contabile,

O3 cunoaşterea regulilor de funcţionare a conturilor de activ si pasiv.

Metode si procedee didactice: instructajul, conversaţia catehetică , problematizarea , exerciţiul.

Mijloace de învăţământ: plan de conturi, fişă de lucru, registrul jurnal

Forme de organizare a activitatii: frontala si apoi pe grupe.

Tipul de lecţie: formare de priceperi şi deprinderi – laborator tehnologic

Bibliografie

1. Contabilitate, clasa a X-a, manual pentru licee economice
2. Teste şi lucrări practice la contabilitate – R. Vonea, O. Vonea

DESFASURAREA LECTIEI

A. Moment organizatoric: prezenţa şi aspecte de disciplină şcolară, pregătirea materialului didactic.

B. Anunţarea temei: Intocmirea registrului jurnal

C. Reactualizarea ideilor:

Se solicită elevilor precizarea următoarelor probleme:

1. enunţarea etapelor analizei contabile
2. prezentarea registrului jurnal
3. precizarea regulilor de funcţionare a conturilor de activ şi pasiv

Elevii trebuie să prezinte următoarele:

1. Etapele analizei contabile sunt:

a. prezentarea succintă a operaţiei economice
b. stabilirea elementelor patrimoniale care se modifică
c. determinarea conturilor
d. determinarea funcţiei contabile
e. stabilirea sensului modificării
f. aplicarea regulilor de funcţionare a conturilor
g. stabilirea formulei contabile
h. înregistrarea în conturi

2. Registrul jurnal este un document contabil obligatoriu care are urmatoarea forma grafica:

Nr. crt.	Document	Explicaţia	Conturi		Sume	
			Debitoare	Creditoare	Debitoare	Creditoare

3. Conturile de activ:

- încep să funcţioneze prin debitare
- se debitează cu existenţele şi majorările elementelor de activ
- se creditează cu diminuările elementelor de activ
- la sfârşitul perioadei prezintă Sfd sau 0

Conturile de pasiv:

- încep să funcţioneze prin creditare
- se creditează cu existenţele şi majorările elementelor de pasiv
- se debitează cu diminuările elementelor de pasiv
- la sfârşitul perioadei prezintă Sfc sau 0

D. Formarea de priceperi şi deprinderi:

Profesorul distribuie individual, fiecărui elev, fişa de lucru pe copii xerox, în scopul utilizării eficiente a timpului în lecţie. Conţinutul fişei este acelaşi pentru toată clasa. Această foaie xeroxată va fi apoi ataşată în caietul elevului.

Urmează activitatea individuală independentă a elevilor. Profesorul supraveghează şi îndrumă activitatea elevilor sprijinind elevii mai puţin pregătiţi sau pe cei ce întâmpină dificultăţi.

Dacă se observă de către profesor elevi care încheie rezolvarea temei mai repede, acestora li se dau operaţii suplimentare spre rezolvare realizându-se testarea diferenţiată în funcţie de particularităţile intelectuale.

Profesorul împreună cu elevii stabilesc rezultatele la fişă subliniind pe cele corecte, semnalizează greşelile tipice, netipice şi frecvenţa lor, face aprecieri asupra modului în care s-a lucrat, recomandări asupra îmbunătăţirii tehnicii de lucru.

E. Consideraţiuni metodice:

Obiectivul fundamental este format din priceperi şi deprinderi, parte integrantă în tehnica de lucru privind analiza contabilă a operaţiilor economico-financiare si intocmirea registrelor contabile obligatorii.

Dezvoltarea acestor aptitudini se realizează în principal prin metoda exerciţiului. Fiind o lecţie de lucrări curente se asigură parţial de către profesor prezentarea, demonstrarea lucrării în minimum de timp, preponderentă fiind munca independentă a elevilor.

Conţinutul lecţiei curente se bazează pe materia însuşită anterior la „Structuri patrimoniale", „Planul de conturi", „Reguli de funcţionare a conturilor"," Registre contabile si forme de inregistrare in contabilitate" accentul punându-se pe deprinderea analizei contabile. Feed back-ul este realizat prin sprijinirea permanentă a elevilor de către profesor în rezolvarea temei. S-au respectat principiul participării active şi conştiente şi al legării teoriei cu practica care implică componenta motrică în trecerea de la cunoştinţe teoretice la efectuarea de activităţi practice. De asemenea s-a realizat tratarea diferenţiată prin respectarea principiului luării în considerare a particularităţilor individuale ale elevilor.

FIŞA DE LUCRU

Agentul economic „BEGA" S.A., care are ca obiect de activitate fabricarea de imbracaminte, are la începutul exerciţiului următoarele solduri iniţiale:

Sid 4111 20000 lei
Sid 461 500 lei
Sid 5121 60000 lei
Sid 301 50000 lei
Sic 1012 105500 lei
Sic 104 10000 lei
Sic 1061 10000 lei
Sic 441 5000 lei

În cursul perioadei au loc următoarele operaţii economice:

Operaţia 1: Se încasează în numerar 25 % din valoarea creanţelor comerciale existente în sold.

Operaţia 2: Se majorează capitalul social prin operaţii interne: încorporarea primelor de capital şi a ½ din rezervele legale constituite anterior.

Operaţia 3: Se cumpără, cu plata din contul bancar stofa în valoare de 8000 lei, TVA 19%, pe baza de factură.

Operatia 4: Se dau în consum materiile prime existente în scopul obținerii produselor finite.

Operatia 5: Se obțin produse finite în valoare de 7900 lei care se trec în magazinul propriu de desfacere.

Operaţia 6: Se primesc materii prime de la furnizorul „FIRONA", conform facturii:- mătase 100 m x 290 lei , TVA 19%_____

Operaţia 7: Se înregistrează acordarea avansurilor salariale în sumă de 1000 lei în numerar.

Operaţia 8: Se plătesc din contul de la bancă datoriile existente în sold la începutul perioadei.

Operaţia 9: Se eliberează din magazie, pentru consum în producţie materii prime în valoare de 48.000 lei.

Se cere:

a. Întocmiţi bilanţul contabil iniţial
b. Efectuaţi pentru fiecare operaţie economico-financiară analiza contabilă pe scurt.
c. Realizati înregistrarea cronologică a operațiilor economico-financiare .

PROIECT DE ACTIVITATE

Duska Orsolya-Erzsébet
Şcoala Gimnazială „S. Illyés Lajos”-
Grădiniţa cu P.P. nr. 2
Sovata, Jud. Mureș

GRUPA/NIVELUL: Grupa mijlocie/ nivel I

DURATA: 20 min

TEMA PROIECTULUI TEMATIC: “Iarna”

TEMA SĂPTĂMÂNII: “Zâna Iernii”

CATEGORIA DE ACTIVITATE: ALA – Activități liber alese

TEMA ACTIVITĂŢII:

Bibliotecă – „Ce este în coșul Zânei Iernii” -citim imagini din cărţi, cartonașe, fotografii despre caracteristicile iernii

Joc de masă – Puzzle: „Zâna Iernii”

TIPUL ACTIVITĂŢII: Consolidare de priceperi şi deprinderi

SCOPUL:

Dezvoltarea potențelor creative, cognitive, sociale ale copiilor prin antrenarea în activități variate, desfășurate în spiritul jocului.

DOMENII DE DEZVOLTARE:

Dezvoltarea limbajului, a comunicării și a premiselor citirii și scrierii

Dezvoltarea cognitivă și cunoașterea lumii

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

Mesaje orale în diverse situaţii de comunicare

Identifică elementele caracterisice ale unor fenomene/relaţii din mediul apropiat

COMPORTAMENT DE URMĂRIT:

Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă)

Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare

Demonstrează extinderea progresivă a vocabularului

Experimentează pentru a observa efectele propriilor acțiuni asupra obiectelor și asupra celorlalți

Utilizează explorarea prin încercare și eroare pentru a rezolva probleme

Sesizează detalii sau diferențe între obiecte, ființe, fenomene de care sunt interesați, atunci când le examinează

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

Să redea verbal elementele cunoscute din cărțile, fotografiile, cartonașele puse la dispoziție. Activitatea se consideră realizat dacă fiecare copil din grupa de la centrul Bibliotecă redă verbal 3-4 propoziții caracteristici ale anotimpului iernii;

Să ghicească și să utilizeze piesele puse la dispoziție pentru a obține imaginea cu Zâna Iernii. Activitatea se consideră atins dacă grupul din centrul Jocului de masă ghicește și găsește locul pieselor pentru a obține imaginea Zânei Iernii;

METODE ȘI PROCEDEE :

Conversația, explicația, demonstrația, jocul, exercițiul.

FORMA DE ORGANIZARE:

Frontal, pe grupuri, individual

FORMA DE EVALUARE:

Evaluare globală, individuală, observarea comportamentului.

MATERIAL BIBLIOGRAFIC :

Curriculum pentru educaţia timpurie, Ministerul Educației Naționale, Anexa la ordinul ministrului Educației Naționale nr. 4.694/2.08.2019

ETAPELE ACTIVITAȚII	**CONȚINUTUL ACTIVITAȚI**	**STRATEGII DIDACTICE**		**EVALUARE**
		METODE	**PROCEDEE**	
1. Momentul organizatoric	Asigurarea condițiilor optime pentru desfășurarea activităților: pregătirea centrelor și a materialului didactic necesar activității, organizarea colectivului de copii în zona în care sunt amenajate centrele de interes prin folosirea jetoanelor (gheață, om de zăpadă) și gruparea lor în centrele de interes care au același simbol.	Explicația	Joc: Locul meu	Observarea comportamentului
2. Captarea atenției	Sunt descoperite materialele puse la dispoziție în cadrul centrelor de interes deschise.	Observarea	Joc de imaginație: Unde suntem?	Observarea comportamentului
3. Reactualizarea cunoștințelor	Educatoarea întreabă copii care sunt jocurile lor preferate și ce tipuri de activități au mai desfășurat în cadrul acestor centre (biblioteca, centrul joc de masă).	Conversația	Joc: Să călătorim	Individuală
4. Anunțarea temei și a obiectivelor	Sunt prezentate centrele amenajate, materialul didactic și ce s-ar putea realiza cu acesta și sunt prezentate criteriile de	Explicația Demonstrația	Exploratarea	Frontală

	evaluare ale activităţilor			
5. Dirijarea învățării	Copiii după ce sa-au așezet la centrele respective după cartonașe le sunt explicate regurile jocului	Explicația	Exercițiul	Observarea comportamentului Individuală
6. Evaluarea activității	Produsele activității sunt expuse și se realizează evaluarea activității copiilor, efortului depus și produselor obținute în urma desfășurării acesteia conform criteriilor prezentate.	Conversație	Expoziție	Frontală Individuală
7. Încheierea activității	Educatoarea face aprecieri globale asupra participării și implicării în activitățile propuse.	Explicația	Joc: Turul centrelor	Frontală, globală

Centrul *Bibliotecă*: pune la dispoziția copiilor cărți, fotografii, cartonașe și reviste reprezentative temei.

Centrul *Joc de masă:* pune la dispoziția copiilor jocuri de masă: Puzzle: „Zâna iernii”

„Totu-i înghețat în drum,
Florile-s pe geam acum,
în soba focul trosnește,
Spune, ce anotimp este?”
(iarna)

Imaginea cu Zâna Iernii se taie în bucăţi cu forme diferite (se poate juca cu un singur copil, cu grupe mai mici sau cu toată grupa), iar cartonașele cu răspunsurile ghicitorilor se dă copiilor. Rezolvare: dacă copii știu răspunsul la ghicitoare vor ridica cartonașul cu imaginea respectivă și vor primi câte o bucată din puzzle. La sfârșit vor îmbina bucăţile din puzzle și denumesc imaginea.

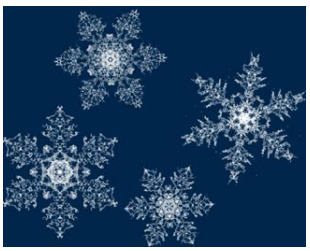
„Sunt albă și pufoasă,

Mă așternpe străzi, pe case,
Bulgări moi eu fac din ea
și un mare om de nea.”
(zăpada)

Stă în curte, lângă pom,
îi zici om, dar nu e om;
și când soarele-ncălzeste,
Nu-l mai vezi, că se topește.”
(omul de zăpadă)

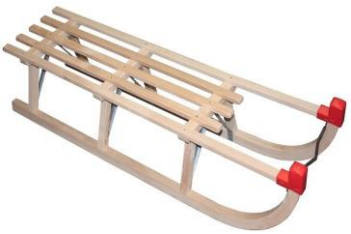
Parc-ar fi niște petale,
Ori steluțe ce dansează
Norii le presara iarna
si pe gene ți le așează.”
(fulgii de zăpadă)

„Tot cu vârfu-n jos
Crește, mereu crește,
Soare-l da jos!
Gerul îl ocrotește!”
(țurțurul de gheață)

„Când nu e zăpada
Doarme în ograda,
Dar când ninge-afară
Cu copiii zboară.”
(sania)

PROIECT DIDACTIC

Farcas Violeta
Scoala Gimnaziala George Cosbuc

CLASA: a II-a

ARIA CURRICULARĂ: Limbă şi comunicare

DISCIPLINA: Limba română

UNITATEA DE ÎNVĂŢARE: Ortograme.Lumea necuvântătoarelor

SUBIECTUL: „ *Puişorul şi vulpea”* după Ion Pas

TIPUL LECŢIEI: consolidare

OBIECTIV CADRU:

1. Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului scris;
2. Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală;

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

Obiective cognitive- O1- să citească cursiv, fluent, conştient, expresiv, în lanţ, selectiv, pe roluri textul „Puişorul şi vulpea” de Ion Pas,

- O2 - să descrie personajele principale ale textului(puişorul şi vulpea),
- O3 - să compare însuşirile celor două personaje,
- O4 - să asocieze cuvintele cu sens asemănător din cele două coloane,
- O_5 - să recunoască vocalele şi consoanele dint-un cuvânt dat,
- O_6- să utilizeze sensul cuvintelor/ expresiilor date în enunţuri proprii,
- O7 - să identifice mesajul textului studiat;

Obiective afective:-O1-să manifeste interes pentru lectură;

-O2-să-şi exprime sentimentele proprii cu privire la personajele principale;

Obiective psihomotorii:-O1-să scrie corect, lizibil şi estetic la tablă;

-O2-să utilizeze corect instrumentele de lucru;

FORME DE ORGANIZARE: frontală, individuală, pe grupe

STRATEGIA DIDACTICĂ:

1. METODE ŞI PROCEDEE: lectura explicativă, diagrama Venn, conversaţia, explicaţia, observaţia, problematizarea, jocul didactic.
2. MIJLOACE DIDACTICE: planşe didactice, fişe de activitate individuală, manual;

BIBLIOGRAFIE:

„Ghidul programului de informare/ formare a institutorilor/ învăţătorilor – curriculum pentru clasele I şi a II-a”, Ministerul educaţiei, cercetării şi tineretului, Centrul naţional de formare a personalului din învăţământul primar, Bucureşti, 2003

- „Descriptori de performanţă pentru învăţământul primar”, Editura ProGnoses

-„Ghid metodologic pentru aplicarea programelor de Limba română, clasele III-IV,MEC şi Consiliul Naţional pentru curriculum, Bucureşti, 2001

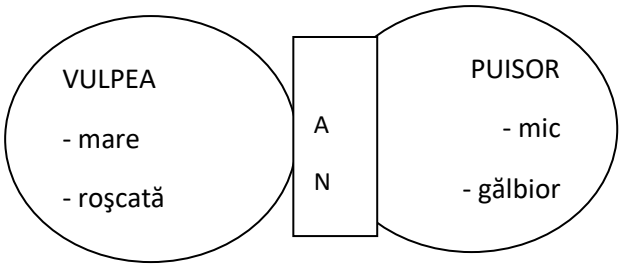
-„ Să dezlegăm tainele textelor literare”,cls. Aii-a, R. Birău, C. Iordăchescu, Ed. Carminis, Piteşti, 19

DESFĂȘURAREA LECȚIEI

Nr. crt.	Secvențele lecției	Ob.	Conținutul învățării	Strategia didactică	Evaluare
1.	Moment organizatoric	OA 1	Stabilesc ordinea, disciplina, verific dacă toți elevii au tot ce le este necesar pentru buna desfășurare a orei. Precizarea obiectului: -Pentru ce ora ne-am pregătit? R: Ne-am pregătit pentru ora de *Limba română.* Lecția va începe cu o dramatizare .Vor lua parte următoarele personaje :puișorul, vulpea, povestitorul și copiii. Se va aduce la cunoștințe elevilor că astăzi vom face o lecție de	Conversația Joc de rol	F R O N T A L Ă
2.	Anunțarea temei și a obiectivelor	OM 1 OC 1	consolidare a cunoștințelor anterioare legate de textul ”Puișorul și vulpea” de Ion Pas prin lucrarea exercițiilor corespunzătoare fiecărei fețe a cubului, pe care le știm din alte ore de română. Prin sarcinile pe care le vom efectua vom reuși să descriem însușirile celor doua personaje, să înțelegem mesajul textului . Se scrie la tablă și în caietul de clasă titlul lecției. *Puișorul și vulpea* *După Ion Pas* -Ce lecție am avut de pregătit pentru astăzi? R: Am avut de pregătit lecția „Puișorul și vulpea”, după Ion Pas. -Ce ați avut de scris? R: Am avut de transcris caligrafic fragmentul care redă vorbele vulpii și de alcătuit enunțuri cu cuvintele noi. În timp ce eu verific tema din punct de vedere cantitativ, elevii vor realiza sarcina din fișele de lucru diferențiate. Fisa de lucru (1) 1. Completați : Era odată un puișor de ……. El era neascultător fiindcă	Conversația Conversația examinatoare	Evaluare individuală - elevii citesc propozițiile făcute și corectează eventualele greșeli.
3.	Consolidarea cunoștințelor	OC 1	voia .....Puișorul n-a ascultat de .....și a plecat .....Dintr-un tufiș s-a ivit.....Păcălit de vorbele....., el a condus-o în..... .Acolo a fost .....și ..... Fisa de lucru (2) 1. Alcătuiește o propoziție folosind cuvântul „crâng”	Conversația	

		OA 1 OC 2 OC 3 O_6 O_7	Verific munca independentă calitativ (prin autocorectare) , apoi verific sub aspect calitativ tema. Se citeşte lecţia model de catre un elev. -Care este titlul lecţiei noastre? R: Titlul ei este „Puişorul şi vulpea” -Dar autorul? R: Autorul este Ion Pas. -Care sunt personajele ? R:Personajele sunt: vulpea şi puiul. -Câte alineate are lecţia? R: Lecţia are şapte alineate. -Voi dirija citirea lecţiei în lanţ, apoi citirea selectivă: a)citiţi propoziţia din care aflăm unde voia să se ducă puişorul; b) citiţi propoziţia care ne arată cine este de fapt duşmanul puişorilor, după spusele vulpii; c) citiţi propoziţia care cuprinde cuvintele puiului; d) citiţi propoziţia în care apare ortograma cine-i; e) citiţi propoziţia în care apare cuvântul domol; recitiţi propoziţia înlocuind cuvântul cu explicaţia; f) citiţi fragmentul din care aflăm cine a ieşit din tufiş; g) citiţi propoziţia care cuprinde liniuţa de dialog . -De ce s-a folosit liniuţa de dialog? R: S-a folosit liniţa de dialog deoarece marchează începutul vorbirii unei persoane, (aici animal) Elevii de pe fiecare rând vor primi ca sarcină să găsească sinonime,antonime,cuvânt care să îi modifice numărul pentru unele cuvinte din propoziţia citită. Se va face o citire selectivă, pe grupe, a propoziţiilor enunţiative, exclamative, inerogative. Voi dirija citirea pe roluri a acestei lecturi Se prezintă imagini cu momentele lecţiei iar elevii vor trebui să le ordoneze în ordinea corectă DESCRIE: -însuşirile puişorului Elevii desprind împreună însuşirile fizice şi psihice ale puiului de găină: ➢ Mic ➢ Cu puf galben ➢ Neascultător	Activitate frontală Problematizarea Activitate frontală Conversaţia Activitate frontală Planşă didactică	Întărirea imediată a răspunsurilor Apreciez răspunsurile elevilor Evalu
4	Obţinerea performanţei				

			➢ Repezit ➢ Naiv ➢ Bun la suflet COMPARĂ: -Cele două personaje		ez spont aneita tea
		OC 3	Elevii vor desprinde însuşirile celor două personaje, prin comparaţie, ajutaţi de explicaţia suplimentară *Prin ce se aseamănă şi de ce diferă?* *Se vor scrie la tablă însuşirile fizice şi pshice ale celor două personaje*	Conversaţia euristică	Evalu ez corec titudi nea răspu nsuril e elevil or
		OM 2 OC 4	Se prezintă o plansă didactică unde vor avea de asociat- cuvintele cu sens asemănător: - crâng - încet - animal - zi - a sta pe gânduri - lighioană - noapte - pădure tânără - domol - a se gândi - nemiloasă - rea Vor anliza pe grupe –cuvintele „puişorul” „vulpea”şi „vulpoiul”. Spuneţi câte consoane şi câte vocale au ele Vor avea ca sarcină de rezolvat exerciţiul 2 de pe fisă. Se citeşte conţinutul exerciţiului şi se dau explicaţiile necesare.	Activitate individuală	
5	Feed-bak-ul	OC 5	Alcătuieşte enunţuri folosind cuvintele/ expresiile: „crâng”, „lighioană”, „domol”, „a vesti”, „a sta pe gânduri”, „prăpăd şi jale”. ARGUMENTEAZĂ – purtarea puişorului A procedat corect puişorul? Elevii vor argumenta, pro sau contra, comportamentul puiului de găină.	Citirea pe roluri	Evalu are fronta lă
		OC 6	Citim încă o dată lectura pe roluri! Ce concluzie reiese din acest text?		Apre cieri asupr a modu lui de alcătu ire a propo ziţiilo r
6 .	Asigurarea retenţiei şi a transferului	OA 2 OC 7	Care este învăţătura pe care ar fi bine să o reţineţi? • Joc didactic “RULETA PROVERBELOR” Se învârteşte roata iar la numarul la care s-a oprit este un proverb.Elevii vor citi proverbele de in funcţie de ce numar a iesit la ruletă. Proverbe : 1.Cine are urechi de auzit să audă. 2.La sfat, ascultă-l pe omul bătrân. 3.Tinerii, înaintea bătrânilor, să aibă urechi, nu gură. 4.Numai o limbă şi două urechi ţi-a dat natura, pentru ca să	Jocul didactic Activitate frontală	

7	Evaluare	OC 1 OA 2 OA 1 OA 2	asculţi de două ori mai mult decât vorbeşti. 5.Cine vorbeşte seamănă, cine ascultă culege. 6.Prieten adevărat este acela care te sfătuieşte de bine, iar nu acela care îţi laudă nebuniile. 7.Preţul ascultării s-ar putea să pară mare, dar el nu este nimic în comparaţie cu preţul neascultării ! 8.Sunt vrednici de laudă,copiii care ascultă de părinţi. De ce se spune că vulpea e şireată? Găseşte alt final întâmplării! Cunoşti vreo poveste în care vulpea apare ca personaj pozitiv? Se arată cum trebuia completată fişa, prezentându-se acum şi descriptorii de performanţă. Voi face aprecieri generale şi individuale în funcţie de răspunsurile elevilor şi modul de desfăşurare a orei, sub formă de calificative. Se explică tema pentru acasă. Temă: exerciţiul de la şoricel, pag.95.	Problematizarea Jocul de rol Conversaţia	Apreciez originalitatea în prezentarea unui alt final Apreciez răspunsurile elevilor

PROIECT DIDACTIC

BICA IULIA
GRĂDINIȚA CĂSUȚA FERMECATĂ
LUDUȘ

NIVEL DE VÂRSTĂ/ GRUPA: 2 - 3 ani
TEMA ANUALĂ DE STUDIU:
TEMA PROIECTULUI/SĂPTĂMÂNII:
DOMENIUL EXPERIENȚIAL: DLC – Domeniul limbă și comunicare
DISCIPLINA: Educarea limbajului
TEMA ACTIVITĂȚII: „Turtița" – poveste populară
MIJLOC DE REALIZARE: povestirea educatoarei

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII: Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute

COMPORTAMENTE VIZATE: exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă); demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă)

SCOPUL ACTIVITĂȚII: formarea deprinderii de a asculta o poveste accesibilă, exersarea calității limbajului expresiv și a vocabularului activ, dezvoltarea exprimării orale, înțelegerea și utilizarea corectă a semnificațiilor structurilor verbale orale

OBIECTIVE:
O1 – să asculte cu atenție conținutul poveștii, urmărind succesiunea cronologică a întâmplărilor/personajelor
O2 – să numească personajele și să redea puțin din conținutul poveștii, utilizând animalele din pluș
O3 – să exprime prin cuvinte stări emoționale pe baza întâmplărilor și al personajelor din poveste

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: conversația, mânuirea materialului, exercițiul, observația, explicația, expunerea
Resurse materiale: jucării de pluș/personajele din poveste, planșe, măști, coș cu turtițe, căsuța poveștilor, pernuțe

Forme de organizare: frontal, individual.

BIBLIOGRAFIE:
- *Curriculum pentru educație timpurie 2019;*
- Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează *Curriculumul pentru educație timpurie – 2019;*
- *Educația timpurie – o necesitate; evoluții în plan sistemic și curricular* – scrisoarea metodică 2019.

Desfăşurarea activităţii :

Etapele activităţii	**Conţinut ştiinţific**	**Strategii didactice**		**Evaluare / Metode şi *indicatori***
		Metode şi procedee	**Mijloace de învăţământ**	
1.Captarea atenţiei şi orientarea atenţiei	Apelul la curiozitatea intelectuală a copiilor şi orientarea şi concentrarea activităţii psihice cognitive se realizează prin elementul surpriză - *Vulpiţa* /o jucărie de pluş, cu un coşuleţ în lăbuţe. Se orientează atenţia copiilor către personajul apărut, care spune: „Sunt vulpiţa cea şireată/ Şi-am venit la voi îndată/ C-o poveste minunată/ În care am păcălit/Pe turtiţă...”	Conversaţia Observaţia	Vulpiţa – jucărie de pluş Coşuleţ cu turtiţe	Observarea sistematică a comportamentului copiilor
2.Anunţare a temei şi a obiectivelor	Se prezintă copiilor tema şi obiectivele activităţii sub forma unei invitaţii din partea Vulpiţei de a asculta împreună povestea „Turtiţa” – poveste populară.	Conversaţia Explicaţia		
3.Reactualizarea cunoştinţelor	Se realizează printr-o scurtă conversaţie cu Vulpiţa/jucăria de pluş, despre poveştile pe care le cunosc, despre personajele favorite şi, mai ales, cele în care apare vulpea. Tranziţia *„A venit o vulpe”* îi conduce pe copii în spaţiul amenajat pentru ascultarea în mod relaxant al poveştii, respectiv *Căsuţa poveştilor*, toţi se aşează pe pernuţe.	Conversaţia Conversaţia examinatoare	Vulpiţa/ jucăria de pluş Căsuţa poveştilor Pernuţe	Cunoaşterea altor poveşti Denumirea personajelor
4.Prezentarea noului conţinut şi dirijarea învăţării	Se cere copiilor să asculte cu atenţie povestea „Turtiţa”, care va fi expusă cu mare atenţie la inflexiunile vocii, în funcţie de personajele din poveste. Accentul va cădea pe şirul cronologic al întâmplărilor, rezultat din introducerea pe rând a personajelor: moşul şi baba, apoi turtiţa, iepuraşul, lupul, ursul şi vulpea. Povestea va fi reluată cu prezentarea planşelor care ilustrează momentele principale din	Conversaţia Expunerea	Căsuţa poveştilor Pernuţe Planşe	Observarea sistematică a comportamentului copiilor

	poveste. Se vor explica cuvintele şi expresiile noi, dacă va fi nevoie.			
5.Obţinerea performanţei	Se va realiza repovestirea, iniţial cu ajutorul jucăriilor de pluş mânuite de către copii care vor interpreta personajele, se vor repeta versurile şi cântecul turtiţei după fiecare secvenţă a poveştii.	Conversaţia Exerciţiul Mânuirea materialelor	Jucării de pluş / personaje	Capacitatea de a reda povestea cu ajutorul jucăriilor
6.Evaluarea	Se va realiza cu ajutorul planşelor, solicitându-le copiilor aşezarea acestora în ordine cronologică, marcând ideile principale ale poveştii. Se fac aprecieri asupra participării/ implicării copiilor, iar Vulpiţa le mulţumeşte şi le oferă câte o mască de vulpe şi câte o turtiţă/recompensă din coşuleţul ei.	Conversaţia Exerciţiul Conversaţia	Planşe Vulpiţa Măşti Recompense	Respectarea ordinii cronologice, respectiv a ideilor principale

„ DIFERIȚI, DAR TOTUȘI EGALI!”

PIPER TIMEA IRINA
GRĂDINIȚA CĂSUȚA FERMECATĂ
LUDUȘ

„ Ne cunoaștem deși nu ne știm defel,

Că suntem toți diferiți și toți la fel!”

de Adrian Simon

Toți suntem diferiți unul de altul fiindcă fiecare ființă este unică. Dar dacă la originalitate în gândire, comportament sau facem referire la orice alt aspect, original poți fi prin însăși ființa ta, așa te-ai născut, dar și voit. Original și diferit este savatul distrat căruia nu-i pasă și nici nu-și dă seama că șochează pe alții prin comportamentul său, dar original e și tânărul care adoptă un anume stil de îmbrăcaminte sau chiar de viață, precum au fost hippioții, să spunem. DIFERIT, în aceste cazuri înseamnă ALTFEL decât majoritatea. Cel ce preferă poteca singuratică, drumul pe care merge mulțimea e altfel, diferit. Deși normele societății în care trăim promovează egalitatea juridică, egalitatea socială, egalitatea de șanse la învățătură, egalitatea de șanse între bărbați și femei la accederea în funcții, apar totuși diferențe flagrante între oameni: diferențe de tratament, diferențe între privilegii, diferențe de ordin financiar sau chiar intelectual. Pe fondul acestui dezechilibru se remarcă, din păcate, două stereotipuri: omul-victimă și omul-învingător. Atenție, nu este o clasificare a victimei și învingătorului de natură psihologică (unde criteriul de diferențiere constă în atitudinea cu care privesc circumstanțele obiective), ci o clasificare de ordin social, unde criteriul îl reprezintă privilegiile pe care cred unii învingători că le dețin în detrimentul victimelor.

Suntem oameni și suntem egali; suntem oameni, deci suntem diferiți. Cred că aceste două lucruri sunt legate una de cealaltă. Ceea ce ne face egali ne face și diferiți. Avem aceleași drepturi, deci suntem egali. Dar când vorbim despre a avea o opinie proprie și de a gândi într-o manieră unică, aici nu mai vorbim despre egalitate, ci despre diferențiere. Egalitatea nu respinge diversitatea, ci incorectitudinea tratamentelor sociale, superficialitatea judecăților și adoptarea ideilor gata-făcute care ne fac prizonierii etichetelor și șabloanelor. Diversitatea, nuanțele personalității, onestitatea în gândire și exprimarea ideilor diferite nu trebuie întunecate sau cenzurate de inegalitatea socială.

Timpul e risipit atunci când e folosit pentru superiorități, ipocrizii și competiții inutile, însă același timp se dilată și e suficient atunci când e folosit în mod potrivit: pentru prietenie, onestitate, corectitudine și stare de bine.

Proiect didactic pentru implementarea în clasă prin intermediul mijloacelor IT

Comanescu M / Maftei L
Liceul Agricol „Dr. C. Angelescu" Buzau

Disciplina: Organe de mașini

Clasa/Vârsta	Unitatea de rezultate ale învățării	Titlul activității didactice	Timp
Clasa a IX-a E învățământ profesional Vârsta medie a clasei 15 ani si 6 luni	Unitatea de învățare: Montarea organelor de masini în subansambluri mecanice	Organe de asamblare simple-Arcuri	50 min

Justificarea didactică pentru utilizarea TIC	Rezultate ale învățării
Instruirea asistata de calculator este benefica elevilor de la toate specializarile si nivelurile de studiu pentru ca pot învăța acasă singuri prin informatiiledate de textele scrise, imagini, etc. Instruirea asistata de calculator asigură o învățare individualizată putând realiza concomitent mai multe obiective didactice: receptarea, întelegerea, stocarea, aplicarea si evaluarea pe baza căreia se realizează feed -back-ul.	**Cunoștințe** **3.1.2. Organe de asamblare** -arcuri(clasificare, tipuri de arcuri, materiale și elemente de tehnologie) **Abilități** **3.2.5.** Alegerea arcurilor, conform documentației tehnice, în vederea executării asamblărilor elastice **Atitudini** **3.3.1.**Preocuparea pentru documentare folosind tehnologia informației; **3.3.2.** Colaborarea cu membrii echipei de lucru, în scopul îndeplinirii sarcinilor; **3.3.3.** Receptivitate pentru dezvoltarea capacității de a executa sarcini de lucru sub supraveghere; **3.3.10.**Respectarea termenelor/timpului de realizare a sarcinilor. **Obiective operaționale** Elevul va fi capabil la finalul activității: Op_1 să formuleze opinii pe o temă dată. Op_2 să realizeze o scurtă prezentare utilizând imagini ilustrative pentru definirea termenilor. Op_3 să citească și să utilizează documente scrise în limbaj de specialitate. Op_4 să identifice elementele de asamblare; Op_5 să diferențieze modul de utilizare a asamblărilor demontabile; Op_6 să utilizeze tehnologia informației ca instrument de învățare și cunoaștere.

Finalizarea proiectului	
Vor primi recomandari cu privire la sursele de informare, de exemplu https://ro.wikipedia.org/wiki/Suspensie_(vehicul) si se va stabili o fișa de autoevaluare pentru elevi, care îi va ajuta să-şi cunoască dimensiunile propriei personalităţi şi manifestări comportamentale, având totodată multiple implicaţiiși în plan motivaţionalși atitudinal. La termenul stabilit se va organizarea o sesiune de prezentare în care elevii își vor prezenta produsele activității, vor reflecta asupra experienței de învățare, se vor autoevalua etc.	
Evaluarea	
Cunoștințe/Abilități/Atitudini	**Deprinderi tehnice**
5.Arcuri:clasificare,tipuri de arcuri, materiale şi elemente de tehnologie. 2.3.1 Alegerea materialelor necesare pregătirii 3.3.1. Preocuparea pentru documentare folosind tehnologia informației. 3.3.2. Colaborarea cu membrii echipei de lucru, în scopul îndeplinirii sarcinilor 3.2.8.Utilizarea corectă a vocabularului comun și a celui de specialitate.	3.2.5. Alegerea arcurilor, conform documentaţiei tehnice, în vederea executării asamblărilor elastice. 3.2.9. Utilizarea SDV-urilor în vederea montării arcurilor

- criterii și descriptori de performanță pentru evaluarea activităților de grup (se vor particulariza concret sarcinile / responsabilitățile pentru toate criteriile).

Criterii / Descriptori	1-4 (insuficient)	5-6 (suficient)	7-8 (bine)	9-10 (foarte bine)	Pondere
1. Elevul acceptă responsabilitățile pentru el si rolul în cadrul grupului: - raspunde corect la solicitarile profesorului - introducerea datelor în EXCEL - Introducerea formulelor - inserarea graficului - se documenteaza si stabileste concluzii	Elevul nu îndeplinește oricare din sarcinile pentru rolurile de care el / ea este responsabil. Acestea sunt efectuate de către colegii lui / ei de grup	Elevul efectuează rareori oricare din sarcinile pentru rolurile pentru care el / ea este responsabil. Adesea, el / ea are nevoie de alții pentru a îi reaminti atribuțiile / sarcinile.	Elevul efectuează frecvent sarcini / roluri pentru care el / ea este responsabil. Totuși, elevul are nevoie de ceilalți colegi de grup pentru a-și reaminti sarcinile / atribuțiile.	Elevul îndeplinește sarcini / roluri pentru care el / ea este responsabil. Elevul nu are nevoie de alți colegi din grup pentrureamintirea sarcinilor / atribuțiilor.	6 %
2. Tip de interventie cu caracter personal: - utilizeaza aplicatia Excel - cauta informatii pentru stabilirea concluziilor - prezinta concluziile în fata colegilor	Elevul nu participa la rezolvarea sarcinilor	Elevul participa la rezolvarea sarcinilor dar uneori este distrat	Elevul participa la rezolvarea sarcinilor si este responsabil pentru ceeeace are de facut	Elevul participa la rezolvarea sarcinilor, îsi stimuleaza colegii iar aportul lui este crucial pentru succesul grupului	7%
3. Relatia cu colegii de grupa - elevul	Elevul nu pare interesat de ce se întampla	Elevul se arata interesat de activitate desi	Elevul se arata interesat de activitate,de dinamica	Elevul interactioneaza pozitiv cu colegii	7%

interactioneaza cu ceilalti colegi de grupa dovedind implicare si dinamism		nu interfereaza cu dinamica grupului	grupului si are o contributie pozitiva	prezenta atitudini pozitive de conducere, cu impact pozitiv asupra grupului	

- criterii și descriptori de performanță pentru evaluarea activităților individuale (se vor particulariza concret sarcinile / responsabilitățile pentru toate criteriile).

Criterii / Descriptori	1-4 (insuficient)	5-6 (suficient)	7-8 (bine)	9-10 (foarte bine)	Pondere
Utilizarea corectă a conceptelor ştiinţifice sau a conținuturilor învățate	Elevul folosește incorect concepte ştiinţifice sau conținuturi, în toate situațiile conextuale cerute	Elevul folosește corect (dar în foarte puține situații contextuale cerute) concepte ştiinţifice sau conținuturi învățate	Elevul folosește corect (dar nu în toate situațiile contextuale cerute) concepte ştiinţifice sau conținuturi învățate	Prezentarea elevului oglindește o utilizare competentă a conceptelor ştiinţifice sau a conținuturilor învățate, în toate situațiile conextuale cerute	40%
Aplica relatia de calcul, stabileste valorile deformatiei si reprezinta corect caracteristica arcului	Elevul nu este capabil sa foloseascarelatia de calcul a deformatiei	Elevul calculeazadeformatia dar nu traseaza caracteristica arcului	Elevul calculeaza deformatia, transpune valorile pe axe dar greseste la trasarea caracteristicii arcului	Elevul aplica relatia de calcul, stabileste valorile deformatiei si reprezinta corect caracteristica arcului	40 %

Autoreflecția
1. Competenţele propuse au fost dobândite. 2. Timpul afectat pentru fiecare etapă a fost bine dozat. 3. Sarcinile de lucru propuse au fost accesibile elevilor, iar realizarea lor în mare parte a fost corecta. 4. Atmosfera de lucru pe parcursul activitatii a fost calma, linistita. 5. Elevii s-au mobilizat si au rezolvat sarcinile primite.

PROIECT DIDACTIC

Profesor itinerant/de sprijin, Barbu-Savin Cristina,
Școala Gimnazială Specială Târgoviște, Jud. Dâmbovița

PROFESOR ITINERANT/DE SPRIJIN: BARBU-SAVIN CRISTINA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ „RADU CEL MARE" GĂEŞTI
DATA:
GRUPA : 1 elev cu C.E.S.- clasa a – a V-a
ARIA CURRICULARĂ: LIMBĂ ŞI COMUNICARE
DISCIPLINA: LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ
SUBIECTUL: „Cum au fugit odată jucăriile de la un copil", de Nina Stănculescu
TIPUL LECTIEI: Consolidare şi fixare de cunoştinţe ;
SCOPUL LECTIEI: Consolidarea deprinderii de a a-și exprima propia opinie in legătură cu un text citit;
COMPETENȚE GENERALE:
1. Participarea la interacţiuni verbale în diverse situaţii de comunicare prin receptarea şi producerea textului oral
2. Receptarea textului scris de diverse tipuri
3. Redactarea textului scris de diverse tipuri
4. Utilizarea corectă, adecvată şi eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise
5. Exprimarea identității lingvistice și culturale proprii în context național și internațional

COMPETENȚE SPECIFICE:
2.1. Evaluarea informațiilor și a intențiilor de comunicare din texte literare, nonliterare, continue, discontinue și multimodale − interpretarea temei, a motivelor şi a ideilor principale dintr-un text; − dezvoltarea şi evaluarea unor informaţii din diverse tipuri de texte prin emiterea de opinii şi idei, în contexte şcolare sau extraşcolare;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

Obiective cognitive : Pe parcursul activităţii şi la sfârşit, elevul va fi capabil:

O1 - Să citească în mod conştient, corect și expresiv un text;
O2 - Să răspundă la întrebări;
O3 - Să asocieze imagini cu cuvintele potrivite
O4 – Să completeze propoziții lacunare cu cuvintele potrivite;
O5 - Să desprindă învățătura textului

Psihomotorii :

- Să utilizeze corect materialele didactice din platforma educațională;
- Să adopte o poziţie corectă a corpului pe tot parcursul orei.

Afective :

- Să manifeste un comportament adecvat în relaţiile cu celelalte persoane ;
- Să manifeste atitudine pozitivă/afectiv-participativă pentru rezolvarea sarcinilor de lucru.

OBIECTIVE TERAPEUTICE :

- Recuperarea tulburărilor specifice de citit-scris;
- Stimularea şi dezvoltarea atenţiei, gândirii, imaginaţiei ;

STRATEGII :

1. **DIDACTICE :**

Metode şi procedee :

- Conversaţia, explicaţia, jocul, exerciţiul, observaţia, munca independentă;

Mijloace de învățământ :

- Laptop, telefon,tabletă, platforma Classroom,Google Meet; internet; materiale didactice din cadrul platformei,textul literar.

FORME DE ORGANIZARE: individuală, în grup, frontală;

Etapele lecţiei	Ob. Op.	CONŢINUTUL ACTIVITĂŢII		STRATEGII DIDACTICE ŞI TERAPEUTICE			T I M P	Evaluare
		Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	Metode şi procedee	Material didactic	Forme de organizare		
1.Moment Organizatoric		Asigur condiţiile necesare desfăşurării optime activității. Elevului i s-a transmis cu o zi înainte, folosind platforma Classroom materialele necesare desfășurării orei. Trimit link-ului de acces pe platforma Google Meet către elev. Asigur accesul acestuia și intrarea on-line la lecție.	Elevul primește link-ul de acces pe platforma școlii, se conectează și intră online la lecție	Conversaţia	Laptop; Telefon; Tabletă Platforma Classroom Google Meet; Internet; Materiale necesare lecției;	Individuală	1’	Observaţia sistematică
2. Captarea atenţiei		Prezint elevului videoclipul ***“Cum au fugit odată jucăriile de la un copil”,*** de Nina Stănculescu Link: https://www.youtube.com/watch?v=0OW	Vizionează cu atenție videoclipul	Conversaţia	Telefon; Laptop; Internet; Platforma Classroom Aplicația Google Meet;	Individuală	5’	Evaluare orală

		VTWIo6u4&feature=emb_logo						
3.Anunţarea temei şi a obiectivelor operaţinale		Astăzi, în cadrul orei de limba română vom studia o lectură din care vom învăţa să răspundem corect la întrebări, să formulăm propriile opinii în legătură cu personajele textului, să asociem cuvinte/imagini, să completăm propoziții lacunare, să descoperim învățătura textului.	Elevul recepţio-nează mesajul.	Conversaţia	Telefon; Laptop; Internet; Aplicația Google Meet;	Individuală	1’	Observaţia sistematică
4. Dirijarea învăţării	**O1** **O2** **O3** **O5**	• Elevul a primit materialele de lucru cu o zi inainte, prin intermediul Platformei Classroom. • Se va realiza lectura integrală a textului „*Cum au fugit adată jucăriile”* de Nina Stănculescu, cu ajutorul profesorului de sprijin. • Elevul va citi textul şi se vor discuta cuvintele necunoscute. • Se va cere elevului să răspundă la întrebări pe baza textului .https://learningapps.org/display?v=ppkk3nmt320	Elevul citește textul, răspunde la întrebări, rezolvă exercițiile, desprinde învățătura textului.	Conversația Explicația Exercițiul Jocul	Textul literar Aplicația Google Meet; Aplicația Learning apps.org Joc interactiv	Individuală	20’	Observarea sistematică Evaluare orală Aprecieri verbale
5.Asigu-rarea feed-back-ului	**O4**	• Se prezintă **Fișa de lucru** - https://www.liveworksheets.com/so1440770ys în cadrul căreia elevul va trebui să completeze propozițiile lacunare:	Elevul completează propozițiile lacunare în cadrul Fișei de	Conversația Jocul	Aplicația Google Meet; Fișă de lucru interactivă	Activitate individuală	5’	Evaluare scrisă

			lucriu		Aplicația Liveworksheets			
6.Evaluarea	**O1** **O2** **O5**	Cu ajutorul jocului unui joc interactiv https://learningapps.org/display?v=pkcobq8ic20 elevul va raspunde la întrebări prin selectarea răspunsului corect. Apoi va povesti cum are grijă de propriile jucării, cărți, caiete, lucruri personale.	Elevul răspunde la întrebările din cadrul jocului	Explicația Conversația Jocul	Aplicația Google Meet; Aplicația Learning apps.org Joc interactiv	Activitate individuală	5’	Evaluare orală
7.Încheierea activităţii		Se vor face aprecieri asupra modului în care a lucrat elevul pe parcursul activităţii	Ascultă aprecierile	Conversația		Individuală	3’	Evaluare orală Aprecieri verbale

FORME DE EVALUARE: observaţia sistematică, evaluare orală,evaluare scrisă;

2. **TIMP DE LUCRU :** 40’

BIBLIOGRAFIE :

- Curriculum adaptat clasa a V-a
- Programa şcolară pentru disciplina Limba şi literatura romană
- „ Ghidul cadrelor didactice de sprijin „-Reninco

METODA EXPLOZIEI STELARE

Profesor psihopedagog: Melinte Leopoldina
Școala Gimnazială Specială nr.8, București

Școala unde-mi desfășor activitatea de cadru didactic, este o școală pentru copii cu deficiențe mintale și asociate. Copilul deficient mintal, pe lângă deficiența mintală suferă, în general, și de alte tulburări cae-l împiedică în înțelegerea și asimilarea de noi cunoștințe. Pentru cadrele didactice care lucrează cu acești copii este o adevărată provocare în a reuși să le captăm atenția și a le menține atenția pe tot parcursul orei. Suntem nevoiți să recurgem la tot felul de metode didactice cât mai atractive, bazate pe joc îmbinate cu tehnologie compiuterizată.

Metoda inovatoare pe care am utilizat-o în acest proiect se numește ”Explozia stelară”. Profesorul expune la calculator un PPT cu o stea în mijlocul unui slide (poate fi cât mai colorată pentr a le capta atenția elevilor) în interiorul stelei este scrisă ideea centrala, de jur împrejurul stelei centrale sunt 5 steluțe mai mici în interiorul cărora sunt scrise câte o întrebare: ”Ce?”, ”Cine?”, „Unde?”, ”Când?”, ”De ce?”. Această metodă am utilizat-o pentru a explica mai bine un text la limba română. Cu ajutorul acestor întrebări și cu ajutorul conversației euristice profesorul va reuși să explice textul elevilor.

Lecția se numește: „Balada unui greier mic” de George Topârceanu

Clasa unde este susținut proiectul: a V-a

Tipul lecției: mixtă

Competenţe specifice:

- Citirea corectă, fluentă şi expresivă de cuvinte, propoziţii, texte scurte cunoscute;
- Citirea în ritm propriu a unui text necunoscut de mică întindere;
- Sesizarea semnificaţiei globale a mesajului ascultat, stabilind legături între informaţiile receptate şi cele cunoscute anterior;
- Utilizarea cuvintelor în funcţie de tema abordată într-o situaţie de comunicare

La școlile cu elevi deficienți mintal se lucrează pe grupe de nivel, elevii având diagnostice diferite.

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

Grupa I - Obiective cognitive:

O1- să citească fluent, conştient, cursiv în ritm propriu;

O2- să identifice răspunsul la întrebările din lecţie;

O3- să-şi exprime oral propriile opinii despre conţinutul poeziei;

Obiective afective:

O4- Să participe cu plăcere şi interes la activitatea desfăşurată.

Grupa II - Obiective cognitive:

O1 – să recunoască literele a, A, u, U, m, M, n, N, i, I pe planşe date;

O2 – să identifice literele a, A, u, U, m, M, n, N, i, la începutul, interiorul şi finalul cuvintelor;

O3 – să redea în scris literele a, A, u, U, m, M, n, N, i, I

Obiective afective:

O4 – să participe cu plăcere şi interes la activitatea desfăşurată.

Obiective psihomotorii:

O5 - să execute exerciţii de psihomotricitate;

METODE : conversaţia, explicaţia, observaţia, explozia stelară, exerciţiul, lectura individuală.

RESURSE:

- MATERIALE:material PPT, planşe cu anotimpuri, fişe pentru grupa II, manualul, caietele, tabla.
- UMANE: clasa de elevi împărţită în două grupe de nivel.

Lecția începe cu momentul organizatoric în care elevii își pregătesc cele necesare pentru desfășurarea în condiții optime a orei de limba română.

Se verifică tema.

La captarea atenției, profesorul citeşte elevilor povestea”Greierele şi furnica” apoi întreabă elevii: ”V-a plăcut povestea?”, ”Despre ce este vorba în poveste?”. Sunt folosite ca metode: Conversaţia, explicaţia, observaţia.

Se anunță tema: ”Vă pun toate aceste întrebări pentru că astăzi la literatura română vom înţelege mai bine despre ce este vorba în poezia „Balada unui greier mic” de George Topârceanu.”.Profesorul scrie titlul lecţiei pe tablă, elevii în caiete. Metoda utilizată fiind conversația.

Grupa II - Se anunţă elevii că astăzi îşi vor aminti literele ***a, A, u, U, m, M, n, N, i, I***. Metode: explicaţia, observaţia, conversaţia.

Momentul desfășurării lecției:Se reaminteşte elevilor ce este o baladă. Este expus pe ecran definiția baladei.

- balada este o creaţie în versuri în care sunt povestite întâmplări din viaţa oamenilor sau a animalelor.

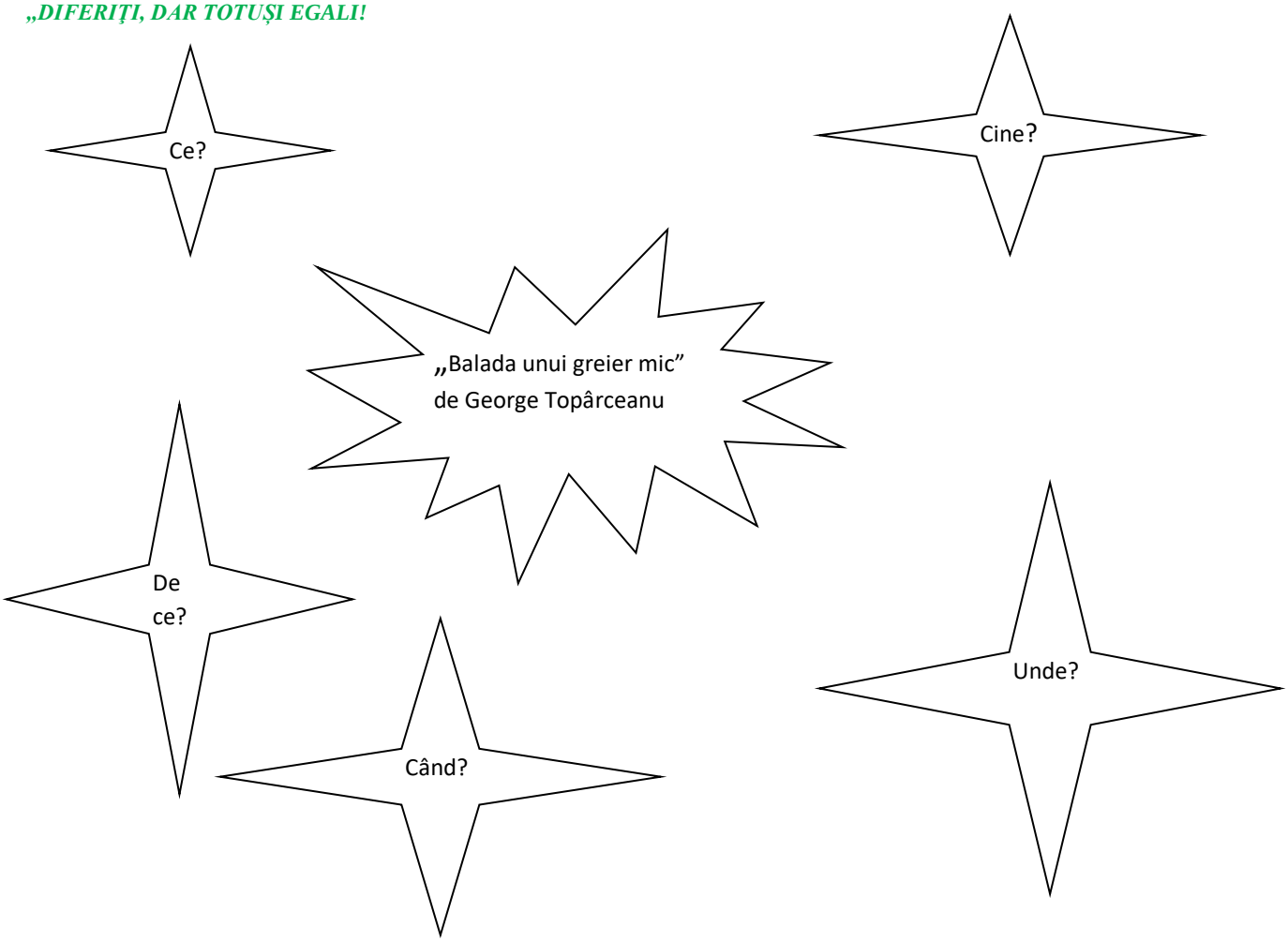
Grupa II - Profesorul relalizează exerciţii de motricitate cu elevii şi-i pregăteşte pentru ora de Limba şi literatura română Elevii citesc lecţia pe fracmente. Profesorul, pe baza textului pune întrebări elevilor pentru a înţelege mai bine despre ce este vorba în poezie. Metoda utilizată este ”Explozia stelară”. Această metodă este expusă cu ajutorul unui PPT în care steluțele cu întrebări apar pe rând în funcție de durata timpului de răspuns. Nu se trece la o altă întrebare până când profesorul nu obține răspunsul corect.

Grupa II - Sunt prezentate planşe cu literele ce urmează a fi repetată Elevii recunosc literele ***a, A, u, U, m, M, n, N, i, I*** Sunt corectate greșelile de pronunție.

La momentul evaluării, elevii vor primi fişe de evaluare cu întrebări simple din poezie.

Grupa II - Fişă de evaluare elevii vor recunoaşte, vor numi şi încercui îliterele ***a, A, u, U, m, M, n, N, i, I*** la începutul, în mijlocul şi la sfârşitul cuvintelor.

Activitatea se încheie cu aprecieri al modului în care s-a desfășurat activitatea și cu primirea temei pentru acasă.

Ce?
Cine?
„Balada unui greier mic”
de George Topârceanu
De
ce?
Când?
Unde?